Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 546 — Vineri 1 ianuarie 1960 — 8 pagini 25 bani

Pentru construcție pașnică pentru pace

În cea de a 8-a sesiune din actuala legislatură a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne, care a avut loc între 26—29 decembrie a.c., au fost dezbătute, printre altele proiectul bugetului de stat pe anul 1960 și Apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la dezarmarea generală și totală. Din raportul asupra proiectului de buget prezentat din însărcinarea Consiliului de Miniștri al R.P.R. de către ministrul Finanțelor, tov. Aurel Vijoli, și din discuțiile asupra proiectului se desprinde cu claritate politica consecventă a partidului și guvernului pentru continua dezvoltare a economiei naționale și pentru creșterea bunăstării poporului, pronunțata orientare a bugetului spre construcția pașnică. Orientarea poporului spre o politică externă de coexistență pașnică între toate popoarele se reflectă în mod convingător în Declarația Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne cu privire la Apelul Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din 31 octombrie 1959, adresat parlamentelor tuturor țărilor lumii în problema dezarmării generale și totale.

Succesele obținute în creșterea producției industriale și agricole, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost au făcut posibilă luarea de noi măsuri pentru traducerea în viață a politicii partidului de ridicare continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, au făcut posibile mărirea salariilor și pensiilor, scutirile și reducerile impozitului pe salarii și reducerea prețurilor la numeroase mărfuri, măsuri hotărîte de Plenara C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959.

Bugetul de stat pe anul 1960, întocmit pe baza sarcinilor planului de stat, cu îmbunătățirile și completările aprobate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, însumează la venituri 56,800 miliarde lei — cu o creștere de 12,1%, iar la cheltuieli 55,930 miliarde lei — cu o creștere de 16,5% față de realizările anului 1959, asigurînd astfel resursele financiare pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale și sporirea importantă a producției industriale și agricole, precum și pentru continua lărgire a acțiunilor social-culturale. Majoritatea covîrșitoare a veniturilor bugetare, adică 93,2%, provin din sectorul socialist al economiei, în timp ce încasările din impozite și taxe de la populație reprezintă în 1960 numai 6,8% din totalul veniturilor bugetului, cu 404 milioane lei mai puțin decît în anul 1959.

Caracterul pașnic constructiv al bugetului de stat se reflectă în mod deosebit de grăitor în felul cum sînt repartizate cheltuielile pe anul 1960. Pentru finanțarea economiei naționale s-au prevăzut 33,563 miliarde lei, adică 60% din volumul total al cheltuielilor bugetare, cu 16,4% mai mult decît în anul 1959, un loc important fiind acordat investițiilor în industrie și agricultură. În aceeași măsură se prevede sporirea cheltuielilor pentru acțiunile social-culturale, care însumează 13,437 miliarde lei — cu o creștere 1,368 miliarde lei față de realizările anului 1959, la care se adaugă fondurile alocate pentru investițiile cu caracter social-cultural, ce cresc față de anul precedent cu 14,5%.

Un loc însemnat în cadrul cheltuielilor cu caracter social-cultural îl ocupă cheltuielile pentru învățămînt și cultură, care însumează 4,313 miliarde lei, cu 403 milioane lei mai mult decît în anul precedent.

După cum se vede, bugetul de stat pe anul 1960 oglindește munca pașnică a poporului nostru care traduce în viață cu entuziasm și abnegație politica partidului și guvernului de dezvoltare a tuturor ramurilor economiei naționale și asigurare a creșterii continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Cadrele didactice sînt hotărîte să lupte cu însuflețire, alături de toți oamenii muncii pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de plenarele C.C. al P.M.R. din iulie și decembrie 1959, pentru pregătirea unor tineri stăpîni pe știință și tehnică, capabili să ducă mai departe munca pașnică constructivă a poporului nostru.

ÎN VACANȚĂ

Sigur că și pe strada dumneavoastră sînt tineri de aceeași vîrstă care învață la aceeași școală și chiar în aceeași clasă. Ați observat cum, în fiecare dimineață, apare dinspre capătul străzii, mereu la aceeași oră, un băiat mai înalt sau mai mărunțel, grăbit, cu șapca de școlar pe cap și cu servieta sub braț, cum se oprește în fața unei case și strigă un nume, cum, după cîteva clipe, pe poarta acelei case iese în fugă un alt băiat care înfulecă dintr-o tartină, cum pornesc împreună vorbind și gesticulînd, și cum, de fiecare dată, îi așteaptă în colț un al treilea, care le face supărat semn să se grăbească și îi amenință că au întîrziat? Uneori scena se desfășoară altfel și cu alte personaje. În loc de trei se adună cîte doi sau cîte patru, în loc de băieți sînt fete. O asemenea scenă are loc însă în fiecare zi, în jurul aceleiași ore și cam peste tot.

Vacanța a schimbat însă acest tablou obișnuit. Școlarii nu mai apar cu regularitate la aceeași oră. Nu mai țin seama de programul dinainte. Se întîlnesc la ore diferite, nu mai sînt grăbiți și îngrijorați. Uneori poartă agățată pe umeri cîte o pereche de patine, alteori, sub braț, cîteva romane științifico-fantastice, o minge sau o tablă de șah. Mai deunăzi transportau un brad uriaș.

Ghiozdanele și cărțile de școală au fost lăsate pentru o vreme într-un colț. Grija permanentă a „temelor pentru mîine" și a ceasului care sună exigent și neabătut în fiecare dimineață deșteptarea nu-i mai preocupă. Pentru un răstimp elevii și-au părăsit obiceiurile la care-i obligă îndatoririle de școlari. Se bucură de odihnă, își reînnoiesc forțele pentru a-și continua cu mai multă energie munca ce-i așteaptă în viitor.

Dar odihna școlarilor are un sens anume. Tinerețea are un fel al ei de a se odihni. Tinerii simt în permanență nevoia să se miște, să acționeze, chiar atunci cînd se recreează. De aceea, zilele de vacanță sînt pline, bogate în întîmplări. Pretutindeni în satele și orașele patriei noastre învățătorii și profesorii s-au îngrijit să întreprindă acțiuni care să le dea elevilor posibilitatea să-și petreacă vacanța în mod plăcut.

Unul dintre evenimentele cele mai însemnate ale acestei vacanțe a fost, fără îndoială, sărbătorirea la 30 Decembrie a celei de a 12-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne. Pregătirile au început cu mult înainte. La numeroase școli din orașul și raionul Cîmpina, de exemplu, elevii au învățat poezii și cîntece, au pregătit minunate programe artistice.

Carnavalul Anului nou, cu moș Gerilă, cu brad împodobit de beteală și globuri sclipitoare, cu măști, cu dansuri, cu farse prietenești, cu jocuri de artificii, este un alt eveniment pe care elevii îl trăiesc în zilele vacanței, cu inimile pline de entuziasmul și bucuria specifică vîrstei lor.

Zile de vacanță, zile de joc și de recreație... Fiecare zi aduce bucuriile ei, dă noi și noi prilejuri de a vedea lucruri interesante, de a participa la acțiuni atractive. Elevii de la Școala medie din Moreni vizitează în aceste zile Uzina mecanică din localitate. La 4 ianuarie va avea loc în școală un concurs de șah. Chiar și „așii" școlii au emoții. Se antrenează de zor. Pasionații cercului de fizică, la fel ca și ai cercului de științe naturale, petrec deseori cîte un ceas în laboratoare: au pornit cîteva experiențe pasionante și vor neapărat să vadă ce rezultate vor obține.

V. O.

(Continuare în pag. 7)

Împliniri

De fiecare dată, mai profundă și sentențioasă îți părea bătaia pendulei ce vestea tuturor stingerea celei din urmă clipe dintr-un an. Acolo, în căsuța ta sărăcăcioasă, ridicai atunci paharul: „Pentru un an mai bun!" Și cîte speranțe nu-ți puneai tu, dascăl, în acel an pe care-l voiai astfel! Îți visai casa, în sfîrșit, îndestulată, pe copiii tăi veseli și sănătoși, pe tine și soția ta bucurîndu-vă de roadele muncii voastre cinstite. Dar de fiecare dată, peste un an, cînd sub bătaia gravă a pendulei murea ultima clipă din cea din urmă zi a anului, uitîndu-te înapoi pe drumul străbătut îți vedeai cu durere visurile înfrînte unul cîte unul. Și, ridicînd paharul pentru anul ce venea, îți deschideai iarăși sufletul acelorași speranțe, de care tu — în ciuda soartei tale de mic slujbaș al unui stat diriguit de cei avuți — te încăpățînai să nu te desparți.

Au trecut ani...

Lanțurile robiei au fost sfărîmate prin forța poporului, a fost alungat întunericul anilor de asuprire nemiloasă, de foame și încătușare.

Ai fost părtaș la marile prefaceri ce au schimbat chipul țării noastre în cei 15 ani. Viața ta e acum alta... În suflet îți clocotește bucuria visurilor ce ți se împlinesc și nu se fring ca altădată, bucuria de a crește pe făurarii cutezătoarelor construcții ale socialismului, bucuria de a trăi o viață demnă, frumoasă.

Acum, la început de nou an, ridici iarăși paharul: „Pentru un an și mai bun!" Iar bătaia ceasului din perete nu-ți mai pare o sentință, ci o chemare la viață...

225.058 P

Căi de însușire a deprinderilor practice

Conversația

In timpul practicii elevilor în atelierul școlii sau în atelierul unei întreprinderi, în timpul desfășurării unei excursii în producție sau în alte împrejurări, conversația privind un proces tehnologic, o metodă de lucru la o mașină unealtă, un procedeu practic de prelucrare a lemnului sau a metalelor, o metodă agrotehnică etc., poate contribui mult la lărgirea sferei de cunoștințe practice ale elevilor și la dezvoltarea deprinderilor lor de muncă.

După cum se știe, conversația constituie o metodă frecventă de predare sau de fixare a materialului învățat, care se aplică ori de cîte ori cunoștințele însușite de elevi anterior ne permit acest lucru. Ea se poate desfășura cu toți elevii din grupa de practică — și în acest caz trebuie să țină seama de nivelul anterior de pregătire al fiecărui elev în parte — sau individual, în legătură cu operația efectuată de un elev. Conversația cu întreaga grupă de elevi se desfășoară de regulă înainte de încheierea programului de lucrări practice, iar conversația individuală chiar în timpul acestora. In ambele cazuri, conversația organizată de profesorul-maistru în atelier sau de profesorul de fizică, chimie, matematică, științe naturale în cadrul lucrărilor de laborator, al măsurătorilor pe teren trebuie să fie legată de exercițiile practice ce se efectuează, să răspundă scopului lecției care este în curs de desfășurare.

In tot timpul conversației profesorul trebuie să aibă un rol activ. El este acela care adresează de obicei întrebarea (fără să excludem posibilitatea și chiar necesitatea ca înșiși elevii să pună uneori întrebări). Profesorul va dirija răspunsurile elevilor, orientîndu-i spre acel răspuns care satisface întrutotul cerințele întrebării și scopul acesteia. Tot el, de obicei, face completările necesare și trage concluziile ce se impun pentru clarificarea problemei în discuție. De asemenea, el veghează ca întreaga conversație ce se poartă să nu degenereze în discuții fără conținut, care nu aduc o contribuție la realizarea scopului urmărit.

Conversațiile cu elevii trebuie astfel organizate încît, sprijinindu-se pe cunoștințele și deprinderile lor, să le stimuleze gîndirea creatoare, inițiativa, să-i ajute în soluționarea anumitor sarcini practice. Bunăoară, în cadrul studierii temei „Mașini de rabotat", după ce elevii clasei a IX-a au cunoscut în producție raboteza și șepingul, după ce au identificat organele principale ale acestora și știu ce operații se pot executa la ele, se va organiza o discuție cu toți elevii. Prin întrebări bine alese, profesorul-maistru îi va ajuta pe elevi să-și fixeze cunoștințele privitoare la construcția rabotezei și șepingului și la principiile pe baza cărora funcționează acestea. Plecînd de la întrebări simple, cum ar fi, de pildă: Care sînt principalele organe ale rabotezei?; Ce fel de piese se prelucrează la raboteză?; Dar la șeping?; Cum se fixează cuțitul la aceste mașini-unelte?; Sub ce unghi se ascute tăișul cuțitului rabotezei? etc. — profesorul-maistru îi poate ajuta pe elevi să desprindă singuri rostul practic al acestor mașini-unelte — prelucrarea suprafețelor mari — să înțeleagă legătura între unghiul sub care este ascuțit tăișul cuțitului, forma geometrică a tăișului și puterea lui de așchiere, să-și dea seama de necesitatea respectării tehnicii securității muncii în timpul lucrului la mașinile de rabotat. Dacă în timpul conversației li se cere elevilor să-și exemplifice concret răspunsurile, valoarea instruirii practice va fi mult mai mare.

In clasa a VI-a, în timpul celor 9 ore de lucrări practice la tema „Tăierea metalelor cu dalta și ferăstrăul" se pot organiza scurte conversații menite să fixeze cunoștințele elevilor cu privire la regulile de mînuire corectă a sculelor și dispozitivelor utilizate pentru tăierea metalelor, la poziția corpului în timpul tăierii, la prinderea în mînă a diferitelor feluri de dălți, la mînuirea ciocanului în timpul tăierii cu dalta, la dispozitivele care trebuie folosite, de exemplu, cînd urmărim să tăiem un metal fără ca acesta să sufere deformări etc.

Dar conversația se folosește nu numai pentru a fixa și dezvolta anumite cunoștințe și deprinderi practice ale elevilor, ci și pentru a preda cunoștințe practice, pentru a-i ajuta pe elevi să-și însușească mai ușor anumite deprinderi. In cadrul predării unui material nou, profesorul trebuie să acorde o și mai mare atenție conținutului și formei întrebărilor pe care le adresează elevilor, deoarece prin mijlocirea acestor întrebări el trebuie să mobilizeze gîndirea elevilor, să-i conducă spre deducții, să-i facă să găsească soluții pentru elucidarea problemei în discuție, să vadă raporturile cauzale ce există între fenomene, operații și procese de producție etc

O asemenea discuție se poate organiza, de pildă, înainte de predarea temei „Construcția aparatelor electrice de încălzire", la clasa a VII-a. Profesorul-maistru poate începe această lecție cu o întrebare simplă referitoare la acțiunile curentului. Oprindu-se la răspunsul care menționează acțiunea termică a acestuia, el va putea adresa elevilor, în continuare, întrebări privind efectul termic al curentului electric, legea referitoare la cantitatea de căldură dezvoltată de un curent, expresia matematică a acestei legi etc. Prin asemenea întrebări se reîmprospătează o serie de cunoștințe dobîndite de elevi la lecțiile de fizică. Apoi se va trece la întrebări legate strict de noua lecție practică. Intrebîndu-i pe elevi ce importanță are în practică efectul termic al curentului, profesorul-maistru se va opri la aparatele electrice de încălzire — reșouri, fiare de călcat, radiatoare — prezentîndu-le totodată pe acestea în fața elevilor, descompuse în părțile lor componente. In continuare, întrebările vor fi puse astfel încît să-i ajute pe elevi să înțeleagă principiul de construcție al aparatelor electrice de încălzire, să-și fixeze în memorie părțile componente ale acestora, regulile de folosire a lor etc. In tot timpul conversației profesorul-maistru va căuta să evite răspunsurile simpliste, să asigure o înțelegere temeinică a fenomenului fizic pe baza căruia sînt construite aparatele electrice de încălzire și a felului cum sînt construite acestea. De aceea, el va pune întrebări cum sînt: Cum variază căldura dezvoltată de curent față de timpul cît trece curentul?; Dar față de rezistența conductorului?; Ce este și ce rol are rezistența fierului de călcat? etc., care îi ajută pe elevi să-și dea mai bine seama de legătura ce există între cantitatea de căldură dezvoltată cînd printr-un conductor trece un curent, timpul cît trece curentul și rezistența conductorului etc. Concluziile finale ale profesorului-maistru trebuie să-i pregătească pe elevi pentru exercițiile practice ce urmează să se efectueze și în același timp să-i instruiască asupra regulilor de securitate a muncii în timpul verificării funcționării acestor aparate. De asemenea, în timpul conversației finale profesorul-maistru trebuie să-i conducă pe elevi spre înțelegerea și ilustrarea marii importanțe pe care o prezintă efectul termic al curentului în diferitele ramuri ale producției industriale.

In timpul conversației trebuie să se acorde atenție tuturor elevilor și în special acelora care au nevoie de ajutor. Profesorul-maistru va veghea ca atunci cînd un elev întîrzie cu răspunsul să-l ajute sau, atunci cînd dă un răspuns greșit, să-l facă să înțeleagă greșeala.

Conversația ca metodă de instruire practică a elevilor își atinge scopul numai în măsura în care orientează elevii spre răspunsuri clare, complete și concludente, în măsura în care îi stimulează să pună și ei înșiși întrebări privind problemele concrete pe care le-au desprins din procesul practic la care asistă sau participă activ. Ea va putea fi considerată drept reușită numai atunci cînd decurge dinamic și viu, cînd îi ține pe elevi cu atenția încordată, gata să răspundă la întrebări.

Este bine — și uneori chiar absolut necesar — ca principalele date și concluzii rezultate din tema conversației să fie fixate în scris. De aceea, elevii trebuie să aibă întotdeauna la ei, chiar și în timpul practicii într-o întreprindere, caietul de practică în care să poată nota cele necesare.

Pregătind conversațiile menite să cimenteze cunoștințele și deprinderile practice ale elevilor și să-i ajute în însușirea unor cunoștințe și deprinderi noi, profesorii au posibilitatea nu numai să realizeze scopul propus în lecție, dar și să-și cunoască mai în amănunțime elevii, să se apropie de ei, să se orienteze mai bine asupra pregătirii lecțiilor următoare.

F. D.

Jurnalul educatoarei

Jurnalul educatoarei este o formă de evidență a muncii educatoarei. El cuprinde observațiile acesteia asupra dezvoltării grupei și a fiecărui copil în parte, obținute în urma unor cercetări minuțioase. Scopul principal al întocmirii jurnalului este de a o ajuta pe educatoare să-și cunoască bine copiii, să-și formeze o imagine exactă asupra dezvoltării fiecărui copil și asupra dezvoltării colectivului sub influența metodelor și procedeelor aplicate.

Jurnalul cuprinde două părți principale. In prima parte vor fi notate observațiile asupra fiecărui copil. La începutul anului școlar, educatoarea notează pe scurt datele personale ale copiilor — starea fizică, starea sănătății și situația familiară.

In jurnal se repartizează pentru fiecare copil cîte 4—5 file în care se fac observațiile propriu-zise. Aici se vor nota în special particularitățile dezvoltării sale intelectuale și morale, progresul pe care-l face în însușirea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, rezultatele obținute de el în diferite activități (modelaj, desen, cînt, jocuri etc), comportarea și atitudinea lui etc. Se rezervă apoi 1—2 pagini pentru caracterizarea de sfîrșit de an, cu care copilul trece în grupa următoare sau la școală.

In partea a doua a jurnalului se notează observațiile asupra colectivului. Este bine ca aceste observații să fie axate pe o anumită problemă ridicată de situația concretă a grupei. De exemplu, în funcție de această situație educatoarea poate urmări în decursul unei luni cum și-a însușit grupa de copii conținutul poveștirilor, în altă lună felul cum se exprimă copiii etc.

Observațiile educatoarei trebuie să fie însoțite de notarea măsurilor educative luate de aceasta și a efectului lor asupra copilului sau grupei. In acest fel se va vedea și intervenția educatoarei, valoarea metodelor pe care le folosește ea.

Jurnalul educatoarei nu este un document formal, în care pot fi însemnate observațiile la întîmplare. Observațiile trebuie să fie rezultatul unei cercetări organizate, sistematice, fără întreruperi.

In jurnal educatoarea trebuie să însemne manifestările concrete ale copilului, nu aprecieri generale, vagi. Nu se vor nota, de exemplu, observații de felul: „copilul este disciplinat" sau „copilul este nedisciplinat", ci se vor avea în vedere particularitățile individuale ale fiecărui copil, particularități care determină comportarea lui. Este bine să se noteze uneori și unele discuții interesante dintre educatoare și unii copii sau discuțiile dintre diferiți copii, care arată gradul de inteligență al acestora, progresele lor.

Trebuie să se dea atenție atît manifestărilor pozitive, cît și celor negative. In nici un caz observațiile nu trebuie limitate la analiza lipsurilor, așa cum tind să facă unele educatoare.

La sfîrșitul anului școlar, pe baza observațiilor se întocmește caracterizarea copiilor. Aceasta trebuie să îmbrățișeze cît mai multe aspecte, să se refere în primul rînd la felul în care și-a însușit copilul cunoștințele prevăzute în îndrumătorul pentru educatoare, la comportarea lui atît în instituția preșcolară, cît și în familie. Această caracterizare va reprezenta o sinteză a dezvoltării copilului într-o anumită perioadă.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Organizarea cursului special de pregătire cu durata de 2 ani pentru cadrele didactice

In vederea ridicării continue a nivelului învățămîntului la clasele V-VII și pentru a da posibilitatea cadrelor didactice care predau la aceste clase să-și completeze studiile, prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 1450 din 2 octombrie 1959 se organizează în continuare, cu începere din anul 1959/1960, cursul special de pregătire cu durata de 2 ani instituit prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1096/1958.

1) In cadrul acestui curs se stabilesc următoarele grupe de specialități:

a) Limba română — istorie — constituție;

b) Limba maternă — istorie — constituție;

c) Limba rusă — limba română;

d) Limba rusă — limba maternă;

e) Istoria — constituție — geografie;

f) Matematica — fizică — cunoștințe industriale;

g) Chimia — științe naturale — cunoștințe agricole.

La fiecare grupă de specialități se studiază și metodica obiectului respectiv. In anul II la toate grupele se studiază marxism-leninismul. Cursiștii din școlile în limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare de la toate grupele de specialități vor studia limba română.

Cursul de 2 ani este organizat de Ministerul Învățămîntului și Culturii pe lîngă institutele pedagogice de 3 ani din București, Timișoara, Iași, Galați și Craiova, iar în lipsa unui institut pedagogic de 3 ani în Ardeal, cursul se organizează pe lîngă I.P.C.D. Cluj.

2) Pot cere înscriere la una din grupele de specialități ale acestui curs:

a) Învățători, absolvenți ai școlilor pedagogice (cu examen de stat) sau ai fostelor școli normale (cu diplomă de capacitate);

b) Profesori maiștri (maistre) care după anul 1948 n-au mai putut fi încadrați la specialitatea lor, dacă funcționează în învățămînt dinainte de această dată și dacă au diplomă sau certificat de absolvire a unei școli de grad mediu (școală profesională gradul II liceu industrial, școală superioară de arte și meserii, școală agricolă — viticolă — horticolă etc de gradul II, liceu sericicol, școală de economie casnică de gradul II, școală de menaj gradul II);

c) Licențiați ai unor institute de învățămînt superior din alte specialități, dacă funcționează neîntrerupt în învățămînt dinainte de Reforma învățămîntului din 1948;

d) Absolvenți ai diferitelor școli de grad mediu care au studii superioare neterminate la institute de învățămînt superior pregătitoare de cadre didactice (cel puțin un an de studii absolvit) după anul 1948. Dintre aceștia, cei care au absolvit 2-3 ani în învățămîntul superior vor putea fi înscriși direct în anul II al cursului special. Pentru a fi înscriși în anul II, candidații vor da examene de diferență la acele specialități sau ramuri ale specialității prevăzute de programa anului I a cursului de 2 ani care n-au fost cuprinse de loc sau au fost cuprinse parțial în programele anilor de învățămînt superior pe care i-au absolvit.

Examenele de diferență se vor da înainte de începutul etapei cu frecvență, la data stabilită de institutele pedagogice de 3 ani și de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Cluj și vor consta din probe scrise, orale și practice, după specificul obiectului. Cadrele didactice din această categorie vor fi înscrise în mod provizoriu, pînă la trecerea examenelor de diferență.

3) Pentru admiterea la cursul special, cadrele didactice prevăzute la articolul precedent trebuie să mai îndeplinească și următoarele condiții:

a) Să aibă o vechime de cel puțin 5 ani de funcționare, împliniți la 1 septembrie 1959, ca profesori la clasele V-VII, dintre care cel puțin 3 ani la o specialitate prevăzută la cursul special de pregătire;

b) Să aibă vîrsta de cel puțin 35 de ani împliniți la data de 1 septembrie 1959, indiferent de anul înscrierii la curs;

c) Să aibă recomandarea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare regionale (a orașului București sau a orașului Constanța), pe baza rezultatelor bune obținute în muncă.

La cursul special mai pot fi admiși cei care au studiile prevăzute la punctul 2 și care ocupă funcția de activist de partid, activist al unei organizații obștești sau activist în sectoarele de învățămînt și cultură ale unor instituții și organizații centrale, director sau director adjunct la școli elementare de 7 ani sau școli medii de cultură generală, inspector la secțiile de învățămînt și cultură regionale, raionale și orășenești, cu condiția să fi fost recrutați în această funcție direct din funcția de profesor și dacă perioada de funcționare ca profesor și aceea de director, director adjunct sau activist însumează cel puțin 5 ani împliniți la data de 1 septembrie 1959 și au vîrsta de cel puțin 35 ani împliniți la data de 1 septembrie 1959, indiferent de anul înscrierii la curs.

Admiterea la curs a acestora se face pe baza recomandării organizației sau instituției în care ei funcționează.

Cererile de înscriere se vor înainta la secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești) pînă la 1 februarie 1960, însoțite de următoarele acte: a) copii de pe actele de studii; b) copie de pe certificatul de naștere (copiile vor fi certificate de notariat); c) dovadă de funcționare de cel puțin 5 ani ca profesor la clasele V-VII, dintre care cel puțin 3 ani la o specialitate din grupa pentru care se înscrie, cu specificarea perioadelor în care a predat fiecare obiect.

Cu sprijinul părinților

La Școala de 7 ani din comuna Unguriu, raionul Buzău, s-a realizat o bună colaborare a pedagogilor cu părinții elevilor. Rezultatele acestei strînse colaborări nu au întîrziat să se arate. Astfel, cu sprijinul părinților școala a reușit să cuprindă în clasele I—IV pe toți copiii de vîrstă școlară și să asigure un procent ridicat de cuprindere a elevilor în clasa a V-a.

Părinții au dat un sprijin efectiv și la rezolvarea unor probleme gospodărești. Muncind voluntar ei au împrejmuit curtea școlii, au vopsit gardul pe o lungime de 54 m., au instalat în curte o pompă de apă, au revizuit instalația electrică, iar în prezent confecționează cuiere pentru fiecare clasă.

CONSFĂTUIREA DIRIGINȚILOR

(Urmare din numărul trecut)

Cuvîntul participanților

Tov. ROZALIA LAZUREANU, secretară a Comitetului regional U.T.M. Timișoara. — Atît din discuții cît și din munca noastră de zi cu zi am constatat multe aspecte pozitive în activitatea diriginților dar și o serie de deficiențe.

Voi căuta să mă refer îndeosebi la aspectele negative ce se manifestă în colaborarea diriginților cu organizațiile U.T.M. Astfel unii diriginți în loc să folosească sprijinul organizațiilor U.T.M. în realizarea diferitelor activități în școală și în afara școlii, se suprapun birourilor organizațiilor U.T.M. ajungînd pînă acolo încît le analizează activitatea ; în alte cazuri organizează diferite colective, ocolind biroul U.T.M. de clasă.

Se manifestă încă lipsuri și în felul în care unii diriginți desfășoară orele de diriginție. Spre exemplu, pe ordinea de zi a unei ore de diriginție ținută la școala medie din Orșova au figurat cinci puncte : trecerea în revistă a evenimentelor politice internaționale care au avut loc în săptămîna în curs, recenziile a două romane, noutăți culturale și tehnice, dezbaterea unui articol din presă și o discuție despre acțiunea de economisire prin C.E.C. Este limpede că o ordine de zi atît de încărcată n-a putut fi realizată cu bune rezultate într-o singură oră.

Propun ca Institutul de științe pedagogice să se preocupe mai mult de ajutorarea diriginților, popularizînd larg experiența pozitivă a acestora, indicîndu-le material bibliografic și documentar pentru studierea unor probleme legate de educarea comunistă a elevilor.

★

Prof. NICOLAE ȚIRLEA, diriginte la Școala pedagogică din Deva. — In clasa al cărei diriginte eram nu se formase un colectiv închegat. De asemenea, situația la învățătură era slabă. M-am gîndit atunci să organizez acțiuni menite să mobilizeze întreaga clasă în jurul unor preocupări comune. Printre altele, am format un cor pe patru voci, în care au intrat toți elevii. De la prima serbare dată în cadrul școlii membrii corului au dobîndit mari succese. Aceasta i-a apropiat mai mult. In puțin timp, alături de cor am format și o echipă de dansuri. Clasa a ajuns treptat cea mai bună pe școală, iar corul unul dintre cele mai bune din oraș, fiind solicitat să dea serbări și în regiune. Astfel, viitorii învățători s-au pregătit și pentru a deveni activiști pe tărîm cultural. La sfîrșitul anului școlar știau să dirijeze ei înșiși un cor.

★

Prof. L. GEORGESCU, diriginte la Școala medie nr. 1 din Călărași. — M-a preocupat încă de la începutul anului școlar problema orientării profesionale a elevilor. Deoarece unii dintre ei nu știau ce anume trebuie să aibă în vedere atunci cînd își aleg viitoarea profesiune, se simțea nevoia să discutăm mai pe larg această problemă.

Atît în cadrul orelor de diriginție — de exemplu, cu prilejul discutării temei „Atitudinea omului nou față de muncă" — precum și în convorbiri individuale, le-am arătat elevilor că activitatea în producția industrială și agricolă le oferă cele mai largi și mai frumoase perspective, ei putînd aici să aleagă acel sector de muncă pentru care au înclinații, să dobîndească o înaltă calificare, avînd totodată deschis drumul spre învățămîntul superior. Le-am dat exemplul vieții pline de frumusețe a unor muncitori fruntași, inovatori, inventatori, eroi ai muncii socialiste, am organizat discuții între elevi și unii absolvenți din anii trecuți care s-au înscris la școli tehnice.

Am discutat problema orientării profesionale a elevilor și cu părinții acestora. Imi voi continua munca în această direcție și în a doua parte a anului școlar.

Prof. I. CHEȚAN, diriginte la Școala pedagogică din Blaj. Pentru a dezvolta dragostea viitorilor învățători față de profesia lor, colectivul didactic al școlii noastre a hotărît să le dea de pe acum elevilor din anii II și III posibilitatea de a lucra cu copiii din școala elementară. In acest scop s-a organizat ziua de serviciu cînd prin rotație cîte un elev al școlii pedagogice îi supraveghează în recreație pe cei mici, stă de vorbă cu ei, îi învață cîntece și jocuri potrivite vîrstei. De asemenea, elevii din anii II și III au pregătit cu elevii din clasele I—IV, programe artistice pe care le-au prezentat la stația de amplificare a școlii și la emisiunea pe oraș.

Tot pentru a-i pregăti pe elevi în vederea muncii lor viitoare diriginții vor ține la stația de amplificare a școlii conferințe despre rolul social și cultural al învățătorului, despre frumusețea profesiei de învățător, despre însemnătatea cunoașterii de către învățător a particularităților individuale ale copiilor etc.

★

Prof. AL. IONESCU, diriginte la Școala pedagogică din Suceava. O problemă care stă în centrul atenției colectivului nostru este educarea științifico-ateistă a elevilor. In această privință am căutat să folosim unele întîlniri între elevi și oameni de știință, care au fost invitați să vină la școală, să țină conferințe în fața elevilor.

Ținînd seama de specificul școlilor pedagogice, cred că ar trebui să existe o mai mare preocupare pentru pregătirea elevilor în ceea ce privește dirijarea unui cor, regizarea unei piese — într-un cuvînt, în ceea ce privește activitatea culturală pe care vor trebui s-o desfășoare la sate.

★

Prof. E. TICALIUC, dirigintă la secția educatoare a Școlii pedagogice din București. Acord o mare grijă orelor de diriginție, pentru care mă pregătesc cu toată atenția. Am în vedere, în primul rînd, să le asigur un conținut variat, bogat, atractiv. In orele așa-numite festive, cînd se sărbătorește un eveniment, organizez și programe artistice — cîntece, recitări, scenete, șezători. Cînd condițiile permit, orele de acest fel se desfășoară în afara școlii, la locurile istorice legate de evenimentul sărbătorit. Spre exemplu, pentru comemorarea zilei de 13 decembrie m-am deplasat cu elevele mele în Piața Teatrului Național, unde se află monumentul eroilor căzuți la 13 decembrie.

Consider că e bine ca orele de diriginție cu caracter festiv să se încheie întotdeauna cu concluziile dirigintelui. Aceste concluzii trebuie astfel prezentate încît să-i emoționeze pe elevi, să-i însuflețească.

★

Prof. ADELA TELEMAN, dirigintă la Școala de 7 ani nr. 6 din București. — In munca mea de dirigintă mă preocup și de educația estetică a elevilor. Am organizat cu elevii o vizită la o expoziție de opere a pictorului N. Grigorescu. Am căutat să-i fac să înțeleagă conținutul tablourilor și să seziseze mijloacele folosite de pictor pentru a-și exprima ideile. In ora de diriginție care a urmat vizitei la muzeu am purtat cu elevii o discuție asupra celor văzute. Am urmărit să-i ajut pe elevi să înțeleagă că arta lui Grigorescu este strîns legată de viața poporului, ale cărui aspirații le-a oglindit în toată opera sa.

O oră asemănătoare de diriginție a fost aceea desfășurată în legătură cu o vizită la „Muzeul satului".

Asemenea mijloace contribuie nu numai la educarea estetică a elevilor ci și la îmbogățirea orizontului lor cultural, la dezvoltarea sentimentelor de dragoste față de valorile culturale ale poporului.

Citiți în pag. a 4-a
CONCLUZIILE CONSFĂTUIRII

Telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

In prima consfătuire pe țară a diriginților, desfășurată în zilele de 19—20 decembrie a.c. la București, diriginți din școlile de cultură generală, din școlile profesionale de ucenici, agricole și de meseriași, școlile pedagogice și învățămîntul seral, am dezbătut în lumina documentelor de Partid și de Stat munca desfășurată de noi pentru ridicarea continuă a nivelului la învățătură al elevilor, pentru educarea lor comunistă.

Conștienți de rolul și sarcinile ce ne revin, de misiunea nobilă ce ne-a încredințat-o Partidul de a contribui la educația tineretului, conduși în permanență de organizațiile de partid și avînd sprijinul organizațiilor de U.T.M. și pionieri, ne-am străduit să ne îmbunătățim metodele și formele activității noastre, reușind să ne aducem aportul la formarea viitorilor muncitori, ingineri, tehnicieni și intelectuali necesari construcției socialiste.

Inarmarea elevilor cu cunoștințe teoretice și practice temeinice, formarea concepției științifice despre natură și societate, dezvoltarea sentimentului patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, educarea dragostei pentru munca fizică, au stat în centrul discuțiilor consfătuirii în scopul găsirii celor mai eficace metode care să ducă la continua îmbunătățire a procesului instructiv-educativ.

Documentele de Partid și de Stat au constituit și constituie pentru noi educatorii un prețios ajutor pentru orientarea noastră, pentru îmbogățirea cunoștințelor politice și ideologice.

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 3—5 decembrie a.c. a determinat un nou avînt al muncii noastre.

Mîndria pentru realizările patriei noastre, perspectiva minunată care se vede în mărețul program de dezvoltare a economiei și a vieții social-culturale, ne însuflețește să muncim cu un nou și înflăcărat elan la opera de instruire și educare a tineretului școlar, constructor conștient al societății socialiste.

Din studierea Expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenară am înțeles mai bine datoria noastră de a lega învățămîntul de viață. Mulți dintre elevii noștri actuali vor intra în producție la sfîrșitul anului școlar și vor participa la îndeplinirea sarcinilor prevăzute de planul de stat în industrie și agricultură.

O însemnată parte din elevii noștri—cei din învățămîntul profesional și tehnic și elevii muncitori din învățămîntul seral și fără frecvență—desfășoară și acum o muncă productivă, îmbinînd munca pentru însușirea cunoștințelor cu activitatea lor în producție.

Cadrele didactice au primit cu entuziasm Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Guvernului R.P.R. referitoare la îmbunătățirea salarizării lor, precum și la introducerea gradelor didactice în învățămîntul de cultură generală, pedagogic, profesional și tehnic și sînt hotărîte să depună toate eforturile pentru traducerea în viață a sarcinilor pe care Partidul le pune în fața învățămîntului nostru.

Noi, reprezentanții celor peste 100.000 de diriginți și educatori ai tinerei generații din patria noastră ne angajăm în fața Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului Republicii Populare Romîne să ridicăm calitatea muncii noastre școlare la nivelul cerințelor actuale ale construcției socialiste. Ne vom strădui să desfășurăm o muncă rodnică și pătrunsă de spirit politic, de devotament nemărginit față de Partid și față de regimul democrat-popular.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!

Cuvîntul tovarășei Cornelia Mateescu

secretar al C. C. al U. T. M.

Tov. Cornelia Mateescu, luînd cuvîntul, s-a referit în mod deosebit la sprijinul ce trebuie să-l acorde organizațiile U.T.M. și de pionieri școlii, dirigintelui. Vorbitoarea a arătat că organizațiile U.T.M. din școli, sub conducerea organizațiilor de partid, sînt chemate să ajute școala, profesorii și diriginții în dezvoltarea la elevi a dragostei și pasiunii pentru învățătură, pentru însușirea temeinică a tuturor cunoștințelor ce se predau în școală, la educarea politică și ideologică a elevilor.

Tov. Cornelia Mateescu a arătat că numeroși diriginți știu să folosească ajutorul pe care îl pot primi din partea organizațiilor U.T.M. și colaborează în mod principial cu acestea. Sînt însă unii diriginți care își depășesc atribuțiile, nu țin cont de părerile utemiștilor, nu participă efectiv la diferitele activități ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Sînt și cazuri în care organizațiile U.T.M. și de pionieri nu se consultă cu diriginții, ceea ce duce la suprapuneri de acțiuni sau la desfășurarea la un nivel scăzut a unor activități.

Toate acestea duc la supraîncărcarea elevilor și la rezultate slabe în munca de educație pe care o desfășoară atît dirigintele cît și organizațiile U.T.M. și de pionieri.

Imbunătățirea muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri în vederea sprijinirii școlii a constituit și constituie — mai ales după Plenara a VII-a a C.C. al U.T.M. — o preocupare permanentă a organelor și organizațiilor U.T.M. Plenara a VII-a a stabilit ca principale sarcini ale organizațiilor U.T.M. din școli sprijinirea școlii în ridicarea nivelului la învățătură, lupta hotărîtă împotriva mediocrității, înarmarea politico-ideologică a elevilor, sprijinirea școlii în legarea sa de viață, de practica construirii socialismului.

Pentru coordonarea activității cultural-artistice și sportive în vederea evitării supraîncărcării, Plenara a VII-a a C.C. al U.T.M. a recomandat ca încă de la începutul anului școlar să fie alcătuite planuri comune ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri și ale conducerilor de școli. In aceste planuri urmează să se prevadă acțiunile culturale, artistice, activitățile patriotice, vizitele și excursiile, activitățile și concursurile sportive etc. pe care le va organiza comitetul de U.T.M. împreună cu conducerea școlii în perioada întregului an școlar, cît și în vacanța de vară. Planul este pus în dezbaterea elevilor din fiecare clasă și îmbogățit cu propunerile și sugestiile acestora.

Vorbitoarea a arătat în continuare că pentru a-și asigura ajutorul organizației U.T.M. de clasă este bine ca dirigintele să participe efectiv la alcătuirea planului de muncă al acesteia sau la alcătuirea programului de activități al detașamentului, făcînd sugestii și propuneri pentru organizarea unor activități care să ducă la realizarea sarcinilor instructiv-educative, el cunoscînd bine problemele pe care le ridică clasa respectivă, cît și cele care se pun în perioada respectivă în fața școlii. Deosebit de importantă este însă participarea directă, nemijlocită a dirigintelui la realizarea activităților prevăzute în planul organizației de U.T.M. și în programul de activități al organizației de pionieri.

Este bine ca dirigintele să participe la adunările generale ale organizației de U.T.M., să-și spună părerea în legătură cu diferitele chestiuni ce se ridică în clasa respectivă, în același timp să rețină inițiativele și propunerile care se fac în adunare referitoare la viața clasei, la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Vorbitoarea a arătat că și pentru diriginte este foarte important felul cum se desfășoară învățămîntul politic U.T.M. ; desigur că dirigintele nu conduce învățămîntul politic, dar poate influența și poate aduce contribuția sa la ridicarea calității lui, discutînd cu propagandistul, interesîndu-se cum se iau notițe la predarea materialului, cum se însușește acesta, sugerînd asupra căror probleme să se insiste mai mult în discuții, făcînd propuneri concrete pentru îmbunătățirea acestui învățămînt. Dacă elevii au unele nelămuriri atunci cînd studiază bibliografia indicată, dirigintele îi poate ajuta fie lămurindu-i el însuși, fie recomandînd propagandistului să lămurească problemele ridicate.

Referindu-se la faptul că unii diriginți merg pe linia de a constitui diferite colective în clasă în loc să folosească sprijinul biroului și al activului U.T.M. al clasei în rezolvarea diferitelor sarcini, a arătat că este bine ca responsabilul clasei să fie unul din membrii biroului U.T.M. — dar acesta să nu fie secretarul — iar acolo unde se simte nevoie, organizația de U.T.M. stabilește ca un număr de utemiști să-l ajute pe acesta în rezolvarea sarcinilor sale de responsabil al clasei. La clasele III-VII se recomandă ca responsabilul clasei să fie un membru al colectivului de conducere al detașamentului de pionieri din clasa respectivă.

Referindu-se la postul utemist de control, vorbitoarea a arătat că el are drept scop să seziseze și să satirizeze lipsurile ce se manifestă în școală, să critice pe elevii care rămîn în urmă la învățătură, sînt nedisciplinați, se abat de la regulamentul de funcționare a școlii. Toate acestea sînt ilustrate într-un mod cît mai plăcut și atrăgător prin epigrame, versuri, caricaturi etc.

Postul utemist de control este format din cîte un membru al birourilor U.T.M. din fiecare clasă sau alt utemist stabilit de organizația de U.T.M. în acest scop. Responsabil al postului utemist de control este unul din membrii comitetului U.T.M pe școală. La sfîrșitul orelor fiecare membru al postului seziseză, la post, în special lipsurile care s-au manifestat în cursul zilei în atitudinea elevilor. Prin diferite mijloace, ca de exemplu gazeta de perete a postului utemist de control, stația de radioamplificare, echipele și brigăzile artistice, postul critică elevii care au avut abateri, contribuind astfel la lichidarea lipsurilor ce se manifestă în activitatea acestora.

In încheierea cuvîntului său, tov. Cornelia Mateescu a subliniat importanța deosebită ce o are în formarea omului nou, al societății noastre socialiste, justa colaborare între școală — diriginte — organizația de U.T.M., organizația de pionieri și familie.

CONSFATUIREA DIRIGINȚILOR

(Urmare din pag. 3)

Concluzii

Concluziile consfătuirii au fost prezentate de tov. NICOLAE ȘIPOȘ, *director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii.*

Subliniind că școlii îi revine un rol deosebit în realizarea sarcinilor cultural-educative ale statului de democrație populară, vorbitorul a arătat că traducerea în viață a acestor sarcini impune cu necesitate realizarea unui sistem unitar de acțiuni instructiv-educative prin activitatea comună a școlii, familiei, organizațiilor U.T.M. și de pionieri. In acest sistem instructiv-educativ, în care rolul conducător îl are școala, un loc important îl ocupă activitatea dirigintelui. El asigură planificarea și organizarea muncii educative în clasa sa, unitatea dintre cerințele și acțiunile educative ale tuturor profesorilor clasei. Complexitatea acestei munci cere din partea dirigintelui o activitate creatoare, variată, diferențiată de la clasă la claasă, în funcție de vîrsta elevilor, de interesele și de nivelul dezvoltării lor generale.

In ultimii ani, în școlile noastre, pe baza folosirii creatoare a experienței școlii sovietice și a experienței școlii noastre, a pedagogilor noștri, s-au acumulat bogate învățăminte privind munca diriginților. Se constată pe de o parte, pregătirea teoretică serioasă a diriginților fruntași, orientarea lor politico-ideologică justă, iar pe de altă parte faptul că ei au reușit să pătrundă tot mai mult în esența fenomenului educativ, în rezolvarea problemelor ridicate de specificul muncii din clasa și școala respectivă.

Este necesar însă să facem eforturi pentru a obține noi succese în munca educativă. Mai sînt elevi cu rezultate slabe la învățătură, cu atitudine nejustă față de studiu, față de profesori, cu o comportare nemulțumitoare.

Nu toate cadrele didactice se preocupă în măsură necesară de educația elevilor; unii mai folosesc metode nepedagogice. Se impune cu necesitate o muncă educativă mai susținută din partea tuturor cadrelor didactice în strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M. și de pionieri și cu familia.

Una din sarcinile de bază ale dirigintelui este aceea de a sprijini elevii din clasa sa în obținerea celor mai bune rezultate în însușirea cunoștințelor predate în școală, în pregătirea practică în ateliere și în întreprinderi. Măsurile luate an de an pentru îmbunătățirea continuă a procesului instructiv-educativ au dus la ridicarea nivelului de cunoștințe și deprinderi practice ale elevilor, la educarea unei atitudini sănătoase a acestora față de principala lor sarcină — învățătura. Totuși, mai există încă elevi care obțin note la limită, rămîn corigenți sau chiar repetenți.

Diriginții, mai ales cei de la clasele V—VII pot și trebuie să aducă o contribuție însemnată la îmbunătățirea pe mai departe a situației la învățătură a elevilor, prin crearea unei unități de acțiune a cadrelor didactice care predau la clasa respectivă, prin formarea opiniei colectivului de elevi. Ei au datoria să cunoască pe fiecare elev în parte, atitudinea lui față de munca școlară, felul cum acesta învață, cauzele pentru care nu obține cele mai bune rezultate, și să stabilească, în colaborare cu organizația U.T.M. și de pionieri, măsurile necesare. Numai o cunoaștere temeinică și multilaterală a elevului — a dezvoltării lui fizice, a condițiilor de viață în familie, a priceperii lui de a-și organiza munca independentă, a atitudinii pe care o are față de munca școlară, a disciplinei lui, a intereselor și aptitudinilor, a trăsăturilor de temperament și de caracter, a cauzelor obiective sau de natură subiectivă care dăunează reușitei elevului la învățătură — poate să stea la baza măsurilor cu adevărat eficace pentru îndreptarea situației.

Periodic, îndeosebi la sfîrșitul unei etape de muncă, dirigintele are sarcina ca în cadrul orelor de diriginție să analizeze temeinic cu clasa sa rezultatele muncii școlare, stabilind măsuri pentru etapa care urmează. A intrat în practica multor diriginți așa zisa „analiză" a situației la învățătură aproape la fiecare oră de diriginție, înțelegîndu-se prin aceasta informarea șablon, prezentată de responsabilul clasei sau alt elev, după care, din lipsă de participare la discuții a elevilor, urmează cuvîntul moralizator al profesorului, ce umple uneori întreaga oră. Eficacitatea acestor „analize" este foarte redusă.

Este importantă metoda folosită de unii diriginți — și o recomandăm — care, cu ajutorul organizației de U.T.M. și pionieri, iau atitudine imediată față de situația slabă la învățătură a unor elevi sau împotriva diferitelor acte de indisciplină, fără să aștepte ora de diriginție sau adunarea de U.T.M. pentru a discuta și rezolva aceste situații.

Dirigintele are datoria să se preocupe de organizarea formelor celor mai eficace pentru îmbunătățirea situației la învățătură: meditații, consultații, organizarea ajutorului reciproc, schimbul de experiență între elevi privind metodele de studiu individual și alte forme.

Pentru ca dirigintele să îndrume în mod concret pe elevi cum trebuie să ia notițe, el poate organiza chiar ore de diriginție cu această temă. Asistînd în prealabil la lecțiile unor profesori pentru a cunoaște explicațiile acestora și ideile esențiale ale lecțiilor, poate demonstra mai bine în ora de diriginție cum trebuie să se ia notițe de către elevi în mod conștient.

Totodată, dirigintele poate contribui la lichidarea unor lipsuri în metodica de predare a lecțiilor, sezisate de el cu ocazia asistențelor.

Este necesar ca dirigintele să cunoască volumul temelor date de toți profesorii pentru acasă și efortul pe care acestea îl necesită din partea elevilor. Rolul lui este să constate permanent tendințele de supraîncărcare, să propună profesorilor de specialitate și directorului școlii măsurile necesare și să ridice aceste probleme în comisiile metodice și în consiliul pedagogic al școlii.

Sarcini de mare răspundere stau în fața școlii în ceea ce privește îmbunătățirea muncii de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. In această direcție una din sarcinile permanente ale cadrelor didactice este aceea de a îmbunătăți continuu conținutul lecțiilor, de a le asigura acestora puritatea ideologică, un înalt nivel științific și o strînsă legătură cu activitatea practică.

Trebuie să se sădească la elevi dragostea fierbinte față de patrie, față de poporul muncitor, adevăratul creator al tuturor valorilor materiale și culturale, mîndria pentru cuceririle revoluționare ale oamenilor muncii, ataşamentul și recunoștința față de Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul înțelept al poporului muncitor pe drumul construirii socialismului, dragostea fierbinte pentru conducerea partidului nostru, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Trebuie să se organizeze în mai mare măsură decît pînă acum, așa cum au arătat aici mulți tovarăși, vizitarea unor obiective industriale și agricole importante, a unor construcții ridicate în anii regimului nostru democrat-popular, a unor locuri istorice, a monumentelor de artă și cultură, a șantierelor de construcții din localitatea și regiunea unde trăiesc copiii și din alte localități ale patriei. Trebuie organizate, de asemenea, discuții din care elevii să înțeleagă că în anii regimului democrat-popular, sub îndrumarea partidului, cei ce muncesc schimbă continuu peisajul țării noastre în folosul omului, prin mărețele construcții ale socialismului.

Elevii trebuie atrași în număr cît mai mare în concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal", trebuie stimulați să îngrijească monumentele eroilor clasei muncitoare, să culeagă diferite documente, materiale folcloristice, obiecte istorice și de artă, exemplare din flora și fauna regiunii, amintiri despre oamenii de seamă care au trăit în localitate, cu care să fie îmbogățite atît muzeele școlare cît și celelalte muzee din localitate.

Sărbătorirea datelor însemnate din istoria mișcării muncitorești și din istoria patriei noastre, concursurile tradiționale, învățarea de cîntece despre patrie și partid, întîlnirile cu fruntașii în producție, oameni de artă și știință, ostași ai Armatei noastre Populare constituie tot atîtea mijloace pentru a cultiva în sufletul elevilor un adînc și fierbinte patriotism.

Dirigintelui îi revine un mare rol în educarea frăției dintre elevii romîni și cei de alte naționalități din patria noastră. El trebuie să sprijine acțiunile comune ale acestora — munca patriotică, serbări, competiții sportive etc.

O problemă importantă de care trebuie să se preocupe dirigintele în cadrul orelor de diriginție și în afara acestora este înarmarea elevilor cu cunoașterea documentelor de partid și de stat, îndrumarea lor în studierea și înțelegerea acestora. De asemenea, diriginții trebuie să ajute birourile U.T.M. în stabilirea temelor și pregătirea materialelor pentru informările politice din cadrul adunărilor generale ale utemiștilor.

In îndrumările M.I.C. cu privire la munca dirigintelui se precizează că o sarcină permanentă a acestuia este și informarea periodică a elevilor asupra principalelor probleme ale politicii interne și internaționale. Aceasta nu trebuie să însemne o repetare a problemelor cuprinse în informările politice din adunările generale de U.T.M., ci preocuparea zilnică a dirigintelui pentru a-i obișnui pe elevi cu citirea și înțelegerea presei, pentru a le trezi interesul față de evenimentele politice interne și internaționale.

Un loc important în educarea comunistă, patriotică a tineretului școlar îl ocupă educația prin muncă, mijloc excelent de educare morală a oamenilor, de formare a caracterului lor.

Deși s-au obținut multe succese în educarea prin muncă a elevilor, totuși mai avem multe de făcut. Unii diriginți încearcă să rezolve sarcina educării prin muncă a elevilor numai prin metode verbale, discuții în orele de diriginție, conferințe despre alegerea profesiei, lectură despre importanța muncii etc.

Fără a minimaliza importanța acestor metode, este necesar însă să subliniem faptul că limitarea numai la ele nu ne poate duce la succese în munca educativă. Mijlocul principal îl constituie însuși procesul muncii, organizat în raport cu posibilitățile elevilor, atît în cadrul orelor prevăzute prin planul de învățămînt, cît și în afara acestora — în cercurile tehnice, în munca obștească.

Diriginții trebuie să sprijine și să participe alături de elevi la munca patriotică, să fie alături de clasă la munca de înfrumusețare a școlii, în acțiunea de strîngere a fierului vechi, în munca pe șantiere cu brigăzile de utemiști, în munca din G.A.S., G.A.C. etc.

Un rol important în educarea prin muncă, în formarea la elevi a deprinderilor practice necesare în viață îl are autodeservirea. Trebuie să fie o sarcină de cinste pentru fiecare diriginte ca elevii clasei sale să-și îndeplinească cît mai conștiincios și cu pricepere sarcinile care le revin în cadrul autodeservirii.

Un loc de frunte în activitatea dirigintelui trebuie să-l ocupe preocuparea pentru formarea bazelor concepției materialist-dialectice despre lume, pentru educarea ateist-științifică a elevilor. S-a subliniat în consfătuire faptul că profesorii, în cadrul diferitelor discipline, au largi posibilități pentru explicarea adevărului științific. Această muncă trebuie însă completată cu munca în afară de clasă. In această privință menționăm cercurile de fizică, chimie, tehnice, cercurile tinerilor naturaliști-miciurinești, serile dedicate științei, conferințele însoțite de diafilme sau filme științifice, organizarea activităților cultural-artistice care contribuie la educarea materialistă a elevilor, la lămurirea lor asupra caracterului neștiințific, profund dăunător al concepțiilor mistico-religioase. Diriginții au datoria să sprijine în mod efectiv și acțiunile întreprinse în această direcție de organizațiile U.T.M. și de pionieri.

Educația ateist-științifică poate fi înfăptuită cu mai mult succes dacă școala, dirigintele, va desfășura în același timp și o muncă corespunzătoare cu părinții elevilor, prin conferințe, discuții, care trebuie să devină o parte esențială a muncii școlii, a dirigintelui.

O altă sarcină a dirigintelui de rezolvarea căreia depinde în mare măsură succesul muncii educative este organizarea unui colectiv închegat în care să existe o opinie sănătoasă față de muncă, față de îndatoririle școlare. Studierea temeinică și însușirea teoriei pedagogice referitoare la educarea colectivului de elevi este o sarcină fără de care nu se poate concepe munca de diriginte, deoarece numai în colectiv și prin colectiv poate fi format omul de tip nou. Esența muncii în colectiv o constituie relațiile de prietenie și tovărășie, a căror bază se pune în procesul muncii colective. Educarea elevilor în spirit colectiv este un proces complex și de durată, care necesită continuitatea muncii de diriginte și existența unui colectiv pedagogic bine închegat care să colaboreze îndeaproape cu organizațiile U.T.M. și de pionieri și cu familia.

De altfel, rezolvarea cu succes a tuturor sarcinilor complexe ale educației comuniste cere o unitate de acțiune, o colaborare strînsă a școlii cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, precum și cu familia. Profesorii diriginți pot să-și îndeplinească bine sarcinile numai colaborînd strîns cu birourile U.T.M. pe clase, cu instructorii de pionieri și colectivele de conducere ale detașamentelor și unităților de pionieri. Munca comună a școlii și familiei este de asemenea unul din factorii de mare importanță care contribuie la educarea comunistă a elevilor. Pentru stabilirea unor relații juste cu familia este necesar un contact personal între toți profesorii și părinții, informarea lor reciprocă despre rezultatele elevilor la învățătură și purtare. In această privință dirigintelui îi revin atribuții speciale pentru realizarea unității de cerințe față de copii din partea școlii și părinților. Aceste cerințe se referă în primul rînd la respectarea de către copii a regimului zilnic, a regulilor de purtare, la pregătirea conștiincioasă a lecțiilor, la participarea elevilor la munca în gospodărie etc.

Dirigintele trebuie să se pregătească temeinic pentru convorbirile individuale cu părinții în problemele instruirii și educării copiilor, pentru adunările cu părinții, pentru referatele cu teme pedagogice ținute în fața părinților, precum și să-i ajute pe aceștia să țină ei înșiși referate despre felul cum îi educă pe copiii lor.

Pentru îndeplinirea importantelor sarcini care-i revin, profesorul diriginte are nevoie de o pregătire multilaterală, permanentă și temeinică. Numai acel profesor diriginte care este în primul rînd un specialist apreciat și iubit de elevi va putea avea autoritate morală, influență educativă asupra lor. Pe lîngă cunoștințe de specialitate, profesorului diriginte i se cere o temeinică pregătire ideologico-politică. In această direcție se cere ca profesorii noștri să depună eforturi mai susținute atît în cadrul învățămîntului ideologic pentru pedagogi cît și în studierea și folosirea în munca de fiecare zi cu elevii a hotărîrilor de partid și de stat, a presei de partid.

Este necesar, de asemenea, ca diriginții să fie totodată și buni pedagogi, să cunoască mijloacele și metodele prin care pot să formeze și să educe în mod sistematic și organizat pe elevi. Mai există încă diriginți care consideră ora educativă ca singura formă de activitate cu elevii, care desfășoară orele educative în mod improvizat, care nu aleg teme ce decurg în mod organic din sarcinile educative concrete puse în fața clasei respective. Unii diriginți aplică pedepse copiilor fără a ține seama de gravitatea faptelor, de cauzele care le-au determinat, ceea ce micșorează rolul educativ pe care trebuie să-l aibă pedepsele în școala noastră. Mai există diriginți care pun accent în munca de formare a trăsăturilor moralei comuniste pe referate și moralizări, pe verbalism, care nu înțeleg rolul muncii concrete, practice a colectivului, în dezvoltarea multilaterală a personalității copilului. Aceste lipsuri pot fi remediate printr-o temeinică pregătire ideologico-politică și pedagogică a profesorilor diriginți.

In continuare vorbitorul a spus: Consfătuirea noastră, la care au participat diriginți din întreaga țară, a constituit un important schimb de experiență privind conținutul și metodica muncii educative a dirigintelui. Fiecare participant la discuții a prezentat o experiență valoroasă, izvorîtă din realitățile concrete ale muncii sale. Felul cum au fost rezolvate unele probleme educative a dovedit că mulți diriginți ca E. Popa, P. Nirești eanu, I. Dumitrescu, E. Măruță, și alții au acumulat o experiență pozitivă care merită să fie generalizată și popularizată.

Un accent deosebit a pus consfătuirea pe rolul important ce-l are dirigintele în formarea omului de tip nou, capabil să contribuie în mod activ la construirea socialismului în patria noastră. Propunerile făcute vor fi studiate și valorificate creator.

Referindu-se la expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie a.c., vorbitorul a subliniat eforturile care se cer din partea învățătorilor și profesorilor pentru realizarea măreților sarcini trasate de partid cu privire la dezvoltarea economiei țării noastre. Ei au datoria să acorde o mai mare atenție predării în școală a cunoștințelor industriale și agricole și să aducă o contribuție însemnată la realizarea de economii, prin antrenarea elevilor la muncă patriotică, obștească.

In încheierea concluziilor tovarășul N. Sipoș a spus:

Oamenii muncii din țara noastră se pregătesc, muncind cu entuziasm în fabrici, uzine, pe ogoare, pentru a întîmpina cu noi realizări cel de al III-lea Congres al partidului, care va avea loc în primăvara anului viitor. Este o datorie patriotică pentru cadrele didactice de a-și intensifica eforturile spre îmbunătățirea rezultatelor la învățătură ale elevilor, a muncii de educație comunistă, în așa fel ca la Congresul al III-lea al partidului să poată raporta că își îndeplinesc cu răspundere nobila lor misiune de educatori ai tinerei generații.

CONSULTAȚIE

TEORIA PLUSVALORII

piatra unghiulară a învățăturii economice a lui Marx

De peste 42 de ani capitalismul nu mai este unicul sistem social din lume. Peste o treime din omenire, scuturînd jugul asupririi și exploatării, a îmbrățișat o nouă orînduire socială, orînduirea socialistă.

Azi, mai mult ca oricînd, năimiții capitalismului, lacheii lui devotați, văzînd că nu se poate ascunde nicăieri și nicidecum faptul că socialismul își dovedește tot mai grăitor superioritatea asupra capitalismului, se străduiesc să ascundă relele incurabile ale capitalismului, dîndu-i tot felul de numiri ademenitoare, ca, de pildă, capitalism „popular", „democrat", „uman", ceea ce sună la fel ca și cum am spune: asuprirea „populară", tirania „democrată", fiara „umană".

Revizioniștii contemporani încearcă să convingă lumea muncitoare că acel capitalism a cărui față hidoasă au dezvăluit-o cu peste o sută de ani în urmă Marx și Engels n-ar mai exista, că învățătura marxistă despre capitalism, despre inevitabila lui pieire și înlocuire cu orînduirea socialistă ar trebui revizuită. Imperialismul, în care domină monopolurile hrăpărețe și pe care Lenin l-a caracterizat drept capitalism parazitar și muribund, ei încearcă să-l prezinte drept o „nouă" orînduire socială, alta decît capitalismul, în care exploatarea clasei muncitoare ar fi, chipurile, înlocuită cu „societatea bunei stări generale", în care muncitorul devine și el un fel de capitalist și în care dispar contradicțiile de clasă între exploatator și exploatat, între cei bogați și cei săraci. Dar viața își bate joc necontenit de toate aceste teorii. Capitalismul — în stadiul său monopolist — a rămas tot capitalism, avînd la bază exploatarea clasei muncitoare, jefuirea majorității poporului muncitor, asuprirea popoarelor înapoiate și dependente — toate într-o formă încă mai acută. S-a schimbat însă întinderea dominației lui, a dispărut trăinicia lui de altădată, s-au redus considerabil sferele lui de influență, pentru că astăzi în lume există puternicul sistem mondial al socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, care cuprinde peste un miliard de oameni, care pe zi ce trece se întărește și cîștigă în tot mai multe domenii întrecerea cu capitalismul pe tărîm economic, politic, social, cultural.

Studierea învățăturii marxist-leniniste despre modul de producție capitalist, despre legile apariției, dezvoltării și dispariției lui, despre plusvaloarea care stă la baza lui ne permite să ne orientăm just în aprecierea fenomenelor care se petrec astăzi în lumea capitalistă și să înțelegem mai bine pe ce se bazează convingerea noastră fermă despre inevitabila pieire a capitalismului și despre incontestabila superioritate și victorie a socialismului asupra capitalismului în lumea întreagă.

I. Modul de producție capitalist

Modul de producție capitalist n-a existat dintotdeauna, el nu este veșnic așa cum susțin toți apărătorii mai vechi sau mai noi ai rînduielilor capitaliste. Capitalismul, precum se știe, a luat locul orînduirii feudale. Locul capitalismului îl ia socialismul.

Punctul de plecare pentru apariția capitalismului a fost, în condițiile descompunerii feudalismului, producția de mărfuri simplă, bazată pe proprietatea privată asupra mijloacelor de muncă și pe munca proprie a micului producător. Producătorii independenți, meșteșugarii, țăranii, producînd mărfuri pentru vînzare, pentru schimb, nu știu și nu află decît pe piață, după ce și-au confecționat produsele, dacă societatea are nevoie de produsele lor și dacă ele se vor vinde, adică dacă va fi realizată valoarea lor.

Dar cum este determinată valoarea mărfurilor?

Valoarea oricărei mărfi este determinată de timpul de muncă necesar producerii ei. Cu cît producerea unei mărfi cere muncă mai multă, cu atît este mai mare valoarea ei. Astfel, de exemplu, valoarea unei locomotive este mai mare decît valoarea unei mese, pentru că mai multă muncă a fost cheltuită pentru confecționarea unei locomotive decît pentru confecționarea unei mese.

Se înțelege că nu poate fi vorba de timpul de muncă cheltuit de fiecare producător în parte, căci ar însemna ca unui meseriaș leneș sau nepriceput să unuia care lucrează cu unelte mai proaste să i se plătească mai mult pentru marfa sa, întrucît a lucrat-o într-un timp mai îndelungat. In realitate, în determinarea valorii mărfii se ține seama nu de timpul de muncă cheltuit de fiecare producător în parte, ci de timpul de muncă necesar pentru producerea, de exemplu, a locomotivei cu mijloacele tehnice cele mai răspîndite și cu îndemînarea în muncă **mijlocie**, existente în societate la un moment dat. La o etapă istorică dată, într-o societate dată, există un nivel mijlociu al tehnicii, al intensității muncii, al îndemînării în muncă. Tocmai acest nivel mijlociu va determina pentru fiecare marfă valoarea ei.

Valoarea mărfii va fi deci determinată **de timpul de muncă socialmente necesar pentru producerea ei.** In ceea ce privește prețul mărfii, el nu este decît valoarea mărfii exprimată în bani și dacă piața, prin jocul cererii și ofertei, va corecta prețul unei mărfi, cînd urcîndu-l, cînd coborîndu-l, aceste fluctuații vor avea loc întotdeauna în jurul valorii mărfii.

In economia de mărfuri bazată pe proprietatea privată există anarhie în producție, fiecare produce fără a ști ce și cît produc alții. Singurul regulator al producției — și acesta un regulator spontan — este legea valorii care prin mecanismul prețurilor, prin piață, indică unde să se îndrepte munca producătorului, în ce ramură ar avea el mai multe șanse să-și vîndă produsele și la prețuri mai avantajoase. Dar tot legea valorii, prin mecanismul concurenței, are drept rezultat un proces permanent de diferențiere în rîndul producătorilor independenți, unii din aceștia îmbogățindu-se și devenind capitaliști, alții sărăcind și trecînd din rîndurile micilor producători independenți în cele ale proletarilor salariați.

Mica producție de mărfuri, ca rezultat al acțiunii legii valorii și a legii anarhiei și concurenței, naște continuu, spontan și în proporții de masă — cum spune Lenin — capitalismul, dînd naștere pe de o parte unui număr relativ restrîns de îmbogățiți, de capitaliști, iar pe de altă parte — miinii de lucru salariate.

Pentru ca din producția de mărfuri simplă să apară însă mari întreprinderi capitaliste și mari exploatări agricole era necesară o acumulare mai rapidă de bogății bănești, de capital, în mîna unor negustori, cămătari, a unor țărani și meșteșugari mai înstăriți, precum și formarea mai rapidă a clasei proletarilor lipsiți de mijloace de producție. Acest proces istoric, care s-a desfășurat în diferite țări în timpuri diferite, dar care peste tot a precedat generalizarea și dezvoltarea relațiilor de producție capitaliste, a fost denumit de Marx procesul acumulării primitive a capitalului.

Acumularea primitivă a capitalului a fost însoțită de izgonirea în masă a țăranilor de pe pămînturile lor, așa cum s-a întîmplat, de pildă, în Anglia în sec. XVI—XVIII. Proprietarii de pămînt transformau pămînturile luate de la țărani în pășuni pentru oi într-o perioadă cînd a luat avînt dezvoltarea industriei textile în Flandra și în Franța și a crescut rapid cererea de lînă ca materie primă pentru această industrie. Lipsit de pămînt, care era mijlocul lui principal de muncă și nemaifiind în dependență de moșier, fostul iobag, devenit stăpîn pe forța lui de muncă, era nevoit să se angajeze ca muncitor salariat.

O altă sursă de proveniență a muncitorilor salariați au fost calfele care n-au mai putut ajunge patroni din cauză că manufacturile mari și pe urmă fabricile făceau concurență micilor ateliere; pe de altă parte, meseriașii care se ruinau în urma concurenței manufacturilor îngroșau și ei rîndurile muncitorilor salariați.

Războaiele coloniale, comerțul cu sclavi, jaful nerușinat și sîngeros al populației și al bogățiilor naturale din țările coloniale și dependente a fost o altă sursă importantă de acumulare de bogății mari în mîinile unor capitaliști.

In Romînia izvoarele acumulării primitive a capitalului au fost: jefuirea de către boieri a pămînturilor aparținînd țăranilor liberi (moșneni și răzeși) și îngustarea tot mai accentuată a loturilor de pămînt de care se foloseau țăranii iobagi, mai ales după pacea de la Adrianopole, care a lărgit comerțul exterior al Țărilor Romîne. Acest proces a culminat cu reforma agrară de la 1864, care a constituit un mijloc de desprindere în masă a producătorilor direcți, a țăranilor, de mijlocul lor principal de producție, de pămînt, și de acumulare a unor sume însemnate de bani obținute de către boieri drept despăgubire. Clăcașii deveniți liberi prin lege puteau totodată deveni muncitori salariați în stabilimentele industriale ce se înjghebau. Totodată în rîndul țărănimii, ca rezultat al acțiunii legii valorii, apare și se intensifică procesul diferențierii satului în bogați și săraci.

Alte surse au fost: luarea de către negustori, cămătari în arendă de la stat a vămilor și impozitelor, sistemul concesiunilor și monopolurilor privind producția și desfacerea unor produse, cămătăria și specula, favoritismul și jefuirea vistieriei statului, mai tîrziu protecționismul etc.

Acumularea primitivă a capitalului n-a reprezentat în fond altceva decît procesul istoric de separare, de deposedare a producătorului (a țăranului, a meșteșugarului) de mijloacele sale de muncă, proces care a permis, pe de o parte, acumularea mai rapidă de mari capitaluri în mîinile unei clase puțin numeroase de oameni bogați, iar pe de altă parte, crearea unei clase suficient de numeroase de proletari, lipsiți de mijloace de producție și nevoiți să se angajeze ca muncitori salariați în întreprinderile capitaliste.

Tocmai apariția muncii salariate, a proletarilor lipsiți de mijloace de producție, deosebește producția capitalistă de producția de mărfuri simplă, cu toate că ambele au la bază proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, sînt deci de același tip.

In producția capitalistă apare însă pe piață o nouă marfă — forța de muncă a muncitorului salariat, și aceasta este principala trăsătură care deosebește orînduirea capitalistă de toate celelalte orînduiri.

Pentru ca forța de muncă a omului să poată deveni marfă, era deci necesar ca, pe de o parte, el să fie stăpîn pe ea, să poată s-o vîndă oricui, iar pe de altă parte, ca el să fie **nevoit** s-o vîndă. In orînduirea capitalistă muncitorul, producătorul nemijlocit, fiind **despărțit de** mijloacele de muncă care nu-i aparțin lui, ci capitalistului, și neavînd nici mijloace de subzistență este nevoit să-și vîndă forța de muncă capitalistului care-l exploatează pe muncitorul salariat și trăiește fără a munci, din munca acestuia.

II. Ce este exploatarea capitalistă și în ce împrejurări sociale și istorice a apărut.

Exploatarea omului de către om datează mai de mult, ea este mai veche decît orînduirea capitalistă.

Istoria cunoaște trei orînduiri sociale bazate pe exploatarea omului de către om: sclavajul, orînduirea feudală și orînduirea capitalistă. Exploatarea nu este veșnică, ea este nu numai un fenomen social, ci și unul istoric, care a apărut pe o anumită treaptă și dispare pe o altă treaptă a dezvoltării societății omenești, o dată cu desființarea proprietății capitaliste asupra mijloacelor de producție. Aceasta are loc în socialism.

Apariția exploatării omului de către om a însemnat apariția claselor cu interese opuse, a claselor antagoniste, iar fiecărei orînduiri sociale bazată pe clase antagoniste îi corespund anumite relații între aceste clase, deci și o anumită formă a exploatării. Care este deosebirea dintre diferitele forme de exploatare în cele trei orînduiri sociale?

Sclavul, ca și orice unealtă de muncă, era proprietatea stăpînului său, căruia îi revenea tot ceea ce el producea. Totuși, o parte a produsului muncii sale îi revenea sclavului sub formă de întreținere cît de mizeră. El nefiind însă om liber, părea că întregul produs al muncii sale intră în posesia stăpînului.

Sclavajul s-a prăbușit pentru că devenise perimat, pentru că dezvoltarea uneltelor și munca în agricultură cereau un om mai liber, un om cît de cît interesat să producă mai mult și mai bine. Totuși exploatarea omului de către om nu numai că nu a dispărut în epoca feudală, dar de multe ori era tot atît de cruntă ca exploatarea sîngeroasă a sclavilor. Ea a luat însă alte forme și altele au fost relațiile dintre exploatatori și exploatați.

Țăranul iobag, bucurîndu-se de o oarecare libertate, era obligat să muncească un anumit timp pentru boier, iar în restul timpului muncea pe un petic de pămînt aparte pentru a se hrăni pe el și familia sa. Timpul lui de muncă era împărțit între munca pentru boier și munca pentru sine. Din această cauză exploatarea iobagului era mai vădită decît exploatarea muncitorului salariat.

Altul este aspectul exploatării în societatea capitalistă. Din punct de vedere juridic muncitorul salariat este un om liber. Nu există în principiu, afară de situații excepționale, nici o lege care să-l poată forța să muncească pentru patron. Fiind însă lipsit de mijloacele de muncă, neavînd alt mijloc de trai, el este forțat **economicește** să lucreze la un patron care are în posesiune fabrica, mașinile, poate procura materii prime etc. Faptul că muncitorul este „liber" a munci sau nu la patron, după cum este liber și a muri de foame, constituie una din cauzele care ascund faptul exploatării sale de către capitalist. De cîte ori muncitorul își exprimă nemulțumirea cu privire la salariul său sau altele, capitalistul îi răspunde că nu-l forțează nimeni să lucreze și că poate pleca dacă nu-i convine. Muncitorul este însă nevoit să lucreze pentru patron, deoarece n-are alt mijloc de trai decît brațele lui de muncă. El este exploatat de către capitalist așa cum a fost exploatat iobagul de către boier, sclavul de către stăpînul său. Insă și de data aceasta exploatarea ia alte forme și altele sînt relațiile dintre exploatați și exploatatori.

Cum are loc și în ce constă exploatarea capitalistă? Meritul istoric de a dezvălui fundamentul economic al exploatării capitaliste și a descoperi plusvaloarea care stă la baza ei i-a revenit lui Marx.

Ce este plusvaloarea?

Capitaliștilor și lacheilor lor în ale științei le place să susțină că profitul capitalistului provine din simpla vînzare a mărfurilor. Domnul Cutare, fabricant de pînză de in, cumpără diferite mărfuri necesare pentru fabricație, tocmește muncitorii de care are nevoie, obține o marfă care costă, să zicem, 100 de dolari, iar la vînzare cere pentru ea 120 de dolari, și iată că a cîștigat 20 de dolari. Simplu și nesupărător pentru nimeni.

Această explicație, pe cît de neștiințifică pe atît de interesată, a stat la baza mai tuturor teoriilor economice ale apărătorilor sistemului capitalist. Dacă presupunem că un capitalist reușește să obțină pentru marfa lui mai mult decît valorează, trebuie să presupunem același lucru și pentru ceilalți capitaliști. Aceasta înseamnă că atunci cînd la rîndul său acest capitalist trebuie să cumpere mașini sau materii prime necesare producției, ca și cele necesare traiului, va plăti și el peste valoarea produselor: ceea ce va cîștiga într-un loc va pierde în celălalt, iar suma totală a valorii mărfurilor va rămîne de fapt aceeași. Or, noi știm că toți capitaliștii obțin profituri și că aceste profituri cresc chiar neîncetat. Trebuie deci să existe o altă sursă din care fiecare capitalist își trage profitul și ea trebuie căutată în altă parte și anume în procesul de producție.

Să urmărim mai de aproape procesul de producție. Spre deosebire de micul producător care iese pe piață cu marfa pentru a obține în schimb bani cu care să-și cumpere cele necesare traiului, capitalistul iese pe piață cu bani cu care cumpără uneltele de muncă necesare, materie primă, tocmește muncitori, iar după ce procesul de producție a fost terminat vinde marfa pentru ca să obțină în schimb o sumă de bani mai mare. Scopul lui este de a avea un profit, altfel întreg procesul de producție n-ar prezenta pentru el nici un interes.

Dacă desemnăm cu litera M — marfa, cu litera B — suma inițială de bani, iar cu litera B' — suma de bani obținută de capitalist la sfîrșit, atunci întreg drumul pe care îl parcurge capitalul fabricantului poate fi prezentat în felul următor: B — M — B' în care B' este egal cu B — suma inițială de bani cu care a pornit capitalistul — plus b, care reprezintă o sumă de bani oarecare în plus, adică tocmai profitul obținut de capitalist, singurul stimulent în a începe procesul de producție. Pe fabricantul de pînză nu-l interesează să îndestuleze nevoia de pînză a oamenilor. El nu știe și nici nu poate ști dacă și cît din această pînză se va vinde. Observînd că există o anumită cerere de pînză pe piață, el își plasează banii în această ramură, fără să știe dacă nu cumva și alți fabricanți au procedat la fel.

Să urmărim îndeaproape pe fabricantul respectiv din momentul în care a ieșit pe piață cu capitalul său. Cu acești bani el cumpără materie primă și materiale ajutătoare (in, ulei, vopsele etc.) mașini și alte instrumente. Mai rămîne de tocmit muncitorii, pentru ca procesul de producție să poată începe. Pe acești muncitori capitalistul îi găsește tot pe piață, piața mîinii de lucru, fie că se duce el să-i caute, fie că ei vin la poarta fabricii să se angajeze. Angajîndu-i fabricantul încheie cu ei, de fapt, o operațiune de cumpărare-vînzare, la fel ca și în cazul celorlalte mărfuri de care a avut nevoie. Fabricantul este cumpărătorul, iar muncitorul — vînzătorul.

Dar ce anume cumpără fabricantul de la muncitor? Pe timpul sclaviei robul era cumpărat cu totul și pînă și viața lui aparținea stăpînului. In feudalism, iobagul era vîndut de stăpînul său. Nu același lucru se întîmplă cu muncitorul salariat. El nu se vinde pe el însuși, ci își vinde numai forța sa de muncă, pe un timp limitat, prevăzut într-un contract scris sau verbal, de exemplu pe o zi de lucru de 10 ore.

Dar devenind marfă, forța de muncă a muncitorilor trebuie să aibă, ca oricare marfă, și o valoare. Ca și valoarea oricărei mărfi, ea este determinată prin timpul de muncă socialmente necesar pentru producerea ei.

Care este timpul de muncă socialmente necesar pentru producerea forței de muncă a muncitorului? Pentru a putea munci, pentru a putea reînnoi mereu procesul muncii, muncitorul are nevoie de hrană, de locuință, de îmbrăcăminte, are nevoie să susțină — de bine, de rău — o familie pentru ca societatea capitalistă să poată fi asigurată cu noi generații de muncitori. Pentru producerea și reproducerea forței de muncă a muncitorului sînt deci necesare o serie de produse, care toate, fie că e vorba de pîinea pe care o consumă, fie că e vorba de carnea pe care o mănîncă, sînt mărfuri pe care muncitorul le cumpără plătindu-le după valoarea lor. Muncitorul trebuie zilnic să-și refacă energia cheltuită, consumînd și folosind anumite produse care toate au o anumită valoare. Deci, în ultimă instanță, valoarea forței de muncă a muncitorului se reduce la valoarea acelor articole de primă necesitate de care are el nevoie pentru a menține și a perpetua forța lui de muncă. Putem deci spune că valoarea forței de muncă devenită marfă în societatea capitalistă este determinată de valoarea acelor produse de care are nevoie muncitorul pentru a-și menține și reînnoi mereu forța sa de muncă.

Vasăzică, capitalistul plătește muncitorului valoarea forței sale de muncă, adică valoarea acelor obiecte de care el are nevoie pentru a putea munci în folosul capitalistului. Dacă muncitorul ar dori să locuiască într-un apartament cu 4 camere și să-și trimită copiii la studii superioare, valoarea acestor obiecte de trai desigur că nu-i va fi plătită de către capitalist, pentru că din punctul de vedere al acestuia din urmă, ca și al întregii societăți capitaliste, aceste cheltuieli ar fi neproductive, ele nefiind absolut necesare pentru ca muncitorul să-și poată vinde mereu forța sa de muncă.

Fiind o marfă, forța de muncă a muncitorului nu este însă o marfă obișnuită, ci are anumite însușiri pe care nu le are nici o altă marfă. Aceste însușiri constau în faptul că muncitorul poate să producă mai mult decît valoarea forței sale de muncă.

Să ne explicăm. Muncitorul angajat de fabricantul de pînză a fost tocmit, să zicem, pentru o zi de muncă de 10 ore cu 2,5 dolari, ceea ce reprezintă, în condițiile date, valoarea produselor necesare pentru întreținerea sa și a fami-

(Continuare în pag. 6)

TEORIA PLUSVALORII

piatra unghiulară a învățăturii economice a lui Marx

(Urmare din pag. 5)

liei sale. Pentru a produce valori egale cu salariul său de 2,5 dolari, muncitorul are nevoie de 5 ore, adică de jumătatea zilei sale le lucru. In restul de 5 ore de muncă muncitorul produce valori care revin patronului său, fabricantul de pînză (în realitate ziua de muncă a muncitorului, în Romînia burghezo-moșierească de pildă, a fost de așa natură, încît patronului îi revenea mai mult de jumătate din ziua de lucru a muncitorului).

Datorită capacității sale de a se folosi de unelte de muncă și de a le perfecționa mereu, omul a ajuns de mult să producă peste strictul necesar întreținerii sale proprii, să producă un surplus care a fost însușit de clasele exploatatoare, surplus, care crește neîncetat, o dată cu dezvoltarea tehnicii. Și cu toate că și remunerația muncii celui exploatat crește, capacitatea lui de a produce crește mai repede. Dacă cercetăm, de pildă, nivelul salariilor în țările capitaliste într-o anumită perioadă, să zicem în cei 59 de ani care au trecut de la începutul secolului al XX-lea, constatăm că ele s-au schimbat relativ puțin (socotind în cifre comparabile) pe cînd productivitatea muncii a crescut în timpul acesta foarte mult.

Valoarea forței de muncă a muncitorului nu este una și aceeași cu valoarea produselor confecționate de el. Una este valoarea produselor de care are nevoie muncitorul pentru a-și menține capacitatea sa de lucru și alta este valoarea acelor produse pe care el este în stare să le confecționeze, să zicem, într-o zi de lucru. Or, capitalistul plătește muncitorului nu valoarea celor produse de el într-o zi de lucru, ci în cazul cel mai bun, numai valoarea forței sale de muncă, adică a obiectelor necesare pentru producerea și reproducerea acesteia.

Dacă, de exemplu, prin ieftinirea grîului sau printr-o îmbunătățire a morăritului valoarea unei pîini va fi redusă de la o oră de muncă socialmente necesară la jumătate de oră de muncă socialmente necesară, aceasta nu înseamnă că muncitorul de aci înainte va avea nevoie de două pîini în loc de una cît consuma înainte. In schimb, capitalistul, ținînd seama de ieftinirea pîinii va putea reduce salariul muncitorului. Presupunînd că ziua de lucru a rămas aceeași, înseamnă că muncitorul produce un surplus mai mare care intră în buzunarul patronului său.

In felul acesta, timpul de muncă al muncitorului poate fi împărțit în două: **timpul necesar**, în care muncitorul produce valori corespunzătoare cu valoarea forței sale de muncă, adică în care produce echivalentul salariului său, și **timpul suplimentar**, în care muncitorul produce valori peste valoarea forței sale de muncă, care nu-i sînt plătite și care sînt însușite de capitalist. **Valoarea creată de către muncitorul salariat în timpul suplimentar și care este însușită de către capitalist reprezintă plusvaloarea.**

Din punct de vedere cantitativ, plusvaloarea nu este altceva decît diferența dintre valoarea întregului produs al muncii unui muncitor pe o perioadă de timp și valoarea forței sale de muncă pe aceeași perioadă, valoare pe care el o capătă sub formă de salariu.

Să revenim la exemplul nostru, la fabrica ce produce pînză de in. Presupunem că:

1) 1 kg. de in conține o oră de muncă socialmente necesară, cheltuită anterior pentru producția lui.

2) Pentru a prefface 1 kg. de in în 10 m. de pînză se uzează mașini și se cheltuiesc uleiuri și alte materiale ajutătoare în valoare corespunzătoare tot unei ore de muncă socialmente necesară.

3) Munca necesară pentru a prefface 1 kg. de in în 10 m. de pînză reprezintă o oră de muncă socialmente necesară.

4) Valoarea pe o zi a forței de muncă a muncitorului va fi egală cu 5 ore de muncă socialmente necesară, timp în care el va produce echivalentul salariului său.

5) O oră de muncă socialmente necesară este exprimată prin ½ dolari.

Ținînd seama de faptul că munca cheltuită anterior pentru producția inului, a mașinilor, a materialelor ajutătoare intră și ea, dintr-o dată sau treptat, în valoarea noului produs creat, al pînzei de in, vom avea:

Valoarea a 50 m. de pînză produse în 5 ore de muncă	**în ore**	**în dolari**
Valoarea inului	5	2,5
Valoarea mașinilor uzate, a uleiului etc.	5	2,5
Valoarea adăugată de muncitor prin prefacerea a 5 kg. in în 50 m. de pînză	5	2,5
	15	7,5

Toate acestea sînt realmente plătite de capitalist, pentru că el plătește mărfurile după valoarea lor. Dacă muncitorul nu ar munci decît 5 ore, capitalistul n-ar avea nici un profit. In realitate însă muncitorul lucrează mai mult decît timpul necesar, și acesta este însuși sensul angajării sale de către capitalist.

Muncind 10 ore pe zi, muncitorul va produce nu 50 m. ci, 100 m. pînză.

Care este valoarea celor 100 m. pînză pe care muncitorul le va produce?

Valoarea a 100 m. pînză produse în 10 ore de muncă	**în ore**	**în dolari**
Valoarea inului	10	5
Uzajul mașinilor etc.	10	5
Valoarea adăugată de muncitor în 10 ore de muncă prin prefacerea a 10 kg. de in în 100 m. pînză	10	5
	30	15

Cît l-au costat însă pe fabricant acești 100 m. pînză? Plătind mărfurile, inclusiv forța de muncă a muncitorului după valoarea lor el va cheltui:

10 kg. de in	5 dolari
Uzajul mașinilor și altele	5 dolari
Salariul muncitorului	2,5 dolari
	12,5 dolari

Deci, capitalistul, cheltuind numai 12,5 dolari, a obținut mărfuri în valoare de 15 dolari și, vînzîndu-le după valoarea lor, a realizat 2,5 dolari plusvaloare, adică acea valoare pe care muncitorul a produs-o în 5 ore de timp suplimentar și care nu i-a fost plătită de către capitalist.

Iată de unde provine plusvaloarea capitalistă: din munca neplătită a muncitorului. Tocmai acest lucru l-a descoperit mintea genială și pătrunzătoare a lui Marx. Economiștii dinaintea lui Marx — e vorba de cei care nu luau în mod fățiș și vădit apărarea sistemului capitalist de exploatare — încercau să explice profitul capitalistului prin încălcarea legii valorii, prin faptul că capitaliștii nu ar plăti mărfurile după valoarea lor, înșelîndu-se reciproc. Pătrunzînd în adîncimea procesului capitalist de producție, Marx a arătat că, chiar atunci cînd capitalistul plătește toate mărfurile la valoarea lor, el realizează un profit care provine din munca neplătită a muncitorului, din faptul că fiind posesor de mijloace de muncă, el îl pune pe muncitor să muncească mai mult decît este necesar pentru recuperarea salariului pe care i-l plătește. Plusvaloarea realizată de capitalist și care ia forma de profit provine deci din procesul de producție și nu o produce decît muncitorul salariat, proletarul.

Din cele arătate mai sus vedem că nu obiectele în sine, nu uneltele și mijloacele de muncă cu care lucrează muncitorul reprezintă capital. Mijloacele de producție fiind proprietatea privată a capitalistului devin în mîna lui capital, o valoare care datorită exploatării muncitorilor salariați aduce plusvaloare.

Mijloacele de producție devin capital abia pe o anumită treaptă de dezvoltare istorică. O dată cu lichidarea capitalismului, ele trec în proprietatea obștească și încetează de a mai fi capital. Deci capitalul nu este un lucru ci o relație socială între oameni în procesul de producție, și anume, relație de exploatare a muncitorului salariat de către capitalist.

Deci nu capitalistul îl hrănește pe muncitor, dîndu-i de lucru, ci muncitorul este acela care, producînd plusvaloarea, îl îmbogățește pe capitalist. Inul, mașinile și altele nu fac decît să-și mute valoarea lor în valoarea pînzei. Ele nu pot să aducă o creștere a valorilor. Numai munca vie a omului poate să producă valori noi.

După cum vedem, capitalul inițial de 12,5 dolari al fabricantului constă din două părți net deosebite. Suma de 10 dolari reprezintă valoarea materiei prime (5 dolari), a uzajului mașinilor și a materialelor ajutătoare (5 dolari). Acestea și-au mutat valoarea lor în aceea a pînzei de in. Această parte a capitalului nu-și schimbă valoarea și poartă denumirea de capital constant. Partea capitalului plătită muncitorului sub formă de salariu (2,5 dolari) a crescut în procesul producției întrucît muncitorul a mai produs valori pentru încă 2,5 dolari, deci această parte a capitalului a variat. Ea poartă denumirea de capital variabil.

Raportul dintre plusvaloarea care reprezintă munca neplătită a muncitorului și capitalul variabil din care s-a plătit salariul muncitorului, exprimat în procente, se numește **rata plusvalorii**. In exemplul de mai sus rata plusvalorii este de $\frac{2,5 \times 100}{2,5} = 100\%$ Nu este greu de văzut că rata plusvalorii exprimă de fapt gradul de exploatare a muncitorului, adică exprimă în ce măsură capitalistul își însușește munca neplătită a muncitorului. Rata plusvalorii poate fi deci exprimată atît prin raportul dintre plusvaloare și capitalul variabil, cît și prin raportul dintre timpul suplimentar și timpul necesar (5). In amîndouă cazurile ea va fi egală cu 100%.

Dacă în urma creșterii productivității muncii în ramuri care produc mijloacele de subsistență necesare muncitorului s-ar reduce timpul necesar de la 5 ore la 4 ore și respectiv salariul de la 2,5 dolari la 2 dolari, durata zilei de muncă rămînînd aceeași, atunci timpul suplimentar s-ar mări de la 5 ore la 6 ore, iar plusvaloarea de la 2,5 la 3 dolari. In felul acesta rata plusvalorii ar deveni $\frac{3 \times 100}{2} = 150\%$

După cum vedem, creșterea gradului de exploatare duce la creșterea ratei plusvalorii, deci și a profitului capitalistului. Tocmai de aceea se străduiesc capitaliștii să reducă salariul muncitorilor pentru a mări în felul acesta plusvaloarea însușită de ei.

Mai există încă o cale prin care capitaliștii pot mări exploatarea și obține mărirea plusvalorii. Dacă timpul necesar ar rămîne neschimbat (5 ore), iar durata zilei de lucru s-ar mări de la 10 cre la 12 ore, timpul suplimentar ar crește de la 5 la 7 ore, iar plusvaloarea de la 2,5 la 3,5 dolari. Rata plusvalorii ar fi de $\frac{3,5 \times 100}{2,5} = 140\%$

Deci, mărirea plusvalorii poate fi obținută de capitaliști prin două căi: fie prin scăderea timpului de muncă necesar, fie prin mărirea zilei de lucru. Plusvaloarea obținută prin prelungirea zilei de muncă Marx o numește plusvaloarea absolută, iar plusvaloarea care rezultă din reducerea timpului de muncă necesar și creșterea corespunzătoare a timpului suplimentar în urma creșterii productivității muncii, Marx o numește plusvaloarea relativă.

In zorii nașterii societății capitaliste, capitaliștii foloseau mai cu seamă prima cale, cu alte cuvinte căutau obținerea plusvalorii absolute prin mărirea zilei de lucru care atingea 14—16 și chiar mai multe ore. Cînd însă clasa muncitoare a început să se organizeze și să lupte pentru reducerea zilei de lucru, capitaliștii erau nevoiți să caute obținerea sub diferite forme a plusvalorii relative. Obținerea plusvalorii relative constituie și în zilele noastre mijlocul principal prin care capitaliștii din țările capitaliste mai dezvoltate caută să-și mărească profiturile. In colonii, în țări înapoiate și astăzi ziua de lucru ajunge cîteodată și pînă la 14—15 ore.

După cum am văzut, valoarea forței de muncă este determinată de valoarea obiectelor necesare pentru ca muncitorul să-și poată menține și reproduce forța lui de muncă. Trebuie spus că ea este o mărime care variază de la o țară la alta, de la o etapă istorică la alta, depinzînd în bună măsură de condițiile generale de trai, materiale și culturale, care au existat într-o țară în momentul cînd acesta a pornit pe calea dezvoltării capitaliste. Dar valoarea forței de muncă depinde înainte de toate de nivelul de viață pe care clasa muncitoare dintr-o țară sau alta și l-a putut cîștiga prin forța ei de organizare și prin luptele duse.

★

Descoperind cauzele exploatării capitaliste, Marx a arătat că profitul capitalistului se trage din munca neplătită a muncitorului, chiar atunci cînd capitalistul plătește toate mărfurile, inclusiv forța de muncă, după valoarea lor. In realitate însă, în societatea capitalistă acționează cauze care fac ca salariul muncitorilor să scadă sub valoarea forței lor de muncă și care duc la sărăcirea proletariatului.

O dată cu creșterea avuției naționale scade partea care revine clasei muncitoare din venitul național (produs în întreprinderile capitaliste), în comparație cu partea capitaliștilor care crește, ceea ce Marx a denumit sărăcirea relativă a proletariatului. Astfel, de pildă, salariile muncitorilor din industria S.U.A. reprezentau față de profiturile capitaliștilor: în 1889 — 69%, în 1919 — 61%, în 1929 — 48%, în 1939 — 45%.

Clasa muncitoare sărăcește nu numai relativ, adică în comparație cu îmbogățirea capitaliștilor, lucru pe care îl recunosc și unii economiști burghezi și social-democrați de dreapta, ci și în mod absolut. Sărăcirea absolută a clasei muncitoare se manifestă prin aceea că, pe măsura dezvoltării capitalismului, crește decalajul între salariul real (adică cantitatea de bunuri pe care muncitorul o poate obține cu acest salariu), pe de o parte și valoarea forței de muncă (adică cantitatea de bunuri de care muncitorul are nevoie pentru a-și satisface necesitățile care sporesc o dată cu creșterea cerințelor întregii societăți), pe de altă parte. Cercetat pe o perioadă mai îndelungată, salariul real în capitalism manifestă tendințe de scădere.

Dar nu numai nivelul salariului real reprezintă un indiciu al sărăcirii absolute al clasei muncitoare.

Sistemul capitalist, care este un sistem anarhic, bazat pe concurență, un sistem care nu cunoaște și nu poate cunoaște o economie planificată, este zguduit la anumite răstimpuri de crize economice de supraproducție, cînd mărfurile produse nu pot fi vîndute din cauză că cei care le-au produs și care sînt consumatorii lor principali, muncitorii salariați și alți oameni ai muncii, au veniturile limitate, iar mărfurile fiind proprietatea privată a capitaliștilor, muncitorii nu pot intra în posesiunea lor. Atunci multe fabrici se închid și asupra clasei muncitoare se abate un necruțător flagel social — șomajul de masă.

Șomajul există însă în țările capitaliste nu numai în timp de criză. Producția capitalistă cere menținerea în permanență a unui oarecare număr de șomeri, o armată industrială de rezervă, cum a denumit-o Marx, pentru a avea oricînd muncitori la dispoziție atunci cînd conjunctura economică permite lărgirea producției. In același timp, existența șomajului permite capitaliștilor să facă permanent presiuni asupra muncitorilor pentru ca să obțină scăderea salariilor.

Astăzi, introducerea automatizării în întreprinderile capitaliste are drept rezultat scăderea numărului celor ocupați în producție și deci sporirea șomajului chiar în perioadele de înviorare economică.

In orînduirea capitalistă nesiguranța zilei de mîine și pericolul șomajului îl paște pe fiecare muncitor, iar lunile lucrate nu pot recupera mizeria lunilor și, adesea, a anilor de șomaj. Potrivit datelor citate la Conferința privind problema șomajului, care a fost convocată de sindicatele americane la 8 aprilie 1959 la Washington, în S.U.A. existau în primăvara anului 1959 aproximativ 5 milioane de șomeri, iar 2,5 milioane muncitori lucrau săptămîna incompletă (șomaj parțial).

Un alt aspect important al sărăcirii clasei muncitoare este creșterea necontenită a intensității muncii, ceea ce cere de la muncitor un mai mare efort fizic și intelectual care nu se compensează în întregime cu salariile existente, ducînd la extenuarea rapidă a muncitorului, la boli, la scăderea duratei mijlocii a vieții. Crește numărul accidentelor de muncă de pe urma ritmului excesiv de rapid și al insuficientei protecții a muncii. Așa, de pildă, în S.U.A. 13.300 muncitori au suferit în 1958 accidente mortale la locul de producție, iar 1.796.000 muncitori au fost accidentați.

Scumpetea chiriilor și a obiectelor de primă necesitate, devalorizarea monedei, războaiele, cursa înarmărilor care apasă greu asupra oamenilor muncii și altele contribuie de asemenea la scăderea nivelului de trai al clasei muncitoare în țările capitaliste și constituie tot atîtea aspecte ale sărăcirii clasei muncitoare.

Din datele furnizate de o publicație progresistă americană „Labor Fact Book", cu privire la condițiile de muncă și de viață ale celor ce muncesc pe perioada 1957—1958, reiese că, conform chiar unor statistici oficiale, veniturile a 37,5 milioane sau a 66% din familiile americane nu le asigurau minimul de existență.

In același timp, 0,5% din familii aveau un venit de peste 25 mii dolari pe an, iar 155 de oameni au avut fiecare o avere de la 50 milioane dolari în sus.

Pentru a căpăta o imagine completă asupra situației clasei muncitoare trebuie luat în seamă nu numai nivelul de trai al proletariatului în țările capitaliste puternic dezvoltate, ci și situația oamenilor muncii în țările slab dezvoltate, în țările dependente și în colonii. Deosebit de scăzut este nivelul de trai al celor ce muncesc în colonii, unde în multe locuri se păstrează o stare de semi-robie.

Aproape 1,5 miliarde de oameni din lumea capitalistă trăiesc în sărăcie.

Exploatarea clasei muncitoare și sărăcirea ei relativă și absolută se accentuează și capătă aspecte noi o dată cu apariția capitalismului monopolist de stat în care corporațiile monopoliste cele mai puternice își supun în întregime aparatul de stat capitalist, pe care-l folosesc în interesul îmbogățirii lor proprii și al exploatării crescînde a oamenilor muncii și a țărilor slab dezvoltate și dependente.

După cum arată Acad. E. Varga, statul capitalist ia de la cetățenii săi peste ¼ din venitul național pe care-l redistribuie în folosul monopoliștilor. Astfel, impozitele reprezintă față de venitul național global în

Germania Occidentală	32,5%
Franța	31,1%
Anglia	29,2%
Italia	28,0%
S.U.A.	25,2%

Partea covîrșitoare a acestor impozite servește scopurilor înarmării care înghite sume mereu mai mari. Bunăoară, S.U.A. care au cheltuit în anul 1900 pentru înarmare 191 milioane dolari, au cheltuit în 1958 pentru aceleași scopuri 40 miliarde dolari. Statul împarte comenzile militare cele mai avantajoase monopolurilor, el stabilește mari taxe de import pentru a permite monopolurilor să mențină prețuri mari în interior, jefuind masele muncitoare din țările lor. Datorită acestor măsuri veniturile nete ale principalelor corporații monopoliste în S.U.A. au fost în 1957, după plata impozitelor, de 15,8 miliarde dolari, iar profiturile tuturor monopolurilor americane au atins în perioada 1946—1956, suma fantastică de 385 miliarde dolari.

Apar și se dezvoltă formele „științifice" ale stoarcerii plusvalorii ca taylorismul, fordismul și altele menite să intensifice pînă la maximum munca pe care o prestează muncitorii și să sporească în felul acesta plusvaloarea capitalistă.

In măsură mai mare decît înainte monopolurile încearcă să mute asupra clasei muncitoare urmările crizelor economice de supraproducție, cum a fost cazul în anii 1957—1958, cînd, cu toată intensitatea crizei, n-au scăzut profiturile marilor monopoluri, în timp ce clasa muncitoare a trebuit să suporte întreaga sărăcie legată de șomaj, de menținerea prețurilor mari la obiecte de primă necesitate etc.

(Continuare în pag. 7)

(Urmare din pag. 6)

Cu ajutorul unor legi antimuncitoreşti, cum este legea Taft-Hartley în S.U.A., monopolurile încearcă să obţină „îngheţarea" salariilor, să împiedice organizarea forţelor proletariatului în lupta împotriva exploatării crescînde, să interzică şi să împiedice izbucnirea grevelor.

Apariţia primului stat socialist din lume, existenţa ţărilor lagărului socialist, unde a fost desfiinţată exploatarea omului de către om şi succesele crescînde ale acestor ţări în frunte cu Uniunea Sovietică în ridicarea bunăstării materiale şi culturale a oamenilor muncii, împiedică marile monopoluri să recurgă exclusiv la mijloace brutale în aplicarea diferitelor sisteme de stoarcere a plusvalorii şi de luptă împotriva forţelor organizate ale proletariatului, le sileşte să caute şi alte căi, care să contracareze atracţia pe care o exercită asupra clasei muncitoare existenţa şi succesele lumii socialiste, influenţa partidelor comuniste şi sindicatelor revoluţionare.

Acestui scop îi serveşte în primul rînd încercarea social-democraţilor de dreapta, a reformiştilor şi revizioniştilor, de a nega valabilitatea pentru timpul nostru a învăţăturii lui Marx cu privire la plusvaloare şi la sărăcirea absolută şi relativă a clasei muncitoare Indeosebi în ultimii ani au înflorit tot felul de teorii despre capitalismul „îmbunătăţit", despre dezvoltarea „fără criză" a capitalismului etc. Dar inconsistenţa acestor teorii a fost dovedită atît prin crizele ce au avut loc în S.U.A. în anii 1948—1950 şi 1953—1954, cît, mai cu seamă, prin izbucnirea în 1957—1958 a unei crize economice care a cuprins după S.U.A. şi o serie de ţări din Europa Occidentală, resimţindu-se, în special în unele ramuri, prin creşterea importantă a şomajului şi înrăutăţirea condiţiilor generale de viaţă ale muncitorilor.

Încercînd a dezbina forţele organizate ale proletariatului şi a împiedica lupta lui, monopolurile capitaliste, ajutate intens de social-democraţia de dreapta şi de liderii sindicatelor reformiste, folosesc în întreprinderi aşa-zisa metodă a „relaţiilor umane", cu ajutorul căreia încearcă să cointereseze pe muncitori în sporirea intensităţii şi productivităţii muncii, să-i momească cu un sistem de salarizare şi de premiere, care să fie cît mai individualizat şi să-i reţină de la participarea la lupte greviste, să slăbească solidaritatea lor de clasă. Aceluiaşi scop îi serveşte şi încercarea de a contrapune organizaţiilor de clasă ale proletariatului tot felul de organizaţii patronale politice, culturale, sportive, cu caracter social, scoaterea în uzine a unor gazete patronale, chiar şi organizarea unor „consfătuiri" care să dea muncitorilor iluzia „participării" lor la rezolvarea treburilor întreprinderii în aceeaşi măsură cu capitaliştii. Aceloraşi scopuri serveşte trîncăneala despre „lumea liberă" şi despre binefacerile pe care capitalismul le-ar aduce omenirii.

Demascînd minciunile reacţiunii capitaliste despre aşa-zisa „lume liberă" şi despre „raiul" capitalist, tovarăşul N. S. Hruşciov spunea în Raportul la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.: „Da, este adevărat că în ţările capitalului există libertate, dar pentru cine? Desigur că nu pentru muncitorii care sînt nevoiţi să se angajeze la capitalist în orice condiţii numai să nu nimerească în uriaşa armată a oamenilor „liberi" de muncă. Şi nici pentru ţărani, asupra cărora planează în permanenţă primejdia „eliberării" de propria lor gospodărie, ca urmare a ruinării lor. Şi nici pentru intelectualitate, a cărei activitate creatoare este strînsă în menghina dependenţei materiale de sacul cu bani şi a „conducerii spirituale" a diferitelor comisii pentru verificarea lealităţii. În ţările capitaliste există libertate numai pentru cei care au bani şi, prin urmare, putere"[1]).

La creşterea exploatării, la încercările de a lipsi pe muncitori de roadele luptelor pentru drepturi economice şi politice, la povara înarmărilor şi la pericolul unui nou război mondial nimicitor, clasa muncitoare, unindu-se tot mai strîns cu alte pături muncitoare, răspunde prin organizarea pe baza unităţii de acţiune a unor greve de masă, prin apărarea organizaţiilor sale sindicale, prin îmbinarea luptei economice cu cea politică, îndreptată împotriva marilor monopoluri şi a statului capitalist care nu este decît unealta acestora. Importantele greve economice şi politice care au avut şi au loc şi în prezent în aproape toate ţările capitaliste, cum este greva celor 500 mii de oţelari din S.U.A, grevele a milioane de muncitori industriali şi agricoli din Italia, ale muncitorilor din Germania occidentală, din Franţa, luptele de mare amploare pe care le duc oamenii muncii din Japonia împotriva pactelor militare cu S.U.A. şi altele, dovedesc amploarea pe care o capătă această luptă în care clasa muncitoare se plasează în fruntea tuturor celor exploataţi, fiind clasa cea mai înaintată a societăţii contemporane.

Promotorii cei mai consecvenţi ai acestor lupte sînt partidele comuniste care se călăuzesc de învăţătura marxist-leninistă pe care o aplică creator în condiţiile concrete ale ţărilor lor şi o dezvoltă necontenit ca armă de luptă pentru apărarea intereselor clasei muncitoare şi transformarea revoluţionară a societăţii.

In **Chemarea** celor 17 partide comuniste din toate ţările capitaliste ale Europei, apărută recent, clasa muncitoare este **chemată** ca, împreună cu toţi oamenii muncii şi cu toate forţele democratice din ţările capitaliste, să-şi ridice glasul pentru a obţine dezarmarea generală şi totală, să intensifice lupta împotriva şomajului, pentru mărirea salariilor, îmbunătăţirea asigurărilor sociale, egalitatea în drepturi a femeilor şi a tineretului muncitor. Chemarea subliniază că în prezent este mai necesară ca oricînd unirea tuturor forţelor poporului în lupta împotriva forţelor întunericului şi a privilegiilor unui pumn de monopolişti.

Opusă lumii capitaliste măcinată de contradicţii, se ridică triumfătoare cea mai umană şi cea mai înaintată orînduire socială — socialismul. În ţările socialiste, o dată cu victoria relaţiilor de producţie socialiste atît la oraş cît şi la sate, dispare orice exploatare a omului de către om şi o dată cu ea orice sursă a plusvalorii. Produsul muncii celor ce muncesc revine în întregime acestora. Temelia bunăstării crescînde a oamenilor muncii este proprietatea obştească asupra mijloacelor de producţie, creşterea neîncetată şi neîntreruptă a producţiei. Munca omului eliberat de exploatare se dovedeşte a fi un nesecat izvor de avînt creator, ceea ce face posibil tempouri rapide de dezvoltare a economiei şi culturii, de neconceput în ţările capitaliste.

★

Învăţătura lui Marx despre plusvaloare a devenit de peste un secol o armă de luptă în mîinile clasei muncitoare împotriva capitaliştilor, pentru eliberarea de sub jugul exploatării şi pentru transformarea revoluţionară a societăţii. Ea a scos de pe faţa hidoasă a exploatării capitaliste vălul care o acoperea, dovedind în mod ştiinţific că nu există altă sursă de profituri capitaliste decît plusvaloarea, munca neplătită, munca furată a muncitorilor salariaţi, că nu există altă cale de a scăpa de exploatare şi mizerie decît desfiinţarea orînduirii capitaliste însăşi.

Dezvăluind sursele exploatării capitaliste, Marx a arătat că producerea plusvalorii reprezintă scopul producţiei capitaliste, este legea economică fundamentală a capitalismului care determină creşterea şi adîncirea tuturor contradicţiilor sale şi creează premisele obiective pentru inevitabila sa pieire. De aceea, învăţătura despre plusvaloare este considerată pe drept cuvînt piatra unghiulară a învăţăturii economice marxiste.

Învăţătura marxistă despre plusvaloare a dat clasei muncitoare conştiinţa puterii sale, a indicat rolul ei istoric de gropar al capitalismului, rolul clasei celei mai revoluţionare, care o dată cu eliberarea ei proprie desfiinţează pentru totdeauna exploatarea omului de către om. De aceea, învăţătura economică a lui Marx şi-a cîştigat dintotdeauna ura neîmpăcată din partea capitaliştilor şi a lacheilor lor, care au încercat la început să o treacă sub tăcere, iar cînd aceasta nu s-a mai putut, s-au străduit din răsputeri s-o denatureze, s-o împiedice să devină armă de eliberare de sub exploatare şi mizerie a proletariatului şi a tuturor oamenilor muncii. Dar în pofida lor, învăţătura marxist-leninistă repurtează victorii istorice călăuzind măreţul proces al trecerii de la capitalism la socialism.

ZINA BRINCU

[1]) **N. S. Hruşciov** — Raportul la cel de-al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S., E.S.P.L.P., 1959, pag. 108.

BIBLIOGRAFIE

K. MARX — *Capitalul*, Ed. P.M.R. 1948 pag. 175-185

V. I. LENIN — *Doctrina economică a lui Marx (paragraful „Plusvaloarea"), Opere vol. 21, pag. 47-52.*

* * * *Manualul de Economie Politică, Ed. Politică 1959, Ed. II-a, pag. 83-102.*

* * * *Probleme ale păcii şi socialismului Nr. 1/1959, pag. 86 — „Despre formele şi metodele contemporane de exploatare din întreprinderile capitaliste".*

* * * *Probleme ale păcii şi socialismului Nr. 8/1959, pag. 40 — E. Varga „Criza şi clasa muncitoare".*

VIAŢA SINDICALĂ ÎN ŞCOLI

Preocupări de actualitate

Nu de mult, comitetul de instituţie de la Şcoala medie nr. 1 din oraşul Ploeşti a organizat o consfătuire de muncă avînd ca temă: Legarea învăţămîntului de practică.

Înfăţişînd rezultatele pozitive obţinute în şcoală în această privinţă, referatul prezentat la consfătuire a arătat că mulţi profesori se preocupă permanent să lege cunoştinţele teoretice predate elevilor de problemele industriei şi agriculturii. Profesorul de fizică, de exemplu, predînd la clasa a VII-a capitolul „Optica", a făcut cu elevii o serie de aplicaţii privind cercetarea calităţii semînţelor cu ajutorul luminii. La lecţiile referitoare la vasele comunicante s-a insistat asupra folosirii principiului acestora la efectuarea reţelei de canale provizorii pentru irigarea terenurilor. La alte lecţii de fizică elevii au rezolvat probleme de aplicare a legii lui Ohm, de calculare a forţei electromotoare, de aplicare a legilor mecanice, a legii lui Lentz etc.

La chimie, elevii clasei a VII-a au studiat concret rolul catalizatorilor în grăbirea reacţiilor, efectuînd descompunerea unor substanţe. Totodată li s-a arătat importanţa industrială a catalizatorilor care, grăbind reacţiile, reduc timpul de producţie. În cadrul orelor de chimie s-au efectuat de asemenea probleme stoechiometrice, ca de exemplu aflarea masei sau volumului substanţelor care iau parte sau se produc în reacţie, aflarea purităţii unor minereuri, a randamentului unei transformări etc.

La matematică profesorii caută să fixeze cunoştinţele predate prin rezolvarea unor probleme cu conţinut practic. La clasa a IX-a „B", de pildă, s-au efectuat cu elevii probleme privind mişcarea accelerată a cărei ecuaţie se prezintă sub forma unui trinom de gradul II. În cadrul orelor de trigonometrie la clasa a X-a, la capitolul „Arce şi unghiuri", s-au rezolvat probleme referitoare la viteza unghiulară şi liniară, făcîndu-se legătura cu mişcarea diferitelor mobile. O deosebită atenţie au acordat profesorii de matematică înarmării elevilor cu deprinderea de a minui corect şi repede tabelele de valori trigonometrice, de a folosi hîrtia milimetrică pentru diagrame, linia gradată etc.

În şcoală se acordă, de asemenea, o mare atenţie efectuării lucrărilor practice de laborator. De exemplu, elevii clasei a VII-a au studiat proprietăţile oxigenului pe baza unor lucrări de laborator privind arderea metaloizilor şi a metalelor în oxigen şi obţinerea de oxizi acizi şi bazici.

Şcoala organizează adesea vizite ale elevilor în întreprinderi. Cu prilejul vizitei făcute la uzina „1 Mai", bunăoară, elevii au studiat principiul de funcţionare a cuptorului electric pentru obţinerea oţelului, procesul de fabricaţie a pieselor de utilaj petrolifer, turnarea oţelului în forme şi diferite procese tehnologice. Cu ocazia vizitei la Uzina mecanică din localitate, elevii au cunoscut procesul industrial de cromare, în care au întîlnit aplicaţii ale electrolizei. Vizitînd Atelierele C.F.R., elevii au putut vedea cum este construit şi cum funcţionează defectoscopul studiat de ei ca aplicaţie a ultrasunetelor.

Referatul prezentat la consfătuire a trecut în revistă şi activitatea diferitelor cercuri în care lucrează elevii şi a dat, de asemenea, unele informaţii referitoare la organizarea practicii elevilor în producţie.

Din păcate, însă, el s-a oprit la o simplă descriere a activităţilor desfăşurate, fără să încerce o analiză a acestora, fără să vorbească despre lipsurile existente încă în şcoală, fără să ridice probleme. De pildă, vorbind despre efectuarea practicii în producţie, referatul a enumerat deprinderile însuşite de elevii unor clase în timpul practicii şi obiectele lucrate de ei, fără să pună în discuţie aspectele concrete ale organizării şi desfăşurării practicii. Referatul n-a tras concluzii pe marginea experienţei dobîndite de profesorii şcolii, mulţumindu-se doar să repete unele indicaţii din programă, bine cunoscute tuturor. Nu-i de mirare, de aceea, că şi discuţiile s-au mărginit la generalităţi şi că lucrările consfătuirii s-au încheiat fără a se lua măsuri concrete.

Este surprinzător că tov. I. Casapu, preşedintele Comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt din oraşul Ploeşti, care a asistat la consfătuire, n-a avut nici un cuvînt de spus în legătură cu deficienţele acesteia.

Comitetul de instituţie de la Şcoala medie nr. 1 din Ploeşti, trebuie să acorde o mai mare atenţie pregătirii consfătuirilor de muncă pe care le organizează pentru a aduce o contribuţie efectivă la îmbunătăţirea activităţii din şcoală.

C. R.

In vacanţă

(Urmare din pag. 1)

La Casa de copii şcolari din Buşteni, activitatea cea mai îndrăgită acum, în timpul vacanţei de iarnă, o constituie excursiile. Una îi poartă pe elevi către Gura Dihamului, alta către Zamora, alta spre Azuga... Schiorii îşi ung bocancii şi îşi cercetează nerăbdători schiurile. Curînd vor aluneca pe întinsurile albe ale pantelor.

La Castelul Peleş, unde se află numeroşi scriitori, telefonul sună deseori insistent. La celălalt capăt al firului, o voce rugătoare:

— Am dori ca un tovarăş scriitor să vină să le vorbească elevilor noştri despre munca sa... Mai tîrziu? Nu, nu se poate. Acum e momentul cel mai potrivit. Elevii sînt în vacanţă. Aşadar veniţi? Vă mulţumim, elevii se vor bucura foarte mult...

Astfel de întîlniri între elevi şi oameni de seamă fac parte din programul multor acţiuni organizate în timpul vacanţei. Sînt invitaţi în şcoli scriitori, muncitori fruntaşi, luptători din ilegalitate, care le vorbesc elevilor despre trecutul de luptă al clasei muncitoare, despre frumuseţea muncii din întreprinderi.

900 de pionieri şi elevi din şcolile sportive ale Capitalei au plecat la taberele de schi organizate pentru ei în cîteva cabane din munţii Bucegi.

Pentru cei mici au apărut, în mai toate oraşele patriei noastre, tradiţionalele oraşele de basm, în care copiii găsesc jucăriile, cărţile, surprizele şi jocurile atît de mult iubite de ei.

Vacanţa nu reprezintă pentru copii numai cîteva zile de reconfortare, ci şi un minunat prilej de a gusta cît mai mult din acele bucurii pe care ei le preţuiesc îndeosebi. Jocurile în aer liber, întrecerile sportive, o carte, un film, un spectacol de teatru, o excursie la munte, o vizită într-un muzeu sau într-o întreprindere, emoţiile unei serbări, o întîlnire cu un scriitor sau un muncitor sînt tot atîtea daruri pe care le aduce vacanţa.

Învăţătorii şi profesorii se îngrijesc ca aceste daruri să fie cît mai multe şi mai frumoase.

Utilizarea materialului didactic în şcoli

Bobinele pentru electromagnetism

Şcolile noastre au fost utilate în ultimul timp cu numeroase materiale didactice care pot fi de un mare folos pentru înţelegerea de către elevi a cunoştinţelor ce li se predau şi pentru legarea învăţămîntului de practică. Printre aceste materiale se numără şi bobinele pentru electromagnetism, care cuprind un ansamblu format dintr-o serie de 7 bobine, mai multe piese feromagnetice şi un sistem de strîngere. Iată cîteva din experienţele ce se pot efectua cu ajutorul bobinelor pentru electromagnetism:

Realizarea unui electromagnet. Se introduce bobina cu 600 spire pe fierul în formă de U sau pe bara dreaptă. Apoi se intercalează într-un circuit. Dacă lăsăm să treacă prin bobină un curent continuu de maximum 2 amperi, vom realiza un electromagnet.

Închizînd circuitul magnetic al electromagnetului în formă de U cu armătura, se evidenţiază forţa portantă a electromagnetului.

Dacă pe ambele braţe ale fierului în formă de U se pune cîte o bobină cu acelaşi număr de spire şi se fixează la capetele lor două piese polare, între aceste piese se va forma, la trecerea curentului prin bobinele înseriate, un cîmp magnetic puternic. Acest cîmp magnetic poate fi utilizat, de exemplu, la demonstrarea inducţiei forţei electromotoare într-un cadru de sîrmă cu cca 100 spire, introdus sau scos brusc dintre cei doi poli.

Realizarea unui transformator. O utilizare frecventă a bobinelor pentru electromagnetism o constituie realizarea unui transformator. Pentru aceasta bobina primară — de 600 sau 1200 spire — se alimentează la curent alternativ. Pe cele două braţe ale fierului în formă de U se aşează cîte o bobină cu număr diferit de spire, una constituind primarul, iar cealaltă secundarul transformatorului. Înainte de legarea bobinei primare la reţeaua de curent alternativ de 120 V sau 220 V se va închide circuitul magnetic prin strîngerea armăturii la fierul în formă de U. Apoi, cu ajutorul bobinei secundare de 2 x 300 spire, al bobinei de 1200 spire sau al celei de 6 spire se pot realiza diverse raporturi de transformare (ridicare sau coborîre).

Dacă bornele bobinei secundare de 6 spire se scurtcircuitează cu un cui de diametrul 2—3 mm, ca bobină fiind utilizată bobina de 600 spire, se poate pune în evidenţă curentul de mare intensitate din secundar prin încălzirea la roşu sau chiar topirea cuiului.

Bobina cu 12000 spire utilizată ca bobină secundară la transformator produce o tensiune de 6780 V dacă se foloseşte ca bobină primară bobina de 600 spire la 220 V, sau de 300 spire la 120 V. Datorită acestei tensiuni ridicate, experienţa trebuie făcută cu atenţie, ţinîndu-se seama de normele de protecţie.

Aceeaşi bobină se poate folosi şi ca secundar al bobinei de inducţie.

Este necesar să precizăm că în efectuarea experienţelor cu bobinele pentru electromagnetism trebuie să se ţină cu strictete seama de normele de securitate privitoare la folosirea curentului de la reţea şi a tensiunilor ridicate, pentru a se evita accidentele.

RODICA LUPU
ing. proiectant la I.M.D.

Răvaşe de Anul Nou

Unui profesor cu experienţă.

Din lunga ta experienţă,
Noi îţi urăm necontenit
Să dăruieşti cu consecvenţă,
Ca un Gerilă erudit

Invăţătorilor şi profesorilor

'Am vrea ca în curînd atîţi să fiţi
Trecuţi pe lista celor emeriţi
Încît „Gazeta" neîncăpătoare, evident,
Să tipărească pentru voi un supliment.

Unui director de şcoală bun gospodar şi pedagog destoinic.

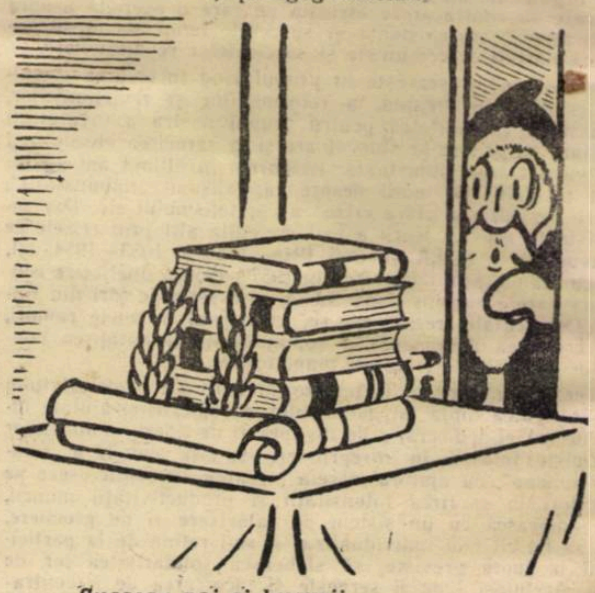

Succese noi şi bucurii
Vor fi aduse-n a ta cale
Dar nu de Moş Gerilă — ştii,
Ci doar de meritele tale.

Există unele profesoare care vin la curs într-o ţinută nepotrivită, ceea ce dăunează prestigiului lor.

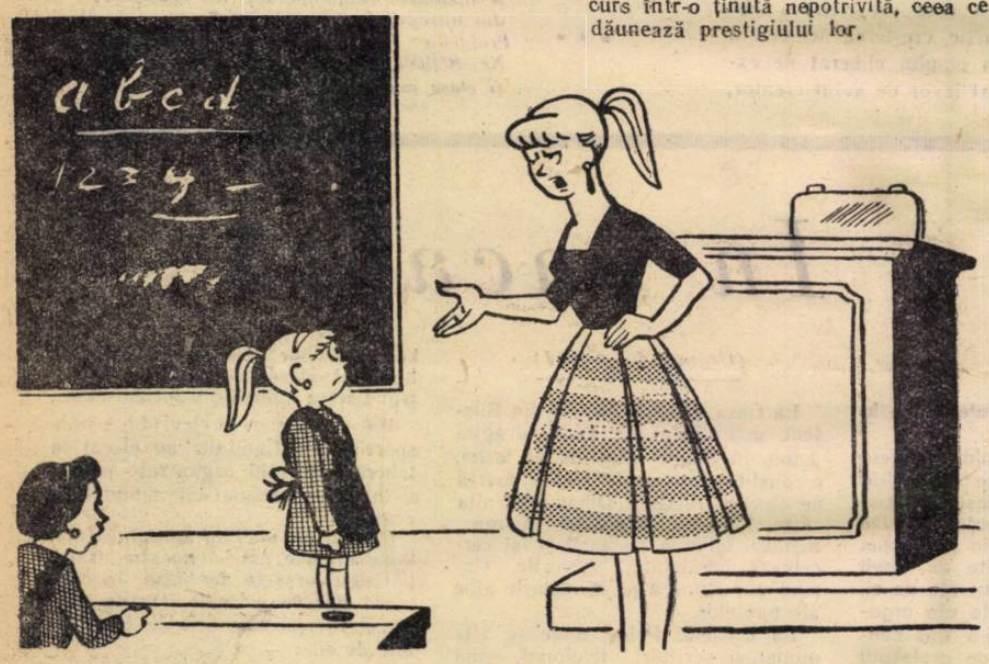

— Fetiţo, tu nu vezi ce caraghioasă eşti?
Cu părul astfel pieptănat nu se cuvine.
Şi cine te-a-nvăţat ca să maimuţăreşti
Persoane serioase, spune cine?!

Unii conducători ai secţiilor de învăţămînt şi cultură se mărginesc să culeagă informaţii din rapoartele inspectorilor, fără să se mai deplaseze pe teren.

— 'Azi munca pe teren am terminat!
— Numai o şcoală nu aţi inspectat.
Şi din motive obiective! Din greşeală:
Peste aceasta... s-a vărsat cerneală.

Unii profesori consideră că rolul lor de educatori încetează îndată ce au părăsit localul şcolii.

— Acela cu ţigara-n gură e
Elevul tău din clasa IX-a B!
— Ce vrei să spui cu asta, măi Topală?
Fumează doar pe stradă, nu la şcoală!

Mai sînt profesori care se rezumă la ceea ce au învăţat la timpul lor, neţinîndu-se la curent cu noutăţile.

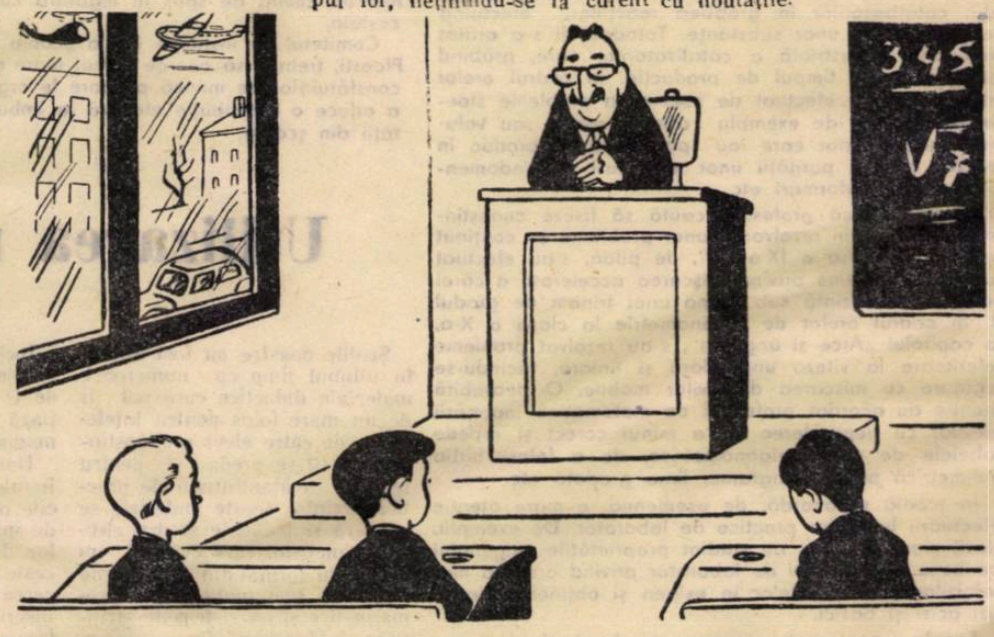

— Fiţi în pas cu ritmul vremurilor noi,
Zi de zi ştiinţa şi-a lărgit hotarul,
Să lăsăm deoparte carul tras de boi:
Luaţi poştalionul, mergeţi cu tramcarul!

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA · Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17 60.10. Tiparul i Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 547 — Vineri 8 ianuarie 1960 — 8 pagini 25 bani

În zilele vacanței, în camera de povești a Palatului pionierilor din Capitală

Călătorind prin patrie

Una dintre bucuriile cele mai mari pe care le-au adus școlarilor aceste cîteva zile de vacanță au fost excursiile. La vîrsta lor, orice călătorie are un farmec al ei, un „ce" misterios și inedit care prilejuiește o emoție și un neastîmpăr greu de cuprins în cuvinte. Clipa plecării este întotdeauna așteptată cu nerăbdare. Discuțiile despre mersul trenurilor, pregătirea rucsacului, forfota și agitația din gară, șuierul scurt al locomotivei, trenul care se pune în mișcare și lasă în urmă orășelul sau satul natal — toate acestea dau micilor călători bucurii și plăceri nebănuite. Emoția lor este justificată. Ei știu, din amintirea altor excursii sau din povestirile prietenilor, despre frumusețile pe care au prilejul să le cunoască în timpul unor astfel de călătorii, despre ce pot afla, vedea și auzi într-o excursie.

Pe unii din ei trenul i-a purtat în aceste zile către culmile înzăpezite ale munților. S-au oprit la cabană, au rîs, au cîntat, au mers pe sub cupole de cetini, au ascultat glasul ecoului ascunzîndu-se printre culmi și văi, au respirat aerul tare și curat al înălțimilor, s-au oprit pe marginea unei cascade și au privit clocotul apelor care se sparg căzînd din înălțimi, au ajuns pe coame de munți cu cușme de zăpadă, de unde împrejurimile se văd ca în palmă, ca o hartă vie, pînă hăt departe unde se sting, în umbre albastre, alte și alte creste de munți, au pus zeci și zeci de întrebări profesorului care-i însoțea. În fața unei priveliști încîntătoare glasul acestuia le-a dezvăluit și le-a întregit gîndul.

— Frumoasă e patria noastră!

Alții s-au oprit la poarta uzinelor și au pornit apoi, prin hale imense, printre coloși de oțel și fier, pe sub poduri rulante, spre gurile de flăcări în care metalul arde pînă la incandescență. Au admirat șerpii de foc ai șarjelor și au privit ca pe niște feți frumoși pe oamenii care se luptă cu acești balauri de jăratec, îi încovoaie și îi fac să se supună. Și tot ceea ce vedeau îi îndemna să spună ceva...

— Harnici și pricepuți sînt oamenii din patria noastră! — le-a ghicit și de data asta gîndul profesorul.

Alte ori, la capătul călătoriei se aflau niște ruine istorice. Pășind pe dale roase de vreme, trecînd printre ziduri sfărîmate și cercetînd lespezile uriașe, elevii au încercat să reconstituie trecutul. Aici era cetatea, aici o sală, aici alta, acestea sînt crenelurile, acolo este șanțul de apărare. În imaginație, trecutul reînvie năvalnic. Aici, sub bolțile acestei cetăți, au trăit cîndva oameni. Ostași înarmați cu sulițe și spade, cu zale și coifuri de oțel, au pășit pe aceste pietre. Profesorul de istorie povestește viața dramatică a domnitorului viteaz care a construit această cetate, care și-a iubit patria, care a pornit cu o mînă de oameni împotriva unor cotropitori cruzi și nesățioși, care a avut un dușman de zece ori mai puternic dar pe care a reușit să-l învingă.

— Multe fapte de glorie și vitejie sînt în trecutul patriei noastre — a încheiat el.

Un grup de elevi s-a oprit în fața unei clădiri — ieri închisoare — azi muzeu. Au pătruns cu inima strînsă în coridoarele pustii, au coborît în celule reci și întunecoase. Înapoia acestor zăbrele au stat pe vremea asupririi burghezo-moșierești oameni care au suferit și au luptat. O astfel de clădire nu are nici frumusețile naturii, nici raritățile muzeelor. Dar în ea se află ceva mai profund și mai impresionant, pe care profesorul îl explică elevilor săi în cîteva cuvinte simple.

— Aici au suferit cei mai buni fii ai patriei. Mulți din ei s-au jertfit pentru viața noastră de azi.

Numeroși școlari au sosit în zilele vacanței în Capitală. Se opresc îndelung în fața construcțiilor uriașe care au împînzit străzile, admiră blocurile noi, vopsite în culori vii, atrăgătoare, cu balcoane vesele înșirate la fiecare etaj. Privirea oboșește încercînd să cuprindă de jos ultimul cat cățărat pe azur. Timpul în București este drămuit cu zgîrcenie. Troleibuze și autobuze noi îi plimbă pe școlari dintr-un colț al orașului într-altul. Se opresc la Casa Scînteii și trec nerăbdători din secție în secție, merg apoi la muzeul de științe naturale „Grigore Antipa", unde privesc uluiți uriașul schelet de mamut (și-au închipuit ei că e mare, dar nu chiar atît), trec prin Muzeul Satului și li se pare că fac o călătorie prin toată țara, apoi se opresc la Muzeul de Artă al R.P.R. În sălile înalte în care zgomotul pașilor

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Activitatea bibliotecilor școlare trebuie îmbunătățită

Biblioteca școlară este unul din ajutoarele cele mai prețioase ale muncii profesorului; indiferent dacă acesta predă limba română, chimia sau istoria, ori muzica, desenul sau educația fizică. Dacă biblioteca școlii este bine înzestrată pentru fiecare din obiectele de învățămînt, elevul — îndrumat de profesor și de bibliotecar — poate găsi lucrări care să-l ajute în mod substanțial în pregătirea sa teoretică, în dezvoltarea orizontului său cultural.

Desigur, principala sarcină a bibliotecii școlare este aceea de a sprijini procesul de învățămînt, ajutîndu-i pe elevi să aprofundeze cunoștințele obținute la lecții, să-și lărgească orizontul de cultură generală. Aportul bibliotecilor la instruirea și educarea elevilor este cu atît mai mare cu cît se acordă mai multă atenție organizării serviciului acesteia, înzestrării ei cu cărțile necesare, bunei îndrumări a lecturii elevilor.

Statul nostru pune la dispoziția școlilor, an de an, sume importante pentru procurarea de cărți, pentru întreținerea fondului existent al bibliotecilor, pentru încadrarea lor cu personal corespunzător, astfel încît munca cu cartea să se desfășoare în cît mai bune condiții. Nu puține sînt școlile care, folosind cu atenție și chibzuință aceste sume, au reușit să sporească considerabil numărul de cărți al bibliotecilor, să le înzestreze cu cele mai necesare lucrări, ceea ce a făcut ca profesorii și elevii să găsească în acestea un sprijin de preț pentru munca lor.

La școlile medii nr. 1, nr. 9 sau nr. 26 din Capitală, la Școala nr. 3 din Turnu Severin, la Școala nr. 1 din Craiova, la Școala medie „Mihail Eminescu" din Buzău, la unele școli din orașele Timișoara, Ploești și Bacău se acordă multă atenție muncii la bibliotecă. În unele locuri s-au purtat discuții în consiliile pedagogice cu privire la funcționarea serviciului bibliotecilor, la rezultatele obținute în atragerea unui număr cît mai mare de elevi în jurul acestora, în îndrumarea lecturii copiilor și tinerilor în raport cu cerințele programei de învățămînt, cu preocupările fiecăruia din ei. La Școala medie „Mihail Eminescu" din Buzău, de pildă, consiliul pedagogic a discutat problema îndrumării și controlului lecturii în afară de clasă a elevilor. La această discuție a participat și bibliotecarul, ceea ce a făcut ca el să cunoască mai bine cerințele școlii în formarea gustului pentru citit al elevilor, să se precizeze mai bine legătura ce trebuie să existe între profesori și bibliotecă. În școală s-a format un colectiv care sprijină munca bibliotecarului. Acest colectiv, compus din profesori și secretarii birourilor U.T.M. pe clase, discută planurile de muncă și dările de seamă ale bibliotecii.

La Școala medie nr. 1 din Făgăraș bibliotecarul este ajutat în mod activ de diriginți în îndrumarea elevilor spre bibliotecă. Munca bibliotecarului nu se desfășoară la întîmplare, ci pe baza sarcinilor instructiv-educative ale școlii. Diriginții îi îndrumă pe elevi să cunoască și să respecte regulamentul bibliotecii, să păstreze cu grijă cărțile.

Din păcate, nu în toate școlile se acordă atenția cuvenită bibliotecii. În unele locuri înzestrarea bibliotecilor cu cărți este lăsată exclusiv în seama bibliotecarului sau chiar a contabilului. Astfel se explică existența în rafturile unor biblioteci a unui număr exagerat de mare de titluri de același fel sau inexistența unor lucrări cerute de programa școlară, cum se întîmplă în școlile medii din Calafat, din comuna Bujoru, regiunea Galați ș.a. Unii conducători de școli, ca tov. A. Costea, directorul Școlii medii nr. 1 din Tr. Severin, nu cunosc nici cu aproximație numărul cărților existente în biblioteca școlii pe care o conduc, ca să nu mai vorbim de situația înzestrării acesteia cu lucrările cerute de programa de învățămînt pentru lectura individuală a elevilor.

Cu totul nepotrivit este procedeul de a se lăsa la aprecierea contabilului școlii valoarea fondurilor care trebuie destinate bibliotecii, căci acesta, necunoscînd necesitățile procesului de învățămînt, prevede adeseori sume insuficiente pentru cumpărare de cărți.

Datorită lipsei de grijă a unor colective pedagogice față de bibliotecă, în unele școli, ca de pildă la Școala medie nr. 1 din Deva, aceasta funcționează în locuri necorespunzătoare. Alte biblioteci stau închise timp îndelungat din cauză că nu sînt încadrate la vreme cu personalul necesar, așa cum s-a întîmplat în anul școlar 1958/59 la Școala medie nr. 6 din București, ai cărei elevi au fost lipsiți de posibilitatea de a consulta cărțile școlii timp de 78 de zile. Există și cazuri cînd bibliotecile nu funcționează din cauză că bibliotecarii sînt folosiți în alte munci, cum s-a întîmplat, de pildă, la școlile medii nr. 3 și nr. 4 din Capitală, unde serviciul la bibliotecă a fost întrerupt pe timp de 40 și respectiv 50 de zile.

Este lesne de înțeles că o bibliotecă în care lipsa cărților necesare se îmbină cu proasta funcționare, cu lipsa de preocupare pentru îndrumarea lecturii copiilor, nu poate atrage un număr mare de cititori, nu poate veni cît trebuie și cînd trebuie în ajutorul procesului de învățămînt.

Secțiile de învățămînt și cultură au datoria să se preocupe îndeaproape de activitatea bibliotecilor școlare. Munca cu cartea trebuie să fie unul dintre obiectivele controalelor făcute în școli de către inspectori. Și întocmai ca atunci cînd e vorba de procesul de învățămînt, controlul asupra bibliotecii nu trebuie să se oprească numai la constatări, ci să constituie un ajutor efectiv dat bibliotecarului pentru înlăturarea greutăților, pentru îmbunătățirea muncii lui.

Există toate condițiile ca activitatea fiecărei biblioteci școlare să devină mai bogată, să răspundă tot mai bine cerințelor procesului instructiv-educativ. Școlile au datoria să valorifice aceste condiții, să facă din munca bibliotecilor școlare un mijloc important de îmbunătățire a pregătirii elevilor.

I. BICA

inspector principal în Direcția bibliotecilor din M.I.C.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Cursuri fără frecvență și examene de diferență la școlile pedagogice

Ministerul Învățămîntului și Culturii a aprobat ca în anul școlar 1959/60 să se organizeze în continuare cursuri fără frecvență și examene de diferență pe lîngă școlile pedagogice pentru calificarea învățătorilor de la clasele I-IV și a educatoarelor din învățămîntul preșcolar care nu au studiile corespunzătoare.

Potrivit instrucțiunilor date de minister, cursurile fără frecvență la școlile pedagogice de învățători se vor organiza în continuare pentru anii III și IV, iar la școlile pedagogice de educatoare pentru anii II, III și IV.

La examenele de diferență se pot prezenta absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diplomă de maturitate (diplomă de bacalaureat, certificat de absolvire) care funcționează și în acest an la clasele I-IV sau în învățămîntul preșcolar în condițiile prevăzute de instrucțiunile M.I.C. nr. 110.939 din 17.XI.1958.

Examenele de diferență și examenele fără frecvență vor avea loc între 15-30 august 1960 la școlile pedagogice de învățători, și între 23 martie — 5 aprilie 1960 la școlile pedagogice de educatoare. Ele se vor organiza în următoarele centre:

Pentru învățători:

— Institutul pedagogic de învățători din București, șoseaua Panduri nr. 92 (pentru candidații din regiunile București, Pitești, Ploești, Craiova și orașul București);

— Școala pedagogică de învățători din Constanța, strada Răscoala din 1907 nr. 42 (pentru candidații din regiunea Constanța);

— Institutul pedagogic de învățători din Galați, strada Brăilei nr. 200 (pentru candidații din regiunea Galați);

— Institutul pedagogic de învățători din Bîrlad (pentru candidații din regiunile Iași și Bacău);

— Școala pedagogică de învățători din Suceava, strada Republicii nr. 35 (pentru candidații din regiunea Suceava);

— Școala pedagogică de învățători din Sighet, strada Libertății nr. 22 (pentru candidații din regiunea Baia Mare);

— Institutul pedagogic de învățători din Cluj, strada Babeuf nr. 25 (pentru candidații din regiunile Stalin și Cluj și din Regiunea Autonomă Maghiară);

— Institutul pedagogic de învățători din Arad, Bulevardul Dragalina nr. 7 (pentru candidații din regiunile Timișoara, Oradea și Hunedoara);

Candidații de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (maghiară, ucraineană, slovacă, sîrbă) vor da examene la următoarele centre:

— Institutul pedagogic de învățători din Odorhei, Piața Libertății nr. 2-3 (pentru candidații din școlile cu limba de predare maghiară);

— Școala pedagogică de învățători din Sighet, strada Bogdan Vodă nr. 14 (pentru candidații din școlile cu limba de predare ucraineană);

— Școala medie cu limba de predare sîrbă din Timișoara, strada 13 Decembrie nr. 6 (pentru candidații din școlile cu limba de predare sîrbă);

— Școala medie cu limba de predare slovacă din Nădlac, regiunea Timișoara (pentru candidații din școlile cu limba de predare slovacă);

Pentru educatoare:

— Școala pedagogică de educatoare din București, strada Al. Petöfi nr. 16 (pentru candidatele din regiunile București, Ploești, Pitești, Craiova și orașul București);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Constanța, strada Răscoala din 1907 nr. 42 (pentru candidatele din regiunea Constanța);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Galați, strada Brăilei nr. 200 (pentru candidatele din regiunea Galați);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Bacău, Bulevardul Mărășești nr. 159 (pentru candidatele din regiunile Bacău, Iași și Suceava);

— Școala pedagogică de educatoare din Carei, strada Karl Marx nr. 21 (pentru candidatele din regiunea Baia Mare).

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Cluj, strada Babeuf nr. 25 (pentru candidatele din regiunile Cluj și Stalin și din Regiunea Autonomă Maghiară);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Arad, Bulevardul Dragalina nr. 7 (pentru candidatele din regiunile Timișoara, Oradea și Hunedoara);

Candidatele de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare (maghiară, ucraineană, germană, sîrbă) vor da examene la următoarele centre:

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare cu limba de predare maghiară — din Aiud, strada Gh. Gheorghiu-Dej nr. 20, regiunea Cluj (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare maghiară);

— Școala pedagogică de învățători — secția educatoare — din Sighet, strada Bogdan Vodă nr. 14, regiunea Baia Mare (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare ucraineană);

— Școala medie cu limba de predare sîrbă din Timișoara, strada 13 Decembrie nr. 6 (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare sîrbă);

— Școala medie cu limba de predare germană — secția educatoare — din Sibiu (pentru educatoarele din unitățile preșcolare cu limba de predare germană).

Inscrierile pentru învățămîntul pedagogic fără frecvență și pentru examenele de diferență se fac numai cu avizul și prin secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești) de care aparțin candidații. Actele de înscriere vor fi depuse pînă la 30 ianuarie 1960 la secțiile de învățămînt și cultură raionale.

Candidații înscriși la examenele de diferență și la cursurile fără frecvență sînt obligați să prezinte la școlile pedagogice, cu prilejul lecțiilor (activităților) practice, adeverințe eliberate de către secțiile raionale de învățămînt și cultură din care să rezulte că sînt încadrați la clasele I-IV sau în învățămîntul preșcolar la data susținerii acestor lecții.

Orice alte lămuriri în legătură cu examenele de diferență sau fără frecvență la școlile pedagogice se pot obține de la secțiile raionale de învățămînt și cultură și de la școlile respective.

INSTRUCȚIUNI pentru predarea logicii la clasa a XI-a în trimestrele II și III ale anului școlar 1959-1960

Ținîndu-se seama că în acest an școlar logica se predă în două trimestre (trimestrele II și III), iar noul manual de logică a fost elaborat pentru un număr mai mare de ore, este necesar ca tovarășii profesori, în cadrul lecțiilor, să insiste asupra cunoștințelor de bază ale logicii formale, renunțînd la amănuntele care ar supraîncărca pe elevi. Unele cunoștințe din cadrul capitolelor (privind noțiunea, judecata, raționamentul) pe care elevii și le-au însușit la lecțiile de psihologie generală, vor fi predate succint, rezervîndu-se timp mai mult cunoștințelor de logică noi pentru elevi. De asemenea, la unele teme, ca de exemplu raportul dintre judecăți, conversiunea și obversiunea judecăților etc., se vor preda numai cunoștințele de bază, renunțîndu-se la amănuntele prezentate în manual.

Pentru a veni în sprijinul elevilor în folosirea noului manual de logică, în studiul lor individual, este necesar ca tovarășii profesori să indice din manual numai paginile și paragrafele care s-au predat la lecții.

In predarea lecțiilor se va ține seama de notele explicative ale programei de logică ediția 1957, asigurîndu-se caracterul partinic, orientarea ideologică marxist-leninistă a temelor. Interpretarea materialistă a cunoștințelor de logică trebuie asigurată în cadrul tuturor lecțiilor.

Este necesar ca la sfîrșitul cursului de logică să se sublinieze limitele logicii formale, raportul dintre logica formală și logica dialectică, precum și necesitatea studiului logicii dialectice pentru folosirea în mod just a logicii formale, pentru cunoașterea adîncă a realității obiective.

Pentru a veni în ajutorul profesorilor, prezentăm tematica orientativă a programei reduse de logică, după care să se ghideze în predare.

Obiectul și importanța logicii (2 ore).

Concepția materialist-dialectică despre natura gîndirii ca reflectare mijlocită și generalizată a realității obiective. Locul gîndirii în procesul general al cunoașterii. Practica, criteriul suprem al adevărului. Despre forma și conținutul gîndirii. Logica formală ca știință care studiază legile gîndirii corecte, făcînd abstracție de un conținut concret, determinat. Raportul dintre logica formală și logica dialectică. Importanța studierii logicii formale.

Noțiunea (4 ore).

Noțiunea ca formă a gîndirii care reflectă însușirile esențiale și generale ale lucrurilor și fenomenelor. Procesul formării noțiunilor în cadrul practicii sociale. Importanța noțiunilor pentru cunoaștere.

Conținutul și sfera noțiunilor. Legea raportului invers. Generalizarea și determinarea noțiunilor. Noțiunea de gen și noțiunea de specie.

Clasificarea noțiunilor: individuale, generale, colective. Raporturile de concordanță și de opoziție între noțiuni (identitate, încrucișare, ordinare; contrarietate și contradicție).

Operațiile de sistematizare a noțiunilor:

Definiția ca dezvăluire a conținutului noțiunii. Structura unei definiții pe baza schemei: specia = genul proxim + diferența specifică. Regulile definiției noțiunilor.

Diviziunea ca operație de dezvăluire a sferei noțiunii. Fundamentul diviziunii. Genul de divizat și membrii diviziunii. Importanța diviziunii în sistematizările științifice.

Judecata (3 ore).

Judecata ca afirmare sau negare a ceva cu privire la obiecte sau însușirile lor. Apariția la nivelul judecății a problemei adevărului și falsului. Elementele componente ale judecății: Termenii: subiectul logic și predicatul logic; legătura (copula).

Judecata și propoziția gramaticală. Clasificarea judecăților din punct de vedere al calității, cantității, relației și modalității. Raporturile dintre judecățile A, E, I, O, studiate pe baza patratului logic. Noțiunea de conversiune și obversiune.

Legile fundamentale ale gîndirii (2 ore).

Lămurirea noțiunii de lege logică. Conținutul obiectiv al legilor logicii formale. Condițiile de aplicare a acestor legi: același obiect, același timp, același raport.

— Legea identității ca lege ce exprimă caracterul determinant și stabil al gîndirii logice. Formula legii identității: A — este A.

Greșeli de logică rezultate din nerespectarea legii identității (falsa identificare a noțiunilor, ignorarea subiectului, conversiunea ilicită (nepermisă) etc.)

— Legea noncontradicției ca o consecință sub formă negativă a legii identității. Implicațiile legii noncontradicției; imposibilitatea ca în același timp și sub același raport să se afirme și să se nege același predicat despre același subiect. Formula legii noncontradicției: A nu este B și non B.

Greșeli de logică rezultate din nerespectarea legii noncontradicției (contradicția în subiect, contradicția între judecăți).

— Legea terțului exclus, ca lege a distincției între adevăr și fals, enunțînd faptul că două exprimări contradictorii nu pot fi în același timp și sub același raport nici adevărate împreună și nici false împreună. Formula legii terțului exclus: A este sau B sau non B. Greșeli rezultate din nerespectarea legii terțului exclus (falsă disjuncție, disjuncție incompletă etc.)

— Legea rațiunii suficiente ca lege care implică temeiurile necesare și suficiente ale oricărui enunț adevărat. Legea cauzalității ca bază obiectivă a legii rațiunii suficiente. A există pentru că există B. Greșeli rezultate din nerespectarea acestei legi (generalizarea pripită, falsa cauzalitate — „nu decurge").

Insușirile gîndirii corecte: precizia, lipsa contradicției, consecvența și întemeierea.

Raționamentul (5 ore).

Raționamentul ca formă superioară a gîndirii. Importanța medierii în cunoașterea științifică.

Raportul dintre general și individual ca bază obiectivă a unității celor două tipuri fundamentale de raționament, deducția și inducția. Fr. Engels despre acest raport (în „Dialectica naturii").

Structura raționamentului.

Deducția ca formă de raționament.

Silogismul ca formă a deducției. Structura silogismului categoric (premisa majoră, premisa minoră, concluzia; Termenii major, minor, mediu). Axioma și regulile generale ale silogismului categoric.

Silogismul ipotetico-categoric.

Inducția ca formă de raționament. Unitatea inducției cu deducția. Felurile inducției: completă, incompletă. Formele inducției incomplete: a) pe baza enumerării simple, b) sub forma inducției științifice. Greșeli în raționamentele inductive. Observația și experimentul științific. Metodele cercetării inductive: metoda concordanței, metoda diferenței, metoda rămășițelor și metoda variațiilor concomitente.

Greșeli în aplicarea acestor metode.

Noțiunea de analogie și de ipoteză științifică. Importanța ipotezei în cunoașterea științifică. Rolul practicii social-istorice în transformarea ipotezei în teorie.

Demonstrația și combaterea (2 ore).

Definiția demonstrației logice ca fundamentare a adevărului unei judecăți cu ajutorul altor judecăți verificate mai înainte în practică.

Structura demonstrației logice: teza și argumentele. Felurile demonstrației: directă și indirectă. Regulile demonstrației. Greșeli în demonstrație (sofismele).

Combaterea ca dovedire a falsității unei teze. Raportul dintre demonstrație și combatere.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Mai mulți cititori, învățători și profesori care au împlinit stagiul de 5 ani în învățămînt după 1 august 1959, adică la data de 1 septembrie sau 1 octombrie 1959, și care în ultimul an au urmat și cursurile de perfecționare, la care au obținut numai calificative de „foarte bine", ne întreabă la ce categorie de salarizare au dreptul și dacă trebuie să se prezinte sau nu la examenul de definitivat.

Intrucît tovarășii de mai sus au obținut numai calificative de „foarte bine" la cursurile de perfecționare, beneficiază de un an în plus la stagiul de activitate în învățămînt. Deși la data de 1 august 1959, data aplicării Hotărîrii nr. 1059, nu împliniseră stagiul de 5 ani, prin adăugarea unui an la cei peste 4 ani stagiu pe care îl aveau la data de 1 august 1959 aceste cadre didactice dobîndesc o vechime în învățămînt de peste 5 ani, ceea ce le dă dreptul la încadrarea cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, grupa 5—10 ani. Dacă n-ar fi obținut calificative de „foarte bine" la cursurile de perfecționare ei nu ar fi beneficiat de un an în plus la vechime și, ca atare, neavînd un stagiu de cel puțin 5 ani la data de 1 august 1959, ar fi fost încadrați cu salariul prevăzut pentru categoria „stagiar", grupa 0—3 ani, pînă la trecerea examenului de definitivat.

In condițiile pe care le îndeplinesc în prezent (stagiu de peste 5 ani în învățămînt la 1 august 1959 și absolvirea cursurilor de perfecționare), acești tovarăși beneficiază de acordarea gradului definitiv fără examen, nemaifiind deci obligați să se prezinte la examenul de definitivat.

Un învățător din regiunea Craiova, care a intrat în învățămînt la 1 septembrie 1951 și a funcționat în continuare, cu o întrerupere de 3 ani și 3 luni pentru satisfacerea stagiului militar și care a absolvit în anul 1959 cursurile de perfecționare cu calificative de „foarte bine", întreabă ce stagiu de activitate în învățămînt i se socotește în această situație și dacă trebuie să se prezinte la examenul de definitivat.

Intrucît stagiul militar nu se ia în considerare la stabilirea vechimii în învățămînt, înseamnă că la data de 1 august 1959 tovarășul de mai sus avea de fapt o vechime în învățămînt de 4 ani și 8 luni. In această situație ar fi trebuit să se prezinte la examenul de definitivat, dar întrucît a absolvit cursurile de perfecționare numai cu calificative de „foarte bine" și beneficiază de adăugarea unui an în plus la vechime, ceea ce îi dă un stagiu în învățămînt de 5 ani și 8 luni la data de 1 august 1959, are dreptul să fie încadrat cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, grupa 5—10 ani și să i se acorde gradul definitiv fără examen, nemaifiind obligat să se prezinte la examenul pentru acest grad. El va avea dreptul să se prezinte la examenul pentru gradul II peste 5 ani de la acordarea gradului definitiv și după împlinirea unui stagiu în învățămînt de cel puțin 10 ani.

Un învățător sau profesor cu un stagiu similar (adică mai mic de 5 ani împliniți la data de 1 august 1959) și care n-a absolvit cursurile de perfecționare numai cu calificative de „foarte bine" este obligat să se prezinte la examenul de definitivat.

Un număr de învățători și profesori care au intrat în învățămînt la data de 1 septembrie 1956 și ulterior întreabă dacă au dreptul să se prezinte la examenul de definitivat.

Intrucît cei în situația de mai sus nu aveau un stagiu în învățămînt de cel puțin 3 ani la data de 1 august 1959, nu au dreptul să se prezinte la examenul de definitivat. După împlinirea stagiului de 3 ani ei urmează să fie salarizați în continuare cu salariul prevăzut pentru stagiari, grupa 0—3 ani, pînă la trecerea examenului de definitivat. Numai după acordarea gradului definitiv ei vor fi încadrați cu salariul prevăzut pentru acest grad, în grupa corespunzătoare de vechime în învățămînt.

Călătorind prin patrie

(Urmare din pag. 1)

se înghină cu ecoul, au devenit tăcuți. Arta are puteri de vrajă pe care gestul se teme să le tulbure. Seara se duc la operă și sînt copleșiți, încă înainte de spectacol, de interiorul strălucitor al clădirii. Admiră încîntați scările și colonadele de marmoră, oglinzile, draperiile de pluș, basoreliefurile, policandrele... Iar cînd, după spectacol, ies fermecați de mirajul muzicii și al scenei, sînt uluiți de imaginea feerică a Capitalei scăldată în lumini de neon. Ar sta să privească ore în șir. Dar ziua a fost prea plină. Pleoapele cad grele de somn, și apoi, mai sînt atîtea de văzut.

La întoarcere în trenul care-i poartă spre casă, exclamațiile de admirație se întretaie necontenit.

— Cît de frumos a fost!

— Ce oraș minunat!

Și profesorul care i-a însoțit pretutindeni și le-a răspuns la tot ce întrebau completează:

— Da, Capitala patriei noastre este un oraș minunat.

Acum excursiile s-au terminat. Elevii s-au întors acasă voioși, cu forțe proaspete, cu sufletul plin de amintiri. Se apropie prima zi de școală a anului 1960. Își deschid cărțile hotărîți să se apuce de treabă. O clipă însă își mai îngăduie un răgaz, chemînd iar în fața ochilor minunatele imagini ale amintirilor culese în călătoria din vacanță. Și fără voie le vin în minte cuvintele acelora care le-au condus pașii și gîndurile în toate zilele acestea pline de farmec.

— Patria noastră este o comoară de frumuseți, iar Capitala ei este un oraș minunat. In trecutul patriei noastre sînt numeroase fapte de glorie și vitejie. Cei mai buni fii ai patriei, aceia care au iubit-o cu înflăcărare, au luptat și au suferit în trecut pentru viața noastră liberă și fericită de astăzi. Oamenii muncii din patria noastră, harnici și pricepuți, fac ca ea să devină, pe zi ce trece, mereu mai frumoasă, mai bogată și mai înfloritoare.

ACTIVITATEA CULTURALA LA SATE A ÎNVAŢĂTORULUI

• Căminul cultural — centrul activităţii culturale săteşti • Cum este legată activitatea culturală de sarcinile puse de partid în faţa oamenilor muncii de la sate • Formaţiile artistice de amatori în sprijinul transformării socialiste a agriculturii • Contribuţia învăţătorului la popularizarea metodelor agrozootehnice înaintate.

Partidul şi guvernul au încredinţat învăţătorului, pe lîngă sarcina de instruire şi educare a tineretului şcolar, nobila misiune de propagandist al culturii în rîndurile maselor populare.

Mii de învăţători şi profesori din şcolile săteşti participă intens la activitatea culturală, ducînd lumina ştiinţei şi a culturii în satele patriei.

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, au pus în faţa oamenilor muncii de la sate sarcini noi care vor duce la dezvoltarea mai rapidă a agriculturii patriei noastre. Învăţătorii şi profesorii din mediul sătesc pot sprijini îndeaproape ţărănimea muncitoare în vederea îndeplinirii sarcinilor puse de partid şi de guvern. Ei sînt preocupaţi în momentul de faţă să găsească mijloacele cele mai potrivite, pentru ca prin munca lor culturală să acorde un sprijin cît mai larg celor ce muncesc pe ogoare.

„Gazeta învăţămîntului" a iniţiat o discuţie cu mai multe cadre didactice din raionul Topoloveni, fruntaşe în munca culturală, pentru a cunoaşte preocupările lor pe această linie. La discuţii şi-au adus contribuţia şi tovarăşii Ion Mihăilă, secretarul Comitetului executiv al sfatului popular al raionului şi Petre Gheorghe, şeful secţiei raionale de învăţămînt şi cultură.

Redăm o parte din conţinutul acestei discuţii:

INTREBARE: Ne-ar interesa, mai întîi, să cunoaştem ce instituţii culturale există în raion şi forţele de care dispuneţi pentru desfăşurarea activităţii culturale de masă.

Tov. PETRE GHEORGHE: In raion avem o casă raională de cultură, 40 de cămine culturale, o bibliotecă raională şi 5 biblioteci săteşti, o staţie de radioficare şi 20 de colţuri roşii în G.A.C. Aproape 350 de învăţători şi profesori desfăşoară în afara orelor de clasă activitate social-culturală în aceste instituţii. Menţionez că marea lor majoritate depun o muncă rodnică.

Tov. ION MIHAILA: Aş adăuga că încă un important număr de intelectuali ai satelor ca medici, ingineri, agronomi, zootehnişti şi tehnicieni muncesc alături de cadrele didactice în activitatea culturală.

Tov. PETRE GHEORGHE: Pe lîngă aceste instituţii activează diferite formaţii artistice de amatori. Avem, de pildă, 23 echipe de teatru (care participă de altfel şi la festivalul bienal „I. L. Caragiale"), 20 formaţii de coruri, 25 brigăzi artistice de agitaţie, colective de conferenţiari, cercuri agrozootehnice.

INTREBARE: Centrul de greutate al activităţii culturale de la sate este căminul cultural. Am dori să cunoaştem preocupările şi activitatea unui cămin cultural fruntaş.

Tov. ION MIHAILA: Avem multe cămine culturale fruntaşe. De exemplu, căminul cultural din Priboieni, condus de învăţătorul Ioan Bondoc, a reuşit să cuprindă laturi multiple ale activităţii culturale şi mai ales să asigure o orientare justă acestei activităţi.

INTREBARE: Tovarăşe Bondoc, n-aţi vrea să ne vorbiţi despre felul cum este organizată şi cum se desfăşoară activitatea căminului cultural pe care îl conduceţi?

Tov. IOAN BONDOC: Pentru desfăşurarea muncii culturale la nivelul cerinţelor, consiliul de conducere al căminului cultural din comuna noastră îşi întocmeşte planuri de muncă trimestriale şi lunare, precum şi planuri speciale pentru zilele festive. Planul nostru de muncă pe întreaga perioadă de iarnă este orientat pe problemele ridicate în Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara din 3-5 decembrie 1959. Toate formele de activitate pe care le organizăm acum — informări politice, seri culturale, conferinţe, lecţii la cercurile agrozootehnice, audiţii la radio — sînt îndreptate spre mobilizarea ţăranilor muncitori în vederea traducerii în viaţă a sarcinilor care au fost puse de Plenară în faţa oamenilor muncii. Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej este studiată acum în cadrul celor 35 cercuri de citit care funcţionează în comuna noastră.

O mare atenţie acordăm propagandei prin conferinţe. Colectivul nostru de conferenţiari este format pe patru grupe de specialităţi: ştiinţifică, ideologică, agricolă, politică. O parte dintre conferinţe le primim gata întocmite. Inainte de a le expune, colectivul de conferenţiari le adaptează problemelor locale. Colectivul întocmeşte însă şi conferinţe originale, care oglindesc problemele cele mai actuale ale satului.

In fiecare luni seara se ţin lecţii la cercurile agricole de masă. Noi avem patru asemenea cercuri — două la căminul cultural şi două la gospodăria agricolă de stat. Tot săptămînal se ţin lecţii în cadrul cercului legumicol. Cercurile de la cămin şi cercul legumicol sînt conduse de învăţători şi profesori.

Avem de asemenea şi un cerc de cultură generală, intitulat „Să ne cunoaştem patria", frecventat de 40 de cursanţi şi condus tot de un pedagog.

Cu prilejul serilor culturale, care se ţin săptămînal, se organizează „plimbări pe hartă", se pun întrebări şi se dau răspunsuri pe anumite teme se prezintă recenzii etc.

Un mare interes stîrnesc în rîndurile ţărănimii filmele şi jurnalele cu caracter agricol, pe marginea cărora se poartă discuţii conduse de inginerii şi tehnicienii agricoli din comună.

INTREBARE: Ce activitate desfăşoară formaţiile artistice de amatori ale căminului cultural?

Tov. IOAN BONDOC: Cu aceste formaţii organizăm spectacole atît în comuna noastră, cît şi în satele vecine. Cea mai mare atenţie am acordat-o echipei de teatru şi brigăzii artistice de agitaţie, a căror activitate poate fi uşor legată de problemele concrete ale satului. Brigada artistică de agitaţie a prezentat pînă în prezent un număr de 14 programe în circa 45 spectacole. Programele au fost axate în special pe problemele transformării socialiste a agriculturii, ale întăririi economico-organizatorice a unităţilor agricole socialiste. De mult succes s-a bucurat, de exemplu, programul intitulat „Frumoasă-i munca în comun". In momentul de faţă brigada pregăteşte programul „De prin sate adunate", în care sînt oglindite în mod concret aspecte din munca ţăranilor muncitori privind însilozarea porumbului pentru nutreţ, îngrijirea animalelor, plantarea pomilor, a viţei de vie etc.

Formaţiile noastre artistice cuprind mulţi tineri şi vîrstnici din comună. Activitatea lor culturală are o influenţă pozitivă şi asupra muncii pe care o desfăşoară pe ogoare şi în toate acţiunile iniţiate în sat. Artiştii amatori sînt fruntaşi ai recoltelor bogate, fruntaşi în munca patriotică şi cetăţenească.

Căminul nostru cultural este mîndru de contribuţia pe care a adus-o, sub conducerea organizaţiei de partid, la constituirea gospodăriei agricole colective ce a luat fiinţă în acest an în satul nostru. Acum ne străduim să muncim astfel încît să dăm un aport tot mai însemnat la mărirea producţiei de lapte şi carne prin hrănirea animalelor cu nutreţ însilozat, pentru însămînţarea unei suprafeţe cît mai mari cu porumb de siloz.

INTREBARE: Ne-ar interesa să cunoaştem contribuţia cadrelor didactice la acţiunile organizate de căminul cultural.

Tov. ION MIHAILA: Toate acţiunile culturale sînt organizate cu ajutorul cadrelor didactice. Invăţătorii sînt, de cele mai multe ori, sufletul întregii munci culturale.

Tov. PETRE GHEORGHE: Fiecare învăţător şi profesor răspunde de o anumită latură a activităţii culturale. Aceasta se planifică încă de la deschiderea anului şcolar, firesc în funcţie de cerinţele locale şi de înclinaţiile fiecăruia.

Tov. VICTORIA I. FINTINERU, învăţătoare în comuna Budişteni: Invăţătorii nu-şi limitează însă contribuţia la o singură latură a activităţii căminului.

Muncesc în cadrul căminului cultural din comuna noastră de 12 ani. Fac parte din colectivul de conferenţiari. Personal am redactat şi susţinut o serie de conferinţe, ocupîndu-mă în special de popularizarea ştiinţei, de combaterea superstiţiilor, de explicarea fenomenelor atmosferice etc. Totodată mă preocup şi de activitatea artistică. Dirijez corul căminului şi sînt instructoare a brigăzii artistice de agitaţie. Fac parte din echipa de teatru a căminului, care a obţinut de două ori consecutiv premiul I pe ţară şi titlul de laureat.

INTREBARE: Cum orientaţi activitatea formaţiilor artistice?

Tov V. I. FINTINERU: Munca formaţiei noastre artistice e

Clădirea căminului cultural din satul Glîmbocel, raionul Topoloveni

axată pe sarcinile puse de partid în faţa ţărănimii muncitoare. Astfel, problema principală în comuna noastră fiind înfiinţarea a două gospodării agricole colective, noi am îndreptat întreaga activitate artistică în această direcţie. Brigada artistică de agitaţie a pregătit şi a prezentat, spre exemplu, două programe axate pe problema transformării socialiste a agriculturii, am introdus în repertoriul corului cîntece ca „Sărbătoare în gospodărie", echipa de teatru a prezentat anul acesta piese care ridică probleme privind transformarea socialistă a agriculturii.

Ţinînd seama de sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, urmărim să contribuim prin activitatea artistică la transpunerea în viaţă a acestor sarcini. Pregătim cu brigada artistică de agitaţie programe care să ducă la mobilizarea ţărănimii pentru mărirea şeptelului prin cultivarea porumbului de siloz, pentru mărirea suprafeţelor cultivate cu floarea soarelui şi sfeclă de zahăr etc.

INTREBARE: O problemă de mare însemnătate în activitatea căminului cultural în perioada de iarnă este propaganda agricolă. Cum participă cadrele didactice la această acţiune?

Tov. PETRE GHEORGHE: In raionul nostru s-au deschis 72 de cercuri agro-zootehnice, care cuprind aproape 2100 ţărani muncitori. O parte din aceste cercuri sînt conduse de învăţători şi profesori de ştiinţe naturale.

Tov. ROZA TOMESCU, profesoară la şcoala de 7 ani din satul Glîmbocel: Sînt responsabila cercului agrotehnic din satul nostru, cerc care cuprinde 64 de cursanţi. Ne-am planificat 24 lecţii, din care pînă în prezent s-au ţinut 8. Cursanţii participă cu regularitate la lecţii, manifestînd interes atît pentru latura teoretică a cursului cît şi pentru aplicaţiile practice, care se efectuează pe un teren experimental special amenajat. Cursurile se desfăşoară într-una din sălile şcolii. Aici am amenajat un colţ al cercului agrotehnic, la care am expus fotomontaje ce ilustrează cunoştinţele predate teoretic, popularizînd metodele agrotehnice avansate. Am observat că lecţiile devin mai vii dacă sînt exemplificate cu date din economia locală, cu diafilme etc.

Căutăm să legăm fiecare lecţie de sarcinile pe care plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie le pune în faţa ţărănimii muncitoare. Astfel, la lecţiile „Metode agrotehnice înaintate" şi „Intărirea economico-organizatorică a G.A.C." am insistat asupra dezvoltării culturilor de porumb şi floarea soarelui, asupra mijloacelor prin care se pot obţine recolte bogate la hectar, asupra măririi producţiei animaliere prin cultivarea porumbului de siloz.

INTREBARE: Urmăriţi cum sînt aplicate de cursanţi cunoştinţele căpătate la lecţiile cercului?

Tov. ROZA TOMESCU: Da. O parte dintre cursanţi au participat la lecţii şi anul trecut. Ei sînt acum fruntaşi în muncile agricole din sat, au livezi de pomi ştiinţific îngrijite şi obţin producţii mari în vii. In cadrul cursului ne referim şi la experienţa acestor tovarăşi. Bine înţeles că pentru aceasta este necesar ca lectorul să cunoască rezultatele muncii cursanţilor, să-i ajute şi să-i îndrume chiar şi după încheierea cursurilor.

Tov. NICOLAE N. ŞETRARU, profesor de ştiinţe naturale, responsabilul cercului agro-pomicol din comuna Dobreşti: Propaganda pe care o desfăşoară cadrele didactice în domeniul agro-zootehnic nu se mărgineşte numai la cursurile agrozootehnice. Contribuie la aceasta şi munca artistică, cea a colectivelor de conferenţiari, precum şi munca cu cartea. In comuna noastră se acordă o mare atenţie difuzării cărţii agricole. Biblioteca sătească îşi sprijină activitatea de popularizare a cărţii pe învăţători şi profesori. Ducem cartea în casele oamenilor, iniţiem discuţii asupra unor cărţi. Noi am înfiinţat opt cercuri de citit, care sînt conduse de cadre didactice. Aci se fac lecturi şi chiar şi unele recenzii. Pentru a putea populariza cartea, învăţătorii şi profesorii caută să fie la curent cu cele mai noi lucrări în domeniul agricol, pomicol, zootehnic etc.

De asemenea, cadrele didactice din comuna noastră se preocupă de combaterea unor superstiţii care împiedică încă pe unii ţărani muncitori să folosească timpul cel mai potrivit pentru muncile agricole. In acest scop am înfiinţat un cerc de cultură generală, la care se dezbat cele mai diferite probleme privind fenomenele naturii şi o brigadă ştiinţifică, care şi-a fixat o tematică largă, în funcţie de cerinţele locale.

INTREBARE: S-a amintit despre munca brigăzilor ştiinţifice. Ne-aţi putea da amănunte asupra activităţii unei asemenea brigăzi?

Tov. GH. ARSENESCU, directorul Şcolii medii din Topoloveni: Eu conduc o asemenea brigadă, care cuprinde, în afară de profesori de diferite specialităţi, şi medici, ingineri etc. Brigada urmăreşte răspîndirea cunoştinţelor ştiinţifice, agricole, pomicole, sanitare ş.a. In lunile octombrie-decembrie 1959 brigada s-a deplasat în comunele Căteasa, Dobreşti, Budişteni, vorbind ţăranilor muncitori despre măsurile de îmbunătăţire a raselor de animale, dîndu-le cunoştinţe despre atmosferă şi despre fenomene ca norii, ploaia, grindina, fenomenele electrice etc. Multe expuneri au fost însoţite de experienţe. Astfel, a fost determinată presiunea atmosferică cu ajutorul tubului lui Torricelli, am prezentat barometrul cu mercur etc.

In programul brigăzii ştiinţifice mai figurează expuneri privind prevenirea daunelor provocate de brumele tîrzii din lunile de primăvară, explicaţia ştiinţifică a somnului şi viselor, combaterea dăunătorilor la viţa de vie şi la pomii fructiferi. Ne-am propus ca în perioada care urmează să ne deplasăm cu brigada în alte 6 localităţi din raion. Acum preocuparea noastră principală este de a realiza programele la un nivel ştiinţific ridicat şi în acelaş timp pe înţelesul maselor.

Tov. ELISABETA SANDU, învăţătoare în comuna Leordeni: Invăţătoarele din comuna Leordeni participă la activitatea comitetelor săteşti din gospodăria agricolă colectivă „I. C. Frimu". Pentru femeile din comuna noastră s-a deschis un curs de îndrumare la care se expun conferinţe pe teme legate de preocupările lor.

Noi, învăţătoarele, folosim orice prilej pentru a duce în rîndurile femeilor cuvîntul partidului. In cursul lunii decembrie am dezbătut cu femeile Expunerea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta Plenară a C.C. al P.M.R.

Din discuţia organizată de redacţia noastră cu învăţătorii şi profesorii din raionul Topoloveni s-au desprins învăţăminte care pot fi de folos tuturor cadrelor didactice antrenate în activitatea culturală din mediul rural.

Este deosebit de important ca întreaga activitate culturală să fie orientată spre mobilizarea ţărănimii muncitoare pentru traducerea în viaţă a sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa agriculturii. Propaganda prin conferinţe duce la rezultate cu atît mai bune cu cît acestea se referă la problemele economice concrete ale satului şi sînt ilustrate cu date din experienţa locală, cu diafilme, jurnale agricole etc.

Este necesar ca şi activitatea artistică de amatori să fie strîns legată de problemele actuale ale agriculturii. Echipele de teatru, de cor, brigăzile artistice de agitaţie să cuprindă în repertoriul lor piese care oglindesc lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru sporirea producţiei la hectar.

Pentru a duce o activitate rodnică în mijlocul ţăranilor muncitori, învăţătorul trebuie să fie la curent cu metodele agrotehnice înaintate, să cunoască experienţa fruntaşilor recoltelor bogate şi să lupte pentru generalizarea ei. Un rol însemnat în acest scop revine învăţătorilor şi profesorilor care conduc cercuri agrozootehnice. Ei trebuie să se pregătească pentru fiecare lecţie şi să urmărească apoi cum sînt aplicate de cursanţi cunoştinţele predate.

Luptînd pentru ridicarea nivelului activităţii culturale la sate, pentru orientarea ei spre rezolvarea problemelor actuale ale agriculturii noastre, învăţătorii şi profesorii de la sate vor contribui la îndeplinirea planului de stat pe anul 1960, la dezvoltarea economiei naţionale, la ridicarea bunăstării poporului

C. RADOI

Oaspeți ai Capitalei

Un număr de 200 pionieri din diferite școli ale regiunii București, fruntași la învățătură, au fost zilele acestea oaspeții Comitetului regional U.T.M. și ai Consiliului sindical al regiunii. Ei au vizitat numeroase întreprinderi și instituții printre care Muzeul de istorie a partidului, Muzeul Antipa, Casa Scinteii, etc. La Palatul pionierilor au vizionat filmul „Carnețelul fermecat".

Teatrul Țăndărică a prezentat în cinstea oaspeților piesa „Punguța cu doi bani".

Capitala a primit în zilele vacanței și numeroase alte grupuri de pionieri din raioanele Oltenița, Lehliu, Videle, Urziceni. Pionierii din raionul Călărași au vizitat apoi Doftana și Sinaia.

NOTE DE LA O LECȚIE DE GRAMATICA

În clasa a IV-a a școlii elementare, predarea gramaticii urmărește să completeze, să desăvîrșească un sistem de cunoștințe elementare, un volum de deprinderi și reguli necesare copiilor spre a folosi conștient diversele forme ale limbii. Cu principalele părți de vorbire, de exemplu, elevii s-au întîlnit în clasa a III-a; reluarea lor în clasa a IV-a are scopul de a aprofunda și a consolida cunoștințele elevilor și, în același timp, de a lărgi sfera acestor cunoștințe într-atita încît să se ajungă la un minim suficient pentru folosirea corectă a limbii.

Ținînd seama de acest scop al studierii gramaticii în clasa a IV-a, instrucțiunile pentru folosirea programei și manualelor la clasele I-IV în anul școlar curent prevăd înlăturarea predării unor cunoștințe care ar supraîncărca numai memoria elevilor, fără a-i ajuta însă în folosirea corectă a mijloacelor limbii. Printre aceste cunoștințe se numără, de exemplu, definițiile articolului hotărît și nehotărît.

Ignorînd această recomandare a instrucțiunilor, tov. Maria Creangă, învățătoare la clasa a IV-a a Școlii de 7 ani din comuna N. Bălcescu, raionul Medgidia, a predat elevilor săi și le-a cerut să învețe definițiile articolului. Rezultatele au arătat însă că elevii n-au reușit nici să înțeleagă și să reproducă corect aceste definiții, nici să le aplice în exerciții. Astfel, un elev a definit greșit articolul nehotărît. Greșeala a rămas necorectată. Mai departe, două substantive la plural, în cazul genitiv, articulate cu articol hotărît, au fost calificate de elevi ca nearticulate, deoarece ei puteau să recunoască articolul numai pe lîngă substantivele în nominativ. Astfel, în loc să urmărească, prin exerciții, recunoașterea articolului în toate cazurile, învățătoarea le-a cerut elevilor să învețe o definiție prea abstractă pentru ei și pe care n-au putut s-o folosească în practică, contribuind în acest caz la supraîncărcarea elevilor.

În general tovarășa Creangă ar trebui să acorde mai multă atenție exercițiilor practice de gramatică. De exemplu, cu prilejul recapitulării substantivului, elevii au știut să dea definiția acestuia, specificînd că el arată nume de ființe, de lucruri, de fenomene ale naturii, de acțiuni și stări sufletești, dar în exercițiile aplicative au dovedit că se descurcă bine numai cu substantivele nume de obiecte concrete. De altfel, însăși definiția din manual ni se pare a nu fi întrutotul indicată, deoarece nu ține suficient seama de puterea de înțelegere a elevilor clasei a IV-a.

★

Mai just a organizat tovarășa Creangă predarea adjectivului. Sprijinindu-se pe cunoștințele în legătură cu adjectivul însușite de elevi în clasa anterioară (definiție, număr, gen, acordul cu substantivul), repetîndu-le, învățătoarea i-a ajutat să și le împrospăteze, să și le lărgească. La întrebarea ei, destui elevi și-au amintit ce este un adjectiv. Împreună au stabilit apoi definiția completă a adjectivului, pe care au repetat-o alți cîțiva elevi. S-a vădit astfel faptul că, atunci cînd cunoștințele de gramatică sînt la un nivel accesibil vîrstei lor, și le sînt predate sistematic, elevii tovarășei Creangă și le însușesc temeinic.

Trecîndu-se la exemple, mai fiecare copil întrebat a putut formula scurte propoziții ce cuprindeau diverse adjective. De asemenea ei au putut să identifice adjectivele ce le-au fost prezentate într-o serie de alte exemple și să numească proprietatea pe care o exprimă fiecare din ele. Mărimea, forma, culoarea, gustul au fost lesne identificate în înțelesul adjectivelor.

Tovarășa învățătoare a corectat pe loc cele mai multe greșeli ale elevilor. Conducînd cu pricepere clasa prin întrebări, a reușit să generalizeze cunoștințele despre adjectiv și să asigure baza pentru înțelegerea și însușirea altor elemente ale adjectivului în lecțiile următoare.

Lecția, în general bună, a avut totuși și unele momente discutabile. Unul din ele l-a provocat definiția din carte. Aici se spune că adjectivul este „partea de vorbire care arată însușirea substantivului pe care îl însoțește". Definiția astfel formulată s-a dovedit necorespunzătoare pentru elevii din clasa a IV-a, întrucît ea a fost înțeleasă strict „ad litteram". De aceea au fost considerate adjective numai acelea care „însoțeau" neapărat, adică stăteau alături de un substantiv. Dar s-a întîmplat să se întîlnească într-un exemplu („Pînă mai ieri, totul era cenușiu"), un adjectiv care avea în propoziție rol de nume predicativ și era plasat în alt loc decît lîngă substantiv. Elevii au rămas foarte nedumeriți: după sens și-au dat seama că „cenușiu" este adjectiv, dar aplicînd regula cu strictețe au ajuns la concluzia falsă că nu poate fi adjectiv, deoarece nu stă alături de substantiv. Învățătoarea nu i-a lămurit nici ea.

Rar de tot, mai ales cînd se grăbeau, elevii tovarășei Creangă au luat drept adjectiv alte părți de vorbire. Pe lîngă aceasta, însă, au făcut destul de des greșeli de ortoepie, fără a fi corectați întotdeauna. De exemplu, învățătoarea i-a lăsat să spună regulat femenin în loc de feminin, propiu în loc de propriu. De asemenea, mulți dintre ei mai citesc încă cu greutate în special cînd e vorba de texte noi.

În încheierea lecției de gramatică despre adjectiv la clasa a IV-a, învățătoarea a căutat să-i facă pe elevi să înțeleagă bogăția limbii, capacitatea ei de a exprima cuprinzător și plastic ceea ce gîndim și vrem să comunicăm. Ea a atras atenția elevilor asupra bogăției limbii noastre și asupra posibilității sporite de exprimare pe care o oferă adjectivele, îndemnîndu-i să le folosească în toate prilejurile, dar fără abuz.

Desfășurarea lecțiilor la care ne-am referit a arătat că învățătoarea reușește într-o măsură să-i facă pe elevi să înțeleagă chestiunile de gramatică elementară, să recunoască în texte formele gramaticale învățate și să încerce ei înșiși să le folosească. Tovarășa Creangă trebuie însă să țină seama de instrucțiunile ministerului în planificarea trimestrială, să-și sistematizeze cu mai multă atenție materia de predat, să cerceteze și să reflecteze dinainte asupra căilor (reguli, exemple) care să le înlesnească cel mai mult elevilor săi însușirea temeinică a elementelor principalelor părți de vorbire și a celorlalte chestiuni din gramatica și ortografia clasei a IV-a.

G. VARZARU

Prietenie între școlari

Pionierii și elevii Școlii elementare din comuna Beia, raionul Rupea, au primit vizita pionierilor și școlarilor din comuna Petecu, raionul Odorhei. Cu acest prilej pionierii din ambele școli au prezentat pe scena căminului cultural din comuna Beia un frumos program artistic, la care au participat și părinții elevilor. A fost vizionat apoi filmul „Pagini de viteje".

Manifestarea aceasta a dat copiilor posibilitatea să se cunoască mai bine, să lege prietenii.

În sprijinul predării calculului diferențial și integral la clasa a XI-a

DESPRE CONTINUITATE

Una din noțiunile fundamentale ale analizei matematice este aceea de *continuitate* a funcțiilor. Deși inițial conceptul de continuitate părea destinat să reflecte comportarea „globală" a unor funcții, a rezultat ulterior că, de fapt, acest concept exprimă o proprietate cu caracter *punctual* a funcțiilor. Considerațiile din acest articol vor porni de la prezentarea definiției dată continuității la începuturile analizei.

Se consideră o funcție $y = f(x)$ (pe care o vom considera definită pe mulțimea A de numere reale; unii omit de multe ori specificarea domeniului de definiție al funcției) Se dă lui x (aparținînd mulțimii A) o creștere oarecare Δx, de la x la $x + \Delta x$; rezultă astfel o creștere Δy pentru valorile funcției, de la $f(x)$ la $f(x+\Delta x)$

Se spune că funcția $y = f(x)$ *este continuă în punctul* x, *dacă* $\lim_{\Delta x \to 0} \Delta y = 0$

Cercetîndu-se mai atent această definiție, se pot face următoarele observații:

Deoarece $\Delta y = f(x + \Delta x) - f(x)$ trebuie să aibă sens, este evident că funcția f trebuie să fie definită atît în x cît și în $x + \Delta x$; deci va trebui ca și $x + \Delta x$ să aparțină mulțimii A. Deci Δx nu poate fi oarecare.

Scriind $\lim_{\Delta x \to 0} \Delta y = 0$, punem în evidență faptul că Δy este o funcție al cărei argument este Δx (iar x este considerat fix). Observăm că astfel pentru definiția continuității funcției $f(x)$ s-a recurs la o altă funcție Δy, de alt argument, Δx. De altfel din felul cum este scris, Δx pare a depinde de x, ceea ce — evident — nu este adevărat (de exemplu, în punctul 1 creșterea este $1 + \Delta x$, iar în punctul 5 creșterea este $5 + \Delta x$, fără să intervină, așa cum am fi poate tentați să credem, „creșterile" $\Delta 1$ sau $\Delta 5$).

Pentru a putea considera $\lim_{\Delta x \to 0} \Delta y$, trebuie ca „O" să fie punct de acumulare al punctelor Δx, adică x să fie punct de acumulare al lui A.

Este clar că dacă se consideră alt punct x^* aparținînd mulțimii A se obține o altă funcție: $\Delta y^* = f(x^* + \Delta x) - f(x^*)$, care are alt domeniu de definiție decît Δy. De exemplu, considerînd funcția $f(x) = \sqrt{x}$, definită pe $[0, +\infty)$, se observă că pentru $x = 7$, $\Delta y = \sqrt{7 + \Delta x} - \sqrt{7}$ are domeniul de definiție $[-7, +\infty)$ iar pentru $x = 5$, $\Delta y^* = \sqrt{5 + \Delta x} - \sqrt{5}$ are domeniul de definiție $[-5, +\infty)$

Chiar dacă se renunță la notațiile Δy și Δx (renunțare justificată, printre altele, și de faptul că $y = f(x)$ este ecuația graficului funcției $f(x)$ și nu funcția însăși) și dacă se introduce notarea cu h a creșterii argumentului și cu k a creșterii valorilor funcției, în legătură cu funcția $k\ (h) = f(x + h) - f(x)$ se pot repeta argumentele de mai sus.

Deoarece, după cum am constatat, creșterea valorilor funcției, notată generic cu Δy sau cu k, reprezintă de fapt un ansamblu de funcții ale căror domenii de definiții *depind de punctul* x aparținînd mulțimii A, apare necesitatea precizării punctului de acumulare al lui A; x_0 (x_0 aparținînd mulțimii A), în care se definește continuitatea funcției.

Cu notațiile k și h, continuitatea funcției în x_0 se definește prin egalitate $\lim_{h \to 0} k\ (h) = 0$, adică, mai precis: $\lim_{h \to 0} [f(x_0 + h) - f(x_0)] = 0$

Deci pentru a defini continuitatea funcției $f(x)$ în punctul x_0 se utilizează limita altei funcții, $k(h)$, de alt argument, h, în alt punct decît x_0 și anume în „O".

Este mult mai firesc să considerăm creștere a argumentului de la x_0 la x, diferența $x - x_0$ (x aparținînd mulțimii A). Acestei creșteri îi corespunde creșterea $f(x) - f(x_0)$ a valorilor funcției de la $f(x_0)$ la $f(x)$

În acest caz, *continuitatea lui* $f(x)$ *în* x_0 *se definește prin egalitatea* $\lim_{x \to x_0} f(x) = f(x_0)$

Ținînd seama de definiția limitei unei funcții într-un punct (vezi articolul despre limite de funcții de N. Dinculeanu, „Gazeta învățămîntului" din 11 dec. 1959), se obține următoarea definiție a continuității:

Funcția $f(x)$, *definită pe* A, *este continuă în punctul* x_0 *aparținînd mulțimii* A, *dacă, oricare ar fi șirul* $x_n \to x_0$, x_n *aparținînd mulțimii* A, *avem* $f(x_n) \to f(x_0)$

Se observă că în definiția de mai sus s-a înlăturat restricția $x_n \neq x_0$, deoarece această restricție a devenit de prisos. Într-adevăr, dacă $f(x_n) \to f(x_0)$ unii, sau chiar toți termenii șirului $(f(x_n))$ pot fi egali cu $f(x_0)$, deci unii, sau chiar toți termenii șirului (x_n) *pot* fi egali cu x_0. Așadar, definiția de mai sus are sens și în punctele izolate ale lui A (adică acelea care nu sînt puncte de acumulare ale lui A); mai mult: se verifică ușor că *o funcție este continuă în orice punct izolat din domeniul său de definiție.* Astfel, un șir $f(n) = a_n$ care este o funcție definită pe mulțimea N a numerelor naturale, formată *numai* din puncte izolate, este o funcție continuă în orice punct n aparținînd mulțimii N.

Ca și pentru limite de funcții, se poate da o definiție echivalentă a continuității folosind limbajul vecinătăților:

Funcția $f(x)$, *definită pe* A, *este continuă în punctul* x_0 *aparținînd mulțimii* A, *dacă pentru fiecare vecinătate* U *a lui* $f(x_0)$, *există o vecinătate* V *a lui* x_0 *(*V *depinzînd de* U*) astfel încît dacă* x *aparține mulțimii* V *inclusă în mulțimea* A, *atunci și* $f(x)$ *aparține mulțimii* U.

Această definiție revine la formularea mai puțin precisă dar mai sugestivă: $f(x)$ este continuă în x_0 atunci cînd $f(x)$ este *oricît de aproape de* $f(x_0)$ dacă x este *suficient de aproape de* x_0.

Luînd vecinătățile U de forma $(f(x_0) - \varepsilon;\ f(x_0) + \varepsilon)$, $\varepsilon > 0$ iar vecinătățile V de forma $(x_0 - \delta;\ x_0 + \delta)$, $\delta > 0$ (δ depinzînd de ε), se obține următoarea definiție echivalentă:

Funcția $f(x)$, *definită pe* A, *este continuă în punctul* x_0 *aparținînd mulțimii* A *dacă pentru fiecare* $\varepsilon > 0$ *există* $\delta(\varepsilon) > 0$, *astfel încît dacă* $|x - x_0| < \delta$ (x *aparținînd mulțimii* A), *atunci:* $|f(x) - f(x_0)| < \varepsilon$

E. RADU

profesor la Școala medie „M. Eminescu" București

La secția mașini-unelte a Complexului „Grivița Roșie" elevii Școlii medii „Aurel Vlaicu" din București învață să lucreze la strung

DUPA PRIMA ETAPA DE MUNCA

Noii elevi ai şcolii noastre serale — elevii clasei a VIII-a — au încheiat de curînd bilanţul primei lor etape de studiu, bilanţul trimestrului I. Se pot mîndri cu multe rezultate bune — şi mîndria le este cu atît mai mare cu cît au avut de înfruntat şi destule greutăţi. Le-a trebuit un timp pentru a se acomoda din nou cu munca şcolară, pe care o întrerupseseră de un an, doi sau chiar mai mulţi, au trebuit să facă eforturi pentru a studia temeinic, lecţie cu lecţie, tot ce li s-a predat în şcoală. Roadele muncii lor, adunate oră de oră, s-au concretizat la sfîrşitul trimestrului în multe note bune.

Dacă facem o comparaţie între rezultatele obţinute în primul trimestru de clasa a VIII-a a şcolii noastre din anul trecut şi cea din anul acesta, vedem de îndată că s-a înregistrat un progres simţitor. Ca urmare a traducerii în viaţă a prevederilor Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, multe din lipsurile anului trecut au fost înlăturate. De pildă, asigurarea frecvenţei regulate a elevilor n-a mai constituit pentru noi o greutate. Dacă la sfîrşitul trimestrului I al anului şcolar 1958-59 frecvenţa era asigurată numai în proporţie de 60 la sută, acum frecventează regulat cursurile 94 la sută din elevii înscrişi. Acest rezultat se datoreşte în mare măsură sprijinului pe care ni l-a acordat întreprinderea. Vizitele diriginţilor la locul de muncă al elevilor, ca şi vizitele unor membri ai comisiilor de selecţionare în şcoală au dus la strîngerea legăturilor între pedagogi şi muncitori, la creşterea prestigiului şcolii.

Fără îndoială că frecvenţa regulată la cursuri a muncitorilor a contribuit, pe lîngă celelalte măsuri luate, la ridicarea nivelului lor de cunoştinţe, la însuşirea materiei predate. Faţă de primul trimestru al anului şcolar trecut, procentul elevilor promovaţi din clasa a VIII-a a crescut cu 23 la sută. Aceasta dovedeşte că şi elevii şi profesorii au depus un efort sporit în muncă.

Metodele şi procedeele folosite de profesori n-au fost o copie fidelă a celor aplicate în şcolile de zi. Ţinînd seama de specificul muncii noastre, de particularităţile fiecărui muncitor-elev, de calificarea acestora la locul de producţie, profesorii noştri şi-au ţinut astfel lecţiile încît să răspundă cerinţelor studiului în şcoala serală. Profesorii au pus un accent deosebit pe două verigi ale lecţiei — expunerea clară, sistematică a cunoştinţelor noi, cu folosirea largă a materialului didactic, a schemelor, experienţelor etc. şi verificarea modului în care elevii au înţeles materialul expus precum şi fixarea acestuia. In munca lor profesorii au ţinut seama de cunoştinţele anterioare ale elevilor, de deprinderile lor practice. Chiar în cadrul predării cunoştinţelor noi ei au apelat la elevi pentru a executa unele lucrări de laborator, experienţe, demonstraţii privitoare la funcţionarea unor instrumente şi aparate etc. Bunăoară, la lecţia de fizică „Despre măsurători şi importanţa lor", elevii au adus din uzină instrumente de măsură ca micrometre, şublere etc., le-au descris părţile componente, au demonstrat practic cum se execută diferite măsurători cu ele şi au arătat ce caracteristici pot avea piesele care se măsoară.

Rezultatele mulţumitoare se datoresc şi faptului că încă de la începutul anului şcoala s-a preocupat de înzestrarea laboratoarelor cu materialul necesar. Cu sprijinul uzinelor „Mao Ţze-dun", numai în cursul acestui trimestru şcoala a fost înzestrată cu materiale didactice în valoare de circa 10.000 lei. Printre aceste materiale putem enumera trusele pentru lucrările de laborator frontale, multe substanţe chimice, preparate microscopice, fotodiapozitive, planşe, mulaje etc. Folosirea acestor materiale a contribuit mult la adîncirea problemelor studiate la lecţii.

Astăzi, cînd o primă etapă de muncă este încheiată, profesorii şcolii noastre îşi dau şi mai bine seama de ceea ce trebuie să facă în etapa următoare. Mai sînt încă în clasa a VIII-a a şcolii noastre cîţiva elevi rămaşi în urmă la una sau două materii. Această situaţie se datoreşte în unele cazuri faptului că o parte din elevi au întrerupt de mai mult timp învăţătura, iar lacunele în bagajul lor de cunoştinţe n-au putut fi înlăturate pe deplin în timpul primului trimestru. Dar rămînerea în urmă la învăţătură a unora dintre elevi se mai datoreşte şi faptului că unii dintre profesori nu au reuşit întotdeauna să-şi desfăşoare astfel lecţiile încît cunoştinţele predate să fie însuşite de către toţi elevii, chiar în clasă, să fie pe deplin sistematizate şi fixate.

Se înţelege că atenţia colectivului nostru pedagogic se va îndrepta în mod deosebit în cursul trimestrului al doilea către ridicarea nivelului la învăţătură al celor rămaşi în urmă. In acest scop profesorii noştri vor acorda o atenţie mai mare pregătirii lecţiilor, respectării principiului accesibilităţii cunoştinţelor ce le transmit elevilor. De asemenea, vor acorda o grijă deosebită fixării cunoştinţelor predate. Cadrele noastre didactice vor căuta să cunoască mai bine trăsăturile individuale ale elevilor, specificul muncii lor în întreprindere, greutăţile lor, pentru a-i putea îndruma cu mai multă competenţă în activitatea lor din şcoală şi a înlătura toate cauzele rămînerii în urmă la învăţătură.

Unii profesori, îndeosebi cei de matematică, au mers pe linia unei exigenţe exagerate, cerînd elevilor, chiar la începutul anului şcolar, mai mult decît este normal să se ceară unor elevi din clasa a VIII-a. Au fost uneori şi cazuri contrare, de diminuare a cerinţelor faţă de elevi. Astfel, unii profesori au dat pentru răspunsuri mediocre note bune sau chiar foarte bune.

Înlăturînd aceste lipsuri, căutînd cele mai potrivite metode şi procedee de lucru cu toţi elevii şi mai ales cu cei care la sfîrşitul primului trimestru au obţinut rezultate mai slabe, ne vom strădui să ridicăm continuu nivelul de cunoştinţe al elevilor-muncitori. De asemenea, vom căuta să generalizăm în întreaga şcoală experienţa bună a profesorilor fruntaşi în ceea ce priveşte instruirea elevilor. In acelaşi timp, colectivul şcolii noastre va căuta ca în cadrul lecţiilor şi prin discuţii individuale cu elevii-muncitori să-i mobilizeze pe aceştia la îndeplinirea sarcinilor din planul de stat pe anul 1960 care le revin lor ca muncitori ai întreprinderii „Mao Ţze-dun". Profesorii noştri vor căuta să realizeze în cadrul lecţiilor, ori de cîte ori este posibil, legătura între cunoştinţele ce le transmit elevilor şi sarcinile ce revin din planul de stat pe 1960 uzinei în care lucrează aceştia.

Intregul colectiv didactic al şcolii va depune toate eforturile ca la încheierea anului şcolar elevii noştri să aibă rezultate bune şi foarte bune.

C. PRISECARU
directorul Şcolii medii serale de pe lîngă uzinele „Mao Ţze-dun" din Bucureşti

Profesoara de ştiinţe naturale Sonia Andrei, de la Şcoala medie „Gh. Barifiu" din Cluj, explică unui grup de elevi din clasa a VI-a tehnica confecţionării cuiburilor pentru păsări

CĂI DE ÎNSUŞIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

EXPLICAŢIA

Pentru a asigura însuşirea de către elevi a deprinderilor practice, profesorii-maiştri care conduc lucrările de atelier, ca şi profesorii de fizică, chimie, matematică etc. folosesc larg exerciţiile practice, observaţiile elevilor, demonstrarea principiilor de construcţie şi funcţionare a maşinilor-unelte şi a desfăşurării diferitelor procese tehnologice, excursiile elevilor, lucrările de laborator etc. In cadrul oricăreia din aceste căi însă profesorii recurg şi la explicaţie — una din metodele de predare cel mai frecvent folosite, al cărei rost, în cazul de faţă, este de a-i ajuta pe elevi să înţeleagă mai bine problemele teoretice şi practice referitoare la un proces tehnologic, la mînuirea corectă a unei unelte, a unei maşini etc. Astfel, explicaţia se include în toate căile de instruire practică a elevilor.

De exemplu, predînd la clasa a VI-a, în cadrul cursului de cunoştinţe elementare de producţie industrială, tema „Metale neferoase", vom folosi ca metodă de predare expunerea, demonstraţia, sau chiar conversaţia, însă pe parcursul desfăşurării lecţiei vor fi momente în care vom apela la explicaţie pentru a-i face pe elevi să înţeleagă o serie de cunoştinţe care altfel le-ar rămîne neclare. Bunăoară, pentru înţelegerea proprietăţilor fizice şi mecanice ale metalelor neferoase, chiar atunci cînd folosim demonstraţia, e necesar să le explicăm elevilor de ce se poate folosi cositorul pentru protejarea împotriva coroziunii obiectelor făcute din alte metale, în ce constă efectul otrăvitor al plumbului şi care sînt în industrie mijloacele de protecţie a muncitorilor care lucrează cu acest metal, ce importanţă prezintă în industria materialelor electrice faptul că cuprul este foarte bun conducător de căldură şi electricitate etc.

Explicaţia este frecvent folosită şi cu ocazia exerciţiilor practice ale elevilor în cadrul instructajului de mînuire a instrumentelor şi aparatelor de măsură, cu prilejul excursiilor în producţie etc. In toate aceste cazuri este important ca explicaţia să nu supraîncarce lecţia, să nu o fragmenteze, ci să se includă organic în ea, trezind interesul elevilor pentru cele explicate.

Adesea în cadrul lucrărilor practice de atelier metoda explicaţiei se îmbină cu metoda demonstraţiei. Este foarte important ca profesorul-maistru să ştie în orice moment să mute centrul de greutate de pe una pe cealaltă, în funcţie de cerinţele lecţiei, în aşa fel ca scopul acesteia să fie atins. Aşa, de pildă, în cadrul predării temei „Atelierul de electrotehnică" la clasa a VII-a, folosind metoda demonstraţiei îi vom familiariza pe elevi cu sculele, instrumentele şi aparatele utilizate pentru instalaţii electrice. In acelaşi timp însă vom folosi explicaţia pentru a-i face să înţeleagă caracteristicile sculelor, instrumentelor şi aparatelor folosite la realizarea unei instalaţii electrice şi pentru a-i ajuta să-şi însuşească regulile de lucru cu curentul electric, să ştie care din aceste reguli trebuie respectate atunci cînd se realizează o instalaţie electrică, fie ea cît de simplă. In cadrul acestei lecţii centrul de greutate va cădea deci, la început, pe demonstraţie, mutîndu-se apoi treptat pe explicaţie. Vom realiza şi mai deplin îmbinarea între aceste două metode dacă vom folosi şi în explicaţie material demonstrativ.

Atunci cînd folosim explicaţia pentru instruirea practică a elevilor ne adresăm fie întregii grupe de elevi, fie individual cîte unuia din ei. Şi într-un caz şi în celălalt explicaţia trebuie să aibă acelaşi conţinut, putînd să difere doar forma ei de desfăşurare. Cînd ne adresăm întregii grupe de elevi trebuie să ţinem seama de nivelul mediu de pregătire a acesteia, aşa încît explicaţiile pe care le dăm să fie înţelese de toţi membrii ei. Vom îmbina explicaţia cu conversaţia pentru a ne da seama, prin întrebările pe care le punem, dacă toţi elevii ne urmăresc. Atunci cînd le explicăm individual elevilor anumite cunoştinţe sau deprinderi practice de muncă desfăşurăm explicaţia la nivelul elevului respectiv, iar amănuntele cu care intervenim, legăturile ce le facem între cele explicate şi cele cunoscute anterior pot fi simplificate sau amplificate, după cum ne dăm seama dacă sîntem înţeleşi sau nu.

Dar explicaţia nu se foloseşte numai în cadrul acestor metode de predare, ci şi ca metodă independentă de instruire practică a elevilor. Astfel, pot fi predate prin folosirea cu precădere a explicaţiei teme ca prelucrarea metalelor prin laminare, trefilare, forjare, matriţare, presare etc. Este foarte bine însă ca explicaţia să se sprijine pe un cît mai bogat material demonstrativ. Bunăoară, în cadrul explicaţiilor la lecţiile din capitolul „Fonte şi oţeluri" putem folosi planşe în care să apară secţiunea longitudinală a furnalului, să se vadă cum sînt dispuse în furnal straturile diferitelor materiale din care se fabrică fonta (fier, cocs, nisip şi calcar) etc.

Deseori se impune folosirea explicaţiei în cadrul lecţiilor practice la clasele VIII-XI, pentru a-i ajuta pe elevi să înţeleagă construcţia şi funcţionarea diferitelor tipuri de maşini-unelte şi maşini agricole, a automobilului, a tractorului, a maşinilor electrice etc. In acest caz explicaţia se desfăşoară de obicei pe baza prezentării şi mînuirii maşinilor respective. Este necesar ca în explicarea principiilor de funcţionare a mecanismelor acestor maşini profesorul-maistru să respecte cerinţele metodice ale desfăşurării lecţiei. De exemplu, explicînd elevilor din clasa a IX-a construcţia maşinii de frezat universală, va începe cu descrierea organelor principale ale acesteia, apoi se va opri asupra operaţiilor care se execută la maşina de frezat, asupra profilului cuţitelor ce se folosesc, a fixării acestora, a sculelor utilizate în procesul frezării, a tehnicii securităţii muncii în timpul lucrului la maşina de frezat. Lecţia se va încheia cu experimentarea funcţionării acestei maşini-unelte.

Folosirea explicaţiei ca metodă de instruire practică a elevilor dă rezultate bune dacă profesorul-maistru se pregăteşte temeinic pentru lecţie, dacă este bine documentat asupra tuturor amănuntelor pe care le va da în cadrul ei, dacă se exprimă clar şi corect insistînd asupra conţinutului fiecărei noţiuni tehnice, dacă respectă cu stricteţe principiul accesibilităţii.

D. FLOREA
profesor-maistru

Consfătuirea profesorilor de matematică

Intre 5 şi 8 ianuarie a.c. s-au desfăşurat în Capitală lucrările consfătuirii pe ţară organizată de filiala Bucureşti a Societăţii de ştiinţe matematice şi fizice din R. P. Romînă. Consfătuirea a avut ca temă „Predarea matematicii în strînsă legătură cu cerinţele practicii". In cadrul ei au avut loc dezbateri care vor contribui la mai buna pregătire a elevilor în vederea aplicării cunoştinţelor de matematică în practică, în producţie.

Participanţii la consfătuire au ascultat expunerea conf. univ. E. Rusu cu privire la strînsa legătură ce există între toate disciplinele matematicii şi problemele producţiei. Expunerea s-a oprit îndeosebi asupra scopului predării aritmeticii în învăţămîntul de 7 ani, arătînd că aceasta trebuie să-i înarmeze pe elevi cu cunoştinţe şi priceperi legate de aplicaţiile lor în practică şi să-i pregătească pentru înţelegerea algebrei. Conf. univ. E. Rusu a insistat asupra necesităţii ca elevii şcolilor de 7 ani să fie ajutaţi să conceapă noţiunea de număr în strînsă legătură cu mărimea ce o reprezintă, folosindu-se în acest scop metoda figurativă.

Conf. univ. O. Sacter a prezentat un referat intitulat „Exerciţiile şi problemele de matematică — instrumente utile în introducerea elementelor de politehnizare în şcoala medie". In referat au fost indicate o serie de categorii de exerciţii şi probleme foarte folositoare în instruirea practică a elevilor: probleme cu date numerice din economia ţării, a regiunii, raionului, exerciţii şi probleme care cer mînuirea unor aparate şi instrumente de măsură pentru stabilirea dimensiunilor, pentru calculul ariilor, volumelor etc.; exerciţii şi probleme în care se cere folosirea abacului, a riglei de calcul; culegerea unor date numerice din atelierul şcolii, din mediul înconjurător şi elaborarea de probleme bazate pe aceste date etc.

Conf. univ. N. Mihăilă, directorul Institutului pedagogic din Bucureşti, a prezentat un referat cu privire la rolul matematicii în economie. Prof. Gh. Călugăriţa s-a ocupat în referatul său de realizarea lucrărilor practice de matematică pe teren. Au fost prezentate, de asemenea, referate privind legătura dintre matematică şi mecanica aplicată, electrotehnică etc.

Multe din referatele prezentate au fost urmate de discuţii prin care participanţii la consfătuire au contribuit la adîncirea problemelor dezbătute. Un mare interes în rîndul profesorilor prezenţi la consfătuire l-au stîrnit demonstraţiile experimentale efectuate în atelierele şcolii „Galvani Tei".

Lucrările consfătuirii au ajutat la răspîndirea mai largă în rîndurile profesorilor de matematică a metodelor şi procedeelor prin care se realizează legătura între cunoştinţele transmise elevilor şi aplicaţiile practice ale acestora.

F. D.

Bilanț rodnic

Zilele de bilanț ale primului trimestru din acest an școlar au avut pentru învățămîntul profesional și tehnic o semnificație dublă. Ele au constituit nu numai un prilej de a analiza o etapă a activității școlare, ci și un prilej de a trece în revistă contribuția ucenicilor și elevilor la realizarea produselor prevăzute în planul de stat pe anul 1959, de a lua hotăriri menite să-i mobilizeze în înfăptuirea prevederilor cuprinse în Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej privind proiectul planului de stat pe anul 1960.

Publicăm în această pagină cuvîntul unor conducători de mari unități școlare profesionale și tehnice, care reflectă cîteva din succesele obținute pînă acum și din proiectele pentru trimestrele următoare.

ABSOLVENȚI CU O ÎNALTĂ CALIFICARE

În anul trecut, la grupul nostru școlar s-a realizat o mai strînsă corelație între învățămîntul teoretic și cel practic. Cadrele didactice au colaborat îndeaproape cu specialiștii din diferite sectoare ale uzinei, solicitînd ajutorul acestora în vederea familiarizării ucenicilor și elevilor cu tehnica nouă și cu metodele înaintate de muncă. Muncitorii din uzină sprijină efectiv acțiunea de ridicare a nivelului tehnic al ucenicilor și elevilor, punîndu-le la dispoziție utilajele și ajutîndu-i cu sfaturi și îndrumări prețioase.

Un sprijin important în munca noastră l-a constituit dezbaterea Hotărîrilor Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. de către organizațiile de tineret de la grupul școlar. Mobilizîndu-i pe utemiști, pe toți ucenicii și elevii, hotărîrile Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. au determinat în rîndurile lor un puternic elan pentru ridicarea calificării.

Ucenicii din anul III, din sectoarele forjă și turnătorie s-au arătat cei mai avîntați în muncă. Rezultate bune au obținut și ucenicii care lucrează la mașinile-unelte din sectorul sculărie. Aceștia au adus o contribuție substanțială la îndeplinirea și depășirea planului de producție ale întreprinderii pe anul 1959.

Colectivul didactic al grupului nostru școlar a analizat amănunțit Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959. Documentele Plenarei i-au însuflețit pe profesori și maiștri-instructori, care au făcut propuneri pentru a aplica în mod creator sarcinile cu privire la o mai bună folosire de către ucenici și elevi a utilajului uzinei. Propunerile urmăresc a da absolvenți cu o înaltă calificare profesională care să contribuie, încă din perioada școlarizării, la realizarea obiectivelor planului pe 1960 al uzinei noastre.

ILIE SIMICI
directorul Grupului școlar de pe lîngă Uzinele „23 August" din București

REZULTATE ȘI PLANURI DE VIITOR

Creșterea continuă a nivelului calificării profesionale a ucenicilor școlii noastre a determinat, în anul care a trecut, o ridicare simțitoare a contribuției lor la realizarea planului de producție al întreprinderii. La liniile de fabricație cu flux tehnologic, în cadrul cărora funcționează mașini automate și semiautomate, s-au evidențiat în mod special ucenicii anului III mașini-unelte, care execută principalele repere ale autocamioanelor „Steagul Roșu". Ei au depus zeci și zeci de mii de ore muncă, concretizate în mii de piese din cele mai importante. Un aport la fel de însemnat l-au adus brigăzile de ucenici de la sectoarele „calde" — turnătorie, forjă, tratamente termice — ca și cei de la sectorul mecanicului șef. Conducerea uzinelor „Steagul Roșu" a apreciat pozitiv, în repetate rînduri, contribuția ucenicilor la realizarea planului de producție.

Multe succese au obținut și elevii Școlii tehnice de muncitori cu înalta calificare. Cunoștințele lor în domeniul matematicii și fizicii, care le-au permis studierea la un nivel științific mai ridicat a proceselor tehnologice, au determinat solicitarea deosebită a acestor elevi de către sectoarele de întreținere, scule și calibre, unde se execută unicate și prototipuri de înaltă precizie.

Cu un bilanț deosebit de pozitiv se prezintă elevii Școlii tehnice de maiștri. În timpul practicii în producție ei au dovedit că știu să aplice în mod creator cele studiate în școală. Astfel, din numărul mare de elevi-maiștri care au aplicat în întreprinderi tehnica nouă menționăm pe Ioan Medeșan, din anul II, care a modificat sistemul de ungere a lagărelor de la presele cu excentric înlăturînd griparea și distrugerea axelor principale. La rîndul lui elevul Ovidiu Veghes din anul III a prezentat în timpul practicii trei inovații valoroase la uzinele „Metrom", pentru care a fost recompensat.

În lumina ultimelor hotăriri ale partidului și guvernului ne revin sarcini importante privind pregătirea la un nivel și mai înalt a viitoarelor cadre de muncitori și tehnicieni, privind întărirea contribuției lor la realizarea sarcinilor de producție. Ținînd seama de aceste sarcini va trebui să aplicăm cu mai multă strictețe și exigență graficul de rotație, în special pentru ucenicii din anul II, care lucrează la liniile de fabricație, în așa fel încît ei să devină stăpîni pe ansamblul operațiilor și proceselor de lucru care se execută pe întreaga linie de fabricație, de la primele prelucrări ale semifabricatelor pînă la operațiile de ansamblu și montaj.

De asemenea, vom îmbunătăți forma de practică în producție a elevilor-maiștri, concentrînd-o, pe o anumită perioadă, chiar în întreprinderea în care urmează să fie repartizați elevii-maiștri după absolvire.

În cursul anului 1960 vom acorda o și mai mare însemnătate popularizării în rîndurile ucenicilor și elevilor a tehnicii noi, a problemelor de automatizare și de mecanizare a proceselor de producție. Pentru aceasta am creat la direcțiile de studii ale unităților cuprinse în grupul școlar cartoteci care cuprind ultimele realizări tehnice din sectorul nostru de producție. Vom pune un accent special pe folosirea acestora la fiecare lecție, în așa fel încît elevii și ucenicii să afle despre fiecare metodă de muncă, de fiecare procedeu tehnic, paralel cu experimentarea acestora în uzină.

Prof. PETRE PUNI
directorul Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin

O ȘCOALĂ — FABRICĂ

Centrul nostru școlar este organizat de mai mulți ani pe principiul școală-fabrică. În anul 1959, atelierele de producție ale școlii, dotate cu întreg utilajul necesar, au avut un plan important de producție, în care au fost cuprinse, ca principale sortimente, strunguri și motoare electrice.

Întregul proces tehnologic de fabricare a acestor lucrări de înaltă tehnicitate — de la turnarea pieselor pînă la asamblarea și încercarea pe bancurile de probă — se efectuează în atelierele școlii de către elevi, sub îndrumarea maiștrilor și muncitorilor instructori.

Dîndu-se viață prevederilor planului de producție din acest an, plan care a fost realizat la principalele sortimente pînă la începutul lunii decembrie, s-au fabricat zeci de strunguri, sute de motoare electrice și mii de alte produse.

Avîntul întrecerii socialiste între elevi, preocuparea continuă a întregului colectiv al școlii pentru ridicarea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pentru realizarea de economii ne-au adus importante beneficii peste plan, ceea ce ne-a permis să investim 680.000 de lei în noi suprafețe și instalații de producție. Acestea vor contribui ca școala-fabrică să devină mai puternică, să producă sortimente mai multe și de tehnicitate mai înaltă și să se poată mîndri, în același timp, cu cea mai valoroasă producție pe care o dă patriei — muncitori cu calificarea cea mai înaltă.

EUGEN KISS
directorul Centrului școlar din Tg. Mureș al Ministerului Industriei Bunurilor de Consum

CADRE PENTRU AGRICULTURA SOCIALISTĂ

Acum, după ce am încheiat prima etapă a muncii didactice — trimestrul I — ne putem mîndri cu multe rezultate bune.

Aparatura modernă de care dispun laboratoarele centrului nostru școlar i-a ajutat în mare măsură pe ucenici și elevi să-și însușească și să aprofundeze cunoștințele căpătate la cursurile teoretice. Ei au efectuat numeroase lucrări practice atît la ferma școlii, cît și la diferite gospodării agricole. În timpul efectuării practicii, ucenicii și elevii au trecut succesiv prin toate fazele unui proces de muncă. Astfel, ucenicii de la Școala profesională agricolă au participat la toate lucrările de însămînțări și recoltare specifice culturilor din ferma didactică — însămînțatul mecanic de porumb și cartofi, executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, prășitul manual și mecanic, lucrări în grădina de zarzavat etc.

Elevii Școlii profesionale zootehnice au participat, la rîndul lor, la toate muncile specifice sectorului în care se pregătesc, executînd lucrări de îngrijire, întreținere, alimentare, și exploatare a animalelor. În timpul lucrărilor practice ucenicii zootehniști au fost familiarizați cu munca de întreținere a grajdurilor, cu furajarea vacilor de lapte și a animalelor tinere, cu tehnica mulsului și determinarea procentului de grăsimi din lapte, cu organizarea evidenței zootehnice a tuturor speciilor de animale din gospodărie. Viitorii maiștri zootehniști au efectuat în cadrul fermei didactice și la gospodăriile agricole de stat din Gearmata și Satulung numeroase lucrări de recoltare, transport și depozitare a furajelor.

Organizînd desfășurarea activității didactice pe viitoarele trimestre în lumina noilor sarcini pe anul 1960, așa cum reies ele din Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, profesorii și maiștri-instructori de la centrul nostru școlar vor da o mare atenție instruirii ucenicilor și elevilor asupra cultivării și folosirii porumbului pentru siloz, înarmării lor cu cele mai înaintate metode agrotehnice, așa încît absolvenții noștri să poată contribui din plin la înflorirea agriculturii socialiste a patriei.

MIHAI ATODIROAIEI
directorul Centrului școlar agricol din Șimleul-Silvaniei regiunea Oradea

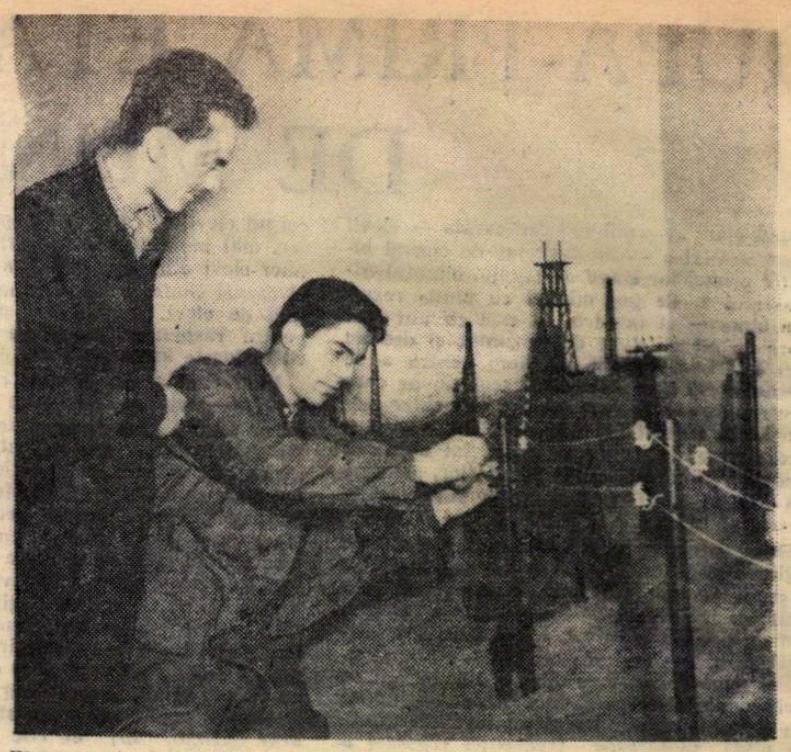

Elevii anului II al Școlii tehnice de electricitate de la Grupul școlar „Iosif Rangheț" din Capitală montează liniile de alimentare la macheta unui cîmp petrolifer

Muncitori și maiștri-viticoli bine pregătiți

Baza materială bogată de care dispune Stațiunea experimentală viticolă din Miniș permite ucenicilor și elevilor de la Centrul școlar agricol din localitate să capete o pregătire multilaterală. Materiile de specialitate sînt predate de profesori-ingineri, cercetători ai Stațiunii experimentale, care aduc regulat la cunoștința elevilor noile succese obținute în domeniul viticulturii.

Aparatura modernă de care dispun laboratoarele centrului școlar și ale stațiunii a ajutat în mare măsură pe ucenici și elevi să-și însușească și să aprofundeze cunoștințele căpătate la cursurile teoretice. Astfel, în laboratorul de agrotehnică și agrochimie ucenicii și elevii-maiștri au efectuat în primul trimestru al acestui an școlar lucrări privind structura și textura solului, capacitatea de reținere a apei în sol, analize chimice ale solului (dozarea fosforului, azotului, carbonaților) etc.

În cadrul activității cercurilor tehnice ucenicii au efectuat numeroase lucrări de cercetare, legate direct de necesitățile producției. De pildă, ucenicii din anul III au plantat 0,5 hectare de vie pe care execută lucrări experimentale. Alți ucenici au executat, alături de elevii-maiștri, analiza strugurilor, polenizări, conservarea strugurilor în formol etc.

Rezultatele acestei bogate activități se oglindesc în situația la învățătură a ucenicilor și elevilor la încheierea primului trimestru al anului școlar. Majoritatea au obținut la disciplinele teoretice și practice medii dintre cele mai mari.

O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ

Șantierul—școală

În dorința de a asigura o pregătire cît mai temeinică viitorilor muncitori din construcții, colectivul de conducere și maiștrii-instructori de la Școala profesională de construcții din Timișoara, sprijiniți de Trustul regional de construcții, au luat inițiativa de a aplica o nouă metodă de instruire practică a ucenicilor din anul I. Încă de la începutul anului școlar, clasele de zidari și dulgheri au fost repartizate pentru instruire practică direct pe șantier. Trustul regional de construcții a repartizat școlii șantierul unui bloc, unde s-au organizat echipe de ucenici sub conducerea maiștrilor-instructori. Aceste echipe execută toate lucrările de pe șantier.

Lucrînd pe șantierul lor propriu, care de fapt este un șantier-școală, ucenicii au reușit să cunoască bine elementele componente ale unei clădiri, principalele materiale cu care se lucrează în construcții — piatra naturală, diferite materiale ceramice, prefabricate, materiale lemnoase etc. — precum și uneltele folosite. Totodată, ei și-au dat seama de legătura ce există între lucrările de zidărie și lucrările efectuate de dulgheri, fierari, betonieri etc.

Eficacitatea acestei metode de instruire practică s-a vădit curînd. După trei luni de zile, toate lucrările de excavare, de executare a fundațiilor din beton și beton armat au fost efectuate de ucenici în cele mai bune condițiuni. De asemenea, ei au executat lucrări de izolare hidrofugă pe orizontal și au început să efectueze lucrări de zidărie.

Ucenicii anului I dau acum un randament mult mai mare decît cel dat de ucenicii din anul trecut, care, lucrînd într-un atelier — școală improvizat, au avut la dispoziție un număr limitat de materiale și au putut efectua numai lucrări de dimensiuni mici și puțin variate. Bunăoară, în atelierul-școală nu se puteau executa tencuieli simple de tavan, betoane, lucrări de izolare termică a planșeelor și pereților etc. — lucrări care pe șantier se pot efectua pe deplin.

Pentru a da ucenicilor care lucrează pe șantierul-școală o pregătire complexă, maiștrii-instructori organizează lecții demonstrative și asupra operațiilor care nu se întîlnesc pe șantier în anumite sezoane.

Marele avantaj al șantierului-școală constă și în faptul că ucenicii văd cu ochii lor rezultatele muncii desfășurate — construcția.

Inițiativa colectivului didactic al Școlii profesionale de construcții din Timișoara merită să fie studiată și aplicată în mod creator și de alte școli profesionale din țară.

DUMITRU COJOCARU

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

EXPERIMENTĂRI PE CÎMPURILE DIDACTICE

În anul 1959 au fost introduse în agricultura țării noastre noi soiuri de plante agricole: grîul de toamnă — soiul nr. 301, Cluj 650 și Odesa 16, floarea-soarelui — soiuri VNIIMK 8931 și VNIIMK 6540, orz de toamnă — soiul Cenad 341, precum și un număr de 21 hibrizi dubli de porumb. Contribuția acestor soiuri la creșterea producției agricole este apreciabilă.

Un aport important la introducerea acestor soiuri l-au dat profesorii și elevii de la 17 unități școlare agricole, care au efectuat lucrări experimentale pe cîmpurile didactice. Comisia de stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii a apreciat ca deosebit de pozitivă activitatea desfășurată în această privință de cadrele didactice și elevii de la centrele școlare din Roman, Tecuci, Rîmnicu-Sărat, Sibiu, Tg. Mureș, Tg. Secuiesc și Lugoj.

Continuînd și în noul an activitatea lor științifică de experimentare a diferitelor soiuri de plante, potrivite fiecărei regiuni, profesorii și elevii din unitățile școlare agricole își aduc contribuția la continua înflorire a agriculturii noastre socialiste.

EDUCAȚI ÎN SPIRITUL ECONOMIEI

Atelierele Școlii profesionale de pe lîngă uzina „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin au adus o contribuție însemnată la realizarea înainte de termen a planului de producție pe anul 1959 al uzinei. În atelierele-școală ucenicii au executat numeroase mașini de găurit, precum și sute de scule și piese pentru trusele tractoarelor. Executarea acestor comenzi a fost un bun prilej pentru a educa pe ucenici în spiritul luptei pentru economii. Astfel ucenicii au lucrat numeroase piese din deșeuri strînse de ei din uzină. De pildă, un lot de axe s-a executat din capete de bare strînse de la secția automate din uzină și care altfel ar fi mers la retopire.

Scrisori din raionul Sebeş

Sfatul unităţii

Sfatul unităţii de pionieri din şcoala noastră participă activ la munca de educare, îndrumare şi ajutorare a organizaţiei de pionieri. Sfatul, condus de directorul şcolii, este format din cei mai buni învăţători şi profesori, muncitori fruntaşi în producţie, activişti pe tărîm obştesc şi părinţi ai elevilor.

Încă de la constituirea sa sfatul unităţii a desfăşurat o intensă activitate de sprijinire a acţiunilor iniţiate de organizaţia de pionieri. Pentru o mai judicioasă organizare a muncii lor, membrii sfatului s-au împărţit pe colective. Unul din colectivele sfatului unităţii de pionieri se ocupă îndeaproape de activităţile şi manifestările menite să contribuie la educarea patriotică şi internaţionalistă a elevilor. Cu sprijinul său s-au organizat numeroase adunări tematice şi conferinţe despre patria noastră bogată şi înfloritoare, despre Partidul Muncitoresc Romîn, conducătorul poporului romîn în lupta pentru construirea socialismului, despre Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie etc.

Un alt colectiv al sfatului se ocupă de activitatea cercului „micilor naturalişti", de organizarea excursiilor şi vizitelor în gospodăriile agricole colective şi de stat. În sfîrşit, un alt colectiv al sfatului sprijină activitatea culturală şi artistică a pionierilor.

Membrii sfatului unităţii de pionieri, şi în special pedagogii care fac parte din sfat, se preocupă îndeaproape şi de colaborarea tot mai strînsă cu familia, căutînd să atragă cît mai mulţi părinţi în munca de educaţie comunistă a elevilor. De curînd, sfatul unităţii şi instructorii de pionieri s-au întîlnit cu membrii comitetului de părinţi şi au discutat împreună pe marginea temei „Sarcinile familiei în educarea comunistă a pionierilor şi şcolarilor". De asemenea, în cursul vacanţei de iarnă sfatul unităţii, în colaborare cu comitetul de părinţi, a dat un sprijin preţios pentru organizarea unor activităţi variate şi interesante.

VASILE COTIRLEA
directorul Şcolii elementare de 7 ani din comuna Dostat.

Distincţii pioniereşti

Dorinţa fierbinte a tuturor pionierilor de a obţine distincţiile pioniereşti este pentru ei un puternic imbold în muncă. Cîtă bucurie se putea citi pe faţa tuturor pionierilor din şcoala noastră în momentul în care le-am făcut cunoscute instrucţiunile cu privire la acordarea distincţiilor pioniereşti, cîtă hotărîre de a îndeplini condiţiile pentru obţinerea steluţelor roşii distinctive!

Acordarea distincţiilor pioniereşti îi preocupă îndeaproape şi pe învăţătorii şi profesorii din şcoală. În consiliul pedagogic şi în şedinţele diriginţilor, cadrele didactice şi-au exprimat dorinţa de a participa activ la organizarea diferitelor acţiuni necesare obţinerii de către pionieri a distincţiilor.

Toate cadrele didactice au luat parte, alături de pionieri, la munca patriotică în cadrul gospodăriei agricole colective, la strîngerea fierului vechi şi a maculaturii etc.

Profesoara de muzică, ştiind că una din condiţiile obţinerii distincţiei este ca pionierii să ştie cel puţin trei cîntece despre patrie, partid şi pionieri, a început să-i înveţe cele mai frumoase cîntece: „Peste plaiurile ţării", „Ţi-i şesul, ţară, ca o comoară", „Am cravata mea" şi altele. Învăţătorii, profesorii de limba romînă şi diriginţii au recomandat pionierilor să înveţe poezii al căror conţinut vorbeşte despre patria noastră, despre Partidul Muncitoresc Romîn, despre viaţa fericită a pionierilor din Republica Populară Romînă. O deosebită atenţie dă profesorul de educaţie fizică pregătirii fizice a elevilor în vederea îndeplinirii normelor sportive la alergări, aruncări la ţintă cu mingea de oină etc., necesare obţinerii distincţiilor pioniereşti.

În curînd, cînd pe pieptarele multor pionieri vor străluci steluţele roşii, întregul colectiv al şcolii va socoti aceasta o răsplată a muncii intense pe care o desfăşoară în prezent.

TIBERIA STINEA
instructoare superioară de pionieri la Şcoala de 7 ani din comuna Pianul de Sus.

Atitudinea pedagogului în relaţiile cu părinţii

Colaborarea dintre şcoală şi familie este imperios cerută de sarcinile instruirii şi educării elevilor. Se ştie că părinţii au adesea nevoie de sfatul pedagogului, de ajutorul lui. La rîndul ei, şcoala primeşte un mare sprijin din partea părinţilor în buna rezolvare a problemelor ei materiale şi educative.

Realitatea ne dovedeşte că, în general, pedagogii ştiu să se comporte faţă de părinţi, că ei manifestă o deosebită grijă pentru atragerea acestora în jurul şcolii, făcînd din ei colaboratori activi în munca comună de educare comunistă a copiilor.

S-ar părea totuşi că unele cadre didactice n-au înţeles încă suficient sensul adevărat al relaţiilor de colaborare cu părinţii. Că este aşa o dovedeşte un fapt petrecut recent la Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale" din Capitală.

În sala de festivităţi a şcolii se adunaseră în şedinţă membrii comitetelor de părinţi pe clase. S-a citit raportul de activitate al comitetului pe şcoală. În lumina celor spuse în raport s-au pornit discuţii. Fiecare părinte, în măsura priceperii şi a experienţei sale, a vorbit despre munca din şcoală, a făcut aprecieri, propuneri. Toţi au vădit dorinţa de a sprijini şcoala, de a-şi da aportul la îmbunătăţirea instruirii şi educării propriilor lor copii.

În acelaşi spirit a vorbit şi tov. C.A., părintele a doi elevi din şcoală, preşedintele unuia din comitetele de părinţi pe clase. El a spus multe lucruri interesante şi drepte, a scos la iveală şi unele lipsuri. A adus şcolii şi reproşuri neîntemeiate, datorită lipsei sale de informare asupra situaţiei reale sau a nepriceperii lui în unele probleme pedagogice. Dar toate au izvorît din dragostea lui pentru instituţia în care sînt educaţi şi instruiţi fiii lui.

Părintele a întrebat de ce nu se foloseşte aparatul de proiecţie de care dispune şcoala, de ce nu este pusă în funcţiune şi nu se utilizează în scopuri educative staţia de amplificare, de ce nu s-a înfiinţat sfatul pionierilor, şi-a arătat nemulţumirea că elevii şcolii nu se remarcă prin rezultate deosebite la învăţătură, că printre premiaţii diferitelor concursuri şcolare nu se găsesc şi elevi de ai şcolii. El a considerat formală şi unilaterală activitatea unor comitete de părinţi pe clase care-şi limitează atribuţiile la rezolvarea treburilor administrative — distribuirea de bilete pentru spectacole, serviciul la bufet etc. Vorbind despre unele deficienţe legate de organizarea acţiunilor din şcoală, s-a referit şi la o adunare cu pionierii care a avut loc recent şi la care 600 de copii au fost puşi în situaţia să-i aştepte mai mult de o jumătate de oră pe cei ce i-au convocat. În acest timp, în sala unde se aflau a domnit un haos de nedescris.

Se pare că „amestecul" părintelui în aceste probleme n-a fost privit cu prea multă simpatie. În timp ce el vorbea, tov. C. Popeea, directoarea şcolii, îl privea neguros. Expresia feţei ei trăda îngîngurarea pentru „îndrăzneala" părintelui de a critica şcoala.

În mod normal, toate chestiunile abordate de părinte trebuiau lămurite în spirit tovărăşesc. De lămurit, să fim drepţi, au fost lămurite. Dar să vedem cum a înţeles tov. C. Popeea să răspundă criticilor aduse.

— Asemenea lucruri — a spus ea — nu se discută în şedinţă... S-a constituit sfatul unităţii de pionieri, dar n-am socotit obligatoriu să vă dau raportul... Nu-i adevărat că n-avem rezultate bune la învăţătură. Acum cîţiva ani, mai mulţi elevi au fost premiaţi la concursuri — dar probabil că trebuia să vă dau în mod special şi acest raport... Şi, în definitiv, după noua împărţire a circumscripţiilor şcolare fiii dumneavoastră nu mai aparţin şcolii noastre. De ce i-aţi înscris la noi?

Îşi continuă apoi cuvîntul, dînd alte explicaţii părinţilor. Şi reveni din nou, cu acelaşi ton aspru, către tovarăşul C.A.:

— De ce v-aţi dat copiii la o şcoală „coadă"?

Cu siguranţă că a adăugat în sinea ei: „Ce bine ar fi dacă i-aţi muta în altă parte..."

Din şedinţa cu părinţii de la Şcoala medie „I. L. Caragiale" a reieşit orgoliul directoarei, ostilitatea ei faţă de critică. Pe semne, tovarăşa C. Popeea a ţinut cu tot dinadinsul să apere prestigiul şcolii. Dar trebuia să se gîndească mai bine la mijloacele pe care le foloseşte în acest scop. Prestigiul şcolii nu se impune printr-o atitudine de îngîmfare, ci se cîştigă pe baza unor fapte reale.

Atitudinea, tactul pedagogului este un lucru hotărîtor nu numai în activitatea cu elevii, ci şi în relaţiile cu părinţii. Adevăratul pedagog ştie să-i atragă pe părinţi, să primească criticile lor, să-i sfătuiască, atunci cînd este nevoie, cu răbdare şi cu bunăvoinţă. Numai procedînd aşa relaţiile de colaborare dintre pedagogi şi părinţi vor avea sorţi de izbîndă, vor duce la succesul acţiunii lor comune.

M. ILIEŞ

Cultură fizică şi sport

Conţinutul normelor de control la educaţia fizică

Pentru determinarea nivelului de pregătire fizică generală a elevilor profesorul de educaţie fizică are la îndemînă, în afara indicilor medicali, normele de control. Acestea au rolul să dea profesorului o imagine clară a nivelului de pregătire a elevilor şi totodată constituie pentru aceştia un stimulent în vederea unei cît mai bune pregătiri fizice.

Se constată însă că în prezent normele de control vizează mai mult verificarea unor performanţe sportive şi mai puţin verificarea directă a calităţilor fizice de bază sau a deprinderilor cu caracter aplicativ ale elevilor. Iată cîteva exemple de asemenea norme de control: 80 m. plat în 12", săritura în lungime — 3,75 m, împingerea greutăţii — 8 m, rostogolire înainte, cumpăna, săritura peste capră, pasarea mingii de volei, aruncarea mingii la coş, serviciul de jos, exerciţiile 3 şi 5 G.M.A. etc. Nu poate fi negat faptul că trecerea acestor norme de către elevi constituie un criteriu de apreciere a performanţelor obţinute de ei, dar verificarea pe care o permit este unilaterală. Se întîlnesc foarte mulţi elevi care pot sări 3,75 m în lungime, pot alerga 80 m în 12" sau pot pasa corect mingea de volei, dar care nu au, în acelaşi timp, o bună pregătire fizică generală.

Pentru ca normele de control să poată constitui indici de verificare obiectivă, reală a pregătirii fizice generale, ele trebuie să privească îndeosebi aspectele principale ale acesteia, şi anume: deprinderile motrice elementare şi cele cu caracter utilitar, calităţile fizice de bază, iniţiativa elevilor de a acţiona, pe baza pregătirii lor generale, în situaţii variate şi de moment. Dacă se va asigura normelor de control o astfel de orientare atunci şi conţinutul lecţiilor se va îmbunătăţi, va deveni mai variat, mai atractiv şi va solicita un efort mai susţinut din partea elevilor.

Pentru a corespunde acestui o. biectiv, conţinutul normelor de control s-ar putea stabili în felul următor:

Pentru gimnastică, profesorul va avea în vedere doar elementele obligatorii pe care trebuie să le conţină un exerciţiu ce urmează a fi executat de elevi. În felul acesta se exclude tendinţa de a se executa izolat unele procedee tehnice (cumpănă, rostogoliri, stînd pe cap etc.) De asemenea, se pot prevedea ca norme de control exerciţii la aparate pentru verificarea calităţilor fizice (flotări la paralele, trageri în braţe la inele sau la bară fixă, exerciţii de abdomen la scara fixă etc.), precum şi sărituri peste aparate. Se mai poate prevedea ca normă de control o cursă pe parcursul căreia elevii vor avea de îndeplinit o serie de teme executate în timpul trimestrului (treceri de obstacole, echilibru, sărituri, transport de greutăţi, diferite mişcări la aparate etc.). Cursa poate fi cunoscută de elevi dinainte numai sub aspectul obstacolelor, al situaţiilor, nu însă şi sub aspectul succesiunii acestora.

La jocuri, deşi acestea ocupă un volum mare din activitatea de educaţie fizică, în multe cazuri nu se prevăd în prezent norme de control, iar acolo unde se prevăd nu ţin suficient seama de particularităţile jocului respectiv. Procedeul tehnic însuşit şi executat izolat, rupt de complexitatea jocului, nu are însă nici o valoare. De aceea se recomandă ca procedeele tehnice, dintre care multe constituie exerciţii bune pentru dezvoltarea îndemînării, forţei etc., să fie executate sub forma unui complex care să se apropie de regulile jocului respectiv. De exemplu o alergare normală, o oprire care să coincidă cu primirea mingii de baschet, efectuarea unei schimbări de direcţie, pasarea mingii, alergare, din nou prinderea mingii şi aruncare la coş.

Ţinînd seama de scopul principal al lecţiilor de educaţie fizică — de a asigura pregătirea fizică generală a elevilor — conţinutul normelor de control trebuie să fie orientat către acelaşi scop. Normele, cu excepţia celor de la atletism, trebuie să verifice mai puţin performanţele sportive şi mai mult capacitatea de mişcare a elevilor.

Prof. ALEXANDRU MOGOŞ
inspector general în M.I.C.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învăţămîntul superior

Institutul politehnic din Timişoara anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

FACULTATEA DE CONSTRUCŢII

Catedra de mecanică teoretică — preparator principal, poz. nr. 8 din statul de funcţiuni.

Catedra de clădiri civile, industriale şi agricole — asistent, poz. nr. 8 din statul de funcţiuni, la disciplina clădiri civile, industriale şi agricole; proiect.

Catedra de construcţii metalice — asistent, poz. nr. 10, la disciplina geotehnică şi fundaţii.

Catedra de hidrotehnică — preparator, poz. nr. 13 din statul de funcţiuni; preparator, poz. nr. 14 din statul de funcţiuni.

Catedra de practică — asistent, poz. nr. 2 cu atribuţiuni de conducere şi îndrumare a practicii pregătitoare de producţie.

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

Catedra de matematici — preparator, poz. nr. 15 din statul de funcţiuni; asistent, poz. nr. 16 din statul de funcţiuni, la disciplina geometrie analitică—analiză matematică.

Catedra de maşini electrice — preparator principal, poz. nr. 9 din statul de funcţiuni.

Catedra de electrificări — şef de laborator, poz. nr. 9 din statul de funcţiuni; preparator principal, poz. nr. 11 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

Catedra de industrii anorganice — şef de laborator, poz. nr. 24 din statul de funcţiuni; şef de laborator, poz. nr. 25 din statul de funcţiuni.

Catedra de chimie şi industrii organice — preparator principal, poz. nr. 8 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE MECANICĂ

Catedra de Desen în construcţii de maşini — asistent, poz. nr. 8, disciplina desen în construcţii de maşini.

Catedra de Rezistenţa materialelor şi organe de maşini — conferenţiar, poz. nr. 6, la disciplina maşini de ridicat şi transportat; asistent, poz. nr. 12, la disciplina rezistenţa materialelor; preparator principal, poziţia nr. 18 din statul de funcţiuni.

Maşini hidraulice — asistent, poz. nr. 11 din statul de funcţiuni, la disciplina maşini, instalaţii şi reţele hidropneumatice; preparator, poz. nr. 14 din statul de funcţiuni.

Catedra de Maşini termice — preparator principal, poz. nr. 9 din statul de funcţiuni.

Catedra de Tehnologia construcţiei de maşini — asistent, poz. nr. 14, la disciplina teoria aşchierii şi proiectarea sculelor; asistent, poz. nr. 15, la disciplina tehnologia matriţării şi ştanţării.

CATEDRA DE LIMBI STRĂINE — lector, poz. nr. 3, la disciplina limba franceză.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune actele cerute de art. 11 din Regulamentul M.I.C. privitor la ocuparea funcţiilor didactice în învăţămîntul superior, în termen de 30 de zile de la publicare, la rectoratul Institutului politehnic din Timişoara — Bul. 30 Decembrie nr. 2.

Informaţii privind ţinerea acestor concursuri se pot obţine zilnic, la secretariatul rectoratului, B-dul 30 Decembrie nr. 2, etaj 3, telefon 11-06, între orele 12—15.

A apărut

Revista de pedagogie

Nr. 6/1959 cu următorul cuprins:

N. SIPOŞ: *Unele probleme privind conţinutul şi metodele de învăţămînt în lumina cerinţelor puse de progresul tehnicii moderne.*

D. SALADE: *Contribuţii la educarea intereselor profesionale la elevii clasei a VII-a.*

V. POPEANGA: *Rolul lucrărilor agricole în dezvoltarea multilaterală a elevilor.*

C. PRISECARU: *Unele probleme ale lecţiei în învăţămîntul seral.*

A. OPRINA: *Rolul educativ al întrecerilor în muncă şi disciplină în coloniile de minori.*

S. GHIŢA: *Momente din lupta pentru introducerea spiritului ştiinţific în şcoala românească.*

CARMEN NEMEŞ: *Legătura dintre cunoştinţele de chimie şi practica din întreprinderile industriale din localitate.*

E. CUPFER: *Probleme metodice în învăţămîntul profesional.*

GH. GĂLĂŢEANU: *Organizarea şi metodele de instruire practică în producţie a ucenicilor de la şcoala profesională „Grivita Roşie".*

V. DUMITRESCU: *Corespondenţa interşcolară — mijloc pentru însuşirea limbii române de către tineretul minorităţilor naţionale.*

A. MANOLACHE: *Cum rezolvă şcoala sovietică sarcinile fundamentale privitoare la întărirea legăturii învăţămîntului cu viaţa.*

N. POPA-AMAICII: *Formarea concepţiei materialist-dialectice la elevii din şcolile sovietice.*

RECENZII

Munca educativă în școala serală

Școlile serale sînt chemate ca, pe baza unei legături strînse a învățămîntului cu producția, să-i înarmeze pe elevi cu concepția comunistă despre viață, să-i educe în spiritul devotamentului neprecupețit pentru patrie și popor, în spiritul colectivismului și al internaționalismului proletar. In realizarea acestei sarcini de mare însemnătate profesorilor le revine un rol deosebit. Totuși, unii profesori care lucrează în școlile serale socotesc că aceste școli nu trebuie să se ocupe de probleme educative, susținînd că elevii sînt educați în colectivele de producție din care fac parte. Alți profesori nu neagă necesitatea muncii educative în școlile serale, dar o limitează la cadrul lecției, al excursiilor și al altor aspecte ale procesului de învățămînt, socotind că elevii nu au timp pentru activitatea în afara clasei. In sfîrșit, într-o serie de școli se desfășoară și activități educative în afara clasei, dar acestea sînt rupte de munca în producție și nu folosesc marile posibilități creatoare ale muncitorilor-elevi.

Colectivul profesorilor din școala noastră a dobîndit o anumită experiență în organizarea muncii educative, atrăgînd în această muncă activul de elevi și organizațiile obștești din întreprinderi. Școala noastră deservește toate întreprinderile de confecții din raionul Kuibîșev. Cea mai mare dintre acestea este Fabrica de confecții nr. 16, cu care am stabilit un contact strîns. Planificînd activitatea educativă noi ne străduim să ținem seama și de interesele întreprinderii. De aceea, planurile noastre de activitate, tematica conferințelor, a referatelor, a discuțiilor sînt elaborate, de regulă, de comun acord cu organizațiile obștești din întreprindere și cu conducerea clubului acesteia.

In întreaga muncă educativă consiliul pedagogic al școlii noastre și diriginții se sprijină pe activul de elevi, prin care își exercită influența educativă asupra masei elevilor. In acest activ intră responsabilii claselor, membri ai cercurilor pe obiecte și ai cercurilor tehnice, organizatorii activității artistice de amatori și ajutorii bibliotecarului. Aceștia sînt de obicei fruntași în producție, comsomoliști și comuniști activi, care se bucură de respect și de autoritate în rîndul tovarășilor lor de muncă și în școală. De aceea puterea activului de elevi este mare, iar influența lui de necontestat.

Desfășurîndu-și întreaga muncă sub conducerea colectivului pedagogic și împreună cu acesta, activul rezolvă următoarele sarcini: educă la elevi trăsăturile omului societății noi, comuniste, creează o opinie colectivă împotriva manifestărilor de individualism, egoism etc., ajută la formarea și întărirea colectivelor pe clasă și pe școală, străduindu-se în acest scop să mențină contingentele de elevi și să dobîndească indici înalți în muncă și la învățătură, contribuie activ la îndeplinirea principalei lozinci a brigăzilor de muncă comunistă ai căror membri sînt elevii noștri — „Să muncim, să învățăm și să trăim în chip comunist", luptă pentru ridicarea nivelului cultural al elevilor.

Indeplinind aceste sarcini ale muncii educative, activul nostru dovedește multă inițiativă creatoare și priceperea de a lucra de sine stătător.

Contactul în muncă al profesorilor cu activul de elevi este deosebit de important cînd se ivește necesitatea de a crea o opinie colectivă în legătură cu ceea ce este pozitiv, înaintat, nou, demn de a fi imitat. Dar foarte necesar este activul și în lupta împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor. Activul popularizează la gazetele de perete pe cei mai buni muncitori-elevi, fruntași ai producției. De asemenea, sînt expuse aici extrase din ziare în legătură cu faptele însemnate de muncă ale tineretului sovietic. In același timp la gazetele de perete se publică informații despre succesele în producție ale elevilor noștri, membri ai brigăzilor de muncă comunistă, despre elevii raționalizatori și inovatori etc. Paralel cu aceasta se desfășoară și lupta ascuțită și principială împotriva acelora care nu au o comportare justă.

Elevul K. din clasa a VII-a încălca în mod sistematic ordinea în clasă, nu-și pregătea lecțiile, îi înșela pe tovarăși. El era înscris la un curs de șoferi și urma să primească peste două luni permisul de conducere a mașinii. K. este un lucrător foarte tînăr, se află la primul lui an de muncă în producție, dar se socotește cu totul independent și matur. A fost chemat la biroul responsabililor de clase și i s-a spus cu severitate: dacă nu ești în stare să te porți disciplinat la lecții, atunci cum o să ți se poată încredința o mașină cu pasageri sau cu o încărcătură oarecare? S-a hotărît să i se dea lui K. un avertisment: dacă nu va îndeplini angajamentele pe care și le-a luat atunci responsabilul clasei va cere să i se interzică dreptul de a urma cursul de șoferi, deoarece este un om neserios și nedisciplinat. Această hotărîre a fost adusă la cunoștința tuturor elevilor și a dat rezultatele așteptate. K. a înțeles care este răspunderea lui în fața clasei și a început să-și schimbe atitudinea față de învățătură.

Se pot da multe asemenea exemple, care arată influența activă a opiniei colective asupra muncii și comportării elevilor.

Incepînd din anul școlar trecut la noi nu mai există un colectiv permanent al gazetei de perete. Gazeta de perete a școlii este pregătită pe rînd de toate clasele. Fiecare clasă știe dinainte cînd îi vine rîndul să pregătească un număr de gazetă și pe ce temă. De aceea, toate clasele adună din vreme material, pregătesc fotografiile etc. De cînd gazeta de perete este scoasă pe rînd de colectivele claselor ea a devenit mai plină de conținut, mai ascuțită, mai interesantă, deoarece fiecare clasă, de parcă s-ar afla în întrecere cu celelalte, se străduiește să scoată, atunci cînd îi vine rîndul, un număr mai bun decît numărul precedent.

In lupta pentru o atitudine nouă față de muncă și de învățătură a început în școală, din inițiativa responsabililor de clase, o întrecere socialistă. Întrecerea a scos limpede la iveală inițiativa și posibilitățile creatoare ale elevilor noștri, a strîns legăturile între ei, a contribuit la creșterea și întărirea activului. La început, obiectivele întrecerii priveau numai învățătura. La încheierea anului școlar, făcînd bilanțul întrecerii, șefii de clasă au ajuns la concluzia că întrecerea trebuie să privească nu numai munca în școală, ci și activitatea în producție a elevilor. Pentru aceasta, desigur, a fost necesar să legăm mai strîns viața școlii de întreprinderile în care lucrează elevii noștri, să vizităm secțiile, să stăm de vorbă cu conducătorii acestora, cu membrii comitetelor de comsomol etc. Pe această cale mergem în anul școlar curent.

Activul de elevi acordă o mare atenție dezvoltării culturale a tineretului. Cărțile, discuțiile, conferințele, noile piese de teatru și noile filme, muzeele — toate acestea dezvoltă în rîndul tinerilor interesul pentru cunoștințe, le creează noi cerințe culturale. Tinerii muncitori manifestă mult interes pentru problemele politicii curente, pentru noile cuceriri în domeniul științei, tehnicii, literaturii, muzicii. Toate acestea au dus activul nostru la ideea că trebuie să organizeze în școală „zile de club". S-a hotărît ca acestea să aibă loc de două ori pe lună, sîmbăta. In aceste zile, la ora 19, cînd se termină activitatea școlară, începe activitatea cercurilor de artiști amatori, a cercurilor tehnice, a lectoratului. Tematica conferințelor este foarte variată, pentru a satisface cerințele variate ale elevilor. In anul trecut de exemplu, au fost prezentate în fața elevilor conferințe cu temele „Visăm la viitor", „Succesele școlii șahiste sovietice", „Noutăți în domeniul radioelectronicii", „Raionul nostru peste 7 ani" etc. Regulat se țin conferințe despre situația internațională.

Activitatea colectivelor de artiști amatori (dramatic, de lectură artistică și coregrafic) este îndreptată spre dezvoltarea gustului estetic al tineretului, așa încît acesta să poată judeca și aprecia în mod just o operă de artă.

Legătura permanentă a școlii cu organizațiile obștești, cu întreprinderile, folosirea posibilităților creatoare ale muncitorilor-elevi este garanția rezolvării cu succes a sarcinilor educative ale școlii.

A. I. FOTEEVA
Școala serală nr. 47 din Moscova
(din „Sovetskaia Pedagoghica" nr. 11 1959, articol prescurtat)

Știri din școlile sovietice

Elevii Școlii medii nr. 50 din orașul Komsomolsk pe Amur au construit o seră școlară. Nu de mult ei au strîns prima recoltă de tomate.

★

La Școala medie nr. 18 din Kirovograd a avut loc recent o consfătuire cu părinții în care a fost prezentată opera lui A. S. Makarenko. Părinții au discutat pe larg o serie de probleme educative ridicate de acest mare pedagog sovietic.

★

In orașul Lugansk s-a deschis o expoziție care prezintă creații ale cadrelor didactice în domeniul plasticii. Sînt expuse aici peste 130 de tablouri, desene, lucrări în ulei și acuarelă, lucrări de traforaj și pirogravură, lucrări de artă aplicată.

Elevii clasei a IX-a de la Școala superioară Nikolai din Leipzig lucrează în brigadă la stațiunea experimentală a Institutului pentru creșterea animalelor din Oberholz. In fotografie, elevii învață cum se instalează aparatul de muls

Învățămîntul agricol în Republica Democrată Germană

Am vizitat de curînd, în cadrul unei delegații a țării noastre formate din conducători de centre școlare agricole, Republica Democrată Germană. Scopul vizitei noastre a fost de a ne informa asupra organizării învățămîntului agricol în R.D.G., de a face un schimb de experiență în problemele acestui învățămînt.

După cum se știe, în R.D.G. este generalizat învățămîntul elementar politehnic de 8 ani, iar în prezent se duce o intensă muncă de generalizare a învățămîntului de 10 ani. In cadrul școlilor de 8 și de 10 ani se dă o atenție deosebită apropierii elevilor de munca productivă, de producție.

După terminarea învățămîntului de 8 sau de 10 ani tinerii care vor să intre în producție trebuie să urmeze în mod obligatoriu o școală profesională de 2 ani, deoarece nimeni nu poate fi admis în întreprniderile de stat sau cooperatiste dacă nu are o calificare. Rețeaua școlilor profesionale este foarte bine organizată, ea reușind să cuprindă pe toți tinerii dornici să se califice, să lucreze în producție.

Marea masă a absolvenților școlilor elementare urmează școli profesionale raionale, care îi pregătesc în numeroase specialități. Astfel, de pildă, școala profesională din orașul Döbeln, regiunea Leipzig, pregătește 1600 de elevi ca muncitori calificați în agricultură, zootehnie, grădinărie, contabilitate agricolă, zidărie, tîmplărie, lăcătușărie etc. In afara școlilor profesionale raionale există și școli profesionale organizate pe lîngă fabrici, uzine, gospodării de stat etc., care pregătesc însă muncitori calificați numai pentru o anumită ramură. Asemenea școli sînt foarte puține.

Elevii din școlile profesionale au un program de 44 ore săptămînal, din care 14 ore sînt rezervate pentru lecțiile teoretice și lucrările de laborator, iar 30 de ore pentru practica în unitățile productive. Elevii sînt în școală numai 2 zile, celelalte 4 zile lucrînd în unitățile productive unde-și fac practica și unde participă activ la procesul de producție.

Unitățile în care se desfășoară practica sînt alese dintre cele mai bune și cu un profil specific clasei sau grupei ce se instruiește. In domeniul agriculturii acestea pot fi gospodării de stat, gospodării colective, stațiuni de mașini și tractoare etc. Unităților care instruiesc din punct de vedere practic elevi de la școlile profesionale li se atribuie de către stat fonduri speciale din care organizează ateliere, plătesc burse și salarizează maiștri conducători de practică.

După terminarea școlii absolvenții lucrează ca muncitori calificați în meseriile pentru care au fost pregătiți. Cei mai mulți dintre absolvenții școlilor profesionale agricole se îndreaptă spre gospodăriile agricole colective, unde muncesc alături de ceilalți colectiviști.

După terminarea școlii profesionale tinerii sînt obligați să rămînă în producție cel puțin 2 ani dacă au la bază școala de 8 ani și cel puțin un an dacă au la bază școala de 10 ani. După acest stagiu în unitățile de producție absolvenții se pot înscrie, prin concurs, la școlile tehnice de specialitate, care au o durată de 3 ani.

Școlile tehnice din sistemul învățămîntului agricol au, în majoritatea lor, un profil general. Există un număr redus de școli tehnice horticole, zootehnice și de mecanizare. Acestea sînt organizate de Ministerul Agriculturii, în cadrul căruia există o direcție de învățămînt și care are în fiecare regiune inspectori coordonatori. Planul de învățămînt este astfel întocmit încît dă putința ca instruirea elevilor să fie foarte strîns legată de necesitățile agriculturii socialiste în dezvoltare. De remarcat că în școlile tehnice se dă o atenție foarte mare științelor sociale și economice.

Practica elevilor din școlile tehnice este organizată în gospodăriile agricole colective și este supravegheată de profesorii școlii și de agronomii din gospodărie. Perioadele anuale de practică sînt astfel orînduite încît elevii să participe cît mai mult la lucrările din campaniile agricole și de asemenea să fie prezenți atunci cînd are loc analiza economică a unităților și se întocmesc planurile financiare și de producție pentru anul următor.

La absolvire elevii școlilor tehnice sînt obligați să prezinte o lucrare de diplomă alcătuită pe baza unui material faptic cules în timpul practicii și mai ales al practicii din anul III. Temele lucrărilor de diplomă sînt strîns legate de activtiatea gospodăriei în care s-a efectuat practica și folosesc unităților respective.

După unul sau doi ani de muncă în producție absolvenții școlilor tehnice pot merge în învățămîntul superior agricol.

In R.D.G. a luat o mare dezvoltare și învățămîntul agricol seral și fără frecvență. Așa, de pildă, la școala din Döbeln la cursul de zi funcționează 3 clase, iar la cursul seral și fără frecvență 7 clase. Școala din Eisenach are la cursul de zi 600 de elevi, la cursul seral 2000 de elevi, iar la cel fără frecvență 400 elevi.

Delegația noastră a vizitat cîteva școli tehnice cu profil general agricol, precum și Școala specială horticolă din Erfurt. Am întîlnit aici o activitate foarte bogată în secția de arhitectură peisageră. Elevilor acestei școli li se dau teme foarte grele, cum ar fi amenajări de parcuri și spații verzi în diferite orașe, li se cer concepții originale de arhitectură peisageră etc. Cei mai mulți dintre ei rezolvă cu succes asemenea teme. Socotim potrivit ca și în țara noastră să se înființeze secții de arhitectură peisageră pe lîngă unele școli horticole.

Buna organizare a învățămîntului agricol profesional și tehnic în Republica Democrată Germană și marea dezvoltare pe care a luat-o acesta este o dovadă a grijii permanente a Partidului Socialist Unit German și a Guvernului R.D.G. pentru pregătirea cadrelor necesare agriculturii socialiste.

Ing. C. RAFAILĂ
director general la Ministerul Agriculturii

... ADMINISTRAȚIA: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII Nr. 548 | Vineri 15 ianuarie 1960 | 8 pagini 25 bani

CE MĂSURI IMPUN REZULTATELE PRIMULUI TRIMESTRU

Școlile au păşit acum în cel de al doilea trimestru al anului şcolar. Pretutindeni analiza activităţii desfăşurate în prima etapă a muncii a permis cadrelor didactice să tragă învăţămintele pentru viitor.

În primul trimestru s-a făcut un important pas înainte pe linia legării şcolii de viaţă, a apropierii ei de producţie. Aceasta se reflectă îndeosebi în îmbunătăţirea conţinutului lecţiilor şi al activităţii practice a elevilor, în ridicarea nivelului ideologic al muncii instructiv-educative şi în pregătirea practică diferenţiată a elevilor în funcţie de mediul în care se află şcoala. Tot mai mulţi învăţători şi profesori se pregătesc temeinic pentru lecţii şi reuşesc să le asigure un conţinut ştiinţific, ideologic şi educativ corespunzător, pun accent pe educarea patriotică şi internaţionalistă a elevilor, sădind în conştiinţa lor trăsăturile omului nou al orînduirii socialiste.

S-a îmbunătăţit, ca urmare, situaţia la învăţătură a elevilor, s-a dezvoltat interesul lor pentru munca productivă, interes ce se reflectă în rezultatele tot mai bune ale activităţii lor practice, s-a intensificat participarea tineretului şcolar la numeroase acţiuni cu caracter patriotic.

Aceste succese au fost determinate de introducerea în şcoli a unor programe şi manuale noi sau revizuite, mult îmbunătăţite faţă de cele anterioare în ceea ce priveşte conţinutul ideologico-ştiinţific, sistematizarea cunoştinţelor şi dozarea volumului lor, precum şi de ridicarea nivelului profesional şi ideologic al învăţătorilor şi profesorilor, ca urmare a studiului lor în învăţămîntul ideologic şi a îmbunătăţirii conţinutului cursurilor de perfecţionare. De asemenea, ele se datoresc în bună măsură introducerii în şcoala de cultură generală a cunoştinţelor industriale şi agricole, a lucrărilor practice şi a studiului maşinilor cu aplicaţii practice şi extinderii experienţei pozitive a unor şcoli în organizarea şi desfăşurarea activităţilor practice.

Fără îndoială că la ridicarea nivelului învăţămîntului a contribuit şi dezvoltarea bazei materiale a acestuia, prin extinderea reţelei şcolare şi intensificarea ritmului de construcţii pentru învăţămînt, asigurîndu-se astfel cuprinderea în şcoală a unui număr tot mai mare de elevi şi îmbunătăţirea condiţiilor de studiu. Mai buna înzestrare a şcolilor cu material didactic, cu ateliere şi terenuri experimentale a permis cadrelor didactice să lege mai strîns cunoştinţele teoretice de viaţă, să-i înarmeze pe elevi cu cunoştinţe şi deprinderi mai temeinice de muncă.

Ca urmare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior, au fost înregistrate succese însemnate în dezvoltarea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, în creşterea numărului de tineri muncitori din industrie şi agricultură care urmează şcoala şi în pregătirea acestora.

Sarcinile puse de Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 au mobilizat şi mai mult cadrele didactice pentru a realiza o legătură tot mai strînsă a şcolii cu viaţa, pentru pregătirea elevilor în vederea unei activităţi productive.

Analiza activităţii desfăşurate în primul trimestru a scos totodată în evidenţă necesitatea unor eforturi sporite din partea cadrelor didactice, în trimestrele următoare, pentru lichidarea lipsurilor ce se mai manifestă în activitatea unor şcoli, pentru îmbunătăţirea pe mai departe a muncii instructiv-educative din şcolile de toate gradele şi a pregătirii elevilor pentru viaţă.

Care sînt lipsurile cele mai importante scoase la iveală cu prilejul analizei rezultatelor primului trimestru?

Deşi în acest an şcolar s-a făcut un pas mai departe pe linia generalizării învăţămîntului de 7 ani, fiind cuprinşi în clasa a V-a 88,8% dintre absolvenţii clasei a IV-a din anul şcolar trecut, precum şi absolvenţi din seriile mai vechi, s-au înregistrat încă, în unele şcoli, pierderi de elevi. Dacă în unele regiuni, cum sînt Bucureşti, Piteşti, Oradea sau Bacău s-au făcut mari progrese în cursul primului trimestru în ceea ce priveşte cuprinderea elevilor în clasa a V-a, şcolile din raionul Iaşi au pierdut în această perioadă circa 4% din totalul elevilor înscrişi în clasa a V-a. Asemenea pierderi nu s-au manifestat însă numai la clasele V—VII. De pildă, pe întreaga regiune Iaşi s-au pierdut 8,7% din totalul elevilor înscrişi în clasa VIII-a serală, iar în regiunea Craiova un număr de 124 elevi din aceeaşi clasă. Lipsuri asemănătoare s-au înregistrat în unele şcoli tehnice sanitare, la şcoala tehnică de comerţ din Bucureşti etc. Aceasta dovedeşte că nu s-a acordat pretutindeni suficientă atenţie menţinerii la cursuri a tuturor elevilor înscrişi, că nu s-au depus destule eforturi pentru asigurarea unei frecvenţe bune.

Continuă să se manifeste lipsuri în predarea şi în conţinutul lecţiilor. Mai sînt încă unele cadre didactice care vin nepregătite la lecţii, care fac greşeli în predare şi admit răspunsuri incorecte din partea elevilor, lăsîndu-i astfel cu cunoştinţe eronate, sau nu imprimă lecţiilor un caracter educativ pronunţat. Insuficienta pregătire metodică şi pentru lecţii a unor cadre didactice face ca ele să nu asigure o proporţie justă între diferitele etape ale lecţiei, să reducă mult timpul destinat predării propriu-zise, să treacă superficial peste fixarea cunoştinţelor sau s-o omită cu totul din lipsă de timp, să nu explice elevilor temele pentru acasă. Se întîlnesc şi cazuri de profesori care în timpul lecţiei nu respectă indicaţiile programelor, fac digresiuni cu totul inutile sau chiar povestesc elevilor amintiri din timpul vieţii lor de elevi sau studenţi, lipsindu-i astfel de posibilitatea de a primi în clasă volumul de cunoştinţe indicat în programe.

Datorită faptului că nu şi-au întocmit planuri calendaristice ori s-au mulţumit cu planuri întocmite în grabă, defectuoase, unii profesori omit sau trec prea repede peste unele teme, în timp ce insistă prea mult asupra altora; nu folosesc orele de gramatică în scopul pentru care au fost afectate etc.

Există, de asemenea, şcoli în care nu se realizează încă o legătură strînsă între teorie şi practică; în care activităţile practice au un caracter formal. Astfel, la şcolile medii nr. 3 şi nr. 6 din oraşul Iaşi lucrările

(Continuare în pag. 2)

Muzica este un prieten drag al copiilor de la grădiniţa de pe lîngă uzinele „23 August" din Bucureşti.

Din activitatea pedagogilor

Cercul pedagogic al profesorilor de limba romînă

Cercul pedagogic al profesorilor de limba romînă din raionul Amaradia şi-a organizat astfel activitatea încît să dea un sprijin cît mai însemnat membrilor săi.

In acest scop, pe lîngă lecţiile deschise şi referatele care se organizează în mod obişnuit la cercurile pedagogice, aici s-a iniţiat şi prezentarea unor conferinţe care îi ţin la curent pe profesori cu unele probleme de lingvistică generală, de teorie a literaturii etc. Astfel, au fost expuse conferinţe cu temele „Fonetica şi unele probleme de ortografie şi ortoepie", „Despre limba literară", „Problema tipicului în literatură", „Partinitatea literaturii", „Opera şi activitatea revoluţionară a lui V. V. Maiakovski" etc.

Organizarea timpului liber al copiilor

Organizarea timpului liber al copiilor în mod cît mai util şi mai plăcut constituie o permanentă preocupare pentru colectivul de educatori de la Casa de copii şcolari din Roman. Prin grija lor, aici se organizează variate şi multiple forme de activitate în timpul liber: vizionarea de filme şi participarea la spectacole pentru copii urmate de discuţii asupra celor văzute, participarea la şezători, competiţii sportive de volei, fotbal s.a., pe terenul casei sau pe stadion etc. Corul şi echipa de dansuri a casei prezintă adesea programe izbutite. Multe ceasuri plăcute îşi petrec copiii citind cărţile din biblioteca de care dispune casa, ca şi revistele pentru copii şi tineret.

Copiii vizitează adesea, sub conducerea educatorilor, întreprinderile oraşului. Astfel, ei au vizitat Laminorul din Roman, secţia de maşini a întreprinderii „I. C. Frimu", Fabrica de cărămizi, Intreprinderea de prefabricate etc. Au fost vizitate, de asemenea, gospodăria agricolă colectivă din comuna Horia şi o întovărăşire agricolă.

Prin organizaţia U.T.M. şi unitatea de pionieri elevii sînt antrenaţi şi în acţiuni de folos obştesc. Cu multă însufleţire au participat ei la acţiunea de strîngere a fierului vechi, a castanelor etc. Organizaţia U.T.M. şi unitatea de pionieri au dealtfel un rol deosebit de activ în organizarea tuturor acţiunilor cultural-educative, mobilizînd toţi copiii în desfăşurarea acestor acţiuni.

MIHAI V. HORDILĂ
învăţător fruntaş

Excursie la Sofia

Din iniţiativa comitetului sindical raional, 45 de pedagogi din raionul N. Bălcescu au făcut în zilele vacanţei de iarnă o excursie în Republica Populară Bulgaria. Vizitarea oraşului Sofia, a unor instituţii de cultură, a monumentelor şi muzeelor lui a oferit participanţilor la excursie prilejul de a cunoaşte minunatele realizări obţinute de poporul frate bulgar pe calea construirii socialismului.

O impresie de neuitat a produs asupra excursioniştilor vizitarea casei memoriale „Gheorghi Dimitrov", unde sînt prezentate diferite documente care amintesc viaţa de neînfricat luptător a acestui mare fiu al poporului bulgar. Deosebit de interesantă şi instructivă a fost şi vizita la Şcoala medie nr. 20 din Sofia. Elevii şcolii erau în vacanţă. Profesorii, însă, se aflau la şcoală şi i-au întîmpinat pe oaspeţi cu căldura şi ospitalitatea specifice poporului bulgar. Şcoala are săli de clasă încăpătoare şi luminoase, ateliere de muncă practică prevăzute cu tot utilajul necesar, o sală specială de pictură înzestrată cu planşete mobile şi cu numeroase reproduceri după tablouri celebre din pictura universală. Discuţiile purtate de profesorii romîni cu colegii lor bulgari cu privire la înarmarea elevilor cu deprinderi practice, la munca educativă etc. au prilejuit realizarea unui util schimb de experienţă.

„Balcanturist" a oferit excursioniştilor şi o plimbare minunată pe muntele Vitoşa, la 2200 metri altitudine. Ei au străbătut pădurile pe drumul ce suie spre cabana „Pietrele de aur" într-o dimineaţă însorită, cînd arborii brumaţi păreau de argint în razele soarelui, dînd peisajului un aspect feeric.

Vizita în R.P. Bulgaria a însemnat şi un minunat prilej de a stabili legături de prietenie cu colegii din ţara prietenă.

VIAȚA SINDICALĂ ÎN ȘCOLI

Acțiuni culturale în sprijinul activității profesionale

Activitatea culturală de masă este una din laturile muncii sindicale căreia Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Nicolae Bălcescu i-a acordat o atenție sporită în acest an școlar.

Obiectivele muncii culturale au fost discutate de comisia care se ocupă de această problemă și de comitet încă din primele zile ale trimestrului I. S-a stabilit atunci ca întreaga propagandă culturală să fie axată pe sprijinirea activității profesionale a membrilor de sindicat. In perioada care a trecut de la deschiderea anului școlar, Comitetul sindical raional a inițiat, în acest scop vizite în întreprinderi, vizionări de spectacole, excursii, conferințe, seri culturale.

Organizarea vizitelor în întreprinderi a urmărit să înlesnească familiarizarea cadrelor didactice cu problemele producției industriale. In primul trimestru al anului școlar au fost vizitate întreprinderile „Timpuri Noi", „Tudor Vladimirescu" și „Țesăturile reunite". Cadrele didactice au studiat aci diferite aspecte ale procesului tehnologic, au stabilit legături cu muncitorii și tehnicienii. Vizitele în unele întreprinderi au fost urmate și de acțiuni de propagandă pedagogică. Astfel, la întreprinderile „Kirov" și „Nicolae Bălcescu" cadrele didactice au ținut conferințe și consultații pe temele „Cum să organizăm timpul liber al copiilor", „Legătura dintre familie și școală în problema educării elevilor în spiritul muncii practice" etc.

Spectacolele care urmau să fie vizionate în colectiv au fost alese ținîndu-se seama de legătura lor cu activitatea profesională a cadrelor didactice. Astfel, de exemplu, profesorii de istorie, limba și literatura română, economie politică și alții au vizionat spectacolul de operă „Răscoala", piesele de teatru „Apus de soare" de Barbu Delavrancea, „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, filmul „Steaguri pe turnuri" etc. Unele spectacole au fost date în exclusivitate pentru profesori. In afară de aceasta s-au procurat săptămînal 50—60 bilete la spectacolele de teatru și operă care au fost puse la dispoziția organizațiilor sindicale din școli.

Mulți învățători și profesori din raion au participat și la vizitarea în colectiv a Muzeului de istorie a partidului, a Muzeului romîno-sovietic, a Muzeului de artă al R.P.R. Studierea exponatelor și discuțiile cu cercetătorii științifici care lucrează în aceste muzee au îmbogățit cunoștințele cadrelor didactice în domeniile respective.

Tot în sprijinul activității profesionale a membrilor de sindicat s-a inițiat o întîlnire a profesorilor de limba română cu un grup de scriitori. Cu acest prilej s-au dezbătut probleme ale literaturii noastre noi. Scriitorii Mihai Beniuc, Maria Banuș, Nina Cassian au citit apoi din operele lor

Comitetul sindical s-a preocupat și de organizarea unor acțiuni culturale menite să contribuie la ridicarea nivelului de cultură generală al membrilor de sindicat. La serile muzicale s-a vorbit, de pildă, despre creația unor compozitori ca Beethoven, Chopin etc. și au fost interpretate piese din opera lor.

Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Nicolae Bălcescu și-a propus ca în trimestrul II să inițieze noi acțiuni culturale care să vină în sprijinul muncii învățătorilor și profesorilor.

ELENA POPESCU
președinte
al Comitetului sindical raional
Nicolae Bălcescu — București

ȘTIRI DIN ȘCOLI

Legături strînse cu prieteni din U.R.S.S.

Numeroși elevi ai Școlii de 7 ani nr. 146 din București fac un intens schimb de scrisori cu elevii din Uniunea Sovietică. Ei s-au împrietenit pe această cale cu elevi de la Școala elementară nr. 146 din Moscova, de la Școala medie nr. 7 din orașul Zimma și de la Școala medie nr. 1 din orașul Liena.

Dar legăturile dintre elevii romîni și elevii sovietici nu se limitează numai la scrisori. Ei își trimit nenumărate ilustrații, însigne, cravate pionierești etc. Cu scrisorile, ilustrațiile și obiectele primite de la prietenii din U.R.S.S. elevii au alcătuit în școală un „colț al prieteniei". Aici se află și o hartă, pe care sînt marcate diferitele localități din marea Țară a Socialismului în care trăiesc și învață prietenii elevilor din școala noastră

Acest schimb de corespondență, care se desfășoară sub îndrumarea cadrelor didactice, reprezintă încă o contribuție însemnată la dezvoltarea sentimentelor de dragoste ale elevilor pentru Uniunea Sovietică, pentru oamenii sovietici

Discuție rodnică

Ținîndu-se seama de problemele ridicate în recenta consfătuire pe țară a diriginților, în orașul Turda s-a organizat o discuție cu diriginții de la toate școlile din oraș. In cadrul acesteia s-a prezentat referatul „Cum ne preocupăm de educația ideologico-politică a elevilor în cadrul orelor de dirigenție". Interesul cu care diriginții au urmărit referatul și însuflețirea cu care au luat parte la discuții au dovedit preocuparea lor intensă pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, pentru pregătirea lor ca cetățeni destoinici ai țării.

Discuțiile s-au axat pe analiza în spirit critic și autocritic a muncii diriginților. Au fost analizate probleme privind raporturile dintre școală, organizațiile de tineret și familie, formarea la elevi a concepției științifice despre lume și viață, munca educativă la cursurile serale, educația ateistă a elevilor, aplicarea recompenselor și pedepselor etc.

Discuțiile au oferit posibilitatea unui bogat și rodnic schimb de experiență între diriginți.

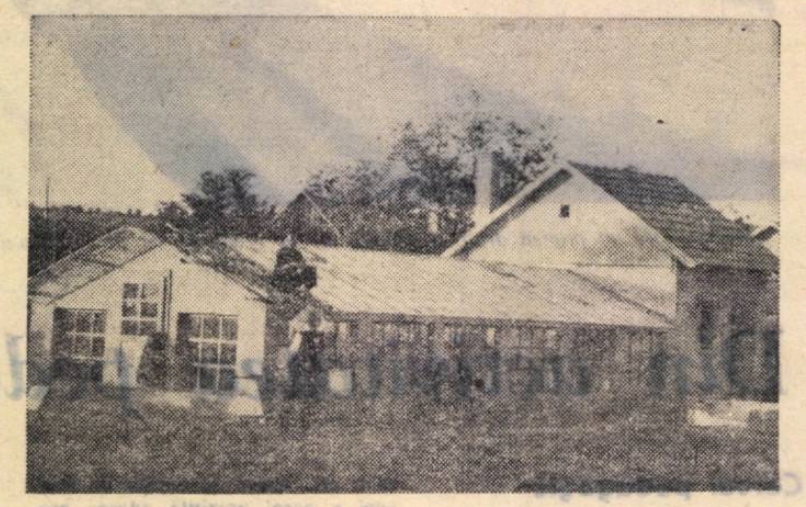

O seră școlară modernă

De curînd, la Școala medie „Mihai Viteazul" din Turda s-a terminat construcția unei sere moderne, cu o suprafață de 75 m. p., din care 50 m. p. suprafață cultivabilă în sere suprapuse.

Un important sprijin la construirea serei l-au dat Fabrica de ciment „Victoria socialistă" care patronează școala, precum și comitetul de părinți. Elevii utemiști, organizați în brigăzi de muncă patriotică, au dat o contribuție de seamă la terminarea la timp a lucrărilor.

Cadrele didactice de specialitate și cercul tinerilor naturaliști au și planificat activitatea în seră și au început pregătirile pentru prima recoltă de roșii, castraveți și alte culturi în condiții de seră.

Împreună cu lotul experimental și terenul agricol de care dispune școala sera va contribui la o mai temeinică însușire de către elevi a metodelor agrotehnice înaintate și va asigura în cea mai mare parte cantitatea de legume și zarzavaturi necesare pentru cantina școlii.

In clișeu: **sera nou construită la Școala medie „Mihai Viteazul" din Turda.**

In sprijinul profesorilor de cunoștințe agricole

Cu scopul de a veni în sprijinul profesorilor care predau cunoștințele agricole, Secția de învățămînt și cultură a raionului Arad a inițiat o serie de instructaje menite să-i lămurească mai deplin pe aceștia asupra unor probleme concrete ale producției agricole și ale metodicii de predare a cunoștințelor agricole.

In cadrul primului instructaj, care a fost organizat cu ajutorul inginerilor agronomi de la gospodăria agricolă de stat din comuna Vladimirescu, profesorii au ascultat expuneri privind organizarea unităților agricole socialiste, unele probleme de agrotehnică, de zootehnie, de legumicultură, de mecanizare a agriculturii, expuneri privind organizarea parcelei experimentale în cadrul lotului școlar, organizarea lucrărilor practice pe timpul iernii etc.

Numeroasele experiențe care au însoțit expunerile, bogatul material didactic folosit, expoziția organizată în acest scop, ca și vizitele pe terenurile gospodăriei, care au urmat după fiecare expunere au contribuit la clarificarea profesorilor asupra multor probleme teoretice și practice legate de predarea cunoștințelor agricole.

Ce măsuri impun rezultatele primului trimestru

(Urmare din pag. 1)

practice se fac la întîmplare, fără să țină seamă de numărul de ore indicat de programe, lecțiile în ateliere sînt slabe și nedocumentate. La Școala de meserii și la Școala agricolă din Hălănceşti, raionul Pașcani, instruirea practică a elevilor este defectuos organizată.

La recenta sesiune a Consiliului superior al școlilor și la consfătuirea pe țară a diriginților s-a subliniat că mai sînt cadre didactice care continuă să-i supraîncarce pe elevi cu teme prea numeroase pentru acasă, ceea ce le răpește prea mult din timpul de pregătire a lecțiilor la alte discipline și pentru odihnă. Se întîlnesc și cazuri în care orarul este întocmit defectuos, fără respectarea cerințelor pedagogice, sau în care școlarii sînt supraîncărcați din cauza unor prea numeroase activități în afară de clasă sau a proastei organizări a acestora.

Nu întotdeauna lecțiile predate în învățămîntul seral sînt bine pregătite și organizate. Unii profesori nu țin seama de condițiile specifice ale școlii serale și nu folosesc experiența din producție a elevilor-muncitori. Recenta sesiune de examene a cursurilor fără frecvență a dovedit că nu peste tot acestea s-au bucurat de atenția cuvenită. S-au organizat prea puține consultații și alte forme de ajutorare pentru cei ce studiază fără frecvență și nu au fost atrași la consultații toți elevii înscriși.

Au continuat să se manifeste de asemenea lipsuri în munca educativă. Este vorba de nivelul ideologic-educativ scăzut al unor lecții și activități din afară de clasă, de conținutul sărac și caracterul formal al unor ore de dirigenție, de insuficienta legătură dintre școală, organizația U.T.M. și familie.

Toate aceste lipsuri exercită o influență negativă asupra pregătirii elevilor. Sînt școli ai căror elevi au un nivel nesatisfăcător de cunoștințe la diferite discipline, săvîrșesc confuzii și greșeli de ordin științific, au un vocabular sărac și slabe cunoștințe de ortografie și punctuație, elevi a căror pregătire politico-ideologică lasă de dorit. Din această cauză, în astfel de școli există un număr mare de elevi cu note mici sau mediocre. De pildă, la Școala medie nr. 5 din orașul Iași, în ultima lună a trimestrului, 56% din elevi aveau note slabe. Din cei 52 elevi ai clasei a XI-a de la această școală numai 29 aveau note de promovare.

Pe de altă parte, lipsurile existente în școli se datoresc și insuficientei munci de îndrumare și control pe care o desfășoară directorii școlilor respective sau unele secții de învățămînt și cultură. Unii directori se lasă copleșiți de problemele administrative și nu conduc procesul instructiv-educativ din școala lor, lăsîndu-l să se desfășoare „de la sine". Alteori se fac inspecții formale, trecîndu-se cu vederea, în cursul inspecțiilor, tocmai conținutul procesului instructiv-educativ, calitatea lecțiilor și a muncii educative.

Cunoscînd aceste lipsuri pe care le-a scos în lumină analiza rezultatelor obținute în primul trimestru, cadrele didactice, conducerile școlilor și organele de îndrumare și control vor putea să ia măsurile cele mai potrivite în vederea ridicării nivelului de pregătire al elevilor.

Cea mai mare atenție trebuie îndreptată asupra pregătirii lecțiilor de către fiecare învățător și profesor în parte și a ridicării nivelului ideologico-științific al conținutului acestora, asupra organizării judicioase a predării. Este necesar să se rezerve suficient timp pentru predarea propriu-zisă, pentru fixarea cunoștințelor și explicarea temelor date acasă, fără a se neglija verificarea cunoștințelor și notarea elevilor.

Buna pregătire și desfășurare a lecțiilor, legarea lor mai strînsă de viață trebuie împletite cu organizarea de meditații și consultații pentru elevii rămași în urmă sau cu note mici și îndeosebi a acelora ai căror părinți lucrează ambii în producție și nu se pot ocupa suficient de pregătirea lor. Are o deosebită importanță pregătirea fiilor de muncitori și țărani muncitori care vor absolvi clasa a VII-a, în vederea intrării lor în școala medie, cît și buna organizare a cursurilor pentru cei din clasele a X-a și a XI-a, în vederea pregătirii lor pentru intrarea în învățămîntul superior.

Îmbunătățirea pregătirii elevilor este legată și de lichidarea cauzelor care provoacă fenomene de supraîncărcare, în primul rînd prin evitarea temelor prea numeroase pentru acasă și prin judicioasa organizare a timpului elevilor în strînsă colaborare cu organizația U.T.M. și cu familia.

Se impun cu necesitate realizarea unei mai strînse legături între pregătirea teoretică și pregătirea practică a elevilor, ridicarea nivelului de predare a disciplinelor cu caracter practic, aplicativ și a lucrărilor în ateliere, o mai strînsă legătură între profesorii de la disciplinele teoretice și cele practice, antrenarea celor dintîi în studierea și cunoașterea bazelor producției. Din instruirea practică în producție a ucenicilor și elevilor din școlile profesionale, de meserii și agricole trebuie să se înlăture caracterul meșteșugăresc, asigurîndu-se elevilor documentarea tehnică necesară și o pregătire temeinică și completă.

Studierea cu atenție a documentelor Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. și a concluziilor rezultate în urma consfătuirii pe țară cu diriginții, generalizarea experiențelor bune din activitatea diriginților trebuie să ducă la îmbunătățirea muncii educative. Diriginții au datoria să antreneze pe toți ceilalți profesori în rezolvarea problemelor educative, să dea un conținut mai bogat, mai variat și mai eficace orelor de dirigenție, să colaboreze cît mai strîns cu organizațiile U.T.M., pentru evitarea paralelismului unor activități și să desfășoare cu părinții o muncă mai plină de conținut. Din preocupările lor nu trebuie să scape tratarea temelor cu conținut etic și patriotic, iar orientarea profesională a viitorilor absolvenți trebuie să constituie de pe acum una din problemele activității educative.

Sarcini deosebite revin profesorilor care lucrează în învățămîntul seral, pentru evitarea predării abstracte și a schematismului în predare, pentru combaterea abundenței de date și fapte neesențiale, pentru folosirea la lecții a experienței din producție a elevilor-muncitori. Aici trebuie să se pună mai mult accent pe tratarea individuală a fiecărui elev-muncitor și pe folosirea unor procedee variate, în funcție de nivelul acestora, să se realizeze lecții clare, accesibile, bazate pe folosirea materialului demonstrativ și să se insiste asupra fixării cunoștințelor atît ca etapă distinctă a lecției, cît și în cadrul celorlalte etape. Este necesar de asemenea să se acorde mai mult sprijin muncitorilor elevi pentru a-i învăța să folosească independent manualul, să se organizeze pentru ei consultații colective și individuale în ziua liberă din săptămînă și duminica. Ținînd seamă de nivelul foarte diferit de cunoștințe pe care le au tinerii ce se pregătesc acum să intre în clasa a VIII-a a învățămîntului seral, este necesar să se depună tot interesul pentru buna organizare și desfășurare a cursurilor de șase luni, care au început în aceste zile, să se intensifice colaborarea în acest scop cu conducerile întreprinderilor și cu organizațiile U.T.M. din cadrul acestora.

In același timp cadrele didactice trebuie să lupte pentru menținerea în școală a tuturor elevilor înscriși, să lichideze pe cît posibil pierderile de elevi și să asigure frecventarea regulată a cursurilor de către aceștia, în așa fel ca ei să-și poată însuși cunoștințele prevăzute de programe și să promoveze clasa.

In trimestrele care urmează trebuie să se intensifice și să se îmbunătățească mult calitatea muncii de îndrumare și control, atît din partea directorilor de școli, cît și a secțiilor de învățămînt și cultură, punîndu-se un accent deosebit pe desfășurarea procesului de învățămînt, pe calitatea predării, pe nivelul cunoștințelor elevilor.

Plecînd de la rezultatele primului trimestru, fiecare colectiv didactic trebuie să tragă serioase concluzii practice pentru activitatea de viitor. Este o datorie patriotică pentru fiecare învățător și profesor, pentru fiecare director de școală de a manifesta o exigență sporită față de munca sa proprie și de a lupta pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe teoretice și deprinderi de muncă, de a-și îndeplini cu cinste sarcina încredințată de partid și guvern pentru educarea comunistă a generațiilor tinere.

Cunoaşterea bazelor producţiei – sarcină de seamă a cadrelor didactice

Legarea strînsă a învăţămîntului de producţie, de viaţă, impune cu necesitate cunoaşterea de către profesori a bazelor producţiei industriale şi agricole, pentru ca ei să poată fundamenta explicarea fiecărui principiu, a fiecărei legi ştiinţifice pe exemple concrete din practică. Numai astfel pregătirea pe care o vor da elevilor, în cadrul tuturor disciplinelor de învăţămînt, va fi cu adevărat bazată pe munca concretă desfăşurată pentru producerea bunurilor materiale, îi va ajuta pe elevi ca, atunci cînd se vor include şi ei în această muncă, să poată aplica cu folos cunoştinţele dobîndite în şcoală.

In scopul de a cunoaşte părerile unor cadre din învăţămînt cu privire la această problemă şi la căile de rezolvare a ei, redacţia s-a adresat unor profesori, precum şi unor inspectori şi unor lucrători ai institutelor de perfecţionare.

Relatăm mai jos părerile acestora.

Tov. C. Drăgulescu, directorul I.P.C.D.-Bucureşti: Problema cunoaşterii de către învăţători şi profesori a bazelor producţiei industriale şi agricole a preocupat institutul nostru încă din anii trecuţi. Această preocupare a fost determinată de orientarea însăşi a întregului nostru învăţămînt spre producţie.

Adesea, cu prilejul asistării la ore, ne-am dat seama că, necunoscînd problemele producţiei, o serie de profesori nu făceau suficient apel în lecţiile lor la aspectele concrete din practică, iar atunci cînd însoţeau grupe de elevi în producţie se mărgineau la rolul de supraveghetori fără a putea să dea explicaţii mai aprofundate elevilor cu privire la aplicarea diferitelor legi şi principii ştiinţifice şi să participe alături de ei la lucrările practice.

Sarcina pusă în faţa şcolii de a realiza o cît mai strînsă îmbinare între învăţătură şi munca productivă cere din partea tuturor învăţătorilor şi profesorilor să cunoască bazele producţiei industriale sau agricole şi îndeosebi ale acelor ramuri care se dezvoltă în localitatea sau regiunea în care se află şcoala şi unde vor merge să lucreze cei mai mulţi dintre elevi după absolvire. Ţinînd seama de această cerinţă în programele cursurilor de perfecţionare din 1959 au fost introduse activităţi în producţie, după specificul fiecărei specialităţi, punîndu-se mai mult accent pe aceste lucrări îndeosebi la disciplinele care au o legătură mai directă cu producţia. S-au organizat numeroase vizite în întreprinderi, iar profesorii incluşi la cursuri au lucrat uneori direct în producţie. Astfel, profesorii de fizică au lucrat la Fabrica de aparataje electrice, cei de chimie la Fabrica de mase plastice cei de ştiinţe naturale, de geografie şi directorii şcolilor de 7 ani de la sate pe terenurile Institutului agronomic şi ale gospodăriei agricole colective „1 Mai".

De asemenea institutul s-a preocupat ca la cursurile de perfecţionare organizate pe regiuni pentru învăţători să se desfăşoare activităţi în producţia agricolă.

Am căutat să-i îndrumăm şi pe profesorii de literatură, istorie şi limbi străine spre legarea mai strînsă a muncii lor de viaţa social-culturală a ţării. In acest scop am organizat pentru ei activităţi practice într-o serie de instituţii culturale (biblioteci, muzee etc.).

Ne-am dat seama că şi profesorii care predau cunoştinţele industriale sau agricole şi lucrările practice au nevoie de îndrumare pentru a organiza lecţiile lor în condiţii cît mai apropiate de producţie, de a colabora cît mai strîns cu profesorii de fizică, chimie, ştiinţe naturale, matematică pentru fundamentarea teoretică a activităţilor practice. A fost organizat astfel un curs de perfecţionare pentru profesorii-maiştri din şcolile de cultură generală şi s-a prevăzut în continuare organizarea a încă două cursuri de perfecţionare pentru profesorii de cunoştinţe industriale şi agricole. Ne-am propus să organizăm în regiuni, împreună cu secţiile de învăţămînt şi cultură, centre metodice pentru îmbunătăţirea predării cunoştinţelor industriale şi agricole.

Aceste măsuri constituie însă numai un început. Studierea bazelor producţiei industriale şi agricole trebuie să devină o acţiune de masă în rîndurile cadrelor didactice şi să se realizeze prin mijloace variate lecţii şi demonstraţii practice, excursii şi vizite în întreprinderi etc.

Dezvoltarea preocupărilor cadrelor didactice pentru studierea problemelor producţiei şi pentru desfăşurarea unor activităţi practice în producţie în legătură cu specialitatea lor va contribui la legarea lor mai strînsă de viaţa întreprinderilor, la propria lor perfecţionare profesională, la creşterea valorii educative a exemplului pe care-l vor da elevilor.

●

Tov. Samson Cozonac, profesor de fizică şi chimie la Şcoala medie „Emil Racoviţă" din Cluj: Deoarece deocamdată nu avem un sistem organizat de pregătire a profesorilor în ceea ce priveşte bazele producţiei, fiecare în parte caută să găsească metodele cele mai potrivite pentru a se pune la curent cu acele chestiuni la a căror cunoaştere îl obligă propria sa muncă. Eu, de exemplu, vizitez deseori cu elevii mei întreprinderile, dar pentru ca aceste vizite să-şi atingă scopul trebuie să fiu eu în primul rînd edificat asupra tuturor problemelor cu care elevii pot veni în contact în timpul acestor vizite. De aceea, înainte de a-i conduce pe elevi în vreo întreprindere, obişnuiesc să mă documentez asupra a tot ceea ce vor avea de observat acolo. Recent am făcut o excursie la „Tehnofrig" pentru a urmări problema transformărilor de energie. Cu cîteva zile înainte am trecut singur prin diferitele secţii ale acestei întreprinderi am stat de vorbă cu muncitori, ingineri, cu maiştri, am studiat diferite maşini şi mi-am luat note. Abia atunci cînd am socotit că sînt deplin edificat asupra celor pe care va trebui să le spun şi să le arăt elevilor am trecut la efectuarea vizitei cu clasa.

Relatînd aceste amănunte din activitatea mea, am vrut să atrag atenţia asupra însemnătăţii pe care o are documentarea practică. Profesorul trebuie să se pregătească pentru lecţii nu numai din cărţi. Uzina, întreprinderea constituie pentru el un izvor de documentare bogat de care nu se poate lipsi.

Ţin să mai adaug aici că felul cum sînt concepute manualele de fizică şi chimie are o mare însemnătate pentru orientarea elevilor în problemele muncii practice. Ar trebui ca aceste manuale să conţină mai multe referiri şi mai multe exemple luate din producţie.

●

Tov. Alexandru Dumitrache, inspector metodist la secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Medgidia, reg. Constanţa: Nu de mult a avut loc la Constanţa o consfătuire cu directorii şcolilor din regiune. Printre problemele discutate la această consfătuire un loc important l-a ocupat şi cunoaşterea de către profesori a bazelor producţiei agricole. Un director a propus să se organizeze într-o gospodărie de stat un curs de iniţiere în problemele producţiei agricole. Socotesc că a fost o propunere foarte bine venită. Organizarea unui astfel de curs ar constitui un ajutor preţios pentru profesorii care predau cunoştinţele agricole şi ştiinţele naturale.

Cursul ar putea să cuprindă un ciclu de lecţii care să fie predate de un colectiv de ingineri calificaţi în diferite ramuri ale producţiei agricole — cerealieră, pomicolă, viticolă etc. Ar fi bine ca un astfel de curs să aibă loc într-o gospodărie de stat care cuprinde mai multe ramuri ale producţiei agricole. Paralel cu lecţiile teoretice ţinute de ingineri, profesorii vor avea posibilitatea să facă pe ogoarele gospodăriei şi diferite experimentări practice. Consider că ar fi nimerit ca acest curs să se desfăşoare în două etape. O primă etapă ar avea loc în timpul vacanţei de primăvară, iar cea de a doua în perioada vacanţei de vară. Am indicat aceste perioade pentru că în cadrul lor se efectuează mai multe lucrări cu caracter agricol.

●

Tov. ing. Ion Căpitănescu, lector: In colectivul catedrei de matematică-fizică de la Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice din Bucureşti, colectiv din care fac parte specialişti pentru predarea cunoştinţelor industriale şi agricole şi a studiului maşinilor cu aplicaţii practice, am discutat de multe ori ce anume ar trebui să cunoască profesorii pentru a fi cît mai în măsură să transmită la rîndul lor elevilor cunoştinţe strîns legate de practică. Considerăm că acest lucru priveşte în mod deosebit pe profesorii de fizică, chimie, ştiinţe naturale, matematică şi desen, nu numai pe cei care predau cunoştinţele industriale şi agricole. Credem că profesorii de fizică, de exemplu, ar trebui să aibă în special cunoştinţe despre studiul maşinilor şi organe de maşini, pe cînd pentru cei de desen ar fi suficiente cunoştinţele despre organe de maşini. Profesorii trebuie să cunoască însă şi modul de utilizare a maşinilor în producţie şi unele caracteristici principale ale acestora.

Nici ceilalţi profesori nu pot să rămînă străini de problemele producţiei. In cadrul oricărei lecţii, fie ea chiar şi de literatură sau istorie, se pot întîlni referiri la unele aspecte sau fenomene din producţie. Pentru ca să poată da elevilor explicaţii corecte asupra acestora, profesorii trebuie să aibă cunoştinţe despre producţie, despre organizarea ei şi despre utilajele folosite. Numai cunoscînd problemele producţiei vor putea profesorii de geografie, sau cei de economie politică, de exemplu, să-şi ilustreze lecţiile cu date din practică.

Studierea bazelor producţiei industriale şi agricole de către cadrele didactice se poate realiza prin numeroase căi. Astfel, s-ar putea organiza în acest scop instructaje pe regiuni sau raioane. De asemenea, în şcolile mai mari s-ar putea constitui cercuri de studiere a problemelor producţiei, fie de sine stătătoare, fie în cadrul cercurilor pedagogice. La activitatea acestor cercuri ar trebui să fie atrase şi cadrele didactice de la şcolile din jur. Credem că cel mai indicat ar fi ca aceste probleme să fie studiate în cercurile pedagogice, ceea ce ar permite ca studiul să fie mai strîns legat de specificul fiecărei specialităţi. Aici s-ar putea prezenta expuneri şi conferinţe ţinute de specialişti din producţie sau de profesorii de cunoştinţe industriale sau agricole s-ar putea organiza vizite şi demonstraţii în întreprinderi.

In acelaşi timp socotim necesar ca în instituţiile de învăţămînt care pregătesc cadre didactice să se pună un accent mai mare pe activitatea în producţie. Spun aceasta pentru că nu rareori s-au văzut cazuri de absolvenţi intraţi în învăţămînt care puteau să trateze foarte bine o problemă tehnică din punct de vedere teoretic, dar nu reuşeau să realizeze un circuit electric, să instaleze o sonerie, să explice în mod concret construcţia unui aparat de radio sau să conducă tractorul sau automobilul.

Ar trebui să fie revăzute din acest punct de vedere şi unele modele de material didactic difuzate în şcoli, în special aparatele de fizică şi machetele de maşini. In multe cazuri Intreprinderea de material didactic execută modele de maşini şi aparate care nu seamănă deloc cu cele din producţie. Este necesar ca aici să fie respectat cel puţin aspectul exterior al maşinilor şi aparatelor reprezentate şi să se indice caracteristicile pe care le au acestea în producţie.

●

Tov. Arcadie Santo, lector de fizică şi chimie la I.P.C.D. Cluj.

Am putea spune că în oraşul nostru există şi în momentul de faţă o anumită preocupare pentru familiarizarea profesorilor cu problemele producţiei. Insăşi munca la catedră îi obligă pe profesori să găsească anumite căi de cunoaştere a bazelor producţiei. Nu de mult, bunăoară, cercul pedagogic de fizică şi chimie a organizat o vizită la întreprinderile chimice din Turda. Rezultatele vizitei s-au oglindit în lecţiile ţinute de profesori în zilele următoare. In special la chimie la capitolul „Halogeni", profesorii au folosit pe larg cunoştinţele despre producţie acumulate în timpul acestei vizite.

Această preocupare nu are însă deocamdată un caracter temeinic şi sistematic. Chiar excursia la care m-am referit a fost o acţiune izolată, oarecum întîmplătoare. Pe lîngă aceasta ea nu a durat decît o singură zi — şi materialul acumulat într-o singură zi este, fără îndoială, redus.

Ar trebui să se acorde mai multă atenţie organizării vizitelor pe care le fac profesorii în producţie. Ele pot să se desfăşoare după un anumit program, să aibă loc mai des, să se axeze pe anumite teme legate de lecţiile pe care profesorii urmează să le predea elevilor şi să aibă o durată care să îngăduie cunoaşterea mai aprofundată a aspectelor cercetate.

●

Tov. Ion Erfulescu, inspector metodist la secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Curtea de Argeş, regiunea Piteşti: In regiunea noastră există o anumită experienţă în ceea ce priveşte familiarizarea profesorilor cu problemele producţiei agricole. Spre sfîrşitul vacanţei de vară din anul trecut s-a organizat la gospodăria agricolă de stat din comuna Ştefăneşti un curs de perfecţionare a profesorilor care predau cunoştinţele agricole şi ştiinţele naturale. Cursul a dat unele rezultate foarte bune. El a fost însă destul de scurt (nu a durat decît 10 zile) şi a cuprins un număr prea mic de cadre didactice. A existat în cadrul cursului şi o anumită tendinţă spre teoretizări, neglijîndu-se uneori faptul că profesorii veniseră aici ca să se documenteze în special asupra problemelor muncii practice.

Cred că astfel de cursuri ar trebui să fie îmbunătăţite şi extinse. Ele ar trebui să cuprindă cît mai mulţi profesori şi să acorde bineînţeles mai multă atenţie practicii decît teoretizărilor.

●

Tov. Ghiţă Dumitru, inspector metodist la secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Rîmnicu Vîlcea: Dezbătînd în cadrul secţiei de învăţămînt problema studierii de către profesori a bazelor producţiei industriale şi modalităţile practice prin care s-ar putea rezolva această problemă, mulţi tovarăşi, avînd în vedere posibilităţile locale existente la noi, au socotit că s-ar putea organiza cu profesorii de fizică şi chimie un instructaj de 12—15 zile. Acest instructaj ar urma să se desfăşoare în diferite întreprinderi industriale din raion. De pildă, s-ar putea lucra 4—5 zile la Fabrica de pielărie „11 Iunie", unde profesorii de chimie pot cunoaşte tehnica tăbăcăriei, iar profesorii de fizică pot studia strungul şi maşinile pentru prelucrat pielea. Alte 4—5 zile ar putea să fie rezervate studierii procesului de producţie în uzina de sodă de la Govora, unde profesorii şi-ar putea însuşi noţiuni de tehnologie chimică, ar putea cunoaşte aparate moderne de măsură şi cotrol şi ar avea posibilitatea să studieze diverse tipuri de maşini de forţă. In 3 sau 4 zile ar putea fi vizitate Fabrica de placaj I.P.R.O.F.I.L., fabrica de sucuri din Riureni, precum şi atelierele de reparaţii auto I.R.T.A.. La acest instructaj, la care ar participa profesori de fizică şi chimie şi eventual profesori-maiştri din întregul raion, s-ar putea dezbate pe larg numeroase probleme de producţie care le-ar fi de un real folos pedagogilor în predare.

●

Tov. ing. Manole Gavriş, profesor de studiul maşinilor la Şcoala medie nr. 2 din Cluj: Cred că s-ar putea organiza un sistem de cursuri serale în care profesorii să-şi însuşească un minimum de cunoştinţe tehnice despre structura materialelor industriale, despre procesul de fabricare a acestor materiale în siderurgie, metalurgie şi în sectorul laminării. In cadrul aceloraşi cursuri li s-ar putea preda acestor profesori elemente despre sculele prelucrătoare în metalurgie şi în sectorul laminării, precum şi noţiuni despre maşinile-unelte prelucrătoare, despre rezistenţa materialelor, despre organele de maşini, despre organizarea întreprinderilor industriale etc. In timpul acestor cursuri, s-ar putea organiza excursii în diferite centre industriale. Aceste excursii ar constitui o completare a cunoştinţelor teoretice acumulate de profesori. Pentru ca astfel de excursii să fie rodnice e bine ca după ele să urmeze discuţii ample pe bază de referate.

O altă cale prin care profesorii pot să-şi îmbogăţească bagajul de cunoştinţe privind bazele producţiei este şi aceea a cercurilor ştiinţifice, în care s-ar putea aborda teme mai apropiate de problemele producţiei.

Concluzii

Părerile exprimate mai sus dovedesc că învăţătorii şi profesorii se conving tot mai mult de necesitatea imperioasă ca fiecare pedagog să cunoască problemele producţiei, în special ale celei din regiunea în care se află şcoala. Faptul că pedagogii sînt preocupaţi de găsirea căilor prin care să realizeze o tot mai strînsă legătură a şcolii cu producţia dovedeşte că ei simt răspunderea ce le revine şi lor în rezolvarea problemelor mari, actuale ale învăţămîntului.

Poporul nostru a încredinţat şcolii sarcina de a pregăti tineretul pentru viaţă, iar partidul şi guvernul îndrumează în permanenţă şcoala ca această pregătire să se realizeze într-o strînsă legătură cu producţia. Mulţi dintre absolvenţii şcolilor de cultură generală se îndreaptă, după terminarea şcolii, direct spre producţia industrială sau agricolă. De aceea, încă de pe băncile şcolii ei trebuie învăţaţi să aplice în practică cunoştinţele teoretice dobîndite, să li se dezvolte pasiunea pentru tehnică şi spiritul de inventivitate. Pentru ca profesorii să-şi poată îndeplini cu cinste acest rol este necesar — după cum se arată şi în propunerile de mai sus — ca ei înşişi să fie buni cunoscători ai problemelor producţiei, să ştie să mînuiască cele mai răspîndite unelte şi maşini. Pe lîngă faptul că aceasta permite profesorului să lege mai strîns cunoştinţele teoretice de practică, constituie pentru elevii săi şi un exemplu educativ.

In cuvîntul lor, cei consultaţi au făcut propuneri interesante privind căile de studiere a bazelor producţiei. Remarcăm propunerile ca acest lucru să se realizeze prin organizarea în şcoli a unor cercuri care să studieze diferite laturi ale activităţii întreprinderilor, punîndu-se accent pe vizite şi demonstraţii în întreprinderi, convorbiri cu muncitori, tehnicieni şi ingineri, expuneri din partea unor specialişti etc. Aprofundarea problemelor producţiei se va putea realiza de asemenea prin cercurile pedagogice, acestea fiind în măsură să trateze mai concret legătura fiecărei specialităţi cu producţia. Aceasta nu exclude preocuparea fiecărui învăţător sau profesor de a se documenta individual în privinţa bazelor producţiei, prin studierea unor materiale, prin vizite în întreprinderi etc.

Mergînd pe această linie, preocupîndu-se continuu să găsească mijloace şi căi noi pentru cunoaşterea bazelor producţiei industriale şi agricole, cadrele didactice vor reuşi să dea elevilor lor o pregătire multilaterală tot mai ridicată, mai legată de viaţă, să ridice nivelul general al procesului instructiv-educativ.

IN SPRIJINUL PREDĂRII CALCULULUI DIFERENȚIAL ȘI INTEGRAL LA CLASA A XI-A

Despre derivate (I)

În acest articol prezentăm în mod schematic noțiunea de derivată și proprietățile sale, pentru a veni în ajutorul profesorilor care vor preda derivata înainte de apariția manualului. Exercițiile necesare se pot alege din orice carte sau culegere de probleme de analiză matematică.

Tangenta la o curbă. Fie o funcție f definită pe un interval I și C graficul său. Fie $M_0(x_0, f(x_0))$ și $M(x, f(x))$ două puncte de pe grafic. Coeficientul unghiular al secantei MM_0 este $tg\alpha = \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$.

Dacă $M'(x', f(x'))$ este alt punct de pe grafic, coeficientul unghiular al secantei $M'M_0$ este $tg\alpha' = \frac{f(x') - f(x_0)}{x' - x_0}$. Unghiul α format de dreapta MM_0 cu axa Ox depinde de punctul x aparținînd intervalului I ales. Ce se întîmplă dacă alegem punctul x din ce în ce mai aproape de x_0? Unghiul α se apropie și el din ce în ce mai mult de o valoare α_0, adică secanta se apropie, ca poziție, din ce în ce mai mult de o poziție limitată M_0T. Sîntem astfel conduși să cercetăm limita $\lim_{x \to x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$. Dacă această limită există, ea este coeficientul unghiular al unei drepte M_0T care este, *prin definiție*, tangentă la curba C în punctul M_0.

Definiția derivatei. Și alte exemple, din fizică, ne impun studiul limitei raportului $\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$ în punctul x_0.

Fie f o funcție definită pe un interval I și x_0 aparținînd acestui interval. Pentru fiecare punct $x \neq x_0$ din I să considerăm raportul $R(x) = \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$; $R(x)$ este o funcție definită pe $I - \{x_0\}$.

Se spune că funcția f este derivabilă în punctul x_0, dacă există $\lim_{x \to x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$ *și este finită. Limita însăși se numește derivata funcției f în punctul x_0 și se notează $f'(x_0)$.*

Se spune că funcția f este derivabilă pe intervalul I dacă este derivabilă în fiecare punct din I.

Diferența $x - x_0$ se numește *creșterea argumentului* de la x_0 la x, iar $f(x) - f(x_0)$ se numește *creșterea funcției*, corespunzătoare creșterii $x - x_0$ a argumentului. Derivata $f'(x_0)$ este deci limita raportului dintre creșterea funcției și creșterea argumentului cînd *creșeterea argumentului* tinde către zero.

Dacă există derivata $f'(x_0)$ graficul funcției admite tangenta în punctul $(x_0, f(x_0))$. Coeficientul unghiular al tangentei este $f'(x_0)$

Dacă f este derivabilă pe I și dacă facem să corespundă fiecărui punct x ce aparține lui I numărul $f'(x)$, se obține o nouă funcție $x \to f'(x)$ definită pe I, care se notează f' și care se numește funcția derivată a lui f, sau, mai simplu, *derivata* funcției f.

Trebuie făcută deosebire între *derivata funcției f în punctul x*, care este *un număr* $f'(x)$, și *derivata funcției f*, care este o *funcție* f'.

Exemple. Aplicînd definiția derivatei, constatăm că funcțiile $f(x) \equiv c$, $f(x) = x$, $f(x) = \sin x$, $f(x) = \cos x$, definite pe R, sînt derivabile pe tot domeniul lor de definiție. Calculăm derivatele respective. Folosim notațiile: $c' = 0$, $x' = 1$, $(\sin x)' = \cos x$, $(\cos x)' = \sin x$. Trebuie observat că c' nu înseamnă derivata numărului c, ci a funcției constante identic egală cu c. De altfel, noțiunea de derivată se referă *numai la funcții*. De asemenea, x' nu înseamnă derivata variabilei independente, ci a funcției identice.

Exerciții. Folosind definiția derivatei, să se stabilească dacă următoarele funcții sînt derivabile în punctul indicat și, cînd este cazul, să se calculeze derivata: $f(x) = 2x^2 - x + 3$ în $x = 1$; $f(x) = \sqrt{x}$ în $x = 1$; $f(x) = tg2x$ în $x = 0$; $f(x) = \begin{cases} x^2 \text{ pentru } -1 \leqslant x \leqslant 1 \\ 2x - 2 \text{ pentru } 1 < x < 2 \end{cases}$ în $x = 1$; $f(x) = \begin{cases} x \sin \frac{1}{x} \text{ pentru } x \neq 0 \\ 0 \text{ pentru } x = 0 \end{cases}$ în $x = 0$

Să se determine α astfel ca tangenta la graficul funcției $f(x) = \alpha x^2 + \alpha x - 3$ în punctul $[2, f(2)]$ să fie paralelă cu prima bisectoare. Să se determine α astfel ca tangenta la graficul funcției $f(x) = \frac{}{x^2}$ să formeze cu direcția pozitivă a axei Ox un unghi de 60°.

Este posibil ca raportul $R(x)$ să nu aibă limită în x_0 (deci ca f să nu fie derivabilă în x_0), dar să aibă limită la stînga finită, notată $l_s(x_0)$ și limita la dreapta finită, notată $l_d(x_0)$. Aceste limite laterale se numesc respectiv *derivata la stînga* și *derivata la dreapta* a funcției f în punctul x_0. În acest caz există o semidreaptă tangentă la grafic în $(x_0, f(x_0))$ cu coeficientul unghiular $l_s(x_0)$, numită *semitangentă la stînga* și, de asemenea, o *semitangentă la dreapta*. Asemenea puncte $(x_0, f(x_0))$ în care există semitangente laterale care nu sînt în prelungire se numesc *puncte unghiulare* ale graficului. De exemplu, funcția $f(x) = |x|$ definită pe R nu este derivabilă în punctul 0, dar are în acest punct derivată la stînga egală cu -1 și derivată la dreapta egală cu 1.

Dacă $I = [a, b]$, în punctul a definiția derivatei la dreapta este echivalentă cu definiția derivatei, iar în punctul b definiția derivatei la stînga este echivalentă și ea cu definiția derivatei.

Dacă însă $a < x_0 < b$, cele trei definiții de derivate sînt distincte. Din proprietățile limitelor laterale se deduce că f are derivata în x_0 dacă și numai dacă are derivate laterale *egale* în x_0; în acest caz $f'(x_0)$ este egală cu valoarea comună a derivatelor laterale.

Este posibil ca raportul dintre $R(x)$ să aibă în x_0 limite laterale infinite. În acest caz graficul funcției are în punctul $(x_0, f(x_0))$ semitangente laterale paralele cu Oy.

Dacă limitele laterale sînt diferite, cele două semitangente sînt suprapuse, iar $(x_0, f(x_0))$ se numește *punct de întoarcere* al graficului. Exemplu: $f(x) = \sqrt{|x|}$ raportul $R(x)$ are în punctul 0 limita la stînga $-\infty$ și limita la dreapta $+\infty$.

Dacă limitele laterale sînt ambele $-\infty$ sau ambele $+\infty$, atunci raportul $R(x)$ are în x_0 limita $-\infty$, respectiv $+\infty$. În acest caz funcția *nu* este derivabilă, totuși limita $-\infty$ sau $+\infty$ a raportului $R(x)$ în x_0 se numește încă derivata lui f în x_0. Cele două semitangente laterale sînt în prelungire, deci graficul are în punctul $(x_0, f(x_0))$ tangentă paralelă cu Oy, tangentă care traversează graficul. Un asemenea punct al graficului se numește *punct de inflexiune*.

Exemplu: $f(x) = \sqrt{x}$ dacă $x \geqslant 0$ și $f(x) = -\sqrt{-x}$ dacă $x \leqslant 0$; avem $f'(0) = +\infty$.

Continuitatea funcției derivabile. Orice funcție derivabilă într-un punct este continuă în acest punct.

Fie f definită pe I și derivabilă în x_0 aparținînd lui I; pentru $x \neq x_0$ din I avem $f(x) = f(x_0) + \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \cdot (x - x_0)$. Se deduce ușor că $\lim_{x \to x_0} f(x) = f(x_0)$. Deci f este continuă în x_0.

Există însă funcții continue care nu sînt derivabile. De exemplu, $f(x) = |x|$ este continuă în punctul 0, dar nu este derivabilă în acest punct.

Operații cu funcții derivabile. Dacă f și g sînt două funcții derivabile pe un interval I, atunci:

1. *$f + g$ este derivabilă pe I și $(f + g)' = f' + g'$*
2. *$f.g$ este derivabilă pe I și $(f.g)' = f'g + f.g'$*
3. *$c.f$ este derivabilă pe I și $(c.f)' = c.f'$ (c fiind un număr)*
4. *$\frac{f}{g}$ este derivabilă în punctele din I în care este definită (în care nu se anulează numitorul) și* $\left(\frac{f}{g}\right)' = \frac{f'g - f.g'}{g^2}$.

Pentru demonstrație, se notează cu h funcția $f + g$ sau $f.g$ etc., pentru care se face demonstrația; se alege un punct arbitrar x_0 aparținînd lui I și se scrie raportul $R(x) = \frac{h(x) - h(x_0)}{x - x_0}$. Se arată că $R(x)$ are limita în x_0, și că deci h este derivabilă în x_0. Se calculează apoi, folosind regulile aplicate la limite, derivata $h'(x_0)$. Deoarece x_0 a fost ales arbitrar în I, demonstrația este adevărată pentru orice x aparținînd lui I. La produsul $f.g$ se scade și se adaugă la numărătorul lui $R(x)$, $f(x_0).g(x)$. Se ține seama de faptul că g fiind derivabilă în x_0 este continuă în x_0, și că, deci, $\lim_{x \to x_0} g(x) = g(x_0)$. La cîtul $\frac{f}{g}$ se scade și se adaugă la numărător $f(x_0).g(x_0)$, iar la numitor se observă că $\lim_{x \to x_0} g(x) = g(x_0) \neq 0$.

Pentru $c = -1$ din continuitatea funcțiilor derivabile se deduce că $-f$ este derivabilă pe I și $(-f)' = -f'$; că $f - g$ este derivabilă pe I și $(f - g)' = f' - g'$. Din aproape în aproape se arată că suma mai multor funcții $f_1 \ldots f_n$ derivabile pe I este de asemenea derivabilă pe I și $(f_1 + \ldots + f_n)' = f_1' + \ldots + f_n'$. Produsul a n funcții derivabile pe I este de asemenea o funcție derivabilă pe I și derivata produsului este egală cu suma tuturor produselor ce se pot forma cu cele n funcții, derivînd pe una dintre ele și lăsînd pe celelalte nederivate. (Se efectuează demonstrația pentru trei funcții). În particular, luînd cele n funcții egale cu f, se obține $(f^n)' = nf^{n-1}$.

Exemple: $(x^n)' = nx^{n-1}$; $(cx^n)' = cnx^{n-1}$; un polinom este o funcție derivabilă *ca sumă* de funcții derivabile; o funcție rațională este derivabilă în punctele în care este definită (în care nu se anulează numitorul) ca raport de polinoame; $tg\,x$ și $ctg\,x$ sînt derivabile în punctele în care sînt definite; $(x^{-n})' = -nx^{-n-1}$, n natural.

N. DINCULEANU
E. RADU

INSTRUCTAJ PENTRU INSPECTORI

La I.P.C.D. — București, ca și la celelalte institute de perfecționare din țară, a început seria instructajelor de cîte 10 zile cu șefii secțiilor de învățămînt și cultură regionale și raionale și cu inspectorii metodiști pentru aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri nr. 1059/1959 cu privire la instituirea gradelor didactice.

Instructajul cuprinde un program de conferințe și consultații privitoare la pregătirea și efectuarea inspecției speciale pentru obținerea gradelor. Astfel, vor fi dezbătute probleme ca: sarcinile trasate de partid pentru continua dezvoltare a învățămîntului, importanța Hotărîrii nr. 1059/1959, importanța învățămîntului ideologic pentru perfecționarea cadrelor didactice, metode și procedee folosite în cadrul inspecției speciale pentru cercetarea rezultatelor obținute de învățători și profesori în activitatea la clasă, ca diriginți, în activitatea metodică, în munca științifică, în activitatea social-culturală etc. In a doua parte a instructajului se vor efectua, în mod experimental, inspecții speciale pentru gradul definitiv și gradul al II-lea la cadre didactice de diferite specialități din Capitală.

In felul acesta, inspectorii secțiilor de învățămînt și cultură vor învăța cum să pregătească și să desfășoare inspecțiile speciale, ca documentele încheiate de ei să oglindească în chip cît mai obiectiv munca și rezultatele dobîndite de cadrele didactice pentru instruirea și educarea tineretului, pentru dezvoltarea învățămîntului și culturii socialiste, contribuția lor efectivă la opera de construire a socialismului în patria noastră.

CĂI DE ÎNSUȘIRE A DEPRINDERILOR PRACTICE

EXPUNEREA

În procesul de instruire practică a elevilor, atît pentru a le transmite cunoștințe cît și pentru a-i ajuta să-și formeze o serie de deprinderi de muncă, folosim adesea metoda expunerii.

Profesorii-maiștri folosesc expuneri care au ca obiect fie prezentarea unui material nou, fie lămurirea unui procedeu de muncă pe parcursul desfășurării unor lucrări practice în atelier.

Expunerea orală a profesorului-maistru avînd ca obiect materialul nou este folosită de obicei în instructajul introductiv, la începutul studierii unei teme noi, a unei subteme sau a unui capitol din programa de lucrări practice. Așa, de exemplu, la începutul studierii temei „Mașini de frezat" la clasa a IX-a, folosesc expunerea pentru instructajul introductiv. În cadrul ei descriu principalele organe ale mașinii de frezat și sculele utilizate în procesul frezării și dau lămuriri asupra tehnicii securității muncii în timpul lucrului la mașina de frezat. Desigur, expunerea dă rezultate mult mai bune dacă este însoțită de demonstrație. De aceea, în timpul expunerii la care m-am referit le arăt practic elevilor care sînt caracteristicile organelor mașinii de frezat și care sînt sculele utilizate în timpul frezării.

La începutul lecțiilor următoare, consacrate manevrării mașinii de frezat (vor fi cel puțin trei asemenea lecții a cîte trei ore fiecare), folosesc din nou expunerea pentru a le indica elevilor sarcinile ce le revin în cadrul lecției respective și a le arăta cum să realizeze aceste sarcini: de exemplu, cum să fixeze în frezâ o bară rotundă din care se prelucrează un patrat, cum să prelucreze o roată dințată etc.

Dar expunerea se folosește de multe ori și atunci cînd îi pregătim pe elevi pentru efectuarea unei excursii într-o întreprindere. În cadrul unei astfel de expuneri caut să le prezint elevilor specificul întreprinderii, al secțiilor acesteia, îi informez asupra procesului tehnologic, asupra utilajului cu care se realizează acesta, asupra importanței pe care o are întreprinderea respectivă în economia țării. Totodată le arăt și în ce constă tehnica securității muncii în fiecare din secțiile întreprinderii. Așa, de pildă, am organizat cu elevii, la începutul anului școlar, o excursie la întreprinderea „Ascensorul" unde urma să începem lucrările practice în producție. Excursia era menită să-i familiarizeze înainte de a trece la lucrările practice propriu-zise cu activitatea principalelor secții ale întreprinderii. Folosind expunerea i-am informat pe elevi asupra procesului tehnologic din secțiile și atelierele în care ei urmau să lucreze prin rotație. Le-am vorbit în cadrul acestei expuneri despre atelierele de lăcătușărie, de sudură, de prelucrare a metalelor prin așchiere, insistînd asupra mașinilor-unelte întîlnite aici, asupra importanței lor în prelucrarea metalelor.

Durata expunerii variază în funcție de conținutul temei și de pregătirea elevilor. Astfel, expunerea privitoare la executarea exercițiilor practice — bunăoară, a exercițiilor de filetare manuală — poate să dureze 10—15 minute, în timp ce expunerea asupra mașinii de frezat, strungului paralel, mașinii de rabotat transversal, care este urmată de o perioadă de activitate practică complexă (manevrarea diferitelor părți ale acestor mașini, a sculelor utilizate în procesul frezării, strunjirii etc.) va dura 25—30 minute. Expunerea va dura mai puțin — respectiv 5—10 minute — atunci cînd o folosim pe parcursul desfășurării unei lecții de exerciții practice. Se întîmplă, de exemplu, ca în cadrul operației de pilire să constatăm că mai mulți elevi fac aceeași greșeală în mînuirea pilei, în prinderea piesei de pilit în menghină etc. Atunci sîntem nevoiți ca, îmbinînd expunerea cu explicația și demonstrația, să prezentăm din nou efectuarea corectă a operației de pilire, de prindere corectă a piesei de pilit în menghină etc.

Expunerea trebuie să fie precisă, clară și pe înțelesul elevilor. Ea trebuie fundamentată din punct de vedere științific, luîndu-se în seamă particularitățile de vîrstă ale elevilor și nivelul cunoștințelor teoretice primite de ei în orele de fizică, matematică, desen etc. Bunăoară, în cadrul temelor privitoare la mașini-unelte ce se predau la clasa a IX-a folosim foarte mult cunoștințele elevilor de cinematică, dinamică și matematică.

Este foarte util ca în timpul expunerii să se folosească un bogat material intuitiv — planșe, scheme, machete precum și demonstrații practice efectuate de profesorul-maistru. Aceasta face ca cele prezentate să fie mai bine înțelese și reținute de elevi. La lecțiile practice de atelier la clasele V—VII, de exemplu, de obicei așa se procedează. Înainte de a trece la un exercițiu practic profesorul-maistru expune elevilor acel exercițiu însoțindu-și expunerea de demonstrație, care de multe ori constă în a efectua chiar el mai întîi exercițiul respectiv, iar apoi elevii reproduc cele văzute. Desigur acest procedeu nu este greșit, dar elevii trebuie ajutați să înțeleagă operația respectivă, să n-o reproducă mecanic. Acest scop se poate realiza foarte bine în cadrul expunerii. E necesară în aceeași măsură urmărirea de către profesorul-maistru a efectuării corecte a exercițiilor practice respective de către fiecare elev.

În general, expunerea trebuie să se desfășoare conform unui plan dinainte stabilit, urmărindu-se o succesiune logică a materialului prezentat. Termenii tehnici și cei de specialitate trebuie pronunțați corect, preciși și notați pe tablă conform stasurilor în vigoare. Sensul termenilor dintr-o limbă străină să fie explicat în limba maternă a elevilor. O mare atenție trebuie să acorde profesorul-maistru felului cum înțeleg elevii cele expuse. Este bine ca în acest scop el să le adreseze din timp în timp întrebări de sondaj, fără însă ca prin aceasta expunerea să sufere. De asemenea, profesorul-maistru trebuie să fie atent la îmbinarea armonioasă a expunerii cu explicația sau demonstrația, fără să le substituie una alteia. Cînd este vorba de prezentarea unui principiu sau fenomen mai complicat, de exemplu, el poate și trebuie să recurgă la explicarea acestuia. Bunăoară în timpul expunerii privitoare la prelucrarea roților dințate în momentul cînd se ajunge la folosirea capului divizor, pentru a-i face pe elevi să înțeleagă construcția și manevrarea acestuia este necesar să se intervină cu explicația îmbinată cu demonstrația, recurgîndu-se la planșe și alte materiale intuitive care să-i lămurească în ce constă principiul de mînuire a diferitelor tipuri de capete divizoare, ce elemente de calcul intervin pentru folosirea unui cap divizor în prelucrarea unei roți dințate cu un anumit număr de dinți în tăierea canalelor elicoidale la burghie și alezoare, cum se realizează acestea cu ajutorul capului divizor în combinarea mișcării de rotație a sculei cu mișcarea de rotație a piesei. O dată lămurite aceste probleme, se revine la expunerea temei propuse inițial — prelucrarea roților dințate.

Folosind cu pricepere expunerea, mărim randamentul lecției practice, îi ajutăm pe elevi să-și însușească cît mai temeinic multe cunoștințe și deprinderi practice de muncă.

VASILE HERLEA
inginer șef la întreprinderea „Ascensorul", profesor de lucrări practice la Școala medie nr. 18, București

Examene la cursul fără frecvență

(La Școala medie nr. 2 din Capitală)

In aceste zile s-au desfășurat în toată țara examenele date de tinerii muncitori-elevi înscriși la cursurile fără frecvență ale școlilor de cultură generală.

Ca urmare a Hotărîrii partidului și guvernului privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, în acest an școlar numărul tinerilor muncitori cuprinși la cursurile fără frecvență a crescut în mod apreciabil. De asemenea, s-a intensificat ajutorul acordat acestora în pregătirea lor pentru examene, în multe locuri stabilindu-se în acest scop o legătură strînsă între școli și întreprinderi. Au fost organizate, atît în întreprinderi cît și în școli, cursuri de pregătire, meditații și consultații.

La fabrica „Clement Gotwald" din Capitală, de exemplu, încă de la începutul anului școlar elevii care studiază fără frecvență au fost repartizați pe lîngă cîțiva specialiști care s-au ocupat de pregătirea lor la fizică, chimie, matematică, limba rusă etc. Ei au găsit la biblioteca întreprinderii o parte din manualele de care aveau nevoie.

Multe școli au organizat meditații și consultații colective și individuale, acordînd elevilor care studiază fără frecvență un ajutor sistematic la toate materiile prevăzute în programe.

Ca urmare a acestor măsuri, un mare număr de tineri muncitori s-au putut prezenta bine pregătiți la examene.

La examenele din cadrul cursului fără frecvență de pe lîngă Școala medie nr. 2 din Capitală s-au înregistrat multe rezultate bune. Asemenea rezultate au obținut, de exemplu, numeroși tineri înscriși la examenele de economie politică și socialism științific care s-au desfășurat la clasele a X-a și a XI-a. La lucrarea scrisă pentru aceste examene cei din clasa a X-a au avut de tratat temele „Teoria plusvalorii, piatra unghiulară a învățăturii economice a lui Marx" și „Ce este C.A.E.R.-ul ?" iar cei din clasa a XI-a „Învățătura marxist-leninistă despre necesitatea creării partidului de tip nou". Atît din lucrările scrise cît și din răspunsurile orale s-a putut vedea că mulți dintre ei s-au pregătit cu seriozitate. Aceștia au dovedit că stăpînesc noțiunile de bază, că interpretează bine problemele, fiind totodată la curent cu documentele de partid și de stat. Vorbind despre modurile de producție capitalist și socialist, elevii au scos în evidență, pe de o parte, contradicțiile care macină orînduirea capitalistă, au caracterizat lovitura primită de sistemul capitalist prin criza sa generală, care s-a accentuat după cel de al doilea război mondial, grăbind prăbușirea definitivă a acestui sistem, iar pe de altă parte au scos în evidență trăsăturile caracteristice ale modului de producție socialist, vitalitatea orînduirii socialiste, mersul înainte — pe baza folosirii legilor dezvoltării economice — al societății socialiste.

Numeroși tineri au obținut rezultate bune și la examenele de limba română, matematică, geografie, astronomie etc.

Nu se poate spune însă că în toate cazurile elevii care au dat examene la această școală au fost bine pregătiți. Dacă unii din ei stăpînesc bine materia și au dat răspunsuri corecte, alții au dovedit imprecizie în cunoștințe, au răspuns greoi și confuz. Aceasta s-a întîmplat mai ales la acele discipline la care profesorii nu s-au preocupat suficient să le dea indicații de felul cum trebuie să se pregătească în vederea examenelor.

Analizînd rezultatele examenelor, comisia de examinare de la Școala medie nr. 2 din Capitală trebuie să stabilească măsuri menite să ducă la închidarea golurilor constatate acum în pregătirea elevilor. Din analiza examenelor trebuie să se vadă ce materii au ridicat pentru aceștia probleme mai grele, pentru ca în special aici să li se dea un sprijin deosebit. Elevii trebuie să primească indicații mai amănunțite privitoare la felul cum să-și organizeze studiul individual. Este necesar să se acorde mai multă atenție bunei desfășurări a meditațiilor și consultațiilor, să se dea lămuriri mai ample cu privire la folosirea materialului bibliografic ajutător, a materialului didactic etc., astfel încît la examenele din sesiunea viitoare toți elevii să vină cît mai bine pregătiți.

S. R.

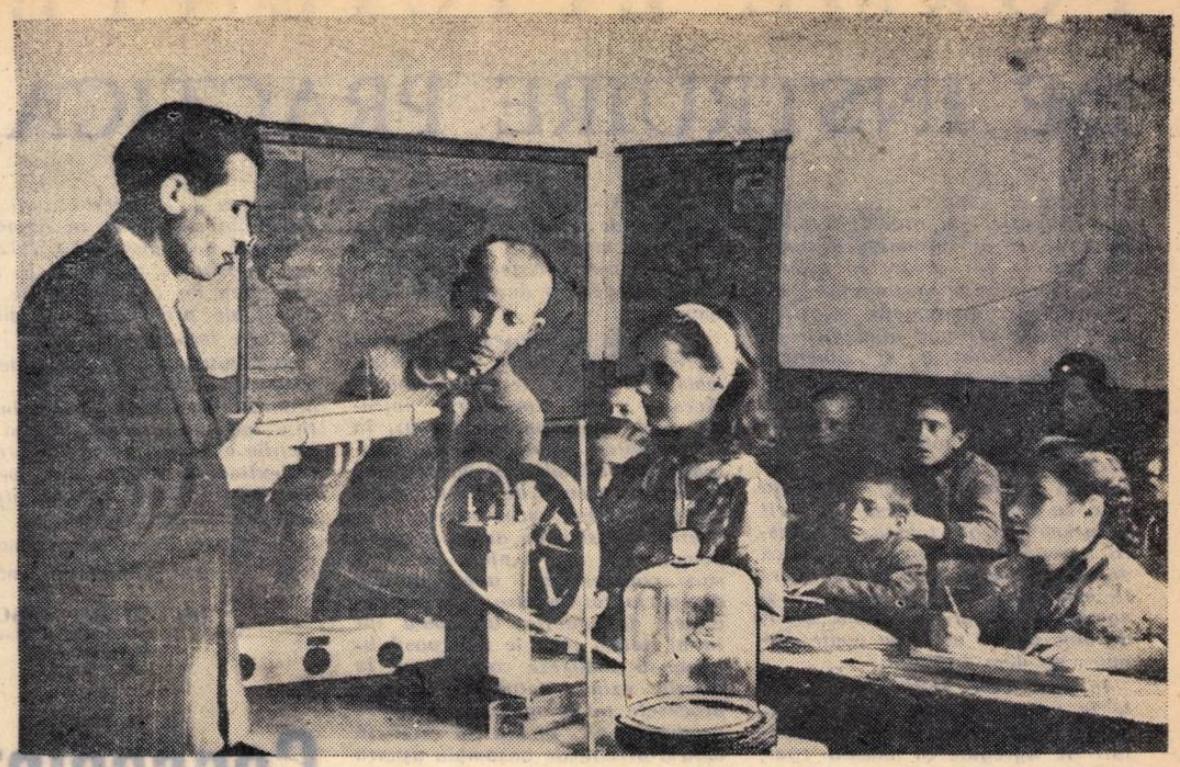

Prin grija regimului democrat-popular școlile sătești dispun de condiții din ce în ce mai bune pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ. Iată, de pildă, bogatul material didactic folosit în predarea unei lecții de fizică la Școala de 7 ani din comuna Stiubei, raionul Rîmnicu-Sărat.

SĂ FIE RESPECTATE CERINȚELE MUNCII ÎN ȘCOALĂ !

Printre cadrele didactice de la Școala medie din Curtea de Argeș se manifestă unele practici dăunătoare bunei desfășurări a procesului de învățămînt. Aceasta a reieșit cu pregnanță din sezisări și dintr-un control efectuat nu de mult la această școală.

In primul rînd, sînt lipsuri în privința punctualității la ore. Cadre didactice ca Ecaterina Vasilescu, Doina Preda, Elena Cîrstea lipsesc sau pleacă de la cursuri fără să anunțe din timp direcțiunea să ia măsuri de suplinire. Sînt cazuri cînd după sunarea clopoțelului de intrare la ore unii profesori mai rămîn în cancelarie antrenați în diferite discuții, lucru ce-i face să nu-și poată desfășura în timp lecția. Printre aceștia sînt Grigore Mircescu, Vera Baschide, Ecaterina Andreica, Georgeta Păunescu, Ecaterina Vasilescu, Victor Rotaru, Nicolae Dușeanu. Intrînd de multe ori cu întîrziere la ore, realizează din fugă sau renunță la verigi importante ale lecțiilor (fixarea cunoștințelor, darea temelor pentru acasă etc.).

In al doilea rînd, lasă de dorit stilul de muncă folosit în școală. Pedagogi ca Dumitra Iordache, D. Moldoveanu, Vera Baschide, Angela Scinteescu, Ecaterina Vasilescu, Cristea Popilian, Dumitru Mitroiu, Grigore Mircescu, Silviu Stoiculescu și Tănase Dima n-au prezentat direcțiunii, nici pînă la încheierea trimestrului I, planurile calendaristice, așa cum aveau sarcina. Dintre planurile prezentate destule sînt superficial întocmite, lipsite de partea introductivă privitoare la caracterizarea elevilor din clasă. Cele cîteva caracterizări existente nu au la bază o cercetare serioasă, din care să reiasă măsuri concrete de îndreptare a lipsurilor ivite în activitatea din anul trecut, în scopul ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor în anul acesta. Unele planuri sînt întocmite cu atîta lipsă de grijă încît sînt notate cu creionul (cazul tov. Elena Cîrstea, Alexandru Doagă, Ion Rizescu, Niculina Nicolau, Ion Zaharescu).

Este știut faptul că pedagogii cu o vechime în învățămînt de pînă la 5 ani sînt obligați să-și întocmească planuri zilnice de lecții. Această cerință nu este însă respectată de către cadrele didactice tinere ale școlii (tovarășele Ecaterina Andreica și Georgeta Păunescu). Iar profesoara de limba franceză Ecaterina Vasilescu, care are numai 2 ani vechime, crede că s-a achitat de sarcina pregătirii pentru lecții înșirînd pe o hîrtie volantă cîteva rînduri fără nici un conținut.

Aceste lipsuri se datoresc, în primul rînd celor doi directori ai școlii care au cunoscut situația și n-au luat măsurile corespunzătoare, lăsînd cadrele didactice să lucreze la întîmplare. Sînt răspunzători însă de această situație și inspectorii secției de învățămînt și cultură care, deși au sediul în localitate, nu au controlat pînă în prezent această școală.

Secția de învățămînt și cultură și conducerea școlii trebuie să intervină cît mai grabnic pentru aducerea lucrurilor pe un făgaș normal, pentru a crea la Școala medie din Curtea de Argeș o atmosferă favorabilă desfășurării procesului instructiv-educativ.

N. CRĂCIUN

ȘTIRI

Realizări în munca educativă

Secția de învățămînt și cultură a raionului Pucioasa, regiunea Ploești, a organizat recent, sub îndrumarea comitetului raional de partid, o consfătuire la care au luat parte diriginți, instructori superiori de pionieri și directori de școli. Ședința a avut drept scop analiza muncii educative desfășurate în prima etapă a anului școlar în școlile din raion. Cu acest prilej au fost prezentate referate privind munca și realizările organizațiilor de pionieri din raion, desfășurarea orelor de diriginție, organizarea timpului liber al copiilor.

Referatele prezentate, ca și discuțiile au relevat multe aspecte pozitive ale activității educative din școli. Astfel au fost popularizate realizările obținute la Școala medie din Pucioasa, care a organizat pentru elevi concursuri avînd ca temă „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie", „Opera lui Ion Creangă" etc. și a constituit un club al corespondenților în cadrul căruia elevii fac schimb de scrisori cu elevii din U.R.S.S.

De asemenea au fost popularizate unele aspecte privind organizarea orelor de diriginție la Școala de 7 ani din Moroeni.

In încheiere, tov. Petre Pascu, secretarul comitetului raional de partid, a scos în evidență importanța muncii de educare comunistă a tineretului, recomandînd o permanentă și susținută colaborare între diriginți, birourile U.T.M. pe clasă și instructorii superiori de pionieri.

Educați în spiritul frăției

Cadrele didactice de la secțiile cu limbile de predare română și germană a Școlii de 7 ani din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, se îngrijesc îndeaproape de organizarea unor forme de activitate cît mai variate în scopul educării copiilor în spiritul prieteniei, al înfrățirii. Acest lucru poate fi observat în viața de fiecare zi a școlii, în desfășurarea procesului de învățămînt, cît și în activitățile extrașcolare.

Copiii învață împreună, se joacă împreună, participă în comun la acțiuni patriotice și obștești, la excursii, vizite în producție. Duminică dimineața elevii se duc împreună la filme, participă în comun la întreceri sportive etc.

Manuale noi apărute în Editura de stat didactică și pedagogică

„Elemente de economie politică", manualul experimental, partea întîi.

Această primă parte a manualului cuprinde capitolele: „Modul de producție capitalist" — „Capitalismul premonopolist". „Capitalismul monopolist" și „Modul de producție socialist" vor constitui, respectiv, obiectul părților a II-a și a III-a ale manualului. După fiecare capitol urmează o serie de întrebări recapitulative deosebit de utile pentru munca de predare a profesorilor.

★

Logica — pentru clasa a XI-a, de V. Pavelcu și I. Didilescu.

Alcătuit conform programei de învățămînt pentru clasa a XI-a, manualul prezintă o justă proporționare a diferitelor capitole. Demn de subliniat este faptul că autorii nu au avut în vedere numai latura științifică a predării, ci au acordat multă atenție și caracterului educativ al acesteia, ilustrînd lecțiile cu numeroase exemple din producție și din viața social-politică.

★

Istoria literaturii române pentru clasa a IX-a reprezintă reeditarea îmbunătățită a primului volum al manualului elaborat de Institutul de istorie literară și folclor cu sprijinul unor profesori din învățămîntul superior și mediu, al unor scriitori și oameni de cultură. Această nouă ediție cuprinde două capitole noi: „Formarea limbii române" și „Literatura populară orală", care au fost introduse în conformitate cu programa clasei a IX-a pentru anul școlar 1959-1960. Ele vor servi elevilor la recapitularea materiei prevăzute de actuala programă școlară.

„Lucrări practice de horticultură și silvicultură"

La puțin timp după apariția primului volum al Indrumătorului pentru profesorii de cunoștințe agricole, care prezintă lucrările practice de agrotehnică și zootehnie, în Editura de stat didactică și pedagogică a apărut volumul al II-lea al acestui îndrumător, în care sînt prezentate lucrările practice de horticultură și silvicultură ce se pot efectua cu elevii din clasele V-VII.

Elaborat de un colectiv de autori compus din Amelia Miliției, Ion Miliției, Florea Lupescu și Petre Ionescu, îndrumătorul pentru efectuarea lucrărilor practice de horticultură și silvicultură constituie un sprijin prețios pentru profesorii de cunoștințe agricole.

Prin prezentarea principalelor lucrări de horticultură și silvicultură, îndrumătorul va ajuta profesorilor din școlile sătești să transmită elevilor din clasele V-VII cunoștințele și deprinderile practice necesare îndeplinirii cu succes în activitatea lor de viitor a sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R., de Consfătuirea pe țară de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, ca și de Plenara C. C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 cu privire la refacerea și sporirea patrimoniului forestier al țării și la dezvoltarea tuturor ramurilor horticulturii, în scopul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Volumul cuprinde un număr variat de lucrări practice, ceea ce permite profesorilor din fiecare regiune să se oprească asupra acelor lucrări care sînt specifice condițiilor pedoclimatice ale regiunii în care se află școala. Astfel, sînt prezentate numeroase lucrări de pomicultură, silvicultură, viticultură, legumicultură și floricultură, grupate pe capitole. De asemenea, sînt indicate o serie de lucrări practice privind colecționarea de material didactic și organizarea expoziției școlare.

Toate lucrările sînt prezentate în mod sistematic, indicîndu-se în ordine: producerea materialului necesar plantării, îngrijirile ce se dau culturilor în funcție de sezon, recoltarea produselor obținute și păstrarea lor. Se indică, de asemenea, scopul lucrării, epoca și locul de executare, materialele și uneltele necesare, măsurile organizatorice și desfășurarea lucrării. Fiecare lucrare este ilustrată prin numeroase desene și schițe.

Volumul se ocupă în special de lucrările care contribuie la sporirea capacității de rodire a livezilor și viilor existente, la sporirea continuă a producției horticole și scăderea prețului de cost al producției-marfă, la obținerea unor soiuri noi de plante cu o productivitate ridicată (metode de hibridare sexuată și vegetativă), precum și de lucrările necesare pentru înființarea de noi plantații.

La sfîrșit, îndrumătorul prezintă calendarul lucrărilor de horticultură și viticultură, ceea ce permite profesorilor să planifice în mod just lucrările pe care le vor executa cu elevii.

Folosind un limbaj accesibil și un stil clar și concis colectivul de autori s-a străduit să elaboreze un îndrumător care poate să fie util nu numai profesorilor, ci și elevilor și unui larg cerc de oameni din agricultură. Aceștia găsesc în volum îndrumări prețioase pentru efectuarea celor mai variate lucrări specifice regiunilor de dealuri, de podgorii, de șes sau de luncă și răspuns pentru cele mai diferite preocupări legate de dezvoltarea tuturor ramurilor horticulturii. „Lucrările practice de horticultură și silvicultură" au totodată meritul de a fi una dintre primele cărți de uz didactic de acest gen în țara noastră.

C. M.

FORME EFICIENTE DE INSTRUIRE PRACTICA

Formarea cadrelor de maiștri din industrie la nivelul tehnicii moderne și al sarcinilor complexe care le vor reveni în conducerea secțiilor și sectoarelor din întreprinderi presupune folosirea unor forme cît mai eficiente de instruire teoretică și practică. Străduindu-se să găsească asemenea forme, cadrele didactice de la Grupul școlar de pe lîngă uzinele „Steagul Roșu" folosesc tot mai mult metoda predării lecțiilor direct în secțiile uzinei. Aceasta este cu atît mai necesar cu cît programele școlii tehnice de maiștri prevăd cunoașterea temeinică de către elevi a unui număr foarte mare și variat de agregate și aparataje de care o școală, oricît de bine dotată ar fi, nu poate dispune pe de-a întregul.

In linii mari, lecțiile desfășurate în uzină constau din demonstrații practice, montări și demontări de agregate și mașini complexe, analiza pe teren a diverselor procedee tehnologice etc. Durata unei astfel de lecții este de una sau două ore. Marea majoritate a profesorilor fiind ingineri cu funcții tehnice de răspundere în uzina „Steagul Roșu", lecțiile se desfășoară în strînsă legătură cu procesul normal de producție. La toate aceste lecții participă și cîte un specialist din secție, de obicei un maistru cu multă experiență în producție, bun cunoscător al utilajelor. Uzinele „Steagul Roșu" dau un sprijin deosebit în această privință, permițînd ținerea lecțiilor la orice oră din zi.

Lecțiile în uzină sînt larg folosite, de pildă, în predarea tehnologiei tratamentelor termice de către inginerul Toma Crețu. Acesta obișnuiește ca după tratarea părții teoretice a fiecărui capitol să conducă întreaga clasă la secția de tratamente termice, unde au loc demonstrații practice. Astfel studiind cu elevii-maiștri capitolul „Călirea oțelului", după ce a expus în clasă scopul călirii, factorii care o influențează, procedeele de călire etc., i-a dus în atelierul de călire al secției de tratamente termice, unde le-a prezentat variate piese de motor „Steagul Roșu"-101 cărora li se aplică călirea prin diverse procedee. Un accent deosebit a pus profesorul pe călirea prin curenți de înaltă frecvență, metodă modernă ce se folosește la noi pe scară tot mai mare. Pentru a demonstra elevilor calitatea superioară a pieselor obținute prin această metodă, le-a cerut să controleze și să compare duritatea unei serii de piese diferit călite. De asemenea, le-a arătat la microscop uniformitatea cristalelor. După terminarea demonstrațiilor practice, profesorul a făcut o scurtă fixare, accentuînd asupra metodelor folosite, a factorilor care influențează tratamentul termic, a cunoașterii materialelor etc.

La fel a procedat tov. Crețu în predarea lecțiilor privind recoacerea, cimentarea, ceanurarea, precum și metodele noi folosite în tratamentele termice.

Și profesorii Honoriu Grigorescu și Nicolae Adam, care predau disciplina mașini-unelte și scule, folosesc din plin demonstrațiile practice în atelierele uzinei. Astfel, profesorul Grigorescu, predînd lecția privitoare la mașinile speciale de tăiat roți dințate, după ce a prezentat în clasă cunoștințele teoretice de bază, însoțite de scheme cinematice și de reglaj, a organizat 9 ore de demonstrații practice în uzină. El a împărțit clasa în trei grupe de cîte 7 elevi și a repartizat fiecare grupă pe lîngă un tip de mașini, cerînd elevilor să observe părțile principale ale agregatelor și în special reglajul. Prin rotație cele trei grupe de elevi-maiștri au cunoscut toate tipurile de mașini, notîndu-și în caiet explicațiile date de profesor și de maistrul de atelier. S-a trecut apoi la fixarea cunoștințelor în fața mașinilor, elevii executînd diferite reglaje.

In cadrul lecțiilor predate în secțiile uzinei un accent deosebit se pune pe cunoașterea de către elevi a agregatelor noi, a mecanismelor, a comenzilor electrice, a liniilor automate etc., fără de care nu se poate concepe tehnica nouă. Pentru aceasta s-au făcut demonstrații practice la mașinile-agregate fabricate de uzinele „Steagul Roșu" care execută simultan 30—40 operații, ca și la mașinile de copiat pentru matrițe, automate monoax și multiax verticale, la mașinile de rulat filet, la mașinile speciale de rectificat rulmenți etc.

In școală se folosește și o altă metodă de instruire a viitorilor maiștri — metoda lecțiilor-excursii. Acestea sînt necesare întrucît noi pregătim și maiștri în specialitatea automobile și tractoare, iar uzinele „Steagul Roșu" nu execută cutii de viteză, pompe de injecție, carburatoare etc. Lecțiile-excursii au dublu scop. In primul rînd ele îi ajută pe elevi să-și concretizeze unele noțiuni de specialitate pentru care nu dispunem de material în școală, iar în al doilea rînd le dau posibilitatea să analizeze comparativ, în diferite uzine, metodele folosite, procesele tehnologice, organizarea producției etc. în așa fel încît să aibă o privire de ansamblu asupra lor.

Asemenea lecții-excursii au organizat, de exemplu, profesorii ingineri Virgil Stănoiu și Nicolae Oancea cu elevii-maiștri motoriști la uzinele de tractoare din Orașul Stalin. Cu acest prilej s-au făcut demonstrații practice de conducere a tractoarelor, de montare și demontare a diverselor agregate ale tractorului, precum și demonstrarea condițiilor de exploatare a tractoarelor. Explicațiile au fost date atît de profesori cît și de inginerii și maiștrii din uzină. Elevii anului III au făcut o excursie la Fabrica de scule din Rîșnov pentru a cunoaște mașinile de frezat speciale pentru canalul burghiului, dispozitivele de copiat hidraulice adaptabile la strung, mașinile speciale pentru detalonat, instalațiile automate de călire continuă a burghielor, unice în țară etc. Clasa de automobile și tractoare a vizitat uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia, unde a urmărit îndeaproape întreg procesul tehnologic al pompelor de injecție, precum și funcționarea instalațiilor de încercare și rodaj a pompelor. O deosebită importanță a fost acordată în cadrul acestei excursii cunoașterii de către elevii-maiștri a călirii cu răcire la temperaturi sub 70 de grade, precum și a mașinilor de rodat elementi.

De asemenea s-au mai organizat lecții-excursii la uzinele „Vasile Tudose" din Colibași, la I.M.S. Cîmpulung, la întreprinderea „Electroprecizia" din Săcele, la uzinele „Strungul" din Orașul Stalin etc. Lecțiile desfășurate direct în uzină, ca și lecțiile-excursii au o deosebită eficiență în pregătirea cadrelor de maiștri la nivelul cerut de tehnica modernă, în familiarizarea lor cu problemele complexe ale producției în diferite sectoare industriale.

Rezultatele bune obținute în pregătirea elevilor-maiștri prin organizarea lecțiilor direct în secțiile fabricilor și uzinelor și prin lecțiile-excursii ne-au determinat să extindem cît mai larg pe viitor aceste forme de predare încadrîndu-le ca elemente de bază în metodica transmiterii cunoștințelor în școala tehnică de maiștri.

Ing. SILVIU BAȘCA
Grupul școlar „Steagul Roșu"
Orașul Stalin

In secția de strungărie a Grupului școlar „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureș.

Consecințele lipsei de exigență

De curînd, o brigadă de control a direcției de învățămînt din Ministerul Industriei Grele a făcut o inspecție frontală în cîteva din școlile aparținînd acestui minister. Brigada s-a oprit în mod special asupra conținutului procesului instructiv-educativ. Articolul pe care-l publicăm cuprinde cîteva observații privind activitatea Școlii profesionale de ucenici din Cîmpina, școală care pregătește cadre pentru sectorul energetic.

Ajunge să privești macheta în funcțiune a unei vaste rețele electrice de iluminare și de furnizare a energiei pentru industrie, instalată într-o vitrină de-a lungul întregii fațade a Școlii profesionale de energie electrică din Cîmpina, pentru a-ți da seama că școala dispune de condiții materiale deosebit de bune și că în cadrul ei lucrează o serie de profesori și maiștri care se preocupă îndeaproape de pregătirea viitorilor muncitori din sectorul energiei electrice. Tematica machetei înfățișează sugestiv dezvoltarea sistemului energetic național, arătînd în același timp rolul important al energiei electrice în opera de construire a socialismului în patria noastră. Fără îndoială că asemenea machete în stare de funcțiune (școala mai dispune de o hidrocentrală și o termocentrală de dimensiuni miniaturale precum și de alte numeroase materiale didactice) ajută mult la buna desfășurare a procesului de învățămînt. Cu ajutorul lor și pe baza unei minuțioase pregătiri pentru fiecare lecție, profesorii cum sînt tovarășii Maria Constantinescu, I. Balif și alții izbutesc să desfășoare lecții interesante, cu un nivel științific și didactic ridicat, bazate pe ultimele realizări ale tehnicii energetice moderne și care țin seama de specificul fiecărui sector pentru care sînt pregătiți viitorii muncitori.

Analizînd nivelul general de pregătire al ucenicilor constați însă că la unele materii cunoștințele lor nu sînt pe măsura condițiilor materiale de care dispune școala și nici a experienței pozitive de predare existente aici. Principalele cauze ale acestei deficiențe constau în lipsa de exigență a unor cadre didactice față de ele înseși cît și față de ucenici, în caracterul rutinier imprimat unor lecții.

Semnificativ în ceea ce privește lipsa de exigență față de pregătirea personală pentru lecție este cazul profesorului Alexandru Rusu. Brigada a asistat la cîteva lecții de tehnologie și de protecție a muncii predate de acest profesor. Toate au purtat amprenta improvizației, a lipsei de preocupare față de pregătirea tinerilor care i-au fost încredințați. In predarea lecției de tehnologie, de pildă, lipsurile au pornit chiar de la planul acesteia. Profesorul Rusu s-a condus în planificare după un manual vechi de electrotehnică, deși dispunea de programa școlară, de manual nou și de îndrumătorul trimis anul acesta de către minister. Consecințele acestui fapt sînt grave: rămînerea în urmă a temelor predate la tehnologie față de lucrările practice de atelier și, mai ales, transmiterea unor cunoștințe depășite, adesea străine de specialitatea pentru care sînt pregătiți ucenicii. In predarea capitolului despre materialele neferoase, de pildă atunci cînd a vorbit despre plumb, profesorul Rusu l-a clasificat drept „material auxiliar", fără a ține seama că în industria electrotehnică plumbul este un material de bază în construcția acumulatorilor, a cablurilor etc. Intreaga temă a fost tratată cu superficialitate, profesorul lăsînd total neabordate cunoștințele cu privire la minereurile de plumb, la clasificarea acestora, la metodele de elaborare și trecînd cu ușurință peste proprietățile care duc la folosirea plumbului în industrie. Ce rezultate are această lipsă de pregătire a profesorului asupra cunoștințelor ucenicilor s-a văzut și cu prilejul verificării noțiunilor despre uleiuri. Ucenicii au reprodus greșit o serie de cunoștințe de bază, foarte importante în practica industrială, cum sînt cunoștințele cu privire la punctele de coagulare, la inflamabilitate, la conductibilitate și gradul de viscozitate. Profesorul nu a sezisat însă greșelile și nu a lămurit în vreun fel pe ucenici.

Aceste grave deficiențe constatate în predarea lecțiilor de tehnologie de către profesorul Alexandru Rusu se datoresc într-o însemnată măsură și lipsei de control și îndrumare din partea conducerii școlii. Este inadmisibil faptul că directorul adjunct al școlii, de exemplu, tov. Constantin Marin — el însuși profesor cu experiență, care predă lecții de bună calitate — nu a controlat pînă la sfîrșitul primului trimestru planul calendaristic al prof. Alexandru Rusu și nu i-a cerut să se pregătească temeinic pentru lecții, să-și bazeze predarea pe datele noi ale științei și tehnicii.

Lipsa de control și îndrumare din partea conducerii școlii a determinat ca și alte cadre didactice să se lase prinse de rutină. Acest lucru se întîmplă chiar cu unele cadre didactice bune, cum sînt maiștrii-instructori Stan Iamandi și Constantin Florescu, care în anii trecuți și-au pregătit cu seriozitate ucenicii. Acum însă, din comoditate, din insuficienta urmărire a realizărilor noi în domeniul electrotehnicii, aceștia au transformat lecțiile de atelier într-un fel de lecții teoretice de nivel scăzut, eliminînd sau tratînd cu ușurință o verigă de bază a lecției de atelier — demonstrația practică, pe care maistrul trebuie să o efectueze personal. Maistrul S. Iamandi, de exemplu, nu a făcut la un șir întreg de lecții nici un fel de demonstrație practică, iar maistrul C. Florescu a efectuat cu totul superficial aceste demonstrații. Bunăoară, la lecția despre răzuire el s-a ocupat numai de răzuirea plană, fără a ține seama că ucenicii întîmpină dificultăți în special la răzuirile suprafețelor curbe. Toate acestea se oglindesc negativ în pregătirea ucenicilor și în lucrările executate de aceștia. De pildă, piulițele-fluture executate de majoritatea ucenicilor clasei pregătite de maistrul Constantin Florescu aveau cu totul alte dimensiuni decît cele cotate pe schițele de atelier și dovedeau că nu s-au folosit STAS-urile și documentația tehnică. Iar în ceea ce privește normele de lucru pentru perioada respectivă, acestea n-au constituit o preocupare nici pentru maistru, nici pentru ucenici.

Conducerea școlii nu s-a îngrijit să încadreze din timp toate grupele de ucenici cu maiștri-instructori bine calificați, ceea ce a făcut ca unii maiștri să fie obligați să desfășoare instructajul nu pe grupe, ci pe clase întregi. Este evident că aceasta diminuează posibilitățile de transmitere a unor cunoștințe temeinice.

Concluziile brigăzii de control a Ministerului Industriei Grele cu privire la activitatea Școlii profesionale electrotehnice din Cîmpina au scos în evidență faptul că în ciuda condițiilor materiale favorabile și a unor rezultate pozitive obținute de unii profesori, lipsa de exigență în muncă, ca și rutina care se vădește în activitatea anumitor cadre didactice frînează pregătirea viitorilor muncitori la nivelul cerințelor industriei electrotehnice moderne. De aceea, brigada a cerut conducerii școlii să urmărească în mod neabătut și cu deosebită exigență pregătirea cadrelor didactice pentru lecții și nivelul predării, să se preocupe mai atent de felul cum își însușesc ucenicii cunoștințele predate. In același timp, direcția de învățămînt a Ministerului Industriei Grele și-a propus să verifice, în cursul trimestrelor următoare, felul cum se aplică sarcinile trasate cu ocazia controlului efectuat de brigadă și cum se remediază lipsurile constatate.

ALEXANDRU CHIRICA
inspector în Ministerul
Industriei Grele

Magazine - școală

Intr-o consfătuire care a avut loc recent la Ministerul Comerțului, directorii și directorii adjuncți ai școlilor profesionale și tehnice comerciale din țară s-au ocupat pe larg de problemele instruirii practice a elevilor. Cu mult interes au discutat participanții la consfătuire rezultatele inițiativei Școlii profesionale comerciale din Cluj, care a organizat „magazine-școală" în încăperi special destinate acestui scop. Cele trei asemenea magazine-școală înființate la Școala profesională comercială din Cluj — pentru meseriile vînzători de produse alimentare, vînzători de produse textile-încălțăminte și vînzători de produse metalo-chimice — au fost înzestrate cu utilajul necesar, cu vitrine, rafturi și diverse sortimente de mărfuri. In aceste magazine-școală elevii se deprind, sub directa îndrumare a maiștrilor-instructori, cu minuirea utilajului comercial, au posibilitatea să cunoască temeinic sortimentele de mărfuri și tehnologia produselor, trecînd prin rotație prin toate raioanele și secțiile.

Rezultatele obținute după primul trimestru dovedesc că prin metoda folosită la Școala profesională comercială din Cluj se pot elimina deficiențele ce există în instruirea practică a viitorilor vînzători atunci cînd aceasta se desfășoară în magazine comerciale dispersate. Astfel, maistrul-instructor poate să-și folosească pe deplin și rațional cele 18 ore afectate instruirii practice, ne mai fiind obligat să lucreze cu grupe mici de elevi răspîndite în diferite magazine și în locuri de multe ori necorespunzătoare — în holuri de trecere, cum lucrează unii elevi ai Școlii profesionale de comerț din Tg. Mureș, în cluburi, cum lucrează o parte din elevii Școlii de comerț din Constanța etc.

Pe baza experienței acumulate la Cluj, instruirea practică prin „magazine-școală" se va extinde și în alte școli profesionale comerciale.

Luînd în discuție instruirea practică a ucenicilor din anii II și III, participanții la consfătuire au criticat pe drept cuvînt unele magazine ca „Victoria" (București), O.C.L. „Confecția" (Tg. Mureș) și altele unde nu se asigură rotația ucenicilor prin toate sectoarele de lucru, ceea ce poate duce la ingustarea pregătirii profesionale a viitorilor vînzători.

Pentru a găsi cele mai bune căi de pregătire practică a viitorilor lucrători din comerț, Ministerul Comerțului va înființa cu titlu experimental la București și Tg. Mureș magazine speciale care vor fi deservite în întregime numai de elevi din anii I și II ai școlilor profesionale comerciale. In aceste magazine ucenicii vor lucra direct cu publicul consumator și vor putea aplica cele mai înaintate metode de deservire.

In curînd, cu ajutorul Cabinetului metodic din București se va elabora metodica instruirii practice în sectorul comercial, pentru care profesorii școlilor comerciale au făcut numeroase propuneri și care va contribui la îmbunătățirea continuă a pregătirii practice a ucenicilor.

F. U.

Carnet cultural

Festivalul filmului la sate

Cuvinte noi într-o lume nouă: „film", „festival". Unde erau toate acestea altădată?

Din noianul amintirilor îmi apare în față imaginea satului de odinioară: case pierdute în întuneric, șuierăturile viscolului, urletul lupilor. Îmi aduc aminte de jalnica arătare a cîte unui păpușar care își încropea o mică „bină" și, în fața unor oameni, printre care copiii își făceau întotdeauna loc, dădea reprezentații cu Vasilache și Marioara. Erau păpușarii acelor vremuri, care cerșeau banii într-un taler. Vasilache — prostul — făcea tumbe, iar oamenii rîdeau de glasul lui pițigăiat. Oamenii rîdeau ca să uite de necazuri...

Au trecut 15 ani.

Azi: festivalul filmului la sate.

În satul nostru de astăzi a poposit mai întîi caravana cinematografică. După cîțiva ani au venit aparatele de filmat care s-au instalat în săli spațioase. Au început programele săptămînale ale cinematografului sătesc. Avem scaune numerotate, afișe. Oamenii așteaptă filmele, le comentează. Sînt filme de popularizare a științei, filme artistice care desfată sufletul, filme documentare, filme pentru copii etc.

...În sală e tăcere. Un învățător dă explicații asupra conținutului filmului. Apoi se face întuneric. Pe ecran apar eroi dragi, întîmplări din viața și lupta oamenilor muncii.

Filmul devine astfel tot mai mult un mijloc de culturalizare a maselor, un fenomen obișnuit în viața satelor noastre.

E. S.

* * *

Festivalul filmului la sate, care a început la 12 decembrie 1959 și se va încheia la 31 martie 1960, va cuprinde peste 11.000 de localități din mediul rural. Dintre numeroasele filme programate în cadrul festivalului fac parte filmele românești „Mitrea Cocor", „Bijuterii de familie", „Alarmă în munți", „Ciulinii Bărăganului", precum și documentarele „Pagini de vitejie", „La noi la Todirești", „Drumul cărții", capodoperele cinematografiei sovietice „Zboară cocorii", „Soarta unui om", „Carnetul de partid", „Pe Donul liniștit" etc.

Remarcăm preocuparea Direcției difuzării filmelor de a trimite la sate, în cadrul acestui festival, un mare număr de filme inspirate din lumea școlii și care constituie un prețios sprijin în muncă pentru cadrele didactice. Dintre filmele care ridică probleme pedagogice subliniem „Poemul pedagogic" și „Steaguri pe turnuri" după lucrările lui A.S. Makarenko, — opere cinematografice de mare ținută artistică — „Căi greșite", „Răsfățatul", „Mikolka cel viteaz", „Misterul castelului părăsit", „Isprăvile Cîrlionțatului", „Școala părinților" etc. Iar dintre cele documentare „Învățătoarea", „Școala muncii", „Schimbul de mîine" și altele.

A. GH. CROITORU

Bogată activitate în mijlocul țăranilor muncitori

Cadrele didactice din comuna Stîlpu, raionul Buzău, desfășoară o bogată activitate culturală. În ultimul timp ele au pregătit și au pus în scenă piesele „Bărbatul fără opinci", „Noaptea albă", „Răfuiala", „Oaspetele din faptul serii", „Eroina de pe Jii". În vederea celui de al II-lea festival bienal de teatru „I. L. Caragiale", cadrele didactice și-au propus să pregătească piesele „Pentru ferirea poporului" și „Cei din urmă".

Totodată, învățătorii și profesorii din comună au alcătuit o brigadă artistică de agitație al cărei program a fost intitulat „Recoltă îmbelșugată".

Pedagogii organizează adeseori seri literare cu diferite teme din literatura română și sovietică, precum și seri de întrebări și răspunsuri în care li se dau țăranilor muncitori lămuriri cu privire la sateliții artificiali, la rachetele interplanetare, la superstiții și credințele religioase etc.

În comună există și cîteva cercuri științifice, conduse de învățători și profesori: cercul de agrozootehnie de pe lîngă gospodăria agricolă colectivă, cercul de cultură generală pentru femei, cercul de istorie etc.

Preferințe

Bombonica e mai mult decît „o bomboană de copil". Funda-i albă, imaculată, ca un fluture enorm în vîrful capului contrastează atît de plăcut cu părul-i castaniu, cîrlionțat. Ghetuțele și ele albe, șorțulețul întotdeauna scrobit sporesc nota de cuviință și ordine de pe chipul ei.

Cînd învățătoarea pune vreo întrebare, ochii Bombonicăi sclipesc de nerăbdare: „Răspund eu!"

— Ei bine, spune tu, Bombonica.

Și fetița se ridică în picioare, sprijinindu-se ușor cu mîna de bancă. Stăpînă pe sine, formulează cu glas tare răspunsul.

— Ai răspuns corect, Bombonica. Bine!

Apoi, adresîndu-se clasei:

— Vedeți copii, întotdeauna Bombonica știe, luați exemplu de la ea.

Altă întrebare — și Bombonica, înaintea tuturor, ridică din nou mîna.

— Tu ai răspuns destul, Bombonica — îi spune cu blîndețe profesoara. Să vedem un altul, Popescu!

Din fundul clasei apare capul tuns al unui elev slăbuț, cu o înfățișare vestimentară destul de neglijentă. Cu voce slabă, Popescu începe răspunsul, dar îl lasă la jumătate, plecînd privirile.

— Hai, continuă Popescule! — îl îndemnă învățătoarea, fixîndu-l nerăbdătoare cu ochii ei mari. Întrebarea a fost ușoară, nici măcar la asta nu poți răspunde?

Popescu reia propoziția, dar cuvintele se încăpățînează mai tare și nu-i vin în minte.

— Stai jos — îi spune aspru învățătoarea, căutînd un alt școlar pentru răspuns.

Popescu se așează încet, supărat și rușinat. „Sigur — gîndește el — dacă aș fi eu Bombonica, tovarășa învățătoare m-ar fi ajutat. Pe ea o ajută de cîte ori se încurcă. Asta fiindcă o iubește, dar pe mine — continuă înciudat — văd eu că nu mă poate suferi. Îmi vorbește aspru, îmi zice Popescu, cînd vreme Bombonica e numai Bombonica, așa cum i se spune și acasă. Și ce frumos se poartă cu ea!"

Supărat, aruncă sub bancă un petic de hîrtie mototolit cu nervozitate. „Dar ce, numai cu mine se poartă așa? — caută parcă să-l domolească o altă voce lăuntrică. Lui Nicu nu-i zice Călinoiu?" Își întoarce privirile spre un copil înalt, așezat tot în ultimele bănci ale clasei. Din nou o replică lăuntrică: „Dar lui Ionescu de ce-i zice Sandu și de ce cînd întîrzie îl crede c-a fost mama lui bolnavă, în timp ce lui Nicu nu-i crede nimic și-l pedepsește?" Privirile lui Popescu se rotesc cu 90°, fixînd de astădată, acolo, în banca I-a, ceafa grăsuță de copil blond, curat și îngrijit îmbrăcat a lui Sandu Ionescu... „Știi ce? concluzie pentru sine elevul — în clasa asta unii sînt Popescu, Călinoiu, Popovici, alții Bombonica, Sandu, Dinuț. După cum îi iubește sau nu-i iubește învățătoarea. Pe mine nu mă iubește, așa că..." Și un șir de lacrimi exprimă toată deprimarea din sufletul lui de copil...

A înțeles oare învățătoarea că lacrimile sînt un protest împotriva nedreptății, o dezaprobare a comportării ei nepedagogice?

A. C.

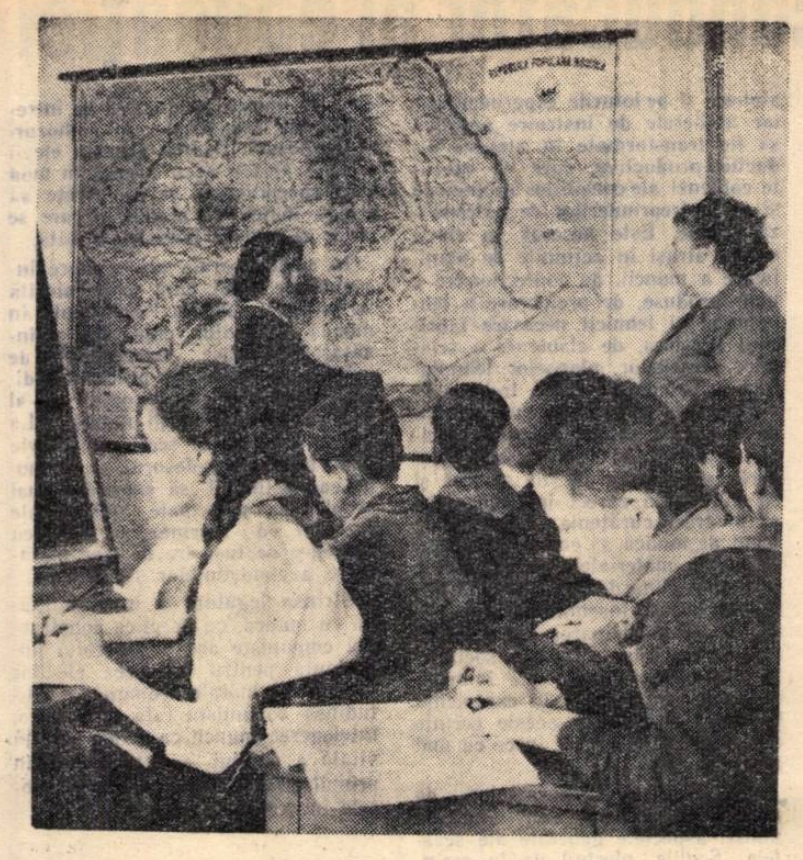

Lecție de geografie a patriei la Școala de 7 ani cu limba de predare turcă din Tulcea.

Bibliografie

Biblioteca pentru toți

În trimestrul I al anului 1960 apar săptămînal, în Biblioteca pentru toți, următoarele lucrări:

În luna ianuarie:

Mihail Eminescu — Poezii. Cuvînt înainte de Tudor Arghezi. Prefață de Zoe Dumitrescu-Bușulenga.

— I.L. Caragiale — **Teatru.** Prefață de Zoe Dumitrescu-Bușulenga.

— Vasile Alecsandri — **Călătorie în Africa.** Text stabilit și note de G. C. Nicolescu. Prefață de Constantin Ciopraga.

— F. M. Dostoievski — **Amintiri din casa morților.** Traducere de N. D. Gane. Prefață de S. Damian.

În luna februarie:

— Vasile Alecsandri — **Dri-dri;** ediție îngrijită de G. C. Nicolescu; prefață de Const. Ciopraga.

— Ion Creangă — **Amintiri, Povești, Povestiri.** Ediție îngrijită de G. T. Kirileanu. Prefață de Al. Piru.

— Mihail Sadoveanu — **Zodia cancerului sau Vremea Ducăi Vodă,** prefață de Savin Bratu.

— H. Barbusse — **Focul.** Traducere de Radu Popescu. Prefață de Alex. Balaci.

În luna martie:

— Petre Ispirescu — **Basme, Legende, Snoave.** Prefață de Corneliu Bărbulescu. Îngrijirea ediției: Radu Albala.

— St. O. Iosif — **Versuri** (originale și tălmăciri)

— F. Gladkov — **Cimentul.** Traducere de I. Frunzetti și E. Antonescu. Cuvînt înainte de Al. Simion.

— H. Sienkiewicz — **Nuvele,** traducere de Cezar Petrescu. Cuvînt înainte de Olga Zaicic.

●

În cursul anului 1960 vor mai apărea: Tudor Arghezi — **Versuri alese**; M. Beniuc — **Poezii**; I. Turgheniev — **În ajun**; E. Zola — **Germinal**; M. Sadoveanu — **Soarele în baltă, Divanul Persian**; M. Gorki — **Trilogia autobiografică**; Goethe — **Suferințele tînărului Werther**; N. Bălcescu — **Românii sub Mihai-Vodă Viteazul,** precum și lucrări din creația lui: N. D. Cocea, B. P. Hașdeu, Ion Ghica, Duiliu Zamfirescu, Zaharia Stancu, P. Dumitriu, Marin Preda, Boris Gorbatov, Go Mo-jo, J. London, N. Ostrovski.

„Concursul isteților"

Revista „Cravata roșie" lansează în numărul ei din ianuarie 1960 un concurs interesant, intitulat „CONCURSUL ISTEȚILOR", la care pot participa elevii din clasele V-VII.

Concursul are scopul de a stimula interesul copiilor pentru obiectele de învățămînt, pentru limba și literatura română, istoria și geografia patriei, matematică, științele naturii, fizică etc.

Primii 10 cîștigători vor face în vacanța de vară o excursie în Uniunea Sovietică.

Dat fiind scopul educativ al acestui concurs, este bine ca profesorii, diriginții, instructorii de pionieri să îndrume cît mai mulți copii să participe la el, sfătuindu-i totodată să se străduiască pentru a da răspunsuri corecte și frumos exprimate.

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL AGRONOMIC DIN TIMIȘOARA, Facultatea de agricultură și zootehnie, anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice:

— un post de conferențiar la catedra de Zootehnie generală, disciplina anatomie și istologie, poziția IX/3;

— un post de asistent la catedra de Agricultură generală, disciplina îmbunătățiri funciare și topografie, poziția IV/13;

— un post de asistent la catedra de Zootehnie specială, disciplina bovine-ecvine, poziția X/12;

— un post de asistent la catedra de Zootehnie specială, disciplina ovine, caprine, suine, zooigiena, poziția X/16;

— un post de asistent la catedra Practică, disciplina practică agricolă, poziția XI/7;

— un post de asistent la catedra Practică, disciplina practică agricolă, poziția XI/3;

— un post de preparator principal la catedra de Agricultură generală, disciplina Pedologie, poziția IV/12;

— un post de preparator principal la catedra de Chimie și alimentație, disciplina chimie organică.

Cei care doresc să participe la concurs vor înainta în termen de o lună de la data publicării acestui anunț o cerere către rectoratul Institutului agronomic Timișoara, Piața Unirii nr. 1 A, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe actul de studii, lucrări științifice într-un exemplar, certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția unde-și are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră dacă funcționează în învățămîntul superior, certificat de vechime, eliberat de instituția unde lucrează, memoriu de activitate didactică-științifică, autobiografie.

Data concursului se va anunța ulterior.

Informații suplimentare se primesc la rectoratul Institutului, telefon 49—53.

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAȘI anunță ocuparea prin concurs a unui post de șef de lucrări la catedra de fizică, disciplina fizică.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului politehnic din Iași, calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.

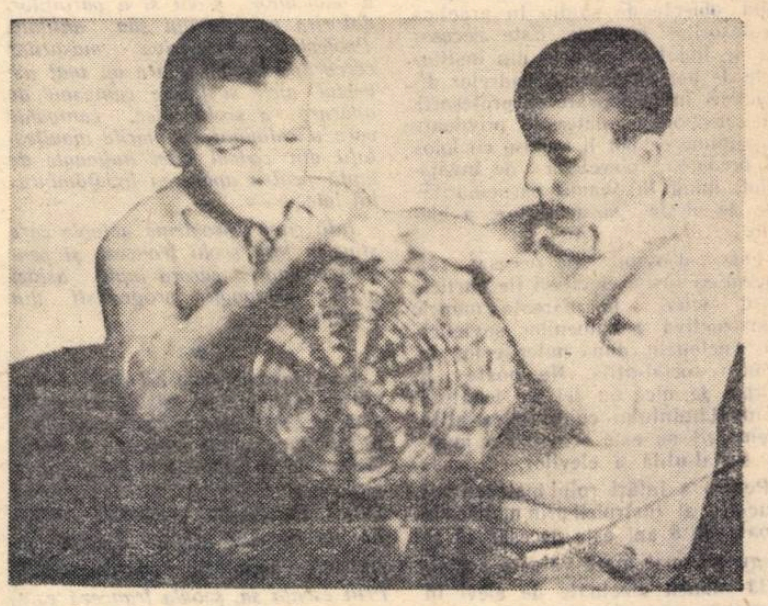

Acum, cînd este întreruptă munca pe lotul școlar, elevii Școlii de 7 ani din comuna Vama, raionul Cîmpulung, desfășoară alte activități legate de munca în agricultură: împletesc coșuri, repară unele utilaje, construiesc machete de mașini agricole etc.

În fotografie: elevi ai clasei a VI-a „B" lucrînd un coș de nuiele.

Principiul conducător al educaţiei şi instruirii

Devoltînd la cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S. concepţia leninistă despre educarea şi instruirea tinerei generaţii, N.S. Hruşciov a subliniat că cea mai bună şcoală de educare, cel mai sever profesor îl constituie viaţa, realitatea sovietică. De aceea educaţia trebuie legată în mod organic de viaţă, de producţie, de practica construcţiei comuniste. Această legătură trebuie să fie principiul conducător atît al educaţiei, cît şi al studierii bazelor ştiinţei.

Uniunea Sovietică a intrat în perioada construcţiei desfăşurate a comunismului, în realizarea căreia ştiinţa capătă o importanţă tot mai mare. Iată de ce prima sarcină a şcolii o constituie înarmarea elevilor cu cunoştinţe temeinice şi sistematice privitoare la bazele ştiinţelor. Aceasta înseamnă că în stabilirea conţinutului obiectelor de învăţămînt trebuie să se pornească nu numai de la cuceririle ştiinţei, ci şi de la cerinţele pe care le pun în faţa ei lupta pentru comunism, dezvoltarea economiei naţionale, a tehnicii şi a culturii.

Pentru a realiza legătura învăţămîntului cu viaţa este necesar ca bazele ştiinţelor să fie predate astfel încît materialul din practica construcţiei comuniste să fie folosit în mod sistematic pentru formarea la elevi a noţiunilor ştiinţifice, pentru familiarizarea lor cu legile şi tezele teoretice din domeniul ştiinţei. In acest fel viaţa va pătrunde mai deplin în învăţămînt, ştiinţa le va apare treptat elevilor ca o generalizare a muncii societăţii şi a experienţei de cunoaştere a omenirii, cunoştinţele lor vor deveni mai concrete, îşi vor pierde caracterul abstract, vor fi mai uşor de aplicat în rezolvarea sarcinilor vieţii practice.

In viaţa de zi cu zi pătrund mereu noi şi noi fenomene şi este de la sine înţeles că nu-i posibil ca toate acestea să fie prevăzute dinainte. Desigur că în proiectele de programe nu pot fi prevăzute asemenea evenimente cum sînt vizita lui N. S. Hruşciov în S.U.A., lansarea primelor rachete cosmice în direcţia Lunii, fotografierea părţii invizibile de pe Pămînt a Lunii sau noile recorduri ale aviatorilor sovietici. Dar oare şcoala poate să nu ţină seama de aceste evenimente? Desigur că nu. Copiii trăiesc evenimentele curente o dată cu oamenii maturi, dar în felul lor —şi anume cu atît mai adînc, mai multilateral şi mai just cu cît sînt mai mult ajutaţi de către cei maturi să le interpreteze.

In proiectele noilor programe s-a introdus principiul studierii regiunii în munca instructiv-educativă a şcolii. Cei mai mulţi dintre elevi vor trăi şi vor lucra în regiunea lor şi de aceea le sînt necesare cunoştinţe multilaterale despre aceasta. In munca şi viaţa oamenilor din fiecare regiune se oglindesc ca într-un focar viaţa şi munca întregului popor sovietic. Iar prin mijlocirea a ceea ce este apropiat elevii înţeleg mai uşor, mai concret problemele construcţiei comuniste la scara întregii ţări. In aceasta constă marea însemnătate educativă şi didactică a principiului regional în învăţămînt.

Istoria şi geografia regiunii natale, flora şi fauna ei, mineralele ei cele mai importante ramuri ale producţiei ei industriale şi agricole, căile de comunicaţie şi mijloacele de transport, construcţiile, munca oamenilor, dezvoltarea învăţămîntului, a ştiinţei şi culturii — toate acestea au şi devenit, într-o măsură şi într-o formă accesibilă obiecte de studiu în practica profesorilor fruntaşi. Este necesar ca de îndată lucrătorii din institutele de perfecţionare a cadrelor didactice în colaborare cu profesorii, să selecţioneze materiale privitoare la regiune ce pot fi incluse cu folos în predarea obiectelor de învăţămînt, luînd în seamă particularităţile de vîrstă şi dezvoltare a elevilor.

Este deosebit de necesar să facem ca înşişi elevii să fie participanţi activi la măreaţa muncă constructivă a oamenilor sovietici, să-i includem, după puterile lor, în munca social-utilă. Nu poate fi vorba de nici un fel de legătură a învăţămîntului cu practica atîta vreme cît nu este organizată munca social-utilă a elevilor.

Pentru a întări rolul instructiv şi educativ al instruirii prin muncă în şcoala de 8 ani este necesar să se asigure o mai mare valoare social-utilă muncii efectuate de elevi în ateliere şi pe loturile experimentale, iar atelierele de instruire practică să fie transformate în ateliere didactico-productive, care să execute comenzi ale consiliilor economice şi ale întreprinderilor ce patronează şcolile. Este necesar ca elevii să fie atraşi în acţiunile de planificare a muncii, de confecţionare a unor produse, de prelucrare a tehnologiei şi tehnicii necesare fabricării acestora, de elaborare a schiţelor, desenelor, planşelor tehnologice. Totodată elevii trebuie să stăpînească o înaltă cultură a muncii — adică să dobîndească precizie, rapiditate şi ritmicitate în mişcările de muncă, să ştie să ţină şi să mînuiască corect instrumentele, să păstreze curăţenia şi ordinea la locul de muncă, să consume în mod economic materialele şi să aibă o atitudine plină de grijă faţă de utilaj. O uriaşă însemnătate educativă o are participarea elevilor din clasele mari la întrecerea socialistă din întreprinderi. Este îmbucurător de remarcat că în experienţa profesorilor fruntaşi aceste cerinţe sînt îndeplinite din ce în ce cu mai mult succes.

In proiectele programelor de muncă social-utilă sînt indicate numai aspectele generale ale acesteia. Şcolile, plecînd de la cerinţele vieţii social-politice, economice şi culturale a raionului, vor trebui să localizeze aceste programe, să le completeze cu acţiuni care să permită includerea elevilor în munca generală desfăşurată în raion. După indicaţiile organizaţiilor de partid, sovietice şi de comsomol şi ale secţiilor de învăţămînt public trebuie să se stabilească în fiecare an aspectele concrete ale muncii care ar putea fi îndeplinite de elevi luîndu-se în considerare vîrsta şi posibilităţile lor. De exemplu, elevii pot executa comenzi pentru întreprinderi, colhozuri sovhozuri, grădiniţe de copii, creşe, ateliere şcolare, pot efectua diferite lucrări în parcuri, în scuaruri, pe străzile oraşelor şi satelor, în grădinile şi livezile colhozurilor, pot creşte păsări sau animale tinere, pot confecţiona lenjerie şi haine, pot îngriji clădirile şcolilor, laboratoarele etc.

Ar trebui să ne gîndim şi la constituirea în fiecare şcoală a unei comisii active permanente pentru aceste probleme. Din această comisie ar putea să facă parte doi-trei diriginţi, cîţiva părinţi, reprezentantul întreprinderii care patronează şcoala, instructori de pionieri. Sarcina comisiei va fi de a stabili pentru fiecare pătrar al anului şcolar conţinutul concret al muncii şi de a desemna în fiecare săptămînă sarcinile pe care urmează să le îndeplinească elevii pe echipe şi brigăzi.

In şcolile medii de trei ani cu instruire în producţie este necesar înainte de toate de a-i atrage pe elevi la munca productivă în întreprinderile industriale, în colhozuri şi sovhozuri. Pentru aceasta elevii trebuie ajutaţi să-şi aleagă în mod just specialitatea şi să înveţe să atingă indicii de producţie care se obţin în ramura industrială dată.

In şcolile serale are o mare însemnătate felul cum este folosită în predare bogata experienţă în muncă a elevilor, cum sînt ei învăţaţi să aplice cunoştinţele de cultură generală în procesul ridicării calificării profesionale şi al sporirii productivităţii muncii. La lecţiile din aceste şcoli este foarte important ca profesorul să economisească timpul, să expună numai problemele principale, nodale ale cursului, să-i înarmeze pe elevi cu procedee de însuşire de sine stătătoare a cunoştinţelor ştiinţifice.

Strînsa legătură a învăţămîntului cu munca, cu practica construcţiei comuniste are o deosebită importanţă pentru educarea elevilor în spiritul moralei comuniste. Atitudinea comunistă faţă de muncă, înţelegerea muncii ca prima cerinţă vitală a omului — iată ce stă în primul rînd la baza educaţiei morale în şcoala sovietică.

Pentru a ridica rolul instruirii în producţie în educaţia morală a elevilor, profesorii şi instructorii-maiştri îi familiarizează pe elevi cu planurile de producţie şi sarcinile întreprinderilor, cu istoricul acestora, cu experienţa muncitorilor fruntaşi şi a brigăzilor de muncă comunistă, le arată care sînt căile raţionalizării procesului de producţie, îi includ în întrecerea socialistă. Toate acestea îi educă pe tineri în spiritul respectului faţă de tradiţiile eroice de muncă şi revoluţionare ale clasei muncitoare şi ale ţărănimii colhoznice, le formează o atitudine comunistă faţă de muncă.

Astfel, profesorii de toate specialităţile îi educă treptat pe elevi în spiritul devotamentului faţă de comunism şi al intransigenţei faţă de duşmanii acestuia îi îndeamnă să se străduiască de a muncii activ pentru binele poporului.

S. ŞAPOVALENKO
membru corespondent
al Academiei de ştiinţe pedagogice
a R.S.F.S.R.

*(Din „Ucitelskaia gazeta"
nr. 3 (4593) — articol prescurtat)*

R.P. POLONA

Centre de îndrumare pentru alegerea profesiei

Incepind din luna mai 1956 şi pînă în septembrie 1958, în 20 de voivodate ale R. P. Polone s-au înfiinţat centre în care se dau sfaturi pentru alegerea profesiei. Munca de îndrumare se duce atît în rîndul tinerilor, cît şi al familiilor lor. In aceste centre se fac examinări psihologice, stabilindu-se cu atenţie aptitudinile fiecărui individ.

Centrele ţin de asemenea legătură cu pedagogii, pe care îi îndrumă în desfăşurarea muncii lor pentru orientarea profesională a tinerilor.

Intr-un singur an centrele şi-au dat părerea în 25.600 de cazuri, au ţinut 1500 de conferinţe şi au organizat peste 200 de întîlniri cu pedagogi.

Mulţi tineri din R.D. Germană îşi aleg profesiunea de pedagogi. Iat-o pe viitoarea învăţătoare Ute Weber din Pulsen ajutînd în studiu o grupă de elevi.

Pentru un învăţămînt laic în Franţa

De un an de zile, situaţia din învăţămîntul francez preocupă îndeaproape cercuri largi ale opiniei publice din Franţa. In ianuarie 1959, guvernul a început să pună în aplicare „Statutul învăţămîntului", care urmăreşte să introducă treptat o nouă reformă în şcoala franceză. Aceasta a întîmpinat o puternică opoziţie din partea marii majorităţi a oamenilor şcolii şi a părinţilor, datorită caracterului său antilaic. Protestele împotriva măsurilor cercurilor conducătoare au luat aspectul unei susţinute campanii de apărare a şcolii laice, campanie care a culminat cu marile manifestaţii din cadrul Zilei naţionale de luptă pentru apărarea învăţămîntului laic.

Iată cîteva probleme actuale care stau în faţa şcolii franceze şi pentru rezolvarea cărora luptă astăzi activ pedagogii progresişti din Franţa.

★

Incă imediat după cel de-al doilea război mondial s-a pus cu deosebită acuitate problema reformei sistemului de învăţămînt francez. Actualul sistem de învăţămînt şi programele şcolare sînt aceleaşi care s-au constituit la sfîrşitul secolului trecut. Ele nu răspund nici pe departe cerinţelor societăţii contemporane. Prin esenţa sa, şcoala franceză este o şcoală burgheză, inaccesibilă copiilor oamenilor muncii. Numai 8% din numărul total al elevilor sînt fii de muncitori şi 6% fii de ţărani. Intre programele diferitelor grade ale învăţămîntului francez nu există continuitate şi concordanţă. Caracterul învechit al conţinutului învăţămîntului şi al metodelor de predare, lipsa de localuri şi de cadre didactice, precum şi insuficienta finanţare de către stat a şcolilor au făcut şi fac ca învăţămîntul să treacă printr-o serioasă criză. Calea ieşirii din această situaţie nu poate fi decît o reformă cu adevărat democratică.

La iniţiativa Partidului Comunist Francez, în octombrie 1944 o comisie în fruntea căreia se aflau marii pedagogi Paul Langevin şi Henri Wallon a început să lucreze la un proiect de lege profund democratic. Trei ani mai tîrziu, în 1947, cînd după o muncă intensă proiectul a fost elaborat, el s-a lovit de împotrivirea cercurilor conducătoare reacţionare. De atunci au fost propuse în foarte multe rînduri diferite alte proiecte, dar nu s-a luat nici o hotărîre.

Din ianuarie anul trecut, guvernul francez a început o reformă a învăţămîntului francez. A fost constituită o comisie specială, prezidată de fostul ministru socialist al Educaţiei Naţionale, Pierre-Olivier Lapie, care a redactat o lege ce a fost supusă discuţiei Adunării Naţionale. Această nouă lege cu privire la învăţămînt înseamnă, în fapt, o capitulare în faţa clerului. Ea sprijină învăţămîntul confesional şi dă posibilitate bisericii să se amestece în treburile şcolii. Pe baza acestei legi şcolile confesionale de gradul întîi, de gradul doi şi tehnice vor fi finanţate din bugetul statului — şi aşa foarte sărac. De asemenea, în învăţămîntul superior sînt puse pe picior de egalitate institutele laice şi cele clericale.

Dar nu numai atît. Noua lege urmăreşte să introducă în şcolile complimentare ale învăţămîntului primar, ca şi în şcolile secundare, „misionari ai bisericii catolice", care să facă educaţie elevilor în şcoală, în internat şi în afara şcolii. Acest lucru răstoarnă vechiul principiu republican francez care separă învăţămîntul laic de cel catolic.

Incă înainte de a fi supusă aprobării Adunării Naţionale Franceze, această lege a fost aspru criticată de către opinia publică franceză. In expunerea de motive depusă de grupul parlamentar comunist, sub semnătura lui M. Thorez, F. Billoux, V. Rochet, R. Cance şi P. Willon se arăta că „scopul legii nu este de a suplini şcoala publică acolo unde, din cauza guvernului complice cu clerul, ea este insuficientă, ci de a-i lua locul cu totul".

Adunarea Naţională Franceză, aleasă, în condiţiile ştiute, în noiembrie 1958, a aprobat recent noua lege a învăţămîntului, care nu rezolvă nici pe departe criza din învăţămîntul francez ci, dimpotrivă, „contravine direct şi total tradiţiilor democratice ale ţării", aşa cum a declarat deputatul comunist Francois Billoux. In semn de protest împotriva măsurilor luate de cercurile conducătoare în domeniul învăţămîntului, în ultimele luni şi în special în preajma şi după adoptarea legii, în întreaga Franţă au avut loc mari manifestaţii. Cadrele didactice din învăţămîntul public au declarat greve de protest. Mii de cetăţeni au manifestat în apărarea şcolii laice.

Sub presiunea protestelor opiniei publice, ministrul Educaţiei Naţionale, Bouloche, ca şi alţi conducători ai învăţămîntului francez şi-au prezentat demisia.

Noua legă cu privire la problemele învăţămîntului nu numai că nu rezolvă criza din învăţămîntul francez, ci dimpotrivă, o accentuează. Ferm hotărîţi să apere drepturile lor şi ale şcolii, pedagogii progresişti francezi şi întreaga opinie publică din ţară continuă lupta pentru un învăţămînt laic, democratic.

AL. I. VLADIMIR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 549 | Vineri 22 ianuarie 1960 | 8 pagini 25 bani

In muzeul de științe naturale al Școlii medii nr. 2 „A. Toma" din Ploești, elevele clasei a XI-a cercetează cu atenție plantele exotice.

Un pas înainte în munca de perfecționare

Regimul democrat-popular a pus în fața școlii sarcina de a pregăti cu grijă cadrele necesare construcției socialiste, de a educa în spirit comunist generațiile tinere și de a contribui la ridicarea nivelului cultural al maselor populare. Indeplinirea cu succes a acestor sarcini este strîns legată de îmbunătățirea permanentă a pregătirii politico-ideologice, științifice și metodice a cadrelor didactice. De aceea, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită muncii de perfecționare a învățătorilor și profesorilor, ajutîndu-i să-și însușească bazele învățăturii marxist-leniniste să le aplice creator în munca de instruire și educare a tineretului și în munca de culturalizare.

O dată cu reforma învățămîntului un mare număr de cadre didactice au fost cuprinse la cursuri de îndrumare ideologică și profesională. Ulterior au fost organizate institutele de perfecționare a cadrelor didactice și s-a introdus un sistem unic de stat pentru perfecționarea învățătorilor și profesorilor. Organizarea cursurilor de perfecționare și a diferitelor forme de activitate metodică a contribuit în bună măsură la ridicarea măiestriei pedagogice a slujitorilor școlii, la îmbunătățirea muncii de instruire și educare a tineretului.

Sarcinile noi puse în fața învățămîntului în legătură cu adîncirea legăturii dintre școală și producție, cu îmbunătățirea pregătirii ideologico-științifice a tineretului ridică noi probleme în fața muncii de perfecționare a cadrelor didactice. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. Nr. 1059 din 30 iulie 1959 reprezintă din acest punct de vedere un important pas înainte. O dată cu introducerea unui nou sistem de salarizare și cu creșterea simțitoare a salariilor cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, pedagogic, profesional și tehnic, Hotărîrea prevede și instituirea gradelor didactice pentru educatoare, învățători și profesori.

Prin introducerea gradului definitiv, a gradului II și a gradului I, cadrele didactice sînt stimulate într-o măsură mult mai mare în continua perfecționare a muncii lor, în îmbunătățirea activității lor didactico-educative, social-culturale și obștești. Sistemul gradelor didactice realizează o îmbinare mult mai strînsă între interesele personale ale cadrelor didactice și interesele generale ale învățămîntului. Deoarece salarizarea cadrelor didactice ține seama acum nu numai de studii și de stagiul de activitate în învățămînt, ci și de gradele didactice pe care le vor obține, pedagogii sînt stimulați să ducă o activitate mai bogată, mai rodnică în școală și în afară de școală, să-și ridice permanent nivelul ideologic și profesional, să desfășoare o muncă de cercetare științifică care va duce la îmbunătățirea activității instructiv-educative.

Menită să mobilizeze masa cadrelor didactice la o participare conștientă și activă în acțiunea de ridicare a învățămîntului nostru pe o treaptă superioară, instituirea gradelor didactice prezintă totodată o deosebită importanță pentru creșterea rolului social al învățătorului. Gradele didactice se înscriu în mod organic în sistemul de perfecționare a cadrelor din învățămînt, deoarece obținerea lor este strîns legată de studiul organizat pe baza unor programe special întocmite, de participarea învățătorilor și profesorilor la învățămîntul ideologic și la diferitele forme de activitate metodică.

Potrivit prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din iulie 1959 și ale regulamentului de aplicare a acesteia, gradul definitiv se acordă pe baza unei inspecții speciale și a unui examen, gradul II pe baza unei inspecții speciale, a unui examen și a unei lucrări personale, iar gradul I pe baza unei inspecții speciale și a unei lucrări științifice personale.

O importanță deosebită în sistemul de acordare a gradelor revine inspecțiilor speciale, care trebuie să îmbrățișeze, în toată complexitatea lor, toate laturile activității candidatului — didactico-educativă, social-culturală și obștească. Aprecierea activităților didactico-educativă și cultural-obștească cu cîte o notă dovedește importanța ce se acordă fiecăreia dintre laturile muncii cadrelor didactice. Exigența față de pregătirea de specialitate și metodică a candidaților sporește cu fiecare grad, determinînd astfel o preocupare continuă pentru ridicarea măiestriei pedagogice.

Muncind pentru ridicarea nivelului pregătirii sale politico-ideologice și profesionale în vederea prezentării la examenele pentru obținerea gradelor didactice, învățătorul sau profesorul contribuie în primul rînd la o cît mai bună realizare a sarcinilor școlii și totodată la realizarea intereselor sale personale. Prin urmare, obținerea gradelor didactice este în primul rînd o problemă de stat, pentru că ea va duce la îmbunătățirea permanentă a muncii de instruire și educare a tineretului.

Cadrele didactice înscrise la examenele pentru obținerea unui grad sau altul vor primi un ajutor organizat în vederea unei cît mai temeinice pregătiri prin diferite forme ale muncii de perfecționare, ce se asigură de către Ministerul Învățămîntului și Culturii prin institutele de perfecționare a cadrelor didactice, prin cabinete metodice și prin secțiile de învățămînt și cultură.

Activitatea principală în munca

C. DRĂGULESCU
directorul I.P.C.D. București

(Continuare în pag. 7)

Despre grija față de unelte și un proverb perimat

Se știe că proverbele reflectă o mentalitate, că ele se schimbă pe măsură ce evoluează societatea. Are loc astfel o adevărată triere a proverbelor. Dispar cele care reflectă o mentalitate înapoiată, iar înțelepciunea poporului creează altele, izvorîte din concepția nouă despre viață.

Un proverb evident perimat este cel care circula pînă nu de mult în rîndul unor profesori și maiștri: „Pînă nu strici ceva, nu înveți meseria". Proverbul acesta, frate bun cu nepăsarea, cu indolența și risipa, a început treptat să ruginească și acum e pe cale să dispară cu totul din practica școlilor.

De aici pînă la a te gîndi să expui într-o vitrină a rarităților vreo unealtă stricată prin neglijență, nu-i drum lung. In grupa maistrului Florea Ene de la Școala profesională a Atelierelor „Griviția Roșie" o piesă stricată e într-adevăr un lucru rar. Ne spune, arătîndu-ne un burghiu: „Aceasta este una din primele și totodată ultima unealtă pe care au spart-o ucenicii din grupa mea"

Și maistrul e departe de a fi un caz izolat. Zeci, sute de maiștri instructori din școlile profesionale și tehnice, zeci și sute de profesori-maiștri din școlile de cultură generală îi educă pe elevii lor în spiritul grijii față de utilajul cu care lucrează, față de bunul obștesc.

Desigur, obiectivul urmărit nu e prea ușor de atins. Cine nu știe că ajunge un moment de neatenție, o mișcare neîndemînatică, insuficienta cunoaștere a durității materialului din care este confecționată piesa în lucru, pentru ca tulpina svelță și fragilă a burghiului, plăcuța „vidia" a unui cuțit de strung sau vreo altă unealtă să se spargă.

Sînt unii maiștri instructori care, aflînd despre reușita tovarășului Ene Florea și a celorlalți care procedează la fel cu el, vor spune: „Și eu mă străduiesc necontenit să-i educ pe ucenici în spiritul grijii față de uneltele din atelier, față de lucrările pe care le execută, dar asemenea rezultate n-am izbutit să ating".

Am vrea să le atragem atenția că aceasta se datorește unei greșeli comune multora dintre ei: folosesc un fel de a-i îndruma pe elevi, pe ucenici — izvorît, bineînțeles, din bune intenții — dar care îi face pe tineri să lucreze cu teamă și deci, uneori, neîndemînatic. Asemenea profesori sau maiștri-instructori strigă: „Lucrați cu grijă, cu ochii în patru, utilajele sînt scumpe! Să nu care cumva să stricați vreo unealtă că răspundeți!" Deseori rezultatele unei asemenea metode sînt tocmai contrarul celor așteptate...

Maistrul-instructor Florea Ene, însă, și mulți alții care procedează ca el, explică elevilor sau ucenicilor importanța economică a utilajelor și pieselor executate de ei și, pe lîngă aceasta, le insuflă încredere: „Voi — li se adresează ei elevilor și ucenicilor — nu aveți de ce să stricați utilajele. Știți cum se lucrează, cunoașteți operațiile în amănunt, știți care este regimul de lucru. De aceea puteți lucra cu toată atenția".

Încurajați, stăpîni pe ei, școlarii își pot pune în valoare toate cunoștințele și deprinderile. Rezultatul: o unealtă stricată devine o raritate, o adevărată piesă de muzeu

M. H.

Citiți în pagina 8-a

O strălucită victorie a științei sovietice

Gazeta de perete

Printre mijloacele de agitație pe care le folosesc organizațiile sindicale din școli, un rol important revine gazetei de perete a cadrelor didactice.

Datorită îndrumării primite din partea organizațiilor de partid, gazetele de perete din multe școli au devenit un important mijloc de mobilizare a muncitorilor din învățămînt pentru ridicarea măiestriei lor pedagogice, pentru intensificarea activității social-culturale. Colectivele de redacție ale acestor gazete, bine alese și permanent îndrumate, au reușit să orienteze tematica gazetei de perete spre problemele cele mai actuale care se ridică în munca și viața colectivului respectiv, să publice articole care să ajute la rezolvarea acestor probleme.

In primul trimestru al acestui an școlar, la Școala elementară de 7 ani nr. 152 din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de pildă, s-a ridicat problema îmbunătățirii activității metodice. Atît direcția școlii cît și organizația sindicală din școală au inițiat, sub îndrumarea organizației de partid, diferite acțiuni menite să ducă la realizarea acestei sarcini. In cercurile metodice ca și în consfătuirile de producție au fost dezbătute diferite aspecte ale activității metodice, ca pregătirea pentru lecție, metodica predării aritmeticii la clasele I—IV, probleme privind predarea unor lecții la limba română, istorie, geografie, astfel încît acestea să contribuie mai mult la dezvoltarea sentimentului patriotic al elevilor, probleme privind dezvoltarea dragostei pentru munca practică etc. Gazeta de perete din școală s-a ocupat număr de număr de popularizarea experienței unor cadre didactice din școală care obținuseră bune rezultate în acest domeniu. Astfel, de exemplu, învățătorii și profesorii care nu aveau în clasele lor elevi rămași în urmă la învățătură au scris articole în care au arătat metodele folosite de ei în pregătirea și predarea lecțiilor, în utilizarea materialului didactic etc. Intr-o serie de articole gazeta de perete s-a ocupat de felul cum sînt folosite în predare și în activitatea educativă cunoștințele însușite la cercurile de învățămînt ideologic. Tratînd probleme de actualitate din munca învățătorilor și profesorilor, apărînd cu regularitate, gazeta de perete a reușit să stimuleze interesul cadrelor didactice pentru experiența înaintată, să contribuie la generalizarea acestei experiențe. De aceea pe drept cuvînt se poate considera că la rezultatele bune cu care școala a încheiat primul trimestru a adus o parte din contribuție și gazeta de perete.

Asemenea gazete de perete bune se întîlnesc și în multe alte școli. Un raid întreprins de redacția noastră într-o serie de școli din Capitală a arătat, însă, că în unele locuri organizațiile sindicale nu se preocupă suficient de gazetele de perete. Este greu de pildă să găsești în „Flacăra", gazeta de perete a cadrelor didactice de la Școala medie nr. 2 din raionul „Gheorghe Gheorghiu-Dej", articole din care să-ți faci o idee cît de vagă despre activitatea profesională a colectivului de pedagogi de la această școală. O tematică neinteresantă străină de munca de zi cu zi a pedagogilor am întîlnit în gazeta de perete de la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu".

Caracterul general al articolelor publicate la unele gazete de perete este de asemenea o deficiență destul de des întîlnită. Articolul „Munca metodică din scoala noastră", de exemplu, publicat în gazeta „Flacăra" de la Școala elementară de 7 ani nr. 51 din raionul „23 August", după o sumară prezentare a unor probleme cu un caracter mai mult organizatoric privind activitatea metodică la clasele I—IV, arhicunoscute de altfel, îndeamnă cadrele didactice la entuziasm, fără să le dea însă nici cea mai sumară indicație despre felul cum să rezolve problemele muncii metodice. S-a întrebat colectivul de redacție al acestei gazete de perete cui folosește un asemenea articol? Cititorul își dă seama încă de la primele fraze că articolul respectiv a fost publicat doar din nevoia de a umple un spațiu gol.

Articolul „Sarcinile cadrelor didactice în trimestrul II", publicat în gazeta „Pentru pace" de la Școala elementară nr. 53 din același raion, enumeră cîteva sarcini, de asemenea foarte generale, valabile pentru oricare trimestru și pentru oricare școală. Dar în această școală unii învățători și profesori au obținut rezultate foarte bune în activitatea la clasă. De ce oare colectivul de redacție nu i-a îndemnat să-și împărtășească experiența, să arate ce metode au folosit în activitatea lor?

Se mai întîlnesc în școli gazete de perete lipsite de combativitate. Multe colective de redacție se feresc să publice articole critice de teama de a nu „crea discuții". Această atitudine este cu desăvîrșire inadmisibilă, cu atît mai mult cu cît mai există în colectivele școlilor noastre cazuri de abateri de la disciplina muncii, de neglijență și comoditate, față de care intervenția gazetei de perete este foarte necesară. Asemenea cazuri se întîlnesc, de exemplu, și la Școala medie nr. 2 din Capitală, dar gazeta de perete a cadrelor didactice de la această școală nu le semnalează, nu ia atitudine împotriva lor, nu militează pentru o etică înaintată în rîndurile învățătorilor și profesorilor.

Activitatea și preocupările muncitorilor din învățămînt îmbracă aspecte multiple. In afara sarcinilor pe linia procesului de învățămînt, numeroase cadre didactice desfășoară o permanentă activitate social-culturală la căminele culturale, la casele de cultură, la biblioteci, cîștigîndu-și respectul și prețuirea unor largi pături de oameni ai muncii. Este de dorit ca gazetele de perete să cuprindă în tematica lor și acest aspect important al activității pedagogilor. Ele trebuie, pe de o parte, să popularizeze cadrele didactice fruntașe în activitatea social-culturală, să expună metodele lor de muncă, iar pe de altă parte, să critice pe cei care se eschivează de la această importantă îndatorire.

Multe din colectivele de redacție ale gazetelor de perete au neglijat activitatea de gospodărire în care este antrenat personalul administrativ și de serviciu al școlilor. Gazeta de perete trebuie să acorde însă atenție și acestui aspect al activității din școală.

Deficiențele care se întîlnesc în activitatea gazetelor de perete se datoresc în bună parte slabei preocupări a organizațiilor sindicale pentru sprijinirea colectivelor de redacție, pentru orientarea lor. Organizațiile sindicale din școli au datoria ca, sub îndrumarea organizațiilor de partid, să ajute colectivele de redacție ale gazetelor de perete în alcătuirea tematicii gazetelor, în mobilizarea membrilor de sindicat pentru a deveni colaboratori activi ai gazetei, ca și în folosirea unor forme publicistice cît mai variate și mai atractive.

Luptînd pentru ridicarea rolului gazetei de perete în viața și munca colectivului, organizațiile sindicale din școli vor dispune de o tribună eficientă în vederea mobilizării cadrelor didactice și a celorlalți muncitori din învățămînt spre noi succese în activitatea lor profesională și social-culturală.

CONST. RADOI

La Palatul pionierilor din București, micii naturaliști se ocupă cu mult interes de îngrijirea păsărilor.

Acțiuni comune

La Școala de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin funcționează două secții: una cu limba de predare română, iar cealaltă cu limba de predare maghiară. La numeroasele acțiuni organizate în școală participă laolaltă atît școlarii români cît și cei maghiari.

Așa, de exemplu, elevii de la cele două secții, ajutați de părinții lor, au efectuat pe șantierul noului local al școlii peste 7000 de ore muncă voluntară, contribuind la terminarea localului mult înainte de termen. Tot rod al muncii comune este și înzestrarea atelierului școlii cu uneltele necesare desfășurării activităților practice.

In școală se desfășoară și alte forme ale muncii comune: participarea la acțiuni patriotice, întîlniri cu fruntași în producție, vizionarea de spectacole, pregătirea serbărilor școlare etc. Toate acestea fac ca legătura dintre copiii români și cei maghiari să fie mereu mai strînsă, mai frățească.

Pedagogi participanți la Unire

La 24 ianuarie se împlinesc 101 ani de la unul din marile momente din viața poporului nostru — Unirea Țării Românești cu Moldova și crearea statului național. Acest eveniment a fost precedat de o luptă îndelungată împotriva reacțiunii interne și externe, la care au participat activ și mulți profesori și învățători.

In Moldova, înfruntînd prigoana sălbatică dezlănțuită de caimacamii Balș și Vogoride, care erau sprijiniți din afară de Turcia, Austria și Anglia, pedagogii unioniști fac o largă propagandă în favoarea Unirii. Profesorul Nicolae Turculeț de la școala publică din Tătărași (Iași) este dintre primii unioniști care a fost arestat din ordinul lui Catargiu, ministru al Afacerilor Interne, deoarece în casa lui se întruneau partizani ai Unirii, discutînd măsurile ce trebuie luate pentru ca ideea Unirii să poată fi aplicată în practică. Turculeț este insultat de Catargiu, care îl denumește „tîlhar de unionist", este amenințat cu bătaia ca să-i treacă „gustul de unire", apoi aruncat în temniță. Arestarea profesorului Turculeț și încă a unui unionist, Cuparencu „...provoacă în Iași o indignare nemaipomenită, și era aproape să aducă o mișcare turburătoare..." (A. D. Xenopol — Ist. Românilor din Dacia Traiană vol. XII p. 245—246).

La Roman, polițaiul îi amenință pe unioniști cu soarta profesorului Turculeț, spunîndu-le că, „de vor pomeni măcar cuvîntul de unire, au să se ducă acolo unde nu vor mai vedea soarele cu ochii".

La Bîrlad este destituit profesorul Popescu, iar la Fălticeni este destituit din învățămînt și maltratat profesorul Nicolae Verdeanu, care era cunoscut pentru ideile sale unioniste încă din 1854 cînd fusese ridicat cu forța din clasă, dus la agie și amenințat. Aceeași soartă o au profesorii B. Galian din Huși și I. Hotriceanu din Piatra Neamț, cărora li s-a făgăduit reîncadrarea numai dacă nu vor „mai umbla după unire".

Documentele timpului arată că majoritatea învățătorilor de la sate erau partizanii Unirii și vedeau în ea un prilej ca țăranii să scape de iobăgie.

O figură reprezentativă în Divanul ad-hoc din Țara Românească a fost deputatul învățător Tănase Constantin, fiu de clăcași de pe moșia Izvoarele din districtul Olt, cunoscut prin atitudinea lui dîrză încă din timpul revoluției din 1848. Ca deputat al țărănimii, Tănase Constantin ținea discursuri în satele din districtul Olt, vorbind țăranimii despre însemnătatea Unirii și nedreptatea socială existentă. Intr-o ședință a Divanului ad-hoc, deputatul Scarlat Turnavitu a demascat pe Solomon, administratorul districtului Olt, care încerca să impună alt deputat în district. Turnavitu arăta că țăranii n-au admis aceasta, „...fără să se sfiască, ca țărani, de orice consecință ar trage asupră-le prin opunerea la dispozițiile unui șef al districtului" (Acte și documente privitoare la Renașterea Românie vol. VI, part. I-a, p. 7).

Deoarece Divanul ad-hoc al Munteniei a refuzat să dezbată problema reorganizării interne și în special problema țărănească, învățătorul Tănase Constantin urcă la tribună în ședința din 7 decembrie 1857, citind o moțiune iscălită de deputații țărani în care se arată că țărănimea este partea cea mai numeroasă a țării și are dreptul incontestabil de a participa la viața politică. Moțiunea prezenta deosebit de sugestiv situația grea a țărănimii: „Noi, rumînii țărani plugari, am suferit și suferim mai dureros de nedreptatea legilor și așezămintelor ce sînt astăzi în țara noastră... Nimeni să nu se gîndească a tălmăci tăcerea noastră ca o dovadă că sîntem mulțumiți cu starea noastră de acum".

Ca urmare a luptei duse de masele populare, la care participă majoritatea învățătorimii, la 5 ianuarie 1859 a fost ales domn în Moldova Alexandru Ioan Cuza. La 6 ianuarie, a doua zi după alegere, corpul didactic din Iași trimite o adresă de felicitare noului domnitor. In această adresă, prezentată de Teodor Veisa, inspector general al școlilor din Moldova, se spune între altele: „In numele corpului profesoral, care a participat la entuziasmul general ce s-a dezlănțuit la proclamarea ta de domn al Moldovei, îți prezentez ale tale umilite respecte și-ți exprim adînca bucurie ce se simte a vedea astăzi, în capul țării, un cetățean care și-a atras încrederea și simpatia unanimă a Românilor..." Se mai arăta în adresă că tot corpul profesoral „...destinat de a contribui, în proporție cu mijloacele lui, la răspîndirea luminii între tinerile generații române, care au să serveze la vremea lor de sprijinitori și apărători ai patriei, își va pune toată silința pentru a împlini cu demnitate misia lui". Corpul didactic „...este mic la număr — se spune în încheiere — dar speranța lui e mare că buna lui plecare și ostenelile lui nu vor rămîne fără rezultat, dacă el va fi sprijinit și încurajat în calea lui cea grea" (Acte și doc din Renașterea Românie, vol. VIII, p. 368—369).

La 24 ianuarie, sub presiunea maselor populare, Alexandru Ioan Cuza este ales domn și în Țara Românească, înfăptuindu-se astfel actul Unirii, care a constituit un pas însemnat înainte pe calea progresului. Reformele înfăptuite de Cuza și Mihail Kogălniceanu împotriva voinței majorității reacționare a Adunării au contribuit la dezvoltarea statului național burghez român. Printre aceste reforme s-a numărat și o reformă a învățămîntului. Realizată pe baza „legii instrucțiunii" sancționată și promulgată prin decretul din noiembrie 1864, reforma a avut menirea de a da învățămîntului o organizare unitară. De asemenea, pe timpul lui Cuza s-a așezat pe baze noi învățămîntul superior.

Un învățămînt cu adevărat democratic nu s-a putut realiza însă în țara noastră decît în anii puterii populare cînd, în condițiile desfășurării revoluției culturale, a fost legiferată și aplicată reforma învățămîntului din 1948, treaptă superioară în istoria învățămîntului din țara noastră.

Lector univ. NICOLAE CIACHIR

LA ŞCOALA MEDIE Nr. 1 DIN BUZĂU

Realizări în legarea învăţămîntului de viaţă

Ca urmare a sprijinului primit din partea organelor de partid şi de stat şi a străduinţei colectivelor pedagogice, numeroase şcoli dobîndesc rezultate bune în înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi practice, în pregătirea acestora pentru viaţă, pentru munca în producţie. O astfel de şcoală este şi Şcoala medie nr. 1 din Buzău.

Prezentăm unele aspecte ale activităţii colectivului didactic de la această şcoală în domeniul instruirii practice a elevilor.

Pregătirea practică în atelierele şcolii şi în întreprinderi

La Şcoala medie nr. 1 din Buzău au fost amenajate şi utilate pînă acum un atelier de tîmplărie şi unul de lăcătuşărie şi se află în curs de utilare un atelier de electrotehnică. În ateliere se realizează instruirea practică a elevilor din clasele V-VII

Profesorii-maiştri, sprijiniţi de cadrele care predau fizica, chimia, matematica, precum şi de conducerea şcolii, s-au străduit să organizeze cît mai bine munca în ateliere. În primul rînd s-au preocupat de organizarea acestora. Tejghelele din atelierul de tîmplărie, ca şi menghinele, strungurile, maşina de găurit, polizorul, forja şi nicovalele din atelierele de lăcătuşărie sînt aşezate, încît este prevenit orice accident în timpul lucrului şi se asigură supravegherea permanentă a activităţii elevilor de către profesor. Numărul sculelor existente în ateliere depăşeşte numărul elevilor dintr-o grupă, ceea ce dă posibilitatea ca multe lucrări să se desfăşoare frontal. Pe pereţi au fost fixate cîteva planşe şi panouri utile instruirii practice a elevilor. Bunăoară, în atelierul de tîmplărie s-au fixat, în aşa fel încît să poată fi uşor văzute de elevi în timpul lucrului, planşe ce ilustrează prin contrast — cum e bine şi cum e greşit — cele mai caracteristice poziţii de lucru în mînuirea principalelor scule ale tîmplarului. Asemenea materiale demonstrative sînt expuse şi în atelierul de lăcătuşărie.

În atelierul de electrotehnică, care a fost de curînd amenajat urmînd ca treptat să fie completat cu unelte şi aparate de măsură folosite în industria electrotehnică, sînt prezentate o serie de scheme demonstrative în stare de funcţionare privitoare la instalarea soneriei cu tablou de apel pentru mai multe camere, la instalarea mai multor puncte luminoase, la montarea prizei şi a comutatoarelor etc.

Dispunînd de condiţii bune, profesorii-maiştri se străduiesc să folosească metode cît mai adecvate pentru înarmarea elevilor cu temeinice deprinderi de muncă. Metoda folosită cu precădere în instruirea pentru lucrările de tîmplărie la clasa a V-a şi lucrările de lăcătuşărie la clasa a VI-a este instructajul pe operaţii. Treptat, în a doua parte a anului şcolar se va trece la instructajul pe complexe de operaţii. Elevii clasei a VII-a care au efectuat şi în anul trecut lucrări practice de atelier, efectuează în acest an şcolar numai lucrări pe complexe de operaţii.

Profesorii-maiştri ţin seama de faptul că şi instructajul pe operaţii trebuie realizat astfel încît elevii să vadă utilitatea muncii lor. De aceea, la clasa a V-a, bunăoară, pentru a le forma elevilor deprinderea de a tăia corect longitudinal şi transversal cu fierăstrăul, au realizat cu ei o serie de şipci care vor fi folosite apoi în confecţionarea de coşuri pentru hîrtii, chingi pentru taburete, braţe pentru compase etc.

Deseori, la sfîrşitul unor exerciţii practice, profesorii-maiştri organizează conversaţii cu elevii în scopul fixării cunoştinţelor şi deprinderilor pe care le-au primit aceştia. Ei le cer totodată să-şi întărească, răspunsurile cu exemple practice. De pildă, în timpul unei conversaţii organizate în clasa a V-a la încheierea temei privitoare la tăierea lemnului cu fierăstrăul, elevii au demonstrat în practică ce importanţă prezintă, în tăierea longitudinală corectă cu fierăstrăul încordat, felul cum este fixată pînza, înclinaţiile acesteia, ceaprazuirea şi întinderea ei etc.

★

Instruirea practică a elevilor din clasele VIII-XI se desfăşoară în întreprinderi, fiind condusă de maiştri şi ingineri care lucrează în cadrul acestora.

Astfel, elevii claselor a VIII-a efectuează aplicaţiile practice în atelierele de lăcătuşărie ale Centrului şcolar agricol din oraşul Buzău, unde au la dispoziţie unelte, instrumente, scule şi maşini-unelte moderne La început elevii au fost instruiţi pe operaţii, dar curînd au trecut la executarea de obiecte care impun complexe de operaţii, ca de exemplu echere, compase de trasat, ace de trasat etc. Acum ei lucrează la ajustarea unor piese pentru diferitele maşini agricole ce se repară în atelierele centrului: confecţionează şuruburi, piuliţe, dinţi pentru grape, diferite cuţite pentru cultivator etc

Elevii claselor a IX-a efectuează lucrările practice la Întreprinderea materialelor de cale. Pentru a asigura instruirea lor fără ca procesul de producţie din întreprindere să sufere, profesorii-maiştri i-au repartizat, pe grupe, pe lîngă muncitori, organizînd lucrul prin rotaţie la strung, la maşina de frezat universală, la maşini de rabotat şi la alte maşini unelte utilizate în procesul prelucrării metalelor.

Înaintea fiecărei lecţii profesorii-maiştri expun un scurt instructaj teoretic asupra principalelor probleme care vor fi întîlnite în cursul acesteia, iar la sfîrşit verifică în ce măsură elevii şi-au însuşit cunoştinţele şi deprinderile

De asemenea, profesorii-maiştri, care, după cum am menţionat, sînt ingineri din întreprindere, arată şi muncitorilor pe lîngă care lucrează elevii cum să le explice acestora diferitele cunoştinţe privitoare la lucrul la o maşină unealtă, cînd să le permită s-o mînuiască, cum să-i supravegheze.

Pentru cunoaşterea atelierului de reparaţii auto, a utilajelor, maşinilor şi sculelor întîlnite într-un astfel de atelier, precum şi pentru studierea diferitelor tipuri de autovehicule, elevii claselor a X-a efectuează lucrările practice în atelierele auto ale centrului A.V.S.A.P.-Buzău şi în atelierele de reparaţii auto I.R.T.A. sub conducerea unor maiştri de la aceste ateliere. Grupele de elevi, care lucrează în ateliere cîte o zi pe săptămînă, sînt împărţite pe echipe (de caroserii, motoare, instalaţii etc.). Acum echipele ajută muncitorilor în lucrările de reparaţii pe care aceştia le efectuează la diferitele tipuri de autovehicule, îşi însuşesc cunoştinţele de bază privitoare la utilajele unui atelier pentru reparaţii auto şi la principalele părţi ale automobilului, efectuează exerciţii practice de demontare a motorului pe mecanisme şi sisteme. În a doua parte a anului şcolar, paralel cu activitatea practică din atelierul de reparaţii auto, elevii vor învăţa să conducă automobilul.

Profesorii-maiştri acordă multă atenţie instruirii elevilor asupra tehnicii securităţii muncii. Ei se preocupă să realizeze permanent legătura dintre cunoştinţele primite de elevi în orele de fizică (de pildă cunoştinţele privitoare la pîrghii, la transmiterea mişcărilor, la circuite electrice etc) şi aplicaţiile practice ale acestora la organele de transmisie ale automobilului, la aparatele lui de rulare etc.

Şi elevii claselor a XI-a primesc o temeinică instruire practică conform programei pentru studiul aparatelor şi maşinilor electrice. Împărţiţi pe grupe, ei lucrează fie în atelierul de electrotehnică al Centrului şcolar agricol din Buzău, fie în atelierul de întreţinere al Uzinei electrice a oraşului. Ei studiază şi minuiesc aparatele şi sculele necesare realizării de instalaţii, efectuează reparaţii de aparate şi maşini electrice, lucrează la instalarea de circuite eletcrice cu două sau mai multe ramificaţii, instalează fişe, întrerupătoare, duliii, siguranţe electrice etc.

Lucrînd în întreprinderi, elevii au posibilitatea să cunoască şi problemele complexe ale acestora, probleme legate de organizarea întreprinderilor, de planul lor de producţie, de normarea muncii, de dezvoltarea tehnicii etc.

La cercurile tehnice

În procesul de pregătire pentru viaţă a elevilor, mai ales în dezvoltarea interesului lor pentru tehnica modernă, aduc o contribuţie de seamă cercurile tehnice din şcoală.

Elevii Şcolii medii nr. 1 din Buzău execută în laboratorul de fizică al şcolii interesante lucrări practice.

Cercul de electrotehnică şi-a început activitatea acum cîţiva ani cu o serie de acţiuni mărunte, dar care au constituit un bun stimulent pentru elevi. S-au efectuat întîi reparaţii ale instalaţiei electrice a şcolii, s-au realizat efecte de lumină cu ocazia diferitelor spectacole date de elevii şcolii sau de membrii cercului dramatic al Comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt. Treptat, însă, planul de activitate al cercului s-a lărgit şi s-a îmbogăţit. S-au organizat discuţii cu privire la probleme de ordin teoretic şi numeroase activităţi practice: construcţii de aparate pentru măsurători electrice, confecţionarea de materiale didactice etc. Deosebit de mult i-au atras pe elevi construirea unui ceas electric, a unui aparat de emisie-recepţie intercontinental, a unui receptor cu semiconductori, a unui aparat pentru emisie de ultrasunete, a unui complex de aparate necesare teleghidării unui navomodel, construcţia unui cuptor electric cu arc etc.

Cu ajutorul pe care l-au dat părinţii elevilor, cu sprijinul conducerii şcolii, s-au procurat o serie de materiale precum şi utilajul necesar lucrărilor de galvanotehnică, a fost procurată o celulă fotoelectrică folosită pentru transmiterea comenzii la distanţă prin semnale luminoase etc.

S-a simţit totodată şi nevoia unei mai bune organizări a muncii în cerc. Membrii acestuia — elevi din clasele a IX-a, a X-a şi a XI-a — au fost împărţiţi pe echipe, cărora le-au fost repartizate spre studiu diferite probleme de ordin teoretic şi practic. Una din echipe s-a preocupat, de exemplu, de punerea la punct a aparatelor de măsură electrice din laboratorul şcolii, a recondiţionat un voltmetru, a construit diferite tipuri de receptori, un oscilograf etc. O altă echipă s-a ocupat de lucrări de galvanotehnică, de radiotehnică, 11 elevi au fost antrenaţi în construirea unui navomodel teleghidat prin unde ultrasonore. Doi elevi ai şcolii au fost încadraţi în traficul internaţional de emisie pentru amatori.

Stîrneşte mult interes în rîndurile elevilor şi cercul fotografic al şcolii. În prima etapă de funcţionare a acestuia, membrii lui au învăţat tehnica luării fotografiei, a developării şi copierii. Ulterior însă s-a trecut la studierea aplicaţiilor pe care le are fotografierea în ştiinţă şi în tehnică. Combinînd aparatul fotografic cu microscopul, elevii participanţi la activitatea cercului fotografic au învăţat cum să înregistreze cu cea mai mare exactitate fiinţe microscopice, a căror imagine mărită le-a oferit posibilitatea unor studii interesante despre structura materiei. Ei au învăţat în ce constă radiografia, cum marchează razele Roentgen pe pelicula fotografică cele mai mici leziuni existente, s-au ocupat de probleme de astrofotografie şi spectrofotografie, fiind ajutaţi să înţeleagă mai în adîncime structura atomului. De asemenea, elevii au învăţat o serie de aplicaţii ale fotografiei în industria grea, îndeosebi în legătură cu cercetarea microscopică a diferitelor metale.

Preocupîndu-se şi de problemele fotografiei artistice, elevii vizitează diferite expoziţii fotografice, poartă discuţii privitoare la alegerea subiectului unei fotografii, la realizarea unei idei pe cale fotografică, la realizarea compoziţiei fotografiei, la cauzele care provoacă defectele unei fotografii şi la felul cum se înlătură acestea, se interesează de aportul fotografiei în dezvoltarea artei cinematografice, în acţiunea de culturalizare a maselor. Membrii cercului au confecţionat numeroase panouri cu fotografii cuprinzînd aspecte din viaţa şcolii, din munca patriotică a elevilor, din timpul practicii lor în producţie.

Profesorii care conduc cercurile sînt continuu preocupaţi de activitatea elevilor, acordă multă grijă procurării materialelor necesare construirii diferitelor aparate. De asemenea, se ocupă mult de înarmarea elevilor ce activează în cercuri cu deprinderi practice de muncă, urmărind totodată realizarea legăturii dintre activitatea cercurilor şi producţie, dintre munca desfăşurată de elevi şi problemele actuale ale tehnicii.

Pentru o strînsă colaborare între profesori

Întreaga activitate de instruire practică a elevilor, de îndrumare a acestora cu cunoştinţe şi deprinderi practice se desfăşoară sub îndrumarea unei comisii metodice din care fac parte profesorii de lucrări practice, de cunoştinţe elementare de producţie industrială, de fizică, chimie, ştiinţe naturale, matematică şi desen. Comisia se ocupă de completarea continuă a înzestrării atelierelor şcolii cu unelte şi utilaje moderne, organizează lecţii deschise, acordă o mare atenţie muncii educative în cadrul activităţii practice în ateliere şi în producţie.

Cu multă grijă se preocupă comisia metodică de asigurarea unei cît mai strînse colaborări între profesorii de diferite specialităţi, în vederea înarmării elevilor cu deprinderi practice bazate pe înţelegerea principiilor, legilor şi fenomenelor care stau la baza producţiei şi a înlăturării caracterului îngust, meşteşugăresc al instruirii practice.

În acest scop, comisia a elaborat un plan de coordonare între temele prevăzute în programa de lucrări practice de atelier şi temele ce se predau la diferitele obiecte de învăţămînt. Acest plan de coordonare a fost elaborat pe clase. Astfel, pentru clasa a V-a, el arată profesorilor de lucrări practice, celor de matematică, botanică şi desen ce legături pot face la lecţiile lor între cunoştinţele din programa obiectului respectiv şi lucrările practice de atelier luate pe capitole şi teme. Bunăoară, se arată că la tema „Procedee manuale de tăiere a lemnului" trebuie folosite cunoştinţele de desen ale elevilor privitoare la figuri geometrice plane şi cunoştinţele de aritmetică referitoare la sistemul metric. Planul recomandă totodată profesorilor de desen să arate elevilor cum se realizează trasarea diferitelor figuri geometrice în practica tîmplarului, iar profesorilor de matematică să stăruie asupra operaţiilor de trecere de la o unitate de măsură derivată la alta şi asupra importanţei pe care o prezintă în practică cunoaşterea temeinică a sistemului metric.

În planul de coordonare pentru clasa a VI-a se arată, printre altele, că la tema „Descrierea şi clasificarea pilelor" profesorul-maistru va folosi cunoştinţele de desen ale elevilor referitoare la desenarea corpurilor rotunde, a poliedrelor şi a secţiunilor, cunoştinţele de geometrie primite în lecţiile despre poligoane, cunoştinţele de fizică, despre frecare.

Toate aceste planuri de coordonare au fost analizate şi îmbunătăţite în cadrul comisiei metodice pentru activităţile practice. Cu acest prilej profesorii de diferite specialităţi, au înţeles şi mai bine sarcinile concrete ce le revin în vederea realizării unei strînse legături între disciplinele lor, pentru ridicarea nivelului de pregătire practică a elevilor.

Experienţa colectivului didactic de la Şcoala medie nr. 1 din Buzău în domeniul legării învăţămîntului de viaţă evidenţiază multe forme prin care elevii pot fi ajutaţi să înţeleagă cunoştinţele ce se predau la diferitele obiecte de învăţămînt în strînsă legătură cu aplicaţiile lor în producţie, să-şi însuşească deprinderi practice de muncă.

Merită a fi subliniate, în această privinţă, în special cîteva aspecte. În primul rînd, faptul că şcoala a asigurat instruirea practică a tuturor elevilor ei din clasele V-XI, deşi nu dispune încă de atelierele necesare instruirii elevilor din clasele superioare. Dînd însă dovadă de iniţiativă, conducerea şcolii şi colectivul didactic au apelat la ajutorul unor întreprinderi din oraş, reuşind astfel să-i includă şi pe elevii din clasele VIII-XI în activitatea practică. Este necesar ca pretutindeni acolo unde şcolile nu şi-au organizat încă ateliere pentru toate aplicaţiile practice prevăzute în programa şcolară să se solicite ajutorul întreprinderilor, aşa cum s-a procedat la Şcoala medie nr. 1 din Buzău. De asemenea, această şcoală a procedat just alegînd ca profesori de cunoştinţe industriale şi studiul maşinilor tehnicieni şi ingineri din întreprinderi.

De subliniat este şi faptul că profesorii şcolii s-au preocupat să asigure cercurilor o orientare accentuată spre problemele producţiei şi tehnicii, ceea ce face ca ele să contribuie într-o măsură însemnată la pregătirea practică a elevilor, la dezvoltarea interesului lor pentru tehnica modernă. Profesorii conducători de cercuri ar trebui să aibă în vedere acest fapt, înlăturînd caracterul abstract, teoretic care se mai manifestă încă în activitatea unor cercuri.

Socotim foarte pozitivă preocuparea colectivului didactic de la Şcoala medie nr. 1 din Buzău pentru asigurarea unei strînse colaborări între profesorii care realizează la disciplinele lor pregătirea practică a elevilor. Planul elaborat de comisia metodică în vederea coordonării lecţiilor de cultură generală cu activităţile practice desfăşurate în ateliere face ca această colaborare să aibă rezultate concrete la fiecare lecţie în parte, contribuind mult la buna pregătire a elevilor.

În toate şcolile se pot găsi astfel de forme eficiente de instruire practică a elevilor. Colectivele pedagogice au datoria să le folosească din plin în activitatea lor de pregătire a elevilor pentru viitoarea lor muncă în producţie.

Examene la cursurile fără frecvență

De curînd s-a încheiat prima sesiune a examenelor de la cursurile fără frecvență, la care s.au prezentat numeroși tineri muncitori. Mobilizați de Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență, cei mai mulți dintre profesorii școlilor pe lîngă care s-au organizat asemenea cursuri au acordat celor înscriși la examene un ajutor susținut, îndrumîndu-i în studiul lor individual, sprijinindu-i să se pregătească temeinic

La cursul fără frecvență de pe lîngă Școala medie nr. 22 „Gheorghe Lazăr" din București s-au înscris în acest an aproape 500 de tineri muncitori. Cea mai mare parte din ei sînt cuprinși în clasele VIII—XI. Peste 140 de tineri muncitori urmează cursurile clasei a VIII-a. Majoritatea lor sînt muncitori industriali din cele mai mari întreprinderi ale raionului V. I. Lenin, ca uzinele „Mao Tze-dun", Uzinele chimice romîne, uzina „Gr. Preoteasa", I.T.B., țesătoria „Răscoala din 1907", întreprinderea „Tricotajul Roșu" ș.a.

Pentru cadrele didactice și pentru conducerea Școlii medii nr. 22, îndeplinirea sarcinilor trasate prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la învățămîntul seral și fără frecvență a însemnat o preocupare permanentă. Încă din luna octombrie 1959 tovarășul V. Iliescu, directorul școlii, îndrumat de organizația de partid din școală, a studiat măsurile care trebuie luate pentru ajutorarea muncitorilor înscriși la cursul fără frecvență. Ca urmare, au fost organizate pentru aceștia lecții și consultații, li s-au pus la dispoziție laboratoarele școlii, materiale didactice, cărți etc. Conducerea școlii și profesorii au urmărit cu regularitate frecvența elevilor la consultații, au ținut o strînsă legătură cu întreprinderile mari unde lucrează elevii, au stat de vorbă cu fiecare muncitor-elev în parte, i-au ajutat să-și lămurească multe din problemele care le erau neclare.

Recenta sesiune a arătat că multe din aceste măsuri au dat roade bune, care se oglindesc atît în numărul destul de mare al celor prezentați la examene, cît și în calitatea cunoștințelor însușite de ei. De pildă, s-au prezentat mulți candidați la examenele de chimie, de geografie, istorie, științele naturale, economie politică, socialism științific etc. Un număr mai mic de tineri s-au prezentat la examenele de limba romînă, matematici, fizică, cei mai mulți dorind să-și lase mai mult timp pentru pregătirea la aceste discipline.

Lucrările scrise dovedesc că numeroși elevi și-au însușit temeinic cunoștințele studiate. La istorie în clasa VIII-a, de pildă, ei au vorbit cu pricepere, în lucrările lor, despre organizarea politică a Egiptului antic, despre bogățiile și cultura lui. Mulți elevi, ca, de pildă, țesătoarea Lob Elvira sau electriciana Andreev Georgeta au obținut note de 9. La chimie, majoritatea elevilor a înfățișat corect în lucrările scrise proprietățile fizice și chimice ale sulfului și clorului, metodele de extragere și preparare a acestora, întrebuințările lor. Tot astfel, la geografie, în tratarea temei „Vulcanii", cei mai mulți elevi au reușit să obțină note bune și foarte bune. Asemenea aprecieri se pot face și cu privire la lucrările de istorie la clasa a IX-a, unde numeroși candidați au tratat just tema „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie", la lucrările de economie politică la clasa a X-a, în care mulți elevi au vorbit cu pricepere despre gospodărirea chibzuită a întreprinderilor, sau la lucrările de socialism științific în clasa a XI-a, unde cea mai mare parte din elevi au tratat just tema „Învățătura marxist-leninistă despre stat", arătînd ce este statul dictaturii proletariatului și care sînt funcțiile lui. Și lucrările de științele naturale, geografie, limba rusă etc. arată, în cea mai mare parte a lor, buna pregătire a muncitorilor-elevi.

O situație asemănătoare s-a constatat și la examenele orale. Și aici numărul celor care au dat răspunsuri bune și foarte bune este destul de mare. Pot fi date ca exemplu răspunsurile muncitorului petrolist Dan Constantin, ale țesătoarei Maria Huiung, ale tipografului Mihai Simion, ale strungarului Ștefan Drosu și ale multor altora, răspunsuri care au fost notate cu notele 8 și 9.

Examenele ținute în această sesiune la cursurile fără frecvență au scos însă la iveală și unele lipsuri. La matematică, de pildă, o serie de candidați din clasele VIII—XI n.au putut rezolva unele chestiuni elementare. La istorie, o parte din elevi au dovedit că nu înțeleg decît superficial esența unor fenomene istorice. Unele răspunsuri orale date la examenul de economie politică au dovedit o insuficientă cunoaștere a problemelor economice actuale. Au fost candidați care n-au putut vorbi la examenul de limba romînă despre influența exercitată de literatura populară asupra creației marilor noștri scriitori. Destul de mulți candidați s-au exprimat greoi atît în lucrările scrise, cît și în răspunsurile la examenul oral.

Multe din aceste lipsuri se datoresc faptului că, deși s-au preocupat de pregătirea elevilor pentru examene, profesorii Școlii medii nr. 22 n.au făcut în această privință tot ce era necesar. Nu s-a asigurat frecvența regulată la lecții și consultații a tuturor candidaților. O parte din lecțiile și consultațiile ținute n-au luat suficient în seamă condițiile specifice ale cursurilor fără frecvență, îmbrăcînd din această cauză caracterul pe care-l au aceste forme de pregătire a elevilor în cadrul cursurilor de zi.

Analizînd rezultatele obținute în sesiunea actuală de examene la cursul fără frecvență, conducerea Școlii medii nr. 22 „Gh. Lazăr" și-a dat seama că în viitor vor trebui sporite măsurile pentru îmbunătățirea calitativă a pregătirii elevilor înscriși la acest curs. In planul de măsuri al direcției școlii se prevede o intensificare a legăturilor dintre școală și întreprinderi. Este necesar să se realizeze astfel de legături și cu întreprinderile mici, cu cooperativele și instituțiile unde lucrează unii elevi, pentru ca și acestea să le creeze toate condițiile necesare studiului, să le asigure posibilitatea de a frecventa lecțiile și consultațiile organizate în școală, să urmărească îndeaproape modul în care se pregătesc pentru examene.

Manifestînd o exigență sporită față de propria lor muncă, ținînd seama de particularitățile specifice cursului, profesorii care îi pregătesc pe elevii înscriși la cursul fără frecvență au datoria să-și îmbunătățească calitatea lecțiilor și consultațiilor, să evite predarea abstractă, să renunțe la datele inutile, inaccesibile și greu de reținut, să recurgă cît mai des la experiențe și demonstrații, să folosească mai intens experiența din producție a muncitorilor-elevi. In lecții și consultații va trebui să se pună un accent deosebit pe transmiterea de noi cunoștințe și pe fixarea lor, să se insiste asupra formării concepției științifice față de lume și viață a elevilor.

Indeplinind aceste sarcini, colectivul pedagogic al Școlii medii nr. 22 „Gh. Lazăr" și direcția școlii vor reuși pe viitor să înregistreze succese tot mai însemnate în pregătirea oamenilor muncii care își completează studiile prin cursurile fără frecvență.

Prof. GH. RĂDULEA
prof. C. PRISECARU

Un valoros schimb de experiență

Sub îndrumarea secției raionale de învățămînt și cultură, în raionul Novaci a avut loc de curînd un valoros schimb de experiență între diriginți în legătură cu organizarea muncii educative și colaborarea cu organizațiile de tineret.

A fost popularizată cu acest prilej experiența unor diriginți de la școlile din Polovraci și Cernădia, care, datorită unei strînse legături cu organizațiile de tineret și unei propagande pedagogice rodnice în rîndul părinților, au obținut rezultate bune în activitatea lor educativă.

Participanții la schimbul de experiență au subliniat în mod deosebit necesitatea întăririi colaborării cu organizația de tineret în toate școlile din raion pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și pentru îmbunătățirea muncii educative, precum și datoria diriginților din învățămîntul seral de a găsi forme specifice de muncă educativă, de a ține o legătură permanentă cu conducerile întreprinderilor unde lucrează muncitorii-elevi.

Pentru buna desfășurare a activității de îndrumare și control

De curînd a avut loc la Iași, sub îndrumarea comitetului regional de partid, o consfătuire cu șefii secțiilor și inspectorii de la secțiile de învățămînt și cultură raionale, orășenești și a regiunii.

In consfătuire s-au discutat temele „Sarcinile actuale ale învățămîntului și ale acțiunii de culturalizare", „Metode și sisteme de inspecții" și „Activitatea culturală de masă".

In continuare inspectorii au participat la activități practice. Impărțiți pe grupe, ei s-au deplasat la trei unități școlare (Școala medie nr. 4, Școala de 7 ani nr. 1 și căminul cu orar normal „Gheorghe Șerban" din orașul Iași), unde au controlat și îndrumat munca directorilor.

Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență între inspectori și i-a înarmat pe aceștia cu noi metode de desfășurare a muncii lor.

Căi de însușire a deprinderilor practice

Demonstrarea procedeului de muncă

Demonstrarea procedeului de muncă constituie o verigă importantă în activitatea didactică a profesorului-maistru, care se folosește în special în cazul cînd se predă o nouă operație de prelucrare.

Pentru reușita demonstrării procedeului de muncă este necesar ca profesorul-maistru să se pregătească minuțios, pentru a-l reda cît mai corect în fața elevilor. Nu trebuie să înțelegem prin aceasta că atunci cînd se predă o nouă operație de prelucrare profesorul-maistru trebuie să se pregătească numai pentru operația respectivă. Dimpotrivă, este necesar ca el să se pregătească pentru toată lecția — pentru comunicarea cunoștințelor noi, pentru desfășurarea exercițiilor practice, pentru analiza activității din ziua respectivă etc., incluzînd aici pregătirea pentru demonstrarea procedeului de muncă și acordîndu-i o atenție specială.

Demonstrarea procedeului de muncă se bazează pe perceperea de către elevi a complexului de mișcări care compun operația respectivă. Pentru ca elevii să înțeleagă mai bine noul procedeu de muncă este necesar ca profesorul-maistru să expună cunoștințele tehnice referitoare la construcția sculelor cu care se execută operația respectivă și să le atragă atenția asupra structurii operației și a legăturilor care există între diferitele faze care o compun. In scopul de a crea condițiile unei reproduceri corecte de către elevi a procedeului de muncă este necesar ca acesta să fie prezentat sub aspecte diferite și într-un mod accesibil elevilor.

Să luăm ca exemplu demonstrarea în clasa a V-a a procedeului de tăiere transversală cu ferăstrăul cu coardă. Avînd dinainte pregătite sculele și materialele necesare, profesorul-maistru trasează scîndura de tăiat, o prinde în tejghea, apucă ferăstrăul de un brat astfel ca dinții să fie aplecați înainte, ia poziția corespunzătoare și execută tăierea. Procedînd astfel profesorul-maistru a demonstrat procedeul de muncă în ansamblu și în ritm normal de lucru. Dar, deși în timpul demonstrării el a dat și explicațiile necesare, elevii nu pot reține totuși întregul complex de mișcări ce se efectuează în timpul tăierii transversale. De aceea este necesar ca după demonstrarea procedeului în ansamblu și în ritm normal de lucru să se reia demonstrarea pe părți și în ritm încetinit, pentru ca elevii să poată observa și memora toate mișcările ce compun procedeul respectiv.

In timpul demonstrării procedeului de muncă este bine să se introducă pauze scurte între diferitele faze, pentru a le analiza cu elevii. In această etapă se va pune accentul pe importanța și succesiunea mișcărilor care compun procedeul. Astfel, în timpul explicării și demonstrării procedeului de tăiere transversală cu ferăstrăul cu coardă profesorul-maistru trebuie să sublinieze cîteva momente importante: însemnarea scîndurii, fixarea ei în tejghea, potrivirea pînzei de ferăstrău, executarea tăierii. In mod special el va insista asupra poziției corecte a corpului în timpul tăierii. La începerea tăierii se va arăta cum se retrage pînza ferăstrăului de cîteva ori spre cel care taie, pe o porțiune mică din lungimea ei, după care mînuirea se va realiza alternativ pe întreaga lungime.

In cazul cînd se demonstrează un procedeu mai complex se repetă, după caz, anumite faze care nu au fost reținute de elevi. Acestea trebuie să fie însoțite de asemenea de explicațiile necesare.

In continuare, profesorul-maistru execută din nou întregul procedeu în ansamblu și în ritm normal de lucru. Apoi el trebuie să se încredințeze că toți elevii au înțeles deplin cele demonstrate. Pentru aceasta va cere cîtorva elevi să reproducă parțial sau total procedeul de tăiere cu ferăstrăul cu coardă. In cazul cînd se constată că aceștia nu reușesc să-l reproducă corect se vor demonstra și explica din nou acele părți care nu au fost înțelese de elevi și se va face o nouă verificare. Această măsură trebuie luată imediat, deoarece se știe că însușirea unui procedeu greșit produce mari greutăți în însușirea altuia nou. De cele mai multe ori greșelile săvîrșite de elevi se datoresc înțelegerii greșite de către aceștia a explicațiilor date de profesorul-maistru, lipsei lor de atenție în timpul demonstrării procedeului de lucru, explicării confuze, incomplete sau greșite de către profesorul-maistru. Pentru a evita asemenea neajunsuri, acesta trebuie să acorde cea mai mare grijă propriei sale pregătiri și bunei organizări a lecției, astfel încît să asigure interesul și atenția elevilor pentru cele demonstrate, înțelegerea deplină a acestora.

Practica a dovedit că un procedeu de muncă se poate însuși corect atunci cînd în afară de pregătirea profesională, pedagogică și metodică a profesorilor-maiștri se mai realizează și alte cerințe. In primul rînd, este vorba de asigurarea vizibilității pentru toți elevii din grupa respectivă. In acest scop, locul de muncă al profesorului-maistru trebuie să fie ales în așa fel încît elevii să poată vedea demonstrarea procedeului și să audă explicațiile, să fie amenajat pe un postament care are o înălțime de circa 300 mm și în imediată apropiere de locurile de muncă ale elevilor. Locurile de muncă trebuie să fie dotate cu sculele, dispozitivele și materialele necesare. In timpul exercițiilor practice, profesorul-maistru trebuie să urmărească modul cum aplică elevii în practică indicațiile referitoare la executarea corectă a operațiilor de prelucrare, precum și a regulilor de tehnică a securității muncii.

Intelegînd și memorînd mișcările corect și conștient, elevii încep să-și formeze în cadrul exercițiilor practice deprinderi de mînuire a uneltelor specifice lucrărilor ce se execută. Folosind cu pricepere demonstrarea procedeului de muncă profesorii-maiștri vor reuși să-i înarmeze pe elevi cu temeinice cunoștințe, pricepere și deprinderi practice.

M. DORU

Elevii și elevele Complexului Școlar din Birlad desfășoară numeroase activități practice la Fabrica de rulmenți din localitate. Incliseu: *strungarul Dulgheru Dumitru explicînd unor eleve din clasa a IX-a „C" cum se mînuiește strungul.*

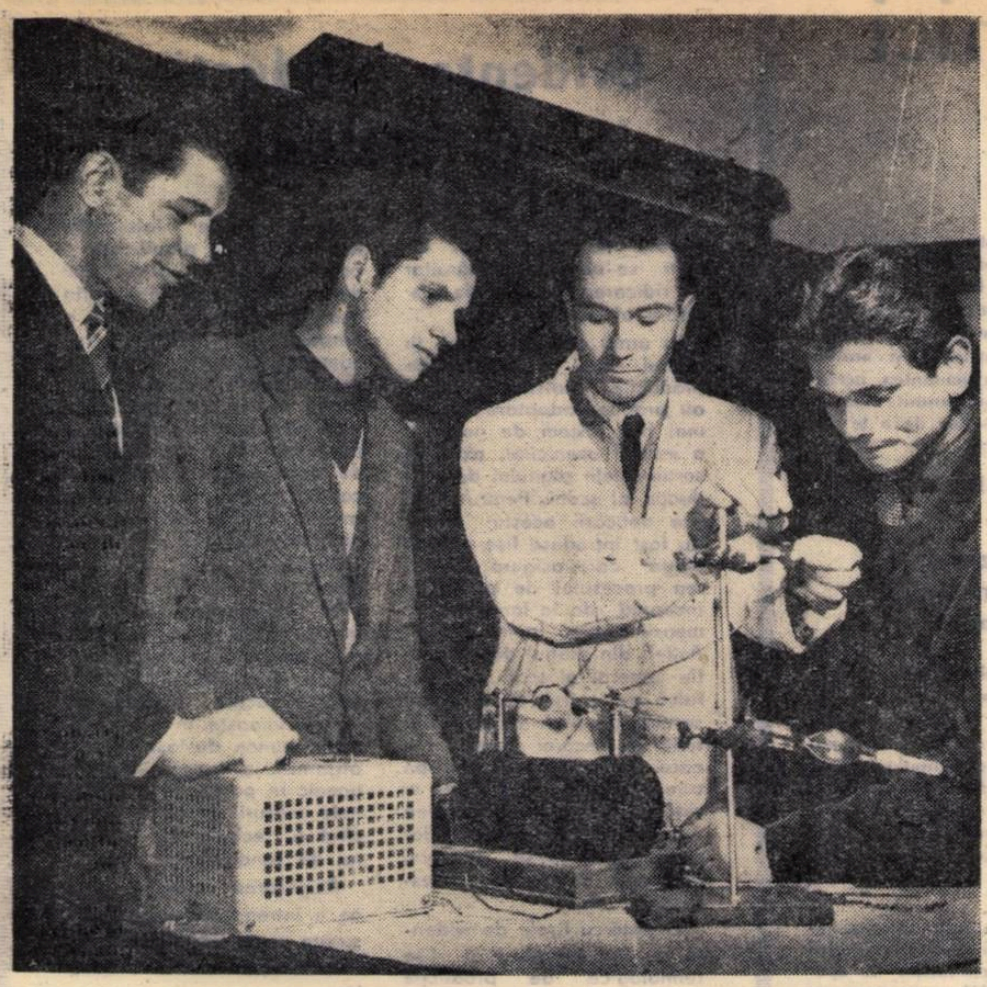

Muncitorii-elevi Tălpău Ion, mecanic la Fabrica de Rulmenți din Bîrlad, Mutu Vasile, strungar la aceeași întreprindere, și Mocanu Ion, mecanic la I.R.T.A., studiază descărcarea electrică în gaze la diferite presiuni.

Să fie lichidate neglijențele în difuzarea manualelor

Este cunoscut efortul care se face în țara noastră pentru asigurarea școlilor cu manuale avînd un conținut ideologic-științific ridicat, corespunzător sarcinii de a pregăti cît mai bine în școli pe viitorii constructori ai socialismului. In munca plină de răspundere de redactare a cărților școlare sînt antrenați pedagogi cu experiență, oameni de știință, tehnicieni, scriitori și critici literari, astfel încît să se poată pune la îndemîna cadrelor didactice și a elevilor manuale cît mai bune, prețioase ajutoare în munca instructiv-educativă. Anual au luat drumul școlilor milioane de exemplare de manuale dintre care sute de cărți școlare noi și multe manuale revizuite și îmbunătățite. Numai în anul 1959 au fost editate 422 de titluri de manuale într-un tiraj de peste 12.000.000 exemplare.

Dar nu în toate cazurile manualele ajung la cei care le așteaptă. Există încă elevi și profesori lipsiți de cărți școlare în timp ce acestea stau nefolosite, în stocuri, pe rețeaua de difuzare. In unele regiuni există chiar mii de manuale „disponibile", deși școlile se plîng că au rămas în acest an fără cărți. Cine e vinovat, bunăoară, de faptul că în luna decembrie 1959 nu ajunseseră în școli circa 80.000 de exemplare din manualul de geografie pentru clasa a V-a, 64.000 de exemplare din manualul de geografie pentru clasa a VI-a, 44.000 din manualul de istorie pentru clasa a IV-a și alte manuale indispensabile muncii școlare, pentru editarea cărora s-au consumat fonduri mari, ce stau de atîta vreme blocate? Este oare întîmplător că în regiunile București, Craiova, Cluj și altele au rămas nevîndute mii de exemplare din manualul de istorie citat, cu toate că este vorba de o ediție nouă și foarte solicitată?

Realitatea arată că existența acestor manuale „disponibile" se datorește în bună parte unei proaste difuzări, lipsei de preocupare a centrelor de librării și difuzare a cărții, a librăriilor raionale și cooperativelor sătești pentru distribuirea operativă a manualelor școlare. La Timișoara și Oradea, de pildă, după două luni de la deschiderea anului școlar existau clase întregi fără manuale, deoarece organele locale de difuzare „uitaseră" de existența în depozitele lor a sute de exemplare din cărțile așteptate de școli. Nu rare sînt cazurile cînd cărțile repartizate școlilor sătești sînt ridicate de cooperativele respective cu mare întîrziere, și atunci în urma unor insistențe din afară.

Asemenea neglijențe sînt favorizate de faptul că Direcția difuzării cărții din Ministerul Învățămîntului și Culturii nu exercită un control sistematic asupra organelor locale de difuzare — mai ales asupra celor de la raioane și comune — nu le trage la răspundere atunci cînd dau dovadă de nepăsare și lipsă de interes în aprovizionarea operativă a școlilor cu cărți. De asemenea, Direcția difuzării cărții nu efectuează întotdeauna recartările ce se impun deîndată ce sînt observate nepotriviri între numărul de manuale necesar și cel trimis, pentru a evita plusurile de manuale în unele regiuni și raioane ale țării și lipsa lor în altele.

Este necesar să se lucreze cu mai multă grijă în acțiunea de difuzare a manualelor. Neglijența în acest domeniu duce la greutăți în munca școlilor și vinovații trebuie trași la răspundere. Apariția unui manual nou trebuie adusă imediat la cunoștința cadrelor didactice, a elevilor și părinților, arătîndu-li-se de unde și cînd îl pot procura.

Socotim că și secțiile de învățămînt și cultură își au partea lor de vină în proasta difuzare a cărților școlare. Cele mai multe consideră difuzarea manualelor o sarcină exclusivă a C.L.D.C.-urilor și librăriilor raionale și, în consecință, nu țin legătura cu acestea spre a vedea dacă necesarul de manuale pe regiune sau raioane poate fi acoperit cu cantitățile de care dispun, nu sesizează la timp defecțiunile constatate. Ele nu mobilizează și nu îndrumă cadrele didactice în munca de lămurire a părinților în vederea procurării cărților școlare trebuitoare bunei pregătiri a copiilor lor.

Învățătorii și profesorii, directorii școlilor, care așteaptă pasivi sosirea manualelor fără a se interesa cu insistență la librării și cooperative de situația acestora, ajută în felul acesta de cele mai multe ori la proasta difuzare a cărții școlare.

Trebuie spus că unele „scăpări" ale Direcției planificării din Ministerul Învățămîntului și Culturii, întîrzierile cu care sînt elaborate uneori cărțile școlare de către Editura de stat didactică și pedagogică au și ele repercusiuni asupra difuzării manualelor. In stabilirea tirajelor de exemplu, Direcția planificării a comunicat nu o dată Direcției difuzării cărții cifre de școlarizare necorespunzătoare realității. Astfel, în anul școlar 1958—1959 a anunțat că există în clasa a VIII-a 55.070 școlari, cînd în realitate erau 62.120, în clasa a V-a 216.950 în loc de 247.270, în clasa a II-a 346.000 în loc de 337.509 etc. Aceste diferențe de cîteva mii sau zeci de mii de elevi și deci de manuale produc întîrzieri în difuzare și cheltuieli suplimentare, deoarece impun redistribuirea cărților pe regiuni.

O carte împotmolită undeva pe rețea înseamnă un copil lipsit de un ajutor prețios în munca sa. O carte sosită tîrziu în școală înseamnă goluri în cunoștințele elevului care a fost lipsit de ea. Dar cînd e vorba de stocarea nejustificată pe rețea a zeci de mii de manuale?

Necesitățile învățămîntului cer să se lichideze deîndată gravele lipsuri existente în difuzarea manualelor școlare și să fie trași la răspundere cei care sînt vinovați.

ANA COSMIN

IN SPRIJINUL PREDĂRII CALCULULUI DIFERENȚIAL ȘI INTEGRAL LA CLASA A XI-A

Despre derivate (II)

Derivata funcției compuse. Dacă $\varphi(u)$ și $u(x)$ sînt derivabile, atunci și funcția compusă $f(x) = \varphi(u(x))$ este derivabilă și $f'(x) = \varphi'(u(x)) \cdot u'(x)$.

Demonstrația poate fi omisă în predare dacă profesorul apreciază că este cazul.

Fie x_0 un punct oarecare în care este definită funcția $f(x)$, deci în care și $u(x)$ este definită și fie $u_0 = u(x_0)$. Funcția $\varphi(u)$ este derivabilă în u_0, deci $\varphi'(u_0) = \lim_{u \to u_0} \frac{\varphi(u) - \varphi(u_0)}{u - u_0}$.

Pentru $u \neq u_0$ putem scrie $\frac{\varphi(u) - \varphi(u_0)}{u - u_0} = \varphi'(u_0) + \alpha(u)$ unde $\lim_{u \to u_0} \alpha(u) = 0 = \alpha(u_0)$; (se ia $\alpha(u) = \varphi'(u_0) - \frac{\varphi(u) - \varphi(u_0)}{u - u_0}$ dacă $u \neq u_0$ și $\alpha(u_0) = 0$). Avem deci $\varphi(u) - \varphi(u_0) = [\varphi'(u_0) - \alpha(u)](u - u_0)$. Rezultă: $\varphi u(x) - \varphi(u_0) = [\varphi'(u_0) - \alpha(u(x))](u(x) - u_0)$. Să formăm raportul $R(x)$ pentru funcția compusă $f(x) = \varphi(u(x))$:

$$\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} = \frac{\varphi(u(x)) - \varphi(u(x_0))}{x - x_0} =$$

$$= \frac{\varphi(u(x)) - \varphi(u_0)}{x - x_0} = [\varphi'(u_0) -$$

$$- \alpha(u(x))] \frac{u(x) - u(x_0)}{x - x_0}.$$

Toți termenii din ultimul membru au limita în x_0, deoarece $\varphi'(u_0)$ este constant, $\lim_{x \to x_0} \alpha(u(x)) = \alpha(u(x_0)) = \alpha(u_0) = 0$; ($\alpha(x)$ este continuă în $u_0 = u(x_0)$, $u(x)$ este continuă în x_0 fiind derivabilă; deci funcția compusă $\alpha(u(x))$ este continuă în x_0), iar raportul are limita $u'(x_0)$. Raportul inițial are limita în x_0, adică f este derivabilă în x_0 și $f'(x_0) = \varphi'(u_0) \cdot u'(x_0) = \varphi'(u(x_0)) \cdot u'(x_0)$. Deoarece x_0 a fost ales arbitrar, pentru orice x ce aparține lui I, f este derivabilă și $f'(x) = \varphi'(u(x)) \cdot u'(x)$.

Dacă în egalitatea $f(x) = \varphi(u(x))$ nu se mai pune în evidență argumentul x, se scrie $f = \varphi(u)$ și deci $f' = [\varphi(u)]'$. De asemenea dacă în egalitatea care ne dă derivata lui f nu se mai pune în evidență argumentul x, se scrie $f' = \varphi'(u) \cdot u'$, deci $[\varphi(u)]' = \varphi'(u) \cdot u'$. In această ultimă egalitate, u nu este variabilă independentă, ci funcție de x.

Teorema precedentă este valabilă și în cazul mai multor funcții care se compun. Practic, derivata unei funcții compuse se obține înmulțind derivatele funcțiilor care se compun, în ordinea compunerii lor.

Se deduc derivatele: $(u^n)'$ (n întreg), $(\sin u)'$, $(\cos u)'$, $(\operatorname{tg} u)'$, $(\operatorname{ctg} u)'$, u fiind o funcție derivabilă.

Pentru demonstrația derivabilității funcției compuse nu se poate folosi amplificarea cu Δu, deoarece această notație nu se folosește în manual și, mai ales, deoarece pentru $\Delta x \neq 0$ s-ar putea ca $\Delta u = 0$; apoi ar trebui justificată schimbarea lui $\Delta x \to 0$ cu $\Delta u \to 0$ în cei doi membri ai egalității, justificare ce se poate face cu șiruri.

Derivata funcțiilor inverse. **Fie f o funcție strict monotonă definită pe un interval I și φ funcția sa inversă.** *Dacă f este derivabilă într-un punct x_0 ce aparține intervalului I și dacă $f'(x_0) \neq 0$, atunci funcția inversă φ este derivabilă în punctul corespunzător $y_0 = f(x_0)$ și $\varphi'(y_0) = [f'(x_0)]^{-1}$.* Justificarea geometrică a acestei teoreme este cunoscută, ea folosește simetria graficelor celor două funcții, față de prima bisectoare. Demonstrația cu Δx și Δy nu poate fi folosită, pentru că în egalitate $\frac{\Delta x}{\Delta y} = \left(\frac{\Delta y}{\Delta x}\right)^{-1}$ se trece la limită în membrul întîi pentru $\Delta y \to 0$ și în membrul doi pentru $\Delta x \to 0$, ceea ce nu este justificat de nici o teoremă.

Dăm demonstrația corectă, cu șiruri, pentru profesorii care consideră că este cazul să fie prezentată la clasă. Deoarece f este continuă în x_0, fiind derivabilă în acest punct, funcția inversă φ este continuă în $y_0 = f(x_0)$. Deci dacă $y_n \to y_0$, avem $\varphi(y_n) \to \varphi(y_0) = x_0$. Sau, dacă notăm $x_n = \varphi(y_n)$, deci $y_n = f(x_n)$, avem $x_n \to x_0$. Deoarece f este derivabilă în x_0, avem $\frac{f(x_n) - f(x_0)}{x_n - x_0} \to f'(x_0) \neq 0$

Să formăm acum raportul $R(y)$ pentru funcția φ, $R(y) = \frac{\varphi(y) - \varphi(y_0)}{y - y_0}$ și să luăm $y_n \to y_0$, cu $y_n \neq y_0$. Atunci $\varphi(y_n) \neq \varphi(y_0)$, adică $x_n \neq x_0$, deoarece f fiind strict monotonă, și funcția inversă φ este strict monotonă, deci nu ia aceeași valoare în puncte diferite.

Avem $R(y_n) = \frac{\varphi(y_n) - \varphi(y_0)}{y_n - y_0} = \frac{x_n - x_0}{f(x_n) - f(x_0)} =$

$= \left[\frac{f(x_n) - f(x_0)}{x_n - x_0}\right]^{-1} \to [f'(x_0)]^{-1}$. Așa dar $\lim_{y \to y_0} R(y) = [f'(x_0)]^{-1}$ adică φ este derivabilă în y_0 și $\varphi'(y_0) = [f'(x_0)]^{-1}$.

Consecință. Dacă f este strict monotonă și derivabilă pe I, cu $f'(x) \neq 0$ pentru orice x ce aparține lui I, atunci funcția inversă φ este derivabilă și $\varphi'(y) \cdot f'(x) = 1$, unde x și y sînt legate prin $y = f(x)$ sau $x = \varphi(y)$.

Pentru a exemplifica se arată întîi că $(\ln x)' = x^{-1}$ pentru $x > 0$; apoi, folosind derivata funcției compuse se arată că $(\ln |x|)' = x^{-1}$ pentru $x \neq 0$, deoarece $(|x|)' = 1$ dacă $x > 0$ și $(|x|)' = -1$ dacă $x < 0$. Se arată de asemenea că $(e^x)' = e^x$, folosind teorema de mai sus. Scriind $x^\alpha = e^{\alpha \ln x}$ pentru $x > 0$, se arată că $(x^\alpha)' = \alpha x^{\alpha - 1}$; dacă $\alpha > 1$, derivata în 0 a funcției x^α este 0 și se calculează direct cu ajutorul raportului $R(x)$. Dacă $0 < \alpha < 1$, funcția x^α nu este derivabilă în 0. In particular, luînd α rațional, se calculează derivatele radicalilor. Mai departe se arată că $(u^v)' = (u^v_*)' + (u^v_*)'$, unde steaua arată că funcția respectivă trebuie considerată constantă; pentru aceasta se scrie $u^v = e^{v \ln u}$. Se deduc apoi derivatele funcțiilor trigonometrice inverse. Trebuie observat că $\operatorname{arc\,sin} y$ și $\operatorname{arc\,cos} y$ nu sînt derivabile în punctele $y = 1$ și $y = -1$, deoarece funcțiile $\sin x$ și $\cos x$ au derivata 0 în punctele corespunzătoare: $x = \frac{\pi}{2}$ și $x = -\frac{\pi}{2}$ pentru $\sin x$ și $x = 0$, $x = \pi$ pentru $\cos x$.

Diferențiala. **Fie f o funcție derivabilă** pe intervalul I și x_0 aparținînd lui I. Avem $f'(x_0) = \lim_{x \to x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$. Dacă se notează $\alpha(x) = f'(x_0) - \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$ pentru $x \neq x_0$, avem $\lim_{x \to x_0} \alpha(x) = 0$ și $\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} = f'(x_0) + \alpha(x)$. Pentru valori ale lui x suficient de apropiate de x_0, $\alpha(x) \approx 0$, deci $\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \approx f'(x_0)$ adică $f(x) - f(x_0) \approx f'(x_0)(x - x_0)$. Notînd $x - x_0 = h$, deci $x = x_0 + h$, obținem $f(x_0 + h) - f(x_0) \approx f'(x_0) \cdot h$, adică pentru creșteri h suficient de mici ale argumentului de la x_0 la $x_0 + h$ creșterea corespunzătoare a funcției poate fi aproximată cu produsul $f'(x_0) \cdot h$. Creșterea funcției $f(x_0 + h) - f(x_0)$ este funcție de h, iar h trebuie ales astfel ca $x_0 + h$ să aparțină intervalului I, de asemenea produsul $f'(x_0) \cdot h$ este funcție de h, dar aici lui h nu i se mai impune nici o restricție.

Definiție. Funcția $f'(x_0) \cdot h$ (cu argumentul h) se numește diferențiala funcției f în punctul x_0 și se notează $df(x_0)$. Se scrie $df(x_0) = f'(x_0) \cdot h$ deși h ar trebui pus în evidență și în membrul stîng.

Diferențiala funcției f într-un punct oarecare x ce aparține lui I, se scrie $df(x) = f'(x)h$. Și aici ar trebui pus în evidență h în membrul stîng.

Pentru funcția *identică* $\varphi(x) = x$ avem $d\varphi(x) = d(x) = x' \cdot h = h$. In loc de $d(x)$ se scrie dx, deci $dx = h$. Trebuie observat că dx este diferențiala funcției identice, nu a argumentului x (noțiunea de diferențială se referă *numai* la funcții). Totuși se obișnuiește să se numească dx diferențiala argumentului. Derivata $f'(x)$ este raportul dintre diferențiala lui f și diferențiala argumentului: $\frac{df(x)}{dx} = \frac{f'(x) \cdot h}{h} = f'(x)$. Rezultă $df(x) = f'(x)\,dx$.

După cum se vede, diferențiala $df(x)$ este funcție de două variabile: x care parcurge pe I și dx (de fapt h), care parcurge pe R, și anume, este liniară în dx. Ar trebui pus în evidență și dx în notația $df(x)$ atunci cînd există riscul de a se face confuzii într-un raționament.

Regulile de diferențiere se deduc din cele de derivare (sumă, produs, cît, funcții compuse). La funcții compuse avem $df(u(x)) = f'(u(x))\,u'(x)\,dx = f'(u(x))\,du(x)$. Sau dacă nu mai punem în evidență argumentul x, obținem $df(u) = f'(u)\,du$, ca și cînd u ar fi variabilă independentă a funcției u.

Am prezentat în cele două articole „Despre derivate" problemele principale ale acestui capitol din programa de analiză matematică pentru clasa a XI-a. Rămîne însă ca profesorii de matematică, care predau această disciplină, prin consultarea diferitelor manuale de specialitate să-și completeze lecțiile, să găsească exerciții cît mai tipice care să asigure o însușire temeinică a materiei de către elevi.

N. DINCULEANU
E. RADU

Lectorat pentru părinți

Cadrele didactice de la Școala de 7 ani din comuna Săcele, regiunea Stalin, acordă o deosebită grijă organizării lectoratelor pentru părinți. Folosind cu pricepere această formă de propagandă pedagogică, învățătorii și profesorii au reușit să atragă un număr mare de părinți în jurul școlii.

Interesul părinților este trezit în special de tematica bogată și variată a lectoratului.

Părinții și-au manifestat dorința de a se lămuri în cadrul lectoratului și unele probleme științifice, de exemplu problemă privind zborurile interplanetare, folosirea științei în slujba omului etc.

Insuşirea termenilor tehnici de către ucenici

Cunoaşterea şi folosirea corectă de către ucenici a termenilor şi expresiilor de specialitate are un rol important în pregătirea acestora, contribuie la formarea lor ca viitori muncitori cu un larg orizont tehnic şi cultural. Găsirea unor metode juste pentru a-i ajuta pe ucenici să-şi însuşească şi să folosească corect termenii tehnici, să formeze fraze închegate cu ajutorul acestor termeni se impune cu atît mai mult cu cît încă din primul an al şcolii profesionale ei trebuie să studieze discipline cu caracter tehnic, noi pentru ei, ce folosesc o seamă de termeni pe care îi află pentru prima oară.

Pentru a cunoaşte metodele folosite de profesorii de specialitate în vederea deprinderii ucenicilor cu folosirea corectă a termenilor şi expresiilor tehnice ne-am adresat unor profesori care predau tehnologia meseriei şi tehnologia materialelor la Centrul Şcolar profesional şi tehnic din Sibiu, şcoală în care se acordă o atenţie deosebită acestei probleme. Publicăm mai jos răspunsurile acestora.

Orizontul cultural al ucenicilor a devenit mai larg

Una din primele discipline de specialitate cu care iau contact ucenicii încă din cel dintîi an de învăţătură în şcoala profesională este „Tehnologia materialelor". In însuşirea cunoştinţelor din cadrul acestei discipline, cunoştinţe care implică mulţi termeni şi multe expresii noi, are o mare importanţă pregătirea căpătată în şcoala de 7 ani. Anul acesta am făcut constatarea îmbucurătoare că pregătirea ucenicilor din anul I, asigurată de şcoala de 7 ani, este de un nivel mai ridicat decît în trecut şi le permite însuşirea în condiţii tot mai bune şi cu tot mai puţine dificultăţi a diferitelor formulări ştiinţifice şi tehnice.

Desigur însă că nu-i las să se descurce singuri în această privinţă ci, dimpotrivă, socotesc explicarea termenilor şi a expresiilor de specialitate drept un moment important al lecţiei, strîns legat de însuşirea în bune condiţii a cunoştinţelor şi noţiunilor noi. Este evident că dacă un ucenic nu înţelege termenii de bază care se referă la o anumită cunoştinţă el nu-şi va însuşi pe deplin cunoştinţa respectivă, nu o va reproduce corect.

La pregătirea fiecărei lecţii trec în revistă termenii tehnici noi cuprinşi în materialul pe care urmează să-l predau. Impart aceşti termeni în cîteva grupe distincte, în aşa fel încît să pot folosi metode diferenţiate şi cît mai eficace în lămurirea lor. O primă grupă o formează termenii care, pe lîngă faptul că desemnează noţiuni noi, încă necunoscute ucenicilor, sînt şi dificil de pronunţat. Asemenea termeni sînt, de pildă, ecruisare, dielectric, aluminotermie, compresibilitate etc. In explicarea lor în cadrul lecţiilor am grijă, în primul rînd, ca eu însumi să-i pronunţ cît mai clar, să-i scriu pe tablă cu litere de tipar, să-i repet accentuînd pe fiecare silabă. Apoi cer cîtorva ucenici să-i reproducă la rîndul lor. In lecţia următoare la verificarea cunoştinţelor accentuez din nou asupra acestor termeni, verificînd în ce măsură ei au rămas întipăriţi corect în mintea ucenicilor. De asemenea, accentuez asupra termenilor de acest fel — în măsura în care ei sînt esenţiali pentru disciplina pe care o predau — şi în cursul recapitulării materiei.

O a doua grupă a termenilor de specialitate cuprinde acei termeni a căror înţelegere este legată doar de explicarea clară a conţinutului lor. Astfel de termeni sînt, de pildă omogen, recul electric, sarcini de şoc, refulare, agregat. Ei sînt pronunţaţi de obicei fără dificultate de ucenici, de îndată ce le înţeleg sensul.

A treia grupă o formează termenii omonimi, folosiţi în tehnică cu alt sens decît în limbajul curent. Bunăoară, termenul *element* (element chimic, element galvanic, spre deosebire de element în sens de mediu — se simte în elementul lui — şi element în sens de individ — Voicu este un element bun). De asemenea, termeni ca transmisiuni, forme etc. In explicarea unor asemenea termeni menţionez de la bun început că pe lîngă sensul cu care sînt folosiţi în tehnică, ei au sensuri diferite în vorbirea curentă.

In acelaşi timp caut să-i deprind pe ucenici cu folosirea anumitor verbe care dau ţinută ştiinţifică formulărilor, cum sînt de pildă verbele a experimenta, a determina, a caracteriza etc., întrucît am întîlnit în multe cazuri ucenici care, deşi reproduc corect anumite cunoştinţe, folosesc supărător de mult verbele *a lua* şi *a face*.

Cred că în ceea ce priveşte formarea unui bagaj mai bogat de cuvinte literare este neapărat necesară conlucrarea dintre profesorii de specialitate tehnică şi profesorii de limba romînă din şcolile profesionale. Ar fi bine ca profesorii de limba romînă să se ocupe şi ei în lecţiile de compunere şi gramatică, de folosirea corectă de către ucenici a termenilor ştiinţifici.

Prof. IOAN TEODORESCU

Aportul manualelor şi cărţilor tehnice

Este neîndoielnic că, atunci cînd în predarea lecţiei se iveşte o noţiune de specialitate necunoscută ucenicilor, profesorul trebuie să se oprească şi s-o explice. Dar aceasta nu este deajuns. Cînd elevii învaţă acasă, trebuie să găsească şi în manualele şcolare, ca şi în cărţile tehnice de nivel mediu, explicarea clară a termenilor de specialitate. Din păcate, încă mai persistă carenţa semnalată mai demult cu privire la accesibilitatea unor manuale şi cărţi tehnice de nivel mediu care folosesc o serie întreagă de termeni noi pentru ucenici — cum sînt, de pildă, compensare, dispecer, nitrurare, fondant, gabarit — fără a le da nici o explicaţie. Socotesc că nu numai aceşti termeni, ci şi o serie de termeni mai larg folosiţi, dar pe care adesea ucenicii îi întrebuinţează în mod nepotrivit, dovedind că nu le-au înţeles sensul — de exemplu, raţional, plasticitate etc. — ar trebui explicaţi în manualele pentru şcolile profesionale.

Intrucît toate disciplinele, predate în şcoala profesională — inclusiv cele de cultură generală — trebuie să contribuie la formarea unor muncitori cu un larg orizont cultural şi tehnic, deprinderea ucenicilor cu folosirea corectă a termenilor şi expresiilor de specialitate, cu formularea corectă a cunoştinţelor ştiinţifice şi tehnice este o sarcină care revine în egală măsură tuturor cadrelor didactice. In acest fel vom putea elimina una din deficienţele care dăinuie încă în însuşirea cunoştinţelor de către ucenici, şi anume contradicţia între capacitatea ucenicilor de a-şi însuşi anumite cunoştinţe şi posibilitatea lor de a le exprima clar şi corect.

Ing. GHEORGHE BRINDUŞ

O condiţie esenţială: explicarea termenilor de specialitate

Predarea în condiţii bune a electrotehnicii şi maşinilor electrice la anul III presupune cunoaşterea prealabilă de către ucenici a multor noţiuni de electricitate, tehnologia materialelor etc. Predînd această disciplină, am putut constata că viitorii muncitori pe care-i pregătim stăpînesc în mare măsură expresiile de specialitate şi ştiu să le folosească corect.

Există totuşi anumiţi termeni — unii însuşiţi în anii precedenţi, alţii predaţi în cadrul cursurilor de specialitate din anul III — în pronunţarea cărora ucenicii, chiar şi cei mai buni, întîmpină dificultăţi. Asemenea termeni sînt, de exemplu, histereză, incandescenţă, megohmetru, galvanostegie etc. In asemenea cazuri, după ce scriu cuvîntul pe tablă menţionez şi termenul din care provine. Abia apoi mă ocup de explicarea sensului cuvîntului în electrotehnică şi a conţinutului lui. Am constatat totuşi că şi după toate aceste explicaţii unii ucenici continuă să pronunţe cu dificultate sau incorect cuvîntul. Atunci, sfătuindu-mă cu maiştrii electricieni, am căutat să înlocuiesc termenii dificili cu alţii mai uşor de pronunţat în romîneşte. In cazul dat, de exemplu, am cerut ucenicilor să pronunţe *istreză*. De altfel, acesta este termenul pe care ei îl aud şi pe şantier, căci aşa pronunţă atît muncitorii cît şi majoritatea maiştrilor electricieni. De astă dată, nici unul dintre ucenici n-a mai întîmpinat greutăţi în pronunţarea termenului de specialitate. Socotesc că acest procedeu poate să fie extins.

Există unele noţiuni tehnice sau ştiinţifice care sînt desemnate de două expresii sinonime. De exemplu, pentru termenul *„curenţi foucault"* se mai foloseşte şi expresia *„curent turbionar"*. Nici unul dintre aceşti termeni nu este simplu de pronunţat. M-am oprit la cel de al doilea, cerînd elevilor să-l înveţe, întrucît el corespunde mai uşor posibilităţilor de exprimare în limba romînă şi în acelaşi timp este transcris fonetic, eliminîndu-se astfel greutatea citirii corecte.

In acest fel majoritatea ucenicilor reţin cu destulă uşurinţă şi diferiţi termeni de specialitate mai dificili.

Prof. NICOLAE ANDREESCU

Metodele folosite de profesorii de specialitate de la Centrul şcolar profesional şi tehnic din Sibiu pentru deprinderea ucenicilor cu exprimarea corectă a termenilor ştiinţifici şi tehnici, precum şi propunerile formulate de ei îşi pot găsi în general aplicare în şcolile profesionale. Reţinem în primul rînd propunerea cu privire la colaborarea largă între profesorii de specialitate tehnică şi profesorii de cultură generală. In mod special se impune în această privinţă sporirea contribuţiei profesorilor de limba romînă, care trebuie să ţină o legătură mai strînsă cu profesorii de specialitate, să afle care sînt dificultăţile ucenicilor în folosirea unor termeni şi să contribuie în cadrul lecţiilor de compunere şi gramatică la eliminarea acestor dificultăţi.

Interesantă este metoda de grupare a termenilor tehnici după conţinutul şi forma lor, metodă pe care o foloseşte profesorul Ioan Teodorescu şi care contribuie direct la însuşirea în mai bune condiţii a acestor termeni de către ucenici.

In ceea ce priveşte propunerea tovarăşului profesor Nicolae Andreescu cu privire la înlocuirea termenilor consacraţi cu alţii apropiaţi ca formă dar mai uşor de pronunţat, socotim că utilizarea ei prezintă primejdii, că nu este recomandabilă, deoarece poate duce la folosirea arbitrară a mai multor termeni desemnînd acelaşi lucru. Totuşi, propunerea rămîne valabilă ca o sugestie făcută cercetătorilor în domeniul limbii care, în alcătuirea dicţionarelor tehnice, să ţină seama la fiecare termen de felul cum el apare în vorbirea curentă a muncitorilor şi specialiştilor care-l folosesc.

Evidenţa producţiei în ateliere

Maiştrii-instructori de la Şcoala de meserii din Piteşti se preocupă stăruitor de ridicarea nivelului de pregătire al ucenicilor.

In urmă cu cîteva luni, în cadrul unei consfătuiri de producţie, maiştrii-instructori au propus adoptarea unui mai bun sistem de normare a muncii ucenicilor, axat pe sortimentele planului de producţie al şcolii. Pentru reuşita aplicării acestui sistem au fost introduse fişe de evidenţă care asigură urmărirea procesului de producţie începînd de la lansarea comenzii şi pînă la livrarea ei. Astfel, din planul de producţie general al şcolii se defalcă pe o fişă de evidenţă sarcina de plan a fiecărui atelier, a fiecărei clase, a fiecărui maistru-instructor, pe trimestre şi luni. Fişele de evidenţă cuprind denumirea produselor sau a lucrărilor ce urmează să se execute, cantitatea şi valoarea acestora.

O dată cu fişele de evidenţă au fost introduse şi fişe tehnologice de producţie care cuprind bonul de lucru, schiţa sau desenul piesei, cheltuielile de fabricaţie, norma de timp planificată şi cea realizată (în ore). Evidenţa este completată prin fişa nominală de normare a timpului — în care se trec numele ucenicilor, zilele şi orele efectiv lucrate de aceştia în decursul unei luni — şi prin fişa de recepţie a produsului finit, care cuprinde date asupra cantităţii şi calităţii produselor, asupra preţului lor de cost şi a economiilor realizate.

Sistemul acesta de evidenţă a muncii practice permite centralizarea rapidă pe imprimate-tip a principalelor date privind producţia şi oferă conducerii şcolii şi maiştrilor-instructori posibilitatea de a cunoaşte în orice moment munca desfăşurată în ansamblu şi munca fiecărui ucenic în parte, de a lua unele măsuri eficiente atunci cînd o echipă de ucenici nu dă randamentul necesar.

Asigurarea evidenţei zilnice a întregii activităţi desfăşurate a contribuit mult la îmbunătăţirea muncii în şcoală.

FILIP B. STANESCU

Prin eforturile ucenicilor şi elevilor

Ucenicii şi elevii Centrului şcolar agricol din Şimleul Silvaniei, regiunea Oradea, participă cu însufleţire la numeroase acţiuni menite să dezvolte baza materială necesară desfăşurării procesului instructiv-educativ şi să asigure buna gospodărire a şcolii. Astfel, în ultimul timp elevii Şcolii tehnice de maiştri au efectuat sute de ore de muncă voluntară pentru amenajarea unei biblioteci şi a unui club. Ucenicii şcolilor profesionale au construit, la rîndul lor, un adăpost pentru păsări şi au confecţionat numeroase materiale didactice constînd din planşe, grafice, ierbare etc

Ca urmare a introducerii autodeservirii, ucenicii şi elevii centrului şcolar sînt într-o continuă întrecere avînd ca obiective păstrarea avutului obştesc, menţinerea curăţeniei în şcoală şi înfrumuseţarea claselor.

M. ATODIROAIEI
corespondent

Consultaţii de metodică

In vederea asigurării unei instruiri sistematice a ucenicilor, profesorii de la Şcoala profesională din cadrul Fabricii de hîrtie „1 Septembrie" din Buşteni organizează periodic consultaţii colective de metodică pentru muncitorii pe lîngă care sînt repartizaţi ucenicii pentru instruirea practică. Ca urmare a acestor consultaţii, munca de instruire a ucenicilor s-a îmbunătăţit. Mulţi muncitori îi ajută cu pricepere pe ucenici să aplice metodele înaintate, deprinzîndu-i să lucreze independent la maşini şi utilaje moderne.

T. G.

Pentru elevii Şcolii de meserii din Buzău, teorema lui Thales nu mai constituie un secret.

Sub îndrumarea profesoarei, elevii din clasa a IV-a a Școlii elementare de arte din Galați deprind treptat „tainele" penelului și ale culorilor

Un pas înainte în munca de perfecționare

(Urmare din pag. 1)

de perfecționare a cadrelor didactice o constituie studiul individual, ce se va desfășura pe baza programelor de învățământ ideologic, a programelor de studiu în vederea obținerii gradelor didactice, a unui plan individual de ridicare continuă a nivelului profesional, ca și prin cercetarea unor probleme metodice sau pedagogice. Această activitate este completată prin cursurile și consultațiile organizate de institutele de perfecționare, cabinetele metodice și secțiile de învățământ și cultură, prin activitatea metodică din școală (comisii metodice, consilii pedagogice) și din raion sau regiune (cercuri pedagogice, consfătuiri, conferințe) etc. Dintre acestea trebuie să subliniem sprijinul pe care-l vor primi candidații la obținerea gradelor didactice prin consultațiile și cursurile de pregătire ce se vor organiza de către secțiile de învățământ și cultură regionale și de către institutele de perfecționare, cursuri la care se vor studia probleme de marxism-leninism, pedagogie și specialitate.

Înțelegînd importanța sarcinilor ce îi revin, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice-București a luat măsurile cuvenite pentru a-și adapta întregul sistem de muncă potrivit cerințelor acestor sarcini. A început astfel seria instructajelor pentru organele de îndrumare și control în vederea efectuării inspecțiilor speciale și s-a prevăzut organizarea unor consultații colective și individuale. S-au elaborat de asemenea și sînt în curs de definitivare programele de studiu individual pentru cei înscriși la examenele de definitivat și gradul II și tematicile pentru lucrările cerute de examenul de gradul II.

Temeinica pregătire a cadrelor ce se vor prezenta la examene preocupă mult pe toți lucrătorii institutului. Ei se vor strădui să ridice calitatea muncii pe care o vor desfășura, să îmbunătățească din punct de vedere ideologico-științific, pedagogic și metodic calitatea lecțiilor, conferințelor, seminariilor, consultațiilor, a programelor și a oricăror materiale ajutătoare să pună la dispoziția candidaților bibliografii și culegeri de materiale pentru studiu. Deosebit de aceasta, vom căuta să sprijinim tot mai mult cadrele didactice pentru predarea cunoștințelor industriale și agricole, pentru legarea tot mai strînsă a școlii de viață, prin organizarea unor cursuri și a unor centre metodice în regiuni și raioane. Faptul că la examenul de gradul II și pentru obținerea gradului I se cere elaborarea unei lucrări personale cu caracter pedagogic sau metodic ne obligă de asemenea să acordăm un sprijin eficace în această privință, prin consultații, îndrumări metodice, lămuriri de ordin științific și pedagogic etc.

Obținerea cu succes a gradelor didactice și realizarea unui pas mai departe în munca de perfecționare a cadrelor din învățămînt pun sarcini noi nu numai în fața institutelor de perfecționare, ci și în fața educatoarelor, învățătorilor și profesorilor, a conducerilor de școli și secțiilor de învățămînt și cultură. Oamenii muncii din învățămînt sînt chemați să ridice tot mai mult calitatea diferitelor forme de activitate metodică ce se desfășoară în școală, raion sau regiune.

Sporirea eforturilor pentru traducerea în viață a prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 1059 din 30 iulie 1959 constituie garanția că întreaga muncă de perfecționare a cadrelor didactice se va ridica la nivelul cerințelor actuale ale școlii și va contribui într-o măsură tot mai mare la îmbunătățirea muncii de instruire și educare a tineretului.

O excursie la București

Pionierii de la Școala de 7 ani din Domnești, raionul Curtea de Argeș, au făcut zilele trecute o excursie la București. Conduși de profesorii lor, ei au vizitat timp de două zile o serie de întreprinderi și instituții culturale din Capitală, realizări ale regimului democrat-popular. Printre obiectivele vizitate au fost Combinatul poligrafic „Casa Scînteii" și Fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej", unde elevii au căpătat multe cunoștințe despre procesul de producție și despre tehnica folosită. În același timp, pionierii din Domnești au fost oaspeții Palatului pionierilor, au văzut spectacole de teatru și de circ și au vizitat muzee.

MANUALE NOI

„Cunoștințe agricole" pentru clasa a VII-a

În Editura de stat didactică și pedagogică a apărut recent manualul de cunoștințe agricole pentru clasa a VII-a, elaborat de un colectiv format din Gh. Chiriac, Ion Militiu, F. Lupescu și M. Iacob. Manualul tratează, la nivelul de înțelegere ai elevilor, probleme de pomicultură și viticultură, dă cunoștințe despre tractoare și mașini agricole și despre organizarea întreprinderilor agricole socialiste, contribuind astfel la întregirea pregătirii agricole căpătate de elevi în clasele anterioare.

Partea din manual care se ocupă de pomicultură urmărește să dea elevilor cunoștințe despre viața pomilor și despre principalele specii și soiuri de pomi din țara noastră, despre producerea materialului săditor și despre înființarea și îngrijirea livezilor, pornind de la sarcinile puse de partid și guvern pentru dezvoltarea pomiculturii. De asemenea, face cunoscute elevilor bolile și dăunătorii pomilor și mijloacele de combatere a acestora.

Partea referitoare la viticultură cuprinde cunoștințe despre importanța culturii viței de vie, despre viața acesteia și despre felurile viților cultivate la noi în țară, despre plantarea și îngrijirea viței de vie, combaterea bolilor și dăunătorilor ei.

Partea a III-a — „Tractoare și mașini agricole" — îi înarmează pe elevi cu cunoașterea elementelor principale ale tractorului și a principiilor lui de funcționare, a principalelor tipuri de tractoare fabricate în R.P.R. și a uneltelor și mașinilor folosite în agricultură. Aici se pune accent nu numai pe cunoașterea părților componente ale uneltelor și mașinilor agricole, ci și pe modul de întrebuințare a acestora.

Deosebit de utilă pentru pregătirea școlarilor de la sate în vederea activității ce o vor desfășura după absolvire în agricultură este partea ultimă a manualului, care se ocupă de problemele organizării întreprinderilor agricole socialiste. Li se dau aici elevilor cunoștințe despre formele de socializare a agriculturii, li se demonstrează superioritatea gospodăriei agricole colective, li se vorbește despre sarcinile puse în fața gospodăriilor agricole colective de documentele de partid și de stat, despre structura, statutul, organizarea și evidența muncii în G.A.C., despre dezvoltarea avutului obștesc și conteresarea colectiviștilor în creșterea producției agricole, despre gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare și perspectivele dezvoltării agriculturii din R.P.R.

Manualul de cunoștințe agricole pentru clasa a VII-a va fi astfel de un real sprijin în pregătirea elevilor pentru viață. Ar fi fost bine dacă manualul ar fi menționat, după fiecare temă, și lucrările ce ar trebui efectuate cu elevii, spre a realiza astfel o legătură mai strînsă între conținutul temelor și activitățile practice. Profesorii vor putea suplini însă această lipsă dacă vor folosi îndrumătorul pentru lucrări practice apărut recent, selecționînd lucrările care au o legătură mai strînsă cu temele din manual și care sînt potrivite condițiilor locale.

C. M.

Profesori din școlile de cultură generală!

Cereți de la librării și cooperativele sătești GEOGRAFIA PENTRU CLASA a IX-a, care a apărut de curînd și a fost difuzată în țară.

luceafărul

revistă a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. apare de la 1 ianuarie 1960 într-un nou format, în 12 pagini mari, la 1 și la 15 ale fiecărei luni.

Iubitorii de literatură pot citi în coloanele revistei poezii, schițe, povestiri ale scriitorilor noștri contemporani. Un loc important îl ocupă reportajul literar, care oglindește viața nouă din patria noastră.

La pagina intitulată „Dintre sute de catarge" se răspunde scrisorilor primite la redacție, analizîndu-se lucrările trimise de începători. Cele mai bune dintre ele sînt publicate la rubrica „Steaua fără nume".

Revista continuă discuția despre problemele predării literaturii române în școli, în cadrul căreia scriu articole profesori, învățători, elevi, studenți.

Literaturii străine contemporane îi este rezervat de asemeni, în fiecare număr, un spațiu important.

Mențiunile critice, cronicile literare și dramatice, recenziile, articolele despre problemele literaturii noastre actuale sau cele de istorie literară completează paginile revistei.

Director la o școală sau la mai multe?

A intrat în practica secțiilor de învățămînt și cultură ca în exercitarea unor atribuții ale lor de îndrumare și control să se sprijine pe un activ de conducători de școli, în special de la școlile mai mari sau de 7 ani. Acest activ, format din așa numiții „directori de centru" sau „directori coordonatori", este un fapt pozitiv, care ajută organele de îndrumare și control să țină o legătură operativă cu toate unitățile de învățămînt.

La început, atribuțiile „directorilor de centru" erau destul de limitate, constînd mai mult în transmiterea unor dispoziții urgente către conducerile școlilor din împrejurimi sau în comunicarea anumitor date la raion, ceea ce nu le răpea prea mult din timpul pe care trebuiau să-l consacre conducerii propriilor lor unități. Firește că, în aceste condiții, sistemul de a se apela la serviciile unor „directori de centru" este în interesul muncii și, ca atare, nu ridică nici un fel de obiecții.

Cu timpul, însă, unele secții de învățămînt și cultură raionale au început să exagereze atribuțiile încredințate „directorilor de centru", să le prefindă tot mai mult și să-i supraîncarce cu sarcini numeroase. O astfel de situație se întîlnește astăzi în raionul Strehaia. Un proaspăt director de școală de 7 ani din acest raion, care este și „director de centru", se plîngea pe drept cuvînt de felul cum înțelege secția de învățămînt și cultură de aci atribuțiile „directorului de centru".

Pe lîngă sarcina de a ține legătura între secția de învățămînt și cultură și unitățile școlare sau de a exercita unele atribuții de îndrumare și control, „directorilor de centru" din raionul Strehaia li se cere acum să răspundă de întregul proces instructiv-educativ din școlile de pe raza comunei, să întocmească corespondența școlilor și s-o expedieze la raion, să facă statele de plată a salariilor și să răspundă de prezența la cursuri a tuturor cadrelor didactice de la școlile din centrul respectiv, să se îngrijească de repararea localurilor de școală, de aprovizionarea lor cu combustibil și de o mulțime de alte probleme de ordin administrativ.

Supraîncărcați cu tot felul de asemenea sarcini, care în mod normal ar reveni fiecărui conducător de școală sau inspectorilor de la secția de învățămînt și cultură, „directorii de centru" nu mai au timp să se ocupe de îndeplinirea obligațiilor lor directe. Cum s-ar zice, fac ordine în casa vecinului, dar nu le rămîne timp să vadă ce este în propria lor casă. Ei nu au timp să asiste la lecții în școala lor, să se ocupe de problemele procesului instructiv-educativ, ba uneori nici de problemele administrative.

Pe bună dreptate se pune atunci întrebarea: de ce mai este nevoie de directori la școlile care nu sînt „de centru", de ce mai primesc aceștia indemnizația de director, dacă altcineva este pus să facă munca lor? Nu duce aceasta la slăbirea simțului de răspundere al acestor directori, care nu mai sînt obligați să răspundă personal de activitatea din școlile pe care le conduc?

După cum se vede, în locul unei legături sau unei conduceri directe, operative a tuturor unităților școlare din raion, unele secții de învățămînt și cultură au interpus între ele și aceste unități un aparat organizat ad-hoc, căruia i-au transferat multe din sarcinile lor. Dintr-o atitudine birocratică și din comoditate, unii inspectori școlari rup astfel legătura directă cu terenul și se ocupă mai mult de rezolvarea unor lucrări de birou, de întocmirea a tot felul de situații, instrucțiuni, rapoarte, în loc să desfășoare o muncă concretă și operativă.

Este necesar ca secția de învățămînt și cultură a raionului Strehaia, ca și alte secții care au procedat tot așa, să nu-i mai supraîncarce pe „directorii de centru" cu tot felul de munci, să pună capăt exagerărilor în folosirea acestora pentru alte treburi în afara școlii lor și să le lase timpul necesar pentru îndeplinirea obligațiilor ce le revin direct, pentru conducerea procesului instructiv-educativ din propriile lor unități.

M. COSTIN

Concurs pentru ocuparea de posturi în învățămîntul superior

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN BUCUREȘTI anunță scoaterea la concurs a unui post de profesor, poziția 7, la catedra XXVII de Cazane și mașini termice, pentru disciplina Tehnologia fabricației mașinilor termice.

Pentru funcția de profesor pot participa la concurs persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau gradul didactic de profesor în învățămîntul superior.

Pot fi admiși la concurs specialiști de înaltă valoare, cu vechime în producție sau în aparatul de stat, care posedă studii superioare de specialitate, precum și cadre didactice — profesori sau conferențiari — care au lucrări în domeniul de specialitate al disciplinei postului scos la concurs.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor depune la secretariatul Rectoratului Institutului politehnic din București, Calea Griviței nr. 132, următoarele acte:

cerere; copie legalizată de pe diploma de stat sau după actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are funcția de bază; memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografia.

Cererea, împreună cu actele susmenționate, va fi depusă la secretariatul rectoratului, în decurs de o lună de la data publicării prezentului anunț.

O strălucită victorie a științei sovietice

Undeva în zona ecuatorială a Pacificului, aproape de linia despărțitoare între emisfera estică și vestică a Globului nostru, și-a încheiat călătoria un meteorit uriaș, făurit de strălucita pricepere tehnică și științifică a oamenilor sovietici. Drumul străbătut de macheta ultimei trepte a celei mai puternice rachete balistice făurită pînă astăzi, deși a măsurat aproximativ 12.500 de km de-a lungul suprafeței terestre și s-a desfășurat la mare înălțime, a durat cu totul mai puțin de o jumătate de oră. Lansarea acestei noi și uriașe rachete balistice, prima din seria experiențelor anunțate cu puțin timp în urmă de Guvernul Sovietic, marchează începutul unei noi etape din lupta omenirii pentru cucerirea Cosmosului — etapa zborurilor către celelalte planete ale sistemului solar. Impresionantă ca putere de zbor — chiar și cele mai rezervate comentarii ale oamenilor de știință din Occident recunosc că racheta balistică sovietică întrece de cel puțin două ori puterea celei mai mari rachete americane „Atlas" — prima experiență cu noile rachete balistice sovietice a uimit lumea prin fantastica ei precizie. Ultima treaptă a atins suprafața Pacificului la mai puțin de 2 km. distanță de locul calculat prin traiectoria prestabilită.

Uriașa performanță științifică a noii rachete balistice sovietice a produs o puternică impresie în lumea întreagă. Deși lansarea a fost anunțată din timp și așteptată pretutindeni ca o realizare uriașă, succesul cu care s-a încheiat a întrecut toate așteptările. Oamenii de știință progresiști din lumea întreagă comentează cu entuziasm această strălucită realizare a științei și tehnicii constructorilor comunismului, gîndurile a sute de milioane de oameni se îndreaptă tot mai înaripate către viitoarele zboruri cosmice, în timp ce comentariile specialiștilor și politicienilor din Statele Unite vădesc dezamăgire față de decalajul tot mai mare între realizările sovietice și cele americane în domeniul construcției rachetelor.

Luînd cuvîntul în Congresul Statelor Unite imediat după aflarea veștii despre lansarea noii rachete sovietice, senatorul democrat Angell a declarat: „În domeniul cercetărilor spațiului cosmic ne tîrîm încet în urma rușilor... Succesele sovietice în domeniul cercetărilor spațiului cosmic și incapacitatea noastră de a le ajunge din urmă sau de a le depăși au adus prejudicii prestigiului nostru în lumea întreagă".

Nu de mult s-a desfășurat la Nisa Conferința internațională a savanților în domeniul cercetării spațiului cosmic. Privirile tuturor oamenilor de știință participanți la Conferință erau ațintite asupra delegației sovietice, formată din savanți a căror înaltă măiestrie științifică și tehnică i-a situat în fruntea luptei pentru cucerirea spațiului cosmic. Solicitați de ceilalți participanți la conferință și de ziariști să-și spună părerea cu privire la data aproximativă cînd pentru prima oară omul va pune piciorul pe alte planete din sistemul nostru solar, delegații sovietici au declarat „Credem că această dată este mult mai apropiată decît își putea închipui cineva acum un an. Viitoarele experiențe în acest domeniu vor confirma fără îndoială acest lucru".

Prima din seria acestor strălucite confirmări ne este acum cunoscută. Puterea noii rachete balistice experimentată de Uniunea Sovietică în aceste zile este capabilă să transporte prin Cosmos o încărcătură utilă suficient de mare pentru a asigura într-un viitor apropiat zborul primilor astronauți către Venus sau Marte.

Lansarea celei mai mari rachete balistice din lume se asociază nu numai în timp, ci și în conținut cu hotărîrea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice privind reducerea cu 1.200.000 a efectivului forțelor armate. Ambele aceste evenimente vor intra în istorie drept mărturii măreți ale politicii de pace a Uniunii Sovietice. Marea țară a constructorilor comunismului poartă mai departe triumfător, în Cosmos ca și pe Pămînt, steagul păcii și al socialismului.

MIRCEA HERIVAN

La o grădiniță de copii din Ust-Kamenogorsk (R.S.S. Kazahă) copiii joacă plini de bucurie un joc nou: 'una primește fanionul sovietic.

Pentru ca viața ideologică să pulseze din plin

Viața merge mereu înainte, într-un torent furtunos, aducînd victorie după victorie ideologiei comuniste. Aceasta este cea mai progresistă și cea mai științifică ideologie din zilele noastre. Ea pune tot mai mult stăpînire pe mințile a sute de milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc, devine tot mai mult o armă a lor în lupta pentru pace, democrație și socialism.

În Uniunea Sovietică are loc construcția desfășurată a societății comuniste — o muncă de proporții și perspective gigantice, ale cărei succese depind direct de creșterea nivelului conștiinței oamenilor muncii.

Formarea omului nou, cu trăsături de caracter și deprinderi comuniste, cu o morală comunistă este astăzi una din cele mai importante sarcini practice. Hotărîrea Comitetului Central al P.C.U.S. „Cu privire la sarcinile propagandei de partid în condițiile actuale" constituie un vast program pentru un nou avînt al muncii ideologice a partidului și îndeosebi al domeniului hotărîtor al acesteia — propaganda de partid.

Hotărîrea indică un larg cerc de probleme care urmează să fie studiate în învățămîntul politic — istoria P.C.U.S., anii eroici ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, anii antebelici și postbelici și mai ales perioada de după Congresul al XX-lea al P.C.U.S., cunoștințe economice, filozofia marxist-leninistă, economia politică.

Ținînd seama de sarcinile deosebit de importante care le revin pedagogilor, ca și profesorilor din instituțiile de învățămînt superior, aceștia trebuie să-și perfecționeze pregătirea ideologică atît pentru activitatea lor de agitație și propagandă în rîndul oamenilor muncii cît și, îndeosebi, pentru îndeplinirea rolului lor de educatori ai tineretului, pentru ca, așa cum cere Hotărîrea C.C. al P.C.U.S., ei să ajute tineretul să înțeleagă în mod just fenomenele sociale, să-l facă să transforme principiile moralei comuniste în adînci convingeri personale, să le insufle intransigența față de manifestările ideologiei burgheze, față de apolitism, față de spiritul mic-burghez.

Comitetul Central al P.C.U.S. atrage atenția comitetelor și organizațiilor de partid asupra necesității de a se îmbunătăți mai departe munca ideologico-educativă în instituțiile de învățămînt superior și mediu, îmbinarea învățămîntului cu munca folositoare societății, creînd condiții deosebit de favorabile pentru formarea concepției marxist-leniniste despre lume și unui înalt nivel de conștiință comunistă în rîndurile tineretului studios.

Este necesar să se ridice nivelul predării științei marxist-leniniste în instituțiile de învățămînt superior, studenții să fie atrași la o viață socială activă, să fie înarmați cu deprinderi concrete în ceea ce privește munca de propagandă. Participînd în mod practic la munca poporului, elevii și studenții trebuie să-și însușească concepții materialiste despre viață, să înțeleagă politica partidului și să lupte cu toată energia și pasiunea lor tinerească pentru aplicarea în viață a acestei politici.

Comitetul Central al P.C.U.S. socotește indicat ca începînd din anul școlar 1961—1962 să se introducă în clasele superioare ale școlii medii și la cursurile superioare ale instituțiilor de învățămînt mediu de specialitate studierea unui curs popular de bazele cunoștințelor politice.

Sprijinindu-se pe măreața învățătură leninistă în toate domeniile teoriei și practicii revoluționare, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice conduce cu fermitate poporul pe calea către comunism.

(Din „Ucitelskaia Gazeta" nr. 5/4595 — articol prescurtat)

Nelegiuiri fasciste

De cîteva săptămîni o știre neliniștitoare face înconjurul lumii, umplînd de indignare pe toți oamenii cinstiți. Din adîncul mormîntului, fantoma nazistă și-a ridicat iar capul. La început la Köln, apoi în Berlinul occidental, la Hanovra, Hamburg, Braunschweig și în alte orașe din R.F.G. și ici, colo în Franța, Anglia, S.U.A., Italia, huliganii fasciști s-au dedat la acte bestiale. Pe zidurile templelor izraelite au apărut cruci încîrligate și inscripții antisemite, au fost trimise scrisori de amenințare, ba mai mult, într-unul din cartierele Berlinului de Vest membrii organizației profasciste „Uniunea națională a studenților" au ieșit în stradă purtînd steagul cu zvastica și au cîntat cîntece naziste.

Pe bună dreptate te întrebi: este posibil oare astăzi așa ceva?

Și iată, evenimentele au arătat că în Germania occidentală este posibil. Nu este de ajuns să asiguri lumea, prin discursuri, că fascismul este mort — așa cum o face adesea cancelarul Adenauer — cînd regimul și metodele de propagandă mențin vii „tradițiile" naziste. Cum să nu fie posibile asemenea mîrșăvii, cînd toți foștii criminali hitleriști ies din închisori și ocupă funcții importante în stat, iar pe de altă parte sînt trimiși în locul lor luptătorii pentru pace și democrație? Cum să se aștepte cineva să fie pedepsiți huliganii și foștii hitleriști, care-și ridică astăzi capul, cînd din guvernul federal fac parte vechi slujitori credincioși ai lui Hitler, ca Oberländer și Schröder?

Ceea ce este mai îngrijorător este faptul că mulți dintre cei care se agită astăzi sînt tineri îmbuibați de doctrina militaristă revanșardă, care ocupă locul central în educația tineretului.

Ce învață copiii și tinerii vest-germani în școală? Încetul cu încetul, prin diferite căi, în sufletul elevului se sădește trufia națională dusă pînă la tendința de supremație mondială. De ani de zile opinia publică protestează împotriva introducerii în manualele școlare vestgermane, în special în cele de biologie, istorie și geografie, a unor teorii rasiste, care nu au alt scop decît să reînvie vechea teorie hitleristă a „superiorității rasei germane". În manualele de istorie, perioada nazismului e trecută sub tăcere. Despre crimele hitleriste, despre masacrele odioase de la Auschwitz, Dachau, Buchenwald nu se spune niciun cuvînt. În cărțile care circulă acum în R.F.G. și care sînt recomandate ca lectură în afară de clasă nazismul este prezentat ca fiind curat și nevinovat. Cum pot fi educați elevii cărora profesorul le spune în clasă — așa cum a spus de curînd un profesor din Frankfurt pe Main — că „germanii nu sînt de vină că evreii au fost gazați. Vinovați sînt evreii înșiși, care s-au opus autorităților de stat"? Să nu ne mirăm că studenții din Berlinul occidental cîntă cîntece naziste, acestea sînt recomandate în școli și universități. Discursurile lui Hitler, imprimate pe plăci de patefon, sînt folosite ca material didactic. În posturile de conducere a învățămîntului vest-german sînt promovați vechi și zeloși fasciști. Sub oblăduirea guvernului federal activează zeci de organizații profasciste. O asemenea organizație este, de pildă, „Tineretul național german" care păstrează aproape neschimbate uniforma și tradițiile tineretului hitlerist, și la întrunirile căreia lectura preferată este „Mein Kampf".

Asemenea oameni crește Bonn-ul.

În zilele în care elementele fasciste murdăreau pereții și săvîrșeau nelegiuiri antisemite, din inițiativa guvernului federal a avut loc la Regensburg „Sesiunea pentru studiul răsăritean". Credeți că aici s-au discutat consecințele nefaste pe care le-a avut promovarea în școli a educației naziste, militariste și revanșarde? Da de unde! Ca și cum școala nu ar avea nici o răspundere pentru aceste fărădelegi, la Regensburg s-a pledat pentru intensificarea educației revanșarde, pentru folosirea în școli și universități a unor metode noi de atîtare a rasismului și anticomunismului. După cum se vede, conducătorii de la Bonn socotesc că nu au făcut deajuns pînă acum.

Ca să scape de oprobriul întregii lumi, miniștrii de la Bonn încearcă să dea vina pe comuniști. Metoda este veche. Veche de pe timpul lui Hitler. O bună parte din elevii de azi din R.F.G. nu au auzit de ea pentrucă despre incendierea Reichstagului, de exemplu, nu se scrie nici un rînd în manualul de istorie, iar urmașii lui Göring și Goebbels evită să vorbească despre aceasta. Oamenii cinstiți din întreaga lume, însă, o cunosc de mult și știu că nu este decît o manevră murdară.

Fărădelegile fasciste, dezmățul rasist, sînt pe placul guvernanților de la Bonn. Este semnificativ faptul că, în afară de a da vina pe comuniști, autoritățile nu iau nici un fel de măsuri împotriva celor ce organizează provocările fasciste, ci, dimpotrivă, încearcă să le ascundă. Și fărădelegile se țin lanț. O știre recentă sosită din Amberg relatează despre continuarea provocărilor antisemite. Printre altele, ca în timpul nazismului, huliganii au dat foc școlii evreiești din oraș.

Provocările fasciste din Germania occidentală au stîrnit în lumea întreagă un val de indignare. Oamenii simpli, personalități marcante ale vieții publice și culturale, sute de mii de cetățeni adunați în mitinguri, organizații care reprezintă milioane de oameni își exprimă protestul față de încercările de reînviere a antisemitismului, a fascismului. Conștiința oamenilor e trează. Ei luptă pentru ca fantoma nazismului să fie aruncată înapoi în mormîntul la care a condamnat-o întreaga umanitate. Locul ei este acolo, pentru totdeauna!

AL. I. VLADIMIR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII Nr. 550 — Vineri 29 ianuarie 1960 — 8 pagini 25 bani

Optzeci de tone

De cîte ori privesc lungul șir de vagoane basculante încărcate cu fier vechi care se îndreaptă către secțiile Siemens-Martin, oțelarii Hunedoarei și Reșiței, manifestîndu-și bucuria pentru viitoarele șarje pe care le vor elabora, își îndreaptă gîndul către tinerii din toate colțurile țării care au dăruit mii și mii de ore din timpul lor liber acțiunii de strîngere a fierului vechi. Fără să vă cunoască, gîndurile de mulțumire ale oțelarilor s-au îndreptat și către voi, elevi ai Școlii medii „Gh. Lazăr", al căror bilanț de un an în acțiunea de colectare a fierului vechi atinge impresionanta cantitate de 80 de tone.

În primăvara anului trecut, cînd a pornit la Școala medie „Gh. Lazăr" acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi, nici cele mai optimiste previzionări nu preconizau un asemenea bilanț. Spuneau unii:

— Aici, în centrul orașului, unde ne aflăm noi, departe de marile uzine de la care se pot colecta în mod obișnuit cantități mai mari de fier vechi, va trebui să ne rezumăm doar la mici obiecte casnice scoase din uz. Oare cîte kilograme pot însuma acestea în total?

Rezultatul entuziasmului și inventivității de care au dat dovadă elevii școlii, însuflețiți de exemplul utemiștilor, rezultatul întrecerilor între clase i-au uimit însă nu numai pe sceptici, ci și pe cei optimiști. Grupurile de elevi au colindat cartierele, stradă cu stradă, casă cu casă, solicitînd sprijinul cetățenilor în această acțiune patriotică. Astfel au izbutit Mihai Stan din clasa a XI-a „G", Octavian Rusu din clasa a XI-a „E", Aurel Ștefănescu dintr-a IX-a „C" și mulți alții să adune sute de kilograme de fier vechi.

Tudor Popescu din clasa a X-a „F" nu se număra pînă de curînd printre elevii lăudați pentru disciplina lor. Cînd a venit la școală anunțînd triumfător — „Băieți, într-o groapă pe lîngă Ghencea am găsit un morman de fier vechi" — colegii l-au privit cam neîncrezători. N-o fi vreo scornire? Cînd însă din groapa descoperită de Tudor camioanele încărcate nu mai pridideau să adune fierul vechi, toți l-au aclamat. Nouă tone au strîns numai de acolo. Asta înseamnă, aproape, încărcătura de fier vechi necesară pentru elaborarea unei șarje de oțel.

Bilanțul general al primei acțiuni a fost de 30 de tone de fier vechi. Mormanul adunat în curte depășea înălțimea gardului; au fost necesare mai mult de 10 autocamioane pentru a-l transporta...

De atunci locuitorii bulevardului 6 Martie și ai străzilor înconjurătoare au mai fost deranjați din cînd în cînd de un alai cam zgomotos. Cred însă că nici cei mai morocănoși dintre ei nu s-au supărat. Ieșeau la ferestre și priveau zîmbind cum elevii Școlii medii „Gh. Lazăr" veneau purtînd în roabe sau în cărucioare fierul vechi pe care izbutiseră să-l adune.

Din kilogramele de fier vechi depistate de fiecare dintre ei în parte — căci peste comori ca cea descoperită de Tudor Popescu nu

(Continuare în pag. 7)

În toate colțurile țării tinerii sprijiniți de virstnici participă cu entuziasm la colectarea fierului vechi.

Primii pași către măiestria artistică.

Plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor

În zilele de 25 și 26 ianuarie a avut loc plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

La lucrările plenarei au luat parte, în afară de membri ai Consiliului Central al Sindicatelor, președinți ai Comitetelor Centrale ale Sindicatelor pe ramuri de producție, președinți ai Consiliilor sindicale regionale și raionale, reprezentanți ai unor ministere și organizații de masă, șefi de secții și instructori teritoriali ai Consiliului Central al Sindicatelor.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Romînă, a expus concluziile Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor asupra definitivării măsurilor adoptate de Plenara C.C.S. din august 1958 privitoare la îmbunătățirea muncii organizatorice a sindicatelor din țara noastră.

În continuarea lucrărilor plenarei au fost expuse raportul asupra executării bugetului Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1959 și proiectul bugetului Consiliului Central al Sindicatelor pe anul 1960, precum și raportul asupra executării bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1959 și măsurile pentru realizarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1960.

Pe marginea rapoartelor prezentate au urmat discuții în cadrul cărora vorbitorii au făcut propuneri privind îmbunătățirea activității organelor sindicale, a stilului și metodelor lor de muncă și pentru o mai bună gospodărire a fondurilor sindicale și de asigurări sociale în întreprinderi, instituții și comune.

În legătură cu problemele dezbătute plenara a adoptat hotăriri corespunzătoare.

Inspecția specială pentru acordarea gradelor didactice

Printre acțiunile legate de aprecierea muncii și rezultatelor obținute de către educatoare, învățători și profesori în vederea acordării gradelor didactice, inspecția specială deține un rol preponderent. Importanța ei decurge din complexitatea activităților care trebuie să fie cercetate, precum și din faptul că de rezultatul obținut la această probă inițială depinde dreptul candidatului de a fi admis la examenele pentru gradul definitiv sau gradul II sau de a i se lua în considerare lucrarea științifică pentru gradul I.

Ținîndu-se seama de aceasta, în regulamentul de aplicare a Hotărîrii partidului și guvernului privind introducerea gradelor didactice se prevede ca fiecare dintre cele două laturi ale activității cadrelor didactice — activitatea didactică și activitatea social-obștească — să fie apreciate în urma inspecției speciale cu cîte o notă, a căror medie va constitui aprecierea întregii activități a celui inspectat. Pentru a putea fi admiși la examenul de definitivat candidații trebuie să obțină la inspecția specială cel puțin media 7 (nici o notă neputînd fi mai mică de 6), iar pentru gradul II media 8 (nici o notă neputînd fi mai mică de 7); în timp ce pentru gradul I sînt admise cadrele didactice care obțin la inspecția specială cel puțin media 9.

Caracterul complex al inspecției speciale și faptul că rezultatul ei este eliminatoriu cer din partea celor care o efectuează o temeinică pregătire politico-ideologică și profesională, exigență, obiectivitate, tact pedagogic și priceperea de a mînui cu ușurință metodele muncii de cercetare științifică.

Inspecția specială se deosebește de inspecția obișnuită — individuală sau în brigadă, frontală sau tematică — nu numai prin scopul pe care-l urmărește sau prin accentul pe care-l pune pe latura de control, de constatare, ci și prin faptul că feluritele activități ale învățătorilor și profesorilor inspectați trebuie să fie analizate în întreg conținutul lor, urmărindu-se modul cum se îmbină unele cu altele și cum contribuie la realizarea țelului principal al școlii — instruirea și educarea comunistă a tineretului și ridicarea nivelului cultural al maselor. Pe de altă parte, pentru a cuprinde într-o caracterizare succintă, dar completă, toate aspectele muncii unui învățător sau profesor, este necesar ca cel ce efectuează inspecția specială să utilizeze cît mai variate și mai eficiente metode de cercetare. Durata scurtă a acestei inspecții față de complexitatea aspectelor muncii cercetate presupune pentru inspector calitatea de a surprinde cu repeziciune și în profunzime elementele esențiale pentru fiecare activitate a cadrelor didactice.

Obiectivele care se urmăresc în această cercetare sînt legate de sarcinile principale ale învățătorilor și profesorilor în munca instructiv-educativă cu elevii și în activitatea social-culturală și obștească desfășurată în școală și în afara ei. În ceea ce privește munca instructiv-educativă, inspecția specială are ca obiective: pregătirea ideologico-politică și profesională a celui inspectat, activitatea la clasă, în afara clasei și școlii, activitatea ca diriginte, activitatea metodică etc. Cercetînd aceste aspecte, inspectorul va urmări, fără îndoială, conținutul ideologic și științific al cunoștințelor predate de învățătorul sau profesorul inspectat și cum asigură acesta însușirea lor de către elevi, preocuparea lui pentru înarmarea elevilor cu concepția materialist-dialectică despre natură și societate, pentru educarea lor ateist-științifică, felul cum realizează, prin lecții și alte activități, legătura dintre școală și viață, dintre teorie și practică, nivelul pregătirii politico-ideologice și științifice și deprinderile practice ale elevilor, dacă profesorul folosește cele mai potrivite mijloace pentru educarea patriotică și internaționalistă a elevilor, pentru formarea

(Continuare în pag. 7-a)

CEHOV

prietenul oamenilor simpli

Anul acesta, la 29 ianuarie, se împlinesc 100 de ani de la nașterea marelui scriitor și umanist rus Anton Pavlovici Cehov. În întreaga sa operă, începînd cu micile schițe și terminînd cu lucrările de proporții mari, Cehov apare ca un luptător înflăcărat pentru o atitudine umană față de om. Schițele și piesele lui sînt străbătute de o uriașă încredere în om, în forțele și posibilitățile acestuia. În operele sale Cehov biciuiește fără cruțare violența și samavolnicia vîrfurilor burghezo-moșierești din Rusia țaristă. În pofida cenzurii severe instaurată de autocrația țaristă, A. P. Cehov se ridică cu hotărîre, încă de la primele sale povestiri, în apărarea omului simplu, a cinstei și demnității lui.

Cehov s-a interesat îndeaproape și de situația învățătorilor din Rusia contemporană lui. În amintirile sale despre Anton Pavlovici Cehov, Maxim Gorki redă cîteva din ideile lui Cehov cu privire la soarta învățătorului din Rusia țaristă, la rolul pe care marele scriitor socotea că s-ar cuveni să-l aibă învățătorimea.

Reproducem mai jos un fragment din amintirile lui Gorki, al cărui conținut este deosebit de semnificativ în această privință.

●

Într-o zi m-a invitat la el, în satul Cuciu-Choi, unde avea o fișie mică de pămînt și o căsuță albă cu două caturi. Arătîndu-mi „moșia" el începu să vorbească cu însuflețire :

— Dac-aș avea mulți bani, aș amenaja aici un sanatoriu pentru învățătorii bolnavi. Aș construi o clădire luminoasă — foarte luminoasă, cu geamuri mari și tavane înalte. Aș avea o bibliotecă foarte bună, diferite instrumente muzicale, o prisacă, o grădină de zarzavat și o livadă. S-ar putea ține conferințe de agronomie, meteorologie ; un învățător trebuie să cunoască totul.

Tăcu deodată, tuși, mă privi dintr-o parte și zîmbi cu surîsul lui blînd, simpatic, care te atrăgea întotdeauna irezistibil și îți deștepta o atenție deosebit de vie față de vorbele lui.

— Te plictisești ascultîndu-mi fanteziile ? Mie, însă, îmi place să vorbesc de asta. Dacă ai ști cît de necesar este pentru satul rusesc un învățător bun, inteligent și instruit ! La noi, în Rusia este necesar ca acestuia să i se creeze condițiuni cu totul deosebite și asta trebuie făcut cît mai repede, dacă înțelegem că fără o largă instrucțiune a poporului statul se va prăbuși ca o casă construită din cărămidă prost arsă. Învățătorul trebuie să fie un artist, un maestru îndrăgostit cu înflăcărare de munca lui, iar la noi el este un salahor, un om prost instruit care se duce în sat să învețe copiii cu aceeași poftă cu care s-ar duce în surghiun. E flămînd, oprimat, și i-i frică mereu să nu-și piardă bucata de pîine. Trebuie însă ca el să fie primul om din sat, să poată răspunde țăranului la toate întrebările lui, trebuie ca țăranii să recunoască în el o putere care merită atenție și stimă, trebuie ca nimeni să nu îndrăznească să țipe la el... să-i distrugă personalitatea, așa cum fac la noi toți : polițaiul, băcanul bogat, comisarul, popa, epitropul școlii, starostele și funcționarul acela care poartă denumirea de inspector al școlilor, dar care e preocupat nu de o mai bună instrucțiune, ci de îndeplinirea cît mai exactă a circulărilor trimise de la centru.

...Învățătorul nostru, opt-nouă luni pe an, trăiește ca un sihastru, n-are cu cine schimba o vorbă, se tîmpește în singurătate, fără cărți, fără distracții. Iar dacă ar chema la el cîțiva tovarăși, ar fi considerat suspect, un cuvînt idiot cu care cei șireți îi sperie pe proști... Toate astea sînt dezgustătoare.. e o bătaie de joc la adresa omului care îndeplinește o muncă mare, extrem de importantă... Știi, cînd văd un învățător, mă simt stingherit și din pricina timidității lui și din pricină că e prost îmbrăcat, și am impresia că și eu sînt într-o oarecare măsură vinovat de sărăcia lui... serios !

...O umbră de profundă melancolie îi învăluie ochii minunați, crețuri ca niște raze fine îi înconjurară, făcînd privirea și mai adîncă. Se uită împrejur și glumi pe propria lui socoteală :

— Vezi, ți-am făcut un întreg editorial de ziar liberal. Hai, vino să-ți dau un ceai, pentru că ai fost atît de răbdător...

Se întîmpla des așa : vorbea cu căldură, serios și sincer, și de-o dată zîmbea, rîzînd de el însuși și de cele ce spunea și în surîsul acesta blînd, melancolic se simțea scepticismul subtil al omului care știe ce valoare au vorbele, ce valoare au visurile. Și se mai simțea în acest zîmbet o modestie gingașă, o delicatețe sensibilă...

Încetișor și tăcuți ne îndreptarăm spre casă. Era o zi luminoasă și caldă ; valurile roiau jucîndu-se cu razele strălucitoare ale soarelui ; la poalele muntelui scheuna, alintîndu-se un cîine nemulțumit. Cehov mă luă de braț și tușind, spuse rar :

— E o rușine și e trist, dar e just : sînt mulți oameni care invidiază cîinii...

Și rîzînd, adăugă repede :

— Spun azi niște cuvinte foarte lipsite de vlagă... Asta înseamnă că îmbătrînesc !

Mi s-a întîmplat adesea să-l aud vorbind astfel :

— Știi, a venit aici un învățător... e bolnav, are soție ; nu cumva poți să-l ajuți cu ceva ? Deocamdată l-am aranjat...

Sau :

— Ascultă, Gorki, e un învățător aici care vrea să te cunoască. Nu iese din casă, e bolnav. Vrei să treci pe la el ?

Sau :

— Uite, niște învățătoare roagă să li se trimeată cărți...

Uneori întîlneam la el un asemenea „învățător" : de obicei cu obrazul roșu, conștient de stîngăcia lui, ședea pe marginea scaunului și, cu fruntea asudată își alegea cuvintele căutînd să vorbească cît mai bine și mai „erudit" ; sau, cu aerul degajat al unui om bolnăvicios de timid își concentra toate forțele cu dorința de a nu apărea prost în ochii scriitorului, și-l copleșea pe Anton Pavlovici cu o grindină de întrebări care, foarte probabil, nici nu-i trecuseră pînă atunci prin minte.

Anton Pavlovici asculta atent cuvintele stîngace ; un zîmbet apărea în ochii lui melancolici, zbîrciturile de pe tîmple tresăreau și, cu vocea-i profundă, blîndă, voalată parcă, începea să spună cuvinte simple, limpezi, apropiate de viață, cuvinte care dintr-o dată îl făceau pe interlocutor să devină mai simplu : nu mai căuta să pară deștept și de aceea devenea mai inteligent și mai interesant...

Îmi aduc aminte de un învățător : înalt, slab, cu o față gălbejită de om flămînd și cu un nas lung, coroiat, încovoiat melancolic către bărbie. Ședea în fața lui Anton Pavlovici și, privindu-l fix cu ochii lui negri, spunea posomorît, cu vace de bas :

— Din impresii similare ale existenței în cursul unui sezon pedagogic se formează un conglomerat psihologic care suprimă în mod absolut orice posibilitate de atitudine obiectivă în fața lumii înconjurătoare. Desigur, lumea nu este altceva decît ideea pe care ne-am format-o despre ea...

Aici intră în domeniul filozofiei și porni prin ea ca un om luat de gheață.

— Spune-mi — întrebă cu o voce domoală și mingîietoare Cehov — cine bate copiii în județul vostru ?

Învățătorul sări de pe scaun și dădu indignat din mîini :

— Ce spuneți ! Eu ? Niciodată ! Eu să bat ?

Și pufni jignit.

— Nu te enerva — continua Anton Pavlovici zîmbind liniștitor — am spus eu ceva despre dumneata ? Îmi aduc numai aminte

că am citit în ziare că cineva bate copiii și tocmai în județul dumitale...

Învățătorul se așeză, își șterse fața asudată și, respirînd ușurat, spuse cu o voce de bas răgușit :

— E adevărat. Am avut un asemenea caz. Makarov. Știți — nu e de mirare ! E o sălbăticie, dar e explicabil. E însurat, are patru copii, soția lui e bolnavă, el e tuberculos, leafa e de 20 ruble... Școala — o pivniță, și pentru învățător o singură odaie. În asemenea condiții ai bate și pe un înger, fără nici o vină, și elevii sînt departe de a fi îngeri, credeți-mă !

Și acest om care cu puțin înainte căutase fără cruțare să-l impresioneze pe Cehov cu provizia lui de cuvinte inteligente, clătinînd sinistru nasul lui coroiat, începu deodată să vorbească cu cuvinte simple, grele ca niște pietroaie, luminînd puternic adevărul blestemat și amenințător al vieții pe care o trăiește satul rusesc...

Luîndu-și rămas bun de la gazdă, învățătorul apucă cu amîndouă mîinile mîna mică și uscată cu degetele fine și, scuturînd-o, spuse :

— Am venit la dumneavoastră așa cum m-aș fi dus la un șef : timid și tremurînd ; m-am umflat în pene ca un curcan, am vrut să vă arăt că nici eu nu-s de doi bani perechea... Și acum plec așa cum pleci de la un om bun și apropiat, care înțelege totul. Mare lucru să înțelegi totul ! Vă mulțumesc ! Plec. Duc cu mine un gînd frumos și bun : oamenii mari sînt mai simpli, mai înțelegători și mai apropiați sufletește de alde noi, decît toți acești mizerabili în mijlocul cărora trăim. Rămîneți cu bine. Nu vă voi uita niciodată...

M. Gorki

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Examenul de maturitate la școlile medii de cultură generală

Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit obiectele la care vor fi examinați candidații la examenul de maturitate ce se va ține la sfîrșitul anului școlar 1959/1960, după cum urmează :

A. Absolvenții școlilor medii de cultură generală — secția reală — (cursuri de zi, cursuri serale și cursuri fără frecvență) și ai școlilor muncitorești de 3 ani — secția reală — vor da examen la următoarele obiecte :

1. Matematica — materia parcursă în clasele VIII-XI (de preferință exerciții și probleme) — scris și oral ;
2. Fizica — numai capitolele „Electricitate" de la electromagnetism, „Oscilații și unde electromagnetice" și „Structura atomului" — oral ;
3. Chimia — numai chimia organică — oral ;
4. Limba și literatura română — scris și oral ;
5. Noțiuni de marxism-leninism — (elemente de economie politică și socialism-științific) — oral ;
6. Istoria R.P.R. — oral ;
7. Bazele darwinismului — oral ;

Candidații proveniți de la școlile muncitorești de 3 ani nu vor da examen la acele obiecte care nu au fost prevăzute în planurile de învățămînt pentru aceste școli.

Candidații proveniți de la școlile sau secțiile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da examen și la limba și literatura maternă, scris și oral.

B. Absolvenții școlilor medii de cultură generală — secția umanistă — (cursuri de zi și cursuri fără frecvență) și ai școlilor muncitorești de 3 ani — secția umanistă — vor da examen la următoarele obiecte :

1. Limba și literatura română — scris și oral ;
2. Istoria R.P.R. — oral ;
3. Noțiuni de marxism-leninism — (elemente de economie politică și socialism-științific) — oral ;
4. O limbă, la alegere — limbă și literatură — (1. latină, 1. rusă sau o limbă occidentală) — scris și oral ;
5. Fizica — numai capitolele „Electricitate" de la electromagnetism, „Oscilații și unde electromagnetice" și „Structura atomului" — oral ;
6. Chimia — numai chimia organică — oral ;
7. Bazele darwinismului — oral.

Candidații proveniți de la școlile muncitorești de 3 ani nu vor da examen la acele obiecte care nu au fost prevăzute în planul de învățămînt pentru aceste școli.

Candidații proveniți de la școlile sau secțiile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare vor da examen și la limba și literatura maternă, scris și oral.

Bolyai János

reprezentant de seamă al științei mondiale

S-au împlinit de curînd o sută de ani de la moartea genialului geometru maghiar Bolyai János, care a trăit pe teritoriul țării noastre.

Bolyai János s-a născut în anul 1802, în orașul Cluj. Tatăl său, Bolyai Farkas, era el însuși un matematician talentat, entuziast și cu preocupări culturale și tehnice multilaterale, care a funcționat aproape 50 de ani ca profesor la colegiul din Tîrgu Mureș. Dacă piesele sale de teatru n-au avut nici un succes, sobele construite după principiul lui s-au folosit mult timp în tot Ardealul. Acțiunea sa cea mai merituoasă a fost însă priceperea cu care a îndrumat începutul învățăturii fiului său János, care s-a remarcat prin talente precoce în muzică și matematici, pasiuni ce l-au stăpînit toată viața. Totuși, din cauza greutăților materiale, Bolyai János a fost nevoit să îmbrățișeze cariera militară.

Ca tînăr inginer, pe cînd se afla în orașul Timișoara, Bolyai comunică tatălui său, în anul 1823, rezultatele primelor cercetări relative la teoria paralelelor. „Din nimic am creat o lume nouă", spunea el, conștient de valoarea descoperirii făcute. Bolyai Farkas, care și-a petrecut, ca mulți alți matematicieni, cei mai frumoși ani ai vieții căutînd să dezlege problema paralelelor, care captiva pe specialiști de peste două mii de ani și în care, ca mulți alții, cu prețul unor sforțări uriașe a obținut doar unele rezultate modeste, l-a rugat stăruitor pe fiul său, din dorința de a-l cruța, să renunțe la această cercetare. Intuiția tatălui, după ani de decepție, era justă : problema nu putea fi soluționată. Dar fiul a explicat cauza tuturor insuccesele, arătînd că problema era rău pusă.

Pentru formularea problemei este necesar un scurt istoric.

Geometria a fost expusă sub o formă deductivă de Euclid, cu trei secole înaintea erei noastre. Această formă a fost considerată ca un model de perfecțiune pînă la sfîrșitul secolului XIX.

Euclid pleacă de la un număr restrîns de axiome care se verifică în practică și din ele, pe cale logică, obține restul propozițiilor geometriei elementare. Printre aceste axiome există una, axioma de paralelism, care este echivalentă cu afirmația că într-un plan printr-un punct putem duce o singură paralelă la o dreaptă dată. Comparată cu restul axiomelor, banale — de exemplu că o dreaptă este determinată de două puncte sau că două mărimi egale cu a treia sînt egale între ele — axioma de paralelism, deși este și ea intuitivă, nu mai este evidentă. Contradicția dintre aspectul de teoremă al axiomei de paralelism și imposibilitatea de a o deduce din restul axiomelor i-a întrigat de la început pe geometri.

Dar de abia spre mijlocul secolului XIX s-a arătat clar că axioma de paralelism este independentă de restul axiomelor. Și Boylai a construit o geometrie nouă, pe care a numit-o absolută, în care nu face nici un uz de axioma de paralelism. Această geometrie este consistentă, adică fără contradicții și poate fi dezvoltată tot atît de logic și de amplu ca și geometria euclidiană.

Boylai adîncește caracteristicile noțiunii de paralelism, introduce linii și suprafețe noi analoage cercului și sferei, dezvoltă trigonometria absolută, dă formule pentru arii și volume în noua geometrie și pune bazele geometriei diferențiale noi. Peste tot urmărește rezultate a căror formulare rămîne neschimbată fie că admitem ori nu axioma de paralelism.

Acest bogat material a fost expus succint, într-o broșură de 26 pagini, tipărită în 1831 sub numele „Appendix", cu intenția de a fi o completare a unei lucrări mai mari a lui Boylai Farkas, sinteza activității lui didactice; apărută în anul următor. Această lucrare remarcabilă a trecut neobservată de contemporani. Conștient de însemnătatea ei, autorul a suferit greu din cauza indiferenței lumii științifice.

Descurajat, Bolyai și-a trăit restul zilelor la Tîrgu Mureș și într-un sat vecin, pensionat la 30 ani, ignorat, în lipsuri permanente și în neînțelegeri cu ai săi.

Un fapt nou, și deosebit de însemnat în viața lui Bolyai a fost descoperirea, în anul 1848, a lucrării geometrului rus Nikolai Lobacevski „Cercetări geometrice cu privire la teoria liniilor paralele", tipărită la Berlin în anul 1840, ca o completare a rezultatelor publicate încă în 1829. Lobacevski a înlocuit axioma obișnuită a paralelelor printr-o axiomă contradictorie, presupunînd că printr-un punct putem duce două paralele unei drepte și a creat o geometrie nouă. Deși expunerea este diferită, rezultatele la care au ajuns independent Lobacevski și Bolyai coincid în mod admirabil, astfel încît numele celor doi matematicieni rămîn indisolubil legate în istoria științelor. Ambii autori au suferit dezaprobarea contemporanilor și a celor ce le-au urmat cîteva decenii încă, fiindcă aceștia nu admiteau existența altor geometrii în afara celei euclidiene, considerată de ei ca singura care interpretează fenomenele naturii. În realitate, spațiul euclidian este un caz limită al spațiului conceput de Lobacevski și Bolyai și în acest spațiu pot fi interpretate fenomenele fizice în mic, adică într-o primă aproximație.

Cercetarea geometrică pe drumul larg deschis de Lobacevski și Bolyai a dus treptat la o extindere tot mai bogată a noțiunii de spațiu, și cînd Einstein, în 1913, a dat o nouă interpretare geometrică fenomenelor fizice, reușind să explice și faptele care se abăteau de la legile mecanicii clasice, el a avut pregătită teoria matematică corespunzătoare.

Bolyai Janos a fost mult frămîntat și de probleme filozofice și sociale. În concepția lui, spațiul este o formă de existență a materiei, contrar concepției idealiste a lui Kant, care considera spațiul existent numai în conștiința noastră.

Bolyai a manifestat încrederea că lumea va scăpa de oprimarea celor avuți, s-a declarat fățiș împotriva moravurilor aristocrației, a demascat lipsa de cultură a acesteia, iar în timpul revoluției din 1848 a militat pentru cauza acesteia.

Bolyai János s-a declarat împotriva învrăjbirii naționale și manifesta un profund atașament față de națiunea română. „Nimeni nu iubește, nu prețuiește, nu susține mai mult decît mine națiunea română — spunea el — și ca oameni pe români îi iubesc la fel ca pe maghiari și recunosc cu admirație că deși națiunea română a fost asuprită de atîta vreme, totuși nu și-a pierdut vitalitatea, elasticitatea, optimismul".

Poporul romîn cinstește memoria acestui mare savant, opera lui, ideile lui social-politice.

Conf. univ. N. MIHAILEANU

Volumul mare de teme pentru acasă — cauză a supraîncărcării

Temele pentru acasă — atunci cînd nu se face abuz de ele — au un rol important în consolidarea cunoştinţelor elevilor, în înarmarea lor cu priceperea de a aplica cunoştinţele pe care le primesc în clasă.

Folosind în mod judicios, raţional, temele pentru acasă aşa încît să nu-i supraîncarce pe elevi, mulţi profesori reuşesc să atingă, prin temele date, scopul pe care trebuie să-l îndeplinească acestea. Ei se pregătesc cu seriozitate pentru lecţii, dozează în mod judicios materialul pe care-l predau elevilor ajutîndu-i să şi-l însuşească în clasă, le explică clar cum trebuie efectuate temele date acasă, ţin o strînsă legătură cu profesorii diriginţi şi cu părinţii elevilor şi se preocupă îndeaproape de felul cum îşi întrebuinţează elevii timpul în afara şcolii. Fără îndoială că în astfel de cazuri rezultatele bune nu se lasă aşteptate. Elevii nu se chinuie acasă să-şi lămurească problemele pentru că le-au înţeles din explicaţiile profesorului, îşi pot efectua temele în timp scurt şi le rămîne vreme suficientă pentru joc şi pentru recreaţie, pentru a citi o carte, a viziona un film sau un spectacol.

Din păcate, însă, această situaţie nu este aceeaşi peste tot. Se mai întîlnesc cazuri de şcoli în care elevii sînt supraîncărcaţi cu teme date pentru acasă. Deşi sînt cunoscute consecinţele dăunătoare ale supraîncărcării, există pedagogi care nu le iau în seamă. Adesea aceştia caută să se justifice invocînd motive străine de munca lor. Se ştie însă că în ultimii ani programele au fost mult reduse, manualele uşurate, iar activitatea extraşcolară a elevilor a fost reglementată, astfel încît ei s-o poată desfăşura în condiţii bune. Sursa principală a aglomerării elevilor cu obligaţii peste puterile lor se află acum în însuşi felul defectuos al organizării muncii instructiv-educative din unele şcoli, iar unul din factorii cei mai însemnaţi care duc la supraîncărcare îl constituie volumul de teme excesiv de mare pe care continuă să-l dea elevilor unii profesori.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a elaborat încă din ianuarie 1958 instrucţiuni menite să ducă la înlăturarea supraîncărcării. In aceste instrucţiuni era criticat faptul că nu există o coordonare şi o proporţie justă a temelor scrise pentru acasă pe zi şi pe săptămînă, la toate materiile, pe fiecare clasă. Se arăta astfel că sînt încă frecvente cazurile cînd elevii au de executat pentru o singură zi teme scrise la 5-6 obiecte, ceea ce făcea ca elevii să piardă acasă cîte 4-5 ore sau chiar mai mult pentru executarea temelor scrise, să se culce noaptea tîrziu fără să se fi pregătit la toate obiectele, să vină a doua zi obosiţi la orele de clasă, nerămînîndu-le timpul necesar în cursul unei zile pentru lecturi suplimentare, pentru alte activităţi recreative, pentru odihnă. Condamnînd astfel de practici, instrucţiunile dau cadrelor didactice dispoziţii precise şi clare, în care se cere ca la fiecare clasă să se cîntărească cu atenţie gradul de dificultate şi volumul temelor scrise pentru acasă, în aşa fel încît ele să nu depăşească posibilităţile elevilor, iar efectuarea lor să nu depăşească o anumită normă de timp. Prin aceste instrucţiuni se cere cadrelor didactice ca pentru zilele care urmează duminicilor să dea elevilor un număr redus de teme scrise, iar pentru vacanţele de iarnă şi de primăvară să nu dea decît teme obişnuite, care se dau şi în timpul anului de la o zi la alta. Se interzice cu desăvîrşire să li se dea elevilor, ca teme scrise pentru acasă, rezumate la istorie, constituţie, ştiinţe naturale, fizică, chimie, geografie, matematică, psihologie, logică. Se interzice transcrierea notiţelor, a schemelor, a desenelor, a schiţelor executate în timpul lecţiilor.

Dar, deşi instrucţiunile sînt clare şi categorice, deşi ministerul a mai revenit asupra lor prin diferite alte materiale, ţinînd mereu trează atenţia cadrelor didactice, mai sînt încă pedagogi care nu le-au înţeles însemnătatea şi care le încalcă. Ei cer copiilor să efectueze teme scrise cu nemiluita, socotind că astfel vor învăţa mai mult. Îi obligă să rezolve de pe o zi pe alta zeci de exerciţii la matematică, să întocmească rezumate, planşe, hărţi, desene, schiţe ş.a.m.d. S-au întîlnit cazuri de profesori de matematică din Bucureşti care au dat elevilor în timpul vacanţei de iarnă, cîte 50, 100 sau 150 de exerciţii, de parcă au urmărit într-adevăr să nu le rămînă cumva vreun ceas liber. Neţinînd seamă că elevii nu au obligaţia să se pregătească numai la o singură disciplină, anumiţi profesori le răpesc tot timpul care, distribuit în mod judicios, ar trebui să le folosească atît pentru însuşirea cunoştinţelor la toate disciplinele, cît şi pentru odihnă. Solicitaţi în acelaşi timp de diferiţi profesori la eforturi peste puterile lor, o parte din elevi renunţă la pregătirea acelor lecţii la care presupun că nu vor fi ascultaţi şi neglijează disciplinele predate de profesorii care nu-i supraîncarcă. Elevii conştiincioşi se străduiesc să facă faţă obligaţiilor lor şcolăreşti renunţînd la timpul rezervat recreerii şi odihnei, asimilează în grabă, şi deci superficial, cunoştinţe care, nefiind adîncite şi fixate suficient în memorie, sînt în scurtă vreme date uitării. Uneori o atare situaţie poate avea consecinţe destul de grave, influenţînd chiar asupra sănătăţii şcolarilor.

De aceea este necesar ca toate cadrele didactice să analizeze cu seriozitate şi simţ de răspundere atitudinea lor în această privinţă. Pedagogii trebuie să fie conştienţi că rostul temelor este numai acela de a adînci, prin munca independentă a elevului, cunoştinţele dobîndite în clasă şi că, obligîndu-i pe şcolari să execute un număr exagerat de teme, nu numai că nu-i ajută să se pregătească mai bine, dar, dimpotrivă, îi împiedică de la aceasta.

Sînt foarte multe lecţii care nu impun neapărat efectuarea unor teme scrise. Profesorii ştiu asta şi pot aprecia cînd este şi cînd nu este cazul ca elevii să adîncească ceea ce au aflat în clasă prin rezolvarea unor exerciţii şi probleme sau prin efectuarea altor lucrări scrise. Ei trebuie să aibă tot timpul în vedere acest fapt şi să procedeze în consecinţă.

Problema temelor scrise pentru acasă şi a supraîncărcării în general trebuie să-i preocupe totodată pe directori şi pe diriginţi. Ei au datoria să coordoneze, să supravegheze şi să controleze eforturile la care profesorii îi supun pe elevi, pentru ca printr-o distribuire raţională a timpului rezervat învăţăturii, să ajute la creşterea nivelului de cunoştinţe al acestora.

Concentraţi asupra temei propuse elevii secţiei serale a Şcolii medii nr. 1 din Sinaia se străduiesc să dea răspunsuri corecte în lucrarea curentă de control.

O consfătuire a profesorilor din învăţămîntul seral şi fără frecvenţă

Nu de mult, din iniţiativa comitetului regional P.M.R. Constanţa a avut loc o consfătuire a cadrelor didactice care lucrează la cursurile serale şi fără frecvenţă din regiune. Consfătuirea a avut drept scop analiza felului cum este tradusă în viaţă în regiunea Constanţa Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă.

In consfătuire au fost scoase în evidenţă o serie de realizări obţinute de şcolile serale din oraşul şi regiunea Constanţa, atît pe linia cuprinderii unui număr cît mai mare de muncitori, cît şi pe linia îmbunătăţirii continue a metodicii predării lecţiilor, a înarmării muncitorilor-elevi cu cunoştinţe temeinice. S-a arătat că în acest an şcolar, ca urmare a condiţiilor create prin aplicarea Hotărîrii partidului şi guvernului, în învăţămîntul seral din regiune au fost cuprinşi cu 65 la sută mai mulţi elevi decît în anul şcolar precedent. In majoritatea şcolilor serale peste 75 la sută din elevi au obţinut la sfîrşitul primului trimestru note de trecere la toate obiectele. Pot fi date ca exemplu în acest sens cursurile serale de pe lîngă Şcoala medie nr. 1 „Mircea cel Bătrîn" din Constanţa, unde 90 la sută din elevii clasei a VIII-a au note bune şi foarte bune, Şcoala medie nr. 2 din Constanţa, Şcoala medie din Feteşti etc. Există însă, din păcate, şi o serie de şcoli în care lucrurile nu merg bine. De exemplu, la secţiile serale ale şcolilor medii din Cernavodă şi Babadag mulţi dintre elevii înscrişi în clasa a VIII-a s-au retras din şcoală, deoarece nu s-a acordat atenţia cuvenită asigurării frecvenţei regulate a elevilor, legăturii dintre şcoală şi întreprinderile în care lucrează aceştia. Lecţiile nu au fost organizate aşa încît să trezească interesul pentru însuşirea cunoştinţelor predate. Criticînd şcolile în care există asemenea situaţii, participanţii la consfătuire au arătat că în etapa următoare trebuie să se intensifice legătura cu întreprinderile în vederea asigurării frecvenţei regulate şi a păstrării în şcoală a tuturor elevilor înscrişi.

Multă atenţie a fost acordată în cadrul consfătuirii problemelor privitoare la desfăşurarea lecţiilor, la metodica acestora. A fost subliniată iniţiativa cadrelor didactice de la Şcoala medie nr. 1 din Constanţa unde s-au organizat cîteva lecţii deschise cu aceeaşi temă la cursurile de zi şi la cele serale, pentru a se trage concluzii asupra structurii pe care trebuie s-o aibă lecţia predată elevilor din învăţămîntul seral spre deosebire de lecţia predată în învăţămîntul de zi. In timp ce în lecţiile de transmitere de noi cunoştinţe predate la cursurile de zi accentul a căzut pe predarea noilor cunoştinţe, în lecţiile predate în şcoala serală profesorii au socotit necesar să acorde mai mult timp şi mai multă atenţie fixării cunoştinţelor, fără să neglijeze însă, bineînţeles, nici predarea şi nici scurta reimprospătare, la începutul lecţiei, a cunoştinţelor primite de elevi în lecţia anterioară.

Luînd în discuţie cauzele care au determinat existenţa neajunsurilor în însuşirea cunoştinţelor de către muncitorii-elevi din unele şcoli serale şi măsurile ce trebuie luate în a doua jumătate a anului şcolar pentru îmbunătăţirea pregătirii lor, participanţii la consfătuire au arătat că este neapărat necesară o pregătire minuţioasă pentru lecţie a profesorilor care predau în învăţămîntul seral. In cadrul acestei pregătiri ei trebuie să se oprească îndeosebi asupra metodei de predare a temei respective, cît şi asupra procedeelor ce vor fi folosite pentru a-i ajuta pe elevi să-şi fixeze cît mai bine cunoştinţele. Pe această linie profesorii prezenţi la consfătuire au arătat că fixarea cunoştinţelor se poate realiza nu numai în timpul rezervat la sfîrşitul unei lecţii, ci şi pe parcursul lecţiei, după prezentarea unei legi, a unui fenomen etc.

Participanţii la consfătuire au scos în evidenţă şi necesitatea cunoaşterii mai amănunţite de către profesorii care predau la cursurile serale a specificului muncii elevilor în întreprinderile în care aceştia lucrează, necesitatea cunoaşterii sarcinilor de plan ce revin acestor întreprinderi şi chiar elevilor. Şcoala serală trebuie să sprijine activitatea din producţie a elevilor prin referiri în lecţii la această activitate. Astfel muncitorii-elevi vor avea în acelaşi timp posibilitatea să înţeleagă mai bine cele predate, deoarece acestea se vor întemeia pe fapte şi date cunoscute de ei din munca lor practică, precum şi să-şi îmbunătăţească activitatea în producţie, însuşindu-şi legile şi principiile care stau la baza ei. Acest lucru se poate realiza dacă toţi profesorii şcolilor serale, ca şi diriginţii din aceste şcoli, îi vor cunoaşte pe elevii-muncitori la locul lor de producţie, dacă vor sta mai des de vorbă cu maiştrii, inginerii şi şefii secţiilor în care lucrează elevii, dacă se vor documenta asupra problemelor pe care ei trebuie să le rezolve în producţie. In acest fel cadrele didactice din şcolile serale îşi vor putea îmbunătăţi mult munca instructiv-educativă.

O importanţă deosebită a fost acordată în cadrul consfătuirii problemelor referitoare la tematica orelor de diriginţie şi la modul cum se desfăşoară acestea. Mulţi din cei prezenţi au arătat că adesea orele de diriginţie se rezumă încă la expunerea unor referate monotone şi neinteresante pentru muncitorii-elevi. Ei au subliniat necesitatea orientării conţinutului orelor de diriginţie spre discuţii vii asupra unor probleme care să-i atragă pe elevi. De pildă, s-ar putea discuta probleme referitoare la productivitatea muncii profesionale şi a muncii pe care o desfăşoară ei pentru însuşirea cunoştinţelor, s-ar putea realiza un schimb de experienţă privitor la luarea notiţelor, la folosirea manualelor etc., ar putea fi prezentate aspecte biografice din viaţa şi activitatea eroilor clasei muncitoare din ţara noastră, a conducătorilor proletariatului internaţional, aspecte din viaţa şi activitatea unor oameni de ştiinţă care au dat exemple de patriotism, s-ar putea organiza discuţii asupra problemelor legate de dezvoltarea tehnicii, de automatizarea producţiei etc. Şi, bineînţeles, o astfel de tematică nu presupune excluderea din conţinutul orelor de diriginţie a problemelor curente, legate de analiza periodică a situaţiei la învăţătură, disciplină şi frecvenţă a fiecărui elev în parte.

Luînd în discuţie unele probleme legate de cursurile fără frecvenţă participanţii la consfătuire au scos în evidenţă lipsurile ce se mai manifestă în organizarea meditaţiilor şi consultaţiilor la aceste cursuri, faptul că n-au fost folosite toate posibilităţile menite să asigure o bună pregătire a elevilor în cadrul lor. S-a cerut secţiilor de învăţămînt şi cultură să depună eforturi sporite spre a cuprinde în învăţămîntul fără frecvenţă în anul viitor un număr mai mare de muncitori din sectorul agricol decît numărul celor înscrişi acum, să se îngrijească mai mult de felul cum sînt pregătiţi toţi tinerii care studiază fără frecvenţă.

Dezbătînd probleme importante, arătînd care sînt sarcinile de viitor, consfătuirea profesorilor ce lucrează în învăţămîntul seral şi fără frecvenţă din regiunea Constanţa i-a ajutat pe aceştia să-şi îmbunătăţească activitatea. Aplicînd măsurile ce le-au fost recomandate în consfătuire, profesorii şcolilor serale vor izbuti să ridice munca lor la nivelul sarcinilor care le stau în faţă.

GHEORGHE MICU
Inspector la secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Constanţa

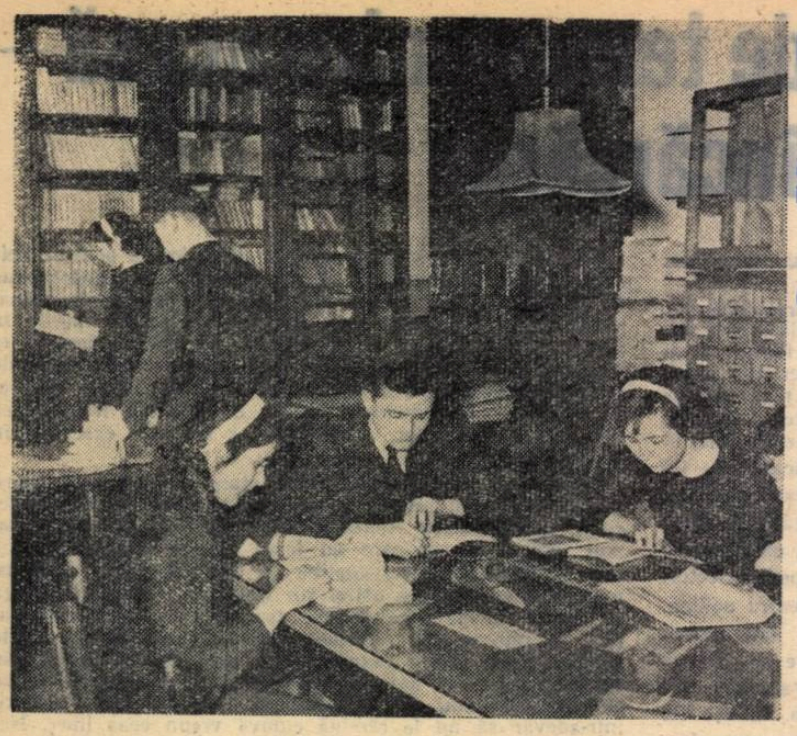

Elevii petrec cu drag timpul liber în bibliotecile şcolare. Iată o imagine grăitoare în această privinţă: biblioteca Şcolii medii nr. 22 din Bucureşti.

Cum îndrumez studiul individual al elevilor

Ţinînd seama că îndrumările date de profesori îi ajută într-o măsură însemnată pe elevi să-şi organizeze cît mai bine munca de efectuare a temelor date acasă, de studiere a lecţiilor din manual în aşa fel încît să-şi consolideze toate cunoştinţele predate fără să piardă mult timp şi fără să fie supraîncărcaţi, am acordat o mare atenţie acestei probleme în munca mea cu elevele anului la care sînt diriginte — anul IV, secţia educatoare a Institutului pedagogic de învăţători din Arad.

Mă ocup de aceste eleve încă din anul şcolar trecut. Cînd am devenit dirigintele lor am aflat de la fostul diriginte şi de la colegii care predaseră în anii precedenţi aici că voi avea de a face cu o clasă slabă la învăţătură. M-am convins şi eu apoi de acest lucru. Cum era şi firesc, am pornit atunci să aflu cauzele acestei stări de fapt. După cercetările făcute — discuţii cu secretara biroului U.T.M. pe clasă, cu elevele, analiza caietelor de notiţe şi teme — mi-am dat seama că una din cauzele principale ale situaţiei slabe la învăţătură consta în faptul că multe eleve nu ştiau să-şi organizeze studiul, să ia notiţe, să folosească manualul. Era necesar deci să pornesc de la înlăturarea acestei cauze. Am consacrat trei ore de diriginţie îndrumării studiului individual al elevelor. În prima oră le-am dat îndrumări în legătură cu luarea notiţelor în clasă, pornind, bineînţeles, de la analiza caietelor lor de notiţe. În altă oră am analizat modul în care se studiază o lecţie din manual. Cu această ocazie am precizat cum se scot ideile principale, cum se stabilesc concluziile etc.

Pentru lărgirea orizontului lor profesional şi în scopul formării deprinderilor de muncă intelectuală le-am cerut elevelor — bineînţeles destul de rar — să întocmească recenzii sau rezumate asupra lucrărilor de pedagogie sau de metodică studiate. În prealabil le-am dat îndrumări amănunţite asupra modului în care trebuie să lucreze, aşa încît să nu piardă mult timp şi munca lor să dea un bun randament: să-şi fixeze mai întîi ideile principale, argumentele, concluziile şi apoi să pornească la redactare, care să fie cît mai succintă şi mai clară.

Un alt gen de lucrări, pe care am cerut să le efectueze în aceleaşi condiţii, au fost referatele scurte pe teme pedagogice. Le-am cerut să însemne observaţiile făcute în timpul practicii pedagogice la grădiniţa de aplicaţii şi pe baza acestora să întocmească scurte referate pe diferite teme care le-au fost date în prealabil, pentru ca materialul faptic să fie adunat sistematic şi planificat. Iată cîteva teme: „Cum am reuşit să cunosc şi să studiez copiii în timpul activităţilor la alegere"; „Cum se formează deprinderile igienice şi de purtare civilizată la copiii din grupa mică"; „Cele mai frecvente greşeli de vorbire observate la copiii din grupa mică"; „Cum se dezvoltă sentimentul de grijă faţă de bunurile obşteşti la copiii din grădiniţă". Bineînţeles, din grija de a nu supraîncărca elevele, numărul acestor referate, ca şi al recenziilor şi rezumatelor, a fost mic în tot decursul anului şi am lăsat timp suficient între data la care le-am cerut şi data cînd trebuiau prezentate.

Pentru a da un ghid concret elevelor în legătură cu studiul lor individual şi mai ales în legătură cu folosirea raţională a timpului (regimul de zi), două eleve fruntaşe şi cu bune rezultate în organizarea raţională a muncii individuale şi-au împărtăşit în faţa întregii clase, în orele de diriginţie, experienţa lor în această privinţă. Prima a vorbit despre felul cum îşi împarte timpul unei zile (de dimineaţa, de la deşteptare şi pînă seara la culcare), iar cealaltă despre folosirea timpului într-o săptămînă. Ziua şi săptămîna au fost luate la întîmplare, pe la mijlocul trimestrului. În jurul celor spuse de ele au avut loc în clasă discuţii interesante, iar la sfîrşitul orei s-a stabilit în mod concret regimul elevelor interne şi apoi al celor externe.

Am urmărit îndrumarea studiului individual şi pe alte căi: în orele de clasă la specialitatea pe care o predau — pedagogia — în discuţiile cu colegii şi în asistenţele pe care le-am făcut la unii dintre ei. I-am solicitat pe profesorii clasei la care predau să-şi coordoneze temele date pentru acasă, ca să nu supraîncarce elevele şi, totodată, i-am făcut atenţi asupra faptului că trebuie să dea îndrumări pentru efectuarea temelor. De asemenea, am discutat cu părinţii elevelor externe şi m-am preocupat mult mai ales de îndrumarea elevelor interne la meditaţie.

Metodele şi procedeele pe care le-am utilizat pentru îndrumarea studiului individual al elevelor şi pentru a le forma unele deprinderi de muncă intelectuală s-au soldat cu rezultate pozitive. Acest lucru îl confirmă şi faptul că la sfîrşitul trimestrului I elevele anului IV, pînă nu de mult codaşe, au avut cea mai bună situaţie la învăţătură, clasificîndu-se pe locul I pe şcoală.

I. DRĂGAN
Arad

Olimpiada de fizică şi matematică

Societatea de ştiinţe matematice şi fizice organizează şi în anul acesta, cu sprijinul M.I.C. şi al C.C. al U.T.M. a XI-a ediţie a Olimpiadei de matematică şi fizică.

Etapa locală a olimpiadei pentru şcolile medii, pedagogice, profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri va avea loc în ziua de 21 februarie a.c. pentru matematică şi în ziua de 28 februarie a.c. pentru fizică. Etapa regională se va desfăşura în primele două zile ale vacanţei de primăvară a elevilor, iar etapa finală va avea loc între 25 şi 27 aprilie a.c.

Etapa pregătitoare a olimpiadei micilor matematicieni şi fizicieni (clasele V — VII) va dura pînă la 1 martie a.c. iar etapa locală se va desfăşura la 10 aprilie a.c. în localităţile reşedinţe de raion.

Profesorii de matematică şi fizică din şcolile de 7 ani, medii, pedagogice, profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri sînt chemaţi să sprijine olimpiada, care constituie un factor important în ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor.

Aparat de proiecţie construit cu mijloace locale

Aparatul universal de proiecţie şi de mărit — deosebit de util în demonstrarea unui mare număr de cunoştinţe de fizică, ştiinţe naturale, chimie etc. — se poate construi uşor cu mijloace locale, de către elevi, sub îndrumarea profesorului de fizică.

Se va confecţiona din lemn o cutie avînd dimensiunile 25 cm lungime, 10 cm lăţime şi 10 cm înălţime (grosimea scîndurii să fie aproximativ de 8 mm). Capacul şi fundul se vor confecţiona separat şi apoi se vor fixa. În mijlocul celor două părţi laterale, dispuse vertical, se va face cîte o tăietură de 12,4 cm lungime şi 1 cm lăţime. Aceasta este necesară fixării ramei cu imaginea ce dorim s-o prezentăm. Partea din faţă a cutiei (notată Sc în fig. 1) este destinată obiectivului. Aici se va fixa aparatul fotografic. Exact la mijlocul acestei scînduri se va tăia o fereastră avînd dimensiunile de 6 cm — 4 cm (fig. 2-a), iar la mijlocul scîndurii aşezate pe partea opusă, în faţa căreia sînt conduse imaginile, se va tăia de asemenea o fereastră, avînd dimensiunile 10 cm. X 12 cm (fig. 2—b). Scîndura-obiectiv se va fixa în cuie, iar scîndura pe care sînt conduse imaginile se va prinde pe şarniere, întesnindu-se astfel manevrarea becurilor. Este necesară însă o bună etanşare.

Pentru iluminare se vor folosi două becuri de 40 pînă la 75 Waţi, aşezate în cutie în colţurile dinspre scîndura-obiectiv. Priza de curent şi întrerupătorul vor fi fixate, bineînţeles, în exterior.

Pe partea interioară a peretelui care serveşte ca obiectiv, între becuri şi perete, se vor fixa oglinzi, care vor concentra razele de lumină şi le vor reflecta pe peretele din spate (fig. 1), pe imagine, în timp ce fereastra obiectivului este deschisă.

Spre a se putea fixa aparatul fotografic la fereastra obiectivului se confecţionează un dispozitiv de susţinere — un colţar şi o scîndură pătrată (platformă). O parte a colţarului va fi prinsă în cuie pe peretele obiectiv, iar cealaltă va susţine platforma pe care se prinde aparatul fotografic (fig. 3).

Aparatul astfel confecţionat serveşte pentru proiecţia diapozitivelor, dar poate fi folosit şi ca aparat epidiascop pentru proiecţia ilustraţiilor de cărţi sau reviste şi ca aparat de mărit.

Cum se realizează proiecţia diferitelor imagini?

Pentru proiectarea ilustraţiilor din cărţi sau reviste se va fixa aparatul fotografic la scîndura-obiectiv. Se vor aprinde becurile, iar imaginea va fi ţinută în dreptul ferestrei de proiecţie în locaşul rezervat ei. Se va potrivi claritatea, manevrîndu-se aparatul fotografic. Ca ecran se poate folosi o pînză albă. Este important ca toate îmbinările scîndurilor cutiei să fie acoperite cu mucava.

Dacă vrem să proiectăm diapozitive, vom utiliza rame în care se prind diapozitivele. Ramele se pot confecţiona cu mijloace locale după modelul ramelor de uz curent, avînd însă lungimea 40—45 cm şi lăţimea 12 cm. Ramele se introduc în locaşul imaginii după ce se aprind becurile, pe tăieturile făcute pentru rama glisantă (fig. 2). Acum aparatul fotografic se mută din dreptul scîndurii-obiectiv, fixîndu-se în mod similar pe scîndura din spate. Se închide fereastra-obiectiv şi proiecţia diferitelor diapozitive poate să înceapă.

Pentru a folosi aparatul confecţionat de noi ca aparat de mărit vom aşeza negativele în ramă. Imaginea negativă se va reflecta pe o hîrtie fotografică. Developăm şi fixăm apoi imaginea obţinută. Timpul de expunere trebuie experimentat.

Este important să se utilizeze o bună sursă de lumină, iar becurile să nu fie lăsate să ardă fără rost timp mai îndelungat, deoarece aparatul se va încălzi prea puternic.

MAXIMILIAN ZOLTAN
cercetător în laboratorul de încercări şi documentări de la I.M.D.

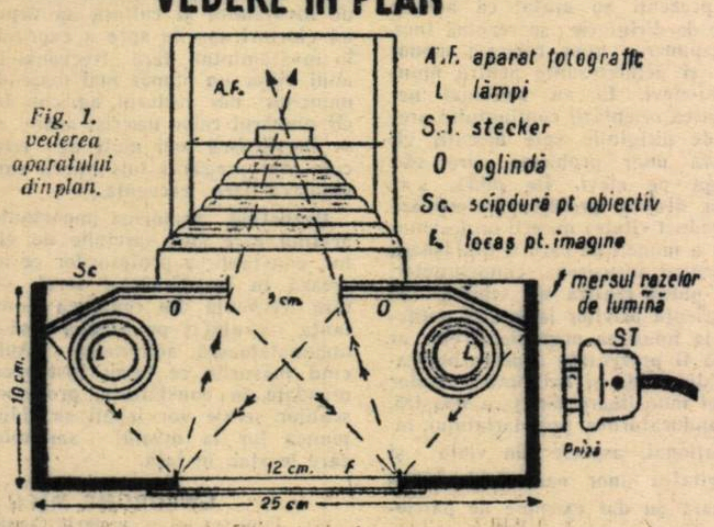

Fig. 1. vederea aparatului din plan.

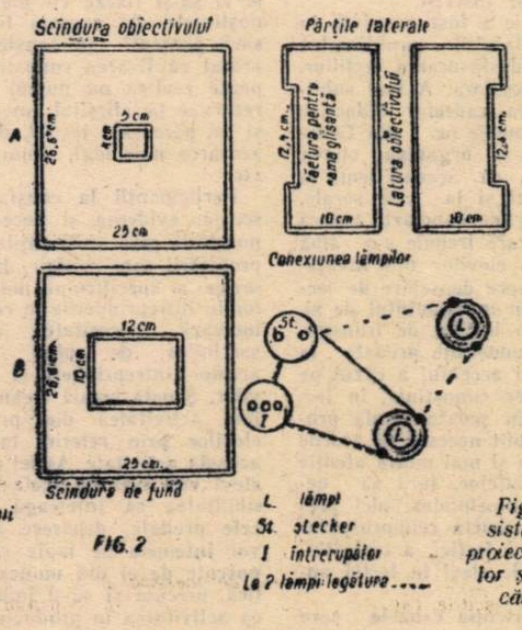

Fig. 2 Detalii privind confecţionarea aparatului

FIG. 2

Fig. 3 Utilizarea sistemului pentru proiectarea diapozitivelor şi imaginilor din cărţi şi reviste.

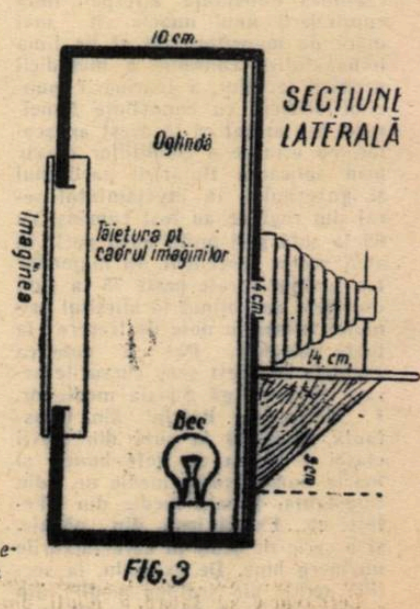

FIG. 3

Lecții despre mașinile agricole

Conform programei școlare, la cursul de cunoștințe agricole din clasa a VII-a se predau, în această perioadă, cunoștințe despre mașinile agricole. Importanța deosebită a predării acestui capitol reiese din extinderea pe care o capătă mecanizarea lucrărilor agricole în țara noastră. Cunoașterea temeinică și folosirea generalizată a tehnicii agricole, reprezentată în mare măsură prin unelte și mașini agricole perfecționate, constituie un element primordial în lupta pentru obținerea de recolte îmbelșugate. Buna pregătire a elevilor din școlile sătești de cultură generală pentru viitoarea lor muncă în agricultură impune cu necesitate cunoașterea de către ei a mijloacelor mecanizate de producție folosite în agricultura modernă.

În predarea lecțiilor despre mașini agricole în școlile sătești de cultură generală trebuie să ținem seama în primul rînd de scopul acestor lecții — de a completa cunoștințele de agrotehnică și fitotehnie (predate în clasele V—VI), cu noțiuni teoretice și practice despre principalele mașini agricole, spre a da elevilor o privire de ansamblu asupra desfășurării procesului de producție într-o gospodărie agricolă socialistă, de a-i ajuta să înțeleagă importanța folosirii mijloacelor mecanizate în agricultură și aportul concret pe care-l aduc acestea în asigurarea sporurilor de recoltă, de a-i înarma cu unele priceperi și deprinderi de bază, pentru a putea deveni colaboratori direcți ai specialiștilor mecanizatori din agricultură. Urmărim deci formarea unor muncitori agricoli luminați, înarmați cu cunoștințe cît mai complete și unitare de agricultură științifică, inclusiv problemele de mecanizare, pe care să le poată pune în aplicare cu ajutorul tehnicii moderne.

În al doilea rînd, în predarea lecțiilor despre mașini agricole trebuie să ținem seama de o serie de criterii izvorîte din specificul cunoștințelor relative la funcțiunea pe care o îndeplinesc mașinile într-o gospodărie agricolă. Ținînd seama de aceasta, trebuie să explicăm cunoștințele despre mașinile agricole numai în corelație cu lucrările pe care le execută elevii în cadrul procesului de producție. Este neindicat să li se predea elevilor mașinile în mod izolat, una cîte una, desprinse de funcțiunile pe care le îndeplinesc.

De exemplu, capitolul despre mașinile de semănat va trebui prezentat pornind de la lucrările de semănat cu ajutorul mașinilor de semănat. Cuprinsul lecțiilor respective ar putea fi expus, bunăoară, după următoarea schemă generală:

1). Avantajele semănatului cu mașina, în comparație cu semănatul prin împrăștiere, cu mîna.

2). Metodele de semănat cu mașina: a) semănatul în rînduri și descrierea mașinii de semănat în rînduri; b) semănatul în cuiburi și descrierea mașinii de semănat în cuiburi; c) plantatul și descrierea mașinii de plantat.

3). Distanța între rînduri și adîncimea de semănat: a) distanțele între rînduri și adîncimea la care se seamănă plantele agricole; b) modul cum se reglează mașina pentru a semăna la distanța și adîncimea voită.

4). Cantitatea de sămînță la hectar: a) norma de semănat și factorii de care depinde; b) modul cum se reglează mașina pentru a semăna norma stabilită.

5). Executarea semănatului cu mașina pe teren: conducerea mașinii și dispozitivele de conducere, întoarcerile, direcția deplasărilor, randamentul etc.

6). Îngrijirea mașinii: înainte de lucru, în timpul lucrului, în timpul păstrării.

Vom căuta deci să îmbinăm cunoștințele de agrotehnică cu cele privitoare la mașini, sprijinindu-le reciproc, corelîndu-le unele cu altele, spre a realiza sistemul unitar și complet de cunoștințe despre care s-a vorbit mai sus.

În descrierea propriu-zisă a mașinilor vom stărui asupra părților principale și tipice ale mașinilor agricole studiate și asupra funcțiunilor pe care le îndeplinesc acestea. Este indicat să prezentăm mai întîi mașina în întregul ei, spre a fi intuită ca atare. Prezentăm apoi părțile din care este formată mașina respectivă (piesele, dispozitivele sau mecanismele), insistînd asupra părților tipice și caracteristice acelei categorii de mașini.

Se știe că mașinile agricole se compun, în general, din următoarele părți principale: un cadru metalic, ce formează scheletul pe care sînt montate celelalte părți; piesele active sau lucrătoare; dispozitivele de transmitere a mișcărilor; mecanismele de reglare a lucrării. Ceea ce diferă esențial de la o categorie de mașini la alta sînt piesele active, împreună cu dispozitivele cu care sînt conexate. Asupra acestora trebuie atrasă mai cu deosebire atenția elevilor. Celelalte părți — dispozitivele de transmitere a mișcărilor (roți dințate, curele, lanțuri etc.) — sînt, în principiu, asemănătoare la cele mai multe mașini agricole. Astfel, la mașina de semănat vom arăta îndeosebi aparatul de distribuire a semințelor, ca făcînd parte din complexul format din coșul de alimentare, aparatul de distribuire, tuburile de conducere, brăzdarele. La secerătorile-legători vom descrie aparatele de tăiere și de legare, socotite ca mecanisme ce fac parte din complexul conexat: aparatul de tăiere, platforma transportoare orizontală, elevatorul cu pînze, aparatul de legat.

În ce ordine și cum vom realiza partea esențială a lecției — descrierea pieselor unei mașini? Vom descrie aceste piese prin intermediul funcțiunii pe care o îndeplinesc și în ordinea executării lucrării respective.

Să ne oprim, de exemplu, la piesele lucrătoare ale plugului. Ținînd seama de faptul că lucrarea pe care o execută plugul este de a tăia brazda în sens vertical și în sens orizontal, de a o răsturna și mărunți, vom prezenta în mod firesc piesele lucrătoare ale plugului astfel: cuțitul sau fierul lung, care taie brazde în sens vertical, brăzdarul sau fierul lat, care taie brazda în sens orizontal și cormana, care răstoarnă și mărunțește brazda. Acestea sînt piesele active ale plugului și în această ordine lucrează; elevul trebuie să le intuiască în aceeași ordine, pe măsură ce intră în funcțiune.

Să luăm un alt exemplu — mașina de trierat sau batoza. Deși este o mașină mare și complicată, o putem explica ușor și sistematic dacă, în loc să ne oprim la toate dispozitivele sau piesele care ies în evidență la prima privire, urmărim drumul parcurs de snopul de cereale prin mașină. Și aici elevii trebuie să ia cunoștință de piesele și mecanismele batozei pe măsură ce acestea intră în funcțiune, explicîndu-li-se totodată și operațiile pe care le execută. Astfel, începem cu aparatul care desparte boabele din spice (bătătorul și contrabătătorul) și continuăm cu dispozitivele prin care trec paiele și boabele (scuturătorii, curățirea I-a și a II-a, triorul spiral etc.).

În partea finală a lecției predăm dispozitivele de reglare a lucrului mașinii explicate, vorbim despre supravegherea în timpul lucrului, dăm elevilor date practice asupra randamentului mașinii, le vorbim despre îngrijirea și păstrarea ei etc.

Este indicat să folosim larg în predare metoda demonstrației, ținînd seama de vîrsta elevilor din clasa a VII-a și de puterea lor de înțelegere. Prin demonstrație înțelegem prezentarea reală a mașini ce se explică, deschiderea sau demontarea ei spre a se vedea principalele piese componente, desenarea lor în caietele de practică, punerea în funcțiune a mașinii în fața elevilor, controlul lucrului efectuat etc.

Procedînd în felul acesta, vom putea obține rezultate cît mai bune în predarea lecțiilor privitoare la mașinile agricole.

PETRE STANCULESCU

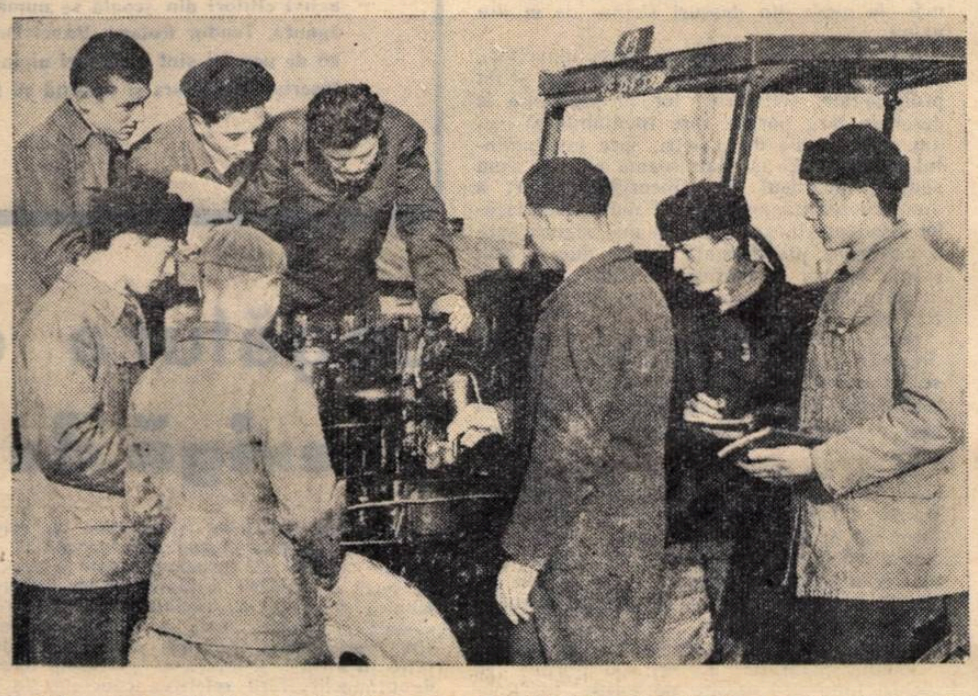

Lecțiile despre mașinile agricole stîrnesc un deosebit interes în rîndul elevilor din școlile sătești.

Autodeservirea elevilor în școală

La Școala medie nr. 33 din Capitală s-a introdus, începînd din acest an, sistemul autodeservirii. Pe lîngă acțiunile din timpul săptămînii, sîmbăta, după terminarea cursurilor, echipe de elevi, prin rotație, rămîn și fac curat în sălile de clasă. S-au organizat în această privință și întreceri între clase. Ca urmare, în școală se simte tot mai mult grija elevilor pentru păstrarea și îngrijirea avutului obștesc.

Educați în spiritul economisirii

Școlile din orașul Craiova au înregistrat importante succese în educarea elevilor în spiritul economisirii. Valoarea depunerilor pe carnetele C.E.C. ale cadrelor didactice și ale elevilor de la Școala medie nr. 2, de exemplu, a depășit suma de 100.000 lei. La Școala medie nr. 3 valoarea depunerilor la C.E.C. este de aproximativ 50.000 lei, iar la Școala medie nr. 1 de 32.000 lei. Acțiunea de economisire prin C.E.C. continuă.

Ajutorul părinților în munca educativă

Comitetul de părinți al Școlii de 7 ani din Calafat depune multă stăruință în activitatea sa.

Principala preocupare a comitetului este sprijinirea școlii în rezolvarea problemelor instructiv-educative. Constatînd că în clasa a VI-a „A" mai sînt încă mulți elevi nedisciplinați, comitetul de părinți a organizat o ședință cu părinții elevilor din această clasă, în cadrul căreia s-au luat măsuri concrete pentru îmbunătățirea disciplinei printr-o mai atentă supraveghere a copiilor de către părinți.

Tot cu sprijinul părinților școala a realizat un panou de onoare și cadrul unei gazete satirice de perete — „Aricîul" — care sînt bune mijloace educative de stimulare a elevilor la învățătură și disciplină.

Căi de însușire a deprinderilor practice

INSTRUCTAJUL

Atît în lecțiile de lucrări practice în atelierele școlare, cît și în cadrul excursiilor în întreprinderi sau în cadrul practicii în producție a elevilor, se folosește deseori metoda instructajului prin care elevii școlii de cultură generală sînt ajutați să capete o serie de deprinderi practice de muncă.

Instructajul care se realizează în atelierul școlii sau în întreprindere impune profesorului-maistru ca o dată cu explicarea cunoștințelor sau deprinderilor pe care urmărește să și le însușească elevii, să efectueze și demonstrația practică de mînuire a uneltelor, a mașinilor-unelte etc. folosite în operația dată.

Instructajul poate fi realizat cu întreaga grupă de elevi sau individual pe parcursul desfășurării lucrărilor practice. El poate avea loc la începutul lecției, constituind atunci ceea ce se numește instructajul practic introductiv și poate fi reluat pe parcursul desfășurării lecției, atunci cînd profesorul-maistru constată la un mare număr de elevi aceleași greșeli în mînuirea unei unelte sau în efectuarea anumitor operații. De pildă, în exercițiile de așchiere a metalelor cu dalta, elevii clasei a VI-a fac de multe ori aceleași greșeli în așezarea dăltii pe metal, în potrivirea acesteia pentru a se obține un randament cît mai mare. Într-o astfel de situație, este bine ca profesorul-maistru să reia instructajul practic, efectuînd el însuși exerciții de așchiere a metalului cu dalta, dar în același timp insistînd ca elevii să înțeleagă mai bine factorul care determină randamentul dăltuirii. Pentru aceasta atunci cînd așează dalta pe metal, explică elevilor cît de mare trebuie să fie unghiul de degajare și cel de așezare a dăltii, cum influențează asupra acestor unghiuri metalul pe care-l lucrează etc.

De regulă, instructajul practic introductiv, care se desfășoară frontal cu întreaga grupă, îi pregătește pe elevi, pe baza exemplului concret, să efectueze un anumit exercițiu practic, să mînuiască o anumită mașină-unealtă, să realizeze o instalație electrică etc. La clasa a VII-a, de exemplu, pentru a le forma elevilor deprinderi de montare a unui întrerupător într-un circuit, înainte de a trece la instructajul practic, profesorul-maistru se îngrijește ca pe masa de lucru a fiecărui elev să se găsească materialele și sculele necesare efectuării lucrării respective. Apoi are loc instructajul propriu-zis, în care profesorul-maistru le arată practic elevilor cum să realizeze montajul respectiv, avînd tot timpul grijă ca să poată observa cît mai bine diferitele exerciții pe care el le efectuează. Instructajul se încheie de regulă cu reproducerea de către unii elevi a exercițiilor efectuate de profesorul-maistru în timpul instructajului.

Dacă e vorba de o lecție în care elevii trebuie să învețe, de exemplu, mînuirea strungului paralel, atunci profesorul-maistru, înainte de a trece la instructajul practic introductiv, împarte grupa de elevi în subgrupe, astfel ca toți să-i poată urmări toate mișcările de mînuire a diferitelor manete ale strungului. Apoi efectuează instructajul practic în fața fiecărei subgrupe. În timp ce le explică verbal elevilor care sînt dimensiunile ce caracterizează strungul, cum se realizează acționarea strungului individual prin motor electric sau prin transmisie, cum se realizează mișcarea de avans a căruciorului, ca rezultat al căror mișcări se realizează așchierea la strung etc., profesorul-maistru le va arăta concret toate aceste lucrări, insistînd, prin demonstrații practice, asupra mînuirii manetelor, asupra caracteristicilor manetei pentru schimbarea vitezei, pentru avans, pentru inversare etc. De asemenea, le arată practic cum se stabilește raportul diferitelor mișcări (mișcarea în direcția de așchiere pe care o face piesa de prelucrat, mișcarea în direcția avansului și mișcarea în direcția grosimii așchiei, pe care le face cuțitul), raport a cărui stabilire se impune la prelucrarea fiecărei piese noi.

Apoi, cînd elevii trec ei înșiși la mînuirea strungului, profesorul-maistru va supraveghea pe fiecare în parte.

În instructajul practic introductiv profesorul-maistru va insista și asupra sarcinilor concrete ce le revin elevilor din grupă dacă este vorba de complexe de operații. Bunăoară, dacă elevii unei grupe din clasa a X-a a unei școli sătești au de efectuat exerciții practice de curățire a motorului de tractor, în cadrul instructajului, demontînd motorul cu ajutorul elevilor, profesorul-maistru le va explica în același timp cum se curăță diferitele organe și mecanisme ale acestuia: mecanismul bielă manivelă, sistemul și mecanismele de alimentare și distribuție, sistemul de răcire, sistemul de transmisie și direcție etc. El va da totodată fiecărui elev din grupă atribuții concrete în complexul de operații de demontare, curățire și montare a motorului de tractor.

Pe parcursul efectuării instructajului practic introductiv profesorul-maistru trebuie să atragă atenția elevilor asupra greșelilor pe care aceștia le-ar putea face în timpul exercițiilor practice din lipsă de atenție. Așa, de exemplu, explicîndu-le tăierea metalelor cu ferăstrăul, trebuie să le precizeze bine mișcarea de lucru a ferăstrăului, mișcările încheieturii cotului și antebrațului, ritmul deplasării ferăstrăului, pentru a-i ajuta să nu obosească repede și totodată să lucreze cu spor.

Toate explicațiile și demonstrațiile practice din cadrul instructajului trebuie să fie clare, să-i ajute pe elevi în însușirea procedeelor și mișcărilor de lucru, în coordonarea acestora. Deseori este necesar ca un procedeu de lucru să fie descompus pentru o mai bună înțelegere a lui de către elevi, în elementele care-l compun. Este necesar însă să nu se ajungă la o fărîmițare inutilă a procedeului, ci să se insiste asupra elementelor sale caracteristice.

În timpul efectuării exercițiilor practice de către elevi, profesorul-maistru va avea grijă ca cele prezentate de el să nu fie imitate mecanic de către aceștia, urmărind ca ei să priceapă conștient procedeele de muncă.

Instructajul practic individual se realizează de regulă pe parcursul desfășurării exercițiilor elevilor, în cadrul atelierelor școlare sau în cadrul practicii în producție a acestora, atunci cînd sînt repartizați pe lîngă cîte un muncitor care îi instruiește în mînuirea diferitelor unelte și mașini-unelte. Acest instructaj constă în a-l învăța individual pe elev să execute corect procedeele și operațiile de producție, să utilizeze în mod just diferitele unelte, utilajul, materialele și documentația tehnico-industrială cu care lucrează. În acest caz, cel care face instructajul practic (profesorul-maistru, un tehnician din întreprindere, muncitorul pe lîngă care a fost repartizat elevul etc.) va avea grijă să explice, o dată cu aceasta și ce fel de exercițiu practic urmează să execute elevul și să insiste, în cadrul demonstrației practice, asupra ritmului fiecărei mișcări impuse de exercițiul respectiv. La sfîrșitul instructajului individual, elevul trebuie să repete cele arătate. În timpul acesta se vor corecta cu grijă greșelile și impreciziile elevului în efectuarea exercițiului.

În timpul instructajului — fie că acesta este introductiv sau curent, frontal sau individual trebuie să se evite încărcarea elevilor cu fapte și amănunte inutile, care ar complica înțelegerea a ceea ce este principal, urmărindu-se înarmarea elevilor cu priceperile și deprinderile practice de muncă prevăzute în programa de lucrări practice sau în programa de studiu a mașinilor cu aplicații practice.

DAN FLORU
profesor-maistru

Alături de muncitori

Instruirea practică direct în procesul de producţie nu numai că îi ajută pe ucenici în însuşirea temeinică a meseriei, dar se dovedeşte deosebit de rodnică şi în ceea ce priveşte educarea lor comunistă. Contactul nemijlocit şi zilnic cu muncitorii, cu problemele producţiei, îi face pe ucenici să înţeleagă mai bine care este răspunderea lor ca viitori muncitori în industrie, să-şi formeze un punct de vedere just asupra problemelor construcţiei noastre socialiste.

Ucenicii din şcoala noastră sînt instruiţi la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin. Colectivul de muncă al uzinelor traduce cu succes în viaţă sarcinile izvorîte din documentele de partid şi de stat privind reducerea preţului de cost, sporirea acumulărilor statului pentru dezvoltarea economiei naţionale şi creşterea nivelului de trai, obţinînd noi succese în creşterea producţiei şi productivităţii muncii, în îmbunătăţirea calităţii tractoarelor fabricate, în folosirea capacităţii utilajelor şi a suprafeţelor de producţie existente. Această activitate rodnică, bogată în rezultate, îmbinată cu interesul pe care-l arată majoritatea muncitorilor pentru calificarea profesională a ucenicilor are o puternică influenţă pozitivă asupra lor.

Mulţi dintre cei care îşi fac practica la sectorul de scularie al uzinei, bunăoară, se străduiesc să urmeze exemplul tînărului strungar fruntaş în producţie Emil Popescu. Ei sînt la curent cu depăşirile de normă ale acestuia, cu economiile realizate de el, îi cer mereu îndrumarea şi sfatul. Emil Popescu găseşte adesea prilej să discute cu ucenicii nenumărate lucruri interesante: despre colectivizarea agriculturii şi contribuţia tractoarelor fabricate în uzinele „Ernst Thälmann" la realizarea ei, despre o nouă carte tehnică de strungărie. Toate acestea se îmbină cu exigenţa tînărului strungar faţă de lucrările ucenicilor şi faţă de studiul lor în şcoală.

Rectificatorul Ion Petcu este şi el unul dintre numeroşii muncitori care se ocupă cu grijă de formarea ucenicilor. De multe ori stă de vorbă cu ei despre tradiţiile de luptă şi succesele în producţie ale muncitorilor uzinei de tractoare.

Muncitorul fruntaş Petcu este în acelaşi timp un ajutor de preţ al profesorilor şcolii în ridicarea nivelului pregătirii ucenicilor. Stăpîn pe cunoştinţe tehnice înaintate, el îi ajută adesea pe tinerii cu care lucrează să-şi clarifice anumite probleme de specialitate şi se preocupă să le asigure în cadrul secţiei condiţii cît mai bune de studiu. Cu aceeaşi grijă se interesează de ucenici şi rectificatorul Ion Gavrilescu, care constituie pentru tineri un exemplu viu de disciplină şi simţ de răspundere în muncă, dînd numai lucrări de cea mai bună calitate, ca şi mulţi alţi muncitori.

Această activitate rodnică pentru formarea profesională şi educarea conştiinţei ucenicilor, activitate pe care o îndrumă comitetul de partid de la uzinele „Ernst Thälmann" şi în care muncitorii, tehnicienii şi inginerii sînt îndeaproape sprijiniţi de cadrele didactice, se oglindeşte puternic în comportarea ucenicilor. Aceştia îşi sporesc mereu contribuţia la realizarea planurilor de producţie, dovedesc tot mai mult spirit de răspundere în muncă, sînt disciplinaţi în relaţiile cu membrii colectivului de muncitori şi tehnicieni.

„Ucenicii noştri sînt oameni de nădejde. Cînd le încredinţezi o sarcină, poţi fi sigur că o vor duce la îndeplinire în condiţii bune". Aceasta este părerea unanimă a şefilor de secţie şi maiştrilor din producţie, părere pe deplin îndreptăţită. Ucenicul strungar Ioan Tănăsescu din sectorul sculărie, ucenicul rectificator Gheorghe Tudor din sectorul motoare, ucenicii din sectorul oţelărie, care asigură singuri încărcarea cuptoarelor şi mulţi alţii ca ei nu precupeţesc nimic pentru a contribui la executarea la timp a unor lucrări urgente. Ucenicii din secţiile-şcoală, dornici să contribuie la realizarea de economii, au lucrat un mare număr de piese din deşeuri strînse de ei din uzină.

Din exemplul a numeroşi tineri muncitori, ucenicii înţeleg că, după absolvirea şcolii profesionale, activitatea lor în producţie le deschide larg porţile spre învăţămîntul mediu, spre şcolile de maiştri, spre învăţămîntul superior. Ei îşi dau seama că, aşa cum spunea tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la a doua conferinţă pe ţară a Uniunii Asociaţiilor Studenţeşti, „drumul cel mai sigur... spre o calificare profesională înaltă duce prin şcoala muncii în fabrică, în uzină, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă".

Şcoala aceasta nu este numai şcoala îndemînării profesionale, ci şi şcoala la care se formează o înaltă conştiinţă patriotică socialistă. Iată un exemplu care, fără să iasă din comun, este deosebit de semnificativ.

Pe una din căile de acces către un şantier se oprise, din cauza unei defecţiuni, un tractor UTOS cu două remorci încărcate. Ucenicul tractorist se străduia să dea de cauza defecţiunii. Deodată s-au apropiat de el trei ucenici din ultimul an. S-au pus pe treabă, au încercat piesă cu piesă motorul şi au găsit defecţiunea.

„E înfundată pompa de injecţie".

Făcînd reparaţia, ucenicii au pornit în acelaşi timp să-l mustre pe colegul lor tractorist.

— „Ai un tractor bun, dar trebuie să-l îngrijeşti. Cum ai putut lăsa să se strîngă atîta murdărie la pompă? Uite cît timp ai pierdut din neglijenţă..."

Asemenea tineri crescuţi la şcoala muncii în uzină, care şi-au luat ca model în viaţă activitatea muncitorilor comunişti, fruntaşi în producţie, se dovedesc încă de pe acum constructori de nădejde ai socialismului.

Prof. G. NICOARA şi P. ŞTEFANESCU

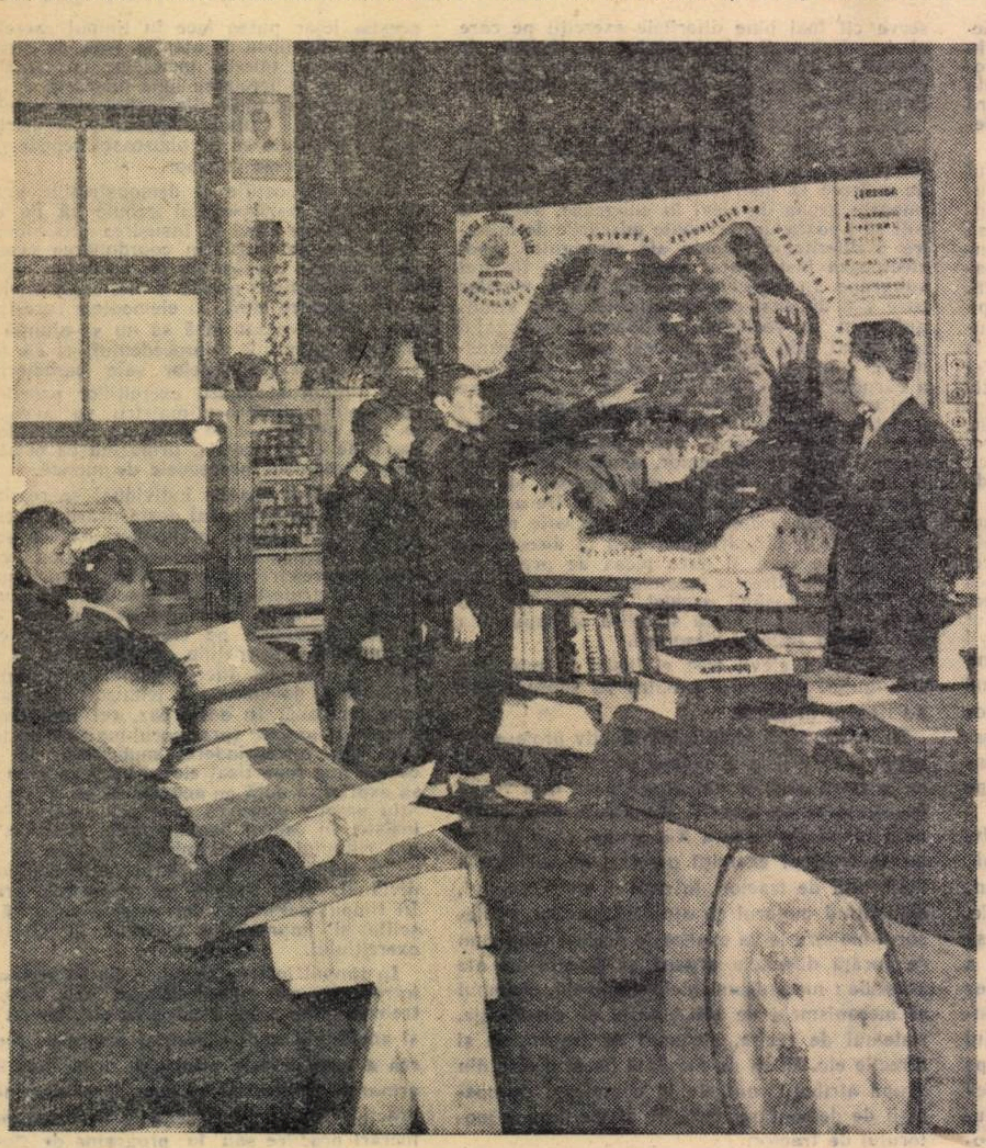

Lecţie de economie politică în cabinetul de ştiinţe sociale al grupului şcolar „Steagul roşu" din Oraşul Stalin

Realizări în practica de producţie

Elevii din anul II al Şcolii agricole din comuna Şoldanu, raionul Oltenita, au obţinut succese însemnate în cadrul practicii în producţie pe care au efectuat-o la G.A.S.-Negoeşti. Ei au lucrat la însilozarea a 3000 kgr. cartofi, la tăierea a 1000 butaşi de răchită necesari împăduririi malului drept al Argeşului şi au sortat peste 3000 bucăţi de viţă de vie.

Cu prilejul practicii în producţie, elevii şcolii, în colaborare cu tinerii săteni din comuna Negoeşti, au organizat trei serbări la căminul cultural. Spectacolele, şi îndeosebi piesa de teatru „Răfuiala" de T. Vornicu, prezentată de elevii şcolii, s-au bucurat de un deosebit succes în rîndul sătenilor.

O. POPESCU
corespondent

Biblioteca şcolii

Şcoala profesională IPROFIL „Gheorghe Doja" din Arad şi-a amenajat de curînd o bibliotecă care cuprinde peste 8000 de volume. Dulapurile pentru cărţi, mesele pentru lectură precum şi numeroasele taburete aflate în biblioteca şcolii au fost confecţionate în întregime de ucenici.

Acum, ucenicii îşi petrec o bună parte a timpului lor liber la bibliotecă, unde se organizează recenzii şi şezători literare. Printre cei mai activi cititori din şcoală se numără Dumitru Gheorghiu, Gh. Herbei, Ioan Ignuţa, Teodor Rotaru, Pavel Dronca, Nicolae Micşa şi mulţi alţii. Peste 20 de ucenici sînt purtători ai insignei de „Prieten al cărţii", alţi 35 fiind înscrişi la concurs şi urmînd să treacă în curînd probele.

AL. S.

Legătura cu producţia verigă de bază a lecţiei

Înarmarea ucenicilor şi elevilor cu cunoştinţe care să ţină seama îndeaproape de cerinţele actuale ale producţiei este o sarcină de bază a predării disciplinelor de cultură tehnică generală şi specială în şcolile profesionale şi tehnice. Este de neconceput însuşirea temeinică a unor legi şi fenomene ştiinţifice în strînsă legătură cu procesele tehnice de producţie fără referirea concretă, în cadrul fiecărei lecţii, la condiţiile care trebuie asigurate pentru aplicarea practică a fenomenelor respective.

Majoritatea profesorilor care predau discipline de cultură tehnică şi de cultură tehnică generală se ocupă chiar din momentul pregătirii pentru lecţie de găsirea celor mai indicate şi reprezentative aplicaţii practice. Din păcate, însă, unele cadre care predau matematica, fizica, chimia, ştiinţele naturale în şcolile profesionale şi tehnice înţeleg formal această importantă sarcină.

Socotind că specificul cunoştinţelor predate de ei asigură „de la sine" legătura cu practica, profesorii respectivi dau o importanţă atît de minoră aplicaţiilor practice încît acestea se pierd undeva între expunerea noilor cunoştinţe şi fixarea cunoştinţelor.

Iată, de pildă, cum îşi desfăşoară destul de frecvent lecţiile unii profesori de fizică tehnică din şcolile profesionale. Pentru ca exemplul să aibă un caracter cît mai concret, am ales una din lecţiile de bază ale acestei discipline, lecţia despre topire şi legile ei.

În expunerea noilor cunoştinţe profesorul care nu acordă suficientă atenţie legăturii cu practica se mulţumeşte să explice fenomenul de topire ca fiind trecerea unui corp din stare solidă în stare lichidă prin absorbţie de căldură, defineşte punctul de topire şi arată că pentru fiecare substanţă cristalizată există la o anumită presiune o anumită temperatură de topire. El explică apoi că în timpul topirii temperatura unui corp cristalizat rămîne constantă şi exemplifică aceasta prin experienţe, topind în eprubete diferite materiale cu punct de topire scăzut: naftalină, parafină etc.

Poate fi socotită satisfăcătoare legătura cu practica, cu producţia, într-o asemenea lecţie? Fără îndoială că nu. Mai mult decît atît: se poate spune că însuşi scopul de bază al lecţiei nu a fost atins, căci ucenicii nu au înţeles clar pentru ce trebuie să-şi însuşească cunoştinţele asupra fenomenului şi legilor topirii. O asemenea lecţie nu stimulează gîndirea creatoare a ucenicilor, solicitîndu-le doar simpla memorare a unor definiţii şi demonstraţii. Dar cum trebuie predată o lecţie de fizică tehnică în care legătura cu practica să fie reală, organică? Am ales, pentru comparaţie directă, predarea unei lecţii cu aceeaşi temă la Şcoala profesională de pe lîngă Complexul C.F.R. Griviţa Roşie. În această lecţie s-a fixat, încă de la alcătuirea planului, scopul predării — însuşirea de către ucenici a fenomenului şi legilor topirii prin aplicaţii în practica de producţie.

Expunerea noilor cunoştinţe s-a desfăşurat în aceeaşi ordine ca şi în primul exemplu, dar fiecare definiţie, lege şi demonstraţie a fost ilustrată cu exemple din producţie. De pildă, la definirea fenomenului de topire profesorul s-a referit la topirea plumbului şi a cositorului, arătînd în acelaşi timp că încălzirea acestor corpuri în creuzete demonstrează că topirea se efectuează pe baza absorbţiei de căldură.

Desigur, aceasta nu este încă suficient pentru a realiza o strînsă legătură a lecţiei cu practica, pentru a-i orienta pe ucenici în procesele practice de producţie. Profesorul a căutat, de aceea, să adîncească problemele pe baza cunoaşterii de către ucenici a punctelor de topire — pentru cositor 232° C, pentru cupru 1.082° C, pentru plumb 327° C, pentru aluminiu 658,7° C, — efectuînd împreună cu ei o serie de aplicaţii practice. Le-a explicat, de pildă, prepararea bronzurilor cu cositor, la care există un mare decalaj între punctele de topire ale celor două metale, atrăgîndu-le atenţia că pentru aliere acestea nu se topesc niciodată împreună, căci pînă se topeşte cuprul cositorul se oxidează, adică trece în zgură.

Lecţia a fost predată în strînsă legătură cu specialitatea de mecanici de locomotive. În tehnica din acest sector se folosesc mult materiale de antifricţiune pentru prepararea compoziţiei cu punct jos de topire, cum este compoziţia utilizată în confecţionarea palierelor, precum şi materiale de antifricţiune cu punct ridicat de topire, cum sînt compoziţiile folosite pentru lagăre. De aceea profesorul a arătat că pentru astfel de compoziţii trebuie alese întotdeauna metalele cu puncte de topire apropiate de cel cerut materialului de antifricţiune care va rezulta, respectiv plumbul pentru prepararea compoziţiei de bahnmetal, cositorul pentru prepararea compoziţiei 83 etc. Pentru prepararea materialelor de antifricţiune cu punct ridicat de topire se vor alege, de exemplu, cuprul şi aluminiul pentru bronzurile din care se fac cuzineţii pentru locomotive, vagoane etc.

Apoi li s-a explicat ucenicilor că atunci cînd avem nevoie de materiale uşor fuzibile pentru siguranţe electrice, siguranţe la cazane industriale, la cazane de locomotivă, la instalaţii de stins incendiile etc. se vor utiliza materiale cu puncte joase de topire, din care prin aliere se obţin compoziţii cu punctul de topire mai scăzut decît elementele componente. De exemplu, compoziţia formată din 50% bismut, 30% plumb şi 20% staniu are punctul de topire la 90° C.

La prima vedere s-ar părea că o asemenea tratare a lecţiilor de fizică ar duce la predarea unor cunoştinţe de tehnologie în locul predării unor cunoştinţe de fizică tehnică. Această părere este total greşită. Explicarea fenomenelor şi legilor fizice prin exemple şi aplicaţii concrete, legate de producţie este singura cale sigură pentru atingerea scopului predării acestei discipline: folosirea în producţie a noţiunilor învăţate şi nu simpla reţinere a definiţiilor şi cifrelor.

Explicînd şi demonstrînd fenomenele şi legile fizice cu ajutorul elementelor practice întîlnite zilnic în procesul de producţie din fabrici şi uzine, în aşa fel încît ucenicii să înţeleagă că la baza oricărui proces tehnologic stă un fenomen fizic sau chimic, vom reuşi nu numai să determinăm însuşirea temeinică a acestor fenomene şi legi, ci şi atingerea scopului practic al predării lor.

Aceste considerente ne determină să susţinem necesitatea introducerii obligatorii în lecţiile de fizică, chimie, ştiinţele naturale, matematică, desen etc. a unor aplicaţii practice ale cunoştinţelor predate. Astfel profesorul va avea mereu în vedere acest obiectiv de bază al lecţiei, va căuta forme noi de legare a cunoştinţelor teoretice de practică, iar lecţiile vor cîştiga în interes şi deci vor atrage participarea mai activă a fiecărui ucenic.

Ing. GH. GALAŢEANU

De curînd a fost inaugurată sala de festivități a Școlii medii „C. A. Rosetti" din București. Iată echipa de dansuri a școlii în timpul spectacolului prezentat cu acest prilej.

Răspundem cititorilor

Un profesor din raionul Turda a împlinit un stagiu în învățămînt de 4 ani la data de 15 septembrie 1959. În vara anului 1959 a urmat cursurile de perfecționare și a obținut calificative de „foarte bine" la toate obiectele. Întreabă la ce categorie de salarizare are dreptul și dacă trebuie să se prezinte la examenul de difinitivat.

— In aceste condiții profesorul beneficiază de adăugarea unui an în plus la vechime pe baza absolvirii cursurilor de perfecționare cu calificative „foarte bine". Cu acest an el a dobîndit astfel o vechime în învățămînt de 5 ani la data de 15 septembrie 1959, deci după data de 1 august 1959. In această situație, întrucît nu avea o vechime în învățămînt de cel puțin 5 ani la data aplicării Hotărîrii nr. 1059, este obligat să se prezinte la examenul de definitivat. Pînă la obținerea gradului definitiv el are dreptul la salarizare cu salariul prevăzut pentru categoria „stagiar", grupa 0—3 ani.

Care sînt condițiile de prezentare la examenele de definitivat sau gradul II și în ce constau acestea?

— Cititorii găsesc lămuriri în această privință în numărul 8 (36) — Seria A — al Buletinului Ministerului Învățămîntului și Culturii. In acest număr sînt publicate: Proiectul preliminar de regulament privind instituirea și acordarea gradelor didactice educatoarelor, învățătorilor și profesorilor din instituțiile de educație, instituțiile preșcolare, din învățămîntul general, pedagogic, profesional, tehnic, școlile agricole și de meserii; Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii pentru aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 1450/1959 referitor la înființarea și organizarea unui curs special cu durata de 2 ani pentru pregătirea cadrelor didactice care predau în învățămîntul elementar (clasele V—VII) și care nu au calificarea corespunzătoare; Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la predarea limbii materne pentru elevii de diferite naționalități care frecventează școlile cu limba de predare română și a orelor de limbi occidentale la clasele a VI-a și a VII-a; Instrucțiunile preliminare ale Ministerului Învățămîntului și Culturii cu privire la sistemul unic de evidență pentru cadrele didactice din instituțiile preșcolare, învățămîntul general, pedagogic, artistic, profesional, tehnic, școli agricole, de meserii și din instituțiile de educație. Buletinul mai cuprinde și diferite alte ordine ale Ministerului Învățămîntului și Culturii și anularea unor certificate și diplome pierdute.

INSPECȚIA SPECIALA pentru acordarea gradelor didactice

(Urmare din pag. 1)

gîndirii logice și educarea trăsăturilor de caracter ale acestora, tactul lui pedagogic, ținuta pe care o are în timpul lecțiilor, atitudinea lui față de elevi, stilul său de muncă, dacă este pentru elevi un exemplu demn de urmat. De asemenea, inspectorul va urmări în ce măsură profesorul cunoaște și traduce în viață hotărîrile de partid și de stat cu privire la învățămînt și regulamentele și instrucțiunile privind desfășurarea activității școlare, contribuția lui la generalizarea învățămîntului de 7 ani, la ridicarea calitativă a muncii instructiv-educative în învățămîntul seral și la pregătirea fiilor oamenilor muncii, felul cum colaborează cu organizațiile de tineret și cu părinții pentru îmbunătățirea muncii din școală etc.

Cercetînd activitatea social-culturală și obștească a învățătorilor și profesorilor inspecția va urmări în ce măsură își îndeplinesc ei sarcinile trasate în această privință lucrătorilor din învățămînt de către partid și guvern, sarcini izvorîte cu claritate din cuvîntarea rostită la Congresul învățătorilor de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și din numeroase alte documente de partid și de stat. Inspecția specială trebuie să constate, deci, modul în care cadrele didactice contribuie la realizarea importantelor obiective ale revoluției culturale și ale construcției socialismului în patria noastră, la popularizarea și traducerea în viață a hotărîrilor de partid și de stat cu privire la dezvoltarea economiei naționale pe calea socialismului și, în special, pentru transformarea socialistă a agriculturii, formarea conștiinței comuniste a maselor prin popularizarea cunoștințelor științifice și propaganda ateistă, informarea lor asupra problemelor de politică internă și internațională. Pentru aceasta inspecția va cuprinde activitatea în cercurile de cultură generală și profesionale, activitatea artistică și sportivă, activitatea la bibliotecile populare și în organizațiile de masă locale etc. Se va lua, de asemenea, în considerare munca învățătorilor și profesorilor pentru mobilizarea elevilor și a cetățenilor la diferitele acțiuni patriotice, de înfrumusețare a orașelor, întreținerea parcurilor, ridicarea de construcții școlare, strîngerea fierului vechi, a plantelor medicinale, a recoltei etc.

O altă latură importantă a muncii cadrelor didactice care va fi analizată de organele de control cuprinde activitatea științifică, concretizată în diferite studii, articole publicate, manuale sau lucrări prezentate în cadrul societăților științifice, la sesiuni de comunicări științifice, de lecturi pedagogice, consfătuiri etc. și care au fost apreciate favorabil. Se va stabili măsura în care aceste lucrări sînt rezultatul unei cercetări științifice personale și dacă ele contribuie la rezolvarea problemelor pe care le pune învățămîntul în etapa actuală ori la progresul științei, artei sau literaturii noastre noi. Conținutul și scopul acestor lucrări pot fi considerate, după caz, ca făcînd parte dintr-una sau alta din laturile activității cadrelor didactice, în funcție de tematica lor și de efectul avut.

Pentru a putea realiza inspecții cît mai complete într-un timp scurt (trei, cel mult patru zile pentru fiecare învățător sau profesor), este necesar ca organele de control să desfășoare o serioasă muncă de pregătire prealabilă. Aceasta se referă atît la perfecta cunoaștere a disciplinelor predate de cei inspectați, cu cele mai noi probleme de specialitate, cît și la organizarea inspecției. Este necesar să fie alcătuite planuri de desfășurare a inspecțiilor, care trebuie să cuprindă toate datele cu privire la activitatea ce urmează să fie studiată și să fie completate cu programul sau graficul inspecției pe zile și ore, din momentul în care inspectorul ia contact cu școala și cu conducerea ei.

Directorul școlii este un ajutor prețios pentru inspector în planificarea riguroasă a timpului; el îi poate da informații în legătură cu învățătorul sau profesorul inspectat, îi pune la dispoziție toate documentele școlare și-i recomandă persoanele care-l pot sprijini într-o caracterizare cît mai exactă a activității învățătorului sau profesorului în școală și în societate. Un plan de inspecție întocmit după o serioasă și amănunțită gîndire, cuprinzînd obiectivele și conținutul lor, metodele și procedeele folosite pentru fiecare activitate în parte, cu repartizarea judicioasă a timpului, constituie un instrument important în buna desfășurare a inspecției speciale.

Întrucît studierea activității celui inspectat cu felurite ei aspecte, trebuie să ducă la o caracterizare precisă și obiectivă, cel care execută această muncă are datoria să folosească metode și procedee cît mai variate. Fără îndoială că cea mai bună metodă de cercetare în această situație este observarea directă, care se realizează prin asistența la lecții și la alte activități din școală sau extrașcolare ale profesorului sau învățătorului în rîndul elevilor ori în mijlocul populației, în cadrul instituțiilor de cultură, în întreprinderi, pe ogoare etc. În afară de observare, se folosește metoda convorbirilor cu cel inspectat și cu diferite organe de conducere din școală și din afara ei: cu directorul școlii, cu secretarul organizației de partid, cu conducătorii organizațiilor de masă și de tineret, cu directorul căminului cultural, cu directorul casei de cultură raionale, al bibliotecii raionale sau sătești etc. Convorbirile nu trebuie să aibă un caracter întîmplător sau spontan, ci trebuie să decurgă în mod planificat, să aibă un conținut precis. Metoda observării și cea a convorbirilor trebuie să fie susținute și întărite de cercetarea materialului documentar și social-cultural, din care fac parte: planul general al școlii, caietul directorului de asistență la lecții, procesele verbale ale consiliului pedagogic, ale comisiei metodice și cabinetului pedagogic al școlii, ale organizației sindicale și ale celorlalte organizații de masă, registrul de activitate de la căminul cultural sau de la bibliotecă, planificarea calendaristică, planurile de lecții, planul muncii educative (pentru cei ce sînt și diriginți), caietele de teme și compuneri ale elevilor etc. Atunci cînd necesitatea unei bune documentări o cere, se mai pot folosi și alte procedee, cum ar fi controlul direct și indirect, oral și scris, chestionarul etc. În folosirea metodelor de cercetare, grija organelor de control trebuie să se îndrepte asupra modului de îmbinare a lor, astfel încît să se sprijine și să se verifice unele pe altele pentru a se ajunge la constatări cît mai judicioase în legătură cu fiecare activitate a celui inspectat. Observarea directă avînd un rol preponderent în efectuarea inspecției, trebuie folosită cît mai mult și în cercetarea activităților de cerc, a orelor de diriginție, a vizitelor-lecții în întreprinderi etc.

Pentru a ajuta organelor de control în stabilirea concluziilor, se impune ca notarea observărilor să se realizeze în mod sistematic, pe măsură ce se desfășoară inspecția, pe obiective, în ordinea în care acestea apar în planul de inspecție și vor fi analizate în documentul final.

Inspecția se încheie prin ședința de analiză, care are loc în școală, în prezența celui inspectat, a directorului și a altor organe de conducere din școală.

Ținînd seama de faptul că acordarea gradelor didactice se integrează în mod organic în sistemul de perfecționare a muncii lucrătorilor din învățămînt, inspecția specială nu trebuie să se limiteze numai la constatarea activității celui în cauză, ci trebuie să constituie un prețios sprijin pentru ridicarea substanțială a calității muncii lui. De aceea, ca nu poate fi lipsită de caracterul de îndrumare.

Constatînd aspectele pozitive și negative în fiecare latură a activității învățătorilor și profesorilor, inspecția specială trebuie să prilejuiască o analiză aprofundată a cauzelor care determină lipsurile și a căilor de lichidare a acestora, să se termine cu îndrumări pentru continua îmbunătățire a muncii. Bineînțeles, în cazul inspecției speciale, pentru a da posibilitate celui inspectat să-și desfășoare sistemul său propriu de muncă și pentru a nu-l deruta, acțiunea de îndrumare nu se va desfășura paralel cu cea de cercetare, cum se întîmplă în mod obișnuit, ci în partea ultimă a ședinței finale de analiză a inspecției. Ședința finală începe prin autoanaliza profesorului sau învățătorului și se termină cu concluziile inspectorului, care scoate în evidență părțile pozitive și dă îndrumări pentru înlăturarea lipsurilor. Modul cum se desfășoară această ședință are o deosebită importanță. Prin concluziile sale, prezentate pe un ton tovărășesc dar ferm, inspectorul face celui inspectat o caracterizare susținută pe fapte, iar prin îndrumările pe care i le dă contribuie la îmbunătățirea calității muncii lui și, deci, a activității din școală și a învățămîntului în general. Unele eventuale contradicții trebuie să fie rezolvate pe loc, pentru ca cel ce a fost inspectat să rămînă convins asupra sarcinilor sale de viitor.

Intreaga activitate desfășurată în pregătirea și efectuarea inspecției trebuie să conducă în mod organic la întocmirea documentului oficial — procesul verbal — în care se înregistrează toate concluziile stabilite și verificate pe parcurs prin metodele amintite. Redactarea lui trebuie să fie clară, precisă, principială și obiectivă, cu afirmații bine argumentate și logic închegate, astfel încît notarea — parțială și finală — să apară ca o concluzie firească a conținutului caracterizării cuprinse în procesul verbal de inspecție.

Din cele expuse se desprind cu toată certitudinea, pe de o parte, locul important pe care-l are inspecția specială în acțiunea de acordare a gradelor didactice și, pe de altă parte, rolul ei îndrumător pentru activitatea multiplă a cadrelor din învățămînt.

O răspundere deosebită revine, pentru efectuarea în bune condițiuni a inspecției speciale, directorilor de școli, care sînt obligați să-și cunoască bine cadrele, să desfășoare o amplă activitate de îndrumare și control prin asistențe la activități și prin consemnarea observărilor, să pună în ordine și să întrețină cu grijă toate documentele școlare în care se oglindește activitatea cadrelor didactice, să poată face oricînd o caracterizare justă, care să concorde cu realitatea, pentru oricare din lucrătorii școlii. Cadrele institutelor de perfecționare și inspectorii de la secțiile de învățămînt și cultură trebuie să-și planifice cu precizie sarcinile de inspecție și să caute, pe baza experienței pe care o vor acumula, forme noi, superioare pentru îndrumarea permanentă a învățămîntului și pentru o cît mai exactă cercetare și caracterizare a muncii din școli.

Este deci o cerință imperioasă pentru organele de îndrumare și control să se preocupe cu grijă de pregătirea temeinică a inspecțiilor speciale și să se facă o analiză aprofundată și principială a activității învățătorilor și profesorilor inspectați. În felul acesta inspecțiile speciale vor constitui un prețios sprijin pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice, vor face să sporească simțul lor de răspundere și contribuția pe care o aduc la educarea comunistă a tineretului și la ridicarea nivelului cultural al maselor populare.

OPTZECI DE TONE

(Urmare din pag. 1)

dai la fiecare pas — s-au adunat din nou tone, zeci de tone care au luat drumul oțelăriilor de la Hunedoara și Reșița.

Și astfel bilanțul alcătuit la sfîrșitul primei etape a acțiunii de colectare a fierului vechi a situat pe unul din primele locuri un concurent căruia nu i se acordau la început prea multe șanse: „Școala medie Gh. Lazăr". Cu atît mai mare a fost bucuria elevilor școlii atunci cînd au primit diploma de onoare a Comitetului orășenesc București U.T.M. pentru merite deosebite în colectarea fierului vechi.

Nimeni însă nu s-a mulțumit cu laurii primei victorii cucerite. De la începutul acestui an au mai fost strînse aproape 15 tone de fier vechi. Asaltul îl dau acum cei din clasa a VIII-a, hotărîți să cucerească drapelul de clasă fruntașă la colectarea fierului vechi.

In biroul tovarășei Aurelia Cimpoieru, secretara organizației U.T.M. a școlii, am asistat la elaborarea unui adevărat plan de bătălie.

„Comandanții" — secretarii organizațiilor U.T.M. pe clase — primeau instrucțiuni și dădeau sugestii în legătură cu viitoarele acțiuni de colectare a fierului vechi.

— Noi vom porni către șantierele din dreptul Academiei Militare — spuneau cei dintr-a VIII-a.

— Iar noi vom relua cartierele și străzile în care am fost anul trecut. Poate s-au mai adunat între timp lucruri nefolositoare — arătau cei dintr-a X-a.

Elevii Școlii medii „Gh. Lazăr" își continuă fără răgaz acțiunea patriotică.

Pilda fruntașilor în acțiunea de colectare a fierului vechi rodește puternic în fiecare din școlile de pe cuprinsul țării. Materializat în oțel, rodul acestor strădanii va face să înflorească mai bogată viața noastră nouă.

Munca în producție
mijloc de educare a elevilor

A trecut un an de la adoptarea de către Sovietul Suprem al U.R.S.S. a legii cu privire la întărirea legăturii învățămîntului cu viața și la continua dezvoltare a învățămîntului public. Colectivele pedagogice din școlile de cultură generală, ajutate de întreaga societate sovietică, au și dobîndit unele succese în ridicarea nivelului instruirii și educației elevilor. Strînsa legătură a instruirii și educației cu practica construcției comuniste a devenit principiul conducător în munca pedagogilor. Experiența școlilor arată că îmbinarea învățămîntului cu munca în producție a elevilor creează condiții pentru continua îmbunătățire a metodelor de educare comunistă a tineretului.

Dacă înainte unii pedagogi își desfășurau munca educativă îndeosebi în școală, la „orele de clasă", acum ei merg în întreprinderi, studiază istoricul acestora, prezentul și viitorul lor, se familiarizează cu organizarea producției și cu tehnologia, iau legătura cu cadrele de muncitori, ingineri și tehnicieni, cunosc specificul profesiunilor pe care și le însușesc elevii. Aceasta aduce multe elemente noi în conținutul activității diriginților. În planurile acestora a apărut o rubrică nouă — „Legătura cu organizațiile obștești din întreprinderi, cu muncitorii și comsomoliștii". Dirigintele I.F. Davidov (Școala nr. 7 din Stalingrad), de pildă, a prevăzut în această nouă rubrică a planului său următoarele sarcini: 1) Voi vizita întreprinderea pentru a mă interesa de munca elevilor, de comportarea lor. Voi discuta periodic cu maiștrii și muncitorii din secții atitudinea elevilor față de muncă, față de utilaj și față de viața uzinei. 2) Voi cere elevilor să redacteze o istorie a uzinei. Voi acorda o atenție deosebită studierii activității brigăzilor de muncă comunistă și perspectivelor de dezvoltare a întreprinderii. 3) Voi recomanda elevilor să participe la competițiile de atletică ușoară și la activitatea artistică din uzină. Voi întări legătura permanentă a organizației de comsomol a școlii cu comitetele de comsomol din secții. 4) Voi acorda ajutor comsomoliștilor din uzina care urmează cursurile de cultură generală. 5) Voi pregăti pe elevi, împreună cu organizația sindicală din întreprindere, pentru intrarea în rîndurile membrilor de sindicat.

Cunoașterea producției și a muncitorilor constituie prima condiție necesară pentru asigurarea unei influențe educative unitare a pedagogului și a mediului de producție asupra elevilor. Dar simpla cunoaștere nu este suficientă pentru realizarea unei asemenea unități. Este necesar ca,pe lîngă faptul că ține seama de factorii obiectivi ai educației în procesul muncii în producție, activitatea educativă a pedagogului să-și intensifice acești factori, să le dea o orientare pedagogică. În acest scop numeroși diriginți din școlile cu instruire în producție organizează întîlniri ale elevilor cu membrii brigăzilor de muncă comunistă, cu inovatorii și cu fruntașii în producție, discuții pe teme interesante pentru elevi, cum sînt: „Munca l-a făcut pe om", „Munca creează bogățiile materiale și spirituale ale societății", „Atitudinea nouă față de muncă în Țara Socialismului", „Brigăzile de muncă comunistă", „Progresul tehnic în țara noastră" etc. În organizarea acestor discuții sînt atrași și muncitori inovatori, ingineri, savanți.

În multe școli profesorii își desfășoară munca educativă în rîndurile elevilor sprijinîndu-se pe organizațiile de comsomol și sindicale din întreprinderi. Aceasta înlesnește îmbinarea organică a influenței educative a mediului muncitoresc și a acțiunilor pedagogice ale școlii și ale profesorilor. Organizațiile comsomoliste din producție își organizează activitatea după exemplul tradițiilor înaintate ale clasei muncitoare și sînt inițiatoarele multor acțiuni remarcabile. Diriginții, de comun acord cu comitetele de comsomol din întreprinderi îi includ pe elevi în lupta pe care o desfășoară comsomoliștii pentru economii. Exemplul personal al muncitorilor comsomoliști arată elevilor cum obțin aceștia produse peste prevederile planului, cum luptă pentru scăderea prețului de cost al producției. Muncitorii tineri caută împreună cu elevii posibilitățile de sporire a economiilor. Elevii nu numai că participă, pe măsura puterilor lor, la realizarea de economii, dar — ceea ce este și mai important — ca rezultat al acestei acțiuni ei încep să mînuiască cu mai multă grijă uneltele de muncă și se străduiesc să realizeze economii de materiale, văd cu ochii lor că economia de materiale și materii prime realizată de fiecare muncitor contribuie într-o măsură însemnată la obținerea de produse peste prevederile planului.

Organizațiile de comsomol și sindicale din întreprinderi și din școli organizează manifestări comune ale artiștilor amatori, competiții sportive, marșuri turistice, acțiuni comune pentru păstrarea ordinei, discuții asupra cărților nou apărute, asupra filmelor. Aceasta face ca elevii să se apropie de tinerii muncitori, de acțiunile organizate în întreprinderi și intensifică influența educativă a colectivelor muncitorești.

Nu mai puțin importantă pentru realizarea unei influențe educative unitare în procesul muncii în producție este activitatea comună a profesorilor și a maiștrilor din producție. Aceasta înlesnește folosirea eficientă în scopuri educative a unor asemenea laturi ale producției cum sînt întrecerea socialistă, activitatea brigăzilor de muncă comunistă etc. Întrecerea comunistă din întreprinderi constituie nu numai un mijloc de ridicare a productivității muncii, ci și un mijloc de educare a elevilor în spiritul colectivismului, al prieteniei, al ajutorului reciproc tovărășesc. Lucrînd împreună cu colectivele de muncitori, elevii văd cu ochii lor că întrecerea prilejuiește un avînt general în muncă, contribuind mult la perfecționarea proceselor tehnologice, la scăderea prețului de cost al producției, la depășirea planurilor și normelor de muncă, la economia de materiale și utilaje, la lupta împotriva rebuturilor etc. Discuțiile colective și luarea angajamentelor constituie pentru elevi un exemplu de spirit colectiv, de critică și autocritică tovărășească.

Elevii dobîndesc deprinderi de comportare justă în colectiv încă din primele zile de școală. Munca în întreprinderi face să se îmbogățească și să se adîncească mereu aceste calități morale dobîndite de ei.

Organizarea justă a instruirii în producție presupune o astfel de comportare a elevilor în colectiv, încît activitatea fiecăruia dintre ei să se unească cu activitatea muncitorilor și să fie subordonată aceluiași scop general. Ținînd seama de aceasta, colectivele pedagogice ale școlilor cu instruire în producție se străduiesc ca, împreună cu muncitorii, să creeze astfel de situații, încît elevii să simtă că lucrează alături de tovarăși, să fie în stare să-i ajute pe aceștia cînd întîmpină vreo dificultate. La rîndul lor, elevii care au fost ajutați trebuie să fie întotdeauna gata să dea și ei înșiși ajutor celorlalți. Numai printr-o astfel de atitudine reciprocă se creează încrederea, precizia în muncă.

Normarea, evidența și aprecierea muncii elevilor constituie, de asemenea, un mijloc important pentru educarea lor în spiritul unei atitudini conștiente față de muncă, în spiritul răspunderii față de sarcina încredințată, îi stimulează în lupta pentru ridicarea productivității muncii. Fără evidența și aprecierea muncii nu este posibil să se stabilească cantitatea și calitatea activității desfășurate de elevi și, mai ales, nu se pot compara rezultatele muncii. Fără aceasta, maiștrii și diriginții ar fi lipsiți de posibilitatea de a folosi astfel de procedee importante de influențare educativă cum sînt recompensa și blamul. Tocmai o astfel de organizare a muncii creează condiții și pentru folosirea întrecerii socialiste ca mijloc de educare a elevilor în procesul muncii.

Activitatea elevilor în sfera producției materiale aduce schimbări și în conținutul muncii cu părinții. În propaganda pedagogică în rîndurile părinților se lămuresc asemenea teme cum sînt: „Fenomene noi în viața elevilor-muncitori", „Cum să-i ajutăm pe elevii-muncitori la învățătură și în muncă" etc. La Școala nr. 7 din orașul Pervouralsk s-a desfășurat cu succes o consfătuire cu părinții pe tema „Educarea elevilor în școală, în întreprinderi și în familie". Experiența școlilor arată că trecerea la instruirea în producție a elevilor nu face să scadă însemnătatea vechilor forme de muncă cu părinții, dar conținutul acestora devine într-o măsură însemnată un conținut nou.

Legătura strînsă a învățămîntului cu munca elevilor dă procesului educativ o orientare justă, face să crească mult valoarea și însemnătatea lui.

P. R. ATUTOV
cercetător științific la Institutul metodelor de învățămînt al Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

(Din „Sovetskaia Pedagoghika" nr. 1/1960 — articol prescurtat)

Din toată lumea

Intre 15 și 19 ianuarie la Camaien, suburbie a orașului Conakry (Guineea), au avut loc ședințele comitetului de pregătire pentru convocarea celei de-a treia conferințe mondiale a lucrătorilor din învățămînt.

Comitetul de pregătire a adoptat hotărîrea de a convoca cea de-a treia conferință mondială a lucrătorilor din învățămînt la Conakry între 25 și 29 iulie 1960 și de a adresa tuturor țărilor chemarea de a participa la lucrările conferinței.

După ultimele date statistice, publicate la începutul acestui an, numărul școlilor din învățămîntul de cultură generală din Varșovia este de 324, al școlilor profesionale de 187, iar al institutelor de învățămînt superior de 14.

In acest an școlar, în R.P. Ungară a luat un mare avînt învățămîntul cu caracter practic. Acesta a fost introdus în ultimele patru clase ale tuturor școlilor de cultură generală.

Incepînd din anul școlar 1959—60, 161 de școli medii au introdus cu titlu de experiență o zi pe săptămînă de muncă în producție. De asemenea a fost creat un nou tip de școală medie care dă elevilor pe lîngă pregătirea de cultură generală, și o calificare într-o meserie productivă.

Ziarul uruguayan „Correio da Mana" relatează că profesorul Francisco Lima a declarat, în cadrul celui de-al VI-lea Congres național al reprezentanților institutelor particulare de învățămînt că în Brazilia 4.000.000 de copii care au între 7 și 11 ani nu învață carte din cauza lipsei de școli.

Sărbătoarea poporului indian

La 26 ianuarie, poporul indian și-a sărbătorit cel mai mare eveniment în istoria sa — intrarea în vigoare a constituției țării și proclamarea Republicii India.

Există în Bombay, în port, un monument pe care l-au ridicat englezii: „Poarta Indiei". Pe aici a intrat pe pămîntul Indiei primul soldat colonial englez. Aceasta a însemnat începutul unei perioade grele, întunecate pentru poporul cu un trecut milenar. O lungă robie colonială, de aproape 200 de ani, a stors marile bogății ale Indiei, a adus oprimarea maselor populare și a sugrumat o cultură cu vechi tradiții. Sub călcîiul soldatului colonial britanic, India a ajuns o țară înapoiată, cu un foarte scăzut nivel de trai. Frate bun cu exploatarea și mizeria, analfabetismul făcea ravagii în întreaga țară. India se număra printre țările cu cel mai mare procent de analfabeți din lume. Colonialiștii distruseseră, o dată cu venirea lor, vechiul sistem de învățămînt indian și introduseseră învățămîntul în limba engleză. Acest învățămînt — la care aveau acces un număr extrem de mic de indieni — avea ca scop pregătirea unor funcționari supuși ai administrației coloniale britanice.

Astăzi, „Poarta Indiei" din Bombay simbolizează și altceva decît instaurarea colonialismului. Pe sub această poartă, cu cîțiva ani în urmă, și-a luat tălpășița ultimul soldat colonial britanic. Pentru totdeauna au fost scuturate cătușele asupririi coloniale. Poporul indian, cucerindu-și independența și mai apoi proclamîndu-se republică, a pornit pe un drum propriu de dezvoltare economică și socială. Republica India duce o politică de pace și colaborare internațională, de sprijinire a luptei de eliberare națională a popoarelor din Africa și Asia.

După eliberarea de sub jugul colonial, guvernul indian a dat o mare atenție dezvoltării învățămîntului. La puțin timp după proclamarea Republicii a fost elaborat un vast „program național de bază", care prevedea introducerea învățămîntului obligatoriu și gratuit pentru toți copiii între 6—15 ani, organizarea unui sistem de educație socială, îmbunătățirea și extinderea învățămîntului tehnic precum și reorganizarea învățămîntului superior. Ca sarcină de prim ordin s-a impus dezvoltarea învățămîntului pentru copiii între 6—15 ani. Evident, în condițiile foarte grele moștenite de la regimul colonial, generalizarea învățămîntului se realizează treptat și destul de greu. Au fost obținute totuși succese importante. Anul acesta au fost cuprinși în școli aproximativ 60 la sută din copiii de vîrstă școlară. Conform prevederilor, pînă în 1966, adică pînă la sfîrșitul celui de al treilea plan cincinal al Indiei, se vor crea posibilități largi pentru școlarizarea copiilor.

Tînără indiană cîntînd la unul din instrumentele populare tradiționale.

În anii de după eliberarea de sub jugul colonial s-au dezvoltat și celelalte grade de învățămînt. A fost introdus învățămîntul în limbile indiene. S-au înființat școli, institute de învățămînt superior și institute de calificare și perfecționare care pregătesc cadre didactice.

Eforturile guvernului indian în domeniul învățămîntului sînt menite să lichideze înapoierea culturală în care a fost ținută India de către colonialiști și să ducă mai departe tradițiile milenarei culturi indiene.

Poporul romîn urează poporului indian, cu prilejul celei de a 10-a aniversări a proclamării republicii, noi succese în dezvoltarea țării, în lupta pentru pace și colaborare internațională.

AL. I. V.

Pregătirea cadrelor pentru mecanizarea agriculturii constituie o preocupare de frunte a învățămîntului profesional și tehnic din R.P. Chineză. În fotografie, o lecție despre conducerea tractorului la Școala agricolă din provincia Tsiansu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 551 — Vineri 5 februarie 1960 — 8 pagini 25 bani

Pentru îmbunătățirea continua a activității sindicatelor noastre

În zilele de 25 și 26 ianuarie a avut loc plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

Plenara a discutat concluziile Prezidiului C.C.S. asupra definitivării măsurilor adoptate de plenara Consiliului Central al Sindicatelor din august 1958 privitoare la îmbunătățirea muncii organizatorice a sindicatelor din țara noastră. De asemenea plenara a discutat bugetul C.C.S. pe 1960 și măsurile pentru realizarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe 1960.

În expunerea prezentată la această plenară de către tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, precum și în dezbaterile ce au avut loc, s-a arătat că în urma aplicării în mod experimental a hotărîrilor plenarei C.C.S. din august 1958, sindicatele noastre îmbunătățindu-și activitatea, au adus o contribuție sporită la mobilizarea oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră. Acest lucru confirmă justețea măsurilor luate de către plenara C.C.S. din august 1958, privind îmbunătățirea permanentă a activității organizatorice a sindicatelor, care să corespundă pe deplin rolului tot mai important pe care îl are mișcarea noastră sindicală în etapa actuală de construire a socialismului.

Vorbind despre mărețele realizări ale regimului democrat-popular, tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că ele constituie un prilej de justificată mîndrie pentru clasa noastră muncitoare, pentru întregul popor muncitor; ele confirmă pe deplin justețea politicii partidului nostru, de construire a socialismului, pe care oamenii muncii o consideră drept propria lor politică și pentru înfăptuirea căreia luptă cu entuziasm.

Dintr-o țară cu o industrie slab dezvoltată și cu o agricultură înapoiată, în care bîntuiau foametea, șomajul și neștiința de carte, Romînia s-a transformat într-o țară cu o industrie socialistă puternică și o agricultură înfloritoare în plină transformare socialistă.

Ca urmare a dezvoltării economiei, partidul și guvernul urmărind cu consecvență ridicarea continuă a bunăstării poporului muncitor, în anul 1959 au luat noi măsuri în acest sens. Aplicarea măsurilor adoptate de plenara C.C. al P.M.R. din iulie 1959 privind creșterea salariilor tuturor categoriilor de sa'ariați, creșterea pensiilor și reducerea impozitelor pe salarii și a prețurilor de vînzare a unui însemnat număr de produse de consum, a dus la o nouă creștere a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Rolul hotărîtor în înfăptuirea marilor succese pe drumul construirii socialismului în patria noastră l-a avut întreg poporul muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, care, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, a obținut realizări tot mai mari în domeniul creșterii permanente a producției și productivității muncii, reducerii prețului de cost și îmbunătățirii calității produselor.

La aceste măreți realizări o contribuție însemnată au adus și sindicatele noastre. Ele au mobilizat mult mai activ masele de muncitori, ingineri și tehnicieni în întrecerea socialistă și au adus un aport important la mai buna organizare a consfătuirilor de producție. Sindicatele s-au preocupat cu simț de răspundere de nevoile social-culturale ale oamenilor muncii, de îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai ale celor ce muncesc.

Oamenii muncii din țara noastră au luat cunoștință cu mare satisfacție de hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 cu privire la dezvoltarea economiei naționale pe anul 1960 manifestîndu-și hotărîrea de a munci cu tot entuziasmul pentru traducerea lor în viață.

Vorbitorul s-a ocupat, în continuare, de sarcinile de mare răspundere ce revin sindicatelor în mobilizarea oamenilor muncii la lupta pentru înfăptuirea măreților obiective ale planului de stat. Sindicatele au datoria de a dezvolta întrecerea socialistă pornită încă din primele zile ale anului pentru obținerea de noi realizări în producție.

Intrecerea socialistă trebuie orientată spre obiectivele principale ale planului de producție: creșterea producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost și a consumurilor specifice de materii prime și materiale, folosirea completă a capacităților de producție, îmbunătățirea calității produselor și realizarea de economii peste sarcinile de plan.

Comitetele sindicale trebuie să stimuleze spiritul inventiv al muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor pentru rezolvarea celor mai importante probleme ale producției, să ajute inovatorii și raționalizatorii în elaborarea de invenții, inovații, raționalizări și să sprijine înfăptuirea măsurilor tehnico-organizatorice care să asigure aplicarea acestora în procesul de producție.

Sindicatelor le revine sarcina de a lua măsuri organizatorice pentru extinderea largă a metodelor înaintate de muncă, a procedeelor tehnologice și de organizare a producției, care s-au dovedit că au cea mai mare eficacitate economică. Această problemă de mare însemnătate pentru economia națională trebuie să fie în centrul atenției tuturor organelor și organizațiilor sindicale.

În expunerea sa tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că înaintarea victorioasă a țării noastre pe calea construirii socialismului, amploarea crescîndă a construcției economice și culturale, ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii și dezvoltarea inițiativei lor creatoare au pus în fața sindicatelor noastre, educate de partid în spiritul ideologiei marxist-leniniste, sarcina de a-și îmbunătăți continuu activitatea organizatorică și educativă, stilul și metodele de muncă potrivit condițiilor specifice fiecărei etape.

Preocupîndu-se permanent de traducerea în viață a indicațiilor Congresului al II-lea al partidului, Consiliul Central al Sindicatelor a luat în perioada anilor 1956—1958 o serie de măsuri care au dus la îmbunătățirea activității sindicatelor. În plenara sa din august 1958 C.C.S. a hotărît aplicarea în mod experimental a unor importante măsuri privind îmbunătățirea activității organizatorice a sindicatelor. S-au lărgit atribuțiile comitetelor sindicale din întreprinderi, instituții și comune, s-au desființat toate verigile intermediare ale sindicatelor pe ramuri, iar C.C. ale sindicatelor li s-au sta-

(Continuare în pag. II-a)

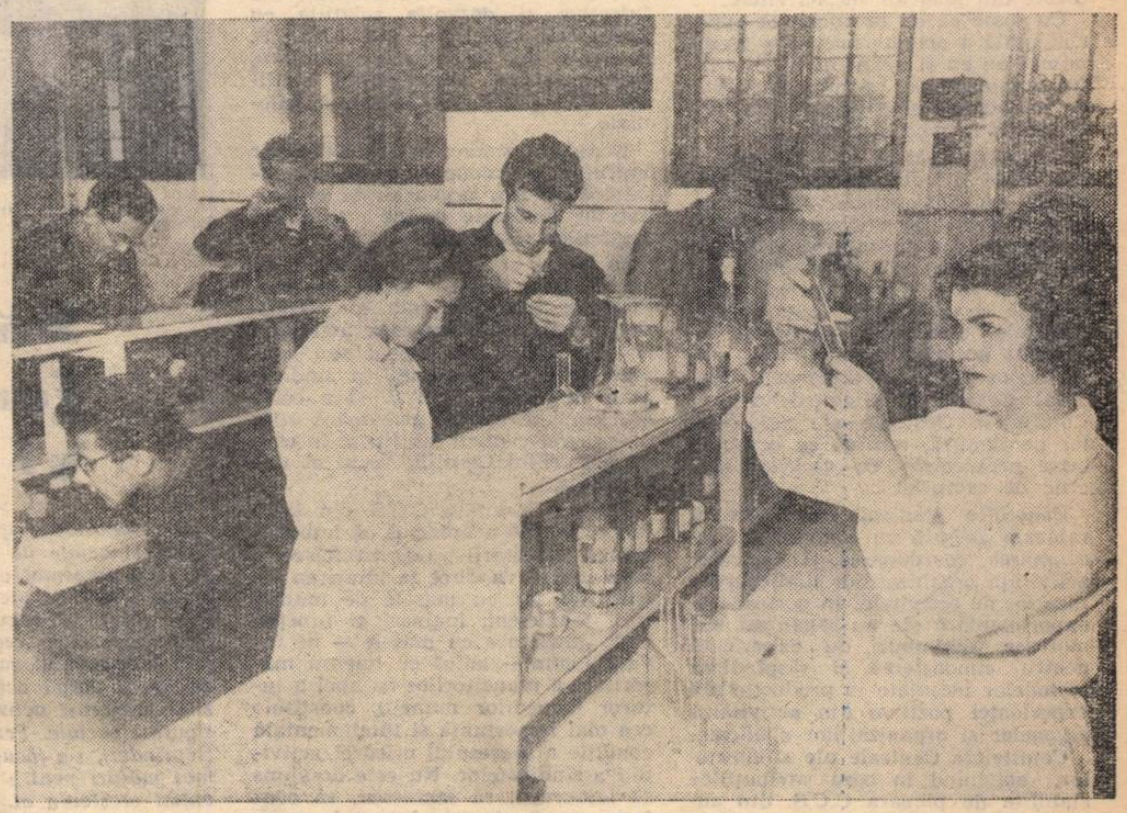

Pe lîngă Fabarica „Steaua roșie" din Bacău funcționează un grup școlar de petrochimie, în cadrul căruia intră și o școală tehnică de maiștri. În clișeu: elevi ai Școlii tehnice de maiștri în timpul unei ore de chimie în laborator.

PREȚUIND FRUMOSUL

În fiecare dimineață, cu mult înainte de începerea orelor de curs, le vezi îndreptîndu-se spre școală. Din ghiozdanele strînse cu grijă sub braț răsar teurile și se văd uneori colțurile blocurilor de desen. „De bună seamă, sînt de la școala de arhitectură" — îți spui.

Dacă din întîmplare ai același drum cu ele vei constata însă că ai făcut o presupunere greșită: pe frontispiciul clădirii masive și sobre, în care tinerele intră, în cea mai mare ordine și disciplină, stă scris cu majuscule galbene „Școala de meserii confecții—textile".

★

De cum ai pătruns în școală îți atrage luarea aminte preocuparea pentru frumos care există aci. În holul mare și elegant, fotolii confortabile de culoare vișinie, draperii de catifea, vase smălțuite mai ales în verde, purtînd ramuri înflorite de măr, îți încîntă vederea. Florile sînt atît de reușite încît dacă n-ar fi iarnă ai crede că abia au fost rupte din grădină. În clase, pe culuoare, pe scări — curățenie și ordine exemplară.

— Educația estetică, una din laturile educației comuniste, stă în atenția noastră permanentă — ne informează tovarășa directoare E. Cristescu. Fiecare pedagog caută să cultive simțul artistic, dragostea pentru frumos a elevilor și elevelor, căci, intrînd în producție, succesul fiecărui absolvent depinde în mare măsură de aceasta. Gîndiți-vă numai ce ar însemna un croitor lipsit de gust, de simțul proporțiilor, al armoniei culorilor...

Cu prisosință se vede această preocupare în Școala de meserii confecții-textile la orele de desen, de practică, la fel ca și în cursul celorlalte activități școlare și extrașcolare.

— Priviți numai cusăturile acestea lucrate de mîinile elevelor în orele de practică — ne îndeamnă tov. El. Savin, directoarea adjunctă a școlii.

În adevăr, te uimește fantezia, îndemînarea cu care școlărițele redau chipurile omenești, plantele, animalele, florile, scenele de basm, te impresionează priceperea lor de a îmbina artistic culorile, de a stiliza obiectele, te surprinde originalitatea creației proprii, sensibilitatea creatoarelor. Pe șorțulețele de fetițe sau de băieți, pe cămășuțe și rochițe, mîinile elevelor au dat înfățișare cu măiestrie și imaginație Scufiței roșii, Greierelui cîntăreț și leneș, Furnicii celei harnice. S-au revărsat din mîinile lor pe poalele rochițelor, pe buzunare și manșete, albăstrele, maci și ghiocei — toate florile cîmpiilor.

O bună parte din modelele transpuse în cusături sînt creații ale elevelor, creații care poartă nota personală a micului artist, concepția lui proprie.

— Am observat că micile noastre artiste, aidoma pictorului sau sculptorului — ne spune profesoara fruntașă Elena Baican, care predă desenul — simt nevoia să se exprime. Ca urmare, o mare diversitate de lucrări originale concepute de eleve, de desene în care tinerele și-au încercat talentul în armonizarea culorilor, a liniilor, în crearea unor modele de cusături sau de rochii cît mai variate, mai deosebite, mai plăcute.

— Inspirația din arta populară este una din cerințele noastre principale față de eleve — subliniază tovarășa directoare. Arta populară este pentru noi un izvor nesecat de inspirație, un mijloc puternic de a cultiva dragostea pentru frumos în rîndul tinerelor.

În adevăr, multe motive populare își găsesc prețuirea în această școală. Adesea pe îmbrăcămintea confecționată de eleve sînt cusute asemenea motive. Multe din ele sînt aduse de școlărițe de acasă, astfel încît crește mereu numărul modelelor din arta populară.

În șorțurile bleumarin, peste care în orele de practică îmbracă halate albe, elevele, fiecare la locul ei, mînuiesc cu tot atîta pricepere condeiul ca și acul, foarfeca, centimetrul. Caietele lor, învelite în hîrtie albastră peste care au pus încă o îmbrăcăminte de celofan, ascund un scris îngrijit, schițe atent și frumos executate. La orele de practică elevele din anul I execută lucruri mai simple pentru copii, pe cînd cele mai mari au ajuns să dea o linie corectă și artistică unei rochii sau chiar unui pardesiu pentru persoanele mature. Grija pentru calitate, care în limbajul lor înseamnă nu numai trainic, dar și frumos, este evidentă și impresionează cu deosebire.

De altfel, dragostea pentru frumos — lucru esențial în meseria acestor tinere — face să crească atașamentul lor față de școală. Și aceasta se vede în situația bună la învățătură și în numărul redus de absențe care există în Școala de meserii confecții-textile.

— Știți dumneavoastră — se „plînge" tovarășa directoare — elevele noastre vin la școală adesea bolnave, numai ca să nu lipsească, și e nevoie de intervenția noastră pentru a le hotărî să rămînă acasă pînă la vindecare.

Se ascunde în aceasta multă dragoste pentru școală și deci pentru meserie. Și nu e de mirare, cînd colectivul profesorilor este preocupat să le arate școlarilor tot ce este mai frumos și mai de preț în viitoarea lor profesiune.

V. M.

Pentru îmbunătățirea continuă a activității sindicatelor noastre

(Urmare din pag. 1-a)

bilit atribuțiuni privind numai problemele specifice de ramură, pentru ca astfel să poată aduce o contribuție sporită la rezolvarea problemelor specifice ramurii respective, s-au creat consiliile sindicale raionale și regionale care să asigure îndrumarea, coordonarea și controlul activității tuturor organizațiilor sindicale din raza lor de activitate.

Cu toate că de la aplicarea experimentală a acestor măsuri a trecut numai un an și patru luni, activitatea organizatorică, stilul și metodele de muncă ale sindicatelor s-au îmbunătățit în mod simțitor.

Consiliul Central al Sindicatelor, conducînd direct organizațiile sindicale din întreprinderi și instituții prin consiliile sindicale regionale și raionale, s-a apropiat și mai mult de masa membrilor de sindicat, cunoaște și rezolvă mai operativ problemele ce preocupă organizațiile sindicale, urmărește nemijlocit rezultatul aplicării hotărîrilor și directivelor sale. De asemenea, Consiliul Central al Sindicatelor prin Comitetele Centrale ale sindicatelor pe ramură, rezolvă cu rezultate bune problemele cu caracter specific de ramură.

Consiliile sindicale regionale și raionale asigură cu competență îndrumarea, coordonarea și controlul activității organizațiilor sindicale din raza lor de activitate. În perioada de experimentare ele au organizat numeroase schimburi de experiență pentru cunoașterea și răspîndirea metodelor înaintate în producție și a experienței pozitive din activitatea organelor și organizațiilor sindicale.

Comitetele Centrale ale sindicatelor, acționînd în baza atribuțiilor stabilite de plenara C.C.S. din august 1958, au putut aduce o contribuție substanțială la elaborarea planurilor anuale și de perspectivă privind dezvoltarea economică a ramurii respective și la elaborarea măsurilor tehnico-organizatorice care să asigure îndeplinirea acestor planuri. De asemenea Comitetele Centrale ale sindicatelor au participat activ la elaborarea măsurilor de îmbunătățire a normării muncii și a elementelor sistemului de salarizare și premiere, la stabilirea normelor cu privire la protecția și tehnica securității muncii. Un exemplu concludent al îmbunătățirii activității Comitetelor Centrale ale sindicatelor îl constituie contribuția lor la elaborarea și aplicarea rețelelor tarifare și regulamentelor de premiere pe baza hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din iulie 1959, la elaborarea, defalcarea și prelucrarea planului de stat pe anul 1960, la organizarea consfătuirilor privind problemele cooperării între întreprinderi.

Comitetele sindicale din întreprinderi și instituții rezolvă mai bine sarcinile ce le revin, manifestă inițiativă și răspundere în mobilizarea membrilor de sindicat la traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului, a hotărîrilor și directivelor C. C. S. Multe din ele organizează cu rezultate bune întrecerea socialistă, consfătuirile de producție și răspîndirea experienței înaintate în producție. Obiectivele întrecerii sînt mai concrete și legate de situația existentă la fiecare loc de muncă. Comitetele sindicale aduc o contribuție însemnată la educarea muncitorilor și funcționarilor, la ridicarea continuă a conștiinței lor socialiste, se preocupă cu grijă de îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale membrilor de sindicat. Dările de seamă în fața membrilor de sindicat asupra felului cum se realizează prevederile contractului colectiv, cum gospodăresc fondurile de asigurări sociale și bugetul sindical, sînt prezentate cu mai multă regularitate.

★

Pe baza experienței pozitive cîștigate în perioada de experimentare a măsurilor luate de plenara din august 1958, plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din 25—26 ianuarie a hotărît definitivarea măsurilor cu privire la îmbunătățirea activității organizatorice.

Așa cum prevede hotărîrea plenarei, se înființează sindicate pe întreprinderi, instituții, G.A.S., S.M.T., comune și pe grupe de întreprinderi sau instituții din aceeași ramură.

Sindicatele se vor reuni în Uniuni ale sindicatelor din ramura de producție respectivă. Comitetele Centrale ale Uniunilor se vor ocupa de problemele specifice de ramură, în domeniul producției, salarizării și normării muncii, tehnicii și securității muncii.

De asemenea, ca și pînă acum, Uniunile vor reprezenta sindicatele din ramura respectivă în Uniunile Internaționale Sindicale (Departamente Profesionale ale F.S.M.), vor întreține și dezvolta relațiile cu sindicatele similare din U.R.S.S. și țările de democrație populară, precum și cu organizațiile sindicale din țările capitaliste și coloniale.

Consiliile sindicale regionale vor îndruma, coordona și controla activitatea tuturor organelor și organizațiilor sindicale de pe teritoriul regiunilor respective.

În orașe și centre industriale se vor înființa Consilii locale ale sindicatelor care vor îndruma, coordona și controla întreaga activitate a sindicatelor din orașul sau centrul industrial respectiv, a sindicatelor din S.M.T., G.A.S. și a celor din comune, care gravitează spre orașul sau centrul industrial în care își are sediul Consiliul local al sindicatelor.

Plenara lărgită a C.C.S. din 25-26 ianuarie 1960 a apreciat că îmbunătățirea structurii organizatorice a sindicatelor va duce la întărirea legăturilor lor cu masele de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari. „Legătura cu masele — ne învață Lenin — adică cu imensa majoritate a muncitorilor (și apoi a tuturor oamenilor muncii), constituie cea mai importantă și fundamentală condiție a succesului oricărei activități a sindicatelor. Nu este de-ajuns să lămurești, să amintești, să confirmi acest adevăr, el trebuie consfințit pe plan organizatoric în întreaga structură organizatorică a sindicatelor și în munca lor de zi cu zi".

Aplicarea în viață a hotărîrilor adoptate de plenară va mări mult capacitatea organizatorică și educativă a sindicatelor noastre, le va determina să cunoască și să rezolve mai bine problemele economice și de producție, să desfășoare o activitate mai calificată în domeniul muncii cultural-educative de masă și le va crea posibilitatea să se ocupe cu toată grija de condițiile materiale și culturale ale celor ce muncesc, va ridica nivelul activității sindicatelor corespunzător cu cerințele actuale ale construcției victorioase a socialismului în scumpa noastră patrie.

Plenara a subliniat că adunările generale și conferințele sindicale de dări de seamă și alegeri din acest an se vor desfășura sub semnul participării active și creatoare a oamenilor muncii la realizarea sarcinilor ce decurg din hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, pentru a obține în cinstea Congresului al III-lea al P.M.R. noi realizări în toate domeniile de activitate.

Sarcina tuturor organelor sindicale, a fiecărui activist sindical este de a munci cu simț de răspundere pentru a face ca alegerile sindicale din acest an să determine ca în activitatea organelor conducătoare ale organizațiilor sindicale să se aplice din ce în ce mai bine principiul muncii colective în studierea și rezolvarea problemelor muncii sindicale, să participe activ la elaborarea hotărîrilor și la traducerea lor în viață, să dezvolte critica și autocritica și să activizeze și mai mult masa membrilor de sindicat în vederea întîmpinării celui de-al IV-lea Congres General al Sindicatelor care va avea loc în a doua jumătate a acestui an, cu noi succese în dezvoltarea economiei și culturii.

Sindicatele noastre vor participa activ și de acum înainte la acțiunile Federației Sindicale Mondiale pentru întărirea solidarității internaționale a oamenilor muncii de pretutindeni, pentru pace și progres social.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor a asigurat Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn că sindicatele din țara noastră vor fi și în viitor ajutorul devotat, de nădejde al partidului nostru în opera de construire a socialismului în scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă.

În comuna Ocnele Mari, raionul Rm. Vîlcea, funcționează două cercuri agro-pomicole care cuprind 150 de țărani întovărășiți. În clișeu : profesoara Elvira Bobeica predînd la cercul agro-pomicol o lecție despre germinarea plantelor

Să gospodărim cu grijă fondurile de asigurări sociale și ale mișcării sindicale

Din raportul asupra execuției bugetului de asigurări sociale de stat pe anul 1959 și bugetul pe 1960 prezentat de tovarășul Mihai Mujic, secretar al C.C.S., precum și din dezbaterile plenarei a reieșit că organele noastre sindicale au obținut importante realizări în activitatea desfășurată în domeniul muncii de asigurări sociale. Ele au dus o largă activitate organizatorică mobilizînd numeroși activiști obștești în munca de asigurări sociale. Periodic, în cele mai multe întreprinderi, s-a făcut analiza morbidității și s-au luat măsuri pentru evitarea cauzelor care influențau creșterea ei. De asemenea, a crescut exigența față de respectarea legislației asigurărilor sociale de stat. Organele sindicale și-au îndreptat atenția îndeosebi spre îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și respectarea normelor de tehnica securității, antrenînd în acest scop mai activ inspectorii obștești de protecția muncii, activiștii sindicali din comitetele de secție și grupe sindicale, fapt ce a dus la scăderea numărului de accidente și îmbolnăviri și la reducerea zilelor lipsă din producție.

Controlul muncitoresc organizat în anul 1959 de către sindicate în unitățile spitalicești asupra felului cum sînt respectate hotărîrile partidului și guvernului în problemele sănătății și cum sînt tratați și îngrijiți oamenii muncii, a avut ca rezultat îmbunătățirea asistenței medicale, a condițiilor de spitalizare, constituind în același timp un ajutor prețios în activitatea cadrelor medico-sanitare.

Organizarea tratamentului și odihnei oamenilor muncii și a copiilor acestora în stațiunile balneoclimatice s-a desfășurat în condiții mai bune ca în anii precedenți. Au fost trimiși la odihnă și tratament mai mulți muncitori direct productivi și s-a acordat o atenție mult mai mare îmbunătățirii condițiilor de cazare, hrană și sanatorizare.

Datorită măsurilor luate de Prezidiul și Secretariatul C.C.S. și activității comitetelor de întreprindere și instituție, sindicatele au obținut în anul 1959 rezultate mai bune decît în anii trecuți în gospodărirea fondurilor de asigurări sociale, contribuind astfel la întărirea sănătății oamenilor muncii și îmbunătățirea condițiilor de muncă. Pe lîngă rezultatele pozitive obținute în domeniul asigurărilor sociale, plenara a subliniat că mai sînt unele comitete sindicale care n-au acordat atenție gospodăririi economicoase, cu grijă a fondurilor, n-au analizat cauzele morbidității și ca atare n-au putut lua la timp măsurile corespunzătoare.

Fondurile prevăzute în bugetul de asigurări sociale pe anul 1960, puse la dispoziție de partid și guvern pentru prevenirea îmbolnăvirilor, pentru plata pensiilor, a ajutoarelor de boală și de accidente, de sarcină și lehuzie, pentru odihnă și tratament balnear și pentru alte acțiuni prezintă o creștere de 13 la sută față de anul 1959. Aceasta reflectă grija partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ținîndu-se seama de sarcinile sporite ale bugetului de asigurări sociale din acest an, sindicatele trebuie să se mobilizeze și mai puternic pentru executarea lui în bune condițiuni.

Consiliile sindicale regionale și în mod deosebit consiliile locale ale sindicatelor, care în anul acesta vor gestiona fondurile de asigurări sociale, trebuie să acorde o atenție deosebită felului în care sindicatele din întreprinderi, instituții și comune realizează planurile de venituri și cheltuieli, imprimîndu-le simțul răspunderii în cheltuirea cît mai judicioasă a fondurilor.

Este necesar ca sindicatele pe întreprinderi, instituții și comune și consiliile locale ale sindicatelor să analizeze periodic morbiditatea cu incapacitate temporară de muncă, să studieze cauzele care o generează, stabilind, împreună cu organele administrative și cele sanitare, măsurile pentru înlăturarea acestor cauze.

In activitatea de prevenire a îmbolnăvirilor și a întăririi sănătății oamenilor muncii, sindicatele și consiliile locale ale sindicatelor să asigure trimiterea la tratament și odihnă cu prioritate a muncitorilor direct productivi.

Ținînd seama de experiența pozitivă obținută în anul 1959, consiliile locale ale sindicatelor trebuie să permanentizeze și să îmbunătățească controlul muncitoresc asupra felului cum se respectă hotărîrile partidului și guvernului în domeniul ocrotirii sănătății, precum și felul cum se asigură tratamentul și deservirea oamenilor muncii în stațiunile balneo-climaterice.

Consiliile locale ale sindicatelor și sindicatele pe întreprinderi și instituții, împreună cu conducerile administrative, să analizeze periodic activitatea de protecție a muncii și să stabilească măsurile tehnico-organizatorice care să ducă la prevenirea accidentelor de muncă, a îmbolnăvirilor profesionale și la continua lor reducere.

Raportul asupra executării bugetului C.C.S. pe anul 1959 și proiectul de buget pe anul 1960 au fost prezentate de tov. Valeriu Georgescu, șeful secției administrativ-financiare a C.C.S.

Execuția bugetului C.C.S. pe anul 1959 s-a desfășurat în condiții mai bune decît în anul precedent.

Sumele din bugetul sindical pe anul 1959 au contribuit la desfășurarea tuturor acțiunilor mișcării noastre sindicale și dezvoltarea bazei materiale necesare unei bune activități cultural-educative.

Fondurile sporite din cotizații rămase la dispoziția comitetelor sindicale au creat, față de anii trecuți, o bază financiară mai substanțială pentru susținerea activității acestora. Ele au dat dovadă de mult simț de răspundere în folosirea fondurilor, realizînd economii importante prin atragerea în munca sindicală a unui mare număr de activiști obștești. In felul acesta fondurile au fost folosite într-o mai însemnată măsură pentru nevoile social-culturale, pentru ajutorarea materială a membrilor de sindicat. Astfel, pentru nevoile social-culturale s-au cheltuit în anul trecut peste 64 la sută din buget, iar pentru ajutoare materiale peste 20 la sută.

Bugetul sindical pe anul 1960 este mai mare cu 19 la sută față de anul 1959, iar din acesta o parte și mai însemnată decît anul trecut va rămîne la dispoziția sindicatelor din întreprinderi, instituții și comune.

Comitetele sindicale vor trebui să dea dovadă de mai multă inițiativă, de combativitate și să ia măsuri operative, care să ducă la realizarea în bune condițiuni a veniturilor lor bugetare.

Realizarea veniturilor sindicatelor reprezintă o importantă muncă politică de masă. Sindicatele trebuie să se preocupe în permanență de realizarea veniturilor bugetare, de atragerea în rîndurile sindicatelor a tuturor salariaților. Ele au datoria să analizeze lunar realizarea veniturilor și să prezinte trimestrial dări de seamă în fața membrilor de sindicat privind execuția bugetară. Cea mai mare parte a fondurilor prevăzute în bugetul pe anul 1960 va fi folosită pentru dezvoltarea continuă a activității cultural-educative a membrilor de sindicat. In bugetul C.C.S. pe 1960 s-au prevăzut peste 35 de milioane lei pentru construcții și reparații de cluburi și dotarea acestora cu aparate și instrumente muzicale.

Pentru realizarea în condiții cît mai bune a importantelor sarcini ce reies din bugetul de asigurări sociale și ale sindicatelor va trebui ca toate organele sindicale să se mobilizeze și mai mult în îmbunătățirea muncii lor atît în ceea ce privește realizarea veniturilor cît și folosirea mai judicioasă a fondurilor bănești și a bunurilor materiale.

Plenara C.C.S. și-a exprimat convingerea că munca financiară și de asigurări sociale se va îmbunătăți simțitor în anul 1960, contribuind și pe această cale la întărirea activității sindicatelor, factor activ în construirea socialismului în scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă.

Omagiu unui mare scriitor

Prin mahalaua Lucaci, acum un veac, casele erau rare. Locuiau în mahala cavafi, işlicari, croitori şi cojocari care, după cum ne spune Ion Ghica în scrierile sale, atunci cînd se duceau la prăvălie îşi trimiteau odraslele la şcoală ca să nu ştrengărească pe maidane. Alături de fiii acestora reuşeau să pătrundă citeodată în şcoală şi fii ai oamenilor nevoiaşi.

Şcoala se afla pe strada care poartă astăzi numele lui Matei Basarab, într-o casă mică şi dărăpănată.

Am fost deunăzi în această şcoală care şi-a sărbătorit nu de mult centenarul. Întîmplarea m-a pus în faţa unei scene care merită atenţie. O profesoară între două vîrste, cu privirea blîndă şi cu un glas ce voia să pară sever chemase de-o parte un băiat slăbuţ care, vădit încurcat, se mişca de pe un picior pe altul şi răspundea din cînd în cînd monosilabic.

— Ascultă — am auzit vocea scăzută şi calmă a profesoarei. Tu erai anul trecut un băiat destul de silitor. Acuma, de la un timp nu ştiu ce e cu tine. Ce se întîmplă ? Ai vreun necaz acasă ? Eşti bolnav ? Nu-ţi mai place să înveţi ? Hai, spune, nu te sfii ! Trebuie să vedem împreună ce e de făcut. Aşa nu mai merge ! Nu e bine.

Privind la băiatul încurcat şi la profesoara care-i aştepta, atentă şi îngrijorată, răspunsul, mi-am amintit de un alt profesor, din altă vreme. Scund, grăsuliu, cu părul mărunt, cu barba ascuţită potrivită din foarfecă, cu faţa gălbuie, curată, fără pic de sînge. Şi mi-a răsunat în amintire vocea lui înfiorătoare :

—„ Dă-i zece, tătarului, dă-i zece !... ha ! tătarul !... zece !... Cinci, cum o fi şi cinci pe dungă !"

— „Ha, tătarul, vezi tătarul, cînd vrea învaţă tătarul, dă-i trei pe dungă că poate, şi nu vrea !"

Era vocea domnului Vucea, dascălul de tristă amintire. Se pare că chiar aici, în această şcoală, a cunoscut Delavrancea pe prototipul acestui personaj care avea însărcinarea să-i înveţe carte pe copiii din „coloarea de negru". Printre hrisoavele păstrate cu grijă în arhiva şcolii se află „Matricolla claselloru I-a şi a II-a pe anulu scholariu 1866—1867", în care o rubrică este rezervată lui Ştefănescu Barbu, fiul chirigiului fără clienţi din Delea Nouă.

Şcoala nu arăta aşa cum şi-o visase Barbu zile şi nopţi dearîndul. În închipuirea lui ea trebuia să fie „...un palat mare, mare şi frumos, ca în basme, cu porţi de fier, cu geamlicuri, cu uşi de cleştar, cu ziduri văpsite ca nişte icoane..." Ce tristă surpriză însă în faţa realităţii ! Nici vorbă de palat ci numai „nişte case lungi, pitici şi dărăpănate. Dar n-avea porţi înalte de fier, căci n-avea de loc. În faţa şcolii, o veche pivniţă plină cu gunoi; în jurul ei o curte mare cu bălării".

Abia în zilele noastre visul din copilărie al scriitorului a devenit realitate. Şcoli mai frumoase chiar decît le-a făurit închipuirea lui de copil au apărut în ultimii ani în ţara noastră cu zecile şi cu sutele.

Ce se învăţa pe vremea Domnului Vucea ? „Lecţiile — spune scriitorul — mergeau strună. Nu învăţa nimeni nimic". Şi totuşi se învăţa ceva. Se învăţa că încă din copilărie oamenii trebuie să se supună unei ierarhii sociale traduse în şcoală prin „primi", „monitori" şi „generali" şi că în societatea vremii puteai obţine orice (chiar şi note bune la învăţătură) dacă plăteai. Se mai învăţa, cu ajutorul nuielei pedagogice, ce este slugărnicia, frica şi laşitatea.

Cam aşa arăta şcoala în care a învăţat pe vremuri unul din marii scriitori ai ţării noastre. De atunci însă, s-au schimbat multe. Domnul Vucea a murit de mult la propriu şi la figurat. Iar imaginile pe care le întîlneşti astăzi în şcoala lui sînt cu totul altele. În loc de două clase sînt 20. În loc de doi învăţători sînt 27 de cadre didactice care cresc cu dragoste şi grijă părintească aproape 800 de copii. În clasele curate, cu bănci noi întîlneşti copii care n-au aflat sensul lui „cinci pe dungă" decît din literatură. Aceşti elevi fac experienţe în laboratorul de fizică, lucrează în atelierul de lăcătuşărie, citesc lucrări în cercul de literatură, sînt actori în cercul dramatic şi discută în adunările pionereşti problema ridicării nivelului la învăţătură.

Cu prilejul sărbătoririi centenarului, şcoala a căpătat numele de „Barbu Ştefănescu Delavrancea" — un nume cu care se mîndresc elevii şi pedadogii laolaltă. Este un omagiu adus aceluia care şi-ar fi dorit să-şi petreacă anii copilăriei într-o astfel de şcoală.

O. BUZESCU

Odinioară aici se scria pe nisip

Şcoala elementară din comuna Gogoşari, raionul Giurgiu, a împlinit de curînd 100 de ani de existenţă. Aniversînd acest mare eveniment din viaţa şcolii lor, elevii, cadrele didactice, părinţii, au trecut în revistă istoricul şcolii, împrejurările în care a luat fiinţă, ca şi realizările ei.

Prin satul Gogoşari trecea odinioară un drum care se abătea pe la „podul de pămînt" dintre Slobozia de Vlaşca şi Giurgiu şi cotea apoi spre Conţeştii de Teleorman. Pe acest drum, hotar al raielei turceşti de la Giurgiu, carele luate de beilic duceau necontenit în cetatea Giurgiului şi mai departe, la Ţarigrad, untul din Vlaşca şi Teleorman. De aceea a purtat multă vreme numele de „Drumul untului". Cînd Vodă Ştirbei trecea pe aici spre Cervenia, ţăranii erau scoşi cu arcanul să bătătorească cu picioarele goale bolovanii, să netezească drumul ca în palmă.

CENTENARE

Prin anul 1859 rămăseseră înfiripate aci, la Gogoşari, 40 de familii de ţărani. Atîtea supravieţuiseră ciumei care a bîntuit şi pe aceste locuri. Atunci a luat fiinţă prima şcoală la Gogoşari : un bordei în care lumina pătrundea printr-o piele de viţel găurită. În şcoală era mai totdeauna frig. Copiii aduceau fiecare, pe rînd, cîte un coş de paie care ţineau loc de lemne. N-aveau bănci, iar pentru scris foloseau o ladă cu nisip. Netezeau nisipul şi scriau pe el cu degetul. Ca abecedar aveau o foaie de hîrtie lungă, pe care o cumpărau de la tîrg.

Învăţătorul şi logofătul Gheorghe Pană le striga mereu :

— „Credeţi că dacă învăţaţi buchea o să ajungeţi logofeţi ? O să rămîneţi tot la oi !"

La insistenţa ţăranilor obidiţi, bordeiul a fost înlocuit în 1905 cu o sală de clasă. După ani şi ani s-a adăugat, cu greu, şi o a doua sală. Aşa a funcţionat multă vreme şcoala. Abia în anii puterii populare ea s-a putut dezvolta, a putut cunoaşte o adevărată înflorire.

Dacă pînă în anul 1947 şcoala din Gogoşari îşi desfăşura activitatea în numai două săli de clasă, cu trei învăţătoare şi 96 de şcolari, astăzi sînt în comună 10 săli de clasă luminoase şi încăpătoare, în care învaţă 474 de copii, instruiţi şi educaţi de 17 cadre didactice. La chemarea organizaţiei de partid, ţăranii muncitori din comună au participat cu însufleţire la construirea unui nou local pentru şcoală.

Şcoala de 7 ani din comuna Gogoşari, ca şi majoritatea şcolilor din regiunea Bucureşti, şi-a îndeplinit sarcina trasată de partid şi de stat cu privire la extinderea şi generalizarea învăţămîntului de 7 ani. Începînd din anul 1957 au fost cuprinşi în clasa a V-a toţi absolvenţii clasei a IV-a din Gogoşari şi din satele apropiate, Răleşti şi Drăghiceanu.

Mulţi din absolvenţii de acum 10—12 ani ai şcolii sînt astăzi muncitori de frunte, ofiţeri, învăţători, ziarişti, compozitori. Numeroşi absolvenţi din seriile mai recente sînt studenţi sau elevi în şcolile medii, profesionale şi tehnice. Pentru şcoală, pentru învăţătorii, profesorii şi elevii ei, vizitele foştilor elevi constituie o mare bucurie.

Răspunzînd cu dragoste grijii şi atenţiei de care se bucură, pionierii şi elevii din comuna Gogoşari se străduiesc să-şi însuşească cît mai temeinic cunoştinţele predate în şcoală. Cu mult interes lucrează ei pe lotul şcolar, căutînd să se pregătească cît mai bine pentru viitoarea lor muncă în agricultură.

Unitatea de pionieri din şcoală a primit din partea Comitetului regional U.T.M. Bucureşti diploma „Micul naturalist". Harnicii pionieri şi şcolari string fierul vechi, participă la înfrumuseţarea satului, îngrijesc animalele şi păsările din gospodăria anexă a şcolii.

Învăţătorii şi profesorii şcolii desfăşoară, pe lîngă munca lor didactică, şi o frumoasă şi susţinută muncă de culturalizare a maselor, pentru răspîndirea cunoştinţelor politice, ştiinţifice, agrozootehnice, mobilizîndu-l pe ţăranii muncitori la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid şi de stat.

Cu prilejul centenarului şcolii, Secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Bucureşti a înmînat directorului acesteia Ordinul ministrului Învăţămîntului şi Culturii prin care se conferă şcolii numele de „Unirea" şi a dat premii cadrelor didactice şi şcolii.

STELIAN PĂUN
şef adjunct al Secţiei de învăţămînt şi cultură a regiunii Bucureşti

Tinerii muncitori se pregătesc pentru şcoala serală

În oraşul Ploeşti, din cei peste 700 de tineri muncitori recrutaţi de către comisiile de selecţionare din întreprinderi pentru a se înscrie în anul şcolar 1960/61 în clasa a VIII-a a şcolilor medii serale, aproximativ 200 urmează cursurile de pregătire la cele şase centre înfiinţate în acest scop pe lîngă întreprinderile mari sau pe lîngă şcoli.

Numai la Rafinăria nr. 3 — Teleajen au fost recrutaţi pentru a se prezenta la concursul de admitere în clasa a VIII-a a şcolii serale 90 de tineri muncitori. Pentru o parte din ei, care nu îndeplinesc condiţiile de a se prezenta direct la concursul de admitere sau doresc să-şi împrospăteze cunoştinţele în vederea concursului, a fost organizat un centru de pregătire chiar în cadrul întreprinderii.

A devenit un lucru obişnuit să-i vezi pe tinerii muncitori, la sfîrşitul programului de producţie, îndreptîndu-se spre şcoală pentru a-şi consolida cunoştinţele de matematică şi fizică, de literatură şi gramatică sau de desen, pentru a se pregăti să-şi însuşească ştiinţa şi cultura, să devină constructori mai pricepuţi şi mai luminaţi ai socialismului. Pe aceşti tineri, care în orînduirea burgheză ar fi fost condamnaţi la mizerie şi întuneric, îi poţi auzi acum adesea vorbind cu aprindere între ei, în drum spre şcoală, despre rolul social al literaturii, despre marea ei importanţă, ca element al suprastructurii, în formarea omului nou, despre o problemă teoretică de fizică ce le deschide noi perspective în înţelegerea procesului de producţie sau despre o teoremă din geometria plană care îi familiarizează cu rigurozitatea demonstraţiilor matematice.

Aceşti tineri ştiu că datorează partidului posibilitatea de a păşi pe drumul larg ce-i duce către comorile ştiinţei şi culturii. Şi de aceea, plini de dragoste şi de recunoştinţă faţă de partid, sînt hotăriţi să străbată cu cinste acest drum, să înveţe cu seriozitate, cu sîrguinţă.

La rîndul lor, cadrele didactice care-i pregătesc nu-şi precupeţesc eforturile şi caută să le facă învăţătura cît mai apropiată, cît mai lesne de însuşit. Tovarăşul N. Tudoran, bunăoară, profesorul lor de matematică, pleacă în organizarea lecţiilor sale de la experienţa dobîndită de ei în producţie. La lecţia despre triunghiuri şi despre elementele acestora, de exemplu, vorbindu-le despre clasificarea triunghiurilor s-a referit la diferitele triunghiuri pe care le întîlnesc în activitatea lor practică : triunghiul echilateral la profilul generator al filetului metric de toate dimensiunile, triunghiul isoscel cu unghiul la vîrf de 55° la profilul generator al filetelor în ţoli etc. Astfel, interesul cursanţilor pentru studiu a crescut mult, stimulat de faptul că ceea ce învaţă în şcoală are o strînsă legătură cu activitatea lor în producţie.

Ţinînd seama de faptul că majoritatea cursanţilor au cunoştinţe elementare de aritmetică şi geometrie, tov. Tudoran se străduieşte îndeosebi să le formeze deprinderea de a aplica aceste cunoştinţe în rezolvarea de probleme şi exerciţii. El nu neglijează însă nici lămurirea cursanţilor asupra unor cunoştinţe de ordin teoretic care nu le sînt suficient de proaspete în minte. La lecţia de geometrie despre operaţii cu unghiuri, de exemplu, le-a explicat în amănunţime o serie de elemente privitoare la operaţiile cu unghiuri, la efectuarea acestor operaţii pe cale geometrică şi aritmetică atunci cînd se cunoaşte mărimea lor şi, totodată, a rezolvat cu ei exerciţii care să le întărească deprinderile de adunare şi scădere a unghiurilor.

Cu mult interes se preocupă de pregătirea cursanţilor şi tovarăşa M. Buza, profesoară de limba română. În lecţia cu tema „Folclorul", de pildă, ea a subliniat cu pricepere principalele probleme privitoare la creaţia populară orală, la creaţiile lirice şi creaţiile epice populare şi la influenţa folclorului asupra literaturii culte. Faptul că a ştiut să-şi concentreze explicaţiile, să scoată în evidenţă numai ceea ce este esenţial i-a dat profesoarei posibilitatea să dispună de suficient timp pentru fixarea cunoştinţelor predate. În această verigă a lecţiei, căreia i-a dat importanţa cuvenită, tov. Buza i-a ajutat pe elevi să-şi însuşească chiar în timpul orei de curs cunoştinţele predate în ora respectivă. Deoarece toate problemele au fost expuse cu claritate şi cursanţii au fost conduşi, prin întrebări ajutătoare, să ajungă ei înşişi la concluzii, în timpul fixării ei au dovedit o bună înţelegere a celor predate.

Lecţia tovarăşei Buza ar fi fost însă şi mai izbutită dacă s-ar fi bazat pe exemple mai numeroase din creaţia populară. Or, deşi programa cere profesorilor să folosească în predare fragmente din diferite creaţii populare, profesoara n-a făcut aceasta decît sporadic. Pentru tema „Folclorul", în programa cursurilor de pregătire sînt repartizate 4 ore. Aceasta înseamnă că profesorii au la îndemînă suficient timp pentru o predare bazată pe exemplificarea largă a celor expuse. Ţinînd seama de aceasta, profesoara trebuie să înlăture lipsa manifestată în ora la care ne-am referit şi să-i ajute pe cursanţi să cunoască un număr mai mare de creaţii populare.

Folosind îndrumările primite din partea profesorilor, cursanţii învaţă cu conştiinciozitate, dorind să se prezinte la concurs cît mai bine pregătiţi. Eforturile lor ar trebui să fie însă mai mult susţinute de comisia de selecţionare din întreprindere. Aceasta ar trebui, în primul rînd, să le creeze condiţii mai bune pentru frecventarea regulată a cursului de pregătire. În prezent, din cauză că nu s-au luat măsuri de repartizare a cursanţilor numai în anumite schimburi, ci li se cere să lucreze pe rînd în toate cele 4 schimburi existente la rafinărie, destul de mulţi sînt nevoiţi să lipsească periodic de la curs. Ţinînd însă seama de faptul că numărul total al cursanţilor este destul de mic în raport cu numărul total al muncitorilor întreprinderii, repartizarea lor numai în anumite schimburi în zilele cînd trebuie să frecventeze cursul (de trei ori pe săptămînă) n-ar constitui o problemă prea greu de rezolvat.

De asemenea, comisia de selecţionare ar trebui să se îngrijească mai îndeaproape de utilarea cu material didactic şi în parte cu mobilier a cursului, în prezent există încă unele lipsuri şi în această privinţă.

Este şi datoria secţiei de învăţămînt şi cultură a oraşului Ploeşti să acorde mai multă atenţie acestor probleme. Secţia trebuie să ţină o legătură permanentă cu comisia de selecţionare din întreprindere, cu scopul de a asigura frecvenţa regulată a tuturor tinerilor muncitori înscrişi la curs. Totodată, secţia de învăţămînt şi cultură are datoria de a controla şi îndruma mai îndeaproape munca profesorilor, ajutîndu-i să îndeplinească întrutotul cerinţele programei, să asigure o pregătire cît mai bună a viitorilor muncitori-elevi.

F. DIAC

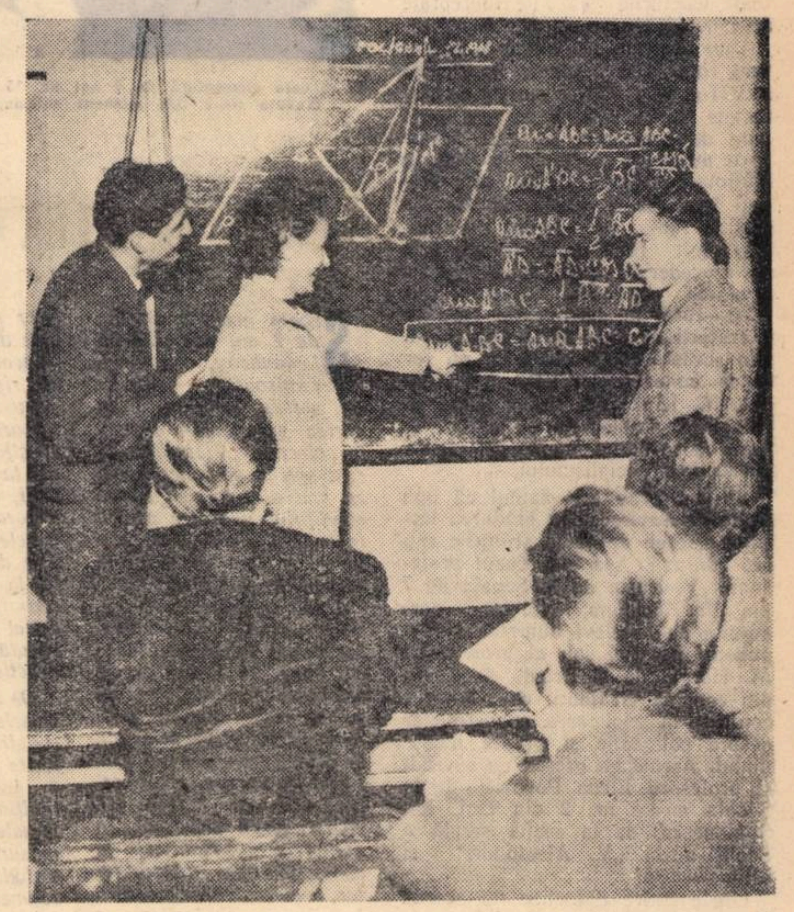

Mecanicul Ştefan Nicolae şi electricianul Ion Călugărescu, elevi ai Şcolii medii serale de pe lîngă uzinele „Timpuri Noi", au temeinice cunoştinţe de geometrie în spaţiu

MAI MULTA GRIJĂ CONŢINUTULUI LECŢIILOR

Controlul efectuat la o serie de şcoli din oraşul şi raionul Iaşi a arătat că multe cadre didactice din aceste şcoli acordă o deosebită atenţie calităţii lecţiilor, preocupîndu-se în mod permanent de ridicarea nivelului ideologico-ştiinţific al acestora. Aceste cadre didactice reuşesc să înarmeze pe elevi cu cunoştinţe temeinice şi bine orientate din punct de vedere ştiinţific.

Am putea da în această privinţă numeroase exemple de învăţători şi profesori care se pregătesc cu conştiinciozitate pentru lecţii şi dau un con'inut ideologic just acestora.

In cadrul lecţiilor de literatură, profesoara Elisabeta Antonescu de la Şcoala medie nr. 2 din Iaşi, predînd de exemplu despre opera lui Tudor Arghezi, a insistat asupra caracterului social-satiric al operei şi a arătat elevilor contribuţia scriitorului la dezvoltarea limbii şi literaturii romîne. Analizînd conţinutul creaţiilor „Omul cu ochii vineţi", „Baroane" şi „Sînge şi aur", ea a reuşit să sădească în inimile elevilor ura împotriva monarhiei jefuitoare şi a fascismului, să demaşte demagogia claselor dominante şi a reprezentanţilor lor afla'i la conducerea ţării în timpul regimului burghezo-moşieresc.

La fel, profesoara O. Grecu, de la Şcoala medie „C. Negruzzi", predînd despre clasele sociale şi lupta de clasă, a acordat multă atenţie înţelegerii de către elevi a principalelor probleme privind clasele sociale şi lupta de clasă ca forţă motrică a dezvoltării sociale în societatea împărţită în clase antagoniste şi le-a prezentat în mod just desfăşurarea luptei de clasă în perioada actuală atît în ţara noastră, cît şi în ţările capitaliste.

Asemenea preocupări manifestă continuu şi alte cadre didactice, cum sînt de pildă Ana Leonte (Şcoala medie nr. 2), Statis Filipos (Şcoala medie nr. 3), Teodora Colibaba (secţia serală a Şcolii medii „Vasile Alecsandri"), Ana Popescu (Şcoala de 7 ani nr. 4-Huşi), Ion Zamfirescu (şcoala din com. Probota) etc.

Majoritatea elevilor lor şi-au însuşit volumul de cunoştin'e prevăzut de programele de învăţămînt.

Ca urmare a muncii stăruitoare depuse de unii învăţători, clase întregi, cum este de exemplu clasa a IV-a de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Huşi, obţin rezultate bune la învă'ătură, elevii lor citesc corect, curent şi expresiv şi rezolvă cu uşurinţă problemele de aritmetică.

Ne-am limitat la prezentarea numai a cîtorva exemple, deşi în realitate acestea sînt mult mai numeroase, iar activitatea pozitivă constituie trăsătura dominantă în desfăşurarea şi rezultatele procesului instructiv-educativ din şcolile oraşului şi raionului Iaşi.

Este necesar să ne oprim mai mult asupra lipsurilor, pentru ca toate eforturile să fie îndreptate spre lichidarea acestora.

Unii profesori de limba şi literatura romînă care predau la clasele a VII-a şi a VIII-a nu au predat textele din literatura actuală indicate de programe — deşi aceste texte puteau fi găsite cu uşurinţă în biblioteci şi librării. Alţii, care predau la clasa a XI-a, mai ales la secţiile reale, au acordat un număr mult prea mare de ore faţă de prevederile programei pentru predarea literaturii dintre anii 1900—1944, în detrimentul predării literaturii de după 23 August 1944. Din această cauză elevii lor nu vor putea cunoaşte suficient literatura actuală, felul cum se oglindesc în literatură problemele sociale şi lupta poporului muncitor pentru construirea socialismului.

Şi mai grav este faptul că unii profesori săvîrşesc în predarea lecţiilor greşeli de ordin ştiinţific sau fac confuzii. Aşa este cazul profesoarei V. Rusu, de la Şcoala de 7 ani din comuna Holboca, care admite de la elevi numeroase răspunsuri greşite, sau al profesoarei M. Horga, de la Şcoala de 7 ani din comuna Grajduri, care a făcut confuzii în explicarea cunoştinţelor despre poligoane şi gradul monomului. Asemenea greşeli au săvîrşit şi profesorii Elena Popovici, de la Şcoala medie nr. 2 din Iaşi, Ion Simionescu, de la secţia serală a Şcolii medii „V. Alecsandri" şi alţii.

Unele cadre didactice nu acordă destulă atenţie caracterului educativ pe care trebuie să-l aibă lecţiile, lipsindu-le pe acestea de conţinut politic şi ideologic, predau în mod obiectivist sau fac greşeli ideologice şi omit sau nu reuşesc să arate în mod convingător realizările regimului democrat-popular şi ale întregului lagăr socialist, superioritatea sistemului socialist asupra celui capitalist, rolul conducător al partidului şi al clasei muncitoare.

Astfel, profesorii Maria Turculeţ şi E. Navroteanu de la şcolile medii nr. 2 şi nr. 5 din Iaşi, au admis, fără să corecteze, formulări greşite ale elevilor privind noţiunea de clasă socială, afirmaţia că burghezia şi moşierimea constituiau o singură clasă socială. Unii nu combat, în lecţiile lor de socialism ştiinţific şi economie politică, teoriile reacţionare în legătură cu clasele sociale si lupta de clasă (teoria armoniei sociale, democratizarea capitalului, capitalismul popular). Profesori de fizică, ca cel de la şcoala din comuna Grajduri, sau de geografie, ca cei de la şcolile din Leţcani şi Creţeşti, nu combat concepţiile mistice care mai dăinuie la unii elevi cu privire la fenomenele din natură, nu le arată lupta omului pentru transformarea naturii etc.

Sînt şi profesori care, situîndu-se pe poziţii obiectiviste, transmit elevilor o serie de date seci de fizică, geografie sau istorie, fără să le interpreteze, să scoată în evidenţă aspectele politico-sociale ale acestora. De pildă, predînd o lecţie despre curentul electric profesoara de fizică de la şcoala din comuna Grajduri n-a scos în evidenţă importanţa curentului electric pentru electrificarea ţării, grija partidului şi guvernului pentru electrificare, n-a arătat realizările obţinute pînă acum în această privinţă. Pe aceeaşi poziţie se situează şi alţi profesori, ca Georgeta Hadgi, de la secţia serală a Şcolii medii „M. Sadoveanu".

Nivelul ideologico-ştiinţific scăzut al unor lecţii, deficienţele existente în predare la unele şcoli se repercutează în pregătirea elevilor.

Aşa se explică de ce elevii clasei a VI-a de la Şcoala medie „Ilie Pintilie" din Iaşi au cunoştinţe confuze şi săvîrşesc grave erori la lecţiile de geografie, de ce elevii din clasa a IX-a a aceleiaşi şcoli dovedesc lipsa unor elementare cunoştinţe politice, sau cei ai clasei a VII-a de la Şcoala medie „C. Negruzzi" nu cunosc principalele realizări din regiunea Iaşi ale regimului democrat-popular.

Asemenea lipsuri se datoresc în primul rînd faptului că profesorii respectivi, intră la clasă nepregătiţi

Astfel, profesoara de matematică de la Şcoala de 7 ani din comuna Grajduri nu-şi întocmeşte planuri de lecţii, deşi are această obligaţie, nu studiază manualul şi materialele ajutătoare.

La menţinerea unui nivel ideologico-ştiinţific scăzut al unor lecţii contribuie de asemenea faptul că nu toate aceste cadre didactice frecventează regulat învăţămîntul ideologic, care constituie pentru învăţători şi profesori un sprijin preţios, nu studiază materialul bibliografic, sau nu aprofundează temele studiate şi nu participă activ la discuţiile din seminarii, pentru clarificarea eventualelor probleme confuze.

Lipsurile menţionate cu privire la nivelul ideologico- ştiinţific al lecţiilor unor cadre didactice se datoresc în bună măsură şi defectuoasei încadrări şi repartizări a orelor din unele şcoli, ca şi insuficientei munci de îndrumare şi control desfăşurată de inspectorii şcolari şi de directori. In timp de 2 ani de zile secţia de învăţămînt şi cultură a oraşului Iaşi, de exemplu, din aproape 800 cadre didactice existente în localitate a controlat numai 92, ceea este cu totul insuficient Chiar şi atunci cînd se fac inspecţii nu întotdeauna acestea aprofundează suficient conţinutul procesului instructiv-educativ şi nu se încheie cu îndrumări şi măsuri.

Acelaşi lucru se poate spune şi despre munca de îndrumare şi control a unor directori de şcoli, care se pierd în rezolvarea unor probleme mărunte şi nu se ocupă îndeajuns de calitatea lecţiilor.

Imbunătăţirea conţinutului ideologico-ştiinţific al lecţiilor la toate şcolile din oraşul şi raionul Iaşi este strîns legată de lichidarea tuturor acestor lipsuri. In prezent, cadrele didactice au largi posibilităţi nu numai să lichideze lipsurile arătate, ci şi să realizeze un important pas în ridicarea calităţii conţinutului ideologico-ştiinţific al lecţiilor. Ele pot face acest lucru folosind experienţa cadrelor didactice cu rezultate bune, din şcolile respective, organizînd într-o măsură mai mare interasistenţe la lecţii. Participarea cu regularitate şi activ la învăţămîntul ideologic constituie un bun prilej de orientare şi ridicare continuă a nivelului politico-ideologic al cadrelor didactice, de lămurire a diferitelor probleme de ordin ideologic legate de predarea lecţiilor la elevi. Consiliile pedagogice, comisiile metodice şi cercurile pedagogice pot aduce de asemenea un sprijin substanţial în această privinţă dacă îşi vor orienta activitatea cu precădere spre aprofundarea problemelor ce le ridică educarea comunistă a elevilor.

Lichidarea lipsurilor ce se mai manifestă în conţinutul procesului instructiv-educativ şi pregătirea temeinică a tineretului pentru viaţă, pentru construcţia socialismului, cer din partea tuturor cadrelor didactice o exigenţă sporită faţă de propria lor pregătire şi pentru cunoaşterea în profunzime a problemelor politicii partidului şi guvernului nostru, cît şi a întregului lagăr socialist. De asemenea este necesară îmbunătăţirea şi sporirea exigenţei în munca de îndrumare şi control din partea directorilor de şcoli şi a organelor de învăţămînt, pentru că numai aşa vom reuşi să înarmăm pe elevi cu cunoştinţe bine orientate din punct de vedere ideologico-ştiinţific şi cu deprinderi practice temeinice

GH. FLOREA
inspector general în M.I.C.

La Şcoala elementară de 7 ani nr. 15 din Oraşul Stalin, noii pionieri primesc cravata roşie. Un moment solemn, pe care copiii nu-l vor uita niciodată

Cu ajutorul colectiviştilor

Şcoala noastră, Şcoala de 7 ani din comuna Lenauheim, regiunea Timişoara, primeşte un sprijin susţinut din partea gospodăriei agricole colective „Victoria". Acest sprijin se concretizează mai ales în asigurarea condiţiilor necesare pentru instruirea practică a elevilor în ceea ce priveşte munca în agricultură.

Dacă în perioada lucrărilor agricole elevii claselor V-VII au posibilitatea ca, împărţiţi pe echipe, să efectueze practica agricolă pe diferitele loturi ale gospodăriei colective, şi acum, în timpul iernii, ei pot participa la diferite lucrări organizate de colectiviştI. Astfel, elevii lucrează în atelierele gospodăriei la confecţionarea răsadniţelor, a marcatoarelor pentru însemnarea rîndurilor, a umbrarelor pentru răsadniţe etc., participă la pregătirea şi repararea uneltelor pentru muncile agricole de primăvară, confecţionează colţi pentru greble, rigle pentru măsurarea adîncimii brazdelor, plantatoare etc. O activitate specifică a acestei perioade, la care participă şi elevii, este selecţionarea şi tratarea seminţelor. Cunoştinţele primite de ei la lecţiile de cunoştinţe agricole, la capitolul despre răsadniţe şi răsaduri, încep astfel încă din această perioadă să fie aplicate în practică.

De asemenea, elevii din clasele a VI şi a VII-a construiesc şi mînuiesc diferite aparate de măsurare a înălţimii plantelor, a înălţimii şi dezvoltării animalelor (bastonul de măsurat, compasul etc.). Totodată, ei mînuiesc areometre, învăţînd cum să determine densitatea lichidelor. Folosind aparatajul meteorologic al gospodăriei elevii învaţă să ia temperatura solului, să măsoare umezeala aerului etc.

Dar sprijinul G.A.C. „Victoria" nu se rezumă numai la a crea elevilor şcolii noastre condiţii pentru efectuarea unor lucrări practice. Colectiviştii se interesează îndeaproape şi de înzestrarea şcolii ca mobilier şi material didactic. De pildă, se pregătesc aici pentru noi două mari vitrine pentru păstrarea aparatelor de laborator, seminţe selecţionate pentru lotul şcolar, îngrăşăminte chimice etc. De asemenea, colectiviştii ne-aŭ procurat materialele necesare pentru desfăşurarea activităţii cultural-artistice a elevilor şi asigură transportul acestora cu ocazia excursiilor organizate de şcoală, a concursurilor şcolare, a întrecerilor sportive etc.

Elevii se străduiesc să răspundă cu cinste grijii pe care le-o poartă gospodăria colectivă. De pe acum se pregătesc să participe la acţiunea de curăţire a islazului, ce se va desfăşura la începutul primăverii. De asemenea vor da ajutor colectiviştilor la toate lucrările organizate de ei în campania agricolă.

Şi activitatea culturală a tinerilor din G.A.C. „Victoria" este sprijinită de echipa culturală a şcolii. Ansamblul muzical al elevilor susţine deseori programe artistice în faţa colectiviştilor.

Exemplul muncii colectiviştilor, grija gospodăriei faţă de nevoile şcolii constituie permanent un puternic stimulent pentru elevi.

C. PAŞCĂU
directorul Şcolii de 7 ani din Lenauheim, reg. Timişoara

Ştiri

Acţiuni patriotice

La chemarea comitetului U.T.M. pe şcoală, elevii Şcolii medii nr. 1 din Sighişoara, în frunte cu utemiştii şi pionierii, au strîns de la începutul anului şcolar circa 4000 kg. fier vechi. S-au evidenţiat în această acţiune clasele a X-a umanistă, a IX-a B, şi a VIII-a A.

De asemenea, o parte din elevi au participat la acţiunea patriotică menită să redea agriculturii o serie de terenuri, săpînd în acest scop 30 mc. de pămînt, au sprijinit Ocolul silvic scoţînd 4000 puieţi de la pepinieră ş.a.

Educatoarele se preocupă de îmbunătăţirea muncii lor

Educatoarele din raionul 1 Mai al Capitalei desfăşoară o activitate susţinută pentru îmbunătăţirea continuă a muncii în grădiniţele de copii.

O atenţie deosebită acordă educatoarele, în cadrul cabinetului metodic, studierii materialului sovietic de specialitate. Astfel, ele au dezbătut pe larg problemele ridicate în scrisoarea metodică a educatoarei A.I. Aladîskina, de la Grădiniţa de copii nr. 15 din oraşul Borodinski, scrisoare intitulată „Rolul ilustraţiei în învăţarea limbii materne de către copii".

De asemenea, au analizat lucrările educatoarelor sovietice Lebedeva şi Vaneţkaia, intitulate „ Pregătirea copiilor pentru desen" şi „Desen, modelaj, confecţii".

Mult interes a stîrnit în rîndurile educatoarelor şi lucrarea „Jocurile muzicale", de A. V. Kelemen.

In scopul unei legături mai strînse cu educatoarele sovietice, educatoarele de la Grădiniţa de copii de pe lîngă Academia R.P.R. corespondează cu colegele lor de la Grădiniţa nr. 40 din Leningrad, făcînd şi schimb de material didactic, jucării, fotografii etc.

H. ARDELEANU

Şcoala şi fabrica

Sînt cîţiva ani de cînd Şcoala de 7 ani nr. 2 din Piatra Neamţ este patronată de Fabrica de celuloză şi hîrtie „Reconstrucţia". In acest timp, fabrica a susţinut permanent bunul mers al procesului de învăţămînt din şcoală. Cu sprijinul ei s-au amenajat încă două săli de clasă, a fost înzestrat laboratorul de chimie cu substanţele care lipseau, a fost înfiinţat şi dotat cu sculele necesare un atelier de lăcătuşărie etc.

Intre şcoală şi întreprindere există o strînsă legătură, care se realizează sub diferite forme şi care are o foarte mare importanţă educativă. La adunările pionereşti sînt invitaţi muncitori fruntaşi care vorbesc pionierilor despre munca lor. La lecţiile de matematică, de fizică şi de gramatică exerciţiile se bazează pe exemple luate din viaţa fabricii. Cu sprijinul acesteia şcoala a organizat excursii la Bicaz, la Oneşti şi la Cetatea Neamţului. Elevii participă deseori la lucrări de folos obştesc în incinta fabricii.

Toate aceste forme de activitate contribuie la dezvoltarea dragostei elevilor pentru producţie. Numeroşi absolvenţi ai şcolii sînt astăzi muncitori de frunte la „Reconstrucţia".

Mijloc de dezvoltare a judecății copiilor

Una din principalele mele preocupări în munca pe care o desfășor cu copiii din clasele I—IV este aceea de a contribui la dezvoltarea gîndirii lor. De un real folos în acest scop îmi sînt lecțiile de aritmetică. Învățîndu-i pe elevi să înțeleagă și să rezolve probleme de aritmetică, îi deprind în același timp să distingă esențialul de neesențial pe baza propriei lor judecăți, să gîndească asupra unor probleme din domenii variate, să găsească mijloace de soluționare a lor.

Încă din clasa I-a, din momentul în care elevii încep să răsfoiască manualul de aritmetică, dorind să înțeleagă sensul imaginilor și al semnelor pe care le întîlnesc în paginile acestuia, caut să-i deprind să observe la imaginile privite a. numite însușiri de asemănare și deosebire, să le formez capacitatea de a le diferența. Apoi, cînd le explic noțiunile de unitate, cifră, număr mă străduiesc să dezvolt această capacitate a elevilor de a distinge un obiect de altul, de a înțelege anumite raporturi între obiecte.

O dată cu trecerea la rezolvarea problemelor, această muncă dobîndește un caracter mai organizat, mai sistematic. Acum elevii trec la o activitate creatoare, care constă în găsirea soluției unei probleme pe baza propriei lor judecăți.

Pentru ca procesul de rezolvare a problemelor să aducă o contribuție cît mai mare la formarea judecății elevilor, caut în primul rînd să pun accentul pe înțelegerea conținutului problemelor, adică pe înțelegerea relațiilor existente între diferitele date, între acestea și rezultatul cerut. Problemele pe care le rezolvăm noi cu elevii claselor I—II se încheie de obicei cu cîte o întrebare principală, ce conduce la operația prin care se ajunge la rezolvare. De exemplu, se întreabă cît cîntărește zahărul dintr-o cutie dacă într-o ladă erau 45 kg de zahăr și tot acest zahăr a fost împărțit în mod egal în 5 cutii. Pentru a ajunge să răspundă la această întrebare elevii trebuie să parcurgă calea care îi duce treptat la rezultat, să-l desprindă pe acesta din întregul ansamblu al problemei, din datele pe care le are la dispoziție. De aceea, pentru dezvoltarea judecății lor, are o mare importanță priceperea învățătorului de a alege just momentele cînd trebuie să intervină cu întrebări ajutătoare sau explicații ajutătoare, care să ușureze drumul elevilor spre rezolvarea problemei, precum și alegerea conținutului acestor întrebări și explicații. Dacă nu ne preocupăm cu grijă de aceasta, întrebările și explicațiile pot fi dăunătoare, abătîndu-i pe elevi de la firul judecății exacte. De exemplu, dacă în timpul rezolvării problemei, în momentul cînd ajung la concluzia că trebuie să împartă numărul kilogramelor de zahăr din ladă la numărul cutiilor în care acesta a fost împărțit în mod egal, îi vom întreba pe elevi din ce grupă de împărțiri face parte această operație vom proceda just, ajutîndu-i să vadă mai limpede raportul între cele două mărimi și ce au comun aceste două numere, conducîndu-i la înțelegerea mai în adîncime a împărțirii în părți egale. Dacă însă vom pune această întrebare înainte ca elevii să desprindă ce au de făcut le vom răpi stimulentul de a descoperi calea de rezolvare a problemei, îi vom deruta și îi vom conduce spre o operație mecanică.

De obicei caut să lămuresc cu ajutorul elevilor conținutul problemei, pe care o adresez întregii clase. Apoi chem un elev la tablă și îl las să stabilească întregul mers al rezolvării problemei (dacă e vorba de o problemă simplă, cu una sau două lucrări) În timpul cînd se stabilește mersul rezolvării problemei insist asupra înțelegerii de către întreaga clasă a cauzelor care impun o operație sau alta. Intervențiile mele în această etapă sînt foarte rare și de obicei scurte. Îi las să formuleze ei înșiși concluziile, deoarece aceasta contribuie într-o măsură apreciabilă la dezvoltarea judecății. Cel mult, intervin cu anumite precizări.

După rezolvarea unei probleme trecem împreună la recapitularea ei. În această etapă elevii reconstituie întreaga lucrare pe baza elementelor deja cunoscute, ajungînd de la înțelegerea parțială a diferitelor situații la o percepere globală mai deplină.

De obicei, după ce rezolv cu elevii mai multe probleme legate de o anumită temă, îi obișnuiesc să formuleze ei înșiși probleme în genul celor rezolvate, cu date luate din viața înconjurătoare. Concentrarea ce o impune stabilirea raporturilor dintre datele problemei și formularea acesteia duce la dezvoltarea mai departe a judecății elevilor.

Un moment important în formarea judecății elevilor este trecerea de la probleme care necesită o singură lucrare la probleme care cer două, trei sau mai multe lucrări. Pentru a înlătura dificultățile întîmpinate de elevi în rezolvarea acestor probleme și pentru a-i ajuta să seziseze cu mai multă ușurință legăturile ce există între datele lor, pornesc de la o problemă cunoscută, simplă, descompunînd una din datele ei. Astfel, pornind de la afirmația că 16 radiere costă 32 lei, complic problema arătînd că s-au cumpărat o dată 4 radiere și altă dată 12 radiere, pentru care s-a plătit în total 32 lei. S-a lărgit astfel conținutul unei probleme deja cunoscute de elevi și, în același timp, a apărut un nou grad de dificultate în rezolvarea ei. Dar dacă problema este pusă așa, elevii, pe baza analogiei cu problema cunoscută, înțeleg repede ce operație apare în plus. Discuția despre noile raporturi existente între datele problemei face ca judecata lor să se dezvolte mai mult.

În clasa a III-a și mai ales în clasa a IV-a întîlnim probleme a căror rezolvare impune anumite metode — ca metoda grafică, metoda mersului invers etc. — pe care noi nu le analizăm cu elevii în clasă. Întîlnim astfel probleme compuse și probleme tipice, care își aduc o contribuție sporită la formarea judecății elevilor. Din problemele compuse elevii desprind în primul rînd ideea înmănuncherii mai multor probleme simple în una singură, cu un conținut nou și mult mai bogat decît oricare din problemele asociate. Deseori obișnuiesc să prezint elevilor, prin astfel de probleme, exemple din viață, din producție, din care să rezulte asocierea mai multor lucruri sau fenomene și nașterea unui fenomen nou. Înainte de a le prezenta elevilor o astfel de problemă studiez în amănunțime nu numai rezolvarea exactă a acesteia în întregul ei ansamblu, dar și ordinea descompunerii ei în probleme simple și rezolvarea fiecăreia dintre acestea. Apoi, în clasă, caut să-i conduc spre rezolvarea ei independentă, discutînd în amănunțime raporturile pe care le implică.

Mă preocupă mult combaterea tendinței ce se mai manifestă la unii elevi de a nu analiza aspectele problemelor, ci de a afirma la întîmplare „facem o socoteală de adunare, de scădere...“ etc. Știu că sînt unii învățători, — îndeosebi printre cei începători — care, în cazul cînd afirmația făcută de elev la întîmplare se potrivește, se mulțumesc cu atît, iar în cazul cînd nu se potrivește îi îndeamnă pe elevi „să se mai gîndească“. Cum nu sînt multe operațiuni aritmetice, pînă la urmă se potrivește — tot pe ghicite — operația necesară. Aceasta însă împiedică formarea și dezvoltarea gîndirii logice. Pentru combaterea unor asemenea tendințe, pun în fața elevilor mei probleme fără date — de felul acesteia, de exemplu: „Cunoscînd distanța parcursă de un tren și viteza trenului, putem afla în cîte ore străbate trenul întreaga distanță?“ Abia după ce elevii stabilesc raționamentul le dau datele concrete. În asemenea situații elevul este solicitat să caute relații precise, să nu meargă la nimereală și astfel judecata lui are posibilitatea să se dezvolte.

O contribuție însemnată la dezvoltarea gîndirii elevilor o aduce și obișnuirea acestora cu o exprimare corectă și precisă prin propoziții complete. Vocabularului matematic îi sînt caracteristice precizia și claritatea. De aceea caut să nu-i las pe elevii mei să se obișnuiască cu expresii ca „4 în 16“ în loc de „4 se cuprinde în 16“, „mie mi-a rămas la împărțire“ în loc de: „rămîne un rest de“ etc.

Rezolvarea problemelor de aritmetică constituie un mijloc important pentru a dezvolta judecata elevilor. Pentru aceasta însă este necesar ca noi, învățătorii, să ne concentrăm atenția spre a-i învăța pe elevi să analizeze o problemă, să desprindă raporturile dintre mărimile ce intervin în conținutul acesteia, să stabilească analogia dintre elementele întîlnite într-o problemă și elementele deja cunoscute lor.

I. PENTEȘ
învățător la școala din comuna Strehaia, reg. Craiova

Profesoara de științe naturale Sonia Andrei explică unui grup de pionieri din clasa a VI-a A a Școlii medii „Gh. Barițiu“ din Cluj tehnica confecționării cuiburilor pentru păsărele.

De la prietenii din Uniunea Sovietică

Intr-una din zilele trecute, poștașul a făcut o plăcută surpriză elevilor și cadrelor didactice de la Școala de 7 ani din comuna Unguriu, raionul Buzău: a adus răspunsurile la scrisorile pe care școlarii și pedagogii de la această școală le-au adresat mai de mult prietenilor lor de la Școala de 8 ani din comuna Purcari, R.S.S. Moldovenească.

Plicurile adresate elevilor din Unguriu conțineau scrisori și ilustrații cu aspecte din marea țară a socialismului. Cel mai voluminos dintre plicurile aduse de poștaș era adresat cadrelor didactice, care au găsit în el o caldă și amicală scrisoare și o mapă cu 30 de ilustrații reprezentînd monumente arhitecturale din Moscova.

Elevii și profesorii de la Școala de 7 ani din Unguriu au înființat în școală și un „colț al prieteniei“, în care sînt expuse scrisorile și darurile primite de la prietenii din Uniunea Sovietică.

O excursie interesantă

In timpul vacanței profesorii de la școlile medii „Avram Iancu“ și „Bethlen Gabor“ din Aiud au organizat o excursie cu elevii claselor a XI-a. Cu prilejul acestei excursii a fost vizitată întreprinderea „Electroputere“ din Craiova, unde școlarii au avut posibilitatea să vadă cum se construiesc motoarele electrice (motoare sincrone și asincrone), cum se construiesc și se repară bobine, transformatori, locomotive Diesel, materiale electrice necesare la instalații, construcții de aparate și mașini electrice, adică tocmai ceea ce era necesar ca ei să vadă pentru a înțelege cu mai multă ușurință problemele din lecțiile privind aparatele și mașinile electrice.

In continuarea excursiei elevii au vizitat, la Petroșani, Institutul minier, unde au văzut laboratorul de mașini miniere și unde li s-a prezentat întreg aparatajul folosit la extragerea cărbunelui, precum și laboratorul de geologie, unde sînt expuse diferite tipuri de roci din întreaga țară.

In cadrul aceleiași excursii elevii s-au oprit la întreprinderea textilă „Libertatea“, unde li s-a explicat procesul tehnologic din fabrică și unde au putut vedea cum se sortează și se spală lîna, cum se electuează stoarcerea și uscarea ei, cum se realizează amestecarea firei cu celofibră pentru obținerea anumitor sorturi de stofe, cum se fabrică firele, cum funcționează războaiele de țesut, cum se efectuează apretura etc. Totodată în orașul Sibiu elevii au vizitat muzeul „Bruckenthal“.

Inițiativa pionierilor

Pionierii din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani din comuna Pesac, raionul Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, au pornit o acțiune de înfrumusețare a clasei lor.

La una din orele de diriginție ei au discutat împreună cu dirigintele despre starea nesatisfăcătoare a clasei, căreia nu-i acordaseră pînă atunci suficientă atenție. Unii elevi aruncau pe jos hîrtii, zgîriau băncile etc. Au hotărît să pornească la treabă și să mențină cu grijă curățenia.

Curînd înfățișarea clasei s-a schimbat cu totul. Tot mobilierul a fost vopsit de pionieri, dușumeaua spălată, interiorul dulapului aranjat estetic. S-au pus ghivece cu mușcate în ferestre, s-au semănat semințe de fasole și grîu într-o lădiță, s-a așezat într-un colț un acvariu. Pe pereți au fost expuse cîteva fotomontaje înfățișînd realizări ale regimului nostru de democrație populară în domeniul industriei și al agriculturii și realizările științei sovietice în cercetarea spațiului cosmic.

Ajutați de instructoarea de pionieri, elevii au aranjat și camera pionierilor, ca și sala unde se păstrează materialul didactic.

Clasa a VII-a a chemat la întrecere și celelalte clase ale școlii. Exemplul ei a fost urmat de toți elevii. În frunte cu diriginții, învățătorii și instructorul de pionieri, ei muncesc cu mult elan pentru înfrumusețarea claselor și pentru păstrarea curățeniei acestora.

Elevii din Sucevița învață acum într-un nou local de școală, mare și luminos. În clișeu: elevi din clasa a II-a în timpul unei ore de curs.

Activitate extrașcolară

Cu sprijinul organelor locale de stat, la Școala elementară nr. 28 din Cluj s-a instalat o stație de radioamplificare. La emisiunile care au loc aci prezintă adesea programe și elevii, ajutați de cadrele didactice.

Școala se mîndrește și cu un cor de circa 80 de elevi, care a avut o serie de succese în întrecerile artistice din regiune.

Și cercul de foto-amatori al școlii desfășoară o activitate vie și atrăgătoare. Subiectele de inspirație ale micilor fotografi-amatori sînt luate mai ales din viața școlii.

Cu deosebit simț de răspundere

Cadrelor tehnice sanitare le revin sarcini importante în lupta pentru continua ridicare a nivelului sănătății poporului. Pentru ca pregătirea lor să se efectueze la nivelul cerințelor actuale, medicii profesori și instructorii de practică din școlile tehnice sanitare se străduiesc să îmbunătățească continuu conținutul și organizarea procesului instructiv-educativ în aceste școli.

Ansamblul cunoștințelor predate acum în școlile sanitare reprezintă o temelie serioasă pentru pregătirea viitoarelor cadre medii sanitare. Predarea acestor cunoștințe trebuie însă îmbinată cu o temeinică muncă educativă, în care toată atenția să fie acordată formării unei atitudini juste față de bolnavi.

In școala noastră — Școala tehnică sanitară din București — cadrele didactice acordă o mare atenție acestor probleme. La cursurile practice din cadrul disciplinei „Tehnica îngrijirii bolnavului", de exemplu, urmărim ca, pe lîngă deplina stăpînire a cunoștințelor teoretice priceperilor și deprinderilor practice, elevii să-și dea seama de menirea lor, să le formăm o atitudine plină de grijă față de bolnav, să-i educăm în spiritul respectului și atașamentului față de profesiune.

Fiecare lecție de tehnica îngrijirii bolnavului, ocupîndu-se de un anumit tratament, le formează elevilor deprinderi anumite

O primă categorie de deprinderi o constituie acelea care privesc practici simple, elementare. De exemplu: deprinderea ca înainte de orice lucrare să te speli pe mîini, deprinderea de a închide cașoleta ori de cîte ori umbli cu ea etc. Desigur că asemenea deprinderi se automatizează în scurt timp

Există însă o serie de deprinderi mai complexe, a căror însușire perfectă presupune maximum de atenție, concentrarea asupra întregii lucrări. La montarea unei seringi, de pildă, elevii se deprind să pună automat mîna pe pensă, dar în același timp trebuie să li se atragă atenția că nu au voie să atingă nimic altceva. Tot astfel se automatizează repede deprinderea de a citi ceea ce e scris pe fiolă, dar în același timp elevii trebuie să fie veșnic atenți la conținutul pe care-l are fiola respectivă, în funcție de bolnavul căruia i se face injecția

Fără îndoială că executarea corectă a unor asemenea operații complexe ne cere o perioadă de timp mai îndelungată, în care operațiile respective se execută cu regularitate, trecînd în forme caracteristice, prin diferitele stadii sau etape de formare a deprinderilor.

In prima dintre aceste etape, denumită etapa de orientare, elevii nu pot încă să deosebească pe deplin mișcările sau acțiunile utile de cele inutile. Aceasta se datorește, așa cum arată Pavlov, iradierii, adică propagării excitațiilor pe scoarța creerului, ceea ce obligă participarea la acțiuni și a unor părți ale corpului sau a unor organe care la un tehnician sanitar sau la un elev mai experimentat rămîn în repaos. In această etapă noi concentrăm atenția elevilor nu atît aspura obiectului lucrării practice, cît asupra acțiunilor pe care trebuie să le execute, căutînd să-i facem să le efectueze cît mai precis, adică exact așa cum le-au fost explicate și demonstrate, învățîndu-i să-și frîneze mișcările inutile.

A doua etapă a formării deprinderilor constă în executarea unor operații izolate, raționale, în repetarea lor conștientă, controlată, pentru desăvîrșirea mișcărilor pe baza experienței dobîndite. Pentru aceste exerciții, care au un caracter pur didactic, folosim manechine și mulaje, sau încredințăm unui elev din grupă rolul bolnavului.

Etapa a treia se caracterizează prin perfecționarea efectuării de către elevi a anumitor operații, cum sînt de exemplu luarea și notarea grafică a temperaturii, pulsului etc. De asemenea, în această etapă prin perfecționarea anumitor mișcări formăm și dezvoltăm la elevi noi deprinderi, mai complicate, dar asemănătoare celor asimilate anterior. Bunăoară, după ce au căpătat priceperea de a face injecții subcutanate trecem la executarea injecțiilor intramusculare și intravenoase.

In formarea corectă a tuturor acestor deprinderi un rol de bază revine demonstrației executate de instructor, care trebuie să fie corectă atît din punct de vedere științific cît și tehnic. De aceea instructorii din școala noastră revăd înaintea fiecărei lecții tehnica operațiilor pe care urmează să le execute și nu se bazează niciodată numai pe experiența lor anterioară. Ei știu că o demonstrație efectuată defectuos, cu mișcări nesigure și neprecise, formează la elevi deprinderi necorecte.

Atunci cînd le explicăm elevilor tehnica de îngrijire, le atragem atenția asupra greșelilor și imprecizițiilor posibile. Dacă ei întîmpină greutăți în înțelegerea unor elemente ale instructajului, descompunem mișcările și procedeele în elementele lor componente sau încetinim ritmul demonstrației. Căutăm însă să nu fărîmițăm în mod inutil procedeele și mișcările, pentru a menține clară corelația dintre mișcări și procedee. Paralel cu demonstrația prezentăm pe tablă o schemă a fazelor celor mai imoprtante ale operației demonstrate.

Expunerea teoretică de la începutul fiecărei lecții de tehnică a îngrijirii bolnavului o îmbinăm strîns cu educarea elevilor în spiritul răspunderii pentru activitatea efectuată, a atenției deosebite față de starea psihică a celui îngrijit. La tema „Revulsive", de pildă, cînd am vorbit despre ventuze, atît în expunere cît și în intuirea materialului am avut grijă să atrag atenția elevilor asupra necesității de a lucra cu pahare care au marginea perfect netedă. De asemenea, am subliniat gravitatea urmărilor pe care le poate avea folosirea unei ventuze ca recipient pentru păstrarea alcoolului, deoarece se poate greși luînd pentru aplicație ventuza în care s-a pus alcoolul și care, aprinzîndu-se, ar produce leziuni bolnavului.

Indrumarea elevilor asupra pregătirii psihice a bolnavului, lămurirea lor asupra felului cum trebuie să dea explicații în legătură cu motivul pentru care s-a recomandat un tratament, cu felul cum trebuie aplicat acesta etc. cere multă măiestrie din partea instructorului. Noi ținem seama că în această privință exemplul personal este determinant pentru comportarea elevilor.

Alături de exemplul personal, în practica de zi cu zi la căpătîiul bolnavului scoatem mereu în evidență pericolul ce decurge din unele greșeli sau din neglijență, din lipsa de curaj, din lipsa de conștiință profesională. De pildă observînd, în sala de demonstrație că elevii ating din neatenție unele instrumente sterile și, crezînd că nu au fost observați, le dau spre a fi folosite, intervenim de îndată, arătînd că nerespectarea regulilor de asepsie din ușurință sau lipsă de conștiinciozitate poate dăuna grav unui bolnav operat, creînd posibilitatea infectării plăgii.

In acest fel putem asigura cel mai bine participarea conștientă și activă a elevilor la asimilarea celor mai importante priceperi și deprinderi. Ei devin tot mai conștienți de faptul că nimic nu se efectuează la întîmplare și fără un motiv bine întemeiat. De exemplu, elevii noștri știu că este necesar să prevină escarele de cîte ori îngrijesc un bolnav în stare gravă. Grija cu care se comportă în asemenea ocazii este dovada unor înaintate deprinderi practice, dar în același timp vădește nivelul conștiinței lor profesionale. In asemenea ocazii fiecare gest al lor indică dorința pe care o au de a contribui la vindecarea cît mai rapidă a bolnavului, de a preveni tot ceea ce ar duce la prelungirea șederii lui în pat, la dureri suplimentare și la complicații grave. Aceeași grijă o dovedesc elevii și în acțiuni curente, cotidiene, cum este, de exemplu, notarea temperaturii. Ei au grijă să noteze temperatura unui bolnav imediat ce au luat-o și să nu lase aceasta pentru mai tîrziu, știind că memoria, oricît de bună este, poate da uneori greș și că în profesia pe care și-au ales-o nu au voie să greșească deoarece li s-au încredințat vieți omenești.

Educarea viitorilor muncitori sanitari în spiritul grijii și atenției față de om, printr-o acțiune comună a profesorilor-medici și a instructorilor de practică, paralel cu transmiterea unor temeinice cunoștințe științifice și deprinderi de lucru asigură creșterea unor cadre care să considere drept lege, în întreaga lor activitate, apărarea neobosită a sănătății poporului muncitor.

ALEXANDRINA ZAMFIRACHE
instructoare la Școala tehnică sanitară din București

Datorită muncii pline de avînt a ucenicilor Școlii profesionale IPROFIL-„Republica" din Sibiu, practica în producție pe care ei o desfășoară la Intreprinderea pentru repararea utilajului aduce o contribuție prețioasă la îndeplinirea planului de producție al întreprinderii.

Brigăzile de ucenici, conduse și îndrumate de maiștri-instructori și de tineri muncitori fruntași, lucrează la confecționarea de piese și la montarea utilajelor pentru întreprinderile din industria de prelucrare a lemnului.

Iată în fotografie un aspect din munca ucenicilor anului I — tîmplari: îmbinări pentru rame și suporți.

Concurs cu tema: „Să ne cunoaștem regiunea"

La Școala profesională auto din Satu Mare s-a desfășurat recent un interesant concurs „Drumeții veseli", cu participarea ucenicilor din anul II mecanici-auto. Tema concursului a fost: „Realizările regimului de democrație populară în regiunea Baia Mare".

Cu acest prilej ucenicii au dat dovadă de bogate cunoștințe privitoare la creșterea producției industriale a regiunii, la sporirea producției agricole, la dezvoltarea vieții culturale și artistice, precum și la alte realizări de seamă care au făcut să înflorească regiunea Baia Mare.

METODE NEINDICATE

Multe lucruri bune se pot spune despre preocuparea cadrelor didactice ale Școlii profesionale agro-zootehnice din Dobrogostea, regiunea Pitești, pentru pregătirea ucenicilor la nivelul cerințelor dezvoltării producției agricole. Folosind experiența didactică și științifică a centrelor școlare agricole mari și valorificînd resursele existente pe plan local, școala a reușit să-și organizeze un cîmp demonstrativ în care ucenicii sînt familiarizați cu plantele și metodele de muncă cele mai productive, pe care le vor folosi apoi pe scară largă în cultura mare. Astfel, cîmpul experimental permite urmărirea evoluției culturilor de graminee și leguminoase perene combinate pentru determinarea, în funcție de condițiile climaterice și de sol, a celor care corespund în cea mai mare măsură pentru asolamente. Parcelele cîmpului experimental sînt tratate în mod diferit cu îngrășăminte chimice de bază și suplimentare, iar în întreținerea culturilor se folosesc metode variate, în așa fel încît ucenicii pot face comparații și trage singuri concluziile asupra celor mai valoroase metode de cultură.

Față de aceste rezultate pozitive privind pregătirea ucenicilor din sectorul agricol, pregătirea viitorilor zootehnicieni prezintă o serioasă rămînere în urmă. Principalele cauze ale acestei rămîneri în urmă le constituie insuficienta preocupare pentru lărgirea bazei materiale de pregătire a zootehnicienilor, precum și unele concepții neadecvate care au stat la baza organizării fermei didactice.

O primă și serioasă deficiență este faptul că pînă în prezent conducerea școlii nu a asigurat fermei ovinele strict necesare pentru cunoașterea de către ucenici a principalelor rase, cu caracteristicile respective, și a normelor științifice de îngrijire a oilor pentru obținerea unei înalte productivități. De asemenea, se vădește cu totul insuficient numărul de bovine și porcine de care dispune în momentul de față școala pentru efectuarea tuturor lucrărilor de furajare și îngrijire care să permită ucenicilor cunoașterea aprofundată a metodelor celor mai productive. Aceasta se datorește faptului că ferma didactică a fost asimilată prin analogie cu cîmpul demonstrativ agricol și nu a fost trecută, așa cum era firesc, pe principiul unei gospodării rentabile. Organizarea fermei pe principiul gospodăriei rentabile ar fi asigurat primirea unui sprijin material mai larg pentru dezvoltarea și completarea șeptelului, ar fi dat posibilitatea unei practici temeinice și științifice, desfășurate în toate ramurile zootehnice și, în același timp, ar fi adus școlii serioase venituri. Deficiențele concepției care a stat la baza organizării fermei didactice a Școlii profesionale agrozootehnice din Dobrogostea se vădesc și în faptul că nici măcar creșterea albinelor, o ramură care nu cere condiții materiale deosebite și care aduce serioase venituri, nu a fost dezvoltată în limita posibilităților școlii, menținîndu-se la nivelul experimental de trei stupi.

Dacă pe cîmpurile experimentale este admisibil să se cultive, pe loturi foarte reduse, unele plante în condiții defavorabile, în așa fel încît să putem demonstra ucenicilor influența acestor condiții asupra scăderii productivității, socotim total nejustă folosirea prin analogie a acestei metode la ferma didactică, așa cum au procedat uneori profesorii de specialitate ai Școlii profesionale agrozootehnice din Dobrogostea. Oare era just și necesar ca pentru a demonstra ucenicilor importanța întreținerii curățeniei corporale a cabalinelor să se lase unul dintre cai nețesălat și necurățat? Nu este, de asemenea, evident pentru majoritatea ucenicilor, din practica obișnuită a gospodăriei țărănești, că hrănirea vacilor cu tărîță combinată cu nutreț verde dă o productivitate mai mare decît hrănirea numai cu nutreț verde? Fără îndoială că da. Totuși, unii profesori ai școlii din Dobrogostea au socotit necesar să facă această demonstrație, sacrificînd în acest scop, pentru o perioadă destul de mare de timp, producția de lapte a unei vaci.

Cu mult mai importantă ar fi fost demonstrarea superiorității economice a furajării cu porumb însilozat față de celelalte metode curente de furajare. Acest lucru l-au neglijat însă profesorii școlii din Dobrogostea. De asemenea, era cu mult mai bine să se fi acordat o atenție mai mare familiarizării ucenicilor cu dozarea rațiilor pentru hrănirea diferitelor categorii de porcine.

Metoda folosită de unele cadre didactice de la Școala profesională agricolă din Dobrogostea în cadrul fermei didactice prin analogie cu formele de activitate pe cîmpul experimental este defectuoasă nu numai din punct de vedere al nivelului scăzut de cunoștințe și deprinderi pe care și le pot însuși în asemenea condiții ucenicii, ci și din punct de vedere educativ. Neglijarea îngrijirii în bune condiții a animalelor, chiar și în scopuri „experimentale", poate crea la unii ucenici impresia că nu este atît de grav dacă vor uita să hrănească, să bușoneze sau să spele unele animale.

Transformînd, în cel mai scurt timp, ferma didactică în fermă de producție, aplicînd în cadrul acestei ferme cele mai înaintate metode de furajare și îngrijire, profesorii și maiștrii Școlii profesionale din Dobrogostea vor putea asigura într-adevăr în bune condiții pregătirea ucenicilor la nivelul cerințelor dezvoltării sectorului zootehnic din țara noastră.

AL. C.

Bogată activitate sportivă

Ucenicii de la Școala profesională „Mao Țze-dun" din Capitală îndrăgesc mult activitatea sportivă. Sporturile pe care le practică cel mai des sînt: atletismul, baschetul, fotbalul, voleiul și rugbiul. In aceste discipline sportive activează zeci de ucenici, care obțin succese remarcabile. Echipa de rugbi a școlii, de pildă, a cucerit în anul trecut titlul de campioană a țării la juniori.

Ucenicii participă cu regularitate la întrecerile din cadrul campionatelor școlare și la Spartachiadele tineretului. La Spartachiada orașului București ucenicii Școlii profesionale „Mao Țze-dun" au obținut locul I la trîntă și locul II la volei.

Expoziție de lucrări practice

Zilele trecute s-a deschis într-una din sălile Centrului de documentare tehnică din Capitală o expoziție de lucrări practice efectuate de ucenicii și elevii școlilor profesionale și tehnice din cadrul Ministerului Industriei Grele.

Din numeroasele lucrări prezentate se remarcă îndeosebi macheta locomotivei Diesel, executată cu măiestrie de ucenicii Școlii profesionale „Electroputere" din Craiova, macheta unui furnal înalt, executată de ucenicii Școlii profesionale „Victoria" din Călan și cuptorul electric, executat în miniatură de ucenici din Cîmpia Turzii.

Expoziția a stîrnit un deosebit interes în rîndurile vizitatorilor, în majoritatea lor elevi ai școlilor profesionale, tehnice și de cultură generală.

CONSFATUIRI ALE DIRIGINȚILOR

In ultimul timp, în diferite raioane din țară au avut loc consfătuiri ale diriginților, în cadrul cărora aceștia au făcut schimb de experiență în problemele muncii de educare comunistă a elevilor.

Consfătuirea diriginților din raionul Rîmnicu-Vîlcea, bunăoară, a avut un program cuprinzător și variat, axat pe sarcinile actuale ale activității din școli și realizat în forme variate — referate, ore deschise de diriginție, o ședință cu părinții elevilor.

Referatul „Documentele dirigintelui" a arătat cum trebuie să-și adune și să-și însemne dirigintele observațiile cu privire la comportarea elevilor. Referatul „Cum trebuie să muncească dirigintele cu clasa sa pentru realizarea sarcinilor educației comuniste" a pus accent pe colaborarea dirigintelui cu organizațiile de tineret, referatul „Conținutul, formele și metodele muncii cu părinții" a precizat sarcinile dirigintelui în munca cu părinții elevilor, iar un alt referat a arătat cum trebuie să controleze și să îndrume directorul munca dirigintelui.

Orele de diriginție deschise și consfătuirea cu părinții au fost în așa fel organizate, încît au ilustrat metode variate care pot fi folosite de diriginți în munca lor cu elevii și cu părinții acestora.

Participanții la consfătuire au purtat largi discuții pe marginea referatelor, a orelor de diriginție și a consfătuirii cu părinții la care au asistat, clarificîndu-și o serie de probleme privind metodica muncii educative în școală și în afara ei.

*

La consfătuirea diriginților din orașul Tg. Mureș, Secția orășenească de învățămînt și cultură a prezentat un referat în care a fost analizată munca desfășurată de diriginți în primul trimestru al anului școlar.

S-au arătat, astfel, succesele dobîndite de unele școli din oraș, ca de exemplu Școala medie „Unirea", pe linia educării în comun a elevilor romîni și maghiari.

De asemenea, au fost scoase în evidență metodele și procedeele bune folosite de unii diriginți de la școlile medii „Unirea", „Al Papiu Ilarian" și altele în munca cu organizațiile de tineret și cu părinții în vederea ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor, și a îmbunătățirii disciplinei în școli.

Totodată, referatul a scos în evidență lipsurile ce mai există în activitatea unor diriginți care se pregătesc superficial pentru orele de diriginție, nu colaborează suficient cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, nu țin legătura cu părinții.

Interesant prin problemele pe care le-a ridicat a fost și referatul cu tema „Din experiența muncii mele pentru asigurarea succesului la învățătură al elevilor din clasa a VII-a", prezentat de un diriginte de la Școala medie „Al. Papiu Ilarian", care a pus accentul pe metodele concrete de muncă în orele de diriginție.

*

In cadrul consfătuirii diriginților din orașul Turnu — Măgurele au avut loc dezbateri interesante în legătură cu planul de muncă al dirigintelui și cu întocmirea caracterizării elevilor. Participanții la consfătuire au arătat că problemele cărora le acordă cea mai mare însemnătate în planurile lor de muncă sînt formarea concepției materialiste despre lume a elevilor, ridicarea nivelului lor la învățătură, îmbunătățirea disciplinei. Ei au subliniat faptul că planul săptămînal al dirigintelui trebuie să oglindească atît laturile principale din planul general al școlii cît și probleme ivite pe parcurs în viața clasei.

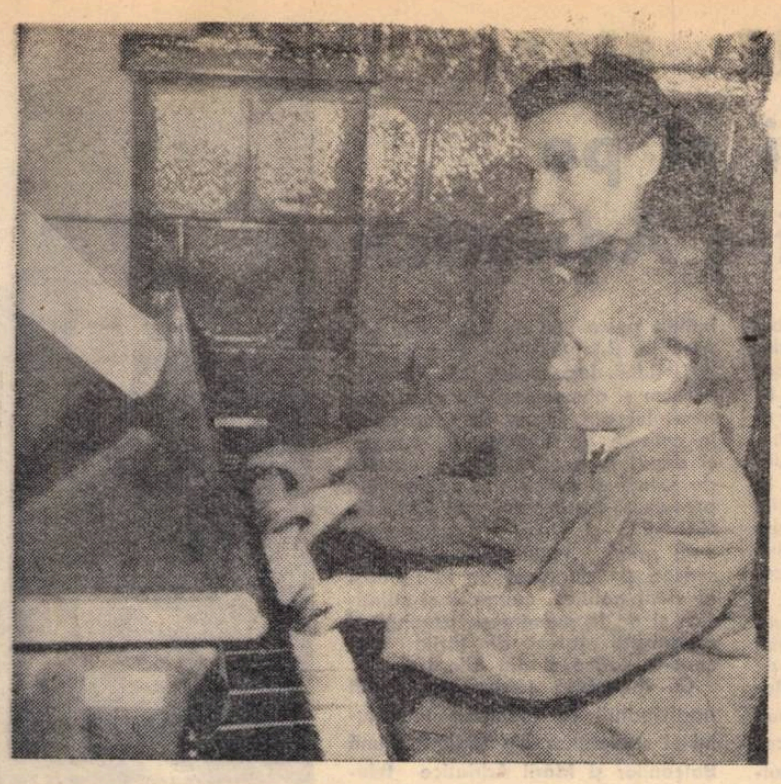

La Școala de muzică din orașul Roman învață peste 270 de copii. Iată-l pe Ioan Chicet, fiul unui țăran întovărășit din comuna Mircești, raionul Roman, exersînd la pian sub îndrumarea profesoarei.

Pentru îmbunătățirea muncii școlilor din regiunea București

Secția de învățămînt și cultură a regiunii București a organizat recent o analiză a muncii desfășurate pe trimestrul I în școlile din cuprinsul regiunii. La această analiză au participat inspectorii secției regionale și șefii secțiilor de învățămînt și cultură din raioanele regiunii București.

Rapoartele prezentate, ca și discuțiile purtate de participanți au scos în evidență o seamă de realizări din activitatea școlilor, au criticat lipsurile existente în cadrul acestora și au arătat obiectivele spre care trebuie îndreptată munca în viitor.

Concerte-lecții pentru elevi

Cercul metodic al profesorilor de muzică din orașul Craiova întreține legături permanente și sistematice cu instituțiile de artă din oraș, în scopul organizării unor concerte-lecții și a unor audiții pentru elevi. Nu de mult, cu sprijinul Secției de învățămînt și cultură s-a organizat la Școala medie nr. 3 primul concert-lecție.

Programul artistic a fost axat pe tema „Creația populară — izvor al celor mai valoroase opere muzicale de-a lungul veacurilor". A fost expus un referat pe această temă și apoi, pentru exemplificare, s-au executat fragmente reprezentative din operele lui Haydn, Mozart, Beethoven, Glinka, Ceaikovski, Enescu, Smetana etc. In partea a doua a concertului-lecție s-a vorbit despre folclorul romînesc ca izvor al creației muzicale în perioada de după 23 August 1944 în țara noastră. S-au prezentat apoi cîntece populare din diferite regiuni ale țării și creații ale compozitorilor Ion Chirescu, Sabin Drăgoi și alții, executate de ansamblul artistic de stat „N. Bălcescu".

O carte despre căderea Bastiliei

Cartea lui Dumitru Almaș *„Căderea Bastiliei"*, apărută recent în colecția „Pagini de istorie universală", cu un „Cuvînt înainte" de acad. Mihail Ralea descrie unul din momentele cele mai dramatice din trecutul Franței — revoluția burgheză din 1789, calificată de Marx drept măturа uriașă care „a curățit terenul social de ultimele piedici ce stătuseră în calea suprastructurii edificiului statului modern".

Lucrare de istorie romanțată, cartea lui Dumitru Almaș se bazează pe documente autentice, pe o bogată informație bibliografică, pe interpretarea realist-științifică a faptelor. Autorul subliniază sensul evenimentelor, descrie sugestiv și amănunțit întîmplările accentuează culorile, are un stil viu, dinamic

O astfel de carte poate fi recomandată cu căldură pedagogilor și elevilor. Ea are menirea să-i ajute pe școlari în înțelegerea unuia din marile evenimente din trecutul popoarelor și să le dezvolte gustul pentru cunoașterea istoriei universale.

In EDITURA TINERETULUI au apărut :

Colecția „Cele mai frumoase poezii" :

„Poezii" de Marcel Breslașu.
„Poezii" de Cicerone Theodorescu.

Colecția „Oameni de seamă".

„Ibraileanu-omul" de Savin Bratu.
„Pasteur" de Dr. P. Tăutu.
„Aristotel" de D. Isac.
„Saligny" de Ion Crișan.
„Cîntare cetății lui Bucur" de Radu Boureanu.
„Ultimul om din Atlantida" de A. Beleaev

PENTRU COPII

„Sadoveanu povestind copiilor".
„Seri albastre" de Costache Anton.
„Lenin și copiii" de B. Bruevici.
„Mesteacănul" de Irina Vorobiova.
„Lupul pîrcălab" (basme populare, în colecția „Miorița").

Practici birocratice

Inventivitatea în materie de birocratic a unor inspectori școlari raionali se dovedește uneori foarte fecundă.

Iată, de pildă, ce fel de planificare calendaristică a materiei a pretins cadrelor didactice secția de învățămînt și cultură a raionului Vînju Mare : o planificare după o liniatură conținînd nici mai mult nici mai puțin decît douăzeci de rubrici și coloane. Pe lîngă elementele necesare — denumirea capitolelor, numărul de lecții, termenele calendaristice, subiectele lecțiilor și data cînd se vor preda acestea etc. — inspectorii din raionul Vînju Mare cer să se indice în planul calendaristic și scopul predării capitolelor, scopul și tipul fiecărei lecții, metoda de predare, materialul bibliografic obligator și facultativ ș.a.m.d.

Este știut că învățătorul sau profesorul trebuie să-și pregătească atent fiecare lecție înainte de a o preda, să stabilească scopul acesteia și metoda de predare, materialul didactic ce-l va folosi, temele pe care le va da elevilor pentru acasă etc. Toate acestea se fac, bineînțeles, în funcție de situația și nivelul clasei în momentul respectiv. In aceste condiții este care posibil ca învățătorul sau profesorul să prevadă pînă la sfîrșitul anului și să treacă în plan toate amănuntele legate de predarea fiecărei lecții? Firește că nu ! Cuprinderea atîtor amănunte în planul anual sau chiar trimestrial nu poate să fie decît formală, în afară de faptul că o astfel de planificare este greoaie și răpește mult timp cadrelor didactice.

Pe de altă parte, la întocmirea planurilor nu poate fi scăpat din vedere un element foarte important și anume : situația clasei și nivelul general al acesteia. De aceea este neindicată o planificare-șablon, ci se cer planuri simple, operative, care să conțină elementele strict necesare. Or, tocmai acest lucru nu l-au avut în vedere tovarășii de la secția de învățămînt și cultură Vînju Mare. Așa au ajuns ei să impună școlilor un sistem complicat de planîcare, cu tot felul de rubrici și coloane fără sens, dar obligatorii.

Și în alte locuri se întîlnesc asemenea practici birocratice. De pildă, se cer planuri anuale și trimestriale în cîte 2—3 exemplare, cum se mai întîmplă la unele școli din raioanele Grivița Roșie, Stalin și altele. In aceste raioane se fac chiar planuri șablon, care sînt folosite pentru toate clasele paralele ale aceleiași școli, sau chiar pentru toate clasele respective din întregul raion. Se întîmplă, de pildă, ca în cadrul cercului pedagogic să fie prezentat un model de plan, care este apoi copiat de toți învățătorii sau profesorii care predau la aceleași clase, transformîndu-se astfel munca de planificare a materiei într-o muncă pur formală. Este de la sine înțeles că în felul acesta nu se poate ține seama de nivelul clasei, de condițiile concrete în care lucrează învățătorul sau profesorul. Nici pentru sistemul de a cere planurile în mai multe exemplare nu vedem justificarea, mai ales că în instrucțiunile aprobate prin Ordinul Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 12 din 1958 se precizează clar : planul anual și planul calendaristic trimestrial se întocmesc într-un singur exemplar, care va fi aprobat de directorul școlii. Un asemenea sistem ar fi justificat doar dacă directorii școlilor sau inspectorii ar avea nevoie de cîte un exemplar din plan pentru a putea urmări din birou felul cum se realizează predarea, fără a mai fi nevoie să se deplaseze în clase. N-am vrea să credem însă că lucrurile stau așa.

Atunci cu ce scop se cer asemenea lucrări complicate?

M. COSTIN

CONCURSURI PENTRU OCUPAREA DE POSTURI ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAȘI anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante :

— Asistent la catedra de chimie fizică ;
— Asistent la catedra de tehnologia substanțelor organice ;
— Asistent la catedra de rezistență ;
— Șef de laborator la catedra de drumuri ;
— Șef de laborator la catedra de practică preliminară ;

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte : copie legalizată de pe actele de studii ; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt ; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează ; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografia.

INSTITUTUL AGRONOMIC „NICOLAE BALCESCU" DIN BUCUREȘTI, anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice :

1) Preparator, II/11, Agricultură generală ; 2) Șef laborator, IV/20, Păstrarea și prepararea nutrețului ; 3) Asistent, V/6, Fitopatologie ; 4) Preparator V/12, Entomologie ; 5) Șef laborator, VII/12, Tractoare, unelte și mașini agricole ; 6) Preparator principal, VII/13, Tractoare, unelte și mașini agricole ; 7) Șef laborator, VIII/28, Alimentația animalelor domestice ; 8) Preparator principal, VIII/30, Alimentația animalelor domestice ; 9) Asistent, X/17, Organizarea întreprinderilor agricole socialiste ; 10) Preparator principal, X/26, Economie agrară ; 11) Asistent, XI/13, Practică agricolă ; 12) Asistent, XI/16, Practică agricolă ; 13) Asistent, XI/20, Practică agricolă ; 14) Asistent, XV/4, Fizică și meteorologie ; 15) Asistent, XV/11, Fizică și meteorologie ; 16) Preparator principal, XV/12, Matematici ; 17) Preparator principal XVI/15, Genetică și ameliorarea plantelor ; 18) Preparator principal, XVI/16, Botanică ; 19) Asistent, XVII/17, Chimie anorganică ; 20) Preparator principal, XVIII/12, Legumicultură ; 21) Preparator principal, XIX/10, Pomicultură ; 22) Preparator, XIX/11, Pomologie ; 23) Asistent, XXI/8, Anatomie comparativă ; 24) Asistent, XXI/9, Anatomie comparativă ; 25) Șef laborator, XXII/9, Fiziologie animală ; 26) Șef laborator, XXII/13, Anatomie și fiziologie animală ; 27) Asistent, XXII/17, Farmacologie și receptură ; 28) Preparator principal XXII/19, Fiziologie animală ; 29) Șef laborator, XXIII/9, Patologia și clinica bolilor contagioase ; 30) Preparator, XXIII/15, Microbiologie ; 31) Șef laborator, XXIII/22, Patologia și clinica bolilor parazitare ; 32) Asistent, XXIV/5, Expertiză sanitar-veterinară ; 33) Asistent, XXIV/12, Patologia și clinica bolilor interne ; 34) Șef laborator, XXIV/17, Semiologie și röntgenologie ; 35) Asistent, XXIV/26, Anatomie patologică și prosectură ; 36) Asistent, XXV/11, Patologia și clinica bolilor chirurgicale; 37) Asistent, XXV/17, Obstetrică, reproducție și clinică obstetricală.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la rectoratul Institutului, următoarele acte : copie legalizată de pe actele de studii ; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt ; certificat de vechime în munca eliberat de unitatea în care lucrează ; dovadă de efectuarea stagiului de producție în sensul pct. 5 din H.C.M. nr. 1003/1957; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografia

Concursul va avea loc la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București, Bd. Mărăști nr. 59, după două luni de la apariția prezentului anunț ,și se va desfășura conform prevederilor articolelor 48 și 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 de la rectoratul institutului

*

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN ORAȘUL STALIN anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice :

1) Conferențiar la disciplina algebră și analiză matematică — catedra de matematică, A/1, poz. 4, Facultatea de mecanică.
2) Conferențiar la disciplina rezistența materialelor — catedra de mecanică și rezistență, A/II, poz. 4, Facultatea de industrializarea lemnului.
3) Conferențiar la disciplina mecanica teoretică — catedra de mecanică și rezistență, A/II, poz. 5, Facultatea de industrializarea lemnului.
4) Conferențiar la disciplina tehnica construcției de mașini — catedra de tehnologia construcției de mașini, A/VI, poz. 2, Facultatea de mecanică.
5) Conferențiar la disciplina tehnologia și utilajul tratamentelor termice — catedra tehnologia prelucrărilor la cald, A/VII, poz. 2, Facultatea de mecanică.
6) Asistent la disciplina desen în construcția de mașini — catedra organe de mașini, A/IV, poz. 13.
7) Asistent la disciplina construcții și poduri — catedra de exploatări și transporturi forestiere, B/V, poz. 12.
8) Asistent la disciplina fizică generală — catedra fizică-chimie, C/II, poz. 8.
9) Asistent la disciplina termotehnică și mașini termice — catedra de energetică, C/III, poz. 8.
10) Asistent la disciplina tehnologia fabricării cherestelei — catedra de industrializarea lemnului, C/IV, poz. 12.
11) Două posturi de asistent pentru practica premergătoare — catedra de industrializarea lemnului, C/IV, poz. 16 și 17.
12) Șef de laborator la catedra de mecanică și rezistența materialelor, A/II, poz. 10.
13) Șef de laborator la catedra de tehnologia metalelor, A/III, poz. 10.
14) Șef de laborator la catedra organe de mașini, A/IV, poziția 16.
15) Șef de laborator la catedra organe de mașini, A/IV, poz. 17.
16) Șef de laborator la fiziologie-fitopatologie — catedra de botanică și zoologie forestieră, B/I, poz. 9.
17) Șef de laborator la dendrologie — catedra de silvicultură generală, poz 12.
18) Șef de laborator la catedra de exploatări și transporturi forestiere. B/V, poz. 14.
19) Șef de laborator la catedra de industrializarea lemnului, C/IV, poz. 18.
20) Preparator principal la catedra tehnologia construcției de mașini. A/VI, poz. 9.
21) Preparator principal la catedra de industrializarea lemnului, C/IV, poz. 21.
22) Preparator la catedra de automobile-tractoare, A/V, poz. 12.
23) Preparator la catedra de tehnologia prelucrării la cald, A/VII, poz. 10, pentru disciplina chimie analitică și analize tehnice.
24) Preparator catedra de botanică și zoologie forestieră, B/I, poz. 12.

La concurs pot participa :

a) Pentru funcția de conferențiar, persoanele care posedă titlul științific de doctor în științe sau de candidat în științe, sau gradul didactic de conferențiar. Mai pot participa specialiști de înaltă calificare cu vechime în producție și în aparatul de stat, sau șefi de lucrări (lectori) care au lucrări în domeniul specialității disciplinei respective.

b) Pentru funcțiile de asistent, șef de laborator și preparator, persoanele care funcționează în asemenea posturi sau din producție care au diplomă de examen de stat în specialitatea corespunzătoare postului.

Cererile pentru înscriere la concurs se vor înainta, în termen de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului politehnic din Orașul Stalin — Bdul. Stalin nr. 3, însoțite de următoarele acte : copie legalizată după actul de studii, de doctor sau candidat în științe ; copie legalizată după actul de atestare a gradului didactic ; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția unde își are funcția de bază ; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografie.

Data concursului se va anunța ulterior fiecărui candidat.

Informații suplimentare se pot obține de la rectoratul Institutului, telef. 31—16.

Pentru pace
în Balcani și pe meleagurile Adriaticii

Animat de dorința de a contribui din plin la cauza păcii, a destinderii internaționale și a colaborării pașnice între toate țările lumii, tineretul romîn a propus organizarea în București a unei întîlniri a tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice. El a chemat pe toți tinerii din țările balcanice și adriatice să-și unească eforturile în lupta pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii.

Inițierea acestei întîlniri corespunde întru totul năzuințelor poporului romîn și politicii de pace duse de guvernul Republicii Populare Romîne, care a propus încă de mult șefilor guvernelor din țările balcanice o întîlnire în vederea înfăptuirii unei înțelegeri colective a statelor din Balcani pentru asigurarea unei păci durabile în această regiune.

Și iată că de cîteva zile, pe străzile Capitalei, în sălile de spectacole și în sălile de sport, la casele de cultură ale tineretului și la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa", domnește atmosfera obișnuită a întîlnirilor tineretului în care predomină dragostea de viață, cîntecul, în care cuvintele de ordine sînt „Pace și prietenie".

Ideea organizării întîlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice a găsit un larg ecou în rîndul tineretului de cele mai diferite convingeri politice. Între 30 ianuarie și 4 februarie, la București, tineri comuniști, socialiști, radicali sau catolici, tineri muncitori, țărani, elevi, studenți sau parlamentari s-au întîlnit și au discutat despre problemele lor vitale, despre pace și colaborare internațională. In sala de festivități a Casei de cultură a studenților „Grigore Preoteasa" s-au întîlnit peste 250 de tineri din R.P. Albania, R.P. Bulgaria, Grecia, Italia, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Romînă, precum și observatori din partea tineretului din Cipru. Au participat, în calitate de invitați de onoare, și deputați, academicieni, oameni de știință și artiști din aceste țări, precum și reprezentanți ai F.M.T.D., C.O.S.E.C. și U.I.S. De asemenea, s-au primit nenumărate mesaje, scrisori și telegrame de la fruntași ai vieții politice, culturale și științifice și de la numeroase asociații și organizații obștești din țările balcano-adriatice și din alte țări.

Cu deosebită căldură au primit participanții la întîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice telegrama ce le-a fost adresată de N. S. Hrușciov. Salutînd pe participanți, N. S. Hrușciov spune: „Este bine că tinerii din această regiune a Europei s-au întrunit în scopul întăririi păcii și prieteniei între popoare. Astfel de întîlniri oferă posibilitatea minunată de a vă cunoaște și a vă înțelege mai bine unii pe alții". Și mai departe, exprimîndu-și încrederea în forțele tineretului, N. S. Hrușciov scrie: „Tineretul și studenții din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice pot să facă mult pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii, în care să nu existe arma nucleară și arma rachetă, pentru dezvoltarea colaborării și a relațiilor de prietenie între popoarele acestor țări".

Dovedind cu prisosință că încrederea care le-a fost acordată de către popoarele lor este îndreptățită, reprezentanții tineretului din țările balcanice și adriatice au discutat cu mult simț de răspundere pe marginea raportului general: „Contribuția tineretului și studenților din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice pentru transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii denuclearizată, pentru lărgirea asigurării și dezvoltării relațiilor de prietenie între tineretul și studenții din această parte a lumii".

Atît în raport cît și în cuvîntul participanților la discuții au fost subliniate datoria tineretului de a lupta împotriva războiului rece, pentru îmbunătățirea climatului internațional, importanța covîrșitoare pe care o are pentru menținerea păcii dezarmarea generală și totală.

Participanții la întîlnire au subliniat legăturile de prietenie care s-au statornicit între popoarele din această regiune a lumii încă din anii frămîntați ai luptei pentru dobîndirea independenței naționale și scuturarea jugului străin și și-au exprimat hotărîrea de a face totul pentru ca în Balcani și pe țărmurile Adriaticei — ca și în întreaga lume — să fie pace.

Un grup de participanți la Întîlnirea tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice a participat la munca voluntară pe noul șantier de construcții de pe bulevardul Ilie Pintilie din București

La ședința de închidere a lucrărilor Întîlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice a răsunat de asemenea cuvîntul PACE. „Tineri și studenți din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice — se spune în Apelul adresat tineretului din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice — să ne unim eforturile pentru a apăra bunul cel mai de preț al omenirii — pacea — pentru a permite o dezvoltare continuă și completă a condițiilor economice și sociale ale popoarelor, pentru a păstra comorile culturii și civilizației. Să răsune în toate țările din Balcani și regiunea Mării Adriatice vocea noastră unită pentru pace și prietenie, pentru coexistență pașnică, pentru transformarea regiunii noastre într-o zonă a păcii, denuclearizată.

Să triumfe cauza păcii în regiunea balcano-adriatică și în lumea întreagă!"

Apa de toaletă și sintaxa

Publicația americană „United States News and World Report" a publicat o serie de interviuri cu decanii unor facultăți juridice. Întrebările la care li s-a cerut să răspundă au fost următoarele: Nu împiedică oare cunoștințele slabe de limba maternă munca studenților din universitățile americane? Este adevărat că aceștia primesc diplome ale învățămîntului superior cu toate că nu știu să scrie fără greșeli, că nu cunosc bazele gramaticii, ale sintaxei și ale punctuației?

„Neajunsul principal se află încă în activitatea școlilor de primul grad — a declarat decanul Facultății juridice a Universității din Pennsylvania. Ca rezultat al proastei pregătiri din școală, mulți dintre studenții noștri nu-și pot expune ideile într-o limbă engleză corectă. Una dintre cele mai importante cauze ale acestei situații constă în lipsa de exerciții scrise și în faptul că nu se bucură de atenție trei dintre obiectele de bază: citirea, ortografia și aritmetica. Situația cea mai proastă se întîlnește la cunoștințele de gramatică, sintaxă și ortografie ale studenților și în expunerea logică a ideilor".

După părerea decanului Facultății juridice a Universității din Michigan, problema slabelor cunoștințe de limba engleză ale studenților nu numai că nu se rezolvă, dar dimpotrivă, capătă cu fiecare an un caracter tot mai ascuțit.

„Adesea lucrările studenților arată revoltătoarea lor lipsă de cunoștințe — spune I. Warren, decanul Facultății juridice a Universității Columbia. Trebuie să stăruim să nu se mai primească absolvenți care nu au măcar cunoștințe minimale".

Opinia publică din Statele Unite vede limpede cauzele acestei situații în viciile sistemului școlar care, după spusele cunoscutului savant american amiralul Rickover, „dă elevilor mai multe cunoștințe în domeniul regulilor de folosire a apei de toaletă și a săpunului de ouă decît în domeniul științei."

B. VALENTINOV

(Din „Uciteliskaia Gazeta")

ÎN UNIVERS

Acum trei ani, elevii Școlii medii din Novo-Akmiansk s-au adunat o dată, chemați de profesorul Mozuraitis, să privească o planetă. Și, cum se spune, după ce au privit o dată, au vrut să privească și a doua oară. Dar cu ce să privească? Cu ochiul liber nu poți să vezi mai nimica. Iar luneta obișnuită nu-ți ajută nici ea prea mult.

— Ne-ar trebui un telescop — au spus elevii.

— Ne-ar trebui. Haideți să-l facem noi înșine — a răspuns profesorul. Să trimitem o scrisoare la Observatorul din Vilnius și să rugăm să ni se explice cum să-l construim.

Zile de-a rîndul au muncit profesorul și elevii, după terminarea lecțiilor, pentru a construi telescopul. Munca și stăruința lor au dat rezultate. Cu telescopul construit de ei, care mărește de 20 de ori, elevii au cercetat Luna.

Peste cîtva timp, observatorul școlii s-a îmbogățit cu încă 4 telescoape prin care ochii copiilor pătrundeau aproape în fiecare zi în spațiu pentru a-l cerceta. Cîțiva astronomi entuziaști au construit prin forțele lor un eclimetru, cu ajutorul căruia se poate stabili azimutul și înălțimea la orizont a corpurilor cerești. Mai tîrziu, Fabrica de ciment a cumpărat pentru școală un telescop perfecționat.

Primele experiențe au trezit la elevi dorința de a se ocupa mai îndeaproape de problemele astronomiei. Ei cercetau regulat Soarele, Luna și își înregistrau observațiile.

Grupa astronomilor amatori creștea mereu și treptat s-a transformat într-un cerc. Acum, din cercul astronomilor fac parte circa 100 de tineri.

Elevul Vitukas din clasa a VII-a se apropie de tabla de anunțuri, pe care se află un afiș, și citi: „Astăzi, dacă va fi vreme frumoasă, se vor putea observa pete solare".

— Trebuie să mă duc și eu să văd — hotărî el.

După lecție se îndreptă spre terenul școlar. Acolo se și afla profesorul Mozuraitis, care punea la punct telescopul.

— A, ai și sosit? spuse profesorul. Așează-te aici, lîngă mine. Să vedem cîte pete ai să înregistrezi astăzi.

N-a fost nevoie să repete invitația. Elevul luă îndată loc lîngă profesor, se înarmă cu un creion și începu să regleze telescopul. Între timp se adunară în jur și alți elevi.

— Uite, se vede o pată — observară ei.

Vitukas fixă din nou obiectivul, puse la punct ecranul, pînă cînd pata apăru cu claritate. In sfîrșit, totul era în regulă.

— Una, două, trei... — numără rar elevul notînd cu creionul, pe cercul însemnat pe foaia albă de hîrtie, în ce loc al Soarelui se află petele.

Intre timp ceilalți priveau cum lucrează. Dacă ar fi făcut cea mai mică greșeală, ochii ageri ai colegilor ar fi observat de îndată și l-ar fi corectat.

Cînd treaba se termină, profesorul porni să sintetizeze lucrarea, arătă cine a fost de data aceasta cel mai ager, cine a făcut vreo greșeală și le ceru să consemneze observațiile în „Buletinul astronomic", scos de elevi aproape în fiecare zi.

Tinerii astronomi nu cercetează numai petele solare. Ei fac cercetări regulate cu privire la înălțimea la care se află Luna și trimit materialele adunate la Observatorul din Vilnius. Nu de mult s-au apucat și de o altă treabă. Au început să adune observații cu privire la manifestările meteorilor. In această acțiune folosesc experiența astronomilor din Simferopol.

Tinerii astronomi s-au interesat mult și de înregistrarea mișcării sateliților artificiali sovietici ai Pămîntului. Le-au înregistrat coordonatele și au notat datele la care aceștia aveau să se afle deasupra Lituaniei. Conducîndu-se după aceste date, au văzut de 20 de ori primul și al doilea satelit al Pămîntului, de peste 40 de ori racheta purtătoare a celui de al treilea satelit și de 4 ori însuși satelitul.

Materialele adunate de tinerii astronomi cu privire la sateliți și la racheta purtătoare au fost folosite de Observatorul din Vilnius.

Cel mai bătrîn membru al cercului

Ceasul de perete începu să fîsîie, cum face apa turnată pe fierul fierbinte, tăcu puțin și apoi porni să bată rar orele. Profesorul Mozuraitis înălță capul și începu să numere bătăile.

— E vremea să plec acasă — gîndi el și privi pe fereastră, să vadă dacă cerul e senin. Il căută apoi pe tovarășul Potius, paznicul: trebuia încuiată ușa. Paznicul era în curte.

— Bună seara, tovarășe profesor — îi spuse acesta, zdrîngănind din chei.

— E încă devreme. Pe asemenea noapte nici nu poți să dormi. — glumi Mozuraitis.

— Frumoasă noapte — întări paznicul. Și cîte stele pe cer! In seara asta nu v-ați uitat la ele prin telescop?

— Nu ne-am uitat. Dar dumneata de ce nu vii niciodată să privești împreună cu noi? — întrebă profesorul.

— O dată m-am pregătit să vin, dar nevasta m-a sfătuit să stau acasă. A spus: copiii o să rîdă de tine, mosule, că-ți bagi nasul în treaba altora.

— Da de unde! Nimeni n-are să rîdă. Dimpotrivă, o să fim bucuroși să avem încă un astronom — îl încredință profesorul. Vino. Uite, începe chiar de azi să privești cerul. Iți dau o primă însărcinare. Privește spre nord. Dacă ai să observi pe cer o lumină roșie, urmărește-o tot timpul cu atenție, vezi cum se transformă — dacă devine mai vie, dacă pălește. Uită-te pe ceas și vezi cîtă vreme strălucește lumina.

— Bine, tovarășe profesor, am să mă uit — spuse bătrînul. Și, mulțumit că a primit o asemenea însărcinare importantă, strînse mîna profesorului.

Mozuraitis plecă. După cîțiva pași întoarse capul și zîmbi: Potius și pornise la treaba lui de astronom, cercetînd cu atenție partea de nord a bolții cerești.

Profesorul intră încetișor în casă, pentru a nu-i trezi pe ceilalți. Totuși, nu se duse să se culce. Știa că nu va putea dormi pînă cînd nu va pune la punct ceea ce lucrase peste zi.

— Toc, toc, toc, — auzi pe cineva bătînd în ușă.

Se sculă și se duse să deschidă. Pe coridor stătea paznicul Potius.

— Tovarășe profesor, a început — spuse acesta în șoaptă.

Amîndoi grăbiră spre teren. Partea de nord a bolții cerești era cuprinsă în adevăr de aurora boreală. De mult nu văzuse profesorul o asemenea strălucire intensă. Cînd se sfîrși, profesorul îi explică paznicului ce a provocat strălucirea și spuse:

— Iți mulțumesc, Potius. Ti-ai început foarte bine activitatea de astronom. Fără ajutorul dumitale aș fi pierdut acest important fenomen al naturii.

A doua zi profesorul scrise la Vilnius despre cele văzute. „Observațiile dvs. cu privire la aurora boreală sînt foarte valoroase, deoarece în ziua aceea la noi cerul era înnourat. Am comunicat astăzi la Moscova observațiile dvs., care constituie o contribuție la programul Anului Geofizic Internațional" — i-a răspuns V. Straijis, cercetător la Observatorul din Vilnius.

Profesorul îi citi scrisoarea și lui Potius.

— Vezi cum se întîmplă. Acum am două sarcini: să păzesc școala și să cercetez cerul — spuse mulțumit paznicul.

Perspective

Cercul întemeiat de profesorul Mozuraitis cu cîțiva ani în urmă are acum mulți membri noi din rîndurile locuitorilor. Muncitorii vin aici cu familiile lor și pînă tîrziu noaptea privesc corpurile cerești. Profesorul folosește marele lor interes pentru astronomie spre a populariza realizările științei.

Novo Akmiansk este un oraș construit în anii puterii sovietice. In scurt timp acest oraș a crescut mult. Ca o săgeată se întinde lunga stradă Lenin, largă, plantată de jur împrejur cu pomi și spații verzi. Pe această stradă se ridică o clădire impunătoare. Este noua școală în care învață elevii. Aici sînt clase încăpătoare, luminoase, cabinete, un stadion.

— Construim aici un observator — spune profesorul Mozuraitis. Conducerea Fabricii de ciment ne-a făgăduit să ne pună la dispoziție mijloace pentru utilarea lui. Atunci munca noastră va deveni și mai interesantă.

Profesorul tace cîtva timp. Privește Soarele și continuă, gînditor:

— Acum își săvîrșește drumul său în jurul Soarelui planeta artificială lansată de oamenii sovietici. Putem nădăjdui că în scurt timp vom putea face o călătorie în Lună pe o rachetă confortabilă. A devenit actuală cerința de a se orienta în spațiul stelar tot atît de bine ca și pe hartă. Iată de ce îi învăț pe elevii mei să facă aceasta, iată de ce îi ajut cu atîta interes să se orienteze în Univers.

A. IARUSIAVICIUS

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 552 | Vineri 12 februarie 1960 | 8 pagini 25 bani

16 FEBRUARIE 1933

o pagină glorioasă de luptă

Acum 27 ani, în ianuarie-februarie 1933, sub conducerea Partidului Comunist, s-a desfășurat una din cele mai puternice acțiuni de clasă ale proletariatului romîn împotriva exploatării capitalisto-moșierești, pentru apărarea intereselor vitale ale poporului.

Luptele muncitorilor ceferiști și petroliști, organizate și conduse de Partidul Comunist, au fost rezultatul procesului de dezvoltare a mișcării muncitorești din Romînia în perioada de după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, mișcare ce a cunoscut un nou avînt în anii crizei economice mondiale din 1929-1933. De la eroica grevă a muncitorilor de la Lupeni din august 1929 pînă la luptele din 15-16 februarie 1933, proletariatul din țara noastră a parcurs un drum greu de luptă, care l-a călit și i-a îmbogățit experiența.

Criza economică care zguduia lumea capitalistă încă din 1929 a scos la iveală într-o formă deosebit de acută contradicțiile de neîmpăcat ale imperialismului. Ea a adus o rapidă creștere a șomajului, o catastrofală scădere a nivelului de trai al maselor populare și a determinat o puternică ascuțire a luptei de clasă. Burghezia internațională caută să se salveze din criza economică pe calea aruncării întregii poveri a acesteia pe spinarea maselor muncitoare, a poporului înrobit, pe calea instaurării dictaturii fasciste și a dezlănțuirii unui război împotriva Uniunii Sovietice. În acest scop țările imperialiste au început o febrilă cursă de înarmări intensificînd în același timp campania de calomnii și provocări la adresa Țării Socialismului.

În țara noastră, suferințele maselor erau înzecite de existența unor puternice rămășițe feudale, de faptul că economia era aservită trusturilor imperialiste, de împletirea crizei industriale cu cea agrară. „Planul de la Geneva" prin care se instituia un control străin direct asupra bogățiilor țării și treburilor statului romîn — plan adoptat cu servilism de guvernanții romîni — transforma de fapt țara noastră într-o bază semicolonială.

În aceste împrejurări, singurul partid care s-a ridicat la luptă pentru un trai omenesc, pentru libertăți democratice, pentru pace, împotriva înrobirii țării de către imperialiști a fost Partidul Comunist din Romînia. În hotărîrile luate la Congresul al V-lea al P.C.R. se preciza că punctul de plecare al întregii activități a partidului trebuie să-l constituie lupta pentru cîștigarea majorității clasei muncitoare, iar instrumentul principal pentru atingerea acestui scop era tactica frontului unic de jos, pe baza cerințelor zilnice ale maselor proletare. Congresul a arătat că, în vederea atragerii maselor de muncitori organizați și neorganizați în frontul muncitoresc de luptă, este necesară întărirea rolului conducător al partidului în luptele economice și politice ale proletariatului, deoarece hegemonul revoluției burghezo-democratice nu putea fi decît proletariatul aliat cu masele de bază ale țărănimii, sub conducerea partidului marxist-leninist — Partidul Comunist din Romînia.

În acest scop are loc conferința muncitorilor ceferiști din martie 1932, care alege Comitetul Central de acțiune în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Acest Comitet Central de acțiune a fost un adevărat stat major, care sub conducerea P.C.R. a pregătit în cele mai mici amănunte eroicele lupte din ianuarie-februarie 1933. După exemplul muncitorilor ceferiști au ales comitete de acțiune și petroliștii din Valea Prahovei, ca și muncitorii dintr-o serie de alte ramuri industriale.

Primele mișcări ale muncitorilor încep în ianuarie 1933. La 28 ianuarie 1933 are loc, la atelierele Griviței, o ieșire demonstrativă la direcția întreprinderii, în legătură cu hotărîrea luată de aceasta de a reduce aconturile date muncitorilor. Pentru satisfacerea revendicărilor muncitorilor se fixează o grevă demonstrativă pentru ziua de 31 ianuarie. La chemarea P. C. R., muncitorii intră în grevă demonstrativă. Direcția nesatisfăcînd revendicările greviștilor, se organizează o grevă de mare amploare.

La 2 februarie, la auzul sirenei 7.000 de muncitori de la Griviția au intrat în grevă. Echipe de auto-apărare asigurau ordinea înăuntrul atelierelor, iar pentru apărarea din afară partidul a organizat sprijinul muncitorilor din celelalte întreprinderi și sprijinul în general al oamenilor muncii. De pretutindeni muncitorii se îndreptau

Vasile Roaită trăgînd sirena

Prof. VALERIA CEACHIR

(Continuare în pag. 2)

Pentru noile șarje de oțel

Organizațiile U.T.M. din întreaga țară, tinerii și pionierii au încheiat acțiunea de colectare a fierului vechi desfășurată în cursul anului 1959 cu un bilanț impresionant: 150.000 de tone de fier vechi colectat și trimis oțelarilor de la Reșița, Hunedoara și „Oțelul Roșu". În fruntea acestei acțiuni s-au situat utemiștii din Capitala țării care de curînd au fost distinși, pentru merite deosebite în colectarea fierului vechi, cu diploma de onoare a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor. Elevii școlilor noastre de cultură generală, profesionale și tehnice au adus și ei un aport substanțial la realizarea acestui succes.

O dată cu primele zile ale noului an, bătălia pentru colectarea fierului vechi desfășurată de tineretul patriei a reînceput cu un avînt mai puternic. Pretutindeni tinerii doresc ca rezultatele obținute anul trecut să fie depășite cu mult. Alături de școli din Capitală cunoscute încă din timpul anului trecut ca fruntașe în acțiunea de colectare a fierului vechi, cum sînt școlile medii „Gh. Lazăr" și „Mihail Eminescu" sau Școala de 7 ani nr. 3, s-au ridicat la nivelul unor deosebite realizări colective de elevi din numeroase alte școli. Astfel, elevii Școlii de 7 ani nr. 52, în frunte cu pionierii, pregătind cu multă grijă acțiunea de colectare, au izbutit să colecteze într-o singură duminică 7.600 de kg. de fier vechi.

Nu s-au lăsat mai prejos în această acțiune nici școlarii clasei I care au strîns mai mult de 500 de kg.

Vești despre însemnatele succese dobîndite de elevi în acțiunea de colectare a fierului vechi pentru noile șarje pe care oțelarii le vor da patriei ne sosesc din aproape toate orașele și regiunile țării. În regiunea Constanța, de pildă, elevii tuturor școlilor s-au angajat cu entuziasm în acțiunea inițiată de Comitetul regional U.T.M. sub lozinca „Fiecare utemist sau pionier să colecteze 10 kg de fier vechi". Mulți dintre ei și-au îndeplinit și depășit acest angajament încă din prima lună a desfășurării acțiunii. Datorită acestor străduințe, numai în orașul Constanța au fost colectate de utemiști și pionieri de la începutul anului 1960 peste 70.000 de kg de fier vechi. Un aport important în această acțiune l-au adus elevii Școlii medii nr. 2 și elevii Centrului școlar profesional, de meserii și tehnic.

O deosebită victorie în întrecerea pentru colectarea unei cantități cît mai mari de fier vechi au înscris tinerii din regiunea Ploești. „Săptămîna colectării fierului vechi", inițiată de curînd în această regiune, a avut drept rezultat strîngerea unei cantități de 1030 de tone. Trenul încărcat cu darul tineretului regiunii Ploești către oțelarii Hunedoarei poartă înscris pe fiecare din vagoane numele organizației U.T.M. care a colectat respectiva cantitate de fier vechi. Se pot citi acolo, alături de numele organizațiilor U.T.M. de la Uzinele „1 Mai" din Ploești, de la Rafinăria din Teleajen etc. și numele organizațiilor U.T.M. de la Școala medie nr. 1 și Școala de meserii din Ploești.

Acțiunea continuă pretutindeni cu avînt sporit. Inițiativele luate de tinerii din Suceava sau din Baia Mare, din Pitești sau din Bacău le pot aduce oricînd un loc în fruntea întrecerii. Victoria va fi însă a întregului tineret al țării, a patriei întregi, care va primi mii și mii de tone de oțel peste plan.

VESTI DIN SCOLI

La cercul pedagogic al învățătorilor

Intr-una din ședințele cercului pedagogic, învățătorii din raionul Tg. Mureș au dezbătut pe larg o seamă de probleme privind predarea geografiei regiunii în clasa a III-a a școlilor elementare.

Participanții la discuții au arătat că, pentru a asigura o bună desfășurare a lecțiilor de geografie, majoritatea învățătorilor s-au preocupat să cunoască îndeaproape realitățile locale și să-i familiarizeze pe copii cu datele și faptele din satul, raionul și regiunea lor. In acest scop au fost organizate excursii, s-au strîns date prețioare la dezvoltarea economico-socială și culturală a localității de la sfaturile populare, de la G.A.S., de la S.M.T.-uri, de la întreprinderi, din presa locală, din diferite publicații etc. Au fost folosite și fotografii care ilustrează aspecte din viața economică și culturală a regiunii. Învățătorii au alcătuit albume care sînt de mare ajutor în predarea intuitivă a lecțiilor de geografie.

Cercul pedagogic și-a propus ca, pentru realizarea unui schimb de experiență mai larg între învățători, să organizeze la Școala elementară din Sincrai o lecție deschisă de geografie a regiunii.

Propaganda pedagogică în rîndul părinților

Lectoratul pentru părinți organizat la Școala de 7 ani nr. 2 din Dej contribuie mult la lămurirea acestora asupra unor importante probleme pedagogice îi ajută efectiv să-și educe mai bine copiii.

In cadrul lectoratului se dezbat teme cum sînt „Sarcinile părinților în educarea la copii a sentimentului de dragoste față de patrie", „Formarea deprinderilor de muncă în familie", „Educarea voinței și a disciplinei liber consimțite", „Organizarea unui regim rațional al copiilor în familie", „Comportarea civilizată a copiilor noștri", „Ce și cum trebuie să citească elevii" etc.

O temă care a prilejuit multe discuții în cadrul lectoratului a fost cea privitoare la efectuarea lecțiilor date pentru acasă. In legătură cu aceasta, părinții au ridicat o serie de probleme privind volumul lecțiilor pentru acasă și dificultățile pe care le întîmpină uneori copiii lor în efectuarea lecțiilor. S-a văzut cu această ocazie că unii părinți, neținînd o legătură permanentă cu școala, nu știu suficient cum să-i îndrume pe copiii lor. Pedagogii le-au arătat că este necesar să-i lase pe copii să lucreze independent, dar să-i controleze cu regularitate.

★

De curînd, la Școala de 7 ani nr. 89 din Capitală s-a deschis un lectorat pentru părinți. Cei aproximativ 80 de părinți care frecventează regulat acest lectorat ascultă aici conferințe pe teme cum sînt „Rolul exemplului în educarea elevilor", „Atitudinea față de muncă", „Regimul de zi al elevilor" ș.a.

Lectoratul contribuie la apropierea părinților de școală, îi face să colaboreze mai strîns cu învățătorii și profesorii pentru o bună instruire și educare a copiilor.

Alegeri sindicale în școli

In cinstea alegerilor

In toate școlile din patria noastră au loc adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegeri sindicale. Membrii de sindicat din instituțiile de învățămînt desfășoară o susținută muncă pentru ca acest eveniment să însemne și un prilej pentru continua ridicare a nivelului activității profesionale și social-culturale a cadrelor didactice. La redacție sosesc numeroase vești despre acțiunile întreprinse în acest scop de organizațiile sindicale din școli.

Legătură strînsă cu producția

Intîmpinînd alegerile sindicale, cadrele didactice de la școlile medii „Avram Iancu" și „Bethlen Gabor" din Aiud s-au angajat să realizeze o mai strînsă legătură între școală și întreprinderile din localitate. In acest scop s-au organizat întîlniri între muncitorii, tehnicienii și inginerii de la Intreprinderea metalurgică din Aiud și învățătorii și profesorii celor două școli. Impreună cu grupuri de elevi, cadrele didactice au făcut apoi numeroase vizite în secțiile și atelierele întreprinderii, unde au studiat diferite etape ale procesului de producție. Intreprinderea dă un ajutor substanțial practicii în producție a elevilor, asigurînd maiștrii și tehnicienii pentru instruirea lor. Ea a ajutat de asemenea la înzestrarea atelierelor școlare cu mașinile și utilajul necesar.

La rîndul lor, cadrele didactice au pregătit un spectacol pentru muncitorii din întreprinderile „I.M.A." și „Mureșul". Au fost prezentate cîntece, jocuri și piesa de teatru „Taiga" de Ialțev. La reușita spectacolului și-au adus contribuția și elevi ai celor două școli.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes și a contribuit la strîngerea legăturilor între școli și întreprinderi.

Acțiuni culturale

Învățătorii și profesorii de la școlile din comuna Păușești-Măglași, raionul Rîmnicu Vîlcea, în cinstea alegerilor sindicale, au intensificat munca culturală de masă. Ei au pregătit cu artiștii amatori spectacole pe care le-au susținut în fața țăranilor colectiviști, atrăgînd totodată noi artiști amatori în formațiile de cor, jocuri etc.

La căminul cultural s-au organizat conferințe de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate.

Realizări însemnate au fost obținute și în acțiunea de popularizare a cărții. Sute de colectiviști au devenit cititori permanenți ai bibliotecii.

Prilej de analiză a activității profesionale

Zilele trecute au avut loc la Școala medie „Aurel Vlaicu" adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegeri la cele două grupe sindicale. Evenimentul acesta a fost întîmpinat de membrii de sindicat din școală cu noi succese în activitatea lor profesională și social-culturală.

Discuțiile care s-au purtat pe marginea dărilor de seamă prezentate de responsabilii grupelor au arătat că organizația sindicală, îndrumată de organizația de partid, a avut un rol activ în întreaga muncă din școală, sprijinind conducerea acesteia în organizarea procesului de învățămînt și mobilizînd cadrele didactice pentru îmbunătățirea necontenită a predării, a muncii educative.

Cu prilejul alegerilor s-a subliniat aportul pe care l-a adus organizația sindicală din școală la legarea învățămîntului de viață. Astfel, au fost organizate discuții și consfătuiri, care au valorificat experiența acumulată în această privință. Organizația sindicală a stabilit legături cu comitetul de întreprindere de la Atelierele C.F.R. „Griviția Roșie" ajutînd la rezolvarea multor probleme legate de buna organizare și desfășurare a practicii în producție a elevilor. Cu ajutorul unor tehnicieni și al comitetului sindical din întreprindere s-au putut rezolva probleme privind securitatea muncii în timpul activității în ateliere, s-a intensificat ajutorul pe care îl dau elevilor maiștrii și inginerii; s-a întărit colaborarea dintre profesorii de matematică, fizică, chimie și desen cu maiștrii și inginerii.

Între conducerea școlii și organizația sindicală s-au stabilit raporturi de strînsă colaborare în rezolvarea tuturor problemelor legate de munca și viața membrilor de sindicat. Un domeniu în care această colaborare a dat rezultate foarte bune este acela al îmbunătățirii necontenite a măiestriei pedagogice a cadrelor didactice. In acest scop au fost organizate lecții deschise, interasistențe, consfătuiri de muncă.

Participanții la discuții au relevat rolul important pe care l-a avut schimbul de experiență în îmbunătățirea muncii cadrelor didactice din școală. Astfel, pornind de la faptul că în anii școlari trecuți la sfîrșitul primului trimestru se înregistra un număr ridicat de elevi rămași în urmă la învățătură, organizația sindicală, consultîndu-se cu conducerea școlii și cu cîteva cadre didactice cu experiență îndelungată, a hotărît să organizeze o consfătuire de producție la care să se discute căile de înlăturare a cauzelor ce generează rămînerea în urmă la învățătură. Consfătuirea a ajutat cadrelor didactice să ia măsuri pentru îmbunătățirea predării, pentru dozarea judicioasă a noțiunilor și explicarea lecției în mod atractiv, pentru antrenarea tuturor elevilor la lecție, astfel încît ei să-și însușească încă din clasă ideile principale ale acesteia, ca și pentru verificarea repetată și amănunțită a cunoștințelor. Discuțiile care s-au purtat în consfătuirea de producție au constituit un prețios schimb de experiență între cadrele didactice. Ca urmare, profesorii acordă mai multă grijă și îmbogățirii vocabularului elevilor, exprimării lor corecte oral și în scris. Ei se preocupă mai mult de lămurirea elevilor asupra modului cum trebuie să se pregătească pentru lecții, obișnuindu-i să se concentreze asupra problemelor esențiale, de însușirea cărora depinde înțelegerea întregii lecții. S-a realizat o mai strînsă legătură între diriginți și părinți, s-au organizat meditații și consultații, pentru elevii rămași în urmă la învățătură, s-au luat măsuri pentru înlăturarea supraîncărcării elevilor cu lecții pentru acasă.

Cu prilejul alegerilor s-a arătat că măsurile aplicate în urma consfătuirii de producție au dat rezultate bune. Vorbitorii au arătat, de pildă, că atenta examinare a volumului de teme date pentru acasă, corectarea unor deficiențe ale orarului, preocuparea pentru o judicioasă distribuire a activităților extrașcolare au făcut să se înlăture în bună parte supraîncărcarea elevilor.

Traducerea în viață a măsurilor stabilite de consfătuirea de producție, au arătat participanții la dezbaterile din adunările generale de alegeri, a contribuit la sporirea numărului de elevi cu bune rezultate la învățătură, reducîndu-se considerabil procentul celor rămași în urmă. Ei au recomandat noului activ al grupelor sindicale să continue preocupările pentru ridicarea nivelului procesului de învățămînt.

O altă problemă la rezolvarea căreia și-au adus contribuția grupele sindicale este asigurarea unei frecvențe regulate a elevilor. Grupele sindicale au organizat controlul zilnic al participării elevilor la cursuri și, pe baza unei evidențe săptămînale, au inițiat convorbiri cu părinții acelora care lipseau nemotivat. Ca urmare, la numai cîteva săptămîni după aceasta, frecvența s-a îmbunătățit simțitor, cazurile de absențe nemotivate devenind foarte rare.

Adunarea generală de alegeri a analizat și preocuparea organelor sindicale pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat. Mobilizarea profesorilor la învățămîntul ideologic, asigurarea materialului bibliografic de care au nevoie, abonarea profesorilor la ziare și la revistele teoretice sînt cîteva din preocupările de pînă acum ale grupelor sindicale în această direcție. S-a arătat, de asemenea, că pentru personalul administrativ și de îngrijire al școlii se organizează săptămînal o revistă a presei. În cadrul acesteia sînt lămurite diferite probleme de actualitate, cum ar fi lupta pentru menținerea păcii, pentru dezarmarea totală și generală promovată de Uniunea Sovietică, contribuția patriei noastre la mișcarea pentru pace etc.

În adunările generale ale grupelor sindicale pentru alegeri s-au dezbătut și numeroase alte probleme. Participanții la discuții au cerut ca, paralel cu preocupările privind organizarea schimbului de experiență, grupele sindicale să-și dea contribuția și la rezolvarea unor probleme educative. S-a arătat, de pildă, că în timpul recreațiilor elevii rămîn uneori nesupravegheați, ceea ce creează ocazii pentru abaterea de la disciplina școlară. Chiar în timpul ședinței de alegeri s-a stabilit ca responsabilii grupelor sindicale să se ocupe de planificarea și controlul supravegherii elevilor în timpul recreațiilor de către cadrele didactice.

Alegerile sindicale din acest an la Școala medie „Aurel Vlaicu" s-au remarcat prin analiza multilaterală a activității organelor sindicale sub aspectul sprijinirii procesului de învățămînt. Concluziile dezbaterilor vor ajuta, desigur, activului nou ales, să-și orienteze activitatea pe viitor spre întărirea continuă a contribuției grupei sindicale la îndeplinirea sarcinilor mari și însemnate care revin școlii și slujitorilor ei.

Prof. DAN HULIERA

16 Februarie 1933

(Urmare din pag. 1)

spre atelierele Griviția cu căruțe cu alimente pentru a ajuta pe greviști.

Pe baza îndrumărilor Comitetului Central de acțiune, aproape simultan cu ceferiștii de la Griviția au intrat în grevă și ceferiștii din Iași, apoi cei din Galați, Cluj, Pașcani, Constanța etc. Sub conducerea comuniștilor au intrat în grevă și muncitorii petroliști de la „Astra Romînă", „Orion", „Unirea", „Romino-Americană". Aceștia, după ciocniri cu poliția și armata, au asaltat clădirea poliției din Ploești, impunînd eliberarea muncitorilor arestați mai înainte.

Guvernul este silit să înceapă tratativele cu comitetul de grevă. Muncitorii obțin cea mai mare parte din revendicări.

Greva ceferiștilor de la 2 februarie s-a terminat cu o mare victorie a proletariatului. A crescut considerabil încrederea muncitorilor în Partidul Comunist, conducătorul și organizatorul grevei.

Pentru a înăbuși lupta muncitorimii guvernul Vaida decretează starea de asediu, anulează promisiunile acordate și arestează numeroși conducători ai muncitorilor. In ajunul zilei de 15 februarie 1933, au fost arestați tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și alți conducători ai muncitorilor. Această măsură a produs un puternic val de indignare în rîndul maselor populare, care au manifestat pentru respectarea revendicărilor cîștigate, pentru anularea stării de asediu și pentru eliberarea conducătorilor arestați.

Mii de ceferiști din București au pornit la marea luptă din 15—16 februarie 1933. Alte mii de muncitori din fabricile și uzinele Capitalei și-au manifestat solidaritatea înconjurînd Atelierele C. F. R. Griviția. Ceferiștii au dat pildă de un eroism revoluționar fără seamăn. Greva a căpătat un fățiș caracter politic.

Înspăimîntat de amploarea mișcării greviste, guvernul a înconjurat atelierele cu armată, jandarmi și poliție. Atacul fu hotărît pentru zorii zilei de 16 februarie. Fără nici o somație, mitralierele au fost îndreptate spre muncitorii din curtea atelierelor. Glasul prelung și sfîșietor al sirenei trasă de tînărul utecist Vasile Roaită anunța populației Bucureștiului odiosul măcel pus la cale de regimul burghezo-moșieresc împotriva neînfricaților muncitori de la atelierele C. F. R.-Griviția. S-a tras cu arme, cu mitraliere, muncitorii au fost străpunși cu baioneta și zdrobiți cu patul armelor. Camioanele au transportat pe ascuns morții, care tot pe ascuns au fost arși la crematoriu. Peste 2.000 de muncitori au fost arestați.

Reprimarea sîngeroasă a luptei muncitorilor ceferiști a indignat masele largi muncitoare. Au avut loc puternice manifestații și demonstrații prin care oamenii muncii din întreaga țară și-au manifestat solidaritatea cu lupta ceferiștilor.

In ansamblul lor, luptele ceferiștilor și petroliștilor au constituit, după cum arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, „o manifestare hotărîtă a forței clasei muncitoare împotriva fascismului, a influenței sale asupra maselor largi muncitoare, au constituit pentru un timp un zăgaz puternic în calea fascizării țării și a pregătirii războiului antisovietic, au provocat căderea guvernului Vaida, călău al clasei muncitoare, au întărit legăturile partidului cu masele, au dus la întărirea sa organizatorică".

Luptele din ianuarie-februarie 1933 au fost primele lupte de clasă de mare amploare care s-au desfășurat în Europa după instaurarea în 1933 a regimului hitlerist în Germania. Ele au însuflețit pe oamenii muncii din țările Europei în lupta lor împotriva fascismului. Internaționala Comunistă le-a dat o înaltă apreciere, scoțînd în evidență însemnătatea lor în mișcarea muncitorească din Romînia ca și în mișcarea muncitorească internațională.

Sîngele ceferiștilor de la Griviția n-a curs în zadar. Exemplul lor eroic a însuflețit și călit noi și noi luptători împotriva exploatării capitaliste, a regimului burghezo-moșieresc.

Ca urmare a luptei neabătute a oamenilor muncii, conduși de partid, clasa muncitoare din țara noastră este astăzi clasa conducătoare în stat, oamenii muncii au devenit stăpîni pe soarta lor. Bogățiile țării aparțin poporului. Sub conducerea partidului, poporul nostru a obținut victorii importante pe calea dezvoltării economiei și culturii.

Pa baza aplicării politicii leniniste de industrializare socialistă, a fost făurită o industrie puternică, au fost create ramuri noi, de o importanță vitală pentru progresul continuu al întregii economii. La sate, țărănimea muncitoare, călăuzită de partid, participă activ la opera de construire a vieții noi. Sub îndrumarea partidului se dezvoltă necontenit știința și cultura.

Poporul nostru întîmpină cea de a 27-a aniversare a luptelor ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933 în plin avînt al luptei pentru obținerea de noi succese în construirea socialismului.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

1. In legătură cu reexaminarea profesională a cadrelor didactice care au întrerupt învățămîntul mai mult de 2 ani se precizează că înscrierile pentru reexaminare se fac prin secțiile de învățămînt și cultură regionale, conform instrucțiunilor în vigoare, pînă la data de 1 aprilie a.c.

Examenele se vor ține pe baza programelor cursurilor de perfecționare din anul 1958, la institutele de perfecționare a cadrelor didactice, între 15—25 iunie 1960.

2. Pentru cadrele didactice care au urmat cursurile speciale de calificare de 2 ani în perioada 1957—1959 și au fost respinse la examenul de absolvire, se organizează o sesiune specială de examene în vacanța de primăvară a elevilor, la institutele de perfecționare a cadrelor didactice la care au urmat aceste cursuri.

Conform instrucțiunilor M.I.C. nr. 12245/7.I. 1960, în afară de această sesiune cadrele didactice respective se mai pot prezenta la examenul de absolvire și în sesiunea obișnuită a anului 1960.

Sesiune științifică

In zilele de 20, 21 și 22 februarie 1960, va avea loc cea de-a III-a sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice. Lucrările plenare și pe secții se vor desfășura la Universitatea „C. I. Parhon", sediul din Bulevardul 6 Martie nr. 64.

Deschiderea lucrărilor va avea loc în ziua de 20 februarie 1960, orele 10.

Să pregătim din timp lucrările scrise trimestriale

Lucrările scrise trimestriale — tezele — sînt un important mijloc de verificare şi apreciere a cunoştinţelor însuşite de elevi în cursul unui trimestru. Pregătindu-i pe elevi pentru această verificare, cei mai mulţi profesori îi ajută în studiul lor individual, le indică în ce fel să-şi sistematizeze cele învăţate în cursul trimestrului, cum să generalizeze cunoştinţele însuşite. In acest fel lucrările scrise trimestriale devin nu numai un mijloc de verificare şi apreciere a cunoştinţelor elevilor, ci şi un mijloc de adîncire şi îmbogăţire a acestor cunoştinţe.

Pentru a constitui cu adevărat un ajutor în munca elevilor şi a profesorilor, lucrările scrise trebuie pregătite şi planificate din vreme. Intr-o serie de şcoli se socoteşte însă că tezele pot fi lăsate pentru sfîrşitul trimestrului. Aşa s-a procedat, de exemplu, la Şcoala medie nr. 2 din Craiova, care în primul trimestru a îngrămădit tezele într-o perioadă prea scurtă şi s-a mulţumit să rezerve între ultimele teze şi încheierea trimestrului doar 2—3 zile. Acest fapt a avut numeroase consecinţe dăunătoare: elevii au fost supraîncărcaţi şi nu s-au putut pregăti suficient, profesorii au trebuit să corecteze lucrările în grabă şi tot în grabă să încheie mediile, fără să aibă timpul necesar pentru a mai asculta o dată pe elevii cu note slabe.

O orientare greşită în ceea ce priveşte perioada în care trebuie date tezele se întîlneşte şi la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Craiova. Diriginta clasei a VI-a „A" de la această şcoală, de exemplu, consideră că este bine să înceapă tezele abia după data de 20 februarie, fără să vadă că în acest fel ele fie că vor fi programate la intervale prea scurte, fie că se vor termina o dată cu sfîrşitul trimestrului.

Perioada în care trebuie pregătite şi desfăşurate tezele se stabileşte în funcţie de mărimea trimestrului, în aşa fel ca între ultimele teze şi încheierea acestuia profesorii să dispună de cel puţin două săptămîni pentru a le corecta, pentru a examina şi reexamina elevii.

In momentul de faţă ne aflăm în ajunul perioadei în care se vor da tezele pe trimestrul al doilea. Multe şcoli au şi început să-i pregătească pe elevi în acest scop. Aşa, de exemplu, la secţia serală a Şcolii medii nr. 18 din Capitală diriginţii au fost mobilizaţi din vreme pentru ca împreună cu întregul colectiv didactic al clasei să planifice tezele urmărind evitarea supraîncărcării elevilor şi lăsînd profesorilor suficient timp atît pentru a înlătura anumite lacune ce se mai manifestă în cunoştinţele acestora, cît şi pentru a corecta cu minuţiozitate fiecare lucrare. De pildă, la clasa a X-a „C" tezele sînt eşalonate între 15 februarie şi 10 martie în felul următor: 15 februarie — economia politică, 17 februarie — chimia, 22 februarie — limba romînă, 26 februarie — matematica, 1 martie — limba rusă, 4 martie — fizica 10 martie — istoria. După cum se vede, atît intervalul dintre lucrările scrise, cît şi ordinea în care au fost programate acestea asigură elevilor condiţii bune de pregătire.

Un procedeu bun de planificare a tezelor se practică şi la Şcoala de 7 ani nr. 3 din Capitală. Aici conducerea şcolii, împreună cu diriginţii, care au consultat în prealabil cadrele didactice ce predau la clasele lor, planifică lucrările scrise ţinînd seama de specificul diferitelor obiecte de învăţămînt, de numărul orelor rezervate în programă pentru fiecare obiect şi de situaţia la învăţătură a elevilor. De pildă, atunci cînd mai mulţi elevi au o situaţie slabă la un obiect, pedagogii caută să rezerve între teză şi data încheierii trimestrului un interval de timp mai mare, în care profesorul să-i ajute pe aceştia să-şi îndrepte situaţia avînd în vedere şi nota obţinută de ei la teză. După ce tezele au fost astfel planificate ele sînt anunţate elevilor. In acest trimestru, la Şcoala de 7 ani nr. 3 tezele au fost eşalonate, pentru fiecare clasă, între 15 februarie şi 12 martie. La clasele a VII-a, de exemplu, ca şi la alte clase, elevii nu vor da mai mult de două lucrări scrise pe săptămînă, fapt care va contribui mult la buna lor pregătire pentru fiecare din aceste lucrări.

Este de asemenea important ca fiecare profesor să se orienteze din vreme asupra subiectelor pe care le va da la teze, alegînd subiecte care să-i asigure posibilitatea de a aprecia în ansamblu cunoştinţele elevilor. Nu este greşit ca la unele obiecte cum sînt limba romînă, istoria, geografia, ştiinţele naturale etc. profesorii să indice din vreme tematica materiei ce trebuie pregătită în mod special pentru teză, aşa încît să se înlăture revenirea asupra unor probleme neesenţiale, de amănunt.

Ţinînd seama de importanţa lucrărilor scrise trimestriale toate şcolile trebuie să le planifice din timp, cu grijă, să evite supraîncărcarea elevilor şi să le acorde în toată această perioadă un ajutor cît mai susţinut.

F. D.

Lecţii în şcoala serală

Pornind de la problemele producţiei

Zi după zi, pregătind lecţiile de fizică pe care le ţin în faţa muncitorilor-elevi din şcoala serală, mă întreb cum să predau fiecare lege, fiecare principiu, fiecare fenomen al fizicii aşa ca tinerii din clasa mea să le înţeleagă mai în adîncime, să le vadă mai bine rostul practic, strînsa lor legătură cu producţia. Şi de fiecare dată, pentru a atinge acest scop, caut să plec de la munca pe care ei înşişi o desfăşoară în uzine şi fabrici.

Firesc, pentru aceasta trebuie să cunosc eu însumi cît mai bine aspectele concrete ale muncii lor în întreprinderile unde lucrează. De aceea vizitez adeseori aceste întreprinderi — Uzina electrică „Grozăveşti", Intreprinderea de material didactic, Atelierele centrale I.T.B. etc. Vizitele pe care le fac aici îmi sînt de cel mai mare ajutor pentru a-mi axa lecţiile pe problemele de tehnică şi tehnologie pe care le rezolvă elevii în practică.

Majoritatea elevilor mei din clasa a VIII-a, bunăoară, sînt strungari şi frezori. Ţinînd seama de aceasta, atunci cînd le-am predat mişcarea circulară uniformă, mărimile legate de această temă, am plecat de la probleme bine cunoscute de ei din producţie. Şi anume, prezentîndu-le un angrenaj de două roţi dinţate care realizează mişcări de rotaţie, le-am cerut să arate cum se determină viteza liniară, viteza unghiulară a celor două roţi şi frecvenţa de rotaţie a roţii conduse. Ei ştiau şi înainte să rezolve practic asemenea probleme, dar acum cunoştinţele lor practice au căpătat un fundament ştiinţific, şi-au dat seama că rezolvarea problemelor puse este posibilă datorită aplicării legilor privitoare la mişcarea circulară şi au stabilit de ce elemente au nevoie pentru a calcula, de pildă, viteza unghiulară a celor două roţi. Folosind relaţia $\omega = 2\pi\nu$ învăţată la lecţia de fizică, ei au arătat singuri că în acest caz ν exprimă numărul de ture pe secundă.

Mulţi elevi-muncitori care au intrat în şcoala medie serală fără să fi urmat şcoala profesională mi-au mărturisit că, în urma studierii capitolului privitor la mişcarea circulară, nu mai sînt nevoiţi să apeleze la inginerii sau maiştrii din atelier pentru a le calcula o serie de elemente necesare, de pildă, la tăierea unui filet fără sfîrşit. Acum pot calcula ei înşişi fără greutate astfel de elemente cum sînt pasul, modulul filetului, timpii de bază necesari tăierii unui filet etc. Stăpîni pe aceste cunoştinţe, ei se preocupă în prezent de raţionalizarea diferitelor operaţii în interesul reducerii timpilor de bază pe operaţii, pentru a contribui la mărirea productivităţii muncii.

La clasa a IX-a, cînd am predat lecţia privitoare la legea lui Pascal, am folosit cunoştinţele din practică ale elevilor forjori, mecanici sau şoferi. Le-am arătat aplicaţiile acestei legi la construcţia şi funcţionarea presei hidraulice, care are o foarte mare întrebuinţare în procese de producţie cum sînt presarea, ştanţarea, forjarea, ridicarea greutăţilor etc., precum şi la frîna hidraulică ce se foloseşte mai ales la automobile. Lecţiile despre dilataţia corpurilor, predate la aceeaşi clasă, le-au arătat elevilor cum se justifică în mod ştiinţific necesitatea practică de a controla mereu dimensiunile unei piese de precizie în timpul prelucrării ei, necesitatea de a ţine seama de fenomenul dilataţiei în practica nituirii, în realizarea de diferite construcţii metalice etc.

Pe elevii din clasa a X-a — unii instalatori la I.T.B., alţii electricieni la uzina electrică Grozăveşti — lecţiile de fizică privitoare la curentul electric, la legile acestuia, la construcţia circuitelor electrice şi la legarea receptorilor în circuit i-au ajutat să dezlege probleme pe care înainte le rezolvau mecanic. De exemplu, ei ştiu acum de ce este nevoie ca în realizarea unei bobine să folosească, pentru anumite tensiuni de curent, izolamente diferite, cum să aleagă sîrma de bobinaj în funcţie de utilitatea bobinei care se construieşte etc.

Pe acelaşi principiu îmi voi organiza şi lecţiile pe care urmează să le predau de acum înainte elevilor. De exemplu, cînd voi preda la clasa a VIII-a cunoştinţele privitoare la frecare şi legile frecării voi porni de exemplu, de la frînele folosite la unele autovehicole care se bazează pe fenomenul frecării, pentru a arăta utilitatea frecării în tehnică. Voi sublinia şi latura dăunătoare a frecării insistînd asupra mijloacelor prin care se înlătură efectul negativ al acesteia, mai ales la maşinile de mare viteză.

Predînd tema „Maşini simple" din capitolul „Statica", voi arăta utilitatea acestora în construcţii, în mînuirea diferitelor scule şi unelte în procesul muncii lăcătuşului sau tîmplarului, pornind de la munca concretă pe care o desfăşoară elevii mei, muncitori constructori la Intreprinderea de construcţii nr. 85, lăcătuşi sau tîmplari la I.M.D. etc. Astfel ei vor înţelege mai bine cum îşi pot uşura munca asociind mai mulţi scripeţi mobili, cum să folosească anumite unelte ca foarfeca de tăiat tablă sau cleştele în procesul de îndoire a tablei ş.a.m.d.

Multe lecţii de fizică îi pot stimula pe elevi să abordeze o serie de probleme teoretice şi practice care capătă în momentul de faţă o importanţă tot mai mare pentru ştiinţă şi tehnică. Ţinînd seama de aceasta, atunci cînd voi preda, bunăoară, la clasa a IX-a, cunoştinţele despre motorul cu reacţie pe baza realizărilor epocale ale ştiinţei şi tehnicii sovietice în domeniul zborului cosmic, pe baza perspectivelor de viitor ale acestui tip de motor voi căuta să le arăt elevilor importanţa ce o prezintă orientarea viitorilor tehnicieni şi ingineri spre construcţia de astfel de motoare, spre însuşirea unor cunoştinţe strîns legate de avîntul tehnicii actuale în domeniul construcţiilor diferitelor tipuri de motoare care realizează mari viteze.

Majoritatea lecţiilor mele sînt axate astfel pe activitatea din producţie a elevilor, arătîndu-le care fenomene sau principii din producţie se bazează pe cunoştinţele expuse, sau cum aceste cunoştinţe sînt generalizări ale practicii. Aceasta face să crească mult interesul elevilor pentru studiu şi îi ajută să înveţe mai bine. Astfel, legarea lecţiilor de aspectele concrete ale producţiei duce în acelaşi timp şi la îmbunătăţirea activităţii pe care o desfăşoară elevii în întreprinderile unde lucrează, ca şi la îmbunătăţirea muncii pe care o duc în şcoală, pentru a-şi însuşi bazele ştiinţelor.

E. POP
profesor la secţia serală
a Şcolii medii nr. 18 din Capitală

EXCURSII

De curînd, elevii claselor a VIII-a „B" şi a VIII-a „C" de la Şcoala medie „Mihail Eminescu" din Botoşani, au vizitat Staţiunea de maşini şi tractoare din localitate. Vizita la S.M.T. le-a dat posibilitatea să-şi completeze şi să-şi fixeze cunoştinţele dobîndite la lecţii în legătură cu funcţionarea combinelor, a cultivatoarelor şi discuitoarelor.

Şi elevii claselor a V-a de la Şcoala „Mihail Eminescu" au făcut recent o excursie interesantă. Ei au vizitat sera de la Casa pionierilor, unde au putut observa creşterea şi dezvoltarea plantelor în condiţii de seră, precum şi probe de înmulţire vegetativă la diverse plante de cameră.

★

Cadrele didactice de la Şcoala medie nr. 1 „Vasile Alecsandri" din Galaţi au organizat într-una din zilele trecute o frumoasă excursie la Combinatul de celuloză de la Chişcani. Cu acest prilej elevii au avut posibilitatea să studieze procesul de prelucrare a stufului. Ei au putut să observe că acesta cuprinde două mari faze: una umedă, în care stuful se fierbe, se tratează cu substanţe chimice şi se curăţă de impurităţi şi una uscată, în care produsul rezultat din faza umedă este trecut printre rotorii înfierbîntaţi care usucă şi presează.

In atelierul mecanic elevii şi-au putut da seama de însemnătatea automatizării în producţia industrială, observînd cum întregul proces de producţie se desfăşoară cu ajutorul unor mijloace de producţie de înaltă tehnicitate.

Excursia le-a oferit elevilor posibilitatea să vină în contact cu muncitorii, de la care au avut de învăţat numeroase lucruri noi şi interesante şi cu care au legat numeroase prietenii.

★

Elevii din clasa a XI-a de la Şcoala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Craiova au vizitat de curînd Combinatul de zahăr şi ulei „Oltenia Podari". In timpul acestei vizite, pe măsură ce treceau dintr-o secţie în alta elevii au primit explicaţii amănunţite de la muncitorii, inginerii şi tehnicienii acestei fabrici. Ei le-au explicat care sînt fazele prin care trece materia primă pînă ajunge la produsul finit, cum funcţionează diferitele maşini, le-au dat lămuriri cu privire la planul de producţie şi la productivitatea fabricii, precum şi cu privire la utilitatea produselor fabricii pentru economia naţională.

Utemista Valeria Vana, muncitoare la faprica „Electroceramica" din Turda, are numai 19 ani. Pentru meritele ei în producţie şi activitatea culturală, numele ei stă scris în cartea de onoare a întreprinderii. Dar Valeria Vana este şi o elevă fruntaşă. Învăţînd în clasa a VIII-a la Şcoala medie serală din oraş, ea se străduieşte să-şi însuşească temeinic toate cunoştinţele predate.

In clişee: Un ajutor în muncă, o explicaţie de la un muncitor mai vechi sînt întotdeauna binevenite. De aceea Valeria Vana cere adesea sprijinul tovarăşei Cornelia Văleanu (stînga). In bancă, la şcoală, ea ascultă explicaţiile profesorilor cu deosebită atenţie (dreapta).

In noile oraşe şi localităţi industriale apărute pe harta patriei în anii puterii populare au fost construite numeroase şi impunătoare obiective social-culturale pentru muncitori şi familiile acestora. Printre aceste noi realizări social-culturale se numără şi Casa pionierilor din Oneşti, regiunea Bacău. Pionierii, copii ai constructorilor şi muncitorilor noului oraş, se bucură de nenumărate posibilităţi de a-şi petrece plăcut şi folositor timpul liber. Cercurile tehnice, cercurile de artă, serile de povestiri şi basme, competiţiile sportive atrag zilnic sute de pionieri. Precum observaţi în fotografia noastră, clubul Casei pionierilor este mai ales acum, în timpul iernii, locul unor îndîrjite dispute purtate pe pătrăţelele albe şi negre ale jocului de şah. Partida de abia a început, dar pioniera pe care o vedeţi în prim plan gîndeşte îndelung, căutînd să găsească o mutare cît mai surprinzătoare...

Pregătiri pentru lucrările practice agricole de primăvară

In agricultură, pregătirile intense pentru campania lucrărilor de primăvară încep în luna februarie. Tot acum începe pregătirea lucrărilor practice şi în şcolile săteşti. Complexitatea acestor lucrări cere o pregătire temeinică, în care atenţia acordată problemelor tehnico-materiale trebuie să se îmbine cu atenţia acordată bunei organizări a muncii, fiind vorba de executarea unor lucrări agricole importante într-un timp scurt, conform unei planificări stricte, care trebuie respectată întocmai. In întreaga lor muncă de pregătire a lucrărilor de primăvară profesorii care predau cunoştinţele agricole în şcolile de cultură generală trebuie să ţină seama de sarcinile trasate în documentele de partid şi de stat cu privire la dezvoltarea producţiei agricole, la transformarea socialistă a agriculturii.

Pornind, în această etapă, la pregătirea amănunţită a muncii pe care o vor desfăşura în curînd cu elevii pe loturile experimentale şi pe ogoarele gospodăriilor agricole colective şi de stat, grija profesorilor care predau cunoştinţele agricole se îndreaptă în primul rînd spre adaptarea programei de lucrări practice la desfăşurarea concretă a muncilor agricole din acest sezon. Această adaptare corespunde principiului important al predării diferenţiate a cunoştinţelor agricole în funcţie de condiţiile locale.

Multe şcoli săteşti îşi întocmesc un program concret care cuprinde, în general, lista completă a lucrărilor practice care se pot executa cu elevii în condiţiile existente şi în limita timpului rezervat prin orariul stabilit, locurile unde se execută aceste lucrări şi lista uneltelor şi materialelor necesare. Ţinînd seama de programa cunoştinţelor agricole pentru clasele V—VII şi de desfăşurarea muncilor agricole de primăvară, lista menţionată cuprinde, la clasa a V-a, de exemplu, lucrări de agrotehnică şi de legumicultură. La agrotehnică se prevăd lucrări de afînare şi mărunţire a ogoarelor de toamnă prin grăpări şi lucrări cu cultivatorul, arături superficiale de primăvară urmate de grapă, aplicarea îngrăşămintelor organice şi minerale, lucrări simple de îmbunătăţiri funciare privind combaterea eroziunii şi conservarea solului sau desecări, încercarea facultăţii germinative a seminţelor, recunoaşterea seminţelor bune de semănat şi tratarea lor împotriva bolilor criptogamice, diferite iarovizări, lucrări de pregătire în vederea semănatului, executarea semănatului prin diferite metode, stabilirea epocilor de semănat a plantelor agricole etc.

La legumicultură sînt prevăzute lucrări în legătură cu pregătirea răsadniţelor pentru semănat şi repicat, determinarea valorii culturale a seminţelor, semănatul în răsadniţă a legumelor timpurii (roşii, ardei, vinete, conopidă, varză), pregătirea ghivecelor nutritive pentru repicat răsadurile, plantarea cartofilor iarovizaţi, plantarea semincerilor de legume, semănatul în grădină al seminţelor de rădăcinoase, mazăre, spanac, ridichi, salată. In legătură cu lucrările menţionate mai sus se prevăd şi lucrări de amenajare a grădinii de legume : executarea straturilor şi biloanelor şi construirea canalelor pentru cultura irigată a legumelor.

In clasa a VI-a la fitotehnie, planurile prevăd lucrări de îngrijire a semănăturilor de toamnă (grăpat, tăvălugit etc.), de pregătire a solului în vederea semănăturilor de primăvară, controlul lucrărilor solului, semănatul culturilor de primăvară (cerealele de primăvară, leguminoasele pentru boabe, plantele textile şi uleioase, plantele de nutreţ), precum şi lucrările anuale.

La zootehnie se efectuează lucrări de scoatere a stupilor de la iernat şi lucrări de primăvară în stupină, pregătirea localului şi utilajului necesar pentru creşterea viermilor de mătase, lucrări curente de alimentare şi îngrijire a păsărilor şi animalelor domestice.

Pentru elevii clasei a VII-a se prevăd, la pomicultură, tăieri de curăţire a coroanei, curăţirea coajei pomilor bătrîni, omizitul şi stropirile de sezon, recoltarea ramurilor altoi de sămînţoase, pichetatul şi lucrările curente pentru înfiinţarea livezilor de pomi, plantatul pomilor, îngrăşări suplimentare şi polenizări la pomi.

La viticultură, aceşti elevi vor efectua lucrări de altoi a butaşilor de viţă de vie, de instalare a spalierilor şi aracilor, dezgropatul, tăierile şi copcitul viţei, completarea golurilor prin marcotaj, arăcitul etc.

In legătură cu studiul maşinilor agricole elevii vor executa lucrări cu cultivatorul, cu grapa şi maşina de semănat.

Completînd lista lucrărilor arătate mai sus cu locurile unde se vor executa acestea şi cu enumerarea uneltelor şi materialelor necesare, obţinem un tabel cu următoarele rubrici : data, denumirea lucrării, locul unde se execută, uneltele şi materialele necesare, clasa (grupa sau echipa) care execută lucrarea respectivă. Acest tabel se definitivează după ce este discutat cu conducerea şcolii şi a gospodăriei agricole din localitate. Experienţa unui an de predare a cunoştinţelor agricole a arătat că întocmirea unui astfel de tabel ajută foarte mult în planificarea lucrărilor practice.

Pe cît posibil, vom căuta să întocmim lista lucrărilor ţinînd seama de desfăşurarea lucrărilor curente agricole din regiunea noastră, sau chiar după planificarea făcută de gospodărie. In felul acesta vom putea să încadrăm practica agricolă a elevilor în munca locală, să legăm cît mai strîns şi direct şcoala de viaţă.

Un alt element de pregătire a lucrărilor practice agricole de primăvară constă în ridicarea în plan a terenului agricol şcolar şi în întocmirea planului de cultură. Intr-o serie de şcoli s-a desenat şi s-a afişat în clase planul terenului, cu parcelele şi culturile planificate. Astfel el poate fi consultat permanent de elevi. Este bine ca pretutindeni să se procedeze la fel.

De asemenea, este bine ca încă de pe acum să prezentăm elevilor planul de măsuri tehnice şi organizatorice întocmit de gospodăria colectivă din localitate, arătîndu-le şi sarcinile ce revin gospodăriei prin planul de stat. Este bine dacă prezentarea o face chiar preşedintele gospodăriei sau un delegat al său.

Cu această ocazie avem prilejul să le vorbim elevilor despre sarcinile agriculturii noastre socialiste, în conformitate cu directivele ce reies din documentele de partid şi de stat şi despre felul cum vor fi ele realizate de către gospodăria respectivă. De exemplu, le vom explica elevilor importanţa cultivării porumbului pentru siloz, le vom vorbi despre suprafaţa rezervată acestei culturi în cadrul asolamentului ce se aplică pe terenul agricol al gospodăriei, despre pregătirile în vederea culturii respective etc.

Procedînd în felul arătat, asigurăm o pregătire temeinică a lucrărilor practice agricole de primăvară.

S. PETRE

Verificarea cunoştinţelor şi deprinderilor practice

După cum se ştie, verificarea şi aprecierea cunoştinţelor şi deprinderilor însuşite de elevi constituie o parte integrantă a muncii didactice. Ea trebuie îndeplinită de profesorul-maistru care conduce lucrările de atelier ale elevilor din şcolile de cultură generală la fel cum este îndeplinită de toţi ceilalţi profesori.

Totuşi, unii profesori-maiştri nu acordă verificării şi aprecierii cunoştinţelor şi deprinderilor însuşite de elevi suficientă atenţie, fie din cauză că nu înţeleg toată însemnătatea acestora, fie pentru că nu sînt de ajuns de lămuriţi asupra felului cum trebuie să le îndeplinească. Se ştie însă că verificarea regulată şi aprecierea justă a cunoştinţelor şi deprinderilor contribuie mult la buna pregătire a elevilor, îndemnîndu-i să-şi înveţe fiecare lecţie, să-şi efectueze cu conştiinciozitate temele. Pe de altă parte, ele contribuie şi la perfecţionarea activităţii pedagogului însuşi, ajutîndu-l să vadă clar, în fiecare moment, ce ştiu şi ce nu ştiu elevii lui, în ce direcţie trebuie să mai stăruie pentru a completa eventualele goluri din cunoştinţele lor, cum trebuie să-şi îmbunătăţească munca de predare pentru a-i ajuta să înţeleagă mai bine cele explicate.

Lipsiţi încă de experienţă didactică, o serie de profesori-maiştri, deşi caută să verifice şi să aprecieze cu regularitate cunoştinţele elevilor, nu reuşesc să îndeplinească toate cerinţele care se pun în legătură cu acestea. Astfel, unii nu ştiu cum să organizeze verificarea, în ce moment al lecţiei s-o situeze, cum s-o desfăşoare. O serie de profesori-maiştri apreciază munca elevilor abia la finele trimestrului, luînd în considerare numai obiectele confecţionate de ei. Alţii încheie mediile elevilor numai pe baza notelor date la schiţele efectuate de aceştia sau la răspunsurile orale primite de la ei.

O asemenea apreciere nu poate să reflecte însă pregătirea practică de ansamblu a elevilor. In cazul cînd aprecierea muncii acestora se face numai cînd piesa este gata confecţionată, profesorul-maistru pierde din vedere o serie de probleme importante şi anume : cum aplică elevii în practică cunoştinţele teoretice dobîndite în cadrul obiectelor de cultură generală, cum progresează ei în însuşirea deprinderilor de mînuire a uneltelor, cum execută operaţiile de prelucrare învăţate, cum întocmesc o schiţă sau un desen etc. De asemenea, dacă nota se dă numai pe baza schiţelor sau a răspunsurilor orale, profesorul-maistru nu poate să urmărească în ce măsură şi-au însuşit elevii cunoştinţele tehnice şi tehnologice care se referă la construcţia şi folosirea sculelor, a dispozitivelor şi maşinilor, la executarea operaţiilor de prelucrare, la mînuirea uneltelor de lucru, la metodele cele mai economice care asigură produse de bună calitate etc.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri este necesar ca profesorii-maiştri să se lămurească asupra felului cum trebuie organizată verificarea cunoştinţelor şi deprinderilor dobîndite de elevi, ca şi asupra felului cum trebuie apreciate aceste cunoştinţe, să ştie să folosească bine metoda conversaţiei pentru verificarea curentă a cunoştinţelor predate în cadrul fiecărei lecţii.

Să luăm un exemplu. Dacă în ultima lecţie profesorul-maistru le-a vorbit elevilor despre tăierea cu dalta, el va începe lecţia următoare cu o conversaţie de verificare privitoare la această temă. Fie că va scoate cîţiva elevi la tablă, cerînd celorlalţi să urmărească cu atenţie cum se desfăşoară conversaţia, fie că va folosi interogarea la locul de muncă, el va pune astfel de întrebări încît din răspunsurile date să poată vedea dacă elevii ştiu cînd se foloseşte dalta, cum este construită ea, cum se încearcă duritatea tăişului, care este poziţia corectă în timpul tăierii cu dalta, cum trebuie prevenite accidentele de tăiere etc.

Este bine ca elevilor să li se adreseze întrebări nu numai din lecţia curentă, ci şi din lecţii mai vechi. Astfel, materia parcursă poate fi mereu reîmprospătată şi folosită de ei în efectuarea lucrărilor practice.

La ce intervale de timp este bine să se verifice cunoştinţele elevilor ? Socotim nimerit ca verificarea orală să aibă loc la fiecare şedinţă de lucru (adică săptămînal). In felul acesta obişnuim elevii să muncească sistematic şi realizăm totodată numărul de examinări necesare. Pot avea loc şi verificări scrise, prin lucrări curente, de control o dată sau de două ori pe trimestru.

Probleme mai complexe se ridică în legătură cu verificarea însuşirii deprinderilor, care nu se poate realiza decît în timpul lucrului, cînd elevii aplică în practică cele învăţate. Urmărind la toate lucrările dacă fiecare elev începe lucrarea la timp, dacă şi-a organizat bine locul de muncă, dacă ştie să aleagă sculele necesare executării unei operaţii, dacă are o poziţie bună în timpul lucrului, dacă ştie să mînuiască uneltele de prelucrat, de măsurat etc., profesorul-maistru va putea da o apreciere fundamentată asupra părţilor pozitive şi negative din activitatea acestora.

Aprecierea cunoştinţelor şi deprinderilor practice ale elevilor se exprimă prin note care-i stimulează pe aceştia să-şi intensifice eforturile în vederea însuşirii temeinice a materiei predate. Notele acordate elevilor au un rol educativ şi îi îndeamnă la o muncă activă numai atunci cînd oglindesc exact cantitatea şi calitatea cunoştinţelor şi deprinderilor. De aceea se impune ca profesorii-maiştri să fie foarte obiectivi în apreciere, să ţină seama de posibilităţile elevilor, în funcţie de vîrsta lor, dar totodată să manifeste exigenţa necesară. De exemplu, atunci cînd se apreciază un obiect se ia în seamă dacă acesta a fost executat la dimensiunile prevăzute de schiţă sau desen, dacă suprafeţele prelucrate satisfac calităţile cerute, dacă obiectul are forma corespunzătoare etc. La acordarea notelor se va ţine seama şi de felul cum aplică elevul în practică cunoştinţele teoretice însuşite în clasă la diferitele obiecte de învăţămînt, de iniţiativa lui în muncă, de modul cum se preocupă de menţinerea ordinei la locul de muncă, de felul cum îngrijeşte sculele şi instrumentele de măsurat etc. Totodată este necesar să se aibă în vedere nu numai dacă elevul a răspuns corect sau a executat bine operaţiile de prelucrare, ci şi dacă cunoştinţele şi deprinderile au fost însuşite de el în mod conştient, deoarece reproducerea mecanică a cunoştinţelor tehnice, tehnologice şi organizatorice, precum şi a operaţiilor duce la limitarea orizontului politehnic al elevilor, la formarea unor meşteşugari.

In legătură cu aprecierea muncii elevilor se ridică şi următoarele probleme : cîte note trebuie să aibă un elev într-un trimestru şi cînd să i se acorde aceste note ? In cazul lucrărilor practice de atelier la clasele V—VII, care se desfăşoară în cîte trei ore pe săptămînă, sînt necesare una sau două note la oral (atunci cînd se verifică cunoştinţele tehnice şi tehnologice). Elevii vor mai primi însă note şi pentru fiecare operaţie învăţată şi efectuată la confecţionarea obiectelor în atelier. In felul acesta un elev poate să aibă 3 sau 4 note într-un trimestru.

Referitor la cea de a doua problemă — şi anume cînd trebuie să se acorde notele — experienţa arată că ele se pot acorda cu cele mai bune rezultate cînd se verifică oral cunoştinţele tehnice şi tehnologice referitoare la construcţia utilajelor, la confecţionarea lor, la metodele şi procedeele de prelucrare a diferitelor materiale, la organizarea locului de muncă, la tehnica securităţii muncii etc., după efectuarea fiecărei operaţii de prelucrare, după construirea în întregime a unui obiect, precum şi atunci cînd se cercetează caietul de atelier pentru a se vedea în ce măsură elevul a executat corect schiţa şi a indicat corect procesul tehnologic.

Verificînd cu regularitate şi apreciind just cunoştinţele şi deprinderile elevilor, profesorii-maiştri au posibilitatea să cunoască gradul de însuşire a acestora, calitatea lor, să ia la timp măsuri care să asigure continua îmbunătăţire a cunoştinţelor elevilor

TEODOR G. MUCICA

Jurnal de educatoare

Munca noastră, a educatoarelor, poate fi eficientă numai dacă se bazează pe o cît mai bună cunoaştere a copiilor din grupa cu care lucrăm. Un crîmpei dintr-o discuţie pe care o poartă între ei, o exclamaţie, o anumită atitudine faţă de un tovarăş de joacă, ne dezvăluie adesea mult despre trăsăturile particulare ale fiecărui copil în parte, despre diferitele aspecte ale caracterului lui în formare. Toate aceste observaţii sînt foarte preţioase pentru noi în munca pe care o ducem pentru a forma la copii trăsături pozitive de caracter şi a lupta împotriva a tot ce este negativ în atitudinea lor. Dacă ne bazăm însă numai pe memorie pentru a ţine seama de toate aceste observaţii constatăm în scurt timp că ea nu ne poate fi un ajutor de nădejde. Ca să putem ajunge la anumite concluzii, ca să ne formăm o părere justă despre personalitatea în formare a copilului, ne stă la îndemînă şi jurnalul.

In jurnalul meu am aşternut pînă acum, o seamă de observaţii privind dezvoltarea copiilor sub aspect moral, intelectual şi fizic şi, pe baza lor, am luat măsuri care au şi început să dea unele rezultate.

Acum cîtăva vreme am notat, în legătură cu Maria, una dintre fetiţele din grupa mea, faptul că ea n-a reuşit să se împrietenească, în decurs de o lună, cu nici un copil, că preferă să stea retrasă.

Am căutat să cunosc condiţiile ei de viaţă în familie. Mama s-a recăsătorit. Fetiţa s-a mutat de curînd la bunici. Viaţa în casa bunicilor pare lipsită de bucurii pentru ea. Atunci am început să mă ocup în mod special de dînsa, să-i creez clipe cît mai plăcute la grădiniţă. I-am dat în grijă un acvariu cu peştişori pe care abia îl aduseseşi. I-am propus să-mi ajute la aranjatul dulapului. Apoi am lăsat-o singură să lucreze. Părea fericită ori de cîte ori o lăudam. Am continuat să-i dau tot felul de însărcinări şi s-o laud pentru modul cum le îndeplineşte. Apoi am pus-o să lucreze împreună cu cîte un alt copil.

Mai tîrziu cu vreo cîteva săptămîni am notat în jurnal: „Maria s-a împrietenit cu Gabi. E mai veselă. Se remarcă la ea şi o atitudine mai apropiată faţă de ceilalţi copii. A devenit puţin mai comunicativă, mai prietenoasă".

Răsfoind cîteva foi ale jurnalului, mă opresc la un alt copil. E vorba de Lia. Sosirea ei în grădiniţă a decurs normal. Mi s-a părut la început că nu se remarcă prin vreo trăsătură deosebită. Era vioaie, prietenoasă şi destul de disciplinată. Dar iată că într-o zi o surprind vorbind cu alţi copii. Am notat în jurnal ceea ce spunea: „Nu-mi place să mătur în camera păpuşii. Eu nu mătur că mă murdăresc".

Mi-am propus s-o observ mai îndeaproape.

„Astăzi Lia a fost de serviciu la colţul naturii vii. E foarte neîndemînatică Nu manifestă nici o plăcere. A cerut ajutorul Lenuţei" — spune o notă din jurnal.

Cam pe atunci cînd am însemnat nota aceasta am discutat şi cu mama Liei, care mi-a spus că nu este de acord ca fetiţa să aibă îndeletniciri gospodăreşti, că acasă n-o pune să facă aşa ceva. Am văzut că voi avea de luptat mai mult cu mentalitatea greşită a mamei decît cu fetiţa. De aceea am căutat s-o lămuresc cît este de necesar ca un copil să capete deprinderi de muncă şi am rugat-o să ne viziteze într-o dimineaţă grădiniţa. Cînd a venit, i-am arătat cu cîtă plăcere îşi îndeplinesc cei mai mulţi copii micile lor sarcini.

Desigur, însemnările continuă. Ele se aştern mereu pe paginile jurnalului, ajutîndu-mă să-mi desfăşor mai bine munca, să-i pregătesc mai bine pe copii pentru viitoarea lor activitate în şcoală şi în viaţă.

OLGA MUMJI
educatoare la grădiniţa de copii nr. 6 din Brăila

J. NITESCU. Şcoala de azi. In clasă.
(Din expoziţia de pictură de la clubul Sindicatului muncitorilor din învăţămînt şi cultură)

Cîteva procedee de stimulare a lecturii în afara clasei

Programele şcolare, de la clasa a V-a la a XI-a, prevăd un număr de opere literare pe care elevii trebuie să le studieze în afara clasei.

Rostul acestei activităţi este de a lărgi orizontul elevilor, de a adînci cunoştinţele căpătate în orele de clasă prin materiale legate de programa şcolară şi de a deprinde pe elevi să muncească singuri cu textul literar, observînd şi sintetizînd observaţiile făcute asupra unei opere în care se reflectă în chip unic realitatea prezentată artistic de creator. Această muncă mai are avantajul că sporeşte posibilităţile elevilor de intuire a esenţialului şi de exprimare corectă, într-o limbă literară.

Uneori, controlul prevăzut de programă asupra lecturii elevilor în afara clasei prilejuieşte adevărate recenzii, competent şi artistic redactate de către elevii mari.

Alteori, însă, controlul periodic al lecturii în afara clasei este ocazie de mare mîhnire pentru profesorul care constată că cei mai mulţi elevi n-au citit opera recomandată, că s-au mulţumit cu lectura unei recenzii din ziar sau a unei prefeţe, ba chiar cu reproducerea — stîngaci modificată — a lucrării unui coleg. Ca urmare, elevii capătă note rele, sînt certaţi pentru incorectitudine, se simt umiliţi şi descurajaţi şi se lasă cu totul în voia întîmplării: fiecare speră să nu fie ascultat la lectura în afara clasei, sau... să-şi corecteze nota proastă la această activitate cu notele bune căpătate la altele.

Voi înfăţişa cîteva procedee pentru stimularea interesului elevilor faţă de lectura în afara clasei. Ele au fost aplicate de mulţi profesori de literatură, la clase cu elevi de vîrste diferite. Constanţa cu care s-au obţinut rezultate bune demonstrează că succesul sau insuccesul în problema lecturii în afara clasei depinde mult mai puţin de înclinaţiile generale ale colectivului sau de „talentul" pentru literatură al elevilor, decît de găsirea şi aplicarea creatoare a unor procedee de stimulare, adecvate condiţiilor concrete în care profesorul îşi desfăşoară munca.

In primul rînd, profesorul de literatură trebuie să cunoască trăsăturile specifice ale personalităţii fiecărui elev, căile pe care aspectele de viaţă oglindite într-o operă literară pătrund în conştiinţa acestuia. Profesorul îşi poate da seama dacă are de-a face cu un tip contemplativ sau dinamic, cu un elev capabil să-şi exprime cu îndemînare impresiile sau cu altul pentru care limbajul nu este încă decît un instrument primitiv. Pe baza acestor observaţii iniţiale îşi va planifica formele de activitate cu clasa în general şi cu fiecare elev în special în scopul de a face din lectură un mijloc de educaţie comunistă, în toată complexitatea acestei noţiuni.

Se înţelege că nu putem folosi toate procedeele posibile în cadrul unei singure clase. Personalitatea creatoare a profesorului va alege şi va adapta la condiţiile clasei cu care lucrează acele procedee care pot fi puse în aplicare cu mai mare uşurinţă şi cu mai mult efect asupra elevilor. Altfel, încercînd să aplicăm toate procedeele existente, în loc să facem din lectura literară un mijloc de uşurare a însuşirii materiei la literatură şi de lărgire a orizontului cultural, reuşim să transformăm această activitate într-o formă a supraîncărcării elevilor, care împiedică asimilarea temeinică a cunoştinţelor, duce la confuzii şi la incapacitatea de a sintetiza observaţiile.

Un procedeu aplicabil în orice condiţii de muncă este agitaţia vizuală, cu diversele ei forme. Este aplicabil în orice clasă — mică sau mare, de elevi avansaţi sau mai slab pregătiţi anterior etc. — pentru că acest procedeu lucrează direct, ca un factor intuitiv care se impune de la sine conştiinţei prin senzaţia vizuală pe care o produce asupra copilului.

Variantele agitaţiei vizuale de care ne putem folosi pentru trezirea interesului elevilor faţă de textul literar sînt multe: cu prilejul lecţiilor introductive de tipul biografiei unui scriitor, profesorul poate veni în clasă cu unul sau mai multe volume — monografii sau ediţii însoţite de studii introductive — din care şi-a selectat cîteva citate necesare prezentării scriitorului respectiv; poate aduce un album, cum este albumul „Mihail Sadoveanu", în care elevii văd reproduse coperţile cărţilor recomandate pentru lectura în afara clasei, citate semnificative din aceste opere, facsimile ale scriitorului privitoare la geneza unei opere etc.

O schemă pe tablă, înfăţişînd datele cele mai importante privitoare la viaţa unui scriitor şi la tematica operei sale trezeşte curiozitatea multor elevi de a cunoaşte operele indicate.

E greu să ne imaginăm profesori de literatură la care dragostea pentru carte să nu se transducă şi în străduinţa de a-şi procura un minimum de volume, acele indicate de programa şcolară. In cazul cînd, la începutul carierei, profesorul nu posedă această mică bibliotecă personală, el se poate folosi de biblioteca şcolii (căreia are şi datoria de a-i indica titlurile necesare pentru viitoarele achiziţionări), de biblioteca de cartier şi de alte unităţi din reţeaua atît de bogată a bibliotecilor.

Cînd profesorul posedă sau poate procura prin împrumut o ediţie rară, un manuscris, atenţia elevilor asupra scriitorului studiat creşte şi consecinţa este că cea mai mare parte a clasei citeşte opera recomandată.

O formă a agitaţiei vizuale mai organizată şi cu un caracter permanent o constituie **vitrina literară,** pe policioarele căreia pot fi expuse vederii elevilor fotografiile scriitorului studiat, ziare şi reviste în care apar studii privitoare la activitatea sa, volume de critică literară, ediţii ale operelor lui printre care se vor afla neapărat şi cele indicate de programă pentru lectura în afara clasei. Materialele vor fi, desigur, privite cu interes de toţi elevii clasei şi apoi prezentate chiar de profesor. O singură aluzie făcută de profesor la un amănunt faptic din ţesătura unei opere trezeşte în elevi dorinţa de a citi cartea în întregime. Materialul vitrinei literare rămîne expus pînă ce se trece la alt autor. De vitrina literară e bine să se îngrijească mai ales profesorul, pentru ca prin conţinutul ei să constituie o îndrumare şi o uşurare a studiului literaturii.

Un material îndeobşte cunoscut, dar rareori bine conceput şi cu grijă realizat este **albumul literar.**

De multe ori profesorii cer fiecărui elev să-şi întocmească un album literar cuprinzînd toate perioadele de istorie literară pe care le-au studiat, sau tot atîtea albume separate cîţi autori au învăţat. O astfel de exigenţă se încadrează, desigur, în formele de supraîncărcare a elevilor, împotriva cărora trebuie să luptăm spre a lăsa copiilor timpul necesar studiului temeinic şi activităţilor recreative.

Albumul literar însă poate fi alcătuit de profesorul de literatură de-a lungul anilor săi de activitate, mereu îmbogăţit, ca o adevărată istorie în imagini a literaturii. Prezentat la început elevilor în totalitatea lui, albumul literar îşi poate lua locul în vitrina literară la fiecare oră de literatură, deschis la capitolele predate succesiv.

Acest material poate deveni însă şi o activitate practică a fiecărei clase dacă aceasta se desfăşoară pe timp mai îndelungat şi sînt antrenaţi toţi elevii. Ei încep să adune materialul necesar pentru album pe măsură ce studiază autorii şi operele acestora. In orele de desen, sub îndrumarea profesorului, elevii desenează pe foi de bloc flori stilizate, motive naţionale, din care pot realiza un cadru pentru album. Pe aceste foi va fi plasat materialul iconografic, vor fi scrise citatele cele mai semnificative din operele studiate, vor fi ilustrate, prin desene originale, aspecte înfăţişate de creaţiile studiate. La această muncă e bine să colaboreze toţi elevii clasei, după talentul şi posibilităţile lor. Profesorul îi va îndruma şi va procura materiale mai greu de găsit.

In cursul anilor următori se adaugă materialele noi legate de programa claselor respective, pînă cînd elevii termină şcoala. Atunci depun albumul lor la colţul pedagogic al şcolii, pentru a fi folosit de seriile următoare de elevi.

O astfel de activitate realizează legătura dintre diferite obiecte de studiu: istoria ajută la încadrarea vieţii şi operei unui scriitor în condiţiile economice şi social-politice în care a trăit; sub îndrumarea profesorului de geografie se lucrează harta pe care se vor fixa locul natal sau călătoriile scriitorilor, la muzică se vor învăţa cîntece pe versurile marilor poeţi şi se vor scrie cîteva măsuri din partitură pe foaia de album.

Munca se realizează treptat, în colectiv, cu ajutorul profesorilor, de-a lungul mai multor ani şi contribuie la creşterea interesului elevilor pentru literatură, la închegarea colectivului clasei şi la apropierea elevilor de profesorii lor, fără a constitui o supraîncărcare.

Un mijloc de stimulare a interesului pentru lectura în afara clasei este vizitarea în colectiv a librăriei la anumite perioade. Profesorul, care în prealabil a cercetat volumele nou apărute, le prezintă sumar, legînd explicaţia de ceea ce elevii cunosc din studiile anterioare. Cu acest prilej se întocmeşte o fişă de informare pentru gazeta de perete a cadrelor didactice, o foaie de recomandare pentru biblioteca şcolii, în ordinea urgenţei de cumpărare a volumelor. Elevii se obişnuiesc astfel să viziteze şi singuri librăriile, să se familiarizeze cu materialele nou apărute şi să-şi dea seama de activitatea bogată a scriitorilor şi a editurilor în patria noastră.

O influenţă educativă o are vizitarea cu elevii a bibliotecilor. In centrele mari, această vizită poate alterna cu aceea făcută într-o mare bibliotecă, cum ar fi în Bucureşti Biblioteca Academiei R.P.R. sau Biblioteca centrală de stat. Cu acest prilej elevii ar putea vedea cărţile reprezentative din istoria literaturii noastre, de la cele mai vechi pînă azi, ziarele şi revistele, arta minuţioasă cu care sînt ornamentate vechile manuscrise, legături în piele şi în argint — adevărate popoabe — precum şi condiţiile de documentare pe care statul nostru de democraţie populară le oferă cercetătorilor din toate ramurile de activitate. Contactul cu acest aspect al culturii din patria noastră are o mare influenţă asupra elevilor.

Să completăm aceste procedee de stimulare a interesului elevilor pentru literatură cu programarea unor întîlniri ale elevilor cu scriitorii contemporani a căror operă o studiază, cărora le pot pune întrebări în legătură cu geneza operelor, să avem în vedere marea extindere pe care a luat-o în şcolile noastre concursul „Iubiţi cartea", în cadrul căruia profesorul de literatură şi elevii muncesc susţinut, cu plăcere şi cu rezultate din cele mai bune, şi va trebui să conchidem că în astfel de condiţii rari vor fi elevii insensibili la ispita unei cărţi recomandate de profesor. Complexitatea şi varietatea cunoştinţelor pe care le capătă copiii prin mijlocirea operei literare vor înlesni nu numai înţelegerea operelor studiate în clasă, dar şi studiul celorlalte obiecte de învăţămînt. In felul acesta se va realiza în acelaşi timp o temeinică însuşire a cunoştinţelor căpătate în şcoală, tocmai prin dezvoltarea gîndirii şi perfecţionării posibilităţilor de exprimare orală şi scrisă ale elevilor noştri.

Astfel văzută, problema stimulării interesului pentru lectură nu va fi considerată ca o activitate facultativă, care poate fi improvizată de profesor, ci ca o acţiune bine gîndită şi cu perseverenţă urmărită, pentru a-şi putea da roadele.

EMILIA ST. MILICESCU

Olimpiada de fizică şi matematică

După cum s-a mai anunţat, Societatea de ştiinţe matematice şi fizice organizează şi în anul acesta, cu sprijinul M.I.C. şi al C.C. al U.T.M. a XI-a ediţie a Olimpiadei de matematică şi fizică.

Etapa locală a olimpiadei pentru şcolile medii, pedagogice, profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri va avea loc în ziua de 21 februarie a.c. pentru matematică şi în ziua de 28 februarie a.c. pentru fizică. Etapa regională se va desfăşura în primele două zile ale vacanţei de primăvară a elevilor, iar etapa finală între 25 şi 27 aprilie a.c.

Etapa pregătitoare a olimpiadei micilor matematicieni şi fizicieni (clasele V—VII) va dura pînă la 1 martie a.c., iar etapa locală se va desfăşura la 10 aprilie a.c.

Profesorii de matematică şi fizică din şcolile de 7 ani, medii, pedagogice, profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri sînt chemaţi să sprijine olimpiada, care constituie un factor important în ridicarea nivelului de cunoştinţe al elevilor.

Predarea cunoştinţelor de mecanică tehnică

Predarea cu succes a mecanicii tehnice în şcolile de maiştri cere profesorului multă atenţie faţă de problemele de ordin metodic, pentru a asigura înţelegerea deplină a materialului predat.

Una din căile care se practică frecvent în şcoala noastră în acest scop o constituie folosirea exemplelor din producţie. Prezentăm aceste exemple ca fiind cazuri particulare de aplicare a unei legi şi apoi, după exemplificarea mai multor cazuri concrete, tragem o concluzie cu caracter generalizator. De pildă, cînd am predat mişcarea plan-paralelă din cinematică, am folosit trei exemple privind funcţionarea a trei mecanisme diferite, larg utilizate în practică. Am început cu determinarea vitezei capătului unei bare ghidate după axe rectangulare, am continuat cu determinarea vitezei butonului manivelei mari la un mecanism cu două manivele de lungimi diferite şi am încheiat cu aflarea vitezei pistonului la un mecanism bielă-manivelă. Toate exerciţiile au fost efectuate după metoda centrului instantaneu de rotaţie. Înainte de tratarea fiecărui exemplu am prezentat elevilor macheta şi modul de funcţionare a mecanismului respectiv, iar la sfîrşit am subliniat că procedeul folosit a fost în principiu acelaşi pentru toate exemplele tratate. În continuare, am cerut elevilor să dea cît mai multe exemple similare cunoscute de ei, noi făcînd doar completări şi rectificări acolo unde era cazul.

Socotim drept foarte importantă şi grija pentru prezentarea fiecărui organ de maşină nu ca pe un obiect separat şi în nemişcare, ci în legătură strînsă cu maşina, mecanismul sau aparatul din care face parte, ţinînd seama de interconditionarea dintre organul studiat şi celelalte organe, cu care se leagă prin cuple cinematice sau prin îmbinări fixe şi scoţînd în evidenţă rolul lui funcţional. De asemenea, subliniem întotdeauna în predare posibilităţile de execuţie tehnologică a organului de maşină studiat, ca şi posibilităţile lui de evoluţie în funcţionare. Pornind de la aceasta, abordăm studiul unui organ de maşină în următoarea ordine: definirea şi caracterizarea lui; clasificarea: domeniul de utilizare şi rolul funcţional; materiale şi indicaţii tehnologice de execuţie; consideraţii teoretice şi de calcul; tipuri şi variante constructive; interschimbabilitatea şi standardizarea. Dezvoltarea fiecăruia dintre punctele de mai sus depinde de caracteristicile organului de maşină studiat, ca şi de specializarea elevilor, în funcţie de care reducem sau dezvoltăm aceste puncte.

Înţelegerea cunoştinţelor de mecanică tehnică cere nu numai expunerea clară şi metodică a fiecărei lecţii în parte, ci şi asigurarea unei succesiuni logice a lecţiilor, în sensul trecerii gradate de la simplu la complex prin folosirea cunoştinţelor anterioare pentru consolidarea noilor noţiuni. Procedînd aşa noi prezentăm, de exemplu, forţele de frecare în problemele de echilibru ca avînd rol similar unei reacţii de legătură, iar echilibrul ca un caz particular al unui sistem de forţe la care rezultanta este nulă şi momentul rezultat de asemenea nul. În felul acesta condiţiile de echilibru sînt deduse foarte lesne de către elevi, fără să fie nevoie de consideraţii teoretice noi.

Un element esenţial în legarea predării mecanicii tehnice de problemele producţiei îl constituie alegerea şi rezolvarea problemelor în vederea aplicaţiilor practice. Noi alegem aceste probleme astfel încît să nu necesite rezolvarea unei ecuaţii complicate sau a unui sistem complicat de ecuaţii, pentru a nu pierde mult timp şi a nu abate atenţia elevilor de la problema de mecanică care trebuie rezolvată în primul rînd.

Iată, de pildă, cum am rezolvat cu elevii probleme privind determinarea reacţiilor în reazime ale unei macarale la care coloana rotitoare este rezemată pe o crapodină în punctul A şi pe un lagăr radial în punctul B şi de care este suspendată în punctul C greutatea G = 1 tf.

Ne-am oprit întîi asupra importanţei practice a problemei, subliniind că determinarea reacţiilor în lagăre permite dimensionarea acestora şi am arătat că problema este o aplicaţie la studiul echilibrului unui sistem plan de forţe în care se ţine seama atît de forţa dată G, cît şi de reacţiile din lagăre. Am menţionat apoi că în A există o articulaţie ce dezvoltă o reacţie de direcţie şi de mărime necunoscute, astfel că o descompunem în componentele perpendiculare X_A şi Y_A în timp ce în B se dezvoltă o singură forţă de legătură. Totodată, am subliniat că lagărul radial dă naştere la o reacţie orizontală, el neputînd dezvolta decît reacţii normale pe axa sa (nu ţinem seama de frecare). Am continuat stabilind că forţa dată G şi reacţiile necunoscute X_A, Y_A, X_B se găsesc în acelaşi plan vertical, formînd un sistem de forţe în echilibru, la care se aplică ecuaţiile:

$$X_A - X_B = 0$$
$$Y_A - G = 0$$
$$X_B \cdot 4 - G \cdot 5 = 0$$

Am obţinut astfel un sistem de trei ecuaţii cu trei necunoscute X_A, Y_A, X_B, care s-a rezolvat uşor. Din ultima ecuaţie a rezultat că

$X_B = \frac{G.5}{4} = \frac{1.5}{4} = 1{,}25$ tf. În virtutea primei ecuaţii, $X_A = X_B = 1{,}25$ tf, iar din ecuaţia a doua a rezultat $Y_A = G = 1$ tf. Reacţiile au fost deci $X_A = X_B = 1{,}25$ tf, $Y_A = 1$ tf.

Predînd în acest fel mecanica tehnică noi îi pregătim pe viitorii maiştri să poată rezolva în producţie probleme privind rezistenţa materialelor şi organelor de maşini, să prevină suprasolicitarea la efort a acestora şi să calculeze amplasarea optimă şi sarcinile de lucru ale diferitelor maşini, să ştie să asigure o organizare ştiinţifică, cu maximum de randament, a muncii în secţiile pe care le vor conduce.

ing. L. SAVEANU
şi
ing. N. TOMESCU
profesori la Grupul şcolar tehnic „Unirea" din Bucureşti

Sub îndrumarea maistrului, elevi ai Şcolii profesionale auto din Satu Mare învaţă să mînuiască cu pricepere strungul.

Pentru îmbunătăţirea predării

Cercul pedagogic al cadrelor didactice din şcolile profesionale şi tehnice ale oraşului Craiova desfăşoară o activitate rodnică pentru ridicarea nivelului ştiinţific şi metodic al predării. De curînd acest cerc a organizat, cu sprijinul Cabinetului metodic din Bucureşti, un schimb de experienţă între profesorii de specialitate din sectoarele industrie grea şi agricol.

Lecţia de instruire desfăşurată la acest schimb de experienţă la Grupul şcolar „Electroputere" a avut drept subiect „Lipirea cu aliaje moi". Maistrul-instructor Dumitru Frumuşeanu, muncitor de înaltă calificare, care a condus lecţia, a dovedit că, pe lîngă o deosebită tehnică în executarea demonstraţiei practice, el stăpîneşte şi bune procedee metodice de instruire a elevilor. Discuţiile purtate de numeroşii profesori şi maiştri care au asistat la lecţie au relevat calităţile instructajului, au subliniat, ca o latură foarte pozitivă a acestuia, folosirea mijloacelor tehnice înaintate şi a procedeelor tehnologice nou introduse în producţie. Ei au recomandat maistrului-instructor să folosească mai larg în predare panourile reprezentînd desene pe faze de operaţii, care dau ucenicilor posibilitatea să urmărească evoluţia lucrării în succesiunea ei firească.

Cadrele didactice participante la schimbul de experienţă au audiat de asemenea o interesantă conferinţă cu subiectul „Realizările învăţămîntului profesional şi tehnic din U.R.S.S." ţinută de tov. ing. V. Mişicu, consilier în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.

Prin valoarea lecţiilor predate, prin discuţiile rodnice purtate în jurul acestor lecţii, schimbul de experienţă a ajutat participanţilor să-şi lămurească mai bine o serie de probleme importante din munca lor.

In cercurile tehnice

Una dintre cele mai îndrăgite activităţi în timpul liber al elevilor Şcolii de meserii din Piteşti este activitatea în cercurile tehnice. Cele trei cercuri de specialitate organizate în şcoală — cercul de tîmplărie-sculptură, cercul de lăcătuşerie şi mecanică şi cercul de ţesături-confecţii — aduc o contribuţie importantă la îmbogăţirea cunoştinţelor tehnice

In ultima perioadă s-a pus un accent deosebit pe strîngerea legăturii cercurilor cu fabricile şi întreprinderile din sectorul de producţie în care vor fi repartizaţi elevii după absolvire. Astfel, şedinţa cercului de lăcătuşărie-mecanică în care a fost prezentat referatul cu subiectul „Progrese în industria metalurgică" a fost urmată de o vizită la Uzinele metalurgice „Vasile Tudose" din Colibaşi. De asemenea, şedinţa cercului de ţesături-confecţii în care s-a discutat despre compoziţia şi decompoziţia fibrelor a fost urmată de o vizită în laboratorul de vopsit al fabricii textile „11 Iunie" din Piteşti. După şedinţa cercului de tîmplărie cu tema „Tehnologia fabricării placajului" s-a urmărit practic procesul de fabricare la Fabrica de placaj din Rîmnicu-Vîlcea

In felul acesta activitatea cercurilor tehnice de la Şcoala de meserii din Piteşti contribuie nemijlocit la îmbunătăţirea pregătirii profesionale a elevilor.

FILIP B. STANESCU

Primele noţiuni de desen artistic

Expresie a grijii partidului şi guvernului pentru stimularea şi îndrumarea tinerelor talente, şcolile de artă au luat în ultimii ani un avînt deosebit. In aceste şcoli sînt cultivate cu atenţie, încă din primele clase, aptitudinile artistice ale copiilor.

Lucrînd la Şcoala de artă de 7 ani din Galaţi ca profesoară de desen artistic, caut să le dezvolt în primul rînd elevilor mei, chiar din primul an de şcoală, priceperea de a privi o operă de artă, de a-i înţelege şi a-i gusta frumuseţea. Incă înainte de a le preda orice noţiune de desen îi familiarizez, prin intermediul reproducerilor, cu operele cele mai remarcabile ale plasticii româneşti şi universale.

Le cer apoi copiilor să deseneze din imaginaţie, deoarece desenele lor mă ajută să le cunosc aptitudinile, felul de a vedea şi interpreta realitatea. Majoritatea desenelor din imaginaţie executate de elevii noştri sînt deosebit de interesante, chiar dacă forma de exprimare e naivă şi liniile încă nesigure.

Deosebit de semnificative sînt izvoarele de inspiraţie ale desenelor executate de copii din imaginaţie: ceea ce au văzut în fabrici sau uzine, construcţiile noi care se ridică în oraşul nostru, activitatea din port etc. Ele dovedesc orientarea copiilor către realitatea socialistă a patriei noastre, dragostea lor pentru marile înfăptuiri dobîndite de poporul muncitor sub conducerea partidului.

Studiul organizat, sistematic îl încep cu desenul după natură. Caut să-i deprind pe copii cu perceperea justă a proporţiilor, a formei obiectelor, de la cele mai simple — apropiate de corpurile geometrice — la cele complicate. Apoi îi învăţ să delimiteze lumina şi umbra care cad pe corpuri. Aici fac un popas mai mare, dînd explicaţii amănunţite şi exemplificînd. Caut să-l fac pe fiecare copil să vadă cum se aşterne lumina pe obiecte şi cum se desenează umbra. Nu intervin la început cu indicaţii asupra tehnicii; fiecare desenează cum simte sau cum poate. Îi ajut însă să înţeleagă rolul proporţiilor şi al raporturilor dintre dimensiunile obiectelor.

Foarte importantă în formarea primelor noţiuni de desen artistic este paginaţia, adică felul cum se înscrie desenul pe foaia de hîrtie. In unele cazuri paginaţia e simplă. Indată ce am pus pe masă un vas înalt, cu o siluetă zveltă, mîinile elevilor prind să răsucească hîrtia şi să-i schimbe poziţia pe înălţime. Apoi mă întreabă, convinşi că vor primi un răspuns afirmativ: „Desenăm pe înalt, nu?" Cu alte obiecte lucrurile merg mai greu. Intr-o asemenea ocazie le-am povestit copiilor păţania unui tînăr grafician care paginase greşit un desen, aşa încît nu-i încăpuse pe foaia de hîrtie. In focul lucrului îl continuase pe planşetă. La sfîrşit, cînd a ridicat hîrtia, lucrarea a apărut tăiată la jumătate. Povestea le-a plăcut copiilor, au reţinut-o şi acum, cînd vreun coleg porneşte un desen paginînd greşit obiectele, ei îi reamintesc, rîzînd, păţania graficianului.

In general, în primii ani de învăţătură nu cer copiilor lucrări foarte bine finisate, ci lucrări cît mai clare. Pentru a-i stimula în muncă le-am făcut cunoscute, din cîteva reviste de artă plastică, desene ale unor copii de vîrsta lor prezentate la expoziţiile internaţionale de artă plastică. Elevii mei s-au convins astfel că cele reprezentate în asemenea lucrări n-au fost executate cu mijloacele marilor pictori, ci copilăreşte, dar clar şi expresiv.

Elevii îmi spun uneori că nu pot să deseneze anumite detalii, se descurajează uşor atunci cînd posibilităţile nu-i ajută să redea ceea ce şi-au imaginat. Atunci intervin cu explicaţii, făcîndu-i să înţeleagă că nu pretind de la ei nimic peste posibilităţile lor. Pentru a le întări voinţa, hotărîrea de a persevera în lucrările dificile, le povestesc întîmplări semnificative din viaţa marilor noştri pictori — de exemplu, despre lupta grea a lui Nicolae Grigorescu pentru învăţarea tainelor picturii. Le spun apoi: „Astăzi voi vă bucuraţi de toate condiţiile pentru a deveni artişti. Trebuie numai să perseveraţi, să munciţi neobosit pentru a vă dezvolta talentul". Clipa de descurajare este învinsă astfel mai uşor şi copiii se apleacă însufleţiţi de un nou elan asupra planşelor de desen.

Socotesc foarte indicat să pun din cînd în cînd la încercare memoria artistică a elevilor, să văd dacă şi cum le rămîn în minte cele observate în natură şi să corectez anumite reprezentări defectuoase. La o asemenea probă am constatat, de pildă, că unii elevi şi-au întipărit greşit în minte caracteristicile articulaţiilor de la picioarele din spate ale cailor, pe care le-au desenat în sens invers. Le-am atras atenţia asupra greşelii, desenîndu-le pe tablă un cal în cîteva poziţii caracteristice de mers, trap şi galop.

Paralel cu formarea deprinderilor de desen artistic elevii învaţă să dea volum desenelor, colorîndu-le. Se ştie că în general copiilor le plac culorile curate, luminoase, clare. De aceea le dau să lucreze doar cu cîteva culori, fără să caut să le încarc memoria cu elemente complicate cum sînt gama, nuanţa, armonia.

De multe ori elevii mă întreabă dacă anumite umbre pe care le aruncă obiectele trebuie colorate cu negru şi sînt contrariaţi pentru moment cînd le răspund negativ. Îi învăţ atunci cum să vadă umbra, care nu e opacă, asemeni unei bălţi de păcură, ci străvezie. „De aceea — le explic — trebuie să se vadă în transparenţă o altă culoare decît negru".

Cu multă bucurie execută elevii şi lucrări de modelaj. Acestea se efectuează de obicei pe plat, deoarece pentru copii este încă greu să perceapă şi să reproducă volumele în spaţiu. Am ţinut seama de aceasta şi am pornit de la lucrări foarte simple, care nu au un conţinut pretenţios şi nu depăşesc puterea copiilor. Incepînd cu simple corpuri geometrice, am trecut apoi la reprezentarea unor obiecte cu forme asemănătoare. Elevii au lucrat astfel vase, figurine, animale, fructe şi flori — după model, dar şi din imaginaţie. Deprinderea de a lucra din imaginaţie le lărgeşte gîndirea artistică, face orele de modelaj mai atractive, iar lucrările lor devin mereu mai bune şi mai aproape de ceea ce vor să reprezinte.

Toată această activitate desfăşurată în şcoală ne dă satisfacţia de a vedea ridicîndu-se din rîndul elevilor noştri talente autentice, care, perseverînd pe drumul artei realist-socialiste se pot înălţa către adevărata măiestrie. La rîndul nostru ne străduim să ne îmbunătăţim continuu pregătirea pedagogică, astfel încît să ne putem pune întreaga pricepere în slujba formării unei viitoare generaţii de artişti capabili să oglindească minunatele realităţi ale vieţii noastre socialiste.

Prof. EMILIA IACOB
Şcoala de artă de 7 ani-Galaţi

Viitorii învățători și predarea educației fizice

In sistemul general de instruire și educare a elevilor, educația fizică reprezintă o latură de mare însemnătate. Ea întărește sănătatea și rezistența fizică a elevilor, contribuie la dezvoltarea lor armonioasă, la educarea lor în spiritul disciplinei conștiente, al perseverenței, al hotărîrii, încrederii, curajului și stăpînirii de sine, le formează deprinderi de practicare regulată a exercițiilor fizice, de muncă în colectiv și de igienă. Intărind sănătatea elevilor, contribuind la dezvoltarea lor fizică, această disciplină favorizează în același timp creșterea capacității lor de asimilare a cunoștințelor.

Ținînd seama de importanța acestui obiect de învățămînt numeroși învățători și profesori acordă multă atenție predării lecțiilor de educație fizică, dau acestora un conținut bogat și sprijină activitatea sportivă. Totuși, în unele cazuri orele de educație fizică, în special la clasele I-IV din mediul rural nu se țin cu regularitate, figurînd în mod formal în orariile școlilor, sau au un conținut sărac și necorespunzător. Acest lucru este determinat de faptul că unii învățători și alte cadre care predau educația fizică nu acordă importanța cuvenită acestei discipline și nu se străduiesc suficient să-și îmbunătățească pregătirea în vederea predării educației fizice. Mergînd pe linia minimei rezistențe, aceștia renunță cu ușurință la posibilitatea pe care o au de a se documenta din anumite lucrări de specialitate de largă circulație, de a cere îndrumări de la profesorii de specialitate sau de a se consulta cu metodiștii cercurilor pedagogice. Chiar și unii absolvenți ai școlilor pedagogice, din seriile 1950—1958, care au avut asigurată prin planurile de învățămînt, pregătirea pentru a preda educația fizică se situează pe aceleași poziții de minimalizare a importanței ei în procesul instructiv-educativ. Aceasta arată că în unele școli pedagogice și institute pedagogice de învățători nu s-a acordat toată grija pregătirii viitoarelor cadre didactice pentru a putea preda educația fizică la același nivel cu celelalte discipline.

Școlile pedagogice, institutele pedagogice de învățători și institutele pedagogice de 3 ani, au datoria de a pregăti cadre cu cunoștințe teoretice și practice necesare predării educației fizice la nivelul cerințelor. Realizarea acestei sarcini este strîns legată de pregătirea profesorilor de specialitate din aceste școli, de calitatea lecțiilor teoretice și practice de educație fizică pe care le predau ei, de felul cum îndeplinesc prevederile programelor de învățămînt.

Indeplinirea ritmică a conținutului programelor de educație fizică trebuie să asigure viitorilor absolvenți, o bună pregătire fizică, să-i înarmeze cu cunoștințe privind predarea elementelor prevăzute în programele de educație fizică pentru clasele I-IV și V-VII, precum și cu cunoștințele de pedagogie și psihologie specifice acestei discipline. Paralel cu aceasta, viitorii învățători și profesori trebuie să plece din școală cu un larg bagaj de jocuri și exerciții aplicative care pot fi executate în orice condiții, ca bază pentru formarea deprinderilor de mișcare.

In majoritatea școlilor și institutelor pedagogice programele de educație fizică se îndeplinesc în mod satisfăcător. Se observă însă că în unele cazuri nu se adîncesc suficient problemele specifice ale predării educației fizice în școala elementară în condițiile diferite de care dispune aceasta, că nu întotdeauna este stimulat interesul elevilor și studenților pentru această activitate. Ei pleacă adeseori din școală cu un bagaj sărac de cunoștințe, jocuri și exerciții pe care le-ar putea efectua cu viitorii lor elevi, sînt insuficient orientați pentru organizarea unor forme variate ale activității de educație fizică și sport în școală și în afara acesteia, nu au suficient spirit de inițiativă. Aceasta duce în mod evident la subaprecierea rolului educației fizice în munca lor de viitoare cadre didactice.

Lipsurile existente în predarea educației fizice în școlile și institutele pedagogice se datoresc în bună măsură faptului că organele de învățămînt nu s-au îngrijit să repartizeze în aceste școli pe cei mai buni specialiști din cuprinsul regiunii, cadre cu temeinică pregătire teoretică, practică și metodică. Unii directori de școli și unele organe de îndrumare și control acordă prea puțină atenție felului cum se predau orele de educație fizică și modului în care își însușesc elevii cunoștințele necesare.

O mare importanță pentru pregătirea profesională în domeniul educației fizice a viitoarelor cadre didactice o prezintă practica pedagogică. Ea dă posibilitate elevilor și studenților să-și consolideze și să-și concretizeze cunoștințele însușite prin lecțiile de teoria și metodica educației fizice, ajutîndu-i să dobîndească o bună pregătire metodică. Nu întotdeauna însă, elevii și studenții asistă la un număr suficient de lecții practice de educație fizică, ei înșiși țin prea puține lecții la această disciplină și nu le desfășoară în condițiile reale din școlile unde vor merge să muncească. Pe de altă parte, lecțiile practice de educație fizică nu sînt întotdeauna pregătite din vreme.

Este necesar ca în cadrul practicii pedagogice lecțiile de educație fizică să se bucure de aceeași atenție ca și lecțiile de la celelalte discipline, atît din partea profesorilor de specialitate, cît și a celor de pedagogie și a directorilor.

Pe lîngă îmbunătățirea conținutului lecțiilor de educație fizică în școala elementară, viitorii absolvenți ai școlilor și institutelor pedagogice, în special cei care merg în mediul sătesc, trebuie să desfășoare și o bogată activitate sportivă în rîndul elevilor și tineretului. De aceea, ei trebuie să capete încă din școală cunoștințele și deprinderile necesare în această privință, sarcină ce se realizează în deosebi prin activitatea în afară de clasă și extrașcolară, prin activitatea în cadrul asociațiilor sportive și prin participarea la manifestările și competițiile sportive. Se constată însă, că și în această privință există o serie de lipsuri în activitatea unor școli și institute pedagogice. De exemplu, elevii participă rar la campionatele republicane școlare nefolosindu-se în acest fel un mijloc bun, care le-ar da posibilitatea să-și ridice nivelul cunoștințelor tehnice, metodice și organizatorice. Este necesar ca activitatea sportivă din școlile și institutele pedagogice să se intensifice, pentru a întregi astfel pregătirea absolvenților lor.

Profesorii de specialitate au datoria să trezească la viitoarele cadre didactice interesul pentru continua îmbunătățire a bazei materiale necesare predării educației fizice în școlile unde vor lucra, arătîndu-le totodată cît de mult pot ei realiza din resurse locale și cu mijloace oricît de modeste.

Aceste multiple aspecte pe care trebuie să le rezolve profesorul de specialitate și care constituie tot atîtea sarcini nu pot fi soluționate la nivelul cerințelor decît dacă conducerile școlilor sau institutelor le acordă atenția și sprijinul necesar. Un exemplu pozitiv în acest sens îl constituie școala pedagogică de învățători din București, a cărei conducere apreciază la justa valoare educația fizică. Precuparea pentru îmbunătățirea bazei materiale necesare lecțiilor la această disciplină, pentru nivelul cunoștințelor elevilor, reprezintă pentru conducerea acestei școli un obiectiv însemnat. Același lucru îl putem spune și despre școlile pedagogice de învățători din Constanța și Deva.

Școlile pedagogice și institutele pedagogice sînt chemate să dea cadre bine pregătite pentru învățămînt, cadre care să facă față cu cinste tuturor cerințelor acestuia. De aceea ele trebuie să acorde toată atenția și pregătirii viitoarelor cadre didactice în domeniul educației fizice, care are o mare însemnătate în educarea comunistă a tineretului.

Prof. FLORIN PANAITESCU
inspector în Direcția educației tineretului școlar din M.I.C.

E greu să stăpînești și să coordonezi mișcările mingilor. Totuși elevele Școlii medii nr. 35 cu program special de educație fizică din București fac dovada unei deosebite măiestrii artistice.

In front... unul singur

Dacă vă împinge cumva curiozitatea să deschideți caietele elevilor claselor V-VII de la Școala elementară de 7 ani nr. 28 din Cluj-Someșeni, veți constata că nu toți copiii care învață la această școală au o scriere frumoasă și corectă. Mai sînt copii care au un scris neîngrijit, plin de greșeli de ortografie și de exprimare. Cîte o dată ai impresia că unii nu cunosc bine forma exactă, corectă a tuturor literelor și cîțiva nu știu cînd se folosește litera mare.

— Ce părere aveți, tovarășe director, de această situație?

— Aveți perfectă dreptate, ne răspunde directorul — așa e, copiii noștri au un scris urît. Dar să știți, cei mai mulți din elevii care scriu astfel sînt veniți din alte școli. Mai ales în clasele V—VII primim copii din satele învecinate, în care, pe cît se vede, preocuparea învățătorilor pentru scrierea școlarilor a lăsat foarte mult de dorit.

Uitîndu-te în caietele elevilor din clasa a V-a nu poți să nu-i dai dreptate tovarășului director. In adevăr, nu în clasa a V-a se învață cînd se folosește litera mare, de pildă. Și dacă școlarii nu cunosc încă acest lucru elementar, asta se datorește nu atît profesorilor, cît învățătorilor care i-au pregătit în clasele anterioare. Iar dacă întîmplător elevii în cauză au venit în clasa a V-a de la o altă școală, atunci, bine înțeles, de vină este învățătorul de la școala de unde provin.

In mod firesc te întrebi însă: ce a făcut Școala elementară nr. 28 din Cluj pentru îndreptarea scrierii elevilor ei?

— Al — ne asigură directorul — tovarășa profesoară de limba română se luptă să înlăture această deficiență, de pe urma căreia se plînge că are atîtea necazuri.

— Singură? Colectivul pedagogic nu o ajută?

— Colectivul pedagogic? Și el se străduiește — ne spune de astă-dată parcă mai șovăielnic.

Totuși, din ceea ce a spus reiese că în școală ar exista un front comun al pedagogilor pentru deprinderea elevilor cu o scriere corectă, frumoasă, lizibilă.

Deschidem cîteva caiete de lucrări scrise pentru a ne convinge de grija profesorilor față de felul cum scriu elevii

De la primele caiete pe care le luăm în mînă, însă, imaginea frontului comun se risipește. Cei mai mulți profesori trec cu vederea greșelile de ortografie, de exprimare. E drept că unele greșeli — de obicei cele mai deochiate — sînt subliniate. Dar ce folos dacă în școală există moda — despre care tovarășul director are cunoștință — de a nu se comenta tezele? Vor ști oare elevii profesorilor Vida Oarcășu, Liviu Truța ș.a. pentru ce tovarășii profesori au subliniat cuvintele „aierul", „înpărții", „săși" etc., dar mai ales unele chestiuni de conținut, dacă ei nu le-au arătat în ce constau greșelile?

De asemenea, cel puțin derutante pot fi intervențiile de felul celei făcute de prof. L. Truța, care la cuvîntul „muri", scris de elevul Ștefan Vinte în propoziția „Planta va muri", a mai adăugat cu roșu un „i"!

Este necesar ca pedagogii de la Școala elementară nr. 28 din Cluj-Someșeni, care de altfel au și realizări frumoase în munca lor, să-și pună mai serios problema formării unui front comun pentru a-i învăța pe elevi să scrie și să se exprime cît mai corect. In treaba aceasta profesorul de limba română nu trebuie lăsat singur.

A. C.

RĂSPUNS la întrebările cititorilor

Ce se înțelege prin „ani școlari" la stabilirea stagiului de activitate în învățămînt în vederea prezentării la examenele de definitivat și gradul II?

— La stabilirea stagiului de activitate în învățămînt se consideră că anul școlar durează de la 1 septembrie pînă la 31 august al anului următor, aceasta fiind durata sa și din punct de vedere administrativ, indiferent dacă școlile și-au deschis cursurile după data de 1 septembrie.

Unele cadre didactice, referindu-se la prevederile articolului 39 din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală, socotesc în mod greșit că anul școlar ar dura numai pînă la 30 iunie. Data de 30 iunie marchează însă numai sfîrșitul trimestrului III. Aceste cadre didactice nu țin seamă de faptul că examenele de maturitate, admitere, corigență și încheierea situației școlare au loc după data de 30 iunie. In afară de aceasta, și vacanța de vară, cu activitățile ei (tabere, excursii etc.) face parte tot din structura anului școlar. Neținînd seama de aceasta, unii confundă durata anului școlar din punct de vedere administrativ cu durata cursurilor școlare.

Față de cele arătate mai sus se înțelege că cei intrați în învățămînt la data de 1 septembrie sau ulterior nu pot fi considerați că aveau împliniți numărul corespunzător de ani (ani școlari) la data de 1 august 1959, data aplicării Hotărîrii nr. 1059. **Prin urmare, au dreptul să se prezinte la examenul de definitivat din acest an numai cadrele didactice care aveau un stagiu în învățămînt de cel puțin 3 ani la data de 1 august 1959, urmînd ca pînă la trecerea examenului de definitivat acestea să fie salariate cu salariul prevăzut pentru „stagiar", grupa 0-3 ani. De asemenea, au dreptul să primească gradul definitiv fără examen numai cadrele didactice care aveau un stagiu de cel puțin 5 ani la data de 1 august 1959 și care îndeplinesc celelalte condiții. Se pot prezenta la examenul de gradul II cei care aveau un stagiu de cel puțin 10 ani la aceeași dată și care au obținut gradul definitiv.**

Mai este nevoie să se precizeze că stagiul de activitate în învățămînt se consideră numai de la data cînd cel în cauză s-a prezentat la post, a primit decizia de numire și a fost salarizat, iar nu de la data cînd i s-a înmînat dispoziția de repartizare de la facultate cum în mod greșit înțeleg unele cadre didactice.

PUBLICAȚII DE CONCURS

INSTITUTUL DE CONSTRUCȚII DIN BUCUREȘTI anunță un concurs pentru ocuparea următoarelor posturi didactice:

1) **Postul de conferențiar,** prevăzut la poziția 3 în statele de funcțiuni ale catedrei de Mașini de construcții, avînd ca sarcină didactică 5 ore medie săptămînal pentru predarea cursului de Organe de mașini și Mașini de construcții la Facultatea de construcții civile și la Facultatea de hidrotehnică.

2) **Postul de conferențiar,** prevăzut la poziția 4 în statele de funcțiuni ale catedrei de Drumuri, avînd ca sarcină didactică 4 ore medie săptămînal provenind din predarea cursurilor: Drumuri urbane, Studiul și proiectarea drumurilor și Curs general de căi de comunicații.

3) **Postul de conferențiar** prevăzut la poziția 3 în statele de funcțiuni ale catedrei de Drumuri, avînd ca sarcină didactică 4—5 ore medie săptămînal provenind din predarea cursurilor: Studiul și proiectarea drumurilor, Exploatarea și întreținerea drumurilor și Curs general de căi de comunicații.

4) **Postul de conferențiar** prevăzut la poziția 3 în statele de funcțiuni ale catedrei de Geotehnică și fundații, avînd ca sarcină didactică 3—5 ore medie săptămînal provenind din predarea cursului de Geotehnică și fundații la Facultatea de construcții civile și la Facultatea de drumuri și poduri.

5) **Postul de șef de lucrări** prevăzut la poziția 4 în statele de funcțiuni ale catedrei de Construcții industriale, avînd ca sarcină didactică 10 ore medie săptămînal provenind din conducerea a 3 grupe la lucrările practice și a 2 subgrupe la proiectul de an de la disciplina Beton armat predat la Facultatea de construcții civile, industriale și agricole.

★

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN TIMIȘOARA anunță scoaterea la concurs a unui post de **conferențiar** la disciplina de „Utilajul sudării electrice", de la catedra VIII — Tehnica sudurii, de pe lîngă Facultatea mecanică, poz. 8. din statul de funcțiuni.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune actele prevăzute de art. 13 din Regulamentul M.I.C. privitor la ocuparea funcțiilor didactice în învățămîntul superior, la rectoratul Institutului politehnic din Timișoara, bul. 30 Decembrie nr. 2, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentului anunț.

Informații suplimentare, privind ținerea concursului se pot obține zilnic, de la secretariatul rectoratului, bul. 30 Decembrie nr. 2, etaj III, telefon 11—06, între orele 12—15.

★

INSTITUTUL DE ARTE PLASTICE „NICOLAE GRIGORESCU" DIN BUCUREȘTI anunță concurs pentru ocuparea următoarelor posturi vacante:

1) Post de conferențiar, catedra de Pictură, disciplinele pictură, desen, compoziție, poz. 6.

2) Post de conferențiar, catedra de Pictură, disciplina pictură, desen, compoziție, poz. 7.

3) Post de profesor, catedra de Pictură monumentală, disciplina frescă, poz. 4.

4) Post de conferențiar, catedra de grafică, disciplina desen, pictură, gravură, compoziție, poz. 3.

5) Post de conferențiar, catedra de istoria și teoria artelor, disciplina istoria artei românești, poz. 3

6) Post de conferențiar, catedra de istoria și teoria artelor, disciplina istoria artei universale, poz. 4.

7) Post de conferențiar, catedra tehnico-teoretice, disciplina perspectivă, studiu grafic al stilurilor și desen liniar și proiectiv, poz. 2.

8) Post de conferențiar, catedra tehnico-teoretice, disciplina pedagogie-psihologie, poz. 4.

Pentru participarea la concurs, cei interesați, urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului de arte plastice „Nicolae Grigorescu" din București, str. Budișteanu nr. 19, raion Gh. Gheorghiu-Dej.

Cererea va fi însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are funcția de bază; memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat; autobiografia.

Informații suplimentare se primesc la secretariatul Institutului, telefon 16.01.51.

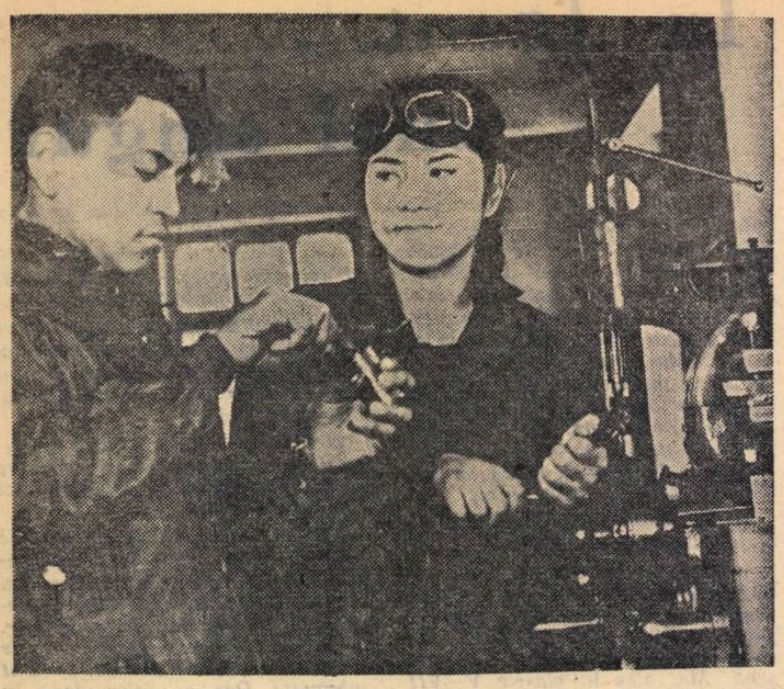

In școlile din R. S. S. Kazahă elevii își însușesc temeinice deprinderi de muncă, se familiarizează cu principalele procese de producție.

MUNCITORI ȘI PROFESORI

Directorul școlii prezentă unui vizitator un om în vîrstă, cu părul alb.

— Faceți cunoștință. Este cel mai tînăr dintre pedagogii noștri.

— Cum asta, cu părul alb și cel mai tînăr?

— E foarte simplu. Abia acum își începe cariera pedagogică. A venit la noi din producție, unde era fruntaș. Își propune ca nici aici să nu rămînă în urmă.

Acum aproape în fiecare colectiv pedagogic poți întîlni asemenea profesori „tineri". Ei vin în școală din uzine, din fabrici, de pe ogoarele colhozurilor, pentru a-i înarma pe elevi cu deprinderi practice, pentru a-i învăța să folosească uneltele și instrumentele, să mînuiască strungul, să prelucreze lemnul și metalul, să conducă mașini agricole — într-un cuvînt, să producă bunuri necesare societății.

Printre profesorii veniți din producție sînt mulți oameni entuziaști, care muncesc în mod interesant, creator, cu înflăcărare. Ei iubesc școala, reușesc să se apropie de elevi.

La Școala nr. 5 din Ribinsk, regiunea Iaroslav, activitățile practice sînt conduse de Pavel Vasilievici Zverev. E un om în vîrstă, maistru la uzina de mașini rutiere. El s-a împrietenit atît de mult cu elevii, îi înțelege atît de bine, încît nici nu mai concepe că ar putea să nu lucreze cu ei. Om plin de farmec, atent și serios, Pavel Vasilievici s-a consacrat cu totul muncii pedagogice, își îndeplinește cu devotament sarcina de a-i învăța pe elevi lăcătușăria și strungăria. In ateliere domnește o ordine exemplară. Urmîndu-i exemplul, și elevii își păstrează locul de muncă cu cea mai mare grijă. Sub conducerea lui ei au confecționat multe lucruri folositoare: material didactic și mobilier pentru școală, piese comandate de întreprinderi etc.

De multă dragoste și respect din partea elevilor se bucură și tînărul inginer energetician Mstislav Iurievici Formanovski, care predă bazele producției la Școala nr. 2 din Electrostali, regiunea Moscova. Lecțiile lui deschid spații largi gîndirii elevilor. El pune adesea în fața lor sarcini care cer agerime, cunoștințe temeinice de fizică și matematică. Mstislav Iurievici vrea să pregătească din rîndurile elevilor lui nu numai muncitori calificați, ci viitori fruntași și raționalizatori ai producției.

Și cîte lucruri bune nu se pot spune despre agronomii și zootehnicienii din colhozuri care conduc lucrările practice din școlile sătești! Fără ajutorul lor brigăzile de elevi n-ar fi putut obține rezultatele minunate cu care se mîndresc acum pe drept cuvînt.

Uneori agronomii și zootehnicienii completează programa școlară cu cunoștințe deosebit de importante și de necesare elevilor. In programele de botanică, de exemplu părăsită i s-a închinat un capitol întreg dar nu se spune aproape nimic despre lucernă și despre iarba de Sudan, cu care crescătorii de vite din ținutul Krasnodar se întîlnesc atît de des. Zootehniciana Maria Kapranova îi familiarizează însă pe elevii ei de la școala din Novo-Titarovsk cu însușirile nutritive ale acestor ierburi, îi învață cum să alcătuiască rațiile pentru hrănirea vitelor, îi ajută să-și însușească regulile de îngrijire a animalelor tinere.

Desigur că profesorilor care vin din producție nu le este de la început ușor să lucreze, nu-și dobîndesc prea lesne succesele. Ei nu-și însușesc dintr-o dată măiestria pedagogică și cele mai bune metode de predare.

Majoritatea colectivelor didactice se preocupă însă mult de ajutorarea lor. Pedagogii se străduiesc să-i sprijine pe noii lor tovarăși în primii pași pe care-i fac pe un tărîm nou. Se organizează pentru ei lecții pe teme pedagogice, se creează cercuri metodice în care intră toți profesorii obiectelor din ciclul politehnic, cei care conduc activitățile practice și cei care predau bazele producției. Discutarea în comun a celor mai complexe probleme pedagogice este de un mare folos noilor profesori.

Foarte folositoare este și asistența reciprocă la lecții: profesorii de activități practice merg la lecțiile de cultură generală, iar profesorii care predau disciplinele de cultură generală se familiarizează cu întreprinderile unde se desfășoară instruirea practică a elevilor. Unora aceasta le ajută să-și organizeze mai bine lecțiile, să lucreze mai bine cu elevii, celorlalți — să înlăture ruperea teoriei de practică.

Cît de importantă este de exemplu, pentru elevi, munca comună a profesorilor de matematică și de desen tehnic! Prin eforturile lor comune aceștia pot dezvolta mai ușor la elevi reprezentările spațiale și priceperea de a reproduce obiectele cu mijloace grafice, pe hîrtie. Fără deprinderi temeinice de desen tehnic nici un elev n-ar putea dobîndi acum pregătirea necesară muncii în producție.

Toate acestea sînt importante nu numai pentru că îi înarmează pe elevi cu deprinderi practice, ci și pentru că îi ajută să se dezvolte multilateral. Mai mult decît orice alt mijloc munca îi disciplinează pe elevi, întărește sentimentul lor de tovărășie, cinstea lor, sentimentul lor de dreptate, iar execuția exactă, îngrijită a obiectelor la care lucrează le dezvoltă gustul estetic.

Faptul că în școli lucrează profesori care vin din producție face să se întărească mult munca pedagogică. Impreună cu toți ceilalți profesori, aceștia se includ în munca nobilă de educare și instruire a tinerei generații, în munca de realizare a legii privitoare la legătura școlii cu viața.

(Din „Ucitelskaia gazeta"
nr 16/4606. Articol prescurtat)

La ordinea ZILEI

DEZARMAREA

De cîteva luni, o propunere înțeleaptă a dat aripi celor mai îndrăznețe visuri ale omenirii, a sădit în inimile fiecărui om speranța într-o nouă lume a viitorului, îmbelșugată, în care să nu mai pustiască focul războaielor, în care oamenii să-și făurească o viață fericită pentru ei și pentru copiii lor. Înțeleapta propunere a venit din partea statului care se află în fruntea luptei pentru pace, din partea Uniunii Sovietice.

Ce poate să fie mai minunat decît o lume în care să nu se cheltuiască nici un singur ban pentru înarmare, în care imensele cote în prezent destinate scopurilor militare să fie folosite pentru construcția de locuințe și școli, în care întregul armament să fie aruncat în mare!

O asemenea lume își doresc copiii și tinerii al căror viitor ar putea fi întunecat de spectrul războiului atomic, vîrstnicii care au cunoscut prăpădul atîtor măceluri, femeile care și-au pierdut soții sau fiii pe front, toți oamenii care astăzi construiesc, zăgăzuiesc apele pentru ca pămîntul să devină mai fertil, sau studiază energia atomică pentru a o folosi în scopuri pașnice.

Dezarmarea generală și totală — propunere fără precedent în istorie — reprezintă calea cea mai sigură spre consolidarea păcii și spre asigurarea prieteniei între toate popoarele.

Să se înfăptuiască dezarmarea! — iată ce cer astăzi toți oamenii cinstiți. Să înceteze o dată împovărătoarele cheltuieli militare!

SĂ TRANSFORMĂM PALOȘUL ÎN PLUG!

●

Ziarele au început să publice tot mai des materiale despre ceea ce ar putea să fie ziua de mîine dacă fierul tunurilor s-ar transforma în tractoare. Sînt în toate aceste materiale planurile de viitor ale oamenilor. Mereu se fac calcule noi. Cîte pustiuri întinse nu s-ar putea transforma în pămînturi roditoare, cîte bogății n-ar putea fi smulse naturii dacă toate, sau măcar o parte din cheltuielile militare, ar fi întrebuințate în acest scop? Savanții gîndesc la schimbarea climei globului, la secarea sau crearea unor noi mări, la schimbarea cursului unor fluvii. Oamenii se gîndesc la lucruri mari și mărunte, la viața lor care ar putea fi îmbelșugată, la locuințele, la școlile care s-ar putea construi în îndepărtatele cătune pierdute în fundul junglei asiatice, în văile munților Anzi sau în nisipurile Africii.

Oare cîți din analfabeții care reprezintă astăzi aproximativ 43–45% din populația globului ar putea să învețe carte, dacă o parte din cheltuielile militare ar fi investite în domeniul învățămîntului? Desigur că toți acești neștiutori de carte s-ar adăpa la lumina bogată a culturii, dacă în loc de armament s-ar construi școli. După cum spun statisticienii:

UN BOMBARDIER = 500 SĂLI DE CLASĂ.

●

Cu o lună în urmă, același stat care s-a situat întotdeauna în fruntea luptei pentru pace și colaborare internațională a dat o nouă dovadă practică a înțeleptei sale politici îndreptată spre asigurarea unei păci durabile în lume. După ce în 1955 și 1958 a efectuat în mod unilateral o reducere a forțelor armate cu 2.140.000 de oameni, Uniunea Sovietică a redus din nou efectivul armatelor sale cu 1.200.000 de oameni. Iată dovada cea mai concludentă a dorinței de pace a guvernului sovietic, a îndemnului pe care îl dă celorlalte state, și în special marilor puteri, pentru realizarea celui mai arzător ideal al omenirii: dezarmarea generală și totală. Propunînd să se treacă la fapte concrete în domeniul dezarmării, apelul Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresat parlamentelor și guvernelor tuturor țărilor lumii arată că „încetarea cursei înarmărilor ar permite să se folosească în mod suplimentar mari sume de bani pentru construirea de locuințe, pentru nevoile ocrotirii sănătății și ale învățămîntului, pentru mărirea veniturilor oamenilor muncii, pentru ajutorarea țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic".

Noua inițiativă a Uniunii Sovietice a fost primită cu bucurie de toți oamenii cinstiți din lumea întreagă. Ea a făcut să încolțească în sufletele tuturor speranța. Gîndindu-se la viitorul milioanelor de copii care nu pot învăța datorită lipsei de școli, pedagogii Americii Latine au salutat gestul guvernului sovietic și s-au aliat măreței idei a dezarmării generale și totale. Ideea aceasta cîștigă tot mai mulți partizani. In S.U.A. — după cum anunța zilele trecute Institutul „Gallup" de sondare a opiniei publice — în Anglia, în Franța, în Italia — peste tot, marea majoritate a oamenilor își exprimă adeziunea la ideea dezarmării. Mulți dintre profesorii și învățătorii din Anglia se gîndesc la realizarea în viitor, prin renunțarea la cheltuieli militare, a multor mii de construcții de școli necesare învățămîntului englez. Miile de oameni ai școlii din Italia, astăzi șomeri, privesc cu nădejde spre o lume a păcii. Iar pedagogii francezi speră că dezarmarea de mîine va aduce o sporire considerabilă a sărăcăcului buget destinat astăzi învățămîntului, înjumătățit și acesta, în mod arbitrar, cu școlile confesionale.

Năzuințele tuturor acestora ar putea deveni fapte numai dacă guvernele țărilor lor ar renunța la cursa nebunească a înarmărilor și ar trece la dezarmarea generală și totală. Numai astfel s-ar putea rezolva marile greutăți prin care trece învățămîntul țărilor capitaliste. După cum tot statisticienii arată, numai

UN PURTĂTOR DE AVIOANE = 95 DE ȘCOLI.

●

Cele două perechi de cifre pe care le-am citat în articol cu aldine și altele de același gen au fost publicate de Asociația de cercetări sindicale americane, după date guvernamentale. Statisticienii Asociației au vrut să demonstreze concret ce avantaje ar aduce — în cazul de față pentru învățămînt — dezarmarea. Cîte lucruri nu s-ar putea face dacă numai infimul procent de 0,05% din cheltuielile militare ale S.U.A. s-ar vărsa pentru nevoile învățămîntului? S-ar putea realiza încă o dată pe cît se realizează în prezent. N-ar fi prea mult — e drept — căci astăzi pentru învățămînt se cheltuiește în S.U.A. — notați bine — doar 0,05% din alocațiile militare.

Ziua în care paloșul se va transforma în plug este așteptată cu ardoare de toate popoarele lumii. De aceea, în mod firesc masele protestează împotriva cursei înarmărilor pe care se încăpățînează să o ducă încă puterile militare occidentale. Așa, de pildă, hotărîrea guvernului francez de a face experiențe nucleare în Sahara a fost primită cu indignare de toată lumea. Alături de ceilalți oameni ai muncii, și-au manifestat protestul și oamenii școlii. Nu numai pedagogii, studenții și elevii din Franța, dar și cei din alte țări ale globului pămîntesc. Elevi din Italia, studenți din Canada, iar de curînd, 3.700 de copii din Hiroșima au trimis pe adresa guvernului francez mesaje și telegrame în care cer încetarea pregătirilor pentru experimentarea acestei arme nimicitoare.

De asemenea, toți oamenii cinstiți din Japonia și din întreaga lume și-au exprimat dezaprobarea față de recentul pact militar încheiat între Japonia și S.U.A. Manifestînd pe străzile orașelor, miile de oameni ai muncii au cerut renunțarea la ratificarea acestui „tratat de securitate". „Să construim școli în loc de rampe pentru lansarea rachetelor!" — au strigat miile de manifestanți.

Ce ar însemna renunțarea la instalarea rampelor pentru rachete? După cum spun aceiași statisticieni pe care i-am mai citat,

O RAMPĂ PENTRU LANSAREA RACHETELOR = 1.500 DE ȘCOLI.

●

Să se înfăptuiască dezarmarea! Să construim în loc să distrugem! — aceasta este chemarea care umple de nădejdi sufletul tuturor oamenilor cinstiți.

AL. I. VLADIMIR

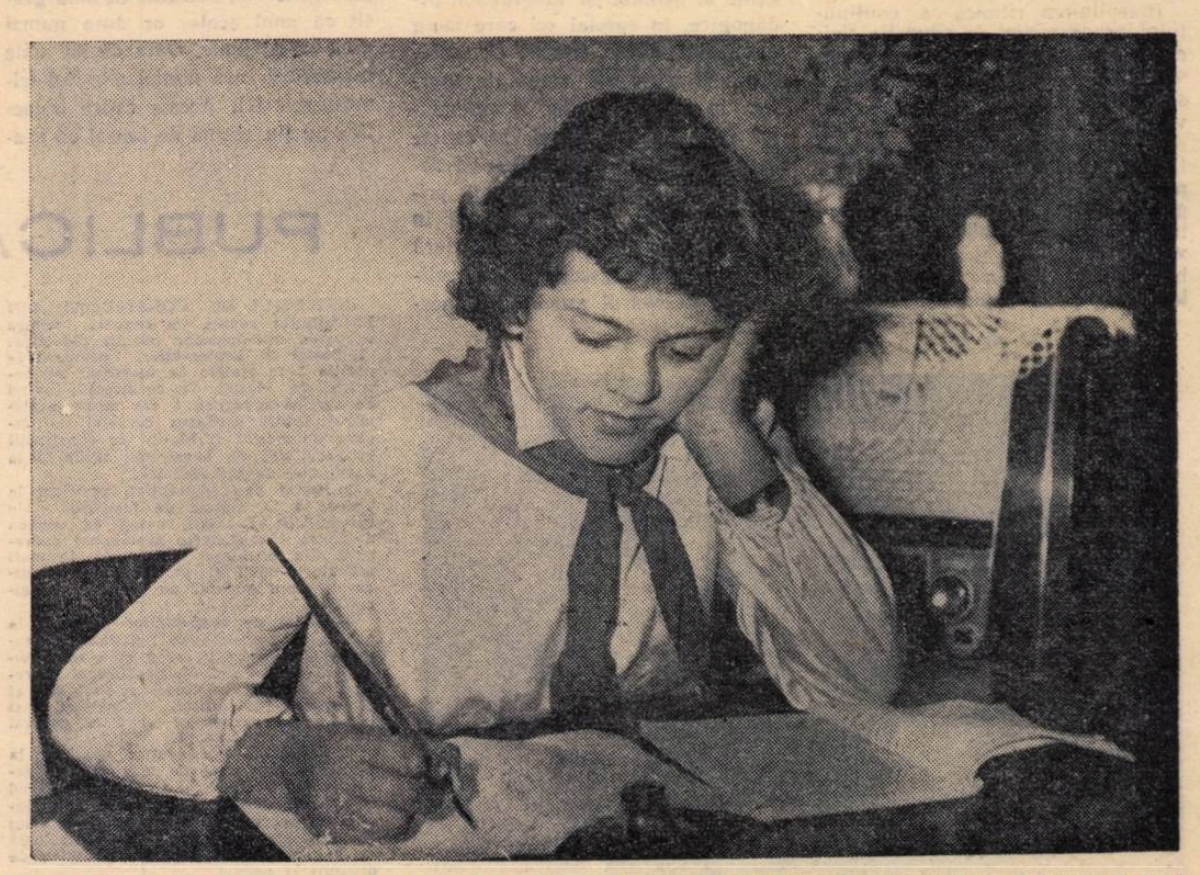

Școlile din R. P. Albania îi educă pe elevii lor în spiritul dragostei față de carte, față de învățătură. Iată-o pe Engjellușe Jupaj, una din cele mai bune eleve ale Școlii „29 Noiembrie" din orașul albanez Argyrocastro, pregătindu-și lecțiile.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 553 — Vineri 19 februarie 1960 — 8 pagini 25 bani

Ziua ceferiștilor

Faptele de luptă ale ceferiștilor au însemnat, în istoria clasei noastre muncitoare, pilde strălucite de eroism.

Ceferiștii au fost în primele rînduri ale participanților la greva generală din 1920, ale luptătorilor împotriva politicii de fascizare a țării, au sabotat mașina de război hitleristă și antonesciană, dezorganizînd transporturile. Momentul care a rămas însă simbolic pentru eroismul pe care l-au arătat ceferiștii îl constituie luptele de la Griviția din februarie 1933. În simbolul glorios al Griviței Roșii, întruchipînd întregul șir de lupte eroice ale acestui detașament important al clasei noastre muncitoare, partidul a înscris „Ziua ceferiștilor", ca sărbătoare a întregului nostru popor eliberat, constructor al socialismului, în prima duminică de după 16 februarie.

În fiecare an, de „Ziua ceferiștilor" răsună ca o chemare spre noi victorii, sirena Griviței Roșii, sirena lui Vasile Roaită, sirena atelierelor C.F.R. din Iași, care poartă numele lui Ilie Pintilie, glasul sărbătoresc al sirenelor ceferiste de la Arad, Timișoara, Dej, împletindu-se cu șuieratul sutelor de locomotive — salutul adus sărbătorii de mecanicii uriașilor de oțel.

În acest an ceferiștii și-au întîmpinat pretutindeni sărbătoarea cu avîntate schimburi de onoare — noi victorii pe frontul construcției pașnice. Alături de ei, în ateliere și pe locomotive — ucenicii — schimbul de mîine, s-au dovedit la înălțime.

Fără îndoială că din rîndul lor se vor ridica noi tineri care vor duce mai departe eroicele tradiții de luptă ale ceferiștilor.

„Ziua ceferiștilor" este o sărbătoare cu deosebit răsunet în inimile miilor de fii ai muncitorilor feroviari. Dar „Ziua ceferiștilor" este sărbătorită deopotrivă de toți școlarii țării noastre pentru care tradițiile glorioase de luptă ale muncitorilor feroviari sînt o minunată pildă și un îndemn pe frontul construcției pașnice.

Alături de învățătorii și profesorii lor, alături de întregul nostru popor muncitor, ei felicită din toată inima vajnicul detașament muncitoresc al ceferiștilor, urîndu-i, la această sărbătoare a sa, noi și noi succese pe drumul socialismului.

La Complexul școlar din Bîrlad se folosește la lecții un bogat și variat material didactic. Iată-i, în fotografie, pe elevii clasei a IX-a „E" pregătind epidiascopul pentru proiecțiile necesare unei lecții de fizică.

COMITETELE DE PĂRINȚI

În ultimii ani, pe lîngă fiecare școală de cultură generală și aproape pe lîngă fiecare clasă au luat ființă comitete de părinți, care dau un important ajutor școlilor în munca de educare comunistă a elevilor.

Constituite în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală, comitetele de părinți pe școli sau pe clase își desfășoară activitatea pe baza unor planuri de muncă trimestriale avînd ca obiective principale mobilizarea părinților pentru ca ei să ajute la însușirea temeinică a cunoștințelor și la educarea comunistă a elevilor, sprijinirea școlii pentru cuprinderea la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară, îmbunătățirea condițiilor materiale și sanitare de funcționare ale școlilor, sprijinirea dezvoltării învățămîntului prin legarea lui de viață, de producție, sprijinirea muncii pedagogice în rîndurile părinților și populației.

Acționînd în direcția îndeplinirii acestor obiective, numeroase comitete de părinți au obținut rezultate frumoase în munca lor, dau școlilor un ajutor tot mai substanțial în rezolvarea celor mai importante sarcini ale acestora. Ele constituie un prețios mijloc de întărire a legăturii dintre școală și familie, de atragere a părinților în rezolvarea problemelor instructiv-educative și contribuie la formarea unei opinii sănătoase în rîndurile părinților față de munca instructiv-educativă.

Important de reliefat este faptul că activitatea comitetelor de părinți dovedește creșterea conștiinței cetățenești și a contribuției și răspunderii părinților pentru educarea multilaterală a tineretului.

Comitetele de părinți aduc o prețioasă contribuție la cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și la generalizarea învățămîntului de 7 ani. Sprijinindu-se pe cei mai activi și mai conștienți membri ai lor, comitetele au reușit să influențeze în mod pozitiv atitudinea față de școală a unor părinți, să-i determine să-și trimită regulat copiii la școală, să nu-i rețină de la cursuri pentru treburi în gospodărie, să-i supravegheze și să conlucreze cu învățătorii și profesorii lor. De asemenea prin participarea la discuțiile cadrelor didactice cu părinții asupra problemelor situației la învățătură a școlarilor și ale comportării acestora comitetele îi antrenează pe părinți să se ocupe mai îndeaproape de felul cum își pregătesc lecțiile copiii lor, să le creeze acasă condiții tot mai bune de învățătură, să le organizeze un regim zilnic de muncă bine orientat din punct de vedere pedagogic și igienic, să dezaprobe și să combată comportările necorespunzătoare ale unor copii.

Între preocupările lor, comitetele de părinți au și pe aceea de a sprijini îmbunătățirea condițiilor materiale și sanitare ale școlilor. Se știe că partidul și guvernul nostru alocă anual fonduri tot mai mari pentru dezvoltarea învățămîntului și înzestrarea școlilor, că asigură învățămîntul gratuit și mijloacele necesare pentru instruirea și educarea tineretului. Părinții doresc însă adeseori să contribuie și ei la înzestrarea didactico-materială a școlilor, pentru a vedea școala în care învață copiii lor tot mai frumoasă, mai bine utilată. Ei au posibilitatea de a face aceasta deoarece multe din obligațiile părinților pentru instruirea și educarea copiilor au trecut pe seama statului, deoarece a crescut simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii. Așa se face că cele mai multe comitete de părinți se ocupă cu mult interes de nevoile materiale ale școlilor, avînd la dispoziție în acest scop și mijloace bănești rezultate din acțiunile întreprinse de ele împreună cu școlile (serbări, spectacole etc.) și din contribuții benevole ale părinților. Cu fondurile de care dispun, multe comitete de părinți au reușit să realizeze lucruri impor-

(Continuare în pag. 2)

Armata Sovietică pavăză de neclintit a socialismului și păcii

La 23 februarie 1960, poporul sovietic și alături de el oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc a 42-a aniversare a glorioasei Armate Sovietice.

Crearea Armatei Sovietice este indisolubil legată de lupta pentru apărarea cuceririlor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, împotriva dușmanilor interni și externi ai primului stat socialist din lume.

Referindu-se la problema organizării, instruirii și educării armatei primului stat socialist, V. I. Lenin spunea: „Problema organizării Armatei Roșii a fost o problemă absolut nouă ea nu mai fusese pusă de loc, nici măcar teoretic... Ne-am apucat de un lucru de care nimeni încă în lume nu s-a apucat pe scară atît de largă". În asemenea condiții Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu V. I. Lenin, a fundamentat programul construcției militare, pe care l-a îndeplinit cu stăruință bolșevică, cu toate greutățile deosebit de mari pe care le-a întîmpinat.

În a doua jumătate a lunii februarie 1918, un pericol de moarte a amenințat cuceririle Marelui Octombrie. Hoardele imperialismului german înarmate pînă în dinți se năpustiseră împotriva Țării Sovietice. Atunci a răsunat marea chemare de luptă: „Patria socialistă este în pericol". În luptele de lîngă Pskov, Reval și Narva tinerele unități ale Armatei Roșii au luptat cu eroism legendar. Atacul invadatorilor germani a fost zdrobit. În focul acelor lupte s-a născut Armata Sovietică.

Anii 1918—1921 au fost pentru puterea sovietică și tînăra sa armată ani de grele lupte împotriva bandelor contrarevoluționare interne și a armatelor celor 14 state intervenționiste care, fără a declara război, au invadat țara sovietică. Dînd dovadă de un eroism legendar, de abnegație și spirit de sacrificiu, Armata Sovietică a reușit să zdrobească pe rînd bandele contrarevoluționare și trupele cotropitoare ale statelor imperialiste coalizate.

Cel mai greu examen pentru Armata Sovietică a fost Marele Război pentru Apărarea Patriei în care poporul sovietic condus de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a obținut o victorie de importanță istorică-mondială.

Agresiunea hitleristă — îndelung și minuțios pregătită de imperialiști cu scopul de a nimici statul sovietic — a primit o ripostă hotărîtă din partea popoarelor sovietice, care s-au ridicat la luptă împotriva dușmanului cotropitor. Atacul mișelesc al agresorilor hitleriști a fost stăvilit. A urmat șirul marilor victorii care au uimit și entuziasmat întreaga omenire: Moscova, Stalingrad, Kursk. Prin operațiile nimicitoare din vara anului 1944 și din primăvara lui 1945 armatele fasciste-hitleriste au fost zdrobite complet, iar Germania hitleristă a fost nevoită să capituleze fără condiții. Steagul de luptă al Armatei Sovietice, drapelul ei victorios a fost înălțat deasupra Berlinului.

Cel de al doilea război mondial a luat sfîrșit prin victoria coaliției antihitleriste. Rolul hotărîtor în această victorie îi revine Uniunii Sovietice și glorioaselor sale forțe armate. Oamenii muncii din întreaga lume au privit și privesc Armata Sovietică ca pe eliberatoarea popoarelor. Ei nu vor uita niciodată sîngele vărsat de eroicii ostași sovietici pentru salvarea civilizației omenirii de barbaria fascisto-hitleristă.

Poporul romîn păstrează o vie recunoștință ostașilor sovietici a căror înaintare vijelioasă împotriva hoardelor fasciste a creat condiții favorabile înfăptuirii, sub conducerea P.C.R., a insurecției armate de la 23 August 1944. Victoria insurecției armate a dus la doborîrea dictaturii militaro-fasciste antonesciene, la ieșirea Romîniei din războiul criminal antisovietic și la întoarcerea armelor împotriva ocupanților fasciști. Este meritul istoric al P.C.R., și un prilej de mîndrie patriotică faptul că armata romînă și-a adus contribuția, alături de glorioasa Armată Sovietică, la zdrobirea definitivă a Germaniei hitleriste și la cucerirea victoriei. Sîngele vărsat în comun în lupta împotriva fascismului a cimentat pe veci frăția de arme și prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice.

Victoria repurtată de Armata Sovietică asupra fascismului a demonstrat și în domeniul militar superioritatea sistemului socialist asupra celui capitalist, superioritatea științei militare socialiste asupra celei burgheze.

Uriașa forță și invincibilitatea Armatei Sovietice constau în trăinicia și vitalitatea orînduirii sociale și de stat socialiste, în legătura în-

Generał maior EMIL HERASCU

(Continuare în pag. 2)

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Organizarea concursului cu tema „MAMA"

In anul 1960 se împlinesc cincizeci de ani de la proclamarea zilei de 8 Martie ca zi internațională a femeii. In vederea sărbătoririi acestui eveniment, Ministerul Invățămîntului și Culturii, Consiliul Național al Femeilor din R.P.R. și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor organizează în toate școlile de cultură generală de 4 și 7 ani, palatele și casele de pionieri, un concurs cu tema „Mama". Concursul va consta din compuneri, poezii, desene și lucrări de mîini îndemînatice legate de tema concursului. Compunerile și poeziile pot fi scrise și în limbile naționalităților conlocuitoare.

Pentru a se aduce la cunoștința pionierilor și școlarilor tematica concursului li se va citi, în detașamente sau grupe de pionieri, următorul text.

Anul acesta se împlinesc 50 de ani de la proclamarea zilei de „8 Martie" ca Zi internațională a femeii.

Cu această ocazie se organizează un concurs cu tema „MAMA", la care fiecare dintre voi puteți participa cu lucrări : compuneri, poezii, desene, diferite obiecte lucrate în cadrul cursurilor și cercurilor de mîini îndemînatice.

Lucrările pe care le veți face cu acest prilej să constituie un omagiu pe care îl aduceți mamei voastre, o surpriză și o bucurie cu ocazia zilei de 8 Martie.

Lucrările voastre să oglindească condițiile pe care le-au creat partidul și guvernul mamelor din țara noastră, pentru ca să vă crească pe voi, copii, ca cetățeni demni ai patriei socialiste, pentru ca viața voastră să fie plină de bucurii. Puteți să arătați, în lucrările pe care le veți face, aspecte din activitatea mamei acasă, în fabrică, în gospodăria agricolă colectivă, ca educator, ca om de știință, în munca obștească etc. De asemenea, lucrările voastre să reflecte lupta pe care o duc mamele din țara noastră, alături de cele din întreaga lume, pentru pace, pentru ca viața copiilor să nu mai fie primejduită de pericolul unui nou război. Să vă amintiți de lupta plină de eroism și abnegație a mamelor sovietice în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, de exemplul minunat de patriotism pe care l-a dat Liubov Kosmodemianskaia, mama Zoei și a lui Șura — eroi ai Tinerei Gărzi — ca și de asemenea exemple ale altor mame pe care voi le cunoașteți și vreți să le oglindiți în lucrările voastre.

Lucrările voastre să reflecte și aspecte din viața și activitatea eroinelor clasei muncitoare din țara noastră, ca Olga Bancic sau Donca Simo, care, deși erau mame, și-au jertfit viața pentru libertatea și fericirea poporului.

De asemenea, lucrările voastre pot reflecta felul în care voi, copiii, înțelegeți să răspundeți dragostei și grijii pe care v-o poartă mama — prin străduința voastră de a învăța din ce în ce mai bine, prin ajutorul dat mamei, acasă, în treburile gospodărești, prin comportarea și respectul față de mamă și cei mai în vîrstă decît voi, prin exemplul vostru de comportare frumoasă în școală și în afara școlii, prin grija față de ținuta exterioară etc.

Pionieri și școlari, să vă străduiți ca lucrările pe care le veți da pentru acest concurs să fie un prinos al dragostei și recunoștinței pe care le purtați mamelor voastre, un dar pe care voi îl faceți cu ocazia zilei de 8 Martie.

După ce tematica a fost adusă la cunoștința pionierilor și școlarilor se va stabili ce va face fiecare pionier și școlar care dorește să participe la concurs și care sînt sarcinile învățătorilor și profesorilor diriginți și ale conducătorilor de cercuri de la palatele și casele pionierilor.

Concursul se va desfășura în 4 etape : pe școală, pe raion, pe regiune și pe țară.

Etapa pe școală se va desfășura pînă la data de 8 Martie, cînd se va organiza o expoziție pe școală cu lucrările executate de copii în cadrul concursului. Expoziția va rămîne deschisă pînă la 10 martie a.c. Cele mai bune lucrări vor fi selecționate și evidențiate în adunarea festivă ce se va organiza în școală în cinstea zilei de 8 Martie. Cu acest prilej organizațiile de pionieri vor invita mamele în mijlocul pionierilor și școlarilor, le vor felicita și le vor înmîna mici surprize. De asemenea, în adunarea festivă ce va avea loc cu prilejul deschiderii expoziției se vor citi cîteva din poeziile și compunerile cele mai bune prezentate la concurs.

Pentru buna desfășurare a concursului se va forma în școală o comisie alcătuită din directorul școlii, profesori de limba romînă, de desen, de lucru manual, conducătorii cercurilor de mîini îndemînatice, instructorul superior de pionieri și delegata comitetului orășenesc sau comunal al femeilor.

Concursul se va desfășura în afara orelor de curs, pe clase, sub forma: a) unei lucrări scrise (compuneri, poezii); b) desene și lucrări de mîini îndemînatice ce se vor realiza în cadrul școlii, cu ajutorul și sub supravegherea profesorilor de specialitate.

In cadrul palatelor și caselor de pionieri concursul se va desfășura în activitatea de cerc.

Lucrările evidențiate la etapa pe școală vor fi trimise la secția de învățămînt și cultură a raionului pînă la data de 12 martie a.c.

Etapa pe raion se va desfășura în perioada 15—25 martie a.c. și va consta din organizarea unei expoziții cu cele mai bune lucrări primite din școli. Expoziția pe raion va fi deschisă în perioada 20—25 martie a.c. Secțiilor de învățămînt și cultură raionale, împreună cu comitetele raionale U.T.M. și comitetele raionale ale femeilor le revine sarcina de a se îngriji de găsirea sălii pentru expoziție, precum și de a urmări îndeaproape buna desfășurare a acestei etape.

Comisia formată pentru buna organizare a etapei raionale se va îngriji de popularizarea expoziției și de vizitarea ei de către elevi, organizații de pionieri, părinți etc. De asemenea, va întocmi un panou din care să reiasă cîte lucrări au fost trimise la concurs de școlile din raion și care sînt cele mai bune.

Comisia răspunde de selecționarea și de trimiterea celor mai bune lucrări la secția de învățămînt și cultură regională pînă la data de 1 aprilie a.c.

Etapa pe regiune se va desfășura în perioada 5—15 aprilie a.c. și va consta din organizarea unei expoziții cu cele mai bune lucrări primite din raioane. Expoziția va fi deschisă în perioada 10—15 aprilie a.c. Secțiilor de învățămînt și cultură regionale, împreună cu comitetele regionale U.T.M. și comitetele regionale ale femeilor le revine sarcina de a se îngriji de găsirea sălii pentru expoziție, organizarea ei, precum și de a urmări îndeaproape buna desfășurare a acestei etape.

Comisia formată pentru buna organizare a etapei regionale se va îngriji ca expoziția să fie popularizată și vizitată de elevi, organizații de pionieri, părinți etc.

Pînă la data de 17 aprilie a.c. lucrările selecționate la această fază vor fi trimise la Consiliul Național al Femeilor din R.P.R.

Etapa pe țară se va desfășura în perioada 25 aprilie—1 Mai a.c. Pentru buna ei desfășurare se va forma o comisie din reprezentanți ai Ministerului Invățămîntului și Culturii, ai Consiliului Național al Femeilor din R.P.R. și ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

In vederea popularizării concursului și a rezultatelor lui se vor folosi presa centrală și locală, publicațiile pentru copii și tineret, emisiunile pentru pionieri și școlari de la radio și televiziune.

Lucrările selecționate la etapa pe țară — pe cît posibil și fotografiile pionierilor și școlarilor care le-au realizat, ale învățătorilor și profesorilor care au ajutat la concurs — vor apărea în publicațiile pentru copii și tineret, în revistele Consiliului Național al Femeilor din R.P.R. și vor fi popularizate în cadrul emisiunilor pentru pionieri și școlari.

Se recomandă secțiilor de învățămînt și cultură regionale și raionale, comitetelor regionale și raionale U.T.M., comitetelor regionale și raionale ale femeilor să analizeze împreună posibilitățile pe care le au de a organiza excursii cu pionierii și școlarii care au prezentat cele mai bune lucrări, de a le acorda diplome și mici cadouri.

Armata Sovietică, pavăză de neclintit a socialismului și păcii

(Urmare din pag. 1)

destructibilă a armatei cu masele largi de oameni ai muncii, în faptul că organizatorul, conducătorul și educatorul ei este Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

Sărbătorirea celei de a 42-a aniversări a Armatei Sovietice are loc în condițiile puternicului avînt al forțelor socialismului, democrației și păcii.

Forțele negre ale reacțiunii mondiale nu se împacă nici astăzi cu gîndul că statul muncitorilor și țăranilor pe care n-au reușit să-l distrugă atunci cînd se afla încă în fașă și nici în cursul celui de al doilea război mondial, este mai puternic și mai înfloritor decît oricînd, exercitînd o covîrșitoare influență asupra situației internaționale. Nu se împacă nici cu faptul că cel de al doilea război mondial a avut ca rezultat apariția noilor țări socialiste, intensificarea luptei popoarelor asuprite pentru libertate și independență națională și apariția noilor țări independente din Asia, Africa și America Latină. Aceste forțe, vrînd să întoarcă roata istoriei, promovează o politică agresivă, care este însă sortită eșecului. Nu există forță capabilă să stăvilească marșul victorios al progresului.

Principalul bastion al luptei popoarelor pentru pace și o viață mai bună îl formează țările lagărului socialist, în frunte cu marea Uniune Sovietică, a cărei politică externă se bazează pe principiul leninist al coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite. Consecvente în politica lor de pace, Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au făcut în ultimii ani numeroase propuneri constructive cu privire la slăbirea încordării în relațiile internaționale, la dezarmare, încetarea experiențelor cu arme atomice și termonucleare, cu privire la promovarea metodei întîlnirilor și tratativelor dintre conducătorii de state din diferite țări ca mijloc de bază pentru rezolvarea problemelor litigioase. Aceste eforturi depuse de lagărul socialist spre întărirea păcii n-au rămas fără rezultat. In conștiința popoarelor se întărește tot mai mult părerea că, în condițiile dezvoltării actuale a armelor de exterminare în masă și a posibilității transportării instantanee a încărcăturilor termonucleare în orice punct de pe glob, războiul în general nu mai poate sluji drept mijloc de soluționare a litigiilor internaționale, singura cale practică posibilă fiind aceea de a întemeia relațiile dintre state pe baza coexistenței pașnice. Este larg răspîndită ideea justă că interesele păcii cer să se înfrîngă rezistența acelor cercuri agresive din S.U.A., Germania occidentală și din alte țări ale N.A.T.O. care continuă încă să acționeze împotriva destinderii internaționale.

După cum se subliniază în recenta declarație a statelor participante la Tratatul de la Varșovia, pentru prima oară după ani îndelungați de război rece, între statele care fac parte din grupări opuse una alteia încep să se stabilească relații normale pentru timp de pace, a slăbit simțitor încordarea, se deschid căi pentru întărirea încrederii reciproce. Lumea a intrat acum în faza tratativelor în vederea reglementării principalelor probleme litigioase, pentru stabilirea unei păci trainice, iar adepții războiului rece suferă înfrîngeri.

La baza îmbunătățirii situației internaționale stau schimbările importante care au avut loc în ultimii ani în raportul de forțe pe arena mondială. Acești ani au fost ani de creștere vertiginoasă a puterii economice a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, ani de uriașe realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul științei și tehnicii.

In dorința de a contribui cît mai mult la destinderea situației internaționale, statele socialiste au luat o serie de măsuri concrete, reducînd în ultimii ani, în mod unilateral, efectivul forțelor lor armate și cheltuielile militare. Noua reducere în decurs de 1—2 ani cu 1.200.000 oameni a Armatei Sovietice constituie o nouă dovadă a voinței de pace a statului sovietic. Marea însemnătate a hotărîrii Uniunii Sovietice de a reduce forțele sale armate constă în aceea că ea reprezintă o măsură concretă pe calea traducerii în viață a propunerilor cu privire la dezarmarea generală și totală, prezentate de guvernul sovietic la O.N.U. cu ocazia vizitei pe care tovarășul N. S. Hrușciov a făcut-o în septembrie 1959 în S.U.A. Dușmanilor păcii trebuie să le fie însă clar că noua reducere a forțelor armate sovietice nu va aduce nici un fel de prejudiciu capacității de apărare a Uniunii Sovietice, care dispune de mijloace de luptă și de o putere de foc cum nici o armată n-a avut-o vreodată. Dacă vreun descreierat — a subliniat tovarășul N. S. Hrușciov — ar provoca o agresiune împotriva statului sovietic sau împotriva altor state socialiste, țara sau țările agresoare ar putea fi literalmente șterse de pe suprafața pămîntului.

Cu ocazia celei de a 42-a aniversări a Armatei și a Flotei maritime militare Sovietice oamenii muncii din țara noastră și militarii Armatei noastre Populare trimit un călduros salut militarilor sovietici și le urează noi succese pe drumul întăririi capacității de luptă a Armatei Sovietice, apărătoarea cauzei comunismului și păcii.

Concursul bibliotecilor

Pentru lărgirea continuă a activității bibliotecilor din sistemul așezămintelor culturale, pentru atragerea spre lectură a unui și mai mare număr de muncitori, țărani muncitori și tineri, Ministerul Invățămîntului și Culturii o instituit, începînd cu anul 1960, concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste."

Concursul are următoarele obiective : orientarea conținutului activității bibliotecilor înspre sprijinirea rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste prin răspîndirea largă a literaturii social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei și a beletristicii realist-socialiste, atragerea masivă spre carte a oamenilor muncii de la orașe și sate și a tineretului, permanentizarea lor ca cititori ai bibliotecilor ; desfășurarea unei intense activități de educare comunistă și patriotică a cititorilor cu ajutorul cărții ; întărirea bibliotecilor regionale și raionale ca centre de îndrumare metodică a tuturor categoriilor de biblioteci din raza lor de activitate ; crearea condițiilor materiale optime pentru desfășurarea activității bibliotecilor prin atribuirea de localuri, fonduri de cărți, mobilier și alte utilaje, potrivit necesităților.

La concurs pot participa bibliotecile regionale, raionale, orășenești și populare din Capitală, bibliotecile comunale înființate cu cel puțin 6 luni înaintea concursului, bibliotecile sătești neafiliate bibliotecilor comunale, bibliotecile gospodăriilor agricole colective. Inscrierile la concurs se vor face prin secțiile raionale sau regionale de învățămînt și cultură.

Ministerul Invățămîntului și Culturii va acorda la sfîrșitul concursului, bibliotecarilor și celor mai merituoși lucrători din colectivele bibliotecilor, numeroase premii.

Bibliotecile premiate la concurs vor primi steaguri și plachete, iar cele clasificate pe locul I —titlul de „bibliotecă fruntașe în concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste".

Bibliotecile care au realizat toți indicii de concurs, indiferent dacă au fost sau nu premiate, vor primi titlul de „bibliotecă model pe țară".

Toți bibliotecarii care lucrează în bibliotecile premiate sau evidențiate vor primi insigna concursului.

Comitetele de părinți

(Urmare din pag. 1)

tante, care au dus la îmbunătățirea condițiilor de învățătură ale școlarilor, au contribuit la înzestrarea școlilor cu mobilier, material didactic și ateliere, la împrejmuirea și pavarea curților, la amenajarea unor grupuri sanitare corespunzătoare etc. De asemenea, prin antrenarea părinților la acțiuni de muncă voluntară au sprijinit construirea de noi localuri de școli sau extinderea celor existente.

Astfel, comitetul de părinți de pe lîngă Școala medie nr. 23 din București a avut în anul trecut un buget de aproape 40.000 lei, din care peste 24.000 lei s-au cheltuit pentru dotarea atelierelor școlare, amenajarea bazei sportive și pentru procurarea de mobilier. Comitetul de părinți de pe lîngă Școala medie nr. 17 din București a cheltuit din bugetul său aproape 20.000 lei pentru o mai bună utilare a școlii cu material didactic, pentru înzestrarea cantinei și cabinetului medical, pentru organizarea de excursii etc.

Trebuie spus însă că în activitatea unor comitete de părinți se manifestă și unele lipsuri. Astfel, mai sînt comitete de părinți care desfășoară o activitate unilaterală și insuficient de susținută, care își concentrează îndeosebi atenția înspre rezolvarea problemelor administrativ-gospodărești.

Pe de altă parte, sînt unele comitete care, din dorința de a se evidenția prin cît mai multe realizări, organizează prea multe manifestări, abuzează de difuzarea de bilete pentru spectacole sau de participarea bănească a părinților. Uneori comitetele de părinți recurg chiar la încasarea de sume de bani prin intermediul elevilor și cadrelor didactice, ceea ce este cu totul contraindicat, iar unii învățători și profesori se amestecă în mînuirea fondurilor, deși aceasta este sarcina exclusiv a comitetului de părinți. Este necesar să se arate acestor comitete că nu trebuie să abuzeze de organizarea acțiunilor prin care-și pot procura fonduri și de încasarea de contribuții de la părinți, că aceste probleme se rezolvă direct cu părinții.

Pe de altă parte, se manifestă uneori și tendința ca, din fantezia unor membri ai comitetelor de părinți, fondurile de care dispun acestea să fie cheltuite în mod nechibzuit, pentru procurarea unor obiecte scumpe și inutile.

Este necesar ca în administrarea și justificarea fondurilor de care dispun comitetele de părinți să se manifeste o grijă deosebită, iar în organizarea acțiunilor pentru procurarea de fonduri să se procedeze cu măsură, respectîndu-se prevederile regulamentului și îndrumările nr. 20.122/1960 ale Ministerului Invățămîntului și Culturii. Aceste îndrumări trebuie să fie prelucrate în colectivele pedagogice și în adunările cu părinții, pentru a fi interpretate și aplicate în mod just. Totodată, este necesar ca activitatea comitetelor de părinți, din ale căror colective de conducere trebuie să facă parte oameni ai muncii cu dragoste față de școală, model de cinste, de spirit organizatoric și gospodăresc, părinți cu prestigiu, să devină mai bogată și să cuprindă forme atractive pentru sprijinirea tuturor laturilor activității școlilor și pentru răspîndirea cunoștințelor pedagogice în rîndul cetățenilor.

Lichidarea lipsurilor și îmbunătățirea continuă a activității comitetelor de părinți este strîns legată de sprijinirea și îndrumarea lor de către secțiile de învățămînt și cultură, de ajutorul pe care trebuie să-l primească din partea directorilor și a cadrelor didactice sub îndrumarea organizațiilor de partid din școli.

Prin activitatea bogată pe care o desfășoară și prin preocupările lor multiple comitetele de părinți sînt un sprijin de nădejde al școlii pentru traducerea în viață a directivelor partidului și guvernului privind munca de instruire și educare a tineretului, pentru creșterea unor tineri bine pregătiți, cu dragoste de patrie și de muncă.

Alegerile sindicale în şcoli

Condiţii pentru o activitate mai cuprinzătoare

Adunările generale de dări de seamă şi alegeri au în acest an o importanţă deosebită.

Organele şi organizaţiile sindicale au fost chemate ca în perioada alegerilor, pe lîngă o analiză temeinică a întregii lor activităţi, să asigure traducerea în viaţă a indicaţiilor plenarei lărgite a C.C.S. din 25—26 ianuarie a.c. cu privire la definitivarea măsurilor stabilite de plenara C.C.S. din august 1958 pentru îmbunătăţirea activităţii organizatorice a sindicatelor.

Transpunerea în viaţă a acestor măsuri, care au la bază o profundă chibzuinţă şi o experimentare rodnică în cursul unei perioade de peste un an are menirea să ridice activitatea sindicatelor noastre la nivelul sarcinilor tot mai mari pe care le pune partidul în faţa oamenilor muncii în etapa actuală de construire a socialismului în ţara noastră.

După cum se ştie, la sate se înfiinţează sindicate pe comună care grupează pe membrii de sindicat din învăţămînt, sfaturi populare, instituţii sanitare, cooperaţie. Definitivarea măsurilor cu privire la îmbunătăţirea activităţii organizatorice va mări şi mai mult capacitatea organizatorică şi educativă a sindicatelor, le va ajuta să cunoască şi mai bine problemele economice şi de producţie, să desfăşoare o activitate calitativ superioară în domeniul cultural-educativ, să aducă o contribuţie mai mare la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale membrilor de sindicat.

★

Învăţătorii şi profesorii de la Şcoala elementară de 7 ani din comuna Lehliu şi-au ales de curînd activul de conducere al grupei lor sindicale şi au participat, zilele trecute, la adunarea generală pentru alegerea noului comitet al sindicatului comunal. Printre alte probleme dezbătute cu acest prilej, un loc deosebit l-a ocupat activitatea culturală a cadrelor didactice. S-a subliniat că, după reorganizarea în cursul anului 1959 a conducerii căminului cultural, în fruntea căruia a fost numit învăţătorul comunist Constantin Vlăsceanu, activitatea culturală din comună s-a îmbunătăţit simţitor. Comitetul sindical comunal a unit în acest scop eforturile tuturor membrilor de sindicat din comună. O mare contribuţie la îmbunătăţirea activităţii culturale a adus-o grupa sindicală a cadrelor didactice, care a participat la organizarea şi orientarea muncii culturale şi a mobilizat învăţătorii şi profesorii pentru o cît mai temeinică pregătire a fiecărei acţiuni culturale.

La căminul cultural din comună se organizează săptămînal activităţi menite să mobilizeze ţărănimea muncitoare pentru traducerea în viaţă a sarcinilor puse de Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959 privind ridicarea producţiei la hectar, mărirea suprafeţelor pentru cultivarea porumbului siloz, atragerea ţărănimii muncitoare pe calea agriculturii socialiste etc.

Conferinţele, munca de popularizare a cărţii, activitatea brigăzilor ştiinţifice, cercurile agrozootehnice organizate cu ajutorul învăţătorilor şi profesorilor, al inginerilor şi tehnicienilor din sat au urmărit şi întărirea continuă a G.A.C. „Drumul lui Lenin". Echipa de teatru din comună, apreciată mult de ţăranii muncitori, s-a clasat pe primul loc în concursul pe centre de comune. Echipa de teatru este condusă de trei cadre didactice, care îndrumă atent munca interpreţilor amatori. Tot cu sprijinul cadrelor didactice s-au organizat şi o brigadă artistică de agitaţie, un cor de 80 de membri, o echipă de dansuri, un cerc de cultură generală, un cerc literar. În fiecare seară sute de ţărani muncitori se adună la căminul cultural şi participă la diferite activităţi organizate cu ajutorul învăţătorilor şi profesorilor şi al celorlalţi membri de sindicat din comună.

Comitetul sindical comunal a creat condiţii pentru ca membrii de sindicat din comună să-şi petreacă timpul liber în mod plăcut şi instructiv. În colaborare cu căminul cultural s-au procurat multe cărţi noi pentru biblioteca sătească, s-au amenajat o sală de şah, o sală de tenis de masă, s-a procurat un televizor. Membrii de sindicat din Lehliu au cerut în adunările generale să se dezvolte şi mai mult preocuparea sindicatului în această direcţie, să se organizeze vizite, excursii etc.

Discuţiile care au avut loc cu prilejul alegerilor au dat activului nou ales posibilitatea să se orienteze şi asupra problemelor muncii profesionale a cadrelor didactice. S-a cerut ca grupa sindicală să se ocupe mai mult ca pînă acum de propaganda profesională şi de organizarea schimbului de experienţă. Profesorii care predau unele obiecte nou introduse în planurile de învăţămînt, cum ar fi de pildă cunoştinţele agricole, simt nevoia unui ajutor mai substanţial din partea organizaţiilor sindicale în vederea îmbunătăţirii predării. Ar fi bine venite organizarea de interasistenţe între profesorii care predau aceste obiecte la şcolile mai apropiate, stabilirea unei mai strînse legături a lor cu gospodăriile agricole de stat şi colective, studierea experienţei ţăranilor muncitori care obţin producţii ridicate la hectar. Sindicatul comunal poate solicita în această direcţie şi ajutorul unor ingineri şi tehnicieni agronomi care să sprijine pe învăţători şi profesori în predarea cunoştinţelor agricole.

Unii dintre membrii de sindicat au arătat că grupa sindicală de la Şcoala elementară de 7 ani din comuna Lehliu nu s-a interesat suficient de buna gospodărire a şcolii şi internatului. Deşi şcoala are doi oameni de serviciu, culoarele şi sălile de clasă rămîn deseori necurăţite, curtea este neîngrijită. De proasta gospodărire a şcolii este vinovată în primul rînd conducerea ei. Dar problema aceasta nu este numai o problemă administrativă. Şcoala are doar şi datoria de a educa pe elevi în spiritul grijii pentru avutul obştesc, de a le crea deprinderi de bună gospodărire.

Grupa sindicală a cadrelor didactice are datoria să ia urgente măsuri pentru remedierea deficienţelor în gospodăria şcolii, să convingă pe fiecare membru de sindicat de datoriile care-i revin în această privinţă. Ea poate primi în acest scop un ajutor substanţial din partea sindicatului comunal.

Membrii de sindicat de la Şcoala elementară de 7 ani din comuna Lehliu, mobilizaţi de organizaţia lor sindicală şi sub îndrumarea comitetului de partid comunal, au adus o însemnată contribuţie la organizarea unei rodnice activităţi culturale în sprijinul traducerii în viaţă a sarcinilor pe care partidul şi guvernul le-au pus în faţa oamenilor muncii de la sate. Ei s-au angajat, cu prilejul alegerilor, să dezvolte şi mai mult această contribuţie şi să-şi îmbunătăţească munca didactică şi educativă.

Înfiinţarea sindicatului comunal crează condiţiile pentru ca activitatea de viitor profesională şi culturală a membrilor de sindicat să fie din ce în ce mai rodnică şi mai strîns legată de sarcinile actuale.

Zece ani de activitate rodnică

Societatea de ştiinţe matematice şi fizice din R.P.R., creată cu sprijinul Partidului Muncitoresc Romîn, a împlinit 10 ani de activitate. Continuînd şi ridicînd pe o treaptă superioară tradiţia societăţilor de ştiinţe matematice şi de ştiinţe fizice care au existat în trecut în ţara noastră, S.S.M.F. a izbutit în aceşti 10 ani, datorită îndrumării ei de către partid, să contribuie la îmbunătăţirea continuă a învăţămîntului nostru matematic şi fizic, ajutîndu-l să răspundă cerinţelor operei de construire a socialismului.

S.S.M.F. şi-a pus ca sarcină esenţială aceea de a sprijini acţiunile Ministerului Învăţămîntului şi Culturii menite să ridice mereu nivelul predării, să întărească legătura acesteia cu producţia, cu activitatea practică din cadrul diferitelor ramuri ale economiei noastre socialiste, să contribuie la continua perfecţionare a profesorilor de specialitate şi să ajute elevilor să-şi îmbogăţească şi să-şi consolideze cunoştinţele. Totodată, societatea a încurajat munca de creaţie ştiinţifică, muncă ale cărei roade au fost aduse la cunoştinţa cadrelor de specialitate din ţară şi din străinătate prin publicaţiile societăţii, prin participarea reprezentanţilor noştri la diferitele congrese şi întîlniri internaţionale, prin lucrările sesiunilor ştiinţifice şi colocviilor organizate de S.S.M.F.

În jurul societăţii s-au strîns mii de profesori de specialitate care, în cadrul celor 54 filiale şi subfiliale ale ei, desfăşoară o activitate rodnică pentru ridicarea nivelului lor profesional, pentru îmbuntăţirea continuă a metodicii predării matematicii şi fizicii în şcolile de diferite grade, cît şi pentru popularizarea în rîndul maselor largi a cuceririlor ştiinţei.

Activitatea editorială a societăţii a fost orientată în aceşti 10 ani spre a satisface cerinţele cadrelor de specialitate şi ale elevilor. Au apărut cîte 120 de numere din „Gazeta matematică şi fizică" seriile „A" (adresată profesorilor), şi „B" (adresată elevilor), precum şi 77 de numere din „Matematikai es Fizikai Lapok". În paginile acestora s-au publicat articole şi studii privind interpretarea ştiinţelor matematice şi fizice în lumina materialismului dialectic şi istoric şi articole privind metodica predării matematicii şi fizicii, a fost împărtăşită experienţa cadrelor fruntaşe privind legarea matematicii şi fizicii de producţie. De asemenea, societatea publică o colecţie de lucrări originale şi traduceri menite să contribuie la ridicarea nivelului profesional şi ştiinţific al cadrelor didactice.

S.S.M.F. a organizat regulat, aproape în toate oraşele ţării, conferinţe de informare ştiinţifică şi metodică. Periodic, în unele centre au fost organizate consfătuiri largi, cu participarea delegaţiilor filialelor şi subfilialelor din întreaga ţară, la care s-au dezbătut teme privind legarea învăţămîntului matematic şi fizic de viaţă, privind activitatea cercurilor de elevi ca mijloc de dezvoltare a legăturii învăţămîntului cu practica, analiza noilor manuale de matematică, modernizarea programelor de matematică în şcolile medii etc. În cadrul consfătuirilor profesorii au fost informaţi asupra unor probleme ca radioactivitatea naturală, izotopii radioactivi, substanţele magnetice şi şi-au împărtăşit experienţa cu privire la cele mai bune metode de predare. Participanţii la consfătuirile organizate de S.S.M.F. sau la alte acţiuni ale acesteia au avut posibilitatea să viziteze marile centre industriale ale ţării, să cunoască realizările de seamă ale regimului de democraţie populară pe drumul construirii socialismului.

O atenţie deosebită a acordat societatea pregătirii elevilor, urmărind să facă din studiul matematicii şi fizicii o preocupare de masă a acestora. În acest scop filialele şi subfilialele societăţii au organizat în numeroase oraşe cercuri de elevi, în cadrul cărora au fost adîncite o serie de probleme din programele şcolare şi a fost stimulată activitatea creatoare a elevilor. Cu începere din anul 1950 societatea organizează olimpiade de matematică, iar începînd din anul 1951 olimpiade de fizică. În timp ce concursurile de matematică din timpul regimului burghezo-moşieresc antrenau anual doar 60—70 de elevi, numai în anul 1959 au participat la olimpiadele de matematică şi fizică un număr de 31.337 elevi. De asemenea, în anul 1959 S.S.M.F. a organizat o olimpiadă internaţională de matematică, la care au participat elevi ai şcolilor medii din U.R.S.S. şi ţări de democraţie populară. Pentru elevii claselor V-VII societatea organizează olimpiade ale micilor matematicieni şi fizicieni, care de asemenea antrenează anual zeci de mii de elevi.

Sărbătorirea a 10 ani de activitate a S.S.M.F. a avut loc în cadrul conferinţei pe ţară a societăţii, care s-a desfăşurat în zilele de 13 şi 14 februarie a. c. La conferinţă au participat delegaţi ai filialelor şi subfilialelor din întreaga ţară, care au analizat activitatea desfăşurată în ultimii trei ani şi au discutat şi adoptat planul de muncă pe anul 1960.

Mulţi dintre participanţii la conferinţa pe ţară au scos în evidenţă realizările societăţii în ridicarea învăţămîntului matematic şi fizic din ţara noastră la nivelul sarcinilor construcţiei socialismului, subliniind că aceste realizări au fost posibile datorită grijii pe care Partidul Muncitoresc Romîn o poartă dezvoltării continue a învăţămîntului nostru, orientării lui spre problemele concrete, legate de viaţă, de nevoile producţiei.

În lumina dării de seamă conferinţa a dezbătut, în special, probleme ale predării matematicii şi fizicii în învăţămîntul general, profesional şi universitar. De asemenea, s-au făcut propuneri în vederea legării acestor discipline de activitatea practică productivă, s-au reexaminat mijloacele unei mai bune elaborări a programelor şi manualelor.

Conferinţa a adus unele modificări statutului societăţii şi a ales noul consiliu de conducere. Ca preşedinte al Societăţii de ştiinţe matematice şi fizice din R. P. Romînă a fost reales acad. Gr. Moisil.

În încheierea lucrărilor conferinţei, participanţii au adresat o telegramă Comitetului Central al P.M.R. şi Consiliului de Miniştri al R.P.R., în care mulţumesc partidului şi guvernului pentru îndrumarea şi sprijinul permanent ce-l acordă învăţămîntului matematic şi fizic şi cercetării ştiinţifice şi se angajează să nu precupeţească nici un efort pentru a fi mereu la înălţimea sarcinilor ce le stau în faţă.

F. DIAC

Întîmpinînd alegerile

Adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă şi alegeri ţinute în organizaţiile sindicale din oraşul Constanţa au însemnat anul acesta un binevenit prilej de mobilizare a membrilor de sindicat pentru noi succese în activitatea lor profesională. În perioada pregătirii alegerilor, numeroase grupe sindicale şi comitete de secţii au depus eforturi sporite pentru ridicarea nivelului muncii de predare şi al activităţii educative.

Prin grija comitetului sindical local al muncitorilor din învăţămînt şi cu sprijinul secţiei de învăţămînt şi cultură a sfatului popular al oraşului Constanţa s-a organizat pentru cadrele didactice de la şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 şi de la Şcoala pedagogică o consfătuire de producţie cu tema „Educaţia ateist-ştiinţifică a elevilor".

O menţiune deosebită merită preocuparea pe care au arătat-o cadrele didactice, în întîmpinarea alegerilor sindicale, pentru îmbunătăţirea nivelului predării lecţiilor. Astfel, folosindu-se experienţa anilor precedenţi, într-o serie de şcoli s-au luat măsuri pentru o mai temeinică organizare a muncii metodice. Pentru a se putea realiza cu elevii lucrări frontale de laborator la fizică, profesorii de specialitate, ajutaţi de laboranţi şi de profesorii-maiştri care conduc activităţile practice, au confecţionat diferite aparate ca fotometre, calorimetre, planuri înclinate etc.

Sub acest aspect merită a fi subliniată şi activitatea membrilor de sindicat de la Centrul şcolar profesional, tehnic şi de meseorii. Mobilizaţi de organizaţia sindicală şi cu sprijinul conducerii şcolii, aceştia au utilat atelierele cu tot ce este necesar desfăşurării practicii ucenicilor şi elevilor.

Valorificînd experienţa anilor precedenţi, organizaţiile sindicale din şcolile medii au dat o atenţie deosebită cursurilor de pregătire cu elevii din clasele X şi XI în vederea prezentării lor la examenul de maturitate şi la concursurile de admitere în învăţămîntul superior. Anul acesta, pentru a se asigura un nivel calitativ mai ridicat al acestor cursuri, ele s-au organizat într-un centru unic pe oraş, la Şcoala medie nr. 2. Organizaţiile sindicale mobilizează profesorii care predau şi ţin consultaţii la acest curs, ajutîndu-i să asigure o bună pregătire a lecţiilor, organizînd discuţii şi interasistenţe.

În cinstea alegerilor sindicale, membrii de sindicat de la Şcoala medie nr. 1 şi Şcoala elementară de 7 ani nr. 11 s-au îngrijit de pregătirea temeinică a introducerii autodeservirii. S-au organizat în acest scop consfătuiri cu părinţii şi cu elevii, s-au întocmit planuri minuţioase, realizate în colaborare cu organizaţiile U.T.M. şi de pionieri şi sub îndrumarea organizaţiilor de partid.

În adunările generale care au avut loc pînă acum pentru prezentarea dărilor de seamă şi alegeri, membrii de sindicat s-au angajat să obţină realizări noi în activitatea lor profesională şi culturală.

ION BĂDICA

VERA VESLOVSCHI-NIŢESCU — Lectură în vacanţă

(Din expoziţia profesorilor de desen de la Clubul sindicatului muncitorilor din învăţămînt.)

AȘA CRESC OAMENI

La gazeta de perete a unei mari întreprinderi am văzut într-una din zilele trecute fotografia unui tînăr surîzător, în vîrstă de vreo 20 de ani. Lîngă fotografie se afla un articol cu titlul „Cum am devenit muncitor fruntaș". Mi-au reținut atenția cîteva fraze: „...Pe lîngă ajutorul pe care l-am primit de la comuniști, care m-au sfătuit și m-au îndrumat întotdeauna cu dragoste și răbdare, pe lîngă sprijinul pe care l-am primit de la organizația U. T. M., o mare parte din realizările mele de astăzi le datorez dascălilor pe care i-am avut în școală. Nu o dată, atunci cînd eram copil m-am simțit ispitit să merg pe o cale care astăzi nu mi-ar face cinste. S-a aflat însă întotdeauna în apropierea mea un dascăl care a știut să mă oprească la vreme. Și ajutorul lui m-a făcut să ajung mai repede și pe un drum mai drept acolo unde sînt astăzi".

Aceste rînduri mi-au amintit unele întîmplări povestite de cîțiva profesori diriginți care îmi arătau cît de complexă este munca de educare a elevilor, cîtă grijă trebuie să ai pentru a-i ajuta pe toți să devină oameni adevărați. Iată cîte ceva din cele ce mi-au povestit ei.

*

Elevul D. D. din clasa a VI-a „A" de la Școala medie nr. 3 din Craiova devenise printre colegii lui o „celebritate". Cine altul în toată clasa a VI-a avea atîta curaj și atîta putere încît să răstoarne băncile și să se prăpădească de rîs privind cum curg din pupitre ghiozdanele, călimările și cărțile? Cine altul se pricepea mai bine să-i bage în sperieți pe puștanii dintr-a IV-a? Mai avea cineva în afară de el curajul să fugă de la ore fără să se sinchisească de absențe? D. D. știa să facă o mutră atît de caraghioasă, încît toți colegii lui izbucneau în rîs.

Pentru această înclinație spre un „eroism" negativ D. D. a devenit una din principalele preocupări ale dirigintei clasei a VI-a „A". Încercînd să-l cunoască mai îndeaproape, s-a străduit să vadă ce este bun în acest băiat, ce poate fi folosit pentru a se ajunge la îndreptarea lui. Și-a dat seama că este curajos și cinstit, că își asuma răspunderea faptelor sale. Diriginta s-a hotărît să se folosească de această calitate. Apropiindu-se prietenește de el și dîndu-i atenție, a încercat să-i explice că a-ți învinge o pornire rea este o ispravă mult mai demnă de admirație decît a-ți da curs și a-i suporta consecințele.

In același timp, a căutat să creeze o opinie colectivă a clasei în această privință. Ori de cîte ori D. D. se grozăvea în fața clasei cu năzbîtiile și clovneriile sale, diriginta îl ironiza și se străduia să trezească la colegii lui un sentiment de dispreț pentru astfel de manifestări. Astfel băiatul a început să piardă din faima pe care o avea pînă atunci printre elevi. Devenise abătut și fără chef. Nu se mai bătea, nu mai răsturna bănci. Își dădea seama că toate astea nu mai impresionează pe nimeni. Pionierii nici nu mai voiau să știe de el. O discuție serioasă cu tatăl lui, care fusese în ultimul timp destul de des la școală, l-a convins o dată mai mult că trebuie să se schimbe.

D. D nu a renunțat la dorința de a fi un mic erou, dar eroismul pe care-l caută acum are un alt sens. El se străduiește să învețe cît mai bine, să aibă o comportare cît mai cuviincioasă și să se abțină ori de cîte ori simte dorința să facă vreo năzbîtie. Și reușește din ce în ce mai mult să facă ceea ce și-a propus.

*

La Școala medie nr. 3 din Craiova, în clasa a VIII-a „F" a apărut o manie. Intr-o oră de limba latină elevului I. B. din această clasă i s-a părut că ar fi foarte amuzant și original să acompanieze în surdină lecturile și traducerile cu un măcăit care ar fi pus pe gînduri chiar și pe unul dintre rățoii cei mai guralivi.

Poate că problema s-ar fi rezolvat în cele din urmă într-un fel și întîmplarea ar fi fost trecută cu vederea dacă la această manie nu s-ar fi adăugat și alte fapte, mai îngrijorătoare chiar.

I. B., un băiat ager și vioi, era cunoscut încă din clasele mai mici ca un copil destul de zburdalnic. In clasa a VIII-a, însă, a început să chiulească. Dese ori profesorii se plîngeau că răspunde obraznic. La o lucrare de control a încercat să copieze. Avea situația de corigent la matematică, limba latină și limba franceză. Toate acestea i-au pus pe gînduri pe profesori și în primul rînd pe diriginta clasei, care s-a hotărît să ia măsuri energice.

Trebuia cunoscută mai întîi cauza căreia i se datora felul de a fi al lui I. B. Mai multe vizite la părinții lui au fost edificatoare. Bebică, după cum i se spunea acasă, era răsfățatul mamei. In familie i se ierta orice socotindu-se că este persecutat de profesori.

Diriginta a văzut că era necesar să fie schimbată în primul rînd părerea părinților asupra școlii. Le-a explicat cu răbdare că profesorii nu au nici un fel de motive ca să le persecute copilul. Mai mult, le-a dovedit că atunci cînd vine pregătit la școală ia note bune. Incet, încet, părinții lui s-au convins că diriginta avea dreptate. Intr-o bună zi, cînd Bebică făcuse o poznă, mama a venit la școală și l-a certat cu asprime în fața utemiștilor. De data asta băiatul și-a dat seama că părinții înțeleseseră adevărul și nu mai puteau să accepte atitudinea lui.

Pe de altă parte, diriginta clasei vorbea din ce în ce mai des cu el, arătîndu-i unde îl poate duce comportarea lui nedisciplinată. La un moment dat, dîndu-și seama că în fundul clasei, acolo unde stătea, se simte tentat să stea de vorbă cu colegii lui, l-a mutat în prima bancă. Bineînțeles că la început lui I. B. nu prea i-a convenit. Se simțea mai bine în fund, departe de privirile și de atenția profesorilor. Treptat, însă, s-a obișnuit. Neavînd încotro s-a apucat să fie atent la lecții.

Intr-o dimineață a stat mai îndelung de vorbă cu un membru din comitetul U.T.M. I. B. aflase că în curînd se vor face primiri de noi membri în organizație. Voia să știe dacă va fi primit și el. Cel întrebat nu i-a dat răspuns direct. I-a spus doar că în rîndurile utemiștilor trebuie să intre școlarii cei mai disciplinați și mai conștiincioși. I. B. a înțeles și a tăcut. Și-a spus însă în gînd că schimbîndu-și atitudinea va putea să se numere și el printre acești elevi. Transformarea s-a petrecut aproape fără să-și dea seama. Astăzi I. B. este unul dintre elevii care pășesc pe un drum bun.

*

De ce lipsește elevul A. D. de la ore? De ce a căzut pe trimestrul I la două obiecte? De ce șoptește colegilor săi la lecții? De ce face glume nesărate cu trecătorii de pe stradă? De ce nu-i salută pe profesori?

Acestea sînt întrebările pe care i le punea acestui elev secretara organizației U.T.M. a clasei a X-a de la Școala medie din Băilești, în timpul unei ședințe care a avut loc la sfîrșitul trimestrului I. Din păcate, cel căruia i se puneau întrebările nu reușea să găsească nici un răspuns mulțumitor. S-a mai adăugat însă o ultimă întrebare, cu ajutorul căreia s-a lămurit totul.

— Te rog să ne spui, a cerut un utemist, ce fel de prieteni ai tu. Nu te-am văzut niciodată pe stradă cu colegi din clasa sau din școala ta. Spune-ne cu ce se îndeletnicesc prietenii tăi, ce te leagă de ei, ce faci în timpul tău liber?

S-a aflat astfel că elevul A. D. a căzut sub influența unui grup de tineri fără nici o ocupație, care bat toată ziua străzile orașului și care nu știu ce să mai scornească pentru a-și omorî timpul.

Iată, deci, ce determina atitudinea lui A. D Dirigintele clasei, care discutase deseori cu utemiștii despre acest elev, a sugerat secretarei organizației U.T.M. pe clasă o soluție care să ducă la îndreptarea lui. Era necesar ca A. D. să fie scos mai întîi de sub influența prietenilor săi. Vechii prieteni trebuiau înlocuiți cu alții noi. Trebuia ca utemiștii buni din clasă să încerce să se apropie de el. Așa s-a întîmplat că de unde pînă atunci cei mai mulți dintre colegi încercau să-i evite prietenia, acum elevii de frunte ai clasei s-au apropiat de el, au început să-l viziteze acasă, să-l cheme la ei. Treptat, sub influența noilor sale legături de prietenie, grupul celor cu care bătea altădată străzile a fost uitat și o dată cu el elevul A. D. a dat uitării și părerile lui dinainte despre muncă și despre viață.

*

...Acestea sînt întîmplările pe care mi le-am amintit citind articolul de la gazeta de perete. M-am gîndit atunci că fiecare din aceste întîmplări reprezintă, într-un fel, reeditarea a ceea ce s-a petrecut în copilărie cu tînărul muncitor fruntaș care a scris articolul. Fiecare din elevii despre care mi-au povestit diriginții vor deveni mîine oameni adevărați și vor fi poate mîndria tovarășilor de muncă. La rîndul lor, își vor aminti cu recunoștință că, pe vremea cînd erau școlari, a fost alături de ei un profesor care știa să fie și bun și aspru totodată și care le-a îndrumat la vreme pașii pe drumul drept.

VICTOR OCTAVIAN

Numeroși muncitori și muncitoare de la Uzinele chimice din Săvinești și de pe șantierul Combinatului chimic din Roznov urmează cursurile secției serale a Școlii medii „Petru Rareș" din Piatra Neamț. In fotografie, o lecție de geografie la clasa a VIII-a serală a acestei școli.

Lecții în școala serală

Cum predau geografia

Prețind tinerilor muncitori care învață la secția serală de pe lîngă Școala medie „Gh. Șincai" cunoștințe de geografie, țin seama de faptul că ei au la îndemînă mult mai puțin timp pentru pregătirea lecțiilor decît elevii de la cursurile de zi, că învățînd seara, după orele de producție, depun un efort mai mare decît aceștia. Imprejurările acestea cer, la fiecare disciplină, soluții specifice privind metodica predării.

In ceea ce privește geografia, socotesc că unul din mijloacele principale pentru a ușura studiul muncitorilor-elevi este de a preda cunoștințele într-un mod cît mai activ, cu colaborarea tuturor elevilor, care sînt stimulați pe toate căile să participe la desfășurarea lecției. Ii solicit pe elevi, de exemplu, la analiza atlasului, a hărților murale, la interpretarea tablourilor, a proiecțiilor, a mulajelor etc. Predarea expozitivă o evit la maximum, folosind-o numai la prezentarea unor cunoștințe cu desăvîrșire noi pentru elevi. Predarea activă a lecțiilor mă ajută mult să reținatenția elevilor, să asigur însușirea cunoștințelor încă din clasă.

Caut să plec întotdeauna în predare de la cele cunoscute de elevii mei din producție, din viață. De exemplu, în predarea lecțiilor despre dezvoltarea industriei metalurgice în țara noastră, le-am cerut celor care lucrează la uzinele „Tudor Vladimirescu" să vorbească despre realizările acesteia, despre ritmul producției sale etc. Elevii de la uzinele „Steaua Roșie" au arătat că produsele uzinei lor (malaxoare, betoniere, remorci basculante, macarale, poduri rulante, transbordoare etc.), dintre care multe se produc pentru prima oară la noi.

La verificarea cunoștințelor pun întrebări întregii clase, cerînd elevilor să răspundă din bănci. Aceasta crează o înviorare și trezește interesul elevilor pentru lecția nouă. Am grijă să notez în catalog pe elevii care s-au relevat la ascultare.

Lecțiile le schematizez pe tablă, împreună cu elevii. Schematizarea lecției pe puncte principale îi ajută în mare măsură pe elevi să plece din clasă cu lecția aproape învățată. Caut să scriu schema lecției citeț, s-o fac scurtă, dar cît mai cuprinzătoare. Reprodusă ordonat în caiete în cursul explicării, schema constituie pentru elevi un material ușor de revăzut, care îi ajută îndeosebi la recapitulare. Iată, de exemplu ce puncte am desvoltat la întocmirea schemei pentru lecția „Luncile din R.P.R.", pe care am predat-o la clasa a XI-a: definiția luncilor, caracteristicile lor (tinere, joase, netede, umede), topografia lor (sol aluvial, girle, mlaștini, bălți, lacuri), răspîndirea luncilor, întinderea lor, suprafața inundabilă a luncilor și importanța lor, cu accentuarea ameliorărilor prin desecări și indiguiri.

Folosesc cu mult succes la lecțiile de geografie caracterizările. Cînd sînt bine concepute, acestea stîrnesc interesul și atenția elevilor, înlesnindu-le totodată fixarea cunoștințelor predate. Astfel de caracterizări sintetice se pot face la toate lecțiile privitoare la studiul țărilor și continentelor. Ele îi atrag pe elevi, care le memorează ușor și dobîndesc o imagine clară asupra țării sau continentului respectiv. Totodată, caracterizările le permit elevilor să compare țări sau continente între ele.

Am în vedere că în învățămîntul seral aplicațiile de teren și excursiile geografice nu se pot realiza decît în mod cu totul excepțional. Pentru a le suplini, caut să folosesc cît mai des proiecțiile de diafilme cu subiecte fizico-geografice. Știu că fără material didactic nu se pot face lecții interesante, active. De aceea, caut să procur pentru lecțiile mele hărți, tablouri, aparate de proiecție. La nevoie, pe unele le confecționez cu mijloace locale, în limita posibilităților.

In mare măsură o imagine apropiată de realitate a celor studiate o dau și lecturile geografice, care ajută foarte mult la completarea cunoștințelor. Aleg în acest scop lecturi cît mai atrăgătoare, pe care le folosesc în diferite momente ale lecției (înainte de predarea cunoștințelor noi, în timpul predării, la sfîrșitul lecției sau la sfîrșitul unui grup de lecții). Așa, de exemplu, în timpul predării lecției privitoare la industria siderurgică din țara noastră am citit cu elevii un fragment din „Tabloul geografic" de Geo Bogza, intitulat „Hunedoara". Lectura a fixat în mintea elevilor imaginea vie și generalizată a marelui nostru centru siderurgic.

Nu le dau niciodată elevilor mei de la cursul seral teme pentru acasă. Nu le cer, de exemplu, să reproducă hărți, diagrame sau să memoreze contururi. Mă limitez la ceea ce se poate desena în clasă în timpul lecției.

O problemă care mă preocupă în mod deosebit în predarea lecțiilor de geografie este contribuția pe care trebuie s-o aducă acestea la educarea comunistă a elevilor, îndeosebi la dezvoltarea dragostei lor pentru patrie. In lecțiile de geografie economică a R.P.R. ei învață despre succesele poporului, despre forța clasei noastre muncitoare, puterea economică a patriei. De asemenea, ei vorbesc cu mîndrie despre realizările agriculturii noastre și își arată deseori admirația pentru bogățiile patriei, pentru frumusețile ei, pe care învață să le cunoască la lecțiile de geografie fizică.

Am arătat cîteva din căile pe care le folosesc pentru a asigura însușirea din clasă a cunoștințelor de geografie de către muncitorii-elevi, pentru a face ca lecțiile de geografie să-și atingă cît mai deplin scopul instructiv-educativ. Desigur că se pot da multe alte sugestii menite să contribuie la o mai bună predare a geografiei în școlile serale. E de datoria noastră, a profesorilor, să căutăm și să aplicăm cele mai indicate procedee pentru a contribui astfel la buna pregătire a tinerilor muncitori, la ridicarea noii intelectualități din rîndurile oamenilor muncii.

GH. TEODORESCU

profesor la secția serală a Școlii medii „Gh. Șincai" din București

Creațiile artistice ale copiilor

Mulți dintre cititorii noștri știu, desigur, că R.P. Romînă participă la numeroase expoziții internaționale de desen, cuprinzînd lucrări executate de copii. In anul 1959, bunăoară, țara noastră a fost prezentă la expozițiile internaționale de la New Delhi, Budapesta, Amsterdam, Moscova, Asnieres (Franța), Roma ș.a. La expoziția de la Budapesta au fost trimise 93 din cele mai reușite creații ale elevilor, la New Delhi 57, la Amsterdam 42 etc. Faptul că la aceste expoziții au fost premiați și copii din R. P. Romînă (de exemplu Nicolae Crasovschi din clasa a VII-a de la Școala medie „M. Sadoveanu" din Iași, Doina Niculiță din clasa a V-a a Școlii medii nr. 4 din aceeași localitate etc.) aduce cinste școlilor în care învață acești copii. De obicei, cele mai bune desene trimise la expozițiile internaționale sînt selecționate de la „Expoziția de desen a tineretului școlar", organizată la noi în fiecare an cu ocazia Zilei copilului.

Regularitatea cu care participă la concursurile de desen din țară și din străinătate unele școli, numărul mare de desene reușite trimise de ele, demonstrează preocuparea intensă a colectivelor pedagogice din aceste școli pentru educația estetică a celor mici. Se poate afirma acest lucru, de exemplu, despre Școala medie nr. 12 din București, Palatul pionierilor din București, Casa pionierilor din Craiova și o serie de școli din orașele Tulcea, Iași, Piatra Neamț, Sibiu.

Și în anul acesta se va organiza la București Expoziția națională în cinstea Zilei de 1 Iunie. De asemenea, țara noastră a fost solicitată să participe la diferite expoziții internaționale de desen și obiecte executate de copii. Multe cadre de specialitate au înțeles că au datoria să se ocupe cu stăruință de creațiile originale ale copiilor, astfel încît școlile în care muncesc să fie prezente la aceste concursuri cu lucrări de calitate. Incă de pe acum pedagogii se interesează de selecționarea celor mai bune lucrări executate de elevi la orele de curs și în activitatea extrașcolară, la cercurile de desen din școli și de la casele de pionieri. Organizînd periodic (la sfîrșitul trimestrului, cu ocazia unor sărbători etc.) expoziții cu desene ale copiilor — în școli și în casele pionierilor — ei aleg lucrările merituoase, care oglindesc aspecte din activitatea școlilor noastre, din munca în uzine, fabrici, pe șantiere și pe ogoare, din viața fericită a copiilor din R. P. Romînă, sau care înfățișează în mod artistic frumusețile țării noastre.

Participarea copiilor noștri la expozițiile de desen organizate în țară și peste hotare este un stimulent puternic pentru munca de creație artistică a școlarilor, un bun mijloc de a le dezvolta interesul pentru artă, gustul estetic. Stă în putința pedagogilor ca acest mijloc de educare să fie folosit cît mai larg.

A. C.

Consultație

Învățătura marxist-leninistă despre patriotismul socialist

I.

Patriotismul socialist este o trăsătură a fizionomiei spirituale a clasei muncitoare, un principiu al politicii, moralei și practicii sale revoluționare. El nu este nicidecum rezultatul vreunei idei preconcepute, apriorice, al vreunui sentiment înnăscut sau al vreunui principiu inventat, ci o expresie a condițiilor existenței materiale și spirituale ale clasei muncitoare.

In lumina metodei științifice de cercetare a marxism-leninismului — dialectica materialistă — patria poate fi înțeleasă numai în legătură cu întregul proces de dezvoltare a societății, adică în legătură cu formațiunile social-economice care au existat în istorie, în legătură cu clasele sociale și lupta dintre ele, în legătură cu istoria trecută și prezentă a fiecărui popor. Deci patria nu este un fenomen de natură biologică, nici de natură geografică, ci un fenomen social, așa cum sînt poporul, clasele, statul, familia și altele.

Patria o formează masele muncitoare (care făuresc întreaga avuție materială și tezaurul cultural), și tot ceea ce au creat generațiile trecute în interesul progresului și bunăstării poporului. Ea este, după cuprinzătoarea expresie a lui V. I. Lenin, „mediul politic, cultural și social dat", adică orînduirea de stat, cultura progresistă și democratică a poporului, raporturile dintre diferitele clase și grupuri sociale, lupta de clasă, nivelul de dezvoltare economică, toate considerate într-un anumit moment de dezvoltare a societății într-o anumită țară.

Patria este o categorie istorică în continuă devenire, schimbare și dezvoltare. Prin aceasta, marxism-leninismul respinge concepțiile idealiste, metafizice care văd în patrie, ca și în alte categorii istorice de altfel, un fenomen veșnic și static, așa cum respinge ca neștiințifice și reacționare toate tezele și concepțiile burgheze cu privire la patrie. Căci de-a lungul vremii nu puțini au fost aceia care au încercat să explice ce este patria.

Una din părerile subiectiviste care a avut circulație largă în țara noastră a fost aceea că patria reprezintă doar pămîntul pe care trăiește și muncește un popor. Această teză dă o explicație unilaterală, întrucît reduce complexul fenomen social al patriei la o simplă chestiune de teritoriu; ea a fost folosită de clasele exploatatoare în vederea apărării proprietății burghezo-moșierești asupra pămîntului. De pildă, ideologul fascismului din Romînia, Nichifor Crainic, scria: „Sînt proprietarul firesc al unui pămînt, sînt proprietarul moral al unei patrii". Prin urmare, patria ar fi redusă la proprietatea particulară asupra pămîntului, respectiv la proprietatea moșierească, la un cadru geografic luat în sine, absolutizat, transformat în elementul determinant al înseși fizionomiei poporului. Astfel de teorii au servit drept justificare politicii antipopulare, antinaționale, rasiste duse de vîrfurile cele mai reacționare ale moșierimii și burgheziei romîne pentru fascizarea țării, instaurarea dictaturii carliste și a celei legionaro-fasciste, împingînd țara la marginea prăpastiei. Pe de altă parte, clasa proletarilor, țărănimea fără pămînt, intelectualitatea lipsită de proprietate, milioanele de oameni ai muncii sînt declarați în afara patriei.

Desigur, mediul politic, cultural și social al unui popor nu există în afara unui anumit teritoriu, dar pămîntul singur nu ne spune de ce au fost exploatate, asuprite și jefuite fără milă masele populare de către moșieri și capitaliști. Pînă și unii teoreticieni ai burgheziei și moșierimii și-au dat seama că teza fascistului N. Crainic și a altora ca el era cu totul neștiințifică. Așa de pildă, Spiru Haret, respingînd aserțiunile celor ce limitau patria la un cadru geografic, spunea: „Patria nu este numai pămîntul din care scoatem rente. Patria o fac și limba, și istoria, și tradițiile". Evident că Spiru Haret n-a înțeles nici el în chip științific patria. Din cauza poziției sale de ideolog al claselor exploatatoare, el nu-și pune de loc problema care anume tradiții culturale și istorice constituie o moștenire reală a trecutului și pot intra, deci, în tezaurul patriei, pentru că el nu vede în acestea că unele au un caracter progresist, democratic și altele un caracter conservator, retrograd și reacționar.

Forțele fasciste din Romînia au folosit de asemenea teoria ultrareacționară a „romînismului", susținută printre alții de filozoful burghez C. Rădulescu-Motru. Intr-una din lucrările acestuia, scrisă și tipărită în timpul regimului fascist antonescian, se susține că patria ar forma-o toți cei care au o anumită conformație spirituală, conformație ce rezultă pînă la urmă din forma capului, compoziția sîngelui și alte trăsături biologice, reunite în mod arbitrar cu unele obiceiuri și tradiții conservatoare și denumite împreună „romînism". Teoria lui Rădulescu-Motru este o îmbinare eclectică de fapte cu totul deosebite între ele: fapte de natură biologică și fapte de natură psihico-socială.

Sociologia cunoaște multe teorii care au la bază identificarea eclectică a naturii cu societatea. Ele au fost infirmate în mod categoric de știință. Marxism-leninismul demonstrează că societatea nu se reduce la natură. Viața socială este o formă de mișcare a materiei, deosebită de mișcarea fizică, chimică sau biologică. Pe cînd în natură acționează forțe oarbe, în societate acționează oameni vii, înzestrați cu conștiință și voință. De aceea, viața socială, procesul dezvoltării sociale are legile sale proprii, care nu se identifică cu legile lumii fizice, chimice sau biologice.

Șeful uneia din școlile sociologice burgheze din Romînia, Dimitrie Gusti, a încercat să dea și el o explicație patriei. Intr-o comunicare ținută la Academia Romînă despre „Știința națiunii" el spunea că teoria națiunii este de fapt știința patriei, că națiunea se identifică cu patria. Alți ideologi burghezi reduceau patria la statul național. Ei spuneau că patria este statul național în care trăiește și muncește poporul. S-ar părea că acest lucru este adevărat. Numai că se ridică întrebarea: cînd poporul nostru trăia în trei stătulețe feudale diferite, avea el trei patrii? Sau să ne gîndim la poporul polonez care a trăit multe zeci de ani fără un stat național, întrucît teritoriul național fusese împărțit între marile puteri europene reacționare, iar poporul divizat și subjugat de aceste puteri. Inseamnă că, pe atunci, poporul polonez nu avea patrie? Nici un om de știință cinstit, nici un om de bună-credință nu poate susține că, de pildă, poporul algerian, ori cel din Kenya, precum și alte popoare înrobite de imperialiști nu au patrie, deși multe din ele nu au încă un stat național. Numai colonialiștii și ideologii imperialismului susțin absurditatea că negrii din Kenya sau alte popoare subjugate de ei nu ar avea propria lor patrie. Pe de altă parte națiunile și statele naționale n-au existat de cînd există popoare și state. Statele naționale și națiunile au apărut și s-au format o dată cu ridicarea burgheziei, în timp ce vechii greci, egipteni, indieni, chinezi, romani aveau propria lor patrie, deși nimeni nu vorbește despre vreun stat național grec, indian, chinez, roman din antichitate. Pe atunci existau state-cetăți, imperii militare, dar nu state naționale.

Rezultă că cei care identifică patria cu statul național sau cu națiunea nu stau pe poziții științifice, de aceea ei nu pot da răspuns la multe probleme puse de istorie, atît de cea trecută, cît și de cea contemporană.

Străduințele ideologilor claselor exploatatoare de a falsifica în interes de clasă fenomenul patrie au fost ușurate de împrejurarea că în cursul dezvoltării sociale, în diferite momente ale istoriei, apărea pe primul plan cînd o trăsătură, un aspect sau o latură a patriei, cînd alta. De pildă, în cazul luptelor de clasă interne se pun probleme care privesc progresul social, drepturile și libertățile democratice ale maselor populare, iar în cazul unui atac dinafară, în fața oamenilor se punea pe primul plan problema apărării teritoriului țării, a independenței și suveranității de stat, a existenței ca stat, deoarece ocupația străină însemna un nou jug și o sporită asuprire politică și economică a maselor populare. Trecerea pe primul plan, într-un moment istoric determinat, a uneia sau alteia din laturile, aspectele, elementele patriei nu dă însă dreptul să se ignoreze celelalte trăsături și laturi. Insăși chestiunea care se înfățișează la un moment dat ca cea mai însemnată poate fi înțeleasă și rezolvată just numai în conexiunea sa cu celelalte aspecte, trăsături și laturi.

Așadar, explicația științifică a patriei ne-o poate da și ne-o dă numai marxism-leninismul, teoria revoluționară a proletariatului, întrucît tocmai acestei clase sociale, tocmai concepției sale științifice despre lume îi sînt străine deformarea și mistificarea faptelor, evenimentelor istoriei. Ea face aceasta pe baza cunoașterii legilor obiective de dezvoltare a societății, pe baza înțelegerii științifice a caracterului și rolului formațiunilor social-economice, a claselor sociale și luptei de clasă, a raporturilor dintre masele populare și al rolului personalității în făurirea istoriei.

II.

Patria este poporul și tot ceea ce a creat el valoros în decursul propriei sale istorii. Acest fapt obiectiv își găsește oglindirea în conștiința oamenilor, în dragostea de popor, în răspunderea pentru creația lui, în dorința și hotărîrea de a lupta pentru asigurarea bunăstării și fericirii lui.

Patriotismul s-a format în conștiința popoarelor în mod treptat, de-a lungul întregii lor existențe, de-a lungul vieții, muncii și luptei lor. Tocmai de aceea sublinia Lenin că patriotismul este un sentiment dintre cele mai adînci, rezultat din existența de secole și milenii a unor patrii diferite. Sentimentul patriotic este deci un rezultat al dezvoltării istorice, iar generațiile mai tinere dobîndesc acest sentiment în cursul activității lor sociale.

Patriotismul este expresia însușirii de către individ a intereselor poporului său și a apărării acestor interese și se exprimă prin spiritul de răspundere și de sacrificiu pentru promovarea și apărarea intereselor poporului muncitor, ale maselor populare. Căci interesele poporului coincid, se identifică cu necesitățile obiective ale dezvoltării sociale. Teza lui Marx că omenirea își pune întotdeauna numai probleme pe care le poate rezolva, deoarece problema însăși apare numai acolo unde și atunci cînd condițiile materiale ale rezolvării ei există deja sau sînt în proces de devenire, trebuie înțeleasă, cînd e vorba de un anumit popor, că el nu-și pune alte probleme, nu are alte interese decît cele puse de procesul dezvoltării sociale, de continua sa înaintare pe calea progresului. Aci trebuie făcută totodată o deosebire clară între interesele maselor populare și între interesele claselor exploatatoare dominante, pentru că interesele acestora din urmă sînt în contradicție, în opoziție cu progresul social, cu interesele poporului. Ca purtătoare ale unor interese opuse dezvoltării istorice, clasele exploatatoare dominante nu au fost și nu sînt însuflețite de sentimente patriotice. Asemenea sentimente pot fi găsite la ele cel mult înainte de a deveni dominante, cînd mai au de jucat un oarecare rol progresist.

In legătură cu evoluția sentimentelor patriotice ale clasei boierești din țara noastră, Nicolae Bălcescu, acest mare și profund gînditor, ne-a lăsat o apreciere justă în esența ei.

După ce arată că în vremuri îndepărtate boierii au luptat pentru patrie, Bălcescu continuă: „Dar această clasă caută a păstra pe seamă-i numai libertatea, rodul biruinței cîștigate de toți și se formează în castă privilegiată, întemeindu-și puterea și fericirea ei pe robirea poporului. Ea nu se mulțumește numai a concentra în mîinile sale toate drepturile politice, a organiza statul boieresc, dar încă prefăce rînduiala economică, înghițind proprietățile mici ale țăranilor în proprietățile cele mari și robește pe popor pămîntului. Societatea întreagă se află atunci alcătuită pe un șir de clase și individualități, fiecare cu privilegiul său. Mare și monstruoasă clădire de tiranii puse una asupra alteia și toate rezemate și apăsînd pe popor, pe țăranul muncitor". (N. Bălcescu: Opere, vol. I, Ed. Acad. R.P.R. 1953, pag. 308).

Nicolae Bălcescu a observat în mod just că una și aceeași clasă socială, în etape diferite ale istoriei, are o atitudine diferită față de patrie. Această teză se referă în întregime și la burghezie. Este cunoscut că revoluțiile burgheze și burghezo-democratice din perioada capitalismului ascendent au dat un puternic avînt sentimentelor și năzuințelor patriotice în rîndurile maselor populare. Dar, în luptele revoluționare de înlocuire a feudalismului cu capitalismul, patriotismul forțelor sociale aflate în luptă avea un conținut diferit. Fiecare clasă din sînul națiunii burgheze înțelegea altceva prin patrie. Pentru burghezie, patria însemna libertatea de dezvoltare a formelor capitaliste ale economiei, piață națională liberă de nenumăratele îngrădiri feudale vamale și de breaslă, drepturi și libertăți pentru capitaliști, dominația burgheziei; în ochii maselor țărănești patria însemna eliberarea de iobăgie și trecerea pămîntului în proprietatea individuală particulară a țăranului. Proletariatul, care participa și el la lupte, vedea în patrie libertate și drepturi, între care, în primul rînd, dreptul la muncă, asigurarea pîinii de toate zilele, libertatea de a se organiza.

După cum vedem, diferitele clase sociale participante la luptele revoluționare înțelegeau prin patrie fiecare altceva. Ca urmare, și patriotismul a avut și are, în fiecare epocă dată, un conținut social și de clasă diferit. Nu există patriotism abstract, rupt de condițiile sociale date.

După ce burghezia și-a epuizat rolul progresist în dezvoltarea socială, după ce a devenit clasă dominantă în societate, ea a folosit noțiunile de patrie și patriotism pentru întărirea dominației sale de clasă pentru intensificarea exploatării oamenilor muncii.

Așa au făcut burghezia și moșierimea romînă în decursul întregii epoci în care au avut în mîinile lor conducerea țării.

Este vie amintirea perioadei cînd, zeci de ani de-a rîndul, în țara noastră, noțiunile de „patrie" și „patriotism" terfelite de burghezie și moșierime, au fost folosite pentru a ascunde cel mai sălbatic naționalism, cu toate varietățile lui de șovinism și rasism, cînd burghezia și moșierimea, trîmbițînd un patriotism de tarabă, au încercat să acopere cu el atît crîncena exploatare la care erau supuși oamenii muncii fără deosebire de naționalitate, cît și mîrșava trădare a intereselor naționale ale poporului nostru. Nenumăratele tratate și împrumuturi înrobitoare încheiate cu țările imperialiste, precum și nenumăratele afaceri veroase, dovedesc odioasa trădare a intereselor patriei de către burghezie și moșierime. Sub acoperămîntul cuvintelor „patrie", „patriotism", guvernul Maniu a contractat în 1929 un împrumut extern cu o dobîndă cămătărească și cu ipotecă asupra tuturor bogățiilor țării. In 1930, în schimbul unui împrumut cu dobîndă mare, guvernul național-țărănist cedează unui trust american telefoanele, așa cum cu puțin înainte cedase unui trust suedez monopolul asupra chibriturilor. Iar în preajma celui de al doilea război mondial, poporul romîn și avutiile sale au fost vîndute Germaniei hitleriste, Romînia fiind transformată într-o adevărată închisoare pentru masele populare.

Instaurarea monarhiei a fost de asemenea un act de trădare a intereselor naționale ale poporului romîn.

Vorbind despre odiosul rol jucat de monarhie în istoria poporului nostru, e bine să ne reamintim ce spunea într-una din lucrările sale, cu mult înainte de aducerea Hohenzollernilor, marele nostru revoluționar democrat N. Bălcescu: „cea mai mare dobitocie ar fi ca romînii, după ce-și vor cîștiga cu sîngele libertatea lor, căci altfel nu se poate cîștiga libertatea, să meargă de bună voia lor să se dea pe veșnicie sau pe viață unui domn, crai sau împărat, care să-i joace, să-i chinuiască și să-i despoaie după cum i-o fi voia." (N. Bălcescu, Opere vol. I, Ed. Acad. R.P.R. 1953 pag. 351).

Istoria a confirmat întrutotul cuvintele lui Bălcescu.

Pentru a-și salva interesele de castă, burghezia și moșierimea, împotriva voinței maselor populare, au adus în țară pe Hohenzollerni.

Instaurarea monarhiei a fost prezentată de ideologii burghezi drept un act de „înalt patriotism". In realitate, instaurarea monarhiei a constituit unul dintre cele mai mîrșave **acte de înaltă trădare a patriei**, căci oamenii muncii știu că „dragostea" față de țară a dinastiei regale a constat în acumularea unei imense bogății, în trădarea permanentă a intereselor naționale și în vinderea țării imperialismului străin.

Conducătorii burgheziei și moșierimii nu s-au lăsat mai prejos. Cum puteau ei să rămînă mai prejos de regii pe care i-au înscăunat și susținut? De pildă, în timpul dominației fasciste și al cotropirii Romîniei de către armatele hitleriste, conducătorii partidelor „istorice" s-au opus forțelor patriotice ale poporului, care luptau împotriva fascismului. Această poziție se datora faptului că se temeau de popor, se temeau să nu-și piardă uriașele profituri stoarse de pe spinarea maselor cu ajutorul aparatului fascist al lui Antonescu și al armatelor cotropitoare hitleriste. In schimb, au dat tehnicieni guvernului fascist al lui Antonescu, pentru a-l ajuta să terorizeze și să masacreze poporul. Iar cînd au văzut că armatele sovietice înaintează, obținînd victorii zdrobitoare asupra fascismului, au început să ducă tratative cu cercurile imperialiste americane și engleze, pentru a înlesni ocuparea Romîniei de către trupele anglo-americane, care urmăreau să înăbușe lupta revoluționară a maselor muncitoare și să asigure burgheziei, moșierimii și imperialismului posibilitatea de a jefui în continuare poporul romîn. In loc de salvarea patriei, ei urmăreau țeluri imperialiste de jaf și cotropire. Nu, **burghezia și moșierimea n-au fost însuflețite de dragostea de țară, de interesele ridicării și înfloririi țării, ci s-au dovedit a fi adînc dușmănoase patriei, poporului.**

III.

Problema patriotismului clasei muncitoare, a dragostei acesteia față de patrie ocupă un loc important în învățătura marxist-leninistă.

Marx și Engels au arătat că burghezia, lipsind pe muncitori de condițiile economice, sociale, politice și culturale care să asigure tuturor celor ce muncesc o viață cu adevărat umană, le-a furat de fapt acestora patria. Sarcina care stă în fața muncitorilor este de a recuceri patria, de a lupta pentru făurirea societății socialiste, singura societate în stare să asigure muncitorilor și tuturor celor asupriți și exploatați baza materială și cadrul spiritual necesare unui trai civilizat. In 1848, Marx și Engels scriau în „Manifestul Partidului Comunist": „Muncitorii nu au patrie. Lor nu li se poate lua ceea ce nu au. Dar, deoarece proletariatul trebuie să cucerească mai întîi puterea politică, să se ridice la rangul de clasă conducătoare a națiunii, să se constituie el însuși în națiune, el este încă național, deși nicidecum în înțelesul burghez..." (Marx și Engels, Manifestul Partidului Comunist, Ed. 1953, pag. 55—56).

Luînd cuvintele „muncitorii nu au patrie" rupte de restul contextului și dîndu-le o interpretare voit denaturată, burghezia și apologeții ei le prezintă ca pe un argument care, cică, ar dovedi nerecunoașterea de către clasa muncitoare a patriei, imputînd comuniștilor că ar voi să desființeze patria, că muncitorii, comuniștii ar renega patria.

Dînd riposta cuvenită apologeților capitalismului, reformiștilor și nihiliștilor detractori ai învățăturii lui Marx și

(Continuare în pag. 6)

(Urmare din pag. 5)

Engels, Lenin arăta: „Că «proletarii nu au patrie», acest lucru este într-adevăr spus în „Manifestul Partidului Comunist"; ca poziția lui Volmar, Nos ke & Co. «sfidează» această teză fundamentală a socialismului internațional, este de asemenea adevărat. Dar de aici încă nu rezultă că este justă afirmația lui Hervé și a herveiștilor, potrivit căreia proletariatului îi este indiferent în ce patrie trăiește: într-o Germanie monarhistă, într-o Franță republicană sau într-o Turcie despotică. Patria, adică mediul politic, cultural și social dat, constituie cel mai puternic factor al luptei de clasă a proletariatului... Proletariatul nu poate fi indiferent și nepăsător față de condițiile politice, sociale și culturale în care se desfășoară lupta lui, prin urmare, nu-i poate fi indiferentă nici soarta țării lui. Dar soarta țării lui îl interesează numai în măsura în care aceasta afectează lupta de clasă și nu în virtutea unui oarecare «patriotism» burghez, care sună foarte indecent în gura social-democraților". (Lenin, Opere vol. 15, ed. 1957, pag. 184—185.)

Istoria mișcării muncitorești arată cît se poate de clar că muncitorii n-au avut și nici nu pot să aibă o atitudine indiferentă față de destinele patriei lor. Deși sînt exploatați și lipsiți de drepturi în capitalism, muncitorii au fost totdeauna și sînt înflăcărați patrioți, cei dintîi în lupta pentru lichidarea exploatării și asupririi sociale, pentru cucerirea libertății, a independenței și suveranității naționale. Teza după care „muncitorii nu au patrie" trebuie înțeleasă nu în sensul că muncitorii nu ar aparține unui anumit popor, că ei nu și-ar însuși cele mai bune tradiții de luptă și culturale ale poporului lor, ci în sensul că clasa muncitoare nu va lupta niciodată pentru interesele egoiste și înguste de clasă ale capitaliștilor și moșierilor, ci numai pentru interesele maselor asuprite și exploatate, că muncitorii trebuie să subordoneze problema patriei problemei revoluției și construcției socialiste — singura cale de a asigura pentru masele populare o patrie adevărată.

Cu alt prilej V. I. Lenin spunea: „Ne este oare străin nouă, proletarilor conștienți velico-ruși, sentimentul mîndriei naționale? Desigur că nu! Ne iubim limba și patria, activăm mai mult decît oricine pentru a ridica masele ei muncitoare (adică 9/10 din populația ei) la o viață conștientă de democrați și socialiști. Este cel mai dureros lucru pentru noi să vedem și să simțim la ce violențe, asuprire și batjocuri este supusă minunata noastră patrie de călăii țarului, de către nobilime și capitaliști..." (V. I. Lenin: Opere, vol 21 ed. 1955 pag. 89).

Sarcina proletarilor conștienți, sarcina comuniștilor este de a lupta fără preget în fruntea maselor populare pentru a crea patria cea nouă, socialistă, în care cei ce muncesc, cele 9/10 ale populației, nu mai sînt și nici nu pot fi supuse violențelor, batjocurii și asupririi. In această luptă eroică constă dragostea de patrie, patriotismul înflăcărat al clasei muncitoare. Acesta este sensul precizării făcute de Marx și Engels cu privire la faptul că muncitorii trebuie să se constituie ei înșiși ca națiune și că prin acest fapt proletariatul mai este încă național, dar nicidecum în sens burghez, căci, prin poziția sa economică, clasa muncitoare este internaționalistă.

Situația economică a clasei muncitoare în toate țările capitaliste este asemănătoare; pretutindeni clasa muncitoare este obiectul exploatării și asupririi capitaliste. De aici rezultă că dușmanul de clasă al muncitorilor este același — burghezia. Burghezia se opune luptei clasei muncitoare nu numai în propria țară, ci și în întreaga lume. Deci, pentru desființarea completă a robiei capitaliste și victoria definitivă a comunismului este necesară solidaritatea și unitatea internaționalistă a muncitorilor din toate țările. Mișcarea muncitorească opune solidaritatea internațională a proletariatului sprijinului reciproc pe care diferitele detașamente ale burgheziei și-l acordă în eforturile lor de a frînge lupta maselor populare.

Denaturînd ideea de patriotism, înlocuind-o cu șovinismul și naționalismul, burghezia a folosit-o în trecut și o folosește și astăzi pentru a înrăjbi oamenii muncii din diferite țări. Ideea de „apărare a patriei", de fapt apărarea patriei burgheze, a fost larg folosită de imperialiști pentru dezlănțuirea și ducerea primului război mondial. In legătură cu aceasta, în fața mișcării muncitorești s-a pus problema clarificării atitudinii clasei muncitoare față de războaiele pe care le generează capitalismul. In atitudinea sa față de război, clasa muncitoare pornește de la luarea în considerație a caracterului războiului. In cazul cînd războiul are un caracter just, avînd drept scop apărarea țării împotriva invadatorilor străini, datoria oricărui patriot este de a sprijini activ eforturile militare ale țării sale și de a lupta pentru obținerea victoriei. In cazul în care războiul are ca scop înrobirea altor popoare, cotropirea unor teritorii străine, datoria patrioților este de a lupta activ împotriva acestui război, de a demasca în fața propriului popor și în fața întregii lumi pe inspiratorii și organizatorii războiului, de a milita pentru înfrîngerea burgheziei „proprii" în război.

Atunci cînd clica militaro-fascistă antonesciană, cu sprijinul partidelor burgheziei și moșierimii a deschis larg porțile țării în fața armatelor hitleriste și a aruncat România în vîrtejul războiului hitlerist de cotropire, datoria patriotică a fiecărui cetățean era de a lupta cu toate forțele împotriva acestui război, deoarece războiul alături de Germania hitleristă era în totală contradicție cu interesele vitale ale poporului. Acest lucru a fost înțeles de comuniști, de muncitorii înaintați. De aceea, în fruntea mișcării patriotice, în fruntea luptei pentru eliberarea patriei de sub jugul cotropitorilor hitleriști a stat clasa muncitoare condusă de partidul său comunist.

Măreț sînt paginile de patriotism înscrise de clasa muncitoare, în frunte cu comuniștii, în cursul celui de-al doilea război mondial. Partidul Comunist Romîn a fost singurul partid politic care a acționat, în fruntea maselor, împotriva regimului fascist, împotriva războiului criminal antisovietic, pentru libertatea și independența țării noastre. Deși cea mai mare parte a cadrelor partidului se afla în temnițe, comuniștii au mobilizat și organizat poporul la lupta împotriva mașinii de război hitleriste și a dictaturii fasciste. Muncitorii ceferiști din București, Timișoara, Arad, Simeria, Ploești, Brașov și alte localități făceau totul pentru a împiedica transportul trupelor și armamentului pe front. Pe liniile ferate principale, ca, de pildă, București—Constanța, ceferiștii au făcut să deraieze zeci de trenuri militare, cu muniții și soldați hitleriști. Trenuri întregi cu avioane I.A.R au fost trimise înapoi de pe front, deoarece muncitorii patrioți le făcuseră inutilizabile. La Tîrgoviște au fost aruncate în aer depozitele de muniții de la Arsenalul Armatei, iar în portul Giurgiu au fost distruse, în toamna anului 1942, tancuri petrolifere destinate Germaniei hitleriste.

Acțiunile patriotice s-au intensificat și mai mult în anii următori, cînd fabrici și agregate întregi care lucrau pentru nemți au fost scoase din funcțiune.

Insemnate acțiuni antifasciste au fost organizate de Partidul Comunist din Romînia și în mediul sătesc. Țăranii muncitori sabotau livrările forțate, menite să aprovizioneze mașina de război fascistă, ajutau pe cei care nu se supuneau la încorporare, pe ostașii care părăseau frontul, oferindu-le hrană și adăpost. In unele localități, ca de pildă la Feteşti-Constanța, în vara anului 1944 țăranii au distrus cu topoarele baracamentele hitleriștilor instalați în comună. La Curtici țăranii au atacat trenuri cu cereale și alimente destinate Germaniei. Țăranii maramureșeni au ajutat pe partizani, au refuzat să predea fasciștilor vitele și nu s-au dus să lucreze la fortificațiile plănuite de comandamentul hitlerist.

Un puternic ecou l-a stîrnit lupta comuniștilor și în rîndurile intelectualilor persecutați pentru activitatea lor patriotică. In aprilie 1944, 69 de intelectuali, printre care dr. Petru Groza, C. I.-Parhon și alții, membri ai Academiei Romîne, profesori ai universităților din București, Iași și Cluj, și-au exprimat protestul față de politica fascistă și au cerut ieșirea Romîniei din războiul hitlerist.

Eroismul comuniștilor în lupta împotriva războiului antisovietic a constituit o măreață școală patriotică pentru întreg poporul muncitor, sporind considerabil autoritatea și prestigiul Partidului Comunist. Nici schingiuirile, nici regimul de exterminare din închisori, nici plutoanele de execuție, nimic nu au putut abate pe comuniștii de la lupta revoluționară pusă în slujba poporului și a patriei. Nimic și nimeni nu a putut să frîngă voința de luptă a acestor minunați fii ai poporului, să clintească încrederea lor în victoria clasei muncitoare, în triumful cauzei măreție a socialismului.

Vor rămîne veșnic vii în memoria poporului muncitor din țara noastră Ilie Pintilie, Bela Brainer, Petre Gheorghe, Filimon Sîrbu, Pompiliu Ștefu, Elena Sîrbu, Bernath Andrei, Lazăr Grünberg, Oczko Terezia, Constantin David și mulți alți eroi comuniști care au înscris cu prețul vieții lor pagini de neasemuit eroism în istoria luptei poporului romîn pentru libertate și socialism.

In ciuda condițiilor neobișnuit de grele, comuniștii au pregătit poporul pentru măreața bătălie patriotică de la 23 August 1944. La București, Ploești, Constanța, Timișoara, Turnu Severin și alte localități au fost organizate formațiuni de luptă patriotică înarmate; în munții Carașului, Bucegilor, Vrancei, în Oltenia, în Delta Dunării, în regiunea Maramureșului și Sucevei au fost organizate detașamente de partizani.

In condițiile loviturilor nimicitoare date trupelor hitleriste și ale înaintării victorioase a Armatei Sovietice eliberatoare pe teritoriul țării noastre, în seara zilei de 23 August 1944, sub conducerea P.C.R., formațiile de luptă patriotică împreună cu ofițeri și generali patrioți din armată au arestat guvernul fascist antonescian, au ocupat principalele instituții publice, au împresurat și dezarmat unitățile hitleriste, curățind apoi complet capitala de hitleriști.

Armata romînă a luptat cot la cot cu armata sovietică pînă la completa înfrîngere a Germaniei hitleriste. Conștiința faptului că luptă pentru o cauză dreaptă, cauza eliberării patriei de sub jugul fascist, a constituit izvorul unor minunate fapte de eroism săvîrșite de pandurii diviziei „Tudor Vladimirescu" și de ostașii celorlalte divizii romînești. In focul luptelor au căzut eroic Eftimie Croitoru, tinerii utecîști Constantin Godeanu, Petru Iosif și alții.

Poporul muncitor a trimis pe frontul antihitlerist 355.389 oameni care au luptat umăr la umăr cu glorioșii ostași sovietici timp de 260 zile. Armata romînă a pătruns peste 1.000 km în dispozitivul inamic, a străbătut 12 masive muntoase, a forțat 12 cursuri mari de apă, a eliberat 3.831 localități, dintre care 53 de orașe, și a capturat 103.214 prizonieri de război. Aviatorii romîni au executat 4.200 misiuni, lansînd 1.350 tone bombe asupra inamicului, distrugînd 68 de tancuri, 526 autovehicule, 92 tunuri, 7 aerodroame și creînd condiții pentru capturarea a 220 avioane. Unitățile de marină romînești au capturat 430 vase și au scufundat 60 de vase inamice.

Toate acestea vorbesc despre înflăcăratul patriotism de care erau însuflețiți muncitorii, țăranii muncitori, ostașii noștri în luptele pentru eliberarea patriei și zdrobirea pînă la capăt a hitlerismului.

Istoria, faptele arată că interesele patriei nu sînt nicidecum străine clasei muncitoare, dar că ea privește această problemă din punctul de vedere al luptei sale de clasă pentru socialism, ca o problemă subordonată revoluției proletare și nu din punctul de vedere al frazelor patriotarde burgheze. Lupta revoluționară a proletariatului împotriva robiei capitaliste, lupta împotriva statului burghez, apărător al intereselor exploatatorilor, este cu adevărat o luptă patriotică.

IV.

Prin desfășurarea victorioasă a revoluției populare s-a creat în țara noastră un mediu politic, social și cultural nou, socialist. Puterea de stat aparține oamenilor muncii strînși uniți în jurul clasei muncitoare și al avangărzii sale marxist-leniniste — Partidul Muncitoresc Romîn. Infăptuirea politicii de industrializare socialistă a țării prin dezvoltarea industriei grele cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, a imprimat procesului dezvoltării întregii economii naționale caracteristica mersului pe un drum mereu ascendent prin creșterea impetuoasă a forțelor de producție. Aceasta aduce cu sine zi de zi schimbări în înfățișarea regiunilor țării, face să sporească necontenit avuția materială a poporului nostru. Pe temeiul succeselor politicii de industrializare socialistă, statul democrat-popular a trecut la crearea unei puternice baze tehnico-materiale în agricultură. Țăranii muncitori dispun astăzi de mașini și unelte la care nici nu visau în trecut: tractoare moderne, combine și numeroase mașini pentru însămînțat, pentru întreținerea culturilor și pentru recoltare. Tehnica modernă, tehnica electricității cîștigă mereu mai mult teren în viața satelor. Peste 71 la sută din suprafața arabilă și peste 70 la sută din totalul gospodăriilor țărănești sînt în sectorul socialist.

S-a schimbat structura de clasă a societății din țara noastră. Moșierimea și marea burghezie industrială, comercială și financiară au fost lichidate. Clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat și stăpînă, împreună cu întregul popor muncitor, pe mijloacele de producție. La sate se desfășoară procesul revoluționar de formare a unei țărănimi noi, cooperatist-colectiviste.

Cea mai mare parte a vechii intelectualități s-a alăturat poporului muncitor; în același timp se formează o nouă intelectualitate, din rîndurile muncitorilor și țăranilor muncitori. Știința, arta, cultura au devenit un bun al poporului. Ideologia dominantă în țara noastră este ideologia socialistă. O mare realizare a puterii populare este făurirea unității frățești între oamenii muncii romîni și cei aparținînd minorităților naționale pe baza rezolvării marxist-leniniste a problemei naționale. Sprijinindu-se pe succesele obținute în construcția socialistă la orașe și sate în martie 1959 statul democrat-popular a trecut la desființarea oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură. Aceasta nu înseamnă că nu mai sînt în țară elemente ostile socialismului, care încearcă să se opună luptei poporului muncitor pentru construirea socialismului. Dar forța de neînvins a celor ce muncesc, strîns uniți în jurul partidului și guvernului, forța statului nostru democrat-popular zdrobește fără șovăire orice încercare a dușmanului de clasă de a frîna mersul poporului pe calea socialismului. Lupta de clasă este o lege a dezvoltării societății noastre spre socialism.

Sub conducerea partidului marxist-leninist, oamenii muncii și-au făurit o patrie nouă, socialistă, Republica Populară Romînă. Acest fapt istoric a determinat transformări adînci în conștiința muncitorilor, a țăranilor muncitori, în conștiința celei mai bune părți a intelectualității. Vorbind despre procesul care s-a produs în conștiința oamenilor muncii din țara noastră, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej spunea: „După ce proletariatul a luat în mîinile sale puterea politică și a proclamat Republica Populară Romînă, dragostea de patrie a oamenilor muncii a căpătat un sens mai profund și un conținut mai bogat".

Dragostea și devotamentul fără margini față de poporul muncitor și față de lupta lui plină de abnegație și eroism pentru făurirea patriei socialiste, în care nu există exploatarea omului de către om, nu există asuprirea față de naționalități, nici tendința de a cotropi și subjuga alte popoare — în aceasta se exprimă patriotismul socialist. El constă în hotărîrea nestrămutată a fiecărui om al muncii, dusă pînă la sacrificiul vieții, pentru apărarea socialismului în fața oricărui dușman intern sau extern. Patriotismul socialist constă, în același timp, în sentimentul de dragoste frățească și în colaborarea tovărășească cu toate popoarele care construiesc socialismul, constă în solidaritatea frățească cu masele populare din țările capitaliste, care luptă pentru democrație și socialism.

Patriotismul socialist a apărut pentru prima oară în istorie sub forma mărețului patriotism sovietic. El s-a manifestat în devotamentul nemărginit al oamenilor sovietici pentru apărarea statului lor, s-a manifestat în luptele popoarelor sovietice conduse de P.C.U.S. pentru zdrobirea intervenționiștilor imperialiști și a gardiștilor albi, pentru construirea orînduirii socialiste, pentru întărirea patriei sovietice. In cursul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, patriotismul sovietic s-a manifestat ca o forță uriașă în eroismul legendar al poporului sovietic și al glorioaselor sale armate, care au nimicit hoardele fasciste. Cu aceeași abnegație și eroism, izvorîte din dragoste adîncă pentru patria socialistă, luptă acum oamenii sovietici în vederea îndeplinirii grandioaselor sarcini puse de P.C.U.S. în scopul construirii desfășurate a comunismului.

Patriotismul sovietic constituie un exemplu însuflețitor pentru oamenii muncii din toate țările și îndeosebi pentru masele populare din țările care construiesc socialismul.

Patriotismul socialist se formează și se dezvoltă în conștiința oamenilor în luptele de clasă pentru victoria deplină a orînduirii socialiste; el se dezvoltă pe baza preluării și ridicării pe o treaptă superioară a celor mai bune și mai înălțătoare tradiții de luptă ale poporului, pentru eliberarea sa socială și națională.

Partidul Muncitoresc Romîn cultivă în rîndurile oamenilor muncii sentimentul mîndriei patriotice față de luptele seculare ale poporului — ale iobagilor, răzeșilor, lucrătorilor, proletarilor care au luptat cu eroism pentru libertatea și progresul patriei; partidul cultivă, de asemenea, admirația față de mărețele figuri de conducători care au stat în fruntea poporului, figurile luminoase ale luptătorilor revoluționari, ale eroilor clasei muncitoare; el cultivă mîndria pentru valorile artistice și culturale progresiste create de scriitori, artiști și oameni de știință, mîndria pentru contribuția pe care a adus-o poporul nostru la tezaurul culturii mondiale.

Patriotismul socialist își găsește, de asemenea, expresia în munca eroică pentru obținerea succeselor măreț în opera de făurire a Romîniei socialiste. Acest lucru constă în primul rînd în faptele concrete, în activitatea de zi cu zi a maselor populare îndreptată spre înflorirea țării, spre progresul ei, pentru înfăptuirea politicii Partidului Muncitoresc Romîn de construire a socialismului.

Dragostea oamenilor muncii față de patria noastră nouă se contopește în mod indisolubil cu dragostea față de partidul clasei muncitoare, care este inspiratorul, organizatorul și conducătorul luptei poporului pentru socialism. Oamenii muncii s-au convins prin propria lor experiență că politica partidului corespunde intereselor fundamentale ale poporului, corespunde mersului dezvoltării societății, corespunde cu cerințele progresului țării. Ea este o politică profund patriotică.

O formă concretă de manifestare a patriotismului oamenilor muncii în cursul înfăptuirii politicii partidului este întrecerea socialistă. In cadrul întrecerii socialiste s-au născut inițiative importante ale muncitorilor, care duc la îndeplinirea și depășirea sarcinilor economice ale întreprinderilor, la creșterea producției și productivității muncii și la reducerea prețului de cost. Insuflețiți de hotărîrea de a ridica patria noastră pe culmi tot mai înalte ale progresului, muncitorii, inginerii și tehnicienii și-au depășit în cursul anului 1959 propriul lor angajament de a da un miliard de lei economii, ridicînd valoarea economiilor la aproape un miliard și jumătate.

Măreția patriotismului clasei noastre muncitoare este foarte expresiv cuprinsă în următoarele cuvinte, rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la a XV-a aniversare a eliberării țării de sub jugul fascist: „Este meritul istoric al clasei muncitoare de a se fi dovedit promotorul consecvent al politicii de industrializare și transformare socialistă a țării, de a fi înfruntat cu abnegație lipsurile și greutățile începutului, de a fi dat întregului popor un înalt exemplu de eroism, de credință nestrămutată în partid, în cauza socialismului. Clasa muncitoare s-a dovedit demnă de glorioasele ei tradiții revoluționare și își îndeplinește cu succes misiunea ei de clasă conducătoare a societății și statului nostru, a operei de construire a socialismului".

Dorind să aibă o patrie tot mai bogată, mai frumoasă și mai puternică, tineretul țării noastre luptă cu nestăvilit elan patriotic pentru înflorirea Republicii Populare Romîne. El răspunde cu însuflețire chemării partidului și guvernului de a munci pe marile șantiere ale construcției socialiste.

Simțămîntul nobil al dragostei pentru patria noastră nouă însuflețește pe țăranii muncitori în activitatea lor de zi cu zi pentru sporirea neîncetată a producției cerealiere, a producției de plante tehnico-industriale și a sectorului zootehnic al țării. Conștiința că bunăstarea lor proprie, ca și a poporului întreg, poate crește numai prin unirea în gospodăriile agricole colective și în întovărășiri, înțelegerea tot mai adîncă a faptului că pe această cale arătată de Partidul Muncitoresc Romîn țăranii muncitori pot contribui mai bine la înflorirea patriei noi, fac ca un număr mereu mai mare de țărani muncitori să treacă pe baza liberului consimțămînt la cultivarea în comun a pămîntului. A devenit o chestiune de onoare pentru țăranii muncitori participarea din toate puterile și pe toate căile la întărirea regimului democrat-popular, la construirea orînduirii socialiste. Aceasta se reflectă nu numai în întrecerile socialiste și patriotice, dar și în participarea tot mai activă a maselor muncitoare de la sate la rezolvarea treburilor de stat și obștești, la apărarea și dezvoltarea proprietății socialiste, la demascarea și zdrobirea uneltirilor dușmanilor socialismului.

Insuflețiți de dragoste de patrie sînt și intelectualii legați de popor, care muncesc cu sîrg pentru lichidarea ignoranței, obscurantismului și misticismului moștenite de la regimurile trecute, creează opere de valoare, punîndu-și întreaga lor capacitate în slujba construirii socialismului.

Patriotismul socialist al oamenilor muncii se manifestă nu numai în crearea de bunuri materiale și spirituale, ci și

în apărarea avutului obștesc. Dezvoltarea și întărirea socialismului la orașe și sate, creșterea bunăstării materiale și culturale a poporului nostru, înflorirea țării au loc în condițiile luptei de clasă împotriva dușmanilor socialismului. Elementele active din fostele grupări ale claselor exploatatoare (legionari, maniști, liberali etc.) nu numai că lansează calomnii și minciuni în legătură cu gospodăriile agricole colective, dar urmăresc să împiedice dezvoltarea economiei noastre socialiste și să lovească în proprietatea socialistă, temelia orînduirii democrat-populare, prin organizarea de furturi din avutul obștesc, delapidări și deteriorări. Atentatele la proprietatea socialistă și încercările de a frîna dezvoltarea economiei socialiste au un caracter contrarevoluționar deoarece prejudicierea, jaful și risipirea bunurilor obștești înseamnă un atac la adresa avuției întregului popor muncitor. De aceea, lupta necruțătoare împotriva furturilor, delapidărilor, fraudelor etc. este o chestiune de clasă, o chestiune profund patriotică de apărare a patriei socialiste, a orînduirii socialiste. Dușmanul trebuie demascat pe loc, în public, trebuie creată o opinie de masă împotriva lui, trebuie ca cei ce muncesc să riposteze cu toată forța caracteristică oamenilor muncii.

De un înalt patriotism sînt însuflețiți oamenii muncii, care păzesc ca ochii din cap avutul obștesc, care luptă cu prețul vieții lor spre a salva avutul obștesc de la distrugere în cazuri de intemperii sau în alte împrejurări nepriel-nice.

Pătrunși de adîncă și pilduitoare dragoste față de patria noastră socialistă sînt și militarii forțelor noastre armate. Soldații, sergenții, ofițerii s-au legat prin jurămînt sînt în fața poporului să nu-și precupețească forțele și viața cînd este vorba de apărarea drepturilor și libertăților poporului, cînd este vorba de a-și apăra patria iubită, Republica Populară Romînă. In luptele cu dușmanii poporului muncitor, ostașii țării au dat dovezi nepieritoare de eroism și de vitejie. Numeroși soldați, sergenți și ofițeri din trupele de grăniceri, din trupele de securitate și de miliție au fost distinși cu ordine și medalii în semn de recunoștință și cinstire pentru faptele lor de înalt și măreț patriotism. Unii din ostașii țării au căzut eroi în luptă cu dușmanii patriei, și-au jertfit viața spre a apăra bunăstarea și fericirea oamenilor muncii, mărețele lor cuceriri revoluționare. Numele lor sînt înscrise în cartea de aur a patriei și în inima poporului nostru, alături de numele nemuritorilor eroi antifasciști.

Așadar, în manifestarea sa concretă, patriotismul socialist este un adevărat izvor de înfăptuiri măreț pentru înflorirea patriei și ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor, izvor de fapte de eroism în muncă și în lupta cu dușmanii dinăuntru sau din afară.

V.

Fiind profund internaționalist, prin esența sa, patriotismul socialist constituie o minunată cale de întărire a unității și frației poporului romîn cu minoritățile naționale. Respingînd naționalismul orice formă de manifestare a acestuia, patriotismul socialist se îmbină armonios cu internaționalismul proletar, cu solidaritatea frățească între toți oamenii muncii în lupta lor pentru libertate și o viață mai bună.

Călăuzit de nobilul principiu al internaționalismului proletar, partidul nostru a condus lupta poporului pentru lichidarea rușinoasei politici de asuprire națională promovată în trecut de clasele exploatatoare. In Republica Populară Romînă problema națională a fost rezolvată pe baza învățăturii marxist-leniniste, asigurîndu-se deplina egalitate în drepturi a minorităților naționale cu poporul romîn, fapt care își găsește consfințirea și în Constituția țării. Politica națională leninistă a partidului și statului nostru este prețuită și îmbrățișată de întregul popor muncitor. Republica Populară Romînă este patria comună a tuturor celor ce muncesc fără deosebire de naționalitate. In lupta pentru făurirea orînduirii socialiste, a patriei socialiste se întărește necontenit unitatea moral-politică a întregului popor, unitatea și frăția dintre oamenii muncii romîni și de altă naționalitate. Aceeași abnegație și dragoste, același eroism înălțător însuflețește pe oamenii muncii de orice naționalitate în măreața luptă pentru înfăptuirea construcției socialiste în țara noastră.

Internaționalismul proletar, pornind de la recunoașterea deplină a egalității tuturor popoarelor, mari sau mici, este ideologia frăției între muncitorii din toate țările, care se unesc în lupta lor împotriva capitalismului, pentru construirea societății noi, socialiste. Constituind baza ideologică a unității mișcării muncitorești din toate țările, internaționalismul proletar exprimă comunitatea intereselor vitale, a năzuințelor progresiste ale oamenilor muncii, solidaritatea de clasă a tuturor muncitorilor în lupta împotriva burgheziei, pentru comunism.

Marx și Engels au arătat că lupta clasei muncitoare poate fi încununată de succes numai dacă este asigurată unitatea rîndurilor ei, dacă muncitorii din toate țările sînt solidari în acțiunile lor, se sprijină unii pe alții în lupta pentru transformarea revoluționară a societății. Sintetizînd solidaritatea internațională a muncitorilor, Marx și Engels au lansat cunoscuta și nepieritoarea chemare „Proletari din toate țările, uniți-vă!" care este înscrisă pe steagul atotbiruitor al clasei muncitoare din întreaga lume de mai bine de o sută de ani.

Fundamentînd în mod științific internaționalismul proletar, Marx, Engels și Lenin au condamnat cu vehemență orice manifestare a „mărginirii naționale", ca fiind incompatibilă cu caracterul internațional al mișcării muncitorești. Solidaritatea internațională a muncitorilor din toate țările și de toate naționalitățile nu se opune adevăratelor interese naționale, ci se îmbină cu ele. Lupta proletariatului dintr-o anumită țară este organic legată de lupta clasei muncitoare din celelalte țări. Interesele comune de clasă unesc pe oamenii muncii în lupta împotriva burgheziei din toate țările.

Rolul ideilor internaționalismului proletar a crescut și mai mult o dată cu formarea marii familii a țărilor socialiste. Crearea și consolidarea orînduirii democrat-populare într-o serie de țări din Europa și Asia și formarea sistemului socialist mondial, în fruntea căruia se găsește Uniunea Sovietică, constituie elementul esențial ce caracterizează epoca contemporană. In noile condiții istorice, internaționalismul proletar nu se exprimă numai prin întărirea solidarității detașamentelor naționale ale mișcării muncitorești mondiale, ci și prin faptul că principiile sale se află la baza relațiilor dintre țările care formează comunitatea statelor socialiste.

In actuala etapă istorică, atitudinea față de lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, față de sarcina întăririi continue a unității acestui lagăr este un criteriu al internaționalismului proletar. Experiența istorică demonstrează că existența lagărului socialist și unitatea de nezdruncinat a țărilor care fac parte din acest lagăr constituie chezășia principală a construirii cu succes a socialismului, garanția principală a independenței de stat și a suveranității țărilor socialiste, garanția principală împotriva uneltirilor cercurilor imperialiste agresive, care vor să pună la cale un nou război mondial. Conștienți de marile răspunderi față de soarta popoarelor proprii, cît și față de frații lor din țările capitaliste, oamenii muncii din țările socialiste, în frunte cu comuniștii, consideră continua întărire a unității lagărului socialist ca pe o obligație internațională de căpetenie. Ei sînt conștienți de faptul că dragostea față de patria socialistă înseamnă înfăptuirea construcției socialiste și apărarea ei împotriva uneltirilor agresive ale forțelor imperialiste, iar aceasta se realizează în condițiile istorice ale epocii noastre nu prin efortul individual al unuia sau altuia dintre statele socialiste, ci prin unitatea tuturor țărilor socialiste, sprijinite activ de mișcarea muncitorească revoluționară din țările capitaliste.

In raportul prezentat la Congresul al XXI-lea extraordinar al P.C.U.S., tovarășul N. S Hrușciov sublinia : „Noi ne-am situat și ne situăm pe poziția că nu este permis să ne izolăm în „compartimente" naționale și să ne închidem fiecare în găoacea lui. Noi considerăm necesară creșterea prin toate mijloacele a puterii lagărului socialist, întărirea continuă a unității mișcării comuniste internaționale în conformitate cu principiile adoptate de toate partidele frățești în Declarația de la Moscova. Grija pentru coeziunea și trăinicia rîndurilor noastre este cea mai înaltă datorie internaționalistă a fiecărui partid comunist și muncitoresc. Succesul cauzei naționale a clasei muncitoare nu poate fi conceput fără solidaritatea internațională a tuturor detașamentelor sale".

Țările socialiste își bazează relațiile reciproce pe principiile egalității depline în drepturi, ale respectării independenței și suveranității naționale, ale neamestecului în treburile interne ale altora. Ceea ce caracterizează relațiile dintre țările socialiste este ajutorul reciproc frățesc. Datorită într-ajutorării dintre țările socialiste frățești, îndeosebi datorită ajutorului internaționalist acordat celorlalte țări socialiste de cel mai înaintat și mai puternic dintre statele socialiste — Uniunea Sovietică — țările socialiste cunosc în dezvoltarea lor un avînt economic general. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arăta : „Deși țările socialiste au pornit în construirea noii orînduiri de la niveluri economice diferite, relațiile frățești de colaborare dintre ele, ajutorul reciproc tovărășesc, cooperarea și diviziunea internațională socialistă a muncii le dau putința să se dezvolte în ritm accelerat, încît cele rămase în urmă din punct de vedere economic să le ajungă pe cele mai avansate, care nici ele nu vor sta pe loc, și să pășească toate împreună în comunism".

Poporul nostru, ca și popoarele celorlalte țări socialiste, care știu din propria lor experiență cît de prețios și de necesar este ajutorul Uniunii Sovietice, acordă o înaltă prețuire politicii internaționaliste a U.R.S.S., ajutorului ei frățesc și multilateral.

Subliniind rolul de frunte al Uniunii Sovietice, al P.C.U.S. ca fiind centrul mișcării muncitorești internaționale, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus : „Impreună cu celelalte partide comuniste și muncitorești, noi considerăm că rolul U.R.S.S. în fruntea lagărului socialist este rezultatul firesc al unui proces istoric și constituie un factor esențial al unității țărilor socialiste, al coeziunii mișcării comuniste internaționale, în interesul cauzei păcii și socialismului".

Conștiința că socialismul este puternic, de neînvins prin puternica unitate și solidaritate a țărilor lagărului socialist, conștiința că prin această unitate însuși progresul spre socialism al patriei noastre este incomparabil mai ușor și mai rapid face să trăiască viu în inimile milioanelor de oameni ai muncii din țara noastră mărețul sentiment al internaționalismului proletar. Acest sentiment dă mai multă forță poporului nostru în activitatea lui practică, îi dă tărie în luptă și îl îndeamnă spre o activitate practică constructivă tot mai intensă.

Internaționalismul proletar este un factor care întărește, dezvoltă patriotismul socialist al oamenilor muncii. Nu poți fi patriot fără să fii internaționalist. Cel ce ignorează internaționalismului proletar, închizîndu-se în găoacea sa proprie, nu este de fapt patriot, ci un naționalist, un șovin. Cel ce neagă dragostea de patrie, de popor, lupta lui pentru socialism, este un cosmopolit. Or, atît naționalismul cît și cosmopolitismul sînt străine comuniștilor, oamenilor muncii.

Naționalismul și cosmopolitismul sînt arme otrăvite ale ideologiei burgheze, îndreptate spre slăbirea capacității de luptă a proletariatului, spre dezbinarea clasei muncitoare. Naționalismul și șovinismul înseamnă exclusivism național, ură față de alte naționalități, asuprirea unui popor de către alt popor, negarea egalității în drepturi a popoarelor mari și mici. Ideologia naționalistă, șovină, promovată de clasele exploatatoare încearcă să prezinte interesele acestor clase ca și cum ar fi interesele întregului popor, camuflînd aceasta prin diverse teorii despre „unitatea națională" și „separatism național". Caracterul de otravă ideologică al acestor teorii diversioniste stă în faptul că ele duc la negarea luptei de clasă și la înlocuirea ei cu vrajba națională care slăbește unitatea oamenilor muncii, abate popoarele de la lupta împotriva dușmanilor socialismului.

Cercurile imperialiste folosesc naționalismul ca un mijloc important pentru pervertirea conștiinței maselor și pregătirea ideologică a unui nou război mondial. Acest fapt este demonstrat încă și încă o dată de provocările fasciste, antisemite, revanșarde din Republica Federală Germană care s-au produs cu asentimentul și oblăduirea cercurilor guvernante de la Bonn.

Cosmopolitismul, nihilismul național, constituie reversul naționalismului. Cosmopolitismul înseamnă disprețul față de tradițiile, limba și cultura poporului, negarea capacității creatoare a poporului.

Cu disprețul caracteristic claselor exploatatoare față de popor, Titu Maiorescu, apărător fidel al intereselor moșierimii și burgheziei, într-un articol cu privire la unele principii de estetică spunea că patriotismul nu are ce căuta în artă, întrucît nu este un sentiment capabil să dea naștere unor emoții estetice. Trebuie observat că atunci cînd Maiorescu își debita teza sa cosmopolită cultura românească avea arta patriotică a generației pașoptiste și pe aceea a lui Eminescu, Creangă, Caragiale. Coșbuc etc. Maiorescu ignora în mod voit nu numai minunatele pînze cu teme patriotice, revoluționare, ale lui Rosenthal, Aman, Iscovescu, dar și pe cele ale marelui nostru Grigorescu, care a înfățișat eroismul nepieritor al solda'ților romîni în luptele de la Plevna, ignora patriotismul lui V. Babeș și al altor oameni de știință.

Adepții cosmopolitismului slujesc interesele cercurilor imperialiste agresive. Ei urmăresc să tocească sentimentele patriotice ale oamenilor muncii, susțin că noțiunea de patrie este învechită, că patriotismul ar împiedica progresul și, ca atare, pentru a asigura progresul social — bineînțeles sub egida cercurilor imperialiste agresive — popoarele ar trebui să renunțe la suveranitate și independență națională. Cercurile agresive imperialiste s-au folosit de ideologia cosmopolită pentru a înșela popoarele atunci cînd au creat pactul agresiv al Atlanticului de Nord, ele folosesc astăzi ideologia cosmopolită pentru a-și camufla manevrele reacționare-agresive de „integrare europeană". Este știut că trădătorul Guy Mollet susține în cor cu burghezia monopolistă franceză că algerienii și alte popoare trebuie să renunțe la cucerirea independenței și suveranității naționale.

Căutînd să submineze unitatea tot mai puternică a mișcării muncitorești internaționale, unitatea de nezdruncinat a partidelor comuniste și muncitorești, să scoată masele muncitoare de sub influența ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului, ideologii imperialismului lansează tot felul de teorii ca aceea a „comunismului național". Scopul acestor teorii îl constituie dezbinarea țărilor socialiste, în special ruperea țărilor de democrație populară de U.R.S.S., scindarea lagărului socialist, scindarea și fărîmițarea mișcării muncitorești internaționale pe criterii naționale, negarea internaționalismului proletar, negarea a tot ceea ce este comun și universal valabil în experiența de luptă revoluționară a mișcării muncitorești internaționale.

Adepții teoriei „comunismului național" se prezintă pe ei înșiși ca „adevărați patrioți", „adevărați apărători ai intereselor naționale". Tocmai sub lozinca comunismului național a acționat în Ungaria grupul criminal al trădătorului Imre Nagy, care a pus mai presus de interesele poporului muncitor maghiar, ale orînduirii socialiste din R. P. Ungară și ale mișcării muncitorești internaționale interesele naționaliste ale reacțiunii interne, ale claselor exploatatoare. Contrarevoluția din Ungaria a demonstrat cît se poate de limpede scopurile mîrșave urmărite de cercurile imperialiste prin lansarea teoriei „comunismului național". De altfel, trebuie subliniat că termenul de „comunism național" este un nonsens din punct de vedere logic, întrucît comunismul este prin definiție, prin esența sa internaționalist și nici nu poate fi conceput altfel.

Prin urmare, „comunismul național" nu se poate numi în nici un caz patriotism. Patriotismul adevărat, consecvent pînă la capăt, este strîns îmbinat cu internaționalismul proletar. Un adevărat patriot nu rupe interesele patriei sale de interesele țărilor socialiste. Dragostea și respectul față de patria și poporul din care faci parte trebuie să se îmbine în mod armonios cu dragostea și respectul pentru toate țările socialiste, pentru toate popoarele lumii, care luptă împotriva exploatării și asupririi, pentru fericire și libertate.

Adevărații patrioți sînt tocmai aceia care apără interesele naționale ale poporului nu pe calea izolării naționale, în afara țărilor lagărului socialist, ci în cadrul mișcării muncitorești internaționale, în unire de nedesfăcut cu țările lagărului socialist, pe calea internaționalismului proletar.

Cu prilejul consfătuirii de la Moscova din noiembrie 1957, strîngînd și întărind și mai mult unitatea lor frățească pe baza principiului marxist-leninist al internaționalismului proletar, partidele comuniste și muncitorești au dat încă o dată riposta cuvenită încercărilor cercurilor imperialiste și ale apologeților lor de a submina mișcarea muncitorească internațională. Coeziunea și prietenia țărilor lagărului socialist reprezintă o forță atît de mare, încît nimeni și niciodată nu o va putea învinge.

Păstrînd puritatea învățăturii marxist-leniniste și întărind vigilența ideologică împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze, comuniștii duc o luptă necruțătoare împotriva manifestărilor naționalismului burghez, a egoismului național și a cosmopolitismului, educînd pe toți oamenii muncii în spiritul dragostei față de patria socialistă, în spiritul internaționalismului proletar. **Patriotismul socialist și internaționalismul proletar sînt de nedespărțit.**

VI.

Deși are puternice premize materiale și spirituale, conștiința socialistă, conștiința patriotică și internaționalistă a oamenilor nu se formează spontan, ci este rezultatul activității educative, conștiente. Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular au desfășurat și desfășoară o activitate bogată de educare a maselor populare în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

In 1957, Partidul Muncitoresc Romîn a luat măsuri în vederea unei tot mai largi popularizări sistematice în presă, prin învățămîntul de partid și de stat, în artă și literatură, a marilor succese obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului, a poporului ca factor hotărîtor în făurirea istoriei, a luptei forțelor patriotice conduse de partid pentru răsturnarea jugului fascist și instaurarea regimului democrat-popular. A luat o mai mare amploare munca de educare a oamenilor muncii în spiritul mîndriei față de trecutul de luptă al poporului și partidului nostru pentru libertate și independență, pentru cultivarea dragostei față de marile realizări obținute în opera de construire a socialismului, abnegației și hotăririi de a apăra ca lumina ochilor cuceririle revoluționare ale poporului, de a înfrînge orice greutăți atunci cînd o cer interesele patriei și socialismului.

Un rol important în activitatea de educare patriotică a oamenilor muncii îl are popularizarea tezaurului cultural, a contribuției culturii noastre naționale la tezaurul culturii universale ; trebuie făcute tot mai larg cunoscute tradițiile progresiste ale științei, artei și literaturii românești.

Partidul și guvernul au încredințat cadrelor didactice sarcina de onoare și în același timp de mare răspundere de a cultiva la copii și tineret nobilele și înălțătoarele sentimente patriotice și internaționaliste. Să înarmăm pe tinerii fii ai patriei noastre cu puterea științei, să aprindem în sufletul fiecărui tînăr mîndria de stăpîn al bogățiilor țării și râvna de a le pune în slujba fericirii poporului — iată una din marile chemări ale cadrelor noastre didactice.

Educația patriotică a poporului nu este nicidecum o chestiune de conjunctură, iar sarcinile ei privesc toate generațiile, de la copilul care abia deschide ochii și pînă la omul căruia vremea i-a albit părul.

Educarea maselor populare în spiritul patriotismului socialist nu se poate despărți de lupta activă și permanentă împotriva naționalismului, șovinismului, revizionismului și cosmopolitismului prin care dușmanii socialismului încearcă să deformeze sentimentele patriotice ale poporului.

Poporul nostru are cu ce se mîndri. Cîndva, străinii, chiar dacă ne erau prieteni, știau foarte puțin despre Romînia. In acest puțin se cuprindea și informația că patria noastră este țara cu cel mai mare procent de analfabeți, de oameni bolnavi de pelagră, cu o cumplită exploatare burghezo-moșierească, cu o monarhie lacomă și stupidă. Astăzi e cunoscută departe peste hotarele ei ca patria lui Mihail Eminescu și a lui I. L. Caragiale, a lui Mihail Sadoveanu și a lui C. I. Parhon, țara în care oamenii construiesc hidrocentrale și descoperă noi surse de petrol, cîntă unele din cele mai splendide cîntece și au unele din cele mai frumoase jocuri populare, țara în care, sub conducerea partidului comuniștilor, se construiește o viață nouă, socialistă. De aceea, patria noastră este îndrăgită de toți cei ce încep a o cunoaște, iar poporul romîn — harnicul, talentatul și eroicul nostru popor — este stimat și apreciat de toate popoarele.

P. LUCACIU

Nota redacției: Gazeta noastră a publicat deseori materiale despre metodele și mijloacele care stau la îndemîna cadrelor didactice în vederea educării patriotice și internaționaliste a elevilor. Invităm pe cititorii noștri să reia acele materiale ca pe un adaus la rîndurile de față.

TELEFONUL DIDACTIC

Nu de mult, şcolile au fost înzestrate cu aparate telefonice didactice, produse de Intreprinderea de material didactic. Aceste aparate se folosesc la lecţiile de fizică, în scopul demonstrării principiului de funcţionare al unui post telefonic normal.

Telefonul didactic este construit pe principiul telefonului cu baterie locală (B.L.), utilizat şi astăzi în instalaţiile rurale şi în telecomunicaţiile C.F.R. Diferenţa faţă de aparatul telefonic cu baterie centrală (BC) constă în aceea că la primele alimentarea cu energie electrică se realizează printr-o sursă de curent (baterie uscată sau umedă), conectată la fiecare aparat, în timp ce la ultimele, alimentarea se realizează dintr-o sursă (baterie de acumulatori, dinam, grup generator etc.) situată în centrala telefonică, legătura cu posturile făcîndu-se chiar prin linia telefonică.

Aparatul se compune, ca orice telefon, din trei circuite distincte: circuitul microfonului, circuitul receptorului şi circuitul de apel. Elementele celor trei circuite sînt montate pe un panou frontal, fiind legate între ele prin conductori colorati în roşu pentru circuitul microfonului, în albastru pentru circuitul receptorului, în galben pentru circuitul de apel. Panoul frontal, vopsit în gri, este montat pe un postament de lemn vopsit în negru, fiind prevăzut în spate cu o casetă în care se păstrează bateria de alimentare, receptorul şi conductorii de legătură între posturi. Pe capacul casetei este fixată schema de principiu.

Aspectul aparatului montat se poate vedea în figură. Microfonul (1) este montat într-o carcasă de masă plastică, iar receptorul (2) este aşezat pe furcă (3). Se disting comutatorul (4), bobina de inducţie (5), soneria (zumerul) de apel (6), parafulgerul (7), siguranţele fuzibile (8), butonul de apel (9) şi bornele de legătură.

Microfonul este de tipul „cu cărbune", avînd grăunţe de grafit situate între doi pereţi metalici, dintre care unul constituie chiar membrana. Datorită vibraţiei membranei, cînd microfonul se găseşte într-un cîmp sonor, grăunţele de grafit stabilesc un contact mai mult sau mai puţin perfect, rezistenţa electrică variind în ritmul vibraţiilor acustice. Microfonul este capsulat, pentru a se asigura etanşeitatea sa şi independenţa faţă de factorii externi. Rezistenţa electrică statică este de aproximativ 300 omega. Banda de frecvenţă la care microfonul reacţionează este cuprinsă aproximativ între 300 şi 3.400 Hz, ceea ce este suficient pentru a se păstra inteligibilitatea vocii omeneşti.

Receptorul este format dintr-o capsulă receptoare, montată pe un mîner de lemn, prevăzut cu un cîrlig, ce se atîrnă de furcă. Capsula receptoare este compusă din două bobine cu miez de fier în faţa cărora se află o membrană dintr-un aliaj cu proprietăţi magnetice deosebite. La trecerea curentului prin bobine ia naştere un cîmp magnetic ce atrage sau respinge, după caz, membrana. Dacă intensitatea curentului variază în ritmul vorbirii, membrana va vibra şi ea în acelaşi ritm, creînd un cîmp sonor ce se transmite urechii prin aerul înconjurător.

Furca receptorului este din material plastic, avînd două limitatoare de cursă şi o limbă ce acţionează comutatorul. Prin atîrnarea receptorului, sub greutatea acestuia, furca coboară pînă la poziţia limită inferioară, acţionînd comutatorul.

Comutatorul este format din 5 lame elastice din alamă, izolate între ele, prevăzute cu contacte electrice. Cele două lame din stînga sînt montate în circuitul microfonului, iar cele 3 lame din dreapta, în circuitul receptorului şi în cel de apel.

Bobina de inducţie serveşte la ridicarea tensiunii semnalului microfonului, pentru a putea fi transmisă pe linie spre corespondent. Ea este formată dintr-o carcasă de lemn impregnat, cu miez de fier divizat (sub formă de sîrmă de oţel) pe care sînt bobinate două înfăşurări: înfăşurarea primară, din 500 spire, şi înfăşurarea secundară, din 4000 spire. Datorită variaţiei curentului electric în circuitul primar (circuitul microfonului), se induce în secundar o tensiune electrică capabilă să dea naştere, în circuitul receptorului, unui curent suficient pentru a fi transmis pe linie. Bobina funcţionează ca un transformator ridicător de tensiune, cu circuit magnetic deschis.

Soneria (zumerul) de apel are rolul de a semnala momentul cînd unul din corespondenţi doreşte să comunice cu celălalt. Ea este o sonerie obişnuită, funcţionînd la tensiunea de 4,5 V.

Parafulgerul are rolul de a proteja aparatul contra supratensiunilor provenite din descărcările atmosferice în lungul liniei telefonice. In acest caz se străpunge spaţiul dintre dinţii acestuia, producîndu-se un scurt circuit ce nu periclitează aparatul. Siguranţele fuzibile au rolul de a proteja aparatul contra supracurenţilor ce pot apare pe linie din diferite cauze (atingeri cu linii de energie electrică, scurt-circuite etc.). In acest caz, firul subţire metalic din interiorul tubului de sticlă se topeşte, întrerupînd circuitul. In aparatul prezentat aici parafulgerul şi siguranţele fuzibile au numai un rol demonstrativ, ele nefiind calibrate pe valorile normalizate de curenţi şi tensiuni admise.

Butonul de apel este un simplu întrerupător ce închide circuitul de apel, semnalizînd corespondentului momentul începerii convorbirii.

Aparatul funcţionează în modul următor:

Se stabileşte legătura bateriei electrice la cele două borne din stînga receptorului, la bornele din dreapta lui şi a liniei de legătură între cele două posturi corespondente şi la bornele din partea de sus a panoului. Furca fiind apăsată de greutatea receptorului, lamele din stînga ale comutatorului sînt depărtate (circuitul microfonului este întrerupt), iar dintre cele trei lame din dreapta, primele două sînt în atingere (circuitul de apel este închis), lama din extrema dreaptă fiind izolată (circuitul receptorului întrerupt).

La apăsarea butonului de apel, circuitul de apel se închide prin sursa de curent, comutator, linia de legătură şi cele două sonerii — cea proprie şi cea a corespondentului — montate în derivaţie una faţă de cealaltă. Prin ridicarea receptorului din furcă, la ambele posturi corespondente se stabileşte contactul între cele două lame din stînga ale comutatorului şi între cele două lame din extrema dreaptă (se închid circuitele microfonului şi receptorului, iar circuitul de apel se întrerupe). Vorbindu-se în faţa microfonului, vibraţiile sonore sînt transformate de acesta în variaţii ale curentului electric debitat de bateria de alimentare, circuitul închizîndu-se prin baterie, microfon, lamele din stînga ale comutatorului şi circuitul primar al bobinei de inducţie. In circuitul secundar se induce o tensiune mărită, avînd aceeaşi lege de variaţie cu cea a curentului primar, tensiune ce debitează un curent de aceeaşi formă în circuitul receptorului. Acest circuit cuprinde: înfăşurarea secundară a bobinei, receptorul propriu, lamele din extrema dreaptă ale comutatorului, linia de alimentare şi elementele analoage de la postul corespondent.

In cele două receptoare, conectate în serie prin intermediul liniei de alimentare, va circula curentul amintit, provocînd vibraţii ale membranelor în ritmul vorbirii, vibraţii ce se transmit aerului înconjurător, permiţînd ascultarea convorbirii.

Intrucît curentul de apel este mult mai mare decît cel din timpul convorbirii, nu este indicat a se folosi timp îndelungat apelul, pentru ca bateria de alimentare să nu se descarce. De asemenea, din acelaşi motiv se va urmări să nu fie scurtcircuitată linia de legătură între posturi.

Din descrierea făcută rezultă că telefonul didactic permite elevilor înţelegerea şi urmărirea fenomenelor ce au loc într-un post telefonic normal.

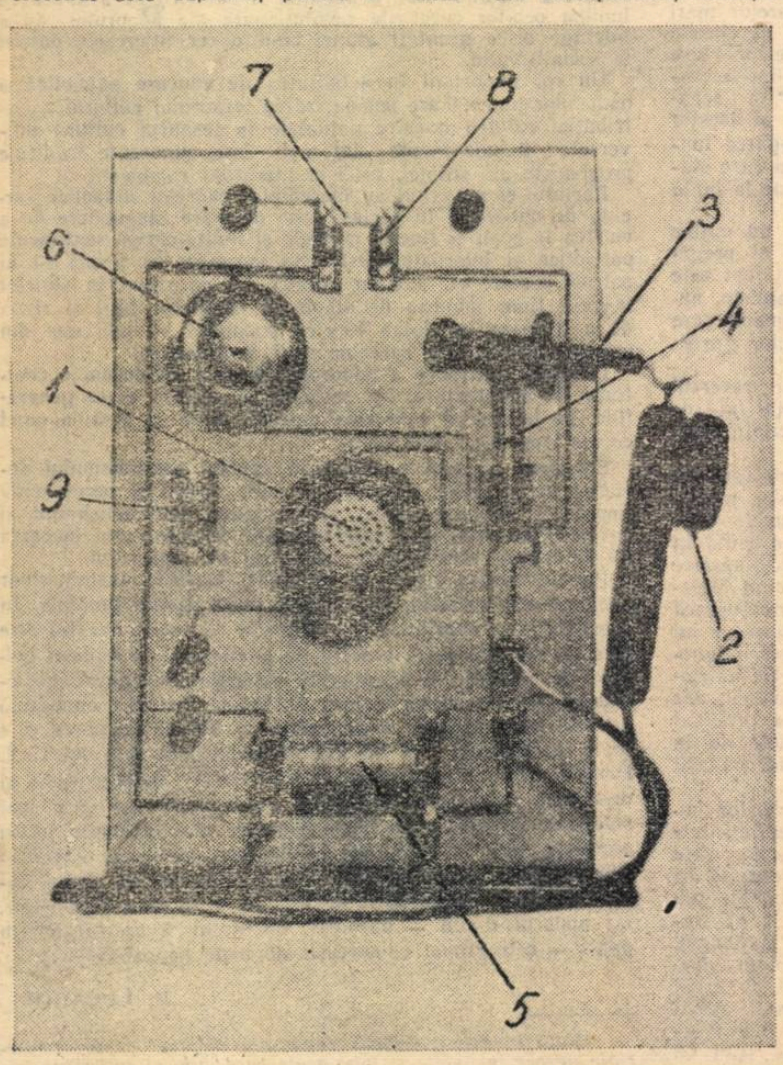

Panou demonstrativ reprezentînd telefonul didactic.

Ştiri

Instructaj cu inspectorii din învăţămîntul profesional şi tehnic

Intre 12 şi 17 februarie s-a desfăşurat în Capitală un instructaj pentru pregătirea cadrelor care urmează să efectueze inspecţiile speciale pentru acordarea gradului definitiv şi gradului II profesorilor care predau disciplinele de specialitate în învăţămîntul profesional şi tehnic. Au participat inspectori din toate ministerele şi departamentele care tutelează şcoli profesionale, de meserii, agricole şi tehnice. Instructajul a constat din prelegeri asupra însemnătăţii conţinutului ideologic şi politic al predării lecţiilor, asupra metodicii predării în învăţămîntul profesional şi tehnic etc. şi în efectuarea unei inspecţii model într-una din şcolile din Bucureşti.

Concluziile instructajului au fost prezentate de tov. ing. Vangheli Mişicu, consilier în Ministerul Invăţămîntului şi Culturii, care a arătat ce sarcini revin celor ce vor efectua inspecţiile speciale.

Simpozion pentru cadrele didactice

Zilele trecute, în sala de festivităţi a Şcolii medii „N. Bălcescu" din Capitală a avut loc un simpozion cu tema „Dezvoltarea ştiinţei, tehnicii şi culturii sub conducerea partidului în anii regimului democrat-popular", organizată de Secţia de învăţămînt a raionului Gh. Gheorghiu-Dej şi comitetul sindical.

In prezenţa unui mare număr de cadre didactice, la simpozion au luat cuvîntul acad. prof. Eugen Macovschi, care a vorbit despre dezvoltarea ştiinţei în anii puterii populare, acad. Zaharia Stancu, care a vorbit despre dezvoltarea culturii, şi conf. univ. Nicolae Dănilă, care a vorbit despre dezvoltarea tehnicii.

In încheierea simpozionului a rulat filmul „Secretul cifrului", noua realizare a cinematografiei romîneşti.

Momente de neuitat

La 13 februarie a.c., 170 elevi din clasele a III-a şi a IV-a de la Şcoala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza" din Capitală, conduşi de cadrele didactice, au vizitat atelierele „Grivita Roşie". Aici au fost întîmpinaţi de muncitori, printre care şi participanţi la greva din 1933.

După ce şcolarii au depus flori la bustul lui Vasile Roaită, a avut loc înmînarea cravatei roşii unui număr de 8 pionieri.

Unii dintre participanţii la grevă le-au povestit copiilor despre luptele din februarie 1933 şi despre moartea eroică a tînărului muncitor Vasile Roaită. Cuvintele muncitorilor i-au emoţionat şi i-au impresionat adînc pe şcolari.

GLEB STATNIC
învăţător

Sesiune ştiinţifică

In zilele de 20, 21 şi 22 februarie 1960, va avea loc cea de-a III-a sesiune ştiinţifică a Institutului de ştiinţe pedagogice. Lucrările plenare şi pe secţii se vor desfăşura la Unviversitatea „C. I. Parhon", sediul din Bulevardul 6 Martie nr. 64.

Deschiderea lucrărilor va avea loc în ziua de 20 februarie 1960, orele 10.

Iniţiativele părinţilor

Comitetul de părinţi de la Şcoala medie nr. 1 din Sighişoara a iniţiat o serie de acţiuni cu scopul de a sprijini colectivul pedagogic în munca desfăşurată de acesta pentru educarea comunistă a şcolarilor, pentru educarea elevilor romîni şi de alte naţionalităţi în spiritul prieteniei frăţeşti.

Astfel, preşedintele comitetului de părinţi, care lucrează la fabrica Faianţa — ridicată în anii puterii populare — ca şi secretarul comitetului, muncitor la fabrica „6 Martie" le-au arătat elevilor în discuţiile pe care le-au avut cu ei că muncitorii romîni, maghiari şi germani muncesc înfrăţiţi pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie al fabricii, că toţi laolaltă se bucură atunci cînd se obţin succese în producţie. Ei i-au îndemnat pe elevi să se ajute între ei la învăţătură, să organizeze manifestări comune, să participe intens la acţiunile de sădire a pomilor, la munca patriotică pe şantiere, în gospodăriile agricole de stat şi în gospodăriile colective.

Comitetul de părinţi şi-a luat de asemenea sarcina ca, alături de profesorii de serviciu, să ajute celor doi tineri pedagogi ai şcolii în munca de la internat. Astfel, cîte un părinte, ajutînd pe educator, se ocupă zilnic de îndrumarea copiilor în legătură cu întreţinerea ordinei şi curăţeniei. Prin aceasta ei au adus un real sprijin şcolii în formarea deprinderilor gospodăreşti ale elevilor.

La propunerea comitetului de părinţi a început să se organizeze cu elevii interni, în fiecare simbătă — după terminarea lecţiilor — cîte o şezătoare literară însoţită de audiţii muzicale şi proiecţii de diafilme. La aceste seri se prezintă programe în legătură cu viaţa şi opera marilor scriitori (M. Eminescu, I. L. Caragiale, Al. Petöfi), a luptătorilor pentru dreptate şi libertate socială din istoria patriei noastre, cu marile evenimente din viaţa poporului romîn.

Directorul şcolii, diriginţii şi profesorii au ştiut să dezvolte iniţiativa valoroasă a părinţilor şi să-i mobilizeze pe părinţi în sprijinirea operei de educare a tinerei generaţii.

Prof. GHEORGHE POPOVICI
corespondent

BIBLIOGRAFIE

In atenţia cadrelor didactice şi a activiştilor organizaţiei de pionieri:

A apărut „CRAVATA ROŞIE" nr. 2—1960.

In cuprins:

— „Concursul Isteţilor" — iniţiat de revistă în scopul sprijinirii procesului de învăţămînt. Premii: primii 10 cîştigători vor face o excursie în U.R.S.S. în perioada vacanţei de vară.

— „Cutreierînd India cu lampa lui Aladin" de V. Speranski.

— „Detaşamentul clasei a V-a, Şcoala medie „Dr. Petru Groza" se pregăteşte pentru cucerirea distincţiilor pionereşti.

— „Înţelesul operei lui I. Creangă", de Dumitru Micu.

— Rubrica „Cum vorbim, cum scriem ?"

— Viaţa lui Giordano Bruno.

— Jocuri — Umor — Cuvinte încrucişate

— Exerciţii de gimnastică

— Aventurile extraordinare ale unui robot.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Bucureşti, Piaţa Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 554 — Vineri 26 februarie 1960 — 8 pagini 25 bani

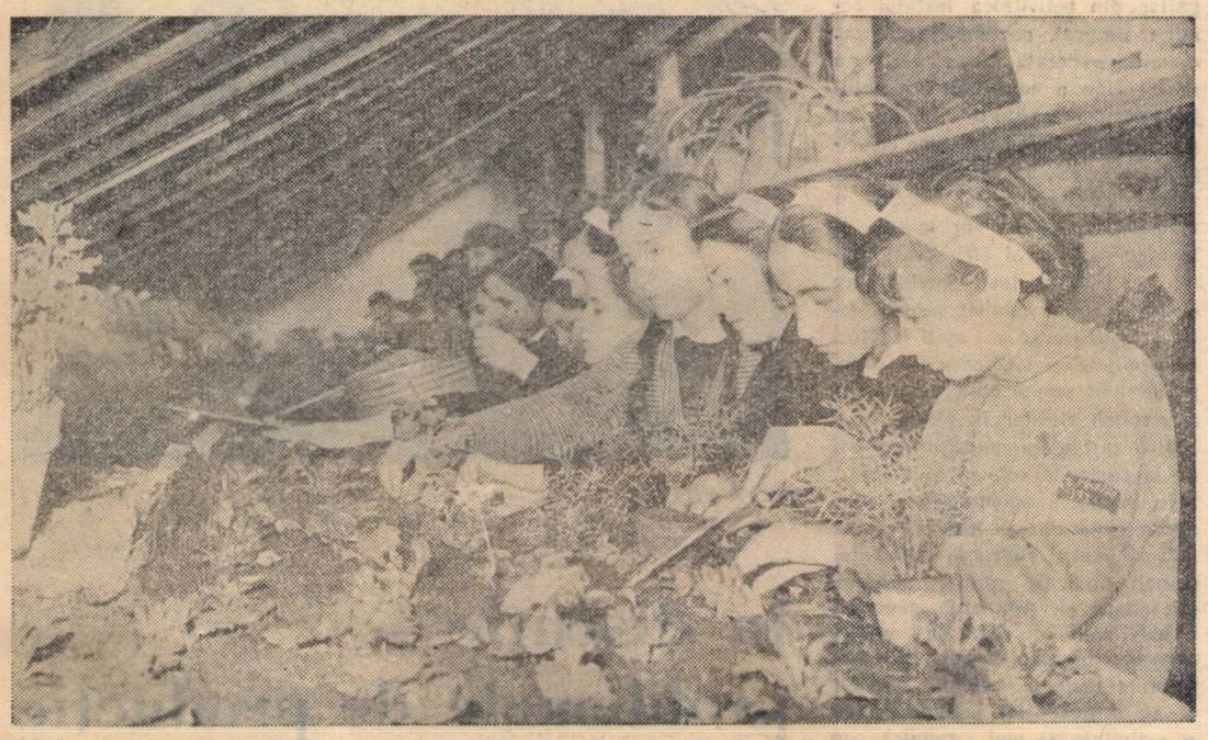

Se apropie primăvara. Elevii din anul II al Școlii pedagogice din Buzău îngrijesc în seră răsadurile pe care le vor planta în curînd pe parcela experimentală.

Munca directorilor
preocupare centrală

Se știe ce rol însemnat are directorul de școală în educarea comunistă a tinerei generații, în organizarea și conducerea muncii instructiv-educative. Avînd o vedere de ansamblu a activității concrete, vii a școlii, directorul este chemat să ia din timp măsuri pentru continua îmbunătățire a acestei activități, pentru prevenirea sau lichidarea eventualelor ei lipsuri. Dar directorul poate face aceasta numai dacă are o temeinică pregătire ideologico-politică și profesională, dacă este îndrumat cu competență de organele de învățămînt.

Practica a arătat că un mijloc important de ridicare a calității muncii directorilor, de îndrumare a acestora îl constituie consfătuirile periodice organizate cu ei de secțiile de învățămînt și cultură. Astfel de consfătuiri au loc în mai toate raioanele din țară și rezultatele lor se reflectă nemijlocit în îmbunătățirea muncii de conducere a școlilor. Totuși, uneori consfătuirile cu directorii nu-și ajung scopul. Aceasta se întîmplă acolo unde ele sînt insuficient pregătite, unde se limitează la prelucrarea unor ordine și instrucțiuni venite de la organele superioare sau, chiar dacă abordează aspectele concrete ale muncii școlilor din raion, o fac în mod superficial, fără să intre în adîncime, fără să dezbată și să soluționeze probleme esențiale.

Știind să prevină asemenea lipsuri, secțiile raionale de învățămînt și cultură din regiunea Pitești organizează cu directorii școlilor consfătuiri care sînt pentru ei un real și eficient ajutor în muncă. Înseși temele acestor consfătuiri arată preocuparea organelor de învățămînt pentru problemele de bază ale muncii instructiv-educative. De exemplu, în raioanele Drăgășani, Costești, Mușcel etc., s-au discutat în consfătuirile cu directorii, teme privind legarea învățămîntului de munca în industrie și agricultură. Asemenea consfătuiri s-au organizat uneori chiar în școli, de exemplu în unele școli sătești, cercetîndu-se cu această ocazie legăturile școlilor cu gospodăriile agricole colective și de stat, cu S.M.T.-urile. Secția de învățămînt și cultură a orașului Pitești a organizat o consfătuire cu tema „Organizarea și controlul activității în învățămîntul seral și fără frecvență". In alte locuri s-au discutat la consfătuiri teme cum sînt: „Sarcinile directorului privind organizarea procesului de învățămînt" (raioanele Mușcel și Curtea de Argeș), „Controlul muncii educative de către director" și „Munca directorului cu diriginții" (raionul Rîmnicu Vîlcea), „Sarcinile directorului în dezvoltarea exprimării corecte orale și scrise a elevilor" și „Educarea la elevi a atitudinii comuniste față de muncă" (în raionul Vedea), „Regimul elevului în școală și acasă" (în raionul Pitești) etc. Pentru lunile viitoare sînt prevăzute teme privind înarmarea elevilor cu concepția materialistă despre lume, educarea în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar etc.

Temele consfătuirilor și bibliografia necesară sînt aduse din timp la cunoștință directorilor. De asemenea, acestora li se cere să cerceteze în spirit critic și autocritic aspectele concrete pe care le îmbracă în școala lor problemele puse în discuție. Ca urmare, directorii pot aprofunda la consfătuiri atît latura teoretică a acestor probleme, cît și modul cum sînt ele rezolvate în practică, în condițiile specifice ale școlilor pe care le conduc.

Rezultate bune au dat îndeosebi consfătuirile în care s-au organizat cu directorii și diferite activități practice. La consfătuirea organizată de secția de învățămînt și cultură a raionului R. Vîlcea, bunăoară, pe tema „Controlul muncii educative de către director", participanții au cercetat documentele Școlii medii nr. 3 din acest oraș, au asistat la cîteva lecții și ore de diriginție ținute la această școală. A fost organizată și o expoziție în care au fost prezentate materiale legate de munca diriginților. In acest fel, discuțiile purtate pe marginea referatului prezentat de directorul Școlii medii nr. 3 cu privire la organizarea muncii instructiv-educative în școala lui au putut fi substanțiale, eficiente.

In alte raioane — cum este, de exemplu, raionul Vedea — directorii au fost împărțiți pe colective, fiecare dintre acestea cercetînd o anumită latură a muncii din școală: predarea lecțiilor, activitatea în afară de clasă și de școală, ridicarea nivelului ideologico-politic și profesional al cadrelor didactice, activitatea social-culturală a acestora etc. Astfel s-au putut cunoaște mai în adîncime conținutul fiecărei activități, metodele și procedeele folosite de directori pentru a realiza controlul și îndrumarea muncii din școală.

Uneori, la consfătuirea cu directorii prezintă referate și inspectorii, care fac aprecieri de ansamblu în legătură cu tema discutată.

Schimbul de experiență realizat în regiunea Pitești prin mijlocirea consfătuirilor cu directorii, alături de studierea unor probleme teoretice prilejuită de aceste consfătuiri, îi înarmează pe directori, îi ajută să se orienteze mai bine în muncă. Totodată, consfătuirile ajută și secțiilor de învățămînt și cultură să stabilească măsurile ce trebuie luate pentru ca activitatea școlilor să se desfășoare din ce în ce mai bine.

In organizarea și desfășurarea consfătuirilor secțiile de învățămînt și cultură din regiunea Pitești primesc un sprijin prețios din partea organelor de partid și U.T.M. De asemenea, ele sînt ajutate de către secția de învățămînt și cultură a regiunii. Aceasta le-a pus la dispoziție o tematică orientativă, care să fie adaptată la specificul fiecărui raion. La unele consfătuiri au participat și inspectori regionali, care le-au vorbit directorilor despre cele mai importante probleme ce se ridică în munca instructiv-educativă din școlile regiunii.

Experiența dobîndită în regiunea Pitești în organizarea consfătuirilor cu directorii merită să fie cunoscută și extinsă, pentru că ea contribuie la continua perfecționare a muncii conducătorilor de școli, la ridicarea nivelului lor profesional. Este însă necesar ca, în vederea unei mai mari eficiențe a consfătuirilor, inspectorii școlari să urmărească mai îndeaproape felul cum sînt aplicate în școli măsurile stabilite și să se elaboreze, pe baza dezbaterilor din consfătuiri, îndrumări metodice care să fie studiate în consiliile pedagogice.

P. CONSTANTIN

Cînd știi să-i însuflețești pe tineri

— Tineri — le spuse secretarul de partid, cuprinzînd cu privirile zecile de capete aplecate deasupra meselor învelmîntate în alb — iertați-mă că vă stînjenesc în ceasul prînzului...

La auzul acestei voci bine cunoscute, școlarii ridicară toți capetele. Tăcănitul tacîmurilor lovite de farfurii, vorbele rostite cu glas tare sau în șoaptă amuțiră. Zecile de capete se întoarseră întrebătoare spre ușa sufrageriei: „Oare ce ne spune tovarășul secretar?"

— Uitați-vă — continuă secretarul după cîteva momente — am de rezolvat cu voi o problemă importantă. Cred că stă în putința voastră să ne ajutați și numai de aceea apelez la voi. Pentru aceasta, însă, vreau să știu mai întîi cîți utemiști se află aici.

O pădure de mîini răsări deodată dintre capetele castanii, negre sau blonde ce nu slăbeau din priviri pe omul care le vorbea.

— Da, sînteți mulți. Dar nu va fi nevoie decît de cîțiva dintre voi. Să vă spun despre ce este vorba. Știți, cărămida aceea care stă în curtea școlii? Trebuie depozitată în altă parte. Tovarășul educator mi-a povestit că a apelat la cîțiva elevi pentru aceasta, dar ei l-au refuzat...

De fapt, tovarășul profesor venise în sala de mese cu o îndoială: dacă îi vor refuza și pe dînșii?

„Dar nu. Asta nu se poate — gîndea, încurajat parcă de privirile limpezi și respectuoase ale școlarilor. Tovarășul educator, desigur, nu le-a explicat îndeajuns valoarea ajutorului pe care îl așteaptă școala de la ei și, mai ales, nu a cerut concursul celor mai înaintați dintre ei: utemiștii. De bună seamă aceștia ar fi fost cei dintîi care l-ar fi înțeles și ar fi sărit în ajutor".

Și, cuprinzînd din nou cu ochii sala de mese, continuă cu voce tare:

— Vă întreb mai ales pe voi, utemiștii care sînteți de față. Putem noi lăsa ca școala să aducă pentru această treabă un om din afară, pe care, bineînțeles, trebuie să-l plătească? Oare noi, cu brațele noastre tinerești, nu-i putem da o mînă de ajutor, scutind-o de o cheltuială în plus? Ce părere aveți, utemiști?

— Sigur că putem ajuta — încuviințară în cor școlarii. Nici nu e un lucru greu.

Și comentariile se dezlănțuiră.

— Atunci, cine se oferă?

Din noua zeci de mîini se agitau în aer, de astă dată punînd la grea încercătură pe secretarul nevoit să aleagă. Să aleagă opt utemiști din cele cîteva zeci de tineri care își manifestau vie dorința să participe la căratul cărămizilor...

...De această scenă își amintea cu mulțumire tovarășul Vasile Mărieș, secretarul organizației de partid de la Școala de meserii din Cluj, cînd, printre altele, ne-a vorbit și despre lucrurile frumoase ce se pot realiza cu ajutorul tinerilor.

— Principalul — ne-a spus el — este ca noi, virstnicii, să le acordăm elevilor încredere, să ne bizuim pe elanul lor tineresc și să nu uităm niciodată că e foarte necesar să le explicăm rostul, semnificația lucrurilor pe care le cerem de la ei.

A. C.

In cinstea zilei de 8 Martie

Sărbătorirea zilei de 8 Martie a devenit tradițională în școlile noastre. An după an, cu multe zile înaintea sărbătorii, cadrele didactice și elevii se pregătesc s-o întîmpine cu cinste.

Profesorii, elevii și studenții Institutului pedagogic de învățători din Capitală pregătesc în acest an în cinstea „Zilei internaționale a femeii", de la proclamarea căreia se împlinesc 50 de ani, numeroase manifestări culturale și artistice.

Echipele artistice fac repetiții pentru spectacolul pe care îl vor susține la adunarea festivă pe școală. Ele vor prezenta cîntece, versuri, dansuri, dedicate muncii și luptei femeilor.

In întîmpinarea zilei de 8 Martie diriginții dezbat cu elevii diferite probleme legate de contribuția femeilor la măreața operă de construire a socialismului în patria noastră, la apărarea și consolidarea păcii în lumea întreagă.

Învățătoarele și profesoarele institutului și-au intensificat munca în rîndurile femeilor muncitoare din cartier. Ele țin conferințe și organizează discuții colective pe diferite teme.

Alegeri sindicale în învăţămînt

La alegerea comitetului de secţie

Am participat de curînd la adunarea generală pentru prezentarea dării de seamă şi alegeri sindicale ţinută la Şcoala medie nr. 2 din Satu Mare şi trebuie să mărturisesc că îmi vine greu să mă opresc asupra uneia sau alteia din numeroasele probleme care au format obiectul dezbaterilor. Caracteristic pentru întreaga desfăşurare a adunării generale a fost participarea activă a fiecărui membru de sindicat la rezolvarea problemelor dezbătute. Fireşte că aceasta se datoreşte în primul rînd măsurilor stabilite de plenara C.C.S. din ianuarie a.c., orientării pe care aceasta a dat-o activităţii organizaţiilor sindicale în vederea unei şi mai mari contribuţii a lor la îndeplinirea sarcinilor pe care partidul şi guvernul le-au pus în faţa poporului nostru.

Dezbaterile au fost stimulate însă şi de felul în care au fost ridicate în darea de seamă diferite probleme ale muncii din şcoală. Darea de seamă s-a oprit asupra laturilor importante ale muncii din şcoală, a desprins aspectele lor cele mai semnificative, a analizat contribuţia fiecărui membru de sindicat şi a întregii organizaţii sindicale la realizările obţinute. Analizînd în adîncime activitatea lor, exemplificînd fiecare problemă ridicată, propunînd soluţii pentru munca viitoare, darea de seamă a constituit o bună bază de discuţii şi a imprimat adunării generale un caracter viu, constructiv.

Cum este şi firesc, aspectele dezbătute cel mai larg s-au referit la sarcinile profesionale şi social-culturale ale cadrelor didactice. In general, acestea au fost bine îndeplinite. La sfîrşitul primului trimestru, situaţia la învăţătură a elevilor şcolii era bună, iar notele obţinute de ei pe trimestrul II presupun că acesta se va încheia cu o situaţie şi mai bună. In şcoală sînt clase întregi care nu au nici un elev rămas în urmă la învăţătură. Pe de altă parte, în domeniul activităţii social-culturale, o statistică aproximativă (pentru că s-a făcut mult mai mult decît s-a putut înregistra) prezintă sute de conferinţe ţinute de învăţătorii şi profesorii şcolii, numeroase spectacole pregătite de ei, zeci de cărţi recenzate şi alte cîteva sute difuzate în rîndurile cititorilor etc.

Organizaţiei sindicale din şcoală îi revenea datoria de a mobiliza pe membrii de sindicat, de a-i ajuta să-şi îndeplinească sarcinile profesionale şi obşteşti cît mai bine. Din adunarea generală a reieşit că ea şi-a împlinit această datorie, promovînd spiritul de răspundere, conştiinciozitatea, iniţiind acţiuni de popularizare a experienţei pedagogice înaintate, ca şi acţiuni cultural-educative.

In şcoală muncesc alături pedagogi romîni şi maghiari. Organizaţia sindicală s-a îngrijit de stabilirea unor raporturi tovărăşeşti între ei de închegarea colectivului pedagogic. Aceasta s-a putut realiza atît prin activitatea comună în vederea rezolvării diferitelor probleme profesionale, cît şi prin crearea posibilităţilor pentru ca pedagogii să-şi petreacă împreună o parte din timpul liber De exemplu, consfătuirile de producţie organizate pe temele: „Metode şi procedee folosite în predarea lecţiilor de fizică", „Predarea lecţiilor de matematică la cursul seral", „Cum am reuşit să realizez o frecvenţă bună" etc., antrenînd în pregătirea şi desfăşurarea lor profesori romîni şi maghiari, au contribuit la strîngerea legăturilor de colaborare tovărăşească între ei. In acelaşi scop, comitetul de instituţie a mobilizat pe membrii de sindicat din şcoală la activitatea artistică de amatori. Corul cadrelor didactice din Oraşul Satu Mare care a fost clasificat pe locul I la faza regională a celui de al V-lea concurs al C.C.S., cuprinde un mare număr de învăţători şi profesori de la Şcoala medie nr. 2.

Relevînd laturile pozitive şi negative din activitatea fostului comitet sindical, participanţii la adunarea generală de alegeri au arătat cum a contribuit comitetul la întărirea legăturii şcolii cu practica, la îmbunătăţirea disciplinei elevilor, la asigurarea frecvenţei la cursurile de pregătire a muncitorilor ce se vor înscrie în învăţămîntul seral etc. Mulţi dintre cei care au luat cuvîntul au criticat vechiul comitet pentru slaba preocupare de a stabili legături cu comitetele sindicale din întreprinderi în scopul bunei organizări a practicii elevilor în producţie şi pentru sprijinirea muncitorilor-elevi de la cursurile serale ale şcolii.

In hotărîrea adoptată de adunarea generală au fost prevăzute măsuri pentru ridicarea nivelului muncii sindicale, pentru sporirea eficacităţii ei. Adunarea generală a ales noul comitet de secţie, care s-a angajat să valorifice experienţa bună a vechiului comitet şi să iniţieze noi acţiuni pentru o activitate şi mai rodnică în viitor.

AUREL FESTILĂ
vicepreşedinte al C.S.R.
Baia Mare

Din creaţiile cadrelor didactice

JEAN NIŢESCU — Oră de botanică în natură. (De la expoziţia organizată la Clubul muncitorilor din învăţămînt din Capitală)

ŞTIRI

Acţiuni patriotice

Cadrele didactice de la Şcoala elementară de 7 ani nr. 62 din raionul „23 August" au hotărît ca în cinstea alegerilor sindicale să organizeze o zi de muncă patriotică pentru colectarea fierului vechi.

Intr-una din duminicile acestei luni, cei 30 membri de sindicat din şcoală, împreună cu numeroşi părinţi ai elevilor lor şi avînd ca „ghid" şi ajutoare pe cei mai buni cunoscători ai topografiei cartierului — pionierii şcolii — au străbătut palmă cu palmă străzile acestuia, adunînd cu hărnicie fierul vechi.

Acţiunea lor s-a încheiat cu rezultate frumoase : au strîns 9.000 kg. fier vechi, 600 kg. deşeuri de sticlă, 500 kg. maculatură, care au şi fost predate întreprinderilor colectoare.

BOGATE MANIFESTĂRI CULTURALE

In cinstea alegerilor sindicale, învăţătorii de la Şcoala elementară de 4 ani din satul Subpădure, raionul Tîrnăveni au intensificat munca culturală în rîndurile ţăranilor muncitori. Pe lîngă conferinţele ţinute la căminul cultural, de curînd construit în sat, ei au pregătit cîteva spectacole de cor, dansuri, teatru.

In repertoriul echipei de teatru au intrat noi piese, cum sînt „Frumoasa pămîntului" şi „Cel care rămîne singur". In toată perioada alegerilor sindicale echipa de teatru va da spectacole cu aceste piese în comunele învecinate.

INTRECERE

Intre formaţiile artistice de amatori ale muncitorilor din învăţămînt din Brăila şi cele din Galaţi există o veche întrecere. Corul pedagogilor din Galaţi s-a clasat în concursurile organizate pînă acum de C.C.S. înaintea celui al pedagogilor din Brăila. Echipa de teatru a brăilenilor a întrecut însă totdeauna pe cea gălăţeană. Dansatorii, recitatorii, artiştii din şcolile celor două oraşe şi-au disputat deseori întîietatea.

In cinstea alegerilor sindicale, echipele de artişti amatori ale comitetului sindical din Brăila şi-au propus să facă un nou pas înainte pe calea îmbunătăţirii repertoriului şi a realizării artistice. Ele au mărit numărul membrilor formaţiilor de cor, teatru, dansuri, au inclus în repertoriu noi piese şi au prezentat spectacole pe scenele căminelor culturale şi ale unor cluburi muncitoreşti. Echipa de teatru, de pildă, a prezentat în ultimul timp spectacole cu piesa „Paznicul stelelor" de Tiberiu Vornic. In pregătire se află piesa „O zi de odihnă" de V. Kataev.

Cadrele didactice din Brăila au întîmpinat dealtfel alegerile sindicale cu realizări şi în alte domenii ale activităţii lor. In multe şcoli s-au iniţiat dezbateri pe diferite teme profesionale de actualitate, s-au organizat consfătuiri de producţie. Astfel, membrii de sindicat de la Şcoala elementară de 7 ani nr. 8 au dezbătut la ultima consfătuire de producţie problema contribuţiei pe care o are studierea limbii romîne la educarea patriotică a elevilor, cei de la Şcoala elementară de 7 ani nr. 3 au discutat, tot într-o consfătuire de producţie, problema folosirii materialului didactic ca mijloc de adîncire a cunoştinţelor predate. Cadrele didactice de la Şcoala elementară de 7 ani nr. 6 au organizat de asemenea o consfătuire pe tema pregătirii pentru lecţie a profesorilor care predau la clasele V-VII.

Membrii de sindicat din şcolile oraşului Brăila au participat şi la diferite acţiuni patriotice organizate în colaborare cu U.T.M.-ul. Ei au contribuit la strîngerea unei cantităţi de 20.000 de kg fier vechi pe care l-au trimis muncitorilor metalurgişti pentru a da patriei noi şi noi maşini.

Pe de altă parte, nici pedagogii din Galaţi nu s-au lăsat mai prejos. Cu ocazia alegerilor în grupele sindicale şi a adunărilor generale pentru alegerea comitetelor de secţii ei au hotărît să-şi sporească eforturile în vederea sprijinirii procesului de învăţămînt şi să dezvolte şi mai mult activitatea cultural-artistică. In repertoriul formaţiilor artistice au fost incluse recent noi piese legate de realităţile satului. In vederea sprijinirii campaniei agricole de primăvară, formaţiile artistice ale învăţătorilor şi profesorilor gălăţeni vor susţine spectacole în gospodăriile agricole colective şi în căminele culturale din raion. Corul lor, cunoscut de altfel şi din emisiunile radioului şi televiziunii, pregăteşte un nou concert public.

Intrecerea dintre pedagogii din cele două oraşe este astfel un stimulent pentru noi şi noi succese în muncă.

În discuţie — problemele de producţie

Dezbaterile care au avut loc cu prilejul adunării generale pentru prezentarea dării de seamă şi alegeri la Grupul şcolar Galvani Tei din Capitală s-au referit cu prioritate la problemele instruirii practice şi teoretice a elevilor, la pregătirea lor pentru munca în producţie. Membrii de sindicat au subliniat sprijinul pe care l-au primit din partea grupelor sindicale şi a comitetului atît în îmbunătăţirea procesului de învăţămînt în şcoală cît şi în organizarea practicii în producţie a ucenicilor şi elevilor. Prin grija grupelor sindicale şi a comitetului sindical s-au organizat lecţii model şi interasistenţe, meditaţii şi consultaţii pentru elevii rămaşi în urmă la învăţătură. Organizaţia sindicală a urmărit buna pregătire de către profesori a fiecărei lecţii în parte.

Activitatea profesională desfăşurată la grupul şcolar se caracterizează printr-o strînsă legătură între predare şi instruirea practică din ateliere. Indrumat de organizaţia de partid, comitetul sindical i-a orientat pe profesori, pe maiştri şi pe ceilalţi membri de sindicat din şcoală spre asigurarea îndeplinirii planului de producţie al şcolii. Ca urmare, în cursul anilor 1958 şi 1959 s-au confecţionat cu utilajele existente în şcoală strunguri tip Arad. Confecţionarea acestui sortiment complex de produse, cu un număr mare de repere, a dat elevilor posibilitatea să-şi însuşească cunoştinţe şi deprinderi la nivelul programelor şcolare. In planul de producţie au intrat şi alte sortimente importante, ca dulapuri metalice, bobine I.T.R.A., aparate pentru încercarea rezistenţei materialelor, florete etc. In acest fel ucenicii şi elevii şi-au consolidat cunoştinţele de care vor avea nevoie în activitatea lor de viitor.

O latură deosebit de importantă a activităţii din şcolile profesionale este aceea a educării comuniste a elevilor şi ucenicilor. Sub conducerea organizaţiei de partid şi cu ajutorul comitetului sindical, munca profesorilor, a maiştrilor şi a celorlalţi muncitori a fost astfel orientată încît să formeze la ucenici şi elevi trăsăturile morale ale muncitorului înaintat, mereu preocupat de promovarea noului, de progresul tehnic. Organizaţia sindicală a urmărit să dezvolte la elevi conştiinţa muncitorească. Tocmai de aceea ea s-a preocupat în mod deosebit de organizarea întrecerii socialiste — minunată şcoală de educare în spirit muncitoresc. Obiectivele urmărite de întrecerea socialistă au privit organizarea locului de muncă, calitatea producţiei, productivitatea muncii. Datorită desfăşurării largi a întrecerii, peste 90 la sută din numărul elevilor realizează şi întrec cu regularitate normele, contribuind la îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie al şcolii. Intrecerea socialistă i-a făcut în acelaşi timp pe elevi să lucreze mai conştiincios, le-a stimulat dorinţa de a munci mai bine.

In adunarea generală de alegeri s-a arătat că, mobilizaţi de organizaţia de partid şi de comitetul sindical, mulţi dintre lucrătorii din ateliere au devenit un sprijin de seamă al maiştrilor în desfăşurarea procesului de producţie. Lucrători ca tovarăşii Ştefan Alexandru, Scopilide Petre, Ene Tănase, Ilie Gheorghe, Lazăr Israel, Jianu Mihai şi alţii dau ucenicilor şi elevilor un bun exemplu în muncă, îi ajută cu dragoste să înveţe meseria.

O altă preocupare a organizaţiei sindicale din şcoală a fost de a sprijini valorificarea rezervelor interne. Ea a mobilizat pe membrii de sindicat să folosească deşeurile de tablă la executarea broaştelor, a trăgătorilor pentru sertare, a scaunelor pentru bancuri etc. Ca rezultat al întrecerii socialiste, al valorificării resurselor interne, al utilizării capacităţilor de producţie s-a obţinut reducerea preţului de cost la o serie de produse. Astfel, numai la bancurile metalice preţul de cost a scăzut de la 1.400 lei la 1.150 lei.

Lărgirea sortimentului de produse a constituit de asemenea o preocupare permanentă a comitetului sindical. Ca urmare a muncii însufleţite a membrilor de sindicat planul de producţie pe anul 1959 a fost îndeplinit cu sută la sută pe primele trei trimestre şi cu 102 la sută pe trimestrul IV. La îndeplinirea planului de producţie în condiţii bune au contribuit în mare măsură consfătuirile de producţie organizate de comitetul sindical.

Membrii de sindicat au arătat însă în adunarea generală că vechiul comitet sindical a avut şi o serie de lipsuri în munca sa. Astfel, ei l-au criticat pentru lipsurile manifestate în sprijinirea biroului tehnic, care ar fi putut obţine mult mai multe realizări în domeniul stimulării inovatorilor şi al valorificării inovaţiilor şi raţionalizărilor dacă ar fi fost mai des îndrumat şi controlat. Ei au arătat de asemenea că s-ar fi putut organiza mai temeinic şi mai regulat vizite cu ucenicii şi elevii la întreprinderile mari de specialitate din Capitală.

Noul comitet de secţie ales de adunarea generală consideră criticile făcute cu prilejul alegerilor un substanţial ajutor pentru îmbunătăţirea pe mai departe a muncii din şcoală.

Ce aşteaptă satul de la oamenii şcolii

In munca pe care o desfăşoară pentru traducerea în viaţă a sarcinilor trasate de partid şi de guvern în domeniul agriculturii, în lupta lor pentru transformarea socialistă a satului, ţăranii muncitori sînt larg sprijiniţi de oamenii şcolii, care, prin întreaga lor activitate, îi ajută să-şi îmbunătăţească munca pe ogoare, să ducă o viaţă culturală tot mai bogată. Oamenii muncii de pe ogoare preţuiesc sprijinul dat de pedagogi şi vor ca aceştia să fie permanent aproape de ei.

Ce aşteaptă satul de la oamenii şcolii?

Cu această întrebare ne-am adresat mai multor tovarăşi din comuna Bratovoeşti, raionul Craiova, care ne-au împărtăşit părerile lor.

Redăm mai jos aceste păreri.

Prezenţă activă în viaţa satului

Primul lucru pe care-l aşteptăm de la învăţătorii şi profesorii din satul nostru este să-şi ducă la îndeplinire cu dragoste şi cu sîrguinţă sarcina lor de dascăli. Cînd spun asta, mă gîndesc mai întîi la ce învaţă elevii în şcoală.

Imi place de multe ori, cînd văd copiii pe uliţă, ieşind de la şcoală, să fac planuri de viitor. Mă gîndesc că peste cîţiva ani ei vor fi tractorişti, combaineri, crescători de vaci şi de porci, brigadieri. Aş dori să fie nişte muncitori înaintaţi, care să ştie mult mai multe decît ştiu ţăranii din sat acuma. Dar pentru asta elevii trebuie să cunoască încă din şcoală problemele muncii agricole, trebuie ca dascălii lor să-şi lege lecţiile de munca de pe ogoare. Elevii vin uneori cu profesorul de ştiinţe naturale la gospodăria colectivă. Cred că ar fi bine ca astfel de vizite să fie cît mai dese. Apoi, mai socotesc că în fiecare lecţie pe care copiii o învaţă la şcoală se află cîte ceva care priveşte viaţa şi munca satului. Profesorii nu trebuie să piardă niciodată din vedere acest lucru. Exerciţiile de matematică pot să cuprindă date privind munca pe ogoare, experienţele de fizică pot să demonstreze însemnătatea folosirii unor mijloace tehnice înaintate pentru sporirea producţiei agricole. Nu mai vorbesc de cunoştinţele agricole şi de ştiinţele naturale, unde fiecare lecţie trebuie să se bazeze pe aplicaţii practice, pe vizite în gospodăria colectivă, pe lucrări efectuate pe lotul şcolar.

Totodată, profesorii au datoria să-i ajute pe elevi să cunoască sarcinile trasate de partid în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Elevii trebuie să ştie, la fel ca şi părinţii lor, care este însemnătatea sporirii numărului de vaci cu lapte sau de ce este necesar să cultive cît mai mult porumb de siloz, floarea soarelui, sfeclă de zahăr etc.

Dascălii ar trebui să-şi facă o grijă permanentă din a-i ţine la curent pe şcolari cu problemele politice şi economice ale satului. Elevii sînt fii ai ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi. In familiile lor se dezbat numeroase probleme care privesc munca lor, viaţa din gospodăria colectivă şi din întovărăşire. Toate aceste probleme trebuie să-şi afle clarificarea cea mai justă în şcoală.

Apoi, pe copii trebuie să-i însufleţească încă de pe băncile şcolii idealurile comuniştilor. Dascălii sînt chemaţi să-i educe în aşa fel, încît fiecare din ei să devină un înflăcărat constructor al socialismului, un om care să îndrăgească patria noastră nouă, un om cu convingeri comuniste, un om cu un larg orizont de cunoştinţe şi cu o nestăvilită dorinţă de a contribui la dezvoltarea şi la ridicarea satului.

Ceea ce am arătat pînă aici priveşte munca pe care cadrele didactice o desfăşoară în şcoală. Alături de aceasta, în faţa lor se află şi o altă sarcină de mare răspundere şi de mare importanţă. Mă refer la munca politică şi culturală pe care sînt chemaţi să o desfăşoare în mijlocul ţărănimii muncitoare. Cadrele didactice de la noi au adus şi pînă în prezent o contribuţie însemnată la ridicarea vieţii culturale a satului. Socotesc că în viitor am putea aştepta de la învăţători şi profesori o mai intensă preocupare pentru ridicarea nivelului ideologic şi politic al ţărănimii. Avem 12 cercuri de citit, răspîndite în tot satul. La gospodăria colectivă există un colţ roşu, mai avem şi un centru de agitaţie. Ar fi bine ca dascălii să folosească mai larg aceste mijloace pentru a contribui la popularizarea, la lămurirea şi la traducerea în viaţă a sarcinilor trasate agriculturii de către partid.

DINU GHEORGHE
secretar al organizaţiei de partid

Sprijin în acţiunile obşteşti

Bineînţeles că sarcina de căpetenie a pedagogilor este educaţia tinerei generaţii. Din acest punct de vedere, satul aşteaptă în primul rînd de la învăţători să-şi facă datoria cu dragoste şi conştiinciozitate. Dorim ca elevii şcolii — copiii noştri — să-şi însuşească temeinic cunoştinţele predate în şcoală.

O grijă pe care profesorii trebuie să o aibă în permanenţă în vedere este aceea a cuprinderii tuturor copiilor în şcoală. Consider că ei nu trebuie să precupeţească nici un efort pentru a-i lămuri pe ţărani să-şi trimită copiii la şcoală. Mai sînt încă în sat cîţiva părinţi care, dintr-un motiv sau altul, nu-i lasă pe copii să-şi continue învăţătura în clasa a V-a şi mai departe. Cu aceştia este necesar să se ducă o susţinută muncă de lămurire.

Şi în ceea ce priveşte activitatea obştească cadrele didactice ar putea face multe. De exemplu, ne-am hotărît să construim un nou local de şcoală. Ne bazăm în mare parte în realizarea acestei construcţii pe contribuţia voluntară a ţăranilor muncitori. Pînă în prezent oamenii din sat au şi fabricat aproape o sută de mii de cărămizi, cu care vom pune în curînd temeliile noului local. Şi în această privinţă sprijinul pedagogilor este de asemenea foarte necesar. E bine ca ei să fie în primele rînduri ale celor care îi mobilizează şi îi însufleţesc pe oameni în obţinerea unor realizări ce vor fi de folos întregului sat.

Dese ori sfatul popular solicită sprijinul învăţătorilor şi profesorilor într-o serie de acţiuni culturale. Trebuie să arăt că pedagogii ne-au ajutat cu dragă inimă. Dar vreau să arăt, totodată, că şi noi căutăm să nu abuzăm de timpul lor liber, să nu-i mobilizăm în acţiuni care pot fi duse la bun sfîrşit de lucrătorii sfatului, ci căutăm să le creăm condiţii cît mai bune ca să-şi poată îndeplini cu cinste sarcinile instructiv-educative şi obşteşti.

MARIN GAVRILĂ
preşedintele sfatului popular

Alături de colectivişti

La noi în sat, gospodăria colectivă s-a înfiinţat încă din 1950. La început se uniseră numai cîteva familii, cu cîteva hectare de pămînt. De atunci şi pînă astăzi însă gospodăria a crescut şi s-a îmbogăţit de la an la an. Acum sînt în gospodărie 244 de familii. A crescut fondul de bază al gospodăriei, a crescut numărul atelajelor şi al animalelor, s-au ridicat construcţii noi şi, ceea ce este mai important, a crescut nivelul de viaţă al ţăranilor colectivişti.

Acum, grija noastră trebuie să se concentreze în special asupra problemelor legate de sporirea producţiei agricole şi de consolidarea gospodăriei colective. Plenara din 3-5 decembrie 1959 ne-a trasat sarcina să intensificăm cultivarea porumbului de siloz. Această problemă a gospodăriei noastre trebuie să fie lămurită, înţeleasă şi cunoscută în amănunţime de colectivişti. Pentru aceasta sprijinul cadrelor didactice ne-ar fi de un real folos. Prin discuţii cu grupuri de ţărani, prin lecţii ţinute chiar aici la noi, în gospodărie, prin lecturile din cercurile de citit, prin conferinţele de la căminul cultural învăţătorii şi profesorii pot să popularizeze sarcinile plenarei şi să ne ajute astfel în ducerea lor la îndeplinire.

Privitor la munca de educaţie din şcoală aş vrea să atrag atenţia asupra importanţei pe care o are educarea elevilor în spiritul dragostei de gospodăria colectivă. E bine ca învăţătorii şi profesorii să-i aducă pe elevi cît mai des în gospodăria noastră, să le arate cum se munceşte în colectiv, să le dea, ori de cîte ori se iveşte prilejul, date comparative despre rezultatele muncii individuale şi ale muncii în comun. Şcoala are nenumărate posibilităţi de a dezvolta la elevi spiritul colectivismului. Aceste posibilităţi trebuie să fie folosite cît mai larg, cît mai din plin.

GALESAN MIHAI
preşedintele G.A.C.
„Victoria Socialismului"

O bogată activitate culturală

Cadrele didactice din satul nostru iniţiază, organizează şi contribuie la buna desfăşurare a numeroase acţiuni culturale. De exemplu, ne ajută la organizarea unor seri de întrebări şi răspunsuri pe teme cum sînt „Insemnătatea transformării socialiste a agriculturii", „Despre sateliţii artificiali", „Despre îngrijirea animalelor în timpul iernii", „Cultivarea cerealelor", „Ce sînt superstiţiile", „Originea vieţii pe pămînt", „Ce sînt cutremurele" etc. Tot cu ajutorul lor s-au format o echipă de dansuri, un colectiv de teatru, o brigadă artistică de agitaţie, s-au organizat cercuri de agrozootehnie, de sericicultură, de geografie, de cultură generală.

Toate aceste acţiuni au foarte mare însemnătate pentru ridicarea nivelului cultural al ţărănimii muncitoare. Ele ar fi însă de şi mai mult folos dacă pedagogii s-ar strădui să prezinte mai clar, mai sistematic cunoştinţele pe care le transmit ţăranilor muncitori. In strînsă legătură cu această chestiune se ridică şi problema limbajului pe care-l foloseşte uneori pedagogii în faţa ascultătorilor. E bine ca, vorbind ţăranilor, ei să evite formulările pretenţioase şi să găsească un limbaj simplu şi apropiat, care să-i ajute să se facă înţeleşi cu mai multă uşurinţă.

Se organizează la noi deseori, tot cu ajutorul cadrelor didactice, seri de basm, seri de ghicitori, de snoave şi cîntece. In legătură cu acestea aş propune ca învăţătorii şi profesorii să se preocupe mai mult de folclorul local. In regiunea noastră este o producţie folclorică foarte bogată, dar care nu este utilizată în suficientă măsură în activitatea culturală.

Avem în sat trei gazete de uliţă. Pedagogii publică deseori aici articole care pun probleme vii, arzătoare din viaţa satului. Este bine că învăţătorii şi profesorii dau atenţia cuvenită gazetelor de perete. Dar sînt de părere că munca lor în această privinţă nu ar trebui să se limiteze numai la atît. Ar fi necesar ca ei să se ocupe de recrutarea unui număr cît mai mare de colaboratori din rîndurile ţăranilor muncitori. Ei pot să-i ajute să scrie despre tot ceea ce sesizează în munca satului, să-i oblşnuiască să devină colaboratori activi ai gazetelor.

O ultimă problemă. Nu avem încă în sat un cor, pentru că nu are cine să-l conducă. N-ar fi rău dacă şcoala ar găsi o soluţie pentru această problemă.

LEON CIRCU
directorul căminului cultural

Ajutor permanent celor care învaţă

In satul nostru sînt mulţi tineri care s-au înscris la învăţămîntul fără frecvenţă. Dar sînt mult mai mulţi aceia care ar fi putut să se înscrie şi care nu s-au înscris. Cred că le-a lipsit sfatul, îndrumarea.

Mă uit că la noi sînt mulţi băieţi şi multe fete care, cum au puţină vreme liberă, vin pe la căminul cultural, pe la bibliotecă. Le place să citească, le place să asculte conferinţe, să afle ceea ce n-au ştiut pînă acum. La serile de întrebări şi răspunsuri organizate de tovarăşii învăţători şi profesori vin foarte mulţi tineri. Nu se mai satură să asculte, să întrebe, să înveţe. Inseamnă că sînt oameni care ar vrea să ştie cît mai multă carte. Mă gîndesc la destul de mulţi tineri care sînt şi foarte vrednici şi foarte isteţi şi care, dacă ar învăţa, ar putea să fie foarte bine chiar ingineri agronomi.

Agricultura are nevoie de oameni cu multe cunoştinţe, de oameni pricepuţi, care să folosească mereu alte şi alte metode noi. Astfel de oameni ar putea să crească dintre tinerii din sat. Numai că ar fi nevoie ca învăţătorii şi profesorii să vorbească mai mult cu ei şi să-i îndrume, să-i convingă să se înscrie la cursurile fără frecvenţă.

Aş mai avea să spun ceva şi despre noi, cei cîţiva care ne-am înscris la curs. Şcoala la care trebuie să ne dăm examenul este departe de satul nostru, într-o altă comună. Acolo se organizează lecţii, dar noi nu putem să participăm întotdeauna tocmai pentru că este prea departe. De aceea, nu ar fi rău dacă profesorii de aici ne-ar ajuta să învăţăm, dacă ne-ar explica atunci cînd nu înţelegem cîte ceva, dacă ne-ar aduna din cînd în cînd la şcoală şi ne-ar lămuri cîte o lecţie mai grea.

Cred că cerinţa noastră e îndreptăţită şi sînt sigur că profesorii îi vor răspunde cu dragă inimă.

NICOLAE GHINDEANU
ţăran colectivist

La căminul cultural din Muşeteşti, regiunea Piteşti, un grup de ţărani întovărăşiţi urmăresc cu interes explicaţiile învăţătorului Nicolae Teodorescu despre evoluţia sateliţilor artificiali ai Pămîntului lansaţi în Uniunea Sovietică.

Ion Pop și Victor Tat, muncitori fruntași la întreprinderea minieră „Petre Gheorghe" din Săsar, Baia Mare, sînt elevi la Școala medie serală de pe lîngă întreprindere. Adesea pot fi văzuți alături, pregătindu-se pentru lecții. Fruntași în producție, Ion Pop și Victor Tat sînt fruntași și la învățătură.

Exprimarea corectă în clasele I-IV

Dezvoltarea exprimării corecte orale și scrise a elevilor constituie una dintre cele mai importante sarcini ale învățătorilor. Deprinderea de a se exprima cu ușurință oral și în scris le este necesară elevilor în primul rînd în activitatea școlară, constituind garanția înțelegerii și însușirii corecte a cunoștințelor transmise în cadrul diferitelor discipline, iar în al doilea rînd în vederea pregătirii lor pentru a participa la viața socială. Înțelegerea și stăpînirea limbii, cu bogatele și variatele ei mijloace de expresie, ajută tineretului să cunoască valoroasele creații culturale ale poporului nostru, contribuind astfel la educarea lui în spiritul dragostei pentru patrie.

Dezvoltarea vorbirii și a exprimării corecte a elevilor se bucură de o atenție tot mai mare în școlile noastre, iar cadrele didactice fac front comun pentru ca elevii să vorbească și să scrie cît mai corect. Mai sînt însă și elevi care nu se exprimă destul de corect oral sau în scris, nu au un vocabular destul de bogat, săvîrșesc greșeli de ortoepie, ortografie și punctuație. Multe dintre aceste lipsuri se datoresc neajunsurilor care mai există în predarea limbii romîne în clasele I–IV. Efortul învățătorilor trebuie să se îndrepte spre lichidarea acestor neajunsuri, spre îmbunătățirea continuă a predării limbii romîne.

Una din laturile fundamentale ale predării limbii în școala elementară o constituie cititul. Pe calea cititului și a lucrărilor în legătură cu cele citite elevii își însușesc regulile practice ale limbii literare, obțin și își fixează în memorie cunoștințe cu privire la lumea înconjurătoare, își lărgesc vocabularul și își dezvoltă gîndirea.

Printre lucrările legate de citire care oferă largi posibilități de dezvoltare a exprimării corecte se numără întocmirea planului bucății de citire. Redînd pe scurt momentele principale ale povestirii, întocmirea planului îi ajută pe elevi să desprindă ideile principale, să deosebească în povestire esențialul de secundar, ceea ce presupune o atitudine activă față de conținutul textului. Totodată planul dezvoltă la elevi deprinderea de a-și expune gîndurile într-o formă logică, închegată, îi ajută să povestească coerent cele citite.

Programa recomandă să se alcătuiască planuri încă din clasa I-a, pe baza unor ilustrații care să reprezinte ideile principale ale povestirii. Înainte de alcătuirea planului sînt însă necesare exerciții de analiză a acestor ilustrații. În timpul analizei învățătorul îi ajută pe elevi să înțeleagă textul, să-și completeze cunoștințele cu noțiuni noi.

O atenție deosebită trebuie acordată descrierii orale a ilustrațiilor sub conducerea învățătorului, întrucît ea dezvoltă imaginația copiilor, le dezvoltă exprimarea corectă.

In clasele următoare, a II-a, a III-a și a IV-a, lucrările de întocmire a planului bucății citite se complică. In clasa a II-a, după citirea și analizarea povestirii pe fragmente, elevii trebuie să găsească titluri ale acestora, în care să fie cuprins într-o măsură cît mai largă conținutul lor, titlurile alcătuind, în fond, planul bucății. Pentru ca elevii să poată desprinde esențialul și să întocmească un plan corect este necesar însă ca ei să cunoască temeinic conținutul celor citite. In acest scop, pe lîngă citirea bucății sînt foarte utile și alte activități premergătoare, ca vizite, excursii etc. Așa, de pildă, înainte de predarea temei „Toamna", învățătoarea clasei a II-a de la școala din comuna Bocsig, raionul Ineu, a organizat o excursie în pădurea din marginea satului. Observațiile culese aici i-au ajutat pe elevi să înțeleagă mai ușor conținutul povestirilor cu tema „Toamna" și unele expresii noi pe care le-au întîlnit în aceste povestiri.

In clasele următoare elevii sînt puși în situația să împartă ei înșiși povestirea pe fragmente și să le intituleze, întîi sub conducerea învățătorului, apoi independent.

Un alt mijloc important pentru dezvoltarea unei exprimări corecte îl constituie explicarea și analiza cuvintelor neînțelese, a expresiilor literare etc. In această privință povestirile și bucățile cu conținut literar oferă un material bogat, căruia mulți învățători îi acordă o mare atenție. De exemplu, citind cu elevii diferite bucăți din manual, învățătoarea clasei a III-a de la Școala nr. 54 din București le-a atras atenția asupra unor expresii figurate cum sînt „mijește o geană de lumină", „ecouri argintii", „s-a ivit discul roșu al soarelui", „la marginea zării" și altele. Ea le-a explicat amănunțit sensul acestor expresii, iar elevii le-au înțeles și au început să le folosească în vorbirea obișnuită.

Multe prilejuri de îmbogățire a vocabularului elevilor oferă și lecțiile de citire care au un conținut practic-științific. Învățătorii cu experiență dau elevilor explicații amănunțite asupra acestor cuvinte, urmărind nu numai ca ei să-și îmbogățească vocabularul, ci și să-și însușească în mod cît mai just semnificația cuvintelor nou învățate.

Pentru ca studiul vocabularului să ducă într-adevăr la dezvoltarea exprimării corecte a elevilor el nu trebuie să constea însă numai în explicarea sensului cuvintelor, ci și în determinarea compoziției lor, în găsirea altor cuvinte cu aceeași rădăcină, în alcătuirea de propoziții din cuvintele date, în folosirea acestor cuvinte în contexte diferite și în întrebuințarea lor corectă în expresii și compuneri. Îmbogățirea vocabularului se realizează și prin predarea altor obiecte de învățămînt, unde de asemenea învățătorul trebuie să explice cuvintele noi și să intervină atunci cînd elevii nu se exprimă corect.

Mulți învățători folosesc procedee variate în vederea dezvoltării exprimării corecte și a îmbogățirii vocabularului elevilor. Un asemenea procedeu este, de pildă, folosirea antonimelor și sinonimelor.

Elevii se întîlnesc cu antonimele chiar de la primele lecții, cînd își însușesc practic noțiunile de spațiu (aproape-departe, sus-jos, înainte-înapoi etc.) sau cînd rezolvă probleme elementare de logică pe baza comparației dintre ființe sau lucruri după o anumită însușire (mare-mic, înalt-scund etc.). Studiul antonimelor are loc la lecțiile de citire, atunci cînd se explică cuvintele neînțelese, cînd se caracterizează personajele, precum și la lecțiile de gramatică. El constă în alegerea cuvintelor cu sens contrar, în îmbinarea lor cu substantive și includerea în propoziții etc. Unii învățători folosesc și alte căi. De exemplu, scriu pe tablă un număr de cuvinte cu sens contrar fără să țină seamă de nici o ordine (închis-scund, înalt-alb, deschis-negru etc.), cerînd elevilor să formeze din ele perechile potrivite.

Aceeași importanță o are și studiul sinonimelor, care se desfășoară prin exerciții orale și scrise. Elevii învață să aleagă sinonime pentru cuvîntul dat sau să le găsească în text, caută sinonimul necesar pentru exprimarea ideii în propoziție. Aceasta se poate realiza atunci cînd elevii povestesc sau cînd analizează cele citite, învățătorul ajutîndu-i să înțeleagă nuanțele de sens ale sinonimelor dacă întîmpină greutăți. Folosirea sinonimelor este necesară și atunci cînd elevii pregătesc o compunere bazată pe impresii sau după un tablou. In acest caz se discută cu întreaga clasă care este sinonimul cel mai potrivit pentru a reda precis ideea.

Munca pentru dezvoltarea exprimării corecte a elevilor desfășurată prin lecțiile de citire se continuă și se adîncește prin lecțiile de gramatică, de ortografie și de compunere, fără ca ea să fie neglijată și în cadrul celorlalte discipline.

Acordînd tot mai multă importanță dezvoltării vorbirii și exprimării corecte a elevilor, combătînd greșelile de limbă, învățătorii contribuie în același timp la dezvoltarea gîndirii acestora, îi ajută să stăpînească și să folosească întreaga bogăție a limbii fără de care nu se poate însuși și nici transmite tezaurul cultural al poporului.

C. POPESCU
lector la I.P.C.D. — București

Lecții în școala serală

Predarea matematicii și producția

Elevii școlii noastre sînt, în majoritatea lor, muncitori la atelierele navale din localitate. O parte din ei lucrează la Intreprinderea minieră, iar alții la diferite cooperative de producție din oraș.

Cu mult interes studiază muncitorii-elevi matematica, înțelegînd că ea îi poate ajuta mult să-și îmbunătățească munca în producție. Pentru ca acest ajutor să fie cît mai eficient, comisia de matematică și fizică din școală i-a îndrumat pe profesori să-și organizeze astfel lecțiile, încît ele să se bazeze în cea mai mare măsură pe problemele cunoscute de muncitorii-elevi din producție. Ca urmare, profesorii de matematică au vizitat încă de la începutul anului întreprinderea unde lucrează elevii, s-au interesat de munca desfășurată de ei și au cules mult material pentru ilustrarea lecțiilor.

Comisia metodică, analizînd problemele practice care se ridică la locul de producție al elevilor în strînsă legătură cu programa de matematică a diferitelor clase, a ajutat profesorilor să folosească cu bune rezultate la lecții materialul cules. In acest fel, de exemplu, lecțiile de geometrie din clasa a VIII-a privind clasificarea triunghiurilor, simetria față de o axă etc. au pornit de la unele probleme cunoscute de elevi în legătură cu profilul filetelor. Bunăoară, la lecția despre clasificarea triunghiurilor, cînd a explicat triunghiurile echilaterale, profesorul de matematică i-a făcut pe elevi să înțeleagă de ce unghiul profilului filetului metric este de 60 de grade, ca și legătura acestui fapt cu profilul generator al filetului metric pentru toate dimensiunile, care este un triunghi echilateral. In aceeași lecție, vorbindu-le muncitorilor-elevi despre triunghiul isoscel, profesorul le-a arătat că un astfel de triunghi, avînd unghiul de la vîrf de 55 de grade, se întîlnește la profilul generator al filetelor în țoli, folosite pentru îmbinările țevilor ai căror pereți nu permit tăierea unui filet de adîncime normală, deoarece rezistența pereților ar fi mult slăbită.

La fel, la lecțiile de geometrie în spațiu privind suprafața conică și conul, predate în clasa a X-a, profesorul de matematică va porni de la piese pe care le prelucrează elevii în producție și care au suprafețe conice: diferite conuri de cuplaje folosite în construcția navelor, roți dințate conice folosite în transmiterea mișcărilor la diferite mașini-unelte, burghie, alezoare etc. Explicîndu-le elevilor care sînt dimensiunile principale ale conului și ale trunchiului de con, profesorul va rezolva cu ei o serie de probleme pe care le întîlnesc deseori în activitatea practică. De exemplu, le va cere să determine conicitatea K și unghiul conului unei piese conice în care D=a mm, d=b mm, și l=c mm. De asemenea, va completa demonstrarea formulelor cu ajutorul cărora se calculează aria laterală a conului, aria lui totală, diametrul bazei, volumul conului și al trunchiului de con cu formule privind calcularea unghiului de înclinare, a conicității, a lungimii conului. Toate acestea le vor fi prezentate elevilor în cadrul unor probleme ca relații între dimensiunile piesei strunjite, ținîndu-se seama de notațiile stasurilor în vigoare. Bunăoară, unghiul de înclinare notat cu α va fi dat de formula $\text{tg } \alpha = \frac{D-d}{2l}$, sau $\text{tg } \alpha = \frac{K}{2}$, ținîndu-se seama de formula $K = \frac{D-d}{l}$ în care D = diametrul bazei mari a conului, d = diametru bazei mici, l = lungimea conului iar K = conicitatea.

Tot la lecțiile de geometrie în spațiu la clasa a X-a, în care se vor studia corpurile rotunde, profesorul de matematică va rezolva cu elevii probleme practice legate de metodele folosite în strunjirea filetelor conice, probleme care se referă la calculul pasului filetului măsurat pe axa conului sau pe generatoarea acestuia, ținînd seama de felul cum se face strunjirea.

Calculul aproximațiilor, atît de important în activitatea practică a muncitorilor-elevi, va fi abordat în clasa a IX-a, la lecțiile de geometrie în care se vor studia formulele de calculare a ariilor poligoanelor, precum și în clasa a X-a, cu prilejul stabilirii relațiilor de mărime ce există între elementele diferitelor corpuri geometrice. In aceste lecții li se va arăta elevilor, prin probleme cu conținut practic strîns legat de activitatea lor în producție, cum se clasifică erorile de măsurare, cum influențează acestea asupra rezultatului măsurătorilor, precum și care este rolul calculului aproximațiilor.

Datele pe care ni le pun la dispoziție întreprinderile din orașul nostru sînt larg folosite și la fixarea cunoștințelor sau în cadrul lecțiilor de repetare și sistematizare. Ținînd seama de marea utilitate a acestor date, comisia metodică se preocupă să elaboreze pe baza lor o culegere de probleme.

Căile de legare a lecțiilor de problemele concrete ale activității muncitorilor-elevi în producție sînt multiple. Important este ca noi, profesorii, să cunoaștem bine aceste probleme și să știm să desfășurăm la lecții, pe baza folosirii lor, o activitate creatoare care să înlesnească studiul elevilor și să asigure o legătură strînsă a învățămîntului cu producția. In acest fel vom contribui și la ridicarea calificării profesionale a muncitorilor-elevi, le vom deschide orizontul spre îmbunătățirea metodelor lor de muncă în producție.

Prof. FLORICA MAGERIU
secția serală a Școlii medii „Ștefan Plavăț"—Orșova

Sesiune științifică la Institutul de științe pedagogice

In zilele de 20, 21 și 22 februarie a.c. au avut loc lucrările celei de-a treia sesiuni științifice a Institutului de științe pedagogice din București.

In cadrul celor 12 sectoare ale sesiunii s-au prezentat numeroase comunicări științifice, care au cuprins probleme de bază ale pedagogiei și școlii. O serie de lucrări au tratat probleme actuale privind educarea tineretului din țara noastră în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar precum și probleme privind legarea învățămîntului de viață, de producție. De asemenea, s-au prezentat lucrări pe teme didactico-metodice, de psihologie pedagogică și defectologie, de istorie a pedagogiei romînești și universale, precum și unele lucrări privind probleme ale învățămîntului superior.

La lucrările sesiunii au participat numeroase cadre didactice din Capitală și din țară, cercetători și specialiști din diferite sectoare de activitate ale vieții noastre științifice și culturale.

Cea de-a treia sesiune științifică a Institutului de științe pedagogice a prilejuit un larg schimb de experiență între cercetători, cadrele didactice și specialiști, menit să contribuie la stimularea pe mai departe a cercetărilor pedagogice din țara noastră.

Muncitorii — elevi discută probleme de literatură

Intr-una din serile trecute, elevii claselor a X-a și a XI-a de la Școala serală „Mao Țze-dun" din Capitală au participat la o interesantă manifestare literară, organizată sub îndrumarea profesorilor de literatură din școală.

In cadrul acesteia, muncitorul V. Papuc, elev în clasa a XI-a „A", a vorbit despre Ion Creangă ca povestitor. Cu mult interes au ascultat elevii și cele spuse de Rudolf Miniusi, elev în clasa a XI-a „D", care a vorbit despre proza lui Mihail Sadoveanu.

In jurul celor expuse au avut loc discuții vii, care au dovedit temeinica pregătire a elevilor școlii serale, cît și maturitatea lor în gîndire.

In încheiere au fost recitate versuri de Eminescu, Topîrceanu etc.

S. DIMA

Proiectul programei de Istorie a R.P.R. pentru clasa a XI-a

— continuare —

I. REVOLUȚIA DIN 1848 ÎN ȚĂRILE ROMÎNE — 6 ore.

1. Situația țărilor romîne în ajunul revoluției.

Mișcarea revoluționară din Moldova — 2 ore

a. Situația internațională la mijlocul sec. XIX; anul revoluționar 1848 în Europa. Clasicii marxism—leninismului despre revoluțiile din 1848.

b. Situația social-politică din cele trei țări romîne în preajma revoluției: contradicțiile dintre relațiile de producție feudale și noile forțe de producție; întărirea luptei maselor și a burgheziei împotriva orînduirii feudale și a asupririi naționale; principalele mișcări social-politice premergătoare revoluției de la 1848 (caracterul și însemnătatea lor); cauzele generale ale revoluției de la 1848 din țările romîne; strîngerea legăturilor dintre revoluționarii din cele trei țări romîne.

c. Mișcarea revoluționară din Moldova; cauzele ei; forțele sociale participante; adunarea de la Iași; caracterul limitat al mișcării; frămîntările țărănești; cauzele înăbușirii mișcării.

d. Activitatea revoluționară a refugiaților politici moldoveni; programul de la Brașov și „Dorințele partidei naționale din Moldova" (caracterul lor revoluționar burghezo-democratic).

e. Însemnătatea și învățămintele mișcării revoluționare de la 1848 din Moldova.

2. Revoluția burghezo-democratică din Țara Romînească — 2 ore.

a. Cauzele revoluției; pregătirea ei; legăturile revoluționarilor munteni cu mișcarea revoluționară din apusul Europei.

b. Obiectivele fundamentale ale revoluției; forțele sociale participante; marea adunare populară de la Islaz; programul revoluției; acțiunile revoluționare din Oltenia; izbucnirea revoluției la București; rolul hotărîtor al luptei maselor în instaurarea guvernului revoluționar; poziția înaintată a burgheziei radicale în frunte cu marele revoluționar democrat Nicolae Bălcescu; comploturile contrarevoluționare și înăbușirea lor ca urmare a acțiunii hotărîte a maselor populare; comisia proprietății și lichidarea ei; crearea armatei revoluționare (rolul generalului Gheorghe Magheru).

c. Înăbușirea revoluției: trădarea revoluției de către majoritatea burgheziei — înțelegerea ei cu moșierimea; uneltirile reacțiunii interne și internaționale; lupta eroică din Dealul Spirii; ocuparea Țării Romînești de către trupele străine; convenția de la Balta Liman.

d. Caracterul burghezo-democratic și însemnătatea istorică a revoluției de la 1848 din Țara Romînească.

3. Revoluția burghezo-democratică din Transilvania — 2 ore

a. Situația internațională în preajma izbucnirii revoluției din Transilvania. Revoluțiile din centrul și apusul Europei.

b. Cauzele revoluției; principalele curente; marea adunare populară de la Blaj; adunarea de la Lugoj; programul revoluției — caracterul lui burghezo-democratic; hotărîrea nejustă a dietei nobiliare de la Cluj cu privire la Transilvania și uneltirile reacționare ale Curții imperiale; protestele romînilor; caracterul progresist al luptei pentru rezolvarea problemei naționale; lupta moților sub conducerea lui Avram Iancu pentru lichidarea dominației nobililor; politica nejustă a guvernului revoluționar maghiar în problema națională și alunecarea naționalistă a unei părți a burgheziei romîne; participarea iobagilor romîni la revoluția maghiară și a iobagilor unguri la lupta antifeudală a țăranilor romîni; lupta lui Nicolae Bălcescu, Eftimie Murgu și a altor revoluționari romîni pentru unirea forțelor revoluționare romîne și maghiare.

c. Înfrîngerea revoluției; cauzele principale ale înfrîngerii revoluției (uneltirile Curții imperiale pentru dezbinarea forțelor revoluționare; nerezolvarea democratică a problemei naționale de către guvernul revoluționar maghiar; intervenția armatei țariste). Caracterul burghezo-democratic și însemnătatea istorică a revoluției de la 1848 din Transilvania.

d. Însemnătatea istorică a revoluției de la 1848 din cele trei țări romîne; urmările și învățămintele ei.

II. FORMAREA STATULUI NAȚIONAL ROMÎN; CUCERIREA INDEPENDENȚEI DE STAT A ROMÎNIEI — 4 ore

1. Dezvoltarea Țării Românești și Moldovei după 1848; unirea Moldovei cu Țara Românească — formarea statului național romîn — 2 ore.

a. Dezvoltarea social-economică între anii 1849—1864: dezvoltarea agriculturii (legiuirile agrare din 1851); apariția industriei mecanice; începutul exploatării petrolului; dezvoltarea comerțului; lărgirea pieței interne și a comerțului extern; apariția instituțiilor de credit; căile de comunicație; începutul pătrunderii capitalului străin. Clasele sociale și raporturile de clasă: formarea proletariatului; alunecarea burgheziei pe poziții reformiste și reacționare; înlăturarea privilegiilor boierimii — parazitismul ei.

b. Dezvoltarea politică a Moldovei și Țării Românești între anii 1849 — 1859; intensificarea luptei poporului pentru înlăturarea regimului feudal și a jugului străin; activitatea emigranților politici în favoarea Unirii.

c. Războiul Crimeei; atitudinea marilor puteri față de problema unirii Moldovei cu Țara Românească.

d. Înfăptuirea Unirii: forțele sociale unioniste; lupta partidei naționale; divanurile ad-hoc (caracterul și însemnătatea hotărîrilor adoptate); Convenția de la Paris; adunările elective; dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza; rolul luptei maselor populare în înfăptuirea Unirii; sprijinul acordat de romînii din Transilvania.

e. Însemnătatea istorică a Unirii; formarea statului național romîn; consolidarea pieții naționale; dezvoltarea conștiinței naționale; întărirea luptei poporului pentru înfăptuirea reformei agrare și pentru independență; ecoul Unirii în Transilvania.

2. Dezvoltarea Romîniei între anii 1859 — 1866; reformele din timpul lui Alexandru Ioan Cuza — 1 oră

a. Dezvoltarea social-politică; comisia centrală; lupta pentru recunoașterea și desăvîrșirea Unirii; accentuarea luptei maselor populare pentru rezolvarea problemei agrare; ciocnirile din sînul burgheziei și moșierimii; secularizarea averilor mînăstirești. Statutul lui Cuza; legea rurală din anul 1864 — expresie a compromisului de clasă dintre burghezie și moșierime; celelalte reforme din timpul lui Cuza.

b. Politica externă: slăbirea dependenței față de Imperiul Otoman; întărirea situației internaționale a Romîniei; legăturile cu Transilvania; relațiile cu țările străine.

c. Caracterul burghez și însemnătatea reformelor înfăptuite în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza; importanța luptei maselor populare pentru înfăptuirea reformelor; poziția înaintată a lui Cuza și Kogălniceanu.

d. Detronarea lui Cuza de către monstruoasa coaliție.

3. Dezvoltarea Romîniei între anii 1866—1877. Războiul pentru independență — 1 oră

a. Dezvoltarea relațiilor capitaliste după 1864; menținerea unor puternice rămășițe feudale; convenția comercială cu Austro-Ungaria.

b. Viața social-politică: dinastia de Hohenzollern—expresie și instrument al regimului reacționar burghezo-moșieresc; noua constituție; formarea partidelor politice ale burgheziei și moșierimii; instabilitatea guvernamentală; creșterea proletariatului industrial; primele asociații muncitorești; cercurile socialiste; primele greve; ecoul Comunei din Paris în Romînia. Situația grea a țărănimii (începutul stratificării țărănimii, învoielile agricole). Mișcările antidinastice.

c. Impletirea luptei maselor pentru înlăturarea jugului otoman cu lupta pentru revendicări social-politice; poziția partidelor burghezo-moșierești și a mișcării socialiste în problema cuceririi independenței de stat. Agravarea crizei din Balcani; atitudinea marilor puteri față de problema constituirii statelor naționale în Peninsula Balcanică; izbucnirea războiului ruso-turc. Convenția romîno-rusă; proclamarea independenței de stat a Romîniei — 9 mai 1877.

d. Desfășurarea războiului ruso-romîno-turc; ofensiva armatei ruse; participarea armatei romîne; principalele lupte (victoriile de la Grivița, Plevna, Rahova, Smîrdan); frăția de arme romîno-rusă; contribuția Romîniei la înfrîngerea Turciei și la eliberarea popoarelor balcanice; eroismul maselor populare; sprijinul acordat de romînii din Transilvania.

e. Încheierea păcii: hotărîrile păcii de la San Stefano (caracterul și însemnătatea lor); hotărîrile Congresului de la Berlin; însemnătatea cuceririi independenței de stat a Romîniei (caracterul progresist al războiului pentru independență din anii 1877 — 1878); rolul hotărîtor al maselor populare în cucerirea independenței noastre naționale.

III. DEZVOLTAREA TRANSILVANIEI ÎNTRE ANII 1849—1890 — 2 ore

a. Stăpînirea habsburgică după înfrîngerea revoluției burghezo-democratice: absolutismul (asuprirea socială și națională); mișcările antihabsburgice; regimul „liberal"; dieta de la Sibiu; legiferarea egalității în drepturi a popoarelor din imperiul habsburgic ca urmare a luptei popoarelor asuprite și a întăririi burgheziilor naționale; dualismul austro-ungar (caracterul lui reacționar și de clasă).

b. Dezvoltarea economică: rolul Transilvaniei în economia imperiului habsburgic. Patentele imperiale din anii 1853 și 1854; începutul folosirii mașinilor agricole și a muncii salariate în agricultură; menținerea rămășițelor feudale; dezvoltarea industriei extractive și prelucrătoare; întărirea capitalului autohton; concurența austriacă; dominația capitalului austro-ungar.

c. Clasele sociale și raporturile de clasă. Formarea proletariatului industrial modern; înrăutățirea situației muncitorilor în condițiile împletirii exploatării sociale cu asuprirea națională; începuturile mișcării muncitorești — lupta înfrățită a muncitorilor de diferite naționalități; prigonirea mișcării muncitorești. Nerezolvarea problemei agrare în Transilvania ca urmare a constituirii regimului burghezo-moșieresc; stratificarea social-economică la sate; frămîntările țărănești. Întărirea burgheziei romîne, săsești și maghiare; ciocnirile dintre ele pentru consolidarea dominației de clasă. Clasa moșierilor; preponderența economică și politică a moșierimii maghiare.

d. Politica de asuprire națională (abrogarea legilor favorabile romînilor; conținutul reacționar al legii naționalităților; prigonirea învățămîntului romînesc). Lupta maselor populare și a burgheziei românești împotriva asupririi naționale; preponderența numerică a populației românești; nerecunoașterea anexării Transilvaniei la Ungaria; partidul național romîn; presa și asociațiile culturale-politice; accentuarea tendinței de unire cu Romînia sub influența războiului pentru independență; poziția de clasă a burgheziei în problema națională.

IV. DEZVOLTAREA ROMÎNIEI DE LA RĂZBOIUL PENTRU INDEPENDENȚA PÎNĂ LA PRIMUL RĂZBOI MONDIAL IMPERIALIST (1878—1914) — 6 ore.

1. Dezvoltarea economico-socială și politică a Romîniei între 1878 —1907. Dezvoltarea mișcării muncitorești — 3 ore

a. Situația internațională între anii 1878—1907. Trecerea țărilor capitaliste la imperialism; apariția și dezvoltarea leninismului; principalele evenimente internaționale.

b. Dezvoltarea economică; creșterea relativă a ritmului dezvoltării capitalismului, dezvoltarea industriei — caracterul ei unilateral, dezvoltarea agriculturii, caracterul extensiv și începutul exploatării intensive a pămîntului, caracterul agrar al economiei; împletirea relațiilor de producție capitaliste cu puternicele rămășițe feudale; intensificarea pătrunderii capitalului străin; apariția capitalului monopolist în economia românească.

c. Lărgirea circulației mărfurilor; războiul vamal cu Austro-Ungaria; creșterea comerțului exterior; dezvoltarea legăturilor economice cu Transilvania; lărgirea rețelei de căi ferate și drumuri; dezvoltarea navigației fluviale și maritime; porturile.

d. Dezvoltarea social-politică: situația grea a maselor muncitoare; intensificarea exploatării proletariatului; accentuarea stratificării social-economice la sate; împletirea exploatării capitaliste cu rămășițele exploatării feudale; ascuțirea contradicțiilor în sînul claselor dominante; întărirea puterii economice și politice a burgheziei; modificarea constituției; lipsa de drepturi politice a claselor exploatate.

e. Ascuțirea luptei de clasă: intensificarea mișcărilor greviste; răspîndirea marxismului în Romînia; formarea conștiinței de clasă a proletariatului; creșterea combativității maselor țărănești; răscoala țăranilor din 1888; atitudinea mișcării muncitorești față de răscoală.

f. Dezvoltarea mișcării muncitorești la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX: aderarea cercurilor muncitorești din Romînia la Internaționala a II-a; transformarea cercurilor muncitorești în cluburi muncitorești; crearea P.S.D.M.R. și activitatea sa; trădarea „generoșilor", dizolvarea P.S.D.M.R., mișcarea muncitorească între 1900—1904; puternicul ecou al revoluției populare ruse din anii 1905—1907; avîntul mișcării muncitorești; împletirea luptei muncitorilor pentru revendicări proprii cu lupta internaționalistă de solidarizare cu revoluția rusă; înființarea sindicatelor; I. C. Frimu și Ștefan Gheorghiu; influența mișcării muncitorești asupra dezvoltării social-politice și culturale a Romîniei burghezo-moșierești.

g. Politica externă: expansiunea imperialismului german în sud-estul Europei și aderarea Romîniei la Tripla Alianță; relațiile cu țările vecine; poziția trădătoare a regimului burghezo-moșieresc din Romînia în problema Transilvaniei; creșterea tendințelor antihabsburgice în Romînia ca expresie a luptei maselor populare pentru rezolvarea problemei Transilvaniei.

2. Răscoala țăranilor de la 1907 — 1 oră

a. Cauzele răscoalei: exploatarea sîngeroasă a țărănimii; nedreapta împărțire a pămîntului; lipsa de drepturi a țărănimii; trusturile arendășești; creșterea rentei pămîntului și adîncirea mizeriei țărănimii la începutul sec. XX; starea de înapoiere culturală și sanitară a țăranilor; ascuțirea contradicțiilor de clasă la sate — întărirea luptei țăranilor pentru libertate și pămînt; influența primei revoluții burghezo-democratice din Rusia.

b. Desfășurarea răscoalei: izbucnirea și extinderea răscoalei în Moldova (evoluția revendicărilor și metodelor de luptă ale răsculaților; eroismul țăranilor); fraternizarea spontană a muncitorilor cu țăranii la Pașcani și Galați; criza politică din țară (deruta reacțiunii; înțelegerea reacționară de clasă dintre partidele conservator și liberal împotriva țărănimii răsculate), desfășurarea răscoalei în Muntenia și Oltenia; reprimarea sîngeroasă a răscoalei de către regimul burghezo-moșieresc.

c. Atitudinea mișcării muncitorești față de răscoala din 1907; sprijinirea răsculaților de către elementele revoluționare din mișcarea muncitorească; poziția trădătoare a elementelor oportuniste.

d. Ecoul internațional și însemnătatea marii răscoale țărănești de la 1907; învățămintele ei — necesitatea alianței revoluționare dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare pentru rezolvarea problemei agrare.

3. Dezvoltarea Romîniei între anii 1907—1914 — 2 ore.

a. Situația internațională: ascuțirea contradicțiilor imperialiste; împărțirea puterilor europene în două grupuri antagoniste; criza politică din Balcani.

b. Viața social-economică și politică: legislația agrară burghezo-moșierească după 1907 (caracterul ei limitat); lărgirea relațiilor capitaliste în agricultură. Dezvoltarea producției industriale și agricole: dezvoltarea capitalismului monopolist pînă la primul război mondial; întărirea legăturilor economice cu Transilvania. Lupta dintre trusturile străine pentru subordonarea economiei românești; cîrdășia particelor și guvernelor burghezo-moșierești pentru exploatarea maselor și vinderea țării; înrăutățirea situației maselor muncitoare; legea contra sindicatelor; prigonirea presei muncitorești și a conducătorilor revoluționari ai clasei muncitoare.

c. Întărirea spiritului de luptă al clasei muncitoare; crearea Uniunii socialiste din Romînia; reorganizarea Partidului Social Democrat; lupta elementelor revoluționare împotriva conducerii oportuniste a P.S.D.; dezvoltarea mișcării sindicale; legăturile cu mișcarea muncitorească internațională.

d. Romînia și războaiele balcanice: cauzele și caracterul războaielor balcanice; neutralitatea Romîniei în timpul primului război balcanic; agitația în jurul problemei macedonene și a Cadrilaterului; intervenția imperialistă a burghezo-moșierimii din Romînia în al doilea război balcanic; pacea de la București; atitudinea mișcării muncitorești față de războaiele balcanice.

V. DEZVOLTAREA TRANSILVANIEI ÎNTRE ANII 1890—1914 — 2 ore

a. Dezvoltarea economică. Urmările concurenței austriace și ale războiului vamal dintre Austro-Ungaria și Romînia. Dezvoltarea industriei: regimul protecționist; apariția capitalului monopolist; pătrunderea capitalului apusean. Accentuarea dezvoltării intensive a agriculturii; ruinarea micilor gospodării țărănești. Lărgirea legăturilor economice cu Romînia la începutul sec. XX.

b. Viața social-politică. Întărirea exploatării în condițiile trecerii la imperialism; accentuarea stratificării țărănimii; puternica emigrație a țăranilor din Transilvania. Lipsa de drepturi politice a muncitorimii și țărănimii; consolidarea pozițiilor burgheziei maghiare și maghiarizate în cadrul coaliției burghezo-moșierești; concurența economică dintre burgheziile naționale; accentuarea politicii de asuprire națională; subordonarea Transilvaniei față de interesele imperialismului austro-ungar și german; relațiile cu Romînia.

c. Dezvoltarea mișcării muncitorești; răspîndirea marxismului și întărirea conștiinței de clasă a muncitorimii transilvănene; intensificarea mișcării greviste; formarea sindicatelor; presa muncitorească; constituirea P.S.D. din Ungaria; întărirea luptei de clasă în Transilvania sub influența primei revoluții burghezo-democratice din Rusia; fărîmițarea P.S.D.; legăturile cu mișcarea muncitorească din Romînia.

d. Întărirea luptei maselor populare și a burgheziei românești pentru drepturi naționale și pentru unirea cu Romînia; Memorandum-ul; sprijinirea luptei naționale a romînilor transilvăneni de către opinia publică progresistă din Romînia.

VI. DEZVOLTAREA CULTURII ÎNTRE ANII 1848—1917 — 1 oră

a. Dezvoltarea culturii în țara noastră în condițiile victoriei și dezvoltării orînduirii capitaliste; lupta dintre materialism și idealism în țara noastră la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX.

b. Progresele învățămîntului: lărgirea învățămîntului primar și secundar; apariția

(Continuare în pag. 6)

(Urmare din pag. 5)

învățămîntului profesional ca urmare a nevoii de muncitori calificați; organizarea și dezvoltarea învățămîntului superior; analfabetismul; înapoierea culturală a maselor populare — expresie a exploatării sociale și asupririi naționale.

c. Dezvoltarea științei și tehnicii; științele naturale (Gr. Cobîlcescu, Gr. Antipa, Gh. Munteanu-Murgoci); medicina (C. Davilla, V. Babeș, I Cantacuzino, Gh. Marinescu); chimia (P. Poni, C. I. Istrati); fizica și mecanica (N. Teclu, Tr. Vuia, A. Vlaicu); matematică (D. Emanuel, I. Bolyai, S. Haret, Tr. Lalescu); agrobiologia (I. Ionescu de la Brad); filozofia (V. Conta); istoria și filologia (B. P. Hașdeu, A. D. Xenopol, I. Bogdan); Academia Română; lupta oamenilor de știință progresiști împotriva curentelor reacționare.

d. Dezvoltarea literaturii; rolul societăților culturale; principalele curente; dezvoltarea realismului critic; M. Eminescu, V. Alecsandri, I. Creangă, I. L. Caragiale, Al. Odobescu, G. Coșbuc, I. Slavici, Al Vlahuță, D. Th. Neculuță, B. Delavrancea, I. Agîrbiceanu, C. Hogaș, M. Sadoveanu; critica literară — influența negativă a activității lui Ț. Maiorescu. Activitatea lui C. Dobrogeanu-Gherea, G. Ibrăileanu.

e. Dezvoltarea artelor; pictura (Th. Aman, I. Andreescu, N. Grigorescu, St. Luchian, O. Băncilă); sculptura (I. Georgescu, St. Ionescu-Valbudea); arhitectura (I. Mincu, P. Antonescu); muzica (C. Porumbescu, G. Enescu); teatrul.

f. Principalele publicații din Romînia și Transilvania; rolul important al presei muncitorești.

g. Importanța dezvoltării culturii înaintate pentru progresul social-politic al poporului român și al naționalităților conlocuitoare.

VII. ROMINIA IN TIMPUL PRIMULUI RAZBOI MONDIAL IMPERIALIST (1914—1917) — 1 oră

a. Situația internațională în preajma primului război mondial; caracterul imperialist al primului război mondial; forțele participante.

Poziția aripii internaționaliste a mișcării muncitorești în frunte cu V. I. Lenin față de războiul imperialist (Conferințele de la Zimmerwald și Kienthal).

b. Romînia în primii doi ani ai războiului imperialist: lupta celor două tabere imperialiste pentru atragerea Romîniei în război; „neutralitatea armată" (cauzele și caracterul ei de clasă). Transilvania în primii doi ani ai războiului imperialist. Năzuința justă a poporului român spre înfăptuirea reformelor democratice și desăvîrșirea unității sale naționale; lupta dintre elementele revoluționare și cele oportuniste din P.S.D. cu privire la caracterul neutralității, războiului și păcii, lupta clasei muncitoare împotriva războiului imperialist.

c. Intrarea Romîniei în războiul mondial imperialist; caracterul imperialist al participării Romîniei la primul război mondial, slaba pregătire a armatei române.

d. Desfășurarea războiului: ofensiva armatei române în Transilvania, contraofensiva trupelor puterilor centrale; retragerea în Moldova; situația grea a maselor populare pe teritoriul ocupat și în Moldova; întărirea luptei populației românești din Transilvania pentru unirea cu Romînia; influența revoluției burghezo-democratice din Rusia din februarie 1917 în rîndul muncitorilor și țăranilor români; politica demagogică și naționalistă a burghezo-moșierimii; refacerea armatei române; marile bătălii din Moldova — însemnătatea victoriei de la Mărășești; ajutorul important al armatei ruse.

I. DEZVOLTAREA ROMINIEI IN PERIOADA DE LA MAREA REVOLUȚIE SOCIALISTĂ DIN OCTOMBRIE PINĂ LA INSURECȚIA ARMATĂ DE LA 23 AUGUST 1944

1. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, cotitură fundamentală în istoria omenirii. Romînia în anii 1917—1918 — 1 oră

a. Însemnătatea istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — cotitură fundamentală, începutul unei noi ere în istoria omenirii, era prăbușirii inevitabile a capitalismului și a victoriei socialismului și comunismului în lumea întreagă, triumful ideologiei marxist-leniniste asupra ideologiei burgheze și asupra oportunismului și reformismului.

b. Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra desfășurării războiului mondial; sfîrșitul războiului mondial, consecințele sale; încheierea păcii separate dintre Romînia și Germania (caracterul ei înrobitor); cotropirea Basarabiei de către guvernul burghezo-moșieresc; lupta maselor populare pentru apărarea puterii sovietice; unirea Transilvaniei cu Romînia — încheierea procesului de formare a statului național român în condițiile dezmembrării imperiului austro-ungar ca urmare a creșterii puternice a luptei revoluționare a maselor; lupta maselor populare — factorul hotărîtor al unirii Transilvaniei cu Romînia; poziția reacționară de clasă a burgheziei și moșierimii în problema unirii Transilvaniei cu Romînia.

c. Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra mișcării revoluționare internaționale și asupra mișcării muncitorești din țara noastră: avîntul revoluționar în Europa și Asia; apariția grupurilor comuniste în țara noastră; întărirea luptei revoluționare a clasei muncitoare; împletirea luptei pentru apărarea revoluționară a puterii sovietice cu lupta pentru revendicări proprii; amploarea luptelor revoluționare din anii 1917—1918 în Moldova, Muntenia și Transilvania; greva tipografilor și masacrul din 13 decembrie 1918.

2. Situația Romîniei la sfîrșitul războiului imperialist mondial (1918—1920) — 1 oră.

a. Situația internațională la sfîrșitul primului război mondial imperialist; încheierea păcii de la Versailles; intervenția imperialistă împotriva statului sovietic; lupta proletariatului internațional pentru apărarea revoluționară a Rusiei Sovietice; însemnătatea victoriei Puterii Sovietice.

b. Situația economico-socială a Romîniei la sfîrșitul războiului imperialist: creșterea teritoriului, a populației și potențialului economic; criza economică din Romînia; concurența dintre capitalul monopolist din vechea Romînie și din Transilvania; accentuarea acaparării bogățiilor țării noastre de către imperialiștii apuseni; situația grea a maselor populare; situația minorităților naționale.

c. Situația politică: criza politică a regimului reacționar burghezo-moșieresc; rolul nefast al guvernului reacționar burghezo-moșieresc în înăbușirea revoluției proletare din Ungaria; manifestările de solidaritate a proletariatului din țara noastră cu revoluția socialistă din Ungaria; marile lupte ale maselor muncitoare împotriva politicii reacționare a guvernului și împotriva înfeudării țării puterilor străine.

d. Politica externă: întărirea dependenței Romîniei față de puterile imperialiste apusene după pacea de la Versailles; Romînia — avanpost al imperialismului împotriva U.R.S.S.; Mica Înțelegere — instrument împotriva mișcării revoluționare și a statului sovietic.

3. Creșterea avîntului revoluționar în Romînia; crearea Partidului Comunist din Romînia — 2 ore.

a. Intensificarea luptei clasei muncitoare pentru crearea unui partid revoluționar: lupta grupurilor comuniste și influența Internaționalei a III-a comuniste, apariția revistei „Lupta de clasă".

b. Greva generală din Octombrie 1920: culminarea luptelor muncitorești din anii 1919—1920; desfășurarea grevei generale; înfrîngerea ei; atitudinea trădătoare a elementelor oportuniste din conducerea partidului socialist; importanța și învățămintele grevei generale.

c. Crearea Partidului Comunist din Romînia; ascuțirea luptei politice și ideologice din partidul socialist (intensificarea luptei pentru afilierea la Internaționala comunistă); conferința pe țară a grupurilor comuniste din martie 1921, Congresul din 8-12 mai 1921, crearea Partidului Comunist din Romînia — victorie istorică a leninismului asupra oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia; procesul din Dealul Spirii.

d. Manevrele politice ale reacțiunii burghezo-moșierești pentru a împiedica alianța revoluționară a proletariatului cu țărănimea; reforma agrară din 1921; caracterul de clasă al reformei (consolidarea relațiilor capitaliste la sate; întărirea pozițiilor chiaburimii).

4. Romînia în perioada stabilizării vremelnice și parțiale a capitalismului (1922—1928); lupta P.C.R. pentru apărarea intereselor maselor populare — 2 ore.

a. Situația internațională. Stabilizarea trainică a Uniunii Sovietice și însemnătatea ei internațională. Stabilizarea vremelnică și parțială în țările capitaliste.

b. Stabilizarea vremelnică și parțială a capitalismului în Romînia; refacerea și dezvoltarea unilaterală a industriei; stabilizarea pe seama intensificării exploatării maselor și accentuarea dependenței față de capitalul străin; apariția fenomenelor de criză în agricultură ca urmare a nerezolvării problemei agrare și a pauperizării țărănimii; caracterul demagogic și reacționar al ciocnirilor dintre grupările burghezo-moșierești (lozincile: „Prin noi înșine" și „Porțile deschise"); înapoierea economică a Romîniei — expresie a politicii antipopulare și antinaționale a burghezo-moșierimii și a dominației imperialiste.

c. Viața politică: guvernarea liberală; constituția din 1923 (caracterul ei reacționar și de clasă); ofensiva regimului burghezo-moșieresc împotriva maselor muncitoare. Dependența Romîniei față de marile puteri imperialiste; politica antisovietică; legăturile cu țările capitaliste vecine.

d. Lupta P. C. R. în condițiile existenței sale semilegale: Congresul al II-lea al P.C.R. (importanța lui); lupta partidului comunist pentru unitatea politică a clasei muncitoare, pentru transformarea sindicatelor în organizații revoluționare de clasă; poziția trădătoare a elementelor social-democrate de dreapta: scindarea mișcării sindicale. Crearea sindicatelor unitare sub conducerea P.C.R.

e. Poziția marxist-leninistă a P.C.R. în problema națională: lupta P.C.R. pentru apărarea drepturilor minorităților naționale; poziția principială a P.C.R. în problema Basarabiei; ilegalizarea Partidului Comunist din Romînia — expresie a politicii reacționare a burgheziei și moșierimii.

f. Lupta P.C.R. în condițiile ilegalității: folosirea tacticii leniniste de îmbinare a luptei ilegale cu cea legală: Congresul al III-lea al P.C.R.; organizațiile legale create și conduse de P.C.R.; Congresul al IV-lea al P.C.R.; lupta împotriva pericolului de război antisovietic.

5. Romînia în perioada crizei economice (1929—1933); Congresul al V-lea al P.C.R.; marile lupte muncitorești din anul 1933 — 3 ore.

A. Criza economică dintre anii 1929—1933 în Romînia — 1 oră.

a. Situația internațională. Succesele construcției socialiste în U.R.S.S. și importanța lor internațională. Criza economică din țările capitaliste; pauperizarea maselor muncitoare și a popoarelor din colonii; instaurarea dictaturii fasciste în Germania; accentuarea contradicțiilor imperialiste și a politicii antisovietice. Creșterea luptei revoluționare a maselor sub conducerea partidelor comuniste.

b. Cauzele și particularitățile crizei economice în Romînia; politica burgheziei și moșierimii pentru ieșirea din criză pe seama maselor muncitoare: stabilizarea monetară din anul 1929; legea circulației bunurilor rurale; legea conversiunii datoriilor agricole; curbele de sacrificiu, agravarea mizeriei maselor muncitoare, radicalizarea puternică a maselor exploatate.

c. Viața politică: accentuarea caracterului reacționar și antinațional al politicii regimului burghezo-moșieresc; guvernarea național-țărănistă; întărirea rolului monarhiei; crearea și folosirea organizațiilor fasciste ca instrument al claselor dominante și al imperialismului străin.

d. Politica externă: accentuarea dependenței Romîniei față de marile puteri imperialiste; semnarea acordului de la Moscova și respingerea de către guvernele burghezo-moșierești a propunerilor Uniunii Sovietice pentru încheierea pactului de neagresiune; pregătirea războiului antisovietic.

B. Lupta clasei muncitoare sub conducerea P.C.R. pentru ieșirea revoluționară din criză; Congresul al V-lea al P.C.R. — 1 oră.

a. Creșterea luptei revoluționare a maselor sub conducerea P.C.R.; lupta P.C.R. pentru făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare; congresul Sindicatelor unitare (importanța lui); luptele de la Lupeni și însemnătatea lor; intensificarea luptelor țărănești; lupta fracționistă fără de principii din conducerea P.C.R. și lichidarea ei cu ajutorul Internaționalei Comuniste; succesul Blocului muncitoresc țărănesc în alegerile parlamentare din 1931; apariția „Scînteii".

b. Congresul al V-lea al Partidului Comunist din Romînia (zdrobirea teoriei burghezo-liberale a „neoiobăgiei" și a teoriei sectariste „de stînga"); stabilirea principiilor organizatorice, ideologice, strategice și tactice ale partidului în lumina învățăturii marxist-leniniste; importanța istorică a Congresului al V-lea al P.C.R.

C. Eroicele lupte muncitorești din anul 1933 — 1 oră.

a. Creșterea luptelor muncitorești în anul 1932; lupta P.C.R. pentru realizarea unității de acțiune pe calea frontului unic de jos. Conferința pe țară din martie 1932 a muncitorilor; Comitetul Central de acțiune pe țară al muncitorilor ceferiști în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — statul major al luptelor din ianuarie—februarie 1933.

b. Grevele demonstrative din 28 și 31 ianuarie 1933 ale ceferiștilor de la Grivița; marea grevă din 2 februarie 1933 și importanța sa. Grevele de solidaritate ale ceferiștilor din Iași, Galați, Pașcani, Cluj, Constanța; luptele muncitorilor petroliști din Valea Prahovei; măsurile de teroare ale guvernului național-țărănist; arestarea conducătorilor comuniști, semnalul dezlănțuirii marilor acțiuni muncitorești din 15—16 februarie 1933 (formele noi de luptă și de organizare ale proletariatului); solidarizarea clasei muncitoare cu lupta muncitorilor ceferiști.

c. Reprimarea sălbatică a luptelor de la Grivița, procesul comuniștilor conducători ai luptelor muncitorești din anul 1933; demascarea în fața poporului a politicii antinaționale a claselor exploatatoare și a pregătirii războiului antisovietic. Solidarizarea muncitorilor din alte țări cu lupta clasei muncitoare din Romînia.

d. Însemnătatea istorică și urmările marilor lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933; însemnătatea internațională a luptelor din 1933.

6. Romînia în perioada fascizării țării și a instaurării dictaturii fasciste (1934—1941); lupta antifascistă a maselor populare sub conducerea P.C.R. — 3 ore.

a. Situația internațională. Victoria socialismului în U.R.S.S. și însemnătatea ei internațională; situația țărilor capitaliste; ascuțirea contradicțiilor imperialismului; ofensiva fascismului; intensificarea pregătirilor de război; începutul agresiunilor fasciste și politica de „neintervenție". Lupta partidelor comuniste pentru crearea frontului popular antifascist. Lupta hotărîtă a U.R.S.S. pentru securitate colectivă și preîntîmpinarea războiului. Izbucnirea celui de al doilea război mondial; lupta eroică a popoarelor în frunte cu partidele comuniste pentru stăvilirea războiului.

b. Situația social-economică a Romîniei între anii 1934—1941; relativa înviorare a industriei și agriculturii ca urmare a creșterii producției de război și a intensificării exploatării oamenilor muncii; întărirea continuă a capitalului monopolist și adîncirea aservirii țării monopoliștilor străini; ciocnirile dintre puterile imperialiste pentru dominația economică și politică asupra Romîniei; înfeudarea Romîniei față de Germania hitleristă.

c. Fascizarea țării: fascizarea aparatului de stat; crearea de noi organizații fasciste și reactivizarea celor existente; mișcarea legionară, instrument al imperialismului german; asuprirea minorităților naționale; ascuțirea contradicțiilor dintre grupările burghezo-moșierești; lichidarea ultimelor libertăți democratice; instaurarea dictaturii regale; regimul represiv-terorist; transformarea Romîniei într-o bază de atac împotriva U.R.S.S.; ciocnirile dintre grupările fasciste pentru putere; instaurarea dictaturii legionaro-antonesciene.

d. Lupta P.C.R. pentru crearea Frontului Unic Muncitoresc și pentru crearea Frontului popular antifascist; lărgirea legăturilor P.C.R. cu masele (crearea și activitatea organizațiilor legale democratice); mișcările greviste și frămîntările țărănești; succesele mișcării antifasciste; participarea voluntarilor comuniști din Romînia la luptele antifasciste din Spania. Lupta antifasciștilor împotriva regimului de exterminare din închisori; lupta P.C.R. pentru demascarea dictaturii regale și a pregătirilor de război antisovietic; mobilizarea maselor populare împotriva dictatului de la Viena și împotriva dictaturii legionaro-fasciste.

e. Politica externă: stabilirea relațiilor cu U.R.S.S. în condițiile creșterii prestigiului internațional al Uniunii Sovietice și ale luptei antifasciste a maselor; tratatele cu Iugoslavia și Turcia; politica de compromis cu imperialiștii apuseni și puterile fasciste dusă de guvernele dictaturii regale pe baza politicii comune antisovietice; tratatul româno-sovietic — eliberarea pașnică a Basarabiei și a nordului Bucovinei; convenția cu Bulgaria.

7. Dezvoltarea culturii între anii 1917-1944 — 1 oră

a. Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie; ascuțirea luptei dintre materialism și idealism în țara noastră; patriotismul oamenilor de știință, scriitorilor și artiștilor progresiști, legați de interesele maselor populare; lupta P.C.R. împotriva cosmopolitismului și a ideologiei fasciste promovate de clasele exploatatoare, pentru dezvoltarea tradițiilor progresiste ale culturii noastre, pentru crearea unei culturi noi, proletare și pentru popularizarea culturii sovietice în țara noastră.

b. Învățămîntul: relativa dezvoltare a învățămîntului primar, secundar și superior; situația învățămîntului profesional; accentuarea subordonării învățămîntului intereselor de clasă ale burgheziei și moșierimii; înapoierea culturală a maselor populare.

c. Știința și tehnica: lupta P.C.R. împotriva misticismului și obscurantismului filozofiei burgheze și pentru răspîndirea filozofiei marxist-leniniste în țara noastră; contribuția savanților români la dezvoltarea științei și tehnicii moderne; matematica (Tr. Lalescu, Gh. Țițeica, D. Pompei, S. Stoilov); fizica și chimia (Dr. Hurmuzescu, Gh. Spacu, H. Hulubei); medicina (Gh. Marinescu, C. I. Parhon, D. Bagdasar); științele naturale (E. Racoviță, D. Voinov, L. Mrazec, Gh. Macovei, S. Atanasiu, Em. Teodorescu); geografia (G. Vîlsan); istoria (D. Onciul, V. Pîrvan, N. Iorga); filologia (O. Densușianu, Th. Capidan, Iorgu Iordan).

d. Literatura: principalele curente; oglindirea contradicțiilor sociale și a luptei clasei muncitoare în literatură; decadentismul literaturii burgheze; literatura naționalităților conlocuitoare; critica literară; principalii scriitori dintre cele două războaie mondiale (M. Sadoveanu, T. Arghezi, L. Rebreanu, Al. Sahia, A. Toma, G. Topîrceanu, Camil Petrescu, Nagy I., Horvath I.).

e. Artele: predominarea realismului; manifestările de decadentism; principalii reprezentanți ai artei (muzica — G. Enescu, M. Jora, S. Drăgoi; pictura — N. Tonitza, G. Ressu, I. Steriadi, Iser; sculptura — C. Brîncuși, D. Paciurea, Fr. Stork; teatrul — C. Nottara, Ar. Demetriad, T. Bulandra, M. Voiculescu; arhitectura),

f. Presa; principalele ziare și reviste dintre cele două războaie mondiale; activitatea publicațiilor democratice; rolul important al presei conduse de P.C.R. (Cultura proletară, Bluze albastre, Veac nou, Era nouă); accentuarea caracterului reacționar al presei burghezo-moșierești.

8. Romînia în timpul războiului criminal antisovietic; lupta forțelor populare patriotice, conduse de P. C. R. pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și intrarea Romîniei în frontul antihitlerist — 1 oră.

a. Al doilea război mondial: cotropirile fasciste în Europa și Asia; atacul criminal al coaliției fasciste împotriva U.R.S.S.; Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei; solidaritatea internațională a popoarelor împotriva fascismului; victoria coaliției antifasciste și eliberarea popoarelor cotropite; importanța mișcărilor de rezistență patriotică armată, conduse de comuniști; caracterul celui de al doilea război mondial.

b. Participarea Romîniei la războiul criminal antisovietic — expresie a politicii antipopulare și antinaționale a reacțiunii interne și internaționale; sprijinirea războiului antisovietic de către partidele burghezo-moșierești; distrugerile și jafurile provocate pe teritoriul Uniunii Sovietice; uriașele pierderi materiale și umane suferite de țara noastră ca urmare a aruncării Romîniei în războiul antisovietic; jaful cotropitorilor fasciști în Romînia; teroarea antipopulară exercitată de dictatura militaro-fascistă și cotropitorii hitleriști.

c. Lupta maselor populare, sub conducerea P.C.R., pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și pentru întoarcerea armelor împo-

triva Germaniei hitleriste; poziția diferitelor pături sociale față de războiul antisovietic; P.C.R. — organizatorul și conducătorul luptei poporului romîn împotriva dictaturii militaro-fasciste și a războiului criminal antisovietic; platforma P.C.R. din septembrie 1941; creșterea împotrivirii maselor populare față de războiul antisovietic; lupta tineretului sub conducerea U.T.C.; creșterea manifestărilor antifasciste în armată; crearea Frontului patriotic antifascist sub conducerea P.C.R.; lupta forțelor antifasciste din nordul Transilvaniei sub conducerea P.C.R.; formarea diviziilor de voluntari romîni antifasciști în U.R.S.S.; protestul oamenilor de știință; încercările partidelor „istorice" și ale monarhiei de a salva regimul burghezo-moșieresc și dictatura fascistă

II. DEZVOLTAREA ROMÎNIEI IN PERIOADA REVOLUȚIEI POPULARE — DE LA 23 AUGUST 1944 INAINTE (INSURECȚIA POPULARĂ ARMATĂ INIȚIATĂ, ORGANIZATĂ ȘI CONDUSĂ DE P.C.R.; INSTAURAREA REGIMULUI DEMOCRAT-POPULAR; DESĂVÎRȘIREA REVOLUȚIEI BURGHEZO-DEMOCRATICE; REVOLUȚIA SOCIALISTĂ IN ȚARA NOASTRĂ) — 13 ore

A. Prima etapă a revoluției populare — instaurarea și consolidarea puterii populare în Romînia (1944—1947) — 6 ore

1. Insurecția armată de la 23 August 1944; participarea Romîniei la războiul just antihitlerist — 2 ore

a. Pregătirea insurecției armate de la 23 August 1944 inițiată, organizată și condusă de P.C.R.; condițiile istorice interne și internaționale; obiectivele insurecției armate; elaborarea planului politic al insurecției armate de către P.C.R.: întărirea unității partidului (înlăturarea elementelor trădătoare din conducerea partidului); propunerile sovietice de armistițiu și deruta reacțiunii din Romînia; făurirea Frontului Unic Muncitoresc; pregătirea politico-militară a insurecției armate de către P.C.R. (crearea Comitetului militar revoluționar și a Blocului Național-Democrat; evadarea din lagăr a unora dintre conducătorii partidului în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej); duplicitatea partidelor politice burghezo-moșierești și a monarhiei.

b. Înfăptuirea victorioasă a insurecției armate; lupta formațiunilor patriotice înarmate și a armatei romîne împotriva trupelor hitleriste; avîntul revoluționar al maselor (rolul lor în determinarea mersului revoluției).

c. Însemnătatea istorică a insurecției armate: doborîrea dictaturii militaro-fasciste și salvarea țării de la dezastrul național, întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste; importanța internațională a insurecției armate de la 23 August 1944; insurecția armată — începutul revoluției populare, cotitură istorică de la regimul reacționar burghezo-moșieresc la regimul democrat-popular.

d. Cele două etape ale revoluției populare din țara noastră; caracterul unitar al procesului revoluționar deschis de victoria insurecției armate de la 23 August 1944.

e. Situația economică și politică a Romîniei după victoria insurecției armate; libertățile democratice cucerite prin lupta revoluționară a maselor conduse de P.C.R.; reorganizarea P.C.R. în noile condiții istorice; convenția de armistițiu (caracterul democratic și importanța ei).

f. Participarea Romîniei la războiul just antihitlerist: conducerea luptei antihitleriste a poporului romîn de către P.C.R.; patriotismul maselor populare; participarea tineretului condus de U.T.C. la războiul antihitlerist; eliberarea nordului Transilvaniei; contribuția importantă a Romîniei la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei; eroismul armatei romîne; frăția de arme romîno-sovietică.

2. Lupta pentru instaurarea puterii populare în Romînia; reforma agrară democratică din anul 1945 — 2 ore

a. Lupta revoluționară a maselor populare, conduse de P.C.R., pentru instaurarea puterii populare în Romînia: rolul de hegemon al proletariatului în revoluția populară; refacerea mișcării sindicale; strîngerea legăturilor P.C.R. cu elementele de stînga din P.S.D.; lupta P.C.R. pentru izolarea de mase a partidelor burghezo-moșierești; crearea Frontului Național Democrat; politica antipopulară și antinațională a guvernelor cu majoritate reacționară; intensificarea luptei maselor populare, conduse de P.C.R., pentru respectarea convenției de armistițiu și pentru sprijinirea războiului antihitlerist; lupta maselor populare, sub conducerea P.C.R., pentru înfăptuirea revoluționară a reformei agrare; închegarea alianței revoluționare dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare; accentuarea contradicțiilor din sînul partidelor burghezo-moșierești și schimbarea raportului de forțe în favoarea forțelor democratice conduse de P.C.R.; zădărnicirea încercărilor reacțiunii interne și internaționale de a provoca războiul civil; instaurarea guvernului democratic Dr. Petru Groza.

b. Regimul democrat-popular — rezultat al luptei revoluționare a maselor populare sub conducerea P.C.R., formă a dictaturii revoluționar-democratice a proletariatului și a țărănimii; desprinderea Romîniei din sistemul imperialist — importanța istorică a cuceririi independenței depline a Romîniei; realipirea nordului Transilvaniei (restabilirea unității naționale a poporului romîn); însemnătatea istorică a instaurării regimului democrat-popular în Romînia.

c. Reforma agrară democratică din anul 1945: legiferarea reformei agrare de către puterea democrat-populară; caracterul revoluționar-democratic al reformei agrare din anul 1945; însemnătatea istorică a reformei agrare democratice (lichidarea moșierimii ca clasă și slăbirea puterii burgheziei; schimbarea raporturilor de clasă la sate; întărirea alianței revoluționare dintre proletariat și țărănime).

d. Întărirea regimului democrat-popular: democratizarea aparatului de stat; restabilirea relațiilor diplomatice cu Uniunea Sovietică; statutul naționalităților — consolidarea alianței de luptă dintre poporul romîn și minoritățile naționale; zdrobirea manevrelor reacțiunii interne și internaționale.

3. Conferința națională a P.C.R.; lupta pentru consolidarea regimului democrat-popular (1945—1947) — 2 ore

a. Situația internațională: crearea și dezvoltarea sistemului mondial socialist; ascuțirea crizei sistemului colonialist al imperialismului.

b. Conferința națională a Partidului Comunist din Romînia: perspectivele dezvoltării economice și politice a Romîniei democrat-populare; însemnătatea istorică a Conferinței naționale a P.C.R.

c. Lupta maselor populare, sub conducerea P.C.R., pentru democratizarea țării: consolidarea frontului unic muncitoresc; pedepsirea criminalilor de război; constituirea B.P.D.; reforma electorală; victoria forțelor democratice și înfrîngerea partidelor reacționare în alegerile democratice din anul 1946; zădărnicirea încercărilor reacțiunii interne și ale imperialiștilor străini de a răsturna regimul democrat-popular.

d. Lupta P.C.R. pentru refacerea și dezvoltarea economiei naționale: primele măsuri economice cu caracter anticapitalist (etatizarea B.N.R., Oficiile industriale, controlul muncitoresc, reorganizarea și dezvoltarea cooperației); ajutorul economic al U.R.S.S.; propunerile P.C.R. și reforma monetară din 1947; consolidarea economiei naționale; ridicarea nivelului de trai al maselor populare; slăbirea puterii economice a reacțiunii.

e. Consolidarea situației internaționale a Romîniei democrat-populare: recunoașterea guvernului democratic de către puterile apusene; încheierea tratatului de pace, ajutorul diplomatic al U.R.S.S.; strîngerea legăturilor cu celelalte țări democratice.

f. Maturizarea politică a clasei muncitoare; schimbarea hotărîtă a raporturilor de forță în favoarea forțelor revoluționare conduse de P.C.R.; demascarea și zdrobirea complotului antinațional al partidelor „istorice"; demascarea și înlăturarea ultimilor reprezentanți ai burgheziei din guvern; doborîrea monarhiei — ultimul stîlp al reacțiunii — și proclamarea Republicii Populare Romîne.

g. Trăsăturile și însemnătatea istorică a primei etape a revoluției populare din Romînia.

B. A doua etapă a revoluției — revoluția socialistă în Republica Populară Romînă — 7 ore

1. Instaurarea dictaturii proletariatului în țara noastră; constituirea Partidului Muncitoresc Romîn; consolidarea R.P.R. — 1 oră

a. Situația internațională. Dezvoltarea continuă a lagărului socialist și deplasarea raportului de forțe pe plan internațional în favoarea socialismului; lupta țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. pentru coexistență pașnică. Politica „războiului rece", promovată de cercurile reacționare din țările capitaliste. Lupta popoarelor pentru pace.

b. Instaurarea dictaturii proletariatului în țara noastră — cucerire revoluționară fundamentală a poporului nostru muncitor în frunte cu clasa muncitoare; Republica Populară Romînă — formă a dictaturii proletariatului, principalul instrument al poporului muncitor din țara noastră în lupta pentru construirea socialismului; trecerea pe cale relativ pașnică la revoluția socialistă în țara noastră; consolidarea neîncetată a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare — condiție esențială a construcției socialiste în patria noastră.

c. Partidul Muncitoresc Romîn — forța politică conducătoare în R.P.R.: primul congres al P.M.R.; înfăptuirea unității politice, ideologice și organizatorice a clasei muncitoare pe baza principiilor marxist-leniniste — rezultat al luptei revoluționare a clasei muncitoare sub conducerea P.C.R. și al colaborării dintre P.C.R. și P.S.D. în cadrul F.U.M. Însemnătatea istorică a creării P.M.R.; întărirea permanentă a partidului prin curățirea rîndurilor sale; unitatea indisolubilă dintre partid și popor.

d. Consolidarea Republicii Populare Romîne: schimbările survenite în viața socială și politică din Romînia după instaurarea dictaturii proletariatului; crearea Frontului Democrației Populare sub conducerea P.M.R.; Marea Adunare Națională a R.P.R. — expresie a intereselor și voinței maselor populare; prima Constituție a R.P.R.; politica națională leninistă — politică de stat; consolidarea legăturilor cu U.R.S.S. și cu celelalte țări de democrație populară.

2. Construirea economiei socialiste în R.P.R. — 4 ore

Industrializarea socialistă a R.P.R. — 2 ore

a. Politica marxist-leninistă a partidului nostru de industrializare socialistă a țării; condițiile istorice interne și internaționale ale industrializării socialiste a țării noastre.

b. Cucerirea puterii economice de către clasa muncitoare — condiție esențială a construirii societății socialiste; naționalizarea principalelor mijloace de producție; însemnătatea istorică a actului revoluționar de la 11 iunie 1948.

c. Începutul dezvoltării planificate a economiei naționale a R.P.R. — planurile anuale de stat: obiectivele fundamentale ale planurilor anuale de stat; principalele realizări; raionarea administrativ-economică a teritoriului R.P.R.; crearea sfaturilor populare — consolidarea dictaturii proletariatului și a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

d. Planul decenal de electrificare a R.P.R. și însemnătatea lui. Primul plan cincinal 1951—1955.

e. Mobilizarea de către partid a oamenilor muncii pentru dezvoltarea economiei naționale; importanța întrecerilor socialiste; ajutorul multilateral acordat de U.R.S.S. în industrializarea socialistă a țării noastre.

f. Dezvoltarea industriei socialiste: primul plan cincinal al R.P.R. — construirea bazei economiei socialiste; obiectivele de bază; importanța ridicării productivității muncii, a luptei pentru economii și pentru introducerea tehnicii înaintate; principalele realizări obținute în construcția socialistă prin îndeplinirea și depășirea primului plan cincinal.

g. Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale; făurirea economiei socialiste unitare — sarcină fundamentală a celui de-al II-lea plan cincinal al R.P.R.; succesele obținute în cursul celui de-al doilea plan cincinal; perspectivele dezvoltării industriei noastre, trecerea la etapa desăvîrșirii construcției socialismului.

h. Constituția R.P.R. — trăsăturile ei profund democratice; ridicarea neîncetată a nivelului de trai al oamenilor muncii — țelul fundamental al politicii partidului și statului nostru democrat-popular

Transformarea socialistă a agriculturii; dezvoltarea comerțului — 2 ore

a. Politica leninistă a P.M.R. de transformare socialistă a agriculturii; rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949; crearea sectorului socialist în agricultură; începutul formării țărănimii colectiviste; întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare.

b. Dezvoltarea sectorului socialist în agricultură, mecanizarea agriculturii; creșterea producției agricole; dezvoltarea schimbului dintre oraș și sat. Marile succese obținute după al II-lea Congres al partidului în transformarea socialistă a agriculturii; însemnătatea Consfătuirii de la Constanța (1958); Decretul Prezidiului M.A.N. cu privire la lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură (martie 1959).

c. Crearea bazei tehnico-materiale pentru dezvoltarea transporturilor și a comerțului; dezvoltarea comerțului exterior.

d. Ajutorul frățesc primit de poporul romîn din partea Uniunii Sovietice; C.A.E.R. — expresie a relațiilor economice de colaborare și ajutor reciproc dintre țările lagărului socialist.

3. Revoluția culturală în patria noastră — 1 oră

a. Revoluția culturală — parte integrantă a revoluției socialiste: necesitatea obiectivă a făuririi culturii socialiste în conținut, naționale în formă; conducerea revoluției culturale de către P.M.R.; educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar — sarcină fundamentală a revoluției culturale; concepția clasei muncitoare despre natură și societate — materialismul dialectic și istoric — baza ideologică a culturii socialiste; lupta intransigentă a P.M.R. împotriva ideologiei burgheze, a revizionismului și reformismului.

b. Dezvoltarea învățămîntului: sarcinile trasate de Conferința națională a P.C.R.; înlăturarea neștiinței de carte în R.P.R.; reforma democratică a învățămîntului; caracterul științific și democratic al învățămîntului din țara noastră; dezvoltarea neîncetată a învățămîntului de toate gradele și tipurile din R.P.R.; îmbinarea învățămîntului cu munca productivă din uzine și de pe ogoare.

c. Dezvoltarea științei; Academia R.P.R. și institutele științifice; legătura strînsă a științei cu practica construirii socialismului; ridicarea noilor cadre de oameni de știință; principalii oameni de știință din țara noastră.

d. Dezvoltarea literaturii și artelor: rolul important al literaturii și artei socialiste în culturalizarea maselor și în lupta împotriva ideologiei burgheze; dezvoltarea literaturii în limbile naționalităților conlocuitoare; principalii reprezentanți ai literaturii și artei din R.P.R.

e. Politica P.M.R. de culturalizare a maselor populare: puternica dezvoltare a instituțiilor de culturalizare a maselor în R.P.R. (presa și editurile, teatrele, bibliotecile, cinematograful, radioul și televiziunea, expozițiile și muzeele, cluburile muncitorești și căminele culturale; rolul S.R.S.C.); rezultatele importante ale culturalizării maselor populare (creșterea conștiinței socialiste și a inițiativei creatoare a oamenilor muncii; înflorirea mișcării artistice de amatori; apariția unui mare număr de talente).

f. Dezvoltarea schimburilor culturale cu celelalte țări: prețuirea culturii românești peste hotare; răspîndirea literaturii universale progresiste în țara noastră; importanța literaturii sovietice pentru educarea comunistă a oamenilor muncii.

4. Politica externă a Republicii Populare Romîne — 1 oră

a. Situația internațională. Dezvoltarea rapidă a țărilor socialiste; începutul construcției desfășurate a comunismului în U.R.S.S.; schimbarea definitivă a raportului de forțe pe plan mondial în favoarea sistemului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică; victoria inevitabilă a socialismului în întrecerea pașnică cu capitalismul. Ascuțirea continuă a contradicțiilor sistemului capitalist; întărirea luptei clasei muncitoare sub conducerea partidelor comuniste; prăbușirea inevitabilă a sistemului colonialist al imperialismului. Sprijinul acordat de țările lagărului socialist popoarelor eliberate de sub jugul colonial. Creșterea luptei popoarelor pentru pace; importanța istorică a luptei Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste pentru dezarmarea generală și totală.

b. Republica Populară Romînă — țară a lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S.; învățătura marxist-leninistă — baza teoretică a politicii externe a R.P.R.; principiile fundamentale ale politicii externe a R.P.R.; îndrumarea politicii externe de către P.M.R.; sprijinirea politicii externe a statului nostru democrat-popular de către toți oamenii muncii din R.P.R.

c. Relațiile frățești dintre R.P.R. și celelalte țări socialiste: solidaritatea și tăria de neînfrînt a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică — chezășia victoriei socialismului în țara noastră și a apărării independenței și suveranității naționale a poporului romîn; principalele tratate și acorduri încheiate cu celelalte țări socialiste; importanța Tratatului de la Varșovia (1955).

d. Politica activă a R.P.R. pentru coexistență pașnică; primirea țării noastre în O.N.U. (1955); lupta țării noastre în cadrul O.N.U. pentru promovarea echitabilă a intereselor tuturor popoarelor, pentru libertatea și independența popoarelor lumii, pentru întărirea păcii; lupta R.P.R. pentru dezvoltarea legăturilor politice, economice și culturale cu toate țările lumii. Succesele însemnate obținute de R.P.R. în domeniul politicii externe

INCHEIERE — Importanța și învățămintele studierii istoriei patriei noastre — 1 oră

a. Poporul romîn — făuritorul istoriei sale; munca și lupta maselor populare — factorii esențiali ai dezvoltării neîncetate a societății omenești pe teritoriul patriei noastre; formarea, continuitatea și unitatea istorică a poporului romîn pe teritoriul Republicii Populare Romîne; istoria patriei noastre — parte integrantă a istoriei universale; caracterul intern, autohton al procesului dezvoltării istorice neîncetate a societății omenești pe teritoriul țării noastre; frăția dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare — rezultat al luptei comune pentru libertate socială și națională, chezășie a unității moral-politice a societății socialiste din patria noastră; prietenia istorică dinte poporul romîn și popoarele vecine — rezultat al luptei comune îndelungate pentru libertate socială și independență națională, pentru construirea socialismului și comunismului, pentru apărarea păcii; vechimea și însemnătatea legăturilor prietenești dintre poporul romîn și popoarele Rusiei și ale Uniunii Sovietice; caracterul profund popular al culturii noastre înaintate; contribuția importantă a poporului romîn la tezaurul culturii universale.

b. Istoria patriei noastre — izvor nesecat de pilde înălțătoare de patriotism, de spirit de sacrificiu în lupta necurmată pentru libertate socială, pentru unitate și independență națională, pentru construirea unei societăți noi — societatea socialistă; lupta revoluționară a clasei muncitoare — treaptă istorică calitativ superioară a luptei poporului romîn pentru libertate socială și independență națională; lupta eroică a comuniștilor — pildă strălucită de dragoste fierbinte față de patrie, de încredere nestrămutată în forța creatoare și în viitorul luminos al poporului romîn; Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul neînfricat al luptei revoluționare a clasei muncitoare, a întregului popor muncitor din R.P.R.

c. Republica Populară Romînă — patria liberă și fericită a poporului romîn și naționalităților conlocuitoare; perspectivele luminoase ale dezvoltării țării noastre pe drumul construirii socialismului și comunismului; politica P.M.R. — întruchiparea cea mai înaltă a intereselor fundamentale ale întregului nostru popor muncitor; eroismul oamenilor muncii în lupta pentru construirea vieții noi; importanța sprijinului reciproc dintre țările lagărului socialist pentru victoria socialismului și comunismului și pentru apărarea păcii.

d. Viața fericită a tineretului din R.P.R.; rolul său important în făurirea și dezvoltarea patriei noastre socialiste.

Recapitulare parțială . . . 9 ore
Recapitulare finală . . . . 6 ore
Lucrările scrise trimestriale . . 3 ore

NOTĂ. — *Proiectul de programă este elaborat în concepția că Istoria Patriei se va preda în viitor la clasa a XI-a în 3 ore pe săptămînă. Intrucît planul de învățămînt pentru acest an școlar prevede predarea Istoriei Patriei în cîte 2 ore pe săptămînă, profesorii vor adapta programa, în perioada martie-mai, la numărul de ore prevăzut în actualul plan de învățămînt, organizînd, pentru o mai bună însușire a cunoștințelor, ore de consultații cu elevii.*

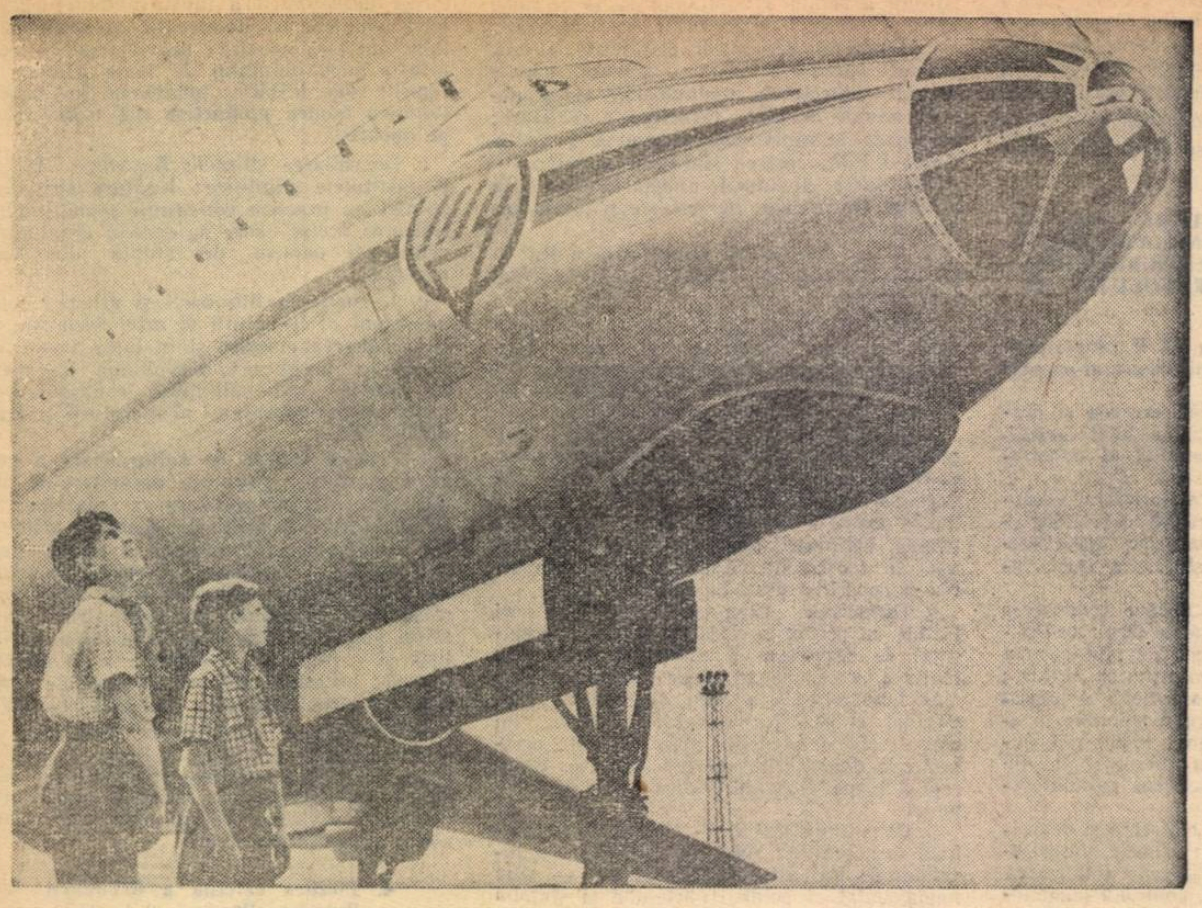

Elevii sovietici au o adevărată pasiune pentru tehnica modernă. Ei vor să știe cît mai multe despre aplicațiile chiberneticii, ale electronicii, despre sputnici și rachete, despre spărgătorul de gheață atomic și despre noile cuceriri în domeniul aviației. Iată, în clișeul alăturat, doi pionieri din Tbilisi privind vrăjiți avionul „Tu-104". Ei visează de pe acum la ziua cînd vor deveni piloți temerari ai astronavelor.

Cinci sute de copii

Familia unei educatoare

Se pare că nu-i un lucru prea ușor s-o întîlnești pe Lidia Korotkova. La începutul toamnei, cînd am sosit în localitatea Saltikovka de lîngă Moscova, unde locuiește ea, și am căutat-o, vecinii mi-au spus că a plecat în Crimeea, în vizită la unul din „fiii" ei. În ajunul anului nou a fost invitată pentru o săptămînă la Leningrad, unde lucrează „mezina" ei Liusia Orlova, inginer la uzina „Elektrosila".

Dar iată că zilele trecute am găsit-o în sfîrșit acasă, în camera intimă și călduroasă care i-a fost pusă nu de mult la dispoziție într-una din casele nou construite din Saltikovka. E o femeie voinică, cu părul cărunt, ochi vii și buni. Ea are în urmă o viață lungă de muncă intensă și nobilă. 40 de ani a lucrat cu devotament în casele de copii din Reazan, Leningrad și Moscova.

Primele case de copii au fost organizate în Uniunea Sovietică îndată după revoluție, cînd V. I. Lenin a semnat decretul cu privire la crearea „Consiliului de apărare a copiilor". În aceste case au fost crescuți, pe cheltuiala completă a statului, copii orfani. Tînăra republică, cu toate că trecea prin imense greutăți, a luat asupra sa grija pentru soarta, pentru sănătatea și pentru educarea multor mii de viitori cetățeni ai săi. De atunci, rețeaua caselor de copii din U.R.S.S. s-a dezvoltat mult. Acum nu există în toată țara nici un oraș în care să nu fie instituții speciale pentru educarea orfanilor.

Dar una este să asiguri copiilor adăpost, hrană, îmbrăcăminte, posibilitatea de a învăța la școală, și alta — să le arăți duioșie, atenție, să te îngrijești de formarea caracterului lor, să le formezi sentimentele. Marele detașament de educatori căruia statul i-a încredințat soarta copiilor orfani a desfășurat, în decursul deceniilor trecute, o uriașă și nobilă muncă de educare a acestor copii. Unul dintre membrii lui a fost din tinerețe și Lidia Korotkova. Prin grija ei de mamă a mîngîiat viața multor copii. Înconjurînd cu căldura inimii sale bune pe copiii rămași fără părinți, ea a dobîndit respectul lor, dragostea lor fierbinte.

Acum Korotkova se bucură de o odihnă bine meritată, primește pensie de la stat, iar foștii ei elevi îi arată multă atenție. Nici unuia din locuitorii Saltikovkăi poșta nu-i aduce o corespondență atît de voluminoasă ca Lidiei Korotkova. Și de unde nu primește ea scrisori? Din Orientul Îndepărtat, din Asia Mijlocie, din nordicul Igark și din toridul Batumi. Îi scriu strungari, marinari, constructori, agronomi, conducători de mari întreprinderi, îi scriu profesori, artiști, medici. Statul i-a crescut pe toți aceștia în casele de copii, le-a asigurat instrucțiune, i-a făcut oameni. Printre cei educați de Lidia Korotkova se află și un general, și un cunoscut chirurg, și o dansatoare talentată, și un aviator polar.

— Aveți o familie mare — i-am spus eu.

— Dar ia socotiți cîți nepoței mi s-au născut — zîmbi interlocutoarea mea.

— Cîți fii și fiice aveți? — m-am interesat.

Korotkova ridică umerii și rămase un moment pe gînduri.

— S-au adunat mulți în decurs de peste 40 de ani, cred că nu mai puțini de cinci sute...

Toți aceștia, ori unde i-ar fi purtat soarta, își aduc întotdeauna aminte de femeia care, în copilărie, le-a ținut loc de mamă. Toți se grăbesc să-i împărtășească gîndurile, sentimentele, toți vor s-o bucure cu vești bune. Uneori însă i se și plîng de necazurile pe care le întîmpină, de durerile pe care le au. O scrisoare aduce pe fața Lidiei Korotkova un zîmbet vesel, alta o neliniștește și o mîhnește.

Iată o scrisoare așternută cu un scris nervos, grăbit, care nu prevestește bucurie. Lena Govorkova scrie din Harkov despre soțul ei, care în ultimul timp s-a schimbat mult. Vine tîrziu acasă, e zgîrcit, are o atitudine rece față de copii și de soție.

„Da, Lenocika, asta-i o treabă serioasă" — gîndește alarmată bătrîna femeie. Dar abia a luat o foaie de hîrtie ca să răspundă, cînd s-a auzit bătînd în ușă. Intră un bărbat solid, înalt. Își scoate pălăria și se înclină adînc. Apoi, ne mai putînd să se stăpînească, o prinde după umeri pe stăpîna casei și o strînge în brațe.

— Fediușka, ursule, ai să mă strivești! — strigă veselă Korotkova. De unde vii și de ce atît de pe neașteptate?

Dar „fiul" ei, hidroconstructorul Budanov din Siberia, desface un pachet, grăbindu-se s-o bucure pe bătrînică cu un dar.

După ceai, ea îi spune:

— În familia Lenocikăi lucrurile merg prost. Uite, citește — și îi întinde scrisoarea.

— Da, răspunde Feodor după ce citește cu atenție — aici nu folosește prea mult o scrisoare. Și continuă cu hotărîre: — Eu plec în concediu în Caucaz. Am să mă opresc pentru o zi, două la Harkov, am să mă duc la Lena și o să vedem ce este de făcut...

Peste o săptămînă Korotkova a primit o scrisoare de la Budanov. Feodor, grăbindu-se s-o liniștească pe „mama", scria că incidentul s-a aplanat. A fost o neînțelegere. Lena avea bănuieli neîntemeiate.

Și dintr-o dată bătrîna se liniști. Se putea uita acum cu inima ușoară la cartea poștală trimisă din Praga de Oleg Zaicenko, maistru la Fabrica textilă din Glyhovsk. Cartea poștală înfățișa vestitul „Pod al lui Carol" și purta „salutări călduroase".

Ca frați și surori de sînge trăiesc foștii elevi ai Lidiei Korotkova, a căror copilărie s-a petrecut sub ochii ei plini de grijă. Această simplă femeie rusă, cu inima mare și caldă, a sădit în marea ei familie un sentiment puternic de prietenie, de dragoste frățească.

A. ALEXANDROV

Vești din școlile sovietice

Numele lui Mark Andronovici Braghi, combainer din colhozul „Rusia", de două ori Erou al Muncii Socialiste, este cunoscut nu numai în regiunea Herson. Cu un an în urmă Mark Andronovici a fost inițiatorul unei importante acțiuni. El a venit în școli și a început să-i învețe pe elevi meseria de combainer, a ținut în fața lor cursuri teoretice, i-a învățat să obțină recolte bogate. Sub conducerea lui Mark Andronovici elevii din Behtersk și-au însușit repede deprinderea de a conduce combina. În anul trecut au strîns recolta de grîu de pe 974 de hectare.

Cunoscutul combainer a cerut și altor specialiști să ajute școlarilor în însușirea unei profesiuni agricole să le transmită experiența și cunoștințele pe care le-au dobîndit în practică în decurs de mulți ani. Inițiativa lui a fost extinsă în numeroase regiuni și ținuturi.

De curînd, oamenii muncii din regiunea Herson l-au sărbătorit pe M. A. Braghi cu prilejul împlinirii a 50 de ani. Comitetul regional de partid și Comitetul executiv regional i-au înmînat sărbătoritului o diplomă de onoare.

La rîndul lor, profesorii și elevii Ucrainei l-au felicitat cu căldură. În scrisoarea pe care i-au trimis-o cu acest prilej ei au scris: „Astăzi, cînd împliniți 50 de ani, vă dorim, iubite Mark Andronovici, sănătate, vă urăm să obțineți noi și mari succese în munca plină de abnegație pe care o duceți pentru dezvoltarea agriculturii socialiste".

*****

Ne aflăm la o lecție de un tip nu tocmai obișnuit. Elevii nu stau în bănci, ci la mesuțe, iar pe fiecare măsuță se află cîte o mașină electrică de calcul.

— Vom rezolva acum un sistem de ecuații liniare cu cinci necunoscute — le spune elevilor profesorul K. Klim, tînăr cercetător științific la Centrul de calcul al Academiei de științe a U.R.S.S.

Cum, așa, probleme cu elemente de matematici superioare în școala medie? Da, tocmai de asemenea probleme este vorba, deși ele nu sînt prevăzute în programă.

...Totul a început cînd lucrătorii Centrului de calcul au pornit să caute la Moscova o școală în care se acordă o deosebită grijă predării matematicii. Aveau nevoie de o asemenea școală pentru a pregăti din rîndurile elevilor ei o grupă de tehnicieni-laboranți pentru calculul la mașini electrice. Au început să desfășoare lecții cu aceștia după o programă specială, alcătuită în colaborare cu profesorii școlii. Nu e departe ziua cînd elevii vor dobîndi profesiunea de tehnicieni-laboranți, cînd vor putea conduce mașina electronică de calcul rapid.

Cine plătește?

Dacă ar fi să ne luăm după știrile apărute într-o anumită presă, fiecare turc este adept al modului de viață occidental. Asta e, firește, un lucru destul de îndoielnic. Ceea ce e mai sigur e că deocamdată fiecare al doilea turc e analfabet...

Prima afirmație se bazează mai mult pe mărturiile militarilor americani de la bazele din Turcia. Mărturii pe care, după cum se știe, nu se poate pune chiar întotdeauna bază.

A doua afirmație se fundamentează pe mărturiile unor experți ai Ministerului Educației Naționale din Turcia și ai universităților din Ankara și Istambul, care au întocmit un raport asupra stării învățămîntului din țară.

În raportul lor, experții turci mai arată că din trei milioane și jumătate de copii de vîrstă școlară un milion nu pot învăța din pricina lipsei de școli și de cadre didactice. S-a calculat că revine cîte un învățător la 440 de locuitori. Presa turcă a început să amănunțească lucrurile. A reieșit că în 15.572 de sate nu există nici un fel de școală. În alte numeroase localități școlile se închid, iar puținii profesori rămîn pe drumuri. Analfabetismul se întinde ca o pecingine.

Totuși, în Turcia sînt și oameni care învață. Acum cîtva timp s-a stîrnit în țară o vie discuție în legătură cu transformarea colegiului american din Istambul într-o instituție de învățămînt superior. Ziarele au arătat cu acest prilej ce pericol reprezintă școlile străine pentru cultura națională turcă. În aceste școli (după cum scria la timpul său ziarul „Cumhuryet"), tinerii turci învață să aibă o atitudine servilă față de străini.

Istorie „obiectivă"...

În multe orașe ale lumii se joacă în fața unor săli cutremurate de emoție piesa realizată după jurnalul Annei Franck. În multe inimi a stîrnit amintiri dureroase descoperirea unui alt document care acuză fascismul, jurnalul băiatului David Rubinovici, ucis în ghetoul din Varșovia. Datoria oamenilor e să nu uite, să țină treze conștiințele, să nu ascundă generației care crește adevărul...

Există însă unii care sînt de altă părere, de cu totul altă părere. Ei scriu manuale de istorie de cîte 600—700 de pagini în care numai unele evenimente din trecut sînt descrise amănunțit: camera lui Hitler, războiul, tipurile de arme folosite. Despre un singur lucru aceste manuale nu pomenesc decît în treacăt: despre atrocitățile comise de naziști.

Așa se scrie istoria în manualele care apar pentru copiii Statelor Unite ale Americii. În ele se aruncă praful uitării peste crimele săvîrșite de hitleriști în satele Ucrainei și Cehoslovaciei, peste atrocitățile din Varșovia și de la Oradour, peste masacrele de la Oswiecim și Maidanek. Un criminal se poate prezenta cu manualul în fața opiniei publice pentru „reabilitare". Crime? Ce crime? Citiți manualele după care învață școlari americani...

Pînă și „New York Times" se indignează de faptul că în fotografiile care apar în manuale se pot vedea fete din organizațiile naziste de tineret executînd inofensive exerciții de gimnastică. În schimb, nu s-a găsit loc pentru nici o fotografie a unei camere de gazare, a unui convoi purtat între baionete, a unui lagăr de concentrare!

Oare se procedează așa cu manualele de istorie pentru a menaja susceptibilitatea copiilor? N-am putea crede aceasta, cînd comics-urile răspîndesc groaza în zeci de milioane de exemplare.

De fapt, e vorba de a menaja susceptibilitatea celor care au ucis cu sînge rece copii de vîrsta școlarilor americani în mîinile cărora ajung respectivele manuale...

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 555 — Vineri 4 martie 1960 — 8 pagini 25 bani

Îți mulțumesc iubitul și bunul meu Partid

'Acum îmi știu puterea;
și numele mi-l știu...
M-am ridicat
din umilință —
dreaptă!
'Azi mă cunosc, prieteni:
eu sînt izvorul viu
pe care bobul, însetat, l-așteaptă...

Mi-e dragă-această clasă
cu geamurile mari,
în care parcă întru-ntîia oară —
și dragă-mi este zarva acestor mici școlari
în dimineața care mă-mpresoară...
'Aici, printre elevii de-o șchioapă, deslușesc
încrederea atîtor noi tovarăși,
și inima se-adapă din rîvna lor — și-o cresc —
ca împlinită
să le-o dărui, iarăși...
'Am învățat
fereastra spre lume s-o deschid —
și numele mi-l port cu demnitate...

Îți mulțumesc,
iubitul și bunul meu Partid.
'Acuma știu:
tu mi le-ai dat
pe toate...

Plăpîndele brînduțe ce mi le-au dăruit
copiii mei,
de ziua asta mare —
nu-s numai pentru mine!
E gîndul însorit
ce ți-l trimite ție
fiecare...

VALERIA BOICULESI

Sub privirea plină de căldură a învățătoarei cresc noi vlăstare ale patriei.

Ziua internațională a femeii

Au trecut 50 de ani de cînd, la Copenhaga, înflăcărata militantă a mișcării muncitorești Klara Zetkin, fiica unui învățător de țară, propunea Conferinței Internaționale a Femeilor Socialiste ca ziua de 8 Martie să devină sărbătoarea solidarității femeilor din lumea întreagă în lupta lor pentru pace, pentru drepturi, libertate și o viață mai bună.

Cele cinci decenii care s-au scurs de atunci au adus în istoria omenirii schimbări fundamentale. Apariția primului stat socialist din lume — Uniunea Sovietică — nașterea și consolidarea continuă a marii și minunatei familii a țărilor socialiste, avîntul de nestăvilit al luptei de eliberare de sub jugul colonialismului, creșterea uriașă a forțelor sociale care luptă pentru pace — iată doar cîteva din ele. Cele cinci decenii care s-au scurs de atunci au însemnat în același timp, pentru femeile înaintate din lumea întreagă, ani de luptă unită pentru progresul omenirii, pentru fericirea și bunăstarea poporului. Neștearsă va rămîne amintirea celor care, ca Zoia Kosmodemianskaia, Danielle Cassanova, Olga Bancic, Liubov Șevțova, Ethel Rosenberg și alte sute și mii de femei, au luptat cu pasiune, sacrificîndu-și viața pentru aceste idealuri nobile. Jertfele lor, alături de jertfele a zeci și sute de mii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali însuflețiți de idealurile libertății și dreptății sociale, nu au fost și nu vor fi zadarnice. Peste o treime din populația globului s-a eliberat de sub jugul capitalismului, pășind ferm pe drumul făuririi unei vieți libere, în care forțele creatoare ale omului sînt puse în slujba binelui, a prosperității.

Milioanele de femei din lumea întreagă privesc cu admirație viața femeilor din marea Țară a Socialismului, unde femeilor le sînt asigurate drepturi depline, unde sînt respectate și apreciate. Eforturile guvernului sovietic îndreptate înspre asigurarea păcii în lume, eforturile întregului popor sovietic în construcția pașnică fac viața oamenilor muncii din această țară și mai fericită, femeile putînd și ele să se ocupe în liniște de munca lor constructivă în uzine și pe ogoare, în școli și laboratoare și, totodată, putînd să se ocupe de creșterea și educarea copiilor, să-și făurească vise despre viitorul fericit al acestora.

Viața îndestulată și lipsită de griji pe care le-a adus-o femeilor sovietice și celor din țările socialiste instaurarea puterii politice și economice a celor ce muncesc este rîvnită de femeile din țările capitaliste și coloniale, căci în aceste țări numeroase măsuri discriminatorii lovesc în femeia muncitoare. In state capitaliste dezvoltate ca S.U.A., Anglia Canada, Germania occidentală, femeia nu primește la muncă egală cu bărbatul un salariu egal. Numeroase întreprinderi capitaliste nu angajează femei, pentru a nu fi nevoite să plătească concedii de naștere. Nici vorbă nu poate fi în statele care fac parte din lagărul capitalist de accesul la cultură al femeii muncitoare, chinuită de grija zilei de mîine, mistuită de mizerie și foame.

Protestul femeilor din țările capitaliste și coloniale împotriva măsurilor discriminatorii și, în genere, împotriva exploatării și asupririi celor ce muncesc, împotriva uneltirilor care întunecă viitorul familiilor și al copiilor lor, viitorul întregii omeniri, crește an de an. Organizațiile de femei au inițiat mii de reuniuni, conferințe ale muncitoarelor, ale țărancelor și intelectualelor, îndemnînd la luptă împotriva șomajului, a scăderii nivelului de viață, a numărului redus de școli, de creșe, locuințe etc. In țările coloniale femeile iau parte activă la lupta popoarelor lor pentru eliberare națională, pentru cucerirea independenței. In țările subjugate de imperialiști, femeile luptă cu abnegație pentru a sfărîma cătușele colonialismului.

Impreună cu popoarele iubitoare de pace, femeile cer guvernelor

(Continuare în pag. 2)

In cinstea lui 8 Martie

Cei peste 90 de copii de la grădinița cu orar normal „8 Martie" din Zalău s-au pregătit cu sîrg pentru Ziua Internațională a Femeii. Programul artistic pe care îl vor prezenta cu ocazia acestei zile cuprinde cîntece, dansuri, versuri.

Sub îndrumarea educatoarei ei au pregătit albume, au executat cusături, desene și alte daruri pe care le vor da mamelor lor.

★

Secția de învățămînt a Capitalei și Clubul sindical al muncitorilor din învățămînt din București, organizează, în cinstea zilei de 8 Martie, o festivitate închinată educatoarelor, învățătoarelor și profesoarelor din școlile orașului.

Cu acest prilej se va prezenta o expunere privitoare la activitatea fruntașelor din învățămînt, după care va urma un bogat program artistic

Ziua internațională a femeii

(Urmare din pag. 1)

S.U.A., Franței și Angliei să urmeze exemplul Uniunii Sovietice, luînd și ele măsuri constructive în favoarea păcii. Ele au protestat cu indignare împotriva înarmării Germaniei occidentale, împotriva dezlănțuirii rebeliunii fasciste din Algeria, împotriva acțiunii guvernului francez de experimentare a bombei atomice în Sahara, împotriva manifestărilor antisemite, pornite de la Köln, Paris și alte orașe.

Femeile din țara noastră sărbătoresc cea de a 50-a aniversare a zilei de 8 Martie ca niște cetățene libere, respectate și prețuite.

Cîtă nedreptate și mizerie au îndurat în trecut femeile muncitoare, în vremurile cînd în țara noastră domneau moșierii și capitaliștii! În acei ani negri, femeii îi erau refuzate dreptul la muncă și odihnă, dreptul de a avea un salariu egal la muncă egală. În fabrici femeile munceau 12 pînă la 14 ore pe zi pentru un salariu de mizerie. Mama și copilul erau lipsiți de ocrotire. Opt mii de mame mureau anual în chinurile nașterii și o sută de mii de copii sub vîrsta de un an. Este semnificativă pentru indiferența oficialităților față de ocrotirea mamei și copilului următoarea statistică făcută de marele savant romîn Gheorghe Marinescu, care arată că în anii regimului burghezo-moșieresc, în timp ce din 100 de pui de găină mureau 3, din 100 de viței, 4, din 100 de copii mureau 17 pînă la 27.

Cîtă durere încercau în trecut sufletele mamelor la începutul fiecărui an școlar cînd din lipsa banilor necesari pentru taxe copiii lor trebuiau să rămînă acasă!

Pentru ca vremurile acelea de mizerie și incultură să apună au luptat înfruntînd cu dîrzenie pe călăii Gestapoului și ai siguranței nenumărate femei din țara noastră. Donca Simo, Suzana Pîrvulescu, Tereza Ocsko, Elena Sîrbu, Haia Lifschitz, Ada Marinescu și atîtea altele s-au jertfit pentru ca astăzi femeile, alături de toți oamenii muncii din patria noastră socialistă, să trăiască și să muncească în libertate.

În Republica Populară Română femeile au drepturi egale cu bărbații, ele participă intens la rezolvarea treburilor vieții politice, economice și culturale. 71 de femei sînt deputate în Marea Adunare Națională și peste 34.000 au fost alese deputate în organele locale ale puterii de stat. Multe din ele conduc cu pricepere instituții, întreprinderi, gospodării agricole colective.

Pe tărîmul școlii lucrează cu dragoste și devotament aproape 60.000 de învățătoare și profesoare, din care multe sînt directoare ale școlilor, inspectoare. Aproape 2000 de femei sînt profesori universitari, conferențiari, lectori, asistente. Femeile aduc un aport însemnat la dezvoltarea școlii noi, la tot mai temeinica fundamentare marxist-leninistă a învățămîntului nostru, desfășurînd o activitate neobosită pentru culturalizarea maselor. Școala noastră se mîndrește cu asemenea femei vrednice și devotate cum sînt Eugenia Cîrlan de la Școala medie nr. 2 din Bacău, Valentina Stănescu de la grădinița nr 2 din Ploești, Luiza Răicanu de la Școala medie nr. 1 din București și alte învățătoare și profesoare care își îndeplinesc sarcinile școlare și obștești cu elan și dragoste.

Pentru viața fericită pe care o trăiesc astăzi, femeile din țara noastră sînt recunoscătoare partidului clasei muncitoare, care încă de la înființarea sa a luptat neobosit pentru drepturile economice, politice și sociale, considerînd emanciparea femeii o parte integrantă a luptei de eliberare a clasei muncitoare.

Muncitoarele și țărancele muncitoare, învățătoarele, educatoarele și medicii, femeile de știință și de artă profesoarele, inginerele, tehnicienele, sărbătoresc 8 Martie împreună cu întregul popor hotărîte să întărească legăturile de prietenie cu toate femeile iubitoare de pace și dornice de progres din lumea întreagă, să contribuie la întărirea păcii prin muncă dîrză pentru construirea socialismului în patria noastră.

Expoziție

În sala de festivități a gospodăriei agricole colective „Victoria" din comuna Muncelul de Sus, raionul Pașcani, a fost organizată în cinstea Zilei internaționale a femeii o expoziție cu lucrări executate de elevii școlii elementare de 7 ani din localitate.

Expoziția cuprinde diferite miniaturi pe motive populare făcute din lemn, paie, pănușițe de porumb și diferite cusături executate cu multă îndeminare. Elevii clasei a II-a pregătesc pentru ziua de 8 Martie o serbare în cadrul căreia obiectele expuse vor fi dăruite mamelor și unor femei fruntașe în munca din gospodărie.

Expoziția școlarilor din Muncelul de Sus este zilnic vizitată de zeci și sute de țărani muncitori din comună.

Pe locuri... fiți gata... Oră de sport la Școala medie nr. 26 „Al. I. Cuza" din București.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Pentru a se da posibilitatea susținerii examenului de diplomă tuturor absolvenților fostelor școli tehnice de grad mediu (școala medie tehnică, liceul industrial, liceul comercial, școala medie tehnică de administrație economică, școala superioară de comerț etc.), care nu au acest examen, se va organiza între 1—15 septembrie 1960 o ultimă sesiune de examen de diplomă.

Pentru înscriere și orice informații, cei interesați se vor adresa pînă cel mai tîrziu la data de 30 aprilie 1960 direct ministerelor, instituțiilor centrale și organizațiilor cooperatiste care au în prezent școli în ramura respectivă și care le vor comunica tema proiectului de diplomă și obiectele de examen.

În acest scop, candidații vor trimite o cerere de înscriere, însoțită de certificatul de absolvire sau copie de pe foaia matricolă.

Școlile sportive de elevi, pepiniere de tinere talente

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Dacă cercetezi foile de concurs din ultimii ani ale campionatelor republicane de juniori, ale finalelor școlare sau ale oricărei întreceri sportive de mai mare anvergură rezervate tineretului din școli, constați că printre cei care figurează pe locuri fruntașe se întîlnesc în foarte multe cazuri reprezentanți ai Școlii sportive de elevi din Capitală, o adevărată pepinieră de tinere talente.

„Actul de naștere" al școlii datează din anul 1950. Ea a luat ființă ca urmare a Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 iunie 1949, existența sa izvorînd dintr-o necesitate obiectivă legată de dezvoltarea tot mai largă pe care a cunoscut-o mișcarea sportivă din țara noastră, din dorința a numeroși elevi de a-și îmbogăți cunoștințele sportive, de a face pași siguri pe calea măiestriei sportive. Școala sportivă de elevi număra la începutul activității ei aproximativ 200 de elevi. Ea trăia atunci doar prin cîteva ramuri sportive, care funcționau pe lîngă unele școli dispunînd de săli bune de sport, de condițiile materiale necesare. În anii următori numărul elevilor a crescut în mod simțitor, ajungînd în 1955 la 600. Ca urmare a Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 2 iulie 1957 cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport, prin care se preciza că „activitatea sportivă extrașcolară a elevilor se va desfășura în cercurile și colectivele sportive de pe lîngă școli și în cadrul școlilor sportive de elevi sub conducerea U.T.M. și profesorilor de educație fizică", activitatea Școlii sportive a cunoscut o largă dezvoltare. Dispunînd de o bază materială din ce în ce mai bună și de cadre cu o bogată practică de concurs, ea a primit tot mai mulți elevi, numărul acestora ajungînd în anul 1958 la 1 100. Anul trecut, școala sportivă aproape că și-a triplat efectivul, ajungînd să cuprindă 3.210 elevi. A fost necesar astfel să ia ființă în Capitală și o a doua școală sportivă de elevi, al cărei efectiv depășește acum cifra de 2.200 școlari. Împreună, cele două școli sportive din Capitală înglobează un număr de peste 5.000 de elevi.

Cu tot caracterul lor voluntar, aceste școli se prezintă ca un tot bine organizat, cu o împărțire strictă pe ani de studii, pe grupe de lucru. Înscrierea în școlile sportive de elevi este condiționată nu numai de performanțele sportive, de aptitudinile pentru sport ale elevilor, ci — în lumina Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. — în primul rînd de situația școlară, de avizul organizației de tineret, de caracterizarea dirigintelui clasei respective. Depistarea elementelor talentate se realizează prin organizarea de concursuri, prin selecționarea pe care o fac profesorii și antrenorii în școli.

Ca urmare a cerințelor tot mai mari pe care le implică procesul de perfecționare sportivă, sistemul de organizare al școlilor sportive a fost modificat în sensul extinderii lor de la durata de studii de 3 ani, cît era inițial, la 4 ani, fiind antrenați și elevi de vîrstă preșcolară (la natație, de pildă, unde procesul de instruire este mai îndelungat, se primesc și copii în vîrstă de 5 și 6 ani).

Vorbind despre „cartea de vizită" a școlilor sportive de elevi trebuie spus de la început că aceasta este cu adevărat remarcabilă. Ele au participat la aproape toate concursurile, cu un număr mare de echipe.

Școlile sportive nu urmăresc numai specializarea sportivă a elevilor cu aptitudini în acest domeniu, ci paralel cu aceasta desfășoară și o susținută muncă de educare comunistă, pregătindu-i pe tineri pentru viață, formîndu-i ca oameni de nădejde ai construcției noastre socialiste. Ele organizează adesea pentru elevi întîlniri cu eroi ai muncii socialiste, cu maeștri ai sportului, cu scriitori și artiști, vizite la expoziții și muzee, conferințe, excursii.

Școlile țin o legătură permanentă cu părinții elevilor, organizînd lunar consfătuiri cu aceștia. Părinții elevilor au ajuns astfel să se convingă tot mai mult că pentru copiii lor înscrierea în școlile sportive este un puternic stimulent la învățătură, elevii care obțin note slabe fiind suspendați din activitatea lor sportivă pînă la îndreptarea situației lor școlare.

În toate acțiunile lor cu caracter educativ școlile sportive se bucură de sprijinul activ al Direcției educației tineretului din M.I.C., al Comitetului orășenesc U.T.M., al Secției de învățămînt și cultură a Capitalei.

Perspectivele școlilor sportive de elevi sînt indiscutabil dintre cele mai frumoase. Prin specificul lor, prin condițiile minunate puse la dispoziție de regimul nostru democrat-popular, prin continua lor extindere, școlile sportive de elevi reprezintă un factor important în munca de educare comunistă a tinerei generații, în cuprinderea elevilor cu aptitudini sportive într-o activitate extrașcolară organizată temeinic. Adevărate pepiniere ale sportului nostru de performanță, aceste școli îi educă pe tineri în spiritul atașamentului față de culorile patriei, îi pregătesc să reprezinte mîine cu cinste Republica noastră Populară în confruntările sportive internaționale, să lupte activ pentru prestigiul mișcării noastre sportive.

TIBERIU STAMA

FRUNTAȘE ALE MUNCII DIN ȘCOLI

VIRGINIA ROȘIANU
învățătoare
Școala elementară nr. 2 Ploești

LUCIANA MEREOIU
directoare a Școlii medii nr. 37
din București

CLAUDIA OCENAȘ,
directoare
a Școlii de meserii din Bacău

IULIANA SPINEANU
profesoară, Școala medie
din Hia, regiunea Hunedoara

VALENTINA GEORGESCU
șefa secției de învățămînt
a raionului 1 Mai
din Capitală

Alegeri sindicale în învăţămînt

Spre noi succese în munca sindicatului

De curînd au început în întreaga ţară conferinţele sindicale orăşeneşti şi raionale ale muncitorilor din învăţămînt.

In raionul Lenin, conferinţa sindicală a prilejuit o analiză aprofundată a muncii comitetului sindical raional. In dezbaterile care au avut loc s-a arătat că activitatea comitetului a fost orientată în primul rînd spre sprijinirea muncii profesionale a cadrelor didactice. Multe grupe sindicale din şcolile raionului au dus în această direcţie o activitate susţinută, care s-a răsfrînt pozitiv asupra desfăşurării procesului de învăţămînt. Organizatorii acestor grupe au iniţiat interasistenţe la lecţii şi schimbul de experienţă între pedagogi, urmărind o continuă creştere a muncii profesionale.

O contribuţie însemnată la îmbunătăţirea muncii profesionale au adus şi cele 50 de consfătuiri de muncă organizate de grupele şi comitetele de instituţie. Temele puse în discuţie cu prilejul acestor consfătuiri au mobilizat pe membrii de sindicat la continua ridicare a nivelului predării lecţiilor. De pildă, la Şcoala medie nr. 23 „D. Bolintineanu" a fost discutată într-o consfătuire de muncă problema legării învăţămîntului de producţie. La Şcoala medie nr. 22 s-a discutat despre căile de realizare a educaţiei patriotice. Consfătuirea organizată de Comitetul sindical raional privind ajutorarea elevilor pentru însuşirea cît mai temeinică a cunoştinţelor a dus la generalizarea experienţei înaintate a unor pedagogi şi a avut ca urmare creşterea nivelului la învăţătură al elevilor la majoritatea şcolilor din raion.

De asemenea, acţiunile întreprinse de comitetul sindical raional pe linia organizării de excursii în diverse regiuni ale ţării, de vizite în întreprinderi s-au dovedit deosebit de eficace pentru familiarizarea membrilor de sindicat cu înfăptuirile regimului democrat-popular, pentru cunoaşterea bogăţiilor şi frumuseţilor patriei noastre.

La dezbaterile conferinţei a fost relevată şi acţiunea desfăşurată de Comitetul sindical raional în domeniul propagandei pedagogice în rîndurile părinţilor. S-a arătat astfel că au fost organizate peste 90 de conferinţe pentru părinţi, pe diferite teme legate de educaţia în familie. Aceste conferinţe au contribuit la coordonarea eforturilor şcolii şi familiei în educarea şi instruirea elevilor.

Caracteristice pentru desfăşurarea conferinţei sindicale din raionul Lenin au fost exigenţa delegaţilor, spiritul critic şi autocritic în care s-au desfăşurat dezbaterile. Mulţi dintre participanţii la discuţii s-au oprit asupra deficienţelor din activitatea de pînă acum a comitetului sindical raional şi a organizaţiilor sindicale din şcoli, criticînd şi trăgînd la răspundere pe cei vinovaţi. Una dintre deficienţele vechiului comitet, au arătat delegaţii la conferinţă, a constat în faptul că n-a îndrumat şi controlat în suficientă măsură munca grupelor sindicale. Nu este deci de mirare că o serie de grupe sindicale şi-au rezumat activitatea doar la rezolvarea unor probleme de asigurări sociale. Este desigur foarte important să ne ocupăm de condiţiile în care muncesc membrii de sindicat dar nu putem şi nu trebuie să rezumăm activitatea noastră doar la rezolvarea acestor probleme. Tot din lipsă de îndrumare, au arătat delegaţii la conferinţă, a fost posibil ca în unele grupe şi secţii sindicale să se statorniceacă un stil de muncă formal, un paralelism între activitatea organizaţiilor sindicale şi a conducerilor de şcoli, ceea ce a dus uneori la suprapunere. Organizatorii acestor grupe n-au folosit mijloacele specific sindicale prin care pot sprijini activitatea membrilor de sindicat, a directorilor de şcoli, iar comitetul sindical raional a făcut prea puţin pentru a-i îndruma în această privinţă.

Din dezbateri a rezultat, de asemenea, că membrii Comitetului sindical raional au manifestat o slabă preocupare pentru combaterea unor atitudini înapoiate în rîndurile unor membri ai sindicatului, ca lipsa de punctualitate şi disciplină, superficialitate în pregătirea pentru lecţii etc. O altă lipsă a Comitetului sindical raional a fost şi aceea că nu s-a ocupat de sprijinirea învăţămîntului preşcolar.

Referindu-se la documentele Plenarei Consiliului Central al Sindicatelor din 25-26 ianuarie a.c. participanţii la discuţii au scos în relief sarcinile importante ce revin cadrelor didactice în opera de formare a omului nou şi sarcinile sindicatului în mobilizarea membrilor săi pentru îndeplinirea cu succes a acestei opere. Unii tovarăşi ca Maria Popescu, directoarea Institutului pedagogic de învăţători, Zoe Gobjilă, directoarea Şcolii de 7 ani nr. 132, Ghiţă Nicolae, de la Şcoala de 7 ani nr. 136, Elena Antoci, profesoară la Şcoala medie nr. 22, Victor Iliescu, directorul acestei şcoli, R. Idelovici, educatoare şi mulţi alţii au arătat că sindicatul va trebui să desfăşoare în viitor o activitate educativă şi mobilizatoare mai susţinută decît pînă acum, mai plină de roade. El va trebui să-şi axeze pe viitor şi mai mult munca pe problemele profesionale, să se ocupe mai intens de mobilizarea muncitorilor din şcoli în vederea instruirii şi educării comuniste a elevilor.

Este de dorit — au spus participanţii la discuţii — ca pe viitor să se realizeze o mai strînsă legătură între grupele sindicale, comitetele de secţii şi sindicatul raional. Ei au propus ca membrii comitetului raional să răspundă direct de îndrumarea şi controlul unui număr de grupe şi comitete de secţie, să participe la pregătirea şi desfăşurarea acţiunilor pe care acestea le vor organiza. Participanţii la discuţii au arătat necesitatea constituirii unui activ larg în jurul comitetului sindical, necesitatea unei juste repartiţii a sarcinilor în cadrul acestuia şi stabilirea unei răspunderi egale în îndeplinirea sarcinilor.

Numeroşi delegaţi au cerut ca noul comitet să sprijine mai larg secţiunea de învăţămînt raională în rezolvarea la timp a problemei încadrărilor, astfel ca în noul an şcolar să nu se mai repete lipsurile manifestate în acest domeniu în anul trecut. Ei au cerut de asemenea sindicatului să organizeze întrecerea între grupe, să lărgească schimbul de experienţă între şcoli şi raioane pentru cunoaşterea şi popularizarea metodelor înaintate de muncă, să se preocupe mai intens de lărgirea orizontului cultural al cadrelor didactice, de atragerea acestora în diverse manifestări artistice, de mobilizarea lor în număr sporit la activitatea bibliotecilor, a căminelor culturale etc. Noului comitet i s-a recomandat să lupte pentru imprimarea unui mai dezvoltat simţ de răspundere în rîndurile activiştilor sindicali, să aplice mai just principiul muncii colective, să folosească intens critica şi autocritica, garanţie sigură a succesului în muncă.

In cadrul conferinţei a fost ales noul comitet al sindicatului. In numele celor aleşi a luat cuvîntul tov. Ghiţă Nicolae, noul preşedinte al sindicatului raional. El şi-a luat angajamentul să lupte pentru traducerea în viaţă a sarcinilor importante trasate de partid sindicatelor din ţara noastră.

Prof. C. PRISECARU

In numeroasele acţiuni şi manifestări pe care le întreprinde, căminul din Ocniţa, raionul Rîmnicul Vîlcea, vădeşte o deosebită preocupare pentru copii. Foarte apreciate de şcolarii de vîrstă mică sînt după-amiezele în care învăţătorii lor le citesc basme.

Se pregătesc pentru conferinţa pe oraş

Organizaţiile sindicale din şcolile oraşului Bacău şi comitetul orăşenesc al muncitorilor din învăţămînt fac intense pregătiri pentru conferinţa pe oraş a sindicatului.

O mare atenţie acordă comitetul sindical întocmirii dării de seamă care va fi expusă la conferinţă şi care va analiza atît activitatea desfăşurată pînă acum de organizaţiile sindicale din şcoli, cît şi sarcinile ce revin acestora în munca viitoare. Pentru ca darea de seamă să fie cît mai strîns legată de problemele ce se ridică în munca de zi cu zi a membrilor de sindicat, comitetul sindical orăşenesc a studiat atent dezbaterile care au avut loc cu prilejul adunărilor generale în grupele sindicale şi la comitetele de secţie. Dar ce probleme s-au ridicat în aceste adunări?

De la început merită să fie menţionată aprecierea pozitivă pe care membrii de sindicat din Bacău au dat-o acţiunilor iniţiate de comitetul sindical orăşenesc pentru sprijinirea procesului de învăţămînt din şcoli. Îndrumat de organele de partid, acesta a orientat activitatea grupelor sindicale spre organizarea schimbului de experienţă spre popularizarea celor mai înaintate metode pedagogice. Pentru educatoarele din grădiniţele de copii şi cămine, de pildă, s-au organizat lunar consfătuiri de producţie care au ridicat mult nivelul activităţii lor. La căminul de pe lîngă întreprinderea „Proletarul", cea mai recentă consfătuire de producţie a avut ca temă „Jocurile didactice de numărat şi socotit". Educatoarele care au participat la această consfătuire şi-au împărtăşit experienţa, au arătat ce metode folosesc în munca cu copiii. La consfătuire s-a adus şi material didactic confecţionat de educatoare şi s-a înjghebat chiar o mică expoziţie. Consfătuirea a fost deosebit de utilă pentru popularizarea experienţei înaintate şi, cum era şi de aşteptat, activitatea sub acest aspect a educatoarelor s-a îmbunătăţit foarte mult.

La Şcoala pedagogică, în afara numeroaselor interasistenţe, s-a organizat de curînd o consfătuire privind munca dirigintelui. La această consfătuire a fost studiată experienţa unor diriginţi în vederea dezvoltării dragostei şi respectului elevilor faţă de eroii clasei muncitoare, a dezvoltării dragostei faţă de profesiunea de învăţător, în vederea închegării colectivului clasei, a formării opiniei etc.

Experienţa de pînă acum a organizaţiilor sindicale din şcolile oraşului Bacău a demonstrat că rolul consfătuirilor de producţie în îmbunătăţirea activităţii profesionale a pedagogilor, eficienţa lor nu depind numai de temeinicia întocmirii referatelor prezentate în cadrul lor şi a discuţiilor pe care acestea le suscită, ci şi de luarea unor hotăriri care să devină apoi obligatorii pentru fiecare membru de sindicat. Astfel, la consfătuirile pe temele „Contribuţia predării geografiei la educarea patriotică a elevilor" şi „Confecţionarea şi folosirea materialului didactic la fizică şi chimie" ţinute la şcolile elementare de 7 ani nr. 10 şi nr. 6 s-au luat multe hotăriri privind construirea unor platforme geografice, amenajarea unor încăperi speciale pentru păstrarea hărţilor, recomandarea unor lecturi geografice privind frumuseţile şi bogăţiile patriei noastre care să completeze şi să amplifice noţiunile predate, predarea unor lecţii practice de fizică şi chimie direct în întreprinderi, organizarea de excursii etc. Este interesant că la aceste consfătuiri n-au participat numai profesorii de specialitate din şcolile respective, ci toţi profesorii din oraş.

Membrii de sindicat din şcoli au propus în adunările generale ca schimbul de experienţă iniţiat de sindicat să fie extins la un cerc cît mai larg de probleme din preocupările pedagogilor. Ei au cerut ca pe viitor sindicatul muncitorilor din învăţămînt din Bacău să se ocupe mai mult de studierea şi valorificarea experienţei celor care predau în învăţămîntul seral, de rezolvarea unor probleme privind legarea învăţămîntului de viaţă, de îmbunătăţirea activităţii educative.

O problemă care a fost mult dezbătută în adunările generale din şcoli şi care va fi desigur pusă în discuţie şi la conferinţa sindicală pe oraş se referă la sprijinirea cadrelor didactice care studiază în cercurile de învăţămînt ideologic. Membrii de sindicat au apreciat iniţiativa comitetului sindical de a procura întreaga bibliografie de care au nevoie cursanţii la învăţămîntul ideologic. Ei au cerut însă organizaţiilor sindicale să se ocupe mai perseverent şi de asigurarea timpului liber pentru studiu. S-a arătat, de pildă, că sînt cadre didactice cu multe sarcini obşteşti cărora nu le rămîne timp suficient pentru a se pregăti în vederea seminariilor. Este de datoria sindicatului să vegheze ca distribuirea sarcinilor extraşcolare să fie făcută în mod echitabil.

Redactînd darea de seamă pe care o vor prezenta conferinţei pe oraş, membrii comitetului sindical al muncitorilor din învăţămînt din Bacău nu se mulţumesc să prezinte o listă de realizări şi lipsuri. Ei desprind semnificaţia realizărilor obţinute, insistă asupra lipsurilor şi propun soluţii pentru activitatea viitoare. In acest fel, darea de seamă nu rămîne un simplu document de arhivă. Pe baza problemelor pe care le ridică şi a discuţiilor pe care le va suscita, conferinţa sindicală va elabora hotăriri ce vor deveni obligatorii pentru activitatea viitoare a sindicatului. Tocmai de aceea întocmirea dării de seamă prezintă un interes deosebit.

Dar nu numai membrii comitetului sindical orăşenesc al muncitorilor din învăţămînt se pregătesc pentru conferinţa sindicală pe oraş, care va avea loc peste cîteva zile. In şcoli, delegaţii la conferinţă discută cu membrii de sindicat asupra problemelor pe care le vor ridica în dezbateri, iar aceştia întîmpină conferinţa orăşenească cu noi înfăptuiri în munca profesională şi social-culturală.

G. R.

In cinstea alegerilor

In cinstea alegerilor sindicale, cadrele didactice din Oraşul Botoşani şi-au intensificat activitatea, obţinînd noi realizări.

Astfel, prin organizarea unui rodnic schimb de experienţă, pedagogii de la şcolile elementare de 7 ani nr. 2 şi 4 şi cei de la Şcoala medie nr. 1 au reuşit să ridice nivelul predării lecţiilor şi să îmbunătăţească activitatea educativă. Ca urmare a crescut mult procentul elevilor cu note bune şi foarte bune.

In vederea legării învăţămîntului de viaţă s-au amenajat ateliere şcolare de tîmplărie, s-a completat utilajul atelierelor existente şi s-au făcut lucrările pregătitoare pentru începerea activităţii pe parcelele experimentale. De asemenea s-au îmbogăţit laboratoarele şcolilor cu material didactic confecţionat cu posibilităţi locale şi s-au organizat numeroase vizite în întreprinderi şi gospodării agricole colective.

Pentru dezvoltarea activităţii cultural-educative în rîndurile membrilor de sindicat au fost iniţiate conferinţe şi recenzii pe diferite teme, ca de pildă „Lupta pentru cucerirea cosmosului", „Tehnica modernă", „Monumentele istorice din Oraşul Botoşani" etc.

In urma acţiunilor de popularizare a cărţii numărul cititorilor bibliotecii sindicatului a ajuns la peste 1.700.

EMIL ANTONOVICI

Lecții în școala serală

Discutînd probleme de literatură

Dacă în predarea matematicii, a fizicii, a chimiei, a desenului tehnic sau a științelor naturii la școala serală profesorii caută să-și îndrepte atenția spre legarea lecțiilor de practică, de problemele pe care elevii le întîlnesc zi de zi în procesul producției, la lecțiile de literatură ei pun accentul pe înarmarea tinerilor muncitori cu priceperea de a sezisa în mod just conținutul de idei al unei opere literare, de a aprecia valoarea ei artistică, pe lărgirea orizontului lor cultural, pe dezvoltarea gustului estetic al acestora.

Iată, de exemplu, cum a condus la clasa a IX-a o lecție de literatură cu tema „Opera lui C. Negruzzi" tov. Florica Iliescu, profesoară de limba romînă la secția serală a Colegiului popular „N. Bălcescu" din Craiova. In prima parte a lecției, rezervată verificării cunoștințelor cu privire la nuvela „Alexandru Lăpușneanu", profesoara nu s-a limitat la a cere elevilor să redea conținutul nuvelei, ci a orientat discuțiile în așa fel încît fiecare din problemele pe care le ridică această nuvelă să constituie un prilej pentru a discuta o serie de probleme importante de istoria și teoria literaturii. Discuțiile s-au axat în special pe patru probleme: cum se oglindesc raporturile de clasă de tip feudal în nuvela lui Negruzzi, în ce măsură trebuie să se păstreze într-o lucrare literară cu caracter istoric datele oferite de documente, care este metoda de creație folosită de scriitor, prin ce se caracterizează compoziția nuvelei.

Elevii, dînd dovadă de cunoștințe destul de aprofundate, au arătat că personajele nuvelei sînt tipice pentru orînduirea feudală, au insistat asupra trăsăturilor care-l caracterizează pe Alexandru Lăpușneanu ca domn însuflețit de o nestăpînită ură împotriva boierimii, marele obstacol care stătea în calea realizării unui stat unitar centralizat. Fără îndoială, însă, ei au înțeles totodată de ce această năzuință nu însemna în același timp că Alexandru Lăpușneanu ar fi dorit să lupte pentru eliberarea poporului sau pentru interesele acestuia.

Elevii au subliniat trăsăturile de caracter ale lui Moțoc, reprezentant al boierimii violente, slugarnice și lingușitoare, care disprețuiește poporul și al cărui singur gînd este acela de a se îmbogăți. Ei au arătat de asemenea că felul în care este prezentat în nuvelă poporul corespunde realității istorice, menționînd că istoria consemnează starea grea a poporului din acea vreme, precum și lupta acestuia împotriva exploatării. Referindu-se la felul cum este înfățișat mitropolitul, elevii au vorbit despre veridicitatea prezentării acestui personaj care întruchipează ipocrizia clericală.

Elevii au subliniat că, în general, C. Negruzzi a urmat îndeaproape datele istorice luate din letopisețul lui Grigore Ureche, dar că în nuvelă sînt și anumite fapte care nu corespund în mod strict realității istorice. Ei au argumentat totodată de ce în astfel de cazuri nu amănuntele istorice nesemnificative sînt importante, ci interpretarea justă a fenomenului istoric în ansamblul său.

Trecînd la felul cum scriitorul rezolvă problemele pe care le ridică în nuvelă, elevii au stabilit metoda de creație folosită de C. Negruzzi și au arătat de ce consideră că nuvela „Alexandru Lăpușneanu" aparține realismului critic. In legătură cu această problemă era bine dacă profesoara ar fi atras atenția elevilor și asupra elementelor romantice existente în această nuvelă.

Pe aceeași linie a preocupării pentru dezvoltarea la elevi a obișnuinței de a judeca singuri opera literară s-a situat și cea de a doua parte a lecției, în care s-au predat „Scrisorile" lui Costache Negruzzi. După ce a făcut o prezentare de ansamblu a „Scrisorilor"; profesoara a citit în fața clasei „Istoria unei plăcinte".

Lectura în clasă la școala serală, atunci cînd dimensiunile materialului analizat o permit, este binevenită pentru mai multe motive. In primul rînd, această metodă facilitează contactul direct al elevilor cu operele literare studiate și le stimulează interesul pentru lectura individuală. In al doilea rînd, ea oferă pedagogilor prilejul de a-i pune pe elevi să facă singuri aprecieri asupra materialului citit în clasă.

După lectură profesoara a stabilit împreună cu elevii în ce epocă se situează întîmplările povestite de scriitor. Vorbind în continuare despre personajele care participă la întîmplările povestite elevii au știut să aprecieze în ce constă esențialul acestei scrisori, arătînd că scriitorul a reușit să prindă în creația sa un fenomen tipic pentru moravurile din timpul domniilor fanariote.

Abia după ce au fost epuizate prin discuții cu elevii toate problemele legate de scrisoare, profesoara a sintetizat și a clarificat ideile lor într-o scurtă expunere pe care aceștia și-au trecut-o în caietele de notițe.

Pentru dezvoltarea gustului estetic al elevilor de la școala serală este necesar să se insiste asupra realizării artistice a operelor literare studiate. Este însă de observat că la ora de literatură de care ne ocupăm nu s-a dat atenția cuvenită, nici în analiza nuvelei, nici în analiza scrisorii, mijloacelor artistice folosite de scriitor, problemelor privind compoziția, imaginile artistice etc. Profesoara s-a rezumat numai la a cere elevilor să spună ce semnificație au mottourile așezate în fruntea fiecărui capitol al nuvelei și care sînt episoadele care marchează momentul culminant și deznodămîntul. In această privință discuția s-ar fi putut extinde la chestiuni mai amănunțite

Socotim însă drept foarte pozitiv faptul că ținînd seama de condițiile muncii în școala serală, profesoara a știut să-i antreneze pe tineri în discuții care le-au dat posibilitatea să-și formuleze păreri proprii în legătură cu operele studiate. Procedînd astfel, ea reușește ca, o dată cu comunicarea de noi cunoștințe de istoria literaturii, să dezvolte la elevi obișnuința de a judeca în mod independent fenomenul literar.

O. BUZESCU

Știri

Cercul pedagogic al profesorilor de istorie din raionul Costești, regiunea Pitești, se preocupă nu numai de ridicarea nivelului pedagogic al cadrelor didactice, ci și de stimularea activității de cercetare științifică a acestora.

In acest sens, cercul pedagogic a inițiat, pe lîngă referatele și lecțiile deschise care se țin în mod obișnuit, discutarea unor lucrări întocmite de pedagogi pe baza materialului istoric cules din satele și comunele raionului. Aceste lucrări tratează diferite teme privind trecutul localităților din raionul Costești, cum ar fi de pildă: „Urme ale comunei primitive pe teritoriul raionului Costești", „Răscoala din 1907 în raionul Costești", „Aspecte ale relațiilor feudale în satele raionului Costești", „Date monografice asupra comunelor din raionul Costești" etc.

Tot în vederea sprijinirii profesorilor de istorie în munca de cercetare științifică, cercul pedagogic va organiza în anul acesta două excursii în localitățile Golești și Curtea de Argeș.

★

Secția de învățămînt și cultură a raionului Medgidia organizează adesea schimburi de experiență între directori, pe centre de școli. Aceste schimburi de experiență dau posibilitatea directorilor să-și împărtășească experiența în ceea ce privește conducerea muncii instructiv-educative, îndrumarea și controlul activității metodice din școală și a activității culturale desfășurată de cadrele didactice, completarea documentelor școlare etc.

Elevii școlii de 7 ani din comuna Buriaș, raionul Snagov, participă cu însuflețire la munca voluntară pentru ridicarea unui nou local de școală în comuna lor. Iată-i, în clișeul alăturat, pe copiii din clasa a IV-a așezînd în stive cheresteaua necesară construcției.

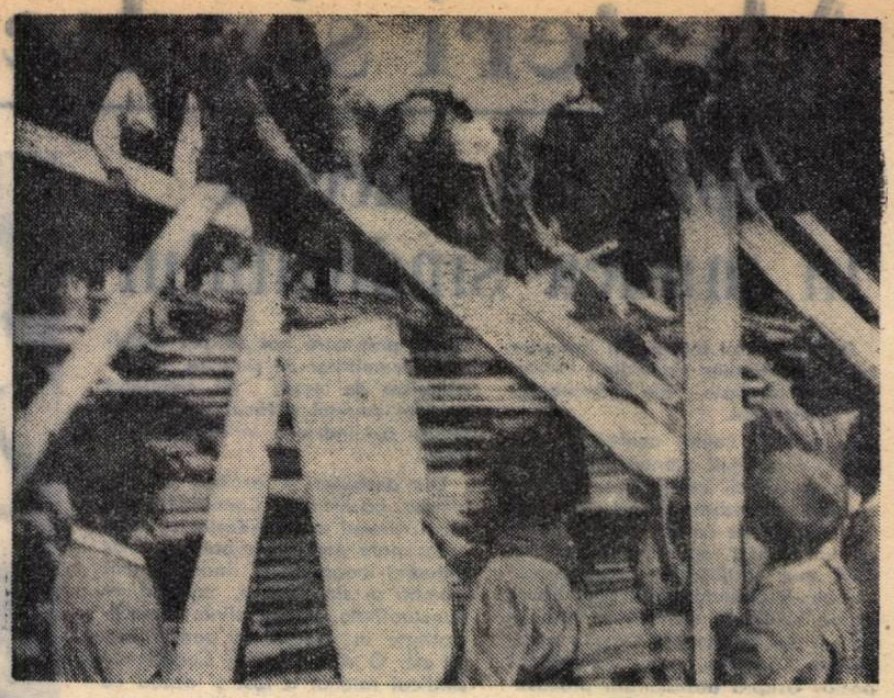

În sprijinul predării analizei matematice în clasa a XI-a

Studiul funcțiilor cu ajutorul derivatelor (I)

Predarea capitolului privitor la studiul funcțiilor cu ajutorul derivatelor este de o mare însemnătate pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe de analiză matematică.

Pentru a veni în ajutorul profesorilor cu privire la predarea acestui capitol publicăm articolul de față.

* * *

Puncte de extremă ale unei funcții Fie f o funcție definită pe un interval I. Un punct $a \in I$ este *punct de maxim* (local) al funcției f, dacă există o vecinătate V a lui a în care funcția are valori mai mici decît în a; $f(x) \leqslant f(a)$ pentru $x \in V \cap I$. Un punct $b \in I$ este un *punct de minim* (local) al lui f dacă există o vecinătate V a lui b, în care funcția are valori mai mari decît în b: $f(b) \leqslant f(x)$ pentru $x \in V \cap I$.

Dacă a este *punctul de maxim al funcției* f, atunci numărul $f(a)$ se numește *maxim al funcției* f, iar punctul $(a, f(a))$ de pe grafic se numește *punct de maxim al graficului*.

Dacă b este punct de minim al lui f, numărul $f(b)$ se numește *minim al funcției* f, iar $(b, f(b))$ se numește *punct de minim al graficului*.

Punctele de maxim și de minim ale unei funcții se numesc *puncte de extremă* ale funcției. Maximele și minimile funcției se numesc *extremele funcției*.

Punctele de maxim și de minim ale graficului se numesc *puncte de extrem ale graficului*.

O funcție poate avea într-un interval mai multe puncte de maxim și de minim. O funcție poate avea într-un punct un maxim (local), fără a avea în acest punct cea mai mare valoare din interval. Mai mult, este posibil ca un maxim al funcției să fie mai mic decît un minim al funcției.

Teorema lui Fermat. *O funcție derivabilă într-un interval are derivata nulă în orice punct din interiorul intervalului.*

Pentru demonstrație, presupunînd că C este punct de maxim, se calculează limita la stînga și la dreapta a raportului $\frac{f(x) - f(c)}{x - c}$ în punctul C. Deoarece $f(x) \leqslant f(c)$, se deduce că limita la stînga este pozitivă și limita la dreapta negativă; cum cele două limite sînt egale cu $f'(c)$ rezultă $f'(c) = 0$.

Interpretare geometrică: într-un punct de extrem $(c, f(c))$ al graficului, tangenta este paralelă cu Ox, dacă C se află în interiorul intervalului I.

Dacă punctul de extrem C se află la extremitatea intervalului, este posibil ca $f'(c) \neq 0$. De exemplu, pentru $f(x) = x$ definită pentru $x \in [0,1]$, avem $f'(x) \equiv 1$. Deci derivata nu se anulează nici în punctul O, în care funcția are un minim, nici în punctul 1, în care funcția are un maxim.

Este posibil ca derivata să se anuleze într-un punct C din interiorul lui I, fără ca C să fie punct de extrem. Un asemenea punct este *punct de inflexiune*.

Teorema lui Rolle. *Dacă f este derivabilă pe un interval I și dacă are valori egale $f(a) = f(b)$ în două puncte $a < b$ din I, atunci există cel puțin un punct C între a și b, $a < c < b$, în care derivata se anulează $f'(c) = 0$.*

Demonstrația depășește cadrul programei. Se poate justifica teorema printr-un desen, ținîndu-se seama de interpretarea geometrică a teoremei lui Rolle: *dacă funcția derivabilă f are valori egale la extremitățile unui interval, $[a, b]$, există cel puțin un punct pe grafic în care tangenta este paralelă cu Ox.*

Condiția ca domeniul de definiție să fie interval este esențială pentru valabilitatea teoremei lui Rolle și, deci, și pentru toate rezultatele care folosesc această teoremă. De exemplu, funcția f definită pe $[0,1] \cup [2,3]$ astfel: $f(x) = x$ pentru $x \in [0,1]$, și $f(x) = x - 3$ pentru $x \in [2,3]$, au valori egale în 0 și 3, $f(0) = 0 = f(3)$, dar nu există nici un punct între 0 și 3 în care derivata să se anuleze, deoarece $f'(x) \equiv 1$.

Consecință. *Între două rădăcini ale unei funcții derivabile pe un interval se află cel puțin o rădăcină a derivatei.*

Teorema lui Lagrange (sau a creșterilor finite). *Dacă f este o funcție derivabilă pe un interval I, atunci oricare ar fi punctele $a < b$ din I, există cel puțin un punct C între a și b, $a < c < b$, astfel încît: $f(b) - f(a) = (b - a) f'(c)$.*

Pentru demonstrație se aplică teorema lui Rolle funcției $h(x) = f(x) - k(x - a)$, unde k este un număr ce urmează a se determina astfel încît $h(a) = h(b)$. Se obține $k = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$. Există un punct c între a și b astfel încît $h'(c) = 0$; dar $h'(x) = f'(x) - k$. Deci $f'(c) - k = h'(c) = 0$ de unde $f'(c) = k$.

Interpretare geometrică. Unind punctele $A\ (a, f(a))$ și $B\ (b, f(b))$ de pe grafic, coarda AB are coeficientul unghiular $\frac{f(b) - f(a)}{b - a}$. Tangenta în $C\ (c, f(c))$ are coeficientul unghiular $f'(c)$. Așa dar există cel puțin un punct de pe grafic în care tangenta este paralelă cu coarda AB.

Consecințe ale teoremei creșterilor finite

Se știe că derivata unei funcții constante este nulă. Reciproc, *dacă f are derivata nulă pe un interval I, atunci f este constantă pe I.* Se iau două puncte arbitrare a și x din I și se aplică formula creșterilor finite $f(x) - f(a) = (x - a) f'(c) = 0$. Deci $f(x) = f(a) = constant$, oricare ar fi $x \in I$.

Dacă diferența a două funcții derivabile este constantă, $f - g = C$, atunci ele au aceeași derivată: $f' - g' = 0$. Deci $f' = g'$.

Reciproc, *dacă f și g sînt derivabile pe un interval I, și dacă au derivatele egale, $f' = g'$, atunci ele diferă printr-o constantă.* Se notează $h = f - g$, deci $h' = f' - g' = 0$. Deci $h = c$, adică $f - g = c$.

Dacă f și g au derivate egale pe o mulțime A care nu este un interval, ci, de exemplu, o reuniune de intervale disjuncte, atunci diferența $f - g$ poate să nu fie constantă pe A. De exemplu: $A = \left(0, \frac{\pi}{2}\right) \cup \left(\frac{\pi}{2}, \pi\right)$, $f(x) = tg\, x$, $g(x) = tg\, x + 1$ pentru $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ și $g(x) = tg\, x - 1$ pentru $x \in \left(\frac{\pi}{2}, \pi\right)$.

Avem $f'(x) = g'(x) = \frac{1}{\cos^2 x}$ pentru $x \in A$, dar $f(x) - g(x) = -1$ pentru $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ și $f(x) - g(x) = 1$ pentru $x \in \left(\frac{\pi}{2}, \pi\right)$.

Dacă f este derivabilă pe un *interval I*, orice funcție care are aceeași derivată f' ca și f se obține din f prin adăugarea unei constante C, adică este de forma $f + C$. Funcțiile $f + C$ se numesc *primitive* ale funcției f'.

Aplicațiile imediate ale celor expuse sînt cele privitoare la mișcarea unui mobil. După cum se știe, mișcarea unui mobil este uniformă dacă este de forma $S(t) = \alpha t + b$. Mișcarea este uniform accelerată dacă viteza este de forma $V(t) = bt + c$, adică *mișcarea unui mobil este uniformă dacă și numai dacă viteza sa este constantă (sau accelerația este nulă). Mișcarea unui mobil este uniform accelerată dacă și numai dacă accelerația sa este constantă.*

Rolul derivatei de ordinul întîi în studiul funcțiilor

Intervale de monotonie ale unei funcții. Puncte de extrem. Fie f derivabilă pe un *interval I. Dacă $f'(x) > 0$ pentru orice $x \in I$, atunci f este strict crescătoare pe I. Dacă $f'(x) < 0$ pentru orice $x \in I$, atunci f este strict descrescătoare pe I.*

Se ia $a < b$ din I și se scrie formula creșterilor finite: $f(b) - f(a) = (b - a) \cdot f'(c)$, $a < c < b$.

Se deduce $f(a) < f(b)$ dacă $f'(c) > 0$ și $f(a) > f(b)$ dacă $f'(c) < 0$.

O funcție derivabilă este strict monotonă pe aceleași intervale pe care derivata sa păstrează un semn constant. Rezultă astfel calea de urmat pentru determinarea intervalelor de monotonie ale unei funcții derivabile f: 1) se calculează derivata f'; 2) se află rădăcinile derivatei; 3) se determină intervalele pe care derivata păstrează același semn; 4) după cum derivata este $+$ sau $-$ se stabilește dacă funcția f este strict crescătoare sau strict descrescătoare pe aceste intervale.

Rezultă apoi și punctele de extrem ale funcției.

Fie C un punct din domeniul de definiție al unei funcții f derivabile (cu excepția, eventual, a punctului C); *dacă derivata este < 0 la stînga lui C și > 0 la dreapta lui C, atunci C este punct de minim al funcției; dacă derivata este > 0 la stînga lui C și < 0 la dreapta lui C, atunci C este punct de maxim.*

În particular, dacă f este derivabilă într-un astfel de punct C, derivata se anulează în C (teorema lui Fermat).

Aplicații la mișcarea unui mobil. Dacă viteza este strict pozitivă, $V(t) > 0$, funcția $S(t)$ este strict crescătoare. Deci, mobilul se deplasează în sensul pozitiv al axei Ox. *Exemple*: 1) $f(x) = x^2$ definită pe R; 2) $f(x) = ax^2 + bx + c$ definită pe R; 3) $f(x) = x^3 - 3x$ definită pe R; $f(x) = e^x - x$ definită pe R; $f(x) = \ln x - x$ definită pe $(0, +\infty)$.

N. DINCULEANU
E. RADU

PENTRU TEMA: „P.M.R., CONDUCĂTORUL REVOLUȚIEI CULTURALE" DIN PROGRAMA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI IDEOLOGIC AL CADRELOR DIDACTICE.
REPRODUCEM DIN „LUPTA DE CLASĂ" NR. 8 DIN 1959 ARTICOLUL TOV. **PAVEL ȚUGUI** CU TITLUL:

Cincisprezece ani de transformări fundamentale în cultură

Revoluția socialistă este singura revoluție care a desființat pentru totdeauna exploatarea omului de către om; pe baza relațiilor de producție socialiste, cărora le dă naștere, revoluția proletară promovează transformarea radicală a întregului ansamblu de relații sociale; ea se desfășoară nu numai în domeniul politic și economic, ci și în domeniul ideologic și cultural, ea este totodată și o revoluție culturală. Revoluția culturală face parte integrantă din planul de construire a societății socialiste.

In desfășurarea revoluției culturale, partidul nostru se călăuzește după învățătura marxist-leninistă. „Înainte — spunea Vladimir Ilici Lenin — întreaga inteligență, întregul geniu al omenirii creau numai pentru a asigura unora toate binefacerile tehnicii și ale culturii și a lipsi pe ceilalți de lucrul cel mai necesar — cultura și progresul. Acum însă toate minunile tehnicii, toate cuceririle culturii vor deveni un bun al întregului popor, și de azi înainte inteligența și geniul omenirii nu vor mai fi transformate niciodată în mijloace de constrîngere, în mijloace de exploatare"[1]. Sprijinindu-se pe indicațiile leniniste, pe experiența P.C.U.S. și a celorlalte partide marxist-leniniste, sintetizînd legile generale ale revoluției și construcției socialiste, Consfătuirea din noiembrie 1957 a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste a arătat, în declarația adoptată, că „înfăptuirea revoluției socialiste în domeniul ideologiei și culturii și crearea unei intelectualități numeroase, credincioase clasei muncitoare, poporului muncitor, cauzei socialismului" constituie o lege generală a trecerii la socialism.

Revoluția culturală urmărește ridicarea la lumina științei și culturii a milioanelor de oameni ai muncii, educarea lor în spiritul ideologiei comunismului științific, al deprinderii și îndemînării de a conduce statul, de a participa activ la construcția economică și culturală. Ea înseamnă totodată întărirea relațiilor socialiste de colaborare și ajutor reciproc între oameni în viața socială, în producție, în familie, educarea lor în spiritul prieteniei între popoare, al internaționalismului și patriotismului socialist.

Revoluția culturală se desfășoară din inițiativa și sub conducerea partidului marxist-leninist al clasei muncitoare, cu ajutorul activ al milioanelor de constructori ai noii societăți. Fiind forța organizatoare și conducătoare în întreaga viață a țării, partidul conduce cu fermitate, neabătut procesul de răspîndire a ideologiei socialiste și a culturii înaintate în mase, dă orientarea clară instituțiilor ideologice, de creație, artistice etc. Conducerea de către partid este un principiu universal al desfășurării revoluției culturale.

O caracteristică de seamă a construirii culturii socialiste în țara noastră, ca și în celelalte țări de democrație populară, constă în faptul că avem la îndemînă nu numai arma teoretică a învățăturii marxist-leniniste, ci și exemplul și experiența bogată acumulată de popoarele sovietice în făurirea culturii socialiste. Avîntul cultural-științific din U.R.S.S., care a pășit pe drumul construcției desfășurate a comunismului, influențează asupra desfășurării construcției culturii socialiste în țările de democrație populară, prin colaborarea și schimbul de experiență ce se dezvoltă între aceste țări și Uniunea Sovietică. Intensul schimb de experiență dintre țările de democrație populară în domeniul cultural-științific ajută, de asemenea, la desfășurarea revoluției socialiste în ideologie.

Este știut că în capitalism cultura reprezintă privilegiul unei „elite" restrînse. Regimul burghezo-moșieresc din Romînia s-a caracterizat printr-un mare dezinteres și dispreț față de nevoile spirituale ale oamenilor muncii. Înainte de eliberare, 80 la sută din populație era lipsită de posibilități reale pentru ridicarea nivelului său cultural, iar procentul de analfabeți, după statisticile oficiale, mult micșorate față de realitate, era de 48,5 la sută. Totodată clasele exploatatoare încercau prin orice mijloace să-l rupă pe intelectual de masele muncitoare și să-l transforme într-un slujitor servil al interesului capitalist.

Lupta dintre cele două culturi în Romînia burghezo-moșierească — dintre cultura aservită intereselor claselor exploatatoare și cultura democratică, legată de popor — s-a accentuat căpătînd forme deosebit de ascuțite în perioada dintre cele două războaie mondiale. Perioada fascizării țării s-a manifestat pe plan spiritual printr-un adevărat atac al burgheziei reacționare împotriva culturii și a tradițiilor ei progresiste, prin cultivarea intensă a misticismului și iraționalismului în filozofie, literatură, artă prin promovarea naționalismului și șovinismului agresiv. Opusă acestei pseudoculturi fascizante, s-a dezvoltat în acei ani, sub influența directă sau indirectă a valului revoluționar al mișcării muncitorești, o cultură democratică, progresistă, legată de cele mai înaintate tradiții ale culturii naționale.

Partidul Comunist Romîn, încă de la formarea sa, a militat consecvent pentru promovarea unei culturi democratice, pentru atragerea intelectualității cinstite în lupta pentru salvarea culturii amenințate de tendințe reacționare și fasciste. Deși în adîncă ilegalitate, partidul comunist a strîns în jurul ideilor sale o seamă de scriitori, artiști, profesori universitari, oameni de știință, a căror activitate a fost profund influențată de ideile luminoase ale umanismului marxist-leninist. Publicații ca „Bluze albastre", „Veac nou", „Era nouă" din București au activat sub îndrumarea partidului. Materialele publicate de aceste reviste erau îndreptate împotriva ideologiei burgheze, pledînd pentru o cultură militantă, democratică.

Victoria insurecției armate de la 23 August 1944, organizată și condusă de P.C.R., a deschis căi noi și pentru înflorirea unei culturi cu adevărat libere și democrate în Romînia. Desfășurarea revoluției populare în țara noastră a însemnat și în cultură, ca și în toate domeniile vieții sociale, o cotitură radicală. Cei mai proeminenți intelectuali care au cunoscut din plin inumanitatea regimului burghezo-moșieresc și care fuseseră persecutați pentru ideile lor democratice, antifasciste au militat intens, imediat după eliberarea țării, pentru dezvoltarea științei, artei, literaturii legate de popor. Partidul comunist a orientat activitatea intelectualilor cinstiți spre îmbrățișarea idealurilor sociale ale poporului muncitor. Exprimînd încrederea deplină în forțele creatoare ale intelectualilor progresiști, partidul comunist i-a chemat la luptă alături de clasa muncitoare în vederea înfloririi economice și culturale a patriei, pentru a crea „o Romînie nouă, în care omul va fi respectat pentru munca sa, va căpăta echivalentul muncii sale, va participa la conducerea treburilor publice, își va înnobila sufletul cu tezaurul cunoștințelor științifice și al creațiilor artistice" — cum spunea în 1946 tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Desfășurarea revoluției populare a spulberat teoria așazisei „crize a culturii", lansată imediat după 23 August 1944 de către scribii reacțiunii burghezo-moșierești. După afirmațiile acestor reacționari, cultura ar fi incompatibilă cu politica și deci angajarea pe drumul slujirii poporului ar duce, chipurile, la degradarea culturii. Agitația diversionistă în jurul „crizei culturii" a fost curmată de succesele literaturii romînești, prin activitatea intensă a frontului scriitoricesc îndrumat de partid. Dacă se putea vorbi atunci de o criză, aceasta era a culturii burgheze, și încă una fără ieșire. Noua cultură pusă în slujba poporului căpătase condiții prielnice de înflorire. Arătînd că proletariatul și concepția sa revoluționară despre cultură duc la salvarea celor mai autentice valori etice, culturale și politice, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej releva faptul că numai clasa muncitoare asigură continuitatea reală a tradiției culturale a umanității, fiind firesc ca „mișcarea muncitorească să dea o atenție excepțională științei și intelectualilor creatori de cultură".

Conținutul politicii culturale promovate de P.C.R. în perioada anilor 1944—1947 era în concordanță cu sarcinile politice și economice-sociale ale revoluției în prima etapă a dezvoltării sale — etapa desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice. Principalele direcții ale activității P.C.R. pe plan cultural în acea perioadă erau: răspîndirea largă a ideilor marxist-leniniste, combaterea ideologiei fasciste și reacționare și a culturii retrograde, promovate de burghezie și moșierime, răspîndirea culturii democratice în mase, atragerea vechii intelectualități în lupta pentru idealurile democratice și populare și formarea noii intelectualități din rîndurile muncitorilor și țăranilor muncitori. Sarcinile culturale din acea vreme au fost indisolubil legate de prefacerile care aveau loc în sfera vieții politice și economice.

După cum rezolvarea sarcinilor politice cu caracter democratic și a celor cu caracter socialist nu a fost strict despărțită în timp, nu a avut loc exclusiv în cadrul etapei respective, tot astfel sarcinile culturale democratice s-au împletit chiar în prima etapă a revoluției cu rezolvarea anumitor sarcini cu caracter socialist. Desigur, ideologia socialistă nu era și nu putea fi încă dominantă în Romînia în prima etapă a revoluției populare, dar, datorită faptului că clasa muncitoare devenise forța conducătoare în stat, se manifestau începuturile unui proces rapid de cucerire a rolului dominant de către ideologia socialistă. Concepția marxistă propagată intens de partidul comunist și instituțiile corespunzătoare ideologiei marxist-leniniste a putut cuceri treptat o serie întreagă de poziții importante.

Pentru a făuri un cîmp larg înfloririi culturii socialiste, pentru a crea premisele economice-sociale indispensabile desfășurării revoluției culturale, a fost necesară instaurarea dictaturii proletariatului și trecerea la construirea bazei economice a socialismului. In etapa revoluției socialiste, statul democrat-popular a devenit o formă a dictaturii proletariatului, al cărei principiu suprem este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, un stat de tip socialist; a fost desființată ca clasă burghezia industrială și financiară; s-a statornicit concordanța între relațiile de producție și caracterul forțelor de producție în ramurile naționalizate ale economiei; oamenii muncii, sub conducerea partidului, construiesc baza economică a socialismului.

Bineînțeles, schimbările cu caracter socialist în economia țării nu s-au oglindit imediat și întru totul pe plan ideologic și cultural de masă. In ansamblu apariția și dezvoltarea suprastructurii socialiste este determinată de apariția și dezvoltarea bazei economice și deci rămîne în urma progresului economic. Consolidarea bazei politice și economice a noii orînduiri a atras după sine accelerarea progresivă a statornicirii ideologiei socialiste în toate domeniile vieții culturale, precum și extinderea tot mai largă a culturii noi în rîndul maselor populare. In desfășurarea revoluției culturale, prin eforturile susținute ale clasei muncitoare, statul democrat-popular a putut să aloce mari sume de bani pentru dezvoltarea bazei materiale a culturii.

Sub conducerea partidului a început activitatea multilaterală de dezvoltare a învățămîntului, științei, artei, literaturii și culturii de masă pe baze ideologice și principii de organizare cu totul noi, socialiste. Orientînd activitatea frontului cultural spre înflorirea culturii noastre, națională în formă și socialistă prin conținut, partidul urmărește consecvent ca ea să pătrundă în masele largi. Esențial în întreaga politică culturală a partidului este tocmai această grijă de a lumina masele largi, de a crea toate condițiile ca poporul muncitor — făuritorul bunurilor materiale și spirituale — să devină constructor conștient și activ al orînduirii socialiste, să contribuie la îmbogățirea patrimoniului culturii și științei naționale.

In procesul transformărilor fundamentale ce au loc în cultură, un loc de seamă îl ocupă munca laborioasă de valorificare critică a moștenirii științifice, literare, artistice din trecut. Partidul nostru, călăuzindu-se de indicațiile lui Lenin, a combătut tendințele nihiliste care consideră că cultura proletară poate lua naștere pe loc gol, rupt de întregul tezaur acumulat de-a lungul mileniilor de cultura națională și mondială. In același timp au fost respinse manifestările apologetice, de preluare necritică, fără discernămînt a întregii creații din trecut sau din literatura, arta și știința contemporană din țările capitaliste. Partidul nostru, statul democrat-popular au redat poporului în adevărata lor valoare creația lui Eminescu, Caragiale, Creangă, Coșbuc, Grigorescu, Aman, Enescu, Marinescu, Babeș și a altor mari creatori și gînditori ai poporului romîn. Numai datorită revoluției socialiste, regimului democrat-popular, în care clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat, a fost posibilă valorificarea și popularizarea în rîndul maselor largi a creației unor titani ai culturii universale, care în Romînia burghezo-moșierească erau cunoscuți de pături restrînse ale populației.

Munca de valorificare critică se cere continuată cu perseverență și spirit științific, fără nici un fel de concesie de la principiile marxism-leninismului. Numai analiza științifică, pătrunsă de spirit de partid poate contribui la o justă înțelegere a valorii unor opere literare, artistice, științifice sau a creației unor oameni de știință și cultură din trecut. In această direcție ne călăuzim după indicațiile Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, care a subliniat necesitatea combaterii obiectivismului burghez în știință, a tendințelor apologetice și naționaliste în valorificarea moștenirii culturale.

Regimul democrat-popular a moștenit o situație deosebit de grea în domeniul învățămîntului. Burghezia și moșierimea nu aveau nevoie de oameni instruiți în adevăratul înțeles al cuvîntului. Această orientare se reflecta din plin și în politica culturală a vechiului regim. Dintre tinerii în vîrstă de 7—20 de ani, 2.000.000 erau analfabeți. Dintre cei care terminau școala primară, abia 6 la sută intrau în învățămîntul mediu, care avea, de altfel, un caracter unilateral și abstract. Deși o țară a cărei populație în proporție de 80 la sută era ocupată în agricultură, în Romînia burghezo-moșierească nu s-a dat nici cea mai mică atenție învățămîntului mediu agricol.

Haotic organizat și cu caracter abstract, rupt de viața practică, era și învățămîntul superior. In timp ce exista o singură facultate de medicină veterinară cu 686 de studenți, la facultățile de drept erau peste 10.000 de studenți. In timp ce exista o supraproducție de juriști, lipseau profesorii de matematică, fizică și chimie. Din totalul studenților, abia 9,2 la sută urmau învățămîntul tehnic, 3,9 la sută învățămîntul agricol; în schimb, 43,5 la sută erau înscriși la facultățile de drept și litere. Absolvenții învățămîntului superior erau obligați în cele mai multe cazuri să accepte îndeletniciri străine de pregătirea lor sau erau aruncați în rîndurile șomerilor. O statistică a Asociațiilor generale ale licențiaților universitari din Romînia arată, de exemplu, că printre profesori doar 5 la sută ocupau posturi sigure, 63,4 la sută posturi întîmplătoare, iar 32 la sută erau șomeri. Și aceasta într-o țară în care analfabetismul era un adevărat flagel.

In cadrul revoluției culturale, școala constituie izvorul principal de educare a maselor largi de tineri și de formare a cadrelor necesare societății socialiste în construcție. Din inițiativa partidului, prin reforma din 1948, învățămîntul de toate gradele a fost reorganizat pe baze democratice și realist-științifice. Orientarea învățămîntului pe baza concepției marxist-leniniste, legarea școlii de viață, de producție, de munca din industrie și agricultură constituie principii de bază ale întregului proces de reformă a învățămîntului.

Statul democrat-popular s-a orientat cu hotărîre spre lichidarea analfabetismului și spre crearea condițiilor materiale pentru cuprinderea în învățămînt a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Azi analfabetismul a dispărut ca fenomen de masă. A luat o extindere fără precedent învățămîntul elementar, general și gratuit, care a fost prelungit la 7 ani. Din anul școlar 1955-1956, învățămîntul elementar de 7 ani a devenit general și obligatoriu în orașe, centre muncitorești și raionale, iar pe măsura creării condițiilor se generalizează și la sate.

O largă dezvoltare cunoaște învățămîntul mediu de cultură generală și învățămîntul mediu tehnic. Dezvoltarea economiei naționale, a industriei și agriculturii este strîns legată de pregătirea muncitorilor calificați, a tehnicienilor și maiștrilor cu o temeinică pregătire de cultură generală, tehnică și științifică. Prin grija partidului și guvernului, rețeaua învățămîntului profesional și tehnic a crescut considerabil, iar conținutul lui a fost schimbat radical, fiind strîns legat de practică și asigurînd totodată o largă și temeinică pregătire tehnică. In anul școlar 1958-1959 au funcționat 53 școli de meserii și 87 de școli agricole cu 5.295 de elevi, 368 de școli profesionale de ucenici cu 80.869 de elevi, 103 școli tehnice cu 12.492 de elevi și 82 școli de maiștri.

S-a dezvoltat considerabil învățămîntul superior, devenind, prin specialiștii pregătiți și prin activitatea științifică desfășurată, un factor activ în construcția socialismului. In anul universitar 1958-1959 au funcționat 35 instituții de învățămînt superior, cu 96 de facultăți în 9 centre universitare. Dacă în 1938 existau 26.489 de studenți — în marea lor majoritate din rîndurile claselor avute — în anul universitar 1958-1959 numărul studenților a fost de 81.000, adică de peste 2,5 ori mai mare, din care imensa majoritate sînt fii de muncitori și țărani muncitori.

Ținînd seamă de nevoile reale ale construcției socialiste în țara noastră, repartizarea studenților pe sectoare de învățămînt și specialități este radical deosebită față de trecut. Astăzi, 36,8 la sută din studenți sînt înscriși în învățămîntul politehnic și tehnic superior, 25,4 la sută în universități, 18,9 la sută în institutele medico-farmaceutice, 11,7 la sută în institutele agronomice. A crescut considerabil ponderea inginerilor, medicilor, agronomilor. Astfel, dacă în 1938 existau în țară 6.980 de ingineri, în 1956 numărul acestora a fost de 34.473. Dacă în 1932 aveam 5.922 de doctori în medicină umană, la recensămîntul din 1956 numărul lor a fost de 18.507. In 1956 a revenit un medic la 819 locuitori, în timp ce în Anglia, în același an, revenea un medic la 2.434 de locuitori.

Regimul democrat-popular a creat largi posibilități pentru ridicarea nivelului de cultură și profesional al oamenilor muncii care lucrează în industrie, agricultură, construcții etc. A fost creată o rețea corespunzătoare de cursuri serale și fără frecvență pe lîngă școlile medii și superioare. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 1959 privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior constituie o nouă dovadă a grijii și sprijinului acordat oamenilor muncii din producție în calificarea lor medie sau superioară.

In centrul întregii activități care se desfășoară în școli și instituții de învățămînt superior stau înarmarea elevilor și studenților cu cunoștințe științifice și educarea lor comunistă în spiritul concepției marxist-leniniste despre lume. Introducerea științelor sociale în învățămîntul mediu din anul școlar 1958-1959, iar în învățămîntul superior încă din 1948 aduce o contribuție însemnată la realizarea acestui scop.

In anii regimului de democrație populară au crescut numeroase cadre de învățători, profesori, conferențiari etc., care alături de cadrele mai vîrstnice au pregătit sute de mii de tineri ce participă astăzi cu entuziasm la construcția vieții noi în R.P.R. Cei peste 108.000 de tehnicieni și aproape 100.000 de absolvenți ai învățămîntului superior formați în anii regimului democrat-popular constituie un detașament deosebit de puternic al intelectualității noastre. Important este faptul că în industria socialistă au început să predomine cadrele de tehnicieni și ingineri ridicați și crescuți din rîndurile clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și intelectualității. In Valea Jiului, cea mai importantă bază carboniferă a țării, de pildă, din 302 ingineri, 295 sînt fii de muncitori și țărani muncitori, iar la Combinatul siderurgic Hunedoara, din totalul specialiștilor cu o înaltă calificare,

(Continuare în pag. 6)

[1]) V. I. Lenin, Opere, vol. 26, E.S.P.L.P. 1954, pag. 465

(Urmare din pag. 5)

mai mult de 70 la sută sînt recrutați din rîndul muncitorilor care au urmat institutele de învățămînt superior în anii democrației populare.

Dezvoltarea continuă a învățămîntului stă în centrul preocupării partidului și guvernului nostru. Acestui scop îi servesc și măsurile luate de partid și guvern pe linia ridicării nivelului de trai al cadrelor didactice. In cadrul hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie 1959 salariile cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic s-au majorat, în medie, cu 24 la sută, la unele categorii procentul de creștere ajungînd la peste 35 la sută. Ținînd seamă și de reducerea impozitului pe salarii, învățătorii și profesorii au obținut o creștere a veniturilor din salarii de 30 la sută în medie, iar pentru unele categorii — de peste 40 la sută. Plenara a trasat organizațiilor de partid și sindicale, precum și sfaturilor populare sarcina să se preocupe îndeaproape și cu perseverență de îmbunătățirea condițiilor de locuit ale cadrelor didactice. Școala de toate gradele are un mare rol în educarea internaționalistă a tineretului, în întărirea prieteniei și frăției tinerilor romîni cu cei din rîndurile minorităților naționale.

Învățămîntul de toate gradele constituie o pîrghie principală în făurirea omului nou, corespunzător epocii măreție a socialismului și comunismului. De mare însemnătate în această privință este legarea învățămîntului de munca productivă, ancorarea lui în cele mai acute probleme ale tehnicii industriale și agricole pentru ca, pășind de pe băncile școlii medii sau ale institutelor de învățămînt superior, tinerii să fie cît mai folositori construcției socialiste.

Regimul democrat-popular a creat toate condițiile ca învățămîntul să dea patriei cetățeni entuziaști, cu cunoștințe multiple, patrioți înflăcărați. Depinde de munca „armatei de învățători și profesori" — cum spunea Lenin educatorilor tinerei generații — pentru ca într-adevăr aceste condiții să fie folosite pe deplin. Numai atunci poate fi mulțumit educatorul cînd va vedea pe tînărul care i-a fost încredințat un luptător militant pentru progresul țării sale, călăuzit de principiile moralei noi, comuniste, un tînăr care îndrăgește munca pentru binele societății, luptă cu abnegație pentru înfăptuirea chemărilor partidului în opera de construire a socialismului. „Avem convingerea — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — că învățătorii și profesorii vor depune toate străduințele și vor munci cu și mai multă hotărîre pentru perfecționarea neîncetată a activității pedagogice, dînd tinerei generații o educație temeinică și multilaterală în spiritul dragostei de muncă și al patriotismului socialist".

★

Descătușînd forțele creatoare ale poporului muncitor, revoluția socialistă creează, totodată, condiții nelimitate de dezvoltare a științei. Socialismul eliberează știința de subjugarea ei intereselor meschine ale marilor monopoluri capitaliste, de influențele idealiste și subiectiviste, obscurantiste și mistice, creîndu-i toate posibilitățile de dezvoltare.

In regimul democrat-popular întreaga activitate științifică este orientată spre realizarea sarcinilor construcției societății socialiste și comuniste. Știința are menirea să ajute din plin procesul de industrializare socialistă, de transformare socialistă a agriculturii, de ridicare a nivelului material și cultural al oamenilor muncii. Criteriul suprem al valorii eforturilor din domeniul cercetărilor științifice este importanța pe care aceste cercetări o au pentru practica construcției socialiste, pentru dezvoltarea industriei, agriculturii, culturii.

In anii regimului democrat-popular, ca urmare a măsurilor revoluționare luate de către partid, întreaga activitate științifică a primit o nouă orientare, a fost pusă în slujba socialismului, iar cercetărilor științifice le-a fost creată o puternică bază materială, de care oamenii de știință nu s-ar fi putut bucura niciodată în trecut. Cea mai importantă dintre aceste măsuri a fost transformarea, în 1948, a vechii Academii în Academia Republicii Populare Romîne. Academia a devenit o instituție activă, în cadrul căreia muncesc o pleiadă de adevărați savanți, ale căror eforturi sînt valorificate în construcția economică și culturală a țării.

Regimul democrat-popular a extins, an de an, rețeaua institutelor și colectivelor de cercetare științifică, a construit noi localuri și laboratoare, a asigurat documentarea și aparatura necesară cercetării.

Pe baza condițiilor materiale și ideologice prielnice create de statul democrat-popular, oamenii de știință obțin realizări importante, multe din ele apreciate peste hotare.

Partidul Muncitoresc Romîn acordă o atenție deosebită științelor sociale, considerîndu-le ca o parte importantă a frontului de luptă împotriva ideologiei burgheze și revizioniste, pentru răspîndirea și dezvoltarea învățăturii marxist-leniniste. Sub îndrumarea permanentă a partidului, s-a dezvoltat cercetarea științifică în domeniul filozofiei, științelor juridice, economiei politice, istoriei, lingvisticii, teoriei și istoriei literare și artistice, avînd la bază concepția despre societate și istorie a clasei muncitoare. In cadrul Academiei R.P.R. și Ministerului Învățămîntului și Culturii au fost organizate institute de cercetări în domeniul științelor sociale.

Editarea volumelor de documente privitoare la istoria Romîniei, lucrările valoroase despre epoca lui Ștefan cel Mare, Unirea Țărilor Romîne, răscoala de la Bobîlna de la 1437, răscoalele țărănești de la 1907, lucrările din istoria mișcării muncitorești contribuie la analiza, de pe poziții marxist-leniniste, a istoriei patriei noastre. Pe baza indicațiilor Congresului al II-lea al P.M.R., istoricii și-au concentrat eforturile asupra elaborării tratatului de istorie a Romîniei. Institutul de istorie a partidului a trecut la elaborarea unui manual de istorie a partidului nostru.

In lingvistică, oamenii de știință au ridicat prin lucrările lor prestigiul școlii lingvistice românești, cunoscută și apreciată peste hotare

S-au obținut realizări și în activitatea științifică din domeniul economiei politice și filozofiei. Institutele de cercetări ale Academiei, Școala superioară de partid „Șt. Gheorghiu" și catedrele de științe sociale din institutele de învățămînt superior au realizat unele studii și lucrări valoroase, în care cercetătorii analizează bazele științifice ale politicii marxist-leniniste a partidului nostru, tratează aspecte ale luptei ideologice contemporane. Dezvoltarea construcției socialiste, procesul de făurire și dezvoltare a conștiinței socialiste a maselor cer intensificarea muncii de cercetare științifică în toate domeniile științelor sociale, sporirea combativității împotriva influențelor ideologiei burgheze, elaborarea unor lucrări de înalt nivel ideologic și științific.

Științele sociale, îndeosebi filozofia, economia politică, istoria, au în fața lor sarcini complexe, legate de studierea și generalizarea fenomenelor sociale contemporane, a dezvoltării țării noastre. A ajuta pe oamenii muncii să înțeleagă în profunzime prefacerile adînci prin care trece țara noastră, a scoate la iveală bazele științifice ale politicii revoluționare a Partidului Muncitoresc Romîn, rolul maselor populare, îndeosebi al clasei muncitoare, în toate transformările ce au loc, iată cîte probleme se ridică în fața cercetătorilor din domeniul științelor sociale. Cunoscînd mai profund realitatea în dezvoltare, studiind temeinic politica partidului nostru, ei vor putea da lucrări care să fie demne de epoca pe care o străbatem.

O mare însemnătate are organizarea de dezbateri științifice largi, pe baza teoriei marxist-leniniste, asupra problemelor fundamentale ale materialismului dialectic, îndeosebi asupra bazelor teoretice ale unor discipline științifice ca fizica, biologia, chimia, precum și raportului dintre filozofie și științele naturii, asupra problemelor de materialism istoric, de economie politică a socialismului, analiza fenomenelor din capitalismul contemporan.

Elaborarea tratatului de istorie a Romîniei este un nimerit prilej pentru aprofundarea studiului privind perioadele de bază ale istoriei poporului romîn. Discuțiile începute se cer continuate mai activ, cu contribuții științifice originale, rezultate dintr-o studiere minuțioasă a faptelor istorice, pe baza concepției materialist-istorice.

Un aport considerabil la dezvoltarea cercetărilor în științele sociale îl pot aduce catedrele de filozofie, socialism științific, economie politică și istorie din învățămîntul superior. Profesorii, conferențiarii, lectorii de la catedrele de științe sociale pot contribui la avîntul activității științifice în acest domeniu.

Procesul de dezvoltare a științei în R.P.R. se desfășoară în condițiile luptei ideologice împotriva influențelor străine, a idealismului, subiectivismului și obiectivismului burghez. P.M.R. îi călăuzește pe oamenii de știință pe drumul luminos al muncii devotate față de poporul muncitor și cauza nobilă a construirii Romîniei socialiste, îndemnîndu-i să aibă ca îndreptar în munca de cercetare științifică atotbiruitoarea teorie a marxism-leninismului.

★

Transformările revoluționare care au avut loc după 23 August 1944 au determinat o nouă orientare în înțelegerea funcției sociale a artei și literaturii. Problema esențială a constituit-o crearea unei arte și literaturi „care să oglindească profundele transformări prin care trece țara noastră în drumul ei spre socialism, o literatură care să fie ea însăși un factor activ al acestor transformări" — cum se sublinia în salutul adresat scriitorilor de către C.C. al P.M.R. la Conferința pe țară a scriitorilor din 1949. Schimbările structurale petrecute în economie, cultură, în conștiința maselor au deschis perspective nemărginite pentru dezvoltarea creației literare și artistice pe drumul realismului socialist.

Literatura și arta create în anii revoluției populare se caracterizează, în primul rînd, prin conținutul nou, rezultat din reflectarea artistică a unei realități în plină transformare revoluționară. Eroii literaturii și artei realismului socialist sînt oameni simpli, care, prin munca lor eroică, sub conducerea partidului, făuresc noua societate. Romanele, nuvelele, schițele, poeziile, pictura, sculptura, muzica oglindesc cu precădere viața poporului, constructor al socialismului, lupta pentru libertate a maselor populare. In arta și literatura noastră și-a cucerit un loc pe deplin meritat muncitorul, stăpîn pe soarta sa, țăranul, care pășește pe calea socialismului.

Creația artistică și literară reflectă puternicele conflicte dintre vechi și nou, biruința noului care ne-a adus victoriile de astăzi.

Noua tematică a schimbat radical și rolul educativ al artei. Ea nu numai că reflectă bogata viață spirituală a omului-nou, dar servește nemijlocit la educarea socialistă a oamenilor muncii, transmite un mesaj revoluționar, care emoționează și mobilizează pe oamenii muncii la fapte măreție. Arta și literatura realismului socialist sînt însuflețite de spirit militant în slujba poporului muncitor, de înaltă partinitate comunistă. Cele mai valoroase creații literare plastice se situează deschis pe poziții partinice în slujba idealurilor promovate de partidul clasei muncitoare. Aceasta le dă o mare forță ideologică și artistică, le face să fie îndrăgite de milioane și milioane de oameni simpli.

Profunda transformare ce a avut loc în conținutul artei și literaturii noastre este strîns împletită cu continua ridicare a măiestriei artistice, cu promovarea unor forme de expresie care să transmită oamenilor muncii tot patosul luptei revoluționare și să-i înflăcăreze în activitatea de construcție a noii societăți.

Concepția marxistă-leninistă despre lume, care stă la baza metodei realist-socialiste de creație, permite o dezvoltare nestingherită a personalității artistice, sporește infinit forța de exprimare a conținutului de viață nouă în formele artistice cele mai perfecționate.

Insuflețiți de lupta poporului pentru construirea socialismului, înflorirea economică și culturală a patriei, cei mai valoroși scriitori și artiști s-au situat pe pozițiile înaintate ale clasei muncitoare și, pătrunși de idealurile partidului nostru, militează pentru o literatură și artă pusă în slujba maselor. In lupta ideologică de după eliberare s-au cristalizat sarcinile scriitorilor și artiștilor, au fost respinse teoriile reacționare formaliste, străine de popor, realizîndu-se numeroase lucrări literare, muzicale, plastice — monumente ale culturii noastre socialiste, iubite de poporul nostru; multe din ele sînt cunoscute și apreciate și peste hotare.

Mărturie a caracterului creator, fecund al realismului socialist sînt numeroasele opere de valoare în care e înfățișată lupta clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și a intelectualității legate de popor, care reflectă trecutul de luptă al poporului muncitor pentru libertate și progres. In rîndul acestor succese se situează în literatură „Mitrea Cocor" și „Nicoară Potcoavă" de Mihail Sadoveanu, „Un om între oameni" de Camil Petrescu, „Desculț" de Zaharia Stancu, „Cronică de familie" de P. Dumitriu, „Negura" de E. Camilar, proza lui Geo Bogza, „Desfășurarea" și „Moromeții" de Marin Preda, „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Străinul" și „Setea" de Titus Popovici, „La cea mai înaltă tensiune" de Nagy Istvan, „Vîntul nu se stîrnește din senin" de Asztalos Istvan, „In orașul de pe Mureș" de Francisc Munteanu și multe altele. S-a manifestat viguros după eliberare creația marelui poet Tudor Arghezi. Adînc ancorată în actualitate și de o puternică combativitate este poezia lui M. Beniuc. Multe poezii și poeme valoroase au scris Maria Banuș, Eugen Jebeleanu, Marcel Breslașu, Dan Deșliu, Szemler Ferencz și alții.

Dramaturgia orginială se afirmă prin lucrări apreciate din punct de vedere ideologic și artistic. Lucrări ca „Anii negri" de A Baranga și N. Moraru, „Cetatea de foc" de M. Davidoglu, „Citadela sfărîmată" de H. Lovinescu, „Ziariștii" de Al. Mirodan, piese ale Luciei Demetrius etc. fac parte din repertoriul permanent al teatrelor noastre. Totuși, creația dramatică de actualitate nu este la nivelul exigențelor mari pe care le ridică, pe bună dreptate, spectatorii. Relativa rămînere în urmă în domeniul dramaturgiei pune în fața scriitorilor sarcina de a se concentra asupra conflictelor majore ale actualității noastre socialiste, în direcția reliefării imaginii constructorilor vieții noi.

In domeniul creației muzicale, din primii ani de după eliberare, s-a dus o luptă susținută pentru atragerea compozitorilor pe drumul unei creații realiste și populare, pe baza tradițiilor înaintate. Sub îndrumarea partidului, mulți compozitori s-au orientat spre muzica programatică. Sînt cunoscute și apreciate de iubitorii de muzică lucrări ca poemul vocal-simfonic „Mama" de Matei Socor, oratoriul „Tudor Vladimirescu" de Gh. Dumitrescu, poemul cantată „Mierla lui Ilie Pintilie" de Anatol Vieru, Oratoriile „1907" și „Glasul lui Lenin" de Alfred Mendelsohn, „Scînteia eliberării" de Ovidiu Varga, „Pe plaiuri moldovenești" de Viorel Doboș și altele. Muzica românească contemporană s-a îmbogățit cu lucrări de operă și balet. In privința muzicii simfonice, alături de unele lucrări mai vechi, s-au înscris în ultimii ani lucrări valoroase, ca, de pildă, suita de balet „Cînd strugurii se coc" de M. Jora, „Simfonia primăverii" de Marțian Negrea, simfonia „Ovidiu" și simfonia închinată memoriei lui George Enescu de Sigismund Toduță, lucrări ale compozitorilor P. Constantinescu, I. Dumitrescu, Z. Vancea, S. Drăgoi, precum și ale tinerilor compozitori. In genul cîntecului de masă și-au cîștigat popularitate o serie de lucrări închinate partidului, patriei, prieteniei cu Uniunea Sovietică, luptei pentru pace.

Dacă în ultimii 15 ani s-au obținut realizări remarcabile în ansamblul creației muzicale, multe cucerind aprecierea înaltă și a publicului de peste hotare, totuși nu toate genurile muzicale s-au dezvoltat în egală măsură. O mai mare atenție decît pînă acum solicită opera, baletul, muzica simfonică programatică, cîntecul de masă accesibil și cu mare putere de pătrundere în rîndurile oamenilor muncii și tineretului. Preocuparea mai intensă a compozitorilor noștri pentru muzica cu text și cu program, melodioasă, pătrunsă de patos revoluționar va mări posibilitățile de reflectare a temelor contemporaneității, va putea apropia și mai mult muzica de masele largi ale poporului muncitor.

Dezvoltarea artelor plastice în ultimii 15 ani demonstrează o creștere cantitativă și calitativă a manifestărilor artistice și consemnează însemnatele transformări petrecute în conștiința artiștilor. S-au creat numeroase opere de artă de mare valoare, apreciate cu ocazia diferitelor manifestări internaționale. Importante succese au obținut la Expozițiile bienale din Veneția, Lugano, la Expoziția internațională a țărilor socialiste organizată la Moscova artiști cum sînt Corneliu Baba cu operele „Țăranii", „Odihnă la cîmp", „Portretul lui Mihail Sadoveanu", Al. Ciucurencu prin „Ana Ipătescu", „1 Mai", portrete și peisaje, Jules Perahim prin gravuri și ilustrații, Gy. Szabo Bela cu gravuri în lemn, artiști ca Ion Jalea, C. Baraschi, B. Caragea, Ion Irimescu, C. Medrea, Vida Geza, Ștefan Szönyi, Miklosy Gavril ș.a. In cei 15 ani în țara noastră au fost ridicate monumente consacrate trecutului glorios al poporului, busturi ale eroilor clasei muncitoare și ale unor mari personalități culturale. Merită a fi subliniat caracterul combativ, militant al graficii, îndeosebi al caricaturii, care a dezvoltat și îmbogățit tradițiile progresiste ale graficii noastre.

In ultimii ani sub îndrumarea permanentă a partidului a crescut nivelul ideologic și spiritul combativ al criticii literare și artistice, care își aduce contribuția la dezvoltarea artei și literaturii pe drumul realismului socialist, în combaterea influențelor esteticii idealiste burgheze, frontul criticii noastre literare a dat riposta cuvenită manifestărilor esteticii revizioniste de peste hotare, încercărilor de denigrare a realismului socialist și a principiului partinității, demonstrînd forța ideologică a esteticii marxist-leniniste. Pe lîngă articolele și studiile consacrate literaturii noastre socialiste, criticii literari au depus o serioasă activitate de reconsiderare critică a moștenirii democratice din trecut, respingînd în același timp încercările de revalorificare apologetică a unor scriitori și opere influențate de ideologia dominantă din trecut. Unele volume de critică și istorie literară și artistică s-au bucurat de o apreciere pozitivă constituind un aport în lupta pentru partinitate și contemporaneitate în literatură și artă.

Dezvoltarea literaturii și artei noastre noi a avut loc în condițiile unei lupte neîncetate împotriva influențelor ideologice străine, împotriva influențelor literaturii burgheze, formaliste și naturaliste din Occident. Subliniind incompatibilitatea marxism-leninismului și a metodei realist-socialiste cu simplificările și vulgarizările de orice fel, partidul nostru a atras atenția în același timp asupra pericolului pe care îl reprezintă pe plan ideologic influența ideologiei burgheze și a combătut formele concrete de manifestare ale acesteia. Presa de partid, scriitorii și artiștii de mare valoare au dat o ripostă fermă tuturor încercărilor liberaliste și negativiste, tendințelor antimarxiste în literatură și artă.

Conducerea de către partid a literaturii și artei în țara noastră a asigurat ca imensa majoritate a scriitorilor și artiștilor să se situeze ferm pe pozițiile artei militante legate de viața și munca poporului, arta și literatura realismului socialist.

Schimbări esențiale s-au petrecut în viața teatrală din țară. Repertoriul teatrelor dramatice e astăzi altul față de trecut. Un loc important îl ocupă creația originală, lucrări ale dramaturgilor noștri inspirați din viața constructorilor socialismului sau din trecutul de luptă al poporului nostru. Alături de aceste piese, teatrul promovează lucrări ale creatorilor din Uniunea Sovietică și țările democrat-populare, precum și lucrări din repertoriul clasic autohton și universal. Turneele Teatrului Național „I. L. Caragiale" la Paris în 1956, Veneția în 1957, Moscova în 1958 au consacrat pe artiștii și teatrul romînesc peste hotarele țării. In anii puterii populare, alături de artiști cunoscuți și de mare prestigiu, au fost promovate în teatru numeroase tinere talente din rîndurile oamenilor muncii, dintre care multe au devenit cunoscute și apreciate de spectatori.

Perspectivele care stau în fața artei teatrale obligă pe oamenii de artă din domeniul teatrului să lupte cu mai multă perseverență pentru promovarea unei înalte măiestrii artistice în slujba exprimării mesajului înaintat al dramaturgiei inspirate din realitatea construcției socialiste. Sub îndrumarea partidului teatrul răspunde azi aspirațiilor poporului muncitor, mobilizează masele largi de spectatori la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Regimul democrat-popular a transformat arta cinematografică într-o artă cu adevărat populară, a creat condiții pentru ca ea să fie cunoscută în cele mai îndepărtate sate și centre muncitorești. S-a asigurat cinematografiei o bază materială și tehnică nemaiîntîlnită în trecut, ceea ce a permis ca tînăra cinematografie romînă să realizeze multe filme artistice, filme de păpuși și de desene animate, filme documentare și jurnale cinematografice. O serie dintre acestea, printre care „Nepoții gornistului" și „Răsare soarele", „Moara cu noroc", „Ciulinii Bărăganului", „Erupția", „Bijuterii de familie", „Alo, ați greșit numărul!", „D-ale carnavalului", au primit aprecierea publicului spectator din țară, iar unele din ele și de peste hotare. Se bucură de succes filmele de desen animat, de păpuși și filmele pentru copii. „Scurtă istorie" a fost distins cu Medalia de aur la Festivalul internațional de la Cannes din 1957 și alte premii internaționale. Un succes internațional au repurtat și filmele „Fetița mincinoasă" și „Șapte arte".

Cineaștilor le revine sarcina să ridice munca lor, îndeosebi în domeniul filmului artistic, la nivelul condițiilor puse la dispoziție de statul democrat-popular, să creeze filme demne de măreața epocă în care trăim.

Chezășia tuturor succeselor obținute de oamenii de știință, de scriitori și artiști în toți acești ani o constituie îndrumarea lor atentă de către partidul clasei muncitoare. Documentele și indicațiile partidului sînt îndreptarul cel mai de preț în activitatea oamenilor noștri de cultură. Succesele obținute pe drumul realismului socialist în știință, artă și literatură de către frontul larg al oamenilor de cultură din vechea și noua generație se datorește îndrumării marxist-leniniste a partidului.

Chemarea adresată de partid creatorilor din domeniul artei și literaturii la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn constituie programul unei rodnice activități din partea acestora: „Poporul cere scriitorilor și artiștilor — se arată în raportul la congres — opere care să înfățișeze esența fenomenelor social-istorice descrise, să prezinte realitatea noastră nouă în continuă dezvoltare, să redea toată bogăția ei inepuizabilă, toată multilateralitatea ei și înainte de toate să înfățișeze uriașa muncă creatoare prin care poporul construiește noua orînduire și se transformă el însuși. În condițiile regimului democrat-popular, operele de literatură și artă sînt cunoscute și prețuite de milioane de oameni. Acest public nou, setos de frumos, cere creatorilor ca operele lor să fie făurite la un înalt nivel de măiestrie, așa cum merită temele măreț e cărora le sînt consacrate".

Experiența arată tuturor oamenilor cinstiți că îndrumarea de către partid a fenomenului cultural și artistic este un izvor de dezvoltare a activității creatoare a oamenilor de știință, artă și literatură. Cunoașterea și însușirea concepției despre lume a partidului proletariatului deschide oamenilor de știință și artă perspective nebănuite în gîndire și creație, în cunoașterea direcției dezvoltării societății, în lupta împotriva vechilor teorii idealiste și retrograde care constituiau un obstacol în calea unei creații valoroase; însușirea concepției marxiste determină lărgirea orizontului tematic și îmbogățirea mijloacelor de expresie, îndrăzneala creatoare izvorîtă dintr-o profundă cunoaștere a realității în dezvoltare.

Ridicarea păturilor „celor mai de jos" la procesul de creație istorică conștientă — una din sarcinile de căpetenie ale dictaturii proletariatului — impune în mod obiectiv o uriașă activitate cultural-educativă de masă. Răspîndirea culturii în rîndurile maselor largi populare rezultă din concepția profund umanistă ce stă la baza politicii partidului nostru. Socialismul, prin însăși esența sa, este o orînduire profund umană, care lichidează exploatarea, acordă omului muncitor toată prețuirea și tot interesul. În decursul luptei și muncii nemijlocite pentru socialism, partidul educă și reeducă masele muncitoare, le ajută să-și însușească ideile luminoase și dătătoare de energie ale marxism-leninismului, să-și îmbogățească profilul lor spiritual cu valorile culturii progresiste.

Desfășurînd importanta funcție cultural-educativă, statul democrat-popular sprijină îndeaproape dezvoltarea largă a culturii de masă. S-a reorganizat pe baze noi rețeaua instituțiilor culturale de masă. Față de cele 3.500 de cămine culturale și case de citit, existente în 1938, în satele Romîniei, în anii puterii populare numărul lor s-a ridicat la 12.078. Au fost create 152 de case raionale de cultură, 16 case regionale ale creației populare și Casa centrală a creației populare de pe lîngă Ministerul Învățămîntului și Culturii. A luat ființă Societatea pentru răspîndirea științei și culturii, care dispune de filiale în fiecare regiune, organizînd zeci de mii de conferințe cu caracter tehnico-științific sau social-politic.

În procesul construirii societății socialiste, cultura s-a transformat din apanajul unui mic număr de oameni într-un bun al maselor largi. Poporul nostru muncitor devine, în condițiile regimului democrat-popular, pentru prima dată în istoria sa, stăpînul unic și nelimitat al tuturor cuceririlor culturii. Și în această direcție, ca și sub toate celelalte aspecte, reiese cu claritate superioritatea socialismului față de capitalism; în societatea capitalistă, arăta Marx, lumina scînteietoare a științei poate străluci doar pe fondul întunecat al obscurantismului.

Interesul uriaș pentru cultură este generat de însăși desfășurarea revoluției populare și de construcția socialismului. Regimul democrat-popular a trezit la viață milioane de oameni ai muncii, le-a atras spre activitate politică conștientă la rezolvarea celor mai arzătoare probleme politice. Procesul de ridicare a conștiinței socialiste a maselor este indisolubil legat de însușirea tezaurului culturii naționale și mondiale, de crearea unui interes deosebit pentru știință, artă, literatură în masele cele mai largi. În condițiile orînduirii socialiste, cu cît omul este mai activ din punct de vedere politic, cu atît cresc necesitățile sale literare și artistice, se dezvoltă gustul lui estetic. Interesul pentru cultură al maselor se reflectă în activitatea zecilor de cercuri literare, în participarea milioanelor de ascultători la conferințele cu teme științifice, literare, artistice, în larga desfășurare a mișcării artistice de amatori.

Adesea, ideologii burgheziei occidentale, secondați de epavele politice, de trădătorii fugiți din țară, debitează calomnii pe tema așa-zisului dezinteres față de cultură în societatea socialistă. Cifrele sînt însă îndărătnice și ele arată că nici un guvern burghez din țara noastră nu-și poate atribui măcar o zecime din realizările culturale de masă pe care le-a înfăptuit statul nostru democrat-popular. Față de 6 teatre dramatice, 2 opere și o filarmonică care existau în 1938, în țara noastră funcționează astăzi un număr de 126 de instituții artistice de spectacole diferite: 39 de teatre dramatice, 5 teatre de operă, 4 teatre de operetă, 23 teatre de păpuși, 5 teatre de estradă, 19 filarmonici, 6 ansambluri de cîntece și dansuri, 24 de orchestre populare și un circ de stat. În 1958 activau în țara noastră 5.200 de coruri, 3.500 de brigăzi artistice de agitație, 1.000 de formații instrumentale, însumînd cca. 1.000.000 de artiști amatori, ceea ce înseamnă un artist amator la 18 locuitori. Dacă în 1938 în Romînia existau doar 2 posturi de radioemisiune și 252.094 de abonați la radio, în 1957 funcționau în țara noastră 17 posturi de radioemisiune, 1.152 de localități erau radioficate, iar cifra abonaților radio și cifra abonamentelor la stațiile de radioficare s-a ridicat la 884.794 și respectiv 614.690

O adevărată revoluție s-a produs în politica de editare și răspîndire a cărții, revistelor, ziarelor. Între anii 1949—1958 editurile din țara noastră au publicat peste 28.500 de lucrări cu un tiraj total de 440.000.000 de exemplare. Tirajul actual al unei cărți științifice este în medie de 10.000 de exemplare, în timp ce în Romînia burghezo-moșierească tirajul maxim era de 500 de exemplare. Dacă în ultimii 80 de ani ai vechiului regim opera lui Mihail Eminescu a fost tipărită într-un tiraj de 115.000 de exemplare, numai în ultimii 10 ani versurile marelui poet național au fost editate în 700.000 de exemplare, iar lucrările lui I. L. Caragiale în 750.000 de exemplare. Opera maestrului Mihail Sadoveanu a apărut în acești ani în 2.150.000 de exemplare.

Expresie a victoriei politicii naționale marxist-leniniste a P.M.R. este editarea în tiraje, necunoscute înainte, a literaturii politice, științifice, beletristice destinate minorităților naționale din țara noastră. Succesele în opera de făurire a socialismului au determinat o înflorire fără precedent a culturii tuturor naționalităților conlocuitoare, cultură care, așa cum se arată în raportul C.C. prezentat la cel de-al II-lea Congres al P.M.R., „se dezvoltă în legătură indisolubilă cu cultura socialistă a poporului romîn, avînd la bază aceiași factori generali economici și politici care acționează în țara noastră în etapa actuală". În limbile minorităților naționale au apărut între anii 1949—1958, 8.061 de titluri într-un tiraj de peste 44.000.000 de exemplare. Editarea masivă a literaturii beletristice și științifice în limbile minorităților naționale, ca și alte măsuri luate în acest sens, reflectă realizarea deplinei egalități în drepturi a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare.

Prin grija statului democrat-popular s-a dezvoltat rețeaua de muzee, care în trecut erau complet neglijate. Astăzi funcționează 197 de muzee, care au fost vizitate numai în 1958 de către 3.270.000 de cetățeni. Ca omagiu adus marilor figuri ale științei și culturii s-au deschis 34 de case memoriale, între care cea a lui V. Babeș, G. Enescu, N. Bălcescu, M. Eminescu, N. Grigorescu, I. Creangă, Ady Endre etc. Între cele 17 muzee de artă plastică, cu 92.000 de obiecte, un loc de frunte îl ocupă Muzeul de artă al R.P.R. din București, cu o colecție de mare valoare a artei naționale și universale. Ca semn al prețuirii nemărginite față de trecutul de luptă al clasei muncitoare și al partidului ei marxist-leninist, au fost organizate Muzeul memorial „Doftana" și Muzeul de istorie al P.M.R. A fost creat Muzeul „Lenin-Stalin". Rețeaua largă de muzee contribuie la educarea științifică a maselor, la cultivarea dragostei nețărmurite față de patria socialistă, față de trecutul de luptă al clasei muncitoare și partidului său.

★

Au trecut 15 ani de profunde transformări nu numai în domeniul politic și economic, dar și în cel ideologic și cultural. Revoluția culturală ridică masele populare la lumina științei și culturii celei mai înaintate. Producătorii bunurilor materiale se bucură din plin de toate binefacerile științei, tehnicii, culturii.

Toate aceste realizări se înfăptuiesc sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn. Această conducere s-a caracterizat și se caracterizează printr-o înaltă principialitate marxist-leninistă, intransigență față de influențele ideologiei străine, printr-o grijă deosebită față de specificul fiecărui domeniu de activitate în parte, printr-o nemărginită dragoste față de creatorii bunurilor spirituale.

Dezvoltarea procesului de construcție a socialismului, trecerea într-o nouă etapă, superioară, a desăvîrșirii socialismului deschid noi perspective pentru avîntul culturii în Republica Populară Romînă. Nu poate fi sarcină mai nobilă pentru oamenii de știință, artă, literatură decît aceea ca, folosind admirabilele condiții create de regimul democrat-popular să lupte cu toate forțele pentru răspîndirea comorilor culturii naționale și universale, în rîndul oamenilor muncii, constructori ai socialismului și comunismului.

Exigență în corectarea lucrărilor scrise

In toate școlile, în această perioadă în care se dau lucrările scrise trimestriale, profesorii sînt preocupați de problemele pe care le ridică analiza acestora. Mulți profesori discută în clasă cu elevii calitatea lucrărilor scrise, după ce le-au corectat. Această metodă este foarte indicată, întrucît contribuie la fixarea în mintea elevilor a unor cunoștințe esențiale și la eliminarea unor greșeli tipice. De aceea, nu este bine să ne mărginim numai la sublinierea cu roșu a greșelilor din caiete, fără să le discutăm pe cele mai importante în fața clasei.

Unele cadre didactice folosesc prilejul discutării tezelor pentru a clarifica cu întreaga clasă problemele care nu sînt încă lămurite pentru unii elevi. Astfel, tovarășa Livia Ioniță, profesoară de limba romînă la Școala medie din Predeal, analizînd pe primul trimestru tezele elevilor din clasa a VIII-a „B", a început prin prezentarea observațiilor de fond, apoi a greșelilor tipice de ortografie și a încheiat comentînd caligrafia elevilor. Printre greșelile de fond au fost reliefate cele privitoare la expunerea confuză a acțiunii dintr-o operă literară, la întrebuințarea necorectă a citatelor, la caracterizarea simplistă a personajelor. Greșelile de ortografie au fost explicate cu ajutorul clasei. Profesoara a evidențiat elevii care au un scris îngrijit și caiete curate și a citat cazuri de scris neciteț, cînd litera „e" se confundă cu „i", sau „f" cu „j". Toate problemele discutate s-au bazat pe exemple din lucrările elevilor. Numai după încheierea analizei s-au distribuit caietele elevilor.

Și tov. Mihai Fernengel, profesor de limba romînă la Școala cu limba de predare germană din Agnita, discută cu elevii lui conținutul și forma lucrărilor scrise trimestriale. De exemplu, după ce a corectat lucrările elevilor din clasa a VII-a cu tema „Educația din familia burgheză oglindită în schița lui Caragiale „Vizita", a comparat împreună cu ei, în clasă, construcțiile gramaticale romîne cu cele din limba germană, reușind astfel să le fixeze mai temeinic în mintea lor. Dinsul n-a desfășurat însă analiza lucrărilor după un plan pregătit dinainte, ci a luat caietele elevilor unul după altul, discutînd fără nici o ordine cînd probleme de conținut, cînd probleme de ortografie, revenind mereu asupra lor.

Această greșeală a făcut-o și tovarășa V. Deji, profesoară de geografie la Școala de 7 ani din Făgăraș, care a discutat cu elevii clasei a VII-a lucrările scrise cu tema „Bogățiile Siberiei" fără a sezisa aspecte sau probleme importante, abordate sistematic.

O practică și mai greșită s-a întîlnit la o școală din comuna Săcele. Aici tezele de istorie ale elevilor clasei a VII-a n-au fost discutate de loc sub raportul conținutului, ci doar sub acela al unor greșeli ortografice. Corectarea sumară s-a încheiat cu următoarea recomandare: „Cine are notele 4 și 5 să copieze textul din carte, iar cei alți să corecteze pe margine numai greșelile subliniate". Dar copierea din carte nu poate ține locul unei analize a lucrărilor scrise. Recomandarea respectivă este un exemplu de formalism în analiza tezelor.

Sînt și profesori care distribuie elevilor caietele corectate cu simpla mențiune: „Uitați-vă la sfîrșitul orei în caiete și apoi să mi le restituiți". Alții nici nu mai distribuie caietele, ca elevii să-și vadă fiecare măcar greșelile proprii, ci se mărginesc să le comunice doar notele. Aceasta contribuie ca o serie de greșeli să se reporteze de la un trimestru la altul, de la un an școlar la alt an școlar, să devină deprinderi de care elevii cu greu se pot dezbăra mai tîrziu.

Învățînd din munca cadrelor cu experiență înaintată, profesorii trebuie să folosească prilejul corectării lucrărilor scrise trimestriale pentru consolidarea și sistematizarea continuă a cunoștințelor elevilor.

PATIȚA SILVESTRU
Orașul Stalin

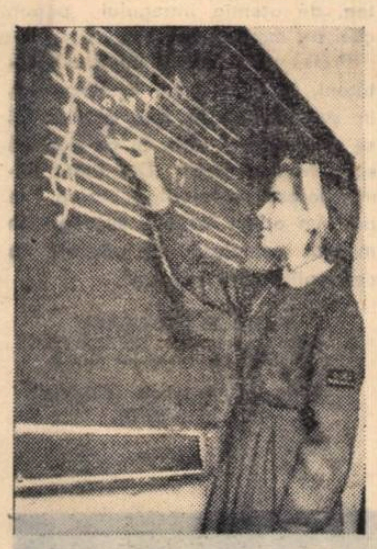

Lecție de muzică la clasa a IX-a a Școlii medii nr. 1 „N. Bălcescu" din București.

Și școlarii luptă pentru ECONOMII

Sub îndrumarea organizației de partid și a cadrelor didactice, elevii Școlii medii din comuna Sălișteș, regiunea Stalin, și-au luat angajamentul ca în acest an să contribuie la realizarea de economii

Ei se preocupă mult de înlăturarea risipei de curent electric și de combustibil la școală și la internat, își gospodăresc singuri clasele și dormitoarele.

O altă cale prin care elevii au realizat economii însemnate a constituit-o munca de folos obștesc. Mobilizați de organizațiile U.T.M. și de pionieri ei au desfășurat o intensă activitate de strîngere a fierului vechi și a maculaturii. Numai într-o singură lună, pionierii au colectat circa 1000 kg fier vechi.

Concurs pentru ocuparea unor posturi didactice

Rectoratul Institutului politehnic din Cluj anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice:

Facultatea de mecanică:

— șef de laborator (ing. mecanic) — catedra de tehnologia metalelor;
— preparator principal (ing. mecanic) — catedra de tehnologia metalelor;
— șef de laborator (ing. mecanic) — catedra de termotehnică;
— preparator principal (ing. mecanic) — catedra de organe de mașini.

Facultatea de construcții:

— profesor pentru disciplina beton armat — catedra de beton armat și construcții metalice;
— conferențiar pentru disciplina analiza matematică și matematici speciale — catedra de matematici;
— conferențiar pentru disciplina clădiri civile, industriale și agricole — catedra de clădiri și tehnica lucrărilor de construcții;
— asistent la practică — catedra de practică;
— șef de laborator la geotehnică — catedra de clădiri și tehnica lucrărilor de construcții;
— preparator principal — catedra de clădiri și tehnica lucrărilor de construcții;
— preparator la disciplina socialism științific — catedra de științe sociale.

Cererile pentru înscriere la concurs se vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului politehnic din Cluj, str. Emil Isac nr. 15, însoțite de următoarele acte:

Pentru posturile de profesor și conferențiar: copie legalizată de pe actul de studii de doctor sau candidat în științe; copie legalizată după atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția unde-și are funcția de bază; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

Pentru posturile de asistent, șef de laborator și preparator: copie legalizată de pe actul de studii din învățămîntul superior; lucrările științifice, într-un exemplar; certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția unde funcționează; certificat de vechime în muncă; memoriu de activitate; autobiografie.

Pot participa la concurs, pentru funcția de profesor sau conferențiar, și fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă valoare cu vechime în producție, care posedă studii superioare de specialitate.

Concursul se va desfășura conform dispozițiilor Regulamentului aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958 publicat în colecția de hotărîri nr. 31 din 5 august 1958.

Roadele autodeservirii

La Școala medie nr. 2 din Turda s-a introdus, de la începutul acestui an școlar, autodeservirea elevilor.

Pentru ca autodeservirea să dea roade cît mai bune, s-a inițiat o întrecere între clase. Chiar din primele zile ale întrecerii, colectivele claselor și-au reparat mobilierul, au împodobit sălile de curs cu tablouri și ghivece de flori, astfel ca ele să aibă un aspect cît mai plăcut. Săptămînal elevii spală și calcă perdelușele de la ferestre. Zilnic șterg geamurile, udă florile, au grijă ca între bănci să nu fie bucățele de hîrtie, resturi de alimente etc.

În același timp, autodeservirea exercită și o influență educativă foarte însemnată asupra elevilor. Aceștia s-au obișnuit să fie mai atenți față de bunurile școlii, au învățat să prețuiască mai mult munca fizică, au devenit mai ordonați.

Gînduri despre prietenul-pedagog

De aproape două luni, în paginile publicației pedagogice sovietice „Ucitelskaia gazeta" apar articole pe tema ce înseamnă a fi un profesor bun. Reproducem mai jos unul din aceste articole, scris de cunoscuta artistă sovietică Vera Maretkaia.

CE INSEAMNĂ A FI UN BUN PROFESOR... Să vorbești despre aceasta este foarte greu, dar și foarte plăcut. Este greu pentru că implică răspundere, pentru că e vorba de omul care literalmente **întotdeauna** și **pentru toți** trebuie să fie un exemplu, de omul căruia fiecare cetățean, orice ar fi el — medic, muncitor, muzicant sau poet — îi este recunoscător întreaga viață... Dar este plăcut, pentru că gîndești și vorbești despre una dintre profesiunile cele mai umane, despre omul de care sînt legate cele mai calde și cele mai dragi amintiri

Mie, ca artistă care am avut de două ori fericirea de a interpreta rolul unei învățătoare (la cinematograf pe Varvara Vasilievna din scenariul lui M. Smirnov „Învățătoarea din Șatrii" și la teatru pe Varia din piesa lui F. Knorr „Intîlnire în întuneric"), mi se pare că profesiunea de pedagog este una dintre cele mai romantice: pe pedagog îl așteaptă în fiecare zi, la fiecare pas cele mai minunate și mai interesante descoperiri. In fața lui, în bănci, stau „omuleți" — fetițe și băieți. El le poartă de grijă, îi crește, le dă o parte din inima lui, din sufletul lui și îi vede cum pășesc în viață, cum devin oameni minunați — oameni ai muncii, cetățeni devotați ai patriei lor. Pentru profesor, perspectiva viitorului constă în drumul pe care îi conduce pe elevii lui.

Dacă ar fi să stabilim ce este mai important în activitatea unui profesor bun ar trebui să spunem că aceasta este **omenia,** în cel mai înalt sens al acestui cuvînt.

Mă gîndesc adesea cu multă emoție la Varvara Vasilievna. Pe cînd mă „deprindeam" cu chipul ei, doream să pun în el tot ceea ce poate fi mai bun în omul care trăiește pentru societate. Este un chip „colectiv" și eu am visat să zugrăvesc cu ajutorul lui ceea ce era remarcabil la mulți maeștri ai muncii pedagogice, la mulți oameni buni. Și cheia acestui chip am găsit-o în cuvintele eroinei: „Mi se pare că, dacă insufli mult timp tot ceea ce este bun și dacă faci aceasta cu inima curată, atunci oricine, chiar și omul cel mai rău, se schimbă; numai că trebuie să faci aceasta cu inima curată". Sînt cuvinte foarte adevărate și foarte pătrunzătoare : **„Trebuie să faci aceasta** (să educi, să-i înveți pe copii) **cu inima curată".**

Lucrînd asupra rolului, căutînd „prototipul" lui, am trecut pe la școala unde învață fiica mea. Acolo, în cancelarie, am observat următoarea scenă: o profesoară în vîrstă stătea de vorbă cu o elevă mică. M-au izbit sinceritatea, forța de convingere, interesul cu care vorbea această profesoară. Ea se adresa elevei sale nu din obligație, ci cu suflet, o asculta așa cum ascultă un prieten mai mare, cu mai multă experiență, un om apropiat. Am căutat să transmit prin film această minunată trăsătură a pedagogului.

IN FILM învățătoarea pronunță, adresîndu-se copiilor, această frază: „Am să vă învăț să citiți, să scrieți și să visați..." După mine, în aceste cuvinte constă esența trăsăturilor caracteristice unui profesor bun. Da, nu numai să citească, să scrie, să socotească, ci și să **viseze.** Învățîndu-i pe copii știința de carte, predîndu-le fizica, chimia și alte discipline, profesorul îi conduce spre țelul cel mai înalt, îi învață să fie oameni, cetățeni folositori societății noastre. In legătură cu aceasta aș vrea să mă opresc asupra unui amănunt. Desigur, profesorii cunosc bine obiectul lor (și e chiar mai bine dacă-i cunosc nu numai pe acesta, ci se orientează și în alte discipline înrudite), se perfecționează continuu, citesc, iubesc arta... Dar eu gîndesc că și profesorul cel mai instruit, dacă nu poate să răspundă direct la o întrebare complicată, nu trebuie să se „descotorosească" de ea sau să dea un răspuns aproximativ, străduindu-se să arate că el este cu adevărat „atoateștiutor". Nu, este mai bine, mai cinstit să spui clasei: „Mă voi gîndi, voi consulta bibliografia, mă voi sfătui cu alții și apoi am să vă răspund". Autoritatea unui astfel de profesor nu va fi în nici un caz subminată.

Imi permit să vorbesc și de alte amănunte. Un profesor bun este și un bun psiholog. Și, cu toate că elevii lui îl iubesc, ei se și „tem" de dînsul. Este vorba, se înțelege, nu despre pedagogul care stîrnește spaima, ci despre o severitate înțeleaptă, de exigență și despre faptul că elevul trebuie să știe : profesorul cunoaște totul despre el, nimic nu scapă privirii sale atente, prietenoase, pline de solicitudine. Eu am studiat cu renumitul artist și pedagog E. B. Vahtangov. Intotdeauna, chiar atunci cînd mi se întîmpla să trec numai prin apropierea lui, mi se părea că îmi citește gîndurile, ca și cum m-ar fi luminat cu raze X. In fața unui astfel de om pur și simplu nici nu poți avea în gînd ceva rău, ai dori să fii întotdeauna mai bun, mai luminos, mai curat. Așa se simt, cred eu, elevii în fața unui profesor bun.

PEDAGOGIA ESTE O ȘTIINȚĂ COMPLEXĂ, și eu nu voi vorbi despre legile ei. Totuși, cred că pedagogia constă și în gestul profesorului, în zîmbetul lui, în vocea lui, în felul său de a se comporta și, însfîrșit, în felul cum este îmbrăcat. Profesorul îi înarmează pe elevi cu norme etice, le formează gustul estetic. Aș spune așa: profesorul trebuie să le impună elevilor. Cine dacă nu profesorul trebuie să le arate copiilor cum să se poarte în societate, printre tovarăși, printre cei mai în vîrstă ? Alura nu este un lucru chiar atît de mărunt cum pare la prima vedere. Profesorul nu trebuie să fie un scolast trist, el nu se poate limita numai la lumea manualelor și a caietelor de teme.

Pedagogul și actorul au multe trăsături comune. Astfel, după părerea mea, și pentru unii și pentru alții este valabilă aceeași regulă: atunci cînd muncesc, cînd creează în fața oamenilor, nimic nu trebuie să-i distragă de la scopul lor principal. In acel moment ei trebuie să arunce la o parte orice grijă, orice necaz personal.

Noi cerem mult de la pedagog, dar lui i se acordă și mult ajutor, se face mult pentru îmbunătățirea vieții lui. Aceasta este grija întregii noastre societăți. Școala, profesorul sînt înconjurați de dragostea, de atenția întregului popor, căci au meritat aceasta.

Profesorul îi educă pe tinerii cetățeni. In mîinile lui, în inima lui, în sufletul lui, în fața ochilor lui se află viitorul țării. Și aș dori să spun în încheiere : „Din toată inima doresc profesorilor, cărora le port un adînc respect, succese în munca complexă de educare a cetățenilor țării noastre".

VERA MAREȚKAIA
artistă a poporului din U.R.S.S.
laureată a Premiului Stalin

(Din „Ucitelskaia Gazeta" nr. 20 p.4610).

Tradițiile renumite ale baletului rus sînt cultivate cu dragoste la Școala de coregrafie din Perm. O dovadă o reprezintă și acest grup de eleve interpretînd dansul lebedelor mici din baletul „Lacul lebedelor" de P. I. Ceaikovski.

„Conștiință"

Vă mai aduceți aminte de Little Rock ? Copii cu pielea neagră, bătuți numai pentru că au îndrăznit să meargă la școală. Copii albi atițați să lovească pe cei negri.

Little Rock-ul — focar al dezmățului rasist — continua încă să ocupe loc în coloanele presei, cînd s-a anunțat că împotriva micilor negri a pornit lupta însuși Marele Dragon. Oficial, acesta se numește Lee Davidson și este membru al Ku Klux Klanului. Iar ca membru al organizației ucigașilor de oameni, Lee Davidson și-a pierdut numele (și înfățișarea) de om și s-a intitulat Mare Dragon, Marele Dragon al statului Georgia.

Marelui Dragon nu-i plac copiii cu pielea neagră. El nu se poate împăca cu ideea că micii copii negri vor învăța alături de cei albi. Neputînd să clădească închisori pentru copiii negri, el clădește școli exclusiv *pentru copiii albi.*

O asemenea școală a fost construită de Marele Dragon, deocamdată, în orașul Atlanta.

— Cine va putea învăța aici ? — a fost întrebat Dragonul.

— Numai copiii ai căror părinți se pronunță pentru segregație rasială.

— Veți mai construi și alte asemenea școli ? — a mai fost întrebat Dragonul.

— Firește — a sunat răspunsul.

— Și de unde veți lua bani ?

Răspunsul a arătat că dragonul are toate motivele să fie optimist. El a declarat că o parte din bani va fi dată de organizațiile rasiste, iar altă parte nădăjduiește să o primească de la autoritățile statului Georgia.

Așa dar, în lupta împotriva micilor negri, Marele Dragon are asigurat sprijinul autorităților americane, care dau astfel încă o dovadă a strălucitei democrații apusene.

Pielea copiilor negri nu e nici pe departe atît de neagră pe cît de neagră e conștiința Marelui Dragon și a protectorilor lui...

Umbra Hiroșimei

Acum mai bine de 15 ani, la Hiroșima, într-o dimineață cînd copiii tocmai mergeau spre școală, profesorii tocmai se pregăteau să ia cataloagele în mîini și clopoțelele tocmai se pregăteau să sune, totul a încremenit și copiii n-au mai fost decît amintiri, profesorii n-au mai fost decît cadavre, școlile n-au mai fost decît scrum.

Hiroșima a continuat însă să trăiască. Mamele au născut copii, copiii au crescut și au început să meargă la școală. Ei au auzit despre bomba atomică, despre copiii morți într-o clipă de tunet, de foc și de groază.

Pretutindeni în lume oamenii luptă împotriva bombei atomice, pretutindeni în lume se organizează demonstrații împotriva morții atomice. O asemenea demonstrație, deosebit de impresionantă, a avut loc nu de mult la Hiroșima.

In ajunul experienței cu arma atomică franceză în Sahara, copiii din Hiroșima au umblat din casă în casă cu un Apel cerînd ca niciodată exploziile atomice să nu mai sfîșie liniștea dimineții. Erau copii în pantaloni scurți, fetițe cu ochi codați, erau viitorii muncitori și medici, artiști și savanți — era parcă însăși ziua de mîine a Japoniei. Și n-a fost om să nu semneze Apelul : profesori și muncitori, surori și mame, credincioși sau atei, budiști sau catolici. Au semnat supraviețuitorii Hiroșimei — pentru ca o nouă zi ca cea de acum 15 ani să nu mai fie posibilă. Au semnat toți cei care nu mai vor să mai trăiască ce au trăit.

Acum 15 ani, un ziar american, lăudînd puterea bombei aruncate peste Hiroșima, scria că explozia a pulverizat oamenii, dar că umbra acestora a continuat încă multă vreme să rămînă fixată pe pămînt datorită temperaturii teribile degajată de explozie.

Umbrele de pe pămînt au dispărut, firește, de mult. Dar umbra Hiroșimei a rămas în sufletele oamenilor. Ea se întoarce din ce în ce mai mult împotriva maniacilor atomici, pe care oamenii cinstiți din întreaga lume îi urăsc ca pe cei mai înrăiți dușmani ai lor, ai copiilor, ai viitorului.

R. T.

„Tineretul merită o soartă mai bună"

Consiliul Central consultativ pentru problemele învățămîntului din Anglia a publicat un referat care cuprinde un proiect de reformă școlară. In proiect se propune prelungirea duratei învățămîntului obligatoriu, introducerea practicii în producție a elevilor, lichidarea excesivei specializări în gimnaziile clasice, mărirea numărului profesorilor etc. In proiectul de reformă se acordă atenție rolului pozitiv al școlilor unice, care asigură un nivel mai ridicat de cunoștințe și, după cum scrie ziarul „Daily Worker", contribuie la unirea tuturor forțelor sociale din raionul dat.

In favoarea proiectului se desfășoară o largă mișcare populară, la care participă profesori, oameni progresiști, ziare. Se cere guvernului să admită măcar propunerile minimale prevăzute în proiect.

Pînă și ziarul burghez „Daily Herald" a scris nu de mult, comentînd proiectul de reformă, că dezvoltarea sistemului de învățămînt din Anglia rămîne în urmă față de situația învățămîntului în alte țări ale Europei. Citînd cuvintele lui W. Churchill, care spunea că rușii i-au întrecut pînă într-atîta pe englezi încît aceasta stîrnește îngrijorare, ziarul scrie, adresîndu-se cititorilor : „Dacă doriți ca fiii voștri să dobîndească o instrucțiune mai bună, luptați pentru o mai ridicată calitate a învățămîntului, deoarece nivelul acestuia scade mereu. Atitudinea disprețuitoare față de tineret este o tragedie a Angliei. Tineretul merită o soartă mai bună".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București. Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București. Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVAȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 556 — Vineri 11 martie 1960 — 8 pagini 25 bani

Știri

Fier pentru uzinele patriei

Antrenați în acțiuni patriotice, pionierii și elevii școlii din comuna Bîrzava, raionul Lipova, regiunea Timișoara, însoțiți de cadrele didactice ale școlii, s-au organizat în două echipe și au plecat din casă în casă, să colecteze fier vechi.

Cele 2000 kg fier vechi colectat au fost transportate la întreprinderea I.C.M. Arad.

PROF. IOSIF DEHELEANU

★

Profesorii și elevii școlilor din orașul Sighișoara au colectat în primele zile ale acestei luni circa 4 vagoane de fier vechi, care a și fost predat centrului de colectare.

În această acțiune patriotică s-au evidențiat îndeosebi profesorii și elevii de la Școala medie nr. 1, care au colectat peste 11.000 kg. fier vechi. Aceste rezultate bune se datoresc faptului că școala a știut să organizeze bine activitatea obștească. Astfel, în fiecare seară se dădeau rezultatele muncii din ziua respectivă, ceea ce stimula elevii la întreceri în legătură cu colectarea unei cantități tot mai mari. Acțiunea de stringere a fierului vechi a fost susținută de toți diriginții claselor. Cele mai bune rezultate le-au obținut clasele a XI-a, a VII-a „B", a IV-a și a IX-a „B".

S-au evidențiat în acțiunea de stringere a fierului vechi și profesorii și elevii de la Școala elementară nr. 2, care au colectat peste 9000 kg.

GH. POPOVICI

★

Pionierii și elevii de la Școala de 7 ani din comuna Traian, raionul Tr. Măgurele, au colectat în numai două zile 1500 kg fier vechi. Fruntașe în această acțiune au fost detașamentele de pionieri ale claselor a IV-a „A" și a V-a „B".

Pe tema transformării socialiste a agriculturii

Echipele artistice de la Școala medie din comuna Pătîrlagele, raionul Cislău, au dat de curînd două spectacole închinate transformării socialiste a agriculturii.

Echipele de cor, formația de dansuri populare, echipa de teatru, grupul permanent de soliști și recitatori și brigada artistică de agitație au prezentat aceste spectacole în fața elevilor și a părinților, precum și în fața colectiviștilor din gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din satul Valea Lupului. Deosebit interes au stîrnit îndeosebi piesa de teatru „Cel din urmă" și programul brigăzii artistice de agitație.

În săptămînile ce urmează, programul va fi prezentat și la alte cămine culturale din comunele învecinate.

UN AN DE REALIZĂRI ÎNSEMNATE

S-a împlinit un an de la apariția Hotărîrii Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență.

În acest an școlar peste 93.000 de oameni ai muncii din industrie și agricultură își completează studiile de cultură generală prin învățămîntul seral și fără frecvență. Numărul celor care urmează învățămîntul de cultură generală seral și fără frecvență este cu aproape 23.000 mai mare decît în anul școlar 1958—1959. Numai în clasa a VIII-a — cursuri serale — sînt înscriși în acest an școlar peste 22.900 de muncitori, ceea ce reprezintă o creștere de 52 la sută față de anul trecut. De asemenea, în prezent urmează cursurile serale și fără frecvență ale facultăților peste 16.000 de oameni ai muncii.

Pentru cuprinderea în învățămînt a numărului sporit de muncitori-elevi s-au înființat noi școli și secții serale. Actualmente funcționează 396 de școli și secții serale, cu peste 100 mai multe decît în anul trecut, precum și 254 de secții fără frecvență. În învățămîntul superior s-au organizat anul acesta 21 secții serale și 58 secții fără frecvență pe lîngă facultăți.

În scopul sprijinirii muncitorilor-elevi, întreprinderile au asigurat condiții necesare pentru frecventarea cursurilor și pregătirea temeinică în vederea examenelor. Astfel muncitorii au fost repartizați în schimburi de producție care să le permită frecventarea regulată a cursurilor; unele întreprinderi au organizat transportul elevilor care lucrează la distanțe mari de școlile unde învață, iar la multe școli serale de pe lîngă fabrici și uzine s-au organizat clase pe schimburi de producție.

Grupuri de ingineri și tehnicieni din numeroase întreprinderi au luat inițiativa de a sprijini pe muncitori în pregătirea zilnică a lecțiilor.

Elevilor muncitori li se acordă concedii de studii plătite.

Ilie Mușat și Traian Rotaru sînt doi utemiști entuziaști, doi prieteni care lucrează pe șantierul Hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz. Ilie Mușat a urmat școala medie serală, pe care a absolvit-o, iar acum s-a hotărît să se înscrie la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior. Traian Rotaru, student în anul I la aceste cursuri, îl ajută cu dragă inimă. Adesea îi poți vedea împreună, în orele libere, studiind cu nesaț lucrările de specialitate. Iată-i, în fotografiile de mai sus, în orele de studiu și la locurile de muncă.

Răspundem de drumul pe care vor păși elevii noștri

Ședința cu părinții se încheiase. Majoritatea participanților plecaseră și profesorul-diriginte se pregătea la rîndu-i să plece, cînd unul dintre părinți, rămas special în urmă, se apropie și îi spuse:

— Tovarășe profesor, aș vrea să vă răpesc cîteva minute. Știți, fiul meu termină anul acesta clasa a VII-a și vreau să vă cer sfatul cu privire la profesiunea pe care să și-o aleagă...

Asemenea întrebări li se pun deseori profesorilor și diriginților din școlile noastre, în special celor de la clasele a VII-a și a XI-a. Foarte mulți părinți, nenumărați elevi vin să-i consulte în această problemă. Este dovada încrederii față de oamenii școlii. Sfatul pe care-l dă pedagogul presupune un înalt spirit de răspundere.

Mai mult decît atît. Un adevărat pedagog, un educator al tinerei generații de viitori constructori ai socialismului, nu așteaptă numai ca elevii și părinții lor să vină să ceară sfatul. El îi îndrumă din timp, organizînd la orele educative, în timpul vizitelor acasă la elevi, în ședințele cu părinții, discuții cu privire la orientarea profesională a tineretului, scoțînd în evidență perspectivele minunate care-i așteaptă în producție, vorbindu-le despre bucuria pe care o dă munca productivă în folosul patriei. Marile succese, dezvoltarea impetuoasă a industriei și agriculturii noastre socialiste, crearea și creșterea vertiginoasă a unor ramuri industriale cu totul noi, în care procesele tehnologice se bazează pe cuceririle cele mai înaintate ale științei sînt tot atîtea argumente de convingere, de înflăcărare a tineretului. Mulți profesori și diriginți, întemeindu-se pe documentele de partid care analizează dezvoltarea economică a patriei noastre și arată perspectivele ei, folosind cu pricepere articolele și reportajele din presă care relatează activitatea entuziastă și succesele oamenilor muncii din industrie și agricultură, prezentînd portrete ale eroilor muncii socialiste și ale fruntașilor întrecerii socialiste, știu să arate elevilor drumul larg și rodnic pe care-l deschide în fața lor viitorul.

Un element concret, de o importanță deosebită în orientarea profesională a tinerilor îl constituie practica în producție pe care mulți dintre elevii școlilor noastre de cultură generală o desfășoară în fabrici, în uzine, în marile întreprinderi agricole socialiste. Venind adesea alături de elevi la practică, stînd de vorbă cu muncitorii, cu țăranii muncitori, cu maiștrii, cu inginerii, numeroși profesori și diriginți culeg exemple vii, apropiate elevilor, pe care le folosesc din plin atunci cînd vorbesc cu ei despre drumul pe care-l vor urma în viață. Procedînd în acest fel în cursul anului trecut, diriginții claselor a XI-a de la Școala medie nr. 1 din Buzău, de la Școala medie „Aurel Vlaicu" din București, de la Școala medie „Frații Buzești" din Craiova au reușit să determine orientarea elevilor lor către sectorul productiv. Trebuie recunoscut însă că în multe școli medii profesorii și diriginții nu au știut să folosească activitatea în producție a elevilor pentru orientarea acestora către cele mai importante ramuri ale producției noastre industriale și agricole, să-i orienteze, pe baza aptitudinilor lor, către profesia pentru care dovedeau cea mai mare înclinație.

Legătura strînsă între profesorii școlilor de 7 ani și ai școlilor medii și cadrele didactice de la școlile profesionale și tehnice, organizarea de activități comune ale elevilor din aceste școli pot aduce o mare contribuție la buna orientare profesională a viitorilor absolvenți. Organizarea unor „zile ale ușilor deschise" de felul celor care se organizează acum, de pildă, la Grupul școlar minier din Petroșani, la Școala de meserii din Bacău, la Școala profesională de pe lîngă fabrica „Industria Linei" din Timișoara etc. ar fi foarte bine venită în toate școlile profesionale și tehnice, deoarece îi familiarizează pe elevii școlilor de cultură generală cu atmosfera specifică activității de pregătire a cadrelor pentru producție. În „zilele ușilor deschise" elevii și ucenicii din școlile tehnice și profesionale primesc, ca gazde, oaspeți din școlile de cultură generală, le vorbesc despre viața și munca lor în școală și în producție, despre cele mai însemnate realizări ale colectivului școlii, despre contribuția acestuia la îndeplinirea planurilor de producție, îi conduc prin atelierele-școală, prin secțiile întreprinderii, prezentîndu-i muncitorilor fruntași, maiștrilor, inginerilor. Un rol hotărîtor poate îndeplini în această privință colaborarea între organizațiile U.T.M. ale școlilor medii și ale școlilor profesionale și tehnice, sprijinirea de către organizațiile U.T.M. din învățămîntul profesional și tehnic a organizațiilor pionierești din școlile de 7 ani.

Un element determinant pentru buna orientare profesională a viitorilor absolvenți este cunoașterea de către aceștia a specificului economic al comunei, orașului, raionului și regiunii natale, a perspectivelor de dezvoltare a industriei și agriculturii locale.

Dezvoltarea impetuoasă a industriei și agriculturii patriei cere noi și noi cadre de muncitori și tehnicieni destoinici, cu înaltă conștiință socialistă, pregătiți la nivelul cerințelor tehnicii celei mai înaintate. Un contingent numeros de tineri — cei care vor absolvi anul acesta școlile de 7 ani și școlile medii — așteaptă cuvîntul competent care să-i îndrume în alegerea profesiei. Acest cuvînt trebuie să-l rostească pedagogii, oamenii școlii. Răspunderea lor este mare. Dar mare este și bucuria de a ști că ai îndrumat un nou detașament spre frontul muncii, de a ști că cei ce-ți urmează astăzi sfatul îți vor purta întotdeauna dragoste și recunoștință.

Lenin în mijlocul copiilor. Gorki, 1922.

N. K. KRUPSKAIA

Cum să studiem leninismul

TREBUIE SA-I INVAȚAM PE TINERI SA ÎNȚELEAGA ESENȚA LENINISMULUI

Tovarăși ! Atunci cînd studiem leninismul, lucrul cel mai important este, desigur, nu să memorăm amănunte, denumiri și date exacte, expresii învățate pe dinafară etc. Trebuie să-l învățăm pe cel ce studiază leninismul să-l înțeleagă pe Lenin. A-l înțelege pe Lenin, a înțelege leninismul — acesta este principalul obiectiv al studierii operelor lui Lenin.

Am stat o dată de vorbă cu Vladimir Ilici despre felul cum se studiază marxismul la Universitatea „Sverdlov". Citisem o dare de seamă a Universității „Sverdlov" în care se arăta cu cîtă pasiune învață studenții teoria valorii. In această dare de seama se spunea că un student, după ce discutase toată noaptea cum trebuie definită valoarea, dimineața fu atît de zăpăcit, încît se repezi în stradă, opri un trecător și începu să-l întrebe cum definește el valoarea. Cînd i-am povestit acest lucru lui Vladimir Ilici, el mi-a spus că asta nu este marxism, că atunci cînd studiază marxismul oamenii nu trebuie să fie preocupați de exactitatea definițiilor, a formulărilor după toate regulile științei, să se piardă în amănunte. In studierea marxismului importantă este înțelegerea spiritului marxismului, înțelegerea ideilor fundamentale, priceperea de a aplica marxismul la realitate.

MARXISMUL TREBUIE STUDIAT CU SERIOZITATE

Și, tovarăși, cînd vrem să definim leninismul, trebuie să spunem că el este marxism aplicat la realitatea noastră, la realitatea noastră contemporană. Metodele folosite de Lenin în studierea acestei realități, în influențarea ei nu sînt în fond altceva decît metode ale marxismului...

De aceea, trebuie să se dea cea mai mare atenție studierii marxismului și bazelor sale... Tînăra generație trebuie înarmată cu înțelegerea metodei marxiste, cu concepția despre lume a socialismului științific, cu arme care să-i ajute să se descurce în complexitatea realității curente.

CU CE TREBUIE ÎNCEPUT STUDIUL LENINISMULUI ?

Cum să pornim la studiul leninismului ? In primul rînd cursanții trebuie să-și facă o idee despre ceea ce este socialismul științific, despre ceea ce este marxismul. Trebuie să li se arate, din atitudinea lui Lenin față de problemele de bază ale realității noastre, că el a fost un marxist consecvent și că aceasta a constituit forța sa. Și este important nu să tindem să știm cum s-a exprimat Lenin despre fiecare problemă în parte, este important nu să înșirăm citat după citat, ci să luăm ceea ce este principal, ceea ce este cel mai esențial, cel mai caracteristic și în felul acesta să se stabilească linia principală, care trebuie studiată temeinic.

Lenin căuta întotdeauna să stabilească ce rol avea fenomenul respectiv în lupta generală a clasei muncitoare pentru atingerea țelurilor finale. Această apreciere a fenomenelor, priceperea de a stabili ce loc ocupă ele în lanțul general este pentru noi extrem de importantă dacă vrem să găsim calea de a influența asupra acestor evenimente.

TREBUIE SĂ SE ȚINĂ SEAMA DE CERINȚE

Apoi, cum să organizăm acest studiu ? Eu văd lucrurile așa. In această privință extrem de importantă este orientarea după cursant, după experiența lui personală, după trăirile sale emoționale. Dacă avem de-a face cu țărani este important să luăm problema țărănească și să studiem în primul rînd care a fost atitudinea lui Lenin față de problema țărănească, iar dacă avem de-a face cu muncitori industriali care au rupt-o cu satul, trebuie să luăm problema dictaturii proletariatului, a rolului clasei muncitoare, în general să pornim dintr-un punct de vedere apropiat muncitorului. Această pricepere de a alege tocmai ceea ce-l interesează mai mult pe un anumit om, ceea ce este mai strîns legat de viața lui personală, de experiența lui, este foarte importantă.

In ultimul timp am avut prilejul să răsfoiesc manuscrisele cîtorva biografii populare ale lui Lenin, biografii destinate maselor țărănești. Și ce am observat ? In aceste biografii se vorbește foarte amănunțit, de exemplu, despre dezbaterile la congrese, despre menșevici etc. Despre un singur lucru au uitat să vorbească : despre atitudinea lui Lenin față de problema pămîntului. Să scrii pentru țărani și să nu te oprești la ceea ce-i interesează mai mult decît orice — e prea de tot !

FENOMENELE TREBUIE PRIVITE ÎN CADRUL SITUAȚIEI CONCRETE

Cum să studiem leninismul ? Aș sfătui să se folosească următoarea metodă : să vedem care a fost atitudinea lui Lenin față de o anumită problemă în decurs de mai mulți ani și să analizăm cum a rezolvat el această problemă în situații concrete diferite...

Eu socot că organizarea în felul acesta a studiului operelor lui Lenin ne-ar da posibilitatea să obținem lucrul spre care trebuie să tindem — înțelegerea lui Lenin, înțelegerea spiritului operelor lui — deși, probabil, nu ne-ar da cunoașterea bucherească a acestor opere. Părerea mea este că în felul acesta trebuie să studiem leninismul.

Această pricepere de a examina un fapt în situația concretă din jurul lui este un indiciu de leninism. Desigur, aceasta nu este nimic altceva decît abordarea marxistă, dar trebuie să știi s-o aplici — și acesta este lucrul valoros pe care l-a adus leninismul în tactica revoluționară și care are o uriașă însemnătate.

Apoi, fiecare fenomen de care ne ocupăm trebuie privit în dezvoltarea sa. Înainte de adunarea de astăzi, răsfoind operele lui Vladimir Ilici, am recitit un articol al lui referitor la Adunarea Constituantă. Cum privea el această problemă ? El a analizat cum s-a creat această Adunare Constituantă, care era situația în general, ce gîndeau masele populare cînd și-au ales și și-au trimis reprezentanții în Adunarea Constituantă, care era pe atunci nivelul lor de conștiință. Apoi analizează cum va acționa mai departe această Adunare Constituantă și ajunge la concluzia că a da puterea în mîinile Adunării Constituante înseamnă lichidarea Sovietelor, adică lichidarea puterii revoluționare a muncitorilor și țăranilor. Vedem că Lenin ia fenomenul în dezvoltarea lui și, datorită acestui lucru, ajunge la o concluzie justă, stabilind tactica : Adunarea Constituantă trebuie dizolvată.

TREBUIE SĂ STUDIEM CU ATENȚIE REALITATEA

Lenin căuta să stabilească cît mai exact granițele existenței reale ale unui fenomen anumit, îl verifica prin propria sa experiență și prin experiența tovarășilor, apoi lua cunoștință de literatura de specialitate rusă și străină, alegînd și cercetînd fenomene analoage, le compara și în felul acesta descoperea însăși esența fenomenului, explica ce reprezintă acest fenomen. Metoda lui de a trata o problemă poate fi comparată cu metoda artiștilor de a studia lucrurile. In scrisorile sale către Maupassant, scriitorul francez Flaubert îl sfătuia cum să studieze fenomenele pentru a le prezenta cît mai artistic. Flaubert scria : dacă vrei să faci o descriere plastică și pregnantă, de exemplu, a unui portar sau a unui birjar, atunci privește-l și caută să descoperi acele trăsături care-l deosebesc pe acest birjar sau pe acest portar de toți ceilalți portari, de toți ceilalți birjari ; atunci, în două-trei linii, vei putea să-l definești în așa fel, încît chipul lui să apară în fața cititorilor de parcă ar fi viu. Aceste sfaturi sînt de domeniul creației artistice, dar eu cred că marxiștii trebuie și ei să abordeze tot astfel fenomenele. Ei trebuie să stabilească fenomenele, să le scoată în evidență trăsăturile specifice care le fac să se distingă din rîndul tuturor fenomenelor analoage din trecutul țării noastre, din prezentul și din trecutul altor țări. Și așa proceda de obicei Lenin în aprecierea fenomenelor.

Așadar, studierea fenomenelor, stabilirea particularităților lor, stabilirea greutății lor specifice, examinarea lor în cadrul situației concrete și în dezvoltare constituie particularitățile modului leninist de a aborda realitatea.

1924

VIAȚA DE PARTID

În centrul atenției — problemele învățămîntului

Buna desfășurare a procesului de învățămînt constituie unul din obiectivele principale ale muncii de partid de la Școala medie nr. 1 din Sighișoara.

Pentru aceasta, în adunările generale care au avut loc de la alegeri și pînă astăzi, comuniștii au discutat numeroase probleme legate de munca școlară : cum se realizează disciplina conștientă a elevilor ca latură a educației comuniste, preocuparea comuniștilor din conducerea școlii pentru ajutorarea la învățătură a muncitorilor-elevi și a fiilor de muncitori și de țărani muncitori, contribuția comuniștilor la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ pe trimestrul încheiat etc.

Dezbaterile și hotărîrile adunărilor generale au precizat sarcinile ce revin comuniștilor pentru înlăturarea lipsurilor. Astfel, în adunarea generală în care s-a dezbătut aportul membrilor de partid la îmbunătățirea procesului de învățămînt în cursul trimestrului I s-a relevat necesitatea de a se pune un accent deosebit pe educarea dragostei elevilor pentru muncă, a conștiinciozității lor, de a se lupta pentru înlăturarea notelor mici și a celor la limită prin îmbunătățirea metodelor de muncă ale pedagogilor.

Planurile de muncă ale organizației de bază cuprind probleme ale muncii de educare comunistă a tineretului — în școală, la internat și în afară de școală — realizarea unui înalt conținut științific al predării, asigurarea purității ideologice a procesului instructiv-educativ etc.

Comuniștii din școala noastră consideră că problemele muncii școlare trebuie să stea pe primul plan în preocupările lor.

P. Gh.

Sprijin muncii sindicale

Școala noastră este o unitate de învățămînt mare, avînd peste o sută de salariați — cadre didactice, personal administrativ și de îngrijire. Aici procesul instructiv-educativ se desfășoară în limbile română, maghiară și germană.

Organizația de partid, preocupată de realizarea unei cît mai strînse legături cu masa salariaților, de antrenarea lor la rezolvarea sarcinilor școlii, sprijină îndeaproape munca organizației sindicale, în care este cuprins tot personalul școlii. Ea a îndrumat comitetul de instituție să pună în centrul preocupărilor sale îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt. Ca urmare, organizația noastră sindicală a dat o deosebită atenție legării școlii de viață. De pildă, pentru a sprijini înzestrarea atelierelor, organizația sindicală a luat legătura cu comitetele sindicale din unele întreprinderi și instituții din oraș și raion cu ajutorul cărora s-au putut procura o serie de materiale și unelte necesare muncii practice.

De asemenea, biroul organizației de partid a îndrumat comitetul de instituție să țină o strînsă legătură cu directorii din întreprinderile unde lucrează elevii cursului seral de pe lîngă școala noastră. Ca urmare, li s-au creat muncitorilor-elevi condițiile necesare pentru ca ei să frecventeze regulat școala și să se poată pregăti cît mai bine.

Organizația noastră sindicală a fost îndrumată de biroul organizației de partid să acorde ajutor muncii metodice. Ea a propus, de pildă, conducerii școlii pe cei mai harnici pedagogi pentru a fi numiți responsabili ai comisiilor metodice pe materii. De asemenea, organizația sindicală a ajutat la alcătuirea planurilor de muncă ale fiecărei comisii.

Cu ajutorul organizației sindicale s-a asigurat și înzestrarea bibliotecii cu cele mai noi publicații din diferite domenii, cu colecții de reviste și ziare.

Trebuie arătat că, sub îndrumarea organizației de partid, membrii de sindicat au fost antrenați și la o bogată activitate sportivă, precum și la o intensă activitate culturală, desfășurată atît în cadrul școlii cît și în afara acesteia, pentru susținerea muncii de transformare socialistă a satelor din raionul nostru.

Noul comitet ales, îndrumat în permanență de către organizația de partid, este preocupat să îmbunătățească mereu munca sindicală din unitatea noastră.

VIRGIL SĂCĂREA
secretarul organizației de bază P.M.R. de la Școala medie din Bistrița

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

In vederea pregătirii cadrelor didactice pentru examenele de grade (gradul definitiv și gradul II) pînă în prezent au fost aprobate și se află la tipar următoarele programe :

1. Pentru învățători și educatoare.

2. Pentru profesorii de la următoarele specialități : limba și literatura română, limba rusă, limba franceză, limba engleză, limba latină, limba germană, istoria, matematica, fizica, chimia, științe naturale, educație fizică, muzică, desen, pedagogie pentru toate specialitățile, pedagogie pentru specialitate, psihologie, logică.

Pînă la difuzarea programelor pe teren, pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice înscrise la examenul de grade, „Gazeta învățămîntului", va publica aceste programe.

★

Persoanele distinse cu titlul de artist al poporului, maestru emerit al artei, artist emerit, profesor emerit și învățător emerit sînt rugate să comunice adresa unde domiciliază la Ministerul Învățămîntului și Culturii, Direcția personalului București, str. Spiru Haret nr. 12.

Lecţii în şcoala serală

PROBLEMELE PRODUCŢIEI ÎN PREDAREA CHIMIEI

Unul dintre principiile de bază care îi călăuzeşte pe profesorii de la şcoala noastră serală în pregătirea şi desfăşurarea lecţiilor este axarea cunoştinţelor pe activitatea practică a muncitorilor-elevi în întreprinderile în care lucrează.

La noi învaţă tineri muncitori de la Atelierele navale — Giurgiu, de la fabrica de zahăr „Popa Şapcă", de la întreprinderea de industrie locală „Steagul Roşu" etc. Cu toţii manifestă mult interes pentru însuşirea cunoştinţelor ce li se predau în şcoală, sînt continuu preocupaţi de a aplica aceste cunoştinţe la locul lor de muncă, de a afla, în acelaşi timp, explicarea ştiinţifică a unor fenomene şi procese tehnologice din activitatea lor practică. Dîndu-şi seama de acest lucru, profesorii din şcoala noastră au înţeles necesitatea de a orienta conţinutul lecţiilor lor spre îmbinarea strînsă a cunoştinţelor teoretice cu practica din întreprinderi.

O astfel de orientare dau lecţiilor lor profesorii de chimie din şcoala noastră. Ei se sprijină în predare pe anumite fapte cunoscute elevilor din producţie, ceea ce uşurează asimilarea cunoştinţelor, iar pe de altă parte, vin în sprijinul lor explicîndu-le baza ştiinţifică a unor fenomene din producţie. Pentru a putea face aceasta cît mai bine, profesorii de chimie au considerat că, înainte de toate, trebuie să cunoască ei înşişi cît mai bine întreprinderile unde muncesc elevii, procesele tehnologice din cadrul acestora, problemele concrete de producţie pe care le întîlnesc elevii. De aceea, au vizitat încă de la începutul anului întreprinderile, documentîndu-se cu seriozitate. În timpul vizitelor făcute la fabrica de zahăr „Popa Şapcă", de exemplu, profesorii au stat de vorbă cu şefii de secţie sau de atelier, pentru a desprinde mai bine aportul pe care lecţiile de chimie îl pot aduce la îmbunătăţirea muncii din fabrică. Ei şi-au dat seama cu această ocazie că muncitorii-elevi trebuie ajutaţi să înţeleagă o serie de fenomene chimice cum sînt procesul de dizolvare, solubilitatea diferitelor substanţe, variaţia solubilităţii în funcţie de natura substanţei, temperatură şi presiune, cristalizarea, concentraţia soluţiilor, exprimarea procentuală a concentraţiei soluţiilor etc. Ca urmare, în lecţiile de chimie ţinute la clasa a VIII-a la capitolul „Soluţii" s-a urmărit îndeaproape ilustrarea celor explicate prin aspecte ale proceselor tehnologice la care participă elevii în producţie. Aşa, de exemplu, în cadrul lecţiei cu tema „Cristalizarea", demonstrîndu-se cum se petrece fenomenul de cristalizare, s-a arătat rolul zahărului pudră adăugat siropurilor din rafinărie pentru formarea centrelor de cristalizare şi stimularea acesteia. Elevii care lucrau în secţia respectivă a fabricii şi cunoşteau practic fenomenul descris au avut acum posibilitatea să-l înţeleagă şi din punct de vedere teoretic.

În lecţia despre reacţiile dintre oxizi, baze, acizi şi săruri, ţinută tot la clasa a VIII-a, li s-a explicat elevilor reacţia oxizilor acizi cu bazele, li s-a arătat rolul bioxidului de carbon în carbonarea zemurilor.

La lecţia „Proprietăţile acizilor — neutralizarea", li s-a explicat elevilor că în controlul aciditătii tuturor produselor intermediare în procesul de fabricare a zahărului se foloseşte o reacţie de neutralizare, subliniindu-se importanţa pe care o are executarea cu exactitate a acestui control pentru mărirea producţiei de zahăr.

Muncitorii sudori de la Atelierele navale — Giurgiu au solicitat profesorului să le explice la lecţiile de chimie formarea flăcării oxiacetilenice cu care lucrează ei. Cunoştinţele respective nefiind prevăzute în programă şi neinteresînd întreaga clasă, ele au fost explicate numai muncitorilor sudori cu ocazia unei vizite la locul lor de producţie. Tot atunci elevii motorişti şi cazangii, arătînd că întrebuinţează zilnic mari cantităţi de acid clorhidric pentru a curăţi chiulasele de la motoarele Diesel navale, au întrebat care este explicaţia acestui fenomen. Li s-a răspuns că apa Dunării avînd o duritate mare depune pe aceste chiulase un strat de carbonat de calciu care, dacă n-ar fi curăţit cu acid clorhidric, ar împiedica răcirea motoarelor. În clasă, plecînd de la problemele producţiei, elevii au studiat apoi cu multă atenţie reacţia dintre acidul clorhidric şi carbonatul de calciu, care are loc în timpul curăţirii chiulaselor.

Alţi elevi au cerut explicaţii cu privire la folosirea cîtorva săruri la sudarea pieselor de fontă. Explicaţiile au fost date atît la locul de producţie cît şi în timpul lecţiilor. Printre altele, s-a arătat că una dintre aceste săruri, clorura de natriu, se presară la suprafaţa pieselor de sudat deoarece topindu-se la temperatura de fuziune a fontei formează un strat protector care nu lasă să pătrundă aerul în fonta topită.

Asemenea legături cu practica producţiei se realizează şi la lecţiile de chimie din celelalte clase. De exemplu, în cadrul studierii temei „Carbonatul de calciu" la clasa a IX-a, s-a vorbit pe larg despre disociaţia termică în cuptoarele de var ale fabricii de zahăr, despre prepararea hidroxidului de calciu şi despre rolul lui la predefecarea zemei de difuzie. În clasa a X-a, la tema „Electroliza" elevii au cerut explicaţii privind aplicarea electrolizei în tehnică. Primind astfel de explicaţii muncitorii-elevi care lucrează la întreprinderea de industrie locală „Steagul Roşu", au perfecţionat baia electrolitică din întreprinderea lor. O serie de eleve care lucrează la secţia covoare a întreprinderii de industrie locală „Steagul Roşu" erau preocupate de substanţele colorante şi mai ales de mordanţii întrebuinţaţi la colorarea diferitelor materiale. Li s-a explicat pe larg procedeul de vopsire şi rolul mordanţilor în realizarea acesteia, fapt care a stimulat activitatea lor în producţie.

Experienţa de pînă acum ne-a arătat cît este de mare necesitatea de a folosi în predare cunoştinţele practice ale elevilor, de a-i ajuta să înţeleagă baza ştiinţifică a muncii pe care o desfăşoară, atît pentru a asigura însuşirea unor cunoştinţe temeinice, cît şi pentru a contribui la îmbunătăţirea continuă a activităţii lor în producţie.

Prof. CONSTANTIN BARON
director adjunct la secţia serală a şcolii medii nr. 1 din Giurgiu

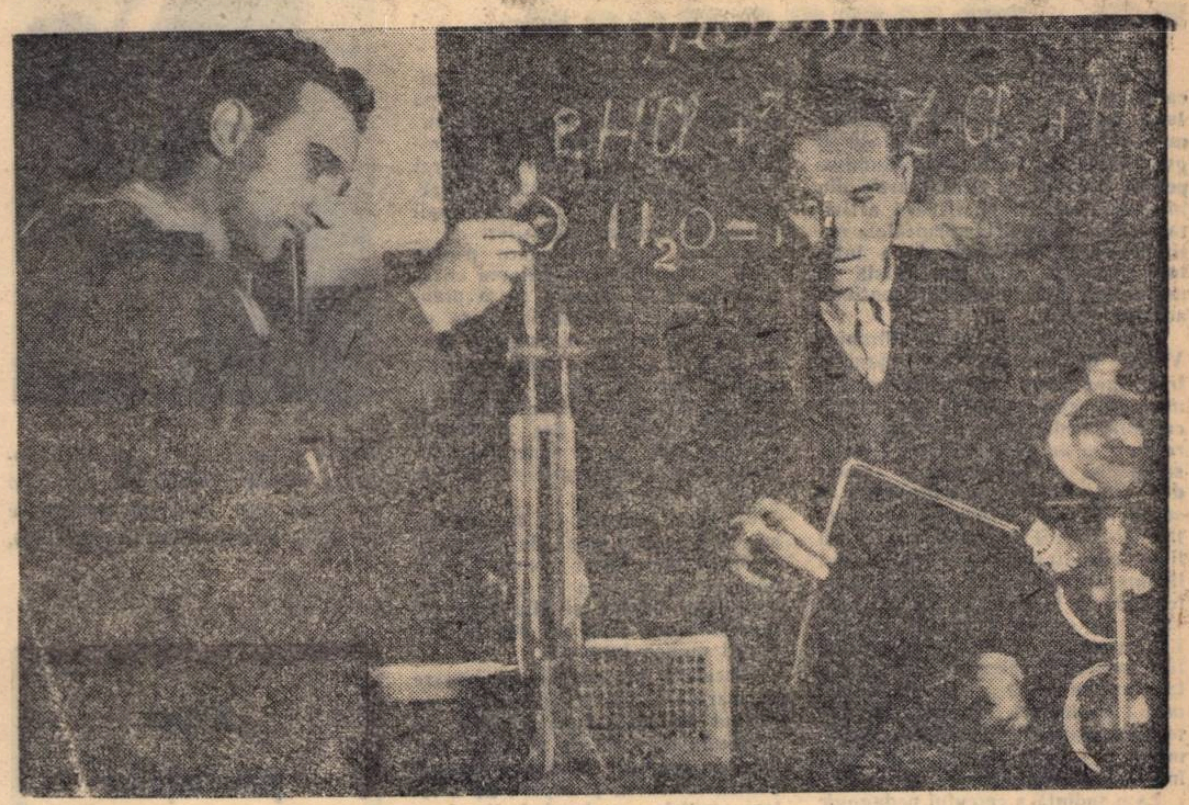

Elevii Gh. Păunescu şi I. Ghernase din clasa a VIII-a a secţiei serale de pe lîngă Şcoala medie nr. 1 din Giurgiu, muncitori la fabrica de zahăr „Popa Şapcă", efectuează în cadrul unei lecţii de chimie diferite experienţe privind proprietăţile hidrogenului

Cunoştinţe temeinice de matematică şi fizică

Filiala din Galaţi a Societăţii de matematică şi fizică a organizat de curînd un concurs „Cine ştie cîştigă", la care au participat numeroşi elevi ai claselor a X-a şi a XI-a de la şcolile serale din oraş.

Întrebările puse concurenţilor au cuprins, în conţinutul lor, probleme legate strîns de producţie, contribuind astfel la legarea studiului matematicii şi fizicii de practica construirii socialismului.

Deosebit de bune rezultate au obţinut la concurs muncitorii-elevi din clasa a X-a a secţiei serale de pe lîngă Şcoala medie „Mihai Viteazul". Clasarea lor pe locul de frunte dovedeşte că ei au preocupări serioase pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor de matematică şi fizică.

Sprijinul diriginţilor

Profesorii-diriginţi de la şcolile serale din regiunea Bacău desfăşoară o activitate metodică rodnică, menită să contribuie la ridicarea nivelului predării. De exemplu, diriginţii de la Şcoala medie serală „Steaua Roşie" din Bacău au discutat nu de mult, în cadrul activităţii metodice teme interesante ca: „Şcoala serală şi întreprinderea", „Închegarea colectivului de elevi" etc. Numeroşi diriginţi din şcolile serale acordă mult sprijin elevilor la învăţătură, îndrumîndu-i asupra felului cum trebuie să studieze un text, cum să-şi ia notiţe etc.

Consfătuire privitoare la îmbunătăţirea predării

Secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Pucioasa a organizat o consfătuire cu profesorii care predau la şcolile serale. Cu acest prilej s-au prezentat două referate — unul privitor la munca directorului, iar celălalt la activitatea comisiilor de diriginţi. Ambele referate, ca şi discuţiile, de altfel, au stăruit asupra problemelor privitoare la îmbunătăţirea predării lecţiilor, arătînd ce sarcini le revin în această direcţie conducătorilor de şcoli, diriginţilor şi tuturor cadrelor didactice.

Analiza lucrărilor scrise

În zilele acestea perioada tezelor se apropie de sfîrşit. Cei mai mulţi profesori au terminat corectarea lucrărilor scrise, vin cu ele în faţa clasei şi le analizează împreună cu elevii. Pentru consolidarea cunoştinţelor elevilor, analiza lucrărilor scrise trimestriale are o foarte mare însemnătate. Discuţiile privitoare la lucrările scrise au rostul de a lămuri confuziile pe care le-au făcut unii din elevi, de a clarifica problemele neînţelese şi expuse eronat în lucrări, de a completa golurile din cunoştinţe în legătură cu tema dată, de a fixa mai bine în memoria elevilor problemele pe care le ridică subiectul respectiv. Pe de altă parte, analiza lucrărilor scrise are şi rostul de a-i ajuta pe elevi să înţeleagă cum trebuie să fie sistematizate ideile într-o lucrare scrisă, cum trebuie să fie concepută şi redactată o astfel de lucrare. Lămuririle pe care profesorul le dă elevilor bazîndu-se pe materialul furnizat de teză sînt mai clare, mai uşor de înţeles, tocmai pentru că au în vedere o serie de exemple concrete.

Cu cîteva zile în urmă, profesorul care predă istoria la clasa a XI-a „B" de la secţia serală a Şcolii medii „N. Bălcescu" din oraşul Brăila a analizat cu elevii lucrarea scrisă pe trimestrul II, cu tema „Anul revoluţionar 1848 în Ardeal". Analiza a avut o serie de aspecte pozitive, dar şi unele deficienţe, care ar fi fost uşor înlăturate dacă profesorul ar fi chibzuit mai mult asupra procedeelor a căror utilizare era indicată într-o astfel de oră.

Este bine că profesorul nu a comentat tezele la întîmplare, ci s-a oprit în primul rînd la acelea care prezentau greşeli mai mari de conţinut. Aşa, de pildă, au fost luate în discuţie lucrările scrise în care nu erau explicate cauzele revoluţiei din 1848, precum şi lucrările în care nu s-a prezentat programul revoluţiei şi cauzele înfrîngerii ei. O dată lămurite aceste probleme de ansamblu, profesorul a trecut la discuţii privind diferite chestiuni ridicate de fiecare teză în parte. Plecîndu-se de la conţinutul lucrărilor scrise, s-a discutat despre raporturile dintre boierime, burghezie şi masele populare în timpul revoluţiei, despre interesele care caracterizau fiecare clasă în parte în această perioadă, despre locul pe care l-a avut problema naţională în revoluţia din 1848. Toate aceste discuţii au avut rostul de a consolida cunoştinţele elevilor în legătură cu subiectul lucrării scrise. Ei şi-au precizat astfel mai bine cunoştinţele în legătură cu factorii care au contribuit la declanşarea revoluţiei din 1848 în Transilvania, la desfăşurarea acestei revoluţii, la forţele sociale participante la revoluţie, la revendicările cuprinse în programul ei şi la interesele de clasă cărora le corespundeau aceste revendicări, la cauzele înfrîngerii revoluţiei şi la măsura în care a contribuit aceasta la dezvoltarea relaţiilor capitaliste.

Este de menţionat că profesorul nu a neglijat să se ocupe nici de unele chestiuni privind planurile lucrărilor scrise, organizarea materialului expus. O elevă, de pildă, a făcut o introducere disproporţionată în raport cu restul lucrării. Profesorul a arătat că extinderea nejustificată a introducerii, care cuprindea şi multe amănunte neînsemnate, a împiedicat-o pe eleva respectivă să trateze tema propriu-zisă a lucrării scrise.

În strînsă legătură cu observaţiile privind compoziţia, li s-a atras atenţia elevilor şi asupra greşelilor de exprimare existente în lucrările scrise. În unele teze se spunea, de pildă, revindecare în loc de revendicare, unionale în loc de unioniste, conflicturi în loc de conflicte etc. Este bine că profesorul nu a trecut cu vederea astfel de greşeli şi a dovedit preocupare pentru felul cum se exprimă elevii.

Am arătat mai sus că, alături de metodele juste folosite în analiza lucrărilor scrise, au existat şi unele deficienţe. Din felul cum s-a desfăşurat analiza nu s-au putut desprinde decît greşelile mai mari sau mai mici făcute de elevi. Profesorul nu a avut însă în vedere că ar fi fost necesar să analizeze împreună cu elevii şi cîteva lucrări bune, care să constituie un model pentru felul cum trebuie concepută şi redactată o teză cu adevărat bună. Totodată, comentarea tezelor a avut loc oarecum „la rînd", fără un caracter suficient de organizat. Era mai bine dacă din totalul tezelor profesorul ar fi ales cîteva lucrări tipice pentru problemele pe care urma să le discute cu elevii. S-ar fi putut lua în discuţie cîteva teze slabe, cîteva mediocre şi cîteva bune. Analizîndu-le pe acestea, profesorul ar fi putut să facă referiri şi la greşelile celorlalţi elevi ale căror lucrări se încadrau într-una din categoriile menţionate.

Pe baza informaţiilor furnizate de analiza lucrărilor scrise profesorul a tras o serie de concluzii cu privire la nivelul de pregătire al elevilor săi, la lacunele care mai există în cunoştinţele lor, la capacitatea lor de a se orienta în problemele pe care le ridică disciplina respectivă. Analiza lucrărilor scrise a constituit astfel nu numai un mijloc de îmbunătăţire a pregătirii elevilor, ci şi un îndreptar pentru activitatea de viitor a profesorului.

Activitatea comisiilor metodice

La Şcoala medie serală din Hunedoara învaţă peste 300 de tineri de diferite profesiuni: oţelari, furnalişti, strungari, constructori etc. Cadrele didactice sînt preocupate să le asigure o pregătire cît mai temeinică.

În şcoală funcţionează comisii de specialităţi care desfăşoară o muncă susţinută. Spre exemplu, comisia metodică a profesorilor de matematică şi fizică a dezbătut, în cadrul unei şedinţe, problema însuşirii conştiente şi active a cunoştinţelor de geometrie de către elevi. S-a arătat cu acest prilej că la şcoala serală accentul trebuie pus pe predarea noilor cunoştinţe, pe repetarea, sistematizarea şi fixarea continuă a materialului predat.

Asemenea discuţii au loc şi în cadrul altor comisii pe specialităţi din şcoală.

Copiii învață să muncească

La consfătuirile raionale ale educatoarelor, ce vor avea loc în cursul lunii aprilie, se vor dezbate probleme privind educația prin muncă în grădinițele de copii. Pregătindu-se pentru consfătuiri, educatoarele din întreaga țară își analizează activitatea, trec în revistă rezultatele obținute, caută mijloacele de a înlătura lipsurile care mai există în munca lor, de a îmbunătăți continuu această muncă.

Educatoarele din raionul Rîmnicu Vîlcea, de exemplu, au organizat în întîmpinarea consfătuirilor numeroase acțiuni. Astfel, în cadrul cercului pedagogic s-au prezentat referate și au avut loc lecții deschise menite să popularizeze metodele bune folosite de educatoare în scopul formării deprinderilor practice de muncă la copii. În același timp educatoarele au căutat să-i lămurească pe părinți asupra îndatoririlor ce le revin și lor în rezolvarea cu succes a acestei sarcini. La o ședință a cercului, la care au fost invitați și părinți, s-a prezentat diafilmul „O zi în grădiniță" urmat de lectura broșurii „În ajutorul părinților". Vizionarea diafilmului și lectura au provocat vii și interesante discuții

La o ședință a cercului pedagogic care s-a desfășurat la grădinița de copii de pe lîngă uzinele de produse sodice „Govora" s-au prezentat referatele „Cum își educ pe copiii preșcolari în spiritul dragostei și respectului față de muncă" și „Formarea priceperilor și deprinderilor elementare de muncă practică la copii". În cadrul acestei ședințe s-au organizat activități și jocuri la alegere. Sub îndrumarea educatoarei, copiii s-au împărțit pe echipe, fiecare echipă avînd atribuții separate dar și răspundere pentru munca colectivă, care consta în confecționarea de jucării. O echipă de copii a organizat un atelier de tîmplărie pentru a confecționa paturi, mese și scăunele pentru păpuși din bucăți de lemn aduse de ei de la o tîmplărie. Copiii au fixat pe mesuțe scîndurele și menghine transformînd astfel masa lor în masă de tîmplărie. Copiii au folosit ciocane, clește, cuie și burghie adevărate, dar pe măsura lor. O altă echipă de copii a montat din piese prefabricate (pereți cu uși și ferestre, acoperișuri), căsuțe pentru cartierul cel nou al păpușilor, după modelul construcțiilor noi pe care le-au văzut în orașul lor. Pentru această activitate copiii au folosit ca și echipa tîmplarilor ciocane, clește, cuie etc. Cea de a treia echipă, folosind nicovale mici și ciocănele, a reparat jucării reprezentînd uneltele de grădină: greble, lopeți etc. Cîțiva copii au spălat rochițele păpușilor.

Bucuria cea mai mare pentru copii a constituit-o montarea căsuțelor (șase la număr) pe o planșetă. Casele au fost instalate pe margine, la mijloc rămînînd o stradă largă. La fiecare casă copiii au montat garduri lucrate tot de ei. Atît pe stradă cît și în căsuțe au instalat stîlpi cu fire și becuri electrice care au și funcționat datorită unui transformator electric pentru voltaj redus.

Copiii au dovedit că au prinderea de a potrivi cuiul, de a bate cu ciocanul, de a folosi în comun uneltele. Se vedea bine că le este clar conținutul muncii și știu cum s-o îndeplinească. Toți au dus la bun sfîrșit munca începută.

Discuțiile purtate de educatoare pe marginea activității copiilor au relevat metodele bune folosite la grădinița de copii de pe lîngă uzinele de produse sodice „Govora" pentru formarea priceperii de a folosi uneltele, a deprinderii de a lucra în colectiv, de a se ajuta reciproc.

În discuții s-a subliniat, de asemenea, legătura care trebuie să existe între joc și muncă și transformarea treptată a jocului în activitate mai serioasă.

La grădinița cu orar normal de pe lîngă fabrica „IPROFIL" s-a organizat o lecție deschisă cu tema „Pregătirea biscuiților". Copiii, echipați cu șorțulețe și bonete, avînd la îndemînă planșete mici, sucitoare, tăvi, au întins foaia din coca frămîntată de bucătăreasă au tăiat biscuiții cu formele și i-au așezat cu grijă în tăvi. Au lucrat cu atenție, cu grija de a economisi materialul. Educatoarea care a condus activitatea a urmărit să le trezească interesul pentru munca gospodărească, să-i învețe cum să ajute mamei și să-i pună în situația de a se bucura de rezultatul muncii lor.

Ședințele cercului pedagogic au arătat educatoarelor cît de multe pot realiza în vederea formării deprinderilor de muncă la copii.

ALEXANDRINA IONESCU

Începe programul stației de radioamplificare! (Fotografie realizată de cercul foto al Școlii elementare nr. 28 — Someșeni din orașul Cluj).

Ziua părinților

Comitetul de părinți de pe lîngă Școala de 7 ani din comuna Archita, raionul Sighișoara, a organizat nu de mult, în colaborare cu cadrele didactice, o „Zi a părinților".

În această zi, părinții — cea mai mare parte din ei țărani colectiviști — au ascultat conferința „Școala de ieri, școala de azi". Apoi pionierii și școlarii au interpretat cu mult succes scenета „Examenul anual" după o schiță a lui I. L. Caragiale.

Brigada artistică de agitație a școlii și-a adus și ea contribuția la reușita programului.

„Ziua părinților" s-a încheiat cu o reuniune tovărășească care a strîns și mai mult legăturile de prietenie dintre părinți și cadrele didactice ale școlii.

Cabinetul — laborator

Problema materialului didactic constituie o preocupare de bază a conducerii și a colectivului didactic de la centrul nostru școlar.

Una dintre acțiunile cele mai importante inițiate pe această linie a fost organizarea unui cabinet-laborator pentru disciplina „tractoare". În amenajarea cabinetului-laborator am folosit în mare măsură ajutorul elevilor, în special al elevilor-maiștri mecanizatori. Astfel, de exemplu, elevii-maiștri Dezideriu Darida și Petru Balint din anul II „A" au procurat o baie de ulei de K.D. 35 și au completat o pompă de injecție de K.D. 35, iar elevul-maistru Ioan Amand din anul III „A" a completat o pompă de injecție necesară la un motor Diesel. Deosebit de important este și ajutorul pe care ni l-au dat o serie de unități productive, ca de exemplu centrele mecanice din Arad, Timișoara și Oradea, precum și S.M.T.-urile din regiune. Acestea ne-au pus la dispoziție piese și chiar motoare întregi. Am folosit, de asemenea, și sprijinul atelierelor noastre de producție, care ne-au pus la dispoziție multe piese de tractoare și automobile care nu mai puteau fi recondiționate.

Ne-am procurat astfel, pe lîngă piesele pe care le aveam, pompe de injecție complete pentru motoare K.D. 35 și I.A.R., pompe-injector, injectoare, pistoane, segmenți caracteristici, filtre de combustibil, de ulei, de aer, ventilatoare, pompe de apă, termostate. Din aceste piese am putut completa două motoare Diesel în 4 timpi, două motoare de pornire în 2 timpi cu carburator, un sistem de aprindere prin baterie, un diferențial etc.

Materialele și piesele procurate au fost curățate și pregătite cu grijă, cu ajutorul elevilor, pentru a putea fi utilizate ca obiecte de laborator. Pompele de injecție secționate au fost montate pe suporți proprii, dîndu-se în acest fel posibilitatea de rotire a pompei în orice poziție, precum și posibilitatea de acționare manuală a ei în vederea cunoașterii procesului de funcționare și reglare. De asemenea, s-au realizat suporți pentru motoarele Diesel, în așa fel încît acestea să poată fi transportate cu ușurință în sala de demonstrație. Organele și piesele secționate au fost vopsite apoi în culori. În felul acesta se poate identifica cu ușurință, de pildă, circuitul apei urmărindu-se culoarea verde, circuitul combustibilului urmărindu-se culoarea albastră, circuitul de ulei urmărindu-se culoarea galbenă etc.

Cabinetul-laborator a fost instalat în două camere, una fiind folosită pentru cabinetul propriu-zis, iar cea de a doua ca sală de demonstrații. În cabinet am amenajat mese pentru expunerea pieselor, un raft pentru planșele necesare lecțiilor care urmează să fie predate la disciplina „tractoare", precum și un rastel pentru planșele folosite. Sala de demonstrații a fost prevăzută cu două table mobile și cu mobilierul necesar unei săli de curs.

Materialul pregătit se află expus în laborator potrivit programei fiecărei teme, împreună cu planșele respective. De pildă, materialul pentru tema „Cicluri de funcționare" cuprinde machete de motoare, motoare în 2 și 4 timpi secționate și planșe reprezentînd scheme de funcționare; materialul pentru tema „Mecanismul bielă-manivelă" cuprinde ambielaje, piese separate ș.a.m.d.

Cabinetul dispune și de utilaje pentru montarea și demontarea motoarelor, ca de exemplu clești pentru segmenți de diferite tipuri, dispozitive de supape, chei fixe și reglabile, șurubelnițe etc., precum și instrumente de măsură și control — șublere, micrometre etc.

Acum, cabinetul-laborator este folosit intens în predarea lecțiilor din cadrul disciplinei „tractoare". Iată, de exemplu, cum s-a desfășurat aici lecția practică cu tema „Studiul filtrelor de ulei".

Planul lecției practice prevedea, conform programei, studiul filtrelor de curățire grosieră și fină la tractoarele K·D. 35 și U.T.O.S. Materialul necesar a fost selecționat și pregătit dinainte. El se compunea dintr-un filtru de curățire grosieră și un filtru de curățire fină de la K.D. 35, secționate dintr-un element A.S.F.O. 1, un element secționat de la filtrul fin și planșa nr. 8 din colecția K.D. 35 „Filtre de ulei la motorul D. 35 și K. D. 35". Pentru că nu dispuneam încă de un filtru combinat, iar planșa existentă nu reda toate amănuntele acestuia, am executat noi înșine o planșă cu schema filtrului combinat, iar pentru a scoate în evidență și mai bine circuitul uleiului am pregătit, pentru proiectare cu epidiascopul, schemele funcționării supapelor acestui filtru pentru cele trei momente principale. Materialul pregătit a fost introdus în sală cu ajutorul unei mese transportabile. Fiecare piesă a fost prezentată de către profesor, iar apoi, pe rînd, cîte 2-3 elevi au identificat, cu piesa în mînă, organele componente și au arătat modul ei de funcționare și circuitul uleiului, folosind planșele sau schemele pregătite de profesor. Profesorul a pus un accent deosebit pe mijloacele folosite pentru demontarea și montarea pieselor componente și pe montarea corectă a pieselor. Lecția în cabinetul-laborator a fost completată cu aplicații executate asupra mașinii în funcțiune, atît în cadrul lecției, cît și în cadrul practicii.

Pentru a veni în sprijinul profesorilor cu mai puțină experiență ne-am propus să întocmim tematici minime pentru lucrările practice la disciplina „tractoare". În felul acesta cabinetul-laborator poate fi folosit cu maximum de eficacitate, constituind un element important în pregătirea uceniciilor și elevilor.

Ing. I. VLĂDAȘEL
și
Ing. D. ANDREI
Centrul școlar agricol — Oradea

în sprijinul predării analizei matematice la clasa a XI-a

Studiul funcțiilor cu ajutorul derivatelor (II)

Rolul derivatei a doua în studiul funcțiilor. Convexitate și concavitate. Punctele de inflexiune.

Fie f o funcție derivabilă pe I. Se spune că f este *convexă* pe I dacă tangenta în orice punct al graficului se află sub grafic. Se spune că este *concavă* pe I dacă tangenta în orice punct al graficului se află deasupra graficului.

Dacă f este *derivabilă de două ori* pe I, avem următoarele proprietăți: Dacă $f''(x) > 0$ *pentru orice* $x \in I$, *atunci* f *este convexă pe* I. *Dacă* $f''(x) < 0$ *pentru orice* $x \in I$, *atunci* f *este concavă pe* I. Demonstrația depășește cadrul programei. Se va da însă următoarea justificare: dacă $f''(x) > 0$, atunci $f'(x)$ este strict crescătoare, adică panta tangentei la grafic crește o dată cu abscisa punctului; în acest caz tangenta se află mereu deasupra graficului.

O funcție de două ori derivabilă este convexă sau concavă pe aceleași intervale pe care derivata a doua păstrează un semn constant. Rezultă astfel calea de urmat pentru determinarea intervalelor de convexitate și concavitate ale funcției: 1) se calculează f''; 2) se află rădăcinile lui f''; 3) se determină intervalele pe care f'' păstrează același semn; 4) după cum semnul derivatei a doua este $+$ sau $-$, se stabilește dacă f este convexă sau concavă pe aceste intervale.

Uneori, semnul derivatei a doua este util pentru a stabili dacă un punct de extrem este punct de maxim sau de minim și anume: *dacă într-un punct de extrem* C *avem* $f''(c) < 0$, *atunci* C *este punct de maxim, iar dacă avem* $f''(c) > 0$ *atunci* C *este punct de minim.*

Un punct $M(a, f(a))$ se numește *punct de inflexiune* al graficului dacă graficul *are tangentă* în M și dacă de o parte a lui M graficul este convex iar de cealaltă parte a lui M graficul este concav. Abscisa a a lui M se numește *punct de inflexiune al funcției*. Într-un punct de inflexiune, tangenta traversează graficul.

Fie C *un punct din domeniul de definiție al funcției* f, *derivabilă de două ori* (cu excepția, eventual, a punctului C). *Dacă derivata a doua este* > 0 *de o parte a lui* C *și* < 0 *de cealaltă parte a lui* C, și dacă graficul are tangentă în punctul $(c, f(c))$, atunci C este punct de inflexiune *al funcției*.

Dacă f este derivabilă de două ori în C, avem $f''(c) = 0$.

Exemple: 1) $f(x) = \sqrt[3]{x}$ definită pe $(0, +\infty)$; 2) $f(x) = x^4$; 3) $f(x) = x^5$; 4) $f(x) = \frac{1}{x}$; $x \neq 0$;

Se formează un tablou cu patru rubrici orizontale: x, $f'(x)$; $f(x)$; $f''(x)$.

Asimptote verticale. Fie f o funcție definită pe o mulțime A. Dacă într-un punct a cel puțin una din limitele laterale există și este *infinită*, atunci dreapta $x = a$ se numește *asimptotă verticală* a graficului. Pentru existența asimptotei verticale $x = a$ nu este nevoie ca f să fie definită în a.

Exemple: 1) $f(x) = \operatorname{tg} x$; dreapta $x = \frac{\pi}{2}$ este asimptotă verticală; 2) $f(x) = \ln x$; dreapta $x = 0$ este asimptotă verticală.

Asimptote oblice. Fie f o funcție al cărei domeniu de definiție conține o semidreaptă $(a, +\infty)$ (nemărginit la dreapta). O dreaptă $y = mx + n$ se numește asimptotă la ramura spre $+\infty$ a graficului funcției f dacă distanța dintre dreaptă și grafic, măsurată pe verticală, tinde către 0 cînd x tinde către $+\infty$:

$$\lim_{x \to \infty} [f(x) - mx - n] = 0$$

În mod analog, dacă domeniul de definiție conține o semidreaptă $(-\infty, a)$, o dreaptă $y = m'x + n'$ este asimptotă la ramura spre $-\infty$ a graficului dacă

$$\lim_{x \to -\infty} [f(x) - m'x - n'] = 0$$

Pentru determinarea asimptotelor se procedează astfel: 1) se caută limita $\lim_{x \to +\infty} \frac{f(x)}{x} = m$; 2) dacă m este finit, se caută limita $\lim_{x \to +\infty} [f(x) - mx] = n$; 3) dacă și n este finit, dreapta $y = mx + n$ este asimptotă la ramura spre $+\infty$ a graficului, deoarece $\lim_{x \to \infty} [f(x) - mx - n] = 0$. Pentru determinarea asimptotei la ramura spre $-\infty$ se procedează la fel, dar limitele se iau pentru $x \to -\infty$. Dacă una din limite nu există sau dacă este infinită, graficul nu are asimptotă oblică. Dacă $\lim_{x \to +\infty} f(x) = a$ și a este finit, atunci dreapta $y = a$ este asimptota orizontală (paralelă cu Ox) la ramura spre $+\infty$; dacă $\lim_{x \to -\infty} f(x) = b$ și b este finit, atunci dreapta $y = b$ este asimptotă orizontală la ramura spre $-\infty$

Exemple: 1) $f(x) = \frac{1}{x}$, $y = 0$ este asimptotă orizontală și spre $+\infty$ și spre $-\infty$; 2) $f(x) = x^2$ nu are asimptote oblice; 3) $f(x) = \sin x$ nu are asimptote; 4) $f(x) = \frac{x^2 + 2x + 1}{x - 1}$ are asimptota $y = x + 3$ la ambele ramuri nemărginite.

Reprezentarea grafică a funcțiilor. Pentru a construi graficul unei funcții, se determină pe etape următoarele elemente:

I) **Domeniul de definiție.** De cele mai multe ori se întîlnesc funcții elementare. Dacă domeniul de definiție nu este precizat, se subînțelege că este domeniul maxim pe care poate fi definită funcția. Acest domeniu maxim trebuie determinat. Apoi se determină — dacă există — punctul în care graficul taie axa Oy, anume $(0, f(0))$; se calculează deci $f(0)$. Se determină — dacă există — punctele de forma $(x, 0)$ în care graficul taie axa Ox; se rezolvă deci ecuația $f(x) = 0$. Se calculează dacă există $\lim_{x \to +\infty} f(x)$ și $\lim_{x \to -\infty} f(x)$.

II) **Derivata întîia.** Se calculează derivata întîia f'; se rezolvă ecuația $f'(x) = 0$. Rădăcinile derivatei sînt — eventual — puncte de extrem ale funcției. Se determină intervalele pe care f' păstrează un semn constant.

III. **Derivata a doua.** Se calculează derivata a doua f''. Se rezolvă ecuația $f''(x) = 0$. Rădăcinile derivatei a doua sînt — eventual — puncte de inflexiune. Se determină intervalele pe care derivata a doua păstrează un semn constant.

IV. **Asimptote.** Se determină, dacă există, punctele a în care una din limitele laterale $f(a - 0)$ sau $f(a + 0)$ este infinită, deci pentru care $x = a$ este asimptotă orizontală. Se determină, dacă există, asimptotele oblice.

V. **Tabloul.** Într-un tablou cu rubrici orizontale se trec, pentru sistematizare, rezultatele obținute mai sus. În rubrica întîia se trec valorile remarcabile ale lui x obținute anterior; în rubrica a doua se trec valorile corespunzătoare ale derivatei întîia f' și semnul lui f'; în rubrica a treia se trec valorile corespunzătoare ale funcției f și săgețile (↗ sau ↘) care marchează creșterea sau descreșterea funcției; se marchează cu M și m respectiv maximele și minimele funcției; în rubrica a patra se trec valorile derivatei a doua f'' și semnul lui f''.

VI. **Trasarea graficului.** Punctele remarcabile $(x, f(x))$ care rezultă din tablou sînt reprezentate în planul xOy. Se trasează asimptotele, dacă există. Ținînd seama de indicațiile date de derivata întîia și a doua, se unesc punctele printr-o curbă. Exemple se pot lua din orice carte sau culegere de probleme de analiză matematică.

★

Pentru celelalte teme din programa analitică, cum sînt problemele de maxim și minim, separarea rădăcinilor unei ecuații, aproximarea rădăcinilor reale ale unei ecuații (prin metoda coardei) poate fi folosit orice manual de analiză matematică.

N. DINCULEANU
E. RADU

Mai multă grijă instruirii practice

Problema legării învățămîntului de viață, a înarmării elevilor cu deprinderi de muncă productivă și a orientării acestora spre profesiuni legate nemijlocit de producție devine tot mai mult una din preocupările de bază ale școlilor. In acest scop, directorii și colectivele didactice caută mijloacele cele mai eficiente prin care să fie realizată instruirea practică a elevilor.

Așa, de pildă, colectivul didactic al Școlii medii nr. 4 din Iași a găsit posibilitatea de a cuprinde în activitatea practică pe toți elevii din clasele V–XI. Cei din clasele V–VIII efectuează lucrări în atelierele de tîmplărie și lăcătușărie ale școlii, care sînt bine înzestrate, cei din clasele a IX-a lucrează în atelierul de mașini-unelte al Institutului politehnic din localitate, cei din clasa a X-a la garajul „Salvarea" din localitate, iar cei din clasa a XI-a, la fabrica de tricotaje „Moldova" din Iași. Datorită grijii cu care a fost organizată instruirea practică, datorită legăturii strînse a școlii cu întreprinderile unde se desfășoară aceasta, elevii dobîndesc temeinice cunoștințe și deprinderi necesare muncii în producție. Rezultate bune se obțin în instruirea practică a elevilor și la Școala medie nr. 11 cu limba de predare maghiară din Cluj, la Școala medie nr. 1 din Turda etc.

Dar în organizarea și desfășurarea instruirii practice a elevilor mai sînt încă, în unele școli, o serie de deficiențe. Astfel, sînt cazuri cînd, datorită unei defectuoase planificări a lucrărilor practice, se întîlnesc două sau trei grupe de elevi de la diferite școli în același atelier, fără să fie asigurate locurile de muncă pentru toți elevii. Din această cauză instruirea practică nu se realizează în condiții bune, o parte din ei neputînd lucra. De exemplu, pentru elevii clasei a V-a de la Școala medie nr. 5 din Iași s-au programat lucrări practice în aceleași zile și ore și în același loc – la atelierul Școlii profesionale C.F.R. „Ilie Pintilie" – ca și pentru elevii clasei a V-a a Școlii de 7 ani nr. 15 din localitate. Asemenea deficiențe se mai întîlnesc și la Școala medie nr. 2 și la Școala de 7 ani nr. 4 din Iași.

La unele școli, anumite mașini-unelte procurate în anii trecuți sînt încă neinstalate, elevii fiind lipsiți astfel de posibilitatea de a-și forma importante deprinderi practice. În unele cazuri, din lipsă de experiență, profesorii care predau cunoștințele de producție industrială sau studiul mașinilor și lucrările practice consumă un număr prea mare de ore cu lecții teoretice în dauna exercițiilor practice. Alteori, cunoștințele sînt transmise la un nivel prea înalt față de posibilitățile de înțelegere ale elevilor. Se întîlnesc și profesori care nu se pregătesc suficient pentru lecție și din această cauză fac unele greșeli de ordin științific. De asemenea, sînt cazuri cînd nu se acordă atenția necesară folosirii cunoștințelor însușite de elevi la celelalte obiecte de învățămînt, cunoștințe care ar ușura rezolvarea problemelor practice.

Astfel de cazuri au fost constatate, de exemplu, la Școala medie nr. 3 din Iași. În atelierele de lăcătușărie și mașini-unelte ale acesteia stau neinstalate, încă din anii trecuți, o mașină de rabotat și o mașină de frezat.

Profesorul-maistru care predă cunoștințele de producție industrială elevilor clasei a VII-a de la această școală, lasă uneori necorectate răspunsuri greșite ale acestora. Demonstrîndu-le elevilor modul de efectuare a operației de filetare cu tarozi, acest profesor nu le-a arătat care sînt elementele principale ale filetului și cum se calculează diametrul tijei șurubului sau interiorului piuliței pentru filete de diferite sisteme și mărimi. Un alt profesor-maistru de la aceeași școală, demonstrînd elevilor clasei a IX-a modul cum se execută operația de strunjire conică, nu a amintit nimic despre reglarea strungului pentru obținerea unei anumite conicități, fără să țină seama că acestea sînt cunoștințe esențiale, care nu trebuiau omise din lecție.

Pentru eliminarea unor asemenea deficiențe și asigurarea unei bune pregătiri practice a elevilor este necesar ca secțiile de învățămînt, conducerile de școli și cadrele didactice de specialitate să se preocupe mai mult de organizarea și desfășurarea lecțiilor practice. În această privință un rol important revine și cercului metodic de specialitate, care trebuie să studieze și să facă propuneri concrete în ceea ce privește capacitatea de cuprindere a elevilor în atelierele existente în localitate și să asigure o organizare justă a lucrărilor practice pe grupe de elevi, în așa fel încît programele acestora să nu se suprapună.

O atenție deosebită trebuie să se acorde schimbului de experiență între cadrele didactice, prin interasistențe la lecțiile de lucrări practice. Directorii școlilor au datoria să organizeze cît mai des asemenea interasistențe. Totodată, trebuie să analizeze periodic în consiliul pedagogic activitatea profesorilor-maiștri, să-i sprijine și să ia măsuri concrete care să asigure o cît mai bună instruire practică a elevilor.

ALEXANDRU BREAJEN

Complexul școlar Birlad. Elevii pregătesc lecțiile la biblioteca școlii

La lecția de zootehnie

Lecții despre creșterea animalelor

Concomitent cu pregătirile intense pentru organizarea practicii agricole de primăvară, în această perioadă se predau în clasele a VI-a ale școlilor sătești de cultură generală, conform prevederilor programei școlare, cunoștințe despre creșterea animalelor (zootehnia).

Programa indică un număr total de 25 de ore teoretice pentru această disciplină. Manualul tratează în prima parte problemele de zootehnie generală (înmulțirea și ameliorarea animalelor domestice, alimentația, întreținerea și îngrijirea animalelor), iar în partea a doua problemele de zootehnie specială (creșterea bovinelor, creșterea cailor, creșterea porcilor, creșterea oilor, avicultura, apicultura și sericicultura). Întreaga materie de zootehnie care cuprinde multiple și variate cunoștințe, trebuie predată la nivelul corespunzător vîrstei și pregătirii elevilor.

Pentru a se putea aplica metodica cea mai indicată de predare a acestei discipline, este necesar să avem permanent în vedere scopul predării zootehniei în școlile sătești de cultură generală, precum și aspectele caracteristice mai importante în legătură cu creșterea animalelor în gospodăriile agricole socialiste. Ca și la celelalte discipline agricole, scopul direct și imediat este de a-i învăța pe elevi principalele reguli de creștere a animalelor, pe care să le pună în aplicare în gospodăriile colective. Este vorba, deci, să se dea elevilor o pregătire zootehnică de bază, ca urmare a acumulării unui volum de cunoștințe de specialitate și de a-i înarma totodată cu unele priceperi și deprinderi de îngrijire și creștere a animalelor domestice în gospodăriile agricole

În predarea lecțiilor este necesar să se țină seama de dezvoltarea continuă a zootehniei în urma progreselor rapide ale științei și tehnicii. Progresul tehnic în acest domeniu se manifestă nu numai printr-o largă mecanizare, care va cuprinde în curînd toată gama lucrărilor zootehnice (unele din ele, ca adăpatul automat, mulsul mecanic al vacilor, tunsul mecanic al oilor, mecanizarea pregătirii nutrețurilor etc. au și început să fie generalizate în multe gospodării de stat și colective), dar și prin aplicarea unor metode biologice moderne de creare și ameliorare a raselor de animale și de sporire a producției lor. De aceea, scopul predării zootehniei este și de a forma elemente capabile să participe activ la progresul tehnic în această importantă ramură economică.

Prin predarea în cadrul cunoștințelor agricole a unei discipline noi, deosebite, cum este zootehnia, s-ar părea că se întrerupe firul început prin studiul agrotehnicii și fitotehniei și se trece la alt gen de preocupări. În realitate, predarea zootehniei nu întrerupe, ci completează cunoștințele studiate anterior, toate laolaltă făcînd cunoscute elevilor mijloacele prin care omul luptă să obțină producții cît mai ridicate de la plante sau animale, unități biologice pe care trebuie să le stăpînească. Această luptă a omului cu natura și dirijarea ei în folosul său, cu ajutorul științei și tehnicii, trebuie să constituie firul conducător neîntrerupt al tuturor lecțiilor de cunoștințe agricole, fie că este vorba de cultura plantelor sau de creșterea animalelor.

Ca material de bază pentru predarea zootehniei ne folosim de cunoștințele de zoologie (anatomie și fiziologie animală), pe care le întregim cu cunoștințe noi, pe măsura predării. O importanță deosebită trebuie să dăm folosirii cunoștințelor generale ale elevilor și observațiilor lor proprii privitoare la creșterea animalelor. Elevii au, din gospodăria părintească, numeroase cunoștințe în legătură cu îngrijirea și hrănirea animalelor și cu creșterea diferențiată a acestora în funcție de specie sau de vîrstă ; cei mai mulți au participat activ la muncile zootehnice în gospodărie, ajutîndu-i pe părinții lor. Acestea sînt elemente de bază foarte prețioase în munca profesorului, deoarece va putea să clădească noile cunoștințe pe experiența proprie a elevilor și pe o serie de cunoștințe vechi și asimilate de elevi în decursul anilor.

Conform programei și manualului, primele lecții de zootehnie tratează despre rasele de animale, formarea raselor, caractere de rasă etc. Noțiunea de rasă poate fi pe deplin înțeleasă de elevi dacă ne folosim de exemplele reale pe care le avem la îndemînă în gospodăria de stat sau colectivă din localitate. Elementul principal care trebuie să fie reținut de către elevi este faptul că rasele perfecționate de animale sînt create de om și că, în gospodăriile agricole socialiste, aceste animale trebuie crescute și îngrijite în așa fel, încît ele să se îmbunătățească continuu și să dea producții din ce în ce mai mari. Pentru o cît mai ușoară înțelegere a acestei cerințe de bază în zootehnie este bine să ne referim la soiurile selecționate de plante și la cultura lor conform indicațiilor științifice, cunoștințe pe care elevii le-au obținut la fitotehnie (predată în primul semestru).

Lecția despre caracterele de rasă este bine să o începem prin enumerarea celor mai importante însușiri ale animalelor (forme corporale, culoarea părului sau penelor, felul și caracterele producției etc.) și să o continuăm în gospodăria agricolă colectivă sau în gospodăria de stat. Aici putem foarte bine să concretizăm și să exemplificăm caracterele de rasă, despre care elevii iau cunoștință pe măsură ce le constată în mod concret. Exemple în această privință sînt ușor de găsit în special la rasele de păsări ; este imposibil să nu se găsească în gospodăriile menționate exemplare de păsări din rasele Leghorn și Rhode-Island, ale căror caractere distincte (talie, culoarea penelor și specializarea producției) arată concret elevilor ce înseamnă caracter de rasă. Comparîndu-le cu rasele neselecționate și neproductive, elevii pot constata ușor avantajele și necesitatea creșterii de rase selecționate în gospodăriile agricole socialiste. Exemplificări ușoare mai putem face și cu diferitele rase de porci (Mangalița, Marele alb sau York, Bazna etc.) care, de asemenea, se găsesc răspîndite prin gospodăriile agricole.

Un capitol important este alimentația animalelor, care tratează despre nutrețuri și valoarea lor nutritivă, despre alcătuirea rațiilor de hrană etc. La lecțiile din cadrul acestui capitol urmează să se recapituleze unele cunoștințe căpătate la fitotehnie (cultura plantelor de nutreț, pășunile și fînețele) să se recunoască nutrețurile (în cadrul lucrărilor practice în gospodărie) și să se analizeze rațiile reale, întocmite la secția zootehnică a gospodăriei respective. Un accent deosebit urmează să se pună pe cunoștințele de însilozare a porumbului și de folosire a porumbului de siloz în hrana animalelor.

Predînd capitolele de zootehnie specială, vom adapta cunoștințele de zootehnie generală la problemele specifice creșterii fiecărei specii de animale. De exemplu, nu vom mai descrie nutrețurile, ci vom arăta diferența de folosire a lor, insistînd asupra felului nutrețurilor și cantităților ce intră în rația alimentară la diferitele specii de animale.

O atenție deosebită necesită capitolele privitoare la creșterea păsărilor, albinelor și viermilor de mătase, deoarece se pot organiza crescătorii demonstrative pe lîngă școală, cu mijloacele proprii. Această „mică zootehnie", cum se numește, are efecte didactice și educative însemnate, pe care este bine să le folosim în cît mai mare măsură.

Spre deosebire de cultura plantelor agricole, la creșterea animalelor nu se pot face experimentări în condițiile școlilor de cultură generală. Experimentul se înlocuiește cu observarea atentă a desfășurării procesului de producție în zootehnie și cu folosirea pe scară largă a demonstrațiilor și mai ales a comparațiilor. Comparația este o metodă didactică ce poate fi considerată ca proprie predării zootehniei, unde nu se poate reproduce după voie fenomenul studiat, dar unde se pot constata asemănările și deosebirile dintre efectele sau rezultatele acestor fenomene. De exemplu, un animal adult, de rasă selecționată, care se prezintă elevilor, este rezultatul unui șir întreg de lucrări zootehnice, la care elevul nu a participat, așa cum participă la cultura unei plante agricole pe care el însuși o execută. Dar, comparînd acest animal bine conformat, productiv etc. cu un altul dintr-o rasă primitivă, locală și neproductivă, elevul își dă seama ușor de efectele pozitive ale intervenției raționale a omului în creșterea animalelor.

Cunoscînd bine principalele cerințe didactice în legătură cu predarea lecțiilor de creștere a animalelor vom putea să apropiem și mai mult învățămîntul de problemele producției, să pregătim cadre destoinice pentru munca în agricultură.

P. STANCU

Invățămînt profesional și tehnic

Imbinarea studiului şi a practicii cu cercetarea ştiinţifică

Centrul nostru şcolar — Centrul şcolar agricol nr. 1 din Turda — funcţionează pe lîngă Staţiunea experimentală agrozootehnică din localitate. Aceasta face ca, o dată cu studiul şi cu participarea activă la producţia din cadrul principalelor ramuri agrozootehnice, elevii să aibă posibilitatea de a se familiariza şi cu problemele cercetării ştiinţifice în domeniul agriculturii.

Cadrele didactice ale centrului nostru şcolar se străduiesc să cunoască îndeaproape munca ştiinţifică desfăşurată la staţiune. Ele participă regulat la şedinţele de informare ştiinţifică, ascultă referate, vizitează cîmpurile experimentale, care totalizează peste 60 ha. şi cuprind mii de variante experimentale. Mulţi profesori participă direct la rezolvarea unora din cele mai importante sarcini ştiinţifice şi tehnice trasate de partid şi guvern pe linia dezvoltării agriculturii noastre socialiste. De asemenea, profesorii iau parte la acţiunile de popularizare a rezultatelor cercetărilor ştiinţifice în gospodăriile agricole colective din împrejurimi — cum sînt cele din Valea Florilor, Ploscoş, Triteni, Boian, Bolduţ — precum şi la punctele de îndrumare ştiinţifică a ţăranilor muncitori. Aceasta ajută cadrelor didactice să fie întotdeauna la curent cu cele mai noi date ştiinţifice şi să le poată face cunoscute elevilor, familiarizîndu-i cu ele în cadrul lecţiilor şi al activităţilor practice. Faptul că un număr de 9 cercetători ai staţiunii experimentale lucrează şi ca profesori ai şcolii face, de asemenea, ca în predare să se utilizeze larg cuceririle ştiinţei în domeniul agriculturii.

Ca urmare, creşte mereu interesul elevilor pentru aplicarea în producţie a metodelor înaintate, care asigură o productivitate sporită a muncii. Astfel, în ultimul timp, ei s-au interesat îndeaproape de felul cum se folosesc în producerea de sămînţă dublu hibridă, de porumb formele androsterile şi restabilizatoare de fertilitate din linii consanguinizate şi hibrizi simpli, care reduc cu mai bine de jumătate cheltuielile de producere a seminţelor, prin eliminarea în proporţie de 50—80 la sută a lucrărilor de castrare.

Cu mult interes sînt privite şi studiate de elevi noile maşini agricole de mare randament, a căror mînuire cere o înaltă tehnicitate şi asigurarea unor condiţii favorabile de lucru. In predarea lecţiilor de maşini-agricole profesorii se opresc mult asupra acestor probleme. De exemplu, ei le arată elevilor că randamentul foarte ridicat al maşinilor care sînt utilizate acum pentru efectuarea primelor praşile la cultura porumbului se află în legătură strînsă cu asigurarea condiţiilor tehnice optime de lucru (viteză mare de deplasare, prinderea buruienilor în stadiul de 1—2 frunze etc.).

Elevii sînt antrenaţi să participe ei înşişi la introducerea tehnicii avansate în toate sectoarele de producţie ale staţiunii experimentale. La sectorul zootehnic, de pildă, ei sînt deprinşi să utilizeze din plin mica mecanizare folosită în grajdurile moderne (adăpători automate la grajdul de vaci, alimentatoare automate la grajdul de porcine etc.), să pregătească şi să manipuleze raţional alimentele. Pe ogoare, ei învaţă să aprecieze rezultatele cultivării soiurilor superioare de plante cu aptitudini speciale pentru recoltare mecanizată —rezistente la cădere, la scuturare, cu deosebită uniformitate etc. Cei care lucrează în sectorul mecanic învaţă să mînuiască cele mai noi maşini, de exemplu, tractorul U.T.O.S.-27, cultivatorul suspendat în faţă, combina pentru cereale C1 şi un larg set de maşini suspendate şi acţionate hidraulic. Multe din aceste maşini sînt primite la staţiune pentru experimentare încă din primul lot de fabricaţie, urmînd a fi utilizate în gospodăriile productive numai peste un an. Importanţa avansului tehnic pe care îl au în acest fel absolvenţii şcolii noastre este considerabilă, ei dispunînd de condiţii optime pentru a deveni muncitori înaintaţi, buni cunoscători ai tehnicii agricole.

Deseori elevii participă chiar la lucrările experimentale efectuate în cadrul staţiunii. Numeroase posibilităţi de aprofundare a cunoştinţelor le oferă, de exemplu, experienţele privind utilizarea îngrăşămintelor organice, minerale, organo-minerale, bacteriene şi micro-elemente. Din cele peste o sută de variante de folosire a îngrăşămintelor grupate în experimente diferite elevii pot să sistematizeze, cu ajutorul profesorilor, pe cele mai eficace şi economice. La lecţiile care se vor desfăşura la începutul campaniei de primăvară vom folosi la disciplina „Agricultură generală", în predarea temei despre asolamente şi rotaţia lor, experienţele executate la staţiune asupra comportării a şase plante principale de cultură. Astfel, elevii vor putea urmări modul cum se comportă grîul, porumbul, sfecla, cartoful, mazărea şi orzoaica atît doi ani consecutiv pe acelaşi teren, cît şi după fiecare din celelalte plante enumerate. Această experienţă demonstrează în acelaşi timp şi complexul optim de lucrări specifice necesar cultivării fiecărei plante în funcţie de premergătoarea sa.

Experienţele privind epoca, densitatea şi adîncimea semănării grîului şi porumbului, la care se folosesc sortimente foarte bogate în soiuri — la grîu cu peste 300 de provenienţe, iar la porumb cu peste 400 provenienţe — arată elevilor variabilitatea formelor din cadrul unei plante de cultură şi importanţa alegerii celui mai potrivit soi sau hibrid dublu faţă de condiţiile concrete ale climatului şi solului unei regiuni. La fel, demonstrarea în cîmp a succesiunii diferitelor etape ale procesului de ameliorare a diferitelor soiuri face ca acest capitol din curs să fie înţeles cu mult mai multă uşurinţă de elevi.

Inzestrarea tehnică cu utilaj agricol modern de care dispune staţiunea şi mai ales secţiunea I.C.M.E.A., care a luat fiinţă pe lîngă aceasta, constituie o bază solidă pentru lecţiile şi aplicaţiile practice legate de mecanizarea agriculturii. Bunăoară, experienţele efectuate cu privire la indicii tehnici şi economici de exploatare a maşinilor — ca, de pildă, asupra vitezei optime de semănat la maşina S.P.C.-2 — le-au arătat elevilor, prin diferenţele de densitate şi uniformitate a repartiţiei plantelor, cum trebuie să lucreze pentru a evita greşelile tehnice care se pot ivi în cazul utilizării vitezelor prea mari.

Pregătirea viitoarelor cadre de muncitori şi tehnicieni din sectorul agrozootehnic şi de mecanizare a agriculturii în lumina celor mai noi date obţinute prin munca de cercetare ştiinţifică se dovedeşte deosebit de valoroasă pentru înarmarea lor cu cunoştinţele necesare sporirii necontenite a producţiei agricole şi măririi şeptelului în gospodăriile agricole colective şi de stat. In acelaşi timp, se dezvoltă la ucenici şi elevi interesul pentru munca inovatoare, dorinţa de a contribui la îmbunătăţirea complexului metodelor agrozootehnice folosite în ţara noastră, în funcţie de specificul climatic şi de sol al fiecărei regiuni.

Ing. IANCU CĂBULEA
Centrul şcolar agricol nr. 1
Turda

Tehnica înaintată în şcoli

Avînd de executat o piesă pentru pompa „Duplex", elevii anului II de la Grupul şcolar al uzinelor „Electroputere" din Craiova consultă cu atenţie documentaţia tehnică.

Succesele ucenicilor siderurgişti

— Gata pentru turnare?
— Gata!

O nouă şarjă de metal clocotitor se revarsă din gura cuptorului Martin. Brigada condusă de prim-topitorul Vasile Mocea conduce cu pricepere revărsarea acestui torent de foc către lingotiere.

Ucenicii siderurgişti din anul III care fac parte din brigada lui Vasile Mocea, ca şi cei din brigăzile primtopitorilor Gheorghe Baba şi Lazăr Borduz, participă la întreaga muncă a secţiei de cuptoare Martin, dovedind o pricepere care le-a atras dragostea şi încrederea întregului colectiv de muncitori.

Din scrisorile adresate Centrului şcolar profesional şi tehnic de către conducerea Combinatului siderurgic din Reşiţa, reiese că brigăzile ucenicilor siderurgişti au adus un aport important la realizarea peste plan, de la începutul anului 1960 pînă în prezent, a 2000 de tone de oţel.

In lupta pentru economii

Răspunzînd chemării adresate tuturor întreprinderilor de pielărie din ţară de către pielarii fabricii „Ianos Herbak" din Cluj, muncitorii întreprinderii „Nikos Beloiannis" din Timişoara au pornit întrecerea sub lozinca „nici un muncitor sub 200 dm. p. piele economisită pe lună". Alături de muncitori şi numeroşi ucenici care fac practica în întreprindere, încadraţi în brigăzile conduse de fruntaşii luptei pentru economii, aplică cele mai noi metode de croire a feţelor de piele şi reuşesc ca în timpul de lucru efectiv să realizeze, pe lîngă normele tehnice, şi norma de economii a muncitorilor calificaţi. In felul acesta, ucenicii Şcolii profesionale a industriei bunurilor de consum au izbutit să economisească, în luna ianuarie şi în prima decadă a lunii februarie, pielea necesară confecţionării a peste 100 de perechi de pantofi.

Expozitie

De curînd, Şcoala de meseriiconfecţii textile din Bucureşti a deschis o expoziţie cu lucrările practice executate de elevi. Prin organizarea expoziţiei s-a urmărit o trecere în revistă a succeselor dobîndite de elevele şcolii în însuşirea cunoştinţelor teoretice şi practice de la începutul anului şcolar şi pînă acum.

Vizitatorul rămîne plăcut impresionat de corectitudinea execuţiei lucrărilor, de gustul artistic şi imaginaţia elevelor. Expoziţia — începînd cu cele mai simple lucrări destinate copiilor mici şi mergînd pînă la cele mai complicate modele de îmbrăcăminte pentru femei şi bărbaţi — poate satisface chiar şi gusturile cele mai alese, scoţînd în evidenţă grija întregului colectiv didactic al şcolii pentru ridicarea nivelului de pregătire profesională al elevelor.

Determinarea în laborator a calităţii produselor

Partidul şi guvernul au pus în faţa industriei bunurilor de consum din ţara noastră sarcina ca, ţinînd seama de cerinţele mereu crescînde ale consumatorilor, să dea produse ieftine şi de calitate bună. In această privinţă răspunderi deosebite revin şi merceologilor, ca tehnicieni ai comerţului.

Ţinînd seama de aceasta, cadrele didactice de specialitate de la şcoala noastră se străduiesc să pregătească tehnicieni capabili să răspundă însemnatelor sarcini care revin comerţului nostru de stat. In primul rînd se acordă o deosebită atenţie lucrărilor practice de laborator, în cadrul cărora elevii îşi însuşesc în mod ştiinţific cunoştinţe practice despre analiza calitativă a mărfurilor alimentare şi industriale. In sprijinul lucrărilor de laborator la merceologie vin şi lecţiile de chimie analitică.

Pentru aprecierea calităţii mărfurilor se folosesc în mod curent în şcoala noastră, ca metode de analiză, metoda organoleptică şi metodele de laborator. Pentru a-i deprinde pe elevi cu analiza organoleptică îi învăţăm mai întîi să cerceteze aspectul general al produselor, starea ambalajului, forma, caracteristicile suprafeţei, valoarea. Se examinează apoi uniformitatea structurii (aspectul în secţiune, ruptură sau spărtură, moliciunea, duritatea, elasticitatea, flexibilitatea etc.) Elevii sînt deprinşi să aprecieze rezultatul unei analize organoleptice prin calificative. Aceste rezultate însă sînt uneori insuficiente pentru a se putea ajunge la o concluzie justă. De aceea, în toate cazurile în care este posibil, ne străduim să-i deprindem pe elevi cu folosirea metodelor de laborator fizico-mecanice şi chimice.

De pildă, ei sînt învăţaţi să folosească metodele chimice pentru determinarea compoziţiei şi a gradului de puritate al diferitelor produse, pentru cunoaşterea comportării materialelor şi mărfurilor faţă de agenţii chimici etc.

Elevii învaţă să efectueze astfel de analize atît parţial cît şi complet. De exemplu, la analiza acidului sulfuric se poate determina numai componentul principal — acidul sulfuric monohidratat — în cadrul unei analize parţiale, sau se poate determina şi procentul de impurităţi, apă, prezenţa substanţelor toxice etc. în cadrul unei analize complete. La analiza laptelui se poate determina numai conţinutul în grăsimi, în cadrul unei analize parţiale, sau se poate determina şi procentul de apă, caseină, cenuşă, aciditate etc., în cadrul unei analize complete.

Alături de aceste metode folosite în mod curent în merceologie ne străduim să-i deprindem pe elevi şi cu cele mai noi metode de laborator în vederea determinării calităţii produselor. O metodă de determinare care a căpătat în ultimul timp o deosebită răspîndire este metoda optică. In şcoala noastră folosim, ca forme ale metodei de determinare a calităţii produselor pe cale optică, microscopia (în special la analiza fibrelor textile, la mărfurile industriale sau la analiza făinurilor, la mărfurile alimentare), colorimetria (pentru determinarea culorii şi a intensităţii de colorare a unor mărfuri cum sînt acizii, uleiurile minerale şi vegetale etc.), refractometria (cu ajutorul căreia se determină indicele de refracţie, putîndu-se astfel identifica diferite substanţe grase şi uleiuri eterice.), analiza prin luminiscenţă (prin care se identifică rapid corpurile străine din masa produselor şi se determină unele defecte invizibile la lumina ziilei) etc. Folosim, de asemenea, metoda electrometrică.

Un loc important în predare îl acupă şi metodele fizice de analiză pentru studierea structurii diferitelor mărfuri. De exemplu, pentru analiza structurii metalelor şi aliajelor, a lemnului, a maselor plastice etc. folosim microanaliza.

Metodele mecanice de analiză le sînt prezentate elevilor mai ales cu prilejul determinării calităţii mărfurilor textile, a materialelor de construcţie, a maselor plastice, a cauciucului etc.

Ne străduim să creăm condiţii pentru deprinderea elevilor şi cu alte metode noi de cercetare a mărfurilor. Astfel, ne-am propus să-i familiarizăm cu analiza prin izotopi radioactivi, care se bazează pe utilizarea radiaţiilor alfa, beta şi gama emise de aceşti izotopi.

Cunoaşterea temeinică de către elevii merceologi a tuturor metodelor moderne de analiză a calităţii produselor va contribui la creşterea exigenţei lor în recepţionarea bunurilor de consum destinate oamenilor muncii şi deci la intrarea în circuitul comercial a unor produse care să satisfacă prin aspectul şi prin calitatea lor cerinţele oamenilor muncii.

Prof. GEORGETA RASPOP
Grupul şcolar comercial
„N. Kreţulescu"-Bucureşti

Festivalul bienal „I. L. Caragiale"

Interpreți și instructori

Dulăul s-a zbătut un timp în lanț, lătrînd de cîteva ori, fără prea mare dușmănie, apoi s-a lăsat păgubaș și s-a întors liniștit la locul lui. S-a obișnuit și el cu vizitele dese, la orice oră din zi, pe care le primește stăpînu-său. Latră mai mult așa, ca să-și facă datoria, să-l anunțe pe învățător că i-au venit oaspeți. Pe unii a prins și el să-i cunoască. Sînt „artiștii", flăcăi și fete din echipa de teatru a căminului cultural din satul Bazga, de prin părțile Hușilor. Aproape nu e zi, să nu dea măcar unul pe la casa învățătorului Constantin Tomulescu.

Uite, și acum tot unul dintre ei a intrat pe portiță. E Aurel Schiopu, artist cu vechime în Bazga. A interpretat pînă acum peste 10 roluri.

— Ei, ce veste, Aurele? l-a întîmpinat în tindă instructorul formației.

— Am făcut ieri socoteala, tovarășe învățător, și ne-a ieșit că se împlinesc acum zece ani de cînd s-a înființat echipa noastră de teatru. Ne-am gîndit că e tocmai prilejul să dăm o serbare la cămin, să învățăm o piesă nouă și s-o jucăm împreună cu asta pe care am dat-o la Festival, la faza intercomunală. Și ne-am spus că ar fi bine dacă, la început, ați rosti o cuvîntare în care să le vorbiți oamenilor despre viața echipei noastre în acești zece ani...

Cîte n-ar avea de spus despre aceasta învățătorul Constantin Tomulescu?... Cîte nu s-au întîmplat în cei zece ani de cînd oamenii au fost chemați la cămin să vadă „minunea": teatru la ei, în Bazga?

Pe atunci, cei doi învățători din Bazga, soții Tomulescu, răspunzînd chemării partidului, porniseră lupta împotriva neștiinței de carte. Ziua îi învățau pe copii tainele cărților, seara îi adunau la școală pe părinții lor, ajutîndu-i să deslușească slovele. Se gîndeau însă că mai au și alte mijloace pentru a face să pătrundă în sat cultura. Bunăoară, puteau să folosească scena căminului cultural. Așa s-a născut ideea înjghebării unei echipe de teatru.

La început, oamenii nici nu voiau să audă de așa ceva.

— Orice-ai spune, tovarășe învățător, eu nu-l las pe feciorul meu să se strîmbe pe scenă — zicea cîte unul.

Dar, cu toate că nimeni nu se înscria în echipă, într-o bună zi s-a jucat teatru la cămin. S-a reprezentat piesa „Arvinte și Pepelea" de Vasile Alecsandri, singura în care apar pe scenă doar două personaje. Și cum formația de teatru din Bazga număra atunci doar doi membri — învățătorul Tomulescu și fiica lui Cornelia — n-au avut încotro. Învățătorul l-a jucat pe Arvinte, iar fiica lui, în travesti, pe Pepelea. Nu era chiar soluția cea mai bună, dar spectacolul a plăcut tuturor.

Vreo patru-cinci flăcăi s-au hotărît atunci să intre în echipă. Ba a venit și o fată.

— A spus mama că, dacă joacă Cornelia, mă lasă și pe mine la cămin.

Și după ea au venit și altele.

De la spectacol la spectacol, artiștii din Bazga jucau tot mai bine, tot mai convingător. Și de la an la an repertoriul lor se îmbogățea cu noi piese. La început jucau piese vorbind despre lupta țăranilor mai luminați împotriva vrăjitoarelor și doftoroaielor care căutau să-i țină în întuneric. Mai pe urmă au pornit să prezinte alte piese, cu alte subiecte: „Zestrea Ilenuței", „Dulapul cu oglinda", „Sărbătoarea recoltei" — care vorbeau despre lupta pentru transformarea socialistă a satelor.

Pe atunci luase ființă în Bazga o întovărășire. La început au intrat în ea doar cîteva familii. Astăzi satul este în întregime colectivizat.

Noi piese au venit să îmbogățească repertoriul echipei de teatru: „Paznicul stelelor", „Cel din urmă", „N-a fost nuntă mai frumoasă", care vorbesc despre marile biruințe ale gospodăriilor agricole colective, despre lupta colectiviștilor pentru întărirea continuă a sectorului socialist din agricultură. Aceasta este astăzi și lupta locuitorilor din Bazga.

Piesa „N-a fost nuntă mai frumoasă", pe care au prezentat-o la faza intercomunală a celui de-al II-lea Festival bienal „Ion Luca Caragiale", a fost ce-a de-a 50-a lucrare dramatică înscrisă în repertoriul lor. Așadar, artiștii din Bazga sărbătoresc un dublu eveniment: împlinirea a 10 ani de continuă activitate a echipei lor de teatru, precum și prezentarea celei de a 50-a piese. Dar ei nu se mulțumesc cu atît. În repertoriul pe stagiunea 1959—1960 au prevăzut prezentarea a nu mai puțin de 9 piese. Și, avîndu-l pe învățător alături, nu se vor lăsa pînă nu se vor ține de cuvînt.

În tinda din fața casei, un bătrîn învățător și un tînăr artist amator stau „la taină".

— Ce spuneți, tovarășe învățător, o să le vorbiți oamenilor la serbarea noastră? întreabă flăcăul.

Învățătorul Constantin Tomulescu zîmbește amintirilor.

— Da, am să le vorbesc — răspunde el într-un tîrziu.

TRAIAN LALESCU

La Grupul școlar poligrafic „Dimitrie Marinescu"

Festivalul elevilor

La Grupul școlar poligrafic din Capitală s-a desfășurat de curînd un festival al elevilor.

Festivalul a stîrnit un adevărat entuziasm în rîndurile viitorilor muncitori poligrafi. Încă în perioada pregătirii lui elevii și-au sporit eforturile pentru a munci cît mai bine. O brigadă din anul II „B", de exemplu, care lucrează la secția linotip editură și linotip ziare a „Casei Scînteii", a realizat în această perioadă produse în valoare de 65.000 lei în cadrul planului de producție al Combinatului. Elevii au alcătuit o expoziție înfățișînd cîteva din paginile cele mai glorioase din istoria luptei partidului. Un mare panou cuprindea portrete ale eroilor uteciști, sub care au fost reproduse cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu - Dej „Pilda luminoasă a zeci și zeci de eroi uteciști însuflețește tineretul nostru în munca și lupta sa pentru fericirea poporului, pentru înflorirea patriei".

Una din primele zile ale săptămînii închinate festivalului a fost „Ziua fruntașilor la învățătură și practică". În această zi s-a făcut bilanțul întrecerii între clase atît în domeniul însușirii cunoștințelor teoretice, cît și în munca practică. Într-un cadru festiv a fost decernat clasei a II-a „C" drapelul de clasă fruntașă pe școală.

Într-o altă zi a festivalului elevii au ascultat conferința „Impresii dintr-o călătorie în Uniunea Sovietică", ținută de inginerul Constantin Radu. Acesta le-a spus lucruri deosebit de interesante despre marile combinate poligrafice din U.R.S.S. — despre îmbunătățirea metodelor de tipar la offset prin granularea plăcilor cu ajutorul ultrasunetelor și prin folosirea materialelor plastice pentru valuri, despre îmbunătățirea calității clișeelor zincografice prin montarea lor pe un postament în formă de fagure, despre noile dispozitive automate folosite la mașinile plane care îndeplinesc singure sortarea, controlul și numărarea colilor etc.

În ultima zi a festivalului a avut loc o sesiune de comunicări tehnice, în cadrul căreia elevii au prezentat comunicări cu privire la rezolvarea unor probleme actuale ale tehnologiei de fabricație în industria poligrafică. Deosebit de valoroase atît prin originalitatea ideii cît și prin posibilitățile efective de aplicare în practica poligrafică au fost comunicările „Depuneri galvanice de crom dur în poligrafie", prezentată de elevii Sorin Albaiu și Dinu Lungu, „Metode noi de degresare electrolitică", prezentată de elevii Oancea Ștefănescu și Florin Ionescu și „Posibilități de culegere a tabelelor și formulelor complexe la linotip", prezentat de Alex. Ștefănescu.

În zilele festivalului elevii s-au întîlnit cu scriitorul Radu Nor, cu artiști ai Teatrului „C. Nottara" și ai Teatrului de Operetă, au participat la numeroase manifestări artistice, audiții muzicale și întreceri sportive.

Festivalul inițiat de conducerea Grupului școlar poligrafic și de organizația U.T.M. a școlii a contribuit mult la mai buna orientare a activității extrașcolare a elevilor. Participarea entuziastă a viitorilor muncitori poligrafi la pregătirea și desfășurarea festivalului a dovedit din plin că manifestările interesante și variate organizate cu acest prilej au constituit forme deosebit de valoroase de desfășurare a muncii educative.

„Revista de pedagogie"

nr. 1 — 1960

În acest număr, revista publică editorialul „Școala și știința pedagogică la nivelul cerințelor construcției socialiste din țara noastră".

La rubrica **„Studii și cercetări"** sînt publicate articolele: Partidul Muncitoresc Romîn — organizator și conducător al dezvoltării școlii și pedagogiei din țara noastră în anii puterii populare, de **Stanciu Stoian**; Contribuția lecțiilor de fizică la formarea concepției materialist-dialectice la elevi, de **Arcadie Szantó**; Educația prin muncă și pentru muncă a copiilor de vîrstă preșcolară, de **Virginia Manasia**; Despre activitatea creatoare a profesorului diriginte, de **O. Șafran**; Cîteva probleme în legătură cu inspectarea lecțiilor, de **Laurențiu Faifer**; Rolul schemei în formarea deprinderii elevilor de a lua notițe în clasele a IV-a și a V-a, de **Pelaghia Popescu** și **Ion Roman**.

În cadrul rubricii **„Consultații — Discuții — Cronică"** sînt publicate articolele: Despre sistemul acordării gradelor didactice, de **I. Gh. B.**; Corelația dintre obiectele de cultură generală și de cultură profesională în învățămîntul profesional și tehnic de chimie, de **Emil Dumitrescu**; Din experiența muncii în producție a elevilor de la Școala medie nr. 32 „Filimon Sîrbu" din București, de **Florin Popescu**.

Tot în cadrul acestei rubrici se publică și **„Viața științifică pedagogică"**, care cuprinde articolele: Sesiunea Consiliului Superior al Școlilor; Consfătuirea diriginților, de **Sofia Anghel**; Planul tematic pe anul 1960 al Revistei de pedagogie.

Rubrica **„De peste hotare"** cuprinde articolele: Seminarul Internațional de la Praga cu privire la problemele construcțiilor de școli; Reorganizarea învățămîntului în R. P. Bulgaria.

La rubrica **„Critică și bibliografie"** sînt publicate recenziile: O lucrare utilă învățătorilor, de **Nicolae Sireteanu**; Analize gramaticale și stilistice, de **M. Gabrea** și **Gh. Dragomirescu**; Probleme actuale ale școlii și pedagogiei cehoslovace în revista „Pedagogika", de **P. Olteanu**.

SINTEZA ORGANICA
o minune a chimiei moderne

Mai inventiv decît vrăjitorii din basme, chimistul modern obține în laborator o varietate uriașă de lucruri necesare vieții omului contemporan, industriei și agriculturii, începînd cu piese pentru mașini, avioane, nave și automobile, mobile și semifabricate pentru construcții de clădiri, pînă la medicamente, coloranți, haine, încălțăminte, articole de uz casnic și chiar unele produse alimentare. Principala armă care i-a dat chimistului modern această putere este sinteza organică — metoda de preparare a substanțelor organice complexe din combinații simple. Chimistul a reușit să creeze în laborator astfel de substanțe complexe „sudînd" între ele molecule mici și simple, pe care le poate obține în cantități inepuizabile din cărbune, țiței și gaze naturale.

Inițial, intenția chimistului a fost imitarea produselor naturale. Cu timpul el a observat însă că natura, cu toată marea varietate de materiale existente, a „uitat" să fabrice unele de care omul are nevoie. Atunci, descifrînd dependența dintre proprietățile unui produs și structura lui chimică, chimistul a învățat să „coasă" moleculele în lanțuri, să modifice ordinea atomilor în moleculă, să „agațe" de lanțurile moleculei inițiale fragmente de molecule străine.

Crearea și utilizarea practică a polimerilor sintetici este una din principalele realizări ale chimiei moderne. Proprietățile neobișnuite ale acestor produse se datoresc formei și legăturii între moleculele lor, structurii acestora. De pildă, materia primă pentru fibrele sintetice este formată din lanțuri lungi de molecule, materialele plastice se prezintă sub forma unor macromolecule ramificate bogat, ca mărgeanul, iar moleculele cauciucurilor sintetice se prezintă asemeni unor gheme de fire încolăcite.

Modificînd caracterul produselor inițiale, condițiile de sinteză și de prelucrare ulterioară se pot varia nelimitat, proprietățile lor făcîndu-le apte pentru cele mai diverse utilizări.

Unii polimeri (policlorura de vinil, polietilena, nylonul), înlocuiesc cu succes metalele neferoase la fabricarea cablurilor și construcția de aparate pentru industria chimică. Materialele plastice armate cu fibre de sticlă, deosebit de rezistente, permit să se obțină într-o singură operație carcase de automobile, corpuri de nave, agregate mari de avioane și de mașini. Materialele plastice spongioase, de 10-100 ori mai ușoare decît apa și avînd proprietăți înalte de izolare termică și acustică, se folosesc în construcții de clădiri, precum și în construcții de nave, avioane și vagoane.

Din pelicule sintetice se pot confecționa clădiri de tip nou care se umplu cu aer ca baloanele. Aceste clădiri se pot folosi ca magazine, depozite sau auditorii mobile. Aerul este acumulat în ele cu ajutorul pompelor și se menține la o presiune ceva mai mare decît cea atmosferică, pentru a împiedica îndoirea pereților.

Grăbirea ritmului de dezvoltare a producției polimerilor este cu atît mai indicată cu cît consumul de materie primă — țiței, gaze naturale, produse ale industriei cocsochimice și celuloză — este minim. Calculele arată că pentru o producție mondială de 30 milioane tone polimeri, ar fi necesar să se cheltuiască numai 5-6 procente din producția actuală de țiței.

O importanță uriașă pentru obținerea de noi și prețioase materiale sintetice o prezintă recenta descoperire a polimerilor „grefați". Care este esența acestei descoperiri? Dacă se iau doi polimeri diferiți, de exemplu polistirenul și cauciucul butadenic, dacă se dizolvă într-un solvent organic și apoi se supun iradierii sau se încălzesc, moleculele uriașe ale ambilor polimeri se desfac, iar „cioburile" de molecule născute astfel se leagă între ele formînd un nou polimer. În urma „grefării" se obțin produse noi, care cumulează calitățile fiecăruia din produsele inițiale.

Creșterea calitativă și cantitativă a producției agricole nu mai poate fi concepută astăzi fără utilizarea largă a preparatelor chimice. Unul dintre mijloacele pentru transformarea naturii pe care chimia modernă îl furnizează omului îl constituie regulatorii de creștere. Aceștia „reglează" — stimulează sau inhibă — unele faze din dezvoltarea plantei, determinînd prin aceasta modificări calitative ale plantei.

Stimulatorii de creștere au un rol deosebit în accelerarea creșterii plantelor în cazul înmulțirii prin butași, al plantării puieților și transplantării arborilor, precum și în îmbunătățirea calității recoltei: obținerea fructelor fără semințe și creșterea cantității de substanțe utile în plante (zahăr în sfecla de zahăr, latex în arborele de cauciuc etc.).

Obținem prin sinteză și produse alimentare. Sintetizarea grăsimilor a fost realizată pe scară industrială. Grăsimile astfel obținute se colorează și se vitaminizează dînd un produs asemănător, ca gust și proprietăți cu grăsimile naturale.

Dintre zaharuri se poate obține glucoza, prin fierberea lemnului cu acizi diluați.

Sintetizarea proteinelor este una din cele mai interesante probleme ale științei moderne, căci proteinele sînt principalii componenți ai țesuturilor vii. În prezent oamenii de știință și în mod special savanții sovietici au trasat căile pentru elaborarea metodei de sinteză a fragmentelor de molecule proteice, precum și pentru îmbinarea acestor fragmente.

Prin sintetizarea proteinelor vom putea dovedi forța chimistului modern în producerea vieții organice, căci, conform definiției lui Engels, „viața de la formele sale inferioare pînă la cele superioare nu este altceva decît forma normală de existență a compușilor proteici"

Ing. VERONICA ALEMAN

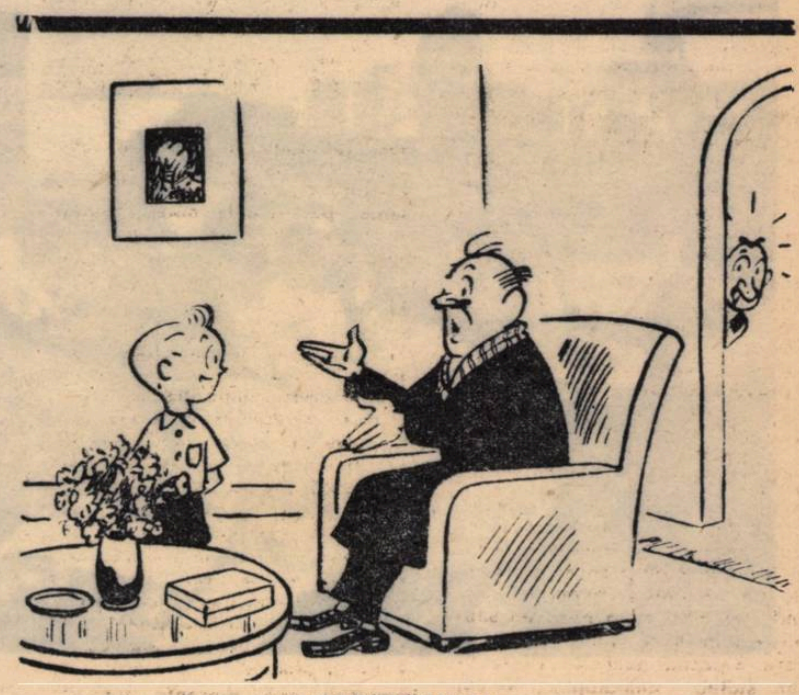

MOTIV VALABIL

— Aud că ai luat un 3 la aritmetică. Tatăl tău ce spune?
— Tace chitic: el mi-a făcut problemele

Desen de FRED GHENADESCU

ÎN ȘCOALĂ ȘI ÎN UZINĂ

Școala medie nr. 155 cu instruire în producție din Moscova, face parte din lotul școlilor experimentale în problema pregătirii elevilor pentru producție. În anul școlar 1958-1959 școala a dat prima promoție de elevi care au lucrat direct și sistematic în producție.

În momentul de față, elevii din clasele V-VII lucrează în atelierele de tîmplărie și lăcătușărie ale școlii, diferite obiecte mai simple. Ei execută, totodată, reparațiile de tîmplărie și lăcătușărie necesare școlii. În clasa a VIII-a, elevii lucrează la strung, în atelierul de lăcătușărie, diferite piese comandate de Uzina a doua de ceasornice din Moscova, unde ei urmează să muncească direct începînd cu clasa a IX-a.

Uzina a doua de ceasornice este o întreprindere mare, care produce ceasuri de mînă — ceasurile „Era". Pentru fabricarea unui astfel de ceas este nevoie de un număr mare de piese mici și fine — circa 150 de piese pentru fiecare ceas. Execuția lor cere o muncă foarte migăloasă. Cea mai mare piesă nu are mai mult de 20 mm. Directorul școlii, profesorul Ivan Andreevici Boboski, ne arăta că, dacă un elev ține toate piesele ceasului în palmă și nu-și reține respirația, riscă să vadă cum ele zboară în toate părțile. Elevii Școlii medii nr. 155 cu instruire în producție dobîndesc în clasele IX-a și a XI-a pregătirea necesară pentru a executa astfel de piese.

În clasa a IX-a, elevii învață în școală disciplinele de cultură generală timp de 4 zile, iar două zile, cîte 6 ore pe zi, muncesc la Uzina a doua de ceasornice. În clasele a X-a și a XI-a elevii muncesc în uzină cîte trei zile pe săptămînă.

În clasele a IX-a și a X-a elevii capătă în orele prevăzute pentru munca în producție, atît cunoștințe teoretice (privitoare la procesul de producție, studiul materialelor, instalații de strunguri și dispozitive, tăierea metalelor, desen tehnic etc.) cît și deprinderi de muncă practică. În clasa a XI-a elevii efectuează în cele trei zile pe săptămînă numai muncă direct productivă.

În clasele a IX-a și a X-a elevii lucrează în producție sub îndrumarea și controlul muncitorilor instructori aleși dintre muncitorii fruntași înscriși la cursurile fără frecvență ale școlilor medii de cultură generală. În felul acesta, între elevii de la cursurile de zi și muncitorii-instructori se stabilesc relații de ajutor reciproc în procesul de învățămînt. La sfîrșitul anului școlar, elevii acestor clase efectuează o lună de practică continuă în producție — cei din clasa a IX-a cîte 4 ore pe zi, iar cei din clasa a X-a cîte 6 ore pe zi. După această lună de practică, elevii din clasa a X-a dau un examen de calificare care le va da dreptul să muncească în producție, în mod independent. În clasa a XI-a. Pe baza calificării dobîndite la examenul de calificare, elevii din clasa a XI-a lucrează în producție la strunguri sau alte mașini-unelte ca muncitori calificați, fiind retribuiți pentru munca prestată. În medie, fiecare elev primește cam 300-350 de ruble pe lună pentru munca depusă, în funcție de norma realizată.

Un elev cu care am stat de vorbă ne-a declarat că, la examenul de calificare din clasa a X-a, a dobîndit adeverință de muncitor-calificat de categoria IV-a. Muncind anul acesta în uzină, el a realizat, pînă în prezent, patru inovații. Aceasta a făcut ca salariul lui să urce pînă la 700 de ruble pe lună. Tînărul dorește să se perfecționeze în munca din uzină pentru ca apoi, după terminarea clasei a XI-a, să se înscrie la facultate pentru a deveni inginer mecanic.

Elevii din clasa a XI-a care muncesc în întreprindere, au căpătat o mare dragoste pentru muncă în producție. Mulți dintre ei depășesc în permanență normele stabilite. Pe panoul de onoare din școală sînt multe fotografii ale elevilor care depășesc norma cu 10 sau 15 la sută. Trăind și muncind printre muncitori, elevii își dezvoltă trăsăturile înalte de caracter ale omului sovietic, uzina constituind pentru ei o adevărată școală a educației comuniste.

Absolvenții clasei a XI-a merg în învățămîntul superior pregătiți mai temeinic pentru munca productivă sau rămîn muncitori calificați în uzină, studiind apoi, în cadrul cursurilor fără frecvență din învățămîntul superior. Din cei 50 de elevi care au absolvit clasa a XI-a în anul școlar 1958-1959, 20 au rămas în uzină ca muncitori calificați în diferite secții.

Școala medie nr. 155 cu instruire în producție din Moscova, este o școală fruntașă în care elevii învață și muncesc în producție, devenind oameni folositori construcției comunismului.

I. CREMER

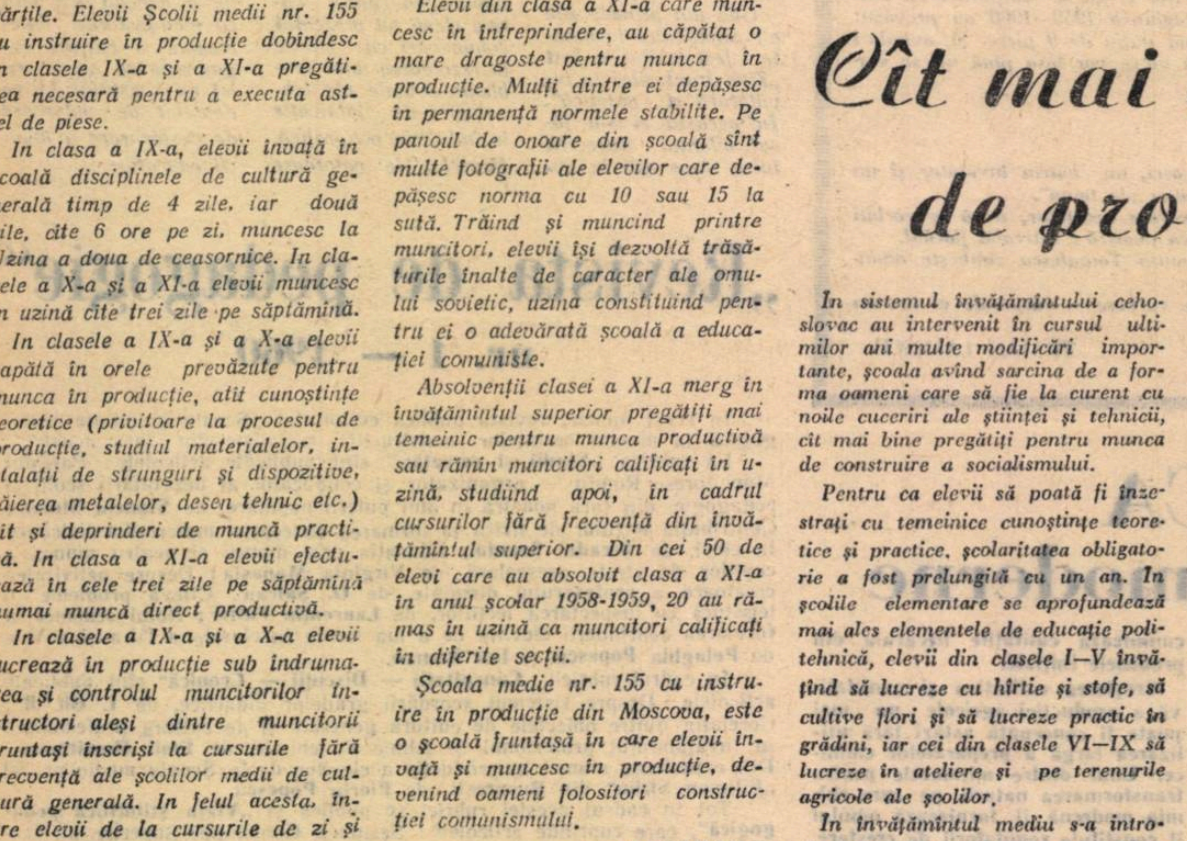

La școala elementară din cartierul Fușuicin din orașul Pekin se acordă o mare atenție activității extrașcolare a elevilor. Pedagogii îi ajută pe elevi să alcătuiască grupe de studiu.

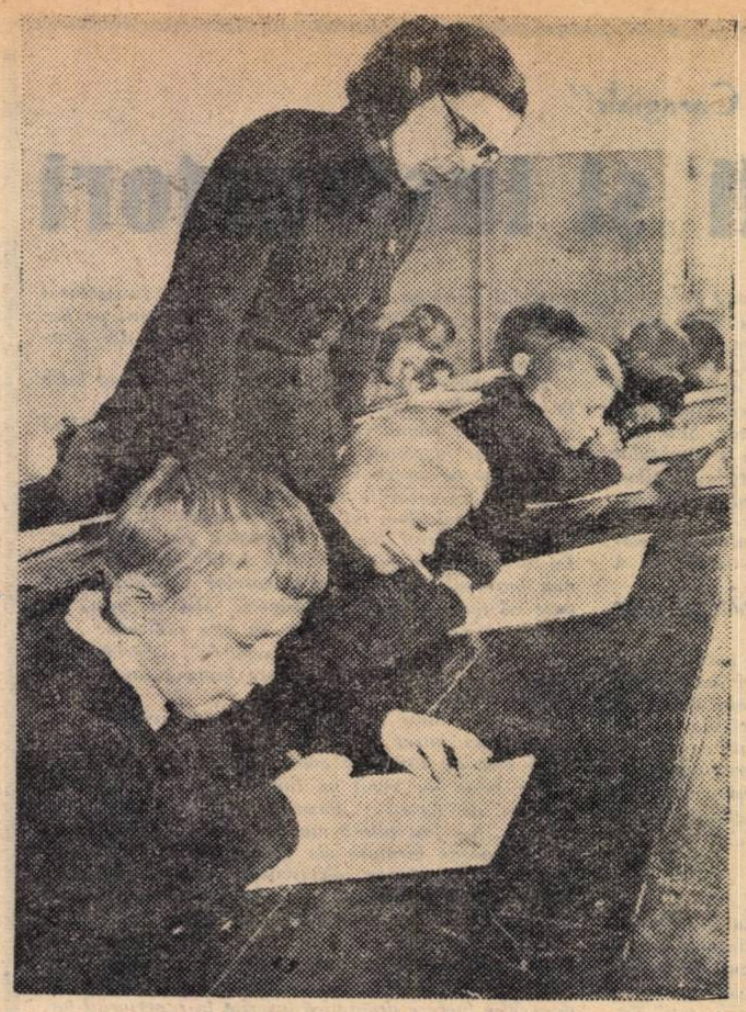

Într-o școală din Moscova

Cît mai aproape de producție

În sistemul învățămîntului cehoslovac au intervenit în cursul ultimilor ani multe modificări importante, școala avînd sarcina de a forma oameni care să fie la curent cu noile cuceriri ale științei și tehnicii, cît mai bine pregătiți pentru munca de construire a socialismului.

Pentru ca elevii să poată fi înzestrați cu temeinice cunoștințe teoretice și practice, școlaritatea obligatorie a fost prelungită cu un an. În școlile elementare se aprofundează mai ales elementele de educație politehnică, elevii din clasele I—V învățînd să lucreze cu hîrtie și stofe, să cultive flori și să lucreze practic în grădini, iar cei din clasele VI—IX să lucreze în ateliere și pe terenurile agricole ale școlilor.

În învățămîntul mediu s-a introdus o nouă materie „bazele producției" cu ajutorul căreia elevii se familiarizează cu principiile științifice și tehnice ale energeticii, tehnologiei, tehnicii și organizării producției. În cursul activităților practice — desfășurate în decursul a 6—8 ore pe săptămînă — ei își însușesc diferitele meserii și studiază producția dintr-o uzină. La ieșirea din aceste școli, ei pot îmbrățișa o profesie practică, pot intra în școlile medii profesionale sau în școlile superioare.

În Cehoslovacia numărul școlilor medii s-a dublat, iar numărul elevilor s-a triplat chiar, în raport cu anul 1937. Școlile profesionale primesc de nouă ori mai mulți elevi decît înainte de război.

În prezent în Republica Cehoslovacă există 2 milioane de elevi și studenți și 77.000 de persoane care urmează cursurile serale ale diferitelor școli.

Situația copiilor de vîrstă preșcolară s-a îmbunătățit, de asemenea, considerabil în raport cu anii dinaintea războiului. Au luat ființă mii de creșe pentru copiii de la 6 luni la 3 ani, iar numărul grădinițelor pentru copiii de la 3 pînă la 6 ani a crescut de la 2.509, cît era în 1945/46, la 6.309 în 1958/59. Instituțiile preșcolare se ocupă de educarea a circa 267.000 de copii. Trei sferturi din ele funcționează de dimineață pînă seara și numeroase altele au în grijă copiii în tot timpul săptămînii, zi și noapte. Pentru cazurile cînd numărul copiilor este mai mic de 20, ceea ce se întîmplă mai ales la sate, s-au creat cămine de copii. În toată Republica Cehoslovacă există 1.500 asemenea cămine.

Începînd cu data de 1 septembrie 1960, data deschiderii viitorului an școlar, grădinițele vor funcționa după o nouă programă, care urmărește să apropie mai mult educația de viață.

Eforturile pedagogilor din toate școlile Republicii Cehoslovace sînt îndreptate în spre realizarea unei cît mai strînse legături între învățămînt și practică, aceasta fiind o condiție de bază pentru școală, care are sarcina să crească oameni folositori construcției socialiste.

„Zguduitoarea ignoranță"

Acum cîtva timp, profesorul Luigi Volpicelli, de la catedra de pedagogie a Universității din Roma, a dat publicității un raport care a stîrnit senzație în rîndurile opiniei publice italiene.

Profesorul Volpicelli a analizat peste 3.000 de lucrări scrise ale studenților școlilor pedagogice, care se pregătesc să devină învățători. Surpriză: nici măcar o treime din aceste lucrări n-a corespuns unor cerințe cît de cît modeste, ele abundînd în inexactități flagrante. Uimit, profesorul Volpicelli a dus cercetările mai departe printre învățători — dintre care unii cu vechime în posturile lor. Caracterizările profesorului universitar din Roma nu se disting poate printr-o ținută prea academică, dar ele dau o imagine asupra stării de pregătire a multora din aceia care sînt chemați să asigure educația copiilor în Italia contemporană: „inculți", „semidocți", „palavragii", „fanfaroni" — iată cum sună aceste caracterizări. În general mulți dintre învățătorii chestionați i se par profesorului Volpicelli „de o zguduitoare ignoranță".

Raportul menționat a dat parcă semnalul unor investigații mai ample. Ziare italiene și străine au început să descrie amănunțit starea de „zguduitoare ignoranță" a multor învățători italieni. Astfel, corespondentul ziarului „Süddeutsche Zeitung" scrie că învățătorii „confundă cele mai simple evenimente istorice, falsifică, apreciază greșit, nu sînt în stare să dezvolte logic o idee proprie; ei nu cunosc ortografia, gramatica, sintaxa". În secolul al XX-lea — continuă ziarul — în țara lui Dante sistemul școlar a scăzut — după părerea unor pedagogi competenți — la nivelul sub „zero grade".

Din Dante n-a mai rămas probabil decît infernul. În ce privește nivelul de pregătire sub „zero grade" al unor învățători care cochetează cu metodele pedagogice fasciste (ignoranță + fanfaronadă), el nu poate decît să placă celor care, întreținînd „războiul rece", lasă problemele învățămîntului în plata unui prea catolic dumnezeu...

TRADIȚIA CURELEI

Închipuiți-vă un grup de profesori adunați în jurul unei curele și scoțînd delicate exclamații de mulțumire: cureaua e atît de groasă, încît stă singură în picioare, fără să se îndoaie. O splendidă curea model „Lochgelly", ultima descoperire în materie de argumentație pedagogică a onorabililor profesori de la nu mai puțin onorabila „Școală superioară" (dumnezeule!) din Govan — Scoția.

Vechile curele „reglementare" nu le mai erau suficiente profesorilor zeloși în aplicarea unor corecții pe care și educatorii lui David Copperfield i-ar invidia. Noua curea, care stă singură în picioare fără să se îndoaie, li se pare mult mai potrivită. Șuierul ei prin aer delectează luni urechile onorabililor pedagogi, care duminică au ascultat, zguduiți, orga la biserică. Urmele pe care le lasă cureaua pe trupurile copiilor delectează miercuri aceiași ochi care s-au delectat marți cu citirea unor versete din biblie.

Să nu credeți că profesorii s-au speriat de greutatea curelei. Nu, ei s-au declarat de la început gata de sacrificii și au ajuns curînd la o dexteritate și o viteză pe care — așa cum scrie un ziar englez — „le-ar invidia-o și un cow-boy"!

Mulți profesori britanici și-au exprimat indignarea față de „spiritul de inițiativă" al celor de la Govan, dar asta i-a lăsat complectamente nepăsători pe pedagogii „școlii superioare": esențial este să fie cureaua destul de rigidă ca să poată sta singură în picioare, iar „buna" tradiție britanică să fie destul de rigidă ca să poată menține în picioare și azi — nepedepsite de lege — năravuri demne de Evul mediu...

R. T.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVAȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 557 — Vineri 18 martie 1960 — 8 pagini 25 bani

Noile organe sindicale la început de activitate

S-au terminat de curînd, alegerile sindicale în învățămînt la grupe, comitete de secții și sindicate. O dată cu aceste alegeri au fost introduse măsurile privind îmbunătățirea activității organizatorice a sindicatelor, adoptate de plenara C.C.S. din 25—26 ianuarie. S-au creat astfel condiții pentru ca activitatea de viitor a sindicatelor să fie și mai rodnică.

Așa cum prevede Hotărîrea plenarei lărgite a C.C.S. din 25—26 ianuarie a.c., au fost înființate sindicate pe întreprinderi, instituții, comune și pe grupe de întreprinderi sau instituții din aceeași ramură. Sindicatelor de întreprinderi, instituții, comune, li s-au lărgit atribuțiile astfel ca să poată veni mai operativ în sprijinul membrilor de sindicat atît în domeniul activității profesionale și cultural-educative, cît și în ce privește condițiile lor de viață și de muncă. Este evident că posibilitățile create sindicatelor presupun în activitatea lor de viitor o răspundere și mai mare decît pînă acum.

La orașe s-au constituit sindicate care cuprind salariații din instituțiile de învățămînt din localitate, iar grupele sindicale din școlile sătești își desfășoară activitatea în cadrul sindicatelor comunale.

O problemă de actualitate pentru activitatea sindicatelor din învățămînt este instruirea și îndrumarea organelor nou alese. Este știut că centrul de greutate al activității sindicale îl constituie grupa sindicală. De aceea este necesar ca, încă de la început, activul grupei sindicale să fie bine orientat, atît asupra problemelor la rezolvarea cărora urmează să-și aducă contribuția, cît și asupra metodelor specifice de muncă.

Cu prilejul adunărilor generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegeri s-a arătat, nu fără temei, că au desfășurat o activitate lipsită de conținut și formală tocmai acei activiști sindicali care n-au fost instruiți și îndrumați la timpul potrivit. O experiență bună în domeniul instruirii și îndrumării grupelor sindicale și a comitetelor sindicale din școli a fost relevată cu prilejul conferinței pentru constituirea sindicatului muncitorilor din învățămînt din orașul Bacău. Comitetul sindical orășenesc din Bacău, după instruirea activului tuturor organizațiilor sindicale din școlile orașului, a organizat ședințe de analiză a activității profesionale și cultural-educative desfășurate de organizațiile sindicale. În afară de aceasta, membrii comitetului și-au împărțit între ei organizațiile sindicale de care răspund, ajutînd activul acestor organizații atît la alcătuirea planurilor de activitate cît și la pregătirea unor acțiuni mai importante pe care acestea și le-au propus. Așa se explică de ce în desfășurarea propagandei profesionale, de pildă, organizațiile sindicale din școlile orașului Bacău au înlăturat paralelismul dintre activitatea comisiilor metodice și cea de popularizare a experienței înaintate, organizată pe linie sindicală. Propaganda profesională desfășurată de comisiile metodice și organizațiile sindicale se completează reciproc. Astfel, pe linia deprinderii elevilor cu o exprimare corectă orală și în scris, comisiile metodice au dezbătut sarcinile ce revin, de pildă, profesorilor de limba română, în timp ce organizațiile sindicale au organizat consfătuiri pe tema frontului comun, în același scop, al tuturor profesorilor din școală. În domeniul legării învățămîntului de viață comisiile metodice au dezbătut probleme privind predarea anumitor obiecte ca: fizica, matematica ,chimia, desenul etc., în timp ce organizațiile sindicale au dezbătut și luat măsuri în legătură cu organizarea atelierelor, a practicii în producție, cu familiarizarea profesorilor cu problemele industriei locale etc. Organizate în felul acesta, atît acțiunile comisiilor metodice, cît și cele inițiate de organizațiile sindicale, au prezentat interes pentru cadrele didactice și au ajutat să se îmbunătățească atît munca individuală a fiecărui profesor cît și cea a întregului colectiv.

Una din principalele laturi ale activității de viitor a organizațiilor sindicale rămîne desigur preocuparea pentru sprijinirea muncii profesionale a membrilor de sindicat. Mijlocul principal care poate fi folosit în acest scop este schimbul de experiență — cu ajutorul interasistențelor, al lecțiilor deschise și consfătuirilor. Cum poate fi organizat schimbul de experiență și în general propaganda profesională pentru ca ea să vină într-adevăr în sprijinul cadrelor didactice și al școlii?

(Continuare în pag. 2)

Manifestări artistice

În activitatea grădinițelor de copii din regiunea Stalin se acordă o mare atenție teatrului de păpuși.

Avînd în vedere rolul educativ al teatrului de păpuși, Secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular al regiunii Stalin a organizat de curînd, timp de 10 zile, un curs de inițiere în arta păpușărească pentru un număr de 66 educatoare din regiune. La acest curs educatoarele au primit îndrumări cu privire la alcătuirea repertoriului, la confecționarea și mînuirea păpușilor, la rezolvarea unor probleme de scenografie etc. Aceste îndrumări au fost date de colectivul de actori de la Teatrul de stat din Orașul Stalin.

În timpul cursului, fiecare educatoare a confecționat, sub îndrumarea instructorilor, păpușile cerute de repertoriul pe care îl au grădinițele respective.

★

Cercul literar de la Școala de 7 ani din comuna Ilișești, raionul Gura Humorului, a organizat la căminul cultural din comună o frumoasă serbare literară. Sub conducerea profesoarei de limba română, a fost prezentată, în cadrul acestei serbări, dramatizarea basmului „Fata apelor" de V. Porumbacu.

Înainte de spectacol, responsabila cercului literar, eleva Elvira Lupu, a vorbit despre originea basmelor și despre semnificația lor socială. Decorurile și regia, ca și, îndeosebi, interpretarea rolurilor de către elevi au făcut ca spectacolul să trezească un mare interes în rîndurile țăranilor muncitori.

Nici o lecție de aritmetică nu e grea pentru școlarii clasei I-a din comuna Popeni, raionul Bîrlad

Pentru cei dornici să învețe

Aplecați asupra caietelor de notițe peste 40 de tineri din grupa „B", viitori elevi ai Școlii medii serale „Mao Tze-dun" din Capitală, își notează planul și ideile principale ale lecției. Sîntem la o oră de limba română. Profesoara le vorbește despre Nicolae Bălcescu, despre viața și opera lui. Din datele biografice se desprinde figura marelui patriot de la 1848, dragostea lui pentru patrie și popor. Citirea fragmentului „Călugăreni", este urmărită cu mult interes. Muncitorii de la uzinele „Mao Tze-dun", care lăsaseră strungul ori turnarea unor piese cu cîteva minute înainte, ca și țesătoarele de la întreprinderile „Tudor Vladimirescu" ori „Tricotajul Roșu", care urmăriseră o zi întreagă firele subțiri la războaiele de țesut, participă acum cu elan la analiza bucății citite. Ei se întrec în a sublinia ideile și sentimentele exprimate de scriitor. Cu pricepere, profesoara urmărește, pe de o parte pătrunderea de către elevi a fenomenului prezentat, pe de altă parte înțelegerea profundă a personalității scriitoricești și revoluționare a lui Bălcescu. Ea își axează lecția pe reliefarea cîtorva idei centrale. Astfel, este scos în evidență patriotismul scriitorului și concepția lui despre rolul maselor în făurirea istoriei. Este reliefată concepția lui Nicolae Bălcescu asupra necesității libertății poporului, a dreptății sociale și unității naționale, idei ce trec ca un fir roșu prin toată opera istorică a scriitorului și mai cu seamă în „Istoria românilor sub Mihai Vodă Viteazul".

Cursanții au înțeles clar din analiza bucății marea admirație a lui Nicolae Bălcescu pentru figura lui Mihai Viteazul, voevodul care a încercat să realizeze unitatea națională a românilor. Analiza fragmentului „Călugăreni" i-a ajutat să-și dea seama de personalitatea domnitorului, de arta lui militară, de vitejia și curajul de care a dat dovadă în lupta de la Călugăreni cu turcii.

Profesoara a arătat apoi legătura strînsă dintre patriotismul scriitorului, dragostea lui pentru norodul care a luptat pentru drepturi și libertăți în decursul istoriei și evenimentele anilor 1840—1848. Cu prilejul acestei lecții tinerii muncitori și-au format convingerea că Bălcescu a înțeles dragostea de patrie și popor, în condițiile luptei anului 1848, ca o luptă contra feudalismului. În concluziile lecției profesoara a insistat din nou asupra admirației scriitorului pentru faptele de vitejie ale poporului, urmărind să trezească la tinerii muncitori interesul pentru cunoașterea istoriei patriei, dragostea pentru trecutul poporului nostru.

Cu viu interes urmăresc muncitorii participanți la cursurile de pregătire și lecțiile de fizică. Iată-i, de pildă, la lecția despre „Căderea liberă a corpurilor". Profesorul, în fața clasei, ține în mînă cîteva obiecte obișnuite: o bucată de cretă, un burete, o foaie de hîrtie etc. cărora le dă drumul să cadă. Corpurile cad pe dușumea, iar tinerii urmăresc căderea lor, observă direcția lor de mișcare în timpul căderii și viteza de cădere. Profesorul le arată apoi că direcția de cădere a corpurilor este întotdeauna aceeași și că aceasta se poate demonstra cu ajutorul firului de plumb; le explică ce influențează viteza de cădere a corpurilor, cum unele, cele mai ușoare, cad mai încet, altele, cele mai grele, cad mai repede.

— Din ce cauză există această deosebire? — întreabă un tînăr.

Profesorul le explică cum rezistența aerului influențează asupra căderii corpurilor. Întrebarea este lămurită prin comparație cu observațiile cursanților asupra căderii corpurilor în vid. Vorbindu-le despre contribuția lui Galileo Galilei în descoperirea legilor căderii corpurilor, profesorul le prezintă pe scurt personalitatea acestui om de știință, neuitînd să le arate și persecuțiile la care a fost supus, datorită afirmațiilor sale care erau în contradicție cu dogmele susținute de biserică. Tinerii muncitori au avut prilejul să afle și pe această cale poziția religiei în menținerea stării de înapoiere în domeniul cunoașterii realității în raport cu lupta oamenilor de știință care, pe bază de experiențe și cercetări, au dovedit adevăratele cauze ale fenomenelor din natură și societate.

Pornind de la experiențele lui Galilei, profesorul a explicat elevilor noțiunile de mișcare uniform accelerată, de forță gravitațională, cîmp gravitațional și de accelerație gravitațională precum și dependența acesteia de apropierea sau depărtarea de centrul pămîntului. Din lecție, tinerii muncitori au aflat că accelerația gravitației diferă la poli față de ecuator, că la poli aceasta este mai mare decît la ecuator din cauza apropierii lor de centrul pămîntului etc. Aceste noțiuni i-au ajutat în stabilirea ecuațiilor căderii libere a corpurilor. În felul acesta, lecțiile predate la cursurile de pregătire îi ajută pe tinerii muncitori să se pregătească temeinic pentru a deveni elevi ai școlii medii serale. În același timp, lecțiile trebuie temeinic pregătite atît prin prisma apropierii conținutului lor de activitatea din producție a cursanților, cît și prin prisma dezvoltării orizontului cultural al viitorilor elevi, a dezvoltării imaginației lor creatoare, a stimulării curiozității tinerilor muncitori de a citi, de a studia probleme legate de dezvoltarea științelor și a tehnicii contemporane.

C. PRISECARU

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

CU PRIVIRE LA TRANSFERAREA CADRELOR DIDACTICE

In vederea transferării cadrelor didactice din învățămîntul de cultură generală, profesional, de meserii și tehnic, pentru anul școlar 1960/1961, se fac următoarele precizări:

Cadrele didactice vor depune personal cererile de transferare la secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare raionale (orășenești) de care aparțin în prezent, pînă la 15 aprilie a.c.Pe lîngă cerere, vor completa o fișă personală, potrivit formularului ce se găsește la secțiile de învățămînt și cultură raionale (orășenești). Cadrele didactice de la școlile aparținînd altor ministere sau instituții centrale care solicită transferare vor depune o dată cu cererea și avizul departamentului de care aparține școala.

Criteriile de transferare sînt:

— apropiere de soț (soție);

— apropiere de părinți bătrîni sau bolnavi, incapabili de muncă;

— îngrijirea sănătății (numai pe baza unui certificat medical eliberat de o comisie medicală);

— continuarea studiilor, cercetărilor științifice, precum și alte motive.

În cerere se va indica localitatea în care cel în cauză dorește să se transfere, eventual localitățile în ordinea de preferință, sau se va face mențiunea că dorește să fie transferat în oricare localitate din raionul sau regiunea respectivă, după caz.

Se atrage atenția că cererile de transferare ale cadrelor didactice se primesc numai în perioada indicată și că asupa cererilor aprobate nu se mai poate reveni.

ÎN ATENȚIA PROFESORILOR DE ECONOMIE POLITICĂ ȘI DE ISTORIE

În vederea pregătirii elevilor din clasa a XI-a pentru examenul de maturitate, se recomandă ca în vacanța de primăvară să se organizeze pentru ei ore de consultații

1. Profesorii de economie politică vor organiza 1-2 consultații cu elevii clasei a XI-a, care au studiat în anul școlar 1958/1959 economia politică. Consultațiile se vor desfășura pe baza manualului „Elemente de economie politică" partea I, apărut în Editura de Stat Didactică și Pedagogică, în ianuarie 1960.

2. Profesorii de istorie vor organiza de asemenea 1-2 consultații cu elevii clasei a XI-a, pe baza manualului „Istoria patriei" apărută în Editura de Stat Didactică și Pedagogică, în toamna anului 1959.

Informație

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București face cunoscut că examenul de absolvire a cursului special de calificare de doi ani pentru cadrele didactice care n-au obținut diploma în sesiunea august 1959 începe în ziua de 30 martie orele 8, cu lucrările scrise la materiile de specialitate — limba romînă, limba rusă și matematică.

Participarea la acest examen este condiționată de înscrierea pe bază de cerere, potrivit instrucțiunilor transmise anterior secțiilor de învățămînt și cultură regionale și fiecărui candidat în parte.

Cadrele didactice interesate pot primi din partea institutului consultații și cazare începînd de la 23 martie pe toată perioada examenului.

În vederea completării diplomelor de absolvire, candidații sînt rugați să prezinte două fotografii tip, iar cei care nu au dosarele completate cu procese verbale de inspecție sînt obligați să aducă procesele verbale de inspecție cu notările respective.

La noi, duminica

Încă de la începutul anului școlar ne-am pus problema organizării timpului liber de duminica al copiilor, prin activități plăcute, antrenante, interesante, care să-i recreeze și să-i destindă.

Iată una din duminicile trecute. Activitățile string în jurul învățătorilor și profesorilor copii germani și romîni, constituiți pe grupe în funcție de clasă. Cei dintr-a I-a vizionează diafilmul „Punguța cu doi bani" interpretat în limba romînă, apoi „Albă ca Zăpada" tradus din limba germană de tovarășa directoare adjunctă a școlii. Copiii sînt numai ochi și urechi. Îți face impresia că nici nu respiră. Șezătoarea, organizată din vreme de clasa a II-a, se desfășoară tot în această duminică. Fiecare școlar contribuie la reușita ei; pe fețele copiilor se citește bucuria succesului în urma unei munci depusă cu plăcere. Clasele a III-a se pregătesc pentru o viitoare serbare. Pionierii și școlarii claselor IV, V și VI au plecat să vizioneze filmul „Pentru o sută de mii de mărci". În clasa a VII-a se recită poeziile închinate mamei de poeții noștri clasici și contemporani, se evocă chipul ei bun și blînd cu ajutorul „Amintirilor" lui I. Creangă și apoi al mame' din zilele noastre, harnica și neobosita participantă la făurirea vieții noi și fericite.

VALERIA LĂMĂȘANU
Școala de 7 ani nr. 8
Sibiu

MILCOVICI MIRCEA: Brigadieri (linogravură). (Din expoziția elevilor de la Școala tehnică de arhitectură și construcția orașelor — București)

Expoziție de lucrări plastice ale elevilor

Expoziția de artă plastică a elevilor Școlii tehnice de arhitectură și construcția orașelor dovedește preocuparea cadrelor didactice din această școală de a îmbina pregătirea profesională a viitorilor tehnicieni de arhitectură cu formarea orizontului cultural-artistic al acestora. Lucrările de pictură, sculptură și grafică executate de elevi în cadrul cercului de artă plastică scot în evidență talente reale, fapt cu atît mai îmbucurător cu cît profesia aleasă de tinerii din această școală îmbină în ea numeroase elemente de artă plastică.

Tematica lucrărilor expuse vădește orientarea tinerilor către oglindirea celor mai semnificative realități din viața nouă a patriei noastre — munca în fabrici, în uzine, pe șantiere. Se remarcă în mod special pentru aceste calități ca și pentru nivelul artistic deosebit la care au fost realizate linogravurile „Brigadierii" și „Oțelarii" ale elevului Mircea Milcoviei, acuarela intitulată „Șantier" a tînărului Adrian Alessiu și portretul de ulemistă executat în gips de Doina Levință.

Pentru apărarea avutului obștesc

Dezvoltînd la elevi respectul față de proprietatea colectivă trebuie să le cultivăm în același timp și grija pentru păstrarea și apărarea acestei proprietăți.

Conștiente de aceasta, cadrele didactice de la Școala de 7 ani din comuna Apoldul de Jos, Raionul Șebeș, și-au pus ca sarcină educarea copiilor în spiritul apărării avutului obștesc și individual, printre altele, și împotriva incendiilor. În această unitate funcționează de 5 ani „cercul prietenilor pompierilor", care duce o muncă de agitație și propagandă tehnică P.C.I. (paza contra incendiilor) în școală. În fiecare clasă s-a organizat cîte un colectiv de școlari — colectivul micilor pompieri — care supraveghează în timpul iernii funcționarea sobelor în bune condițiuni, au grijă să nu cadă jar din sobe pe podea etc.

Pedagogii din școală îi ajută pe copii să înțeleagă cauzele frecvente ale incendiilor și măsurile de prevenire a acestora. Unii diriginți au vizitat cu elevii expoziția permanentă pe teme P.C.I. de la căminul cultural și au studiat panourile P.C.I. expuse în comună în locurile cele mai frecventate de cetățeni. Cu pionierii, prieteni ai pompierilor, s-a format cîte o echipă care să cunoască munca la pompa manuală, una la alimentare și alta de salvare și pază.

Învățătorii și profesorii folosesc lecțiile pentru a educa în acest spirit pe elevi. Bunăoară, la geografie, cînd li s-a vorbit elevilor despre bogățiile țării noastre, despre pădurile ei, despre holdele ei bogate și frumoase, li s-a arătat că acestea trebuie apărate și împotriva incendiilor, că jocul copiilor cu focul poate pune în primejdie aceste bunuri folositoare întregului popor.

În orele de diriginție, de asemenea, copiii sînt ajutați să cunoască pericolul jocului cu focul și urmările lui grave. Și tovarășa instructoare superioară se preocupă de educarea și îndrumarea pionierilor în acest sens. Pionierii au fost antrenați să citească școlarilor și fraților lor mai mici broșurile pentru copii editate pe teme P.C.I.

În școală s-au organizat și întîlniri cu pompierii. Astfel, în perioada strîngerii recoltei păioaselor și a treierișului li s-a vorbit elevilor despre apărarea recoltei împotriva incendiilor, iar în luna decembrie despre pericolul ce-l prezintă jocul copiilor cu focul, expunerile fiind exemplificate cu cazuri din raionul și regiunea respectivă.

Un accent deosebit se pune pe îndrumarea părinților în această problemă, îndrumare care se face în consfătuirile cu ei, precum și cu ocazia vizitelor la domiciliul elevilor.

Căminul cultural, stația de radioficare ajută în munca de educare a copiilor în spiritul apărării bunurilor obștești împotriva incendiilor, prin conferințe, sfaturi pentru copii și părinți ș.a.

Datorită preocupării intense desfășurată în școală și în comună de a educa copiii și părinții lor în spiritul păstrării și apărării bunurilor obștești împotriva incendiilor, în Comuna Apoldul de Jos nu a mai fost de multă vreme nici un incendiu.

Noile organe sindicale la început de activitate

(Urmare din pag. 1)

În prezent, în școlile noastre se desfășoară lucrările de încheiere a trimestrului II. La sfîrșitul trimestrului se face analiza activității desfășurate în această etapă în fiecare școală. Organizațiile sindicale trebuie să-și alcătuiască planurile de acțiune în domeniul propagandei profesionale în funcție de concluziile ce se desprind din aceste analize, în funcție de situația concretă din fiecare școală, de posibilitățile existente. Dacă se constată, de pildă, că rezultatele slabe la anumite obiecte și clase se datoresc lipsei de experiență a unor învățători și profesori, organizația sindicală poate să ajute cu tact la înlăturarea deficiențelor, organizînd discuții între aceste cadre didactice și cele cu o bogată experiență pedagogică, interasistențe la ore și, dacă e cazul, chiar consfătuiri de producție pe diferite teme de metodică a predării. În trimestrul III se va face și recapitularea materiei. Organizația sindicală poate preîntîmpina din vreme eventualele deficiențe în acest domeniu, valorificînd experiența bună, cîștigată de cadrele didactice în anii trecuți. Ea poate să organizeze dezbateri și consfătuiri pe problemele pe care le ridică recapitularea examenele de sfîrșit de an, pregătirea practicii de vară în producție a elevilor etc. Propaganda profesională poate fi completată prin conferințe, simpozioane articole la gazeta de perete, bineînțeles pe teme izvorîte din nevoile reale ale colectivului pedagogic respectiv, din situația concretă a școlii.

O sarcină de mare răspundere revine în această perioadă organizațiilor sindicale din școlile serale și celor din școlile medii de cultură generală care au secții serale sau fără frecvență. Ele trebuie să mobilizeze pe profesorii acestor școli în vederea intensificării ajutorului pe care trebuie să-l acorde pregătirii muncitorilor-elevi și pentru ridicarea nivelului predării. În legătură cu organizarea schimbului de experiență pe temele legate de învățămîntul seral și fără frecvență socotim că este bună inițiativa organizării consfătuirilor de muncă, direct de către sindicat, consfătuiri la care să participe profesori de la mai multe școli serale. Bineînțeles, că la fixarea tematicii consfătuirii trebuie să se aibă în vedere de asemenea situația concretă a desfășurării procesului de învățămînt. Legarea predării unor obiecte ca: matematica, fizica, desenul etc de activitatea în producție a elevilor acestor școli, stabilirea unor legături strînse cu organizațiile sindicale din întreprinderi pentru a li se crea muncitorilor-elevi condiții de pregătire, ajutorarea elevilor în perioada recapitulării și examenelor sînt probleme care trebuie să intre în sfera tuturor acțiunilor de propagandă profesională pe care le întreprind organizațiile sindicale din învățămîntul seral.

O altă latură importantă a muncii organizații'or sindicale se referă la activitatea cultural-educativă. La întocmirea planului de activitate și la organizarea și desfășurarea acțiunilor pe care acestea și le propun spre realizare în acest domeniu, trebuie să se aibă în vedere necesitatea necontenitei ridicări a nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat. După cum se știe, cadrele didactice studiază în diferite cercuri de învățămînt ideologic. Organizațiile sindicale au datoria să sprijine buna desfășurare a acestor cercuri, să mobilizeze pe fiecare învățător și profesor în pregătirea pentru seminarii, să stimuleze studiul individual, să vegheze ca unele cadre didactice să nu fie supraîncărcate cu sarcini care le-ar împiedica în studiul pentru învățămîntul ideologic, să ajute la procurarea bibliografiei necesare. Unele biblioteci sindicale au comandat, încă de la începutul anului școlar, toate cărțile indicate în bibliografia lecțiilor, procurîndu-le din timp și în suficiente exemplare. Există, din păcate, și biblioteci care cheltuiesc fondurile pe cărți nesolicitate, neglijînd procurarea în primul rînd a cărților de care au nevoie cadrele didactice pentru buna pregătire la învățămîntul ideologic. Este necesar ca toate bibliotecile sindicale să-și completeze fondul de cărți necesar, mai ales acum cînd apropierea închiderii cursurilor de învățămînt ideologic sporește cerința de material bibliografic.

O sarcină importantă, pe linia muncii cultural-educative, a muncitorilor din învățămînt este aceea a studierii și popularizării hotărîrilor Partidului și Guvernului, a mobilizării tuturor forțelor pentru traducerea lor în viață. În adunările generale de alegeri care au avut loc în organizațiile sindicale din școlile sătești s-a analizat contribuția membrilor de sindicat din învățămînt la dezvoltarea activității de culturalizare la sate, la popularizarea sarcinilor puse de Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 în fața țărănimii muncitoare. Învățătorii și profesorii școlilor sătești au ținut conferințe, au participat la organizarea cercurilor agro-zootehnice, au contribuit la pregătirea a mii de formații de cor, brigăzi artistice de agitație, cu un repertoriu legat de sarcinile izvorîte din documentele Plenarei. La festivalul bienal „I. L. Caragiale" participă peste 9000 de echipe de teatru din căminele culturale, marea majoritate instruite și conduse de învățători. Organizațiile sindicale din școli vor trebui să mobilizeze și pe viitor cadrele didactice la dezvoltarea activității culturale la sate. Socotim că ar fi bine ca grupele sindicale din școlile sătești să inițieze schimburi de experiență și în acest domeniu al activității membrilor de sindicat, să se cunoască și să se popularizeze de către grupa sindicală, de pildă, metodele folosite de învățătorii și profesorii cu cele mai bune rezultate la cercurile de citit, la bibliotecile sătești, la cercurile de cultură generală ale căminelor culturale.

Pentru activitatea din perioada campaniei agricole de primăvară și vară grupele sindicale din școlile sătești vor trebui să mobilizeze pe fiecare învățător și profesor pentru a-și aduce contribuția la executarea în condiții bune și la timp a muncilor agricole, folosind în acest scop propaganda în rîndurile părinților, gazetele de stradă, brigăzile artistice de agitație, conferințele, convorbirile cu țăranii muncitori, emisiunile radiofonice, presa etc.

Sindicatele din învățămînt vor trebui să acorde în viitor o atenție sporită și asigurării unor mai bune condiții pentru ca membrii de sindicat să-și poată petrece timpul liber în mod plăcut și instructiv. Activitatea cluburilor, colțurilor roșii, bibliotecilor, formațiilor artistice de amatori ale cadrelor didactice trebuie organizată și orientată mai bine decît pînă acum. Pentru organizarea excursiilor, atît de mult solicitate cu prilejul adunărilor generale de alegeri de către membri de sindicat, este bine ca încă de pe acum să se stabilească itinerariile și să se facă pregătirile preliminare. Pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, sindicatele din învățămînt vor trebui să atragă un număr mai mare de activiști obștești, să dezvolte spiritul muncii colective, al răspunderii în muncă, al disciplinei.

Adunările generale de alegeri din acest an au arătat că a crescut mult exigența membrilor de sindicat față de activitatea organelor sindicale.

Dezvoltînd și îmbunătățind necontenit activitatea lor, orientînd-o permanent spre mobilizarea membrilor de sindicat la traducerea în viață a sarcinilor stabilite de partid și de guvern, organizațiile sindicale din învățămînt, sub conducerea organizațiilor de partid, vor contribui într-o măsură și mai mare la pregătirea și educarea comunistă a tineretului, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii cadrelor didactice.

La Muzeul Lenin-Stalin din București pionierii și școlarii se opresc cu dragoste și admirație în fața statuii lui V. I. Lenin, marele dascăl al omenirii muncitoare.

Intîmpinînd aniversarea nașterii lui Lenin

Sărbătorirea a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin este întîmpinată cu entuziasm de elevii și cadrele didactice de la școlile elementare și medii din raionul Nicolae Bălcescu. Utemiștii și pionierii îndrumați de profesorii diriginți au muncit cu însuflețire la pavoazarea sălilor de clasă, la organizarea de colțuri roșii și la confecționarea de fotomontaje cu aspecte din viața și activitatea lui V. I. Lenin.

La școlile medii nr. 18 și 20 au fost create standuri - speciale de cărți. Profesorii și pionierii de la Școala de 7 ani nr. 112 au trimis o scrisoare de salut cadrelor didactice și pionierilor de la o școală de 7 ani din Moscova. La școlile de 7 ani nr. 97, 101 și 119 au fost organizate adunări ale unităților de pionieri cu tema. „Aspecte din anii copilăriei lui V. I. Lenin". In decurs de o săptămînă, peste 1000 de utemiști și pionieri din școlile raionului au vizitat Muzeul Lenin-Stalin.

★

Elevii fruntași la învățătură de la Școala medie nr. 10 din Capitală studiază cu mult interes biografia lui Vladimir Ilici Lenin. In acest sens, în școală s-au organizat cercuri între care are loc o adevărată întrecere. Fiecare elev caută să se pregătească cît mai bine în vederea concursului care se va ține la 21 aprilie pe această temă. Pe lîngă stadiul a numeroase cărți și broșuri privind viața și opera marelui dascăl al proletariatului, elevii au participat la două conferințe și au vizitat Muzeul Lenin-Stalin.

Și Școala medie nr. 12 din Capitală se pregătește în vederea aniversării a 90 ani de la nașterea lui V. I. Lenin. La orele educative, profesorii diriginți au făcut scurte expuneri despre viața și activitatea marelui conducător al proletariatului mondial, iar în cadrul cercului științific de fizică s-a discutat tema: „De la GOELRO la Septenal". Majoritatea elevilor participă cu însuflețire la concursul de desene și poezii cu tema: „Lenin", inițiat de conducerea școlii.

N. P. GORBUNOV

CUM MUNCEA LENIN

Ca tînăr membru de partid, am avut nespusa fericire să lucrez în anii revoluției sub conducerea directă a lui Vladimir Ilici: în 1917—1918 ca secretar al Consiliului Comisarilor Poporului, iar de la sfîrșitul anului 1920 ca director al treburilor Consiliului Comisarilor Poporului. Executînd zeci de însărcinări curente primite de la Vladimir Ilici, am avut prilejul să observ munca sa îndeaproape, zi de zi.

Una dintre cele mai uimitoare însușiri ale minții geniale și multilaterale a lui Vladimir Ilici era capacitatea de a urmări cu atenție, chiar fără să iasă din cabinetul său, pulsul vieții nu numai din Rusia, dar și din lumea întreagă. Pe baza unor fenomene, pentru alții imperceptibile, el știa să seziseze și să determine exact, fără greș, cele mai mici schimbări în relațiile dintre forțele de clasă. Izbutea acest lucru datorită numărului imens de legături pe care le avea atît cu diverse organizații cît și cu diferite persoane. Cîteva întrebări simple îi erau suficiente ca să verifice seriozitatea datelor furnizate de interlocutor, să le analizeze critic, să seziseze repede esențialul, să extragă necesarul, care uneori la prima vedere, părea neînsemnat, lipsit de importanță; pe baza acestor date el deducea genialele sale concluzii și elabora previziunile sale. Intrebările lui Vladimir Ilici puneau uneori în încurcătură chiar și interlocutori foarte bine pregătiți. De multe ori tovarășii spuneau că de-abia după o convorbire cu Vladimir Ilici începea să li se limpezească ceea ce pînă atunci le fusese ascuns. Se întîmpla deseori ca tovarășii care se socoteau specialiști într-o anumită problemă să constate, după o convorbire cu Vladimir Ilici, că de fapt nu erau de loc stăpîni pe materie. Oricine venea la Vladimir Ilici și stătea de vorbă cu el se îmbogățea cu ceva nou și de preț, căpăta un orizont mai larg, o siguranță și o temelie solidă în munca sa.

Cu ajutorul acestor convorbiri și cu ajutorul unei intuiții deosebite, proprie numai lui, Vladimir Ilici aspira gîndurile colectivității și experiența maselor, le prelucra în creerul său uimitor și le materializa în lozinci mărețe care luminau, ca niște fascicole de raze, căile revoluției.

Vladimir Ilici, extrem de exigent în muncă, obținea printr-o perseverență uimitoare, îndeplinirea chiar și a treburilor celor mai mărunte, verifica de zeci de ori executarea, telefona personal pentru a controla, de exemplu, dacă s-a primit un plic pe care-l trimisese, urmărea fără cruțare orice neglijență, orice indolență, demasca pe cei vinovați, nu obosea să semnaleze de mii de ori cazurile de delăsare, de nepricepere în muncă, de dezordine, de comportare necivilizată. Insă Vladimir Ilici știa să prezinte toate acestea într-o asemenea formă încît nimeni nu se simțea vreodată nedreptățit, nici chiar atunci cînd Vladimir Ilici cerea pentru cel vinovat tot felul de pedepse, inclusiv arestarea.

Ocupîndu-se de probleme politice de cea mai mare importanță, deseori de însemnătate mondială, Vladimir Ilici nu se rupea niciodată de treburile curente, era extrem de accesibil și răspundea îndată la sute și mii de chestiuni, relativ mărunte. Aceasta îi permitea să fie în permanență în curent cu viața de toate zilele. Vladimir Ilici acorda uneori mai multă importanță îndeplinirii unei chestiuni mărunte cu caracter practic decît unei duzini de hotărîri „principiale", care, o dată luate, rămîneau apoi pe hîrtie.

. . . . . .

In încheiere vreau să prezint un document extrem de interesant, datînd din 23 mai 1918, și care caracterizează uimitoarea modestie a lui Vladimir Ilici. In urma devalorizării banilor, lui Vladimir Ilici i se mărise salariul începînd de la 1 martie 1918, fără aprobarea sa, de la 500 la 800 de ruble. Ca răspuns, el mi-a trimis următoarea hîrtie oficială.

„Lui Nikolai Petrovici Gorbunov, secretarul Consiliului Comisarilor Poporului.

Intrucît nu ați satisfăcut cererea mea insistentă de a-mi arăta pe ce bază mi-ați majorat salariul de la 500 la 800 de ruble lunar începînd de la 1 martie 1918 și avînd în vedere caracterul vădit ilegal al acestei majorări hotărîte de dv. cu de la sine putere, de comun acord cu directorul treburilor de pe lîngă Consiliu, V. D. Bonci-Bruevici, cu încălcarea directă a decretului Consiliului Comisarilor Poporului din 23 noiembrie 1917, sînteți sancționați cu admonestare severă.

Președintele Consiliului Comisarilor Poporului,
V. Ulianov (Lenin).

Trebuie să menționez că, cu cîteva zile înainte, Vladimir Ilici mă însărcinase să iau măsuri pentru mărirea salariului în diferite comisariate ale poporului și în special al tov. Gukovski de la Comisariatul poporului pentru finanțe la 2.000 de ruble.

In general modestia era una dintre principalele caracteristici ale lui Vladimir Ilici.

Extras din materialul cu același titlu cuprins în volumul „Amintiri despre Lenin" tradus din limba rusă. Ed. politică, 1958, vol. II, pag. 76—79.

Probleme rezolvate cu ajutorul pionierilor

Sînt diriginte la clasa a V-a. In rezolvarea problemelor pe care le ridică munca mea, adeseori am primit ajutorul organizației de pionieri.

La începutul anului școlar clasa mea se număra printre cele mai nedisciplinate din școală, printre altele și din cauză că elevii treceau de la sistemul de învățătură cu un pedagog la acela cu mai mulți. Am constatat că deseori actele de indisciplină proveneau dintr-o neînțelegere a conținutului noțiunilor de disciplină, indisciplină, joacă. Elevii, și chiar mulți dintre pionieri, înțelegeau prin joacă alergatul prin clasă, deranjarea băncilor, urcatul pe bănci sau chiar bătaia. De aceea, am sugerat pionierilor să dezbată în prima adunare de detașament această problemă. Referindu-se la diferitele situații din clasa lor, pionierii au reușit să clarifice care trebuie să fie comportarea cea mai justă. După ce și-au analizat lipsurile proprii, ei și-au arătat dorința de a nu mai greși și au propus chiar să se alcătuiască un colectiv de pionieri care să urmărească dacă angajamentele luate se duc la bun sfîrșit.

Copiii simțeau totuși nevoia să se joace. Pentru a-i învăța cum să facă aceasta m-am sfătuit cu instructoarea de detașament și ne-am hotărît ca în adunările de grupă și chiar în cele de detașament pionierii să fie îndrumați spre jocuri literare, sportive, de atenție, memorie etc. Organizate bine, acestea nu numai că îi atrag pe copii, dar le sînt și folositoare, învățîndu-i lucruri noi, exersîndu-le memoria, atenția, voința etc. De asemenea, împreună cu aceasta le-am arătat copiilor cum trebuie folosită recreația, cum se pot juca mai frumos, astfel încît să nu oboseaască, să se recreieze și să nu producă dezordine în școală. Firește, noul fel de a înțelege joaca, comportarea corectă a pionierilor a influențat și pe ceilalți școlari, astfel încît actele de indisciplină s-au rărit.

Observînd că unii copii au absențe răzlețe și întîrzie de la ore, m-am gîndit că aș putea foarte bine să înlătur această situație cu ajutorul pionierilor. Vorbindu-le despre aceasta, pionierii și-au propus ca să discute într-o adunare de analiză a muncii și problema întîrzierilor și absențelor. In adunarea respectivă rapoartele grupelor cuprindeau critici la adresa celor care absentează sau întîrzie. Copiii au arătat că întîrzierile pe de o parte deranjează clasa, iar pe de altă parte fac ca elevii în cauză să piardă anumite explicații sau exerciții aplicative la matematică ori la limba română – obiecte care sînt programate de obicei, la prima oră. Pionierii criticați au luat și ei cuvîntul și s-au angajat să nu mai întîrzie sau să lipsească nemotivat. Cîțiva copii s-au oferit chiar să ia legătura cu familiile celor care lipsesc de la școală. In felul acesta m-au ajutat să mobilizez pe părinți, ca și ei să ajute la îmbunătățirea frecvenței. Desigur, preocuparea de a lichida absențele nemotivate sau netemeinic motivate, ca și întîrzierile, s-a resimțit în masa elevilor, devenind preocuparea tuturor. Ca urmare, încetul cu încetul asemenea acte de indisciplină nu s-au mai repetat.

Tot cu ajutorul pionierilor am reușit să generalizez metodele bune de pregătire a lecțiilor și efectuare a temelor. Ei au discutat într-o adunare despre lipsurile care există în clasa lor în acest sens și au combătut obiceiul unora de a copia temele de la colegi, arătînd că și aceasta este una din cauzele care fac ca o serie de elevi să fie slabi la învățătură. Cîțiva pionieri au luat inițiativa de a-i ajuta la anumite obiecte pe tovarășii lor rămași în urmă. Le am recomandat ca, învățînd fiecare din cele discutate în adunare, să aibă grijă ca acest ajutor să nu constea în oferirea temelor pentru copiere, ci în pregătirea împreună a lecțiilor, în lămurirea comună a unor chestiuni mai grele, neclare etc.

Cu un viu interes au urmărit copiii expunerea uneia dintre pionierele fruntașe care le-a arătat cum își împarte timpul pentru a reuși să-și scrie temele, să învețe temeinic fiecare lecție și să-i rămînă timp liber pentru odihnă și recreare. Ea a subliniat că își pregătește mai întîi toate lecțiile și apoi trece la lucrările scrise, acestea din urmă fiind o aplicare a celor învățate. Mulți copii au mărturisit că ei procedau tocmai invers, fiindcă așa li se părea mai ușor. Atunci am intervenit și eu și le-am explicat de ce procedeul pionierei care a ținut referatul este bun și nu al lor, convingîndu-i să renunțe la vechiul lor sistem de lucru.

Ca diriginte am rezolvat cu ajutorul detașamentului probleme și mai grele, cum a fost aceea a încadrării în colectivul clasei a unui elev repetent. La începutul anului școlar el a lipsit trei săptămîni la rînd și numai după discuții repetate cu dînsul a consimțit să vină la școală. N-a voit însă să învețe în clasa noastră – clasa a V-a „C" – ci în altă clasă, în care avea doi prieteni – și ei repetenți. Cînd l-am obligat să treacă în clasa a V-a „C" în care fusese înscris a refuzat, iar în prima recreație a și plecat de la școală. Am înțeles că e vorba de o chestiune pe care nu o voi putea rezolva decît cu ajutorul colectivului și am solicitat ajutorul organizației de pionieri. In zilele următoare, pionierii din clasa a V-a „C" au căutat să atragă în joaca lor pe acest copil și să discute cu el. Rînd pe rînd, elevul a simțit că s-ar putea împrieteni și cu dînșii. Am început să observ chiar că adesea el intra și ieșea din clasa noastră. Pionierii mă informau zilnic cu ceea ce este nou în legătură cu atragerea lui în colectivul nostru. Intr-una din zile mă pomenesc că elevul vine la mine să-mi ceară permisiunea de a trece în clasa a V-a „C". Lupta era deci cîștigată. Cînd a fost vorba să-i fixăm locul în bancă, toți pionierii s-au arătat bucuroși să-l primească alături de ei. Grija manifestată după aceasta pentru a-l ajuta la carte, l-au legat tot mai strîns de clasă. Atenția de care s-a bucurat acest elev din partea colectivului a avut ca rezultat o situație mai bună la învățătură: pe primul trimestru a rămas corigent doar la un singur obiect, la care a și obținut în trimestrul al II-lea note de trecere. Sînt sigură că în rezolvarea problemei arătate, fără sprijinul pionierilor, al colectivului de elevi nu aș fi reușit să fac prea mult.

Dar cîte fapte petrecute în viața clasei a cărei diriginte sînt nu le-am putut rezolva cu ajutorul pionierilor? Sînt convinsă că o strînsă colaborare cu organizația de pionieri este de cel mai mare folos muncii dirigintelui.

A. CERGHIT
profesor la Școala medie „M. Eminescu" București

Grijă pentru munca utemiștilor

In îndeplinirea sarcinei statutare de a conduce organizația U.T.M., comuniștii din școala noastră se interesează în permanență de munca utemiștilor, ajutîndu-i să desfășoare o activitate cît mai bună. Astfel preocupat de îmbunătățirea învățămîntului U.T.M., biroul organizației de partid a avut grijă ca seminariile să fie conduse de profesori, membri și candidați de partid sau utemiști bine pregătiți. Din cînd în cînd, membrii biroului organizației de bază participă la ședințele cercurilor de învățămînt politic U.T.M. pentru a le cunoaște nemijlocit activitatea și a putea ajuta la îmbunătățirea ei.

De un real folos pentru conținutul învățămîntului politic U.T.M. desfășurat în școală a fost adunarea generală de partid, ținută nu de mult, în care comuniștii au analizat problemele privind frecventa la cercurile de învățămînt politic, participarea la discuții și nivelul de pregătire al cursanților.

VASILE MARIEȘ
secretarul organizației de bază P.M.R. Școala de mecanică — Cluj

Munca în educarea preşcolarilor

In camera de poveşti a Palatului pionierilor din Capitală.

De îndată ce au aflat tema consfătuirilor din acest an — educarea prin muncă a preşcolarilor — educatoarele din oraşul Arad, ca şi cele din restul satelor şi oraşelor patriei, au început să desfăşoare o mai bogată activitate în direcţia formării deprinderilor practice de muncă la copii, să se pregătească mai bine în vederea consfătuirilor. Fiecare doreşte să se prezinte la consfătuiri cu un material concret cît mai bogat şi cît mai variat.

După cum se ştie, sarcinile educaţiei prin muncă se polarizează în jurul a două probleme de bază şi anume: dezvoltarea dragostei şi a respectului faţă de muncă şi formarea deprinderilor de muncă. Acestea au fost premizele teoretice de la care au pornit educatoarele din grădiniţa de aplicaţie de pe lîngă Şcoala pedagogică de învăţători din Arad, în organizarea şi desfăşurarea educaţiei prin muncă a preşcolarilor.

Printre cele mai adecvate mijloace de trezire a dragostei pentru munca fizică la copiii din grădiniţa noastră, jocul se situează pe primul loc. De aceea, jocul a fost utilizat în mod sistematic în toate grupele. Fetiţele s-au jucat cu plăcere de-a fabrica, distribuindu-şi în joc roluri pe care le-au auzit de la părinţii lor — de filatoare, ţesătoare etc., iar băieţii au preferat în jocuri rolul de fochist, mecanic, strungar, şofer, deci roluri în care li se solicita în mai mare măsură mişcarea, acţiunea. La grupa mare educatoarele s-au folosit de povestea „Fata babei şi a moşneagului", pentru a trezi în sufletul copiilor dragostea, simpatia pentru cei ce muncesc, şi antipatia şi ura pentru leneşi. Povestea a avut efecte educative mari, copiii exprimîndu-şi dorinţa de a fi şi ei harnici şi buni ca fata din poveste.

Pentru a face cunoscută copiilor munca fizică concretă şi greutăţile întîmpinate uneori de muncitori şi pe care le învinge datorită perseverenţei şi dîrzeniei lor, educatoarele au organizat cu copiii din grupa combinată o vizită pe şantierele din apropierea grădiniţei. In discuţiile purtate pe marginea observaţiilor făcute cu prilejul vizitei, copiii au tras singuri concluziile: E tare frumos să înalţi cu mîna ta case din cărămizi, nisip şi mortar.

In toamna anului trecut toţi copiii din grădiniţa noastră au vizitat gospodăria agricolă de stat „Aradul Nou" pentru a cunoaşte muncile de toamnă. Copiii s-au întors din aceasta vizită satisfăcuţi de frumuseţea celor văzute. Zile întregi s-au jucat de-a „tractoriştii", de-a „culesul porumbului", de-a „scosul cartofilor" etc. Educatoarele au subliniat importanţa muncilor agricole şi rolul muncitorilor agricoli în viaţa socială. Pentru ca cele spuse de educatoare să fie cît mai convingătoare, s-a organizat o vizită la „Aprozar" şi la magazinul „Gostat" unde au fost expuse o parte din produsele văzute de copii în timpul vizitei la gospodăria agricolă de stat „Aradul Nou". Prin organizarea acestor vizite educatoarele au reuşit să trezească în rîndul copiilor dragostea pentru muncă şi respectul faţă de muncitori.

Un efect educativ deosebit l-au avut şi serviciile pe care copiii le-au efectuat în cadrul grupei ca: ştersul prafului, udatul florilor şi al plantelor, îngrijitul păsărelelor de la colţul viu ş.a. In zilele cînd erau de serviciu, mulţi copii au venit mai devreme la grădiniţă, fiind plini de grijă pentru sarcina primită şi pentru realizarea ei în condiţii cît mai bune. Cînd un copil din grupă a fost sancţionat cu schimbarea din serviciu pentru că nu şi-a îndeplinit în mod conştiincios sarcina primită, s-a văzut pe chipul lui părerea de rău. Mulţi copii şi-au exprimat dorinţa de a continua serviciul, la expirarea lui.

Cu deosebită bucurie au răspuns copiii din grădiniţa de aplicaţie cînd li s-a cerut ajutor de către tovarăşele îngrijitoare la curăţenia curţii. Păreau nişte furnici în plină activitate. Unii măturau, alţii greblau, alţii stropeau şi fiecare în parte se simţea util prin munca sa. Cînd s-a analizat munca lor şi cînd li s-a spus că au muncit frumos au fost fericiţi. Prin curte călcau cu mai multă grijă şi-şi atrăgeau reciproc atenţia să nu facă murdărie. Munca avusese efecte educative pozitive. Tovarăşele educatoare au folosit serviciile pe grupe şi treburile gospodăreşti în cadrul grupei ca mijloace de educaţie a dragostei de muncă şi a respectului pentru muncă. Cu fiecare ocazie au subliniat în faţa copiilor eforturile depuse de personalul de la bucătărie, de spălătoreasă şi de personalul de îngrijire pentru a le crea condiţii bune de viaţă şi le-au atras atenţia asupra necesităţii păstrării acestor condiţii şi a respectării celor ce le-au creat.

In perspectiva apropiată educatoarele şi-au propus să creeze pe parcela şcolii pedagogice cîteva straturi care să fie semănate şi îngrijite de către copii, să organizeze în curtea grădiniţei ronduri de flori care, de asemenea, să fie îngrijite de către copii şi să viziteze cîteva întreprinderi industriale pentru a face cunoscută copiilor munca din aceste sectoare.

Acţiunile întreprinse de educatoarele de la grădiniţa de aplicaţie de pe lîngă Şcoala pedagogică din Arad, experienţa căpătată pînă acum, ca şi activităţile ce se vor organiza în viitor, le vor da posibilitatea să participe cît mai activ la discutarea problemelor ce se vor dezbate în cadrul consfătuirilor din acest an.

ION DRAGAN
profesor la Şcoala pedagogică din Arad

Pentru vacanţă activităţi atrăgătoare

Colectivul de pedagogi de la Şcoala medie nr. 25 din Capitală împreună cu organizaţia U.T.M. şi de pionieri au întocmit un plan de activităţi atrăgătoare şi instructive pentru zilele vacanţei de primăvară. Au fost prevăzute acţiuni în întîmpinarea sărbătoririi a 90 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin pentru care elevii pregătesc fotomontaje şi un număr festiv al gazetei de perete. Ei vor viziona în colectiv piesele „Omul cu arma" şi „A treia, Patetica" şi vor vizita muzeul „Lenin-Stalin" şi „Muzeul de istorie a partidului".

Colectivul de teatru al şcolii va continua în timpul vacanţei repetiţia cu piesa „Oaspete în fapt de seară" de Horia Lovinescu în vederea prezentării cu succes la faza raională a concursului artistic.

Şcolarii şi-au înscris în plan cu deosebit entuziasm diferite acţiuni de folos obştesc. Astfel, elevii claselor VIII—XI, sub îndrumarea organizaţiei U.T.M. din şcoală, vor efectua circa 1000 de ore muncă patriotică pe şantiere.

★

Incheind încă un trimestru de muncă şi realizări, elevii Şcolii medii nr. 3 din Constanţa îşi vor petrece în mod plăcut şi folositor vacanţa. Conducerea şcolii, în colaborare cu organizaţia de partid din şcoală şi cu organizaţia U.T.M., au alcătuit programul activităţilor care se vor desfăşura încă din primele zile ale vacanţei.

Sînt de pe acum gata pregătirile pentru organizarea unei excursii la Bucureşti, la care vor participa peste 200 de elevi fruntaşi la învăţătură şi disciplină. Insoţiţi de cadrele didactice, timp de 4 zile, elevii vor vizita Capitala. Programul vizitei este destul de bogat. Ne-am propus să vizităm „Muzeul de istorie a partidului", Muzeul „Lenin-Stalin", „Muzeul oraşului Bucureşti", fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej", uzinele constructoare de maşini „Tudor Vladimirescu" şi Grădina botanică. Ne vom organiza în aşa fel timpul, încît să putem viziona cu elevii şi cîteva spectacole.

Şi elevii care rămîn în timpul vacanţei în oraş vor petrece în mod folositor vacanţa. Membrii cercului de creaţie literară, spre exemplu, şi-au luat angajamentul să termine în cursul vacanţei revista dramatizată „Te cîntăm patrie dragă, în care elevii îşi exprimă dragostea lor nemărginită faţă de măreţele înfăptuiri socialiste de pe întreg cuprinsul ţării noastre.

FOLCLORUL în lecţiile de istorie

Utilizarea materialului folcloric în predarea istoriei contribuie mult la înţelegerea de către elevi a conţinutului lecţiilor, deoarece poporul a caracterizat în cîntecele sale, în poezia sa, în proverbe şi zicători fenomenele istorice, lupta dusă în decursul veacurilor împotriva cotropitorilor, împotriva exploatării, iar astăzi cîntă bucuria de a trăi într-o ţară liberă, lupta înflăcărată a celor ce muncesc, pentru construirea socialismului. Totodată, utilizarea folclorului măreşte gradul de plasticitate al lecţiilor, contribuie la redarea culorii locale şi dă un anumit farmec literar expunerii profesorului.

Elementele folclorice pot fi introduse în toate lecţiile de istoria patriei. De exemplu, vorbind la lecţiile de istorie despre faptul că ţăranii iobagi erau obligaţi să plătească biruri multe şi grele, profesorul poate cita numeroase texte populare. Multe cîntece haiduceşti, doine, balade amintesc de birurile apăsătoare, de zapciu, de primar, de jandarm. De exemplu, vor fi foarte convingătoare în această privinţă versurile populare cum sînt cele din balada pentru bir. Birui-greu, podveada grea / Săracu-i de maica mea. / Unde merg şi orice fac, / De belele nu mai scap. / Nicăieri nu mai încap / De frica zapciului / Şi de groaza birului". Iată şi cîteva ghicitori şi expresii ilustrative în acest sens: „Ce e greu peste bordei?" (birul); „Inima dracului în mijlocul satului" (primăria); „In casa cu bîrne subţiri nu locuieşte primarul".

Raporturile dintre iobag şi boier, dintre argat şi moşier, dintre bogat şi sărac pot fi mai lesne înţelese de elevi dacă sînt ilustrate prin zicale ca „Ochii săracului sînt în mîinile bogatului", „Nici salcia pom, nici boierul om", „Un bogat cînd moare, săracul fluieră" etc. Zicătoarea „Pe bogat cu treaba nu-l saturi" exprimă, de asemenea, situaţia în care se aflau ţăranii, muncind pentru boierii nesăţioşi.

Dependenţa ţăranilor iobagi de moşia boierească este lapidar redată prin cuvintele „sărac lipit pămîntului". Expresia „a ajuns la sapă de lemn" arată elevilor că, deşi tehnica progresase, ţăranul, din cauza sărăciei, era nevoit să lucreze pămîntul cu unelte foarte înapoiate.

Mizeria în care trăiau ţăranii iobagi în satele stăpînite de boieri se poate ilustra şi prin nomenclatura unor sate: „Vai de ei", „Sărăca", „Pîrliţi" ş.a., precum şi prin expresii populare cum este „Ciţi săteni în sat, atîtea bordeie".

Exploataţi erau şi ţăranii liberi — moşnenii sau răzeşii — care aveau cîte un petic de pămînt în stăpînire. Aceştia şi-au pierdut în decursul vremurilor libertatea, devenind rumîni sau vecini, iar peticile lor de pămînt au fost luate cu forţa de boieri. Ei au rămas doar cu sacul plin de hrisoave întărite de stăpînire cu mari peceţi domneşti dar fără pămînt sau aproape cu nimic din pămîntul pe care-l avuseseră. Zicătorile moldoveneşti amintesc adesea despre aceste lucruri: „Răzăş cu-n sac de hîrtie şi cu-n petec de moşie"; „O traistă de hîrtie / Un petec de răzăşie".

Creaţia populară arată elevilor multiple şi variate aspecte ale luptei de clasă a ţărănimii, de la formele cele mai simple ale ei pînă la marile răscoale populare. Prin cuvintele: „De greul birurilor s-au spart satele de au rămas pustii şi au fugit ţăranii de pe moşiile boierului" poporul a exprimat situaţia din aceea vreme cînd ţăranii, nemaiputînd suporta crunta exploatare ce apăsa pe umerii lor, fugeau de pe moşiile boierilor. Mai tîrziu, fuga ţăranilor a îmbrăcat un caracter mult mai larg şi mai răspîndit — „haiducia", adică retragerea ţăranilor în codrii munţilor „înfrăţirea cu codrul". Numeroase cîntece populare redau aspecte ale luptei ţăranilor fugiţi în codru şi deveniţi haiduci. Profesorul poate să aleagă fragmente din cîntecele haiduceşti despre Iancu Jianu, Radu Anghel, Gheorghiţă Zătreanu, Ghiţă Cătănuţă etc.

Poporul evocă în creaţiile sale şi marile răscoale din trecut, dragostea lui pentru cei ce l-au condus la luptă, (Horia, Cloşca şi Crişan, Tudor Vladimirescu, Avram Iancu). Citarea la lecţie a cîntecelor despre aceste răscoale face ca cele expuse de profesor să fie mai puternice, mai emoţionante.

O altă formă a luptei de clasă a ţăranilor muncitori a fost şi venirea lor (cîte o dată sate întregi) la divanul domnesc de la Iaşi sau Bucureşti, pentru „dreptate". Modul cum se făcea judecata în divan, caracterul de clasă al legilor se vede din conţinutul mai multor zicători şi proverbe: „Cînd îi vrea judecată, pregăteşte-te de plată" „Dreptatea-i cum o fac domnii"; „Bună ţară, rea tocmeală" etc.

Se obişnuia odinioară ca ţăranii, neputînd ajunge la domnitor să se jeluiască, să aştepte trecerea alaiului domnesc şi atunci să aprindă paie sau să-şi pună jalbele în vîrful unei bîte, în aşa fel încît domnitorul să-i observe şi să-i ia în seamă. De aici zicalele „Mă duc cu jalba-n protap" ş.a.

Foarte interesante pentru elevi sînt şi referirile la limbajul popular. De exemplu, ei află cu interes că una din amenzile plătite de ţărani boierilor se numea gloabă, şi se achita în vite. Vitele ţăranilor fiind mai totdeauna slabe, cuvîntul „gloabă" a început să denumească vite slabe, păstrîndu-se cu acest sens şi astăzi.

Circulaţia pe drumurile ţării se făcea cu cai de poştă, de unde expresiile „Cale de o poştă"; „Şapte poşte şi un popas" ş.a.m.d. Importanţa Dunării ca drum comercial, ca vad de trecere, este redată în forma poetică „Dunăre, drum fără pulbere".

Timpul cînd oştile tătăreşti ale Ghirailor de la Crîm năvăleau în ţara Moldovei, ajungînd uneori pînă în Oltenia, este redat în expresiile „Doar nu dau tătarii" sau „Bate toba la Moldova şi s-aude la Craiova". Cotropirea turcească îşi găseşte un larg ecou în folclorul nostru: „Turcul te bate, turcul te judecă, turcul te jupoaie"; „Dreptate turcească" etc.

Cînd se simţea primejdia cotropirii, se făceau focuri pe dealuri din distanţă în distanţă, pentru a vesti pericolul, adică „se dădea sfoară-n ţară". In faţa primejdiei ţăranii îşi încărcau bruma de lucruri într-un car cu două protape în aşa fel încît din orice parte ar fi venit primejdia ei să poată pleca repede în partea opusă, fugind din calea cotropitorilor. De aici zicala „Car cu două protape".

Lupta clasei muncitoare în ilegalitate împotriva exploatatorilor capitalişti pentru dreptate, pentru fericirea poporului îşi găseşte şi ea un loc important în creaţia populară. în doine, în balade. De exemplu, în „Doina Haiducului" ne este înfăţişată lupta dîrză dusă de ilegalişti pentru o viaţă mai bună: „La Doftana sus la Haş / Măi romîne, măi, / Stau închişi mulţi puşcăriaşi / Măi romîne, măi. — Acolo zac muncitori / Măi romîne, măi / S-au luptat pentru popor / Măi romîne, măi, / Comunişti ce vor dreptate / Măi romîne, măi, / La oraşe şi la sate — Măi romîne, măi.

Lupta poporului nostru pentru construirea socialismului dă naştere unui folclor nou, îl îmbogăţeşte pe cel existent. Dragostea pentru Republica Populară Romînă, poporul o exprimă în numeroase cîntece populare. Iată, de exemplu, un asemenea cîntec care poate fi folosit la lecţiile de istorie: „Republică dragă, / Fii mîndră şi cîntă / Şi priveşte-n luncă. / Sute de tractoare / Strălucesc în soare, / Ară ne-ncetat / Brazde-n lung şi-n lat. / Şi-acum ţăranul / Işi seceră lanul. Spic de grîu bogat, / Bucurie-n sat. / Uite fabrica, / A pornit şi ea, / A pornit la-ntreceri, / Apoi la petreceri. / Cîntă ţesătoarea / învîrtind urzitoarea, / Ţesînd ne-ncetat / Pînză şi bumbac. / Şi cu toţi muncim, / Spre bine pornim /.

Creaţiile folclorice care pot fi folosite la lecţiile de istorie sînt deosebit de numeroase. Şi în activitatea din afara clasei se pot organiza o serie de acţiuni legate de utilizarea folclorului. Astfel, se pot face lecturi în comun din creaţiile populare, iar în şedinţele cercului de istorie se pot dezbate teme ca „Istoria regiunii noastre oglindită în folclor", „Adevărul istoric în literatura populară", „Cum se oglindeşte în literatura populară lupta poporului nostru împotriva cotropitorilor turci", „Ştefan cel Mare în literatura populară", „Folclorul muncitoresc şi importanţa cunoaşterii lui" etc. Este bine ca asemenea teme să se discute în şedinţele comune ale cercului de istorie şi ale cercului de limba romînă. Profesorii de istorie în colaborare cu cei de limba romînă pot iniţia cu elevii şi o activitate ştiinţifică, de strîngere şi selectare a materialului folcloric local.

Creaţiile populare oglindesc experienţa de veacuri a poporului nostru, contribuind la scoaterea în evidenţă a aportului maselor populare la făurirea istoriei. Datoria profesorului este de a cunoaşte bine aceste creaţii populare, de a le introduce în cadrul lecţiilor unde se leagă firesc de cunoştinţele transmise pentru a da un conţinut viu, atractiv lecţiilor de istorie.

C. DINU
cercetător la Institutul de ştiinţe pedagogice din Bucureşti

Învățămîntul profesional și tehnic

Esențialul în predarea limbii române

Predarea limbii române în școlile profesionale de ucenici, școlile de meserii și școlile agricole s-a îmbunătățit continuu, pe măsură ce învățămîntul de cultură generală a început să dea absolvenți tot mai bine pregătiți.

Actuala programă de limba română urmărește să dea viitoarelor cadre de muncitori calificați cunoștințele necesare pentru citirea și înțelegerea justă a unei opere literare sau, așa cum spun îndrumările metodice ale programei, să-i facă să aprecieze valoarea ideologică și artistică a unei opere „în funcție de condițiile apariției și să poată aprecia pe scriitori în raport cu ceea ce au dat nou față de predecesorii lor în domeniul ideologic și artistic și să le dezvolte elevilor gustul pentru lectura literară";

Deși cea mai mare parte a orelor prevăzute pentru predarea limbii române în anul I și anul II al școlilor profesionale, de meserii și agricole sînt repartizate teoriei literaturii și literaturii române din secolul al XX-lea, totuși nu sînt neglijate nici problemele recapitulării și adîncirii cunoștințelor de ortografie și compunere pe care elevii și le-au însușit din școala de 7 ani.

Din diferite consfătuiri cu profesorii de limba română și din felul cum se predau orele au reieșit unele probleme actuale în predarea limbii și literaturii în învățămîntul profesional. Așa de pildă, sînt problemele metodice pe care le ridică predarea în anul II a literaturii române din secolul al XX-lea. In 25 de ore trebuie să se predea 15 autori, și pe lîngă aceasta să se prezinte o vedere de ansamblu asupra criticii literare. Intr-o oră sau două, cît sînt în genere rezervate predării fiecărui autor, se poate face în bune condiții numai o subliniere a ceea ce este mai caracteristic în opera acestuia, scoțîndu-se în evidență conținutul ideologic al operei și subliniindu-se contribuția pe care autorul o aduce la cunoașterea realității. Procedînd în acest fel, nu facem, însă, decît să deschidem drumul elevilor spre o cunoaștere mai temeinică a literaturii De aceea, multe cadre didactice cu experiență caută forme variate de a întregi cunoștințele predate în clasă cu activitatea în afară de clasă a elevilor. De exemplu, la Școala de meserii confecții—textile nr. 1 din București, colectivul de profesori îndrumă cu multă grijă lectura particulară a elevilor, le dă consultații în cadrul orelor de meditații și folosește din plin activitatea în cadrul bibliotecii, unde se țin adesea recenzii de opere literare. La Școala profesională de ucenici a atelierelor „Griviția Roșie" există o strînsă concordanță între temele predate în clasă și activitatea cercului literar. Numeroase probleme, cum sînt : reliefarea caracteristicilor diferitelor perioade ale literaturii române în funcție de situația economică, politică și socială, unitatea între conținut și formă, sînt dezbătute cu succes în cadrul multor cercuri literare din învățămîntul profesional.

La alte școli, cum sînt : Grupul școlar „Iosif Rangheț", Grupul școlar petrol-chimie din București etc. se folosește cu succes concursul „Iubiți cartea" pentru lărgirea preocupărilor literare ale elevilor și sprijinirea predării în bune condiții a orelor de limba română.

Pe lîngă aceasta, mulți profesori folosesc procedee metodice diferite, reușind să țină mereu treaz interesul elevilor pentru lecțiile predate. Succesiunea rapidă în studierea autorilor cuprinși în programa anului II al școlilor profesionale, de meserii și agricole ar putea, la un moment dat, să pară obositoare pentru elevi, dar tocmai acest element a fost folosit cu multă măiestrie pedagogică de către profesoara A. Pătrășcanu, de la Școala profesională de ucenici Electroaparataj, care, bizuindu-se pe noutatea subiectelor, a reușit să dezvolte interesul ucenicilor pentru materialul predat, stimulîndu-i să privească comparativ tematica și stilul operelor diferiților autori. De asemenea, profesoara Marcela Simionescu, de la Școala de meserii confecții-textile nr. 1 din București, a folosit cu multă pricepere momentul fixării cunoștințelor la predarea operei lui Marin Preda, pentru a face o comparație între modul cum este prezentat țăranul ca erou pozitiv în opera lui Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu, Zaharia Stancu și Marin Preda. Un bun procedeu folosește și profesorul Mihai Popescu de la Grupul școlar petrol-chimie din Tîrgoviște, care prezintă elevilor un bogat material demonstrativ pentru a fixa momentul istoric al unei opere literare. In acest mod el contribuie la înțelegerea caracterului specific de reflectare a realității social-economice în cadrul operelor literare.

In tratarea noțiunilor de teoria literaturii, de genuri și specii literare, profesorii reiau, adîncesc și întregesc cunoștințele dobîndite de elevi în clasele V—VII. In această privință este necesar să se folosească din plin maturitatea de gîndire pe care ucenicii și elevii au dobîndit-o între timp. Conținutul ideologic al operelor literare și forma artistică de înfățișare a faptelor devin astfel elemente de deosebită valoare educativă.

In ceea ce privește cunoașterea temeinică a normelor de scriere și vorbire corectă, în lecțiile din școlile profesionale accentul nu se pune asupra predării unor cunoștințe noi de limba română, ci este necesară numai întărirea prin practică a cunoștințelor dobîndite anterior.

Mergînd pe această linie, profesorul I. Argintescu, de la Școala profesională de ucenici de pe lîngă întreprinderile „Tehnometal" și F. C. Gheorghiu-Dej" predă în orele rezervate pentru ortografie și punctuație, regulile teoretice legate numai de exemple vii, concrete. Noțiunile de fonetică, morfologie și sintaxă sînt recapitulate prin exerciții de consolidare a deprinderilor de exprimare și scriere corectă. El folosește în special dictările și analizele de texte literare, iar modul cum elevii utilizează cunoștințele dobîndite este urmărit în toată activitatea lor.

Pentru aceasta profesorul Argintescu ține o strînsă legătură cu profesorii de cultură tehnică și cu maiștri-instructori interesîndu-se atent de unele deficiențe în forma de exprimare a ucenicilor, străduindu-se ca pe baza acestor constatări să corecteze deficiențele observate și să formeze deprinderi de exprimare corectă. Această colaborare i-a determinat și pe profesorii de specialități tehnice să se intereseze îndeaproape de felul cum se exprimă ucenicii, atît oral cît și în scris, să-i corecteze consecvent și să verifice, cu primul prilej, dacă ucenicii și-au însușit și folosesc corect termenii literari.

Probleme metodice deosebite ridică și predarea orelor de compunere la anul I, îndeosebi cele referitoare la alcătuirea diferitelor documente, acte, scrisori. In asemenea cazuri se va porni întotdeauna de la explicarea clară și precisă a temei lucrării, precizîndu-se condițiile de fond și formă pe care aceasta trebuie să le îndeplinească. Bunăoară, predînd o lecție despre alcătuirea documentelor de bază folosite de muncitori în producție — rapoarte și fișe de lucru, note explicative pentru inovații și raționalizări etc. — profesorul, după ce dă în prealabil explicațiile introductive necesare, stabilește împreună cu ucenicii, pe baza experienței din producție a acestora, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un asemenea act și face cîteva aplicații pe tablă. Ca temă pentru acasă se poate da ucenicilor să alcătuiască, la alegere, un document de acest fel.

Lărgirea interesului ucenicilor din școlile profesionale și al elevilor din școlile de meserii și agricole pentru cunoașterea limbii și literaturii române nu se realizează în bune condiții decît dacă profesorul este permanent preocupat de conținutul fiecărei teme tratate, de orientarea justă a fiecărei lecții din punct de vedere politic-ideologic și de legarea cunoștințelor teoretice de practică. De fapt, verificarea cunoștințelor la limba română nu înseamnă numai cunoașterea unor date referitoare la un autor sau o operă literară. Insușirea acestor cunoștințe trebuie să se manifeste și în felul cum ucenicii și elevii vorbesc și scriu, în maturitatea cu care știu să pună și să discute o problemă.

Răspunderea profesorului de limba română pentru educarea elevilor, pentru formarea culturii lor generale, a concepției lor despre lume și viață presupune toate aceste preocupări.

OCTAVIAN SORESCU

Instruire alături de muncitorii fruntași

In procesul de instruire practică a ucenicilor în producție, pînă în prezent s-au cristalizat trei forme principale : repartizarea ucenicilor în diferite locuri de muncă alături de muncitori calificați, încadrarea ucenicilor în echipe de muncitori și constituirea de brigăzi de ucenici sub conducerea unor muncitori calificați sau maiștri.

Aceste forme au apărut ca rezultat al experimentărilor făcute și au fost determinate de condițiile existente în diversele uzine și întreprinderi, de necesitățile producției, de specificul diferitelor meserii, de utilajul folosit, de numărul muncitorilor și maiștrilor capabili să conducă instruirea practică, de numărul ucenicilor, precum și de nivelul de pregătire profesională a acestora. In unele întreprinderi, cele trei forme de instruire coexistă dar, în mod normal, cea mai frecventă formă de instruire a ucenicilor în producție este aceea a repartizării pe lîngă muncitori-instructori.

Observațiile pe care le-am făcut cu prilejul cercetării modului de organizare și desfășurare a instruirii practice în producție ne-au arătat că dezvoltarea și eficacitatea fiecărei forme de pregătire în producție depinde de asigurarea unui complex de condiții și în primul rînd a cîtorva factori de bază, care se condiționează reciproc — locul de muncă, utilajul, muncitorii-instructori și colaborarea strînsă dintre școală și întreprindere, pentru aplicarea strictă și științifică a graficului de rotație.

Deși există anumite elemente metodice comune celor trei forme de instruire în producție, trebuie să subliniem necesitatea dezvoltării creatoare a elementelor specifice fiecărei forme în parte, în funcție de condițiile organizatorice concrete, de particularitățile proprii locului de muncă sau profesiunii în care-și găsesc aplicarea, de relațiile existente între ucenic, pe de o parte și muncitorul care-l instruiește, pe de altă parte.

Vom încerca să arătăm părerea noastră cu privire la modul cum trebuie să se facă instructajul practic al ucenicilor, la orientarea metodică generală ce trebuie dată actualei forme de instruire prin repartizarea ucenicilor pe lîngă muncitori, pentru ca aceasta să corespundă cît mai mult cerințelor unei pregătiri sistematice a tinerilor în condițiile muncii în uzină.

Cercetarea acestei probleme a scos în evidență deosebiri esențiale între modul în care organizează instruirea practică muncitorii cu o înaltă calificare și cei cu o pregătire profesională medie, și între rezultatele obținute în producție de ucenicii instruiți pe lîngă fiecare dintre aceștia.

In primul rînd, aceste date ne arată că unii muncitori cu calificare medie nu explică în toate cazurile operațiile și procesele tehnologice pe care ucenicii trebuie să și le însușească. Pe de altă parte, acestor muncitori le sînt repartizate lucrări mai ușoare și mai puțin variate. Evident că în asemenea cazuri și instruirea practică a ucenicilor se va desfășura cu multe elemente empirice, de rutină și șablon, fără a se putea atinge obiectivul urmărit, acela de a pregăti cadre de muncitori la nivelul cerințelor progresului tehnic.

Cu totul diferit, la un nivel superior se efectuează instruirea pe lîngă muncitorii de înaltă calificare, pentru că ei aplică în procesul de instruire practică a ucenicilor metode și procedee avansate.

Astfel, am constatat că pe lîngă organizarea și desfășurarea rațională a procesului de muncă, muncitorii-fruntași demonstrează în mod practic, ori de cîte ori este nevoie, operațiile mai complicate și mai greu înțelese de ucenici, se ocupă efectiv și în mod permanent de ucenici, îi pun să lucreze, îi supraveghează, îi îndrumă și le explică cu răbdare atunci cînd greșesc, arătîndu-le totodată cauzele care pot provoca eventualele rebuturi, le împărtășesc cu drag experiența și metodele lor de muncă. De asemenea, muncitorii-fruntași îi pun pe ucenici să ajungă pe cale rațională la cel mai indicat proces tehnologic, le pun continuu întrebări care le trezesc interesul și dragostea față de meserie (tu cum ai prinde piesa ?; cum ai face ?; care e părerea ta ?), făcîndu-i prin aceasta să participe în mod conștient și activ la executarea diferitelor operații.

Muncitorilor fruntași le este familiară gîndirea tehnică și pun la baza muncii lor principiile producției moderne. Atunci cînd explică și demonstrează mînuirile pe care ucenicul trebuie să și le însușească, arată totodată motivele pentru care operația trebuie executată într-un anumit mod și nu altfel.

Acești muncitori de înaltă calificare se consultă adesea cu ingînerii în rezolvarea anumitor probleme tehnice, studiază lucrări de specialitate, ridicîndu-și necontenit nivelul profesional. Ținînd seama de aceasta conducerile întreprinderilor le repartizează lucrări variate, mai complexe și care cer o precizie mai mare, fapt care permite ucenicilor să-și însușească cunoștințe și deprinderi practice temeinice.

Pentru a se vedea concret modul în care se efectuează de către muncitorii de înaltă calificare instruirea ucenicilor în producție, dăm mai jos un exemplu de instructaj individual la locul de muncă al unui ucenic strungar de anul II de la Centrul școlar profesional și tehnic de pe lîngă Combinatul metalurgic din Reșița. Cum a procedat muncitorul-instructor ? In primul rînd, a arătat ucenicului desenul piesei și l-a inițiat în citirea cotelor acestuia. Apoi a arătat cum trebuie ascuțit cuțitul pentru operația respectivă și cum trebuie fixat acesta în port-cuțit. Ucenicul a fost pus apoi să ascută singur un alt cuțit, la fel cu primul și să-l fixeze în port-cuțit. Apoi i s-a arătat regimul de lucru la mașină — avansul, adîncimea de așchiere și turația strungului. Avînd de executat operația de degroșare muncitorul a efectuat-o pe cîteva șuruburi, demonstrînd succesiv toate fazele. In acest timp ucenicul a urmărit cu atenție desfășurarea demonstrației practice. Măsurarea primei piese a fost făcută mai întîi de către muncitor și apoi de către ucenic, pentru a verifica încă o dată dacă acesta știe să măsoare corect cu șublerul. După executarea a 2–3 piese de către muncitor, ucenicul a fost pus să execute el această operație. Muncitorul a supravegheat tot timpul modul de lucru al ucenicului și a corectat eventualele mișcări greșite ale acestuia. La fiecare operație sau lucrare nouă, metoda de instruire expusă mai sus se repetă. Totodată muncitorul-instructor nu uită să explice scopul lucrării și cauzele pentru care o operație trebuie executată într-un anumit mod și nu în altul. Acest fel de instructaj duce la formarea deprinderilor în mod conștient, la o participare activă a ucenicului în procesul instruirii.

Studiul comparativ al metodelor folosite de muncitorii cu calificare medie și de cei cu înaltă calificare ne conduce incontestabil la concluzia că, atunci cînd instruirea practică a ucenicilor este încredințată muncitorilor-fruntași, ea dă rezultate mult superioare. Prin metodele și procedeele tehnico-organizatorice pe care muncitorii-fruntași le aplică în instruirea ucenicilor, ei reușesc să imprime întregului proces de pregătire profesională a tinerilor un conținut științific cît mai apropiat de nivelul cerințelor programelor școlare și ale tehnicii moderne. In acest fel ucenicii își pot însuși în bune condițiuni cunoștințele și deprinderile practice necesare, aducînd o contribuție însemnată la îndeplinirea planului de producție.

ȘTEFAN LINUL
directorul Cabinetului metodic din Cluj

La uzinele „Iosif Rangheț" din Arad cresc cadre noi. Frezorul Farcaș Ștefan din secția sculărie arată tînărului Gheorghe Șerban, ucenic în anul III al școlii profesionale, cum trebuie frezată o piesă

Programe pentru examenul de definitivat

Prezentăm în text prescurtat programele de limba şi literatura romînă şi de pedagogie pentru învăţătorii care se pregătesc în vederea examenului de definitivat.

LIMBA ŞI LITERATURA ROMINĂ

A. Gramatica

I. Clasicii marxism-leninismului despre limbă.

II. Vocabularul limbii romîne.

III. Morfologia.

— Părţile de vorbire:
1. Substantivul
2. Pronumele
3. Verbul
4. Celelalte părţi de vorbire flexibile (articolul, adjectivul, numeralul).
5. Părţile de vorbire neflexibile (adverbul, prepoziţia, conjuncţia, interjecţia).

IV. Sintaxa

a) **Sintaxa propoziţiei:**
1. Felurile propoziţiei
2. Părţile principale ale propoziţiei
3. Părţile secundare ale propoziţiei

b) **Sintaxa frazei:**

1. Coordonarea. Felurile propoziţiilor coordonate
2. Subordonarea. Felurile propoziţiilor subordonate.

V. Ortografia şi punctuaţia

BIBLIOGRAFIE

Ministerul Învăţămîntului: — Gramatica limbii romîne — manual pentru clasa a VII-a.

Academia R.P.R.: — Limba Română. Fonetică, vocabular, gramatică. Editura Academiei R.P.R. — 1956, pag. 11—24; 37—52; 70—115; 122—184; 185—268.

Academia R.P.R.: — Mic dicţionar ortografic. Editura Academiei R.P.R. 1954.

B. Literatura

1. Studierea literaturii şi importanţa ei.

Definiţia literaturii. Legătura dintre dezvoltarea literaturii şi dezvoltarea societăţii omeneşti. Caracterul de clasă al literaturii. Legătura dintre literatura noastră cultă şi literatura populară. Conţinutul bogat în idei şi valoarea artistică a literaturii. Partinitatea literaturii. Lenin despre literatură. Gheorghe Gheorghiu-Dej despre însemnătatea moştenirii noastre literare şi a studiului literaturii. Noua dezvoltare a literaturii romîne actuale pe drumul realismului socialist.

2. Folclorul

Literatura populară, cea mai veche producţie artistică a poporului romîn. Clasicii marxism-leninismului despre folclor. Scriitorii noştri clasici despre folclor. Originea folclorului în procesul muncii. Caracterul literaturii populare. Deosebirea dintre folclor şi literatura scrisă.

Genul liric popular: Doina. Clasificarea doinelor după conţinut.

Genul epic popular: Baladele populare. Oglindirea frămîntărilor sociale în balade. Conţinutul tematico-ideologic al baladei.

Basmele: Caracterele esenţiale ale basmelor Personaje pozitive, personaje negative. Folosirea elementelor supranaturale; elementul realist din basm.

Culegătorii de basme populare: P. Ispirescu. Scriitori care au folosit basmul popular Creangă. Eminescu, Odobescu etc.

Proverbe, ghicitori, zicători.

Cîntecele de astăzi (după 23 August 1944). Temele acestor cîntece.

Se va face lectura următoarelor poezii: **Birul greu, Foaie verde de cicoare**; balada: **Toma Alimoş.**

BIBLIOGRAFIE:

Noţiuni de teoria literaturii pentru cl. a VIII-a.

Culegere de texte pentru clasa a VIII-a.

3. Cultura romînă în secolele XV.XVI, XVII.

Apariţia primelor texte şi tipărituri în limba slavonă.

Primele texte şi tipărituri romîneşti. Tipăriturile lui Coresi, Varlaam, Simion Ştefan, Dosoftei, Biblia de la Bucureşti. Istoriografia în limba romînă.

Cronicarii: Grigore Ureche, Miron Costin.

4. Cultura şi literatura romînă în secolul al XVIII-lea

Ion Neculce D. Cantemir. Însemnătatea cronicelor în dezvoltarea culturii noastre. Şcoala ardeleană. Reprezentanţii şcolii ardelene. Ion Budai Deleanu.

De citit: **O samă de cuvinte:** Descrierea Moldovei (fragmente). Ţiganiada (cîntul X).

5. Cultura şi literatura romînă în prima jumătate a secolului al XIX-lea

Situaţia economică şi socială în Ţările Romîne în această perioadă. Situaţia culturală: primele şcoli în limba naţională, dezvoltarea teatrului. Dezvoltarea presei. Dezvoltarea literaturii. Poeţii Văcăreşti, V. Cîrlova, E. Rădulescu, D. Bolintineanu, C. Bolliac, M. Kogălniceanu. Privire generală asupra operei literare a acestora.

De citit: **Testamentul** de Enăchiţă Văcărescu **Mama lui Ştefan cel Mare** de D. Bolintineanu. **Programul Daciei literare. Cîntecul** de Cezar Bolliac.

6. Viaţa şi opera marilor scriitori de la 1848: Nicolae Bălcescu, Gr. Alexandrescu, Alecu Russo, C. Negruzzi, V. Alecsandri

Activitatea acestor scriitori în desfăşurarea revoluţiei de la 1848 în Ţara Romînească, Moldova şi Transilvania. Trădarea revoluţiei de către burghezie.

Continuarea luptei revoluţionare în ţară şi străinătate de către revoluţionarii consecvenţi, grupaţi în jurul lui Bălcescu. Conţinutul tematic al operelor acestor scriitori. Concepţia acestor scriitori despre artă şi menirea ei. Rolul lor în dezvoltarea literaturii şi limbii noastre literare.

Patriotismul operei lui N. Bălcescu. Demascarea societăţii feudale şi a demagogiei burgheze în opera lui Gr. Alexandrescu. Rolul lui A. Russo în dezvoltarea criticii literare, Trecutul patriei oglindit în opera lui C. Negruzzi. Zugrăvirea realităţii economice, sociale şi politice a epocii în opera lui V. Alecsandri.

De citit: Ardealul (fragment) din **Istoria romînilor sub Mihai Vodă Viteazul** de N. Bălcescu; **Cîinele şi căţelul, Boul şi viţelul** de Grigore Alexandrescu; **Alexandru Lăpuşneanu** de C. Negruzzi; **Sobieski şi romînii** de C. Negruzzi; **Dan, căpitan de plai, Peneş Curcanul, Sergentul, Plugul blestemat** de V. Alecsandri; **Concertul în luncă, Chiriţa în provincie, Istoria unui galbin** de V. Alecsandri.

7. Literatura romînă în deceniile 6, 7, 8 şi 9 ale secolului al XIX-lea

Situaţia economică, politică şi socială după înfrîngerea revoluţiei burghezo-democratice de la 1848. Dezvoltarea culturii şi literaturii în această perioadă. Activitatea literară şi culturală a lui Odobescu şi Haşdeu.

Junimea, expresie a ideologiei claselor exploatatoare. **Contemporanul** şi rolul lui în dezvoltarea literaturii noastre.

De citit: **Mihnea Vodă cel Rău** de Odobescu; **Răzvan şi Vidra** de B. P. Haşdeu.

8. Mihail Eminescu

Viaţa: familia, copilăria, anii de şcoală, călătoriile prin ţară, studiile la Viena şi Berlin, ocupaţiile.

Opera: revolta împotriva nedreptăţii sociale: **Împărat şi proletar, Viaţa, Scrisoarea III-a;** dragostea şi natura în poezia eminesciană (Freamăt de codru, Sara pe deal).

Folclorul, izvor de inspiraţie pentru Eminescu (Luceafărul, Călin); concepţia lui Eminescu despre menirea poeziei şi poetului (Epigonii, Scrisoarea a II-a). Eminescu şi Junimea.

Însemnătatea creaţiei lui Eminescu în literatura romînă.

De citit: **Împărat şi proletar, Scrisoarea a III-a, Freamăt de codru, Sara pe deal, Luceafărul, Călin, Epigonii.**

9. Ion Creangă.

Viaţa: copilăria şi adolescenţa, studiile, ocupaţiile, prietenia cu Eminescu.

Opera. **Amintiri din copilărie.** Conţinutul şi particularităţile artistice ale acestei opere. Limba şi stilul. Realismul critic al operei. Umorul şi forţa satirică a scriitorului. Povestirile (Moş Ion Roată şi Unirea) mărturie a revoltei ţărănimii împotriva boierimii exploatatoare şi demagogice.

Poveştile. Prelucrarea tezaurului folcloric. Originalitatea.

Caracterul realist **(Capra cu trei iezi, Punguţa cu doi bani. Povestea lui Harap Alb).**

Însemnătatea operei lui Creangă în dezvoltarea literaturii noastre.

De citit: **Amintiri din copilărie, Povestea lui Harap Alb, Capra cu trei iezi.**

10. I. L. Caragiale.

Viaţa: copilăria şi adolescenţa, tradiţiile progresiste actoriceşti ale familiei, prietenia cu Eminescu, atitudinea faţă de Junimea, activitatea de gazetar.

Opera: a) Operele dramatice: **O noapte furtunoasă, O scrisoare pierdută.**

Conţinutul tematico-ideologic: caracterul tipic al personajelor; caracterul tipic al conflictului; esenţa profund realistă a comediilor lui Caragiale. Măiestria dramatică. Limbajul.

b) Momente şi schiţe: **Un pedagog de şcoală nouă** (analiza literară), **Arendaşul romîn** (analiza literară), **Domnul Goe, Vizită. Articole: 1907, Din primăvară pînă în toamnă.**

Nuvela: **Două loturi, Kir Ianulea, În vreme de război.**

Însemnătatea creaţiei lui I. L. Caragiale pentru dezvoltarea literaturii noastre. Realismul critic în opera lui Caragiale. Opera lui Caragiale, model de măiestrie artistică.

De citit: **O scrisoare pierdută, Arendaşul romîn, Un pedagog de şcoală nouă, În vreme de război.**

11. Curentul Contemporanul.

Tematica literaturii promovate de Contemporanul.

Poezia Contemporanului: I. Păun Pincio (Pe stradă); proza: A. Bacalbaşa (Moş Teacă); Şcoala critică a Contemporanului: Dobrogeanu Gherea, Ionescu Ralcu Rion.

Însemnătatea Contemporanului în dezvoltarea culturii şi literaturii noastre.

De citit: **Artiştii cetăţeni** de Dobrogeanu Gherea; **Pe stradă** de I. Păun Pincio.

12. Literatura romînă la sfîrşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea

Tabloul social la sfîrşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea.

Dezvoltarea mişcării muncitoreşti. Rolul luptei maselor în literatură.

a) Activitatea literară a lui Ion Slavici. Dezvăluirea antagonismelor de clasă, zugrăvirea procesului de formaţie a burgheziei rurale ardelene (Budulea Taichii, Moara cu noroc).

Realismul operei lui Slavici oglindit în demascarea putreziciunii moralei burgheze.

b) Caracterul realist şi originalitatea creaţiei lui Gh. Coşbuc.

Influenţa răscoalelor ţărăneşti şi a mişcării muncitoreşti asupra creaţiei lui Coşbuc, poetul ţărănimii (Noi vrem pămînt, Doina).

Viaţa satului în poezia lui Coşbuc (Nunta Zamfirii, La oglindă, Spinul, Duşmancele).

Glorificarea eroismului maselor populare în lupta pentru independenţa patriei. (Paşa Hassan, Scrisoare de la Muselin Sello). Satira puternică la adresa regimului burghezo-moşieresc (Spînzuraţi-l că-i mişel).

Natura în opera lui Coşbuc (Miezul verii, Iarna pe uliţă).

Optimismul poeziei lui Coşbuc. Locul lui Coşbuc în literatura noastră ca făuritor al poeziei noastre clasice.

c) Alexandru Vlahuţă. Conţinutul tematico-ideologic al operei. Necruţătorul atac la adresa monarhiei şi moşierimii.

Poezia: 1907 (analiză literară); proză: Socoteala (analiză literară).

Fondul patriotic al operei lui Vlahuţă.

d) B. St. Delavrancea. Orientarea creaţiei literare a lui Delavrancea pe linia realismului critic. Critica lăcomiei burgheziei (Hagi Tudose).

Evocarea trecutului istoric (Apus de soare); contribuţia lui Delavrancea la dezvoltarea literaturii noastre.

e) D. Th. Neculuţă. Denunţarea exploatării şi nedreptăţii sociale în lumea capitalistă. **Cor de robi** (analiză literară). Semnificaţia creaţiei lui Neculuţă în literatura noastră.

De citit: Ion Slavici: **Budulea Taichi, Moara cu noroc;** G. Coşbuc: **Noi vrem pămînt, Iarna pe uliţă, Nunta Zamfirii, Duşmancele, Paşa Hassan, Doina, Noapte de vară;** Al. Vlahuţă: **1907, Socoteala;** Barbu St. Delavrancea: **Hagi Tudose;** D. Th. Neculuţă: **Cor de robi.**

13. Literatura romînă între cele două războaie mondiale. Lupta între realism şi antirealism

Importanţa mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Urmările politice, sociale, culturale ale Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Înfiinţarea P.C.R. Lupta P.C.R. pentru o cultură pusă în slujba poporului.

Liviu Rebreanu: Tematica socială în proza lui Rebreanu (Răscoala, caracterizare generală). Zugrăvirea realistă a aspectelor esenţiale ale răscoalelor ţărăneşti din 1907.

Cezar Petrescu: Zugrăvirea critică a diverselor aspecte ale societăţii romîneşti din epoca de la începutul veacului al XX-lea. Întunecare (analiză literară), frescă a societăţii romîneşti.

Gh. Topîrceanu: Lupta împotriva decepţionismului şi scepticismului. Elemente de critică socială în opera lui Topîrceanu (Balada corbilor, Balada morţii, Noapte de mai).

De citit: L. Rebreanu: **Răscoala;** G. Petrescu: **Întunecare;** Gh. Topîrceanu: **Balada corbilor, Noapte de mai, Balada unui greier mic, Rapsodii de toamnă.**

Mihail Sadoveanu: Viaţa. Mediul familiar şi social în care s-a născut şi a crescut scriitorul. Dragostea pentru creaţia populară. Legătura temporară cu diferite curente. Opera scriitorului. **Neamul Şoimăreştilor, Baltagul,** (analiza literară). Activitatea obştească a scriitorului după 23 August 1944. Opera după 23 August 1944 (Nada florilor, Mitrea Cocor, Nicoară Potcoavă, Aventură în lunca Dunării). Imaginea frumuseţii patriei în opera lui Sadoveanu. Locul lui Sadoveanu în literatura romînă.

De citit: **Judeţ al sărmanilor, Baltagul, Neamul Şoimăreştilor, Nada Florilor, Mitrea Cocor, Nicoară Potcoavă.**

A. Toma: Conştiinţa datoriei poetului de a inspira poporului încrederea în forţele sale şi în victoria socialismului. Imaginea forţelor revoluţionare întruchipate în poezia Secerişuri sfinte. Cîntul vieţii. Forţa mobilizatoare a versurilor lui A. Toma.

De citit: **Secerişuri sfinte şi Cîntul vieţii**

Al. Sahia: Viaţa şi opera (Scriitor care şi-a închinat întreaga activitate creatoare cauzei clasei muncitoare).

Activitatea publicistică (U.R.S.S. azi). Opera: Uzina vie (analiză literară). Locul lui Sahia în literatura romînă.

De citit: **Uzina vie, U.R.S.S. azi, Revoltă în port.**

14. Literatura după 23 August 1944.

Dezvoltarea literaturii după 23 August 1944, sub îndrumarea partidului. Lupta împotriva diferitelor manifestări ale decadentismului burghez. Influenţa hotărîtoare a literaturii sovietice în îndrumarea literaturii noastre pe drumul realismului socialist. Însemnătatea însuşirii creatoare a tradiţiilor realiste ale literaturii noastre clasice şi tezaurului literaturii populare

A. Poezia: Tematica poeziei noastre de astăzi: lupta pentru pace, construirea socialismului, industrializarea, transformarea socialistă a agriculturii, marile construcţii ale socialismului, aspecte ale revoluţiei culturale.

A. Toma. — Silvester Andrei salvează abatajul (analiză literară). Conţinutul tematic-ideologic al poeziei. Noua atitudine faţă de muncă. Înaltele trăsături morale ale eroului.

De citit: **Silvester Andrei salvează abatajul, Popor, izvor renăscător, Răvaş din Ucraina.**

T. Arghezi: Testament, Sînge şi aur, Cîntare omului, 1907 (Epilog, Pe răzătoare).

Mihai Beniuc: Furtuni de primăvară (analiză literară). Emoţia cu care poetul, luptător neobosit, cîntă frumuseţea vieţii noi şi libere din patria noastră. **Mărul de lîngă drum** (analiză literară).

De citit: **Furtuni de primăvară, Mărul de lîngă drum, Toboşarul timpurilor noi, Eu pot să cînt, Chivără roşie.**

Maria Banuş: Republica în sărbătoare, Ura împotriva exploatatorilor, a războiului: **La masa verde, Ţie îţi vorbesc America!** (analiză literară).

De citit: **Patronul, La masa verde, Despre pămînt, Ţie îţi vorbesc America!**

Dan Deşliu: Elogiul închinat luptei constructorilor socialismului (Lazăr de la Rusca, Minerii din Maramureş). Lazăr de la Rusca (analiză literară), zugrăvirea eroului popular de tip nou.

De citit: **Lazăr de la Rusca, Minerii din Maramureş.**

Veronica Porumbacu: An-Son-Hi (analiză literară). Poeziile închinate luptei contra imperialismului şi pentru apărarea păcii.

De citit: **An-Son-Hi, Mama.**

Eugen Jebeleanu: Lidice (analiză literară), intensitatea sentimentelor, ura împotriva hitleriştilor asasini, convingătoarea chemare la lupta pentru pace. N. Bălcescu (caracterizare). Evocarea figurii marelui luptător pentru popor.

De citit: **Lidice, În satul lui Sahia, N. Bălcescu** (facultativ).

B. Proza: Orientarea tematicii către viaţa şi năzuinţele poporului. Orientarea largă către problemele actualităţii.

Prezentarea trecutului de luptă a poporului de pe poziţiile clasei muncitoare: **Nicoară Potcoavă** de M. Sadoveanu, **Bijuterii de familie** de P. Dumitriu.

Reflectarea diferitelor aspecte ale luptei pentru construirea socialismului în patria noastră: **Mitrea Cocor** de M. Sadoveanu. Tema şi compoziţia romanului; conţinutul; caracterizarea personajelor; roman scris pe baza metodei realismului socialist.

De citit: **Mitrea Cocor, Nicoară Potcoavă**

Zaharia Stancu — Desculţ

Geo Bogza: Moartea lui Iacob Onisia, Meridiane sovietice.

Petru Dumitriu: Nopţile din iunie, Pasărea furtunii.

Marin Preda: Desfăşurarea.

Titus Popovici: Setea.

Ion Călugăru: Oţel şi pîine.

Mihai Beniuc: Pe muche de cuţit.

V. Em. Galan: Bărăgan.

C. Dramaturgia: Tematica inspirată din viaţa şi preocupările oamenilor muncii. Noul conflict dramatic: diferite aspecte ale luptei de clasă, lupta pentru ceea ce este nou şi progresist, pe de o parte, şi ceea ce este vechi şi sortit pieirii, pe de altă parte.

Lupta eroică a comuniştilor împotriva regimului burghezo-moşieresc.

Pentru fericirea poporului (Anii negri) de N. Moraru şi A. Baranga. Conţinutul social al conflictului; acţiunea piesei; caracterizarea personajelor; figuri de comunişti; dramatismul piesei; patriotismul fierbinte care se desprinde din acţiunea piesei.

Piese înfăţişînd aspecte ale luptei pentru construirea socialismului: **Cumpăna** de L. Demetrius.

Noua atitudine faţă de muncă: **Cetatea de foc** de M. Davidoglu.

Transformarea socialistă a agriculturii: **Ziua cea mare** de M. Banuş.

Problema făuririi unei noi culturi şi a inte-

lectualului de tip nou: Iarbă rea de Baranga, Cetatea sfărîmată de Horia Lovinescu, Secretul de luptă al poporului: N. Bălcescu de Camil Petrescu, Ecaterina Teodoroiu de N. Tăutu.

De citit: Pentru fericirea poporului (Anii negri) de N. Moraru și A. Baranga, Bălcescu de Camil Petrescu, Cetatea de foc de M. Davidoglu.

Bibliografie:

— Manualele de Istoria literaturii române pentru clasele a IX-a, a X-a și a XI-a.

— Culegere de texte pentru cl. a IX, X, XI.

15 Literatura pentru copii.

a/Importanța instructiv-educativă a literaturii pentru copii și necesitatea cunoașterii ei de către cadrele didactice. — Influența literaturii asupra limbii și gîndirii copilului. — Funcția de cunoaștere. — Funcția etică. — Funcția estetică.

b/Creația literaturii pentru copii.

c/Începuturile și dezvoltarea literaturii pentru copii înainte de 23 August 1944. — Opere pentru copii ale scriitorilor noștri clasici: Ion Creangă (Capra cu trei iezi, Punguța cu doi bani, din Amintiri, La scăldat, Pupăza din tei); Vasile Alecsandri: Legenda ciocîrliei, Legenda rîndunicii; M. Eminescu: Călin nebunul; Ion Slavici: Zîna apelor; B. Delavrancea: Bunicul, Bunica; E. Gîrleanu: Căprioara, Gîndăcelul, Frunza; Al. Vlahuță: De-a baba oarba; Gh. Coșbuc: Povestea gîștelor; M. Sadoveanu: Ursul, Domnul Trandafir, Dumbrava minunată.

d/Dezvoltarea literaturii pentru copii după 23 August 1944. (Octav Pancu Iași, Luscalov, Vl. Colin, T. Nicuță, M. Breslașu etc.) Grija partidului pentru dezvoltarea literaturii pentru copii.

e/Tematica literaturii pentru copii. — Copilul, năzuințele lui: Viața tristă a copiilor din societatea capitalistă; Viața fericită a copiilor în societatea socialistă.

— Natura patriei; frumusețile patriei; bogățiile patriei; trecutul glorios al patriei și poporului.

— Viața și societatea; năzuințele umane de a înlătura răul și de a lupta pentru binele omului.

— Omul și înfrîca sa; aspecte de conduită comunistă, sentimentul de dreptate, solidaritatea, dragostea de muncă. Umanismul socialist; atitudinea plină de atenție față de om, prețuirea omului care muncește, exemplificări din ultimele publicații.

f/Literatura rusă și sovietică, sprijin în munca educatorilor.

L. Tolstoi: „Cei trei ursuleți"; Ușinschi: „Șoricelul mofturos"; Pușkin: „Povestea pescarului și peștișorului; Al. Tolstoi: „Povești"; Marșak: „Povestiri despre Lenin"; Maiakovski: „Ce e bine, ce e rău", „Căluțul năzdrăvan"; Barto: „Mașenca"; Mihailov: „Muzeul Lenin".

g/Folosirea de către educatori a literaturii universale: Albă ca zăpada, Cenușăreasa; Frații Grimm: Scufița roșie; Perrault: Motanul încălțat.

h) Metodica folosirii literaturii pentru copii

BIBLIOGRAFIE:

M. Breslașu: Raport ținut la Conferința pe țară a scriitorilor din R.P.R., iulie 1955.

B. N. Polevoi: Literatura sovietică pentru copii și tineret, din revista „Probleme de literatură și artă" nr. 2—3. 1955, pag. 38—54.

Ministerul Învățămîntului: Manualul de literatură pentru copii, pentru școlile pedagogice.

N. Crețu: Eroi și conflicte în literatura pentru copii și tineret. Lupta de clasă nr. 10/1959.

C. Probleme de metodică

1. Predarea citirii și scrierii în școala elementară.

Bibliografie:

Ministerul Învățămîntului: Programele școlii elementare (cl. I—IV), partea privitoare la predarea primelor noțiuni de citire și scriere.

Ministerul Învățămîntului: Îndrumări metodice pentru predarea abecedarului E.S.D.P. 1956.

Ministerul Învățămîntului: Metodica predării citirii în școala elementară (cl. I—IV). E.S.D.P. 1954.

Ministerul Învățămîntului: Metodica limbii române (gramatică), (pentru școala elementară) E.S.D.P. 1955, pag. 248—267 și cap. III și IV.

2. **Predarea bucăților de citire:**

BIBLIOGRAFIE:

Ministerul Învățămîntului și Culturii: Programa școlii elementare (partea privitoare la citire).

Ministerul Învățămîntului: Metodica predării citirii în școala elementară (clasele I—IV), E.S.D.P. 1954 pag. 71—138, 164—175.

3) Probleme fundamentale în predarea gramaticii la clasele I—IV.

BIBLIOGRAFIE:

Ministerul Învățămîntului și Culturii: Programele școlii elementare (cl. I—IV), (partea privitoare la gramatică).

Ministerul Învățămîntului: Metodica limbii române (gramatica) pentru școala elementară (cl. I—IV) E.S.D.P. 1955 pag. 7—79.

4. Dezvoltarea exprimării corecte, orale și scrise, a elevilor școlii elementare.

BIBLIOGRAFIE:

Ministerul Învățămîntului și Culturii: Metodica limbii române (gramatică) pentru școala elementară (clasele I—IV). E.S.D.P. 1957, pag. 142—247.

Ministerul Învățămîntului: Metodica predării citirii în școala elementară (cl. I—IV), E.S.D.P. 1954, pag. 91—108.

NOTA. — *Părțile de gramatică și literatură din programa de limbă și literatura română sînt comune pentru învățători și educatoare.*

PEDAGOGIA

I. PROBLEMELE GENERALE

1. Dezvoltarea învățămîntului în R.P.R.
Rolul învățămîntului în realizarea revoluției culturale din patria noastră. Dezvoltarea învățămîntului în U.R.S.S. și celelalte țări socialiste.

2. Sarcinile educației în etapa actuală de dezvoltare a învățămîntului în patria noastră. Legarea învățămîntului de viață, de producție — sarcină importantă trasată de Partid și Guvern școlii noastre; învățămîntul seral și fără frecvență, — formă superioară de îmbinare a muncii productive cu învățămîntul.

3. Educația și dezvoltarea copiilor. Particularitățile de vîrstă și individuale ale elevilor; cunoașterea și respectarea lor în activitatea instructiv-educativă.

II. PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT

1. Procesul de învățămînt — proces instructiv-educativ.

2. Principiile didactice. Dezvoltarea gîndirii și vorbirii elevilor în procesul de învățămînt. Combaterea formalismului.

3. Metodele de învățămînt.

4. Problemele principale ale lecției. Bazele tipologiei lecției, analiza tipurilor și variantelor ei; determinarea scopului și conținutului. Aplicarea principiilor didactice și a diferitelor metode în cadrul lecției. Pregătirea lecțiilor.

5. Particularitățile organizării muncii instructiv-educative în condițiile predării simultane la două sau mai multe clase.

III TEORIA EDUCAȚIEI MORALE

1. Sarcinile, conținutul, principiile și metodele educației în spiritul moralei comuniste.

2. Educația ideologică-politică a elevilor. Formarea bazelor concepției materialist-dialectice despre lume. Educația ateist-științifică a elevilor.

3. Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

4. Educarea atitudinii socialiste față de muncă și față de bunul obștesc. Orientarea elevilor spre munca productivă.

5. Educarea disciplinei conștiente și formarea deprinderilor și obișnuințelor de conduită civilizată.

6. Organizarea și educarea colectivului de elevi.

7. Colaborarea școlii cu organizațiile de copii și tineret în realizarea sarcinilor educației comuniste.

8. Colaborarea școlii cu familia.

9. Educația fizică — parte componentă a educației comuniste.

10. Educația estetică.

11. Munca în afară de clasă și extrașcolară.

12. Rolul și sarcinile învățătorului. Contribuția lui la dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor.

BIBLIOGRAFIE

CAPITOLUL I. TEMA 1.

N. S. Hruşciov: Raportul la Congresul al XX, pag. 66—72.

Gh. Gheorghiu-Dej: Cuvîntarea rostită la Congresul învățătorilor din R.P.R. Ed. P.M.R., 1952.

— Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu. 16 Aug. 1951. Din „Rezoluții și Hotărîri ale C.C. al P.M.R.". Vol. II, 1951—1953. Editura pentru literatură politică, 1954.

— Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. „Gazeta învățămîntului" nr. 379/15 VII. 1956 sau „Revista de pedagogie" nr. 7/1956.

— Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. „Revista de pedagogie" nr. 2/959, „Scînteia" nr. 4469/11.III.1959 sau „Gazeta învățămîntului" nr. 509/13.III.1959.

M. I.: Pedagogia — Manual pentru școlile pedagogice de învățători. E.S.D.P. 1954.

TEMA 2.

V. I. Lenin: Sarcinile Uniunilor Tineretului. Ed. Tineretului, 1959.

Gh. Gheorghiu Dej: Cuvîntarea la cea de a doua Conferință pe țară a Uniunii Asociațiilor Studenților din R.P.R. „Scînteia" din 20 februarie 1959.

— Tezele C.C. al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului de învățămînt în Uniunea Sovietică, 1959.

— Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior. „Scînteia" nr. 4469 din 11.III.959 sau „Gazeta învățămîntului" nr. 509/13.III.959.

I. A. Kairov: Pedagogia, 1958, E.S.D.P.

M. A. Melnikov și M. N. Skatkin: Învățămîntul politehnic în școala de cultură generală. E.S.D.P. 1955.

TEMA 3.

I. P. Pavlov: Experiența a 20 de ani în studiul activității nervoase superioare. Ed. Acad. R.P.R. 1953. pag. 106, 233, 337, 447, 552.

A. S. Smirnov, D. N. Leontiev, B. N. Teplov, S. L. Rubinstein: Psihologia, 1959, pag. 547—559; 582—623.

Al. Roșca, A. Chircev: Psihologia copilului, manual pentru institutele pedagogice. E.S.D.P., 1958.

CAPITOLUL II. TEMA 1.

V. I. Lenin: Caiete filozofice E.S.P.L.P., 1956 ,pag. 140—141.

I. P. Pavlov: Experiența a 20 de ani în studiul activității nervoase superioare a animalelor, 1953. pag. 593—609.

I. A. Kairov: Pedagogia. Ed. 1958.

I. T. Ogorodnikov și P. N. Simbirev: Pedagogia E.S.D.P., 1952 sau 1953.

M. I.: Pedagogia. Manual pentru școlile pedagogice de învățători, E.S.D.P., 1954.

I. M. Duhovnii: Studii de pedagogie. E.S.D.P. 1953, pag. 205—285.

TEMA 2.

I. A. Kairov: Pedagogia. Ed. 1958.

I. T. Ogorodnikov, P. N. Simbirev: Pedagogia. E.S.D.P., 1952 sau 1953.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954.

TEMA 3.

— Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală. „Revista de pedagogie" nr. 7/956.

I. A. Kairov: Pedagogia, 1958.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954.

TEMA 4.

I. A. Kairov: Pedagogia, E.S.D.P., 1958.

I. T. Ogorodnikov și P. N. Simbirev: Pedagogia. E.S.D.P., 1952 sau 1953.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954.

— Calea cea mai sigură spre un înalt nivel de cultură și calificare. „Scînteia" nr. 4474 din 17 martie 1959 (sau broșura).

TEMA 5.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954, pag. 268—280.

M. A. Melnikov: Organizarea și metodele muncii învățătorului cu mai multe clase. E.S.D.P., 1954.

I. N. Kazanțev: Lecția în școala elementară. Ed. de stat 1953, pag. 203, 264.

— „Revista de pedagogie" nr. 4—5, 1953, pag. 205—211.

CAPITOLUL III, TEMA I.

V. I. Lenin: Sarcinile Uniunilor Tineretului, ediția 1959.

— Tezele C.C. al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului de învățămînt public în U.R.S.S. 1959.

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1959.

I. T. Ogorodnikov și P. N. Simbirev: Pedagogia. E.S.D.P., 1952 sau 1953.

— O nouă etapă în dezvoltarea școlii și sarcinile științei pedagogice. „Analele româno-sovietice". Seria pedagogie-psihologie nr. 2/1959.

TEMA 2.

Marx-Engels: Despre religie. E.S.P.L.P., 1958, pag. 37—38, 65, 81—82.

V. I. Lenin: Despre religie. E.S.P.L.P., 1958, pag. 7—12, 18—29.

Gh. Gheorghiu-Dej: Articole și cuvîntări, ediția IV, pag. 311—313.

Gh. Gheorghiu-Dej: Cuvîntarea la cea de a doua Conferință pe țară a Uniunii Asociațiilor Studenților din R.P.R., „Scînteia" din 20 februarie 1959.

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958, pag. 41—61, 277—291.

I. T. Ogorodnikov și P. N. Simbirev: Pedagogia. E.S.D.P., 1952, pag. 183—198, 209—214, 228—233.

TEMA 3.

V. I. Lenin: Opere, vol. 28. E.S.P.L.P., 1955, pag. 177.

V. I. Lenin: Opere alese, vol. I, partea II, Ed. P.M.R., 1949, pag. 339.

I. A. Kairov: Pedagogia, E.S.D.P. 1958, pag. 265—277.

Gr. Preoteasa: Patriotismul poporului în lupta pentru eliberarea națională. „Lupta de clasă" nr. 6/1952, pag. 126—148.

— Curs de pedagogie generală, vol. II, cap. XIII, pag. 75—97, Cluj 1958.

A. Chircev: Cîteva aspecte ale educării patriotismului socialist la elevi. „Gazeta învățămîntului" nr. 447/28 sept. 1957

TEMA 4.

Fr. Engels: Rolul muncii în transformarea maimuței în om. Ed. P.M.R., 1954.

— Tezele C.C. al P.C.U.S. și ale Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la întărirea legăturii școlii cu viața și dezvoltarea continuă a sistemului de învățămînt public în Uniunea Sovietică, 1959.

A. S. Makarenko: Opere pedagogice alese, vol. I, ed. II, 1951, pag. 81.

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P. 1958.

I.T. Ogorodnikov și P. N. Simbirev: Pedagogia, E.S.D.P. 1952 sau 1953.

— Primele rezultate ale îmbinării instrucției cu munca în producție. „Analele româno-sovietice". Seria pedagogie-psihologie nr. 1/1959.

TEMA 5.

V. I. Lenin: Opere. Vol. 27, pag. 400.

A. S. Makarenko: Opere pedagogice alese, vol. I, 1949, pag. 79—90, 211—218.

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P. 1954.

TEMA 6.

A. S. Makarenko: Opere alese, vol. I, pag. 77—97, și vol. II, pag. 123—127, 131—135, 158—168, 190—198.

N. K. Krupskaia: Opere pedagogice alese, pag. 184—186, 358—361.

I. A. Kairov: Pedagogia E.S.D.P. 1958.

I. T. Ogorodnikov și P. N. Simbirev: Pedagogia. E.S.D.P., 1955.

TEMA 7.

— Hotărîrea Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizației de pionieri. „Gazeta învățămîntului" nr. 485/26 sept. 1959.

— Hotărîrea C.C. al U.T.M. din 9—10 oct. 1959 (Plenara VII).

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954.

— Rolul organizațiilor de pionieri în educarea patriotismului socialist și a internaționalismului proletar. E.S.D.P., 1958.

Virgil Trofin: Munca — factor principal în educarea comunistă a tineretului. „Lupta de clasă" nr. 10/959.

TEMA 8.

A. S. Makarenko: Opere pedagogice alese 1951, vol. I, pag. 275—351.

A. S. Makarenko: Cartea pentru părinți. E.S.D.P.

I. A. Kairov: Pedagogia E.S.D.P. 1958.

A. V. Tihomirovna: Munca școlii cu familia. Școala elementară. Ed. de Stat, pag. 527. 533.

A. C. Petrov: Educarea copiilor în spiritul cinstei și al adevărului. Colecția în ajutorul părinților.

TEMA 9.

M. I. Kalinin: Despre educația comunistă. Ed. P.M.R., 1949, pag. 74—96.

N. K. Krupskaia: Opere pedagogice alese. E.S.D.P., pag. 286—289.

— Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport. „Scînteia" nr. 3947 din 2 VII 1957.

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954.

— Teoria și metodica educației fizice. E.S.D.P., 1957.

M. I.: Higiena școlară E.S.D.P., 1952, pag. 345—358

TEMA 10.

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958, pag. 332—353.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954.

B. N. Sarskaia: Sarcinile și conținutul educației estetice a elevului sovietic. „Analele româno-sovietice". Seria pedagogie-psihologie nr. 1/1958.

TEMA 11.

I. A. Kairov: Pedagogia. E.S.D.P., 1958.

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P., 1954.

TEMA 12.

Gh. Gheorghiu-Dej: Raport[illegible] la Plenara lărgită a C.C. a[illegible] 13—14 iulie 1959.

— Hotărîrea Plenarei C.C. [illegible] 13—14 iulie 1959.

— Hotărîrea C.C. al P.M.R [illegible] liului de Miniștri al R.P.R. [illegible] măsurile de îmbunătățire a c[illegible] trai și de muncă ale cadrelor [illegible] învățămîntul elementar și m[illegible] 1951.

Gh. Gheorghiu-Dej: Cuvînt[illegible] gresul învățătorilor. „Articole [illegible] ed. IV.

I. A. Kairov: Pedagogia. E

M. I.: Pedagogia. E.S.D.P.,

Clubul părinților

La Harkov există o uzină pe care localnicii o numesc „Fringhieria". Aici se fabrică fringhii pentru vasele pescărești și cabluri de oțel pentru ascensoarele de mină. Pe lîngă uzină funcționează un palat al culturii, iar în cadrul acestuia s-a organizat un club al părinților. Am vizitat de curînd acest club pentru a cunoaște interesanta lui activitate.

Pe președinta consiliului de conducere al clubului, Elena Drineva, am găsit-o lucrînd la cercul „mîini îndemînatice"

— Mă tem să nu vă dezamăgesc — ne-a răspuns Drineva cînd am rugat-o să ne vorbească despre club — căci la noi nu există nici carnete de membru, nici cotizații, nici alte atribute obișnuite la un club. Clubul desfășoară o muncă intensă în rîndurile părinților. El a fost înființat cu totul pe neașteptate. O dată, la sectorul pentru copii al Palatului culturii s-a ținut o conferință cu tema „Sarcinile părinților în educarea copiilor". Conferențiarul — om cult, citit — a expus tema curgător, dar foarte general. Întrebări aproape că nu i s-au pus și numai după plecarea lui a început între ascultători o discuție însuflețită. Fiecare vorbea despre ceea ce îl durea: fiica unuia întîmpina greutăți în studierea lecțiilor din manual și aducea note rele, fiul altuia învăța bine, dar acasă nu voia să facă nimic.

Părinții au discutat între ei și s-au înțeles să se întîlnească mai des. Curînd, sectorul pentru copii al Palatului culturii a convocat o adunare a părinților. Atunci s-a și constituit clubul.

De atunci au trecut doi ani. Timpul a arătat cît folos aduce părinților clubul. În activitatea lui se remarcă două direcții principale: propaganda sistematică a cunoștințelor pedagogice în rîndul părinților și ajutorul concret dat familiei în educarea copiilor. Acum, conducerea clubului se îngrijește ca cei invitați să țină expuneri în fața părinților, să cunoască dinainte situația copiilor în școală, să stea de vorbă cu profesorii, ca părinții, să-i viziteze pe aceștia acasă. După o asemenea pregătire amănunțită, expunerea se transformă într-o convorbire vie, însuflețită despre educarea copiilor. În acești doi ani la club s-au ținut multe expuneri interesante, cum sînt: „Educarea voinței și caracterului copiilor", „Despre educația estetică a copiilor", „Despre reorganizarea învățămîntului" etc. În afară de expuneri au loc seri tematice, conferințe. Membrii clubului pot primi oricînd consultații de la pedagogi, medici, juriști. Părinții vin bucuroși la club cu cele mai diferite probleme.

— Fiica mea este lipsită de supraveghere — s-a plîns o dată muncitoarea Soboleva. I se dă drumul de la școală mai devreme decît mă întorc eu de la uzină. Și cîteodată se întîmplă să fiu reținută la o ședință. Sînt foarte îngrijorată.

Elena Drineva și Liubov Dolea, membre în consiliul de conducere al clubului, s-au dus la comitetul sindical al uzinei. Președinta comitetului Maria Vetrova, veterană la „Fringhierie", care cunoaște personal aproape pe fiecare muncitoare din uzină — le-a ascultat cu atenție și le-a făgăduit că se va gîndi cum s-o ajute pe Soboleva. Peste cîteva zile ea s-a dus la sovietul raional și a cerut să se organizeze la școală o grupă în care elevii din primele patru clase să poată rămîne și după terminarea orelor de curs, să-și facă lecțiile, să se odihnească. În această grupă a intrat și fiica muncitoarei Soboleva.

Membrii clubului, îndeosebi activul lui, au mult de lucru. Ei îi vizitează pe părinți la domiciliu, dau consultații acolo unde este necesar, se îngrijesc de instalarea copiilor în internat, propagă neobosit metodele înaintate de educare a copiilor. Și ceea ce este demn de subliniat în activitatea lor este eficiența celor întreprinse.

— La noi sînt tot mai puțini „copii dificili", spune Elena Drineva, dar sînt încă „părinți dificili". În familiile unora domnește haosul, în ale altora despotismul falsei autorități a părinților, unii nu recunosc în general însemnătatea pedagogiei. Cu aceștia trebuie să muncești, să le lărgești orizontul pedagogic, să-i ajuți să găsească o cale justă pentru a se apropia de copii. Clubul pune cu curaj în fața membrilor săi astfel de sarcini.

Nu de mult a fost invitată la clubul părinților scriitoarea Sofia Vo-

O dată cu venirea primăverii au pornit lucrul pe întinsele ogoare ale Uniunii Sovietice, alături de tractoriști, și elevii școlilor profesionale de mecanizatori

loșina, ale cărei cărți sînt închinate problemelor educației copiilor. Muncitoarele de la „Fringhierie" o văd adesea în secțiile uzinei, o primesc acasă, ascultă cu plăcere cuvintele ei sincere. De data aceasta, la club, au discutat cu ea o problemă interesantă: „Părinții sînt oare de condamnat dacă își iubesc prea mult copiii?".

În expunerea ei Voloșina a povestit cum Igor S., elev la școala medie a sugrumat un pui de găină al vecinei. Mama lui Igor, în loc să-l pedepsească pe fiul ei pentru cruzimea lui stupidă, n-a găsit altceva mai bun decît să răspundă vecinei indignate: „La găina mea și nu-i mai face observații lui Igor...".

Astfel de părinți, cîteodată fără să-și dea seama, cresc oameni egoiști, care se iubesc numai pe sine...

Apoi scriitoarea a vorbit cu căldură și însuflețire despre autoritatea părintească, despre faptul că aceasta nu poate fi creată în mod artificial.

Expunerea Sofiei Voloșina a lăsat o urmă adîncă în conștiința tuturor celor care au ascultat-o. În sufletele lor s-au ivit noi gînduri, noi sentimente. Iar în memorie li s-au gravat puternic cuvintele marelui pedagog și scriitor sovietic A. S. Makarenko afișate la club pe o pînză roșie: „Crescîndu-și copiii, părinții cresc istoria de mîine a țării noastre".

GR. GRIȘAK

Cifrele arată creșteri

Anii Poloniei libere care au adus mari prefaceri în viața economică, socială și culturală a țării, au însemnat în același timp anii unei intense dezvoltări a învățămîntului de toate gradele.

Iată de pildă, numărul elevilor din școlile primare. Raportat la anul școlar trecut acesta a crescut cu 8 procente în cursul anului școlar 1959/1960. În septembrie 1959 învățau în școlile primare mai mult de 4.574.000 copii. De asemenea, numărul elevilor din școlile elementare de 7 ani prezenta la acea dată o creștere cu mai mult de 337.000 de elevi.

Școlile de cultură generală numărau în septembrie 1959 peste 214.000 tineri din care circa 76.000 erau din clasa a VIII-a, ceea ce însemnează o creștere cu mai bine de 11 procente în raport cu numărul elevilor din aceeași clasă din anul precedent.

În ceea ce privește școlile profesionale pentru tineretul neîncadrat în producție și cele pentru tineretul încadrat în producție din R. P. Polonă, numărul celor care le frecventează se ridica la începutul anului școlar 1959/1960 (fără să socotim și școlile de ucenici și agricole — ca și școlile tehnice prin corespondență) la 487.800 — era deci cu 54.800 adică cu 12,7 la sută mai mare decît în cursul anului trecut. În primele clase ale școlilor profesionale pentru tineretul neîncadrat în producție, numărul elevilor s-a ridicat la 156.800, fiind mai mare cu 12,1 la sută decît în anul trecut. În școlile profesionale pentru muncitori, numărul elevilor a întrecut cu 25.700 numărul din anul trecut și s-a ridicat la începutul anului școlar la 50.400.

Cît privește școlile superioare acestea erau frecventate la începutul anului 1959 — cursurile de zi — de 105.700 tineri adică cu 13 la sută mai mulți decît în anul trecut și la cursurile serale de 10.700 adică cu 20,4 la sută mai mulți. Numărul studenților din primul an de studii (la cursurile de zi) era de 26.500, fiind cu 6,5 la sută mai mare, în raport cu anul 1958.

Numărul studenților (la cursurile serale) înscriși în primul an de studiu era de 2.400, adică cu 24,2 la sută mai mare decît în anul precedent. Această creștere a avut loc mai ales în școlile tehnice serale. Numărul studenților externi și al acelora care urmează cursurile prin corespondență era de 38.700 și este mai mare cu 3.600 decît cel din anul 1958.

Șirul exemplelor poate continua, ilustrînd în esență aceeași realitate: în Polonia populară învățămîntul de toate gradele se dezvoltă necontenit.

A. C.

Întîmplare?

Pîngărirea, zile de-a rîndul, a cimitirelor și a unor monumente de luptători antifasciști la Köln și în alte orașe din Germania Occidentală, constituie oare o întîmplare? Tot o întîmplare poate fi socotit și faptul că în întreaga Germanie Occidentală tineri, de 15-16 ani, sînt grupați în organizații militariste revanșarde, care mîzgălesc zvastici pe pereți și la mitinguri deschise, aprobate de către autorități, îl ovaționează pe Hitler? Nu. Nu este o întîmplare. Atîta timp cît fasciști înrăiți, ideologi și organizatori ai progromurilor naziste ocupă pozițiile-cheie în R.F. Germană, și conduc educația tineretului, inclusiv în școli, nu există nici un fel de garanții că ei nu vor încerca să repete asemenea nelegiuiri.

În școlile medii și superioare din R.F. Germană, autoritățile fac tot ceea ce le stă în putință pentru a ascunde trecutul negru, pătat de sînge, al nazismului. **„Hitler? — Avea mustăți negre mici. A strîns vagabonzi tineri de pe străzi. A băgat în închisoare pe ucigașii șoferilor de taxiuri".** Acesta este răspunsul care a fost dat de elevii unei școli medii din Germania Occidentală, la o anchetă întreprinsă în școli și publicată de ziarul vestgerman „Frankfurter Allgemeine Zeitung". Și alte ziare din Germania Occidentală au adus la cunoștința opiniei publice rezultatele unei anchete întreprinse în școlile medii. Ceea ce reiese din răspunsurile date de elevi și profesori la o seamă de întrebări privind istoria nazismului este de-a dreptul scandalos. Ziarul „Die Welt" a publicat nu de mult, relatările ziaristului vestgerman Heinz Leipman, în legătură cu un dialog semnificativ avut de acest gazetar cu doi tineri elevi în vîrstă de 18 ani. La aceeași întrebare, și anume — ce știe despre Hitler — unul dintre tineri a răspuns: **„Cînd era la cîrma țării a făcut războiul, pe care însă l-a pierdut, apoi veniră americanii și rușii și au bombardat orașele noastre".** Iată ce le-a fost predat în școală acestor doi elevi, în ce lumină a fost prezentat Hitler. Ziaristul a continuat: **„Știți că Hitler a atacat Olanda fără declarație de război, după ce promisese în mod solemn că va respecta frontierele olandeze? Ați auzit vreodată vorbindu-se de faptul că milioane de persoane lipsite de apărare — muncitori, prizonieri de război, evrei — au fost masacrați?".** După o tăcere destul de îndelungată, tinerii au dat din cap afirmativ, dar nicidecum convinși, grăbindu-se să adauge: **„Dar Hitler a construit autostrăzile".** Cine i-a învățat pe acești tineri să gîndească așa despre Hitler și în general despre întreaga epocă neagră a nazismului, cine le-a băgat în cap faptul că despre Hitler trebuie vorbit nu ca despre un călău, un asasin? Școala, autoritățile — iată de ce se străduiesc în permanență să inducă în eroare tînăra generație din Germania Occidentală, să prezinte lucrurile denaturat, s-o infecteze cu otrava fascismului și a spiritului revanșard. Școala, învățămîntul și în general educația tinerei generații sînt obligate de guvernanți să cultive climatul „marii Germanii" de „renaștere militară germană" pe care o promovează politica lui Adenauer.

Profesorii germani sînt instruiți să nu se refere la temele politice și istorice ale ultimilor 40 de ani. Ziarul „Frankfurter Rundschau" oferă un exemplu extrem de concret în această direcție. Iată ce declară un profesor vestgerman: **„Nu este bine să vorbiți despre asemenea teme** (politice și istorice — N.R.). **Sînt doar atîtea alte teme frumoase de care se poate vorbi la școală. De ce copiii să afle astfel de lucruri..."** Un alt profesor declară cu multă sinceritate: **„Mi-e teamă să vorbesc de nazism, pentru că nu sînt sigur cum este bine s-o fac..."** Aceste declarații ale unor profesori trebuie puse în strînsă legătură cu faptul că în școlile din R.F. Germană mai predau încă mulți profesori naziști care sînt extrem de satisfăcuți că au posibilitatea să se folosească de directivele date de Bonn. În plus, trebuie amintit că o sumedenie de profesori și profesoraș își permit ca în lecțiile lor să debiteze tot felul de scornituri și calomnii la adresa țărilor socialiste, arătînd în schimb bunăvoință și admirație față de Hitler și acoliții săi din trecut, față de Adenauer și colegii săi de azi.

Puterile occidentale, în loc să intervină în procesul de fascizare a școlii, să împiedice predarea cunoștințelor false despre istorie, ori ignorarea realităților istorice, sprijină această politică școlară. Interesant de amintit este și faptul că puterile occidentale au determinat guvernul vestgerman să abolească total învățămîntul istoriei, inițiind succesiv „reeducarea" tineretului cu ajutorul unui text „oficial" redactat în 1926. (Hirt: **„Carte germană de lecturi** — Breslau 1926). Amintita lucrare este plină de „măreția Germaniei", începînd de la Friedrich al Prusiei pînă la Krupp. Pentru a ne da seama cît de cît de spiritul acestei cărți, amintim un motto al lui Alfred Krupp, scris cu litere mari în această carte: **„Noi trăim în epoca de oțel. Măreția Germaniei și sfîrșitul Franței aparțin erei oțelului".**

Mai cu seamă în ultimii ani această orientare reacționară din școlile vestgermane s-a dezvoltat într-o mare proporție. Conclu dent poate fi un text de istorie autorizat, care este dat în folosință astăzi în școlile vestgermane. Este vorba de cartea **„Omul și timp"** de Brauer și Müller, apărută în editura Westermann, publi cată în colaborare cu comisia istorică a unui comitet școlar dintr-o regiune. Prima ediție datează din **1949**; în ea istoria contempo rană de la 1914 și pînă în zilele noastre ocupă **71** de pagini. În ediția din **1952**, această perioadă se reduce la **43** de pagini, iar în ediția din **1958**, i se acordă numai **34** de pagini. În ceea ce privește partea dedicată nazismului, se constată următoarele amputări: de la **41** de pagini în **1949**, la **30** de pagini în **1958**. Se constată dispariția celor **2** pagini din prima ediție referitoare la incendierea Reichstagului. Capitolul despre masacrele nazismului relatate în 3 pagini în ediția 1949, este desființat în ultima ediție prin introducerea unor poezii umanitare. Același lucru se întîmplă și cu Gestapo-ul, cu Rezistența, lagărele de concentrare și de exterminare.

În toate școlile din Germania Occidentală circulă tot felul de idei fasciste revanșarde și în primul rînd ideea unei „noi ordini europene" — întocmai ca în **„Mein Kampf"** a lui Hitler — ca să repună Germania în „fruntea lumii.". Agitația fascistă din școlile Germaniei Occidentale este întreținută, cu concursul autorităților școlare și al unor profesori de către tot felul de organizații paramilitare-germane.

Politicienii de la Bonn nu au tras concluzii din falimentul lui Hitler și continuă calea acestuia. Dar lupta oamenilor muncii împotriva militarismului și a nelegiuirilor fasciste îi va sili să se trezească la realitate.

CAROL ROMAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 558 — Vineri 25 martie 1960 — 8 pagini 25 bani

Vacanța elevilor

Elevii sînt de cîteva zile în vacanță. Îi putem vedea acum în vizită la muzee, la antrenamente, pe terenurile de sport sau prin parcuri, preocupați de pictură, de muzică, de lectură. Într-un cuvînt, în zilele vacanței, școlarii participă la acțiuni pe care le îndrăgesc.

La întocmirea programului pentru vacanță, pedagogii au avut în vedere necesitatea ca elevii să se odihnească după munca școlară și să folosească în mod organizat timpul lor liber.

★

Conducerea Școlii medii nr. 36 din Capitală, împreună cu organizația de partid, cu organizația U.T.M. și cu organizația sindicală din școală au elaborat planul acțiunilor pe întreaga perioadă a vacanței, căutînd bineînțeles să pună pe primul plan activitățile cu caracter recreativ.

Iubitorii de literatură se vor întîlni în această perioadă cu scriitori ca Gica Iuteș, Vladimir Colin ș.a., cu care vor purta discuții asupra cărților citite. Aceste întîlniri vor da elevilor prilejul să discute probleme de literatură în mod mai liber, mai puțin didactic, în forme variate, trezindu-le astfel, și mai mult interesul față de lectură.

Spre a satisface interesul elevilor pentru vizitarea unor locuri importante ale orașului, școala a programat mai multe vizite, la Muzeul Romîno-Rus, la Muzeul orașului București, și la Muzeul „Lenin-Stalin". Cu tot atît de mare interes vor participa elevii în aceste zile și la audițiile muzicale din cadrul A.R.L.U.S.-ului și la vizionarea în comun a filmelor accesibile lor.

În timpul vacanței elevii vor desfășura și unele activități cu caracter științific. Fruntașii la învățătură, spre exemplu, vor participa la Olimpiada de matematică și fizică. O parte dintre elevi vor continua lucrările pe lotul școlii.

Pe stadioanele „Progresul" și „Floreasca" elevii vor avea posibilitatea să facă atletism, să joace volei, tenis etc.

★

Pe timpul vacanței de primăvară Clubul sindicatului muncitorilor din învățămînt din orașul București a organizat o bogată activitate cultural-artistică pentru pionieri și școlari. Teatrul de marionete va prezenta în vacanță trei spectacole cu piesele: „Dragostea celor trei portocale", „Escapada jucăriilor", „Urechiușă albă", iar corul de copii al clubului va prezenta trei concerte.

Un program interesant pregătește și cercul literar „M. Sadoveanu" care funcționează în cadrul clubului și care va organiza un matineu literar pe tema: „Te slăvim partid iubit". La acest matineu, membrii cercului vor citi pionierilor și școlarilor de la diferite școli din Capitală cele mai reușite producții originale ale lor în proză și în versuri în legătură cu tema respectivă.

De asemenea, în vacanță clubul organizează un ciclu de filme pentru școlari și tineret.

N. S. Hrușciov în Franța

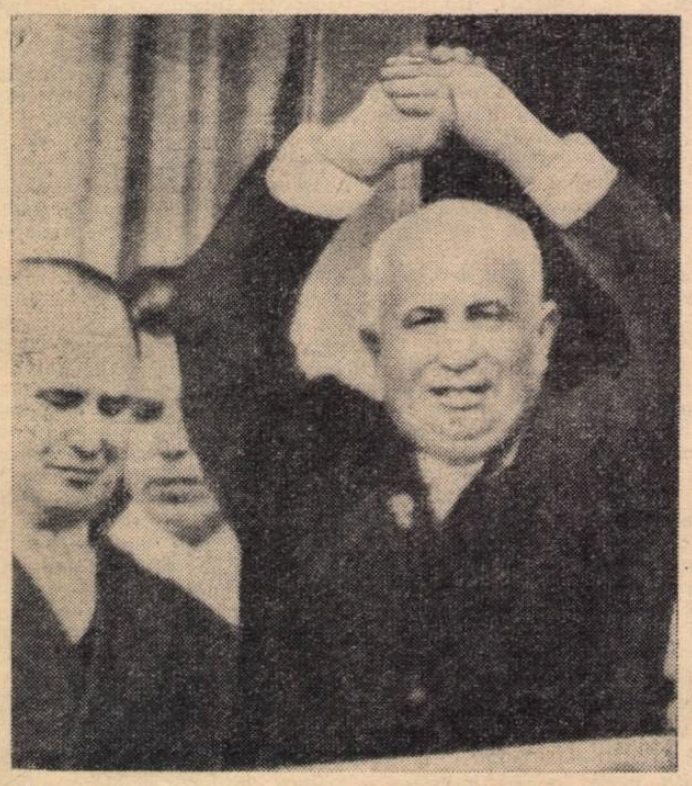

N. S. Hrușciov, care la invitația guvernului francez se află în aceste zile în Franța, este primit pretutindeni cu entuziasm și căldură. Această vizită a premierului sovietic întărește și mai mult încrederea popoarelor în triumful cauzei păcii.

În clișeu: N. S. Hrușciov, în balconul palatului Quai d'Orsay, răspunzînd mulțimii care-l ovaționează.

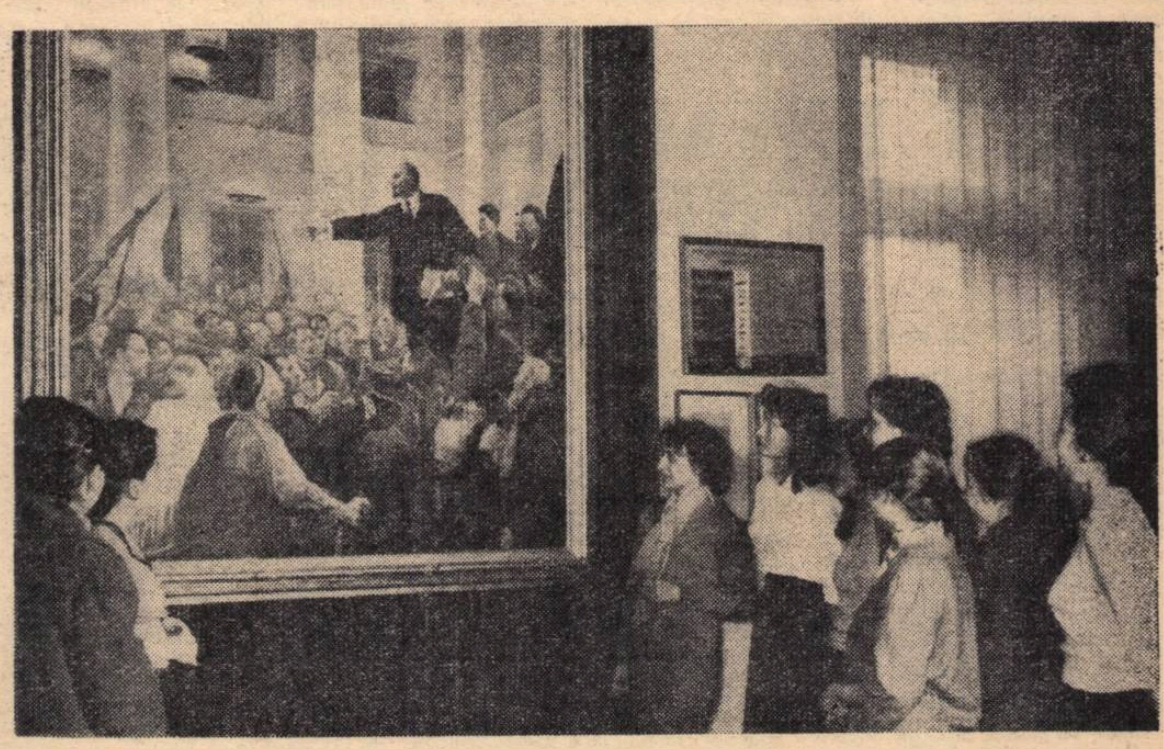

Numărul tinerilor din școli care vizitează Muzeul Lenin-Stalin din Capitală crește tot mai mult. Iată-le în vizită la muzeu pe elevele clasei de textile, clasă fruntașă la învățătură și disciplină, de la Școala tehnică de muncitori calificați a Ministerului Comerțului.

Viața lui LENIN

INALT EXEMPLU DE UMANITATE

Pasiune revoluționară, care mișcă munții din loc, gîndire neînfricată, voință de fier nestrămutată, ură de moarte împotriva robiei și asupririi, credință nemărginită în puterea de creație a maselor — toate acestea și-au găsit întruchiparea măreață în persoana lui Lenin.

V. I. Lenin și-a consacrat întreaga sa viață cauzei clasei muncitoare, fericirii tuturor celor ce muncesc. Lenin și poporul, poporul și Lenin — sînt cuvinte care nu se pot separa și care exprimă însuși sensul vieții marelui luptător pentru eliberarea clasei muncitoare.

Genial teoretician și conducător al proletariatului, Lenin se contopea cu masa, era unul din cei mulți. „Nu prea înalt — povestește Krijanovski — purtînd o șepcuță oarecare, el putea trece ușor neobservat, fără să bată la ochi, în orice cartier industrial... cu aceeași ușurință, îmbrăcat într-un suman, Vladimir Ilici putea să se piardă în orice mulțime de țărani de pe Volga. Chipul lui avea ceva izvorît parcă de-a dreptul din aceste pături de jos ale poporului, ca și cum s-ar fi înrudit prin sînge cu ele. Dar era suficient să-ți cufunzi privirile în ochii lui Vladimir Ilici, în acești ochi de un căprui închis, atît de neobișnuiți, de pătrunzători, plini de forță și energie lăuntrică, pentru a simți de îndată că ai în față un om de o factură neobișnuită".

V. I. Lenin avea o încredere nemărginită în forța creatoare a maselor. El studia cu atenție experiența oamenilor muncii, verifica tezele sale teoretice în discuții cu muncitori, țărani, intelectuali. În aceste discuții adesea întreba: „Dar ce gîndești D-ta despre aceasta? Sînteți de acord, sau nu?" „Care este părerea D-tale?". Această trăsătură ieșea îndeosebi în evidență la Lenin în rezolvarea problemelor practice ale muncii de partid și construcției de stat. El folosea forțele și cunoștințele fiecărui om și lua întotdeauna în considerație părerile tovarășilor de muncă. Lenin privea părerile muncitorilor sau ale țăranilor cu un deosebit interes căci în fiecare om Vladimir Ilici vedea masele, iar în mase forța partidului și a statului.

V. I. Lenin manifesta o adîncă înțelegere față de nevoile maselor muncitoare. Dragostea lui fierbinte față de oamenii muncii se reflecta în întreaga lui activitate. El se preocupa în permanență de îmbunătățirea situației materiale a muncitorilor și țăranilor și era tare frămîntat atunci cînd nu existau posibilități pentru realizarea ei. În acest sens ori cît de mari ar fi fost greutățile se străduia să le învingă.

Cu cîtă emoție mi-a vorbit el la începutul lui noiembrie 1920 — spunea Klara Zetkin — despre niște delegați ai țăranilor care îl vizitaseră cu puțin înainte:

— „Erau în zdrențe cu picioarele înfășurate în cîrpe și vîrite în opinci. Pe o vreme ca asta! Picioarele le erau ude leoarcă, învinețite de frig, înghețate. Se înțelege, am dat dispoziție să li se aducă încălțăminte de la depozitul militar. Dar parcă mult le-am ajutat cu asta! Acum, mii, zeci de mii de țărani și muncitori umblă cu picioarele pline de răni și e cu neputință să-i încalți pe toți pe socoteala statului. Din ce iad îngrozitor de adînc trebuie să se zmulgă, să iasă sărmanul nostru popor! Drumul lui spre eliberare este cu mult mai greu decît acela al proletariatului vostru german. Eu însă cred în eroismul poporului nostru, sînt convins că va ieși la liman!.

La început Lenin vorbea încet, aproape în șoaptă. Ultima frază a rostit-o tare, strîngînd din dinți și cu o expresie de hotărîre fermă, întipărită pe față".

Zecile de muncitori, țărani, intelectuali, care veneau la Lenin cu probleme de muncă sau personale, ieșeau de la el entuziasmați de marea atenție ce li se acorda, căci Lenin era foarte atent, simplu, și delicat în relațiile cu oamenii. Se interesa îndeaproape de situația familiei fiecăruia, de bucuriile și necazurile lui. Cu muncitorii și țăranii el putea să discute îndelung lucruri mărunte și avea grijă să-i ajute îndeaproape.

În anul 1918, de la redacția ziarului „Bednota" i se comunică lui V. I. Lenin că a venit un țăran pe nume Cecunov, care dorea mult să stea de vorbă personal cu el. În timpul convorbirii lor închinată unei importante probleme de stat legată de situația agriculturii, V. I. Lenin văzînd că interlocutorul său era stingherit de lipsa unor buni ochelari, trimise imediat un bilețel către Comisarul Poporului pentru problemele sănătății în care scria: „A venit la mine tovarășul Ivan Afanasievici Cecunov, un țăran muncitor, foarte interesant, care propagă în felul lui bazele comunismului. El a rămas fără ochelari. A plătit pentru o rablă 15.000 ruble. Am o mare rugăminte: să-l ajuți și să-l rogi pe secretarul D-tale să-mi comunice dacă ați reușit să-i procurați ochelarii".

Totul este remarcabil în acest bilețel și conținutul care reflectă grija pentru un om al muncii, pe care îl vedea pentru prima oară în viață și stilul respectuos în care se adresează oamenilor cu care lucrează: „să-l rogi pe secretarul D-tale". Bunătatea, simplitatea sufletească, atitudinea tovărășească față de oameni — acestea erau trăsături proprii caracterului lui Lenin. El cerea și altora să aibă atitudinea cea mai atentă și

(Continuare în pag. 2)

Întîmpinînd aniversarea nașterii lui Lenin

La Școala de 7 ani nr. 140 din Capitală se desfășoară o bogată activitate în vederea sărbătoririi a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin. Zilele trecute, profesoara Anastasia Gherqulescu a ținut în fața elevilor din clasele V—VII o conferință despre „Viața și opera lui V. I. Lenin", iar elevii din clasele I—IV au ascultat cu atenție expunerile învățătorilor privind diferite episoade din anii copilăriei lui Lenin. In școală s-a inițiat un concurs de lucrări scrise cu subiectul: „Viața și activitatea lui Lenin", la care participă elevii din clasele V—VII.

La începutul lunii aprilie elevii vor vizita Muzeul „Lenin-Stalin" și vor viziona filmul „Lenin în Octombrie".

★

In școlile profesionale din întreaga țară se organizează numeroase acțiuni în cinstea aniversării nașterii lui V. I. Lenin. La școlile profesionale „I.M.S." din Roman, „Semănătoarea" din București, precum și la Grupul școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin s-au inițiat cicluri de conferințe cu tema: „Să cunoaștem viața și opera marelui Lenin", la care ucenicii participă cu viu interes. Conferințele sînt urmate de filme care oglindesc aspecte din activitatea lui Vladimir Ilici Lenin.

In alte școli, ca de exemplu: Școala de meserii confecții-textile din București, Școala profesională de ucenici „Oțelul Roșu" și la Centrul școlar agricol din Rm. Sărat s-au organizat șezători literare și concursuri de poezii cu tema „Lenin". Aproape 2.000 ucenici din școlile profesionale din Capitală au vizitat în ultimele zile Muzeul „Lenin-Stalin".

INALT EXEMPLU DE UMANITATE

(Urmare din pag. 1)

respectuoasă, plină de grijă față de om.

Neavînd fizicește posibilitatea de a studia personal toate scrisorile, cererile, reclamațiile ce-i erau adresate, Lenin cerea să fie informat de soarta acestora, insistînd asupra rezolvării lor cu atenție. El ura birocratismul, pe birocrați — moștenire grea a vechii orînduiri bazate pe exploatare — lupta cu hotărîre împotriva neglijenței în muncă, împotriva întîrzierilor. și tărăgănelilor. V. I. Lenin arăta o dată șefului său de cabinet: „Ai primit o reclamație, o cerere. Ei bine, închipuiește-ți că d-ta ești în locul reclamantului, caută să înțelegi cu suflet, cu inimă, situația în care se află reclamantul. Închipuiește-ți că d-ta ești acela care n-ai primit răspuns la cerere, că d-ta ești împiedicat să intri la conducătorul instituției la care ceri audiență. Fă un efort, încordează-ți fantezia și cu siguranță că vei găsi posibilitatea de a-l ajuta pe jălbaș. Asta nu înseamnă filantropie, asta înseamnă atitudine comunistă față de om".

In anii 1918-1920, cînd tînăra Republică Sovietică era înconjurată din toate părțile de armatele contrarevoluționare interne și cele ale imperialiștilor străini, cînd situația alimentară se înrăutățise foarte serios, V. I. Lenin studia personal proiectele de decret privind hrana copiilor din școli, se îngrijea de starea cantinelor și posibilitatea lor de a asigura alimentația. El se interesa de situația țărănimii muncitoare, studia cu atenție poziția acesteia față de politica economică a partidului, ținînd o strînsă legătură cu muncitorii. V. I .Lenin nu uita nici de intelectualitatea sovietică, sprijinea și cerea să se creieze condiții optime de muncă oamenilor de știință — Pavlov, Timiriazev, Miciurin, Jukovski etc. Aflînd de salarizarea proastă a învățătorilor de la sate, Lenin a studiat o serie de date statistice cu privire la problemele școlare, a calculat posibilitățile bugetului statului și a propus mărirea salariilor lor.

Toți cei care veneau în vizită la V. I. Lenin erau uimiți de condițiile modeste în care trăia, de atitudinea lui intransigentă față de orice încercare de a i se crea privilegii în condițiile cînd Țara Sovietică se găsea într-o situație grea din punct de vedere economic, cînd lipseau alimentele și îmbrăcămintea. Toate pachetele cu alimente primite pe adresa lui V. I. Lenin din partea oamenilor muncii, care își exprimau prin aceasta dragostea nețărmurită față de conducătorul lor iubit, el le trimitea caselor și grădinițelor de copii pentru ca aceștia să nu sufere de foame.

In discuțiile cu oamenii muncii, în cuvîntările ținute în fața lor, V. I. Lenin cerea întotdeauna să se vorbească mai simplu și clar, să se folosească un limbaj accesibil maselor, lăsînd la o parte termenii **savanți, lozincile, concluziile învățate** pe dinafară.

După Revoluția din Octombrie, cînd, V. I. Lenin a devenit conducătorul primului stat socialist din lume, cînd numele lui era cunoscut milioanelor de oameni ai muncii din lumea întregă, el a continuat să rămînă același tovarăș modest, exigent față de sine, atent față de părerile celor din jur. El se contopea în întregime cu masa tovarășilor, se străduia ca niciodată să nu atragă atenția asupra sa, se purta cu oamenii ca de la egal la egal. In atitudinea lui nici urmă de trăsătură de „om al puterii".

Increderea nemărginită în popor, preocuparea permanentă față de grijile și nevoile lui, au făcut ca Lenin să fie iubit. Muncitorii, țăranii își exprimau prin toate mijloacele dragostea lor fierbinte față de Lenin, angajîndu-se să traducă cu însuflețire în viață indicațiile lui geniale cu privire la construirea societății socialiste. Masele vedeau în Lenin pe conducătorul și învățătorul lor, erau convinse că acolo unde este Lenin treburile merg bine.

Intreaga viață a lui V. I. Lenin a fost un act de mare eroism închinat cauzei maselor muncitoare. Lenin nu putea și nici nu știa să trăiască altfel decît să slujească acestei măreț cauze. Cum spunea poetul revoluției proletare — Maiakovski — V. I. Lenin a fost cel mai uman dintre toți oamenii care au trăit pe pămînt.

CAROL NIRI

Acțiuni patriotice

Pionierii și elevii de la Școala de 7 ani nr. 2 din Giurgiu își aduc și ei contribuția la sporirea producției de fontă și oțel prin colectarea fierului vechi. In două duminici ei au adunat peste 10.000 kg. fier vechi din curtea Atelierelor navale care patronează școala, venind în felul acesta în sprijinul întreprinderii.

De asemenea, în ultimul timp, ei au mai strîns de prin curți încă peste 4.000 kg. fier vechi, pe care l-au predat în contul construcției teatrului orășenesc, la care sînt hotăriți să-și aducă contribuția lor și prin muncă voluntară.

Acțiunile patriotice ale pionierilor și elevilor de la Școala de 7 ani nr. 2 din Giurgiu nu se opresc însă aici. Ei au luat în îngrijire două străzi din apropierea școlii pe care întrețin curățenia, au săpat gropi și au plantat pomi, contribuind astfel la înfrumusețarea orașului lor drag.

Cu ajutorul părinților și al întreprinderii care patronează școala și-au organizat atelierele de tîmplărie și lăcătușărie și au construit un gard nou la școală. In prezent ei strîng materiale și gunoi pentru construirea unei sere pe lîngă școală, unde vor putea aplica în practică cele învățate în orele de științe naturale.

In întîmpinarea celui de al III-lea Congres al P.M.R., pionierii și elevii Școlii nr. 2 din Giurgiu vor continua cu strîngerea fierului vechi și vor întreprinde noi acțiuni cu caracter patriotic, manifestîndu-și astfel dragostea pentru orașul natal, pentru patria noastră scumpă și pentru partid.

G. M.

INFORMAȚII

In perioada vacanței de primăvară a elevilor vor avea loc primele finale ale celei de a XI-a ediții a Campionatelor republicane școlare.

Finala Campionatului republican școlar de baschet pentru învățămîntul de cultură generală are loc la Orașul Stalin în perioada 23-27 martie a.c. In finală se întîlnesc 16 echipe (8 de băieți și 8 de fete).

Finala Campionatului republican școlar de gimnastică pentru învățămîntul de cultură generală, va avea loc în Sala sporturilor „Floreasca" din București la 26-27 III a.c.

La finală participă echipele de gimnastică ale școlilor campioane ale celor 16 regiuni plus echipele campioane din orașul București.

★

Intre 25 martie — 1 aprilie a.c. Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează la București cel de al IV-lea Festival Republican al elevilor și studenților din școlile și institutele de artă.

Spectacolele vor avea loc în sălile: Ateneul R.P.R., Teatrul C.C.S., Studioul Conservatorului de muzică și Studioul Institutului de teatru.

In cadrul Festivalului își vor da concursul cei mai talentați studenți și elevi din cadrul conservatoarelor și școlilor de muzică, studenții institutelor de teatru și elevii școlilor de coreografie, precum și studenții și elevii din institutele și școlile de arte plastice.

Vor avea loc spectacole de operă, teatru, balet, concerte simfonice, recitale de muzică instrumentală și vocală. Totodată, în sălile de expoziție din strada Dr. Sion, nr. 3 se va deschide expoziția institutelor și școlilor de arte plastice.

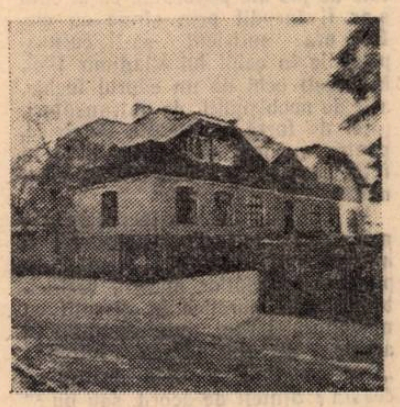

Noul local de școală din com. Talea, raionul Cîmpina, cu opt săli de clasă și laborator, la care și-au adus contribuția și elevii și părinții lor.

Pentru drepturi și libertăți democratice

Solidari cu lupta educatorilor din America Latină

Mișcarea de eliberare de sub exploatarea imperialistă a crescut considerabil. Sătule de „binefacerile" regimurilor impuse de stăpînitorii imperialiști, popoarele subjugate din o serie de țări ale Africii, Asiei și Americii Latine și-au cucerit independența sau luptă cu abnegație pentru dobîndirea ei. Acțiunile potriotice în fruntea cărora au stat cei mai neînfricați luptători pentru libertate și dreptate au dus la prăbușirea unui număr de dictaturi militare din America Latină.

In numeroase țări din America Latină regimurile de dictatură militară, instaurate și menținute cu sprijinul direct al monopolurilor străine și al marilor proprietari funciari, țin fără milă masele muncitoare în cea mai neagră mizerie, asupresc pe luptătorii patrioți.

In Guatemala, bunăoară, cînd s-a reușit instaurarea unui guvern democratic și s-a trecut la reforma agrară, monopoliștii, care-și vedeau serios amenințate sursele de îmbogățire, au trecut la acțiuni brutale fățișe. „United Fruit Company" a înăbușit fără cruțare democrația în Guatemala. In această țară, ca și în alte state ale Americii Latine în care nenumărați învățători și profesori s-au alăturat luptei de eliberare, au fost interzise sindicatele și organizațiile profesionale independente ale pedagogilor, mulți din aceștia fiind persecutați pentru vederile lor democratice. In Paraguay, Haiti, Nicaragua și în alte state, autoritățile au efectuat arestări, victime ale acestor acțiuni fiind și o seamă de pedagogi. In Republica Dominicană mii de patrioți, printre care și oameni ai școlii, au fost încarcerați sau deportați de regimul sîngeros a lui Trujillo.

Lupta de eliberare a popoarelor oprimate este puternic sprijinită de forțele progresiste din lumea întreagă care protestează împotriva măsurilor antidemocratice hotărîte de dictaturile militare și iau apărarea maselor populare condamnate pe nedrept la o viață atît de grea. Federația Internațională Sindicală a Educatorilor adeseori a venit în ajutorul profesorilor și învățătorilor persecutați pentru faptul că au îndrăznit să revendice, solidari cu popoarele lor, cele mai elementare drepturi și libertăți. Față de situația existentă în prezent în Republica Dominicană bunăoară FISE a adresat Organizației Statelor Americane următoarea scrisoare de protest:

Domnule Președinte,

In multe ocazii, Federația Internațională Sindicală a Educatorilor a intervenit în apărarea profesorilor întemnițați și persecutați de regimurile de dictatură militară din mai multe țări din America Latină.

In prezent, organizația noastră se ridică împotriva situației create nu numai profesorilor dar și tuturor forțelor democratice și întregului popor din Republica Dominicană.

Am fost informați că mii de persoane, printre care mulți studenți și profesori, se găsesc în prezent în lagăre de concentrare. Poporul din Republica Dominicană este în imposibilitate de a-și exercita drepturile democratice cele mai elementare.

Republica Dominicană a devenit în același timp un centru de intrigi împotriva tuturor guvernelor democratice din această parte a lumii.

Ținem să vă facem cunoscută, domnule Președinte, solidaritatea Federației noastre cu profesorii persecutați și cu toate forțele care luptă pentru exercitarea efectivă a drepturilor democratice în regiunea Caraibelor. Din acest punct de vedere, sîntem întrutotul de acord cu inițiativa luată de guvernul Venezuelei.

Am ținе, Domnule Președinte, să vă aducem la cunoștință această poziție a Federației noastre și vă rugăm să primiți asigurarea distinselor noastre sentimente.

Pentru Comitetul Administrativ al FISE:

HENRI WALLON
Profesor onorific la Colegiul Franței, Președinte

PAUL DELANOUE
Secretar General

Un Congres al educatorilor latino-americani

Nu de mult, a avut loc la Lima Congresul „Confederației Educatorilor Americani" la care a fost reprezentată imensa majoritate a educatorilor din țările Americii Latine. La Congres a participat și tov. Paul Delanoue, secretarul general al Federației Internaționale Sindicale a Educatorilor (F.I.S.E.). Salutul tov. Paul Delanoue, adresat participanților la Congres, din partea Federației Internaționale a Sindicatelor de Educatori, a fost primit cu multă căldură.

Pornind de la analiza situației economice, politice și sociale existente în țările Americii Latine, lucrările Congresului au subliniat necesitatea luptei unite a pedagogilor în vederea destinderii încordării internaționale, pentru alungarea norilor războiului, astfel încît toate popoarele de pe pămînt să se poată gîndi fără teamă la viitorul lor, iar școala să crească tineri iubitori de libertate și progres, nu forțe războinice agresive, nici carne de tun. Congresul s-a solidarizat cu lupta de eliberare de sub exploatarea imperialistă, salutînd acțiunile patriotice ale popoarelor din Venezuela și Cuba, pentru înfăptuirea independenței lor naționale.

Un loc de seamă în dezbaterile Congresului l-au ocupat, desigur, problemele învățămîntului. Numeroși participanți s-au referit la situația precară în care se află școala în țările Americii Latine. Școala este departe de a fi accesibilă maselor largi. Ea este aproape exclusiv în grija particularilor și îndeosebi a diverselor organe și organizații bisericești, ceea ce face ca instrucția să nu aibă caracterul unui sistem bine organizat, fundamentat pe baze științifice. Condițiile de muncă în școlile publice, de altfel puține la număr, sînt din cele mai grele, acestea neputîndu-și desfășura activitatea în localuri corespunzătoare dotate cu mobilier adecvat, cu material didactic suficient etc. Congresul a subliniat totodată necesitatea luptei pentru dezvoltarea și democratizarea școlii, pentru un învățămînt laic capabil să-i înarmeze pe elevi cu cunoștințe științifice. Dezbătînd problemele analfabetismului — boală cronică în țările latino-americane — Congresul s-a pronunțat pentru secarea izvoarelor lui printr-un învățămînt accesibil maselor, cerînd ca școala să treacă în grija statului și să nu mai fie lăsată în seama întreprinderilor particulare, a instituțiilor religioase, care constituie principala piedică pentru generalizarea învățămîntului și pentru realizarea unui conținut științific al acestuia.

De o deosebită atenție s-au bucurat în cursul Congresului, problemele vieții materiale, culturale și profesionale a învățătorilor și profesorilor latino-americani. Cu această ocazie s-au scos în evidență condițiile grele, în care muncesc și trăiesc slujitorii școlilor, criticîndu-se faptul că ei au atît de puține posibilități de a se ridica din punct de vedere cultural și profesional.

Prin conținutul său, Congresul Educatorilor ce a avut loc la Lima a conturat mai precis caracterul democratic al organizației reprezentative a profesorilor și învățătorilor din America Latină: „Confederația Educatorilor Americani".

PROBLEMELE ECONOMIEI IN LECȚII

Este știut și acceptat de toate cadrele noastre didactice faptul că școala trebuie să-i pregătească pe tineri pentru viață, pentru activitatea pe care o vor desfășura mîine în societate. Aceasta este o cerință de bază a învățămîntului nostru și cei mai mulți pedagogi o îndeplinesc cu pricepere. Tot ceea ce se învață în școală are menirea de a contribui la dezvoltarea multilaterală și la formarea viitorului cetățean al statului nostru. Pedagogilor le revine sarcina de a-i familiariza pe elevi încă din școală cu problemele vieții economice și social-politice din țara noastră, în așa fel încît ei să devină participanți conștienți și activi la construirea socialismului.

Realizările pe care oamenii muncii le obțin în toate sectoarele vieții economice, realizări concretizate prin sute de mii de tone de fontă, de oțel, de laminate, de cărbune, de petrol, de produse de larg consum, rod al descătușării energiei creatoare a maselor populare datorită politicii înțelepte a partidului nostru, sînt tot atîtea fapte cu o adîncă semnificație, care sînt folosite de pedagogi în lecții tocmai pentru a realiza această legătură strînsă între ceea ce se învață în școală și problemele majore ale vieții, ale actualității. Datele și faptele, cifrele care oglindesc continua creștere a venitului național al patriei noastre și repartizarea judicioasă a acestuia, problemele care ilustrează politica partidului nostru de industrializare socialistă a țării și de transformare socialistă a agriculturii, îmbogățesc conținutul multor lecții și prin aceasta aduc o contribuție substanțială la educarea și instruirea elevilor.

Tot mai numeroși pedagogi reușesc să impletească în mod firesc în cadrul lecțiilor datele pe care le oferă viața, procesul de construire a socialismului în țara noastră. In felul acesta explicațiile teoretice din lecții capătă un conținut adînc, problemele sînt însușite, înțelese temeinic, realizîndu-se totodată educația elevilor în spiritul unei atitudini active în fața vieții. Prin asemenea lecții, care ajută pe elevi să înțeleagă politica partidului, se realizează cu cele mai bune rezultate educația lor comunistă și patriotică.

Actualitatea economică

În cadrul disciplinei pe care o predau — „Geografia R.P.R." — predarea geografiei economice, căreia la clasa a XI-a i s-a rezervat aproape jumătate din numărul orelor prevăzute pentru întreaga materie, constituie un bun prilej de a-i pune pe elevi la curent cu cele mai actuale și mai însemnate probleme economice ale statului.

Iată de ce, înainte de a trece la predarea primului capitol din Geografia economică a R.P.R., am studiat cu atenție diferitele documente de partid și de stat din care am selectat o serie de date pe care mi-am propus să le folosesc cît se poate de larg în predare. Procedînd astfel, am reușit să suplinesc și unele lipsuri ale manualului, care, în mod inevitabil, nu poate fi la curent cu datele cele mai recente. Am folosit în mod deosebit în acest scop Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al P.M.R. și documentele plenarelor C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, din iulie 1959 și decembrie 1959.

Toate datele și problemele existente în aceste materiale mi-au fost de un real folos și m-au ajutat să țin lecții cît mai strîns legate de problemele activității economice, lecții cît mai vii și mai interesante.

Astfel, începînd chiar de la capitolul introductiv, după ce am schițat elevilor în cîteva linii generale un tablou al stadiului de dezvoltare în care se găsește economia noastră în momentul de față, am insistat asupra eforturilor pe care le depune Partidul Muncitoresc Romîn pentru ridicarea nivelului economic al țării. Cu această ocazie le-am explicat că prin dezvoltarea economiei naționale Partidul Muncitoresc Romîn urmărește ridicarea necontenită a nivelului de trai material și cultural al poporului. Am argumentat această idee folosindu-mă de cifrele privind creșterea venitului național și procentele de distribuire a acestuia între fondul de acumulare și fondul de consum. Arătîndu-le elevilor, așa după cum se vede din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, că venitul național va crește în anul 1960 cu 12,5% față de 1959 și că fondul de acumulare va reprezenta aproximativ o cincime, în timp ce fondul de consum se ridică la circa 4/5 din venitul național, i-am făcut să înțeleagă în profunzime justețea politicii partidului în domeniul economic.

În cadrul lecțiilor despre industrie am discutat cu elevii felul cum aplică partidul nostru teza leninistă privitoare la industrializarea socialistă a țării. Folosindu-mă de exemple luate din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie, le-am arătat elevilor că tocmai în lumina acestei teze 4/5 din totalul investițiilor industriale — care reprezintă 59% din volumul investițiilor — vor fi destinate dezvoltării ramurilor de bază ale economiei naționale. Atunci cînd am început să analizăm în lecții fiecare ramură industrială în parte, am reușit să adîncesc această problemă bazîndu-mă bineînțeles pe datele comparative furnizate de documentele pe care le-am amintit. Am discutat, astfel, în amănunțime despre ritmul rapid de dezvoltare pe care l-a căpătat în ultimii ani industria petroliferă, industria carboniferă, producția de energie electrică, industria metalurgică, industria constructoare de mașini, industria materialelor de construcții, industria producătoare de bunuri de larg consum etc. Pentru ca elevii să-și dea mai bine seama de rapiditatea cu care s-a dezvoltat economia noastră în anii regimului de democrație populară, am făcut, ori de cîte ori mi s-a oferit prilejul, referiri la primul plan cincinal și la planurile anuale de dezvoltare a economiei naționale. Totodată, am raportat în mod frecvent datele privitoare la economia noastră, la diferite statistici care oglindesc nivelul economiei în anii regimului burghezo-moșieresc. Din astfel de confruntări, care dezvăluie superioritatea categorică a economiei Republicii Populare Romîne, s-au desprins pentru elevi învățăminte prețioase. Ei au înțeles că numai în condițiile unei societăți eliberate de exploatare dezvoltarea economiei poate să cunoască un avînt atît de puternic.

Efectuînd într-o lecție o scurtă analiză a rolului pe care-l are dezvoltarea industriei grele asupra dezvoltării întregii economii naționale, le-am arătat elevilor că ridicarea producției de energie electrică, de minereuri de fier, de oțel, de laminate, de mașini-unelte, de instalații de foraj se află în directă legătură cu dezvoltarea producției bunurilor de larg consum. Le-am spus, de pildă, că sporirea producției de minereuri de fier asigură sporirea producției de tractoare, ceea ce face să crească producția agricolă și duce astfel la ridicarea producției de bunuri alimentare. Și de data asta, ca de altfel de fiecare dată, m-am bazat în explicațiile mele, pe exemple, pe date cifrice care sînt mai convingătoare decît orice argument.

În predarea Geografiei economice a R.P.R. se ivește la fiecare lecție prilejul de a discuta cu elevii probleme de o deosebită actualitate. Este datoria profesorului să nu le treacă niciodată cu vederea. Mai mult chiar, ele pot fi adîncite pe diferite căi și în afara orelor de curs. Școala noastră va organiza, de pildă, acum, în vacanță, o excursie. M-am gîndit să folosesc excursia pentru a adînci cunoștințele privitoare la economia națională dobîndite de elevi prin lecții. În această excursie, al cărei itinerar prevede opriri la Borzești, Onești, Roznov, Săvinești, Bicaz, Orașul Stalin, voi avea posibilitatea să le arăt elevilor cum eforturile oamenilor muncii dau viață cifrelor economice despre care noi am discutat atît de mult în lecțiile de geografie.

Elevii claselor a XI-a, la care predau acum Geografia economică a R.P.R., vor termina peste cîteva luni școala și vor intra în viață. Unii din ei se vor îndrepta spre munca direct productivă, alții își vor continua studiile în școlile tehnice sau în învățămîntul superior Ori unde vor merge, după absolvirea școlii, ei vor trebui să cunoască în profunzime problemele cele mai actuale pe care le ridică dezvoltarea economică a patriei noastre. Tocmai de aceea, mi-am propus ca în trimestrul următor să depun mai multe eforturi pentru a-i familiariza cu aspectele concrete ale luptei pentru dezvoltarea economică a țării.

GEORGE VASILESCU
profesor fruntaș
școala medie nr. 26 din București

Pe baza datelor construcției socialismului

Profesorii de matematică dispun de posibilități deosebit de largi pentru a reflecta în problemele de aritmetică, algebră, geometrie pe care le rezolvă cu elevii în lecțiile lor, activitatea oamenilor muncii, care, sub conducerea partidului, înscriu zi de zi noi cifre în îndeplinirea și depășirea planurilor de producție. Prin preocuparea comună a tuturor oamenilor școlii de a apropia cît mai mult activitatea instructiv-educativă de problemele vieții, de problemele construcției socialismului, elevii învață ce este comunismul, căci așa cum spunea Lenin „tînăra generație poate învăța comunismul numai legînd fiecare pas al învățăturii, al educației și al pregătirii sale de lupta neîncetată a proletarilor și a oamenilor muncii". (Lenin, Opere vol. 31, pag. 276).

Experiența la catedră ne-a dovedit că în cadrul predării multor capitole din aritmetică și algebră cum sînt „Mărimi proporționale, procente, grafice" ce se predau la clasa a VI-a, „Ecuații și sisteme de ecuații" ce se predau la clasa a VII-a, a VIII-a și a IX-a pot fi rezolvate cu elevii multe probleme ale căror date să reprezinte cifre reale din realizările de pînă acum ale oamenilor muncii, sau cifre care reflectă diferite sarcini din planul de stat pe anul 1960.

Bunăoară, în cadrul capitolului „procente" ce se predă la clasa a VI-a se pot rezolva cu elevii probleme ca aceasta: „Volumul investițiilor pe anul 1960 este de 23,6 miliarde lei, din care 59% reprezintă investiții industriale. Știind că din suma destinată investițiilor industriale cca 39% revine industriei energetice și a combustibilului, cca 19% industriei siderurgice, metalurgiei neferoase și industriei constructoare de mașini, iar 21% industriei chimice, a celulozei și prelucrării cauciucului, să se calculeze ce sumă este destinată fiecăreia dintre aceste ramuri de bază ale economiei noastre naționale". La rezolvarea sistemelor de ecuații la clasa a VIII-a se pot da elevilor spre rezolvare, probleme de genul următor: „In anul 1960 se va da populației 623.000 tone carne și zahăr, 440.000 tone zahăr și ulei, 413.000 tone ulei și carne. Cîte tone de carne, zahăr și ulei se vor produce în anul 1960 și cîte tone s-au produs în anul 1959, știind că anul acesta producția de carne va crește cu 18%, cea de zahăr cu 41%, iar cea de ulei cu 100% față de anul 1959?"

Rezolvînd cu elevii astfel de probleme, în afară de faptul că își vor adînci cunoștințele despre procente, ei vor fi conduși să înțeleagă o serie de cifre reale, care au o deosebită semnificație în dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale, în creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii. O dată cu înțelegerea conținutului acestor probleme se dezvoltă la elevi dragostea față de oamenii muncii, care realizează în practică bunurile materiale, dragostea față de partidul nostru care ne conduce pe drumul propășirii continue.

La clasa a VII-a sau chiar a VIII-a, se poate da în cadrul lecțiilor privind rezolvarea problemelor cu ajutorul ecuațiilor, următoarea problemă: „Planul de stat pe anul 1960 prevede ca industria să livreze agriculturii cu 7000 mai multe semănători decît combine și cu 1250 mai puține tractoare fizice decît semănători. Știind că în anul 1960 agricultura noastră va fi înzestrată cu încă 27.750 tractoare fizice, semănători și combine, să se afle cîte vor fi din fiecare?". Această problemă va ilustra elevilor grija continuă ce o poartă partidul nostru mecanizării agriculturii, înzestrării acesteia cu mașini și tractoare moderne, capabile să ușureze munca țărănimii muncitoare. Aceste fapte prezentate în contrast cu situația agriculturii și a țărănimii muncitoare dinainte de eliberarea patriei sau chiar dinainte de traducerea în viață a politicii partidului nostru cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, vor contribui la dezvoltarea conștiinței comuniste la elevi prin întărirea încrederii în partid, în politica acestuia.

Lupta de zi cu zi a oamenilor muncii din diferite sectoare economice pentru a îndeplini și depăși sarcinile planului de producție poate fi ilustrată elevilor prin probleme ca următoarea: „Răspunzînd chemărilor partidului și guvernului, oamenii muncii din țara noastră au reușit să realizeze însemnate economii. Astfel raportul dintre economiile suplimentare obținute și angajamentul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzinele „1 Mai" din Ploești în primele 10 luni ale anului 1959 a fost 53/26, iar economiile suplimentare obținute de aceștia tot în primele 10 luni ale anului 1959 s-au ridicat la 5,3 milioane lei. Să se afle ce economii s-au angajat să realizeze muncitorii, tehnicienii și inginerii de la uzinele „1 Mai" Ploești?".

Din această problemă elevii vor desprinde cum se achită oamenii muncii de sarcinile trasate de către partid, vor înțelege cît de mare este forța mobilizatoare a partidului nostru, vor înțelege ce înseamnă răspunderea față de sarcinile mărețe care privesc dezvoltarea continuă a economiei noastre socialiste și a nivelului de trai al oamenilor muncii. Discuțiile în jurul unei probleme ca cea prezentată mai sus, pot să arate elevilor necesitatea ridicării continue a nivelului la învățătură ca o sarcină a lor de zi cu zi, precum și a combaterii mediocrității, scoțîndu-se în evidență sarcina pe care organizația de tineret și pionieri a pus-o în fața lor de a fi fruntași la învățătură, de a lupta împotriva mediocrității.

De asemenea, la clasele V—VII pot fi rezolvate probleme care au un caracter mobilizator în ceea ce privește activitatea patriotică a elevilor. Bunăoară, se poate rezolva o astfel de problemă: „Ca urmare a chemării comitetului orășenesc U.T.M. Galați, unitatea de pionieri nr. 17 și-a luat angajamentul să strîngă într-o săptămînă 5000 kg fier vechi. Sfatul unității a hotărît să lucreze pe cinci detașamente. La sfîrșitul săptămînii s-a constatat că detașamentul I a strîns de 4 ori mai mult fier vechi decît al II-lea, iar al II-lea de 2,5 ori mai mult decît al III-lea. Dacă detașamentul al II-lea a strîns de 3,2 ori mai mult fier vechi decît al V-lea, iar al IV-lea de trei ori mai mult decît al cincilea să se afle care a primit steagul de detașament fruntaș pe unitate, ținînd seama de cantitatea de fier vechi strîns de fiecare detașament și știind că la sfîrșitul săptămînii ei au raportat comitetului orășenesc că și-au depășit angajamentul luat cu 4398 kg. de fier vechi".

Rezolvarea acestei probleme sau a altora asemănătoare ne permite, pe lîngă popularizarea acțiunilor patriotice întreprinse de anumite școli, să trezim la elevi și dorința de a da patriei cît mai mult fier vechi, îi mobilizează pe aceștia la întrecere în colectarea fierului vechi.

Problemele cu un conținut strîns legat de realitățile economice din țara noastră se pot rezolva cu elevii în clasă, sau pot fi indicate acestora ca teme pentru acasă. Important este faptul, ca profesorii de matematică să se preocupe de elaborarea unor astfel de probleme și, totodată, prin rezolvarea lor, să le cultive încrederea în justețea politicii partidului nostru, admirația și dragostea față de oamenii muncii, să-i pregătească și pe această cale pe elevi pentru viață.

I. PĂTRAȘCU
inspector la Secția de învățămînt și cultură a orașului Galați

Lucrînd în întreprinderi, alături de muncitori, elevii cunosc problemele concrete ale producției.

Pregătiri pentru lucrările agricole de primăvară

Pînă în toamna anului 1958, la Şcoala de 7 ani din comuna Coşoveni, raionul Craiova, lucrările practice pe lotul şcolar s-au desfăşurat la întîmplare. O dată cu începerea anului şcolar trecut s-a întocmit, pe baza programei de lucrări practice, planul de cultură al lotului ţinînd seama de cerinţele programei şi de specificul regiunii.

Avînd în vedere faptul că fiecare clasă cuprinde un efectiv mediu de 35 de elevi s-au procurat, cu ajutorul sfatului popular al comunei, un număr corespunzător de unelte (sape cazmale, săpăligi, greble, furci, lopeţi, ferăstraie, foarfeci, topoare etc.). Pentru ca legătura dintre şcoală şi gospodăria agricolă colectivă să fie cît mai rodnică, s-a constituit în cadrul gospodăriei un comitet de sprijin care ajută şcoala cu seminţe selecţionate şi dă sprijin în efectuarea unor lucrări. De asemenea şcoala ajută gospodăria agricolă colectivă la diferite munci. La întreţinerea şi recoltatul sfeclei de zahăr, la polenizarea artificială la secară şi floarea soarelui. De asemenea, şcoala a înscris printre acţiunile ei o vie activitate artistică în rîndul colectiviştilor.

Pentru o mai bună desfăşurare a muncii pe lot, colectivul de elevi al şcolii a fost împărţit în trei brigăzi corespunzătoare claselor V—VII. În cadrul claselor s-au organizat echipe, fiecare echipă desfăşurînd prin rotaţie activitate pe parcelele repartizate clasei respective.

Sectorul legumicol a fost repartizat elevilor clasei a V-a, care au fost împărţiţi în patru echipe. O echipă lucrează pe parcela „legumicultura experimentală", în suprafaţă de 170 m.p., pe care se cultivă diferite legume şi zarzavaturi. A doua echipă are în grijă parcela „asolamentul legumicol pe 6 ani", în suprafaţă de 136 m.p. Aici elevii vor aplica îngrăşăminte organice şi chimice urmărind obţinerea a 2—3 recolte pe an. A treia echipă lucrează pe parcela „seminceri" în suprafaţă de 64 m.p., urmărind obţinerea de seminţe de calitate la ceapă, morcov, sfeclă, varză etc. La plantare se va avea în vedere izolarea culturilor pentru evitarea încrucişării. De exemplu, ceapa roşie se va planta cu 3 săptămîni mai devreme decît ceapa albă. Echipa a patra a fost repartizată să lucreze pe parcela „legume perene" şi pe parcela „legume condimentare".

Sectorul fitotehnie a fost repartizat elevilor clasei a VI-a împărţiţi tot în patru echipe. Echipa întîia are în grijă parcela „cereale", unde se fac culturi comparative pe o suprafaţă de 120 m.p. Elevii vor cultiva demonstrativ diferite soiuri de grîu, de porumb etc. şi vor face observaţii asupra plantelor care se dezvoltă cel mai bine şi dau producţia cea mai mare în condiţiile regiunii noastre. Această echipă răspunde şi de asolamentul furajer, asigurîndu-se astfel baza furajeră pentru creşterea iepurilor. O altă echipă are în grijă parcela „plante medicinale". Echipa a treia va avea în grijă parcela „plante tehnice" în suprafaţă de 72 m.p. Aici se vor cultiva in, cînepă, bumbac, floarea soarelui şi sfeclă de zahăr. Echipa a patra a fost repartizată să lucreze pe parcela pe care se va aplica un asolament agricol pe opt ani (pe o suprafaţă de 64 m.p.) unde se vor cultiva ovăz cu lucernă, grîu de toamnă, porumb dublu hibrid, grîu de primăvară, floarea soarelui şi mazăre.

Se vor face culturi comparative urmărindu-se totodată refacerea structurii solului prin rotaţia culturilor. Pentru obţinerea de producţii mari, vom executa lucrări potrivit regulilor agrotehnice: semănatul la timp, întreţinerea culturilor, polenizarea suplimentară etc. Această echipă se va ocupa şi de parcela cu plante de colecţie, unde se vor cultiva plante puţin răspîndite în regiunea noastră ca: soia, năutul, alunele de pămînt etc.

Sectorul pomicol a fost repartizat clasei a VII-a, organizată în două echipe. Prima are sub îngrijirea sa parcela cu seminceri, care ocupă o suprafaţă de 170 m.p. pentru obţinerea de port-altoi de viţă de vie, de cireş, de corcoduş, de măr şi păr, de butaşi de coacăze şi agrişe. Echipa a doua lucrează pe parcela „şcoala de altoit", organizată pe o suprafaţă de 150 m.p., avînd puieţi de un an, puieţi de doi ani şi puieţi de trei ani.

Restul de teren din cei 2000 m.p. a fost rezervat viitoarei livezi de pomi fructiferi, ce vor fi plantaţi din producţia proprie a şcolii de altoit.

Şcoala mai posedă 4000 m.p. de teren situat la o distanţă de circa 450 m. de şcoală. În anul şcolar trecut elevii au cultivat aici sfeclă de zahăr, iar în anul acesta vor cultiva porumb dublu hibrid. Producţia va fi valorificată în scopul procurării de noi unelte agricole.

Planul de muncă a fost prelucrat la începutul anului şcolar cu toţi elevii, cînd s-a făcut şi repartizarea lor pe brigăzi şi echipe. Fiecare elev îşi notează zilnic observaţiile asupra parcelei pe care lucrează, iar responsabilii de brigăzi şi echipe fac observaţii asupra felului cum se desfăşoară munca în unitatea respectivă, notînd şi felul cum lucrează fiecare elev.

În felul acesta elevii capătă cunoştinţe agricole temeinice, posibilitatea să aplice în practică cele învăţate la lecţii şi deprinderile necesare pentru activitatea lor viitoare în agricultură.

Prof. M. ILIE

Sprijin elevilor de la fără frecvenţă

Pe lîngă Şcoala medie „Al. I. Cuza" din oraşul Alexandria în afară de o secţie serală funcţionează şi secţia fără frecvenţă, la care sînt înscrişi în clasele V-XI 90 de elevi. Pentru buna pregătire a acestora, încă din luna octombrie 1959 au fost organizate ore de consultaţii şi meditaţii, iar profesorii respectivi şi-au întocmit planificarea materiei în funcţie de orele prevăzute în planul de învăţămînt pentru fiecare obiect. Apoi, lunar, ei fixează orele de consultaţii şi meditaţii ţinînd seama de posibilităţile elevilor de a le frecventa şi avînd în vedere programul de lucru al întreprinderilor. Orarul lunar de pregătire în vederea celei de a 2-a sesiuni (mai 1960) a fost adus la cunoştinţa elevilor încă din timpul examenelor din sesiunea de iarnă, fiind totodată comunicat întreprinderilor şi gospodăriilor agricole colective în care lucrează muncitorii-elevi.

Profesorii repartizaţi la cursurile fără frecvenţă îşi axează consultaţiile pe temele cele mai dificile din programă şi, în acelaşi timp, caută să facă aceste teme cît mai accesibile elevilor. Pentru aceasta, adesea ei ilustrează cunoştinţele respective cu aplicaţiile lor practice la locul de producţie al elevilor. Aşa de exemplu, la clasa a VIII-a, cei prezenţi la una din consultaţii au ascultat cu mult interes explicaţiile profesoarei despre alcătuirea şi compoziţia seminţelor. Cu această ocazie ei au examinat materialul didactic distribuit în clasă, şi au cercetat fiecare sămînţă. Cei care lucrează în gospodării colective au pus la încolţit diferite seminţe şi au determinat puterea germinativă a acestora. Cu această ocazie ei au constatat că tot ceea ce li s-a explicat teoretic în cadrul orelor de botanică se verifică în practică, convingîndu-se din experienţele efectuate de rolul mediului în creşterea şi dezvoltarea plantei.

Muncitorii-elevi care lucrează la S.M.T. Brînceni, în discuţiile din clasă la lecţia despre sol şi pregătirea solului pentru însămînţare, au ridicat problema adîncimii arăturii, ce anume determină această adîncime şi cum influenţează ea asupra dezvoltării diferitelor plante? Acum, ei au înţeles ce însemnează structura solului, ce sînt microorganismele care dau fertilitatea acestuia şi cum influenţează diferitele lucrări ale solului dezvoltarea plantelor. Lecţiile de botanică le-au dat posibilitatea să înţeleagă rostul fiecărei lucrări care se face înainte şi după însămînţare.

În cadrul consultaţiilor la matematică se rezolvă de asemenea cu elevii probleme legate de activitatea în producţie a acestora. Astfel, la clasa a IX-a s-au calculat ariile suprafeţelor cultivate cu diferite semănături la gospodăria colectivă din localitate.

În şcoala noastră se desfăşoară o muncă susţinută în vederea unei cît mai bune pregătiri pentru examene a muncitorilor-elevi care urmează cursurile fără frecvenţă. Dar această muncă trebuie mai mult sprijinită şi de către conducătorii întreprinderilor unde lucrează elevii, acordînd o atenţie mai mare programului de muncă al elevilor şi asigurîndu-le timpul necesar pentru frecventarea cu regularitate a consultaţiilor şi meditaţiilor organizate în şcoală şi pentru studiu individual.

A. ANDRIŢOIU
director adjunct la Şcoala medie din Alexandria

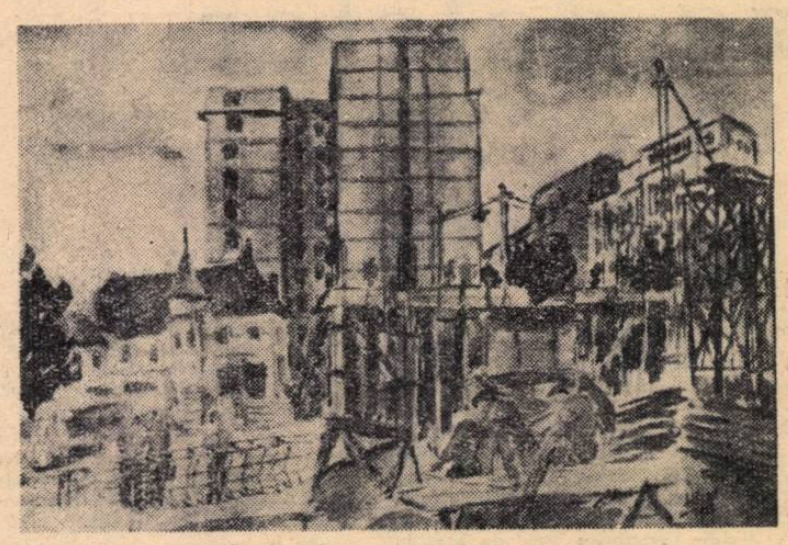

ALESSIU ADRIAN: Şantier (acuarelă). (Din expoziţia de lucrări plastice ale elevilor de la Şcoala tehnică de arhitectură şi construcţia oraşelor — Bucureşti).

Specificul de vîrstă în educaţia fizică

Pregătirea unor generaţii de tineri multilateral dezvoltaţi, participanţi activi la opera de construire a socialismului, constituie sarcina fundamentală a şcolii noastre. Educarea unor oameni sănătoşi, curajoşi, puternici şi capabili să îndeplinească orice sarcină, pregătiţi pentru munca socialistă şi pentru apărarea patriei, trebuie începută de timpuriu.

Pedagogul V. G. Belinski precizează că „un copil bine educat trebuie să fie sănătos din punct de vedere fizic, mlădios şi îndemînatic", iar pedagogul N. A. Dobroliubov arată că „prin noţiunea de sănătate nu se înţelege numai un aspect frumos al copilului, ci trebuie să se subînţeleagă în general o dezvoltare armonioasă a întregului organism precum şi o perfecţionare corectă a tuturor aptitudinilor sale". Un rol deosebit în îndeplinirea acestei importante sarcini revine educaţiei fizice care contribuie la întregirea dezvoltării multilaterale a elevilor, la întărirea sănătăţii şi forţelor fizice ale acestora, dezvoltă la copii calităţi pozitive în atitudinea lor, favorizează o cît mai mare putere de asimilare a obiectelor de cultură generală, educarea spiritului de organizare, de disciplină şi formarea unei ţinute corecte. Lecţiile sistematice şi variate de educaţie fizică dezvoltă în acelaşi timp la elevi interesul şi dragostea pentru practicarea educaţiei fizice şi a deprinderilor igienice.

În şcoală, educaţia fizică reprezintă o parte indisolubilă a procesului pedagogic. Ea intră în sistemul general de instruire şi educare a elevilor ca obiect în planurile de învăţămînt, efectuîndu-se pe baza programelor elaborate de M.I.C.

Particularităţile anatomo-fiziologice ale copilului de 7—8 ani, musculatura relativ slabă, coloana vertebrală încă neconsolidată, cutia toracică încă nedezvoltată, insuficienta fortificare a aparatului locomotor impun unele deosebiri în conţinutul şi metodica de predare a educaţiei fizice la clasele I-a şi a II-a faţă de clasele a III-a şi a IV-a.

În lecţiile de educaţie fizică cu elevii claselor I—II, un loc deosebit trebuie să se rezerve exerciţiilor care întăresc grupele mari musculare, de care depinde în mare măsură formarea ţinutei corecte, precum şi a celor care contribuie la dezvoltarea unei respiraţii regulate şi adînci. În consecinţă trebuie evitate în lecţiile cu clasele I—II exerciţiile care cer eforturi musculare mari şi de lungă durată, precum şi menţinerea îndelungată a corpului în poziţii statice. Trebuie de asemenea evitate exerciţiile de forţă, de căţărare cu greutăţi pe umeri, exerciţiile de ridicare şi transportare a unei greutăţi mari, exerciţiile de sprijinire a corpului pe o singură mînă, de atîrnare cu o singură mînă etc. Sînt recomandate exerciţiile simple, libere, repezi, scurte şi variate. Astfel de exerciţii pe lîngă că îşi ating scopul pe care-l urmăresc, mai dezvoltă şi interesul şi voia bună la copii.

Jocurile trebuie să ocupe un loc însemnat în lecţiile de educaţie fizică, chiar şi o bună parte din exerciţiile pregătitoare e bine să fie efectuate sub formă de joc. Aceasta nu înseamnă că trebuie să ne mărginim doar la exerciţiile pe care elevii le execută cu uşurinţă, ci chiar din clasa I-a învăţătorul trebuie să-şi pună problema de a forma treptat, la copii mişcări precise, care să solicite îndemînare şi coordonare şi să asigure însuşirea deprinderilor motrice de bază.

Tot din prima clasă, paralel cu dezvoltarea fizică, este necesar să se urmărească şi dezvoltarea calităţilor morale (îndrăzneală, hotărîre, curaj, perseverenţă etc.). Este important ca aceste exerciţii să fie accesibile particularităţilor de vîrstă, deoarece în caz contrar copiii îşi pierd încrederea în forţele lor şi pot manifesta dezamăgire şi nervozitate.

Organizarea, conţinutul şi metodica predării lecţiilor de educaţie fizică pentru clasele III—IV trebuie să ţină seama de faptul că la această vîrstă organismul elevilor s-a dezvoltat în funcţie de procesul creşterii şi sub influenţa lecţiilor de educaţie fizică predate anterior. Dezvoltarea organismului şi îmbunătăţirea şi întărirea sănătăţii elevilor rămîn însă şi pe mai departe sarcini de bază ale lecţiilor de educaţie fizică. Aceste sarcini se rezolvă prin alegerea celor mai adecvate exerciţii fizice, îndreptate spre întărirea principalelor grupe musculare, întărirea ligamentelor şi articulaţiilor şi mărirea capacităţii funcţionale a organismului.

Spre deosebire de conţinutul lecţiilor pentru clasele I—II, la clasele III—IV se pot introduce elemente simple de forţă cu durată scurtă, exerciţii cu rezistenţă fără mişcări bruşte, precum şi exerciţii de căţărare executate şi cu ajutorul picioarelor. Formarea ţinutei corecte şi însuşirea bazelor tehnice ale mersului, alergării, aruncării şi săriturii sub forma cea mai simplă trebuie să fie o preocupare prezentă în conţinutul fiecărei lecţii. Jocurile continuă să ocupe un loc însemnat în lecţie, dar regulile lor trebuie să devină mai complexe, iar respectarea acestora să fie urmărită cu mai multă exigenţă.

Sînt recomandate într-o măsură mai mare jocurile de întrecere pentru că ele contribuie la dezvoltarea iniţiativei creatoare individuale, la formarea primelor trăsături ale personalităţii, precum şi la obişnuinţa de a acţiona în şi pentru colectiv. Pentru dezvoltarea la copii a încrederii în forţele proprii şi a curajului, se pot executa jocuri şi ştafete aplicative, cunoscute deja de către colectiv, dar cu reguli mai complicate, cu înmulţirea numărului de obstacole şi de sarcini. Aceasta va favoriza în mare măsură şi creşterea capacităţii de coordonare a mişcărilor.

Alegerea chibzuită a jocurilor de mişcare şi a exerciţiilor pentru elevii din clasele I—IV, îmbinarea pricepută a activităţii de educaţie fizică cu folosirea factorilor naturii — aerul, apa, soarele — în scopul călirii organismului, va asigura organizarea educaţiei fizice în cadrul unui sistem închegat de măsuri care să ducă la o dezvoltare multilaterală şi armonioasă a elevilor şi nu în mod întîmplător şi formal.

Forma de bază a educaţiei fizice în clasele I—IV este lecţia, prin care se urmăreşte îndeplinirea programei de studiu stabilite pentru fiecare clasă. Grija pentru întocmirea planului de lecţie şi buna desfăşurare a acesteia trebuie să constituie o preocupare deosebită a învăţătorului, pentru ca sarcinile educaţiei fizice să fie îndeplinite. Pentru aceasta este necesar ca tema fiecărei lecţii să fie precisă ; unele lecţii vor conţine material nou de învăţămînt, altele vor fi lecţii mixte, de repetare, de control.

Părţile lecţiei trebuie să fie metodic legate între ele pentru a constitui un tot unitar. În partea I-a, introductivă, atenţia se va îndrepta spre organizarea colectivului de elevi, pregătirea pentru efortul din partea a II-a a lecţiei şi dezvoltarea fizică generală. Durata acestei părţi nu va depăşi 10—15'. Partea a II-a a lecţiei, cu durata de 25—30' trebuie astfel organizată, încît sarcina principală a lecţiei să fie îndeplinită în condiţii optime. În această parte se desfăşoară procesul de învăţare, de repetare şi de consolidare a deprinderilor motrice de bază. Ea va cuprinde exerciţii ca : mers, alergare, sărituri, trecere pe sub şi peste obstacole, aruncări la ţintă, la distanţă, însuşite ca exerciţii de sine stătătoare sau sub formă de jocuri de mişcare, de ştafete aplicative. Partea a III-a a lecţiei, încheierea, care durează circa 3—5', are menirea să asigure elevilor o trecere treptată de la starea de efort la liniştirea organismului. Se vor folosi jocuri şi exerciţii liniştitoare. La sfîrşitul lecţiei e bine să se facă aprecieri asupra comportării, execuţiei şi însuşirii temelor, evidenţieri etc.

Învăţătorii şi profesorii vor trebui de asemenea să ţină seamă că explicaţiile lungi, lipsite de precizie şi slaba organizare dau lecţiilor un caracter monoton şi plictisitor. Ritmul vioi al lecţiei de educaţie fizică şi participarea activă a copiilor este caracteristica acestui obiect. Aceasta nu se va putea realiza decît dacă fiecare minut al lecţiei va fi din plin folosit.

În acelaşi timp exerciţiile fizice bine alese pot preveni deformările fizice şi realizează un echilibru între munca fizică şi cea intelectuală.

Luată în totalitatea ei, fiecare lecţie de educaţie fizică trebuie să contribuie în felul acesta la realizarea scopului şi sarcinilor educaţiei fizice în şcoala elementară şi la educarea comunistă a tinerei generaţii.

JENICA AITEL
prof. de educaţie fizică la Şcoala medie mixtă nr. 20 „Gh. Şincai" din Bucureşti

Învățămînt profesional și tehnic

Dăltuitorii celui mai prețios material

Preluînd de la școala elementară adolescenți cu o fizionomie morală abia conturată, școlii profesionale i s-a încredințat sarcina de mare răspundere de a forma muncitori cu o înaltă conștiință socialistă, cu sentimentul datoriei, demnității — personale și colective — încrezători în forțele lor și ale colectivului.

In cei 2—3 ani de școală, în clasă, în atelierul de instructaj sau la mașina lucrătorului, munca de formare a conștiinței socialiste, de dăltuire a trăsăturilor morale se desfășoară pe planuri deosebit de complexe, în împrejurări diferite care se împletesc cu faptele vieții cotidiene. În toată această muncă, un rol hotărîtor au comuniștii — profesori și maiștri ai școlii, muncitori și tehnicieni, care îndrumă activitatea ucenicilor în întreprinderi

★

Cînd a fost să taie, cine știe pe unde i-a zburat gîndul, că a intrat peste trasaj. Cheia fixă nu mai făcea doi bani. Ilie Popescu a rămas uimit, mîhnit. Apoi, l-a apucat teama de rușinea pe care o va păți, cînd va trebui să arate ce-a lucrat...

La prînz, și-a compus o mină disperată și s-a plîns :

— Tovarășe maistru, mi-a dispărut piesa. Nu știu cine mi-a luat-o.

In zadar a adunat maistrul Păunescu clasa și a cerut să fie înapoiată piesa. Nimeni n-a ieșit să recunoască.

A doua zi, dis-de-dimineață, după ceai, Ilie Popescu s-a apropiat de maistru și i-a mărturisit :

— Eu am stricat piesa. De rușine am ascuns-o ! Vă rog să mă iertați și să spuneți dumneavoastră clasei că piesa a fost găsită.

— Asta tu trebuie s-o spui !

— N-am curajul... mi-e rușine.

— Atunci nu mărturisi; taci din gură. Din pricina ta va rămîne așa cum s-a hotărît: toată clasa va fi pedepsită.

Ucenicul a lăsat capul în jos și a plecat.

La prînz, cînd se adunau pentru a pleca spre școală, Ilie Popescu s-a repezit așa, deodată, pe podiumul catedrei. A strigat de acolo repede, pe nerăsuflate:

— Tovarăși, eu, eu am stricat piesa și eu am ascuns-o, tovarăși !

Și a fugit pe ușa atelierului...

Invinsese cinstea și se născuse simțul de răspundere... Comunistul Păunescu știe însă foarte bine că de aici și pînă la maturitatea acestor trăsături morale mai este încă drum...

★

Sînt unii în noua și moderna hală a matrițeriei care îi spun lui Ștefan Mirea, din a II-a „C" „Eremenko II".

Comunistul Sava Eremenko este un vechi și statornic fruntaș în producție. Un om în vîrstă, domol la vorbă, dar cu lumina ochilor vie și neastîmpărată. Este un reputat inovator. In două trimestre, de cînd lucrează alături, Mirea a căpătat multe din deprinderile lui Eremenko: meticulos, cercetător, exigent. O piesă nu-i o simplă piesă de executat — e un obiect de studiu. De ce este așa și n-ar putea să fie altfel, mai ușoară, mai rezistentă.

S-a neliniștit de curînd, cineva : „Prea îl modelează după el, cum va rămîne cu personalitatea tînărului ?"

Aa, personalitatea ? Nici o primejdie. De ani de zile, Eremenko a crescut mulți tineri muncitori. Știe din experiență că ori care personalitate are nevoie de asemenea trăsături: destoinicie, ambiție, conștiinciozitate, exigență, cinste, calități pe care Mirea a început să le capete.

„Cît privește restul personalității, spune Eremenko, nici o grijă. A început să se sfădească cu mine, pe chestiuni tehnice, să contrapropună unor soluții ale mele idei de ale lui. Știe să se „bată" pentru ele. Nu-i nici un motiv ca tînărul acesta să mă „copieze", din moment ce în față îi stau perspective nu prea îndepărtate de a mă întrece !"

★

Iancu Saroga a apărut, în decembrie, anul trecut, pe lista muncitorilor fabricii premiați „pentru deosebita lor contribuție la îndeplinirea planului de producție".

Are pasiunea muncii. In cei trei ani de școală s-a legat cu trup și suflet de fabrică. Nu sînt puțini lucrătorii care i-au simțit ajutorul mai ales cînd, cot la cot cu ei, cu un randament egal, s-a bătut pentru realizarea planului.

Totul este „al lui": uzina, secția, strungul, directorul, maistrul... Și el însă, este al cuiva: maistrul Gheorghe Ștefănescu, comunistul care l-a avut de la început în ochi, spunea despre Saroga: „este al nostru, băiatul nostru !".

Saroga mai are cîteva luni pînă să primească certificatul de lucrător. Secția îl recunoaște însă de acum, lucrător. Se mîndrește cu această recunoaștere. Dar nu uită pe cei doi comuniști care i-au format și încălzit pasiunea muncii: maiștrii Gh. Ștefănescu și Mihai Băiețan.

★

Cum mărturiseam la început, munca de formare a conștiinței socialiste, de dăltuire a trăsăturilor morale comuniste se petrece pe planuri atît de complexe, în împrejurări atît de variate, se împletește atît de strîns cu activitatea cotidiană din uzină și din școală, încît e nespus de greu să selecționezi, doar cîteva, din noianul de fapte pe care le întîlnești la fiece pas. Cele alese conturează însă în mare măsură activitatea educativă creatoare a comuniștilor din școala profesională și uzina „Grigore Preoteasa".

ALEXANDRU CRACEA

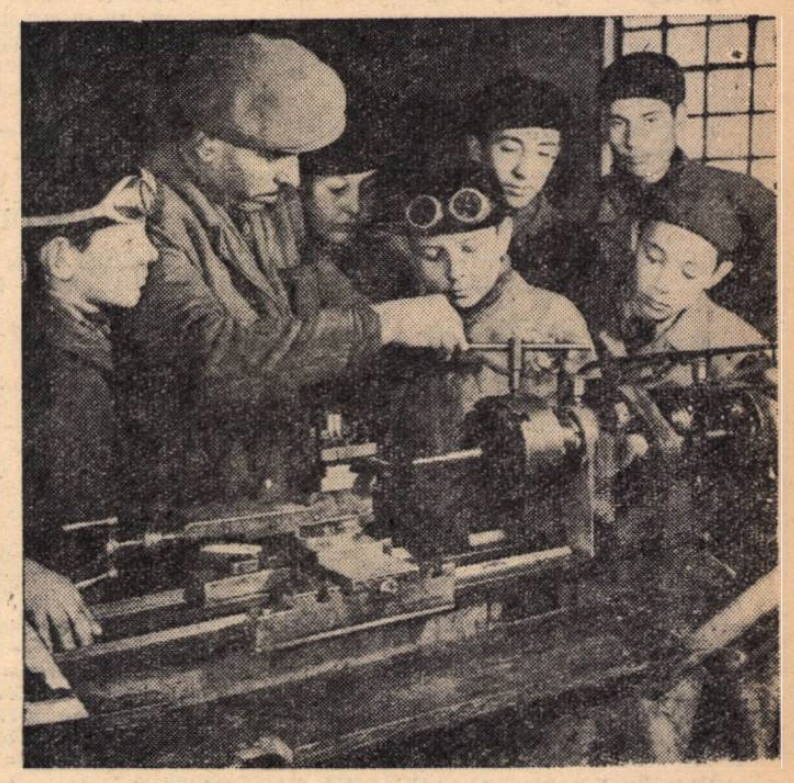

In atelierul de instructaj strungărie al Școlii profesionale a uzinelor „Republica" din Capitală ucenicii ascultă cu atenție îndrumările date de profesorul-maistru Nicolae Dinică asupra strunjirii cilindrice.

Lucrările practice la disciplina „mașini agricole"

Lucrările practice efectuate în școlile profesionale și tehnice agricole la disciplina „mașini agricole" urmăresc formarea în rîndul elevilor a deprinderilor privind montarea și demontarea corectă a mașinilor pe ansamble, subansamble și piese. In cursul efectuării acestor operații, elevii și ucenicii se deprind, de asemenea, cu executarea diferitelor reglaje, fără de care mașinile nu pot lucra în condiții satisfăcătoare. Pentru atingerea acestor importante obiective este necesară respectarea unor cerințe pedagogice de bază. Acestea privesc în primul rînd coordonarea deplină a desfășurării lucrărilor practice cu predarea cunoștințelor teoretice pentru ca fenomenele, procesul funcțional și construcția mașinilor să poată fi înțelese de ucenici și elevi pe cale intuitivă.

Am constatat însă că, în unele școli desfășurarea lucrărilor practice nu se ridică la nivelul obiectivelor urmărite. Tendința de a efectua aceleași lucrări deodată cu întreaga clasă, ceea ce duce la imposibilitatea ca fiecare elev să execute personal lucrarea, rigiditatea folosirii unui număr redus de metode, aceleași la toate lucrările practice indiferent de conținutul lor, constituie principalele cauze ale deficiențelor observate.

In analiza acestor deficiențe trebuie să ținem seama de faptul că majoritatea profesorilor de specialitate în școlile agricole sînt ingineri din producție, cu experiență de scurtă durată la catedră și de faptul că nu există încă elaborată o metodică a acestor lucrări, iar organizarea și dotarea cabinetelor tehnice este foarte diferită. De aceea în articolul pe care-l publicăm vom căuta să aducem o contribuție la clarificarea unela din principalele probleme metodice pe care le ridică efectuarea lucrărilor practice și anume tehnica efectuării demonstrațiilor.

Vrem să subliniem de la început necesitatea împărțirii clasei la aceste lucrări în grupe mici de 5-6 elevi. In acest fel, se dă posibilitatea fiecărui elev să lucreze efectiv și deci să înțeleagă mai bine ceea ce a învățat teoretic și să discute cu ceilalți asupra lucrării pe care o efectuează.

Ca să se poată lucra în grupe mici, trebuie însă ca lucrările practice să fie bine pregătite dinainte. Astfel, pentru fiecare grupă de elevi se va amenaja dinainte un loc de lucru, unde să se găsească un plan detaliat al lucrării ce se va efectua, un banc (o tablă de scînduri montată pe două capre de lemn sau metalice) pe care se va așeza ansamblul ce urmează a fi studiat, sculele necesare operațiunilor de demontare și montare (chei fixe, ciocane, dorn, clește patent etc.) instrumente de măsură (metru, sublere etc.) în funcție de necesitățile locului de lucru respectiv.

Inainte de a începe lucrarea practică, profesorul va expune tuturor elevilor, timp de 15-20 minute conținutul acesteia. Apoi după ce s-a convins că mașina e asigurată contra căderii — va indica 2-3 elevi care să facă demontarea unor ansamble ce urmează a fi studiate la locurile de lucru, în care timp ceilalți elevi vor asista. După ce ansamblele respective au fost demontate ele se repartizează la locurile de lucru dinainte amenajate, pentru a fi studiate. Dacă ansamblele sînt diferite, atunci, în timpul lucrării, se va asigura rotirea grupelor de elevi în așa fel, ca fiecare grupă să poată studia toate ansamblele.

Durata unei lucrări variază de la o mașină la alta fiind de sigur în funcție de complexitatea mașinei studiate. Este bine însă ca pentru asigurarea continuității, durata unei lucrări practice să nu fie mai mică de două ore.

O altă metodă de efectuare a lucrărilor practice o constituie organizarea acestora pe cicluri, folosind mașini care sînt destinate aceloraș feluri de lucrări. De exemplu, la lucrările practice cu mașinile destinate lucrărilor solului, în care se folosesc pluguri, grape, tăvălugi, cultivatoare, pentru fiecare fel de mașină se repartizează o grupă de elevi. In ședințele următoare se asigură rotația grupelor, pentru ca fiecare grupă de elevi să cunoască toate mașinile.

S-ar putea obiecta că această metodă prezintă dezavantajul că trebuie așteptat un timp îndelungat pentru parcurgerea la lecțiile teoretice a tuturor mașinilor destinate lucrării solului, pentru ca numai după aceea să se poată planifica întregul ciclu de lucrări practice. Acest relativ dezavantaj este compensat însă de faptul că se dă posibilitatea tuturor elevilor să lucreze efectiv și deci să înțeleagă bine mașinile pe care le studiază.

Pentru efectuarea lucrărilor practice, profesorul va alege una din metodele arătate în funcție de utilajul de care dispune școala și de numărul de elevi pe care-l are clasa. In tot cazul profesorul va fi preocupat de ideea ca toți elevii să poată participa efectiv la lucrările practice pentru o mai ușoară înțelegere a materialului predat.

Să luăm, de pildă, efectuarea lucrărilor practice cu plugul tractat Se arată elevilor ansamblele principale ale plugului, fără a se insista asupra detaliilor. Profesorul va indica apoi 2-3 elevi care vor demonta ansamblele ce urmează a se studia (organele active ale plugului : trupițele, antetrupițele, cuțitele disc și scormonitoarele), după ce în prealabil s-a asigurat plugul să nu cadă. Restul elevilor vor urmări operațiile de demontare a ansamblelor, în timp ce profesorul dă indicații asupra operațiunilor ce se efectuează. Ansamblele demontate sînt apoi transportate la locurile de lucru dinainte amenajate, iar elevii repartizați în grupe de cîte 5-6 trec pe rînd să efectueze lucrările respective. Bunăoară, un grup de elevi va lucra la demontarea și studierea trupițelor ; la acestea se demontează brăzdarul, cormana și se studiază condițiile de montaj ale brăzdarului față de cormană, uzura brăzdarului și a cormanei, apoi se montează trupița la loc. Un alt grup de elevi va lucra la demontarea și studierea antetrupiței, cuțitului disc și scormonitorului ; la antetrupiță se demontează aceleași piese ca la trupiță ; la cuțitul disc se studiază construcția cuțitului, demontîndu-se furca, axul, discul ; la scormonitor se studiază construcția sa. După aceea se asamblează fiecare în parte și se studiază condițiile de montare a acestora față de trupiță, pe direcția deplasării și pe verticală.

Un al treilea grup demontează și studiază ansamblul roților de deplasare, și așa mai departe pentru toate celelalte grupe.

Lucrarea se va desfășura în timp de cel puțin 3 ore, pentru a asigura rotirea grupelor pe la toate locurile de lucru, în vederea cunoașterii de ansamblu a plugului. La sfîrșit se va face montarea ansamblelor pe plug.

Dacă școala are și plugul tractat și plugul purtat, elevii vor fi împărțiți în două sau trei grupe mai mari. In acest caz la rotirea grupelor se va insista în special asupra deosebirilor dintre pluguri (mecanismele cu manete, cu volan, scormonitoare), amintindu-se numai despre organele comune (trupițe, antetrupițe, cuțite, disc).

In cazul efectuării lucrărilor practice cu combina de cereale C-1, jumătate din elevi vor fi repartizați la secerătoarea combinei, iar cealaltă jumătate la batoza combinei, deoarece complexitatea acestei mașini dă posibilitatea elevilor să-i studieze în grupe mai mari părțile componente.

Lucrarea se va desfășura pentru fiecare grupă de elevi, timp de cel puțin două ore. Cei de la heder — secerătoarea combinei — vor demonta și studia rabatorul (construcția, pozițiile în care se poate monta în lucru pentru diferite situații), aparatul tăietor, insistînd asupra măsurării pasului segmenților și cursei cuțitului, prinderea bielei, transportorul hederului, acordînd o atenție deosebită modului de îmbinare a pînzelor și transmisiei hederului. Cea de a doua grupă, care lucrează la batoză va studia aparatul de treier (așezarea acestuia față de direcția de înaintare, reglajele, distanța dintre bătător și contrabătător și rotația tobei), camera de primire cu întorcătoarele de paie, scuturătorul, dispozitivul de curățire — sitele, ventilatorul, elevatorul —, sita triorului, posibilitățile de reglare și de alegere a sitelor în funcție de cultura respectivă, transmisia mișcării la organele active ale batozei.

Rotirea grupelor se va face în altă ședință. După ce toți elevii au studiat ambele ansamble ale combinei este bine să se mai efectueze cel puțin o oră pentru trecerea combinei din poziția de transport în poziție de lucru și invers și pentru punerea ei în funcțiune cu tractorul.

Aceste exemple dovedesc că lucrările practice nu se execută după un șablon, ci în funcție de construcția mașinii care urmează a fi studiată. Ori care ar fi însă forma în care am organiza aceste lucrări trebuie să asigurăm neapărat posibilitatea ca fiecare elev să poată lucra efectiv pentru o cunoaștere cît mai temeinică a mașinilor pe care le va mînui în producție.

Ing. V. VADUVA
șef de lucrări la Facultatea de mecanizare a agriculturii din Craiova

Programa de istorie modernă și contemporană

pentru clasa a X-a (2 ore săptămînal — 66 ore anual)

valabilă în anul școlar 1960 – 1961

Introducere în istoria modernă și contemporană — 1 oră

a) Obiectul istoriei moderne; trăsăturile generale ale orînduirii capitaliste; perioadele istoriei moderne.

b) Obiectul istoriei contemporane; trăsăturile generale ale orînduirii socialiste (superioritatea ei față de orînduirile anterioare); caracteristica principală a societății contemporane — trecerea lumii de la capitalism la socialism; inevitabilitatea pieirii capitalismului și a victoriei socialismului și comunismului.

c) Însemnătatea studierii istoriei moderne și contemporane.

Istoria modernă — 39 ore

DEZVOLTAREA LUMII DE LA REVOLUȚIA BURGHEZĂ DIN ANGLIA DIN 1642 PÎNĂ LA REVOLUȚIA BURGHEZĂ DIN 1789 — 9 ore.

1. Dezvoltarea Angliei în sec. XVII—XVIII — 2 ore.

A. REVOLUȚIA BURGHEZĂ DIN ANGLIA (1642—1660) — 1 oră.

a) Situația internațională a Angliei în prima jumătate a sec. XVII; dezvoltarea economică, social-politică în preajma revoluției burgheze; cauzele revoluției burgheze din Anglia; criza revoluționară dintre anii 1640—1642; curentele social-politice.

b) Desfășurarea revoluției. Războiul civil: războiul dintre parlament și rege; armata „noului model"; Cromwell; reformele burgheze; conflictul dintre armată și parlament; mișcarea populară din armată; proclamarea republicii burgheze. Republica burgheză: mișcarea sărăcimii; cucerirea Irlandei și Scoției. Actul de navigație. Protectoratul lui Cromwell. Caracterul și însemnătatea revoluției burgheze din Anglia.

B. DEZVOLTAREA ANGLIEI PÎNĂ LA SFÎRȘITUL SEC. XVIII — 1 oră.

a) Restaurația (caracterul ei de clasă); lovitura de stat din anul 1688 — victoria regimului parlamentar în Anglia; caracterul lui de clasă și importanța lui.

b) Dezvoltarea social-economică: „revoluția industrială"; dezvoltarea comerțului și manufacturilor; începuturile mașinismului (consecințele economice și sociale).

c) Politica externă: amestecul Angliei în luptele dintre statele feudale din Europa; expansiunea colonială.

2. Statele feudale din Europa de la mijlocul sec. XVII pînă la sfîrșitul sec. XVIII — 5 ore

A. FRANȚA DE LA MIJLOCUL SEC. XVII PÎNĂ LA MIJLOCUL SEC. XVIII — 1 oră

a) Situația internațională și internă a Franței la mijlocul sec. XVII; începutul dominației franceze în Europa; mișcările social-politice.

b) Apogeul monarhiei în Franța — domnia lui Ludovic al XIV-lea; dezvoltarea economică-socială; politica internă (caracterul ei de clasă; armata; revocarea Edictului din Nantes); politica externă (cauzele și caracterul războaielor lui Ludovic al XIV-lea; expansiunea colonială); urmările politicii lui Ludovic al XIV-lea; răscoala cămășarilor.

c) Criza regimului feudalo-absolutist din Franța în timpul lui Ludovic al XV-lea: progresele capitalismului; politica externă; ascuțirea contradicțiilor social-politice.

B. STATELE DIN EUROPA CENTRALĂ ÎN A DOUA JUMĂTATE A SEC. AL XVII ȘI ÎN SEC. AL XVIII — 1 oră.

a) Decăderea Imperiului Romano-German după războiul de 30 de ani.

b) Austria. Dezvoltarea economică și socială; expansiunea Austriei (războaiele cu turcii); accentuarea caracterului multinațional al Imperiului austriac; lupta de eliberare socială și națională a popoarelor subjugate de Habsburgi; „despotismul luminat" — caracterul de clasă al reformelor lui Iosif al II-lea.

c) Prusia. Situația economică, social-politică; formarea regatului feudal prusac; „despotismul luminat" (caracterul lui de clasă); politica externă a lui Frederic al II-lea (caracterul ei cotropitor).

d) Polonia. Decăderea economică și politică a statului feudal polon în sec. XVIII; împărțirea Poloniei.

C. DEZVOLTAREA RUSIEI ÎN A DOUA JUMĂTATE A SEC. XVII ȘI ÎN SEC. XVIII — 1 oră.

a) Situația internațională și internă a Rusiei la mijlocul sec. XVII.

b) Dezvoltarea social-economică și politică a Rusiei feudale în timpul lui Petru I: politica internă (principalele reforme; cauzele, caracterul de clasă și consecințele lor); politica externă (luptele cu turcii — alianța cu Moldova; cauzele, caracterul și urmările războiului nordic; relațiile Rusiei cu statele apusene).

c) Rusia în timpul Ecaterinei a II-a: politica internă (întărirea absolutismului și a iobăgiei); războiul țărănesc condus de Pugaciov amploarea și importanța lui; politica externă (importanța războaielor cu turcii; creșterea rolului politic al Rusiei în Europa).

D. STATELE DIN SUD-ESTUL EUROPEI ÎN A DOUA JUMĂTATE A SEC. XVII ȘI ÎN SEC. XVIII — 2 ore.

— *Imperiul Otoman și popoarele balcanice de la mijlocul sec. XVII pînă la sfîrșitul sec. XVIII* — 1 oră.

a) Imperiul feudal otoman. Situația internațională a Imperiului Otoman la mijlocul sec. XVII; structura social-economică și organizarea politică (caracterul feudalo-militarist al statului otoman); începutul decăderii imperiului feudal otoman (cauzele și urmările ei).

b) Situația popoarelor balcanice. Caracterul reacționar al stăpînirii feudale otomane în Bulgaria, Serbia, Muntenegru și Grecia; urmările ei: lupta popoarelor balcanice împotriva jugului otoman.

— *Țările Române de la mijlocul sec. XVII pînă la sfîrșitul sec. XVIII* — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică în sec. XVII-XVIII; descompunerea treptată a feudalismului și începutul formării relațiilor capitaliste.

b) Caracterul reacționar al dominației otomane și habsburgice în țările române și urmările ei.

c) Dezvoltarea politică și culturală; însemnătatea domniilor lui Șerban Cantacuzino, Constantin Brîncoveanu și Dimitrie Cantemir (legăturile cu Transilvania, politica antiotomană, relațiile cu Rusia și Austria, dezvoltarea culturală); regimul turco-fanariot în Țara Românească și Moldova; începutul formării ideologiei naționale burgheze în Transilvania.

d) Răscoala țărănească condusă de Horia, Cloșca și Crișan; cauzele răscoalei, caracterul ei antifeudal; însemnătatea marii răscoale țărănești din anul 1784.

3. Formarea Statelor Unite ale Americii — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică și politică a coloniilor engleze din America de Nord; formarea națiunii nord-americane.

b) Războiul popular pentru independență: cauzele războiului; caracterul lui revoluționar. Congresul de la Filadelfia; „Declarația de independență"; principalele lupte; intervenția statelor europene. Victoria poporului american și formarea S.U.A.

c) Situația S.U.A. după război; răscoala sărăcimii; Constituția americană; caracterul ei de clasă.

4. Dezvoltarea culturii universale de la mijlocul sec. XVII pînă la sfîrșitul sec. XVIII — 1 oră.

a) Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală în sec. XVII—XVIII; trecerea lumii de la feudalism la capitalism; ascuțirea luptei dintre ideologia reacționară feudalo-absolutistă și ideologia burgheziei în ascensiune.

b) Dezvoltarea științei și tehnicii: principalele descoperiri științifice și invenții tehnice; Newton, Lomonosov, Lavoisier, Franklin.

c) Dezvoltarea literaturii. Principalii reprezentanți: Corneille, Racine, Molière, Goethe, Schiller, Goldoni, Milton, Swift. Marii cronicari români; Dimitrie Cantemir.

d) Dezvoltarea artelor plastice; muzica.

e) Dezvoltarea ideologiei burgheze; filozofia engleză; fiziocrații; marii iluminiști francezi. Enciclopedia; lupta împotriva curentelor idealiste; Radiscev. Școala ardeleană.

DEZVOLTAREA ORÎNDUIRII CAPITALISTE ȘI ÎNCEPUTUL MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI (1789—1871) — 19 ore.

1. Revoluția burgheză din Franța (1789—1794) — 3 ore.

A. CAUZELE ȘI ÎNCEPUTUL REVOLUȚIEI BURGHEZE DIN FRANȚA — 1 oră.

a) Cauzele revoluției: ascuțirea crizei regimului feudal-absolutist (parazitismul și descompunerea stărilor privilegiate și a monarhiei feudale); situația stării a III-a; influența ideologiei revoluționare burgheze; înrăutățirea situației economice și încercările de reformă (Turgot și Necker).

b) Începutul revoluției: convocarea stărilor generale; ascuțirea luptei de clasă (poziția revoluționară a stării a III-a); cucerirea Bastiliei — 14 iulie 1789; însemnătatea ei: rolul hotărîtor al maselor populare.

B. MAREA BURGHEZIE LA PUTERE ÎN FRANȚA — 1 oră.

a) Răscoalele țărănești și desființarea privilegiilor feudale; „Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului" — caracterul ei de clasă și însemnătatea ei istorică; trădarea săvîrșită de rege; Constituția burgheză din anul 1791; instaurarea puterii marii burghezii în Franța.

b) Adunarea Legislativă (componența ei de clasă); coaliția feudală; începutul războaielor revoluționare; răscoala populară din 10 august 1792 și abolirea monarhiei.

c) Convenția girondină: componența ei de clasă; victoria de la Valmy și proclamarea primei republici burgheze în Franța; lupta maselor populare conduse de iacobini pentru adîncirea revoluției — răscoala populară din 1793 și căderea Convenției girondine.

C. DICTATURA IACOBINĂ — 1 oră.

a) Convenția iacobină: aparatul de stat al dictaturii iacobine; principalii fruntași iacobini — Robespierre, Marat, Saint-Just, Danton, Hebert. Constituția iacobină — caracterul ei revoluționar; însemnătatea ei; limitele ei de clasă; politica social-economică a Convenției iacobine, importanța realizărilor ei (caracterul ei revoluționar burghez); organizarea armatei revoluționare și înfrîngerea coaliției feudale.

b) Căderea dictaturii iacobine (fracțiunile iacobine; lovitura contrarevoluționară thermidoriană); însemnătatea istorică a dictaturii iacobine; Marx și Engels despre importanța dictaturii iacobine.

c) Însemnătatea revoluției burgheze din Franța dintre anii 1789—1794; rolul hotărîtor al maselor populare în victoria revoluțiilor burgheze; limitele ei de clasă.

2. Dezvoltarea Franței între anii 1794—1815 — 2 ore

A. DIRECTORATUL ȘI CONSULATUL ÎN FRANȚA — 1 oră.

a) Convenția thermidoriană: Constituția anului III — caracterul ei de clasă; politica externă a Convenției thermidoriene.

b) Directoratul. Dominația marii burghezii; Babeuf și Conspirația egalilor; politica externă a directoratului (campaniile din Italia și Egipt — caracterul lor cotropitor și urmările lor); Napoleon Bonaparte — exponentul intereselor de clasă ale marii burghezii franceze.

c) Consulatul. Lovitura de stat din 18 brumar 1799 și Constituția anului VIII; instaurarea dictaturii militare a marii burghezii în Franța; Codul lui Napoleon (caracterul lui de clasă și însemnătatea lui); politica externă a consulatului — „pacificarea generală"

B. IMPERIUL LUI NAPOLEON I — 1 oră.

a) Instaurarea imperiului; politica lui internă (consolidarea regimului burghez în Franța)

b) Politica externă a imperiului: cauzele și caracterul războaielor napoleoniene; războiul cu coaliția a III-a și urmările lui; coaliția a IV-a și înfrîngerea Prusiei; blocada continentală și pacea de la Tilsit; războiul cu Spania (caracterul lui nejust și urmările lui); coaliția a V-a și înfrîngerea Austriei; politica dinastică a lui Napoleon; campania din Rusia; cauzele ei; marele război patriotic purtat de poporul rus împotriva cotropirii străine; distrugerea armatei napoleoniene; urmările și importanța războiului din Rusia.

c) Prăbușirea imperiului napoleonian; cauzele ei; „bătălia națiunilor"; restaurarea Burbonilor; „cele o sută de zile" și căderea lui Napoleon.

d) Trăsăturile pozitive și negative ale politicii lui Napoleon.

3. Dezvoltarea capitalismului de la Congresul din Viena pînă la revoluțiile din anul 1848 — 4 ore.

A. REACȚIUNEA EUROPEANĂ ȘI MIȘCĂRILE REVOLUȚIONARE DINTRE ANII 1815—1830 — 1 oră.

a) Congresul de la Viena (principalele hotărîri; caracterul lor reacționar); întărirea reacțiunii în Europa după căderea lui Napoleon („Sfînta Alianță"; Metternich).

b) Lupta revoluționară a popoarelor din apusul Europei; revoluția din Spania și intervenția Sfintei Alianțe; revoluția din Italia și intervenția Sfintei Alianțe.

c) Lupta revoluționară a popoarelor din sud-estul Europei; răscoalele sîrbilor; ajutorul Rusiei; urmările răscoalelor; lupta poporului grec — Eteria; independența Greciei.

d) Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu: cauzele ei; forțele sociale participante; caracterul antifeudal și antiotoman al răscoalei populare de la 1821; însemnătatea și urmările ei.

e) Mișcarea revoluționară a decembriștilor; caracterul ei antifeudal; cauzele înfrîngerii și însemnătatea mișcării decembriste.

B. DEZVOLTAREA ANGLIEI DE LA SFÎRȘITUL SEC. XVIII PÎNĂ LA MIJLOCUL SEC. XIX — 1 oră.

a) Dezvoltarea economică; desăvîrșirea revoluției industriale; caracterul și consecințele industrializării capitaliste; căile de comunicație, comerțul — lupta pentru schimbul liber.

b) Dezvoltarea social-politică; urmările mașinismului; influența revoluției burgheze din Franța; ascuțirea luptei de clasă în Anglia; reforma electorală — caracterul ei de clasă. Lărgirea bazei politice a regimului parlamentar burghez.

c) Mișcarea chartistă: caracterul ei de clasă; constituirea grupării chartiste; principalele curente din sînul mișcării chartiste; activitatea și însemnătatea mișcării chartiste.

d) Politica externă: întărirea rolului Angliei în relațiile internaționale; expansiunea colonială.

C. DEZVOLTAREA FRANȚEI ÎNTRE ANII 1815—1848 — 1 oră.

a) Franța în timpul Restaurației: caracterul reacționar al regimului restaurației (Charta constituțională, teroarea albă); progresele economice.

b) Revoluția burgheză din iulie 1830; cauzele revoluției; însemnătatea și influența ei.

c) Regimul burghez din Franța în timpul „monarhiei din iulie": revoluția industrială din Franța; regimul politic, caracterul lui reacționar; opoziția burghezo-democratică față de regimul monarhiei din iulie.

d) Începutul mișcării muncitorești din Franța; situația grea a muncitorilor; răscoalele muncitorești de la Lyon; blanquismul; legăturile lui cu clasa muncitoare din alte țări.

e) Politica externă: politica reacționară a Franței în Europa și Africa; cotropirea Algeriei; lupta poporului algerian pentru libertate națională.

D. APARIȚIA SOCIALISMULUI ȘTIINȚIFIC — 1 oră.

a) Premisele socialismului științific; situația clasei muncitoare în prima jumătate a sec. XIX-lea; accentuarea exploatării capitaliste; dezvoltarea filozofiei clasice germane și a economiei politice engleze; socialismul utopic — trăsăturile lui; dezvoltarea științelor naturii.

b) Karl Marx și Friedrich Engels, făuritorii socialismului științific; izvoarele și părțile constitutive ale marxismului; Liga comuniștilor.

c) Manifestul Partidului Comunist; conținutul și importanța lui istorică — primul program științific revoluționar al mișcării muncitorești.

d) Însemnătatea istorică a apariției marxismului.

4. Revoluțiile din anul 1848 în Europa — 3 ore.

A. REVOLUȚIA DIN ANUL 1848 ÎN FRANȚA — 1 oră.

a) Anul revoluționar 1848 în Europa. Clasicii marxism-leninismului despre revoluțiile din 1848.

b) Revoluția din Franța. Cauzele și desfășurarea revoluției; răscoala populară din Paris; proclamarea republicii; politica burgheză a guvernului provizoriu — comisia muncii și atelierele naționale; accentuarea luptelor social-politice; ascuțirea luptei de clasă dintre proletariat și burghezie — răscoala proletară din Paris (cauzele și însemnătatea luptelor revoluționare din iunie).

c) Consolidarea regimului burghez în Franța; constituția burgheză din anul 1848; Ludovic Bonaparte — lovitura de stat și instaurarea celui de-al doilea imperiu în Franța.

B. REVOLUȚIILE DIN ANII 1848—1849 ÎN GERMANIA, IMPERIUL AUSTRIAC ȘI ITALIA — 1 oră.

a) Revoluția din Germania. Situația social-economică și politică din Germania; cauzele și obiectivele revoluției; poziția de clasă a burgheziei germane; revoluția din Berlin, rolul maselor populare; parlamentul burghez de la Frankfurt; activitatea revoluționară a lui Marx și Engels în anii 1848—1849; cauzele înfrîngerii revoluției burgheze din Germania și urmările ei.

b) Revoluția din Imperiul Austriac. Criza social-politică a imperiului feudal multinațional habsburgic; revoluția din Viena și răsturnarea regimului reacționar feudal; revoluția din Praga; înfrîngerea revoluțiilor din Praga și Viena.

c) Revoluția din Italia. Situația social-politică din Italia; cauzele și obiectivele revoluției; luptele de eliberare împotriva Austriei; republica romană — Mazzini; înfrîngerea revoluției din Italia; însemnătatea revoluției.

d) Revoluția din Ungaria. Cauzele ei; caracterul și realizările revoluției din Ungaria; limitele de clasă și greșelile revo-

luției; însemnătatea revoluției burgheze din Ungaria.

C. REVOLUȚIILE DIN ANUL 1848 IN ȚARILE ROMINE — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică și politică a țărilor române în preajma revoluției.

b) Mișcarea revoluționară din Moldova; cauzele ei; forțele sociale participante; caracterul limitat al mișcării; înfrîngerea și învățămintele ei.

c) Revoluția din Țara Românească; cauzele; pregătirea revoluției; programul și desfășurarea ei; importanța problemei agrare; rolul maselor populare; principalii conducători ai revoluției — rolul lui Nicolae Bălcescu; cauzele înfrîngerii revoluției și urmările ei. Caracterul burghezo-democratic și însemnătatea istorică a revoluției din 1848 în Țara Românească.

d) Revoluția din Transilvania; cauzele ei; forțele sociale participante; însemnătatea adunării de la Blaj — programul revoluției; luptele moților sub conducerea lui Avram Iancu pentru lichidarea dominației nobililor; politica nejustă a guvernului revoluționar maghiar în problema națională și alunecarea naționalistă a unei părți a burgheziei române; participarea iobagilor români la revoluția maghiară și a iobagilor unguri la lupta antifeudală a țăranilor români; lupta lui Bălcescu, Eftimie Murgu și a altor revoluționari români pentru unirea forțelor revoluționare române și maghiare. Înfrîngerea revoluției; cauzele principale ale înfrîngerii revoluției; uneltirile curții imperiale pentru dezbinarea forțelor revoluționare, nerezolvarea democratică a problemei naționale de către guvernul revoluționar maghiar (intervenția armatei țariste). Caracterul burghezo-democratic și însemnătatea revoluției de la 1848 din Transilvania.

Importanța revoluțiilor din 1848 în Țările Române.

5. Dezvoltarea capitalismului de la revoluțiile din 1848 pînă la Comuna din Paris — 6 ore.

A. CHESTIUNEA ORIENTALĂ — 1 oră.

a) Poziția marilor puteri europene în problema orientală. Lupta justă a popoarelor din Balcani — a românilor și a slavilor de sud — pentru înlăturarea jugului otoman și pentru formarea statelor naționale independente.

b) Războiul Crimeii — cauzele lui; amestecul puterilor apusene; caracterul nejust al războiului; importanța lui; Congresul de la Paris.

B. UNIREA MOLDOVEI CU ȚARA ROMÎNEASCĂ, FORMAREA STATULUI NAȚIONAL ROMÎN — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică și politică a Țărilor Române după 1848; necesitatea formării statului național român; forțele sociale unioniste — lupta maselor populare și a burgheziei pentru unirea Țărilor Române și pentru înlăturarea regimului feudal și a dominației otomane; poziția marilor puteri oglindită în hotărîrile Congresului de la Paris.

b) Unirea Moldovei cu Țara Românească; divanurile ad-hoc; intensificarea luptei pentru Unire; caracterul și importanța hotărîrilor adoptate. Convenția de la Paris; înfăptuirea Unirii; rolul hotărîtor al maselor populare; dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza.

c) Însemnătatea istorică a Unirii — formarea statului național român, lărgirea pieței interne; dezvoltarea conștiinței naționale, întărirea luptei pentru reforme și pentru independență.

C. DEZVOLTAREA FRANȚEI INTRE ANII 1850—1870 — 1 oră.

Al doilea imperiu în Franța. Viața social-economică: dezvoltarea industriei, agriculturii și comerțului; politica liberului schimb; creșterea capitalului bancar și întărirea marii burghezii; situația țărănimii și a proletariatului. Politica internă: bonapartismul — expresie a politicii de clasă a burgheziei; „perioada autoritară" și creșterea opoziției republicane; „imperiul liberal" — trecerea la monarhia parlamentară. Politica externă: politica de dominație în Europa; expansiunea colonială — începutul cotropirii Indochinei.

D. UNIFICAREA ITALIEI ȘI UNIFICAREA GERMANIEI — 1 oră.

a) Unificarea Italiei. Creșterea mișcării revoluționare pentru libertate, unitate națională și pentru reforme; Cavour și politica de unificare „de sus". Etapele unificării Italiei; războiul franco-italo-austriac și urmările lui; războiul popular din sud și formarea regatului burghez italian. Garibaldi, desăvîrșirea unificării — eliberarea Veneției și desființarea Statului papal. Însemnătatea unificării Italiei.

b) Unificarea Germaniei. Dezvoltarea capitalismului în Prusia după 1848; căile unificării Germaniei; mișcarea muncitorească în perioada luptei pentru unire. Bismarck și politica de unificare „de sus". Etapele unificării Germaniei: războiul cu Danemarca; războiul cu Austria și formarea Confederației Germaniei de Nord; războiul franco-prusac și încheierea procesului de unificare „de sus". Consecințele unificării naționale a Germaniei în jurul Prusiei.

E. DEZVOLTAREA S.U.A. INTRE ANII 1787—1865; RAZBOIUL CIVIL — 1 oră.

a) Caracteristicile dezvoltării economice și politice a S.U.A pînă la mijlocul sec. al XIX; regiunile industriale; marile plantații sclavagiste; fermierii; creșterea teritorială a S.U.A.; regimul politic (dominația plantatorilor și a marii burghezii; partidele politice); răscoalele împotriva sclaviei.

b) Războiul civil din S.U.A. (1861-1865): cauzele lui (sclavia negrilor și frînarea dezvoltării capitalismului; abolиționismul); Abraham Lincoln; desfășurarea războiului; rolul maselor populare; măsurile democratice și victoria Nordului; caracterul revoluționar al războiului împotriva sclaviei; influența lui internațională.

F. MIȘCAREA MUNCITOREASCA INTERNAȚIONALĂ INTRE ANII 1848—1871; INTERNAȚIONALA I-a — 1 oră.

a) Situația clasei muncitoare după 1848 (accentuarea exploatării capitaliste; lipsa de drepturi politice); dezvoltarea conștiinței și luptei de clasă a proletariatului; necesitatea organizării politice a clasei muncitoare.

b) Întemeierea Internaționalei I-a (1864); adunarea de la Londra; Manifestul constitutiv și Statutul Internaționalei I-a; obiectivele Internaționalei I-a (caracterul și importanța lor).

c) Activitatea Internaționalei I-a pînă la Comuna din Paris; Congresele de la Geneva, Bruxelles, Lausanne și Basel; sprijinirea organizațiilor muncitorești și a mișcării greviste; lupta împotriva curentelor străine și dușmane intereselor clasei muncitoare.

d) Însemnătatea istorică a activității teoretice și practice a Internaționalei I-a — transformarea mișcării muncitorești în cel mai înaintat și puternic front revoluționar împotriva orînduirii capitaliste; Marx și Engels, făuritorii și conducătorii partidului revoluționar al proletariatului.

6. Dezvoltarea culturii universale între anii 1789—1871 — 1 oră.

a) Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală după victoria revoluției burgheze din Franța.

b) Dezvoltarea științei și tehnicii. Matematica, geometria, astronomia, chimia: legea conservării masei, teoria atomistă. Fizica: legea conservării energiei; folosirea forței aburului și a electricității. Științele naturale: transformismul și evoluționismul; însemnătatea istorică a darwinismului.

c) Dezvoltarea literaturii: romantismul; începuturile lui; principalii reprezentanți: Byron, Hugo, Heine, Pușkin; romanul istoric — Scott, Dumas. Realismul (critica socială) — Balzac, Dickens, Stendhal, Gogol.

d) Istoria: Champollion, L. Ranke; Gh. Șincai, Kogălniceanu și Bălcescu. Filozofia: ascuțirea luptei dintre materialism și idealism. Dezvoltarea materialismului dialectic și istoric.

e) Democrații revoluționari: Belinski, Cernîșevski, Bălcescu, Eftimie Murgu, Mazzini.

f) Arta: pictura, sculptura și muzica; principalii reprezentanți: David, Delacroix, Goya, Canova, Rude, Beethoven, Schumann, Chopin, Glinka, Verdi, Wagner.

Dezvoltarea teatrului (rolul lui social).

CAPITALISMUL MONOPOLIST; DEZVOLTAREA INEGALA ȘI IN SALTURI A ȚĂRILOR CAPITALISTE; CREȘTEREA MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI ÎNTRE ANII 1871—1917 — 11 ore.

1. Comuna din Paris — 1 oră.

a) Premisele istorice ale Comunei din Paris; activitatea Internaționalei I; consecințele războiului franco-prusac; căderea Imperiului; lupta maselor populare pentru apărarea Parisului; capitularea guvernului burghez; acțiunile lui antimuncitorești.

b) Constituirea și activitatea Comunei din Paris; revoluția proletară din 18 martie 1871; proclamarea și organizarea Comunei — prima formă a dictaturii proletariatului; conținutul de clasă al politicii social-economice a Comunei; poziția Comunei față de problema țărănească; influența Comunei din Paris asupra muncitorilor din restul Franței și din alte țări; luptători români în rîndurile Comunei din Paris.

c) Căderea Comunei din Paris: politica reacționară a guvernului de la Versailles; apărarea eroică a comunei; „Săptămîna din mai"; cauzele înfrîngerii Comunei.

d) Însemnătatea istorică a Comunei din Paris.

2. Germania, Austro-Ungaria și Italia la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX — 1 oră.

a) Începutul celei de-a doua faze a orînduirii capitaliste; stadiul imperialist de dezvoltare a principalelor țări capitaliste. Formarea „triplei înțelegeri", expresie a alianței dintre Germania, Austro-Ungaria și Italia.

b) Germania (1871—1914). Dezvoltarea economică și întărirea marii burghezii — baza politicii agresive a imperialismului german (cauzele, particularitățile și urmările dezvoltării rapide a capitalismului în Germania; monopolurile). Politica internă (caracterul ei agresiv și de clasă). Dezvoltarea mișcării muncitorești; Partidul social-democrat; oportunismul; ascuțirea luptei de clasă; activitatea lui Karl Liebknecht și Rosa Luxemburg. Politica externă: politica de supremație în Europa; Tripla alianță; anexiunile coloniale și lupta pentru reîmpărțirea lumii; pangermanismul — baza ideologică a imperialismului agresiv german.

c) Italia (1870—1914). Dezvoltarea economică după unificare; viața politică; frămîntările sociale — ascuțirea luptei de clasă a proletariatului și a țărănimii; emigrația; politica externă a Italiei — expansiunea imperialistă în Africa.

d) Austro-Ungaria (1867—1914). Dualismul austro-ungar (caracterul lui reacționar și de clasă). Caracteristicile dezvoltării economice; viața economică din Transilvania; lărgirea legăturilor cu Romînia. Frămîntările social-politice: mișcarea muncitorească; ascuțirea luptei de clasă; lupta națională în imperiul austro-ungar (lupta maselor populare și a burgheziei române din Transilvania pentru unirea cu Romînia). Politica externă a Austro-Ungariei, caracterul ei imperialist.

3. Anglia și Franța la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX — 1 oră.

a) Anglia (1867—1914). Dezvoltarea economică: pierderea întîietății industriale (cauzele și urmările ei); întărirea puterii comerciale și bancare a Angliei; trăsăturile imperialismului englez. Politica internă; sistemul celor două partide; reforma electorală din anul 1867 — caracterul ei de clasă; lupta irlandezilor pentru libertate; criza parlamentară. Dezvoltarea mișcării muncitorești: noile trade-unionuri; formarea partidului laburist; oportunismul. Politica externă; imperiul colonial britanic; exploatarea coloniilor; politica navală; contradicțiile anglo-germane și formarea Antantei.

b) Franța (1871—1914). Dezvoltarea economică; redresarea economiei după 1871; particularitățile economiei franceze; trăsăturile imperialismului francez. Politica internă; Constituția din anul 1875 — caracterul ei de clasă; criza politica a celei de-a III-a republici burgheze; guvernarea radicalilor. Dezvoltarea mișcării muncitorești; ascuțirea luptei de clasă; formarea Partidului socialist; oportunismul. Politica externă; expansiunea colonială, contradicțiile franco-germane; alianța cu Rusia și Anglia.

4. Rusia în a doua jumătate a sec. XIX și începutul sec. XX (1861—1914) — 1 oră.

a) Dezvoltarea economică; situația revoluționară după războiul Crimeii; reforma agrară din anul 1861 — caracterul ei de clasă și urmările ei; dezvoltarea capitalismului în industrie și agricultură; trecerea Rusiei la imperialism.

b) Politica internă: caracterul reacționar și de clasă al regimului țarist; asuprirea naționalităților.

c) Politica externă a Rusiei țariste: reluarea luptei pentru ieșirea la Marea Mediterană; relațiile cu Tripla Alianță; politica Rusiei țariste în Asia Centrală și în Extremul Orient (contradicțiile imperialiste anglo-ruse și ruso-japoneze).

d) Începutul mișcării muncitorești: dezvoltarea clasei muncitoare din Rusia; începutul răspîndirii marxismului.

e) Dezvoltarea mișcării muncitorești revoluționare: mutarea centrului revoluționar în Rusia; începutul activității revoluționare a lui Lenin; lupta lui Lenin pentru formarea partidului marxist revoluționar de tip nou; cauzele și importanța revoluției populare din anii 1905—1907 (prima revoluție burghezo-democratică în condițiile imperialismului).

5. Romînia la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX (1864—1914); cucerirea independenței de stat — 1 oră

a) Dezvoltarea social-economică; reforma agrară din anul 1864 (caracterul și însemnătatea ei); războiul ruso-româno-turc; importanța cuceririi independenței de stat pentru dezvoltarea economică și politică a Romîniei; dezvoltarea capitalismului în țara noastră (dezvoltarea industriei; caracterul agrar al economiei românești; pătrunderea capitalului străin); clasele sociale.

b) Politica internă: Constituția din 1866 — caracterul ei de clasă; partidele politice; consolidarea regimului burghezo-moșieresc.

c) Începutul și dezvoltarea mișcării muncitorești în țara noastră: primele organizații muncitorești; cercurile socialiste; pătrunderea marxismului în mișcarea muncitorească din țara noastră; formarea P.S.D.M.R.; primul partid muncitoresc din Transilvania; influența revoluției populare ruse din anul 1905; formarea sindicatelor în țara noastră; I. C. Frimu; refacerea partidului social-democrat.

d) Răscoala țăranilor din anul 1907; cauzele, caracterul și însemnătatea ei.

e) Politica externă: relațiile Romîniei cu marile puteri; problema Transilvaniei; lupta maselor populare din Transilvania pentru unire cu Romînia; relațiile Romîniei cu statele balcanice.

6. Statele balcanice la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX. (1878—1914) — 1 oră

a) Situația politică din Peninsula Balcanică după Congresul de la Berlin; importanța problemei naționale în Peninsula Balcanică. Lenin despre importanța formării statelor naționale în Peninsula Balcanică; contradicțiile imperialiste dintre marile puteri în Peninsula Balcanică.

b) Bulgaria. Dezvoltarea economică; Constituția burgheză din anul 1879; alipirea Rumeliei orientale; conflictul cu Serbia; mișcarea muncitorească (strîmții și largii); politica externă la începutul sec. XX.

c) Serbia; dezvoltarea economică; războiul vamal cu Austro-Ungaria; politica internă; mișcarea muncitorească; alipirea Thessaliei; războiul cu Turcia; alipirea Cretei.

d) Turcia. Decăderea Imperiului Otoman; revoluția „junilor turci" — caracterul și urmările ei.

e) Războaiele balcanice: cauzele, caracterul și consecințele lor; intervenția nejustă a Romîniei în al doilea război balcanic; poziția justă a mișcării muncitorești față de războaiele balcanice.

7. Statele Unite ale Americii la sfîrșitul sec. XIX și începutul sec. XX (1865—1914) — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică: cauzele, caracteristicile și urmările dezvoltării rapide a capitalismului în S.U.A. după războiul civil; trecerea S.U.A. la imperialism; clasele sociale; situația muncitorilor și a fermierilor.

b) Politica internă: sistemul celor două partide; rolul dominant al oligarhiei financiare în viața politică; caracterul de clasă al democrației burgheze americane; segregația rasială.

c) Mișcarea muncitorească: particularitățile ei; organizarea și lupta clasei muncitoare americane; importanța grevei de la 1 Mai 1886; mișcarea fermierilor; întărirea mișcării muncitorești din S.U.A. la începutul sec. XX.

d) Politica externă: relațiile cu marile puteri europene; expansiunea imperialistă a S.U.A. în America Latină și în Extremul Orient.

8. China, Japonia și India în sec. XIX și la începutul sec. XX — 1 oră.

a) China. Persistența regimului feudal în China; pătrunderea capitaliștilor străini — războiul opiului (caracterul și urmările lui); transformarea Chinei în semicolonie; marele război țărănesc al taipinilor (caracterul și însemnătatea lui); dezvoltarea capitalismului în condițiile regimului feudal și semicolonial; războiul chino-japonez (cauzele, caracterul și urmările lui); lupta maselor populare împotriva reacțiunii interne și a dominației imperialiste — răscoala „ihețian" (caracterul și urmările ei); revoluția burghezo-democratică din anii 1911—1913 și însemnătatea ei; Sun-Yat-Sen.

b) Japonia. Regimul feudal în Japonia; pătrunderea capitaliștilor străini; revoluția „meidji" și dezvoltarea capitalismului; trecerea Japoniei la imperialism (expansiunea în Extremul Orient); mișcarea muncitorească.

c) India. Exploatarea feudală și colonială în India; „marea răscoală" (cauzele, caracterul și însemnătatea ei); dezvoltarea economiei capitaliste și întărirea burgheziei indiene; creșterea mișcării de eliberare națională.

9. Dezvoltarea mișcării muncitorești internaționale după Comuna din Paris — 1 oră.

a) Mișcarea muncitorească după Comuna din Paris; activitatea Internaționalei I-a; autodizolvarea ei; accentuarea exploatării clasei muncitoare în condițiile monopolismului; formarea partidelor muncitorești; răspîndirea marxismului; rolul uriaș al lui Karl Marx în dezvoltarea mișcării muncitorești internaționale.

b) Formarea Internaționalei a II-a (Congresul socialist de la Paris — hotărîrile lui); lupta lui Engels împotriva oportunismului în mișcarea muncitorească internațională: al doilea Congres de la Paris.

c) Deplasarea centrului de greutate al mișcării muncitorești internaționale în Rusia; creșterea influenței internaționale a leninismului; influența internațională a revoluției populare ruse din 1905—1907; lupta pentru unitatea mișcării muncitorești.

d) Internaționala a II-a în ajunul primului război mondial; Congresele de la Stuttgart, Copenhaga și Basel; luptele din sînul Internaționalei a II-a — lupta socialiștilor de stînga împotriva curentelor trădătoare; social-șovinismul și falimentul Internaționalei a II-a

10. Primul război mondial imperialist (1914—1917) — 1 oră.

a) Situația internațională în preajma primului război mondial; caracterul imperialist al primului război mondial; forțele participante. Poziția aripii internaționale a mișcării muncitorești, în frunte cu V. I. Lenin, față de războiul imperialist.

b) Izbucnirea războiului; desfășurarea războiului în anii 1914—1917; principalele fronturi; prăbușirea planului german de război; transformarea războiului european în război mondial imperialist; campania din 1916. Intrarea Romîniei în război, caracterul imperialist al participării Romîniei la război. Lupta clasei muncitoare împotriva războiului imperialist.

c) Revoluția burghezo-democratică din Rusia; cauzele revoluției din februarie; conducerea de către Partidul bolșevic a luptei hotărîte a maselor populare împotriva țarismului; cauzele și caracterul de clasă al dualității puterii din Rusia. Influența revoluției din Rusia asupra mișcării revoluționare din Europa. Năzuința justă a maselor populare pentru înfăptuirea reformelor democratice și desăvîrșirea unității naționale pe cale revoluționară.

d) Intrarea S.U.A. în război (cauzele, caracterul și urmările ei); înfrîngerea ofensivei germane în Romînia (însemnătatea victoriei de la Mărășești; ajutorul armatei ruse).

11. Dezvoltarea culturii universale între anii 1871—1917 — 1 oră.

a) Condițiile istorice în care s-a dezvoltat cultura universală după Comuna din Paris; dezvoltarea științelor naturale și a tehnicii; generalizarea metodei experimentale; noile progrese ale fizicii, chimiei și matematicii.

b) Dezvoltarea literaturii: realismul, naturalismul și simbolismul; apariția literaturii socialiste; principalii reprezentanți ai literaturii: Flaubert, G. de Maupassant, E. Zola, A. France, G. B. Shaw, J. London, W. Whitman, H. Ibsen, Alex. Dumas-fiul, T. Mann, A.N. Ostrovski, N.A. Nekrasov, A. Cehov, Lev Tolstoi, M. Gorki, M. Eminescu, I. Creangă, I. L. Caragiale, M. Sadoveanu, Zs. Moricz, H. Botev, B. Prus.

c) Dezvoltarea artelor; realismul și impresionismul în pictură și sculptură; arhitectura; muzica: drama lirică, muzica rusă (puternica dezvoltare a muzicii ruse —

(Continuare în pag. 8)

(Urmare din pag. 7)

grupul celor cinci), avîntul muzicii romînești (C. Porumbescu, G. Enescu); teatrul și cinematograful.

d) Științele sociale; răspîndirea și dezvoltarea marxismului — apariția leninismului, lupta lui Lenin împotriva curentelor reacționare în filozofie și știință; dezvoltarea cercetărilor istorice.

Istoria contemporană

(de la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie pînă astăzi). — 13 ore.

DEZVOLTAREA LUMII DE LA VICTORIA MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE PÎNĂ LA SFÎRȘITUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL (ÎNCEPUTUL CRIZEI GENERALE A CAPITALISMULUI; APARIȚIA SISTEMULUI SOCIALIST) — 8 ore.

1. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — cotitură fundamentală în istoria omenirii — 2 ore.

a) Pregătirea revoluției socialiste; politica antipopulară a guvernului provizoriu; necesitatea transformării revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă; conducerea revoluției de către Partidul bolșevic, în frunte cu V. I. Lenin; programul și tactica revoluționară a bolșevicilor (Tezele din aprilie); avîntul mișcării revoluționare a maselor sub conducerea Partidului bolșevic; ascuțirea crizei revoluționare și trecerea la insurecția armată proletară (Congresul al VI-lea al partidului).

b) Victoria insurecției armate la Petrograd; hotărîrile istorice ale Congresului al II-lea al Sovietelor; lupta pentru consolidarea statului sovietic; crearea Armatei Roșii.

c) Cauzele victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie: condițiile istorice favorabile; principalele forțe revoluționare; însemnătatea alianței revoluționare dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare; rolul istoric al Partidului bolșevic; importanța activității revoluționare a marelui Lenin.

d) Victoria revoluției socialiste — cotitură radicală în istoria omenirii; începutul crizei generale a capitalismului; apariția sistemului socialist; deosebirea fundamentală dintre revoluția socialistă și revoluțiile burgheze.

e) Însemnătatea istorică mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — începutul unei noi ere în istoria omenirii, era prăbușirii inevitabile a capitalismului și a victoriei socialismului și comunismului în lumea întreagă.

2. Avîntul revoluționar al mișcării muncitorești internaționale. Sfîrșitul primului război mondial — 1 oră.

a) Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, cotitură radicală în mișcarea de eliberare a proletariatului mondial; avîntul revoluționar în Europa și Asia (apariția partidelor comuniste); crearea Internaționalei a III-a comuniste.

b) Influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra desfășurării războiului mondial. Sfîrșitul războiului mondial imperialist; luptele din anul 1918 — superioritatea militară a Antantei; capitularea aliaților Germaniei; dezmembrarea Imperiului Austro-Ungar și alipirea Transilvaniei la Romînia ca urmare a creșterii puternice a luptei maselor; prăbușirea Germaniei.

c) Pacea de la Versailles: principalele tratate; caracterul, importanța și consecințele păcii de la Versailles.

3. U.R.S.S. între cele două războaie mondiale — 1 oră.

a) Statul sovietic după victoria Marii Revoluții Socialiste; războiul civil și intervenția imperialistă în Rusia (zdobirea dușmanilor interni și a intervenționiștilor; politica comunismului de război; cauzele și importanța victoriei puterii sovietice); planul leninist pentru construirea socialismului: constituirea U.R.S.S.; consolidarea treptată a situației internaționale a statului sovietic.

b) Construirea socialismului în U.R.S.S.; rolul conducător al P.C. (b) al U.R.S.S.; industrializarea socialistă a U.R.S.S. (Congresul al XIV-lea al P.C. (b) al U.R.S.S.; caracteristicile industrializării socialiste); lupta pentru colectivizarea agriculturii; planurile cincinale antebelice; Constituția U.R.S.S. (victoria socialismului în U.R.S.S.); Congresul al XVIII-lea al P.C. (b) al U.R.S.S.

c) Politica externă: lupta U.R.S.S. pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial (politica de securitate colectivă); măsurile de autoapărare luate de U.R.S.S.; pactul de neagresiune cu Germania; consolidarea granițelor apusene ale U.R.S.S.

4. Țările capitaliste între cele două războaie mondiale — 1 oră.

a) Stabilizarea relativă a capitalismului: cauzele și trăsăturile ei; situația clasei muncitoare (ofensiva patronală; lupta partidelor comuniste împotriva reacțiunii burgheze); instaurarea fascismului în Italia; politica reacționară antisovietică.

b) Criza mondială de supraproducție dintre anii 1929—1933; cauzele, trăsăturile și consecințele ei; cele două căi pentru ieșirea din criză; ascuțirea luptei de clasă; accentuarea reacțiunii (instaurarea regimului hitlerist în Germania — dictatura teroristă fățișă a celor mai reacționare și imperialiste cercuri financiare).

c) Pregătirea unui nou război mondial; ascuțirea contradicțiilor dintre imperialiști; lupta Germaniei pentru revizuirea păcii de la Versailles; cotropirea Abisiniei; războiul civil din Spania; cotropirea japoneză în China; pactul anticomintern; cotropirea Austriei și Cehoslovaciei.

d) Lupta clasei muncitoare împotriva fascismului și a războiului imperialist; conducerea luptei antifasciste și antirăzboinice a partidelor comuniste de către Internaționala a III-a; figuri de mari luptători comuniști din țările capitaliste (Thällman, Dimitrov).

5. Romînia între cele două războaie mondiale — 1 oră

a) Situația Romîniei după primul război mondial; hotărîrile păcii de la Versailles cu privire la Romînia.

b) Criza economică din anii 1929—1933 în Romînia; accentuarea procesului de aservire a Romîniei față de puterile imperialiste; avîntul revoluționar; Congresul al V-lea al P.C.R. Eroicele lupte muncitorești din anul 1933; rolul Comitetului Central de acțiune pe țară al muncitorilor ceferiști în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej; însemnătatea internațională a luptelor din 1933.

c) Romînia în preajma celui de-al doilea război mondial: instaurarea dictaturii fasciste în țara noastră; dictatura legionaro-antonesciană; înfeudarea economică și militară față de Germania hitleristă.

d) Lupta P.C.R. împotriva expansiunii hitleriste în Romînia, împotriva dictatului fascist de la Viena și împotriva pregătirii războiului antisovietic.

6. Al doilea război mondial (1939—1945 — 2 ore.

A. CAUZELE ȘI DESFĂȘURAREA RĂZBOIULUI ÎN ANII 1939—1942 — 1 oră.

a) Cauzele și caracterul războiului (ascuțirea contradicțiilor imperialiste dintre marile puteri capitaliste; politica lor antisovietică); pregătirile de război.

b) Începutul războiului; cotropirea hitleristă în Europa pînă în anul 1941; statele satelite; agresiunea coaliției fasciste împotriva U.R.S.S.; P.C. (b) al U.R.S.S. — organizatorul și conducătorul poporului sovietic în Marele Război pentru Apărarea Patriei Sovietice; prăbușirea planului german de război fulger. Agresiunea japoneză în Extremul Orient. Înfrîngerea agresorilor la Stalingrad. Războiul naval și aerian.

c) Constituirea coaliției antihitleriste și a coaliției antijaponeze (Charta Atlanticului; acordul anglo-sovietic; convenția sovieto-americană).

B. SFÎRȘITUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL — 1 oră.

a) Înfrîngerea Germaniei hitleriste: ofensiva eliberatoare a armatei sovietice din anul 1943; conferința de la Teheran; crearea frontului european de vest; marea ofensivă a armatei sovietice din anul 1944; eliberarea popoarelor cotropite (rolul important al mișcărilor naționale de rezistență și eliberare; rolul conducător al partidelor comuniste); participarea Romîniei la războiul antihitlerist; conferința de la Yalta. Capitularea Germaniei; conferința de la Potsdam.

b) Înfrîngerea Japoniei; frontul național antijaponez în China (rolul Partidului Comunist Chinez); ofensiva armatelor chineze, americane și sovietice; capitularea Japoniei.

c) Contribuția hotărîtoare a U.R.S.S. la înfrîngerea Germaniei și Japoniei; formarea O.N.U.; încheierea tratatelor de pace (caracterul lor)

CELE DOUĂ SISTEME SOCIAL-ECONOMICE ȘI POLITICE DUPĂ AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL (ADÎNCIREA CRIZEI GENERALE A SISTEMULUI CAPITALIST; PUTERNICA DEZVOLTARE A SISTEMULUI SOCIALIST) — 5 ore.

1. Statele capitaliste după al doilea război mondial — 1 oră.

a) Adîncirea crizei generale a sistemului capitalist; desprinderea din sistemul capitalist a statelor de democrație populară din Europa și Asia; formarea sistemului mondial socialist; destrămarea sistemului imperialist-colonialist.

b) Dominația economică și politică a S.U.A. asupra lumii capitaliste (doctrina Truman-Marshall; pactele și bazele militare).

c) Ascuțirea contradicțiilor dintre statele capitaliste; slăbirea pozițiilor internaționale ale Angliei și Franței; redresarea Germaniei Occidentale și Japoniei; problema pieții comune în Europa apuseană; politica de independență a țărilor eliberate de sub jugul colonial; politica reacționară a principalelor state capitaliste față de statele socialiste.

d) Mișcarea muncitorească din statele capitaliste; situația clasei muncitoare; atitudinea oportunistă a majorității conducătorilor partidelor socialiste; lupta partidelor comuniste împotriva reacțiunii; demascarea revizionismului; rolul Federației Sindicale Mondiale.

2. Statele socialiste după al doilea război mondial — 3 ore.

A. DEZVOLTAREA U.R.S.S. DUPĂ AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL — 1 oră.

a) Situația economică și politică a U.R.S.S. la sfîrșitul războiului; rezultatele primului plan cincinal postbelic.

b) Trecerea U.R.S.S. de la socialism la comunism: dezvoltarea uriașă a științei, tehnicii și economiei sovietice (folosirea energiei atomice în scopuri pașnice; sateliții artificiali; planeta artificială; agricultura; transporturile; însemnătatea istorică a Congresului XX și a Congresului XXI extraordinar al P.C.U.S.; începutul construcției desfășurate a comunismului în U.R.S.S.

c) Politica externă a U.R.S.S.: creșterea prestigiului și rolului internațional al U.R.S.S. după al doilea război mondial; politica activă a U.R.S.S. pentru dezarmare, coexistență și întrecere pașnică între cele două sisteme social-politice mondiale; relațiile frățești ale U.R.S.S. cu statele de democrație populară.

B. STATELE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ — 1 oră.

a) Apariția statelor de democrație populară din Europa și Asia — formarea sistemului mondial socialist, principalul rezultat al celui de-al doilea război mondial. Democrația populară ca formă a dictaturii proletariatului în condițiile trecerii de la capitalism la socialism (rolul conducător al partidelor comuniste și muncitorești; aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste și a experienței sovietice în condițiile proprii fiecărei țări democrat-populare).

b) Republica Democrată Germană — bastionul forțelor patriotice ale poporului german în lupta pentru reunificarea și dezvoltarea pașnică și democratică a Germaniei. Revoluția populară din China și formarea Republicii Populare Chineze; uriașele succese obținute de poporul chinez în relațiile internaționale.

c) Relațiile de tip nou dintre statele socialiste (C.A.E.R.; politica de apărare comună — Tratatul de la Varșovia); lupta statelor socialiste pentru coexistența pașnică a celor două sisteme social-economice și politice mondiale.

C. DEZVOLTAREA ROMINIEI DUPĂ AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL — 1 oră.

a) Victoria insurecției armate de la 23 August 1944, inițiată, organizată și condusă de P.C.R. în condițiile favorabile create de înaintarea armatei sovietice eliberatoare; instaurarea puterii populare în țara noastră. Cele două etape ale revoluției populare din țara noastră (caracterul, forțele motrice, obiectivele și conținutul lor de clasă).

b) Desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și consolidarea puterii populare în prima etapă a revoluției populare; reforma agrară din 1945; rezolvarea problemei naționale; succesele economice, ajutorul U.R.S.S.

c) Trecerea la revoluția socialistă; înlăturarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne; instaurarea dictaturii proletariatului; formarea Partidului Muncitoresc Romîn; rolul lui conducător în R.P.R. rolul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej; naționalizarea (formarea sectorului socialist al economiei naționale); transformarea socialistă a agriculturii; dezvoltarea planificată a economiei naționale; electrificarea țării; importanța celui de-al II-lea Congres al P.M.R.; marile realizări obținute de poporul romîn în lupta pentru socialism.

d) Politica externă a țării noastre; relațiile frățești cu U.R.S.S. și cu celelalte țări socialiste; întărirea necontenită a lagărului socialist; lupta consecventă a R.P.R. pentru coexistența pașnică; activitatea R.P.R. în cadrul O.N.U.

3. Dezvoltarea culturii și tehnicii contemporane (1917—1960) — 1 oră.

a) Condițiile istorice în care se dezvoltă cultura contemporană; teoria leninistă a celor două culturi.

b) Caracteristicile culturii socialiste (cultură socialistă în conținut, națională în formă): dezvoltarea științei, literaturii și artelor; dezvoltarea învățămîntului și ridicarea neîncetată a nivelului cultural al maselor în statele socialiste.

c) Cultura în țările capitaliste. Lupta oamenilor progresiști pentru promovarea unei culturi democratice. Situația culturală a popoarelor din colonii.

d) Tehnica. Marile descoperiri și invenții ale epocii noastre; electrotehnica, energetica, energia nucleară și termonucleară. Superioritatea U.R.S.S. în studierea spațiului cosmic; explorările moderne. Marile succese ale științei și tehnicii din țările socialiste — expresie a superiorității sistemului socialist.

e) Dezvoltarea neîncetată a societății omenești spre socialism și comunism.

Recapitulare parțială — 3 ore
Recapitulare finală — 3 ore
Lucrări scrise trimestriale — 3 ore

NOTA. Programa publicată în paginile de față va fi valabilă în anul școlar 1960—1961. La forma ei actuală s-a ajuns prin îmbunătățiri aduse în urma discuțiilor purtate în Consiliul superior al școlilor și a propunerilor primite din partea cadrelor didactice, a cercetătorilor de specialitate.

În anul școlar curent istoria modernă și contemporană în clasa a X-a se predă după programa publicată în „Gazeta învățămîntului" din 10 octombrie 1958 (partea I-a) și 8 mai 1959 (partea a II-a).

Teme de lucrări individuale pentru examenul de gradul II

EDUCATOARE

1. Rolul jocului în educarea relațiilor de prietenie și tovărășie în grădinița de copii.
2. Organizarea colectivului de copii în grupa cu care lucrez.
3. Cunoașterea de către copiii preșcolari a frumuseților și bogățiilor patriei, mijloc important pentru educarea lor în spiritul patriotismului socialist.
4. Cum facem cunoscute copiilor preșcolari sărbătorile revoluționare ale oamenilor muncii în scopul educării lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.
5. Formarea respectului și a atitudinii atente față de bunul obștesc.
6. Dezvoltarea gîndirii și vorbirii copiilor în procesul de cunoaștere a naturii și mediului înconjurător sub conducerea educatoarei.
7. Formarea deprinderilor de muncă independentă la copiii de vîrstă preșcolară.
8. Studierea activităților creatoare ale copiilor pentru cunoașterea personalității lor.
9. Dezvoltarea și educarea atenției și spiritului de observație în procesul familiarizării copiilor cu mediul înconjurător.
10. Metodele și procedeele folosite pentru educarea la copii a calităților de voință și a trăsăturilor pozitive de caracter.
11. Ce procedee am folosit în predarea figurii umane în activitățile de desen.
12. Realizarea consolidării și sistematizării cunoștințelor prin jocurile didactice.
13. Pregătirea copiilor în grădinița de copii pentru activitatea școlară.
14. Procedeele folosite în activitățile de numărat și socotit pentru însușirea conștientă a noțiunilor de număr și a operațiilor de calcul de către copiii preșcolari.
15. Folosirea jocurilor de mișcare în educarea mișcărilor de bază în grădinița de copii.
16. Cum am folosit povestirile create de copii pentru dezvoltarea gîndirii logice, a imaginației și a vorbirii coerente și expresive.

INVAȚĂTORI

1. Formarea bazelor concepției materialist-dialectice la elevii școlii elementare prin predarea cunoștințelor de științele naturii; educația ateist-științifică a elevilor.
2. Cum educ elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar prin predarea cunoștințelor de istorie și geografie în clasele I—IV.
3. Predarea gramaticii — mijloc important pentru dezvoltarea gîndirii și vorbirii elevilor din școala elementară.
4. Organizarea și desfășurarea lecțiilor de expunere-compunere.
5. Greșeli tipice de ortografie și punctuație ale elevilor; măsuri pentru prevenirea și înlăturarea lor.
6. Lectura în afară de clasă a elevilor și importanța ei în aprofundarea cunoștințelor și în dezvoltarea personalității elevului.
7. Dezvoltarea gîndirii logice a elevilor în procesul predării aritmeticii.
8. Folosirea materialului didactic în predarea numerației și a celor patru operații cu numere întregi în școala elementară.
9. Repetarea materiei la aritmetică (sau limba română) — mijloc important pentru consolidarea și sistematizarea cunoștințelor.
10. Activitățile la colțul viu al naturii și pe terenul de experiență al școlii — mijloc important pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice.
11. Educarea elevilor în spiritul interesului și dragostei de muncă prin predarea lucrului manual și a lucrărilor practice pe terenul școlar.
12. Formarea deprinderilor de muncă independentă la elevii din clasele I—IV (în cadrul lecțiilor și în afară de clasă).
13. Organizarea și desfășurarea vizitelor și excursiilor; importanța lor.
14. Organizarea și desfășurarea lecțiilor în condițiile predării simultane la două sau mai multe clase.
15. Metodele și procedeele folosite în educarea trăsăturilor de voință și caracter ale omului de tip nou.
16. Activitatea în clasele I—IV pentru realizarea sarcinilor educației estetice.
17. Munca cu elevii din clasa I-a în primele săptămîni de școală.
18. Formarea deprinderilor de conduită civilizată la elevii din clasele I—IV.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII Nr. 559 — Vineri 1 aprilie 1960 — 8 pagini 25 bani

In pragul ultimului trimestru

Peste cîteva zile pășim în cel de al treilea trimestru, etapă hotărîtoare pentru încheierea cu rezultate bune a anului școlar. Direcțiile principale spre care trebuiesc îndreptate eforturile fiecărui învățător și profesor în această perioadă sînt: asigurarea parcurgerii în întregime a materiei prevăzute în programele de învățămînt și însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor.

Măsurile corespunzătoare pentru atingerea fiecăruia dintre aceste obiective sînt fără îndoială determinate de situația concretă existentă în fiecare școală, în fiecare clasă și la fiecare disciplină. De aceea, pentru precizarea lor este absolut necesar să se procedeze mai întîi la o amănunțită analiză a stadiului în care se află predarea materiei și a nivelului de pregătire al elevilor.

Primul lucru pe care trebuie să-l facă de îndată fiecare învățător sau profesor este acela de a vedea în ce măsură a fost îndeplinit planul calendaristic. În funcție de aceasta se va proceda la planificarea materiei pe trimestrul III, potrivit cu numărul de ore aflat la dispoziție, în așa fel ca să nu fie omisă nici o temă din programă, rezervîndu-se totodată timpul necesar pentru recapitularea finală. Revizuirea planificării este cu atît mai necesară, cu cît în privința îndeplinirii planului se întîlnesc situații diferite. Pe lîngă cadre didactice care au întocmit o planificare judicioasă încă de la începutul anului școlar și au urmărit în permanență îndeplinirea planului, există și unele care dintr-o planificare defectuoasă sau din diferite alte motive au rămas în urmă cu parcurgerea materiei, cum este cazul profesorilor R. Vilsan, de la Școala medie din Hunedoara, E. Navroteanu, din orașul Iași, E. Moșoag, din comuna Vlădeni, raionul Iași ș.a. Chiar și atunci cînd și-au întocmit o planificare bună, unii învățători sau profesori au rămas în urmă, fiind nevoiți să se oprească mai mult decît era prevăzut sau să revină asupra unor teme la care elevii au întîmpinat greutăți, după cum sînt și cazuri în care aproape s-a terminat cu predarea materiei prevăzute pentru întregul an școlar, pentru că s-a trecut superficial peste anumite capitole sau teme. Așa este cazul profesoarei de limba rusă Alla Sinjoanu, de la Școala pedagogică din Deva, care a depășit prevederile planului calendaristic cu peste 4 săptămîni.

Oricare ar fi situația, este necesar ca materia ce a mai rămas de parcurs să fie repartizată proporțional cu numărul orelor destinate predării, urmînd ca acolo unde volumul ei este prea mare să se procedeze la o selecționare atentă a problemelor esențiale și la înlăturarea amănuntelor nesemnificative, în așa fel ca elevii să-și poată însuși volumul corespunzător de cunoștințe, fără goluri și fără să fie suprasolicitați la eforturi. Fără îndoială că acolo unde planul a fost simțitor depășit se poate rezerva un număr mai mare de ore pentru recapitularea materiei, urmînd să se insiste mai mult asupra capitolelor peste care s-a trecut prea ușor.

Planificarea materiei și parcurgerea ei integrală nu este însă un scop în sine, aceasta fiind subordonată scopului principal — pregătirea completă și temeinică a elevilor. De aceea, eforturile cadrelor didactice trebuiesc îndreptate concomitent și spre însușirea de către elevi a întregului volum de cunoștințe prevăzut de programele de învățămînt, precum și spre consolidarea acestor cunoștințe. Rezultatele obținute în primele două trimestre arată că mai există încă un număr mare de elevi cu note mici. Fiecare învățător și profesor a putut să-și dea seama ce lipsuri există în pregătirea elevilor săi, care sînt elevii rămași în urmă la învățătură și în ce direcție trebuie îndreptat sprijinul acordat acestora. Pentru ca elevii să-și însușească bine cunoștințele predate este necesară, în primul rînd, o exigență sporită din partea cadrelor didactice pentru pregătirea lecțiilor, pentru îmbunătățirea conținutului științific-ideologic al acestora și mai multă atenție pentru fixarea și verificarea cu-

(Continuare în pag. 2)

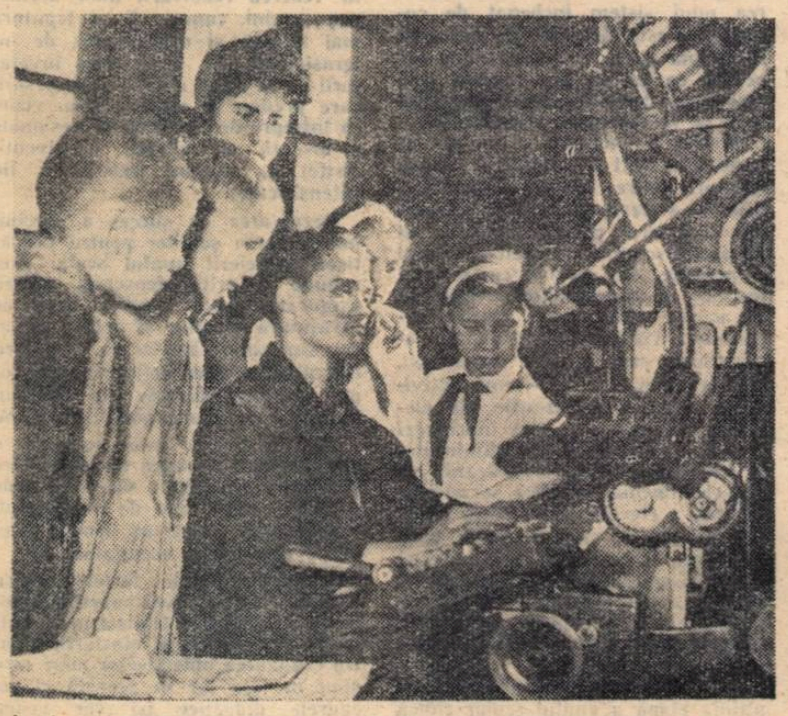

În timpul vacanței numeroase școli din Capitală și din provincie au organizat excursii și vizite în întreprinderi. În clișeu: *elevi de la Școala de ani nr. 74 din raionul T. Vladimirescu în vizită la Casa „Scînteii".*

Lenin la adunarea studenților de la Universitatea din Kazan.

La școala în care a învățat Lenin

O stradă umbrită de plopi înalți, care numără multe zeci de ani. În timpul verii sînt învesmîntați în voioșia diafană a frunzelor, acum însă străjuiesc majestuoși în găteala albă a iernii. O clădire lungă de culoare cenușiu deschis. Pe zid, o placă comemorativă:

„Aici a învățat
Vladimir Ilici
Ulianov-Lenin".

Pătruns de respect, deschizi ușa și intri în școală. Un portret imens al lui Ilici și cuvintele lui adresate tinerilor. „Învățați și munciți. Însușiți-vă cunoștințele, călîți-vă în muncă alături de muncitori și țărani pentru a deveni comuniști" — iată la ce-i îndeamnă aceste cuvinte pe cei care au avut cinstea și fericirea de a învăța în școala unde și-a petrecut conducătorul anii adolescenței.

Așa începe cunoștința cu Școala nr. 1 „Lenin" din Ulianovsk.

La intrarea în școală fac de strajă elevii de serviciu. Ei salută pe toți cei care intră. Vin mulți oaspeți: din Republica Moldovenească și din Iakuția, din Ucraina și din Ținuturile Baltice, din orașe și din sate, de peste hotare. Numai în anul care a trecut au vizitat școala peste 40.000 de excursioniști și peste 2000 de turiști din străinătate.

Dar, sună clopoțelul.

Deschidem ușa și intrăm într-o clasă. Este clasa a X-a „B". Valentina Mihailovna Pucikova, secretarul organizației de partid a școlii, predă istoria modernă. Se studiază tema: „Importanța mondială a Revoluției din Octombrie și influența ei asupra mișcării de eliberare națională din toate țările lumii". Profesoara vorbește despre mișcarea de eliberare națională care a avut loc în China după primul război mondial, despre formarea Partidului Comunist, în frunte cu Mao Țze-dun, despre lupta Indiei pentru independența sa națională. Elevii o completează. Ei sînt grăbiți să arunce o punte pe care să poată ajunge la zilele noastre — să povestească succesele Chinei socialiste, despre prietenia noastră și ajutorul frățesc acordat Indiei, Irakului și Afganistanului.

Valentina Mihailovna își încheie expunerea cu cuvintele lui Lenin: „Sfîrșitul luptei depinde în ultimă instanță, de faptul că Rusia, India, China etc. alcătuiesc imensa majoritate a populației"...

Alături, într-a VII-a „B" Ludmila Mihailovna Panfilova ține o lecție de literatură.

Clasa e ca orice clasă. Are trei ferestre, pereții sînt vopsiți într-o culoare albăstruie, bănci și o tablă. Pe unul din pereți este o placă comemorativă.

„Aici a învățat
Vladimir Ilici
Ulianov-Lenin
în clasa a III-a în anul 1881–1882".

Asemenea plăci comemorative se află și în alte clase în care a învățat Vladimir Ilici — dintr-a II și pînă într-a VIII-a.

Numai clasa I lipsește, căci pe atunci școala se ținea în altă clădire.

Elevii dintr-a VII-a au terminat de studiat opera lui M. Gorki și acum au o lecție de sinteză. Se vorbește despre copilăria și tinerețea lui Gorki. Copiii și învățătorul povestesc limpede și simplu despre întîlnirile lui Gorki cu Lenin, despre dragostea pe care Vladimir Ilici i-o purta lui Gorki, despre felul cum se îngrijea de el, cum îl îndruma.

Nici unul din învățătorii Școlii nr. 1 din Ulianovsk nu pierde nici un prilej de a povesti elevilor despre Lenin, de a le aminti cuvintele lui.

Iată o lecție de chimie în clasa a X-a „A". Tema: „Prelucrarea petrolului". Se analizează cifrele planului de 7 ani, care dau la iveală grandioasele perspective ale chimiei...

— S-a realizat previziunea științifică a lui D. I. Mendeleev despre viitorul măreț al chimiei petrolului — spune profesoarea D. V. Egorova. Aceasta confirmă o dată mai mult minunatele cuvinte ale lui Vladimir Ilici despre rolul previziunii științifice: proorocirea religioasă este un basm, proorocirea științifică este un fapt. Profesoara povestește în cuvinte vii despre credința lui Lenin în forța științei, despre năzuința lui de a o pune în slujba construirii socialismului.

La toate obiectele, învățătorii caută să facă în așa fel încît cuvintele lui Lenin, ideile lui, chipul lui să pătrundă nu numai în conștiința elevilor lor, dar și să ajungă pînă în adîncul inimilor lor tinere. Poate că „să ajungă" nu este cuvîntul cel mai potrivit: să se încălzească de omenia lui Lenin, să se aprindă de flacăra măreață a dragostei față de popor, față de Partidul Comunist, față de patrie, de năzuința curată de a face viața așa cum a dorit-o Lenin.

O LECȚIE DE NEUITAT

O dimineață geroasă și senină. La intrarea școlii stau așezați în rînd elevii din clasa a III-a. Se duc la o lecție, dar nu în clasă, ca de obicei, ci în casa muzeu „V. I. Lenin", unde se va ține astăzi o lecție explicativă. Drumul lor este drumul pe care-l străbătea grăbit în fiecare zi liceanul Volodea Ulianov.

(Continuare în pag. 2)

La şcoala în care a învăţat Lenin

(Urmare din pag. 1)

Lecţia începe prin vizitarea casei. O conduce colaboratoarea muzeului — Lidia Nikolaevna Şugaeva.

Salonul, sufrageria, biroul lui Ilia Nikolaevici, odăiţa Mariei Alexandrovna, a dădacei, a lui Alexandr şi, în sfîrşit, a lui Volodea Ulianov. Fiecare cameră îşi are povestea sa. In faţa copiilor apare chipul unui băiat vioi, neastîmpărat — aşa cum sînt şi ei. Dar cît de bine învăţa, ce dragă îi era munca! Cît de multe ştia şi învăţa, cu cît spirit de răspundere îşi îndeplinea obligaţiile! Şi cum îşi iubea părinţii, cită grijă avea de cei mai mici.

— Priviţi, acesta este vestibulul de lîngă biroul lui Ilia Nikolaevici. Aici, în fiecare zi, cînd se întorcea de la şcoală, dădea fuga Volodea să-i dea raportul tatălui său...

— La latină „5", la algebră „5" — termină copiii în cor.

Cel mai mult se opresc în camera lui Vladimir Ilici. Aici totul este interesant — masa lui, poliţa cu cărţi, harta geografică, diplomele de onoare, tablourile, medaliile de aur.

Vizitarea casei s-a terminat. Copiii se îndreaptă spre o mică sală care se află la muzeu.

Maria Alekseevna Sokolova reintră în drepturile sale de învăţător. Începe citirea, analiza şi povestirea articolului „Anii copilăriei" şi „Anii de şcoală ai lui Ilici". Şi apoi o convorbire despre cele ce au văzut şi au citit .

CLASA LUI, BANCA LUI

Există în şcoală o clasă în care nu se ţin lecţii. Aici a învăţat Lenin cînd era în clasa a VII-a. Şi aici totul se păstrează aşa cum era pe vremea lui. Aceleaşi bănci, aceeaşi catedră şi aceeaşi tablă.

In rîndul de lîngă fereastră, pe ultima bancă este o plăcuţă: „Aici a stat Vladimir Ulianov, elev în clasa a VII-a".

In dreptul ferestrei — un vălmăşag de ramuri înzăpezite, iar mai departe se vede Volga. Pe pereţi tablouri, diplome de onoare, diploma de maturitate, o caracterizare făcută lui Lenin de consiliul profesoral la terminarea liceului. In dosul unui geam, manualele pe care a învăţat el.

In fiecare an, în primele zile de şcoală, începătorii fac o vizită în această clasă. Aici încep ei cunoştinţa cu şcoala. Aici îşi ţin grupele şi detaşamentele de pionieri adunările lor închinate lui Lenin. Aici se face primirea noilor pionieri.

Astăzi s-a întrunit în clasa-muzeu promoţia din octombrie din clasa a II-a „A". Conducătoarea lor, pioniera Liza Duvalova, le vorbeşte despre anii de şcoală ai lui Lenin.

Dar copiii nu vor numai să asculte. Fiecare arde de nerăbdare să povestească şi el ceea ce ştie. O lecţie despre Lenin s-a ţinut în ziua aceea şi pionierilor dintr-a VII-a „A". Tema a fost „Anii de liceu ai lui Lenin". Pregătindu-se pentru adunare, copiii au studiat cărţile „Adolescenţa lui Lenin" şi „Anii de tinereţe ai lui V. I. Lenin". Au mai vizitat o dată casa-muzeu, au luat cunoştinţă de amintirile contemporanilor, păstrate acolo, în legătură cu tinereţea marelui conducător.

— Să mergem în sala de festivităţi — propune cineva.

Sala de festivităţi. Pereţi vopsiţi sobru în albăstriu, la ferestre, perdele de mătase albă. Portretul lui Lenin şi o placă comemorativă :

„Aici în sala de festivităţi a dat examenul de maturitate Vladimir Ulianov".

Pionierii stau tăcuţi. La ce se gîndesc ei ? Poate în mintea lor văd, în faţa acestei mese lungi acoperite cu postav şi situată pe o mică tribună, un tînăr care răspunde cu precizie şi fără nici o şovăială la toate întrebările examinatorilor? Sau poate îşi amintesc ziua de 8 mai 1887, cînd Vladimir Ulianov dădea examen la matematică, iar la Petersburg, călăii ţarului îl executau pe Alexandr Ulianov ?

Din sala de festivităţi, printr-un mic vestibul se intră în clasa-muzeu. Aici se duc elevii dintr-a şaptea. Ne-am oprit în faţa tabloului pictorului Belousov : mama zdrobită de durere şi alături de ea, Lenin adolescent.

Alla Egorova recită versuri despre mama lui Lenin.

...Copiii ascultă ţinîndu-şi respiraţia. Ce privire încruntată are băieţanul cu moţul zbîrlit. Iar alături de el, uite acolo, băiatul cu ochi mari întunecaţi a încremenit în poziţie de „drepţi". El stă în faţa acestui tablou ca sentinela de la Mausoleul lui Lenin — şi ce sentimente înălţătoare se citesc pe faţa lui încă de copil.

In şcoală nu există acum nici o grupă, nici un detaşament de pionieri în care să nu se pregătească şi să nu se ţină adunări închinate lui Lenin. Iar pionierii din clasa a VI-a s-au întîlnit zilele acestea cu bătrînul comunist N. M. Astahov, care l-a văzut şi l-a ascultat pe Lenin. El a povestit copiilor multe lucruri interesante şi instructive.

AŞA A PORUNCIT LENIN

Stăm de vorbă cu un grup de comsomolişti.

— Faptul că în şcoala noastră a învăţat Lenin — spune Zina Savitkaia, secretarul organizaţiei comsomoliste — face ca nouă, tuturor, să ne revină o deosebită răspundere. Noi nu uităm niciodată acest lucru.

De altfel, cititorul nu trebuie să-şi închipuie că copiii din această şcoală sînt nişte copii neobişnuiţi. Nu, ei sînt cît se poate de obişnuiţi: le place şi să facă şotii, şi să glumească, şi să rîdă, şi să alerge. Merg cu plăcere la patinaj şi la cinematograf, se pasionează pentru sport, cîntă, se întîmplă şi să se lase pe tînjeală, ba chiar să ia şi cîte un 2. E drept că asta se întîmplă foarte rar: aproape toţi elevii învaţă bine. Dar, ceea ce e principalul este marea lor perseverenţă, sentimentul datoriei, conştiinţa răspunderii pentru colectivul lor, pentru onoarea şcolii care poartă numele lui Lenin.

Ei nu rămîn niciodată indiferenţi dacă un tovarăş nu se poartă aşa cum se cuvine. In clasa a VI-a „D" s-a petrecut chiar o întîmplare nostimă. O dată, intrînd la oră, învăţătoarea a văzut la tablă pe unul dintre elevi. Îl pedepsise clasa. In numele tuturor, şeful clasei o rugă: „Să nu-l trimiteţi la loc, noi l-am pedepsit". Băiatul se ţinea de pozne. Tovarăşii l-au prevenit nu o dată, dar el nu s-a îndreptat. Atunci au hotărît să-l pedepsească. Şi atît de mare a fost forţa indignării colectivului; încît strengarul n-a avut curajul să nu asculte. Stătea supus la tablă, aşa cum hotărîse colectivul.

Exigenţă principială şi totodată grijă tovărăşească, ajutor, atenţie plină de căldură. Copiii ajută întotdeauna pe cel care are vreo durere, vreun necaz. Mama lui Felix Budiman, elev în clasa a X-a „B", este grav bolnavă. Prietenii comsomolişti îi ajută la gospodărie, îi taie lemne.

Nu de mult toţi elevii din clasele mari erau foarte frămîntaţi. Îi frămînta problema cine este într-adevăr un om cult.

Totul a pornit de la disputa „Cine trebuie considerat om cult?". Pentru pregătirea acestei dispute au citit şi recitit cuvîntarea rostită de Lenin la Congresul al III-lea al Comsomolului, beletristică, articole din „Komsomolskaia Pravda". Referatul l-a ţinut Alla Krupinova dintr-a X-a „A". Lista doritorilor să ia cuvîntul nu se mai termina. Discuţiile au fost aprinse.

După terminarea adunării toţi au dorit să mai discute o dată, aceeaşi temă, în clasele lor. In clasa a IX-a „B" s-a discutat mai ales despre prietenie, despre atitudinea faţă de tovarăşi. Într-a X-a „A" a avut loc o adunare a comsomoliştilor, despre stilul în muncă al lui Lenin în tinereţe. Şi au hotărît să elaboreze pentru fiecare „reguli" care să-l ajute să-şi elimine lipsurile, să-şi călească voinţa, să-şi formeze un caracter puternic.

Ei au criticat direct şi cu curaj comportarea greşită a unor tovarăşi de-ai lor şi au hotărît pe loc ce trebuie să facă fiecare. Vova Gorkav să fie mai atent faţă de tovarăşi, să aibă o atitudine mai modestă. Tamara Klenova să se poarte cu mai multă dragoste şi grijă faţă de familia sa (uneori ea vorbeşte pe un ton prea tăios cu sora ei). Pentru fiecare s-a găsit ceva de spus. Iar pentru toţi, fără excepţie, s-a hotărît ca o „regulă" generală: să fie în toate şi întotdeauna cinstiţi şi principiali.

In prezent comsomoliştii pregătesc pentru adunarea lor generală pe şcoală tema: „Cum îndeplinim noi poruncile lui Lenin". In fiecare grupă de comsomol se discută în prealabil această problemă şi se ţine o conferinţă în legătură cu cuvîntarea rostită de Lenin la Congresul al III-lea al Comsomolului.

— Noi toţi am citit de multe ori această cuvîntare — spune Inna Krupinova. Dar, cu cît ne facem mai mari, cu cît cunoaştem mai bine viaţa, cu atît cuvintele lui Lenin capătă pentru noi un sens mai adînc.

INVĂŢĂTORII LOR

In acea seară, în cea mai mare sală de clasă, în bănci nu stăteau elevii, ci învăţătorii. Pe catedră se afla o învăţătoare în vîrstă, în rochie neagră simplă cu guleraş alb, avînd o vagă asemănare cu Nadejda Konstantinovna Krupskaia. Este bătrîna comunistă, învăţătoarea pensionară Olga Valerianovna Stejenskaia, care ţine lecţia „Stilul leninist în muncă". Ea vorbeşte cu căldură, atrăgător. Deosebit de amănunţit se opreşte Olga Valerianovna asupra măiestriei propagandei de partid pe care Ilici o poseda la perfecţie. Căci doar orice învăţător, indiferent de obiectul pe care l-ar preda, este şi el un propagandist al ideilor leninismului.

Acestei teme i-a fost consacrată una din lecţiile seminarului de educaţie comunistă, care funcţionează de patru ani în şcoală.

Creşterea nivelului ideologic al învăţătorilor, studiul permanent al teoriei marxist-leniniste reprezintă una din principalele condiţii care permit învăţătorilor de la Şcoala nr. 1 din Ulianovsk să înveţe pe elevii lor să construiască viaţa aşa cum a dorit-o Lenin. In această muncă ei sînt îndrumaţi şi ajutaţi de organizaţia de partid a şcolii. Aproape jumătate din colectivul pedagogic sînt comunişti: 22 din 47; 5 sînt comsomoliştl.

Comuniştii imprimă tonul şi stilul în întreaga activitate, ei introduc spiritul partinic, un înalt entuziasm în muncă şi o rivnă creatoare care se simte aici în toate acţiunile.

Nu există nimeni în şcoală — de la elevii din clasa întîia pînă la absolvenţi, de la părinţi pînă la profesori — care să nu vădească un profund respect faţă de director — Vladislav Vasilievici Znamenski, învăţător emerit al şcolii din R.S.F.S.R. El este apreciat pentru devotamentul său, pentru munca sa neprecupeţită, pentru modestia şi tactul său, pentru priceperea de a munci cu oamenii.

Umăr la umăr cu el muncesc adjuncţii lui; directorii de studii: Vasili Ivanovici Stepanov şi Lidia Ivanovna Katorghina.

Dacă veţi întreba cine sînt cei mai buni învăţători şi educatori, vi se va răspunde că cei mai buni sînt comuniştii: E. I. Nikitina, V. M. Pucikova, L. M. Panfilova, S. G. Perbuhina, M. G. Kamenskaia, M. N. Morozov.

Gîndirea creatoare, căutările pedagogice şi munca perseverentă, minuţioasă, plină de abnegaţie — acestea sînt trăsăturile care caracterizează chipul acestui colectiv.

Şi încă un lucru — ei iubesc copiii. Impresionează tonul deosebit folosit în relaţiile dintre învăţători şi elevii lor: o extremă simplicitate, o mare sinceritate, o permanentă grijă plină de căldură, respect şi exigenţă.

La Congresul al XII-lea al Comsomolului Hruşciov a spus : „...Trebuie să-l studiem pe Lenin şi să aplicăm în viaţă uriaşa lui moştenire teoretică, să fim propagandişti convinşi ai ideilor leniniste, să construim viaţa aşa cum ne-a învăţat Lenin, să educăm tineretul în aşa fel, încît orice tînăr sovietic să tindă să-şi însuşească trăsăturile de caracter pe care le-a avut Lenin".

Tocmai spre acest lucru tind învăţătorii Şcolii nr. 1, care poartă numele lui V. I. Lenin.

O. CELPANOVA
corespondent special.

Oraşul Ulianovsk

(Traducere din „Ucitelskaia Gazeta" din 12.III-1960).

Şcoala de muzică din Tulcea. Moment în pregătirea viitorilor interpreţi.

VIAŢA SINDICALĂ IN ŞCOLI

Din preocupările unei grupe sindicale

Adunarea generală pentru alegeri sindicale ţinută la Şcoala elementară de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Firtănuş, raionul Cristurul Secuiesc, Regiunea Autonomă Maghiară, a cerut grupei sindicale o mai mare preocupare pentru sprijinirea cadrelor didactice în activitatea lor profesională.

Atenţia principală a activităţii noastre este acum îndreptată spre organizarea unei propagande profesionale strîns legată de rezolvarea unor probleme care se ridică în această etapă a anului şcolar în şcoala noastră. Ne-am propus, de pildă, să studiem experienţa unor cadre didactice în pregătirea şi desfăşurarea lecţiilor, să valorificăm experienţa din anii trecuţi în organizarea recapitulării materiei şi desfăşurării examenelor, să analizăm posibilităţile organizării practicii de vară a elevilor etc. Planul de muncă al grupei sindicale prevede în acest scop iniţierea unor consfătuiri de producţie, lecţii deschise, comunicări pedagogice ş.a.

Deşi a trecut puţină vreme de la alegeri, planul de muncă a şi început să prindă viaţă. La începutul lunii martie, de pildă, am analizat, în cadrul unei consfătuiri de producţie, activitatea profesională şi extraşcolară a tovarăşei Szász Ilona, profesoară de limba maghiară. Această şedinţă de analiză a fost precedată de o minuţioasă muncă de pregătire. Mai multe cadre didactice au participat la unele ore ţinute de tov. Szász şi au studiat rezultatele obţinute de ea în activitatea educativă şi extraşcolară. In consfătuire au fost relevate metodele bune folosite de tovarăşa I. Szász în predare. Consfătuirea a prilejuit şi un interesant schimb de opinii în ce priveşte alcătuirea planurilor de lecţii, folosirea materialului didactic, controlul caietelor elevilor etc. Schimbul de experienţă realizat prin consfătuirea de producţie se oglindeşte acum în munca fiecărui învăţător şi profesor.

Grupa sindicală este preocupată şi de îmbunătăţirea activităţii cultural-educative pe care o va desfăşura în sprijinul cadrelor didactice, cît şi de ridicarea nivelului muncii culturale pe care membrii de sindicat o duc în rîndurile ţărănimii muncitoare. Astfel, grupa sindicală va asigura, prin responsabilul cultural, materialul bibliografic de care au nevoie cadrele didactice înscrise la cursurile de învăţămînt ideologic. Am prevăzut, de asemenea, organizarea vizitării unor întreprinderi industriale, G.A.S. şi G.A.C., precum şi organizarea unor excursii.

Pentru sprijinirea muncii culturale care se duce prin căminul cultural am iniţiat pregătirea cu cadrele didactice a unei piese de teatru de Mikszath Kálmán, mobilizînd totodată cadrele didactice la diferite acţiuni culturale cum ar fi conferinţele, cercurile de citit etc.

INCZEFI ANDRAS

In pragul ultimului trimestru

(Urmare din pag. 1)

noştinţelor. Paralel cu aceasta se impune acordarea unui sprijin mai substanţial elevilor rămaşi în urmă, în vederea lichidării golurilor în cunoştinţele lor şi a aducerii acestora la nivelul clasei respective, prin organizarea de consultaţii, a orelor de meditaţii şi a altor forme de ajutorare.

Recapitularea materiei în cadrul a cîtorva teme esenţiale, care să formeze elevilor o privire de ansamblu asupra materiei la fiecare disciplină şi să ducă la consolidarea unui sistem închegat de cunoştinţe, este deosebit de necesară în ultima parte a trimestrului, dar pentru ca ea să dea roadele cele mai bune trebuie să fie pregătită încă de la începutul trimestrului.

O dată cu aceasta, acum se impune mai mult ca oricînd o strînsă legătură între teorie şi practică, pentru ca elevii să vadă în ansamblu caracterul practic, aplicativ al fiecărei discipline. Întrucît şi timpul o permite, în special cu prilejul lecţiilor de recapitulare, trebuie să se acorde mai multă atenţie excursiilor, vizitelor în producţie, aplicaţiilor practice. De asemenea, trebuie pregătite din vreme activităţile practice social-utile ale elevilor, aşa cum s-au dat îndrumări de către Ministerul Învăţămîntului şi Culturii. Trebuie organizată, îndeosebi, imediat practica social-productivă a elevilor din clasele IX-X, din localităţile cu mai multe şcoli ai căror elevi nu pot fi cuprinşi într-o singură serie în întreprinderile existente, practica în producţie în acest caz putînd fi organizată în două etape : 6-19 aprilie şi 13-25 iunie.

Pe lîngă cele arătate mai sus, ultima etapă a anului şcolar ridică în faţa cadrelor didactice numeroase alte probleme care nu pot fi trecute cu vederea. In această etapă este necesar, mai mult ca oricînd, să se asigure frecventarea cu regularitate a cursurilor de către toţi elevii, întărindu-se în acest scop legătura şcolii cu familia şi colaborarea cu organizaţia de tineret.

Nu mai puţin importantă este acum problema pregătirii elevilor pentru trecerea la alt ciclu de învăţămînt, ca şi cea a orientării profesionale a viitorilor absolvenţi. Multe şcoli şi cadre didactice au iniţiat chiar mai din vreme acţiuni în vederea rezolvării unor asemenea sarcini, cum ar fi : o legătură mai strînsă şi organizarea de interasistenţe la lecţii între învăţătorii de la clasa a IV-a şi profesorii care predau la clasa a V-a, vizite în întreprinderi şi şcoli profesionale şi discuţii cu viitorii absolvenţi. Astfel de acţiuni trebuie să fie intensificate.

Rezolvarea cu succes a sarcinilor ce revin şcolilor pentru pregătirea încheierii anului şcolar presupune o grijă deosebită pentru asigurarea unor condiţii bune de învăţătură elevilor şi pentru evitarea supraîncărcării lor, ca şi pentru organizarea unor acţiuni cu un bogat caracter educativ cu sprijinul părinţilor şi al organizaţiilor U.T.M.

De asemenea, este necesară o mai temeinică muncă de îndrumare şi control din partea directorilor de şcoli şi a organelor de învăţămînt, o preocupare continuă pentru a nu scăpa din vedere esenţialul.

Mobilizînd toate forţele pentru ridicarea la un nivel superior a întregii activităţi în trimestrul al treilea, concentrîndu-şi eforturile pentru realizarea obiectivelor mari care stau în faţa lor în această etapă, cadrele didactice îşi vor vedea străduinţile încununate de succes.

Al IV-lea Festival republican al şcolilor de artă

Activitatea desfăşurată an de an de către profesorii şcolilor de artă se aseamănă cu căutările pline de răbdare ale geologilor care urmăresc găsirea filoanelor bogate în metale şi pietre preţioase. Străbătînd satele şi oraşele patriei, profesorii şcolilor de artă caută vina cea mai bogată a filonului artistic, talentele cele mai remarcabile din rîndul copiilor, talente care stimulate şi îndrumate vor duce mai departe tradiţiile poporului nostru, vestit prin bogăţia artei sale. Profesorii şcolilor de artă îmbină însă în activitatea lor munca căutătorului de pietre preţioase cu aceea a şlefuitorului de diamante, a cărui măiestrie dă întreaga strălucire şi măreţie noului talent descoperit.

Timp de o săptămînă am avut prilejul să ascultăm încîntaţi interpretarea elevilor din şcolile de muzică, participanţi la cel de al IV-lea Festival al şcolilor de artă, să privim evoluţia plină de graţie a dansatorilor, lucrările inspirate ale viitorilor artişti plastici. Tradiţia recentă a acestor festivaluri sugerează o realitate nouă din viaţa patriei noastre socialiste. Cele mai vechi şcoli de artă din ţara noastră, create datorită grijii şi dragostei partidului şi guvernului pentru creşterea şi educarea tinerelor talente artistice din rîndul poporului, au împlinit recent 10 ani de activitate. Cele mai multe însă, şcolile elementare de artă create în cele mai îndepărtate regiuni ale ţării la Reghin, la Caransebeş, la Tg. Jiu, la Roman, la Baia Mare, la Tulcea, au intrat de abia în cel de al II-lea sau al III-lea an de activitate.

Bilanţul acestei activităţi este rodnic, prefigurînd viitoare mari succese artistice ale patriei noastre. Profesorii şcolilor de artă au privit şi audiat cu răbdare zeci de mii de copii, au ales pe cei mai talentaţi şi îi îndrumă pe drumul măiestriei artistice.

Cît de minunată, de simplă, de firească pare astăzi această cale... Să ne gîndim o clipă doar la drumul anevoios, plin de sacrificii şi privaţiuni pe care au trebuit să-l străbată, pentru a se afirma, cîteva din marile genii artistice ale poporului nostru — Nicolae Grigorescu, Ion Andreescu, Ciprian Porumbescu. Cîte asemenea genii artistice, cîţi tineri care ar fi putut deveni la rîndul lor pictori de talia lui Grigorescu, muzicieni de talia lui Enescu nu s-au pierdut, necunoscuţi, undeva într-un fund de ţară înconjuraţi de nepăsarea condamnabilă a guvernanţilor burghezo-moşiereşti?

Asemenea talente nu se mai pierd astăzi. Formarea lor ca artişti şi ca oameni este încredinţată unor muzicieni de prestigiu, unor pictori cunoscuţi, unor pedagogi experimentaţi. Tînărul care intră într-o şcoală de artă se bucură nu numai de toate posibilităţile pentru a-şi dezvolta talentul artistic, ci şi pentru a dobîndi o bogată şi temeinică cultură generală, în aşa fel, încît să-şi poată pune întregul talent, toată forţa creatoare, în slujba patriei şi poporului din rîndul căruia s-a ridicat şi ale cărui tradiţii artistice trebuie să le dezvolte şi să le dea mai multă strălucire.

„Să creştem artişti constructori ai socialismului, devotaţi patriei şi poporului!" Deviza aceasta care înscrie ţelul înalt al activităţii şcolilor de artă, deviză pe care caută s-o aplice necontenit în viaţă fiecare pedagog din aceste şcoli, se înfăţişează ca o realitate puternică în cadrul celui de al IV-lea festival republican al şcolilor şi institutelor de artă.

TRAIAN STANCIU, elev la Şcoala de arte plastice din Iaşi: Şantier (Bicaz).

Viitorii pictori şi sculptori

De mai mult timp muncitorii marilor noastre întreprinderi, ţăranii colectivişti s-au deprins să primească în mijlocul lor vizita artiştilor plastici veniţi să prindă pe pînză sau în desen, să transpună în lut sau în marmoră un moment din minunata realitate socialistă care transformă viaţa ţării noastre, chipul unui fruntaş în muncă, al unui inovator vestit. Grupul de vizitatori, adolescenţi şi copii, înarmaţi de asemenea cu sevalete şi blocuri de desen, cărbune şi culori, le-au stîrnit însă muncitorilor dintru început oarecare mirare. Apoi, cînd au văzut talentul cu care aceşti copii izbutesc să surprindă plastic momentele de viaţă, i-au înconjurat cu şi mai multă căldură şi entuziasm. Astfel, s-a stabilit legătura trainică între elevii şcolilor şi secţiilor de plastică şi muncitorii din fabrici, din uzine, de pe ogoare, legătura al cărui rod artistic bogat se oglindeşte în lucrările valoroase expuse la expoziţia de plastică a celui de al IV-lea Festival republican al şcolilor de artă.

Desenele şi tablourile prezentate ne aduc aspecte variate din viaţa muncitorilor din diferitele regiuni ale ţării. Elisabeta Casacico din Tîrgovişte ne înfăţişează un moment din munca petroliştilor, Alexandru Beltescu din clasa a VII-a a Şcolii de artă din Galaţi şi-a închinat desenul său muncii de pe şantierul naval, Nicolae Georgescu din clasa a VII-a a Şcolii din Tulcea înfăţişează activitatea pescarilor din Deltă, Maria Manolache din clasa a X-a a Şcolii de artă plastică din Iaşi îşi intitulează lucrarea sa „Electrificare", iar Ioan Stanciu din clasa a XI-a a aceleiaşi şcoli înfăţişează într-o acuarelă, plină de transparenţă şi compusă cu deosebită măiestrie, un aspect al şantierului hidrocentralei de la Bicaz.

Pe retina sensibilă, de viitori artişti, a elevilor din şcolile de artă plastică s-au înregistrat şi alte momente ale vieţii cotidiene, pe care tinerii au căutat să le prelucreze artistic în diferite tablouri.

Micul Ioan Georgescu din clasa a V-a a Şcolii de artă din Giurgiu îşi intitulează desenul, executat cu mult talent şi deosebit simţ al mişcării, „Se renovează şcoala"; Florin Macavei, tot din clasa a V-a a Şcolii de artă din Tulcea, înfăţişează cu mult umor pe eroul schiţei „Vizita" a lui I. L. Caragiale, Adrian Ancino, elev al Şcolii de artă din Focşani, a executat în plastilină, o scenă din „Povestea ridichii".

Mijloacele artistice de expresie ale viitorilor pictori şi sculptori se dovedesc de pe acum bogate şi scot în evidenţă grija profesorilor fiecărei şcoli de a dezvolta personalitatea şi trăsăturile caracteristice ale talentului acestor copii. Alături de desene colorate care reprezintă, bineînţeles, prima treaptă în deprinderea artei plastice şi ocupă deci spaţiul cel mai larg în cadrul expoziţiei, întîlnim şi remarcabile lucrări în ulei, cum sînt de pildă picturile „La betonieră" de Alexandru Bălan din clasa a IX-a a Şcolii de artă plastică din Bucureşti şi portretele de muncitori executate de Mihai Trifan din clasa a VII-a a Şcolii de artă din Craiova, mozaicul „Spre tîrg", lucrat cu măiestrie de Marin State din clasa a VIII-a a şcolii de artă plastică din Bucureşti, sculpturile „Grîul" de Dumitru Nuţa din clasa a X-a a Şcolii de artă plastică din Bucureşti şi portretul lui George Enescu, executat de Constantin Cremenovschi din clasa a IX-a a Şcolii de artă plastică din Iaşi.

Expoziţia lucrărilor plastice ale elevilor şcolilor de artă vădeşte, în acelaşi timp, preocuparea profesorilor din aceste şcoli pentru dezvoltarea tradiţiilor plasticei populare, prin îndrumarea tinerilor către executarea unor broderii şi împrimeuri cu motive folclorice, covoare şi scoarţe specifice creaţiei diferitelor regiuni, lucrări de ceramică fină etc.

C. CREMENOVSKI, elev în clasa a IX-a: Enescu (sculptură).

Spre culmile măiestriei muzicale

Ascultîndu-i pe cîţiva dintre micii interpreţi ai lucrărilor muzicale care s-au prezentat la recitalurile din cadrul celui de al IV-lea Festival al şcolilor de artă, am avut un sentiment de adîncă mulţumire. Am văzut că în ţara noastră există nenumăraţi copii minunaţi, dotaţi excepţional, şi al căror talent se dezvoltă sub grija şi îndrumarea atentă a muzicienilor pedagogi. Să încep prezentarea acestora cu o veche cunoştinţă a publicului nostru artistic. Sorina Ioan, din clasa a VII-a a Şcolii de muzică din Iaşi, s-a afirmat de cîţiva ani ca un talent excepţional, interpretînd numeroase lucrări simfonice ca, de pildă, Concertul în si bemol de Beethoven, acompaniată fiind de Filarmonica de Stat „Moldova" din Iaşi. În cadrul festivalului ea a cîntat piesa „Carnavalul vienez" de Schumann.

O „solistă" care n-a împlinit încă 12 ani este violonista Angela Gavrilă, elevă a Şcolii de muzică din Timişoara care a cîntat, acompaniată de Filarmonica „Banatul", Concertul nr. 22 de Viotti şi Concertul în re minor de Tartini.

Nelu Georgescu, elev la Şcoala de muzică din Tîrgovişte, interpretînd „Concertino" de C. Botez.

De la cinci ani învaţă vioara Laurenţiu Dincă, de la Şcoala de 7 ani de muzică din Craiova. De curînd, micul muzician a împlinit 6 ani; deci nu este încă nici în prima clasă elementară. Învaţă la şcoală doar teoria muzicală şi instrumentul. Într-un an şi ceva acest copil, excepţional dotat pentru muzică, a făcut asemenea progrese, încît, de curînd, a interpretat acompaniat de Filarmonica din Craiova, Concertul în la minor de Vivaldi.

Vreau să mai amintesc aici de pianistul Horia Raţiu din clasa a II-a a Şcolii de artă din Cluj. Profesorii acestei şcoli l-au descoperit abia anul trecut la Turda. Deşi avea puţine noţiuni muzicale, băiatul începuse să cînte la pian după ureche şi să improvizeze diferite compoziţii proprii. Astăzi, în cadrul concursului, el a prezentat, printre altele, lucrarea „Ciobănaşul" compusă de el în timpul orelor de studiu.

Spre deosebire de trecut, acum pedagogii veghează cu grijă la dezvoltarea tinerelor talente pe linia specificului de vîrstă şi de înţelegere a acestora, îi lasă să-şi trăiască copilăria, fără a-i maturiza înainte de vreme. Copiii aceştia se dezvoltă firesc, ca artişti şi ca oameni şi sîntem siguri că se vor realiza pe deplin în viaţă.

★

— Auzi tată, strungurile de la voi din uzină parcă ar cînta! — i-a spus într-o zi micul Nelu Georgescu, tatălui său, muncitor la uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej din Tîrgovişte. De aceste cuvinte şi-a amintit mai tîrziu tatăl copilului, atunci cînd în uzină a venit un profesor de la Şcoala de artă din localitate. Adus la şcoală şi supus unor probe Nelu Georgescu s-a dovedit posesorul „auzului absolut", care defineşte superlativul în materie de ureche muzicală. Acum este în anul I la vioară; studiază deci nici măcar de un an. Dar cînd îl auzi interpretînd Concertino de Constantin Botez, cu care micul violonist s-a prezentat la concurs, îţi dai seama că te afli în faţa unui minunat talent artistic.

GRAŢIA DANSULUI

În luminile rampei apar, gratioase, siluetele balerinilor care interpretează cunoscutul vals al baletului „Fîntîna din Bacciisarai". Toate mişcările acestor doi tineri de 16—17 ani, elevi ai Şcolii de coregrafie din Cluj, vădesc măiestrie cultivată printr-un studiu intens şi care duce către acea minunată plutire aeriană care atestă înalta măiestrie a soliştilor de balet. Mi se pare că scena cîştigă deodată în amploare, decorurile devin somptuoasă şi că tinerii de pe scenă evoluează într-un spectacol al Teatrului de Operă şi Balet. „Fîntîna din Bacciisarai", „Romeo şi Julietta", „Harap alb", „Lacul lebedelor". Vă pare această anticipare prea îndrăzneaţă? Socot că nu. Numeroşi absolvenţi ai şcolilor de balet din Bucureşti şi Cluj au urcat cu repeziciune treptele măiestriei artistice, devenind artişti cunoscuţi în ţară şi peste hotare.

„Printre absolvenţii noştri — ne spune tovarăşa Ester Magyar-Gonda, directoarea Şcolii de coregrafie din Bucureşti se numără Alexa Dumitrache, laureată a Festivalurilor Tineretului de la Moscova şi Viena, prim-solistă a Teatrului de Operă şi Balet, Iuliana Iliescu şi Martha Herczeg-Horvath, de asemenea primi-soliste ai Teatrului de Operă şi Balet".

„Şi şcoala noastră a format asemenea soliste talentate, ne arată tov. Octavian Stroia, director al Şcolii coregrafice din Cluj. Menţionez numai cîţiva dintre ei: primsoliştii Operei maghiare din Cluj — Maria Lucaci, Andri Szanto, Margareta Sipoş, soliştii Operei române din Cluj Ioan Farcaş, Emilian Barteş, Eva Macsai, Francisc Zsigmond. Ceea ce ne bucură însă mai mult e faptul că, în totalitatea lor, absolvenţii noştri sînt foarte apreciaţi şi solicitaţi de teatrele de operă şi marile ansambluri folclorice".

Grija şi dragostea cu care sînt înconjuraţi aceşti tineri, pregătirea temeinică de care se bucură şi în care sînt angajaţi cei mai reputaţi maiştri de balet ai ţării, deschide fiecăruia dintre ei calea afirmării pe tărîmul artei pe care a îndrăgit-o.

Păreri competente despre Festival

COSTACHE ANTONIU, artist al poporului din R.P.R., preşedintele juriului celui de al IV-lea Festival al şcolilor şi institutelor de artă: **Iniţiate de forurile culturale ale patriei noastre socialiste, aceste festivaluri — devenite tradiţionale — au ca scop stimularea celor mai valoroase elemente pe calea atît de frumoasă dar şi de dificilă a artei. Prezentul festival s-a dovedit mai bogat şi mai variat decît cele precedente. Bogat şi variat atît prin participarea a sute de tineri artişti veniţi din toate colţurile ţării, cît şi prin varietatea manifestărilor desfăşurate.**

Prof. PETRE DUMITRESCU, rectorul Institutului de arte plastice „Nicolae Grigorescu": **Pregătirea viitorilor artişti, conştienţi de rolul social al artei, patrioţi înflăcăraţi, este asigurată prin îmbinarea laturii practice cu o temeinică pregătire teoretică şi ideologică, prin lărgirea cadrului de participare efectivă la viaţa socială, prin legătura mai bogată cu viaţa artistică în general.**

DUMITRU D. BOTEZ, artist emerit al R.P.R., rectorul Conservatorului „Ciprian Porumbescu": **Festivalul republican al şcolilor şi institutelor de artă constituie o trecere în revistă a celor mai valoroase elemente reprezentînd „tînăra gardă" a artei din ţara noastră. Festivalurile republicane au devenit un stimulent şi în acelaşi timp un mod de a-l face cunoscut pe viitorul artist, încă din perioada lui de formaţie, celor din rîndul cărora s-a ridicat şi cărora trebuie să le dedice întreaga sa artă. Această strînsă legătură creată, încă din anii de şcoală, între viitorii artişti şi popor îi învaţă pe tinerii care păşesc pe drumul artei să dăruiască cu generozitate, să păstreze mereu legătura cu viaţa, pentru a deveni cu adevărat artişti-cetăţeni.**

Spijin celor hotărîţi să înveţe

În oraşul Oradea cursurile de pregătire pentru oamenii muncii care vor intra în clasa a VIII-a a şcolii serale şi fără frecvenţă sînt organizate în patru centre. Pentru a asigura buna desfăşurare a cursurilor secţia de învăţămînt şi cultură a organizat o brigadă formată din inspectori şi directori de şcoli, care ţine o legătură strînsă cu întreprinderile unde lucrează cursanţii. De asemenea, comitetul orăşenesc de partid organizează deseori consfătuiri cu directorii de întreprinderi şi membrii comisiilor de selecţionare, în vederea mobilizării şi îndrumării spre şcoală a muncitorilor merituoşi, precum şi pentru a le asigura acestora condiţii cît mai bune pentru frecventarea cursurilor de pregătire.

Cele patru şcoli unde s-au organizat cursurile au pus la dispoziţia muncitorilor materialul didactic şi intuitiv necesar desfăşurării lecţiilor, iar secţia de învăţămînt şi cultură a repartizat să predea la aceste cursuri cadre didactice bine pregătite şi cu experienţă.

În scopul asigurării unei frecvenţe bune, responsabilii cursurilor şi profesorii vizitează lunar pe cursanţi la locul de muncă şi iau legătură cu conducerile întreprinderilor, informînd organele competente atunci cînd sînt greutăţi. Exemple frumoase de colaborare între pedagogii care predau la cursurile de pregătire şi conducătorii întreprinderilor se pot vedea printre altele la Trustul regional de construcţii şi la Fabrica de încălţăminte „Solidaritatea", de unde frecventează cu regularitate un mare număr de muncitori. Experienţa a arătat că vizitele personale repetate, sprijinul brigăzii secţiei de învăţămînt — sînt de mare eficacitate în crearea celor mai bune condiţii de muncă muncitorilor pentru a putea frecventa regulat cursurile.

Preocuparea comună a pedagogilor care predau la cursurile de pregătire şi a conducătorilor de întreprinderi pentru a crea condiţii tuturor cursanţilor în vederea frecventării cu regularitate a acestor cursuri, s-a dovedit foarte fructuoasă la centrul de pregătire de pe lîngă Şcoala de 7 ani nr. 14 din Oradea. La acest centru erau mulţi cursanţi lucrători la C.F.R., care absentau de la cursuri din cauza programului diferit de muncă. Şcoala, în colaborare cu întreprinderea, le-a venit în ajutor. Mai întîi s-a întocmit un grafic de evidenţă a orelor de serviciu ale acestor cursanţi, pe baza căruia s-a elaborat apoi orarul cursurilor pe zile şi săptămîni. Experienţa celor două luni şi jumătate de la deschiderea cursului s-a dovedit a fi suficientă pentru a da acestuia un caracter stabil. Roadele n-au întîrziat să se arate. Cursanţii de la C.F.R. pot frecventa acum cursurile şi învaţă cu sîrguinţă, fapt care însufleţeşte şi pe profesorii lor.

Analizînd periodic situaţia la învăţătură şi cea a frecvenţei profesorii constată cu mulţumire rîvna deosebită a muncitorilor-cursanţi în vederea însuşirii materiei. Experienţa de viaţă, deprinderile practice, disciplina în muncă şi dragostea lor de învăţătură înlesnesc predarea. La Centrul de pregătire de pe lîngă Şcoala nr. 4, Ştefan Belteki, mecanic la S.M.T. Ghioroc, Nagy Balint şi Petrilo Jozsef de la G.A.C. din Tămăşeu chiar în ciuda distanţei de 20 km pe care o parcurg zilnic, în ultimele două luni nu au nici o absenţă de la cursurile de pregătire.

Însuşirea materiei prevăzute la matematică se face fără greutate, mai ales în grupele cursanţilor absolvenţi ai şcolilor profesionale, care rezolvă cu uşurinţă operaţiile cu expresii algebrice. Muncitorii care frecventează cursurile de pregătire la centrul de pe lîngă Şcoala de 7 ani nr. 7 dovedesc multă pricepere şi îndemînare în efectuarea construcţiilor geometrice. În schimb, la centrul de pregătire de pe lîngă Şcoala de 7 ani nr. 9, unde nu toţi cursanţii au absolvit şcoala profesională şi unde sînt unele greutăţi în predarea geometriei, profesorul Andraş Vince consacră mai mult timp problemelor de geometrie.

Însuşirea cunoştinţelor ce se predau la fizică se face cu un interes deosebit din partea cursanţilor — mai ales a celor care lucrează în industria de maşini şi la C.F.R. aceştia dobîndind astfel, prin cunoştinţele ce le primesc, o bază teoretică pentru cunoştinţele şi deprinderile lor practice. De pildă, cînd profesoara Elena Borcea a predat o serie de cunoştinţe privitoare la mişcarea rectilinie uniform-variată unei grupe de muncitori ceferişti, a ales ca exemple probleme legate de specificul muncii acestora. Aceste exemple au dat curaj muncitorilor în rezolvarea problemelor.

Desfăşurarea cu regularitate a cursurilor de pregătire în centrele organizate în oraşul Oradea, controlul şi îndrumarea continuă de care se bucură acestea din partea organelor de învăţămînt locale, ne dau garanţia că muncitorii cursanţi vor intra în clasa a VIII-a a şcolii serale sau fără frecvenţă temeinic pregătiţi.

IRINA MANOLESCU

Demonstraţie practică

Cercul metodic al Şcolii de 7 ani din comuna Călăraşi, raionul Gura Jiului, preocupîndu-se de pregătirea lucrărilor agricole de primăvară ale elevilor, a înscris în planul său o lecţie practică privind confecţionarea ghivecelor nutritive.

Lecţia a fost precedată de o expunere în care s-au lămurit avantajele ghivecelor nutritive, s-a vorbit despre forma acestora, despre compoziţia lor, despre tehnica confecţionării ghivecelor.

A urmat apoi demonstraţia practică, în cadrul căreia s-au confecţionat ghivece nutritive.

G. PRETORIAN

Din creaţiile pedagogilor

Prof. MARCEL OLINESCU: Cu albia la rîu.

Cum m-am pregătit pentru consfătuire

În dorinţa de a mă pregăti cît mai bine pentru consfătuirile educatoarelor, mi-am concentrat eforturile în direcţia educării copiilor în spiritul muncii, a înarmării lor cu deprinderi practice în acest scop. Am acordat atenţie, printre altele, formării la copii a deprinderilor de cusut.

Învăţarea cusutului necesită din partea copiilor îndemînare, precizie în mînuirea acului ; de aceea le-am demonstrat felul cum se execută cusutul, i-am ajutat pe fiecare în parte şi i-am supravegheat îndeaproape.

Această muncă s-a desfăşurat în cadrul activităţilor şi jocurilor la liberă alegere. Am început cu fetiţele, deoarece am observat că ele în general preferă jocul cu păpuşile. Pentru aceasta am confecţionat acasă o jachetă pentru păpuşă pe care am adus-o la grădiniţă. Copiii s-au bucurat găsind păpuşa îmbrăcată cu o jachetă nouă. În timpul jocului fetele au dezbrăcat păpuşa de jachetă, pe care au împăturit-o şi au pus-o pe pat. Am intervenit atunci spunîndu-le că locul jachetei nu este pe pat, ci în dulap, iar cînd una dintre fetiţe a vrut s-o pună în dulap am întrebat-o : „dar agăţătoare are ?" Constatînd că nu are agăţătoare, am stabilit împreună să i-o coasem. Cîteva fetiţe s-au oferit să mă ajute. Copiii au urmărit cum am introdus aţa în ac, cum am făcut nodul, cum mi-am pus degetarul. După ce am trasat cîteva fire, am dat unei fetiţe să continue lucrul. Aceasta a terminat agăţătoarea sub supravegherea mea, fiind urmărită de celelalte fetiţe.

În zilele următoare, păpuşile au fost îmbrăcate pe rînd cu paltoane noi cărora le lipseau agăţătoarele sau nasturii, iar „micile cusătorese" ajutate de mine le-au completat.

Am observat că nasturii se cos mai greu deoarece copiii nu puteau introduce dintr-o dată acul în găurelele nasturilor. De aceea, am fost nevoită să-i ajut individual pe copii pînă a deprinde fiecare „meşteşugul" respectiv. Această ocupaţie le-a făcut mare plăcere. Chiar şi unii băieţi au încercat să coasă singuri nasturi şi agăţătoare. Rezultatul a fost că majoritatea copiilor — fete şi băieţi — au învăţat să coasă nasturi şi agăţători. Din dorinţa de a coase, ei controlau zilnic îmbrăcămintea păpuşilor pentru a descoperi lipsa nasturilor sau a agăţătorilor, iar dimineaţa, la sosirea în grădiniţă, îmi povesteau cum şi-au cusut, acasă singuri nasturii sau agăţătoarea ruptă. Unii mi-au arătat nasturii de la şorţuleţ pe care i-au cusut singuri. Chiar dacă aţa era înnodată sau tăiată pe faţă, le-am apreciat munca şi, după caz, le-am dat indicaţii suplimentare pentru a lucra mai bine.

După ce i-am învăţat pe copii să folosească corect acul şi aţa, am început să-i deprind cu cusăturile artistice, să lucreze, de exemplu, în contur cu aţa înaintea acului. Iată cum am procedat şi în acest caz. În timpul jocului la alegere le-am arătat copiilor o faţă de masă şi cîteva şerveţele brodate cu un model simplu, cusut în contur. După ce le-am admirat împreună am desenat pe o pînză o floare cu codiţă şi două frunze. Am lucrat mai întîi cu, explicîndu-le copiilor cum trebuie să lucreze, şi anume să introducă acul pe dosul materialului, să-l scoată pe faţă, să tragă aţa uşor, apoi să se întoarcă pe aceeaşi linie cu acul de sus în jos, scoţîndu-l pe dosul materialului. Fetele m-au urmărit cu atenţie. După ce am terminat mijlocul florii pe care l-am cusut cu aţă roşie, am început să lucrez petalele, propunînd uneia dintre fetiţe să continue lucrul. La început am ajutat-o pentru fixarea distanţei dintre puncte şi pentru a trage aţa fără s-o strîngă. După ce această fetiţă a executat cîteva puncte, am dat lucrul, în continuare, altor fetiţe. Astfel, în dimineaţa respectivă cîteva dintre ele au cusut floarea, iar în dimineaţa următoare alte fetiţe au cusut codiţa şi frunzele. Copiii şi-au adus apoi pe rînd pentru lucru cîte o bucăţică de pînză pe care am desenat modele simple (floare, ciupercă, fluture etc.). În timp ce fetele au cusut — în locul cel mai luminos — le-am urmărit cu grijă, le-am îndreptat poziţia corpului şi distanţa lucrului faţă de ochi, le-am ajutat la nevoie şi le-am întrerupt lucrul după o perioadă de timp, pentru a nu-şi obosi ochii. Şi de data aceasta unii dintre băieţi au urmărit cu plăcere şi interes munca fetelor şi chiar au manifestat dorinţa de a coase şi ei. După ce majoritatea copiilor s-au deprins cu mînuirea acului în cadrul activităţilor şi jocurilor la alegere, am trecut la activităţi obligatorii la care a participat toată grupa.

Folosind asemenea procedee, am reuşit să le trezesc copiilor interesul pentru această muncă şi să-i învăţ să coasă. Cusăturile terminate, spălate şi scrobite, le-am expus în vitrină, spre marea lor bucurie.

Prin eforturile depuse pînă acum în ceea ce priveşte formarea deprinderilor practice la copiii din grupa combinată, am izbutit să obţin unele realizări. Consfătuirile îmi vor da posibilitatea să-mi îmbogăţesc experienţa, să realizez noi succese pe acest drum.

EUGENIA DRAGOŞ
educatoare — Constanţa

Roadele unui experiment

Elevii clasei a V-a de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Oraşul Stalin lucrează cu mult interes în atelierul de tîmplărie.

Începînd din acest an şcolar, sub îndrumarea Filialei din Iaşi a Institutului de ştiinţe pedagogice s-a iniţiat cu elevii a două clase a VIII-a (din cele trei clase existente) ale Şcolii medii „Ilie Pintilie" din localitate instruirea practică a acestora pentru a obţine la sfîrşitul şcolii medii calificarea în meseria de strungar sau lăcătuş.

Elevii celor două clase a VIII-a de la Şcoala medie „Ilie Pintilie" din Iaşi îşi desfăşoară pregătirea practică pe baza unui plan special de învăţămînt. Ei fac săptămînal cîte 2 ore de tehnologie şi 5 ore practică; la început toţi fac lăcătuşărie în atelierele Şcolii profesionale de pe lîngă Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iaşi. În următorii 3 ani şcolari (în clasele IX—XI) cele două clase experimentale vor avea săptămînal mai multe ore de activitate practică, urmînd să se găsească soluţia cea mai bună pentru a nu-i supraîncărca pe elevi şi a nu dăuna pregătirii lor teoretice. Activitatea practică a elevilor se desfăşoară sub îndrumarea maiştrilor-instructori.

Acest experiment a stîrnit mult interes pentru activitatea practică în rîndul elevilor celor două clase. Ei s-au familiarizat deja cu mînuirea sculelor lăcătuşului, cu mînuirea instrumentelor de măsură folosite de acesta şi desfăşoară activitatea practică avînd la bază instruirea lor pe principiul operaţiilor. După ce au primit o serie de cunoştinţe privitoare la prelucrarea metalelor, cunoştinţe despre scule şi maşini, despre locul de muncă şi tehnica securităţii muncii, elevii au învăţat trasarea, îndreptarea, tăierea şi îndoirea sîrmei, a tablei, a benzilor, pilirea etc. Toate aceste operaţii au fost deprinse de elevi ca urmare a exerciţiilor practice efectuate în cadrul atelierelor Şcolii profesionale de pe lîngă Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iaşi. Pînă acum elevii au obţinut rezultate bune atît în însuşirea cunoştinţelor de tehnologie cît şi în activitatea practică din atelier.

Experimentul organizat cu elevii claselor a VIII-a de la Şcoala medie „Ilie Pintilie" este urmărit cu interes de către cercetătorii Filialei Iaşi a Institutului de ştiinţe pedagogice şi de către comisia existentă în şcoală pentru problemele legării învăţămîntului de producţie. Se studiază în mod deosebit corelaţia dintre învăţămîntul teoretic şi instruirea practică a elevilor şi anume, în ce măsură predarea diferitelor obiecte este orientată spre practică. În această direcţie nu este vorba numai de a sincroniza predarea fizicii, a chimiei, a matematicii etc. cu cea a tehnologiei, cu practica de atelier a elevilor, ci se urmăreşte orientarea predării acestor discipline în cît mai strînsă legătură cu problemele practicii. Bunăoară, chiar la clasa a VIII-a, lecţiile de fizică trebuie să îmbrace un conţinut practic mult mai pronunţat ca de obicei, prin aceste lecţii profesorii ajutîndu-i pe elevi să-şi însuşească cele mai noi noţiuni din tehnică. De asemenea, se mai studiază în ce măsură practica îmbogăţeşte conţinutul întregului proces de învăţămînt şi contribuie la educarea elevilor în spiritul moralei comuniste. Se urmăreşte dezvoltarea gîndirii tehnice a elevilor, posibilitatea acestora de a-şi însuşi cunoştinţe şi deprinderi practice la nivelul vîrstei lor.

Realizarea scopurilor propuse mai sus este posibilă în primul rînd datorită faptului că Şcoala medie „Ilie Pintilie" din Iaşi se bucură de tot sprijinul Atelierelor C.F.R. Iaşi, care o şi patronează. În aceste ateliere, elevii pot urmări cum se nasc şi devin realitate multe inovaţii ale muncitorilor, cum se traduc în viaţă sarcinile de plan ce revin acestei întreprinderi pe anul 1960.

Munca în producţie a celor două clase a VIII-a experimentale de la Şcoala medie „Ilie Pintilie" din Iaşi este urmărită şi de către cadrele didactice şi elevii altor şcoli din oraş, în scopul realizării pe baza faptelor, a unei convingătoare propagande pedagogice în sprijinul instruirii practice în producţie a elevilor din şcolile de cultură generală.

G. VAIDEANU
cercetător ştiinţific al Filialei din Iaşi a Institutului de ştiinţe pedagogice.

In cercul de navomodelism de la Palatul pionierilor din București.

Grijă pentru buna conducere a școlilor

Este știut că bunul mers al procesului instructiv-educativ dintr-o școală depinde în mare măsură de felul cum directorul conduce și controlează activitatea colectivului de cadre didactice. Iată de ce secția de învățămînt și cultură a raionului Sighișoara a pus un accent deosebit pe pregătirea directorilor. Ședințele lunare organizate cu directorii au constituit un bun mijloc de pregătire a conducătorilor de școli în vederea rezolvării multiplelor sarcini legate de controlul și îndrumarea procesului instructiv-educativ. In aceste ședințe au fost dezbătute diferite probleme importante privind activitatea din școli, cum ar fi de pildă : „Educația comunistă a elevilor, preocupare de bază a școlii", „Cum sprijină colectivul didactic al școlii pregătirea temeinică a fiilor de muncitori și țărani muncitori", „Formele de organizare și realizările obținute în legarea învățămîntului de viață" etc.

Pe această linie în pregătirea directorilor, secția de învățămînt și cultură împreună cu cabinetul pedagogic au organizat recent un schimb de experiență în vederea ridicării calității muncii de control din școală. Schimbul de experiență a fost precedat de referatul cu tema „Îndrumarea și controlul lecțiilor de către director prin asistențe la ore" prezentat de tovarășa Sofia Simionescu, directoarea Școlii de 7 ani nr. 2. Atît referatul cît și discuțiile prilejuite de el au arătat că mijlocul cel mai important de îndrumare și control al procesului instructiv-educativ îl constituie asistențele directorului la orele de curs. S-a scos de asemenea în evidență că asistînd la lecții, directorul trebuie să-și fixeze un anumit scop în funcție de problemele pe care le ridică predarea disciplinei respective, clasa la care se ține lecția etc., că asistența trebuie să aibă în același timp în vedere problema principală pe care o urmărește întregul colectiv didactic al școlii în perioada respectivă. Așa de pildă, directoarea Școlii de 7 ani nr. 2 a urmărit cu precădere în luna ianuarie a.c. conținutul educativ al lecțiilor, iar în luna februarie legătura dintre teorie și practică, probleme care au constituit totodată și subiectele referatelor dezbătute în acea perioadă în consiliul pedagogic sau în comisia diriginților.

Din discuții a mai reieșit că pentru a cunoaște îndeaproape activitatea cadrelor didactice, unii directori au pentru fiecare profesor și învățător un caiet special în care notează, pe lîngă observațiile în legătură cu lecțiile, și activitatea desfășurată de aceștia în comisiile metodice și în afara școlii. Acest caiet îl ajută pe director să urmărească cum progresează cadrele didactice și cum își perfecționează metodele de predare.

După lectura referatului și după discuțiile care au avut loc în cadrul acestui schimb de experiență, directorii au fost împărțiți în grupe conduse de inspectori. Aceste grupe au asistat la unele lecții în școlile din oraș, pe care le-au urmărit după o tematică întocmită de secția de învățămînt și cultură și cabinetul pedagogic și care cuprindea probleme privitoare la conținutul lecției, la metodele și procedeele folosite, la structura lecției, la stilul de muncă, la nivelul de cunoștințe etc. Din discuțiile care au avut loc cu prilejul analizării lecțiilor la care s-au efectuat asistențele, directorii au avut de învățat numeroase lucruri cu privire la felul cum trebuie să fie urmărite diferitele probleme în timpul lecțiilor și la felul cum trebuie să fie făcute observațiile asupra acestora, pentru ca ele să constituie un ajutor eficient în munca pedagogilor. De pildă, la grupa condusă de profesorul metodist Ion Hurdubețiu, care a asistat la lecțiile învățătoarei Emilia Marian de la Școala de 7 ani nr 1, au fost scoase la iveală cu multă pricepere o serie de lipsuri observate în timpul predării lecțiilor. S-a constatat astfel că disciplina în timpul orei a lăsat de dorit, că învățătoarea nu și-a fixat scopul precis al fiecărei lecții și n-a controlat lucrările date pentru acasă.

Grupa condusă de tovarășul Ion Cindea, șeful secției de învățămînt și cultură, a analizat în mod științific și cu mult simț de răspundere cele trei lecții de matematică ținute de către profesoara Maria Albu, de la Școala medie nr. 2. Directorii au arătat că lecțiile și-au atins scopul, că profesoara a fost pregătită pentru lecții, a folosit un limbaj accesibil și a reușit să asigure o bună disciplină în timpul orei, dar că a pierdut mult timp cu rezolvarea din nou a problemelor și exercițiilor date pentru acasă elevilor, că volumul temelor pentru acasă a fost prea mare și că trebuia să se insiste mai mult asupra calculului oral pe care elevii nu-l stăpînesc îndeajuns. De asemenea, s-a recomandat profesoarei să lege mai mult conținutul problemelor de practica construirii socialismului.

Grupa condusă de inspectorul Dionisie Kiss a recomandat profesorilor la care a asistat să nu intervină prea des în răspunsurile elevilor, să dea mai multă atenție scrierii corecte și judecății logice.

Pentru cunoașterea felului cum școlile din oraș își planifică și țin evidența muncii depuse, grupele de directori au controlat după o tematică întocmită de către secția de învățămînt și cultură documentele școlilor medii nr. 1 și 2 și ale școlilor elementare nr. 1 și 2 din orașul Sighișoara. Ei au cercetat cu multă seriozitate planul de muncă anual și trimestrial, precum și planurile speciale ale școlii medii nr. 1, s-au interesat îndeaproape de felul cum valorifică directorul Școlii de 7 ani nr. 2 observațiile la asistențe, au urmărit procesele verbale ale comisiilor metodice și au luat note cu privire la planificarea muncii diriginților.

Discuțiile care au avut loc cu ocazia încheierii acestui schimb de experiență au arătat că el va fi de un real ajutor pentru directorii școlilor din raionul Sighișoara în îmbunătățirea calității muncii de îndrumare și control.

GH. POPOVICI

Pregătiri pentru o excursie

In vara trecută, absolvenții clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Bascov, raionul Pitești, au făcut, sub conducerea profesorilor, o excursie de trei zile pe traseul Pitești — Rm. Vîlcea — Sibiu — Făgăraș — Orașul Stalin — Bran — Cimpulung. Multe și frumoase sînt amintirile legate de fiecare oraș și de fiecare întreprindere vizitată, de fiecare privelițe văzută. Pedagogi și elevi deopotrivă își amintesc întotdeauna cu plăcere de marile întreprinderi din Orașul Stalin, de minunata vale a Oltului, de muzeele din Sibiu, de peștera Dimbovicioara și multe altele.

Cînd s-a discutat planul de muncă al școlii pe anul 1959—1960 s-a hotărît pentru finele anului școlar o nouă excursie, de astă dată la Cluj, cu viitorii absolvenți ai clasei a VII-a. In acest scop, elevii, învățătorii și profesorii depun cu regularitate la C.E.C. banii economisiți.

Ideea excursiei îi însuflețește pe elevi în activitatea școlară. Astfel, la Geografia R.P.R. ei cer amănunte despre regiunile ce le vor străbate, la orele de istorie se interesează de trecutul istoric al acestor regiuni, iar la matematică compun probleme cu date legate de excursie.

Pentru ca drumul să fie cît mai plăcut, la cercul literar, în orele de muzică și de cor, ca și pe linia organizației de pionieri copiii pregătesc cu sîrg programe artistice, și aceasta cu atît mai mult cu cît au de gînd să dea și cîteva reprezentații artistice în orașele și comunele în care vor poposi.

Excursia de la finele anului școlar este acum aproape o tradiție în viața școlii, o tradiție care contribuie la îmbunătățirea activității instructiv-educative.

PROF. CONSTANTIN POPESCU
Școala elementară de 7 ani com. Bascov, raionul Pitești

FINALELE REPUBLICANE ȘCOLARE DE GIMNASTICA ȘI BASCHET

Importante succese ale sportului școlar

Primele finale ale Campionatelor republicane școlare din acest an — cele de gimnastică și baschet — constituie două noi și importante succese pe care le dobîndește sportul școlar din țara noastră. Discipline sportive cu o tot mai largă răspîndire în masa de elevi, gimnastica și baschetul — așa cum au confirmat-o recent cele două finale — tind să concureze (în ceea ce privește interesul și participarea) o serie de sporturi tradiționale pentru elevi — atletism, fotbal, volei și handbal. Constatarea este îmbucurătoare și dovedește multilateralitatea elevilor noștri în materie de sport. Ea reflectă totodată condițiile minunate create de regimul democrat-popular pentru dezvoltarea unei rodnice activități sportive printre elevi. O activitate sportivă din an în an mai largă, mai bogată în rezultate.

★

Finalele de gimnastică găzduite în spațioasa sală Floreasca au fost un prilej fericit de a înregistra numai constatări pozitive : concurenți bine pregătiți, conduită sportivă ireproșabilă, organizare excelentă, arbitraje competente.

In acest an, titlurile de campioane pe echipe au... surîs reprezentativelor Școlii medii nr. 35 din București — la fete și a Școlii medii nr. 1 „Gheorghe Bacovia" din Bacău — la băieți. Plină de semnificație este mai ales victoria obținută de către echipa Școlii medii nr. 35, în componența căreia au intrat nu mai puțin de patru... pioniere. Inițiativa profesoarei de educație fizică, Julieta Cintoiu de a promova — într-o competiție de mare anvergură — în ciuda tinereții lor, și a lipsei de experiență — elementele cele mai conștincioase o apreciem ca lăudabilă, deși — după unii — a apărut destul de riscantă. La această școală există, realmente, cel puțin încă 20 de eleve la fel de bine pregătite și care aveau o experiență mai bogată în materie de concursuri pe plan republican. Reușita micuțelor eleve de la „35" (Sanda Polizache, Rodica și Zoia Stirbu, Ileana Mihăilescu, Elena Totan și Marilena Pop) trebuie pusă — în afara remarcabilelor lor calități de gimnaste — și pe seama unei voințe rar întîlnite, a unei dorințe fierbinți de a reprezenta cît mai demn culorile școlii, de a răsplăti cum se cuvine încrederea acordată de neobosita lor antrenoare.

Firește că nu mai puțin lipsită de interes apare și victoria, surprinzătoare pentru mulți, a elevilor din Bacău. Profesorul de educație fizică Nicolae Creangă confirmă prin acest succes al școlii calitățile sale de antrenor, de educator priceput al tinerei generații. Echipa din Bacău (Constantin Nevschi, Marian Cohn, Dumitru Rusu, Marcel Tomița, Ion Popa și Nicolae Negrescu) s-a întrecut pe sine nu numai în cea ce privește siguranța executării exercițiilor, ci și prin ținuta sportivă exemplară pe care a avut-o, producînd o frumoasă impresie. Cuvinte frumoase avem și pentru elevi care au reprezentat alte centre, ca : Petre Miclăuș și Cristina Doboșan (Timișoara), Elena Crăciunescu, Elena Tutan și Gheorghe Condovici (București), Cornelia Ionescu și Crista Schinker (Sibiu), Konrad Gaspar (Orașul Stalin) etc. care s-au impus ca viitoare speranțe ale gimnasticii noastre de performanță.

Privite în ansamblu, finalele școlare de gimnastică din acest an au reprezentat sub raport tehnic un pas înainte față de edițiile precedente ale competiției. In același timp am avut prilejul să constatăm că, spre deosebire de anii trecuți, valoarea echipelor a fost sensibil egală, ceea ce arată că în numeroase centre din provincie afinitățile elevilor pentru această disciplină sportivă au crescut. Numai așa se explică surpriza de la întrecerea echipelor de băieți, în care bucureștenii — considerați de la început virtuali campioni — au trebuit să se mulțumească cu locul II, „talonați" îndeaproape (la diferențe foarte mici de puncte) de echipele elevilor din Cluj, Ploești, Lugoj etc. Această afirmare a provinciei este binevenită, deoarece face să crească și mai mult interesul pentru competiție, iar lupta pentru cucerirea titlului de campioană să fie și mai aprigă, mai disputată !

★

Orașul de la poalele Timpei a fost martorul finalelor de baschet, care s-au caracterizat printr-un nivel tehnic ridicat și printr-un sănătos spirit de sportivitate și disciplină. Profesorii de educație fizică au în această privință, principalul merit. Ei au muncit cu multă stăruință pentru ca elevii care s-au dedicat baschetului să-și poată însuși cît mai corect infinitele procedee tehnice ale acestui sport, i-au ajutat să facă pași siguri pe drumul măiestriei sportive. Totodată, profesorii de educație fizică, ajutați de organizațiile U.T.M. din școli, au reușit să imprime elevilor o disciplină fermă, să-i facă să lupte cu tot avîntul pentru culorile școlii, ale orașului pe care îl reprezintă.

Turneul final de baschet a scos în evidență valoarea ridicată a echipelor care au reprezentat orașul Tg. Mureș, de altfel campioane școlare în acest an : Școala medie „Bolyai" (băieți) și Școala medie „Unirea" (fete). Puternica tradiție a baschetului în orașul de pe Mureș și-a găsit în acest fel o definitivă confirmare. Elevi ca Tompa, Szilveszter, Soos, Csupor, Haller, Gagyi, Fall, Mark, Kiss, surorile Fogarasi, Sterf iată elemente care pot face față, în ceea ce privește cunoștințele tehnice, chiar și unui campionat de seniori. Munca asiduă a celor doi antrenori (profesorii A. Madaras — la băieți și A. Balazs — la fete) și-a avut o binemeritată încununare.

Și în cadrul celorlalte echipe am putut vedea la lucru o serie de elemente cu reale aptitudini în baschet. Aceasta dovedește că unii antrenori — E. Closovschi (București) K. Princz (Timișoara), Ecaterina Rozsa (Oradea), C. Birleanu (Orașul Stalin), Gh. Luca (Iași) ș.a. — au privit competiția cu toată seriozitatea, către ea și-au concentrat o bună parte din activitatea lor. O mențiune specială profesorilor de educație fizică I. Iovan și M. Vișan (ambii din Rm. Vîlcea), precum și prof. C. Ionescu (Roșiorii de Vede) care, deși n-au specializarea în baschet, au prezentat echipe deosebit de valoroase. Acestea s-au și clasat înaintea unor formații care reprezentau puternice centre de baschet (Oradea, Iași etc.).

T. STAMA

Echipele campioane republicane școlare la gimnastică pe anul 1960 : fete — echipa Școlii medii nr. 35 din București ; băieți — echipa Școlii medii nr. 1 „G. Bacovia" din Bacău

Învățămînt profesional și tehnic

Verificarea cunoștințelor în practică

Legătura profesorilor de specialitate cu întreprinderile industriale, de construcții și transporturi și cu unitățile din sistemul financiar și de credit, cunoașterea aprofundată a problemelor acestor întreprinderi și instituții constituie un factor esențial pentru pregătirea temeinică a elevilor din învățămîntul tehnic financiar.

Pentru realizarea acestei legături și pentru a fi la curent cu evoluția legislației economico-financiare, la Școala tehnică financiară din Iași, profesorii de specialitate fac practică în unitățile productive și financiare, studiind materialele nou apărute și analizînd formularistica utilizată în aceste unități. Majoritatea profesorilor participă la instructajele făcute în cadrul unităților din sistemul financiar și de credit cu ocazia introducerii unor metode de muncă noi și a aplicării unor noi instrucțiuni cu caracter economico-financiar. Astfel, prof. Iordache Dimitriu a participat regulat la instructajele organizate de filiala orășenească a Băncii de stat din Iași cu ocazia introducerii noului sistem de finanțare, creditare și decontare. De asemenea, profesorul Gheorghe Mlești a participat la instructajele făcute de secțiunea financiară a orașului cu ocazia introducerii unor acte normative noi în domeniul financiar.

Un rol important în temeinica pregătire a elevilor îl îndeplinește vizitarea de către aceștia a întreprinderilor industriale și a unităților din sistemul financiar și de credit din localitate. Vizitele făcute de la începutul anului școlar și pînă în prezent au urmărit realizarea unor obiective importante legate de domeniul de specializare a grupei respective de elevi.

Astfel, pentru cunoașterea structurii întreprinderilor industriale și a particularităților procesului tehnologic din diferite ramuri industriale; elevii grupelor I-A, I-B, II-A ., II-B, secția industrie, au vizitat, sub îndrumarea profesorilor de specialitate, o serie de întreprinderi ca, de pildă, atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"; Fabrica de spirt, Fabrica de pîine și Antrepozitul frigorifer.

Pe șantierul Fabricii de mobilă din Iași, importantă realizare a regimului nostru democrat-popular, a cărei punere în funcțiune este prevăzută pentru acest an, elevii au studiat documentația de proiect, organizarea șantierului, cît și obiectivele realizate pînă în prezent prin munca desfășurată cu abnegație de muncitorii întreprinderii de construcții.

Pentru o orientare generală a viitoarelor cadre ale secțiilor financiare și ale unităților bancare, care vor trebui să efectueze munca de îndrumare și control a unităților industriale, asupra structurii unei întreprinderi și a desfășurării procesului de producție, elevii grupelor I-C, II-C, II-D — secția credit și I-D și II-B — secția finanțe au vizitat sub conducerea profesorilor Vasile Toderașcu și Iordache Dimitriu întreprinderile: „Moldova-tricotaje", Fabrica de țigarete, precum și filiala orășenească a Băncii de Stat Iași. Cu prilejul vizitelor în întreprinderi, elevii au avut prilejul să vadă cum sînt aplicate în practică cunoștințele ce le-au fost predate la disciplinele tehnologia producției; organizarea și planificarea întreprinderilor ș.a.

Pentru ca aceste vizite să se soldeze cu rezultate cît mai fructuoase conducerile întreprinderilor au sprijinit școala desemnînd cîte un tehnician de înaltă calificare pentru a însoți pe elevi și a le da explicații asupra procesului tehnologic din întreprindere și asupra structurii organizatorice a acesteia.

Aceste vizite au avut un efect deosebit asupra consolidării cunoștințelor elevilor noștri, cît și o influență pozitivă pe linia educării lor în spiritul dragostei față de munca productivă, față de oamenii muncii.

Elevii școlii au putut cunoaște totodată condițiile de muncă și de trai radical îmbunătățite ale muncitorilor, datorită aplicării măsurilor partidului și guvernului de îmbunătățire a salarizării, modernizării întreprinderilor, mecanizării și automatizării secțiilor și respectării normelor de securitate a muncii.

In perioada trimestrului III ne propunem să continuăm vizitarea întreprinderilor din orașul nostru, considerînd că aceasta reprezintă o metodă eficace pentru educarea comunistă și pentru temeinica pregătire profesională a elevilor.

TUFESCU MIHAI
profesor fruntaș la Școala tehnică financiară din Iași

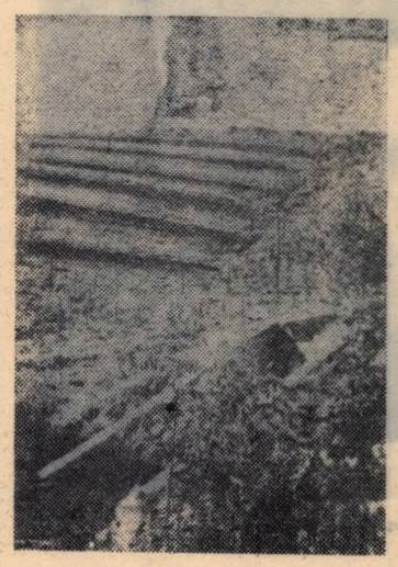

Plantație de vie în terase la Stațiunea experimentală viticolă din Miniș.

Elevii Centrului școlar agricol din Miniș execută tăieri în verde la vie.

Acțiuni patriotice

Răspunzînd chemării organizației U.T.M. de la Uzinele chimice din Tîrnăveni, elevii și ucenicii din anii II și III ai Grupului școlar petrolchimie de pe lîngă întreprindere și-au luat angajamentul de a efectua în timpul lor liber muncă voluntară pentru amenajarea noului depozit de materiale al uzinei și pentru instalarea unei noi linii de decovil.

In această acțiune ucenicii au efectuat 330 de ore de muncă voluntară și au transportat 55 de tone de material lemnos. Contribuția lor a permis constructorilor să predea în folosință înainte de termen, depozitul și linia de decovil.

Centru de pregătire a viticultorilor

Stațiunea experimentală viticolă din Miniș, care funcționează pe lîngă Institutul de cercetări horti-viticole se află așezată în centrul masivului de vii ce formează cunoscuta podgorie Miniș din regiunea viticolă Arad.

An de an intră pe porțile centrului școlar de pe lîngă stațiunea experimentală zeci și sute de elevi din toate părțile țării, dornici să se pregătească în mod științific pentru a deveni specialiști în viticultură, domeniu în care țara noastră și-a cîștigat un deosebit renume, pînă departe, peste hotare.

Colectivul de profesori și cercetători, format din specialiști cu pregătire superioară, se străduiește să predea cunoștințele teoretice la un înalt nivel științific și să lege în mod organic aceste cunoștințe cu practica, cu producția.

Laboratoarele școlii și laboratoarele moderne ale stațiunii dau elevilor posibilitatea de a executa cele mai variate lucrări practice. Cercetătorii care predau orele de specialitate își axează lecțiile pe cele mai noi probleme științifice și pe rezultatele obținute în munca de cercetare a stațiunii.

Un exemplu concludent îl oferă activitatea desfășurată în laboratorul de ameliorare a viței de vie, unde cercetătorii transmit elevilor toate cunoștințele în legătură cu metodele folosite pentru crearea soiurilor noi de viță de vie. Elevii au lucrat în mod efectiv la îmbunătățirea soiului local Cadarcă, prin aplicarea selecției în masă și a selecției clonale, și la crearea de noi soiuri de viță nobilă.

In laboratorul de agrotehnică și agrochimie, ucenicii și elevii-maiștri efectuează lucrări complexe cum sînt, de pildă, determinarea structurii și texturii solului, determinarea capacității de reținere a apei în sol, analizele chimice ale solului (dozarea fosforului, azotului, carbonaților).

Cîmpurile experimentale și colecțiile ampelografice constituie un material didactic viu, cu ajutorul căruia elevii își completează pregătirea lor profesională.

Pe cîmpurile experimentale se execută diferite lucrări privind biologia viței de vie ca, de pildă, analiza mecanică a strugurilor, polenizări, castrări, conservări etc.

Un rol deosebit în lărgirea orizontului profesional și științific al elevilor îl îndeplinesc cercurile tehnice ale căror lucrări vin direct în sprijinul producției. Astfel, o grupă aplică pe o parcelă a lotului demonstrativ diferite metode noi de îngrijire a viței de vie, iar altă grupă studiază în laborator cele mai moderne metode de determinare a procentajului de zahăr și a aciditații vinului.

Cunoștințele teoretice și practice dobîndite la curs, la lucrările practice în laboratoare și pe cîmpurile experimentale sînt puse în aplicare în sectorul de producție unde elevii lucrează efectiv 6 luni pe an. In felul acesta procesul instructiv-educativ trece prin întregul circuit, de la comunicarea de cunoștințe și formarea deprinderilor pînă la aplicarea lor nemijlocită în producție.

Munca educativă a colectivului didactic al centrului școlar nu se mărginește numai la activitatea din clasă, ci se desfășoară și în afara programului școlar, în timpul liber al elevilor, prin antrenarea acestora la activitățile obștești, prin pregătirea de programe culturale, prin activități sportive etc. Astfel, în cadrul acțiunilor cu caracter patriotic elevii Centrului școlar din Miniș au executat numai în acest an peste 7500 ore de muncă.

Datorită străduinței colectivului de profesori și cercetători și a puternicei baze materiale de care dispune, Centrul școlar agricol de pe lîngă Stațiunea experimentală viticolă din Miniș reușește an de an să dea cadre bine pregătite sectorului viticol al agriculturii noastre socialiste.

Ing. ION ADAM
Centrul școlar agricol din Miniș

Centrul școlar agricol din Miniș. Lucrare de laborator la anatomia și fiziologia plantelor.

Cerc științific al profesorilor

La Centrul școlar pentru industria alimentară „Filimon Sîrbu" din Capitală a luat ființă la începutul acestui an un cerc științific al profesorilor, la care participă majoritatea cadrelor didactice, de diferite specialități. Prin activitatea sa, acest cerc urmărește să realizeze o legătură cît mai temeinică a învățămîntului cu producția, să ridice pe o treaptă cît mai înaltă nivelul cunoștințelor teoretice ale actualilor și viitorilor maiștri și tehnicieni, sarcină ce decurge din documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959.

Activitatea științifică și publicistică desfășurată de membrii cercului, dovedește străduința acestora de a participa cît mai activ la rezolvarea diferitelor probleme tehnice care stau în fața întreprinderilor productive din sectorul industriei alimentare. Un alt scop urmărit de cercul științific este sprijinirea cadrelor didactice de specialitate în vederea cunoașterii de către acestea a ultimelor noutăți științifice din sectorul respectiv de activitate.

Pentru realizarea obiectivelor propuse, în planul de activitate pe anul 1960 al cercului figurează ședințe de referate, comunicări, recenzii de lucrări cu caracter tehnic și vizite pentru documentare în întreprinderi și expoziții. In acest scop, cercul colaborează strîns cu Institutul de cercetări alimentare, cu cercurile A.S.I.T. din întreprinderile industriei alimentare, din București și cu diferite reviste de specialitate. La ședințele de lucru ale cercului științific sînt invitați să ia parte activ și maiștri — foști elevi ai școlii, tehnicieni și ingineri din întreprinderile industriei alimentare, precum și elevii cei mai merituoși care frecventează cursurile școlii.

De curînd, într-o ședință de referate a cercului științific tov. ing. Marek Singer a vorbit despre „Coroziunea metalelor în industria alimentară". Conferința, avînd o bogată și temeinică documentare tehnică, a tratat problema coroziunii în toate sectoarele industriei alimentare. Au fost prezentate cele mai noi metode de protejare a metalelor folosite în industria alimentară, fie ca utilaj, fie ca ambalaj și perspectivele înlocuirii metalului în unele cazuri prin folosirea maselor plastice.

Pe marginea expunerii s-au purtat discuții interesante cu privire la problema coroziunii în frigotehnie, corodarea fierului beton în soluții saline, corodarea evaporatoarelor, conductelor — în special la coturi — de către agenții frigotehnici, protejarea cutiilor de conserve cu lacuri pe bază de rășini sintetice etc.

La aceste discuții au adus o importantă contribuție atît profesorii de specialitate ai școlii cît și unii dintre specialiștii din producție invitați să participe la ședințele cercului, ca de pildă, tovarășii N. Sbircea, maistru și Dumitru Ignătoiu, inginer, de la întreprinderea „Antefrig".

Ședința cercului științific al profesorilor de la Centrul școlar „Filimon Sîrbu" a pus la îndemîna cadrelor didactice de specialitate un bogat și interesant material de care se vor putea servi în predarea lecțiilor, mai ales a celor de la școala tehnică de maiștri. De exemplu, catedra de organizarea și planificarea producției a analizat în cadrul lecțiilor posibilitățile de reducere a prețului de cost prin micșorarea pierderilor datorite coroziunii, iar catedra de matematică a alcătuit probleme privind pierderile posibile de produse alimentare și ambalaj datorite coroziunii etc.

Cercul științific al cadrelor didactice de la Centrul școlar „Filimon Sîrbu" va căuta să-și îmbunătățească și să-și lărgească activitatea, să intereseze într-un grad mai mare cadrele din întreprinderile de industrie alimentară, realizînd o mai numeroasă participare a acestora la activitatea științifică.

Prof. C-TIN MAFTEI

CU SPRIJINUL UCENICILOR

De curînd, ucenicii școlii profesionale de mecânici agricoli din Roșiorii de Vede, regiunea București, au avut bucuria să servească prima masă într-o cantină nouă, spațioasă. Bucuria ucenicilor era cu atît mai mare, cu cît ei au prestat sute de ore de muncă pentru construirea și amenajarea cantinei.

Cu prilejul inaugurării cantinei și în cinstea fruntașilor în muncă patriotică, în spațioasa sală de mese a avut loc o reuniune tovărășească. Printre ucenicii evidențiați și premiați se numără: Leonid Rotaru, Ion Alecu și Petre Costescu.

Programe pentru examenul de definitivat

Învățători

ARITMETICĂ

I. Numere întregi. Șirul numerelor naturale. Sisteme de numerație. Operații cu numere întregi. Proprietăți:

Schimbarea rezultatelor operațiilor cînd se modifică termenii operației. Rezolvări de probleme. Metodele de rezolvare a problemelor.

II. **Măsura mărimilor.** Mărimi. Unitate de măsură. Sistemul metric. Unități de măsură care nu fac parte din sistemul metric. Unități de măsură compuse. Numere compuse. Operații cu numere compuse.

III. Divizibilitatea numerelor. Teoreme de bază relative la divizibilitate.

Divizibilitatea unui produs printr-un număr dat. Criterii de divizibilitate prin 2, 5, 4, 25, 8, 125, 3, 9, 11.

Criteriul de divizibilitate prin 7, 11, 13. Criteriul general de divizibilitate. Criterii de divizibilitate în alte sisteme de numerație. Divizor comun a două numere. Numere prime între ele. C.m.m.d.c. Teorema relativă la aflarea c.m.m.d.c. Algoritmul lui Euclid.

Teorema relativă la citul obținut prin împărțirea numerelor date la c.m.m.d.c. al lor.

Teorema relativă la divizibilitatea produsului a două numere printr-un număr prim cu unul din factori.

C.m.m.d.c. Definiție. Teorema relativă la citul dintre produsul a două numere și c.m.m.d.c. al lor. Teorema relativă la cîturile obținute prin împărțirea c.m.m.m.c. a mai multor numere cu fiecare din aceste numere.

Numere prime. Definiție. Proprietăți.

Descompunerea numerelor în factori primi.

Condiția necesară și suficientă ca un număr să fie divizibil cu alt număr. C.m.m.d.c. a două sau mai multe numere descompuse în factori primi. Aflarea tuturor divizorilor unui număr. C.m.m.m.c. a două sau mai multe numere descompuse în factori primi.

IV. Fracții ordinare. Definiție. Proprietăți. Operații cu fracții ordinare. Definiții. Sensul concret al operației de înmulțire și împărțire cu o fracție. Proprietăți.

Rezolvări de probleme cu date fracționare.

V. Numere zecimale. Definiții, notații. Transformarea fracțiilor zecimale în ordinare. Operații cu numere zecimale. Transformarea fracțiilor ordinare în fracții zecimale. Probleme cu numere zecimale.

VI. Calcule aproximative.

Numere exacte și aproximative obținute prin calcul sau prin măsurare. Rotunjirea numerelor. Valoarea aproximativă a unui număr zecimal. Eroarea absolută și relativă a unui număr luat cu aproximație. Operații cu numere aproximative.

VII. Rapoarte și proporții. Raportul a două mărimi. Raportul a două numere. Rapoarte egale. Proprietatea rapoartelor egale. Proporții. Proprietatea fundamentală a proporției. Consecințe. Aflarea celui de-al 4-lea proporțional între 3 numere date și a mediei proporționale între 2 numere date.

Proporții derivate.

Mărimi direct și invers proporționale. Împărțirea unui număr în părți proporționale cu mai multe numere date. Regula de trei simplă și compusă.

Procent. Tipurile de probleme cu procent.

Problemele de amestec și aliaj (gr. I. și II).

VIII. Grafice. Construirea graficelor.

GEOMETRIE PLANĂ ȘI ÎN SPAȚIU

I. Geometrie plană

1. Unghi și operații cu unghiuri. Teoreme cu privire la unghiuri. Măsurarea unghiurilor.

2. Triunghiul. Definiție. Clasificare. Egalitate.

3. Perpendiculare și oblice. Loc geometric.

4. Drepte paralele.

5. Patrulatere, paralelograme, dreptunghi, romb, pătrat. Trapezul. Drepte mijlocii în triunghi și trapez.

6. Drepte concurente în triunghi.

7. Cercul. Tangentă normală, diametri, coarde și arce. Dependența dintre coarde și distanțele lor de centru. Distanța unui punct la un cerc. Pozițiile relative a două cercuri. Unghiul a două cercuri. Cercuri ortogonale.

8. Măsura unghiurilor înscrise în cerc. Arce capabile de un unghi dat. Patrulater inscriptibil. Condiția ca patru puncte să fie pe un cerc.

9. Locuri geometrice.

10. Construcții grafice. Bisectoare, perpendiculare, mediatoare, paralele, tangente, triunghiuri.

11 Măsura comună a două segmente de dreaptă. Segmente comensurabile și incomensurabile. Segmente proporționale.

12. Asemănarea triunghiurilor. Teorema fundamentală a asemănării. Criterii de asemănare a triunghiurilor.

13. Asemănarea poligoanelor.

14. Teorema relativă la drepte paralele care taie laturile unui unghi și două drepte paralele tăiate de un fascicul de drepte. Împărțirea unui segment în părți proporționale și construirea celui de-al patrulea proporțional la trei segmente date. Teorema bisectoarei.

15. Relații metrice în triunghi, dreptunghi și în cerc. Teorema lui Pitagora generalizată.

16. Poligoane regulate. Inscrierea și circumscrierea poligoanelor regulate în cerc. Asemănarea poligoanelor regulate. Latura pătratului, exagonului și triunghiului echilateral înscris în cerc.

17. Lungimea cercului. Noțiunea de limită a unui șir. Aflarea lungimii cercului și arcului de cerc.

18. Aria poligoanelor și cercului.

II. Geometrie în spațiu

1. Noțiuni preliminare. Corp geometric, suprafață, linie, punct. Poziții relative între puncte, drepte și plane. Determinarea și generarea planului.

2. Drepte și plane paralele.

3. Drepte perpendiculare pe un plan. Unghiul a două drepte în spațiu. Condiția ca o dreaptă să fie perpendiculară pe un plan. Construcția unui plan perpendicular pe o dreaptă.

Două plane perpendiculare pe o dreaptă sînt paralele. Construcția unei drepte perpendiculare pe un plan. Locul geometric al perpendicularelor pe o dreaptă într-un punct. Locul geometric al punctelor egal depărtate de un plan.

4. Perpendiculare și oblice față de un plan. Proprietățile perpendicularei și oblicelor duse dintr-un punct la un plan. Locul geometric al punctelor unui plan egal depărtate de un punct exterior dat. Teorema celor trei perpendiculare și reciproca ei.

5. Unghiuri diedre, plane perpendiculare.

6. Poliedre. Prisma, paralelipipedul. Diagonala paralelipipedului dreptunghi. Secțiuni în prismă prin plane paralele. Aria și volumul prismei. Piramidă și trunchiul de piramidă, aria și volumul.

7. Corpuri rotunde. Cilindrul și conul de revoluție. Cilindrul și conul circular drept; suprafață și volum. Raportul ariilor și volumelor cilindrilor și conurilor asemenea. Trunchi de con circular drept. Sfera, calotă și zonă sferică. Plan tangent la sferă. Cilindru și con înscris și circumscris unei sfere. Aria zonei calotei și a sferei. Volumul sferei, al sectorului și al segmentului sferic.

ALGEBRĂ ELEMENTARĂ

1. **Numere relative.** Operații cu ele.

2. **Expresii algebrice.** Valoarea numerică. Polinoame și operații cu ele. Descompunerea polinoamelor în factori. Identități uzuale (formule pentru calculul prescurtat).

3. **Fracții algebrice.** Proprietăți și operații cu fracții.

4. **Radicali.** Proprietăți. Operații cu radicali. Exponent fracționar. Exponent negativ. Exponent irațional. Raționalizarea numitorilor.

5. **Ecuații de gr. I.** Egalitate, proprietăți. Identitate. Ecuații. Ecuații echivalente. Proprietățile ecuațiilor și consecințele lor. Rezolvarea ecuațiilor, discuții.

6. **Sisteme de ecuații de gr. I și reductibile la gr. I.** Discuții.

7. **Funcția liniară și graficul ei.**

8. **Ecuații de gr. II.** Relații între rădăcini și coeficienți. Natura rădăcinilor ecuației de gr. II. Semnele rădăcinilor ecuației de gr. II.

9. **Sisteme de ecuații de gr. II.** Forma canonică a ecuației de gr. II cu 2 necunoscute. Sisteme de gr. II cu 2 ecuații, una fiind de gradul I. Sisteme care se rezolvă prin procedee speciale.

Bibliografie

Aritmetica. Manual pentru clasa a V-a, ed. 1958.

Aritmetica. Manual pentru clasa a VI-a, ed. 1959.

Aritmetica. Manual pentru școlile pedagogice.

Algebra. Manual pentru clasa a VIII-a, ed. 1959.

Geometria. Manual pentru clasele a VI-a și a VII-a.

Geometria. Manual pentru clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a.

METODICA PREDĂRII ARITMETICII

1. **Problemele fundamentale în predarea aritmeticii.** Studierea planului de învățămînt, a programelor și manualelor.

2. **Predarea numerației și a celor patru operații cu numere întregi în școala elementară.**

3. **Predarea numerelor concrete și a operațiilor cu ele.**

4. **Predarea numerelor fracționare (fracțiile ordinare, fracțiile zecimale și procentul). Operații cu numere fracționare.**

5. **Rezolvarea problemelor de aritmetică. Probleme tip.**

6. **Calcul oral.**

7. **Predarea elementelor de geometrie în școala elementară.**

BIBLIOGRAFIE: — Metodica predării aritmeticii în școala elementară, ed. 1953 sau 1954.

A. S. PCELKO: Metodica predării aritmeticii în școala elementară, ed. 1950.

— Școala elementară. Ed. pentru literatură științifică, 1951 (capitolul privitor la predarea aritmeticii).

Educatoare

PEDAGOGIE PREȘCOLARĂ

1. Obiectul pedagogiei preșcolare. Scopul și sarcinile educației preșcolare. Dezvoltarea educației preșcolare în R.P.R.

BIBLIOGRAFIE: **A. I. Sorochina:** Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 3—36, 54—63, 71—74.

M.I.C.: Istoria pedagogiei. Manual pentru institutele pedagogice, partea I-a. E.S.D.P., 1958, pag. 55—58, 128—130, 140—141.

N. A. Konstantinov, E. N. Medinski, M. F. Sabaeva: Istoria pedagogiei. E.S.D.P., 1958, pag. 24—25, 436—438, 527—528.

Academia R.P.R., Institutul de studii romîno-sovietice: Gaiet de traduceri pentru catedrele universitare. Studii de pedagogie — IX — nr. 79/1952, pag. 21—29.

2. Factorii care determină dezvoltarea și formarea personalității copilului; concepția științifică despre ereditate, mediu, și educație.

BIBLIOGRAFIE: **I. A. Kairov:** Pedagogia. Ed. de stat, 1958, pag. 27—32.

Al. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului. Ed. de stat, 1958, pag. 14—24.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 309—311.

E. Maftei: Rolul eredității, mediului și al educației comuniste în formarea personalității. „Revista de pedagogie" nr. 11-12/1956.

Z. V. Manuilenko: Cîteva concluzii pentru pedagogia preșcolară rezultate din discuțiile asupra fiziologiei. „Analele romîno-sovietice". Seria pedagogie-psihologie nr. 1/1951.

Z. V. Manuilenko: Învățătura lui I. P. Pavlov despre cele două sisteme de semnalizare și importanța ei pentru educația copiilor de vîrstă preșcolară „Analele romîno-sovietice". Seria pedagogie-psihologie nr. 7 — 1952.

Al. Roșca: Insemnătatea învățăturii lui I. P. Pavlov pentru lichidarea rămășițelor anti-științifice din psihologie și pedagogie. „Revista de pedagogie" nr. 1/1954, pag. 6-10, 17-19.

Al. Roșca: Pentru lichidarea deformărilor anti-științifice în domeniul pedagogiei. „Gazeta învățămîntului" nr. 199 din 27.I.1953, — Să întărim vigilența revoluționară împotriva deformărilor anti-științifice în pedagogie „Revista de pedagogie" nr. 2/1953, pag. 31-35, 38-39.

3. Necesitatea cunoașterii și respectării particularităților de vîrstă în organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ în grădinița de copii.

BIBLIOGRAFIE: **Alex. Roșca și A. Chircev:** Psihologia copilului. E.S.D.P., 1958, pag. 24—38.

Maria Sîrbu: Probleme de pedagogie preșcolară. E.S.D.P., 1947, pag. 3-45.

M. I. C.: Indrumătorul pentru educatoarele din grădinițele de copii. E.S.D.P., 1957, pag. 15-16, 59-60, 104-105.

4. Necesitatea cunoașterii și respectării particularităților individuale ale copiilor în activitatea instructiv-educativă.

BIBLIOGRAFIE: **Alex. Roșca și A. Chircev:** Psihologia copilului. E.S.D.P., 1958, pag. 251—261.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 14-16, 394-396, 369-373.

5. Educația fizică.

BIBLIOGRAFIE: **A. I. Sorokina:** Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953. pag. 85—101.

M.I.C.: Educația fizică a copiilor de vîrstă preșcolară. E.S.D.P., 1954, pag. 3-76, 99-132, 173-199.

M.I.C.: Indrumător pentru educatoarele grădinițelor de copii .E.S.D.P, 1957, pag. 29-36, 71-78, 115-122.

E. Nicolaescu: Gimnastică și jocuri pentru preșcolari. E.S.D.P., 1959, pag. 3-40.

M.I.C.: Din experiența educatoarei în munca cu grupa combinată. E.S.P.D., 1958, pag. 50-120.

6. Jocul — activitate dominantă în grădinița de copiii.

BIBLIOGRAFIE: **A. S. Makarenko:** Opere pedagogice alese, vol. I. Ed. de stat, 1949, pag. 28-225.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 121-174.

M.I.C.: Indrumătorul pentru educatoarele din grădinițele de copii. E.S.D.P., 1957, capitolul Jocuri.

E. I. Volkova: Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor. Ed. de Stat pentru literatură științifică și didactică, 1951, pag. 270-319 .

E. Nicolaescu: Gimnastică și jocuri pentru preșcolari. E.S.D.P., 1959 .

7. Educația intelectuală, importanța, sarcinile, conținutul și mijloacele educației intelectuale în grădinița de copii.

BIBLIOGRAFIE: **A. I. Kairov:** Pedagogia. E.S.D.P., 1958, pag. 27-28.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 62, 284-309.

M.I.C.: Indrumător pentru educatoarele din grădinițele de copii. E.S.D.P., 1957, pag. 7-8, 36-47, 81-93, 124-139.

M.I.C.: Istoria pedagogiei. Manual pentru institutele pedagogice, partea I. Ed. de stat, 1958, pag. 53-64, 79-83, 127-136.

N. A. Konstantinov, E. N. Medinski: Istoria pedagogiei. E.S.D.P., 1959, pag. 142-162, 411-426.

MI.C.: Indrumări metodice pentru însușirea limbii materne în instituțiile preșcolare. Ed. de stat, 1954.

M.I.C.: Din munca educatoarelor pentru dezvoltarea vorbirii copiilor preșcolari. E.S.D.P., 1957.

Ministerul învățămîntului: Cunoașterea naturii de către copiii de vîrstă preșcolară. E.S.D.P., 1954.

8. Particularitățile muncii instructiv-educative în grădinița de copii.

BIBLIOGRAFIE: **A. I. Sorokina:** Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 174-197.

Alex. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului. E.S.D.P., pag. 227-231.

M.I.C.: Probleme ale învățămîntului elementar și preșcolar (sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice din aprilie 1957). E.S.D.P., 1957, pag. 68-89.

M.I.C.: Din experiența educatoarei în munca cu grupa combinată. E.S.D.P., 1958 (capitolele respective).

9. Scopul, sarcinile și conținutul educației morale în grădinița de copii.

a) Formarea reprezentărilor și a noțiunilor elementare morale a sentimentelor și deprinderilor morale.

b) Educarea conduitei disciplinate.

c) Educarea atitudinii comuniste față de muncă și față de proprietatea obștească.

d) Educarea copiilor în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar.

e) Educarea voinței și caracterului

BIBLIOGRAFIE: **A. I. Sorokina:** Pedagogia preșcolară. E.S.P.D., 1953, pag. 197-284.

N. K. Krupskaia: Opere pedagogice alese. Editura de stat, 1952, pag. 151-152.

A. V. Vedenov: Educarea voinței copilului în familie. Ed. de stat, 1953, pag. 44-59, 90-95. 139-141.

E. I. Volkova: Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor. Ed. de stat, 1954, pag. 131-138, 166-226, 245-259, 260-269.

Maria Sîrbu: Probleme de pedagogie preșcolară. E.S.D.P., 1957, pag. 67-82.

M.I.C.: Indrumătorul pentru educatoarele grădinițelor de copii. E.S.D.P., 1957, pag. 8—9.

M.I.C.: In ajutorul educatoarelor din grădinițele sezoniere. E.S.D.P., 1953, pag. 28—36, 130—132.

10. Educația estetică.

BIBLIOGRAFIE: **A. I. Kairov:** Pedagogia E.S.D.P., 1958, pag. 332-354.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 337-351.

E. I. Volkova: Educatoarele grădinițelor de copii despre munca lor. Ed. de stat, 1951. pag. 483-503.

N. P. Sakulina: Indrumarea desenului și modelajului în instituțiile preșcolare. E.S.D.P., 1958.

11. Educatoarea. Rolul ei în viața social-culturală, în educarea conștiinței socialiste a maselor.

BIBLIOGRAFIE: **V. I. Lenin:** Opere vol. XXVII, pag. 433-434.

V.I. Lenin: Opere vol. XXVIII. Cuvîntarea la Congresul Unional pentru instrucția publică.

M. I. Kalinin: Despre educația comunistă. Ed. P.M.R., 1949, pag. 43-57.

Gh. Gheorghiu-Dej: Cuvîntarea rostită la Congresul Învățătorilor. Ed. P.M.R., 1952.

N. A. Konstantinov, E. N. Medinski, N. F. Șabaieva: Istoria pedagogiei, E.S.D.P., 1959, pag. 317, 423-425, 555-556.

A. I. Sorokina: Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 77-85

12. Pregătirea copiilor preșcolari pentru activitatea școlară.

BIBLIOGRAFIE **A. I. Sorokina:** Pedagogia preșcolară. E.S.D.P., 1953, pag. 415-42

Al. Roșca și A. Chircev: Psihologia copilului, E.S.D.P., 1958, pag. 226-231.

Succesele R. P. U.

Pe drumul început acum 15 ani

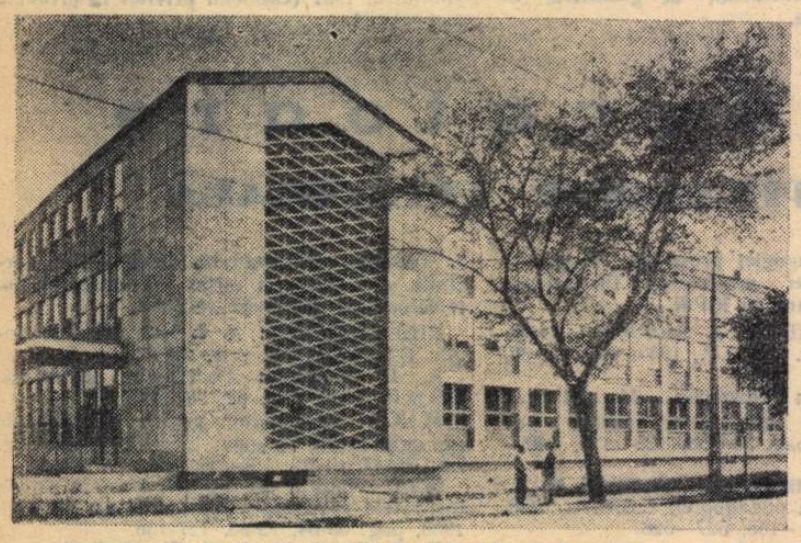

O școală construită de curînd la Budapesta

Ziua de 4 aprilie 1945 a intrat în istoria poporului frate maghiar ca o zi de mare sărbătoare. În urma loviturilor nimicitoare date hoardelor fasciste de către glorioasa armată sovietică, poporul maghiar a fost descătușat din lanțurile robiei și, liber, a pornit cu entuziasm să-și construiască o viață nouă.

Harnicul și talentatul popor maghiar a cunoscut, decenii în șir, amarul vieții duse într-o țară în care stăpîneau latifundiarii și capitaliștii. „Țara celor 3 milioane de cerșetori", așa era cunoscută în lume pe atunci Ungaria, în ale cărei sate și orașe mizeria și sărăcia se cuibăreau în voie. Înfundînd pușcăriile cu oameni cinstiți, devotați poporului, care îndrăzneau să lupte pentru dreptate și libertate socială, clasele exploatatoare au lipsit pe oamenii muncii de drepturile lor cele mai elementare. Mai mult, burghezia și moșierimea au aservit cu cinism țara fascismului hitlerist, împingînd-o în prăpastia unui război pustiitor. De pe urma lui, întreaga industrie a Ungariei a fost ruinată, deoarece fasciștii au cărat în țara lor tot ceea ce au putut, iar ceea ce nu au mai apucat să care au distrus cu toată barbaria ce-i caracteriza. Din ordinul comandamentului hitlerist, au fost nimicite pînă la unul podurile, șinele căilor ferate și întregul sistem de telecomunicații. Numai în Budapesta războiul a făcut una cu pămîntul peste 100.000 de locuințe. Imense sacrificii omenești au îndoliat întreaga țară — și așa, ruinată și pustiită.

Sînt doar cîteva fapte, dar ele ascund toată drama unui popor subjugat, decenii de-a rîndul, de o mînă de grofi, prinți, bancheri și alte lipitori de acest soi, toată drama unui popor care a zăcut sub cizma fascistă. Avînd o asemenea moștenire din trecut, imediat după eliberare, poporul maghiar, condus de partidul clasei muncitoare a început opera de reconstrucție și construcție a patriei. „Să înlăturăm minele", „Să construim" — acestea erau îndemnurile cu care comuniștii mobilizau masele la acțiunile inițiate de partid pentru făurirea vieții noi.

Au trecut de atunci 15 ani, perioadă istoricește scurtă. Dar cît de multe realizări nu au avut loc prin munca entuziastă a întregului popor? În toată această uriașă muncă desfășurată pentru vindecarea rănilor războiului și pentru construirea vieții noi, R. P. Ungară a primit un sprijin material imens din partea Uniunii Sovietice. Creditele și ajutorul în materii prime și mașini, împărtășirea experienței înaintate în toate ramurile construcției economice, au făcut ca poporul maghiar să progreseze cu pași repezi.

Sub conducerea partidului comunist, oamenii muncii au luptat pentru dezvoltarea pe baze noi, socialiste a industriei, agriculturii, culturii. Dezvoltarea industriei socialiste, succesele obținute în transformarea socialistă a agriculturii au determinat ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Ilustrativ în această privință este faptul că din 1948 pînă în 1958 venitul real al muncitorilor și salariaților a crescut cu 56 la sută, iar din 1950 pînă în 1959, salariile pedagogilor s-au mărit de aproape două ori.

Un progres remarcabil a avut loc și pe tărîmul culturii care a fost închinată — așa cum este și firesc — maselor largi populare. Grăitoare este situația învățămîntului — sector de extremă importanță în frontul culturii. În anii scurși de la eliberare, învățămîntul de toate gradele s-a dezvoltat continuu. Astfel, în vederea lărgirii învățămîntului preșcolar statul a construit grădinițe noi, a înființat mereu asemenea unități, pe care le-a dotat cu toate cele necesare. Ca urmare, numărul grădinițelor a crescut de la 1207, cîte erau în 1946, la aproximativ 2.800. În aceste unități, aproape 180.000 de copii sînt educați de circa 8.000 cadre didactice cu o calificare superioară, cîtă vreme în urmă cu 15 ani numărul educatoarelor se ridica de abia la 2.559.

Legea adoptată în 1946, prin care învățămîntul elementar a devenit obligatoriu, a închis pentru totdeauna izvoarele analfabetismului, asigurînd pătrunderea științei de carte în toate colțurile țării. Numărul școlilor de cultură generală a sporit și el an de an. În 1945-46 în Ungaria existau 17.442 săli de clasă, pentru ca astăzi numărul lor să treacă de 29.500. De asemenea, numărul elevilor din școlile de cultură generală a crescut de la 1.096.650 la peste 1.314.000. Numai la cursurile de zi învață în cele 400 de școli medii circa 145.500 tineri, față de 70.000 cîți erau înscriși cu 15 ani în urmă. Au sporit considerabil și rîndurile cadrelor didactice. Acest lucru a influențat în mod pozitiv ridicarea nivelului științific al procesului instructiv-educativ.

Prin grija partidului și a statului, s-a lărgit an de an și rețeaua institutelor de învățămînt superior, ceea ce a făcut ca numărul studenților de la secțiile de zi și fără frecvență să se tripleze față de anul școlar 1937-1938. De o atenție deosebită se bucură înzestrarea școlilor cu materialul didactic necesar, cu mobilier adecvat etc. Numai sumele acordate dotării și bunei funcționări a institutelor superioare de învățămînt a crescut din 1950, de la 150.000.000 forinți, la 900.000.000.

În anul școlar 1937-1938 studiau în învățămîntul superior la secțiile de zi doar 410 tineri proveniți din „păturile de jos" ale populației, adică 3,5 la sută din numărul total al studenților. Cifra este concludentă pentru caracterul de clasă burghez nu numai al învățămîntului superior, dar și al celui mediu care pregătea tineretul pentru școlile superioare și în care situația nu diferea, cu mult. Astăzi, în Ungaria populară școala este un bun al întregului popor, fiii oamenilor muncii avînd posibilitatea să se pregătească în orice fel de școală, pentru orice profesie.

Ca și în celelalte compartimente ale culturii, învățămîntul R. P. Ungare este în conținutul său, profund socialist. Detașamentul harnic al învățătorilor, profesorilor și educatorilor maghiari muncește cu sîrg pentru a asigura instrucției și educației un caracter științific. Neobosiții slujitori ai școlii noi, stimați și prețuiți de întregul popor muncitor, se străduiesc să educe tînăra generație în spiritul comunismului, să o înarmeze cu sănătoasa concepție materialist-dialectică despre natură și societate, astfel încît industria, agricultura și cultura țării să fie asigurate cu cadre bine pregătite, devotate cauzei poporului muncitor.

Este cel mai frumos dar pe care oamenii școlii maghiare îl pot oferi Republicii lor populare, în care toate forțele creatoare slujesc progresului, dezvoltării neîncetate pe drumul început în urmă cu 15 ani.

A. C.

Exerciții de ritm în clasa I-a a Școlii elementare de muzică din Budapesta.

Din „binefacerile" colonialismului

In multe țări occidentale există o seamă de institute speciale care studiază „Misiunea civilizatoare a puterilor coloniale în Asia și Africa". In aceste institute se promovează ideea că puterile colonialiste — Statele Unite, Anglia, Franța, Belgia — au acaparat teritorii cu suprafețe gigantice în Asia și Africa nu pentru a le exploata nemilos, ci pentru a le... civiliza. Or, este știut că întotdeauna puterile colonialiste au adus cu ele în statele subjugate mizeria cruntă, și o dată cu ea, lipsa oricărei posibilități de dezvoltare culturală a populației băștinașe. Așa de pildă, în Africa subjugată de colonialiști „misiunea civilizatoare" a stăpînilor imperialiști a avut ca rezultat faptul că din 120 de milioane de locuitori în vîrstă de peste 15 ani, 104 milioane sînt analfabeți. Statisticile UNESCO arată că în țările Americii Latine, transformate în semi-colonii de către Statele Unite, 67 milioane de locuitori în vîrstă de peste 15 ani și 19 milioane de copii de vîrstă școlară sînt analfabeți. O seamă de cifre sînt de-a dreptul impresionante. In Paraguay, analfabetismul cuprinde nu mai puțin de 85 la sută din populație, în Venezuela 48 la sută, în Bolivia 32 la sută, în Argentina 41 la sută din populația de peste 14 ani, și așa mai departe.

Plaga analfabetismului este profund simțită și de către populația Ecuadorului. Aici, 85—90 la sută din totalul băștinașilor nu știu nici măcar să se iscălească. Școlile constituie o raritate. Învățătorii au obligația să se ocupe fiecare de cîte 4—5 clase, unde elevii stau de cele mai multe ori în picioare datorită lipsei de bănci. „Copii triști, cu privire pierdută, cu abdomenul umflat, care la ușa colibelor așteaptă ca părinții să se întoarcă de la istovitoarea muncă zilnică, sînt o mărturie vie, impresionantă a condițiilor inumane în care trăiesc băștinașii", scrie Edmundo Macheno, corespondent al revistei „Tineretul lumii".

După 63 de ani de stăpînire colonialistă franceză, Madagascarul a ajuns la situația că 60 la sută din cele 5 milioane de locuitori ai săi sînt analfabeți, iar 57 la sută din copiii de vîrstă școlară nu pot învăța carte datorită condițiilor grele de viață. Trebuie subliniat, în același timp, faptul că și aceia care reușesc să pătrundă în puținele școli existente nu studiază limba maternă, geografia, istoria națională, decît într-o singură oră din cele 45 de ore de curs săptămînal.

In Africa de Sud, unde, după cît se știe bîntuie rasismul, pentru învățămîntul unui copil alb se cheltuiește de 6 ori mai mult decît pentru unul african care a ajuns în școală.

Zilele noastre sînt însă martore ale pieirii colonialismului. Tot mai multe sînt faptele care dovedesc că se apropie ziua cînd și toate popoarele din Asia și Africa vor putea să se mîndrească cu realizări ca cele ale Chinei populare, în care, într-un singur an, 86 de milioane de copii — adică număr egal cu populația Greciei, Elveției, Danemarcei, Norvegiei, Venezuelei, Suediei, Belgiei, Austriei, Portugaliei și Canadei luate la un loc — au învățat carte. Într-un singur an..

C. R.

După ce dl. Forrest Russel s-a întors acasă

Departe de a iubi comunismul, dl. Forrest Russel nu-și ascunde pozițiile ideologice potrivnice. Ca secretar al Asociației pentru problemele învățămîntului din statul Arkansas — S.U.A., dl. Russel nu poate totuși persevera în ignorarea realității. Așa... într-o zi el și-a făcut bagajele și a plecat într-o călătorie de studii în Uniunea Sovietică.

Concluziile călătoriei pe care dl. Russel le-a publicat în „Journal of Arkansas Education" — pot fi rezumate în cîteva idei:

Intîi — Uniunea Sovietică „își perfecționează necontenit revoluția culturală începută o dată cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie". Doi — în domeniul învățămîntului „au fost realizate din multe puncte de vedere rezultate remarcabile". Trei — sistemul sovietic al învățămîntului „excelează printr-un orizont excepțional de larg".

Nu intră în intenția noastră să analizăm simțămintele cu care dl. Forrest a fost obligat (de realitate!) să consemneze concluziile sale. Să urăști comunismul și să te întorci din țara constructorilor comunismului, țară în care 50 de milioane (aproape fiecare al patrulea locuitor) învață, cu certitudinea unor „rezultate remarcabile"... Să cauți cu luminarea defecte socialismului, și să te întorci din Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, unde numai anul trecut au căpătat diplome de specialitate peste 860.000 de tineri, cu convingerea că aci se fac progrese uimitoare... Iată ceea ce nu e de natură să liniștească somnul unuia ca Forrest Russel. Mai ales că secretarul Asociației pentru problemele învățămîntului din Arkansas are prilejul să compare cele văzute în U.R.S.S. cu cele ce se întîmplă în țara sa, unde esența problemei învățămîntului se poate rezuma în următoarele concluzii:

Intîi: „Sîntem luați de curent și plutim fără nici un țel".

Doi: „nu avem nici curaj și nici simțul răspunderii".

Trei: „Congresul și guvernul refuză cu îndîrjire de a întreprinde ceva substanțial pentru a lărgi programul nostru (al americanilor n.n.) de învățămînt public care este înapoiat și insuficient".

Dl. Russel subliniază că succesele obținute de oamenii sovietici în domeniul învățămîntului sînt dintre acelea care contribuie și ele la sporirea „încrederii profunde în justețea modului lor de viață".

În timp ce criticile aduse învățămîntului din S.U.A. demonstrează că americanii n-au pentru modul lor de viață decît o dezaprobare profundă...

R. T.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 560 | Vineri 8 aprilie 1960 | 8 pagini 25 bani

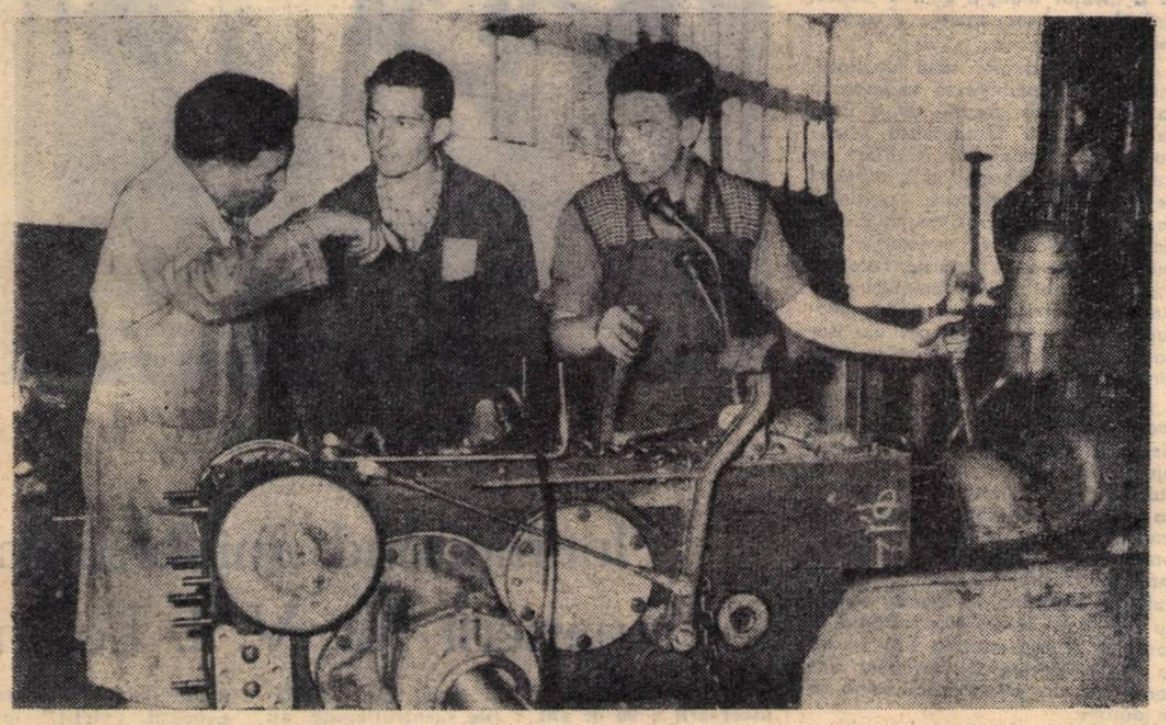

Aplicațiile practice la studiul mașinilor sînt efectuate direct în uzinele „Ernst Thälmann" de către elevii Școlii medii din cartierul „Tractorul" — Orașul Stalin.

Practica să fie practică

Ministerul Învățămîntului și Culturii, organele de învățămînt și cadrele didactice acordă o tot mai mare atenție legării școlii de viață, de producție, traducînd astfel în realitate sarcinile puse de Congresul al II-lea al P.M.R. în fața învățămîntului nostru.

În luna martie, Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii în colaborare cu Sfatul popular al orașului București a organizat în Capitală, pe raioane, consfătuiri cu profesorii de cunoștințe industriale și lucrări practice și de studiul mașinilor cu aplicații practice, la care au participat directori de școli și organe de îndrumare și control. Consfătuirile au avut scopul de a analiza felul cum se desfășoară predarea acestor discipline introduse de curînd în planurile de învățămînt și cum se realizează legătura școlii cu producția. Ele au fost precedate de un control asupra conținutului lucrărilor practice și lecțiilor de cunoștințe industriale. Controlul și consfătuirile organizate de departament au pus în lumină aspectele semnificative ale activității școlilor și sarcinile care sînt de actualitate în vederea înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi de muncă productivă.

*

Prin introducerea predării în școala de cultură generală a cunoștințelor elementare de producție industrială, a lucrărilor practice și a studiului mașinilor cu aplicații practice, ca și a cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole în școlile sătești s-a făcut un important pas înainte pe linia legării școlii de producție. Cu sprijinul sfaturilor populare, al întreprinderilor care le patronează, al unor școli profesionale și al comitetelor de părinți, numeroase școli și-au amenajat ateliere bine utilate și înzestrate, în care elevii din clasele V-VII efectuează lucrările practice prevăzute de programele de învățămînt. Într-o serie de raioane din Capitală s-au amenajat chiar ateliere interșcolare care asigură instruirea practică a elevilor în mod corespunzător. De asemenea, sînt tot mai multe școlile ai căror elevi din clasele IX-XI execută aplicațiile practice în întreprinderi, în strînsă legătură cu producția, lucrînd efectiv alături de muncitori.

Ar putea fi citată în această privință Școala medie nr. 23 „Dimitrie Bolintineanu" ai cărei elevi din clasa a XI-a efectuează aplicațiile practice în uzinele „Grigore Preoteasa". Ei nu sînt simpli spectatori, ci lucrează efectiv în timpul orelor rezervate pentru studiul mașinilor cu aplicații practice în secția de contoare electrice, avînd astfel posibilitatea să cunoască bine materialele electrice, utilajele și sculele ce se folosec în construcția de aparate și mașini electrice, să învețe mînuirea lor și să participe direct la procesul de producție.

Din dezbaterile consfătuirilor a reieșit însă că în predarea cunoștințelor de producție industrială și studiului mașinilor și în desfășurarea lucrărilor și aplicațiilor practice există încă o serie de lipsuri, din care cauză în unele școli nu se realizează o suficientă legătură între teorie și practică, iar elevii nu capătă deprinderile practice prevăzute în programe.

Astfel, a ieșit la iveală că sub aspectul raportului ce trebuie să existe între teorie și practică în desfășurarea lucrărilor de atelier și în privința conținutului acestora se manifestă două tendințe greșite. S-a subliniat îndeosebi tendința unor profesori de a teoretiza lucrările practice, de a face multă teorie după manualele pe care le au la îndemînă și de a se limita la expuneri, la explicații, fără să facă aplicații practice cu elevii, fără să-i deprindă cu mînuirea sculelor și uneltelor despre care le predau și cu efectuarea operațiilor respective de prelucrare.

Scopul predării cunoștințelor de producție industrială și al lucrărilor practice este nu numai acela de a da elevilor cunoștințe despre dezvoltarea industriei din țara noastră, ci mai ales de a le forma priceperi și deprinderi practice în cunoașterea și mînuirea sculelor și utilajelor pentru prelucrarea lemnului, metalelor și pentru lucrările electrotehnice. Cu toate acestea, lecțiile de lucrări practice se desfășoară uneori în clasă, în loc ca acestea să fie organizate în ateliere, iar la studiul mașinilor cu aplicații practice unii profesori pun accent și rezervă cea mai mare parte din timp pentru instruirea tehnologică, în dauna lecțiilor aplicative care ar trebui să ocupe cel puțin 2/3 din timpul afectat fiecărei teme, lipsindu-i astfel pe elevi de posibilitatea de a aplica și verifica în practică cunoștințele teoretice. Se întîlnesc și cazuri de profesori care procedează cu totul contrariu indicațiilor programelor; aceștia au predat în prima parte a anului școlar, în mod teoretic, cunoștințele prevăzute în programe, urmînd ca în a doua parte a anului școlar să treacă la lucrări practice, rupînd cunoștințele teoretice de aplicațiile lor practice. O asemenea tendință ce se manifestă în predarea cunoștințelor industriale și a lucrărilor practice este dăunătoare pregătirii elevilor pentru viață, pentru o activitate social-utilă.

Nu mai puțin dăunătoare este și cealaltă tendință care se manifestă în alte școli și anume, caracterul practicist al lecțiilor. Profesorii la care se manifestă o astfel de tendință nu explică elevilor tehnologia diferitelor lucrări, ignorează importanța cunoștințelor teoretice în legătură cu temele prevăzute în programe și execută cu elevii numai lucrări practice, adeseori în mod meșteșugăresc, rupînd astfel practica de teorie. Elevii nu au în acest fel posibilitatea să capete o privire de ansamblu asupra proceselor de producție și nu-și însușesc bazele științifice ale producției.

Oricare din aceste tendințe acționează în detrimentul pregătirii elevilor pentru viață, pentru o activitate productivă, avînd totodată o influență negativă asupra educării

(Continuare în pag. 4)

IN FAȚA IMAGINILOR DIN VIAȚA LUI LENIN

Deodată, în sala spațioasă, scăldată în lumina odihnitoare a după amiezii, se aude clar vocea lui Lenin. Da, da, vocea caldă și mobilizatoare care a chemat de atîtea ori la luptă masele de muncitori și de țărani. Școlari și profesori, veniți din îndepărtate colțuri ale țării să viziteze Muzeul „V. I. Lenin—I. V. Stalin" din București, stau nemișcați. Cu capetele plecate, fiecare ascultă emoționat această frîntură dintr-o cuvîntare rostită de Vladimir Ilici în urmă cu ani și înregistrată pe placă de gramofon.

Vizita în marele muzeu le-a fost plină de învățăminte. Școlarii au cercetat cu atenție fiecare fotografie, fiecare document, fiecare tablou.

— Vedeți fotografia aceasta? — le spune ghidul. Așa arăta Lenin la vîrsta de 4 ani.

Și privirile copiilor întîlnesc privirea blîndă și gînditoare a copilului din fotografie, fruntea neobișnuit de înaltă, care trădează inteligență.

— Iată casa în care a trăit Volodea cînd era ca voi sau mai mic decît voi, iată școala, cîteva certificate cu situația lui la învățătură...

Copiii se apropie să vadă notele excepționale ale elevului V. I. Ulianov, medalia de aur primită la absolvirea liceului din Simbirsk pentru succese deosebite la carte.

— Dar Lenin — le spune ghidul — nu a fost numai un elev bun, ci și un bun coleg. El împărtășea cu dragă inimă cunoștințele sale colegilor, explicîndu-le problemele și lecțiile grele, ajutîndu-i să-și scrie compunerile. Trebuie să știți că succesele lui în muncă nu se datoresc numai inteligenței lui sclipitoare, ci și hărniciei, perseverenței și dragostei lui pentru învățătură.

...Mai încolo, fotografia fratelui mai mare al lui Lenin, A. I. Ulianov, condamnat la moarte și executat pentru că a atentat la viața țarului Alexandru al III-lea, și tabloul pictorului Belousov. Emoționați, elevii privesc zguduitoarea scenă în care mama, profund îndurerată de vestea morții copilului ei, se arată totuși decisă să nu-i oprească din lupta revoluționară pe fiii rămași în viață, iar lîngă dînsa Lenin, tînărul de 17 ani, pe a cărui față citești hotărîrea de a continua fără șovăire lupta împotriva nedreptății sociale.

„Avea doar 17 ani — spune ghidul — cînd Vladimir Ilici a fost condamnat pentru activitate revoluționară. Cînd comisarul de poliție i-a spus: „De ce te răzvrătești, tinere? Nu vezi că ai în fața dumitale un zid?", știți ce i-a răspuns Lenin?

— „Da, un zid. Dar zidul e putred, e destul să-l împingi ca să se prăbușească..."

Urmează alte copii după fotografii, fotocopii ale unor pagini din lucrările lui Lenin, din publicațiile vremii, numeroase picturi și sculpturi inspirate din viața marelui conducător al clasei muncitoare, din lupta maselor muncitoare împotriva țarului, a burghezilor și moșierilor. Școlarii sînt conduși pas cu pas în viața lui Lenin, aproape, tot mai aproape de el, în anii studenției și după excluderea din Universitate pentru „orientarea lui periculoasă", îl urmează în închisoare, în deportare, în emigrare, în zilele lui Octombrie, în anii construirii socialiste, pînă ce neobositul luptător și-a încheiat drumul vieții. Elevii îl văd pe Lenin printre tovarășii de luptă, în familie, printre muncitori, țărani, printre copii.

Cu deosebire micii vizitatori se opresc îndelung în fața fotocopiilor care prezintă pagini din manuscrisele lui Lenin. Iată schița inițială a „Tezelor din aprilie". Sublinierile cu una, două și trei linii, adăugirile și ștersăturile arată cît de mult lucra Vladimir Ilici pe text, pentru ca ideile exprimate să fie cît mai precise, mai clar conturate.

Colo școlarii au luat-o mai înaintea ghidului, iar acum îl așteaptă să le dea explicații amănunțite despre celula din închisoarea în care a fost deținut Lenin!

La ieșirea din muzeu impresiile se împărtășesc din abundență.

— Pe mine m-a impresionat deosebit de mult modestia lui Lenin, dragostea lui pentru om.

— Pe mine, mai ales faptul că pretutindeni l-am văzut lucrînd intens — scriind, studiind și participînd la subotnice, discutînd cu oameni, vorbindu-le de la tribună, mobilizîndu-i și organizîndu-i. O viață trăită cu intensitate, o viață de adevărat mare revoluționar...

Într-un alt grup, școlarii împreună cu profesorul lor fac legătura între spiritul activ, mobilizator al lui Lenin și elanul nestăvilit în munca constructivă a întregului popor sovietic, educat în lumina minunatului exemplu pe care l-a dat viața și munca lui Lenin.

În fața imaginilor din viața lui Lenin, sutele de elevi care vizitează zilele acestea muzeul simt mai puternic dorința de a munci, de a învăța, de a-și închina puterile construirii socialismului.

A. C.

TINEREŢEA LUI LENIN

„In aprilie 1917, curind după înapoierea lui V. I. Lenin din străinătate, soldaţii din bateria a VIII-a de artilerie călare au trimis o scrisoare la Sovietul de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Petrograd".

Cu aceste rinduri şi-a inceput istoricul sovietic, vechiul bolşevic, profesorul Boris Mihailovici Volin, lucrarea sa „Studentul Vladimir Ulianov".

Scrisoarea soldaţilor i-a fost predată lui Ilici. El şi-a inceput astfel răspunsul său :

„Tovarăşi !... Voi mă intrebaţi în această scrisoare „care este originea mea, unde am fost ; dacă am fost deportat şi de ce ? Cum m-am înapoiat în Rusia şi ce activitate desfăşor în momentul de faţă, dacă această activitate este folositoare sau este dăunătoare pentru voi".

Vă răspund la toate întrebările, în afară de ultima, căci numai voi singuri puteţi aprecia dacă activitatea mea este folositoare pentru voi sau nu.

Mă numesc Vladimir Ilici Ulianov.

M-am născut la Simbirsk la 10 aprilie 1870. In primăvara anului 1887, fratele meu mai mare, Alexandr, a fost condamnat la moarte de Alexandru al III-lea pentru că a atentat (la 1 martie 1887) la viaţa impăratului. In decembrie 1887 am fost pentru prima oară arestat şi exclus din universitatea din Kazan pentru că am participat la tulburările studenţeşti ; după aceea am fost expulzat din Kazan.

In decembrie 1895 am fost arestat pentru a doua oară fiindcă am făcut propagandă social-democrată în rindurile muncitorilor din Petesburg"...

Aici scrisoarea lui Lenin se intrerupe. Ea a rămas neterminată şi este aproape tot ceea ce se cunoaşte despre cele scrise de Vladimir Ilici însuşi cu privire la prima perioadă a vieţii sale.

Pornind de la această scrisoare neterminată a lui Lenin, Boris Mihailovici Volin a culeş, după ce a studiat vreme indelungată documentele din arhive, amintirile contemporanilor, ale rudelor şi ale tuturor celor apropiaţi lui Ilici, un material extrem de interesant pentru noi toţi, şi indeosebi pentru tineret in legătură cu anii de studenţie ai lui Lenin.

IN NUMARUL 83 al ziarului „Simbirskie gubernskie vedomosti" a apărut o notiţă căreia puţini i-au dat atenţie pe atunci. In ea se spunea că „...profesorul Ulianov, de la gimnaziul din Nijni-Novgorod, consilier colegial, a fost numit inspector al şcolilor populare din gubernia Simbirsk"

Cu zel şi cu pasiune s-a apucat de muncă Ilia Nicolaevici Ulianov, care visa să dea cultură copiilor de muncitori, de ţărani, copiilor oamenilor săraci, care visa la crearea unei şcoli naţionale. Un om cu idei inaintate, simplu, drept, nobil, I. N. Ulianov îşi cîştigase un profund respect din partea oamenilor. Ilia Nicolaevici şi soţia şi prietena sa, Maria Alexandrovna, au creat o atmosferă de dragoste, de prietenie şi de muncă şi in cadrul familiei lor. In anii grei din deceniul al 8-lea şi al 9-lea ale secolului trecut in această familie se sorbea cu nesaţ tot ce era nou, înaintat în literatură, artă, critică.

Poetul favorit a lui Ilia Nicolaevici era Nekrasov. Şi Vladimir Ilici spunea mai tirziu că el „a crescut cu poeziile lui Nekrasov" şi ştia pe dinafară un număr mare din poeziile lui.

Gimnaziul clasic din Simbirsk Vladimir Ilici l-a absolvit cu brio.

„Văruf lui, Kolea Veretenikov, l-a întrebat o dată pe Volodea :

— Oare nu ţi s-a întimplat niciodată să nu-ţi pregăteşti lecţia ?

— Nu mi s-a întimplat niciodată şi nici nu mi se va întimpla ! — a răspuns mindru Volodea.

Citea foarte mult ; pe o poliţă din camera lui Volodea se aflau operele lui Puşkin, Nekrasov, Shakespeare, Cernîşevski.

Lovituri cumplite s-au abătut, una după alta, asupra familiei Ulianov. La 12 ianuarie 1886 a murit Ilia Nicolaevici. Cînd s-a sfirşit el, toţi cei care se interesau de cauza instruirii poporului, şi căroro ea le era scumpă, au fost profund indureraţi ; învăţătorii şi profesorii au păstrat despre el o amintire luminoasă. Pe coroana pe care au depus-o pe mormîntul lui erau imprimate cuvintele pornite din inimă : „Din partea profesorilor şi profesoarelor din oraşul Simbirsk zdrobiţi de pierderea grea a conducătorului şi părintelui lor". Iar, la un an după aceea, la 1 martie 1887, a fost arestat Alexandr Ulianov, invinuit de a fi pus la cale atentatul împotriva lui Alexandru al III-lea. A fost arestată şi Ana Ilicina...

Scrisoarea care cuprindea această veste a fost primită de profesoara V. V. Kaşkadonova, o bună cunoscută a familiei Ulianov. Şi primul căruia ea i-a făcut cunoscută această nenorocire ireparabilă, cu care s-a sfătuit cum s-o pregătească pe Maria Alexandrovna, a fost Volodea...

Din istorisirile lui B. Volin se vede ce fire curajoasă şi tare avea mama lui Vladimir Ilici, se conturează chipul fermecător al fratelui Alexandr. Volodea Ulianov a suferit foarte mult la pierderea fratelui său mai mare, „primul care i-a dat lecţii de viaţă".

Totodată, însă, el a înţeles chiar de pe atunci că această cale a luptei teroriste împotriva absolutismului, cale pe care a mers Alexandr, era greşită...

...KAZAN, Vladimir Ulianov este student în anul I al facultăţii de drept de la universitatea din Kazan.

In vremurile acelea, Kazan era un oraş mare. Viaţa revoluţionară ilegală nu înceta in acest oraş nici un minut. Studenţii erau incadraţi după locul de obirşie, în organizaţii interzise de „autorităţi". In viaţa uneia dintre aceste organizaţii — a studenţilor din Samara şi Simbirsk — a intrat V. I. Ulianov. La tulburările din 4 decembrie 1887 el a participat foarte activ.

„Fiul dumneavoastră era foarte activ — i s-a spus Mariei Alexandrovna. Inspectorul Potapov l-a văzut în primele rinduri, foarte tulburat, aproape că stringea pumnii".

In apelul „Către toţi studenţii din Kazan", lansat în acele zile, se spunea :

„Tovarăşi ! Ca o povară grea apasă asupra noastră noul regulament universitar.

...El a ingustat şi a redus la „zero" importanţa colegiului profesoral, a făcut din ei nişte învăţători-funcţionari, a ingrădit intrarea în universităţi pentru fiii oamenilor săraci, intrucît a mărit taxele pentru frecventarea cursurilor, a stabilit condiţii grele pentru obţinerea burselor etc.

Dar aceasta incă nu e totul : circulara aceasta... a lipsit pe fraţii noştri mai tineri chiar de posibilitatea de a urma liceul. In sfirşit, în timpul evenimentelor de la Moscova... cînd a curs sîngele fraţilor noştri, cînd nagaicele au şuierat deasupra capetelor lor... s-a adus o jicnire ruşinoasă intregului tineret intelectual... S-ar putea oare să nu ne ridicăm în apărarea drepturilor care au fost călcate în picioare ale universităţilor noastre... Noi avem incredere în studenţii din Kazan şi îi chemăm la un protest public între zidurile universităţii".

Acest apel, precum şi petiţia studenţilor care incepea cu cuvintele : „Nu ne-a adunat aici decit conştiinţa că condiţiile în care este nevoită să se desfăşoare intreaga viaţă din Rusia sînt imposibile", dovedesc că această acţiune a tineretului avea un caracter politic. Patru ceasuri a durat adunarea furtunoasă care a avut loc între zidurile universităţii.

Tirziu noaptea, în semn de protest, Vladimir Ilici a scris rectoratului o cerere de a fi scos din rindurile studenţilor. El incă nu ştia că, în calitate de participant activ la tulburări, fusese eliminat din universitate.

Cereri asemănătoare au dat şi alţi studenţi. Aceste documente au fost descoperite în arhivele universităţii din Kazan abia în 1946.

...Arestarea. Expulzarea din Kazan. Punerea lui sub supraveghere poliţienească. Aşa s-a incheiat primul botez revoluţionar al lui V. I. Lenin.

In satul Kokuşkino, plasa Cernişevskaia, judeţul Lapişev, gubernia Kazan — locul unde jandarmii i-au fixat domiciliul lui Vladimir Ilici — el a invăţat mult, a citit, a studiat articole pe teme sociale şi economice.

In toamna anului 1888 lui Vladimir Ilici i se permite să se intoarcă la Kazan, fără dreptul de a intra la universitate. El studiază primul volum al „Capitalului" lui Marx, se intilneşte cu tineretul care nutreşte sentimente revoluţionare, participă la un cerc organizat de N. E. Fedoseev. Aici ia el cunoştinţă de numeroase lucrări marxiste. Folosind metoda marxistă, Vladimir Ilici analizează în profunzime teoria revoluţionară şi cînd a plecat din Kazan la Samara, era marxist convins.

Aici el continuă aprofundarea lucrărilor lui Marx, Engels, a istoriei şi a economiei Rusiei. De un ajutor preţios i-au fost publicaţiile statistice ale zemstvelor şi statistica intocmită de stat. Vladimir Ilici analizează în amănunţime şi cu profunzime cantitatea enormă de material faptic adunat în aceste culegeri statistice, în special datele cu privire la situaţia economică a ţăranilor. Toate acestea l-au ajutat în lupta ideologică împotriva narodnicilor, ale căror poziţii urma să le dărime.

VLADIMIR ILICI care se bucura deja de aprecierea intelectualilor din Samara şi devenise popular în rindurile lor, se intilneşte cu „conducătorul" narodnicilor liberali N. K. Mihailovski. A fost proiectată o dispută între narodnici şi marxişti.

„Au venit atit de mulţi oameni, că nu mai ajungeau scaunele. Mihailovski a ţinut un referat fiind foarte pătruns de superioritatea sa asupra celor din jur. Discursul său, după cum îşi aminteşte A. A. Beleakov, era foarte frumos intocmit şi incă şi mai frumos rostit.

Mihailovski şi-a terminat cuvintarea în ropote de aplauze.

Toţi narodnicii aflaţi la adunare, priveau intrebător spre Vladimir Ilici.

Vladimir Ilici, spre mirarea tovarăşilor săi de idei şi spre incintarea lui Mihailovski şi Vodovozov, a fost de acord că de la obşte şi artel se poate foarte uşor trece la orinduirea socialistă, dacă obştea şi artelul sînt considerate ca elemente de bază ale socialismului.

— Dar există o asemenea obşte în realitate ?— intreabă el şi tot el dădu răspunsul la această intrebare. Argumentînd cu cifre şi fapte el a demonstrat cu convingere că o asemenea obşte nu există decît în imaginaţia infierbintată a narodnicilor.

Lenin a citat cifre şi fapte, date aride luate din culegerile statistice... In dosul cifrelor succinte se intrezărea soarta amară a milioanelor de ţărani fără cai şi fără pămînt, nevoiţi să se spetească muncind pe ogoarele membrilor bogaţi ale aceleiaşi obşti.

Nimeni nu a fost în stare să dea riposta lui Vladimir Ilici.

Din amintirile contemporanilor, reiese că timpul cit Lenin a locuit la Samara a fost marcat printr-o cotitură bruscă a tineretului de la narodnici la „izvorul curat, luminos şi dătător de viaţă al marxismului".

In povestirile bătrînului bolşevic B. Volin, găsim multe cuvinte pregnante şi calde şi multe documente care amintesc de anii de tinereţe ai lui Ilici. In faţa cititorului parcă s-ar deschide sălile unor muzee, depozitele unor arhive, el ia cunoştinţă de scrisori vechi şi citeşte amintirile acelor care l-au cunoscut pe Vladimir Ilici Lenin. Şi după ce un cititor atent şi sensibil va fi citit ultima pagină a acestei cărţi limpezi şi pline de căldură umană el îşi va putea mai bine imagina imprejurările în care s-a desfăşurat cu multe decenii în urmă, tinereţea lui Lenin.

(Din „Ucitelskaia Gazeta" Nr. 13 (4603), din 1960)

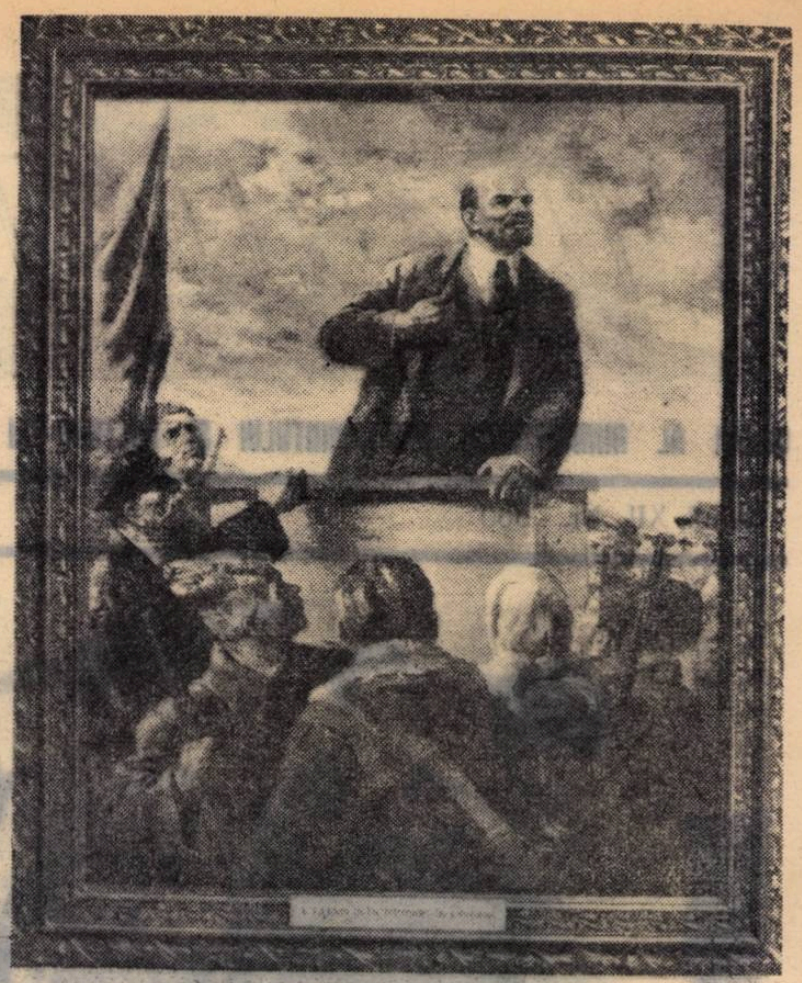

V. I. LENIN IN OCTOMBRIE,
pictură de I. PERAHIM

Întîmpinînd aniversarea naşterii lui V. I. Lenin

In întimpinarea aniversării a 90 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin la unele cinematografe din oraşele Arad, Iaşi, Vaslui şi Bîrlad s-au organizat cicluri de filme dedicate acestui eveniment. Pentru elevi au fost organizate matinee speciale. Aproape 3000 de elevi de la şcolile de 7 ani, profesionale şi medii din localităţile susmenţionate au vizionat filmele : „Omul cu arma", „Marele cetăţean", „Vladimir Ilici Lenin", şi „Ani de neuitat".

*

Elevii Şcolii medii serale de pe lîngă intreprinderile textile din Galaţi au organizat, cu ajutorul profesorilor, numeroase manifestări inchinate evocării vieţii lui Vladimir Ilici Lenin. De pildă, elevii clasei a VIII-a au organizat o conferinţă despre activitatea revoluţionară a marelui conducător al proletariatului mondial. Cu acest prilej a fost prezentat diafilmul „Lenin in perioada Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie".

Pilda minunată a lui Volodea

Lumina primăverii, veselă şi caldă, a pătruns prin ferestrele inalte şi largi, s-a strecurat cernută prin transparenţa perdeluţelor fine şi albe, s-a răsfrint de pereţii albi alungind umbrele din unghere, s-a aşternut pe podele şi pe feţele pupitrelor mingiind blind chipuri de copii care stau liniştiţi, aproape nemişcaţi în bănci, cu ochii aţintiţi spre catedră.

Sintem intr-o oră de literatură la clasa a V-a de la Şcoala de 7 ani din comuna Călugăreni. In clasă e linişte. Un singur glas răsună limpede şi subţire în intreaga sală. O fetiţă în uniformă, cu ochii mari şi cu codiţe aurii, citeşte dintr-o carte. Rosteşte cuvinte simple şi clare şi din cuvintele ei prinde viaţă chipul unui copil de virsta elevilor din clasă. Un copil vioi cu părul castaniu şi cu fruntea inaltă, cu ochii vii şi inteligenţi, un copil asemeni lor, dar un copil inzestrat cu însuşiri excepţionale. Aşa era în copilărie Vladimir Ilici Lenin, cel care a devenit mai tirziu marele dascăl al proletariatului.

Cum se juca Volodea cînd era ca ei, ce-i plăcea mai mult, cum se purta cu cei mai mari şi cu cei de virsta lui, cum învăţa ?... Volodea nu suferea minciuna, Volodea îi iubea pe cei săraci, lui Volodea îi era drag să inveţe, Volodea se străduia să-şi cultive puterea de muncă şi să inlăture tot ceea ce i se părea că nu e bun în purtarea sa. Despre toate acestea povesteşte A. I. Ulianova în amintirile ei despre Lenin şi copiii le ascultă vrăjiţi, citite de profesoară.

Fiecare din copiii care se află în această clasă şi care ascultă acum lectura are un erou al său preferat, un om mare, căruia ar vrea să-i semene şi pe care-l preţuieşte în mod deosebit. Un elev ar dori să se facă aviator, să zboare, să cucerească înălţimi albastre. El ţi-ar putea povesti de-a fir-a-păr viaţa unui mare aviator. Un altul îl iubeşte pe inventatorul radiou-lui şi caută cu aviditate cărţi care să vorbească despre el. O elevă preţuieşte un poet mare şi ar sta să asculte ore întregi pe acela care i-ar povesti ceva din viaţa acestui poet. Dar deasupra tuturor acestor preferinţe individuale există o dragoste şi o stimă comună tuturor copiilor pentru marele Lenin. Pentru ei Lenin este un prieten mai mare, care i-a învăţat multe, un sfătuitor şi un îndrumător. Ei obişnuiesc să se intrebe deseori : „ce-ar fi spus Lenin despre asta ?"

„Cum era Lenin cînd era ca noi ?" — au intrebat-o deunăzi copiii pe profesoara de literatură. In această oră de lectură ei au căpătat răspunsul aşteptat. Nu a fost numai un răspuns, ci şi un prilej de a culege minunate învăţăminte din pilda vieţii marelui geniu al omenirii.

Din activitatea şcolilor speciale

Creştem oameni utili societăţii

Graţia, naturaleţea şi corectitudinea cu care aceste eleve de la Şcoala specială de oarbe din Buzău execută exerciţiile de gimnastică ritmică sînt rodul muncii stăruitoare şi plină de dragoste a pedagogilor

In zilele de 28–30 martie a.c. a avut loc în Bucureşti consfătuirea cadrelor de conducere din grădiniţele şi şcolile speciale, organizată de Direcţia învăţămîntului general din Departamentul Şcolilor.

Cu acest prilej au fost discutate cele mai importante probleme ale învăţămîntului special, de a căror justă rezolvare depinde în bună măsură succesul muncii cu copiii deficienţi. Participanţii la consfătuire au subliniat în mod deosebit saltul calitativ realizat în anii puterii populare în organizarea şi desfăşurarea activităţii instructiv-educative cu copiii deficienţi. In trecut, cele cîteva instituţii speciale existente la noi în ţară aveau un caracter filantropic-speculativ şi urmăreau ca sarcină principală izolarea de societate a copiilor deficienţi. Astăzi, în reţeaua mai largă şi mai completă a instituţiilor speciale se urmăreşte corectarea şi compensarea deficienţelor prin mijloace pedagogice şi medicale, recuperarea totală sau parţială prin muncă şi pentru muncă a copiilor deficienţi şi integrarea lor în activitatea socială alături de oamenii valizi.

Din referatul cu privire la desfăşurarea muncii instructiv-educative pe primele două trimestre ale anului şcolar în curs, prezentat de tov. I. Taflan, directorul Şcolii de surdo-muţi din Focşani, precum şi din discuţiile purtate pe marginea lui, a reieşit că procentajul promovaţilor din şcolile speciale (la sfîrşitul trimestrului II) este cuprins între 80% şi 98,2%. Avînd în vedere greutăţile întîmpinate în munca cu copiii deficienţi, aceasta reprezintă un succes şi totodată o îmbunătăţire faţă de situaţia constatată în anii trecuţi.

La consfătuire a fost viu discutat şi referatul tov. E. Feder, directorul Şcolii ajutătoare din Bucureşti, intitulat „Probleme ale muncii educative în şcoala noastră". Acest referat arată printre altele felul în care a fost realizată colaborarea dintre şcoală şi părinţii fiecărui copil deficient în vederea asigurării unităţii muncii educative. Propaganda pedagogică în rîndul părinţilor se realizează cu succes în cadrul lectoratului pentru părinţi, unde aceştia primesc consultaţii şi îndrumări preţioase de la cadrele didactice şi medicale cu o înaltă calificare şi cu experienţă bogată. Şcoala ajutătoare din Bucureşti, ca şi alte şcoli speciale din ţară, organizează pentru părinţi spectacole cultural-artistice date de către elevi, precum şi expoziţii cu obiectele executate cu aceştia la orele de îndeletniciri practice. In acest fel, părinţii se conving de posibilităţile reale de dezvoltare a copiilor lor, dîndu-şi seama că prin muncă ei pot fi redaţi societăţii ca elemente folositoare. Nu numai părinţii copiilor deficienţi, dar şi mase largi ale populaţiei sînt atrase spre a cunoaşte realizările şcolilor speciale. Fără îndoială că spectatorii sînt profund emoţionaţi ascultînd elevii unei şcoli de surdo-muţi recitînd poezii, interpretînd mici compoziţii dramatice sau executînd în ritmul muzicii frumoase dansuri populare. Acest sentiment este bine cunoscut celor care au avut ocazia să participe la manifestările organizate de echipa culturală a Şcolii de surdo-muţi din Bucureşti, sau a Şcolii de surdo-mute din Sibiu. Nu mai puţin impresionante sînt spectacolele realizate de către elevele şcolii de oarbe din Buzău. Exerciţiile complicate de gimnastică la bară, sau de gimnastică ritmică executate de eleve, precum şi alte exerciţii de precizie şi pline de graţie au stîrnit ovaţiile spectatorilor, deoarece ele dovedeau posibilităţile pe care le are învăţămîntul de a atenua prin educaţie deficienţele elevilor, de a-i aşeza în rîndul elevilor obişnuiţi.

Problema de bază discutată la această consfătuire a constituit-o necesitatea organizării şi desfăşurării întregului proces instructiv-educativ cu copiii deficienţi în direcţia pregătirii şi introducerii lor în viaţa socială, prin formarea deprinderilor de comportare şi a deprinderilor de muncă independentă. In legătură cu această problemă s-a arătat că, datorită volumului mai mic de cunoştinţe teoretice, care se pot preda în şcolile speciale pentru deficienţi, nu este posibilă studierea multilaterală a tehnicii şi însuşirea temeinică de către elevi a bazelor producţiei moderne. De aceea, la şcolile speciale nu poate fi vorba despre un învăţămînt politehnic în accepţiunea obişnuită a acestei noţiuni. Totuşi, felul cum este organizată şi se desfăşoară munca în şcolile speciale urmăreşte şi asigură însuşirea unui minim de cunoştinţe teoretice, aplicarea lor în activitatea de producţie şi formarea deprinderilor de muncă.

Planurile de învăţămînt pentru diferitele tipuri de şcoli speciale prevăd la clasele mici cîte 2–3 ore săptămînal pentru îndeletniciri practice. In cadrul acestor ore, după cum au arătat participanţii la consfătuire, se execută cu copiii lucrări simple : modelaj din plastilină, tăieturi din hîrtie, împletituri, precum şi unele activităţi de autodeservire. Formarea deprinderilor de autodeservire precum şi a deprinderilor elementare de igienă este urmărită de asemenea în timpul întregii activităţi extraşcolare şi a programului de internat, care se desfăşoară sub supravegherea educatorului şi a îngrijitoarei.

Incepînd cu clasa a IV-a, planurile de învăţămînt ale şcolilor speciale prevăd cîte 4–8 ore săptămînal pentru lucrări practice de atelier. Activitatea desfăşurată cu elevii şcolilor speciale în ateliere are ca scop iniţierea profesională a acestora, prin formarea deprinderilor de mînuire a uneltelor de bază şi de confecţionare a unor obiecte simple dar utile în cadrul unor anumite meserii. Atelierele nu dau o calificare absolvenţilor şcolilor speciale, dar îi pregătesc temeinic pentru însuşirea ulterioară în bune condiţiuni a meseriei în şcoala profesională, sau pentru executarea unor munci gospodăreşti în familie.

O frumoasă experienţă în organizarea şi desfăşurarea activităţilor practice cu elevii a dobîndit colectivul Şcolii de surdo-muţi din Craiova. Tovarăşul T. Goşa, directorul acestei şcoli, a prezentat la consfătuire un amplu referat intitulat „Cum se realizează legarea învăţămîntului de practică în şcoala noastră". El a arătat că primul atelier din şcoală – atelierul de tîmplărie – a luat fiinţă în anul 1953. Cu sprijinul sfatului popular al oraşului Craiova, precum şi al unor întreprinderi industriale, atelierul a fost bine înzestrat, avînd în prezent 10 tejghele, 5 dulapuri de scule, 2 dulapuri mari pentru păstrarea unor materiale, precum şi toate uneltele necesare.

In anul 1956 în şcoală s-a înfiinţat cel de al doilea atelier – atelierul de lăcătuşărie – care în prezent este înzestrat, de asemenea, cu uneltele necesare, cu bancuri, un polizor electric, o maşină de găurit electrică şi 16 menghine. Tot în anul 1956, cînd şcoala a fost transformată în unitate mixtă, s-a creat pentru fete un mic atelier de lingerie-croitorie, care în prezent lucrează cu 3 maşini de cusut.

Pentru a evita dezvoltarea unilaterală a elevilor numai în direcţia impusă de specificul atelierelor, pentru a da posibilităţi mai largi, mai complete de legare a cunoştinţelor de practică, ca şi pentru a crea condiţiile necesare dezvoltării anumitor înclinaţii ale elevilor, la Şcoala de surdo-muţi din Craiova, pe lîngă ateliere, au mai fost organizate şi funcţionează în bune condiţii următoarele cercuri : cercul tehnic de mecanică şi electricitate, cercul de cismărie, cercul de spălat-călcat, cercul de ţesut-vopsit, cercul de gospodărie-menaj şi cercul de pictură.

In cadrul activităţii la orele de lucrări practice şi în cadrul cercurilor, elevii execută obiecte utile pentru uzul personal, al şcolii sau pentru vînzare. Astfel, în atelierul de tîmplărie au fost confecţionate mese şi scaune, cuiere cu picior pentru haine, uscătoare de rufe, tăvi de servit la masă, tocătoare de bucătărie şi multe altele, realizîndu-se astfel şi un venit în bani ce se ridică la suma de 12.000 lei. Au fost confecţionate de asemenea unelte ca : rindele de tîmplărie, compase, echere, metri liniari din lemn, războaie de ţesut pentru cercul de ţesut-vopsit, scînduri de călcat pentru cercul de spălat-călcat etc. Menţionăm, că pentru cumpărarea de pe piaţă a acestor unelte şi obiecte ar fi fost necesară suma de circa 3.000 lei. Elevii au executat şi lucrări de reparaţie a mobilierului şcolar şi din internat, a uşilor şi ferestrelor, a gardului şcolii, în valoare de circa 10.000 lei. O bună parte a materialului didactic folosit în şcoală a fost confecţionat tot de către elevi în cadrul atelierelor ca: alfabetare pentru predarea cititului la clasele a I-a şi a II-a, trepiede cu bobiţe de soc pentru suflat, jgheaburi pentru suflarea bilelor (ultimele două fiind necesare pentru predarea tehnicii vorbirii la copiii surdo-muţi) etc.

Rezultate frumoase în instruirea practică a elevilor au obţinut şi alte şcoli speciale din ţară, printre care amintim Şcoala ajutătoare din Bucureşti şi Şcoala ajutătoare din Alexandria, care au prezentat la consfătuire diferite obiecte executate cu multă măiestrie de către eleve în atelierul de lingerie-croitorie : şerveţele, ştergare, lingerie de corp, rochiţe etc.

La consfătuire a fost ascultat cu mult interes cuvîntul tovarăşei L. Popescu, directoarea Şcolii ajutătoare din comuna Fierbinţi, regiunea Bucureşti, care a relatat pe scurt munca desfăşurată şi rezultatele obţinute de elevi pe lotul şcolar. Elevii acestei şcoli împărţiţi pe clase lucrează pe parcelele cu legume şi zarzavat din grădina şcolii, îngrijesc pomii din livadă, execută lucrări de la semănat şi pînă la strîngerea recoltei. De asemenea, ei au primit în grijă cîţiva porci pe care-i posedă şcoala. Recent, a fost organizată şi o creşcătorie de iepuri. Experienţa Şcolii ajutătoare din Fierbinţi, precum şi încercările făcute în decursul anului şcolar curent la Şcoala ajutătoare din Brăila, demonstrează utilitatea organizării multilaterale a şcolilor ajutătoare cu profil agrozootehnic. Pe lîngă avantajele materiale ce constau în realizarea cu forţe proprii a unor însemnate cantităţi de legume şi carne pentru bucătăria şcolii, munca în aer liber are o influenţă pozitivă asupra sănătăţii copiilor înapoiaţi mintal şi în special asupra sistemului lor nervos.

In concluziile formulate la sfîrşitul lucrărilor consfătuirii a fost subliniată în mod deosebit necesitatea organizării pe viitor a schimbului de experienţă între şcolile speciale din întreaga ţară în vederea popularizării şi generalizării experienţei pozitive. De asemenea, s-a arătat că este necesar ca serviciul de specialitate din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii să asigure permanent materialele de îndrumare necesare instituţiilor speciale, iar secţiile de învăţămînt şi cultură regionale să acorde mai multă atenţie încadrării acestor şcoli cu cadre didactice bine pregătite şi care doresc să lucreze cu copiii deficienţi, să dea un sprijin material mai consistent în înzestrarea şcolilor speciale cu material didactic şi în utilarea atelierelor şcolare.

Prin tematica sa şi prin felul cum s-a desfăşurat, consfătuirea cadrelor de conducere din grădiniţele şi şcolile speciale şi-a atins scopul. Ea a scos în evidenţă marea importanţă socială a muncii desfăşurate în şcolile speciale în scopul recuperării copiilor deficienţi şi a formării lor ca elemente utile societăţii.

GHEORGHE RADU
inspector în M.I.C.

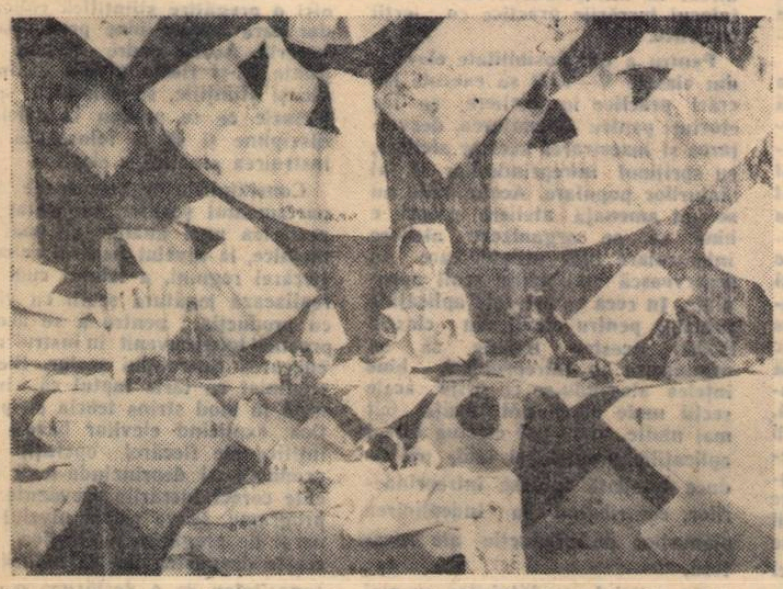

Aspect de la expoziţia cu obiecte confecţionate de elevele Şcolii ajutătoare din Alexandria.

REALIZARI

Elevii Şcolii ajutătoare din Alexandria au ajuns la rezultate remarcabile în privinţa activităţii productive pe care o fac cu pricepere, cu îndemînare şi cu plăcere. Echipele de autodeservire dovedesc capacitatea pe care au dobîndit-o elevii în munca gospodărească.

Dar, ceva mai mult. Şcoala organizează în timpul vacanţelor de vară tabere de muncă în unităţi agricole socialiste. Elevii sînt găzduiţi la gospodăria agricolă de stat din apropierea oraşului, unde lucrează o parte din timp la diferite munci. Activitatea în aer liber le întăreşte sănătatea şi le face mare plăcere copiilor.

★

Şcoala elementară specială de surdo-muţi cu limba de predare română din Cluj a iniţiat cu cîţiva ani în urmă un cerc al vorbitorilor format din 17 copii, cei mai sîrguitori dintre toţi, cu care s-a încercat eliminarea gesturilor ca mijloc de comunicare. Succesele obţinute de unii dintre ei au stimulat pe alţii să se străduiască să devină vorbitori. Rezultatele foarte bune au îndreptăţit permanentizarea preocupărilor pe această linie. Ca urmare, elevii au fost în stare să interpreteze la o serbare scenetа „Sfatul florilor" (balet combinat cu recitări de versuri) pe întinderea de timp de o jumătate de oră.

In şcoală, o elevă din clasa a VII-a devenise o povestitoare în toată legea, iubită de toţi ceilalţi elevi.

★

Pedagogii de la Şcoala ajutătoare din Bucureşti folosesc activităţile practice ca mijloc de corectare a deficienţelor fizice ale copiilor, în special a dereglărilor motorii.

Multe eleve care la început aveau mişcări imprecise, stîngace, nu observau de exemplu urechea acului, sau îl scăpau din mînă, mai tîrziu au reuşit să confecţioneze diferite obiecte, coşuleţe sau abajururi din carton, feţe de masă brodate etc.

Băieţii au deprins meşteşugul legătoriei de cărţi, mînuind cu pricepere şi îndemînare acul de cusut cotoarele, pensula de clei şi chiar şi maşini-unelte — cuţitul de tăiat, panser.

In cadrul lucrului manual, copiii pregătesc obiecte pentru expoziţia internaţională UNESCO privind oligofrenopedagogia, expoziţie la care participă şi ţara noastră.

Munca practică s-a dovedit a avea o influenţă pozitivă asupra elevilor. Prin muncă, mişcările au devenit mai precise, elevii au căpătat încredere în forţele proprii.

★

Şcoala profesională specială nr. 3 din Cluj dă elevilor pe lîngă cunoştinţe generale şi cunoştinţe legate de una din meseriile pe care o permite infirmitatea : tîmplărie, mobile şi binale, tapiţerie, vopsitorie, rotărie, fierărie, croitorie. Elevii absolvă cursuri de 5, de 4 sau de 3 ani şi pe baza unui examen, primesc un certificat de calificare, obţin repartizare în producţie cu salariu tarifar asemănător oricărui muncitor.

Bine pregătiţi, disciplinaţi, serioşi la locul de muncă, absolvenţii de aici sînt căutaţi de întreprinderile productive. Una dintre fostele eleve ale acestei şcoli a ajuns cea mai bună lustruitoare de mobilă la o cooperativă din oraş, un altul, strungar în fier la fabrica „Înfrăţirea" din Oradea, este fruntaş în muncă depăşindu-şi mereu norma.

Foarte iubit în rîndul elevilor este sportul. Elevii au format echipe de fotbal, joacă tenis de masă, fac atletism etc. La multe probe sportive au primit diplome pe regiune.

Serile literare

O formă de activitate deosebit de atractivă și interesantă în cercurile literare o constituie așa numitele seri literare. Dar felul cum se desfășoară în unele școli acest gen de activitate arată că nu toți profesorii sînt suficient de bine orientați asupra modului cum trebuie să fie organizate serile literare. Din această cauză au uneori un caracter formal, fiind lipsite de un conținut cu adevărat instructiv-educativ.

Desigur că o primă grijă în organizarea unei astfel de manifestări trebuie acordată conținutului ei tematic. Se impune să se aleagă pentru serile literare acele teme care răspund cel mai bine cerințelor procesului instructiv-educativ, care pot să aducă o contribuție substanțială la lărgirea orizontului cultural al elevilor, pe linia programei de învățămînt, la educarea lor în spiritul moralei comuniste.

Reușita unei seri literare depinde și de felul cum au fost selecționate materialele care urmează să fie folosite cu acest prilej. Lecturile, recitările, dramatizările, piesele muzicale înscrise în programul unei seri literare trebuie să constituie un tot unitar care să ilustreze cît mai firesc tema propusă.

O atenție deosebită cere însă și cadrul în care urmează să se desfășoare această formă de activitate. Tablourile, fotomontajele, albumele, cărțile expuse, trebuie să fie în așa fel alese și orînduite, încît să se afle în deplină armonie cu programul serii literare.

Iată, de exemplu, cum vom putea realiza o seară literară cu tema „Țara mea".

Este de preferat să se înceapă cu un scurt cuvînt introductiv. Programul va putea continua apoi cu recitarea sau lectura expresivă a poeziilor „Iubește țara ta" și „Partidul" de M. Beniuc. Un fragment din Rapsodia a II-a de George Enescu ar contribui la crearea unei atmosfere adecvate temei. Se pot face apoi lecturi din opere care oglindesc frumusețile patriei noastre (de exemplu, „Romînia pitorească" de Al. Vlahuță; „Nada florilor" de M. Sadoveanu, „Cartea Oltului" de Geo Bogza ș.a.).

Pentru ilustrarea diferitelor aspecte ale construirii socialismului în patria noastră se vor recita fragmente din poemul „Despre pămînt" de M. Banuș. Este indicat, de asemenea, să se interpreteze un act al unei piese din dramaturgia romînă contemporană (de exemplu: „Oameni de azi" de L. Demetrius sau „Cetatea de foc" de M. Davidoglu). Ca un omagiu adus eroilor comuniști, care au luptat pentru construirea unei vieți noi în patria noastră se pot recita fragmente din poemul „Slavă eroilor Dottanei" de M. Banuș.

Operele muzicale prevăzute în program vor fi alese ținîndu-se seama de tema seratei literare (de exemplu: „Mărire ție, patria mea" de M. Jora; sau „Patria mea" de Doru Popovici; sau „Steagul Partidului" de Matei Socor; „Balada" de Ciprian Porumbescu; doine din diferite regiuni etc.). Desigur, creațiile muzicale vor fi fixate în program avîndu-se în vedere locul în care acestea se încadrează, precum și posibilitățile școlii.

Pentru a avea cadrul potrivit acestei seri literare, pe diferite etajere vor fi expuse materiale care vin să întregească impresia produsă de programul prezentat. In acest scop, pot fi expuse opere din domeniul artelor plastice. Putem adăuga la aceste exponate albumul „Imagini din lupta poporului" (E.S.P.L.A. 1951) și un fotomontaj cu unele din cele mai importante realizări din țara noastră, în anii puterii populare. Acolo unde este posibil, se va aranja și o vitrină cu diferite obiecte, care să reflecte gustul și simțul artistic al poporului nostru, mici carpete, marame din diferite regiuni, obiecte de ceramică.

Pregătită din timp și cu atenția cuvenită pentru fiecare amănunt, o astfel de seară literară va adînci sentimentul de dragoste al elevilor față de patria și poporul nostru.

ELENA ILIESCU
lector la I.P.C.D. București

Sreocupările unor comisii metodice

In întreprinderi există colective științifice ale cabinetelor tehnice, care se îngrijesc de promovarea noului și adîncirea științifică a cercetărilor menite să îmbunătățească producția. Acestora le corespund în școli comisiile metodice ale cadrelor didactice grupate pe specialități.

In aceste rînduri ne propunem să înfățișăm cîteva din preocupările de seamă ale celor opt comisii ale cabinetului metodic de la Școala medie nr. 2. din Orașul Stalin, spre a generaliza experiența lor pozitivă.

Comisia diriginților, formată din 19 membri, lucrează după un plan de muncă în care figurează referate legate de educația patriotică a elevilor, rolul educativ al excursiilor și căile de înfrățire a elevilor de diferite naționalități care învață în această școală. Mai ales ultima problemă e ridicată de însăși viața școlii și credem că urmărirea ei atentă de către toți diriginții va duce la rezultate ce vor putea fi împărtășite și altor școli din țară. Diriginții sînt antrenați într-un larg schimb de experiență, prin organizarea lunară a orelor deschise de diriginție și prin participarea la orele de clasă ale colegilor lor. Diriginții au asistat, nu de mult, la o oră de diriginție de analiză a muncii, foarte reușită, care a avut loc la clasa a IX-a „A". Această ședință s-a desfășurat în parte și în prezența elevilor și apoi numai a părinților și a profesorilor clasei.

Membrii comisiei de matematică și fizică au dezbătut învățămintele consfătuirii profesorilor de matematică ce a avut loc la București și recenzează noutățile apărute în literatura de specialitate. Această comisie și-a propus ca, în colaborare cu profesorii de desen și cei de lucrări practice, să confecționeze cu mijloace proprii material didactic pentru predarea matematicii și fizicii. Comisia urmărește, de asemenea, felul cum sînt predate de către profesorii tineri noțiunile matematice de bază.

Comisia de științe naturale, de chimie și de geografie și-a propus să studieze posibilitățile de realizare în cadrul lecțiilor a unei legături mai strînse între cunoștințele aparținînd acestor discipline, iar comisia pentru legarea învățămîntului de practică studiază problemele practicii elevilor în ateliere și producție.

In sarcina comisiei de limba germană stă desfășurarea concursului „Iubiți cartea" și inițierea unui concurs pe regiune în vederea stimulării elevilor pentru alcătuirea unor compuneri libere în limba maternă.

Comisia de limba romînă sprijină pregătirea elevilor pentru participarea la cercul literar „Înfrățirea" realizat împreună cu elevii romîni de la Școala medie nr. 5 „Unirea" și cu cei maghiari de la Școala medie nr. 4. Unii dintre elevii școlii au prezentat la acest cerc chiar creații poetice originale.

Comisia de științe sociale discută teme legate de realizarea educației patriotice, internaționaliste și ateiste a elevilor prin predarea istoriei, a economiei politice și a socialismului științific. O preocupare principală a acestei comisii este și aceea de a sprijini desfășurarea învățămîntului politic din școală, prin indicarea unei bibliografii accesibile elevilor.

Cercetînd evidența muncii comisiilor metodice de la Școala medie nr. 2 din Orașul Stalin, ne putem da seama că activitatea lor este pe drum bun și credem că rezultatele ei nu vor întîrzia să se reflecte în calitatea predării lecțiilor.

SILVESTRU PATIȚA
inspector la Secția de învățămînt și cultură a regiunii Stalin

Din creațiile pedagogilor

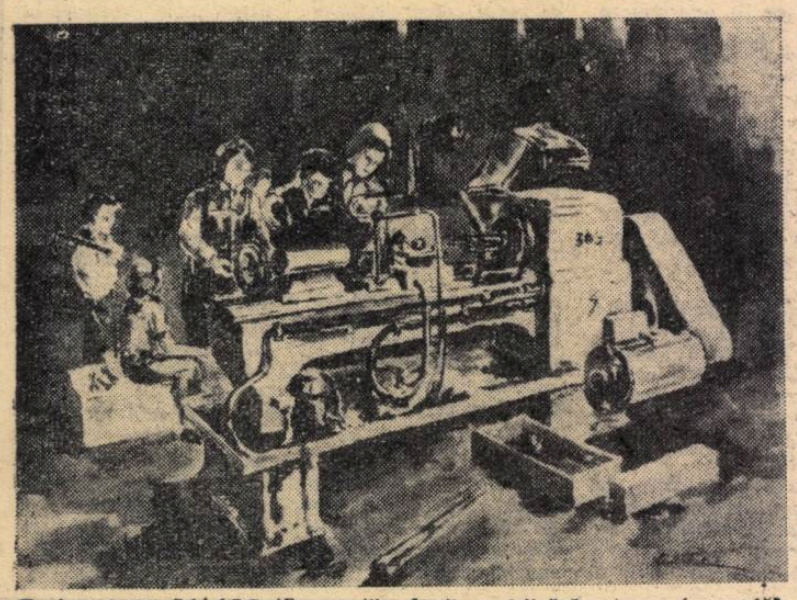

Prof. MARIA PALADE (București) — Lecție practică la strung (acuarelă).

La librărie.

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

Cercul metodic al Școlii de 7 ani din comuna Călărași, raionul Gura Jiului, preocupîndu-se de pregătirea lucrărilor agricole de primăvară ale elevilor, a înscris în planul său o lecție practică privind confecționarea ghivecelor nutritive.

Lecția a fost precedată de o expunere în care s-au lămurit avantajele ghivecelor nutritive, s-a vorbit despre forma acestora, despre compoziția lor, despre tehnica confecționării ghivecelor.

A urmat apoi demonstrația practică, în cadrul căreia s-au confecționat ghivece nutritive.

In discuțiile purtate pe marginea lecției practice cadrele didactice s-au oprit asupra metodelor pe care le vor folosi în munca lor cu elevii pentru a-i învăța să confecționeze și să folosească ghivecele nutritive.

★

In vacanța de primăvară Școala medie nr. 26 „Al. I. Cuza" din București a organizat o frumoasă excursie prin țară cu scopul de a face cunoscute elevilor cîteva din marile construcții ale regimului nostru.

Cu acest prilej elevii au vizitat Combinatul de cauciuc sintetic și Combinatul chimic de la Onești, termocentrala de la Borzești, fabricile de relon și rolan și combinatul de îngrășăminte azotoase de la Roznov și Săvinești precum și uriașa hidrocentrală „V. I. Lenin" de la Bicaz.

Pretutindeni profesorii care i-au însoțit le-au dat elevilor explicații cu privire la însemnătatea pe care o au aceste construcții pentru economia noastră națională.

Practica să fie practică

(Urmare din pag. 1)

elevilor în spiritul dragostei pentru muncă, de aceea ele trebuie lichidate.

In primul rînd este necesar să se lichideze tendința de a transforma lucrările practice în lecții teoretice, asigurîndu-se o proporție justă și o strînsă legătură între instruirea tehnologică și activitatea practică a elevilor, să se ridice nivelul cunoștințelor teoretice, care uneori sînt slabe și nedocumentate. De asemenea, trebuie să se pună capăt tendințelor practiciste și caracterului meșteșugăresc al unor lucrări practice, asigurîndu-se o participare efectivă a elevilor la activitatea practică, însoțind lecțiile de explicații și demonstrații pentru ca elevii să-și însușească în mod corect fiecare operație, să înțeleagă bazele științifice ale lucrărilor ce le execută și să facă apel în timpul lucrărilor la cunoștințele teoretice de fizică, matematică, chimie, desen.

La consfătuirile menționate s-a subliniat că o deosebită importanță pentru pregătirea temeinică a elevilor o prezintă respectarea prevederilor programelor de învățămînt și a numărului de ore repartizat fiecărei teme, ca și colaborarea strînsă dintre profesorii de cunoștințe industriale și lucrări practice și de studiul mașinilor cu aplicații practice și cei de fizică, matematică, desen. Pentru aceasta este necesar să se organizeze în toate școlile sau să se îmbunătățească activitatea comisiilor pentru problemele legării școlii de viață, din care să facă parte directorii școlilor, profesori de fizică, matematică, desen, ca și cei de cunoștințe industriale și lucrări practice sau studiul mașinilor cu aplicații practice, să se dezbată în aceste comisii problemele legării teoriei cu practica și să se organizeze asistențe ale profesorilor de la disciplinele teoretice la orele de lucrări practice, iar ale profesorilor-maiștri la orele de fizică, matematică, desen etc. Printr-o colaborare strînsă cu ceilalți profesori, profesorii-maiștri vor putea ține seamă în orele de lucrări practice de cunoștințele transmise elevilor la disciplinele teoretice, vor putea îmbina mai strîns teoria cu practica.

Nu mai puțin importantă este dezvoltarea bazei materiale a școlilor, a atelierelor necesare desfășurării lucrărilor practice, problemă care de asemenea a fost analizată în consfătuiri. Cu toate progresele evidente realizate în această privință, mai sînt însă școli care nu dispun de ateliere sau care au ateliere insuficient înzestrate și care, din această cauză, au mers pe linia greșită de a organiza practica elevilor din clasele V-VII direct în întreprinderi, sau de a înlocui lucrările practice cu lecții teoretice.

Pentru a da posibilitate elevilor din clasele V—VIII să execute lucrări practice în ateliere, se fac eforturi pentru amenajarea, dezvoltarea și înzestrarea acestor ateliere, cu sprijinul întreprinderilor și al sfaturilor populare. Acolo unde nu se pot amenaja ateliere proprii e bine să se organizeze ateliere interșcolare bine utilate, care să deservească mai multe școli apropiate. In ceea ce privește aplicațiile practice pentru elevii din clasele IX-XI, acestea trebuie să se organizeze în întreprinderi, bine înțeles alegîndu-se cu grijă acele secții unde elevii pot învăța cît mai multe, unde pot efectua direct aplicațiile practice și unde pot aduce totodată foloase întreprinderilor, contribuind la îndeplinirea planurilor de producție ale acestora.

Cu prilejul consfătuirilor au mai reieșit și alte lipsuri ce se manifestă în unele școli și care influențează în mod negativ pregătirea elevilor pentru viață, pentru cunoașterea bazelor producției. Astfel, sînt profesori-maiștri care nu cunosc suficient prevederile programelor și instrucțiunile de organizare a lucrărilor practice pe grupe, care săvîrșesc unele greșeli de ordin pedagogic sau științific.

Aceasta se datorește în bună măsură și faptului că unii directori de școli nu cunosc și nu controlează îndeaproape felul cum se desfășoară lucrările practice, că lipsește o îndrumare permanentă și multilaterală a profesorilor-maiștri din partea unor conduceri de școli, comisii metodice și secții raionale de învățămînt și cultură. In numeroase școli au fost încadrate pentru predarea cunoștințelor industriale și lucrărilor practice, cadre noi, maiștri din producție, care n-au nici experiența pedagogică și nici o pregătire științifică ridicată, dar care cunosc bine producția și meseria. Aceste cadre trebuie ajutate să-și ridice nivelul pedagogic și științific, să cunoască problemele ce se predau la celelalte discipline și să le folosească în instruirea practică a elevilor.

Consfătuirile organizate de Departamentul școlilor au arătat necesitatea unei analize cît mai temeinice, la nivelul fiecărui raion și fiecărei regiuni, a felului cum se realizează legătura școlii cu viața, cu producția, pentru a se acorda practicii locul cuvenit în instruirea și educarea tineretului școlar. Ele au subliniat cu tărie faptul că îmbinînd în mod strîns teoria cu practica, explicînd elevilor bazele științifice ale fiecărei operații din producție și deprinzîndu-i să execute corect lucrările prevăzute de programe, se va ridica nivelul general de pregătire a elevilor, vor crește dragostea lor de muncă și capacitatea de a desfășura o activitate utilă patriei, societății.

In timp scurt o experienţă bogată

Transformarea socialistă a satelor noastre presupune dezvoltarea şi folosirea intensă a mijloacelor mecanizate în munca agricolă, pregătirea cadrelor de specialişti, precum şi generalizarea cunoştinţelor agrotehnice înaintate în masele de ţărani muncitori.

Pe linia acestor cerinţe, s-a introdus în şcolile săteşti de cultură generală obiectul cunoştinţe agricole.

Pentru sprijinirea muncii profesorilor şi elevilor, Ministerul Învăţământului şi Culturii a elaborat programe şi manuale de cunoştinţe agricole, îndrumătoare de lucrări practice pentru profesori şi îndrumări metodice pentru predarea lecţiilor teoretice şi practice.

Au trecut aproape doi ani de la introducerea predării cunoştinţelor agricole. In acest timp, cadrele didactice au căpătat o experienţă preţioasă, care se manifestă prin rezultate din ce în ce mai bune în pregătirea elevilor, în organizarea tot mai ştiinţifică a loturilor şcolare şi în lărgirea orizontului de preocupări şi de activităţi în acest domeniu.

In scopul cunoaşterii şi generalizării experienţei acumulate, secţia de învăţământ şi cultură a sfatului popular al regiunii Bucureşti a organizat, în primele zile ale vacanţei de primăvară, o consfătuire cu profesorii care predau cunoştinţele agricole la şcolile din această regiune.

Profesorii de la 11 şcoli din regiune (Budeşti, Tecuci, Răduleşti, Radovanu, Urziceni, Olteni, Potlogi, Gogoşari, Călăraşi, Slobozia şi Roşiorii de Vede) au prezentat colegilor lor date privind activitatea şi realizările obţinute în şcolile lor, subliniind diversitatea posibilităţilor pe care le oferă condiţiile locale pentru pregătirea agricolă teoretică şi practică a elevilor din fiecare şcoală.

Prezentăm cîteva din realizările la care s-au referit participanţii la această consfătuire.

PROGRESE ÎN AMENAJAREA TERENULUI AGRICOL ŞCOLAR. Amenajarea şi organizarea terenului agricol şcolar, spre a-şi putea îndeplini rolul său didactic şi ştiinţific, a constituit o preocupare importantă a profesorilor de cunoştinţe agricole din regiune. Multe şcoli nu aveau un asemenea teren în perioada cînd s-au introdus cunoştinţele agricole în şcoli, ori aveau cîte un lot necorespunzător. Prima grijă a fost, deci, aceea de a amenaja terenurile pentru scopul menţionat, ceea ce a dat elevilor posibilitatea de a cunoaşte, de a efectua lucrări interesante în această privinţă. Astfel, terenul agricol al şcolii din Urziceni a fost la început un teren inundabil, plin de gropi, cu multe porţiuni degradate, neproductive. Prin muncă stăruitoare, terenul a fost nivelat, desfundat, îngrăşat. In acelaşi fel şi-a amenajat terenul agricol cu sprijinul sfatului popular şi şcoala din Slobozia.

Unele condiţii locale au permis înfiinţarea unor mici ramuri anexe pe lîngă lotul şcolar. Şcoala din comuna Gogoşari, raionul Giurgiu, de exemplu, a înfiinţat o mică creşcătorie de gîşte, deoarece în apropierea lotului se află o apă curgătoare.

Intrucît lotul şcolar trebuie să fie o ilustrare vie a lecţiilor teoretice şi o continuare a lor în condiţii reale, parcelarea lui are o deosebită importanţă didactică şi organizatorică, după cum a remarcat şi profesoara E. Burlacu de la Şcoala de 7 ani din Urziceni: „...de felul cum se face predarea depinde în cea mai mare măsură modul cum organizăm munca, cum o împărţim pe clase şi grupe etc.“ In acest scop, terenul şcolii din Urziceni, în suprafaţă de 9000 m.p., a fost împărţit în trei: prima parte, necesară pentru predarea materiei de clasa a VI-a, cuprinde parcele cultivate cu diferite plante agricole şi pentru experimentări demonstrative (culturi comparative de floarea soarelui şi porumb, cu îngrăşăminte etc.); părţile a doua şi a treia, necesare predării materiei la clasa a VII-a, sînt rezervate viticulturii şi pomiculturii.

Aceeaşi preocupare se manifestă şi la şcoala din comuna Olteni, unde terenul este împărţit în următoarele sectoare: sectorul floricol, lotul experimental cu culturi agricole de cîmp, sectorul legumicol şi sectorul pomicol, care cuprinde şcoala de puieţi şi pepiniera. Pentru anul viitor s-a planificat înfiinţarea sectorului viticol. Este important faptul că răsadurile de legume au fost produse în răsadniţele amenajate şi cultivate numai cu elevii.

Spre a lărgi cercul cunoştinţelor de botanică şi fitotehnie la elevi şi chiar la sătenii din comună, şcolile din Urziceni şi Potlogi mai cultivă pe loturile şcolare şi plante medicinale sau alte plante puţin cunoscute în localităţile respective, cum ar fi: anason, soia, ricin, năut, in de luior etc. Şcoala din comuna Radovanu a cultivat experimental o serie de plante medicinale, reuşind astfel să stabilească pe acelea care găsesc condiţii mai bune de producţie pe teritoriul comunei. Prin intermediul Plafarului s-a putut extinde cultura acestor plante (coriandru, muştar, levănţică etc.) în zona comunei Radovanu.

Tot din categoria lucrărilor de amenajare şi de valorificare a lotului şcolar fac parte şi lucrările de irigaţie pe aceste terenuri. In acest sens au obţinut frumoase realizări şcolile din Radovanu (care a adus apa prin conducte forţate) sau din Gogoşari (care foloseşte pentru irigat apa din pînza freatică, pe care o aduce pe teren prin canale deschise).

Trebuie să menţionăm faptul că unele loturi şcolare se găsesc în apropierea sau chiar în cuprinsul teritoriilor agricole ce fac parte din marile sisteme de irigaţii preconizate. Lotul şcolii din Călăraşi, care se găseşte într-o asemenea situaţie, se amenajează pentru a fi irigat, prin munca voluntară a pionierilor clasei a VII-a şi a utemiştilor din comună.

BAZA MATERIALĂ PENTRU CULTIVAREA TERENULUI. Importantă pentru desfăşurarea lucrărilor practice este asigurarea bazei materiale reprezentată prin unelte, utilaje etc.

Unele şcoli s-au organizat ca o mică gospodărie agricolă, care posedă mijloacele de producţie proprii pentru exploatarea lotului. Aşa, de pildă, şcoala din comuna Răduleşti, care are un lot de 2 ha., posedă cai, plug, grapă, diverse unelte, electromotor şi pompă pentru irigat etc.

De înzestrarea terenului agricol şcolar cu uneltele necesare executării lucrărilor practice cu elevii s-au preocupat şi cadrele didactice de la şcolile din Urziceni, Budeşti, Olteni, Roşiorii de Vede şi altele.

Prin cultivarea sistematică a lotului şcolar s-au obţinut producţii care au fost valorificate, aducînd în felul acesta importante venituri folosite pentru procurarea de noi unelte, pentru înzestrarea şcolilor, pentru aprovizionarea internatelor etc.

Datorită aplicării regulilor agrotehnice în cultura plantelor, pe terenurile şcolare se obţin în general producţii mai ridicate, şcoala îndeplinind din acest punct de vedere şi un important rol propagandistic prin popularizarea metodelor înaintate în agricultură. Asemenea rezultate au obţinut şcolile din Radovanu (2600 kg. porumb boabe la hectar), Răduleşti (3800 kg. porumb boabe la ha., peste 20.000 kg. sfeclă de zahăr la ha.), Budeşti (44.000 kg. sfeclă de zahăr la ha.) şi multe alte şcoli.

DEMONSTRAŢII ŞI CERCETĂRI. Cea mai mare parte din profesorii care predau cunoştinţele agricole execută pe aceste terenuri o gamă întreagă de aplicaţii, experimentări, demonstraţii etc.

La multe şcoli se efectuează experimentări demonstrative prin care se arată elevilor efectele aplicării îngrăşămintelor la culturile de porumb, legume, sfeclă de zahăr etc., metodele pentru obţinerea unor producţii ridicate (respectarea epocii optime de semănat, semănatul cu maşina, iarovizarea, polenizarea artificială şi altele).

Concomitent cu lărgirea cercului de cunoştinţe, elevii capătă deprinderea de a munci independent, de a face observaţii sistematice şi a le nota.

Prin organizarea grupelor de elevi şi prin participarea lor ordonată la lucrările de pe lot, s-a creat printre elevi un sănătos spirit de disciplină, a crescut spiritul de răspundere al fiecăruia faţă de rezultatele propriei sale munci.

La multe şcoli activitatea pe lot s-a desfăşurat şi în timpul vacanţei de vară, deoarece în această perioadă de timp plantele continuă să vegeteze şi, deci, au nevoie de îngrijire, pe de altă parte, elevii trebuie să vadă la sosirea din vacanţă, roadele muncii lor, rezultatele experienţelor sau demonstraţiilor etc. La şcoala din Potlogi, raionul Titu, continuitatea lucrărilor pe lot în timpul verii se asigură cu sprijinul unităţii de pionieri, iar la şcoala din Budeşti cu ajutorul elevilor din tabăra de curte. Unele cadre didactice de la şcolile săteşti se preocupă cu interes şi de efectuarea unor cercetări ştiinţifice din domeniul agriculturii, horticulturii, şi botanicii. Temele luate în studiu sînt foarte variate: hibridări simple şi duble la porumb prin consangvinizare, culturi comparative cu diferite soiuri de porumb, cu seminţe iarovizate şi neiarovizate etc. In afară de acestea, se mai fac studii şi observaţii fenologice la legume supuse la diferite tratamente (dirijarea regimului de bioxid de carbon, a regimului de hrană etc.). Multe din experimentările menţionate mai sus se fac la şcoala din comuna Tecuci, raionul Roşiorii de Vede, sub îndrumarea directă a institutului de specialitate — I.C.A.R., ceea ce aduce după sine şi autenticitatea ştiinţifică a lucrărilor respective.

Unele şcoli execută experimentări mai simple, cu un accentuat scop didactic demonstrativ. Rezultatele lor servesc pentru tragerea unor concluzii practice deosebit de valoroase. Astfel, la şcoala din comuna Budeşti s-a experimentat, în culturi comparative, epoca de însămînţare a porumbului, constatîndu-se că, pentru condiţiile anului cînd s-a experimentat, epoca optimă este cuprinsă între 4—14 aprilie.

Toate aceste experienţe şi demonstraţii dezvoltă la elevi spiritul de investigaţie şi de curiozitate ştiinţifică, dovedindu-le că recomandările şi regulile agrotehnice sînt rezultatul unor cercetări executate în condiţii reale.

POPULARIZAREA REZULTATELOR MUNCII. Rolul terenului agricol şcolar fiind mai larg decît acela pur didactic, rezultatele obţinute pe acest teren trebuie popularizate în masele de oameni ai muncii din agricultură, din satul respectiv.

Din acest punct de vedere s-au obţinut unele rezultate îmbucurătoare. Astfel, la şcoala din Răduleşti s-a cultivat demonstrativ pe terenul agricol porumb hibrid irigat. Rezultatele bune obţinute şi agrotehnica aplicată au fost popularizate şi discutate cu ţăranii din sat. De asemenea, datorită acestei acţiuni s-a extins în sat cultura legumelor, şcoala furnizînd chiar sămînţă de legume din semincerii proprii, iar în comuna Budeşti s-a extins cultura sfeclei de zahăr.

Alte şcoli, ca cele din comuna Potlogi-Titu, din Gogoşari, din Călăraşi, folosesc forme variate de propagandă agricolă, prin panouri, conferinţe la căminul cultural etc. Ca urmare a muncii de popularizare, ţăranii muncitori din Gogoşari au confecţionat peste 50 de răsadniţe după modelul răsadniţei şcolii. O metodă eficace folosită de şcoala din Gogoşari, tot în acest scop, este organizarea vizitelor la lotul şcolar cu părinţii elevilor.

UN PAS MAI DEPARTE. Regiunea Bucureşti este cooperativizată în proporţie de 95,1% din suprafaţa arabilă şi aproape 94% din numărul familiilor.

Sînt create, deci, condiţiile ca şcoala să pătrundă mai activ cu elevii în gospodăria colectivă, să se integreze în preocupările şi muncile colectiviştilor, să formeze colectivişti bine pregătiţi pentru activitatea agricolă de mai tîrziu. In această privinţă, o acţiune importantă a început şcoala din Budeşti, acţiune care merită să fie generalizată la toate şcolile în funcţie de condiţiile specifice din fiecare localitate. Comuna Budeşti este colectivizată complet. Există, astfel, posibilitatea ca o bună parte dintre lucrările practice cu elevii să se efectueze în cadrul gospodăriei agricole colective. In acest scop şcoala a luat legătură cu conducerea şi cu tehnicianul gospodăriei şi au întocmit planul de cultură al terenului agricol, elaborînd împreună şi normele de organizare a muncii cu elevii. In afară de aceasta s-au stabilit lucrările ce le vor efectua elevii în gospodărie. Pentru munca depusă, elevii vor fi remuneraţi de gospodăria agricolă colectivă după zilele-muncă efectuate, iar din veniturile ce se vor realiza, se vor procura unelte, obiecte de inventar pentru colţul viu, se vor organiza excursii etc.

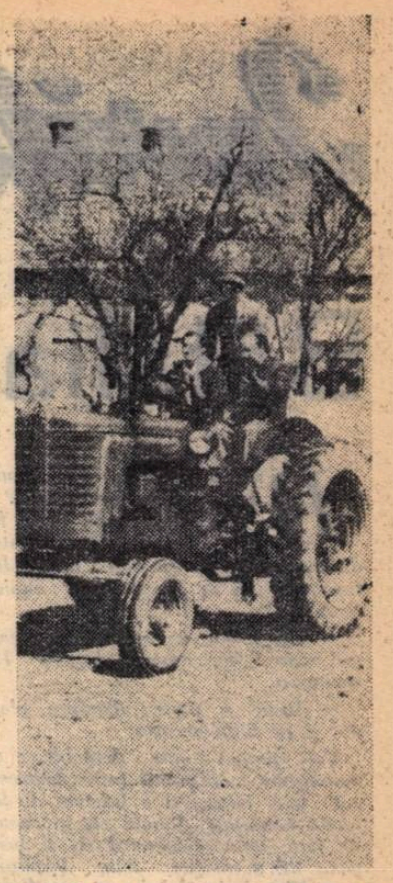

Elevii Şcolii medii mixte nr. 1 din Carei învaţă să conducă tractorul.

CONSFĂTUIRI ŞI SCHIMBURI DE EXPERIENŢĂ. Consfătuirile raionale, interraionale şi regionale s-au dovedit a fi de un mare ajutor pentru popularizarea şi generalizarea experienţei înaintate a cadrelor didactice care predau cunoştinţele agricole. Cu acest prilej se susţin referate asupra problemelor tehnico-ştiinţifice şi metodice de predare a cunoştinţelor agricole, se ţin lecţii practice deschise pe lotul şcolar şi se fac vizite la alte şcoli pentru schimb de experienţă. Astfel, la consfătuirea organizată cu profesorii de cunoştinţe agricole din raionul Călăraşi, s-au purtat discuţii interesante în legătură cu programul de extindere a livezilor de pomi, prin înfiinţarea de pepiniere.

Cadrele didactice de la şcoala din Radovanu participă cu interes la cercurile pedagogice în cadrul cărora se ţin referate cu caracter agrotehnic despre cultura plantelor, se citesc materiale de specialitate, se ţin lecţii practice pe teren, se organizează diferite experimentări etc.

Alte forme ale schimbului de experienţă pot fi considerate şi vizitele pe care cadrele didactice le fac la gospodăriile agricole de stat sau colective, unde acestea se pot documenta asupra principalelor probleme tehnice în legătură cu dezvoltarea agriculturii locale. Unele şcoli, ca de exemplu, şcolile din Budeşti şi Radovanu, organizează şi cu elevii asemenea vizite, urmînd teme mai precise în legătură cu unele cunoştinţe din programa şcolară — construirea şi amenajarea răsadniţelor, însilozarea porumbului etc.

Discuţiile purtate în consfătuiri au arătat dorinţa profesorilor de a-şi îmbogăţi tot mai mult cunoştinţele, experienţa, de a-şi desăvîrşi continuu pregătirea teoretică şi metodică. Ei au arătat că pe lîngă consfătuiri, vizite, schimburi de experienţă, schimburi de seminţe, este necesar să se preocupe şi de studierea lucrărilor de specialitate.

Intîmpinarea celui de al III-lea Congres al P.M.R. a făcut să crească şi mai mult interesul cadrelor didactice pentru ridicarea la un nivel superior a pregătirii agricole a elevilor. Colectivul şcolii de 7 ani din comuna Budeşti a adresat, în cinstea acestui eveniment, un îndemn către toate şcolile din regiunea Bucureşti, de a avea loturi bine amenajate şi întreţinute, de a cultiva plantele prevăzute în programa şcolară şi a organiza colecţii de plante sub forma unor grădini botanice, de a obţine producţii ridicate la plantele cultivate, de a duce muncă de convingere a ţăranilor muncitori pentru aplicarea unei agrotehnici înaintate şi de a sprijini unităţile agricole socialiste la întreţinerea şi recoltarea culturilor, precum şi la îngrijirea animalelor. De asemenea, a îndemnat toate şcolile din regiune să antreneze mai mulţi şcolari la concursul „micilor naturalişti“ şi să organizeze cercuri tehnice de tractorişti, combaineri etc.

Lot demonstrativ cu meri, unde lucrările se desfăşoară sub îndrumarea Staţiunii experimentale pomicole din Voineşti.

Învățămînt profesional și tehnic

Bătălia pentru calitate

Brigada a IV-a, cum stați cu lucrul la universale?

— Nici o grijă, vor fi gata cu trei zile înainte de termen. Așa că dați bătaie la turnătorie ca să execute mai rapid batiurile.

— Vin acum de acolo. Au creat un avans de repere pentru 12 strunguri.

— Atunci e sigur: depășim planul și pe luna aceasta.

Veți spune: nimic deosebit, e o convorbire obișnuită între dispecerul unei fabrici și o brigadă de la secția mecanică. Numai că, în cazul de față, atît dispecerul cît și brigada de muncitori n-au împlinit încă 17 ani, iar fabrica o constituie de fapt atelierele de producție ale unei școli de meserii. In școala-uzină „Vasile Roaită" din Arad se produc în serie zeci de strunguri de tipul cel mai modern. Elevii școlii se află acum la cel de al 5-lea model de strung pe care-l dau producției și au o vechime de aproape nouă ani de cînd s-au încadrat în frontul muncitorilor din industria constructoare de mașini.

★

Începutul a fost anevoios. Școala și-a început producția de strunguri în niște ateliere mici, cu pereți de lemn, care aparțineau în trecut unui exploatator. Pentru utilarea atelierelor și organizarea științifică a procesului de producție în serie a strungurilor, comuniștii din școală și alături de ei elevii utemiști și-au luat angajamentul ca în decurs de un an să construiască, cu fondurile realizate din beneficiile producției proprii, prima hală pentru uzinaj, în suprafață de 1.000 m.p. In toamna aceluiași an, construcția a fost terminată datorită contribuției întregului colectiv de cadre didactice, muncitori și elevi ai școlii.

O dată create condiții bune de lucru a crescut și productivitatea muncii, veniturile atelierelor s-au mărit, astfel că în anii următori s-au putut construi, tot din fondurile realizate din beneficiile producției, o turnătorie modernă în suprafață de 400 m.p. și trei hale de instructaj și de producție cu o suprafață totală de 540 de m.p.

Paralel cu mărirea spațiului de lucru colectivul școlii a pornit o adevărată întrecere pe linia perfecționării procesului tehnologic și a îmbunătățirii calității strungurilor produse. Se cereau utilaje tot mai perfecționate, mai moderne. In lecțiile de tehnologia meseriei, de tehnologia materialelor și organelor de mașini, paralel cu studierea utilajului de lucru, inginerii-profesori discutau cu elevii posibilitățile de îmbunătățire a acestui utilaj, de adaptare a lui pentru efectuarea unui număr mai larg și mai complex de operații. In ateliere, maiștrii, muncitorii-instructori, elevii făceau necontenit propuneri de inovații, schițau dispozitive originale care, discutate cu inginerii mecanici ai școlii, erau îmbunătățite, definitivate și apoi aplicate în practică. Intregul colectiv al școlii devenise un colectiv de inovatori.

Valorificînd la maximum resursele locale, colectivul Școlii de meserii „Vasile Roaită" din Arad a adaptat o serie de utilaje necesităților producției de strunguri. Astfel, prin adaptarea unui ax filetat racordat la masa unei mașini de rabotat și acționat printr-o cutie de viteze și prin montarea la acest ax a unui disc abraziv s-a obținut o mașină pentru rectificarea ghidajelor batiului de strung, mașină ce lucrează cu precizie de 0,02 mm. Cu ajutorul unui cap divizor și a unui ansamblu de roți dințate aplicate la o mașină universală de frezat s-a realizat o mașină specială pentru frezat roți dințate cu ajutorul frezelor melc. Roțile dințate executate de această mașină corespund întru totul exigențelor standardelor de stat.

Făcînd un pas înainte pe linia producției complexe, colectivul școlii-uzină a trecut la construcția electromotoarelor necesare echipării strungurilor, proiectînd și executînd în întregime cu elevii o mașină pentru izolat conductorii electrici folosiți la bobinare. De asemenea, pentru executarea statoarelor și rotoarelor pentru electromotoare s-a executat, cu posibilități locale, o presă hidraulică cu o forță de 25.000 de kg. Aceste instalații au permis colectivului școlii să treacă la executarea în serie a polizoarelor electrice și a electropompelor pentru răcire, lărgind astfel sortimentul produselor complexe realizate. Majoritatea aplicațiilor practice la lecțiile de specialitate, precum și la lecțiile de matematică și fizică se refereau la producția și condițiile de lucru din ateliere. Se calculau dimensiunile și rezistența roților dințate, materialul necesar pentru fabricarea acestora, se puneau la punct noi metode de înaltă productivitate pentru turnarea diferitelor piese și pentru reducerea consumului de metal la turnare. In atelierele de producție, în care-și fac practica elevii din anii II și III au posibilitatea să execute o gamă variată de operații complexe, lucrări de înaltă tehnicitate și să participe direct la organizarea producției pe baza fluxului tehnologic. In asemenea condiții nu este de mirare că acești elevi capătă un larg orizont tehnic, o deosebită pricepere de lucru, izbutind să realizeze încă de la sfîrșitul anului II de studii norma unui muncitor calificat. De aceea marile întreprinderi din Arad și în mod special uzinele producătoare de strunguri „Iosif Rangheț" solicită necontenit școlii, repartizarea de tineri absolvenți.

De curînd, școala-uzină „Vasile Roaită" din Arad a trecut la producerea în serie a unui strung paralel perfecționat cu 400 mm. distanță între vîrfuri un SP 400 cum este denumit în termeni tehnici. La definitivarea proiectului și-au adus aportul toți inginerii și tehnicienii școlii și majoritatea elevilor. Noua mașină produsă este de o construcție ingenioasă și modernă, fiind acționată printr-un variator de viteză cu ajutorul căruia se pot obține diferite turații, fără să mai fie necesară folosirea unei cutii de viteze. Toate mișcările cuțitului, atît în plan longitudinal cît și transversal, sînt complet automatizate, permițînd executarea precisă a tuturor gamelor de filete. Fiind ușor de mînuit și de înaltă precizie, noul strung pe al cărui batiu stă înscris cu litere mari „FABRICAT LA ȘCOALA DE MESERII „VASILE ROAITA" — ARAD, se dovedește o mașină de calitate atît pentru întreprinderile productive, cît și pentru atelierele de lucrări practice ale școlilor de cultură generală.

In procesul de fabricare a strungurilor s-a desăvîrșit necontenit organizarea procesului tehnologic și a locurilor de muncă, fiecare elev fiind îndrumat în așa fel încît să devină nu numai un bun muncitor, ci și un organizator priceput al producției. Cîte propuneri noi nu au apărut cu acest prilej. S-a constatat într-un timp supraaglomerarea sectorului de frezat. Preocupat, în totalitatea lui de rezolvarea acestei importante probleme, colectivul școlii a găsit soluția adaptării la strunguri a unor dispozitive cu ajutorul cărora se execută operațiile de frezat necesare la executarea cremalierelor, în așa fel încît s-a asigurat încărcarea uniformă cu lucrări a tuturor utilajelor și realizarea ritmică a producției. Vizitînd secțiile de producție ale școlii de meserii din Arad te impresionează disciplina pe care o întîlnești pretutindeni. Fiecare mașină are stabilită concret pe un grafic sarcina ei lunară de producție, fiecare reper este executat după schițe și fișe tehnologice; pretutindeni sînt aplicate cu strictețe normele tehnice și precizia de execuție cerută de standardele în vigoare. Ca în orice întreprindere productivă, elevii-muncitori ai școlii-uzină „Vasile Roaită" din Arad sînt ținuți în curent, prin grafice sugestive și consfătuiri de producție, asupra realizării planului.

Pe o hartă mare, în biroul directorului, sînt însemnate diferitele localități în care se află întreprinderile și școlile cărora colectivul de aici le-a furnizat strungurile produse de el. Elevii se opresc adesea în fața acestei hărți, privind cu justificată mîndrie și cu un înalt simț de răspundere acest adevărat tablou al rezultatelor muncii lor.

★

In curtea Școlii de meserii „Vasile Roaită" staționează două camioane venite să ridice strungurile repartizate unor întreprinderi. Delegații celor două întreprinderi, așteptînd să se termine operațiile de încărcare, stau de vorbă.

— Or fi bune oare strungurile astea lucrate de elevii unei școli de meserii? — își exprimă unul dintre ei îndoiala. — La noi în întreprindere e doar producție grea, nu glumă.

— Dacă aveți cumva îndoieli, dați-ne nouă repartiția — glumi celălalt. — Noi nu primim pentru prima oară strunguri de aici și trebuie să știu că între muncitorii noștri e o adevărată întrecere care să lucreze pe mașinile acestea.

Asemenea aprecieri, formulate în unanimitate de întreprinderile și școlile cărora li se livrează strungurile SP 400, constituie cel mai grăitor certificat de garanție a calității produselor Școlii de meserii „Vasile Roaită" din Arad.

MIHAI NICOLICESCU
Arad

Ucenicii de la Școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Klement Gottwald" din Capitală au la dispoziție laboratoare bine utilate în care efectuează lucrări interesante.

Metodica lecțiilor de lucrări complexe

Instructajul practic în atelierele-școală, pentru ucenicii din anul I ai școlilor profesionale și elevii școlilor de meserii, se desfășoară în trimestrul III mai cu seamă pe baza executării unor lucrări complexe.

Pentru a familiariza cadrele tinere de maiștri-instructori cu metodica acestor lecții practice, direcția de învățămînt a Ministerului Industriei Grele a organizat cîteva instructaje model.

O asemenea lecție a fost efectuată de curînd de către maistrul-instructor Ion Popescu, la Școala profesională de pe lîngă fabrica de țevi „Republica" din București.

Maistrul și-a început instructajul cu verificarea cunoștințelor din materia studiată de ucenici în cursul celor două trimestre în atelier și la orele de tehnologie. Intrebările s-au referit, în deosebi, la operațiile și lucrările principale la care ucenicii și-au format priceperi și deprinderi în primele două trimestre. Ucenicii au dovedit că și-au însușit cunoștințe temeinice cu privire la importanța și folosirea corectă a instrumentelor de măsură. De asemenea, ucenicii și-au însușit deprinderea de a efectua transformări în sisteme de filete și de a le folosi în practică.

Pe baza acestor cunoștințe, maistrul-instructor a trecut în partea a doua a instructajului, la prezentarea și demonstrarea executării lucrării complexe propusă pentru a fi executată: o cheie variabilă. Prezentînd cheia variabilă, maistrul Ion Popescu îi descrie în amănunt funcțiunea, pe care o pune în legătură cu forma și construcția acestei scule. Trece apoi la citirea desenului. Prin întrebări, cu ajutorul grupei, fixează cotele cheii în funcție de solicitările la care va fi supusă și trece la analiza reperelor pe care le schițează pe tablă.

După ce prezintă semifabricatele din care se vor executa diferitele repere, maistrul descrie metodele și procedeele de execuție și trece apoi la efectuarea demonstrativă a lucrării, pregătind materialul pentru trasare și trasînd reperele cheii variabile. El le-a explicat ucenicilor operațiile necesitate de continuarea execuției, despre posibilitatea mecanizării lor, precum și despre metode mecanice de executare a acestei chei. Astfel, ucenicii au putut desprinde concluzii juste cu privire la creșterea productivității muncii la producția de serie, prin folosirea mijloacelor mecanice și a celor mai avansate metode de prelucrare.

Antrenînd larg participarea ucenicilor maistrul a stabilit sculele și mașinile necesare ucenicilor pentru lucru, precum și regulile de securitate și protecția muncii, de care trebuie să se țină seama.

In felul acesta, instructajul tovarășului Ion Popescu a respectat principiul metodic de bază al lucrărilor complexe, maistrul-instructor discutînd cu ucenicii operațiile de executat fără a le mai efectua el însuși, întrucît ele sînt cunoscute de ucenici încă de la parcurgerea temelor respective din programa școlară.

Inainte ca ucenicii să înceapă lucrarea, maistrul-instructor le-a comunicat norma de lucru, stabilită pe baza timpului de lucru necesar unui muncitor calificat pentru efectuarea lucrării respective și a coeficientului corespunzător stadiului de pregătire în care se află ucenicii.

Alături de elementele pozitive pe linia aplicării corecte a metodicii instruirii pe complexe de operații, discuțiile purtate de maiștri-instructori participanți, pe marginea lecției ținute de tov. Ion Popescu, au scos în evidență și alte posibilități pentru adîncirea caracterului științific și practic al acestui tip de instructaje, specific trimestrului III al anului școlar. Astfel, s-a scos în evidență necesitatea folosirii ca material didactic atît a piesei de executat cît și a unui număr cît mai mare de piese de construcție asemănătoare — în cazul respectiv mai multe modele de chei variabile.

S-a subliniat, de asemenea, necesitatea ca în cadrul instructajului introductiv să se vorbească mai mult despre semnele de prelucrare și să se aprofundeze elementele de bază în stabilirea normei de execuție.

Organizarea instructajelor-model de felul celui care a avut loc la Școala profesională „Republica", și discuțiile purtate pe marginea desfășurării lor vor permite efectuarea lucrărilor practice complexe planificată pentru trimestrul III la un nivel tehnic și metodic corespunzător.

ALEX. CHIRCA

Sesiune științifică

Cercul pedagogic al școlilor profesionale și tehnice din Craiova a organizat, de curînd, prima conferință științifică anuală a elevilor din școlile tehnice ale orașului. Această conferință a avut drept scop adîncirea cunoștințelor teoretice ale elevilor și legarea mai strînsă a acestor cunoștințe de practica întreprinderilor.

Tema conferinței a fost „Desvoltarea economică a regiunii Craiova în anii de democrație populară". Cu acest prilej s-au prezentat patru referate. Lucrarea „Industria, baza dezvoltării economice a regiunii noastre în anii de democrație populară", a fost alcătuită și susținută de către elevii Grupului școlar „Electroputere", referatul „Agricultura, factor important în dezvoltarea economică a regiunii noastre în anii de democrație populară", a fost prezentat de către elevii Centrului școlar agricol nr. 1, referatul intitulat „Importanța transporturilor rutiere în dezvoltarea social-economică și culturală a regiunii noastre" l-au susținut elevii Centrului școlar D.T.R.N.A.; iar cel intitulat „Comerțul, verigă importantă în dezvoltarea economică a regiunii noastre" de către elevii Grupului școlar comercial.

Referatele expuse au dat loc la numeroase discuții, care au oglindit buna pregătire a elevilor din școlile tehnice și au constituit un mijloc eficace pentru închegarea unei colaborări mai apropiate între școlile profesionale și tehnice și întreprinderile din oraș.

Prof. ION PATRAȘCU

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Cu privire la trecerea elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a

Ca urmare a măsurilor luate pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la continua dezvoltare a învățămîntului general, aproape 90% din copiii care au absolvit clasa a IV-a urmează în acest an școlar cursurile clasei a V-a. S-au creat condiții ca în viitorul an școlar numărul absolvenților clasei a IV-a care vor fi școlarizați în clasa a V-a să crească.

Întrucît primele patru clase elementare fac parte integrantă din școala de 7 ani, care constituie o unitate pedagogică, iar promovarea clasei a IV-a nu mai reprezintă încheierea unui ciclu de învățămînt, ci trecerea de la o clasă la alta în cadrul învățămîntului de 7 ani, Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit ca, începînd cu acest an școlar, să nu se mai țină examen de absolvire a clasei a IV-a.

În viitor, elevilor care vor promova clasa a IV-a în cadrul unei școli cu clasele I-VII nu li se vor mai elibera certificate de absolvire, înscrierea lor în clasa a V-a urmînd să se facă numai pe baza situației încheiată la sfîrșitul anului școlar.

Elevilor care vor promova clasa a IV-a la o școală de 4 ani li se vor elibera adeverințe în vederea înscrierii în clasa a V-a la școala de 7 ani cea mai apropiată.

Perspective noi în munca sindicală

Noul comitet sindical al Școlii medii „Samuel Brassai" din Cluj, ales în adunarea generală din februarie a.c. se străduiește să-și organizeze activitatea cît mai bine pentru îmbunătățirea muncii sindicale din școală. Actualul comitet urmărește să-i sprijine în mai mare măsură pe membrii de sindicat în activitatea lor de zi cu zi.

La întocmirea planului de muncă, membrii comitetului s-au bazat pe prevederile documentelor de partid și ale hotărîrilor plenarelor Consiliului Central al Sindicatelor, au studiat cu atenție hotărîrea recentei conferințe a Comitetului sindical de învățămînt din Cluj și planul de muncă al școlii. S-a trecut apoi la elaborarea planului de muncă al comitetului pînă la încheierea cursurilor și a planului de perspectivă pe întregul an, activitatea sindicală fiind axată în jurul următoarelor preocupări principale: îmbunătățirea procesului de învățămînt, sprijinirea cadrelor didactice în ridicarea măiestriei lor pedagogice, organizarea activității cultural-educative în rîndul membrilor de sindicat; grija pentru condițiile de viață materială și culturală, precum și grija față de sănătatea membrilor de sindicat din școală.

Pentru traducerea în viață a prevederilor planului, comitetul a hotărît să antreneze în munca sindicală nu numai activul grupelor, ci și pe ceilalți membri de sindicat, să țină o legătură strînsă cu aceștia și să urmărească în mod consecvent îndeplinirea sarcinilor. În vederea îmbunătățirii stilului și metodelor de muncă, comitetul va căuta să folosească în tot mai largă măsură învățămintele prilejuite de schimburile de experiență organizate pe linie sindicală, precum și experiența sindicatelor sovietice. De asemenea, pentru ridicarea calității muncii activiștilor, comitetul va organiza schimburi de experiență cu comitete și grupe sindicale din alte școli.

Responsabilii cu munca profesională, culturală și de asigurări sociale au stabilit comisiile pe probleme care se vor ocupa, sub îndrumarea lor, de buna desfășurare a muncii și de realizarea prevederilor planului de muncă.

În ceea ce privește activitatea profesională, comitetul a prevăzut în plan să urmărească felul cum se reflectă învățămîntul ideologic în activitatea profesională a cadrelor didactice. Această problemă este urmărită de către comisia pentru munca profesională și de organizatorii de grupă, în colaborare cu cabinetul metodic al școlii și cu comisiile metodice de specialitate. În plan s-au prevăzut, de asemenea, sprijinirea și urmărirea eficacității interasistențelor la lecții, organizarea lecțiilor deschise, a consfătuirilor de producție și a lecturilor pedagogice. În cadrul acestor preocupări, comitetul și-a propus să contribuie la popularizarea experienței înaintate în rîndurile cadrelor didactice din școală, cît și în rîndul maselor largi ale cadrelor didactice.

Activitatea metodică din școală va fi sprijinită prin organizarea unor consfătuiri de producție pe teme ca: recapitularea materiei, evitarea supraîncărcării elevilor etc.

Întrucît școala noastră are o secție serală, în planul de muncă al comitetului și în planul grupei sindicale de la secția serală s-a prevăzut studierea și popularizarea celor mai bune metode de predare în școala serală. S-a stabilit, spre exemplu, să se dezbată metodele și procedeele bune folosite de pedagogii de la seral în cadrul comunicării și fixării cunoștințelor la lecții.

Pe linie de asigurări sociale și-a propus să organizeze o echipă artistică și o brigadă de agitație, care vor face deplasări în timpul vacanței în regiune și în țară. În planul de activitate al comitetului figurează și organizarea unei excursii, în timpul vacanței de vară, pentru a prilejui cadrelor didactice posibilitatea cunoașterii nemijlocite a principalelor aspecte ale construcției socialiste din patria noastră. Printre acțiunile mai importante pe linie culturală se înscrie, de asemenea, organizarea conferințelor de culturalizare a personalului administrativ și de îngrijire.

Pe linie de asigurări sociale și-a înscris în plan, printre altele, informarea salariaților din școală asupra condițiilor de trimitere la odihnă în stațiunile balneo-climaterice.

Comitetul și-a mai propus să organizeze o tabără de odihnă pentru salariații școlii și familiile lor în regiunea muntoasă a Răcătăului. Totodată, în plan s-a prevăzut cunoașterea cît mai îndeaproape a condițiilor de trai ale membrilor de sindicat pentru a-i putea sprijini pe cei care au greutăți.

Pentru ca prevederile planului de muncă al comitetului sindical să fie îndeplinite cu succes, activiștii comitetului explică cu răbdare membrilor de sindicat sarcinile ce revin fiecăruia, mobilizîndu-i la realizarea lor. Cu sprijinul și sub îndrumarea organizației de partid a școlii, cu participarea însuflețită a membrilor de sindicat, comitetul sindical nou ales va putea astfel obține noi succese în activitatea sa.

Prof. EMERIC PAPP
Cluj

Automatizarea în agricultură

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Folosirea tot mai largă a tractoarelor, a mașinilor și agregatelor în cele mai variate lucrări agricole, face necesară mobilizarea unui număr din ce în ce mai mare de mecanizatori pentru deservirea acestor mașini. De aceea, un element de bază pentru obținerea creșterii productivității muncii în executarea mecanizată a lucrărilor agricole îl constituie aplicarea pe scară largă a automatizării.

Prima etapă a automatizării o constituie conducerea tractoarelor de la distanță, iar etapa superioară, crearea tractorului „robot", care să execute cele mai variate lucrări pe baza unor comenzi dinainte înregistrate. Deși conducerea unuia sau a mai multor tractoare de către un singur om, de la distanță, este realizată în prezent, totuși, construcția tractorului robot care să execute toate lucrările în mod cu totul automat rămîne o problemă încă în studiu și cercetare. Ultimele realizări în domeniul automatizării conducerii tractoarelor ne îndreptățesc însă să credem că înfăptuirea tractorului robot va deveni o realitate a zilelor noastre.

O contribuție deosebită la crearea automatelor pentru conducerea viitoarelor tractoare robot a fost adusă de talentul creator al tractoristului sovietic Ioan Grigorevici Loghinov, de la sovhozul „Irtaski" din regiunea Pavlodar care, pentru prima oară în lume, a construit o instalație automată pentru conducerea tractorului. El a utilizat această instalație la executarea arăturilor cu tractorul S-80.

Automatul verificat în condiții de tracțiune de către specialiști și oameni de știință este acum construit în serie și utilizat la tractoarele DT-54 A, fabricate de uzina de tractoare din Stalingrad. Acest automat funcționează pe principiul copierii, așa cum lucrează și mașinile-unelte automate. Astfel, dispozitivul de copiere montat în fața tractorului, urmărește prin palpare o brazdă tăiată anterior; orice deviere de la direcția de lucru este semnalizată de către palpator unui servomecanism, care la rîndul său acționează levierele de comandă. Cu dispozitivul construit de I. G. Loghinov se comandă ambreiajele de întoarcere, frînele, ambreiajul principal și maneta de accelerare.

Cum funcționează „tractoarele robot" la care s-a adoptat dispozitivul de copiere?

Pentru început tractoristul ară prima brazdă, conducînd singur tractorul după care montează dispozitivul de palpare pe brazdă și cuplează ambreiajul. Tractorul începe să se deplaseze pe direcția brazdei, iar dispozitivul de palpare se adaptează automat adîncimii brazdei. Cu unele modificări dispozitivul de conducere automată a tractorului realizat de inovatorul I. G. Loghinov poate fi montat pe combine sau pe orice altă mașină agricolă care lucrează în agregat cu tractorul.

Cercetările întreprinse pentru automatizarea conducerii mașinilor se îndreaptă însă și în alte direcții. Astfel, s-a experimentat conducerea automată a tractoarelor folosind sistemul de inducție aplicat cu succes la conducerea navelor în porturi pe timp de ceață.

Se știe că în acest caz, fixarea traectoriei se realizează cu ajutorul unei linii de inducție formată dintr-un singur conductor izolat așezat pe fundul mării de-a lungul traseului pe care trebuie să-l urmeze nava pentru a intra în port. Pe vas sînt instalate cadre de recepție cu amplificatoare electronice care semnalează abaterea navei de la drumul fixat.

Aplicînd același sistem se poate realiza conducerea automată a tractorului pe un traseu dinainte stabilit. Pentru aceasta, în pămînt, pe itinerariul ce urmează să fie parcurs se așează un conductor izolat prin care trece curent alternativ de joasă frecvență și al cărui cîmp magnetic servește la comanda sistemului automat de conducere. Automatul montat pe tractor este format din două bobine, plasate simetric, în față. În cazul abaterii tractorului de la traectorie, una din bobine se apropie de conductor, iar cealaltă se depărtează corespunzător. Echilibrul forțelor electromotoare induse fiind perturbat, apare semnalul de discordanță care este proporțional cu diferența forțelor electromotoare induse în bobine. Dacă semnalul de discordanță depășește o anumită valoare, se produce declanșarea unui releu și ca urmare servomecanismul acționează asupra comenzilor tractorului și-l readuce pe traectoria stabilită.

Numeroase alte procedee de conducere automată a tractoarelor, mașinilor și agregatelor agricole sînt experimentate cu succes de către cercetătorii institutelor de specialitate din Uniunea Sovietică în colaborare strînsă cu mecanizatorii fruntași din producție. Această conlucrare creatoare va duce fără îndoială, în scurt timp, la automatizarea principalelor lucrări agricole contribuind prin aceasta la victoria sistemului socialist în întrecerea cu capitalismul pentru obținerea unei productivități cît mai înalte.

Ing. ALEXA MANEA

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

„JOCURI DE VOLEI ÎN ȘCOALĂ"
de I. N. Klescev și C. S. Cehov

Partea principală a acestei cărți este constituită din lecții de instruire și antrenament, grupate după vîrstă (mică, mijlocie și mare). În ea se găsesc de asemenea și numeroase exerciții speciale ajutătoare pentru învățarea jocului de volei. Interesant este prezentat și materialul cuprins în anexe: exerciții de dezvoltare generală, jocuri de mișcare, ștafete, descrierea procedeelor tehnice și exerciții pentru învățarea tehnicii și tacticii jocului de volei.

Profesorii de educație fizică și antrenorii școlilor sportive de elevi vor putea să-și lărgească mult bagajul lor de cunoștințe de specialitate studiind îndrumările și lecțiile prezentate în această lucrare.

„PROBLEME DE ÎNVĂȚARE ȘI ANTRENARE ÎN GIMNASTICĂ"

Cuprinde un număr de 10 articole scrise de un colectiv de profesori ai Institutului de cultură fizică „I. V. Stalin" din Moscova. În aceste articole sînt relevate roadele experienței îndelungate a sportivilor sovietici în ceea ce privește clasificarea exercițiilor de gimnastică, analiza tehnică și metodică, învățarea anumitor exerciții libere și la aparate. Această lucrare va fi de un real folos profesorilor de specialitate care se ocupă de dezvoltarea gimnasticii în școlile noastre.

„JOCUL DE FOTBAL ÎN ȘCOALĂ"

Cuprinde probleme metodice privind lecțiile de instruire-antrenament în secția de fotbal a colectivului sportiv școlar. Indicațiile pedagogice pentru desfășurarea lecțiilor, cît și cele privind organizarea de întreceri în cadrul școlii, prezintă un deosebit interes pentru profesorii de educație fizică și antrenorii care lucrează cu copiii din colectivele sportive ale școlilor.

„VIAȚA ÎN DELTĂ"
de M. Bodnariuk

Această lucrare cuprinde date privitoare la geografia Deltei și la evoluția ei istorică. Totodată este reliefată importanța economică a Deltei și bogăția ei uriașă reprezentată în special prin vînat, pește și stuf. Cartea îi oferă cititorului explicații materialist-dialectice asupra unor fenomene naturale existente în Deltă și îi îmbogățește cunoștințele generale privitoare la biologia viețuitoarelor din Deltă. Lucrarea lui N. Bodnariuk are și calitatea de a trezi interesul și dragostea pentru acest colț al patriei noastre care, abia în anii regimului de democrație populară, și-a găsit adevăratul loc în ansamblul economiei naționale.

Curs pentru foto-amatori

În curînd la Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală se deschide al doilea curs de foto-amatori pentru cadrele didactice și membrii lor de familie. Cursul va avea o durată de 3 luni și va cuprinde lecții teoretice și practice despre legile opticii, regia luminării, fotografia artistică, tehnică și științifică, legile chimice ale fotografiei, developarea, copierea, mărirea etc.

Paralel cu acest curs, în laboratorul și studioul clubului își vor desfășura activitatea cercul de foto-amatori din care fac parte cei care au terminat primul curs.

Înscrierile se fac la sediul clubului, bulevardul 6 Martie nr. 32, telefon 13.63.07, unde se pot căpăta și informații amănunțite.

A apărut „Gazeta matematică și fizică" seria A. nr. 2, februarie 1960

Ea cuprinde articolele: „Despre bazele geometriei" de C. Kovacs; „Recepții de televiziune la mare distanță" de T. Laszló. La rubrica învățămînt, sub titlul „Învățămîntul matematic în școala de cultură generală" sînt publicate o serie de articole privitoare la predarea matematicii în școala de cultură generală și la programele de matematică pentru clasele V-VII.

Gazeta mai cuprinde rubricile: „Probleme de tehnică", „Spicuiri", „Viața științifică", „Recenzii — bibliografie", „Probleme".

În Școala din comuna Curșești, raionul Vaslui, se organizează petreceri, baluri etc.

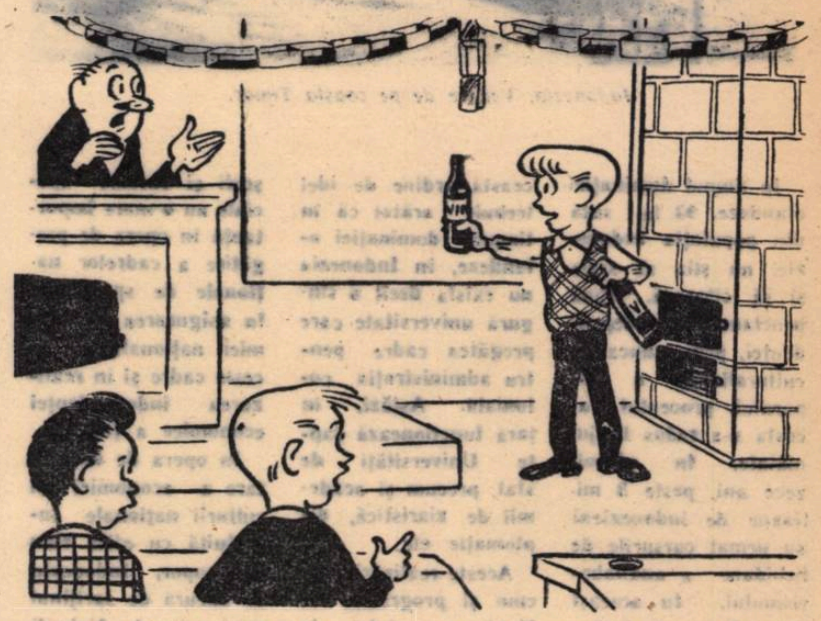

DUPĂ BAL

— Pentru această experiență avem nevoie de o butelie de Leyda.
— Am găsit eu două în spatele sobei, dar nu cred să fie de Leyda; au miros de braghină...

Desen de FRED GHENADESCU

DE PESTE HOTARE

Bazele didactice ale lecțiilor în ateliere

Insușirea metodelor de muncă

Formarea îndemînării și deprinderilor de muncă practică necesită un număr mare de exerciții. In legătură cu aceasta și pe baza generalizării experienței bune indicăm cinci etape în formarea îndemînării și a deprinderilor:

1. Explicarea de către instructor a metodei de muncă, dezvăluirea bazelor pe care se întemeiază aceasta, a tehnicii folosirii ei și a regulilor de securitate.

2. Demonstrarea de către instructor a metodei. Demonstrarea se face în fața întregii clase sau a unui grup nu prea mare de elevi, în funcție de particularitățile metodei. In majoritatea cazurilor, demonstrarea se face concomitent cu explicația.

3. Proba, adică folosirea de probă a metodei de către elevi, executată sub observarea instructorului.

4. Antrenamentele.

5. Controlul calității execuției (la început se face de către elevii înșiși, iar apoi de către instructor).

Vom da, pentru exemplu, o lecție practică pe tema „Pilirea suprafețelor", făcută în clasa a V-a a Școlii medii nr. 210 din Leningrad.

Incepînd explicarea temei, instructorul a arătat importanța pilirii, a indicat și caracterizat principalele feluri de pile — după formă (drepte, rotunde și semirotunde) și după zimți (de șlefuit și speciale) — precum și părțile componente ale pilei. După aceasta, instructorul a explicat și a arătat talpa de lucru a pilei, cum trebuie ea ținută, poziția picioarelor și a trupului în timpul pilirii. Totodată au fost subliniate greșelile care se fac de obicei la început (mișcarea rapidă a pilei, înclinarea întregului trup, aplicarea nejustă a forței).

O elevă a fost chemată să repete cele explicate și să execute o pilire de probă. Ea a făcut greșeli în ce privește poziția și aplicarea forței asupra pilei, greșeli observate de elevi și apoi corectate. După aceasta, instructorul a anunțat că elevii vor executa tăblii pentru cuierele comandate școlii de către Institutul „A. Herzen". Folosind desenele făcute pe tablă, el a explicat cum trebuie delimitate tăbliile cu ajutorul echerului, a indicatorului și liniei. Una dintre eleve a repetat ordinea delimitării, demonstrînd aceasta după desen.

Elevul de serviciu a împărțit tăbliile și instrumentele, iar școlarii s-au apucat de lucru. In acest timp, instructorul trecea de la elev la elev, regla instrumentele și arăta școlarilor greșelile pe care le făceau. Deoarece mulți elevi au avut o poziție greșită în timpul lucrului și foloseau nejust pila, instructorul a oprit lucrul și a arătat din nou metodele juste. La recepția obiectelor executate, el a propus elevilor să și le verifice mai întîi singuri.

Cu opt minute înainte de terminarea lecției, instructorul a făcut o privire de ansamblu asupra muncii, subliniind greșelile tipice. Școlarii au făcut apoi ordine la locurile de muncă, iar elevul de serviciu a adunat instrumentele împărțite.

Această lecție a cuprins toate etapele arătate de noi în procesul de formare a îndemînării și deprinderilor de muncă practică.

După părerea noastră, executarea de probă a lucrului de către diferiți elevi este bine să fie folosită cît mai mult. Experiența arată că la executarea de probă, de obicei, sînt dezvăluite greșelile tipice ale mai multor copii și aceasta ajută la înlăturarea lipsurilor. In condițiile producției, muncitorii își controlează produsele lor înainte de a le preda. Lucrul acesta trebuie să și-l însușească și elevii începînd chiar din clasa a V-a.

In procesul de pregătire prin munca în ateliere, un loc important îl ocupă corijarea greșelilor. După cum se arată în articolul lui K. P. Koroliov intitulat „Lucrul instructorului asupra greșelilor făcute de elevi la lecțiile practice din ateliere" apărut în revista „Invățămîntul politehnic" nr. 12/1959, la începutul activității în atelier, pregătirea practică trebuie să fie indisolubil legată de înlăturarea greșelilor. In legătură cu aceasta, este important să se realizeze cele trei părți componente ale muncii pentru înlăturarea greșelilor: preîntîmpinarea, determinarea și învingerea lor în mod independent.

Toate aceste componente ale luptei împotriva greșelilor sînt cuprinse în etapele indicate de noi în privința procesului de formare a îndemînării și deprinderilor.

Metodele de predare în ateliere

Pentru a fi temeinic înțelese de elevi, lucrările practice trebuie să se împletească cu explicațiile instructorilor și cu folosirea materialelor intuitive. De aceea, ni se pare că este mai just să se vorbească despre *explicația* instructorilor și să nu se recurgă la termenul „instructaj", care cuprinde numai lămurirea metodelor și procedeelor de lucru.

In cursul explicației, instructorul demonstrează metoda și caracterizează întregul proces al muncii ce urmează a fi îndeplinită: scopul ei, materialul necesar, instrumentele și mașinile folosite, poziția corpului, procesul tehnologic și greșelile care se întîlnesc de obicei.

Un loc deosebit în explicație îl ocupă pancartele de instructaj. Ca exemplu vom indica modelul uneia dintre cele mai simple pancarte de instructaj:

Sarcina — de executat un cuier (este desenat modelul).

Scopul — a învăța folosirea instrumentelor de lăcătușărie și a mașinii de găurit.

Instrumente de lucru: daltă, ciocan, sfredel, pilă indicator.

Instrumente de măsurat: rigla, echer.

Ordinea îndeplinirii lucrului:

1. Delimitarea (este alăturat desenul);
2. Tăierea cu dalta;
3. Pilirea cu pila după desen;
4. Sfredelirea unei găuri cu mașina de găurit;
5. Curățirea și predarea obiectului.

Tehnica securității:

1. Mînuirea corectă a daltei;
2. Urmărirea felului cum este așezat corpul ciocanului;
3. Folosirea mașinii de găurit sub observația instructorului.

De obicei, printr-o discuție făcută înainte de începerea lucrului se repetă cunoștințele teoretice, legate de subiectul lecției practice, pe care elevii și le-au însușit mai înainte (partea aceasta a lecției trebuie să fie foarte scurtă).

După terminarea explicației, mulți instructori cer elevilor să repete cunoștințele căpătate în lecția respectivă. Alții îmbină această repetare cu executarea de probă a lucrului. Aceasta din urmă dă rezultate mai bune și stîrnește un interes mai mare. Unii instructori cer ca elevii să refacă desenul în caiete (în cazul cînd nu există pancarte de instructaj). Practica a demonstrat că în executarea unor lucrări mai complicate, procedeele acestea micșorează considerabil numărul de greșeli.

Am subliniat că este necesar să se dea o atenție mare executării de probă a lucrului de către elevi. Nu se poate indica de cîte ori trebuie făcută proba, deoarece aceasta depinde și de caracterul muncii și de nivelul de pregătire al elevilor.

Trebuie să se aibă în vedere că la unele munci demonstrarea și probele trebuie să se facă cu grupe nu prea mari, pentru ca toți elevii să vadă metodele folosite și să și le însușească. In astfel de operații, cum este găurirea la mașină, toți elevii trebuie să facă prima probă în prezența instructorului. Lucrul acesta este important și din punct de vedere al securității muncii.

După cum arată observațiile, munca practică individuală a elevilor din clasele V—VI se desfășoară în mod diferit. Unii încep repede lucrul și-și însușesc metoda destul de rapid. Alții, dimpotrivă, la început lucrează nehotărît, fac multe greșeli, chiar dacă au interes față de muncă. După cît se pare, aceasta depinde și de faptul dacă elevul a mai muncit în familie în același domeniu sau într-un domeniu apropiat. Observațiile noastre au arătat că experiența personală a elevului, chiar și într-un alt domeniu de muncă fizică, are o mare importanță.

Procedează just acei instructori care acordă o atenție mai mare elevilor ce au dificultăți în însușirea deprinderilor, înlăturînd piedicile suplimentare din calea lor (de pildă, dîndu-le forme mai reușite, instrumente mai bune etc.). Unii instructori însă îndeplinesc o parte din munca elevilor slabi, cîteodată chiar partea legată de însușirea metodei noi. Lucrul acesta nu este recomandabil, deoarece nu contribuie la însușirea metodei de lucru. Principalele mijloace de ajutorare trebuie să fie: demonstrarea suplimentară și explicarea metodelor, executarea repetată a lucrului în prezența instructorului și controlul imediat al rezultatelor.

Procedează bine instructorii care trec la o temă nouă numai după ce marea majoritate a elevilor au terminat de efectuat operația dată anterior. Pentru cei care au terminat sarcina mai repede, o serie de instructori pregătesc din timp teme suplimentare: executarea a încă unui obiectiv, pregătirea lucrărilor următoare, reparații speciale pentru necesitățile școlii (în plus față de programul obligatoriu) ș.am.d. Este necesar ca în alegerea lucrărilor suplimentare să se țină seama de particularitățile individuale ale elevilor.

După cum am mai arătat, toate lucrările executate trebuie recepționate de instructori, dar e necesar ca aceștia să ceară și autocontrolul. In cazul cînd elevul nu poate verifica singur lucrul executat, instructorul propune ca verificarea să fie făcută în prezența sa. Elevul trebuie să repare defectele mai importante care au fost găsite. In cazul cînd execuția inițială a fost prea slabă, i se propune să înceapă lucrul din nou.

In încheierea lecției este util ca instructorii să tragă concluzii generale asupra muncii colectivului, subliniind realizările și deficiențele tipice. Lucrul acesta ajută la preîntîmpinarea unor greșeli similare și la justa orientare a muncii întregului colectiv.

Prof. E. I. GOLAND
Institutul pedagogic „A. Herzen" din Leningrad

(Extras din revista „Școala și producția" nr. 2/1960).

DIN INDONEZIA

Indonezia. Vedere de pe coasta Timor.

In timpul dominației olandeze, 93 la sută din populația Indoneziei nu știa să scrie și să citească. După proclamarea independenței, prin munca de culturalizare a poporului, procentul acesta s-a redus la jumătate. In ultimii zece ani, peste 8 milioane de indonezieni au urmat cursurile de lichidare a analfabetismului. In aceeași perioadă numărul studenților a crescut de aproape 15 ori. In această ordine de idei trebuie arătat că în timpul dominației olandeze, în Indonezia nu exista decît o singură universitate care pregătea cadre pentru administrația colonială. Astăzi, în țară funcționează șapte Universități de stat, precum și academii de ziaristică, diplomație etc.

Aceste realizări, precum și programul de lărgire a rețelei de școli elementare, medii și superioare, de școli și cursuri speciale au o mare importanță în opera de pregătire a cadrelor naționale de specialiști, în asigurarea economiei naționale cu aceste cadre și în realizarea independenței economice a țării.

In opera de dezvoltare a economiei și culturii naționale înfăptuită cu atîta elan de popor, Indonezia se bucură de sprijinul prietenesc al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste.

DIN REPUBLICA POPULARĂ UNGARĂ

Cooperativa tineretului

Pedagogii de la școala noastră au înființat, pe 5 holzi de pămînt, o cooperativă de producție a elevilor. Scopul cooperativei este de a face instruirea practică a elevilor, de a le da cunoștințe legate de munca în cooperativele agricole. Comuna și județul nostru au un caracter agricol, de aceea cooperativa școlii exercită influență asupra copiilor și în privința alegerii profesiunii, îndreptîndu-i spre sectorul agricol. De asemenea, prin crearea cooperativei am urmărit ca elevii să iubească munca direct productivă, să aprecieze pe oameni după hărnicia lor.

Cooperativa lucrează pe baza unui plan de producție, lucrările practice fiind conduse de profesorii de științe naturale. O parte a muncii este făcută de elevi în cadrul orelor de practică prevăzute în planul nostru de învățămînt, iar restul în cursul activităților desfășurate în afara lecțiilor sau în timpul verii. În afara orelor de școală elevii au lucrat pe baza zilei muncă de 3 ore. Fiecare tînăr — și cel mai slab și cel mai tare, și băieții și fetele — a executat lucrări după puterile lui. Pe cei mai slabi i-am pus la cules mazăre, pe cei mai puternici la săpat. Atunci cînd a venit înghețul, seara, cînd trebuia să stropim culturile sau dimineața cînd trebuiau continuate unele lucrări, ne-au ajutat și colectiviștii.

Cele 437 quintale de produse pe care le-am obținut ne-au adus un venit de 40.000 forinți. Ceea ce am învățat însă a însemnat un cîștig mult mai mare. Pe lîngă deprinderile de muncă practică pe care le-au dobîndit elevii, s-a întărit spiritul colectiv în rîndurile lor, răspunderea în muncă. Datorită faptului că toate veniturile au fost repartizate direct sau indirect elevilor, ei s-au controlat reciproc, dar s-au și ajutat reciproc. Nu au tolerat delăsarea, dar i-au ajutat pe cei rămași în urmă. A fost interesant să urmărim cum în procesul muncii direct productive se schimbă valoarea unor elevi în ochii celorlalți. Astfel, cele mai multe zile muncă au fost efectuate de o elevă sîrguincioasă, însă mediocră la învățătură. Eforturile depuse în munca productivă au dus-o la rezultate bune, ceea ce a făcut ca ea să devină exemplu în fața celorlalți. A doua din acest punct de vedere a fost o elevă care avea rezultate excepționale și la învățătură. Prin aceasta ea a cîștigat o stimă și mai mare în fața colegilor. Elevii care manifestau lipsuri, atît la învățătură, cît și la munca direct productivă, au fost dezaprobați de colectiv.

Am căutat să demonstrăm concret tinerilor avantajele muncii cooperatiste. Ei au fost ajutați să observe cum pămîntul, care în anul trecut nu a dat decît roade slabe, în urma muncii sistematice și științifice desfășurate cu forțe unite, a devenit fertil și a adus venituri mari.

Venitul total, cei 40.000 forinți, a fost folosit pentru diverse investiții, pentru dezvoltarea cooperativei și pentru retribuția elevilor după munca depusă. Veniturile după munca depusă de elevi în cadrul orelor de curs au fost achitate clasei întregi. Acești bani pot fi folosiți în comun numai de elevii clasei respective (în unele clase din sumele primite s-au procurat sobe de teracotă, în altele s-a făcut o excursie etc.)

In cinstea celei de a 15-a aniversări a eliberării noastre, din același fond, cooperativa a organizat un concurs cu tema: „Analiza chimică a solului cooperativei și stabilirea plantelor care se pot cultiva cu cele mai bune rezultate".

Munca comună i-a interesat pe toți. O mamă ne-a povestit că într-o zi, cînd se apropia o furtună mare, fetița ei a început să plîngă, „Ce o să fie cu ardeii noștri?" Această fetiță a cîștigat doar 60 forinți în timpul verii în cooperativă, deci nu era interesată din punct de vedere material. Totuși a fost îngrijorată de soarta întregii munci a cooperativei.

In cadrul cooperativei elevii noștri au învățat mult, au dobîndit deprinderi de muncă practică. Dar n-au devenit încă legumicultori calificați. Pentru aceasta noi mai trebuie încă să ne străduim.

NADVEGY ANTAL
directorul Școlii medii din Sárvár — R.P.U.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București Piața Scînteii

Proletari din toate țările, uniți-va !

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVAȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 561 — Vineri 15 aprilie 1960 — 8 pagini 25 bani

Centrul școlar agricol nr. 1 din Turda.

Învățătura lui Lenin despre educația comunistă

Luna aprilie a fiecărui an ne aduce mereu mai vie și mai puternică amintirea vieții și luptei celui care a grăbit omenirii întregi primăvara însorită a comunismului, amintirea marelui Vladimir Ilici Lenin.

Pentru noi, oameni ai școlii — care, iubind cu pasiune comunismul, slujim viitorul pregătindu-i cu dragoste și grijă constructorii — viața și opera lui Vladimir Ilici Lenin ne sînt nesecat izvor de învățătură, îndreptar în muncă.

Nimeni n-a prețuit atît de mult ca Lenin munca și înalta răspundere a celor ce instruiesc și educă tineretul. Cînd Lenin scria în 1923 „învățătorul trebuie să fie ridicat la noi la o înălțime la care nu s-a aflat, nu se află și nici nu se poate afla în societatea burgheză", acesta era cuvîntul conducătorului statului celei mai progresiste orînduiri, cuvînt care exprima poziția pe care Lenin a avut-o întotdeauna față de importanța muncii didactice.

Încă înainte de revoluție — pregătind-o — și în anii vijelioși ai revoluției — înfăptuind-o — clasa muncitoare, prin Lenin, și-a precizat poziția față de problemele complexe ale pregătirii tineretului. Din lucrările lui Lenin se desprind numeroase și larg cuprinzătoare indicații despre modul în care trebuie organizat învățămîntul, despre conținutul științific, de clasă, al pregătirii generațiilor tinere, despre sarcinile și metodele educării comuniste a tineretului, despre problemele pregătirii și sprijinirii cadrelor didactice în munca lor nobilă, ale îndrumării lor de către partidul comunist, de către statul dictaturii proletariatului.

Lenin ne învață că școala, ca element activ al suprastructurii, nu este și nu poate să fie ruptă de viață, de problemele politice concrete, de lupta de clasă și de problemele luptei de clasă. Burghezia, în mod ipocrit, încerca să prezinte școala — ca de altfel și alte elemente ale suprastructurii — drept un fenomen fără apartenență și fără poziție de clasă. În realitate, învățămîntul este organizat de clasa care organizează întreaga viață de stat și este organizat tocmai pentru a sluji interesele acestei clase. Pe drept cuvînt spunea Lenin că „școala în afară de politică este o minciună și o ipocrizie".

„Școala veche crea slugi necesare capitaliștilor; din oamenii de știință școala veche făcea oameni care trebuiau să scrie și să vorbească așa cum le convenea capitaliștilor" spune Lenin, trăgînd concluzia logică a necesității de a se înlătura și distruge școala veche, menținîndu-se însă ceea ce este necesar comunismului. Și Lenin arată că în locul slugilor plecate capitalismului, create de școala burgheză, școala nouă trebuie să crească oameni cu un larg orizont cultural, cu înalte trăsături morale, gata să-și închine toate forțele construcției socialiste.

Pentru aceasta tineretul trebuie să știe ce este socialismul și comunismul, cine sînt dușmanii lor și cum acționează ei, să știe cum se construiește noua orînduire a omenirii eliberate de exploatare, dar mai ales să aibă adînc sădită în suflet conștiința înaltei îndatoriri de a participa cu toate cunoștințele și posibilitățile de muncă la această glorioasă construcție. Iată de ce Lenin a atras atenția nu o dată asupra caracterului militant patriotic al educării comuniste a tineretului. În lumina învățăturii marelui Lenin, școala trebuie să facă din fiecare tînăr un participant activ, conștient, de bună voie și din convingere, la lupta glorioasă de construire a comunismului.

Pentru a înfăptui educația comunistă a tineretului, pentru a-i transmite în mod combativ, partinic, cunoștințele cu ajutorul cărora să poată deveni un factor activ și conștient în construirea societății socialiste, este necesară nu numai o înaltă pregătire științifică și politică a cadrelor didactice, nu numai o temeinică însușire a măiestriei pedagogice. Procesul de educare este în același timp un răbdător proces de convingere a tineretului. Și pentru a putea convinge profesorul trebuie să fie el însuși convins de cele ce spune. Pe bună dreptate spunea Lenin: „Nici un fel de control, nici un fel de program etc. nu sînt în stare să schimbe cîtuși de puțin orientarea studiilor pe care o determină compoziția grupului de lectori" (cadre didactice, n.n.) (Lenin, Opere, vol. 15, pag. 462).

Sub îndrumarea partidului nostru, Ministerul Învățămîntului și Culturii a realizat programe și alcătuiește manuale, cursuri, care să corespundă din punct de vedere al conținutului de idei sarcinii de instruire și educare comunistă a tineretului. El ia măsuri pentru o cît mai bună organizare a controlului activității didactice. Dar toate acestea nu fac decît să creeze condițiile pentru ca munca didactică să fie corespunzătoare. Realizarea însăși a acestei sarcini revine cadrelor didactice. De devotamentul pedagogilor, de simțul lor de răspundere pentru modul cum își îndeplinesc sarcina de educatori ai tineretului, de buna lor pregătire politică, ideologică și de specialitate depind calitatea acestei munci, orientarea ei, rezultatele ei. Iată de ce Lenin a acordat o atît de mare atenție orientării politice, conștiinciozității comuniste și în general pregătirii științifice a cadrelor didactice.

„...Trebuie să depunem o muncă sistematică, neîncetată, perseverentă în vederea și a ridicării spirituale și a pregătirii multilaterale a învățătorului pentru misiunea lui într-adevăr înaltă" — spunea el. (Lenin Opere alese, vol. II, pag. 838).

O asemenea muncă sistematică desfășoară statul nostru democrat-popular — pe baza indicațiilor lui Lenin — pentru pregătirea și pentru permanenta îmbunătățire a pregătirii profesionale și politico-ideologice a cadrelor din învățămîntul de toate tipurile și de toate gradele. Organizațiile de partid din școli, îndrumate de organele de partid, activează și ele în același sens, pentru permanenta ridicare a nivelului ideologic al cadrelor didactice, pentru educarea lor comunistă. Învățătorii și profesorii răspund acestor eforturi cu un înalt simț de disciplină comunistă, cu un patriotic simț de răspundere, străduindu-se să-și însușească învățătura marxist-leninistă și să aplice în munca cu tineretul cele învățate.

Complexe, cu multiple aspecte și de o deosebită răspundere politică sînt problemele pe care le are de rezolvat profesorul în condițiile statului socialist. Constructorii societății socialiste trebuie să fie oamenii celei mai înaintate culturi, stăpînind știința și folosind-o în mod creator în practica construirii acestei societăți. Ei trebuie deci să

Prof. univ. F. RUSU

(Continuare în pag. 2)

Tot mai multe construcții școlare

Nu de mult, sfatul popular al comunei Tătăreni, raionul Tîrgoviște, a hotărît să construiască în satul Căprioru o școală nouă. Vestea aceasta a fost primită cu deosebită bucurie atît de copii cît și de părinții lor. Pentru sprijinirea lucrărilor de construcție a școlii țăranii muncitori au ales un comitet de inițiativă, cu atribuții concrete. Fiecare sătean s-a înscris — rugînd să fie trecut și în procesul verbal — cu un angajament concret.

S-a trecut apoi repede la fapte. Efectuînd numeroase lucrări auxiliare, sătenii au muncit cu însuflețire, alături de meșteri, la ridicarea noii construcții. Școala, care va fi dată în folosință în curînd, va oferi condiții bune de învățătură fiilor de țărani muncitori din satul Căprioru.

Entuziasmul celor din satul Căprioru pentru construirea școlii constituie numai un exemplu de felul cum oamenii muncii au înțeles să sprijine eforturile statului nostru pentru îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului. În prezent, în numeroase orașe și sate ale patriei se desfășoară o largă mișcare pentru sprijinirea construirii noilor școli, care se ridică din fondul centralizat al statului. Pe lîngă fiecare șantier de construcții școlare s-au constituit comitete de cetățeni, formate din reprezentanți ai organizațiilor obștești, ai comitetelor de părinți și ai cadrelor didactice, care mobilizează masele de oameni la efectuarea unor lucrări auxiliare. De asemenea, brigăzile de muncă patriotică ale organizațiilor U.T.M. și unităților de pionieri din școli aduc o contribuție deosebit de însemnată la grăbirea ritmului de construcții. De pildă, elevii din orașul Ploești s-au angajat să lucreze în perioada vacanțelor la șantierele de construcții școlare din orașul lor și să realizeze astfel economii în valoare de 120.000 lei. Numai în vacanța de primăvară prin munca efectuată de ei s-au realizat peste 60.000 de lei economii și, totodată, s-a accelerat ritmul lucrărilor. Peste cîteva luni în orașul Ploești vor fi terminate lucrările de construcție a unei școli de 7 ani, a doua aripă a Școlii medii „A. Toma" și un laborator model, destinat Școlii elementare de pe strada Jdanov.

În locul vechii clădiri a Școlii elementare nr. 6 din Buzău, care era neîncăpătoare, a început de curînd să se ridice o școală nouă. Ea va avea opt săli de clasă spațioase, două laboratoare, bibliotecă, ateliere și o sală de festivități. Alături de elevi și profesori, care au efectuat sute de ore de muncă voluntară pentru ridicarea construcției, lucrează cu însuflețire părinții elevilor, precum și numeroși oameni ai muncii din întreprinderile din localitate. Într-o singură zi, aproape o sută cetățeni, cadre didactice și elevi au prestat 300 de ore de muncă voluntară pe șantierul școlii.

În regiunea Bacău s-a inițiat o largă campanie de grăbire a lucrărilor de construcții școlare, atît din fonduri centralizate cît și din contribuția voluntară a cetățenilor. La Bacău, Buhuși, Piatra Neamț, Bicaz și Comănești se ridică noi localuri școlare însumînd 84 săli de clasă. Aproape încă o dată pe atît se construiește prin contribuția cetățenilor. Noile localuri vor fi înzestrate cu toate cele necesare bunei desfășurări a muncii instructiv-educative — cu laboratoare, ateliere, săli de festivități și de gimnastică, depozite de material didactic etc.

În anul trecut, construcțiile școlare date în folosință în regiunea Stalin însumau 86 săli de clasă, realizate numai din fonduri centralizate. În acest an vor fi date în folosință alte 102 clase și 12 laboratoare. În alte regiuni, de pildă în regiunea Hunedoara, capacitatea de cuprindere a școlilor se va lărgi cu 81 săli de clasă noi, în regiunea Baia Mare cu 95, iar în regiunea Pitești cu 78 săli, toate construite din fondul centralizat al statului. Numeroase alte localuri de școli se ridică prin contribuție cetățenească.

Pentru ca noile construcții să poată intra în funcțiune o dată cu începerea noului an școlar, paralel cu munca de construcție comitetele executive ale sfaturilor populare au luat toate măsurile în vederea confecționării din timp a mobilierului necesar.

Grija partidului și guvernului pentru îmbunătățirea bazei materiale a învățămîntului, ca și participarea tot mai largă a cadrelor didactice, a elevilor și părinților acestora la grăbirea ritmului de construcții școlare asigură desfășurarea în condiții tot mai bune a procesului instructiv-educativ, a pregătirii tineretului patriei noastre pentru muncă, pentru viață.

Învățătura lui Lenin despre educația comunistă

(Urmare din pag. 1)

aibă deopotrivă înalte cunoștințe, generale și de specialitate și să fie deprinși a le folosi în crearea bunurilor materiale și culturale. Or, pentru a realiza aceasta, ei trebuie să fie însuflețiți de un fierbinte patriotism socialist, să acționeze în mod comunist, deci să fie educați în spiritul înaltei morale comuniste.

Lenin ne învață că morala comunistă, în spiritul căreia trebuie să educăm tineretul nostru, este morala care servește clasei muncitoare în lupta ei pentru „distrugerea și lichidarea societății vechi, exploatatoare, și la unirea tuturor celor ce muncesc în jurul proletariatului, care făurește societatea nouă, comunistă" (V. I. Lenin — Opere alese, vol. II, pag. 673). La baza moralei comuniste stă deci lupta pentru victoria comunismului. Această luptă pentru comunism stă astăzi la baza pregătirii tineretului și în școlile noastre.

Lenin arată că pentru a „învăța comunismul" elevii trebuie să-și însușească cunoștințele fundamentale despre lume și societate, devenind oameni culți, trebuie în același timp să se pregătească pentru participarea directă la construirea socialismului. Școala noastră nouă realizează sarcina instruirii și educării comuniste a tineretului prin conținutul ei științific, prin strînsa ei legătură cu problemele practicii construirii socialismului, prin exigența față de felul în care tineretul valorifică în muncă, în viață, cele învățate în școală. Planurile de învățămînt, programele și manualele oglindesc orientarea științifică a școlii noastre, care aplică politica leninistă a partidului nostru în problema pregătirii tineretului.

Vorbind despre orientarea științifică a școlii, Lenin a subliniat importanța însușirii cunoștințelor științifice de bază, necesitatea înlăturării balastului neștiințific, mistic, al școlii burgheze. Învățămîntul nostru acordă o atenție deosebită științelor, care trebuie să dea tineretului înțelegerea materialist-dialectică a fenomenelor naturii și societății. Se îmbunătățește mereu predarea matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale. De asemenea, se iau tot mai multe măsuri pentru îmbunătățirea conținutului predării științelor umanistice. Prezentarea materialist dialectică a legilor particulare ale diferitelor științe, efortul făcut de profesori pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă unitatea și materialitatea lumii, universalitatea legilor dialectice de dezvoltare și transformare a materiei, perseverența fiecărui profesor de a înarma pe elevi cu concepția materialistă și dialectică asupra lumii și vieții, acestea sînt în esență aspectele de bază ale muncii desfășurate pentru pregătirea științifică a elevilor.

Profund politică prin sarcinile sale, școala noastră nouă înfăptuiește cu tot avîntul politica leninistă a Partidului Muncitoresc Romîn, politica de pregătire a tineretului pentru viață. În acest sens un nesecat și neprețuit izvor sînt pentru noi îndrumările date de V. I. Lenin cu privire la legarea învățămîntului de practică. Problema politehnizării învățămîntului, abordată teoretic încă de către Marx și Engels, l-a preocupat îndeaproape. V. I. Lenin, care preciza necesitatea ca viitorii constructori ai societății noi să posede o temeinică cultură generală și o largă cultură tehnică, necesitatea ca — evitîndu-se specializarea timpurie — tineretul să-și însușească elementele de bază ale unui învățămînt politehnic, deprinderi trainice de muncă practică.

Atît în „Proiectul de program al C.C. al P.C. (b) din Rusia" (1918), cît și în alte note și expuneri, Lenin a preconizat un învățămînt politehnic „care să dea cunoștințe teoretice și practice în toate ramurile principale ale producției" și care să poată realiza totodată — cu scop economic, dar mai ales educativ — „o strînsă legătură a învățămîntului cu munca social-productivă a copiilor".

Participînd pe măsura pregătirii teoretice și practice, la producerea de bunuri materiale, tineretul se obișnuiește cu munca, dobîndește deprinderea de a fi activ în cadrul societății, de a răspunde pentru calitatea muncii sale, de a-și ajuta tovarășul de muncă. El deprinde astfel direct modul de viață socialist, și prin aceasta școala, așa cum o vedea Lenin, nu rămîne închisă între zidurile sale.

Pe de altă parte, Lenin arată că poți deveni comunist numai atunci cînd îți îmbogățești memoria cu cunoașterea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea. Pentru aceasta este necesară însă preluarea în mod critic a acestui tezaur de gîndire și trudă materializată în înfăptuirile oamenilor care au îmbogățit știința, cultura, civilizația umană.

Însușirea tuturor cunoștințelor din acest tezaur trebuie făcută de pe pozițiile unei preluări active, critice, care să valorifice ceea ce e bun, durabil, corespunzător drumului omenirii spre progres. De aceea, tineretului — care nu poate încă avea discernămînt politic și științific — școala trebuie să-i transmită, cu grijă și simț de răspundere, ceea ce practica, viața, lupta revoluționară au verificat și acceptat drept adevărat „tezaur" al gîndirii și creației omenești. O asemenea preluare critică a moștenirii trecutului este fundamental opusă atît servilismului orb față de cultura burgheză, cît și poziției troglodite, înguste a aruncării peste bord a tot ceea ce s-a realizat în trecut în cadrul orînduirilor bazate pe exploatare.

Politica partidului nostru în privința valorificării în mod critic a experienței trecutului în ceea ce privește școala reprezintă o genială aplicare a tezei leniniste referitoare la îmbogățirea cunoștințelor tineretului cu tot ceea ce mintea și geniul iscoditor al omului au creat mai de preț.

O altă problemă căreia V. I. Lenin i-a acordat o mare însemnătate o constituie unitatea de vederi, de exigență și de orientare în activitate a tuturor factorilor care contribuie, direct și indirect, la pregătirea și educarea tineretului, la formarea cetățenească și patriotică a acestuia. Cadrele didactice, organizațiile de tineret, părinții, presa, radioul, activitatea artistică, întreaga comportare a adulților, totul trebuie să aibă aceeași orientare, să creeze un mediu unitar care să influențeze formarea concepției științifice despre lume și viață, dezvoltarea sentimentelor și deprinderilor în sensul corespunzător sarcinii de a da tineretului educația comunistă. În școală este foarte necesar să se creeze o unitate de exigență din partea tuturor cadrelor didactice față de copiii și de tinerii educați. Nu este educator acel profesor care — dintr-un motiv sau altul — nu ia atitudine față de manifestările negative ale unor tineri, nu-i îndreaptă pe loc, mulțumindu-se să „raporteze" dirigintelui, directorului, conducătorului instituției. Indiferent de specialitate și de sarcinile avute în școală, fiecare profesor trebuie să fie neapărat și un educator și să se achite conștiincios de această sarcină.

În afară de unitatea de atitudine, de exigență a cadrelor didactice, este necesar ca profesorii să asigure o strînsă și just organizată conlucrare cu organizațiile de tineret. Ajutor de preț al partidului în munca de educare comunistă a tineretului, organizațiile noastre U.T.M. au sarcina de onoare de a contribui la cultivarea moralei comuniste în rîndurile tineretului. Urmînd exemplul glorios al Comsomolului îndrumat de Lenin, organizațiile U.T.M. trebuie să ajute școala ca pregătirea și educarea tineretului să nu se mărginească doar la studiu, ci să cuprindă și antrenarea elevilor în activitatea practică, alături de toți oamenii muncii. „Trebuie — spunea Lenin — ca toți să vadă că oricine face parte din Uniunea Tineretului este un om cu carte, dar în același timp știe să și muncească".

Precizînd cu claritate scopul, sarcinile și chiar unele metode ale muncii instructiv-educative, subliniind în repetate rînduri importanța și răspunderea politică a muncii cadrelor didactice, Vladimir Ilici Lenin, marele învățător al întregii omeniri muncitoare, este nemijlocit învățătorul și îndrumătorul cadrelor didactice. Cuvintele lui le sînt îndreptar sigur și luminos în munca lor de educatori.

Statul nostru democrat-popular, în care rodesc învățăturile genialului învățător al omenirii muncitoare, crează condiții pentru ca munca pedagogilor să fie din ce în ce mai bună, mai trainică, mai folositoare.

Muncind cum îi îndrumă Partidul Muncitoresc Romîn, aplicînd învățătura leninistă, învățătorii și profesorii sînt călăuziți permanent de grija ca ceea ce făuresc ei — modelînd mintea și sufletul tineretului — să răspundă înaltei datorii patriotice de a crește în școala noastră de azi pe cei ce mîine, desăvîrșind socialismul, vor contribui la construirea comunismului.

V. I. Lenin cu copil — *desen de N. JUKOV*

PRIETENUL COPIILOR

Copiilor, în care vedea viitorul, Lenin le-a purtat o grijă părintească, plină de dragoste, de căldură. Se interesa personal de hrana din internate, de condițiile în care școlile și casele de copii instruiau și educau tînăra generație. Nu o dată putea fi văzut în mijlocul celor mici, stînd de vorbă, glumind sau jucîndu-se cu ei.

Lenin și Nadejda Konstantinovna Krupskaia n-aveau copii. Era poate o tragedie, căci Lenin iubea copiii cum rar îi iubesc oamenii atît de ocupați, atît de copleșiți de treburi și adîncîți în meditație. Dar nu era dragostea banală a omului care nu are copii și care încearcă să compenseze prin atenția arătată copiilor ceva de care el este lipsit.

Toată lumea știa cît de larg era oglindită această dragoste pentru copii, pentru adolescenți, pentru viitorii cetățeni ai statului socialist în legislația sovietică.

Dar pe lîngă această atitudine de om de stat, Lenin arăta copiilor și o grijă duioasă, ca să spun așa, cu caracter intim. Acest om, care a fost poate cel mai ocupat dintre toți contemporanii săi, era deseori, în clipele libere, înconjurat de copii.

Cînd povestești despre viața lui Lenin este cu neputință să ocolești o pagină, poate chiar tragică, din biografia lui. Cu puțin înainte de a muri, lovit de boala necruțătoare pe care i-o cauzase permanentul și supraomenescul efort cerebral, Lenin, care aproape nu mai era în stare să facă o mișcare, deodată, în plină iarnă, a început să se simtă puțin mai bine. Puternicul său organism se stingea, dar creierul său viguros, rezistînd sclerozei ce-l încătușa, și-a păstrat memoria și claritatea gîndirii.

Pe coline, în casa unde trăia Lenin, pe care boala îl împiedica să lucreze, devenise o tradiție să se facă pom de iarnă pentru copiii țăranilor din împrejurimi. Rudele, prietenii au încercat să-l convingă pe Lenin să nu facă pom în iarna aceea. Medicii spuneau că în felul acesta boala s-ar putea agrava. Dar Lenin a rămas neînduplecat.

Și iată că bradul proaspăt, mirosind a ger, cu cristalele strălucitoare de zăpadă, apăru în casă cu miros de rășină. La ora fixată au venit și micuții oaspeți. Lăsînd în antreu, împreună cu căciulile, cojoacele și jachetele, orice sfială, copiii au dat năvală în camere, umplîndu-le cu glasurile lor zglobii, la fel de tulburătoare ca și mirosul de cetină proaspătă.

În timpul acesta, în camera unde se afla Vladimir Ilici, Nadejda Konstantinovna și cîțiva prieteni, care veniseră în seara aceea, și medicii care vegheau neîncetat la căpătîiul lui, se străduiau să-l convingă pe bolnav să nu iasă în sală; zgomotul agitația, emoția îi erau cu desăvîrșire interzise. Dar și de data aceasta Vladimir Ilici n-a vrut să cedeze. A cerut insistent să fie dus în sală într-un fotoliu cu roți. Aici strălucea bradul și începuse veselia.

Imediat copiii l-au înconjurat sau mai bine-zis l-au asaltat. Iar cînd soția și sora au încercat să-l scape din această încercuire, el s-a supărat foarte tare. Cine l-a văzut în seara aceea nu va uita niciodată bucuria ce scînteia în ochii căprui, mijiți, ai acestui om bolnav de moarte. Frînt de boală, chinuit de dureri de cap crîncene, se amuza nespus cu musafirii săi gălăgioși...

BORIS POLEVOI

*

Așa s-a întîmplat că Vladimir Ilici, deși abia îi cunoscuse pe aceștii copii, a devenit prietenul lor cel mai bun. Copiii vorbeau cu el simplu, adresîndu-i-se cu „tu", glumeau, îl întrerupeau din vorbă și se simțea că-l socoteau „de-al lor". Ei l-au răpit celor mari. L-au tîrît după ei să ia ceaiul împreună, să se ospăteze, i-au dat dulceață și absolut toți doreau să facă ceva pentru el. Iar el le spărgea nuci, turna în farfurioare ceaiul din paharele fierbinți și veghea cu grijă asupra copiilor, de parcă ei toți ar fi fost membri ai familiei sale.

Iubea atît de mult copiii! Și copiii simțeau acest lucru, îi dăruiau minunata lor dragoste și doreau cu toții să fie alături de el.

V. D. BONCI-BRUEVICI

*

...Vladimir Ilici se dăruise în întregime petrecerii copiilor, se amuza, rîdea și cînta laolaltă cu ei). Copiii îl asaltau cu întrebări și el reușea să răspundă fiecăruia, făcea glume, spirite, punea și el întrebări, spunea ghicitori și nu puteai decît să te minunezi cum de le știa pe toate, cum de ținea minte totul...*

— El, da' cînd ne jucăm de-a șoarecele și pisica? Ce-i cu voi? Ați uitat? — îi întărîtă Vladimir Ilici.

Și din nou se formă un cerc, și din nou îl văzui acolo, printre copii... Era o adevărată plăcere să vezi cu cîtă pasiune lua parte la joacă, nelăsînd pisica să treacă, apărînd șoarecele. Ochii lui căutau ageri și nu era chip să-l tragi pe sfoară... Apărarea lui era trainică și sigură. Se dăruia cu ardoare jocului, și această ardoare o transmitea copiilor, pe care jocul îi furase pînă la uitare de sine.

*) Este vorba de copiii de la școala-preventoriu din Sokolniki.

Întîmpinînd aniversarea nașterii lui V. I. Lenin

Numeroși profesori din orașul Galați au participat recent la o seară literară care a avut loc la Școala medie nr. 1 din localitate. Cu acest prilej a fost prezentată o expunere cu subiectul: „Lenin și cultura". Actori ai Teatrului de stat din Galați au citit versuri de Maiakovski și Esenin închinate lui V. I. Lenin.

*

Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Dărăști, raionul Vidra, se pregătesc cu deosebit interes pentru concursul de lucrări scrise cu tema „Viața și activitatea lui V. I. Lenin", organizat din inițiativa conducerii școlii. În acest scop s-a organizat pentru ei și o vizită la Muzeul Lenin-Stalin din București. Pionerii au fost deosebit de impresionați atunci cînd au ascultat la muzeu o cuvîntare a lui Vladimir Ilici, imprimată pe disc. De asemenea, au făcut o puternică impresie asupra lor exponatele legate de viața și lupta marelui Lenin.

*

Ucenicii și elevii de la Grupul școlar de petrolchimie din Ploești organizează numeroase manifestări cultural-artistice în întîmpinarea celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin. De curînd, la clubul școlii a avut loc o șezătoare literară, la care s-au citit fragmente din volumul „Amintiri despre Lenin". Numeroși ucenici și elevi au recitat versuri ale poeților romîni și sovietici închinate lui Lenin.

*

Zilele trecute, la Școala medie nr. 20 „Gheorghe Șincai" din Capitală a fost organizat un simpozion consacrat aniversării nașterii lui Lenin. Participanții au ascultat cu deosebit interes referatul întocmit de un grup de elevi, cu tema „Viața și activitatea lui V. I. Lenin". Mai mulți elevi au citit versuri și fragmente din diferite lucrări literare închinate lui Lenin. Simpozionul s-a încheiat cu prezentarea unui diafilm care îl arată pe Lenin în zilele Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

*

Cu prilejul aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, elevii de la Grupul școlar silvic din Timișoara au vizionat în colectiv mai multe filme artistice și documentare dedicate vieții și activității marelui dascăl al proletariatului mondial. Printre acestea se numără filmele „Familia Ulianov", „În zilele lui Octombrie" și „Ani de neuitat". Elevii din ansamblul artistic se pregătesc pentru șezătoarea consacrată lui Lenin, ce va avea loc în școală la 22 aprilie.

Din activitatea şcolilor serale

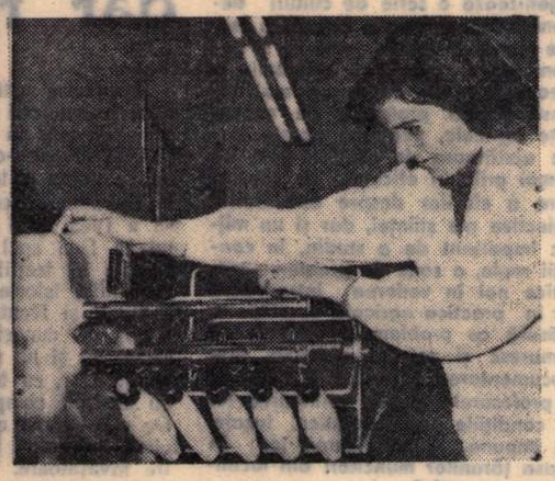

Elena Mihalache, laborantă textilistă la Uzinele de fibre sintetice Săvineşti, este popularizată la panoul de onoare atît pentru succesele ce le obţine în producţie cît şi pentru sîrguinţa cu care învaţă la cursurile serale ale şcolii medii „Petru Rareş" din Piatra Neamţ.
Clişeele noastre o înfăţişează la orele de geografie şi la locul de muncă în uzină.

Munca independentă a elevilor

Munca independentă a elevilor, caracterizată prin efortul conştient depus de aceştia în vederea consolidării cunoştinţelor, are o deosebită însemnătate în formarea capacităţii lor de a rezolva mai tîrziu problemele complexe ale activităţii teoretice şi practice. Scoţînd în evidenţă importanţa muncii independente, V. I. Lenin spunea tineretului : „Numai atunci cînd veţi ajunge să vă orientaţi în mod independent... numai atunci veţi putea să vă consideraţi destul de fermi în convingerile voastre şi să le susţineţi cu destul succes în faţa oricui şi oricînd". (V. I. Lenin, „Marx-Engels — Marxism", Editura Politică 1958, pag. 413).

Condiţiile specifice de studiu în învăţămîntul seral pun probleme deosebite în legătură cu munca independentă a muncitorilor-elevi. La cursurile serale o pondere mare o are însuşirea cunoştinţelor de către elevi încă din clasă, dar aceasta nu înseamnă renunţarea la munca independentă în afară de clasă a muncitorilor-elevi, întrucît ea are menirea să asigure aprofundarea conştientă a materialului de studiu, să consolideze şi să verifice cunoştinţele, priceperile şi deprinderile dobîndite. Totodată, munca independentă asigură formarea deprinderilor de autocontrol, dezvoltă încrederea muncitorilor-elevi în forţele proprii.

Ca şi în învăţămîntul de zi, şi în şcoala serală se pot forma deprinderi de muncă independentă atît în timpul lecţiilor, cît şi prin orele de consultaţii, prin temele date acasă, prin lucrările de control, prin orele educative, seratele literare etc. Printre căile de dezvoltare a capacităţii elevilor de a munci independent se înscrie grija de a-i învăţa să ia notiţe în timpul expunerii, să alcătuiască planul unei compuneri, să conspecteze ori să rezume un text, să analizeze în profunzime un text literar ori să expună cu cuvinte proprii părerile despre un autor sau altul, despre o operă literară sau un personaj al acesteia etc. Este bine de aceea ca, pe lîngă folosirea lecţiilor-prelegeri, să se recurgă şi la asemenea forme ca acelea la care ne-am referit mai sus, care permit în mai mare măsură antrenarea elevilor, participarea lor activă la explicarea unor probleme cu ajutorul cunoştinţelor pe care le au din activitatea lor practică. De asemenea, trebuie înlăturată tendinţa de a se preda în goană, schematic, dictîndu-li-se elevilor în decursul orei formule, fraze generale, de a se face expuneri seci, lipsite de elemente concrete.

Prezenţa activă a muncitorilor-elevi în producţie solicită mult spiritul lor de iniţiativă, de independenţă în muncă şi de răspundere. În raport cu elevii de la cursurile de zi ei au mult mai mari posibilităţi de a face comparaţii, de a ajunge la concluzii generalizatoare în vederea asimilării noilor cunoştinţe. De asemenea, înseşi percepţiile muncitorilor-elevi, fiind bazate pe legătura strînsă cu experienţa lor de muncă, sînt mai cuprinzătoare. Ei vor să vadă tot timpul cum pot fi folosite cunoştinţele dobîndite în viaţă la înţelegerea ştiinţifică a fenomenelor şi proceselor ivite în munca din producţie. În procesul muncii sînt solicitaţi să stabilească în permanenţă legături cauzale între fapte şi fenomene, ceea ce se reflectă şi în preocupările de la şcoală. Ei pun o serie de întrebări, intervin cu completări etc., fapt ce ajută şi mai mult procesului de însuşire conştientă şi independentă a cunoştinţelor. Ţinînd seama de aceasta, înţelegem de ce în şcoala serală mai mult decît în şcoala de zi sînt condiţii pentru cultivarea deprinderilor de muncă independentă a elevilor.

Asigurarea însuşirii conştiente a materialului predat prin sublinierea din partea profesorului a ceea ce este esenţial în lecţie constituie una din cerinţele metodice de bază pentru dezvoltarea gîndirii independente a muncitorilor-elevi. Se ştie că abundenţa de amănunte şi probleme secundare împiedică adesea formarea priceperii de a lucra în mod independent. De aceea, multe cadre didactice fruntaşe din învăţămîntul seral înlătură din predare unele amănunte alegînd cu deosebită grijă părţile esenţiale ale materiei de studiu şi ducînd totodată o luptă continuă împotriva tratării schematice a problemelor. De exemplu, la secţia serală a Şcolii medii „M. Basarab" din Capitală, la predarea primei lecţii din tema „Viaţa şi opera lui C. Bolliac" la clasa a IX-a „C", profesoara s-a oprit asupra celor mai importante fapte care priveau viaţa şi activitatea pe plan politic şi social-cultural a autorului. Astfel, i-a rămas şi timpul necesar pentru prezentarea unor poezii care să sublinieze ideea citatului din „Epiganii" („Bolliac cînta iobagul şi-a lui lanţuri de aramă..."), folosit în anunţarea lecţiei noi — „Muncitorul", „Ţiganul vîndut", „Ocna", „Carnavalul" „Cîcăşul". Profesoara a rezervat cu grijă la lecţie timpul necesar pentru a-i învăţa pe muncitorii-elevi cum să studieze şi să interpreteze fragmentul ales din studiul critic „Poezia". Ei au fost îndrumaţi să aleagă ideile principale din text, au fost învăţaţi să folosească trimiterile, notele din subsolul paginii etc. Astfel, ei sînt îndrumaţi din timpul orelor cum să muncească cu cartea. Apoi elevii au fost ajutaţi în timpul lecţiilor să scoată în mod independent din textul dat ideile esenţiale despre rolul poeziei, despre lupta pentru eliberarea de sub exploatare, despre atitudinea autorului împotriva religiei. Desfăşurarea lecţiei i-a stimulat pe muncitorii-elevi să gîndească independent, profesoara făcîndu-i să urmărească cu atenţie şi interes crescînd cele expuse, activizîndu-le tot timpul percepţia, gîndirea logică şi memoria. Între metodele şi procedeele de activizare a gîndirii independente a muncitorilor-elevi utilizate la această lecţie amintim : folosirea conversaţiei prin întrebări care se adresau gîndirii independente („Ce vrea să spună Eminescu în textul citat ?", „De ce sînt trimişi tocmai Bălcescu şi Bolliac la Constantinopol?" etc.) De asemenea, profesoara a manifestat o grijă deosebită pentru explicarea unor noţiuni, a folosit în cursul expunerii schema făcută la tablă în legătură cu ideile principale ale lecţiei, subliniind continuu părţile centrale şi cerînd elevilor să le noteze în caiete.

La o lecţie privind geografia economică a Japoniei, predată la clasa a IX-a „C", de la secţia serală a Şcolii medii „M. Basarab" din Capitală, profesoara a folosit cunoştinţele dobîndite de elevi din citirea presei pentru a-i orienta să gîndească independent asupra legăturilor cauzale între fenomene. Astfel, elevii au făcut scurte caracterizări privind situaţia social-politică a Japoniei, au reuşit să aprecieze în mod independent principalele trăsături ale economiei, industriei şi comerţului acestui stat capitalist dependent de politica economică a monopolurilor din S.U.A., de interesele cercurilor imperialiste agresive.

O deosebită importanţă pentru cultivarea deprinderilor de muncă independentă la muncitorii-elevi o are efectuarea temelor pentru acasă la materiile la care este indicat să se dea asemenea teme. Conţinutul acestora trebuie să fie astfel ales încît să le dezvolte iniţiativa creatoare, să le stimuleze gîndirea independentă şi să le dea posibilitatea să folosească într-o măsură cît mai mare experienţa pe care o au din producţie şi din şcoală. Astfel, pe baza analizei la lecţie a figurii lui Ştefan cel Mare din „Apus de soare", profesoara a cerut muncitorilor-elevi să efectueze independent în cadrul temei pentru acasă, după planul stabilit pentru descrierea personajului central, descrierea orală a celorlalte personaje din piesă, să analizeze limba, expresiile folosite de autor şi să aprecieze din acest punct de vedere valoarea literară a operei analizate. În cadrul lecţiilor este necesar să li se arate elevilor scopul temelor pentru acasă, precum şi metodele prin care pot fi efectuate.

Alegerea din material a elementelor esenţiale (pe care profesorul trebuie să le explice în mod obligatoriu la lecţie) şi a elementelor secundare (pe care muncitorii-elevi pot să le asimileze independent) constituie o condiţie obligatorie şi în darea temelor pentru acasă, ca şi în întreg sistemul de predare în învăţămîntul seral. De asemenea, este necesară o atentă coordonare din partea diriginţilor şi profesorilor de la fiecare clasă a volumului de teme pentru a se evita supraîncărcarea elevilor.

Ne-am oprit asupra cîtorva aspecte legate de formarea, mai ales în timpul lecţiilor, a deprinderilor de muncă independentă la muncitorii-elevi. Asigurarea însuşirii cunoştinţelor de către elevi presupune forme şi procedee variate, care trebuie să stea în atenţia cadrelor didactice, a comisiilor metodice, a consiliilor pedagogice din şcolile serale. De grija lor, de preocuparea lor permanentă pentru aceste probleme depinde în mare parte buna pregătire a muncitorilor-elevi.

E. DOMOCOŞ

Îndrumare şi sprijin

Cele trei şcoli medii serale şi cele trei secţii serale de pe lîngă şcolile medii din oraşul Craiova sînt frecventate de peste 1.400 elevi. Secţia orăşenească de învăţămînt şi cultură se ocupă permanent de îndrumarea şi controlul activităţii pe care o desfăşoară cadrele didactice în vederea unei cît mai bune pregătiri a muncitorilor-elevi.

Grija s-a îndreptat mai întîi asupra asigurării bazei didactico-materiale a şcolilor serale. Ca urmare, a fost completat cu cele necesare mobilierul şcolilor de pe lîngă întreprinderea „7 Noiembrie" şi de pe lîngă Complexul Podari, care dispuneau de mobilier insuficient. Pentru completarea utilajului laboratoarelor, a fost transferat şcolilor serale tot materialul didactic găsit în plus la şcolile de zi. Unele aparate defecte au fost reparate în întreprinderile pe lîngă care funcţionează şcolile şi sînt folosite azi în bune condiţiuni. Şcolii serale de pe lîngă întreprinderea „Electroputere" i s-au creat condiţii pentru folosirea laboratorului de fizică şi chimie de la şcoala profesională din cadrul întreprinderii.

Constatîndu-se că o serie de elevi nu au reuşit să-şi procure unele manuale, Secţia orăşenească de învăţămînt şi cultură a intervenit la C.L.D.C. şi a găsit, împreună cu aceasta, la unele raioane, stocuri de manuale nedifuzate care au fost distribuite elevilor şcolilor serale.

Problema centrală care stă în atenţia colectivului Secţiei de învăţămînt şi cultură în ceea ce priveşte sprijinirea muncii în învăţămîntul seral o constituie desfăşurarea lecţiilor, calitatea predării şi a muncii educative. Efectuînd numeroase inspecţii pe diferite probleme privind conţinutul lecţiilor, metodica lor, felul în care se asigură fixarea cunoştinţelor în timpul lecţiei, îndrumarea muncii independente a muncitorilor-elevi etc., colectivul secţiei a putut să cunoască bine munca profesorilor şi nivelul cunoştinţelor elevilor şi să ia, pe această bază, măsurile necesare. Astfel, s-au organizat în ajutorul cadrelor didactice din învăţămîntul seral consultaţii date de metodiştii secţiei de învăţămînt şi cultură — în special pentru acei profesori în predarea cărora s-au constatat lipsuri. De asemenea, s-a organizat schimbul de experienţă între profesorii care predau aceeaşi specialitate şi au avut loc interasistenţe la lecţii, urmate de discuţii. În acelaşi timp, s-a organizat şi dezbaterea teoretică, însoţită de exemplificări concrete, a unor probleme. De exemplu, profesorilor de matematică le-a fost deosebit de utilă dezbaterea problemelor privitoare la înlăturarea lacunelor din cunoştinţele elevilor şi la metodica transmiterii noilor cunoştinţe.

Prin astfel de măsuri s-a obţinut o îmbunătăţire simţitoare a situaţiei la învăţătură a muncitorilor-elevi. Dacă în primul trimestru procentul de promovabilitate la clasele IX-XI a fost de 75 la sută, în cel de-al doilea trimestru el a crescut la 82 la sută. Un mare număr de elevi au note de 8, 9 şi 10.

Totodată, Secţia de învăţămînt şi cultură s-a preocupat din timp de pregătirea viitoarei serii de elevi ai clasei a VIII-a de la cursurile serale şi fără frecvenţă. În prezent sînt selecţionaţi 726 de muncitori-elevi care vor urma în anul şcolar 1960—1961 clasa a VIII-a a acestor cursuri, faţă de 437 în anul şcolar curent. Pregătirea lor se desfăşoară în 6 centre, organizate în întreprinderi şi în şcolile medii. Datorită legăturii permanente cu întreprinderile şi controlului sistematic organizat de Secţia de învăţămînt şi cultură asupra felului cum se desfăşoară cursurile de pregătire, a fost asigurată frecvenţa regulată a celor ce le urmează şi se îmbunătăţeşte mereu calitatea predării.

Străduindu-ne să ridicăm continuu nivelul muncii noastre de îndrumare şi control a cursurilor serale şi fără frecvenţă, urmărim să asigurăm muncitorilor-elevi o pregătire temeinică, în strînsă legătură cu activitatea lor în producţie, pentru ca ei să devină intelectuali de nădejde ai patriei noastre.

D. CIOCÎRLAN
şeful Secţiei de învăţămînt şi cultură a Sfatului popular orăşenesc Craiova

Stimularea muncitorilor-elevi

În vederea găsirii celor mai bune metode de instruire şi educare a muncitorilor-elevi, la secţia serală a Şcolii medii nr. 1 din Piatra Neamţ se organizează lecţii deschise menite să-i ajute pe profesori îndeosebi pentru a asigura participarea vie a elevilor la activităţile din clasă, pentru a-i sprijini să explice, prin prizma activităţii lor practice, fenomenele ce le sînt prezentate teoretic în lecţiile de fizică, chimie etc.

În acelaşi timp, şcoala caută să-i stimuleze permanent la învăţătură pe muncitorii-elevi. În acest scop a fost amenajat un panou de onoare la care sînt prezentate fotografiile celor ce obţin rezultate deosebite, probleme rezolvate de ei, spicuiri din activitatea lor din clasă etc.

De asemenea, în întreprinderi, în secţiile în care lucrează elevii, sînt analizate periodic, cu colaborarea şcolii, rezultatele obţinute de ei la învăţătură.

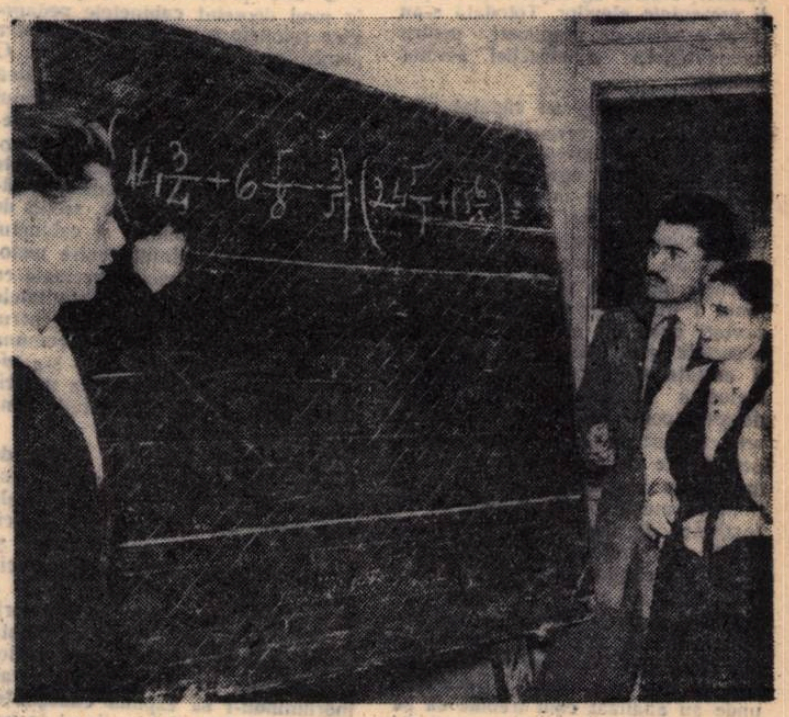

Numeroşi tineri din întreprinderile ieşene urmează cursurile de pregătire în vederea examenului de admitere în clasa a VIII-a a învăţămîntului seral.

Elemente importante în predarea cunoştinţelor agricole

Pe măsură ce cunoştinţele agricole se consolidează ca disciplină distinctă în programa şcolilor de cultură generală, se conturează în predarea lor o serie de elemente importante, izvorîte din necesitatea de a ţine pasul cu mersul înainte al socializării agriculturii şi, în consecinţă, cu progresul tehnic şi cu tendinţele de dezvoltare ale economiei agricole.

Este vorba, în primul rînd, de necesitatea de a da principiului predării diferenţiate a cunoştinţelor agricole sensuri mai largi, mai cuprinzătoare şi mai legate de actualitate. Se ştie că acest principiu constă din adaptarea regulilor generale recomandate de ştiinţa agricolă la condiţiile naturale locale, astfel ca în cuprinsul lecţiilor să se includă nu numai problemele agrotehnice generale, ci şi metodele practice de a le rezolva în condiţiile locale. Totodată, socializarea agriculturii şi progresul tehnic obligă pe profesori să fie la curent nu numai cu cele mai noi rezultate experimentale din domeniul agrotehnicii, fitotehniei, pomiculturii etc. (materii care se predau în clasele V–VII), dar şi cu directivele pe care partidul şi guvernul le dau pentru continua dezvoltare a agriculturii noastre, directive care se reflectă în măsurile cu caracter general şi în orientarea economiei agricole locale. Prin aceasta, cursul de cunoştinţe agricole devine pentru şcoală un prilej de a se integra în efortul general al oamenilor muncii din satele noastre pentru ridicarea producţiei agricole. Astfel, de exemplu, se cere ca la cursul de fitotehnie să se pună un accent deosebit pe cultura cerealelor (grîul şi porumbul), pe cultura florii soarelui, a sfeclei de zahăr şi a porumbului pentru siloz, cunoscînd importanţa deosebită a acestor culturi pentru economia naţională.

Un alt element important în predarea cunoştinţelor decurge din ritmul viu al mecanizării lucrărilor agricole şi din marile lucrări de amenajare tehnică a terenurilor agricole din ţara noastră.

Baza tehnico-materială a agriculturii a crescut cu zeci de mii de maşini agricole moderne. La gospodăriile agricole de stat s-au mecanizat aproape în întregime arăturile, semănatul şi recoltarea cerealelor păioase. S-au creat şi s-au dat în exploatare sisteme noi şi complete de maşini pentru cultura sfeclei de zahăr sau a porumbului, pentru mecanizarea lucrărilor în zootehnie, în horticultură şi viticultură etc. De asemenea, numai în anul 1959 s-au executat lucrări noi de indiguiri şi desecări pe o suprafaţă de 100.000 ha şi s-au amenajat pentru irigat peste 80.000 ha. În anii viitori sînt prevăzute a se amenaja suprafeţe mult mai mari, care vor pune probleme noi de agrotehnică şi de exploatare.

Ţinînd seama de toate acestea, profesorul este chemat să promoveze în lecţiile sale noul în agricultură, să privească spre viitor. El nu formează agricultori individuali, ci colectivişti care vor pune în aplicare, cu îndrăzneală şi cu convingere, cele mai recente cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii. Aceasta îi cere o documentare la zi asupra problemelor menţionate şi o cunoaştere cît mai precisă a orientării agriculturii din regiunea în care se află. Se deduce din cele arătate şi necesitatea unei permanente legături cu organele şi instituţiile agricole, pentru coordonarea acţiunilor comune.

Un alt element pe care profesorii trebuie să-l aibă în vedere reiese din rolul din ce în ce mai important pe care-l capătă terenul agricol şcolar în desfăşurarea procesului de învăţămînt. Desigur că principala funcţie a acestuia este cea didactică : terenul agricol şcolar trebuie să-i înveţe pe elevi, să-i instruiască. Ca atare, pe terenul şcolar se cultivă plantele pe care elevii le studiază la lecţiile teoretice, cuprinzîndu-se deci, în cea mai mare măsură, temele prevăzute în programa cunoştinţelor agricole. De aceea nu procedează just acei profesori care socotesc că terenul şcolar poate fi cultivat numai cu 2–3 plante agricole, pentru ca elevii să aibă prilej de a săpa cu casmaua sau a prăşi cu sapa. Rolul didactic al terenului şcolar este ca el să fie amenajat special, spre a deveni o ilustrare concretă a lecţiilor predate în clasă. Dar terenul şcolar este menit în acelaşi timp să fie şi un laborator viu al şcolii, în care profesorul, împreună cu elevii, execută o serie de experimentări şi organizează o serie de culturi demonstrative, pentru a completa lecţiile teoretice. Experimentările şi demonstraţiile trebuie să constituie o preocupare din ce în ce mai intensă pentru profesorii de cunoştinţe agricole, pentrucă aceste forme ajutătoare de predare sînt nu numai prilejuri eficiente de convingere a elevilor despre adevărurile obiective ale ştiinţei, dar şi un mijloc important de a studia, în condiţii reale, o serie de probleme teoretice noi în vederea introducerii lor în practica agricolă curentă. Pe măsură ce problemele agricole se lămuresc şi se consolidează, prin documentarea teoretică şi practică a profesorului şi prin verificarea lor în condiţiile pedo-climatice locale, se impune popularizarea lor în masa ţăranilor muncitori din localitatea respectivă.

În felul acesta munca şcolii devine mai cuprinzătoare, poate contribui efectiv la dezvoltarea unor culturi importante pentru agricultura locală.

P. STANCULESCU

Posibilităţi mari, dar rezultate mici

„Frumoasă eşti patria mea" este titlul compunerii pe care elevii clasei a IV-a de la o şcoală din Giurgiu au întocmit-o nu de mult. Nici nu se putea o temă mai frumoasă la compunere pentru elevii de clasa a IV-a, care aveau astfel prilejul să facă apel şi la cunoştinţele primite în lecţiile anterioare de geografie, istorie etc. De altfel, elevii au şi făcut dovadă că au un bagaj de cunoştinţe corespunzător clasei lor şi un vocabular destul de bogat. Dar, cu toate acestea, ei nu au alcătuit compuneri prea reuşite. De ce? Pentru că nu au fost suficient îndrumaţi în prealabil de către învăţătoare.

Este drept că învăţătoarea i-a ajutat să-şi alcătuiască planul compunerii, dar îndrumările date se refereau doar la aşezarea şi întinderea ţării noastre, la relief, la numărul şi densitatea populaţiei, la bogăţiile ţării.

Pentru alcătuirea unei compuneri bune nu este însă suficient atît. Învăţătoarea ar fi trebuit să le sugereze elevilor cum să-şi alcătuiască compunerea, să le indice cum să dezvolte anumite puncte din plan, prezentîndu-le chiar unele modele de descriere a patriei în operele unor poeţi şi scriitori. În ceea ce priveşte planul compunerii, ar fi trebuit să se evite folosirea prea multor date şi cifre, să se pună accentul pe descrierea naturii ţării noastre şi pe prezentarea luptei înfrăţite a oamenilor muncii de diferite naţionalităţi, sub conducerea partidului, pentru înflorirea patriei.

Întrucît nu s-a făcut aşa, cele mai multe compuneri au constat într-o prezentare schematică a cîtorva date geografice sau într-o descriere seacă. Elevii nu şi-au exprimat astfel, în compunerile lor, sentimentele de dragoste şi admiraţie faţă de bogăţiile şi frumuseţile patriei, faţă de partid şi n-au folosit într-o măsură suficientă expresii şi imagini colorate, vii.

În felul acesta, în locul unui bogat conţinut educativ, compunerile au avut un conţinut sărac, iar posibilităţile pe care le oferea tema — de a contribui la dezvoltarea exprimării elevilor, la educarea lor patriotică şi estetică — au rămas nefolosite. S-a resimţit în cele mai multe compuneri insuficienta căldură şi caracterul impersonal al descrierilor făcute de elevi.

Învăţătoarea este un om cu experienţă în munca didactică şi ar fi putut îndrepta o bună parte din lipsurile pe care le-au prezentat compunerile, cu prilejul discutării lor. Dar în analiza compunerilor ea a urmărit dacă acestea au respectat planul stabilit, dacă elevii au indicat exact întinderea ţării, hotarele, numărul şi densitatea populaţiei etc., lecţia transformîndu-se astfel mai mult într-o lecţie de geografie decît de compunere, în loc să fi discutat cu elevii despre realizările regimului democrat-popular pornind chiar de la oraşul natal, despre locurile pitoreşti şi să fi subliniat expresiile literare în măsura în care ele au fost prezente în unele compuneri. În felul acesta, lecţia nu s-a îmbunătăţit în conţinut nici în timpul orei, deşi tema oferea largi posibilităţi pentru dezvoltarea la elevi a talentului literar, a imaginaţiei creatoare şi a simţului frumosului, pentru folosirea unor figuri de stil, a unor expresii literare alese, a unor imagini poetice care să trezească sentimente puternice de dragoste şi admiraţie pentru minunata noastră patrie, pentru harnicul nostru popor.

Desigur că, pentru a putea valorifica toate posibilităţile pe care le oferă o temă, învăţătorul sau profesorul trebuie să se gîndească el mai întîi bine asupra lor şi să se pregătească temeinic pentru lecţie. Dacă lecţia prezentată aci n-a fost destul de reuşită, aceasta se datoreşte faptului că învăţătoarea n-a făcut acest lucru.

M. COSTIN

Elevii Şcolii de artă din Timişoara se pregătesc pentru expoziţia de sfîrşit de an.

Forme variate de activitate metodică

Căutînd să contribuie cît mai larg la îmbunătăţirea muncii instructiv-educative a cadrelor didactice, o serie de cercuri pedagogice din Capitală, îndrumate de secţia orăşenească de învăţămînt, au iniţiat noi forme de activitate metodică.

Astfel, în cercurile pedagogice ale profesorilor de fizică şi chimie din raioanele 23 August, 1 Mai şi Griviţa Roşie s-au organizat demonstraţii practice privind lucrările de laborator. Cu acest prilej au fost efectuate, cu noile aparate trimise şcolilor, o serie de experienţe ce pot fi prezentate elevilor. Totodată s-au făcut o serie de propuneri pentru îmbunătăţirea construcţiei acestor aparate.

În ultimul timp au căpătat răspîndire şedinţele cercurilor pedagogice ţinute în întreprinderi industriale, în unităţi agricole, în instituţii ştiinţifice, la muzee. Pentru a se documenta mai bine asupra construcţiei şi funcţionării unei termocentrale, de exemplu, membrii cercului de fizică şi chimie din raionul 1 Mai s-au deplasat la Grozăveşti unde au analizat care sînt aspectele mai interesante care pot fi arătate elevilor şi au precizat metodica desfăşurării unei lecţii despre construcţia şi funcţionarea unei termocentrale. Unele cercuri pedagogice ale profesorilor de matematică au luat cunoştinţă de funcţionarea maşinilor de calculat de la Institutul de fizică al Academiei R.P.R., iar profesorii de ştiinţe naturale au studiat metodele avansate de cultivare a unor plante în gospodăriile agricole de stat şi centrele experimentale. Profesorii de istorie din raionul 1 Mai au vizitat Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti, unde au analizat cum trebuie să se desfăşoare o lecţie cu elevii la muzeu. Mai tîrziu, la acest muzeu s-a ţinut şi o lecţie deschisă.

La unele cercuri pedagogice din Capitală sînt invitaţi pentru a ţine referate oameni de ştiinţă, scriitori, profesori universitari, lectori ai Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice. Profesorii de limba română din raioanele 23 August, 1 Mai, Griviţa Roşie au dezbătut bunăoară, împreună cu profesori universitari şi scriitori diferite probleme privind realismul socialist, iar profesorii de limba rusă au analizat cu lectorii de la I.P.C.D., metodele de predare a acestui obiect de învăţămînt în şcoală.

O altă problemă care preocupă în mod deosebit cabinetele pedagogice raionale o constituie activitatea comisiilor metodice din şcoli. O experienţă pozitivă în activitatea acestor comisii există în raionul N. Bălcescu. Constatînd că în unele şcoli de 7 ani, unde numărul profesorilor de aceeaşi specialitate este prea mic, comisiile metodice desfăşoară o activitate redusă, secţia de învăţămînt a raionului şi cabinetul pedagogic au înfiinţat centre metodice pe grupe de şcoli învecinate cu comisii metodice unice. Rezultatele s-au dovedit a fi bune. Prin centrul metodic pentru şcolile din comuna Popeşti-Leordeni, bunăoară, s-a ridicat în scurt timp calitatea muncii diriginţilor şi s-a îmbunătăţit simţitor activitatea metodică.

Multă atenţie acordă secţia de învăţămînt a Capitalei, secţiile raionale de învăţămînt şi cabinetele pedagogice ridicării calităţii muncii metodice în şcolile medii serale şi la cursurile de pregătire a muncitorilor care vor intra în clasa a VIII-a a acestor şcoli. Inspectorii secţiilor de învăţămînt şi metodiştii asistă des la lecţiile profesorilor care predau în învăţămîntul seral, îndrumîndu-i să expună cunoştinţele în mod clar, sistematic şi închegat, să acorde mai mult timp fixării cunoştinţelor, să se folosească mai larg de scheme şi de material didactic, să lege mai strîns predarea de activitatea în producţie a muncitorilor-elevi. Ca urmare mulţi profesori de la şcoala medie serală muncitorească nr. 11 C.F.R., Şcoala medie muncitorească „7 Noiembrie" Şcoala medie nr. 27 etc. şi-au îmbunătăţit munca. La şcolile medii serale nr. 8, nr. 27, nr. 7, legarea cunoştinţelor teoretice de practică a stimulat interesul elevilor pentru studiul unor discipline mai dificile — ca fizica, matematica, chimia — a facilitat însuşirea acestor cunoştinţe şi, totodată, i-a ajutat pe elevi să înţeleagă mai bine principiile de funcţionare a unor maşini şi utilaje, cu care lucrează în întreprinderi. La şcolile medii serale nr. 11, nr. 6 şi la altele elevii au fost grupaţi, în măsura posibilităţilor, astfel încît toţi cei din aceeaşi întreprindere să fie colegi de clasă tocmai pentru a înlesni profesorilor de fizică, matematică şi chimie să folosească în predare exemple cunoscute de elevi din producţie.

Pentru ridicarea calităţii muncii metodice în şcolile serale, în Capitală s-a trecut la organizarea de cercuri pedagogice separate ale profesorilor care predau în aceste şcoli, dîndu-li-se astfel posibilitatea să dezbată amănunţit problemele specifice muncii lor.

Cabinetele pedagogice din Bucureşti sînt preocupate de asemenea de ridicarea pregătirii metodice a profesorilor care predau cunoştinţele de producţie industrială, lucrările practice şi studiul maşinilor cu aplicaţii practice în şcolile de cultură generală. Cu toate că mulţi dintre aceşti profesori au o bună pregătire de specialitate, lecţiile unora dintre ei prezintă totuşi deficienţe din punct de vedere metodic. Aceste deficienţe provin din necunoaşterea unor principii de bază ale metodicii şi din lipsă de experienţă în munca pedagogică. În vederea înlăturării acestor lipsuri o contribuţie însemnată o aduc nu numai cercurile pedagogice organizate pe Capitală cu profesorii respectivi, ci şi cabinetele pedagogice raionale. În raioanele N. Bălcescu, 23 August, Gh. Gheorghiu-Dej au fost organizate lecţii deschise de lăcătuşărie, de tîmplărie de auto la care au participat şi profesori de fizică, matematică, desen. Analiza acestor lecţii din punct de vedere metodic s-a dovedit a fi utilă profesorilor de lucrări practice. De asemenea s-au dovedit a fi utile şi asistenţele acestor profesori la lecţiile de fizică, chimie, matematică.

O altă problemă căreia cabinetele pedagogice raionale îi acordă multă atenţie este trecerea elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a. Experienţa a arătat că pentru mulţi elevi această trecere este legată de unele dificultăţi de „acomodare". Pentru înlăturarea lor cabinetele pedagogice au îndrumat şcolile să intensifice schimbul de experienţă între învăţătorii de la clasa a IV-a şi profesorii care predau la clasa a V-a. Ca urmare, în multe şcoli din Capitală, cum sînt: Şcoala medie nr. 10, Şcoala medie nr. 32 şi altele, diriginţii, profesorii de matematici şi de limba română de la clasele a V-a participă des la lecţiile învăţătorilor de la clasele a IV-a şi verifică cu ei unele lucrări de control. La centrul metodic din comuna Popeşti-Leordeni există preocupare şi pentru trecerea copiilor din grădiniţă în şcoala elementară.

Tot atît de utilă este şi desfăşurarea în şcoli de către metodiştii cabinetelor pedagogice a activităţii de îndrumare a cadrelor tinere, prin participarea la lecţiile acestora şi prin analiza acestor lecţii.

Experienţa cabinetelor pedagogice din diferite raioane ale Capitalei pe linia îmbunătăţirii muncii metodice este generalizată de către organele de învăţămînt, contribuind astfel la ridicarea continuă a nivelului activităţii instructiv-educative.

M. SAVU

Iniţiative lăudabile

Pentru a preda mai temeinic cunoştinţele de geografie şi ştiinţe naturale, profesorul Mihai Konradt de la Şcoala elementară nr. 1 din Sighişoara îşi însoţeşte lecţiile de hărţi în relief. multe din ele fiind construite de dînsul din placaj. El a ajutat pe membrii cercului tinerilor naturalişti şi geografi să realizeze trei asemenea hărţi, 25 de hărţi geografice, colorate şi lipite pe pînză, 50 de albume geografice, colecţii de metale, textile, seminţe, plante şi lepidoptere. De asemenea, a iniţiat un schimb de insecte cu elevi din diferite ţări ale lumii. Pînă acum s-au făcut asemenea schimburi cu şcolari din U.R.S.S., R. P. Polonă, R. D. Germană, R. Cehoslovacă şi altele.

GH. POPOVICI
profesor la Şcoala medie nr. 1 din Sighişoara

În casele de pionieri

Create în scopul de a ajuta la educarea comunistă a copiilor, casele de pionieri oferă celor care le frecventează posibilitatea de a dobîndi noi cunoştinţe, de a căpăta deprinderi de muncă practică, de a-şi cultiva talentele, înclinaţiile.

Un loc însemnat în activitatea caselor de pionieri din regiunea noastră îl ocupă explicarea, la nivelul de înţelegere al celor mici, a evenimentelor social-politice, copiii fiind ajutaţi să-şi dea seama, în măsura în care este posibil, de semnificaţia faptelor petrecute în viaţa politică, economică, culturală, ştiinţifică. Casele pionierilor din Cluj, Bistriţa, Dej, Turda, Zalău, de pildă, cu ajutorul informărilor politice ţinute cu regularitate, au făcut cunoscute copiilor succesele noastre în construcţia socialistă, succesele ştiinţei şi tehnicii sovietice în cucerirea spaţiului cosmic, numeroase fapte în legătură cu vizita tovarăşului N. S. Hruşciov în S.U.A., în unele ţări din Asia sau în Franţa, cu eforturile U.R.S.S. pentru îmbunătăţirea situaţiei internaţionale etc. De asemenea, au fost evocate figuri de eroi utecişti ca Filimon Sîrbu, Petre Gheorghe, Haia Lifschitz, de luptători din războiul de eliberare antifascist ca Eftimie Croitoru, Constantin Godeanu şi alţii, s-au făcut expuneri despre viaţa şi activitatea conducătorilor partidului şi statului nostru — toate contribuind la educarea celor mici în spiritul patriotismului socialist.

Un mare efect educativ au avut întîlnirile şi convorbirile cu ilegalişti, cu activişti de partid şi de stat, cu fruntaşi în producţie, precum şi vizitele în unităţile socialiste din industrie şi agricultură, folosite cu deosebire de casele pionierilor din Aiud, Cluj ş.a.

Vizitarea locurilor istorice, a muzeelor, a caselor memoriale şi a expoziţiilor a fost, de asemenea, în atenţia colectivelor pedagogice. Casa pionierilor din Dej a organizat, de pildă, vizite la Casa-muzeu a tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej şi la Bobîlna, cea din Turda a organizat vizite la mormîntul lui Mihai Viteazul, cea din Aiud la Mirislău ş.a. Aceste vizite au îmbogăţit bagajul de cunoştinţe al copiilor, trezindu-le interesul pentru studiul istoriei patriei şi pentru trecutul de luptă al poporului nostru.

În scopul educării pionierilor şi şcolarilor în spiritul internaţionalismului proletar, al dragostei şi admiraţiei faţă de minunatul popor sovietic, faţă de popoarele din ţările de democraţie populară, au avut loc întîlniri cu tovarăşi care au vizitat aceste ţări, cu scriitori şi oameni de ştiinţă care le-au vorbit copiilor despre avîntul cu care popoarele eliberate de sub jugul exploatării construiesc o viaţă nouă, despre literatura şi succesele ştiinţei sovietice şi din celelalte state socialiste. Cu deosebire i-au impresionat pe copii relatările despre jertfa plină de eroism a tinerilor sovietici Zoia Kosmodemianskaia, Oleg Koşevoi, Alexandru Matrosov şi alţii.

Mult îndrăgite de copii sînt activităţile din cercurile tehnice şi ştiinţifice care funcţionează în casele de pionieri. Prin ele colectivele pedagogice au urmărit să-i informeze pe pionieri şi şcolari asupra ultimelor realizări din domeniul ştiinţei şi tehnicii, să le formeze deprinderi practice de muncă, dezvoltîndu-le în special dragostea pentru munca direct productivă. În cercul de radio-tehnică de la Casa pionierilor din Bistriţa se construiesc de către pionieri aparate de recepţie cu galenă, aparate de radio cu 2 lămpi, în grupele de avansaţi se lucrează aparate de radio cu 2+1 lămpi, iar în grupele elevilor de şcoală medie se lucrează la construirea unui acordor, a unui recepţionar cu 9 tuburi de unde scurte. În cercul tehnic de la Casa pionierilor din Abrud s-a construit un tren electric, avînd ca „materie primă" cutii goale de conserve şi alte materiale procurate de copii. Rezultate frumoase au obţinut şi cercul tehnic de la Casa pionierilor din Zalău, cercul de traforaj de la Casa pionierilor din Aiud, cercul de aeromodele de la Casa pionierilor din Cluj, care s-a clasificat pe locul I la concursul interregional de aeromodele de la Tg. Mureş, ca şi cercurile de croitorie, mîini îndemînatice şi foto, tot de la această casă.

Interesante lucrări se execută şi în cercurile de ştiinţele naturii. La casele pionierilor din oraşele Turda şi Bistriţa şcolarii sînt ajutaţi să urmărească înmulţirea vegetativă prin butaşi şi hibridare vegetativă, să îngrijească culturile. La Casa pionierilor din Cluj — care posedă un frumos acvariu — în cursul activităţilor practice de laborator pionierii şi şcolarii fac disecţii, reconstituiri de schelete, se ocupă de studiul actelor reflexe etc. Evident, asemenea activităţi contribuie la formarea concepţiei materialist-ştiinţifice a copiilor şi sînt un serios ajutor pentru munca profesorilor din şcolile în care învaţă.

În majoritatea caselor de pionieri din regiunea noastră munca artistică culturală — care îşi are contribuţia ei în educarea comunistă a copiilor — este vie, atractivă şi cu un conţinut bogat. Prin străduinţele cadrelor didactice şi cu sprijinul forurilor competente, cele mai multe case ale pionierilor au formaţii corale, orchestrale, echipe de jocuri populare ale căror repertorii cuprind cele mai frumoase creaţii artistice ale poporului nostru. Pot fi citate în această privinţă formaţiile de cor şi orchestră de la Casa pionierilor din Gherla, care au obţinut succese deosebite pe plan local şi în turneele artistice întreprinse la Dej şi Năsăud, ansamblul coral, cel coregrafic şi orchestra de la Casa pionierilor din Cluj, care au prezentat spectacole mult apreciate pe scena Teatrului Naţional şi a Casei Universitarilor din localitate, cercul de păpuşari de la Casa pionierilor din Aiud, care a prezentat mai multe programe artistice pentru copiii de la grădiniţele din oraş, cercul de artă dramatică de la Casa pionierilor din Bistriţa.

Analiza activităţii desfăşurate de casele pionierilor din regiunea Cluj — care a avut loc nu de mult din iniţiativa biroului comitetului regional U.T.M. — a scos la iveală aspecte pozitive şi în domeniul educaţiei sportive, în munca metodică etc. Au fost dezvăluite totodată şi unele lipsuri în activitatea caselor de pionieri. Astfel, la Turda, Ocna Mureş, Gherla, Abrud nu se folosesc în suficientă măsură vizitele în întreprinderile socialiste, întîlnirile cu muncitori fruntaşi, cu scriitori, copiii nu sînt ajutaţi îndeajuns să înveţe cîntece şi jocuri pionireşti, să facă excursii, să organizeze concursuri.

Mai sînt de asemenea case de pionieri în care nu s-au organizat încă cercuri cu caracter productiv, prin care să se trezească la elevi dragostea faţă de munca fizică, să se formeze deprinderi practice de muncă, să se dezvolte dorinţa copiilor de a-şi alege o meserie în viaţă. La casa pionierilor din Gherla, bunăoară, activitatea se desfăşoară numai în cercurile de sport, muzică şi ştiinţele naturii, lipsind cercurile cu specific tehnic. Fără îndoială este un neajuns faptul că o serie de cercuri, şi în special din acelea cu caracter productiv, nu sînt încă dotate cu uneltele, utilajul, ustensilele şi aparatura corespunzătoare. Aceasta face ca activitatea din cercurile respective să nu ofere întotdeauna pionierilor şi şcolarilor ceva nou faţă de ceea ce primesc în şcoală, lucruri care i-ar interesa şi atrage într-o măsură mai mare şi ar avea asupra lor un efect mai puternic.

Există şi cercuri care nu au putut funcţiona pentru că n-au fost încadrate la vreme cu specialiştii necesari. Astfel, în primul trimestru al acestui an şcolar cercul de radiotehnică de la casa pionierilor din Cluj nu a funcţionat din lipsa unui conducător de cerc. Se manifestă şi tendinţa nesănătoasă de a se crea cercuri la casele de pionieri nu în funcţie de necesităţile reale ale acestor instituţii, ci în funcţie de interesele unor cadre didactice. La casele pionierilor din Dej şi Bistriţa, de pildă, au fost înfiinţate unele cercuri numai ca să servească unor profesori drept completare de catedră.

Mai trebuie arătat că în activitatea unor case de pionieri sînt atraşi încă un număr destul de mic de copii. Aceasta se datoreşte înainte de toate legăturii defectuoase dintre şcoli şi aceste case de pionieri. Sînt destui învăţători, profesori şi diriginţi care nu vizitează cu lunile şi cu anii casele de pionieri unde activează elevii lor şi nu au grijă ca aceştia să frecventeze cu regularitate cercurile în care s-au înscris, să participe la acţiunile de masă. Pe de altă parte sînt şi profesori, conducători de cercuri de la casele de pionieri, care nu ţin legătură cu şcolile sau ţin o legătură mai mult formală.

Lipsa de varietate şi caracterul neatractiv al unor activităţi ce se organizează în casele de pionieri, nerespectarea principiului pedagogic al accesibilităţii, formalismul care se mai manifestă în munca unor cadre didactice de la aceste unităţi fac, de asemenea, ca unii copii să se ţină departe de activităţile din aceste instituţii.

Multe din lipsurile existente în activitatea caselor de pionieri se datoresc în bună măsură necunoaşterii de către unii pedagogi a specificului acestei munci.

La aceasta contribuie, de asemenea, lipsa unei îndrumări şi a unui control permanent al activităţii caselor de pionieri din partea organelor de specialitate. Analizînd munca din casele de pionieri, biroul Comitetului regional U.T.M. Cluj şi secţia de învăţămînt şi cultură a sfatului popular regional au hotărît să ia în comun măsuri pentru lichidarea lipsurilor ce mai există în activitatea acestora şi pentru popularizarea şi generalizarea experienţei bune. Pe de altă parte, pedagogii din casele de pionieri din regiunea Cluj sînt hotărîţi să depună eforturi sporite pentru ca nivelul general al muncii în casele de pionieri din regiunea noastră să crească.

Prof. AUREL BULZAN
directorul Casei pionierilor din oraşul Cluj

La Şcoala de 7 ani nr. 4 din Oraşul Stalin s-a creat de la începutul anului şcolar un cerc al micilor bucătari. Cercul este format din 12 fete şi 2 băieţi. Iată-i la muncă în bucătărie.

Copiii de la grădiniţa cu orar normal nr. 14 din Timişoara învaţă în micul lor „atelier" să folosească ciocanul, foarfeca, să croiască singuri, să coasă etc.

După consfătuirile educatoarelor

Învăţăminte pentru munca viitoare

Dezbătînd la consfătuirile regionale, care au avut loc între 2 şi 5 aprilie a.c., problema educaţiei prin muncă a copiilor preşcolari, educatoarele au desprins învăţăminte importante pentru activitatea lor viitoare.

A fost larg discutată, de exemplu, problema specificului muncii copiilor preşcolari. În legătură cu aceasta, numeroase educatoare din Timişoara, Arad, Lugoj, Constanţa etc. au arătat cum trebuie realizată treptat trecerea de la joc la muncă, începînd cu diferitele aspecte ale autodeservirii, ale muncii gospodăreşti (aranjarea jucăriilor, ştersul prafului, udatul florilor, hrănirea peştişorilor etc.) ale activităţii pe parcelă sau ale activităţilor obligatorii de desen, modelaj, aplicaţii şi confecţii şi continuînd cu diferite cusături, confecţionarea jucăriilor simple etc. Educatoarele au subliniat că, aşa cum spune A. S. Makarenko, un joc bun seamănă cu o muncă bună. Într-adevăr, comportîndu-se în joc ca „adevăraţii" şoferi, ca „adevăraţii" constructori etc., copiii învaţă să fie disciplinaţi, să lucreze cu rîvnă, să atingă scopul propus, să termine lucrul început, să se ajute reciproc în muncă etc.

Dar — s-a arătat la consfătuiri — în grădiniţă nu ne putem opri numai la educarea copilului exclusiv prin joc. Este posibil şi necesar ca, în acelaşi timp, preşcolarii să efectueze unele munci accesibile posibilităţilor lor fizice şi intelectuale. Ei vor îndeplini aceste munci sub îndrumarea educatoarei, care stabileşte planul de desfăşurare a lucrului, îi învaţă tehnica, îi ajută la început.

În mod just s-a combătut la consfătuiri tendinţa de a se crede că grădiniţa este prima verigă a învăţămîntului politehnic, că în cadrul ei se introduc elemente ale acestuia. O asemenea exagerare a educaţiei prin muncă în grădiniţă este dăunătoare şi neştiinţifică. În grădiniţă, preşcolarul primeşte unele cunoştinţe despre anumite materiale (aţă, pînză, lemn, hîrtie, clei, creioane etc.), despre unele unelte simple (ac, foarfecă, ciocan, cleşte ş.a.m.d.), fără să cunoască însă complexitatea proceselor tehnologice sau principiile de funcţionare a uneltelor. Este greşit deci, pe de o parte, de a reduce activitatea copilului numai la joc, cît şi, pe de altă parte, de a supraaprecia posibilităţile copilului. Sarcina grădiniţei este aceea de a le face cunoscută copiilor munca adulţilor, de a le educa sentimente de dragoste şi respect faţă de muncă şi de oamenii muncii, de a le forma deprinderi elementare de activitate practică.

Larg dezbătută a fost şi problema conţinutului muncii preşcolarilor şi a formelor de muncă în grădiniţă. Dacă programa stabileşte conţinutul şi formele activităţilor de autodeservire, pe parcelă şi la colţul naturii vii, al activităţilor obligatorii de desen, modelaj, aplicaţii şi confecţii, ea nu prevede însă nimic în legătură cu conţinutul şi formele muncii gospodăreşti, cusăturilor, confecţionării de jucării simple etc. Discuţiile purtate de educatoare au suplinit întrucîtva această lipsă, arătînd că preşcolarii din grupa mare pot să coasă, să efectueze cusături simple, să mînuiască ciocanul, cuiele, cleştele etc. Trebuie evitate, însă, executarea lucrărilor de traforaj şi folosirea fierăstrăului, acestea nefiind — după cum a arătat practica — pe măsura posibilităţilor copiilor.

În activitatea grădiniţelor — s-a arătat la consfătuiri — au existat unele exagerări şi în ceea ce priveşte calitatea executării muncii, unele educatoare cerînd preşcolarilor să efectueze ireproşabil lucrările. Această tendinţă a fost combătută, arătîndu-se că la vîrsta preşcolară nu se urmăreşte o specializare în muncă a copiilor, ci executarea lucrării îngrijit, ordonat, curat, pentru ca toţi copiii să înveţe unele procedee simple de lucru şi să-şi formeze deprinderi elementare de muncă.

Multe educatoare şi-au împărtăşit la consfătuiri metodele folosite pentru educarea dragostei faţă de muncă şi pentru formarea deprinderilor. Astfel, la grădiniţele de copii din Timişoara, Constanţa, Rm. Vîlcea, Iaşi, Sibiu, Oradea şi Bucureşti s-au folosit larg, în acest scop, exemplul personal al adulţilor din grădiniţă, din afara grădiniţelor şi din familiile copiilor, vizitele în întreprinderi şi în unităţile agricole socialiste, pe şantiere, organizarea muncii colective, includerea în aceleaşi „echipe" a copiilor harnici şi leneşi, munca individuală cu unii copii care nu arată suficient interes pentru muncă sau sînt neîndeminatici, prezentarea comparativă a rezultatelor obţinute în muncă. Pentru mînuirea cu uşurinţă a deşeurilor din lemn li s-au dat copiilor forme gata tăiate, din esenţă moale, din care ei au putut să confecţioneze cu uşurinţă jucării (avion, cărucior) şi mobilă pentru păpuşi (măsuţe, scăunele, paturi). La grădiniţele care nu au parcelă în curte, educatoarele au confecţionat terarii şi lădiţe sau coşuri pe care le-au umplut cu pămînt şi le-au însămînţat etc. În regiunile Constanţa, Timişoara şi altele, copiii din grupa mare au fost antrenaţi, pe măsura posibilităţilor lor, în diferite munci patriotice, cum ar fi colectarea maculaturii, a plantelor medicinale, plantarea puieţilor şi a florilor, îngrijirea puilor etc.

La consfătuiri s-a subliniat în mod deosebit necesitatea continuării şi în familie a muncii desfăşurate în grădiniţă. Educatoarele au arătat cum i-au lămurit pe părinţii care subapreciau importanţa educaţiei prin muncă, absolvindu-şi copiii de la orice fel de activitate. Prin discuţii, prin cunoaşterea lucrărilor efectuate de copiii lor la grădiniţă, mulţi părinţi s-au convins că preşcolarilor trebuie să li se încredinţeze şi acasă o anumită sarcină, a cărei îndeplinire să fie permanent urmărită.

Lucrările consfătuirilor au arătat astfel cum, fără a depăşi puterile copiilor, ţinînd seama de cerinţele pedagogice, educatoarele pot sădi adînc în inimile acestora dragostea pentru muncă, pentru activitatea care le va aduce în viaţă cele mai mari bucurii.

FLORICA ANDREESCU
inspector în M.I.C.

Învățămînt profesional și tehnic

Practica în agricultură

Începînd din această lună, elevii școlilor profesionale și tehnice agricole au intrat în perioada de practică. Cei mai mulți dintre ei își desfășoară practica pe terenurile gospodăriilor agricole de stat sau ale gospodăriilor agricole colective, încadrați în brigăzile de mecanizatori, de legumicultori, de zootehnicieni etc., lucrînd adesea în sectoare care se află la distanțe apreciabile de școală.

În înfăptuirea cu succes a obiectivelor pe care le urmărește practica, un rol de cea mai mare însemnătate îi revine profesorului de specialitate care îndrumează și conduce activitatea în producție a fiecărei clase. Acesta este chemat ca, alături de conducerea unității pe terenurile căreia elevii își desfășoară practica, să asigure toate condițiile necesare pentru ca pe de o parte activitatea în producție să le dea ucenicilor cunoștințe noi și deprinderi de muncă temeinică, iar pe de altă parte să constituie o continuare și o desăvîrșire a muncii de educare comunistă a elevilor, să le întărească dragostea pentru munca direct productivă. Pe lîngă aceasta, profesorul care îi însoțește pe elevi la practică trebuie să se ocupe de asigurarea unor condiții cît mai bune de cazare și de hrană a acestora și de organizarea unei activități recreative și interesante în afara orelor de practică.

Ținînd seama de aceste sarcini multiple și complexe, conducerea Școlii profesionale horticole din Palazul Mare, regiunea Constanța, i-a instruit pe profesorii care îi vor însoți pe elevi la practică să-și alcătuiască planuri de activitate care să cuprindă problemele de bază ce vor fi urmărite atît pe linia instructiv-educativă cît și pe linia organizatoric-gospodărească. Profesorii conducători de practică prevăd în aceste planuri, ca principale obiective, îndrumarea instruirii practice, îndrumarea muncii științifice, sprijinirea activității educative și culturale, desfășurarea unei variate activități sportive și urmărirea respectării obligațiilor contractuale existente între unitatea de producție și școală. Ei și-au propus ca, împreună cu inginerii și tehnicienii unităților productive, să ia toate măsurile pentru efectuarea de către ucenici, prin rotație, a principalelor lucrări de sezon și să țină evidența efectuării acestor lucrări atît scriptic, cît și prin întocmirea de către echipele de ucenici care au parcurs un ciclu de rotație a unor referate cu privire la muncile efectuate. Totodată, preocupîndu-se de orientarea științifică a elevilor la locurile de muncă, profesorii îndrumători ai practicii vor sublinia necontenit lucrările de bază care trebuie urmărite în mod special, în strînsă legătură cu cunoștințele teoretice căpătate la orele de curs și cu cerințele fiecărei profesii. Bunăoară, vor urmări ca elevii să cunoască temeinic posibilitățile de autofertilitate ale diferitelor soiuri de pomi fructiferi din livezi, să culeagă datele fenologice pentru anul în curs, să facă studii practice asupra comportării soiurilor altoite în pepinieră, să întocmească o descriere pomologică a soiurilor în condițiile pedoclimatice ale unității productive în care lucrează, să determine precocitatea și productivitatea tomatelor în funcție de aplicarea a patru metode diferite de copilit, să stabilească condițiile în care se desfășoară atacarea plantelor de către diferite boli și insecte precum și metodele de luptă împotriva acestora. Totodată, se va urmări colectarea în această perioadă a unui bogat material didactic format din colecții de plante agricole, de sîmburi și semințe de fructe, de legume, de plante ornamentale, ierbare pomologice, ampelografice, dendrologice, botanice, floricole, fitotehnice, insectare cu dăunători ai diferitelor plante, colecții de insecto-fungicide în eprubete etc. Pentru obținerea acestui material didactic vor fi folosite atît posibilitățile unităților productive în care ucenicii își efectuează practica cît și vizitele la cele mai apropiate stațiuni de cercetări științifice în domeniul agriculturii și horti-viticulturii.

Pe linia organizării activității educative și culturale a elevilor în afara orelor de practică, planurile de muncă ale profesorilor îndrumători de practică de la Școala profesională din Palazul-Mare cuprind: vizitarea unităților agricole fruntașe și cunoașterea fruntașilor în producție, participarea la diferite acțiuni de muncă patriotică alături de tinerii din gospodăria agricolă de stat sau gospodăria colectivă, efectuarea cu regularitate a informărilor asupra principalelor evenimente interne și internaționale, organizarea de manifestări culturale — serbări, șezători etc. — vizionarea în grup a filmelor, îndrumarea lecturii personale a fiecărui elev ș.a.m.d.

Un alt capitol important al planului de activitate alcătuit de profesorii conducători de practică ai Școlii profesionale din Palazul Mare se referă la îndrumarea activității pe tărîm sportiv. In această direcție se prevede organizarea unor competiții sportive amicale de atletism, fotbal, volei, șah etc între elevi și tinerii din unitățile în care vor face practică. Profesorii de specialitate vor colabora strîns în această privință cu birourile organizațiilor U.T.M. de clasă și vor sprijini realizarea unei legături strînse între aceste organizații și organizațiile U.T.M. din gospodăriile agricole de stat, S.M.T.-uri și gospodării agricole colective. In acest fel tinerii muncitori și colectiviști și tinerii care se pregătesc pentru a munci în diferitele sectoare ale agriculturii se vor cunoaște mai bine, vor închega legături de prietenie.

In sfîrșit, profesorii de specialitate ai școlii din Palazul Mare se preocupă, în colaborare cu sindicatul din fiecare unitate productivă, de condițiile de cazare a elevilor, de consistența și varietatea meselor servite la cantină și de evidența remunerării elevilor proporțional cu munca desfășurată de fiecare dintre aceștia.

Organizată dintru început sistematic și urmărită continuu în tot cursul desfășurării, practica în producție a elevilor din școlile profesionale și tehnice agricole va constitui o continuare și o dezvoltare firească a activității instructiv-educative desfășurată în cadrul școlii.

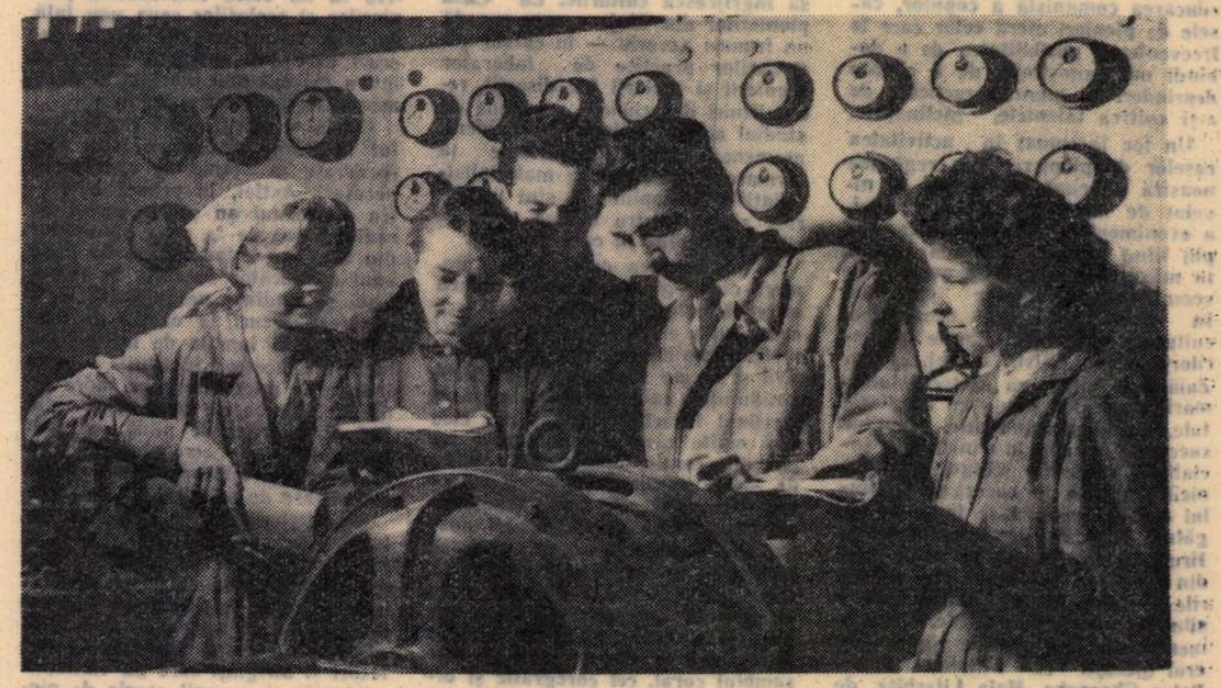

Elevii din anul I al școlii tehnice din cadrul Grupului școlar „Iosif Rangheț" manifestă mult interes pentru lecțiile practice la disciplina mașini electrice.

Aparatură modernă

Sub îndrumarea conducerii școlii și a secției metodice de specialitate din cadrul cercului pedagogic din București cadrele didactice de la Grupul școlar de energie electrică și de electrotehnică „I. Rangheț" din Capitală au organizat în acest an școlar cîteva cabinete tehnice model pentru fizică-tehnică, desen tehnic, electrotehnică și mașini electrice.

Zilele trecute colectivul pedagogic al școlii a obținut un nou succes, reușind să dea în folosință alte două cabinete tehnice, unul de centrale, stații și rețele și celălalt de radio-televiziune și telecomunicații.

Noile instalații pentru centrale electrice au fost puse în funcțiune de profesorul Nicolae Bonca, de maiștrii Gh. Ștefănescu, Gh. Iordăchescu, Maria Gheorghe și alții, care i-au antrenat în muncă și pe elevii școlii tehnice. Cabinetul tehnic de centrale, stații și rețele cuprinde un sistem energetic normal și altul în miniatură. Sistemul în miniatură este prevăzut cu două centrale electrice (termo și hidro), cu linii de transport, stații și consumatori. Celălalt sistem, în mărime naturală, are o termocentrală de 36 KW, cu două grupuri electrogene, care debitează la tensiunea generatorilor de 0,2 KW. El este prevăzut cu o stație de transformare care ridică tensiunea de la 0,2 KW la 5 KW și o stație care coboară tensiunea de la 5 KW la 0,2 KW. Acest sistem poate furniza energie electrică pentru deservirea întregii rețele de iluminat a clădirilor școlii.

Aparatajul și echipamentul electric necesar lucrării au fost selecționate din materiale scoase din uz de către întreprinderea de electricitate „București" și întreprinderile de montaje energetice. Aceste materiale au fost reconditionate de elevii școlii tehnice care se pregătesc în specialitatea centrale și stații.

Realizarea acestei lucrări a oferit elevilor posibilitatea de a-și însuși temeinic cunoștințele teoretice și practice, punîndu-i în situația să repare și să monteze aparatajul în strînsă legătură cu deservirea funcționării celor mai complexe instalații de specialitate. Merită a fi relevat faptul că s-au obținut în același timp importante economii (numai devizul și proiectul de montaj s-ar fi ridicat la peste 80.000 lei).

Cabinetul de radio-televiziune și telecomunicații o fost realizat de profesorii Roma Andreescu, ing. Petre Bratu și alții și de elevii din clasele de specialitate. Din numeroasele piese și instalații ale acestui cabinet se remarcă panoul demonstrativ cu aparat de recepție superheterodină, aparat pentru încălzire inductivă de înaltă frecvență, generator de ton, generator de oscilații, ansamblu de televizor, emițător de unde ultrascurte, osciograf catodic.

Cabinetele tehnice ale Grupului școlar „Iosif Rangheț" din București pot fi de un real folos și elevilor școlilor medii de cultură generală care, vizitîndu-le, primind explicații și participînd la unele demonstrații își pot consolida și lărgi cunoștințele însușite de ei la fizică și la studiul bazelor producției industriale. De aceea este indicat ca profesorii de specialitate care predau fizica și bazele producției industriale în școlile de cultură generală să organizeze vizitarea cabinetelor tehnice ale Grupului școlar „Iosif Rangheț".

Ing. EDUARD CUPFER

Din viața cercurilor pedagogice

Șimleul-Silvaniei

Nu de mult, din inițiativa Cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional din Cluj s-a desfășurat la Centrul școlar agricol din Șimleul Silvaniei, regiunea Oradea, un schimb de experiență la care au participat cadre didactice din școlile cu profil zootehnic.

Acest schimb de experiență a urmărit, în principal, găsirea celor mai bune forme pentru predarea în cadrul lecțiilor a metodelor științifice înaintate de creștere a șeptelului, de îmbunătățire a raselor și de sporire a producției animale.

Utile din acest punct de vedere au fost lecțiile practice: „Aprecierea furajelor după metoda macroscopică", ținută de profesorul Viliam Rotaru la anul I al școlii de maiștri, și „Cultura plantelor de nutreț", ținută la același an de profesorul Sorin Pavel.

In urma analizei felului cum se desfășoară practica de producție la toate școlile cu caracter zootehnic, participanții la consfătuire au tras concluzia că ferma didactică oferă cele mai bune condiții pentru practica didactică și de producție, deoarece elevii pot fi îndrumați continuu de către profesorii de specialitate, care la rîndul lor pot fi mai ușor sprijiniți de către conducerea școlii.

Un interes deosebit a trezit referatul „Nutrețul murat", care a dovedit că la centrul școlar agricol din Șimleul Silvaniei a existat o preocupare permanentă pentru pregătirea unei cantități corespunzătoare de porumb însilozat. Ca rezultat al acestei preocupări, producția medie pe cap de vacă furajată a crescut treptat, de la 2100 litri de lapte în 1957, la 3000 litri în 1959. Potrivit sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1959, cantitatea de porumb însilozat va fi mult mărită în acest an; pentru aceasta centrul școlar va construi, prin mijloace proprii, un siloz de 40 de tone.

Concluziile schimbului de experiență au arătat caracterul pozitiv al realizărilor școlilor profesionale și tehnice cu profil zootehnic pe linia pregătirii unor cadre de muncitori care să răspundă cu pricepere sarcinilor importante puse în fața agriculturii socialiste și au scos în evidență vastele posibilități pe care le au aceste școli de a preda cunoștințele teoretice și practice pe baza principiilor științifice moderne.

MIHAI ATODIROAIEI

Craiova

Cercul pedagogic al școlilor profesionale și tehnice din Craiova a organizat numeroase forme de activitate în vederea sprijinirii profesorilor și maiștrilor care se prezintă la examenul de definitivat și gradul II.

Astfel, aceștia sînt ajutați să organizeze și să participe la lecții deschise, pentru a-și îmbunătăți continuu munca. De asemenea, la sediul cercului pedagogic se dau consultații pe teme de specialitate și pedagogice. O dată pe săptămînă se țin cursuri și seminarii de minim pedagogic și de metodică, pe specialități. Pînă în prezent s-au dezbătut la aceste cercuri următoarele teme: „Bazele didacticii științifice", „Activitatea profesorului pentru formarea noțiunilor în procesul învățăturii", „Tipuri de lecții și metode de învățămînt", „Metodele de control și apreciere a cunoștințelor elevilor", „Formarea bazelor concepției materialist-dialectice despre lume".

ION PĂTRAȘCU.

Focșani

Cercul pedagogic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Focșani a înscris printre preocupările sale de frunte îndrumarea profesorilor diriginți pentru desfășurarea unei activități educative cît mai bogate, mai interesante și mai eficiente. Printre principalele forme de activitate utilizate în acest scop se numără organizarea unor ore de dirigiție deschise.

O oră de dirigiție interesantă desfășurată în ultima perioadă a fost aceea cu tema „Disciplina conștientă", predată de profesoara Emilia Arghiresu de la Școala de meserii din Focșani. Atît pregătirea acestei ore, cît și desfășurarea ei au constituit activități deosebit de atrăgătoare și instructive pentru elevi. Diriginta le-a recomandat în prealabil acestora o listă de lucrări beletristice din literatura clasică și contemporană română, rusă și sovietică, în special cărți în care este vorba despre viața școlii și a ostașilor, atrăgîndu-le atenția să se oprească cu precădere asupra felului cum este oglindită, în acțiunile personajelor, problema disciplinei. Fiecare elev a citit una sau două din cărțile indicate.

In cadrul orei de dirigiție, după o scurtă expunere a profesoarei, în care aceasta a arătat caracterul nou, socialist, al disciplinei conștiente și diferența uriașă între acest fel de disciplină și formele de disciplină impuse în trecut, elevii, pe baza exemplelor din lucrările literare citite, au subliniat superioritatea disciplinei conștiente a comuniștilor, a oamenilor societății socialiste, izvorul acestei discipline spre deosebire de disciplina constrîngerii, specifică vechilor orînduiri sociale.

Asemenea ore de dirigiție, care stîrnesc interesul elevilor și în care educația se desfășoară paralel cu lărgirea orizontului lor cultural, constituie pentru diriginții tineri un bun model, pe baza căruia își pot îmbunătăți necontenit activitatea lor educativă.

ȘTEFAN TRIFU

Cărţi apărute în Editura politică

V. I. Lenin: Opere complete, volumul I.

Cu acest volum începe în ţara noastră editarea „Operelor complete" ale lui V. I. Lenin în 55 de volume, după ediţia a V-a rusă.

Volumul I cuprinde lucrările scrise de V. I. Lenin în anii 1893—1894: „Noi schimbări economice în viaţa ţărănească", „Cu privire la aşa-zisa problemă a pieţelor", „Ce sînt «prietenii poporului» şi cum luptă ei împotriva social-democraţilor?", „Conţinutul economic al narodnicismului şi critica lui în cartea d-lui Struve".

In anexele volumului sînt cuprinse pentru prima oară şi petiţii scrise de Lenin în anii 1887—1893

V. I. Lenin: Partidul — forţa conducătoare în statul socialist şi în construcţia comunistă.

Culegerea cuprinde o serie de lucrări dintre cele mai de seamă ale lui Vladimir Ilici Lenin, precum şi extrase din diferite scrieri şi cuvîntări ale sale care caracterizează partidul comunist ca forţă conducătoare în statul socialist şi în construcţia comunistă.

Un număr de lucrări şi extrase, ca de pildă capitolele II şi V din „Statul şi revoluţia", extrasele din articolul „Vor păstra oare bolşevicii puterea de stat?", din cartea „Stîngismul — boala copilăriei comunismului" ş.a. expun multilateral învăţătura leninistă despre dictatura proletariatului şi despre rolul conducător al partidului clasei muncitoare în statul socialist.

In alte materiale cuprinse în carte, ca de pildă în extrasele din „Sarcinile imediate ale Puterii sovietice", în articolele „Cum trebuie organizată întrecerea?", „Marea iniţiativă", „Despre cooperaţie", „Despre cultura proletară" ş.a., V. I. Lenin fundamentează învăţătura despre rolul conducător al partidului în construirea economiei şi culturii socialiste.

Sarcinile partidului comunist în conducerea politicii externe de pace a statului socialist sînt dezvoltate în lucrările „Raportul asupra păcii, prezentat la al doilea Congres general al Sovietelor de deputaţi ai muncitorilor şi soldaţilor din Rusia", „Proiect de rezoluţie în problema politicii internaţionale, prezentat la cea de-a VIII-a Conferinţă generală a P.C. (b) din Rusia" etc.

O deosebită însemnătate a acordat Lenin continuei întăriri a frăţiei dintre oamenii muncii, combaterii oricăror forme de naţionalism şi şovinism. In lucrările „Declaraţia drepturilor poporului muncitor şi exploatat", „Către tovarăşii comunişti din Turkestan", „In legătură cu problema naţionalităţilor sau a «autonomizării»" ş. a. este oglindită politica naţională leninistă şi activitatea partidului comunist în construirea statului sovietic multinaţional.

Din toate lucrările cuprinse în volum se desprinde învăţătura leninistă despre continua întărire a legăturii partidului cu masele de oameni ai muncii, ca o condiţie esenţială a îndeplinirii rolului său de forţă conducătoare în statul socialist şi în construirea orînduirii comuniste.

Amintiri despre V. I. Lenin, vol. I şi II.

Culegerea cuprinde relatări ale rudelor, prietenilor, povestiri ale tovarăşilor de luptă şi ale altor oameni sovietici şi străini care l-au cunoscut pe Lenin şi l-au auzit vorbind. Viaţa lui Lenin este prezentată începînd cu anii fragedei copilării, ai liceului şi universităţii şi continuînd cu anii de luptă pentru crearea partidului comunist — partid de tip nou — pentru instaurarea dictaturii proletariatului, pentru crearea şi întărirea statului sovietic socialist, pentru construirea socialismului.

In volumul al II-lea se vorbeşte îndeosebi despre viaţa şi activitatea lui V. I. Lenin în anii de după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

Prof. DUMITRU MARTINAŞ (Bucureşti): Cerc muzical (acuarelă).

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

Maşini care „gîndesc"

In faţa omenirii stau perspective ştiinţifice de însemnătate uriaşă. Curînd va fi înfăptuit visul milenar al zborului omului spre alte corpuri cereşti. Va fi realizată fuziunea nucleară dirijată, datorită căreia vom dispune de surse inepuizabile de energie. Vor fi traduse în viaţă proiecte temerare ca: schimbarea climei regiunilor polare, irigarea pustiurilor, foraje spre inima pămîntului.

Un eveniment cu aceeaşi pondere îl va constitui, fără îndoială, automatizarea completă a producţiei industriale şi agricole, a transporturilor şi, parţial, a muncii intelectuale.

Cibernetica, această ştiinţă cu vîrsta de numai un deceniu, despre care vrem să vorbim, este strîns legată de automatizarea muncii fizice şi intelectuale.

Cibernetica — baza teoretică în construirea şi utilizarea unora din cele mai fantastice invenţii ale omenirii, maşinile electronice de calcul, maşinile capabile să conducă fabrici şi uzine şi să planifice cele mai complicate procese economice — se ocupă cu studiul modului în care se transmit şi se execută comenzile în sistemele automate, fiind treapta cea mai înaltă a automaticii.

Se vorbeşte adesea despre maşini „inteligente", despre maşini care gîndesc. Aci trebuie precizat că nu maşinile gîndesc ci oamenii care le construiesc. Orice calcul complicat rezolvat de o maşină este de fapt rezolvat de cel care a creat-o. Doar omul poate interpreta semnele, cifrele, literele sau semnalele acustice pe care le furnizează maşina, doar el le pricepe şi alcătuieşte din ele noţiuni, cuvinte.

Marx numea automatele „organe ale creierului omenesc", spre deosebire de maşinile obişnuite, care nu sînt altceva decît prelungiri ale braţului omenesc.

Noile maşini care dispun de „memorie" şi care execută operaţii logice importante transformă omul într-un minuitor al maşinii în stăpînul ei. Muncitorul de la banda rulantă devine un inginer care organizează şi supraveghează, iar funcţionarul un proiectant. Munca omului se uşurează, după cum vedem, nemăsurat de mult.

De aceea, încă de la început, Uniunea Sovietică a acordat cea mai mare importanţă dezvoltării cibernetice. Incă din 1948 au fost construite aici primele maşini electronice de calculat. Cele de tip recent pot efectua, în linii mari, trei operaţii principale: înmagazinarea şi retransmiterea de informaţii, efectuarea unor operaţii matematice şi luarea de hotăriri logice.

Maşina electronică sovietică BESM poate executa 8000 de calcule pe secundă şi înmagazina sute de mii de numere cu cîte zece cifre. Cu maşina STRELA au fost făcute într-un singur an 18 miliarde de calcule. In acest scop 1000 de calculatori, folosindu-se de maşini de calculat obişnuite, ar fi avut nevoie de 25 de ani.

Cunoscută în lumea întreagă este maşina electronică sovietică de traducere. Textul englez introdus este „citit" codificat, transformat în impulsuri, fiecare cuvînt căutîndu-şi astfel, prin întregul „dicţionar" din memoria maşinii, echivalentul în limba rusă. Cuvîntul o dată găsit, este supus unei analize gramaticale, care-i stabileşte funcţia şi locul în frază. In cele din urmă, textul tradus în limba rusă apare dactilografiat pe o coală de hîrtie.

Şi în alte domenii cibernetica a dobîndit mari succese. S-a construit de pildă un electrocardiograf electronic care înregistrează presiunea din cavităţile inimii, un electroencefalograf electronic, cu ajutorul căruia se supraveghează în timpul operaţiilor chirurgicale narcoza şi se sporeşte, sau se reduce automat, intensitatea ei. De curînd s-a experimentat la o clinică din Moscova o maşină electronică de stabilit diagnosticul unor boli. Aici, memoria maşinii conţine simptomele maladiilor. Introducîndu-se o fişă cu caracteristicile bolii, ea stabileşte precis diagnosticul acesteia.

O realizare de seamă a cibernetricienilor sovietici este fără îndoială locomotiva electronică, experimentată pe linia Kunţevo-Usov, lîngă Moscova. Este vorba de un aparat electronic, care execută toate operaţiile mecanicului, respectă cu precizie orarul, sosind la secundă în gara de destinaţie.

Una din cele mai uluitoare aplicaţii ale cibernetici sovietice o constituie mîna mecanică pe bază de biocurenţi, prezentată la expoziţia internaţională de la Bruxelles. Aparatul funcţionează datorită energiei emise de creierul omenesc, amplificată şi prelucrată cu maşini electronice speciale. Invenţia are perspective extraordinare. Gîndul omului va pune în mişcare maşini amplasate în locuri inaccesibile, va trimite batiscafuri pe fundul oceanelor cu scopul de a aduce la suprafaţă plante şi vieţuitoare necunoscute.

Desigur acestea sînt perspectivele unui viitor mai îndepărtat. Dar examenul de maturitate al cibernetici sovietice a fost dat cu succes cu prilejul lansării sateliţilor artificiali ai Pămîntului şi a rachetelor cosmice. Majoritatea instrumentelor de pe sateliţi şi rachete sînt creaţii ale cibernetricienilor, aparate electronice ultraperfecţionate.

Epoca cibernetici este de-abia la începutul ei. In planul septenal al U.R.S.S. se acordă o atenţie deosebită problemei automatizării şi acest lucru ne face să fim convinşi că în următorii ani vor fi inventate noi maşini electronice şi mai perfecţionate, menite să uşureze munca omului, să-l îndrepte sore activităţi creatoare puse în slujba progresului şi a păcii.

RADU NOR

CONCURS

Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iaşi publică vacante, în vederea ocupării prin concurs, următoarele posturi didactice:

1) un post de şef de laborator la disciplina pedologie, catedra de agricultură generală, poziţia I/9;

2) un post de şef de laborator la disciplina ameliorarea plantelor, catedra fitotehnie, poziţia II/12.

3) un post de şef de laborator la disciplina producerea şi păstrarea furajelor, catedra de fitotehnie, poziţia II/13;

4) un post de asistent la disciplina tractoare, unelte şi maşini pentru agricultură, catedra de tractoare, unelte şi maşini pentru agricultură, poziţia III/4;

5) un post de asistent la disciplina chimie, şi chimia anorganică, catedra de chimie, poziţia IV/7;

6) un post de şef de laborator la disciplina botanică, catedra de botanică, poziţia VIII/7;

7) un post de şef de laborator la disciplina viticultură, catedra de hortiviticultură, poziţia X/11;

8) un post de asistent la catedra de practică agricolă, poziţia XI/9;

9) un post de asistent la catedra de practică agricolă, poziţia XI/10;

10) un post de asistent la disciplina matematică generală, catedra fizico-matematici, poziţia XIV/12.

11) un post de asistent la disciplina analiza matematicii, catedra fizico-matematici, poziţia XIV/13.

12) un post de asistent la disciplina geometria-analitică şi mecanică teoretică, catedra fizico-matematici, poziţia XIV/14.

13) un post de şef de laborator la disciplina fizică şi meteorologie, catedra de fizică-matematici, poziţia XIV/15;

14) un post de preparator principal la disciplina matematică-geometrie, catedra de fizică-matematici, poziţia XIV/17;

15) un post de asistent la disciplina rezistenţa materialelor, catedra de mecanică şi construcţii, poziţia XV/6;

16) un post de asistent la disciplina construcţii agricole şi bazele construcţiilor, curs general de construcţii, catedra de mecanică şi construcţii, poziţia XV/7;

17) un post de preparator principal la disciplina geotehnică şi fundaţii, catedra de mecanică şi construcţii, poziţia XV/9;

18) un post de asistent la disciplina topometrie specială-cartografie matematică, catedra de topometrie şi geodezie, poziţia XVI/12;

19) un post de şef de laborator la disciplina topografie, catedra de topometrie şi geodezie, poziţia XVI/14;

20) un post de şef de laborator la disciplina fotogrametrie şi geodezie, catedra de topometrie şi geodezie, poziţia XVI/15;

21) un post de asistent la disciplina energetică şi staţii de pompare-hidrologie, catedra de hidraulică, poziţia XVII/10;

22) un post de şef de laborator la disciplina hidraulică şi hidrologie, catedra de hidraulică, poziţia XVII/13;

23) un post de asistent la disciplina îmbunătăţiri funciare, catedra de îmbunătăţiri funciare, poziţia XVIII/5;

24) un post de şef de laborator la disciplina amelioraţii agrosilvice, catedra de îmbunătăţiri funciare, poziţia XVIII/8;

25) un post de şef de laborator la disciplina îmbunătăţiri funciare, catedra îmbunătăţiri funciare, poziţia XVIII/9.

Pentru participarea la concurs cei interesaţi urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunţ, o cerere adresată Institutului Agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iaşi, însoţită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe; lucrările ştiinţifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia sau întreprinderea unde acesta are funcţia de bază; memoriul de activitate didactică şi ştiinţifică semnat de candidat; autobiografie; certificat de vechime în specialitate, eliberat de unitatea unde lucrează.

Concursul se va desfăşura în localul Institutului din Iaşi, Aleea M. Sadoveanu nr. 3. Data desfăşurării concursului va fi anunţată ulterior.

Pionierii şi elevii de la Şcoala de 7 ani din comuna Medieşul Aurit, regiunea Baia Mare, au strîns şi au predat de curînd întreprinderii de colectare 3100 kg fier vechi. In această acţiune s-au evidenţiat îndeosebi elevii clasei a VI-a „B".

★

La chemarea lansată de pionierii şcolii din comuna Rominesti, regiunea Suceava, pionierii, elevii şi cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani „M. Eminescu" din comuna Bosanci s-au angajat să trimită oţelarilor de la Hunedoara cantitatea de un vagon fier vechi, din care s-au şi colectat pînă în prezent cîteva mii de kg. Această acţiune este sprijinită şi de părinţii elevilor şcolii.

★

Elevii şcolilor din comuna Vilcăneşti, regiunea Ploeşti, aduc o contribuţie însemnată la refacerea patrimoniului forestier al ţării. De curînd ei au plantat în pădurea statului popular comunal 4000 puieţi de stejar. In această acţiune s-au evidenţiat elevi din clasele a II-a, a IV-a, a VI-a şi a VII-a.

★

La Şcoala de 7 ani nr. 3 din Călăraşi s-a organizat o expoziţie cuprinzînd lucrările executate de elevi în cadrul muncii în atelier, al orelor de lucru manual, de desen etc. La această expoziţie se pot vedea lucrări de tîmplărie, împletituri din papură, material didactic, precum şi desene şi schiţe. Fiecare clasă are standul ei. Elevii s-au străduit să realizeze lucrări cît mai frumoase şi mai folositoare.

Părinţii elevilor vizitează cu plăcere această expoziţie.

★

La un concurs interşcolar de cîntece şi dansuri, elevii romîni şi germani de la Şcoala de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timişoara, au obţinut rezultate demne de laudă. Corul, format din 60 de elevi, a executat cu măiestrie cîntecele „Părinte drag, partid iubit", „E roşie cravata mea ca focul", „Cîntec pionieresc" ş.a., plasîndu-se pe locul întîi. De asemenea, s-a plasat pe locul întîi orchestra şcolii.

Educatoarea Maria Dumitrescu de la grădiniţa de copii din comuna Araci, raionul Codlea, spală rufe în timpul programului cu copiii.

LIPSĂ SERIOASĂ

— E adevărat, am local frumos, material didactic variat... Totuşi mi-ar mai trebui ceva.

— Văd, ţi-ar trebui o... educatoare.

Desen de FRED GHENADESCU

DE PESTE HOTARE

Experienţa noastră în organizarea practicii

De patru ani elevii clasei a IX-a din şcoala noastră studiază un curs privitor la bazele producţiei, organizat în raport cu condiţiile locale. In localitatea noastră nu se găseşte decît o fabrică de cărămidă şi o întreprindere experimentală care, în anul cînd s-a început studiul bazelor producţiei, abia începea să se dezvolte. Cum aceste întreprinderi nu sînt mari, ar fi fost foarte greu să se organizeze în cadrul lor practica în producţie a elevilor din clasele a IX-a, cu atît mai mult cu cît aceste clase au un număr destul de mare de elevi (60–70 de tineri). De aceea, am hotărît ca elevii să efectueze practica în construcţii şi să organizăm această practică cu forţe proprii.

Trebuia să asigurăm materialele necesare şi să îndrumăm activitatea unui număr însemnat de elevi. Era necesar să le arătăm elevilor cum să lucreze, să le formăm deprinderea de a pregăti mortarul, de a aşeza cărămizile, de a monta şi desface schelele, de a construi şi aşeza armături, de a pregăti şi turna betonul, de a prelucra pe cale manuală şi mecanică lemnul, de a tencui, de a zugrăvi, de a efectua instalaţiile electrice, sanitare etc.

Ne-am început activitatea cu lucrări mici, căutînd mereu posibilităţi noi, încurajînd activitatea creatoare a elevilor din clasa a IX-a şi atrăgîndu-i şi pe elevii din alte clase în munca de construcţii. Incepînd l-a constituit ridicarea în grădina şcolii a unui monument cu prilejul centenarului naşterii lui I. V. Miciurin, marele transformator al naturii. După aceasta s-au efectuat în grădină lucrări de canalizare necesare pentru stropitul pomilor, s-au construit o pepinieră şi un iaz pentru înmulţirea peştelui.

In vara anului 1957, elevii din clasele a IX-a au făcut practică la construirea încăperilor pentru atelierele şcolii şi pentru cabinetele tehnice. In anul următor au construit în curtea şcolii o fîntînă. In vara anului 1959 am organizat practica pentru elevii claselor a IX-a pe şantierul unei clădiri care cuprindea o seră, o fermă pentru păsări şi pentru iepuri de casă şi un garaj pentru două maşini. S-au organizat brigăzi de zidari, zugravi, tencuitori, montatori electricieni, tîmplari, precum şi o echipă de transporturi şi una de control tehnic, în care elevii s-au înscris după dorinţă.

Brigada de zidari, condusă de maistrul-instructor de construcţii, a avut sarcina să ridice zidurile clădirii. Construind clădirea, membrii brigăzii au căpătat deprinderi trainice de pregătire a mortarului, de construire a fundamentului pe piloni, de turnare a blocurilor de beton armat şi de aşezare a cărămizilor.

Totodată s-au efectuat o serie de lucrări de reparaţie la clădirea şcolii. Astfel, brigada de tîmplari, condusă de maistrul de tîmplărie, a primit sarcina să repare ramele ferestrelor, uşile şi băncile din şcoală. Ea şi-a îndeplinit aceste sarcini cu cinste. Intr-un termen scurt au fost reparate 150 de bănci, ramele de la 49 ferestre etc.

Munca tencuitorilor-zugravi a fost condusă de profesorul de fizică. Ei au trebuit să repare clasele şi cuioarele şcolii (să tencuiască pe alocuri zidurile, să spoiască tavanele şi pereţii, să vopsească ramele ferestrelor şi duşumelele). In cursul lucrărilor, elevii au căpătat multe deprinderi în această direcţie. Comisia obştească care a controlat cum a fost pregătită şcoala pentru deschiderea cursurilor a dat o bună apreciere muncii elevilor din brigada de tencuitori şi zugravi.

Brigada de montatori electricieni, care a lucrat sub conducerea instructorului de electrotehnică, a reparat reţeaua electrică a şcolii şi a montat în plus cîte două becuri în fiecare clasă. Cu toate că efectivul brigăzii era de numai 4 elevi, ea a îndeplinit într-un timp scurt un volum mare de muncă. In reţeaua electrică s-au înlocuit aproximativ 100 metri de fire şi 40 de duliі, s-au montat 15 întrerupătoare şi s-a instalat o nouă reţea pentru radioficarea şcolii. In procesul muncii membrii brigăzii şi-au însuşit bine deprinderile necesare în montajul electric.

Brigada de transporturi a fost condusă de instructorul care predă cursurile auto. Membrii brigăzii trebuiau să asigure toate celelalte brigăzi, şi în primul rînd brigada zidarilor, cu materialele de construcţie necesare. Subliniem că această brigadă şi-a îndeplinit bine sarcinile, toţi membrii ei efectuînd cu succes practica la conducerea automobilului.

Ceea ce este nou faţă de anii precedenţi în organizarea practicii la şcoala noastră este faptul că elevii din clasele a IX-a au fost împărţiţi în brigăzi şi au avut fiecare cîte o sarcină concretă. In afară de aceasta, elevii au fost salarizaţi, salarizarea făcîndu-se după tariful lucrărilor de construcţii şi reparaţii din categoria a doua. Salariul elevilor a fost calculat conform cantităţii şi calităţii muncii efectuate. In anii precedenţi, elevii erau stimulaţi pentru muncă lor productivă doar prin excursii gratuite şi prin premii.

Pentru controlul cantităţii şi calităţii lucrărilor şi pentru calcularea salariilor a fost creată brigada de control tehnic, condusă de directorul şcolii şi formată din trei elevi care, din cauza sănătăţii lor, nu au putut fi integraţi în nici o altă brigadă.

Activitatea productivă nu numai că a dat elevilor îndemînare şi deprinderi trainice, dar a avut şi o influenţă pozitivă asupra atitudinii lor faţă de muncă, a comportării lor, asupra alegerii profesiunii după terminarea şcolii. Ca urmare a muncii în producţie s-a îmbunătăţit considerabil situaţia la învăţătură şi disciplina elevilor. Dacă la începutul perioadei de practică procentul promovaţilor pe întreaga şcoală era de 75–80 la sută, acum el ajunge la 93–95 la sută. A crescut numărul elevilor foarte buni la învăţătură şi a scăzut numărul elevilor cu note mediocre.

După terminarea şcolii mulţi absolvenţi au început să lucreze pe şantierele de construcţii ale ţării, în întreprinderile locale şi în colhozurile şi sovhozurile raionului. De asemenea, practica în producţie a elevilor a făcut să se îmbunătăţească considerabil baza materială a şcolii, fără să se cheltuiască sume prea mari din fondurile statului.

V. A. GORELOV
Şcoala medie din Balabanovsk, raionul Borovsk, regiunea Kaluga

(Traducere din revista sovietică „Şcoala şi producţia" nr. 2, 1960).

Universitatea prieteniei popoarelor

La 21 februarie a.c. N. S. Hruşciov, luînd cuvîntul la Universitatea naţională „Badja Mada" din Indonezia, a anunţat că guvernul sovietic a hotărît înfiinţarea unei universităţi în care să poată învăţa tineri şi tinere din ţările Asiei, Africii şi Americii Latine. Gestul guvernului sovietic este privit cu un deosebit interes în întreaga lume, el reflectînd cît se poate de clar politica de pace şi prietenie între popoare dusă de marea ţară a socialismului. Hotărîrea de a crea o asemenea universitate este şi o urmare a repetatelor cereri exprimate de cercurile opiniei publice progresiste, ca şi de numeroşi cetăţeni din statele Africii, Asiei şi Americii Latine, de a se lărgi posibilităţile pregătirii de cadre naţionale în instituţiile sovietice de învăţămînt superior.

Este bine cunoscut faptul că în ţările care au scuturat jugul colonialismului, ca şi în acelea care se eliberează acum de sub dominaţia imperialiştilor, se simte o acută nevoie de cadre naţionale capabile să rezolve cu forţe proprii complexele probleme ale vieţii economice şi culturale ce se ridică în faţa acestor ţări. Pe de altă parte, se cunoaşte şi poziţia stăpînitorilor colonialişti în ce priveşte pregătirea de specialişti din rîndul popoarelor înrobite : decenii în şir, ţinînd în neagră mizerie masele muncitoare şi frînînd dezvoltarea învăţămîntului autohton, ei au barat drumul spre cultură, au împiedicat formarea de cadre naţionale în ţările coloniale.

Organizată sub auspiciile Comitetului sovietic de solidaritate cu ţările Asiei şi Africii, a Uniunii asociaţiilor sovietice de prietenie şi relaţii culturale cu ţările străine şi Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., Universitatea prieteniei popoarelor este deschisă pentru toţi tinerii în vîrstă de pînă la 35 de ani, indiferent de sex, rasă, naţionalitate şi credinţă. Accesul în această cetate universitară este înlesnit şi de faptul că aci învăţămîntul este gratuit, că se acordă studenţilor burse şi asistenţă medicală, de asemenea, gratuită.

Universitatea prieteniei popoarelor îşi va deschide cursurile în acest an. Ea este profilată în raport cu nevoile stringente ale ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic din Asia, Africa şi America Latină. Cele 6 facultăţi ale ei vor pregăti specialişti în proiectarea şi exploatarea de maşini şi mecanisme, în construcţii, în prospectarea, extracţia şi valorificarea minereurilor utile, în agronomie şi zootehnie, în medicină şi farmacie, în ştiinţe fizico-matematice şi ştiinţe naturale, în istorie şi filologie, în economie şi drept. Cursurile vor fi ţinute de oameni de ştiinţă sovietici, iar pentru o serie de prelegeri vor fi invitate şi personalităţi de seamă ale vieţii ştiinţifice din Asia, Africa şi America Latină, asigurîndu-se toate condiţiile unui învăţămînt de înalt nivel.

Pe adresele organizaţiilor sovietice iniţiatoare, ca şi a ambasadelor şi legaţiilor sovietice din numeroase state africane, asiatice şi americano-latine sosesc zilnic scrisori în care tinerii îşi exprimă satisfacţia pentru posibilitatea pe care le-o oferă Guvernul sovietic de a urma învăţămîntul superior, de a se specializa în conformitate cu dorinţele lor şi cu nevoile popoarelor lor, îşi exprimă mulţumirea şi admiraţia faţă de statul sovietic care ajută dezinteresat ţările slab dezvoltate.

„Nu vrem ca Africa – scrie Ismail Abdul Rahman din Etiopia – să rămînă în urmă în ce priveşte dezvoltarea economică. De aceea noi, tinerii din Africa, avem datoria să învăţăm în cele mai bune instituţii din lume. Sînt sigur că Rusia, înfiinţînd Universitatea prieteniei, ne va da posibilitatea să recuperăm tot ce ne-au răpit imperialiştii".

Concludentă pentru felul cum este privită hotărîrea Guvernului Sovietic de a crea o asemenea universitate este declaraţia Federaţiei Tineretului Democrat din Irak. „...Înfiinţarea Universităţii prieteniei popoarelor – se spune în declaraţie – constituie o contribuţie importantă la cauza întăririi colaborării afro-asiatice. Considerăm acest gest ca un mare ajutor pentru popoarele care de generaţii întregi suferă de pe urmele dominaţiei colonialiştilor străini şi care, de aceea, au rămas în urmă în dezvoltarea lor culturală şi ştiinţifică. Universitatea va îndeplini nu numai un rol cultural şi ştiinţific, ci va cimenta şi prietenia şi frăţia tineretului Asiei, Africii şi Americii Latine şi, prin urmare, a popoarelor din aceste continente".

Prin crearea Universităţii prieteniei popoarelor Uniunea Sovietică a arătat încă o dată lumii sentimentele sale de caldă prietenie şi simpatie faţă de popoarele care au hotărît să rupă cu trecutul de mizerie şi suferinţă, izgonind pentru totdeauna din patriile lor pe cei ce i-au ţinut în lanţuri.

A. C.

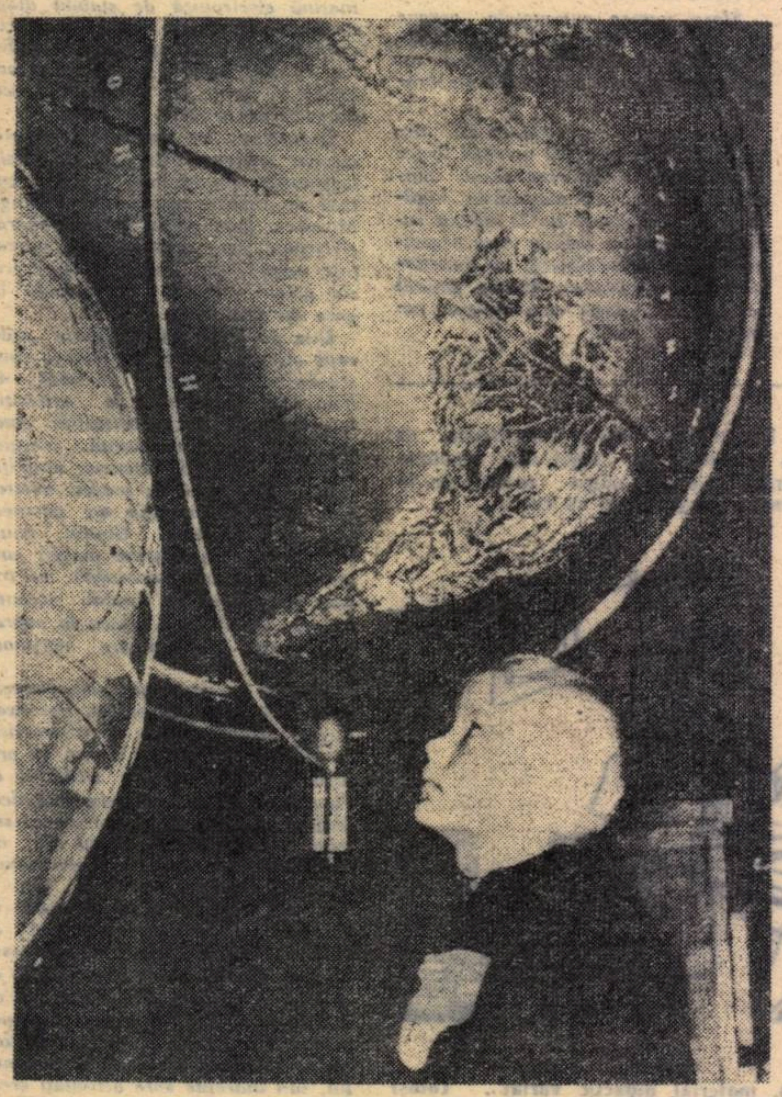

Acest tînăr astronom sovietic va fi martorul zborului omului în Cosmos. Poate va fi chiar unul dintre viitorii astronauţi.

Educaţia artistică a copiilor din Azerbaigean

Recent, la Baku a avut loc un concurs artistic al copiilor la care au participat aproximativ 400 de tineri muzicieni, cîntăreţi, dansatori din Azerbaigean. Au fost interpretate creaţii ale lui Mozart, Beethoven, Ceaikovski, Şostakovici, ale unor clasici ai muzicii azerbaigene, cîntece şi dansuri populare, fragmente din piese, scene de balet.

La concurs au participat şi copii din satele situate în crierul munţilor, care înainte de instaurarea puterii sovietice nu aveau nici un contact cu civilizaţia.

In Azerbaigean se acordă o mare atenţie educaţiei artistice a copiilor. In fiecare din cele 4500 de şcoli ale republicii există cercuri în care copiii învaţă să cînte, să danseze, îşi însuşesc noţiunile de bază ale muzicii, ale artei dramatice. In afară de aceasta, în fiecare centru raional au fost create cluburi speciale pentru copii.

Părinţii şi istoria

„Părinţii ăştia te duc la disperare" a declarat iritat senatorul vest-berlinez Tiburtius.

Cu ce au adus părinţii germani — mamele din Hamburg şi taţii din Köln — la disperare pe Herr senator? Ne-o spune chiar el: „Ei vor să-l osîndească pe Hitler la recluziune în lada cu molii şi nu vor să mai audă nimic despre el..."

Părinţii — care ştiu ce ştiu — vor să dea memoria lui Hitler pradă moliilor, dar cei care conduc învăţămîntul vest-german au găsit pentru aceasta un loc care li se pare mult mai potrivit: minţile copiilor. Chestiunea a fost dezbătută în foruri înalte (de pildă la conferinţa miniştrilor culturii ai landerelor vest-germane) şi hotărîtă: în şcolile federale predarea istoriei trebuie lărgită cu „predarea istoriei epocii naţional-socialiste". E vorba deci — pe şleau vorbind — de reabilitarea lui Hitler şi a întregii epoci naţional-socialiste.

N-ar fi exclus ca în viitoarele manuale de istorie vest-germană să poată fi citite fraze ca acestea: „...Şi atunci Hitler a organizat concediul a cîtorva milioane de oameni în localităţi de cură ca Auschwitz sau Dachau". Profesorii vor putea completa, în spiritul manualelor didactice: „În timpul naţional-socialismului producţia de săpun şi de negru de fum a crescut considerabil în cel de al treilea Reich", iar copiii nu vor avea de unde să ştie că săpunul se făcea din grăsime omenească, iar negrul de fum era captat din coşurile cuptoarelor din lagărele morţii...

Dar părinţii? Unii dintre ei erau copii pe vremea lui Hitler. Ei se gîndesc azi că, în sfîrşit, ajunge cu generaţiile înşelate şi sacrificate. Iar dacă Herr Tiburtius şi compania ajung „la disperare" — asta e cu atît mai bine. Inseamnă că milioane de părinţi vest-germani au învăţat ceva din lecţia istoriei: întotdeauna osanalele la adresa fascismului tipărite cu cerneală au avut miros de sînge...

R. T.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 562 — Vineri 22 aprilie 1960 — 8 pagini 25 bani

LENIN

Se împlinesc 90 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, genialul învățător al omenirii muncitoare. Sărbătoarea aceasta găsește sute de milioane de oameni ai muncii prinși în înflăcărat avînt de construire a socialismului și comunismului — după cum găsește, năzuind spre același drum de luptă pentru fericire, alte sute de milioane de oameni care încă nu și-au cucerit libertatea, dar pe care cuvîntul și fapta lui Lenin îi întăresc în luptă.

Viața și lupta lui Lenin, întreaga sa operă, tot ce a înfăptuit el era închinat acestui înalt ideal — libertatea și fericirea omului. Învățătura sa a arătat drumul spre acest țel. Lenin a luptat cu dîrzenie pentru apărarea intereselor fundamentale ale celor ce muncesc și a urît din toate puterile asuprirea, exploatarea.

Apariția și răspîndirea marilor teorii social-politice, care revoluționarizează lumea, apariția marilor personalități făuritoare ale acestor teorii este legată de momentele de cotitură în istoria omenirii, cînd dezvoltarea socială pune pe prim plan noi sarcini de importanță istorico-mondială la rezolvarea cărora sînt chemate clasele sociale înaintate.

V. I. Lenin a păşit în lupta revoluționară în deceniul al 9-lea din secolul trecut, în acea vreme cînd în Rusia, în primele rînduri ale luptei de clasă, se ridica, ca o forță politică de sine stătătoare, proletariatul industrial. Apariția lui V. I. Lenin în viața politică internațională corespunde cu perioada intrării capitalismului în ultimul său stadiu — imperialismul, cînd ciocnirile dintre capitaliști și proletari deveneau tot mai violente și frecvente. Rusia, țara în care se concentrau și se adînceau la maximum contradicțiile imperialismului, devenea treptat centrul mișcării revoluționare internaționale.

Născut la 10 (22) aprilie 1870 în orașul Simbirsk într-o familie de intelectuali cu idei progresiste, V. I. Lenin primește de mic o educație în spiritul muncii, al dragostei pentru adevăr, al cinstei și modestiei. Anii de studiu — la liceu și apoi în universitate — au dovedit calitățile excepționale ale lui V. I. Lenin, cultivate cu grijă în mediul familial. Încă din liceu Vladimir Ulianov a studiat cu interes operele revoluționarilor democrați ruși, și-a însușit tradițiile de eroism și abnegație ale predecesorilor săi. Rînd pe rînd a adîncit lucrările lui Marx și Engels, devenind încă de pe cînd era student un marxist convins.

Activitatea sa revoluționară i-a adus lui Lenin exluderea din Universitate, exilul și supravegherea din partea poliției, care-l considera ca avînd o „orientare periculoasă". Persecuțiile și opreliștile nu au întrerupt însă nici un moment activitatea sa revoluționară. Ori unde se afla, Lenin a luptat neobosit pentru a strînge la un loc toate forțele revoluționare, pentru propagarea marxismului. Tînărul și entuziastul revoluționar știa să-i înarmeze și să-i mobilizeze pe marxiști în lupta lor, știa cel mai bine să aplice învățătura lui Marx și Engels la situația concretă din Rusia. Dăruindu-și întreaga viață luptei revoluționare, Lenin a condus masele muncitoare pe calea răsturnării puterii politice și economice a exploatatorilor și a instaurării prin revoluție a puterii clasei muncitoare.

Genial gînditor, înzestrat cu adînci și multilaterale cunoștințe, V. I. Lenin a dezvoltat marxismul în noile condiții istorice ale imperialismului. Lucrările lui sînt rezultatul unei analize profunde a tot ce a creat mai bun omenirea, reprezintă o încununare a dezvoltării științei și culturii mondiale. Leninismul este marxismul epocii contemporane, este teoria și tactica revoluției proletare și a dictaturii proletariatului. În leninism se întruchipează unirea organică a teoriei revoluționare cu practica luptei revoluționare pentru instaurarea dictaturii proletariatului și transformarea comunistă a lumii.

Marele merit istoric al lui V. I. Lenin constă în faptul că, apărînd marxismul împotriva oportunismului și revizionismului din mișcarea muncitorească rusă și internațională, l-a dezvoltat și îmbogățit cu noi teze teoretice, a dat viață marilor idealuri ale proletariatului. Lucrările lui Marx și Engels — fondatorii socialismului științific — au constituit o grandioasă moștenire ideologică pe care V. I. Lenin a adîncit-o și dezvoltat-o în noile condiții istorice, sintetizînd și prelucrînd creator experiența luptei politice a proletariatului.

Pe baza profundei analize a epocii imperialismului, V. I. Lenin a dezvoltat învățătura marxistă despre partidul de tip nou al clasei muncitoare, a îmbogățit teoria marxistă a revoluției socialiste cu geniale concluzii asupra posibilității victoriei socialismului la început într-o singură țară sau în cîteva țări luate aparte. V. I. Lenin a dezvoltat învățătura marxistă despre dictatura proletariatului, descoperind forma sovietică ca formă de stat a dictaturii proletariatului, a elaborat planul construirii socialismului și comunismului în U.R.S.S.

Lenin considera că arma hotărîtoare a proletariatului în transformarea revoluționară a societății este partidul revoluționar înarmat cu teoria marxistă. Încă de la începutul activității sale revoluționare a luptat cu consecvență pentru crearea unui asemenea partid, fiind convins că atunci cînd marxiștii vor avea un partid capabil să transforme lupta muncitorilor într-o luptă de clasă conștientă, „atunci — **MUNCITORUL** rus, ridicîndu-se în fruntea tuturor elementelor democrate va răsturna absolutismul și va călăuzi **PROLETARIATUL RUS** (alături de proletariatul **TUTUROR ȚĂRILOR**) pe drumul drept al luptei politice fățișe, spre **VICTORIA REVOLUȚIEI COMUNISTE**".

Dezvoltînd indicațiile lui Marx și Engels cu privire la partidul clasei muncitoare, ducînd o luptă hotărîtă împotriva oportunismului din mișcarea muncitorească rusă și internațională, V. I. Lenin a creat o învățătură închegată despre partidul marxist de tip nou. Lucrările scrise de el în perioada luptei pentru construirea partidului marxist revoluționar — „Cu ce să începem ?", „Ce-i de făcut ?", „Un pas înainte, doi pași înapoi" etc. — au constituit un uriaș tezaur ideologic al partidului. Ca urmare a activității neobosite desfășurate de V. I .Lenin și de marxiștii conduși de el, în Rusia apare la începutul secolului al XX-lea un partid de tip nou — partidul revoluției socialiste și al dictaturii proletariatului. Pentru prima oară în istorie, proletariatul, clasa cea mai asuprită și revoluționară, a pășit la revoluție avînd un partid propriu, de sine stătător — partidul marxist-leninist, care a ridicat masele muncitoare din Rusia la luptă împotriva țarismului și a burgheziei imperialiste ruse, pentru victoria revoluției proletare.

V. I. Lenin a înarmat partidul bolșevic, mișcarea muncitorească internațională cu strategia și tactica revoluționară, demascînd poziția trădătoare a menșevicilor și a liderilor oportuniști din Internaționala a II-a în problemele războiului, păcii și revoluției. Pe baza unei profunde analize a imperialismului, V. I. Lenin a dezvoltat teoria marxistă a revoluției socialiste în noile condiții. Teoria leninistă a revoluției socialiste a constituit un uriaș pas înainte în dezvoltarea creatoare a marxismului. Ea a dat clasei muncitoare din toate țările o viziune clară asupra forțelor motrice ale revoluției, a condițiilor victoriei ei și a perspectivelor dezvoltării ei.

Revoluția din Octombrie, pentru prima oară în istorie, a rupt lanțul imperialismului și a instaurat dictatura proletariatului pe o șesime din globul pămîntesc, a constituit cea mai vie manifestare a agravării crizei generale a capitalismului. Ea a marcat începutul epocii lichidării tuturor formelor de exploatare — epoca victoriei comunismului. Generalizarea experienței revoluției socialiste din Rusia constituie un bun al mișcării muncitorești internaționale. V. I. Lenin scria : „...unele trăsături fundamentale ale revoluției noastre au însemnătate nu locală, nu specific națională, nu numai rusă, ci una internațională... Experiența a dovedit că în unele probleme cu totul esențiale ale revoluției proletare **toate** țările vor trebui să treacă în mod inevitabil prin ceea ce a trecut Rusia".

În urma victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în fața partidului comunist s-a ridicat sarcina istorică a trecerii la construirea noii orînduiri sociale. V. I. Lenin, fiind conducătorul Statului Sovietic, coordona întreaga existență a tinerei Republici Sovietice. El a fost inițiatorul și autorul principalelor decrete ale Puterii Sovietice care au orientat primii pași ai poporului pe calea construcției socialismului ; toate organele statului, toate comisariatele poporului au fost create sub conducerea lui Lenin. În această perioadă s-a manifestat cu o forță excepțională geniul organizatoric al lui V. I. Lenin.

Generalizînd experiența istorică a mișcării muncitorești din Rusia și experiența mișcării muncitorești internaționale, V. I. Lenin a trasat căile concrete de transformare a Rusiei într-un stat puternic, înaintat, al maselor muncitoare. În genialele sale lucrări V. I. Lenin a arătat limpede că sarcina principală a poporului sovietic în construirea socialismului era crearea unei puternice industrii și în primul rînd a industriei grele, care constituie baza tehnico-materială a socialismului. Numai o asemenea industrie era capabilă să asigure dezvoltarea multilaterală a întregii economii pe baze socialiste. În același timp, V. I. Lenin arăta necesitatea transformării socialiste a agriculturii, ca o condiție indispensabilă a construirii socialismului și a izbăvirii maselor țărănești de mizerie și asuprire. Paralel cu acesta Lenin acorda o mare atenție educării în spirit nou a maselor populare prin culturalizarea largă a populației de la orașe și sate.

Planul leninist de construire a socialismului în U.R.S.S. a arătat limpede drumul pe care poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, avea să-l străbată pentru construirea unei vieți noi. „Călăuzindu-se permanent după indicația leninistă — arăta

(Continuare în pag. 2)

VL. MAIAKOVSKI

LENIN NEMURITORUL *)

Universitatea —
mîndria Kazanului
și zidurile ei,
pînă azi,
din an în an
păstrează-n piatră
pașii titanului,
aureola
marelui ei pămîntean !
Dînd aripi vaste
gîndurilor sale
de-aici văzuse el
departe.
în zări,
a lui Octombrie —
măreață cale,
de-aici —
urcînd, pe aceste scări,
Și nu-i adumbră
moartea
văpaia veșnic sfîntă !
Stă la catedră
întregul viitor !
Și tineri, văd —
în versuri cum îl cîntă
și nemurirea lui Ilici
e-n pieptul lor !
Trecutul ev
se stinge
în zarea cenușie
și peste el
se cerne
rugină zi de zi !
Dar clasa muncitoare
e-n comunism —
făclie —
și Lenin i-e lumina !
Ce veacuri va trăi !

În românește de **MIHAIL COSMA**.

*) Fragment din poemul „Prin orașele sovietice"

Întîmpinînd a 90-a aniversare a nașterii lui Lenin

In numeroase școli din țară au fost organizate, în cinstea aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, acțiuni, care prin conținutul lor au avut o mare influență educativă asupra elevilor.

In multe școli din Capitală, bunăoară, au fost prezentate conferințe și expuneri despre viața și lupta lui V. I. Lenin, genialul conducător și îndrumător al omenirii muncitoare. La școlile de 7 ani nr. 25 și nr. 26 s-au organizat șezători literare și concursuri de poezii închinate lui Lenin. La Școala medie nr. 10 „Zoia Kosmodemianskaia", precum și la școlile de 7 ani nr. 28, nr. 31 și nr. 40 s-au desfășurat simpozioane cu tema „V. I. Lenin, marele geniu al omenirii". Frumoase expoziții ilustrînd aspecte din viața și lupta lui Vladimir Ilici Lenin, au fost organizate la școlile de 7 ani nr. 23 și nr. 24, precum și la școala medie nr. 10.

★

Profesorii, maiștrii-instructori și ucenicii de la Școala profesională „23 August" au ascultat o conferință cu tema „Figura de luptător revoluționar a lui Vladimir Ilici Lenin". La colțul roșu al acestei școli au avut loc zilnic lecturi colective din volumele „Amintiri despre Lenin". Peste 300 de ucenici ai școlii au participat la concursul de lucrări scrise cu tema „Viața lui V. I. Lenin".

In multe orașe de pe cuprinsul patriei noastre cadrele didactice și elevii au participat la adunări festive închinate aniversării a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin. O asemenea adunare a avut loc, zilele trecute, în sala Teatrului „Vasile Alecsandri" din orașul Roman. Profesorii și elevii școlilor medii, profesionale și tehnice din localitate au ascultat cu acest prilej conferința tov. Ștefan Boboș, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Bacău, care a vorbit despre viața și opera lui Vladimir Ilici Lenin.

★

La Tg. Mureș, pionieri români și maghiari au ascultat, la Casa de cultură a sindicatelor din localitate, conferința cu tema „Lenin și copiii". Spectacolul care a urmat după conferință, susținut în comun de pionierii români și maghiari, s-a bucurat de un deosebit succes.

★

La adunarea festivă organizată la Școala medie mixtă din orașul Curtea de Argeș li s-a vorbit elevilor despre lupta lui Vladimir Ilici Lenin pentru făurirea lumii noi, socialiste, pentru viața fericită a oamenilor muncii. Conferința a fost urmată de o frumoasă șezătoare, în cadrul căreia au fost prezentate cîntece revoluționare, suite de jocuri populare românești și sovietice, precum și fragmente din poemul „Lenin" de Vl. Maiakovski.

Școlarii din comuna Gura Ocniței, regiunea Ploești, ascultă cu emoție o lectură din cartea „Lenin și copiii".

Solemnitatea dezvelirii monumentului lui V. I. Lenin

Joi dimineața, într-un cadru festiv, a avut loc dezvelirea monumentului V. I. LENIN din fața „Casei Scînteii", realizare a sculptorului **Boris Caragea.**

Joi dimineața, la București, în Piața Scînteii a avut loc dezvelirea monumentului lui Vladimir Ilici Lenin, genialul învățător și conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, făuritorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic.

La solemnitatea dezvelirii monumentului au participat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general de armată Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Ianoș Fazekaș, Gherasim Popa, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

In fața monumentului se aflau un mare număr de oameni ai muncii, activiști de partid, vechi militanți ai mișcării muncitorești, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, oameni de artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Erau prezenți A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice, șefii altor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La ora 11, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a dezvelit monumentul.

Au fost intonate imnurile de stat ale R.P. Române și Uniunii Sovietice.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit o cuvîntare, care a fost viu aplaudată.

Solemnitatea s-a încheiat prin intonarea Internaționalei.

In cursul zilei numeroși oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, pionieri, elevi și studenți au depus flori la monumentul lui Vladimir Ilici Lenin. In semn de omagiu adus marelui Lenin, oameni ai muncii au făcut de gardă la monument.

(Agerpres)

LENIN

(Urmare din pag. 1)

N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. – poporul sovietic, însuflețit de partidul comunist, în condițiile amenințării permanente a unui atac armat din partea statelor capitaliste, a construit cu dîrzenie societatea socialistă, a pășit înainte pe căi neumblate și a obținut victoria deplină a socialismului în țara noastră".

Înarmat cu învățătura lui Lenin, P.C.U.S. a îndreptat în permanență eforturile oamenilor muncii din Uniunea Sovietică spre traducerea în viață a celei mai măreți idei a omenirii – ideia comunismului. Faptul că astăzi poporul sovietic a trecut la construirea comunismului este rezultatul îndeplinirii cu succes a indicațiilor date de Lenin încă din 1917, cînd Puterea Sovietică făcea primii pași spre construcția socialistă. Lenin arăta că începînd transformările socialiste trebuie să avem clar în fața noastră țelul pe care-l urmărește în ultimă analiză aceste transformări, și anume țelul creării societății comuniste, „pe al cărui steag stă scris: „De la fiecare după capacități, fiecăruia după nevoi".

Însuflețit de profundă dragoste pentru oamenii muncii de pretutindeni, Lenin a legat lupta pentru victoria Revoluției Socialiste în Rusia și pentru construirea societății socialiste de sarcinile generale ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale, arătînd proletariatului din lumea întreagă calea sigură pentru eliberare de sub exploatare. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a exercitat o puternică înrîurire revoluționară asupra minților oamenilor din toate țările, a ridicat pe o nouă treaptă mișcarea muncitorească internațională. Victoria Revoluției Socialiste din Octombrie și uriașa ei influență asupra mișcării muncitorești internaționale au contribuit ca în 1919, din inițiativa lui V. I. Lenin, să fie creată Internaționala a III-a, Internaționala Comunistă. Crearea Internaționalei Comuniste a fost caracterizată de Lenin ca o reflectare a cuceririlor nu numai ale maselor proletariatului rus, ale proletariatului din Rusia, ci și ale celui german, austriac, ungar, finlandez, elvețian – într-un cuvînt, ale maselor proletare internaționale. Organizator și conducător al Internaționalei Comuniste, V. I. Lenin a luptat cu înflăcărare pentru o strînsă unitate de acțiune a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările. Tînăra mișcare comunistă internațională vedea în Lenin pe iubitul său conducător și învățător.

V. I. Lenin a fost inspiratorul politicii egalității și prieteniei dintre popoare, prieten și dascăl al oamenilor muncii din toate țările. El a dus o luptă necruțătoare împotriva șovinismului și naționalismului burghez, împotriva oricărei izolări naționale. Dezvoltînd ideea internaționalismului proletar, V. I. Lenin arăta că „fără năzuința liber consimțită a proletariatului și, după el, a tuturor maselor de oameni ai muncii din toate țările și aparținînd tuturor națiunilor din lumea întreagă spre alianță și unitate, victoria finală asupra capitalismului este imposibilă".

Leninismul a devenit steagul luptei pentru pace și libertate a popoarelor. Comunismul și pacea – idealuri adînc umane – erau pentru Lenin steaua călăuzitoare în lupta sa titanică pentru viitorul fericit al tuturor popoarelor. „Noi spunem – arăta Lenin – scopul nostru este realizarea orînduirii sociale socialiste, care înlăturînd împărțirea omenirii în clase, înlăturînd orice exploatare a omului de către om și a unei națiuni de către alte națiuni, va înlătura în mod inevitabil orice posibilitate de război în general".

Pentru prima oară în istorie au fost proclamate principii noi în relațiile internaționale, principii care puneau la baza politicii externe pacea și condamnau războiul ca mijloc de rezolvare a problemelor litigioase. In „Decretul asupra păcii" scris de V. I. Lenin a fost proclamată ideea leninistă a posibilității coexistenței pașnice a statelor cu orînduiri sociale diferite; războiul a fost declarat „cea mai mare crimă împotriva omenirii". Lupta pentru coexistență pașnică și întrecere economică între sistemul socialist și cel capitalist a devenit temelia fermă a politicii externe a statului sovietic, a întregului lagăr socialist. Principiul leninist al coexistenței pașnice este astăzi îmbrățișat de numeroase alte state nesocialiste și exercită o mare atracție în rîndurile a sute de milioane de oameni din toată lumea, iar convingerea nestrămutată a lui Lenin în victoria socialismului în întrecerea cu capitalismul se confirmă zi de zi, ceas de ceas, în toate domeniile vieții economice, politice, sociale.

Previziunile științifice ale lui Lenin își găsesc întruchiparea în marile succese ale socialismului pe plan internațional. Ieșirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial a dus la întărirea și consolidarea principiului internaționalismului proletar. Principiul internaționalismului proletar a fost pus la baza relațiilor dintre statele socialiste, care își unesc forțele pentru construirea socialismului și comunismului, pentru apărarea cuceririlor lor revoluționare.

Sub steagul leninismului se adună în zilele noastre sute de milioane de oameni. Mărețele idei ale leninismului sînt o uriașă forță mobilizatoare pentru clasa muncitoare, pentru țărănime, pentru intelectualitatea din toate țările.

Oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin în condițiile unui puternic avînt în construcția socialistă. La baza succeselor obținute de ei stă politica Partidului Muncitoresc Român, care se călăuzește în permanență după ideile marxism-leninismului și învață din bogata experiență de însemnătate universală a P.C.U.S. Succesele obținute în aplicarea consecventă și neabătută a politicii leniniste de industrializare socialistă a țării, în transformarea socialistă a agriculturii, în înfăptuirea revoluției culturale, în ridicarea continuă a bunăstării maselor muncitoare sînt o chezășie că, sub conducerea partidului și urmînd neabătut învățătura marxist-leninistă, vom obține noi succese pe drumul socialismului.

„Noi, comuniștii din Republica Populară Română — arăta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în Expunerea cu privire la lucrările celui de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. – socotim că succesele obținute de partidul nostru, de poporul nostru muncitor în înfăptuirea revoluției proletare, în construirea socialismului, se datoresc faptului că ne-am călăuzit și ne călăuzim de învățătura lui Marx, Engels, Lenin că am învățat și învățăm neîncetat din experiența P. C. U. S. – exemplu luminos al fidelității nestrămutate față de marxism-leninism, al înaltei principialități comuniste, al capacității de a întări necontenit legătura cu masele și de a le mobiliza în lupta pentru victoria socialismului și comunismului".

Ideile nemuritoare ale lui Lenin, forța și vitalitatea lor excepțională sînt confirmate în mod strălucit de întreaga desfășurare a istoriei epocii noastre și continuă să lumineze cu aceeași intensitate lupta maselor muncitoare pentru înfăptuirea celui mai scump ideal al omenirii: construirea unei societăți lipsite de asuprire și exploatare, bazată pe egalitate și dreptate – societatea comunistă.

Epoca marilor victorii ale leninismului

Trăim în epoca triumfului genialelor idei leniniste, epocă în care zi de zi se confirmă forța inegalabilă și justețea învățăturii lui Lenin, conducătorul și îndrumătorul proletariatului din lumea întreagă. Cuvîntul lui Lenin călăuzește și însuflețește popoarele care, sub conducerea partidelor comuniste, s-au eliberat de exploatare și construiesc în patriile lor o viață nouă. Cuvîntul lui Lenin dă un avînt puternic maselor de milioane care luptă pentru eliberarea din cătușele exploatării și asupririi sociale și naționale.

Urmînd calea arătată de Lenin pentru înlăturarea exploatării și asupririi celor ce muncesc, peste un miliard de oameni din țările Europei și Asiei au răsturnat pe calea revoluției vechea orînduire și făuresc azi viața cea nouă, scăpînd pentru totdeauna de șomaj, de nesiguranța zilei de mîine, de foame și mizerie, de toate urmările nefaste ale existenței proprietății capitaliste asupra mijloacelor de producție. Un exemplu strălucit de aplicare în viață a indicațiilor leniniste cu privire la construirea societății noi îl constituie realizările uimitoare ale poporului sovietic, condus de partidul său marxist-leninist. Astăzi Uniunea Sovietică a trecut la o nouă etapă — etapa construcției desfășurate a comunismului, apropiindu-se cu pași repezi de realizarea visului de aur al omenirii progresiste. Păși în această nouă etapă poporul sovietic înfăptuiește sarcini hotărîtoare nu numai pentru propriul său viitor, ci și pentru soarta întregii omeniri. Realizările inegalabile ce au loc în țara socialismului biruitor, ca și realizările din celelalte țări socialiste, sînt tot atîtea argumente care conving popoarele lumii să lupte pentru înfăptuirea societății lipsite de exploatare. De pe acum poporul sovietic a obținut mari succese în întrecerea pașnică cu statele capitaliste. Înfăptuind sarcinile trasate de cel de al XXI-lea Congres al P.C.U.S., Uniunea Sovietică va întrece S.U.A. cea mai puternică țară capitalistă, în multe sectoare ale producției și va cuceri primul loc din lume în ce privește producția pe cap de locuitor. Întreaga dezvoltare istorică ne arată că în întrecerea pașnică între socialism și capitalism victoria aparține socialismului. Capitalismul rămîne în urmă, fărămițat de contradicțiile care-l caracterizează și care pe zi ce trece iau amploare. În timp ce în Uniunea Sovietică în perioada anilor 1953-1959 producția industrială a crescut cu 90%, în S.U.A. abia s-a putut realiza o creștere de 11%. În aceeași perioadă, producția pe cap de locuitor a crescut în U.R.S.S. cu 71%, iar în S.U.A. numai cu 0,3%. Deosebit de semnificativă este rămînerea în urmă în S.U.A. față de U.R.S.S. în domeniul științei și tehnicii. În cucerirea spațiului cosmic și în folosirea atomului în scopuri pașnice — domenii în care realizările poporului sovietic au uimit lumea întreagă — S.U.A. au rămas cu mulți ani în urmă. Toate eforturile făcute de S.U.A. pentru a se ridica la înălțimea succeselor dobîndite de poporul sovietic în această direcție au rămas fără rezultatele scontate. Pînă și cei mai aprigi dușmani ai comunismului sînt nevoiți să recunoască superioritatea Uniunii Sovietice în ce privește sistemul de pregătire a cadrelor pentru toate domeniile de activitate, sistem care asigură specialiști de cea mai înaltă calificare și care a făcut posibile realizările științifice și tehnice de importanță epocală ale poporului sovietic.

Îndeplinirea planului septenal al U.R.S.S. creează largi posibilități pentru dezvoltarea rapidă a întregului sistem socialist mondial. Ajutorul dezinteresat pe care U.R.S.S. îl acordă celorlalte state socialiste, condițiile optime de dezvoltare social-economică create în aceste state după eliberarea de sub exploatarea capitalistă și moșierească au făcut ca ele să obțină deosebite succese în dezvoltarea și întărirea industriei, agriculturii, culturii, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Sistemul mondial socialist a ajuns din urmă sistemul mondial capitalist în ce privește producția industrială pe cap de locuitor, în anul 1965 îl va depăși pe acesta și în ce privește volumul absolut al producției. Această victorie a sistemului mondial socialist asupra sistemului mondial al capitalismului va avea o mare însemnătate pentru perspectivele socialismului în lumea întreagă, pentru destinele omenirii.

Victoriile istorice obținute de țările socialismului exprimă marea forță transformatoare a ideilor marxism-leninismului, care luminează popoarelor drumul spre progres, democrație și pace, spre viitorul luminos al întregii omeniri. Așa cum arăta tovarășul N. S. Hrușciov la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., „lumea socialismului este astăzi mai puternică, unită și invincibilă decît oricînd. Ea exercită o înrîurire hotărîtoare asupra întregii dezvoltări a omenirii. Se poate afirma cu deplin temei că în fruntea a tot ce este progresist pășesc țările socialismului".

În timp ce statele socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, merg cu pași siguri pe calea progresului, avînd în față perspectiva unui viitor luminos, în statele capitaliste popoarele suferă urmările inerentelor crize economice. În etapa actuală asistăm la adîncirea crizei generale a capitalismului. Faptele dovedesc că acesta nu se poate elibera de racilele lui caracteristice — pauperizarea și mizeria crescîndă a maselor, crizele, șomajul și lipsa de drepturi pentru marea majoritate a celor ce muncesc. Ca urmare, în statele capitaliste, în țările coloniale și dependente masele muncitoare se ridică tot mai amenințător la lupta împotriva asupritorilor, cerîndu-și drepturile legitime la viață.

În fruntea acestei lupte merg partidele comuniste, adevărate și consecvente apărătoare ale drepturilor celor ce muncesc. Călăuzite de învățăturile lui Lenin, aceste partide duc o luptă necruțătoare împotriva tuturor acelora care vor să întunece conștiința maselor, să le deruteze, demascînd cu o deosebită vigoare pe oportuniști și revizioniști, pe cei ce încearcă să denatureze marxism-leninismul.

Trăim în epoca prevăzută de Lenin a destrămării sistemului mondial al colonialismului. Ca rezultat al luptei antiimperialiste și de eliberare națională s-au desprins din lanțul imperialismului și au pășit pe calea socialismului Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Democrată Vietnam. În perioada de după cel de al doilea război mondial, pe teritoriul fostelor colonii și țări dependente s-au format peste 30 de noi state care numără o populație de 700 milioane de oameni. Regimul de teroare și asuprire colonială și semicolonială a fost lichidat în India, Birmania, Indonezia, Ceylon, Irak, Egipt, Cuba și în multe alte state, care pășesc pe drumul întăririi independenței lor economice și politice.

Crește pe zi ce trece valul de eliberare națională în Africa, America Latină, Asia, confirmînd cu tărie prezicerile leniniste cu privire la trezirea inevitabilă a tuturor popoarelor subjugate și înaintarea lor pe drumul creației istorice de sine stătătoare.

Clasa muncitoare, oamenii muncii din țările socialiste privesc cu deosebită simpatie lupta popoarelor pentru eliberarea lor națională și socială. V. I. Lenin arăta că proletariatul internațional este singurul aliat al tuturor milioanelor de oameni ai muncii exploatați aparținînd popoarelor din colonii. Popoarele care s-au eliberat de sub jugul colonial și cele care luptă pentru dobîndirea libertății naționale văd în prietenia sinceră cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste o condiție esențială pentru realizarea aspirațiilor lor de consolidare a independenței naționale, de prosperitate economică și progres. Vizita făcută de tovarășul N. S. Hrușciov în țările din Asia de sud-est a întărit și mai mult prietenia dintre Uniunea Sovietică și aceste țări, a contribuit la unirea eforturilor în lupta pentru slăbirea continuă a încordării internaționale și întărirea forțelor păcii din lumea întreagă.

Leninismul, învățătura veșnic vie, a pus stăpînire pe cugetele a milioane de oameni ai muncii din întreaga lume, pe care îi unește cu o puternică forță împotriva reacțiunii imperialiste, pentru pace, democrație și socialism. Leninismul a devenit steagul luptei pentru pace și libertatea popoarelor. De numele lui V. I. Lenin este legat principiul coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite, principiu pe care el l-a elaborat încă în primele zile de existență a celui dintîi stat socialist din lume. Acest principiu leninist își găsește astăzi expresia în lupta popoarelor din lagărul socialist pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe cale pașnică, pentru neamestec în treburile interne ale oricăror țări, în eforturile pe care le face Uniunea Sovietică pentru a asigura pacea în lume. Ideile leniniste ale coexistenței pașnice au cucerit mase imense de sute de milioane de oameni, care se ridică cu hotărîre pentru apărarea păcii, pentru demascarea atițătorilor la război

Lupta pentru pace, pentru înlăturarea pericolului unui nou război mondial constituie sarcina cea mai arzătoare a epocii contemporane. Este bine cunoscut că unul dintre primele decrete ale Puterii Sovietice, elaborat de Lenin, a fost Decretul asupra păcii, pacea fiind necesară și atunci ca și acum oricărui popor pentru progresul continuu, pentru fericirea oamenilor, pentru liniștea căminelor.

Ideile leniniste de construire a vieții noi, socialiste, sînt un tezaur neprețuit de învățăminte pentru partidul marxist-leninist al clasei muncitoare din țara noastră. Succesele obținute de poporul nostru sub conducerea P.M.R. în construirea socialismului sînt o nouă confirmare a valabilității universale a leninismului, cea mai viabilă creație științifică a geniului uman.

Elaborînd programul dezvoltării economice a țării noastre, P.M.R. s-a călăuzit după teza leninistă conform căreia la baza construcției socialismului trebuie să stea dezvoltarea marii industrii socialiste. Traducerea în viață a politicii leniniste de industrializare socialistă a dus la transformarea țării noastre, într-un timp scurt, într-o țară cu o industrie și agricultură în plină dezvoltare. Față de anul 1938, producția industrială a țării noastre a crescut de peste 4,5 ori, cunoscînd în perioada anilor 1948—1959 un ritm mediu anual de creștere de peste 16%. Volumul producției siderurgice — importantă ramură a economiei naționale și a industriei grele — a crescut în 1960 de aproape 7 ori față de anul 1938.

În anii puterii populare, datorită politicii partidului de dezvoltare a industriei, în R.P.R. s-au creat ramuri industriale care nu existau înainte în țara noastră. Poporul romîn a ajuns să exporte mașini și instalații industriale, în timp ce în trecut Romînia importa din statele capitaliste, la prețuri înrobitoare, 95% din utilajul ce-i era necesar. Partidul nostru, aplicînd în mod creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, a obținut succese importante în transformarea socialistă a agriculturii. Tot mai mulți țărani muncitori se conving că numai gospodăria agricolă colectivă le poate asigura belșugul și bunăstarea. De aceea, numărul gospodăriilor colective și al țăranilor care fac parte din sectorul socialist al agriculturii crește mereu. În prezent aproximativ 79% din suprafața arabilă a țării și din numărul de familii țărănești fac parte din sectorul socialist-cooperatist al agriculturii.

Ca urmare a creșterii neîntrerupte a nivelului producției industriale și agricole a crescut nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. Scăderea prețurilor și ridicarea salariilor oamenilor muncii — lucru realizabil numai într-un stat socialist — a contribuit în mod substanțial la înflorirea vieții celor ce muncesc.

Necesitatea culturalizării maselor și dezvoltării neîncetate a culturii poporului, subliniate de Lenin, constituie o preocupare permanentă pentru partidul și statul nostru democrat-popular. Înlăturîndu-se analfabetismul — rămășiță rușinoasă a trecutului, cultura pătrunde tot mai larg în masele populare, devenind un bun al întregului popor.

Răspunzînd chemărilor Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru muncitor dovedește devotament adînc față de cauza construcției socialiste. Succesele remarcabile obținute în țara noastră în toate sectoarele activității social-economice și culturale stau mărturie la aceasta.

Uriașele înfăptuiri ale milioanelor de oameni care construiesc în patriile lor socialismul, avîntul luptei de eliberare de sub exploatarea capitalistă și din jugul colonialismului dovedesc forța mobilizatoare și transformatoare a leninismului. Cu fiecare zi ce trece omenirea face noi progrese pe drumul înfăptuirii orînduirii lipsite de exploatare, cu fiecare zi ce trece orînduirea capitalistă se afundă mai mult în faza destrămării ei inevitabile.

Trăim epoca triumfului măreților idei și previziuni leniniste, a genialei învățături leniniste. Numele lui Lenin s-a săpat în sufletele tuturor oamenilor muncii ca un simbol al lumii noi, socialiste, ce crește și se înfărește necontenit.

M. CHIOREANU

„V. I. Lenin vorbind la primul Congres pe întreaga Rusie al deputaților țăranilor de la Petrograd din 22 mai 1917".
Tabloul pictorului P. VASILIEV

Leninismul — călăuză

Lenin despre școala epocii socialiste*)

Conducătorul și învățătorul genial al oamenilor muncii din lumea întreagă, V. I. Lenin, a acordat o atenție deosebită școlii, rolului său social educativ. În lucrările sale cu privire la școală, Lenin a dezvoltat în mod creator învățătura lui Marx și Engels despre educație și învățământ în noile condiții istorice ale epocii imperialismului și ale revoluțiilor proletare, ale epocii construirii socialismului în U.R.S.S.

Arătînd legătura strînsă dintre școală și politică, V. I. Lenin a elaborat profund și multilateral probleme noi ale educației și instrucției puse de revoluția socialistă. Astfel V. I. Lenin a elaborat o teorie armonioasă despre revoluția culturală ca parte integrantă a revoluției socialiste ; a indicat rolul pe care școala îl are în cadrul acestei revoluții culturale ; legătura școlii cu viața, cu producția ; necesitatea însușirii unui sistem de cunoștințe științifice moderne, a clarificat scopul și sarcinile educației comuniste și mijloacele realizării ei ; a elaborat tezele principale cu privire la educația tinerei generații în spiritul moralei comuniste ; a arătat rolul deosebit al cadrelor didactice în procesul de învățămînt și educație ș.a.

V. I. Lenin și-a dezvoltat învățătura sa cu privire la școală, educație și învățămînt într-o serie de lucrări elaborate în strînsă legătură cu practica, cu sarcinile luptei revoluționare nemijlocite, înainte și după cucerirea puterii politice. Învățătura marxist-leninistă despre educație, instrucție și școala comunistă reprezintă o parte organică a comunismului științific.

Lenin a privit educația ca pe un fenomen social strîns legat de o anumită bază economică, de anumite relații sociale. În acest sens, în lucrările sale Lenin a dezvăluit faptul că școala ca instituție social-culturală a avut și are un profund caracter de clasă, că există întotdeauna o legătură strînsă între școală și politică. El a demascat cu toată hotărîrea afirmația ipocrită a ideologilor burgheziei că școala ar putea exista în afara claselor, în afara politicii. Lenin a dezvăluit esența falsei democrații burgheze, caracterul ei formal și în problema școlară, caracterul de clasă al educației și al școlii în societatea burgheză. În societatea capitalistă nu există un învățămînt al întregului popor. Școala și educația din societatea burgheză exprimă interesele de clasă ale capitalului care exercită o presiune puternică asupra orientării conținutului învățămîntului și educației și „cu cît un stat burghez era mai civilizat, cu atît mai rafinat mințea afirmînd că școala poate să stea în afara politicii și să slujească societatea în întregul ei"

Școala din Romînia burghezo-moșierească, după cum se știe, a urmărit prin scopurile sale să crească slujitori supuși intereselor înguste de clasă ale burgheziei și ale moșierimii. Legătura dintre educație și lupta de clasă s-a vădit și în faptul că realizarea revendicărilor oamenilor muncii cu privire la școală a fost posibilă abia prin revoluția proletară, abia după cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, în frunte cu partidul său, partidul marxist-leninist.

Ținînd seama de învățătura marxistă, de experiența istoriei, Lenin a demonstrat cu înflăcărare necesitatea legăturii dintre școală și politică în condițiile de după cucerirea puterii de către proletariat. Școala socialistă trebuie să servească interesele oamenilor muncii, să fie un instrument de luptă împotriva vechii orînduiri, o armă pentru construirea societății comuniste fără clase.

Învățămîntul și educația constituie o parte componentă a luptei pentru socialism, pentru dezvoltarea forțelor de producție și consolidarea raporturilor de producție socialiste.

Lenin a considerat legătura școlii cu politica partidului comunist și a statului socialist ca principiul fundamental al pedagogiei științifice și premiza principală a rezolvării științifice a problemelor de educație și instrucție a tinerei generații. Nevoile și cerințele noii societăți sînt studiate științific și stabilite de către partidul marxist-leninist al clasei muncitoare. Aceste cerințe sînt exprimate prin documentele de partid și de stat care arată în mod științific, sarcinile pe care fiecare etapă a construirii noii societăți le pune în fața școlii. Legătura dintre școală și politică se realizează prin orientarea conținutului și metodele educației comuniste (prin alegerea cunoștințelor științifice despre natură și societate care trebuie predate în școală). Deoarece activitatea instructiv-educativă din societatea socialistă nu este un proces spontan, ci unul conștient, rezultă necesitatea conducerii de către partid a învățămîntului și a școlii, pe baza învățăturii marxist-leniniste despre educație, instrucție și școală.

★

În desfășurarea revoluției culturale din țara noastră, Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzește după învățătura marxist-leninistă.

V. I. Lenin considera că revoluția culturală este parte integrantă a revoluției socialiste și că cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare este o premiză necesară a revoluției culturale. El a arătat cu fermitate ideea că numai revoluția proletară și dictatura proletariatului pot să constituie baza revoluției culturale.

Învățătura lui Lenin despre revoluția culturală a permis stabilirea legității dezvoltării culturii și învățămîntului și în epoca construirii socialismului și comunismului.

V. I. Lenin a acordat însă multă atenție necesității răspîndirii culturii în rîndurile oamenilor muncii încă în condițiile luptei împotriva exploatatorilor.

Scoțînd în evidență caracterul antipopular al școlii burgheze, Lenin a arătat că burghezia vede în școală, în primul rînd, un mijloc de a răspîndi ideologia burgheză.

Lucrările lui Lenin cu privire la învățămînt, publicate la noi încă în timpul regimului burghezo-moșieresc, au constituit un sprijin puternic în lupta partidului pentru un învățămînt democratic. Ne referim mai ales, la cuvîntarea lui V. I. Lenin la al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist (1920), publicată și comentată în mai multe din publicațiile noastre de partid.

P.C.R. încă de la formarea sa, călăuzindu-se de aceste idei leniniste, a demascat politica reacționară a guvernelor burghezo-moșierești în domeniul învățămîntului și culturii, arătînd totodată căile cu adevărat democratice de rezolvare a problemelor de învățămînt, elaborînd un program de luptă pentru un învățămînt democratic și științific...

După cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare se creează posibilități obiective ale înfăptuirii unei largi revoluții culturale. Conducerea de către partid a revoluției culturale este considerată de către V. I. Lenin ca un principiu universal al desfășurării cu succes a acestei revoluții.

În îndeplinirea sarcinilor revoluției culturale, școala este, în concepția lui Lenin, verigă de bază. Iată de ce Lenin a acordat o atît de mare importanță căilor de dezvoltare a școlii socialiste.

Lenin definește locul și menirea școlii în sistemul dictaturii proletariatului punînd în fața ei o programă grandioasă. Programul P.C. (b) din Rusia (1919) elaborat de Lenin pune în fața școlii pentru prima dată în istoria omenirii sarcina măreață de a educa tînăra generație capabilă să stabilească în mod definitiv comunismul. Programul arată că „în domeniul învățămîntului public P.C. din Rusia își pune ca sarcină să ducă pînă la capăt opera de transformare a școlii dintr-un instrument de dominație de clasă a burgheziei, într-un instrument de distrugere a acestei dominații, precum și de lichidare completă a împărțirii societății în clase, operă începută o dată cu revoluția din octombrie 1917".

În această formulare este determinat în mod clar rolul istoric al școlii în transformarea societății. Școala trebuie nu numai să răspundă în mod adecvat cerințelor de viață ale societății, dar să și exercite asupra ei o influență activă transformatoare. Ea trebuie să devină un instrument de influență ideologică asupra maselor. „Școala trebuie să devină un instrument al dictaturii proletariatului, adică nu numai un promotor al principiilor comunismului în general, ci și un promotor al influenței ideologice, organizatorice și educative a proletariatului, asupra păturilor semiproletare și neproletare ale maselor muncitoare".

Scoțînd în evidență necesitatea transformării vechii școli, adică schimbarea radicală a scopului, orientării și conținutului educației și instrucției — Lenin sublinia : „Numai transformînd radical instruirea, organizarea și educarea tineretului vom izbuti să obținem ca rezultatul eforturilor tinerelor generații să fie crearea unei societăți care să nu semene cu cea veche, adică crearea societății comuniste".

Lenin a arătat că principala transformare care trebuie înfăptuită în domeniul învățămîntului și culturii este legarea acestuia de popor, de munca practică pentru construcția socialismului.

În U.R.S.S. pe baza aplicării învățăturii leniniste a fost înfăptuită o adevărată revoluție culturală. Școala sovietică a jucat un rol important în această revoluție, contribuind la dezvoltarea culturii tuturor popoarelor. Toate popoarele din Țara Sovietică au școli în limba maternă ; a fost înfăptuit învățămîntul general de 7 ani, învățămîntul mediu și superior a căpătat o largă dezvoltare .Uniunea Sovietică ocupă astăzi primul loc din lume prin dezvoltarea științei și a tehnicii și a întrecut toate țările în privința numărului specialiștilor și a calității pregătirii lor.

Reforma învățămîntului din țara noastră (august 1948) înfăptuită din inițiativa și sub conducerea P.M.R. a constituit hotarul dintre școala veche a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă a regimului democrat-popular.

Această reformă a schimbat, în mod radical, principiile de organizare a școlii, de orientare a învățămîntului. La baza învățămîntului a fost pusă concepția cea mai înaintată despre lume, marxism-leninismul. Au fost deschise larg porțile școlilor pentru copiii oamenilor muncii. S-au pus capăt discriminărilor de tot felul care caracterizau vechea organizare a școlii. S-au pus temeliile unei școli unice de stat, care asigură întregului popor dreptul și posibilitatea concretă de a învăța în limba maternă. Orientarea învățămîntului pe baza concepției marxist-leniniste, legarea școlii de viață, de producție au devenit principiile de bază ale procesului de dezvoltare a învățămîntului nostru.

Școala noastră, urmînd drumul indicat de Lenin, traduce în viață cu consecvență principiul legăturii între școală și politică. Acest principiu își găsește expresia concretă, în primul rînd, în îndeplinirea sarcinilor pe care partidul și statul nostru le pun în fața învățămîntului în fiecare etapă istorică dată a construcției socialismului.

Școala noastră îndeplinește cu succes sarcina încredințată de către partid și guvern de a asigura cadre bine pregătite necesare pentru dezvoltarea continuă a economiei și a culturii noastre socialiste.

Școala noastră este cu adevărat, așa cum o caracteriza tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, „izvorul principal de cadre necesare construirii socialismului".

---

*) Sub acest titlu publicăm extrase din lucrarea „**ÎNVĂȚĂTURA LUI V. I. LENIN DESPRE EDUCAȚIE, ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI ȘCOALA COMUNISTĂ — CALAUZĂ ÎN DEZVOLTAREA ÎNVAȚAMÎNTULUI DIN ȚARA NOASTRA**", editată de Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii în cinstea celei de a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin.

Lucrarea cuprinde capitolele : „Lenin despre partinitatea educației și școlii", „Lenin și rolul școlii în societatea socialistă", „V. I. Lenin despre conținutul realist-științific al învățămîntului", „Legătura dintre școală și producție — principiu de bază al învățămîntului", „Învățătura leninistă despre educarea tinerei generații în spiritul moralei comuniste", „V. I. Lenin despre rolul și sarcinile cadrelor didactice".

Proiect de monument consacrat lui V. I. Lenin. Autori : sculptor N. TOMSKI, *arhitecți* — B. RUBANENKO *și* H. GOLUBOVSKI

Sarcinile mari ale învățătorului

Încă din anii tineri, din familie, Lenin a cunoscut o bună parte din problemele pe care le ridică munca învățătorului. Tatăl său, Ilia Nikolaevici Ulianov, care a fost profesor la liceele de băieți și fete din Nijni-Novgorod și, mai apoi, inspector la Simbirsk și director al școlilor primare, a dus o luptă continuă pentru răspîndirea științei de carte la sate.

Volodea — povestește N. K. Krupskaia — asculta cu pasiune cele povestite de tatăl său, care, pentru deschiderea școlilor, trebuia deseori să plece în sate îndepărtate cu căruțe hodorogite, să înnopteze pe la hanuri, să lupte împotriva jandarmilor, să convoace adunări sătești.

Chiar de la începutul activității sale revoluționare Lenin a arătat un mare interes pentru atragerea pedagogilor, și în special a învățătorimii satelor, la lupta clasei muncitoare pentru răsturnarea opresiunii țariste, a capitalismului. El considera că învățătorimea poate deveni o adevărată forță, poate desfășura o muncă rodnică numai dacă se va alătura luptei clasei muncitoare, dacă își va identifica idealurile cu idealurile clasei muncitoare. Acesta este sensul, esența întregii activități școlare și extrașcolare a învățătorimii devotate poporului.

Înflăcărați de cuvîntul lui Lenin, nenumărați învățători s-au alăturat luptei proletariatului rus, au participat, sub conducerea lui, la lupta pentru triumful revoluției. Mulți dintre ei au luptat în rîndurile Armatei Roșii împotriva dușmanilor dinlăuntrul și dinafara patriei sovietice.

Eliberînd poporul muncitor de sub jugul exploatării, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și-a pus totodată și sarcina de a elibera pe oameni de prejudecățile societății capitaliste, de a înlătura întunericul și neștiința de carte, de a ridica masele de milioane ale poporului la un nivel de cultură pe măsura societății noi, socialiste. Revoluția culturală inițiată de partidul comunist condus de Lenin a antrenat învățătorimea sovietică la o operă fără precedent în istoria omenirii. Armata de învățători — arăta Lenin în cuvîntarea rostită la Congresul general al învățătorilor internaționaliști din Rusia — „trebuie să-și pună uriașe sarcini în domeniul răspîndirii culturii și, în primul rînd, trebuie să devină principala armată a învățămîntului socialist. Viața, știința trebuie eliberate de sub jugul subordonării față de capital, de sub jugul burgheziei. Nu este admisibil să te limitezi la cadrul activității îngust-didactice. Învățătorimea trebuie să se contopească cu întreaga masă luptătoare a oamenilor muncii. Sarcina noii pedagogii este de a lega activitatea didactică cu sarcina organizării socialiste a societății".

Deosebit de limpede formulează Lenin, la cel de al II-lea Congres general al învățătorilor și profesorilor internaționaliști din Rusia, ținut la 18 ianuarie 1919, sarcinile sindicatului învățătorilor. El arăta că sarcina de bază a sindicatului va fi „...munca dusă în scopul ca cunoștințele și știința să înceteze a mai fi bunul unor privilegiați, să înceteze a mai fi un material care consolidează poziția bogaților și exploatatorilor, și să se transforme într-un instrument al eliberării celor ce muncesc și sînt exploatați".

Lenin a subliniat în nenumărate rînduri că opera de construcție socialistă cere oameni cu un nivel de cultură ridicat. Problema care s-a pus imediat după revoluție în fața învățătorimii sovietice a fost în primul rînd lichidarea analfabetismului. Puterea sovietică moștenise și în acest domeniu o situație dezastruoasă. Răspunzînd chemării lui Lenin, sute de mii de învățători au pornit, alături de diferite organizații obștești, la alfabetizarea neștiutorilor de carte, reușind ca într-un timp destul de scurt să aducă pe făgașul științei de carte zeci de milioane de oameni.

Paralel cu lupta împotriva

viața școlii noastre

Principiul leninist al îmbinării învățământului cu producția

Marx și Engels au fundamentat științific teoria învățământului politehnic. Ei au arătat că „**educația viitorului, care va combina... munca productivă cu învățământul și cu gimnastica**" nu va constitui numai „**o metodă pentru mărirea producției sociale**", ci „**singura metodă pentru formarea unor oameni dezvoltați în toate direcțiile**" (K. Marx: „Capitalul", vol. I, Ed. P.M.R. 1948. pag. 440). Apărînd și dezvoltînd esența acestei teze împotriva narodnicului Iujakov, Lenin scria în 1897: „**Nu-ți poți închipui un ideal de societate viitoare fără îmbinarea învățământului cu munca productivă a tinerei generații; nici învățământul și studiile fără muncă productivă, nici munca productivă fără învățămînt și studii făcute paralel n-ar putea fi ridicate la înălțimea cerută de nivelul actual al tehnicii și științelor**" (Lenin: „Despre învățămîntul public". Ed. de stat didactică și pedagogică 1959. pag. 29). Această teză leninistă scoate în evidență faptul că în societatea comunistă nivelul dezvoltării științei, tehnicii și producției impune îmbinarea învățământului cu munca în producție atît în interesul învățământului, pentru întărirea trăsăturilor morale formate în cursul activităților din școală și pentru adîncirea și fixarea cunoștințelor căpătate prin lecțiile teoretice, cît și în interesul producției, pentru înzestrarea ei cu cadre avînd o bună pregătire teoretică și practică și un larg orizont de cultură generală, cadre care să poată contribui la ridicarea productivității muncii și la sporirea producției. Aceeași formulare leninistă exprimă cerința ca cei ce muncesc în producție să nu înceteze de a învăța, de a ține pasul cu progresul științei, căci numai astfel vor putea rezolva în practică problemele pe care le pune în fața lor permanentul progres al tehnicii.

În concepția lui Lenin îmbinarea învățământului cu munca în producție este „**o condiție a dezvoltării generale și multilaterale a omului**" (Op. cit. pag. 30-subl. ns.). Lenin cerea să se evite transformarea învățământului în „spiritul școlilor de meserii", indicînd în această privință reguli precise: „**1. să se evite specializarea timpurie; 2. se va da o mare amploare în toate școlile tehnice-profesionale disciplinelor de cultură generală...; 3. se va trasa ca sarcină neapărată trecerea imediată la învățămîntul politehnic sau, mai bine zis, înfăptuirea imediată a unei serii de măsuri posibile chiar acum, în direcția învățămîntului politehnic**" (Op. cit. pag. 446). Lenin arată concret ce se înțelege prin primii pași spre învățămîntul politehnic: „**a) Vizitarea celei mai apropiate centrale electrice, și o serie de lecții însoțite de experiențe la această centrală, o serie de lucrări practice, din cele posibile cu electricitatea;... b) idem la fiecare sovhoz organizat în mod acceptabil; c) idem — la fiecare uzină organizată în mod acceptabil; d) mobilizarea tuturor inginerilor, agronomilor, a tuturor absolvenților facultății de fizico-matematici (pentru lecții în domeniul electricității și al învățămîntului politehnic, pentru a conduce studiul practic, excursii etc.), crearea unor mici muzee de învățămînt politehnic, trenuri, vapoare etc.**"

Noul tip de muncitor, așa cum îl vedea Lenin, trebuie „**să cunoască bine specialitatea sa..., să aibă o largă cultură generală..., să fie comunist..., să aibă un orizont politehnic și bazele** (elementele) **învățămîntului politehnic, și anume: (a a) noțiuni fundamentale despre electricitate .., (b b) despre folosirea electricității în industria mecanică, (c c) despre folosirea electricității în industria chimică, (d d) idem despre planul de electrificare a R.S.F.S.R., (e e) să viziteze cel puțin de 1-3 ori o centrală electrică, o fabrică, un sovhoz, (f f) să cunoască cutare baze ale agronomiei etc. Se va elabora un program detaliat cuprinzînd un minimum de cunoștințe**" (Op. cit. pag. 447).

Analizînd observațiile cu privire la orizontul politehnic și măsurile necesare pentru realizarea lui, ne dăm seama că familiarizarea elevilor cu **electricitatea** joacă un rol principal în determinarea bazelor învățămîntului politehnic. Adresîndu-se tineretului în cuvîntarea rostită la al III-lea Congres general al U.T.C. din Rusia, la 2 octombrie 1920, Lenin atrăgea atenția că „**nu e deajuns să știi ce este electricitatea; trebuie să știi cum s-o aplici din punct de vedere tehnic și în industrie, și în agricultură, și în diferitele ramuri ale industriei și ale agriculturii**" (Op. cit. pag. 417). De ce atribuia Lenin o însemnătate atît de mare cunoașterii electricității și aplicării în practică a cunoștințelor despre electricitate? În primul rînd, pentru faptul că industria și agricultura, în societatea comunistă, trebuie construite pe „o bază modernă", „după ultimul cuvînt al științei", iar această bază este electricitatea (Op. cit. pag. 417). Electricitatea constituie elementul esențial fără de care nu se poate concepe producția modernă, bazată pe mecanizare și automatizare. Ea pătrunde în toți porii producției, ai comerțului, ai transporturilor moderne etc. În spiritul concepției leniniste, conținutul politehnic al învățămîntului îl formează „bazele industriei moderne în general" cu cele patru ramuri principale: energetica, industria mecanică, industria chimică și producția agricolă. Elementul care stă la baza acestora, așa cum subliniază Lenin, este electricitatea.

*

P.C.U.S, luptînd pentru înfăptuirea preceptelor leniniste în toate compartimentele vieții sociale, a veghеat neîncetat la apropierea învățămîntului de viață, astfel ca școala să poată pregăti oameni avînd nu numai cunoștințe teoretice, dar și deprinderi de muncă practică necesare integrării organice și rapide în procesul producției moderne. Aplicînd învățătura marxist-leninistă cu privire la școală în condițiile concrete ale Uniunii Sovietice, în care are loc construirea desfășurată a comunismului, P.C.U.S. a procedat la reorganizarea învățămîntului public. „**Noi reorganizăm școala** — spunea N. S. Hrușciov în cuvîntarea sa la cel de al XXI-lea Congres extraordinar al P.C.U.S. — **nu pentru că ducem lipsă de brațe de muncă, ci pentru că dorim să organizăm și mai bine învățămîntul public, să legăm și mai strins școala de viață**".

Reorganizarea școlii sovietice pe baza principiului științific al îmbinării învățămîntului cu munca în producție se realizează practic sub forma învățămîntului general și politehnic, în școala de 8 ani (prima etapă) și în cele 3 tipuri de școli medii complete (etapa a doua): școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc, școala medie generală și politehnică cu instruire în producție și școala medie tehnică specială. Esența fiecărui tip de școală medie este aceeași: îmbinarea învățămîntului cu munca productivă.

O deosebită însemnătate are etapa a doua a învățămîntului mediu, care are sarcina să întărească legătura predării cu viața și să realizeze pregătirea practică, politehnică și profesională a elevilor. Calea de bază prin care se realizează legătura învățămîntului cu producția sînt școlile pentru tineretul muncitoresc și sătesc. În cadrul lor, tineretul participă la munca în producție în întreprinderile socialiste — industriale sau agricole — fără a înceta să studieze disciplinele teoretice necesare formării unui larg orizont cultural-științific. În forma aceasta, munca în producție constituie permanent **baza practică** pentru însușirea principiilor științifice fundamentale ale disciplinelor studiate în școală. Se realizează concomitent pregătirea profesională a elevilor, atît prin înțelegerea aprofundată a tehnicii și însușirea procedeelor de lucru, cît și prin adîncirea disciplinelor de specialitate.

În noile tipuri de școală medie completă, cultura generală, pregătirea politehnică și profesională se îmbină într-un proces pedagogic unitar, a cărui rezultantă este formarea unei generații de oameni noi, multilateral dezvoltați. În condițiile școlii comuniste, pregătirea profesională se încadrează organic în pregătirea de cultură generală și politehnică, devenind unul din elementele ei componente.

*

În procesul îmbunătățirii continue a învățămîntului nostru nou, partidul și guvernul, ținînd seama de condițiile concrete din țara noastră, aplică ideile leniniste cu privire la conținutul școlii noi, la rolul și sarcinile ei.

În țara noastră, reforma învățămîntului înfăptuită în 1948 a marcat hotarul dintre școala veche, burgheză, și școala nouă, socialistă. Legea pentru reformă și raportul asupra ei stabilesc în principiu necesitatea legării școlii de viață, de producție, ca o condiție a pregătirii tineretului corespunzător cu nevoile construcției socialismului. „**Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului** — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor din R.P.R. **De aceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica și cu activitatea în producție**". Îndemnînd cadrele didactice să se călăuzească în activitatea lor pedagogică, educativă după indicațiile leniniste cu privire la apropierea școlii de viață, Partidul Muncitoresc Romîn se călăuzește după acest principiu în politica sa școlară.

Congresul al II-lea al P.M.R. a pus în fața școlii sarcini importante în legătură cu ridicarea nivelului științifico-ideologic al învățămîntului și cu întărirea legăturii sale cu viața, cu practica. Aceste sarcini se oglindesc în mod consecvent în toate documentele de partid și de stat cu privire la școală apărute ulterior. Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din iulie 1956 în legătură cu îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R. apreciază învățămîntul politehnic ca un mijloc principal pentru ridicarea calității muncii școlare și pentru dezvoltarea multilaterală a tineretului și dă indicații cu privire la orientarea generală, la conținutul și căile de realizare a legăturii cu practica. În urma acestei Hotărîri se elaborează tot mai multe studii teoretice legate de învățămîntul politehnic și apar numeroase inițiative ale cadrelor didactice în găsirea celor mai potrivite forme de legare a școlii de viață.

Încă din anul școlar 1955-56 sub conducerea M.I.C. într-o serie de școli din țară a început experimentarea lucrărilor practice de atelier (tîmplărie și lăcătușărie), precum și a lucrărilor agricole pe terenul școlar experimental. În aceste școli, de la început, efectuarea lucrărilor practice s-a orientat pe trei căi: în atelierele școlare, în atelierele școlilor profesionale și direct în producție. Paralel cu aceasta sporește numărul cercurilor cu caracter tehnic. Sub îndrumarea organizațiilor de partid se desfășoară o largă acțiune pentru educarea tineretului în spiritul dragostei pentru munca direct productivă, al prețuirii meseriilor. Experiența astfel căpătată, îmbinată cu experiența școlii sovietice a servit ca bază pentru îmbunătățirea programelor în direcția legării învățămîntului de practică, de producție.

Este important de reținut că felul în care a fost organizat învățămîntul seral și fără frecvență asigură realizarea pe scară largă a principiului îmbinării instrucției cu munca în producție.

Aplicînd învățătura leninistă, școala noastră se orientează tot mai hotărît spre îmbinarea învățămîntului cu munca productivă, orientare care asigură pregătirea unor cadre capabile să facă față cerințelor construcției vieții noi.

TEODOR GAL

în răspîndirea culturii în mase

Analfabetismului, învățătorimea sovietică a desfășurat o imensă muncă de culturalizare. Lenin a arătat că învățătorului îi revine sarcina de a fi purtător al cuvîntului partidului în rîndurile maselor. Întreaga cultură, spunea el, trebuie legată de îndeplinirea sarcinilor economice trasate de partid, de antrenarea maselor largi de oameni ai muncii la opera de construire a societății comuniste. Nelimitata putere creatoare a poporului, descătușată de sub robia capitalistă, avea nevoie de o cultură largă pentru a da avînt inițiativei zecilor de milioane de oameni ai muncii. Lupta împotriva obscurantismului, a misticismului, a prejudecăților, pentru promovarea adevăratei culturi — a culturii socialiste, cea mai avansată cultură din lume — a fost dusă de învățătorimea sovietică cu un nemărginit devotament. Statul sovietic n-a precupețit nici un efort pentru a crea cele mai bune condiții pentru promovarea unei largi culturi de masă.

Principiile leniniste despre rolul școlii și al învățătorului în construcția socialistă au însemnat și înseamnă pentru școala din țara noastră și pentru slujitorii ei învățături de o mare importanță și actualitate. Întreaga politică a Partidului Muncitoresc Romîn în acest domeniu pornește de la principiile leniniste și traduce în viață aceste principii.

Învățătorul din țara noastră este nu numai un lucrător pe tărîmul școlii, ci și un cetățean activ, participant la rezolvarea celor mai importante probleme social-culturale. El este, în întreaga lui activitate social-culturală, un purtător al cuvîntului partidului în mase. La chemarea partidului, învățătorimea noastră a lichidat rușinoasa plagă a analfabetismului, a desfășurat și desfășoară o largă muncă de culturalizare a maselor.

Răspunzînd chemării partidului, învățătorimea noastră își orientează întreaga activitate culturală în scopul rezolvării celei mai importante probleme din viața satelor — transformarea socialistă a agriculturii. Sînt cunoscute succesele obținute de agricultura patriei noastre în acest domeniu, ca urmare a politicii înțelepte a partidului. Sectorul socialist al agriculturii este preponderent. La aceste înfăptuiri învățătorii și profesorii satelor au adus o însemnată contribuție, răspîndind neobosit cuvîntul partidului, ajutîndu-i pe țăranii muncitori să înțeleagă superioritatea agriculturii socialiste, să pășească pe drumul gospodăriei agricole colective. Mii de învățători și profesori devotați poporului desfășoară o neobosită muncă în cercurile agro-zootehnice și în căminele culturale pentru popularizarea științei agrotehnice înaintate în vederea ridicării producției la hectar, a măririi suprafețelor cultivate cu porumb de siloz, a măririi șeptelului etc.

Învățătorul este prezent în întreaga viață a colectivității în care-și duce munca. La căminul cultural, în biblioteci, în casele de citit, în casele de cultură — în toată rețeaua de instituții culturale organizate de stat pentru ridicarea maselor largi de oameni ai muncii la procesul de creație istorică conștientă — învățătorii și profesorii își continuă munca de la catedră, contribuind la traducerea în viață a politicii partidului de culturalizare a maselor. Ei țin conferințe, organizează lecturi colective, participă la activitatea brigăzilor științifice, desfășoară o intensă activitate artistică.

Astăzi nici un învățător pasionat de minunata lui profesie nu mai poate concepe să-și restrîngă munca la o activitate „îngust didactică", ruptă de viață, de sarcinile măreție ale epocii noastre, epoca socialismului și comunismului. Înflăcărat de dragostea pentru patrie, luminat de învățătura marxist-leninistă, devotat clasei muncitoare și partidului ei, învățătorul este un luptător activ pe toate fronturile promovării și dezvoltării unei culturi închinate poporului.

C. RADOI

Aplicații practice la o lecție de studiul mașinilor.

Elevii învață să cultive porumb de siloz

In această perioadă, în care lucrările practice agricole sînt în toi, în multe şcoli din mediul sătesc se desfăşoară pregătiri intense pentru a se cuitiva cu elevii, pe terenurile experimentale, porumb de siloz.

Însuşirea de către elevi a cunoştinţelor şi deprinderilor practice privind cultivarea şi însilozarea porumbului are o foarte mare importanţă. Pe de o parte şcoala pregăteşte astfel cadre stăpîne pe agrotehnica cultivării unuia din cele mai însemnate furaje, iar pe de altă parte elevii pot deveni de pe acum, datorită nivelului lor de cunoştinţe, propagatori ai metodelor agrotehnice înaintate de cultivare a porumbului de siloz, în rîndurile ţăranilor muncitori. Astfel, şcolile sătesti se leagă tot mai strîns de cele mai actuale probleme ale agriculturii noastre.

Atît în cadrul predării cunoştinţelor agricole, a botanicii şi zoologiei, cît şi prin lucrările practice ce se organizează pe terenurile şcolare sau în unităţile agricole socialiste, profesorii pot să-i înarmeze pe elevi cu cunoştinţe despre avantajele însilozării porumbului ca una din condiţiile de bază pentru sporirea rapidă a producţiei de lapte şi carne. Elevii vor înţelege mai bine avantajele mari pe care le aduce hrănirea animalelor cu porumb însilozat dacă le vom arăta că acesta îşi păstrează un conţinut maxim de substanţe nutritive, că el conservă vitaminele atît de necesare pentru hrănirea animalelor şi substanţele minerale, excitante şi aromate, că uşurează asimilarea celorlalte furaje — fin, paie, rădăcinoase etc. — şi măreşte consumul şi coeficientul de digestibilitate al animalelor. Elevii îşi vor da seama, totodată, că în acele regiuni în care porumbul nu poate — din cauza climei — să ajungă la maturitate, întreaga cantitate de masă verde se poate valorifica prin însilozare pentru hrana animalelor în condiţii mult mai avantajoase. Ei vor înţelege şi avantajul pe care îl prezintă porumbul însilozat prin faptul că poate fi păstrat un timp mai îndelungat (1-3 ani), constituind astfel rezeve pentru anii în care există recolte mai slabe de nutreţ şi îşi vor da seama că, printr-o administrare raţională în hrana animalelor a porumbului însilozat — care poate fi folosit pentru orice specie de animale şi în oricare perioadă a anului — se asigură creşterea productivităţii animalelor şi li se pot ameliora treptat calităţile de rasă.

Despre toate aceste avantaje elevii pot fi convinşi cel mai bine prin organizarea lucrărilor practice de cultivare a porumbului de însilozare şi de hrănire a animalelor.

Pentru introducerea unor asemenea lucrări practice se impune să se dispună, pe lîngă şcoală sau pe lîngă gospodăria agricolă socialistă din localitate, de o suprafaţă de teren de cel puţin 0,5 ha. pentru cultivarea porumbului pentru siloz şi de un sector zootehnic.

In general, agrotehnica cultivării porumbului pentru siloz nu se deosebeşte de cea a porumbului cultivat pentru boabe.

Cultivarea porumbului pentru siloz şi însilozarea propriu-zisă oferă nu numai profesorilor de cunoştinţe agricole sau de botanică, ci şi profesorilor care predau alte specialităţi, posibilitatea de a aplica în practică cu elevii, o serie de cunoştinţe. De exemplu, imediat ce se asigură terenul pentru cultura porumbului, se poate da ca temă elevilor să calculeze cu aproximaţie numărul animalelor ce pot fi hrănite cu cantitatea de porumb-siloz obţinută. Sau, invers, pornind de la necesarul de hrană pentru animalele existente, li se cere elevilor să calculeze suprafaţa ce trebuie cultivată cu porumb pentru siloz. De exemplu, se poate da o asemenea problemă: „O gospodărie agricolă colectivă îşi propune să producă porumb însilozat pentru 80 de vaci, 120 porci şi 650 găini. Ştiind că în perioada de iarnă o vacă consumă 5.000 kg. porumb-siloz, un porc 500 kg. o găină 15 kg., că recolta medie de porumb pentru siloz este de 20.000 kg. la ha., iar în condiţiile unei agrotehnici superioare de 40.000 kg. la ha., să se afle aria pe care trebuie să o semene gospodăria cu porumb în condiţiile obişnuite şi în condiţiile unei agrotehnici superioare, dacă dintr-o cantitate de 100 kg. masă verde se obţin 75 kg. de porumb-siloz (murat)".

Asigurînd o strînsă legătură între cunoştinţele teoretice şi problemele practice ale cultivării porumbului de siloz, şcolile sătesti vor reuşi să-i pregătească astfel pe elevi încît ei să poată aplica cu pricepere, în munca lor viitoare, cele învăţate în şcoală şi să răspîndească totodată, în rîndurile ţărănimii muncitoare, metodele agrotehnice înaintate.

Ing. VALENTINA VIŞAN

Siloz cu porumb

Ii pregătesc pe elevi pentru viaţă

Problema întăririi legăturii şcolii cu viaţa şi găsirea unor forme corespunzătoare pentru aceasta ne preocupă mult şi pe noi, învăţătorii. Străduindu-mă să găsesc asemenea forme, am început să confecţionez cu elevii mei din clasa a IV-a material didactic necesar predării lecţiilor de ştiinţele naturii şi geografie.

Pentru aceasta am pornit, în primul rînd, la procurarea materialelor necesare. Cu sprijinul comitetului de părinţi ne-am procurat carton, placaj, rame, becuri, baterii, clei, tuş etc. Am trecut după aceea la procurarea altor materiale care să ilustreze diferitele capitole predate la ştiinţele naturii şi geografie: roci minereuri, produse feroase şi neferoase etc. La lecţiile de ştiinţele naturii elevii au învăţat care sînt cele mai importante minerale, iar la geografie, unde se găsesc acestea. Am stabilit astfel, împreună ce anume mostre ne-ar trebui şi de unde să fie cerute acestea. Pentru că în lecţiile de compunere elevii au învăţat cum se alcătuieşte o scrisoare, ca aplicaţii la aceste lecţii ei au întocmit scrisori către colegii lor de la şcolile din Reşiţa, Baia Mare, Roşia Montană, Abrud etc., prin care le solicitau trimiterea materialelor respective, oferindu-se să le trimită în schimb lucruri de care ar avea ei nevoie.

Intre timp, elevii au pregătit panouri de carton gros, pe care le-au înrămat şi pe care, ca aplicaţii la geografie, au desenat în partea de sus conturul hărţii R.P.R. cu indicarea localităţilor în care se găsesc bogăţiile minerale din fiecare categorie. Astfel am confecţionat cu elevii planşe cu temele: industria metalurgică, industria petroliferă, industria cărbunelui, industria sării, a materialelor de construcţii etc. In scurt timp, am început să primim răspunsuri la scrisorile noastre, care au prilejuit elevilor mei o mare bucurie. Aşa, de exemplu, clasa a IV-a A de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Reşiţa ne-a trimis o colecţie de minereuri de fier, cea de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Baia Mare ne-a pregătit o colecţie de minereuri neferoase. Mostrele primite au fost fixate de elevi pe panourile pregătite dinainte, ei avînd astfel posibilitatea să vadă în mod concret însuşirile acestora. Pe planşa cu tema „industria metalurgică", de exemplu, elevii au notat pe hartă centrele siderurgice şi cele constructoare de maşini şi au fixat mostre de minereuri şi produse feroase şi neferoase. Pentru însuşirea mai temeinică a cunoştinţelor despre electricitate, am făcut cu elevii un panou din placaj pe care a fost desenată harta R.P.R. cu principalele centrale electrice şi a fost montată o instalaţie cu baterii şi becuri, care reprezintă circuitul curentului electric ce porneşte de la o centrală. Cu ajutorul acestui panou elevii au înţeles mai bine cum se produce curentul electric, cum se realizează un circuit electric şi cum circulă curentul electric de la centrală la casele lor.

Acţiunile pe care le-am întreprins cu elevii pentru confecţionarea materialului didactic s-au dovedit deosebit de folositoare atît în privinţa dezvoltării şi consolidării cunoştinţelor lor, a realizării unei legături strînse între diferite discipline şi a educării copiilor, cît şi în ceea ce priveşte formarea şi consolidarea deprinderilor de muncă şi legarea celor învăţate de viaţă. Elevii lucrează cu multă plăcere planşe şi panouri, avînd totodată conştiinţa că fac un lucru util, care contribuie la înzestrarea şcolii cu material didactic.

Schimbul de scrisori pe care l-am iniţiat şi care continuă şi după primirea materialelor solicitate, contribuie la întărirea prieteniei copiilor cu şcolarii din diferite colţuri ale ţării, la întărirea dragostei lor pentru patrie şi pentru poporul nostru, la cunoaşterea realizărilor, a bogăţiilor şi frumuseţilor patriei. Elevii mei colecţionează cu mult interes vederi din Bucureşti pentru a le trimite colegilor lor din Reşiţa, fiind mîndri de tot ceea ce e mai frumos şi mai interesant în oraşul lor natal.

Confecţionînd material didactic în cadrul lecţiilor de lucru manual, elevii învaţă să facă lucrări utile şi durabile din carton, din lemn, din materiale electrice, împletesc cunoştinţele de geografie, ştiinţele naturii, desen cu formarea deprinderilor de muncă. Ei se deprind să respecte munca şi avutul obştesc şi se pregătesc pentru viaţă, pentru activitatea social-utilă.

D. SIŞU
învăţător la Şcoala de 7 ani nr. 5 din Bucureşti

Manuale reuşite la concurs

La concursul de manuale organizat de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii prin Editura de stat didactică şi pedagogică au reuşit următoarele manuale:

Geografia pentru clasa a V-a.

Premiul II, cu drept de publicare: Vintilă Mihăilescu, de la Institutul de cercetări geografice din Bucureşti; Gh. Marineanu, profesor la Şcoala medie nr. 7 „I. L. Caragiale", din Bucureşti; Elena Papatănase, profesoară la Şcoala medie nr. 26 din Bucureşti.

Premiul III, fără drept de publicare: C. I. Martiniuc, conferenţiar la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iaşi; Iancu N. Maxim, profesor la Şcoala medie serală de pe lîngă Atelierele Nicolina din Iaşi.

Chimia pentru clasa a VII-a.

Premiul II, cu drept de publicare: Dumitru Tomescu, profesor la Şcoala medie nr. 25 din Bucureşti.

Campionatul republican şcolar de volei

Turneul final al campionatului republican şcolar de volei, desfăşurat la Tg. Mureş între 14 şi 18 aprilie a.c., a prilejuit o serie de constatări deosebit de îmbucurătoare, care vin să confirme interesul manifestat de elevi pentru această disciplină sportivă, nivelul în simţitoare creştere atins de sportul şcolar.

Ne vom referi, în primul rînd, la accentul care a fost pus în acest an pe pregătirea fizică generală a echipelor. Intr-adevăr, în raport cu ediţiile precedente ale competiţiei, şi mai ales cu aceea de anul trecut, de la Oraşul Stalin, în organizarea competiţiei din anul acesta s-a vădit o preocupare specială pentru a asigura formaţiilor de elevi o rezistenţă sporită, aşa încît să poată face faţă cu succes unei întreceri ce implică un efort maxim (majoritatea meciurilor au necesitat cîte cinci seturi de joc, cu o medie de timp de circa 140 de minute). Faptul că aproape toate echipele participante la competiţie au reuşit să facă faţă unui efort atît de mare confirmă pe deplin preocuparea care a existat în această direcţie din partea profesorilor de educaţie fizică. Au dovedit o bună pregătire fizică generală îndeosebi echipele şcolilor medii nr. 35 din Bucureşti şi nr. 4 din Timişoara, ale Şcolii nr. 6 „Ştefan Gheorghiu" din Oraşul Stalin etc. In schimb, dacă echipa Şcolii medii nr. 1 „N. Bălcescu" din Bucureşti a capotat, deşi este o formaţie cu frumoase posibilităţi din punct de vedere tehnic şi cu mari şanse de a ocupa un loc fruntaş în ierarhia voleiului şcolar, aceasta s-a datorat tocmai deficienţelor manifestate în pregătirea fizică a elevilor.

In ceea ce priveşte echipele feminine, explicaţia victoriei dobîndite de reprezentantele Şcolii medii din Sînnicolaul Mare (regiunea Timişoara) trebuie pusă aproape exclusiv pe seama factorului atît de important al pregătirii fizice. Antrenoarea echipei din Sînnicolaul Mare, profesoara de educaţie fizică a şcolii, are meritul de a fi ştiut să dozeze cît se poate de bine efortul elevilor ei, lucru remarcat nu numai cu prilejul meciurilor oficiale, ci şi în antrenamentele pregătitoare.

Marele succes al echipelor finaliste din acest an l-a constituit atacul. De unde pînă acum acţiunile ofensive ale formaţiilor şcolare de volei aveau un caracter pur incidental sau reprezentau o caracteristică a cîtorva echipe, de data aceasta atenţia acordată îmbunătăţirii atacului s-a făcut simţită din plin la toate echipele. S-a tras din toate poziţiile, totdeuna în forţă şi — mai ales — prin surprindere. Cele mai reuşite acţiuni de atac le-au dezvoltat echipele şcolilor medii nr. 35 din Bucureşti şi nr. 6 din Oraşul Stalin, ale şcolilor „Al. Papiu Ilarian" din Tg. Mureş şi „Aurel Vlaicu" din Bucureşti. Trebuie spus însă şi faptul că uneori s-a abuzat de atac, neglijîndu-se criteriile tactice.

Imbunătăţind acţiunile ofensive, echipele participante au neglijat, în majoritatea cazurilor, apărarea. Aşa se face că totdeauna trăgătorii unei echipe găseau cu regularitate „găuri" în dispozitivul de apărare adversă, că s-au pierdut puncte preţioase datorită faptului că nu s-a asigurat acoperirea eficace a întregului teren, ca şi datorită unor blocaje defectuoase. Această deficienţă a făcut să scadă într-o măsură valoarea unor echipe, a provocat derută în rîndurile componenţilor lor şi uneori a determinat chiar înfrîngerea (cazul echipelor de fete ale şcolilor medii „Aurel Vlaicu" şi „Elena Sîrbu" din Bucureşti).

Aceeaşi grijă în ceea ce priveşte pregătirea echipelor atît în atac cît şi în apărare — iată ce vor trebui să dovedească în viitor profesorii de educaţie fizică, antrenori ai echipelor de volei.

Unele echipe au ştiut să-şi asigure un avantaj substanţial prin folosirea cu succes a serviciilor „tari" (Şcoala medie nr. 35 din Bucureşti, Şcoala medie nr. 1 „Al. Papiu Ilarian" din Tg. Mureş, Şcoala medie nr. 4 din Timişoara, Şcoala medie din Sînnicolaul Mare). Au fost însă şi altele care nu ştiu să folosească avantajele unor servicii cît mai eficace.

Incheind scurtele noastre aprecieri, trebuie să remarcăm atenţia tot mai mare de care se bucură sportul şcolar în vederea pregătirii elevilor pentru viaţă, pentru muncă, organizarea ireproşabilă a competiţiei, asigurată de organele Ministerului Invăţămîntului şi Culturii, ca şi sprijinul larg acordat de organele locale din Tg. Mureş, care s-au străduit să asigure participanţilor condiţii optime de concurs şi cazare.

TIBERIU STAMA

Clasamentul general al campionatului republican şcolar de volei:

Băieţi: 1. Şcoala medie nr. 35 din Bucureşti (campioană republicană şcolară); 2. Şcoala medie nr. 1 „Al. Papiu Ilarian" din Tg. Mureş; 3. Şcoala medie nr. 4 din Timişoara; 4. Şcoala medie nr. 6 „Ştefan Gheorghiu" din Oraşul Stalin; 5. Şcoala medie nr. 1 „N. Bălcescu" din Bucureşti; 6. Şcoala medie nr. 1 „Vasile Alecsandri" din Galaţi.

Fete: 1. Şcoala medie din Sînnicolaul Mare (reg. Timişoara) (campioană republicană şcolară); 2. Şcoala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" din Bucureşti; 3. Şcoala medie nr. 6 din Oraşul Stalin; 4. Şcoala medie nr. 15 „Elena Sîrbu" din Bucureşti; 5. Şcoala medie nr. 2 „Gh. Coşbuc" din Cluj; 6. Şcoala medie din Vidra (reg. Galaţi).

Plenară închinată literaturii pentru copii

Luni 25 aprilie a.c., la orele 17, vor începe în sala S.R.S.C. din Bucureşti, strada Biserica Amzei nr. 5-7, lucrările plenarei lărgite a Uniunii Scriitorilor din R.P.R. în legătură cu **„Problemele prozei şi poeziei pentru copii"**. Plenara se va desfăşura în zilele de 25 şi 26 aprilie.

Vor prezenta referate scriitorii Vladimir Colin şi Ion Brad.

Învăţămînt profesional şi tehnic

Irigatul grîului prin aspersiune.

Indrumarea şcolilor agricole

Asigurarea pregătirii temeinice a muncitorilor calificaţi, a tehnicienilor şi maiştrilor necesari agriculturii noastre în plină dezvoltare, pe drumul socialismului este condiţionată în mare măsură de îndrumarea şi controlul competent al procesului de învăţămînt care se desfăşoară în şcolile agricole.

Dar reţeaua mare de şcoli şi specialităţile variate din domeniul învăţămîntului agricol nu pot fi cuprinse numai cu inspectorii principali de care dispune Direcţia generală a învăţămîntului din Ministerul Agriculturii. Ca urmare, unele şcoli, ca de exemplu şcolile profesionale agricole din Băileşti, Zebil, Ianca, Ciulniţa, Filipeşti-Tîrg etc. au rămas vreme îndelungată neîndrumate şi necontrolate de către organele de specialitate. Această lipsă de îndrumare concretă şi directă a unităţilor de învăţămînt a generat abateri de la regulamentul de organizare şi funcţionare a şcolilor şi aplicarea defectuoasă a unor instrucţiuni.

Pentru a înlătura această situaţie, Direcţia generală a învăţămîntului din Ministerul Agriculturii a hotărît să treacă în cursul anului şcolar 1959—60 la experimentarea unei noi forme de îndrumare şi control, care asigură în mai mare măsură cuprinderea în mod operativ şi concret a tuturor unităţilor de învăţămînt agricol. In acest scop au fost atraşi în munca de îndrumare şi control pe regiuni cei mai buni directori şi directori adjuncţi ai unor mari centre şi grupuri şcolare din reţeaua Ministerului Agriculturii. Pentru ca ei să-şi poată desfăşura inspecţiile, fără ca aceasta să stînjenească bunul mers al procesului instructiv-educativ în propriile lor şcoli, în timpul cît sînt pe teren, sarcinile lor se repartizează între celelalte 2—3 cadre de conducere ale centrului sau grupului şcolar respectiv. (Majoritatea acestor centre sau grupuri şcolare sînt formate din cîteva şcoli profesionale şi tehnice, activitatea fiecăreia din ele fiind coordonată de către un director adjunct). In munca de control se întocmesc, pe baza proceselor verbale încheiate la şcolile îndrumate, referate care cuprind pe scurt principalele constatări, însoţite de propuneri. Referatele menţionează atît măsurile propuse direcţiei generale, cît şi iniţiativele bune luate de unele şcoli şi a căror generalizare se recomandă.

La sfîrşitul fiecărei luni, toţi directorii care participă la munca de îndrumare şi control se întîlnesc la un anumit centru sau grup şcolar, indicat dinainte de minister. Cu acest prilej are loc analiza muncii desfăşurate în cursul lunii respective. Analiza este condusă de Direcţia generală de învăţămînt din minister. Totodată, cîte doi directori, prin rotaţie, alcătuiesc pe baza referatelor prezentate un raport de sinteză care analizează situaţiile întîlnite pe teren şi cuprinde propuneri concrete pentru remedierea lipsurilor şi pentru generalizarea metodelor bune. Concluziile care se desprind din analiza muncii de îndrumare şi control pe regiuni sînt aduse la cunoştinţa tuturor şcolilor din reţeaua Ministerului Agriculturii. Această metodă constituie un bun mijloc de mobilizare în muncă a tuturor cadrelor didactice.

O dată cu şedinţele de analiză a muncii de îndrumare şi control pe plan regional se desfăşoară la şcoala unde are loc această analiză şi un control general al şcolii respective, la un înalt nivel de exigenţă, control care prilejuieşte un larg schimb de experienţă. Pînă în prezent asemenea şedinţe s-au ţinut la centrele şcolare din Sibiu, Roman, Tîrgşorul Nou şi Oradea.

In decurs de 6 luni de cînd s-a organizat în acest fel controlul pe regiuni fiecare şcoală agricolă a fost controlată cel puţin de două ori, ceea ce a contribuit mult la îmbunătăţirea muncii. Astfel, în luna februarie, din totalul lecţiilor la care s-a asistat, au fost calificate ca foarte bune 23%, faţă de 18% în luna ianuarie. 53% din lecţii au fost calificate ca bune, faţă de 48% în ianuarie. Nesatisfăcătoare au fost considerate doar 4% din lecţii, în timp ce în luna ianuarie erau nesatisfăcătoare 6%. In luna martie, din totalul lecţiilor la care au asistat inspectorii 34% au fost calificate ca foarte bune. Nici o lecţie nu a primit calificativul de nesatisfăcătoare. Un exemplu concludent în această privinţă îl constituie Şcoala profesională de mecanici agricoli din Titu şi Centrul şcolar agricol din Giurgiu. Astfel, dacă la primul control efectuat la aceste şcoli profesori ca Petre Varlam, Ligia Gruia sau Stelian Codreanu au ţinut lecţii apreciate doar ca satisfăcătoare, la cel de al doilea control toţi trei au predat lecţii bune.

Schimbul de experienţă organizat cu participarea directorilor a adus o contribuţie însemnată în această direcţie. Discuţiile rodnice privind legarea învăţămîntului de practică, de producţie, prin folosirea experienţelor, a materialului intuitiv şi în deosebi, prin aplicarea practică a cunoştinţelor însuşite în munca desfăşurată în gospodăriile şi atelierele didactice, au dus la îmbunătăţirea metodelor de predare, la creşterea nivelului la învăţătură al elevilor. Exemple concludente sînt în această direcţie centrele şcolare agricole din Rîmnicu Sărat, Sibiu, Şimleul Silvaniei şi Tg. Mureş.

Analiza muncii şcolilor inspectate a scos în evidenţă şi progresele înregistrate în activitatea educativă. Aceste progrese se datoresc în mare măsură faptului că diriginţii au fost îndrumaţi să-şi axeze munca pe obiective concrete, legate de directivele documentelor de partid şi de stat şi de hotărîrile plenarei a VII-a a Comitetului Central al U.T.M. Şi lecţiile au acum un caracter educativ mai accentuat, folosindu-se exemple din realizările obţinute în unităţile agricole socialiste din ţară şi regiune, referiri la metodele avansate de muncă folosite în agricultura Uniunii Sovietice etc. Aceasta a dus atît la îmbunătăţirea conţinutului ştiinţific al lecţiilor cît şi la întărirea educaţiei comuniste a elevilor.

O contribuţie deosebită aduce noul sistem de îndrumare şi control la îmbunătăţirea activităţii gospodăriilor agricole didactice experimentale şi a atelierelor didactice de producţie. Ca urmare se realizează o mai bună profilare a planurilor de producţie ale acestora în aşa fel încît să se asigure o pregătire practică temeinică a elevilor. Şcoli care pînă nu de mult erau considerate ca avînd o activitate practică nesatisfăcătoare, ca de exemplu Şcoala profesională de mecanici agricoli din Titu sau Centrul şcolar agricol din Giurgiu, au reuşit, în urma îndrumărilor competente primite cu prilejul controlului, să asigure condiţii bune pentru desfăşurarea unei practici ştiinţifice. Astfel, la Şcoala profesională de mecanici agricoli din Titu, în decurs de numai 3 luni, între două inspecţii, s-au reorganizat atelierele de instructaj, s-au confecţionat cu ajutorul ucenicilor numeroase panouri cu scule şi piese care sînt utilizate efectiv în procesul de învăţămînt şi s-a îmbogăţit parcul de maşini şi tractoare cu încă un tractor UTOS 26, necesar practicii de conducere a maşinilor.

Eficacitatea noii forme de îndrumare şi control se datoreşte faptului că ea se desfăşoară organizat, pe baza unor instructaje şi planuri de muncă lunare, ţinînd seama de specificul perioadei de învăţămînt în care se efectuează controlul. Astfel, în cursul ultimelor luni, alături de controlul conţinutului lecţiilor şi al felului cum se realizează educaţia comunistă, s-a urmărit cum se desfăşoară munca în vederea realizării şi depăşirii sarcinilor de plan în cadrul gospodăriilor didactice experimentale şi cum sprijină cadrele didactice sectorul socialist al agriculturii şi cursurile agrotehnice de masă.

Concepînd activitatea lor ca un factor de stimulare a folosirii metodelor pedagogice înaintate, de corectare operativă a lipsurilor, directorii atraşi în acţiunea de îndrumare şi control contribuie atît la îmbunătăţirea muncii în propriile lor şcoli, cît şi la îmbunătăţirea generală a pregătirii cadrelor necesare agriculturii noastre socialiste.

Ing. C. RAFAILA
director general al Direcţiei generale a învăţămîntului din Ministerul Agriculturii

In ultimul trimestru

Oraşul Roman s-a transformat în anii regimului democrat-popular într-o puternică bază industrială a Moldovei. In ultimii ani s-a înălţat aici, alături de o modernă uzină metalurgică, un uriaş laminor — obiectiv economic important prevăzut în Directivele celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. De perspectivele de dezvoltare ale acestor puternice unităţi industriale este strîns legată activitatea Şcolii profesionale a Întreprinderii metalurgice, creată şi ea în ultimii ani. Pregătirea sutelor de cadre necesare uzinei metalurgice şi laminorului este o preocupare de frunte a colectivului didactic şi a conducerilor celor două întreprinderi, care privesc şcoala cu aceeaşi atenţie ca şi secţiile de producţie.

Trimestrul în care ne aflăm acum, trimestrul al treilea, este hotărîtor pentru asigurarea unei promoţii de absolvenţi bine pregătiţi. Pentru ca toţi cei ce vor deveni în curînd muncitori să se deprindă cu condiţiile de muncă independentă la maşini, în aşa fel încît încadrarea lor în producţie să constituie o continuare firească a practicii de specializare, conducerea şcolii, de comun acord cu inginerii şi tehnicienii întreprinderii metalurgice, a organizat brigăzi de ucenici conduse de maiştrii cu înaltă calificare. In felul acesta s-a obţinut o creştere simţitoare a pregătirii profesionale a viitorilor absolvenţi. Ucenici ca Enache Turcu, Mihai Axinte, Ştefan Petcu, Ioan Stoica realizează acum în mod curent lucrări de înaltă tehnicitate: arbori cotiţi, mandrine, vîrfuri rotative, dornuri extensive, cuplaje pentru piese filetate etc. Indrumaţi de tehnicienii din întreprindere ei execută toate aceste piese cu precizia cerută de fişele tehnologice şi în timpul prevăzut de normele republicane. In acelaşi timp, lucrînd în brigăzi ucenicii au posibilitatea să aplice pe larg cunoştinţele de tehnologia meseriei şi tehnologia materialelor, de matematică şi fizică, să aleagă regimul optim de lucru şi să aplice metode înaintate cum sînt tăierea intensivă şi tăierea rapidă a metalelor.

Multă atenţie se dă în şcoală şi pregătirii ucenicilor din anii I şi II. In pregătirea ucenicilor din anul II obiectivul principal l-a constituit familiarizarea acestora cu specificul muncii în diverse secţii, prin aplicarea graficului de rotaţie. Varietatea lucrărilor executate de ucenici pentru probele de control efectuate cu prilejul terminării fiecărei perioade de rotaţie — conuri morse, cuplaje, îmbinări cu pene transversale şi longitudinale, piese pentru trasaj, dispozitive de îndoit ţevi şi dispozitive pentru decupat garnituri — dovedeşte că în toate secţiile ucenicii au reuşit să-şi însuşească lucrările caracteristice. Astfel, în munca practică din perioada de specializare ei vor putea obţine maximum de precizie în execuţia lucrărilor pe care le vor efectua.

In pregătirea ucenicilor din anul I s-a acordat multă atenţie realizării unui nivel omogen al claselor astfel încît să fie înlăturate unele lipsuri în cunoştinţe cu care au venit o serie de elevi din şcolile de 7 ani. Pentru ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor insuficient pregătiţi, consiliul pedagogic al şcolii a alcătuit un program de consultaţii şi meditaţii la toate materiile. In acelaşi timp, profesori de specialitate cum sînt, bunăoară, ing. Nicolae Tudor, Gheorghe Rugină, Vasile Beşleagă şi-au alcătuit planuri de muncă individuală cu elevii rămaşi în urmă, recomandîndu-le exerciţii şi probleme suplimentare care să le dea posibilitatea de a-şi însuşi cunoştinţele necesare. O altă formă eficace de ridicare a nivelului la învăţătură al ucenicilor din anul I au constituit-o şedinţele cu părinţii şi discuţiile personale ale diriginţilor cu familiile elevilor care nu au obţinut medii de trecere la unele materii. Profesorii şcolii au dat sfaturi părinţilor cu privire la ajutorul pe care aceştia trebuie să-l dea la învăţătură copiilor lor prin crearea unor condiţii bune de studiu şi prin exigenţă faţă de pregătirea individuală a lecţiilor.

La buna pregătire a ucenicilor din toţi anii de studiu a contribuit mult şi faptul că profesorii s-au preocupat permanent de folosirea materialului didactic şi de îmbogăţirea acestuia prin confecţionarea unui mare număr de planşe, dispozitive şi piese. De exemplu, profesorii de tehnologia meseriei şi maiştrii-instructori au reparat şi instalat în cabinetul de tehnologie un strung pentru demonstraţii şi au confecţionat, cu ajutorul ucenicilor, 90 de piese şi dispozitive şi 15 planşe şi scheme cinematice.

Un rol important în stimularea ucenicilor la învăţătură are brigada artistică de agitaţie a şcolii, care prezintă adesea scurte scenete satirice la adresa celor leneşi, ca şi postul utemist de control, la care s-a amenajat o vitrină specială unde sînt expuse caietele de lucrări.

Imbunătăţindu-şi trimestru după trimestru pregătirea, ucenicii Şcolii profesionale de pe lîngă I.M.S. — Roman îndrăgesc tot mai mult meseria în care vor începe să lucreze în curînd. O dovadă a acestui fapt este şi pasiunea cu care lucrează în cercul tehnic. Ii poţi vedea adesea aici meşterind la macheta în care uriaşul laminor este reprodus aidoma, în dimensiuni miniaturale. Fiecare agregat ocupă locul său şi funcţionează la fel ca modelul în mărime naturală. Aceasta este a doua machetă a laminorului de ţevi din Roman executată de ucenicii cercului tehnic, sub îndrumarea profesorului inginer Nicolae Tudor; prima se află în cabinetul de tehnologia meseriei; a doua, este executată la cererea Institutului politehnic din Iaşi şi va fi trimisă în curînd, în dar, studenţilor. Este aceasta şi o dovadă a relaţiilor strînse stabilite între şcoală şi Institutul politehnic, între viitorii muncitori şi viitorii ingineri

V. MOISA
director adjunct al Şcolii profesionale de pe lîngă I.M.S.-Roman

Ştiri

Aproape 100 ucenici şi elevi de la Grupul şcolar de pe lîngă Trustul minier din Baia Mare îşi desfăşoară activitatea practică la Uzina de maşini şi utilaj minier din localitate. Ucenicii şi elevii sînt repartizaţi, în echipe, pe lîngă muncitorii calificaţi, confecţionînd şi reparînd piese şi agregate complexe pentru utilarea minelor.

Deosebit de rodnic este aportul ucenicilor strungari din anul III, care lucrează independent la maşini, pe bază de bonuri de lucru. Ei s-au organizat într-o brigadă U.T.M. care constituie un exemplu în munca pentru toţi ceilalţi ucenici din uzină. La panoul de onoare al secţiei de strungărie se găsesc alături de portretele unor muncitori fruntaşi şi portretele ucenicilor Alexandru Mureşan, Ludovic Meszaros, Valer Pop, care execută lucrări complexe de bună calitate.

*

Cadrele didactice şi elevii Centrului şcolar agricol din Tg. Mureş se preocupă permanent de dotarea laboratoarelor cu material didactic.

In ultimul trimestru elevii, îndrumaţi de profesori, au confecţionat 138 planşe şi au adunat cîteva bogate colecţii de plante şi seminţe. Acest material didactic este larg folosit la predarea lecţiilor, fiind de un real ajutor în aprofundarea de către elevi a cunoştinţelor de specialitate

Şcoala profesională I.P.R.O.F.I.L. „Gh. Doja" din Arad dispune de o bibliotecă frumos amenajată, care cuprinde 8300 de volume. Intregul mobilier al bibliotecii a fost executat de ucenicii şcolii. Aceştia frecventează zilnic biblioteca unde se organizează recenzii şi şezători literare.

În aceste zile, în şcolile sovietice

La Bariera Nevei

Vîntul dinspre Neva face să fîlfîie steagul roşu de pe clădirea înaltă a sovietului raional, alungă norii uşori de pe cerul albastru, primăvăratic. Pe podul Volodarski sună vesel un tramvai. Săgeţile macaralelor-turn se ridică în înălţimi, salutînd parcă zorile unei noi zile de muncă.

Ne aflăm la Bariera Nevei, într-unul din cele mai însemnate raioane industriale ale Leningradului. Bulevardul larg prinde viaţă. Urmaşii muncitorilor din Petersburg se grăbesc spre strungurile şi maşinile care-i aşteaptă. Copiii şi nepoţii lor fug la şcoală.

Cîndva, prin aceste locuri, pe acest bulevard, a păşit tînărul Ilici.

Primii copii cu care am intrat în vorbă sînt elevi la Şcoala nr. 344. Şcoala aceasta a fost construită cu 60 de ani în urmă, în zorile celui de-al XX-lea secol. „Prea înaltul ei protector", prinţul Oldenburgski, o numea şcoală „muncitorească", „şcoală pentru muncitori". Dar rare ori nimerea aici vreunul din copiii proletarilor petersburghezi.

— Pentru a învăţa, trebuia să plăteşti 12 ruble pe lună — povesteşte directoarea şcolii, Liubov Petrovna Nefedieva. Priviţi acest carnet de plată, datat cu 50 de ani în urmă, aparţinînd unui muncitor de la uzina Obuhov. Salariul nu trecea de 10 ruble. Cum puteai să te mai gîndeşti la învăţătura copiilor ?.

Azi, în şcolile raionului învaţă circa 30.000 de elevi.

★

...In zilele cînd întreaga Uniune Sovietică se pregătea pentru cea de-a 90-a aniversare a naşterii lui Lenin, la Şcoala nr. 344 s-a ivit o iniţiativă care i-a însufleţit pe toţi elevii.

— Să mergem pe urmele lui Vladimir Ilici Lenin în raionul nostru — au propus pionierii şi comsomoliştii. Dorim să ştim despre el totul, totul — au spus ei.

Aşa a luat fiinţă o adevărată mişcare pentru cercetarea istoriei raionului, condusă de tovarăşa Nefedieva.

Valerii Bovin, Nina Sofronova şi alţi elevi au vizitat Sovietul raional, arhivele, cabinetul raional de partid, fabricile şi uzinele. Au întîlnit mulţi participanţi la greva de la Obuhov şi la prima revoluţie rusă, membri ai gărzilor roşii, participanţi la asaltul Palatului de Iarnă, muncitori care l-au văzut şi l-au auzit vorbind pe V. I. Lenin.

Nu de mult, Saşa Kulakov a venit în fugă la tovarăşa Nefedieva, spunînd cu mîndrie :

— Uitaţi-vă ! Am găsit o medalie! Nici la muzeu nu există aşa ceva...

Intr-adevăr, era prima medalie sovietică, medalia înmînată celor care, la chemarea lui Vladimir Ilici Lenin, s-au ridicat în 1917 la asaltul împotriva lumii vechi. Pe faţa ei este înfăţişat un muncitor ţinînd într-o mînă o puşcă, iar în cealaltă un ciocan. De jur împrejur stă scris: „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!" Data emiterii : Octombrie 1917-1920.

Pasionante pentru elevi au fost vizitele la locurile legate de amintirea lui Lenin.

Pe strada Novo-Alexandrovski, în colţul dinspre sud al bulevardului, se află o veche căsuţă de lemn cu două etaje, înnegrită de vreme. Aici a venit, în toamna anului 1894, tînărul Lenin. El a urcat scara îngustă de lemn pînă la al doilea etaj şi a intrat în odaia revoluţionarului Vasili Andreievici Şelgunov, muncitor la uzina Obuhov. Aci îl aşteptau membrii cercului marxist ilegal, printre care se afla şi Ivan Vasilievici Babuşkin, lăcătuş la uzina Semiannikov. Elev iubit al lui Ilici, el a devenit unul dintre activiştii de frunte ai mişcării muncitoreşti.

Pionierii Valerii Atemasov şi Serioja Zubkov au vizitat şi casa cu nr. 70 de pe bulevard, unde Vladimir Ilici se întîlnea cu muncitorii textilişti şi cu metalurgiştii de la uzina Semiannikov. Alţi pionieri au fost în bulevardul Dudkov, în casa unde Vladimir Ilici l-a cunoscut pe Vasili Vasilievici Starkov, membru activ al „Uniunii de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare".

Numeroase şi variate sînt acţiunile pe care le-au organizat elevii în cinstea aniversării. Janna Kont, elevă în clasa a V-a, a găsit cîteva fotografii rare ale lui Vladimir Ilici; Impreună cu prietena ei, Liuba Leonova, a executat un album intitulat „Lenin la Bariera Nevei". Natasa Rezvan a adunat un material interesant despre Nadejda Konstantinovna Krupskaia, prietena credincioasă a lui V. I. Lenin.

Nina Terebkova, elevă în clasa a X-a, i-a povestit secretarei organizaţiei de comsomol din şcoală, Tania Fomina, că bunica ei, Maria Petrovna, l-a văzut pe Lenin. Tania a sfătuit-o s-o invite pe Maria Petrovna la adunarea pionierească. Bunica a venit în mijlocul pionierilor şi le-a povestit despre acele zile de luptă înflăcărată.

In şcoală s-a deschis un muzeu închinat lui Lenin, care cuprinde standurile „Copilăria lui Volodea Ulianov", „Inceputul activităţii revoluţionare a lui V. I. Lenin", „Pe drumul lui Lenin", „Ziua de astăzi a Barierei Nevei".

S-a hotărît ca aceste standuri să fie expuse în clasele care se vor situa pe primele locuri în întrecerea pe întreaga şcoală, care vor dobîndi cele mai bune rezultate la disciplină şi în acţiunile obşteşti. E uşor de închipuit ce stimulent a fost acesta pentru copii...

★

Astăzi e o zi mare pentru mulţi elevi ai Şcolii nr. 344. Instalaţi într-un autobus străbat oraşul stradă după stradă. Pe multe din aceste străzi elevii au trecut nu o dată. Dar acum privesc totul cu alţi ochi, urmărindu-l cu gîndul pe Lenin...

Iată palatul Tavriceski. De aici au răsunat în întreaga lume celebrele Teze din aprilie ale lui V. I. Lenin. Iată Smolnîi — statul major al Revoluţiei. Iată istorica piaţă din faţa Gării Finlanda. Mii de muncitori l-au întîmpinat aici, în neuitata seară din aprilie 1917, pe iubitul lor conducător şi învăţător, care se întorcea la Petrograd din emigraţie.

...Autobuzul trece mereu mai departe. Iată şi Razliv. De mult doreau pionierii să vadă celebra colibă pe drumul căreia se revarsă, iarna şi vara, şuvoi de oameni...

...Şi, iată-i acum pe elevi intrînd în Palatul de marmoră, unde se află filiala din Leningrad a Muzeului central „V. I. Lenin". După vizitarea lui, cei mai mici se adună într-una din sălile palatului. In liniştea solemnă răsună glasurile tinere care depun jurămîntul pionieresc. In rîndurile tinerilor leninişti a intrat un nou detaşament...

Elevii din clasele mai mari s-au adunat în sala Revoluţiei din Octombrie. Tot ce este expus aci — drapelele detaşamentelor gărzilor roşii, documentele leniniste, pînzele pictorilor — toate amintesc de marele conducător, de Ilici, al cărui nume îl poartă Comsomolul. Pe drept cuvînt, sînt emoţionaţi şi mîndri cei care au cinstea să devină azi, aici, membri ai Comsomolului leninist.

★

Majoritatea absolvenţilor Şcolii nr. 344 lucrează acum în aceleaşi uzine şi fabrici în care bunicii şi taţii lor au ridicat steagul unităţii proletare — la uzinele „V. I. Lenin", „Bolşevik", „Lomonosov", la fabrica „Rabocii", la combinatul „Thälmann". Participînd la schimbul de onoare în cinstea celei de a 90-a aniversări a naşterii lui Lenin, ei muncesc cu abnegaţie pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea an al septenalului.

In pas cu ei merg şi elevii de astăzi, care se străduiesc să cinstească măreaţa sărbătoare prin noi succese la învăţătură. Avînd adînc săpate în minte cuvintele lui Lenin, care ne-a învăţat că numai în munca împreună cu muncitorii şi ţăranii poţi deveni un adevărat comunist, ei se pregătesc de pe acum, îndrumaţi de profesorii lor, pentru o viaţă de muncă rodnică.

(După „Ucitelskaia gazeta" nr. 44/4634 din 12 aprilie 1960)

Casa din satul Şuşenskoe, în care a locuit Lenin în anii 1898-1900.

Gîndurile elevilor

Profesoara M. Soşcina predă literatura la Şcoala medie nr. 11 din oraşul Azov. Iată ce scrie ea despre compunerile închinate de elevii săi lui Vladimir Ilici Lenin :

Citind cele scrise de elevi simt că Lenin trăieşte în inimile tineretului nostru, că tinerii se înclină cu veneraţie în faţa geniului lui, cinstindu-i memoria. Lenin este, pentru tineretul nostru „mai viu decît toţi cei vii"...

„Să scrii despre Lenin! Aceasta este o temă extrem de vastă. Totul în ţara noastră de numele lui Lenin este legat. Cu ce oare să începi ?" — se întreabă eleva Zinaida Galuşko.

„Numele lui Vladimir Ilici Lenin — scrie Vasili Tkacenko — îmi este scump, ca numele omului celui mai apropiat. Cu toate că m-am născut la 19 ani după moartea lui Ilici, îmi închipui limpede cum era marele nostru conducător: simplu, spontan, simţind adînc şi înţelegînd minunat pe fiecare om. El a fost întotdeauna şi este şi acum pentru mine întruchiparea unei neobişnuite forţe spirituale".

Vitali Şarapov îl iubeşte pe Lenin, nu numai ca pe un conducător, ci şi ca pe un om nespus de simplu şi modest".

Noi, profesorii, simţim permanent cum ne ajută chipul lui Lenin în munca noastră. Parcă ar fi întotdeauna nemijlocit de faţă atunci cînd ne desfăşurăm lecţiile, cînd vorbim cu elevii.

„In clasa noastră este expus un portret al lui Vladimir Ilici Lenin. Privirea lui liniştită, înţeleaptă, năzuind departe, parcă ne spune : „Ţara creşte mereu. Tu cum o ajuţi? Cum înveţi, cum munceşti ?" — scrie Tatiana Gimuleva.

Iar Nikolai Şulga povesteşte că adesea, în momentele grele ale vieţii, se gîndeşte: „Oare cum ar fi procedat Lenin în locul meu ?"

Svetlana Lavrentieva scrie, cu spontaneitatea proprie tinereţii: „E foarte neplăcut cînd primeşti o notă proastă. Doar toţi ştiu că Lenin ne-a poruncit să învăţăm, să învăţăm, să învăţăm. Noi toţi trebuie să îndeplinim această poruncă".

De obicei, în compunerile elevilor se vădeşte regretul pentru faptul că nu l-au cunoscut pe Lenin. Ei îi socotesc fericiţi pe contemporanii lui, îndeosebi pe aceia care l-au cunoscut, care l-au văzut, care au vorbit cu el.

Din toate compunerile închinate lui Lenin se desprinde optimismul, curajul, sentimentul fierbinte de patriotism.

Comsomolistul Vladimir Cernişev scrie: „Lenin trăieşte! De numele lui se leagă toate către care năzuim fiecare dintre noi. Numele lui Lenin nu poate fi despărţit de comunism, de pace, de prietenie şi fericire. Mi se pare că nimic pe lume nu este atît de nemuritor ca numele lui Lenin".

In toate tineretul îl vede trăind pe Lenin. „Cravate roşii aprins fluturînd la gîtul pionierilor care au jurat să trăiască, să înveţe şi să lupte aşa cum a poruncit marele Lenin. Lenin se află în sufletul fiecărui comsomolist. Fiecare din noi poartă în inima lui cuvintele lui Lenin, cuvinte de încredere în viitorul minunat" — scrie Gheorghi Plutniţki.

Da, Lenin trăieşte în fiecare copil şi tînăr sovietic, în inimile lor fierbinţi şi curate.

(Din „Ucitelskaia gazeta" nr. 42 (4632) din 7 aprilie 1960).

Omul cel mai iubit de copii

Mulţi copii vin în aceste zile la biblioteca Şcolii medii din Meşcerinsk. Ochii lor caută în rafturi ceva cît mai frumos, cît mai interesant.

Un băieţaş de vreo 10 ani, întinzînd bibliotecarei o carte, spuse : „Daţi-mi, vă rog, încă ceva despre Vladimir Ilici.

— Tare mult îmi plac amintirile Nadejdei Konstantinovna Krupskaia despre Vladimir Ilici — spune Valea Kirsanova.

Chiar şi cei din clasa întîia, care de abia au învăţat să citească, cer cărţi „despre Lenin, cu poze"

Sună clopoţelul,

Cei mai mici au acum o lecţie cu tema „Lenin şi copiii". Cînd învăţătoarea A. A. Agureeva întreabă cine a citit ceva despre Vladimir Ilici, toţi ridică mîna.

La sfîrşitul orei, Jenia Filippova citeşte poezia „Pe foaia calendarului", de I. Iakovlev. Cu emoţie rosteşte ea ultimele versuri :

Mi-a spus tata cu blind glas,
Tilc adinc dind vorbei sale :
„Mergi in viaţă, pas cu pas,
Pe-a lui Lenin cale!"

Şi, pe neaşteptate, adaugă de la sine: „Şi eu voi merge pe calea aceasta!"

E. RIKOVA

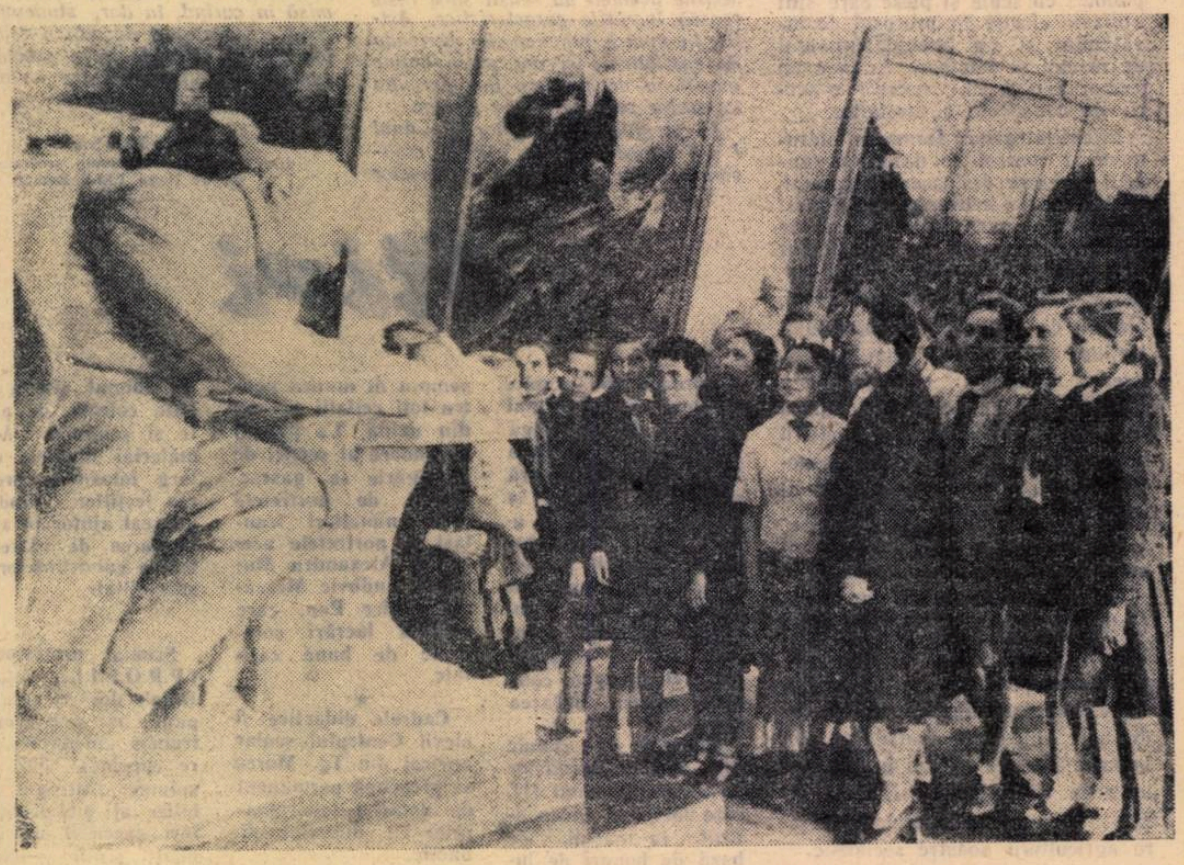

Muzeul central V. I. Lenin din Moscova cunoaşte în aceste zile o afluenţă neobişnuită.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 563 — Vineri 29 aprilie 1960 — 8 pagini 25 bani

1 MAI

Șapte decenii s-au înscris pe răbojul istoriei de cînd 1 Mai a devenit măreața sărbătoare a celor ce muncesc de pretutindeni. Șapte decenii de lupte ce au zguduit înfățișarea lumii, șapte decenii ce cuprind momente de cotitură în istoria omenirii. De la coloanele care acum 70 de ani desfășurau primele steaguri roșii s-a ajuns la minunata realitate a zilelor noastre: existența puternicului lagăr al socialismului în care trăiesc aproape un miliard de oameni, puternica mișcare muncitorească din țările capitaliste, constituirea unei uriașe zone a păcii, ce cuprinde numeroase țări care au scuturat în anii din urmă jugul colonial. Istoria merge mereu înainte martoră a unor noi și noi victorii ale socialismului. Cu fiecare an forțele socialismului devin mai puternice. Astăzi nici cei mai înverșunați dușmani ai lui nu pot să ignoreze victoriile răsunătoare ale popoarelor care își construiesc o viață nouă, călăuzite de nemuritoarele idei ale marxism-leninismului.

Priviți harta lumii în acest ajun de 1 Mai. Cît de mult s-a schimbat ea! Din inima Europei și pînă la Pacific, sute de milioane de oameni au rupt pentru totdeauna lanțurile robiei capitaliste. Uniunea Sovietică, țara care a pășit prima pe drumul socialismului, obține victorii răsunătoare, trecînd la construcția desfășurată a comunismului. Visul de aur al omenirii prinde viață pe pămîntul sovietic. Socialismul și comunismul au trecut din domeniul teoriei în domeniul practicii vii. Oamenii muncii din Uniunea Sovietică, angajați în crearea bazei tehnico-materiale a comunismului, dezvoltă economia patriei lor într-un ritm inaccesibil capitalismului. Popoarele de pretutindeni privesc cu dragoste și încredere către Țara Sovietică, către țara ce a trimis pentru prima oară în Cosmos sputnici și rachete cosmice, convinși că această țară reprezintă viitorul, ziua de mîine a omenirii. Producția sovietică de oțel a atins 60 de milioane tone, echivalînd cu producția anuală de oțel a Angliei, Franței și Germaniei Occidentale luate la un loc. Numai în anul trecut au intrat în exploatare în U.R.S.S. peste 1.000 de întreprinderi noi. Potrivit calculelor economiștilor, industria sovietică se va apropia în linii generale de cea americană în 1965, iar în 1970 o va depăși cu 14 la sută. Încă în 1965 U.R.S.S. va depăși S.U.A. în producția agricolă atît în ceea ce privește volumul producției cît și în privința producției pe cap de locuitor. O mare dezvoltare cunoaște sistemul de învățămînt din U.R.S.S. Un american scria recent în ziarul parizian „Liberation": „Poporul american știe că în timp ce în 1958 U.R.S.S. a format 94.000 de ingineri, S.U.A. nu au format decît 35.000".

Popoarele țărilor socialiste, conduse de partidele comuniste și muncitorești, obțin an după an succese însemnate în construcția economică și social-culturală, întrecînd în multe sectoare statele capitaliste. Astfel, volumul producției industriale din țările socialiste a fost în 1959 cu 12 la sută mai mare decît în 1958 și a întrecut de 5 ori nivelul producției realizate de ele în perioada precedentă celui de al doilea război, pe cită vreme în statele capitaliste producția industrială din 1959 a întrecut doar cu 5 la sută producția din 1958 și a fost numai de două ori mai mare decît producția lor în perioada antebelică.

Apologeților capitalismului le vine tot mai greu să-și desfășoare falimentara lor îndeletnicire, astăzi, cînd omenirea este martora marilor succese ale socialismului. Chipul capitalismului nu mai poate fi înfrumusețat. E semnificativ că și o serie de politicieni burghezi sînt siliți să recunoască realitatea tragică din țările lor. Senatorul Kennedy, candidat la președinția S.U.A, relata recent: „Adevărul este că 17 milioane de americani se culcă în fiecare seară flămînzi, 15 milioane de familii locuiesc în case necorespunzătoare, 7 milioane de familii luptă pentru existență avînd un venit anual mai mic de 2.000 de dolari. La noi sînt peste 4 milioane de șomeri". Acestui tablou ar trebui să-i adăugăm un altul, pe care îl zugrăvea revista americană „Fortune": în S.U.A. există 150 de persoane care au o avere de cel puțin 50 milioane de dolari. Averea lui Rockefeller este echivalentă cu venitul anual al unui milion de muncitori americani. Imaginați-vă o uriașă balanță: de o parte un singur om, iar de cealaltă parte un milion de oameni...

Zi de zi apare în fața maselor

(Continuare în pag. 2)

1.000.000 de lei economii

„În cinstea celui de al III-lea Congres al partidului să realizăm un milion lei economii peste plan!"

Sub semnul acestei chemări se desfășoară întreaga activitate a Întreprinderii de material didactic a M.I.C.

Economiile vor fi realizate prin îmbunătățirea continuă a calității produselor, prin perfecționarea proceselor tehnologice, prin folosirea materialelor noi.

Angajamentele luate de colectivul Întreprinderii de material didactic privesc, de asemenea, o serie de sortimente noi care sînt în curs de omologare și vor fi trimise școlilor pînă la 20 iunie 1960, data Congresului.

Un milion de lei economii peste plan — angajamentul în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului este un angajament complex. El înseamnă în același timp „produse mai ieftine, mai bune, mai frumoase și mai rezistente".

MUNCA ÎNSUFLEȚITA ÎN CINSTEA CONGRESULUI

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn a convocat pentru ziua de 20 iunie 1960 cel de-al III-lea Congres al partidului. Partidul, întregul nostru popor muncitor se pregătește pentru un eveniment a cărui măreție mobilizează noi forțe creatoare, aprinde mai vie în inimi dorința de a sluji cauza socialismului.

Zilele acestea din preajma Congresului aduc tot mai numeroase dovezi ale entuziasmului cu care oamenii muncii din fabrici, din uzine, de pe ogoare, din laboratoare, din instituții culturale și de învățămînt își închină roadele activității lor mărețului țel spre care ne conduce partidul. Muncim toți cu inima plină de noi nădejdi, cu încredere în justețea drumului pe care ne călăuzește politica înțeleaptă a partidului nostru. Transformînd în fapte directivele partidului, am făcut din patria noastră o țară cu o industrie puternică, cu o agricultură în plină dezvoltare, cu o cultură înaintată. La tot pasul se înalță construcțiile socialismului, fața orașelor și satelor noastre se schimbă necontenit, viața devine mai îmbelșugată și mai frumoasă cu fiecare zi. Bilanțul întreg al înfăptuirilor poporului nostru muncitor în anii ce s-au scurs de la cel de-al II-lea Congres, ne va arăta mai limpede ce poate să înfăptuiască un popor harnic, unit în jurul partidului care se călăuzește după învățătura marxist-leninistă.

Cel de-al III-lea Congres al partidului va deschide noi și mai largi orizonturi. De pe înălțimile cucerite prin realizările de pînă acum vom porni spre noi înălțimi. Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și Directivele principale ale planului economic de perspectivă pe o perioadă de 15 ani vor trasa drumul spre noi cuceriri pentru a termina în linii mari și a desăvîrși construcția socialismului în țara noastră. Privim viitorul cu optimism justificat și acest optimism ne înzecește puterile.

Colectivele din întreprinderi dezbat în aceste zile cu însuflețire problemele producției, pentru ca, răspunzînd chemării la întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului, să descopere noi rezerve, noi posibilități de a spori producția, de a îmbunătăți calitatea produselor, de a reduce prețul de cost. Urmîndu-le exemplul, colectivele pedagogice din școli muncesc cu abnegație pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate învățămîntului prin documentele de partid. Lărgirea rețelei școlare, generalizarea învățămîntului de 7 ani, ridicarea nivelului științific-ideologic al lecțiilor, legarea învățămîntului de viață, de producție, înarmarea elevilor cu convingeri comuniste sînt sarcini pe care pedagogii noștri le urmăresc cu perseverență în întreaga lor activitate din școală și din afară de școală. Concepția materialist-dialectică despre lume și viață le-a deschis orizontul, le-a ajutat să obțină succese tot mai mari în pregătirea elevilor. Prin grija partidului, învățătorii și profesorii au fost ajutați să înțeleagă mai bine lumea și viața, să-și însușească bogate cunoștințe profesionale. Ei au acumulat forțe mari, pe care sînt gata să le închine partidului — celui ce i-a ajutat să crească, să-și perfecționeze măiestria pedagogică.

Pregătindu-se pentru Congres, oamenii muncii din învățămînt analizează rezultatele obținute de ei în activitatea școlară și posibilitatea de a valorifica mai bine experiența cîștigată, pentru a ridica pe toți elevi la nivelul exigențelor impuse de măreața construcție a socialismului. Mulți dintre elevii de astăzi vor participa la înfăptuirea sarcinilor ce vor fi trasate de cel de-al III-lea Congres. Tineretul pe care-l pregătim acum în școli va munci pentru îndeplinirea planului de perspectivă pe cei 15 ani viitori. Acest gînd mobilizează forțele creatoare ale tuturor învățătorilor și profesorilor din patria noastră. El este în același timp pentru ei o chemare la datorie.

A munci mai bine înseamnă pentru pedagog a-i învăța pe elevi să îndrăgească munca, a-i înarma cu temeinice cunoștințe teoretice și practice pentru a fi capabili de muncă, a-i învăța să închine patriei, socialismului, progresului munca lor. Acesta este esențialul în activitatea instructiv-educativă. Acestea sînt cerințele fundamentale, cărora le sînt subordonate toate celelalte sarcini. Pentru ca elevii să îndrăgească munca ei trebuie să cunoască roadele ei, să vadă ce s-a înfăptuit și ce se înfăptuiește în patria noastră prin străduințile celor ce muncesc. Pentru ca să poată munci ei înșiși trebuie să-și însușească cunoștințe și deprinderi de muncă. Aceasta le cere activitate stăruitoare în clasă, în laborator, în atelier, pe ogor. Pentru a închina puterea lor de muncă progresului, socialismului, trebuie să le formăm convingeri comuniste. În zilele din preajma Congresului partidului se desfășoară în școli activitatea ultimului trimestru. Însemnatele sarcini pe care le are de îndeplinit fiecare învățător și profesor în această importantă etapă a anului școlar vor fi îndeplinite cu elanul și entuziasmul trezit de marele eveniment pe care întregul nostru popor muncitor îl întîmpină prin noi și mari succese.

Zilele acestea pline de fapte mari — dovezi de eroism în muncă ale întregului nostru popor — vin să îmbogățească nemăsurat de mult întreaga noastră activitate educativă. Elevii noștri doresc și trebuie să cunoască ceea ce înfăptuiește, în cinstea partidului, elanul creator al maselor muncitoare cu fiecare zi, cu fiecare ceas care ne apropie de Congres. Faptele muncitorilor vor avea răsunet adînc în inimile elevilor. Vor simți și ei dorința de a fi mai silitori, mai disciplinați, mai plini de grijă față de avutul obștesc; vor simți îndemnul de a participa cu mai multă însuflețire la acțiunile patriotice menite să facă satul sau orașul lor mereu mai frumoase. Noi pedagogii să le fim mereu aproape, să-i învățăm cum să traducă în viață acest îndemn.

Alături de întregul popor muncitor, fiecare om al școlii așteaptă, cu încredere în puterea și clarviziunea partidului, Congresul al III-lea al P.M.R. care va arăta calea ce duce spre noi cuceriri pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră.

Noi construcții școlare

În regiunea Craiova, ca și în toate regiunile țării, se desfășoară o largă acțiune de construcții școlare, determinată de continua dezvoltare economică a regiunii, de sarcinile sporite privind școlarizarea, de năzuința de a asigura condiții materiale tot mai bune de instruire și educare a tineretului. In anul trecut s-au ridicat în regiune 244 noi săli de clasă. Din fondul central al statului au fost construite 3 localuri de școli medii, cu cîte 24 săli de clase, în localitățile Bechet, Vînju Mare și Segarcea. Prin contribuția voluntară a cetățenilor s-au construit 68 de școli elementare, cuprinzînd 172 săli de clasă. In anul acesta, ca urmare a sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, construcția de școli a luat un nou avînt.

Pentru a cunoaște prespectivele de viitor privind construcțiile de școli în regiunea Craiova, un redactor al gazetei noastre s-a adresat tov. ing. V. Terpeș, șeful secției de învățămînt și cultură al regiunii Craiova .Publicăm mai jos convorbirea cu tov. V. Terpeș.

★

INTREBARE: Ce construcții școlare vor fi date în folosință în regiunea dumneavoastră în anul acesta ?

Interviu cu tovarășul VASILE TERPEȘ, șeful secției de învățămînt și cultură a Sfatului popular al regiunii Craiova.

Răspuns : Se construiesc în acest an, la Craiova, Tg. Jiu și Turnu Severin, 4 școli cu cîte 8 săli de clasă fiecare și o școală cu 24 săli de clasă (total 56 săli de clasă). De asemenea, vor fi construite 12 laboratoare pe lîngă școlile medii din orașele regiunii și 3 ateliere pentru școala de ucenici din Pești-șani. La sate se ridică 33 de localuri de școli de 4 ani și 17 localuri de școli de 7 ani. Se continuă, deasemenea, lucrările la cele 72 de școli de 4 ani și 33 școli de 7 ani începute în anii trecuți. Statul ne-a venit și aici în ajutor, acordîndune, pentru terminarea la timp a acestor construcții, credite în valoare de 1.019.000 lei, recuperabile în 1—5 ani. Cu această sumă se vor termina 19 școli de 4 și 7 ani cu 77 săli de clasă, care vor putea fi date în curînd în folosință. Totodată ni s-au alocat credite în sumă de 2.481.000 lei din care se vor construi și da în folosință pînă la 15 septembrie a.c. alte 5 localuri de școli medii și 2 localuri de școli de 7 ani, cuprinzînd în total 88 săli de clasă.

Prin terminarea construcțiilor menționate vom asigura spațiul necesar pentru cuprinderea a încă 1000 de absolvenți ai clasei a IV-a în clasa a V-a.

INTREBARE : In ce măsură contribuie cadrele didactice și elevii la grăbirea ritmului de ridicare a noilor construcții școlare ?

Răspuns : In acest an, cadrele didactice și elevii aduc o contribuție deosebit de importantă la grăbirea ritmului de construcții școlare, cît și la realizarea de economii. Un exemplu edificator în acest sens îl constituie activitatea învățătorilor comuniști Ilie Diaconu din comuna Roșia, Alexandru Defta și Ștefan Danău din comuna Rusănești de Jos și Ivan Alexandru din comuna Buicești, care au lucrat ei înșiși la construirea localurilor de școală din comunele lor, mobilizîndu-i, prin exemplul lor, și pe elevi și pe părinții acestora.

De asemenea, învățătorul Ion Drăghici din comuna Cotofenii de Jos a răspuns cu cinste la chemarea organelor locale, muncind în fruntea cadrelor didactice și a țăranilor muncitori din comună pentru construirea a două săli de clasă la școala de 7 ani.

Merită să fie evidențiată și activitatea desfășurată de tov. Victor Nicolaescu, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular al raionului Gilort, precum și de tov. Nicolae Stoica, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular al raionului Novaci, care urmăresc și îndrumă cu grijă desfășurarea în bune condițiuni a lucrărilor de construcții școlare.

INTREBARE : Cum veți asigura în următorii 2-3 ani generalizarea învățămîntului de 7 ani ?

Răspuns : Pentru următorii 3 ani ne-am propus să construim și să dăm în folosință 1114 săli de clasă — 382 în anul școlar 1960—1961, 395 în anul școlar 1961—1962 și 337 în anul școlar 1962—1963.

Prin executarea acestor construcții se vor asigura condiții pentru generalizarea completă a învățămîntului de 7 ani în regiunea noastră.

Ritmul tot mai viu al construcțiilor școlare creează și în regiunea Craiova, ca și în toate regiunile țării, condiții tot mai bune pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru desfășurarea tot mai rodnică a muncii instructiv-educative.

Elevii și pionierii de la Școala medie nr. 5 din Capitală desfășoară, în cadrul activității din afara clasei, acțiuni interesante cu un bogat conținut educativ. Iată, în clișeul de față, cîteva pioniere alcătuind un album care înfățișează frumusețile patriei noastre.

Școala populară de artă din Oradea își sărbătorește anul acesta un deceniu de activitate. In prezent aici funcționează secții de muzică (cu clase de pian, vioară, violoncel, acordeon, instrumente de suflat, canto), de teatru (cu clase de actorie), de dansuri populare și de artă plastică (cu clase de grafică, pictură, sculptură și țesături).

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

In legătură cu încheierea anului de învățămînt ideologic al cadrelor didactice

Invățămîntul ideologic al cadrelor didactice se va încheia în acest an școlar pînă la sfîrșitul lunii mai 1960. Colocviile de sfîrșit de an se vor desfășura între 15 mai — 30 mai 1960, pentru a da cadrelor didactice posibilitatea să se ocupe temeinic de încheierea anului școlar. Acolo unde nu au fost expuse toate lecțiile prevăzute în program, temele 7-8 la anul I și temele 15-16 la anul II, se vor ține la intervale mai scurte. Acolo unde este cazul, se poate organiza seminarizarea a două teme la un seminar.

Colocviile se vor da din materia studiată în acest an școlar și se vor desfășura la fel ca în anul școlar 1958/1959. La colocviile de sfîrșit de an, se vor prezenta cadre didactice care au frecventat cu regularitate cursurile în timpul anului. Nu vor putea fi primite la colocvii cadrele didactice care au peste două absențe nemotivate la seminarii ca și cele care au lipsit — chiar din motive obiective — la mai mult de jumătate din seminariile ținute.

Pentru a se asigura desfășurarea în condiții bune a colocviilor, secțiile de învățămînt și cultură vor cere sprijinul cabinetelor de partid regionale și raionale în vederea pregătirii propagandiștilor și a orientării acestora asupra principalelor probleme ce vor fi discutate la colocvii.

Se recomandă să se țină în fața cursanților, pe baza documentelor de partid, consultații privind principalele probleme ale construcției socialiste în țara noastră și asupra principalelor probleme ale situației internaționale.

De asemenea, se recomandă ca aceste consultații să fie ținute în zilele fixate pentru lecții și seminarii.

Înștiințare

Universitatea „C. I. Parhon" aduce la cunoștința absovenților din seriile vechi ale facultăților de matematică-fizică, chimie, științe naturale, geologie-geografie, filozofie, istorie, filologie, științe juridice, precum și absolvenților fostului Institut pedagogic de 2 ani și 4 ani, care mai au dreptul să susțină acest examen conform legilor în vigoare, că ultima sesiune de examen de stat la care au dreptul să se prezinte este sesiunea din iunie-iulie 1960.

Se atrage atenția celor interesați că pot depune lucrările de diplomă și se pot înscrie la acest examen numai pînă în ziua de 25 mai a.c. inclusiv, la secretariatul facultății respective.

1 MAI

(Urmare din pag. 1)

muncitoare din statele capitaliste mai izbitor contrastul dintre socialismul în plină înflorire și capitalismul în descompunere, cu toate racilele lui : nesiguranța zilei de mîine, șomajul și foametea care îi chinuiesc pe cei mulți, îmbuibarea, goana după profit și înavuțire a celor care exploatează, cursa înarmărilor. Și în domeniul învățămîntului faptele sînt la fel de grăitoare. In Germania occidentală, 80 la sută din tineri își limitează învățătura la cîteva clase primare. Presa străină arăta că din cauza lipsei de localuri de școală (ar fi necesare încă 46.000 de clase), învățămîntul vest-german are loc deseori în barăci și chiar în garaje. Din această pricină este grav periclitată sănătatea elevilor. O anchetă efectuată de medici în landul Renania de nord — Westfalia a arătat că numărul bolilor cronice în rîndul elevilor se află în continuă creștere. Dacă în 1952 din numărul total al copiilor examinați 28,7 la sută aveau o sănătate nesatisfăcătoare, în 1953 numărul acesta a constituit 43,2 la sută, pentru ca în anii următori să atingă 47 la sută. Toate acestea se petrec într-o țară în care numai pentru armamentul atomic și pentru rachete au fost destinate 110 miliarde mărci !

Popoarele din lumea întreagă sărbătoresc 1 Mai intensificînd lupta lor în apărarea păcii. Ele privesc cu deosebită satisfacție faptul că lunile din urmă au marcat începutul unei destinderi vizibile în relațiile internaționale. Gheața războiului rece a început să se topească. Inițiativele Uniunii Sovietice și în mod deosebit istoricele ei propuneri privind dezarmarea generală și totală au avut o însemnătate deosebită pentru întreaga evoluție a evenimentelor internaționale. Intensificarea contactelor între conducătorii de state și mai ales vizita lui N.S. Hrușciov în S.U.A. au prilejuit o mai bună cunoaștere a pozițiilor marilor puteri în principalele probleme internaționale și au demonstrat necesitatea și posibilitatea înfăptuirii în viață a coexistenței pașnice. Peste cîteva săptămîni, la Paris va începe conferința la cel mai înalt nivel, care urmează să abordeze probleme esențiale ale vieții internaționale ce își așteaptă rezolvarea. Fără îndoială, principala problemă ce va veni în dezbaterea conferinței va fi cea a dezarmării generale și totale, care frămîntă atît de mult popoarele lumii. Cursa înarmărilor trebuie să ia sfîrșit. Realizarea în practică a dezarmării generale și totale va însemna excluderea definitivă a războiului din viața societății, va însemna posibilitatea ca popoarele să trăiască ferite de amenințarea unui nou război. Popoarele lumii doresc să se rezolve problema germană într-un spirit democratic prin încheierea tratatului de pace cu Germania și prin lichidarea situației anormale din Berlinul occidental. Astăzi, mai mult decît oricînd, există perspective pentru ca viața internațională să pășească pe drumul însănătoșirii ei treptate, pe drumul destinderii și al consolidării păcii. Totul depinde de modul în care puterile occidentale vor ști să răspundă aspirațiilor de pace ale popoarelor din lumea întreagă.

Ziua de 1 Mai constituie pentru poporul nostru un minunat prilej de trecere în revistă a succeselor obținute în construcția vieții noi, sub înțeleapta conducere a partidului marxist-leninist. Oamenii muncii din R.P. Română, făcînd bilanțul acestor realizări, sînt mîndri că patria noastră socialistă devine cu fiecare înfăptuire mai frumoasă, mai bogată, mai puternică. Rominia, țara înapoiată de altă dată, este astăzi o țară cu o industrie proprie și cu o agricultură în plină dezvoltare, ale cărei realizări nu o dată au stîrnit admirația și acelor care nu îi sînt prieteni. Datorită eforturilor și entuziasmului celor ce muncesc, în frunte cu comuniștii, producția industrială a R.P.R. este de 4 ori și jumătate mai mare decît cea dinainte de război. In anii care au trecut de la eliberare pe platurile Rominiei s-au înălțat 139 de fabrici și uzine noi și peste 300 de întreprinderi au fost reutilate la nivelul tehnicii moderne. Ramuri de producție întregi au fost create în anii puterii populare. Peste 75 la sută din totalul familiilor țărănești s-au unit în gospodării agricole colective și întovărășiri, profund convinse că aceasta le asigură belșugul și bunăstarea. In anii regimului democrat-popular învățămîntul a cunoscut o dezvoltare fără precedent. Numai pentru nevoile învățămîntului s-au alocat între 1951-1958, din bugetul statului, peste 20 miliarde lei. Școli noi, spațioase se ridică an de an pînă și în cele mai îndepărtate sate, se înființează unități noi de învățămînt creîndu-se posibilitatea școlarizării tuturor copiilor de vîrstă școlară și condiții pentru un învățămînt de calitate. Porțile școlilor de toate felurile s-au deschis larg pentru fiii oamenilor muncii. Procesul instructiv-educativ a fost orientat pe o bază nouă, materialist-științifică, îndreptat spre o strînsă legătură cu practica construcției socialiste.

Sărbătoarea solidarității internaționale a celor ce muncesc găsește poporul nostru muncitor în momente de intensă pregătire în vederea unui însemnat eveniment : Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Insuflețiți de luminoasa perspectivă deschisă de partidul clasei muncitoare, oamenii muncii lărgesc întrecerea socialistă, muncind cu avînt și perseverență pentru a întîmpina cu noi succese Congresul partidului. In cinstea acestui eveniment ei își sporesc eforturile pentru a îndeplini planul de stat la toți indicii, pentru reducerea prețului de cost, pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor, pentru creșterea productivității muncii. Plini de mîndrie pentru realizările obținute, oamenii muncii poartă o profundă recunoștință partidului iubit, înțelept învățător și conducător al clasei muncitoare.

Laolaltă cu toate popoarele lagărului socialist, poporul nostru muncitor își manifestă dorința profundă ca în întreaga lume să fie respectate drepturile și libertățile celor ce muncesc.

Increzător în viitorul fericit al omenirii muncitoare, muncind cu elan și abnegație pentru construirea unei vieți fericite în patria noastră liberă, poporul romîn își manifestă solidaritatea cu toți cei ce luptă pentru idealurile scumpe celor ce muncesc : pentru socialism și pentru pace în lumea întreagă.

Viitorii învăţători

Profil larg de pregătire

Directorii şcolilor pedagogice şi institutelor pedagogice de învăţători s-au întîlnit, de curînd, într-o consfătuire pe ţară, organizată de Departamentul şcolilor din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, pentru a dezbate cele mai importante probleme ale muncii lor.

Consfătuirea a scos în evidenţă succesele obţinute pe linia pregătirii cadrelor de învăţători prin trecerea la şcoala pedagogică cu durata de 6 ani şi prin crearea institutelor pedagogice de învăţători cu durata de 2 ani.

Sarcinile care revin astăzi învăţătorului în munca instructiv-educativă şi în activitatea social-culturală şi obştească îi cer o pregătire temeinică şi multilaterală. De aceea, una din problemele cele mai importante dezbătute în consfătuire a fost aceea a profilului de pregătire a viitorului învăţător.

Actualele planuri şi programe de învăţămînt, precum şi durata de şcolaritate asigură, în bună măsură, condiţiile necesare pentru dobîndirea unei largi pregătiri generale şi de specialitate a învăţătorilor. Este necesar, însă, ca acestor planuri şi programe să li se mai aducă unele îmbunătăţiri şi să fie folosite cît mai complet în scopul înarmării elevilor şi studenţilor din şcolile şi institutele pedagogice de învăţători cu o concepţie clară materialist-dialectică despre lume şi viaţă, cu un sistem închegat de cunoştinţe ştiinţifice şi cu o bună pregătire metodică, pentru a putea transmite viitorilor lor elevi cunoştinţele prevăzute în programele claselor I—IV. Totodată, elevii şi studenţii din şcolile şi institutele pedagogice trebuie să aibă o serioasă pregătire ideologico-politică, ateist-ştiinţifică, spre care trebuie îndreptată predarea tuturor disciplinelor din şcolile ce pregătesc cadrele didactice.

La consfătuire s-a subliniat că un loc important în sistemul pregătirii generale şi de specialitate a viitorilor învăţători îl ocupă cunoaşterea temeinică de către aceştia a limbii şi literaturii romîne, necesare atît pentru propria lor pregătire şi educare, cît şi pentru a fi în măsură să dea elevilor lor cunoştinţe exacte de limbă şi literatură, să le trezească dragostea pentru cunoaşterea tezaurului literar al poporului şi să folosească creaţiile literare în educarea patriotică a acestora. Cunoaşterea aprofundată a limbii şi literaturii romîne este tot atît de necesară şi pentru elevii şi studenţii din şcolile şi institutele care pregătesc învăţători pentru şcolile în limbile minorităţilor naţionale. Pentru aceasta, este necesar să se revadă numărul orelor de limba şi literatura romînă prevăzute în planurile de învăţămînt ale institutelor pedagogice cu limba de predare romînă, cît şi ale şcolilor şi institutelor pedagogice de învăţători pentru şcolile în limbile minorităţilor naţionale. În vederea sporirii şi a unei mai judicioase repartizări a acestor ore, după cum a propus tovarăşul Tittel Andrei, directorul Institutului pedagogic de învăţători din Odorhei.

Trăsătura principală a şcolii noastre actuale o constituie continua întărire a legăturii sale cu viaţa, cu producţia. Viitorul învăţător trebuie să fie astfel pregătit, încît să ştie să realizeze această legătură prin toate activităţile ce le va desfăşura, să fie capabil să facă din copiii ce-i vor fi încredinţaţi tineri cu dragoste de muncă, dornici de a fi utili societăţii. De aceea, consfătuirea a stăruit asupra rolului deosebit care revine, în sistemul de pregătire a învăţătorilor, activităţilor practice ce se desfăşoară în şcolile şi institutele pedagogice prin lecţiile de lucru manual, lucrările practice în ateliere, lucrările practice pe lotul şcolar, prin acţiunile cu caracter patriotic şi prin organizarea în mod corespunzător a autodeservirii. A fost apreciată ca pozitivă, din acest punct de vedere, preocuparea ce există la Institutul pedagogic de învăţători din Cluj, de a confecţiona cu elevii şi studenţii material didactic, de care se vor servi în activitatea lor viitoare, prin aceasta dobîndind totodată deprinderi de muncă şi priceperea de a lega cunoştinţele teoretice de practică.

Aceeaşi grijă trebuie acordată organizării activităţii social-productive a elevilor din şcolile pedagogice în agricultură, în gospodăriile agricole de stat şi colective, creîndu-le posibilitatea să cunoască munca sub toate aspectele ei, să-şi îmbogăţească cunoştinţele căpătate în şcoală, să se pregătească pentru activitatea la sate.

De un real folos în pregătirea viitorilor învăţători sînt excursiile cu elevii şi studenţii pe diferite trasee în ţară. Excursiile de acest fel, organizate, de pildă, de şcolile şi institutele pedagogice de învăţători din Timişoara, Arad, Craiova, Cluj şi altele în timpul vacanţelor au dat elevilor prilejul să cunoască direct cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular, marile construcţii ale socialismului, bogăţiile şi frumuseţile patriei, monumentele ei istorice etc. Astfel, cînd vor preda, la rîndul lor, lecţii de istorie şi de geografie, ei vor fi în măsură să vorbească cu convingere, să transmită cunoştinţe exacte şi documentate. Nici nu se poate concepe ca un învăţător să vorbească elevilor săi despre uzine sau centrale electrice, despre mine sau sonde, despre munţii noştri sau despre apele ţării, fără ca el să le fi văzut pe cele mai importante dintre acestea, fără să le fi cunoscut direct. Pe lîngă faptul că aceasta lărgeşte în mod considerabil orizontul învăţătorului, contribuie, în acelaşi timp, la creşterea prestigiului său, elevii văzînd în învăţătorul lor un om cu multiple cunoştinţe, dobîndite nu numai din cărţi, ci şi din viaţă. De aceea — s-a arătat la consfătuire — o sarcină deosebit de importantă a şcolilor pedagogice, este aceea de a face cunoscute viitorilor învăţători cele mai importante obiective industriale ale patriei, marile unităţi socialiste din agricultură, regiunile ei cele mai pitoreşti, contribuind astfel la educarea elevilor în spiritul unui patriotism fierbinte.

Discutînd problemele legate de pregătirea viitorilor învăţători, participanţii la consfătuire au subliniat cuvintele marelui Lenin, care arăta că învăţătorimea nu se poate limita la cadrul activităţii îngust-didactice, ci este chemată să lege activitatea didactică cu sarcina organizării socialiste a societăţii. Aceasta înseamnă că viitorilor învăţători le va reveni, pe lîngă munca lor didactică, şi o importantă muncă cultural-obştească legată de sarcinile actuale ale construcţiei socialiste : să organizeze şi să conducă activitatea culturală la sate, să lucreze în căminele culturale, să organizeze şi să conducă echipe de teatru, coruri, brigăzi artistice, să ţină conferinţe pentru răspîndirea ştiinţei, să participe la activitatea cercurilor agrozootehnice şi de popularizare a cărţii, să contribuie activ la ridicarea nivelului cultural şi politic al maselor ţărăneşti. Şcoala pedagogică trebuie să-l pregătească, deci, pe viitorul învăţător şi pentru o astfel de activitate, folosind în acest scop, atît disciplinele prevăzute în planurile de învăţămînt (literatura, muzica, muzica instrumentală, educaţia fizică etc.), ca şi formele de muncă în afară de clasă şi de şcoală (cor, cercuri de teatru, colectiv sportiv etc.). Participanţii la consfătuire au subliniat necesitatea ca, prin aceste mijloace, elevii din şcolile pedagogice să înveţe cum trebuie organizat şi dirijat un cor, să capete noţiuni de regie de teatru, să se deprindă cu elaborarea şi ţinerea de conferinţe, să capete o temeinică pregătire agrotehnică, să aibă cunoştinţe de educaţie sanitară. Pe această linie se înscrie şi propunerea tov. Gheorghe A Chiţei, directorul Şcolii pedagogice din Deva, ca fetele să primească cunoştinţe mai aprofundate de gospodărie. Elevii şcolilor pedagogice trebuie să ştie, de asemenea, care sînt organizaţiile de masă care activează la sate şi cum să ajute aceste organizaţii şi, îndeosebi, să cunoască munca în organizaţiile de tineret şi în organizaţiile de femei. Deosebit de necesară pentru viitorii învăţători este cunoaşterea muncii de instructor de pionieri, pe care mulţi dintre ei vor trebui s-o desfăşoare paralel cu munca didactică. De aceea, ei trebuie să se deprindă cu o astfel de muncă încă din şcoală, în strînsă colaborare cu organizaţia U.T.M., prin antrenarea lor ca instructori de pionieri în şcolile de aplicaţie şi din împrejurimi, prin trimiterea în tabere în timpul vacanţelor etc.

La baza tuturor acestor activităţi — s-a subliniat în consfătuire — stă cunoaşterea de către viitorii învăţători a politicii partidului nostru şi pregătirea lor ca propagandişti pricepuţi şi devotaţi ai acestei politici. Încă din şcoală ei trebuie să capete o temeinică educaţie politică, care se realizează atît prin predarea socialismului ştiinţific şi a economiei politice şi prin învăţămîntul politic U.T.M., cît şi prin citirea regulată a presei, prin organizarea de informări politice şi prin cunoaşterea satului, cu toate transformările şi problemele sale politice şi economice.

Dat fiind că învăţătorul exercită o mare influenţă asupra elevilor săi şi asupra locuitorilor satului, că prin exemplul său personal îi înarmează cu concepţii şi le dezvoltă trăsături de caracter, are o deosebită importanţă formarea profilului moral al tinerilor care se pregătesc să devină învăţători, a caracterului lor. Din acest punct de vedere, în formarea viitorului învăţător se află pe primul plan realizarea unităţii, a concordanţei dintre concepţii, convingeri şi acţiuni, dintre teorie şi practică, dintre cuvînt şi faptă, formarea unor caractere care să aibă ca trăsătură esenţială dragostea fierbinte faţă de patrie şi partid, subordonarea continuă a intereselor personale faţă de cele generale. Nu este suficient ca învăţătorul să aibă o concepţie ştiinţifică despre lume, să aibă convingeri comuniste despre atitudinea faţă de societate, faţă de muncă şi faţă de avutul obştesc, ci el trebuie să dovedească şi în faptă, prin acţiunile sale de fiecare zi şi în orice împrejurare, concepţia şi convingerile pe care şi le-a format în şcoală. Şcoala pedagogică trebuie să acorde, deci, o mare însemnătate formări elevilor ei ca oameni înaintaţi ai societăţii socialiste.

Merită a fi scoasă în evidenţă, sub acest aspect, preocuparea colectivului de profesori de la Institutul pedagogic de învăţători din Bucureşti, de a asigura concordanţa dintre cunoştinţele, convingerile şi acţiunile elevilor şi studenţilor prin antrenarea acestora la o muncă susţinută, rodnică, în şcoală, în acţiuni patriotice, obşteşti etc. şi prin dezvoltarea dragostei lor faţă de profesia aleasă.

Nu putem vorbi de pregătirea viitorilor învăţători fără să amintim de grija cu care şcolile şi secţiile de învăţămînt şi cultură trebuie să se ocupe de recrutarea şi selecţionarea celor ce se pregătesc pentru această nobilă muncă. Spre şcolile şi institutele pedagogice de învăţători trebuie să fie atraşi în număr cît mai mare absolvenţi ai şcolilor de 7 ani şi medii, dintre care să fie selecţionaţi cei mai buni, cei care doresc să îmbrăţişeze această profesie, fii de muncitori, de ţărani muncitori, în primul rînd din acele raioane care sînt deficitare în cadre didactice şi unde se vor reîntoarce să muncească după absolvirea şcolii. Nu pot fi privite cu indiferenţă aspecte ca acestea : ce fel de elevi sînt primiţi în şcolile şi institutele pedagogice, de unde provin aceştia şi unde vor merge să lucreze, cîţi reuşesc să termine şcoala şi merg la posturile unde au fost repartizaţi. Mai sînt însă secţii de învăţămînt şi cultură, ca cele din regiunile Galaţi, Iaşi, Cluj, Bacău, Suceava, Baia Mare, care n-au acordat atenţia cuvenită acestor probleme, n-au luat măsuri să realizeze integral planul de şcolarizare şi să prevină pierderile de elevi din şcolile pedagogice şi nu s-au ocupat de îndrumarea temeinică a acestora, sau care nu s-au preocupat de recrutarea candidaţilor pentru institutele pedagogice din Galaţi, Bîrlad şi Cluj. Şcolile şi institutele pedagogice au un rol important în pregătirea cadrelor de învăţători de care are nevoie fiecare regiune, de aceea ele trebuie să se bucure de o grijă deosebită din partea organelor de învăţămînt, atît în privinţa asigurării lor cu cadre dintre cele mai valoroase, a recrutării candidaţilor şi a temeinicei lor pregătiri, cît şi în ceea ce priveşte asigurarea unor condiţii materiale corespunzătoare.

După cum arăta tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul învăţătorilor, partidul şi poporul nostru au încredinţat învăţătorului misiunea măreaţă de a educa în spirit comunist noile generaţii. Îndeplinirea cu cinste a acestei misiuni este strîns legată de felul cum şcoala sau institutul pedagogic se ocupă de formarea viitorului învăţător, ca luptător consecvent şi devotat pentru cauza poporului, pentru socialism, cu o pregătire multilaterală şi cu trăsăturile nobile ale omului comunist.

Seriozitatea cu care consfătuirea a analizat aspectele cele mai importante ale muncii din şcolile şi institutele pedagogice şi propunerile făcute constituie garanţia că formarea viitorului învăţător cu un larg profil al pregătirii sale se va realiza la nivelul cerinţelor puse de construcţia socialistă în patria noastră.

Sub îndrumarea învăţătoarei Vasilica Ionescu, directoarea căminului cultural din Gura Ocniţei, regiunea Ploeşti, brigada artistică de agitaţie se pregăteşte de spectacol.

Pentru munca la sate

Cadrele didactice din şcolile şi institutele pedagogice de învăţători acordă o tot mai mare atenţie pregătirii multilaterale a elevilor şi studenţilor, înarmării lor cu cunoştinţele, priceperile şi deprinderile necesare îndeplinirii sarcinilor ce le vor reveni în activitatea instructiv-educativă şi cultural-obştească. Întrucît majoritatea absolvenţilor şcolilor şi institutelor pedagogice merg să lucreze la sate, unde învăţătorul are de îndeplinit un important rol social ca unul dintre principalii intelectuali ai satului, ei trebuie să fie în măsură de a participa în mod activ la acţiunile cultural-obşteşti şi a le conduce cu competenţă.

În acest scop cadrele didactice caută şi folosesc procedee şi metode cît mai variate. Merită a fi scos în evidenţă în special felul cum sînt rezolvate problemele pregătirii culturale a viitorilor învăţători la institutele pedagogice de învăţători din Arad şi Craiova şi la şcoala pedagogică din Oradea.

Colectivele acestor şcoli pregătesc bogate programe cultural-artistice, care sînt prezentate la căminele culturale, organizează vizite la sate şi gospodării agricole colective şi întîlniri cu foşti absolvenţi ai şcolilor sau cu învăţători fruntaşi. În acest fel se realizează o mai bună cunoaştere a problemelor pe care le ridică munca la sate.

Pentru pregătirea viitorilor învăţători în domeniul propagării agriculturii înaintate, la Institutul pedagogic din Arad, cu prilejul lecţiilor de agrotehnică şi al practicii agricole, elevii şi studenţii primesc îndrumări în legătură cu desfăşurarea propagandei agricole la sate, cu organizarea cercurilor agro-zootehnice şi cu pregătirea lecţiilor. La institutul din Craiova s-a organizat un cerc tehnic în care elevii şi studenţii învaţă conducerea tractorului şi a maşinilor agricole.

Pregătirea viitorilor învăţători pentru activitatea culturală se desăvîrşeşte de asemenea în cadrul diferitelor cercuri, ca şi prin participarea elevilor şi studenţilor la cor, fanfară, echipa de teatru, de dansuri etc. Astfel, la Arad s-a organizat un cerc de regie care îşi desfăşoară activitatea sub îndrumarea unor regizori şi artişti de la Teatrul de stat din localitate, iar pe lîngă Institutul pedagogic de învăţători din Craiova s-a organizat o secţie a şcolii de artă populară, cu clase de actorie, acordeon, ţesut, pictură, conduse de profesori de specialitate. Ţinînd seama de răspîndirea pe care a luat-o filmul la sate în anii puterii populare, tot aici s-au organizat, cu sprijinul Comitetului regional de partid şi al Direcţiei regionale a difuzării filmului, două cercuri de operatori-proiecţionişti, în cadrul cărora se ţin cursuri cu durata de un an şi de doi ani, frecventate de peste 100 de elevi şi studenţi, care la sfîrşitul cursurilor vor primi certificatul de operator.

În vederea pregătirii pentru munca în bibliotecile sătesti, biblioteca Institutului pedagogic din Arad a căpătat în ultimul timp funcţii multiple. Pe lîngă stimularea lecturii elevilor şi studenţilor, aceasta îi iniţiază şi în probleme specifice, cu evidenţa fondului de cărţi, clasificarea cărţilor, completarea fondului de cărţi, îndrumarea cititorilor.

Acestea sînt numai cîteva din aspectele activităţii bogate ce se desfăşoară în cadrul institutelor şi şcolilor pedagogice pentru înarmarea viitorilor învăţători cu cunoştinţele şi deprinderile necesare desfăşurării cu succes a unei actvităţi multilaterale în satele unde vor merge să lucreze.

Pentru evitarea supraîncărcării elevilor şi studenţilor, toate aceste activităţii au fost judicios organizate ; un student sau un elev poate face parte din cel mult două cercuri — unul ştiinţific şi unul artistic — potrivit cu aptitudinile şi preferinţele fiecăruia

C. MINCA

Măsuri generale și măsuri specifice

Mai mult decît în celelalte trimestre, în trimestrul al III-lea problema lichidării rămînerii în urmă la învățătură capătă o deosebită însemnătate. În această perioadă, care constituie ultima etapă a anului școlar, pedagogii își pun cu seriozitate problema modului în care îi pot aduce pe elevii rămași în urmă la învățătură la nivelul general al clasei, pentru a încheia anul școlar cu bune rezultate.

Această problemă îi preocupă îndeaproape și pe profesorii de la Școala de 7 ani din orașul Slănic-Moldova. Ei s-au oprit în primul rînd la cîteva măsuri cu caracter general, valabile pentru toate disciplinele și pentru toți elevii cu o pregătire slabă. Înainte de toate se numără printre aceste măsuri intensificarea muncii educative. Prin discuții purtate cu fiecare elev în parte, prin analiza situației la învățătură în orele de diriginție, prin acțiuni comune cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, profesorii se străduiesc să-i convingă pe școlari de necesitatea de a depune eforturi cît mai mari în vederea ridicării nivelului lor la învățătură. În directă legătură cu aceasta se află și munca diriginților și a profesorilor cu părinții elevilor rămași în urmă. Vizitele în familiile acestor elevi s-au dovedit în numeroase cazuri foarte utile. Cu prilejul acestor vizite s-a constatat că unii părinți îi supraîncarcă pe copii cu treburi gospodărești, silindu-i astfel să-și neglijeze lecțiile. În alte familii, părinții nu știau, din cauză că nu-și supravegheau regulat copiii, că aceștia absentează des de la școală. Vizitele profesorilor au lămurit lucrurile și i-au determinat pe părinți să-și supravegheze cu mai multă grijă copiii.

Totodată, școala a adoptat procedeul de a-i invita la lecții pe părinții elevilor slab pregătiți. Inițiativa nu ni se pare însă indicată, dat fiind că, pe de o parte, tulbură mersul normal al lecțiilor, iar pe de altă parte pentru că părinții nu pot aprecia cu suficientă obiectivitate rezultatele obținute de copiii lor.

Unul din mijloacele menite să contribuie la lichidarea rămînerii în urmă la învățătură căruia profesorii de la Școala de 7 ani din Slănic-Moldova îi dau foarte multă atenție îl constituie orele de consultație. Profesoara Mariana Braniștescu, de pildă, le cere elevilor, în orele de consultații, să arate care sînt lecțiile pe care nu le-au înțeles deplin și ce anume vor să li se explice. Dacă elevii nu-și exprimă nelămuririle procedează la chestionarea lor sistematică în problemele mai dificile și poartă asupra acestora discuții amănunțite cu elevii dîndu-le explicații cît mai clare.

Un mijloc foarte important prin care se lichidează rămînerea în urmă la învățătură îl constituie munca profesorului în clasă. În momentul verificării sau al fixării majoritatea profesorilor de la Școala de 7 ani din Slănic îi ascultă în primul rînd pe elevii cu rezultate slabe .Obișnuindu-se să fie mereu în atenția profesorilor, aceștia se străduiesc să învețe mai mult. În același timp, profesorii își dau seama care sînt lucrurile pe care nu le-au înțeles elevii respectivi, revin asupra lor și le explică în amănunțime. Una din dificultățile pe care le ridică această cale este aceea că, simultan cu predarea lecțiilor curente, profesorul trebuie să aibă în vedere și revenirea asupra golurilor din cunoștințele elevilor rămași în urmă. Dar dificultatea poate fi înlăturată, după cum arătau profesoarele Maria Cațer și Georgeta Bogdan, printr-o temeinică pregătire a lecțiilor și o judicioasă eșalonare a timpului rezervat fiecărei probleme în cadrul orei. Consacrînd o atenție deosebită acelor exerciții, probleme sau analize pe text prin care se pot clarifica cunoștințe predate anterior dar insuficient de temeinic însușite de unii elevi, profesorii reușesc să lichideze o mare parte din lacunele existente în cunoștințele acestora.

La toate aceste măsuri cu caracter general se adaugă măsurile determinate de particularitățile specifice fiecărei discipline, fiecărei clase și chiar fiecărui elev în parte. Astfel, de pildă, profesoara de geografie Georgeta Bogdan și-a dat seama că majoritatea elevilor rămași în urmă la învățătură din clasa a V-a nu se orientează cu ușurință pe glob. În consecință a înmulțit numărul exercițiilor de orientare pe glob. În clasa a VII-a, multe din lacunele existente în cunoștințele de geografie izvorau din faptul că elevii nu reușeau să determine localitățile pe hartă. De aceea, utilizarea mai deasă a hărții la această clasă a devenit una din principalele preocupări ale profesoarei.

Măsurile pot diferi și de la o clasă la alta. La clasa a V-a, de pildă, s-a constatat că una din principalele cauze ale rămînerii în urmă la învățătură este aceea că elevii încă nu știu suficient de bine să ia notițe, să extragă din expunerea profesorilor ceea ce este esențial. De aceea pedagogii au hotărît să folosească cît mai des la această clasă schemele rezumative notate pe tablă, pe care elevii le copiază în caietele lor.

Dînd atenție felului cum învață fiecare elev în parte, profesorii se ocupă în special de aceia care au tendința de a memora cunoștințele în mod mecanic, bucheresc, fără să pătrundă sensul problemelor studiate. Pentru a-i ajuta să înlăture această tendință care, determinînd uitarea de îndată a celor învățate, duce nemijlocit la rămînerea în urmă la învățătură, profesorii cer de fiecare dată acestor elevi să explice regulile învățate, să efectueze aplicații practice, exerciții.

La Școala de 7 ani din Slănic-Moldova există condițiile pentru lichidarea deplină a rămînerii în urmă la învățătură. Și aceasta pentru că profesorii au pornit în munca lor de la o idee justă — aceea că o dată cu măsurile cu caracter general pe care le ia școala în acest scop trebuie să se analizeze cu foarte multă seriozitate aspectele specifice ale rămînerii în urmă în fiecare clasă, la fiecare disciplină și la fiecare elev în parte și în funcție de acestea să se stabilească metodele și procedeele cele mai potrivite.

OCTAVIAN BUZESCU

O clasă a Școlii speciale din Alexandria

În strînsă legătură cu părinții

Conștienți de faptul că succesele activității instructiv-educative depind într-o măsură însemnată de colaborarea strînsă cu părinții, profesorii de la Școala medie „Horia, Cloșca și Crișan" din Alba-Iulia au căutat forme variate de realizare a acestei colaborări.

Principala formă a acestei acțiuni a constituit-o lectoratul pentru părinți. În cadrul lectoratului li s-au prezentat părinților, lunar, referate privind cele mai actuale probleme ale muncii educative.

Temele dezbătute cu părinții au privit contribuția acestora la pregătirea elevilor pentru munca în producție, pentru viață, formele ajutorului pe care sînt chemați părinții să-l acorde copiilor lor la învățătură, deprinderea elevilor în familie cu diferite munci de autodeservire etc.

Uneori, în cadrul lectoratului pentru părinți s-au organizat simpozioane. Așa a fost, de exemplu, simpozionul organizat cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii. În aceste zile, colectivul de diriginți pregătește un simpozion cu tema „Copiii noștri trăiesc o viață nouă".

Pentru a veni în ajutorul părinților din satele îndepărtate, școala a organizat în timpul vacanțelor consfătuiri cu părinții în 8 centre din raion. La aceste consfătuiri diriginții au avut prilejul să discute concret, cu fiecare părinte în parte, situația copiilor. La consfătuiri au participat și directorii din localitățile respective.

Consfătuirile organizate în raion au dat diriginților posibilitatea să-i viziteze și acasă pe părinții de la sate și să strîngă și pe această cale legăturile cu ei.

Pentru realizarea unei mai mari apropieri între școală și părinți, aceștia au fost invitați la o serie de reuniuni tovărășești organizate de școală. Astfel, pedagogii și părinții s-au putut cunoaște mai bine, au putut purta discuții prietenești

T. L. LASCU

Metoda grafică în predarea geografiei

Dîndu-și seama că simpla prezentare la lecție a unei hărți sau a unui tablou nu este suficientă ca să poată asigura o justă oglindire a fenomenelor geografice și a cauzalității lor, mulți profesori de geografie împletesc expunerea orală cu desenul pe tablă. Reproducînd în caietele lor un astfel de desen, elevii nu numai că memorează mai ușor imaginea fenomenului studiat, dar înțeleg mai adînc interdependența fenomenelor naturale, economice și social-politice din domeniul geografiei.

Mai sînt însă profesori de geografie care ezită să întrebuințeze desenul la tablă. Unii motivează aceasta cu faptul că nu au „talent" la desen. Aici însă nu se cere talent, ci o deprindere temeinică, bazată pe exerciții. Alți profesori, deși fac schițe grafice și cartografice la tablă, le efectuează cu multă neglijență, socotindu-le ca ceva foarte simplu. Schița pe tablă nu poate fi însă o improvizație de moment. Este necesar ca profesorul să se pregătească dinainte pentru efectuarea ei, așa încît s-o poată duce la bun sfîrșit. Cu timpul, datorită exercițiilor de pregătire, mulți profesori reușesc să efectueze cu precizie științifică schițele de hărți sau alte desene, dovedindu-și o dată în plus măiestria lor didactică.

Este nepedagogic și absolut nerecomandabil sistemul folosit de unii profesori de geografie, care vin cu hărțile sau cu alte desene schițate dinainte pe o fițuică și se ghidează după aceasta în timpul efectuării desenului de pe tablă. Tot așa de nepedagogic și de nerecomandabil este și sistemul acelor profesori care cer unui elev să schițeze el pe tablă, în recreația ce precede ora de geografie, harta sau desenul pe care trebuie să le facă profesorul și numai el.

Desenul își atinge scopul numai atunci cînd este schițat pe tablă de către profesor în timpul expunerii, cînd se află într-o concordanță deplină cu expunerea, constituind o reprezentare grafică a acesteia și totodată un reazim puternic în înțelegerea ei.

Pentru a reprezenta un asemenea reazim, desenul trebuie să îndeplinească anumite condiții. El trebuie schițat în așa fel încît să poată fi văzut, urmărit și înțeles de toți elevii clasei.

Foarte important este ca desenul să fie exact din capul locului. De aceea i se cere profesorului să nu șovăie în timpul lucrului, să nu tragă linii greșite, pe care să fie silit apoi să le șteargă.

Un desen bun este simplu și clar. De aceea vom căuta să nu-l încărcăm cu tot felul de amănunte, care n-ar face decît să-i deruteze pe elevi. Este bine să întrebuințăm cît mai des creta colorată, pentru a scoate în evidență ceea ce este esențial.

De o mare importanță este caracterul dinamic al desenului, care dă elevilor posibilitatea să înțeleagă fenomenele naturale și social-politice în mișcarea și dezvoltarea lor. Numai așa desenul îi va ajuta pe elevi să pătrundă de pildă, în domeniul geografiei fizice, fenomenul eroziunii glaciare, scurgerea ghețarului, formarea brațelor moarte și „călătoria" ostroavelor, sau fenomenul actual al prăbușirii sistemului colonial în domeniul geografiei politice.

Asigurînd înțelegerea și însușirea mai temeinică de către elevi a cunoștințelor, metoda grafică trebuie folosită cît mai larg în predarea geografiei în toate școlile de cultură generală.

C. PAPACOSTEA-PAJURĂ
inspector din M.I.C.

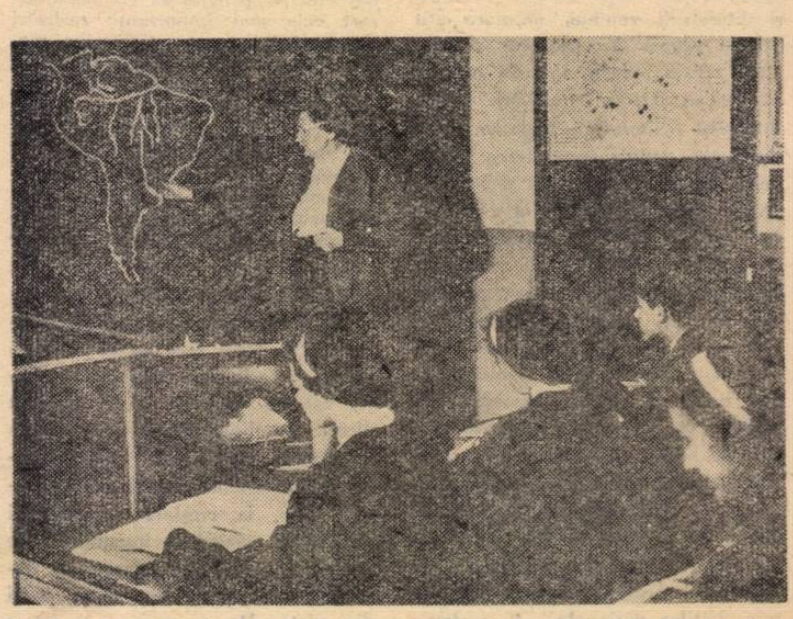

Profesoara Elena Antoci de la Școala medie nr. 22 „Gh. Lazăr" din Capitală folosește metoda grafică în predarea geografiei.

Încheierea Olimpiadei de fizică și matematică

Marți la amiază, la Palatul pionierilor din Capitală a avut loc festivitatea de închidere a etapei finale a Olimpiadei de matematică și fizică pentru elevi.

În urma concursului desfășurat au fost distinși cu premii și mențiuni peste 100 de elevi, din cei aproape 400 participanți la această etapă.

Dintre elevii care au participat la concursul de matematică au primit premiul I : Gheorghe Eckstein, clasa VIII-a Timișoara, Nicolae Micu, clasa VIII-a R. Sărat, Gheorghe Oprișan, clasa IX-a Curtea de Argeș, Șerban Strătilă, clasa X-a Pitești, Alexandru Ioachim, clasa XI-a București, Vasile Masgras, clasa XI-a Iași, Radu Grosescu, clasa XI-a Breaza și Ion Tomescu, clasa XI-a Ploești. La fizică au fost distinși cu premiul I elevii Alexandru Socianu și Dan Mereuță, clasa XI-a București.

Elevii învaţă să mînuiască şepingul

In aceste săptămîni elevii clasei a IX-a se familiarizează, în cadrul studiului maşinilor, cu maşina de rabotat transversală — şepingul. Este o temă destul de dificilă, dar care îi înarmează pe elevi cu cunoştinţe despre o maşină larg folosită în producţie. De aceea, acord o mare atenţie predării celor 4 ore, în care se vor desfăşura lecţiile privitoare la şeping.

Ţinînd seama de timpul rezervat de programă pentru instruirea elevilor asupra construcţiei şi mînuirii şepingului, mi-am propus să desfăşor instructajul practic şi exerciţiile practice ale elevilor la această temă după planul următor : o prezentare a deosebirii fundamentale dintre prelucrarea metalelor la strungul paralel, la maşina de frezat universală şi la maşina de rabotat ; clasificarea şi deservirea maşinilor de rabotat în general ; deservirea părţilor constitutive ale şepingului şi identificarea lor pe maşina unealtă sau cu ajutorul unui material intuitiv, descrierea principiului de funcţionare a şepingului pe baza schemei cinematice şi a demonstraţiilor practice la maşină, executarea exerciţiilor practice. Pe parcurs voi urmări cum îşi însuşesc elevii procedeele de minuire a maşinii, cum se familiarizează cu etapele de lucru specifice şepingului.

Planul acesta cere ca predarea să aibă loc în atelierul şcolii sau într-o întreprindere, astfel ca, o dată cu predarea noţiunilor fundamentale, să se efectueze şi demonstraţia practică de minuire a şepingului, precum şi cîteva operaţii de rabotare.

In prima parte a lecţiei voi scoate în evidenţă deosebirea dintre strunjire şi frezare — pe de o parte — şi rabotare, pe de altă parte. Voi sublinia că, în timp ce la strung şi la frezăoperaţia principală a maşinii o constituie mişcarea de rotaţie a axului principal, pe care se găseşte fixată piesa de prelucrat, la rabotare operaţia principală o constituie mişcarea rectilinie, prin care dimensiunile unei piese brute sau semifabricate se reduc prin aşchieri orizontale succesive. Astfel, voi căuta să fixez în mintea elevilor deosebirea dintre maşinile-unelte cu rotaţie şi cele cu mişcare rectilinie.

Tot în această parte a lecţiei voi preciza că scopul folosirii maşinilor de rabotat în prelucrarea metalelor este acela de a prelucra în special suprafeţe plane şi, uneori, cu ajutorul unor dispozitive speciale, suprafeţe cilindrice şi conice, precum şi roţi dinţate. Voi arăta, o dată cu aceasta, cîteva lucrări executate de maşinile de rabotat, pentru a trezi mai mult interesul elevilor faţă de maşina la care urmează să lucreze.

Voi trece apoi la explicarea felurilor de mişcare caracteristice maşinilor de rabotat. Voi însoţi această parte a expunerii cu demonstraţii la maşină, fără de care cele explicate sînt greu accesibile elevilor. Nu voi pierde prilejul de a face în această parte a lecţiei o analogie între mişcările de avans cunoscute de elevi de la celelalte maşini-unelte şi mişcările maşinilor de rabotat. In prealabil va fi necesar să lămuresc noţiunea de cursă activă şi în pol a mişcării rectilinii alternative. Plecînd de la aceasta voi preciza criteriul de clasificare al maşinilor de rabotat, potrivit deplasărilor efectuate de masa de lucru port-piesă sau de suportul port-cuţit în raport cu mişcarea principală.

In continuare voi arăta foarte succint în ce constă raboteza. In ceea ce priveşte maşinile speciale, consider că este suficient să arăt că acestea sînt construite numai pentru efectuarea unei anumite prelucrări sau pentru prelucrarea unor anumite piese.

Pentru a-i face pe elevi să înţeleagă aspectul dimensional al şepingului, voi porni în descrierea părţilor constitutive ale acestuia de la faptul că el se foloseşte de obicei la prelucrarea suprafeţelor plane ale pieselor de dimensiuni mici. Voi arăta succesiv părţile principale ale şepingului şi voi insista asupra caracteristicilor lor : cursa maximă (şi mijlocul de reglare a cursei), suprafaţa utilă a mesei, deplasarea transversală maximă a mesei. Voi executa totodată, demonstrativ, cîteva deplasări manuale şi automate în direcţie orizontală şi verticală.

Demonstraţia va fi efectuată la cele două tipuri de şepinguri fabricate de uzinele „Infrăţirea" din Oradea — unul cu cursa de rabotare de 650 mm., celălalt cu cursa de 425 mm., astfel ca elevii să cunoască şi în acest domeniu progresul înregistrat de industria noastră constructoare de maşini.

La descrierea principiului de funcţionare a şepingului de 425 mm., de pildă, folosind schema cinematică, voi demonstra transmiterea mişcării de la electromotorul de antrenare la cutia de viteze, în aşa fel ca elevii să înţeleagă fără greutate că în modul acesta se pot obţine trei viteze diferite de aşchiere. De asemenea voi căuta să explic cît mai clar cuplarea uneia din roţile dinţate de pe axul secundar al cutiei de viteze cu roata-culisă, pentru ca elevii să înţeleagă reglajul curselor de diferite mărimi. In prezentarea acestei probleme mă voi folosi de faptul că elevii cunosc de la lecţiile de fizică principiul sistemului bielă-manivelă.

In explicarea felului cum se execută operaţia de rabotare voi porni de la modul de fixare a cuţitului şi de la felul de reglare a lungimii cursei după lungimea piesei de rabotat, stăruind asupra mijloacelor de fixare a piesei pe masa de lucru a maşinii şi asupra reglării avansului manual sau automat. Mă voi opri asupra dispozitivului de acţionare automată a avansului cu pinion frontal şi a dispozitivului cu clichet, explicînd cauza pentru care la degroşare avansul trebuie să fie mai mare, clichetul sărind în acest scop peste mai mulţi dinţi ai pinionului antrenat.

La sfîrşit voi arăta cum se prelucrează o placă pe o mică porţiune, pentru a demonstra sumar calitatea prelucrării, arătînd urmele lăsate de cuţit pe obiectul rabotat, urme specifice fiecărui gen de prelucrare. Aceste urme, paralele cu mişcarea cuţitului, corespund mărimii avansului. Voi face uz, în cazul de faţă, şi de o riglă, pentru ca elevii să cunoască acest instrument de verificare a planităţii plăcii prelucrate şi să ştie a-l folosi.

In lecţiile următoare elevii vor executa individual, sub supravegherea mea, exerciţii de mînuire a şepingului.

Pregătind din vreme condiţiile pentru o cît mai bună desfăşurare a lecţiilor despre maşina de rabotat transversal asigurăm înarmarea elevilor cu cunoştinţe temeinice despre construcţia şi funcţionarea acestei maşini, îi ajutăm să dobîndească deprinderea de a o mînui, contribuind astfel la buna lor pregătire practică.

N. NICOLAE

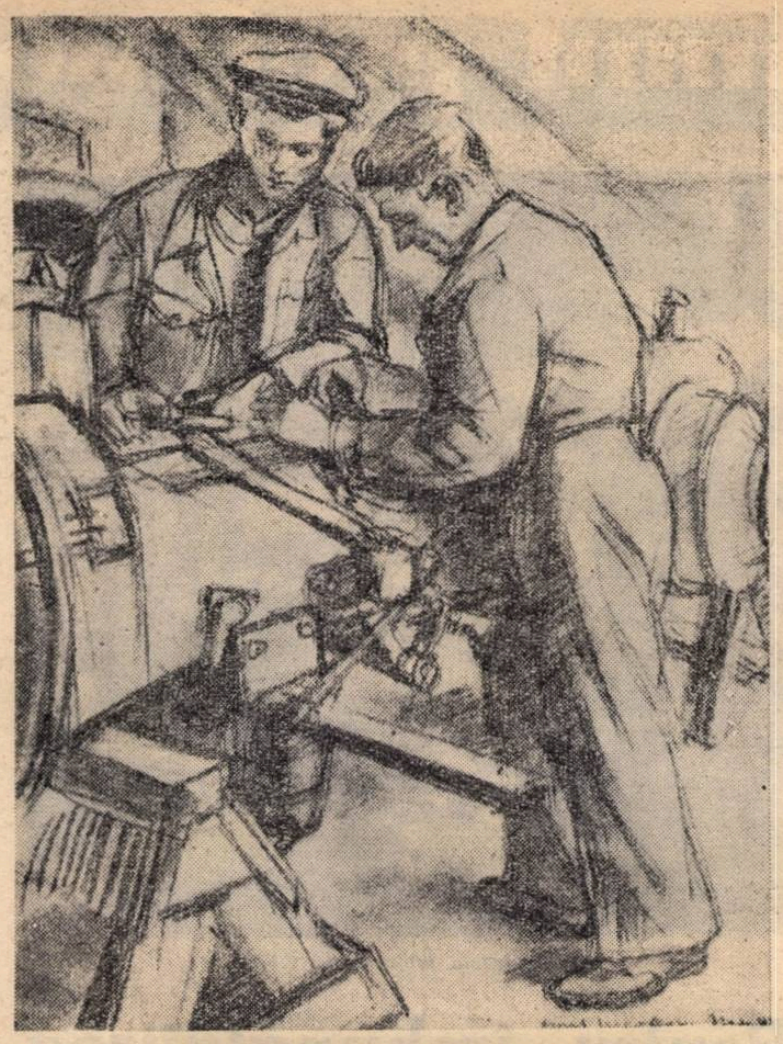

Prof. EMIL NICULESCU NIC (Bucureşti) : „Atelierul şcolii".

Lecţii în şcoala serală

Predarea ştiinţelor naturale

Tinerii de la sate care frecventează cursurile serale sau fără frecvenţă ale şcolilor medii manifestă un deosebit interes pentru lecţiile de ştiinţe naturale. Muncitorii agricoli, crescătorii de animale, horticultorii, viticultorii etc. vor să cunoască aprofundat bazele ştiinţifice ale lucrărilor pe care ei le efectuează adesea în practică. De aceea, lecţiile de ştiinţe naturale trebuie să dea muncitorilor-elevi cunoştinţe care să le explice cum gradul de adaptabilitate a organismelor studiate este rezultatul vieţii îndelungate a strămoşilor lor, să le arate care este rolul mediului şi al selecţiei naturale şi artificiale în crearea de forme noi etc. Toate aceste cunoştinţe trebuie să-i înarmeze pe elevi cu căile de dirijare a transformării naturii plantelor şi animalelor în folosul omului. In acelaşi timp, lecţiile de ştiinţe naturale care se predau la şcolile serale trebuie să se sprijine în cea mai mare măsură pe activitatea din producţie a muncitorilor-elevi. Astfel, aceste lecţii îi vor ajuta pe tinerii muncitori agricoli să înţeleagă mai bine cunoştinţele predate, iar pe de altă parte vor contribui la ridicarea calităţii muncii lor.

Cunoştinţele de botanică şi de zoologie care se predau în clasele a VIII-a ale şcolilor serale, prin însuşi conţinutul lor, sînt strîns legate de munca în agricultură. De exemplu, lecţiile din capitolele privitoare la organele vegetative ale plantelor, la înmulţirea plantelor, la factorii principali ai ecologiei plantelor etc. oferă profesorilor de ştiinţe naturale de la şcolile serale posibilitatea să fundamenteze ştiinţific multe cunoştinţe practice ale elevilor.

In cadrul temei „Familia graminee" li se poate vorbi pe larg elevilor despre lucrările de întreţinere privind cultura porumbului pentru siloz, precum şi despre recoltarea acestuia. Aceste lecţii reamintesc şi dezvoltă o serie de cunoştinţe despre stabilirea perioadei optime de execuţie a semănatului, despre practica semănatului şi despre lucrările de întreţinere a semănăturii după încolţire. Este bine ca în lecţiile de recapitulare parţială şi chiar finală pe care le vom ţine de acum înainte să insistăm asupra unor teme care se referă la plante ce prezintă o importanţă deosebită în dezvoltarea economiei noastre naţionale.

Parcurgerea programei la zoologie oferă — mai ales la cursurile serale frecventate de muncitori care lucrează în brigăzile zootehnice — largi posibilităţi de a-i înarma pe aceştia cu o serie de cunoştinţe teoretice necesare activităţii lor practice.

In predarea capitolului privitor la mamifere este indicat să acordăm multă atenţie căilor de creştere a şeptelului de animale din ţara noastră, condiţiilor principale pentru mărirea productivităţii şi prolificităţii animalelor. Cu această ocazie le putem demonstra muncitorilor-elevi importanţa pe care o au nutreţurile însilozate în mărirea productivităţii animalelor. Le vom explica astfel că, însilozînd nutreţurile, facem ca furajele verzi să-şi păstreze în întregime valoarea nutritivă pe timpul iernii, apropiind tipul alimentaţiei de iarnă a animalelor de tipul alimentaţiei de vară.

Paralel cu tratarea problemelor referitoare la hrănirea animalelor putem aborda şi problema construcţiilor necesare adăpostirii diferitelor animale, scoţînd în evidenţă sarcina gospodăriilor agricole colective şi a gospodăriilor agricole de stat de a-şi construi prin forţe proprii grajdurile necesare adăpostirii animalelor.

Folosind exemple din practica agricolă a muncitorilor-elevi referitoare la modul cum se aplică în unităţile agricole socialiste în care lucrează ei, metodele agrotehnice înaintate, la felul cum se rezolvă în aceste unităţi diferitele probleme ale îmbunătăţirii raselor şi ale productivităţii animalelor, vom reuşi să facem ca lecţiile noastre să fie mai atractive, mai convingătoare şi, în acelaşi timp, mai clare şi mai lesne de înţeles. Bunăoară, la lecţiile recapitulative de zoologie, folosind metoda anatomiei şi fiziologiei comparate în studiul raselor de vaci din ţara noastră şi în particular al raselor din gospodăria agricolă în care lucrează elevii putem arăta ce rezultate s-au obţinut la crescătoriile experimentale de stat din diferite regiuni ale ţării.

Prin menţinerea unei legături permanente cu gospodăriile agricole colective şi gospodăriile agricole de stat în care lucrează tinerii de la sate care frecventează cursurile serale ale şcolilor de cultură generală, profesorii care predau ştiinţele naturale la aceste şcoli pot să sprijine activitatea practică a muncitorilor-elevi, pot să-i ajute pe aceştia să rezolve cu mai bune rezultate unele probleme care stau în faţa dezvoltării unităţilor agricole socialiste.

Prof. ION GRIGORESCU

Lecţii practice la unităţile agricole socialiste

Elevii clasei a VII-a de la Şcoala de 7 ani din comuna Vultureni, raionul Cluj, au vizitat de curînd staţiunea de maşini şi tractoare din Bonţida. Tovarăşul C. Blaga, şeful atelierelor mecanice ale staţiunii, le-a dat explicaţii amănunţite despre tractorul KD-35 şi U.T.O.S.-26 şi 27. Apoi elevii au cercetat părţile componente ale tractorului şi au primit explicaţii cu privire la principiile de funcţionare a acestuia.

In continuarea lecţiei practice elevii au cercetat o serie de unelte şi maşini agricole — plugul cu antetrupiţă, grape cu discuri, grape cu dinţi flexibili, maşini pentru împrăştiat îngrăşăminte minerale, maşini de semănat şi de recoltat etc.

Elevii clasei a VI-a vor face o vizită la I.C.Z. din comuna Juc, unde se va desfăşura o lecţie practică de zootehnie.

La cercul pedagogic al învăţătorilor

Cercul pedagogic al învăţătorilor care predau la clasele a III-a în şcolile din oraşul Craiova acordă un sprijin efectiv membrilor săi în rezolvarea multor probleme pe care le ridică munca lor.

O asemenea problemă, este, bunăoară, înarmarea elevilor cu deprinderi de exprimare corectă. In acest scop cercul pedagogic a organizat lecţii deschise de gramatică, de compunere şi de citire la care s-a demonstrat ce metode şi procedee pot fi folosite pentru a asigura exprimarea corectă a elevilor şi cum trebuie aplicate acestea. Lecţiile deschise au dat învăţătorilor prilejul de a purta discuţii interesante în legătură cu alegerea textelor pentru analiză şi dictare, cu folosirea tablourilor etc.

O altă problemă în care cercul acordă un ajutor susţinut învăţătorilor este predarea geografiei regiunii. Şi în legătură cu aceasta s-au ţinut cîteva lecţii deschise, care au fost precedate de excursii. De exemplu, înainte de predarea lecţiei cu tema „Căile de comunicaţie" s-a organizat o excursie cu elevii la gară şi pe traseul căii ferate. S-a planificat o lecţie-excursie în localitatea Victoria din apropierea oraşului, pentru a se demonstra cum trebuie desfăşurată o astfel de lecţie, care îmbrăţişează un complex de cunoştinţe geografice : forme de relief, căi de comunicaţie, munca pentru ridicarea economiei regiunii etc.

Mulţi învăţători, îndrumaţi de cercul pedagogic, întocmesc albume pe teme ca „Să ne cunoaştem regiunea", „Realizările regimului democrat-popular în regiunea noastră" etc., care cuprind fotografii şi desene ce ilustrează aspecte din frumuseţile şi bogăţiile regiunii, din munca desfăşurată în cadrul ei.

La lecţia de lucru manual.

Învățămînt profesional și tehnic

Dăltuitorii celui mai prețios material

Dacă intri la baza de întreținere a mașinilor de la Uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin nu se poate ca privirea să nu-ți fie atrasă de un panou închinat celui mai cunoscut muncitor al secției: „Cinste tovarășului Dionisie Cosma, fruntaș în producție și în lupta pentru economii!"

Îl caut cu privirea printre muncitorii aplecați asupra mașinilor și tăncurilor de lucru, pe tovarășul Cosma, unul dintre nenumărații oameni modești care și-au identificat viața cu cea a uzinei în care lucrează, cu măreața construcție a socialismului. Îl găsesc la colțul unui banc de lucru, cufundat în muncă, atent la fiecare operație pe care o execută. Ne cunoaștem de mult timp. Sub privegherea lui au crescut numeroase serii de ucenici de la școala profesională a Grupului școlar „Steagul Roșu". Anul acesta, comunistul Dionisie Cosma îl instruiește pe ucenicul de anul II, Balog Ernest în meseria de lăcătuș-mecanic montator. L-am întrebat cum pătrunde acesta tainele meseriei și dacă este disciplinat. Mi-a răspuns simplu:

— Niciodată n-am avut motive să mă plîng de ucenicii mei. Chiar cei mai zburdalnici au devenit muncitori buni, disciplinați. Principalul e să le arăți încredere, să le dovedești că tu, cel care îi instruiești, îți iubești cu pasiune meseria. Atunci încep s-o iubească și ei. Îi ținești minte pe Cristov, Gruia, Lupșa, Gyerko? Și ei au fost la început destul de zburdalnici. Și ce muncitori buni sînt astăzi, ce oameni de nădejde!

Dionisie Cosma i-a povestit într-o zi ucenicului său, Ernest Balog, despre ucenicia din trecut, pe care muncitorul fruntaș de astăzi a simțit-o din greu pe propria lui piele. Muncea 10 ore pe zi la un patron din Cluj, iar seara învăța îndîrjit, dar trudnic, căci n-avea cine să-l ajute, să-l îndrume.

Destăinuirea rostită cu durere și revoltă, cu regret amar pentru tinerețea pierdută, l-a făcut pe Balog Ernest să se apropie și mai mult de tovarășul Cosma. A înțeles atunci mai bine de ce pășește el atît de hotărît, cu atîta dîrzenie pe drumul nou, pe drumul partidului clasei muncitoare. A înțeles că o asemenea dîrzenie care nu cunoaște stavilă este, în același timp, plină de căldură, de dragoste; căldură și dragoste pe care comunistul Dionisie Cosma și mulți alții ca el o revarsă asupra schimbului de mîine, asupra fiecărui ucenic în care își văd tinerețea lor așa cum și-ar fi dorit-o și n-au avut-o. Este firesc ca asemenea oameni cu inima fierbinte să transmită celor tineri din preajma lor dragostea de muncă, pasiunea pentru meserie, disciplina comunistă.

Ucenicii care termină școala sub îndrumarea unor astfel de oameni își aduc întotdeauna aminte de ei cu bucurie, le poartă o dragoste adîncă și se străduiesc să le urmeze, la rîndul lor, exemplul.

PETRE PUNI
directorul Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin

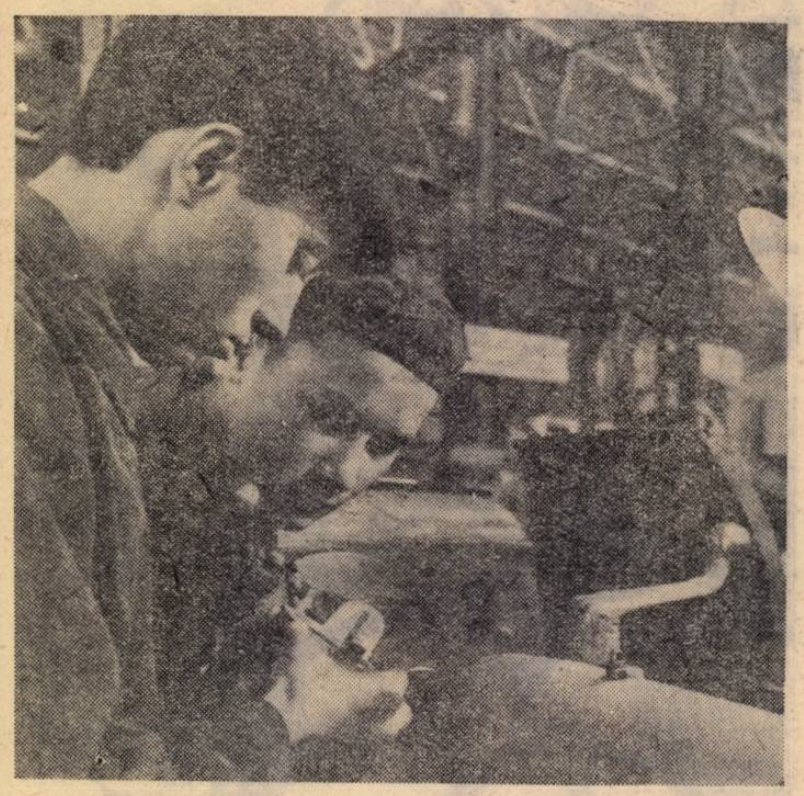

La o școală profesională C.F.R.

Pentru îmbunătățirea învățămîntului tehnic sanitar

Pentru ridicarea nivelului de desfășurare a procesului de învățămînt în școlile tehnice sanitare, Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale organizează periodic consfătuiri cu directorii acestor școli.

O importantă consfătuire de acest fel, organizată de curînd, a avut ca obiectiv principal analiza felului cum se desfășoară instruirea practică în spitale. Din problemele ridicate de referatul pe această temă, prezentat de directorul Școlii tehnice sanitare din Oradea, ca și din discuțiile purtate pe marginea lui au reieșit o serie de observații și propuneri importante privind instruirea practică. Astfel, s-a propus ca la elevii din anul I să se generalizeze instruirea practică în sălile de demonstrație și în laboratoare, sub îndrumarea maistrelor-instructoare. Pentru ca acestea să-și poată îndeplini cît mai bine sarcinile legate de instruirea elevilor, s-a propus organizarea unor cursuri speciale de perfecționare a cunoștințelor lor științifice.

Participanții la consfătuire au discutat și propunerile de planuri de învățămînt și programe școlare pentru anul viitor, făcînd numeroase propuneri de îmbunătățire a acestora. S-a propus astfel ca la anul I, la specialitățile din sectorul medical, să se realizeze în toate școlile sanitare, indiferent de profilul profesiunii pe care o vor exercita elevii, o pregătire unitară, pe baza predării aceleiași discipline, deoarece aceasta este o perioadă de pregătire generală. În acest fel specializarea va începe din anul II, cu predarea diferențiată a disciplinelor de bază (medicina internă, chirurgie, pediatrie, obstetrică, igienă etc.), după profilele respective. Cunoștințele vor fi completate apoi în anul III, în care se efectuează perfecționarea elevilor în cadrul specialității lor, întregul timp fiind destinat studierii acestei specialități.

S-a propus de asemenea ca, pentru îmbunătățirea predării disciplinelor preclinice și clinice, să se sistematizeze mai bine materialul de studiu. De exemplu, existența în actualele planuri de învățămînt, ca obiecte separate a educației sanitare, a organizării sanitare și statisticii nu este justificată de vreme ce toate acestea se pot încadra pe deplin în disciplina „igienă și sănătate publică"

La consfătuire a fost dezbătută și problema manualelor școlare de specialitate, unele colective de cadre didactice luîndu-și angajamentul de a elabora astfel de manuale. De exemplu, profesorii de specialitate de la Școala tehnică sanitară din Oradea s-au angajat să elaboreze manualul „Tehnica îngrijirii bolnavului", alcătuit pe baza experienței acumulate de ei în practica medicală și didactică.

S-a insistat, de asemenea, asupra confecționării de material didactic cu resursele fiecărei școli — dîndu-se ca exemplu experiența acumulată în această privință de Școala tehnică sanitară din Buzău.

Pentru ridicarea nivelului pregătirii pedagogice a cadrelor didactice s-au făcut propuneri de organizare a unor cursuri speciale, care să pună accentul pe metodele de realizare a educației comuniste a elevilor și de asigurare a însușirii cunoștințelor de către elevi. În ceea ce privește metodica predării lecțiilor în școlile tehnice sanitare, s-a subliniat necesitatea utilizării prelegerii școlare și organizarea în bune condițiuni a unor seminarii pentru fixarea cunoștințelor.

Propuneri judicioase au fost făcute cu privire la proiectul de regulament de ordine interioară pentru elevii școlii tehnice de asistență medicală.

Pe baza tuturor propunerilor făcute în consfătuire s-au adoptat măsuri care vor avea, neîndoielnic, rezultate pozitive în creșterea nivelului muncii de instruire și educare a elevilor din școlile tehnico-sanitare.

E. C.

ALĂTURI DE ELEVI LA PRACTICĂ

În ședințele consiliilor pedagogice din școlile profesionale și tehnice se discută adesea problema rolului și sarcinilor pe care le are profesorul de specialitate ca îndrumător al practicii ucenicilor în producție. În mod deosebit, discuțiile se referă la felul cum trebuie să acționeze profesorul de specialitate atunci cînd vine în întreprindere pentru a controla și îndruma practica ucenicilor. Are el dreptul să intervină direct pentru a preveni anumite deprinderi greșite de lucru ale ucenicilor și pentru a lega, în momentul pe care-l consideră cel mai propice, anumite operații practice de cunoștințele teoretice predate, sau trebuie numai să înregistreze problemele pe care le observă și să poarte discuții asupra lor cu ucenicii ulterior, fără a interveni direct în activitatea desfășurată la locul de muncă?

Publicăm mai jos articolul tovarășului Constantin Stoenescu, profesor la Centrul școlar auto din Craiova care, expunîndu-și experiența în acest domeniu, arată că, atunci cînd acționează împreună cu cei care participă direct la instruirea în producție a ucenicilor, profesorul are nu numai posibilitatea de a interveni în corectarea anumitor deficiențe observate în munca lor, ci și de a-i antrena și pe muncitori, tehnicieni și ingineri în continua perfecționare a cunoștințelor tehnice și științifice pe care le posedă tinerii aflați la practică.

★

În deplasările pe care le fac pentru îndrumarea și controlul practicii ucenicilor din clasa la care sînt diriginte, caut să am întotdeauna un rol cît mai activ, să verific în practică temeinicia cunoștințelor lor. Bineînțeles, mă străduiesc ca prin intervențiile mele să nu stînjenesc buna desfășurare a muncii în producție a ucenicilor sau să-i distrag de la executarea în continuare a unei sarcini care le-a fost încredințată de către șeful de secție sau muncitorul-instructor.

Iată, de pildă, cîteva constatări făcute cu privire la munca ucenicilor în cadrul Întreprinderii de reparații-auto nr. 8 din Craiova.

Majoritatea intervențiilor mele în timpul îndrumării și controlului practicii din întreprinderi se referă la verificarea măsurii în care operațiile practice executate de ucenici se bazează pe cunoștințele teoretice însușite de ei anterior. Îndrumînd munca în sala de rodaj a motoarelor l-am întrebat pe unul dintre ucenici dacă știe să citească tabloul de marcaj existent în această sală; tablou despre care vorbisem în una din lecțiile anterioare. Am constatat, cu acest prilej, că ucenicul șovăie în citirea indicațiilor de pe tablou. Trecînd prin aceeași probă alți cîțiva ucenici, am constatat aceeași șovăială. În aceste condiții am socotit necesar ca după orele de practică să-i rețin pe toți ucenicii din sala de rodaj pentru a le explica din nou, de astă dată chiar în fața tabloului de marcaj, felul cum se citesc indicațiile.

Desigur, aș interveni și în cazul cînd, urmărind activitatea la banc sau la mașină a ucenicilor, aș constata unele deprinderi greșite de muncă, folosirea unor procedee nestiințifice, meșteșugărești. Bunăoară, la unii ucenici există tendința de a pili capacele de la capul bielelor sau compoziția lagărului — lucru cu totul nepermis, întrucît atrage după sine o diminuare a randamentului și o scădere a perioadei de folosire a acestor organe de mașini. Alți ucenici nu respectă întotdeauna în cursul ajustării segmenților jocul de fantă, pilind mai mult decît este necesar, ceea ce duce de asemenea la scăderea rezistenței în funcțiune a motorului. Bineînțeles că, întîlnind cazuri de acest fel, de comun acord cu muncitorii aș opri de îndată lucrul și aș corecta deficiența observată.

Mi s-a întîmplat cu ocazia deplasărilor pe care le fac în secțiile unde efectuează practica ucenicii, să constat că unii din ei, deși știu să citească corect desenul piesei pe care o execută, nu acordă suficientă atenție semnelor de prelucrare indicate pentru anumite suprafețe. Aceasta se datorește faptului că ucenicii în cauză nu aveau înțelegere suficient de clară asupra rolului funcțional pe care-l are piesa respectivă în ansamblul motorului. Caut să-i fac să-și dea seama singuri de greșeală. Îi întreb la ce folosește piesa și care e poziția ei în funcțiune. Astfel, ei își reamintesc care sînt suprafețele active solicitate la efort a căror prelucrare trebuie făcută foarte fin.

Deosebit de utile și interesante pentru ucenici sînt discuțiile scurte, purtate în fața mașinii sau a băncului de lucru, cu privire la unele probleme tehnice ale operației în curs de executare. Bunăoară, îndrumînd activitatea ucenicilor din secțiile de montaj-motoare, am pus întrebări ca: în ce poziție rămîn galeții mari ai culbutorilor pe came de la pompele de injecție în momentul opririi motorului?; care este cursa pistoanașelor variabile?; ce s-ar întîmpla dacă am uita să montăm garnitura de chiulasă la un motor, sau dacă am monta, din greșeală, două garnituri? Am constatat că maiștrii și muncitorii-instructori participă bucuroși la discutarea unor astfel de probleme, îi ajută pe ucenici în rezolvarea corectă a acestora. În același timp, discuțiile sînt un stimulent important al dezvoltării gîndirii tehnice a ucenicilor.

Participînd activ la îndrumarea practică a ucenicilor pe locul de muncă și la remedierea unor deprinderi greșite ale acestora, am ajuns să cunosc nu numai posibilitățile și dezvoltarea fiecărui ucenic în parte, ci și felul cum ei sînt sprijiniți în fiecare secție. Străduindu-mă ca fiecare intervenție pe care o fac să fie efectuată fără a stingheri pe muncitorii și tehnicienii din producție, am izbutit să formez, împreună cu ei, un front unic de exigență în ceea ce privește formarea deprinderilor practice ale ucenicilor, lucru din care are de cîștigat atît școala cît și întreprinderea.

Prof. C. STOENESCU

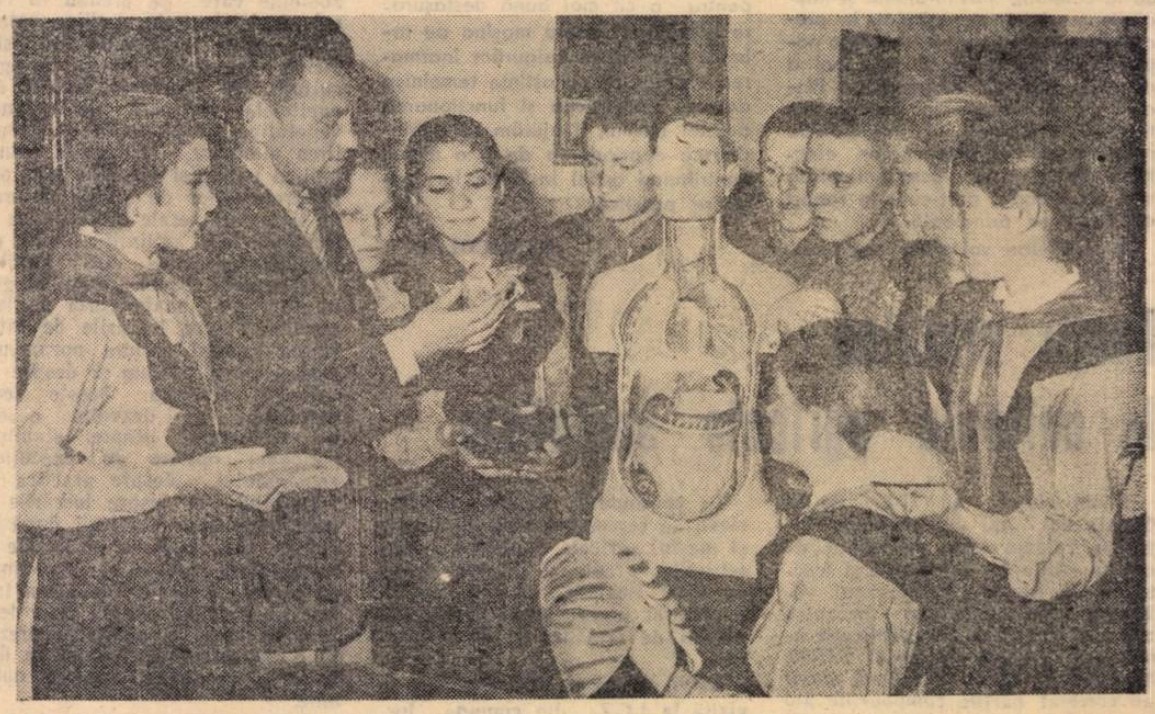

Folosirea materialului didactic face ca lecția de anatomie să fie deosebit de interesantă pentru elevi.

A doua „școală" a satului

Șesurile raionului Giurgiu se întind domol sub privegherea soarelui blînd de primăvară. Într-o zare sticlește Dunărea, în alta un tractor își conturează vag silueta. Drumul șerpuiește, printre coline ușoare, către cătunul Drăghiceanu.

Aici și-au început cîndva modesta, dar înflăcărata trudă de dascăli soții Rada și Stancu Nedea. De mai bine de 30 de ani ei sînt învățătorii cătunului. Aici îi găsim și astăzi, cînd activitatea lor cunoaște a doua tinerețe.

Pentru a vorbi gospodarilor cătunului partidul a pus la îndemînă învățătorilor o a doua școală: căminul cultural. În cîțiva ani numai, cătunul a aflat ce e o conferință, o lecție de cerc agrotehnic, o seară de întrebări și răspunsuri, un program de brigadă artistică de agitație... Toate acestea sînt pregătite de activul cultural al satului: doi învățători, ajutați de un număr de săteni, tineri și virstnici. Între cadrele didactice împărțirea atribuțiilor s-a desfășurat... în familie: Stancu Nedea e directorul căminului, lectorul cercului agrozootehnic și responsabil cu conferințele, iar Rada Nedea e bibliotecară și instructoarea formațiilor artistice de amatori.

Interesul localnicilor pentru „cea de a doua școală" se datorește mai ales priceperii învățătorilor de a le vorbi despre lucruri de mare interes pentru ei. Oamenii se preocupau de zarzavaturile timpurii. Stancu Nedea le-a explicat cum se alcătuiesc ghivecele nutritive și i-a ajutat chiar să amenajeze o seră la care sînt folosite drept combustibil tizic, pălării de floarea-soarelui și resturi din gospodărie. Tot așa, le-a arătat că islazul ar putea fi cultivat cu porumb siloz.

Într-o zi i-a invitat pe țăranii muncitori să asculte o conferință în aer liber, pe tarlalele gospodăriei colective din Gogoșari. Acolo au aflat ei lucruri foarte însemnate despre aplicarea îngrășămintelor chimice, despre rînduirea culturilor — toate fiind posibile numai pe întinderi mari, cu mijloacele noi, moderne ale agriculturii socialiste. Întorși acasă, oamenii au vrut să citească broșuri și cărți, să se lămurească mai bine. Bibliotecara Rada Nedea a dat fiecăruia cărțile necesare. E departe vremea cînd în cătun nu sătenii, dar nici măcar învățătorii nu puteau să-și procure o cărțulie cît de modestă. Azi biblioteca cătunului — filială a bibliotecii comunale — cuprinde sute de cărți, broșuri, reviste de specialitate. Seara e plăcut să citești, să stai de vorbă cu vecinii în casa cîte unuia din ei, la intrarea căreia o inscripție modestă indică: „cerc de citit"... Sînt 14 asemenea case în cătunul Drăghiceanu, case în care soții Nedea poposesc pe rînd, aducînd cărți și organizînd lecturi. La unele dintre ele vin oameni care de curînd au învățat carte și pe care învățătorii au grijă să-i atragă la lectură, la conferințe, la activitatea artistică de amatori, pentru ca ei să fie și mai mult cîștigați de partea culturii.

Brigada artistică a căminului cultural pregătește un nou program.

Soții Nedea se străduiesc să cultive deprinderi de gospodari pricepuți și meticuloși deopotrivă copiilor și adulților. S-a ținut la școală o lecție despre albine. Învățătorii s-au gîndit că le-ar putea arăta și sătenilor cît folos ar avea cătunul de pe urma întemeierii unei prisăci colective. Și-au procurat stupi și rame, pe care le-au folosit ca material didactic la școală și la căminul cultural. Mulți săteni au acum stupi.

Tematica propagandei agrotehnice desfășurată în cătunul Drăghiceanu de învățătorul Nedea este variată, multilaterală. Subiecte îi oferă din belșug viața. Bunăoară, el a observat că în cătun sînt prea puțini pomi roditori față de cîți ar putea să fie. Nu una, ci un șir de conferințe au tratat despre importanța pomiculturii, despre altoirea pomilor și ajutorul pe care-l acordă statul pomicultorilor. Cele spuse au fost întărite cu exemple din unitățile agricole socialiste fruntașe din raion și din alte părți ale țării.

Altădată, atenția învățătorului a fost solicitată de problema: cum să valorificăm mai bine fiecare hectar de pămînt cultivat? Citind cu atenție presa, tovarășul Nedea a observat că se recomandă oamenilor muncii de la sate să intercaleze culturi de dovleac și fasole pe ogoarele cultivate cu porumb. Cîteva seri la rînd s-au purtat discuții cu sătenii, s-au făcut socoteli precise la tablă, din care reieșea că procedîndu-se astfel, se sporește venitul unui hectar cu 5—600 lei. Și iată că pe ogoarele cultivate cu porumb au apărut, intercalate, culturi de dovleac și fasole.

*

Dacă faceți o călătorie la Drăghiceanu, localnicii vă pot arăta cu justificată mîndrie că un cătun poate avea corul, brigada artistică de agitație și echipa sa de teatru. Încă de pe băncile școlii soții Nedea insuflă copiilor dragoste pentru artă. În același timp, însă, cei doi activiști culturali nu-i uită pe locuitorii virstnici. Ei au convins să intre în formațiile artistice mai întîi cîteva familii care se bucură de prestigiu în rîndurile sătenilor. Apoi au venit și altele. Cîntecele despre gospodăria colectivă, piesele „Cel din urmă" și „Îndoială" sînt azi cunoscute de toți țăranii muncitori, fiindcă ei înșiși le cîntă și le joacă.

...Și așa, an după an, se făuresc idei noi, convingeri înaintate. Chemarea partidului devine pretutindeni faptă. Azi cătunul Drăghiceanu este în întregime cooperativizat. Sînt aici 2 întovărășiri. Acum întovărășiții sînt hotărîți să meargă mai departe, să-și făurească gospodăria agricolă colectivă.

T. GHEORGHIU

Noi succese ale gimnasticii școlare

Capitala a găzduit de curînd în sala Floreasca cea de a doua ediție a finalelor campionatelor republicane rezervate școlilor profesionale.

Avînd drept criteriu de comparație ediția din anul trecut a acestor campionate, putem consemna un progres vădit. Execuțiile tehnice au fost mult mai îngrijite decît anul trecut, ținuta gimnaștilor mai aproape de cerințele gimnasticii de performanță. Elevii Școlii profesionale „Gh. Dimitrov" din Arad, ai Școlii de meserii din Bacău, ai Școlii profesionale din Ploiești constituie exemplele cele mai reprezentative în această privință. De asemenea, s-au prezentat bine gimnastele de la Școala de meserii din Constanța și de la școlile profesionale „Kirov" din București, „7 Noiembrie" din Sibiu și „Ianoș Herbak" din Cluj.

Pe probe, cel mai evident progres s-a înregistrat la bîrnă și sol (fete), unde numeroase echipe merită calificativul maxim. La bîrnă mai ales s-a putut vedea mai multă siguranță la rostogolire și coborîre, ca și o mai mare varietate în compoziții. La sol, exercițiile au fost de asemenea riguros șlefuite. Și la inele trebuie să semnalăm progrese, îndeosebi o bună înălțare și o ținută corectă.

Echipele de fete care au reprezentat regiunile Constanța și Stalin și orașul București au evidențiat frumoase calități la paralele. Ele au executat cu multă siguranță o serie de elemente foarte dificile, dar bine stilizate. Deficitare în această privință au fost doar echipele regiunilor Iași, București, Pitești și Oradea.

O adevărată piatră de încercare a constituit-o bara fixă, probă care cere o deosebită forță în brațe. S-au remarcat în această direcție reprezentanții regiunilor Timișoara, Bacău, Stalin și Hunedoara.

*

Concursul de gimnastică organizat la Galați, cu participarea celor mai buni reprezentanți ai școlilor medii cu program special de educație fizică din întreaga țară, s-a situat din punct de vedere tehnic și spectaculos la nivelul finalelor republicane școlare desfășurate cu o lună de zile în urmă la București.

Interesul cel mai mare l-a stîrnit „duelul" dintre tinerele gimnaste de categoria I, **Cristina Doboșan** (Timișoara) și **Cristina Andriță** (București). După prima zi a concursului, Andriță conducea cu o diferență de 2/10. Reprezentanta Școlii medii nr. 35 din București și-a menținut acest minim avantaj pînă la penultima probă a concursului (inele), cînd Doboșan a „mers" aproape fără greșeală și a obținut nota 9,40, în timp ce Andriță a realizat numai 8,60. Avantajul a trecut de partea gimnastei din Timișoara (cu 4/10), care l-a menținut pînă la terminarea concursului (în proba la sol, cele două adversare au fost egale). Cristina Doboșan, campioană republicană școlară în acest an, a făcut din nou dovada maturității sale și frumoasele calități pe care le are o vor promova desigur curînd în lotul republican.

O impresie frumoasă au lăsat și băieții, mai ales prin cei doi „seniori", **Petre Miclăuș** (Timișoara) și **Gh. Condovici** (București), care au excelat la aparate ce cer multă tehnicitate. Pe linia unei comportări constant bune s-au prezentat și **Vasile Gheorghe, N. Berha** și **I. Harisis.**

Utilitatea primului concurs de acest fel, atît pentru popularizarea gimnasticii într-un oraș pe cale să-și formeze o puternică tradiție în această disciplină sportivă, cît și pentru un larg schimb de experiență între elevii școlilor medii cu program special de educație fizică, ne face să credem că Ministerul Învățămîntului și Culturii (prin Direcția educației tineretului școlar) va organiza și pe viitor concursuri similare, care vor afecta, eventual, și alte discipline sportive.

TIBERIU STAMA

NOTE bibliografice

A apărut nr. 2/1960 al **REVISTEI DE REFERATE din literatura sovietică de specialitate,** seria **Pedagogie-Psihologie.**

Revista cuprinde referate despre o serie de interesante articole pe teme educative apărute în publicațiile „Sovetskaia pedagoghika", „Nacealnaia Școla" „Narodnoe obrazovanie", „Profesionalno-tehniceskoe obrazovanie" etc. Astfel, sînt articolele „Educația socială a copiilor pe o treaptă nouă", „Despre formarea concepției științifice la elevii din clasele V-VI", „Pregătirea psihologică și practică a elevilor pentru muncă" și altele.

Rubrica **Didactica** cuprinde referate despre articolele tratînd predarea biologiei în școlile tineretului muncitoresc și sătesc, despre cursul școlar de bazele fitotehniei etc.

Referatele incluse la rubrica **„Principii și metode de învățămînt"** vorbesc despre o serie de articole privitoare la temele individuale în școlile tineretului muncitoresc, la metoda euristică și locul ei în procesul de învățămînt, la căile de perfecționare a metodelor privind pregătirea de cultură generală, politehnică și pentru muncă a elevilor, la ridicarea eficacității lecției etc.

O serie de articole deosebit de interesante sînt prezentate în referatele cuprinse la rubricile **Conținutul, principiile și metodele învățămîntului politehnic** și **Din experiența realizării învățămîntului politehnic.** Astfel sînt referatele privitoare la articolele „Despre reorganizarea instrucției prin muncă în atelierele școlare", „Despre instrucția în producție în școlile din Ucraina", „Munca elevilor în agricultură", „Problemele desenului tehnic", „Problemele filmului didactic", „Despre formele legăturii reciproce dintre instrucția în producție și predarea bazelor științelor în școală" „Legătura dintre predarea bazelor științelor și munca în atelierele școlare", „De ce fel de ateliere au nevoie școlile", „Studierea bazelor producției industriale într-un depou de locomotive" și altele.

Referate asupra unor articole interesante se găsesc și la rubricile **Probleme de metodică, Organizațiile de copii și tineret, Probleme de pedagogie preșcolară, Probleme de psihologie generală, Probleme de psihologie pedagogică** etc.

*

A apărut revista **ANALELE ROMÎNO-SOVIETICE, Seria Pedagogie-Psihologie,** nr. 1/1960.

Revista cuprinde, la rubrica **Teoria și practica pedagogică,** articolele „Studierea din punct de vedere igienic a experienței politehnizării în școlile cu instrucție în producție" de V.V. Krijanovskaia, E. M. Vainrub și M.S. Pritaliuk și „Învățămîntul general și învățămîntul de specialitate în școlile tineretului muncitoresc", de Naumcenko.

La rubrica **Studii și cercetări de psihologie** se publică articolele „Despre trebuințe ca relații ale omului", de V. N. Miasișcev, „Memorarea involuntară a diferitelor componente ale situației în funcție de rolul lor în activitate", de T.V. Rozanova, „Unele particularități ale activității analitico-sintetice a analizatorilor vizual și auditiv la om", de M. Golu și „Influența alcolismului asupra capacității de muncă a persoanei", de I. Holban.

Rubrica **Învățămîntul în țările capitaliste cuprinde articolele** „Despre reforma învățămîntului elementar din India", de I. V. Sucikov și „Școala din Republica Federală Germană și necesitatea reformei ei", de O. A. Kogan.

La rubrica **Discuții** se publică articolul „Principii ale educației estetice", de G. Vaideanu.

Revista mai cuprinde rubricile **Critică și bibliografie, Fapte și comentarii, Cronica vieții științifice.**

*

A apărut **REVISTA DE PEDAGOGIE, nr. 2/1960**

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, revista publică editorialul **Leninismul baza ideologică a educației comuniste a tinerei generații** și studiul **V. I. Lenin despre dezvoltarea multilaterală a personalității,** de A. Farcaș.

Sînt publicate, de asemenea, articolele: **Despre metodele de studiere a bazelor producției industriale în școală,** de S. M. Șabalov; **Contribuția orelor de diriginție la educația ideologico-politică a elevilor din clasele V—VII,** de Dora Gîtlan; **Aspecte ale legării matematicii de practică,** de Eugen Rusu; **Contribuția unui director de școală la studierea, generalizarea și popularizarea experienței cadrelor didactice fruntașe,** de Maria Roșca.

La rubrica „Consultații-Discuții-Cronică" sînt publicate articolele: **Organizarea activității elevilor din clasele I—IV pe terenul școlar experimental,** de Vladimir Caravan; **Aspecte din activitatea maistrului-instructor,** de Alexandru Chirică; **Consfătuirea redacției cu cadrele didactice din regiunea Pitești; Contribuția lucrărilor practice de atelier din clasele V—VII la educația morală a elevilor,** de Lenormanda Benari; **Sesiunea științifică a Institutului de științe pedagogice.** de Ion Modoran.

Rubrica „De peste hotare" cuprinde articolele: **Probleme legate de dezvoltarea învățămîntului în Republica Cehoslovacă,** de Anghel Manolache și Eugen Blideanu și **Unele aspecte ale pregătirii viitorilor profesori în institutele pedagogice sovietice,** de Valentin Opreanu

La rubrica „Critică și bibliografie" sînt publicate recenziile **Lenin despre învățămîntul public,** de Teodor Gal; **În sprijinul predării chimiei în școală,** de Eugenia Tarangul; **Oglindirea problemelor educative în „Pedagogiai Szemle",** de Nagy Károly și Ferenczi Gyula.

CONCURS

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

1) asistent la catedra de fizică;

2) preparator la catedra de fizică;

3) asistent la catedra de mecanică și organe de mașini;

4) asistent la catedra de mecanică și organe de mașini;

5) asistent la catedra de mecanică și organe de mașini;

6) asistent la catedra de desen și geometrie descriptivă;

7) asistent la catedra de desen și geometrie descriptivă;

8) asistent la catedra de hidraulică și instalații hidropneumatice;

9) șef de laborator la catedra de mașini-unelte.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte:

a) copie legalizată de pe actele de studii;

b) lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;

c) certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt;

d) certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează;

e) memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;

f) autobiografia.

Uniți în lupta pentru pace și progres

Solidaritatea internațională a educatorilor

Printre revendicările muncitorilor care au inițiat acum 70 de ani Ziua de luptă și solidaritate a muncitorimii din lumea întreagă se înscria și dezideratul ca educația și cultura să devină un bun al întregului popor. Idealul de cultură al clasei muncitoare n-a putut fi însă realizat decît după ce salvele „Aurorii" au anunțat omenirii nașterea unei lumi noi.

Școala și educatorul ocupă astăzi un loc important în țările care construiesc socialismul și comunismul, problemele școlii fiind socotite în aceste țări ca probleme ale întregului popor și rezolvate în interesul lui, pe baza cerințelor pe care le ridică construcția socialistă. An de an, guvernele țărilor socialiste alocă fonduri importante pentru învățămînt și educație, în scopul creării celor mai bune condiții pentru desfășurarea procesului de învățămînt, pentru ridicarea continuă a nivelului lui științific. Numeroase personalități din țările capitaliste recunosc acum, în urma uluitoarelor cuceriri ale științei sovietice, superioritatea învățămîntului din U.R.S.S. asupra învățămîntului celor mai dezvoltate țări capitaliste. progresele înregistrate de învățămîntul din țările socialiste.

„După calculele englezilor — se arată în rezoluția Congresului Sindicatelor cadrelor didactice din R. F. Germană, care a avut loc în 1958, în Rusia cheltuielile pentru știință și școală, pe cap de locuitor, sînt de două ori mai mari decît în S.U.A., de trei ori mai mari decît în Anglia și de șase ori mai mari decît în R. F. Germană. In Rusia, la un milion de locuitori 250 devin anual ingineri cu studii superioare, în S.U.A. — 136, în R.F.G. — 78. Știința și cercetările, educația și instrucția decid soarta noastră".

De atunci și pînă acum, învățămîntul și știința sovietică au întrecut și mai mult învățămîntul și știința țărilor capitaliste.

In lumea socialistă cadrele didactice se bucură de o înaltă prețuire, creîndu-li-se condiții de viață și de muncă tot mai bune. Ele participă, alături de întregul popor, la construirea socialismului și comunismului.

In rezolvarea problemelor școlii, pedagogii din țările socialiste realizează un permanent schimb de experiență. Datorită idealurilor comune, scopurile similare pentru care luptă, între organizațiile profesionale ale cadrelor didactice din țările socialiste s-au stabilit strînse legături de colaborare și prietenie.

1 Mai 1960 găsește pe pedagogii din țările socialiste strîns uniți, luptînd alături de clasa muncitoare în scopul făuririi unei vieți fericite, în scopul apărării păcii în lumea întreagă.

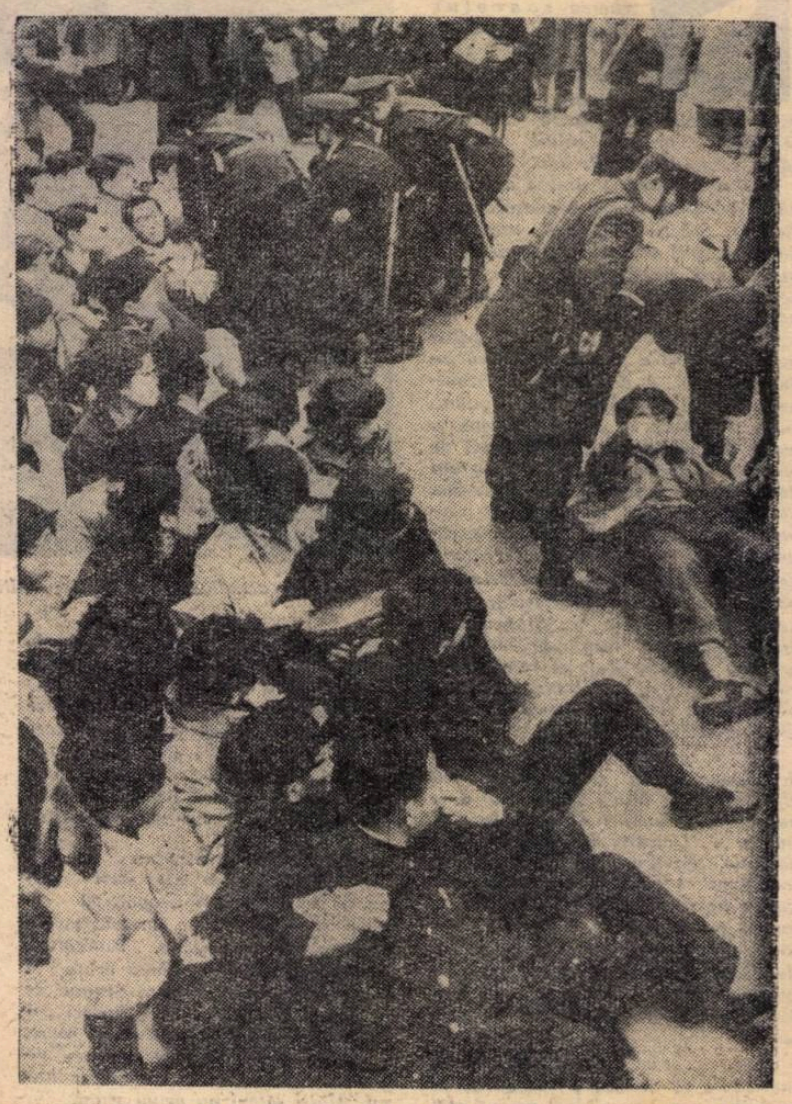

Studenții japonezi în timpul unei manifestații împotriva ratificării tratatului militar *japono-american.*

Pentru un învățămînt democratic, pentru bunăstare și libertate

In țările capitaliste însă, pedagogii luptă și astăzi împotriva acelorași vechi racile care dăinuie în învățămîntul din aceste țări: fonduri insuficiente, lipsă de clădiri școlare, lipsă de cadre didactice salarii și pensii necorespunzătoare etc. Criza învățămîntului s-a agravat mult în țările capitaliste ca urmare a politicii războiului rece. Creșterea necontenită a alocațiilor în scopuri războinice a agravat lipsa de școli și cadre didactice, astfel că în majoritatea acestor țări, chiar și în cele mai avansate din punct de vedere industrial, sute de mii de copii rămîn anual în afara școlii. Se înțelege că acest fenomen se amplifică, înregistrînd cifre uluitoare, cînd e vorba de țări coloniale și dependente sau de țări care abia s-au eliberat de sub dominația colonială. In Haiti, de pildă, analfabetismul cuprinde 90% din populație. In Mexic abia 5% din copiii de vîrstă școlară termină școala primară, restul trecînd la muncă încă de pe băncile școlii.

Un alt fenomen care frînează dezvoltarea școlii și împotriva căruia luptă numeroase cadre didactice și organizații sindicale de pedagogi din țările capitaliste este amestecul monopolurilor în învățămînt. Monopolurile își formează, de pildă, propriile lor instituții de învățămînt profesional, obținînd în unele cazuri credite de la stat în dauna învățămîntului oficial. In aceste școli conținutul învățămîntului este subordonat în întregime intereselor monopoliste.

In Asia, Africa și America Latină învățătorii și profesorii sprijiniți de pedagogii progresiști din lumea întreagă luptă pentru lichidarea analfabetismului, pentru renașterea culturii naționale distrusă de colonialiști, pentru formarea rapidă de cadre administrative și tehnice, pentru dezvoltarea economiei și culturii naționale etc.

Pedagogii dintr-o serie de țări ale Africii, bunăoară, au organizat, în vederea unificării luptei lor pentru promovarea școlii, Federația Educatorilor din Africa Neagră, care acționează solidar cu Uniunea generală a muncitorilor din Africa Neagră. Alături de clasa muncitoare, educatorii din America Latină luptă tot mai uniți în scopul dezvoltării învățămîntului, al democratizării școlii, legînd această luptă de lupta împotriva imperialismului, a aservirii de către S.U.A. Ei se ridică împotriva monopolurilor care stăpînesc din punct de vedere economic imense regiuni, împotriva acțiunilor bisericii catolice, care atacă tradițiile școlii laice, împotriva influenței ideologiei imperialiste pe care o exercită așa-numite cercuri din S. U. A.

Este semnificativ de amintit în această direcție că la Congresul educatorilor americani, care a avut loc între 26 ianuarie și 1 februarie a.c. la Lima, numeroși delegați din țările Americii Latine s-au pronunțat împotriva politicii de amestec în treburile statelor lor ale unor cercuri nord-americane. Congresul a analizat realitatea socială, politică și economică a popoarelor Americii Latine, precum și problemele puse de apărarea și dezvoltarea educației. El s-a solidarizat cu mișcarea populară pentru destinderea internațională, a salutat dezvoltarea mișcării de eliberare.

Fiind întrebat care a fost trăsătura predominantă a Congresului, profesorul uruguayan Selmar Balbi, secretar al Uniunii corpului didactic din Montevideo și membru al Comisiei Executive Centrale a Federației Uruguayene a corpului didactic, a declarat: „Dintre cele două mari forțe care se ciocnesc în țările noastre, una a subjugării, înapoierii, foamei, dictaturii și analfabetismului, și cealaltă a independenței, progresului, bunelstări, libertății și dezvoltării culturii noastre, corpul didactic s-a raliat celei de a doua. Poziția aceasta nu este nouă. Dar ceea ce este nou este masiva unitate a congresului: profunzimea conștiinței sale politice".

F. I. S. E. — factor activ în făurirea unității de acțiune a pedagogilor

Dorința de unitate a pedagogilor în lupta pentru democratizarea școlii a întîmpinat în trecut și continuă să întîmpine și în prezent opoziția unor cercuri reacționare interesate în aservirea învățămîntului scopurilor lor retrograde. Astăzi, însă, acestor cercuri le este tot mai greu să se opună năzuinței păturilor largi ale cadrelor didactice spre înfăptuirea unității lor de luptă. Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt, departament profesional al F.S.M. care a luat naștere după cel de al doilea război mondial, grupează acum un mare număr de organizații ale sindicatelor de educatori din lumea întreagă. Ea și-a cîștigat un binemeritat prestigiu în rîndurile cadrelor didactice progresiste prin lupta pe care a dus-o și o duce pentru apărarea școlii din țările capitaliste împotriva amestecului monopolurilor și al cercurilor clericale, pentru apărarea intereselor vitale ale învățătorilor și profesorilor. FISE a participat, alături de clasa muncitoare, la marile acțiuni pe care aceasta le-a inițiat împotriva uneltirilor la război.

„Charta educatorilor", adoptată la inițiativa FISE de Comitetul de înțelegere din care au făcut parte reprezentanții mai multor organizații internaționale de pedagogi, a avut și continuă să aibă un rol pozitiv în activitatea unită a cadrelor didactice. Adoptarea hotărîrii cu privire la fixarea zilei de 20 noiembrie ca zi internațională de luptă a educatorilor se înscrie, de asemenea, pe linia activității duse de FISE în vederea înfăptuirii unității de acțiune a cadrelor didactice din lumea întreagă pentru rezolvarea celor mai vitale probleme ale școlii și slujitorilor ei, pentru apărarea păcii.

Ideea unității și solidarității internaționale a cadrelor didactice promovată de FISE stîrnește un larg ecou în mișcarea educatorilor din lumea întreagă, datorită în primul rînd scopurilor pe care le urmărește. Din inițiativa FISE se va organiza în vara aceasta la Conakry Conferința mondială a educatorilor, la pregătirea căreia participă, alături de FISE, Federația profesorilor din Africa Neagră, Sindicatul profesorilor din Japonia, Sindicatele profesorilor din Indonezia, din Irak etc. Conferința va însemna desigur un nou prilej pentru strîngerea rîndurilor cadrelor didactice în mișcarea mondială a educatorilor.

Dezvoltarea învățămîntului și pregătirea generațiilor viitoare sînt strîns legate de problemele mari pe care epoca noastră le pune în fața omenirii. Progresul școlii, al educației și instrucției ca și progresul oricărei activități sociale, nu poate fi conceput decît prin înlăturarea definitivă a primejdiei războiului. Tocmai de aceea propunerile U.R.S.S. privind dezarmarea generală și totală au stîrnit un ecou atît de mare în rîndurile pedagogilor din toate țările lumii, ca și în rîndurile tuturor oamenilor cinstiți de pe întreg globul.

Credincioși idealurilor de umanitate și progres, învățătorii și profesorii legați de popor participă cu însuflețire la sărbătorirea zilei de 1 Mai, solidari cu oamenii muncii din lumea întreagă, care cer guvernelor înlăturarea primejdiei războiului prin interzicerea armelor atomice, dezarmarea generală și totală, rezolvarea problemelor internaționale litigioase pe calea contactelor și tratativelor.

CONST. RADOI

Năzuințele oamenilor școlii

In coloanele sărbătorești care în dimineața zilei de 1 Mai vor străbate străzile orașelor de pretutindeni, reporterii ziarelor vor întîlni și numeroși învățători și profesori.

In țările socialiste cadrele didactice își exprimă prin participarea lor la marea sărbătoare, năzuința fermă de a păși mai departe pe drumul de victorii al socialismului și comunismului. Dar pentru ce demonstrează de 1 Mai învățătorii din țările capitaliste?

S-ar putea ca în coloane să se afle și profesorul italian Fausto Malatesta. Pentru ce ar demonstra el? Pentru ca niciodată și nicăieri în Italia să nu se mai repete situația grea a școlarilor din Portonaccio (un cartier din Roma), care au manifestat nu de mult cerînd să aibă posibilitatea de a învăța într-o școală încăpătoare. Declara atunci profesorul Fausto Malatesta unui ziarist: „Se poate numi școală o prăvălie cu 6 cămăruțe care trebuie să găzduiască 400 de elevi și 14 pedagogi?" Drama pedagogilor italieni o ilustrează cum nu se poate mai bine situația creată de un concurs organizat de Ministerul Invățămîntului Public din Italia. La acest concurs au fost oferite 90 de posturi de funcționari la inspectoratele școlare provinciale. Pentru cele 90 de locuri s-au prezentat... 13.000 concurenți. Pentru că aceasta este realitatea: numărul insuficient de unități de învățămînt face ca o sumedenie de cadre didactice să șomeze. Impotriva șomajului, pentru un învățămînt care să corespundă cerințelor secolului nostru, manifestează de 1 Mai cadrele didactice din Italia.

Să poposim la Tokio. In rîndul milioanelor de japonezi prezenți la tradiționalele demonstrații de 1 Mai nu va fi greu să găsim numeroși învățători și profesori. Doar nu-i mult de cînd 500.000 de pedagogi japonezi au organizat o zi de acțiune comună pe întreaga țară împotriva sistemului reacționar de clasificare pe categorii a cadrelor didactice. Introducînd acest sistem; cercurile guvernante din Japonia au încercat să submineze unitatea pedagogilor, să-i îndepărteze pe cei cu vederi democratice și să capete astfel mînă liberă pentru educarea tinerei generații într-un spirit reacționar, militarist. In ajunul lui 1 Mai, la marile demonstrații de masă ale oamenilor muncii au fost prezenți numeroși învățători și profesori care cereau să fie anulat „tratatul de securitate" americano-japonez, care prejudiciază interesele vitale ale țării. Profesorii și studenții din Tokio au desfășurat nu de mult o demonstrație purtînd pancarde pe care scria: „Alianța militară cu Statele Unite este o sinucidere pentru Japonia";

Ce gînduri au de 1 Mai pedagogii francezi? Pe ei îi preocupă soarta școlii laice. Atentatele cercurilor catolice, sprijinite de autorități, la adresa școlii laice neliniștesc mult opinia publică din Franța. La Paris, la Le Havre și la Versailles au avut loc greve ale învățătorilor în apărarea învățămîntului laic. Cei 200.000 de pedagogi care fac parte din sindicatul cadrelor didactice din Franța și-au exprimat protestul lor ferm împotriva încercărilor de a înlătura laicitatea învățămîntului francez.

De 1 Mai se vor afla în coloane și pedagogii vest-germani. Potrivit relatării ziarului „Vorwärts"; școlile de cultură generală din R. F. Germană duc lipsă de peste 7000 învățători și profesori. Pentru școlile tehnice sînt necesare încă 1.500 de cadre didactice. Și totuși, tinerii absolvenți ai școlilor pedagogice nu se îndreaptă spre învățămînt. De ce? Din pricina salariilor de mizerie ale cadrelor didactice. Un funcționar de categorie mijlocie cîștigă în R. F. Germană de 3 ori mai mult decît un pedagog.

Prima zi a lui Mai îi găsește pe învățătorii din Coreea de Sud în plină luptă. Sînt doar cîteva zile de cînd ei s-au aflat în coloanele demonstranților ce cereau înlăturarea lui Li Sîn Man. Au înfruntat mitralierele și tunurile luptînd eroic împreună cu elevii lor, împreună cu toți patrioții din Coreea de Sud. Acum sărbătoresc victoria doborîrii lui Li Sîn Man. Dar în același timp sînt vigilenți, pentru că cercurile imperialiste manevrează în culise spre a salva rămășițele regimului lui Li Sîn Man.

...Gîndurile și preocupările învățătorilor din diferite țări sînt felurite. Ele au însă toate o trăsătură comună: dorința de pace, dorința de a munci în liniște, de a crește o tînără generație în spirit democratic; de a o ajuta să se bucure de toate binefacerile civilizației, să trăiască o viață mai bună, ferită de urgia războaielor.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 564 — Vineri 6 mai 1960 — 8 pagini 25 bani

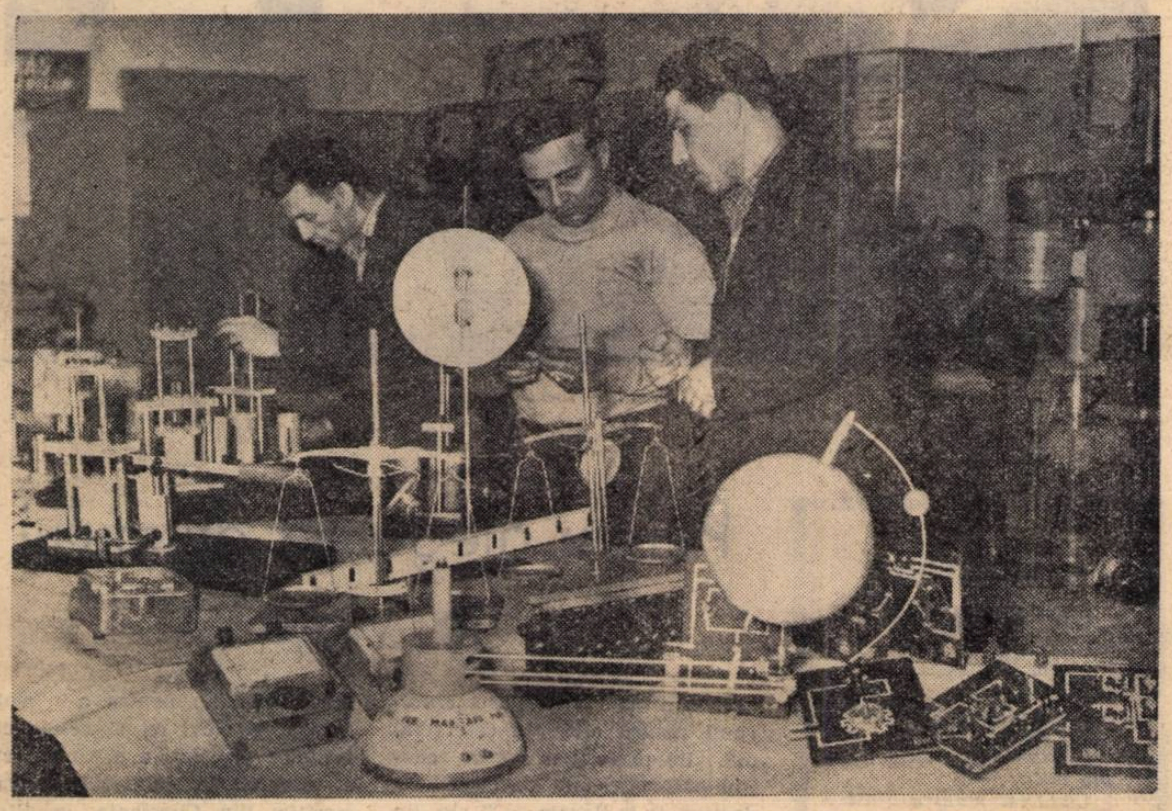

Muncitorii Marin Teodorescu și Gh. Cursaru de la Întreprinderea de material didactic efectuează controlul aparatelor înainte de expedierea lor în școli.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Intr-un combinat care slujește școala

Cercetați cu atenție materialul didactic de care dispune o școală — mașini, aparate electrice, vase de sticlă pentru laborator, globuri și hărți geografice, figuri geometrice din lemn, planșe, mulaje. Pentru ca să realizezi o asemenea gamă variată de obiecte trebuie să dispui de specialiști în cele mai diverse sectoare. De aceea, Intreprinderea de material didactic a Ministerului Învățămîntului și Culturii are profilul unui original combinat, în care secțiile reprezintă, fiecare în parte, o mică fabrică dintr-un domeniu industrial diferit. Secția de mecanică este o mică întreprindere de metalurgie prelucrătoare, cea de produse din lemn pare o fabrică de tîmplărie, secția de mase plastice are profilul unei întreprinderi chimice, un atelier prezintă aspectul la scară redusă al unei fabrici de sticlă, iar altul îți dă impresia că te afli într-un laborator de produse farmaceutice.

Muncitorii acestui combinat, la fel ca muncitorii tuturor întreprinderilor din țara noastră, muncesc în aceste zile cu mai multă însuflețire, cu mai mult elan. Îi mobilizează pe toți dorința de a întîmpina cu noi realizări cel de al III-lea Congres al partidului. Un milion de lei economii peste plan — acesta este angajamentul lor, luat în ședința de producție în care colectivul întreprinderii a răspuns chemării la întrecere lansată în cinstea Congresului.

Iată un material — o secțiune în piele la scară mult mărită — așa cum se prezenta pînă nu de mult și așa cum se prezintă astăzi. Înainte era o piesă greoaie din gips, pe care trebuia s-o mînuiești cu grijă, căci la orice lovitură se ciuntea. Acum este executată din policlorură de vinil, a devenit ușor de mînuit și foarte rezistentă. În plus, prețul de cost a scăzut cu peste 5 la sută.

O altă îmbunătățire importantă a procesului tehnologic a fost realizată la producția rheostatelor cu cursori, ale căror șamote sînt astăzi fabricate în întreprindere după un procedeu propriu, care a redus cu circa 50 la sută prețul de cost. De asemenea, s-a generalizat confecționarea postamenților din beton la dinamometre, telurii, osciloscoape, ceea ce aduce o altă substanțială economie. Totalizate, numai economiile din secțiile mecanice dau de exemplu cifre de 11.000 kg. fontă, 22.000 kg. profilate.

Majoritatea noilor sortimente pe care colectivul Intreprinderii de material didactic și-a luat angajamentul să le fabrice în cinstea Congresului se disting prin caracterul lor complex, legat de prezentarea celor mai noi domenii și cuceriri ale științei și tehnicii. Astfel, sînt camera Wilson — un aparat pentru predarea noțiunilor privind fizica nucleară — un aparat demonstrativ de emisie-recepție, o presă hidraulică și alte peste 20 de sortimente. Străduința de a le realiza cu un preț de cost cît mai scăzut și de a le da un aspect cît mai atrăgător a dus la multiple perfecționări ale procesului de fabricație.

Am urmărit drumul majorității principalelor sortimente produse de Intreprinderea de material didactic de-a lungul tuturor secțiilor prin care trec pînă la punctul terminus — atelierul de pictură. De aici, după ambalare, sute și sute de materiale didactice variate, auxiliare prețioase în predarea unor cunoștințe strîns legate de practică, de viață pornesc în zilele acestea, premergătoare celui de al III-lea Congres al partidului, către școlile din întreaga țară. Și fiecare din aceste lucrări reprezintă un pas înainte către realizarea angajamentului de onoare luat de colectivul Intreprinderii de material didactic a Ministerului Învățămîntului și Culturii — 1.000.000 de lei economii peste plan!

Al. C.

Angajamentele ucenicilor

Aflînd că muncitorii care lucrează la sectorul scularie de la uzinele „Tudor Vladimirescu" s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să economisească 10.000 kg de metal, ucenicii strungari și lăcătuși din anii II și III ai școlii profesionale de pe lîngă uzină, care fac practică în acest sector, s-au angajat la rîndul lor să realizeze economii de 1.000 kg metal. Pînă în prezent, ucenicii strungari și frezori au predat la magazia sectorului scularie aproape 300 kg metal economisit.

Muncă patriotică

In cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. cadrele didactice și elevii de la Școala de 7 ani din Ocna Sibiului întreprind numeroase acțiuni de interes obștesc. Pentru înfrumusețarea orașului ei au sădit 300 pomi fructiferi pe șoseaua Ocna Sibiului — Sura Mică. De asemenea, și-au propus să lucreze în următoarele săptămîni la formarea unei pepiniere de pomi fructiferi pe lotul experimental al școlii.

Alături de muncitori

In toate sectoarele de muncă ale Șantierului naval din Galați — una din întreprinderile de la care a pornit chemarea la întrecere socialistă în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R. — lucrează, alături de muncitori, și ucenici ai școlii profesionale. Brigăzile lor, alături de muncitori, aduc o deosebită contribuție la îndeplinirea angajamentelor luate. Se evidențiază mai ales brigăzile ucenicilor sudori din anul III, care au economisit importante cantități de electrozi.

9 Mai

Anul acesta, la 9 Mai, poporul romîn aniversează împreună cu toate popoarele lumii 15 ani de la istorica victorie repurtată asupra Germaniei hitleriste de către coaliția antihitleristă, a cărei forță fundamentală a fost Uniunea Sovietică.

Zdrobind Germania hitleristă, Uniunea Sovietică a salvat popoarele lumii de pericolul înrobirii fasciste, a salvat de la distrugere întreaga civilizație umană.

Dezlănțuind atacul mișelesc împotriva Uniunii Sovietice, agresorii hitlerişti s-au năpustit cu furie turbată asupra statului socialist, urmărind să distrugă orînduirea socialistă, să transforme oamenii sovietici în robi ai imperialiștilor germani. Mizînd pe desfășurarea unui război fulger, Germania hitleristă a aruncat din primele zile ale agresiunii pe frontul împotriva Uniunii Sovietice majoritatea zdrobitoare a trupelor sale terestre și aeriene, unitățile ei cele mai importante, mai bine înzestrate și mai experimentate în luptă.

Agresiunea perfidă a Germaniei hitleriste a fost o încercare deosebit de grea pentru țara sovietică. La chemarea partidului, poporul sovietic s-a ridicat ca un singur om în apărarea patriei socialiste, organizînd o ripostă zdrobitoare împotriva invadatorilor fasciști. Armata sovietică, condusă de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și sprijinită de întregul popor, a înfruntat cu eroism pe cotropitori, dîndu-le lovituri nimicitoare și zădărnicind planul aventurist al fasciștilor.

Victoria obținută de Uniunea Sovietică și de armata sa a demonstrat în mod strălucit uriașa forță vitală și incontestabila superioritate a orînduirii socialiste asupra orînduirii capitaliste. Inspiratorul și organizatorul acestei strălucite victorii a fost Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, care a mobilizat toate forțele poporului sovietic, toate resursele țării pentru zdrobirea agresorilor hitleriști.

Prin victoria Uniunii Sovietice în cel de-al doilea război mondial s-au creat condiții favorabile pentru ca o serie de popoare din Europa și Asia, printre care și poporul nostru, să-și ia soarta în propriile mîini și, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, să instaureze puterea celor ce muncesc și să pășească pe calea socialismului.

Pentru poporul nostru, ziua de 9 Mai are o dublă semnificație: o dată cu aniversarea Zilei victoriei asupra Germaniei hitleriste sărbătorim și împlinirea a 83 de ani de la proclamarea independenței de stat a Romîniei. La 9 Mai 1877, în condițiile luptelor comune duse de armatele ruse și romîne împotriva imperiului otoman, Romînia și-a cucerit independența sa de stat. În focul războiului din 1877 s-a reafirmat străvechea prietenie dintre popoarele romîn și rus.

Deși cucerirea independenței de stat a Romîniei a reprezentat un însemnat act istoric progresist în istoria patriei noastre, ea n-a dus la realizarea năzuințelor și speranțelor maselor populare. Clasele exploatatoare, în frunte cu monarhia, au trădat interesele naționale și au vîndut imperialiștilor străini independența cîștigată prin jertfele celor mai buni fii ai poporului nostru.

Țara noastră și-a cucerit adevărata și deplina independență națională după eliberarea sa din robia hitleristă de către glorioasa armată sovietică și ca urmare a luptei duse de poporul romîn, sub conducerea Partidului Comunist, pentru înfăptuirea insurecției armate care a început la 23 august 1944, pentru doborîrea claselor exploatatoare și instaurarea regimului democrat-popular. Răspunzînd chemării Partidului Comunist, la 23 August 1944, armata română, în rîndurile căreia clocotea de mult ura față de cotropitorii fasciști, a întors armele împotriva hitleriștilor, participînd, alături de armata sovietică, la războiul antifascist pînă la zdrobirea definitivă a Germaniei hitleriste.

Popoarele, care au avut atît de suferit de pe urma celor două războaie mondiale, sărbătoresc Ziua victoriei asupra fascismului manifestîndu-și cu hotărîre voința de a apăra pacea, de a nu mai permite dezlănțuirea unor noi măceluri mondiale. Pentru prima oară în istorie, omenirea însetată de pace are astăzi posibilitatea de a o impune. In apărarea păcii se ridică forțe uriașe: lagărul socialist, în frunte cu marea și puternica Uniune Sovietică — țara care a trecut la construirea desfășurată a comunismului — întinsa zonă a păcii din care fac parte și o serie de state independente din Asia și Africa, mișcarea comunistă și muncitorească internațională, puternica mișcare de eliberare națională pe care o desfășoară popoarele din colonii și țările dependente. La lupta pentru apărarea păcii se alătură și păturile sociale cele mai largi din înseși țările capitaliste occidentale. In zilele noastre s-a creat posibilitatea preîntîmpinării războiului și a apărut perspectiva reală de a se exclude războiul ca mijloc de rezolvare a problemelor internaționale litigioase.

Ca rezultat al eforturilor depuse de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste în lupta pentru pace, pe arena internațională au apărut semne ale îmbunătățirii relațiilor dintre state. Popoarele lumii privesc cu încredere apropiata conferință la nivel înalt, ce va avea loc la 16 mai la Paris, și cer ca șefii de state să întreprindă tot ce le stă în putință pentru a rezolva cele mai importante probleme ale situației internaționale care, datorită împotrivirii reprezentanților puterilor occidentale, nu au putut fi soluționate timp de 15 ani, de cînd s-a terminat cel de-al doilea război mondial. Totodată, popoarele iubitoare de pace urmăresc cu vigilență încercările anumitor cercuri din țările imperialiste occidentale de a organiza noi alianțe agresive în diferite regiuni ale globului, piedicile pe care aceste cercuri se străduiesc să le pună în calea realizării unui acord pentru interzicerea experiențelor atomice. Ele condamnă încercările forțelor imperialiste agresive din S.U.A. de a submina conferința la nivel înalt sau de a împiedica realizarea unor acorduri pe care le așteaptă întreaga lume.

Poporul romîn sărbătorește ziua victoriei asupra Germaniei hitleriste și împlinirea a 83 de ani de la proclamarea independenței de stat a Romîniei în plin avînt al construcției socialiste. Oamenii muncii din patria noastră întîmpină mărețul eveniment din viața partidului și a poporului nostru, Congresul al III-lea al P.M.R., cu noi realizări.

Strîns unit în jurul partidului și guvernului, poporul romîn este hotărît să apere și să consolideze puterea populară, să dezvolte neîncetat întreaga economie a țării, contribuind astfel la întărirea continuă a lagărului socialist, bastion al păcii și securității în lumea întreagă.

General-maior EMIL HERASCU

Întîlnire cu scriitorul Florin Mugur

In sala Clubului „Semănătoarea" s-au adunat numeroşi tineri. Sînt muncitori care învaţă la şcoala medie serală. Aşteaptă cu nerăbdare sosirea tînărului scriitor Florin Mugur.

Oaspetele, sosit cu punctualitate, este primit cu căldură şi bucurie de către cei prezenţi. Plini de atenţie şi de interes îl ascultă ei pe tînărul scriitor citind din poeziile sale. Versurile din „Romantism", „Adolescenţă", „Dragoste", „Scrisoare deschisă" trezesc multe imagini şi sentimente puternice în sufletele celor de faţă.

Este acum rîndul muncitorilor-elevi să facă cunoscute scriitorului preocupările lor literare. Florin Saioc citeşte două dintre creaţiile sale — „Sînt tînăr" şi „Poezie" — care sînt mult aplaudate de colegii săi şi de oaspete.

— Poate aveţi de ridicat unele probleme în legătură cu literatura noastră? — întreabă apoi tovarăşul Mugur.

De îndată muncitorii elevi prind să vorbească. Apropierea de vîrstă dintre ei şi scriitor creează climatul favorabil unor discuţii însufleţite.

Muncitorul-elev Vasile Galation a criticat faptul că scriitorii noştri nu se preocupă îndeajuns să reflecte în operele lor problemele noi din patria noastră şi nici activitatea desfăşurată de învăţătorii şi profesorii care pregătesc pe omul nou, constructor al socialismului. El le-a cerut scriitorilor să ia exemplu de la clasicii noştri, care au prezentat în operele lor multe aspecte din viaţa şcolii şi a dascălilor.

Şi mai puţin se reflectă în operele literare — au spus Ion Vasea, Ştefan Mîndru şi alţii — activitatea din şcolile serale, îmbinarea învăţăturii cu munca în producţie, prin care numeroşi tineri muncitori îşi însuşesc o largă pregătire generală. Această problemă, care este astăzi în atenţia partidului şi a oamenilor muncii, ar trebui să-i preocupe şi pe scriitori.

Mulţi participanţi la întîlnire au făcut propuneri în legătură cu combaterea prin literatură a manifestărilor negative ce mai există în comportarea unor tineri, au cerut ca revistele literare să publice mai multe materiale privind studierea literaturii în şcoala serală şi în special în clasa a XI-a, s-au ridicat împotriva expresiilor indecente folosite în unele opere literare, expresii care au un efect negativ în educaţia tineretului.

Muncitorul-elev Dumitru Stoicescu a arătat că adeseori lucrările de critică literară sînt scrise la nivel şi într-un limbaj de neînţeles pentru masele largi de oameni ai muncii. De asemenea, el a arătat că în literatura noastră actuală sînt tratate în mod insuficient temele referitoare la dragoste şi natură, deşi ele ar avea un rol educativ destul de important, şi a propus ca preocupările scriitorilor să se extindă şi asupra acestor domenii.

In ultima parte a întîlnirii muncitorii-elevi au cerut oaspetelui să le vorbească despre începuturile activităţii sale literare şi despre preocupările lui actuale. Scriitorul Florin Mugur le-a povestit cum a început să scrie versuri de la vîrsta de 13 ani şi cum a ajuns laureat al Festivalului Mondial al Tineretului de la Bucureşti. El le-a făgăduit că va relua o idee pe care o lăsase în suspensie — de a scrie un volum cu aspecte din viaţa şi activitatea şcolii noastre şi îndeosebi din străduinţele tineretului muncitor pentru însuşirea ştiinţei şi culturii, aspecte pe care le cunoaşte bine, fiind el însuşi absolvent al unei şcoli medii serale.

In încheiere, scriitorul a arătat că este plăcut impresionat de felul cum muncitorii-elevi de la uzinele „Semănătoarea" se preocupă de problemele literaturii, de interesul lor pentru operele literare, de temeinica lor pregătire de cultură generală, ca şi de maturitatea lor de gîndire, de discernămîntul lor.

Intîlnirea cu tînărul scriitor a avut asupra muncitorilor-elevi un puternic efect educativ, dezvoltîndu-le şi mai mult interesul faţă de literatură şi problemele ei.

I. LUPU

La cercul de lucru manual

Consfătuire cu diriginţii

Secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Timişoara a organizat la cabinetul metodic raional o consfătuire cu diriginţii din raion.

Cu acest prilej a fost prezentat un referat intitulat „Caietul diriginţelui şi desfăşurarea activităţii educative".

In cadrul consfătuirii au avut loc şi unele activităţi practice. Astfel diriginţii, împărţiţi pe grupe, au asistat la cîteva ore de diriginţie la clasele V—VII.

Pentru alegerea drumului în viaţă

Pregătirea viitorilor absolvenţi pentru alegerea celei mai potrivite profesiuni stă în centrul preocupărilor cadrelor didactice de la Şcoala de 7 ani din comuna Techirghiol.

In orele de diriginţie s-au discutat cu elevii acestei clase teme cum sînt „Atitudinea omului faţă de muncă", „Mîndria de a lucra în gospodăria agricolă colectivă" etc. Pentru a cunoaşte cît mai bine aptitudinile elevilor, diriginta clasei asistă adeseori la orele de lucrări practice în atelier. Totodată, pentru a-i familiariza pe elevi cu aspectele diferitelor profesii, a organizat cu ei excursii la Şantierul naval maritim din Constanţa, la diferite ateliere din oraş, ca şi la gospodăria agricolă colectivă „Partizanul roşu".

Profesorii Şcolii de 7 ani din Techirghiol se străduiesc ca toţi elevii să fie îndrumaţi spre profesiile cele mai potrivite cu aptitudinile lor, cele mai necesare dezvoltării economiei ţării noastre.

COMITETELE DE PĂRINŢI

„La şcoala de 7 ani din comuna Răcăläu, raionul Bacău, comitetul de părinţi a acordat un important sprijin conducerii pentru atragerea unui număr cît mai mare de părinţi la lectoratele în care se dezbat probleme privind educaţia elevilor...".

„Comitetul de părinţi de pe lîngă Şcoala medie nr. 2 Tg. Jiu ajută în mod substanţial la buna desfăşurare a procesului de învăţămînt. S-au organizat astfel consfătuiri cu elevii corigenţi şi părinţii acestora, vizite la domiciliu şi altele. Ca rezultat, de la 73 la sută în primul trimestru, procentul elevilor fără corigenţe a ajuns în trimestrul II la 96,60 la sută, iar din cele 36 clase existente la această şcoală 12 nu au avut în trimestrul II nici un corigent".

„La construcţia Şcolii medii nr. 6, a Şcolii de 4 ani nr. 3 şi a Şcolii de 7 ani nr. 15 din Oraşul Stalin, toate ridicate în cartiere muncitoreşti, comitetele de părinţi au contribuit prin prestarea unui important număr de ore de muncă voluntară, grăbind construcţia şcolilor respective şi realizînd importante economii".

Astfel de informaţii, transmise mereu de corespondenţii noştri, dovedesc intensa şi variata activitate pe care o desfăşoară în întreaga ţară comitetele de părinţi, dovedesc importanţa şi oportunitatea acestor comitete menite să dea un ajutor efectiv şcolilor de cultură generală în munca de instruire şi educare cetăţenească, în spirit socialist, a elevilor.

Conducîndu-se după directivele şi sugestiile date de conducerile instituţiilor de învăţămînt respective, comitetele de părinţi au menirea să sprijine şcoala în astfel de probleme importante cum sînt bunăoară educarea patriotică, cetăţenească a elevilor şi mobilizarea părinţilor pentru ca ei să ajute la însuşirea temeinică a cunoştinţelor, şcolarizarea tuturor copiilor de vîrstă şcolară, îmbunătăţirea condiţiilor materiale şi sanitare de funcţionare a şcolii. De asemenea, comitetele de părinţi sînt chemate să sprijine legarea învăţămîntului de practică, organizarea şi desfăşurarea muncii pedagogice în mijlocul populaţiei etc.

După cum se vede, sarcinile comitetelor de părinţi sînt dintre cele mai variate, iar mijloacele de îndeplinire a lor sînt şi ele diverse, aici intervenind spiritul de organizare şi iniţiativa fiecărui comitet în parte. Un lucru apare însă ca esenţial: comitetele de părinţi acţionează în sprijinul conducerii şcolilor şi principala lor sarcină este sprijinirea muncii de educaţie a elevilor.

După cum reiese şi din exemplele pe care le-am citat — la care s-ar putea adăuga numeroase altele — în majoritatea cazurilor comitetele de părinţi au înţeles just care sînt atribuţiunile ce le revin şi au acţionat în consecinţă. Ele s-au bucurat şi se bucură de sprijinul organelor locale ale puterii de stat care se străduiesc să le creeze toate condiţiile pentru ca activitatea să le fie rodnică. La Piteşti, bunăoară, sfatul popular oräşenesc, la intervenţia comitetului de părinţi, a ajutat conducerea Şcolii de 7 ani nr. 3 în acţiunea întreprinsă de îmbunătăţire a condiţiilor materiale de învăţămînt. La fel, sfatul popular al comunei Glodeni, raionul Tg. Jiu a sprijinit iniţiativa comitetului de părinţi al Şcolii de 4 ani din comună de a împrejmui prin muncă voluntară şcoala, punînd la dispoziţie materialele necesare.

Din păcate, unele sfaturi populare au înţeles în mod greşit sprijinul pe care trebuie să-l acorde comitetelor de părinţi, transformîndu-le în organe subordonate lor, fixîndu-le sarcini şi atribuţii care depăşesc şi sfera de preocupări a comitetelor şi capacitatea lor de cuprindere. Comitetul executiv al Sfatului popular al raionului Stalin din Capitală, bunăoară, prin secţiunea sa organizatorică, a luat „iniţiativa" de a-şi subordona comitetele de părinţi. In nişte „precizări" scrise pe multe pagini se cere ca planul de muncă al comitetelor de părinţi să fie aprobat de comitetul executiv al sfatului popular raional, ca secţiei organizatorice să i se trimită tot felul de planuri, procese-verbale tabele, ca de trei ori pe săptămînă comitetele de părinţi să ceară „lămuriri şi îndrumări" de la secţia organizatorică etc. Aceste „precizări" cu caracter vădit birocratic merg pînă acolo încît stabilesc cum să fie numerotate şi intitulate diferitele rubrici ale planurilor de muncă întocmite de comitetele de părinţi.

Care sînt consecinţele negative ale unei astfel de înţelegeri greşite a relaţiilor dintre sfaturile populare şi comitetele de părinţi? In primul rînd, din organe de sprijin a conducerii şcolilor acestea se transformă într-un fel de organe tutelare care răspund doar în faţa sfaturilor populare, creîndu-se un periculos şi dăunător paralelism. Apoi, se încarcă comitetele executive şi secţiile lor cu atribuţiuni inutile. Ca să nu mai vorbim de faptul că pentru completarea tuturor tabelelor şi proceselor-verbale ce li se cer şi pentru a veni după „instrucţiuni", comitetele de părinţi ar trebui, pare-se, să scoată din producţie un om care să nu facă decît aceste lucruri.

Se întîmplă uneori ca şi în activitatea comitetelor de părinţi să se semnaleze greşeli, de care răspund, în bună măsură, şi conducerile şcolilor. Au fost astfel cazuri cînd comitetele de părinţi au pus pe primul plan nu activitatea educativă ci cea financiară, făcîndu-şi un punct de cinste în a spori cît mai mult veniturile, nu totdeauna prin mijloacele cele mai indicate.

Regulamentul pentru organizarea şi funcţionarea şcolilor de cultură generală stabileşte, printre alte prevederi privind activitatea comitetelor de părinţi, şi faptul că acestea pot ajuta la îmbunătăţirea condiţiilor materiale ale şcolii, prin organizarea de spectacole, concerte, manifestări sportive, festivaluri, expoziţii, bazare etc. In 2—3 ocazii pentru anumite lucrări (pavarea curţii, împrejmuirea şcolii, amenajarea unui teren de sport) părinţii pot fi solicitaţi să contribuie prin muncă şi contribuţii băneşti. Nimic nu poate justifica însă transformarea unor astfel de contribuţii întîmplătoare în principala formă de activitate a comitetelor de părinţi aşa cum greşit s-a înţeles pe alocuri.

Şi mai ales nimic nu îndreptăţeşte conducerile şcolilor şi comitetele de părinţi să-şi procure venituri prin măsuri abuzive. Trebuie aspru criticată, bunăoară, practica manifestată în unele şcoli de a se percepe, cu prilejul înscrierii elevilor la începutul anului şcolar sau în alte ocazii, diferite sume de bani în numele comitetului. La fel de criticabil este faptul, constatat în unele şcoli, de a se obliga elevii să cumpere bilete pentru diferite spectacole, la care de multe ori ei nu pot participa. Uneori astfel de bilete s-au difuzat cu preţuri mari şi pentru spectacole nepotrivite pentru vîrsta elevilor. De asemenea, în unele şcoli ca de pildă la Şcoala de 7 ani nr. 1 din Capitală elevii au fost obligaţi să cumpere bilete-loz „Cartea cu premii", bilete pentru concursul „Să ne îmbogăţim cunoştinţele" organizat de S.R.S.C., bilete de tombolă etc. Şi mai supărător apare faptul că vînzarea acestor bilete s-a făcut în unele cazuri prin învăţătorul clasei sau prin profesorul diriginte chiar în timpul orelor de curs sau de diriginţie. Se mai practică, de asemenea, pe alocuri, obligarea elevilor sau a părinţilor acestora de a contribui cu diferite materiale pentru organizarea de bufete, tombole sau alte acţiuni în şcoli.

Iată deci o gamă întreagă de manifestări nepermise care stîrbesc autoritatea comitetelor de părinţi, care le îndepărtează de la menirea lor reală. Astfel de greşeli trebuie înlăturate cu desăvîrşire. Prin practica activităţii lor comitetele de părinţi, în marea lor majoritate, şi-au justificat din plin necesitatea. Ele trebuie ajutate de către organele locale ale puterii de stat şi de către conducerile şcolilor să-şi ducă mai departe şi în mod fructuos activitatea, în limitele regulamentului care le fixează drepturile şi atribuţiile.

(Articol reprodus din „Romînia liberă" nr. 4830 din 24 aprilie 1960).

În ultima etapă a anului şcolar

ORELE DE CONSULTAŢIE

Consultaţiile constituie unul din mijloacele la care pedagogii recurg frecvent acum, în ultimul trimestru. În multe şcoli, datorită folosirii judicioase a acestei forme de activitate pedagogică, se obţine, cu ajutorul ei, o creştere vizibilă a nivelului de cunoştinţe al elevilor.

Din păcate, însă, orele de consultaţie nu-şi ating pretutindeni scopul, pentru că nu pretutindeni sînt luate în consideraţie toate condiţiile care le asigură succesul.

Unii profesori, de exemplu, obişnuiesc să aducă la consultaţii întreaga clasă. Fără îndoială că în acest fel consultaţiile nu numai că nu rezolvă nimic, dar sînt de-a dreptul dăunătoare. Elevii buni sînt supraîncărcaţi cu o muncă inutilă, iar de elevii slabi profesorii nu se pot ocupa temeinic. Sînt şi cazuri cînd consultaţiile se transformă în simple reluări ale lecţiilor predate în clasă, în speranţa că vor putea fi suplinite astfel deficienţele unor expuneri superficiale sau ale unei proaste planificări. Amîndouă aceste tendinţe trebuie combătute, pentru că amîndouă împiedică buna desfăşurare a muncii în ultimul trimestru.

Atunci cînd organizăm ore de consultaţie trebuie să chibzuim cu seriozitate care este scopul lor, cui să le adresăm, cum este mai bine să se desfăşoare.

În aceste săptămîni, cînd ne pregătim să încheiem anul şcolar, consultaţiile au rostul de a lichida golurile existente în cunoştinţele unor elevi, de a asigura ca fiecare din ei să fie stăpîn pe cunoştinţele cerute de programă. De aceea, este foarte important să selecţionăm cu grijă şcolarii pe care îi chemăm la consultaţii. Bineînţeles că nu are nici un rost să invităm la consultaţii elevi buni, elevi care şi-au însuşit cunoştinţele predate în clasă şi deci nu au nevoie de explicaţii suplimentare. Atunci, vom chema la toate orele de consultaţie, în mod uniform, pe toţi elevii rămaşi în urmă? Nici acest procedeu nu este indicat. Pentru a afla care elevi au nevoie de consultaţii şi ce probleme le sînt necunoscute este bine să facem în clasă sondaje în timpul lecţiei, cu prilejul efectuării unor exerciţii şi probleme, al verificării şi fixării cunoştinţelor, al recapitulării. Ne putem folosi în acest scop şi de indicaţiile pe care ni le dau tezele, ca şi de cererile pe care ni le fac chiar elevii.

Uneori mai toţi elevii rămaşi în urmă dintr-o clasă au goluri cam în acelaşi domeniu. Este vorba de aşa-numitele lecţii „dificile" — cum ar fi, de pildă, la matematică radicalii şi operaţiile cu radicali, discuţia naturii semnului rădăcinilor unei ecuaţii de gradul al II-lea care depinde de un parametru sau, la economie politică, acţiunea legii valorii în socialism şi reproducţia produsului social total — care sînt înţelese mai greu de unii elevi. La consultaţiile pentru aceste probleme îi vom chema pe toţi elevii rămaşi în urmă. De cele mai multe ori însă, problemele neînţelese de diferiţi elevi sînt diferite şi nu tuturor este necesar să li se explice acelaşi lucru. Profesorul de limba romînă constată, de pildă, că unii nu au înţeles prin ce se caracterizează propoziţia subiectivă dar că alţii nu au reuşit să-şi dea seama cum se pot deosebi finalele de cauzale. Profesorul de istorie observă că unii din elevii săi nu au înţeles periodizarea istoriei Evului Mediu, în vreme ce alţii nu au reuşit să priceapă cauzele care au dus la descompunerea feudalismului. Nu toţi aceşti elevi trebuie să fie chemaţi în acelaşi timp la orele de consultaţii. În funcţie de problemele pe care nu le cunosc, elevii vor fi grupaţi pe categorii, în aşa fel încît să nu li se repete în mod inutil lucruri pe care ei şi le-au însuşit.

O dată ce ne-am format o anumită părere cu privire la elevii asupra cărora trebuie să ne îndreptăm atenţia, la lacunele din cunoştinţele acestora, este necesar să ne gîndim la felul cum ne vom organiza munca în orele de consultaţii.

De obicei, în orele de consultaţii colective se lucrează cu elevi puţini. Cu atît mai mult se impune să ne ocupăm de fiecare elev în parte şi să nu continuăm explicaţiile pînă cînd nu ne-am convins că am fost deplin înţeleşi. Explicaţiile noastre trebuie să fie cît mai clare şi mai amănunţite, însoţite de numeroase exemple şi de material didactic.

În funcţie de volumul problemelor a căror lămurire o impune o anumită oră de consultaţie, profesorul poate lua în discuţie una sau mai multe teme. Este bine însă ca toate aceste teme să fie legate între ele printr-un fir comun, pentru ca elevii să înţeleagă interdependenţa dintre fenomenele şi faptele studiate la fiecare disciplină. De pildă, la istorie, caracterul just şi nejust al războaielor poate fi explicat făcîndu-se referiri la războaiele lui Justinian, la cruciade, la războiul de 100 de ani, adică la mai multe lecţii cu privire la care elevii au cunoştinţe confuze. De asemenea, explicînd declinarea, profesorul de limba romînă poate să lămurească elevilor şi anumite probleme privind complementul direct şi indirect, atributul etc.

În acelaşi timp, trebuie să ţinem seama de faptul că diferitele cunoştinţe decurg unele din altele şi nu pot fi înţelese disparat. Elevii cărora li se predă calculul diferenţial şi integral nu vor putea înţelege noţiunea de derivată dacă nu au înţeles bine noţiunea de limită şi pe aceea de integrală dacă nu şi-au însuşit noţiunea de derivată. De asemenea, elevii care nu şi-au însuşit temeinic anumite noţiuni de morfologie nu vor putea înţelege diferitele probleme de sintaxă a căror predare se bazează tocmai pe cunoaşterea morfologiei. De aceea, în discutarea diferitelor probleme la orele de consultaţii, trebuie să avem în vedere clarificarea lor treptată, în ordinea pe care o cere disciplina respectivă.

Există şi cazuri în care sînt necesare consultaţiile individuale. Se întîmplă, de pildă, ca la o anumită lecţie un singur elev să nu înţeleagă o problemă. Profesorul nu-şi poate permite să reţină întreaga clasă pentru a da explicaţii acestui elev. Atunci îşi rezervă, în afara orelor de curs, o jumătate de oră pentru a discuta numai cu elevul respectiv. Alteori se întîmplă să fie cîte un elev care a rămas mult în urma clasei. Cu acesta trebuie să se lucreze de asemenea în mod individual.

În general este recomandabil să li se dea elevilor, după orele de consultaţii, şi cîte o temă scurtă. Desigur că temele nu pot fi aceleaşi pentru toţi elevii. În funcţie de nivelul lor de pregătire, de lucrurile pe care le cunosc mai bine sau mai puţin bine, profesorul le dă teme diferenţiate. Acesta este şi un mijloc prin care pedagogul verifică în ce măsură elevii şi-au însuşit cele ce s-au spus în ora de consultaţii.

Numai analizînd cu seriozitate lacunele elevilor, selecţionînd cu atenţie şcolarii pe care-i chemăm la orele de consultaţii, avînd grijă permanentă să nu transformăm orele de consultaţie într-un fenomen de supraîncărcare, lămurind cu toată seriozitatea tot ceea ce a rămas neînţeles elevilor, vom reuşi să facem din acestea un ajutor însemnat în munca pentru lichidarea rămînerii în urmă la învăţătură.

OCTAVIAN BUZESCU

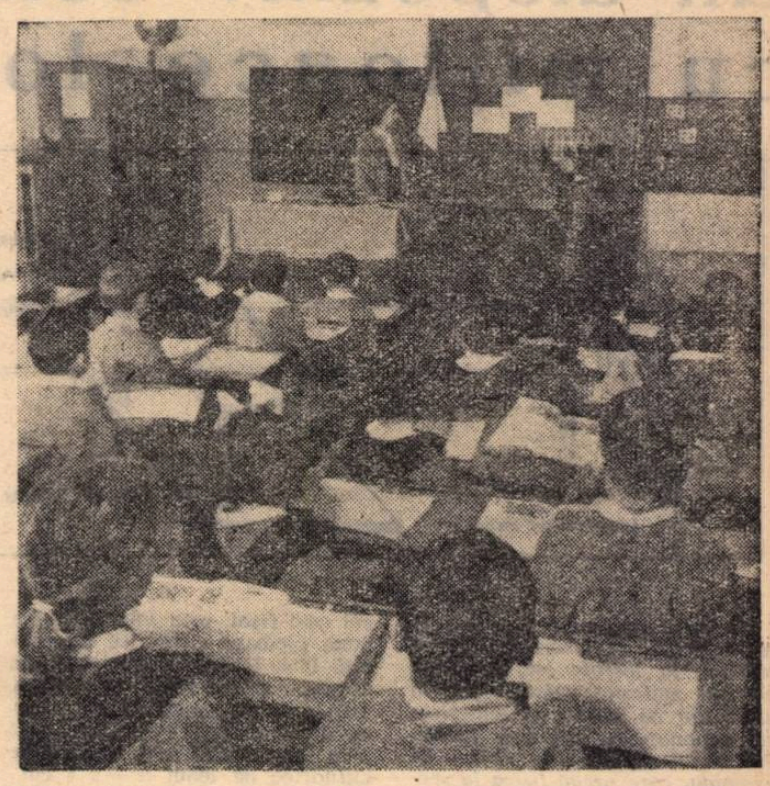

În timpul unei lecţii, la Şcoala elementară nr. 14 din Ploeşti

Activitate bine organizată

Intreaga activitate a cadrelor didactice de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Sibiu este subordonată în această perioadă pregătirilor pentru încheierea cu succes a anului şcolar.

Au fost planificate din vreme lucrările scrise trimestriale, iar în cadrul comisiilor metodice pe obiecte se discută acum organizarea recapitulării finale a materiei. O atenţie deosebită este acordată alegerii temelor pe baza cărora se va desfăşura recapitularea. Aşa, de pildă, profesorul care predă matematica la clasa a VII-a şi-a propus să realizeze recapitularea pe baza unor probleme cu conţinut practic, care să-i ofere posibilitatea împletirii cunoştinţelor de algebră cu cele de geometrie. In vederea recapitulării cunoştinţelor de producţie industrială, profesorii care predau aceste cunoştinţe elaborează grafice ilustrînd aspecte din dezvoltarea diferitelor ramuri ale industriei şi agriculturii noastre în perioada care a trecut de la cel de al II-lea Congres al P.M.R.

Colectivul didactic al şcolii se preocupă de pe acum de organizarea practicii socialutile a elevilor din clasele V-VI la sfîrşitul anului şcolar. In acest scop, comisia metodică de instruire practică şi-a fixat problemele cele mai importante care vor fi urmărite în timpul practicii. Astfel, în cadrul acesteia elevii vor confecţiona lucrări complexe: cei din clasa a V-a — cuiere, taburete, planşete, cutii pentru hîrtii etc., iar cei din clasa a VI-a — obiecte din sîrmă şi tablă. La sfîrşitul practicii în şcoală va fi amenajată o expoziţie cu lucrările executate de elevi.

Căutînd să-şi desfăşoare activitatea în mod organizat, evitînd munca în asalt, cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Sibiu urmăresc să asigure încheierea anului şcolar cu rezultate cît mai bune.

Munca cu părinţii

Calitatea, ritmul şi intensitatea activităţii elevilor în ultimul trimestru al anului şcolar, ca şi orientarea justă a viitorilor absolvenţi spre drumul pe care îl vor urma în viaţă sînt condiţionate într-o măsură însemnată de munca desfăşurată în această etapă în rîndurile părinţilor.

În perioada ultimului trimestru se organizează în şcoală lecţii recapitulative, meditaţii, consultaţii. Elevilor li se cer eforturi mai mari şi în munca individuală pe care o desfăşoară acasă. Diriginţele, învăţătorul, profesorul este dator să-i informeze pe părinţi asupra programului şcolii, asupra obligaţiilor pe care le au copiii.

Şi notele primite de elevi trebuie aduse foarte regulat la cunoştinţa părinţilor. Carnetul de şcolaritate îngăduie pedagogilor să se afle în legătură zilnică cu părinţii. După nevoie, se pot nota aici şi unele observaţii asupra învăţăturii şi comportării elevilor, arătîndu-se ce trebuie să facă părinţii.

Dar nu numai atît. Acum este momentul ca legăturile directe cu părinţii, şi îndeosebi cu unii dintre ei, să se intensifice. Este vorba de acei părinţi care nu-şi supraveghează copiii, încurajîndu-le astfel nepăsarea faţă de învăţătură, de acei care-i obligă pe copii la eforturi prea mari, ce duc la surmenaj sau de acei care-i sustrag de la învăţătură, cerîndu-le diverse servicii în familie. Toate aceste atitudini negative ale părinţilor, care se repercutează defavorabil asupra pregătirii copiilor lor, trebuie combătute. Prilejuri sînt destule: şedinţele cu părinţii pe clase, discuţiile individuale cu fiecare în parte, vizitele la domiciliu etc. Pornind de la situaţia concretă, pedagogii le vor sugera părinţilor măsurile cele mai indicate.

Bunăoară, acelor părinţi care nu-şi supraveghează suficient copiii trebuie să li se arate că procedează greşit, că au datoria să se intereseze îndeaproape de fiii lor, să asigure ca aceştia să desfăşoare o activitate susţinută. Pentru a veni în mod concret în ajutorul părinţilor în această privinţă pedagogii le pot indica regimul cel mai potrivit pentru elevi acum, în ultimele săptămîni ale anului şcolar.

Părinţilor care cer copiilor lor eforturi prea mari trebuie să li se arate că aceasta îi poate împiedica serios de la îndeplinirea sarcinilor cerute de şcoală. Acestor părinţi trebuie să li se atragă atenţia că au datoria de a crea copiilor lor, în familie, condiţii care să asigure îmbinarea raţională a studiului cu odihna.

Paralel cu lupta pentru rezultate bune la învăţătură, pedagogii sînt chemaţi să se ocupe intens în această etapă de orientarea viitorilor absolvenţi ai claselor a VII-a şi a XI-a spre profesiunile corespunzătoare cu preferinţele şi înclinaţiile lor, cu cerinţele construcţiei socialiste. O asemenea orientare se realizează atunci cînd pedagogul îşi exercită influenţa pozitivă nu numai asupra elevilor, ci şi asupra părinţilor lor. Se ştie, într-adevăr, că unii părinţi manifestă şovăială în ceea ce priveşte alegerea viitoarei profesiuni a copiilor lor, datorită faptului că nu le cunosc suficient posibilităţile. Alţii mai continuă să se ghideze în alegerea profesiunii după principii mic-burgheze: „vreau ca fiul meu să aibă o profesiune uşoară, comodă şi bănoasă". Aşa se explică afluenţa mare a unor absolvenţi de şcoală medie în special spre unele facultăţi, despre care părinţii cred că asigură o asemenea profesiune, deşi copiii lor nu au nici o aptitudine pentru aceasta sau spre cariera funcţionărească. Aceşti părinţi, ca şi copiii înşişi, trebuie lămuriţi că atît pentru ei cît şi pentru nevoile construcţiei socialiste e preferabil să se îndrepte spre o meserie direct productivă, în sectorul industriei sau al agriculturii căror Congresul al III-lea al P.M.R. le vor deschide noi şi largi perspective de dezvoltare. Aceste domenii cer tot mai mulţi specialişti, tot mai mulţi oameni capabili să desfăşoare o muncă creatoare, de înaltă productivitate. Iată de ce, discutînd cu elevii şi cu părinţii problemele orientării profesionale, trebuie să pornim în primul rînd de la perspectivele de dezvoltare ale economiei ţării noastre de la cerinţele construcţiei socialiste.

Nu trebuie să uităm însă că fiecare caz cere o soluţie deosebită, că nu putem rezolva aceste probleme prin măsuri generale. De aici necesitatea ca discuţiile cu părinţii să se poarte nu numai în şedinţe, ci şi individual, şi ca ele să ia în considerare, cu toată grija, situaţia concretă a fiecărui elev în parte.

În zilele din preajma încheierii anului şcolar părinţii vor aştepta de la noi sfaturi pentru vacanţă. Recomandările pe care le vom face cu acest prilej trebuie să vizeze orientarea copiilor spre preocupări pozitive — sport, lectură, muzică, excursii — într-un cuvînt, cît mai multe activităţi în aer liber, cît mai multe activităţi care să-i odihnească, să-i atragă, să le îmbogăţească personalitatea, să contribuie la dezvoltarea lor fizică şi intelectuală.

Căile şi formele prin care pedagogii pot să rezolve cu părinţii importantele probleme legate de etapa ultimului trimestru sînt multiple şi foarte variate. Fiecare pedagog este chemat să folosească larg aceste căi, spre a asigura în acest fel încheierea cu succes a anului şcolar.

M. P.

Material didactic

Un dispozitiv construit cu mijloace locale

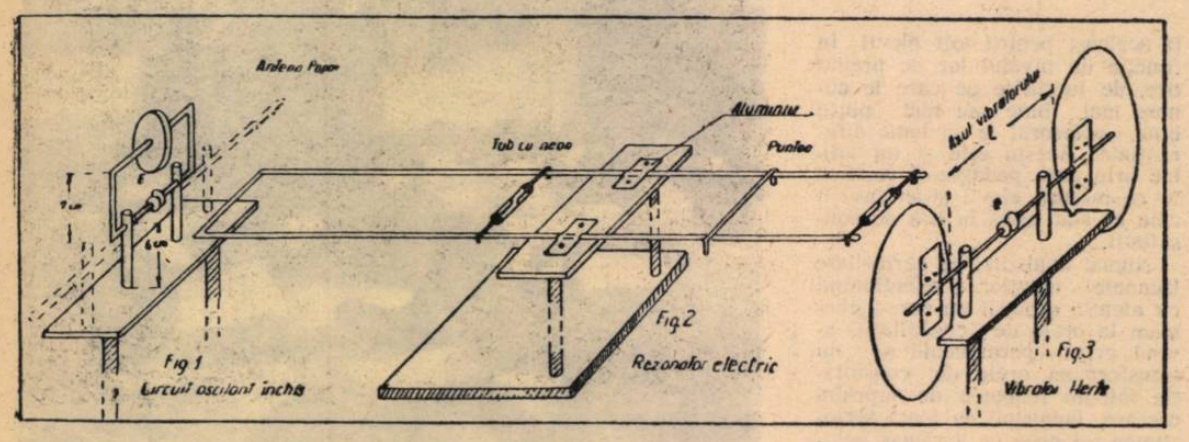

Desfăşurînd o muncă creatoare, numeroşi profesori de fizică folosesc la lecţiile lor, pe lîngă bogatul material didactic pus la dispoziţie de I.M.D., şi materiale confecţionate cu mijloace locale. Profesorul Haralambie Savin, de exemplu, care predă fizica la secţia serală a Şcolii Medii „Gh. Lazăr" din Bucureşti, a realizat un dispozitiv foarte folositor pentru demonstrarea experimentală a cunoştinţelor din cadrul capitolului „Oscilaţii şi unde electromagnetice" din cursul de fizică pentru clasa a XI-a. Pentru calităţile sale dispozitivul a fost premiat la concursul de material didactic organizat de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.

Socotind că mulţi profesori de fizică pot realiza şi ei, cu ajutorul elevilor, acest dispozitiv, publicăm mai jos un articol în care prof. Savin indică detaliile lui de construcţie şi de funcţionare.

★

Pentru producerea oscilaţiilor electrice construim un circuit oscilant format dintr-un condensator cu aer, cu plăcile din aluminiu de 0,5 mm. şi raza de 4 cm., un circuit de formă dreptunghiulară (7 X 12,5 cm. din sîrmă de 3,5 mm.) şi un eclator E format din două sfere metalice, nichelate, cu raza de 9 mm. Circuitul se sprijină pe două picioare cilindrice de ebonită cu raza de 1 cm. şi înălţimea de 8 cm. Sîrma de aluminiu permite o uşoară apropiere între plăcile condensatorului, variind ca formă spre trapez. Fig. 1 indică montarea circuitului pe o placă de pertinax (30 X 10 X 0,2 cm.), montată şi ea pe o placă de lemn (30 X 40 X 2 cm.), prin intermediul a două picioare cilindrice de lemn (r = 1,5 cm., h = 24 cm.). Plăcile condensatorului se fixează prin nituire.

Pentru punerea în evidenţă a oscilaţiilor se construieşte un rezonator electric (o punte Lecher, redusă la dimensiunea minimă) din sîrmă de aluminiu de 3,5 mm., avînd laturile mari de 120 cm., o latură mică de 20 cm., iar latura mobilă P (puntea propriu-zisă) de 20 cm. plus capetele îndoite în unghi drept, de circa 3 cm. Rezonatorul se montează pe o placă de pertinax (30 × 10 × 0,2 cm.), fixată pe o placă de lemn (30 × 30 × 2 cm.) prin intermediul a două picioare cilindrice de lemn (r = 1,5 cm., h = 30 cm.). Ca detector se foloseşte un tub cu neon, prevăzut cu două fire metalice pentru a permite sprijinirea lui pe laturile rezonatorului conform fig. 2. Un asemenea tub se găseşte în comerţ, ca piesă componentă la aşa-numitul „creion de tensiune". Presiunea interioară este de cca. 1 mm. coloană de mercur, iar distanţa între electrozi de cca. 5 mm.

Construim de asemenea un vibrator Hertz, folosind în acest scop două discuri de aluminiu de 0,5 mm. grosime şi cu raza de 10 cm., două vergele de aluminiu de 3,5 mm., cu lungimea de 20 cm. şi un eclator format din două sfere metalice nichelate, cu raza de 9 mm. Legătura între un disc şi o vergea se face prin intermediul unei mici plăci de aluminiu de 2 × 3 cm., nituită, care permite, la nevoie, lunecarea vergelei de-a lungul discului pentru a se obţine o anumită distanţă l între discuri. Vibratorul este fixat, prin intermediul a două picioare cilindrice de ebonită (r = 1 cm., h = 8 cm.), pe o placă de pertinax de (30 X 10 × 0,2 cm.) montată pe o placă de lemn (30 × 30 × 2 cm.) prin intermediul a două picioare cilindrice de lemn (r = 1,5 cm., h = 24 cm.). Deoarece discurile au raza de 10 cm. se vor face tăieturi în placă, în dreptul lor, pentru a permite pătrunderea discurilor prin placă (fig. 3).

Realizăm apoi un vibrator de tip Popov, din circuitul oscilant descris la punctul 1, adăugîndu-i o antenă formată din două vergele de aluminiu de 3,5 mm. Lungimea unei vergele va fi determinată în funcţie de perioada circuitului oscilant. Fig. 1 arată punctat asocierea lor la circuit. Două picioare cilindrice de ebonită vor susţine aceste semi-antene la înălţimea eclatorului, şi anume în continuarea laturîi de jos a circuitului oscilant.

Picioarele de ebonită se montează prin şuruburi, placa avînd găurile necesare, făcute la distanţa şi locurile corespunzătoare.

Producerea oscilaţiilor electrice necesită o bobină Ruhmkorff care produce curentul de înaltă tensiune necesar întreţinerii oscilaţiilor. Se aşează deci bobina pe aceeaşi placă cu oscilatorul şi se leagă polii bobinei cu circuitul oscilant în vecinătatea eclatorului. Distanţa între sferele eclatorului fiind de aproximativ 1 mm., se pune în funcţiune bobina. Se constată că scînteile de la eclator au aspectul unui coridor electric luminos, spre deosebire de scînteile rare ce se obţin direct între polii bobinei în lipsa circuitului oscilant.

Pentru punerea în evidenţă a oscilaţiilor din circuitul oscilant se aşează rezonatorul cu latura mică paralel şi la distanţa de 1 cm. de eclatorul circuitului. Prin încercări se găseşte poziţia optimă a punţii, cînd tubul cu neon prezintă luminozitatea mare fiind la mijlocul rezonatorului. Se îndepărtează rezonatorul la 2, apoi la 3 cm. şi se constată că la capete luminozitatea tubului este din ce în ce mai slabă, în timp ce la mijloc este apreciabilă. In această poziţie, cuplajul între cele două circuite fiind slăbit, oscilaţia din rezonator s-a transformat din oscilaţie forţată în oscilaţie liberă (armonică), corespunzînd perioadei proprii a rezonatorului, cînd, conform condiţiei de rezonanţă, este egală cu perioada circuitului oscilant. In această situaţie rezonatorul vibrează în jumătate de undă, prezentînd un ventru la mijloc (unde tubul cu neon luminează la maximum) şi cîte un nod la fiecare capăt.

Determinarea perioadei rezonatorului, implicit a circuitului oscilant, se efectuează luînd pentru viteza de propagare a fenomenului oscilator de-a lungul rezonatorului, pe contur, valoarea $v = 3 \times 10^{10}$ cm./sec. Lungimea undei staţionare rezultată în rezonator se măsoară de-a lungul sîrmei, adică întregul perimetru al rezonatorului constituie un λ întreg. Aplicăm relaţia $\lambda = vT$ şi obţinem perioada T. Experimental am obţinut cu elevii $\lambda = 198$ cm. Prin calcul, aplicînd relaţia $2\pi\sqrt{LC}$, se obţine $\lambda = 195$ cm.

Undele electromagnetice se produc cuplînd între polii bobinei vibratorul Hertz. Rezonatorul se aşează la distanţa de cca. 20—30 cm. de vibrator. De astă dată rezonatorul este întors cu capătul deschis spre vibrator, unde şi montăm tubul cu neon. Căutăm poziţia optimă a punţii P cînd tubul cu neon luminează tare. Construim din sîrmă de 3,5 mm. un nou rezonator corespunzînd numai pînă la puntea P inclusiv. Acest nou rezonator avînd forma de U culcat, montat pe suport în locul primului rezonator, vibrează în sfert de undă. In adevăr întîlnind latura din fundul rezonatorului unda electromagnetică se reflectă şi se întoarce spre vibrator; interferînd cu unda ce-i urmează, produce o undă staţionară cu ventru în faţă, spre vibrator, şi nod în partea opusă.

Perioada vibratorului se determină măsurînd lungimea rezonatorului (pe contur, două laturi consecutive reprezintă $\frac{\lambda}{4}$).

Aplicînd relaţia $\lambda = vT$ obţinem perioada T. Şi în acest caz putem găsi prin calcul valoarea perioadei, folosind relaţia $T = 2\pi\sqrt{LC}$. Noi am obţinut prin calcul $\lambda = 207$ cm., iar experimental $\lambda = 208$ cm.

Repetăm experienţa precedentă folosind un vibrator de tip Popov. Constatăm aceleaşi fenomene. Rezonatorul fiind aşezat la distanţa de cca. 1 m., cînd luminozitatea tubului cu neon este apreciabilă se decupează antena de la circuit şi se constată că tubul cu neon nu mai luminează.

Pentru a se demonstra caracterul polarizat al undei electromagnetice se roteşte rezonatorul în jurul axei lui de simetrie. Se constată că luminozitatea tubului cu neon scade pînă la completa extincţie, cînd corespunde unghiului de 90°

Rezultă în mod evident concluzia că acţiunea undei se exercită pe o anumită direcţie. Pe altă direcţie componenta acestei acţiuni produce efectul respectiv şi deci, în caz de perpendicularitate între cele două direcţii, componenta fiind nulă, implicit efectul undei va fi nul. Acţiunea realizîndu-se pe o anumită direcţie se numeşte polarizată şi, implicit, unda se va numi undă polarizată. Fenomenul se va regăsi la lumină.

Eventualele dificultăţi care survin se datoresc întrerupătorului automat din circuitul primar al bobinei Ruhmkorff, care, din cauza deteriorării contactelor, poate da scîntei neregulate şi, implicit, tensiuni mai scăzute în circuitul secundar.

Dacă distanţa de la eclator este prea mare se obţin scîntei puternice, iar rezistenţa eclatorului crescînd mult, oscilaţiile sînt foarte amortizate şi scade randamentul emisiei (mare parte din energie fiind consumată în efectul Joule-Lenz). Acţionînd asupra acestei distanţe (funcţionarea fiind oprită) obţinem o ameliorare în funcţionare, controlată prin luminozitatea tubului cu neon.

Prof. HARALAMBIE SAVIN

Elevi de la Şcoala de 7 ani nr. 1 din Reşiţa, învaţă, sub conducerea maistrului-instructor, să lucreze la polizor.

Olimpiada de matematică şi fizică

An de an creşte numărul elevilor care se întrec, cu ocazia tradiţionalei olimpiade de matematică şi fizică, în ceea ce priveşte temeinicia cunoştinţelor lor la aceste discipline. Intr-adevăr, olimpiadele organizate de Societatea de ştiinţe matematice şi fizice din R.P.R. cu sprijinul Ministerului Învăţămîntului şi Culturii şi al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor au devenit un stimulent important pentru elevi. Anul acesta la cele trei etape ale olimpiadei (locală, regională şi finală) au participat peste 3000 elevi mai mult decît în anul trecut. Aceasta reflectă interesul mereu crescînd pentru studiul matematicii şi fizicii în învăţămîntul nostru de toate gradele.

La etapa finală a olimpiadei s-au întrecut în anul acesta la matematică 169 elevi, iar la fizică 213 elevi, dintre care mulţi au fost premiaţi şi evidenţiaţi. Printre aceştia găsim şi reprezentanţi ai şcolilor profesionale şi ai şcolilor de maiştri din mai multe regiuni ale ţării. Au fost premiaţi elevi de la Şcoala profesională din Bîrlad, de la Şcoala de maiştri din Cîmpina, de la şcolile medii din Pucioasa, din Curtea de Argeş, din Moreni etc. Multe din şcolile ai căror elevi au fost premiaţi şi-au deschis porţile în anii puterii populare şi se caracterizează printr-o atmosferă de muncă neobosită, închinată pregătirii unor constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră.

Probele scrise şi orale pe care le-au susţinut elevii participanţi la olimpiadă au scos în evidenţă, printre altele, grija multor profesori de matematică şi fizică pentru a lega strîns cunoştinţele predate de problemele producţiei, pentru a-i familiariza pe elevi cu aplicaţiile acestor cunoştinţe la construcţia de aparate, instrumente, motoare, maşini etc. In cadrul lucrărilor practice de laborator la fizică, de pildă, participanţii la etapa finală a olimpiadei au dovedit multă îndemînare în efectuarea demonstraţiilor practice. Mulţi dintre elevii clasei a X-a au realizat cu ocazia probelor practice demonstraţii interesante privind măsurarea intensităţii curentului în diverse puncte ale unui circuit, măsurarea tensiunii, măsurarea rezistenţelor, legarea conductorilor în circuit, legarea surselor de curent etc. Ei au dovedit că şi-au însuşit noţiunile fundamentale despre electricitate şi o serie de cunoştinţe asupra folosirii acesteia în diferitele ramuri ale industriei şi agriculturii.

De remarcat este faptul că atît la matematică cît şi la fizică majoritatea celor premiaţi şi evidenţiaţi la toate cele trei etape ale olimpiadei şi mai ales la etapa finală sînt elevi ai claselor a XI-a. Acest lucru reflectă pregătirea temeinică a acestor elevi pentru examenul de maturitate, pregătirea lor pentru a îmbrăţişa, la absolvirea şcolii medii, un domeniu de activitate care să le permită aplicarea şi adîncirea cunoştinţelor lor de matematică şi fizică. In acelaşi timp, faptul că aproape 50 la sută din cei premiaţi şi evidenţiaţi la etapa finală a întrecerilor la matematică sînt elevi ai claselor a XI-a reflectă efortul deosebit pe care-l depun profesorii de specialitate care predau la această clasă pentru a-i ajuta pe elevi să-şi însuşească analiza matematică şi geometria analitică şi îndeosebi unele elemente de matematică modernă, cum sînt noţiunile elementare despre mulţimi.

Olimpiada de matematică şi fizică a marcat în acest an un progres atît în ceea ce priveşte creşterea numărului participanţilor, cît şi în ceea ce priveşte alegerea problemelor pentru lucrările scrise, metodele de examinare orală, organizarea timpului liber al participanţilor. Este însă necesar ca pe viitor filialele S.S.M.F. să se preocupe mai mult de antrenarea la întreceri a elevilor din şcolile profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri. Se impune, de asemenea, o mai judicioasă selecţionare a problemelor propuse spre rezolvare la diferitele etape ale olimpiadei. Aceste probleme trebuie să fie axate pe programele de matematică şi fizică ale şcolilor, să nu depăşească nivelul cunoştinţelor prevăzute de programă pînă la data cînd se desfăşoară întrecerile. Filialele S.S.M.F. au datoria să respecte în mai mare măsură regulamentul de desfăşurare a olimpiadelor, să nu supraaprecieze conţinutul pregătirii celor propuşi să participe la etapa finală, din intenţia de a avea un număr mare de participanţi. Profesorii din toate şcolile sînt chemaţi să sprijine în mai mare măsură olimpiadele, propunînd probleme şi exerciţii destinate probelor ce se dau în cadrul concursului.

Olimpiadele de matematică şi fizică au devenit un mijloc important prin care elevii din şcolile de toate gradele îşi afirmă pregătirea şi talentul lor la aceste discipline. Menite să contribuie la creşterea unui tineret multilateral instruit, care iubeşte ştiinţa şi tehnica, ele sînt chemate să marcheze, an după an, noi succese în pregătirea pentru viaţă a viitorilor constructori ai socialismului.

F. D.

O literatură tot mai bună pentru cei mici

Comisia de literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor a dezbătut în zilele de 25-27 aprilie a.c., într-o plenară lărgită la care au participat reprezentanți ai organizațiilor de tineret, muncitori, părinți și numeroși pedagogi, problemele prozei și poeziei pentru copii. Dat fiind că prin menirea ei literatura pentru copii constituie un auxiliar prețios al muncii educative, majoritatea discuțiilor s-au referit tocmai la această problemă — la măsura în care literatura pentru copii reușește să răspundă importantelor sarcini puse în fața noastră de creșterea viitorilor constructori ai societății socialiste și la ceea ce este de făcut pentru a spori eficiența educativă a lucrărilor literare destinate micilor cititori.

Plenara a subliniat cu deosebită satisfacție însemnatele succese dobîndite de literatura noastră pentru copii în ultimul timp. În vitrinele librăriilor și în diferite publicații au apărut numeroase lucrări adresate copiilor, semnate de scriitori ca M. Sadoveanu, T. Arghezi, M. Beniuc, Cezar Petrescu, Marcel Breslașu, Otilia Cazimir, Victor Eftimiu, Nagy Istvan, Maria Banuș, Eugen Jebeleanu, Mihu Dragomir, Nina Cassian, Ion Hobană, Eugen Barbu, Nicuță Tănase, Gica Iuteș, O. Pancu-Iași, Vl. Colin, Constantin Chiriță, Tiberiu Utan, Al. Andrițoiu și mulți alții.

Progresele înregistrate de literatura noastră pentru copii în anii regimului de democrație populară se caracterizează în primul rînd printr-o nouă și profundă orientare ideologică. Problemele majore ale vieții tumultuoase pe care o trăim, sensurile transformărilor prin care trece societatea noastră și-au găsit în cea mai mare parte locul cuvenit în creația literară pentru copii. Scriitorii contribuie astfel la educarea micilor cititori în spiritul unei strînse legături cu problemele vieții, ale actualității de zi cu zi. Copiii găsesc din ce în ce mai multe poezii bune, emoționante și convingătoare care vorbesc despre partidul nostru drag. Versuri ca cele închinate de M. Beniuc, M. Breslașu, Al. Andrițoiu sau Tiberiu Utan partidului sînt de natură să trezească în sufletul micilor cititori puternice sentimente de dragoste și de prețuire pentru acela căruia i se datoresc toate înfăptuirile dobîndite în patria noastră.

Una din datoriile literaturii contemporane pentru copii este aceea de a cultiva în sufletul micilor cititori dragostea pentru patria noastră socialistă. Sentimente profund patriotice vibrează pe coarda lirică a unor poeți ca Mihai Beniuc, Otilia Cazimir, Marcel Breslașu, Victor Tulbure, Veronica Porumbacu ș.a. Viața din organizația de pionieri, viața din școală și viața din familie, ca factori care influențează educația comunistă a copiilor, au intrat temeinic în preocupările scriitorilor. O dovedesc din plin cărțile „Muzicuța cu schimbător" și „Acțiunea P. 1500" de Nicuță Tănase, „Cartea cu ochi albaștri" de Octav Pancu-Iași, „Seri albastre" de Costache Anton, „Cei de la Crișanta" de Gica Iuteș, „Cîntece de pionier" de Marcel Breslașu, „Îndemn" de Titel Constantinescu.

La fel ca și în celelalte compartimente ale literaturii pentru copii, în basme și în romanele de aventuri au apărut teme noi, tratate prin prisma unei concepții noi. Feții frumoși nu mai sînt tradiționalii prinți de altă dată, iar împărații, cu toată suita lor, sînt zugrăviți așa cum erau în realitate — cruzi, proști și nedrepți.

Participanții la dezbaterile plenarei au arătat însă că mai sînt numeroase teme importante care nu sînt abordate decît rareori de scriitori. Teme ca aceea a construirii vieții noi în patria noastră, a muncii de pe marile șantiere, din fabrici sînt prea puțin oglindite în literatură. Prea puține sînt lucrările care zugrăvesc în pagini emoționante chipuri de eroi uteciști și comuniști din ilegalitate, episoade dramatice ale luptei împotriva cotropitorilor fasciști, sau activitatea de folos obștesc și munca patriotică a pionierilor. Se scriu încă foarte puține romane cu teme sportive, deși educația fizică și sportul, care constituie de altfel una din marile pasiuni ale copiilor, fac parte integrantă din educația comunistă. Problema relațiilor dintre băieți și fete este de asemenea în mod nejustificat ocolită de scriitori. Pedagogii care au luat cuvîntul la tribuna plenarei i-au invitat pe scriitori să vină în școală, să stea mai mult între copii, să le cunoască mai bine viața, preocupările, gîndurile, pentru că numai așa își vor putea alege temele care le sînt cele mai apropiate, cele mai dragi acestora..

Cu ajutorul imaginii artistice, al fantasticului și miraculosului, copiii află că în lupta între bine și rău, între dreptate și nedreptate, omul adevărat trebuie să se situeze întotdeauna de partea binelui și a adevărului.

Printre sarcinile educative care stau în fața literaturii destinate copiilor se află și aceea de a cultiva în sufletul lor curajul, perseverența, îndrăzneala, dîrzenia, vigilența în apărarea bunurilor cucerite de poporul nostru. Acestei sarcini îi răspunde literatura de aventuri reprezentată prin cărți ca „Întoarcerea pescărușului" de Vladimir Colin, „Atac la obiectivul 112" de Haralamb Zincă, „Peștera albastră" de Mehes Gheorghe etc.

Poezia pentru copii are menirea de a le forma celor mici gustul și sensibilitatea poetică, de a-i ajuta să înțeleagă frumosul din viață și să-l prețuiască. Poezii care-și îndeplinesc cu cinste această misiune se află nenumărate în creația lui Tudor Arghezi, a Otiliei Cazimir, a lui Cicerone Teodorescu, a lui Mihu Dragomir, a lui Florin Mugur etc. Dar îndeplinindu-și această menire poezia, ca și celelalte genuri, comunică de asemenea micilor cititori idei și învățăminte. Din viața albinelor, de pildă, T. Arghezi reconstituie în „Prisaca" un minunat exemplu de viață colectivă în care hărnicia, solidaritatea, atitudinea severă față de leneși sînt la loc de cinste. Prin „Bondocel își alege o meserie", Marcel Breslașu, reușește să trezească în sufletul copiilor sentimente de adîncă prețuire pentru munca fizică și intelectuală.

Oamenilor care construiesc o societate nouă, eliberată de exploatare, le este specific optimismul, atitudinea stenică în fața vieții. Această trăsătură trebuie să fie cultivată și în sufletul copiilor. Scriitori ca Marcel Breslașu, O. Pancu-Iași, Nina Cassian, Cicerone Teodorescu, Gelu Naum, au făcut loc din plin satirei și humorului în poeziile lor. „Prințul Miorlau" sau „Domnișoara Brînză mare" îi fac pe copii să rîdă, dar îi obligă și să adopte o atitudine critică față de personajele zugrăvite în astfel de poezii.

Fie că e vorba de versuri, fie că e vorba de proză, de romane de aventuri, de basm sau de o simplă schiță, lucrările scrise pentru micii cititori trebuie să slujească educației comuniste a copiilor. Din păcate, însă, scriitorii pentru copii nu au în permanență în atenție această problemă. Așa se întîmplă că mai apar încă lucrări literare fără valoare educativă sau cu idei confuze, care sînt de-a dreptul dăunătoare procesului de educație a tinerei generații. Plenara a arătat că în publicațiile pentru copii se mai întîlnesc încă versuri și povestioare cu idei banale, care tratează probleme minore. Unele basme ale Vioricăi Huber, de exemplu, le înfățișează copiilor împărați blînzi și plini de înțelepciune, iar „Singer vînătorul" de Vladimir Colin îi duce pe micii cititori la concluzia că oamenii trebuie să se înfrățească cu fiarele pădurii. În „La miezul nopții va cădea o stea" de Theodor Constantin războiul antifascist este privit printr-o prismă obiectivistă, ca o întrecere sportivă amicală între două tabere, fără să se sublinieze caracterul adînc criminal al agresorilor fasciști. În același sens, plenara a subliniat greșelile ideologice din „Fiul lui Monte Cristo", în care circulă o sumedenie de pușlamale privite cu simpatie și înțelegere. În poezia „Lada", din volumul „Bună dimineața lume", Mioara Cremene privește istoria ca pe o îngrămădire de fapte pe care le poți scoate la întîmplare dintr-o ladă de zestre.

În strînsă legătură cu valoarea educativă a literaturii pentru copii se ridică problema luptei împotriva didacticismului, adică a modului neliterar, neartistic, didacticist în care unii scriitori înțeleg să-i învețe pe copii ce e rău și ce e bine. Din nefericire și scriitori cu experiență, cum sînt Nina Cassian sau Călin Gruia, în loc să se străduiască să-i convingă pe copii prin simpla desfășurare a narațiunii, prin pătaniile personajelor, preferă uneori dădăceala, morala directă lipsită de valoare artistică și de putere de convingere. Înțelegerea justă a acestei probleme este deosebit de importantă. Morala searbădă, neconvingătoare nu are alt efect decît acela de a-i plictisi pe copii, după cum o carte din care micii cititori nu desprind nici o idee, nici o îndrumare, nu ajută cu nimic munca educativă și deci nu-și justifică existența. De aceea sînt necesare acele cărți care, fără a aluneca spre didacticism, reușesc, prin intermediul unei acțiuni captivante sau al unor imagini realizate din punct de vedere artistic, să le transmită copiilor învățăminte, să le formeze convingeri comuniste.

La „Librăria copiilor".

Cartea educă

Un bogat conținut ideologic și politic, o formă accesibilă, care să țină seama de specificul de vîrstă al cititorilor, claritatea, măiestria artistică, sînt condiții fără de care literatura pentru copii nu-și poate atinge țelurile ei educative. Discuțiile purtate în plenară au acordat atenția cuvenită fiecăreia din aceste condiții. Au fost amintite numeroase exemple de lucrări literare care prin conținutul lor de idei, prin mesajul etic pe care-l transmit, prin învățămintele pe care le cuprind aduc o contribuție de seamă la educarea viitorilor constructori ai societății socialiste. Astfel de lucrări cum sînt de pildă „Cei de la Crișanta" de Gica Iuteș, „Muzicuța cu schimbător" de Nicuță Tănase, „Cartea cu ochi albaștri" de O. Pancu-Iași, „Cîntece de pionier" de Marcel Breslașu, „Muntele cu trei cocoașe" de Szemler Ferencz, „Trenul trebuia oprit" de Lida Colea, „August de foc" de Mircea Mohor, îi învață pe copii să iubească partidul, să-și îndrăgească patria, să fie gata la nevoie să-și jertfească viața pentru ea, să prețuiască și să stimeze colectivul din care fac parte, să fie cinstiți, sinceri, demni și curajoși, să lupte împotriva asupritorilor de orice fel, să urască exploatarea și războiul. Basme cum sînt cele ale lui Călin Gruia, Vladimir Colin, Mehes Gheorghe și Viorica Huber își propun să-i învețe pe copii alfabetul unei noi etici sociale și al unei noi concepții despre lume.

Accesibilitate și claritate

Pedagogii participanți la discuții au arătat că una din condițiile indispensabile literaturii pentru copii este accesibilitatea. Dar și această condiție este deseori încălcată. Deși sub titlul dat de Mioara Cremene volumului „Bună dimineața, lume" se află mențiunea : „Versuri pentru copii de orice vîrstă", sînt în acest volum versuri pe care nu le înțeleg nici oamenii mari. Mihu Dragomir realizează în „Sălciile" sau „La fund" imagini foarte frumoase, dar e discutabil în ce măsură copii reușesc să le pătrundă sensul. Exemplele se pot înmulți cu „Mole Strana" de I. Hobană, „Balada cu Bucur Ciobanul și prea frumoasa Dimboviță" de Cezar Drăgoi, „Bob auriu" de Tudor George, unele versuri din „Bondocel își alege o meserie" și „Prințul Miorlau" etc.

În raport direct cu accesibilitatea se află necesitatea claritații literaturii scrise pentru copii. Ideile, forma pe care o îmbracă această literatură trebuie să fie clare, inteligibile. Copiii resping lecturile greoaie, întortochiate, neatrăgătoare. Ce pot spune unui copil, de exemplu, divagațiile ca cele din „Bob auriu" de Tudor George sau „Inimioara de turtă dulce" de Mioara Cremene ? Poeții și scriitorii ar trebui să se gîndească mai mult la vîrsta celor pentru care scriu și la puterea lor de înțelegere.

Se pare că la unii scriitori mai dăinuie încă acea concepție dăunătoare după care literatura pentru copii nu presupune prea multă exigență pentru realizarea artistică. Participanții la plenară au criticat cu asprime neglijența unor scriitori față de realizarea artistică a lucrărilor lor. Versuri ca cele închinate de Galia Pislăraşu stringerii de fier vechi, de exemplu, simple rînduri prozaice înșirate unele sub altele, nu vor reuși să trezească nici o emoție copiilor și nu vor folosi la nimic. Grija pentru forma artistică a literaturii destinate copiilor trebuie să fie tot atît de mare ca și aceea pentru literatura destinată oamenilor maturi.

Cîteva aspecte concrete

Între creatorul de literatură pentru copii și cititori există de obicei un intermediar. Acest intermediar este de cele mai multe ori educatorul, învățătorul, profesorul. El îl îndrumă pe micul cititor spre o anumită carte, îl ajută să desprindă sensurile ei profunde, să-și însușească ideile ei cele mai prețioase. Și tot el este acela care, în munca de fiecare zi, simte nevoia sprijinului prețios pe care îl reprezintă pentru educație literatura beletristică. Iată de ce pedagogii participanți la plenară au pus în discuție numeroase aspecte concrete ale muncii cu cartea ei au arătat că este nevoie de mai multe cărți pentru preșcolari, cu ilustrații grăitoare, cu povești în imagini. Sînt necesare mai multe versuri închinate marilor evenimente pe care le sărbătorește poporul nostru. Copiii recită cu multă plăcere astfel de versuri la diferite serbări, dar nu găsesc atîtea cîte ar voi. Ar fi bine venită o antologie de poezii pe vîrste școlare.

În manualele școlare pentru clasele mici se simte nevoia unor povestiri scurte, simple, dar cu idei valoroase și cu o înaltă ținută artistică. Astfel de povestiri se găsesc însă destul de greu, pentru că scriitorii nu au dat încă suficientă atenție acestui gen de literatură.

S-a scris prea puțin teatru pentru copii. Școlarilor le place să joace scenete, piese mici într-un act, — dar nu găsesc decît rareori și de aceea folosesc improvizații, care adesea au un conținut îndoielnic.

★

Dezbaterile Plenarei Comisiei de literatură pentru copii a Uniunii Scriitorilor au avut în permanență în centrul atenției rolul important pe care-l joacă literatura în opera de educare a tinerei generații. Alături de scriitori, pedagogii au cercetat în adîncime, cu migală, cu dragoste și cu adînc interes multiplele laturi și aspecte ale acestei probleme.

Grija caldă pentru felul cum vor crește copiii de astăzi a însuflețit pe fiecare din participanții la discuții. Ei au subliniat necesitatea de a se îmbogăți literatura pentru cei mici cu idei majore, menite să sădească în inimile lor atașamentul profund față de idealurile care călăuzesc lupta clasei muncitoare, de a se îmbunătăți continuu forma artistică a cărților adresate copiilor, de a se realiza o literatură plină de vigoare epică și de lirism, emoționantă și convingătoare.

Fără îndoială că seriozitatea și temeinicia cu care au fost discutate problemele își vor dovedi în scurt timp rodnicia în noi și numeroase pagini de literatură, din care copiii vor învăța, îndrăgind-o, cum trebuie să fie și să se poarte pentru a deveni oameni adevărați.

VICTOR OCTAVIAN

Învățămînt profesional și tehnic

Practica de producție în serele de la Mureșeni (Regiunea Autonomă Maghiară) se desfășoară într-un decor deosebit de frumos

Artiști ai lucrărilor în lemn

Multe din mobilele moderne, cu o linie zveltă și elegantă, lucrate în culori deschise și capitonate în tonuri pastelate care împodobesc acum locuințele oamenilor muncii au ieșit din mîinile meștere ale muncitorilor fabricii „Gheorghe Doja" din Arad. Calitatea produselor realizate aici a cîștigat aprecierea unanimă nu numai a cumpărătorilor din țară, ci și a specialiștilor care le-au văzut la diferite expoziții internaționale. Alături de pricepuții muncitori de la „Gh. Doja" au lucrat la fabricarea mobilelor, în atelierele de producție ca și în atelierul școală de tîmplărie, numeroși ucenici care se formează ca adevărați artiști ai lucrărilor în lemn.

Sub îndrumarea maiștrilor-instructori Ștefan Toth și Victor Aldea, ucenicii anului I, care mai ieri deprindeau încă tainele dălțuirii și rindeluirii, au și început să execute lucrări migăloase, care cer atenție și pricepere. Tineri ca Teodor Savu, Cristian Vasilescu, Gheorghe Suciu execută de pe acum pe lîngă taburete, mese, dulapuri și alte lucrări complicate.

Tot ce se vede în atelier este executat de mîinile ucenicilor. Și nu numai ce se găsește în atelier, ci mobilierul întregii școli este executat de ei: băncile, dulapurile și vitrinele cabinetelor școlare, biblioteca și mesele de șah ale clubului, bufetul școlii, în care s-a introdus autodeservirea completă. Școala apare astfel ca o adevărată expoziție permanentă a îndemînării și bunei pregătiri profesionale a ucenicilor.

Tot sub conducerea maistrului Ștefan Toth, care este în același timp șeful unității a II-a a fabricii, ucenicii din anii II și III execută lucrări din planul de producție, contribuind la realizarea angajamentelor luate de colectivul întreprinderii în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului. Zeci de lucrări — fotolii-pat, camere combinate, mese, biblioteci, etajere — adevărate lucrări de artă, executate de ucenici în noile apartamente ale blocurilor muncitorești, înfrumusețind și mai mult viața locatarilor lor.

Întrecerea între brigăzile ucenicilor Ioan Stan, Tiberiu Kalmar, Gheorghe Herbei, Dumitru Gheorghiu și alții aduce zilnic întreprinderii economii și beneficii peste plan. Succesul de astăzi al ucenicilor este o garanție pentru viitor. Ucenicii fruntași în întrecerea desfășurată în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului vor deveni mîine, fără îndoială, muncitori fruntași în producție.

AL. S. IONESCU

Practica în grădina fermei didactice

Practica elevilor din școlile agricole în grădina de legume ridică probleme deosebite față de practica în cultura mare. Majoritatea lucrărilor se efectuează aici individual și cer un control și o îndrumare permanentă din partea profesorului de specialitate. De aceea este indicat ca practica viitorilor legumicultori să se desfășoare cu precădere în ferma didactică a școlii.

Experiența pe care am acumulat-o în decursul celor patru ani de cînd conduc practica ucenicilor în grădina de legume mi-a dovedit că, pentru a putea îndruma efectiv pe aceștia în lucrările lor individuale, trebuie să-i repartizezi în grupe care să nu cuprindă mai mult de 12—15 tineri. Fiecăreia din aceste grupe i-am dat în primire o suprafață de cca. 5 ha. grădină, plus 0,5 — 1 ha. culturi experimentale și cîmp fitotehnic. Intrucît nu dispun pentru fiecare lot de un grădinar cu cunoștințe corespunzătoare pregătirii ucenicilor, folosesc ca ajutoare în îndrumarea grupelor elevi-maiștri.

Un prim avantaj al practicii desfășurate pe terenul fermei didactice este faptul că ea se poate încadra perfect în programul zilnic de 6 ore, cît este prevăzută practica pentru anul II. Totodată, instruirea se poate realiza în mod sistematic, începînd cu notarea în caietele de practică a regulilor de protecție a muncii obligatorii pentru lucrările care urmează a fi executate, a planului de producție al grădinii pe culturi și suprafețe, producție medie la hectar și producție totală, precum și a planului de desfășurare a practicii, cuprinzînd pe termene calendaristice toate lucrările ce se vor executa în cursul ei.

Inițial am organizat practica zilnică normînd-o în raport cu cele 6 ore de muncă ce trebuiau prestate de ucenici. Fiecărui ucenic din grupă i-am repartizat o suprafață egală de teren din fiecare cultură. Ulterior am constatat că această repartizare are neajunsul că, datorită specificului muncii în grădină, trebuia să desemnez aproape în fiecare zi 2—3 ucenici pentru lucrări cu caracter general, nelegate de suprafața de teren repartizată lor (de pildă transportul de răsad, instalarea pompei de irigat etc.). De aceea, anul acesta am împărțit suprafața fiecărei culturi nu la 12 ucenici, cîți are grupa, ci la 10. Astfel rămîn disponibili în fiecare grupă cîte doi ucenici, care sînt utilizați la lucrări cu caracter special sau pe parcelele afectate celor care lipsesc într-o anumită zi.

Fiecare ucenic a hașurat pe schița grădinii din caietul de practică suprafața de teren care i-a fost repartizată lui. Pe teren, parcelele sînt marcate cu numele ucenicilor cărora le-au fost repartizate, ceea ce ușurează foarte mult controlul calității lucrărilor chiar cînd ucenicii nu sînt de față.

Afară de unele lucrări care se efectuează numai în comun — cum sînt săpatul, plantatul etc. — restul lucrărilor se execută individual, de către fiecare ucenic, pe suprafața lui de teren. Toate lucrările sînt planificate dinainte, astfel încît dimineața, cînd începe o nouă zi de muncă, fiecare ucenic știe unde și cît va munci în ziua respectivă. O dată cu planificarea de cu seară a lucrărilor ce se vor executa a doua zi, explic datele tehnice și modul de lucru în ce privește planta respectivă.

Recepționarea lucrărilor o efectuez cu cca. 10—15 minute înainte de terminarea muncii. Dacă lucrarea este efectuată total defectuos, dovedind neglijența ucenicului, acesta trebuie s-o refacă, dar nu în timpul afectat desfășurării practicii, ci în timpul său liber. Această măsură, pe care nu sînt obligat decît rareori s-o iau, face să crească atenția și grija fiecărui ucenic față de munca prestată.

Organizată în acest fel, practica asigură, pe lîngă cunoașterea temeinică de către fiecare ucenic a tuturor lucrărilor executate în grădina de legume și a specificului operațiilor tehnico-economice auxiliare, o recoltă medie care întrece cu 10—40% recolta planificată la principalele culturi. Astfel, în anul trecut am obținut la ceapă, unde aveam planificate 2400 kg., o recoltă de 3.837 kg., la roșii 6.444 kg. față de 6.000 kg. planificate, la mazăre 459 kg. față de 400 planificate etc.

Deosebit de important este însă faptul că printr-o astfel de organizare practica se poate desfășura în totalitatea ei conform unui program stabilit, că ucenicii se obișnuiesc să răspundă de munca lor, primind fiecare parcele de producție și unelte de muncă necesare, că rezultatul muncii poate fi cunoscut pe parcurs, chiar înainte de recoltare, prin compararea parcelelor. Calitatea muncii prestate de ucenic în aceste condiții este superioară, datorită sporirii răspunderii personale, iar ei sînt mai bine pregătiți pentru munca în grădinile de legume ale gospodăriilor colective, care se desfășoară în mare măsură după aceleași procedee. Foarte important este și faptul că la lucrările efectuate astfel se pot organiza întreceri socialiste pentru dezvoltarea atitudinii comuniste față de muncă a ucenicilor, căci obiectivele sînt concrete, iar calitatea lucrărilor ușor de verificat prin simpla comparare a dezvoltării plantelor din diferite parcele.

Ing. IOAN OLIMPIU LUCA
Centrul școlar agricol nr. 1 din Turda

Probleme actuale ale școlilor de construcții

Nu de mult, Cabinetul metodic din București pentru învățămîntul profesional și tehnic a organizat un schimb de experiență între cadrele didactice din școlile profesionale de construcții din București, Craiova, Ploești, Constanța și Giurgiu. Principalele obiective urmărite în cadrul acestui schimb de experiență s-au referit la îmbunătățirea instruirii practice a ucenicilor pe șantiere, la metodele de predare a obiectelor de cultură tehnică specială, precum și la popularizarea experienței pozitive în munca educativă.

Tov. Petre Ene, director-adjunct al Centrului școlar de construcții din București, a prezentat un referat cu privire la experiența organizării și desfășurării practicii în producție. Referatul a scos în evidență principiile care au stat la baza organizării practicii, la formele și metodele de instruire practică la Centrul școlar de construcții. In mod deosebit s-a accentuat asupra faptului că în sectorul construcții cea mai bună formă de practică este aceea a organizării ucenicilor în brigăzi sub conducerea unui maistru-instructor sau a unui muncitor de înaltă calificare.

Participanții la schimbul de experiență au vizitat șantierele de construcții unde fac practică ucenicii — filatura „Dacia" din București și fabrica de tăbăcărie minerală Jilava. Astfel ei au putut vedea formele concrete de organizare a practicii în producție a ucenicilor și rezultatele obținute în această direcție.

Din discuțiile purtate pe marginea referatului și a constatărilor pe teren s-au desprins importante concluzii cu privire la necesitatea unui control permanent al desfășurării practicii de către profesorii de specialitate. Numeroși participanți la schimbul de experiență au subliniat importanța caietului de practică în alcătuirea căruia ei au cerut să se pună accentul pe explicarea clară și documentată a procesului tehnologic, astfel încît caietul să nu prezinte numai o simplă înșiruire a lucrărilor efectuate de ucenici. De asemenea, s-a arătat necesitatea preocupării pentru asigurarea unor lucrări cît mai variate, care să satisfacă cerințele programei de instruire practică la anii II și III.

In partea a doua a schimbului de experiență s-au ținut lecții deschise de cultură profesională. Discuțiile purtate pe marginea lor au ridicat o serie de probleme cu caracter metodic pentru rezolvarea cărora s-au propus cîteva soluții valoroase.

Astfel, a fost larg dezbătută problema metodicii lecțiilor de specialitate care se desfășoară în mai multe ore consecutive (2—5 ore). S-a subliniat importanța dozării materialului fiecărei ore în așa fel încît ea să reprezinte, pe cît posibil, o unitate independentă. In acest caz fixarea cunoștințelor se va realiza parțial după fiecare oră de curs, urmind însă ca la terminarea ultimei ore să se asigure o fixare a cunoștințelor din întreaga temă predată.

Ultima parte a schimbului de experiență a fost consacrată discutării referatului prezentat de tovarășul S. Macri, director adjunct al Centrului școlar de construcții din București, intitulat „Din experiența organizării muncii cultural-educative". Discuțiile pe marginea acestui referat s-au oprit, în special, la găsirea celor mai bune forme de educație pe șantier, arătîndu-se și în acest domeniu superioritatea instruirii în brigăzi ai căror șefi sînt muncitori înaintați, cu un nivel politico-ideologic ridicat, cu o înaltă ținută morală.

Toți participanții la schimbul de experiență au scos în evidență rezultatele pozitive ale acestuia în răspîndirea metodelor înaintate de organizare a practicii pe șantiere, pentru ridicarea la un nivel mai înalt a desfășurării procesului instructiv-educativ în școlile profesionale de construcții.

Ing. E. CUPFER

Sub îndrumarea maiștrilor și șefilor de brigadă, ucenicii constructori de la Școala profesională T.R.C.L. din Craiova aduc o contribuție importantă la clădirea noilor blocuri din centrul orașului

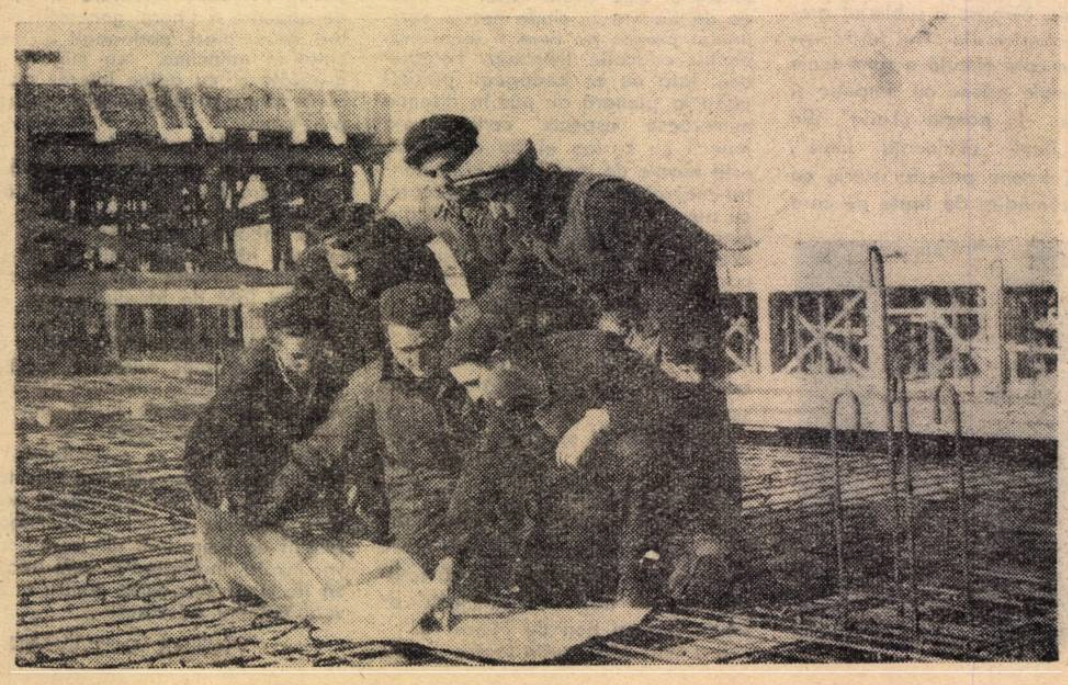

Corul și orchestra Școlii de 7 ani nr. 156 din cartierul Militari al Capitalei.

„Biblioteca în slujba construirii socialismului“

Convorbire cu tov. M. Ioniță, șeful secției de învățămînt și cultură a raionului Răcari

Au trecut cîteva luni de la instituirea concursului „Biblioteca în slujba construirii socialismului“ care urmărește orientarea activității bibliotecilor în spre sprijinirea rezolvării sarcinilor economice și politice ale construcției socialiste prin răspîndirea largă a literaturii social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei și a beletristicii realist-socialiste, prin atragerea masivă spre carte a oamenilor muncii de la orașe și sate și a tineretului și prin permanentizarea lor ca cititori. Concursul a antrenat și un mare număr de învățători și profesori, care activează în special în bibliotecile sătești. In legătură cu activitatea cadrelor didactice în domeniul răspîndirii cărții în mase cît mai largi, gazeta noastră a adresat cîteva întrebări tovarășului Gh. Ioniță, șeful Secției de învățămînt și cultură a Sfatului popular al raionului Răcari. Publicăm răspunsurile primite.

— *Care este situația bibliotecilor în raionul dumneavoastră ?*

— Raionul Răcari are o bibliotecă raională, 7 biblioteci comunale și 22 biblioteci sătești. Fondul de cărți al acestor biblioteci depășește cifra de 80.000 și este în permanentă creștere, deoarece primim aproape în fiecare săptămînă cărți noi.

— *Ce ne puteți spune despre activitatea cadrelor didactice în domeniul popularizării cărții ?*

— In majoritatea bibliotecilor din raionul nostru învățătorii și profesorii desfășoară o susținută muncă de difuzare a cărții în mase cît mai largi de oameni ai muncii. Cei mai mulți sînt bibliotecari voluntari în cele 22 de biblioteci sătești. In afară de munca tehnică, de clasificare și evidență a cărților, cadrele didactice organizează numeroase acțiuni de popularizare a cărții : recenzii, simpozioane, procese literare, consfătuiri cu cititorii. Cadrele didactice din comuna Răcari, de exemplu, au organizat de curînd un simpozion pe tema „Chipul lui Lenin în literatură“. Invățătorii din comuna Ghimpați au prezentat recenzii ale romanelor „Setea“ de Titus Popovici și „Moromeții“ de Marin Preda. Biblioteca din comuna Poiana a organizat o consfătuire pe tema „Cartea agrotehnică“. Acțiunile de acest fel se împletesc cu lecturi din diferite opere literare. Am urmărit în mod special ca acțiunile inițiate pe linia bibliotecilor să fie strîns legate de problemele care se pun în fața țărănimii muncitoare din raionul nostru în etapa actuală.

— *Ce rezultate s-au obținut pînă acum în cadrul concursului ?*

— La concursul „Biblioteca în slujba construirii socialismului“ s-au înscris toate bibliotecile din raion. La sfîrșitul primului trimestru erau antrenați 5073 cititori și s-au difuzat 28.017 cărți. O activitate foarte rodnică desfășoară bibliotecile comunale. Din totalul cititorilor permanenți înregistrați în primul trimestru 2272 revin acestor biblioteci. Ele au îndeplinit cu mult înainte de termen prevederile regulamentului concursului pe întreg semestrul I. Numai biblioteca comunală a căminului cultural din comuna Butinaru, de exemplu, a înscris 403 cititori. Rezultate bune au obținut și bibliotecile sătești, care au înscris în primul trimestru 2300 cititori și au difuzat peste 10.000 de cărți.

S-au evidențiat în această muncă învățătorii și profesorii Teofil Păunescu, Paul Pogiescu, Viorica Halunga, Victoria Dan care activează la bibliotecile sătești din Poiana, Joița, Urziceanca, Ghimpați.

BIBLIOGRAFIE

A apărut nr. 3/1960 al REVISTEI DE REFERATE **din literatura sovietică de specialitate**, seria **Pedagogie-Psihologie**. La rubrica **„Probleme generale ale pedagogiei“** se publică referate despre articolele „Unele probleme teoretice ale pedagogiei sovietice“ (din „Sovetskaia pedagoghika“), „Despre îmbinarea și legătura învățămîntului cu munca în producție“ (din „Politehniceskoe obucenie“) etc.

Un deosebit interes prezintă referatul asupra articolului „Bilanțul discuției privind întrecerea în școală“ (din „Sovetskaia Pedagoghika“), apărut la rubrica **„Teoria educației comuniste“**. La aceeași rubrică se publică referate despre articolele „Din experiența organizării muncii de utilitate socială în școală (din „Nacealnaia Școla“), „Din experiența educației fizice“ (din „Srednee spețialnoe obrazovanie“) ș.a.

La rubrica **„Invățămîntul politehnic“** se publică referate despre articolele „Brigăzile de elevi din colhozuri și sovhozuri reprezintă baza instrucției în producție“ (din „Sovetskaia Pedagoghika“), „Intreprinderile productive cu gospodărie chibzuită de pe lîngă școli“ (din „Narodnoe obrazovanie“), „Cu privire la organizarea vizitelor în întreprinderile productive“ (din „Politehniceskoe obucenie“), „Despre pregătirea psihologică a elevilor pentru munca în agricultură“ (din „Biologhiia v Școle“) etc.

Se găsesc de asemenea în revistă referate despre numeroase alte articole apărute în revistele „Doșkolnoe vospitanie“, „Fizica v Școle“, „Gheografiia v Școle“, „Prepodavanie istorii v Școle“, „Voprosi psihologhii“ ș.a.

Concurs

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante :

1) Profesor la disciplina de termotehnică și mașini termice.

2) Conferențiar la disciplina tehnologia pielii, blănurilor și extractelor tanante.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August Nr. 11, însoțite de următoarele acte :

copie legalizată de pe diploma de stat ;

copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în științe ;

copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar ;

lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar ;

certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) unde candidatul își are funcția de bază ;

memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ;

autobiografia.

NOUTĂȚI TEHNICE

Locuințe construite în uzină

Cuceririle științei și tehnicii moderne au deschis orizonturi largi pentru dezvoltarea industriei construcțiilor industriale și a construcției blocurilor de locuințe. Aceste progrese au revoluționat adînc atît concepțiile în ceea ce privește arhitectura acestor construcții, cît și, mai ales, metodele de execuție.

Se folosește adesea expresia „metode industriale“ pentru a exprima lapidar metodele înaintate aplicate în construcțiile de locuințe. In opoziție cu metodele clasice, aceste metode se caracterizează prin folosirea largă a prefabricatelor și îndeosebi a celor de beton armat și a schelelor metalice de rezistență. Fie că este vorba de panouri prefabricate pentru pereții exteriori, fie că este vorba de scări, planșee sau alte elemente de construcții, acestea sînt turnate din betoane, pentru care se folosesc agregate ușoare.

Avantajul folosirii elementelor prefabricate constă în faptul că execuția lor nu se mai efectuează la șantierele de construcții, ci în ateliere sau uzine de prefabricate, unde, datorită mecanizării complexe, există toate condițiile pentru creșterea rapidă a productivității muncii și pentru economisirea materialelor. Dacă pînă în prezent erau necesare cel puțin 8 luni de zile pentru execuția unui bloc de locuințe cu 6—8 etaje, acum asemenea construcții se execută în Uniunea Sovietică în mai puțin de o lună. Un apartament pe zi a devenit o realitate.

Una din cele mai interesante concepții în construcția de locuințe este sistemul construcțiilor cu „elemente spațiale“. Aceste cuvinte, care astăzi sînt încă puțin cunoscute chiar în lumea constructorilor, desemnează un sistem nou de construcții, o concepție de mare viitor. „Elementele spațiale“ sînt construcții de camere sau chiar apartamente, executate și finisate în fabrică, apoi transportate pe șantier și montate în blocuri mari de locuințe cu ajutorul unor puternice macarale. La aceste construcții se realizează un înalt grad de industrializare și se obțin avantaje foarte mari prin economia de manoperă, atît la prefabricare cît și la execuție.

In viitor se va vorbi tot mai mult de „blocuri-camere“ sau de „blocuri apartamente“ montate în clădiri cu mai multe nivele. La asemenea construcții consumul de muncă pentru execuția unei clădiri este extrem de scăzut. Folosind blocuri-camere ca „elemente spațiale“, consumul de manoperă este de 4—5 ori mai mic, iar în cazul blocurilor apartamente de 7—9 ori mai mic decît la construcții din panouri mari. Este aproape sigur că elementele spațiale constituie viitorul apropiat al industriei construcțiilor de locuințe.

In mod experimental au fost construite și prezentate la diferite expoziții internaționale case de locuit construite din panouri din materiale plastice, care înlocuiesc complet zidăria. Construcțiile de acest gen aduc un element cu totul nou : posibilitatea redistribuirii spațiilor interioare prin demontarea și montarea panourilor despărțitoare. Folosind de exemplu pereți exteriori sau pereți despărțitori din panouri de material plastic se pot reorganiza spațiile interioare după necesități, iar locatarul poate ușor și oricînd o dorește să transforme casa sa cu 3 sau 4 camere într-una cu 1—2 încăperi și invers.

In măsura în care se dezvoltă industria construcțiilor și cercetările științifice în acest domeniu, se îmbunătățește și confortul locuințelor. Desigur că problema confortului îmbracă aspecte foarte variate, de la posibilitatea repartiției spațiului — ținînd seama de elementele „funcționale“ ale încăperilor — la problemele de climatizare, ventilație sau izolare fonică.

De pe acum construcțiile moderne sînt utilate cu aeroterme, instalații de încălzire cu aer cald. Acest sistem de încălzire asigură o distribuție uniformă. Soluții mai noi prevăd încălzirea cu raze infraroșii și folosirea de radianți ceramici încălziți cu gaze fără flacără.

Pentru viitor se prevede încălzirea prin radiații, folosind panouri electrice radiante montate în pereți. De asemenea se prevede încălzirea pereților cu ajutorul curenților de înaltă frecvență.

Problema ridicată de necesitatea sterilității aerului din încăperi a fost rezolvată prin folosirea iradiațiilor ultraviolete. O perspectivă mai îndepărtată este ionizarea aerului. Cercetători sovietici lucrează la construcția unor instalații pentru ionizare, care vor transforma aerul din locuință în aer de munte. Se știe într-adevăr că lîngă rîuri sau lacuri de munte un centimetru cub de aer conține peste 20.000 de ioni, în timp ce pe cîmpie numărul acestora scade de la 750 iar în orașe la 1-200 și în locuințe la 40-50. De asemenea, construirea unor reactoare de ozonificare va însuti cantitatea de ozon din aerul locuințelor și va aduce o contribuție importantă la combaterea bolilor sistemului circulator și nervos.

Pentru ca locuințele să fie cît mai însorite se vor folosi din ce în ce mai mult pereți de sticlă sau material plastic. Este foarte probabil că locuințele viitorului vor avea din ce în ce mai puține ziduri opace și mai multe ziduri sau panouri care să permită pătrunderea razelor solare.

Dacă la aceasta mai adăugăm echiparea tehnică a locuinței cu instalațiile și dispozitivele cele mai variate, de exemplu instalații cu aer cald pentru uscarea mîinilor după spălare sisteme de închidere și deschidere automată a ușilor la apropierea omului etc., putem să avem o viziune ceva mai clară a confortului oferit de locuințele viitorului.

Ing. A. MANEA

Este bine sa asiste parinții la lecții ?

COMENTARII

In dorința lor de a stimula interesul elevilor pentru învățătură și de a obține rezultate cît mai bune în activitatea instructiv-educativă, numeroase cadre didactice se străduiesc să găsească metodele cele mai potrivite de muncă, dau dovadă de inițiativă și se orientează în mod just în problemele concrete ale procesului de învățămînt, în rezolvarea cărora atrag și pe părinții elevilor.

Unele cadre didactice însă, care nu chibzuiesc suficient asupra rostului și consecințelor fiecărei măsuri folosite de ei în munca cu elevii, ajung uneori să aibă „inițiative“ neindicate. O asemenea „inițiativă“ este aceea de a-i invita pe părinți, îndeosebi pe cei ai elevilor rămași în urmă la învățătură, să asiste la lecții.

Acest procedeu nu aduce însă nici pe departe rezultatele scontate de către învățătorii sau profesorii respectivi. Ba s-ar putea chiar să aibă efecte cu totul contrarii. In primul rînd, prezența părinților în clasă face ca lecția să nu se desfășoare într-o atmosferă normală, distrage atenția elevilor și creează chiar pentru învățător sau profesor un climat nefavorabil.

Pe de altă parte, cei mai mulți părinți nu au pregătirea de specialitate și pedagogică necesară, spre a putea aprecia în mod just munca învățătorului sau profesorului și străduințele sale pentru o mai bună instruire a elevilor. Ei ar putea totodată să tragă concluzia falsă că învățătorul sau profesorul nu se ocupă îndeajuns de copiii lor, că acordă mai multă atenție altora, sau că nu îi apreciază așa cum se cuvine.

Prezența părinților în clasă poate exercita în același timp o influență diferită asupra copiilor lor. Unii, care sînt mai emotivi, dau dovadă de timiditate și nu mai participă la lecție la fel de activ ca de obicei sau pot să dea răspunsuri eronate, chiar dacă au pregătit lecția. In atare situație părintele va căpăta o impresie greșită despre copilul său și se va simți chiar într-o situație neplăcută.

Alții, dimpotrivă, știind că părinții lor vor asista la lecție, se pregătesc în mod special vrînd să le dovedească acestora că ei sînt elevi mai buni decît îi apreciază învățătorul sau profesorul. Fără îndoială că în acest caz părintele va rămîne cu impresia falsă că învățătorul sau profesorul îl subapreciază pe copilul său, că acesta e un elev bun dar este „persecutat“. Acest lucru poate să trezească chiar nemulțumire la unii părinți față de profesorii fiilor lor, în loc să-i ajute pe aceștia în rezolvarea problemelor instructiv-educative și în ridicarea nivelului la învățătură al școlarilor.

In oricare din aceste situații părinții sînt expuși să-și formeze o părere inexactă despre copiii lor.

După cum se vede, invitarea părinților să asiste la lecții este un procedeu greșit care poate să dăuneze relațiilor dintre școală și familie, ca și aprecierii juste a cunoștințelor elevilor.

Tot așa de greșită este și practica unor diriginți de a organiza ore educative sau adunări cu participarea laolaltă atît a elevilor cît și a părinților și care procedează în fața acestora la analiza activității profesorilor clasei, ceea ce este în dauna prestigiului și autorității acestora.

Mai indicat ar fi ca problemele pe care le ridică situația la învățătură și disciplina elevilor să fie discutate în mod separat cu părinții, în cazuri deosebite aceștia putînd fi invitați individual la o discuție cu dirigintele sau cu profesorii.

Oricare ar fi însă procedeele folosite cadrele didactice trebuie să analizeze, înainte de a le aplica, dacă acestea sînt cele mai indicate și dacă efectul lor este pozitiv, prevenind astfel situațiile care pot duce la rezultate contrarii celor așteptate.

M. COSTIN

DE PESTE HOTARE

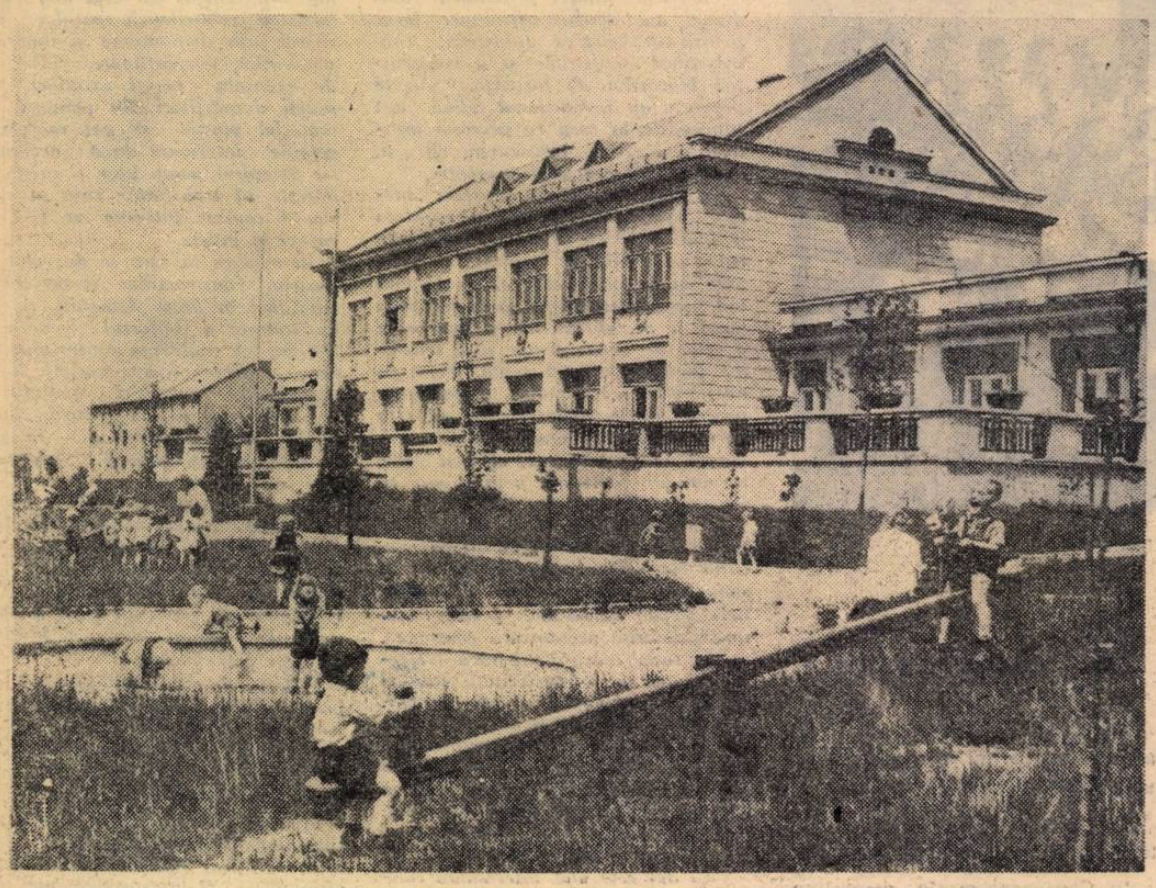

Grădiniţa de copii de pe lîngă mina Iachymov din Ostrava, R. Cehoslovacă.

In R. Cehoslovacă

15 ani de viaţă liberă

Cincisprezece ani au trecut de cînd, eliberate de sub jugul hitlerist de către glorioasa armată sovietică, popoarele din Republica Cehoslovacă şi-au luat soarta în propriile lor mîini şi au pornit munca entuziastă pentru împlinirea visului lor scump : construirea socialismului.

Muncitorii, ţăranii muncitori şi intelectualii cinstiţi din Cehoslovacia privesc cu mîndrie viitorul spre care îi conduce partidul clasei muncitoare. Uniţi sub steagul lui, oamenii muncii luptă pentru ca niciodată să nu se mai întoarcă vremurile de altădată, căci au simţit din plin pe propria spinare „binefacerile" modului de producţie capitalist.

Anul 1945, anul eliberării din cătuşele hitleriste, a marcat o cotitură radicală în viaţa popoarelor Cehoslovaciei, începutul unor transformări structurale în viaţa politică şi economică a ţării, săvîrşite sub conducerea Partidului Comunist, „Pentru socialism", „pentru pace", „pentru un viitor luminos" — acestea erau ţelurile care mobilizau la muncă pe muncitori, ţărani muncitori şi intelectuali. Prin voinţa maselor, prin forţa lor creatoare descătuşată de partid, toate compartimentele vieţii au început să se dezvolte pe baze noi, socialiste.

Aplicarea consecventă a principiilor industrializării socialiste, construcţia şi reconstrucţia intensă de fabrici şi uzine în scopul întăririi industriei ţării au făcut ca an de an să se consolideze caracterul industrial al Cehoslovaciei, să crească nivelul producţiei industriale, ritmul ei de dezvoltare, ceea ce a determinat o îmbunătăţire substanţială a condiţiilor de trai ale oamenilor muncii. Astăzi, ritmul dezvoltării producţiei industriale a Cehoslovaciei este cu mult mai mare decît acela al tuturor ţărilor occidentale avansate din punct de vedere industrial. In cei 15 ani liberi producţia industrială a ţării a crescut de aproape 4 ori în comparaţie cu situaţia dinainte de război.

Avantajele muncii în comun, folosirea cultivării pămîntului după metode avansate, cu ajutorul maşinilor au convins mase largi de ţărani muncitori să urmeze calea arătată de partid pentru a scăpa de mizerie şi a duce o viaţă fericită şi îmbelşugată — calea gospodăriilor agricole colective. Politica Partidului Comunist de industrializare socialistă a ţării a avut o mare importanţă pentru dezvoltarea agriculturii. Fermele de stat, cooperativele agricole de producţie îşi desfăşoară lucrările în ce mai mare parte cu ajutorul maşinilor. Aceasta a făcut să crească permanent nivelul producţiei agricole şi, paralel, bunăstarea ţăranilor muncitori.

Republica Cehoslovacă se numără printre cele mai înaintate ţări din lume în ceea ce priveşte nivelul de trai material şi cultural al populaţiei. Cită deosebire între viaţa oamenilor muncii din Cehoslovacia condusă de capitalişti şi aceea din zilele noastre, cînd pe zi ce trece creşte bunăstarea maselor muncitoare. Plin de semnificaţie este în acest sens faptul că începînd cu anul 1953 în Republica Cehoslovacă au avut loc aproape în fiecare an reduceri considerabile de preţuri, care au sporit veniturile reale ale oamenilor muncii, ajutîndu-i să trăiască tot mai bine.

Un rol de seamă în răspîndirea şi dezvoltarea culturii îl are şcoala nouă. Reţeaua largă de şcoli elementare, gratuitatea învăţămîntului elementar permit tuturor copiilor să înveţe carte, contribuie la secarea pentru totdeauna a izvoarelor analfabetismului. In vederea unei temeinice pregătiri elementare, începînd cu anul şcolar 1961—62 în Republica Cehoslovacă se prelungeşte durata învăţămîntului obligatoriu cu încă un an. Mari progrese s-au făcut în anii regimului democrat-popular şi în ce priveşte învăţămîntul mediu de cultură generală, profesional, superior etc. Numărul elevilor care urmează şcolile medii, bunăoară, s-a triplat faţă de cel dinaintea războiului, numărul şcolilor care acordă o pregătire medie s-a dublat şi a crescut de trei ori numărul studenţilor. In şcolile Republicii Cehoslovace, alături de cele 2 milioane de elevi şi studenţi, mai învaţă, fără a părăsi producţia, circa 77.000 de oameni ai muncii. Aceştia se străduiesc să-şi desăvîrşească pregătirea teoretică şi practică pentru a fi la înălţimea cerinţelor mereu mai mari ale producţiei moderne.

Mersul înainte pe drumul construcţiei socialiste, dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naţionale, introducerea tehnicii noi, a procedeelor de producţie semiautomate şi automate au determinat schimbări în conţinutul învăţămîntului. Şcoala trebuie să formeze oameni bine pregătiţi, stăpîni pe cunoştinţele ştiinţifice şi tehnice contemporane, pregătiţi pentru munca de înaltă calificare care se duce în toate sectoarele economiei socialiste. De aceea, s-a înscris pe primul plan între sarcinile şcolii noi realizarea principiului leninist al apropierii şcolii de viaţă, al îmbinării învăţămîntului cu producţia. Începînd chiar cu primele clase ale şcolii elementare, copiii sînt ajutaţi ca pe lîngă cunoştinţele teoretice să capete, pe măsura vîrstei, şi deprinderi de muncă practică. In clasele IX—XII ale şcolii medii, această pregătire pentru munca în producţie se întăreşte. Elevii sînt conduşi să muncească 6 pînă la 8 ore pe săptămînă în fabrici, în uzine. Aci ei au posibilitatea să-şi însuşească deprinderile de muncă practică şi paralel cu aceasta să adîncească cunoştinţele teoretice căpătate în clasă. In planul de învăţămînt al şcolilor medii s-a introdus recent un nou obiect, „bazele producţiei", menit să dezvolte interesul pentru munca fizică, să ajute pe tineri să cunoască principiile organizării producţiei socialiste, principiile tehnico-ştiinţifice ale energeticii etc. Pregătiţi în felul acesta tinerii care au terminat şcoala de 12 ani se pot încadra în producţie avînd cunoştinţele şi deprinderile de muncă necesare ; de asemenea, pot urma şcolile medii tehnice ori institutele de învăţămînt superior în vederea desăvîrşirii pregătirii profesionale.

Ţinînd seamă de cerinţele mari ale economiei naţionale, statul democrat-popular acordă o deosebită atenţie şcolilor care pregătesc tehnicieni şi lucrători de nivel mediu necesari industriei şi agriculturii. O largă reţea de şcoli medii tehnice în care muncesc cadre bine pregătite, după programe de învăţămînt ştiinţific elaborate, dau anual producţiei mii de tineri care nu de puţine ori se evidenţiază alături de cei vîrstnici pentru capacitatea şi priceperea lor în muncă.

Partidul Comunist şi Guvernul Republicii Cehoslovace sînt intens preocupate de crearea celor mai bune condiţii de muncă în şcoli. Ca urmare, zeci de mii de burse sînt acordate anual elevilor sîrguincioşi şi însemnate fonduri sînt rezervate din bugetul statului pentru cheltuielile necesare lărgirii reţelei şcolare, construirii de noi localuri, înzestrării laboratoarelor, cabinetelor, claselor, editării manualelor etc.

La rîndul lor, pedagogii se străduiesc permanent să pregătească temeinic tînăra generaţie. Minunate pilde de eroism dau învăţătorii şi profesorii care, alături de toţi oamenii muncii, închină patriei socialiste roadele tot mai bogate ale muncii lor libere. Pregătind cu sîrg cadre de nădejde necesare construcţiei socialismului ei ajută ca măreaţa operă începută cu 15 ani în urmă să fie dusă mai departe şi desăvîrşită după dorinţa fierbinte a întregului popor muncitor.

S. P.

Primăvara R. D. Germane

Primăvara anului 1945 a fost bogată în evenimente care vor rămîne totdeauna incrustate în memoria omenirii. La începutul lui mai, hidra hitleristă, zdrobită pînă în bîrlogul său, îşi trăia ultimele zile dintr-o viaţă odioasă care a adus lumii una dintre cele mai întunecate perioade ale existenţei sale. La 9 mai 1945, sub loviturile nimicitoare ale Armatei Sovietice, Germania hitleristă capitula necondiţionat. Steagul sovietic înfipt pe Reichstag însemna victoria popoarelor asupra dictaturii fasciste, a crucii încîrligate.

In amintirea victoriei omenirii, la Berlin a fost înălţat un minunat monument : ostaşul sovietic biruitor sfărîmă cu paloşul zvastica, pentru a apăra viitorul copilului pe care îl ţine în braţe, ridicat dintre ruinele pîrjolitorului război.

In zilele acestea de început de mai, la sărbătoarea închinată zdrobirii dictaturii fasciste, în capitala R. D. Germane copii cu cravate împurpurate la gît, tineri şi oameni încărunţiţi împodobesc cu flori ale dragostei şi recunoştinţei simbolicul monument. Astăzi, în Republica Democrată Germană viitorul lor este luminos şi fericit.

Sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, oamenii muncii din R.D.G. construiesc socialismul. Copiilor, primăvara Germaniei, le sînt asigurate cele mai frumoase condiţii de creştere şi de învăţătură. Incă imediat după zdrobirea dictaturii hitleriste, dreptul la învăţătură a devenit un drept al tuturor fiilor oamenilor muncii.

Tinerii care, copii fiind, au îndurat grozăviile războiului învaţă azi pe băncile şcolilor medii şi ale institutelor de învăţămînt superior din R.D.G. să iubească pacea şi prietenia între popoare, să construiască o lume nouă, socialistă. Conţinutul învăţămîntului, fundamental schimbat, a fost organizat pe principii socialiste şi urmăreşte formarea unui tineret bine pregătit, cu o bogată cultură generală, care să corespundă sarcinilor importante ce se ridică în construirea socialismului.

Mărturie a atenţiei deosebite care se acordă în R.D.G. creşterii şi educării tinerei generaţii stă noua lege care oglindeşte stadiul înaintat la care a ajuns şcoala în Republica Democrată Germană. In urma hotărîrilor luate de Congresul al V-lea al Partidului Socialist Unit din Germania şi de cea de-a patra şedinţă plenară a C.C. al P.S.U.G., calea dezvoltării învăţămîntului a fost supusă discuţiei maselor largi de oameni ai muncii. După dezbateri rodnice, la care au participat aproximativ 2.500.000 de oameni ai muncii, la 2 decembrie 1959 Camera Populară a R.D.G. a aprobat noua lege a învăţămîntului.

Potrivit prevederilor noii legi, actuala şcoală de 8 ani va fi înlocuită treptat pînă în 1964 cu şcoala politehnică de cultură generală de 10 ani.

Şcoala politehnică de 10 ani dă elevilor posibilitatea de a acumula cunoştinţe necesare pregătirii lor profesionale şi frecventării institutelor de învăţămînt superior. După terminarea celor 10 ani de şcoală politehnică de cultură generală, tinerii pot urma şcoli profesionale de doi ani, care le dau pregătire de specialitate şi le deschid în acelaşi timp drumul spre învăţămîntul superior tehnic.

Noua lege a învăţămîntului, prin conţinutul şi organizarea sa, garantează tuturor copiilor din R.D.G. o pregătire practică multilaterală şi dezvoltarea tuturor însuşirilor intelectuale şi fizice. Planurile de învăţămînt prevăd un important număr de ore şi obiecte de învăţămînt pentru însuşirea bazelor producţiei industriale şi agricole.

Pentru a asigura cadrele didactice necesare ridicării şcolii la înălţimea sarcinilor cerute de noua lege, anul trecut au fost admişi în institutele pedagogice 19.000 de tineri.

Alături de toate aceste măsuri trebuie să amintim grija permanentă a statului pentru buna înzestrare a şcolilor, astfel încît procesul de învăţămînt să nu fie stingherit de lipsuri materiale. An de an sînt acordate sume importante din bugetul statului pentru nevoile învăţămîntului. Acest lucru face posibil ca şcolile să fie tot mai bine dotate cu mobilier, material didactic, să se construiască noi localuri de şcoală.

Realizările însemnate care au loc în R. D. Germană în domeniul învăţămîntului, ca de altfel în toate sectoarele vieţii, izvorăsc din politica P.S.U.G. şi a statului socialist de ridicare a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii.

Partidul Socialist Unit din Germania şi guvernul R.D.G. înconjoară cu grijă părintească tînăra generaţie, primăvara Germaniei pentru ca niciodată viitorul ei să nu fie umbrit de spectrul odios al unui nou măcel, ci să trăiască o viaţă fericită.

AL. I. V.

La staţiunea tinerilor tehnicieni şi naturalişti „Anna Hampel" din Olenitz, R. D. Germană, pionierii asistă la interesante demonstraţii cu planetariul.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1 Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 565 — Vineri 13 mai 1960 — 8 pagini 25 bani

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Întrecerea prietenilor cărții

In întîmpinarea celui de al III-lea Congres al partidului, C.C. al U.T.M. și Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează o „întrecere a prietenilor cărții". In cadrul acesteia elevii și ucenicii purtători ai insignei „Prieteni ai cărții" vor avea posibilitatea să se întreacă în cadrul etapelor pe unități, raioane și regiuni și a etapei pe țară. Cîștigătorii „Întrecerii prietenilor cărții" vor primi premii și mențiuni constînd în diferite obiecte și cărți.

Acordînd tot sprijinul desfășurării acestei întreceri, profesorii de limba romînă și diriginții îi mobilizează pe elevi să participe la ea, îi ajută să se pregătească în acest scop, contribuind astfel la lărgirea orizontului cultural și la educația patriotică și internaționalistă a tineretului

Muncă patriotică pe ogoare

In cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R., elevii școlilor medii din orașul Ploești s-au angajat să ajute gospodăriile agricole de stat din Pucheni, Rifov și Buda la întreținerea culturilor, la lucrările de recoltat, precum și în acțiunile de însilozare a furajelor.

Brigăzile de muncă patriotică ale elevilor din Ploești s-au angajat de asemenea ca, în perioada vacanței de vară, să organizeze patru tabere pe lîngă diferite gospodării agricole colective.

„Să facem orașul nostru mai curat, mai frumos"

Muncind cu însuflețire sub lozinca „In întîmpinarea Congresului să facem orașul nostru mai curat, mai frumos", elevii Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin au efectuat numai în două zile 1.000 ore de muncă voluntară la amenajarea parcului „Strungul" din localitate. De asemenea, prin munca patriotică a ucenicilor de la școlile profesionale „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann" au fost săpați într-o singură zi 300 m.c. de pămînt pe șantierul de hidroameliorații „Bela Brainer" din Orașul Stalin.

In noua Piață a Palatului Republicii din Capitală

Programe și manuale pentru școlile patriei

Oamenii muncii din patria noastră întîmpină cel de al III-lea Congres al partidului cu noi realizări, luptînd cu entuziasm pentru depășirea planurilor de producție, pentru obținerea de produse mai bune și mai multe, pentru reducerea prețului de cost și pentru realizarea de economii. Apropierea acestui important eveniment din viața poporului nostru a trezit o deosebită însuflețire și în rîndurile lucrătorilor care au în sarcina lor asigurarea școlilor cu programe și manuale. Ei s-au angajat ca în cinstea Congresului să pună din vreme la dispoziția școlilor programe și manuale cît mai bune pentru viitorul an

In elaborarea programelor și manualelor școlare, lucrătorii din direcțiile de specialitate ale Departamentului școlilor și din Editura de stat didactică și pedagogică dau dovadă de un mai înalt spirit de răspundere, caută să muncească pe baza unei temeinice documentări ideologico-științifice.

Pentru ca programele și manualele să corespundă sarcinilor însemnate pe care partidul și statul nostru le pun în fața învățămîntului, exigențelor și nivelului tot mai ridicat al muncii instructiv-educative, ei le revăd și le îmbunătățesc căutînd să valorifice cu grijă propunerile competente, juste făcute de cadrele didactice pe baza experienței acumulate.

Revederea programelor și manualelor urmărește o mai justă orientare ideologico-științifică a lecțiilor și legarea lor mai strînsă de problemele actuale ale construcției socialiste, dezvoltarea dragostei elevilor față de patria noastră socialistă, față de Partidul Muncitoresc Romîn. Pentru elaborarea noilor programe la un nivel științific corespunzător, pentru descărcarea lor de unele amănunte nesemnificative și pentru a se face loc problemelor noi pe care le ridică viața, s-a asigurat o mai bună colaborare cu cadrele didactice și cu forurile științifice de specialitate.

Pînă în prezent, lucrătorii Direcției pedagogice din Departamentul școlilor au elaborat și revăzut 95% din cele peste 100 programe de învățămînt necesare, urmînd ca pînă la Congres toate programele să fie terminate, în așa fel ca ele să ajungă în școli în jurul zilei de 1 august.

In același timp se desfășoară cu intensitate munca de elaborare a manualelor școlare. Pentru anul școlar 1960/61 Editura de stat didactică și pedagogică are în planul său editarea a 373 titluri de manuale de cultură generală și 80 titluri de manuale tehnice. Dintre acestea 73 sînt manuale originale, restul fiind traduceri, revizuiri și reeditări. Editura s-a angajat ca pînă la 1 septembrie școlile să fie asigurate cu manualele necesare de cultură generală și cu cea mai mare parte a manualelor tehnice. Pînă în prezent au apărut 167 titluri de manuale de cultură generală și 12 titluri de manuale tehnice și sînt în curs de apariție 161 titluri de manuale de cultură generală și 24 manuale tehnice. In lunile următoare vor apare încă 45 titluri manuale de cultură generală și 37 titluri manuale tehnice. După cum se vede, pînă în prezent editura a și predat la tipar 87% din titlurile de manuale de cultură generală față de 90% cît s-a angajat să predea pînă la Congres. Deosebit de aceasta, în trimestrele II și III vor mai apare sub îngrijirea editurii circa 30 titluri de lucrări de literatură pedagogică.

Urmînd exemplul muncitorilor din întreprinderi, lucrătorii editurii luptă cu entuziasm pentru realizarea de economii peste plan. Astfel, prin reducerea cheltuielilor de producție, numai în trimestrul I al acestui an colectivul editurii a dat 1.500.000 lei beneficii peste plan și a realizat pînă în prezent economii în valoare de 77.000 lei.

Primind din timp programele și manualele necesare, școlile din patria noastră vor începe noul an școlar din prima zi în condiții bune.

C. MINCA

Cerințele producției și pregătirea viitorilor muncitori

Cum trebuie pregătiți viitorii muncitori, care trebuie să fie colaborarea între școală și întreprindere pentru ca schimbul de mîine al constructorilor socialismului din țara noastră să răspundă cerințelor tehnicii celei mai înaintate, cerințelor terminării în linii mari și trecerii la desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră? Cum fac față tinerii absolvenți ai școlilor profesionale sarcinilor producției complexe?

Aceste probleme au fost discutate pe larg la consfătuirea organizată recent de „Gazeta Învățămîntului" în colaborare cu Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București, consfătuire la care au participat, pe lîngă cadre didactice, numeroși tineri muncitori absolvenți ai școlilor profesionale, precum și ingineri și tehnicieni cu funcții de răspundere din marile fabrici și uzine metalurgice ale Capitalei.

Analiza temeinică și propunerile judicioase făcute în cadrul consfătuirii au oglindit preocuparea oamenilor producției de a contribui, alături de pedagogi, la ridicarea nivelului de pregătire al ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice, astfel încît, în viitoarea lor muncă, aceștia să fie în stare să răspundă sarcinilor care vor reveni industriei noastre în cadrul mărețului plan de perspectivă pe care-l va adopta cel de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Printre primii a luat cuvîntul la consfătuirea noastră frezorul matrițer *Vasile Ichim*, muncitor la uzinele „Gr. Preoteasa", absolvent din promoția anului trecut a școlii profesionale de pe lîngă această uzină. El a arătat cum l-au ajutat cunoștințele și deprinderile practice acumulate în școală să facă față cu succes, încă de la început, sarcinilor din producție. „In meseria pe care o practic, a arătat Vasile Ichim, trebuie să execut piese complicate, scule de extremă finețe cu secțiuni oblice. Majoritatea acestora se execută cu dispozitive speciale montate pe mașini. N-aș fi putut să le lucrez cum trebuie fără îndrumările instructorului pe lîngă care am fost repartizat în ultima perioadă a practicii, înainte de a intra în producție. El mi-a arătat care este precizia de lucru a mașinii, care sînt caracteristicile pieselor ce le aveam de executat. Apoi, cu multă încredere, mi-a dat să fac lucrări de înaltă tehnicitate. Astfel au fost ajutați și mulți alți colegi ai mei. Rezultatul? Tineri ca Ioan Burciu, matrițer inovator, Gheorghe Nicolae, Elena Rădulescu se numără printre fruntașii în muncă, apreciați de întreg colectivul uzinei.

Perfecționarea proceselor tehnologice, automatizarea ne cer însă să studiem continuu. De aceea cei mai mulți dintre noi urmează cursurile școlii medii serale sau cursurile de minim tehnic organizate în secție. Aici aprofundăm calculele de geometrie în spațiu și de trigonometrie, care intervin aproape în fiecare ansamblu și subansamblu pe care trebuie să-l executăm. Cunoștințele studiate în școala profesională constituie o bază temeinică pentru însușirea noilor cunoștințe, iar ajutorul tovarășului inginer Gheorghe Voinarovschi, cu care am studiat tehnologia meseriei și care acum ne îndrumă în producție, ne ajută să ne descurcăm și în cele mai complicate probleme.

Pentru îmbunătățirea calificării viitorilor frezori matrițeri aș propune să se acorde o și mai mare atenție studierii schemelor cinematice ale tuturor mașinilor, pieselor helicoidale de cea mai modernă construcție și calculelor de transformare folosite în diferite măsurători".

Mecanicul *Galention Vlase*, de la uzinele „Semănătoarea" care a absolvit școala profesională în anul 1958, a subliniat că factorul principal în pregătirea temeinică a tinerilor muncitori îl constituie interesul acestora pentru muncă. Aici joacă un rol deosebit educarea fiecărui tînăr în spiritul dragostei față de muncă și crearea unor condiții cît mai bune de practică în secțiile întreprinderilor.

„Ultima perioadă de activitate, înainte de absolvirea școlii nu este încă, după părerea mea, organizată în cele mai bune condiții — a spus tovarășul Vlase. Majoritatea ucenicilor, chiar cei care dau rezultate bune în producție, sînt încă prea mult „dădăciți". Din această cauză simțul de răspundere al tinerilor nu este întotdeauna la nivelul sarcinilor pe care le vor primi ca muncitori calificați. Imi amintesc de perioada cînd, după trecerea examenului de calificare, am fost repartizați în producție. Erau aceleași mașini, dar alături de noi nu mai stătea un instructor care să ne îndrume la fiecare pas. Desigur maistrul-șef de secție ne acorda o atenție specială, dar nu se putea ocupa numai de noi. Timp de cîteva luni am lucrat cu oarecare nesiguranță. Perioadă firească de acomodare cu activitatea de muncitor calificat — spun unii. Eu cred însă că, dacă în ultimele luni înainte de absolvire ucenicii ar primi mașini și ar lucra în aceleași condiții ca muncitorii calificați, această perioadă de „acomodare" care aduce neajunsuri atît tinerilor cît și întreprinderilor, ar putea fi eliminată".

— Am găsit înțelegere și interes din partea conducerii școlii și a profesorilor noștri chiar și după absolvire — continuă tov. Vlase.

„Desigur, faptul că am fost pregătiți temeinic ne-a asigurat toate condițiile pentru a face față muncii în producție. Dar încadrarea ca muncitori calificați, condițiile specifice noului loc de muncă, ridică probleme în rezolvarea cărora ajutorul școlii este deosebit de eficace. Pe de altă parte urmărirea de către conducerile și pedagogii școlilor a muncii pe care o desfășoară în producție absolvenții, relevarea anumitor slăbiciuni în pregătirea acestora contribuie la îmbunătățirea continuă a calificării profesionale a viitorilor muncitori".

Această părere a fost susținută și de maistrul-strungar *Gheorghe Marin*, absolvent al Școlii profesionale din anul 1954, care lucrează tot la uzinele „Semănătoarea".

— Eu mi-am petrecut anii de ucenicie în două școli — povestește tovarășul Gheorghe Marin. Doi ani am învățat la Școala profesională a uzinelor „Semănătoarea", iar ultimul an la școala care funcționa pe lîngă fabrica „Armătura". Am avut ocazia să cunosc îndeaproape ce au de-

(Continuare în pag. 4).

De curînd s-a deschis, pe lîngă Institutul de ştiinţe pedagogice, Biblioteca centrală pedagogică. Biblioteca posedă un fond de peste 120.000 volume — cărţi şi periodice româneşti şi străine — din domeniul ştiinţelor pedagogice şi al disciplinelor care se predau în învăţămînt.

Învăţătorii şi profesorii pot studia în sălile de lectură ale bibliotecii şi de asemenea au posibilitate să împrumute acasă materialul necesar activităţii lor didactice, ştiinţifice şi educative. In cadrul bibliotecii funcţionează şi un serviciu de documentare şi bibliografie.

In clişeu : *un colţ al bibliotecii.*

Pentru ridicarea nivelului muncii de cercetare pedagogică

Intr-o recentă şedinţă de lucru, Colegiul Departamentului şcolilor din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a analizat activitatea Institutului de ştiinţe pedagogice. Analiza s-a ocupat îndeosebi de orientarea planurilor ştiinţifice ale institutului, de metodele folosite în munca de cercetare, de calitatea lucrărilor şi a materialelor elaborate de institut, cît şi de felul cum acesta exercită îndrumarea şi conducerea ştiinţifică a cercetătorilor şi colaboratorilor săi. Pe baza constatărilor şi a concluziilor rezultate din discuţiile asupra activităţii institutului, Colegiul Departamentului şcolilor a făcut o serie de recomandări privind principalele direcţii spre care trebuie îndreptată munca de cercetare pedagogică a acestuia pe viitor.

*

Creat pe baza sarcinilor trasate prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 16 august 1951, cu scopul de a studia problemele esenţiale ale pedagogiei în strînsă legătură cu dezvoltarea actuală a învăţămîntului din ţara noastră, de a pune la dispoziţia cadrelor didactice lucrări care să contribuie la orientarea lor teoretico-ştiinţifică şi să le ajute în rezolvarea unor probleme de ordin nemijlocit practic, Institutul de ştiinţe pedagogice a obţinut o serie de succese în rezolvarea acestor importante sarcini. In ultimii ani el a reuşit să iniţieze şi să dezvolte o mişcare pedagogică la noi în ţară, să desfăşoare propaganda pedagogiei ştiinţifice, să efectueze unele cercetări orientate îndeosebi spre generalizarea metodelor înaintate şi să elaboreze o serie de lucrări de literatură pedagogică. Aceste lucrări reflectă nu numai munca cercetătorilor săi, ci şi activitatea ştiinţifică şi de prezentare a experienţei proprii a unor cadre didactice din ţara noastră.

Sesiunile ştiinţifice, ca şi lectoratele pedagogice organizate, îndrumate şi conduse de institut au constituit un mijloc eficace de atragere a cadrelor didactice în munca de cercetare ştiinţifică, de prezentare şi de popularizare a experienţei pedagogice. Cu prilejul sesiunilor şi al lectoratelor pedagogice s-au prezentat numeroase lucrări şi comunicări, unele dintre ele de un real folos cadrelor didactice. De asemenea, prin „Revista de pedagogie" a fost pus la îndemîna cadrelor didactice un bogat material pedagogic şi metodic. In acelaşi timp, Institutul de ştiinţe pedagogice a adus o contribuţie precumpănitoare la elaborarea metodicilor şi îndrumătoarelor metodice, antrenînd în acest scop mulţi colaboratori şi grupînd în jurul său forţele pedagogice din ţară.

Prin dezbaterile organizate şi prin unele materiale publicate, ca şi prin cercetările efectuate, institutul a contribuit la clarificarea unor aspecte ale metodelor de cercetare şi la formarea unui număr de cercetători merituoşi, cu perspectivă. Poate fi consemnat ca pozitiv faptul că în ultimul timp institutul a trecut de la simpla constatare a fenomenelor pedagogice la o muncă mai activă de cercetare, la folosirea experimentului pedagogic, reuşind să cuprindă în planurile sale de cercetare ştiinţifică un mare număr de probleme importante şi de actualitate pentru ridicarea învăţămîntului pe o treaptă calitativ superioară.

Pe drumul dezvoltării activităţii ştiinţifice

Analiza organizată de Colegiul Departamentului şcolilor a arătat că munca de cercetare pedagogică din ţara noastră se află pe un drum bun şi se dezvoltă continuu. Preocupările Institutului de ştiinţe pedagogice în domeniul cercetării pedagogice, al fundamentării teoretice a experienţei înaintate din şcolile noastre şi al generalizării acestei experienţe trebuie să capete însă o amploare şi mai mare.

In general planurile ştiinţifice ale institutului sînt just orientate, tematicile lor sînt bogate şi complete şi cuprind problemele cele mai importante ale pedagogiei. S-a apreciat însă că între conţinutul planurilor şi înfăptuirea lor trebuie să se realizeze o concordanţă mai strînsă. In planurile ştiinţifice ale institutului au fost cuprinse adeseori prea multe probleme şi s-a procedat la cercetarea frontală a acestora, lucru imposibil de realizat în bune condiţii cu forţele existente. Pe lîngă aceasta, în afară de problemele majore ale cercetării pedagogice au fost cuprinse în planuri şi numeroase probleme secundare, iar uneori, după cum s-a văzut, atenţia cercetătorilor s-a concentrat asupra unor probleme deja rezolvate de pedagogia sovietică. A lipsit în acelaşi timp abordarea eşalonată, pe etape, a unor teme importante. Din această cauză unele chestiuni de bază sînt reluate an de an în planurile institutului, fără să se ajungă la o clarificare satisfăcătoare a lor.

Faptul că unele probleme de bază ale învăţămîntului au rămas în afara cercetării sau că nu au fost studiate mai profund se reflectă şi în tematica lucrărilor apărute sub îngrijirea institutului. Majoritatea lucrărilor şi materialelor publicate de către cercetătorii institutului în „Revista de pedagogie", de exemplu, o formează recenziile, cronicile, consultaţiile etc. şi mai puţine sînt materialele cu un caracter de studiu sau de cercetare.

Colegiul Departamentului şcolilor a subliniat necesitatea ca asemenea probleme centrale cum sînt: întărirea legăturii şcolii cu viaţa, cu producţia, educaţia prin muncă, educaţia patriotică, principiile de bază ale metodelor de predare etc. să devină în activitatea institutului preocupări de durată şi de largă perspectivă teoretică şi practică, asupra cărora să se concentreze în primul rînd eforturile cercetătorilor şi care să se concretizeze în studii şi materiale aprofundate, bazate pe o serioasă cercetare. Pentru aceasta, munca de cercetare a institutului trebuie axată în jurul cîtorva probleme fundamentale, care să fie urmărite şi rezolvate pe etape, pe baza unui plan de perspectivă şi a unor planuri anuale, să se realizeze o mai strînsă colaborare cu forţele pedagogice competente din ţară, cu catedrele de pedagogie de la institutele de învăţămînt superior, cu Institutul de psihologie şi cu Institutul de igienă, precum şi o coordonare a planurilor de muncă ştiinţifică în acest domeniu.

Instrumentele de cercetare trebuie îmbogăţite

O importanţă deosebită în munca de cercetare o au metodele folosite, căile pe care se merge în abordarea problemelor, organizarea şi desfăşurarea cercetării, interpretarea datelor culese şi formularea generalizată a rezultatelor. Apreciind importanţa acestei probleme conducerea institutului a luat o serie de măsuri pentru clarificarea şi îndrumarea cercetătorilor asupra metodei de cercetare, organizînd discuţii şi consfătuiri pe această temă. Nu întotdeauna s-a realizat însă o deplină concordanţă între tratarea teoretică a problemelor privitoare la metode şi introducerea lor consecventă în practica cercetării. In munca sa de cercetare Institutul a folosit îndeosebi metoda observaţiei (asistenţele la lecţii), a convorbirilor cu profesorii şi elevii, a anchetelor, a studiului documentelor şcolare etc. Aceasta a făcut ca unele dintre lucrările elaborate ca rezultat al cercetărilor să aibă mai mult un caracter descriptiv, să înfăţişeze fapte şi realizări şi să se limiteze la darea de sfaturi şi indicaţii, fără ca valabilitatea metodelor şi procedeelor de lucru prezentate să fie verificată în mod comparativ prin experienţe pedagogice sau să se aprofundeze conţinutul problemelor. Pe de altă parte, metoda observaţiei, practicată pe scară largă de către cercetătorii institutului, a fost folosită uneori în mod nesistematic, fără urmărirea continuă a fenomenului pedagogic. Astfel, observarea activităţii elevilor în producţie s-a realizat uneori sporadic, cu intermitenţe şi n-a urmărit obiective precis determinate şi delimitate, s-a mărginit la simple vizite în ateliere şi la impresiile culese cu prilejul acestor vizite, materialul faptic nu a fost protocolat pentru a constitui baza unor prelucrări ulterioare, iar generalizările n-au decurs dintr-un material faptic suficient de reprezentativ.

Colegiul Departamentului Şcolilor a cerut institutului să-şi îmbogăţească instrumentele de cercetare, trecînd de la folosirea cu precădere a metodei observaţiei la extinderea **experimentelor pedagogice**, prin care cercetătorul să intervină în mod activ în valorificarea teoretică a experienţei şcolii, pornind de pe cele mai avansate poziţii ale ştiinţei.

Este adevărat că institutul a făcut şi face paşi pe calea introducerii experimentului pedagogic în cercetările sale. In această privinţă este nevoie să se continue cu mai multă hotărîre. Pentru a da un ajutor concret, analiza s-a oprit asupra felului cum a fost organizat studiul experimental al calificării profesionale a elevilor de la Şcoala medie „Aurel Vlaicu" din Bucureşti prin munca în Atelierele „Griviţa Roşie". Aici cercetarea a pornit, aşa cum trebuia, de la ipoteza că îmbinarea învăţămîntului cu munca în producţie face posibilă însuşirea de către elevi a cunoştinţelor de cultură generală, lărgirea orizontului lor politehnic, dezvoltarea gîndirii şi formarea deprinderilor şi priceperilor politehnice o dată cu însuşirea unei profesiuni tehnice. Ea ar fi trebuit să urmărească toate aceste aspecte în strînsa lor unitate şi interdependenţă. Dar după ce au fost elaborate programe experimentale şi s-au luat o serie de măsuri administrative şi organizatorice, cercetătorii institutului s-au mărginit la asistenţe la lecţii, la vizite sporadice în ateliere, aşteptînd să vadă rezultatele experimentului abia la absolvirea şcolii de către clasele de control. Astfel, experimentul a constat dintr-o fază iniţială de măsuri organizatorice şi o fază finală de constatare a rezultatelor. Avem deci de-a-face cu observarea şi înregistrarea pasivă a modului de desfăşurare a lucrărilor în anumite condiţii organizatorice date, ceea ce creează pericolul unor concluzii greşite. Or, pentru ca experimentul să ducă la concluzii cît mai juste, este necesar să fie studiate cu toată atenţia verigile intermediare ale procesului cercetat, corelaţia internă dintre diferitele componente ale acestui proces şi să se intervină activ în desfăşurarea lui, aceasta constituind însăşi esenţa cercetării.

Pe lîngă utilizarea într-o măsură mai mare a experimentului pedagogic ca metodă de cercetare a fenomenelor pedagogice, Colegiul Departamentului şcolilor a recomandat Institutului de ştiinţe pedagogice să extindă folosirea lui şi în procesul de elaborare a metodicilor, care nu trebuie să se bazeze numai pe observarea mijloacelor şi procedeelor întîlnite în practica predării cunoştinţelor.

De asemenea, Colegiul a arătat necesitatea ca institutul să revadă şi să îmbunătăţească metodica muncii de cercetare ştiinţifică în toate verigile ei, să nu treacă la cercetarea unei probleme înainte de a cunoaşte bine felul în care se pune şi este rezolvată aceasta în stadiul actual de dezvoltare a ştiinţei pedagogice, să determine cu precizie problemele supuse studiului şi scopul cercetării, să elaboreze dinainte metodica fiecărei cercetări.

Exigenţă în elaborarea lucrărilor

In legătură cu aceasta se pune cu tot mai multă necesitate problema temeiniciei documentării prealabile a cercetătorilor, a cărei lipsă s-a făcut uneori resimţită într-o serie de lucrări elaborate de institut. In unele dintre aceste lucrări cercetătorii s-au preocupat prea puţin de dezvăluirea şi discutarea problemelor ştiinţifice de bază ale metodelor de predare, de dezvăluirea conţinutului pedagogic şi psihologic al experienţei înaintate din şcoli.

Insuficienta documentare şi exigenţă ştiinţifică a dus uneori chiar la elaborarea unor lucrări greşit orientate din punct de vedere ideologic-ştiinţific. In şedinţa Colegiului Departamentului şcolilor au fost criticate asemenea lucrări care au fost acceptate de institut, deşi erau slabe sau conţineau în unele cazuri greşeli şi denaturări. Institutul are datoria să-şi întărească vigilenţa revoluţionară faţă de ceea ce este vechi în practica şi teoria pedagogică, să sporească exigenţa ştiinţifică a cercetătorilor şi colaboratorilor săi.

Este pozitiv faptul că Institutul de ştiinţe pedagogice grupează în jurul său forţele pedagogice din ţară, că atrage în munca de cercetare un mare număr de colaboratori externi, îndemnîndu-i să scrie şi dîndu-le posibilitatea să-şi publice lucrările. Cu toate acestea, unele dintre lucrările elaborate de colaboratori au un nivel de generalizare ştiinţifică scăzut şi se limitează la o prezentare pur descriptivă a faptelor. Adeseori ele cuprind un material practic interesant, dar nu întotdeauna acest material este interpretat în lumina datelor actuale ale ştiinţei. (Aşa este, de exemplu, cazul comunicării „Cum organizez predarea lucrului manual la clasa a II-a"). Aceasta se datorează faptului că lipseşte în asemenea cazuri o conducere ştiinţifică permanentă din partea institutului, că unii dintre cercetătorii acestuia analizează superficial lucrările prezentate de colaboratori şi nu trag concluzii teoretice din aceste analize, limitîndu-se la operaţii pur redacţionale, în loc să-i îndrumeze pe colaboratori în desfăşurarea cercetării şi să-i ajute să cunoască şi să folosească în cercetările lor ultimele lucrări pedagogice.

Se impune ca, o dată cu orientarea activităţii sale cu precădere spre cercetarea pedagogică, cu folosirea într-o mai mare măsură a experimentului pedagogic, cu recrutarea, creşterea şi formarea unor cadre de cercetători avînd o temeinică pregătire pedagogică şi psihologică, cu o serioasă documentare a cercetătorilor şi cu elaborarea în amănunt a metodicii fiecărei cercetări, Institutul de ştiinţe pedagogice să stringă şi mai mult în jurul său forţele pedagogice din ţară, să desfăşoare o largă acţiune de conducere ştiinţifică a muncii colaboratorilor săi şi să se ocupe de continua îndrumare şi perfecţionare a acestora.

Cadrele didactice aşteaptă din partea Institutului materiale valoroase care să ridice problemele esenţiale în legătură cu procesul de însuşire a cunoştinţelor şi de formare a priceperilor şi deprinderilor, să explice de pe poziţii juste procesele psihice prin care trece copilul în activitatea de învăţare şi corelaţia dintre acestea.

Prin aplicarea recomandărilor ce s-au făcut Institutului de ştiinţe pedagogice, prin îmbunătăţirea metodelor de cercetare şi prin orientarea cercetării cu precădere spre problemele actuale de bază ale şcolii, cercetarea pedagogică din ţara noastră se va putea ridica la un nivel superior, contribuind astfel în mod efectiv la îmbunătăţirea generală a muncii instructiv-educative.

În ultima etapă a anului şcolar

Preocupările şcolii serale

Pentru profesorii din şcolile serale, pregătirea încheierii anului şcolar, ca de altfel întreaga lor muncă, are un caracter deosebit, ce decurge din însuşi specificul acestor şcoli.

Profesorii de la secţia serală a Şcolii medii „Elena Sîrbu" din Bucureşti s-au gîndit încă de la sfîrşitul trimestrului al II-lea la măsurile care trebuie luate în vederea încheierii anului şcolar cu bune rezultate. Una din aceste măsuri priveşte strîngerea legăturilor cu întreprinderile în care muncesc elevii de la secţia serală. Întreprinderile au organizat, împreună cu şcoala, şedinţe de analiză a situaţiei la învăţătură a elevilor. Discuţiile purtate în aceste şedinţe i-au mobilizat pe muncitorii-elevi, i-au făcut să înţeleagă mai bine îndatoririle care le revin acum, la sfîrşitul anului şcolar.

În mod deosebit s-au oprit profesorii, în cadrul legăturii lor cu întreprinderile, asupra pregătirii elevilor din clasa a XI-a, care vor intra în scurt timp în examenul de maturitate. Colaborînd îndeaproape cu inginerii care conduc grupele de învăţătură din întreprinderi pentru muncitorii-elevi din clasa a XI-a, profesorii le arată asupra căror probleme trebuie să stăruie mai mult, care sînt lacunele din cunoştinţele elevilor şi cum pot fi înlăturate acestea.

Diriginţii au discutat cu cadrele de conducere din întreprinderi despre planificarea concediilor la care au dreptul muncitorii-elevi, propunînd să li se acorde aceste concedii în săptămînile dinainte de închiderea cursurilor. Majoritatea muncitorilor obţinînd concedii de studii în această perioadă, în şcoală s-au putut organiza ore de meditaţii la care participă în special elevii cu o pregătire mai slabă.

În şcoală a avut loc, încă de la începutul trimestrului al III-lea, o consfătuire de producţie în care s-au luat hotărîri privind intensificarea muncii în ultimul trimestru. Cu acest prilej s-au dat indicaţii privind organizarea recapitulării materiei şi s-au recomandat unele procedee menite să înlesnească însuşirea temeinică a cunoştinţelor de către elevi. Bunăoară, s-a atras atenţia asupra însemnătăţii pe care o are folosirea judicioasă a fixării cunoştinţelor, arătîndu-se că aceasta nu trebuie să se realizeze numai la sfîrşitul orei, ci poate avea loc chiar în timpul predării lecţiei. Atunci cînd a încheiat un capitol din lecţie profesorul poate să-şi întrerupă expunerea pentru a face cu elevii o recapitulare sumară a chestiunilor principale din capitolul respectiv. De asemenea, s-au prevăzut măsuri menite să vină în ajutorul candidaţilor la examenul de maturitate. Pentru aceştia s-au organizat meditaţii la care profesorii urmăresc nu numai sistematizarea cunoştinţelor acumulate în acest an şcolar, ci şi reimprospătarea cunoştinţelor predate în anii anteriori.

Stînd de vorbă cu cîţiva profesori de la secţia serală a Şcolii medii „Elena Sîrbu" am aflat cîteva din problemele pe care le ridică pregătirea încheierii trimestrului la unele discipline şi clase. Iată ce ne-au spus aceşti profesori.

Tov. Polixenia Ardeleanu (diriginta clasei a XI-a): Munca mea ca dirigintă la clasa a XI-a este axată acum, în cea mai mare parte, pe pregătirea elevilor în vederea examenului de maturitate. În acest scop mi-am propus ca în cadrul unei ore de diriginţie să le arăt elevilor cum să se pregătească, cum să-şi folosească notiţele, cum să aprofundeze diferitele probleme. Am luat de asemenea legătura cu profesorii de diferite specialităţi, cu care am discutat posibilitatea alcătuirii unor scheme sintetice, pe capitole şi probleme, care să ajute elevilor să-şi sistematizeze cunoştinţele esenţiale la fiecare disciplină.

De asemenea mă îngrijesc ca elevii să frecventeze cu cea mai mare regularitate lecţiile şi le dau indicaţii în vederea organizării raţionale a regimului lor de muncă.

Tov. Irina Păduraru (profesoară de chimie la clasele a VIII-a şi a IX-a): Însuşirea temeinică a teoriei atomo-moleculare, cunoaşterea legilor chimiei şi a problemelor ei de bază sînt chestiunile principale spre care îmi îndrept atenţia în această etapă în munca mea cu muncitorii-elevi din clasa a VIII-a, deoarece însuşirea lor temeinică este o condiţie indispensabilă pentru continuarea studierii chimiei în celelalte clase.

În clasa a IX-a stărui asupra însuşirii de către elevi a tabloului lui Mendeleev, deoarece acesta constituie baza tuturor lecţiilor de chimie predate în această clasă.

Sînt unii elevi în clasa a IX-a care din diferite motive nu şi-au însuşit o lecţie sau alta. În ultimul timp am urmărit care sînt golurile din cunoştinţele lor asupra cărora va trebui să insist în lecţiile de recapitulare. Pentru a avea o oglindă şi mai completă a acestor goluri, am dat la lucrarea scrisă un subiect de sinteză, care, obligîndu-i pe elevi să folosească cunoştinţele esenţiale predate de-a lungul întregului an, mi-a arătat limpede nivelul lor de pregătire. Pe această bază am putut planifica în condiţii bune lecţiile recapitulative.

Tov. Dumitru Sulgerescu (profesor de matematică la clasele a VIII-a şi a X-a): Principala mea preocupare în această perioadă a fost aceea de a vedea care sînt lipsurile din cunoştinţele elevilor. Mi-am dat seama că, în general, elevii cunosc problemele de matematică din punct de vedere teoretic. Ei se descurcă însă mai greu cînd trebuie să trecem la anumite exerciţii aplicative. Din această constatare am desprins necesitatea de a pune accent, în perioada recapitulării asupra înarmării lor cu deprinderea de a folosi cunoştinţele teoretice în rezolvarea diferitelor exerciţii. La clasa a VIII-a, de pildă, tratez acum capitolul „Construcţii grafice". În acest capitol nu sînt incluse cunoştinţe noi. Lecţiile cer numai ca, pe baza teoremelor cunoscute, elevii să rezolve problemele noi. La clasa a X-a, unde predau „Identităţi şi ecuaţii trigonometrice", lucrurile se petrec la fel. Cam în acelaşi fel vor fi organizate şi lecţiile de recapitulare.

Mă ocup acum de alcătuirea unor teme cu caracter de sinteză, care solicită folosirea de către elevi a cunoştinţelor privind diferite discipline ale matematicii. De pildă, la clasa a X-a, elevii vor rezolva probleme de geometrie în spaţiu folosind cunoştinţe de trigonometrie şi algebră.

Ca şi în timpul anului, în această perioadă apelez la ceea ce ştiu elevii din munca lor practică în producţie. De pildă, vorbind despre calculul vitezelor unghiulare mă voi referi la roţile dinţate sau, discutînd despre construirea tangentelor la două cercuri exterioare, voi face referiri la cureaua de transmisie care leagă două roţi.

*

După cum se vede, profesorii de la secţia serală a şcolii medii „Elena Sîrbu" îi pregătesc cu seriozitate pe elevii lor pentru încheierea anului şcolar, aşa încît aceştia să stăpînească temeinic cunoştinţele studiate în cursul anului, să poată aplica cu succes în practică aceste cunoştinţe.

O. BUZESCU

Înainte de începerea lecţiei, o ultimă cercetare a materialului didactic

Măsuri concrete

În vederea încheierii cît mai bune rezultate a anului şcolar, secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Galaţi a elaborat, pe baza analizei rezultatelor obţinute în şcoli în primele două trimestre, un plan de acţiuni concrete.

Pentru pregătirea temeinică a elevilor din clasele a VII-a şi a XI-a în vederea examenelor, li s-au dat profesorilor indicaţii amănunţite privind recapitularea şi sintetizarea materiei predate în acest an şi în anii precedenţi, precum şi la planificarea judicioasă şi la conţinutul orelor de consultaţii.

Constatîndu-se, în urma inspecţiilor pe teren, că materiile la care nu se dau examene sînt neglijate în unele şcoli de către profesori şi în consecinţă şi de către elevi, secţia de învăţămînt a cerut directorilor să asiste în această perioadă şi la lecţiile din cadrul acestor materii. De asemenea, observînd că unii profesori de matematică nu rezolvă cu elevii decît problemele incluse în manual, inspectorii le-au recomandat să folosească şi probleme şi exerciţii cu date luate din viaţa economică a regiunii.

În planul secţiei sînt prevăzute şi o serie de măsuri pentru organizarea practicii în producţie a elevilor de la sfîrşitul anului şcolar, ca şi pentru organizarea excursiilor şi a taberelor.

În preocupările secţiei se află, totodată, problema orientării profesionale a elevilor spre acele ramuri ale producţiei care prezintă cea mai mare importanţă pentru economia regiunii. Şcolile de 7 ani au fost îndrumate să-şi trimită absolvenţii spre şcoli profesionale, agricole, de meserii, iar şcolile medii spre întreprinderile regiunii, ca şi spre Institutul tehnic. De asemenea, o parte din tinerii absolvenţi sînt orientaţi spre şcolile şi institutele pedagogice.

Îndrumarea şi controlul activităţii şcolilor de către secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii s-au intensificat mult în această perioadă.

Munca stăruitoare desfăşurată de inspectorii secţiei, de directorii şcolilor şi de cadrele didactice este o chezăşie sigură a încheierii cu succes a anului şcolar.

PENTRU VIITORII ELEVI AI CLASEI A V-a

Măsura luată recent de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, ca începînd din acest an şcolar să nu se mai ţină examen de absolvire a clasei a IV-a, înscrierea elevilor în clasa V-a făcîndu-se numai pe baza situaţiei lor la învăţătură, încheiată la sfîrşitul anului şcolar, reprezintă un pas înainte pe drumul desăvîrşirii generalizării învăţămîntului nostru de 7 ani. Ea constituie un nou şi puternic imbold în activitatea cadrelor didactice din şcolile elementare.

Pregătirea viitorilor absolvenţi ai clasei a IV-a pentru a păşi în clasa a V-a cu cunoştinţe temeinice, familiarizarea lor cu specificul predării cunoştinţelor în clasele mai mari, asigurarea înscrierii lor în clasa a V-a sînt cîteva din problemele care îi preocupă în mod deosebit în această perioadă pe învăţătorii şcolilor din satele comunei Corbeanca, raionul Snagov.

Muncitorii-elevi ai secţiei serale de pe lîngă Şcoala medie nr. 1 din Mediaş la o oră de laborator.

Între învăţătorii care predau la clasele a IV-a ale şcolilor din satele Corbeanca, Petreşti, Tamaş, Orac şi Ostrat s-a statornicit o colaborare strînsă, menită să realizeze o cît mai bună pregătire a viitorilor absolvenţi, care vor deveni în curînd elevi ai clasei a V-a de la Şcoala de 7 ani din Corbeanca. În timpul anului şcolar aceşti învăţători s-au întîlnit adesea în consfătuiri comune, discutînd împreună despre metodica predării anumitor teme din programele de aritmetică, gramatică, compunere, istorie, geografie, ştiinţele naturale etc. În acelaşi timp, a existat o colaborare strînsă între învăţătorii claselor a IV-a şi profesorii care predau la clasa a V-a. Între aceştia s-au purtat discuţii despre formarea la elevi a deprinderilor de citire conştientă, despre momentul cînd trebuie explicate cuvintele noi dintr-un text, despre căile prin care se realizează înţelegerea de către elevi a legăturii dintre diferitele mărimi ale unei probleme, despre alcătuirea planului de rezolvare a problemelor. Tot pe această linie se înscriu discuţiile privind lacunele în cunoştinţele elevilor clasei a V-a, care trebuie înlăturate încă din clasa a IV-a.

Acum, învăţătorii claselor a IV-a au elaborat un plan comun de recapitulare a materiei, urmărind să dea elevilor lor o privire de ansamblu asupra principalelor cunoştinţe cu care ei trebuie să păşească în clasa a V-a. Învăţătorii şi-au propus de pildă să acorde o deosebită atenţie, în cadrul recapitulării materiei, desăvîrşirii deprinderilor de citire conştientă, curentă şi expresivă ale elevilor, precum şi deprinderilor de scriere corectă. Analizînd împreună cu profesorul de matematică de la Şcoala de 7 ani din comuna Corbeanca ce cunoştinţe din cadrul acestei discipline trebuie stăpînite cel mai temeinic, învăţătorii claselor a IV-a au stabilit ca în cadrul recapitulării să insiste asupra înţelegerii de către toţi elevii a dependenţei dintre termeni şi sumă, dintre descăzut, scăzător şi diferenţă, dintre factor şi produs, dintre deîmpărţit, împărţitor şi cît. Ei vor rezolva cu elevii o serie de probleme practice care vor conţine şi cunoştinţele elementare de geometrie ce se predau în clasa a IV-a şi care de asemenea le oferă posibilitatea fixării noţiunilor fundamentale de aritmetică.

Grijii de a pregăti cît mai bine pe fiecare elev din clasa a IV-a pentru trecerea în clasa a V-a îi este subordonată şi activitatea educativă, precum şi munca cu părinţii. În şcoli au fost amenajate panouri la care sînt popularizaţi copiii cei mai harnici, cei mai disciplinaţi. Profesorii care predau la clasa a V-a vin adesea în mijlocul viitorilor lor elevi, le vorbesc despre aspectele noi care vor apare în activitatea lor o dată cu păşirea în clasa a V-a.

Învăţătorii de la clasele a IV-a din satele comunei Corbeanca se întîlnesc adesea cu părinţii elevilor lor, pentru a le arăta că şi ei au datoria să-şi pregătească copiii în vederea intrării în clasa a V-a la şcoala din comună. Încă din anul trecut aici s-a realizat cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenţilor clasei a IV-a. Acest fapt se datoreşte atît activităţii bine organizate pe care au desfăşurat-o şcolile, cît şi creşterii nivelului de conştiinţă al ţăranilor muncitori care, fiind aproape în totalitate încadraţi în sectorul socialist al agriculturii, înţeleg bine foloasele învăţăturii, datoria lor de a-şi trimite copii la şcoală.

În această perioadă, cînd nu ne mai despart decît cîteva săptămîni de încheierea anului şcolar, acţiunile comune ale învăţătorilor care predau la clasa a IV-a şi ale profesorilor care predau la clasa a V-a ar trebui extinse, realizîndu-se în mai mare măsură interasistenţe la lecţii. Aceasta ar da profesorilor prilejul să-şi cunoască mai bine viitorii elevi, iar învăţătorilor posibilitatea să vadă mai limpede ce cerinţe se pun în faţa acestora. De asemenea, ar fi bine ca în vacanţă să se organizeze cu elevii din diferitele sate ale comunei, care în curînd vor fi colegi, activităţi comune — excursii, concursuri pe diferite teme etc.

Întreaga activitate de pregătire a elevilor pentru a intra în clasa a V-a trebuie axată acum pe dezvoltarea dragostei lor faţă de învăţătură, a interesului faţă de cunoştinţele ce se predau în şcoală, pe lămurirea lor asupra faptului că numai învăţînd pot deveni cu adevărat folositori societăţii.

F. DIAC

Cerinţele producţiei şi pregătirea viitorilor muncitori

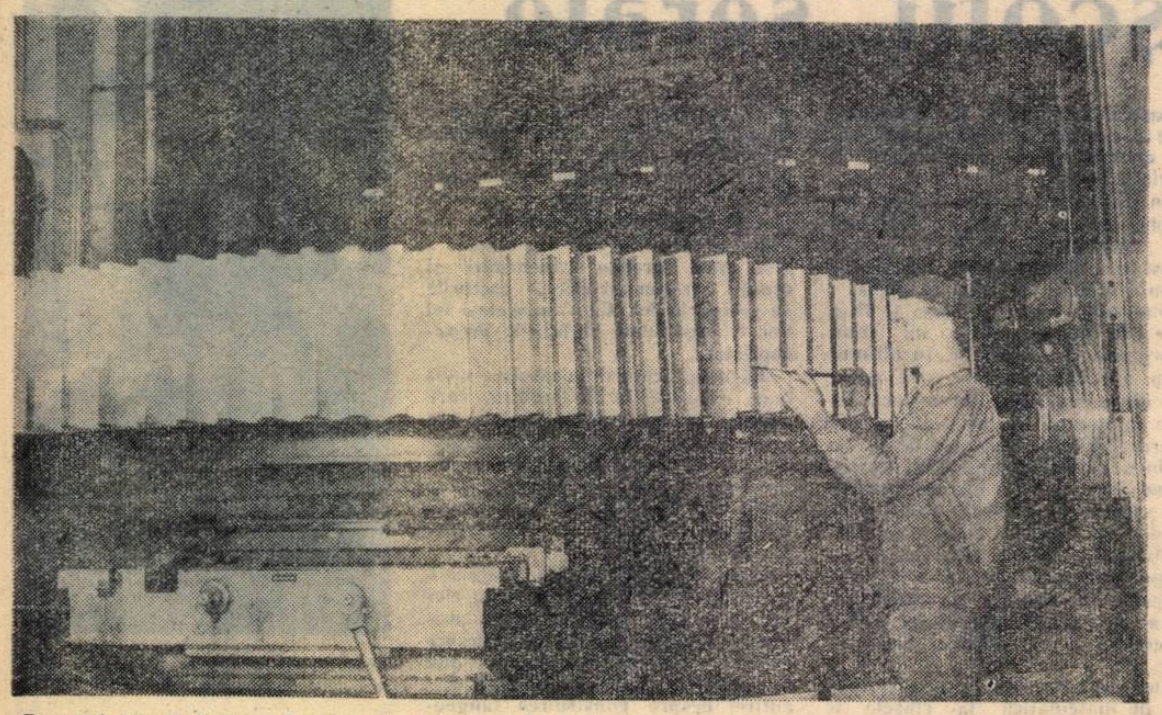

Frezorul Cornel Ionescu, fost ucenic al Şcolii profesionale „Mao Tze-dun" din Capitală, este astăzi fruntaş în producţie. Iată-l lucrînd la danturarea coroanelor pentru morile de ciment.

(Urmare din pag. 1)

venit după absolvire colegii mei de la ambele şcoli. In timp ce tinerii de la „Semănătoarea' au rămas cu toţii în uzină şi, îndrumaţi cu grijă, au devenit în majoritate fruntaşi în producţie, aproape jumătate din cei care au terminat şcoala fabricii „Armătura" au luat calea altor profesii. Socot că aceasta se datoreşte în primul rînd dezinteresului aproape total al cadrelor didactice de la fosta şcoală a fabricii „Armătura" faţă de practica noastră în producţie ca ucenici şi faţă de repartizarea noastră în întreprinderi după absolvire.

Mă bucur mult cînd văd că majoritatea şcolilor îşi sprijină absolvenţii în rezolvarea problemelor legate de familiarizarea lor cu noile locuri de muncă după repartizarea în producţie. Cred că trebuie făcut însă un pas mai departe pe linia strîngerii legăturii între şcoală şi absolvenţi. Aş propune chiar să se lanseze o chemare: „Fiecare absolvent de şcoală profesională să devină muncitor fruntaş în producţie, instructor fruntaş al ucenicilor". Cred că tinerii muncitori vor face faţă sarcinii de instructori ai ucenicilor. Mulţi dintre ei au temeinice cunoştinţe de tehnologie şi un orizont cultural tot mai larg, datorită faptului că îşi continuă studiile medii în şcolile serale. Iar tinereţea nu va fi piedică, ci va oferi dimpotrivă posibilitatea unei apropieri între ucenici şi instructorii lor.

Mecanicul *Ştefan Nicolae*, de la uzinele „Timpuri Noi", absolvent din anul 1958 al şcolii profesionale, a luat cuvîntul nu numai în numele său propriu, ci şi în numele colegilor săi Ioan Moldoveanu, Lucian Săvoiu şi Cornel Nicola, toţi fruntaşi în producţie. Faptul că au ajuns în scurtă vreme fruntaşi dovedeşte că pregătirea lor teoretică şi practică a corespuns cerinţelor producţiei moderne. Ca ucenici au cunoscut bine unele metode înaintate de muncă. Totuşi, după absolvire s-a putut constata la unii dintre ei o oarecare scădere a randamentului în muncă. Vina principală în această privinţă a purtat-o, aşa cum arată Nicolae Ştefan, insuficienta cunoaştere a condiţiilor de organizare a locului de muncă, organizare care joacă un rol hotărîtor în productivitatea muncii mecanicilor-ajustori. De aceea tov. Ştefan a propus ca în pregătirea pentru această meserie, ca şi pentru alte meserii cu specific apropiat, cunoştinţele de organizare a muncii să fie predate şi practic, nu numai teoretic. De asemenea, el a propus, pentru asigurarea unei mai bune pregătiri a viitorilor muncitori, crearea unui curs de minim pedagogic cu instructorii de practică.

Electricienii *Ion Călugăreanu*, *Eugen Dragomirescu* şi *Avdochia Apostoliu*, absolvenţi ai şcolilor profesionale „Iosif Rangheţ" şi „Grigore Preoteasa", au analizat condiţiile de pregătire a viitorilor electricieni în lumina propriei lor experienţe în producţie. Referindu-se la cursul de desen tehnic tînărul Ion Călugăreanu a arătat că, deşi acesta asigură înarmarea ucenicilor cu importante cunoştinţe, el este prea general, ocupîndu-se prea mult de scheme de principiu şi prea puţin de scheme de montaj şi de funcţionare a unor aparataje. „Socotesc că schemele de montaj şi de funcţionare a celor mai noi aparataje şi a dispozitivelor de cea mai modernă concepţie constructivă trebuie să ocupe un loc mai larg în predarea desenului tehnic" — a spus tov. Călugăreanu. El a propus de asemenea ca în anul II al şcolilor de electrotehnică să se studieze cu precădere materiile de specialitate, punîndu-se un accent mai mare pe rezistenţa materialelor, iar practica de specialitate din anul III să se efectueze chiar în sectorul în care vor lucra viitorii muncitori — la centrale şi staţii, în atelierele de întreţinere, de montaj etc. Cu deosebită căldură a relevat tov. Călugăreanu, electrician, ajutorul dat tinerilor muncitori şi ucenicilor de către organizaţia de partid din întreprinderea unde lucrează — Trustul de construcţii şi montaj energetic. „Biroul organizaţiei a trasat comuniştilor sarcina să se ocupe îndeaproape de tinerii muncitori şi de ucenicii practicanţi — a spus tov. Călugăreanu. Ca urmare, la noi în întreprindere a devenit un titlu de mîndrie acela de a pregăti din rîndul ucenicilor muncitori de înaltă calificare. În fiecare secţie se ţin în faţa ucenicilor şi a elevilor tehnicieni referate de specialitate privind schemele de montare".

Coordonarea instruirii practice cu pregătirea teoretică

„Majoritatea absolvenţilor şcolilor profesionale fac bine faţă producţiei moderne — a spus tov. *Ilie Serbănuţ*, inginer la uzinele „Semănătoarea". Ei reuşesc din primele luni să îndeplinească normele. De aceea nu ne este permis să trecem cu vederea anumite deficienţe existente în instruirea practică, în pregătirea de specialitate a ucenicilor, ci avem datoria ca împreună, cei din uzină şi cei din şcoală, să luăm măsuri pentru remedierea acestor scăderi. Există, de pildă, dificultăţi în coordonarea instruirii practice şi a predării tehnologiei meseriei în specialităţile mecanici-ajustori şi frezori. In mod special dificultăţile se accentuează în pregătirea ucenicilor care lucrează la diferite maşini-unelte. Asigurarea efectuării de către maiştrii şi muncitorii-fruntaşi a unor demonstraţii practice de lucru la principalele maşini şi repere existente într-o anumită secţie va remedia în mare măsură această situaţie.

De asemenea, ar trebui să dăm mai multă atenţie caietelor de practică ale ucenicilor, în care demonstraţiile şi explicaţiile nu sînt întotdeauna consemnate într-o formă riguros ştiinţifică. Schiţe bune şi descrieri ştiinţifice ale proceselor tehnologice, nu descrieri lungi — aceasta trebuie să cuprindă în primul rînd caietele de practică. Profesorii de desen tehnic ar trebui să intervină şi ei în mai mare măsură pentru ca schiţele să fie executate corect şi cu mînă liberă. Pentru aceasta ei trebuie să folosească în predare cît mai multe piese similare celor executate de ucenici în întreprindere.

Tehnica nouă, procesele tehnologice avansate introduse în toate sectoarele uzinei, automatizarea noilor procedee de lucru de înaltă tehnicitate trebuie să se reflecte puternic atît în predarea cunoştinţelor de specialitate cît şi în instruirea practică. Este necesar ca programele şcolare să fie revăzute în acest sens, an de an, cu atenţie. Temele care se vor preda ar cuprinde astfel, în mai mare măsură, atît cele mai noi utilaje şi procese tehnologice introduse pe scară republicană în sectorul industrial respectiv, cît şi specificul utilajului modern şi al noilor procese de fabricaţie din fiecare întreprindere pentru care o anumită şcoală pregăteşte cadre.

O problemă importantă a adus în discuţie tînărul *Ştefan Mircea*, turnător la uzinele „23 August", absolvent al Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „Timpuri Noi". El a arătat că în secţia unde lucrează — turnătoria de oţel — ucenicii din anul III sînt adesea puşi să efectueze lucrări de tehnicitate redusă.

Mulţi ucenici trebuie să efectueze aceeaşi lucrare, de pildă un sabot de vagon, timp de o săptămînă în şir. Pentru calificarea ucenicilor ar fi mult mai utilă practica la turnătoria de fontă şi de metale neferoase. De altfel, acelaşi lucru este valabil şi pentru ridicarea pregătirii profesionale a absolvenţilor.

Familiarizarea cu condiţiile producţiei să se efectueze în timpul uceniciei

Tinerii muncitori, absolvenţi ai şcolilor profesionale din industria grea au adus în discuţie probleme variate şi importante. Este rîndul profesorilor şi al cadrelor de conducere din şcoli să-şi spună cuvîntul. Iată-l:

Prof. ing. Ion Capagea, director adjunct al Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „Mao Tze-dun", s-a referit la propunerile în legătură cu pregătirea mecanicilor în ultima perioadă înainte de absolvire. „Ne bucură faptul, constatat de altfel şi din discuţiile cu absolvenţii şcolii noastre — a spus tov. Capagea — că în majoritatea întreprinderilor tinerii muncitori care au urmat cursurile diferitelor şcoli profesionale dau rezultate frumoase în muncă şi nu întîmpină greutăţi prea mari în perioada de trecere de la ucenicie la activitatea de muncitor calificat. Trebuie să recunoaştem însă, în ceea ce priveşte şcoala noastră, că între cunoştinţele de tehnologie predate la lecţiile teoretice şi activitatea practică există unele neconcordanţe. Aceasta poate să ducă la reproducerea în mod mecanic de către ucenici a unor cunoştinţe tehnice neverificate în practică, ca şi la însuşirea meşteşugărească a unor deprinderi de muncă a căror bază ştiinţifică le este ucenicilor insuficient cunoscută. De aceea cred că trebuie să trecem la o formă de practică care să permită adîncirea conţinutului ştiinţific al cunoştinţelor la nivelul cerinţelor tehnicii moderne. Organizarea în cadrul întreprinderilor, acolo unde este posibil, a unor locuri de muncă separate pentru ucenici, dotate cu maşini variate, împreună cu efectuarea de către ucenici a unor lucrări din planul de producţie al secţiei ar fi soluţia cea mai indicată. Desigur aici trebuie să luăm în considerare condiţiile economice legate de această soluţie, să punem în concordanţă programul de lucru al ucenicilor cu măsurile pentru utilizarea întregii capacităţi a maşinilor".

„La noi s-au realizat încă de anul trecut asemenea locuri de muncă pentru 20 de ucenici — a arătat *ing. Nicolae Cernei*, director adjunct al Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „Tudor Vladimirescu". Deocamdată acestea au un caracter mai mult experimental. Făcînd o analiză comparativă între rezultatele obţinute de ucenicii pregătiţi în acest fel şi cele obţinute de ucenicii pregătiţi pe lîngă muncitorii-instructori prin efectuarea unor lucrări de mare serie, ne-am dat seama că, la un randament aproape egal raportat la norma de producţie, pregătirea tinerilor la locuri de muncă separate este mult mai complexă şi mai ştiinţifică".

Organizarea locurilor separate de muncă şi efectuarea unor lucrări complexe

Inginerul *Vasile Cotorobai*, de la uzinele „Mao Tze-dun", şi-a exprimat părerea că acest sistem ar putea da naştere unor condiţii artificiale de practică pentru ucenici, ar duce la formarea lor oarecum în seră. „Nu cumva locul de muncă separat este de fapt un atelier-şcoală în incinta secţiei din întreprindere?" — s-a întrebat tov. Cotorobai.

Intervenind pentru a clarifica această importantă problemă, tovarăşul *ing. Eduard Cupfer*, directorul Cabinetului metodic din Bucureşti, a spus: „Am studiat amănunţit experienţa de la „Tudor Vladimirescu", care se aplică de altfel şi în alte întreprinderi din ţară. Consider că nu este vorba aici de condiţii artificiale. Ucenicii execută în sectorul lor de muncă piese din planul de producţie al secţiei, selecţionate însă într-o anumită ordine, raportată la complexitatea lor şi într-o varietate mai mare decît în condiţii obişnuite de practică pe lîngă un muncitor-instructor".

„Desigur — a recunoscut tov. Cotorobai — că în această formă instruirea se poate desfăşura în condiţii bune. Cred însă că în analiza acestor probleme trebuie să se ţină seama de condiţiile fiecărui loc de muncă, ale fiecărei întreprinderi. Efectuarea unui asemenea studiu de către Institutul de ştiinţe pedagogice în colaborare cu cabinetele metodice pentru învăţămîntul profesional şi tehnic ar fi deosebit de utilă.

In ceea ce priveşte secţia în care lucrez, sarcinile de plan permit în mică măsură organizarea unor locuri de muncă separate. Noi organizăm astfel practica de perfecţionare din anul III. Ucenicii lucrează în primele săptămîni alături de muncitori. Apoi sînt lăsaţi să lucreze şi ei efectiv la maşini, muncitorul intervenind numai pentru lucrările la piesele „cap de serie". In sfîrşit, în a treia etapă, înainte de absolvire, îi repartizăm pe ucenici la maşinile libere din schimbul II. Precizez însă că acestea rămîn libere numai cîteva zile, mereu altele, astfel încît nu putem forma un sector separat de muncă. Totuşi, zilnic, tuturor ucenicilor li se pun la dispoziţie maşini pe care să poată lucra singuri, iar schimbarea maşinii la intervale relativ scurte nu poate fi decît în avantajul calificării lor.

Rezultatele obţinute de absolvenţii noştri arată că această organizare dă rezultate bune. Printre ei sînt şi fruntaşi în producţie care lucrează la mai multe maşini, cum sînt Dumitru Nicolae, Ştefan Hîrtopeanu, Gheorghe Dumitrescu, Ion Dragomirescu şi alţii".

Reprezentanţii Şcolii profesionale a uzinelor „Timpuri Noi" s-au ocupat în mod special, în cadrul discuţiilor, de metodele folosite de această şcoală, în colaborare cu întreprinderea tutelară, pentru coordonarea mai deplină a instruirii teoretice cu pregătirea practică şi pentru ridicarea nivelului de pregătire al ucenicilor rămaşi în urmă. Profesorii acestei şcoli obişnuiesc ca după predarea unei lecţii de tehnologie să analizeze în atelierele întreprinderii, împreună cu ucenicii, modul concret de executare a respectivelor lucrări. Ucenicii care au dovedit nesiguranţă la anumite operaţii le repetă în schimbul II, la maşinile libere, sub îndrumarea maistrului-instructor, pînă cînd le stăpînesc pe deplin. Pentru a ridica simţul de răspundere al ucenicilor şi a evidenţia mai puternic contribuţia lor la realizarea planului de producţie, li s-a repartizat spre executare un motor cu ardere internă. La realizarea acestui motor au contribuit atît ucenicii de la turnătorie, cît şi cei din secţiile de prelucrare şi de montaj.

Folosind aceste metode, Şcoala profesională „Timpuri Noi" a dat producţiei absolvenţi bine calificaţi, cum sînt, de exemplu, cei din brigada de economii, formată din Gheorghe Beznea, Marin Dobrescu, Ion Bărbat şi Nicolae Ştefan. Această brigadă este fruntaşă pe secţie, în întrecerea desfăşurată în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului. Remarcabil este şi faptul că aceşti absolvenţi instruiesc la rîndul lor noi cadre de muncitori din rîndurile ucenicilor.

Ceea ce a ieşit puternic în lumină ca o concluzie de bază a consfătuirii, este faptul că majoritatea tinerilor muncitori absolvenţi ai şcolilor profesionale şi tehnice fac faţă cu succes sarcinilor complexe ale producţiei industriale moderne, devenind în scurt timp oameni de nădejde ai întreprinderilor, fruntaşi în producţie, inovatori şi raţionalizatori. Continuarea de către mulţi tineri muncitori a studiilor medii în şcolile serale le lărgeşte atît orizontul cultural şi tehnic cît şi posibilităţile de a contribui la desăvîrşirea procesului de producţie.

Uriaşul avînt al industriei noastre, al economiei noastre socialiste, introducerea unor mijloace tehnice mereu mai perfecţionate şi a unor tehnologii de înalt randament cer însă ridicarea continuă a nivelului pregătirii viitorilor muncitori.

Pe această linie menţinerea unei strînse legături între şcolile profesionale şi absolvenţii acestora este de cea mai mare importanţă. Devine tot mai evident pentru conducătorii şi profesorii şcolilor profesionale că nu pot forma pe viitorii muncitori de înaltă calificare dacă nu cunosc felul cum absolvenţii acestor şcoli fac faţă muncii în întreprinderi. Toţi participanţii la consfătuire au subliniat necesitatea unei legături cît mai strînse, prin consultări directe şi periodice, cu absolvenţii şcolilor, a unui interes mai susţinut pentru rezolvarea primelor greutăţi pe care le întîmpină unii tineri în producţie.

O altă idee pe care participanţii au relevat-o în mod deosebit la consfătuire este aceea a predării diferenţiate a desenului tehnic în funcţie de meserii, mai ales atunci cînd este vorba nu atît de piese şi organe de maşini, ci de scheme funcţionale şi de montare. De asemenea, s-a subliniat necesitatea îmbunătăţirii continue a conţinutului lecţiilor de tehnologie prin cuprinderea celor mai noi realizări ale tehnicii moderne, cu specială privire asupra introducerii acestei tehnici în economia noastră.

Majoritatea participanţilor la discuţii au fost de părere că pentru instruirea practică se impune organizarea unor locuri separate de muncă în întreprinderi pentru ucenicii din anul III, asigurarea pentru toţi aceşti ucenici a unor maşini la care să lucreze independent, în condiţii cît mai apropiate de cele ale muncitorilor calificaţi. De asemenea, ei au socotit iniţiativa folosirii ca muncitori-instructori a tinerilor absolvenţi de şcoli profesionale cu bună pregătire teoretică şi practică.

Rezolvarea în condiţii bune a problemelor legate de pregătirea viitorilor muncitori va asigura învăţămîntului profesional şi tehnic toate posibilităţile pentru a răspunde cu cinste sarcinilor măreţe pe care Congresul al III-lea al partidului nostru le va pune în legătură cu terminarea şi desăvîrşirea construirii socialismului.

In „atelierul" lor, copiii de la grădinița nr. 21 din orașul Brăila construiesc mobile pentru casa păpușii.

Jocuri pentru preșcolari

În dorința de a îmbunătăți conținutul muncii cu copiii preșcolari numeroase educatoare din Capitală se preocupă să organizeze pentru ei jocuri accesibile vîrstei și posibilităților lor, menite să le formeze noțiuni și, în același timp, să le dezvolte interesul pentru muncă, perseverența, atenția, observația, gustul estetic.

Unul dintre aceste jocuri, de exemplu, intitulat „Constructorii", le dă copiilor prilejul să construiască un cartier în miniatură, după modelul cartierelor noi de locuințe ce se înalță pe întreg cuprinsul țării. Din cutii goale de chibrituri, îmbrăcate pe fețele laterale în hîrtie colorată și cu aplicațiuni reprezentînd ferestre și balconașe, copiii pregătesc „apartamente". Cu aceste materiale „prefabricate", olese pe dimensiuni și culori, copiii ridică clădiri cu mai multe etaje.

Un joc interesant și instructiv este și acela intitulat „Au sosit uneltele". Acest joc se organizează astfel: educatoarea desenează cîte patru sau cinci unelte specifice unor anumite meserii, fiecare pe cartonașe de 12 cm lungime și de 8 cm lățime. Desenele se păstrează într-o cutie numită „lada cu unelte". Grupați pe „meserii" — zidari, cismari, tîmplari etc. — copiii primesc uneltele, care sînt strigate și arătate de unul dintre ei — „magazinerul". La început, rolul acestuia este îndeplinit de educatoare, care caută să descrie cît mai sugestiv fiecare unealtă.

Foarte mult îi atrage pe copii jocul „Pușculița pădurii", care constă în adunarea de semințe și fructe. În desele lor plimbări și excursii prin grădini, parcuri, păduri, copiii adună fructe și semințe de arbori și arbuști, pe care le pun în cutioare numite de ei „pușculițele pădurii". Pușculițele pline sînt date apoi organelor silvice. Jocul acesta îi ajută pe copii să cunoască mai temeinic natura și totodată le dă prilejul să îndeplinească o acțiune de folos obștesc.

Și educatoarele din raionul Sibiu se preocupă mult de folosirea jocurilor în activitatea cu copiii preșcolari. Ele organizează jocuri cum sînt „Căsuța păsărelelor", „În ce poveste m-ați cunoscut?" etc., care contribuie la consolidarea reprezentărilor spațiale ale copiilor, la dezvoltarea memoriei, la îmbogățirea cunoștințelor.

Protestul unei pisici

Tovarășe redactor,

Vă veți mira, desigur, primind scrisoarea mea. Vă veți întreba ce are de-a face cu școala o pisică oarecare, trăind pe lîngă casa omului în satul Fierbinții de sus, din raionul Snagov. Se știe doar că îndeobște noi, pisicile, nu avem nimic comun cu munca pedagogică (pe care, de altfel, o respectăm foarte mult). Pînă de curînd nici eu n-am avut relații prea strînse cu școala din sat, cel mult dacă intram prin curtea ei cîteodată, în plimbările mele. Poate că situația ar fi continuat să rămînă așa încă multă vreme. Din nefericire însă, într-o zi învățătoarea clasei I-a a trebuit să țină o lecție deschisă de citire, iar în lecția aceasta se vorbea tocmai despre o pisică. Învățătoarea a hotărît că are musai nevoie la lecție de material didactic „viu" și a socotit că eu aș fi cea mai indicată să îndeplinesc această funcție.

Mărturisesc cinstit că n-am visat niciodată să slujesc nobila cauză a muncii pedagogice. Am crezut totdeauna că unica mea datorie este aceea de a vîna șoareci, și mi-am făcut-o cu toată conștiinciozitatea. Vă rog cu toate acestea să mă credeți că, dacă aș fi socotit că este absolut necesar un sacrificiu din partea mea aș fi acceptat să aduc o modestă contribuție la instruirea copiilor din clasa I-a. Dar copiii mă cunosc foarte bine de acasă. Iată de ce am considerat cu totul inutilă prezentarea mea în fața elevilor și am protestat cu violență atunci cînd am simțit intențiile învățătoarei. Învățătoarea este însă perseverentă, tenace și, pot să spun, chiar lipsită de scrupule. Cînd a văzut că nu vreau să fac pedagogie de bună voie, a recurs la forță. Renunțînd la orice fel de menajamente și în pofida tuturor protestelor mele, m-a introdus în clasă, instalîndu-mă în brațele unui băiețel mai voinic care a făcut în cea mai mare parte a lecției dovada unor însușiri cu adevărat eroice.

La un moment dat am fost luată de către învățătoare și arătată copiilor ca cine știe ce minune. Erau acolo vreo 40 de elevi, plus cadrele didactice. Peste 50 de perechi de ochi stăteau ațintiți asupra mea. Vă mărturisesc că sînt nervoasă, neobișnuită cu publicul. Vă puteți închipui ușor prin ce emoții am trecut. cît de nefericită eram și cît am încercat să scap. Dar învățătoarea își păstra calmul. După o scurtă prezentare de ansamblu a început să facă o analiză a părților din care mă compun, arătînd elevilor că am 4 picioare, trunchi și chiar cap. În clipa în care demonstrația a ajuns la cap, situația mea a devenit îngrozitoare. N-am mai putut suporta! Am profitat de o clipă de neatenție și, cu o sforțare uriașă, am reușit să mă eliberez, să fug disperată în căutarea unei deschizături prin care să mă strecor afară

Este inutil să mai descriu toate peripețiile prin care am trecut.

Scăpată teafără din această teribilă aventură, mă grăbesc să protestez cu vehemență și să cer să se ia măsuri grabnice. Sistemul poate lua forme grave. Gîndiți-vă că în cărțile școlarilor din clasa I-a este vorba și de cîini, cai, boi și alte animale domestice...

O pisică fostă material didactic

p. conf. O. VICTOR

(după o corespondență)

Practica social-productivă a elevilor

După cum se știe, într-o serie de școli practica social-productivă în producție a elevilor din clasele IX-X a fost organizată în luna aprilie. S-a procedat astfel pentru ca, pe de o parte, să nu se aglomereze întreprinderile în perioada de vară, iar pe de altă parte pentru a se putea culege din vreme unele învățăminte utile cu privire la organizarea activității elevilor în producție, cu atît mai mult cu cît în acest an școlar au fost introduse pentru prima oară discipline practice noi, cum sînt studiul mașinilor și al automobilului.

Printre școlile care au organizat practica în producție a elevilor în luna aprilie s-a numărat și școala noastră. Astfel, elevii claselor a IX-a au fost repartizați pentru practică la întreprinderile „Steaua Roșie" și „Ascensorul", unde au efectuat lucrări legate de construcția și funcționarea mașinilor-unelte, iar elevii claselor a X-a la întreprinderea I.R.A.—6, unde au urmărit întreg procesul care privește repararea automobilelor.

Practica social-productivă s-a dovedit a fi de un real folos pentru elevii noștri. Ei și-au îmbogățit cunoștințele tehnice căpătate în școală la lecțiile despre mașini-unelte și despre automobil, au căpătat deprinderi de muncă utile, legate de studiul acestor discipline. Elevii claselor a X-a, bunăoară, au studiat în primele două trimestre în laboratorul de auto al școlii, sub conducerea unui inginer, construcția și funcționarea automobilului. Ei au cunoscut toate elementele automobilului, au demontat motorul acestuia pentru a-i cunoaște părțile fixe și mobile, șasiul sistemele de transmisie, de ambreiaj, cutia de viteze, transmisia cardanică etc. Elevii au avut astfel prilejul să studieze fiecare piesă în parte, să înțeleagă locul pe care acestea îl ocupă în construcția automobilului și importanța lor. Fiecare sistem a fost studiat atît în ceea ce privește construcția cît și funcționarea sa. Dar chiar în aceste condiții studiul funcționării automobilului a avut un caracter mai mult teoretic. Practica efectuată în luna aprilie a oferit elevilor posibilitatea de a-și clarifica problemele rămase neînțelese la lecțiile din timpul anului. La întreprinderea I.R.A.—6 elevii au văzut cum funcționează motorul unui automobil, cutia de viteze, transmisia cardanică, diferențialul etc., au înțeles mai bine „fiziologia" automobilului.

La lecțiile de auto din timpul anului li s-a vorbit elevilor despre defecțiunile ce pot surveni în funcționarea diferitelor sisteme incluse în construcția automobilului și li s-a arătat cum pot fi înlăturate acestea. În timpul practicii, alături de muncitori și sub îndrumarea lor, elevii au participat activ la detectarea și înlăturarea unor defecțiuni de funcționare, la repararea unor piese deteriorate. Ei au efectuat operații ca alezarea bucșelor de bielă, a scaunelor de supape la motoarele cu benzină, rectificarea supapelor, confecționarea de șuruburi ș.a. Aceste lucrări le-au dat elevilor și posibilitatea de a adînci cunoștințele privitoare la prelucrarea metalelor la diferite mașini-unelte cum sînt strungul, mașina de frezat etc.

O preocupare deosebită a constituit-o pentru noi în timpul practicii legarea activității desfășurate de elevi în producție de cunoștințele căpătate de ei la lecțiile de fizică, chimie, desen. Astfel, li s-au reamintit cunoștințe variate de fizică în legătură cu lucrul mecanic, cu randamentul, cu mișcarea de rotație, cu viteza unghiulară etc. Elevii au înțeles mai bine, participînd la operațiile efectuate de muncitori, ce importanță are executarea cu precizie a pieselor la dimensiunile cerute, care este importanța în practică a calculului erorilor, a desenului tehnic etc. De asemenea, cu prilejul studierii motoarelor Diesel au făcut legătura cu cele învățate de ei despre sistemul de autoaprindere al acestor motoare, atunci cînd au cercetat cum funcționează cutia de viteze și-au reamintit cunoștințele despre schimbarea mărimii unui cuplu prin angrenarea mai multor pinioane de raze diferite, în legătură cu sistemul de ambreiaj au revenit asupra cunoștințelor despre frecare etc.

Practica în producție a elevilor ne-a dat prilejul să verificăm unele observații pe care le-am făcut în timpul anului în legătură cu programa școlară pentru studiul automobilului în clasa a X-a. Ni s-a confirmat astfel părerea că programa, care prevede studiul construcției și funcționării automobilului în primele două trimestre, este prea încărcată. Ne-am dat seama, în același timp, cît de util ar fi pentru înțelegerea construcției automobilului de către elevi dacă ei ar căpăta și unele cunoștințe de tehnologia materialelor. Totodată am văzut că este foarte necesar să se asigure o concordanță între programa de fizică și cea pentru studiul automobilului, astfel ca elevii să capete mai devreme cunoștințe în legătură cu curentul alternativ și aparatele electrice de măsură.

În perioada practicii social-productive noi am acordat o atenție deosebită și muncii educative, ceea ce a făcut să se întărească legătura elevilor cu tineretul muncitoresc. Ei au participat împreună cu utemiștii din întreprinderi, la colectarea de fier vechi și la diferite activități culturale. De asemenea, i-au invitat pe tinerii muncitori la o reuniune tovărășească organizată în școala noastră.

Practica desfășurată de elevi în producție a lărgit astfel orizontul pregătirii lor, i-a înarmat cu o serie de noi cunoștințe tehnice, cu deprinderi practice de muncă, le-a oferit prilejul să vadă nemijlocit cum se produc bunurile materiale. Ca urmare, acum, în trimestrul al III-lea, lecțiile privind studiul mașinilor și al automobilului se desfășoară la un nivel mai ridicat, contribuind într-o măsură însemnată la pregătirea multilaterală a elevilor.

CONSTANȚA POPESCU
Directoarea Școlii medii nr. 18 „M. Eminescu" din București

Elevii studiază construcția automobilului

Concurs de literatură pentru elevi

În zilele de 8, 9 și 10 mai a.c. s-a desfășurat în Capitală faza republicană a Concursului de literatură pentru elevii claselor VIII—XI din învățămîntul de cultură generală, organizat de Societatea de științe istorice și filologice din R.P. Română în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M.

Înainte de începerea concursului, acad. Tudor Vianu a vorbit elevilor despre însemnătatea studierii literaturii române.

Din cei peste 200 de participanți la faza republicană a concursului au fost distinși cu premii și mențiuni 28 de elevi, care au obținut cele mai bune rezultate. Premiul I a revenit elevilor Simiu Cornel din clasa a VIII-a a Școlii medii nr. 11 „D. Cantemir" — București, Mocănași Maria, din clasa a IX-a a Școlii medii „N. Bălcescu" — Galați, Scuturici Daniela, din clasa a X-a a Școlii medii nr. 1 — Bacău și Niculescu Basarab, din clasa a XI-a a Școlii medii „I. L. Caragiale" — Ploești.

La festivitatea de închidere a concursului acad. P. Constantinescu-Iași, președintele Societății de științe istorice și filologice din R. P. Română, i-a felicitat călduros pe cîștigătorii acestuia și pe profesorii lor. Cu același prilej au luat cuvîntul Dumitru Costea, director în Ministerul Învățămîntului și Culturii și scriitorul Dumitru Corbea.

Pionierii cercetează ținutul natal

Peste 500 de pionieri frecventează săptămînal cercurile de traforaj, pictură, aeromodelism, fotografi amatori, balet etc. ale Casei pionierilor din Sinaia.

Un important rol în educarea patriotică a pionierilor îl are cercul „Să ne cunoaștem ținutul natal". În cadrul acestui cerc copiii sînt informați asupra bogățiilor și frumuseților regiunii, asupra trecutului ei istoric. Astfel, li s-a vorbit despre acțiunile eroice ale petroliștilor prahoveni și s-a organizat o vizită la fosta închisoare „Doftana" — astăzi muzeu — în care au fost întemnițați numeroși luptători comuniști. Vestitele ceiule „H", ca și întreaga închisoare, i-au impresionat adînc pe copii.

Cu privire la încheierea anului şcolar, organizarea examenului de maturitate şi a examenului de stat la şcolile pedagogice şi la institutele pedagogice de învăţători

Prin reglementarea activităţilor practice social-utile care urmează să se desfăşoare cu elevii din şcolile de cultură generală şi pedagogice în trimestrul III şi prin desfiinţarea examenului de absolvire a clasei a IV-a, s-au adus mici schimbări şi în ceea ce priveşte încheierea cursurilor la unele clase.

Ţinînd seama de aceste modificări încheierea cursurilor în anul şcolar 1959/1960 se va face la datele prevăzute mai jos:

a. Clasele I-IV

4 iunie — terminarea lecţiilor;

6-11 iunie — activităţi social-utile şi recreative;

12 iunie — serbarea de sfîrşit de an.

b. Clasa a VII-a

11 iunie — terminarea lecţiilor;

15-25 iunie — examenul de absolvire;

26 iunie — serbarea de sfîrşit de an

c. Clasele V, VI, VIII şi anul I şcoli pedagogice

11 iunie — terminarea lecţiilor.

13-25 iunie — activităţi practice social-productive.

26 iunie — serbarea de sfîrşit de an

d. Clasele a IX-a, X-a şi anii II, III şcoli pedagogice

11 iunie — terminarea lecţiilor.

13-25 iunie — practica în întreprinderi industriale, pe şantiere de construcţii sau în agricultură;

26 iunie — serbarea de sfîrşit de an.

Şcolile care au desfăşurat activitatea practică cu clasele IX şi X în perioada 6-19 aprilie vor prelungi cursurile acestor clase pînă la 25 iunie inclusiv; serbarea de sfîrşit de an va avea loc tot în ziua de 26 iunie.

e. Clasa a XI-a şi anul IV şcoli pedagogice.

15 iunie — terminarea lecţiilor;

16-30 iunie — pregătirea elevilor pentru examenul de maturitate şi de stat;

1 iulie — examenul de maturitate şi examenul de stat pentru şcolile pedagogice şi institutele pedagogice de învăţători.

f. La şcolile şi secţiile serale cursurile se vor încheia la următoarele date:

Clasele V-VI, VIII, IX, X şi anul I şcoli muncitoreşti cu durata de 3 ani — la 25 iunie;

Clasa VII: 11 iunie — terminarea lecţiilor;

15-25 iunie — examenul de absolvire;

Clasa XI-a şi anul III şcoli muncitoreşti cu durata de 3 ani

15 iunie — terminarea lecţiilor;

16-30 iunie — pregătirea elevilor pentru examenul de maturitate;

1 iulie — examenul de maturitate.

g. La şcolile profesionale, agricole şi de meserii, cursurile se vor încheia potrivit structurii anului şcolar menţionată în planurile de învăţămînt.

h. Grădiniţele cu orar redus îşi încheie activitatea în ziua de 4 iunie. In săptămîna 6-11 iunie educatoarele vor pregăti copiii în vederea serbării de sfîrşit de an, care va avea loc în ziua de 12 iunie.

La celelalte tipuri de grădiniţe structura anului şcolar rămîne cea stabilită prin Instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului şi Culturii nr. 716/1956

Examenul de maturitate şi examenul de stat constituie un important mijloc de verificare a nivelului general de pregătire al absolvenţilor şcolii medii, a puterii lor de judecată, a capacităţii lor de sintetizare şi generalizare. In examinarea candidaţilor va trebui să se urmărească dacă aceştia şi-au însuşit în mod temeinic şi conştient cunoştinţele prevăzute în programele şcolare pentru clasele VIII—XI (anii I—IV ai şcolilor pedagogice şi anii I—II ai institutelor pedagogice) şi dacă pot aplica în practică noţiunile, principiile şi legile studiate.

In mod deosebit va trebui să se verifice dacă absolvenţii şcolii medii şi ai şcolii pedagogice interpretează fenomenele naturii, evenimentele social-istorice, operele literare ale scriitorilor studiaţi, diferitele concepţii şi teorii etc. în mod just, ştiinţific, prin prisma materialismului dialectic şi a materialismului istoric; dacă ei cunosc lupta şi politica Partidului Muncitoresc Romîn superioritatea orînduirii noastre socialiste şi înfăptuirile regimului nostru de democraţie populară.

Comisiile vor trebui să dea dovadă de exigenţă, seriozitate şi obiectivitate în aprecierea cunoştinţelor candidaţilor, evitînd în acelaşi timp interogarea lor din chestiuni de amănunt, nesemnificative.

★

Examenul de maturitate şi de stat începe în toată ţara în ziua de 1 iulie a.c., orele 9 dimineaţa.

La examenul de maturitate din sesiunea iulie 1960 se pot prezenta toţi absolvenţii şcolilor medii de cultură generală (cursuri de zi, serale şi fără frecvenţă) şi ai şcolilor muncitoreşti de 3 ani (cursuri serale şi fără frecvenţă) seria 1960, precum şi restanţierii, indiferent de anul cînd au obsolvit şcoala medie, care s-au prezentat cel mult de două ori la examenul de maturitate, începînd cu anul 1957.

Absolvenţii şcolii medii care, pierzînd dreptul de a se mai prezenta la examenul de maturitate, au repetat ultima clasă a şcolii medii se pot prezenta la examenul de maturitate de trei ori, în timp de 4 ani de la data repetării şi promovării ultimei clase.

La examenul de stat din sesiunea iulie 1960 se pot prezenta toţi absolvenţii şcolilor pedagogice de învăţători şi educatoare (cursuri de zi şi fără frecvenţă) şi ai institutelor de învăţători (cursuri de zi), precum şi restanţierii, indiferent de anul cînd au absolvit şcoala pedagogică sau institutul pedagogic de învăţători. Candidaţii restanţieri care s-au prezentat de cel mult două ori la examenul de stat se vor putea prezenta în mod excepţional pentru a treia oară la examenul de stat numai cu aprobarea secţiei de învăţămînt şi cultură regionale.

— Examenul de maturitate se desfăşoară pe secţii: umanistă şi reală. Acolo unde numărul candidaţilor va fi corespunzător, se pot forma comisii separate; în celelalte cazuri, aceeaşi comisie va examina absolvenţii ambelor secţii.

Candidaţii la examenul de maturitate sînt obligaţi să se înscrie la secţia pe care au urmat-o în şcoala medie (liceu). Candidaţii care au absolvit în trecut secţia reală sau ştiinţifică se vor înscrie la secţia reală; cei care au absolvit secţia modernă sau literară se vor înscrie la secţia umanistă. Ceilalţi candidaţi restanţieri, care au absolvit şcoala medie (liceul) cînd aceasta nu era împărţită pe secţii, se vor înscrie, la alegere, la una din cele două secţii (reală sau umanistă), pe care o vor menţiona în cererea de înscriere la examenul de maturitate. Absolvenţii şcolilor (secţiilor) medii clasice se vor înscrie la secţia umanistă. Absolvenţii şcolilor şi secţiilor serale, seria 1960, vor da examen de maturitate la secţia reală. Absolvenţii învăţămîntului fără frecvenţă, seria 1960, se vor prezenta, de asemenea, la secţia reală, cu excepţia celor care au urmat secţia umanistă conform Instrucţiunilor Ministerului Învăţămîntului şi Culturii nr. 115.022 din 1959. Absolvenţii şcolilor muncitoreşti cu durata de 3 ani (cursuri serale şi fără frecvenţă) dau examenul de maturitate la secţia pe care au urmat-o în anul III.

Examenul de maturitate şi de stat se dă la centrul unde este repartizată şcoala absolvită de candidat.

Înscrierea candidaţilor la examenul de maturitate şi de stat se face în baza unei cereri adresată preşedintelui comisiei, care se depune la şcoala în care candidatul a urmat clasa a XI-a. O dată cu cererea candidatului, şcoala va trimite comisiei un dosar care va cuprinde: copia de pe certificatul de naştere al absolventului, autentificată de şcoală; caracterizarea dirigintelui; copie de pe foaia matricolă, cuprinzînd situaţia şcolară a elevului din clasele VIII—XI (anii I—IV şcoli pedagogice şi anii I—II institute pedagogice de învăţători), pe care trebuie să fie menţionat de cîte ori s-a prezentat absolventul la examenul de maturitate sau de stat.

Certificatul de absolvire a şcolii medii nu poate servi ca act de studii pentru înscrierea la examenul de maturitate.

★

Obiectele la care se dă examen de maturitate sînt următoarele:

Secţia reală

— Matematica — scris şi oral
— Fizica — oral
— Chimia — oral
— Limba şi literatura romînă — scris şi oral
— Noţiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică şi socialism ştiinţific) — oral
— Istoria R.P.R. — oral
— Bazele darwinismului — oral

Candidaţii proveniţi de la şcolile sau secţiile cu limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare vor da examen şi la limba şi literatura maternă — scris şi oral.

Secţia umanistă

— Limba şi literatura romînă — scris şi oral
— Istoria R.P.R. — oral
— Noţiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică şi socialism ştiinţific) — oral
— O limbă la alegere — limbă şi literatură (limba rusă, limba latină, limba franceză, limba germană sau limba engleză) — scris şi oral
— Fizica — oral
— Chimia — oral
— Bazele darwinismului — oral.

Candidaţii proveniţi de la şcolile sau secţiile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare vor da examen şi la limba şi literatura maternă — scris şi oral.

Candidaţii proveniţi de la şcolile muncitoreşti cu durata de 3 ani — secţia reală sau umanistă — nu vor da examen la acele obiecte care nu au fost prevăzute în planurile de învăţămînt pentru aceste şcoli. Aceşti candidaţi vor fi interogaţi la oral după programele şcolare folosite în şcolile muncitoreşti cu durata de 3 ani.

Absolvenţii şcolii medii din anul 1959, care au studiat în anul şcolar 1958/1959 economia politică, vor fi examinaţi la obiectul „noţiuni de marxism-leninism" numai din economia politică.

Candidaţii proveniţi din seria 1957/1958 şi din serii mai vechi nu vor fi examinaţi la economia politică şi nici la socialismul ştiinţific, întrucît n-au studiat aceste materii.

★

Obiectele la care se dă examen de stat sînt următoarele:

La şcolile pedagogice de învăţători

— Limba şi literatura romînă — scris şi oral
— Metodica de predare a limbii romîne — oral
— Matematica (aritmetica şi geometria) — scris şi oral
— Metodica de predare a aritmeticii — oral
— Limba rusă — oral
— Pedagogia — oral
— Istoria R.P.R. — oral
— Limba şi literatura maternă — scris şi oral
— Metodica de predare a limbii materne (la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare) — oral.

La şcolile pedagogice de educatoare

— Limba şi literatura romînă — scris şi oral
— Pedagogia preşcolară — scris şi oral
— Limba rusă — oral
— Istoria R.P.R. — oral
— Limba şi literatura maternă (la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare — scris şi oral.

La institutele pedagogice de învăţători

— Marxism-leninism — oral
— Pedagogia generală — scris şi oral
— Metodica limbii romîne — oral
— Literatura pentru copii — scris
— Metodica aritmeticii — oral
— Metodica limbii materne (la institutele cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare) — oral.

★

În legătură cu materia din care vor fi examinaţi candidaţii la examenul de maturitate se precizează următoarele:

a. *La istoria P.M.R. şi la bazele darwinismului* verificarea se va face din materia prevăzută în programele respective în vigoare.

b. *La matematică* din materia claselor VIII—XI (exerciţii şi probleme fără demonstrarea teoremelor).

c. *La fizică* se va examina din capitolele: electro-magnetism în întregime, cu inducţia electromagnetică, curentul alternativ, generatoare, motoare transformatoare şi electrificarea (teme studiate în clasa a X-a); circuit oscilant, cîmp electromagnetic, unde electromagnetice şi proprietăţile lor, tuburi electronice: dioda, trioda şi folosirea lor, radioemisie, radiorecepţie, radiolocaţie, structura atomului în întregime (teme studiate în clasa a XI-a).

d. *La chimie* se va examina numai din chimia organică, programa în vigoare).

e. La *„noţiuni de marxism-leninism"* candidaţii vor fi examinaţi din materia prevăzută în programele în vigoare de economie politică şi socialism ştiinţific.

f. *La limba şi literatura romînă* candidaţii vor fi examinaţi din istoria literaturii romîne şi din principalele noţiuni de teoria literaturii aplicate la opere din literatura romînă şi universală.

În stabilirea notei la obiectul „limba şi literatura romînă" se va ţine seama atît de cunoştinţele de literatură, cît şi de corectitudinea formei de exprimare.

La şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, examinarea la limba şi literatura romînă se va face după programa pentru examenul de maturitate trimisă recent de M.I.C.

Candidaţii — atît de la şcolile cu limba de predare romînă, cît şi de la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare — în ale căror lucrări scrise se vor găsi greşeli de ortografie, punctuaţie, construcţia frazei, vor fi examinaţi oral şi din principalele noţiuni şi reguli gramaticale care stau la baza exprimării corecte.

La şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, examinarea candidaţilor la limba şi literatura maternă se va face din materia prevăzută în programele claselor VIII—XI (istoria literaturii materne şi principalele noţiuni de teoria literaturii).

g. *La limba rusă* (cursuri de zi)

Literatura (scriitorii şi fragmentele studiate).

1. A. S. Puşkin (biografia); Un fragment din povestea „Fiica căpitanului"; „Mesaj celor din Siberia".
2. M. Lermontov (biografia); „La moartea poetului".
3. N. A. Nekrasov (biografia); „Drumul de fier" (fragment).
4. N. V. Gogol (biografia); „Revizorul" (fragment); „Moartea lui Ostap" (fragment din povestirea „Taras Bulba").
5. I. A. Crîlov (biografia); „Lupul între cîini" (fabulă).
6. I. S. Turgheniev (biografia); „Moşiriţa" (fragment din povestea „Punin şi Baburin").
7. L. N. Tolstoi (biografia); „Petea Rostov" (partea I şi a II-a, fragmente din romanul „Război şi pace").
8. A. M. Gorki (biografia); „Hunii" (fragment din povestea „La stăpîni"); „Inima de foc a lui Danko"; „Cuvîntul lui Pavel Vlasov la judecată" (fragment din romanul „Mama" partea I şi a II-a).
9. N. A. Ostrovski (biografia); „Reîntoarcerea în rînduri" (fragment din romanul „Aşa s-a călit oţelul").
10. Al. Tolstoi (biografia); „Caracterul rus" (partea I, II, III, IV, V).
11. K. M. Simonov (biografia).
12. N. S. Tihonov (biografia); „Întîlnire" (în zilele asedierii Leningradului).

Limba

La gramatică se cer morfologia şi sintaxa, studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

Limba rusă (cursuri fără frecvenţă şi restanţieri).

Literatură.

1. A. S. Puşkin (biografie); Un fragment din povestea „Fiica căpitanului"; „Mesaj celor din Siberia".
2. M. Lermontov (biografia); „La moartea poetului" (fragment).
3. N. A. Necrasov (biografia); „Drumul de fier" (fragment).
4. N. V. Gogol (biografia); „Revizorul" (fragment din comedia „Revizorul" — primul fragment).
5. I. S. Turgheniev (biografia); „Moşiriţa" (fragment din povestea „Punin şi Baburin").
6. L. N. Tolstoi (biografia).
7. M. Gorki (biografia).
8. N. A. Ostrovski (biografia); „Reîntoarcerea în rînduri" (fragment din romanul „Aşa s-a călit oţelul").

Limba

La gramatică se cer morfologia şi sintaxa, studiate în clasele VIII—XI, pe bază de aniliză gramaticală.

h. *La limba latină*

Literatura (scriitorii şi fragmentele studiate).

1. C. I. Caesar: Viaţa şi opera; „De bello gallico";
2. M. T. Cicero: Viaţa şi opera; Pro Milone; In Catilinam.
3. T. Livius: Viaţa şi opera; Ab Urbe condita.
4. P. Ovidius Naso: Viaţa şi opera; Tristia.
5. T. Lucretius Carus: Viaţa şi opera; De rerum natura.
6. P. Vergilius Maro: Viaţa şi opera; Georgica; Eneida.
7. O. Horatius Flaccus: Ars poetica.
8. P. Cornelius Tacitus: Annales.

Limba

La gramatică se cer morfologia şi sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

i. *La limba franceză:*

Literatura (scriitorii şi fragmentele studiate). Marile perioade şi curente ale literaturii franceze: evul mediu, renaşterea, clasicismul, iluminismul, romantismul, realismul critic, literatura secolului al XX-lea (scurte prezentări).

1. Rabelais: Extrait d'une lettre de Gargantua à Pantagruel; Le jugement d'un fou.
2. Corneille: Scène de la provocation en duel (Le Cid).
3. Molière: Harpagon chasse La Flèche (L'Avare acte I-er, scène 3); Malhonnêteté d'un grand seigneur (Don Juan, acte IV, scène 2 et 3).
4. La Fontaine: Le loup et l'agneau.
5. Voltaire: Vie d'un esclave de couleur; Candide.
6. Diderot: Paix (article de l'Encyclopédie).
7. Victor Hugo: Mort de Gavroche (Les Misérables); Souvenir de la nuit du 4.
8. Balzac: Grandet conclut une bonne affaire; Gobseck.
9. Stendhal: Le Rouge et le Noir (Le jugement).
10. Flaubert: Madame Bovary (les noces); Une vieille servante.
11. Zola: La grève des mineurs; L'Attaque du moulin.
12. Maupassant: Deux amis; Le Père Milon;
13. Anatole France: Crainquebille.
14. Romain Rolland: Jean Cristophe (fragment); La jeunesse soviétique.
15. Louis Aragon: Du poète à son parti; D'une petite fille massacrée.

Limba

La gramatică se vor cere morfologia şi sintaxa prevăzute în programa claselor VIII—XI.

j. *La limba germană.*

Literatură. (scriitorii şi fragmentele studiate)

1. G. E. Lessing: Minna von Barnhelm; Der Hamster und die Amaise.
2. J. W. Goethe: Faust (fragment); Erlkönig.
3. Fr. Schiller: Der Handschuh; Wilhelm Tell (fragment)

(Continuare în pag. 7)

Festivalul bienal „I. L. Caragiale"

Contribuția activă a pedagogilor

— N-a început încă repetiția? Am venit la vreme?

— Fii liniștit, tovarășe învățător. Ca de obicei, n-ai întîrziat.

Tînărul învățător Ovidiu Ciucă își lăsă bicicleta într-un colț al holului și intră în sala de repetiție a Casei de cultură din Tg. Ocna. Cu stăruința și dăruirea caracteristică unui fiu de muncitor, unui utemist, Ovidiu Ciucă vine adesea cale de kilometri, din Pîrgărești, pentru a participa la activitatea echipei de teatru. Alături de muncitorii Nicușor Conache și Vasile Mustață, de profesoarele Aurora Nemeșiu și Lucia Lepădatu, se străduiește să facă din echipa de teatru a Casei de cultură un model viu pentru formațiile similare din raion, o echipă fruntașă, care să cucerească noi succese la Festivalul bienal „I. L. Caragiale".

Pasiunea pentru creația valoroasă, folositoare oamenilor, este molipsitoare. Entuziasmul grupului de artiști amatori de la Casa de cultură din Tg. Ocna s-a transmis în multe colțuri ale raionului. În comuna Ripile, de pildă, două învățătoare — Maria Davidescu și Aurelia Moscu — au pregătit în bune condiții spectacole cu piesa „Cei care rămîn singuri", de Lucia Demetrius. Alegerea acestei piese, inspirată din actualitatea construcției socialiste la sate, dovedește buna orientare a învățătoarelor. Alături de „serile de calcule", care scot în evidență folosasele cultivării porumbului de siloz și ale creșterii numărului de animale — proprietate obștească, alături de programele cultural-artistice dedicate brigăzilor și colectiviștilor fruntași, spectacolele prezentate de echipa de teatru se încadrează firesc în tabloul nouii vieți a satului.

Și în comuna Bogdănești se desfășoară cu bune rezultate activitatea teatrului sătesc. Profesorii Aurel Ciornea și Maria Radu i-au ajutat pe artiștii amatori din comună să pună în scenă piesele „Nunta Ioanei" și „Zestrea Ilenuței".

Dar acestea sînt comune mari, cu multe cadre didactice — așa că nu-i de mirare că se pot organiza echipe de teatru bune. Să facem, însă, o călătorie pe drumuri mai puțin umblate, spre micul sat Marginea, aflat într-un colț mai izolat al raionului. În satul acesta sînt numai două cadre didactice. Dar nici aici nu lipsește o echipă de teatru. Seara se adună într-o încăpere nu prea mare, la casa de citit, zeci de oameni care vin de la lucru — din pădure sau de prin livezile împrăștiate pe dealuri — ca să vadă o piesă de teatru. La faza raională a Festivalului echipa de teatru din Marginea a prezentat una dintre cele mai noi piese într-un act: „Șoimul" de M. Davidoglu. Interpretarea justă, decorul adecvat — lucrat acolo, în sat, de învățătorul Aurel Tanga, care este și regizorul echipei — au impresionat juriul și pe spectatori. Astfel, modesta echipă din Marginea s-a situat printre formațiile fruntașe ale raionului.

La Verșești învățătorii Maria și Vasile Munteanu au pregătit frumoase spectacole cu piesele „Indoiala", „O noapte grea" și „Tîrgul inimilor"

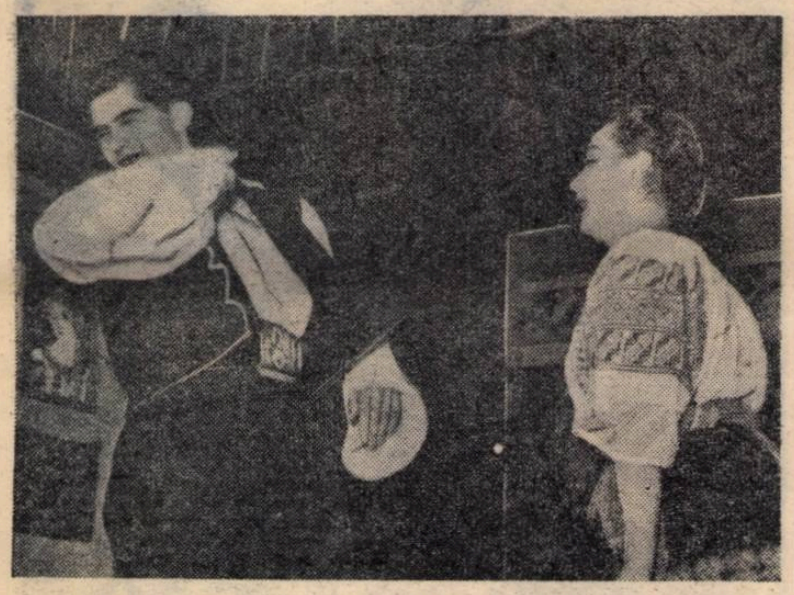

O scenă din piesa „Fata tatii cea frumoasă", de Ion Gelu Destelnica, în interpretarea echipei de teatru a cercului dramatic de amatori de pe lîngă Casa raională de cultură din orașul Tg. Ocna. Spectacolul cu această piesă a adus echipei de teatru din Tg. Ocna titlul de laureată a festivalului bienal „I. L. Caragiale".

Unul dintre rezultatele îmbucurătoare ale Festivalului în raionul Tg. Ocna este înnoirea repertoriului echipelor. Formația de teatru din Birsănești, bunăoară, instruită de învățătorul Constantin Aanei, are un repertoriu alcătuit din piese nou apărute: „Îndoiala" de E. Maftei, „Cel din urmă" de Gh. Tențulescu, „Musafirul de onoare" de Potemkina etc. Aceasta dovedește că învățătorii și profesorii — care sînt animatorii majorității echipelor artistice, citesc regulat publicațiile culturale. Cei mai mulți dintre ei aleg cu discernămînt piesele care urmează să fie puse în scenă, îndeosebi pe acelea care înfățișează orientarea țăranilor muncitori către agricultura socialistă.

Tabloul n-ar fi întreg, însă, dacă am omite unele neajunsuri și delăsări. Am amintit de un sat cu numai două cadre didactice dar cu o echipă de teatru fruntașă. Iată însă că în comuna Mănăstirea Cașin, unde sînt 15 cadre didactice, echipa de teatru este slabă. Între căminul cultural (directoare — tov. Natalia Niculescu) și școală (director — tov. Vasile Solomon) nu există o colaborare strînsă, care să înlesnească antrenarea învățătorilor și profesorilor la o activitate vie, neîntreruptă. În satul Sănduleni, din lipsa de interes a cadrelor didactice nu s-a putut înființa o echipă de teatru.

În comuna Ștefan cel Mare există un cinematograf și un cămin cultural cu 700 de locuri. La școala din comună predau 13 cadre didactice. Sînt deci toate condițiile pentru o activitate frumoasă, cu un conținut bogat. Totuși, echipa de teatru s-a prezentat slab la faza raională a Festivalului. Că aceasta nu este o întîmplare, ci e vorba pur și simplu de lipsă de preocupare, o arată și faptul că lista pieselor din repertoriu se rezumă la... un singur titlu. Este drept că directorul școlii, care este în același timp și directorul căminului cultural, are multe sarcini, dar ce or fi făcînd numeroșii săi colegi?

La capătul desfășurării fazei raionale a Festivalului bienal „I. L. Caragiale" se poate aprecia că multe cadre didactice din raionul Tg. Ocna au adus o contribuție activă la alcătuirea repertoriului și la asigurarea unui nivel de interpretare superior în comparație cu festivalul trecut. Și cum exemplul bun vorbește de la sine, este de așteptat ca și în comunele unde mai dăinuie lîncezeala să se manifeste o înviorare acum, în perioada cînd echipele ce au participat la faza raională a Festivalului trebuie să-și continue activitatea pe temeiul experienței dobîndite.

T. GHEORGHIU

Oră de repetiție la cercul de muzică al Școlii elementare din comuna Lenauheim-Timișoara

Acțiuni patriotice

Aproape 700 de tineri, pionieri și elevi din comuna Fulga, raionul Mizil, participă cu entuziasm la construirea unor așezăminte social-culturale în comuna lor. Astfel, elevii au efectuat sute de ore de muncă voluntară la lucrările pentru construirea căminului cultural și a noilor săli de clasă de la școala elementară. Pionierii au transportat întreaga cantitate de nisip și pietriș necesară construcției noilor săli de clasă.

*

Numeroși pedagogi, elevi și părinți din orașul Turda au luat parte de curînd la inaugurarea șantierului școlii ce urmează a se construi în str. Gh. Barițiu din oraș.

Învățătorii, profesorii, elevii și părinții lor participă cu însuflețire la lucrările de construire a localului școlii. Zilnic, grupați în brigăzi de muncă patriotică, ei își aduc contribuția la munca desfășurată de constructori.

*

Elevii Școlii de 7 ani din comuna Cătina, raionul Sărmaș, au strîns în numai cîteva zile peste 1.000 kg fier vechi și peste 50 kg maculatură. Această acțiune continuă și în prezent cu același avînt.

Știri

La cercul de literatură

Cercul literar al Școlii medii nr. 1 din Sighișoara desfășoară o activitate bogată, deosebit de atractivă pentru elevi. Astfel, în cadrul cercului s-au purtat o serie de discuții pe teme interesante și instructive, cum sînt „Originea și rolul educativ al folclorului", „Importanța revistelor literare în dezvoltarea literaturii românești în a doua jumătate a secolului al XIX-lea" etc. Mult interes a stîrnit festivalul cu tema „Mihail Eminescu", pregătit de membrii cercului.

O ședință interesantă a cercului literar a fost și aceea închinată activității tinerilor creatori, cu care ocazie elevii au citit lucrări proprii.

Cercul literar prezintă programe literare și la Casa de cultură, precum și în întreprinderile din oraș. În prezent, pentru îmbunătățirea activității lor pe această linie, membrii cercului și-au propus să facă un schimb de experiență cu elevii secției cu limba de predare maghiară de la Școala medie din Cristur, precum și cu cercul literar al Școlii medii nr. 1 din orașul Mediaș.

Pentru îmbogățirea materialului didactic al școlii

Dorind să contribuie la îmbogățirea materialului didactic al școlii la care învață copiii lor, părinții elevilor de la Școala medie din comuna Pecica, regiunea Timișoara, au înzestrat laboratorul ei cu unele aparate realizate prin mijloace locale. Astfel, pe lîngă materialul didactic pe care i l-a repartizat secția de învățămînt și cultură — aparat universal de electricitate, telefon didactic, bobine etc. — laboratorul școlii din Pecica dispune acum și de două acumulatoare, necesare demonstrațiilor și experiențelor desfășurate la lecțiile de fizică.

Și școala din satul Dobra, raionul Sebeș, și-a îmbogățit de curînd, prin mijloace locale, materialul didactic. Astfel, învățătorii acestei școli, ajutați de elevi, au executat o serie de planșe și hărți pe care le-au lipit pe cartoane și le-au montat pe suporturi confecționate de ei.

(Urmare din pag. 6)

4. H. Heine: Die Weber; Der Tee (fragment)
5. J. P. Hebel: Der kluge Richter
6. Otto Ernst: Asmus Semper will Lehrer werden.
7. Thomas Mann: Die Lateinstunde.
8. Bertholt Brecht: Fragen eines lesenden Arbeiters.
9. J. R. Becher: Goethes Tod; Gesang vom Lernen.
10. A. Seghers: Der Führerschein.
11. Willi Bredel: W. Bredel erzählt aus seiner Jugend.
12. Erwin Wittstock: Ein Ausflug mit Onkel Fliehs.
13. Alfred Margul-Sperber: In einer Buchausstellung.
14. Heinrich Mann: Begegnung mit einem Handwerker.

Limba

Problemele de morfologie, sintaxă și fonetică prevăzute în programele claselor VIII—XI, pe bază de exerciții și traduceri ușoare din și în limba germană. Aceste exerciții și traduceri vor cuprinde cel mai uzual material lexical al claselor VIII—XI.

k. La limba engleză.

Literatura (scriitorii și fragmentele studiate).

1. William Shakespeare: Romeo and Juliet.
2. Jonathan Swift: Gulliver's Travels.
3. G. G. Byron: Childe Harold's Pilgrimage.
4. P. B. Shelley: Ode to the West Wind.
5. E. Gaskell: Manchester Workers send Chartist delegates to London.
6. Charles Dickens: Pickwick Papers.
7. W. M. Thackeray: Vanity Fair.
8. J. Lindsay: Betrayed Spring.
9. G. B. Shaw: Widowers' Houses.
10. John Galsworthy: The Forsyte Saga.
11. J. London: Martin Eden.
12. The Happiest Man on Earth.

Limba

La gramatică se vor cere morfologia și sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

Candidații de la școlile pedagogice de învățători și educatoare și de la institutele pedagogice de învățători vor fi examinați la examenul de stat din materia prevăzută în programele în vigoare pentru anii I—IV ai școlilor pedagogice și pentru anii I—II ai institutelor pedagogice de învățători.

— Subiectele lucrărilor scrise la examenul de maturitate vor fi fixate de M.I.C. și vor consta din:

La literatura română — o lucrare de sinteză din principalele probleme de literatură clasică și contemporană studiate în clasele VIII—XI.

La limba și literatura română (școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare) — o temă de literatură din materia prevăzută în programa pentru examenul de maturitate difuzată pe teren și o analiză gramaticală.

La limba și literatura maternă — o temă de literatură din materia studiată în clasele VIII—XI.

La matematică — probleme din materia claselor VIII—XI.

La limba latină — traducerea unui text (din limba latină în limba română).

La limba rusă și limbile occidentale — o temă de literatură pe baza materiei de studiu prevăzută în prezentele instrucțiuni.

— Subiectele lucrărilor scrise la examenul de stat vor fi fixate de M.I.C. și vor consta din:

La limba și literatura română — o temă de literatură și o analiză gramaticală din materia studiată în anii I—IV ai școlilor pedagogice.

La limba și literatura română (școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare) — o temă de literatură și o analiză gramaticală din programa anilor I—IV ai școlilor pedagogice.

La limba și literatura maternă — o temă de literatură și o analiză gramaticală din materia studiată în anii I-IV ai școlilor pedagogice.

La matematică — probleme de aritmetică și geometrie din materia anilor I-IV ai școlii pedagogice.

La literatura pentru copii — o temă din materia anilor I—II ai institutelor pedagogice de învățători.

La pedagogia preșcolară — o temă din materia studiată în anii I—IV ai școlilor pedagogice.

La pedagogia generală — o temă din materia studiată în anii I—IV ai școlilor pedagogice sau anii I—II ai institutelor pedagogice de învățători.

Lucrările scrise la examenul de maturitate se vor da după cum urmează:

— Limba și literatura română — în ziua de 1 iulie, orele 9 dimineața, atît la școlile cu limba de predare română cît și la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare.

— Matematica — în ziua de 2 iulie, orele 9 dimineața, pentru candidații care se prezintă la secția reală; în aceeași zi și la aceeași oră va avea loc lucrarea scrisă la limba rusă (latină, franceză, germană sau engleză) pentru candidații care se prezintă la secția umanistă.

— Limba și literatura maternă — în ziua de 3 iulie, orele 9 dimineața, pentru candidații de la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare.

Lucrările scrise la examenul de stat de la școlile pedagogice și de la institutele pedagogice de învățători se vor da după cum urmează:

— Limba și literatura română, — 1 iulie, orele 9 dimineața, atît la școlile cu limba de predare română, cît și la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare; — candidații de la institutele pedagogice de învățători vor da, în aceeași zi și la aceeași oră, lucrare scrisă la literatura pentru copii.

— Matematica — 2 iulie, orele 9 dimineața — candidatele de la școlile pedagogice de educatoare vor da, în aceeași zi și la aceeași oră, lucrare scrisă la pedagogia preșcolară; — candidații de la institutele pedagogice de învățători vor da, în aceeași zi și la aceeași oră, lucrare scrisă la pedagogia generală.

— Limba și literatura maternă — 3 iulie, orele 9 dimineața pentru școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare.

La lucrările scrise, la fiecare obiect se dau două rînduri de subiecte, din care se tratează unul, la alegere. La lucrările scrise se admite folosirea dicționarelor și a tablelor de logaritmi.

Examinarea orală la limba latină se va desfășura în limba română. La limbile moderne examinarea orală se va desfășura în limba modernă respectivă.

Candidații care obțin la examenul de maturitate sau de stat cel puțin media 5 la fiecare obiect sînt declarați reușiți. Cei care nu obțin medii de promovare la toate obiectele sînt declarați respinși. La examenul de maturitate și de stat nu se admit corigențe și nici reexaminări.

În cazul cînd un candidat nu se prezintă la toate probele de examen este declarat respins și nu amînat sau retras.

DE PESTE HOTARE

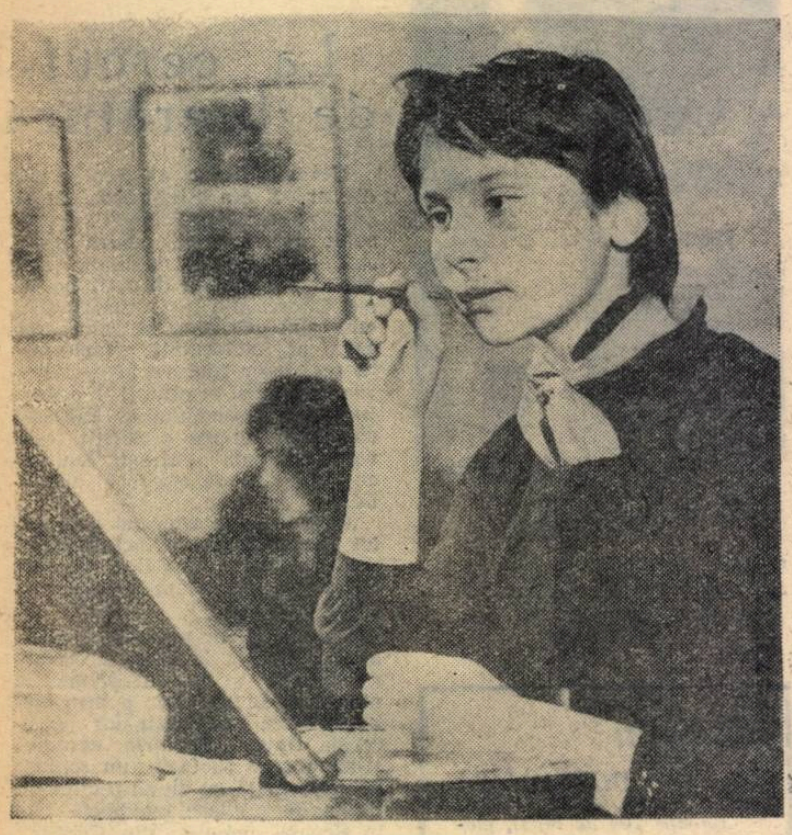

In fiecare primăvară, pe străzile oraşelor Uniunii Sovietice se pot vedea afişe care anunţă primirea de noi contingente în şcolile de artă. Dacă porneşti, la Moscova, spre adresele indicate în aceste afişe, ajungi la şcoala de balet de pe lîngă Bolşoi Teatr, la şcoala de muzică de pe lîngă Conservator, la şcoala de arte „Surikov" şi la zeci de alte şcoli asemănătoare.

De pe băncile şcolii de arte „Surikov" au pornit mulţi pictori, sculptori şi graficieni. Aici studiul artelor se împleteşte cu studiul disciplinelor de cultură generală. La dispoziţia celor 300 de elevi ai şcolii, se află mari ateliere de pictură şi sculptură, cabinete de desen şi de grafică, laboratoare de fizică şi de chimie, cămine, cantine, săli de dans şi de sport.

La şcoala centrală de muzică de pe lîngă Conservatorul din Moscova studiază aproape 500 de elevi. Această şcoală a dat mulţi artişti cunoscuţi. Aici şi-au început drumul Evgheni Malinin, Vladimir Aşkinazi şi Valeri Klimov, laureat al concursurilor internaţionale.

In clişeu: Nina Peşkova, nepoata dreaptă a marelui scriitor rus Maxim Gorki, este elevă în clasa a treia la şcoala de arte din Moscova.

Copiii învaţă să iubească munca

Cînd am intrat, împreună cu tovarăşa Baronene, directoarea grădiniţei de copii în dormitorul celor mici, aceştia erau deja sculaţi şi îşi puneau în ordine pătucurile. Le-am admirat străduinţa, grija de a netezi cît mai frumos cerceafurile, pernele, plăpumioarele, deşi aceasta era o treabă destul de dificilă pentru mîinile lor mici.

— Ne dăm seama că unora dintre copii le este destul de greu să strîngă aşternutul — spune tov. Baronene — dar este necesar să-i învăţăm de la început să îndeplinească şi această muncă. La drept vorbind, cînd copiii se duc în sala de lucru sau pornesc la plimbare, femeile de serviciu aştern din nou pătucurile. Copiii însă nu trebuie să afle aceasta: ei s-au străduit mult şi trebuie să vadă că luăm în seamă şi preţuim eforturile lor.

Pornim mai departe prin sălile mari şi luminoase — săli de lucru, de mese, spălătoria. Peste tot admirăm ordinea şi curăţenia. Jucăriile sînt aşezate frumos, în ordine, la fel şi materialul didactic, rechizitele. Nicăieri nu vezi un fir de praf, o hîrtiuţă aruncată.

Şi iarăşi directoarea, înţelegînd întrebarea noastră nerostită, ne lămureşte :

— Toate acestea se realizează prin munca copiilor. Chiar din primele zile cînd intră în grădiniţă ei capătă deprinderi de ordine şi curăţenie, sînt învăţaţi să fie independenţi, să se servească singuri.

La fiecare pas ne convingem de adevărul celor spuse de tovarăşa directoare. Iată-ne, de exemplu, în sala grupei mari. Copiii trebăluiesc cu rîvnă. In curînd va începe lucrul şi este necesar să te pregăteşti cum trebuie pentru el. Unii aşează măsuţele şi scăunelele, alţii împart pensule, culori, radiere, hîrtie colorată şi albă. Nici un copil nu stă fără treabă, fiecare o ajută cum poate pe educatoare.

— Nici nu pot să-i fac să stea liniştiţi, atît de mult doresc să-mi ajute — spune zîmbind educatoarea, tovarăşa Savukaitene. Şi, pe lîngă aceasta, cei mari au hotărît să îngrijească de colegii lor mai mici. De cîte ori plecăm la plimbare îi ajută să-şi încheie nasturii, să-şi înnoade şireturile la ghete.

După ce copiii îşi termină lucrul, sala rămîne la fel de curată ca şi în momentul cînd au intrat în ea. Farfurioarele de culori şi pensulele sînt spălate, fiecare jucărie se află la locul ei, hainele păpuşilor sînt scuturate de praf, puse în ordine.

— Şi ceea ce este cel mai important, spune educatoarea, este faptul că autodeservirea ne dă posibilitatea să le formăm zi de zi copiilor noi priceperi şi deprinderi. Ei nu cresc ca nişte oameni alintaţi, cu mîinile albe, care nu ştiu să facă nici o treabă.

Copiii muncesc, după puterile lor, pretutindeni — şi în sălile lor de lucru, şi la spălătorie, şi în sala de mese. Inainte de dejun micii gospodari aşează pe măsuţe farfuriile, paharele, pîinea etc. Deosebit de mult le place să trebăluiască la bucătărie, unde fac de serviciu cu rîndul. Ce-i drept, aici îi atrage şi uniforma de bucătar: băieţii poartă bonete albe, iar fetiţele basmale.

Cînd am rugat-o pe tovarăşa Savukaitene să ne spună care copii din grupa ei sînt cei mai harnici, i-a enumerat aproape pe toţi.

— In grupa mea nu este nici un copil neglijent — ne-a spus ea. Şi chiar dacă se întîmplă ca vreunul dintre ei să lenevească vreodată, se îndreaptă repede.

Aceasta se întîmplă pentru că întreg colectivul de educatoare desfăşoară o activitate cu adevărat creatoare, pentru că munceşte însufleţit de dorinţa de a-i pregăti astfel pe copii, încît ei să devină constructori de nădejde ai luminoasei vieţi comuniste.

A. KAZILEINIS
Vilnius, R.S.S. Lituaniană

Dezvoltarea învăţămîntului în R. D. Vietnam

Imediat după proclamarea R. D. Vietnam, cînd blindatele corpului expediţionar francez încă se mai luptau în sud, iar în delta Fluviului Roşu foametea cruntă datorată exploatării nemiloase a populaţiei de către colonialiştii francezi şi fasciştii japonezi încă nu fusese pe deplin potolită, preşedintele Ho Şi Min a lansat cuvîntul de ordine : „Să învingem invazia, foametea şi ignoranţa". La chemarea lui, întreg poporul s-a angajat în lupta pentru schimbarea condiţiilor de muncă şi de trai, pentru înlăturarea ignoranţei.

In timpul regimului colonialist, învăţătura în Vietnam era un lux la care nu îndrăzneau să viseze muncitorii şi lucrătorii ogoarelor, victime ale unei exploatări sîngeroase. Cît de gravă era situaţia din acest punct de vedere ne-o spun cifrele. In 1940-41 doar 485.890 elevi (adică 2,1 la sută din populaţie) urmau cursurile primare, 5.818 (0,025 la sută) şcolile secundare şi 1.219 (0,005 la sută) erau studenţi. În acelaşi timp însă existau la fiecare o mie de sate 1.500 debite de alcool şi opium, faţă de numai 10 şcoli.

Cît despre conţinutul învăţămîntului destinat indigenilor, colonialiştii aveau grijă ca el să nu ofere decît cunoştinţe minime. „Nu putem să-i lăsăm pe indigeni să înveţe istoria noastră, să ne citească cărţile — se spunea într-o scrisoare confidenţială adresată guvernatorului general, căci aceasta le insuflă patriotism, dragoste pentru libertate. Aceste sentimente, desigur, i-ar ameţi, ar întreţine în ei ambiţii nesănătoase şi irealizabile.

Politica obscurantistă a stăpînitorilor imperialişti a fost elaborată cu grijă şi aplicată în mod sistematic. De aceea nu este de mirare că 95 la sută din populaţia Vietnamului era analfabetă în momentul eliberării.

Eliberarea ţării din cătuşele stăpînitorilor străini a pus în faţa poporului vietnamez sarcina de a consolida şi dezvolta cuceririle democratice, sarcina de a construi o viaţă nouă „Pentru a apăra independenţa şi a face din poporul nostru o naţiune puternică şi prosperă — spunea preşedintele Ho Şi Min — fiecare vietnamez trebuie să-şi cunoască drepturile şi datoriile, trebuie să participe la construcţia socialismului şi, în primul rînd, trebuie să ştie să citească şi să scrie în limba naţională".

Guvernul R. D. Vietnam a adoptat un complex de măsuri pentru dezvoltarea învăţămîntului şi înlăturarea neştiinţei de carte. Au apărut cursuri de alfabetizare, a crescut considerabil numărul şcolilor, al elevilor, al cadrelor didactice. Ca urmare a condiţiilor create au învăţat să scrie şi să citească, între anii 1945 şi 1954, circa 10.500.000 de oameni.

Secarea izvoarelor analfabetismului şi ridicarea nivelului cultural al poporului s-au realizat în principal prin larga dezvoltare a învăţămîntului. Învăţămîntul general cuprindea în 1954-1955, 737.000 elevi în 1956–1957 952.000 în 1957–1958 1.008.000, în 1958–1959 1.117.000 pentru a ajunge în prezent la 1.522.000. In acelaşi timp, numărul copiilor cuprinşi în învăţămîntul preşcolar a crescut de la 400.000 în 1954–55 la 600.000 în 1956–57, la 800.000 în 1958–59 şi la circa 1.000.000 în 1959–60. Efectivul elevilor din şcolile medii a crescut de 40 de ori faţă de trecut. Cu excepţia cîtorva localităţi situate în regiuni muntoase cu condiţii grele, astăzi fiecare sat are cel puţin o şcoală de cultură generală de gradul I, fiecare district cel puţin o şcoală de gradul II, iar provinciile cel puţin cîte o şcoală de gradul al III-lea. A crescut de asemenea numărul cadrelor didactice.

Sub îndrumarea partidului clasei muncitoare, cadrele didactice traduc în viaţă principiile învăţămîntului nou, străduindu-se să lege teoria de practică, să îmbine învăţămîntul cu munca în producţie, să contribuie la apropierea şcolii de viaţă. Eliberaţi pentru totdeauna de umilinţă şi exploatare, oamenii muncii din şcolile R. D. Vietnam răspund cu entuziasm chemărilor partidului şi guvernului pentru înlăturarea neştiinţei de carte, pentru culturalizarea maselor şi temeinica pregătire a tinerei generaţii.

In R. D. Vietnam învăţămîntul nu mai este un lux şi un mijloc de subjugare, ci o datorie a fiecărui cetăţean, un semn al omului liber.

A. C.

Ziarul şi cartea au pătruns în fiecare sat al R. D. Vietnam

Coreea de sud

„Libertate şcolilor!"

Toţi am urmărit în ultimul timp cu emoţie evenimentele din Coreea de sud. Masele, nemaiputînd suporta mizeria şi teroarea, au luat cu asalt edificiile guvernamentale. Sute de mii de demonstranţi au umplut străzile şi pieţele. Tineretul a ridicat baricade. Poliţia a tras în plin, au căzut sute de morţi, spitalele s-au umplut de răniţi, dar dictatorul sîngeros Li Sîn Man (cel pe care chiar un ziar de dreapta ca londonezul „Daily Mail" l-a caracterizat ca pe „bătrînul canibal care şi-a croit drum spre putere cu metode poliţieneşti ordinare"), a fost silit să demisioneze.

1000 de studenţi au protestat la demonstraţia din Cioncijou, cerînd ferm răzbunare pentru colegii lor ucişi şi arestaţi. Răspunzînd la atacurile poliţiei, ei au spart geamurile clădirii administrative a oraşului şi au pătruns înăuntru cu forţa. 500 de elevi ai şcolii Demuljho din oraşul Seul au purtat pancarte pe care scria : „Libertate şcolilor!", „Jos puştile!".

Indată după demisie, Li Sîn Man s-a retras la vila sa de lîngă Seul unde, după cum au transmis ziarişti occidentali dornici de senzaţional, a început să se ocupe de îngrijirea lilacului din grădină. Aşa dar, „bătrînul canibal" se arată „simţitor" faţă de primăvară... Dar cum se arată el faţă de primăvara ţării lui — tineretul, studenţii şi elevii care s-au alăturat la marile demonstraţii populare, strigîndu-şi ura pe străzi ?

Anul trecut, la Seul, 30 de şcoli au fost golite de cei ce le umplu de obicei — şcolarii. Şcolile s-au umplut cu militari americani şi au devenit cazărmi.

N-au trecut decît cîteva luni şi guvernul a fixat o „perioadă de verificare a disciplinei militare a studenţilor şi elevilor". In timpul acestei perioade tinerii au trebuit să întrerupă studiile şi să facă instrucţie militară...

La toate acestea se mai adaugă situaţia mizeră a învăţămîntului din Coreea de sud. Pentru a întreţine un elev la liceu părinţii trebuie să plătească o taxă de peste 1 milion de hwani, ceea ce pentru majoritatea familiilor sud-coreene este de-a dreptul imposibil. Cheltuielile militare înghit sume astronomice, în timp ce tineretul învaţă şi creşte în condiţii precare. Insuşi un ziar sud-coreean („Mincegu Mjo") a publicat rezultatele unei statistici din rîndurile şcolarilor din Pusan, care învaţă în încăperile întunecoase ale unor depozite sau în şcoli improvizate, deoarece majoritatea şcolilor au fost prefăcute în cazărmi.

Se vede limpede, astfel, cît de îndreptăţită este ura elevilor şi studenţilor împotriva clicii lisînmaniste, cît de îndreptăţite sînt manifestaţiile lor prin care cer libertate şcolilor, înlăturarea militarismului

R. Ţ.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 566 — vineri 20 mai 1960 — 8 pagini 25 bani

COMUNICAT

In zilele de 17 și 18 mai a.c a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, care a dezbătut proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă.

Proiectul de Directive a fost prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R.

In urma discuțiilor care au avut loc, plenara a aprobat în unanimitate proiectul prezentat și a hotărît ca proiectul de Directive să fie dezbătut de către organele și organizațiile de partid, cît și de masele largi de oameni ai muncii în cadrul adunărilor pe întreprinderi, instituții, unități socialiste ale agriculturii, sate și în paginile presei.

Proiectul, împreună cu propunerile ce se vor face în cursul acestei dezbateri, va fi supus de către C.C. al P.M.R. celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Un măreț program de muncă al partidului și al întregului popor

Un document de o însemnătate covîrșitoare este în momentul de față în atenția întregului nostru popor — proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. In toate orașele și satele patriei, masele largi de oameni ai muncii dezbat, în cadrul unor adunări însuflețite, acest proiect menit să ridice întreaga noastră economie, întreaga noastră viață pe culmi tot mai înalte de progres și bunăstare.

Realizările obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în perioada care a trecut de la cel de-al II-lea Congres al P.M.R. au dus economia țării mult înainte pe drumul socialismului, constituind în momentul de față o temelie sigură și trainică pentru noi și mai mari succese. Traducerea în viață a Directivelor celui de-al II-lea Congres, aplicarea cu consecvență a învățăturii marxist-leniniste au determinat creșterea continuă a forțelor de producție, lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste, dezvoltarea proporțională a economiei naționale pe o linie ascendentă. Ca urmare, în acești ani a crescut nivelul de trai material și cultural al poporului muncitor. In anul 1960 producția globală industrială va fi cu 65 la sută mai mare decît în 1955. Realizări însemnate s-au obținut în acest interval în principalele ramuri ale industriei, de care depinde mersul înainte al întregii economii naționale: de peste 2 ori mai mult oțel, de peste 2 ori mai multe mașini și metale prelucrate, de peste 2,3 ori mai multe produse chimice. Prevederile planului de electrificare elaborat pentru etapa 1951—1960 au fost îndeplinite cu un an mai devreme. Procentul de creștere a producției bunurilor de larg consum atinge în 1960 între 36 și 250 la sută față de anul 1955. In anii 1956—1959 au intrat în funcțiune 101 întreprinderi noi, s-au creat 93 secții noi, 294 întreprinderi existente au fost reutilate și dezvoltate și a existat o grijă permanentă pentru dotarea întreprinderilor cu utilaj modern, pentru ridicarea nivelului de calificare al muncitorilor și creșterea pe această cale a productivității muncii.

Agricultura noastră a înregistrat de asemenea succese însemnate. Încă la sfîrșitul anului 1959 a fost realizată sarcina trasată de Congresul al II-lea, ca în 1960 sectorul socialist din agricultură să fie preponderent ca suprafață și ca producție marfă. In martie a.c. 77 la sută din suprafața arabilă a țării aparținea sectorului socialist. Pentru dezvoltarea tehnico-materială a agriculturii s-au investit în anii 1956—1959 aproape 8,6 miliarde lei. La sfîrșitul anului 1960 agricultura va dispune de 62.650 de tractoare convenționale, cu peste 25.650 mai mult decît prevedeau Directivele Congresului al II-lea. Permanenta grijă acordată agriculturii a făcut ca producția globală agricolă să sporească în ultimii șase ani, în medie, cu 4,2 la sută anual.

Venitul național va fi în 1960 de cca. 1,4 ori mai mare decît în 1955 și de 2,7 ori mai mare ca în 1938, dovadă a unei economii puternice. Dezvoltarea pe linie permanent ascendentă a economiei statului nostru a dus la îmbunătățirea salarizării, la mărirea pensiilor, la scutiri și reduceri de impozite, la creșterea veniturilor bănești ale salariaților. Sarcina trasată de Congresul al II-lea a fost depășită și în această privință, salariul real crescînd, încă din 1959, cu 33 la sută, în loc de 30 la sută, cît era prevăzut. Și prevederile privind construcțiile de locuințe vor fi depășite pînă la sfîrșitul anului cu peste 16.000 de apartamente. In domeniul social-cultural cheltuielile statului cresc de la 6,8 miliarde lei în 1955 la 13,4 miliarde lei în 1960. Din această sumă, pentru învățămînt și cultură sînt destinate 4,3 miliarde lei.

Așa cum arată faptele, cifrele, poporul nostru, sub conducerea înțeleaptă a partidului, a obținut succese în toate domeniile construcției socialiste. La aceasta au contribuit mult sprijinul permanent pe care l-a acordat țării noastre Uniunea Sovietică precum și într-ajutorarea tovărășească din cadrul țărilor lagărului socialist.

Planul economic de șase ani pe perioada 1960-1965 pune ca sarcină fundamentală dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, creșterea rapidă a forțelor de producție în vederea desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră. Prin încheierea colectivizării agriculturii, relațiile de producție socialiste vor cuprinde întreaga economie națională care va căpăta astfel un caracter unitar.

Pe linia dezvoltării continue, proporționale, armonioase a economiei se prevăd ca obiective principale: concentrarea eforturilor în direcția industrializării socialiste, asigurînd dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, în special a industriei constructoare de mașini, lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste la sate, încheierea procesului de transformare socialistă a agriculturii, de colectivizare a acesteia, introducerea pe scară largă a cuceririlor tehnicii și științei mondiale în toate ramurile economiei, ridicarea în continuare a economiei regiunilor și raioanelor mai puțin dezvoltate, sporirea venitului național și îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Ritmul de creștere a producției industriale va fi în medie de 13 la sută anual, valoarea producției globale ajungînd în 1965 de cca. 2,1 ori mai mare decît în 1959. Producția mijloacelor de producție va crește în 1965 de cca. 2,2 ori față de 1959, iar producția bunurilor de consum de cca 2 ori. Eforturile principale se vor îndrepta spre siderurgie, construcția de mașini, energia electrică, industria chimică și lărgirea bazei de materii prime.

In vederea introducerii și dezvoltării tehnicii noi prin electrificarea, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție în toate ramurile economiei, va crește în ritm rapid producția de energie electrică, ajungînd în 1965 de 2,7 ori mai mare decît în 1959. Industria petrolului se va dezvolta prin modernizarea parcului de instalații de foraj, prin introducerea celor mai noi procedee de prelucrare a țițeiului, menite să asigure îmbunătățirea calității benzinei, motorinei și uleiurilor. Se va merge pe linia construirii de instalații de capacitate mare, care lucrează în condiții mai economice. Se va extinde folosirea gazului metan în locul combustibililor lichizi și solizi. Bogăția de gaze naturale de care dispune țara noastră deschide perspective mari în domeniul industriei chimice, pentru care constituie o materie primă importantă. Planul de șase ani prevede măsuri care să ducă la creșterea producției de gaze naturale, la o gospodărire mai riguroasă a acestuia. O dată cu aceasta se va dezvolta extracția cărbunelui, care va ajunge în 1965 la 11,5—12,5 milioane tone, de 1,4-1,6 ori mai mult decît în 1959. In acest scop se va dezvolta la maximum capacitatea de producție a minelor existente, care produc în condiții economicoase, se vor pune în exploatare noi mine și se va extinde mecanizarea lucrărilor miniere.

In domeniul dezvoltării industriei atenția principală va fi îndreptată spre siderurgie, care trebuie să satisfacă în tot mai mare măsură nevoile crescînde de oțel și laminate. Va crește în proporții mari producția de fontă, de oțel, de laminate finite, de țevi. La Galați va fi construit un nou combinat siderurgic, care va fi pus în funcțiune în 1965. Se va lărgi capacitatea de producție a uzinelor Reșița și Hunedoara. Se prevede

(Continuare în pag. 2)

In întreaga țară cadrele didactice, alături de toți oamenii muncii, au întîmpinat cu deosebit entuziasm proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă.
In fotografie: profesori și maiștri ai Școlii de meserii Galvani-Tel din Capitală citind proiectul de Directive.

IN CINSTEA CONGRESULUI

Noi construcții școlare

In cartierul noilor blocuri muncitorești construite recent, în orașul Oradea se lucrează acum la ridicarea a trei localuri școlare.

In cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R., numeroși profesori, elevi și părinți ai elevilor își aduc contribuția la grăbirea lucrărilor de construcție. Astfel, pînă în prezent, pe șantiere au fost prestate peste 38.000 de ore de muncă patriotică. Se evidențiază în mod deosebit cadrele didactice și elevii de la Școala de 7 ani nr. 10, care pot fi găsiți zilnic pe șantierele noilor construcții de școli.

1.000 de ore de muncă patriotică

Profesorii și elevii Școlii medii din Alexandria, întreprind numeroase acțiuni patriotice în întîmpinarea Congresului al III-lea al partidului. Zilele trecute, elevii, împreună cu diriginții lor, au efectuat 1.000 ore muncă voluntară. Unele echipe au lucrat în parcurile „I. V. Stalin" și „Tineretului", unde au curățat aleile, au plivit buruienile și au văruit tulpinele pomilor, iar altele au colectat o cantitate de 3.000 kilograme fier vechi.

Cu eforturi sporite

In preajma celui de al III-lea Congres al P.M.R. pionierii și elevii de la Școala elementară din comuna Halmagiu, raionul Gurahonț, își sporesc eforturile pentru obținerea unor rezultate mereu mai bune în activitatea școlară și extrașcolară.

Recent ei au lansat în toate clasele lozinca „Să încheiem anul școlar fără corigenți și fără repetenți". Ca urmare crește mereu numărul elevilor fruntași la învățătură, al căror nume este trecut pe panoul de onoare.

Sub îndrumarea învățătorilor și profesorilor și a instructorilor de pionieri, copiii au plantat 200 de nuci pe marginea șoselei naționale și 100 de pomi fructiferi în grădina școlii și a internatului și au prestat peste 1.000 de ore muncă voluntară la amenajarea și îngrijirea parcului comunei, străduindu-se totodată ca pînă la sfîrșitul anului școlar să sporească cu încă 1.000 de kg. cantitatea de fier vechi colectată pînă acum.

Un măreț program de muncă al partidului și al întregului popor

(Urmare din pag. 1)

construcția unui mare combinat de aluminiu, cu o capacitate de 50.000 tone anual, care va intra în producție în 1965. Construcția de mașini va crește în 1965 de 2,2 ori față de 1959 și va merge pe linia ridicării permanente a eficacității tehnico-economice a mașinilor și utilajelor. În vederea creșterii producției și productivității muncii vor fi înzestrate cu mașini și utilaje noi, moderne industria minieră, industria siderurgică, industria petrolului, industria chimică, a materialelor de construcții, a construcțiilor, industria ușoară, alimentară, agricultura, transporturile.

Proiectul de Directive prevede măsuri menite să dezvolte într-un ritm susținut industria chimică, asigurîndu-se valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării. Producția industriei chimice, a cauciucului, celulozei și hîrtiei va crește de 3,3 ori în 1965 față de 1959. La Craiova va fi construit un combinat care va produce îngrășăminte azotoase și alte produse valoroase, iar la Tg. Mureș un combinat care va produce amoniac și îngrășăminte concentrate. Pentru necesitățile agriculturii se va spori cantitatea de îngrășăminte, producția și sortimentele de antidăunători. Va crește mult producția de mase plastice și rășini sintetice, de fire și fibre sintetice și pe bază de celuloză, ceea ce va duce la îmbogățirea sortimentelor de materii prime necesare industriei textile. Prin construirea de fabrici noi va crește producția de hîrtie. În vederea creșterii volumului construcțiilor va spori producția industriei materialelor de construcții de circa 2 ori în 1965 față de 1959, dezvoltîndu-se în mod deosebit producția materialelor care duc la intensificarea industrializării execuției. Va crește producția prefabricatelor din beton armat, a cărămizilor refractare, a materialelor de instalații. Bogăția forestieră a patriei va fi exploatată mai rațional, se va introduce mecanizarea în exploatările forestiere și se va asigura valorificarea superioară a lemnului. Producția va fi concentrată în întreprinderi mari, moderne, cu profil complex.

Proiectul de Directive prevede un mare volum de cercetări geologice menite să ducă la descoperirea de noi resurse și substanțe minerale necesare economiei naționale. Fondurile destinate pentru lucrările geologice vor fi folosite îndeosebi pentru punerea în evidență a rezervelor de minereuri de fier și minereuri neferoase, de țiței, gaze naturale, cărbuni.

O creștere simțitoare se va realiza în domeniul industriei ușoare și al industriei alimentare, asigurîndu-se ridicarea nivelului de trai, bunăstarea poporului. Producția industriei ușoare va spori în anii 1960–1965 de circa 2,1 ori, asigurînd produse variate din bumbac, lînă, mătase, țesături neșifonabile, încălțăminte ușoară și flexibilă. Producția industriei alimentare va crește de cca. 2 ori în 1965 față de 1959. Vor intra în funcțiune fabrici noi de zahăr, de ulei, de lapte praf, de bere, de pîine, secții pentru preparate de carne.

Pînă în anul 1965 se va încheia procesul de colectivizare a agriculturii. Prin aceasta relațiile de producție socialiste vor cuprinde întreaga economie națională. **Producția agricolă globală va crește pînă în 1965 cu 70–80 la sută față de anul 1959.** În această perioadă gospodăriile agricole colective vor primi un sprijin susținut în vederea întăririi lor din punct de vedere economic și organizatoric pentru ca, pe baza mecanizării, să sporească producția lor vegetală și animală. Fonduri și mijloace materiale importante vor fi îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de mecanizare a agriculturii. La sfîrșitul perioadei 1960–1965 vor lucra în agricultură circa 100.000 de tractoare fizice, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale și peste 8.000 combine de porumb. În vederea creșterii producției agricole, a productivității muncii în agricultură se vor executa importante lucrări de îmbunătățiri funciare, se vor folosi în mai mare măsură îngrășăminte, se vor aplica metode agrotehnice înaintate. O atenție deosebită se va da producției de grîu și porumb. Lucrările la cultura grîului vor fi mecanizate pînă în 1965 în proporție de 80–90 la sută, iar întreaga suprafață cultivată cu grîu se va însămînța numai cu sămînță din soiuri selecționate, de înaltă productivitate și mai rezistente. Se va lărgi mecanizarea în cultura porumbului. Se prevede de asemenea creșterea numărului de animale și păsări care să ducă în această perioadă la dublarea producției de carne, la creșterea producției de lapte, de lînă fină și semifină. Porumbul, în special cel de siloz, va deveni furajul principal în hrănirea animalelor. Vor spori suprafețele cultivate cu plante tehnice, legume, cartofi, cu plantații de pomi, cu viță de vie.

Corespunzător cerințelor economiei naționale va crește capacitatea de transport. Principalele sarcini care se pun în acest domeniu sînt de a extinde înlocuirea tracțiunii cu aburi prin tracțiunea Diesel-electrică, mecanizarea și automatizarea proceselor de exploatare. În 1965 transportul cu tracțiune Diesel și electrică va prezenta 45–50 la sută din traficul feroviar. Și parcul auto va fi înzestrat cu mijloace de transport moderne. Transportul naval și cel aerian vor fi dotate de asemenea cu mijloace moderne.

Proiectul de Directive prevede, pentru perioada 1960–1965, un volum de investiții din fondurile statului de 170–180 miliarde lei, de circa două ori mai mult decît în perioada 1954-1959. Partea cea mai mare din investițiile statului — 58-59 la sută — va fi îndreptată spre continuarea dezvoltării industriei. Volumul total al construcțiilor va crește în 1965 de circa 2 ori față de anul 1959. Totodată, industria construcțiilor va fi dotată cu mașini și mecanisme noi, cu mijloace de transport moderne.

În proiectul de Directive progresul tehnic, introducerea tehnicii celei mai noi în toate ramurile economiei naționale ocupă un loc de frunte. Se prevăd măsuri menite să ducă la mecanizarea și automatizarea complexă a producției, la aplicarea proceselor tehnologice avansate, la folosirea cît mai largă în producție a științei și tehnicii moderne. Se va asigura treptat producerea în țară a elementelor de automatizare, se vor introduce mașini electronice de calcul. Nivelul tehnic înalt al noilor tipuri de mașini ce urmează a fi produse în serie se va realiza pe baza unor studii tehnico-economice temeinice. Cercetarea științifică va sta la baza introducerii tehnicii noi și a soluționării problemelor tehnico-economice menite să ridice economia națională. Institutele de cercetări sînt chemate să întreprindă studii atente în legătură cu valorificarea resurselor energetice și de substanțe minerale, în legătură cu valorificarea complexă a minereurilor neferoase, a minereurilor de fier, cu modernizarea proceselor tehnologice, cu sporirea productivității muncii în agricultură. În soluțiile practice pe care sînt chemate să le dea institutele de cercetări trebuie să țină seama de nivelul atins de tehnica mondială.

Pe baza introducerii tehnicii noi, a adîncirii specializării producției și lărgirii cooperării întreprinderilor, a folosirii metodelor de muncă avansată, a ridicării calificării cadrelor și a mai bunei organizări a muncii va crește continuu productivitatea muncii pe salariat pe ansamblul industriei cu circa 60–65 la sută. Pe această cale, precum și pe calea reducerii sistematice a prețului de cost prin valorificarea rezervelor interne, prin reducerea consumurilor specifice se va asigura creșterea acumulărilor necesare investițiilor și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Grija permanentă a partidului pentru ridicarea nivelului general de cultură al poporului se oglindește în prevederile privitoare la încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anii 1962–1963 și începerea trecerii treptate la învățămîntul general de 8 ani, învățămîntul de cultură generală ajungînd astfel la durata de 12 ani. Proiectul de Directive prevede măsuri menite să asigure pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare pentru economia națională, cultură și sănătate, legarea mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. Planul de șase ani prevede lărgirea posibilității ca oamenii muncii din producție să studieze în cadrul învățămîntului seral și fără frecvență. O dată cu aceasta, **statul va acorda fonduri pentru investiții în vederea lărgirii bazei materiale a învățămîntului de peste 2 ori mai mari decît în perioada 1954–1959.**

Proiectul de Directive scoate în lumină grija permanentă pe care o are partidul nostru pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, grija față de om fiind caracteristica principală a politicii lui. **Salariul real al muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor va crește pînă în 1965 cu 40–45 la sută față de nivelul realizat în a doua jumătate a anului 1959. În același timp veniturile reale ale țărănimii vor crește cu circa 40 la sută. Toate acestea vor fi urmarea ridicării productivității muncii, a scăderii treptate a prețului de cost al produselor printr-o muncă de calitate superioară, printr-o mai bună gospodărire.**

Comerțul socialist va pune la dispoziția consumatorilor mărfuri în cantitate de două ori mai mare în 1965 față de 1959 și va îmbunătăți deservirea. La dispoziția oamenilor muncii vor fi puse noi așezăminte de artă și cultură: teatre, cluburi, case de cultură, biblioteci, terenuri de sport, cinematografe etc. Măsuri cu caracter preventiv vor asigura ocrotirea sănătății, asistența medicală și organizarea odihnei se vor îmbunătăți. Se vor îmbunătăți de asemenea condițiile de locuit ale oamenilor muncii prin creșterea suprafețelor locuite de peste 3 ori față de creșterea înregistrată în perioada 1954–1959.

Îndeplinirea prevederilor cuprinse în Directivele pentru dezvoltarea economiei naționale pe anii 1960–1965 va crea condițiile unui nou avînt economic. După această primă etapă vor fi posibile noi înfăptuiri, ale căror linii directoare le indică programul de dezvoltare a economiei naționale de perspectivă. Acest program subliniază necesitatea creșterii intense și multilaterale a forțelor de producție în vederea desăvîrșirii construcției socialiste și a trecerii treptate la construcția comunismului. Înfăptuirea lui va asigura dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale — acordîndu-se în continuare prioritate industriei grele — precum și realizarea unui belșug de produse care să permită ridicarea bunăstării poporului muncitor la nivelul celor mai avansate țări din lume. **Programul de perspectivă presupune o dezvoltare puternică a forțelor de producție în această perioadă, care să facă posibilă creșterea producției industriale în următorii 15 ani de peste 6 ori față de anul 1959 și de peste 26 ori față de nivelul atins în anul 1938,** cînd producția Rominiei burghezo-moșierești a atins culmea cea mai înaltă.

Dezvoltarea în acest ritm a economiei naționale presupune lărgirea bazei energetice și electrificarea țării întregi, care are un rol determinant în introducerea progresului tehnic, a mecanizării și automatizării producției în industrie, în agricultură, în transporturi. Se prevede o creștere a energiei electrice de cca. 10 ori pînă în 1975 față de 1959. În industria construcției de mașini, ramură hotărîtoare pentru creșterea în ritm rapid a întregii economii naționale, producția va spori de cca. 7 ori pînă în 1975, realizîndu-se mecanizarea și automatizarea procesului de producție. Cît privește producția industriei chimice, aceasta urmează să crească de 13–14 ori. Pentru industria alimentară se prevede o creștere în următorii 15 ani de 4,5–5 ori, aceasta fiind complet reutilată și dotată cu noi unități. În industria ușoară se apreciază posibilitatea creșterii producției de 6–7 ori.

Prin dezvoltarea multilaterală a marii gospodării agricole socialiste, producția agricolă și productivitatea muncii în agricultură vor crește masiv, zootehnia va lua un puternic avînt. Pînă în anii 1968–1970 lucrările agricole vor fi complet mecanizate. Pe această bază, precum și prin folosirea semințelor selecționate de mare productivitate, a îngrășămintelor precum și prin creșterea numărului de specialiști în agricultură **se prevede posibilitatea ca producția agricolă să crească în această perioadă de aproximativ 3 ori.**

Pentru a face față creșterii economiei naționale, va crește de peste 4 ori volumul traficului de mărfuri în rețeaua transporturilor, care se va moderniza. Pînă în 1970 locomotivele cu aburi vor fi înlocuite cu locomotive Diesel și electrice. Transportul maritim, rutier și aerian se va dezvolta de asemenea într-o mare măsură.

Volumul de investiții, urmînd o linie ascendentă, va ajunge pînă în 1975 de cca. 5 ori mai mare decît în anul 1959. Se va acorda o atenție deosebită introducerii pe scară tot mai largă a progresului tehnic.

Ritmul înalt de industrializare a țării va aduce schimbări importante și în structura populației ocupate, sporind ponderea celor ce lucrează în industrie. **Ca urmare a creșterii productivității muncii, a progresului tehnic, va fi posibil să se reducă treptat durata zilei de muncă chiar în cursul planului de șase ani. O dată cu aceasta vor crește veniturile reale ale oamenilor muncii prin mărirea salariilor, reducerea treptată a prețurilor și impozitelor.** Se va asigura un nivel ridicat de viață, de confort prin creșterea volumului produselor alimentare, a produselor textile, a aparatelor casnice, a mijloacelor de transport etc. Fonduri tot mai însemnate vor fi alocate pentru dezvoltarea învățămîntului, ocrotirea sănătății și extinderea instituțiilor de educație și culturale, a serviciilor pentru odihnă, sport, turism. **În această perioadă problema locuințelor va fi rezolvată în toate orașele și centrele industriale ale țării,** crescînd totodată și volumul construcțiilor de locuințe la sate. Spre sfîrșitul perioadei se va putea realiza electrificarea tuturor localităților rurale din țară. Învățămîntul de toate gradele va lua o mai mare dezvoltare. **Se va generaliza învățămîntul de 8 ani și se vor extinde învățămîntul mediu și superior.** Baza materială a învățămîntului și a cercetărilor științifice va fi în continuare dezvoltată.

Obiective măreațe stau în fața poporului nostru muncitor. Programul de dezvoltare economică a țării noastre pe care îl propune acum partidul întărește încă o dată convingerea fiecăruia dintre noi că dispunem de forțe capabile să asigure în anii următori succese noi, progresul în ritm mai viu al întregii noastre economii. Cu încredere în partidul nostru care, urmînd învățătura marxist-leninistă, ne călăuzește pe drumul glorios al progresului, al socialismului, oamenii muncii din patria noastră își dovedesc prin fapte voința neclintită de a aplica în viață Directivele partidului, hotărîrea de a munci neobosit pentru întărirea puterii economice a patriei noastre socialiste = Republica Populară Romînă.

Dezvoltarea învățămîntului

Principalele sarcini ale învățămîntului în perioada 1960—1965 sînt: încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, pînă în anii 1962—1963; pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare necesare dezvoltării economiei naționale, culturii și ocrotirii sănătății; legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. În această perioadă va începe trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, durata învățămîntului de cultură generală ajungînd astfel la 12 ani.

Pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele se vor acorda, din fondurile statului, investiții de peste două ori mai mari decît în perioada 1954—1959.

În anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, din care circa 4.000 săli de clasă în școlile de cultură generală în orașe și centre muncitorești și circa 11.000 săli de clasă în localitățile rurale.

În anii 1960—1965 se vor pregăti în școli profesionale și tehnice și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați în număr de circa 260.000, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 cadre cu pregătire superioară.

În acest scop, pînă în 1965, numărul elevilor admiși în anul I al școlilor care pregătesc muncitori calificați va trebui să crească de peste 2,5 ori față de 1959, iar școlarizarea în anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice va trebui să crească în aceeași perioadă de peste 2 ori. Numărul total al studenților în anul I va fi cu 38 la sută mai mare în 1965 față de 1959.

În învățămîntul superior se va da o atenție deosebită învățămîntului tehnic, numărul celor admiși în anul I al institutelor tehnice mărindu-se pînă în 1965 de aproape 2 ori față de 1959. În 1965, numărul total al inginerilor în economia națională va fi de aproximativ 80.000 față de circa 59.000 în 1959. Pentru a da posibilitate unui număr tot mai mare de oameni ai muncii să absolve școlile medii și superioare, fără scoatere din producție, se va dezvolta în continuare învățămîntul seral și fără frecvență.

Actualul spațiu de școlarizare al învățămîntului superior va fi lărgit prin construcții noi, printre care Institutul politehnic din București. Se vor construi cămine studențești cu o capacitate de circa 15.500 locuri.

(Extras din capitolul „Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965" din **Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă).**

★ ★ ★

Pentru creșterea **nivelului cultural** al oamenilor muncii se prevede dezvoltarea învățămîntului de toate gradele; **se va generaliza învățămîntul de 8 ani și se va extinde în continuare învățămîntul mediu și superior.** Va fi dezvoltată în continuare baza materială a învățămîntului și cercetărilor științifice. Se va acorda atenție deosebită cercetărilor științifice legate de folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, de mecanizarea și automatizarea producției, de folosirea pe o scară largă a realizărilor din fizică, chimie și biologie cu aplicații practice în economie, precum și utilizării mașinilor electronice.

(Extras din capitolul „Liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă" din **Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă).**

În ultima etapă a anului școlar

Recapitularea materiei în clasele I–IV

Recapitularea materiei ocupă un loc important în sistemul de măsuri pentru încheierea în condiții bune a anului școlar în clasele I—IV. Experiența înaintată a cadrelor didactice care predau la aceste clase a scos în evidență problemele esențiale de care trebuie să se țină seamă în recapitulare: stabilirea materiei ce se repetă, ordinea în care să se efectueze repetarea, îndrumarea copiilor pentru repetarea individuală acasă etc.

Învățătorii fruntași aleg temele lecțiilor de recapitulare numai după o analiză temeinică a activității clasei respective, pe baza programelor de învățământ, a nivelului de pregătire al elevilor și a eventualelor lipsuri din cunoștințele lor. In jurul acestor teme grupează ei cele mai importante probleme din materia predată în cursul anului școlar.

In acest scop se folosesc multiple procedee. Astfel, pentru a cunoaște nivelul cunoștințelor elevilor la limba română, unii învățători analizează greșelile din caietele acestora, lucrările lor scrise, stabilesc lipsurile tipice în exprimarea orală și în scris. Pe baza acestei analize aleg temele și metodele cele mai potrivite pentru recapitulare. Mulți învățători țin seama, în planificarea materiei pentru recapitularea finală la limba română, istorie și geografie, de legăturile care pot fi stabilite între aceste obiecte de învățământ pentru ca noțiunile însușite de elevi în timpul anului să le apară acum cît mai clare. Ei organizează în acest scop lecturi, călătorii imaginare pe hartă etc.

Deseori, în planurile lor de recapitulare finală a materiei învățătorii recurg la o altă grupare a materiei decît aceea din timpul predării. De pildă, în planul de recapitulare finală la istorie la clasa a IV-a pot fi cuprinse teme ca: lupta poporului împotriva cotropitorilor otomani, răscoalele țăranilor împotriva asupririi, lupta clasei muncitoare, sub conducerea partidului, pentru făurirea unei vieți libere și fericite, ajutorul dat țării noastre de către poporul sovietic, R.P.R. pe drumul construirii socialismului etc. La citire, în aceeași clasă putem alege teme cum sînt: grija regimului democrat-popular față de oamenii muncii și de copii, munca și realizările oamenilor muncii din patria noastră, patria și dragostea de patrie ș.a.

In clasele I—IV metodele și procedeele folosite în desfășurarea lecțiilor din perioada recapitulării finale sînt, în general, cele folosite și în timpul anului, dar la învățătorii fruntași ele capătă o formă specifică, în funcție de obiectivul lecțiilor. Astfel, de exemplu, întrebările pe care le pun acum învățătorii elevilor lor au un caracter mult mai generalizator decît în timpul anului școlar, pentru a stimula elevii să-și bazeze răspunsurile pe cunoștințele însușite anterior. Bunăoară, la istorie în clasa a IV-a, în legătură cu tema „Răscoalele țăranilor împotriva asupririi", se pun întrebări de felul acesta: Care au fost cauzele principale ale răscoalelor țărănești? De ce au fost înfrînte cele trei mari răscoale țărănești din Transilvania? Cum au ajutat muncitorii pe țărani în timpul răscoalei din 1907 și ce însemnătate a avut acest ajutor? Ce învățăminte au tras muncitorii și țăranii din răscoala de la 1907? Sau, la tema „Lupta clasei muncitoare, sub conducerea partidului, pentru făurirea unei vieți libere și fericite", se pun întrebări cum sînt următoarele: Cum a luptat Partidul Comunist din Romînia împotriva regimului burghezo-moșieresc? Cum a organizat P.C.R. lupta poporului nostru împotriva fasciștilor în timpul celui de al doilea război mondial? Ce însemnătate are ziua de 23 August 1944 pentru poporul nostru? Ce urmări a avut naționalizarea fabricilor, minelor, băncilor și a mijloacelor de transport? etc.

Procedează just acei învățători care, cerînd elevilor lor să răspundă la astfel de întrebări într-o formă închegată, curgătoare, le pretind totodată să-și însoțească răspunsurile de exemple și, unde e posibil, să le ilustreze prin demonstrații practice, prin folosirea tablei, a hărții, a unor albume, prin referiri la lectura extrașcolară, prin observații făcute cu ocazia excursiilor, a vizitelor în producție etc.

La aritmetică și la gramatică, metodele cele mai mult folosite în perioada recapitulării finale sînt rezolvarea de probleme și analiza gramaticală. Este bine însă ca acestea să fie precedate de lecții în care să se aprofundeze și să se consolideze cunoștințele predate în timpul anului școlar.

Urmărind să țină mereu vii atenția și interesul elevilor, unii învățători caută ca lecțiile recapitulative să nu reprezinte o reluare mecanică a unor lucruri deja cunoscute. In acest scop ei introduc în recapitulare, pe lîngă sistematizarea într-un mod nou a materiei, și alte elemente noi: material didactic, aplicații practice, excursii, scurte povestiri, exemple privind ultimele realizări importante ale oamenilor muncii din patria noastră etc.

O condiție esențială a succesului lecțiilor din perioada recapitulării finale o constituie buna lor organizare. Cel mai adesea învățătorii recurg la lecțiile desfășurate pe baza unui plan dat anterior și pe recomandarea cîtorva bucăți care pot fi grupate în jurul ideilor cuprinse în plan. Desigur că în cadrul lecției nu pot fi parcurse în întregime toate bucățile privind tema respectivă. Se folosește de aceea procedeul selecționării celor mai interesante și mai reprezentative părți din aceste bucăți. La unele obiecte de învățămînt planul poate fi întocmit împreună cu elevii, la începutul lecției, după ce are loc o discuție generală cu privire la cunoștințele ce se repetă, recomandate în prealabil elevilor pentru a fi studiate.

Procedînd în sensul celor arătate mai sus, pe lîngă faptul că țin lecții atractive, învățătorii îi ajută totodată pe elevi să capete o privire de ansamblu asupra cunoștințelor predate în cadrul unui anumit obiect, să facă legătura între cele învățate la diferite discipline și să-și consolideze cunoștințele esențiale pe care se vor putea clădi apoi temeinic cele studiate în clasele următoare.

C. POPESCU
I. ȘERDEANU

Pionierii din Baia Mare lucrează cu interes la cercul de științe naturale de la casa pionierilor

Indrumarea dată de inspectori

Pentru a asigura încheierea cu bune rezultate a anului școlar, Secția de învățămînt și cultură a raionului Sighișoara a organizat brigăzi formate din inspectori și metodiști raionali care, vizitînd școlile, ajută cadrele didactice să realizeze cît mai bine recapitularea materiei.

Cu prilejul vizitelor în școli brigăzile de inspectori și metodiști au constatat numeroase aspecte pozitive în activitatea cadrelor didactice. Mulți învățători și profesori acordă o deosebită atenție realizării unei legături strînse a cunoștințelor cu practica, cu activitatea în producție, se preocupă cu seriozitate de alcătuirea tematicii lecțiilor recapitulative, de procurarea materialului didactic necesar acestor lecții. Totodată, însă, au fost constatate și unele deficiențe. Astfel, unii învățători ca tov. Ion Polder și Vasile Sonea, de la Școala de 4 ani din comuna Hundorf, nu și-au întocmit planuri calendaristice și de aceea nu sînt cu lecțiile la zi, aglomerînd acum, în ultimul trimestru, multe lecții care abia trebuie predate. S-au constatat și unele lipsuri în metodica predării. La Școala de 4 ani din comuna Sintioana, de exemplu, învățătoarea A. Ursu nu realizează o legătură logică între cunoștințele transmise, predă unele lecții de aritmetică în mod mecanic, fără să efectueze cu elevii exerciții practice, măsurători etc. Alte cadre didactice, ca tov. I. Hodor și Margareta Pascalău, de la Școala de 7 ani din comuna Laslea, nu se preocupă în suficientă măsură de înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură a unora dintre elevi, organizează la întîmplare meditațiile, au neglijat îndrumarea și sprijinirea individuală a elevilor.

Pe baza analizei situației concrete din școli, colectivul de inspectori și metodiști a elaborat un material de îndrumare, menit să sprijine activitatea cadrelor didactice în această ultimă etapă a anului școlar. Acest material, care a fost difuzat în fiecare școală, arată că profesorii trebuie să pună în această perioadă un accent deosebit pe sprijinirea fiecărui elev în parte prin lecții, prin meditații și consultații colective și individuale, așa încît toți elevii să-și însușească temeinic volumul de cunoștințe cerute de programa școlară pentru a promova clasa respectivă. Totodată, se atrage atenția cadrelor didactice asupra necesității de a evita supraîncărcarea elevilor. In ceea ce privește lecțiile recapitulative se recomandă ca ele să trateze într-o formă nouă, sintetică, problemele studiate în timpul anului, așa încît, cu ajutorul lor, elevii să înțeleagă legătura dintre cunoștințele predate, să și le consolideze, să-și lărgească orizontul.

Profesorii de matematică, fizică, chimie, științele naturale au fost orientați să-și axeze lecțiile recapitulative pe acele cunoștințe care au o mai largă aplicație în industrie și agricultură și să-i pregătească totodată pe elevi pentru efectuarea practicii în producție de la sfîrșitul anului școlar.

O atenție deosebită se acordă în material orientării cadrelor didactice care predau la clasele a VII-a și a XI-a, ai căror elevi vor da examene de absolvire.

Asigurînd îndrumarea cadrelor didactice și ținînd seama, în același timp, de situația specifică a fiecărei școli, Secția de învățămînt și cultură a raionului Sighișoara mobilizează în această perioadă pe toți pedagogii pentru a da o pregătire cît mai temeinică fiecărui elev.

P. GH.

Examene la cursurile fără frecvență

De la o sesiune la alta a examenelor fără frecvență se remarcă creșterea volumului și a calității cunoștințelor cu care tinerii din producție se prezintă în fața comisiilor de examinare.

O asemenea creștere se vădește și în nivelul pregătirii tinerilor care se prezintă în aceste zile în fața comisiei de examinare de la Școala medie nr. 7 din Capitală. Multe din lucrările lor scrise la limba română bunăoară, arată că au studiat cu seriozitate materia cerută de programe. Tratînd cu competență subiectul „Figuri de eroi în poezia populară", numeroși tineri care dau examenul pentru clasa a VIII-a au dovedit că au înțeles conținutul speciilor literare studiate (doina, balada, legenda etc.), că știu să încadreze diferitele creații literare în specia și genul literar din care fac parte. Ei au interpretat cu pricepere o serie de creații populare ca „Toma Alimoș", „Meșterul Manole", „Gruia lui Novac", au făcut o caracterizare justă a eroilor acestora, au subliniat semnificația lor în lupta dusă de popor împotriva nedreptății sociale.

Multe lucrări ale celor care dau examene pentru clasele a X-a și a XI-a arată că aceștia au un larg orizont politic și cultural. In clasa a XI-a, de exemplu, în tratarea temei „Lupta pentru pace oglindită în literatura de după 23 August 1944", elevii au făcut dovada unei adînci înțelegeri a conținutului operelor literare create după 23 August 1944 în țara noastră, a contribuției acestor opere la cauza măreață a apărării păcii în lume. Elevii au desprins cu pricepere semnificația unor poezii ca „Lidice" și „Surîsul Hiroșimei" de Eugen Jebeleanu, s-au oprit asupra mijloacelor prin care sînt demascate ororile războiului în romanul „Negura" al lui Eusebiu Camilar și au făcut referiri și la lucrări care nu sînt prevăzute în programă, ca de pildă la cîteva articole apărute recent ale lui Geo Bogza.

Aceste cunoștințe temeinice sînt o mărturie a seriozității cu care s-au pregătit pentru examene elevii cursurilor fără frecvență. Ele sînt totodată rezultatul unor măsuri luate de școală, de întreprinderi și de organizațiile U.T.M. din cadrul acestora. Conducerea școlii a căutat să-i cunoască pe elevi la locul lor de muncă, a informat conducerile întreprinderilor și comisiile de selecționare asupra situației obținute de aceștia la prima sesiune de examene, precum și asupra examenelor pe care urmau să le treacă în sesiunea actuală. La unele întreprinderi, cum sînt Atelierele I.T.B., Intreprinderea poligrafică nr. 3 și altele s-au organizat ședințe în care a fost analizată situația la învățătură a elevilor fără frecvență și s-au luat hotărîri pentru a li se crea condiții mai bune de studiu, prin scutirea lor de o serie de sarcini obștești. Organizațiile U.T.M. din unele întreprinderi și instituții au organizat în ajutorul elevilor de la cursul fără frecvență cercuri de studiu la care s-au discutat probleme de matematică, de fizică, probleme cum sînt „Literatura română de după 23 August 1944", „Apariția și dezvoltarea realismului critic în literatura noastră" etc.

Dar munca de pregătire pentru examene a elevilor de la cursurile fără frecvență trebuie coordonată și îndrumată de cadrele didactice. Or, cadrele didactice de la Școala medie nr. 7 nu s-au preocupat suficient de acest lucru. Ca urmare, în cunoștințele tinerilor care s-au prezentat la examenele fără frecvență din această sesiune mai există deficiențe și uneori chiar lacune serioase. Ele arată că acești tineri n-au fost suficient orientați în studiul lor individual, că nu au fost îndeajuns ajutați să învețe în mod sistematic, sub îndrumarea și supravegherea cadrelor didactice. La examenul de limbă română, de exemplu, s-au vădit lipsuri în cunoștințele de gramatică și de ortografie ale elevilor. Aceștia fac de asemenea greșeli de stil, greșeli de construcție a frazei. Aceste lipsuri ar fi putut să se remedieze dacă în perioada de pregătire școala ar fi ținut o legătură mai strînsă cu elevii, dacă ar fi organizat mai judicios meditațiile și consultațiile. Din păcate, însă, meditațiile și consultațiile au fost programate numai sîmbăta după amiază și duminica dimineața, lipsind pe mulți elevi de posibilitatea de a le frecventa cu regularitate.

In pregătirea pentru examene a elevilor de la cursurile fără frecvență trebuie să existe un control regulat, o îndrumare permanentă, iar controlul și îndrumarea cea mai calificată poate veni numai din partea profesorilor. De acest fapt trebuie să țină seama toate colectivele didactice din școlile în care sînt cursuri fără frecvență. Ajutîndu-i pe elevi pentru sesiunile viitoare de examene profesorii au datoria să le dea lămuriri amănunțite asupra felului cum să-și organizeze studiul individual, să-i învețe să se oprească asupra problemelor esențiale, să le arate cum să și le însușească. Totodată, cadrele didactice trebuie să sondeze periodic nivelul pregătirii elevilor și, pe baza celor constatate, să organizeze regulat lecții meditații și consultații care să-i ajute pe aceștia să-și înlăture golurile din cunoștințe, așa încît să se prezinte la examene stăpîni pe toată materia prevăzută în programe.

F. DIAC

In ajutorul organizațiilor sindicale din școli

Cum sprijinim procesul de învățămînt

Una din problemele care a suscitat cele mai multe dezbateri cu prilejul alegerilor sindicale din acest an a fost contribuția pe care o poate aduce organizația sindicală din școală la buna desfășurare a procesului de învățămînt. Pentru a ajuta noile organe sindicale în orientarea și cunoașterea metodelor specific sindicale de sprijinire a muncii instructiv-educative, „Gazeta învățămîntului" a organizat mai multe sondaje în diferite școli din țară și, în colaborare cu Clubul muncitorilor din învățămînt, o consfătuire cu activiști sindicali din școlile Capitalei. Pe baza discuțiilor avute și a sugestiilor primite, publicăm în acest număr al gazetei un articol care se referă la cîteva probleme ale organizării propagandei profesionale de către organizațiile din școli.

Experiența celor mai bune organizații sindicale a arătat că întreaga propagandă profesională inițiată de grupa sindicală, de comitetul de secție sau comitetul sindicatului trebuie să pornească de la sarcinile pe care și le pune în planurile de muncă școala, respectiv secția de învățămînt. Planul de muncă al organizației sindicale trebuie să reflecte, de pildă, felul cum aceasta sprijină realizarea învățămîntului general, îmbunătățirea conținutului învățămîntului (calitatea cunoștințelor elevilor, legarea învățămîntului de viață, activitatea educativă), buna organizare și desfășurare a propagandei pedagogice în rîndurile părinților, ridicarea calificării cadrelor didactice, precum și celelalte activități legate de organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt.

Sarcina principală a organizației sindicale este de a mobiliza pe membri de sindicat la îndeplinirea obligațiilor lor profesionale, de a le stimula inițiativa creatoare, de a contribui la formarea conștiinței lor socialiste, a pregătirii lor ideologice și politice. Cum poate organizația sindicală să realizeze aceste sarcini? Care sînt mijloacele specifice prin care poate sprijini procesul de învățămînt?

Consfătuirea de muncă este una din formele specifice prin care organizația sindicală poate sprijini procesul instructiv-educativ. Ea determină participarea tuturor membrilor de sindicat la buna organizare și desfășurare a procesului de învățămînt și reprezintă cea mai înaltă formă a schimbului de experiență. In ultimii ani consfătuirea de muncă s-a generalizat în mai toate școlile. Deosebit de fructuoase au fost consfătuirile de muncă organizate la Școala medie nr. 5 din Orașul Stalin, la Școala medie nr. 22 din Capitală, la Școala medie nr. 1 din Rm. Vîlcea, în majoritatea școlilor medii și elementare din orașul Craiova, la Școala pedagogică din Bacău. Dezbătînd probleme legate de educația comunistă a elevilor, de legarea învățămîntului de viață, de conținutul ideologic al lecțiilor precum și de multe alte laturi ale activității din școală, consfătuirile care au avut loc în aceste școli au adus o reală contribuție la continua îmbunătățire a muncii fiecărui învățător și profesor.

Nu peste tot însă consfătuirea de muncă se organizează în modul cel mai chibzuit, ceea ce face ca aportul ei să nu fie totdeauna cel scontat. Cea mai frecventă dintre deficiențele înregistrate în legătură cu organizarea consfătuirilor de muncă este orientarea greșită în alegerea temei care urmează să fie dezbătută. La una din școlile de 7 ani din Capitală, de pildă, s-a dezbătut într-o consfătuire tema „Munca profesorului de limba română pentru formarea unei exprimări corecte a elevilor". In școala respectivă erau numai 3 profesori de limba română. Firește că pentru ceilalți participanți la consfătuire problema n-a prezentat decît un interes documentar. De aceea este necesar ca la consfătuirea de muncă să se dezbată probleme care privesc activitatea tuturor membrilor de sindicat sau a unui număr cît mai mare de cadre didactice. Ar fi fost mult mai bine, de pildă, dacă la consfătuirea de muncă de la școala la care ne-am referit s-ar fi dezbătut problema realizării acțiunii unitare pentru o exprimare corectă a elevilor. In acest caz consfătuirea ar fi interesat pe toți profesorii, lămurind totodată și sarcinile în această direcție ale profesorilor de limba română. In acest fel s-ar fi înlăturat și paralelismul dintre activitatea comisiilor metodice și propaganda profesională inițiată de organizația sindicală.

Unele organizații sindicale nu cunosc numărul de consfătuiri de producție pe care le pot organiza într-un an școlar. Socotim ca o experiență bună în această direcție e aceea a organizației sindicale de la Școala elementară de 7 ani nr. 53 din București, care inițiază consfătuiri de muncă la sfîrșitul fiecărui trimestru, după ședința de analiză ținută de consiliul pedagogic. Tema consfătuirii se alege în colaborare cu direcția școlii, pe baza concluziilor stabilite la sfîrșitul trimestrului cu privire la desfășurarea procesului de învățămînt. La sfîrșitul trimestrului I de pildă, organizațiile sindicale din unele școli în care s-a ridicat mai acut problema rămînerii în urmă la învățătură au organizat consfătuiri privind lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură și împotriva mediocrității.

Consfătuirea de producție dă rezultate bune numai dacă este bine pregătită, dacă referatul prezentat în cadrul ei se întocmește pe baza studierii temeinice a problemelor ce urmează să fie dezbătute. Nu trebuie să se alcătuiască referate conținînd teze pedagogice abstracte, rupte de situația concretă din școală, superficiale, care descriu o anumită situație din școală fără a trage concluziile necesare. Socotim bună metoda acelor comitete și grupe sindicale care, pentru a întocmi referate bune, alcătuiesc colective de profesori cu experiență. Aceste colective studiază problemele ce urmează a fi dezbătute atît din punct de vedere teoretic, cît și din punct de vedere al rezolvării lor practice la lecții și în munca din afara clasei. Un referat bine întocmit creează condiții pentru ca dezbaterile în consfătuire să fie cît mai fructuoase.

Spre deosebire de alte forme ale propagandei profesionale, consfătuirea de muncă se încheie cu o hotărîre care devine obligatorie pentru fiecare membru de sindicat. In hotărîrea adoptată sînt prevăzute măsurile care se impun pentru rezolvarea problemelor dezbătute. Astfel, la Școala medie nr. 2 din Ploești, în urma unei consfătuiri de producție privind legarea învățămîntului de viață, hotărîrea adoptată a cuprins măsuri legate de înființarea unor ateliere școlare, de îmbogățirea utilajului atelierelor existente, de organizarea vizitării întreprinderilor de îmbogățirea și mai buna folosire a laboratorului școlii, de organizarea practicii în producție. Pentru traducerea în viață a măsurilor prevăzute în hotărîre, comitetul de secție a luat legătura cu comitetele sindicale din întreprinderile orașului, a popularizat experiența bună a cadrelor didactice în pregătirea vizitelor în întreprinderi și în organizarea practicii în producție..

Printre metodele principale ale propagandei profesionale se înscrie și urmărirea celei mai bune experiențe, studierea și apoi popularizarea ei. Această metodă este larg folosită de comitetul de secție de la Școala de 7 ani nr. 173 din Capitală. Pentru sprijinirea generalizării învățămîntului, de exemplu, comitetul de secție a urmărit încă înainte de deschiderea anului școlar munca desfășurată de fiecare membru de sindicat pentru efectuarea recensămîntului școlar și mai ales propaganda desfășurată de cadrele didactice în rîndurile părinților pentru a crea condițiile unei frecvențe regulate. In ședințele de grupă sindicală s-au discutat mijloacele cele mai eficiente de propagandă în rîndurile părinților pentru a-i lămuri să-și trimită copiii la învățătură în clasele V—VII. Popularizînd experiența înaintată în această direcție, adunarea organizației sindicale a arătat totodată că unii membri de sindicat, nu obțin rezultate satisfăcătoare, că desfășoară în mod necorespunzător propaganda în rîndurile părinților. Organizația sindicală nu s-a oprit aici. Ea a mobilizat cadrele didactice cu cele mai bune rezultate în acest domeniu să dea ajutor direct pentru rezolvarea problemelor de școlarizare în sectoarele unde existau greutăți. Bineînțeles că toate aceste acțiuni s-au organizat în colaborare cu direcția școlii și sub directa îndrumare a organizației de partid.

Cunoașterea și generalizarea experienței înaintate este și o sarcină a direcției școlii, care organizează în acest scop lecții deschise, interasistențe, precum și prezentarea de referate în comisiile metodice pe specialități. Organizația sindicală poate ajuta ca această activitate să se desfășoare cît mai bine. In unele școli, de pildă, după efectuarea interasistențelor, activul grupei sindicale sau comisia profesională din comitetul de secție inițiază scurte discuții în care se dezbat problemele ridicate de conținutul și de metodica lecției. Concluziile sînt publicate la gazeta de perete și sînt folosite apoi ca material documentar pentru pregătirea unor referate.

Un mijloc eficace al propagandei profesionale inițiată de organizațiile sindicale din școli îl constituie și gazeta de perete. Aceasta nu este însă folosită peste tot pentru popularizarea experienței înaintate, pentru combaterea superficialității, metodelor nepedagogice folosite de unii membri de sindicat. Unele gazete de perete își rezumă activitatea la publicarea articolelor privind diferite aniversări, iar atunci cînd abordează probleme profesionale se rezumă la generalități, la tratarea lor de suprafață. De vină sînt în primul rînd colectivele redacționale ale acestor gazete, și organizațiile sindicale, cărora le revine sarcina de a îndruma colectivele de redacție ale gazetelor de perete, de a le ajuta la alcătuirea fiecărui număr în parte. Fiecare număr al gazetei de perete trebuie să cuprindă articole pe tema activității profesionale a membrilor de sindicat. Unele colective de redacție au organizat prin gazetele de perete, cu ajutorul comitetelor sindicale anchete și discuții pe probleme legate de munca din școală. S-au publicat astfel anchete pe teme ca: „Importanța exemplului personal al învățătorilor și profesorilor pentru succesul muncii educative"; „Cum mă pregătesc pentru lecții", „Cum organizez recapitularea materiei", „Ce trebuie să avem în vedere în perioada tezelor" etc.

Brigada artistică de agitație este de asemenea un mijloc care poate fi folosit cu succes în propaganda profesională. Cadrele didactice de la o școală de 7 ani din raionul Lehliu au alcătuit o brigadă artistică de agitație al cărei repertoriu cuprinde cîntece, epigrame, discuții, mici scenete satirice avînd ca temă activitatea profesională și obștească a cadrelor didactice. Brigada a dat spectacole atît pentru cadrele didactice din comună, cît și pentru cadrele didactice de la celelalte școli din raion. Popularizînd pe cei mai buni învățători și profesori și satirizînd pe cei a căror muncă înregistrează deficiențe, brigada artistică de agitație îndeplinește un important rol educativ și mobilizator.

In încheiere socotim necesar să arătăm că și celelalte laturi ale activității organizației sindicale vin într-un fel sau altul în sprijinul muncii din școală. O bună activitate culturală, de pildă, ajută la ridicarea nivelului de cultură generală al pedagogilor — condiție importantă pentru munca lor profesională. Hotărîtor este în această privință sprijinul dat activității desfășurate de pedagogi pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, sprijin care reprezintă una din cele mai însemnate contribuții aduse de organizația sindicală pentru justa orientare a lecțiilor, a întregii munci profesionale a cadrelor didactice.

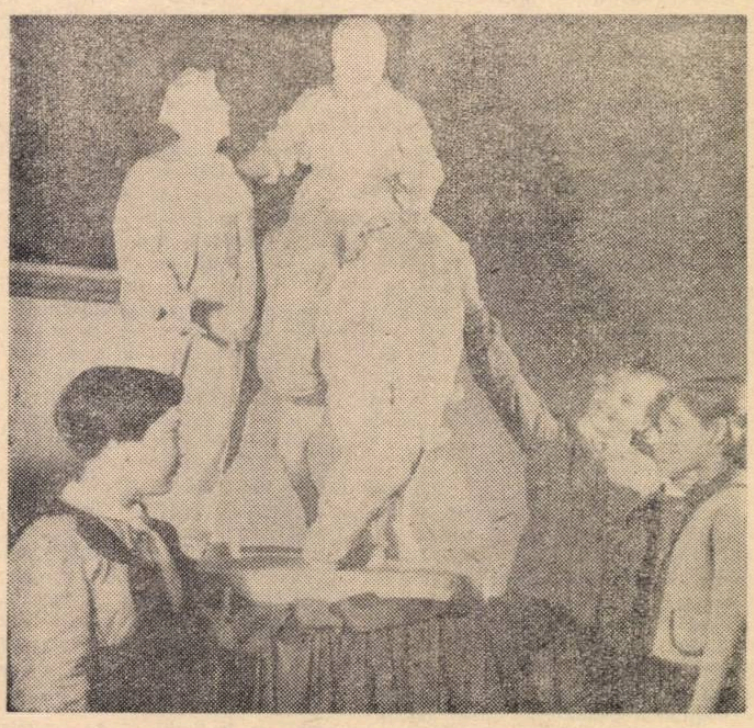

Elevi din Reșița în vizită la Casa de Cultură din orașul lor.

Cît e de interesant să studiezi construcția telefonului!

Să folosim corect metoda conversației

Metoda conversației are o largă aplicarea în procesul de învățămînt la clasele I-IV. Aceasta este firesc, deoarece elevii acestor clase nu pot încă să facă o expunere mai amplă în legătură cu o temă dată. Ei au o capacitate redusă de abstractizare, nu dispun încă de un vocabular destul de bogat, nu cunosc toate regulile exprimării corecte. De aceea, folosirea metodei conversației este menită să slujească, pe de o parte, la înarmarea lor cu cunoștințe din toate disciplinele predate în școala elementară, iar pe de altă parte la formarea deprinderilor de exprimare corectă, logică și clară. In general, formarea acestor deprinderi pornește de la expunerea dirijată de învățător către expunerea liberă. Pe acest drum, felul cum formulează și folosește învățătorul întrebările are un rol hotărîtor.

La început în clasa I-a, unde puterea de discernămînt a elevilor este mai redusă, întrebările sînt simple și determină precis răspunsul. Aici este necesar să se pornească de la întrebări care impun un răspuns cu același subiect și care pot fi date pe baza observațiilor directe (întrebări de genul: „Ce face Ion?", „Ce aduce Didina?"; „Ce a văzut Pavel?" etc.). Astfel de întrebări cer un efort mic de gîndire, iar răspunsul este găsit cu ușurință, avînd la bază observația directă. In acest caz nu urmărim, prin întrebările noastre, decît să-i obișnuim pe elevi să asocieze cuvinte în propoziții și să se exprime prin propoziții întregi.

De la aceste întrebări simple se trece mai apoi la întrebări ale căror răspunsuri cer o apreciere, o luare de atitudine — ca de pildă: „Ce fel de faptă a făcut băiatul?", „De ce trebuie să se ajute școlarii între ei?" etc. In aceste cazuri, răspunsurile solicită raționea elevilor.

Orizontul întrebărilor se lărgește în mod treptat, adîncindu-se totodată și conținutul lor. Plecînd de la întrebări al căror răspuns poate fi dat pe baza observațiilor directe, trecem la întrebări al căror răspuns să constea într-o generalizare. Această gradare a răspunsurilor se realizează în mic, la fiecare lecție, din necesitatea de a merge de la simplu la complex, de la concret la abstract, de la particular la general. Ea trebuie avută însă în mod special în vedere de-a lungul celor patru ani, fiind impusă de particularitățile de vîrstă ale elevilor.

Unii învățători fac o serie de greșeli în utilizarea metodei conversației. Una din aceste greșeli, de exemplu, constă în folosirea consecutivă a două întrebări din care cea de a doua o rectifică pe prima. Bunăoară, un învățător i-a întrebat pe elevii săi „ce se numește subiect?" și imediat după aceea, socotind întrebarea prea complicată, a rectificat: „Ce este subiectul?" S-ar părea că între cele două întrebări nu este o deosebire prea mare. In realitate, însă, ele cer răspunsuri diferite. Intrebarea o dată formulată reprezintă o cerință pusă în fața elevilor. Schimbarea ei derutează gîndirea elevilor și aduce după sine ezitări și chiar răspunsuri eronate.

O altă greșeală pe care o comit uneori învățătorii în folosirea metodei conversației constă în utilizarea unor șabloane, a unor întrebări tip, la care ei recurg mai ales cu prilejul rezolvării problemelor, la analizele gramaticale etc. Acest gen de întrebări împiedică dezvoltarea capacității elevilor de a gîndi și a vorbi liber. De aceea, trebuie să căutăm întotdeauna să punem întrebări cît mai variate. Este drept că în unele cazuri (de pildă la însușirea tablei înmulțirii, a regulilor gramaticale etc.) căutăm să obținem răspunsuri stereotipe. Dar întrebările care cer asemenea răspunsuri trebuie folosite cu măsură și numai atunci cînd specificul lecției o impune.

Unii învățători au obiceiul să sugereze răspunsul pronunțînd primul cuvînt dintr-o propoziție pe care elevul urmează s-o continue. De pildă întrebînd: „Ce se numește descăzut?", învățătorul rostește el însuși: „numărul care..." și așteaptă apoi ca elevul să completeze propoziția începută. Sugerarea răspunsului este oarecum justificată la începutul clasei I-a, cînd este necesar ca unii elevi să fie orientați asupra felului cum trebuie să răspundă. In general, însă, este, bine să se evite acest sistem, care îi deprinde pe elevi cu lenea în gîndire și împiedică participarea lor activă și conștientă la lecții.

Am ridicat aici numai cîteva chestiuni privind conversația cu elevii la clasele I-IV. Problema este mult mai complexă și practica la catedră pune în fața învățătorilor situații din cele mai diferite. Justa lor soluționare depinde de măsura în care profesorul are în vedere scopul urmărit prin conversație și specificul de vîrstă al copiilor.

GH. SIRETEANU
învățător, comuna Șipote, raionul Hîrlău

Pregătirea viitorilor profesori de istorie

Studenții Facultății de istorie a Universității „C. I. Parhon" din București, pe lîngă temeinicele cunoștințe de specialitate pe care le capătă în cadrul facultății, efectuează și practica pedagogică, care are ca scop să consolideze și să îmbogățească pregătirea lor de specialitate, pedagogică și metodică și să le formeze deprinderi concrete de muncă didactică.

Practica pedagogică, care constituie o parte integrantă a procesului de învățămînt, are un caracter obligatoriu și este eșalonată pe 3 semestre (anul IV și un semestru din anul V). In acest fel studenții au timp suficient să se familiarizeze atît cu activitatea desfășurată la lecții, cît și cu activitatea educativă desfășurată în afara clasei.

Grupa 343 A din anul IV, cu specialitatea Istoria Romîniei, a fost repartizată să efectueze practica pedagogică la Școala medie „Mihail Sadoveanu" din București. In tot cursul semestrului I al acestui an școlar, concomitent cu cursurile și seminariile, studenții au asistat o dată pe săptămînă la lecțiile de istorie predate de profesorii școlii. După fiecare lecție au avut loc discuții în cadrul cărora studenții puneau întrebări privind metodele întrebuințate de profesor. De asemenea, studenții au asistat la ore de diriginție și la adunări cu părinții și au luat contact cu activitatea organizațiilor de pionieri și U.T.M. din școală. Ei sînt de altfel inițiați și teoretic în aceste probleme, deoarece au studiat la facultate, pe lîngă cursul de pedagogie, și un curs de metodică.

In semestrul II, studenții anului IV, care au terminat cursurile și seminariile la data de 20 aprilie 1960 — deci cu o lună mai devreme decît ceilalți ani de studiu — au trecut la efectuarea practicii pedagogice continue. Timp de trei săptămîni ei au stat în școală cîte 5-6 ore zilnic După cinci zile de „acomodare", în care au asistat la lecții de istorie, de literatură și geografie și s-au pregătit ei înșiși pentru predare, au început să țină lecții de probă.

Pe baza cunoștințelor acumulate la cursurile de pedagogie generală ei s-au străduit ca lecțiile pe care le predau să contribuie în egală măsură atît la înarmarea elevilor cu cunoștințe științifice despre natură și societate, cît și la educarea lor comunistă, Astfel, studenta Andis Nersesian, de exemplu, care a predat lecția „Romînia în timpul războiului criminal antisovietic din 1941-1944" la clasa a VII-a, a apelat în predare la gîndirea elevilor și le-a vorbit în cuvinte calde, emoționate, despre lupta dusă cu abnegație de P.C.R., în adîncă ilegalitate, pentru doborîrea odiosului regim burghezo-moșieresc, subliniind adîncul patriotism al comuniștilor, spiritul lor de sacrificiu. Pildele luminoase ale comuniștilor care și-au sacrificat viața pentru eliberarea poporului de sub jugul fascist, alături de expunerea vie a faptelor istorice i-au impresionat puternic pe elevi și au determinat participarea lor activă la lecție. De mult ajutor le-au fost studenților, în efectuarea practicii pedagogice, cele studiate la cursul de metodică a predării istoriei. Pe baza indicațiilor primite la acest curs cu privire la necesitatea caracterului unitar al predării istoriei ca știință socială, studenții Ilie Ștefan și Mariana Wiume au scos în evidență, în predarea lecțiilor „U.R.S.S. între cele două războaie mondiale" și „Țările capitaliste între cele două războaie", superioritatea orînduirii socialiste, prin compararea dezvoltării Uniunii Sovietice în raport cu dezvoltarea stihinică, întreruptă de crize, a țărilor capitaliste. Concluziile acestor lecții au pregătit în același timp predarea temei „Cel de-al doilea război mondial", punînd în evidență caracterul imperialist al declanșării acestui război de către Germania hitleristă.

Roadele cursului de metodică a predării istoriei s-au vădit de asemenea cu prilejul verificării cunoștințelor. Înarmați cu indicațiile căpătate la acest curs, studenții au căutat în cadrul lecțiilor să verifice cunoștințele prin întrebări precise care să solicite gîndirea logică a elevilor. Răspunsurile au fost așteptate cu răbdare, fără a întrerupe pe elevi în timpul formulării lor, iar greșelile constatate au fost corectate prin antrenarea activă a clasei. Bunăoară, la verificarea cunoștințelor din lecția „U.R.S.S. între cele două războaie mondiale" la clasa a X-a, studenții au pornit de la cîteva întrebări fundamentale, referitoare la etapele construirii socialismului, pentru ca apoi, intrînd în esența problemei, să solicite gîndirea logică a elevilor prin întrebări ca acestea : de ce paralel cu industrializarea socialistă era necesară transformarea socialistă a agriculturii ? ; de ce a fost necesară înfăptuirea revoluției culturale ? etc.

Asistarea la lecțiile predate de profesorii de specialitate ai școlii i-a ajutat pe studenți în special în activitatea la clasele mici, orientîndu-i pe linia găsirii unor forme de transmitere a cunoștințelor apropiate de specificul de vîrstă al elevilor. In acest fel studentele Mariana Polgar — care inițial a folosit într-o lecție predată la clasa a VII-a un vocabular ce depășește nivelul elevilor — sau Anica Stoica — care a insistat prea mult asupra unor amănunte neesențiale — au reușit în lecțiile următoare să remedieze aceste deficiențe .

Deosebit de utilă a fost pentru studenți participarea la activitățile metodice și educative. Astfel, ei au asistat la o ședință a cercului pedagogic al profesorilor de istorie din raionul Stalin, unde s-a discutat problema recapitulării materiei, au fost de față la cîteva adunări cu părinții pe clase, i-au însoțit pe profesorii diriginți în vizitele lor la domiciliul elevilor și au luat parte la o ședință a consiliului pedagogic. De asemenea, directoarea școlii, tov. Florica Ionescu, le-a vorbit studenților despre munca directorului în școală și în afară de școală.

Studenții au luat contact cu organizația de pionieri și U.T.M. din școală, preocupîndu-se de felul cum se pregătesc gazetele de perete, de activitatea postului U.T.M. de control, de diferite activități cultural-artistice etc.

Studenții au făcut, de asemenea, unele observații asupra elevilor în vederea caracterizării psiho-pedagogice, pe care o vor continua în anul școlar viitor.

Pentru a-i edifica pe studenți asupra problemelor speciale pe care le va ridica activitatea lor ca profesori în școlile sătești s-a organizat cu ei o săptămînă de practică la Școala de 7 ani din Tîncăbești, raionul Snagov. Această săptămînă de practică a fost deosebit de utilă pentru orientarea studenților cu privire la activitatea de culturalizare pe care o vor desfășura în munca lor la sate. Astfel, viitorii profesori de istorie au avut prilejul de a se întîlni și a discuta cu tinerii din comună la căminul cultural și de a-i ajuta în pregătirea unui program artistic. De asemenea, studentul Paul Munteanu a vorbit în fața țăranilor colectiviști cu prilejul Zilei Victoriei, iar studenta Georgeta Pepelea a vorbit la o întîlnire cu părinții despre tema „Prietenie". Săptămîna de practică în mediul sătesc le-a dat viitorilor profesori posibilitatea să cunoască concret aspectele transformării socialiste a agriculturii. Prin vizitele efectuate la gospodăria agricolă colectivă din comună și la gospodăria de stat din apropiere ei și-au putut da seama de superioritatea formelor socialiste de muncă, de importanța mecanizării agriculturii și a folosirii metodelor agrotehnice înaintate.

Prin întregul complex de măsuri pe care le cuprinde, actuala organizare și desfășurare a practicii pedagogice a viitorilor profesori le asigură acestora posibilitatea de a deveni cadre didactice bune, care cunosc concret felul cum se pun și se rezolvă problemele muncii instructiv-educative în școală și în afară de școală.

NICOLAE CIACHIR
lector universitar

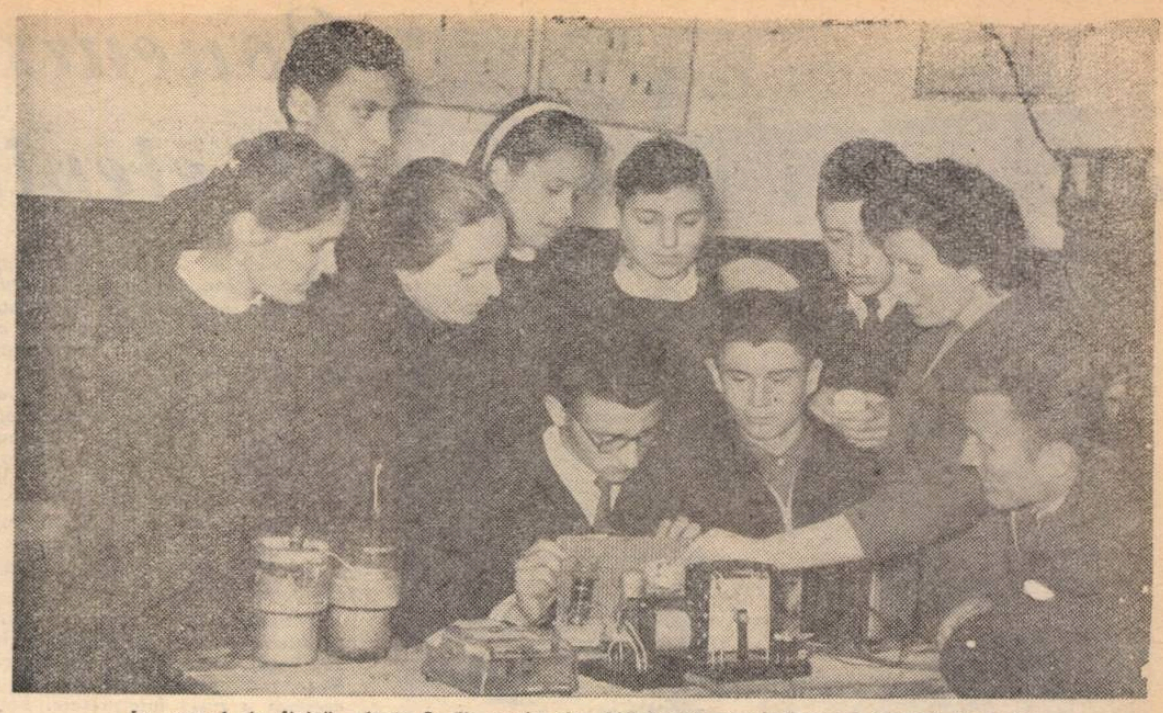

La cercul de fizică, elevii Școlii medii din Mărășești construiesc un aparat de radio.

Autodeservirea

mijloc pentru formarea unei atitudini comuniste față de muncă

In societatea socialistă, atitudinea comunistă față de muncă constituie una din principalele trăsături de caracter ale omului. O astfel de trăsătură este rezultatul drumului pe care tînărul, ajutat de educatorii săi, precum și de organizația de tineret, de întreaga societate, îl parcurge treptat, pornind de la cele mai simple priceperi și deprinderi de muncă și ajungînd pînă la formarea unei înalte conștiințe a muncii. Pe acest drum, un mijloc însemnat îl constituie și înarmarea copiilor și tinerilor cu deprinderi de autodeservire.

Cu trei ani în urmă, la Institutul pedagogic de învățători din București s-a pus cu seriozitate problema introducerii autodeservirii în școală. Situația din institut arăta că trebuiau depuse eforturi pentru a se forma în rîndurile elevilor și studenților o atitudine nouă față de muncă. Mulți dintre ei formulau foarte just cerințele cu privire la atitudinea față de muncă a învățătorului, știau că aceasta trebuie să constituie un exemplu viu al trăsăturilor pe care vrea să le cultive la copii, dar ei înșiși nu dovedeau suficient interes, suficient respect pentru muncă. Parchetul din clase și dormitoare, pe care îngrijitoarele se străduiau să-l facă cît mai frumos, cît mai strălucitor devenea, după două trei săptămîni de la vacanță, negru, neplăcut la vedere. Dimineața, la cîteva ceasuri după începerea cursurilor, aspectul general al claselor, hîrtiile de pe culoare, din curte, dovedeau ignorarea eforturilor depuse pentru curățenie și, totodată, lipsa respectului față de bunul obștesc.

Cu o asemenea comportare era clar că nu se putea ajunge la formarea unei atitudini comuniste față de muncă, la o pregătire corespunzătoare sarcinilor care revin învățătorilor. Era clar că trebuia să luăm măsuri care să schimbe atitudinea elevilor și studenților față de muncă. Atunci am hotărît să introducem autodeservirea în clase, în sălile de mese, în dormitoare, să-i înarmăm pe tineri cu priceperi și deprinderi de ordine, de curățenie, de gospodărire.

Am pornit cu aplicarea acestei măsuri, în mod experimental, numai la unul din dormitoare, explicînd elevelor care-l foloseau, în mod amănunțit, ceea ce aveau de făcut. Am hotărît împreună cu ele ca în acel dormitor să nu intre niciodată o femeie de serviciu. Elevele trebuiau să curețe și să lustruiască parchetul, să alinieze paturile, să șteargă praful de pe noptiere, să schimbe apa din vasele de flori, să aerisească. In fiecare zi făceau de serviciu cîte două eleve.

Pentru a dezvolta și gustul estetic al elevelor, dragostea lor pentru frumos, am vopsit toate cuverturile de pe paturi în albastru, am procurat tablouri, vase de flori pentru noptiere.

Curînd a început să se vadă deosebirea dintre dormitorul în care se introdusese autodeservirea și celelalte dormitoare ale internatului. Succesul acestei măsuri ne-a stimulat să extindem aplicarea autodeservirii. Anul acesta am organizat autodeservirea la toate dormitoarele, la toate clasele și în sălile de mese.

Organizația U.T.M. este principalul mobilizator al elevilor și studenților în organizarea autodeservirii. Din rîndurile membrilor organizației U.T.M. s-a constituit un colectiv format din 7 elevi și studenți, cărora li s-a repartizat răspunderea tuturor sectoarelor : clasele, dormitoarele, sălile de mese, culoarele, curtea etc., fiecare membru al colectivului răspunzînd de un singur sector. In cursul fiecărei săptămîni unul dintre membrii colectivului face de serviciu controlînd cum se desfășoară munca în toate sectoarele. Acesta poartă o brasardă albastră la mînă și elevii și studenții acceptă cu respect controlul lui.

Pe lîngă acest colectiv acționează permanent responsabili de clase și de dormitoare aleși de asemenea din rîndurile utemiștilor.

Adesea în ședințele pe clase sau în cadrul adunărilor generale utemiștii analizează cum sînt îndeplinite sarcinile în cadrul autodeservirii, evidențiază pe cei care își fac în mod exemplar datoria, trag la răspundere pe cei care mai dau uneori dovadă de dezinteres, arată căile pentru continua îmbunătățire a muncii

Ținînd seama de marea valoare educativă a întrecerii, care determină în rîndurile tineretului o puternică însuflețire și contribuie mult la închegarea colectivului, conducerea școlii, sprijinită de organizația U.T.M., a inițiat în cinstea zilei de 30 Decembrie o întrecere pentru cea mai frumoasă și mai bine întreținută clasă. Echipe formate din patru elevi sau studenți făceau de serviciu timp de o săptămînă, dînd în primire la sfîrșitul săptămînii clasa sau dormitorul curat, cu tot inventarul în bună stare. Membrii echipei răspundeau deci, timp de o săptămînă, de întreaga curățenie și de aspectul estetic al clasei sau dormitorului. Prin munca ce se efectua în cadrul acestui serviciu s-a urmărit îndeplinirea cu conștiinciozitate a sarcinii primite, formarea obișnuinței de a duce la capăt munca începută și de a învinge greutățile ivite.

Discutarea de la început cu întregul colectiv de elevi a planului muncii de autodeservire, organizarea întrecerii și evidențierea rezultatelor pe care le-a adus aceasta au făcut ca aplicarea autodeservirii să dea roade dintre cele mai bune. Acum toate clasele sînt bine întreținute, parchetul este întotdeauna curat, lustruit, băncile îmbrăcate în huse. La ferestre au fost puse perdele și draperii. S-a schimbat foarte mult și aspectul sălilor de mese, cărora curățenia, florile, le dau un aer de sărbătoare.

Constatînd efectul măsurilor luate am hotărît să organizăm o nouă întrecere, în cinstea Congresului al III-lea al partidului. Datorită acestui fapt, între colectivele claselor s-a creat o puternică emulație. Anul II „B" luptă să-și mențină drapelul de clasă fruntașă, iar ceilalți ani luptă să-l cucerească.

Deprinderile formate le dau acum elevilor posibilitatea să-și întrețină clasele curate și frumoase cu mult mai puține eforturi.

Un efect deosebit pe care l-a avut aplicarea autodeservirii s-a resimțit și în închegarea colectivelor pe clase, în schimbarea situației la învățătură a unor colective.

Apreciind rezultatele obținute, noi ne dăm seama că ne găsim încă într-o fază de început a acestei acțiuni. Nevoia unui control organizat și perseverent se resimte încă destul de puternic peste tot, în toate sectoarele, ceea ce înseamnă că elevii și studenții noștri n-au ajuns încă la autocontrol, la situația de a acționa întotdeauna cu urmare a unor necesități interioare și nu pentru că le-o cer pedagogii. Obiectivul muncii noastre nu este, bineînțeles, de a-i folosi pe ei pentru curățirea sălilor școlii, a culoarelor, a curții, ci tocmai de a face ca deprinderile de autodeservire să devină la ei o cerință proprie. Astfel vom avea certitudinea că atunci cînd elevii și studenții noștri vor fi, la rîndul lor, învățători vor ști și ei să-i educe pe copii în acest spirit.

Folosirea experienței dobîndite pînă acum ne va da posibilitatea să organizăm mai bine autodeservirea, să asigurăm o mai strînsă colaborare între toți factorii educativi ai școlii, să ne apropiem mai mult de realizarea obiectivului urmărit.

MARIA POPESCU
directoarea Institutului pedagogic de învățători din București

La cercul cultural

La Școala medie nr. 2 din Vaslui, alături de cercurile pe materii a luat ființă și un cerc cultural, în care se dezbat teme din cele mai variate domenii. La una din ședințe s-a dezbătut tema „Știința sovietică și explorarea spațiului cosmic". După ce au ascultat o comunicare interesantă pe această temă, elevii au vizionat un diafilm.

In programul cercului cultural de la Școala medie nr. 2 din Vaslui figurează și alte teme interesante, ca, de pildă, „Viața și activitatea matematicianului Țițeica", „Noi descoperiri geografice", „Să ne cunoaștem orașul natal" etc.

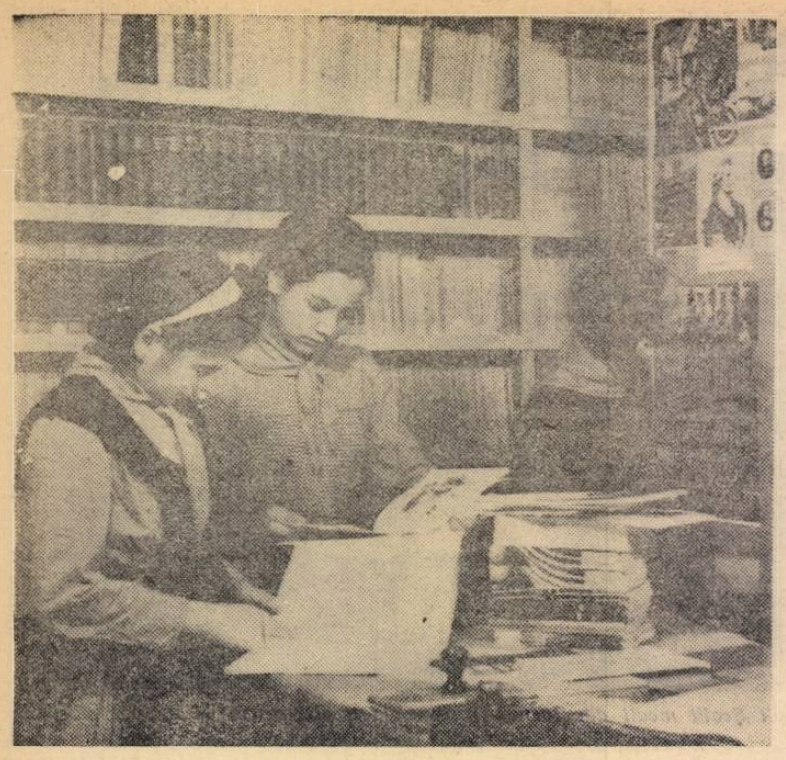

La biblioteca Clubului C.F.R. din Ploești au sosit noi cărți pentru copii și tineret

„BIBLIOTECA ȘCOLARULUI" în discuția profesorilor de limba romînă

De curînd, în cadrul consfătuirilor pe care le organizează Clubul sindicatului de învățămînt din Capitală pentru profesorii de diferite specialități a avut loc o consfătuire a profesorilor de limba romînă cu lucrători ai Editurii Tineretului, pe tema „Pentru o cît mai eficientă adaptare a „Bibliotecii școlarului" la necesitățile programei de învățămînt".

Participanții la discuții au subliniat că, în timp ce numeroasele lucrări publicate în seria veche a „Bibliotecii" au umplut la vremea lor o bună parte din golurile existente nu numai în lectura școlarilor, ci și a vîrstnicilor, cu lucrări din literatura romînă, din literatura universală, din literatura populară etc., noua serie ale cărei prime volume au apărut la sfîrșitul anului 1958, se apropie și mai mult de nevoile școlii și tinde să devină un sprijin de preț al profesorului în predarea istoriei literaturii romîne. Volumele apărute pînă acum pun la dispoziția elevilor un material bogat cu opere selectate în mod judicios, cu prefețe în mare parte bine întocmite, care răspund cerințelor didactice, cu scurte biblio-biografii, precum și teme pentru acasă.

Scoțînd în evidență toate realizările obținute în editarea colecției, profesorii de limba romînă s-au oprit și asupra deficiențelor pe care le mai are aceasta. Ei au arătat că nevoile școlii cer o sporire a numărului de volume, precum și o cuprindere mai largă a unor perioade din istoria literaturii romîne. Lipsesc cărți care să se adreseze elevilor din clasele a VIII-a și a XI-a. Este foarte necesară și publicarea în ediții școlare a operelor apărute după 23 August 1944, opere prevăzute de programa clasei a XI-a. De un deosebit folos ar fi pentru elevi — și chiar pentru profesori — publicarea unor antologii cu ajutorul cărora să se poată studia concepția despre viață și despre artă a scriitorilor noștri clasici, limba și stilul lor precum și publicarea unor monografii și studii critice asupra unor scriitori, școli și curente literare.

Numeroși participanți la consfătuire au propus să se includă în colecție și opere literare prevăzute de programa claselor V—VII, cu atît mai mult cu cît nici una din colecțiile Editurii Tineretului sau ale celorlalte edituri nu se adresează în mod special elevilor claselor V—VII, care formează majoritatea elevilor din țara noastră. Arătînd că unele prefețe sînt încă greoaie, în anumite cazuri chiar inaccesibile, scrise într-un limbaj voit pretențios, profesorii de limba romînă au cerut ca acestea să țină mai mult seama de cititorii cărora li se adresează. In schimb, au spus ei, temele cu care se încheie fiecare volum sînt adesea prea ușoare, se repetă și nu stimulează în suficientă măsură gîndirea creatoare și dorința de cercetare a elevilor.

Venind în întîmpinarea numeroaselor propuneri și sugestii făcute de profesori, reprezentanții editurii au anunțat în cadrul consfătuirii că aceasta va publica un mare număr de volume din lucrările scriitorilor contemporani, inspirate din viața nouă din patria noastră, studii critice asupra curentelor literare, monografii și antologii pe diferite teme.

Consfătuirea organizată de Clubul Sindicatului de învățămînt din Capitală a fost de un real folos atît pentru profesori, cît și pentru lucrătorii Editurii Tineretului. Invitația pe care a făcut-o editura pedagogilor, de a colabora mai strîns la publicarea ediției școlare, s-a desprins ca o concluzie necesară pentru o cît mai eficientă adaptare a „Bibliotecii școlarului" la necesitățile învățămîntului.

AL. I. VLADIMIR

Concursul de literatură al elevilor

S-a încheiat de curînd faza republicană a concursului de literatură al elevilor organizat de Societatea de științe istorice și filologice în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii și C.C. al U.T.M.

Pe una din lucrările scrise ale participanților la concurs un profesor din comisie menționa că elevul respectiv dovedește o bună pregătire ideologică, o informație bogată și precisă dobîndită prin numeroase lecturi în afară de clasă, dragoste și înțelegere pentru literatură, o formă îngrijită, personală și mult entuziasm tineresc.

Elaborarea unor lucrări cu caracter literar impune nu numai un bogat bagaj de cunoștințe de specialitate, ci și posibilitatea de a se da acestora o justă interpretare. Elevii care au participat la concurs au dovedit, în marea lor majoritate, că au această posibilitate. Discutînd despre folclor ca preocupare și izvor de inspirație în operele scriitorilor de la 1848, de pildă, numeroși elevi au subliniat în lucrările lor activitatea revoluționară a pașoptiștilor ca factor care a determinat apropierea lor de creația populară. Mulți elevi au arătat, folosind o bogată argumentație, că o operă de artă nu poate fi mare dacă în ea nu sînt oglindite aspirațiile poporului, idealurile sale, că o operă care nu-și trage seva din popor, care se rupe de gîndurile și problemele acestuia nu va reuși niciodată să atingă culmile creației. „Eminescu este mare — spune în lucrarea sa eleva Maria Mocănașu — pentru că rădăcinile creației sale sînt adînc înfipte în însăși viața poporului nostru". Iar elevul Basarab Nicolescu, vorbind despre caracterul realist al literaturii noastre noi, accentuează însemnătatea partinității și demască caracterul reacționar al diverselor teorii literare revizioniste.

Tema „Lupta partidului pentru o viață mai bună oglindită în literatura noastră" le-a oferit elevilor prilejul de a scrie pagini înflăcărate cu privire la rolul partidului în opera de transformare socialistă a țării noastre, după cum tema „Caracterul realist al basmului popular și cult" le-a dat posibilitatea să ridice problema reflectării luptei de clasă în basm. Felul cum elevii au dezvoltat fiecare din aceste probleme dezvăluie atenția deosebită pe care o acordă pedagogii pregătirii ideologice a elevilor.

In același timp, lucrările scrise vădesc temeinicia cunoștințelor de specialitate ale participanților la concurs. Cea mai mare parte a acestor lucrări se caracterizează printr-o bogată documentare, prin referiri la numeroși scriitori și opere. Alături de cunoștințele dobîndite în clasă, în cadrul lecțiilor indicate de programă, mulți elevi au adus numeroase elemente noi, însușite cu prilejul lecturilor în afara clasei, a activității în cercuri sau a diferitelor manifestări literare organizate în școală. Analizînd felul cum se reflectă în literatura noastră nouă lupta partidului pentru o viață mai bună, elevii au luat cu curaj în discuție opere ca „Șoseaua Nordului" de Eugen Barbu, „In valea Cucului" de Mihai Beniuc etc., care, fiind de dată foarte recentă, nu au fost încă integrate în programa de învățămînt. Ei au dovedit astfel interesul lor pentru cunoașterea aprofundată a literaturii, a celor mai recente creații literare. Alți elevi au folosit în lucrările lor pentru argumentarea unor anumite idei nu numai referiri la numeroși autori și opere, ci multiple amănunte semnificative, ci și multe citate, texte întregi reproduse din memorie.

Ceea ce impresionează în mod foarte plăcut la lectura lucrărilor prezentate în acest concurs este atitudinea pe care o adoptă elevii, poziția pe care se situează ei în dezbaterea problemelor de literatură. Din fiecare lucrare se degajă farmecul unui entuziasm juvenil, al unor convingeri adînci, al unei aderiuni pasionate la cele mai nobile și mai umanitare idei. Acest aspect relevă ceva mai mult decît pregătirea de specialitate a școlarilor, decît nivelul lor de cunoștințe, ne dezvăluie munca de educație comunistă desfășurată în școală, ne arată că, o dată cu însușirea cunoștințelor, elevii învață să fie oameni adevărați. Din rîndurile în care școlarii se străduiesc să descifreze sensurile operelor literare răzbat gînduri de o mare frumusețe morală. „Sînt oameni — spune eleva Maria Mocănașu — care se nasc cu o tumultuoasă văpaie în suflet, oameni care ard ca o torță dătătoare de căldură și lumină; sînt oameni care nu pot trece nepăsători pe lîngă evenimente, în sufletul cărora vibrează intens o durere, o bucurie, care sînt gata să se jertfească pentru alții, pentru idealuri înalte, cu o uimitoare dăruire de sine". Ghiceși parcă înapoia acestor rînduri entuziaste dorința arzătoare a celei care le-a scris de a fi asemeni acestor oameni. Vorbind despre chipuri de eroi comuniști din literatura noastră nouă, elevii se entuziasmează de lupta lor pasionată pentru construirea socialismului, de dragostea lor pentru popor, de înalta lor conduită morală.

Limba folosită în scris, corectitudinea expresiei și a propozițiilor, folosirea cuvîntului potrivit la locul potrivit, armonia frazelor, organizarea logică a expunerii sînt condiții absolut obligatorii ale unor lucrări de literatură. Și din acest punct de vedere lucrările elevilor sînt, cu unele excepții, demne de laudă. Bineînțeles, stilurile sînt deosebite, forma în care sînt expuse problemele diferă de la elev la elev. Unele au un caracter analitic, sobru, tinzînd spre sistematizarea logică, spre argumentarea clară și precisă a ideilor. Altele tind spre folosirea imaginii plastice, a expresiei calde și colorate. Sînt lucrări care par a fi scrise pe nerăsuflate, dintr-un condei, cu avîntul pe care-l dă însuflețirea, convingerea în justețea ideilor dezvoltate. Toate însă constituie o dovadă a grijii cu care profesorii de limba și literatura romînă îi învață pe elevi arta exprimării literare corecte și frumoase.

Calitățile pe care le-am amintit aici au caracterizat cele mai multe din lucrările prezentate la concurs. Au existat însă și lucrări al căror conținut și a căror formă nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor. Acestea se rezumă numai la expunerea datelor cuprinse în manualele școlare fără să aducă idei personale, din care să se poată vedea pregătirea generală a elevului respectiv. Unele lucrări se opresc la simpla relatare a subiectului operelor fără să comenteze semnificația acestora, fără să arate preocuparea de a pătrunde conținutul lor. Apar pe alocuri și unele date eronate, care dovedesc o informație confuză. Se pot întîlni în lucrări și fraze greoaie sau bombastice, formulări imprecise, expresii improprii și chiar unele greșeli gramaticale. De aceea secțiile de învățămînt vor trebui să selecționeze cu mai multă exigență pe viitor, la etapele raionale și regionale ale concursului, elevii care se prezintă la faza republicană.

In general, concursul s-a încheiat cu rezultate pozitive. El a dat Societății de științe istorice și filologice, ca și cadrelor didactice, posibilitatea să vadă mai bine succesele realizate în ultimul timp în școli în domeniul studierii limbii și literaturii romîne și, totodată, a atras atenția asupra problemelor de care urmează să se ocupe în activitatea lor viitoare pentru a-i ajuta pe tineri să desprindă esențialul din operele literare, să poată aprecia just aceste opere și să se exprime într-o formă cît mai corectă, cît mai precisă și mai plastică.

OCTAVIAN BUZESCU

SPRIJINIM „ÎNTRECEREA PRIETENILOR CĂRȚII"

Munca cu cartea desfășurată de pedagogi în rîndul elevilor contribuie din plin la formarea trăsăturilor omului nou și constituie un sprijin de preț în instruirea tinerei generații, în educarea ei în spiritul principiilor moralei comuniste. Iată de ce „Intrecerea prietenilor cărții", fază superioară a concursului „Iubiți cartea", constituie pentru profesorii de la Școala medie nr. 1 din orașul Sighișoara o preocupare de seamă. Pregătirea și mobilizarea purtătorilor insignei „Prieten al cărții" pentru a lua parte la noua fază stă în centrul atenției profesorilor de limba romînă și a diriginților.

Pentru a-i ajuta pe școlari să cunoască, prin intermediul literaturii beletristice, trecutul de suferință și de luptă al proletariatului, tradițiile înaintate ale poporului nostru, lupta partidului pentru organizarea acțiunilor revoluționare ale proletariatului, pentru cucerirea puterii de stat, pentru construirea societății socialiste, în școală s-au organizat discuții pe marginea cărților citite. Astfel cu elevii claselor a IX-a, a X-a reală și a XI-a reală s-au purtat discuții asupra cărților „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Horia" de M. Davidoglu și altele. Cuvîntul elevilor Ioan Moldovan, Victoria Mola, Elena Matei, Georgeta Bichiș, Sidonia Sutac și Gheorghe Cîndea au reflectat interesul și admirația școlarilor pentru trecutul de luptă al poporului nostru, pentru viața nouă care se construiește în Republica Populară Romînă.

O deosebită atenție se dă în Școala medie nr. 1 din Sighișoara recenziilor de cărți. Recenziile cărților „Un om între oameni" de Camil Petrescu, „Cetatea de foc" de M. Davidoglu, „Povestea unui om adevărat" de B. Palevoi, „Așa s-a călit oțelul" de N. Ostrovski ș.a. i-au apropiat pe elevi de eroii pozitivi ai acestor cărți și le-au dezvoltat dragostea și devotamentul față de partid, i-au mobilizat în jurul sarcinilor puse în fața lor de școală și organizația U.T.M.

O altă metodă de atragere a elevilor către literatură constă în scoaterea unor ediții speciale ale gazetelor de perete, în care se popularizează cărțile prevăzute la concurs. Astfel, numărul din 8 mai al gazetei de perete urmărea să trezească interesul elevilor față de cărțile care vorbesc despre zborul cosmic ; un desen sugestiv al betatronului atrăgea atenția asupra lucrărilor „Energia atomică" de V. Leskoviev și „Izvorul razelor solare" de Valter Roman.

Pentru ca ultimele cărți cumpărate de școală să fie cunoscute de elevi și pentru a atrage permanent atenția acestora asupra cărților nou apărute, în fața bibliotecii școlii, la locul cel mai frecventat, a fost deschis un stand de cărți. Aci sînt expuse cu deosebire cărțile prevăzute în listele pentru concurs. Nu lipsesc din acest stand lucrări ca „Sarcinile Uniunii Tineretului" de V. I. Lenin, „Neamul Șoimăreștilor" de M. Sadoveanu, „Mama" de M. Gorki, „1907" de T. Arghezi, „Pornesc oamenii" de Sutö András, „La cea mai înaltă tensiune" de Nagy Istvàn ș.a. care au atras un număr mare de cititori.

Întîlnirile cu scriitorii organizate în școală constituie un prilej minunat de popularizare a literaturii și de trezire a dragostei față de cărțile care oglindesc în mod artistic realizările oamenilor muncii, viața noastră nouă. De asemenea, stă în atenția profesorilor din școală organizarea serilor literare, folosite cu bune rezultate și în primele trimestre ale anului școlar. Ele constituie o altă formă de popularizare a literaturii în scopul pregătirii elevilor pentru concurs.

Profesorii de limba romînă sînt primii care sprijină organizația U.T.M. din școală pentru larga popularizare a „Intrecerii prietenilor cărții". Ei au arătat elevilor condițiile ce se cer a fi îndeplinite în vederea participării la concurs, necesitatea prezentării unui număr cît mai mare de școlari la această întrecere.

Pentru ca numărul celor înscriși la întrecerea prietenilor cărții să crească, astfel încît concursul să cuprindă masa elevilor, conducerea școlii caută să mobilizeze pentru sprijinirea acestei acțiuni pe toți profesorii și diriginții — atît cei de la cursurile de zi cît și de la cursul seral — să urmărească permanent stadiul în care se află pregătirile în vederea concursului, să sprijine popularizarea, pregătirea și desfășurarea lui. Planificarea justă a activităților școlare și extrașcolare în această perioadă, în scopul de a lăsa timp liber elevilor pentru a putea citi literatura și a se pregăti pentru concurs stă de asemenea în atenția școlii.

Sprijinirea de către profesorii Școlii medii nr. 1 din Sighișoara a „Intrecerii prietenilor cărții" izvorăște din dorința profundă a oamenilor școlii de a cinsti prin noi realizări Congresul al III-lea al partidului precum și marea noastră sărbătoare națională 23 August.

Prof. GHEORGHE POPOVICI

Învățământ profesional și tehnic

Intr-o școală agricolă cu vechi tradiții

Ore întregi ți-ar trebui pentru a face ocolul celor 250 de hectare pe care se întinde gospodăria didactică a Centrului școlar „Ion Ionescu de la Brad" din Roman. Intîlnești aici majoritatea sectoarelor din agricultură, începînd cu sectorul de cultură mare și terminînd cu sectorul horticol.

Cîmpurile de experiență, care cuprind 35 de hectare, permit efectuarea de lucrări comparative prin aplicarea îngrășămintelor bacteriene și minerale, prin încercarea și raionarea diferitelor soiuri etc., iar ferma zootehnică dă nu numai posibilitatea să se aplice cele mai noi metode de furajare și hrănire științifică a animalelor în vederea creșterii productivității șeptelului, ci și să se efectueze experiențe pentru îmbunătățirea diferitelor rase. La dispoziția ucenicilor și elevilor se află și un bogat parc de mașini agricole și tractoare, care dispune de utilaje și agregate moderne.

Fiecare dintre profesorii de specialitate ai școlii răspunde de un sector anumit în cadrul fermei didactice. Tov. ing. Ștefan Bălănescu, de exemplu, răspunde de sectorul horti-viticol. El a izbutit să amenajeze astfel acest sector încît toate cunoștințele din domeniul respectiv au largi posibilități de aplicații pe terenurile școlii. La fel stau lucrurile pe cîmpurile de experiență privind încercarea și raionarea soiurilor de plante și folosirea îngrășămintelor bacteriene, de care răspund inginerii Nicolae Stănescu și Gheorghe Trofin. O muncă rodnică se desfășoară și în domeniul creșterii producției zootehnice, sector pe care îl conduce prof. ing. Onofrei Hopulele.

In ferma de păsări a centrului școlar.

In școală funcționează un cerc tehnic de specialitate, a cărui activitate continuă în toată perioada practicii, îmbinîndu-se strîns cu obiectivele acesteia. In ultimul timp cercul și-a propus să studieze experiența gospodăriei agricole de stat din Secuieni, fruntașă pe țară în producția cerealieră, să organizeze vizite la laboratorul de analiză a semințelor și la fabricile de zahăr și de ulei din Roman, să studieze dăunătorii și flora spontană din regiune, precum și mijloacele de combatere a acestora

Școala se îngrijește însă nu numai de instruirea ucenicilor și elevilor, ci și de pregătirea lor multilaterală. Ca urmare, aici se desfășoară, cu sprijinul organizației U.T.M., o bogată activitate cultural-artistică. Se transmit regulat programe ale stației locale de radioficare, au loc vizionări colective la televizor, s-a contractat cu Teatrul de Stat din Bacău prezentarea săptămînală a unor spectacole

Producțiile record care se obțin la școala „Ion Ionescu de la Brad" constituie o propagandă convingătoare pentru metodele înaintate agrozootehnice.

In curtea străjuită de copaci falnici, străvechea clădire în care a funcționat la început școala înființată în 1883 de Ion Ionescu de la Brad se pierde, modestă, printre noile construcții ridicate în anii regimului democrat-popular. Școala, care poartă azi numele fondatorului ei, a devenit un puternic centru de pregătire a cadrelor pentru unitățile socialiste ale agriculturii noastre.

Ing. CONSTANTIN GAGEA
Centrul școlar agricol din Roman

Practică în atelierul școlii

Școlile de gospodărie pe un drum rodnic

Anul acesta a reprezentat pentru școlile de gospodărie o perioadă de început de activitate în care, în pofida unor greutăți inerente, s-au realizat multe lucruri pozitive. Schimbul de experiență organizat de curînd între școlile de gospodărie din Capitală a constituit un adevărat bilanț al muncii acestor școli în primul lor an de activitate.

Lecțiile teoretice desfășurate cu acest prilej, ca de pildă lecția de chimie alimentară cu subiectul „Proteinele în alimentație" sau lecția de tehnologie a cunoștințelor culinare și de cofetărie, au scos în evidență cunoștințele temeinice însușite de elevi, cunoștințe care le ajută să pregătească preparatele pe o bază științifică, respectînd cerințele calorice și igienice.

Un deosebit accent s-a pus pe desfășurarea în condiții cît mai bune din punct de vedere culinar, igienic și estetic al lecțiilor practice de preparate culinare. In atelierul secției de gospodărie de pe lîngă Școala medie nr. 9, înzestrat prin grija secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional „23 August" cu toate ustensilele necesare elevele, îmbrăcate în halate și cu bonete albe, au făcut dovada unor priceperi și deprinderi temeinice și a unor cunoștințe aprofundate cu privire la tehnologia de specialitate. Discuțiile purtate pe marginea acestei lecții au arătat că se cristalizează o metodică specifică școlilor de gospodărie. Astfel, cu privire la modul cum trebuie expuse fazele de pregătire a preparatelor s-a arătat că la preparatele complicate este bine să se dea, înainte de executarea fiecărei lucrări, rețeta și fazele de pregătire, pe cînd la preparatele mai puțin dificile se poate da de la început întreaga rețetă, elevele fiind lăsate să descopere singure fazele mai importante de pregătire, urmînd ca la sfîrșit acestea să fie scrise pe tablă. Astfel se menține treaz atenția elevelor și li se dezvoltă aptitudinile și îndemînarea.

S-a arătat că partea esențială a unei asemenea lecții o constituie demonstrația maistrei-instructoare și aplicațiile făcute de eleve. De aceea este necesar ca cea mai mare parte din timp elevele să fie lăsate să lucreze efectiv, pentru a putea căpăta îndemînarea necesară.

Notarea elevelor, au spus participanții la schimbul de experiență, trebuie să se facă pe baza controlului lucrărilor executate de acestea, control care reprezintă în același timp și cea mai eficace formă de verificare a cunoștințelor. Notele se vor da atît pe baza calităților gastronomice ale preparatelor — gust, aromă etc. — cît și pe baza calității lor estetice.

Participanții la schimbul de experiență au subliniat că deprinderea elevelor cu respectarea tuturor regulilor igienice cere o permanentă atenție din partea maistrei-instructoare la fiecare fază și operație. Pentru a dispune de timpul necesar în acest scop, este bine ca instructoarea să aibă pregătite planșe cu rețetele și modul de executare a preparatelor respective, astfel ca scrierea acestora pe tablă să nu-i mai răpească timp.

O concluzie importantă a schimbului de experiență a fost aceea că în atelierul-școală trebuie să se acorde o grijă deosebită tehnicii securității și protecției muncii prin afișarea regulilor de mînuire a mașinilor de gătit și prin instructaje prealabile la fiecare lucrare. Pe această linie, însă, maistra-instructoare Evdochia Brănici, care a predat lecția practică în cadrul schimbului de experiență, a avut o serioasă scădere, căci deși se lucra la patru aragaze deodată, nu a atras atenția elevelor asupra faptului că trebuie să se ocupe de aerisirea permanentă a atelierului și nu le-a explicat clar cum trebuie mînuite cuptoarele, vasele folosite pentru coptul preparatelor și celelalte ustensile.

Schimbul de experiență a fost deosebit de folositor, concluziile lui contribuind la îmbunătățirea desfășurării procesului de învățămînt în școlile de gospodărie din Capitală.

Ing. N. DINU
inspector-metodist al secției de învățămînt a Capitalei

In predarea lecțiilor de specialitate

Tehnica înaintată pe primul plan

Cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice înțeleg bine faptul că pregătirea unor muncitori de înaltă calificare, care să corespundă ritmului de dezvoltare a economiei noastre naționale, modernizării industriei noastre impune asigurarea unui bogat conținut științific și tehnic al lecțiilor. Aceasta face ca metodele noi de lucru experimentate în uzine de către raționalizatori și inovatori să-și găsească un loc tot mai însemnat în predare.

De pildă, tov. Lidia Sîrbu, care predă tehnologia specială la Școala profesională de pe lîngă Uzinele metalurgice Cugir, folosește pe larg în cadrul lecțiilor datele tehnicii noi în domeniul construcției de mașini-unelte și noile realizări în acest domeniu ale uzinelor din Cugir. Așa a procedat ing. Sîrbu și în recapitularea temei „Mașina de frezat universală" cu ucenicii din anul II — strungari. Cu ajutorul unor planșe didactice clare profesoara a recapitulat cu ucenicii cunoștințele despre părțile componente ale mașinii de frezat — corpul principal, cutia de viteze, cutia de avansuri, brațul longitudinal și brațul transversal, consola și dispozitivele de fixare a sculei, recurgînd și la datele noi pe care le-au cunoscut ucenicii cu prilejul practicii în producție. Problemele principale cu privire la construcția fiecăruia dintre organele care alcătuiesc ansamblul mașinii de frezat și la rolul lor au fost scrise pe tablă într-o schemă sintetică.

S-a trecut apoi la recapitularea cunoștințelor privind prelucrările prin frezare și factorii de care depinde calitatea acestor prelucrări — puterea mașinii, caracterele sculei și felul materialului de prelucrare. In legătură cu aceasta profesoara a stăruit asupra variației vitezelor — obținută cu ajutorul roților baladoare și al conurilor etajate — și a lămurit raporturile de transmisie dintre acestea. Schema cinematică a avansurilor folosită în recapitulare i-a clarificat pe deplin pe ucenici asupra fenomenelor care au loc sub acțiunea forțelor ce se dezvoltă în timpul așchierii.

Lărgind orizontul tehnic al ucenicilor, profesoara a făcut în această lecție recapitulativă o trecere logică de la construcția și funcționarea mașinilor obișnuite la caracteristicile de fabricație și utilizare ale mașinilor moderne cu semnalizare optică și comenzi automate. Astfel, ea s-a bazat pe cunoștințele ucenicilor cu privire la raportul dintre puterea, precizia și randamentul în lucru al mașinilor arătînd modificarea structurală a acestor date tehnice la mașinile moderne, ceea ce determină o serioasă creștere a productivității muncii. In felul acesta, demonstrarea funcționării mașinilor de frezat i-a dat profesoarei posibilitatea să scoată puternic în evidență importanța pe care o are pentru economia națională fabricarea acestor mașini-unelte de înaltă tehnicitate. Dînd ucenicilor cunoștințe temeinice asupra construcției și funcționării mașinii de frezat, lecția le-a pus probleme de calcul al vitezelor, al dezvoltării forțelor, al normelor ce privesc precizia acestor mașini și al erorilor geometrice de formă pe care ei vor trebui să le evite în practica lor ca muncitori calificați.

Nivelul științific al cunoștințelor însușite de elevi, îmbogățirea continuă a acestora sînt o preocupare centrală și pentru tovarășul M. Sava, profesor la Școala profesională de pe lîngă fabrica de rulmenți din Birlad. Recapitularea temei „Transformatorii electrici" a scos la iveală faptul că ucenicii lui au cunoștințe temeinice în legătură cu construcția acestor aparate, că știu să efectueze calculul potențialului în aplicațiile practice ale transformatorilor. Ei cunosc rezultatele ce se obțin cu ajutorul stațiilor de transformare în alimentarea unor localități și a unor obiective industriale cu energie adusă de la marile centrale electrice Borzești, Paroșeni, Doicești etc. In răspunsurile lor, ucenicii au dat amănunte asupra stației de transformare din vecinătatea uzinei, dovedind că au reținut explicațiile date de profesor cu prilejul vizitării acestei stații.

De asemenea, recapitularea cunoștințelor asupra generatorilor de curent alternativ, care s-a sprijinit atît pe probleme de calcul teoretic cît și pe demonstrații practice, le-a dat ucenicilor o perspectivă de ansamblu asupra viitoarei lor activități profesionale.

Temeinicia cunoștințelor însușite de ucenici, verificată prin întrebări precise și formulate științific, priceperea cu care tinerii știu să rezolve problemele teoretice și să le pună în legătură cu aplicațiile practice dovedesc din plin eficacitatea unor asemenea lecții recapitulative de încheiere a unei teme. Aceste lecții cu caracter generalizator îi determină pe ucenici să interpreteze just fenomenele și contribuie la buna lor pregătire profesională, dîndu-le posibilitatea să înțeleagă în ansamblu complicatele procese ale producției.

Profesorul M. Sava și-a propus ca în cadrul lecțiilor de recapitulare finală să se ocupe în special de dezvoltarea gîndirii tehnice a ucenicilor și a priceperii lor de a aplica cunoștințele în practica de atelier, în contactul nemijlocit cu producția. Astfel, aceste lecții îi vor orienta pe ucenici cu privire la posibilitățile de perfecționare continuă a proceselor tehnologice, de ridicare a productivității muncii și de scădere a prețului de cost.

Nu toți profesorii au însă în vedere ca obiectiv principal în timpul recapitulării înarmarea ucenicilor cu cunoștințe legate de tehnica cea mai înaintată. Bunăoară, profesorul V. Mihai de la Școala profesională de pe lîngă Intreprinderea metalurgică de stat din Roman, recapitulînd cu ucenicii lui cunoștințele despre laminoare, nu a făcut decît să repete unele generalități cuprinse și în lecția „Noțiuni sumare despre laminoare" pe care o predase anterior. Mai mult chiar, caietele de notițe ale ucenicilor săi cuprind clasificări și definiții eronate din punct de vedere științific sau referiri la metode învechite. Ca urmare, nivelul de pregătire al ucenicilor nu corespunde pe de-a întregul cerințelor procesului de producție de la Laminorul din Roman — una din cele mai moderne întreprinderi de acest fel din Europa. Este necesar ca directorul și comisia metodică a școlii să ia măsuri pentru a remedia măcar acum, cu prilejul recapitulării finale, lacunele din cunoștințele ucenicilor. Pentru aceasta se cere să se acorde o atenție deosebită alcătuirii planurilor de sinteză și recapitulare, care să cuprindă indicații concrete pentru adîncirea cunoștințelor legate de practica profesională a ucenicilor, de tehnica și tehnologia înaintată folosite în producție. Tematica lecțiilor recapitulative trebuie alcătuită în urma verificării în practica producției industriale moderne a cunoștințelor acumulate de ucenici.

Organizînd cît mai bine lecțiile recapitulative, cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice vor asigura nu numai înarmarea ucenicilor și elevilor lor cu cunoștințe temeinice de specialitate, ci și pregătirea acestora la nivelul tehnicii înaintate folosite în producție.

AL. CHIRICA
inspector de învățămînt în Ministerul Industriei Grele

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

„Inelul belșugului"

Clima pămîntului nostru n-a fost întotdeauna așa cum este astăzi. Cu un mileniu în urmă, normanzii, poposind pe țărmurile Groenlandei, au dat de pășuni însorite, iar bogatele zăcăminte de cărbune de pe coastele mărilor polare stau mărturie că aci a existat, acum cîteva milioane de ani, o floră luxuriantă. Poate că aceste constatări i-au determinat pe oameni să viseze la o schimbare radicală a climei, la o primăvară veșnică pe întreaga noastră planetă.

Metodele propuse sînt numeroase. S-a încercat — și s-a izbutit în bună parte — să se modifice clima unor regiuni întinse prin plantarea de perdele forestiere, prin crearea de mări artificiale, prin schimbarea condițiilor de scurgere a apelor de suprafață — elemente care influențează regimul eolian, de umezeală și de temperatură.

Savantul sovietic Avsiuk a prezentat în 1958 un plan de modificare a climei Arcticii prin topirea ghețurilor plutitoare. Procedeul propus prevede reducerea capacității de reflectare a gheții prin acoperirea ei cu o substanță de culoare închisă, de pildă praf de cărbune.

Sînt bine cunoscute și apreciate proiectul barajului din strîmtoarea Behring al inginerului Borisov, proiectul Romanov pentru transformarea insulei Sahalin în peninsulă și încă multe altele, de pildă cel care preconizează modificarea poziției axei Pămîntului sau lansarea unor sori artificiali cu deuteriu.

Oricît de fantastice ni s-ar părea toate aceste proiecte, ele sînt rezultatele unor calcule migăloase și ale unor studii îndelungate, care țin seama de ultimele cuceriri ale științei și tehnicii. Noul proiect de modificare a climei prezentat de inginerul sovietic Valentin Cerenkov pare și el, la o cercetare superficială, utopic. Dar, dacă analizăm bazele sale științifice ne dăm seama că el este pe deplin realizabil. In elaborarea lucrării sale „Modificarea climatului și crearea unei lumini artificiale în cursul nopții pe teritoriul globului cu ajutorul unui inel de mici particule ce se învîrtesc în jurul Pămîntului". Cerenkov s-a inspirat din uriașele succese ale rachetotehnicii sovietice. Proiectul lui prevede crearea în jurul Pămîntului a unui inel ca cel al lui Saturn, compus din mici particule albe, opace, de numai 0,3 microni fiecare. Aceste particule, nimerind în calea radiației solare, ar difuza-o și ar trimite o parte din ea Pămîntului. Inelul din jurul globului terestru, care va semăna cu un gigantic nor de fum, s-ar găsi la o înălțime de 1000-1500 km. și ar avea o lățime de 500 km. El ar furniza continuu planetei noastre o radiație termică de 1300 miliarde KW., echivalentă cu energia dată de 586.000 centrale hidroelectrice de tipul centralei „Lenin" de pe Volga. Deși o parte din această uriașă cantitate de căldură va fi reflectată de atmosferă și de suprafața Pămîntului înapoi în spațiu, va rămîne încă suficient de multă pentru a modifica radical clima. Pe lîngă căldură, un asemenea inel va da și lumină, desființînd pentru totdeauna bezna nopții.

Oamenii de știință care au supus unei analize adîncite proiectul inginerului Cerenkov au scos în evidență marile avantaje pe care le-ar oferi punerea lui în practică. In primul rînd, cărbunele, petrolul și gazele ar rămîne exclusiv la dispoziția chimiștilor, încetînd folosirea lor drept combustibil. Prin topirea ghețurilor regiunilor polare, milioane de hectare ar putea fi redate agriculturii. S-ar putea obține cîteva recolte pe an, iar roadele ar deveni mult mai îmbelșugate decît cele actuale.

Există însă și obiecții împotriva creării unui inel în jurul Pămîntului. Biologii sînt de părere că modificarea climei și nopțile luminoase ar putea influența asupra proceselor fiziologice omenești și asupra dezvoltării faunei și florei. Cele mai serioase temeri le ridică însă problema topirii ghețurilor, care ar putea avea drept consecință inundarea unor teritorii vaste.

Inginerul Cerenkov dispune însă de contraargumente. El susține că adaptabilitatea ființelor vii este atît de mare, încît într-o perioadă relativ scurtă ele se vor acomoda noilor condiții și vor începe chiar să se dezvolte mai bine. In ceea ce privește primejdia inundațiilor, aceasta poate fi evitată, după părerea inginerului Cerenkov, dacă s-ar da inelului o formă eliptică, ceea ce ar atenua iradierea regiunilor polare. Mai trebuie ținut seama de faptul că prin încălzirea Pămîntului va spori umezeala aerului și a solului în regiunile secetoase, care vor absorbi o mare parte din surplusul de apă.

S-a mai pus problema realizării practice a proiectului, a „însămînțării" spațiului din jurul globului terestru cu particule opace. Aci vor trebui să intervină rachetele, singurele în măsură să ducă milioane de tone de pulbere la altitudinea necesară. Va fi nevoie de mii, poate de zeci de mii de rachete. Acest lucru nu este nicidecum irealizabil. Prin încetarea cursei înarmărilor, prin acceptarea de către puterile occidentale a planului sovietic de dezarmare, s-ar putea ușor pune la dispoziția oamenilor de știință mijloacele necesare înfăptuirii acestui temerar proiect.

Printr-un efort comun al tuturor popoarelor, într-un timp nu prea îndepărtat ar putea fi creat, în jurul Pămîntului, un adevărat „inel al belșugului".

RADU NOR

Știri

La biblioteca raională din Alexandria a avut loc de curînd un concurs cu tema „Transformarea socialistă a satului oglindită în literatura noastră".

La concurs au participat 40 de cititori ai bibliotecii, în majoritatea lor elevi ai școlii medii din localitate. Ca material bibliografic participanții au folosit peste 14 opere literare, printre care „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Desfășurarea" de Marin Preda, „Temelia" de Eusebiu Camilar, „Brazdă peste haturi" de Istvan Horvath și altele.

Printre premianții concursului se numără și elevi din clasele a X-a și a XI-a de la școala medie din localitate.

★

De curînd, la Școala de 7 ani nr. 1 din Sibiu au fost terminate lucrările de reamenajare a atelierelor școlare, a căror capacitate s-a lărgit cu 50 m.p. Lucrările au fost efectuate cu sprijinul larg al oamenilor muncii de la întreprinderea I.E.S., al cadrelor didactice, al comitetului de părinți și al elevilor. Aceștia au muncit cu multă tragere de inimă la amenajarea și utilarea atelierelor școlare.

BIBLIOGRAFIE

Direcția Difuzării Cărții anunță că se află în rețeaua de difuzare **„Culegere de probleme și exerciții de matematică pentru examenele de admitere în învățămîntul mediu".**

Lucrarea, apărută în E.S.D.P., vine în sprijinul elevilor care se pregătesc pentru admiterea în școlile medii.

★

De curînd a apărut, în Editura muzicală, caietul de cîntece pentru corurile de copii **„DE-O VÎRSTĂ CU REPUBLICA".** Caietul cuprinde cîntecele: „De-o vîrstă cu Republica" de I. D. Chirescu, pe versuri de Eugen Jebeleanu, „Partid, iubit părinte" de L. Profeta, pe versuri de C. Teodori, „Salutul cravatelor roșii" de H. Jerea, pe versuri de Rusalin Mureșan, „Sînt pionier" de I. Vasilescu, pe versuri de E. Mirea, „Sîntem a țării primăvară" de G. Derieteanu, pe versuri de G. Mihalache, „Prieteni dragi" de R. Șerban, pe versuri de Vlaicu Bîrna, „Prietenia mi-e dragă" de V. Timiș, pe versuri de Ed. Jurist, „Azi e zi de sărbătoare" de E. Roman, pe versuri de A. Felea.

★

A apărut revista **Natura**, nr. 2, martie-aprilie 1960.

In cuprins:

x x x Importanța lucrărilor lui V. I. Lenin pentru biologie și geografie

N. Macarovici: Evoluția vieții în timpul Neozoicului

I. Șandru și M. Sîrbu: Al III-lea Congres al Societății Unionale de Geografie din U.R.S.S.

V. Cucu, Gh. Iacob, I. Iordan, I. Velcea: Realizări în electrificarea Republicii Populare Romîne

P. V. Coteț: Harta geomorfologică a platformei dobrogene

O. Săvulescu: Folosirea antibioticelor în combaterea bolilor la plante

M. Lazăr: Noțiuni endocrinologice

Ch. Darwin: Variabilitatea animalelor și plantelor în stare domestică, cap. XII. Ereditatea

C. Zahariadi: Combaterea chimică a buruienilor

A. I. Bret: Realizări pe lotul experimental

F. N. Seveakov: Unele probleme ale predării geografiei în școlile medii serale de cultură generală

V. S. Pokrovskaia: Observațiunile agrometeorologice în școli

M. Juga: Întreținerea culturilor de flori

P. Pteancu și Gv. Sabău: Învățămintele unei excursii

N. Sălăgeanu: Tineri iubitori ai naturii

B. Vulcu și R. Iancu: Revista cercului de geografie „George Vîlsan"

B. Vulcu și C. Helgiu: Concursuri geografice

Gr. Ilieș: Elevii lucrează schița de plan a comunei

I. Sucitu: Terenul geografic

Gh. Știucă: Din realizările unui cerc de tineri naturaliști

Maria Tatu: Aspecte dintr-un caiet de observație

V. Livescu: Însemnări din activitatea cercului „Tinerilor naturaliști"

CONCURS

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a unui post de asistent la catedra de hidraulică și instalații hidropneumatice.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la Rectoratul Institutului politehnic din Iași Calea 23 August Nr. 11, însoțite de următoarele acte:

— copie legalizată de pe actele de studii;

— lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;

— certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt;

— certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează;

— memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;

— autobiografie.

Prof. A. VASILESCU (București): „Peisaj industrial".

La cercul de artă plastică al profesorilor

Cercul de artă plastică „Ion Andreescu" de pe lîngă clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală a deschis de curînd în sala din Bulevardul 6 Martie nr. 32 o nouă expoziție, care cuprinde lucrări ale profesorilor pictori A. Vasilescu și Emil Nic. Niculescu. Prilejul ne pare binevenit atît pentru a prezenta lucrările celor doi expozanți, cît mai ales pentru a ridica cîteva probleme în legătură cu activitatea profesorilor artiști grupați în acest cerc.

Profesorul A. Vasilescu expune 45 de lucrări (ulei, creion și acuarelă). Se cuvine subliniată varietatea tematică a lucrărilor, cu tendința accentuată spre abordarea unor teme din actualitate. Peste 20 de lucrări din expoziție sînt inspirate din activitatea muncitorilor din construcții.

Mai semnificative pentru stilul lui A. Vasilescu ni se par tablourile „Montarea cofrajelor", „Cu vibratorul", „Netezirea planșeului", „Se montează boburile elevatoare", în care atenția pictorului se concentrează asupra muncitorilor, a căror mișcare este reușit realizată. Din ansamblul fiecărui tablou rezultă încordarea pasionată a omului în procesul muncii. Cu mijloace simple, uneori din cîteva trăsături de creion sau pensulă, A. Vasilescu redă sugestiv pe muncitorul constructor, învingător în complicate probleme tehnice. Șantierul sugerează un cîmp de luptă din care omul iese în mod firesc învingător.

Zece din lucrările expuse de A. Vasilescu prezintă peisaje, din care reținem mai ales atenția peisajele industriale: „Peisaj din Doicești"; „Sonde la Tîrgoviște" etc.

Prof. Emil Nic. Niculescu expune peisaje, portrete, caricaturi și cîteva imagini din activitatea social-culturală a cadrelor didactice, remarcîndu-se mai ales prin calitatea desenului, ca de pildă în „Muncitori la strung" și în „Șițarii".

Cercul de artă plastică „Ion Andreescu" de pe lîngă Clubul muncitorilor din învățămînt, prin activitatea pe care o desfășoară, interesează un număr din ce în ce mai mare de amatori de pictură. Expozițiile organizate sînt vizitate zilnic de zeci și sute de cadre didactice, de elevi, studenți etc. Aceasta presupune o exigență deosebită în organizarea expozițiilor. Or, din păcate, expozițiile organizate de cerc de la începutul acestui an n-au dovedit o asemenea grijă.

Deficiența cea mai importantă se leagă de orientarea tematică a lucrărilor. In expoziții abundă încă „naturile moarte", florile și copacii, în timp ce teme majore din viața și munca oamenilor de azi ai patriei noastre sînt insuficient reprezentate și de multe ori superficial realizate. Tablourile din natură au mers deseori pe o linie idilică, de efecte coloristice, neurmărind și un scop educativ — de a face cunoscute frumusețile naturii patriei noastre; de a arăta ceea ce a survenit nou în peisajul ei. Sînt ilustrative în acest sens lucrările expuse cu diferite prilejuri de profesorul Ion Iacobescu. Tema preferată a lucrărilor sale este „Delta Dunării". Ce păcat însă că marea majoritate a lucrărilor prezintă doar sălcii și nuferi, stuf și apă, uneori destul de dulceag tratate. In călătoriile pe care le-a făcut în ultimii ani în Deltă n-a văzut oare pictorul imensa luptă care se duce în acest colț al patriei noastre pentru supunerea naturii, pentru valorificarea bogățiilor ei? De ce lipsesc din tablourile lui frumusețea acestei lupte, eroismul de care dau dovadă oamenii muncii? Aceasta este cu atît mai regretabil cu cît Ion Iacobescu și-a cîștigat prin lucrări anterioare un prestigiu de autentic talent în rîndurile colegilor lui și al amatorilor de pictură.

Membrii cercului de artă plastică de pe lîngă Clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală muncesc în școală. Mulți dintre ei au o activitate îndelungată în învățămînt. Cum se explică atunci că temele cele mai puțin reprezentate în lucrările lor sînt tocmai cele legate de viața școlii și a cadrelor didactice?

Cei care îndrumă activitatea cercului de artă plastică au datoria să se preocupe mai mult de faptul că o parte din profesori își rezumă activitatea la organizarea de expoziții cu vînzare, tind adesea la realizarea unor lucrări „de efect", ceea ce duce de multe ori la concesii de natură tematică și artistică.

Este știut faptul că cercurile de artă plastică de pe lîngă cluburi nu urmăresc înjghebarea de asociații de profesioniști, ci antrenarea unui cît mai larg număr de amatori de pictură, cu talent, pe care să-i educe în spiritul realismului socialist în artă și să le călăuzească talentul pe calea însușirii măiestriei artistice. In cercul de la clubul muncitorilor din învățămînt nu se dă o rezolvare potrivită acestei probleme, el avînd un caracter închis și grupînd cu exclusivitate profesori de desen din Capitală.

Antrenînd și pe alți amatori de artă din învățămînt, orientînd tematica lucrărilor lor spre problemele majore ale actualității pe care le ridică construcția socialistă în patria noastră și ajutîndu-i să-și înșușească măiestria artistică cercul de artă plastică „Ion Andreescu" de pe lîngă clubul muncitorilor din învățămînt din Capitală va răspunde cu mai multă eficiență menirii sale.

CONSTANTIN RĂDOI

Spectacole la sate

Sindicatul muncitorilor din învățămînt din orașul Dorohoi a organizat de curînd în satele Buhaj și Arborea două spectacole susținute de formațiile artistice de amatori.

Programul artistic a cuprins cîntece de masă executate de corul cadrelor didactice, un concert de muzică instrumentală prezentat de orchestră și în încheiere piesa într-un act „Chestiuni familiare". La spectacole au asistat peste 450 de țărani muncitori din cele două sate.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 567 — vineri 27 mai 1960 — 8 pagini 25 bani

Marile perspective și sarcini ale școlii

Mărețele obiective cuprinse în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă mobilizează pe fiecare om al muncii din patria noastră să participe cu toate forțele lui la înfăptuirile menite a asigura progresul și bunăstarea poporului, viitorul lui luminos. In programul de muncă și luptă la care ne cheamă astăzi partidul sînt țesute dorințele, visurile fiecăruia din noi. De la primul și pînă la ultimul rînd, proiectul este străbătut de grija față de om, de preocuparea pentru ridicarea continuă a nivelului de viață. De aceea el însuflețește, trezește optimism, duce la inițiative, îndeamnă la muncă eroică, plină de patriotism. Viziunea limpede, clară a viitorului face să vibreze puternic sentimentul mîndriei că sîntem constructori ai socialismului, că putem aspira și înfăptui atît de mult.

Noi, cei ce muncim în învățămînt, vedem cu bucurie calea de continuă ascensiune a școlii în cadrul ridicării generale a economiei și culturii din patria noastră. Indicațiile cu privire la învățămînt cuprinse în proiectul de Directive arată un urcuș neîntrerupt în ritm viu — ritm propriu socialismului. Se prevede o creștere de peste două ori a investițiilor pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele în anii 1960—1965 față de anii 1954—1959. O creștere de peste două ori. Aceasta înseamnă mereu mai multe construcții noi de școli la orașe și la sate, înseamnă lărgirea spațiului școlar, localuri moderne, clase încăpătoare și luminoase, laboratoare și ateliere mai multe și înzestrate cu material didactic bogat, cu aparate moderne, cu utilaj și unelte perfecționate, înseamnă totodată biblioteci cu număr mai mare de cărți, muzee școlare bine dotate, săli de gimnastică, terenuri de sport școlare mereu mai multe la dispoziția elevilor noștri. Cu alte cuvinte, condiții materiale pentru desfășurarea unui învățămînt temeinic, care să aibă drept rezultat elevi cu profunde cunoștințe teoretice și practice, cu o constituție fizică sănătoasă, cu un profil moral demn de societatea socialistă.

Pe linia dezvoltării învățămîntului un obiectiv de mare însemnătate pus în fața școlii este încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anii 1962—1963 și apoi trecerea la învățămîntul de 8 ani. Aceasta înseamnă că nivelul minim de cultură generală al poporului nostru crește și prin aceasta se ridică însuși nivelul contribuției maselor la construcția socialismului și comunismului. Dacă ne gîndim la situația grea, de incultură și ignoranță, în care au fost ținute la noi masele de oameni ai muncii sub burghezie, dacă ne gîndim la marele număr de analfabeți pe care l-am avut drept moștenire de la regimurile de exploatare și asuprire, înțelegem întreaga măreție, marea semnificație a acestui obiectiv pe care ni-l propune acum partidul. Noi, care pînă nu de mult trebuia să ne îngrijim de alfabetizarea maselor, ne propunem ca într-un viitor foarte apropiat să ridicăm limita de jos a culturii generale la 8 ani, să avem un învățămînt mediu de cultură generală de 12 ani. Aceasta este un strălucit rezultat al politicii juste duse de partidul nostru care, aplicînd cu consecvență în viață învățătura marxist-leninistă, a concentrat efortul constructiv al poporului spre industrializarea țării, bază puternică pentru o înaintare generală a tuturor sectoarelor vieții economice, ca și pentru o cultură înaintată. Invățămîntul mediu, pornind de la o treaptă mai înaltă de pregătire a elevilor, va duce la o mai temeinică instruire și educare a tineretului, va determina de asemenea și în învățămîntul superior o îmbunătățire simțitoare în pregătirea specialiștilor de înaltă calificare.

Deschizînd orizonturi noi în toate domeniile, proiectul de Directive cere muncii pedagogice să țină pasul cu înaintarea întregii noastre vieți. Oamenii școlii sînt chemați să înfăptuiască legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. In acest sens, învățămîntul, pe toate laturile lui și sub toate aspectele, trebuie să înregistreze un salt. Toate activitățile legate de instruirea și educarea elevilor trebuie să se desfășoare pe un plan mai înalt. Pedagogii înțeleg că în întreaga lor activitate de îndrumători ai noilor generații este necesar să țină permanent seama de faptul că elevii lor trebuie să fie pregătiți pentru viața și activitatea ce o vor desfășura într-o societate în care se va ridica mult nivelul tehnic prin electrificarea, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție în toate ramurile economiei, prin utilizarea mașinilor electronice etc. Introducerea tehnicii celei mai noi în toate ramurile economiei naționale, măsurile menite să ducă la mecanizarea și automatizarea complexă a producției, la aplicarea proceselor tehnologice avansate, la folosirea tot mai largă a științei și tehnicii moderne, pun sarcini directe și imediate și în fața celor ce pregătesc cadre pentru diferitele ramuri ale economiei naționale și culturii, nu numai în fața celor ce desfășoară acum munca productivă în aceste sectoare. Incă din clasele primului ciclu de învățămînt procesul de instruire și educare se cere să fie temeinic orientat spre viață, spre practica construcției socialiste. Școlile sătești, care pregătesc tineri ce vor munci după terminarea învățămîntului general obligatoriu în agricultură, vor trebui să țină seama în activitatea lor de perspectivele deschise agriculturii prin încheierea procesului de colectivizare și prin introducerea mecanizării. Pe baza experienței cîștigate pînă acum se pot obține noi rezultate în legarea învățămîntului de viață prin folosirea unor forme, a unor mijloace mai variate, mai eficiente. In predare, în activitatea practică, în munca extrașcolară trebuie să desfășurăm o activitate pedagogică cu orizont larg, care să cuprindă în toate dimensiunile lui programul de dezvoltare economică și culturală a țării. In predarea fizicii, chimiei, matematicii, științelor naturale, geografiei, în predarea cunoștințelor de producție industrială și a cunoștințelor agricole, în

(Continuare în pag. 2)

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Acțiunile patriotice ale elevilor

Cu multă însuflețire participă la acțiunile patriotice inițiate în cinstea Congresului al III-lea al P.M.R. pionierii și elevii Școlii de 7 ani din comuna Hărman, raionul Codlea. In decurs de numai 20 de zile ei au colectat aproape 8.000 kg. fier vechi, angajîndu-se ca pînă la Congres să colecteze alte mii de kilograme.

De asemenea, pionierii acestei școli desfășoară o largă acțiune de difuzare a cărții în rîndurile țăranilor colectiviști și au întreprins acțiuni de curățire și îngrijire a parcului din comună.

★

La rîndul lor, pionierii și elevii de la Școala de 7 ani din Peicani, raionul Murgeni, organizați în echipe, au colectat o cantitate de 2.100 kg fier vechi, 52 kg deșeuri, 20 kg maculatură și 5 kg săminţă de salcîm. De asemenea, ei au curățat o suprafață de 10 ha izlaz, au sădit 400 pomi și au efectuat un număr de 410 ore de muncă voluntară pentru înfrumusețarea școlii și a satului.

Uzina ucenicilor

Dacă n-ai vedea pe poartă firma mare — ATELIERELE DE PRODUCȚIE ALE CENTRULUI ȘCOLAR „ENCSEL MAURICIU" DIN TIRGU MUREȘ — și dacă n-ai întîlni, lucrînd la mașini, numai adolescenți, ai crede de bună seamă că te afli în incinta unei adevărate uzine metalurgice. Multe te determină să-ți închipui aceasta: lucrările de înaltă tehnicitate realizate aici, strungurile impunătoare, motoarele electrice moderne, ca și lozincile care străjuiesc la intrarea fiecărei secții: „In cinstea Congresului partidului colectivul de la turnătorie se angajează să realizeze economii și produse peste plan în valoare de 73.000 lei. „Cinste fruntașilor în producție din atelierul electric, care au realizat înainte de termen, în cinstea Congresului, o stație modernă pentru încercarea motoarelor!".

Pretutindeni, în fiecare secție, angajamentele ucenicilor romîni și maghiari care lucrează umăr lîngă umăr, ale maiștrilor și tehnicienilor care-i îndrumă stau mărturie grăitoare a entuziasmului cu care întregul colectiv al școlii salută mărețul proiect al Directivelor pentru economia națională pe anii 1960—1965 și programul economic de perspectivă.

Șarjele Congresului — așa au denumit ucenicii de la turnătorie complicatele piese din aluminiu, bronz și fontă care se făuresc acum la temperaturile înalte ale cuptoarelor moderne. Angajamentele brigăzilor de la turnătorie prevăd — alături de economii importante de materiale neferoase — reducerea procentului de rebuturi. In acest scop brigăzile de turnători au adresat o chemare brigăzilor de la atelierul de modelaj și celor de la biroul de proiectare. Răspunsurile au venit prompt. Pe planșetele elevilor care lucrează la biroul de proiectare siluetele multor piese s-au îmbunătățit, au devenit mai suple. După turnare, fiecare din ele va cîntări cîteva sute de grame sau chiar cîteva kilograme mai puțin, va necesita ore mai puține de prelucrare la mașinile-unelte: în total, zeci de mii de lei economii.

La atelierul de tratamente termice, toată lumea era preocupată în ultimele săptămîni de problema îmbunătățirii tehnologiei, pentru a se putea obține o duritate mai mare la suprafața pieselor. Maiștrii și ucenicii au studiat experiența în această privință a uzinei „Steagul roșu", au cercetat cu atenție literatura de specialitate și au propus biroului tehnic îmbunătățirea sistemului de durcisare a pieselor. Și astfel, rezistența roților dințate pentru angrenaje a crescut simțitor.

Cei de la biroul tehnic, de la proiectări, abia mai prididesc să rezolve propunerile de inovații — atît de multe s-au adunat în ultimul timp. Colectivul atelierului de electromecanică a pus la punct o stanță pentru executarea mecanică a tolelor, care a făcut să crească de cîteva ori productivitatea muncii. In urma utilizării noii aparaturi pentru încercarea motoarelor la 1000 de volți s-a reușit ca defecțiunile la motoare să scadă sub 1%. S-au realizat dispozitive pentru strunguri, pentru freze, pentru mașinile de găurit, pentru ușurarea bobinării. Ca urmare crește necontenit productivitatea muncii, crește cifra economiilor realizate, crește renumele produselor realizate în uzina ucenicilor.

Nu am pomenit, intenționat, de un anume semn distinctiv al tuturor atelierelor de aici, semn care le deosebește de atelierele tuturor celorlalte întreprinderi. Pretutindeni, în fiecare secție, întîlnești o tablă școlară și material didactic. Pentru că aici se făuresc nu numai mașini, ci în primul rînd oameni, muncitori înaintați. Alături de angajamentele de producție luate în cinstea Congresului partidului, colectivul școlii poartă în inimi și un alt angajament de onoare, luat în cinstea aceluiași măreț eveniment din viața poporului nostru: „Intreaga promoție de absolvenți din acest an să fie o promoție de muncitori de înaltă calificare, de viitori fruntași ai construcției socialiste".

FRANCISC URMENY

ZIUA COPILULUI

1 Iunie, întîia zi de vară, zi caldă și senină ca sufletele copiilor noștri. E ziua lor, a celor pe care îi creștem pentru ca mîine să ne ia locul în frontul uriaș al luptei pentru socialism și comunism, pentru o viață mereu mai fericită, mai luminoasă.

Pentru ca schimbul nostru să fie demn de măreția zilelor pe care le va trăi, prin grija partidului s-au creat toate condițiile necesare: aproape 7.000 de grădinițe, zeci de mii de școli de 7 și 11 ani, case și palate ale pionierilor, biblioteci, terenuri de sport etc. Peste 2.000 de medici și cadre medii sanitare specializate veghează ca tinerele vlăstare să crească sănătoase, pline de forță și vigoare.

Fericiți că trăim într-o țară socialistă, în care se face totul pentru ca cei mici să aibă o copilărie fericită și un viitor luminos, noi, pedagogii care îi instruim și educăm, sîntem hotărîți să nu ne precupețim nici un efort pentru a pregăti din ei cetățeni de nădejde ai țării.

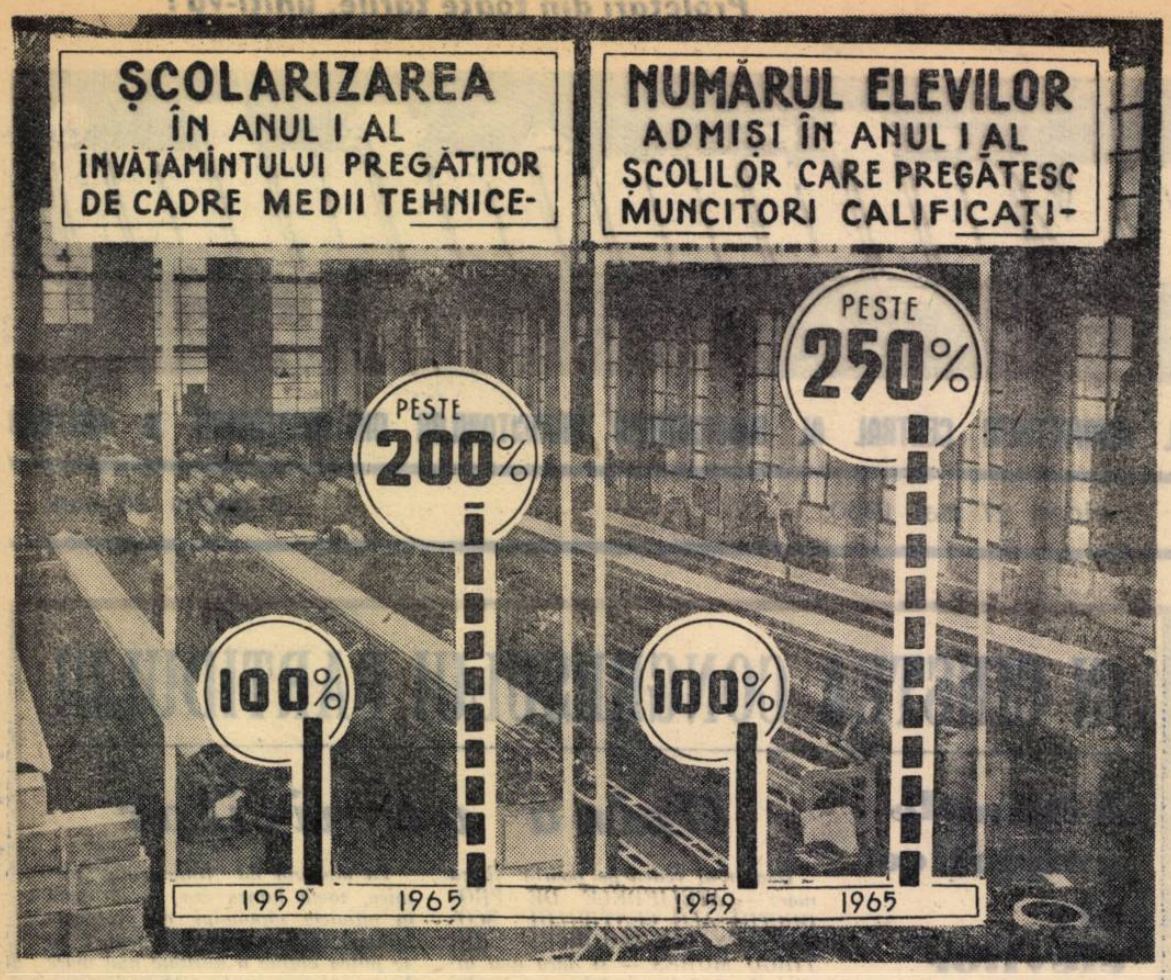

MARILE PERSPECTIVE ȘI SARCINI ALE ȘCOLII

(Urmare din pag. 1)

pregătirea practică a elevilor și în toate formele activității instructiv-educative va trebui să ținem seama de faptul că în cadrul planului pe anii 1960—1965 se vor introduce pe o scară largă, în toate ramurile economiei naționale, cuceririle tehnicii și științei moderne.

Învățămîntul va da în anul acesta, peste scurt timp, o serie de absolvenți pentru producție și apoi, an de an, noi serii de tineri absolvenți, muncitori calificați care vor munci în sectoarele economiei. Numărul acestora va crește mereu. Proiectul prevede că pînă în anul 1965 numărul elevilor admiși în anul I al școlilor ce pregătesc muncitori calificați va crește de două ori și jumătate față de anul 1959, iar școlarizarea în anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice va crește în aceeași perioadă de peste două ori. Școlile profesionale și tehnice vor pregăti deci pentru producție cadre noi de muncitori calificați în număr de 260.000 și cadre tehnice medii în număr de peste 100.000. Profesorii și maiștrii instructori din școlile profesionale și tehnice înțeleg că nu pot să-și desfășoare mulțumitor activitatea de aci înainte fără a ține seama permanent de faptul că se vor moderniza utilajele în industrie și agricultură, în transporturi, în construcții. Întregul program de muncă al școlilor profesionale, întreaga activitate didactică și educativă, pregătirea practică de aci înainte va trebui să aibă permanent în vedere perspectivele dezvoltării ramurilor pentru care sînt pregătiți tinerii.

Proiectul de Directive indică noi măsuri pentru creșterea intelectualității ieșite din rîndurile poporului, legată strîns de interesele și aspirațiile lui. Un număr tot mai mare de oameni ai muncii vor avea posibilitatea să-și însușească pregătirea medie și superioară fără a părăsi producția, prin învățămîntul seral și fără frecvență, care va lua în anii viitori o mai mare dezvoltare. Învățămîntul seral și fără frecvență, spre care se îndreaptă cu tot mai multă stăruință grija atentă a partidului, trebuie să facă pași hotărîți înainte pe drumul îmbunătățirii activității didactice. Experiența bună acumulată pînă acum în acest învățămînt se cere să fie studiată și valorificată cu cea mai mare atenție.

Sarcini de mare însemnătate stau în fața celor ce elaborează programele și manualele școlare, în fața celor ce lucrează în domeniul cercetării pedagogice, chemată să găsească cele mai bune căi de legare a învățămîntului de viață, de practică în producție, de muncă în școala serală etc. Sarcini de mare însemnătate se pun și în domeniul perfecționării cadrelor didactice. Programele institutelor de perfecționare trebuie orientate în direcțiile cerute de noile sarcini ale învățămîntului în etapa actuală. Totodată pregătirea tot mai înaltă a elevilor impusă de larga dezvoltare economică și culturală a țării cere o preocupare tot mai atentă pentru construirea materialului didactic, a utilajelor pentru laboratoare. Școala noastră, în etapa actuală, are nevoie de material didactic și utilaje de atelier care să ajute la familiarizarea elevilor cu tehnica modernă, la înarmarea lor cu cunoștințele necesare atît participării la procesul de producție de nivel tehnic înalt, cît și participării lor la procesul însuși de perfecționare continuă a tehnicii.

Obiectivele măreațe arătate de partid ne însuflețesc nu numai pe noi pedagogii, ci și pe elevi. Și elevii se pregătesc în școală avînd în minte și în inimă minunatele, marile perspective ale viitorului patriei noastre. Aceasta le întărește dorința de a-și însuși cunoștințe cît mai bogate. Cunoscînd faptul că noi obiective industriale vor fi date în folosință, că noi întreprinderi se vor construi sau se vor dezvolta, mulți elevi își vor propune să muncească în aceste întreprinderi. Desigur, mulți elevi din regiunea Galați vor dori să devină siderurgiști pentru a lucra în noul combinat care va intra în funcțiune în anul 1965. La fel ca ei, alți și alți tineri din regiunile țării își pot croi un ideal de viață pătruns de patriotism dacă noi vom ști să-i îndrumăm pe această cale. În măreția prevederilor proiectului de Directive se află o bogată forță educativă pe care noi, pedagogii, avem datoria să o folosim din plin în munca pedagogică de orientare profesională a fiecărui tînăr pe care îl pregătim. În munca aceasta va trebui să se aibă, de asemenea, în vedere direcțiile în care se simte cea mai mare nevoie de cadre, sectoarele economiei care se dezvoltă și cer forțe noi de muncă. Lecțiile, orele educative, activitatea practică și obștească trebuie folosite pentru a dezvolta dragostea, aptitudinile elevilor pentru muncă. În orientarea profesională a tinerilor absolvenți cadrele didactice trebuie să țină seama de faptul că planul de șase ani prevede ridicarea în continuare a economiei regiunilor și raioanelor mai puțin dezvoltate. Pedagogii pot aduce o contribuție de seamă în această direcție, atît pe calea pregătirii temeinice date elevilor, cît și pe calea orientării profesionale.

Din prevederile proiectului de Directive, noi, cei ce muncim în învățămînt, desprindem sarcini de cea mai mare însemnătate pentru activitatea noastră. Înțelegem că pentru școală, pentru învățămînt decurg îndatoriri nu numai din prevederile care se referă în mod direct la dezvoltarea învățămîntului, ci din întregul conținut al proiectului, din toate prevederile lui. Înțelegem totodată că acest proiect cere participarea noastră activă atît prin munca din școală cu elevii, cît și prin întreaga noastră activitate cultural-politică, patriotică, cetățenească. Avem în această privință posibilități variate pe care le oferă munca noastră de pedagogi, de intelectuali ai satelor, de participanți la activitatea cultural-obștească. Fiecare învățător și profesor să-și facă o datorie de cinste din a participa larg la îndeplinirea obiectivului profund patriotic — ridicarea satului, raionului, regiunii.

Din studierea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al partidului nostru izvorăște pentru oamenii școlii un întreg program de muncă. Noile sarcini vin să îmbogățească, să orienteze întreaga noastră muncă instructiv-educativă în direcția perspectivelor de dezvoltare economică și culturală a patriei noastre. Prin tot ceea ce se va înfăptui pentru viața și bunăstarea oamenilor muncii, se vor crea condiții mereu mai bune de activitate și pentru fiecare om al școlii. O viață mai îmbelșugată și mai confortabilă, posibilități materiale mai mari înseamnă condiții mai bune pentru activitatea noastră, pentru îndeplinirea îndatoririlor noastre de educatori ai generațiilor noi. Aceste perspective care izvorăsc din prevederile proiectului de Directive trezesc entuziasm, întăresc elanul și puterea noastră de muncă, forțele noastre creatoare. Oamenii școlii își exprimă în aceste zile hotărîrea de a ridica activitatea pedagogică la nivelul noilor condiții, al noilor posibilități ce li se creează.

Din cifrele și indicii cuprinși astăzi, deocamdată, în proiectul de Directive vor răsări în curînd faptele. Ceea ce astăzi este scris în proiect, mîine va sta scris în bilanțul realizărilor. Pentru ca acest bilanț să fie la înălțimea așteptărilor, noi pedagogii vom depune toate eforturile, înțelegînd că aceasta este cea mai însemnată datorie patriotică și cetățenească, cea mai înaltă cerință pentru fiecare constructor al socialismului din patria noastră.

Inchiderea anului școlar în învățămîntul ideologic

Comitetul raional de partid și secția de învățămînt și cultură din raionul Urziceni s-au preocupat intens de închiderea în bune condițiuni a învățămîntului ideologic al cadrelor didactice. Munca pentru pregătirea încheierii cursurilor s-a desfășurat după un plan prelucrat în fața tuturor propagandiștilor de către directorul cabinetului de partid, tov. Vasile Rodi.

Pentru a se asigura un conținut corespunzător colocviilor, propagandiștii au fost pregătiți în seminarii speciale asupra problemelor ce urmează a fi dezbătute, asupra felului în care trebuie să se desfășoare discuțiile. De asemenea, li s-au acordat consultații. La rîndul lor, propagandiștii au organizat consultații pentru cursanți.

CONSTANTIN PREDA
propagandist

La 15 mai, în regiunea Hunedoara s-au ținut ultimele seminarii în învățămîntul ideologic al cadrelor didactice și au început colocviile de sfîrșit de an, care se vor termina la 30 iunie. Sub îndrumarea comitetului regional de partid și cu sprijinul cabinetelor raionale de partid a fost alcătuit planul colocviilor și s-a organizat pregătirea propagandiștilor

Zilele trecute, în raionul Sebeș a avut loc colocviul la anul I. Cu acest prilej propagandiștii și cea mai mare parte a cursanților au dovedit o bună pregătire. Cadre didactice ca Maria Rădulescu (Doștat), Paraschiv Brînză (Sugag), Ion Fulea (Roșia de Secaș) și altele au dat răspunsuri bune și documentate. Colocviul a arătat că mai sînt însă și unii învățători sau profesori (Silvia Georgescu, Silviu Fleșeriu, Lucia Decean — Sebeș, N. Pătruț — Păuca) care n-au studiat cu destulă profunzime documentele de partid, care fac confuzii sau interpretează fenomenele în mod simplist.

Indeplinirea cu succes a sarcinilor importante ce revin cadrelor didactice cere din partea acestora pe lîngă o temeinică pregătire de specialitate și o bună pregătire ideologică. De aceea colocviile de sfîrșit de an în învățămîntul ideologic trebuie să fie pregătite cu seriozitate și să constituie pentru toate cadrele didactice un prilej de aprofundare a problemelor teoriei marxist-leniniste cuprinse în programe și a felului cum se reflectă ele în activitatea practică a partidului nostru.

A. BUNEA

Datorită preocupării Comitetului regional de partid și a comitetului executiv al Sfatului popular regional pentru continua ridicare a nivelului ideologic al oamenilor școlii, în acest an în regiunea Baia Mare au urmat învățămîntul ideologic 5.300 cadre didactice.

In cursul anului comitetele raionale și orășenești de partid au acordat o atenție deosebită desfășurării în bune condiții a învățămîntului ideologic. Membrii birourilor și comitetelor raionale și orășenești de partid au ținut lecții, consultații, au participat la pregătirea propagandiștilor care conduceau cercurile cadrelor didactice. De pildă tov. Dumitru Petric, prim secretar al Comitetului orășenesc de partid Baia Mare, tov. Dionisie Barany, secretar al comitetului raional de partid Sighet, tov. Robert Ștefan, secretar al comitetului raional de partid Șomcuta, tov. Gheorghe Rusu, secretar al comitetului raional de partid Tîrgu-Lăpuș și alți tovarăși bine pregătiți au ținut cu regularitate lecții și consultații.

Pentru a asigura încheierea cu succes a învățămîntului ideologic al cadrelor didactice au fost pregătiți 22 de tovarăși recrutați din grupul de lectori, dintre activiștii de partid, asistenții școlii de partid de un an și alți tovarăși cu nivel ideologic și politic ridicat, pentru a ține consultații în fața cadrelor didactice în toate raioanele și orașele regiunii. Au avut loc consultații pe teme ca: „Învățătura marxist-leninistă despre partid", „P.M.R. — forța conducătoare a poporului în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră", „Structura economică și de clasă în țara noastră în etapa actuală", „Filozofia — concepție despre lume. Problema fundamentală a filozofiei. Învățătura marxist-leninistă — baza teoretică a politicii P.M.R." și altele.

Printre tovarășii care au acordat asemenea consultații se numără tov. Francisc Duma, directorul adjunct al cabinetului regional de partid, care a vorbit în fața învățătorilor și profesorilor din raionul Tg. Lăpuș, în raionul Carei a vorbit tov. Gheorghe Sujto, șeful catedrei de Istorie a P.C.U.S. și a mișcării muncitorești internaționale de la școala de partid de un an, în fața cadrelor didactice din raionul Sighet a luat cuvîntul tov. Ludovic Markovits, activist al comitetului regional de partid, în alte raioane, au vorbit tovarășii Moise Fetea, secretar al comitetului regional U.T.M., Vasile Bălaj, vicepreședinte al comitetului executiv al Sfatului popular regional

TRAIAN MOZA
directorul Cabinetului regional de partid Baia Mare

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Printr-un recent ordin al Ministrului Învățămîntului și Culturii s-a stabilit ca examenul de absolvire a școlii de 7 ani (cursuri de zi, serale și fără frecvență) și concursul de admitere în clasa a VIII-a (anul I al școlilor pedagogice) să se desfășoare după cum urmează:

1. Cursurile școlare la clasa a VII-a — învățămîntul de zi și seral — se vor încheia în seara zilei de 4 iunie 1960.

2. Examenul de absolvire a școlii de 7 ani la învățămîntul de zi, seral și fără frecvență se va desfășura între 9-14 iunie 1960 și va consta din examinarea orală la următoarele obiecte:
— limba și literatura română;
— matematica;
— istoria R.P.R.;
— geografia R.P.R.;
— fizica — pentru elevii școlilor din orașe — sau științe naturale botanica și zoologia — pentru elevii școlilor din mediul sătesc;
— limba și literatura maternă — pentru elevii școlilor și secțiilor cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare.

Elevii vor fi examinați din materia claselor V-VII.

3. Concursul de admitere în clasa a VIII-a și în anul I al școlilor pedagogice se va desfășura între 18-26 iunie (sesiunea de vară) pentru ocuparea a 70% din locurile planificate și între 1-6 sept. (sesiunea de toamnă) pentru ocuparea restului de locuri.

In sesiunea de vară probele scrise se vor da după cum urmează:
— limba și literatura română — 18 iunie;
— matematica — 19 iunie;
— limba și literatura maternă — 20 iunie.

Examenul oral începe în ziua de 21 iunie la școlile cu limba de predare română și la 22 iunie la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare.

4. Examenul de absolvire și concursul de admitere se vor desfășura în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală.

★

Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează în vara anului 1960 un curs de perfecționare pentru profesorii care predau elemente de marxism-leninism la școlile medii de cultură generală și la școlile profesionale și tehnice, precum și un curs cu profesorii care predau istoria patriei. Pentru a veni în ajutorul profesorilor care vor urma aceste cursuri, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat și difuzat tuturor secțiilor de învățămînt și cultură regionale programele cursurilor respective, spre a fi puse la dispoziția celor interesați.

Puternic imbold în muncă

Spre învățămîntul general de 8 ani

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru planul economic de perspectivă reflectă cît se poate de clar grija partidului nostru pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Privind în urmă cu 15—20 de ani și comparînd situația de atunci cu aceea de azi a muncitorilor, țăranilor muncitori și intelectualilor, precum și cu aceea pe care o vor avea ei peste cîțiva ani, rămîi uimit de marile realizări înfăptuite de partidul și statul nostru în folosul maselor largi muncitoare.

De la țăranul analfabet de altădată la țăranul care nu numai că știe să scrie și să citească, dar are cerințe culturale mereu mai ridicate, de la truditorul uzinelor și ogoarelor forțat de nevoi să vadă în învățătură un lux la muncitorul și țăranul muncitor care își văd fiii urmînd cele mai înalte școli, s-a străbătut o cale lungă, în care munca stăruitoare de culturalizare a maselor, în fruntea căreia au mers comuniștii, s-a îmbinat cu dragostea pentru popor și dorința fierbinte de a-l vedea progresînd.

Iată că acum partidul nostru propune, pe baza condițiilor create în țara noastră, trecerea la învățămîntul general de 8 ani. Fiecare cetățean al țării va avea cel puțin 8 clase. Aceasta arată limpede cît de departe am ajuns într-un timp atît de scurt, ce drum lung am străbătut din vremea cînd abia se întrezărea obligativitatea cursului primar, nerealizată în fapt niciodată în vremea regimului burghezo-moșieresc din pricina condițiilor mizere de trai ale maselor muncitoare și din pricina numărului insuficient de școli.

Trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, în urma generalizării în viitorul apropiat a învățămîntului de 7 ani, constituie o nouă etapă, superioară în ridicarea nivelului cultural al întregului popor. Ca învățător sînt hotărît să lupt cu toate eforturile pentru realizarea acestui nou și important obiectiv al învățămîntului.

Școala de 7 ani din comuna noastră a fost înființată în 1948. La început, înscrierea în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a n-a fost o treabă ușoară. Rînd pe rînd, luminați de partid, țăranii muncitori au înțeles însă că știința de carte este un drept al lor, că aceasta nu mai este un privilegiu al claselor avute. Sub îndrumarea organizației de partid comunale, cu sprijinul acordat de sfatul popular, precum și de organizațiile obștești, s-a ajuns ca în anul 1958 să se înscrie în clasa a V-a toți elevii absolvenți ai clasei a IV-a. Sîntem siguri că și sarcina de a se realiza învățămîntul de 8 ani o vom îndeplini la vreme.

Ținîndu-se seama de condițiile înaintării noastre spre socialism, de realizarea treptată a învățămîntului general de 8 ani și de prelungirea la 12 ani a duratei învățămîntului de cultură generală, va crește desigur, volumul cunoștințelor de matematică, fizică, chimie, științe naturale etc., se va adînci studiul disciplinelor predate și, desigur, se va spori numărul orelor destinate activității practice. Este necesar ca în programele ce se vor elabora pa baza noilor sarcini ale învățămîntului să se prevadă pentru școala sătească mai multe cunoștințe din domeniul tehnicii agricole moderne. Sarcinile mari care stau în fața agriculturii, ca și perspectiva înzestrării ei cu tot mai multe mașini și unelte perfecționate reclamă oameni bine pregătiți, care, folosind cu pricepere tehnica înaintată, să poată smulge naturii daruri tot mai bogate.

Cadrele didactice, însuflețite de succesele obținute pînă acum sub îndrumarea înțeleaptă a partidului, salută cu căldură prevederile referitoare la învățămînt cuprinse în proiectul de Directive, prevederi care vor determina ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, mai bună pregătire a tinerei generații.

Inv. GH. ȘIRETEANU
comuna Șipote-Hîrlău
regiunea Iași

Se dezvoltă învățămîntul în regiunea noastră

Alături de toți oamenii muncii din țară, cadrele didactice din regiunea Pitești au primit cu entuziasm proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. Ele au studiat cu atenție prevederile referitoare la dezvoltarea învățămîntului, bucurîndu-se mult de marile perspective ce se deschid în fața acestuia.

In regiunea noastră, prin măsurile ce au fost luate în cursul acestui an sub îndrumarea Comitetului regional P.M.R. și cu sprijinul Comitetului executiv al sfatului popular regional, s-a reușit să se facă un pas hotărîtor spre generalizarea învățămîntului de 7 ani. In anul școlar 1960—1961 vom merge și mai departe pe acest drum. Astfel, vor funcționa încă 55 de școli noi, ceea ce va asigura generalizarea învățămîntului de 7 ani în proporție de 97—98%. De asemenea, se vor construi din fond central un număr de 66 clase, iar din contribuția voluntară a cetățenilor și prin împrumuturile acordate de stat vor fi date în folosință un alt număr de săli de clasă. Cadrele didactice au fost mobilizate ca, sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul larg al sfaturilor populare și al organizațiilor obștești, să desfășoară o largă acțiune pentru convingerea părinților în vederea înscrierii tuturor absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a. In acest fel se vor crea condiții ca în regiunea noastră să se încheie procesul de generalizare a învățămîntului de 7 ani cu un an mai de vreme.

Firește, nu avem de gînd să ne oprim aici. Proiectul de Directive arată că în țara noastră se va realiza trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani. Cadrele didactice din regiunea Pitești vor sprijini cu entuziasm acțiunile întreprinse pe această linie.

O dată cu dezvoltarea învățămîntului pe linia indicată de partid, ne preocupăm și de continua îmbunătățire a instruirii și educării elevilor, în special în direcția realizării unei legături strînse a învățămîntului cu practica construcției socialiste. In acest an școlar, 130 de clase ale școlilor de 7 ani și medii din localitățile urbane și din centrele muncitorești au efectuat lucrări practice de atelier. In viitorul an școlar, prin construirea de noi ateliere și printr-o mai justă folosire a atelierelor existente, prin dotarea lor corespunzătoare cu unelte și scule, prin sprijinul dat de întreprinderi vom asigura ca toți elevii claselor V—XI din orașe și centre muncitorești să efectueze lucrările practice.

Ținînd seama de faptul că realizarea sarcinilor cu privire la agricultură cuprinse în proiectul de Directive necesită cunoașterea de către oamenii muncii de la sate a realizărilor științei agrotehnice moderne, ne vom concentra mai mult atenția asupra dezvoltării celor 16 școli agricole existente în regiune și asupra extinderii rețelei școlilor agricole aparținînd sfaturilor populare. Vom continua măsurile luate încă din vara anului trecut pentru pregătirea temeinică a profesorilor care predau cunoștințele agricole în școlile de 7 ani și vom extinde lucrările practice agricole ale elevilor pe terenurile unităților agricole socialiste, așa încît absolvenții școlilor de 7 ani să aibă cunoștințe și deprinderi agricole temeinice.

Insuflețiți de perspectivele largi ale vieții noi din patria noastră, învățătorii și profesorii din regiunea Pitești întîmpină cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu noi realizări în munca din școală și pe tărîm obștesc. Ei și-au sporit contribuția la grăbirea lucrărilor de construcții, luîndu-și angajamentul să amenajeze cît mai multe localuri de școli pînă la Congres, să asigure realizarea cît mai grabnică a generalizării învățămîntului de 7 ani, să desfășoare o activitate susținută pentru legarea școlii de practica construcției socialiste.

ION RADU
șeful secției învățămînt și cultură din regiunea Pitești

Strînsă legătură cu practica

Am citit cu deosebită atenție proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. Am văzut ce sarcini mărețe stau în fața industriei și agriculturii noastre, ce minunate perspective de dezvoltare li se deschid și am înțeles cît de bine pregătiți trebuie să fie muncitorii, tehnicienii și inginerii chemați să mînuiască mașinile și uneltele perfecționate, să depășească normele, să se ia la întrecere cu timpul pentru depășirea planului. Totodată, am înțeles cît de mare este răspunderea noastră, a celor ce pregătim tinerele vlăstare ale patriei — schimbul de mîine al constructorilor de azi. Sîntem convinși că îmbinarea învățăturii cu munca în producție, legarea cunoștințelor de viață, dezvoltarea dragostei elevilor pentru munca fizică asigură pregătirea viitorilor constructori în raport cu cerințele mersului nostru impetuos spre socialism. De aceea, prevederea referitoare la legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste, cuprinsă în proiectul de Directive ne mobilizează la acțiuni și mai hotărîte pe această linie.

Cred că ne-ar fi de un real folos elaborarea de către Ministerul Învățămîntului și Culturii a unor îndrumătoare speciale privind lucrul manual, lucrările practice de atelier sau de pe lotul școlar și cele desfășurate direct în producție. Paralel cu aceasta, ar fi bine ca publicațiile noastre de specialitate să ne îndrume mai amplu și mai precis asupra modului cum trebuie să conducem instruirea practică a copiilor. Sînt de părere, de asemenea că este necesară o preocupare mai stăruitoare pentru efectuarea unor lucrări practice diferențiate pentru băieți și fete.

Vom munci cu rîvnă pentru a traduce în viață Directivele Congresului dorind din inimă să creștem un tineret capabil, multilateral pregătit.

IRINA BAINȚAN
directoarea adjunctă a Școlii de 7 ani nr. 3 din Satu Mare

Apariția în presă a proiectului Directivelor celui de al III-lea Congres al P.M.R. a fost primită cu viu interes de toate cadrele didactice din patria noastră. In clișeu: *In cancelaria Școlii medii nr. 4 din Oradea profesorii citind proiectul de Directive*

Pe drumul ales vom merge cu hotărîre

Animație proprie ceasurilor prînzului, cînd cursurile iau sfîrșit, iar tinerii părăsesc grăbiți sălile îndreptîndu-se spre sufragerie. Pe culoarul larg, cu vedere spre curte, al Institutului pedagogic de învățători din București, cîțiva viitori absolvenți stau de vorbă. Intre ei, o tînără ține în mînă un ziar, cercetînd cu interes paginile care cuprind proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. Discuția în care s-au antrenat îi arată preocupați de ceea ce va trebui să facă fiecare din ei pentru a ajuta la îndeplinirea acestor directive.

Sînt în pragul unei noi vieți. Doar mai e atît de puțin pînă se încheie șirul zilelor de școală! In sufletele lor își fac loc părerile de rău la gîndul despărțirii — poate pentru totdeauna — de cel mai bun prieten, de cel mai iubit profesor, de banca, de colțul preferat din grădină, din curte, din sala de mese. In zilele acestea sînt însă mai puternică, mult mai puternică decît regretul, bucuria noii vieți, bucuria muncii nobile pe care o vor începe. O citești în ochii limpezi și neastîmpărați ai acestor tineri absolvenți, o auzi în glasul lor, o simți în gesturile lor.

— Să fii învățător — ne spune cu emoție Florica Diaconu din anul II B — e un lucru nespus de frumos. Doar meseria noastră e una din cele mai înălțătoare sub soare.

— Să devin învățător — acesta a fost din copilărie visul meu cel mai drag — mărturisește Ioan Zărnescu din anul II A. Să fiu învățător în satul meu...

— Eu sînt bucureșteancă — intervine M. Șerban, o tînără cu ochi sclipind de inteligență. Sînteți probabil înclinată să credeți că am nimerit din întîmplare la Institutul de învățători. Ei bine, nu am nimerit aici, ci am venit singură dorind să devin învățătoare. Și trebuie să vă arăt că vreau să fiu repartizată la sat, fiind convinsă că acolo este mai multă nevoie de munca mea. Vreau să văd cum crește nivelul cultural al sătenilor, să am mulțumirea că în aceasta este și o bună parte din munca mea. Nu mă îngrijorează faptul că voi trăi la sat. Nu poate să mă îngrijoreze, mai ales acum. Viața satelor, o dată cu întreaga noastră viață, se schimbă zi de zi. Directivele Congresului arată schimbările mari ce vor avea loc în domeniul economiei și culturii, cum se va ridica nivelul dezvoltării în toate compartimentele vieții din fiecare regiune. Desigur pentru aceasta va trebui să pun și eu umărul. Tocmai acest lucru mă îndeamnă să merg la sat.

Stau de vorbă îndelung cu acești trei tineri — cu toții fruntași la carte — și admir voința lor de a face treabă acolo unde vor merge, mă bucură seriozitatea cu care discută despre cele ce au de făcut atunci cînd își vor lua postul în primire. Maria Șerban de pildă știe că trebuie să aibă o clasă bună la carte, să muncească cu seriozitate pe tărîm școlar și extrașcolar. Și este sigură că va avea succes numai desfășurînd o muncă plină de răbdare, de dragoste și devotament.

— Nu vreau să-mi fac școala de rîs — ne spune printre altele. De asemenea, nu vreau să înșel așteptările partidului nostru care-și pune mari speranțe în tînăra generație. Vreau să muncesc neobosit pentru atragerea tuturor copiilor la școală și voi sprijini în fapte prevederea partidului nostru — despre care am luat cunoștință din proiectul de Directive — cu privire la înfăptuirea învățămîntului de 8 ani.

Ioan Zărnescu este intens preocupat de ceea ce va face pentru atragerea tuturor țăranilor muncitori în gospodăria agricolă colectivă.

— Inainte de a merge la armată și de a mă înscrie în institut am fost învățător suplinitor — ne spune el. Pe atunci, în satul meu se înjgheba de abia gospodăria colectivă. Am ajutat și eu cum am putut la lămurirea țăranilor muncitori asupra avantajelor muncii în comun. Ca utemist vreau ca și acum, cînd în satul meu se apropie încheierea colectivizării, să particip alături de virstnici, alături de comuniști, la înscrierea în colectivă a ultimelor familii. Prin aceasta voi ajuta și eu ca prevederile proiectului de Directive ale Congresului să capete viață.

Tînăra Florica Diaconu se însuflețește vorbind despre ceea ce are de gînd să facă pentru culturalizarea maselor de țărani, spre a-și aduce contribuția la înfăptuirea Directivelor Congresului.

— Sînt convinsă că voi putea face multe pentru atragerea țăranilor muncitori la căminul cultural, unde vor avea posibilitatea să audieze conferințe de specialitate în problemele muncii agricole. Voi putea face multe — și sînt hotărîtă să lupt cu perseverență — pentru dezvoltarea gustului pentru citit al țăranilor muncitori din comuna în care voi munci, a interesului pentru comoara cuprinsă între filele cărților, a dragostei pentru artă, pentru frumos...

Utemistul I. Zărnescu, care a ascultat pînă la urmă mărturisirile colegelor lui, ține să facă o precizare.

— Acum, în prag de nouă viață, pe fiecare din noi ne năpădesc gînduri multe. Dar pe drumul pe care vom apuca în curînd nu vom merge șovăind, căci îl cunoaștem bine. Partidul și școala — ne asigură tînărul sub privirile aprobative ale celor două fete — ne-au arătat clar drumul nostru în viață. Și toate aceste gînduri ale noastre sînt îndreptate spre ce vom putea face mai bine și mai folositor pe drumul sigur și drept arătat de partid.

A. C.

In ultima etapă

Pe ce probleme axăm repetarea materiei

Pe ce capitole, teme și probleme din programă să axăm recapitularea materiei? Iată o întrebare pe care și-o pun acum majoritatea cadrelor didactice, o întrebare căreia fiecare învățător și profesor caută să-i dea cel mai bun răspuns.

Profesorii de matematică, fizică și chimie de la Școala serală de pe lîngă uzinele „Semănătoarea" din Capitală, călăuziți de preocuparea de a sprijini și în cadrul lecțiilor de recapitulare activitatea din producție a elevilor, au pornit în alegerea temelor pe care le vor recapitula cu aceștia de la concluziile unui studiu întreprins în uzină cu ajutorul muncitorilor, al tehnicienilor și chiar al elevilor. Studiul a avut ca principal obiectiv să arate care dintre cunoștințele predate în cadrul fiecărei discipline îi ajută cel mai mult pe muncitorii-elevi în activitatea lor din producție. Cunoscînd bine specificul muncii din producție a muncitorilor-elevi, profesorii din școala noastră vor să contribuie și prin lecțiile de recapitulare la ridicarea nivelului tehnic al acestora, la ridicarea calificării lor, pentru a-i ajuta astfel în vederea obținerii unor rezultate cît mai bune atît la învățătură cît și în munca lor din întreprinderi.

Fără a neglija recapitularea principalelor cunoștințe pe care le-au transmis elevilor în cursul anului școlar, profesorii de matematică, fizică și chimie vor acorda în cadrul lecțiilor de recapitulare cea mai mare atenție îndeosebi acelor probleme care le sînt utile în producție muncitorilor-elevi. La clasa a VIII-a... bunăoară, profesorul de matematică și-a propus ca — pe lîngă rezolvarea unor exerciții și probleme care să-i ajute pe elevi să-și împrospăteze principalele cunoștințe privitoare la calculul algebric, la operațiile cu expresii iraționale și la rezolvarea ecuațiilor de gradul I și II — să stăruie în special asupra unor probleme de geometrie, ca cele privitoare la măsurarea unghiurilor, la unități de măsură, la patrulatere și construcții grafice, pentru că aceste cunoștințe le folosesc muncitorilor-elevi în cea mai mare măsură la citirea desenelor tehnice, la stabilirea unor cote care nu sînt specificate în documentația tehnică după care lucrează, la efectuarea trasajelor etc.

La clasa a IX-a, în cadrul recapitulării cunoștințelor de algebră, profesorul de matematică va acorda o atenție deosebită cunoștințelor privitoare la logaritmi, la operații cu logaritmi și la folosirea tabelelor, fără a neglija recapitularea cunoștințelor fundamentale privitoare la funcția de gradul II, la progresii și la funcția exponențială. El se va opri mai îndelung însă asupra logaritmilor, pentru că aceasta îi va da prilejul să insiste asupra calculelor aproximative, asupra rotunjirii rezultatelor unor calcule aproximative, asupra folosirii tabelelor în activitatea practică — cunoștințe a căror recapitulare se va desfășura pe baza unor exemple din munca desfășurată în producție de către elevi. De asemenea, în recapitularea geometriei la clasa a IX-a profesorul se va opri mai mult asupra teoremei lui Thales, asupra relațiilor în triunghiul dreptunghic, asupra teoremei lui Pitagora generalizată și asupra construcției poligoanelor regulate. Aceste cunoștințe — așa cum a reieșit din studiul organizat în întreprindere — au o aplicabilitate largă în activitatea practică a lăcătușilor, strungarilor, frezorilor, în activitatea lor de constructori de mașini și unelte agricole.

La fel vor proceda în recapitularea materiei și profesorii care predau matematica la clasele a X-a și a XI-a. La clasa a X-a, de pildă, accentul va cădea pe recapitularea unor cunoștințe de geometrie în spațiu și de trigonometrie, care le oferă muncitorilor-elevi posibilitatea lărgirii orizontului lor tehnic.

Astfel, se va stărui asupra desfășurării pieselor din tablă și asupra formelor geometrice ale acestora, asupra formulelor care-i ajută pe muncitorii-elevi în calcularea unor elemente cum sînt modulul, pasul, diametrul primitiv și numărul de dinți al roților dințate, asupra confecționării melcilor necesari combinei de cereale etc.

Și în planurile de recapitulare a cunoștințelor de fizică și chimie se acordă prioritate acelor teme care au o cît mai strînsă legătură cu activitatea din producție a muncitorilor-elevi. Astfel, la clasa a VIII-a se vor recapitula noțiunile fundamentale despre mișcarea rectilinie uniform-variată și despre mișcarea circulară, cunoștințele privitoare la legile dinamicii, la energia mecanică, la compunerea și descompunerea forțelor, la mașini simple. Aceste cunoștințe vor fi recapitulate prin probleme și demonstrații practice, folosindu-se exemple din producție. De pildă, o dată cu recapitularea cunoștințelor privitoare la mișcări se vor analiza angrenaje, se vor face referiri concrete la transmiterea mișcării prin curele, la transformarea mișcării circulare în mișcare rectilinie în funcționarea unor mașini agricole cum sînt mașina de treierat, combina etc.

Studiul electricității a stîrnit mult interes în rîndul elevilor clasei a X-a, deoarece este legat nemijlocit de munca lor în producție. Tocmai de aceea ei au solicitat profesorului lor ca în cadrul recapitulării să se oprească asupra legilor curentului electric continuu și alternativ, asupra construcției și funcționării generatoarelor, motoarelor și transformatoarelor de curent etc. Ca urmare, lecțiile de recapitulare a cunoștințelor privitoare la legile curentului electric se vor desfășura prin studierea unor rețele de curent din atelierele întreprinderii. Aceste legi vor fi aplicate la dimensionarea circuitelor, la montarea în circuit a aparatelor electrice de măsură și la mînuirea lor, la montarea diferiților receptori etc.

La chimie în clasa a X-a se va insista în cadrul recapitulării asupra cunoștințelor privitoare la metale, la proprietățile fizice și chimice ale acestora, la coroziune, la importanța economică a combaterii coroziunii etc. Cu această ocazie elevii clasei a X-a își vor adînci cunoștințele asupra proprietăților oțelului și asupra folosirii acestui metal în construcția diferitelor piese ale mașinilor și uneltelor agricole. Profesorul de chimie și-a propus să ceară muncitorilor-elevi care lucrează în cadrul secției de sculărie ca în timpul lecției de recapitulare să vorbească despre diferite oțeluri speciale care se folosesc la fabricarea sculelor, precum și despre tratamentul care se aplică oțelurilor pentru a le mări sau micșora duritatea. In acest fel elevii vor înțelege mai bine fundamentul științific al acestui fenomen pe care ei îl întîlnesc adesea în producție.

In același timp, toți profesorii din școala noastră au prevăzut în planul lor pentru lecțiile de recapitulare, referiri la mărețele perspective pe care le deschide industriei noastre proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. In lecția de recapitulare la chimie cu tema metale neferoase, de exemplu, se va vorbi despre perspectivele pe care le deschide folosirea rezervelor industriale de minereuri de metale neferoase, prin construcția unui mare combinat de aluminiu și prin dezvoltarea capacității de producție a uzinelor metalurgice pe bază de tehnologii moderne. Asemenea referiri concrete se vor face și la lecțiile de fizică, matematică, științe naturale etc.

In acest fel, cadrele didactice se străduiesc să facă lecțiile de recapitulare cît mai folositoare instruirii multilaterale a muncitorilor-elevi.

I. LUPU

Oră de matematică la Școala medie serală din Pucioasa.

Știri

Cercul pedagogic al învățătorilor din comunele Lespezi, Sirețel și Crivești, raionul Pașcani, se preocupă îndeaproape, în această etapă, de orientarea membrilor lui în ceea ce privește buna organizare și desfășurare a lecțiilor recapitulative.

De curînd, într-una din ședințele cercului a fost prezentat un referat intitulat „Importanța recapitulării finale a materiei". Referatul a fost ilustrat cu numeroase exemple concrete din activitatea didactică a învățătorilor.

Cu acest prilej s-a organizat și o lecție deschisă la clasa a IV-a, cu tema „Răscoalele țărănești din țara noastră". Atît referatul cît și lecția au constituit un bun prilej de schimb de experiență în ceea ce privește activitatea pe care trebuie s-o desfășoare învățătorii în ultimele săptămîni ale anului școlar în vederea încheierii cu succes a cursurilor.

★

Secția de învățămînt și cultură a raionului Sinnicolaul Mare, regiunea Timișoara, a luat din vreme o serie de măsuri concrete pentru ca timpul rămas pînă la sfîrșitul anului școlar să fie valorificat din plin de directorii școlilor și de cadrele didactice în vederea unei cît mai bune pregătiri a elevilor.

Astfel, pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor ce revin școlilor în această ultimă etapă, inspectorii secției raionale au dat îndrumări în legătură cu parcurgerea la timp și în întregime a programelor școlare, cu organizarea și desfășurarea lecțiilor de recapitulare și cu ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. De asemenea, secția raională de învățămînt și cultură a recomandat școlilor să ia măsuri pentru evitarea supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă.

Luînd în considerare recomandările secției, multe școli din raion au stabilit din vreme tematica lecțiilor recapitulative, au organizat meditații și consultații pentru elevii rămași în urmă la învățătură. O grijă deosebită se acordă pregătirii elevilor din clasele a VII-a și a XI-a, care vor da examene. Pentru aceștia s-au organizat lecții speciale de sinteză.

Asistînd la ore, inspectorii îi îndrumează pe învățători și profesori să lege strîns lecțiile recapitulative de practică, să consolideze deprinderile practice ale elevilor. Inspectorii țin o legătură strînsă cu fiecare școală din raion, pentru a cunoaște cît mai bine activitatea desfășurată de cadrele didactice în această perioadă, pentru a le da un ajutor cît mai concret.

Orientarea profesională a elevilor

Numeroși tineri vor absolvi în curînd școala. Este firesc ca în aceste zile profesorii și diriginții lor să se preocupe și mai stăruitor decît pînă acum de problema îndrumării acestora pentru activitatea ce o vor desfășura în etapa viitoare, după absolvire.

Perspectivele grandioase pe care le deschide în fața poporului nostru proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă și sarcinile de o deosebită însemnătate puse în fața tuturor ramurilor economiei și culturii naționale ridică astăzi în fața pedagogilor cu și mai multă tărie problema orientării profesionale a viitorilor absolvenți ai școlii de cultură generală.

Una din principalele sarcini puse în fața învățămîntului de proiectul Directivelor Congresului al III-lea al partidului nostru este aceea de a asigura pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare necesare dezvoltării economiei naționale, culturii și ocrotirii sănătății și legarea sa tot mai strînsă de practica construcției socialiste. După cum reiese din proiectul Directivelor pînă în 1965 va trebui să crească de peste 2,5 ori, față de numărul care exista în 1959, numărul elevilor din anul I al școlilor care pregătesc muncitori calificați, de peste 2 ori al celor din anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice și de aproape 2 ori al studenților din anul I al institutelor tehnice de învățămînt superior, în așa fel ca în perioada 1960—1965 să intre în producție circa 260.000 muncitori calificați, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 cadre cu pregătire superioară. Aceste obiective de mare importanță trebuie să stea în primul rînd în atenția cadrelor didactice în munca lor de îndrumare a tineretului școlar.

Dacă pentru învățătorii care predau la clasa a IV-a sarcina este aceea de a îndruma pe toți elevii lor să continue cursurile școlii de 7 ani, pînă la completa ei generalizare în anii 1962—1963, pentru profesorii și diriginții claselor a VII-a și a XI-a orientarea justă a viitorilor absolvenți constituie o îndatorire imediată de mare răspundere. In decursul anilor de școală ei au avut posibilitatea să cunoască bine înclinațiile și aptitudinile fiecărui elev, preferințele sale, să-și dea seama în ce măsură dorințele părinților corespund cu aceste înclinații. Din această cunoaștere ei au putut să tragă concluziile cele mai juste cu privire la drumul pe care trebuie să meargă în viață elevii lor, în așa fel ca ei să fie cît mai utili societății. Majoritatea profesorilor și diriginților, înțelegînd marea răspundere ce le revine în orientarea elevilor lor, îi îndrumă spre acele profesiuni pentru care au înclinații aceștia și care sînt legate de perspectivele dezvoltării economiei și culturii noastre socialiste.

Dezvoltarea pe care au luat-o învățămîntul mediu, profesional, agricol și de meserii în patria noastră creează condiții pentru ca majoritatea absolvenților școlii de 7 ani, care a devenit școală de masă, să-și continue învățătura. In momentul de față, ca urmare a dezvoltării industriei și agriculturii, a tuturor ramurilor economiei, precum și a perspectivelor mari de viitor în această privință, numărul locurilor din învățămîntul profesional, agricol și de meserii depășește pe cel al locurilor din învățămîntul mediu. Economia națională are nevoie în timp scurt de tot mai numeroși muncitori și tehnicieni bine pregătiți. Îndrumarea viitorilor absolvenți ai clasei a VII-a spre acest învățămînt cu mari perspective trebuie să stea în centrul atenției cadrelor didactice. Dar nu o îndrumare făcută la întîmplare. Absolvenții trebuie îndreptați în primul rînd spre școlile profesionale existente în regiune, cu deosebire spre meseriile specifice ramurilor în fața cărora se deschid perspective de dezvoltare. Este foarte important ca în această acțiune să se aibă în vedere ca fiecare raion, fiecare regiune să-și pregătească dintre absolvenții școlilor de cultură generală cadre proprii pentru nevoile dezvoltării întreprinderilor sale industriale. O deosebită grijă trebuie să se acorde în același timp îndrumării absolvenților din mediul sătesc spre școlile agricole și de meserii, pregătindu-i astfel să lucreze în agricultură, în gospodăriile agricole de stat și colective, să devină cadre de mecanizatori, muncitori agricoli, zootehniști, legumicultori, pomicultori, viticultori, în funcție de ramurile agriculturii specifice regiunii.

Pedagogii trebuie să știe în ce proporție să-i îndrume pe absolvenți spre o școală sau alta în funcție de planurile de școlarizare ale acestora. De aceea, secțiile de învățămînt și cultură au datoria să informeze școlile de 7 ani asupra sarcinilor de școlarizare în învățămîntul profesional, agricol, de meserii.

Dezvoltarea continuă a tehnicii și introducerea în industrie și în agricultură a celor mai noi descoperiri ale științei cer viitorului muncitor o calificare superioară, un larg orizont cultural. După însușirea meseriei, aceștia vor avea posibilitatea ca, paralel cu activitatea în producție, să-și continue studiile de cultură generală

a anului școlar

Practica în agricultură

Practica pe ogoare constituie unul din mijloacele de bază pe care le au la îndemînă școlile sătești în vederea asigurării unei legături strînse între învățămînt și producția agricolă, în vederea pregătirii elevilor pentru munca pe care o vor desfășura, după absolvirea școlii, în unitățile agricole socialiste.

Elevii claselor a V-a și a VI-a din școlile sătești desfășoară de regulă practica agricolă la sfîrșitul anului școlar, în luna iunie, timp de 12 zile. Acest mod de organizare a practicii dă multe rezultate bune, îndeosebi datorită faptului că elevii au posibilitatea să aplice astfel multe din cunoștințele pe care și le-au însușit în decursul întregului an școlar. Ținînd însă seama de faptul că în luna iunie există de obicei un număr destul de redus de lucrări agricole care să asigure aplicarea în viață de către elevi a cunoștințelor dobîndite de ei la lecții și posibilitatea formării unor deprinderi variate de muncă, instrucțiunile Departamentului școlilor din M.I.C. în legătură cu organizarea și desfășurarea activităților practice ale elevilor prevăd posibilitatea de a se organiza practica în agricultură și în alte etape ale anului școlar, și anume în acele perioade în care sînt concentrate lucrări agricole mai numeroase și mai variate.

Luînd în considerație recomandările M.I.C. cu privire la organizarea practicii agricole pe etape corespunzătoare celor mai importante munci agricole, s-a organizat o asemenea practică la școlile din Bolintinul din Vale, regiunea București și Șelimbăr, regiunea Stalin pe baza unui plan experimental alcătuit sub îndrumarea Institutului de științe pedagogice. Pentru început s-a stabilit ca practica agricolă experimentală să fie eșalonată în trei etape, în perioada aprilie-iunie.

La Școala medie din Bolintinul din Vale, prima etapă a practicii a început la data de 11 aprilie și a durat trei zile. Practica s-a desfășurat pe terenul gospodăriei școlare, care are o suprafață de circa 10 ha, din care 4,92 ha teren arabil și 5,96 ha livadă. În această perioadă elevii au avut posibilitatea să participe la următoarele lucrări: tăieri de rărire și de corectare la pomii pe rod, desfundatul în jurul pomilor și formarea farfuriilor, prășitul căpșunilor, pregătirea straturilor pentru ceapă și morcovi, plantarea arpagicului pe straturi și semănatul morcovilor, semănatul porumbului dublu hibrid KT 7 și Pionier 373, plantatul cartofilor, îngrășarea suplimentară a orzului cu azotat de amoniu. Etapa următoare a avut loc în zilele de 16, 17 și 18 mai, iar ultima etapă se va desfășura între 20—25 iunie.

La Școala de 7 ani din comuna Șelimbăr prima etapă a practicii s-a desfășurat pe terenul gospodăriei agricole colective din localitate, în zilele de 27-29 aprilie. Elevii au efectuat lucrări de marcare a terenului pentru plantatul cartofilor, au tratat cartofi și semințe de porumb cu îngrășăminte bacteriene, au plantat cartofi, au semănat porumb dublu hibrid și porumb pentru siloz, au plantat răsaduri de varză, au acoperit cartofii contra brumei. În etapa a doua a practicii, care are loc în aceste zile, se efectuează îndeosebi lucrări de plantare a roșiilor și vinetelor, de administrare a îngrășămintelor azotoase, fosfatice și potasice la varza timpurie, de polenizare a secarei etc., iar în ultima etapă, între 20 și 25 iunie, elevii vor efectua plivitul și buchetatul morcovului, prășitul și îngrășarea porumbului, copilitul roșiilor, recoltatul grîului etc.

Pentru fiecare etapă lucrările au fost prevăzute în planul general întocmit la începutul perioadei de practică, diferențiindu-se de la o școală la alta în funcție de condițiile concrete ale localității și ale raionului respectiv. De exemplu, la Șelimbăr, unde din cauza unui vînt local puternic legumele suferă în primele zile după plantare, elevii au experimentat plantarea răsadului de legume pe rigole mai adîncite și în poziție oblică față de direcția vîntului.

Elevii au fost organizați în echipe și brigăzi și lucrează sub conducerea profesorilor de cunoștințe agricole și a diriginților. De asemenea, asistă la practică profesorii care au ore în zilele respective la clasele a V-a și a VI-a.

Organizarea în mod eșalonat a practicii agricole nu prejudiciază cu nimic buna desfășurare a procesului de învățămînt, deoarece cursurile se prelungesc cu 12 zile.

Rezultatele obținute în urma organizării primei etape a practicii dovedesc că ea își atinge scopul. Aplicînd în practică cunoștințele primite în timpul anului elevii au înțeles mai bine, de exemplu, rolul îngrășămintelor artificiale administrate în diferite faze de dezvoltare a plantelor și mai ales au căpătat deprinderea de a le folosi sub diferite forme, de a stabili concentrația soluției etc. Și mai important este faptul că ei au învățat să trateze semințele și răsadurile cu îngrășăminte bacteriene și au avut posibilitatea să constate prin comparație eficacitatea acestora. De asemenea, în această perioadă elevii au înțeles cum trebuie amenajat un teren pentru legumicultură, au învățat să stabilească locul sursei de apă, pantele necesare, modul de formare a canalelor principale și secundare și îndreptarea lor o dată cu circulația apei.

Astfel, prin participarea elevilor la lucrări agricole variate s-a putut strînge și mai mult legătura între cunoștințele teoretice dobîndite de ei în școală și practica agriculturii socialiste.

Ing. VALENTINA VIȘAN
cercetător la Institutul de științe pedagogice

Experiențe la lecțiile recapitulative

Despre recapitularea finală —sarcină pedagogică însemnată

Asigurarea însușirii temeinice de către elevi a cunoștințelor este, fără îndoială, o preocupare permanentă, de zi cu zi, a învățătorilor și profesorilor, care se străduiesc să realizeze înțelegerea materialului transmis, cristalizarea lui în noțiuni clare, legarea lui cu ceea ce este deja cunoscut, fixarea cunoștințelor studiate și folosirea lor în practică. Acum însă, în ultima etapă a anului școlar, accentul cade îndeosebi pe unul din aceste elemente, și anume pe fixare. Nu este vorba, desigur, de un proces pur mecanic de repetare a cunoștințelor studiate de-a lungul anului, în vederea fixării lor, ci de crearea de către pedagog a celor mai favorabile condiții pentru perceperea aprofundată a materialului studiat de către elevi, pentru prelucrarea acestui material. Astfel, recapitularea nu este un proces de mișcare într-un cerc închis, ci un proces de continuă lărgire a cunoștințelor și de dezvoltare a gîndirii.

Pentru a corespunde acestui scop recapitularea trebuie să fie o muncă de sintetizare și sistematizare a cunoștințelor transmise în timpul anului, să dea elevilor o privire de ansamblu, unitară asupra întregii materii. De aceea în recapitularea finală ocupă un loc important clasificarea, care ne obligă să lucrăm cu noțiuni clare și precise, să le grupăm pe baza caracterelor comune, să facem deci asemănări și deosebiri, să analizăm și să sistematizăm, să deosebim esențialul de secundar, individualul de general. Este bine cunoscut faptul că prin clasificare elevii obțin o cunoaștere mai adîncă a realității, dîndu-și seama de însușirile esențiale ale lucrurilor, de gradul de generalitate al acestor însușiri, de legătura dintre însușirile esențiale și cele secundare. Botanica, zoologia, chimia, fizica, gramatica — și nu numai ele — ne oferă, în etapa recapitulării finale, un bogat material de clasificări.

Recapitularea finală trebuie să fie de asemenea folosită pentru a stabili temeinice legături între cunoștințele însușite în cursul unui an școlar și cele din anii precedenți sau studiate la alte obiecte. În acest scop trebuie folosită parcurgerea verticală a materiei prin cuprinderea în temele recapitulative a unor probleme din toate capitolele.

Comisiile metodice de la Școala medie nr. 2 din Craiova, care au dezbătut în colectiv problemele recapitulării finale, au criticat unele tematici necorespunzătoare care nu țin seama de aceste cerințe. Bunăoară, la limba română în clasa a VIII-a s-au stabilit teme ca genul liric, genul epic, genul dramatic; la chimie în clasa a XI-a teme ca hidrocarburi, alcali și fenoli, aldehide și cetone, zaharide. Astfel de teme reprezintă însă o clasificare mecanică a cunoștințelor predate, o simplă reluare a celor studiate în timpul anului. Comisiile metodice au recomandat să se stabilească teme de felul celor ce urmează: reviste și curente literare la începutul secolului XX, tematica poeziei după 23 August 1944 (limba română — clasa a XI-a); șiruri numerice — progresii aritmetice și geometrice, funcția exponențială și logaritmică (matematică — clasa a IX-a) etc. Aceasta nu scutește de muncă individuală pe fiecare învățător și profesor, căci fiecare clasă are specificul său, fiecare profesor experiența sa.

Luînd în seamă aceste criterii, colectivul profesorilor de științe naturale de la Școala medie nr. 2 din Craiova, de exemplu, și-a propus pentru recapitularea finală teme ca acestea: aparatul vegetativ în seria plantelor; nutriția plantelor; înmulțirea plantelor; clasificarea plantelor (clasa a VIII-a); tegumentul în seria animalelor; locomoția în seria animalelor; digestia și circulația în seria animalelor; criterii de clasificare a animalelor (clasa a IX-a); funcțiile de relație; organele de simț; funcțiile de nutriție; organismul ca tot unitar (clasa a X-a).

Alegînd temele pentru recapitularea finală, trebuie să evităm de a îngrămădi într-o temă prea multe cunoștințe, ca și de a folosi formulări necorespunzătoare, prea largi sau prea lapidare, care dau temelor un caracter imprecis.

Desigur că recapitularea finală ridică și multe alte probleme. Astfel, bunăoară, se impune folosirea largă a materialului intuitiv, a lucrărilor de laborator, a lucrărilor pe lotul școlar, în vederea legării strînse a cunoștințelor de viață, în vederea consolidării priceperilor și deprinderilor de muncă practică dobîndite de elevi. Cel mai important lucru este însă cum se va desfășura fiecare lecție de recapitulare în parte. Aceasta depinde de pregătirea temeinică a pedagogului, de seriozitatea și simțul de răspundere cu care el privește munca ultimului trimestru — etapă hotărîtoare a anului școlar.

Prof. ION DUMITRESCU
Craiova

în învățămîntul seral sau fără frecvență care se va dezvolta în continuare.

Este de asemenea nevoie să fie tratată cu toată seriozitatea problema îndrumării spre școlile pedagogice a unora dintre absolvenții școlilor de 7 ani care au aptitudini și perspective să devină buni învățători în special în acele raioane și regiuni unde se simte o mai mare nevoie de cadre didactice, cum este cazul regiunilor Iași, Cluj, Baia Mare, Suceava, Galați. Trebuie să fie orientați spre școlile pedagogice mai mulți absolvenți, fii de muncitori și țărani muncitori, din raioanele Vrancea, Cîmpeni, Negrești-Oaș etc., pentru ca, după absolvirea școlilor pedagogice, să se întoarcă să lucreze în aceste raioane.

Nu poate fi neglijată nici orientarea absolvenților a șapte clase spre școlile medii. Dimpotrivă, paralel cu orientarea spre învățămîntul profesional este necesar să fie îndreptați spre școlile medii tot mai mulți fii de muncitori și țărani muncitori, tineri care au aptitudini deosebite pentru studierea bazelor științelor.

Probleme asemănătoare se ridică și în ceea ce privește orientarea profesională a viitorilor absolvenți ai clasei a XI-a. Școala medie din țara noastră s-a dezvoltat mult și dă an de an contingente tot mai mari de absolvenți. Numai o parte dintre aceștia pot să fie cuprinși la cursurile de zi în învățămîntul superior. Totuși, la unii părinți și profesori mai dăinuie mentalitatea că absolvenții școlilor medii trebuie să se îndrepte numai spre învățămîntul superior, și, dacă nu reușesc să intre aici, să devină funcționari. Tinerilor care au terminat școala medie li se deschid însa perspective deosebit de largi și de valoroase dacă intră direct în producție sau se îndreaptă spre școlile tehnice care pregătesc muncitori de înaltă calificare sau tehnicieni pentru diferitele ramuri ale economiei noastre naționale în continuă dezvoltare. O dată cu activitatea practică, ei vor putea să-și continue studiile în învățămîntul superior prin cursurile serale sau fără frecvență. Profesorii, diriginții au datoria să arate viitorilor absolvenți și părinților lor că, așa cum sublinia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, drumul spre învățămîntul superior, spre o calificare înaltă duce prin școala muncii în uzină, în fabrică, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă.

Totodată o parte dintre absolvenții claselor a XI-a, fii de muncitori și țărani muncitori, cu o bună pregătire generală și cu aptitudini pentru discipline de specialitate, vor fi îndrumați spre universități și institute. Nu le poate fi indiferent însă profesorilor și diriginților nici spre ce anume ramuri ale învățămîntului superior se vor orienta absolvenții. Spre deosebire de trecut, cînd cei mai mulți absolvenți de liceu mergeau la facultatea de drept, astăzi absolvenții școlilor medii trebuie să fie orientați cu prioritate către institutele tehnice care pregătesc cadre pentru industria extractivă, metalurgică, electrotehnică, construcții, agricultură, ca și spre facultățile ce pregătesc economiști, cadre didactice etc.

Orientarea spre anumite profesiuni a absolvenților școlilor de șapte ani sau medii nu poate fi lăsată deci la voia întîmplării. Ea trebuie să fie rezultatul unei perseverente munci de îndrumare, dusă de pedagogi în strînsă legătură cu organizația U.T.M., cu familia, potrivit cu cerințele construcției socialiste și cu posibilitățile fiecărui tînăr. Profesorii și diriginții trebuie să le facă cunoscute din vreme elevilor lor școlile profesionale, agricole, de meserii, tehnice care funcționează în regiune, condițiile de admitere în aceste școli și perspectivele ce le deschid ele tineretului. Pentru a trezi și mai mult interesul viitorilor absolvenți față de școlile care pregătesc cadre de muncitori și tehnicieni se pot organiza în această perioadă, ca și în timpul activităților în producție și al vacanței de vară, vizite în școli profesionale și tehnice, în întreprinderi, întîlniri cu muncitorii fruntași și cu foști absolvenți ai școlii respective care s-au calificat într-o anumită meserie. De asemenea, în orele educative trebuie să se organizeze mai multe discuții cu elevii despre alegerea drumului în viață, despre satisfacțiile pe care le oferă munca, despre faptele de eroism ale unor muncitori fruntași etc.

Folosind orice prilej pentru a le face cunoscute elevilor perspectivele mărețe și sarcinile grandioase care izvorăsc din proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., ajutîndu-i să înțeleagă mai profund drumul luminos pe care ne conduce partidul nostru, cadrele didactice vor putea astfel să dezvolte în inimile lor dragostea fierbinte față de patrie și de partid, mîndria că trăiesc în epoca marilor victorii ale socialismului și comunismului și dorința nestrămutată de a contribui la înfăptuirea acestor victorii în sectoarele hotărîtoare ale construcției socialiste.

Ajutîndu-i pe tineri într-unul din momentele hotărîtoare ale vieții lor, atunci cînd se pune problema alegerii drumului pe care vor merge în viitor, învățătorii și profesorii își îndeplinesc o datorie de cinste îndrumînd spre ramurile economiei și culturii cadrele ce le sînt necesare pentru continua înflorire a patriei

C. MINCĂ

Învățământ profesional și tehnic

Maistrul Alexandru Codescu, Erou al Muncii Socialiste, îi îndrumă întotdeauna cu dragoste pe cei mai tineri decît el.

Steaua de aur

Povesteau chiar ucenicii cazangii din anul III:

...Cu cîteva luni în urmă, cîțiva dintre noi, ucenicii din anul III care lucram la centrul de presiune, luaserăm, cum să spun... un fel de aere de înfumurare. Neglijam uneori sfaturile muncitorilor, ne amestecam în discuțiile lor, ni se părea că nimeni nu-i mai deștept ca noi.

Într-o zi, dimineața, maistrul Alexandru Codescu ne-a strîns în biroul lui.

— Trebuie să terminăm urgent o comandă specială. Avem nevoie de un ajutor mai serios din partea voastră. Vă fac bon de lucru. Răspundeți de executarea la timp și de calitatea lucrării.

Unul a întrebat, de parcă n-auzise bine:

— ...O lucrare întreagă?

— Da, a răspuns cu un aer foarte firesc maistrul.

— De-abia sîntem în mijlocul anului III — spuse careva.

— Mai trebuie încă să învățăm — adăugă altul.

— Așaaa!... Ei, feciorilor, nu prea se potrivește purtarea voastră din ultimul timp cu răspunsurile de acum. Înapoiați-vă în atelier și fiți atenți la sfaturile celor care vă instruiesc.

— Dar lucrarea?

— Voi singuri, după cum se vede, v-ați dat seama acum că mai aveți de învățat.

★

Bolnav, ucenicul Ilarion Alexandru a lipsit vreo 10 zile de la școală. Rămăsese în urmă, în caietul de practică, cu 5 procese tehnologice. I-a povestit maistrului toate acestea

— O scoatem noi la capăt, măi feciorule, nu te necăji. Vino la mine după masă.

O după amiază întreagă maistrul și ucenicul lui au lucrat aplecați asupra aceluiași caiet. Spre seară, procesele tehnologice restante se înșirau în litere, cifre și desene pe caietul de practică al ucenicului...

★

În secția maistrului Alexandru Codescu lucrează ucenicul Mihai Stoian, băiat zdravăn, înalt, cu fața măslinie. Îl îndrumează lucrătorul Ovidiu Popescu, fostul responsabil al clasei de cazangii, care a absolvit școala acum doi ani.

Nu de mult, Mihai Stoian a primit să execute un robinet. Lucra ca întotdeauna tăcut și repede.

Dar ochiul format al lui Popescu a zărit: lăcașul flanșei avea o fisură. Era mică, dar putea să pricinuiască pierderi de aburi. A întrebat calm:

— E bine așa?

Ucenicul a luat flanșa

— E bine.

Mintea. Ovidiu Popescu a simțit că i se urcă sîngele la cap. Și-a reamintit brusc. A naibii istorie, cum se repetă...

Era și el ucenic. Montase o supapă. Văzuse că supapa are joc, dar și-a spus că merge și așa. Chiar atunci maistrul Alexandru Codescu s-a oprit lîngă el. A privit supapa, apoi l-a întrebat:

— E bine?

Întorcînd pe toate părțile piesa, a mințit și el pînă la urmă:

— E bine.

Maistrul Codescu i-a spus doar atît: „Dacă-i așa, să semnezi foaia de lucru pentru supapa asta". Și a plecat.

Ucenicul Ovidiu Popescu a simțit bine gravitatea răspunderii. Și parcă abea atunci a înțeles ce pericol prezintă supapa nepotrivită, pe care o montase cu bună știință...

Acum i-a spus el lui Mihai Stoian:

— Dacă zici că-i bine, să semnezi foaia de lucru pentru flanșa robinetului. Și a plecat. Puțin mai tîrziu, Mihai Stoian demonta repede, ferindu-se parcă, flanșa.

★

Eroul Muncii Socialiste, Alexandru Codescu, maistru la „Grivița Roșie", nu este numai un minunat instructor în producție, ci în același timp și un pedagog, un educator plin de dragoste al viitoarei generații de constructori ai socialismului și comunismului. Minunata strălucire a stelei de aur, a stelei care reprezintă cea mai înaltă distincție acordată muncii în țara noastră, luminează calea spre culmi a fiecăruia dintre ucenicii ce se formează la școala comunistului Alexandru Codescu.

ALEX. CRACEA

Cadre mai multe și mai bine pregătite pentru industria grea

Interviu cu tov. ing. Dumitru Lalu, director în Ministerul Industriei Grele

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru dezvoltarea economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă cuprinde obiective de mare importanță în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului profesional și tehnic și îmbunătățirea pregătirii tinerilor cuprinși în acest învățămînt. Pentru a afla măsurile preconizate pe această linie într-un sector de cea mai mare însemnătate al învățămîntului profesional și tehnic — sectorul școlilor din industria grea, ne-am adresat tov. ing. Dumitru Lalu, director al Direcției personal și învățămînt din Ministerul Industriei Grele.

Intrebare: CARE SINT MASURILE PE CARE LE VEȚI INTREPRINDE PENTRU ASIGURAREA CADRELOR DE MUNCITORI ȘI TEHNICIENI NECESARI DEZVOLTARII PE VIITOR A INDUSTRIEI GRELE DIN TARA NOASTRA:

Răspuns: Asigurarea numărului de cadre necesare industriei noastre grele — care, după cum prevede proiectul de Directive ale Congresului al III-lea va lua în anii următori o mare dezvoltare prin construirea de noi obiective, reconstruirea și modernizarea unor uzine existente și mărirea capacității de producție a sute de alte întreprinderi — constituie o preocupare de frunte pentru toți lucrătorii din aparatul de îndrumare și control și din rețeaua școlilor profesionale și tehnice aparținînd ministerului nostru.

In primul rînd se pune problema dezvoltării capacității de școlarizare, în așa fel încît în 1965 școlile profesionale și tehnice din rețeaua noastră să cuprindă un număr de 2,5 ori mai mare de ucenici și elevi decît în 1959. Aceasta se va realiza atît prin construirea de noi centre școlare mari, în localitățile în care se vor ridica uriașe combinate industriale, cît și prin lărgirea și distribuirea mai judicioasă a spațiilor de școlarizare în școlile existente. Printre primele construcții școlare care se vor ridica în anii viitori se va număra, fără îndoială, grupul școlar pentru pregătirea cadrelor necesare noului combinat siderurgic care va lua ființă la Galați și care va atinge în 1970 o capacitate de producție de 4.000.000 de tone anual. Pregătirea cadrelor pentru Combinatul siderurgic de la Galați va începe însă de îndată, în cadrul școlilor cu profil siderurgic de la Hunedoara, Reșița și Oțelul Roșu, recrutîndu-se în acest scop ucenici și elevi din regiunea Galați. Pentru asigurarea nevoilor sporite de cadre necesare sectorului minier și viitoarei uzine pentru fabricarea cocsului metalurgic din cărbuni energetici care se va ridica în Valea Jiului am luat măsuri de lărgire a capacității de școlarizare a Grupului școlar minier din Petroșani. De asemenea, s-au luat măsuri pentru formarea cadrelor necesare și celorlalte mari obiective prevăzute de proiectul Directivelor partidului pe linia dezvoltării industriei grele.

Paralel cu creșterea rețelei de școli și mărirea capacității de școlarizare a școlilor existente se prevăd și alte măsuri pentru a se asigura pregătirea în ritm susținut și la un nivel ridicat a viitorilor muncitori și tehnicieni pentru industria grea. In acest scop se va mări capacitatea școlilor de maiștri prin concentrarea învățămîntului teoretic în primii doi ani de studii și extinderea practicii în producție pe întreaga perioadă a anului III. De asemenea se vor lărgi mult rețeaua și profilul școlilor care pregătesc tehnicieni, în așa fel încît acestea să dea pe viitor cadrele de desenatori tehnici, proiectanți, tehnologi, normatori, laboranți, termotehnicieni, topografi, necesare sectoarelor noastre industriale.

Intrebare: CE SE VA INFAPTUI PENTRU A RIDICA NIVELUL DE PREGĂTIRE A VIITORILOR MUNCITORI ȘI TEHNICIENI, ASTFEL INCIT SĂ CORESPUNDĂ CERINȚELOR TEHNICII MODERNE CARE SE INTRODUCE IN INDUSTRIA NOASTRĂ, ALE MECANIZARII ȘI AUTOMATIZARII COMPLEXE A PROCESELOR DE PRODUCȚIE?

Răspuns: Preocuparea noastră pe această linie este în primul rînd de a îmbunătăți planurile de învățămînt și programele școlare în lumina noilor cuceriri ale tehnicii. Astfel, planul de învățămînt pentru școlile profesionale prevede introducerea în cursul anului școlar 1960-1961 a mecanicii tehnice, în cadrul căreia se vor preda cunoștințe de mecanică, de rezistența a materialelor și cunoștințe privitoare la organe de mașini în strînsă legătură cu noile perfecționări aduse proceselor tehnologice din producție. In cadrul programelor de tehnologie pentru sectorul industriei electrotehnice s-a introdus un capitol cu privire la materialele semiconductoare și aplicațiile lor, care va da elevilor cunoștințe despre redresoare, transistori, celule fotoelectrice etc. In programa de tehnologia meseriei pentru specialitatea furnaliști a fost prevăzută predarea elaborării fontei în furnalele cu încărcare și conducere automate, iar în programa de tehnologia meseriei pentru sectorul de așchiere a metalelor se prevede studierea mai amplă a noilor metode de lucru — așchiere rapidă, așchiere intensivă etc.

O metodă cu totul nouă va sta la baza instruirii practice a ucenicilor și elevilor din anul I în atelierele-școală. Deprinderea meseriei nu se va mai efectua pe baza executării unor scule simple, de care fiecare școală dispune în prezent în cantități suficiente, ci prin realizarea de aparate, utilaje complexe și machete funcționale, reprezentînd tehnica înaintată din sectorul industrial respectiv. Astfel, ucenicii din sectorul metalurgic și siderurgic vor realiza machela în funcțiune a cocseriei de la Hunedoara, a unui laminor de tablă și a unui laminor de tras țevi la rece, a unui pod rulant și altele. In atelierele-școală din sectorul energetic se va realiza un oscilator de înaltă frecvență pentru tratamente termice și o machetă a turbinei Pelton punînd în funcțiune un întreg sistem energetic.

In felul acesta vom asigura cunoașterea de către ucenici, încă din primul an de școală, a construcției și funcționării celor mai noi mașini și utilaje folosite în sectorul industriei grele.

Intrebare: CARE SINT PRINCIPALELE SARCINI ALE CADRELOR DIDACTICE DIN ȘCOLILE APARȚININD M.I.G. PE LINIA INFAPTUIRII OBIECTIVELOR PREVĂZUTE IN PROIECTUL DE DIRECTIVE?

Răspuns: Sarcinile principale ale cadrelor didactice din școlile M.I.G. sînt: educarea comunistă a viitorilor muncitori, tehnicieni și maiștri prin subordonarea acestora intereselor construirii socialismului în țara noastră, unitatea indestructibilă dintre educație și învățămînt, ridicarea continuă a conținutului și nivelului lecțiilor teoretice și practice și aplicarea noilor prevederi ale planurilor de învățămînt și ale programelor școlare pe linia dezvoltării cunoștințelor cu privire la tehnica modernă. In acest scop școlile trebuie să folosească larg cabinetele tehnice școlare în predarea tehnologiei și, în colaborare cu conducerile întreprinderilor pentru care pregătesc cadre, să extindă instructajul ucenicilor din anii II și III în brigăzi conduse de un maistru

Aplicînd experiența înaintată

Am participat de curînd la un instructaj organizat de Departamentul școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii cu directorii școlilor profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, agricole și de meserii în vederea orientării lor în ceea ce privește pregătirea teoretică și tehnică a ucenicilor și legarea lecțiilor de practica construcției socialiste. Instructajul mi-a fost și mie, ca și tuturor celor care au participat la el, de un real folos. Fiecare lecție teoretică a fost urmată de lecții demonstrative, iar seminariile, care s-au organizat separat, pe grupe formate din directorii școlilor ce pregătesc cadre pentru o anumită ramură de producție, au îngăduit un bogat schimb de experiență.

In general, instructajul la care am participat mi-a reîmprospătat multe cunoștințe pedagogice și de specialitate, mi-a dat posibilitatea să cunosc mai bine o serie de probleme legate de introducerea tehnicii noi în școală, să învăț din experiența pozitivă acumulată de celelalte școli.

Una dintre problemele cele mai larg dezbătute la instructaj, de pildă, a fost organizarea practicii în producție a ucenicilor și elevilor din anii II și III. S-a evidențiat superioritatea sistemului de practică în brigăzi, sub îndrumarea directă a unui maistru cu înaltă calificare, scos din producție, așa cum se procedează, de pildă, la școlile profesionale ale uzinelor „Semănătoarea" și „Tudor Vladimirescu" din Capitală. Aplicînd această experiență în practica Școlii profesionale „Mao Tze-dun", pe care o conduc, am stabilit împreună cu conducerea întreprinderii un plan concret pentru organizarea practicii în întreprindere a ucenicilor din anii II și III în cadrul unor brigăzi îndrumate de maiștri cu calificare înaltă și care se vor ocupa în exclusivitate de instruirea ucenicilor.

Din discuțiile care au avut loc cu privire la sarcinile ce revin directorului în conducerea unei școli s-a desprins necesitatea ca fiecare conducător de școală să urmărească în primul rînd îndeplinirea planului general de muncă al acesteia și să analizeze cu simț de răspundere cum este îndeplinită fiecare sarcină.

Privind în această lumină activitatea mea de conducător al Școlii profesionale „Mao Tze-dun" am intensificat urmărirea îndeplinirii sarcinilor din planul general de muncă și am revăzut, împreună cu directorul de studii, planul de asistențe la ore și de îndrumare concretă a profesorilor și maiștrilor în cadrul ședințelor consiliilor pedagogice, al comisiilor metodice, prin convorbiri cu ei, în așa fel încît să asigurăm, prin toate mijloacele, un nivel ridicat de desfășurare a lecțiilor recapitulative, a lucrărilor de încheiere a anului școlar și a examenelor de calificare pe care le vor da absolvenții.

Ținînd seama de eficacitatea instructajului la care am participat aș propune ca în perioada vacanței de vară să se organizeze un instructaj și pentru maiștrii-instructori, cu privire la sarcinile instruirii practice în condițiile perfecționării continue și automatizării proceselor de producție

Prof. T. DEMETRESCU
directorul Școlii profesionale de ucenici „Mao Tze-dun" din București

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Campionatul școlar de volei

De curînd a avut loc la Buzău turneul final al campionatului republican de volei rezervat școlilor profesionale. Un turneu reușit nu numai sub aspect organizatoric, dar și ca valoare a echipelor participante care, în majoritatea cazurilor, au fost bine pregătite.

Participarea largă a ucenicilor la această competiție, ca și rezultatele obținute au demonstrat răspîndirea tot mai largă a voleiului în masele de școlari, precum și rolul important al acestei discipline sportive în dezvoltarea armonioasă a viitorilor muncitori și tehnicieni. Voleiul contribuie într-o măsură substanțială la formarea unor bune deprinderi de mișcare necesare ucenicilor în profesiunile pentru care se pregătesc, îi determină să acționeze cu mai multă inițiativă și curaj, le călește voința și tăria de caracter, le dezvoltă îndeminarea, precizia și rapiditatea reacției. Tinerilor care practică acest sport li se cer nu numai cunoștințe tehnice, ei trebuie să dovedească în același timp multă forță, suplețe, detentă și rezistență. În același timp, fiind un joc de echipă, voleiul dezvoltă într-o largă măsură spiritul colectiv.

Datorită tocmai acestor multiple caracteristici ale sale, voleiul a fost introdus și în programul competițional al școlilor profesionale. Recentul turneu final a confirmat încă o dată justețea acestei măsuri. Participanții la competiție, ucenici din școli cu profil metalurgic, mecanonaval, textil, horticol etc. au dovedit, pe lîngă marele lor interes pentru această disciplină sportivă, o frumoasă ținută, un fizic armonios dezvoltat. Semnificativă în această privință este părerea exprimată de cel mai bun participant la turneu, ucenicul Gh. Priceputu din anul III-forjă al Școlii profesionale metalurgice din Brăila:

„Cînd am intrat în școala profesională — a spus ucenicul — eram un băiat slăbuț, timid, fricos chiar. Nu-mi prea plăcea sportul, mișcarea. Colegii m-au antrenat însă la exercițiile lor de gimnastică și apoi la întrecerile de volei. Curînd am ajuns să îndrăgesc acest sport dinamic, care a contribuit mult la transformarea mea".

Nu știm cum arăta Gh. Priceputu acum trei ani. Astăzi însă este un tînăr robust, curajos, sprinten, cu un dezvoltat spirit de echipă.

Turneul final de volei de la Buzău a evidențiat la foarte mulți ucenici cunoștințe frumoase, dublate de calități specifice reprezentanților școlilor profesionale — forță, îndeminare, rezistență. În afara lui Gh. Priceputu, comisia organizatoare a turneului final a selecționat pentru taberele de perfecționare o serie de elemente cu reale aptitudini în această ramură sportivă, printre care L. Grigoriță, N. Ciumeti, M. Vasiliu (Școala profesională „23 August" din București), N. Dobre, N. Anghel, Gh. Ionescu, St. Vasilescu (Școala profesională „Tehnometal" din București), Ana Chirițescu (Școala de meserii din Piatra Neamț), Iulia Mija (Școala profesională „Kirov" din București) etc. Cu o bună îndrumare, acești tineri sînt apți să urce repede pînă la cele mai înalte trepte ale măiestriei sportive.

Cu toată valoarea și frumusețea competiției, nu pot fi trecute cu vederea însă unele manifestări negative, care trebuie să constituie un prilej de învățăminte pentru cei în cauză. În mod normal, titlul de echipă campioană la băieți trebuia să revină echipei Școlii profesionale „23 August", cea mai omogenă, mai bine pregătită. Antrenorul acestei echipe (profesorul Felix Pascal) a comis însă o gravă abatere, substituind la întîlnirea cu echipa din Craiova unui elev al școlii pe un altul, reprezentant al Școlii sportive de elevi din București. Abaterea a fost dovedită de către comisia de organizare, iar echipei i s-a aplicat, pe drept, penalizarea cuvenită. Pe de altă parte, în echipa Grupului școlar „Electroputere" din Craiova (antrenor profesorul Alexe Bolocan) au figurat — cu știința conducerii școlii — elevi care, de fapt, aparțineau Școlii tehnice. În urma acestui fals, echipa craioveană a pierdut toate meciurile cu 3-0.

Aceste grave abateri de la disciplină — dezaprobate de altfel de toți participanții la turneu — vor trebui să formeze obiectul unei serioase analize în cadrul școlilor respective, trăgîndu-se concluziile corespunzătoare.

TIBERIU STAMA

Pionieri de la Școala de 7 ani nr. 6 din Timișoara plivesc plantația de salcîmi de la Pădurea Verde

Muncă voluntară

Pionierii și elevii Școlii de 7 ani din comuna Cîrligele, raionul Focșani, au prestat, sub îndrumarea cadrelor didactice și a instructorilor de pionieri, 900 de ore de muncă voluntară pentru construcția școlii de 4 ani din comună. Copiii au ajutat la căratul cărămizilor, al materialului lemnos, al molozului, la nivelarea terenului.

De asemenea, pionierii și școlarii au colectat 5.200 kg fier vechi și 86 kg maculatură, pe care le-au predat cooperativei din localitate.

Cu ajutorul părinților

La școala de 7 ani din comuna Balotești, raionul Snagov, a avut loc nu de mult o ședință plenară cu părinții elevilor, cu care prilej li s-a arătat acestora ce sarcini le revin pentru a-i ajuta pe copiii lor să încheie cu bune rezultate munca anului școlar.

Totodată, părinții s-au interesat de pe acum de măsurile care vor fi luate pentru a se asigura redeschiderea în bune condițiuni a cursurilor. Ei și-au manifestat dorința de a sprijini mai intens colectivul didactic, prin muncă voluntară, pentru terminarea la timp a lucrărilor de amenajare și de înfrumusețare a școlii, ca și în vederea realizării de economii.

Să recomandăm elevilor

Volumul „Spre țărmul dreptății", apărut de curînd în colecția „Biblioteca școlarului", cuprinde peste 60 de poezii ale lui D. Th. Neculuță.

Amintim dintre acestea „Spre țărmul dreptății", „Către codru", „Doina", „Noapte de iarnă", „Unei proletare", „La ce?" „Țiganii", „Inserare", „Bordei și mormînt", „Vă înfrățiți noroade", „Moment de revoltă", „Avînt și lașitate", „Cor de robi" etc.

Prefața care însoțește volumul, semnată de V. Moglescu, prezintă, pe lîngă datele biografice, o analiză a semnificațiilor ce se degajă din opera lui D. Th. Neculuță. O atenție deosebită acordă prefațatorul optimismului poeziei lui Neculuță. De asemenea, este subliniată forța demascatoare a versurilor sale.

Volumul cuprinde și un tablou biobibliografic, precum și cîteva spicuiri din diferite studii critice cu privire la opera lui D. Th. Neculuță.

★

Editat tot în colecția „Biblioteca școlarului", volumul „Povestea vorbii" al lui Anton Pann este însoțit de asemenea de o prefață, în care se analizează opera cunoscutului rapsod popular. Elevii vor găsi în acest volum și un capitol intitulat „Lămuriri asupra textului și limbii lui Anton Pann", care elucidează pe scurt cîteva din problemele de fonetică, morfologie și sintaxă caracteristice scriitorului.

În volum se află fragmente lirice din „Noul erotocrit", versuri din „Fabule și istorioare", din „Povestea vorbii", din „Spitalul amorului" și din „O șezătoare la țară".

În paginile rezervate aprecierilor critice se găsesc observații culese din scrierile lui V. Alecsandri, G. Călinescu, Tudor Arghezi, Tudor Vianu, Perpessicius etc.

Tehnica vibrațiilor sonore și ultrasonore

In ultimii ani se vorbește tot mai mult de tehnica vibrațiilor sonore și ultrasonore și de perspectivele nebănuite pe care le deschide folosirea acestei tehnici pentru accelerarea proceselor tehnologice.

Fenomenele produse de vibrațiile sonore și ultrasonore sînt cunoscute încă de multă vreme, dar de la primele observații ale lui Pitagora la construirea defectoscopului ultrasonor de către savantul sovietic Sokolov și la aplicațiile tehnicii vibrațiilor în agrotehnica modernă s-au succedat un lung șir de cercetări. Etape importante pe drumul parcurs în aceste cercetări sînt descoperirea la sfîrșitul secolului trecut de către frații Curie a fenomenului piezoelectricității, care stă la baza construcției primelor generatoare cu ultrasunete și construirea aparatului cu magneto-stricțiune de către cercetătorul sovietic Kopelovici.

Instalația pentru producerea ultrasunetelor se compune dintr-un generator de oscilații electrice — care transformă curentul de frecvență industrială în curent de înaltă frecvență — și dintr-un traductor, care transformă oscilațiile electrice în oscilații mecanice. Funcționarea traductoarelor piezoelectrice — cele mai larg răspîndite — se bazează pe fenomenul prezentat de cristalele de cuarț sau de titanat de bariu care, dacă sînt comprimate, dau naștere pe fețele opuse unor sarcini electrice, la diferențe de potențial proporționale cu forța de comprimare. Reciproc, dacă aplicăm o tensiune variabilă, de exemplu o tensiune alternativă, cristalul se va contracta și dilata alternativ, de un anumit număr de ori pe secundă, egal cu frecvența tensiunii. Vibrațiile mecanice astfel produse se vor transmite în mediul înconjurător sub formă de unde sonore sau ultrasonore. Cu ajutorul traductoarelor piezoelectrice se pot produce vibrații cu frecvența de la 200 la 500.000 Hz. sau chiar mai mult.

Vibrațiile sonore și ultrasonore au o influență puternică atît asupra lichidelor cît și asupra solidelor. Sub influența vibrațiilor, în lichide se creează șocuri hidraulice care dau presiuni foarte mari (de sute de atmosfere), iar materialele cele mai dure pot fi prelucrate cu o precizie și rapiditate uimitoare. De pildă, la găurirea metalelor, vibratorul de ultrasunete nici nu atinge piesa prelucrată; între suprafața vibrantă a sculei și piesa prelucrată se formează un spațiu care este umplut cu apă sau ulei și în care se pun particule fine de material abraziv. În timpul lucrului aceste particule încep să vibreze datorită fenomenului cavitații și a șocului hidraulic și formează în materialul prelucrat eroziuni al căror profil urmează conturul sculei. Astfel, prelucrarea germaniului, a siliciului și cuarțului, care se execută cu discuri de diamant și necesită operații extrem de costisitoare, se realizează în prezent cu ultrasunete în condiții mult mai avantajoase.

O altă utilizare a vibrațiilor ultrasonore este defectoscopia nedistructivă. În descoperirea din timp a defectelor în piesele metalice defectoscopia cu ultrasunete, spre deosebire de defectoscopia cu raze X, permite detectarea unor crăpături și fisuri capilare chiar la piese cu grosimi de cîțiva metri. Metoda a fost elaborată de savantul sovietic S. I. Sokolov, care a construit primul defectoscop cu ultrasunete din lume, compus dintr-un generator de ultrasunete și un receptor. Principiul de funcționare al acestora este următorul: în mod normal ultrasunetele trec prin piesa cercetată fără a suferi atenuări. Dacă însă în interiorul piesei se găsesc fisuri, porozități sau sufluri, ultrasunetele se dispersează și ajung atenuate la receptor.

Sînt deosebit de interesante schimbările ce intervin în diferitele particule materiale aflate în suspensie în lichide, ca urmare a acțiunii ultrasunetelor. In anumite condiții de intensitate a vibrațiilor se produce dispersia — deci fărîmițarea foarte fină a particulelor în suspensie. Folosindu-se acest fenomen, se poate realiza în bune condiții dispersia metalelor în lichide, procedeu folosit în industrie pentru prepararea coloizilor sau pentru omogenizarea aliajelor de diferite metale.

Este cunoscut faptul că țesăturile murdare pot fi ușor spălate cu ultrasunete. Granulele de murdărie aderă la țesătură datorită încărcării lor electrice. Expuse vibrațiilor cu ultrasunete în apă, granulele își pierd sarcina electrică și cad pe fundul vasului.

O utilizare interesantă își găsesc ultrasunetele în vopsirea țesăturilor. Cu ajutorul lor se obține o dispersie mult mai fină a coloranților, astfel încît particulele cu dimensiuni de 5—10 microni sînt mărunțite, în proporție de 95%, pînă la dimensiunea de 0,5—1 micron, fapt deosebit de important pentru accelerarea procesului de vopsire.

In ultimul timp, în institutele de cercetări agrotehnice se fac intense studii pentru stabilirea eficacității folosirii vibrațiilor sonore și ultrasonore la diferite lucrări agrotehnice. Este cunoscut faptul că solul opune o rezistență puternică uneltelor. Dacă am reuși să slăbim rezistența solului, arăturile ar cere un consum mult mai scăzut de energie. Cercetările arată că folosind tehnica vibrațiilor la arat micșorăm cu 10—20% rezistența solului. Cu ajutorul tehnicii vibrațiilor putem obține și o îmbunătățire a calității germinative a semințelor, o creștere mai viguroasă a plantelor și un spor însemnat de recoltă.

Domeniile de aplicare a vibrațiilor sonore și ultrasonore sînt extrem de variate. De exemplu, folosindu-se vibrații sonore se pot provoca procese de oxidare, se poate obține accelerarea unor transformări chimice, cum este, bunăoară, fermentarea produselor alcoolice, sau pot fi distruși dăunători care produc mari pagube în depozitele de cereale.

Fără îndoială că tehnica vibrațiilor va ocupa în viitor un loc important în toate sectoarele economiei noastre.

Ing. A. MANEA

DE PESTE HOTARE

O nouă pasiune a elevilor sovietici: astronautica

Vizitele în întreprinderi productive

Este bine cunoscut locul important pe care pot şi trebuie să-l ocupe în sistemul general al învăţămîntului politehnic vizitele elevilor în producţie. Aceste vizite pot avea însă o importanţă instructivă şi educativă numai în cazul unei organizări judicioase, bine gîndite.

Una din principalele probleme care necesită o rezolvare atentă este aceea a alegerii întreprinderii productive care urmează a fi vizitată cu elevii. In ţara noastră există un număr uriaş de întreprinderi industriale şi agricole fruntaşe, înzestrate cu o tehnică modernă, în care există o justă organizare a muncii şi care îşi îndeplinesc şi-şi depăşesc planurile de producţie. Dar alături de acestea, deseori în apropierea şcolilor nu există decît întreprinderi industriale mărunte, care nu pot fi considerate nici pe departe caracteristice. Se pune întrebarea dacă este raţional să se organizeze vizite la asemenea fabrici şi uzine sau la asemenea colhozuri şi sovhozuri. Unii profesori consideră că vizitele în producţie trebuie organizate numai în întreprinderile industriale şi agricole fruntaşe, înzestrate cu tehnică modernă. Alţii demonstrează, prin practica lor personală, că vizitele în producţie organizate în întreprinderile mici, deseori chiar cu un utilaj vechi, prezintă o mare importanţă instructivă şi educativă.

In observaţiile la tezele Nadejdei Konstantinovna Krupskaia despre învăţămîntul politehnic, V.I. Lenin scria că vizitele trebuie organizate în fiecare sovhoz organizat acceptabil, în fiecare uzină organizată acceptabil. Prin urmare, V.I. Lenin considera că nu trebuie dispreţuite vizitele cu elevii chiar şi în întreprinderile în care producţia este organizată doar în mod satisfăcător. In realitate, vizitele chiar şi în asemenea întreprinderi dau rezultate pozitive.

Profesorii de matematică, fizică şi desen de la Şcoala medie nr. 16 din oraşul Alcev organizează anual o vizită complexă de sinteză la un atelier de reparaţii electrice. Acest atelier este înzestrat atît cu maşini-unelte şi maşini noi, cît şi cu maşini-unelte şi maşini vechi. Conţinutul vizitelor îl formează studierea generatorilor, a motoarelor electrice, a transformatorilor, familiarizarea cu procesul de galvanizare. Alături de examinarea problemelor privind folosirea legilor fizicii la construcţia diferitelor aparate, elevii se familiarizează cu folosirea matematicii şi desenului tehnic în practica atelierului de reparaţii electrice. Dintre problemele de matematică, analizate în cursul vizitei se pune cu deosebire accent pe următoarele: 1) folosirea legilor progresiei geometrice la calculul puterii motoarelor electrice; 2) folosirea funcţiilor trigonometrice la calculul datelor pentru filetarea barelor cilindrice; 3) folosirea nomogramelor în practica calculelor; 4) folosirea îndreptarelor şi tabelelor de către lucrătorii atelierului. In timpul vizitei elevii iau contact cu inovatorii şi cu raţionalizatorii atelierului, află cum este organizată întrecerea socialistă, cum îşi desfăşoară activitatea organizaţiile obşteşti. O asemenea vizită complexă în atelierul de reparaţii electrice este fără îndoială utilă pentru elevi şi raţională din punct de vedere pedagogic.

Un profesor de la Şcoala medie din Nikolsk organizează vizite în producţie la o fabrică de unt, la centrala telefonică-telegrafică, la tipografia ziarului raional şi la secţia de cineficare. Un alt profesor organizează vizite la un atelier de prelucrare a lemnului, la un depozit de grîne, la un joagăr, în ateliere în care elevii pot cerceta tractorul, automobilul, în colhoz, în sovhoz şi la alte obiective. Prin urmare, obiective ale vizitelor în producţie pot fi cele mai diferite întreprinderi industriale şi agricole, existente în număr suficient în fiecare punct populat.

Totuşi, deseori vizitele se organizează întîmplător — în întreprinderi care nu oferă suficient material pentru activitatea instructivă şi educativă ulterioară a profesorului cu elevii.

Ce se cere de la profesor pentru ca să aprecieze corect din punct de vedere pedagogic întreprinderile din jurul şcolii şi, prin urmare, să aleagă just obiectivele vizitelor? Experienţa şcolilor din oraşele Kadievka şi Severodonetk dovedeşte că profesorii trebuie să studieze sistematic întreprinderile din jurul şcolii, să ştie ce produc ele, să studieze particularităţile procesului tehnologic, să ştie ce legi ale fizicii, chimiei etc., cunoscute elevilor, sînt folosite în activitatea inginerilor şi tehnicienilor. Studierea de către profesori a producţiei poate avea loc în cadrul vizitelor prealabile la întreprinderile respective, al discuţiilor cu muncitorii, cu colhoznicii şi specialiştii, prin consultarea literaturii corespunzătoare, prin participarea la seminariile organizate de şcoală şi de secţiile raionale de învăţămînt.

Vizitele în întreprinderile industriale şi agricole se organizează în legătură cu studierea tuturor obiectelor prevăzute în planul de învăţămînt. Firește însă că, în fiecare caz concret, obiectivul vizitei trebuie ales în aşa fel încît conţinutul să fie în concordanţă cu scopul vizitei şi cu particularităţile de vîrstă ale elevilor. Experienţa arată însă că, cu toată varietatea întreprinderilor şi cu tot conţinutul diferit al obiectelor de învăţămînt, se pot stabili cîteva cerinţe generale de care trebuie să se ţină seama la alegerea obiectivelor pentru orice vizite.

In primul rînd trebuie să se ţină seama de distanţa dintre şcoală şi locul vizitei. Se ştie că vizitele care preced studierea materialului nou nu pot să depăşească o oră, dat fiind că în acea zi elevii au un orar normal (5—6 ore). Dacă vizita complexă se organizează în procesul studierii unei teme noi, ea nu poate depăşi 2—3 ore, deoarece în aceeaşi zi se prevăd de obicei încă 3—4 lecţii. De aici decurge o cerinţă firească: să se piardă cît mai puţin timp pentru deplasarea la obiectivul vizitei şi să se folosească cît mai mult această vizită în scopuri instructive şi educative.

Prin urmare, în cazul cînd celelalte condiţii sînt identice, trebuie să se dea întîietate întreprinderilor care se găsesc în apropierea şcolii. Atît în cazul organizării vizitelor care preced studiul unei teme cît şi în cazul vizitelor tematice trebuie alese întreprinderile mai mici sau diferite ateliere ale uzinelor mari. Unei vizite de sinteză însă i se pun sarcini mai generale. De aceea conţinutul lor poate fi ilustrat mai bine în întreprinderile moderne mari.

Profesorii Şcolii medii nr. 44 din oraşul Lugansk, organizînd o vizită complexă în legătură cu studiul matematicii şi al desenului tehnic, şi-au propus să demonstreze elevilor folosirea desenelor tehnice şi rezolvarea principalelor probleme de construcţii în practica muncii lăcătuşilor, a trasatorilor, a strungarilor şi a altor lucrători la maşini-unelte. Ei au ales drept obiectiv al vizitei una din uzinele mari. Cu ajutorul unor date culese în diferitele secţii ale acestei uzine ei au ilustrat cu succes cunoştinţele studiate anterior în clasă. Elevii au vizitat şase secţii, au văzut cum lucrează muncitorii care deservesc mai multe maşini, s-au familiarizat cu activitatea biroului de construcţii; pretutindeni au văzut calcule, desene tehnice, schiţe etc.

In alegerea obiectivului vizitelor este foarte important să se ţină seama şi de unele aspecte ale activităţii organizaţiilor obşteşti din întreprinderi, ca organizarea întrecerii socialiste, existenţa panoului de onoare şi a panoului raţionalizatorilor, popularizarea documentelor planului septenal. Acest material deosebit de valoros trebuie să ocupe un loc important în explicaţiile date de conducătorul vizitei.

A.I. MOJAEV

(„Politehniceskoe obucenie" nr. 12, 1959).

Conferinţa Mondială a Educatorilor

Intre 25 şi 30 iulie a.c. va avea loc la Conakry, capitala Guineei, cea de a III-a Conferinţă Mondială a Educatorilor, la care vor participa delegaţi ai organizaţiilor sindicale şi ai asociaţiilor de cadre didactice din ţările Asiei, Africii, Americii Latine şi Europei. Aceasta este o nouă şi importantă acţiune a mişcării mondiale a educatorilor în lupta pentru progresul şcolii şi al educaţiei.

Conferinţa Mondială de la Conakry va constitui un schimb liber de experienţă între pedagogi, care vor căuta în comun cele mai bune soluţii pentru dezvoltarea educaţiei democratice în toate ţările. Ea va însemna totodată şi o importantă manifestare a solidarităţii internaţionale a pedagogilor.

Raportul central, care va fi susţinut la Conferinţă de prof. Olga Poblete, de la Universitatea din Santiago de Chile, va trata despre „Problemele actuale ale dezvoltării educaţiei şi culturii în lume şi colaborarea internaţională". Pe aceeaşi temă vor prezenta corapoarte reprezentanţi ai pedagogilor din Indonezia, Irak, Cuba, U.R.S.S. şi China, iar Sindicatul Educatorilor din Japonia va susţine un referat asupra „sistemului de apreciere a capacităţii profesionale a învăţătorilor", sistem adoptat de cercurile guvernamentale reacţionare în ciuda protestelor manifestate de zeci de mii de educatori japonezi.

Pe ordinea de zi a Conferinţei Mondiale a Educatorilor de la Conakry figurează, de asemenea, ca probleme deosebit de importante, „Destinderea internaţională şi şcoala" precum şi „Educaţia şi securitatea socială".

Comitetul de organizare a Conferinţei Mondiale a Educatorilor a lansat de curînd un Apel către toţi educatorii din lume, în care sînt exprimate ţelurile nobile ale mişcării internaţionale a pedagogilor progresişti. „Organizaţiile de educatori, legate de clasa muncitoare şi parte integrantă a mişcării de eliberare — se arată în Apel — pot aduce o contribuţie eficace la înfăptuirea năzuinţelor popoarelor. Educatorii doresc ca în toate ţările şcoala să fie în serviciul poporului. Ei ştiu din experienţă că orice luptă dusă pentru şcoală este o luptă dusă pentru popor. In ciuda opoziţiei anumitor forţe reacţionare, ei doresc ca dezarmarea să devină realitate şi să contribuie la progresul educaţiei în lumea întreagă, la instaurarea unei vieţi mai fericite. De aceea au luat iniţiativa convocării Conferinţei Mondiale a Educatorilor, care se va face ecoul ideilor noi şi va propune soluţii care să corespundă nevoilor actuale ale educaţiei şi culturii".

„Şcoli pentru toţi copiii" — aşa este intitulat afişul care anunţă Conferinţa Mondială a Educatorilor, ce va avea loc între 25—30 iulie 1960 la Conakry.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 568 — vineri 3 iunie 1960 — 8 pagini 25 bani

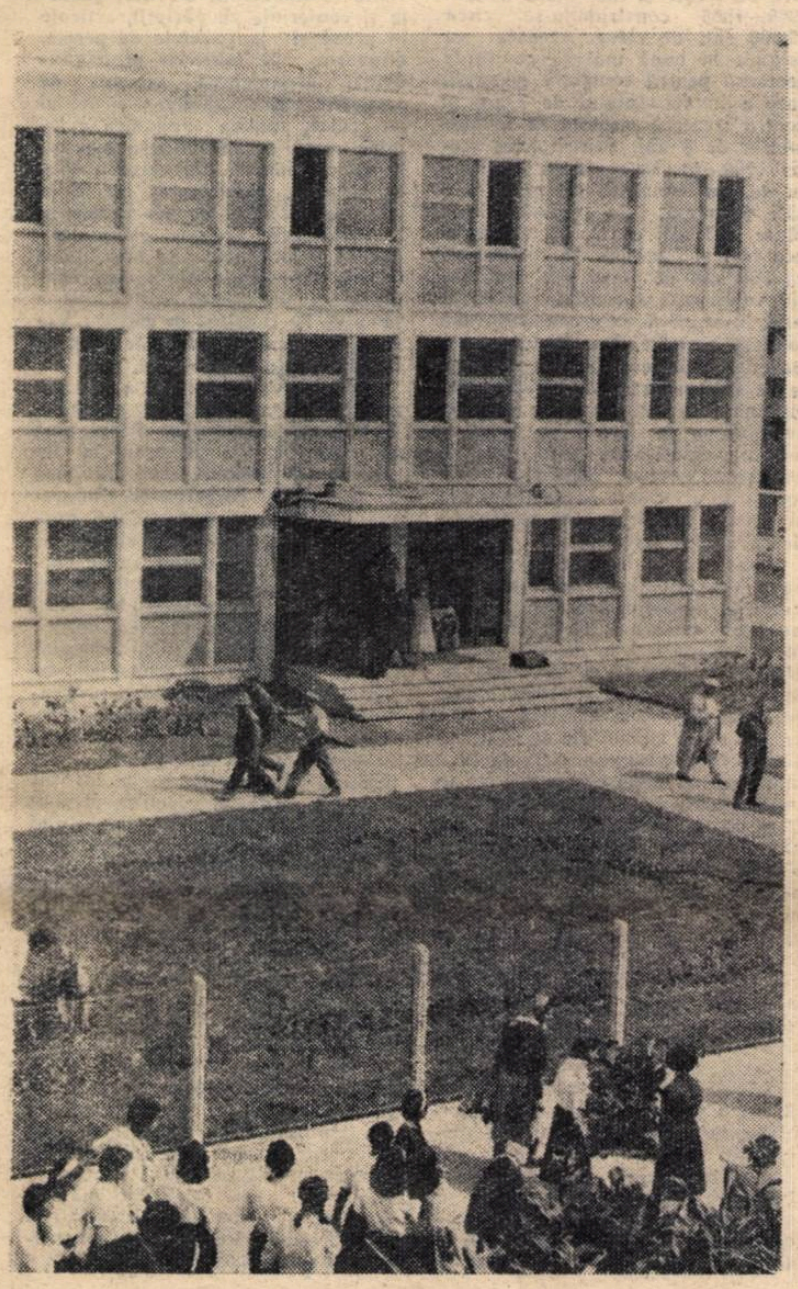

Tot mai multe școli noi se ridică în orașele și satele patriei

Principalele sarcini ale învățământului în perioada 1960—1965 sînt: încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anii 1962—1963; pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare necesare dezvoltării economiei naționale, culturii și ocrotirii sănătății; legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica construcției socialiste. În această perioadă va începe trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, durata învățămîntului de cultură generală ajungînd astfel la 12 ani.

(Din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă).

Fruntași în munca patriotică

— Privește, școala e aproape gata. În curînd aci nu se vor mai auzi mistria, tesla, fierăstrăul și macaraua. În clase mari și luminoase sute de elevi își vor deschide pentru prima dată manualele, vor învăța cu dragoste și sîrguință în această școală nouă. Și uite, dincolo, sînt construcțiile laboratoarelor și a sălii de festivități. Iar acolo unde vezi locul viran vom amenaja o grădină frumoasă și un teren sportiv...

Așa au făcut cunoștință Levența Ana, Gheorghe Mantu, Radu Georgescu și Cornelia Silvășan, elevi în clasa a IX-a a Școlii medii nr. 34 „C. A. Rosetti" din Capitală, cu șantierul noii lor școli.

De atunci, zilele au trecut una cîte una. Profesorii, elevii și părinții elevilor au muncit laolaltă cu entuziasm pentru grăbirea lucrărilor de construcție și amenajarea școlii. Au fost efectuate 14.000 ore de muncă patriotică, au fost realizate însemnate economii. Acum profesorii și elevii muncesc într-un local nou, modern, cu 24 săli de clasă, laboratoare și ateliere.

Organizația U.T.M. a școlii îndrumată de organizația de partid se preocupă acum cu grijă de mobilizarea elevilor în vederea încheierii cu succes a anului școlar. În scopul aprofundării materiilor predate profesorii organizează numeroase consultații, aplicații practice în laboratoare, la care elevii participă cu deosebit interes. Birourile organizațiilor U.T.M. pe clase constituie un adevărat sprijin al profesorilor în munca de antrenare a elevilor în studiul individual.

Concomitent cu munca de pregătire a încheierii anului școlar elevii Școlii medii nr. 34 „C. A. Rosetti" din Capitală desfășoară și o rodnică activitate patriotică în întîmpinarea celui de al III-lea Congres al partidului.

La aranjatul cărămizilor, la transportul lemnăriei și al deșeurilor de pe șantierele blocurilor de locuințe din cartierul Floreasca, care au fost terminate recent, la nivelarea terenurilor și la amenajarea a 1.500 m.p. de spații verzi, utemiștii și elevii școlii au efectuat în ultimul timp aproape 5.000 de ore de muncă patriotică. În plus, au predat centrelor de colectare peste 15.000 kg. fier vechi, adică cu 3.000 kg. mai mult decît întreg angajamentul școlii pe tot anul 1960. Acțiunile întreprinse în ultimul timp de utemiștii Școlii medii „C. A. Rosetti" din Capitală au făcut ca organizația U.T.M. a școlii să fie apreciată ca una din organizațiile fruntașe din raionul 1 Mai.

Fruntași la învățătură și în munca potriotică, astfel s-au angajat elevii Școlii medii „C. A. Rosetti" din Capitală să întîmpine cel de-al III-lea Congres al partidului. Succesele obținute pînă în prezent de elevi dovedesc că ei vor îndeplini cu cinste acest angajament.

I. MOSCU

UN NOU PAS ÎNAINTE ÎN RIDICAREA CULTURALĂ A POPORULUI

Una dintre cele mai importante sarcini puse în fața școlii de cultură generală prin proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă o constituie încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anii 1962-63 și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani. Înfăptuirea acestei sarcini va marca un însemnat pas înainte pe linia ridicării nivelului de cultură generală al întregului nostru popor.

Propunîndu-și asemenea obiective, partidul nostru se călăuzește în politica sa școlară după învățătura marxist-leninistă, care arată că omul societății socialiste trebuie să fie înainte de toate omul unei înalte culturi, care să poată răspunde cerințelor crescinde puse de dezvoltarea vertiginoasă a științei și tehnicii în socialism.

Dacă ne gîndim la situația pe care o avea învățămîntul cu peste 15 ani în urmă — cînd sute de mii de copii nu puteau termina nici cel puțin patru clase primare — ne dăm seama și mai limpede că realizările dobîndite în regimul democrat-popular în generalizarea învățămîntului de 7 ani și perspectivele de viitor ale școlii reprezintă cu adevărat o cucerire revoluționară de mare însemnătate a poporului nostru sub conducerea partidului. Faptul că într-un timp atît de scurt se asigură condițiile ca absolut toți tinerii să absolve cel puțin școala de 7 ani (iar mai tîrziu școala de 8 ani) este o realizare deosebită, posibilă numai într-o țară socialistă.

Succesele dobîndite pînă acum în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului de cultură generală și generalizarea învățămîntului de 7 ani și măsurile luate de partid și guvern în această privință creează premizele ca sarcina pusă de proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. să fie înfăptuită cu succes. Astfel, prin cuprinderea în acest an școlar în clasa a V-a a unui mare număr din absolvenții clasei a IV-a, ca urmare a introducerii învățămîntului general și obligatoriu de 7 ani în toate localitățile sătești care au școli de 7 ani, există condițiile ca sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului de a cuprinde în clasa a V-a, în anul școlar 1960-61, cel puțin 90 la sută din absolvenții clasei a IV-a să fie realizată și depășită. Acest lucru este confirmat de ritmul de dezvoltare a învățămîntului de 7 ani în ultimii 2—3 ani și înlesnit de măsura luată recent de a se înlătura bariera dintre clasele I—IV și V—VII ale școlii de cultură generală prin desființarea examenului de absolvire a clasei a IV-a.

Ca urmare a măsurilor luate de organele locale de stat, sub îndrumarea și cu sprijinul organelor de partid, în unele regiuni procentul de cuprindere în clasa a V-a depășește simțitor media realizată pe țară, acestea îndeplinind în mod practic încă de pe acum sarcina prevăzută pentru anul școlar viitor. Așa, de exemplu, în regiunea Stalin au fost cuprinși în clasa a V-a 92,8 la sută din absolvenții clasei a IV-a, în regiunea București 92 la sută, în regiunea Constanța 91,8 la sută, în regiunea Pitești 90,1 la sută, iar în Regiunea Autonomă Maghiară 90,3 la sută. Acestea sînt roadele intensificării ritmului de construcții școlare și de înzestrare a școlilor, ca și roadele intensei munci politice pe care au dus-o, sub îndrumarea organizațiilor de partid, sfaturile populare și cadrele didactice.

Din păcate, însă, mai sînt unele regiuni care continuă să fie rămase în urmă în ceea ce privește procentul de cuprindere în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a. Este cazul să citățm aici în primul rînd regiunile Galați (procent de cuprindere în clasa a V-a 80,5 la sută), Iași (81,9 la sută), Baia Mare (82,6 la sută), ca și alte regiuni (Ploești, Cluj, Suceava, Oradea), care oscilează sub media pe țară. În unele localități sau raioane nu s-au îndeplinit integral nici prevederile stabilite de Hotărîrea Consiliului de Miniștri care cerea să se cuprindă în clasa a V-a, în acele comune și sate care au școli de 7 ani, toți absolvenții a patru clase din comuna sau satul respectiv și cît mai mulți din localitățile apropiate. La aceasta se adaugă faptul că nu peste tot au fost menținuți în școală toți elevii cuprinși la începutul anului școlar în clasa a V-a, că mai continuă să se înregistreze pierderi de elevi, de cele mai multe ori aceștia fiind elevi rămași în urmă la învățătură.

Sarcina generalizării complete a învățămîntului de 7 ani în următorii 2—3 ani și a trecerii la învățămîntul general de 8 ani impune ca asemenea lipsuri să fie lichidate fără întîrziere. Ținînd seamă de aceasta, sub îndrumarea comitetelor regionale de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare ale regiunilor Baia Mare, Iași și Galați au analizat recent în mod aprofundat cu activul lor problema generalizării învățămîntului de 7 ani și au adoptat măsuri concrete menite să ducă la lichidarea lipsurilor existente în regiunile respective. Acesta este un exemplu bun. Rămîne doar ca organele de învățămînt și cadrele didactice să depună toate eforturile pentru ca sarcinile de cuprindere în clasa a V-a, pe care sfaturile populare regionale și le-au propus pentru anul școlar viitor, să fie îndeplinite în cele mai bune condiții.

Pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor de școlarizare trebuie să se ia însă din vreme măsurile pentru asigurarea tuturor condițiilor legate de deschiderea noului an școlar și în primul rînd pentru asigurarea spațiului de școlarizare.

Ca urmare a alocării unor tot mai mari fonduri din partea statului, a acordării de materiale de construcție și de credite rambursabile, în ultimii ani s-a intensificat ritmul construcțiilor școlare

(Continuare în pag. 2)

Prin munca plină de dragoste a elevilor, grădina şcolii devine tot mai frumoasă

Se dezvoltă larg baza materială a învăţământului din regiunea noastră

Dorind să cunoaştem unele date despre dezvoltarea bazei materiale a învăţământului în regiunea Bucureşti, am adresat tov. Emil Bildescu, şeful secţiei regionale de învăţământ şi cultură, cîteva întrebări pe această temă. Publicăm mai jos răspunsurile primite.

Vă rugăm să ne vorbiţi despre construcţiile de şcoli realizate în regiunea Bucureşti în ultimii ani.

Ca urmare a politicii juste a partidului nostru în domeniul revoluţiei culturale, în anii de democraţie populară învăţământul a cunoscut în regiunea noastră, ca şi în întreaga ţară, o largă dezvoltare. Dintr-o regiune care în timpul regimului burghezo-moşieresc era ţinută în bezna neştiinţei de carte, regiunea Bucureşti s-a transformat într-o regiune cu o bogată reţea de şcoli, ale căror porţi sînt larg deschise pentru fiii oamenilor muncii. In cele 1.094 şcoli de 4 ani, de 7 ani, medii, profesionale şi de meserii care funcţionează în acest an şcolar în regiunea noastră, învaţă peste 200.000 şcolari, pregătiţi de peste 8.000 cadre didactice.

Una dintre cele mai importante sarcini trasate de Congresul al II-lea al P.M.R. a fost dezvoltarea învăţământului de 7 ani pentru cuprinderea pînă în anul şcolar 1960—61 a unui procent de 90 la sută din absolvenţii clasei a IV-a elementare. Această sarcină a fost îndeplinită în regiunea noastră încă din acest an şcolar. Una din măsurile care au ajutat la cuprinderea unui număr mereu mai mare de absolvenţi ai clasei a IV-a în clasa a V-a a fost, desigur, crearea de noi unităţi şcolare de 7 ani, construcţia de noi localuri de şcoală, extinderea celor existente. Paralel a fost lărgită reţeaua şcolilor medii prin înfiinţarea de noi unităţi şi prin construcţii de noi şcoli în diverse raioane ca Lehliu, Olteni etc. In felul acesta numai în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al P.M.R. au fost construite în regiunea noastră aproape 130 localuri noi de şcoală şi s-au adăugat 145 săli noi de clasă localurilor existente.

Nu poate fi trecut cu vederea aportul brigăzilor de muncă patriotică ale elevilor şi cetăţenilor care dau un mare ajutor la construcţia de şcoli, ca de pildă, la construcţia şcolilor medii din Zimnicea, Călăraşi, Lehliu, Olteni.

Trebuie arătat că în anul şcolar 1960-61 vom avea şcoli de 7 ani în toate comunele, iar şcoli medii în 19 din cele 20 de raioane ale regiunii.

Dispunînd de condiţii materiale din ce în ce mai bune, şcolile din regiunea noastră au obţinut în ultimii ani succese importante în ridicarea nivelului muncii pe care ele o desfăşoară.

Ce construcţii şcolare se ridică în regiunea dumneavoastră în momentul de faţă?

Regiunea Bucureşti este în momentul de faţă un vast şantier de construcţii şcolare. Un număr de 62 de şcoli cu 210 săli de clasă sînt în construcţie şi pentru încă 64 de şcoli cu 277 săli de clasă urmează să se înceapă lucrările.

Realizările în lărgirea bazei materiale a învăţământului în regiunea noastră sporesc în această perioadă de întîmpinare a celui de-al III-lea Congres al partidului nostru. Insufleţiţi de măreţia acestui eveniment, oamenii muncii din regiune s-au angajat să dea în folosinţă în cinstea Congresului 16 şcoli şi 8 cămine culturale şi să termine pînă la deschiderea noului an şcolar cît mai multe din construcţiile de şcoli începute. Tot în cinstea Congresului se va intensifica munca la cele 16 obiective şcolare ce se construiesc din fond central.

O mare grijă pentru terminarea la timp a construcţiilor şcolare a manifestat comitetul executiv al sfatului popular regional, care încă de la începutul acestui an şcolar a luat măsuri ferme pe această linie. Astfel, un colectiv de 30 de ingineri a ajutat organele raionale în efectuarea lucrărilor premergătoare începerii construcţiilor, au fost luate măsuri pentru repartizarea la vreme a materialelor de construcţie necesare — ciment, var, cherestea, oţel-beton, tablă etc. Comitetele executive ale sfaturilor populare raionale au primit indicaţia să analizeze periodic mersul construcţiilor şcolare. De asemenea, secţia regională de învăţămînt şi cultură a trasat inspectorilor regionali şi raionali sarcina de a urmări cu rigurozitate mersul construcţiilor şcolare din raioanele de care răspund şi de a informa la vreme comitetul executiv, încît să se poată lua măsuri eficace şi oportune de îndreptare a eventualelor lipsuri.

Ce ne puteţi spune despre situaţia înzestrării şcolilor din regiune?

Şi în această privinţă regimul burghezo-moşieresc ne-a lăsat o grea moştenire: mobilier foarte uzat, inadecvat, insuficient, lipsa tablelor în multe şcoli, a dulapurilor necesare, lipsa materialului didactic etc. Dacă adăugăm aceasta la numărul scăzut al cadrelor didactice, precum şi la lipsa acută de localuri şi la numărul redus al unităţilor şcolare, ne putem face o imagine clară despre felul cum se desfăşura pregătirea elevilor în anii de tristă amintire.

Cu totul altfel stau lucrurile în prezent şi în privinţa dotării şcolilor. E destul să amintesc în acest sens faptul că numai în anul trecut comitetul executiv al sfatului popular regional a alocat fonduri în valoare de 7.870.000 lei, din care s-au putut face 11.362 de bănci pentru şcolile regiunii. In acest an încă 5.550.000 lei sînt puşi la dispoziţia învăţămîntului pentru confecţionarea a 9.600 bănci şcolare. In doi ani, circa 20.000 de bănci! Cifra este cu mult deasupra numărului de bănci construite de burghezie în zeci de ani pentru şcolile regiunii noastre.

Fonduri importante s-au alocat şi pentru alte bunuri necesare şcolilor: table, dulapuri, material didactic etc.

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. — care a entuziasmat masele de muncitori, de ţărani muncitori şi intelectuali — prevede, printre altele, şi lărgirea bazei materiale a învăţămîntului de toate gradele prin acordarea de fonduri de peste 2 ori mai mari decît în perioada 1954-1959. Aceasta va însemna o şi mai serioasă întărire a bazei materiale a învăţămîntului şi implicit ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Fără îndoială că şi învăţămîntul din regiunea Bucureşti va simţi sprijinul susţinut al partidului nostru, pentru continua lui dezvoltare şi întărire.

Deschiderea expoziţiei de artă plastică a tinerilor şcolari

Miercuri la amiază s-a deschis în pavilionul din Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin" expoziţia de artă plastică a tinerilor şcolari.

Au participat reprezentanţi ai Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, C.C. al U.T.M., Consiliului naţional al femeilor, Sfatului popular al Capitalei, oameni de artă şi cultură, cadre didactice, elevi.

Au luat cuvîntul cu acest prilej Dumitru Costea, director în Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, şi Ionel Jianu, critic de artă.

Expoziţia cuprinde peste 500 de lucrări în ulei, acuarelă, desene ale tinerilor şcolari din ţara noastră şi din alte numeroase ţări.

Un nou pas înainte în ridicarea culturală a poporului

(Urmare din pag. 1)

atît din fonduri centrale cît şi din contribuţia voluntară a cetăţenilor. Numai în ultimul an, în regiunea Cluj s-au dat în folosinţă 258 săli de clasă, în regiunea Bacău 235 săli de clasă, în regiunea Iaşi 230 săli de clasă, iar în regiunea Baia Mare 202 săli de clasă.

După cum rezultă din proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. ritmul construcţiilor şcolare va creşte şi mai mult, în anii 1960—1965 construindu-se circa 15.000 săli de clasă. Aceasta va asigura în bună măsură condiţiile necesare pentru completa generalizare a învăţămîntului de 7 ani şi pentru trecerea treptată la învăţămîntul de 8 ani. Pentru anul şcolar 1960—61, în regiunea Timişoara se vor construi, de pildă, 318 săli de clasă, în regiunea Baia Mare 323 săli de clasă, iar regiunea Iaşi şi-a propus să construiască 580 săli de clasă din contribuţie voluntară şi credite rambursabile, în afară de cele construite din fonduri centrale. Cu deosebită însufleţire cadrele didactice participă la dezvoltarea bazei materiale a învăţămîntului mobilizîndu-i prin exemplul lor pe părinţi, pe tineri la munca patriotică pe şantierele de construcţii şcolare, pentru ca toate localurile prevăzute să fie terminate şi date în folosinţă pînă la deschiderea anului şcolar.

Pentru ca să fie cuprinşi în clasa a V-a toţi absolvenţii a patru clase nu numai din localităţile care au şcoli de 7 ani, ci şi din celelalte localităţi, este necesar să ia fiinţă noi unităţi şcolare cu clasele V—VII, să se realizeze o mai justă amplasare a acestora, în aşa fel ca elevii să nu fie puşi în situaţia de a parcurge distanţe prea mari să se asigure cazarea lor în internate sau la gazde comune. Este bine de asemenea să fie popularizată iniţiativa unor părinţi de a se asocia pentru ca, prin rotaţie, să asigure transportul în comun cu mijloace proprii al copiilor lor aflaţi la depărtare mai mare de şcoală. Indeosebi trebuie, intensificată munca politică în rîndurile părinţilor, pentru ca toţi să fie convinşi de necesitatea absolvirii şcolii de 7 ani de către copiii lor, de faptul că, prin desfiinţarea examenului de absolvire a clasei a IV-a, şcoala de 7 ani a devenit şcoală unică şi obligatorie. Paralel cu aceasta, părinţilor trebuie să li se explice marea importanţă a generalizării complete a învăţămîntului de 7 ani şi a trecerii la învăţămîntul de 8 ani, care va asigura întregului tineret pregătirea de cultură generală necesară pentru a-şi însuşi o profesiune la nivelul ştiinţei şi tehnicii actuale.

Un rol important în această acţiune revine cadrelor didactice, directorilor de şcoli şi organelor de învăţămînt, care au datoria să desfăşoare o muncă eficientă în rîndurile părinţilor, să ducă acţiuni convingătoare în rîndurile elevilor pentru a-i lămuri asupra necesităţii de a-şi continua învăţătura.

Prin asemenea acţiuni cum sînt vizite la domiciliul elevilor, şedinţe şi conferinţe cu părinţii, articole în presă şi la gazetele de perete, difuzarea de material propagandistic, organizarea acţiunii de pregătire şi deschidere a noului an şcolar, analiza periodică a felului cum se îndeplinesc sarcinile de cuprindere în clasa a V-a, ca şi prin participarea activă la lărgirea spaţiului de şcolarizare şi la înzestrarea şcolilor, cadrele didactice şi organele de învăţămînt trebuie să asigure din vreme condiţiile ca toţi absolvenţii clasei a IV-a să fie cuprinşi în clasa a V-a şi să frecventeze cursurile pînă la absolvirea şcolii de 7 ani.

Indeplinirea cu succes a sarcinii cu privire la încheierea generalizării învăţămîntului de 7 ani pînă în 1962-1963 şi trecerea la învăţămîntul general de 8 ani, pusă de proiectul Directivelor Congresului al III-lea al partidului nostru, va crea largi posibilităţi de pregătire a viitoarelor cadre chemate să aducă o contribuţie activă la înfăptuirea grandioaselor perspective pe care le deschid tuturor ramurilor economiei şi cu turii planul de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960-1965 şi programul economic de perspectivă. Trecerea la învăţămîntul de 8 ani şi generalizarea lui în viitor ca şi extinderea în continuare a învăţămîntului mediu şi superior, precum şi larga dezvoltare a învăţămîntului profesional şi tehnic sînt măsuri menite să asigure economiei şi culturii patriei noastre oameni cu orizont cultural larg, cadre capabile să aplice în practică cele mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii.

Este o îndatorire de cinste şi de mare răspundere pentru toţi învăţătorii şi profesorii de a lupta pentru traducerea în viaţă a programului de muncă şi luptă la care ne cheamă partidul, pentru deplina generalizare a învăţămîntului de 7 ani iar apoi de 8 ani, contribuind astfel la ridicarea învăţămîntului nostru pe o treaptă mai înaltă pe măsura desăvîrşirii construcţiei socialiste şi a trecerii treptate la construirea comunismului.

Închiderea anului şcolar în învăţămîntul ideologic

O frumoasă activitate pentru ridicarea nivelului ideologic şi politic au desfăşurat în acest an cadrele didactice de la centrul Ulmeni din raionul Oltenita, sub îndrumarea atentă a propagandistului lor, Constantin Neagu.

La colocvii s-au prezentat toţi învăţătorii şi profesorii înscrişi să urmeze învăţămîntul ideologic. Trebuie arătat că din cei 25 pedagogi, citi au frecventat în acest an cercul din comuna Ulmeni, 19 au răspuns la colocvii bine şi foarte bine, reuşind să lege problemele teoretice de activitatea practică a partidului nostru, de sarcinile care revin oamenilor muncii din şcoli în pregătirea tinerei generaţii, în culturalizarea maselor. Au dat răspunsuri bune, temeinic argumentate, din care nu a lipsit legătura dintre teorie şi activitatea practică, învăţătoarele Maria Vameş, Ioana Pavel, profesorul I. Diţoiu şi alţii.

Merite deosebite în buna pregătire a cursanţilor are propagandistul C. Neagu, care a muncit cu seriozitate în cursul anului, ajutînd pe membrii cercului să interpreteze just problemele teoretice şi să le lege de activitatea practică.

★

In vederea încheierii cu bune rezultate a învăţămîntului ideologic, din iniţiativa comitetului regional de partid şi a comitetului executiv al sfatului popular regional, secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Piteşti a analizat încă în luna martie a.c., într-o şedinţă cu şefii secţiilor raionale, felul cum s-a desfăşurat învăţămîntul ideologic al cadrelor didactice în cursul întregului an şcolar. Analize asemănătoare au avut loc şi în şedinţe cu directorii şcolilor, precum şi în consiliile pedagogice. In aceste şedinţe s-au hotărît măsuri pentru îmbunătăţirea frecvenţei, a conţinutului seminarilor, pentru încheierea la vreme a cursurilor.

O mare atenţie s-a dat în regiunea Piteşti consultaţiilor pentru cursanţi şi pregătirii propagandiştilor în vederea colocviilor. Cu viu interes au urmărit învăţătorii şi profesorii din toate raioanele consultaţiile organizate, prin grija comitetului regional de partid, pe probleme legate de politica P.M.R. de industrializare socialistă a ţării, de relaţiile de colaborare şi ajutor reciproc frăţesc stabilite între ţările lagărului socialist, de situaţia politică internă şi internaţională ca şi pe probleme privind întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective.

Faptul că aceste consultaţii au fost date de cadre cu o bună pregătire, selecţionate din rîndul activiştilor de partid şi de stat, a făcut ca ele să aducă o largă contribuţie la ridicarea nivelului cursanţilor care, în general, s-au prezentat bine la colocvii.

I. RADU

Pedagogii dezbat proiectul de Directive

Pentru lărgirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele se vor acorda, din fondurile statului, investiții de peste două ori mai mari decît în perioada 1954—1959.

În anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 de săli de clasă, din care circa 4.000 de săli de clasă în școlile de cultură generală în orașe și centre muncitorești și circa 11.000 de săli de clasă în localitățile rurale.

(Din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă).

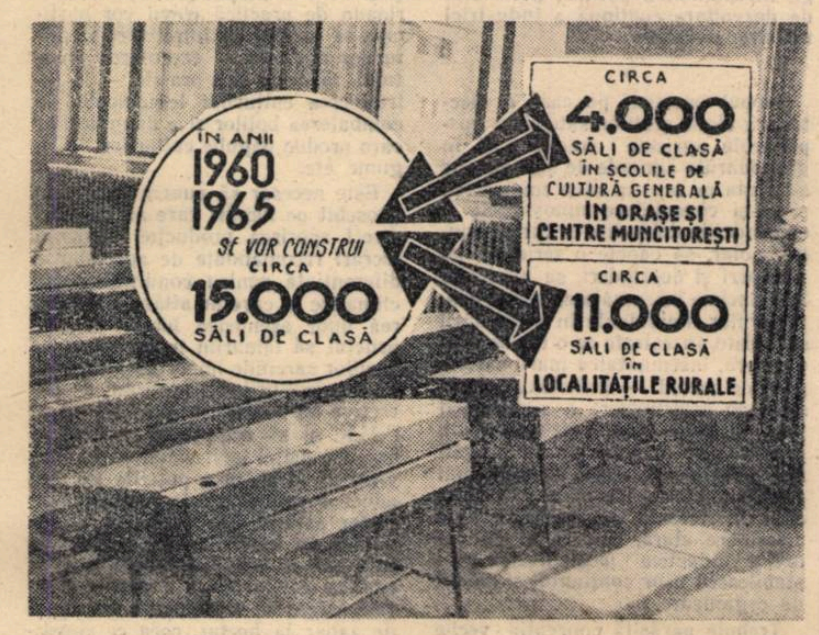

Un program mobilizator pentru pedagogi

Poporul muncitor din țara noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, pășește ferm pe drumul construcției socialiste. Cifrele cuprinse în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și în mărețul program economic de perspectivă ne umplu inimile de bucurie și de mîndrie patriotică față de impresionantele realizări ce vor prinde viață și de aici înainte.

Pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în proiectul de Directive țara întreagă are nevoie de cadre cu o bună pregătire în fiecare compartiment al vieții. Acest fapt ne îndeamnă pe noi pedagogii să muncim cu simț de răspundere comunistă, căci și de munca noastră depinde asigurarea economiei cu cadre capabile să stăpînească mașinile făurite de tehnica nouă. Pedagogii înțeleg că pregătirea pentru viață a schimbului de mîine trebuie începută încă din primii ani de școală, de aceea toate eforturile învățătorilor și profesorilor din unitatea în care lucrez sînt îndreptate în spre realizarea unei astfel de pregătiri, iar prevederile proiectului de Directive în domeniul învățămîntului i-au mobilizat intens la acțiune.

Întregul colectiv pedagogic al școlii noastre este hotărît să nu precupețească nici un efort pentru adîncirea caracterului științific marxist-leninist al procesului de învățămînt din școala noastră, pentru formarea deprinderilor de muncă direct productivă și însușirea deplină a cunoștințelor legate de viață, pentru educarea în spirit comunist a elevilor. Avînd în vedere sarcinile mari care stau în fața învățămîntului profesional, sîntem hotărîți de asemenea să desfășurăm o mai largă muncă de orientare profesională în spre școlile care pregătesc muncitori calificați.

Școala în care funcționez are și o secție serală în care învață muncitorii dintr-o întreprindere din oraș. Cu bucurie am aflat noi, cadrele didactice și elevii-muncitori că partidul nostru preconizează dezvoltarea în continuare a învățămîntului seral, pentru a da posibilitate tuturor celor ce vor să-și desăvîrșească pregătirea, ca fără a părăsi producția, să urmeze cursurile școlare. E de datoria noastră să luptăm pentru ridicarea nivelului muncii pedagogilor care predau la seral în așa fel ca învățămîntul seral să devină un mijloc tot mai puternic de pregătire a maselor de muncitori, să contribuie la lărgirea orizontului lor cultural și științific, care să le permită aplicarea cu succes în producție a cuceririlor celor mai moderne din știință și tehnică.

Răspundem chemării partidului nostru muncind cu toate forțele noastre și cu toată dragostea pentru a îndeplini sarcinile ce ne revin fiecăruia din mărețele prevederi ale proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.

PARASCHIVA DEVAI
directoarea Școlii de 7 ani nr. 8
din Tg. Mureș

Vom munci cu tot elanul

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965, precum și minunatul program economic de perspectivă, reflectă politica partidului nostru de continuă ridicare a nivelului de viață al celor ce muncesc, munca și rezultatele obținute de oamenii muncii din țara noastră pe drumul arătat de partid. Colectivul școlii noastre — elevi, profesori, maiștri — a primit cu bucurie acest document de mare importanță, care călăuzește poporul muncitor spre cu'mi din ce în ce mai înaintate.

Prevederile proiectului de Directive ne ajută să vedem clar sarcinile ce ne revin nouă, celor ce lucrăm în domeniul învățămîntului profesional. Sîntem conștienți de faptul că școala, care pregătește cadre ce vor munci în toate sectoarele industriei și agriculturii noastre, învățîndu-i să mînuiască mașinile moderne executate la nivelul cel mai înalt al tehnicii, este chemată să aducă o contribuție importantă la realizarea sarcinilor prevăzute în proiectul de Directive. Printre cei 260.000 de muncitori calificați care trebuie pregătiți în perioada 1960-1965 sînt și tineri care învață în școala noastră. Pe acești tineri ne străduim să-i pregătim cît mai bine, aceasta fiind datoria noastră de căpetenie.

În acest scop, printre alte măsuri ce le vom lua, menționez faptul că vom creea în atelierele de producție ale școlii un regim de uzină în ce privește organizarea lucrului, executarea la timp a operațiilor, folosirea la maximum a capacității mașinilor, grija pentru prelungirea vieții mașinilor etc.

Prin proiectul de Directive ale Congresului al III-lea, partidul pune în fața poporului nostru un vast program de muncă și luptă pentru desăvîrșirea construcției socialiste în țara noastră. Răspundem cu entuziasm chemării partidului, muncind cu toată stăruința pentru a pregăti la înălțimea cerințelor cadrele necesare înfloririi continue a economiei noastre.

ing. MIHAI SLABU
directorul Școlii de meserii
din Cluj

Angajamentul tinerilor constructori

Citind proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P.M.R., ucenicii și elevii de la Centrul școlar de construcții din Săcele, regiunea Stalin, au fost cuprinși de un puternic entuziasm. Ei s-au angajat să-și însușească astfel metodele de lucru avansate folosite pe șantierele patriei noastre, încît la examenul de calificare care se va ține după terminarea practicii de vară în producție nici unul din ei să nu obțină note mai mici de 8. De asemenea, ucenicii și elevii s-au angajat să muncească cu însuflețire pentru grăbirea ritmului de lucrări și pentru realizarea de economii pe șantierele de la Bicaz și de la complexul din Gherla, unde își desfășoară practica.

O bună pregătire muncitorilor-elevi

Publicarea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. a dat un avînt deosebit muncii din școli. Învățătorii, educatorii și profesorii din toate unitățile școlare, luînd cunoștință de marile perspective care se deschid în fața învățămîntului, își sporesc eforturile pentru încheierea anului școlar cu cele mai bune rezultate și pentru deschiderea viitorului an școlar în condiții optime.

Pedagogii din școala noastră, care se ocupă de pregătirea muncitorilor-elevi cunosc cît de mare este răspunderea lor, căci sarcinile ce decurg din întreg proiectul de Directive presupun o tot mai bună pregătire teoretică și practică a celor care lucrează în producție. Cu toții sîntem hotărîți să nu ne cruțăm eforturile pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, pentru atragerea înspre școală a unui număr cît mai mare de muncitori.

În prezent, colectivul nostru pedagogic, de comun acord cu conducerile întreprinderilor, studiază posibilitatea cuprinderii în școala serală, în următorii șase ani, a unui mare număr de muncitori în vîrstă de pînă la 30 de ani care lucrează în uzinele și fabricile din jurul școlii. Realizarea acestei acțiuni ar da astfel în viitorii ani muncitorilor din aceste întreprinderi posibilitatea să fie temeinic pregătiți pentru munca pe care trebuie să o depună în vederea trecerii la o etapă superioară în construirea societății socialiste.

Pentru a se obține în școlile serale rezultate din ce în ce mai bune este necesar ca organele învățămîntului să intensifice eforturile pentru sprijinirea mai largă a profesorilor care predau în aceste școli. Este necesar, de pildă, ca Institutul de științe pedagogice să studieze fără întîrziere experiența celor mai buni profesori din școlile serale și să treacă la elaborarea unor metodici care să ajute cadrele didactice în cunoașterea celor mai înaintate metode și procedee de muncă în școala serală. Revista de pedagogie ar trebui, de asemenea, să discute în paginile sale problemele de bază ale învățămîntului seral, să popularizeze rezultatele bune obținute în cadrul lui.

O condiție de bază pentru buna desfășurare a învățămîntului seral, pentru temeinica pregătire a elevilor-muncitori este editarea manualelor necesare, în raport cu condițiile muncii în aceste școli. De aceea, socotesc că Ministerul Învățămîntului și Culturii și Editura de stat didactică și pedagogică trebuie să pună mai grabnic la îndemîna elevilor-muncitori manualele școlare necesare.

Munca noastră, a celor ce realizăm pregătirea teoretică a muncitorilor, este deosebit de frumoasă și plină de răspundere. În cinstea Congresului partidului, profesorii școlii noastre își sporesc eforturile hotărîți să traducă în faptă Directivele celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

C. PR'SECARU
directorul Școlii medii serale
de pe lîngă uzinele
„Mao Tze-dun"-București

Vom întări legătura învățămîntului cu practica

Citind proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă, m-am simțit mîndru, alături de milioanele de oameni ai muncii din țara noastră, de mărețele obiective pe care partidul le pune în fața poporului muncitor.

Ca lucrători pe tărîmul învățămîntului, pedagogii din școala noastră simt o mare bucurie la gîndul că se numără printre cei cărora le revine nobila misiune de a educa milioanele de tineri care vor participa la înfăptuirea acestor mărețe obiective. Pentru a ne îndeplini cu cinste sarcinile, noi sîntem hotărîți să dăm o atenție deosebită practicii în producție a elevilor și ridicării calității lecțiilor, acordînd cea mai mare grijă disciplinelor care au o legătură strînsă cu producția — matematica, fizica, chimia, științele naturale, geografia. Vom lega mai mult lecțiile de procesul de construire a socialismului prin lucrări de laborator, vizite la întreprinderile productive, excursii etc. Chiar la sfîrșitul acestui an școlar vom organiza o excursie la hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz și o altă excursie la Combinatul metalelor neferoase de la Baia Mare.

Totodată, ne-am propus să îmbunătățim și pregătirea elevilor noștri pentru munca în agricultură. În acest scop vom organiza pentru o parte din elevi practica la cîteva gospodării agricole de stat din raion. Mulți elevi și-au luat angajamentul să lucreze în brigăzile patriotice, pentru ca să contribuie în măsura posibilităților lor, alături de oamenii muncii de pe ogoare, la obținerea unei recolte bogate.

Însuflețiți de mărețele perspective cuprinse în proiectul de Directive ale Congresului, vom munci cu mai multă rîvnă pentru ridicarea calității învățămîntului, pentru educarea comunistă a viitorilor constructori ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Prof. ROMULUS RAȚIU
directorul Școlii medii nr. 1
din Sighișoara

In ultima etapă

— Așa se măsoară cu șublerul, le explică maistrul elevilor.

Practica elevilor în industrie și agricultură

Una din problemele cele mai importante care stau acum în atenția organelor de învățămînt, a conducerilor de școli și a cadrelor didactice este organizarea activităților practice pe care le vor efectua în industrie și în agricultură, între 13 și 25 iunie, elevii claselor a V-a, a VI-a, a VIII-a, a IX-a și a X-a.

In acest an, practica le va da elevilor prilejul să trăiască și să muncească în uzină, în fabrică, în gospodăria agricolă colectivă sau în gospodăria agricolă de stat în zile pline de o mare însuflețire — zilele din preajma și din timpul celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Lucrînd alături de muncitori și de țăranii muncitori ei vor putea simți nemijlocit avîntul care-i însuflețește în lupta lor pentru a întîmpina cu cinste acest măreț eveniment din viața poporului nostru. Astfel, zilele de practică vor avea asupra elevilor un foarte puternic efect educativ, vor însemna pentru ei o adevărată școală a muncii socialiste.

Pedagogii, conducătorii școlilor au datoria să folosească larg prilejul practicii în industrie și agricultură a elevilor pentru a lega strîns școala de producție, pentru a dezvolta la elevii lor dragostea de muncă, dorința de a deveni ei înșiși muncitori fruntași, de a fi participanți activi la marea operă de făurire a bunurilor materiale ale societății la desăvîrșirea socialismului în patria noastră.

* * *

Preocupîndu-se îndeaproape de organizarea și desfășurarea practicii elevilor în întreprinderi, multe școli au alcătuit din timp, de comun acord cu conducerile întreprinderilor planuri concrete după care elevii își vor desfășura această activitate. In unele școli au și fost formate comisii ale cadrelor didactice care vor urmări și sprijini pe elevi în timpul practicii, pentru a-i ajuta să-și însușească cît mai multe deprinderi de muncă și să înțeleagă legătura dintre cunoștințele asimilate de ei la diferitele obiecte de învățămînt în decursul anului școlar și procesele tehnice pe care le vor observa și la care vor participa în producție.

Așa, de exemplu, la Școala medie nr. 33 din Capitală, comisia cadrelor didactice — formată din profesorii-maiștri și profesorii de fizică, matematică și chimie — a stabilit din timp, împreună cu conducerea uzinelor „Vasile Roaită" din Capitală, în care își vor desfășura elevii claselor a IX-a și a X-a practica social-productivă, locurile de muncă ale acestora și lucrările pe care le vor executa ei și a luat legătura cu muncitorii, tehnicienii și inginerii din uzină care îi vor îndruma.

Comisia cadrelor didactice de la Școala medie nr. 1 din Buzău, folosind posibilitățile ce le oferă atelierele de lăcătușărie ale Centrului școlar agricol din localitate, va organiza practica elevilor din clasele a VIII-a în aceste ateliere, unde ei vor putea să efectueze operații complexe de lăcătușărie, confecționînd piese pentru repararea unor mașini și unelte agricole. In același timp, elevii claselor V-VI vor desfășura practica social-productivă, în atelierele școlii, confecționînd și reparînd scule și material didactic.

Ingrijindu-se de buna organizare a practicii, comisiile din școli se preocupă îndeaproape, în același timp, de conținutul ei, așa încît munca în întreprinderi să contribuie în cea mai mare măsură la înarmarea elevilor cu cunoștințe privind problemele economiei socialiste, cu cunoașterea planului de dezvoltare a economiei noastre naționale pe anii 1960—1965 și a prevederilor programului economic de perspectivă. Plecînd de la faptul că latura tehnică și cea economică a producției sînt indisolubil legate, că înțelegerea de către elevi a problemelor economice ale producției socialiste constituie o sarcină deosebit de importantă a instruirii practice a elevilor, conducerea Școlii medii nr. 33 din Capitală și comisia care se ocupă de organizarea și desfășurarea practicii elevilor și-au propus ca în primele zile de practică să-i familiarizeze pe elevi cu o serie de cunoștințe fundamentale privind organizarea muncii în întreprinderile socialiste, productivitatea muncii, căile de ridicare a acesteia și de scădere a prețului de cost al producției, metodele de determinare a eficacității economice a folosirii diferitelor mașini, procese tehnologice, materii prime etc. De asemenea, elevii claselor a IX-a și a X-a își vor lărgi în timpul efectuării practicii cunoștințele privind folosirea materialelor și a timpului de muncă și vor vedea cum se analizează din punct de vedere economic munca pe locul de producție, în scopul descoperirii posibilităților de ridicare a productivității muncii și de scădere a prețului de cost al producției. Totodată, elevii vor înțelege marea importanță ce o prezintă în gospodărirea socialistă regimul de economii vor vedea practic ce importanță prezintă pentru economia națională folosirea rațională a fiecărui minut de muncă, economisirea celei mai mici cantități de material și, în legătură cu aceasta, vor înțelege însemnătatea „procesului milimetrilor", mișcare care a fost îmbrățișată de numeroase întreprinderi. Toate acestea le vor da elevilor posibilitatea să cunoască mai adînc superioritatea producției socialiste în comparație cu producția capitalistă, să înțeleagă însemnătatea specializării și cooperării planificate a întreprinderilor, vor vedea cum se desfășoară munca liberă creatoare a muncitorilor, vor vedea cît de mare este grija partidului și guvernului nostru pentru ridicarea continuă a nivelului de viață material și cultural al muncitorilor, pentru continua lor perfecționare profesională.

Comisia de organizare și desfășurare a practicii în producție a elevilor de la Școala medie nr. 33 din Capitală și-a propus să folosească toate posibilitățile ce le oferă uzinele „Vasile Roaită" pentru a face larg cunoscute elevilor prevederile proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. Lămurind elevilor sarcinile uzinei și rolul ei în economia noastră națională, solicitîndu-i pe comuniștii și utemiștii din uzină să le arate cum contribuie aceasta la înfăptuirea obiectivelor politico-economice puse de partid în fața oamenilor muncii din țara noastră pentru perioada 1960—1965, cadrele didactice îi vor ajuta pe elevi să înțeleagă în ce constă baza tehnică materială a socialismului și cum se realizează ea, să vadă cum va contribui uzina, prin construcția de mașini și unelte agricole, la încheierea colectivizării agriculturii, la crearea economiei socialiste unitare în țara noastră.

Succesul practicii în întreprinderi a elevilor în etapa dintre 13—25 iunie a.c. depinde de buna organizare a acesteia și de îndrumarea efectivă pe care o vor primi elevii în timpul desfășurării ei. Tocmai de aceea comisiile care se ocupă de conducerea practicii au datoria s-o organizeze în așa fel încît în cadrul practicii fiecare elev să dobîndească deprinderi temeinice de muncă, să-și însușească cunoștințele fundamentale privitoare la problemele economice ale producției socialiste, să înțeleagă însemnătatea politicii partidului de dezvoltare continuă a industriei noastre socialiste.

*

Scopul practicii pe care o efectuează elevii școlilor sătești în gospodăriile agricole colective și în gospodăriile agricole de stat este de a-i ajuta pe aceștia să-și completeze și să-și consolideze cunoștințele și deprinderile dobîndite în cursul anului școlar, să capete o serie de noi priceperi și deprinderi, să înțeleagă în adîncime însemnătatea unirii gospodăriilor individuale în gospodării socialiste, înzestrate cu o tehnică superioară, însemnătatea marii sarcini puse de partid — încheierea procesului de colectivizare a agriculturii pînă în anul 1965. Intr-un cuvînt, practica are menirea de a-i pregăti mai temeinic pe elevii acestor școli pentru viitoarea lor muncă în agricultură. Aceasta îi imprimă o linie directoare clară, precisă și dă cadrelor didactice posibilitatea să-i stabilească ușor conținutul și modul de organizare.

Trebuie părăsită concepția veche pe care o mai păstrează, din păcate, unii profesori care cer elevilor să execute în cadrul practicii numai lucrări de sezon, neluînd în seamă scopul ei didactic, instructiv. Desigur, vom include în programul practicii și lucrări de sezon, dar în așa fel eșalonate și organizate încît să nu limităm practica la executarea mecanică a unor lucrări izolate, fără legătură între ele. Practica agricolă de la sfîrșitul anului școlar nu trebuie socotită nici ca un început de vacanță sau ca o perioadă de timp în afară de programul obișnuit al școlii, ci ca o parte integrantă a procesului general de învățămînt. De aceea trebuie să asigurăm o astfel de organizare a muncii încît fiecare zi și fiecare oră să constituie pentru elevi prilejuri de a obține noi cunoștințe și noi deprinderi, iar întreaga perioadă să formeze un complex unitar de lucrări, care să tindă în mod rațional către același țel.

Un prim aspect al practicii agricole de la sfîrșitul anului școlar este caracterul ei recapitulativ. Aceasta atrage după sine necesitatea de a alege aplicațiile în funcție de materia predată în cursul anului și de clasa în care se află elevii, precum și de a le executa după un anumit program dinainte stabilit. Este vorba, deci, de întocmirea unei planificări zilnice a lucrărilor, cu specificarea aplicațiilor pe care trebuie să le execute fiecare clasă. Ne vom feri pe cît posibil să cerem elevilor să execute lucrări care nu fac parte din materia predată în anul respectiv. De exemplu, pentru practica elevilor din clasa a V-a vom planifica în primul rînd aplicații la legumicultură, cunoscut fiind faptul că în grădina de legume elevii acestei clase au prilejul să recapituleze toată gama de lucrări agricole predate în cursul anului școlar, inclusiv unele din lucrările agrotehnice predate în prima parte a anului, cum sînt aratul, mărunțirea solului, folosirea îngrășămintelor etc. Cu elevii clasei a VI-a vom programa lucrări în legătură cu cultura plantelor agricole (fitotehnia), cum sînt, de exemplu, lucrările de întreținere a culturilor (plivitul, prășitul, polenizări suplimentare etc.), sau diverse lucrări în legătură cu creșterea animalelor.

Elevii clasei a VIII-a de la școlile medii din centrele agricole vor participa la muncile agricole corespunzătoare sezonului, în G.A.S. și G.A.C., în timp ce elevii claselor a IX-a și a X-a de la aceste școli vor contribui la repararea, întreținerea și exploatarea tractoarelor și altor mașini agricole la S. M. T., centre mecanice și G.A.S.

După întocmirea listei de lucrări ce revine fiecărei clase, conform criteriilor arătate mai sus și în funcție de condițiile și posibilitățile locale, se va trece la stabilirea amănunțită a planului zilnic al acestor lucrări. Planificarea lucrărilor este deosebit de utilă, deoarece înlătură ezitările și timpii morți care se ivesc atunci cînd profesorul improvizează programul de muncă. Totodată, planificarea din timp a muncii ne dă posibilitatea să evităm neajunsul de a programa lucrări izolate, desprinse din ansamblul general al practicii și deci fără efect didactic.

Înțelegînd acest lucru, colectivul pedagogic al Școlii de 7 ani din comuna Stîlpu, raionul Buzău, a stabilit din timp, împreună cu conducerea și tehnicienii gospodăriei agricole colective din comună, planul activității elevilor din clasele a V-a și a VI-a în timpul practicii. In perioada de practică elevii vor participa la lucrări de întreținere a culturilor agricole — executarea plivitului, răritului și a prașilei — la întreținerea culturilor legumicole, la combaterea bolilor și a dăunătorilor care produc pagube culturilor de legume etc.

Este necesar să punem un accent deosebit pe lucrări care au ca efect direct sporirea producției agricole, lucrări recomandate de agrotehnica diferențiată pentru condițiile pedoclimatice în care ne aflăm. Executarea unor asemenea lucrări ne dă prilejul să lămurim în amănunțime elevilor sarcinile importante care revin agriculturii din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. și să organizăm aplicațiile practice astfel încît elevii să fie convinși că și ei, prin puterile lor, pot aduce o contribuție la realizarea acestor sarcini. De exemplu, în legătură cu lucrările de pe parcela cultivată cu sfeclă de zahăr le vom explica elevilor că prin prașile repetate asigurăm o producție mai mare de zahăr la hectar, ceea ce constituie o importantă prevedere a Directivelor. Prin executarea prașilei (lucrare de sezon în perioada practicii de vară), elevii vor cunoaște în mod nemijlocit una din căile de a îndeplini această sarcină.

In general, avînd în vedere caracterul recapitulativ al practicii de vară, trebuie să axăm organizarea aplicațiilor pe grupe de lucrări agricole care urmăresc asigurarea unui spor de producție, pentru ca elevii să le poată cunoaște în mod nemijlocit. De exemplu, grupa de lucrări formată din plivit — prășit — polenizare artificială suplimentară la floarea-soarelui, sau grupa de lucrări alcătuită din copilit — prășit — stropit împotriva manei la vița de vie.

Nu trebuie neglijate nici lucrările zootehnice, care oferă în orice anotimp o serie întreagă de posibilități pentru aplicații practice cu elevii. Și în efectuarea lor trebuie să ținem seama de importanța deosebită care se acordă sporirii producției animale în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al partidului.

O trăsătură specifică a practicii agricole de vară constă și în faptul că ne dă prilejul să executăm o serie de aplicații care completează, lămuresc sau precizează unele cunoștințe teoretice tratate în decursul anului școlar. De exemplu, ne putem referi acum, în legătură cu lucrările pe care le efectuăm, la textura solului, la caracterele anatomice ale diferitelor plante agricole, la fazele de creștere și de dezvoltare ale acestor plante, la tăierile de formare a coroanei sau de fructificație la pomii roditori etc.

Practica agricolă de vară trebuie să fie și un prilej de educare a elevilor în spiritul disciplinei, al dragostei față de muncă. Toate acestea se realizează prin mobilizarea interesului elevilor față de activitatea pe care o desfășoară, printr-o cît mai bună organizare a echipelor sau grupelor de elevi, prin rotația lor la lucrări, prin atribuirea responsabilităților pe lucrări și, mai ales, prin realizarea unei legături strînse a muncii din perioada de practică cu munca unităților agricole socialiste, cu oamenii muncii din agricultură și îndeosebi cu tineretul sătesc.

Astfel practica va fi nu numai un prilej de completare și consolidare a cunoștințelor, ci și un prilej de educare a elevilor, de formare a viitoarelor cadre de colectiviști bine pregătiți, care vor traduce în viață mărețele sarcini stabilite de Congresul al III-lea al P.M.R. pentru asigurarea unei producții agricole îmbelșugate, pentru înflorirea agriculturii socialiste.

F. DORU
P. STANCU

a anului școlar

In laboratorul de chimie, elevii clasei a X-a de la Școala medie nr. 1 din Giurgiu recapitulează, prin lucrări practice, cunoștințele studiate în timpul anului cu privire la reacțiile caracteristice metalelor.

Recapitulînd cunoștințele de chimie

Profesorii școlii noastre s-au pregătit în amănunțime pentru recapitularea materiei. Ei au discutat în cadrul comisiilor metodice pe obiecte asupra căror teme din programă este bine să insiste în mod deosebit în cadrul lecțiilor de recapitulare și au comunicat din timp elevilor planul recapitulării.

Apariția proiectului Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. a creat la multe discipline largi posibilități de îmbogățire a lecțiilor recapitulative cu probleme privitoare la dezvoltarea viitoare a industriei și agriculturii noastre. Profesorii de chimie, bunăoară, studiind proiectul Directivelor au inclus în planul lecțiilor recapitulative o serie de teme de sinteză care îi ajută să prezinte elevilor direcțiile principale în care se vor dezvolta diferitele ramuri ale industriei noastre.

Iată cum a procedat în această privință profesorul care predă chimia la clasa a X-a. Principalele cunoștințe de chimie pe care le-au primit în anul acesta elevii lui se referă la metale — la structura acestora, la proprietățile lor fizice și chimice, la metodele de obținere a metalelor, la studiul metalelor după locul pe care-l ocupă în sistemul periodic etc. Toate aceste cunoștințe vor fi recapitulate în cadrul unei lecții cu tema „Importanța industriei siderurgice pentru satisfacerea nevoilor crescinde de oțel și laminate ale economiei noastre naționale". Dînd elevilor posibilitatea să-și sistematizeze principalele cunoștințe privind caracterizarea generală a metalelor din familia fierului și procesele chimice de elaborare a fontei și de transformare a acesteia în oțel și fier, tema le va prilejui în același timp trecerea în revistă a realizărilor obținute de industria noastră siderurgică în anii puterii populare, sub conducerea partidului, precum și sarcinile ce revin acesteia prin proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965. Elevii vor înțelege astfel mai bine cum va spori producția industriei noastre siderurgice și căile prin care se va realiza această sporire. Profesorul și-a propus să prezinte elevilor, în cadrul lecției de recapitulare, grafice din cercetarea cărora ei să rețină creșterea pe care o va înregistra producția de fontă, astfel ca în anul 1965 să ajungă la circa 2 milioane tone față de 846 de mii de tone cît a fost în 1959, creșterea producției de oțel la 3,3 milioane tone față de 1,4 milioane de tone în 1959, creșterea producției de laminate etc. De asemenea, cu prilejul recapitulării cunoștințelor privind procesele chimice din furnale și transformarea fontei în oțel și fier, elevii se vor opri asupra unor prevederi ale proiectului de Directive cum sînt reconstruirea furnalelor de la Reșița, construirea unei secții noi de furnale de mare capacitate la Hunedoara și, mai ales, construcția noului combinat siderurgic de la Galați care, așa cum arată proiectul de Directive, este obiectivul industrial cel mai important în perioada 1960—1965.

În recapitularea temei „Metale neferoase — stare naturală, preparare, propietăți", profesorul va acorda o deosebită atenție importanței tehnico-industriale a acestor metale, discutînd cu elevii despre rezervele industriale de minereuri de metale neferoase de care dispune țara noastră, despre prevederile cuprinse în proiectul de Directive în legătură cu folosirea acestora pentru a satisface necesitățile interne de plumb, zinc, aluminiu și cupru. Și la această lecție profesorul va folosi grafice cu ajutorul cărora elevii vor urmări creșterea extracției de minereuri, pînă în anul 1965, la 1,7—1,9 milioane tone minereuri complexe și 2—2,3 milioane tone minereuri cuprifere, arătîndu-le că această creștere a producției se va realiza pe baza dezvoltării minelor existente și prin deschiderea de mine noi. De asemenea, el va discuta cu elevii despre felul cum va crește producția de aluminiu în urma construcției marelui combinat de aluminiu, cu o capacitate de circa 50.000 tone anual, care va intra în producție în anul 1965 și despre indicii de creștere a producției la cupru, la plumb și la zinc. Recapitulînd cunoștințele privitoare la procesul de preparare a aluminiului, cuprului etc., elevii vor înțelege ce importanță prezintă pentru dezvoltarea capacităților de producție ale uzinelor metalurgice introducerea de tehnologii moderne, precum și dezvoltarea uzinelor de prelucrare a metalelor neferoase pe baza mării capacității actuale de laminare, presare și trefilare, prin instalarea de utilaje moderne.

Astfel, asigurînd recapitularea principalelor cunoștințe din programa fiecărei discipline, profesorii școlii noastre caută să releve în lecțiile lor, în această perioadă, perspectivele pe care le deschide proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. în fața economiei noastre naționale, îi înarmează pe elevi cu cunoașterea căilor prin care se vor realiza aceste măreațe perspective.

Prof. CONSTANTIN BARON
director adjunct
al Școlii medii nr. 1 din Giurgiu

La orele de diriginție

In aceste săptămîni din preajma încheierii anului școlar, în multe clase orele de diriginție au fost închinate mărețului eveniment pe care și elevii, alături de întreg poporul nostru muncitor, vor să-l întîmpine cu cinste — cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. In aceste ore elevii și diriginții s-au oprit îndelung asupra realizărilor dobîndite pînă azi de economia noastră națională, asupra minunatelor prevederi pe care le cuprinde proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare al economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă.

In clasa a VIII-a „D" de la Școala medie nr. 3 din Galați, a cărei diriginte este tovarășa Elena Vrabie, cele spuse de elevi au pornit de la înfățișarea cu totul nouă pe care au căpătat-o în acești ani orașul și regiunea lor. Elevii au vorbit despre lucruri bine cunoscute de ei, văzute cu prilejul vizitelor în întreprinderi și în gospodăriile agricole socialiste, sau chiar pe stradă — căci străzile Galațiului, cu impunătoarele lor blocuri, cu spațiile lor verzi, cu becurile lor de neon sînt astăzi cu totul altele decît erau acum abia cîțiva ani. Cu mîndrie au vorbit elevii despre lansarea celui de-al doilea cargou romînesc de 4.500 tone, destinat transporturilor de mărfuri pe toate căile maritime, despre modernizarea și automatizarea uzinelor „Nicolae Cristea", despre importantele obiective de interes republican construite în regiune — uzinele metalurgice „Progresul", combinatul de prelucrare a stufului de la Chișcani, fabrica de plăci aglomerate de la Brăila ș.a. — a căror producție în continuă creștere contribuie la avîntul economic al țării. Nu puțini au fost și elevii care s-au referit, în cuvîntul lor, la înfățișarea de astăzi a satelor regiunii, în mare măsură colectivizate, la lucrările efectuate în domeniul hidroameliorațiilor cu scopul de a reda agriculturii mari suprafețe de terenuri etc.

Treptat, de la cele ce s-au înfăptuit, elevii au trecut la marile perspective ale viitorului, deschise de proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al partidului Plini de bucurie au vorbit ei despre faptul că orașului lor îi revine cinstea de a fi locul unde se va înălța principalul obiectiv industrial din perioada 1960-1965 — noul combinat siderurgic care, așa cum arată proiectul de Directive, va fi o pîrghie hotărîtoare în dezvoltarea întregii economii naționale în anii următori. Cu entuziasm și-au împărtășit elevii gîndul pe care l-a trezit în sufletele lor această prevedere a proiectului — de a fi ei înșiși muncitori, tehnicieni sau ingineri ai acestui combinat, de a-și aduce nemijlocit, muncind la mașinile lui, contribuția la marea operă de desăvîrșire a socialismului și de trecere la construcția comunismului.

Dovedind interesul lor aprins pentru tehnică, pentru industrie — pe care, datorită legării tot mai strînse a școlii de viață, încep să le cunoască mereu mai bine — elevii s-au oprit în mod concret în discuțiile lor asupra cifrelor și datelor din proiectul de Directive referitoare la dezvoltarea industriei noastre grele, în special a industriei constructoare de mașini, la automatizarea, electrificarea și mecanizarea producției, care vor permite o creștere simțitoare a productivității muncii și reducerea prețului de cost. Ei au vorbit cu mult interes și despre alte prevederi importante: despre măsurile pentru încheierea colectivizării agriculturii, despre sporirea considerabilă a producției agricole, despre larga dezvoltare a bunurilor de consum, despre construcțiile de locuințe — toate menite să îmbunătățească și să înfrumusețeze viața oamenilor muncii. Elevii au relevat toate aceste lucruri nu numai prin cuvintele pe care le-au rostit, ci și folosind un bogat material ilustrativ — fotografii, tablouri, grafice.

In încheierea orei de diriginție elevii au recitat versuri închinate partidului, sub a cărui înțeleaptă conducere au fost dobîndite realizările de pînă astăzi și se vor transforma în fapte prevederile măreațe ale proiectului de Directive. Ca un omagiu adus partidului, ca semn de recunoștință și devotament, elevii au organizat o expoziție închinată Congresului, la care au prezentat fotomontaje, grafice și lucrări ilustrînd marile înfăptuiri dobîndite de oamenii muncii sub conducerea partidului. Ora de diriginție a făcut astfel ca în conștiința elevilor să se contureze puternic tabloul grandios al realizărilor înfăptuite pînă astăzi, ca și mărețul program de dezvoltare a economiei țării noastre în viitor.

In clasa a XI-a „C" a Școlii medii „Mihai Viteazul" din Capitală, discuțiile cu privire la dezvoltarea economiei țării purtate de diriginta Brîndușa Bulgaru cu elevii ei, s-au împletit strîns cu discuțiile despre drumul pe care, în scurtă vreme, vor păși aceștia. Și este firesc că lucrurile s-au petrecut astfel: discutînd despre viitorul patriei, despre ziua ei de mîine, elevii au discutat despre propriul lor viitor, despre calea spre care se vor îndrepta ei înșiși. Înțelegînd minunatele perspective care se desprind din fiecare rînd al proiectului de Directive, tinerii și-au arătat dorința fierbinte de a lucra în producție, acolo unde proiectul Directivelor va prinde viață, unde vor fi mai necesari țării, poporului.

Mircea Manole vrea să devină frezor. Cîte întreprinderi mari, uriașe nu-l așteaptă pentru a-i da posibilitatea să-și îndeplinească această dorință, pentru a-l ajuta să devină un tehnician cu calificare înaltă, în stare să mînuiască mașinile cele mai moderne! Citind proiectul de Directive, discutînd cu diriginta el a văzut că va putea participa ca frezor la realizarea noilor locomotive Diesel electrice de 2.100 C.P., a utilajului tehnologic modern pentru viitoarele furnale, aglomeratoare, cocserii etc.

— Pînă nu de mult — a povestit Ileana Șurtea — am colindat mereu cu mintea prin diferite domenii de activitate, neștiind la care să mă opresc pentru viitoarea mea profesiune. Am vrut să mă fac medic, inginer, avocat. De curînd a intervenit însă o schimbare în hotărîrea mea. Am cunoscut o muncitoare de la fabrica „Mătasea populară", cu care m-am împrietenit. Vorbim adesea despre școală, despre fabrică, despre preocupările noastre. M-au impresionat adînc vorbele ei despre satisfacția pe care i-o dă munca — satisfacția omului care participă direct la făurirea bunurilor materiale, la îndeplinirea sarcinilor puse de partid pentru progresul țării noastre. Mi-am dat seama că mă atrage și pe mine această activitate, că mi-ar place mult să lucrez în industria textilă. După ce m-am sfătuit și cu tovarășa diriginte m-am hotărît să devin textilistă.

Un imbold puternic la aceasta l-a constituit pentru Ileana Șurtea proiectul de Directive, care prevede un avînt continuu al industriei textile — o creștere de 1,9 ori pînă în 1965 a producției de țesături de bumbac, lînă, mătase, în și cînepă, îmbunătățirea calității și aspectului produselor, introducerea și extinderea procedeelor tehnologice noi prin care se vor obține țesături nesifonabile, țesături care nu se contractă la spălat etc.

— Mie, continuă discuția Ștefan Fierăscu — mi-a reținut în mod deosebit atenția importanța pe care o acordă proiectul de Directive dezvoltării cercetărilor științifice în domeniul geologiei. In acest sector aș vrea să lucrez după absolvirea școlii. Vreau să contribui și eu la descoperirea de noi zăcăminte. La început voi lucra ca tehnician, apoi mă voi înscrie la cursurile fără frecvență pentru ca, o dată cîștigată experiența practică, să pot desfășura o activitate științifică competentă, de nivel ridicat.

— Iar eu vreau să lucrez în industria maselor plastice — a afirmat Livia Șubert.

Livia Șubert vrea să se numere și ea printre acei care vor înfăptui sarcina trasată în proiectul de Directive, de a face ca producția de mase plastice și rășini sintetice să ajungă în 1965 la peste 95.000 de tone, vrea să contribuie și ea la înfăptuirile acelora care vor da oamenilor muncii din țara noastră tot mai multe obiecte de mase plastice.

Dan Gheorghiu, atras de învățămîntul superior tehnic, vrea să se înscrie la Facultatea de electrotehnică pentru ca să lucreze apoi într-una din centralele electrice noi care se vor construi la Bicaz, Ploești, Luduș, Craiova etc., să contribuie la instalarea de agregate mari cu caracteristici tehnice moderne, la electrificarea agriculturii noastre socialiste.

...Cînd ora de diriginție s-a încheiat, elevii au simțit și mai adînc faptul că planurile lor de viitor au dobîndit acum, prin proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al partidului, cel mai bogat și mai larg conținut, cea mai sigură chezășie de înfăptuire.

Consfătuire de muncă pe tema recapitulării materiei

De curînd a avut loc la Școala elementară de 7 ani nr. 173 din Capitală o consfătuire de muncă pe tema „Recapitularea finală a materiei", organizată de comitetul sindical de secție din școală.

Comitetul sindical de secție și direcția școlii au manifestat multă grijă pentru pregătirea consfătuirii. In acest scop au fost studiate din vreme problemele de metodică pe care le ridică lecțiile de recapitulare finală, consultîndu-se lucrările de specialitate din literatura noastră pedagogică precum și din literatura pedagogică sovietică. Totodată, a fost valorificată experiența bună cîștigată în anii anteriori de cadrele didactice din școală.

Referatul prezentat la consfătuire a oferit un bogat material privitor la pregătirea învățătorilor și profesorilor pentru lecțiile de recapitulare, întocmirea planului general de recapitulare, metodele de predare a lecțiilor recapitulative.

Membrii de sindicat care au luat cuvîntul la consfătuirea de muncă au subliniat importanța lucrărilor practice și a vizitelor în întreprinderi pentru realizarea unor reușite lecții recapitulative. Indeosebi s-a oprit asupra acestor metode profesorul care predă fizica la clasa a VI-a. Acesta a arătat cum folosește la lecțiile recapitulative lucrările practice executate frontal și rezolvarea cu elevii a unor probleme legate de activitatea în producție. De exemplu, lucrările practice de măsurare a dimensiunilor unor corpuri cu formă geometrică regulată, a volumului corpurilor cu formă neregulată, a capacității unor vase, a masei și densității unor corpuri solide și lichide, a temperaturii etc. au dat elevilor prilejul să recapituleze cunoștințe privitoare la unitățile de masă, volum, forță și presiune, legea lui Pascal, legea lui Arhimede, gradarea termometrului.

In cadrul consfătuirii de muncă membrii de sindicat au discutat pe larg problema introducerii unor elemente noi în lecțiile de recapitulare. Participanții la discuții au arătat că aceste lecții trebuie să-i ajute pe elevi să stabilească legături noi între cunoștințele studiate în cursul anului.

In consfătuire s-au purtat discuții și pe alte teme importante legate de lecțiile de recapitulare, cum ar fi îndrumarea studiului individual al elevilor, evitarea supraîncărcării etc.

Prin discuțiile care au avut loc în consfătuirea de muncă s-a realizat un rodnic schimb de experiență. Ca urmare, conținutul și desfășurarea lecțiilor recapitulative s-au îmbunătățit mult, ceea ce a asigurat o mai bună pregătire a elevilor.

Învăţămînt profesional şi tehnic

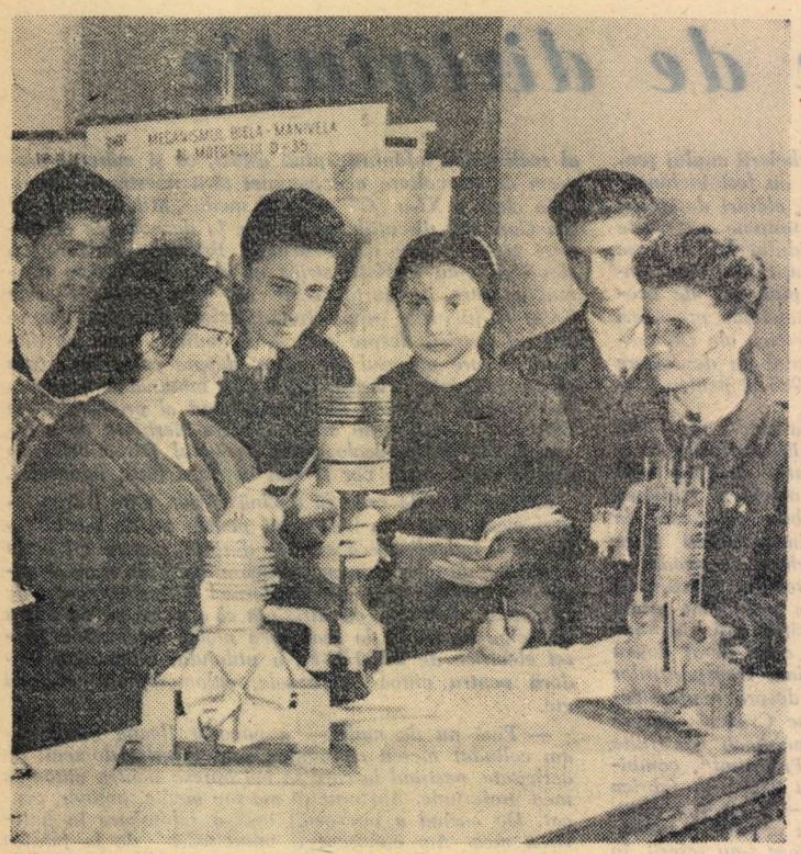

In laboratorul Staţiunii experimentale horticole din Fălticeni elevii Şcolii profesionale agricole din localitate efectuează adesea lucrări practice

Pe drumul dezvoltării învăţămîntului agricol de masă

Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn pentru planul de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960-1965 şi pentru programul economic de perspectivă cuprinde sarcini deosebit de importante pentru sectorul agricol. Se prevede ca în această perioadă să se termine procesul de colectivizare a agriculturii. In centrul preocupărilor lucrătorilor din agricultură va trebui să stea întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, aşa încît acestea să se dezvolte multilateral şi să obţină producţii din ce în ce mai mari în sectorul vegetal şi animal. Proiectul prevede creşterea producţiei globale agricole cu 70-80 la sută faţă de anul 1959. Gospodăriile agricole de stat au sarcina ca pe lîngă asigurarea unei înalte producţii cerealiere şi animale să constituie un model de gospodărire socialistă şi să fie un factor de seamă în răspîndirea celor mai avansate metode agrozootehnice. Staţiunile de maşini şi tractoare vor trebui să-şi dezvolte considerabil activitatea astfel încît pînă în anul 1965 să asigure executarea mecanizată a majorităţii lucrărilor din agricultură. In anul 1965 fiecare tractor fizic va asigura efectuarea lucrărilor pe 100 ha. teren arabil. Extinderea largă a lucrărilor de îmbunătăţiri funciare şi în special a lucrărilor de îndiguire, desecare şi irigaţii, folosirea îngrăşămintelor organice şi minerale în cantităţi tot mai mari, alături de înzestrarea tehnică şi folosirea raţională a parcului de maşini şi tractoare, precum şi de introducerea pe scară tot mai largă a cuceririlor tehnicii şi ştiinţei agricole mondiale vor asigura obţinerea de producţii mereu sporite.

Traducerea în viaţă a măreţelor sarcini prevăzute în proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. este legată nemijlocit de asigurarea tuturor ramurilor de producţie agricolă cu cadre de specialişti.

In acest scop se va da o largă dezvoltare învăţămîntului agricol de toate gradele, astfel ca acesta să contribuie, prin cadrele ce le va da producţiei, la realizarea şi depăşirea sarcinilor care stau în faţa agriculturii.

Avînd în vedere ritmul în care se vor dezvolta unităţile agricole socialiste, ca şi cerinţele puse de mecanizarea lucrărilor agricole, de dezvoltarea sectorului zootehnic, de sporirea culturilor intensive, de creşterea volumului lucrărilor pentru îmbunătăţiri funciare şi mătători terestre, numărul şcolilor cu profil agricol şi al elevilor cuprinşi în ele va trebui să crească astfel ca în 1965 să absolve de peste 2 ori mai multe cadre de tehnicieni şi maiştri decît în anul 1959, iar învăţămîntul agricol cu toate formele sale să devină cu adevărat un învăţămînt de masă, care să pregătească şi să îmbunătăţească continuu calificarea tuturor cadrelor care vor munci în sectorul agriculturii socialiste. Pentru aceasta se vor aloca fonduri importante reţelei învăţămîntului agricol, se va mări spaţiul de şcolarizare, va creşte numărul locurilor în internate şi se vor dezvolta laboratoarele şi atelierele şcolilor de mecanizare.

Avînd în vedere că agricultura ţării este înzestrată cu maşini şi utilaje tot mai moderne şi de tipuri variate, planurile şi programele de învăţămînt, ca şi manualele şcolare vor fi continuu îmbunătăţite, iar laboratoarele şi gospodăriile didactico-experimentale ale şcolilor vor fi înzestrate în mai mare măsură cu material didactic, tractoare şi maşini agricole din cele mai moderne, cu agregate de mare productivitate, care să ofere elevilor condiţii cît mai bune de însuşire a unor cunoştinţe şi deprinderi corespunzătoare cerinţelor muncii care se desfăşoară pe ogoarele patriei

Vom întări prin toate mijloacele — prin practica în unităţile agricole fruntaşe şi în staţiunile agrozootehnice experimentale, prin consfătuiri, prin schimburi de experienţă — însuşirea de către ucenici şi elevi a procedeelor ştiinţifice de sporire a producţiei agricole, a metodelor înaintate folosite de maeştrii recoltelor bogate. Se va extinde sistemul de practică a ucenicilor pe lîngă brigăzile complet mecanizate din gospodăriile agricole de stat, care va deveni una din formele de bază ale pregătirii viitorilor muncitori la nivelul tehnicii agricole celei mai înaintate.

Perfecţionarea metodelor de predare, folosirea formelor celor mai potrivite de educare a elevilor, precum şi atragerea părinţilor — ţărani colectivişti — la acţiunile cultural-educative şi obşteşti organizate de şcoală vor trebui să ducă la îmbunătăţirea continuă a învăţămîntului agricol de masă, formă de bază în pregătirea cadrelor pentru agricultura noastră socialistă în plină dezvoltare.

RADU VOINEA
director general adjunct
al Direcţiei generale
a învăţămîntului din Ministerul Agriculturii

Pe ce punem accentul în recapitulare

Cadrele didactice ale Grupului şcolar „Steagul roşu" din Oraşul Stalin s-au preocupat din timp de găsirea celor mai bune metode care să asigure o recapitulare cît mai temeinică a cunoştinţelor acumulate de ucenici şi elevi în decursul acestui an şcolar. Tematica lecţiilor recapitulative a fost stabilită în comun pentru fiecare obiect de învăţămînt şi a fost alcătuită astfel încît să dea ucenicilor posibilitatea de a descoperi noi aspecte ale problemelor studiate şi de a-şi clarifica ceea ce le-a rămas eventual nelămurit.

Astfel, la tehnologia meseriei pentru strungari anul I, tematica lecţiilor recapitulative prevede că trebuie să se acorde multă atenţie consolidării cunoştinţelor cu privire la centrarea şi găurirea pieselor la strung, insistîndu-se în special asupra scopului şi formelor găurilor de centrare, asupra metodei de execuţie şi a regimului de lucru la această operaţie, asupra particularităţilor operaţiei de găurire pe strung faţă de găurirea pe maşini de găurit, studiată la cursul de lăcătuşărie generală, ca şi asupra întreţinerii şi utilizării burghielor şi a determinării vitezei de aşchiere la găurirea pe strung. De asemenea, în recapitularea acestei teme se stăruie asupra măsurilor pentru prevenirea rebuturilor în cadrul operaţiilor de centrare şi găurire.

Lecţia recapitulativă în legătură cu strunjirea cilindrică interioară, cu adîncirea şi alezarea găurilor se opreşte îndeosebi la forma cuţitelor pentru strunjirea interioară, la alegerea lor în funcţie de forma găuririi şi de felul operaţiei, la metodele de strunjire interioară la piese cu pereţi subţiri şi la piese cu canale interioare, la regimul de lucru pentru strunjirea interioară şi la regimul de lucru pentru adîncirea şi alezarea găurilor. Strunjirea suprafeţelor conice şi a suprafeţelor profilate se recapitulează în strînsă legătură cu cunoştinţele privitoare la determinarea conicităţii şi la natura dimensiunilor conului, la metodele de prelucrare a suprafeţelor conice, la folosirea cuţitelor late şi profilate şi a riglei de copiat.

In mod deosebit se ţine seama în recapitulare de consolidarea cunoştinţelor însuşite de ucenici la practica în uzină. Astfel se insistă asupra organizării locului de muncă al lăcătuşului, asupra trasării, tăierii, pilirii şi ajustării metalelor, asupra părţilor componente principale ale strungului paralel, asupra elementelor geometrice ale cuţitului de strung, asupra noţiunilor de bază despre aşchierea de strung şi asupra instrumentelor de măsură folosite de strungar. In recapitularea tuturor acestor cunoştinţe se fac referiri la experienţa înaintată a muncitorilor şi tehnicienilor din uzină cu privire la principalele operaţii studiate de ucenici, în strînsă legătură cu baza ştiinţifică a executării acestor operaţii

La lecţiile de fizică pentru anul I recapitularea şi sinteza materiei se desfăşoară pe baza rezolvării analitice şi grafice a unor probleme privind principalele legi fizice şi aplicaţiile lor în tehnica de producţie. Aceste probleme privesc, de exemplu, compunerea şi descompunerea forţelor paralele şi concurente şi formarea cuplului de forţe, proprietăţile corpurilor solide, mişcarea uniformă, legile dinamicii cu aplicaţii tehnice, dilatarea corpurilor solide, lichide şi gazoase, construcţia şi funcţionarea maşinilor termice cu aburi, cu explozie, cu ardere lentă etc. In recapitularea şi sintetizarea cunoştinţelor studiate în anul II la fizica tehnică se pune accentul pe aplicaţiile practice în producţie ale curentului alternativ trifazat, ale motoarelor asincrone şi ale dinamurilor, ale legilor dilatării corpurilor şi ale surselor de curent continuu — elementele Volta-Leclanché şi acumulatorii. In acest fel se urmăreşte ca ucenicii să-şi consolideze cunoştinţele care le sînt necesare pentru înţelegerea temeinică a proceselor de producţie la care vor participa în timpul practicii de vară.

O formă nouă de recapitulare, introdusă în acest an pentru toate clasele de ucenici care urmează să dea examenul de absolvire, o constituie recapitularea prin lucrări practice care cuprind aplicaţii de sinteză ale cunoştinţelor predate la diferite discipline de specialitate. De exemplu, li s-a cerut acestor ucenici să construiască subansamble şi piese de înaltă tehnicitate ale motorului de autocamion produs în uzină. Ei trebuie să realizeze complet aceste lucrări, începînd cu efectuarea schiţei şi stabilirea procesului tehnologic, cu alegerea materialului şi calculul de rezistenţă şi sfîrşind cu finisarea şi darea în folosinţă a lucrării. Efectuarea acestor teme va contribui la lărgirea orizontului tehnico-ştiinţific şi profesional al ucenicilor.

O sarcină de bază pentru încheierea cu succes a anului şcolar o constituie pregătirea şi desfăşurarea în bune condiţii a lucrărilor de control, în special a celor prin care se verifică pregătirea practică, profesională, a ucenicilor şi elevilor. In acest scop s-au luat măsuri pentru asigurarea din timp a materialului, pentru organizarea locului de muncă al ucenicilor şi elevilor, pentru revizuirea sculelor, a uneltelor, a instrumentelor de control şi măsură necesare etc. Ca subiecte ale lucrărilor de control au fost alese piese complexe care ţin seama de cerinţele programei şcolare. Verificarea şi aprecierea acestor lucrări are la bază următoarele criterii: organizarea locului de muncă, mînuirea corectă a sculelor, uneltelor şi maşinilor, stabilirea justă a schiţei şi a procesului tehnologic, respectarea regulilor de protecţie a muncii, timpul de execuţie, calitatea şi gradul de precizie al produsului.

Conducerea şcolii şi-a alcătuit astfel planul de îndrumare şi control în perioada recapitulării şi a lucrărilor de sinteză încît să asigure buna lor desfăşurare, încheierea cu rezultate pozitive a muncii întregului an şcolar.

Prof. PETRE PUNI,
director
Ing. ALEXANDRU MAZINGER,
director adjunct la Centrul şcolar „Steagul roşu" din Oraşul Stalin

Iniţiativă interesantă

Pentru a putea stimula activitatea elevilor, conducerea Şcolii de meserii-confecţii din Tg. Mureş, cu sprijinul sfatului popular oraşenesc a luat iniţiativa prezentării în faţa publicului a unor modele executate de elevele şcolii. La această prezentare de modele au participat numeroase eleve de la alte şcoli şi tinere din producţie. S-a urmărit ca prezentarea să aibă un rol educativ, să contribuie la formarea gustului în rîndul tinerelor.

Priceperea cu care au fost executate modelele prezentate, cît şi calitatea şi varietatea lor au determinat o mare afluenţă la atelierele şcolii, care au primit numeroase comenzi. Acestea se execută de către eleve, sub îndrumarea maiştrilor-instructori. Elevele sînt mîndre că în ultimul timp toţi cei care au făcut comenzi au rămas foarte mulţumiţi de calitatea confecţiilor executate.

Un prototip original realizat în atelierele-şcoală

In atelierele Şcolii de meserii din Craiova se execută numeroase comenzi ale întreprinderilor din localitate. Calitatea lucrărilor, executate cu pricepere de către ucenicii lăcătuşi-mecanici, strungari, turnători, forjori, tinichigii etc. a făcut ca şcoala să se bucure de mult prestigiu nu numai în localitate, ci şi în întreaga regiune. Aceasta se datoreşte în mare măsură cadrelor didactice ale şcolii, care se preocupă zi de zi de înarmarea ucenicilor cu temeinice deprinderi practice, cu cunoştinţe noi ale tehnicii moderne.

De curînd, cadrele didactice şi ucenicii Şcolii de meserii din Craiova au înregistrat un nou succes. In atelierele şcolii a fost executat prototipul unui aparat special destinat laboratorului regional de control al seminţelor şi analiza solului. Aparatul, construit de ucenici sub îndrumarea maiştrilor-instructori, serveşte la agitarea probelor solului cu diferite soluţii extractive, în vederea determinării cantităţii de îngrăşăminte fosfatice şi potasice pe care le necesită. Aparatul este prevăzut cu un electromotor care poate pune în mişcare la nevoie, prin cuplare, încă alte patru aparate asemănătoare.

Prin folosirea aparatului construit de ucenici se realizează anual economii antecalculate în valoare de 11.400 lei.

Succesul realizat prin construirea aparatului a stimulat colectivul de la Şcoala de meserii din Craiova în vederea obţinerii de noi victorii în întîmpinarea celui de al III-lea Congres al partidului.

ION OLTEANU
Craiova

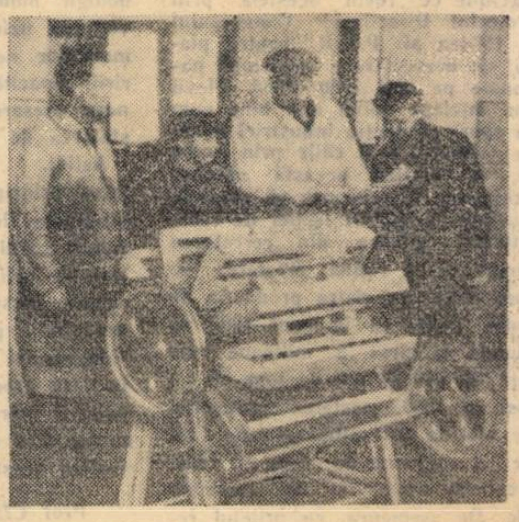

Prof. IONEL IACOBESCU (Bucureşti): „Pionieri în Delta Dunării".

CARNET CULTURAL

Două piese pentru copii

Duminica, sala din strada C. Mille a teatrului „Const. Nottara" găzduieşte pe cei mai mici spectatori bucureşteni. De cîteva săptămîni se joacă aici dimineaţa „Cocoşelul neascultător", iar la matineul de după amiază „Muşchetarii... Măgăriei sale" de Ion Lucian şi Virgil Puicea. Cele două piese şi — după cîte sîntem informaţi — şi a treia, care este în curs de pregătire, au aceleaşi personaje şi o oarecare continuitate în acţiune.

Prima piesă, „Cocoşelul neascultător", a mai fost jucată cu ani în urmă, pe cînd teatrul „Municipal" prezenta în sala Sf. Sava spectacole speciale pentru copii — iniţiativă frumoasă, din păcate abandonată însă. Animatorul spectacolului de atunci este acelaşi ca şi al celor două de azi: actorul mult îndrăgit de copii, Ion Lucian. Bun cunoscător al copiilor, al gusturilor şi al psihologiei lor ca spectatori de teatru, Ion Lucian, în tripla sa calitate — de autor, regizor şi interpret — realizează spectacole frumoase, antrenante şi deosebit de educative.

Bazîndu-se pe spontaneitatea sinceră a copiilor, pe fanteziа lor creatoare, Ion Lucian a construit în aşa fel spectacolele, încît alături de actori la acţiune iau parte nemijlocit şi micii spectatori. Copiii sînt stimulaţi să participe la acţiune încă imediat după ridicarea cortinei. Ursuleţul, Cocoşelul şi Motănelul le dau bună dimineaţa şi le solicită răspunsul. Firesc, acesta vine la început mai timid, dar a doua, a treia oară, micii spectatori prind curaj. O dată ghiaţa spartă, copiii vor participa activ, îşi vor spune cu voce tare părerea în momentele în care se iau hotărîri, vor dezvălui — de pildă — locul pe unde a fugit Vulpoiul după ce a furat pe neascultătorul cocoşel sau vor imita cu toţii cotcodăcitul găinilor ca să pară că în pădure sînt mai multe găini, iar lacomul vulpoi să iasă din vizuină mai repede. Caracterul acesta antrenant place mult copiilor.

Depănînd peripeţiile celor trei prieteni — Ursuleţul, Motănelul şi Cocoşelul — spectacolul îi obişnuieşte pe cei mici cu unele reguli de conduită, le vorbeşte despre regimul de zi, îi învaţă să fie ascultători, le dă posibilitatea să deosebească răul de bine şi aşa mai departe. Şi toate astea fără nici-o „dăscăleală". Nimeni nu-l va învinui de „didacticism" pe Ursuleţ, atunci cînd, după ce s-a spălat pînă la brîu şi a făcut gimnastică ridicînd greutatea de... 450 kg., va spune: „Ah, ce sănătos este să te speli cu apă rece şi să faci gimnastică în fiecare zi! Aşa am ajuns eu mare şi voinic. Voi faceţi aşa, copii?" Efectul educativ se poate constata uneori şi imediat. Sala a ripostat, bunăoară, cu vehemenţă atunci cînd — pentru a lua tot exemplul de mai sus — cocoşelul a afirmat că s-a spălat bine deşi în realitate nu făcuse acest lucru.

Acţiunea piesei „Cocoşelul neascultător" este simplă, aşa cum trebuie de altfel să fie acţiunea unei piese pentru copii. Neascultînd de sfaturile prietenilor săi, Cocoşelul este răpit de Vulpoi. Aflînd vestea, Ursuleţul şi Motănelul împreună cu iepuraşii sar repede să-l salveze şi reuşesc, profitînd de lăcomia Vulpoiului, să-l scape. Un nou şiretlic al Vulpoiului face însă ca sărmanul Cocoşel să fie din nou prins, de data aceasta nu din neascultare, ci datorită spiritului său de sacrificiu. Toţi prietenii din pădure şi bineînţeles şi copiii din sală îşi dau concursul pentru pedepsirea hoţului. Acesta primeşte lecţia pe care o merită.

A doua piesă, „Muşchetarii... Măgăriei sale" continuă acţiunea primei. Cei trei prieteni se întorc de la lucru. Au terminat de construit casa iepuraşilor care fusese arsă de Vulpoi. De abia îşi reiau îndeletnicirile lor zilnice şi Corbul le aduce o veste care îi îngrijorează: Măgarul a devenit, după moartea Leului, rege şi acum conduce înconjurat de sfetnicii lui de încredere — Vulpoiul, Lupul, Mistreţul, Bufniţa etc. Prietenii jură să scape întreaga pădure de asuprirea Măgarului şi a curţii sale. Şi vor reuşi pînă la sfîrşit, prin unire şi curaj.

Piesa „Muşchetarii... Măgăriei sale" este mai slab realizată decît „Cocoşelul neascultător". Nu mai păstrează ritmul celei dintîi şi este mai săracă în conţinut. Primul act este pentru micii spectatori destul de neinteresant, iar în unele locuri de-a dreptul plicticos. Aceasta se datorează şi faptului că o bună parte din primul act se consumă cu cuplete pe marginea unor cărţi necunoscute de copii. La vîrsta lor, spectatorii preşcolari şi şcolari mici nu l-au citit nici pe Dumas şi nici pe R. Kipling. De altfel, după părerea noastră piesa nu ar fi suferit cu nimic dacă Ursuleţul, Motănelul şi Cocoşelul nu şi-ar fi luat titlul de „muşchetari" şi ar fi fost pur şi simplu trei voinici puşi pe fapte mari. In general, legătura făcută cu muşchetarii lui Dumas este forţată şi pînă la urmă nerealizată. Lipsurile piesei sînt suplinite însă de umorul sănătos din actul al doilea, care este gustat din plin nu numai de spectatorii mici, dar şi de cei maturi.

Reuşita celor două spectacole este întregită şi de buna distribuţie. Alături de Ion Lucian (Ursuleţul) apare Dem. Savu (Motănelul) şi Luluca Bălălău-Lipovan (Cocoşelul), formînd un trio admirabil, mult îndrăgit de spectatori. Am remarcat în alte roluri pe Ion Anghel, care a realizat un perfid şi lacom Vulpoi, şi pe Tudorel Popa, care a dat viaţă unui dificil rol de Corb.

De asemenea, trebuie subliniate interesantele costume şi machiajul foarte izbutit.

Cele două piese reprezintă un bun şi frumos început pe drumul realizării unor spectacole pentru copii pe care, sperăm, teatrul Nottara îl va duce mai departe şi îl va îmbogăţi.

AL. IOAN VLADIMIR

O lucrare despre porumbul de siloz

In scopul informării şi documentării cadrelor didactice din şcolile sătesti în ceea ce priveşte înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi de cultivare a porumbului de siloz, Societatea de ştiinţe naturale şi geografie a elaborat recent, sub auspiciile Ministerului Invăţămîntului şi Culturii, o lucrare intitulată „Porumbul de siloz".

Lucrarea lămureşte importanţa economică a porumbului de siloz, prezintă metodele ştiinţifice de cultivare a acestuia, de însilozare şi de folosire a lui în hrana animalelor. Astfel, lucrarea dă un ajutor concret profesorilor de cunoştinţe agricole şi de ştiinţe naturale în ceea ce priveşte pregătirea elevilor pentru ca, după absolvirea şcolii, să poată contribui la obţinerea unor recolte bogate de porumb de siloz – sarcină de seamă pusă de partid în faţa agriculturii noastre.

Totodată, cadrele didactice de la sate vor putea folosi larg această lucrare în vederea lămuririi ţărănimii muncitoare asupra importanţei cultivării porumbului de siloz şi asupra celor mai bune metode de cultivare a acestuia.

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

Foloasele zborului cosmic

Realizările impresionante ale oamenilor de ştiinţă sovietici în domeniul cosmonauticii, lansarea sateliţilor artificiali şi a rachetelor cosmice sînt destinate să traducă în viaţă un vis milenar al omenirii: desprinderea din încleştarea gravitaţiei terestre şi cercetarea celorlalte corpuri cereşti.

Dacă ar fi chiar numai pentru satisfacerea nevoilor unei cunoaşteri ştiinţifice şi tot s-ar justifica uriaşele eforturi depuse. Dar zborurile cosmice vor prilejui dezvăluiri de mare însemnătate practică, menite să aducă schimbări fundamentale în întreaga activitate ştiinţifică şi tehnică.

Pentru meteorologie, de exemplu, se deschid perspective nebănuite cu privire la cercetarea fenomenelor meteorologice din atmosfera înaltă. In viitor, în locul zecilor de mii de staţii amplasate pe piscuri de munte sau pe insule singuratice, caracteristicile vremii vor putea fi înregistrate şi comunicate Pămîntului de staţii meteorologice instalate pe sateliţi. Inconjurînd Pămîntul în 90—120 minute, aceştia vor intercepta şi transmite tot ce se petrece în jurul lor: formarea norilor, furtunilor, ciclonilor şi anticiclonilor, direcţia şi viteza lor de deplasare, temperatura, presiunea, umiditatea etc. Datele meteorologice furnizate de sateliţi vor fi prelucrate pe Pămînt de maşini electronice (de tipul „Pogoda", construit în U.R.S.S.), iar agricultura şi silvicultura, construcţiile şi transporturile şi multe alte ramuri ale economiei vor beneficia de prognoze rapide şi de mare precizie.

O altă aplicaţie a sateliţilor va fi aceea a măsurătorilor topografice. Cu ajutorul lor se vor putea stabili, de pildă, distanţele exacte între continente, la care mai există erori de peste 100 de metri.

Precum se ştie, Pămîntul nu este perfect sferic. Savantul sovietic F. Krassovski a calculat că distanţa de la ecuator la centrul globului este cu 21.382 m mai mică decît de la poli. Studiind orbitele sateliţilor, vom dobîndi indicaţii preţioase cu privire la forma şi relieful Pămîntului.

Deci, deşi se rotesc la o altitudine de cel puţin 100 de km, sateliţii ne vor pune la dispoziţie date de mare însemnătate despre suprafaţa planetei pe care trăim.

Şi nu numai despre suprafaţă. S-ar părea curios, dar cu ajutorul unor sputnici speciali vom obţine informaţii despre... subsol, despre zăcămintele metalice din fundul pămîntului. Trecînd peste regiuni bogate în minereuri, sputnicii îşi vor modifica uşor orbitele, apropiindu-se de Pămînt. Acest lucru se va întîmpla nu numai deasupra uscatului, ci şi deasupra mărilor şi oceanelor.

O contribuţie preţioasă vor da sateliţii la realizarea transmisiilor de televiziune pe distanţă mare. Astăzi, depărtarea la care pot fi recepţionate posturile de emisie este de numai 100—150 km. Pentru a se mări această distanţă trebuie construite staţii de releu nepractice şi costisitoare. Folosind trei sateliţi artificiali care să se rotească paralel cu ecuatorul, la o înălţime de 35.800 km, emisiunile de televiziune vor putea fi recepţionate pe întreg globul pămîntesc.

Acestea sînt numai cîteva din nenumăratele foloase pe care ni le vor aduce zborurile cosmice. Dar ele sînt realizabile printr-o deplasare în altitudine de numai 100 de km, lucru perfect realizabil cu mijloacele tehnice de care dispunem în momentul de faţă. Pentru ce atunci — se întreabă mulţi în occident — toate eforturile de a ne ridica mai sus, de a zbura mai departe, la milioane şi milioane de kilometri? Presa occidentală ridică adesea această problemă, ridiculizînd străduinţile savanţilor de a pătrunde într-o lume cosmică pe care o socotesc moartă, în care, după cum cred ei, nu se va descoperi nimic.

Ştiinţa sovietică a demonstrat cît de absurde sînt aceste păreri. In primul rînd, în lumea progresistă nimeni nu mai contestă existenţa în univers a unui număr infinit de planete, cu forme de viaţă mai mult sau mai puţin evoluate. Oare este lipsit de interes de a intra în legătură cu aceste lumi, de a le cerceta?

Drumul spre Cosmos este deschis. Sîntem astăzi capabili să rupem lanţul atracţiei terestre, să întreprindem zboruri spre Lună, spre Marte, spre Venus, spre alte planete, spre alte sisteme solare. In faţa noastră s-au deschis porţile unei lumi noi, nesfîrşite, aproape cu totul necunoscute. Ce anume vom descoperi acolo?

Ar fi prea riscant să facem presupuneri, căci şi fantezia cea mai cutezătoare şi înaripată ar putea păli în faţa peisajelor ce se vor oferi ochilor astronautului. Nu mai avem mult de aşteptat.

Lumea socialistă, în frunte cu popoarele Uniunii Sovietice, care au pus cu hotărîre ştiinţa în slujba păcii, va construi staţii interplanetare şi nave cosmice capabile să pătrundă tot mai adînc în tainele universului şi să înalţe acolo steagul victoriei omului asupra forţelor naturii.

Concurs

Institutul agronomic „Tudor Vladimirescu" din Craiova anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

— Postul de conferenţiar la disciplina fitotehnie, catedra fitotehnie, Facultatea de agricultură, poziţia 2.

— Postul de şef de lucrări la disciplina agricultură generală şi îmbunătăţiri funciare, catedra agricultură-pedologie, Facultatea de agricultură, poziţia 10.

— Postul de şef de lucrări la disciplina reparaţii, catedra reparaţii, Facultatea de mecanizare a agriculturii, poziţia 6.

— Postul de şef de lucrări la disciplina exploatarea P.M.T., catedra tractoare-auto, Facultatea de mecanizare a agriculturii, poziţia 10.

Pentru a participa la concurs, candidaţii interesaţi urmează să înainteze, în termen de o lună de la publicarea prezentei, o cerere adresată Institutului agronomic „Tudor Vladimirescu" din Craiova, însoţită de următoarele acte:

1). Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;

2). Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în ştiinţe,

3) Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferenţiar;

4). Lucrările ştiinţifice ale candidatului într-un exemplar;

5). Certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia (întreprinderea) în care acesta îşi are funcţia de bază;

6). Memoriu de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat.

7) Autobiografia.

Concursul se va desfăşura în localul institutului din str. A. I. Cuza nr. 31, Craiova.

Data desfăşurării concursului va fi anunţată ulterior.

Sesiunile regionale ale „Lecturilor pedagogice"

Se aduce la cunoştinţă că sesiunile regionale ale „lecturilor pedagogice", care urmau să se desfăşoare între 20 iunie — 10 iulie 1960, se amînă pentru 1–15 septembrie 1960.

Bibliografie

A apărut „Gazeta matematică şi fizică" Seria A, nr. 4, aprilie 1960.

Gazeta cuprinde articolele: „Teoria leninistă a cunoaşterii şi idealismul matematic" de Acad. S. Stoilov şi prof. univ. M. Neculce, „Energie termonucleară controlată" de N. Martalogu, „Observaţii asupra educării gîndirii logice prin matematică" de E. Rusu, „Sugestii pentru o înnoire a predării matematicii în şcoala de cultură generală" de S. Marcus; „Telecomanda, o temă de preocupări la cercul tehnic al elevilor" de S. Stadnicov.

Gazeta mai cuprinde rubricile: „Probleme de tehnică", „Spicuiri", „Viaţa societăţii", „Viaţa ştiinţifică", „Recenzii — bibliografie", „Probleme".

DE PESTE HOTARE

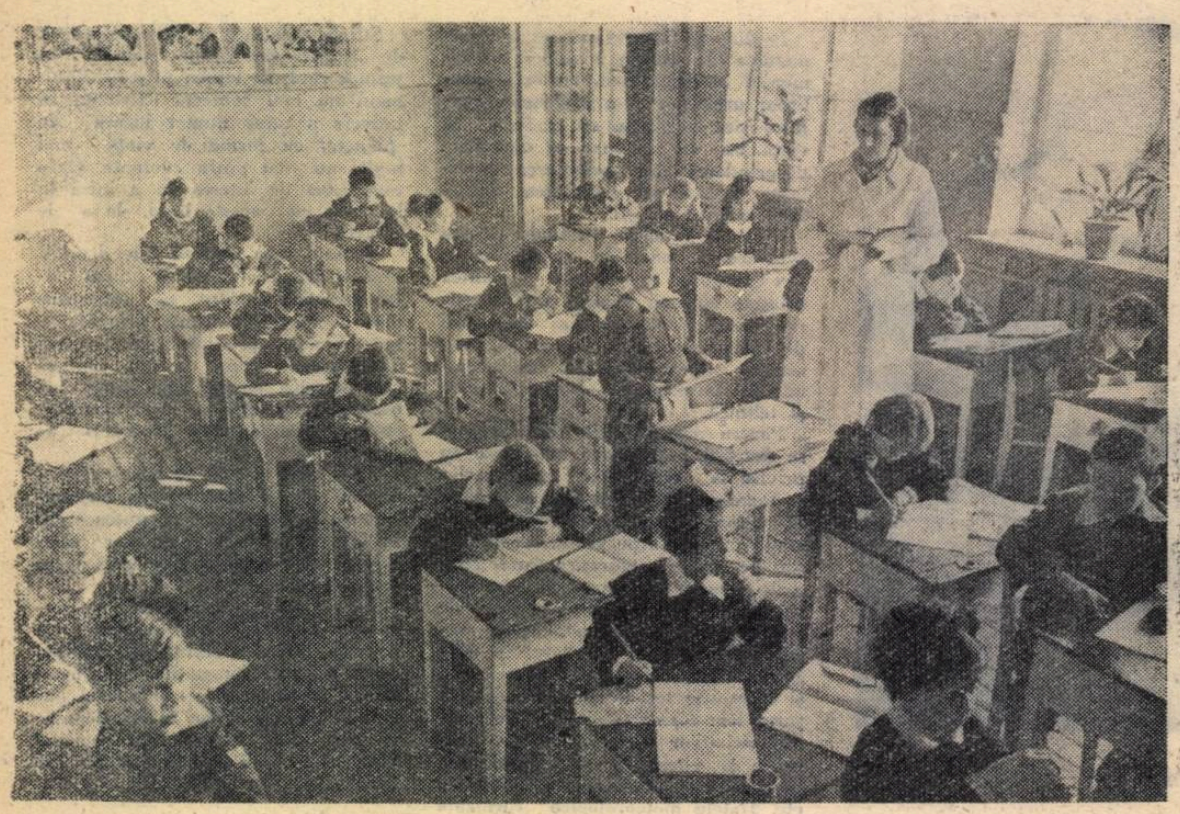

Intr-una din clasele celei mai noi şcoli-internat din raionul Leningrad al oraşului Moscova

Educaţia ateistă la lecţii în clasele I-IV

Educaţia ateistă este unul din mijloacele importante de formare a ideologiei socialiste, a concepţiei materialist-ştiinţifice despre lume. In şcoală, educaţia ateistă se realizează în primul rînd în procesul instruirii, în cadrul lecţiilor. Ea este strîns legată de pregătirea psihologică şi practică a copiilor pentru muncă.

Incă în perioada preabecedară, iar apoi în perioada abecedară învăţătorul le arată elevilor că toţi oamenii muncesc. Ilustraţiile din abecedar reflectă viu diferitele forme de muncă desfăşurată de adulţi pe cîmp, în livadă, în grădină, în familie, în uzină, în colhoz. Copiii învaţă, învăţătura este munca lor şi în afară de aceasta ei îi ajută în muncă pe adulţi. De la primele lecţii elevii află că toţi trebuie să muncească spre folosul comun ; pentru a munci bine trebuie să ştii multe; să înveţi sîrguincios. Treptat, în procesul instruirii copiii îşi lărgesc sfera de reprezentări despre muncă; despre importanţa ei în viaţa oamenilor, în dezvoltarea societăţii, a ştiinţei şi tehnicii. Învăţătorul îi conduce pe elevi spre ideea că datorită unei munci susţinute, datorită însuşirii ştiinţei şi tehnicii, omul subjugă natura şi o foloseşte în scopurile lui. Omul este acela care face ca recolta să fie bogată, iar nu dumnezeu, nu forţele tainice. Omul poate cultiva noi sorturi de plante, poate schimba cursul rîurilor, poate transforma deşerturile în grădini înfloritoare, poate creea noi mări, poate cuceri spaţiul aerian, poate pătrunde în străfundurile apelor. Copiii sînt martori ai triumfului omului, a muncii şi raţiunii lui, a ştiinţei. Această reprezentare despre om şi despre munca lui se consolidează prin participarea activă a elevilor la munca adulţilor, prin munca lor independentă social-utilă. Copiii văd că succesul oricărei cauze depinde nu de credinţa într-o fiinţă supranaturală, ci de munca încordată, de cunoştinţe şi de priceperi.

O mare importanţă pentru educaţia ateistă o are studiul naturii, materialul oferit de ştiinţele naturale şi de geografie. Incepînd cu clasa a IV-a, la elevi se formează înţelegerea materialistă a lumii înconjurătoare. Făcînd sub conducerea învăţătorului observaţii asupra timpului, asupra modificărilor survenite în viaţa plantelor şi animalelor în funcţie de anotimp, copiii se obişnuiesc să vadă toate fenomenele din natură în dezvoltarea şi transformarea lor. Şi nu numai atît : ei învaţă şi să vadă legătura cauzală dintre fenomene, interdependenţa lor. Multe lucruri ce li se păreau copiilor de neînţeles, tainice, înfricoşătoare (de exemplu ţipătul cucuvelei în timpul nopţii, vuietul vîntului în sobă în serile de toamnă sau iarnă, trosnetul lemnului din pereţii casei în timpul gerului) le devin acum clare. Cunoaşterea legăturii cauzale dintre fenomene exclude posibilitatea spaimei, care îi face pe copii să creadă în minuni, în forţe supranaturale.

In afară de formarea la copii a elementelor concepţiei ştiinţifice despre lume, o altă sarcină a învăţătorului în procesul studierii materialului oferit de ştiinţele naturii este demascarea absurdităţii superstiţiilor. Bunăoară, la tema „Aerul". învăţătorul, pe lîngă faptul că formează elevilor noţiuni materialiste despre proprietăţile aerului, demască născocirile religioase despre cer, vorbeşte despre cucerirea spaţiului cosmic de către om, despre aerostatul lui Kreakutnîi, despre maşinile zburătoare ale lui Mojaiski şi Ţiolkovski, despre navele aeriene ale unor iluştri constructori sovietici ca Tupolev şi alţii.

Copiii trebuie convinşi, iar nu puşi să repete afirmaţiile învăţate. Dovezile nu trebuie să fie numai verbale. O mare importanţă în studierea lumii înconjurătoare o au lecţiile intuitive, excursiile şi experienţele, activităţile practice pe lotul şcolar experimental. Pe această bază pedagogul rezolvă în modul cel mai just problema formării la copii a elementelor înţelegerii ştiinţifice a lumii şi a lichidării superstiţiilor religioase. Este necesar să se folosească şi opere beletristice care imprimă rezolvării problemelor discutate o mare forţă emoţională.

Studierea în şcolile elementare a materialului de geografie oferă, de asemenea, mari posibilităţi pentru formarea bazelor înţelegerii ştiinţifice a lumii, pentru desfăşurarea educaţiei ateiste, pentru demascarea reprezentărilor religioase despre Pămînt, despre forma şi mărimea lui, despre modificarea suprafeţei Pămîntului. Studiul geografiei oferă numeroase prilejuri pentru comunicarea cunoştinţelor despre rolul oamenilor în transformarea pămîntului, despre remarcabilele descoperiri ştiinţifice, despre pătrunderea oamenilor sovietici în Cosmos, despre lansarea sputnicilor sovietici şi a rachetelor cosmice şi despre importanţa acestora pentru studierea continuă a spaţiului interplanetar.

Este foarte important de subliniat că biserica recunoaşte deseori cunoştinţele ştiinţifice despre natură, dar le foloseşte în interesele ei. Astfel, sînt cunoscute cazurile cînd slujitorii bisericii organizau rugăciuni pentru ploaie sau pentru încetarea ploii, consultînd în prealabil barometrul.

O importanţă deosebită pentru educaţia ateistă are predarea istoriei. In procesul studierii istoriei învăţătorul le explică elevilor caracterul trecător al religiei, le dezvăluie esenţa ei de clasă, ca sprijin al claselor exploatatoare, rolul bisericii în asuprirea maselor de oameni ai muncii, în întunecarea conştiinţei lor. Sînt multe exemple care confirmă acest lucru. Vom aminti rolul bisericii în lupta împotriva tipăririi cărţilor, care, chipurile, nu ar fi fost pe placul domnului. Popii chemau poporul să ardă pe Ivan Fedorov, primul care a tipărit cărţi în Rusia, spunînd că este vrăjitor. Clericii au aruncat anatema asupra conducătorilor răscoalelor ţărăneşti — Stepan Razin şi Emelian Pugaciov. Biserica apără dreptul feudal, susţinînd că voinţa lui dumnezeu este ca ţăranii să fie robi şi să rămînă întotdeauna robi. In timpul revoluţiei din 1905, biserica a susţinut pe ţar şi burghezia. Mulţi preoţi au fost spioni, provocatori (ca de exemplu popa Gapon). In timpul Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie biserica a fost, de asemenea, în slujba contrarevoluţiei.

Istoria este un mijloc puternic de educare comunistă şi datorită faptului că îi familiarizează pe copii cu uriaşele realizări ale orînduirii noastre socialiste şi cu primul septenal al construcţiei desfăşurate a societăţii comuniste. Elevilor trebuie să le fie clar că religia împiedică înţelegerea justă a fenomenelor şi faptelor care au loc în natură şi societate, frînează activitatea creatoare şi iniţiativa credincioşilor şi prin aceasta aduce un mare prejudiciu ridicării nivelului cultural al poporului, construirii comunismului.

Pedagogul are mari posibilităţi pentru a realiza educaţia ateistă şi la lecţiile de limba rusă, în special, la lecţiile de citire. El trebuie să stabilească precis operele pe baza cărora îi va conduce pe elevi spre concluzii şi generalizări ateiste.

Străduindu-se să asigure muncii de educaţie ateistă un caracter sistematic, învăţătorul trebuie să mediteze asupra posibilităţilor şi mijloacelor de realizare a educaţiei ateiste la fiecare obiect de învăţămînt, în fiecare clasă.

M. V. ŞURALEVA

(Articol tradus din revista „Nacealnaia skola" nr. 11/1959)

VIZITELE ÎN ÎNTREPRINDERI PRODUCTIVE(*)

In pregătirea vizitelor în producţie, profesorul are de rezolvat o sarcină foarte importantă : să găsească şi să aleagă raţional exemplele din întreprindere care vor contribui cel mai bine la adîncirea cunoştinţelor elevilor şi care au o importanţă educativă. In orice întreprindere industrială sau agricolă există multe exemple cu ajutorul cărora pot fi ilustrate cunoştinţele prevăzute de programă, apropiindu-se astfel instrucţia de viaţă. Totuşi, alegerea acestor exemple este, fără îndoială, unul din cele mai dificile momente din munca profesorului şi a conducătorului vizitei. Necunoscînd producţia, mulţi profesori nu pot să aleagă în mod independent asemenea exemple şi de aceea dau această sarcină conducătorilor vizitei. Nefiind pedagogi, aceştia din urmă nu pot ţine seama în măsură suficientă de scopurile instructive şi educative pe care le urmăreşte organizarea vizitei şi supun atenţiei elevilor exemple luate la întîmplare. Pentru a lichida această lipsă esenţială este necesar ca profesorul să dea conducătorului vizitei cel puţin unele indicaţii generale despre cerinţele pe care trebuie să le îndeplinească exemplele din producţie.

Experienţa multor profesori dovedeşte că în alegerea exemplelor din producţie este necesar să se ţină seama de măsura în care aceste exemple îi vor ajuta mai profund şi mai multilateral pe elevi să înţeleagă cunoştinţele căpătate în şcoală. Totodată este de dorit să se aibă în vedere şi modul în care aceste exemple pot fi folosite la lecţiile ulterioare, dacă ele pot fi comunicate elevilor în timpul expunerii cunoştinţelor noi sau în timpul fixării acestora.

Este foarte important, fără îndoială, să se ţină seama de măsura în care elevii pot înţelege exemplele din domeniul producţiei industriale sau agricole. Se ştie că foarte multe exemple din producţie, din cauza complexităţii lor şi a faptului că materialul tehnic este dificil, nu pot fi incluse în planul vizitei. De exemplu, în practica calculelor pentru strunjirea plană a dinţilor se foloseşte teorema cosinusurilor. Totuşi această teoremă nu poate fi ilustrată elevilor în timpul vizitelor, dat fiind că ea necesită calcule matematice şi cunoştinţe tehnice complexe.

La alegerea exemplelor din producţie trebuie să se ţină seama, de asemenea, de importanţa lor educativă. Este evident că trebuie să se dea întîietate exemplelor care îi familiarizează pe elevi cu experienţa înaintată a întreprinderii, cu realizările savanţilor şi inginerilor sovietici.

Vizitele în producţie pot oferi profesorului un material bogat care ilustrează lecţiile predate în clasă la obiectul respectiv. Aceasta nu înseamnă totuşi că profesorul trebuie să caute să ilustreze în timpul vizitei, cu ajutorul exemplelor din producţie, orice teoremă sau lege, orice axiomă sau corolar. De exemplu, în şcoală elevii rezolvă foarte multe şi variate probleme de punere în ecuaţie. Ar însemna o vulgarizare a vizitei în producţie dacă conducătorul ei ar încerca să ilustreze toate aceste probleme cu ajutorul exemplelor din producţie. Practic acest lucru nici nu se poate face, dat fiind că problemele de punere în ecuaţie care se rezolvă în şcoală servesc numai drept material pentru exersare şi, desigur, luate ca atare, nu prezintă o importanţă practică. Este suficient dacă profesorul în cadrul lecţiei, iar apoi conducătorul vizitei în cadrul acesteia le vor arăta elevilor că orice gen de calcule legate de fenomene fizice şi de alte fenomene duce la diferite tipuri de ecuaţii, ale căror baze se studiază în şcoală şi că de aici decurge necesitatea de a le studia.

Prin urmare, în cadrul vizitelor atenţia elevilor trebuie concentrată nu asupra problemelor particulare ale obiectului, nu asupra unor teoreme, corolare sau concluzii izolate. Trebuie să căutăm să ilustrăm cu ajutorul exemplelor din producţie o anumită temă sau un anumit capitol al programei.

Prezentînd numai unele date din observaţiile noastre în domeniul organizării şi desfăşurării vizitelor în producţie nu pretindem de fel că am epuizat această temă. Credem însă că şi aceste puţine concluzii şi recomandaţii pe care am reuşit să le facem vor constitui un oarecare ajutor practic pentru profesori în procesul realizării învăţămîntului politehnic.

V. MOJAEV

**) Vezi partea întîia a acestui articol în „Gazeta învăţămîntului" nr. 567 din 27 mai 1960.*

NOTE

Represiunile sălbatice din Uniunea Sud-africană împotriva populaţiei de culoare au trezit indignarea lumii întregi. Nici primii miniştri ai ţărilor Commonwealth-ului britanic nu le-au putut trece cu vederea, politica de discriminare rasială practicată de guvernul din Pretoria constituind un obiect de discuţie la conferinţa de la Londra.

Samavolnicia rasiştilor sud-africani nu cunoaşte margini. După ce au asasinat şi întemniţat mii de persoane din rîndurile africanilor, indienilor şi chiar ale albilor care se pronunţă împotriva segregaţiei, a venit rîndul copiilor. Cu puţin în urmă, la Johannesburg a avut loc o manifestaţie emoţionantă. Copii europeni, africani şi asiatici au demonstrat împotriva întemniţării părinţilor lor de către autorităţile sud-africane pentru „vina" de a se opune cruntei terori rasiste. Micuţii purtau pancarte pe care scria : „Vă rog lăsaţi-l pe tata să vină acasă ! Eliberaţi-ne părinţii !" In apropierea primăriei, grupurile de copii au fost întîmpinate de poliţişti care i-au „unit" cu părinţii lor într-un mod original — nu eliberînd părinţii, ci arestîndu-i pe copii

Inchisori în loc de şcoli — iată ce oferă copiilor barbarii secolului al XX-lea. Este continuarea logică a politicii de oprimare rasială practicată de fasciştii din Uniunea Sud-africană.

★

In Italia, ţara unei vechi culturi, învăţămîntul trece prin mari dificultăţi. Insuşi preşedintele Comisiei senatoriale pentru instrucţiunea publică a precizat că numărul analfabeţilor se ridică la 5.456.000, iar dintre copiii de vîrstă şcolară peste 400.000 nu sînt înscrişi la şcoală.

Nici în învăţămîntul superior lucrurile nu stau mai bine. Potrivit datelor dezvăluite la conferinţa consacrată situaţiei din universităţile Italiei, care a avut loc la Bologna în aprilie, 30 la sută din studenţii facultăţilor politehnice şi de arhitectură, 27 la sută din studenţii facultăţii juridice şi 38 la sută din studenţii facultăţii de filologie nu-şi pot termina studiile.

Cît de precară este soarta tinerilor care, neputînd să înveţe, aiung fără căpătîi se poate constata din informaţiile publicate frecvent în presa italiană privitor la delicvenţa minorilor. Intr-o singură zi, la Milano, au fost arestaţi de poliţie 200 de copii şi tineri prinşi în flagrant delict.

Roadele politicii atlantice de accentuare febrilă a pregătirilor militare în dauna alocaţiilor pentru dezvoltarea culturală sînt, după cum se vede, amare.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 569 | vineri 10 iunie 1960 | 8 pagini 25 bani

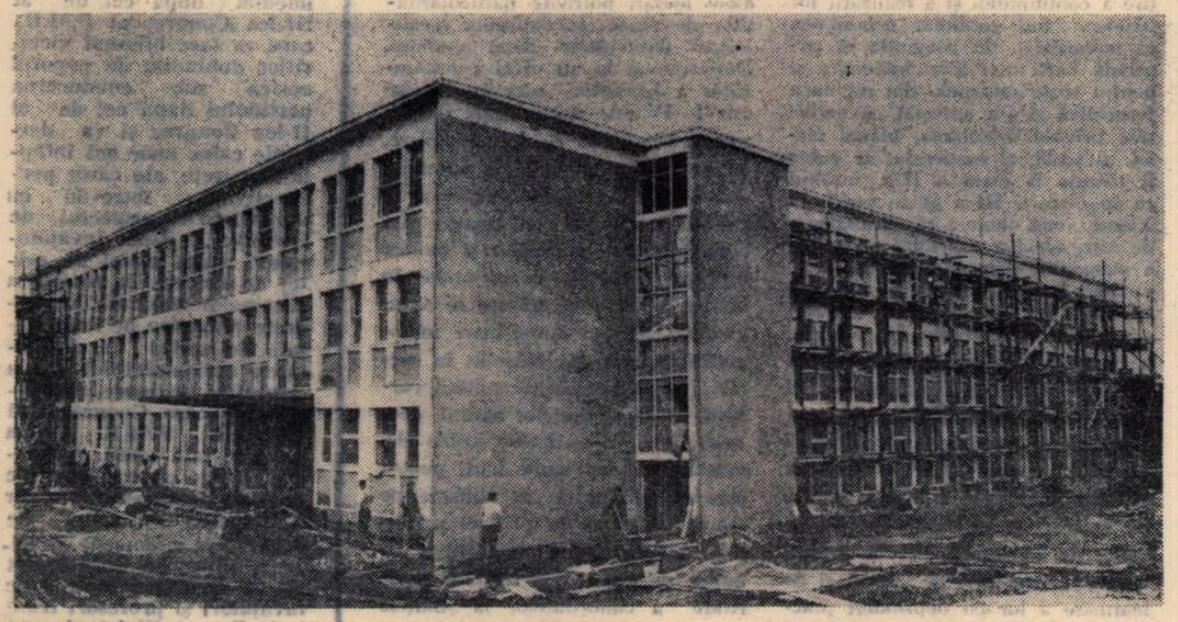

Se coboară schelele. Încă o nouă școală, modernă, luminoasă, este gata să primească sutele de elevi.

Noi școli moderne se ridică în orașele și satele patriei

La redacția noastră sosesc zilnic scrisori ale cadrelor didactice din numeroase orașe și sate ale patriei, în care aceștia ne împărtășesc cu bucurie vestea că în orașele și satele lor s-au construit și se construiesc noi școli moderne, noi săli de clasă, noi laboratoare și ateliere școlare.

Cadre didactice și membri ai unor comitete de părinți din Oradea își exprimă viu, într-o scrisoare trimisă redacției, recunoștința față de partid și guvern pentru faptul că în noile cartiere muncitorești din orașul lor se ridică în prezent construcțiile a trei școli de 7 ani, mari și luminoase, dotate cu laboratoare și ateliere moderne. Vrînd să-și arate prin fapte recunoștința, pedagogii, părinții și elevii au prestat în ultimele săptămîni, la aceste construcții, 3800 de ore de muncă patriotică. Cele trei școli, care vor fi gata în curînd, vor oferi condiții deosebit de bune de învățătură fiilor de muncitori din orașul Oradea.

„Satul nostru – ne scriu cîțiva învățători din Podolenii de Jos, raionul Huși – care în trecut deținea recordul pe județ în ceea ce privește numărul de analfabeți, cunoaște astăzi, în regimul de democrație populară, o viață nouă și înfloritoare. Inaugurarea noii și frumoasei școli construite recent în sat a constituit o adevărată sărbătoare pentru țăranii muncitori și copiii acestora".

Profesorii, elevii și părinții elevilor de la Școala medie „Dr. Petru Groza" din Capitală au muncit cu entuziasm la construcția celor 13 noi săli de clasă, a atelierelor, a sălilor de sport și festivități. Prestînd peste 10.000 de ore de muncă patriotică pe șantierul școlii lor, elevii, profesorii și părinții au contribuit la terminarea lucrărilor de construcții, realizînd în același timp importante economii de fonduri. Acum ei se bucură din plin de roadele muncii lor. Școala și-a dublat capacitatea de cuprindere, dispune de mobilier nou, modern, are două ateliere de lăcătușărie bine utilate, o sală modernă de sport, precum și o sală de festivități cu o capacitate de peste 400 locuri. Celor peste 1000 de elevi li s-au creat astfel posibilități largi pentru aprofundarea cunoștințelor teoretice și practice, cît și pentru desfășurarea unei bogate activități cultural-sportive. Dar lucrurile nu se opresc aci. În viitorul an, baza materială a școlii va cunoaște noi îmbunătățiri. Vor fi create două noi laboratoare de fizică și chimie, va fi amenajat un frumos teren sportiv pentru jocuri de atletism, volei și baschet, precum și un patinoar.

Lucrările de construcții școlare cunosc an de an o necontenită dezvoltare pe întreg cuprinsul patriei. În anul trecut au fost date în folosință aproape 3000 de săli de clasă, construite din fonduri de stat, cît și prin contribuția voluntară a oamenilor muncii, iar în vara acestui an vor fi construite și date în folosință în întreaga țară, din fonduri de stat, încă 1200 săli de clasă și 175 laboratoare. Un mare număr de săli de clasă vor fi construite prin contribuția voluntară a țărănimii muncitoare.

În anii 1960–1965, pe baza Directivelor Congresului al III-lea al partidului, investițiile pentru lărgirea bazei materiale a școlilor vor fi de două ori mai mari decît în perioada 1954–1959. În următorii șase ani se vor construi din fondurile statului 15.000 săli de clasă, din care aproximativ 4000 săli de clasă în școlile de cultură generală din orașe și centre muncitorești și 11.000 săli de clasă în localitățile rurale. Aceste construcții vor asigura condițiile încheierii generalizării învățămîntului de 7 ani și începerea trecerii la învățămîntul general de 8 ani.

Pretutindeni, în orașele și satele patriei unde se ridică noile construcții școlare, cadrele didactice, elevii și părinții lor desfășoară în întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al partidului o muncă susținută pentru grăbirea ritmului lucrărilor și pentru realizarea de economii de fonduri și materiale.

În anii 1960—1965 se vor pregăti în școli profesionale și tehnice și vor intra în producție noi cadre de muncitori calificați în număr de circa 260.000, peste 100.000 de cadre tehnice medii și circa 54.000 de cadre cu pregătire superioară.

În acest scop, pînă în 1965, numărul elevilor admiși în anul I al școlilor care pregătesc muncitori calificați va trebui să crească de peste 2,5 ori față de 1959, iar școlarizarea în anul I al învățămîntului pregătitor de cadre medii tehnice va trebui să crească în aceeași perioadă de peste 2 ori.

(Din proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960 — 1965 și pentru programul economic de perspectivă).

În cinstea Congresului Partidului

Puternic imbold în muncă

Alături de toți oamenii muncii de la orașe și sate, cadrele didactice din școlile comunei Bosia, raionul Iași, au întîmpinat cu deosebită bucurie proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., care deschide noi și importante perspective pe drumul dezvoltării economiei naționale a țării noastre.

Dezbaterile care au avut loc pe marginea proiectului de Directive au constituit pentru cadrele didactice din comună un puternic imbold în muncă. Ele s-au angajat să acorde o și mai mare atenție dezvoltării învățămîntului. Cuprinderea tuturor elevilor în clasele V—VII în vederea generalizării învățămîntului de șapte ani și apoi de 8 ani, asigurarea unui conținut just al predării și legarea acestuia de viață, de practică, sînt obiective pe care și le-a propus fiecare pedagog.

În acest scop învățătorii și profesorii își îndreaptă atenția spre asigurarea condițiilor materiale necesare învățămîntului și, în primul rînd, spre asigurarea spațiului de școlarizare. Cadrele didactice, elevii și părinții acestora lucrează intens la construcția școlii cu 8 clase care se ridică prin contribuție voluntară în satul Bosia. Pînă acum au fost aduse majoritatea materialelor de construcție — var, ciment, cărămidă, cherestea — și s-a turnat fundația Transporturile și unele lucrări necalificate au fost efectuate în majoritate prin muncă voluntară.

Totodată, cadrele didactice întăresc legătura învățămîntului cu viața, cu practica. Pe lotul de un hectar pus la dispoziție de gospodăria agricolă colectivă elevii școlilor din satele Unghenî și Bosia, sub conducerea pedagogilor, aplică în practică cele studiate la lecțiile de cunoștințe agricole și de științe naturale, făcînd observații asupra dezvoltării plantelor în condițiile aplicării regulilor agrotehnice înaintate.

De asemenea, profesorii din comuna Bosia au intensificat munca de orientare a absolvenților spre școlile profesionale și tehnice care, așa cum se arată în proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., vor pregăti pînă în anul 1965 un număr de circa 260.000 de muncitori calificați și 100.000 de cadre tehnice medii.

În afară de obiectivele de mai sus cadrele didactice din comună acordă o mare atenție și sarcinilor ce le revin pe linia culturalizării maselor. În acest sens ele și-au sporit atenția pentru activitatea dusă la căminul cultural, pe care o îndreaptă în mod deosebit spre realizarea sarcinilor puse de proiectul de Directive în fața agriculturii.

În felul acesta învățătorii și profesorii școlilor din comuna Bosia se străduiesc să răspundă cu cinste sarcinilor care le revin, contribuind, alături de toți oamenii muncii, la realizările dobîndite în cinstea celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

20 de tone de fier

La inițiativa Comitetului orășenesc U.T.M. din Sighet, în ultima săptămînă a fost întreprinsă o largă acțiune de colectare a fierului vechi, la care au participat cu entuziasm pionierii și elevii școlilor din localitate. În numai cîteva zile au fost colectate peste 20 tone de fier vechi, care au fost predate centrelor de colectare.

Pentru înfrumusețarea orașului

Elevii Școlii pedagogice și ucenicii Școlii de meserii din Suceava, organizați în brigăzi de muncă patriotică, întreprind în cinstea Congresului partidului numeroase acțiuni pentru înfrumusețarea orașului lor. Pînă acum ei au prestat peste 1.000 ore de muncă patriotică la amenajarea parcului de cultură și odihnă din cartierul Iteani și la plantarea de arbuști în împrejurimile orașului.

Alături de constructori

În orașul Buhuși se construiește o școală nouă cu două etaje, care cuprinde 16 săli de clasă, o sală de sport și două laboratoare. Școala va avea încălzire centrală și instalații sanitare moderne.

La lucrările de construcție, care au început recent, elevii din clasele a IX și a X-a de la școala medie din localitate au efectuat pînă în prezent cîte 400 ore de muncă patriotică, săpînd 150 m.c. de șanț pentru fundații. Mobilizați de organizația U.T.M., elevii au luat hotărîrea ca în cinstea Congresului partidului să efectueze la construcția noului local de școală un număr de 2.000 ore de muncă patriotică.

Și-au depășit angajamentele

În cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, cei 270 ucenici ai Școlii profesionale „Grigore Preoteasa" din Capitală s-au angajat să efectueze 5000 de ore de muncă patriotică. Muncind cu entuziasm pe șantierul blocurilor de locuințe din cartierul Rahova și la amenajarea și înfrumusețarea parcurilor din raionul Lenin, ucenicii școlii „Grigore Preoteasa" au prestat numai pînă la 8 iunie 10.260 ore de muncă patriotică. Fruntași pe școală sînt ucenicii strungari din anul II, lăcătușii din anul III și elevii anului I matriteri.

Şedinţa Consiliului superior al şcolilor

Perspectiva încheierii generalizării învăţămîntului de 7 ani pînă în anul 1962—1963 şi a trecerii treptate la învăţămîntul general de 8 ani pe care o deschide proiectul Directivelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R. ridică o serie de probleme importante legate de realizarea unităţii pedagogice şi de conţinut a şcolii de 7 ani (8 ani). Trecerea de la şcoala de 4 ani, care nu mai corespundea sarcinilor actuale de dezvoltare a societăţii socialiste, la şcoala generală şi obligatorie de 7 ani iar apoi de 8 ani ca verigă de bază a culturii generale a poporului cere o reexaminare atentă a volumului de cunoştinţe şi a repartizării materiei pe ani de studii, în vederea organizării şi adaptării conţinutului său la condiţiile noi create. In vederea găsirii celor mai adecvate soluţii în această privinţă sînt consultaţi larg pedagogii din şcoli, cei care, pe baza experienţei lor, pot face propuneri valoroase. Un astfel de caracter de consultare a avut de pildă recenta şedinţă a Consiliului superior al şcolilor, la care, pe lîngă membrii consiliului au participat şi numeroşi invitaţi — învăţători, directori de şcoli şi inspectori şcolari.

Numeroasele discuţii ce au avut loc cu prilejul acestei şedinţe s-au grupat îndeosebi în jurul a trei probleme principale, subliniate prin referatele prezentate şi anume: volumul de cunoştinţe la clasele I—IV şi sistematizarea lui pe clase în cadrul unităţii învăţămîntului de 7 ani (8 ani), studiul geografiei locale, lucrările practice la clasele I—IV.

Apreciindu-se că actualele programe şi manuale sînt în general bune şi de un real ajutor în munca de predare pe care o desfăşoară învăţătorii, a reieşit totuşi că în condiţiile unităţii şcolii de 7 ani (8 ani) acestora li se mai pot aduce unele îmbunătăţiri printr-o mai justă repartizare a volumului de cunoştinţe pe clase, prin înlăturarea unor dificultăţi întîmpinate uneori la trecerea dintr-o clasă în alta.

Pe baza experienţei proprii precum şi a experienţei altor cadre didactice din colectivul şcolilor în care lucrează, membrii Consiliului superior al şcolilor au propus, de exemplu, prelungirea perioadei abecedare şi introducerea chiar din clasa I-a a despărţirii cuvintelor în silabe la sfîrşit de rînd, îmbunătăţirea textelor de lectură — care trebuie să fie mai scurte, mai vii şi mai legate de viaţa actuală, să reflecte activitatea revoluţionară a poporului, activitatea tineretului muncitor, transformarea socialistă a agriculturii şi descrierea unor regiuni pitoreşti ale ţării, să fie legate de educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar. De asemenea, s-a propus ca în primele clase ale şcolii elementare, o dată cu noţiunile gramaticale să fie predate şi definiţiile corespunzătoare, iar la compunere să se dea mai multe teme. S-a cerut ca manualele să conţină ilustraţii mai numeroase şi mai variate, în culori.

Datorită faptului că la aritmetică există un volum mare de cunoştinţe, că este necesar ca elevii să-şi însuşească temeinic cele patru operaţii, s-a vorbit despre posibilitatea ca acestui obiect să i se repartizeze eventual, prin planul de învăţămînt un număr mai mare de ore, iar începînd din clasa a III-a să se facă o redistribuire a materiei, noţiunile de geometrie plană şi fracţiile putînd fi trecute la clasa a IV-a, iar cele de geometrie în spaţiu trecute de la clasa a IV-a, la clasa a V-a. Totodată s-a propus să se simplifice unele teme din programa de ştiinţele naturii pentru clasa a IV-a. In ceea ce priveşte predarea istoriei, s-a propus să se ia în studiu eventualitatea ca aceasta să fie introdusă ca obiect separat chiar din clasa a III-a, sub forma unor lecturi istorice.

Un important pas înainte în cunoaşterea de către elevi a ţinutului natal şi în educarea lor patriotică l-a constituit introducerea predării geografiei locale, pentru care s-au elaborat în scurt timp manualele necesare. Au fost relevate însă o serie de lipsuri ale acestora şi s-au făcut propuneri de îmbunătăţire a conţinutului şi a realizării lor tehnice. S-a subliniat necesitatea ca manualele de geografie să cuprindă hărţi mai bine întocmite şi pentru toate raioanele din regiunea respectivă şi s-a apreciat că noţiunile privind orientarea, planul clasei, al şcolii, al cartierului ar putea fi trecute la clasa a II-a, urmînd ca în clasa a III-a să se pună un accent mai mare pe cunoaşterea de către elevi a activităţii patriotice a oamenilor muncii din localitatea, raionul şi regiunea respectivă, pe cunoaşterea, prin excursii, a realizărilor mai importante din regiune, pe trezirea interesului elevilor pentru frumuseţile şi bogăţiile patriei prin lecturi geografice.

Apreciind importanţa introducerii lucrului manual şi a lucrărilor practice la clasele I—IV ca mijloc de întărire a legăturii şcolii cu viaţa, de educare a elevilor în spiritul dragostei faţă de muncă şi de înarmare a lor cu deprinderi practice, membrii Consiliului Superior al şcolilor au propus ca acestea să fie legate de lucrările practice efectuate în clasele următoare, să se realizeze între ele o mai strînsă legătură de continuitate. Pentru aceasta ar fi necesar să se revadă programa de lucru manual şi de lucrări practice, simplificîndu-se lucrările prevăzute pentru clasele I-a şi a II-a, care uneori sînt prea grele (e cazul lucrărilor din lemn). Incepînd din clasa a III-a ar fi necesar să apară o oarecare diferenţiere între lucrările pentru fete şi cele pentru băieţi, introducîndu-se unele lucrări de gospodărie şi croitorie, pentru fete, iar din clasa a IV-a să se înceapă efectuarea lucrărilor simple de tîmplărie, cunoaşterea materialelor şi uneltelor, care s-ar putea continua apoi în clasele a V-a şi a VI-a.

S-a arătat necesitatea ca lucrările practice agricole la clasele I—IV să fie mai strîns legate de conţinutul lecturilor cu caracter ştiinţific din cărţile de citire şi al lecţiilor de ştiinţele naturii, să fie alese lucrări potrivite particularităţilor de vîrstă şi condiţiilor locale, lucrări diferenţiate după anotimp. Desfăşurarea la un nivel corespunzător a lucrărilor practice la clasele I—IV este strîns legată de înzestrarea şcolilor cu loturi şcolare, cu uneltele şi materialele necesare.

Membrii Consiliului superior al şcolilor au arătat că pentru mai buna pregătire a elevilor şi pentru uşurarea însuşirii cunoştinţelor în clasele I—IV este necesar să se acorde o atenţie şi mai mare îmbogăţirii materialului didactic, în special a celui destinat dezvoltării vorbirii, predării ştiinţelor naturii, geografiei etc., să se doteze şcolile elementare cu mai multe hărţi pentru clasele mici şi să se utilizeze pe scară mai largă în predare proiecţiile de diafilme şi diapozitive, ca mijloc de ilustrare a lecţiilor şi de fixare a cunoştinţelor la ştiinţele naturii, geografie, istorie etc.

Toate observaţiile şi propunerile făcute în şedinţa Consiliului superior al şcolilor dovedesc preocuparea maselor de pedagogi pentru continua îmbunătăţire a învăţămîntului nostru în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor puse de proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. Aceste observaţii şi propuneri urmează să fie studiate cu atenţie de către Ministerul Invăţămîntului şi Culturii şi aplicate în măsura confirmării justeţei lor.

Pentru „Ziua învăţătorului"

A intrat de pe acum în tradiţie ca în fiecare an, la sfîrşitul activităţii şcolare, să se sărbătorească „Ziua învăţătorului", zi de sărbătoare pentru toţi cei ce muncesc în domeniul învăţămîntului. Invăţătorii şi profesorii de pe întreg cuprinsul patriei noastre se pregătesc să întîmpine ziua de 30 iunie cu noi succese.

De data aceasta „Ziua învăţătorului" se va sărbători în condiţii cu totul deosebite. Ea va avea loc imediat după cel de al III-lea Congres al P.M.R., care va face bilanţul victoriilor dobîndite de poporul nostru sub conducerea partidului după cel de al II-lea Congres şi va deschide calea unor noi înfăptuiri măreţe, ale căror perspective se întrevăd cu limpezime în proiectul de Directive. „Ziua învăţătorului" va fi astfel un prilej de trecere în revistă a succeselor obţinute de cadrele didactice pe linia trasată de partid în dezvoltarea învăţămîntului şi a sarcinilor de mare răspundere pe care Congresul al III-lea al P.M.R. le va pune în faţa şcolii. Adunările festive ce vor avea loc de „Ziua învăţătorului" vor fi, totodată, un prilej de evidenţiere a muncii rodnice şi pline de devotament ce au desfăşurat-o mii de învăţători şi profesori fruntaşi. Prin întîlniri ale cadrelor didactice cu reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, cu părinţi şi cu elevi care vor veni să-i felicite pe învăţătorii lor, prin organizarea de spectacole şi mese tovărăşeşti, secţiile de învăţămînt şi cultură vor imprima acestei zile cu adevărat un caracter sărbătoresc, le vor da cadrelor didactice prilejul să se bucure de roadele muncii depuse în decursul întregului an.

Într-un sat de pe cîmpie

Invăţătorul Neagu ridică ochii de pe paginile ziarului cu un fel de emoţie mîndră. Scurtele reportaje despre înfăptuirile muncitorilor în cinstea Congresului Partidului sînt adevărate poeme pentru cine ştie să le citească. Neagu văzu aievea dinainte-i codrii de jăratic ai Hunedoarei şi Reşiţei, auzi cîntecul victorios al ciocanelor în tunelul de la Bicaz şi duduitul picikamerului în lăuntrul pămîntului la Lupeni... Oastea de viteji ai păcii şi ai muncii păşea înainte sub steagul învăpăiat. Emoţia îi crescu cînd se apucă să numere zilele care-l despărţeau de aceea cînd urma să treacă din rîndul candidaţilor în cel al membrilor de partid

Isi aruncă ochii pe geam şi-i văzu pe unii din elevii lui îndreptîndu-se spre şcoală Dacă şi ei, cei din clasa a VI-a al cărei diriginte era... Ochii îi străluceau.

Neagu dorea ca iniţiativa să pornească de la copii şi cunoştea puterea exemplului. La ora de dirigiţie citi cu glas tare cîteva din scurtele reportaje. Deocamdată nu făcu nici un comentariu, se mulţumi să dea mici explicaţii tehnice. In clasă se lăsă tăcere. Neagu nu o întrerupse, aştepta. Atunci se ridică pionierul Roşală Gheorghe, un puşti vioi şi negricios.

— Dacă noi, vreau să zic clasa a VI-a, am realiza şi noi ceva în cinstea Congresului ?

— Da, ... da... şi noi... se auziră voci entuziaste din clasă.

— Să trecem la propuneri concrete — spuse Neagu, deschizîndu-şi stiloul.

Iniţiativele nu lipseau şi învăţătorul le însemna pe toate pe hîrtie, comparîndu-le atent în minte.

Irina Moţ, o fetiţă slăbuţă şi timidă, care părea mai mică decît vîrsta ei, spuse

— Propun un teren de sport.

Cîteva hohote de rîs se auziră din fundul clasei şi fetiţa roşi.

„Tot Moţ Irina mai cu moţ" — spuse unul cu jumătate de glas.

Dar fetiţa exprimase tocmai gîndul lui, al lui Neagu. „Să vedem ce li se pare ciudat aici" — se întrebă el în sine. Apoi vorbi tare, arătînd mai mult interes decît severitate.

— De ce rîzi, Dubău ?

Băiatul, un vlăjgan solid şi cam lenevos, se ridică.

— Ce ştie ea, Moţ ? Crede că un teren de sport e numa-aşa... Ea n-a fost anul trecut...

Invăţătorul zîmbi. Vasăzică asta îi descuraja pe unii, faptul că încercarea de a fugi după minge făcută anul trecut pe un loc viran dase greş, căci băieţii se înfundaseră pînă la genunchi în noroi.

— Aşa repede te pierzi tu în faţa greutăţilor ? — întrebă el.

— Ar fi bun să desţelenească pămînturile virgine — zise ironic un băiat.

— Sau să fie explorator la pol — adaogă o fată.

— Linişte — interveni Neagu — să discutăm disciplinat. Dacă se amenajează un teren de sport, atunci se pune zgură, pietriş...

Dădu explicaţiile necesare, apoi aşteptă din nou. Iar se făcuse linişte. Copiii se gîndeau.

Ridică mîna Prodan Valeriu, preşedintele detaşamentului de pionieri. Isi trase haina, tuşi şi începu ceremonios.

— Susţin părerea tovarăşei Moţ Irina. Zgură putem lua de la gară, pietriş de la Mureş.

Toată clasa se însufleţi.

Pînă după masă Neagu şi vorbise cu preşedintele sfatului popular cu privire la un loc din spatele şcolii. Băieţii şi fetele aşteptau nerăbdători şi gălăgioşi, sprijiniţi în sape şi hîrleţe. Fireşte că şi clasa a V-a, ca şi a VII-a, se alăturaseră iniţiativei lor şi se grăbeau să la parte la lucrări.

Neagu îi împărţi pe echipe: delimită fiecăruia partea de săpat. Lopeţile zburau de zor. Invăţătorul supraveghea, dar nu-l răbda inima să nu sape şi el cîte puţin. La un moment dat, după ce tocmai se antrenase în lucru o bucată de vreme, ridică privirea şi văzu cum un elev din clasa a V-a, Bumbuţ Sabin, se îndepărta de terenul unde lucrau. Neagu gîndi nemulţumit: Uite-l cum se duce, de bună seamă iarăşi tată-său..."

— Unde mergi, Bumbuţ ?

Băiatul se întoarse din drum. Era voinic pentru vîrsta lui, cu obrajii rotunzi şi rumeni.

— Acasă — răspunse el în silă.

— Ai şi obosit ?

— Eu ? Mai pot lucra trei zile în şir...

— Nu ţi-e drag să avem un teren de sport ? Să te mîndreşti cînd va fi gata că ai pus şi tu mîna ?

O umbră de mîhnire trecu pe faţa puştiului. Strînse din dinţi fără să răspundă. Invăţătorul începu să bănuiască pricina.

— Sau nu te lasă taică-tău ?

Copilul se aprinse la obraz, înghiţi în sec şi dădu din cap în semn că da. Apoi, fără să mai fie întrebat, se porni să vorbească.

— A spus tata: „N-ai ce căta acolo, ce-ţi trebuie ţie minge şi sport şi prostii d-estea ? Nu te-am băgat slugă la alţii. Tu mie să-mi munceşti că de-aia te hrănesc." Şi m-a şi trimis în sat după saci ca să mergem să încărcăm nişte bucate. Pe mine nu m-a răbdat inima să nu viu şi eu să lucrez puţin aici. Văd însă că am întîrziat şi are să mă bată.

— Bine, Sabin — spuse gînditor Neagu, du-te acasă.

Copilul făcu cîţiva paşi, apoi se întoarse brusc.

— Ştiţi ce zic eu, tovarăşe învăţător ? Acum şi-aşa bătaia o mănînc. Ce să mai mă duc ? Mai bine rămîn cu ceilalţi şi lucrăm laolaltă !

— Ba nu — spuse învăţătorul cu blîndeţe şi hotărîre, ai să mergi acum acasă.

De cum se înseră şi se opriră lucrările, Neagu se spălă în grabă şi porni spre casa lui Dumitru Bumbuţ, tatăl lui Sabin. Nu era pentru prima dată, firească. Se aşezară sub lampă la sfat. Glasul învăţătorului, cald şi convingător, se auzea în tăcerea dinprejur. Vorbea de foloasele sportului pentru tineret, de frumuseţea noului, de comuna Zătina care nu putea rămîne în urma celorlalte. Dumitru Bumbuţ asculta tăcut şi grav, cu o faţă închisă, şi-şi spunea din cînd în cînd părerea cu o voce joasă, răguşită, de om tăcut.

In cele din urmă se învoi.

— Noa, dacă zici dumneata aşa, să meargă şi Sabin.

Era o primă victorie, dar Neagu nu se putea mulţumi cu atît. Intre ei era o dezbatere mai veche. Neagu se străduia de mult, şi de altfel nu era singurul, să-l convingă pe Bumbuţ să intre în gospodăria colectivă. Pomeni despre asta şi acum.

— Las-că aşa eşti dumneata, te temi de orice lucru nou.

— D-apăi eu ce-i spun tatii — se amestecă în vorbă Sabin.

— Tu să taci — îl repezi taicăsău şi se întoarse spre învăţător.

Sfătuiră şi socotiră pînă noaptea tîrziu. Neagu răspundea atent la toate întrebările lui Dumitru. Şi deodată — oare cît să fi arătat ceasul ? — învăţătorul simţi cum rezistenţa lui Bumbuţ se topeşte tot mai mult şi o scînteie de înţelegere şi speranţă i se aprinde în ochi.

— Atunci... atunci... mă gîndesc şi eu... de ce să nu scap de necazuri ?

Faţa îi era parcă alta decît la început, mai tînără şi mai luminoasă...

Cîteva zile elevii muncirăcu rîvnă la terenul de sport. Sabin, nelipsit, se arătă unul din cei mai harnici.

★

Soarele curat de început de vară îşi trimite razele vesele. In flanele colorate, cele două echipe sînt gata să pătrundă pe noul teren. Inimile bat de emoţie. Pe laviţele din jur n-au încăput decît prea puţini din proaspeţii amatori. Ceilalţi s-au aşezat pe iarbă sau se grămădesc în picioare. In primele rînduri Neagu îl observă pe Dumitru Bumbuţ, care-i zîmbeşte cu un amestec de nerăbdare şi mîndrie. Fiul său Sabin, e „centru" într-una din echipe. Se aude semnalul prelung.

Zatina, salută primul meci de fotbal pe pămîntul său.

LETIŢIA PAPU

Pedagogii dezbat proiectul de Directive

Se va ridica nivelul de cultură al întregului popor

Alături de toți oamenii muncii din țară, învățătorii și profesorii din școala noastră au primit cu entuziasm proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă.

Am studiat cu deosebită atenție prevederile referitoare la dezvoltarea învățămîntului, bucurîndu-ne de noile perspective ce se deschid tinerei noastre generații pentru însușirea culturii prin generalizarea învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani. Marile realizări și progrese ce se obțin în toate domeniile de activitate sub conducerea înțeleaptă a partidului și sarcinile mari ale construcției socialiste, fac necesar ca pe viitor toți copiii să treacă prin școala de 7 ani și mai tîrziu de 8 ani. Prin aceasta nivelul de cultură al întregului popor va crește simțitor.

Încă înainte de deschiderea anului școlar 1959—1960, în fața colectivului de cadre didactice din școala noastră s-a pus cu tărie sarcina de a cuprinde în clasa a V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a din școală și în procent de 80 la sută pe aceia de la unitățile apropiate (din comunele Giurcani și Găgești).

Cu sprijinul organizației de partid și al utemiștilor, al sfatului popular comunal și al celorlalte organizații obștești, am reușit să înscriem în anul acesta în clasa a V-a 43 de elevi, recrutînd și elevi care au absolvit clasa a IV-a în anii școlari 1956—1957 și 1957—1958. Pentru aducerea la școală a acestor copii am folosit intens adunările cu părinții, discuțiile individuale cu ei pe marginea Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind generalizarea învățămîntului de 7 ani, discuțiile cu elevii care trebuiau să se înscrie în clasa a V-a, conferințele despre importanța instrucției și a școlii de 7 ani etc. Rezultatele acestei munci s-au văzut din prima zi de școală, cînd toți cei 43 de elevi înscriși să urmeze cursurile clasei a V-a au fost prezenți în clasă.

Dar sarcina noastră, a pedagogilor, nu s-a terminat o dată cu aceasta. Și de aceea, încă de la deschiderea anului școlar am început să muncim în așa fel cu elevii încît să-i menținem pe toți în școală pînă la sfîrșitul anului. Nu am scăpat pe nici unul din vedere, determinîndu-i să frecventeze cu regularitate cursurile, astfel ca la sfîrșitul anului școlar să le putem încheia la toți situația la învățătură.

Sîntem hotăriți să fim tot atît de atenți în această direcție în anii care vin, căutînd să lămurim cu răbdare pe părinți asupra folosului pentru viața fiecărui cetățean al țării, să dezvoltăm la elevi interesul față de învățătură, să-i facem să tindă cu ardoare spre ea. Vizitele la domiciliu, ședințele cu părinții, conferințele, articolele la gazetele de perete, panourile mobilizatoare vor fi folosite din plin și de aici înainte, cu atît mai mult cu cît în anul școlar care vine vrem să cuprindem în clasa a V-a pe toți absolvenții clasei a IV-a, fără excepție, astfel ca să nu rămînă nici un elev absolvent în afara școlii de 7 ani.

Trebuie arătat că ne sînt create condițiile materiale pentru aceasta, întrucît s-au luat măsuri pentru înființarea a două clase a V-a paralele, cu peste 60 de elevi.

Ne bucură gîndul că această muncă a noastră pentru înscrierea și menținerea în clasele V—VII a absolvenților clasei a IV-a înseamnă o contribuție la îndeplinirea marilor sarcini puse de partid în fața tuturor oamenilor muncii din țara noastră. Încheierea cu succes în acest an a generalizării învățămîntului de 7 ani în comuna Peicani ne dă un puternic imbold în muncă și ne întărește convingerea că și sarcina realizării învățămîntului de 8 ani va fi îndeplinită după cerințele mersului nostru înainte.

ȘTEFAN BAHRIM
directorul Școlii de 7 ani din comuna Peicani, raionul Murgeni

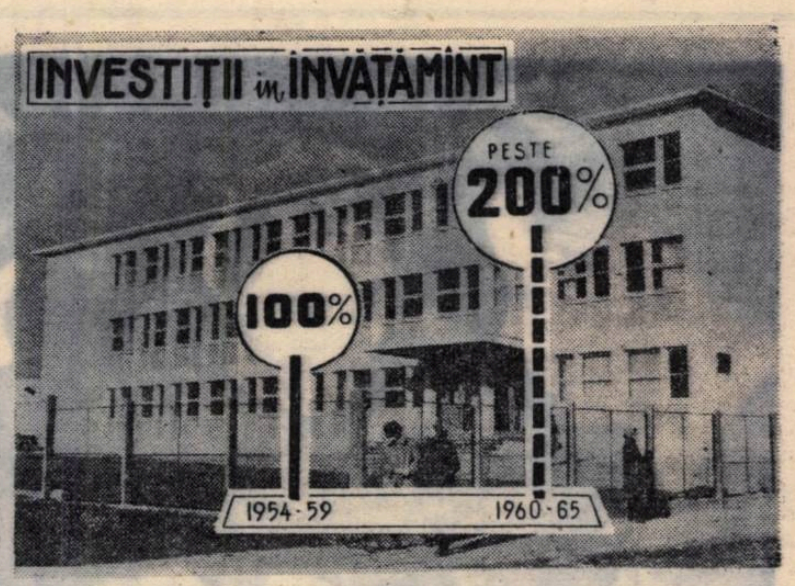

Cadre pentru învățămînt

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă se află în atenția întregului nostru popor.

Alături de toți oamenii muncii cadrele didactice își exprimă entuziasmul și bucuria pentru că, o dată cu dezvoltarea întregii noastre economii, se va dezvolta și învățămîntul în țara noastră. Pînă în anii 1962/1963 trebuie să se încheie generalizarea învățămîntului de 7 ani, iar în perioada planului de 6 ani va începe trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani durata învățămîntului de cultură generală ajungînd astfel la 12 ani.

Dezvoltarea învățămîntului în viitorii ani și sarcinile pentru continua ridicare a nivelului său științific reclamă o bună pregătire profesională a fiecărui învățător și profesor. De aceea, pe lîngă atenția pe care o vom acorda felului în care pedagogii se interesează de îmbunătățirea conținutului muncii lor, ne vom strădui să încadrăm în toamna acestui an în învățămîntul superior fără frecvență mai mult de 150 de cadre didactice care au nevoie să-și desăvîrșească pregătirea pedagogică.

Prevederile privind încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani și în genere lărgirea rețelei școlare implică și sporirea numărului de pedagogi. Dacă ne gîndim numai la cele 54 de unități de 7 ani care vor lua ființă în anul școlar viitor în regiunea Baia Mare, la numărul important de internate ce se vor crea pentru a înlesni accesul în școală al tuturor fiilor oamenilor muncii, ne putem da seama de seriozitatea cu care se pune problema încadrării școlilor. Pentru a putea face față acestei sarcini, de pe acum vom da o deosebită atenție atragerii în anul școlar 1960—61, în spre școlile pedagogice existente în regiunea noastră, a cel puțin 250 de elevi care să urmeze cursurile anului I. Credem că înființarea în regiunea noastră a unui institut pentru pregătirea învățătorilor și profesorilor va rezolva în bună parte problema încadrării școlilor din regiune cu oameni corespunzători.

Slujitorii școlii consideră sarcinile privind generalizarea totală a învățămîntului de 7 ani în regiunea noastră și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani o acțiune de însemnătate politică și patriotică pe care sub conducerea organizațiilor de partid, cu sprijinul sfaturilor populare în colaborare cu celelalte organizații obștești, vor ști să o desfășoare cu pricepere, însuflețire și simț de răspundere.

EMILIA PRECUP
vicepreședinte a sfatului popular regional Baia Mare

Cu eforturi sporite

Deosebit de mare este entuziasmul cu care slujitorii școlii din orașul Giurgiu au primit proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Dezbaterile care au avut loc pe marginea acestui document de însemnătate istorică pentru viața poporului nostru muncitor au relevat interesul viu cu care învățătorii și profesorii din toate școlile orașului privesc problema dezvoltării și întăririi continue a învățămîntului nostru nou, alături de toate problemele vieții culturale și economice din R. P. Română.

O sarcină importantă pusă în fața școlii de către Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, pentru înfăptuirea căreia cadrele didactice din orașul nostru au muncit cu tot simțul de răspundere, a fost stabilirea unei cît mai strînse legături a procesului de învățămînt cu viața, cu practica construcției socialiste, în scopul formării unor cadre cît mai bine pregătite pentru fiecare domeniu de activitate. Acum, în preajma celui de-al III-lea Congres al partidului nostru, cînd cu toții ne facem un larg bilanț al muncii noastre, constatăm că am făcut pași însemnați pe acest drum. Crearea condițiilor materiale necesare legării învățămîntului de practică — înființarea de ateliere, dotarea atelierelor existente cu utilajul necesar, înzestrarea laboratoarelor, menținerea unei strînse legături cu întreprinderile în vederea efectuării practicii în producție și alte probleme de acest fel au stat an de an în centrul atenției noastre. Numai în anul școlar 1959—1960, cu sprijinul efectiv al întreprinderilor din localitate și al părinților, au luat ființă nouă ateliere școlare — de tîmplărie și de lăcătușărie. Acest lucru a făcut posibil ca orele de lucrări practice de la toate școlile de 7 ani și medii din localitate să se efectueze exclusiv în ateliere bine dotate. În același timp, trebuie remarcată acțiunea desfășurată în ultimii 6 ani pentru dotarea școlilor cu materialul didactic cerut de programele școlare, pentru înzestrarea laboratoarelor cu cele necesare unui proces de învățămînt strîns legat de viață.

Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. a stîrnit elanul creator al maselor de pedagogi din orașul nostru care au venit cu nenumărate propuneri și inițiative în vederea îmbunătățirii muncii școlare. Pe baza acestor propuneri și avînd în vedere sarcinile care ne stau în față pentru dezvoltarea pe mai departe a înfăptuirilor noastre de pînă acum din domeniul învățămîntului, secția de învățămînt și cultură a orașului Giurgiu a cuprins în planul său de muncă o serie de măsuri menite să ducă la îndeplinirea în procent de sută la sută a planului de școlarizare în învățămîntul seral și fără frecvență pe anul școlar 1960—1961, amenajarea prin posibilități locale, pînă la 15 iunie a.c., a încă două ateliere școlare, dintre care unul de motoare și altul de electricitate, procurarea materialului necesar pentru înființarea unor cercuri tehnice de auto, radiofonie și foto, efectuarea curățeniei prin posibilități locale în șapte școli, amenajarea unei sere pe lîngă Școala de 7 ani nr. 8 etc.

Cadrele didactice din orașul nostru și-au intensificat munca desfășurată pentru orientarea absolvenților claselor a VII-a din acest an școlar în spre școlile profesionale îndeosebi și în spre școlile medii, pentru cuprinderea în clasa a V-a din anul școlar 1960—1961 a tuturor absolvenților clasei a IV-a.

Merită relevată și grija pe care o arată învățătorii și profesorii școlilor din orașul Giurgiu pentru sprijinirea statului nostru și în alte probleme decît cele strict școlare. Astfel, ei s-au angajat ca împreună cu elevii să colecteze pînă la sfîrșitul anului 130.000 kg. fier vechi, din care 37.500 pînă la data de 20 iunie a.c., să depună la CEC cît mai multe economii etc.

Propunerile și angajamentele pe care și le-au luat cadrele didactice din orașul Giurgiu în cinstea Congresului dovedesc hotărîrea lor de a traduce în fapte noile sarcini ce le stau în față. Însuflețiți de mărețele obiective prevăzute în proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al partidului, învățătorii și profesorii din orașul Giurgiu vor depune toate eforturile pentru a îndeplini cu cinste nobila misiune pe care le-a încredințat-o partidul — aceea de a educa tînăra generație în spirit comunist, de a face din elevii lor constructori activi ai socialismului, înarmîndu-i cu temeinice cunoștințe științifice și practice.

GHEORGHE ODOROABA
inspector metodist la Secția de învățămînt și cultură a orașului Giurgiu

Un program măreț de muncă

Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., care confirmă o dată mai mult justețea liniei generale a partidului nostru, bazată pe aplicarea cu consecvență a învățăturii marxist-leniniste deschide o perspectivă măreață pentru progresul întregii vieți în Republica Populară Română.

Cadrele didactice din școala noastră au luat cunoștință cu entuziasm de minunatele înfăptuiri ce se vor adăuga, în anii care vin, celor realizate pînă acuma de poporul muncitor sub înțeleapta conducere a partidului clasei muncitoare. Pe noi, oamenii școlii, prevederile cu privire la dezvoltarea și întărirea învățămîntului nostru, cuprinse în proiectul de Directive, ne-au mobilizat puternic la acțiuni și mai hotărîte pentru buna pregătire a tineretului școlar.

Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. arată că o condiție principală pentru îndeplinirea cu succes a planului economic pe 6 ani este introducerea în toate ramurile economiei naționale a tehnicii celei mai noi, a mecanizării și automatizării complexe a producției, a proceselor tehnologice avansate, folosirea intensă a realizărilor științei și tehnicii moderne.

Față de aceste sarcini, cadrele didactice din școala noastră, în rîndurile cărora se găsesc și ingineri din uzină, se străduiesc să îmbunătățească munca de pregătire a noilor promoții. În momentul de față cadrele didactice pregătesc încheierea în bune condiții a anului școlar. Prin măsurile luate pentru întărirea controlului muncii practice și a îndrumării individuale a tinerilor, pentru întărirea disciplinei în muncă, credem că vom reuși ca nici un elev care se prezintă la examenul de calificare în cadrul uzinei să nu obțină încadrare sub categoria 4-a. Profesorii de tehnologia meseriei, discutînd sarcinile ce se desprind din proiectul de Directive pentru toți oamenii muncii, le-au arătat tinerilor cît de important este ca ei să pornească în viață, în producție cu o bună pregătire, cu o bază teoretică și practică solidă.

Sub îndrumarea cadrelor didactice și cu sprijinul uzinei, elevii din anii II și III au luat parte la dezbaterile organizate pe locul de muncă în diversele sectoare ale uzinei. Aceasta i-a apropiat și mai mult de problemele producției, i-a ajutat să înțeleagă că fac parte din forțele de muncă ale uzinei și că, deci, le revine și lor o parte din sarcinile întreprinderii.

Mulți din elevii noștri dovedesc de pe acum seriozitate în felul cum muncesc în producție, lucrînd cu grijă piese complicate și de importanță mare pentru procesul de producție. Astfel elevul Ion Cioacă din anul III strungari lucrează la operația de finisat supape pentru motorul de 450 C.P., iar Eugen Gafton și Gheorghe Marin, tot din anul III strungari, lucrează la segmenți pentru pistoane și anticamere pentru motorul de 450 C.P. Elevii modelori Ion Căprărescu și Nicolae Ciumete lucrează la modele pentru liniile de ciment care au o mare însemnătate pentru procesul de producție.

Acestea sînt doar cîteva exemple, dar mulți din elevii noștri lucrează la asemenea piese care solicită multă atenție și o bună calificare profesională. Rezultatele bune pe care le obțin sînt roadele muncii perseverente a cadrelor didactice. Intrînd în producție, tinerii crescuți în școala noastră nu vor precupeți nici un efort pentru a fi la înălțimea cerințelor.

Viitorii absolvenți ai școlii noastre să devină cadre de nădejde ale producției, factori activi în îndeplinirea sarcinilor uzinei în care vor munci — aceasta este dorința și gîndul care ne călăuzesc în munca noastră îndreptată spre înfăptuirea prevederilor proiectului de Directive.

ILIE SIMICI.
directorul Grupului școlar „23 August"-București

Se apropie examenul de maturitate. Elevii Dobrescu Ecaterina, Melenconici Viorel şi Georgescu Florin din clasa a XI-a A de la Şcoala medie nr. 12 din Capitală se pregătesc intens pentru acest eveniment.

PRIMA ZI DE EXAMEN

Sub orice raport, atît din punctul de vedere al pedagogilor cît şi al elevilor, examenul de absolvire a clasei a VII-a are valoarea unui bilanţ. O dată cu el se încheie o etapă importantă a procesului de învăţămînt, la sfîrşitul căreia se verifică rezultatele mai multor ani de şcoală. Se urmăreşte dacă elevii au capacitatea de a interpreta datele şi faptele memorate, dacă pot trece prin prisma propriei lor judecăţi problemele studiate în cursul anului şcolar, dacă ştiu să-şi aplice cunoştinţele în practică. Din felul cum se prezintă elevii la examen se vede nu numai măsura în care ei s-au pregătit de-a lungul acestor ani ci, implicit, şi seriozitatea cu care au muncit pedagogii.

Prima zi a examenului de absolvire a clasei a VII-a de la Şcoala de 7 ani nr. 52 din Bucureşti a relevat atenţia care se acordă astăzi instruirii elevilor în sensul cultivării priceperii lor de a desprinde esenţialul din lecţiile studiate, de a face legături logice între diferite fenomene, de a judeca. In această zi ei au dat examen la limba romînă. Cum este şi firesc, comisia de examinare a pus în mod deosebit accentul pe posibilitatea şcolarilor de a aprecia în mod independent lucrările literare studiate în timpul anului, de a vedea semnificaţia ideilor cuprinse într-o anumită carte şi de a le da o interpretare justă. Din felul cum elevii au tratat subiectele s-a văzut că ei sînt bine pregătiţi în această direcţie. Discutînd, de pildă, despre „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă, un elev nu s-a rezumat numai la simpla relatare a conţinutului acestora ci a subliniat şi momentele de critică socială care se desprind din ele. Eleva care a vorbit despre capitolul „Călugărenii" din „Istoria romînilor sub Mihai Vodă Viteazul" de N. Bălcescu a insistat îndeosebi asupra ideilor care se reliefează în acest capitol, asupra sentimentelor de profund patriotism care l-au animat pe scriitor atunci cînd a descris bătălia de la Călugăreni. O altă elevă, vorbind despre „Revoltă în port" de Alexandru Sahia, s-a referit în special la realismul cu care scriitorul a zugrăvit un moment din viaţa muncitorilor în anii regimului burghezo-moşieresc.

Am putea spune că acest mod de a trata problemele de literatură a fost caracteristic majorităţii elevilor care s-au prezentat la examenul de absolvire a clasei a VII-a. Analiza unor lucrări cum sînt „Doina Bistriţei" de Mihai Beniuc, „Cetatea de foc" de Mihail Davidoglu, „Lazăr de la Rusca" de Dan Deşliu, „Mutulică" de Aurel Mihale au constituit pentru elevi prilejul de a aprecia ideile care stau la baza creaţiilor scriitorilor noştri contemporani. Ei au insistat astfel asupra dragostei faţă de clasa muncitoare şi faţă de partidul nostru care se degajă din aceste lucrări, au subliniat vigoarea cu care sînt zugrăvite chipurile de comunişti, au dezvăluit sentimentele patriotice prezente în creaţia acestor scriitori. Deseori, plecînd de la ideile cuprinse în operele analizate, elevii au depăşit cadrul acestora, discutînd diferite probleme ca de pildă semnificaţia şi însemnătatea noţiunii de comunist sau a noţiunii de patriotism. Din ceea ce au spus cu privire la astfel de probleme s-a văzut seriozitatea cu care au fost educaţi în şcoală.

Analizele gramaticale efectuate de elevi au arătat, de asemenea, în mare parte, o bună pregătire. Dovedind o cunoaştere temeinică a regulilor şi categoriilor gramaticale ei au analizat just textele date, stabilind cu precizie rolul propoziţiilor în frază şi al cuvintelor în propoziţie. Despărţirea frazelor în propoziţii, precizarea valorii sintactice a fiecărui cuvînt nu a ridicat dificultăţi în faţa elevilor. Se pare însă că această situaţie a fost facilitată şi de claritatea textelor, dintre care cele mai multe nu au ridicat probleme deosebite. Ar fi fost bine dacă s-ar fi ales texte care să solicite mai mult eforturile elevilor în vederea precizării rolului gramatical al cuvintelor şi propoziţiilor.

In desfăşurarea examenului de limba romînă s-au observat şi unele deficienţe, care s-au concretizat în special în folosirea insuficient chibzuită a întrebărilor de către examinator. După cum se ştie, la examenul de absolvire elevii îşi pregătesc înainte de a vorbi un plan de expunere pe care urmează să-l dezvolte în faţa comisiei de examinare. Folosirea acestui procedeu are scopul de a da elevilor posibilitate să-şi sistematizeze toate cunoştinţele legate de subiectul dat. In acelaşi timp, i se oferă pedagogului prilejul de a verifica în ce măsură elevii reuşesc să facă în mod independent o expunere, dacă ei ştiu să-şi prezinte ideile într-o înlănţuire logică, dacă pot să argumenteze temeinic o afirmaţie, dacă au cunoştinţe complete în legătură cu tema respectivă etc. Manifestind un fel de nejustificată neîncredere faţă de capacitatea şcolarilor profesoara care i-a examinat n-a folosit decît rare ori acest procedeu. Adesea ea a intervenit, încă înainte ca elevii să-şi înceapă expunerea cu întrebări care aveau scopul de a orienta răspunsurile pe un anumit făgaş. Fiind în neconcordanţă cu planul alcătuit de elevi în bancă, aceste întrebări, în loc să-i ajute, îi derutau. Răspunsurile apăreau incomplete şi cîteodată chiar greşite. O întrebare atrăgea după sine alta şi treptat, copiii erau nevoiţi să abandoneze planul lor pentru a-şi concentra atenţia asupra întrebărilor profesoarei. Era mai bine dacă elevii ar fi fost lăsaţi să vorbească pînă la sfîrşit şi abia după aceea, dacă răspunsul lor n-ar fi fost complet, s-ar fi cerut adăugări prin diferite întrebări.

In general, însă, putem spune că examenul de limba romînă de la Şcoala de 7 ani nr. 52 din Bucureşti s-a desfăşurat cu bune rezultate. Elevii au dovedit o pregătire temeinică, un nivel ridicat de învăţătură, o bună orientare în interpretarea problemelor de literatură şi o cunoaştere aprofundată a gramaticii limbii romîne.

O. BARBU

Cunoştinţe adînci de literatură

Profesorii care predau literatura romînă la şcolile medii din oraşul Ploeşti au luat din timp măsuri pentru o cît mai serioasă pregătire a elevilor lor în vederea examenului de maturitate. In comisiile metodice de specialitate şi în consiliile pedagogice s-au hotărît formele şi conţinutul recapitulării finale şi ale consultaţiilor.

In general, etapa aceasta este concepută şi organizată ca o continuare firească a unor acţiuni întreprinse de-a lungul întregului an şcolar şi orientate în scopul ridicării nivelului de pregătire al viitorilor candidaţi la examenul de maturitate (consultaţii individuale şi colective, recapitulări trimestriale, pregătirea şi discutarea lucrărilor de control, compuneri pe teme de sinteză, îndrumarea şi controlul lecturii din afara clasei, activităţi în cercul literar etc.). In felul acesta, trecerea la etapa de recapitulare finală n-a mai cerut elevilor eforturi pe care să nu le poată birui, iar unele simptome ale muncii în asalt — neliniştea, aglomerarea cu sarcini şcolare excesive în timp scurt, obseseala — sînt pe cale de a dispărea.

Rezultatele efortului depus s-au oglindit în lecţiile de recapitulare, care au relevat nu numai cantitatea şi calitatea cunoştinţelor dobîndite de elevi, ci şi măsura maturităţii gîndirii lor. Munca stăruitoare a profesorilor de literatură, orientarea justă căpătată de elevi la lecţiile de socialism ştiinţific, ca şi contactul lor nemijlocit cu problemele de estetică marxistă, de critică literară, de interpretare materialist-dialectică a fenomenului literar — prin periodicele consecvent consultate de ei — au contribuit mult la maturizarea gîndirii elevilor, la dezvoltarea interesului lor pentru presa literară, adeseori la ieşirea din clişeele frecvente în şcoală. Este grăitor, în acest sens, felul în care s-au desfăşurat lecţiile de recapitulare.

La lecţia despre caracterul democratic şi patriotic al creaţiei scriitorilor de la 1848, de exemplu, elevii clasei a XI-a A (umanistă) a Şcolii medii nr. 1 „I. L. Caragiale" au vorbit liber, curgător şi în general corect, intervenţia profesoarei — tov. Natalia Boncu — limitîndu-se doar la a marca trecerile de la un punct la altul al temei. Interpretarea epocii şi a creaţiei scriitorilor s-a sprijinit pe cîteva din tezele materialismului istoric. Astfel, dependenţa formelor ideologice de viaţa materială a oamenilor, de modul de producţie în primul rînd, a cărui reflectare sînt, s-a concretizat în felul în care elevii au interpretat spiritul revoluţionar al epocii, determinat nu de „ideile din apus", ci de condiţiile economice şi sociale existente, de baza materială a societăţii. Teza luptei de clasă ca motor al dezvoltării societăţii şi a inevitabilităţii revoluţiei în societatea scindată în clase antagoniste a fost just aplicată la revoluţia de la 1848 care a fost înfăţişată ca o necesitate istorică, determinată de ascuţirea contradicţiilor de clasă şi îndreptată în scopul distrugerii relaţiilor feudale care se opuneau progresului. Rolul maselor în istorie a fost subliniat o dată cu discutarea concepţiei lui Kogălniceanu şi Bălcescu despre istorie. Pornind de la rolul ideilor înaintate şi al personalităţii în istorie, elevii au arătat că ideologii progresişti şi creatorii de la 1848 au fost purtătorii de cuvînt ai năzuinţelor, ai aspiraţiilor maselor populare, Bălcescu fiind exemplu viu al omului care şi-a dedicat viaţa întreagă idealurilor revoluţionare ale epocii sale. Problema funcţiei cognitive şi social-educative a literaturii care reflectă realitatea — problemă centrală a lecţiei — a fost rezolvată prin analiza importanţei creaţiei scriitorilor de la 1848 ca rezultat al reflectării realităţii prin prisma unor concepţii înaintate, ca rezultat al atitudinii democratice şi patriotice a acestor scriitori.

In lecţia de recapitulare despre lupta dintre realism şi antirealism la începutul secolului al XX-lea, la clasa XI-a D (umanistă) a Şcolii medii nr. 2 „A. Toma", elevii au interpretat epoca în acelaşi spirit. Profesoara, tov. Virginia Ionescu, a orientat discuţiile îndeosebi pe baza tezelor leniniste despre trecerea capitalismului la faza imperialistă — cu consecinţele economice, sociale şi ideologice ale acestei treceri — şi despre existenţa, în societatea împărţită în clase antagoniste, a două culturi. In miezul discuţiilor a stat ideea continuităţii filonului realist al literaturii noastre în epoca respectivă.

Lecţiile de recapitulare finală au dovedit astfel progresul evident al elevilor din clasa a XI-a în însuşirea cunoştinţelor de istorie a literaturii romîne şi în posibilităţile de interpretare justă a fenomenului literar. Totuşi, cred necesare, pentru pregătirea temeinică a examenului de maturitate, o serie de măsuri menite să îndrepte unele greşeli de optică existente încă la un număr de elevi.

Unii elevi (situaţia e comună multor şcoli) dau încă prea mare importanţă amănuntelor mai puţin semnificative, îşi aglomerează expunerea cu date şi fapte care ar constitui un abuz de informaţie chiar la lecţiile de istorie, trecînd pe planul al doilea interpretarea faptelor literare, problemele de măiestrie artistică, de individualizare a creaţiei unui scriitor nu numai pe baze tematice, ci şi pe baza mijloacelor artistice specifice. De aceea ar fi bine ca în orele de consultaţie care au mai rămas pînă la examen să se abordeze şi probleme care nu figurează în mod curent în planurile de recapitulare finală şi care i-ar ajuta pe elevi în această direcţie. Bunăoară, s-ar putea discuta probleme privind procedeele de tipizare la marii noştri clasici, evoluţia limbii literare în două sau mai multe perioade, contribuţia scriitorilor la dezvoltarea limbii noastre literare, măiestria artistică, tehnica versului la Eminescu şi Arghezi etc.

Elevii au apoi tendinţa de a evita sintezele pe probleme, care cer restructurarea cunoştinţelor pe planuri verticale. E, într-adevăr, mai greu să porneşti de la ideile mari (de pildă, pentru scriitorii de la 1848, ideea „slobozeniei dinlăuntru şi din afară", ideea unităţii culturale, apoi a unităţii naţionale, critica socială, optimismul, interesul pentru folclor, pentru istoria şi frumuseţile patriei, lupta împotriva „stricătorilor de limbă" etc.) şi să le urmăreşti pe rînd în operele care le-au oglindit, decît să treci în revistă, monografic şi succesiv, creaţia scriitorilor, relevînd ideile sociale, politice şi literare proprii fiecăruia. Lucrul acesta este mai evident în lucrările scrise, unde, după un plan foarte larg practicat, între introducere şi încheiere sînt prezentate una după alta operele a căror tematică se integrează în subiectul propus. Cred că şi în această direcţie se mai poate face mult înainte de examen. Pentru a combate tendinţa despre care am vorbit, s-ar putea folosi — în una sau două ore de consultaţii — cîteva probleme care implică o dezvoltare tematică prealabilă aplicării lor la opere ilustrative, fiecare din ideile rezultate urmînd a fi discutată în felul în care se conturează, se individualizează în operele studiate.

Cu aceste observaţii, apreciind realizările de pînă acum, sîntem îndreptăţiţi să credem că efortul comun al profesorilor şi al elevilor clasei a XI-a din şcolile oraşului Ploeşti va fi încununat de succesul meritat.

G. BELDESCU

În sprijinul candidaţilor la examenul de maturitate

In sprijinul pregătirii candidaţilor pentru examenul de maturitate a apărut manualul „Elemente de marxism-leninism" (filozofie şi socialism ştiinţific), partea I.

Candidaţii vor fi examinaţi numai din materia cuprinsă în acest manual, adică din filozofie.

La economie politică candidaţii vor fi examinaţi din materia predată în clasa a X-a.

De asemenea, în sprijinul pregătirii candidaţilor pentru examenul de maturitate a apărut lucrarea „Literatura romînă contemporană", partea I.

Manualul „Elemente de marxism-leninism" (filozofie şi socialism ştiinţific) partea I şi lucrarea „Literatura romînă contemporană" partea I au fost difuzate prin librăriile raionale direct şcolilor medii. Manualul de economie politică partea I-a se găseşte în librării.

Cadrele didactice vor îndruma pe elevii clasei a XI-a de la cursurile de zi şi serale să-şi procure aceste manuale necesare pregătirii lor temeinice pentru examenul de maturitate.

a anului școlar

Bogat conținut activității extrașcolare

Munca de educare comunistă a elevilor își găsește un cîmp larg de realizare, în aceste săptămîni de la sfîrșitul anului școlar, în activitățile organizate de învățători și profesori, sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu ajutorul utemiștilor, pentru a le face cunoscute elevilor marile realizări dobîndite de oamenii muncii din țara noastră sub conducerea partidului, ca și mărețele perspective pe care le deschide economiei naționale proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R.

Pe străzile orașelor întîlnești mereu grupuri de copii veseli și vioi, cu cravatele roșii fluturînd la gît. Sînt școlarii din clasele mici, ale căror cursuri s-au încheiat. Însoțiți de învățătorii lor, ei vizitează întreprinderi, șantiere, muzee, parcuri, dornici să afle cît mai multe despre înfăptuirile regimului nostru, care oglindesc avîntul oamenilor muncii.

Absolvenții claselor a IV-a „A", „B" și „C" de la Școala medie nr. 31 din Capitală au vizitat în aceste zile Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", gospodăria agricolă colectivă din comuna Roșu și sera C.F.R.-Ciurel, culegînd de pretutindeni impresii bogate. Procesul complex, automatizat al editării cărților și ziarelor le-a stîrnit un interes deosebit. La fel de interesante au fost pentru ei vizitele la gospodăria agricolă colectivă și la seră, unde au văzut cum se lucrează pămîntul cu mașini agricole care dau un randament mare, asigurînd o producție agricolă sporită, cum se selecționează semințele, cum se efectuează semănatul în răsaduri, cum încolțesc semințele și cum se pun apoi în ghivece.

Pentru elevii Școlii medii din Luduș, regiunea Cluj, va rămîne mereu de neuitat vizita pe care au făcut-o recent la Uzinele metalurgice din Cîmpia Turzii. În fața cuptoarelor electrice și a liniilor de laminare, elevii și-au însemnat în caietele lor multe fapte semnificative din viața uzinei, din munca plină de abnegație a oțelarilor și laminorilor. La Turda elevii au vizitat Uzinele chimice, unde procesul de producție este complet automatizat. Ei au văzut cu proprii lor ochi cum în această uzină muncitori cu o înaltă calificare dirijează, în fața tabloului de comandă, întregul proces de fabricație și mulți dintre ei au simțit dorința puternică de a deveni asemenea muncitori.

Meleagurile țării au fost străbătute și de elevii Școlii medii din Călărași. Din cetatea oțelului — Hunedoara, de la minele de cărbuni din Petroșani, de la fabrica electro-ceramică din Turda, de la termocentrala din Borzești și de la rafinăria de petrol din Onești ei s-au întors cu amintiri minunate, cu impresii de neuitat despre ceea ce au creat oamenii noi, sub conducerea înțeleaptă a partidului, stăpîni ai bogățiilor țării, ai științei și ai tehnicii cele mai avansate.

Un mare interes arată elevii și pentru cunoașterea realizărilor obținute de agricultura noastră socialistă. Elevii Școlii medii din Beiuș, spre exemplu, au vizitat de curînd gospodăria agricolă colectivă din Mădăraș, regiunea Oradea. Străbătînd ogoarele ei, stînd de vorbă cu colectiviștii, elevii s-au convins o dată mai mult de superioritatea gospodăriei agricole colective față de cea individuală. Deosebit de mult i-au interesat pe elevi cele aflate despre întărirea gospodăriei colective prin crearea de noi ramuri.

Realizările dobîndite pînă acum, ca și perspectivele de dezvoltare a economiei patriei noastre sînt cunoscute de elevi și prin activitatea lor în cercuri. Tinerii geografi de la Școala medie din Curtea de Argeș, „prietenii cărții" de la Casa pionierilor din Pitești, fizicienii, chimiștii, naturaliștii sau matematicienii din toate școlile țării oglindesc în lucrările lor din cadrul cercurilor aspecte ale vieții noastre noi, mărețele construcții ale socialismului.

În multe școli s-au organizat expoziții la care sînt prezentate fotomontaje, grafice, lucrări ale elevilor, ilustrînd realizări însemnate ale poporului nostru, fapte semnificative privind dezvoltarea care o va lua în viitor economia noastră națională. De asemenea, în multe locuri s-au organizat concursuri pe teme ca „Înfăptuirile din regiunea noastră", „Să cunoaștem realizările dobîndite în scumpa noastră patrie" etc. Astfel de concursuri, care au antrenat un mare număr de participanți, s-au organizat spre exemplu la Școala de 7 ani din comuna Aghireș, regiunea Cluj, la Școala de 7 ani din Lipova, regiunea Timișoara, la școlile medii nr. 1 și nr. 2 din Galați etc.

Elevii școlilor de 7 ani și medii din raionul 23 August al Capitalei au prezentat la concursul literar cu tema „Pentru ce iubim partidul", lucrări care sînt o mărturie grăitoare a dragostei lor înflăcărate pentru partid. „Te prețuim, partid iubit, pentru realizările mărețe ce ne întîmpină la tot pasul, pentru Reșița, Hunedoara, Săvinești, pentru mașinile și tractoarele care brăzdează ogoarele patriei noastre, pentru belșugul recoltelor de pe cîmpiile roditoare ale țării, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii, pentru tot ce ai dat tineretului, pentru drumul minunat pe care îl deschizi în fața noastră, ca și în fața întregului popor" — spune în lucrarea ei o elevă din clasa a XI-a a Școlii medii nr. 15 „Elena Sîrbu".

La fel ca ea gîndesc toți elevii școlilor noastre. Toți vor să-și arate prin muncă, prin fapte, recunoștința față de partid. Notele bune cu care încheie anul școlar, succesele pe care le vor dobîndi la examene, realizările din perioada de practică în producție și acțiunile patriotice din cadrul muncii obștești — toate sînt închinate mărețului eveniment pe care-l întîmpină acum întregul nostru popor — cel de-al III-lea Congres al partidului.

M. TUDOR

În vizită la Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

PROBA DE CALIFICARE PROFESIONALA

În aceste zile, muncitorii uriașului Combinat metalurgic al Reșiței socialiste, în plin avînt pentru realizarea și depășirea angajamentelor luate în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, vor sărbători cu bucurie și dragoste un eveniment important din viața marii uzine; în curînd, o nouă serie de absolvenți ai Grupului școlar profesional și tehnic de pe lîngă Combinatul metalurgic își va trece probele de absolvire și va intra în producție. „Promoția celui de-al III-lea Congres al partidului" — astfel a fost denumită de muncitorii și tehnicienii uzinei, de pedagogii și ucenicii școlii, această serie de absolvenți.

Maiștrii școlii, împreună cu maiștrii din secțiile și sectoarele întreprinderii, au stabilit încă de la începutul acestei luni temele lucrărilor pentru examenul de absolvire — piese și organe de mașini din planul de producție al întreprinderii cu gradul de tehnicitate al categoriilor a V-a și a VI-a.

Astfel, pentru clasele de strungari și lăcătuși s-au stabilit ca teme pentru examenele de absolvire lucrări de executare a unor șabloane de forme diferite, a unor alezoare și mandrine, a unor ventile de presiune ca și lucrări de reparare a unor ciocane pneumatice.

Urmărind să verifice dacă viitorii muncitori au deprinderea de a realiza în mod științific sarcinile de producție, comisia de absolvire a hotărît ca, paralel cu executarea practică a lucrărilor programate, fiecare ucenic să pregătească pentru lucrarea lui întreaga documentație tehnică cerută de producția modernă și să stabilească procesul tehnologic de execuție.

În ceea ce privește verificarea cunoștințelor viitorilor laminatori, aceasta va cuprinde, ținînd seama de complexitatea lucrărilor la agregatele de laminare, o probă practică în cadrul unuia din locurile principale de muncă și descrierea procesului tehnologic de laminare a profilelor.

În felul acesta lucrările practice de absolvire nu vor constitui numai o temeinică verificare a deprinderilor de muncă ale viitorilor muncitori, ci îi vor pune și în situația de a folosi și cunoștințele teoretice însușite la tehnologia de specialitate, la tehnologia materialelor, la desenul tehnic, la matematică și la fizică tehnică.

Pentru pregătirea lucrărilor practice de absolvire, tuturor ucenicilor din atelierele prelucrătoare le-au fost asigurate mașini din cele mai moderne, la care execută lucrări de tehnicitate apropiată și profil asemănător cu cele pe care le vor avea de executat în timpul probei practice de absolvire. Astfel, ucenicii de la atelierul pentru motoare diesel și de la atelierul de turbosuflante lucrează independent, după documentația de producție, la cele mai moderne strunguri fabricate la uzinele „Iosif Rangheț".

O deosebită atenție acordă inginerii — profesori de tehnologie — verificării caietelor de practică, care arată deosebit de clar nivelul general al cunoștințelor și deprinderilor acumulate de ucenici, priceperea tehnică a acestora.

O dată cu pregătirea ucenicilor din anul III pentru examenul de absolvire, cadrele din școală și din uzină se preocupă și de lărgirea orizontului profesional al acestora, ajutîndu-i să cunoască procesele tehnologice, mașinile și agregatele cele mai moderne, a căror folosire va fi generalizată în anii șesenalului și ai programului economic de perspectivă. Astfel, ucenicii sînt instruiți asupra principiilor de funcționare a noilor mașini și dispozitive care se încadrează în profilul unei anumite meserii. Bunăoară, ucenicii lăcătuși-mecanici sînt familiarizați cu folosirea mașinilor de ascuțit scule profilate, a mașinilor de rodat scule și a mașinilor de honuit, care vor înlocui pe viitor munca manuală într-o serie întreagă de operații specifice meseriei de lăcătuș. Ucenicii de la mașini-unelte primesc din partea tehnicienilor din întreprindere și a profesorilor de tehnologia meseriei explicații cu privire la noile mașini de înaltă precizie, funcționînd pe bază electronică și hidraulică.

În felul acesta, promoția de absolvenți pe care o va da în acest an Grupul școlar al Combinatului metalurgic din Reșița va fi o promoție de muncitori capabili să contribuie din plin la traducerea în viață a sarcinilor industriei noastre socialiste.

AL. C.

Organizarea activității practice

Privind cu toată seriozitatea sarcina organizării activităților practice pe care trebuie să le desfășoare elevii claselor a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a, a IX-a și a X-a în perioada dintre 13 și 25 iunie, directorii școlilor și cadrele didactice din Craiova au luat din timp măsurile necesare pentru buna ei desfășurare.

În toate școlile elevii claselor a V-a și a VI-a își vor desfășura activitatea practică în atelierele de tîmplărie și lăcătușărie, lucrînd obiecte prevăzute în programă, cît și unele materiale necesare școlilor: compase, figuri geometrice, suporturi și rame pentru hărți și planșe. Pe lîngă aceasta, la Școala medie nr. 2 elevii claselor a V-a vor efectua și lucrări de reparare a mobilierului școlii.

Clasele a VIII-a, a IX-a și a X-a de la toate școlile își vor efectua practica social-productivă în întreprinderile orașului. De exemplu, elevii Școlii medii nr. 2 vor lucra la uzina „7 Noiembrie" și la Întreprinderea regională auto nr. 8. Cei de la Școala medie nr. 1 vor lucra la uzina „Electroputere" și la cîteva întreprinderi de reparații auto.

Elevii din anii I, II și III ai Școlii pedagogice de învățători vor lucra în această perioadă la întreprinderea agrozootehnică de zone verzi, care are la marginea orașului un teren experimental de 52 ha. Ei vor lucra aici în secțiile de cultură a cerealelor, de pomicultură, de cultură a legumelor, de cultivare a florilor etc., cît și în parcul zootehnic. Specificul întreprinderii asigură efectuarea tuturor lucrărilor prevăzute de programă. Practica se desfășoară sub conducerea unui inginer agronom și a tehnicienilor întreprinderii, după un plan stabilit din timp de comun acord de către școală și întreprindere.

În momentul de față, toate școlile au încheiat lucrările pentru întocmirea planului activităților practice. Școlile ai căror elevi nu au lucrat în întreprinderi în timpul anului organizează în această etapă vizite ale elevilor în întreprinderile respective, pentru a-i familiariza cu viitorul lor loc de muncă. S-au luat măsuri ca toți elevii să cunoască bine regulile referitoare la securitatea muncii. De asemenea, s-au pregătit pentru fiecare elev caiete speciale de practică, în care să se noteze procesele tehnologice.

N. DONA

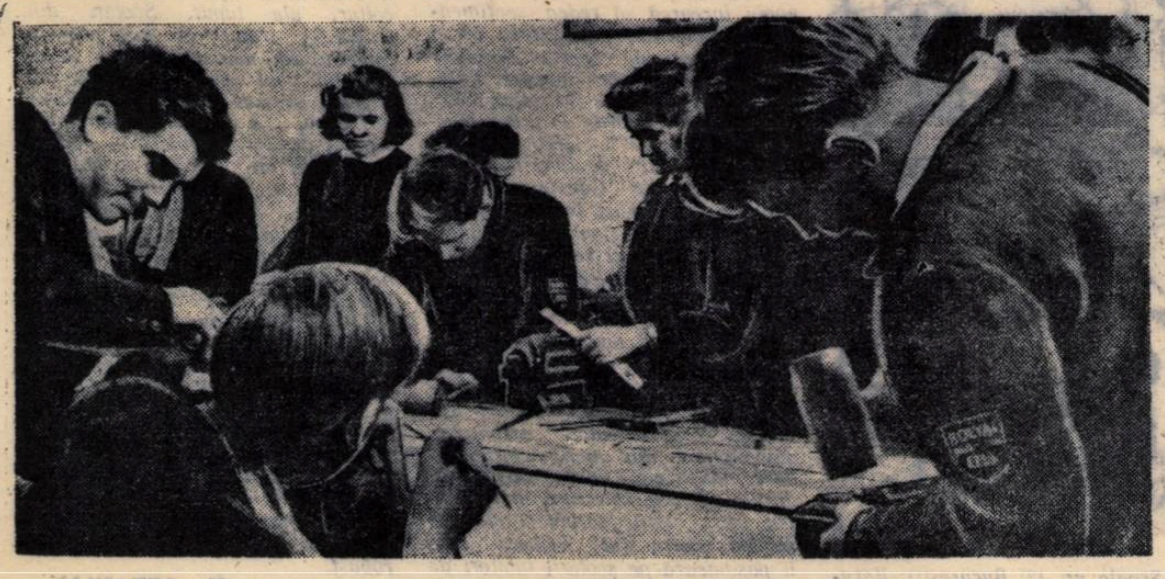

Activitățile practice sînt efectuate cu un deosebit interes de elevii școlilor medii.

Contribuția pedagogilor de la sate la activitatea culturală

Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. este studiat cu deosebită atenție de cadrele didactice, stîrnind entuziasm și încredere și întărind hotărîrea zecilor de mii de învățători și profesori din patria noastră de a-și aduce contribuția la traducerea în viață a grandioaselor planuri pe care partidul le pune în fața poporului nostru.

In adunările de dezbatere a proiectului de Directive, cadrele didactice s-au angajat ca, pe lîngă activitatea de instruire și educare a tineretului școlar, să-și sporească eforturile pentru a ridica și mai mult nivelul activității culturale de masă pe care o desfășoară în rîndurile țăranilor muncitori, pentru a lega mai strîns conținutul acesteia de perspectivele măreț deschise în fața agriculturii noastre de proiectul de Directive.

Pentru a sprijini activitatea culturală pe care o duc cadrele didactice de la sate în perioada de vară, „Gazeta învățămîntului" a organizat o anchetă în raioanele Medgidia și Tg. Neamț. Pe baza informațiilor culese, publicăm în acest număr un material privitor la experiența celor mai buni activiști culturali din rîndurile cadrelor didactice din aceste raioane.

In fiecare an lunile de vară cunosc o mare animație pe ogoare — dar anul acesta lucrările agricole de vară capătă o însemnătate deosebită, prin aceea că recolta lui 1960 este prima recoltă a planului de 6 ani. Țăranii muncitori din satele patriei noastre vor face acum primii pași pe calea realizării recoltelor la hectar prevăzute în proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al partidului. De aceea, activitatea culturală desfășurată de cadrele didactice din raionul Medgidia este orientată în vederea sprijinirii țăranilor muncitori pentru obținerea de recolte cît mai mari. Învățătorii și profesorii s-au gîndit din vreme asupra felului în care se va organiza munca culturală, și-au planificat concediile în așa fel încît activitatea culturală să se poată desfășura fără întrerupere, în condițiile cele mai bune.

Spre deosebire de lunile de iarnă, ei nu-și mai desfășoară acum munca obștească numai la căminul cultural, ci vin în mijlocul țăranilor muncitori pe ogoare, dînd sfaturi agrotehnice, împărtășindu-le experiența colectiviștilor din alte colțuri ale țării și bucurîndu-i pe oameni, în ceasurile de răgaz, cu scurte manifestări cultural-artistice

Un mare accent se pune în momentul de față în activitatea culturală pe care o desfășoară cadrele didactice din raionul Medgidia, pe organizarea de acțiuni care să lămurească țărănimea muncitoare asupra semnificației sarcinilor puse în fața agriculturii de proiectul de Directive. La multe cămine culturale din raion cadrele didactice au inițiat jurnale vorbite, seri de întrebări și răspunsuri, discuții cu crescătorii de animale pe teme cum sînt: „Cultivarea porumbului de siloz", „De ce pune partidul accentul pe creșterea șeptelului", „Cum putem mări suprafețele de pămînt cultivabile", „Ce trebuie să facem pentru ridicarea producției de lapte", „Sporirea numărului de oi cu lînă fină și semifină" etc. La căminele culturale din comunele M. Kogălniceanu și N. Bălcescu, pornindu-se de la sarcinile pe care le pune proiectul de Directive, s-a organizat un ciclu de conferințe pe tema: „Dezvoltarea sectorului zootehnic în G.A.C., mijloacele de creștere a producției de carne și lapte". Ciclul cuprinde cîte 6 conferințe pe care le țin ingineri agronomi și profesori de științele naturale.

Cadrele didactice din raionul Medgidia participă și la organizarea agitației vizuale, care este în întregime legată de sarcinile ce decurg din proiectul de Directive. Pe panouri, în vitrine special amenajate au apărut grafice și citate care indică dezvoltarea și mecanizarea agriculturii în anii șesenalului. Aceste grafice sînt legate de realizările pe care le-au obținut fruntașii recoltelor bogate și de angajamentele pe care și le-au luat colectiviștii în adunările de dezbatere a proiectului de Directive.

Bine înțeles că o bună parte a manifestărilor cultural-educative la locul de muncă se referă la desfășurarea lucrărilor agricole. Se organizează convorbiri scurte la locul de muncă în legătură cu sarcinile curente de producție, cu rezultatele obținute de fruntași în întrecere — discuții și convorbiri strîns legate, așadar, de practica muncii de fiecare zi. Profesorii de științe naturale și învățătorii cu experiență în agricultură din comunele Valul lui Traian, Ștefan cel Mare, Cochirleni și-au propus să organizeze scurte convorbiri cu țăranii muncitori cu privire la probleme ca: „Foloasele prașilelor la porumb și sfecla de zahăr", „Cum să evităm pierderile la seceriș și treieriș", „Cum se explică diferențele de recolte obținute de o brigadă de cîmp față de altă brigadă" etc.

Și în alte locuri din țară pedagogii de la sate și-au intensificat mult, în această perioadă, munca în rîndurile țăranilor muncitori. In comuna Răucești din regiunea Bacău, de pildă, se folosește larg agitația vizuală în sprijinul întrecerii, organizîndu-se în acest scop „panoul fruntașilor", „tabla întrecerii între brigăzile și echipele gospodăriei colective" etc. In timpul pauzelor, oamenii își aruncă privirea pe un panou sau grafic și află repede, în timpul scurt pe care-l au la dispoziție, lucruri care-l interesează, care le sînt de folos direct și imediat în muncă. Tot aici, la gazetele de la cîmp se obișnuiește să se alcătuiască operativ un panou care cuprinde „telegrame" ce aduc la cunoștință vești de pe frontul luptei pentru o recoltă bogată, scurte articole care combat lipsurile în muncă, mici rubrici cu caracter de anunțuri operative; un colț fix al panoului este rezervat anunțării celor mai noi evenimente interne și internaționale.

Activitatea artistică nu lipsește de la locul de muncă. Cea mai îndrăgită formă de activitate artistică este brigada artistică de agitație. Iar pentru că majoritatea artiștilor amatori ai satului sînt acum ei înșiși ocupați de dimineața pînă seara în lucrările agricole, cadrele didactice din multe sate ale raionului Medgidia s-au gîndit să-i antreneze în activitatea artistică pe elevi ca și pe studenții aflați în vacanță în comună. Cu ajutorul lor se vor organiza brigăzi artistice formate din 2—3 membri, care să prezinte programe scurte, inspirate din cîteva fapte semnificative petrecute la locul de muncă în comună, în gospodăria colectivă și chiar în brigada sau echipa pe care o vizitează mica formație de artiști amatori. Un colectiv de creație alcătuit din 3-4 cadre didactice asigură redactarea programelor, documentîndu-se zi de zi pe teren, la sfatul popular, la conducerea gospodăriei colective etc. La Răucești, în regiunea Bacău, s-au alcătuit cu ajutorul cadrelor didactice mici colective denumite „brigăzi culturale".

Brigăzile artistice de agitație din comunele Valea Neagră, Mircea Vodă, Ștefan cel Mare, Peștera, Cochirleni, Valul lui Traian și-au alcătuit programe legate de problemele care se ridică în proiectul de Directive. In aceste programe sînt popularizate prin cîntece, scenete, versuri realizările obținute de poporul nostru și se arată în mod sugestiv sarcinile ce decurg din proiectul de Directive pentru țăranii muncitori din comunele respective.

Sub conducerea comitetelor de partid, cadrele didactice devotate poporului își aduc contribuția la obținerea unei recolte bogate în primul an al șesenalului. Ele își exprimă astfel dragostea pentru partidul clasei muncitoare, care ne conduce ferm spre noi victorii ale construcției socialiste în patria noastră.

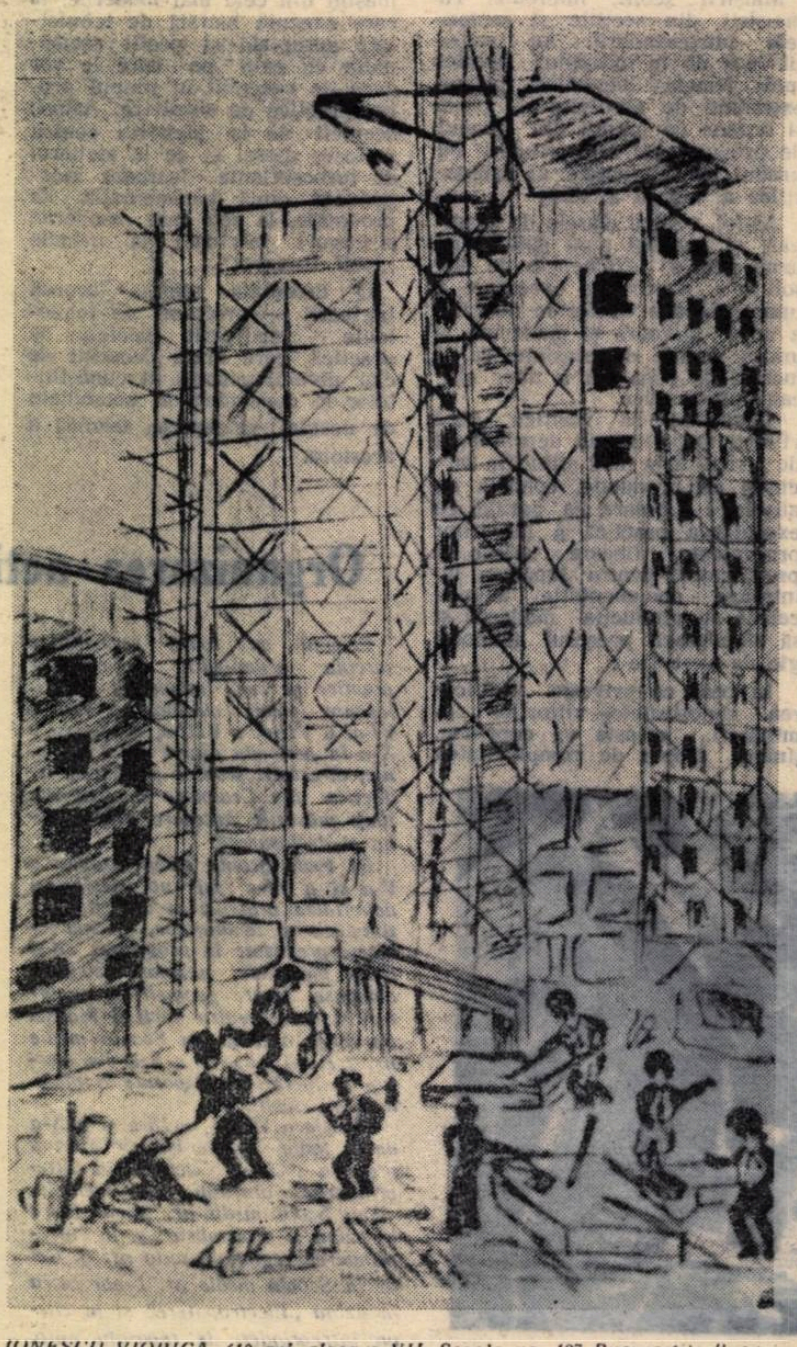

IONESCU VIORICA (13 ani, clasa a VII, Școala nr. 127 București): Bucureștii în construcții

CASMAN EUGENIA (11 ani, clasa a V-a, Casa pionierilor Craiova): Pionieri culegînd spice

Expoziția școlarilor

Cred că ideea de a plasa expoziția de artă plastică a tinerilor școlari într-unul din pavilioanele Parcului de cultură și odihnă „I.V. Stalin" nu a fost aleasă la întîmplare. Există o anumită similitudine între senzația de prospețime odihnitoare pe care ți-o produce oglinda întinsă a lacului, revărsarea de flori înmiresmate și multicolore, verdele bogat al arbuștilor, al pomilor și boschetelor și sentimentul de optimism și entuziasm juvenil pe care îl respiră exponatele copiilor îndrăgostiți de arta penelului.

Expoziția școlarilor impresionează în primul rînd prin ceea ce constituie atributul copilăriei: o sensibilitate specifică în fața problemelor de viață. Liniile nu reușesc întotdeauna să redea întocmai ceea ce a văzut micul pictor, trăsăturile nu se lasă supuse întotdeauna, legile perspectivei sînt deseori încălcate, organizarea logică a compozițiilor lasă uneori de dorit. Sînt dificultăți pe care vîrsta micilor artiști nu le poate înfrînge. Imaginile din tablouri nu sînt întotdeauna clare.

Ceea ce se vede foarte clar în lucrările copiilor, însă, este atitudinea pe care o adoptă aceștia în fața vieții, ideea pe care ei și-au formato despre lumea înconjurătoare, ce îi preocupă, ce gîndesc.

Din acest punct de vedere expoziția copiilor dezvăluie un lucru extrem de important. Vizitatorul își poate da seama, privind tablourile lor, că elevii trăiesc intens vremurile noi ale anilor de democrație populară, că trăiesc într-o țară care se află în plin avînt economic, în care școala educă tineretul în spiritul celor mai înalte și mai umanitare principii morale, oameni demni de a participa la construirea socialismului.

Sînt numeroase lucrările care vorbesc despre grandioasele construcții ce se înalță astăzi pe tot cuprinsul patriei. Ochii copiilor se opresc cu dragoste în fața schelelor uriașe, a blocurilor care cresc într-un ritm uluitor la înălțimi ametitoare. Prin liniile lor stîngace, dar pătrunse de bucurie și căldură, copiii încearcă să redea sentimentul de admirație copleșitoare care-i cuprinde privind aceste minunate realizări ale zilelor noastre. Titlurile „Noi blocuri în Capitală", „Construcții", „Oraș în construcție", „Pe șantier", „Blocuri noi", „Sala palatului", pe care le poartă lucrările elevilor Constantin Dimitriu (Iași), Viorica Ionescu (București), Silvestru Constantin (București), le întîlnești repetate de mai multe ori. „Cucerirea Cosmosului" este un alt subiect de inspirație pentru copii.

Micii artiști dovedesc în lucrările prezentate la expoziție că au învățat să prindă din realitatea înconjurătoare ceea ce este tipic, important, semnificativ. Activitatea muncitorilor din marile întreprinderi industriale, viața din gospodăriile agricole colective, lupta pentru pace, marile sărbători ale poporului nostru sînt subiecte care îi pasionează pe școlarii iubitori de pictură. Astfel de teme pe care le tratează elevi ca Dorin Iliescu (Baia Mare), Paul Steriu (București), Cazacu Eliza (Ploești) Liviu Vlad (Cluj), sînt în atenția majorității expozanților.

Alte tablouri vorbesc despre preocupările diurne ale copiilor, despre felul cum muncesc ei în școală, despre lucrările din atelierul școlii sau de pe lotul experimental, despre participarea pionierilor la munca patriotică, despre colectarea fierului vechi sau a spicelor.

Deși într-o expoziție de artă plastică rezervată copiilor nu căutăm realizări excepționale, ci numai germenele unor talente ce se vor dezvolta peste ani, trebuie să remarcăm cu surprindere în această expoziție cîteva tablouri veritabile, semnate de nume ce vădesc o precocitate deosebită. Sînt școlari pe care i-am întîlnit și în anii trecuți la aceeași expoziție, devenită tradițională, și care într-un timp scurt au înregistrat progrese uimitoare. Unul din ei este Iosif Bălănescu, elev în clasa a III-a la Școala medie „Mihail Eminescu" din București și care, la 10 ani, are o dezinvoltură a penelului și un simț al culorii demne de un artist matur.

Demne de reținut sînt lucrările în gips ale elevului Andrei Cornea de la Școala de 7 ani nr. 18 din București. La vîrsta de 7 ani micul artist reușește să modeleze gipsul cu fantezie, să imprime figurinelor sale expresie și conținut.

Pe Greti Rottman de la Școala de 7 ani nr. 3 din Piatra Neamț o menționam și anul trecut ca pe una din revelațiile expoziției. Acum, la 12 ani, a căpătat mai multă siguranță în mînuirea cărbunelui și tușului (mijloacele ei preferate de lucru), o orientare tematică mai temeinică.

Trebuie să notăm și pe frații Adam Damadian și Maia Damadian, în vîrstă de 7 și 8 ani, ambii înzestrați cu un uimitor simț artistic, cu înclinație predilectă spre reflectarea stărilor sufletești.

Expoziția tineretului școlar nu cuprinde numai lucrări ale elevilor din țara noastră. Ea a găzduit în anul acesta și tablouri primite de la copii între 4 și 15 ani din multe colțuri ale lumii. Școlari din U.R.S.S., trimit în țara noastră imagini din marea patrie a socialismului, un minunat peisaj „Pe Nipru", semnat de Ulitka Iurka din Kiev, un moment autumnal semnat de Zaron Irina, în vîrstă de 4 ani, un colț de stradă din Moscova etc. Despre viața lor, despre jocuri, despre cum trăiesc, ce văd, ce simt, ce le place, vorbesc lucrări ale copiilor din R. P. Chineză, din R. D. Germană, din R.P. Polonă, din R. P. Bulgaria, din R. P. Ungară, din R. P. Albania, din R. Cehoslovacă, din Republica Arabă Unită, din Turcia, din India, din Iaponia, din Norvegia, din Argentina, din Anglia, din Mexic, din Trinidad, din R.P.F. Iugoslavă.

Se degajă din lucrările tuturor copiilor sentimentul sincerității, al prospețimii copilărești, al credinței în frumusețea vieții în care abia au pășit. Este un sentiment tonic, robust.

V. OCTAVIAN

La Școala specială de nevăzători din Cluj se folosește material didactic special adaptat, ca globuri geografice și hărți în relief.

Pentru vacanța de vară

Sintem în pragul vacanței de vară. După efortul unui an de învățătură, elevii primesc obișnuitul răgaz de odihnă și reconfortare. Felul cum ei își vor petrece timpul în această perioadă nu este lăsat la întîmplare.

Peste 100.000 de pionieri și școlari vor fi trimiși în anul acesta în numeroasele tabere de vară organizate la munte sau la mare de către Ministerul Învățămîntului și Culturii și sfaturile populare regionale, în colaborare cu C. C. al U.T.M. și cu Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale. Numai în regiunea Stalin, de pildă, mai mult de 20.000 de copii ai oamenilor muncii vor petrece o vacanță plăcută în cele 27 de tabere organizate în localități pitorești ca Predeal, Timișul de Sus, Timișul de Jos, Bran, Săcele, Zizin etc.

Pentru ucenicii din școlile profesionale metalurgice s-au organizat tabere la Sinaia, Cîmpina, Rișnov, Iacobeni, Palazu și Orașul Stalin. Elevii din școlile profesionale care pregătesc cadre pentru industria petrolului și a chimiei se vor recrea în taberele de la Năvodari, Bușteni și Cîmpulung Mușcel. Cei mai buni sportivi ai școlilor vor merge în timpul vacanței în taberele sportive de la Alba Iulia, Orașul Stalin, Snagov, Odorhei.

În taberele care își vor primi în curînd oaspeții sînt asigurate condiții pentru cazare, hrană și recreare. Alături de elevi vor fi în permanență instructori de pionieri, profesori de educație fizică, profesori de muzică și medici.

Odihna, reconfortarea fizică a școlarilor va fi îmbinată cu o bogată activitate cultural-educativă și sportivă. În timpul cît vor sta în tabără, elevii vor participa la excursii în împrejurimile stațiunilor, vor vizita șantiere, fabrici, monumente ale naturii etc. Întrecerile sportive, jocurile vor avea un loc larg în programul de tabără. Copiii se vor întrece în concursuri de înot, de atletism, de volei, de oină, de șah etc. Organizarea serilor literare, a focurilor de tabără, a întîlnirilor cu muncitori fruntași, a carnavalurilor pionierești va face ca zilele de vacanță ale elevilor să rămînă pentru ei de neuitat.

Nu a fost neglijat nici felul cum își vor petrece timpul elevii rămași în perioada vacanței în localitățile lor. Pentru aceștia, organizațiile U.T.M. împreună cu conducerile școlilor vor organiza activități recreativ-educative în aer liber, plimbări, focuri de tabără, întîlniri cu activiști de partid și de stat, cu militari care au luptat pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul hitlerist, cu oameni de știință și cultură, vizite la locuri istorice, muzee, monumente legate de lupta revoluționară a partidului, de trecutul de luptă al clasei muncitoare etc. În orașe se vor organiza cluburi pentru elevii din școlile medii, profesionale și tehnice. Se vor vizita întreprinderi industriale, gospodării agricole socialiste, S.M.T.-uri etc. În raport cu vîrsta și puterea lor, elevii vor participa și pe timpul vacanței la munca patriotică.

Pentru cunoașterea realizărilor regimului democrat-popular, a frumuseților patriei, au o deosebită însemnătate acțiunile cu caracter turistic. Anul acesta vor fi organizate pentru elevii din școlile medii, pedagogice, profesionale, agricole și de meserii numeroase tabere turistice de 10-15 zile.

Cercul literar al elevilor

În Orașul Stalin s-a organizat în acest an școlar un cerc literar care unifică pe elevii amatori de literatură de la Școala medie nr. 5 „Unirea", Școala medie nr. 2 cu limba de predare germană și Școala medie cu limba de predare maghiară.

La ședințele cercului literar se dezbat probleme privind viața și opera scriitorilor români, maghiari și germani precum și probleme din literatura universală, se organizează lecturi colective și se prezintă lucrări originale. Astfel, la una din ședințele cercului, care a avut ca temă „Viața și opera lui Fr. Schiller", s-au citit versuri din opera poetului și a fost interpretată o scenă din „Intrigă și iubire". A fost apreciată de ascultători și poezia elevului Drăgunoiu Ioan, „Odă lui Schiller".

În felul acesta elevii își lărgesc necontenit orizontul cunoștințelor de cultură generală, învață să prețuiască aportul fiecărui popor la dezvoltarea culturii universale. În același timp, înclinațiile literare ale tinerilor găsesc acum un cîmp mai larg de desfășurare.

Ședințele cercului se desfășoară într-o atmosferă de caldă și frățească prietenie.

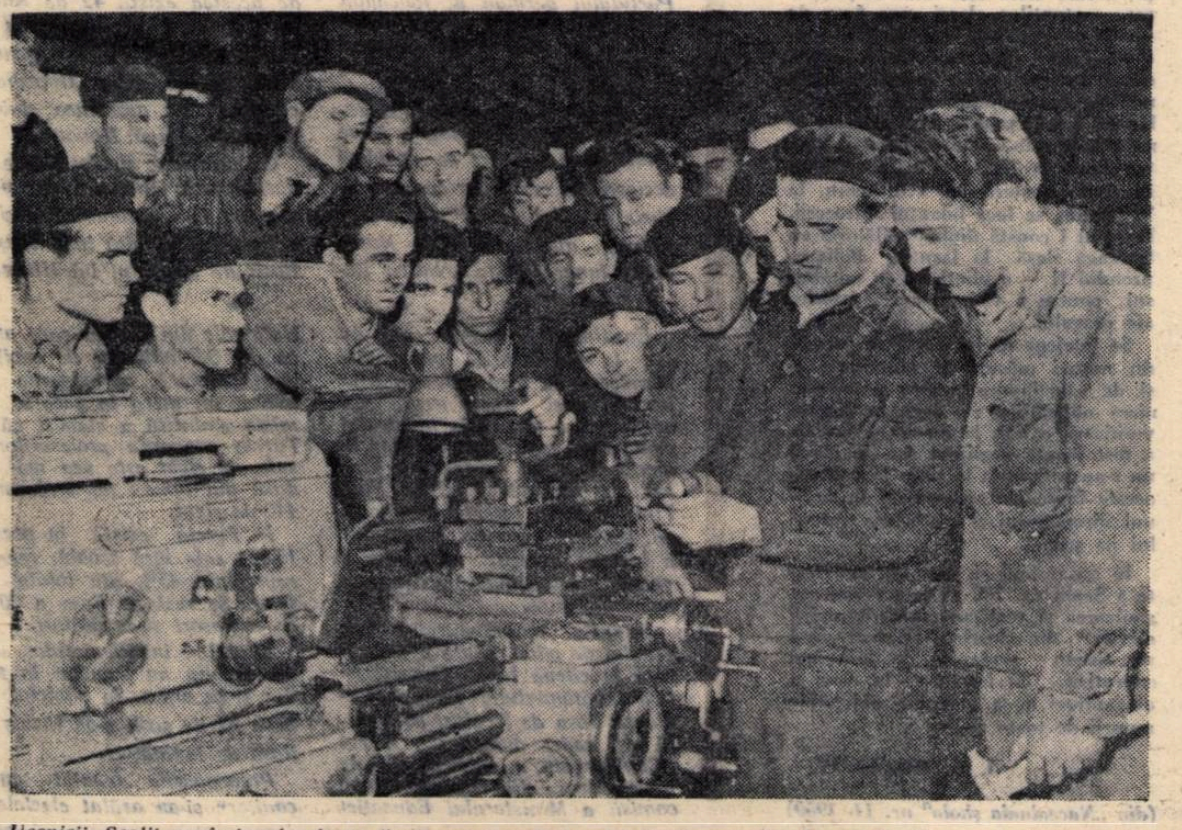

Ucenicii Școlii profesionale de pe lîngă uzinele „Tudor Vladimirescu" din București dispun de toate condițiile pentru a învăța temeinic meseria. Fruntașii în producție le împărtășesc adesea tinerilor metodele lor de muncă.

Excursii documentar-științifice pentru pedagogi

Asociația Sportivă „Olimpia" de pe lîngă Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează pe timpul vacanței de vară 8 excursii cu caracter documentar-științific de lung traseu (7-12 zile), precum și 4 excursii (săptămîni turistice) pe cei mai frumoși masivi muntoși ai patriei noastre, destinate în special cadrelor didactice din Capitală și regiunea București.

Informațiuni detaliate se pot obține la sediul asociației, din str. Spiru Haret Nr. 12 (telefon 14.24.00).

Inscrierile se primesc pînă la 20 iunie a.c. pentru excursiile din luna iulie și pînă la 10 iulie pentru cele din luna august a.c.

Activitate rodnică

Acum cinci ani, din inițiativa unui grup de educatoare a luat ființă în orașul Bistrița, regiunea Cluj, un teatru de păpuși. Prin munca perseverentă a colectivului de artiști amatori, teatrul de păpuși și-a cîștigat aprecierile micilor spectatori, care așteaptă cu emoție fiecare premieră, fiecare spectacol.

Astăzi, teatrul de păpuși „Nichipercea" din Bistrița are un repertoriu bogat, un mare număr de păpuși, precum și recuzita necesară montării unor spectacole destul de pretențioase. Educatoarele mînuitoare se străduiesc să ridice nivelul artistic al spectacolelor, primind în acest scop ajutorul competent al teatrelor de păpuși din Cluj și Tg. Mureș. În ultimul timp ele au reușit să pregătească trei noi spectacole cu piesele „Iepurele și vulpea" de Nevselevskaia, „Gîscănelul" de Ghermes și Landau și „Prima lecție" de Ana Ioniță și Gabriel Teodorescu.

Pe lîngă pregătirea și prezentarea spectacolelor de păpuși, colectivul de educatoare organizează pentru copiii preșcolari din oraș și seri de basme, de asemenea mult îndrăgite de copii.

În ultimul an, teatrul de păpuși „Nichipercea" și-a lărgit sfera de activitate organizînd spectacole în satele raionului Bistrița, unde este primit cu multă dragoste de copii.

OTILIA HOSU

Din creațiile pedagogilor

Prof. ION CIRDEI (București): La ora de lucru manual

CONCURSURI

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a posturilor:

— Șef de lucrări la catedra de practică,

— Șef de lucrări la catedra de tehnologia metalelor.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentei, la rectoratul Institutului politehnic de la Iași, calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte:

— copie legalizată de pe actele de studii;

— lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar;

— certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt;

— certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează;

— memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;

— autobiografia.

*

Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași publică vacante, în vederea ocupării prin concurs, următoarele posturi didactice:

— postul de conferențiar, disciplina analiza matematică și algebra, catedra fizică — matematici, poziția XIV/3;

— postul de conferențiar, disciplinele geometrie analitică și diferențiată — matematici generale, catedra fizică — matematici, poziția XIV/5;

— postul de conferențiar, disciplina economie agrară, catedra economie și organizarea A. S., poziția XIX/3;

— postul de lector, disciplina geometrie descriptivă, catedra fizică — matematici, poziția XIV/6.

Pentru participarea la concurs cei interesați urmează să înainteze, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, o cerere adresată Institutului agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași, însoțită de următoarele acte:

— copie legalizată de pe diploma de examen de stat;

— copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe;

— copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar;

— lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;

— certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;

— memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;

— autobiografia.

Concursul se va desfășura în localul Institutului din Iași, Aleea M. Sadoveanu nr. 3.

Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

DE PESTE HOTARE

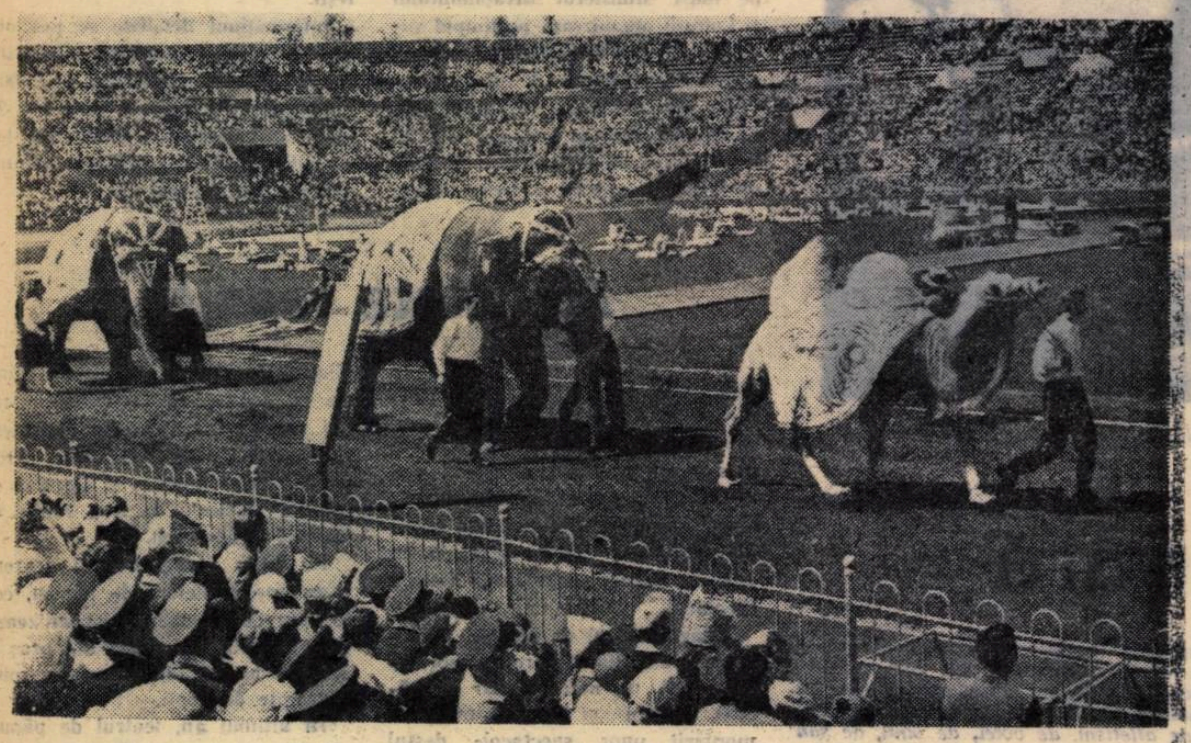

Aspect de la serbarea școlarilor sovietici organizată pe stadionul central „Dinamo" din Moscova.

Autodeservirea elevilor în clasele elementare

Din experiența Școlii elementare nr. 739 din Moscova

În fiecare școală atenția cadrelor didactice este îndreptată spre dezvoltarea continuă a pregătirii prin muncă a elevilor în conformitate cu Legea privind întărirea legăturii școlii cu viața. Potrivit hotărîrii Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la extinderea autodeservirii; și așa cum indică proiectul programei școlii de cultură generală de opt ani, în obligațiile elevilor intră menținerea ordinei și a curățeniei în școală și participarea la amenajarea școlii.

Experiența Școlii nr. 739 din Moscova (director N.P. Tiurinmin, director de studii S.A. Kacianova) merită o deosebită atenție sub acest raport. Școala a fost construită în anul 1955 și deservește cartierul Desceanie Uliți (raionul Leningrad). În cei cinci ani de la construirea școlii nu s-au cheltuit fonduri de stat pentru lucrările de reparații din interiorul școlii, aceste lucrări fiind efectuate de elevi. Lucrările care implică o calificare mai mare sau eforturi fizice deosebite sînt executate de elevii din clasele mari. S-au format brigăzi de zugravi, dulgheri, brigăzi pentru repararea ușilor și ferestrelor; pentru ștergerea podelelor etc. Dar și elevii din clasele elementare participă, după puterile lor, la munca de întreținere a școlii.

Din momentul în care a intrat în școală fiecărui elev i se cere să respecte cu strictețe ordinea școlii : să nu facă murdărie, să nu lase după el dezordine și, ceea ce este deosebit de important, să participe la munca colectivă de întreținere a clădirilor, a curții și a lotului școlar.

De cînd a fost construită, clădirea Școlii nr. 739 se află mereu într-o stare foarte bună atît în interior, cît și în exterior. În școală este foarte curat : pe pereții albi nu vezi nici o pată, podelele sînt bine șterse, mobilierul este păstrat în cele mai bune condiții. Nu se observă nici un fel de crestături pe bănci, nici o bucățică de furnir rupt. Fiecare vizitator al școlii este plăcut impresionat de curățenie. Cum s-a obținut acest lucru ?

La ușa de la intrare, copiii sînt întîmpinați de un grup de elevi din clasa de serviciu. Elevii de serviciu cer să se respecte ordinea din școală: fiecare trebuie să fie îmbrăcat curat și să aibă toate cele necesare pentru lecție (cărți, caiete, maculator etc.) În vestibul toți elevii se descalță și îmbracă încălțăminte de cameră, curată, pe care o poartă pînă la sfîrșitul lecțiilor. Galoșii și ghetele se pun în săculețe care sînt lăsate la garderobă.

În clasele I-IV, colectivele răspund pentru curățenia întregii clase și fiecare copil pentru bunăstarea locului său de muncă. Dacă cineva a vărsat cerneala este obligat să șteargă pata cu multă grijă.

Elevii din clasele a IV-a îi ajută pe colegii lor mai mici să întrețină încăperea clasei, îi învață să umble cu grijă cu inventarul școlar. În felul acesta școlarii mici se obișnuiesc să colaboreze cu cei mari.

Începînd din clasa a III-a, elevilor li se dă sarcina să întrețină curățenia și bunăstarea coridorului în care dă clasa lor. Clasele în care învață ei nu sînt curățate de personalul de îngrijire al școlii. Răspunderea pentru curățenia și ordinea din încăperile claselor o poartă în întregime elevii.

Trebuie relevat că la Școala nr. 739 autodeservirea este îmbinată cu munca de utilitate socială a elevilor.

Astfel, elevii din clasa a IV-a sînt antrenați să aibă grijă de copiii care abia au venit în școală. Ei arată elevilor din clasa I-a cum trebuie să-și întrețină locul de muncă, cum să pună sub toc un suport confecționat de ei, cum să facă o cutie simplă pentru a pune în ea bucățile de hîrtie etc. Totodată, în obligația elevilor de clasa a IV-a intră spălarea în fiecare săptămînă a băncilor și a lambriurilor din încăperile claselor I-a.

Întreaga clădire a școlii este împărțită în sectoare mici ; fiecare clasă răspunde de curățenia dintr-un anumit sector. Pentru curățenia dintr-o singură clasă este suficientă o grupă sau o brigadă ; alte brigăzi îngrijesc plantele, mențin curățenia pe coridor etc. Brigăzile sînt formate din cîte opt-zece elevi ; fiecare brigadă își alege un conducător care împarte sarcinile între colegii săi și le organizează munca.

Lucrările legate de curățenie se efectuează în afara lecțiilor. Înainte de a începe munca copiii se îmbracă în costume de lucru, primesc lighenașe, cîrpe, săpun, sodă.

Elevii desfășoară munca de autodeservire nu numai în interiorul școlii, ci au grijă și de curte, ca și de lotul școlar. Curtea Școlii nr. 739 este relativ mică, în total 800 de metri pătrați, dar fiecare metru din curte și de pe lotul școlar este folosit rațional. Pe teritoriul curții sînt sădiți aproximativ 60 de meri și alți pomi fructiferi, smeură și căpșuni. Pe marginile cărării ce duce la clădirea școlii și în curte sînt straturi de flori. De fiecare din aceste straturi se îngrijește o anumită clasă. Aproximativ 50 de m.p. sînt rezervați pentru lotul geografic, de care au grijă (la fel ca și de pomii fructiferi) elevii din clasele mari.

În școală se organizează adunări ale pionierilor în cadrul cărora se verifică cum și-au însușit copiii deprinderile de autodeservire. În această verificare sînt incluse deprinderi ca : să știe să spele banca, să șteargă geamurile din clasă, să fiarbă cafea, să fiarbă apa pentru ceai; să pregătească dejunul pentru colegi (sandvișuri), să pregătească salată orientală, să prăjească cartofi, să fiarbă cașă; să-i servească pe elevi în timpul ceaiului, să aranjeze frumos masa, să spele vase, să coasă nasturii, să-și repare hainele, să coase manșetele și gulerul, să spele cămășile și pantalonii (băieții), să calce șorțurile (fetele).

În Școala nr. 739 s-a introdus întrecerea între clase. În fiecare zi, cu ocazia careului pe școală, se verifică dacă au fost îndeplinite sarcinile legate de autodeservire.

În școală, cu regularitate, face de serviciu cîte una din clasele mari; în a cărei obligație intră controlul felului cum sînt păstrate bunurile școlii, cum este menținută curățenia. Fiecare din clasele mari face de serviciu timp de o săptămînă. Clasa de serviciu este obligată să vină la școală mai de dimineață. Elevii sînt repartizați la posturi în interiorul școlii. Primul post este la ușa vestibulului, unde se verifică ținuta copiilor sosiți la școală. Există posturi și pe scări, și la fiecare etaj. După lecții, fiecare clasă este dată în primire reprezentanților clasei care face de serviciu pe școală. La sfîrșitul săptămînii se face aprecierea muncii clasei de serviciu, iar pentru îndeplinirea în bune condițiuni și a obligațiilor se acordă puncte. Spre sfîrșitul anului școlar, în timpul sărbătorii „Pentru gloria școlii", care se desfășoară în ziua nașterii lui V.I. Lenin, la 22 aprilie, se face bilanțul întrecerii. Premiul I constă dintr-o călătorie cu întreaga clasă la Iasnaia Poliana, premiul II — o plimbare cu autobusul pentru a vizita locurile istorice ale orașului.

Se înțelege că în școală se prevăd nu numai măsuri de stimulare, ci și de sancționare pentru neîndeplinirea obligațiilor : dacă în timpul verificării a ieșit la iveală că munca a fost făcută neglijent sau că elevii nu s-au prezentat la timp la posturi; aceste fapte sînt semnalate în ordinul directorului și cu ocazia careului pe școală.

În ansamblul ei, întreaga activitate a Școlii nr. 739 în ce privește organizarea și realizarea autodeservirii elevilor din clasele I-IV reprezintă un sistem armonios de influență educativă, de formare la elevi a obișnuinței de a îndeplini obligațiile muncii de toate zilele.

I. G. ROZANOV

(din „Nacealnaia şkola" nr. 11, 1959)

Conferința Sindicatului de învățămînt din Japonia

Între 29 mai și 2 iunie a avut loc la Marioka, prefectura Iwate, cea de a XXII-a Conferință anuală a sindicatului lucrătorilor din învățămînt din Japonia.

Problema cea mai importantă care a fost dezbătută la această Conferință s-a referit la lupta pentru abrogarea tratatului militarist încheiat de guvernanții Japoniei și S.U.A. Conducătorii politici reacționari ai Japoniei, în frunte cu primul ministru KișI, strîns legați de imperialiștii americani, încearcă acum cu disperare să obțină ratificarea tratatului de către Camera superioară a Dietei, intensificînd măsurile represive împotriva clasei muncitoare și a tuturor celor care se ridică împotriva acestui tratat înrobitor pentru Japonia. Lucrătorii din învățămînt din Japonia luptă cu hotărîre, alături de clasa muncitoare și de toate forțele democratice, pentru prevenirea ratificării și pentru abrogarea tratatului militarist dintre Japonia și S.U.A. Ei participă la acțiunile inițiate în acest scop de poporul japonez, cerînd totodată demisia guvernului KișI.

La cea de a XXII-a Conferință anuală a lucrătorilor din învățămînt din Japonia s-au dezbătut de asemenea probleme legate de lupta pentru realizarea unei dezarmări totale și controlate, împotriva „sistemului de apreciere a capacității cadrelor didactice", pentru extinderea sistemului de securitate socială, pentru stabilirea unui sistem de salariu minim, pentru creșterea prevederilor bugetare destinate învățămîntului, pentru introducerea în țară a unui învățămînt democratic.

O altă problemă importantă dezbătută la cea de a XXII-a Conferință a sindicatului lucrătorilor din învățămînt din Japonia s-a referit la măsurile represive promovate de guvern împotriva acțiunilor sindicatului. S-a arătat că în decursul luptei pentru abrogarea sistemului reacționar de apreciere a capacității lucrătorilor din învățămînt au fost destituiți peste 60 de militanți și conducători ai diferitelor sindicate locale, în timp ce cîteva mii de cadre didactice au fost sancționate cu diferite pedepse care au mers de la reducerea salariilor și pînă la suspendarea din învățămînt. Dezbaterile din Conferință s-au concentrat asupra intensificării luptei împotriva represiunilor și pentru ajutorarea celor loviți de aceste represiuni.

Salutînd lupta energică pe care pedagogii japonezi o duc, alături de clasa muncitoare împotriva tratatului militarist dintre Japonia și S.U.A., împotriva menținerii bazelor militare străine în țară, împotriva „sistemului de apreciere a capacității de muncă", pentru majorarea salariilor cadrelor didactice și a bugetelor destinate învățămîntului, pentru pace și colaborare pașnică între popoarele lumii, Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt — Departament profesional al F.S.M. — își exprimă în mesajul adresat celei de a XXII-a Conferințe a sindicatului lucrătorilor din învățămînt din Japonia convingerea că nici un sistem de asuprire nu va înfrînge combativitatea cadrelor didactice din Japonia în lupta lor cu adevărat patriotică.

Pedagogii din țara noastră privesc cu simpatie lupta colegilor lor din Japonia. În scrisoarea adresată Conferinței de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură din R.P.R. a fost exprimată dorința tuturor cadrelor didactice din patria noastră ca hotărîrile luate la cea de a XXII-a Conferință a sindicatului lucrătorilor din învățămînt din Japonia să contribuie la democratizarea învățămîntului, la crearea unei vieți mai bune pentru cadrele didactice din Japonia și să însemne un important pas spre consolidarea unității și solidarității oamenilor cinstiți din lumea întreagă în lupta pentru dezarmare, pentru pace și progres social.

NOTE

Inundarea școlilor cu literatură fascistă a devenit o practică frecventă în Republica Federală Germană. Valul de maculatură de acest soi este atît de mare, încît chiar presa occidentală s-a scandalizat. Ziarul englez „Guardian" a publicat un articol cuprinzînd date interesante în legătură cu aceasta.

Ziarul „Reichsruf", organul Partidului german al Reichului — scrie „Guardian" — ridică osanale trupelor SS. Oamenii care editează acest ziar își spun neonaziști și ei nu sînt singurii. Apare, de asemenea, săptămînalul „Heinrich Hüter's Neue Weltschau" în care se publică scrisori ale cititorilor care se încheie cu „Heil Hitler". În orașul Coburg, din Bavaria de Nord, apare lunar revista „Nation Europa". În luna decembrie această publicație a glorificat trupele SS. Publicația „Soldatenzeitung" care are o mare răspîndire și în Austria — scrie „Guardian" în continuare — cheamă fățiș la folosirea forței.

O statistică recentă a dezvăluit că în R. F. Germană apar cu regularitate 30 de ziare și publicații neonaziste. În afară de acestea există 42 de edituri și 19 „cluburi ale cărții" cu caracter nazist. Fostul general nazist Gille, scrie „Guardian", conduce un asemenea club la Stemmen, lîngă Hanovra.

Ce urmăresc ticăloșii care indoctrinează tineretul cu valul murdar de maculatură fascistă, e limpede. Ei uită însă sfîrșitul lipsit de glorie al lui Hitler.

★

Evenimentele recente care au dus la înlăturarea guvernului Menderes au atras atenția asupra situației din Turcia. Ce mostenire a rămas în momentul cînd, după cum scria un ziar american „omul nostru din Turcia s-a prăbușit" ? „New York Times" vărsa lacrimi de crocodil pentru „tragedia personală" a fostului premier turc, dar a rămas insensibil la tragedia poporului turc.

Situația învățămîntului din Turcia, de pildă, poate fi sintetizată în cîteva fapte. Caracteristica învățămîntului turc o formează lipsa de locaturi de școală și cadre didactice. Ziarul „Cumhuryet" a publicat nu de mult extrase din raportul unei comisii a Ministerului Educației Naționale din Turcia care arată că din 3,5 milioane de copii de vîrstă școlară, aproximativ un milion nu merg la școală. Comisia amintită a stabilit că în Turcia proporția profesorilor la suta de elevi este cea mai redusă din lume : un profesor la 440 de elevi.

În Turcia există în prezent 15.814 sate fără școală, ceea ce reprezintă 45% din totalul satelor. Se resimte lipsa a 60.000 de profesori și învățători.

Situația învățămîntului este deplorabilă nu numai la sate, dar și la orașe. În vilaietul Ankara 62 de școli s-au închis din lipsă de învățători.

Preocupările „omului american" și-au arătat efectele !

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 571 — vineri 24 iunie 1960 — 8 pagini 25 bani

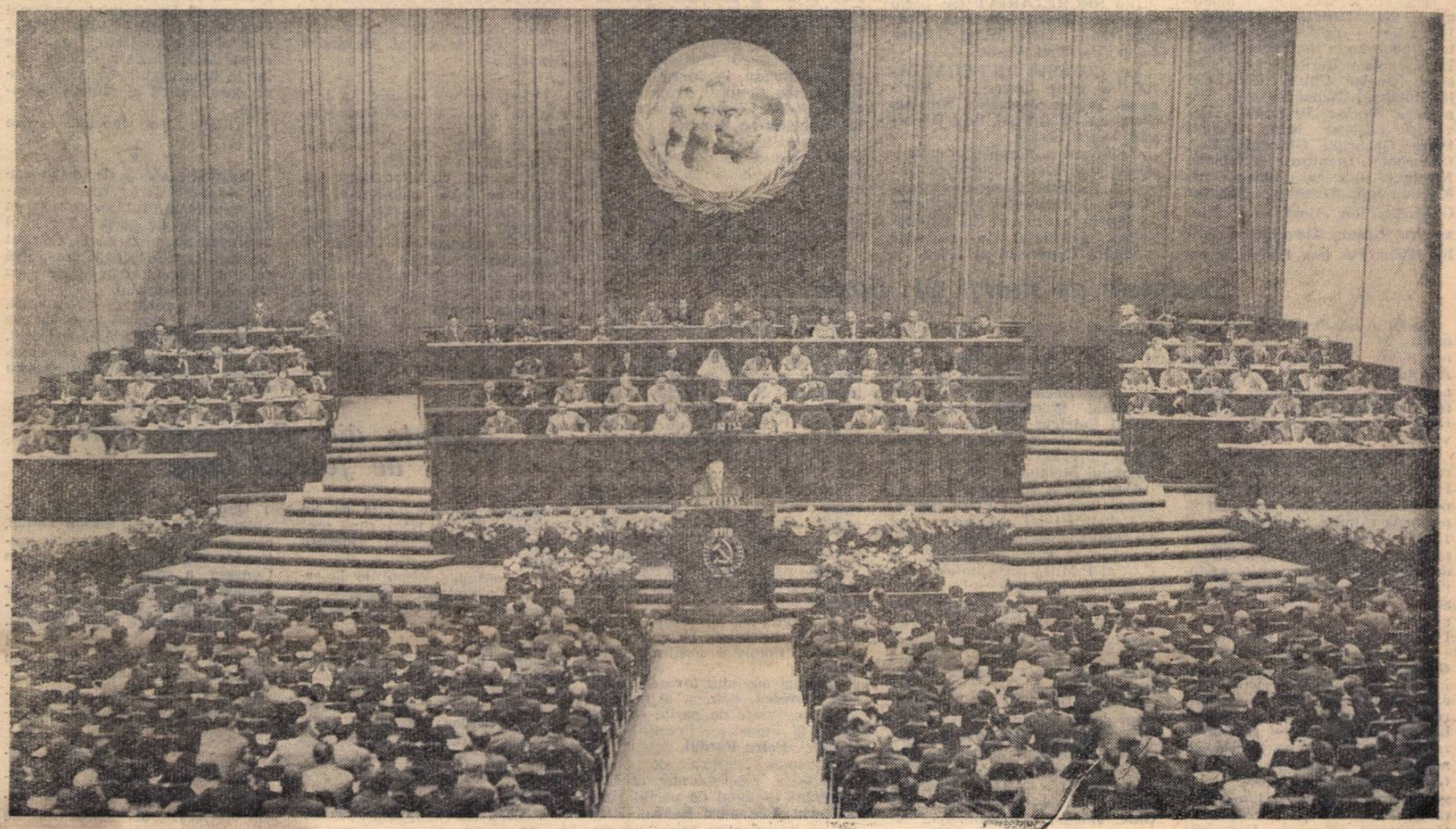

Prezidiul Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn

CONGRESUL AL III-LEA AL PARTIDULUI

Ședința de deschidere

Luni 20 iunie, la ora 9, în sala congreselor din Palatul Republicii s-a deschis cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

La Congres iau parte delegații aleși de organizațiile de partid din întreaga țară.

În sală se află, de asemenea, ca invitați, fruntași în muncă din industrie și agricultură, activiști de partid și de stat, oameni de știință și cultură, ziariști romîni și străini.

La lucrările Congresului participă, în calitate de invitați, reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești frățești.

Delegații au întîmpinat cu aplauze prelungite pe tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Janoș Fazekaș, la intrarea lor în sală.

Delegații la Congres au salutat cu aplauze puternice delegațiile partidelor comuniste și muncitorești frățești.

În sală răsunau chemările: Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn în frunte cu Comitetul său Central! Trăiască cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn! Trăiască puternicul lagăr al țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică! Trăiască unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești!

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a rostit cuvîntul de deschidere a Congresului. Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a declarat deschise lucrările celui de-al III-lea Congres al partidului și a salutat călduros pe delegații la Congres și delegațiile partidelor comuniste și muncitorești.

★

La propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej întreaga asistență, în picioare, a păstrat un minut de reculegere în memoria tovarășului Dr. Petru Groza,

(Continuare în pag. 2)

Spre noi victorii pentru înflorirea patriei

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn — eveniment istoric de mare însemnătate în viața poporului nostru — umple de mîndrie inima fiecărui om al muncii din patria noastră. Comitetul Central a raportat Congresului al III-lea al partidului că sarcinile trasate de Congresul al II-lea pentru dezvoltarea economiei naționale au fost înfăptuite cu succes. In Republica Populară Romînă este creată astăzi baza economică a socialismului. Strălucit bilanț, dătător de forțe pe care le simțim cum clocotesc în inimi. Economia socialistă cuprinde astăzi întreaga industrie, transporturile, comerțul, sistemul financiar și de credit și peste patru cincimi din suprafața arabilă și din numărul familiilor țărănești. Acesta este rodul politicii înțelepte a partidului credincios atotbiruitoarei învățături marxist-leniniste, rodul strădaniilor poporului muncitor, care eliberat de exploatare, și-a dovedit din plin imensa forță creatoare.

Ceea ce caracterizează politica partidului este ofensiva neîntreruptă a socialismului — se spune în Raportul prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — înfăptuirea consecventă a industrializării țării, a transformării socialiste a agriculturii, a revoluției culturale. Aplicînd neabătut linia leninistă a industrializării socialiste, partidul a îndreptat grija sa spre creșterea continuă a forțelor de producție, spre lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste în toate ramurile economiei naționale.

Unul din cele mai pozitive rezultate obținute în dezvoltarea economiei naționale — se arată în Raport — este realizarea cu un an mai devreme a sarcinilor industriei constructoare de mașini, a cărei producție este în 1960 de peste două ori mai mare decît în 1955. S-au creat noi subramuri pentru producția de utilaj petrolifer, construcții navale, tractoare, mașini agricole, camioane, mașini unelte, utilaj tehnologic pentru industria minieră, siderurgică, chimică, alimentară, ușoară, mașini și transformatori electrici etc. In prezent s-a ajuns la situația că industria construcțiilor de mașini asigură în cea mai mare parte mașinile și utilajele necesare industriei, agriculturii și transporturilor. O realizare importantă a perioadei dintre cele două Congrese este și dezvoltarea în ritm susținut a industriei chimice, care a fost dotată cu întreprinderi noi cu utilaje moderne. Economia națională s-a întărit, de asemenea, prin lărgirea bazei energetice. Producția de combustibil a acoperit pe deplin cerințele dezvoltării ramurilor economiei naționale; planul de 10 ani de electrificare a țării a fost realizat și depășit. Dezvoltarea bazei de materii prime, noile construcții industriale și progresele obținute în reutilarea și modernizarea unor întreprinderi au dus la realizări importante în industria bunurilor de consum. In agricultură s-a asigurat preponderența sectorului socialist, îndeplinindu-se încă din anul 1959 sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului. Cooperativizarea agriculturii a creat condiții pentru creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale. Chiaburimea — ultima clasă exploatatoare — a fost lichidată și o dată cu aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna în țara noastră, exploatării omului de către om.

Succesele obținute în toate ramurile economiei au determinat sporirea venitului național, care în 1960 va fi de aproximativ 2,7 ori mai mare decît în anul 1938 și de 1,4 ori mai mare față de anul 1955. Dezvoltarea forțelor

(Continuare în pag. 3)

CONGRESUL AL III-LEA AL PARTIDULUI

(Urmare din pag. 1)

președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, fiu credincios al poporului nostru, luptător devotat pentru făurirea și întărirea regimului democrat-popular, a tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, militant de seamă al partidului nostru și a tovarășului Teodor Iordăchescu, membru al Comitetului Central al partidului, care a adus o contribuție de preț la înfăptuirea unității clasei muncitoare din țara noastră.

Delegații au ales apoi în unanimitate PREZIDIUL CONGRESULUI compus din tovarășii: **Apostol Gheorghe, Bodnăraș Emil, Boghină Ana, Borilă Petre, Ceaușescu Nicolae, Chivu Stoica, Coliu Dumitru, Csupor Ludovic, Dănălache Florian, Drăghici Alexandru, Fazekaș Janos, Furdui Petru, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghiu Dumitru, Hudițeanu Nicolae, Ionescu, Manea, Isac Martin, Joja Athanase, Maurer Gheorghe Ion, Moghioroș Alexandru, Necula Gheorghe, Pantilie Maria, Pas Ion, Rădoi Gheorghe, Răutu Leonte, Roșianu Mihail, Sălăjan Leontin, Stoica Gheorghe, Trofin Virgil, Vaida Vasile, Voitec Ștefan.**

In aplauzele puternice ale asistenței tovarășii aleși iau loc în Prezidiu. Alături de ei, la invitația Prezidiului, ia loc tovarășul **N. S. Hrușciov.**

Congresul a ales apoi în unanimitate Comisia de validare, Secretariatul și Comisia de redactare.

Din **COMISIA DE VALIDARE** fac parte tovarășii: **Bolojan Victor, Bughici Simion, Crăciun Constanța, Golea Petre, Lascu Elena, Matei Ștefan, Uglar Iosif, Verdeț Ilie, Vilcu Vasile.**

Din **SECRETARIAT** fac parte tovarășii: **Balalia Dumitru, Găzdoiu Stan, Gere Mihai, Petre Lupu, Patilineț Vasile.**

Din **COMISIA DE REDACTARE** fac parte tovarășii: **Marinescu Teodor, Marchian Nicolae, Niculescu-Mizil Paul, Roșu Gheorghe, Voicu Ștefan.**

Congresul a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Raportul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani.

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

3. Alegerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Comisiei Centrale de Revizie.

De asemenea, a fost aprobat regulamentul de desfășurare a lucrărilor Congresului.

La primul punct al ordinei de zi, tovarășul Chivu Stoica, care prezidează ședința, dă cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru a prezenta raportul Comitetului Central. Intreaga asistență în picioare aclamă îndelung. In sală răsună urale. Se strigă: Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, în frunte cu Comitetul său Central! Trăiască cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn!

Raportul a fost subliniat în repetate rînduri de delegați și invitați prin aplauze puternice și ovații.

După încheierea raportului, participanții la Congres în picioare au ovaționat îndelung.

Ședința s-a încheiat la ora 15.

Ședințele de marți 21 iunie

Ședința din dimineața zilei de marți, 21 iunie, s-a deschis la ora 8,30. Tovarășul **Gheorghe Apostol**, care a prezidat ședința, a dat cuvîntul tovarășului **Dumitru Cristescu** pentru a prezenta raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Au început apoi discuțiile la raportul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la activitatea partidului în perioada dintre Congresul al II-lea și Congresul al III-lea al partidului, cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani, și la raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Au luat cuvîntul tovarășii: **Gheorghe Roșu**, delegat al organizației regionale de partid Bacău, prim-secretar al Comitetului regional Bacău al P.M.R., **Nicolae Gheorghiu**, delegat al organizației regionale de partid Bacău, adjunct al ministrului Industriei Grele, **Florian Dănălache**, delegat al organizației orășenești de partid București, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., **Alexandru Tripșa**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, secretarul comitetului de partid al uzinelor „Ernst Thälmann", **Gheorghe Necula**, delegat al organizației regionale de partid București, prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R., **Constantin Dinculescu**, delegat al organizației orășenești de partid București, rectorul Institutului Politehnic București, **Mihai Patriciu**, delegat al organizației regionale de partid Timișoara, director general al Combinatului Metalurgic Reșița.

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Petre Borilă.**

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarășul **Chivu Stoica**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri.

Au vorbit apoi tovarășii **Ștefan Matei**, delegat al organizației regionale de partid Pitești, prim-secretar al Comitetului regional Pitești al P.M.R., **Aurica Talpă**, delegată a organizației regionale de partid Iași, secretara Comitetului de partid de la întreprinderea „Țesătura" Iași, **Nicolae Hudițeanu**, delegat al organizației regionale de partid Constanța, președintele G.A.C. Comana, Erou al Muncii Socialiste, **Ion Gaie**, delegat al organizației regionale de partid Galați, prim-secretar al Comitetului orășenesc Galați al P.M.R.

Ședința s-a încheiat la orele 13,15.

După-amiază, lucrările Congresului au fost reluate la ora 16.

In aplauzele puternice ale delegaților și invitaților, tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, care a prezidat ședința, a dat cuvîntul tovarășului **N. S. Hrușciov**, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Intîmpinat cu aclamații și urale, tovarășul N. S. Hrușciov a rostit o amplă cuvîntare de salut.

Cuvîntarea a fost în repetate rînduri subliniată de vii aplauze.

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Emil Bodnăraș.**

Au continuat discuțiile la raportul Comitetului Central și la raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Au luat cuvîntul tovarășii: **Mihail Florescu**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, **Petru Furdui**, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara, **Alexandru Boabă**, delegat al organizației regionale de partid Ploești, directorul rafinăriei nr. 3 Teleajen.

Tovarășul **Vasile Vîlcu** a prezentat apoi **raportul Comisiei de validare**, care a fost aprobat în unanimitate de Congres.

Ședința s-a încheiat la ora 20.

Ședințele de miercuri 22 iunie

Miercuri 22 iunie, ședința de dimineață s-a deschis la ora 8,30, fiind prezidată de tovarășul **Nicolae Ceaușescu.**

In continuarea discuțiilor la raportul Comitetului Central și la raportul Comisiei Centrale de Revizie au luat cuvîntul tovarășii: **Isac Martin**, delegat al organizației regionale de partid Timișoara, prim-secretar al Comitetului regional Timișoara al P.M.R., **Ion Constantin**, delegat al organizației orășenești de partid București, director general al uzinelor „Mao Țze-dun".

Primit cu vii aplauze, tovarășul **Todor Jivkov**, prim-secretar al Comitetului Central al partidului Comunist Bulgar, a adus salutul Partidului Comunist Bulgar.

A luat apoi cuvîntul tov. **Dumitru Balalia**, delegat al organizației regionale de partid Ploești, prim-secretar al Comitetului regional Ploești al P.M.R.

Intîmpinat cu vii aplauze, tovarășul **Antonin Novotny**, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Republicii Cehoslovace, a transmis Congresului salutul Partidului Comunist din Cehoslovacia.

In continuarea discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii: **Florea Fintină**, delegat al organizației regionale de partid Craiova, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Maglavit, **Ene Turcanu**, delegat al organizației regionale de partid Suceava, prim-secretar al Comitetului regional Suceava al P.M.R., **Nagy István**, delegat al organizației regionale de partid Cluj, președintele Filialei Cluj a Uniunii Scriitorilor, **Teodor Bulea**, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, tehnician miner la exploatarea minieră Aninoasa.

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Ion Gheorghe Maurer.**

Primit cu vii aplauze a luat cuvîntul tovarășul **Alexandru Drăghici**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Afacerilor Interne.

A luat apoi cuvîntul tovarășa **Eva Feder**, delegat al organizației regionale de partid Oradea, secretar al Comitetului regional Oradea al P.M.R.

Primit cu vii aplauze, tovarășul **Pîn Cijen**, membru al Biroului Politic și al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, a adus Congresului salutul Partidului Comunist Chinez.

A luat apoi cuvîntul tov. **Vasile Vaida**, delegat al organizației regionale de partid Cluj, prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R.

Primiți cu vii aplauze, tovarășii **Walter Ulbricht**, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, și **János Kádar**, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, au transmis Congresului salutul Partidului Socialist Unit din Germania și Partidului Muncitoresc Socialist Ungar.

In sunetul tobelor și trompetelor, primiți cu dragoste de asistență, un mare grup de pionieri au salutat Congresul, oferind flori și cravate roșii membrilor Prezidiului și delegaților partidelor comuniste și muncitorești frățești. Pionierii au recitat versuri, exprimînd dragostea și recunoștința copiilor față de partid, dorința lor de a învăța pentru a deveni cetățeni conștienți și bine pregătiți, constructori ai socialismului și comunismului.

Ședința s-a încheiat la ora 13.

După amiază, ședința s-a deschis la ora 16, fiind prezidată de tovarășul **Alexandru Moghioroș.**

A luat cuvîntul tov. **Csupor Ludovic**, delegat al organizației de partid a Regiunii Autonome Maghiare, prim-secretar al Comitetului de partid al R.A.M.

Primit cu vii aplauze, tovarășul **Edward Ochab**, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a transmis Congresului salutul Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

A vorbit apoi tov. **Nicolae Marchian**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, prim-secretar al Comitetului regional Stalin al P.M.R.

Primit cu vii aplauze, tovarășul **Hysni Kapo**, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania, a adus salutul Partidului Muncii din Albania.

A luat apoi cuvîntul tov. **Virgil Trofin**, delegat al organizației regionale de partid Iași, prim-secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor.

Intîmpinat cu vii aplauze, tovarășul **Kim Cian Man**, vicepreședinte al Comitetului Central, membru al Prezidiului Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, a adus salutul Partidului Muncii din Coreea.

Au luat apoi cuvîntul tovarășii: **Viorel Uibaru**, delegat al organizației regionale de partid Timișoara, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Lenauheim, **Mihai Suder**, delegat al organizației regionale de partid Suceava, ministrul Economiei Forestiere.

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Alexandru Drăghici.**

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarășul **Emil Bodnăraș**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Intîmpinați cu vii aplauze, tovarășii **Le Duan**, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam și **Dugursurun**, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Popular revoluționar Mongol, au transmis Congresului salutul Partidului celor ce muncesc din Vietnam și Partidului Popular Revoluționar Mongol.

A vorbit apoi tov. **Dorian Vișan**, delegat al organizației regionale de partid București, directorul G.A.S. Ivănești.

Primiți cu vii aplauze, tovarășii **Léo Figuères** secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez și **Arturo Colombi**, membru al Conducerii Partidului Comunist Italian, au adus saluturile Partidului Comunist Francez și Partidului Comunist Italian.

Au luat apoi cuvîntul tovarășii **Constantin Dalcoviciu**, delegat al organizației regionale de partid Cluj, rectorul Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj, **Cornel Fulger**, delegat al organizației regionale de partid Craiova, prim-secretar al Comitetului regional Craiova al P.M.R., **Ștefan Tripșa**, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, maistru otelar la Combinatul siderurgic Hunedoara, Erou al Muncii Socialiste.

Ședința s-a încheiat la ora 20,45.

★

Intrucît o seamă de foști membri de partid s-au adresat Congresului în legătură cu rezolvarea situației lor de partid, Prezidiul a propus alegerea unei Comisii de apel, care să pregătească și să prezinte propuneri în legătură cu aceasta Congresului.

După aprobarea propunerii, Congresul a ales în Comisia de apel pe tovarășii: Mihail Dalea, Ion Vințe, Gheorghe Ionescu, Ștefan Varganesik, Constantin Dinu.

Ședința din dimineața zilei de joi 23 iunie

Ședința din dimineața de joi s-a deschis la ora 8,30, fiind prezidată de tovarășul **Dumitru Coliu.**

Au continuat discuțiile la raportul Comitetului Central și la raportul Comisiei Centrale de revizie.

Intîmpinat cu vii aplauze, la cuvîntul tovarășul **Ion Gheorghe Maurer**, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Se dă apoi cuvîntul tovarășului **Iosif Uglar**, delegat al organizației regionale de partid Baia Mare, prim-secretar al Comitetului regional Baia Mare al P.M.R.

Primiți cu vii aplauze, tovarășii **Normando Iscaro**, secretar al Comitetului orășenesc Buenos Aires al partidului Comunist din Argentina, și **Peter Kerrigan**, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Marea Britanie, transmit Congresului saluturile Partidului Comunist din Argentina și Partidului Comunist din Marea Britanie.

Au luat apoi cuvîntul tovarășii **Maria Pantilie**, delegată a organizației regionale de partid București, membră a G.A.C. din satul Ceacu, raionul Călărași, **Anton Stoianovici**, delegat al organizației regionale de partid Galați, prim-secretar al Comitetului regional Galați al P.M.R.

Intîmpinați cu vii aplauze, tovarășii Ville Pessi, secretar general al Partidului Comunist din Finlanda, **Hilding Hagberg**, președintele partidului Comunist din Suedia, și **Annie Buller-Guralnik**, membru al Comitetului Național al Partidului Comunist din Canada, transmit Congresului saluturile Partidului Comunist din Finlanda, Partiduiui Comunist din Suedia și Partidului Comunist din Canada.

Se dă apoi cuvîntul tovarășului **Gh. Gaston Marin**, delegat al organizației regionale de partid Bacău, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

Primit cu vii aplauze, tovarășul **Filiberto Barrero**, membru al Comitetului Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Columbia a transmis salutul Partidului Comunist din Columbia.

După pauză, ședința a fost prezidată de tovarășul **Ștefan Voitec**, care a anunțat, în aplauzele puternice ale celor prezenți, că la Congres a sosit tovarășul **Wladyslaw Gomulka**, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarășul **Gheorghe Apostol**, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

A vorbit apoi tovarășul **Marian Mureșan**, delegat al organizației regionale de partid Stalin, secretar al Comitetului de partid al Combinatului chimic Făgăraș.

Intîmpinați cu vii aplauze, tovarășii **Tabary Ehsan**, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Popular din Iran, **Henry Hoff**, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia, și **Pieter Bakker**, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda, au adus saluturile Partidului Popular din Iran, Partidului Comunist din Norvegia și Partidului Comunist din Olanda.

S-a dat apoi cuvîntul tovarășului **Dumitru Gheorghiu**, delegat al organizației regionale de partid Iași, prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R.

Primit cu vii aplauze, tovarășul **Etienne Lentillon**, membru al conducerii Partidului Muncii din Elveția, a adus salutul Partidului Muncii din Elveția.

A vorbit apoi tovarășul **Petre Săftoiu**, delegat al organizației regionale de partid Craiova, maistru la uzinele „Electroputere".

Intîmpinați cu vii aplauze, tovarășii **Petra Peterssen**, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Danemarca, și **John Manson**, membru al Comitetului Național al Partidului Comunist din Noua Zeelandă au adus saluturile Partidului Comunist din Danemarca și Partidului Comunist din Noua Zeelandă.

Ședința s-a încheiat la ora 13,30.

Lucrările Congresului continuă.

Spre noi victorii pentru înflorirea patriei

(Urmare din pag. 1)

de producție, creșterea productivității muncii și a venitului național au făcut posibilă sporirea veniturilor oamenilor muncii. Este un succes remarcabil faptul că în 1959 salariul real a crescut cu 33 la sută față de anul 1955. Nivelul de trai a crescut și prin măsurile luate în domeniul construcțiilor de locuințe și prin extinderea instituțiilor culturale.

In această perioadă grija partidului și statului s-a îndreptat în mare măsură și spre învățămînt, spre lărgirea și întărirea bazei sale materiale, spre ridicarea permanentă a conținutului său la nivelul cerut de sarcinile construcției socialiste. De asemenea, s-a concretizat în numeroase înfăptuiri grija partidului și statului pentru sănătatea și odihna oamenilor muncii.

Activitatea rodnică și multilaterală desfășurată de partid, marile succese obținute de oamenii muncii din patria noastră pînă în momentul de față au pus temelii solide înaintării pe drumul socialismului. Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 conturează cu claritate, în toată măreția lui, viitorul încă mai luminos, mai minunat. Fiecare prevedere a planului dovedește grija atentă a partidului față de om, față de viața lui, chibzuința cu care este gospodărită țara, cu care este condusă economia și cultura ei. Fiecare prevedere a planului dovedește cît este de puternic prezentul, cît este de mare viitorul patriei noastre.

Prevederile planului de șase ani arată politica consecventă a partidului pe linia dezvoltării forțelor de producție și totodată capacitatea economiei noastre de a înfăptui obiective mari, care vor îmbunătăți considerabil viața noastră. Obiectivele pe care le-a pus în fața noastră partidul pentru anii viitori au fost primite cu deosebit entuziasm de oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării. Dezbaterea proiectului de Directive de către cei ce muncesc în întreprinderi industriale, pe șantiere, în transporturi, în gospodării agricole de stat și colective, în școli, în instituții de știință și cultură a dovedit încrederea nețărmurită a maselor în partid, elanul creator al poporului nostru hotărît să meargă pe drumul socialismului și comunismului.

Planul economic pe anul 1960—1965 are ca obiectiv principal dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie în vederea desăvîrșirii construcției socialismului. Continuarea în ritm susținut a industrializării țării, dezvoltarea cu prioritate a industriei grele constructoare de mașini, încheierea colectivizării agriculturii și creșterea considerabilă a producției agricole vegetale și animale, extinderea mecanizării și automatizării producției și aplicarea tot mai largă a proceselor tehnologice moderne, creșterea potențialului economic al regiunilor, raioanelor și orașelor mai puțin dezvoltate, creșterea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii — iată în linii mari sarcinile de bază ale planului economic de șase ani, care ne va duce în etapa desăvîrșirii construcției socialiste.

Se prevede creșterea producției industriale în 1965 de aproximativ 2,1 ori față de 1959. Un element caracteristic al industrializării în această perioadă este trecerea la valorificarea superioară a resurselor naturale. In vederea creșterii producției industriale se vor moderniza, reutila, reorganiza și dezvolta întreprinderile existente, vor fi create întreprinderi noi, înzestrate cu utilaje de mare capacitate, la nivelul tehnicii mondiale. In industria republicană vor intra în funcțiune peste 180 de întreprinderi noi și aproape 300 secții noi, vor fi lărgite și utilate aproape 400 de întreprinderi din toate ramurile industriei, la aceasta adăugîndu-se întreprinderile ce se vor construi în industria locală. Ce creștere uriașă de potențial industrial! Ce gigantică forță pentru patria noastră socialistă!

Industria constructoare de mașini, menită să asigure utilajul necesar tuturor ramurilor economiei naționale, ocupă în plan un loc de frunte. Se pune un accent deosebit pe calitatea mașinilor, utilajelor, instalațiilor, pe ridicarea nivelului tehnic. Partidul cere cadrelor de conducere din economie să țină seama de performanțele, calitatea și aspectul produselor fabricate în cele mai moderne întreprinderi de la noi sau din străinătate, să lichideze total conservatorismul. „Este necesar — se spune în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — să lucrăm în așa fel încît mărfurile fabricate în întreprinderile noastre să dea satisfacție oamenilor muncii care le-au produs sau le folosesc, iar buna calitate a produselor, „marca fabricii" să devină un titlu de onoare pentru colectivele tuturor întreprinderilor din țara noastră". In cursul planului de șase ani înzestrarea cu utilaj modern va asigura mărirea producției, creșterea importantă a productivității muncii, prelucrarea de produse finite superioare. Industria alimentară — se spune în Raport — va deveni practic o industrie nouă, la nivelul ultimelor realizări ale tehnicii, cu un grad avansat de automatizare.

Toate capitolele planului vorbesc de cantitate sporită, de calitate superioară, de nivel tehnic înalt, modern, de preț redus. Promovarea progresului tehnic, lupta pentru calitate, pentru belșug de producție este o cerință comună, pusă în fața tuturor ramurilor economiei. Se prevăd măsuri care să ducă la gospodărirea rațională a resurselor de materii prime, la valorificarea bogățiilor imense, de care dispune țara noastră — minereuri, petrol, gaze naturale, lemn, stuf etc. — la reducerea consumului specific în toate ramurile economiei. Toate acestea sînt o dovadă a unei poziții înaintate deja cucerite.

Planul prevede cerințe care sînt o dovadă a bunului trai a nivelului tot mai ridicat de viață al poporului muncitor. Am ajuns la momentul cînd putem pune tot mai stăruitor problema satisfacerii cerințelor de gust ale consumatorilor. In industria producătoare a bunurilor de consum bunăoară, pe lîngă cerința lărgirii sortimentelor, se pune cerința îmbunătățirii lor pe baza cunoașterii gustului și dorinței consumatorilor și a prezentării lor într-o formă cît mai atrăgătoare. Cînd se pun asemenea probleme înseamnă că s-a ajuns la un înalt nivel de satisfacere a nevoilor materiale ale maselor.

Rezultatele remarcabile obținute în agricultură, transformările revoluționare care au schimbat din temelii înfățișarea satului, lichidarea chiaburimii și desființarea astfel a ultimelor forme de proprietate capitalistă în agricultură, cuprinderea în sectorul socialist a peste 81 la sută din numărul gospodăriilor țărănești și din suprafața arabilă a țării — fac posibilă încheierea procesului de colectivizare a agriculturii pînă în anul 1965. Aceasta va deschide posibilități nelimitate și va da un avînt continuu forțelor de producție ale agriculturii noastre. Planul de șase ani prevede creșterea producției globale agricole pînă în 1965 cu 70—80 la sută față de 1959. Sporirea producției agricole vegetale și animale se va realiza pe calea dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, prin îmbinarea armonioasă a diferitelor ramuri de producție. Raportul Comitetului Central al partidului arată că „sînt create condițiile necesare ca în timpul cel mai scurt toate gospodăriile colective să ajungă la nivelul gospodăriilor fruntașe".

Una din preocupările de seamă ale partidului este aplicarea largă a cuceririlor științei moderne în toate ramurile economiei, folosirea tehnicii de nivel mondial, ușurarea muncii prin mecanizarea completă a operațiilor grele cu volum mare de muncă, introducerea largă a automatizării. Peste 70 la sută din sporul producției industriale se va obține prin creșterea productivității muncii. Aceasta cere atît introducerea progresului tehnic, cît și ridicarea calificării muncitorilor și tehnicienilor.

Dezvoltarea economiei naționale cere sporirea însemnată a numărului de specialiști de înaltă calificare, a numărului de muncitori și tehnicieni cu un nivel superior de pregătire.

Realizarea planului economic pentru etapa viitoare pune în fața oamenilor muncii din învățămînt sarcini de mare cinste și de mare răspundere. Necesitățile economiei cer ca în perioada 1960—1965 învățămîntul să dea economiei naționale peste 100.000 de noi cadre tehnice medii și circa 54.000 de cadre cu calificare superioară. In același timp, numărul cadrelor muncitorești calificate prin școli va crește cu circa 260.000. Aceasta cere dezvoltarea în continuare a învățămîntului profesional și tehnic și extinderea învățămîntului mediu seral.

Delegația pionierilor salută Congresul Partidului

In anul 1962 aproape întregul tineret de vîrstă școlară va fi absolvit școala de 7 ani. **Acest moment important în revoluția culturală din patria noastră cere fiecărui învățător și profesor să fie la înălțimea grijii pe care o acordă partidul învățămîntului.** Pentru a crea condiții cît mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, începînd cu acest an școlar se introduce gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii, de la clasa I-a pînă la clasa a VII-a inclusiv. In viitor se prevede extinderea gratuității și asupra rechizitelor școlare. **Sarcinile etapei noi în construirea socialismului în care pășim cere școlii să întărească legătura între învățămînt și munca productivă. Aceasta este o sarcină de importanța căreia sînt pătrunși toți oamenii școlii și pe care sînt hotărîți s-o îndeplinească cu succes.**

Partidul și statul nostru desfășoară o muncă vastă pentru a transforma cultura într-un bun al tuturor. Formarea conștiinței socialiste și lichidarea influențelor educației și moralei burgheze este o sarcină de lungă durată, care cere grijă permanentă din partea tuturor celor chemați s-o înfăptuiască. „In prezent — se spune în Raportul prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — activitatea ideologică, munca de lichidare a înrîuririlor educației burgheze din conștiința oamenilor este tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei între vechi și nou". **De aceea este necesar să fie combătute cu fermitate concepțiile ideologiei străine, moștenite din trecut sau ivite ca influență a lumii capitaliste.**

Infăptuirea prevederilor planului de șase ani, prima etapă a programului de perspectivă, va deschide în fața poporului nostru noi orizonturi, și mai luminoase: desăvîrșirea construcției socialiste cu perspectiva trecerii treptate la construirea comunismului. **Liniile directoare ale programului de perspectivă pentru dezvoltarea economiei naționale prevăd intensificarea industrializării socialiste a țării, astfel ca într-o perioadă cît mai scurtă să ajungem la nivelul țărilor mai avansate din punct de vedere al producției și consumului calculat pe locuitor. Studiile efectuate au arătat că este posibil ca în următorii 15 ani producția industrială globală să crească de peste șase ori. Dezvoltarea industriei se va caracteriza prin preocuparea pentru valorificarea materiilor prime din țară prin dezvoltarea în continuare a industriei prelucrătoare moderne de înaltă tehnicitate și productivitate, creatoare de produse finite superioare. Vor lua un mare avînt mecanizarea completă și automatizarea, ușurînd munca și condițiile de viață ale omului. Ca urmare se va reduce durata zilei de muncă, se vor crea condițiile pentru dispariția treptată a deosebirilor esențiale dintre munca fizică și munca intelectuală. Prin toate măsurile menite să ridice nivelul de trai, ușurarea muncii și creșterea confortului, viața țărănimii se va ridica la un nivel din ce în ce mai înalt, apropiindu-se de condițiile din orașe.**

Mărețele obiective pe care partidul nostru le pune în fața poporului pentru etapa viitoare sînt cu adevărat impresionante. De la tribuna celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn tovarășul N. S. Hrușciov a dat o înaltă apreciere acestor mărețe obiective. „Planul vostru de perspectivă, cifrele planului de șase ani, sînt o simfonie — **a spus tovarășul N. S. Hrușciov.** In cadrul orchestrei socialiste comune a luptei pentru construirea socialismului, poporul romîn ia în țara sa o notă atît de înaltă încît el este la unison cu puternica orchestră simfonică a țărilor socialiste, în lupta lor pentru construirea socialismului, pentru victoria comunismului". **Tovarășul Hrușciov a urat clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, intelectualității din Republica Populară Romînă succese pentru îndeplinirea planului de șase ani — etapă hotărîtoare a mărețului program de desăvîrșire a construirii socialismului în țara noastră.** „Indeplinirea planului de șase ani — **a spus tovarășul Hrușciov** — va fi totodată contribuția voastră importantă la cauza comună a țărilor socialiste în realizarea mărețului țel al omenirii — victoria comunismului". **Poporul nostru este ferm hotărît să aducă la realizarea acestui minunat țel o contribuție cît mai largă, conștient că în felul acesta întărește sistemul mondial socialist, care se bucură de admirația popoarelor. Prestigiul lagărului socialist în frunte cu marea Uniune Sovietică crește continuu datorită remarcabilelor succese obținute pe toate tărîmurile vieții și datorită politicii consecvente de pace. Succesele lagărului socialist cuceresc inimile și conștiințele sutelor de milioane de oameni de pe glob.**

Intregul nostru popor, care se bucură din plin de roadele politicii juste a partidului, de roadele construirii socialismului, strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Romîn își manifestă hotărîrea de a urma neabătut și pe viitor drumul arătat de partid, drumul minunat al socialismului și comunismului. Fiecare om al muncii din Republica noastră Populară este hotărît să lupte cu perseverență pentru traducerea în viață a Directivelor Congresului al III-lea al partidului, clădind astfel viitorul fericit al patriei noastre.

In anul școlar care a luat sfîrșit, din totalul elevilor înscriși în anul I al diferitelor școli de nivel mediu, circa 39.000 s-au înscris în școlile medii de cultură generală și școlile pedagogice, circa 45.000 în școlile profesionale și de meserii, iar 33.000, dintre care circa 73 la sută tineri muncitori, urmează cursurile învățămîntului seral și fără frecvență, lucrînd în producție. Aceste schimbări în compoziția tineretului școlar arată ce ecou puternic a avut în rîndurile tineretului aprecierea partidului că drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodării de stat, gospodării agricole colective.

Va trebui să dezvoltăm în continuare învățămîntul profesional și tehnic și să extindem tot mai mult învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală.

In ce privește școala de cultură generală, în anul școlar încheiat, peste 88 la sută dintre absolvenții clasei a IV-a au continuat studiile în clasa a V-a. Astfel, în anul 1962, aproape întregul tineret de vîrstă școlară va fi absolvit școala de 7 ani. Acesta va fi un moment important al revoluției culturale ce se desfășoară în patria noastră.

O dată cu încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, proiectul de Directive prevede trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani, astfel că durata școlii medii de cultură generală va ajunge la 12 ani.

Pentru a crea condiții tot mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, începînd cu acest an școlar se introduce gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I-a pînă la clasa a VII-a inclusiv. In viitor, se prevede extinderea gratuității și asupra rechizitelor școlare.

O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă. Trebuie atent studiată experiența pozitivă acumulată în această privință de un număr de școli din București și din alte localități, trecîndu-se la elaborarea unui program de măsuri pentru ca elevii școlilor noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesiuni potrivit înclinațiilor lor, asigurîndu-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

(Din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al P.M.R.

În întîmpinarea ZILEI ÎNVĂŢĂTORULUI

SĂRBĂTOAREA OAMENILOR ŞCOLII

În aceste zile, în care se face măreţul bilanţ al înfăptuirilor dobîndite de popor între cele două Congrese în opera construcţiei socialiste, în care se trasează minunata perspectivă a dezvoltării pe viitor a vieţii noastre, „Ziua învăţătorului" capătă o semnificaţie deosebită, pe care o dă împletirea aceasta de bucurii şi speranţe pentru viitorul strălucit al patriei, cu năzuinţele şi gîndurile pedagogilor care în munca lor de educatori ai tineretului vor să fie mereu la înălţimea cinstirii ce li se dă în ţara noastră.

În Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al III-lea al partidului de către tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, ca şi în lucrările Congresului se arată calea mereu ascendentă a învăţămîntului şi culturii noastre socialiste, cale care este posibilă datorită grijii partidului şi statului pentru continua dezvoltare a economiei şi culturii noastre. Miliarde de lei au fost alocate an de an învăţămîntului pentru buna înzestrare a şcolilor, pentru lărgirea spaţiului de şcolarizare, pentru editarea de manuale corespunzătoare, pentru pregătirea cadrelor didactice. Permanent partidul nostru a luptat pentru creşterea prestigiului învăţătorului în rîndul maselor, prin stabilirea rolului său însemnat în ridicarea nivelului de cultură al poporului, prin măsurile luate pentru buna lui pregătire profesională, pentru îmbunătăţirea situaţiei lui materiale, pentru îmbunătăţirea condiţiilor lui de muncă. Acestei griji învăţătorii, profesorii, educatorii i-au răspuns prin muncă avîntată pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid.

Realităţile vieţii noastre arată cu prisosinţă că pedagogii s-au achitat cu cinste de sarcinile trasate de partid în anii noştri liberi, atît în domeniul învăţămîntului cît şi al culturalizării maselor. Zeci de mii de învăţători şi profesori s-au angajat în fruntea bătăliei pentru înlăturarea analfabetismului şi pentru răspîndirea culturii în mase. Cu răbdare şi înţelegere au ajutat să înveţe carte sutele de mii de analfabeţi ţinuţi în bezna ignoranţei de burghezie şi moşierime. Dar pentru ridicarea nivelului de cultură al poporului nu s-au limitat numai la aceasta. O intensă activitate cultural-artistică a desfăşurat şi desfăşoară fiecare învăţător şi profesor, activitate în care au antrenat mase largi de oameni ai muncii. Totodată, o muncă susţinută au dus cadrele didactice în vederea aducerii la şcoală a tuturor copiilor de vîrstă şcolară, pentru menţinerea lor la cursuri şi secarea în felul acesta a izvoarelor neştiinţei de carte.

Sarcina trasată de partidul nostru cu privire la generalizarea învăţămîntului de 7 ani a constituit de asemenea o preocupare de căpetenie pentru fiecare om al şcolii. Folosind din plin condiţiile create de stat prin buna înzestrare a şcolilor, prin creşterea numărului de unităţi cu clasele V-VII, a numărului de clase V-VII etc., cadrele didactice au reuşit să cuprindă în clasa a V-a an de an mai mulţi absolvenţi ai clasei a IV-a. În regiunile Stalin, Bucureşti, Constanţa, Piteşti, în Regiunea Autonomă Maghiară, procentul de cuprindere în clasa a V-a a celor ce au terminat clasa a IV-a trece de 90 la sută. Învăţătorii şi profesorii, în frunte cu comuniştii, sînt mîndri că îşi aduc contribuţia la realizarea cu succes a sarcinii trasate de partidul nostru ca pînă în anul 1962—1963 să se încheie generalizarea învăţămîntului de 7 ani. Cu mult entuziasm şi dorinţă de a munci mai bine au primit învăţătorii şi profesorii din toate şcolile prevederea de a se începe în perioada 1960—1965 trecerea treptată la învăţămîntul general de 8 ani. Îndeplinirea acestei sarcini va ajuta într-o bună măsură la ridicarea nivelului de cultură al întregului popor şi pedagogii din toate şcolile ştiu că este o datorie patriotică a lor să lupte pentru realizarea ei în termenul stabilit.

Cadrele didactice înţeleg tot mai bine îndatorirea lor de căpetenie, izvorîtă din documentele de partid şi de stat, de a lega strîns activitatea la clasă de viaţă, de practica construcţiei socialiste, de a face ca munca făuritoare a tuturor bunurilor materiale şi culturale să se transforme într-o necesitate vitală pentru fiecare absolvent de şcoală. Cadrele din învăţămînt sînt ferm convinse că şcoala trebuie să slujească vieţii, că pentru viaţă trebuie pregătite prin şcoală generaţiile de elevi. De aceea, cadrele didactice depun eforturi susţinute pentru a înzestra pe copii cu deprinderi de muncă practică, pentru a le dezvolta dragostea faţă de munca direct productivă, pentru a-i înarma cu solide cunoştinţe legate de viaţă şi necesare în viaţă.

Şcoala, principalul izvor de cadre pentru construcţia socialismului, are sarcina să asigure tuturor elevilor o pregătire ştiinţifică pe măsura cerinţelor vieţii noastre în plin progres. De aceea, oamenii muncii din şcolile elementare şi medii, din şcolile profesionale şi tehnice se străduiesc să asigure lecţiilor un nivel ştiinţific înalt, pregătindu-se cu conştiinciozitate pentru fiecare lecţie, punîndu-se la curent cu tot ceea ce e nou şi mai ales studiind cu atenţie învăţătura marxist-leninistă. Formarea concepţiei materialist-dialectice la elevi şi ucenici cu ajutorul lecţiilor şi al tuturor activităţilor în afară de clasă este una din preocupările care stăruie în munca fiecărei şcoli. Îndrumate de organizaţiile de partid, cadrele didactice educă tineretul în spiritul ateismului ştiinţific, combătînd cu vehemenţă misticismul, manifestările religioase şi arătînd, prin mijloacele puse la îndemînă de ştiinţele ce se predau în şcoală, adevărul ştiinţific, trăinicia lui, în opoziţie cu falsul adevăr al credinţelor religioase. Totodată învăţătorii şi profesorii se ocupă cu răbdare de formarea la şcolari a tuturor trăsăturilor morale cerute de educaţia comunistă, de modelarea profilului moral al omului nou, constructor al socialismului, avînd mereu în minte cuvintele rostite de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învăţătorilor din R.P.R.: „Învăţătorimea are misiunea patriotică de a creşte din tinerii noştri oameni devotaţi cu trup şi suflet poporului muncitor, patriei noastre, Republica Populară Romînă, oameni devotaţi cauzei păcii, educaţi în spiritul fraţiei între popoare".

Din adîncă dragoste pentru tinerele vlăstare, din devotament faţă de cauza clasei muncitoare, a construcţiei socialismului izvorăsc atîtea iniţiative frumoase, atîtea realizări deosebite pe care oamenii şcolii le închină partidului, patriei socialiste.

Nenumărate sînt exemplele de învăţători, profesori, educatori care ani în şir au muncit cu rîvnă şi devotament pentru îndeplinirea sarcinilor şcolare de mare răspundere patriotică, nepunînd în cumpănă eforturile. Cu cît elan, cu cîtă dăruire de sine au muncit pe tărîmul şcolii şi deopotrivă pe tărîm social-obştesc, cadre didactice ca Ioana Şerban, învăţătoare la Şcoala de 4 ani din satul Şuica, comuna Tătuleşti, regiunea Piteşti, Gheorghe Gînju, director al Şcolii de 7 ani din satul Ruginoasa, comuna Bozieni, regiunea Bacău, Veres Bela, profesor la Şcoala medie nr. 4 din Oraşul Stalin, Aurel Micleanu, inspector la secţia de învăţămînt şi cultură a raionului Hunedoara, Victoria Rusu, educatoare la grădiniţa nr. 3 din Petroşani, Walter Bretz, director adjunct la Şcoala de 7 ani din comuna Cristian, raionul Sibiu, Costache Ruginã, învăţător la Şcoala de 4 ani din satul Velichioi, raionul Adam Clisi, Valentina Georgescu, şefă a secţiei raionale de învăţămînt şi cultură „1 Mai" din Bucureşti şi nenumăraţi alţii. Mulţi dintre aceşti pedagogi au lucrat în aceeaşi comună pe tărîm şcolar timp de 30—40 de ani, închinînd cele mai frumoase clipe ale vieţii lor luminării maselor de oameni ai muncii. Cîţi din copiii ajutaţi de ei să pornească în viaţă pe calea cea bună nu sînt astăzi fruntaşi în munca din uzine sau de pe ogoare, luptători fervenţi pentru cauza clasei muncitoare, fii harnici şi devotaţi patriei noastre socialiste! Cîţi din copiii a căror înfăţişare morală se conturează prin hărnicia dascălilor zilelor noastre nu vor sta în fruntea colectivelor de muncă datorită meritelor lor deosebite, nu vor deveni inovatori, inventatori, raţionalizatori, elemente capabile şi valoroase care se dăruiesc din tot sufletul muncii avîntate pentru construcţia vieţii noi!

Bucurîndu-se de respectul întregului popor, de aprecierea partidului clasei muncitoare, oamenii şcolii sînt prezenţi astăzi în foruri superioare de partid şi de stat, ca deputaţi în sfaturile populare şi în Marea Adunare Naţională, ca activişti de partid, delegaţi la Congresele partidului etc. An de an partidul şi statul nostru şi-au arătat preţuirea pentru oamenii şcolii, pentru munca lor plină de abnegaţie, acordîndu-le numeroase premii, distingîndu-i cu ordine şi medalii, cu înaltele titluri de „profesor fruntaş" şi „învăţător fruntaş". Au trecut de mult şi pentru totdeauna vremurile cînd învăţătorului îi erau închise toate porţile, cînd alerga cu jalba în mînă de la un inspectorat la altul în căutarea vreunui post vacant, cînd teama zilei de mîine îi teroriza fiinţa şi cugetul. „Cerşetorii în haine negre" cum erau numiţi odinioară, dascălii care din cauza „bunului trai" hărăzit de burghezie se îmbolnăveau de tuberculoză în număr de nu mai puţin de 3000 pe an — după cum recunoştea în 1937 ziarul „Dreptatea" — au rămas doar în domeniul amintirilor urîte. Avem azi în faţă nu pe omul cu spinarea încovoiată de nevoi şi cu capul plecat sub apăsarea umilinţei, ci pe omul demn, stimat şi preţuit pentru munca lui nobilă, cu adevărat înălţătoare, executată cu însufleţire şi abnegaţie.

Omul acesta care lucrează în şcoli moderne, bine înzestrate, care-şi poate petrece concediul la munte sau la mare, fiindcă statul i-a creat condiţii pentru aceasta, care trăieşte fără frica zilei de mîine, priveşte cu compătimire şi revoltă viaţa pedagogilor din statele capitaliste şi coloniale. El se gîndeşte cu îngrijorare la colegii lui din Italia, bunăoară, unde mii de învăţători nu au de lucru, iar sistemul de învăţămînt nu le asigură decît o jalnică pregătire profesională, sau la cei din Germania federală care, dacă se ridică împotriva militarismului în şcoli şi refuză să educe tineretul în spirit revanşard, sînt azvîrliţi în închisori sau în cel mai bun caz destituiţi. În coloniile engleze şi franceze, în care copiii băştinaşilor „învaţă carte" în colibe, bordeie sau sub cerul liber, pedagogii se luptă cu greutăţile materiale ale unei munci didactice desfăşurate în astfel de condiţii. Statul nu are grijă de viaţa şi munca educatorilor din ţările capitaliste şi coloniale, ei fiind nevoiţi să trăiască în mizerie, să muncească în condiţii nespus de grele.

Fiecare dintre noi, cei mai în vîrstă, ne aducem aminte de acela care cu grijă părintească ne-a învăţat să aşternem pe hîrtie cea dintîi cifră, cel dintîi cuvînt. E greu să-l poţi revedea în amintire altfel decît modest peste măsură, sărac şi umil. Şi copiii noştri, desigur, vor duce peste ani amintirea învăţătorului lor. Dar în amintirile lor va stărui un chip luminat de optimism, de încredere în viaţă, în viitorul fericit — chipul învăţătorului nou, ajutat de partid să-şi găsească rostul în viaţă, să-şi înţeleagă menirea în societate, chipul învăţătorului unanim preţuit şi stimat în statul nostru socialist şi pe care-l sărbătoreşte astăzi întreg poporul muncitor.

Conştienţi de faptul că socialismul deschide pentru şcoală şi pentru viaţa ei cele mai largi perspective, convinşi fiind că drumul arătat de partid şcolii şi învăţătorilor este acela care le asigură progresul şi dezvoltarea multilaterală, pedagogii sînt hotărîţi să lupte şi pe mai departe cu fermitate şi abnegaţie pentru propăşirea şcolii noastre noi.

Cu ocazia „Zilei învăţătorului" urăm tuturor slujitorilor şcolii succese în munca lor nobilă, cu adevărat înălţătoare, în munca desfăşurată din toată inima pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

ÎNVĂŢĂTOAREA — *desen de Marcel Chirnoagă*

ŞTIRI

Învăţătorii, profesorii şi educatorii din oraşul Sibiu au început din timp pregătirile în vederea sărbătorii care a devenit tradiţională pentru şcoala noastră, „Ziua învăţătorului".

Cu multă dragoste se pregătesc membrii corului Sindicatului muncitorilor din învăţămînt. Ei au înscris în programul pe care îl vor prezenta la serbarea ce va avea loc pe oraş în această zi, cîntece de masă şi populare, cîntece închinate partidului.

Cu tot atîta tragere de inimă se pregătesc învăţătorii şi profesorii care fac parte din orchestra Sindicatului muncitorilor din învăţămînt din Sibiu, doritori şi ei să se prezinte în faţa colegilor lor cu un program cît mai bun.

Printre cei ce vor susţine programul artistic ce va fi prezentat la serbarea prilejuită de „Ziua învăţătorului" se numără şi cîţiva recitatori, precum şi un colectiv de pedagogi care pregătesc dansuri populare.

★

Şi în raionul Muşcel, regiunea Piteşti au loc pregătiri în vederea „Zilei învăţătorului". Serbarea care se va desfăşura în această zi va cuprinde un program artistic susţinut de amatori, printre care se numără mulţi învăţători membri ai corului Casei de cultură.

De asemenea, vor avea loc întîlniri ale pedagogilor cu activişti ai organelor locale de partid şi de stat, cu părinţi etc.

„Ziua învăţătorului" va da tuturor pedagogilor din raion ocazia să se întîlnească, să discute probleme ale muncii lor profesionale, să se cunoască mai bine.

★

În cinstea „Zilei învăţătorului", la Clubul sindicatului lucrătorilor din învăţămînt din Capitală vor avea loc o serie de manifestări culturale organizate cu participarea unui însemnat număr de învăţători şi profesori. Printre acestea reţinem şedinţa cercului literar „Mihail Sadoveanu", în care pedagogii vor citi din cele mai izbutite creaţii ale lor inspirate din viaţa şi activitatea învăţătorului. Duminică 26 iunie a.c. se va deschide la club o expoziţie de artă plastică, cu lucrări ale artiştilor din cercul „Ion Andreescu". În marea lor majoritate, compoziţiile tratează teme din viaţa şcolară.

Încă de mai multă vreme formaţiile artistice de amatori ale clubului (corul, echipele de dansuri populare şi balet, echipa de teatru, orchestra, corul de copii etc.) au făcut pregătiri în vederea Zilei învăţătorului. Ele vor susţine programe artistice în faţa pedagogilor din diferite raioane ale Capitalei, întruniţi în adunările festive ce vor avea loc săptămîna viitoare.

Inainte de examen ca întotdeauna sfatul și îndrumarea dirigintei sînt deosebit de prețioase.

Însemnări

Cu dragoste părintească

Seară de seară, la ferestrele cancelariei Casei de copii nr. 2 din orașul Sibiu strălucește lumina. Maria Popovici, directoarea Casei, stă de vorbă cu copiii. Din asta și-a făcut un adevărat obicei. După terminarea meditațiilor și a activității pe tărîm obștesc (este și președinta Sindicatului muncitorilor din învățămînt-Sibiu), ea simte nevoia să-i adune în preajmă-i, să-i alinte, să le mîngîie creștetele, să le citească sau să le spună povești... Doar în fiecare familie părinții stau seara de vorbă cu copiii lor îndrumîndu-i, povestindu-le pățanii instructive din viața lor. Copiii pe care îi are ea în grijă nu au însă părinți. Sînt orfani. Dar au și ei nevoie de căldura unui cămin, de mîngîierea unui părinte. Și acest lucru îl face cu dragoste de părinte și înțelegere omenească Maria Popovici.

Aproape în fiecare seară cheamă în biroul său cîte un grup de eleve. Le povestește ceva, le citește basme, le vorbește cu blîndețe — și fetele sînt numai ochi și urechi.

— Mai citiți-ne numai două pagini, se roagă de ea în multe seri. Și rugămintea lor o înduioșează pe directoare. Din două pagini se fac patru, șase — și astfel în biroul său lumina întîrzie adeseori să se stingă.

Acum cîteva seri, erau în cancelarie elevele mai mari. Stăteau de vorbă cu directoarea lor despre Congresul al III-lea al P.M.R. Tovarășa Popovici le vorbea despre grija partidului și a guvernului nostru pentru oamenii muncii, despre mărețele realizări înfăptuite de regimul democrat-popular, despre condițiile bune create pentru toți fiii celor ce muncesc de a urma școli medii și superioare, despre viitorul minunat care-i așteaptă.

Le-a povestit în seara aceea directoarea și despre condițiile nespus de grele în care învățau carte înainte fiii de muncitori și de țărani muncitori, le-a vorbit de greutățile pe care le-a înfruntat ea însăși pînă a devenit învățătoare, deoarece avea încă șapte frați și nu avea cine să o ajute materialicește. Ieșită din școală, a funcționat ca învățătoare în satul Rediu, din județul Turda. Locuitorii satului erau săraci lipiți pămîntului. N-aveau cu ce-și împrejmui casele, curțile lor erau fără gard și fără poartă. Școala, o casă dărăpănată. Cînd ploua, învățătoarea trebuia să așeze în clasă vase, pentru ca apa să picure în ele. Și totuși se udau pereții, băncile... Copiii erau săraci, aveau cărți puține. Umblau desculți pînă toamna tîrziu. Unii veneau de departe și mergeau acasă numai seara. Prînzeau la școală și prînzul le era un bot de mămăligă. Altceva nu aveau... Dar erau dornici să învețe carte.

Cuvintele pline de căldură ale directoarei le-au impresionat puternic pe eleve. Ascultînd-o, ele au putut înțelege mai bine, au putut prețui mai mult grija partidului și guvernului față de copii.

Ce o îndeamnă pe această dăscăliță să se apropie cu atîta înțelegere, dragoste și bunătate de copii? Ce o îndeamnă să desfășoare o activitate intensă în calitatea ei de președintă a Sindicatului lucrătorilor din învățămînt din localitate? Desigur, dragostea pentru fiii oamenilor muncii, pentru poporul nostru muncitor. Maria Popovici a cucerit stima și prețuirea noastră a tuturor, fiind un exemplu de înțelegere a misiunii nobile pe care o are pedagogul de tip nou.

Prof. I. GAVRILĂ

Inginer și profesor

L-am văzut zilele trecute pe tovarășul Marin Ghenciu, pînă nu de mult muncitor, acum inginer și profesor. In secția pe care o conduce la fabrica „Electromotorul" din Timișoara, îndruma activitatea viitorilor muncitori de înaltă calificare, elevi ai școlii tehnice. Unul dintre motoarele realizate de aceștia nu dădea deplină satisfacție la proba de banc:

— Unde-i defecțiunea, Radule?

Profesorul îl privea pe elev de parcă ar fi vrut să-i transmită întreaga sa forță de concentrare.

— Ascultă mersul rotorului. Așa trebuie să funcționeze această inimă a mașinii?

— E undeva o bătaie a axului...

Inginerul Ghenciu scoase creionul din buzunar și, pe marginea băncului de lucru, schiță din cîteva trăsături sigure schema motorului. Condus de el prin întrebări care făceau apel la toate cunoștințele de specialitate, elevul descoperi jocul unuia dintre lagăre.

— Așa da! — se lumină fața lui Marin Ghenciu. Vedeți — și cu privirea cuprinse întreaga grupă de elevi — dispuneți de toate cunoștințele, aveți toată priceperea să rezolvați singuri problemele tehnice pe care vi le pune producția. Totul e să gîndiți, să folosiți din plin fiecare cunoștință. Așa va trebui să lucrați mîine, cînd veți fi repartizați în producție.

In după-amiaza aceleiași zile l-am auzit pe tovarășul Ghenciu luînd cuvîntul la o consfătuire despre îmbunătățirea pregătirii viitorilor muncitori la nivelul tehnicii moderne. Vorbea cu pasiune despre lucrurile care îi sînt aproape de inimă — despre necesitatea de a-i iniția pe elevi în problemele automatizării, electronicii, calculelor hidraulice și electrohidropneumatice, de a-i învăța să regleze releele, să elimine sistemele inițiale grele...

Apoi deodată, firesc, a început să vorbească despre cultura muzicală a viitorilor muncitori.

„Să formăm cercuri în care să-i deprindem să înțeleagă muzica simfonică, să-i înțeleagă pe Enescu, pe Beethoven, pe Ceaikovski. Vedeți — a continuat el, citind oarecare uimire pe chipurile cîtorva din jur — nici eu nu cunoșteam înainte muzica. Dar acum, cu cît o înțeleg mai mult, simt parcă noi puteri creatoare. Și nu-i vorba numai de muzică, ci de artă în general, de literatură. Să-i facem pe elevi să le înțeleagă, să le iubească... Să nu uităm, creștem cadre pentru comunism și comunismul are nevoie de oameni multilateral dezvoltați — a spus inginerul Marin Ghenciu ca argument suprem, convingător".

Da, asemenea oameni cresc cadre pentru comunism.

T. ANDRU

La mulți ani, tovarășă învățătoare!

Vreau să trăiesc mereu

Nu mi-i tot una de trăiesc sau mor
Cînd m-am tîrît atît de greu pe coate
Și-am înghițit amarurile toate,
In anii negri-ai suferințelor.

Nu mi-i tot una de trăiesc sau mor
Cînd fără sat pot astăzi să privesc
Pe șesu-ntins, pe plaiul românesc,
Nu cîmpuri nesfîrșite de mohor,

Ci mări de aur, codri de furnale
Și mîndre hore-n zi de sărbătoare
Cu feți și fete rupte ca din soare,
Constructori dîrzi pe comunista cale.

Nu mi-i tot una de trăiesc sau mor
Cînd liber sînt și pot mereu să gust
Din rodul copt sub soare de August,
Cînd patriei îi torn în poală spor.

Nu mi-i tot una de trăiesc sau mor,
Cum nu-mi fu ieri mi-e dragă astăzi viața.
Cînd sorb adînc în pieptu-mi dimineața,
Vreau să trăiesc mereu, să nu mai mor.

ION PISCU
profesor la Școala medie „Dinicu Golescu", Cîmpulung Muscel

Față în față

„Trebuie să vă mărturisesc — se spune într-o scrisoare sosită la redacția noastră din inima Moldovei — că am îmbrățișat meseria de învățător fiindcă de mic am simțit spre ea o puternică chemare și fiindcă mi s-a părut deosebit de frumos și înălțător să fii cel care avîntă în primul zbor al vieții pe puiul de om. In viața mea de om al școlii am trăit cu intensitate frumusețea muncii mele. Cîte clipe de satisfacție pentru succesele ei, chiar mărunte și la prima vedere neînsemnate, nu mi-au luminat sufletul în șirul celor 40 de ani de școală! Dar și cîtă durere nu mi-a pricinuit în trecut meseria mea! Închipuiți-vă un sat de odinioară, cu case răzlețite și oameni nevoiași. Și o școală, mai bine-zis o cocioabă cu o singură încăpere, în care învățau deodată elevii din cele patru clase ale școlii primare de pe atunci..."

De aici povestea se aseamănă cu multe din cele așternute pe hîrtie în scrisorile care ne vin zilnic la redacție. Condiții grele de trai și de muncă pentru școlari și pentru învățătorul silit să vadă iarnă de iarnă atîtea mîini micuțe înghețînd pe condeie, atîtea trupuri firave dîrdîind de frig, fără ca el, omul matur, să aibă posibilitatea să le ajute. Atîția copii nevoiți să întrerupă școala din lipsa îmbrăcămintei, a cărților, din cauza bolii ori din necesitatea imperioasă de a se băga slugă. Toate acestea adînceau mereu mai mult durerea dascălului îndrăgostit de frumusețea misiunii lui.

...Au venit anii noștri. „Mă uit la satul meu — ne scrie un alt învățător, de pe plaiurile oltenești. — Țăranii muncesc în colectivă și roadele ei bogate le îndestulează viața. Avem școală nouă, cu șapte clase, luminoase, călduroase. Partidul ni le-a dăruit. Imi crește inima de bucurie cînd văd ieșind din clasă, doi cîte doi, copii rumeni de sănătate, radiind voia bună. Cîtă mulțumire pentru mine să știu că astăzi și în satul meu toți copiii pot veni la școală, că pot învăța carte în condiții tot mai bune, în care munca noastră dă roade mereu mai bogate."

De fiecare dată rîndurile scrise cu îngrijire ne asigură de faptul cert că, în condițiile vieții noastre noi, munca învățătorului a devenit mai frumoasă, mai plină de roade. Entuziasmul cu care tinerii învățători pleacă la țară spre a-și începe activitatea la catedră este prin urmare pe deplin justificat. După cum este pe deplin justificat elanul în muncă al celor vîrstnici care, ajutați de partid și muncind în condițiile vieții noi, văd cum se depășesc mereu pe ei înșiși.

A. C.

Mii de învățători și profesori din școlile sătești își pun întreaga pricepere în slujba dezvoltării cunoștințelor de cultură generală ale țăranilor muncitori.

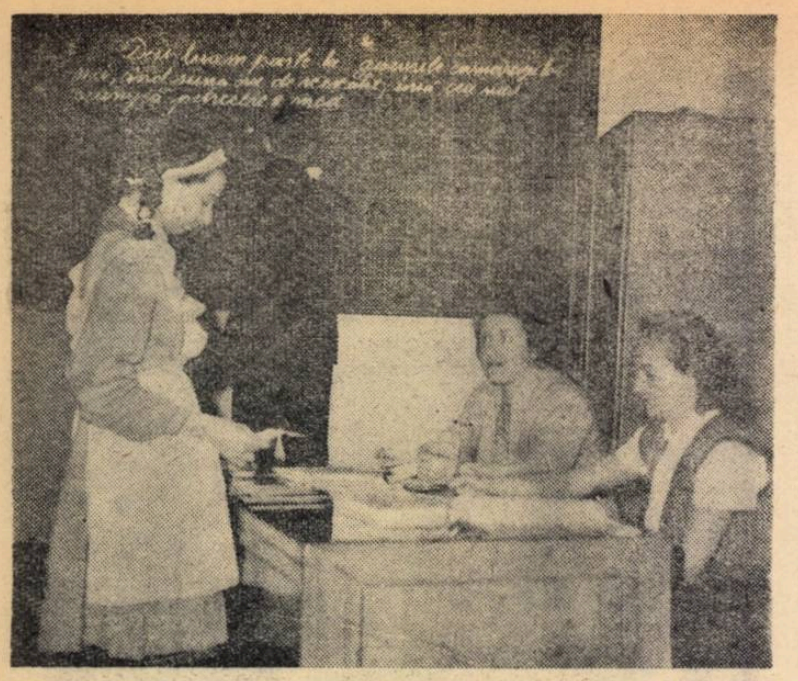

La concursul de admitere în clasa a VIII-a de la Şcoala medie „Vasile Alecsandri" din Capitală

Viitorii elevi ai clasei a VIII-a

Concursul de admitere în clasa a VIII-a a constituit în anul acesta un minunat prilej de afirmare a succeselor pe care le-a dobîndit în ultimul timp şcoala noastră de cultură generală. Nivelul ridicat de cunoştinţe dovedit la concurs de cei mai mulţi dintre absolvenţii claselor a VII-a este o mărturie puternică a seriozităţii pregătirii lor în şcoală.

Sînt concludente în acest sens datele pe care le oferă, de pildă, concursul de admitere în clasa a VIII-a de la Şcoala medie „Mihai Viteazul" din Bucureşti. Lucrările scrise ca şi răspunsurile date la examinarea orală au arătat că elevii şi-au însuşit cunoştinţele predate, că ştiu să interpreteze just fenomenele şi faptele pe care le-au studiat, că pot să-şi aplice cunoştinţele în practică.

Tema lucrării scrise la limba română — „Figuri de luptători pentru construirea socialismului în ţara noastră oglindite în operele studiate" — le-a cerut elevilor să facă o amplă trecere în revistă a unor lucrări literare apărute în ţara noastră după 23 August 1944, să caracterizeze pe scurt o serie întreagă de personaje; să desprindă semnificaţia acţiunilor întreprinse de acestea. Tratarea unei astfel de teme presupune nu numai cunoaşterea temeinică a unui mare număr de opere literare, ci şi capacitatea de a sintetiza, de a selecta din ansamblul de cunoştinţe pe cele care servesc cel mai bine la ilustrarea temei. Totodată, elevii trebuiau să arate cum se oglindesc în literatură unele probleme privind construirea socialismului în ţara noastră. Tuturor acestor cerinţe cei mai mulţi dintre ei le-au făcut faţă cu succes. Ei au arătat cum a evoluat Mitrea Cocor sub influenţa comuniştilor, au insistat asupra eroismului şi abnegaţiei comunistului Lazăr Cernescu care s-a jertfit pentru o cauză nobilă, au schiţat chipul lui Anton Filip, accentuînd asupra perseverenţei cu care luptă el pentru a-şi duce la îndeplinire sarcina încredinţată de partid. Indeobşte, pentru caracterizarea eroilor din operele literare elevii au ales de preferinţă întîmplările şi situaţiile în care se evidenţiază cel mai bine înaltele lor calităţi morale. Pentru a reliefa chipurile comuniştilor din romanul „Setea" de Titus Popovici, precum şi al ţăranului sărac Mitru Moţ care li se alătură, elevii au ales momentele dramatice în care eroii, trecînd prin focul unei aprige lupte cu duşmanul de clasă, trebuie să facă dovada ataşamentului lor profund faţă de cauza clasei muncitoare. La fel au procedat cînd au vorbit despre Ion Păvăloaia din „Oţel şi pîine" de Ion Călugăru sau despre Ilie Barbu din „Desfăşurarea" de Marin Preda.

In general elevii şi-au scris lucrările ordonat şi corect, urmărind înlănţuirea logică a ideilor, străduindu-se să aleagă cuvintele cele mai potrivite.

Analiza gramaticală pe text, efectuată în lucrarea scrisă, a dezvăluit de asemenea seriozitatea cu care au fost pregătiţi elevii. Cei mai mulţi dintre ei au efectuat cu precizie analiza sintactică şi morfologică, dovedind că ştiu să clasifice propoziţiile după raporturile dintre ele în cadrul frazei şi să determine valoarea diferitelor părţi de vorbire.

Răspunsurile elevilor la examenul oral de limba română au oglindit calităţi similare cu cele relevate de lucrările scrise. In dezvoltarea subiectelor elevii s-au oprit în special asupra ideilor valoroase existente în operele literare pe care le-au analizat. Vorbind despre unele schiţe de I. L. Caragiale, de pildă, ei au subliniat virulenţa cu care acest scriitor a demascat racilile societăţii burghezo-moşiereşti din ţara noastră. Analizînd poezii ca „Scrisoarea a III-a" de M. Eminescu elevii au insistat asupra sentimentelor patriotice care se degajă din versurile acestui mare poet. Schiţa „Socoteala" le-a oferit posibilitatea de a face aprecieri judicioase cu privire la felul în care Al. Vlahuţă a reuşit să zugrăvească situaţia grea a ţărănimii muncitoare în societatea capitalistă. Aceleaşi aprecieri le-a prilejuit şi analiza creaţiei populare „Doină, Doină, cîntec dulce".

Examenul de matematică a arătat că profesorii au depus permanent eforturi pentru a lega cunoştinţele elevilor de realităţile concrete, pentru a-i învăţa să le folosească în practică. Problema dată în lucrarea scrisă le-a cerut elevilor să afle numărul de piese de tractoare realizate zilnic de fiecare din cele două brigăzi de la secţia de strungărie a unei uzine, precum şi procentul de depăşire a planului pe întreaga secţie ştiind că numărul de piese care urmează să fie lucrate a fost repartizat între cele două brigăzi în raportul de 3/4 şi că prima brigadă şi-a depăşit zilnic normele de plan cu 15 la sută, iar a doua a produs cu 3/20 mai multe piese decît prevedea planul său zilnic, ele realizînd astfel împreună 805 piese. Soluţionarea acestei probleme a solicitat raţionamentul elevilor, capacitatea lor de a pătrunde conţintul ei, de a o pune în ecuaţie, de a face calcule algebrice. Majoritatea elevilor au ales modalitatea cea mai simplă şi mai clară de rezolvare. La fel ca şi problema, exerciţiul de aritmetică le-a cerut elevilor cunoştinţe matematice multilaterale, privind diferite capitole ale acestei discipline. Pentru rezolvarea lui au trebuit să lucreze cu fracţii zecimale şi ordinare, să extragă rădăcina pătrată din radical, să simplifice etc. Felul cum au lucrat elevii atît exerciţiul cît şi problema a dovedit temeinicia cunoştinţelor lor de matematică. Este interesant de observat că şi acei puţini elevi care nu au reuşit să ducă pînă la capăt calculele cu corectitudine au comis în special greşeli din neatenţie.

Insuşirile pozitive pe care le-au dovedit elevii la concurs arată seriozitatea cu care se ocupă pedagogii de educaţia lor în şcoală, constituie o garanţie că şcolarii de astăzi vor deveni demni constructori ai societăţii socialiste.

O. BUZESCU

Înaintea probelor de verificare

Nu peste mult timp, la şcolile medii serale din Piteşti, ca de altfel pretutindeni în ţară, vor avea loc probele de verificare pentru tinerii muncitori care urmează să intre anul acesta în clasa a VIII-a. Cei mai mulţi dintre viitorii elevi ai şcolilor serale au urmat în ultimele luni cursuri de pregătire în cadrul cărora pedagogii i-au ajutat să-şi reîmprospăteze cunoştinţele, aşa încît să se poată prezenta cu succes la probele de verificare.

Specificul metodelor folosite de pedagogii din Piteşti în cadrul cursurilor de pregătire pentru tinerii muncitori a fost determinat de nivelul de cunoştinţe al acestora. In general, cursanţii au avut, de la început, un bagaj destul de bogat de cunoştinţe. Indeosebi s-a putut constata că munca pe care o desfăşoară în producţie i-a pus în faţa unor probleme a căror soluţionare a contribuit la ridicarea pregătirii lor. Tocmai de această caracteristică au ţinut seama cadrele didactice în alegerea metodelor pe care le-au folosit la cursul de pregătire. Bunăoară, lecţiile de matematică şi fizică au avut un caracter mai mult recapitulativ, oprindu-se în parcurgerea capitolelor indicate de programă în special asupra problemelor şi exerciţiilor aplicative. Cerîndu-le cursanţilor să efectueze, de pildă, un exerciţiu algebric, profesorii de matematică şi-au putut da seama în ce măsură ei cunosc sau nu chestiunile teoretice legate de rezolvarea acestui fel de exerciţii. Constatările făcute i-au ajutat să înţeleagă ce nelămuriri au elevii şi asupra căror probleme trebuie să insiste îndeosebi. Dezlegarea în prealabil a problemelor şi exerciţiilor le-a înlesnit elevilor formularea concluziilor teoretice. Luînd, bunăoară, o problemă pentru rezolvarea căreia se ajunge la o expresie cu fracţii ordinare sau zecimale, profesorul Ion Boacără, de la secţia serală a Şcolii medii nr. 1, le-a reamintit elevilor o serie de reguli de bază, cum ar fi aducerea la acelaşi numitor cu ajutorul celui mai mic multiplu comun, descompunerea numărului în factori primi, regulile de divizibilitate. De la o problemă care cerea împărţirea în părţi proporţionale cu anumite numere s-a ajuns la discutarea chestiunilor teoretice privind împărţirea în părţi direct şi invers proporţionale, proporţiile şi proprietăţile proporţiilor.

Totodată, s-a pus accentul pe legarea permanentă a lecţiilor de munca din întreprinderile în care lucrează cursanţii. Fiind raportate la operaţiuni practice bine cunoscute de cursanţi, problemele teoretice au devenit mai simple, mai clare, mai accesibile. Discutînd, de pildă, despre cerc, profesorul Ion Boacără a folosit numeroase exemple legate de activitatea tinerilor muncitori în producţie. Pe baza exemplului roţilor de transmisie s-a demonstrat poziţia cercurilor tangente exterioare şi raportul dintre numărul de turaţii pe care îl fac două cercuri tangente în funcţie de raza lor.

La Şcoala serală de pe lîngă Intreprinderea textilă „11 Iunie" s-au folosit de asemenea, pentru demonstrarea unor probleme teoretice, exemple luate din practica în producţie, cum ar fi determinarea unghiului de înclinare pe care trebuie să-l aibă cuţitul pentru a prelucra diferite piese metalice sau determinarea razei cercului unei piese care trebuie tăiată dintr-o bară de fier în formă de hexagon în aşa fel că metalul irosit să fie minim.

Tot pe baza unor exemple din practică s-au lămurit, la lecţiile de fizică, noţiunile de densitate şi greutate specifică, s-a făcut distincţia dintre masă şi greutate, s-a precizat felul cum acţionează legile mecanicii. De asemenea, pentru a le demonstra cursanţilor că legea a treia a mecanicii, care arată că acţiunile reciproce dintre două corpuri sînt egale şi de sensuri contrarii, nu se aplică decît la materia perfect rigidă, profesorul de fizică a folosit exemplul unui cuţit de strung care pătrunde într-o piesă metalică.

Ca să-i facă pe cursanţi să înţeleagă ce este lucrul mecanic, profesoara Virginia Ciobanu a apelat la cunoştinţele lor din practică privind mişcarea unei biele. Tot pe baza exemplelor practice le-a lămurit ce sînt mişcarea şi repausul şi le-a dat clasificarea felurilor de mişcare după traiectorie, după viteză etc. Repaosul relativ le-a fost explicat elevilor prin analogie cu raportul de mişcare existent între mecanismele unei maşini şi soclul ei. Lecţiile despre scripete au fost ilustrate cu exemple referitoare la sistemul de funcţionare a macaralelor, pe care mulţi dintre tinerii muncitori le folosesc în producţie. Pentru înţelegerea principiilor privitoare la acţiunea pîrghiilor li s-a amintit cursanţilor deosebirea dintre foarfeca de tăiat postav (cu lamele mai lungi şi braţele mai scurte) şi foarfeca de tăiat tablă (cu lamele scurte şi braţele lungi).

Apropierea continuă a problemelor teoretice de practică, de munca în producţie, a uşurat mult asimilarea de către cursanţi a cunoştinţelor de matematică şi fizică. Pe această cale profesorii din Piteşti au reuşit să ridice nivelul de pregătire al tinerilor muncitori la înălţimea cerinţelor pe care le vor impune probele de verificare.

V. OCTAVIAN

In aceste zile elevii şcolilor medii serale se pregătesc de examene

Pregătirea muncitorilor pentru industria petrolului

Un loc de frunte în pregătirea viitoarelor cadre de muncitori calificaţi necesari dezvoltării industriei petrolului îl ocupă instruirea practică a ucenicilor în producţie. Cele mai importante şi mai actuale probleme legate de modul de desfăşurare a acestei instruiri au fost larg dezbătute în cadrul unui schimb de experienţă care a avut loc de curînd între cadrele didactice dintr-o serie de şcoli care pregătesc cadre pentru industria petrolului.

Cu această ocazie tov. ing. Ion Artopolescu, director adjunct al Grupului şcolar din Tîrgovişte a prezentat un referat cu privire la organizarea şi desfăşurarea instruirii practice în producţie a ucenicilor, iar tov. N. Alexandrescu, directorul tehnic al Trustului de extracţie Tîrgovişte a prezentat un referat cu privire la sprijinul acordat de unitatea tutelară în organizarea practicii. Datorită acestor referate, precum şi datorită verificării pe teren a modului cum se desfăşoară practica la schelele Tîrgovişte şi Ochiuri, la sectorul Aninoasa la Oficiul ateliere şi la baza Viforita, profesorii şi maiştrii care au participat la schimbul de experienţă au putut cunoaşte aprofundat cîteva aspecte dintre cele mai importante ale instruirii practice. Ei şi-au dat astfel seama de necesitatea unei organizări speciale a instruirii practice în producţie a ucenicilor, în funcţie de condiţiile de lucru specifice industriei petrolului, cum sînt durata mare a operaţiilor tehnologice sau a lucrărilor de reparaţii şi montaj, răspîndirea locurilor de muncă la distanţe mari, concentrarea în anumite regiuni a forajelor şi extracţiei etc. De asemenea, au constatat că este mai indicat ca instruirea practică în producţia din acest sector industrial să se desfăşoare pe funcţiuni şi nu pe procese tehnologice, deoarece nu există schele sau şantiere de foraj în care să se execute totalitatea lucrărilor. Unele şantiere folosesc mai mult instalaţiile electrice şi mai puţin instalaţiile cu motoare cu combustie internă, altele dimpotrivă. De asemenea, la unele schele de producţie sînt sonde în erupţie sau numai în pompaj, la altele se efectuează numai anumite lucrări ş.a.m.d. De aceea, pentru a se asigura o pregătire temeinică a ucenicilor şi pentru a nu se limita pregătirea lor numai la anumite operaţiuni, planul de repartiţie în producţie prevede mutarea ucenicilor de la o schelă la alta, la perioade de timp bine stabilite. In perioada practicii la extracţia ţiţeiului, bunăoară, ucenicii au trecut prin următoarele funcţiuni: măsurători de rezervoare, operatori la parcuri de separatoare, operatori la distibuţia de recuperare secundară, operatori la extracţia ţiţeiului şi sondori de intervenţie. In perioada practicii la foraj ei au trecut prin funcţiile de sondor la gura puţului, podar şi sondor şef.

O problemă larg dezbătută cu prilejul schimbului de experienţă a fost aceea a controlului şi îndrumării practicii în producţie de către colectivul care are această sarcină. S-a arătat că un rol esenţial în această privinţă trebuie să-l îndeplinească controlul practicii în producţie de către cadrele didactice de specialitate, care au datoria să acorde o mare atenţie conţinutului caietului de practică al ucenicilor. S-a propus extinderea în acest scop a metodei aplicate în unele şcoli de a se verifica caietele de practică de către profesorul de tehnologie cu ocazia verificării cunoştinţelor din cadrul lecţiei respective.

S-a arătat de asemenea că, deoarece locurile de practică ale ucenicilor se află la distanţe mari de şcoală, ceea ce determină greutăţi în controlul practicii, este necesar să se repartizeze pentru anii II şi III un maistru-instructor care să aibă sarcina de a controla şi îndruma practica în producţie a unui număr de ucenici. S-a subliniat totodată că o contribuţie însemnată la buna desfăşurare a practicii o constituie strînsa colaborare a şcolilor cu întreprinderile, analiza periodică efectuată în comun de acestea a activităţii practice a ucenicilor.

Participanţii la schimbul de experienţă au scos în evidenţă rolul însemnat al muncitorilor fruntaşi în pregătirea ucenicilor. Exemple concludente sînt în această privinţă rezultatele obţinute de ucenicii repartizaţi în brigăzile de intervenţie conduse de Eroul Muncii Socialiste Dumitru Arjan, de fruntaşul în întrecerea socialistă Constantin Chiţănoiu de la Schela Tîrgovişte şi alţii.

Participanţii la schimbul de experienţă sînt hotărîţi să folosească învăţămintele pe care le-au cules în cadrul lui pentru îmbunătăţirea continuă a pregătirii cadrelor necesare industriei noastre petrolifere.

Ing. EDUARD CUPFER

Practica agricolă de vară

În această perioadă, elevii claselor a V-a și a VI-a de la toate școlile sătești de cultură generală execută practica agricolă de vară pe terenurile gospodăriilor agricole colective și ale gospodăriilor agricole de stat sau pe loturile școlare. Această practică are un rol didactic și educativ deosebit de însemnat: ea realizează o legătură directă între școală și producție, dînd elevilor posibilitatea să participe efectiv la lucrările agricole curente și să contribuie nemijlocit, prin munca lor, la desfășurarea procesului de producție din agricultura locală. Practica agricolă de două săptămîni de la finele anului școlar este totodată pentru profesori cel mai bun prilej de a consolida cunoștințele și deprinderile dobîndite de elevi la lecții, de a completa sau lămuri unele cunoștințe care au rămas neclare pentru elevi.

Majoritatea școlilor sătești au luat măsuri menite să asigure o cît mai bună desfășurare a practicii agricole de vară, ținînd seama de condițiile locale. La aceasta au contribuit experiența practicii din anul trecut și legătura permanentă pe care școlile au realizat-o cu unitățile agricole socialiste din localitățile respective.

Iată, bunăoară, cum se desfășoară practica agricolă de vară la Școala de 7 ani din comuna Chiajna. Cei aproape 200 de elevi din clasele a V-a și a VI-a ale acestei școli au fost împărțiți în echipe, pe clase. Practica se execută la G.A.S. Dudu și pe lotul școlar care, prin munca profesorilor și elevilor, a devenit dintr-un teren părăsit, plin de gropi, un lot nivelat, împrejmuit și judicios organizat. Culturile diverse de plante agricole de cîmp (porumb, grîu, orz, ovăz, floarea soarelui, bob, mazăre, fasole, cartofi), de legume (roșii, ardei, vinete, varză, rădăcinoase etc.), pepiniera și livada de pomi, grădina de flori și stupina asigură efectuarea unei game întregi de lucrări variate, ceea ce contribuie într-o măsură însemnată la întregirea cunoștințelor și deprinderilor practice ale elevilor.

În ziua de 21 iunie erau planificate aplicații practice pe lot. Un furnicar de elevi, într-o activitate ordonată, dar plină de voie bună și entuziasm, executa lucrările de sezon: prășitul și răritul florii soarelui, porumbului și legumelor, plivitul păioaselor, culesul mazării etc. Două echipe de elevi amenajau o porțiune de teren (nivelarea terenului, pichetare etc.) în vederea plantării la toamnă a unui colț din lotul școlar cu viță de vie. O altă echipă de elevi transporta gunoi de grajd și-l depozita pe o platformă, spre a fi păstrat pentru îngrășarea unor parcele. Alți elevi terminaseră lucrările de sezon în stupină. Toți elevii aveau uneltele necesare lucrărilor respective (uneltele, în număr suficient, au fost procurate cu sprijinul comitetului de părinți).

Este de menționat faptul că lucrările agricole, la care elevii participă prin rotație, au constituit un prilej de mobilizare a tuturor cadrelor didactice ale școlii; în afară de profesorii de specialitate se află pe teren și profesorii care predau alte discipline, precum și diriginții. Aceștia îi supraveghează pe elevi și le imprimă spiritul de ordine în muncă.

Fiecare echipă de elevi are cîte un responsabil permanent, din rîndurile elevilor. Ar fi fost însă mai bine ca responsabilii să se schimbe zilnic, prin rotație, astfel ca toți elevii să cunoască problemele organizării și ale conducerii muncii, să răspundă de o anumită lucrare, ceea ce are un efect educativ deosebit de important.

La școala din Dragomirești din Deal, condițiile locale au impus răspîndirea elevilor la mai multe unități de practică — gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic", secțiile din Dragomirești și Zurbaua ale G.A.S. Dudu și lotul școlar. Pentru buna desfășurare a lucrărilor s-a întocmit un grafic în care s-au prevăzut locurile de practică, clasele care execută practica, numărul elevilor pe clase și echipe, planificarea zilnică a lucrărilor pe toată perioada de practică (lucrări de întreținere a culturilor, recoltări etc.) și responsabilii pe clase și echipe (cadre didactice și elevi). Respectarea strictă a acestui grafic asigură executarea aplicațiilor practice în condiții bune. Astfel, în ziua de 21 iunie, clasa a V-a A a executat prășitul porumbului la secția G.A.S. Dragomirești, clasa a VI-a B a recoltat mazăre și gulii la gospodăria agricolă colectivă, clasa a VI-a A a efectuat lucrări zootehnice la Zurbana, iar clasa a VI-a B a plivit buruienile din culturile lotului școlar.

Toți elevii școlilor sătești desfășoară practica agricolă cu stăruință și dragoste, legîndu-se astfel mai strîns de munca pe ogoare, de țăranii muncitori, pregătindu-se să devină cadre de nădejde ale agriculturii noastre socialiste.

P. STANCU

Lucrări practice agricole pe terenul Gospodăriei agricole de stat din comuna Măgurele, regiunea Ploești: copilirea a doua la cultura de roșii

În ajutorul candidaților la examenul de maturitate

Pentru a orienta studiul candidaților care se vor prezenta la examenul de maturitate, publicăm problemele din care se va face examinarea, la „Elemente de marxism-leninism".

ECONOMIE POLITICĂ

1. Obiectul economiei politice. Caracterul istoric și de clasă al economiei politice. Importanța economiei politice marxist-leniniste pentru lupta revoluționară a proletariatului.

2. Modul de producție și laturile sale. Interacțiunea între forțele de producție și relațiile de producție.

3. Marfa și cei doi factori ai ei. Izvorul și mărimea valorii. Timpul de muncă socialmente necesar.

4. Acțiunea legii valorii în producția de mărfuri bazată pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție.

5. Forța de muncă ca marfă. Valoarea și valoarea de întrebuințare a mărfii forță de muncă. Procesul de producere al plusvalorii.

6. Cele două căi de sporire a plusvalorii. Plusvaloarea absolută și plusvaloarea relativă. Plusvaloarea suplimentară.

7. Legea economică fundamentală a capitalismului. Importanța învățăturii marxiste despre plusvaloare pentru lupta revoluționară a clasei muncitoare.

8. Deosebirile dintre salariul în capitalism și salariul în socialism.

9. Cum se formează armata industrială de rezervă a capitalului și ce influență are ea asupra situației clasei muncitoare.

10. Pauperizarea relativă și absolută a proletariatului în capitalism.

11. Cauza fundamentală a crizelor economice de supraproducție. Crizele economice de supraproducție și ascuțirea contradicțiilor capitalismului.

12. Imperialismul, ultimul stadiu al capitalismului. Trăsăturile imperialismului.

13. Profitul de monopol și prețul de monopol. Acțiunea legii economice fundamentale a capitalismului în imperialism.

14. Locul istoric al imperialismului.

15. Combaterea teoriilor burgheze, reformiste și revizioniste cu privire la imperialism („capitalism planificat", „capitalism popular" etc.).

16. Prima etapă a crizei generale a capitalismului.

17. A doua etapă a crizei generale a capitalismului. Adîncirea crizei generale a capitalismului după cel de al doilea război mondial.

18. Legea dezvoltării economice și politice inegale și în salturi a țărilor capitaliste în imperialism și teoria leninistă a revoluției proletare.

19. Necesitatea perioadei de trecere de la capitalism la socialism.

20. Politica P.M.R. de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

21. Aplicarea cu consecvență de către partidul nostru a învățăturii marxist-leniniste cu privire la industrializarea socialistă.

22. Planul cooperatist al lui Lenin. Necesitatea obiectivă a transformării socialiste a agriculturii în țara noastră.

23. Aplicarea creatoare de către Partidul Muncitoresc Romîn a planului cooperatist al lui Lenin în transformarea socialistă a agriculturii în R.P.R.

24. Trăsăturile și legile generale proprii tuturor țărilor care trec la socialism.

25. Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție; cele două forme ale ei. Întărirea continuă a proprietății socialiste în R.P.R.

26. Relațiile de producție socialiste. Deosebirea lor radicală față de relațiile de producție capitaliste.

27. Legea economică fundamentală a socialismului. Politica dusă de partidul nostru pentru creșterea bunăstării oamenilor muncii.

28. Necesitatea și posibilitatea dezvoltării planice proporționale a economiei naționale în socialism.

29. Planificarea socialistă și principiile ei.

30. Planificarea economiei naționale în R.P.R.

31. Caracterul muncii în socialism. Întrecerea socialistă în țara noastră — expresie a noii atitudini față de muncă.

32. Creșterea neîntreruptă a productivității muncii în socialism. Politica partidului nostru pentru ridicarea necontenită a progresului tehnic — cale principală de creștere a productivității muncii.

33. Repartiția după muncă — lege economică a socialismului. Măsurile luate de P.M.R. pentru creșterea salariului real în țara noastră.

34. Necesitatea și particularitățile producției de mărfuri în socialism.

35. Acțiunea legii valorii în socialism și în perioada de trecere.

36. Gospodărirea socialistă a întreprinderilor și trăsăturile ei.

37. Prețul de cost, căile de reducere a prețului de cost. Reducerea prețului de cost — cale sigură pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

38. Sistemul socialist al agriculturii. Succesele obținute în transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră.

39. Ritmul înalt de dezvoltare a reproducției socialiste în țara noastră.

40. Dezvoltarea cu precădere a producției mijloacelor de producție față de producția mijloacelor de consum — obiectiv principal al politicii economice a P.M.R. și a guvernului R.P.R.

41. Producerea și repartizarea venitului național în socialism. Creșterea necontenită a venitului oamenilor muncii din țara noastră.

42. Caracterul științific al politicii economice a partidului și guvernului nostru.

43. Formarea sistemului socialist mondial și formele de colaborare între țările socialiste.

44. Cele două faze ale societății comuniste.

45. Construirea bazei materiale de producție a comunismului. Însemnătatea Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. — congresul constructorilor comunismului.

FILOZOFIE

1. Obiectul de studiu al marxism-leninismului. Importanța teoretică și practică a studierii marxism-leninismului.

2. Condițiile istorice ale apariției marxismului.

3. În ce constă revoluția săvîrșită de marxism în filozofie.

4. Principalele idei ale Manifestului Partidului Comunist.

5. Ce este leninismul. Contribuția lui Lenin la dezvoltarea creatoare a marxismului.

6. Caracterul revoluționar, combativ și creator al marxism-leninismului.

7. Ce este și cum a apărut filozofia?

8. Caracterul de clasă și de partid al filozofiei.

9. Problema fundamentală a filozofiei și laturile sale.

10. Lupta dintre materialism și idealism în filozofie.

11. Definiția marxist-leninistă a noțiunii filozofice de materie.

12. Formele fundamentale de mișcare a materiei.

13. Spațiul și timpul, forme obiective de existență a materiei în mișcare.

14. În ce constă unitatea lumii?

15. Materia — factor prim, conștiința — factor secund.

16. Conștiința, reflectare a lumii materiale.

17. Cele două trepte ale procesului de cunoaștere. Cunoașterea — proces istoric.

18. Rolul practicii în cunoaștere. Unitatea dintre teorie și practică.

19. Raportul dintre adevărul obiectiv, absolut și relativ în procesul cunoașterii.

20. Dialectica marxistă. Opoziția dintre metoda dialectică și metoda metafizică.

21. Necesitate și întîmplare — categorii ale dialecticii marxiste.

22. Importanța învățăturii marxist-leniniste despre posibilitate și realitate pentru activitatea practică a proletariatului.

23. Legea — legătură necesară, esențială și generală a fenomenelor.

24. Legea unității și luptei contrariilor.

25. Contradicții antagoniste și neantagoniste.

26. Contradicții interne și externe.

27. Legea trecerii schimbărilor cantitative în schimbări calitative.

28. Deosebirea dintre negația dialectică și negația metafizică.

29. Dezvoltarea dialectică de la inferior la superior.

30. Materialismul istoric — știința legilor celor mai generale ale dezvoltării societății.

31. Caracterul obiectiv al legilor dezvoltării sociale. Caracterul de clasă al folosirii legilor sociale.

32. Raportul dialectic dintre bază și suprastructură.

33. Particularitățile apariției și dezvoltării bazei și suprastructurii socialiste. Rolul suprastructurii socialiste în formarea și consolidarea bazei socialiste.

34. Realizări în făurirea și dezvoltarea bazei și suprastructurii în R.P.R.

35. Învățătura marxist-leninistă despre clase și lupta de clasă.

36. Clasele și lupta de clasă în perioada actuală în țara noastră.

37. Rolul hotărîtor al maselor în dezvoltarea societății.

38. Ce este statul. Caracterul de clasă și istoric al statului.

39. Statul socialist și funcțiile lui. Sarcinile statului nostru democrat-popular.

40. Superioritatea democrației socialiste față de cea burgheză.

41. Raportul dialectic dintre existența socială și conștiința socială.

42. Atitudinea statului socialist și a partidului comunist față de misticism.

43. Opoziția între știință și religie.

44. Morala și arta — forme ale conștiinței sociale. Superioritatea moralei proletare asupra celei burgheze.

Concursul de material didactic

Pentru a se asigura condițiile necesare legării tot mai strînse a învățămîntului de practică, se acordă o deosebită grijă și înzestrării școlilor cu un bogat și variat material didactic. De la reforma învățămîntului din 1948 și pînă în prezent, mijloacele alocate de stat pentru material didactic depășesc suma de 230.000.000 lei. La îmbogățirea materialului didactic contribuie și numeroși pedagogi care, împreună cu elevii, realizează cu mijloace locale aparate, instrumente, hărți etc.

În vederea dezvoltării interesului lucrătorilor din învățămînt pentru crearea de lucrări originale în domeniul materialului didactic, Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează anual un concurs.

La concursul organizat în anul 1959 au fost prezentate lucrări cu o tematică variată, pentru numeroase discipline. O parte din aceste lucrări urmează să fie date întreprinderilor de material didactic pentru a fi incluse în planul de producție din anul 1961, iar altele vor fi popularizate în presa de specialitate.

Din lucrările premiate trebuie să amintim în primul rînd două lucrări originale pentru fizică și chimie — „Aparat înregistrator pentru studiul mișcării rectilinii" și „Aparat practic pentru demonstrarea experimentală a diferitelor procese fizice și chimice legate de acțiunea termică asupra substanțelor". Aceste lucrări oferă posibilitatea efectuării unor experiențe de fizică și chimie care nu s-au realizat pînă în prezent în școli. Au fost premiate de asemenea mai multe scenarii de diafilme, dintre care menționăm: „V. I. Lenin — viața și opera" și „Lupta P.C.R. împotriva războiului antisovietic și pentru întoarcerea armelor împotriva hitleriștilor", „Litoralul Mării Negre", „Legarea învățămîntului de viață prin practica agricolă la Școala de 7 ani din Beidaud, raionul Istria, regiunea Constanța", „Stufu și derivatele lui"; precum și două scenarii privind fabricarea zahărului, a uleiului și a săpunului.

Comisia de specialitate a premiat și o serie de hărți prezentate la concurs, cum sînt harta „Africa fizică și economică", precum și harta economică a lumii. Au fost premiate de asemenea o lucrare pentru lecțiile de astronomie precum și două lucrări pentru clasele I–IV.

În anul acesta Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează un nou concurs de material didactic, a cărui tematică va fi dată în curînd publicității.

L. ANDERCO și M. ADLER

Prin expoziții

Realizările micilor tehnicieni

La Palatul pionierilor din Capitală s-a deschis de curînd „Expoziția pe țară a micilor tehnicieni", care cuprinde lucrări practice efectuate în decursul anului școlar de către elevii din clasele I—VII. Vizitatorii expoziției sînt plăcut impresionați, în primul rînd, de numărul mare și de varietatea lucrărilor: sînt prezentate peste 5000 exponate, reprezentînd aparate și machete din domeniul fizicii și chimiei, machete de mașini și unelte agricole, lucrări de lăcătușărie, tîmplărie, aeromodele, confecții, broderii etc.

In cadrul expoziției se întîlnesc la fiecare pas „puncte de atracție". La intrarea în prima sală, bunăoară, vizitatorii rămîn timp îndelungat în fața „Complexului de amplificare", format din radio-magnetofon, executat de pionierii de la Școala medie din Bistrița, ca și în fața unei machete în funcțiune a unui tractor cu șenile, confecționată de elevii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din Abrud. Mult interes stîrnește aici și macheta instalației de distilare a țițeiului, executată de cercul tinerilor electricieni de la Casa pionierilor din Ploești.

In sălile următoare ale expoziției atenția vizitatorilor este atrasă de lucrări la fel de interesante. Printre acestea se numără și macheta barajului hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz, executată cu măiestrie de cercul micilor electricieni de la Palatul pionierilor din București, macheta vasului „Transilvania", executată la Casa pionierilor din Brăila sau macheta fabricii de lăzi de la Frasin, realizată de unitatea de pionieri — Frasin, raionul Gura Humorului.

Expoziția micilor tehnicieni este vizitată zilnic de sute și sute de pionieri și școlari, dornici să devină și ei „maeștri" ca și autorii lucrărilor expuse. Vizitatorii

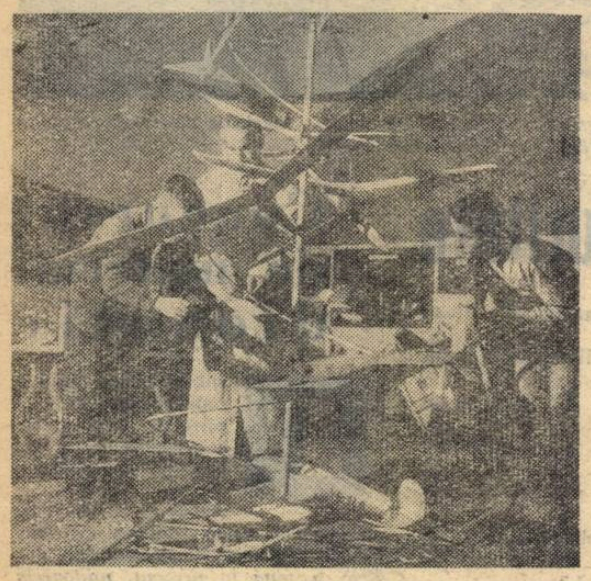

din rîndul cadrelor didactice se gîndesc cu un simțămînt de bucurie la activitatea creatoare a școlarilor, la amploarea preocupărilor lor tehnice văzînd în aceasta rodul îndrumării date de partid învățămîntului spre legătura tot mai strînsă cu viața, cu practica, rezultatele muncii lor însuflețite de zi cu zi.

Lucrările viitoarelor cadre ale industriei bunurilor de consum

O frumoasă și interesantă expoziție a fost inaugurată zilele trecute în incinta Școlii profesionale „Tehnometal" din Capitală. Expoziția cuprinde o mare varietate de lucrări executate de ucenicii școlilor profesionale și elevii școlilor de maiștri aparținînd Ministerului Industriei Bunurilor de Consum. Sînt aici lucrări de filatură și țesătorie, confecții pentru bărbați, femei și copii, un bogat și frumos sortiment de încălțăminte, lucrări de ceramică și sticlărie, diverse produse alimentare, precum și lucrări de mecanică.

Foarte izbutite sînt, îndeosebi, țesăturile și confecțiile executate de ucenicele din anii II și III de la școala profesională de pe lîngă Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București, precum și de la școlile de pe lîngă întreprinderile „Industria lînii" din Timișoara și „Industria textilă" din Lugoj. La produsele de încălțăminte, realizate cu deosebit gust, se remarcă măiestria ucenicilor școlilor profesionale „Ianoș Herbak" din Cluj și „Kirov" din București. Deosebit de valoroase sînt și produsele din ceramică și sticlă realizate de ucenicii și elevii de la Centrul școlar pentru industria sticlei din Turda și de ucenicii Școlii profesionale „Vitrometan" din Mediaș.

Lucrările prezentate la expoziție de elevii-maiștri arată contribuția acestora la creșterea randamentului de producție al utilajelor. Sînt expuse astfel numeroase lucrări de diplomă care cuprind studii și propuneri concrete privind mărirea producției și productivității muncii. Elevul-maistru Vasile Podoleanu, de la Centrul școlar profesional și tehnic de maiștri „Țesătoriile reunite", a realizat cu sprijinul profesorului de specialitate o inovație la sulul de urzeală, prin care se asigură un randament sporit al producției și o mai bună calitate a produselor. Macheta reprezentînd inovația elevului-maistru Vasile Podoleanu este expusă la loc de cinste. O altă lucrare complexă, „Macheta buteliei intermediare" tip „Frigotehnica", a fost realizată de elevii-maiștri Constantin Anghel și Vasile Ionescu de la Centrul școlar „Filimon Sîrbu" din București.

Expoziția școlilor Ministerului Industriei Bunurilor de Consum reflectă puternic preocuparea cadrelor didactice din acest sector pentru ridicarea continuă a nivelului de pregătire al viitorilor muncitori și tehnicieni.

Rezultatele activității practice

Un rodnic și îmbucurător bilanț pe tărîmul legării învățămîntului de viață — aceasta este concluzia pe care o desprind în mod clar vizitatorii expoziției de lucrări practice ale elevilor, organizată de Școala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir" din Capitală.

Lucrările variate de lăcătușărie, cele de tîmplărie, executate cu gust și talent, numeroasele aparate, dispozitive și instrumente realizate în cadrul activității cercurilor de chimie, fizică, matematică, științe naturale etc., confecțiile și cusăturile pe motive naționale executate de eleve — toate vorbesc elocvent de succesele obținute pe calea legării învățămîntului de viață, de către cadrele didactice și elevii școlii „D. Cantemir" în anul școlar care s-a încheiat.

Multe din lucrările prezentate la expoziție sînt inspirate din grandioasele construcții ale socialismului din patria noastră. Macheta unei instalații moderne de cracare a păcurii, realizată cu deosebită măiestrie de un grup de elevi din clasa a X-a, harta înfățișînd realizările obținute în cadrul planului de electrificare a țării și localitățile unde se vor construi noile termocentrale, executată de membrii cercului de fizică, la fel ca alte numeroase lucrări, dovedesc că școlarii trăiesc intens vremurile noi, de continuu avînt economic al patriei noastre.

In cadrul expoziției sînt prezentate și lucrări originale ale elevilor, membri ai cercului literar. Versurile „Puterea comunistă", dedicate Congresului al III-lea al partidului, poezia „Cuvinte despre Roaită" ș.a. ilustrează grăitor faptul că elevii școlii „D. Cantemir" sînt educați de profesori în spiritul celor mai înalte principii morale, în spiritul dragostei față de patrie și partid, că ei vor deveni constructori de nădejde ai socialismului.

I. MOSCU

Serbarea de sfîrșit de an la Școala medie „I. L. Caragiale" din București

SERBĂRI ȘCOLARE

Pretutindeni în școli se desfășoară în aceste zile tradiționalele serbări de sfîrșit de an școlar. Elevii prezintă cu acest prilej programe artistice bogate și variate în conținut, dovedind uneori adevărat talent artistic, cultivat cu grijă de pedagogi.

De curînd a avut loc la Casa de cultură din raionul Tudor Vladimirescu serbarea de sfîrșit de an a elevilor Școlii de 7 ani nr. 72. Cea mai mare parte a programului a fost prezentată de elevii claselor I—IV. Programul vocal, care a început cu imnul R.P.R. și a continuat cu cîntecele „Partidul", „E roșie cravata mea ca focul" etc. s-a bucurat de un succes deosebit. Mult apreciată a fost de asemenea execuția dansurilor populare din Țara Oașului, ca și a dansului marinarilor și al florilor. Cei mai buni recitatori au rostit cu însuflețire poeziile „Partidul" de M. Beniuc și „Vrem pace".

La serbarea Școlii de 7 ani din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, s-a prezentat un frumos dans cu temă, intitulat „Munca în colectivă", creat de cadrele didactice și interpretat de elevi. Micii dansatori s-au bucurat de un deosebit succes, stîrnind aplauzele țăranilor colectiviști din comună, ca și ale celorlalți spectatori. Programul a fost prezentat și la Casa de cultură din Zimnicea, unde s-a bucurat de asemenea de mult succes.

Sfîrșitul acestui an școlar a fost sărbătorit de pionierii din orașul Oradea la Casa pionierilor, care a aniversat în aceste zile 10 ani de la înființarea ei. Serbarea a fost pentru pionieri un prilej de a-și manifesta recunoștința și dragostea față de partid, care le-a creat condiții minunate de învățătură, de dezvoltare. Poeziile și cîntecele închinate patriei și partidului au făcut să vibreze inimile spectatorilor care se aflau în sală. Frumoasele dansuri populare au stîrnit și ele admirație. De asemenea, a cules aplauze orchestra Casei pionierilor.

Succesul serbărilor școlare din acest an a arătat și de astă dată silința școlarilor și străduințele depuse de pedagogi pentru a crește un tineret multilateral dezvoltat.

M. T.

Zile de vacanță

Iată-ne din nou în pragul vacanței. După un an de muncă încordată, școlarii se gîndesc cu bucurie la zilele frumoase pe care le vor petrece în taberele organizate pentru ei la munte sau la mare, în taberele de curte, la excursiile pe care le vor face în cele mai frumoase, mai pitorești regiuni ale țării.

La școala noastră, pregătirile pentru vacanță au început de mult. Peste 50 de elevi din clasele V—VIII își vor petrece o parte din lunile de vară în tabere, la munte și la mare. Un mare număr de elevi din clasele VIII, IX și X vor participa la cele cinci excursii organizate de Secția de învățămînt a raionului pentru elevii școlilor medii. Pentru elevii clasei a VIII-a se organizează două excursii, prima în luna iulie, în regiunea Hunedoara, iar a doua în luna august, în regiunea Stalin. Însoțiți de cadre didactice, elevii vor vizita unele dintre cele mai importante obiective industriale din patria noastră, vor cunoaște mai îndeaproape realizările obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, pe drumul construirii socialismului. Pentru elevii clasei a IX-a se organizează o excursie în Munții Apuseni. O excursie interesantă se va organiza în luna iulie pentru elevii clasei a X-a. Ei vor vizita orașul Petroșani, vor coborî în mine și vor cunoaște procesul de extragere a cărbunelui. Vor vizita apoi ruinele vechii cetăți Sarmisegetuza, vor urca pe Muntele Retezatul, unde vor vizita parcul amenajat de curînd pentru animalele pe cale de dispariție și vor coborî prin pitoreasca vale a Cernei. Ultima excursie va fi organizată în regiunea Vrancea, la sfîrșitul lunii august și începutul lunii septembrie.

Dar și elevii rămași în Capitală se vor bucura de o vacanță plăcută. In cadrul școlii va funcționa în vara aceasta o tabără de curte pentru pionieri și școlari, la care vor participa, pe lîngă elevii școlii noastre, elevii școlilor de 7 ani din apropiere. Programul de activitate al taberei cuprinde activități variate: întreceri sportive, excursii în împrejurimile Capitalei, acțiuni de înfrumusețare a școlii, întîlniri cu fruntași în producție și scriitori, șezători etc. Elevii claselor VIII—X vor participa la activitatea clubului care se organizează la Școala medie nr. 1.

V. POPOVICI
Directoarea Școlii medii nr. 25 din Capitală

O mare afluență de vizitatori cunoaște în fiecare zi expoziția sovietică deschisă de curînd în pavilionul din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" din Capitală. Cu viu interes sînt cercetate mașinile perfecționate destinate industriei, agriculturii și construcțiilor, mașinile de calculat, ingenioasele aparate din domeniul medicinii, aparatele de uz casnic menite să ușureze considerabil munca gospodinelor, fiind în același timp și foarte economicoase, produse de larg consum etc. In clișeu: *una din sălile expoziției.*

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 572 — vineri 8 iulie 1960 — 12 pagini 25 bani

DRUMUL ȘCOLII ARATAT DE PARTID

Congresul al III-lea al partidului nostru a arătat că una din sarcinile de bază ale revoluției culturale din patria noastră este organizarea și dezvoltarea continuă a învățămîntului de toate gradele. Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a indicat cu claritate liniile directoare ale dezvoltării pe mai departe a învățămîntului nostru, astfel încît acesta să corespundă cerințelor mereu crescînde ale mersului impetuos spre socialism ce are loc în țara noastră.

O importantă sarcină a revoluției culturale din țara noastră, așa cum apreciază documentele Congresului, este **terminarea generalizării învățămîntului de 7 ani și începerea generalizării treptate a învățămîntului de 8 ani**, astfel încît durata școlii medii de cultură generală să ajungă la 12 ani. Învățătorii și profesorii din toate școlile au primit cu entuziasm această prevedere și s-au angajat în fața partidului să nu precupețească nici un efort pentru traducerea ei în viață.

Sarcina cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani și realizarea învățămîntului general de 8 ani cere din partea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare un studiu atent și imediat asupra situației existente în fiecare raion.

În sprijinul acestei munci vin și hotărîrea luată de partid ca începînd cu acest an școlar să se introducă gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I-a pînă la clasa a VII-a inclusiv și prevederea extinderii pe viitor a gratuității și asupra rechizitelor școlare. Această măsură privește în medie anual două milioane cinci sute de mii de elevi.

În ceea ce privește conținutul învățămîntului, indicația dată de Congresul al II-lea cu privire la necesitatea **legării școlii de practica muncii constructive** a fost apreciată de Congresul al III-lea ca **un principiu călăuzitor în organizarea și desfășurarea pe mai departe a învățămîntului de toate gradele.** Ea trebuie să constituie una din preocupările de căpetenie ale tuturor organelor de învățămînt și ale cadrelor didactice, care au datoria să o aplice și să o perfecționeze neîncetat. Este necesar ca, din ce în ce mai mult, paralel cu instrucția teoretică, elevii din ciclul claselor I—VIII să capete deprinderi de muncă practică în cadrul unor activități bine organizate în școală, iar cei din ciclul mediu să-și formeze aceste deprinderi printr-o activitate desfășurată direct în producție.

Raportul C.C. al P.M.R., dezbaterile și rezoluția Congresului au reliefat progresul tehnic continuu al producției noastre. Recenta Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne vine să stabilească o serie de măsuri concrete cu privire la ridicarea în continuare a nivelului tehnic al producției. Acest lucru face necesară o tot mai bună pregătire teoretică și practică de specialitate a muncitorilor și tehnicienilor. Pe de altă parte, industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii reclamă un număr sporit de cadre calificate.

(Continuare în pag. 2)

Numeroși elevi ai Școlii medii „N. Bălcescu" din Capitală au desfășurat practica social-productivă la uzinele „Semănătoarea". Ei au luat parte cu entuziasm la munca avîntată a colectivului uzinei, desfășurată pe linia înfăptuirii hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al partidului.

Înaltă pregătire profesională

Introducerea tehnicii noi, a proceselor tehnologice înaintate, a automatizării și mecanizării complexe a producției în toate ramurile și sectoarele economiei socialiste este una din trăsăturile de bază ale dezvoltării industriei și agriculturii în anii șesenalului și ai programului economic de perspectivă.

În raportul Comitetului Central prezentat la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că **„Pentru realizarea unui ritm înalt de creștere a producției, lărgirea continuă a activității economice și social-culturale, reducerea treptată a duratei zilei de muncă, sînt necesare un număr tot mai mare de forțe de muncă și sporirea neîncetată a productivității muncii, pe baza introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei și aplicării în practică a cuceririlor științei moderne".**

Hotărîrile istorice ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. trasînd liniile diriguitoare de dezvoltare a economiei noastre socialiste conturează totodată profilul muncitorilor de înaltă calificare, capabili să stăpînească tehnica cea mai perfecționată, oameni educați în spirit comunist, cu un larg orizont cultural și științific și o înaltă pricepere profesională.

Un rol de bază pentru formarea unor asemenea muncitori cu înaltă pregătire îl au școlile tehnice de muncitori calificați, cu o durată de 1—2 ani, care primesc absolvenți ai școlii medii de cultură generală, cu examen de maturitate, în vîrstă de 17—25 ani.

Aceste școli care funcționează pe lîngă marile întreprinderi cu un înalt nivel de tehnicitate, dau posibilitate ca instruirea practică în producție în meserii de înaltă tehnicitate ca, de pildă, mecanic de precizie, constructor de aparate sau de mașini electrice, frezor roți dințate, operator pentru prelucrarea maselor plastice etc., să se desfășoare în cadrul acestor întreprinderi, la locul de muncă, în procesul de producție.

Interesul pentru aceste școli, legat de importanța rolului lor în formarea cadrelor de muncitori cu înaltă calificare necesari economiei noastre naționale se oglindește puternic în creșterea rețelei și a numărului de elevi școlarizați. Astfel, față de cele 7 școli tehnice de muncitori calificați care au funcționat în anul școlar 1956—1957 s-a ajuns anul

Ing. C. NICA-NICULESCU
director al învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 4)

OAMENI ȘI FAPTE

„Ziua învățătorului" — ziua acelora care cu migala șlefuitorului de diamante formează omul de mîine, omul-cetățean al grandioasei noastre epoci. În vasta sală de festivități din orașul Galați e un moment de emoție generală. De la masa prezidiului se rostesc numele învățătorilor și profesorilor evidențiați „pentru muncă perseverentă și neobosită, pentru dragostea și priceperea cu care și-au îndeplinit sarcina de educator, pentru devotament față de școală..."

Fiecare nume e o tresărire, o inimă precipitată de plinătatea bucuriei. În gîndul fiecăruia din cei numiți au răsunat din nou, ca un ecou, cuvintele „pentru muncă perseverentă și neobosită, pentru dragostea și priceperea cu care și-au îndeplinit sarcina de educator, pentru devotament față de școală..."

Cîteva momente, fiecare a retrăit în minte file din viața lui de educator...

★

Afară plouă, mărunt, monoton, plouă într-una, ploaie de toamnă. Haina învățătoarei e udă de-a binelea. Din păr i se scurg pe tîmple picuri de apă. E tînără învățătoarea. Aproape un copil. Are un nume simplu, frumos. O cheamă Argentina. Argentina Gheorghe. A venit pe vremea asta tocmai din capul satului pe drumul bătut de multe ori.

Femeia deretică prin casă îmbufnată. Parcă ar fi uitat de învățătoare. Se vede că nu-i cade bine vizita. Învățătoarea vorbește calm, cu sfială parcă, dar cu hotărîre.

— Dumneata știi acum că e bine dacă înveți puțină carte. Ți-aduci aminte cît de mult m-ai ocolit atunci cînd veneam aproape zilnic pe aici ca să înveți să scrii și să citești. La sfîrșit mi-ai mulțumit. Acum, pe băiat de ce nu-l lași să învețe? O mamă vrea întotdeauna binele copilului. E singurul copil din sat care nu vine la școală. În tot Scînteiești-ul doar el a mai rămas.

Femeia stă o clipă, parcă s-ar gîndi la ceva, strînge din buze, trece pragul în curte și țipă ascuțit.

— Ionuț! Ia mai lasă lemnele alea că te-oi cără eu. Vino încoa!

Ionuț sosește în goană cu picioarele lipăind prin băltoacele din bătătură. Mama îi vorbește cu glas ce se vrea aspru.

— Ce-ai înlemnit acolo? Treci și te spală pe ochi și te du la școală... Că după tine trebuie să vină omul să te-ia cu arcanul.

După un timp adaugă încurcată:

— Să nu mai veniți după el, că de azi înainte îl trimit eu.

Peste cîteva minute, silueta liravă a învățătoarei și cea pitică a lui Ionuț se îndepărtau pe ulița din fața casei.

★

Tănase Nejneru, șeful secției de învățămînt a orașului Galați, om ordonat, logic și rațional în discuții, pare prea puțin predispus să se lase furat de capriciile visurilor. Dar înapoia cuvintelor lui sobre, ghicești căldura și pasiunea visătorului.

El nu se teme să viseze. A visat ca toți copiii din oraș să urmeze cursurile școlii de 7 ani. Pentru asta s-a zbătut, a luptat. În cele din urmă visul a devenit faptă.

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 3)

ÎNSUFLEȚIȚI DE HOTĂRÎRILE CONGRESULUI

Pentru terminarea generalizării învățământului de 7 ani

Îndrumînd cu clarviziune, însuflețind în muncă masele de oameni ai muncii și mobilizîndu-le la o activitate conștientă, dîndu-le forța necesară pentru învingerea greutăților, partidul marxist-leninist a reușit să scoată țara noastră din înapoierea economică și culturală în care zăcea atunci cînd era condusă de exploatatori și să o ridice la un nivel cu mult superior și din ce în ce în creștere.

Succesele obținute în toate ramurile economiei au determinat permanenta ridicare a nivelului de trai material al poporului, ridicarea stării lui de cultură. Încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani și începerea, în viitorul apropiat, a muncii pentru realizarea învățămîntului de 8 ani alături de toate înfăptuirile ce au avut loc în țara noastră arată limpede cît de departe a ajuns poporul nostru pe drumul progresului, ce perspective de viitor stau în fața lui.

Pe noi, oamenii școlii, hotărîrea Congresului al III-lea al P.M.R. de a asigura fiecărui cetățean al țării cel puțin 8 ani de pregătire școlară de cultură generală, ca și toate prevederile referitoare la învățămînt, ne-a entuziasmat și totodată ne-a mobilizat în muncă. Imediat ce am luat cunoștință de această hotărîre, am început să ne gîndim ce avem de făcut. Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii a indicat comitetelor executive ale raioanelor să analizeze situația din fiecare comună pentru ca pe această bază să se ia măsuri concrete și să se poată stabili măsurile ce se impun în vederea terminării cît mai grabnice a generalizării învățămîntului de 7 ani și în regiunea noastră.

În anul școlar 1959—1960 noi am cuprins în clasa a V-a 86 la sută din absolvenții claselor a IV-a. Evident, nu am stat printre primele regiuni din acest punct de vedere. Mobilizați de hotărîrile Congresului, ne-am propus ca în viitorul an școlar acest procent să crească simțitor.

Fără îndoială, terminarea generalizării învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani se va realiza cu succes dacă vom lua din vreme toate măsurile pentru asigurarea bazei materiale necesare procesului de învățămînt. De aceea, în anul acesta în regiunea noastră se vor construi peste 60 școli noi de 7 și 11 ani cu circa 235 săli de clasă. O atenție deosebită acordăm amenajării de noi internate și gazde comune, astfel încît distanțele mari de școală să nu mai creeze greutăți copiilor, muncii noastre de școlarizare. Sfaturile populare raionale și secțiile respective de învățămînt și cultură au început să se intereseze de buna dotare a internatelor ce se vor înființa,

Ajutați de către organizațiile de partid, U.T.M. și de celelalte organizații de masă, învățătorii și profesorii din regiunea noastră lămuresc părinții asupra importanței hotărîrii luate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la generalizarea învățămîntului de 8 ani, le arată semnificația ei adîncă pentru a-i convinge pe toți să-și trimită copiii la școală.

Fiecare pedagog, fiecare om al școlii din regiunea noastră dorește din toată inima ca prin munca lui, depusă cu dragoste și devotament, să aducă o contribuție cît mai mare la ridicarea nivelului de cultură al maselor — obiectiv important propus poporului de Congresul al III-lea al partidului nostru.

GHEORGHE PINTILIESCU
șef adjunct al secției regionale de învățămînt și cultură.Suceava

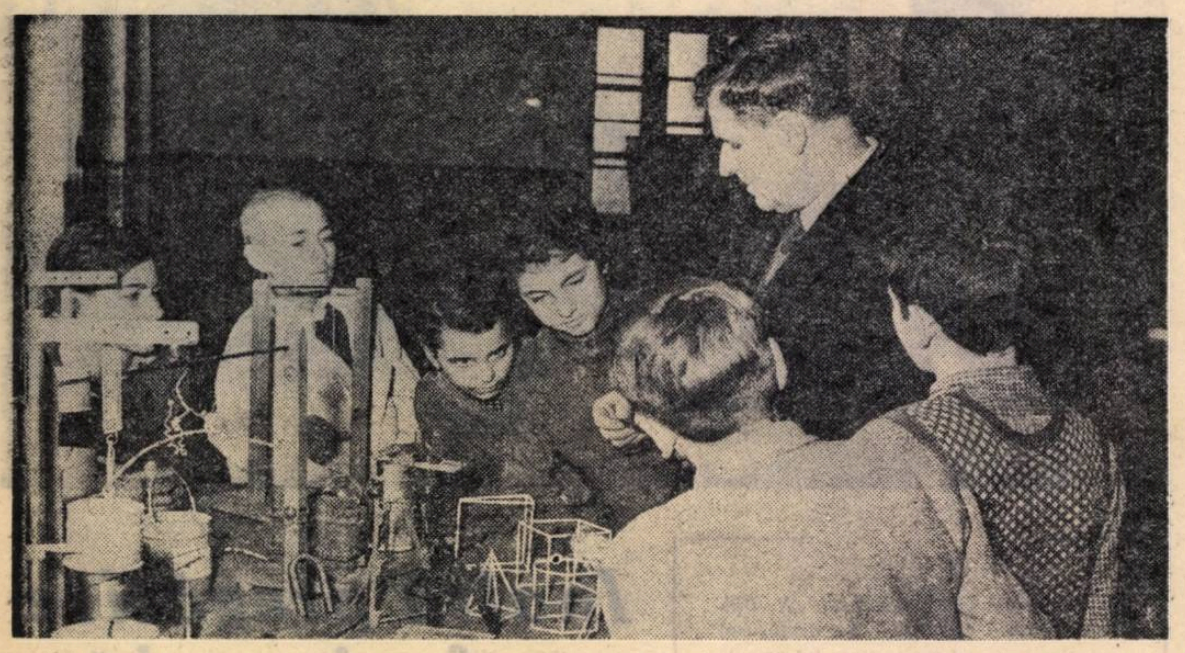

În cadrul activității social-utile elevii claselor a VIII-a de la școlile din raionul Gh. Gheorghiu-Dej și-au însușit multe cunoștințe și deprinderi folositoare în noul atelier creat de Sfatul Popular raional.

Pe calea dezvoltării învățămîntului

În anii regimului burghezo-moșieresc țara noastră se număra printre primele ca număr de analfabeți. Da, pentru că în școala primară nu putea pătrunde decît un număr mic de elevi, față de numărul mare al copiilor de vîrstă școlară.

Guvernele burghezo-moșierești blocau posturile de învățători, fără să se intereseze de situația jalnică a învățămîntului la sate. În anul 1933, în fostul județ Dolj, guvernul a lăsat pe drumuri 200 de învățători, în timp ce 5.400 copii au rămas neșcolarizați.

După 23 August 1944, datorită grijii partidului, școala noastră a desfășurat o muncă deosebită pentru lichidarea analfabetismului, pentru școlarizarea copiilor, pentru pregătirea lor multilaterală.

Și în orașul Craiova s-au obținut succese mari în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului. Dacă facem o analiză a dezvoltării învățămîntului, numai în ultimii cinci ani, vedem că nu este ciclu de învățămînt care să nu se fi dezvoltat. Dacă în anul 1955, în orașul Craiova existau 22 de unități preșcolare ce cuprindeau un număr de 1293 copii, astăzi numărul acestora a ajuns la 30, fiind frecventate de 1984 copii. De asemenea, dacă în același an, în învățămîntul de șapte ani erau cuprinși 4884 copii, astăzi numărul lor a ajuns la 6866. În școlile medii la cursurile de zi, frecventează astăzi 5679 copii.

În raport cu nevoile învățămîntului s-a mărit și numărul sălilor de clasă. Numai în acest an sînt în curs de construcție două localuri noi de școală cu cîte opt săli de curs, săli de laborator, ateliere. Pentru legarea învățămîntului de viață s-au amenajat 27 de ateliere, unde elevii școlilor din oraș desfășoară lucrări practice.

Din lucrările Congresului al III-lea al partidului cadrele didactice desprind sarcini de mare importanță. Ele înțeleg la ce nivel trebuie ridicat învățămîntul, ce preocupări stau acum cu deosebire în atenția lucrătorilor din învățămînt.

O preocupare de seamă o constituie legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica muncii constructive. Am obținut rezultate bune pînă acum în această direcție. Ne vom strădui ca în viitor să facem pași înainte și mai mari pe acest drum. Vom avea în grija noastră întărirea și îmbunătățirea formelor și căilor de realizare a legării școlii de viață, de producție. Vom mări în viitor numărul de ateliere, de laboratoare după nevoi și le vom dota cu materiale și unelte corespunzătoare.

Avem toate condițiile să ne îndeplinim la vreme și cu cinste sarcinile încredințate de partid, să contribuim astfel la desăvîrșirea construcției socialiste la noi în țară.

Cadrele didactice din orașul Craiova sînt hotărîte să depună eforturi deosebite în munca de instruire și educare a tineretului școlar, să traducă întrutotul în viață sarcinile ce le revin din Directivele Congresului al III-lea al partidului nostru.

ION ȘTEFAN
inspector la Secția de învățămînt și cultură a orașului Craiova

Producției — oameni bine pregătiți

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a făcut un măreț bilanț al realizărilor obținute de poporul nostru pe drumul arătat de partid în anii ce s-au scurs de la cel de-al II-lea Congres. În Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, ca și în celelalte materiale ale Congresului, se subliniază succesele deosebite care au avut loc în această perioadă în industrializarea socialistă a țării, în ridicarea nivelului tehnic al producției. Recenta Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și a Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne vine ca, pe baza hotărîrilor Congresului al III-lea, să stabilească noi măsuri, noi sarcini, în vederea asigurării pe mai departe a progresului tehnic în toate domeniile producției.

Sîntem conștienți că introducerea și extinderea tehnicii noi, sarcină pe care partidul o pune cu atîta hotărîre în fața întregului nostru popor, reclamă totodată și o bună pregătire a celor chemați să folosească mașinile puse la îndemînă de tehnica nouă. Iată de ce, din măsurile preconizate de Congres pentru dezvoltarea în continuare a învățămîntului profesional și tehnic, noi am înțeles că trebuie să avem o grijă deosebită pentru felul în care pregătim pe aceia ce vor munci nu peste mult în producție.

Pentru a asigura un nivel ridicat atît instruirii teoretice cît și practice a tinerilor ce ne-au fost încredințați spre pregătire, ne-am propus o serie de acțiuni pe care ne angajăm cu toată fermitatea să le ducem la îndeplinire. Astfel, în vederea permanentei ridicări a nivelului profesional al celor ce muncesc în unitatea noastră, vom avea grijă ca toți profesorii și maiștrii școlii să fie încadrați în formele de activitate organizate de cabinetul metodic în vederea ridicării nivelului profesional al cadrelor și vom asigura existența în biblioteca școlii a materialului bibliografic de specialitate. De asemenea, vom da o atenție deosebită organizării unor consultații de nivel înalt în cadrul comisiilor metodice pe specialități din școală. Intenționăm să organizăm un curs de minimum tehnic pentru maiștrii instructori, în care aceștia să fie informați asupra noilor cuceriri ale științei, noilor realizări ale tehnicii. Veghind ca fiecare pedagog care muncește în unitatea noastră să fie încadrat în specialitatea sa și urmărind în permanență felul în care maiștrii și profesorii se preocupă de ridicarea nivelului lor profesional, creîndu-le condiții prielnice pentru aceasta, credem că vom ajuta la îmbunătățirea instruirii teoretice și practice în școala noastră.

Știm că în ridicarea calitativă a instruirii teoretice și practice a celor ce învață în școala noastră de meserii nu sînt suficiente numai folosirea de către maiștri sau profesori a unor metode bune de muncă didactică, permanenta lor preocupare pentru a se pune la curent cu noutățile științei din care face parte obiectul ce predau. Mai trebuie să ne preocupăm mereu de crearea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ. De aceea, stă în atenția noastră dotarea atelierelor de instructaj și de producție cu mașinile și sculele necesare desfășurării ritmice și cu spor de productivitate a lucrărilor practice, astfel încît tinerii să poată lucra cît mai mult direct la mașină și în condiții apropiate de cele din fabrică.

Școlile de meserii din trecut, de altfel puține la număr, dădeau o foarte slabă pregătire tinerilor, datorită faptului că ele erau prost dotate, că ucenicii trăiau și învățau în lipsuri materiale, că nimeni nu avea grijă de nivelul predării în aceste școli. Noi muncim în cu totul alte condiții, iar școlilor de meserii le revine un rol de seamă în pregătirea tinerilor pentru munca în producție. Și cînd spunem producție ne gîndim la faptul că ea este și va fi dotată cu mașini perfecționate, creații ale tehnicii noi în plin progres. Iată de ce noi, cei ce lucrăm în Școala de meserii „Vasile Roaită" din Ploești, socotim ca o datorie patriotică a fiecăruia din noi grija pentru ridicarea prin toate mijloacele a procesului instructiv-educativ. Conducerea școlii se angajează ca printr-o mai bună organizare a muncii, o mai bună coordonare a activităților, printr-o mai atentă grijă pentru crearea celor mai bune condiții materiale necesare procesului de învățămînt, printr-un control mai riguros al felului cum își perfecționează munca fiecare maistru sau profesor, prin acordarea unui ajutor susținut pedagogilor în vederea bunei lor pregătiri teoretice și didactice, să se asigure formarea unui tineret capabil și devotat construcției socialiste în patria noastră.

IOAN POPESCU
director adjunct la Școala de meserii „Vasile Roaită" din Ploești

Drumul școlii arătat de partid

(Urmare din pag. 1-a)

Toate acestea impun **extinderea rețelei de școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri,** aceasta căpătînd o pondere deosebită în întregul nostru sistem de învățămînt și, paralel, **îmbunătățirea permanentă a conținutului instruirii teoretice și practice date tinerilor.** Cadrele didactice care lucrează în acest sector al învățămîntului trebuie să ajungă la o înaltă perfecționare pedagogică și să fie mereu la curent cu noutățile științei și tehnicii pentru a putea desfășura la catedră o muncă de calitate.

Ținînd seama de necesitatea înzestrării industriei și agriculturii cu cadre bine pregătite, trebuie să se acorde o deosebită atenție îndrumării în continuare a unui număr tot mai mare de absolvenți ai școlii medii de cultură generală spre școlile tehnice care pregătesc muncitori de înaltă calificare

Măsurile ce s-au luat și ce se vor lua în continuare pentru ridicarea nivelului tehnic al producției fac absolut necesar ca fiecare om aflat în producție să capete o tot mai bună pregătire. Partidul nostru a înlesnit ridicarea calificării oamenilor muncii, creînd sistemul învățămîntului seral și fără frecvență. Prin acesta, fără a părăsi producția, muncitorii își pot desăvîrși pregătirea de cultură generală și de specialitate, astfel încît să poată face față cerințelor noi ale muncii în producție. **„Va trebui... să extindem tot mai mult** — se spune în Raportul C.C. al P.M.R. la cel de-al III-lea Congres al partidului — **învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală".**

În învățămîntul seral să lucreze profesorii cei mai bine pregătiți, cu experiență îndelungată la catedră, dornici să se ocupe de pregătirea muncitorilor — acesta trebuie să fie criteriul permanent de selectare a cadrelor didactice care să lucreze în școlile serale.

Școala noastră, în plin progres — așa cum arăta tovarășul Emil Bodnăraș în cuvîntarea sa la Congres — este una din cele mai valoroase realizări ale regimului democrat-popularDe aceea, învățătorii și profesorii din școlile de toate gradele sînt mîndri că munca lor se desfășoară într-un asemenea domeniu important al vieții noastre. Această activitate însă implică pentru fiecare din ei și mari răspunderi. „În fața învățătorilor și profesorilor — a spus tovarășul Emil Bodnăraș — societatea noastră socialistă ridică noi cerințe și îndemnuri, întrucît dreptul de a învăța pe alții, de a educa tineretul, de a forma omul nou este o sarcină de mare cinste și de mare răspundere care impune corpului didactic îndatorirea neîntreruptă de a-și îmbogăți cunoștințele profesionale, ideologice și politice, de a-și perfecționa măiestria pedagogică".

Buna pregătire profesională, îmbinată cu conștiinciozitatea în muncă de care dau dovadă cea mai mare parte a pedagogilor, dragostea și devotamentul lor față de minunatul tineret al patriei noastre sînt tot atîtea garanții că oamenii muncii din școlile noastre, conștienți de marea răspundere patriotică pe care o au, vor reuși să pregătească tineretul la nivelul sarcinilor puse în fața școlii de către Congresul al III-lea al P.M.R.

La „ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI"

Manifestări sărbătorești

În raionul Oradea

Ziua învățătorului a prilejuit în raionul Oradea o amplă trecere în revistă a muncii depuse de cadrele didactice în acest an școlar, a perspectivelor deschise învățământului de noua etapă a construcției socialiste din patria noastră. Cei care au luat cuvîntul la adunarea sărbătorească închinată „Zilei învățătorului" au subliniat grija permanentă a pedagogilor pentru buna pregătire a elevilor. De pildă, din cei 9.173 de elevi, cîți au cuprins școlile raionului la clasele I—VII în anul școlar încheiat, au promovat clasa mai mult de 90 la sută. La clasele a VII-a procentul promovaților este de 93 la sută. Anul acesta în întregul raion a crescut numărul școlarilor cu medii de peste 7. Tot mai multe sînt unitățile care au încheiat cursurile fără corigenți și repetenți (anul acesta 62 de școli în întreg raionul), ca și școlile care nu au pierdut pe parcurs nici un elev din cei înscriși la începutul anului.

„Ziua învățătorului" a prilejuit și o trecere în revistă a succeselor obținute de cadrele didactice în munca social-culturală. De altfel, însuși programul artistic prezentat de un colectiv de învățători și profesori din satele comunei Sînmartin și de brigada artistică de agitație a elevilor din satul Haieu — care s-a bucurat de succes în fața spectatorilor — au ilustrat o parte din această muncă.

Trebuie arătat că meritele în activitatea școlară a învățătorilor, profesorilor și educatoarelor au fost apreciate în permanență și de aceea în cursul anului școlar au fost premiați circa 250 de pedagogi. De „Ziua învățătorului" au fost evidențiați și premiați încă 83 oameni ai școlii.

În raionul Timișoara

În sala de festivități a Școlii medii nr. 1 din Timișoara, s-au adunat peste 300 de cadre didactice din școlile de cultură generală, profesionale și tehnice din raion pentru a sărbători „Ziua învățătorului". Cuvîntul festiv a fost rostit de tov. Constantin Popovici, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional.

Participanții la adunare au trimis o telegramă Comitetului Central al P.M.R. prin care se angajează să muncească cu eforturi sporite pentru îmbunătățirea continuă a activității instructiv-educative din școli, pentru a educa copiii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

In aceeași zi, la Palatul studenților din Timișoara a avut loc un festival artistic organizat în cinstea cadrelor didactice fruntașe din raion.

În raionul Vedea

La centrul de raion Vedea, regiunea Pitești, în sala de festivități a căminului cultural „Filimon Sîrbu" s-au adunat zilele trecute, peste 300 de învățători, profesori, educatori și instructori de pionieri, care muncesc în școlile din satele și comunele din raion pentru a sărbători „Ziua învățătorului".

Cu acest prilej tov. Alexandru Morlova, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional, a făcut o scurtă trecere în revistă a realizărilor obținute pe linie de învățămînt în raionul Vedea. Printre altele, vorbitorul a arătat că în raionul Vedea, în anul școlar încheiat a luat ființă o școală de 7 ani în comuna Călugari, s-a înființat o școală de meserii în comuna Vața.

De asemenea, s-au dat în folosință în cursul acestui an 3 localuri noi de școli în comuna Vierosu și în satele Ciulești și Cotu. Subliniind aceste înfăptuiri, șeful secției de învățămînt și cultură a arătat că un mare merit a revenit cadrelor didactice care s-au străduit să folosească din plin condițiile optime create de statul nostru democrat-popular. Astfel, prin asigurarea bazei materiale și prin munca însuflețită a cadrelor didactice s-a reușit ca în anul școlar încheiat să fie cuprinși în clasa a V-a 98 la sută din numărul absolvenților clasei a IV-a.

O muncă rodnică au desfășurat învățătorii și profesorii din raion pe tărîm social-cultural. Prin cercurile de citit, prin cursurile agrozootehnice de masă, profesorii și învățătorii au răspîndit cunoștințe științifice în rîndul țăranilor muncitori. Rezultate remarcabile în această direcție au obținut cadrele didactice din comunele Izvoru, Spineni, Tătulești, Uda ș.a.

În continuarea consfătuirii tov. Nicolae Ioniță, secretar al comitetului raional de partid, a vorbit cadrelor didactice despre marile perspective și sarcini ale învățămîntului în lumina Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

Cadrele didactice participante la adunare au exprimat în cuvinte pline de căldură dragostea și recunoștința față de partid, care le-a creat condiții minunate de muncă. Ei s-au angajat ca în noul an școlar să nu precupețească nici un efort pentru a obține rezultate și mai bune.

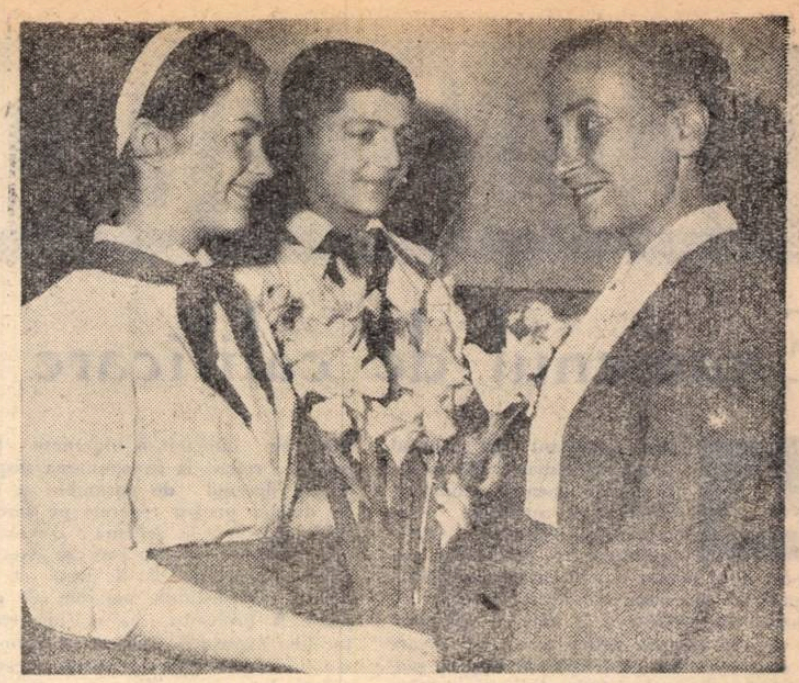

La mulți ani, tovarășă profesoară!

Învățătorului

Slăvite fie-ți degetele mîinii
veghind cu gingășie,
pe caiet,
migala unui semn de alfabet...
Slăvite fie-ți degetele mîinii!

Pe înălțimea-aprinselor stindarde
ca o văpaie
inima ta arde,
și fiecărui strop de beznă-i dărui
întreaga ta ființă —
ca să-l nărui...

Ce-ai fi fost tu, de nu era partidul
să-ți spele umilința din trecut?
Pășește, înainte, preamărindu-l...
Ce mîndră dimineață-ai cunoscut!

Semănător de slove,
azi culegi
prinosul dăruirii tale-ntregi:

din tot ce migălești,
din tot ce sameni —
nu pentru robi trudești
ci pentru OAMENI!

Pe dînșii-i crești, —
azi ei își sînt stăpînii!

Slăvite fie-ți degetele mîinii...

VALERIA BOICULESI

OAMENI ȘI FAPTE

(Urmare din pag. 1)

O nouă sursă de visuri, de vaste proiecte pentru viitor i-au oferit acestui om sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului. Nu peste mulți ani în orașul Galați se va ridica un gigant siderurgic care va face să curgă anual în albia de oțel a patriei peste 4 milioane de tone de oțel. La această operă grandioasă e chemată și școala să-și aducă partea ei de contribuție. Combinatul va avea nevoie de multe cadre, de numeroși siderurgiști, de numeroși muncitori. Și omul care visează îi vede de pe acum pe viitorii oțelari. Copiii de azi vor crește oameni maturi, cu brațe vînjoase, cu orizonturile minții deschise larg, oameni care vor porunci unor mașini uriașe, care în aureola de jar a șarjelor vor purta lupta dîrză și aprigă a producției.

Școala este aceea care are datoria să formeze asemenea oameni. Iată de ce, ori de cîte ori intră într-o școală, șeful secției de învățămînt se interesează de munca pedagogilor, de grija lor pentru legarea învățămîntului de practică.

★

Se apropie miezul nopții. La această oră nu mai e nimeni pe stradă. Toate zgomotele orașului s-au stins. Profesoara Izabela Mancaș se îndreaptă spre casă și doar tocănitul pașilor ei mărunți și grăbiți se îngînă cu ecoul, pe sub coroanele teilor înmiresmați. E obosită. Uneori dorința de a realiza cît mai mult o determină să lucreze pînă la capătul puterilor. Se simte însă mulțumită. Ea nu cîntărește efortul ei, cu roadele, și cînd acestea îi aduc bucurii uită de oboseală. Ca de fiecare dată la sfîrșitul zilei de muncă, se bucură acum că timpul nu i-a trecut în zadar. Profesoara revede clasa liniștită, atentă. Se revede pe sine. Predă o lecție. Se străduiește să se facă înțeleasă, să facă din problemele complicate ale matematicii lucruri simple, ușoare. Vorbește rar, subliniind din cînd în cînd ideile cu gesturi măsurate. Uneori se apropie de tablă, notează ceva cu un scris drept, ordonat, apoi se întoarce către clasă mîngîind cu privirea capetele tinerilor aplecate asupra caietelor. S-a înserat. Cineva s-a ridicat neobservat și a aprins lumina. În bănci nu sînt copii, ci tineri din care mulți au trecut de vîrsta majoratului. Sînt muncitori, laminoriști, forjori, strungari...

Lecția deși e grea pare tinerilor muncitori simplă, pentru că profesoara vorbește deseori despre mașinile și piesele la care ei lucrează în întreprindere. Se adaugă doar cîteva formule, cîteva definiții și calcule pe care toți le înțeleg... Ba nu. În fund, un tînăr cu fața aspră se încruntă nedumerit, se apleacă spre colegul de bancă, îl întreabă ceva, ridică din umeri, se uită din nou în caiet, la tablă, la profesoară. Nu mai pricepe nimic. Își freacă tîmplele obosit și pune creionul de-o parte, sprijinindu-și bărbia în pumn.

Apoi gîndul trece în altă parte. Acum școala e pustie, cufundată în beznă. Pe coridoarele lungi umblă doar liniștea cu pași de pîslă. Cursurile s-au terminat. Într-o singură clasă mai e lumină. Aceeași femeie cu gesturi măsurate se plimbă, vorbind, de la catedră la tablă cu o cretă în mînă și cu buretele în cealaltă. Dar clasa e goală. Explicațiile nu le ascultă decît tînărul cu fața aspră. Nu se mai încruntă. Acum problemele sînt clare și pentru el. Cînd termină de vorbit, profesoara îl privește întrebător.

— Ai înțeles?

— Acuma, da. Nu era greu, dar pierdusem firul.

— Ei, atunci, repede acasă. Mîine trebuie să te scoli de dimineață. Maria o fi îngrijorată.

Maria... Amintindu-și, profesoara zîmbește amuzată. Munca de pedagog la seral nu-ți cere numai să-i înveți pe tinerii muncitori tainele științelor. Trebuie să te ocupi și de probleme de viață. Mai ales cînd ești și dirigintă. Maria e soția tînărului cu care a repetat lecția în această seară. E o fată înțelegătoare. Dar nu sînt toate ca ea. Ce necaz a fost cu o altă Marie!... Soțul ei, un muncitor fruntaș și un elev de o rară conștiinciozitate, n-o putea convinge cu nici un chip că e necesar să învețe. Nemulțumită că școala i-l răpea în timpul în care socotea că s-ar fi cuvenit să stea lîngă ea, tînăra se opunea ca el să învețe. A fost nevoie de intervenția plină de tact a profesoarei pentru a preveni un conflict. Acum lucrurile s-au lămurit. Tînăra a reușit să-și înțeleagă soțul și-l admiră. Mai mult chiar, e hotărîtă să-i urmeze exemplul. Intervenția profesoarei a fost binevenită. De fapt, dirigintele ar trebui să se ocupe de tot ce privește viața elevilor săi. Iată, ea, de pildă, socotește că e de datoria dirigintelui să-i sugereze elevului chiar și ce cravată merge la costumul cutare...

Năpădită de gînduri, profesoara nici n-a observat cînd a ajuns acasă. În vreme ce-și caută în geantă cheile se gîndește cu bucurie că mîine va fi din nou printre școlarii ei. Cineva a întrebat-o o dată dacă nu și-ar schimba locul de muncă. Auzi! Ce întrebare! Unde, în altă parte, ar putea găsi atîtea satisfacții?

★

E seară. Terasa vastă, întinsă între cîțiva arbori pletoși, sub cupola înaltă și întunecată a cerului este de astă dată decorul sărbătorii. Într-o latură, întinsă pînă departe în pînzele albastre ale nopții, sclipesc sute de lumini. Sînt uzinele docurile, portul. Oglinda Dunării se ghicește vag, undeva, la orizont, sub conturul relielului dobrogean, licărind cenușiu, misterioasă și calmă, învăluită în ceață. Pe terasa feeric luminată este o veselie neobișnuită. Așezați la mese comune, învățătorii și profesori gălăgesc ciocnesc cupe, înalță toasturi, glumesc... E un moment de bună dispoziție generală.

Sărbătoarea de astăzi i-a ajutat pe învățători și profesori să se cunoască mai mult, să se împrietenească, și mai ales i-a făcut să îndrăgească odată mai mult munca de pedagog care este astăzi situată la loc de cinste și de la care construcția vieții noi cere cel mai prețios material — pe cei ce vor construi.

Șeful secției de învățămînt a sfatului popular raional Tudor Vladimirescu, din Capitală discutînd cu un grup de cadre didactice fruntașe, la festivitatea de sărbătorire a „Zilei învățătorului".

ȘCOLILE TEHNICE DE MUNCITORI

Examenul de calificare

Actul culminant în procesul pregătirii elevilor din școlile tehnice pentru muncitori calificați îl constituie examenul de calificare. Intreprinderile și școlile au acordat anul acesta o mai mare importanță organizării în bune condițiuni a instruirii practice în producție a elevilor din anul II, spre a asigura astfel rezultate rodnice la examenul de calificare. Exemplul școlii tehnice din cadrul Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin este grăitor. Încă de la începutul trimestrului II al anului școlar curent, toți elevii școlii tehnice de muncitori calificați — strungari și frezori — au fost repartizați pe locuri individuale de muncă, lucrînd independent. Prin aceasta s-a realizat pe de o parte posibilitatea ca elevii să lucreze în condițiile normale ale muncitorilor cu 2—3 ani vechime, iar pe de alta cointeresarea lor materială, toți elevii fiind plătiți la nivelul categoriei a IV-a.

Pe graficul realizărilor din secția sculărie a uzinelor „Steagul Roșu", elevii școlii tehnice de muncitori calificați se găseau frecvent pe locurile 10—25. Aceasta demonstrează din plin că asigurarea unui loc de muncă independent dă posibilitatea unei pregătiri profesionale temeinice a elevilor.

Alegerea probelor practice pentru examenul de calificare a format o preocupare deosebită pentru conducerile de școli din diferitele sectoare. Astfel, spre deosebire de ceilalți ani, alegerea acestora a fost axată anul acesta pe nivelul de cunoștințe teoretice, pe specificul locului de muncă, pe normativul indicatorului tarifar și pe cerințele producției. Temele propuse de școli au fost definitivate prin colaborarea activă a maiștrilor și inginerilor din întreprinderi, care au făcut multe propuneri specifice utilajului și planului de producție al secției în care urmează a fi repartizați elevii după absolvire. In acest sens merită a fi subliniate două metode bune. In primul rînd metoda școlii tehnice de muncitori calificați de pe lîngă Grupul școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, unde, spre deosebire de ceilalți ani, cînd proba practică pentru examenul de calificare consta din o piesă din producția curentă a uzinei, în acest an tematica probelor practice pentru obținerea carnetului de muncitor calificat a fost elaborată de către un colectiv de profesori ingineri de tehnologia meseriei (strungari, frezori), pe baza fișelor de inovații, editate de I.D.T., alegîndu-se lucrări care, în cea mai mare parte, constituie dispozitive și mecanisme ce cuprind 7-16 repere. Elevilor li s-au repartizat ansamblele nedimensionate. Ei trebuiau să scoată în mod independent detaliile, să le coteze și să stabilească toleranțele pentru anumite condiții de lucru.

Inainte de a începe probele practice, elevii au întocmit o expunere teoretică care s-a referit la funcționarea dispozitivului, la desenul de ansamblu și desenele de detaliu pentru reperele pe care urmau să le execute, la schema cinematică a principalei mașini pe care se execută piesele, la caracteristicile de bază ale mașinii-unelte (dimensiunile maxime ale piesei ce poate fi prelucrată pe mașina respectivă, turație, avansuri, puterea electromotorului etc.), la fișele tehnologice ale pieselor executate, la considerații asupra tratamentului termic al pieselor respective, la controlul domensional și calitativ al pieselor.

Evident că pentru a putea răspunde acestor cerințe, elevii au trebuit să facă apel la cunoștințele lor de desen, mecanică, rezistență, tehnologia meseriei, tehnologia metalelor și de organizarea și normarea producției. In acest fel, proba practică realizează îndrumarea viitorului muncitor calificat spre folosirea documentației tehnice pentru rezolvarea problemelor legate de introducerea tehnicii noi la locul de muncă și îmbinarea cunoștințelor teoretice cu cele practice, formează și întărește convingerea elevilor asupra avantajelor introducerii tehnicii noi, îi avîntă pe drumuri inovatoare.

In timpul executării probelor practice de calificare, elevii au dovedit un deosebit interes și au demonstrat multă ambiție și încredere în puterile lor. Toate lucrările au făcut parte din categoriile V, VI și VII de încadrare tarifară. Mulți ingineri și maiștri din uzină au fost de-a dreptul surprinși de posibilitățile elevilor, demonstrate în timpul probelor practice. Astfel, au fost apreciate în mod cu totul deosebit lucrările executate de elevii îndrumați de maistrul Ioan Drăgan de la secția de sculărie a uzinei „Steagul Roșu", de asemenea lucrările elevilor îndrumați de inginerul G. Simionescu și maiștrii Marina și Vasii de la fabrica „Metrom" și ale elevilor conduși de ing. Diaconescu și maistrul Crețunel de la Uzinele de tractoare din Orașul Stalin.

O altă metodă valoroasă folosită în cadrul examenelor de calificare este cea introdusă de colectivul didactic al Grupului școlar de construcții din Săcele. Aici s-a căutat să se dea elevilor teme de lucrări cuprinzînd o varietate cît mai mare de utilaje : motor și transmisie de tractor, transportor cu bandă, betonieră, motor-auto, malaxor de mortar, pompă, excavator etc. Fiecare lucrare avea un caracter complex (demontări, curățări, verificări, recondiționări, înlocuiri de piese, montări). Trebuie remarcat ajutorul primit de la maiștrii, tehnicienii și inginerii întreprinderilor, care deși angrenați intens în procesul de producție, și-au făcut timp pentru definitivarea temelor și urmărirea examenului practic. Fiecare lucrare s-a desfășurat pe faze de lucru, urmărindu-se eliminarea timpilor morți, economie de materiale și energie.

Pentru exemplificare, vom arăta succint cum a efectuat lucrarea elevul Nicolae Toderici, prezentat la examenul de calificare în meseria de mecanic pentru utilaje de construcții. Tema lucrării : tractorul S. 80 (demontare, spălare, verificare și recondiționare, înlocuirea pieselor uzate, montarea la loc a pieselor componente), descrierea procesului tehnologic, schițe caracteristice, scule și materiale folosite.

Elevul a executat lucrarea în mod independent, fără ajutorul sau indicațiile maistrului ; la verificări și recondiționări a dovedit siguranță și precizie în operații. A întocmit procesul tehnologic în mod clar și rațional, stabilind succesiunea cea mai firească și economică a operațiilor de lucru și a folosirii materialelor. Pentru toate acestea comisia tehnicienilor din producție l-a notat cu 10 și l-a propus pentru încadrarea într-o categorie tarifară superioară.

Rezultatele bune obținute la examenele de calificare confirmă pe deplin nivelul înalt al pregătirii elevilor în școlile tehnice de muncitori calificați, posibilitățile acestor școli de a forma muncitori cu o înaltă pregătire teoretică și practică corespunzători cerințelor producției moderne.

ȘTEFAN LINUL

Socialismul asigură un cîmp nelimitat de aplicare a cuceririlor științei și tehnicii. Pentru realizarea unui ritm înalt de creștere a producției, lărgirea continuă a activității economice și social-culturale, reducerea treptată a duratei zilei de muncă, sînt necesare un număr tot mai mare de forțe de muncă și sporirea neîncetată a productivității muncii, pe bază introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei și aplicării în practică a cuceririlor științei moderne.

(Din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al partidului).

Absolvenților din școlile tehnice de muncitori li se încredințează lucrări de cea mai înaltă calificare. Bunăoară, la uzinele „23 August", tinerii frezori execută roți melcate, încadrate la categoria maximă de tehnicitate.

Înaltă pregătire profesională

(Urmare din pag. 1)

acesta la o rețea de 42 de școli care pregătesc cadre pentru sectorul metalurgiei și al construcției de mașini, industriei electrice și industriei electrotehnice, pentru sectorul construcției și al materialelor de construcții, industriei lemnului, industriei ușoare și alimentare etc. Numărul elevilor cuprinși în aceste școli a crescut de la 751 cîți erau în anul școlar 1956—1957 la 4.617 elevi în anul școlar 1959—1960, reprezentînd astfel o creștere de peste 6 ori a numărului de elevi școlarizați în 1956—1957.

Aceasta dovedește grija partidului și guvernului nostru îndreptată spre asigurarea economiei noastre naționale în continuă dezvoltare cu cadrele de muncitori calificați necesare, precum și justa orientare a tineretului nostru, interesul său crescînd pentru munca productivă.

Caracteristică este creșterea tot mai accentuată a numărului de elevi școlarizați pentru ramurile industriale în care mecanizarea proceselor de producție are o pondere mare și care cunosc o dezvoltare puternică.

Paralel cu introducerea tehnicii noi și creșterea complexității proceselor tehnologice s-au dezvoltat numărul și profilul meseriilor școlarizate prin școlile tehnice de muncitori. Astfel, dacă în anul școlar 1956—1957 în sectorul industriei grele se școlarizau doar 9 meserii, și în cel de petrol și chimie 9, în anul 1959—1960 se școlarizează 17 meserii pentru industria grea, și respectiv 14 meserii specifice sectorului petrol și chimie.

In ultimul an au fost incluse în nomenclatorul de meserii școlarizate prin școlile tehnice de muncitori calificați meseriile : electrician constructor de aparate pentru telecomunicații, constructor de aparate de radio, reparator de radio-televizor, frezor de roți dințate, operator la fabricarea antibioticelor, operator la chimizarea gazului metan, a maselor plastice etc.

Recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției este de mare importanță și pentru Ministerul Învățămîntului și Culturii și ministerele tutelare de școli tehnice. Pe măsura înzestrării ramurilor economiei naționale cu mașini și utilaje noi cu viteze de lucru și randamente ridicate, a introducerii unor noi procedee tehnologice de fabricație, a automatizării proceselor principale ale producției în diferitele ramuri ale industriei și îndeosebi în metalurgia neferoasă, în industria chimică, a petrolului, în industria ușoară, industria de celuloză și hîrtie etc., se pune și problema pregătirii cadrelor de muncitori calificați la nivelul cerințelor tehnicii noi.

Pentru asigurarea unui nivel cît mai ridicat de pregătire a absolvenților școlilor tehnice de muncitori calificați este necesar ca, paralel cu lărgirea rețelei acestor școli, extinderea profilului de meserii școlarizate și desfășurarea unei propagande intense pentru orientarea către aceste școli a unui număr tot mai mare de absolvenți temeinic pregătiți ai școlilor medii de cultură generală, să îmbunătățim necontenit conținutul procesului instructiv-educativ din aceste școli.

Principiul de bază pe care se întemeiază învățămîntul tehnic pentru muncitori calificați, ca de altfel întreg învățămîntul profesional și tehnic din țara noastră, este acela al legăturii strînse dintre teorie și practică, dintre școală și producție. Prin conținutul său, învățămîntul tehnic pentru muncitori calificați are o bază realist-științifică.

Pe această linie predarea cunoștințelor de cultură tehnică generală și în special a celor de cultură tehnică de specialitate — tehnologia meseriei, tehnologia materialelor etc. — trebuie să urmărească consecvent pregătirea tinerilor la nivelul celor mai înaintate cuceriri ale tehnicii mondiale, pregătirea lor științifică pentru înțelegerea proceselor complexe de producție, a funcționării mașinilor și agregatelor perfecționate. In acest scop trebuie îmbunătățită dotarea școlilor tehnice de muncitori calificați cu utilajul și aparatura modernă necesare organizării unor cabinete tehnice școlare și laboratoare care să permită predarea intuitivă a cunoștințelor științifice înaintate.

Sarcina trasată de partid și guvern de a lega direct instruirea practică de producție are un rol determinant în pregătirea profesională a elevilor și educarea lor în spiritul respectului profund față de principiile societății socialiste. Numai în procesul muncii tînărul își dezvoltă înclinațiile și aptitudinile, în muncă se întărește spiritul colectivist, se cultivă sentimentul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, se formează profilul moral al tînărului comunist.

Ministerele și organizațiile centrale care au școli tehnice de muncitori calificați și conducerile acestor școli se preocupă pentru colaborarea cu marile întreprinderi în cadrul cărora elevii își desfășoară instruirea practică, în vederea efectuării acestei activități de bază la mașinile cele mai moderne, alături de muncitori fruntași și sub îndrumarea celor mai buni tehnicieni și ingineri din producție.

Promoțiile de absolvenți din ultimii ani ai școlilor tehnice pentru muncitori calificați au arătat că aceste școli pregătesc cadre cu o înaltă calificare, care fac față cu cinste sarcinilor de producție. Ei se acomodează ușor la locul de muncă, își însușesc cu ușurință și siguranță diferitele procese tehnologice. Mulți dintre absolvenții acestor școli au fost declarați fruntași, li s-au încredințat sarcini de răspundere ca șefi de echipă, șefi de secție etc.

Cerințele de pregătire a cadrelor de muncitori de înaltă calificare sînt din ce în ce mai mari. Potrivit sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în anii care urmează va spori considerabil numărul cadrelor de muncitori calificați. In perioada 1960—1965 se vor pregăti prin școlile profesionale și școlile tehnice 260.000 de muncitori. Rețeaua școlilor profesionale de ucenici și în mod deosebit rețeaua școlilor tehnice pentru muncitori calificați se va extinde în acest an pentru a cuprinde un număr cît mai mare din absolvenții învățămîntului de 7 ani și ai învățămîntului mediu.

Aproape 4.000 de absolvenți ai școlilor medii se vor îndrepta anul acesta către școlile tehnice de muncitori calificați. Toți aceștia au fost familiarizați cu munca productivă, au primit unele cunoștințe despre studiul mașinilor cu aplicații practice. In procesul pregătirii teoretice și practice ei au fost educați în spiritul dragostei pentru munca fizică, pentru clasa muncitoare, înțelegînd că drumul cel mai sigur spre calificarea superioară este școala muncii în producție.

Producția are nevoie ca fiecare dintre acești tineri să devină muncitor cu pregătire serioasă, cu o înaltă calificare, constructor activ al socialismului în patria noastră.

Este datoria organelor de învățămînt de a acorda sprijinul cuvenit acestor școli care pregătesc muncitori calificați din rîndul absolvenților școlilor de cultură generală, asigurîndu-le viitorilor tineri muncitori o calificare cît mai înaltă la nivelul celei mai perfecționate tehnici mondiale, al automatizării și mecanizării complexe a producției, în așa fel încît să-și poată pune întreaga lor putere de muncă în slujba operei de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră.

MATURITATE

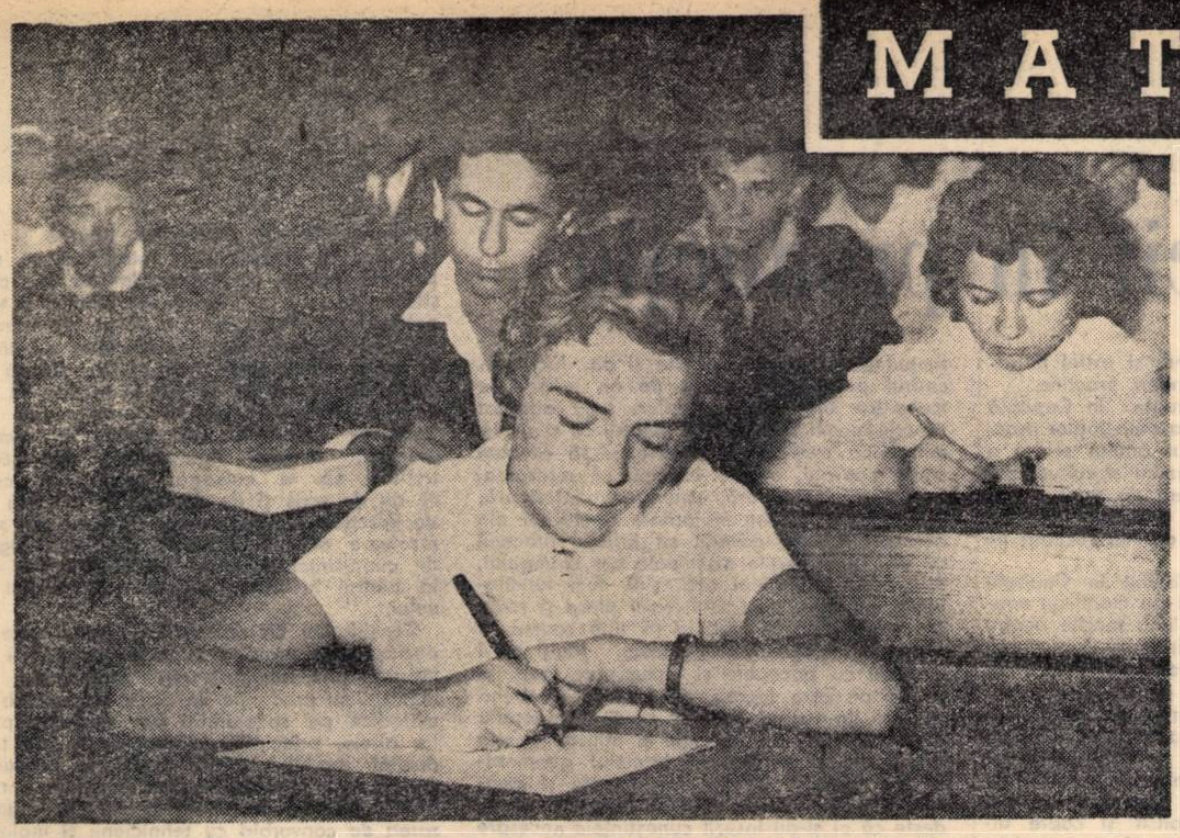

Comisia a anunțat subiectul lucrării. Concentrați, elevii se străduiesc să valorifice din plin cunoștințele acumulate în școala medie.

ADMITERE LA ȘCOALA SERALĂ

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală a contribuit la ridicarea acestei forme de învățămînt pe o treaptă nouă, superioară, corespunzătoare cerințelor construcției socialiste.

Zeci de mii de oameni ai muncii de pe întinsul patriei noastre, strungari, oțelari, mineri, țărani colectiviști, care altădată nici nu visau să poată urma cursurile unei școli de cultură generală, au început să dea asaltul științei, pregătindu-se temeinic pentru a deveni specialiștii de mîine.

Pe baza experienței anilor trecuți cursurile de pregătire cu durata de 6 luni pentru oamenii muncii care vor fi cuprinși în învățămîntul seral și fără frecvență în anul școlar 1960—1961 au fost mai bine organizate. Prin aceste cursuri s-au urmărit recapitularea și completarea cunoștințelor de cultură generală însușite în școlile elementare de șapte ani și în unele școli profesionale.

La centrul 34 de pregătire, organizat pe lîngă Școala medie nr. 3 „Ion Neculce" din București, s-au înscris, au frecventat și s-au prezentat la proba finală de verificare un număr de 52 de muncitori, majoritatea provenind din Direcția Regională C.F.R. Programele elaborate pentru aceste cursuri au fost parcurse în întregime, asigurîndu-se predarea cunoștințelor la un nivel corespunzător, de către cadre didactice bine pregătite și cu o bogată experiență pedagogică în perioada 12 ianuarie — 25 iunie 1960 în care au funcționat aceste cursuri au fost predate cunoștințe de limbă și literatură romînă, noțiuni de algebră și geometrie elementară, mecanică, desen liniar și la cererea candidaților, începînd din luna martie, limba rusă.

Marea majoritate a cursanților au avut o frecvență bună și s-au pregătit cu conștiinciozitate, însușindu-și cunoștințe temeinice. Chiar și cei care la începutul cursurilor se arătau mai puțin încrezători în posibilitățile lor au demonstrat în cadrul probelor de verificare că știu să rezolve probleme destul de dificile de matematică, să analizeze morfologic și sintactic fraze extrase din texte literare și să prezinte cu ușurință conținutul operelor literare studiate în cadrul acestui curs.

La probele finale de matematică s-a putut constata că cei mai mulți cursanți se orientează bine în rezolvarea problemelor de algebră și de geometrie. Astfel, muncitorul ceferist Nicolae Cucu a rezolvat fără nici o ezitare o ecuație de gradul II și a demonstrat cu multă siguranță valoarea unghiurilor înscrise într-un cerc. De asemenea, muncitorii ceferiști Ion Brăilescu și Marcu Cîrstei au știut să găsească cu ușurință necunoscutele unor ecuații cu paranteze și numitori și să facă calcule în diferite probleme de geometrie. Rezultate deosebit de bune la matematici au înregistrat și cursanții Vasile Jianu, Dumitru Minzacu, Dumitru Georgescu și alții care la proba finală au obținut note de 9 și 10.

La probele de limba romînă, muncitori ca Florică Prunaru, Gheorghe Dușa, Vasilica Alexandru și alții au făcut dovada că cunosc conținutul ideologic și tematic al operelor studiate și că se pot exprima cu ușurință. Printre răspunsurile foarte bune s-au remarcat interpretarea frumoasă a poeziei „Împărat și Proletar" de Mihail Eminescu, analiza corectă a nuvelei „Revoltă în port" de Alex. Sahia, prezentarea romanelor „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu și „Bărăgan" de V. Em. Galan etc. Trebuie subliniat faptul că unii candidați au completat răspunsurile lor cu referiri la opere literare de Mihail Sadoveanu și Alex. Sahia, care nu figurau în programa școlară dovedind astfel un orizont mai larg de cunoștințe.

Rezultatele bune obținute de muncitorii care au urmat cursurile de pregătire ale centrului 34 îi îndreptățesc pe aceștia să aștepte cu toată încrederea deschiderea cursurilor școlii serale din toamnă.

Totuși desfășurarea cursurilor a scos în evidență unele deficiențe. Este vorba de modul defectuos în care și-au dus activitatea unele comisii de selecționare din întreprinderi, ca, de pildă, comisiile de la „Electrobobinaj", „C.O.M.E.C." și altele, care au sistat activitatea odată cu începerea cursurilor și nu au urmărit frecvența și felul în care își însușesc cunoștințele muncitorii pe care i-au recomandat. Uneori aceste comisii nu s-au preocupat în mod satisfăcător de crearea condițiilor pentru a asigura o frecvență regulată a muncitorilor la aceste cursuri.

Sîntem convinși însă că, în urma analizei desfășurării cursurilor de pregătire, efectuată de conducerea școlii împreună cu membrii comisiilor de selecționare din întreprinderi, acestea vor acorda tot sprijinul lor muncitorilor-elevi admiși în clasa a VIII-a, în așa fel încît tinerii să dispună de cele mai bune condiții pentru a-și însuși pe deplin cunoștințele predate.

ELENA HILMU
directoarea Școlii medii „Ion Neculce" 1 din București

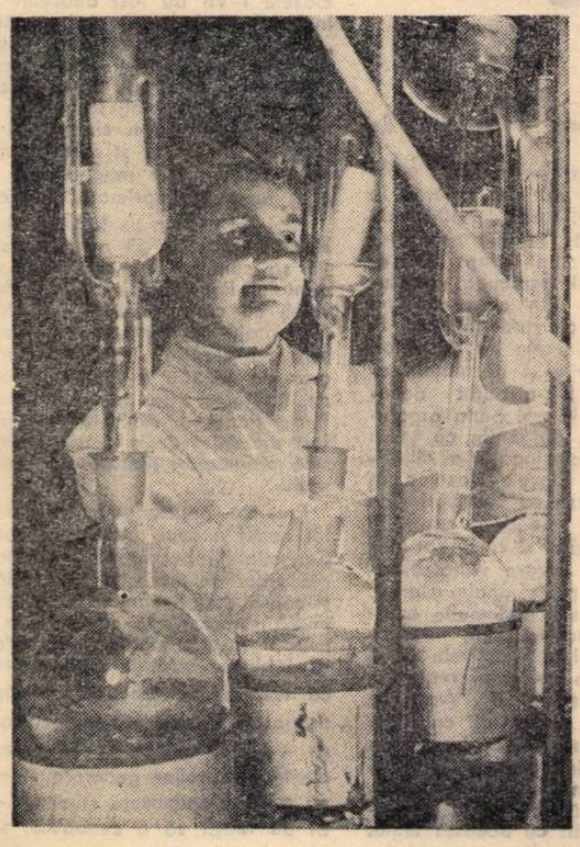

Cunoștințele însușite de tinerii muncitori la cursurile de pregătire pentru clasa a VIII-a se dovedesc și în muncă deosebit de prețioase.

Anul după an, examenele de maturitate demonstrează că drumul pe care-l parcurge școala noastră nouă este bun și fertil. Lucrările scrise la literatura romînă ale candidaților la examenul de maturitate de la Școala medie din Măcin au reflectat buna pregătire, orientarea temeinică a cunoștințelor, înțelegerea, de multe ori chiar profundă, a unor aspecte din viață, oglindite în proza scriitorilor contemporani, puterea de sintetizare a elevilor, exprimarea mai corectă, stilul mai îngrijit, vocabularul mai bogat.

Așa cum au fost formulate, subiectele au oferit candidaților posibilitatea să facă lucrări de sinteză (subiectul nr. 1: „Transformările înfăptuite de poporul nostru muncitor sub conducerea partidului, oglindite în epica noastră contemporană"), sau să adîncească opera unui anumit scriitor (subiectul nr. 2: „Opera lui Tudor Arghezi, tezaur de idei progresiste și exemplu de înaltă măiestrie artistică"). Astfel, cei care au tratat primul subiect au remarcat că fenomenul cel mai de seamă ce caracterizează literatura noastră contemporană îl constituie orientarea puternică și frontală a creației către temele majore ale realității, că bătălia ideologică pe frontul literar, condusă de partid, a obținut importante și hotărîtoare succese, că epica noastră nouă și-a îndreptat îndeosebi atenția asupra unui sector esențial, dar neglijat în trecut, zugrăvirea clasei muncitoare. Lucrările scrise ale candidaților au arătat că operele beletristice, diferite ca stil, compoziție, tipologie sau specie, sînt valoroase prin aceea că au caracter viu și actual, că te atrag și te emoționează prin conținutul lor, dar și prin forma lor artistică, prin felul în care scriitorul transfigurează realitatea descrisă pentru a-i conferi semnificații generale, adică tocmai ceea ce constituie superioritatea artei realist-socialiste. Candidații au arătat, de pildă, cum se reflectă, în romanul „Bărăgan" al lui V. Em. Galan, procesul de prefacere revoluționară a vieții satului, cum ni se întipărește în minte, cu precizie, chipul lui Ilie Barbu din „Desfășurarea" lui Marin Preda, în general, cum crește omul nou în condițiile luptei revoluționare pentru socialism; mulți dintre ei, vorbind despre izbînzile lui Titus Popovici și ale lui Marin Preda, au arătat cum oglindirea veridică a realității, cu mijloacele artei, are șansa să fie cu atît mai izbutită cu cît această realitate este mai bine cunoscută în practica vie.

Cei care au tratat al doilea subiect au văzut în opera lui Tudor Arghezi denunțarea motivelor sociale ale asupririi, sensul polemic și orizontul șarjei argheziene, elogiul adus celor înlănțuiți, protestul acestora împotriva societății bazate pe inechitate socială și dorul irezistibil de libertate al celor torturați, arta savantă, dar și populară, măiestria artistică a unuia dintre cei mai mari poeți ai zilelor noastre. Referirile la „Florile de mucegai", la „Cuvintele potrivite", la „Cîntare omului" sau „1907", la pamfletele prezente în presă de-a lungul celor peste 60 de ani de activitate neîntreruptă (în deosebi la „Facla", „Viața socială", „Adevărul literar și artistic" etc.) atestă o bună pregătire a elevilor

Lăsînd de-o parte calitățile ce caracterizează majoritatea lucrărilor scrise, să ne ocupăm de cîteva deficiențe pentru a atrage atenția pedagogilor asupra problemelor pe care ei vor trebui să le rezolve în cadrul lecțiilor cu viitorii candidați.

Se pare că există o carență în familiarizarea elevilor cu metodologia cercetării literare din punctul de vedere al măiestriei artistice, o greșită sau insuficientă înțelegere a faptelor de limbă, din moment ce ei nu sesizează întotdeauna cu destulă îndrăzneală frumusețea și subtilitatea textului literar. Unii elevi au înțeles prin măiestrie artistică doar tehnica versului, specificarea unităților metrice sau a tropilor, fără a releva corespondența dintre felul versului și mișcarea gîndirii poetice, dintre frază și idee după cum emoțiile, sentimentele sînt mai mult sau mai puțin puternice. Forma se modulează numai după ceea ce trebuie să exprime, pe măsura ideii, căci inspirația poetului se împletește cu resursele limbii, dîndu-le relief.

O problemă importantă ni se pare cea legată de redactarea lucrărilor de aspectul lor lingvistic și stilistic. Pe lîngă lucrările corect scrise, într-un stil limpede, ordonat, corect și curgător, sînt și lucrări a căror redactare lasă de dorit. Sub aspectul lexicului am întîlnit astfel, uneori cuvinte întrebuințate impropriu: **problematica literaturii, sub egida P.M.R., privațiunile regimului** etc. Goana după neologisme și greșita lor folosire de către unii elevi denotă atît o anumită tendință spre epatare cît și insuficienta stăpînire a cunoștințelor de limbă: **„valoarea** (lui Arghezi) **se înscrie pe orbita universală..."**

Cu privire la ortografie am găsit greșeli ca: **ideie, acelaș, înbunătățire, desrobi, desvolta** etc. Greșelile gramaticale privesc în special folosirea lui **însăși** pentru **însuși**, nerespectarea articolului posesiv al genitivului: „...atras de poporul muncitor a cărui suferințe" etc., a acordului gramatical: „țăranul și muncitorul Romîniei burghezo-moșierești **era ținut** în întunericul neștiinței de carte..." etc.

Dintre problemele de punctuație, cea mai importantă și mai frecventă este folosirea virgulei. Parcurgerea lucrărilor scrise arată că sînt candidați care ignorează în mare măsură normele de folosire a punctuației și în special a virgulei.

Constatările făcute de noi la actualul examen de maturitate ne ajută să tragem cîteva concluzii. Remarcăm de la început că nivelul pregătirii candidaților la examenul de maturitate înregistrează un progres considerabil în ceea ce privește cunoașterea literaturii noastre contemporane și a mesajului ei ideologic și artistic. Pe viitor se impune însă acordarea unei atenții sporite analizei operelor literare în școala medie, sub raportul valorilor limbii literare, al caracteristicilor stilistice, de sintaxă poetică și lingvistice, al mijloacelor prin care scriitorii reușesc să comunice idei și simțăminte. E necesară de asemenea educarea elevilor în spiritul aplicării consecvente a normelor limbii literare, în spiritul respectării regulilor sintactice ortografice și de punctuație.

Lector univ. GH. POALELUNGI
președintele comisiei de maturitate de la Școala medie din Măcin — reg. Constanța

Cursurile de pregătire pentru admiterea în clasa a VIII-a din Petroșani au fost frecventate de numeroși tineri mineri.

După încheierea

Aspecte ale practicii în producție

Îndeplinirea cu succes a planului economic pe anii 1960–1965 este strins legată de dezvoltarea forțelor de producție, de introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale. In Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R. se arată că: **„O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă".** Unind învățătura cu munca productivă — se arată în continuare — elevii capătă deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și se orientează spre diferite profesiuni potrivit înclinațiilor lor asigurindu-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

Practica în producție a elevilor din școala de cultură generală în timpul și la sfîrșitul anului școlar constituie, desigur, o verigă importantă în cadrul acțiunii de legare a învățămîntului de munca practică.

In cadrul practicii în producție elevii au posibilitatea să cunoască nemijlocit munca din fabrici, uzine și de pe ogoare, să cunoască principiile de bază ale producției industriale și agricole, lărgindu-și astfel bagajul de cunoștințe și deprinderi practice.

Din unele sondaje efectuate în Capitală și în regiunea Pitești asupra activităților practice desfășurate la sfîrșitul anului școlar a reieșit că secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare, directorii de școli și cadrele didactice au luat măsuri care au contribuit la înregistrarea de noi succese pe această linie.

Rezultate bune s-au obținut în Capitală unde secțiile de învățămînt au mobilizat conducerile școlilor încă din luna martie pentru a lua legătura cu întreprinderile în vederea organizării practicii în producție a elevilor, s-au întocmit grafice pentru repartizarea elevilor pe întreprinderi, secții și locuri de producție. Planurile întocmite de majoritatea conducerilor de școli reflectă principalele sarcini ce trebuiau urmărite în cadrul acestor activități. S-au format din vreme colective de specialiști și cadre didactice care să sprijine organizarea și desfășurarea practicii în producție. Măsuri asemănătoare au fost luate și de secțiile de învățămînt și cultură și unele școli din regiunea Pitești.

Elevii clasei a IX-a, care au studiat în timpul anului mașinile-unelte și au lucrat în cadrul practicii de sfîrșit de an în secțiile mecanice ale întreprinderilor, s-au adaptat repede specificului muncii pentru că știau să mînuiască mașinile respective și să execute unele operații, ca de exemplu: retezarea, strunjirea exterioară, strunjirea interioară, frontală etc. Marea majoritate a elevilor din aceste clase au dovedit cu prilejul practicii că știu bine părțile principale ale strungului, rabotezei, șepingului etc., știu cum funcționează acestea, cum se fixează piesa și scula pe mașină, de ce trebuie să țină seama la alegerea regimului de așchiere. Mulți elevi mînuiau cu pricepere și îndeminare mașinile unelte pe care lucrau, dînd piese de bună calitate. In timpul lucrului elevii se orientau după desenele de execuție și utilizau pentru măsurarea și verificarea formelor geometrice ale pieselor diferite instrumente și aparate de măsurat și verificat. Aceasta dovedește că ei și-au însușit cunoștințele necesare pentru citirea desenului și utilizarea instrumentelor. Pot fi date numeroase exemple de elevi care au executat la bancul de lucru sau la mașini-unelte diferite piese din planul de producție.

Pe lîngă realizările remarcabile înregistrate în timpul practicii de vară a elevilor din Capitală și regiunea Pitești s-au manifestat și unele deficiențe care vor trebui înlăturate în viitor. S-a constatat, spre exemplu, că unii elevi executau în mod mecanic anumite operații, că alții nu cunoșteau prin ce se deosebește o raboteză de un șeping, cum se transformă energia electrică în energie mecanică la strung, freză, raboteză etc. S-au întîlnit și elevi — puțini, ce-i drept — care nu știau cum se cheamă mașina la care lucra muncitorul pe lîngă care au fost repartizați, deși trecuseră citeva zile de la începerea practicii. Au fost și cazuri cînd unii elevi, deși confecționau piese de bună calitate, nu știau totuși care este rolul acelei piese în ansamblul produsului și care este procesul tehnologic de executare a ei. Cercetînd citeva caiete de practică s-a observat că, deși schițele erau bine executate, elevii nu le puteau citi, întrucît ei le copiaseră în mod mecanic după desenele primite de muncitori. Deficiențe asemănătoare s-au semnalat și la unele clase a X-a, care au efectuat practica în producție în întreprinderi și ateliere auto.

Cauzele care au făcut ca unii elevii să nu poată răspunde la întrebări legate de activitatea pe care o desfășurau la locul de producție sau să nu poată identifica unele legi și fenomene studiate în clasă sînt legate direct de munca profesorilor în majoritatea cazurilor. S-a văzut astfel că unele cadre didactice care au condus și îndrumat practica elevilor în producție nu au avut pregătirea necesară pentru aceasta și nu au putut deci să asigure întotdeauna îndrumarea competentă a elevilor. Aceste cadre didactice nu au cerut nici sprijinul tehnicienilor și inginerilor din întreprinderi, care ar fi putut ajuta elevii să pătrundă și să cunoască principiile fundamentale ale producției, tipurile și caracteristicile utilajelor din întreprinderea respectivă, pentru ca munca lor să fie conștientă, bazată pe înțelegerea tehnicii și tehnologiei de producție. S-a văzut, de asemenea, că predarea bazelor științelor s-a făcut în unele cazuri fără o legătură strînsă cu producția. Nu toate cadrele didactice au dat elevilor îndrumări asupra problemelor ce trebuiesc urmărite de elevi în timpul practicii, asupra informațiilor pe care trebuie să le culeagă, asupra a ceea ce au de scris și de desenat în caietele lor de practică. De asemenea, nu s-au dat spre rezolvare elevilor anumite probleme legate de cunoștințele însușite de ei în clasă sau în cadrul lucrărilor practice din timpul anului.

Considerăm că deficiențele manifestate în desfășurarea practicii în producție pot fi înlăturate prin familiarizarea profesorilor cu tehnica, cu producția. In acest scop comisiile metodice pe specialități pot dezbate, printre altele, principiile fundamentale ale producției, modul cum se aplică în producție cunoștințele predate în clasă, precum și realizările obținute în știință și tehnică. Organizarea de convorbiri cu tehnicienii și inginerii din întreprinderi, a unor vizite pe diferite teme legate de producția modernă poate aduce de asemenea o contribuție însemnată la înarmarea cadrelor didactice cu cunoștințe tehnice și tehnologice.

Profesorii trebuie să cunoască bine întreprinderea unde vor face elevii practica. Prin organizarea în prealabil a unor vizite în producție cu profesorii desemnați pentru coordonarea și îndrumarea practicii elevilor, aceștia vor cunoaște cum este organizată întreprinderea respectivă, produsele care se fabrică, secțiile principale și auxiliare, materia primă care se prelucrează, utilajele întreprinderii și în special cele la care vor lucra elevii.

Socotim că ar fi necesar ca în cadrul comisiilor metodice să se stabilească problemele care vor fi urmărite în timpul practicii în producție, cum trebuie să instruiască elevii asupra caracteristicilor utilajelor la care ei lucrează, asupra principiilor de funcționare a acestora, asupra randamentului lor etc.

In timpul desfășurării practicii în producție va fi necesar să se pună accentul în mai mare măsură pe organizarea de discuții cu elevii asupra unor probleme importante ca de pildă: cum se citesc desenele după care se execută piesa respectivă, ce rol joacă acea piesă în cadrul ansamblului mașinii, cum se măsoară și se verifică o piesă cu instrumentele de măsurat și de control, care este poziția corectă în timpul lucrului, cum se mînuiește mașina etc.

Sarcina aceasta a școlii trebuie privită cu toată seriozitatea. Tocmai de aceea am ținut să subliniem deficiențele care, dacă în etapa actuală mai sînt explicabile în anumită măsură, vor trebui remediate în scurt timp. Interesul manifestat de profesori față de această problemă ne îndreptățește să credem că în legarea învățămîntului de producție se vor obține în viitor rezultate din ce în ce mai bune.

M. DORU
R. OPREA

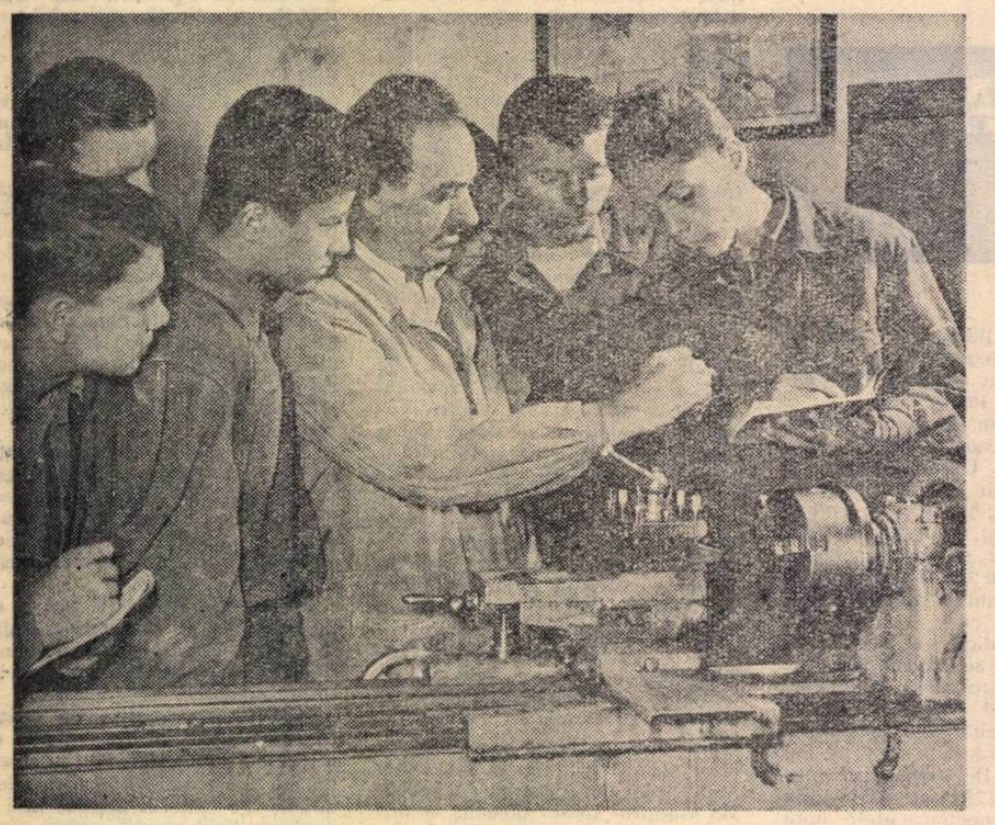

Explicațiile maiștrilor și muncitorilor cu experiență sînt întotdeauna primite cu viu interes de elevii școlilor medii care fac practică în uzine.

De la practica pedagogică a studenților

Grija permanentă a partidului și guvernului pentru formarea cadrelor tinere a adus o simțitoare îmbunătățire și în pregătirea viitoarelor cadre didactice. Acordîndu-se o mai mare importanță practicii pedagogice prin lărgirea timpului de efectuare a acesteia la trei semestre și introducerea practicii continue, cu întreruperea cursurilor, s-a realizat un simțitor pas înainte în formarea deprinderilor pedagogice ale studenților și în pregătirea complexă a viitoarelor cadre didactice.

Pentru studenții secției limba și literatura română de la Facultatea de filologie a Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj, practica pedagogică a avut anul acesta aspecte noi și variate care au trezit un viu interes în rîndurile studenților și a avut drept rezultat participarea activă a acestora la manifestările vieții complexe a școlii.

In dorința de a forma din studenții de azi profesori de limba și literatura română cît mai bine pregătiți, care să poată răspunde cu competență înaltei misiuni de educatori ai viitoarelor generații de constructori ai socialismului, s-a inițiat în semestrul al doilea practica pedagogică a studenților anilor IV și V de la secția română și în afara școlilor de bază. Astfel s-a creat posibilitatea ca studenții să cunoască aspecte mai variate ale vieții și activității școlare.

Cele nouă săptămini de practică continuă pe care au efectuat-o studenții anului V în școlile din Someșeni, Dîmbul Rotund, Mănăștur, de pe strada Rakoczi sau Cărămidarilor și-au dat roadele. Studenții au muncit cu seriozitate, dovedind interes atît pentru lecțiile de specialitate, cît și pentru activitățile educative. Studenții s-au străduit să fie la înălțimea sarcinilor ce le reveneau, reușind nu numai să țină lecții corespunzătoare din punct de vedere științific și metodic, dar și să inițieze variate activități educative, conducîndu-le cu pricepere.

Grupa care a lucrat la Someșeni a fost elogios apreciată de directorul școlii. Desigur bunele rezultate au fost determinate și de sprijinul apropiat și larg primit de studenți din partea cadrelor didactice și a conducerii școlii. Ținînd o oră de dirigenție cu temă legată de respectarea igienii, studentul Murgu D. a mobilizat elevii și elevele clasei a VII-a la o după-amiază de muncă patriotică, participînd alături de ei la curățenia și ornamentarea clasei. Studentele Bolba D. și Hașegan D. au organizat o seară de lectură pentru elevii școlii. Sînt lăudabile și acțiunile studentului Iancu Victor care a participat, alături de profesorul școlii, la munca culturală din cartierul Mănăștur, ale studenților Mureșan Marcel și Stan Felicia, care au organizat în cadrul cercului literar al școlii de la Dîmbul Rotund o întîlnire între un scriitor și elevii școlii, precum și activitatea bogată desfășurată de studenta Reiter Eva pentru pregătirea serbării Zilei internaționale a femeii la școala elementară nr. 4.

Dacă practica pedagogică a studenților anului V în școlile din cartierele muncitorești a dat acestora posibilitatea de a-și manifesta larg inițiativa, de a organiza activități educative cu bogat conținut, practica studenților anului IV secția română la școala medie din Beclean a dat acestora posibilitatea să cuprindă aspecte mai variate ale activității școlare și să se apropie în mai mare măsură de profesorii școlii.

Un rezultat important al practicii pedagogice a fost, în ambele cazuri, apropierea de elevi, cunoașterea preocupărilor și aspirațiilor lor. Studenții au discutat cu ei în pauze, i-au îndrumat în munca de pregătrie a lecțiilor, le-au recomandat cărți noi, le-au vorbit despre perspectivele luminoase ce se deschid tineretului din patria noastră. Practica pedagogică la Școala medie din Beclean a prilejuit studenților de la secția română și inițierea unor acțiuni spontane, izvorite din elanul tineresc al studenților. Toate acțiunile mai mici sau mai mari, judicios pregătite sau spontane, au fost însuflețite de o dragoste adîncă pentru elevi, fii ai oamenilor muncii din mijlocul cărora se ridicaseră și studenții — profesorii de mîine.

La școala din Beclean, în orele libere, studenții au fost mereu în mijlocul elevilor. Iată, de pildă, un moment. După terminarea orelor de clasă un grup de elevi joacă volei împreună cu studenții, elevii din clasa a XI-a stau de vorbă cu studentul Pop P. Ion despre proiectele lor de viitor. Cunoscînd țelurile și năzuințele elevilor, studentul s-a putut documenta pentru cît mai buna organizare a orei de dirigenție cu tema „Orientarea profesională a viitorilor absolvenți". Elevele claselor a VII-a o asaltează cu întrebări pe studenta Lidner Teodora care le vorbise convingător și cu bogat material ilustrativ despre viața elevilor din școlile profesionale. Doresc acum să cunoască mai multe amănunte despre aceste școli, despre varietatea lor și perspectivele ce le deschid. Intr-un colț mai retras al curții elevii claselor a V-a și a VI-a repetă de zor poezii cu tema „Lenin", iar studenta Lacurezan Marcela selecționează cu atenție cîte 5 elevi din fiecare clasă elementară, pentru a participa la concursul de recitări cu această temă.

Concursul a trezit nu numai interesul viu al micilor concurenți, dar și pe acela al juriului compus din studenți, care au ascultat cu atenție pe concurenți, au răsplătit cu grijă aprecierile, distribuind apoi premii în cărți și albume cu aspecte din viața lui Lenin. Elevii din clasele I–VII au fost deosebit de încîntați și de șezătoarea cu tema „Din comorile folclorului nostru" pregătită de studenți. După lectura unui basm elevii au spus ghicitori culese de la bătrînii satului. A fost un mare entuziasm cînd micii culegători de folclor și colegii lor au auzit banda de magnetofon pe care fuseseră imprimate ghicitorile.

Nici cei mari n-au fost lipsiți de surprize plăcute. Ei au avut prilejul să cunoască, în persoana studentului Popescu cu care jucaseră volei, cu care făcuseră o excursie în împrejurimi și pe care îl ascultaseră cu atenție explicînd despre arta de creație a lui Geo Bogza, pe tînărul scriitor clujean Dumitru Radu Popescu. Această întîlnire a fost un prilej de a aprecia seriosasele preocupări literare ale elevilor școlii.

Practica pedagogică a studenților noștri a avut roadele așteptate. Cunoștințele pedagogice, didactice ale viitorilor profesori s-au lărgit și consolidat, fiecare a căpătat mai multă siguranță în conducerea activității instructiv-educative. Vreau să subliniez însă, în mod deosebit, ca rezultat al practicii creșterea dragostei pentru profesiunea aleasă — pentru munca de educare, de creștere a noilor generații — muncă a cărei frumusețe studenții noștri au reușit să o cunoască, să o trăiască din plin.

Conf. GEORGETA MUNTEANU
Facultatea de filologie
a Universității „Babeș-Bolyai"-Cluj

activităţii practice

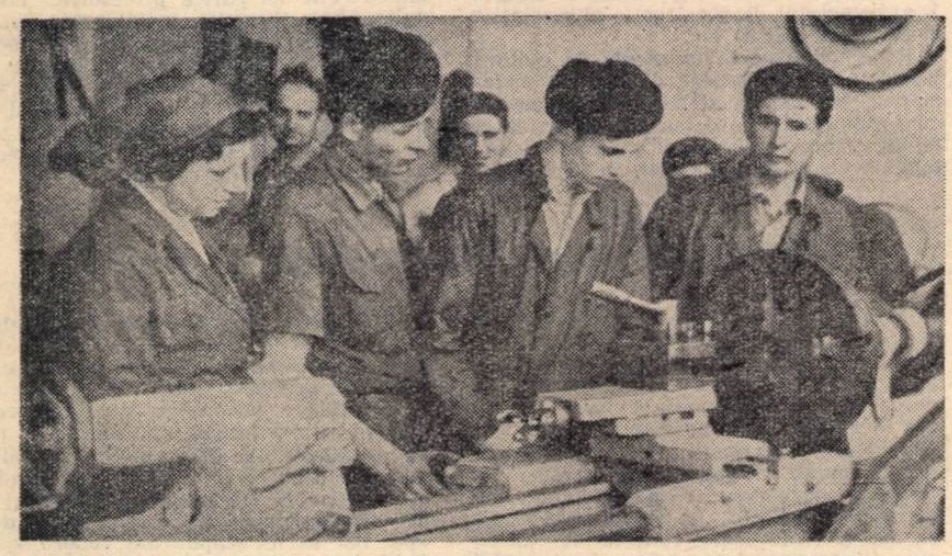

Fruntaşul în producţie Petre Nicolae s-a ocupat îndeaproape de îndrumarea în muncă a elevilor clasei a IX-a de la Şcoala medie „Mihai Viteazul" care au făcut practică la fabrica Metaloglobus" din Bucureşti.

Elevii îndrăgesc munca productivă

Între 13-25 iunie, elevii claselor IX-X au efectuat 12 zile de practică în producţie, în cadrul întreprinderilor industriale. Este bine cunoscut scopul acestei activităţi, aşa că nu voi stărui asupra lui. Aş vrea ca în cele ce urmează să subliniez un singur aspect şi anume cultivarea unei atitudini noi faţă de munca fizică. Este una din sarcinile de bază ale educaţiei comuniste şi realizarea ei este o preocupare permanentă a cadrelor didactice — la lecţie, în activităţile în afară de clasă şi extraşcolare — dar cel mai bun prilej l-a oferit, fără îndoială, practica în producţie. Iată-ne la întreprinderea regională auto (I.R.A. 8) din Craiova. In toate secţiile întreprinderii (montaj, demontaj, lăcătuşărie etc.) lucrează elevii clasei a X-a de la Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti".

La secţia „reparaţii motoare" lucrează o echipă de 20 elevi. Printre ei se găsesc şi fruntaşi la învăţătură ca Eugen Berca, Paula Clain, Elena Ştefănescu, Constantin Stoicuţescu şi alţii. S-au încadrat în echipe şi muncesc efectiv. Echipele în care au fost încadraţi elevii îşi depăşesc zilnic planul. Să fie o întîmplare ?

Să mergem la secţia „demontaj". Aici elevii lucrează, prin rotaţie, în echipe cu muncitorii şi se dovedesc foarte preţioşi. Ei nu se sperie de faptul că la această secţie se mai şi murdăresc. Se demontează doar motoare care trebuie reparate şi care sînt pline de ulei, reziduri de carburanţi etc. Ca şi în atelierul şcolii, unde şi-au însuşit primele deprinderi de muncă fizică, pe care acum au îndrăgit-o, înţelegîndu-i adevărata semnificaţie, elevii demontează cu repeziciune piesă cu piesă, le spală cu benzină şi le aşează la locul indicat. Cu ajutorul elevilor se demontează zilnic cîte două motoare şi se realizează, tot zilnic, o economie de două sute lei.

Muncitorul Petre Diaconescu, elev în clasa a X-a „D" secţia serală a Şcolii „Fraţii Buzeşti", a inclus în echipa sa mai mulţi tovarăşi de învăţătură de la secţia de zi (Emil Purcaru, Doina Ivan) şi le-a arătat frumuseţea muncii fizice, satisfacţia contribuţiei efective la realizarea sarcinilor Congresului al III-lea al P.M.R. Insufleţiţi de bucuria participării la realizarea acestei sarcini măreţe, elevii au contribuit din plin la repararea înainte de termen a celor zece agregate încredinţate echipei din care făceau parte.

Iată de ce tov. Petre Becheresc, şeful echipei de la „grupuri diferenţiale", spunea că este încîntat de modul cum s-au comportat elevii în timpul practicii.

S-ar putea spune că elevii clasei a X-a au mai multă experienţă în practica în producţie, în participarea la munca productivă şi de aceea au obţinut rezultate aşa de bune. Să urmărim însă şi pe cei din clasa a IX-a. Ei au efectuat practica la uzinele de maşini agricole „7 Noiembrie", în secţiile „turnătorie", „sculărie", „lăcătuşărie", „strungărie" etc. La „forjă" desigur că munca este mai grea ca la alte secţii şi totuşi şi aici găsim echipe de elevi. Lucrînd alături de muncitori sau independent, elevii au muncit la păsuirea piuliţelor pe spiţe filetate, montarea butucilor, a spiţelor şi a bandajelor la roţi, pentru semănătoarea universală şi alte maşini agricole.

La turnătorie, repartizaţi în echipe la toate locurile de muncă, elevii au participat efectiv la prepararea nisipurilor şi pămîntului pentru forme şi miezuri, confecţionarea miezurilor şi formelor etc.

In perioada practicii, la secţiile la care au lucrat elevii, uzina a realizat economii suplimentare de 3000 lei. La expoziţia şcolii, care înfăţişează munca elevilor, se găsesc un număr mare de cîrlige metalice de cuier, balamale duble de scară, dornuri, punctatoare, chei fixe de aragaz etc., lucrate în exclusivitate de elevi în timpul practicii. Expoziţia a scos în lumină faptul că în legarea învăţămîntului de producţie se obţin an de an succese mari, că elevii îndrăgesc cu fiecare zi ce trece mai mult munca productivă.

Prof. ION DUMITRESCU
Craiova

Zile de neuitat

Aproape 200 de elevi ai şcolilor din Tîrgu-Mureş au desfăşurat practica de sfîrşit de an la întreprinderea „Secera şi Ciocanul" din localitate. Majoritatea acestor elevi parcă ar fi cunoscut întreprinderea de ani de zile, cu atîta siguranţă s-au descurcat în cadrul secţiilor în care au fost repartizaţi. Ei au recunoscut aproape fiecare unealtă şi maşină.

Străbatem secţiile uzinei împreună cu profesorii delegaţi pentru a îndruma practica elevilor.

— Vedeţi cu cîtă uşurinţă s-au acomodat ? — ne atrage atenţia unul dintre aceşti profesori.

Se vede limpede că cei mai mulţi dintre elevi sînt copii de muncitori, care au mai venit cu părinţii lor să vadă uzina, sau care au mai făcut practică în aceste secţii. Practica a însemnat însă foarte mult şi pentru acei elevi care anul acesta petrec pentru prima dată o vreme mai îndelungată în cadrul întreprinderii. Maiştrii s-au ocupat foarte atent de ei dîndu-le toate explicaţiile necesare, trezindu-le interes pentru tehnica nouă şi ajutîndu-i să efectueze lucrări variate.

Datorită interesului şi dragostei lor de muncă mulţi elevi au izbutit în timpul practicii să execute lucrări importante, fără nici o greşeală. In atelierul de mecanică, de pildă, lucrează Octavian Scutelnic, elev al Şcolii medii „Papiu Ilarian". Băiatul acesta care de-abia ajunge la înălţimea menghinei lucrează piese de schimb pentru un război de ţesut. La întrebările noastre răspunde fără să-şi întrerupă munca, explicînd cît de mult îl ajută acum în muncă cunoştinţele şi deprinderile însuşite la lucrările practice din atelierul şcolii.

— „Acum însă ne obişnuim şi cu disciplina în muncă — adaugă el. De altfel, îmi place cu atît mai mult această muncă, cu cît vreau să devin constructor de vapoare".

Părerea majorităţii muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor din întreprindere este că elevii care şi-au desfăşurat practica în cadrul întreprinderii „Secera şi Ciocanul" au depus într-adevăr o muncă rodnică. N-a trecut o zi fără să fi învăţat lucruri noi, folositoare, fără să simtă dragostea şi grija părintească a muncitorilor care i-au îndrumat cu răbdare văzînd în ei schimbul lor de mîine.

Prof. BELA BAGDI
Tîrgu Mureş

Rezultatele activităţii pe ogoare

Practica agricolă de vară pe care elevii şcolilor săteşti de cultură generală o execută în ultimele două săptămîni ale anului şcolar reproduce în mic, la nivelul înţelegerii şi puterii elevilor, condiţiile reale în care se petrece o parte din procesul de producţie în agricultură. Aceasta se realizează prin continuitatea lucrărilor pe teren, prin desfăşurarea programului zilnic de activitate, cît şi prin locul de practică şi organizarea elevilor în brigăzi, echipe sau grupe. Prin munca lor, elevii participă nemijlocit la producerea unor bunuri agricole.

Importanţa deosebită a practicii agricole în producţie reiese din contribuţia substanţială pe care ea o aduce la îndeplinirea sarcinilor puse de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. în faţa agriculturii şi în faţa şcolii. Printr-o bună organizare a acestei practici, elevii iau parte efectivă la procesele agrotehnice prin care se obţin recolte îmbelşugate la principalele culturi agricole, aşa cum prevăd documentele Congresului. Totodată, prin munca pe terenurile G.A.C., alături de colectivişti, ei îşi consolidează nu numai cunoştinţele teoretice agricole, dar şi legătura cu munca şi preocupările colectiviştilor, cu specificul organizării muncii în gospodăria colectivă, cu viaţa pe care o vor duce ei mai tîrziu, după absolvirea şcolii.

Din constatările făcute asupra felului cum au organizat şcolile practica agricolă din anul acesta se pot trage cîteva concluzii interesante şi pline de învăţăminte pentru îmbunătăţirea continuă a predării cunoştinţelor agricole în anii viitori. O primă constatare este aceea că existenţa unui lot şcolar bine organizat, cu suprafaţă suficientă şi cultivat cu o varietate mai mare de plante, cel puţin cu cele prevăzute în programa claselor V-VII, a permis profesorilor de cunoştinţe agricole să organizeze aplicaţii practice cît mai diverse, completînd lucrările agricole de sezon pe care elevii le-au executat pe terenul gospodăriei colective din localitate. In felul acesta s-a procedat, de pildă, la şcolile din Vişina — raionul Găeşti, Cocargeaua — raionul Feteşti, Ciocîrlia de Jos — raionul Medgidia, Spătărei — raionul Alexandria şi altele.

Multe şcoli au continuat în perioada practicii de vară experimentările organizate pe parcelele lotului şcolar sau pe terenurile ce le-au fost atribuite spre folosinţă de G.A.C., contribuind pe această cale la o aprofundare mai accentuată a cunoştinţelor elevilor. De exemplu, la şcoala din Valea Nucarilor — raionul Tulcea s-a experimentat cultura intercalată a porumbului cu fasole şi cu soia, la şcoala din Tuţuleşti (raionul Costeşti) temele experienţelor au fost mai variate (epoci de însămînţare, soiuri, îngrăşăminte, hibridări vegetative etc.) ; la şcoala din Vişina — raionul Găeşti, în timpul practicii de vară grupele de elevi au avut în primire cîte o experienţă ale cărei rezultate le-au urmărit, înregistrînd observaţiile în carnetele de practică şi comunicîndu-şi reciproc rezultatele. La şcoala din Pietroşiţa s-a organizat zilnic, după terminarea orelor de practică, analiza muncii, cînd s-au comunicat şi măsurile organizatorice pentru ziua următoare.

Concomitent cu cele menţionate, cadrele didactice, împreună cu elevii, şi-au extins preocupările în această perioadă asupra unor probleme specifice pentru condiţiile în care se desfăşoară activitatea didactică la şcolile săteşti, cum ar fi colectarea sau confecţionarea de material didactic, diferite amenajări pe lotul şcolar etc. Astfel, la şcolile din Jegălia şi Cocargeaua — raionul Feteşti, Curcani — raionul Oltenita, Mahmudia — raionul Tulcea şi altele s-au colectat materiale pentru ierbarul agricol şi pentru albumele didactice cu colecţii de seminţe. La alte şcoli s-au recoltat plante medicinale din flora spontană (şcolile din Storobăneasa şi Spătărei — raionul Alexandria), s-au efectuat lucrări în stupină (şcoala din Cocargeaua), creştere de viermi de mătase (şcolile din Tărtăşeşti — raionul Răcari, Mahmudia — raionul Tulcea) şi altele.

S-a constatat şi faptul îmbucurător că profesorii au profitat de unele situaţii ivite în timpul practicii pentru a completa cunoştinţele elevilor cu unele chestiuni netratate suficient în timpul anului din lipsă de material intuitiv. De exemplu, o cultură de grîu atacată de tăciunele sburător la şcoala din comuna Ciocîrlia de Jos a prilejuit examinarea la microscop a sporilor ciupercii vătămătoare, dezvăluind elevilor aspecte noi ale problemelor practicii agricole ; la şcolile din Novaci — raionul Domneşti, Măgura — raionul Alexandria şi Tărtăşeşti — raionul Răcari elevii au luat parte la depistarea şi combaterea gîndacului de Colorado pe culturile de cartofi ; în mod asemănător a procedat şcoala din comuna Vlad Ţepeş — raionul Călăraşi cu combaterea gîndacului Zabrus, dăunător al cerealelor.

Dar experienţa de anul acesta a practicii de vară ne mai aduce şi alte constatări la fel de importante privind consolidarea legăturilor dintre şcoală şi gospodăria colectivă, prin cunoaşterea mai temeinică de către elevi a muncii colectiviştilor. Astfel, se constată tot mai mult extinderea organizării elevilor la practică în brigăzi şi echipe după modelul G.A.C., munca pe terenurile G.A.C., împreună cu colectiviştii, care devin îndrumători ai echipelor de elevi, ca la şcolile din regiunea Constanţa şi multe altele din restul ţării. In numeroase localităţi s-au stabilit relaţii de strînsă colaborare între şcoală şi G.A.C. care ajută şcoala cu seminţe, răsaduri, materiale diverse pentru organizarea lotului şcolar, îngrăşăminte, transporturi etc. (şcolile din Storobăneasa — raionul Alexandria, Mahmudia — raionul Tulcea şi altele). La unele şcoli zilele de practică au fost folosite şi pentru deplasarea elevilor în gospodăriile colective unde li s-au arătat mai în amănunt organizarea acestor gospodării, mijloacele de producţie de care dispun, culturile, grajdurile cu animale etc. La unele şcoli (de pildă, şcoala din Vlad Ţepeş, raionul Călăraşi) s-au făcut în această perioadă demonstraţii de recoltare mecanizată cu combine şi s-au descris şi alte maşini agricole. Elevii au putut cunoaşte astfel nemijlocit avantajele lucrărilor agricole mecanizate, căpătînd o privire cît mai cuprinzătoare asupra superiorităţii agriculturii socialiste Prin aceasta, cadrele didactice contribuie direct la înfăptuirea Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. de a lega activitatea şcolară de practica construcţiei socialiste la sate, dezvoltînd la elevi dragostea pentru munca productivă în G.A.C.

Este semnificativ faptul că la practica agricolă de vară, în afară de profesorii de cunoştinţe agricole care au răspunderea directă a acesteia, au început să participe şi ceilalţi profesori ai şcolii, împreună cu diriginţii claselor respective, ceea ce înseamnă că acţiunea se generalizează şi începe să intereseze cercuri tot mai largi de cadre didactice, ca, de pildă, la şcolile din Cocargeaua — raionul Feteşti, Spătărei — raionul Alexandria, Raciu Şuţa — raionul Tîrgovişte, Pietroşiţa — raionul Pucioasa.

Practica agricolă de vară a prilejuit unele manifestări cu mult efect educativ, dintre care menţionăm organizarea zilei „model" pe terenul agricol, unde s-au prezentat rezultatele muncii a două echipe de elevi (şcoala din Cocargeaua — raionul Feteşti) sau organizarea de întreceri între brigăzile şi echipele de elevi, cu teme privind buna executare a lucrărilor ce au revenit echipelor respective pe terenul gospodăriei colective (şcoala medie Slobozia Veche — raionul Slobozia).

Cocluzia generală care se desprinde din felul cum s-a executat practica agricolă de vară este aceea că se manifestă o grijă tot mai mare din partea cadrelor didactice care predau cunoştinţele agricole pentru a asigura elevilor pregătirea ştiinţifică de bază, întregită cu deprinderi temeinice de muncă practică, folosind pentru aceasta mijloace didactice cît mai variate, pe terenurile gospodăriei colective şi pe lotul şcolar.

Generalizarea mijloacelor celor mai bune, a celor mai instructive şi mai educative, aplicarea lor creatoare, în condiţiile locale, concrete, de către cadrele didactice este o măsură care se impune, pentru că ea duce la îmbunătăţirea continuă a pregătirii elevilor pe măsura nivelului cerut de agricultura noastră în plin progres.

PETRE STANCULESCU

Elevii de la şcoala medie mixtă din Găeşti la practică pe ogoarele gospodăriei agricole de stat din comuna Cuparu, regiunea Piteşti.

Problemele activității practice în predarea matematicii

Filiala din Timișoara a Societății de Științe Matematice și Fizice, cu sprijinul conducerii S.S.M.F., a organizat între 27—30 iunie a.c. în orașul Timișoara o consfătuire cu tema: „Predarea matematicii în legătură cu problemele practicii". Participanții la consfătuire, profesori de matematică și fizică din mai multe regiuni ale țării, au dezbătut — în lumina sarcinii de a lega tot mai strîns învățămîntul cu practica construcției socialiste, trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. — căile prin care se poate realiza o cît mai strînsă legătură între cunoștințele ce se predau în școala de cultură generală la diferitele discipline ale matematicii și problemele practicii.

Conținutul referatelor prezentate în cadrul consfătuirii cît și discuțiile ce s-au purtat au contribuit la înarmarea profesorilor participanți cu o serie de cunoștințe și date privind metodica realizării legăturii cu practica în cadrul lecțiilor de matematică. Ei au avut prilejul să cunoască multe exemple concrete privind felul cum diferitele cunoștințe de matematică servesc producția.

De asemenea, participanții la consfătuire au abordat și problema îmbunătățirii programelor și manualelor de matematică pentru învățămîntul de cultură generală, pe linia apropierii acestora de cerințele producției și ale tehnicii actuale.

Prezentăm mai jos principalele probleme referitoare la legarea învățămîntului matematic de problemele practicii, analizate în cadrul consfătuirii.

Este clar și acceptat de toți faptul că toate disciplinele ce se predau în învățămîntul nostru trebuie să pregătească tineretul școlar pentru viață, să-l înarmeze cu cunoștințe și deprinderi utile activității lui viitoare în practica desăvîrșirii construirii socialismului și a construirii comunismului în țara noastră. Matematica are un rol de seamă în pregătirea pentru viață a elevilor, ea aduce o contribuție deosebită la formarea și dezvoltarea gîndirii logice a acestora și, mai ales, le pune la îndemînă un puternic instrument pentru studierea fenomenelor naturii, a legilor ei, îi înarmează cu o serie de cunoștințe care îi ajută să rezolve multe probleme din practică, din tehnica producției zilelor noastre.

Problema legării învățămîntului matematic de practică, de producție, este destul de complexă. Ea solicită din partea profesorilor de specialitate preocupări deosebite. Complexitatea problemei impune de la început înlăturarea ideii că legătura cunoștințelor de matematică cu viața se realizează de la sine, idee care mai persistă încă în concepția unora dintre profesori. Toți sînt mobilizați la studiul și găsirea căilor prin care să se realizeze — bineînțeles nu în mod mecanic — această sarcină, la stabilirea metodelor de a-i face pe elevi să-și însușească cunoștințele de aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie în strînsă legătură cu fenomenele din producție pe care ele le servesc.

Unele cunoștințe de matematică se pot preda elevilor plecînd direct de la exemple din practică, în general cunoscute de ei. De exemplu în studiul dependenței funcționale la clasa a VIII-a se poate porni de la cunoștințe ca cele referitoare la legea spațiului în mișcarea uniformă, dilatația liniară a corpurilor sau chiar de la problemele de geometrie, cum ar fi calcularea lungimii cercului etc., probleme care oferă elevilor posibilitatea să opereze în același timp cu două mărimi care pot lua mai multe valori, dar în așa fel că valorile uneia dintre ele este determinată îndată ce se cunosc valorile celeilalte. Astfel de exemple concrete din viață îi ajută pe elevi să înțeleagă cum matematica, stabilind relații între mărimi, exprimă legea generală a unor fenomene și, în același timp, cum astfel de relații deseori servesc atît la studiul fenomenelor respective, cît și la aplicarea lor în practică.

Rostul practic al unor cunoștințe de matematică se poate arăta elevilor abia după ce ei și-au însușit aceste cunoștințe. Așa de exemplu, elevii învață diferite probleme de construcții grafice. Studiul acestor probleme e necesar să se încheie cu aplicațiile lor la desenul tehnic, la trasaj, racordări etc.

Multe cunoștințe de matematică ce se predau în școala de cultură generală au aplicație la lucrările practice pe care le efectuează elevii în cadrul atelierelor școlare sau în întreprinderi, pe baza programei de lucrări practice de atelier pentru clasele V—VII și a programei pentru studiul mașinilor cu aplicații practice în producție pentru clasele VIII—XI. Bunăoară, cunoștințele de geometrie în spațiu ce se predau în clasa a VII-a, referitoare la arii și volume, desfășuratele unor corpuri geometrice simple etc. îi ajută pe elevi la trasarea și construcția cu o cît mai mare precizie a unor obiecte prevăzute de programă, îi ajută în calcularea consumului de material etc. Important este faptul ca profesorul de matematică să cunoască programa de lucrări practice a clasei la care predă și să se preocupe de a arăta elevilor cum diferitele cunoștințe de matematică îi ajută în munca lor de atelier.

La legarea învățămîntului matematic de producție o contribuție importantă își aduc acele teme care le oferă elevilor și posibilitatea de a mînui diferite aparate și instrumente folosite în practica măsurătorilor topografice. Chiar în programele de geometrie și trigonometrie sînt prevăzute lucrări practice care presupun măsurarea de unghiuri, determinări de distanțe, înălțimi, ridicarea unui plan, calculul și parcelarea suprafețelor etc. Aceste lucrări nu trebuie neglijate de cadrele noastre didactice, căci ele oferă elevilor posibilitatea să aplice în practică multe cunoștințe pe care le-au primit la lecțiile de aritmetică, de geometrie, ca de pildă cele referitoare la construcții grafice, asemănarea triunghiurilor etc. sau la lecțiile de trigonometrie și, mai ales, îi familiarizează cu mînuirea instrumentelor pentru măsurarea unghiurilor (teodolitul, busola de cîmp, sextanul cu oglinzi etc.), a instrumentelor pentru măsurarea lungimilor (rigle, panglici de măsură, lanțul, telemetre etc.). Astfel de lucrări practice la matematică cer, fără îndoială, profesorului o muncă suplimentară celei obișnuite, dar aportul lor în pregătirea pentru viață a elevilor este cu atît mai mare.

Legarea cunoștințelor de matematică cu producția nu trebuie însă să fie grija noastră exclusivă. Nu trebuie să se scape din vedere faptul că în pregătirea lor pentru viață este important și a-i deprinde pe elevi să efectueze calcule aritmetice rapid și corect, precum și a-i ajuta să stăpînească temeinic calculul algebric. A le dezvolta gîndirea logică prin rezolvarea unor probleme și teoreme din geometrie sau altă disciplină a matematicii, înseamnă să-i pregătim de asemenea pentru viață, a-i ajuta ca în activitatea lor viitoare să se descurce mai ușor. Bineînțeles ne vom feri să cădem în extremă, rezolvînd probleme de dragul și frumusețea lor, neglijînd legătura cu practica

Consfătuirea profesorilor de matematică ce a avut loc la Timișoara a acordat multă atenție evidențierii acelor cunoștințe de aritmetică, algebră, geometrie și analiză matematică în predarea cărora legătura cu practica se impune ca o necesitate organică. Bunăoară, în predarea aritmeticii multe cunoștințe trebuie predate în strînsă legătură cu practica. Astfel de cunoștințe sînt cele referitoare la măsuri și unități de măsură, calcule cu procente, grafice, operații cu numere aproximative, întocmirea de tabele, formarea deprinderii de a citi tabele care deseori se întîlnesc în producția industrială și agricolă, formarea deprinderii de a mînui anumite mașini de calcul ca: sciotul, aritmometrul etc. De asemenea, formarea la elevi a deprinderii de a rezolva probleme al căror conținut reflectă în mod real anumite procese din producție, ca de exemplu stabilirea prețului de cost al unui produs, formarea deprinderii de a calcula creșterea productivității muncii, formarea deprinderii de a rezolva probleme referitoare la realizarea unor amestecuri și aliaje, precum și probleme care îi înarmează cu metode privind calcularea timpului de prelucrare a unei piese la o anumită mașină-unealtă, de pildă, calcularea timpului necesar prelucrării unei piese la un anumit strung, sau probleme din care să învețe cum se calculează consumul de material într-un anumit proces de producție etc.

Multe din cunoștințele de algebră ce se predau în școala de cultură generală își găsesc, de asemenea, largi aplicații în producție. Așa, de exemplu, cunoștințele privitoare la studiul funcției liniare își găsesc aplicație la problema normării consumurilor specifice de energie electrică în timpul unui anumit proces de producție; ecuațiile și sistemele de ecuații se întîlnesc în rezolvarea unor probleme de producție în multe sectoare din industria energetică și cea metalurgică, în calcularea prețului de cost al producției etc. în toate ramurile producției, un rol deosebit îl au nomogramele. În cadrul studiului funcției logaritmice este necesar să se arate elevilor principiul de construcție al riglei de calcul și manevrarea ei. De asemenea în studiul sumar al sistemelor de numerație în diferite baze se poate acorda atenție sistemului în baza 2 și să li se explice elevilor (eventual la clasa a X-a) principiul de construcție al mașinilor electrice de calcul etc.

Prin introducerea în școala de cultură generală a elementelor de analiză matematică, legarea învățămîntului matematic cu problemele importante din fizică și tehnică marchează un salt calitativ important. Acum elevii, folosind un instrument matematic superior, stabilesc legile mișcării rectilinii, calculează debitul unui lichid, densitatea unei bare omogene, calculează aria suprafețelor plane, volumul corpurilor etc. la nivelul cerut de tehnica producției zilelor noastre.

Aplicațiile în producție ale cunoștințelor de matematică ce se predau în școala de cultură generală sînt numeroase și prezentarea lor în cadrul lecțiilor de matematică cere din partea profesorilor noștri multă grijă. Această grijă trebuie să se axeze pe alegerea exemplelor și pe metodica predării cunoștințelor în strînsă legătură cu problemele practice. Elevii trebuie ajutați, chiar în cadrul predării, să distingă fenomenul matematic de cel tehnic, dar totodată să vadă și cum depinde rezolvarea unuia de celălalt.

Corelația între matematică și fizică

Matematica servește profesorului de fizică nu numai ca instrument pentru a deduce diferite legi ale fenomenelor naturii anorganice, ale mișcării materiei etc., ci deseori și pentru a arăta elevilor aplicarea în tehnică, în producție a acestor legi și fenomene descoperite de fizică. De asemenea, multe fenomene din fizică au impulsionat dezvoltarea matematicii, au dus la mari descoperiri în domeniul acesteia și, mai ales, nu odată, cunoștințele din fizică folosesc profesorului de matematică pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă noțiuni de matematică. Bunăoară, pentru înțelegerea de către elevi a noțiunii de funcție, profesorul de matematică nu poate să nu apeleze cel puțin la legile cinematicii. De asemenea, profesorul de matematică se sprijină tot mai mult pe cunoștințele de fizică ale elevilor, pentru a le arăta acestora cum se aplică în producție diferitele cunoștințe de matematică.

Între cunoștințele de matematică și cele de fizică ce se predau în școala de cultură generală trebuie să se realizeze o strînsă legătură, aceasta nu numai în scopul într-ajutorării lor în vederea predării diferitelor noțiuni, ci și în scopul realizării legăturii acestor discipline cu practica construcției socialiste.

Corelația dintre matematică și fizică în sprijinul legării acestora cu producția se realizează prin efortul comun al profesorilor de matematică și al acelora de fizică. În lucrările consfătuirii de la Timișoara a fost scos în evidență faptul că profesorii de fizică trebuie să utilizeze cu multă pricepere în predarea diferitelor cunoștințe de fizică metoda experimentală și metoda matematică. Experiențele sînt un mijloc convingător pentru elevi în deducerea sau demonstrarea anumitor legi și fenomene din fizică. De aceea în cadrul predării ele trebuie să fie deseori pe primul plan. Sînt totuși anumite cunoștințe de fizică a căror predare impun utilizarea instrumentului matematic, de exemplu compunerea forțelor în cazul planului înclinat, deducerea legilor pendulului etc. Dar, indiferent de calea utilizată, în predare, paralel cu expunerea fenomenului fizic, de regulă, se stabilesc anumite formule pe care elevii trebuie să și le însușească, să fie în stare să le interpreteze și să le aplice la rezolvarea de probleme practice. În aplicarea în practică a formulelor stabilite, profesorul de fizică trebuie să utilizeze în mod just noțiunile și operațiile matematice, să-i învețe pe elevi să distingă dependența funcțională dintre diferitele feluri de mărimi precum și proporționalitatea acestora, dar să nu scape din vedere sensul fizic, interpretarea fenomenului

Folosirea de către profesorii de matematică a cunoștințelor din fizică, pentru a realiza legătura matematicii cu practica, cere ca ei să stăpînească în mod temeinic acele noțiuni sau relații din fizică; dacă vor să arate elevilor relații de proporționalitate întîlnite în fizică și care au aplicație în practică, le vor putea analiza relația $Q=0{,}24\ I^2$ R.t. dar va trebui să observe că nu toate formulele fizice permit o interpretare funcțională, că în fizică un rol deosebit au anumitele condiții care se pun în studierea unui fenomen sau în rezolvarea unei probleme. Tocmai de aceea, profesorul de matematică, în rezolvarea problemelor cu conținut fizic care au aplicații în practică, trebuie să țină seama de omogenitatea formulelor, de interpretarea mărimilor ce intervin în formulele pe care le utilizează și, mai ales, de folosirea diferitelor unități de măsură. Se întîmplă deseori ca profesorii de matematică să rezolve cu elevii probleme din tehnică, să lucreze cu diferite mărimi, dar să nu însoțească numerele care exprimă aceste mărimi de unitățile de măsură respective, să nu admită operații cu dimensiunile mărimilor. Din astfel de calcule rezultă pînă la urmă un număr abstract și apoi elevii încep să caute în mod formal ce exprimă acel număr. La rezolvarea problemelor din tehnică prin intermediul legilor din fizică, profesorul de matematică trebuie să utilizeze corect termenii și notațiile stabilite de stasurile în vigoare și, de asemenea, să rezolve probleme care au un conținut real, să nu deformeze imaginea elevilor asupra mărimilor fizice și asupra practicii.

Programele și manualele școlare în sprijinul legării învățămîntului matematic de practică

Legarea cunoștințelor de matematică ce se predau în școala de cultură generală de practică depinde și de conținutul programelor și al manualelor școlare. Participanții la consfătuirea de la Timișoara au acordat multă atenție problemei îmbunătățirii programelor și manualelor de matematică în sprijinul legării învățămîntului matematic cu practica. Programele noastre de matematică — au arătat participanții la consfătuire — sînt încărcate cu o serie de cunoștințe care ar putea să lipsească și să facă loc unor cunoștințe care contribuie la legarea învățămîntului matematic cu producția. Așa, de pildă, programele de algebră la clasa a IX-a conțin teme fără importanță ca: ecuații reciproce, transformarea radicalilor dubli, se acordă prea multe ore studiului ecuației cuadratice, discuției acestei ecuații. Tot din programa clasei a IX-a de algebră ar putea să lipsească temele privitoare la înserarea mediilor aritmetice și geometrice, ar putea fi restrîns studiul ecuațiilor exponențiale și logaritmice etc. La clasa a X-a, se dă o prea mare extindere capitolului analiza combinatorie și anumitor criterii de divizibilitate. Din programele de geometrie pot fi restructurate o serie de teme cum sînt cele din prima parte a programei pentru clasa a X-a referitoare la: drepte și plane paralele, drepte perpendiculare în plan etc. De asemenea, calcularea ariei și a volumului unor corpuri geometrice ca piramida, sfera etc., din programa de geometrie a clasei a X-a, se pot studia în clasa a XI-a ca aplicații la calculul integral.

S-a subliniat faptul că între programele de matematică și fizică nu există o suficientă legătură, menită să sprijine studiul fizicii prin folosirea instrumentului matematic. De exemplu, în predarea fizicii la clasa a VIII-a, profesorul este nevoit din primele lecții să folosească noțiunea de vector, dar această noțiune nu apare în cadrul programelor de matematică. În general din programele de matematică lipsesc cunoștințe care în momentul actual al dezvoltării producției sînt foarte utile pregătirii elevilor pentru viață. Din programa de aritmetică lipsesc, de exemplu, operații cu numere aproximative, lipsesc noțiuni sumare privitoare la teoria erorilor de măsurare și la calculul aproximațiilor. N-ar fi lipsită de sens — au arătat participanții la consfătuire — introducerea în programele de matematică a unor cunoștințe sumare de calculul probabilităților, elemente de statistică matematică sau introducerea studiului determinanților. De asemenea, cu ocazia studiului logaritmilor, s-ar putea preda elevilor și rigla de calcul.

Îmbunătățirea programelor de matematică la toate clasele trebuie să meargă pe linia înlăturării supraîncărcării acestora. Participanții la consfătuire au arătat că lucrul acesta trebuie să se realizeze prin simplificarea programelor și introducerea cu multă prudență a unor cunoștințe de matematică modernă impuse de aplicarea în producție a științei zilelor noastre, precum și de necesitatea ridicării rigorozității științifice în predarea matematicii, cum ar fi, de pildă, sistematizarea predării geometriei la clasele a VIII-a și a IX-a.

Manualele de matematică trebuie, de asemenea, să fie adaptate cerințelor legării de practică a cunoștințelor pe care le conțin. Este necesar — s-a subliniat în consfătuire — ca atît programele cît și manualele să indice profesorilor aplicații ale cunoștințelor de matematică în practică, astfel ca acest lucru să nu se realizeze în mod arbitrar de către aceștia, ci în strînsă legătură cu sarcinile actuale ale învățămîntului.

În vederea apropierii predării matematicii de nevoile practicii construcției socialismului, participanții la consfătuirea de la Timișoara au făcut propunerea ca Ministerul Învățămîntului și Culturii să ceară sprijinul unor colective largi de profesori de specialitate, cu bogată experiență la catedră și unor tehnicieni și ingineri din producție bine pregătiți în elaborarea programelor și a manualelor menite să contribuie la traducerea în viață a sarcinilor școlii noastre.

Fl. DIAC

Expoziția cercurilor pedagogice

Zilele trecute a fost inaugurată la București, în incinta Școlii tehnice de arhitectură din Bulevardul Gh. Coșbuc, o expoziție de lucrări didactice realizate de membrii cercurilor pedagogice pentru învățămîntul profesional și tehnic din orașul și regiunea București. Expoziția cuprinde numeroase aparate, machete, planșe, schițe și grafice ingenios realizate. În cadrul ei sînt prezentate, de asemenea, un număr mare de planuri calendaristice, planuri de lecții, planuri de muncă ale diriginților, referate etc.

Un interes deosebit au stîrnit în rîndul vizitatorilor exponatele realizate de cadrele didactice de la Școala profesională de mecanici agricoli din Roșiorii de Vede. Numeroase mașini agricole secționate, machetele și graficele realizate, caracterul viu și sugestiv al acestora ilustrează grăitor efortul profesorilor și maiștrilor-instructori din această școală în domeniul folosirii celor mai eficiente metode de predare a cunoștințelor. Din multiplele realizări obținute de harnicul colectiv de la Școala profesională de mecanici agricoli din Roșiorii de Vede merită să fie menționat îndeosebi, pentru ingeniozitatea cu care a fost realizat, bancul pentru studierea, încercarea și reglarea transmisiei motorașului P.D.-10.

Profesorii de la disciplinele „Tractoare" și „Conducerea tractoarelor" din școală au observat că ucenicii asimilează cu greutate cunoștințele legate de tema „Transmisia mișcării de la motorașul P.D.-10 la motorul Diesel D.-35". Manevrarea manetelor de comandă respective se învăța de ucenici în mod abstract, aceasta deoarece ei nu aveau posibilitatea să vadă ce se întîmplă în interiorul transmisiei, atunci cînd se execută diferite comenzi. De aceea, în cadrul școlii s-a conceput și confecționat cu ajutorul ucenicilor din anul II, din piese și materiale recuperate, instalația specială a bancului pentru studierea, încercarea și reglarea transmisiei motorașului P.D.-10. Folosirea acestei instalații în exemplificarea lecțiilor teoretice și practice a creat condițiile unei temeinice însușiri a cunoștințelor de specialitate ale viitorilor mecanici agricoli.

Din lucrările prezentate în cadrul expoziției se mai reliefează, prin originalitatea și caracterul lor intuitiv, motorul secționat cu ambreiaj confecționat de maiștrii-instructori de la Școala profesională specială nr. 9 a Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, care este folosit cu succes în predarea cunoștințelor de specialitate la ucenicii de mecanici-motoare.

Valoroase sînt, de asemenea, exponatele Centrului școlar veterinar și ale Școlii tehnice sanitare din București privind organizarea activității practice a elevilor, planurile de lecții ale unor profesori-maiștri de la Școala profesională confecții-textile, mașina de bobinat, realizată de profesori și maiștri-instructori de la Școala profesională „Grigore Preoteasa", precum și planșele folosite ca material didactic de către cadrele didactice de la Centrul școlar construcții din București.

Cuprinzînd bogate aspecte privitoare la metodica instruirii practice a ucenicilor și elevilor, expoziția de material didactic organizată sub îndrumarea Cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București reflectă preocuparea cadrelor didactice din școli pentru continua ridicare a nivelului muncii lor

I. M.

Un aspect de la expoziția cercurilor pedagogice ale școlilor profesionale și tehnice din orașul și regiunea București.

BOGATĂ ACTIVITATE SOCIAL-OBȘTEASCĂ

Cadrele didactice și elevii școlilor din raionul Tudor Vladimirescu al Capitalei manifestă un deosebit interes pentru munca în cadrul A.R.L.U.S., participînd la simpozioane, conferințe, recenzii, jurnale vorbite, concursuri-ghicitoare și altele.

Cu deosebire s-a făcut simțită activitatea corpului de conferențiari A.R.L.U.S., recrutați dintre cei mai buni pedagogi din raion. Acești pedagogi pregătesc, pe specialități, conferințe de popularizare a marilor realizări din U.R.S.S. în domeniile economic, tehnic, științific. Amintim printre conferințele bune aceea a profesoarei Elena Antonescu de la Școala medie nr. 28, ținută la Clubul uzinelor „7 Noiembrie", cu tema „Chipul omului nou în literatura sovietică". Interesantă și plină de învățăminte pentru școlari a fost conferința tovarășei Sonia Tătaru de la Școala tehnică de comerț „N. Kretulescu", intitulată „Cum este crescut și educat tineretul sovietic".

Cu viu interes au fost urmărite de tineret cele două concursuri A.R.L.U.S., organizate la Casa de cultură a tineretului în colaborare cu Comitetul raional U.T.M., unul pe tema „Figuri de eroi comsomoliști", iar altul pe tema „Ziua victoriei și a independenței noastre de stat". Concursurile au antrenat sute de elevi, care sub îndrumarea profesorilor de limba română și istorie au pregătit cu conștiinciozitate materialul indicat spre aprofundare.

Un nou concurs-ghicitoare este în pregătire pentru ziua de 23 August, la care vor participa tineri muncitori din fabricile și uzinele raionului Tudor Vladimirescu și elevi ai școlilor profesionale și medii.

Îndrumați de profesori, de organizațiile U.T.M. și A.R.L.U.S. din școli, elevii poartă o vie corespondență cu elevii școlilor din U.R.S.S., interesîndu-se de viața lor, de succesele și aspirațiile lor și împărtășindu-le aspecte din munca și gîndurile școlarilor din R.P. Română. Copiii fac, de asemenea, schimb de fotografii, de mărci poștale și daruri, care îi ajută să se cunoască mai bine, să se împrietenească, să se apropie.

Experiența a dovedit că munca A.R.L.U.S. din școli constituie un mijloc eficace de educare comunistă, de informare politică a tineretului, de lărgire a orizontului lor de cultură generală și, mai ales, de dezvoltare a dragostei și admirației pentru minunatul popor sovietic prieten.

V. S.

Sport

Finalele campionatelor de atletism ale școlilor profesionale

La începutul acestei luni, în primele zile ale vacanței, s-au desfășurat la Oradea finalele campionatelor republicane de atletism ale școlilor profesionale. La probele de alergări, la aruncarea discului și a suliței, la probele de sărituri s-au întrecut sute de ucenici și ucenice, viitori muncitori și tehnicieni ai patriei.

Rezultatele valoroase obținute la aceste întreceri atletice de numeroși ucenici dovedesc cît de îndrăgită e activitatea sportivă în școlile profesionale, precum și grija cu care viitorii muncitori sînt îndrumați de profesorii de educație fizică pentru continua ridicare a măiestriei lor sportive.

În cadrul întrecerilor o bună pregătire au dovedit-o ucenicii din școlile profesionale din regiunile Stalin, Timișoara, Cluj, precum și cei din orașul București. Merită să fie menționată, de asemenea, buna pregătire a ucenicelor din regiunea Pitești care au cucerit 7 medalii de aur, ocupînd locul I în clasamentul pe echipe fete.

Festivitate sportivă în Capitală

Sute de elevi și eleve, profesori și părinți ai elevilor au umplut pînă la refuz tribunele stadionului tineretului unde a avut loc zilele trecute festivitatea de închidere a anului sportiv școlar, festivitate organizată din inițiativa Comitetului orășenesc UTM din București, a Consiliului orășenesc U.C.F.S. și a Secției de învățămînt și cultură a sfatului popular al Capitalei.

Programul bogat, prezentat de sute de elevi de la numeroase școli din Capitală a constituit o admirabilă demonstrație de măiestrie a tinerei generații de sportivi. „Reprizele" de gimnastică executate cu vigoare și talent de sute de elevi de la cele două școli sportive, „dansul florilor"; o admirabilă realizare a elevelor de la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu"; ca și ștafeta celor mai mici pionieri au smuls spectatorilor ropote de aplauze.

Festivitatea s-a încheiat printr-o frumoasă demonstrație de gimnastică la care și-au dat concursul aproape 800 de elevi de la toate școlile Capitalei.

Să recomandăm elevilor

N. Ostrovski: „Așa s-a călit oțelul"

O nouă ediție a celebrului roman al lui Ostrovski — apărută recent prin grija Editurii Tineretului — a îmbogățit vitrinele librăriilor.

Milioane de cititori din lumea întreagă au îndrăgit nemuritoarea creație în care este povestită viața eroică a lui Pavel Korceaghin, tînărul înflăcărat care a pornit în primele rînduri ale Armatei Roșii la lupta împotriva dușmanilor puterii sovietice.

Dar după eroice bătălii, viteazul comsomolist paralizat și orb de pe urma rănilor este silit să iasă din rînduri. Cum să mai trăiești acum? — se întreabă Pavel. Numai să mănînci, să bei, să dormi? „Să știi să-ți trăiești viața chiar și atunci cînd ai ajuns de nesuportat. S-o faci folositoare!" Iată înaltul ideal care a călit tăria de oțel a caracterului neînfrînt de nici un obstacol al lui Korceaghin.

Povestindu-și viața, Ostrovski prezintă cu un talent inegalabil epopeea lui Pavel Korceaghin care, deși lipsit de vedere și imobilizat la pat, izbutește să devină util partidului și să ducă mai departe lupta, cu arma cuvîntului.

„Binoclul" și alte povestiri

Pentru iubitorii genului scurt Editura Tineretului a tipărit în colecția „Înșirte mărgărite" o culegere de povestiri scrise de diferiți autori de la noi, unele din ele constituind valoroase creații ale literaturii pentru copii.

Scrisă cu mult talent și profund educativă este povestirea **„Omul nenorocos"** a lui Dimos Rendis. Povestirea combate cu multă vervă concepția fatalistă și mistică potrivit căreia fiecare om și-ar avea „norocul" lui, hărăzit de cînd s-a născut — și chiar dinaintea nașterii — și căruia trebuie să i se supună docil și resemnat. Scriitorul prezintă în chip atractiv și cu tîlc un erou care izbutește totuși să-și croiască singur „norocul", demonstrînd că fericirea „stă în mîna omului".

Din celelalte povestiri școlarii vor prefera desigur **„Binoclul"** de C. Mihai, care înfățișează fapta eroică a unui copil în bătăliile de la 23 August 1944, schița **„Achibuchi"** de Luiza Vlădescu, reușită satiră a elevului leneș, amuzanta istorioară a Soniei Larian în care se arată, cum ni se spune chiar în titlu: **„Ce se povestește despre niște castraveți bătăuși și despre niște morcovi fotbaliști"**, sau povestea lui Oliviu Negoiță **„Albina cu aripioare de aur"**.

Elena Dragoș: „Orașul cu porumbei"

Cunoscută din versurile publicate în diferite reviste, Elena Dragoș se afirmă în primul ei volum (Editura Tineretului) ca o talentată poetă, care este animată de tematica de care sînt atrași pionierii și școlarii din țara noastră.

Multe din poeziile cuprinse în cele trei cicluri ale volumului: „Să ne amintim", „Zilele copilăriei" și „Orașul cu porumbei" redau sentimente și împrejurări din viața elevilor, momente memorabile din lupta tineretului nostru pentru pace, clipe de muncă și sărbătoare ale poporului. Poeta utilizează versul limpede și imaginea colorată care însuflețesc pe cititori și transmit un conținut bogat. În poezii, cum sînt: „Școala nouă", „Toamna școlăriță", „În școala unde Zoia a-nvățat", cititorii trăiesc bucuriile vieții de elev, iar în alte poezii ca: „Gara Pionierilor" sau „La focul de tabără" regăsesc emoțiile pionierilor. Ca în aceste versuri care încheie ultima poezie:

Ce-nalt, prieteni, ce frumos e focul,
Parcă-ntreaga țară s-a-nfrățit cu noi
Și-a venit voioasă descrețindu-și
fruntea
Să ne-asculte cîntecele noi!

Ionel Pop: „Întîlniri cu animale"

„Cartea aceasta nu-i un roman, și totuși este", „Cartea aceasta nu-i o culegere de poeme, și totuși este...", „Cartea aceasta nu-i o carte de știință, și totuși este..." În asemenea cuvinte își exprimă în prefață scriitorul Demostene Botez aprecierile pozitive, pline de admirație pentru cartea lui Ionel Pop „Întîlniri cu animale", tipărită de Editura Tineretului.

În literatura mondială există numeroase creații în care este înfățișat universul vieții animalelor de pe toate meridianele și paralelele, și din jungla ecuatorială și din pustiuri și din străfundurile oceanelor și ale celor din zonele polare, acoperite de ghețuri eterne. Dar valoarea deosebită a cărții lui I. Pop constă în faptul că pentru prima dată la noi apare o culegere de povestiri voluminoasă, în care este prezentată pe viu, de către un admirabil cunoscător, aproape întreaga faună sălbatică a țării noastre, viața animalelor din munții, pădurile și apele patriei noastre.

Autorul ei, fără a fi un scriitor profesionist, a izbutit totuși să realizeze un minunat instrument educativ — și în felul ei și o creație autentică, dotată cu toate atributele creațiilor literare. Citind și recitind și întîlnindu-te cu toate vietățile care apar în cartea lui Pop, este aproape imposibil să nu reții suflul de adîncă umanitate de care este străbătută, să nu trezească în inima ta o profundă dragoste față de animale.

Cartea lui Ionel Pop te ajută să înțelegi și să te apropii de această nobilă filozofie, să te întîlnești cu obiceiuri încă necunoscute pînă acum fie din viața lui „Moș Martin" sau ale „Sfătoselului", ale „Seringei cu venin" sau ale „Morții sure", cum și-a denumit autorul eroii și să devii prieten al imensului univers al naturii care ne populează meleagurile țării.

Dar pentru a ajunge aici, cartea lui Ionel Pop se cere mai întîi citită. Ea ar putea deveni o valoroasă și instructivă carte de căpătîi pentru toți școlarii noștri.

MIHAIL COSMA

O probă deosebit de disputată în cadrul campionatului școlar republican de atletism: 80 m. garduri fete.

În vacanță

CARNAVALUL VACANȚEI

Bucuria pionierilor în această vacanță de vară a fost începută în Capitala noastră cu un grăitor „Carnaval al vacanței": în ziua de 3 iulie, mai veseli ca de obicei, pionierii se îndreptau în grupuri, din toate unghiurile orașului, spre Palatul pionierilor.

Peste 5000 de participanți, costumați care de care mai deosebit, aveau să se bucure, să cînte și să joace cu acest prilej.

Glasurile argintii s-au răsfirat în preajma orchestrei, pașii mici au început să se miște în ritmul muzicii.

Intr-o sală se desfășura concursul de ghicitori, în alta cel de recitări de poezii despre patrie și partid, în alta cel de jocuri. Premii foarte plăcute participanților: punguțe de bomboane.

Pe scenă echipa de dansuri naționale a palatului a prezentat două jocuri: un iute alunel oltenesc și un dans bănățean. De asemenea veselii pionieri au admirat arta interpretativă a cercurilor de acordeon și de muzicuțe de gură.

Surpriza cea mare însă a fost apariția pe scenă a unora dintre binecunoscuții noștri artiști. Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu au depănat cu umorul știut, amintiri de pe vremea cînd erau și ei școlari. Artistul emerit N. Stroe a apărut pe scenă într-o furtună de aplauze, iar Silvia Chicoș, după ce le-a cîntat pionierilor un cîntec de vacanță și cîntecul atlasului, a fost bisată și i s-au înmînat flori.

La parada costumelor am văzut-o printre cei de la carnaval și pe Scufița Roșie. Fugise de lupul din poveste și poposise să joace și să cînte lîngă o rachetă interplanetară. Nu vă mirați: numele rachetei era Adam Georgeta. Costumată într-o aeriană rochiță albăstruie înstelată, purta pe cap un coif în formă de rachetă pe care scria PACE. Sub semnul aceasta al avîntului în univers și al păcii s-a desfășurat întregul carnaval. Racheta interplanetară a fost premiată de altfel cu premiul I.

Tîrziu, veselia de la Palatul pionierilor s-a stins. In foșnetul grădinii se distingeau bătaia aripilor unor albinițe și fluturi care plecau la culcare și zborul rachetei prin stele. In vis, acasă, mulți dintre pionierii prezenți la carnaval s-au văzut, poate, cosmonauți.

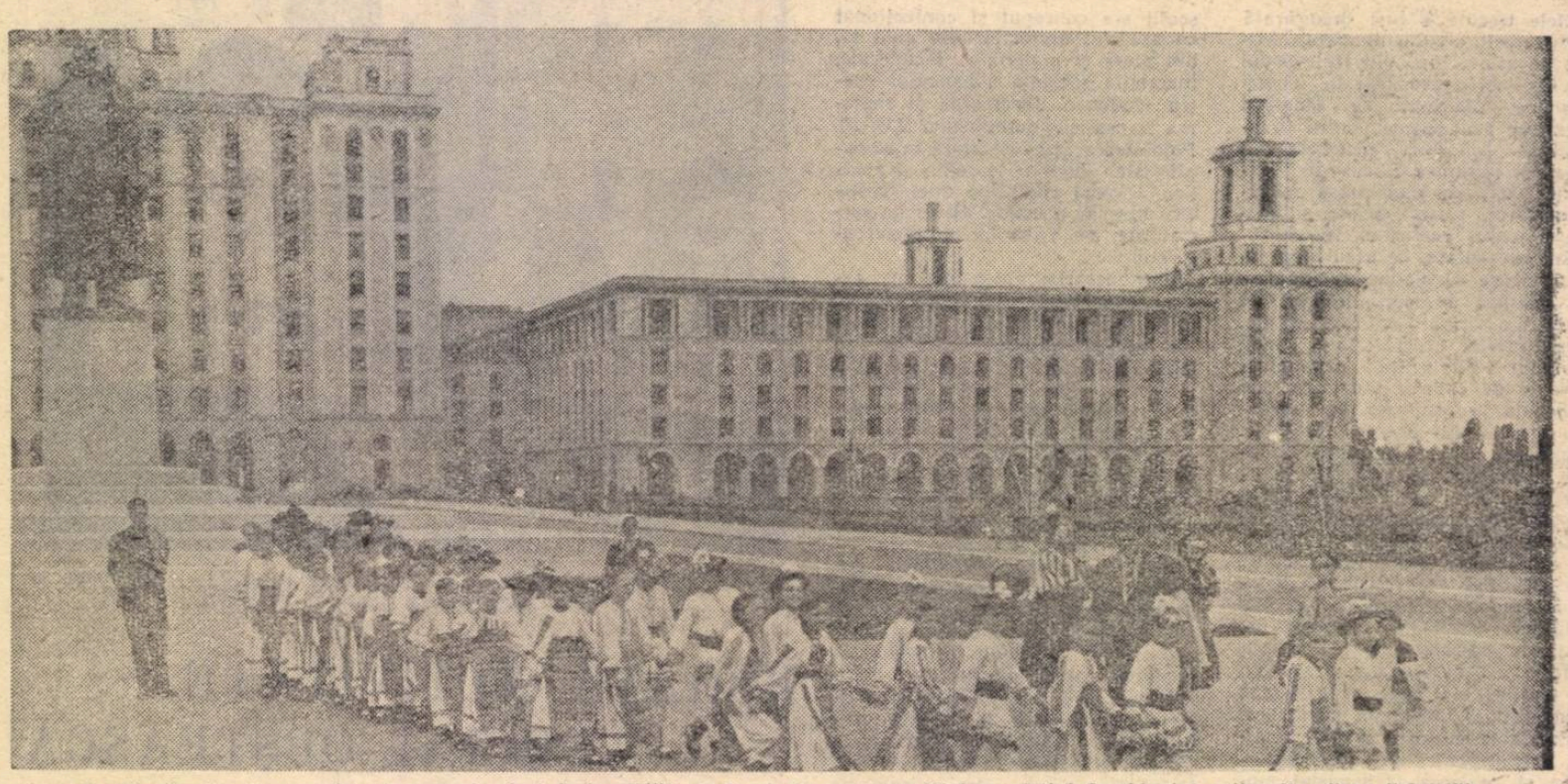

In primele zile ale vacanței, un grup de elevi de la școlile de 7 ani din regiunea Cluj au vizitat Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

VACANȚA PEDAGOGILOR

Pretutindeni, la munte ca și pe litoralul însorit al Mării Negre, se află acum în vacanță la odihnă numeroși învățători și profesori, numeroși elevi.

Grupuri de pedagogi și elevi au pornit în excursii și călătorii prin țară, pentru a se bucura de pitorescul patriei noastre, pentru a cunoaște forța pe care i-au dăruit-o constructorii socialismului. O bună parte din cadrele didactice au plecat în stațiunile sanatoriale balneoclimaterice pentru tratamente.

In orașul București ultimele zile ale lunii iunie și zilele acestea de iulie sînt zile de intensă activitate pentru comitetele sindicale, care urmăresc să traducă în viață, cu bune rezultate planurile privind organizarea vacanței pedagogilor. Organele sindicale dovedesc în această muncă deosebit spirit de răspundere. Aproape 1.500 de învățători și profesori din Capitală își vor petrece anul acesta vacanța în cele mai frumoase stațiuni de la munte și de pe litoral, cei mai mulți fiind trimiși la odihnă prin grija organizațiilor sindicale.

La Mangalia, la Eforie, la Vasile Roaită, la Sîngeorz și în alte localități au fost organizate tabere care vor asigura o vacanță plăcută pentru aproape 1.000 de învățători și profesori din Capitală. Numai în taberele de la Mangalia și Eforie organizate de Comitetul sindical al raionului I. V. Stalin, își vor petrece vacanța în vara aceasta 570 de pedagogi din raion și din alte raioane ale Capitalei. 70 de învățători și profesori din raionul N. Bălcescu se vor odihni în tabăra de la Sîngeorz. Alții vor merge pentru odihnă și tratament la Brădet, localitate pe apa înspumată a Vîlsanului. Din raionul T. Vladimirescu, 200 de cadre didactice își petrec concediul, în serii, între 21 iunie—1 august, în frumoasa localitate de pe litoral — Vasile Roaită. Din raionul V. I. Lenin au plecat spre a-și reface forțele un număr de învățători și profesori în stațiunile Techirghiol, Vasile Roaită; alții merg la Sinaia, Predeal și în alte locuri pitorești.

Peste o sută de cadre didactice din București sînt trimise prin grija organelor sindicale să-și caute sănătatea la mare și în stațiunile sanatoriale de la munte: Herculane, Mehadia, Vatra Dornei, Călimănești, Slănicul Moldovei ș.a.

In cursul verii în multe raioane se organizează excursii ori călătorii documentare în centrele culturale ale țării, pe litoral, în Delta Dunării, în locurile istorice etc. 150 de învățători și profesori din raionul N. Bălcescu, de pildă, se vor îndrepta spre frumoasa Vale a Bistriței, unde vor vedea măreața construcție a socialismului — Hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz, vor admira impresionantul monument al naturii — Cheile Bicazului, se vor opri la Lacul Roșu, vor vizita localitățile Tușnad, Gheorghieni precum și marile fabrici din Orașul Stalin. Profesorii de istorie din raionul „1 Mai" vor vizita locurile istorice din regiunea Pitești: Curtea de Argeș, Cîmpulung, Bran ș.a. Din raioanele „I. V. Stalin" și „Gheorghe Gheorghiu-Dej" peste 100 de profesori participă la excursiile organizate de clubul sportiv „Olimpia". Ei vor să cunoască și mai bine frumusețea și bogățiile Deltei Dunării, să străbată Valea Jiului, să se oprească la minele de cărbuni din Lupeni, Petroșani etc. Din raionul „V. I. Lenin", un grup de 40 profesori se pregătesc pentru o excursie pe traseul Petroșița — Moroeni. Alții au pornit spre masivul Ciucaș, s-au oprit la Cheia, au vizitat munții din jur. Din alte raioane ale Capitalei, învățători și profesori se vor duce în Munții Apuseni, vor urca pe Retezat, pe Bucegi, pe Ceahlău.

Mulți dintre pedagogii care muncesc în București poposind în orașele și satele patriei noastre vor vizita o serie de fabrici și uzine, se vor opri în G.A.S.-uri și G.A.C.-uri pentru a cunoaște din plin viața și munca oamenilor de aici, muncă plină de abnegație pentru construirea socialismului.

Pregătirile în vederea asigurării unei vacanțe plăcute constituie o preocupare și pentru conducerea Clubului învățămîntului din București. Aici își vor putea petrece o bună parte din timp pedagogii care rămîn în oraș. In prezent, se iau ultimele măsuri pentru amenajarea grădinii clubului. Pedagogii din toate raioanele orașului vor putea viziona la club filme documentare și artistice, vor putea audia, pe cicluri, conferințe special organizate pentru cadrele didactice. Biblioteca clubului organizează seri literare, prezentări de cărți noi, procese literare, și stă la dispoziția cititorilor cu cele 36.000 de volume ale ei. Săptămînal vor avea loc în cadrul clubului audiții muzicale precedate de expuneri.

In preocuparea clubului pentru organizarea vacanței pedagogilor stau și excursiile. In cursul verii clubul va organiza cunoașterea nemijlocită a frumoaselor regiuni ale țării: Delta Dunării, Cheile Bicazului, Valea Prahovei.

Sălile de șah, de biliard sau de ping-pong ale clubului, sala special amenajată pentru vizionarea spectacolelor televizate, sălile în care s-a organizat expoziția de artă plastică a profesorilor din Capitală își așteaptă prietenii. Și aceștia nu se lasă prea mult așteptați, căci interesantele acțiuni organizate de club îi atrag.

Am arătat cîte ceva din grija ce se manifestă în fiecare raion al Capitalei pentru vacanța învățătorilor și profesorilor. A asigura o vacanță plăcută și odihnitoare cadrelor din învățămînt, aceasta este acum preocuparea principală a organelor sindicale din Capitală, care înțeleg să răsplătească astfel străduințele și eforturile depuse de pedagogi în anul școlar încheiat, în vederea bunei pregătiri a tineretului.

„Carnavalul pionierilor": Voia bună și bucuria se citesc pe fiecare față.

Activitatea în tabere

In bucuria vacanței tabăra ocupă un loc important, pentru că ea oferă elevilor nenumărate posibilități pentru desfășurarea unor activități atrăgătoare. In aceste zile, pe tot cuprinsul patriei, viața taberelor școlare de vară a început să pulseze din plin.

Noi, pedagogii, nu avem o mulțumire mai mare decît aceea de a-i vedea pe școlarii noștri bucurîndu-se din plin de zilele vacanței; de aceea căutăm să li le facem pe cît putem mai frumoase, cu rod educativ mai bogat.

Inainte de a pleca în tabără, mi-am adunat materialul necesar, schițînd și un plan de lucru în concordanță cu vîrsta participanților și cu specificul regiunii, pe care am studiat-o în prealabil. Planul l-am definitivat însă la fața locului, încadrîndu-l în planul general de activitate a taberei.

Cu sprijinul organelor locale am vizitat fabrici și uzine, monumente istorice, gospodării agricole colective și de stat, stațiuni de mașini și tractoare, așezăminte culturale. Pe drum, copiii au cîntat, s-au jucat și au luat parte la concursuri de orientare turistică pe echipe.

O altă formă de activitate specifică taberei o constituie șezătorile. Caut ca acestea să nu aibă caracterul de „serbare școlară" propriu zisă, pentru că aceasta necesită mai mult efort de pregătire. Organizez cu o serie, două-trei astfel de șezători și neapărat tradiționalul foc de tabără în ajunul plecării acasă, folosind mai ales materialul cunoscut de mai-nainte de elevi. Nu am uitat să adaug însă jocuri distractive și mici scenete improvizate ad hoc, inspirate din viața taberei, în care somnorosul, gură-cască, leneșul, certărețul sau mofturosul apar cu numele lor adevărate.

Foarte potrivite mi se par și concursurile ghicitoare, cu condiția să nu ceară o muncă obositoare de pregătire. In privința aceasta, cel mai bine ar fi să se organizeze concursuri după excursii, folosindu-se chiar materialul de fapte și impresii acumulat pe traseu.

Dar cunoașterea regiunii, completată cu aceea a oamenilor ei — muncitori fruntași sau luptători comuniști din ilegalitate — trezește dorința firească din partea elevilor de a contribui și ei cît de cît la înfrumusețarea regiunii. Pentru aceasta am antrenat copiii să participe la munca patriotică, îngrijirea monumentelor, culesul spicelor, amenajarea parcurilor, culegerea de plante medicinale etc.

Pentru ca tabăra să nu se izoleze, să nu piardă contactul cu marele avînt al țării întregi în drum spre socialism, trebuie asigurat ca presa de tineret să sosească cu regularitate și periodic, iar copiii să fie îndrumați să o citească. Sînt necesare informările urmate de discuții asupra celor mai importante evenimente. Dar informările să nu fie lăsate pe seama elevilor, ci încredințate unui cadru didactic din conducerea taberei.

Multe s-ar mai putea adăuga la cele spuse: jocurile, cîntecele, serile de poezie, organizarea bibliotecii mobile, vizionarea de spectacole... Și încă un lucru: gazeta de perete a taberei. In ea, copiii trebuie să găsească pe lîngă articolele festive și coltul satiric, împreună cu ultimele vești din tabără și programul complet de activitate pentru ziua în curs și pentru ziua următoare.

Cu mare plăcere alcătuiesc copiii și jurnalul taberei, un fel de jurnal de bord, în care evenimentele, manifestările și impresiile fiecărei zile sînt trecute cu multă exactitate și, cînd se poate, și cu o leacă de talent.

Un astfel de jurnal am acum în față și, răsfoindu-i paginile, găsesc chipurile, faptele și gîndurile elevilor din anul trecut, bucuria și recunoștința lor pentru cei care le-au asigurat o vacanță de neuitat. Pe ultima filă este desenat un tren și tot acolo scrie: „Azi tabăra noastră a luat sfîrșit. A fost minunat..."

N. SANDULESCU

Prof. Ion Cîrdei — București: *Elevi la practică în uzină.*

TEMATICA NOUĂ IN EXPOZIȚIA DE PICTURĂ

Expoziția de arta plastică a profesorilor de desen închinată „Zilei învățătorului", al cărei vernisaj a avut loc de curînd la Clubul sindicatului învățămînt din București, reflectă progresul făcut de artiști în orientarea către temele inspirate din viață, din actualitate. Consemnăm în primul rînd o tematică mai bogată în conținut, mult apropiată de problemele actuale ale școlii, ale construcției socialiste.

Prezența expoziție vădește fără îndoială efortul pe care l-a făcut în ultimul timp întregul colectiv al cercului „Ion Andreescu" pentru a da lucrări valoroase, cu un conținut nou .O bună parte din exponate oglindesc preocupări majore, transmit patosul muncii, al vieții clocotitoare din diferite sectoare de activitate. Maria Palade expune laviuri înfățișînd imagini de pe șantierele de construcții și din fabrici, Domnica Lefterescu aspecte din munca în porturile dunărene, Clara Cantemir acuarele interesante de pe Bistrița și de la Bicaz etc.

Viața școlii este cel mai bogat reprezentată. Tema abordată mai frecvent este practica în producție. În fabrică, în jurul strungului, elevii ascultă atenți explicațiile „profesorului" lor — muncitorul strungar — iată subiectul uneia din lucrările bune pe care le-a prezentat Ion Cîrdei. Paul Constantinescu expune două picturi în ulei inspirate din activitatea elevilor în atelierul școlii, Alexandru Drăgoi acuarela „Elevi în practică" și Em. Niculescu-Nic schița „Pionier în atelier".

Cu bune lucrări se prezintă în expoziție Jean Nițescu. „În laboratorul de chimie" și în special „Colectivul gazetei de perete" cuprind sugestiv, într-o frumoasă gamă de culori, momente ale muncii în școală. Tematica școlară mai este completată și cu alte lucrări: „Lecția de desen", „La cercul de geografie" etc., precum și — ca să înglobăm tot în aceastăă tematică — numeroase portrete de elevi de Constanța Manolescu, Ion Cîrdei și alții.

Am mai remarcat la Em. Niculescu-Nic dorința de a fi cît mai prezent în actualitate: schița „Profesori citind Directivele Congresului" și la Marius Popescu înclinația către subiecte care evocă lupta comuniștilor în anii întunecați ai asupririi burghezo-moșierești: „Revoltă în port" și „Activistă în ilegalitate".

Expoziția mai cuprinde cîteva peisaje, cîteva marine, naturi statice, portrete, schițe în tuș sau cărbune, multe din ele destul de reușite. De asemenea, sînt prezente sculptura prin cîteva busturi și machete și ceramica prin lucrările expuse de Elena Istrati ș. a.

Cu toate aceste părți bune, trebuie arătat însă că membrii cercului de artă plastică „Ion Andreescu", care expun, au mult mai multe posibilități și ar putea, fără îndoială, să realizeze lucrări și mai bune.

Am vorbit de îmbunătățirea în general a tematicii lucrărilor. Este surprinzător însă faptul că unii artiști buni nu întotdeauna se orientează suficient în alegerea subiectelor. Iată, de pildă, schițele în cărbune ale profesorului Ion Cîrdei. Incontestabil, Ion Cîrdei este unul din cei mai talentați membri ai cercului „Ion Andreescu". Neobosit drumeț prin București, Ion Cîrdei a desenat ani de-a rîndul. Vara trecută schițele sale în cărbune au format obiectul unei frumoase expoziții închinate orașului București. Din lucrările de acest gen realizate în ultimul an sînt expuse cîteva și în actuala expoziție. Am rămas surprinși însă. Din schițele în cărbune, inspirate din viața Capitalei, expuse de Ion Cîrdei una singură poartă titlul „Noi construcții", dar este cu totul nesemnificativă: în prim plan niște copaci desfrunziți acoperă cu ramurile lor negre silueta unui bloc pierdut pe un fundal întunecos. Și aceasta, în timp ce peisajul bucureștean este dominat pretutindeni de nou.

Socotim că pe viitor ar trebui să se dea mai multă atenție tematicii întregii expoziții. Ar fi fost firesc, de pildă, ca prezenta expoziție — pentru că ea a fost închinată „Zilei învățătorului" — să cuprindă mult mai multe și mai variate imagini din viața școlii. În forma în care este prezentată expoziția, ea nu are un profil bine conturat. Ne îndoim că la baza organizării expoziției a stat ideea ca să se înmănuncheze creațiile profesorilor realizate în anul școlar care s-a încheiat. În cazul acesta mulți din membrii cercului nu s-au prezentat prea onorabil la examenul public. Organizarea unor expoziții cu tematică ar stimula mult pe creatori, i-ar face să se apropie și mai mult de subiectele inspirate din actualitate.

AL. I. V.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Uriașe surse energetice

Nu s-ar putea obține direct energie electrică plecînd de la energia chimică a combustibililor, fără a se mai trece prin faze intermediare? Adică nu s-ar putea înlătura tocmai echipamentul cel mai costisitor al centralelor electrice, cazanele de abur și turbinele? Aceasta era o întrebare care frămînta pe inventatori încă de multă vreme — și nu de mult s-a dat un răspuns afirmativ acestei întrebări:

O+H = ELECTRICITATE

Savanții au realizat încă de pe acum pila cu combustie care, printr-o ardere catalitică a hidrogenului în oxigen, furnizează direct energie electrică. Randamentul noilor instalații realizate este evident mult mai mare decît al celei mai moderne centrale electrice, putînd atinge cu ușurință valori în jur de 75%. Această cifră nu constituie numai o realizare de laborator; pilele cu combustie s-au impus în tehnică și datorită avantajelor lor deosebite (greutate mică, combustibili concentrați etc.) și-au găsit largi aplicații în special acolo unde era nevoie de surse electrice puternice, cu funcționare de lungă durată și cu greutate mică.

Dar pila cu combustie poate să fie folosită și în viitoarele uzine termo-electrice gigant, care vor fi construite pentru valorificarea resurselor de combustibili. În acest caz este evident că nu se va mai folosi drept combustibil hidrogenul, care este scump și se obține greu, ci direct gazele naturale sau gazele obținute prin gazificarea cărbunilor. Aceste pile uriașe vor furniza cantități însemnate de energie electrică ieftină, în condiții tehnice deosebit de avantajoase. O astfel de centrală modernă va fi extrem de simplă. Sala pilelor, compresoarele de aer și cele de gaze combustibile și... atît. Din ea vor lipsi cazanele, turbinele și chiar generatoarele electrice, iar transformarea energiei chimice în energie electrică se va face cu un randament aproape dublu față de cel al actualelor centrale termo-electrice.

ENERGIE DIN MIȘCAREA PĂMÎNTULUI

Orice corp în mișcare are o anumită cantitate de energie înmagazinată. Această energie denumită cinetică, legată nemijlocit de starea de mișcare a corpului, este proporțională cu viteza acestuia și masa lui. Ne imaginăm deci ce cantitate uriașă de energie cinetică posedă planeta noastră în mișcarea ei de revoluție în jurul soarelui sau în mișcarea de rotație în jurul axei. A încerca însă să folosim măcar o mică parte din această energie poate apărea unora de domeniul fantasticului. Și totuși cunoscutul astronom sovietic Nicolai Kozirev, cel care a observat pentru prima dată în noiembrie 1958 o erupție vulcanică pe suprafața lunei, a făcut cunoscut de curînd că este posibil să se utilizeze o parte din energia de rotație a Pămîntului.

Astronomul sovietic a descoperit existența unor forțe asimetrice, produse de mișcarea de rotație a Pămîntului. El crede că studierea atentă a acestor forțe va conduce la descoperirea unor fenomene extrem de interesante grație cărora se va putea elabora precis metoda de extragere a energiei din mișcarea de rotație. Propunerea sa a stîrnit o vie curiozitate în rîndul oamenilor de știință. Kozirev se va deplasa personal în Antarctica pentru a verifica, în condițiile geografice speciale ale vecinătății polului Sud, dacă forțele asimetrice detectate în Arctica se manifestă și la antipod.

O IDEE VECHE, CU O SOLUȚIE NOUĂ

Dar pînă atunci, atenția a fost atrasă de un alt uriaș rezervor de energie care așteaptă să fie folosit — marea, această imensă cantitate de apă veșnic frămîntată de valuri ce-i brăzdează întinderile și se sfărîmă nefolositoare de țărmuri irosindu-se într-o continuă luptă cu uscatul. De mult timp s-a încercat domesticirea mării obligînd-o să lucreze pentru om. S-au proiectat centralele mareo-motoare, care vor folosi energia mareelor. Într-un viitor nu prea depărtat, în Uniunea Sovietică, pe coasta Oceanului Înghețat de Nord se vor construi primele centrale folosind această energie, una la Marea Albă și alta la Marea Barentz.

Una din metode se bazează pe realizarea unei turbine hidraulice de un tip cu totul nou și original. Un tub în formă de spirală constituie rotorul acestei turbine și este antrenat de ondulațiile valurilor, care-i imprimă o mișcare de rotație datorită formei sale special studiate.

Cea de-a doua metodă folosește un fenomen fizic cunoscut de mai multă vreme: piezoelectricitatea. Analizînd cu atenție comportarea cristalului de cuarț, savanții sovietici au ajuns la concluzia că electricitatea pe care acesta o produce cînd este comprimat poate fi folosită mai larg decît pînă acum. Ei au acoperit o porțiune dintr-o plajă nefolosită cu elemente piezoelectrice, legate în baterii, peste care se spărgeau necontenit valurile agitate.

Presiunea enormă provocată de apăsarea maselor de apă asupra elementelor piezoelectrice a provocat apariția unor sarcini electrice care, colectate prin legăturile dintre baterii, a condus la obținerea unui curent electric suficient de intens pentru a fi folosit în scopuri industriale.

Noile tipuri de centrale electrice folosind drept „combustibil" necontenita mișcare a mărilor și oceanelor, care ocupă trei cincimi din suprafața planetei noastre, vor permite realizarea unor noi și importante cantități de energie electrică.

Ing. TEODOR ILIESCU

INFORMAȚII

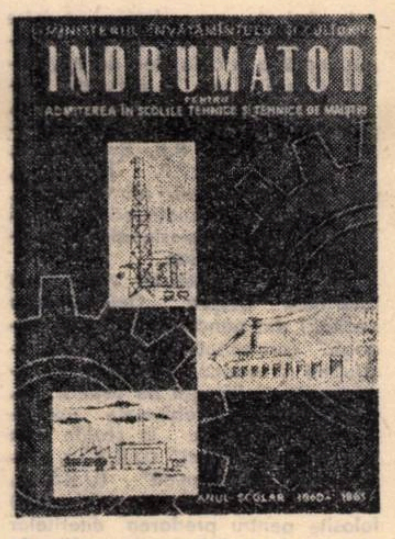

Pentru orientarea profesională a tinerilor

La librăriile din țară au apărut Indrumătorul pentru admiterea în școlile profesionale, școlile de meserii și școlile agricole, *precum și* Indrumătorul pentru admiterea în școlile tehnice și tehnice de maiștri *pe anul școlar 1960—1961.*

In aceste îndrumătoare se arată condițiile de admitere în școlile profesionale, școlile agricole, școlile de meserii, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri, cu indicațiile necesare în ce privește vîrsta de primire la diferite meserii și specialități, obiectele de examen, data ținerii examenelor etc.

Indrumătoarele cuprind și rețeaua școlilor cu meseriile și specialitățile respective, pentru a veni în sprijinul absolvenților școlilor de 7 ani și al absolvenților școlilor medii de cultură generală în alegerea meseriei sau specialității ce doresc să o îmbrățișeze.

Aceste îndrumătoare se pot procura de la orice librărie.

In atenția cadrelor din învățămîntul special

Cursul de pregătire în vederea acordării gradului definitiv și gradului II cadrelor didactice și educative din institutele speciale de surdo-muți, hipoacuzici, orbi, ambliopi și înapoiați mintal (oligrofreni) ce aparțin Ministerului Învățămîntului și Culturii și Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale se va ține la București în perioada 15 iulie—15 august 1960, la I.P.C.D. (strada Dorobanți nr. 32).

Cadrele didactice și educative (de cultură generală) din căminele-școală pentru copiii invalizi motori, din școlile profesionale de invalizi motori și din școlile profesionale și tehnice speciale pentru T.B.C. osos și pulmonar se vor prezenta la cursul de pregătire și la examenele organizate de regiunile respective împreună cu cadrele de la învățămîntul de masă.

Cadrele din învățămîntul special vor susține examenele de definitivat și de gradul II pe specialități, ca și cei de la învățămîntul de masă, în plus vor da examene și la defectologia specială categoriei de deficienți cu care lucrează.

Examenul de definitivat va avea loc în București în perioada 18—30 august a.c.

Data examenului pentru gradul II se va anunța ulterior.

CONCURSURI

Institutul Pedagogic din Timișoara anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

— Postul de lector la disciplina istoria literaturii române și istoria literaturii române contemporane; catedra de limba și literatura română. Facultatea de filologie, poziția 16.

— Postul de asistent la disciplina curs practic de limba rusă, catedra limba și literatura rusă. Facultatea de filologie, poziția 5.

— Postul de șef de lucrări la disciplina gimnastică-bază, catedra de educație fizică, Facultatea de filologie, poziția 1.

Pentru a participa la concurs, candidații interesați urmează să înainteze în termen de o lună de la publicarea prezentei, o cerere adresată Institutului Pedagogic din Timișoara B-dul V. Pîrvan nr. 4, însoțită de următoarele acte:

Copie legalizată de pe actele de studii;

Lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;

Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;

Memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat;

Autobiografia.

Concursul se va desfășura în localul institutului din Timișoara B-dul V. Pîrvan nr. 4.

Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

★

Institutul Politehnic Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

Asistent filator - țesător catedra de Materii prime și tehnologia mecanică textilă.

Șef cabinet, catedra de Economie de ramură.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de 1 lună de la publicarea prezentei la Rectoratul Institutului Politehnic Iași, Calea 23 August Nr. 11, însoțite de următoarele acte:

Copie legalizată de pe actele de studii.

Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar.

Certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt.

Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează.

Memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat.

Autobiografia.

APEL

pentru cea de-a III-a Conferinţă Mondială a Educatorilor

Nu trebuie să mai avem copii fără şcoală

De la 25 la 30 iulie 1960 se va ţine la Conakry (Guineea) cea de-a III-a Conferinţă Mondială a Educatorilor convocată de F.I.S.E. (Federaţia Internaţională Sindicală de Învăţămînt; Departament profesional al F.S.M.); împreună cu Federaţia Educatorilor din Africa Neagră; Sindicatul Educatorilor din Japonia; „Colegio de Maestros Normales y Equiparados" din Cuba; Sindicatul Educatorilor din Irak. Aceste organizaţii au lansat cu această ocazie următorul apel către învăţătorii din toate ţările;

★

Trăim o perioadă de mari prefaceri în viaţa omenirii. Pretutindeni se afirmă mai viguroasă şi mai conştientă aspiraţia popoarelor la bunăstare, libertate şi pace.

Curentul în favoarea unei adevărate destinderi internaţionale şi a unei dezarmări efective devine din ce în ce mai puternic.

Regimurile de oprimare colonială şi de dictatură militară se prăbuşesc sub invincibila presiune a mişcării de eliberare.

Marile progrese tehnice şi ştiinţifice ale epocii noastre capătă un ritm viu, cu deosebire în domeniile cunoaşterii materiei, cuceririi spaţiilor şi biologiei ; aceste progrese, folosite în mod exclusiv în scopuri paşnice, fac posibilă o rapidă îmbunătăţire a condiţiilor materiale de viaţă şi a nivelului cultural al tuturor popoarelor.

Aceste mari transformări ale epocii noastre fac mai vizibil contrastul dintre enormele posibilităţi actuale şi condiţiile mizerabile de viaţă, materiale şi culturale, în care trăiesc popoarele unui mare număr de ţări.

Mai mult de jumătate din omenire este încă analfabetă.

Cea mai mare parte a copiilor lumii sînt în afara şcolilor.

Există încă popoare care nu-şi pot dezvolta în mod liber cultura naţională deoarece trebuie să îndure regimuri de exploatare şi de discriminare.

Dar chiar şi în ţările industrializate, numeroase sînt acelea în care şcoala trebuie transformată în însăşi structura şi în spiritul său, ţinînd seama atît de progresele tehnice, ştiinţifice şi culturale ale epocii noastre cît şi de aspiraţiile popoarelor la o adevărată educaţie democratică şi ştiinţifică.

Un mare şi rapid avînt în domeniul educaţiei şi culturii poate avea loc printr-o acţiune populară în fiecare ţară şi prin întărirea cooperării internaţionale.

Nu trebuie să mai existe copii în afara şcolii.

Bărbaţi şi femei de toate rasele şi din toate ţările trebuie să poată beneficia de tezaurul cultural al umanităţii şi de îmbunătăţirea condiţiilor materiale şi spirituale de viaţă.

Fiecare popor trebuie să-şi poată dezvolta liber propria sa cultură şi să beneficieze de progresele tehnice, ştiinţifice şi culturale comune întregii omeniri.

Colonialismul, exploatarea şi discriminarea trebuie să dispară.

Organizaţiile de educatori, alăturate clasei muncitoare şi parte integrantă a mişcării de eliberare, pot să aducă o contribuţie eficace la realizarea aspiraţiilor populare.

Educatorii doresc ca în toate ţările şcoala să fie în serviciul întregului popor. Ei ştiu din propria lor experienţă că întreaga luptă pentru şcoală este în acelaşi timp o luptă pentru popor.

Cu toată împotrivirea unor forţe reacţionare, ei doresc ca dezarmarea să devină o realitate şi să contribuie în întrega lume la progresul educaţiei, la fericirea omenirii.

Iată pentru ce am luat iniţiativa de a convoca Conferinţa Mondială a Educatorilor care se va face ecoul ideilor noi, va propune soluţii care să corespundă nevoilor actuale din domeniul educaţiei şi culturii.

Această Conferinţă Mondială a Educatorilor, a treia, se va ţine pentru prima dată în Africa, la Conakry.

Alegerea aceasta este pentru noi simbolică.

Intr-adevăr, Africa este aceea în care se pun cu cea mai mare acuitate unele din problemele fundamentale ale popoarelor : cucerirea libertăţii şi independenţei, înlăturarea mizeriei şi a discriminării rasiale, înfăptuirea dreptului tuturor oamenilor la educaţie şi cultură.

Conferinţa Mondială de la Conakry va fi totodată o liberă confruntare a experienţelor naţionale, căutarea colectivă a celor mai bune soluţii pentru dezvoltarea educaţiei democratice în toate ţările, o importantă manifestaţie de solidaritate internaţională. Experienţa a arătat că unirea activă a muncitorilor manuali şi intelectuali constituie o armă eficace în serviciul progresului uman.

Organizaţii de educatori din toate ţările, pentru dezvoltarea şcolii şi a educaţiei, pentru găsirea unor soluţii noi şi îndrăzneţe corespunzînd spiritului timpurilor de azi, trimiteţi-vă reprezentanţii la Conferinţa Mondială de la Conakry !

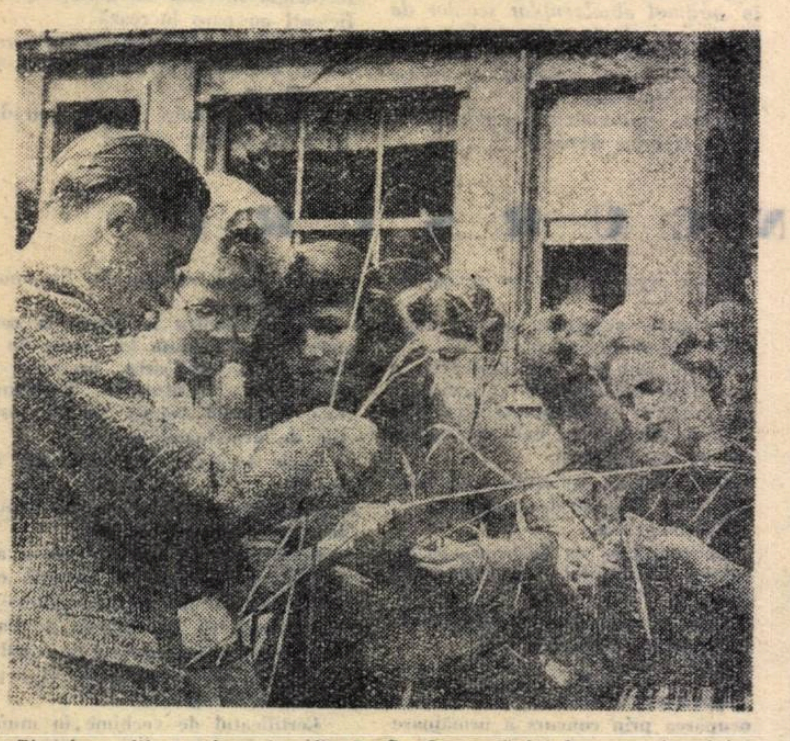

Elevele şcolilor pedagogice din R. D. Germană îşi însuşesc temeinic cunoştinţele agricole.

Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R.

Pedagogii sovietici educă pe elevi în spiritul dragostei faţă de tehnica cea mai înaintată. In fotografie un grup de pionieri din Murmansk primind explicaţii cu privire la nava „Lenin", primul spărgător de ghiaţă atomic din lume.

In aceste zile se desfăşoară la Moscova la Kremlin Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R.

La şedinţa de deschidere au luat parte conducători ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, personalităţi ale vieţii culturale.

Raportul prezentat de Evghenii Afanasenko, ministrul Învăţămîntului din R.S.F.S.R., a tratat probleme privind „Şcoala în perioada actuală a construcţiei comunismului şi sarcinile pedagogilor". Vorbind despre marea dezvoltare a învăţămîntului şi despre succesele şcolii sovietice, acesta a subliniat că în nici o ţară capitalistă nu există atîtea şcoli de cultură generală, atîtea institute de învăţămînt superior ca în Uniunea Sovietică. El a arătat că numai în R.S.F.S.R. există peste 125.000 de şcoli de cultură generală în care învaţă peste 17 milioane de elevi. In afară de aceasta, în R.S.F.S.R. funcţionează 12.000 de unităţi şcolare în care învaţă în limba maternă aproximativ un milion de copii, fii ai oamenilor muncii aparţinînd naţionalităţilor conlocuitoare. Ministrul Învăţămîntului a subliniat, de asemenea, că în R.S.F.S.R funcţionează 725 de şcoli-internat în care sînt cuprinşi aproximativ 190.000 de elevi .Se prevede ca la sfîrşitul anului 1965 numărul elevilor din şcolile-internat să se ridice la 1.340.000.

In prezent au loc dezbaterile pe marginea problemelor ridicate de rapoarte.

LEIPZIG: Conferinţa privind problemele învăţămîntului special

La Leipzig s-a desfăşurat între 14-23 iunie a.c. Conferinţa internaţională a asociaţiilor de nevăzători. Consfătuirea, la care au participat delegaţi din U.R.S.S., R. D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Ungară, R.P. Romînă, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.P.F. Iugoslavia, Austria, s-a ocupat, printre altele, şi de munca instructiv-educativă şi de pregătirea profesională a orbilor şi slabvăzătorilor.

Au fost urmărite cu viu interes referatele despre „Determinarea cecităţii din punct de vedere pedagogic" (prezentat de R.D.G.). „Instruirea şi educarea copiilor şi tinerilor cu deficienţe de vedere" (R. Cehoslovacă), „Problemele învăţămîntului politehnic în şcolile de orbi şi slabvăzători" (U.R.S.S.), „Aparatura tiflotehnică" (U.R.S.S.), „Materiale ajutătoare (didactice) folosite pentru predarea diferitelor obiecte de învăţămînt în şcolile de orbi şi slabvăzători" (R.D.G.), „Căi noi în organizarea pregătirii profesionale a orbilor" (U.R.S.S.), „Biblioteca sonoră" (R.D.G.) etc.

Au reţinut cu deosebire atenţia relatările cu privire la pregătirea pentru viaţă a nevăzătorilor în U.R.S.S. Invăţămîntul de cultură generală desfăşurat în şcolile speciale pentru nevăzători şi învăţămîntul profesional sînt organizate în U.R.S.S. pe baza ideii îmbinării învăţămîntului teoretic cu munca productivă. In clasele mici se formează la elevi deprinderi de autodeservire, deprinderi elementare de muncă. In clasele mari elevii desfăşoară o activitate productivă, muncind în ateliere la diferite maşini.

După terminarea şcolii medii speciale orbii au posibilitatea să se înscrie la facultăţile obişnuite şi să termine învăţămîntul superior alături de văzători. In prezent în facultăţile din U.R.S.S. învaţă 380 asemenea studenţi, bursieri ai statului. Ei primesc o bursă majorată cu 50% faţă de bursa studenţilor văzători, pentru a-şi putea plăti însoţitor (secretar). Mulţi nevăzători din U.R.S.S. au obţinut titluri ştiinţifice.

Marea majoritate a orbilor, după terminarea şcolii, intră în producţie, fiind angajaţi de obicei în întreprinderile productive ale Asociaţiei orbilor. Asociaţia orbilor din U.R.S.S. are în prezent întreprinderi în 15 ramuri de producţie, în care sînt executate circa 300 produse, dintre care : mici motoare electrice, transformatoare electrice cu voltaj mic, anumite piese de automobil, mai mult de o mie tipuri de cutii din carton, obiecte din mase plastice etc. Caracteristică este tendinţa de a organiza producţia în aceste întreprinderi ale Asociaţiei în conformitate cu cel mai înalt nivel al tehnicii moderne şi renunţarea completă la metodele meşteşugăreşti de muncă în producţie.

Pentru a putea face faţă cerinţelor producţiei, absolvenţii şcolilor de orbi angajaţi în întreprinderile Asociaţiei urmează învăţămîntul profesional, organizat în două etape : o etapă iniţială în care angajaţii îşi formează deprinderile necesare pentru executarea a 2 sau 3 operaţii productive de bază, cunosc maşinile respective, studiază tehnologia şi regulile de securitate etc. Urmează apoi etapa de desăvîrşire a învăţămîntului profesional care are ca rezultat ridicarea calificării.

In U.R.S.S. există şi unele şcoli profesionale speciale, cu un profil deosebit : şcoala profesională pentru maseuri — cu o durată de 2 ani (dă o pregătire medicală medie), şcoli muzicale (acordeonişti şi altfel de instrumentişti), şcoli profesionale agricole.

Delegaţia R.D.G. a subliniat în expunerea sa necesitatea ca, în măsura în care lipsa văzului nu împiedică aceasta, să se folosească în şcolile speciale material didactic utilizat în şcolile de masă, deoarece fiind fabricat în serie, acesta este mult mai ieftin.

Acolo însă unde lipsa totală sau parţială a vederii face imposibilă folosirea materialului didactic obişnuit, trebuie confecţionat material didactic specific, bazat mai ales pe posibilitatea de a fi perceput prin simţul tactil şi auditiv. Aceasta în special la obiectele care joacă un rol primordial în politehnizarea învăţămîntului şi în pregătirea elevilor pentru însuşirea unei profesiuni. Printre asemenea materiale au fost arătate celor de faţă cutia specială de desen în relief cu ajutorul căreia elevii orbi învaţă să deseneze figurile geometrice, cutia magnetică în care, cu ajutorul unor beţişoare fixate pe cîte două mici suporturi metalice, elevii construiesc, pe o plasă subţire de metal magnetizată, diferite figuri geometrice.

In consfătuire s-a relevat faptul că în R. Cehoslovacă reţeaua de instituţii speciale este foarte bine dezvoltată. Există şcoli speciale de orbi şi şcoli speciale de ambliopi. Principiul de bază în organizarea învăţămîntului în aceste şcoli este legarea învăţămîntului teoretic de viaţă, politehnizarea.

Pe baza discutării diferitelor probleme, participanţii la conferinţă au ajuns la concluzia că este indicată organizarea separată a învăţămîntului special pentru nevăzători şi slabvăzători. In prezent necesită o atenţie deosebită problema slabvăzătorilor, deoarece s-a constatat că numărul nevăzătorilor scade, rămînînd mai mare procentul slabvăzătorilor.

A reieşit cu tărie necesitatea cooperării între ţările lagărului socialist în domeniul producerii şi experimentării aparaturii tiflotehnice, în domeniul pregătirii cadrelor de defectologi. Conferinţa a însărcinat delegaţia sovietică să studieze formele concrete de organizare în viitor a colaborării dintre asociaţiile orbilor din ţările lagărului socialist.

Participanţii la consfătuire au avut prilejul să viziteze o serie de instituţii speciale din R.D.G., ca Institutul pentru nevăzători din Karl Marx-Stadt, care cuprinde o grădiniţă pentru nevăzători între 4–5 ani, o şcoală specială de cultură generală, o şcoală specială profesională (cu secţii de fizio-terapie-masage, telefonie, stenodactilografie), o şcoală ajutătoare pentru copii orbi înapoiaţi mintal, cămin pentru bătrîni nevăzători ; de asemenea, a fost vizitată Şcoala specială de cultură generală şi politehnică pentru orbi din oraşul Konigs – Wusterhausen (care are pentru politehnizarea învăţămîntului un atelier de ceramică, un atelier de tîmplărie, un laborator pentru experienţe chimice şi un laborator electrotehnic). Au impresionat cu deosebire biblioteca şi tipografia centrală din oraşul Leipzig pentru nevăzători cu două secţii de împrumut : studioul de imprimare pe bandă de magnetofon şi biblioteca sonoră (unde sînt înregistrate pe benzi de magnetofon mai multe mii de opere literare, care se împrumută nevăzătorilor din întreaga ţară şi de peste hotare) ; biblioteca de transcrieri în alfabetul Braille.

Conferinţa care a avut loc de curînd la Leipzig s-a dovedit deosebit de fructuoasă, scoţînd în evidenţă utilitatea schimbului de experienţă între ţări.

GHEORGHE RADU
inspector în M.I.C.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.80.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 573 — vineri 22 iulie 1960 — 12 pagini 25 bani

Zile de vacanță

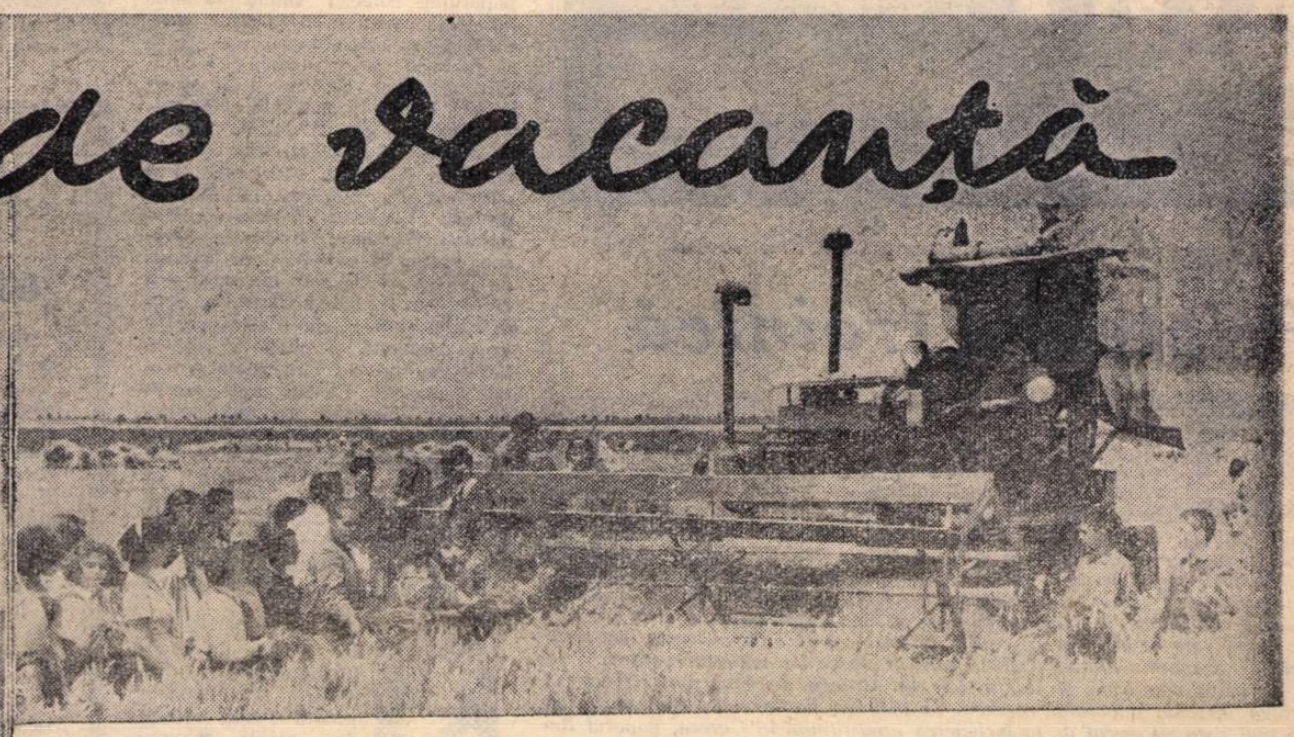

Numeroase grupuri de oameni ai școlii, mulți dintre ei însoțiți și de elevi, sosesc în fiecare zi în București pentru a cunoaște cu propriii lor ochi uimitoarele transformări ale Capitalei patriei noastre (fotografia din stînga, sus).

„Spic cu spic, patriei snop!" Pionierii din Livedea așteaptă nerăbdători să treacă combina pentru a culege fiecare spic de grîu rămas în urma ei (fotografia din dreapta, sus).

Bibliotecile stațiunilor noastre balneare, aprovizionate continuu cu ultimele noutăți literare, sînt vizitate cu asiduitate de oamenii școlii aflați la odihnă (fotografia din stînga, mijloc). Iar excursiile ocupă ca întotdeauna un loc de frunte printre desfătările zilelor de vacanță (fotografia din stînga, jos).

Ce bogăție de noi cunoștințe și ce minunat prilej de patriotică însuflețire oferă vizitarea noilor obiective industriale apărute recent pe harta țării, asemeni stației de fracționare a gazelor de la rafinăria din Onești (pe care o înfățișează fotografia noastră din dreapta, mijloc).

Iată, în sfîrșit, unul dintre cele mai încîntătoare locuri pentru petrecerea vacanței, unde au fost trimiși anul acesta, alături de alte mii de oameni ai muncii, sute de pedagogi: litoralul Mării Negre (fotografia din stînga, jos).

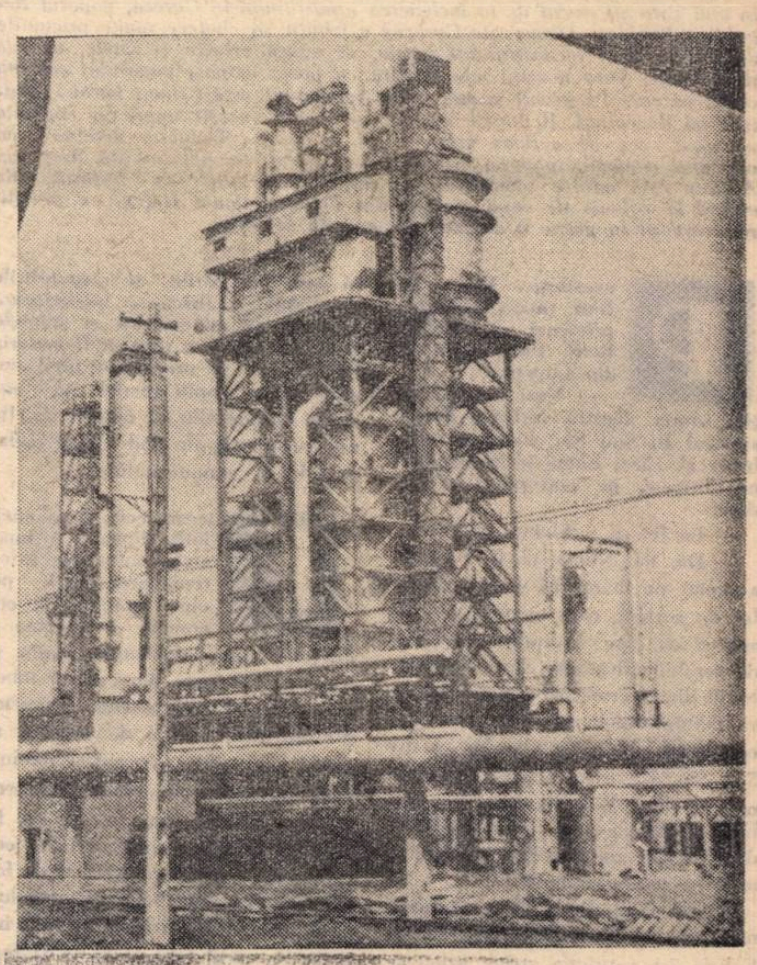

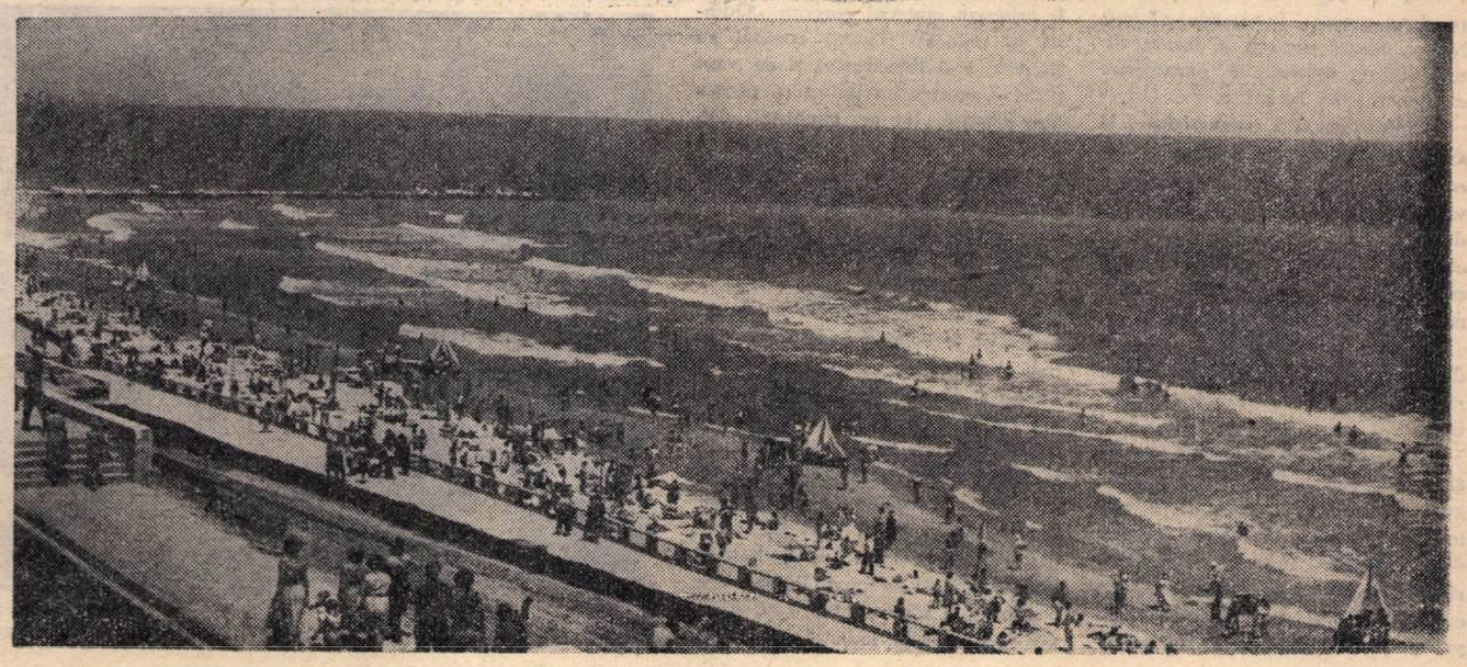

Elevii coreeni care au învățat în țara noastră se întorc în patrie

Dans popular romînesc interpretat de elevi coreeni.

Prietenie trainică

Au trecut aproape nouă ani de cînd poporul din „Țara dimineților liniștite" a avut de înfruntat crunta urgie a războiului dezlănțuit de imperialiști și slugile lor. Bombele barbarilor secolului nostru au prefăcut în ruine și scrum mii de așezări, zeci de orașe înfloritoare, mărturii ale unei milenare culturi, au adus urgie și lacrimi în zeci de mii de familii. Atunci, în acele clipe grele, poporul coreean a simțit sprijinul frățesc al tuturor popoarelor din țările socialiste. Mii de copii coreeni orfani au găsit în țările prietene un nou cămin, în care, înconjurați cu toată dragostea, au fost ajutați să-și însușească tainele culturii și științei, să devină oameni adevărați. In căldura cu care a înconjurat poporul nostru sutele de copii coreeni crescuți și educați la noi în țară s-au contopit sentimentele de dragoste, internaționaliste care ne leagă de poporul coreean.

Agresorii americani și slugile lor din Coreea de Sud n-au izbutit să frîngă dîrzenia poporului coreean, să înăbușe flacăra revoluției socialiste. In anii care au trecut de la încheierea armistițiului în Coreea, poporul Republicii Populare Democrate Coreene a izbutit să vindece rănile pricinuite de război, să-și reconstruiască patria, să refacă orașele și satele, uzinele și căminele. Țara noastră este mîndră că poate înapoia poporului coreean copiii pe care i-a primit în anii urgiei războiului, astăzi tineri harnici, multilateral dezvoltați. Reîntorși în țara lor natală, acești tineri nu vor uita niciodată „cea de a doua patrie a lor, Republica Populară Romînă", nu vor uita oamenii, poporul care i-a înconjurat cu nețărmurită dragoste. Aceasta este adînca semnificație a festivităților care s-au desfășurat de curînd la colonia de copii coreeni din Piclișa, raionul Hațeg, cu prilejul reîntoarcerii în patrie a copiilor din această colonie.

Povestește Kim Ka Bun, tînăra coreeancă, prietenei ei, Felicia Reiff, fiică de miner din Lupeni.

— Vezi tu, Felicia, istoria noastră vorbește despre viteazul Ri Sun Sin, luptător neînfricat al cărui nume îi înspăimînta pe dușmani, pe cotropitori și trădători.

— La fel ca și Ștefan cel Mare...

— Da, da. Numai că Ri Sun Sin a luptat pe mare. El construise un fel de corabie care mergea pe sub apă și cu care se apropia nevăzut de corăbiile dușmane, aprinzîndu-le. Mulți dintre eroii războiului împotriva cotropitorilor americani au fost comparați pentru vitejia lor cu Ri Sun Sin. Un asemenea erou a fost maiorul Kim Kun Ok, care cu trei bărci rapide a scufundat o mulțime de vase ale americanilor, răzbunînd moartea părinților noștri.

Chipul fetei din Coreea se întunecă de valul amintirilor dureroase. Felicia își cuprinde strîns prietena pe după umeri... Incep apoi să vorbească despre prezent și despre viitor, despre minunatele perspective ale construcției socialiste.

Grupuri, grupuri, s-au strîns la sfat prietenii — elevii coreeni din colonia școlară de la Pîclișa și elevii romîni din taberele de la Hațeg, de la Săcel, de la Sarmisegetuza, care au venit să petreacă împreună cu tinerii de la Pîclișa aceste minunate zile închinate prieteniei.

Avîntate visuri tinerești, planuri de viitor, amintiri și impresii ce vor rămîne nețerse se deapănă pretutindeni...

Discuțiile despre viitoarea profesie sînt la loc de cinste mai în toate grupurile. Viitorii strungari și viitoarele țesătoare, agronomii și medicii de mîine, inginerii și profesorii caută să dovedească temeinicia cunoștințelor pe care și le-au însușit în școală. E o mică olimpiadă în care întrebările și răspunsurile de chimie și fizică se încrucișează cu cele de matematică și științele naturale. Căci ori care ar fi meseria pentru care se pregătește unul sau altul dintre copiii romîni sau coreeni, fiecare din ei dorește să fie un constructor de nădejde al socialismului și comunismului.

Fiecare colț al coloniei întruchipează o imagine a minunatei prietenii care leagă pe elevii romîni de cei coreeni, o imagine a prieteniei între popoarele romîn și coreean. Pe scena din centrul taberei se succed, întîmpinate cu nesfîrșite aplauze, echipe de dansuri și coruri ale copiilor coreeni și romîni. Dansului popular romînesc interpretat de pionierii din tabăra de la Săcel îi urmează gingașul balet coreean „Evantaiul", interpretat de fetele coloniei din Pîclișa. Cîntecului „Măreț pămînt al patriei iubite", intonat de corul taberei de la Hațeg, îi urmează cîntecul coreean „Odihnă la muncă". Tinerii coreeni au ținut însă să dovedească și cu acest prilej dragostea lor puternică pentru țara noastră. La un moment dat, dacă nu te-ai fi uitat pe scenă nu ți-ai fi putut da seama care dintre elevi cîntă, căci corul coloniei de elevi coreeni cînta în romînește cîntecele „Te iubim tinerețe" și „Azi e zi de sărbătoare".

Pe terenurile de sport se întrec la fotbal, la volei și la baschet echipele coloniei de copii coreeni din Pîclișa și ale taberei de copii romîni din Hațeg. In special meciul de fotbal dă naștere la o dispută deosebit de însuflețită. Pe celelalte terenuri de sport victoriile au fost împărțite. La volei au cîștigat elevii din Hațeg, în timp ce la baschet băieții conduși de micul Ri Su Nam, o adevărată sfîrlează vie, s-au dovedit de-a dreptul imbatabili...

Nu există clipă în care directorii-adjuncți ai coloniei, Ion Udrea și Scarlat Drăghici, ca și profesorii Mircea Handoca, Maximilian Weizer sau Ana Serdenciuc să nu fie înconjurați de copiii coreeni, care vin să le ceară în cea-sul plecării sfatul ca unor educatori dragi, ca unor adevărați părinți.

O mărturie de preț a aprecierii date strădaniilor depuse de pedagogii care s-au ocupat de îndrumarea tinerilor coreeni a fost emoționantul miting care s-a desfășurat în colonie cu ocazia vizitei delegației poporului coreean venită să mulțumească poporului nostru pentru grija părintească pe care a purtat-o celor 1700 de copii coreeni orfani, care au trăit și au învățat la noi în țară. Cu acest prilej tovarășul Sin Hva Zin, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii din R. P. D. Coreeană, șeful delegației, a înmînat, în numele prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Democrate Coreene, ordine și medalii unor activiști de partid și de stat din regiunea Hunedoara și unor pedagogi ai Școlii „Kim Ir Sen" din Pîclișa pentru grija deosebită și plină de adîncă înțelegere pe care au purtat-o copiilor coreeni. Fiecare nume rostit de șeful delegației poporului coreean, fiecare din cei dinstinși cu ordinul „Drapelul R. P. D. Coreene" și „Medalia Muncii" era primit cu ovații de aprobare de copiii coreeni. „Da, aceștia sînt cei mai dragi dintre cei dragi. Aceștia sînt profesorii noștri iubiți, educatorii noștri, cei care ne-au purtat de grijă în fiecare clipă".

Sînt nespus de emoționante clipele despărțirii. Emoționante pentru copiii romîni din școlile regiunii Hunedoara, care au venit să-și conducă la gară prietenii dragi, emoționante pentru copiii coreeni, care au crescut ani de-a rîndul la noi în țară, pentru pedagogii Școlii „Kim Ir Sen" care s-au legat sufletește de acești copii.

Cîndurile fiecăruia dintre copiii coreeni care pleacă în patria lor, despărțindu-se de ospitalierul pămînt al țării noastre, sînt exprimate cu deosebită căldură în cuvintele simple ale scrisorii pe care elevii Școlii „Kim Ir Sen" din Pîclișa au trimis-o conducătorilor iubiți ai partidului și guvernului nostru:

„Permiteți-ne ca înainte de a pleca să exprimăm din toată inima profunda recunoștință Partidului Muncitoresc Romîn, guvernului Republicii Populare Romîne și dv., ca unor dragi părinți, care ne-ați crescut și îngrijit cu dragoste fierbinte, părintească și să vă urăm tuturor rămas bun".

Arătînd minunatele condiții de viață și învățătură de care s-au bucurat în tot timpul șederii în țara noastră, elevii coreeni își încheie astfel scrisoarea:

„De aceea, întorși în patrie ca fii și fiice devotate ale partidului, vom munci și lupta cu toate forțele noastre pentru unificarea pașnică a patriei și construirea socialismului, mergînd pe drumul indicat de iubitul nostru mareșal Kim Ir Sen și vom fi luptători înflăcărați ai internaționalismului proletar.

Noi vă dorim din toată inima, ca unor părinți ai noștri, mulți ani și sănătate îndelungată pentru înflorirea Republicii Populare Romîne, pentru fericirea întregului popor romîn, pentru cauza sfîntă a păcii și socialismului.

Trăiască prietenia veșnică, frățească, de nezdruncinat dintre poporul coreean și poporul romîn!"

Despărtarea nu poate fi stavilă adevăratei prietenii. Adevărata prietenie este mai tare decît cel mai tare oțel. Aceste cuvinte, expresie a înțelepciunii poporului coreean, atît de apropiate de propriile noastre zicale populare, erau pe buzele, în gîndurile și în inimile tuturor celor care participau la despărțire.

Legați pentru totdeauna de țara noastră nu numai prin frumusețea anilor copilăriei și adolescenței petrecuți aici, ci și prin idealurile comune de luptă pentru comunism, care unesc popoarele romîn și coreean, copiii care au crescut și au învățat alături de copiii patriei noastre ne rămîn pentru totdeauna dragi și apropiați, asemeni fiilor poporului nostru.

AL. CIUCA

Întîlnirea oamenilor muncii din București cu delegația poporului coreean

Sub semnul prieteniei frățești între poporul țării noastre și poporul coreean s-a desfășurat în Capitală, la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa", o întîlnire a oamenilor muncii din București și a reprezentanților organizațiilor obștești cu delegația poporului coreean sosită în țara noastră cu prilejul întoarcerii în patrie a copiilor coreeni.

Luînd cuvîntul cu acest prilej, tov. Sin Hva Zin, conducătorul delegației poporului coreean, a spus printre altele: Poporul coreean a trimis în țara dv. delegația noastră pentru a transmite profunda recunoștință a Partidului Muncii din Coreea, a guvernului R.P.D. Coreene și a întregului popor coreean, Partidului Muncitoresc Romîn, guvernului R. P. Romîne și întregului popor romîn care ne-au acordat ajutorul lor material și moral atît în timpul războiului, cît și după război.

Copiii noștri orfani, îmbrățișați la sînul cald al poporului frate romîn cu 8 ani în urmă, cînd ardea flacăra războiului în Coreea, au crescut sub îngrijirea și dragostea părintească a Partidului Muncitoresc Romîn în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a guvernului R. P. Romîne și a poporului romîn.

In țara noastră — a spus în continuare vorbitorul — sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncii în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, poporul a depus o muncă uriașă pentru refacerea distrugerilor războiului și îndeplinirea cu succes a primului plan cincinal. Astfel, țara noastră posedă în prezent o bază tehnico-materială puternică, care îi dă posibilitatea să-i aducă în țară și să-i instruiască mai departe, după dorința fiecăruia, pe toți orfanii de război care se află în îngrijirea țărilor surori. Aceste condiții permit înapoierea definitivă a tuturor copiilor coreeni din Romînia.

Răspunzînd cuvintelor pline de căldură ale reprezentanților poporului coreean, tov. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului și Culturii, a arătat că în decursul întregului război de eliberare din anii 1950—1953, poporul coreean s-a bucurat de sprijinul și ajutorul Uniunii Sovietice, care a depus toate eforturile pentru reglementarea pașnică a problemei coreene, demascînd și condamnînd consecvent și ferm acțiunile agresive și crimele agresorilor americani din Coreea. In susținerea cauzei drepte a poporului coreean o contribuție importantă au adus și țările socialiste.

Cînd flacăra războiului ardea încă pe pămîntul Coreei, aproximativ 1.700 copii coreeni, orfani de război, au fost găzduiți de poporul nostru, care i-a primit cu dragoste.

Poporul romîn se bucură din toată inima de succesele poporului coreean, ca de propriile sale succese. Aceste succese constituie o chezășie sigură a unificării pașnice a Coreei și reprezintă o mare forță care însuflețește poporul Coreei de Sud în lupta împotriva dominației colonialiste.

Dînd glas urărilor de bine ale întregului nostru popor către poporul coreean tov. ministru Ilie Murgulescu a spus în încheiere:

Urăm din toată inima poporului coreean succese în munca de construire a socialismului și dorim ca tinerii coreeni care au fost găzduiți în țara noastră să-și amintească cu drag de poporul nostru, de conducătorii noștri dragi, de toți cei care i-au înconjurat și ocrotit cu căldură părintească, străduindu-se să le sădească în suflet spiritul internaționalismului proletar și al frăției între popoare

Un grup de prieteni, elevi romîni și coreeni, petrecînd împreună cu prilejul festivității de la Pîclișa

Ce măsuri ați luat pentru buna pregătire a anului școlar?

— Răspund la această întrebare : —

Prof. G. D. IORGULESCU

șef adjunct al secției regionale de învățămînt și cultură Galați

In lumina sarcinilor izvorîte pentru școală din documentele Congresului al III-lea al P.M.R., în regiunea noastră se va da o atenție deosebită terminării generalizării învățămîntului de 7 ani pentru ca pe această bază să se poată trece la învățămîntul general de 8 ani. In consecință, față de anul trecut rețeaua școlilor de 7 ani va spori prin înființarea a încă 106 unități. Dar nu numai în această direcție va crește rețeaua noastră școlară. Numărul unităților preșcolare va spori cu încă 39. Vor lua ființă în regiunea noastră o școală medie și încă o secție fără frecvență pe lîngă una din școlile medii existente. In legătură cu marele combinat siderurgic care se va construi în regiunea Galați în baza prevederilor Congresului al III-lea al P.M.R., am prevăzut înființarea unei școli profesionale care să pregătească lucrători cu o bună calificare pentru diversele sectoare ale acestuia.

Înființarea de noi școli și dezvoltarea școlilor existente, datorită măsurilor luate pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani, pun în fața noastră cu seriozitate problema construcției de clădiri școlare, de clase. Mobilizați de hotărîrile Congresului, oamenii muncii de pe șantierele de construcții și-au sporit eforturile pentru terminarea înainte de termen a clădirilor școlare la care lucrează. Aceasta face posibil ca în multe localități din regiune copiii să înceapă cursurile în școli noi.

In întreaga regiune se vor da în folosință odată cu deschiderea noului an școlar aproape 70 de școli noi cu peste 250 săli de clasă, construite din fond centralizat sau prin contribuție voluntară. In sprijinul lucrărilor efectuate prin contribuție voluntară, comitetul executiv al sfatului popular regional a pus la dispoziție 500.000 lei pentru achiziționarea de materiale.

Paralel cu aceasta, dăm o atenție deosebită înzestrării școlilor cu mobilier, material didactic etc. Anul acesta vom înzestra școlile cu mobilier în valoare de 3.800.000 lei. Ele vor primi circa 3.500 de bănci noi și 375 de table.

La Institutul pedagogic de doi ani din Galați, de pildă, pentru noul an de învățămînt a fost schimbat întreg mobilierul școlar. Aci catedrele, tablele, scaunele, mesele, băncile-pupitre etc. sînt toate noi. Niciodată în trecut nu s-au alocat pentru înzestrarea școlilor asemenea sume și nu a existat asemenea preocupare pentru dotarea lor cu mobilier adecvat, cu toate cele necesare unui învățămînt de calitate.

In toată munca pe care o ducem pentru deschiderea noului an școlar simțim permanent sprijinul partidului. Comitetul regional de partid, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii noastre se interesează îndeaproape de felul cum muncim pentru pregătirea noului an școlar, ajutîndu-ne să înlăturăm greutățile, să ne învingem deficiențele.

Am arătat doar cîteva din acțiunile ce se desfășoară în regiunea noastră în vederea îndeplinirii sarcinii trasate de partid, de a ridica școala nouă mereu mai sus, mai aproape de nevoile vieții noastre în plin progres. Rezolvarea din timp a problemelor legate de asigurarea bazei didactico-materiale a învățămîntului pentru anul școlar care vine este o datorie a noastră, o datorie a cărei importanță o înțelegem și mai bine dacă avem în vedere sarcinile mari puse în fața școlii de către Congresul partidului.

Este bine cunoscut entuziasmul cu care a fost întîmpinat Congresul al III-lea al P.M.R., interesul cu care oamenii muncii i-au urmărit lucrările, dragostea și însuflețirea cu care au pornit să dea viață prevederilor cuprinse în documentele lui de importanță istorică. De la data ținerii Congresului și pînă astăzi, neîncetat, presa, radioul și televiziunea arată noi și noi fapte demne de laudă săvîrșite de muncitori, țărani, intelectuali la locul lor de muncă din giganticul șantier al construcției socialiste. Printre aceștia, cadrele didactice își fac simțită prezența prin acțiunile susținute pe care le desfășoară în sprijinul dezvoltării și întăririi școlii noastre noi.

Cu toții se preocupă de pe acum de asigurarea unor condiții cît mai bune de desfășurare a procesului instructiv-educativ în fiecare școală. Printre problemele care îi frămîntă mai mult în această perioadă se numără și acelea legate de dezvoltarea rețelei, de sporirea numărului de școli, de înzestrarea școlilor cu mobilier și material didactic în vederea cuprinderii masive a copiilor la cursuri, a ridicării nivelului muncii instructiv-educative.

Dr. IOAN TRICU

șeful serviciului învățămîntului agricol din Ministerul Agriculturii

Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1961 și pentru planul de perspectivă pun sarcini deosebit de importante agriculturii noastre. Indeplinirea acestor sarcini cere, printre altele, și o necontenită dezvoltare a învățămîntului agricol, așa încît cadrele pregătite de acest învățămînt să fie capabile să stăpînească tehnica cea mai perfecționată, să aibă un larg orizont cultural și științific.

Pentru a răspunde acestor cerințe, Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii s-a preocupat îndeaproape de pregătirea deschiderii noului an școlar. Una din problemele cele mai importante asupra căreia s-a concentrat atenția Direcției generale este aceea a asigurării condițiilor materiale pentru buna funcționare a școlilor agricole

Astfel, spațiul de școlarizare de la centrele școlare din Brăila, Tecuci, Cernavodă, Călărași, Satu Mare, Salonta și altele se va mări mult față de anul școlar trecut. Totodată, pe baza sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la înzestrarea tehnică a agriculturii, pentru noul an școlar s-a prevăzut înființarea unui număr de 15 școli noi de mecanici agricoli și s-a mărit numărul locurilor în școlile de mecanici agricoli existente.

Pentru a asigura cadrele tehnice de nivel mediu necesare agriculturii noastre socialiste, s-a mărit numărul locurilor în școlile tehnice de maiștri horticultori, zootehniști și de maiștri pentru mecanizarea agriculturii. De asemenea, pentru a se da muncitorilor calificați care lucrează direct în producția agricolă posibilitatea să-și ridice calificarea profesională, se extinde învățămîntul fără frecvență.

O atenție deosebită s-a acordat și pregătirii viitoarelor cadre tehnice pentru agricultură. S-au înființat noi școli care primesc absolvenți ai școlilor medii de cultură generală și s-a mărit numărul locurilor în școlile existente pentru specialitățile de topografie, îmbunătățiri funciare (hidroameliorații), contabilitate agricolă și medicină veterinară.

O atenție deosebită se acordă lărgirii și înzestrării bazei materiale a școlilor agricole. Numai în acest an gospodăriile didactice ale școlilor și-au mărit terenurile experimentale cu peste 1600 ha. și au fost înzestrate cu 20 combine noi, 32 tractoare UTOS-27, cu mii de animale de rasă din toate speciile. De asemenea, s-au amenajat noi plantații de pomi și de vie, iar laboratoarele și atelierele didactice au fost înzestrate cu mobilier, aparatură și utilaj nou.

Pentru ca deschiderea noului an școlar să marcheze un pas mai departe pe calea instruirii și educării viitoarelor cadre ale agriculturii noastre socialiste, conducerile școlilor trebuie să antreneze în această muncă întreg personalul didactic și tehnico-administrativ, astfel ca noul an școlar să se deschidă în condiții cît mai bune.

CONSTANTIN NUȚU

directorul E. S. D. P.

Problema deschiderii în condiții corespunzătoare a noului an școlar ne preocupă de multă vreme, căci procesul editării manualelor, care cade în sarcina noastră, durează o perioadă mai îndelungată de timp. Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, care a trasat liniile dezvoltării viitoare a învățămîntului nostru, sarcinile lui imediate și de perspectivă, ne-a ajutat ca —făcînd o analiză profundă a propriei noastre munci — să vedem mai bine ce avem de făcut pentru sprijinirea învățămîntului prin editarea unor manuale școlare cu un conținut cît mai bun.

Este un fapt recunoscut că manualele școlare oferă un ajutor de preț elevului în munca sa și sînt un ghid necesar celui care predă noile cunoștințe. De aceea, nu este lipsit de importanță dacă elevul și profesorul au la îndemînă acest auxiliar încă din prima oră de curs, sau dacă sînt lipsiți de aceasta săptămini și luni în șir. In consecință, contribuția noastră la buna desfășurare a învățămîntului se măsoară și prin promptitudinea cu care asigurăm apariția la vreme a manualelor școlare și, bineînțeles, prin grija cu care le-am editat, atît sub aspectul conținutului, cît și al formei.

Școlile de cultură generală, secțiile serale vor primi pentru acest an școlar 370 de titluri în limba romînă și în limbile minorităților naționale, iar școlile profesionale și tehnice un număr de 80 titluri. O bună parte din acestea au apărut, iar altele se află sub tipar sau într-o fază de lucru avansată. Tirajul lor total este de circa 14.500.000 de exemplare. Trebuie relevat faptul că în elaborarea cărților școlare a existat o grijă mai mare pentru conținutul științific, pentru puritatea lor ideologică și politică, pentru concordanța dintre volumul cunoștințelor și vîrsta cărora li se adresează acestea. In același scop al ridicării calității, unele manuale apărute anterior au fost revizuite sau au primit o nouă redactare.

Deosebit de important este faptul că începînd cu acest an școlar elevii din clasele I—VII, pe baza hotărîrii luate la Congres, vor primi cărțile în mod gratuit. Circa 2.500.000 de elevi se vor bucura de binefacerile acestei hotăriri. Este o dovadă grăitoare a progresului material și cultural al poporului nostru.

Pentru a asigura o bună păstrare a manualelor pe o perioadă mai îndelungată, am luat măsura de a le cartona coperțile. Anul acesta aproximativ 2.500.000 de exemplare vor avea asemenea coperți, iar un număr important (circa 900.000) de cărți școlare vor avea coperți din masă plastică, material durabil, rezistent.

Am căutat să aducem îmbunătățiri și prezentării grafice a cărților școlare. Pentru ca manualele să fie atractive, unele din ele — în special cele pentru clasele mici — vor apare în culori.

Lucrările celui de-al III-lea Congres al P.M.R., directivele cuprinse în documentele lui au insuflețit în muncă pe lucrătorii editurii noastre, care au înțeles mai bine ce răspundere mare au în asigurarea unui nivel ridicat învățămîntului nostru. In frunte cu comuniștii, salariații Editurii de stat didactice și pedagogice sînt în prezent antrenați într-o muncă febrilă, plină de elan, desfășurată sub lozincile mobilizatoare ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Fiecare din ei dorește să-și aducă contribuția la realizarea sarcinilor de mare răspundere care ne revin în editarea de manuale și în asigurarea școlilor la vreme cu toate cărțile necesare — aceasta fiind pentru noi o datorie patriotică.

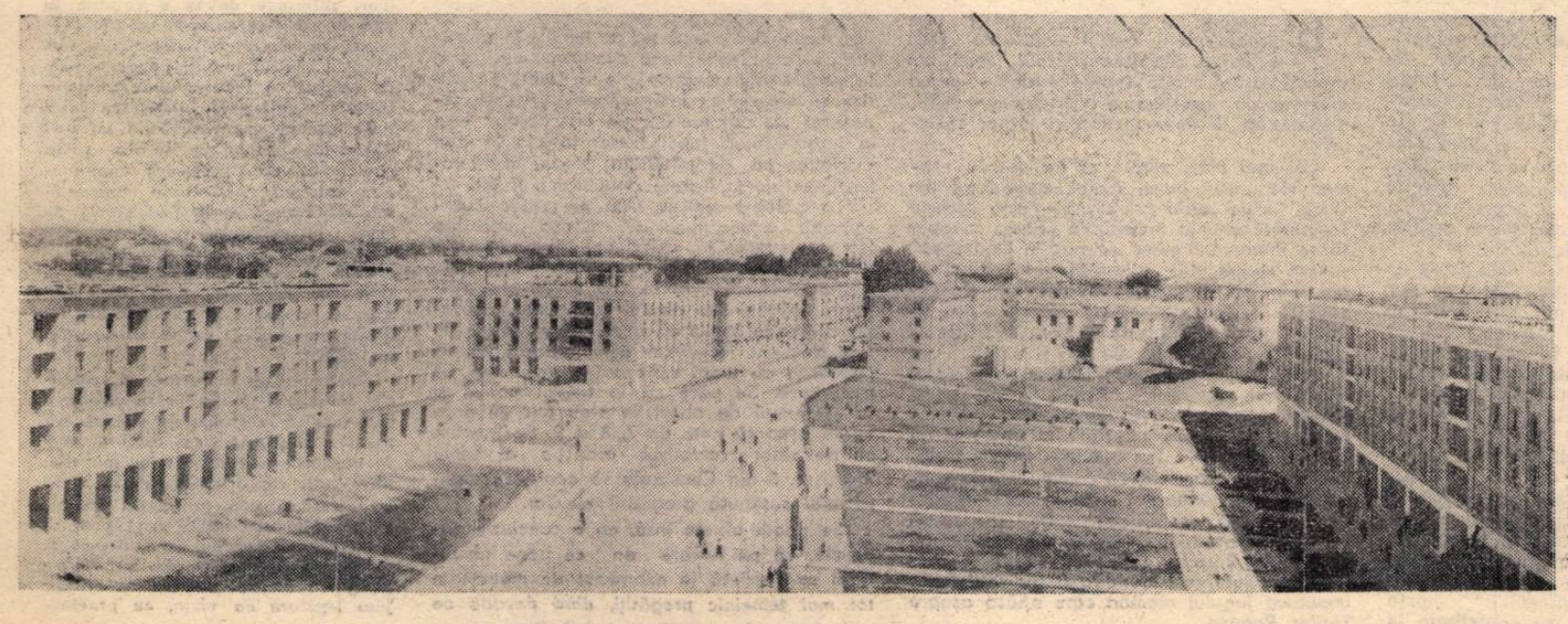

Un aspect înfățișînd noile construcții din centrul orașului Galați

După EXAMENUL DE MATURITATE

PENTRU NOI PROGRESE

în cultivarea exprimării elevilor

Acțiunile de cultivare a limbii au depășit în ultimul timp cadrul preocupărilor unor oameni de strictă specialitate. Ziare și periodice au început să dezbată chestiuni litigioase de limbă contemporană, să discute limba operelor beletristice, a cărților științifice sau tehnice, a manualelor școlare, să critice abuzuri și inadvertențe în unele stiluri tehnice. Școala intră în categoria factorilor care au **datoria** de a se ocupa de cultivarea limbii. Formarea și dezvoltarea deprinderilor de exprimare în procesul de învățămînt, grija permanentă față de corectitudinea limbii folosite de elevi în orice împrejurare, prețuirea și fructificarea bogatelor resurse ale limbii noastre sînt nu numai sarcini didactice, ci și înalte datorii patriotice. Se cuvine, de aceea, să analizăm pregătirea elevilor în această direcție cu o exigență mereu sporită.

Școala noastră a realizat, în privința cultivării exprimării elevilor, progrese evidente. Însușirea conștientă a mijloacelor limbii poporului, atitudinea critică față de exprimarea personală, unitatea firească dintre conținutul comunicat și forma de exprimare reprezintă cuceriri ale majorității absolvenților școlii de unsprezece ani. Cu toate acestea, în lumea școlarilor dăinuie încă anumite tendințe contrare spiritului limbii, care, deși supărătoare pentru numeroși profesori, n-au fost îndestul de studiate și combătute. Ortografia a suscitat mai des interesul pedagogilor și, dacă nu s-au întreprins totdeauna acțiuni organizate, „frontale", împotriva abaterilor, cel puțin a fost semnalată profesorilor de specialitate existența unor greșeli mai frecvente. Deprinderile de exprimare în sens larg (justețea lexicului, construcția corectă a frazei, topica normală etc.) sau priceperile de redactare și cele de expunere orală au interesat mai mult pe profesorii de limba română. Persistența tendințelor despre care vorbeam mai sus o dovedesc examenele de maturitate. Spațiul redus ne obligă să supunem doar cîteva din greșelile curente și să reducem volumul concretizărilor (furnizate de candidații din Turnu Măgurele). Din același motiv renunțăm la unele lucruri care au fost în mai multe rînduri semnalate și analizate.

Consemnăm, mai întîi, tendința unor elevi spre frazeologie și bombasticism. Există elevi bine intenționați care socotesc că exprimarea — scrisă sau orală — trebuie să îmbrace la literatură haine somptuoase.

Tentația exercitată de cuvîntul rar, inedit, sonor a scos la iveală de multe ori imprecizia lexicului folosit de elevi. Se atribuie uneori cuvintelor sensuri pe care nu le au în nici un context: „literatura noastră este frecventată de scriitori ca...", „economia cuprindea mari dificultăți", „armata turcă era foarte bine amenajată", „conștiința nouă implică aceasta maselor" etc. Alteori sensul general al temei cuvîntului este absolutizat, deosebirile de nuanță dintre derivate nemaifiind percepute: „trece la limitarea terenului propriu gospodăriei", „se transformă într-un om conștiincios", „tablouri ale vieții începătoare" etc. Printr-o operație asemănătoare au fost create cuvinte noi, hibride: „om al nerăzbunării", „indivizi stagnatori", „este caracterizat prin curaj, calmitate..." etc.

Imprecizia vocabularului are altă semnificație cînd rezultă din întrebuințarea noțiunilor de teorie a literaturii. Unii elevi nu mînuiesc propriu-zis noțiuni, ci cuvinte sau complexe de cuvinte, memorate ca atare și aplicate stereotip la faptul literar comentat. In aceste cazuri contextul trădează întotdeauna aproximația, improprietatea, din neasimilarea unor noțiuni fundamentale de estetică marxistă: „literatura noastră este o literatură oglindită în spirit de partid", „Mitrea Cocor este primul roman oglindit în literatura nouă", „personajul în jurul căruia se răsfrînge acțiunea", „Arghezi este un personaj de seamă al literaturii noastre", „personaje noi, reprezentative timpului respectiv", „își îndrumează opera pe noua metodă", „scriitorii păsesc pe linia realismului socialist".

Altă tendință, opusă intenției de a produce efecte, este aceea de a întrebuința, în lucrările scrise sau în răspunsurile orale, vorbirea familiară, neîngrijită, supusă prea mult influenței discuțiilor de stradă și modului defectuos de a lua notițe. Primul rezultat al acestei tendințe este oralitatea expunerii, manifestată fie prin ticuri și clișee verbale, fie prin obositoare cuvinte de umplutură și prin plutirea în vag, în nedeterminat: „ca opere reprezentative avem...", „a putut să înfăptuiască diferite transformări în diferite domenii", „s-a propus prin diferite hotărîri și plenare să se înfăptuiască o serie de transformări".... „trece la unele înfăptuiri".

Repetițiile abuzive trădează încă o dată lipsa de control, exprimarea nesupravegheată. Cred că s-ar putea scrie un studiu instructiv numai despre felul în care este folosit de elevi demonstrativul acesta. Reluat de mai multe ori în aceeași frază, pronumele sau adjectivul incriminat scoate la iveală gîndirea eliptică, tendința de a substitui printr-un cuvînt vag o întreagă idee, sărită în exprimare: „acesta a intrat în legătură cu aceste rămășițe (despre care elevul nu vorbise înainte) și i-a sprijinit pe aceștia (elevul îi consideră cunoscuți) în acțiunea lor", „Filip este trimis spre a reorganiza această gospodărie de stat. Ajungînd în acest sat (n-a fost numit înainte) vrea să meargă la această gospodărie". Sărăcia de vocabular provoacă alte repetiții, nu mai puțin obositoare: „pentru a descătușa țărănimea din cătușele exploatării", „prin contribuția cu pămîntul său vrea să contribuie la această transformare", etc.

Aprecierile unor candidați, judecățile de valoare ale acestora reflectă locul comun, caracteristic vorbirii familiare: „starea sufletească a fost foarte bine zugrăvită", „amănunte destul de realiste", „opera lui este destul de vastă", „imită folclorul cum nu se poate mai bine" etc. In această direcție este grăitor modul în care se analizează măiestria artistică a unui scriitor — o înșirare de generalități care nu individualizează creația scriitorului discutat. „Limba lui Arghezi este o limbă simplă, limba vie populară, astfel opera sa fiind accesibilă tuturor. Cuvintele sale sînt cuvintele cele mai des întrebuințate. Stilul său este un stil concis, precis."

Construcția frazei constituie exemplul cel mai viu al felului în care unii candidați rămîn, după unsprezece ani de școală, tributari vorbirii familiare. Mai întîi, se stabilește raport de coordonare între două sau mai multe idei între care nici logic și nici gramatical nu există legături directe: „după ce se întoarce din închisoare, găsește casa năpădită de buruieni și mama sa murise". Ideea apare torsionată prin transformarea (neexprimată) în subiect a unui circumstanțial așezat în fruntea propoziției: „în altă operă în care se dezbate aceeași temă este romanul „Bărăgan" etc.; sau, invers, prin atribuirea de funcție circumstanțială unor cuvinte cu formă de nominativ (deci de subiect): „Această perioadă premergătoare construirii socialismului din lumea rurală, comunist înflăcărat este Mitrea Cocor". Uneori se stabilesc nu numai raporturi de coordonare false, ci și subordonări neavenite. Unitatea frazei este numai aparentă. In realitate ideea rămîne neexprimată: „deoarece cea mai frecventă temă este transformarea socialistă a agriculturii și industriei, nici o altă specie literară nu e mai complexă, de o întindere mai mare ca romanul și deci romanul ocupă un loc de frunte în această perioadă și de aceea este numită „epoca romanului". Fraza fără propoziție principală este curentă. Ea oglindește exprimarea digresivă, lanțul de idei care, abia începute, împing atenția instabilă a elevului către alte idei, conexe, fără ca vreuna dintre ele să capete contur, să fie terminată.

Existența unor greșeli de limbă mai puțin cunoscute — dar destul de grave — persistînd pînă la examenul de maturitate, ne obligă să intensificăm munca de formare a priceperilor și deprinderilor de exprimare în școală. Limba este realitatea nemijlocită a gîndirii. Cele mai multe din greșelile semnalate mai sus reflectă și lipsuri în gîndirea logică a elevilor, lipsuri în asimilarea unor noțiuni fundamentale cu care operează comentariul critic, analiza literară. Ar trebui să verificăm permanent dacă în spatele unor cuvinte cu mare circulație se află înțelegerea sensului, a ideii exprimate, să deosebim clar verbalismul, frazeologia, de exprimarea conștientă, gîndită. Ar trebui, în concluzie, să concepem și să realizăm dezvoltarea vorbirii elevilor nu ca o simplă activitate exterioară, pur sonoră, ci ca un proces complex, în care relațiile dintre gîndire și limbaj să fie necontenit prezente. Lucrul acesta ar trebui început din clasele elementare, cînd însușirea mijloacelor limbii ar trebui să fie permanent însoțită de înțelegerea raportului dintre formele verbale și conținutul exprimat prin ele. In foarte multe cazuri greșelile de construcție și terminologia literară aberantă se datoresc faptului că analiza literară pe text, contactul nemijlocit cu opera literară sînt înlocuite prin expuneri de la catedră, transcrise cu multă aproximație în caietele de notițe și memorate mecanic. Grija față de însușirea conștientă a noțiunilor de teorie literară și aplicarea justă a acestora pe text (nu pe deasupra textului), pe un text citit și cunoscut în mod obligatoriu de toți elevii ar face să dispară, treptat, greșelile semnalate mai sus.

G. BELDESCU

Un grup de absolvenți ai Școlii medii nr. 1 „N. Bălcescu" din București își privesc cu bucurie diplomele de maturitate

Cunoștințele de matematică

Mulți dintre candidații prezentați la examenul de maturitate la comisia nr. 6 de pe lîngă Școala medie nr. 1 din Giurgiu au ilustrat, atît prin lucrările scrise cît și prin răspunsurile orale, că și-au însușit în mod temeinic cunoștințele de matematică predate în școala medie. Ei și-au format deprinderi temeinice de calcul, și-au dezvoltat capacitatea de a analiza și rezolva probleme complexe de matematică, și-au însușit cunoștințele de analiză matematică ce se predau în clasa a XI-a. Examenul a demonstrat că elemente de matematică superioară cum sînt noțiunile de funcție, limită, derivată, integrală etc. pot fi asimilate de către elevi în școala medie și că ele îi ajută mult la legarea teoriei de practică.

Constatarea generală, rezultată din felul în care s-au prezentat la matematică mulți candidați la examenul de maturitate, este că învățămîntul matematic înregistrează în școala de cultură generală succese deosebite. Nu putem trece totuși cu vederea peste o serie de lacune care se mai vădesc încă — și aceasta cu atît mai mult cu cît este vorba de lacune care privesc unele noțiuni de bază ale cursului de matematică.

Este vorba, în primul rînd, de memorarea mecanică a formulelor, îndeosebi a formulelor din cadrul cursului de geometrie pentru clasa a X-a și al cursului de geometrie analitică pentru clasa a XI-a. Unii elevi au fost în stare să aștearnă pe tablă întreg noianul de formule întîlnite la calcularea ariilor și volumelor corpurilor geometrice, dar nu reținuseră, în unele cazuri, nici calea intuitivă de deducere a acestora. Ne-am dat seama că folosind calculul integral elevii ar putea să înțeleagă mult mai bine aceste formule și să le folosească în practică la nivelul cerințelor actuale ale legării învățămîntului de producție.

Examenul de maturitate a arătat că au fost deficiențe în predarea inecuațiilor, în stabilirea semnului unei derivate. O serie de elevi au întîmpinat greutăți la astfel de probleme și pentru că nu au folosit corect regula stabilirii semnului unui trinom de gradul II, ci au mers exclusiv pe linia încercărilor.

In studiul funcțiilor, al domeniului de existență a unei funcții, greutatea pe care o întîmpină unii elevi se referă la stabilirea domeniului maxim de definiție al unei funcții. Astfel, elevii cărora li s-a cerut să stabilească domeniul maxim de definiție la funcții date prin expresii ca

$$f(x) = \sqrt{x^2 - 5x + 4};$$

$$f(x) = (x - 1)\sqrt{x + 2};$$

$$f(x) = |x|$$

au ezitat, n-au cunoscut destul de bine calea de rezolvare — și aceasta pentru că în cursul anului nu s-a insistat asupra acestei probleme. Mulți profesori au trecut cu ușurință peste noțiuni ca domeniu de definiție al unei funcții, domeniu maxim de definiție etc. care se cer a fi temeinic însușite în vederea înțelegerii studiului funcțiilor.

Unii elevi, și chiar unii profesori, au înțeles greșit indicația din programa pentru examenul de maturitate în care se spune „fără demonstrație", ajungînd la concluzia că la examen nu se va cere de loc teorie. Mai mult chiar, unii profesori examinatori au renunțat cu desăvîrșire la a cere o cît de mică justificare a unei teoreme sau formule matematice. Alți profesori examinatori, renunțînd cu desăvîrșire la teorie, au trecut pe bilete probleme și exerciții prea complicate. In cadrul aceleiași școli, biletele pentru examenul oral, deși au cuprins în general cunoștințele predate la matematică în clasele VIII—XI, au înregistrat mari diferențe de la o comisie la alta în ceea ce privește volumul exercițiilor și greutatea rezolvării lor. Aceasta s-a întîmplat, pe de o parte, pentru că instrucțiunile ministerului referitoare la întocmirea biletelor pentru examenul oral au fost destul de vagi, iar pe de altă parte pentru că noi, profesorii examinatori, nu am analizat în suficientă măsură exercițiile și problemele pe care le-am trecut pe bilete, nu ne-am consultat între noi pentru a ajunge la cerințe unice. Ca urmare, deși din punct de vedere al conținutului cerințele au fost egale, în limita programei, ca volum descori au diferit.

Examenul de maturitate a evidențiat succesele obținute în predarea matematicii în școala de cultură generală, dar în același timp a scos în evidență lacunele care se mai manifestă în cunoștințele elevilor. El a arătat că noi, profesorii, trebuie să acordăm mai multă grijă predării principalelor noțiuni de matematică; clarificării în mintea elevilor a propozițiilor matematice, să nu neglijăm legătura cu viața; cu practica.

ILIE ILASIEVICI
cercetător principal la Institutul de științe pedagogice

Anul acesta — mai bine pregătiți

La comisia nr. 5 a examenului de maturitate din orașul Constanța s-au prezentat absolvenții Școlii medii din orașul Vasile Roaită (secția reală) — prima promoție de absolvenți a acestei tinere școli, majoritatea fii de muncitori și țărani colectiviști.

Cei mai mulți dintre ei au dat la examen răspunsuri bune. Astfel, candidatul Ion Tincu, fiu de țăran colectivist — care dorește să urmeze chimia industrială pentru ca apoi să se întoarcă inginer „la noi, în Dobrogea" — cum spune el — a arătat, prin răspunsurile sale, că stăpînește un cerc larg de cunoștințe. Aceeași temeinică orientare în științele naturii au dovedit și candidații Georgeta Geambașu, Alex. Bădoiu și alții.

Acești candidați au studiat temeinic și disciplinele umanistice. Astfel, ei au subliniat cu pricepere la examen caracterul profund realist și demascator al operelor lui I. L. Caragiale, Ion Slavici, Barbu Delavrancea și s-au referit cu competență la condițiile de dezvoltare a literaturii noastre contemporane. S-au dat multe răspunsuri bune și la istorie. De pildă, candidatul Constantin Rusu a arătat cu multă precizie forțele sociale care au dus în sec. XVI lupta împotriva jugului otoman care apăsa asupra Țărilor Române.

Deși introduse de curînd în programa examenului de maturitate, economia politică și socialismul științific au fost temeinic studiate de majoritatea candidaților, care au dat răspunsuri complete, cu referiri la actualitatea social-economică din țara noastră și la problemele concrete ale actualității politice și economice internaționale. Aceste cunoștințe au dat elevilor un orizont mai larg în interpretarea fenomenelor tratate la alte discipline ca, de pildă, la istorie, la literatura română, la bazele darwinismului etc.

La aceeași comisie s-au prezentat și absolvenții Școlii medii nr. 3 din Constanța (secția umanistă). Dacă unii dintre aceștia au făcut dovada unei bune pregătiri, trebuie arătat însă că o parte din ei au dat răspunsuri slabe, sub nivelul cerințelor. Explicația constă în faptul că acești absolvenți n-au fost suficient îndrumați de profesorii lor să privească cu toată seriozitatea examenul de maturitate. Se pare că în timpul anului și la examenul de absolvire s-au pus cu prea multă ușurință note de 7, 8 și 9. Se impune ca pe viitor colectivul didactic al Școlii medii nr. 3 din Constanța să acorde o atenție mai susținută pregătirii elevilor.

Se poate afirma însă, ca o concluzie generală, că pe fiecare an ce trece candidații se prezintă la examenul de maturitate tot mai temeinic pregătiți, dînd dovadă de seriozitate, de maturitate în gîndire.

NICOLAE CIACHIR
lector universitar

Acțiuni patriotice

Nici un spic pierdut

Educați în spiritul dragostei față de avutul obștesc, elevii Școlii de 7 ani din comuna Miersig, regiunea Oradea, s-au angajat să sprijine și în anul acesta munca pentru strîngerea recoltei. Lozinca lucrătorilor de pe ogoare „Nici un bob pierdut" a devenit și lozinca lor.

In fiecare dimineață, însoțiți de învățătorii lor, școlarii pornesc în grupuri să strîngă de pe ogoare spicele rămase neadunate. Tovarășii învățători le arată importanța muncii lor și caută să o facă cît mai plăcută, mai atractivă. Copiii privesc cu bucurie faptul că pot ajuta și ei la asigurarea pîinii poporului. Cei din satele Nozorid, Oșorhei, Haieu se întrec în strîngerea spicelor.

Pe măsură ce recoltarea se apropie de sfîrșit, învățătorii se ocupă de pregătirea unor programe artistice-culturale ce vor fi susținute în fața țăranilor muncitori de către elevi și brigăzile de agitație ale căminelor culturale.

Pentru întreținerea culturilor

110 elevi din comuna Pechea, regiunea Galați, lucrează cu drag la întreținerea culturilor gospodăriilor agricole colective „11 Iunie" și „7 Noiembrie". Elevii școlilor de 7 ani din comunele Independența, Branistea, Slobozia, Conachi, Tulucești, împărțiți pe echipe și lucrînd sub conducerea cadrelor didactice, ajută și ei cu sîrg la munca agricolă din gospodăriile colective.

In sprijinul muncii din G.A.S.

Brigăzile de muncă patriotică ale școlilor medii din Oradea desfășoară o frumoasă activitate în cadrul gospodăriilor agricole de stat din localitate, însuflețiți de dorința de a contribui la sporirea recoltelor. Astfel, elevii Școlii medii nr. 1 lucrează în viile gospodăriei, iar cei de la Școala medie nr. 3 string mazărea și fasolea. In perioada 1—15 iulie a.c. ei au efectuat circa 1.500 de ore muncă voluntară, contribuind ca fructele și zarzavaturile să ajungă mai repede în mîinile consumatorilor și la întreprinderile care le prelucrează.

Totodată, au curățat circa 90 ha. de pășune, efectuînd circa 5.530 de ore muncă voluntară. Cu ajutorul lor, gospodăria a realizat o economie de 11.000 lei.

Muncă și odihnă

Conducerea școlii medii „Ocsko Terezia" din Arad și a gospodăriei de stat din Utviniș au hotărît să înființeze și anul acesta o tabără pentru elevi pe lîngă această gospodărie. Mare parte din școlari au manifestat un deosebit interes față de această inițiativă, înscriindu-se — peste numărul planificat — să-și petreacă zilele de vacanță în tabără. Astfel, 100 de elevi de la această școală și-au început vacanța de vară în G.A.S. din Utviniș unde, pe lîngă activitățile de vacanță recreative și reconfortante, desfășoară pe măsura puterilor lor și o muncă agricolă utilă.

Pe șantier

Nici munca pe șantiere nu este neglijată de către școlari în zilele vacanței. Astfel, elevii din orașul Galați lucrează pe șantierele construcțiilor de școli și locuințe. O bună parte din ei ajută la nivelarea terenurilor, la curățirea locurilor de moloz pe șantierul marelui combinat siderurgic ce se va înălța în această regiune conform Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

In zilele de vacanță, elevii Școlii medii din Medgidia au participat cu entuziasm la culesul fructelor în gospodăria agricolă de stat din localitate

EXPOZIȚII

Aspect de la expoziția de lucrări practice a elevilor din școlile medii și elementare din Capitală

Lucrări metodice

La Grupul școlar „N. Kreţulescu" din Capitală s-a inaugurat recent o expoziție de material metodic și didactic organizată de școlile profesionale și tehnice aparținînd Ministerului Comerțului. Expoziția cuprinde numeroase scheme, grafice, machete, planuri de lecții și referate ale profesorilor, precum și monografii contabile, documentații asupra evidenței muncii și salariilor în diferite întreprinderi, bilanțuri etc., întocmite de elevi cu sprijinul și îndrumarea profesorilor de specialitate.

Lucrările prezentate în cadrul expoziției relevă preocuparea profesorilor-maiștri de a-și desfășura cît mai bine munca de instruire și educare a viitorilor lucrători necesari comerțului nostru socialist. Astfel, cadrele didactice de la Grupul școlar „N. Kreţulescu" prezintă în cadrul expoziției numeroase planșe și scheme prin care viitorii merceologi sînt familiarizați cu diferite produse, instalații industriale și procese de fabricație. O hartă a R.P.R. frumos realizată, cuprinzînd localitățile în care s-au construit întreprinderi pentru prelucrarea maselor plastice, precum și schema ilustrînd perspectivele dezvoltării industriei lemnului în anii 1960—1965 — ambele executate de elevii școlii — arată că aceștia cunosc tot mai bine aspectele concrete ale economiei țării noastre. Același lucru îl evidențiază și lucrările contabile efectuate în timpul practicii în producție de către elevii de la grupurile școlare comerciale din Craiova, Tg. Mureș și Botoșani.

Deosebit de interesante și valoroase sînt de asemenea exponatele prezentate de cadrele didactice și elevii de la grupurile școlare comerciale din Arad și Constanța, precum și de la Școala profesională comercială din Cluj, privind organizarea activității practice a viitorilor vînzători. Fotografiile înfățișînd momente din activitatea practică a elevilor de la Grupul școlar comercial din Arad la aranjatul vitrinelor, la deservirea consumatorilor în diferite raioane ale unui magazin din localitate, în care lucrează numai elevi, schemele privind amplasarea mobilierului în sălile magazinelor, realizate de elevii Grupului școlar din Constanța, vitrina în miniatură cu produse coloniale și sortimente variate de marochinerie și vopsele aranjate cu deosebit gust de elevii Școlii profesionale comerciale din Cluj — toate arată vizitatorilor expoziției grija cu care cadrele didactice din aceste școli se preocupă de dezvoltarea cunoștințelor profesionale ale elevilor.

Expoziția școlilor profesionale și tehnice de comerț stîrnește un viu interes în rîndul numeroșilor vizitatori, al cadrelor didactice și elevilor.

Roadele muncii practice

Pentru numeroșii vizitatori, expoziția de lucrări practice a elevilor din școlile medii și elementare din Capitală reprezintă o mărturie vie a succeselor deosebite obținute în ultimul an de cadrele didactice pe tărîmul legării învățămîntului de viață, de producție. Sutele de exponate din domeniul electrotehnicii, al tîmplăriei și tinichigeriei, al lăcătușăriei și strungăriei, minunatele broderii, ca și confecțiile pentru copii executate cu deosebit talent și măiestrie de elevi și eleve din aproape 300 de școli vorbesc vizitatorilor expoziției despre munca plină de roade desfășurată zi de zi de profesori și maiștri pentru pregătirea multilaterală a elevilor lor.

Dacă treci fără să te grăbești prin sălile expoziției, aflată în incinta Școlii medii nr. 15 „Elena Sîrbu", dacă examinezi cu atenție fiecare lucrare prezentată, îți dai seama de îndată cît de mult au crescut preocupările elevilor, cît de mult s-a lărgit orizontul lor. Numeroasele piese complexe pentru mașini unelte executate la strung de elevu Școlii medii „Aurel Vlaicu", cutia de viteze secționată, executată de elevii Școlii medii nr. 6 „Ilie Pintilie", sau fierăstraiele, ciocanele și cuierele metalice executate de elevii școlilor medii „Dr. Petru Groza" și „I. L. Caragiale" oglindesc nivelul ridicat de cunoștințe practice al acestora. Deosebit de valoroase sînt de asemenea unele lucrări în domeniul electronicii — indeosebi panourile cuprinzînd instalația electrică a unui apartament și instalația unui automat de lumină de scară, realizate de elevii claselor a X-a și a XI-a de la Școala medie nr. 17 „Matei Basarab", precum și aparatajul electric asamblat de elevii clasei a XI-a de la Școala medie mixtă „Elena Sîrbu" în cadrul practicii în producție la întreprinderea „Grigore Preoteasa". La fel de interesante sînt și cele două radioreceptoare executate de elevii clasei a XI-a a Școlii medii mixte „I. L. Caragiale".

In sectorul tinichigerie sînt prezentate numeroase lucrări utile — tăvi, scafe, fărașe etc. — lucrate cu iscusință de elevii clasei a VII-a a Școlii medii nr. 23 „D. Bolintineanu", iar în sectorul de tîmplărie întîlnești echere, cuiere, corpuri geometrice, rîndele, mese și scaune mici pentru copii etc. Foarte izbutite sînt indeosebi lucrările de tîmplărie executate de elevii școlilor de 7 ani nr. 24, 67, 84, 171 precum și de elevii Școlii medii nr. 8.

In două săli ale expoziției sînt prezentate lucrările elevelor din școlile de 7 ani. Se găsesc aci zeci de fețe de masă și șervețele, costumașe lucrate cu migală și talent.

Expoziția de lucrări practice ale elevilor din școlile medii și elementare organizată din inițiativa secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei vorbește vizitatorilor despre priceperea cu care cadrele didactice se îngrijesc de creșterea și instruirea viitorilor constructori ai socialismului și comunismului.

I. MOSCU

Oglindă a activității școlilor

Intre 3—17 iulie a.c. la clubul Sindicatului de învățămînt a fost deschisă o expoziție care a atras un mare număr de vizitatori — expoziția cu vînzare a celor 11 școli de confecții și gospodărie din Capitală. Această prezentare a rezultatelor muncii didactice din cursul unui an școlar a constituit și un bun schimb de experiență între colectivele de profesori, maiștri și elevi.

Școlile de confecții au prezentat la expoziție multe obiecte de îmbrăcăminte, destinate în general copiilor pînă la 7 ani, executate de elevele din anul I. Incepînd cu garnituri de cămășuțe și scufițe pentru noii născuți și pînă la costumașe de stradă pentru copii mai mărișori, expoziția a înfățișat o gamă întreagă de rochițe, fuste plisate, șorțulețe, pieptărașe, pantalonași de joc și altele. Cu multă pricepere au fost executate de către elevele acestor școli și fețe de masă înflorate, șervețele, batiste, săculețe de lucru — toate împodobite cu aplicații din broderii, cusături, festoane, cu motive de cusături românești sau scene inspirate din fabule și din basme.

Lucrările expuse dovedesc că elevele lucrează de pe acum cu talent, folosind cu pricepere materiale textile ca olandina, pichetul, șifonul, pînza topită de casă, voalul, poplinul, ștofa. Indemînarea lor este ilustrată de linia corectă a croielii, de proporționarea și îmbinarea armonioasă a detaliilor, de aspectul plăcut și îngrijit al finisării. Impresionează îndeosebi simplitatea plină de gust a confecțiilor, ca și varietatea lor.

La standul cu exponate ale școlilor de gospodărie i-au atras mult pe vizitatori dulciurile pregătite de eleve — prăjituri, torturi, pateuri, fursecuri, saleuri, dulcețuri de portocale, de smeură, de caise, de cireșe, de vișine, siropuri, compoturi. Buna calitate a preparatelor a determinat un aflux continuu de cumpărători, încît școlile au trebuit să aducă tot mereu alte și alte mostre de specialități culinare, rod al muncii elevilor.

Prin aspectul și calitatea exponatelor, școlile de confecții și gospodărie din București au făcut dovadă străduinței, atenției și seriozității cu care își instruiesc elevii, a grijii lor pentru cît mai buna pregătire a acestora în vederea viitoarei meserii.

G. VARZARU

ȘTIRI

Peste 75 de cadre didactice și educatori din casele de copii din țară au participat de curînd la seminariile organizate de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București. Cu acest prilej s-au ținut o serie de lecții în legătură cu educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, cu cunoașterea particularităților de vîrstă și individuale ale copiilor, cu importanța regimului zilnic.

Cursul a prilejuit un larg schimb de experiență în ceea ce privește munca desfășurată de pedagogi în casele de copii.

★

In orașul Timișoara a avut loc recent un instructaj cu directorii școlilor de 7 ani din Timișoara, Hunedoara și Craiova. Problemele care au fost discutate la curs s-au referit la sarcinile directorului în planificarea, îndrumarea și controlul activității cadrelor didactice, în vederea unei bune desfășurări a procesului instructiv-educativ din școală.

★

In vederea sprijinirii cadrelor didactice care își vor susține anul acesta examenul de definitivat sau de gradul II, Ministerul Invățămîntului și Culturii a organizat cursuri de pregătire pentru învățători în fiecare regiune, iar pentru profesori pe lîngă institutele de perfecționare din București, Cluj, Iași, Timișoara.

Cursurile, care s-au deschis de curînd, durează 30 de zile și cuprind, pe lîngă lecții de specialitate, și lecții de socialism științific sau filozofie, care acordă o deosebită atenție sarcinilor izvorîte din documentele Congresului al III-lea al P.M.R. La lecțiile de specialitate se aprofundează probleme importante din domeniul respectiv în lumina celor mai recente cercetări științifice.

ACTIVITAȚI DIDACTICE

In sprijinul profesorilor-maiștri

Pentru a ajuta profesorilor-maiștri să înfăptuiască în condiții cît mai bune sarcina înarmării elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice în domeniul producției industriale, M.I.C. a organizat pe lîngă institutele de perfecționare a cadrelor didactice din București, Iași, Cluj și Timișoara cursuri de perfecționare la care au fost cuprinși peste 600 de profesori-maiștri.

Timp de o lună de zile profesorii-maiștri care frecventează aceste cursuri au posibilitatea să aprofundeze cunoștințe de specialitate privind electrotehnica, motoarele cu explozie, prelucrarea metalelor și prelucrarea lemnului, cunoștințe prevăzute în programele de lucrări practice pentru clasele V—XI. O atenție deosebită se acordă la cursuri problemelor privind metodica desfășurării lecțiilor de cunoștințe elementare de producție industrială și mai ales problemelor privind desfășurarea lecțiilor practice în atelierele școlare.

Totodată, la cursurile de perfecționare se pune accent și pe activitățile menite să contribuie la îmbunătățirea pregătirii pedagogice a profesorilor-maiștri. La cursurile organizate în cadrul Institutului de perfecționare din București, de exemplu, se lămuresc probleme care privesc metodica desfășurării unei lecții practice în general, probleme referitoare la volumul cunoștințelor și deprinderilor cu care pot fi înarmați elevii în cadrul unei lecții în atelierul școlii etc.

Considerăm însă că trebuie abordate în cadrul unor lecții și apoi discutate în seminarii și probleme care privesc metodele instruirii practice, precum și probleme referitoare la realizarea sarcinilor educației comuniste a elevilor în cadrul acesteia. Ar fi foarte util să se organizeze în seminarii, de exemplu, discuții privind particularitățile aplicării în învățămîntul practic a metodelor din pedagogia generală — folosirea conversației, a expunerii, a demonstrației etc. Și mai ales ar fi foarte utilă abordarea problemelor referitoare la metodica instruirii practice a elevilor din școala de cultură generală cu ocazia vizitelor în întreprinderi și a practicii în producție.

De asemenea, profesorii-maiștri trebuie să fie înarmați pentru a ști cum să contribuie, prin căile specifice ale disciplinei lor, la formarea și dezvoltarea personalității elevilor, la închegarea colectivului, la dezvoltarea dragostei față de muncă, față de proprietatea socialistă, la educarea în spiritul patriotismului socialist. Aceste sarcini ale educației comuniste se pot realiza cu succes în cadrul activităților practice ale elevilor și îndeosebi cu prilejul vizitelor și al practicii în întreprinderi. Pentru aceasta este însă nevoie ca profesorul-maistru să desfășoare o activitate multilaterală, să știe cum să formeze și să dezvolte atitudinea pozitivă a fiecărui elev și a întregului colectiv de elevi în timpul activității practice. Cursul de perfecționare este chemat să le acorde un ajutor substanțial în această privință.

De asemenea, considerăm necesar ca în cadrul cursurilor de perfecționare să se acorde mai multă atenție problemelor care privesc corelația dintre diferitele discipline ce se predau în școala de cultură generală pe de o parte și instruirea practică a elevilor pe de altă parte. Profesorii-maiștri trebuie ajutați să știe ce anume cunoștințe primite de elevi în cadrul lecțiilor de fizică, matematică, chimie etc. pot fi folosite în desfășurarea unei lecții practice, cînd și cum să recurgă la ele. Bunăoară, profesorul-maistru trebuie să știe că atunci cînd efectuează cu elevii un trasaj pentru croirea materialului, cînd confecționează o piesă sau un anumit obiect se poate referi la cunoștințele de geometrie pe care le au elevii în legătură cu construcțiile grafice, cu racordările etc. Sau, atunci cînd predă cunoștințe referitoare la extracția minereurilor de fier în țara noastră, nu este suficient să înșire numai localitățile cele mai importante în care se găsesc minereuri bogate în fier și să enunțe denumirea acestor minereuri (siderită, magnetită, hemolită etc.), ci trebuie să facă legătura cu cunoștințele studiate la lecțiile de chimie — de exemplu cu cunoștințele despre compoziția chimică a minereurilor respective (carbonat de fier, oxid de fier etc.), despre exprimarea lor prin formulele chimice corespunzătoare etc. Astfel este stimulat interesul elevilor și cele învățate la lecțiile practice capătă un temeinic fundament științific.

Din programul cursurilor de perfecționare a profesorilor-maiștri din școlile de cultură generală fac parte și unele activități practice, menite să le dea o mai bună orientare în organizarea acestor activități cu elevii, în sistematizarea exercițiilor din diferitele domenii de instruire practică (electrotehnică, motoare, prelucrarea metalelor, prelucrarea lemnului).

De o deosebită însemnătate sînt conferințele și seminariile care îi informează pe profesorii-maiștri asupra celor mai actuale probleme ce privesc politica partidului nostru în domeniul dezvoltării industriei prin introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

Toate acestea îi ajută pe profesorii-maiștri să-și lărgească orizontul cunoștințelor de specialitate, să-și însușească noi procedee și metode de muncă, fapt care va face ca în noul an școlar lucrările practice ale elevilor din școlile de cultură generală să contribuie cu și mai mult succes la pregătirea lor pentru viață, pentru munca în producție.

I. FLOREA

Cursuri de perfecționare

De curînd s-a deschis la Predeal cursul de perfecționare a cadrelor didactice care predau elemente de marxism-leninism în școlile medii de cultură generală și în școlile profesionale și tehnice. La curs participă peste 400 profesori.

Cursul urmărește aprofundarea unor probleme de specialitate în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R., precum și ridicarea măiestriei pedagogice a profesorilor. Programa lui cuprinde expuneri și conferințe privind problemele construcției socialiste în R.P.R., unele probleme ale teoriei și practicii mișcării comuniste internaționale, probleme de pedagogie și metodică, precum și seminarii, referate și lecții practice.

Astfel, se prezintă conferințe și expuneri pe teme ca „Sarcina fundamentală a planului de 6 ani", „Industrializarea socialistă a R.P.R. Succesele în transformarea socialistă a agriculturii R. P. R.", „Politica P.M.R. de întărire continuă a statului democrat-popular ca principal instrument în opera de construire a socialismului. Dezvoltarea continuă a democrației socialiste", „Politica leninistă a P.M.R de educare a oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar, de întărire permanentă a prieteniei frățești între poporul român și naționalitățile conlocuitoare din patria noastră", „Probleme actuale în domeniul muncii ideologice". „Rolul conducător al P.M.R. în opera de construire a socialismului în patria noastră".

★

La Breaza s-a deschis de asemenea, zilele trecute, un curs de perfecționare pentru cadrele didactice care predau istoria patriei în școlile medii. In cadrul cursului se vor dezbate probleme esențiale privind predarea istoriei patriei în învățămîntul mediu, precum și unele probleme privind problemele construcției socialismului în patria noastră în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R., precum și expuneri privitoare la probleme de politică internațională.

In vederea asigurării unui înalt nivel de desfășurare a activității la aceste cursuri lecțiile sînt ținute de academicieni, profesori universitari, cercetători științifici, activiști de partid și de stat. Astfel acad. Petre Constantinescu-Iași va vorbi despre „Concepția lui Lenin asupra istoriei", tov. Gh. Vasilichi, directorul Institutului de Istorie a Partidului, despre „Romînia în perioada crizei economice (1929-1933). Congresul al V-lea al P.C.R. Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din 1933" etc.

La acest curs de perfecționare participă peste 530 de cadre didactice din toate regiunile țării.

Pentru ridicarea nivelului de predare a cunoștințelor agricole

Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. arată că sarcina principală a școlii este legarea învățămîntului de producție. In școlile de cultură generală din mediul rural, unul din mijloacele de bază prin care se realizează legătura dintre învățămînt și producție, dintre școală și viață îl constituie studiul cunoștințelor agricole. Înarmîndu-i pe elevi cu bogate cunoștințe agricole, cu metodele agrotehnice înaintate, școala sătească îi pregătește să contribuie la înfăptuirea sarcinilor mari puse de Congres în fața agriculturii noastre — de a obține producții din ce în ce mai ridicate cantitativ și calitativ.

Cadrelor didactice care predau cunoștințele agricole le revine, deci, un important rol: acela de a da viitorilor colectiviști o pregătire agricolă științifică multilaterală, după cum este însuși procesul de producție în gospodăriile agricole socialiste, o pregătire bazată pe principiile tehnicii moderne.

Indeplinirea acestui rol implică nu numai o temeinică pregătire de bază a profesorilor de cunoștințe agricole, dar și necesitatea ca aceștia să fie permanent la curent cu tot ceea ce este nou în știința și tehnica agricolă. Pe de altă parte, ținînd seama de faptul că în agricultură un loc important îl ocupă activitățile practice, care sînt diverse și multiple și depind de o serie întreagă de factori pedo-climatici locali, reiese în mod evident necesitatea ca profesorii să le poată forma elevilor priceperile și deprinderile necesare executării lucrărilor agricole.

Cursul de perfecționare cu profesorii de cunoștințe agricole, organizat în această lună de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București are, deci, un dublu rol: de a completa și a sistematiza unele cunoștințe de agrotehnică, fitotehnie, horticultură etc. ale cursanților și de a le prezenta cele mai noi probleme din domeniul agriculturii pentru ca ei să le poată folosi în predarea cursului de cunoștințe agricole. Aproape 60 de profesori de la școlile din regiunile București, Ploești, Pitești și Constanța au venit la acest curs pentru a-și lărgi cercul cunoștințelor de specialitate și a-și îmbunătăți metodele de predare.

Planul de învățămînt al cursului cuprinde lecții de agrotehnică, fitotehnie, zootehnie, horticultură (pomicultură, legumicultură și viticultură) și mașini agricole. Paralel cu acestea s-au prevăzut aplicații practice, seminarii, vizite documentare la instituții sau întreprinderi agricole, lucrări de laborator și demonstrații, excursii

Cursul a început cu o serie de prelegeri de socialism științific, în cadrul cărora teme ca „Sarcinile școlii în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R." sau „Transformarea socialistă a agriculturii" au trasat liniile directoare pentru toate activitățile viitoare. Paralel, lecțiile de pedagogie, prevăzute tot în prima parte a cursului, au dat cursanților îndrumarea necesară pentru activitatea lor didactică. Deosebit de importante sînt și prelegerile și seminariile privind metodica predării cunoștințelor agricole în condițiile specifice școlilor noastre din mediul rural.

Activitatea cursului se desfășoară în ritm susținut și variat, profesorii participînd intens și activ la toate activitățile menționate. Este important faptul că ei nu se mărginesc numai la înmagazinarea unui volum de noi cunoștințe, ci caută să tragă concluziile practice privind felul cum pot fi aplicate acestea la condițiile naturale în care se află școlile unde funcționează. Astfel, la lucrările practice de agrotehnică și fitotehnie executate la ferma didactică și experimentală din Băneasa a Institutului agronomic „N. Bălcescu", cursanții din regiunile Constanța și București se interesau de recomandările institutului privitoare la lucrările de vară ale solului în regiunile secetoase, iar cei din regiunea Pitești se documentau asupra folosirii îngrășămintelor chimice în zonele de silvostepă și forestieră. La Institutul de cercetări agronomice, unde au făcut o vizită documentară, cursanții au asistat la analizele unor produse agricole din regiunile respective, trăgînd concluzii practice pentru demonstrațiile ce le vor executa cu elevii. Nu mai puțin instructive au fost și lucrările practice pe care cursanții le-au executat la pomicultură, viticultură și legumicultură pe terenurile didactice de la Institutul agronomic, unde au învățat practic cum să efectueze altoirile, semănatul și plantatul legumelor în răsadniță, lucrările de îngrijire în vii etc.

Pentru ca pregătirea profesorilor cursanți să fie cît mai completă și mai variată, iar cunoștințele pe care le vor obține să aibă o aplicabilitate cît mai largă în condițiile foarte diverse în care se află școlile noastre, conducerea cursului a organizat aplicații practice, demonstrații și vizite documentare la cît mai multe instituții sau unități agricole: la secția mecanică a G.A.S. Popești-Leordeni, la ferma avicolă și la stațiunea sericicolă de la Băneasa, la Institutul de cercetări horti-viticole, la laboratorul de științe agricole, la Institutul pedagogic de 3 ani, la ferma zootehnică și la terenurile experimentale ale Institutului de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea, la laboratoarele de specialitate ale Institutului agronomic etc. Indrumările metodice privitoare la organizarea aplicațiilor practice cu elevii se dau pe loturile școlare din jurul Bucureștiului, unde cursanții se vor deplasa în zilele programate.

Este de menționat și faptul că s-a căutat ca toate aplicațiile, demonstrațiile și vizitele documentare să fie cît mai strîns legate de condițiile reale de producție. Explicațiile sînt date pretutindeni de ingineri sau tehnicieni, care au preluat și îndrumarea aplicațiilor practice executate de cursanți. In astfel de condiții, cursul de perfecționare pentru profesorii de cunoștințe agricole organizat de I.P.C.D. — București își atinge scopul. El va trebui continuat în anii viitori cu toți profesorii care predau această disciplină, în vederea îmbunătățirii continue a învățămîntului.

P. STANCU

Un grup de profesori care predau cunoștințele agricole în timpul unei demonstrații practice la Institutul Agronomic din București

ALE ETAPEI DE VARA

Muncitori și tehnicieni pentru industria bunurilor de consum

Consfătuirea organizată de Ministerul Industriei Bunurilor de Consum cu directorii școlilor profesionale și ai școlilor tehnice de maiștri, precum și cu directorii întreprinderilor pe lîngă care funcționează aceste școli, cu scopul de a analiza activitatea desfășurată pînă acum și de a stabili măsurile pentru deschiderea noului an școlar a pornit de la sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al P.M.R. pentru pregătirea viitoarelor cadre de muncitori.

Referatele prezentate la această consfătuire, precum și discuțiile purtate pe marginea lor au evidențiat creșterea neîncetată a numărului de cadre pregătite în școlile profesionale și tehnice ale industriei bunurilor de consum, precum și ridicarea nivelului de pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni formați în aceste școli. În perioada 1960-1965 planul de școlarizare pentru școlile profesionale de ucenici ale M.I.B.C. va crește cu 340 la sută față de 1960, cu 180 la sută pentru școlile tehnice de maiștri și cu 400 la sută pentru școlile tehnice în care se primesc absolvenți ai școlilor medii de 11 ani.

Referatul prezentat de Centrul școlar alimentar din București a subliniat că mai justa alcătuire a planurilor de învățămînt și a programelor școlare, datorită căreia s-a uniformizat pentru majoritatea meseriilor numărul orelor de predare, a asigurat îmbunătățirea lecțiilor în special la disciplinele din ciclul de cultură specială, ca desen tehnic, termotehnică, electrotehnică și chimie.

Pentru combaterea formalismului la lecții, școala a organizat ținerea acestora la locul de producție în întreprinderi. Așa s-a procedat, de pildă, cu lecțiile ținute pentru elevii anului I maiștri la fabrica „Filimon Sîrbu", cu tema „Descojirea semințelor și depozitele de materii prime".

Pentru legarea teoriei de practică, colectivul didactic al acestui centru școlar a organizat, pe lîngă instructajele practice, vizite de documentare în diferite întreprinderi din sectorul bunurilor de consum, pentru cunoașterea de către elevi a întregii game de utilaj folosit în această ramură industrială. Astfel au fost vizitate fabrica de zahăr „Livezi", majoritatea întreprinderilor mari de panificație, fabricile de conserve de legume și fructe din Valea Roșie, Tulcea etc.

S-a arătat, de asemenea, că o formă de activitate care a contribuit la ridicarea nivelului cadrelor didactice a fost organizarea în cadrul școlii a unui cerc științific pentru profesori.

Referatul despre organizarea și conținutul învățămîntului în ateliere-școală și întreprinderi, prezentat la consfătuire de tov. Anita Cărăpănceanu, directoare la Centrul școlar „Industria Linei" din Timișoara, a adus în discuția consfătuirii citeva din aspectele de bază ale muncii practice a ucenicilor și elevilor. Analizînd problema stadiilor de calificare și a nivelului deprinderilor practice specific fiecărui stadiu, referatul a arătat că la Centrul școlar „Industria Linei" s-a introdus pentru fiecare stadiu de calificare norma didactică corespunzătoare, luîndu-se ca bază de calcul normele muncitorilor din întreprinderi și urmărindu-se ca în stadiul perfecționării, elevii să îndeplinească norma muncitorilor din producție.

Referatul a expus de asemenea experiența școlii în privința organizării învățămîntului practic în întreprinderi. Aici accentul s-a pus în primul rînd pe asigurarea locului de muncă și pe repartizarea judicioasă a elevilor pe lîngă muncitori. A fost evidențiat în această privință felul cum se efectuează practica la întreprinderea „Industria Linei", la fabrica „Ocsko Terezia", la „Arta textilă"-Timișoara etc. Totuși, s-a arătat în referat, instruirea practică la locul de muncă mai are încă o serie de deficiențe, întrucît nu toate întreprinderile pot asigura locuri de muncă pentru elevi. Pentru înlăturarea lipsurilor s-a propus organizarea în cadrul întreprinderilor a unor secții-școală, care să dispună de toate tipurile de mașini, producția elevilor incluzîndu-se în cadrul planului de producție al întreprinderii.

Al treilea referat prezentat în cadrul consfătuirii, susținut de tov. Eugen Staicu, directorul Școlii profesionale de ucenici de pe lîngă întreprinderile „Tehnometal" și F. C. „Gheorghe Gheorghiu-Dej", s-a oprit asupra metodelor menite să asigure însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi. Pornind de la particularitățile de vîrstă și de la specificul activității ucenicilor în școala profesională, referatul a subliniat necesitatea stabilirii unei linii unitare în transmiterea și verificarea cunoștințelor și deprinderilor profesionale și a cerut să se realizeze o mai strînsă legătură logică între capitolele diferitelor obiecte.

Pe marginea referatelor au luat cuvîntul un număr însemnat de participanți la consfătuire : directori de școli, directori de întreprinderi, reprezentanți ai institutelor de cercetări etc. Discuțiile au scos în evidență succesele obținute de școlile profesionale de ucenici și tehnice de maiștri ale M.I.B.C. în anul școlar încheiat, cît și deficiențele care mai există și trebuie să fie înlăturate. Cei mai mulți vorbitori s-au oprit asupra problemelor privitoare la conținutul învățămîntului, făcînd propuneri în legătură cu programele școlare, arătînd că acestea trebuie să cuprindă problemele noi ale proceselor tehnologice, să se refere la utilajul și materia primă cea mai modernă etc. Reprezentanții Institutului de cercetări textile au subliniat necesitatea unei continue și strînse legături între școli și institutele de cercetare științifică, în așa fel încît școlile să devină adevărate laboratoare ale tehnicii înaintate.

În concluziile consfătuirii, tov. Alexandru Sencovici, ministrul Industriei Bunurilor de Consum, a arătat rolul deosebit pe care îl au cadrele didactice în pregătirea cadrelor de muncitori calificați, de maiștri și tehnicieni pentru sectorul industriei bunurilor de consum. El a cerut tuturor profesorilor și maiștrilor să-și sporească preocuparea pentru a asigura însușirea temeinică a cunoștințelor și deprinderilor practice de către elevi, în așa fel încît pregătirea lor profesională să constituie o bază solidă pentru activitatea lor viitoare ca muncitori de înaltă calificare, crescuți în spiritul moralei comuniste.

Prof. GEORGETA ROȘU
din serviciul de învățămînt al M.I.B.C.

Printre numeroasele activități cu caracter instructiv-educativ pe care cadrele didactice le organizează cu elevii sînt și vizitele la muzee și expoziții. Acestea lărgesc orizontul de cunoștințe, întăresc dragostea elevilor pentru muncă, dragostea lor pentru patrie.

În fața sirenei lui Vasile Roaită, școlarii din clișeul de față ascultă cu emoție relatări din lupta eroică a muncitorilor ceferiști din februarie 1933.

O nouă promoție de pedagogi

Dezvoltarea învățămîntului nostru de toate gradele și îndeosebi a învățămîntului de 7 ani, ca urmare a sarcinilor puse de Congresul al III-lea al P.M.R., cere un număr sporit de cadre didactice. Anul acesta vor lua ființă multe școli noi și o nouă generație de învățători și profesori va păși pentru prima oară la catedră.

Intr-o atmosferă însuflețită, plină de entuziasm, a avut loc recent repartizarea în producție a acestei noi promoții de cadre didactice.

Peste 910 absolvenți ai institutelor pedagogice de învățători și ai școlilor pedagogice de învățători și educatoare au primit cu mare bucurie repartizarea lor în învățămînt pentru a merge să lucreze la școlile și grădinițele de copii din mediul sătesc.

Cei mai mulți dintre absolvenții institutelor și școlilor pedagogice au fost repartizați în regiunile lor, îmbinîndu-se astfel interesele învățămîntului cu interesele lor personale.

In același timp, a avut loc repartizarea absolvenților facultăților și institutelor de învățămînt superior. Aproape 1.700 dintre aceștia au fost repartizați în învățămîntul de cultură generală, unde vor lucra ca profesori de matematică, fizică, chimie, științe naturale, geografie, de limba și literatura română, de limbi străine etc.

Cei mai mulți dintre ei vor merge în mediul sătesc, la școli de 7 ani sau la școli medii din centre raionale, la școli ce vor lua ființă în anul ce va începe în curînd, putînd astfel aduce o contribuție activă la încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani.

Intrînd în producție, noua promoție de cadre didactice va contribui cu tot elanul ei tineresc, alături de ceilalți învățători și profesori, la îndeplinirea sarcinii de mare răspundere de instruire și educare a generațiilor tinere, la înfăptuirea prevederilor Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea învățămîntului și la ridicarea nivelului de cultură al oamenilor muncii.

Cadre bine pregătite pentru comerțul de stat

Analiza muncii desfășurate în anul 1959—60 de școlile profesionale și tehnice ale Ministerului Comerțului, organizată de curînd de acest minister la Grupul școlar comercial „N. Kreţulescu", a prilejuit o amplă trecere în revistă a procesului de învățămînt din aceste școli. Cu această ocazie s-au prezentat și cîteva valoroase lucrări cu caracter științific și metodic. Dintre acestea au fost apreciate în mod deosebit lucrările : „Monografia contabilă a unei întreprinderi economice, metodă importantă pentru predarea contabilității în școlile tehnice comerciale" și „Munca profesorului diriginte pentru formarea și dezvoltarea la ucenici și elevi a dragostei pentru meseria aleasă", prezentate de colectivul Grupului școlar comercial „N. Kreţulescu" din București și lucrarea „Confecționarea și folosirea materialului didactic în școlile profesionale și tehnice comerciale", prezentată de Grupul școlar comercial din Craiova.

Acordînd prioritate problemelor instruirii practice a ucenicilor în producție, consfătuirea a dezbătut problema activității ucenicilor vînzători în cadrul magazinului-școală.

Discuțiile purtate, precum și analiza critică pe teren a modului cum se desfășoară practica în organizațiile comerciale din Capitală au dat posibilitatea să se cunoască mai aprofundat cîteva aspecte importante ale instruirii practice. A ieșit în evidență necesitatea organizării unui magazin-școală, în care ucenicii să poată primi în prezența maistrului-instructor primele noțiuni de deservire, sortare și ambalare. Tot cu această ocazie cadrele didactice și-au putut da seama de importanța creării unor magazine cu vînzare, în care ucenicii, sub directa supraveghere a maistrului-instructor, să efectueze toate operațiile de deservire, în afara gestiunii. Intrucît aceste magazine nu pot cuprinde toți ucenicii, s-a propus ca ucenicii să facă practică în cadrul lor prin rotație, timp de un an, rămînînd ca restul timpului să-și desfășoare activitatea în marile organizații comerciale.

O problemă larg dezbătută a fost aceea a controlului și îndrumării practicii în producție. S-a arătat că un rol important în această privință trebuie să-l aibă cadrele didactice de specialitate, care să nu se rezume numai la un simplu control, ci să îndrume ucenicii și elevii la locul de muncă. S-a subliniat totodată că o contribuție însemnată în buna desfășurare a practicii o constituie și strînsa colaborare dintre școală și întreprinderile și organizațiile comerciale, pentru efectuarea în comun a îndrumării și controlului activității în producție.

Toți participanții la consfătuire și-au exprimat hotărîrea să folosească bogatele învățăminte pe care le-au cules pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii cadrelor necesare comerțului de stat.

Ing. MIHAIL TOMA
Inspector metodist la Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București

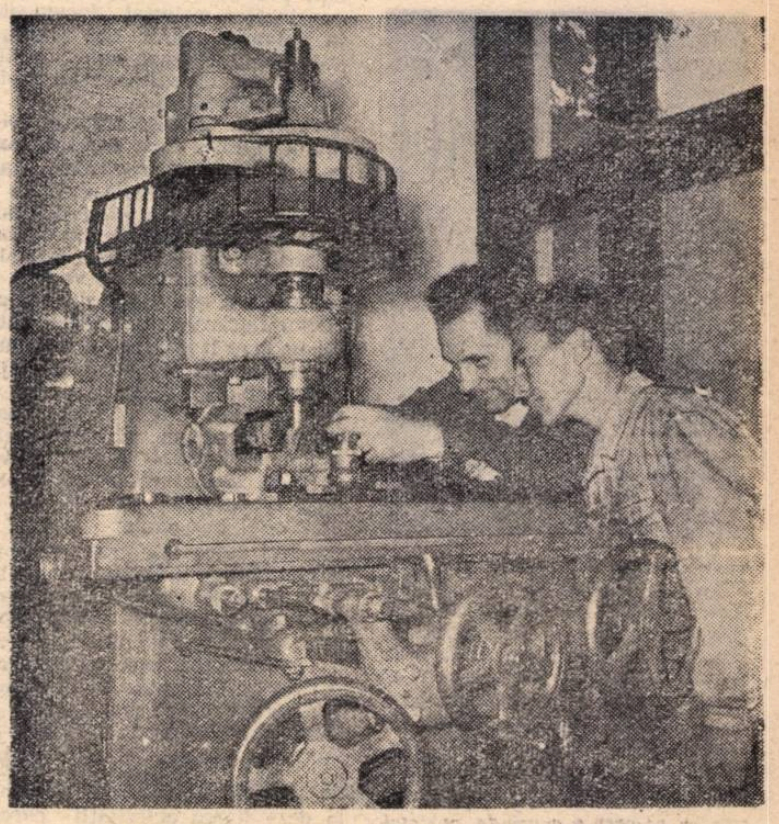

In atelierul de producție al unei școli de meserii

Pentru profesorii de geografie și științe naturale

In vederea informării membrilor săi asupra unor probleme actuale ale științei, precum și pentru a prilejui schimbul de experiență între aceștia, Societatea de Științe Naturale și Geografie din R.P.R. organizează în această perioadă un program de conferințe-lecții, aplicații pe teren, lucrări în cabinet etc.

Astfel, pentru profesorii de geografie se desfășoară, între 21 VII și 5 VIII a.c. o serie de lucrări la Cluj, la Facultatea de Geografie a Universității „V. Babeș — I. Bolyai". Lucrările sînt conduse de prof. univ. T. Morariu, membru corespondent al Academiei R.P.R. S-au înscris să participe la acest program de informare științifică geografică profesori din Iași, Cluj, Craiova, Orăștie, Tg. Jiu, Cîmpulung Moldovenesc, Bacău, Constanța, Orașul Stalin, Ploești, București ș.a.

Pentru profesorii de științe naturale, societatea organizează o acțiune similară la stațiunea zoologică marină „Dr. I. Borcea" de la Agigea. Aici lucrările vor avea loc între 31.VII—14.VIII a.c. La realizarea lor contribuie întregul colectiv de cercetători de la stațiune. S-au înscris să participe la ele profesori de științe naturale din Iași, Sibiu, Buzău, Tg. Jiu, Arad, Constanța, Craiova, Orașul Stalin, Pitești, Ploești, R. Vîlcea, București ș.a.

CĂRȚI CĂRȚI CĂRȚI

Lucrări pentru pedagogi

Lenin despre Romînia

In Editura politică a apărut recent culegerea de texte din lucrările lui V. I. Lenin cu privire la Romînia. Culegerea cuprinde un mare număr de extrase din articolele, lucrările, cuvîntările și rapoartele lui V. I. Lenin în care

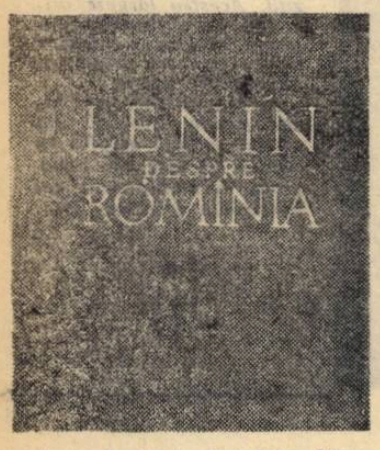

se fac referiri la Romînia, începînd din 1895 și pînă în 1921. In afară de acestea, culegerea mai cuprinde în anexă extrase din „Caiete despre imperialism", în care este scos în evidență procesul de concentrare a capitalului în Romînia, ca și pătrunderea capitalului străin în economia Romîniei, ceea ce a dus la aservirea ei de către monopolurile de peste hotare.

Textele publicate constituie un prețios material documentar pentru înțelegerea rolului reacționar al burgheziei și moșierimii din Romînia, demascat cu tărie de V. I. Lenin, ca și a tendințelor burgheziei romîne spre cuceriri și anexiuni, manifestate atît în timpul războiului balcanic cît și în timpul primului război mondial.

Cu geniala sa putere de pătrundere, marele Lenin a scos la iveală adevăratul caracter al războaielor balcanice și al primului război mondial, politica burgheziei europene în Peninsula Balcanică, a demascat politica trădătoare a conducătorilor oportuniști ai social-democrației, care s-au transformat în social-șoviniști, ca și „radicalismul pasiv" al centriștilor de tipul lui Rakovski din Romînia, „care se reduce la înlocuirea marxismului revoluționar prin eclectism în teorie și la servilism sau neputință în fața oportunismului în practică".

In pasajele din lucrările sale care se referă la Romînia V. I. Lenin acordă o mare importanță răscoalei țăranilor din 1907, creșterii mișcării revoluționare a muncitorilor și țăranilor. El demască fără cruțare rolul mîrșav al burgheziei romîne, care, la ordinul burgheziei europene, a contribuit la înăbușirea republicii sovietice din Ungaria în 1919 și care pregătea o intervenție împotriva Uniunii Sovietice.

Volumul „Lenin despre Romînia" prezintă o deosebită însemnătate pentru înțelegerea mai profundă a evenimentelor istorice din primele două decenii ale secolului XX, a istoriei patriei noastre și a mișcării muncitorești din Romînia, constituind un îndreptar de o excepțională valoare.

Studii de materialism istoric

Printre numeroasele cărți apărute în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului se numără și valoroasa culegere de studii de materialism istoric pe care a alcătuit-o Institutul de filozofie al Academiei R.P.R. Culegerea reunește studii științifice cu privire la aplicarea în mod creator de către Partidul Muncitoresc Romîn a învățăturii marxist-leniniste la condițiile concrete ale țării noastre.

Primul studiu din volum, semnat de C. Vlad și S Puni, este intitulat „Partidul Muncitoresc Romîn — forța conducătoare a revoluției și construcției socialiste în țara noastră". Alte studii,

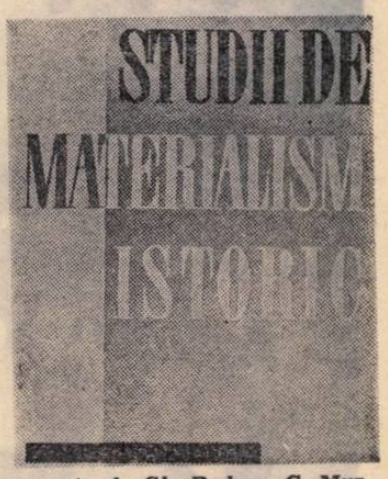

semnate de Gh. Badrus, C. Murgescu și M. Breazu, tratează despre politica leninistă a P.M.R. în domeniul industrializării socialiste, în domeniul consolidării alianței muncitorești-țărănești ca factor esențial în transformarea socialistă a agriculturii și în construcția culturii socialiste în țara noastră. In studiul „Revoluția populară din țara noastră — confirmare deplină a teoriei marxist-leniniste a revoluției" R. Florian analizează pe larg această problemă în lumina Declarației Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste care a avut loc la Moscova în noiembrie 1957.

Volumul mai cuprinde studii cu privire la statul nostru democrat-popular — cucerire istorică a poporului romîn, instrumentul construirii socialismului, cu privire la rolul maselor populare în construirea socialismului, precum și cu privire la structura de clasă a R. P. R.

Amplu oglindite în volum sînt și problemele revoluției culturale în țara noastră. Atît în studiul lui M. Breazu „Politica leninistă a P.M.R. în problemele construcției culturii socialiste în țara noastră", cît și în studiul „Funcția cultural-educativă a statului nostru democrat-popular", semnat de Gh. Berescu și Em. Drob se vorbește despre școala socialistă ca instrument important al formării conștiinței socialiste. Deosebit de interesant este studiul lui E. Gall „Critica teoriilor burgheze și revizioniste despre locul și rolul intelectualității în societate".

Consultarea atentă a volumului „Studii de materialism istoric" va înarma pe învățători și profesori cu bogate cunoștințe de materialism istoric.

J. J. Rousseau—Texte pedagogice alese. E.S.D.P. București, 1960

In colecția **Clasicii pedagogiei** publicată de Editura didactică și pedagogică a apărut volumul **J. J. Rousseau — Texte pedagogice alese.** Textele sînt însoțite de un studiu introductiv, de numeroase note și ample comentarii.

Lucrarea pune la îndemîna studenților, a cadrelor didactice și a unui public mai larg ceea ce este mai actual din textele privitoare la educație ale lui Rousseau. Sînt date aici pagini din acele lucrări care cuprind într-o formă cristalizată, definitivă ideile pedagogice ale lui Rousseau. Este vorba de operele **Emil sau despre educație** și **Considerații asupra guvernămîntului Poloniei** (partea referitoare la educație).

Studiul introductiv, bazat pe lucrările clasicilor marxism-leninismului și pe lucrările unor specialiști sovietici (N. A. Konstantinov, E. N. Medînski, M. F. Șabaeva, B. M. Kedrov, M. B. Mitin etc.) ca și pe ale unor specialiști francezi, reușește să prezinte în mod critic, de pe pozițiile marxist-leniniste, moștenirea pedagogică a marelui gînditor. In cîteva date succinte studiul dă și indicații privitoare la influența lui J. J. Rousseau la noi în țară.

Prin textele date, prin studiul introductiv și aparatul critic bogat, lucrarea este folositoare atît pentru cadrele didactice și studenți, cît și pentru un public mai larg.

Reviste

Numărul 3 al revistei **„CERCETARI FILOZOFICE"** cuprinde articole de specialitate care interesează nu numai pe profesorii de filozofie din școlile medii, dar și marea masă a cadrelor didactice, preocupată de ridicarea nivelului său ideologic și politic. Din cuprinsul revistei reținem articolele: „Despre conținutul științific al politicii P.M.R. în opera de dezvoltare a forțelor și relațiilor de producție socialiste" de Ilie Rădulescu, „Clasa muncitoare — clasa conducătoare a societății noastre" de Petre Constantin, comunicarea tov. N. Gogoneață „Din lupta filozofiei marxist-leniniste împotriva indeterminismului, misticismului și rasismului în filozofia burgheză reacționară din Romînia (1930—1940)".

La rubrica de critică și bibliografie menționăm: „O pilduitoare reflectare științifică și militant-partinică a problemelor contemporaneității în opera lui Marx și Engels" (Al. Tănase), „Aspecte ale formării și dezvoltării clasei muncitoare în țara noastră" (Georgeta Mitran), „Probleme de teoria romanului" (O. Barbosa), „Criza gîndirii istorice în filozofia burgheză contemporană" (I. Aluaș). „Manualul de logică pentru clasa a XI-a" (Henri Wald).

★

A apărut de curînd numărul 5 al revistei „VIAȚA LITERARA SOVIETICA", editată de Institutul de studii romîno-sovietic. Redactată cu grijă și alcătuită pe baza celor mai însemnate studii și articole apărute în peste 20 publicații de specialitate din Uniunea Sovietică revista dă o imagine largă asupra vieții literare din Uniunea Sovietică.

Cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin, revista publică un studiu amplu „Profesiunea: publicist" de B. Iakovlev și articolul „V. I. Lenin și popoarele U.R.S.S." de F. Caloianu.

In numărul de față apar de asemenea o serie de studii de valoare cum sînt „Metoda artistică" de L. Timofeev, „Despre atmosferă, subiect și limbă" de I. Bondarev etc.

La rubrica „Discuții" aflăm de asemenea un valoros material privitor la discuțiile în curs asupra unor importante probleme literare.

★

Căutînd să răspundă cerințelor cadrelor didactice, precum și cercetătorilor din domeniul pedagogiei și psihologiei, SERIA PEDAGOGIE-PSIHOLOGIE A ANALELOR ROMINO-SOVIETICE editate de Institutul de studii romîno-sovietic prezintă în paginile sale traduceri de articole apărute în reviste sovietice de specialitate ca „Sovetskaia pedagoghika" (Pedagogia sovietică), „Politehniceskoe obucenie" (Învățămîntul politehnic), „Narodnoe obrazovanie" (Învățămîntul public), „Vestnik vîsșei școli" (Buletinul învățămîntului superior), „Voprosî psihologhii" (Probleme de psihologie).

Oferind cititorilor un vast material de importanță teoretică și practică, revista oglindește problemele actuale ale învățămîntului din Uniunea Sovietică, cuprinzînd articole despre reorganizarea învățămîntului în lumina sarcinilor trasate de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S., învățămîntul politehnic, organizarea îmbinării instruirii cu munca în producție, probleme de pedagogie preșcolară, de psihologia muncii etc., precum și articole ale specialiștilor din țara noastră care tratează teme la ordinea zilei.

Să recomandăm elevilor

Cîntare Partidului

In această antologie editată recent de E.S.P.L.A., ca într-un vast poem simfonic, sînt reunite „partituri" deosebite ale poeților noștri, care cîntă cu o mare varietate de imagini lupta și victoriile Partidului.

Străbătute de patos, de înflăcărat patriotism sînt deopotrivă versurile lui Tudor Arghezi, M. Beniuc, Maria Banuș, Eugen Iebeleanu pe care le prezintă culegerea, ale celor din generația mijlocie (Mihu Dragomir,

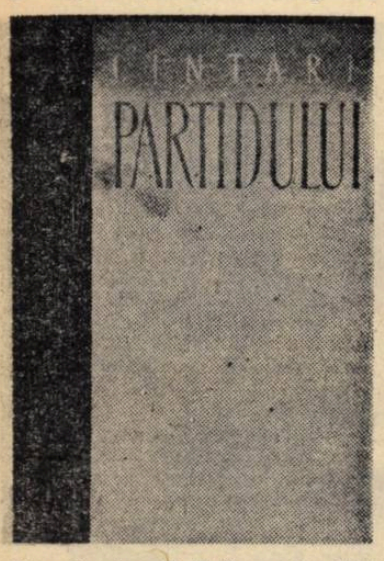

Nina Cassian, V. Tulbure și alții) ca și ale debutanților din cea mai tînără generație (Florența Albu, C. Baltag). Nu lipsesc de asemenea, din cadrul culegerii, poezii de mare valoare închinate partidului care au fost create de poeți maghiari, germani și sîrbi din țara noastră ca Horvath Imre, A. M. Sperber, Vl. Ciokov etc. Prin întreaga lui tematică, prin varietatea și actualitatea creației pe care o cuprinde, volumul „Cîntare Partidului" constituie un valoros instrument de educare partinică a cititorilor, a tineretului școlar, a tuturor acelora cărora poeții noștri le-au tălmăcit în decursul anilor de după eliberare sentimentele de adîncă dragoste și recunoștință față de partid.

C. MOTAȘ: „Figuri de naturaliști"

Linné, Buffon, Fabre, Mecinikov, Antipa, Racoviță — iată numele celor șase mari naturaliști, celebri oameni de știință, care sînt prezentați cu ajutorul unui cuprinzător material documentar în volumul apărut în Editura științifică, destinat unui public larg și mai ales tineretului pasionat de științele naturii.

Prof. C. Motaș, autorul volumului, fără a face concesii exigențelor științifice, realizează șase monografii de o reală utilitate în pregătirea elevilor și studenților, a cadrelor de viitori cercetători. Demnă de subliniat este mai ales unitatea punctului de vedere în prezentarea activității și descoperirilor fiecăruia din corifeii științei pe care îi înfățișează volumul, ca și a vieții lor puse în slujba progresului științific. Așa cum arată autorul, și la Linné, precursor de seamă al evoluționismului, fondatorul zoogeografiei, ca și la Mecinikov, renumit biolog, la entomologul Fabre — „rapsodul insectelor" — sau la romînul Racoviță, creatorul biospeologiei — întîlnim aceeași încredere nezdruncinată în progresul omenirii, aceeași ură neîmpăcată împotriva războiului, aceeași dragoste pentru pace, pentru om.

Valoros îndreptar în studierea realizărilor unor mari oameni de știință, cartea prof. C. Motaș se citește cu interes și poate contribui efectiv la educarea elevilor, la dezvoltarea activității cercurilor de tineri naturaliști.

JAN CAREK: „Ce-și spun mașinile"

Desigur, mașinile nu pot vorbi ca oamenii, chiar atunci cînd îi reproduc graiul, cum o fac unele aparate. Dar Jan Carek, cunoscut poet ceh, autor de creații destinate micilor cititori, și-a imaginat un colocviu neobișnuit între diferite mașini care vorbesc despre utilitatea lor.

Rînd pe rînd la acest colocviu iau cuvîntul excavatorul gigantic și mașina de calculat, combina și mașăraua mobilă, sau chiar ceasornicul atît de obișnuit, demonstrînd cititorului calitățile lor. Latura amuzantă a discuției este inclusă în variatele întîmplări din timpul muncii, în care mașinile au fost „eroi" și „martori oculari". De pildă, într-o pauză, „raboteza îngîmfată" a susținut în fața tuturor că ea ar putea pune singură în mișcare toate celelalte mașini, chiar fabrica întreagă. Lignită foc, electricitatea a încetat să o mai alimenteze cu curent. Celelalte mașini au sărit ca opărite:

— Ce facem, raboteză, gură spartă?
Inchipuito, ne-ai nenorocit
cu fumurile tale de regină!
Tu ești de vină
că electricitatea s-a oprit.

In felul acesta „raboteza îngîmfată" se convinge că atitudinea ei „individualistă", de izolare de colectiv dăunează nu numai muncii din întreprindere, ci pune în pericol chiar activitatea ei atît de necesară.

In asemenea scurte fabule intervin ca personaje mașinile, eroii cărții lui Carek, apărută în Ed. Tineretului și menită să-i apropie pe copii de problemele producției și să-i facă să îndrăgească mașinile. Ultima poezie din plachetă aduce în scenă pe om — adevăratul și permanentul animator al mașinilor, „omul tovarăș", care le insuflețește și le dăruie grai.

Traduse de poetul V. Teodorescu, versurile lui Jan Carek oferă plăcute și instructive clipe de destindere pentru elevii mai mici.

E. LUNINA: „Tișka-actorul"

Poate că micul Tișka nici n-a visat să se facă actor și, mai ales, actor de cinema. Dar autoarea cărții în care numele lui Tișka a apărut chiar din titlu a ales acest procedeu pentru a-i familiariza pe copii cu arta cinematografului.

De aceea nu ne miră că într-o bună zi îl vedem pe năzdrăvanul Tișka strecurîndu-se pe porțile unui mare studio de filmare și devenind protagonist al unui film. Și nu este un film cu un subiect oarecare. Tema lui este ruptă din viață — este vorba în el chiar de Tișka, de comportările lui în viața de toate zilele. Dar cîți eroi interesanți nu întîlnim în cartea scrisă de Lunina, care prezintă treptat, în diferite povestiri, „secrete" și amănunte necunoscute copiilor din creația de filme! Chiar și epurolul Vitka, cel ce o tulește speriat de fiecare dată cînd se aprind reflectoarele pentru a fi filmat, își are rolul său important și bine conceput în cadrul cărții.

Copiii vor citi cu același interes povestirile în care se arată cum se obțin efectele sonore în film, trucajele sau imaginile personajelor istorice, toate înfățișate chiar de Tișka — participant nemijlocit la creație și eroul „filmului" colorat la care asistăm ca spectatori alături de însuși Tișka, în ultimele pagini.

Scrisă cu multă vervă și bogat ilustrată, cartea, apărută în Editura Tineretului, captivează pe orice cititor, chiar și pe acela care au depășit de mult vîrsta lui Tișka.

MIHAIL COSMA

Program bogat de educație fizică în tabere

În tabere, practicarea sporturilor ocupă un loc dintre cele mai importante. Bucurîndu-se de o largă popularitate în rîndul copiilor, această activitate constituie un mijloc atractiv și educativ de petrecere a timpului liber. Iată de ce rolul profesorului de educație fizică într-o tabără pionierească este deosebit de însemnat, de ce sarcinile care-i revin sînt multiple.

În primul rînd, profesorul de educație fizică organizează gimnastica de înviorare de dimineață, care este obligatorie în toate taberele. Ajutoarele lui principale în această direcție sînt instructorii de tabără. Dar majoritatea instructorilor de tabără nu sînt specialiști în educație fizică. De aceea profesorii experimentați le acordă un sprijin sistematic. Ei alcătuiesc programe unice de gimnastică pe grupe de vîrstă, pe care le execută împreună cu instructorii, pentru a fi învățate de ei. Aceste programe sînt schimbate după trei sau patru zile, căci altfel se banalizează, iar copiii nu se mai simt atrași de ele. În fiecare zi profesorii execută demonstrativ exercițiile cu cîte o grupă de copii, în timp ce instructorii asistă la exercițiile tuturor grupelor. Scopul final este considerat atins în momentul în care copiii execută cu interes și plăcere exercițiile, arătîndu-și dorința de a le continua și acasă.

O parte însemnată a activității profesorului de educație fizică în taberele de la mare o constituie activitatea pe plajă. Împreună cu medicul taberei, el fixează în fiecare zi timpul de baie și de expunere la soare al copiilor, are grijă să nu intre în apă mai mult de două sau trei detașamente deodată, pentru ca toți copiii să poată fi observați.

Practic vorbind, un curs de învățare a înotului nu este posibil în tabere, întrucît marea este mereu în mișcare ; unele procedee elementare, mergînd pînă la plutirea pe față sau pe spate, pot fi însă însușite de copii, mai ales dacă sînt efectuate sub formă de jocuri. Întrucît profesorul nu se poate preocupa de toți copiii deodată, va fi necesar să-i învețe aceste jocuri pe acei instructori care știu să înoate. Astfel, mulți profesori organizează la început concursuri de stat sub apă cît mai mult, fără respirație ; exercițiul se execută în cerc, copiii ținîndu-se de mîini, iar scufundarea se obține prin simpla îndoire a genunchilor. Tot în această formație, unii copii se ghemuiesc sub apă ridicînd picioarele de pe fund și ținîndu-se de mîini cu ceilalți, care, în picioare fiind, se deplasează în cerc. Același exercițiu de plutire în ghemuit se execută în continuare fără sprijin, insistîndu-se să se inspire cît mai mult aer înainte de scufundare. După aceea se trece la plutirea pe față cu brațele întinse înainte, pentru început cu ajutorul unui coleg, apoi singur. După ce copiii au învățat acest exercițiu el este complicat într-un mod deosebit de atractiv : elevii se așează cu fața spre mal și, în momentul în care un val este în dreptul lor, își iau vînt, plutind spre țărm odată cu el. În toate exercițiile descrise mai sus profesorii insistă ca elevii să nu stea încordați în apă, ci să lase tot corpul cît mai moale, ca să nu se ducă la fund ; de asemenea, nu-i lasă pe copii să stea paralel cu valurile, pentru a nu fi răsturnați sau loviți de apă în urechi.

În continuare se trece la o serie de jocuri în apă cu aplicarea celor învățate. Asemenea jocuri sînt, de exemplu, „Plasa și peștișorii" — în care unii copii alcătuiesc „plasa", ținîndu-se de mîini, iar alții, „peștișorii" caută să se strecoare plutind, „Cine adună mai multe scoici de pe fund", „Trenul" — format dintr-un lanț de copii care plutesc ținîndu-se fiecare de picioarele celui din față și fiind trași de un copil ce imită locomotiva, „Cine plutește mai mult pe apă" etc.

Cea mai importantă parte a activității de cultură fizică o constituie însă aceea care se desfășoară în cadrul cercului. Unii profesori organizează această activitate aproape la fel ca în școală : aleg cîteva discipline sportive practicabile în condițiile existente în tabără și execută cu elevii elemente simple ale tehnicii disciplinelor respective. S-ar părea că metoda este foarte bună, fiindcă se continuă predarea de noțiuni noi și se consolidează cele însușite. În felul acesta însă nu se dă suficientă atenție activității competiționale de masă. De obicei, pentru eventualele concursuri aceștia profesori aleg pe copiii cei mai bine pregătiți, din care formează două sau mai multe echipe care se întrec între ele, în special în zilele de sfîrșit de săptămînă ; cei mai mulți copii rămîn însă simpli spectatori și interesul lor pentru cercul de educație fizică scade.

Metoda care dă cele mai bune rezultate este aceea de a axa activitatea sportivă pe cît mai multe competiții, care să cuprindă toată masa copiilor. Avînd în vedere posibilitățile care există în general într-o tabără la mare, se pot practica fotbalul, handbalul, voleiul și, din atletism, în special alergările și săriturile. Fotbalul îl cunosc mai toți copiii, iar handbalul este suficient de accesibil pentru ca și cei mai slab pregătiți să poată participa la o întrecere ; același lucru se poate spune și despre alergări și sărituri și, cu oarecare rezerve, despre volei.

Este bine ca, la începutul fiecărei serii, profesorul să-și alcătuiască, în funcție de numărul detașamentelor, un calendar sportiv competițional pe grupe de vîrstă, în care să specifice la ce sporturi se concurează, precum și zilele de disputare a competițiilor. Sistemul de desfășurare va fi totdeauna cel turneu, întrucît cel eliminatoriu durează mult mai puțin, unele echipe neputînd juca decît o singură dată. Este indicat ca în prima săptămînă să se organizeze meciuri în cadrul fiecărui detașament, pentru a se putea cunoaște nivelul de pregătire al copiilor ; pe baza acestor meciuri se pot forma în fiecare detașament cîte două reprezentative, una alcătuită din pionieri bine pregătiți, iar alta din cei cu pregătire mai slabă. Astfel concursurile vor cuprinde întreaga masă a copiilor. În săptămînile următoare se pot organiza meciurile interdetașamente, conform datelor din calendarul sportiv.

Acolo unde sînt școlari veniți din diverse părți ale țării se obțin rezultate excepționale prin organizarea de meciuri între reprezentativele pe regiuni. Acestea se pot desfășura paralel cu cele interdetașamente, în special în zilele de sîmbătă sau duminică ; toți copiii din tabără pot să participe la ele ca spectatori, interesul pe care îl stîrnește un meci între două reprezentative pe regiuni fiind deosebit. Același procedeu se poate întrebuința și pentru probele de atletism, întrecerile realizîndu-se tot pe cîte două grupe și între regiuni.

Pentru copiii de vîrstă școlară mică sînt recomandate ștafetele combinate cu alergări în saci ; rostogoliri, aruncări la țintă sau alergări cu îndeplinirea unor sarcini cum sînt îmbrățișarea și dezbrățișarea, strîngerea de obiecte etc. Acestea se pot desfășura după același procedeu ca la elevii mai mari.

Reușita activității de cultură fizică și sport este deplină dacă profesorii se pricep s-o popularizeze. Este bine să se afișeze la loc vizibil programul de desfășurare a meciurilor, rezultatele lor, clasamentele la fiecare disciplină sportivă și grupă de pregătire, precum și clasamentul final pe detașamente sau regiuni, alcătuit pe baza punctelor obținute prin participarea la toate competițiile din tabără. La atletism e necesar să existe recorduri ale taberei, întrecerile pentru doborîrea lor devenind o tradiție.

Utilizînd această metodă, profesorul de educație fizică nu trebuie să cadă în greșeala de a se rezuma numai și numai la competiții. Este necesar ca înainte de fiecare meci să se asigure încălzirea jucătorilor, care se va desfășura cam în felul părții pregătitoare dintr-o lecție de educație fizică obișnuită, cu o durată de cel puțin 30 de minute. La fiecare competiție este bine să se includă exersarea elementelor de bază ale tehnicii sportului respectiv, căutîndu-se pe cît posibil să se îndrepte eventualele greșeli.

Procedează bine acei profesori care, spre sfîrșitul fiecărei serii, își planifică o zi pentru desfășurarea celei mai importante finale la toate sporturile. Aceasta este o zi festivă, „Ziua sporturilor", și este pregătită așa cum se pregătesc competițiile importante : terenul este marcat din timp, programul se anunță tuturor, se organizează o defilare a participanților, urmată de un raport. Din rîndul copiilor se aleg arbitrii de concurs, care lucrează sub supravegherea instructorilor. La sfîrșit se împart premii.

O astfel de activitate sportivă rămîne de neuitat și este un stimulent puternic pentru activitatea sportivă de mai tîrziu.

Prof. AUREL URMUZESCU
București

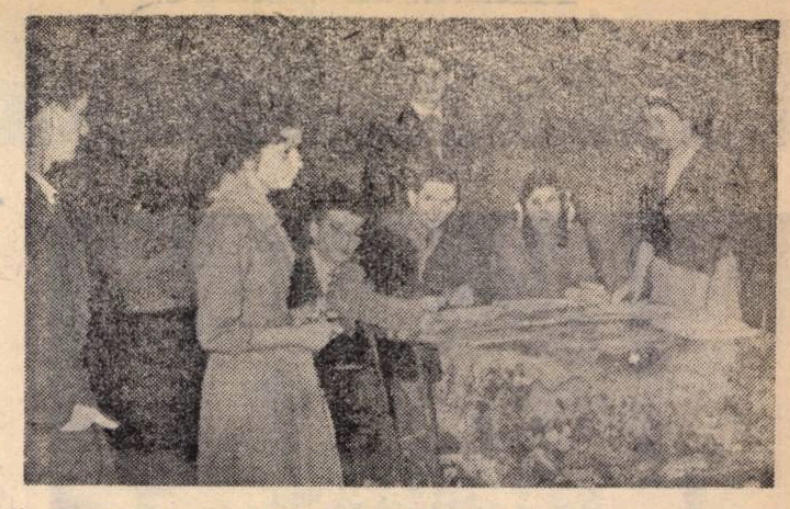

Un moment din piesa „Prietenii ei" de Victor Rozov prezentată de curînd de elevii Școlii medii nr. 2 din Capitală.

Pentru noi modele și tipuri de jucării

Ministerul Învățămîntului și Culturii, în colaborare cu Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei și Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești, a instituit un concurs cu premii pentru modele și tipuri de jucării și jocuri.

Regulamentul pentru concurs precizează temele concursului — jucării metalice vopsite sau litografiate, simple și pe roți, jucării muzicale, jucării mecanizate, vehicule pentru copii (trotinete, triciclete, biciclete, mașini-auto cu pedale, landouri și cărucioare pentru păpuși etc.), jocuri cu desene litografiate pe carton sau hîrtie, decupante, pliante, caiete de colorat, jucării și jocuri din lemn, din cauciuc, din celuloid și alte mase plastice, păpuși și capete de păpuși din materiale plastice, carton presat, carton presat combinat cu material textil, jucării și jocuri electrice sau magnetice, animale din materiale textile etc.

Pentru fiecare temă sînt repartizate premii și mențiuni în valoare totală de la 1.000 la 20.000 lei.

La concursul pentru modele și tipuri de jucării și jocuri pot participa cadrele didactice, muncitorii, cooperatorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din orice întreprindere sau organizație economică, precum și artiști, mici meseriași sau alte persoane, participarea putînd fi individuală sau colectivă.

Lămuriri suplimentare și prospectul detaliat al concursului se pot obține de la Comisia tehnico-artistică pentru jucării din Ministerul Învățămîntului și Culturii, strada Spiru Haret nr. 12, telefon 14.24.00.

CONCURSURI

Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu"-București anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice :

Preparator principal — poziția IV/15 — Fitotehnie.

Preparator — poziția IV/16 — Fitotehnie.

Șef laborator — poziția IV/20 — Păstrarea și prepararea nutreturilor.

Asistent — poziția V/6 — Fitopatologie.

Șef laborator — poziția VII/12 — Tractoare, mașini și unelte agricole.

Preparator principal — poziția VII/13 — Tractoare, mașini și unelte agricole.

Șef laborator — poziția VIII/28 — Alimentația animalelor domestice.

Preparator principal — poziția VIII/30 — Alimentația animalelor domestice.

Asistent — poziția IX/27 — Zootehnie specială.

Asistent — poziția X/17 — Organizarea întreprinderilor agricole socialiste.

Preparator principal — poziția X/26 — Economie agrară.

Asistent — poziția XI/13 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XI/20 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XI/21 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XI/22 — Practică agricolă.

Asistent — poziția XV/11 — Fizică și meteorologie.

Preparator principal — poziția XV/12 — Matematici.

Preparator principal — poziția XVI/15 — Genetică și ameliorarea plantelor.

Preparator principal — poziția XVI/16 — Botanică.

Șef laborator — poziția XVII/23 — Agrochimie.

Preparator principal — poziția XVIII/12 — Legumicultură.

Preparator — poziția XIX/11 — Pomologie.

Asistent — poziția XXI/9 — Anatomie comparată.

Asistent — poziția XXI/10 — Anatomie comparată.

Preparator principal — poziția XXII/19 — Fiziologie animală.

Preparator — poziția XXIII/15 — Patologia și clinica bolilor contagioase.

Asistent — poziția XXIV/5 — Expertiză sanitar — veterinară.

Șef de laborator — poziția XXIV/13 — Patologia și clinica bolilor medicale.

Asistent — poziția XXIV/16 — Semiologie și röntgenologie.

Șef de laborator — poziția XXIV/17 — Semiologie și röntgenologie.

Asistent — poziția XXIV/26 — Anatomie patologică ;

Asistent — poziția XXV/16 — Obstetrică, reproducție și clinică obstetricală;

Șef de laborator — poziția XXV/18 — Obstetrică, reproducție și clinică obstetricală.

Asistent — poziția X/23 — Evidență contabilă.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de 1 lună de la apariția prezentului anunț la Rectoratul Institutului, următoarele acte :

— Copie legalizată de pe actele de studii ;

— lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar ;

— certificat de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt ;

— certificat de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează ;

— dovadă de efectuarea stagiului de producție în sensul pct. 5 din H.C.M. nr. 1003/1957 ;

— memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat ;

— autobiografie.

Concursul se va ține la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" București, B-dul Mărăști nr. 59 — după 2 luni de la apariția prezentului anunț și se va desfășura conform prevederilor articolelor 48 și 55 din Regulamentul aprobat prin H.C.M. nr. 1057/1958.

Informații suplimentare se pot lua zilnic între orele 8—15 de la Rectoratul Institutului.

★

Institutul Politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a unui post de preparator principal de la catedra de Tehnologia substanțelor organice.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de 1 lună de la publicarea prezentei la Rectoratul Institutului Politehnic Iași, Calea 23 August Nr. 11, însoțită de următoarele acte :

Copie legalizată de pe actele de studii

Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar

Certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt

Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează

Memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat

Autobiografia

NAVETISTUL

— Ce idee : să stai la Mangalia și să faci plajă la Mamaia !
— Zice că nu vrea să-și piardă antrenamentul.

Desen de Fred GHENADESCU

Schimb de experiență

Recent secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Lăpuș a organizat la Școala elementară de 7 ani din Copalnic Mănăștur un schimb de experiență cu directorii școlilor de 7 ani și profesorii de științele naturale din raion pe tema „Sarcinile profesorilor care predau științele agricole".

În cadrul temei generale au fost prezentate două referate orientative : „Activitățile practice ale elevilor pe lotul demonstrativ în perioada sfîrșitului de an școlar" susținut de prof. Ionuț Petru din localitate și „Organizarea și desfășurarea lecțiilor practice de științele agricole în școala de cultură generală din mediul sătesc", referat expus de profesoara Bodea Maria de la Școala medie din Tg. Lăpuș.

În vacanță

O partidă de șah pe terasa uneia din casele de odihnă ale pitorești stațiuni Stina din Vale, regiunea Oradea

Prin grija sindicatului

Realizarea unui concediu cît mai plăcut și instructiv învățătorilor și profesorilor — iată una din preocupările actuale ale organizațiilor sindicale din învățămînt. Anul acesta, mii de educatoare, învățători, învățătoare și profesori sînt trimiși în stațiunile de odihnă de pe litoralul Mării Negre și la munte, numărul lor fiind simțitor sporit față de anii precedenți.

In perioada de pregătire, comitetele sindicale au luat măsuri pentru folosirea integrală a biletelor primite pentru odihnă și cură în casele C.C.S. și sanatoriile Ministerului Sănătății. In acest scop propunerile pentru odihnă și cură au fost făcute din vreme, în ședințele grupelor sindicale. Numai din orașele Ploești, Cluj, Satu Mare și Sibiu au plecat și vor pleca în casele de odihnă ale C.C.S., în lunile iulie-august și în prima jumătate a lunii septembrie, peste 800 cadre didactice. Astfel, pedagogii din Ploești și Sibiu se vor odihni în stațiunile Vasile Roaită, Mamaia, Eforie, Sinaia, Amara, Vălenii de Munte etc.; cei din Orașul Stalin la Năvodari, Costinești, Borsec, Bazna, Victoria și Sovata. Mulți dintre ei vor avea prilejul să cunoască pentru prima dată marile construcții ce s-au ridicat în ultimii ani în stațiunile de pe litoral.

Merită să subliniem atenția deosebită ce o acordă vacanțe cadrelor didactice sindicatele muncitorilor din învățămînt din Timișoara, Sibiu și Cluj (președinți Lazăr Grama, Maria Popovici și V. Sabău), care, din dorința de a trimite în stațiuni balneo-climaterice cît mai mulți membri de sindicat în afara celor care primesc bilete la odihnă în casele C.C.S., au amenajat și contractat cu posibilități proprii case de odihnă și cabane în localitățile mult solicitate de pe litoral și de la munte.

Sindicatul muncitorilor din învățămînt din Sibiu, de exemplu, a închiriat două case la Vasile Roaită, unde se vor odihni în această vară 170 de cadre didactice, iar sindicatul muncitorilor din învățămînt din Cluj a asigurat odihna a 200 de cadre didactice la Sîngeorz și a 72 cadre în diferite alte stațiuni prin amenajarea cu posibilități locale a unor vile.

Mult interes față de odihna membrilor de sindicat a manifestat și Sindicatul muncitorilor din învățămînt din Satu Mare care, pe lîngă cei 141 învățători și profesori trimiși la odihnă cu bilete primite de la Consiliul local al sindicatelor, a trimis cu posibilități proprii încă 40 de cadre didactice în stațiunile de pe litoral. Sindicatul muncitorilor din învățămînt din Timișoara a trimis, de asemenea cu posibilități proprii, pe litoralul Mării Negre, 300 de cadre didactice și membri de familie, în afara celor care au primit bilete prin C.C.S.

O mare atenție a fost acordată în acest an de către sindicate organizării excursiilor turistice și documentare.

Este deosebit de pozitiv faptul că la fixarea itinerariilor s-a urmărit includerea marilor șantiere de construcții și a întreprinderilor construite în anii puterii populare. In itinerariul excursiei organizate de Sindicatul muncitorilor din învățămînt din orașul Cluj, de exemplu, pe lîngă vizitarea orașelor București și Constanța și a Deltei Dunării, este cuprinsă vizitarea Săvineștilor și a hidrocentralei de la Bicaz. Sindicatul contribuie astfel la cunoașterea de către cadrele didactice a înfăptuirilor poporului nostru, care, sub conducerea partidului clasei muncitoare, obține mereu noi și mari realizări în construirea socialismului în patria noastră. Sindicatul de învățămînt din Sibiu organizează o excursie gratuită cu o durată de 10 zile pentru 30 de învățători și profesori care au obținut rezultate deosebite în activitatea profesională și social-culturală. Itinerariul acestei excursii cuprinde vizitarea unor întreprinderi și localități ca Onești, Tg. Ocna, Miercurea Ciuc, Lacul Roșu, Bicaz, Piatra Neamț, Humulești, Suceava, Rădăuți, Gura Humorului, Vatra Dornei, Năvodari, Dej, Cluj, Turda, Sebeș-Alba.

Vacanța din acest an înseamnă pentru cadrele didactice odihnă în cele mai frumoase stațiuni climaterice, tratament în stațiunile balneare, excursii turistice pentru cunoașterea frumuseților patriei, vizitarea marilor întreprinderi, a șantierelor de construcții. Sindicatele din învățămînt au acordat acestor probleme o atenție sporită reușind să obțină încă de pe acum realizări frumoase. Ele au însă datoria să se ocupe și de alte laturi ale vacanței pedagogilor. Astfel, în orașele în care există un număr mare de cadre didactice, sindicatul poate amenaja cluburi sezoniere unde să se organizeze diferite activități plăcute și instructive pentru cadrele didactice și familiile lor. Asemenea cluburi pot fi organizate ușor în localurile de școli rămase libere. Inzestrate cu săli de șah, săli de sport, mese pentru tenis, deservite de bibliotecile sindicale cu cărți și reviste, asemenea cluburi vor atrage desigur un mare număr de cadre didactice, pentru care se pot organiza aici și scurte conferințe, recenzii, consfătuiri, audiții muzicale, vizionări de filme documentare etc.

Vizite în Capitală

Au venit de pretutindeni, din cătune de munte cu casele risipite în vale sau cățărate pe margini de prăpastie, din așezările de pe cîmpia Bărăganului, de pe platourile însorite din preajma Mării Negre, din străvechile sate răspîndite pe malurile Prutului, în Munții Vrancei. Erau peste 300 de învățători și profesori, cei mai vrednici reprezentanți ai acelora care, cu modestie și cu pasiune, pregătesc viitoarele generații de constructori ai societății noastre, ai acelora care poartă în rîndul maselor făclia luminoasă a culturii. La sfîrșitul unui an de muncă încordată i-a așteptat o plăcută surpriză: drept răsplată pentru străduințele lor, Ministerul Învățămîntului și Culturii le-a oferit o excursie de cîteva zile în Capitală.

Cînd au pătruns în holul imens al noii săli a Palatului Republicii, în care pașii alunecă pe oglinda mată a lespezilor de marmură, zvonul de glasuri a amuțit, sfiindu-se parcă să tulbure cu ecoul său măreția acestui edificiu. Un inginer le-a făcut o scurtă prezentare a detaliilor arhitectonice și tehnice. Privirile au prins să cerceteze cu aviditate pereții capitonați, de culoarea cerului, căutînd să ghicească înapoia lor păienjenișul instalațiilor tehnice, plafonul înclinat spre scenă, faldurile uriașe ale cortinei de culoarea piersicii pîrguite.

La ieșirea din sala Palatului, în baia de lumină a soarelui de iulie se desfășura un decor minunat. La stînga, zvelt și temerar — blocul turn. De la el, șirul de blocuri cu fațade al căror colorit îl amintește pe acela al vilelor de pe litoral se întinde în laturi pe sute de metri.

Acestea au fost primele imagini, primele impresii pe care le-au trăit cei 300 de învățători și profesori veniți din întreaga țară la București. Dar vizitarea ansamblului de construcții din Piața Palatului nu a fost decît un prolog al zilelor de peregrinări prin cele mai frumoase, mai însemnate și mai interesante colțuri ale Capitalei. Au fost în cartierul Floreasca, grădină simetrică de blocuri masive, cu alei largi și drepte, plină de soare, de lumină, de flori. Au vizitat Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", admirînd acest gigant arhitectonic, creație a oamenilor descătușați de exploatare, au trecut plini de interes prin secțiile în care se ascund tainele literei tipărite. Au fost apoi la uzinele „23 August" și la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej". Lîngă cuptoarele de foc din secțiile de forjare, lîngă strunguri sau printre șirurile mașinilor de cusut, cei a căror meserie este aceea de a-i învăța pe alții au avut de data aceasta ei înșiși de învățat, ascultînd cu un interes pasionat pe muncitorii care le-au împărtășit cu dragoste cîte ceva din tainele muncii lor.

Insoțiți pretutindeni de pedagogii din Capitală, îndatoritori și ospitalieri, excursioniștii au căutat să vadă cît mai multe, să nu scape nimic din noianul de noutăți pe care le-au întîlnit aici. Nu rareori puteai zări pe cîte cineva scoțînd discret din buzunar un carnet minuscul, în care nota în fugă cîteva cuvinte, amănunte care cu siguranță vor fi povestite copiilor la școală sau celor adunați la căminul cultural.

Ceasuri minunate au petrecut pedagogii în muzeele și expozițiile Capitalei. Vizitarea Muzeului de Istorie a P.M.R. le-a prilejuit momente de profundă meditație. In sălile spațioase în care numeroase documente, fotografii, machete vorbesc despre lupta eroică a partidului, învățătorii și profesorii s-au gîndit la viața plină de abnegație a comuniștilor. Realizările de astăzi ale regimului nostru, din care pedagogii au văzut o parte vizitînd Capitala, sînt o încununare a luptei acelora despre care vorbesc exponatele muzeului.

Muzeul satului și Muzeul „Grigore Antipa" au constituit centre de atracție în special pentru geografi și naturaliști, pe care i-am văzut discutînd cu aprindere despre valoarea exponatelor.

La expoziția sovietică din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" pedagogii au întîrziat vreme îndelungată în fața machetelor sputnicilor și planetelor artificiale, făcînd comentarii, privind, luîndu-și note. Mașinile industriale au fost de asemenea cercetate în amănuntime.

La Muzeul de Artă al R.P.R. mulți învățători au contemplat pentru prima dată tablouri originale de Grigorescu, Andreescu, Luchian, Aman, Băncilă, El Greco, Rodin, trecînd prin galeriile de artă națională, orientală și occidentală.

Serile, dascălii și le-au petrecut în sălile de spectacole. La Teatrul de operă și balet al R.P.R., sub ciorchinele cadelabrului de cristal, au ascultat acordurile patetice ale operei „Tînăra Gardă", iar la Teatrul satiric muzical „C. Tănase" s-au desfătat vizionînd spectacolul „Revista oglinzilor".

★

De-a lungul celor trei zile petrecute de ei în Capitală i-am însoțit în permanență pe învățători și profesori, am încercat să le ghicesc impresiile, să aflu cîte ceva despre viața și preocupările lor.

Așa am cunoscut-o pe Natalia Dantiș, învățătoarea din sătucul Coza, raionul Vrancea. Ageră, slăbuță, cu privirile deschise, vorbește simplu, puțin repezit. In sătucul ei nu sînt decît 250 de case. La școală vin 110 copii, adică toți copiii de vîrstă școlară. N-a rămas nici unul în afara școlii. „Dacă au venit toți de la început? Da' de unde! Credeți că este chiar așa ușor? In Coza casele sînt departe una de alta. Uneori trebuie să mergi 6 kilometri ca să ajungi la o așezare omenească". Și Natalia Dantiș a mers. Nu o dată. De multe ori. A stat de vorbă cu țăranii pe îndelete. La început mai puțini, apoi din ce în ce mai mulți, copiii au venit rînd pe rînd la școală. Natalia Dantiș rîde, arătîndu-și dinții strălucitori: „Acum vin toți".

— Grigore Cristescu — se recomandă tînărul cu ochi albaștri, cu gesturile reținute și vorba cumpănită, modestă. Afli apoi despre el că-i directorul Școlii din comuna Sacoșul Turcesc. Il bucură tare mult excursia, dar îl frămîntă și nerăbdarea de a ajunge înapoi, să se afle iar pe șantier, să privească cu ochi de gospodar lucrările, să se consulte cu proiectanții, să alerge după material și chiar să pună mîna pe mistrie și lopată.

Intr-un grup am văzut o fată care, în rochia ei cenușie cu guleraș alb, părea să fie elevă. „Mi-s profesoară" — menționează ea zîmbind. E profesoară la Bocșa Vasiovei, în Banat, și o cheamă Doina Bojincă. A terminat facultatea de vreo 2 ani și mai păstrează și acum în amintire emoțiile examenelor. „Pentru mine — arată ea — fiecare lecție este la fel cu un examen. Numai că în locul unui singur examinator, sînt peste 30: elevii. Colegii mei spun că predau bine... Dar nu vreau să mă mulțumesc cu puțin. Vreau ca fiecare lecție a mea să fie cît mai izbutită, ca toți elevii mei să fie stăpîni pe cunoștințe multe, să știe să le aplice în viață".

Oameni feluriți, întîmplări felurite. Fiecare ar avea să povestească numeroase lucruri despre munca pe care o duce în satul său, în școală, la căminul cultural...

Cînd a luat sfîrșit excursia, a avut loc o scurtă adunare în care dascălii au ținut să-și arate mulțumirea și să-și mărturisească impresiile. „Am rămas adînc impresionat — a spus Visky Arpad de la Școala din Hășdat, raionul Hunedoara — de ceea ce am văzut aici. In aceste zile mi-am lărgit foarte mult orizontul. Voi duce acasă, în rîndurile copiilor și ale țăranilor colectiviști din satul meu, o comoară de știri noi despre construcția socialismului în patria noastră".

„Pentru noi, pedagogii, este deosebit de important — a subliniat Grigore Pora din comuna Vultureni, raionul Cluj — să fim la curent cu tot ceea ce s-a realizat în țara noastră. Noi citim presa, dar e cu totul altceva să vii să vezi cu proprii tăi ochi minunatele transformări care au loc în acești ani. Am văzut Bucureștiul în 1951. Astăzi, după 9 ani, mi se pare de nerecunoscut. Cînd mă voi întoarce acasă voi avea multe de povestit și cred că același lucru se va întîmpla cu toți colegii mei".

Iar tînărul Constantin Barbacaru din comuna Darabani a ținut să-și exprime mulțumirea în cîteva versuri modeste, dar entuziaste și avîntate:

„Au răsărit în largul țării mele
Mîndrețe de palate, ca-n povești,
Dar nu-mpărații locuiesc în ele,
Ci muncitorii plaiurilor românești.
Poveștile visate odinioară
Azi le trăim în scumpa noastră țară"

OCTAVIAN BUZESCU

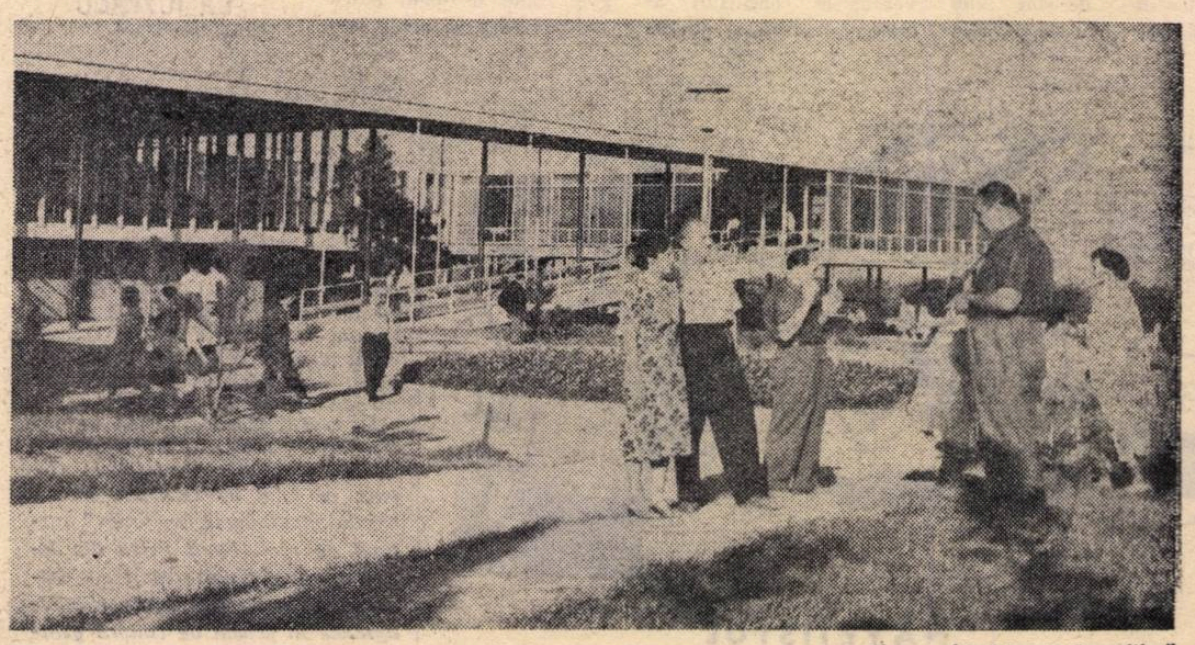

Zîmbiți vă rog! Fără îndoială această fotografie le va aminti întotdeauna oamenilor școlii trimiși la odihnă la stațiunile de pe litoralul Mării Negre de aceste zile minunate

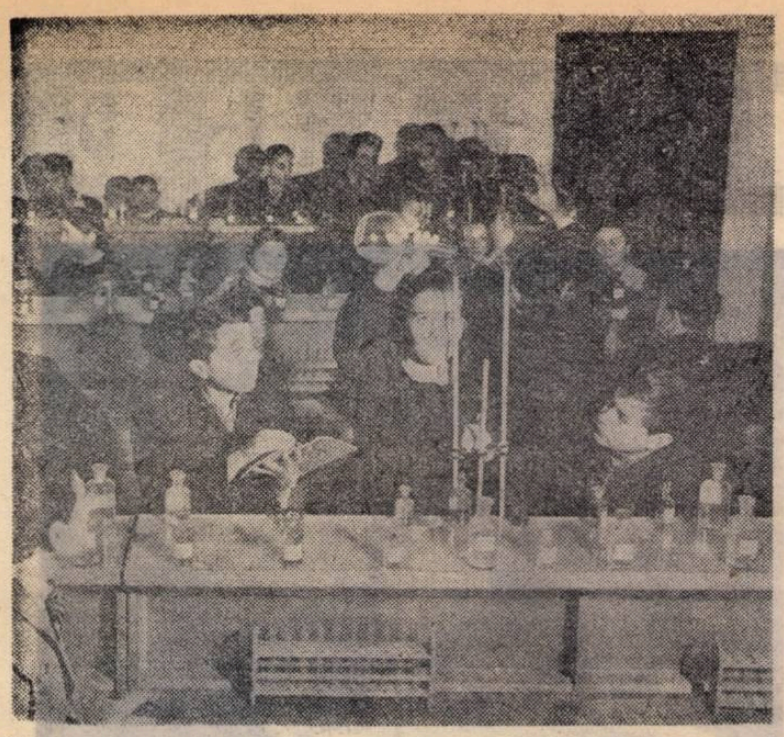

Prin înzestrarea tot mai largă a școlilor cu material didactic se creează fiecărui elev posibilitatea să verifice în practică cele învățate.

Noi sortimente de material didactic

Sarcinile deosebite pe care le pune în fața școlii etapa desăvîrșirii construcției socialismului în patria noastră cer din partea pedagogilor o mai atentă preocupare pentru felul în care li se predau elevilor cunoștințele cerute de programele de învățămînt.

Sîntem conștienți că un sprijin de preț în munca învățătorilor și profesorilor îl constituie materialul didactic, care îi ajută pe elevi să înțeleagă deplin și mai lesne noțiunile predate de pedagog în cursul lecțiilor. De aceea, străduințele întreprinderii noastre sînt îndreptate înspre confecționarea unui material didactic cît mai bine gîndit, mai bine executat și în cantități care să satisfacă nevoile școlilor. Preocupată să contribuie la asigurarea bazei didactico-materiale a procesului de învățămînt în raport cu sarcinile care reies din documentele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn pentru școală, Intreprinderea de material didactic întîmpină noul an școlar cu noi realizări.

Astfel, pentru școlile medii de cultură generală vom fabrica peste 20 de noi sortimente. Amintim printre acestea corpul omenesc cu organe, transparent, confecționat din mase plastice. Acest sortiment prezintă multe avantaje față de cel vechi, care se deteriora destul de ușor, fiind construit din ipsos. Executăm, de asemenea, truse pentru lucrări frontale de mecanică și electricitate. Aceste truse cuprind piesele și subansamblele necesare demonstrării și experimentării principiilor de bază ale mecanicii fizice.

Socotim că vom reuși să ajutăm în mod substanțial școlile și prin trusa de tuburi cu gaze rarefiate, care va permite executarea de demonstrații cu privire la descărcările electrice în gaze rarefiate și la luminiscența caracteristică a diverselor gaze obținute în momentul descărcării electrice. De asemenea, va fi folositor procesului de învățămînt aparatul pentru analiza spectrală, care va da elevilor posibilitatea să privească, să cerceteze și să cunoască noile procedee de analiză utilizate în industrie.

Și pentru învățămîntul preșcolar vom da sortimente noi; ca trenul demontabil, bețișoare ș.a. Pentru școlile speciale vom fabrica harta R.P.R. în relief din material plastic, mulaje demonstrative tot din mase plastice, trusă pentru corectarea vorbirii, mașina pentru socotit etc.

Inainte cu cîtva timp, în întreprinderea noastră au existat o serie de deficiențe în ce privește fabricarea de material didactic destinat învățămîntului superior. In prezent, mobilizați de prevederile cuprinse în documentele partidului cu privire la ridicarea nivelului învățămîntului de toate gradele, ne străduim să lichidăm aceste lipsuri, astfel încît pentru noul an școlar problema producerii de material didactic necesar institutelor de învățămînt superior să fie în preocupările noastre pe același plan cu celelalte probleme ale învățămîntului de cultură generală. Printre aparatele care stau în atenția noastră pentru anul școlar 1960—1961 se numără aparatul pentru demonstrarea cîmpurilor magnetice învîrtitoare la motoare electrice de curent alternativ, mașini de încercare la fluaj a metalelor, stiloscop pentru analiza calitativă a metalelor prin metoda spectrală și altele.

Colectivul întreprinderii noastre este hotărît să nu precupețească nici un efort pentru realizarea de material didactic cît mai bun, mai mult și mai ieftin. Vrem ca „marca fabricii" să fie o mîndrie a noastră a tuturor.

Ing. C. NICA-NICULESCU
director al Intreprinderii de material didactic

Școala și teatrul

O stagiune teatrală s-a închis, cealaltă se află acum în pregătire. Pe baza cunoștințelor și experienței acumulate actorii, ca și elevii, se străduiesc să facă un pas mai departe în măiestria artistică, în arta interpretativă, răspunzînd astfel exigențelor tot mai ridicate ale publicului.

Activitatea teatrală, ca și întreaga activitate creatoare din patria noastră, a primit recent un ajutor substanțial în orientarea ei ideologică. Cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej din Raportul la cel de-al III-lea Congres al partidului sînt călăuzitoare și pentru cei care educă prin teatru: „In prezent, activitatea ideologică, munca de lichidare a înrîuririlor educației burgheze din conștiința oamenilor este tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei între vechi și nou". *Un puternic ecou trebuie să aibă aceste cuvinte în primul rînd în alcătuirea repertoriului dedicat educației comuniste a tinerei generații, știut fiind că el, repertoriul, reprezintă baza tematico-ideologică a teatrului.*

Trebuie să spunem de la început că, din păcate, stagiunile trecute nu au oferit un număr suficient de spectacole dedicate celor de pe băncile școlii. Chiar o sumară analiză poate fi concludentă. Acele teatre care s-au preocupat de piesele pentru copii, au ales cu precădere basme, feerii, domeniul fantastic al zînelor, împăraților, zmeilor și cosînzenelor. Departe de noi gîndul de a repudia acest capitol plin de farmec și poezie al literaturii, dar exclusiva lui utilizare e cu totul nepotrivită. In primul rînd azi, pe scenă, este așteptat eroul nou, contemporan, pionier, utemist, e așteptată piesa care să închege conflicte și probleme contemporane, probleme legate de formarea unei noi conștiințe cetățenești, socialiste, în care se răsfrînge opera educativă a partidului. Piesa Mioarei Cremene „Trestiile de aur" *a rămas un „unicat" în care pionierul era eroul unui conflict dramatic.* „Cravata roșie" *de Mihalkov a fost prezentată de Teatrul Tineretului și primirea ei călduroasă de către public (cu toate condițiile vitrege de programare la unele matinee în cursul săptămînii) e o dovadă că școlarii așteaptă cu interes asemenea spectacole. Și totuși teatrele preferă să umple în repertoriu locul dedicat școlarilor, tinerilor, cu o feerie montată în maniera unei operete și... reprezentată de multe ori ca pentru adulți.*

Ca urmare a insuficientei preocupări a teatrelor de a răspunde acestei necesități stringente, „șantierul literar" este sărac în acest domeniu. Chiar Teatrul Tineretului, obligat prin însăși titulatura sa tinerei generații, a avut o activitate anemică, preferînd dramatizările după operele unor clasici (Dickens, Twain) muncii cu autorii în vederea elaborării unor noi piese. O consfătuire inițiată la sfîrșitul stagiunii de către teatru își așteaptă deocamdată roadele concrete la... numărătoarea de toamnă.

Secretariatele literare ale teatrelor din Capitală și din regiuni ar putea avea inițiative creatoare în vederea stimulării dramaturgiei pentru copii, organizînd consfătuiri cu cadrele didactice și activiști ai organizațiilor U.T.M. Un vast material tematic plin de poezie, semnificativ prin noua atitudine față de școală a elevilor ce îmbină studiul cu activitatea în producție, stă la dispoziția creatorilor care trebuie să părăsească sistemul „documentării" în familie și să ia contact nemijlocit cu școala și cu problemele ei. Prea puțin a făcut în această direcție și secția de dramaturgie a Uniunii Scriitorilor. Dezbaterea pe tema teatrului pentru copii, pe care și-a programat-o, ar trebui să se transforme cît mai neîntîrziat în fapt.

In bună măsură „greul" în ce privește spectacolele pentru copii l-au dus teatrele de păpuși, inimoasele și harnicele noastre colective care, în ciuda tinereții lor, și-au cucerit azi o binemeritată faimă internațională. Repertoriul lor, mult mai variat ca în alți ani, a inclus în sfîrșit piese cu temă pionierească, piese inspirate din viața școlii. Nenumăratele spectacole date de aceste colective, legăturile lor trainice cu publicul școlar le sporesc eficiența educativ-artistică. O consfătuire pe țară a teatrelor de păpuși care a avut loc zilele acestea la Cluj a dezbătut tocmai problema mijloacelor specifice dramaturgiei pentru păpuși, în vederea realizării chipului pionierului pe scenă.

Pentru elevii din clasele mari „Nota 0 la purtare" a fost ani de zile o piesă pe care ei au apreciat-o, ea jucîndu-se pe aproape toate scenele din țară. Dar nu au existat alte piese originale cu o tematică asemănătoare. Cele mai multe teatre au găsit un material tematic deosebit de bogat în dramaturgia scriitorului sovietic Victor Rozov, cunoscutul autor al pieselor „Intr-un ceas bun" și „In căutarea bucuriei". Rozov, un subtil cunoscător al psihologiei adolescenților, s-a apropiat cu pasiune de eroul tînăr, de omul nou a cărui viață bogată sufletească e determinată de coordonatele vieții socialiste în care el crește și se dezvoltă, oferind un strălucit exemplu autorilor noștri.

Puținătatea pieselor originale care să reflecte problemele actuale ale școlii și elevului, începînd cu perioada desțărării buchiilor pînă la absolvire, e destul de evidentă. Ar trebui ca noua stagiune să fie mai „darnică" și acest deziderat ar trebui să fie luat în seamă în primul rînd de autorii dramatici, chemați să creeze acele piese valoroase care să fie iubite de micii sau de tinerii spectatori. De asemenea, inițiative mai bogate trebuie să pornească de la organele de resort, ca și de la teatre. Acestea ar putea organiza consfătuiri cu elevii pe marginea spectacolelor, așa cum a făcut de pildă Teatrul Tineretului cu un succes deplin — atunci cînd a făcut-o. Pe această cale, fără discuție, s-ar obține roade în rezolvarea problemei ce ne preocupă.

Teatrul trebuie să devină un auxiliar prețios al școlii, iar elevii trebuie să găsească în repertoriul lui, sensibilizate cu mijloacele specifice imaginii artistice teatrale, răspunsuri la marile probleme ale eticii comuniste. Se impune mai multă inițiativă creatoare, mai mult entuziasm din partea teatrelor. In egală măsură se resimte necesitatea unui teatru special destinat copiilor, cu un repertoriu dedicat exclusiv lor, pe etape de vîrstă și probleme. Cu tot entuziasmul animatorilor săi, colectivul teatral al Palatului pionierilor, care a realizat unele spectacole valoroase dar insuficient popularizate, nu poate suplini această lacună, pentru lichidarea căreia Teatrul Tineretului ar putea face mult mai mult, punînd eventual o sală permanent la dispoziția copiilor, cu un repertoriu adecvat.

Teatrul pătrunde însă și în alt mod în viața școlii. In toată țara se extinde mișcarea artistică teatrală de amatori, impulsionată și de concursul bienal „I. L. Caragiale". Am asistat adesea la valoroase spectacole date de elevi, finala concursului școlar pe țară din acest an relevînd talente autentice. Tot mai multe și mai bune spectacole ne sînt semnalate din toate orașele țării. Poemul „Zoia" de Margarita Aligher și-a aflat de pildă o admirabilă interpretare de către elevii din București și cazul nu e unic. Nenumărați actori profesioniști au devenit instructori ai echipelor teatrale de elevi, cu rezultate foarte bune. Sînt actori care-și dedică timpul lor liber acestei activități, uneori făcînd chiar pentru aceasta deplasări în provincie.

Din păcate repertoriul folosit e încă sărac și prea des întîlnim spectacole ale elevilor cu feerii, operete (mult prea frecvent „Crai nou"), spectacole în care ei joacă vîrsta propriilor lor... bunici. De multe ori, ei se orientează spre spectacole de montare, a căror realizare e bineînțeles cel mai ades neizbutită. In școală ar trebui folosită mai larg brigada artistică de agitație, cu ascuțiș critic și humor, o „gazetă teatrală fulger" care să comenteze, să combată lipsurile, greșelile. Ni s-au semnalat la Timișoara, Oradea, Iași, asemenea brigăzi de agitație cu minuitori de păpuși, elevii primind un ajutor substanțial în spectacolele lor prin instructori și materiale de la respectivele colective de păpușari. Activitatea teatrală amatoare e mai mult decît utilă în școală. Pe lîngă rezultatele ei educative — dezvoltă simțul estetic al elevilor, le lărgește orizontul de cunoștințe — face din elevi propagandiști ai mișcării artistice de amatori.

In școlile pedagogice, tinerii învățători pot și trebuie să învețe a fi și instructori artistici, fie ai teatrului de proză, fie ai celui de păpuși. Faptul se întîmplă cu rezultate excelente în școlile pedagogice din Timișoara și Oradea. Viitorii învățători vor dezvolta practic, mîine, la elevii lor gustul pentru artă, pentru teatru, vor lărgi bazele mișcării de amatori. E inutil să mai amintim alte roade ale activității teatrale — dicția, ținuta, mișcarea — care toate, mai ales pentru un viitor pedagog, sînt atît de necesare.

In general e cunoscut că elevii vin cu multă dragoste la teatru. Dragostea lor pentru scenă trebuie cultivată treptat, continuu, armonios, firesc, plecînd de la repertoriu pînă la reprezentații din sala de festivități sau amfiteatru. Nu este vorba de un divertisment, ci este o problemă de educație la care teatrul își are un cuvînt greu de spus. Noul an școlar și noua stagiune își vor putea da și mai strîns mîna la toamnă, aceasta cerînd un plus de efort creator de ambele părți, de pe urma cărora vor avea de cîștigat micii cetățeni ai patriei noastre socialiste.

AL. POPOVICI

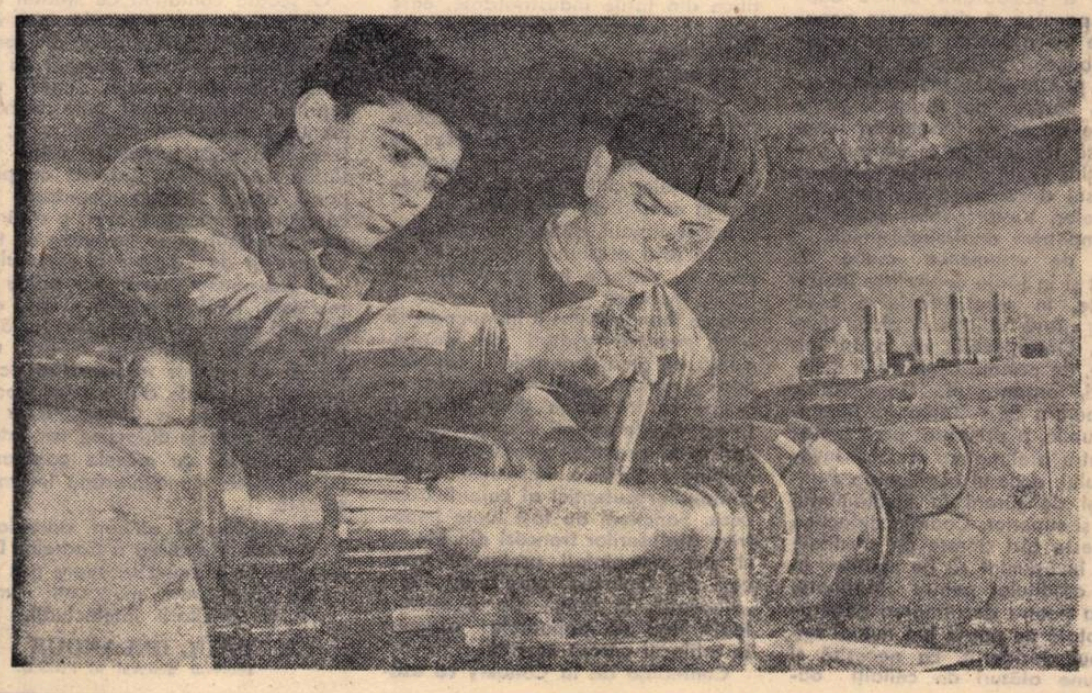

In timpul practicii de vară ucenicii dovedesc îndemînare și interes pentru însușirea meseriei.

DE PESTE HOTARE

Conferința mondială a cadrelor didactice

La 25 iulie se va deschide la Conakry, capitala tinerei Republici Guineea, Conferința mondială a cadrelor didactice. Va fi prima conferință profesională și sindicală ținută pe pămîntul Africii. Acest eveniment este caracteristic pentru epoca noastră, pentru importanța pe care o iau, în lume, țările mult timp asuprite de colonialism.

După cum spune Apelul comitetului de pregătire — în care alături de Federația cadrelor didactice din Africa Neagră (U.G.T.A.N.) și de Federația internațională sindicală a lucrătorilor din învățămînt (F.I.S.E. — departament profesional al F.S.M.), se găsesc și Sindicatul cadrelor didactice din Japonia, „Colegio de Maestros-normales y Equiparades" din Cuba, Sindicatul cadrelor didactice din Irak — „în Africa se prezintă sub forma lor cea mai ascuțită unele probleme fundamentale ale popoarelor : cucerirea libertății și a independenței, dispariția mizeriei și a discriminării rasiale, realizarea dreptului tuturor oamenilor la educație și la cultură".

Pentru cooperare pașnică, împotriva imperialismului !

In țările care au suferit sau mai suferă încă de pe urma exploatării și a dominației monopolurilor străine, unul din aspectele cele mai caracteristice este de multe ori lipsa de școli pentru copii. Pentru a avea de mîncare, pentru a-și ajuta părinții care lucrează pe plantații sau uneori în mine sau uzine, aceștia fac tot felul de treburi: este un lucru obișnuit, în America Latină, în Asia, în Africa de Nord, să vezi copii lustragii, vînzători de bilete de loterie, să-i vezi ducînd bagaje, deschizînd ușile automobilelor, cerșind sau, cum am văzut acum cîțiva ani la Alger, căutîndu-și hrana, în zorii zilei, prin lăzile de gunoi din cartierele europene.

Încă foarte tineri, fără să fi învățat carte, fără să aibă o calificare profesională, acești copii sînt puși să muncească la cîmp, pe plantații, în mine, în întreprinderi străine. Milioane de asemenea copii, smulși din satele lor de către sistemul colonial, nu aveau altă perspectivă decît cocioabele făcute din bidoane goale, la periferia marilor orașe, „rezervațiile" din Africa de Sud sau plantațiile societății United Fruit din America Centrală.

Pentru o minoritate relativ privilegiată, adică pentru cei cu știință de carte, perspectivele erau doar o funcție modestă în birourile vreunei întreprinderi industriale sau comerciale a monopolurilor.

Aceasta era — aceasta este încă foarte adeseori — situația copiilor într-un mare număr de țări. In a doua jumătate a veacului XX, majoritatea copiilor din lume continuă să nu aibă școli, și mai mult de jumătate din ei sînt încă analfabeți.

Este sigur că Conferința de la Conakry, parte integrantă din marea mișcare a popoarelor pentru cooperare pașnică și dezarmare generală, se va pronunța pentru suprimarea bazelor militare pe teritoriile străine, pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru ca uriașele sume cheltuite acum cu înarmările moderne să fie folosite în scopul îmbunătățirii vieții oamenilor, ceea ce ar înlesni dezvoltarea culturală a popoarelor, lupta pentru școlarizare și împotriva analfabetismului.

Sînt de asemenea multe de realizat și în țările capitaliste industrializate, în care bîntuie o criză școlară gravă și uneori chiar dramatică. Organizațiile de cadre didactice, de părinți, sindicatele muncitorești, organizațiile democratice luptă pentru dezvoltarea învățămîntului public, a pregătirii profesionale, pentru prelungirea duratei învățămîntului, accesul copiilor de muncitori și de țărani la învățămîntul mediu și superior. Cadrele didactice din aceste țări doresc ca creditele pentru învățămînt să fie sporite în dauna creditelor pentru înarmare.

Lupta pentru dezarmarea generală și totală nu poate lua numai forma unui deziderat. Ea necesită și o acțiune alături de ceilalți oameni ai muncii pentru a se pune capăt cursei înarmărilor, existenței blocurilor militare agresive, acțiunii forțelor militariste și monopoliste încă puternice care se opun oricărei acțiuni adevărate în favoarea destinderii internaționale și întreține atmosfera de încordare internațională, izvor de profituri.

Pentru dispariția colonialismului și a rămășițelor lui

Una din cele mai importante contradicții din lumea modernă este, fără îndoială, în țările capitaliste industrializate, acapararea mijloacelor de învățămînt și de cultură în favoarea unei minorități de privilegiați prin avere, în dauna năzuințelor maselor populare. In urma luptelor duse de părinții elevilor, a acțiunilor sindicatelor de cadre didactice sau sub presiunea necesităților tehnice, unele progrese s-au putut realiza, succese au putut fi obținute în sensul prelungirii anilor de școală, al măririi numărului școlilor, al unei mai bune adaptări a lor la nevoi. Dar aceste rezultate repuse neîncetat în discuție sînt cu totul insuficiente în comparație cu cerințele maselor largi ale popoarelor.

Cu toate aceste succese parțiale și precare, în universitățile din unele țări ca S.U.A., Franța, Anglia nu urmează decît un foarte mic procent de copii de muncitori și de țărani.

Dar această situație este privilegiată față de aceea pe care au cunoscut-o și o cunosc încă și acum țările coloniale. Asupririi de clasă i se adaugă și asuprirea națională și colonială.

Fostele școli naționale, acolo unde existau, au fost distruse. Nu de mult, trupele engleze au închis școlile populației Kikuin din Kenya, cu prilejul răscoalei pornite de Mau-Mau. Cu ce au fost înlocuite ? Cu nimic. Copii lăsați în voia întîmplării sau, pentru o foarte mică minoritate, de la 5 la 20 la sută din copii, o școală rudimentară.

Vom spune, spre exemplu, că în Algeria, pînă în 1954, limba arabă era socotită ca o limbă străină și că din 15.000 învățători, numai circa 500 erau de origină arabo-berberă.

O dată cu dezintegrarea rapidă a sistemului colonial, Conferința de la Conakry se va găsi în fața a numeroase probleme noi.

Țările care se eliberează de sub jugul colonial și își cîștigă independența se găsesc în obligația de a organiza sisteme școlare naționale în stare să pregătească în puțin timp cadrele tehnice, administrative și culturale de care aceste țări au nevoie.

Invățămîntul, în aceste țări, are de rezolvat probleme complexe, a căror soluționare urmează a se efectua într-un timp relativ scurt ; printre altele, stabilirea de noi programe școlare care să însemne o întoarcere la cultura națională înăbușită de sistemul colonial și în același timp un efort mai mare pentru asimilarea cuceririlor tehnice și științifice din țările industrializate, care pînă acum erau un privilegiu al metropolelor.

Un astfel de efort are nevoie să fie sprijinit de solidaritatea internațională. Nu se poate pregăti în cîteva luni un inginer sau un profesor de școală medie. Aci intervine problema relațiilor culturale între diferitele țări în condiții de egalitate.

Imperialismul, obligat să dea înapoi în fața presiunii popoarelor în ceea ce privește independența politică, încearcă — în timp ce recunoaște formal această independență — să mențină legături de dependență pe plan economic și cultural. Spre exemplu, guvernul francez se opune la trimiterea unor profesori în adevăr democrați și progresiști în Africa. El practică o adevărată discriminare politică împotriva reprezentanților autentici ai culturii franceze. Sancțiuni au fost luate împotriva profesorilor francezi din Maroc și sînt amenințați profesorii francezi din Guineea, care s-au făcut „vinovați", în fapt, de o purtare leală față de popoarele africane în mijlocul cărora se află.

Conferința de la Conakry va examina îndeosebi această problemă a solidarității internaționale între popoare, între organizațiile profesionale de cadre didactice, pe planul învățămîntului și al culturii. Ea va defini care trebuie să fie noile raporturi corespunzătoare spiritului epocii actuale ; va trata în mod concret cele cuprinse tocmai la punctul I de pe ordinea de zi : „Problemele actuale ale dezvoltării educației și culturii în lume și cooperarea internațională". Va examina ceea ce se numește „neo-colonialismul" — camuflajul actual al imperialismului — care încearcă, sub forme noi și uneori cu noi metode, să scindeze mișcarea de eliberare, să corupă elementele cele mai slabe, să opună lucrătorii intelectuali muncitorilor manuali, să introducă sciziunea în rîndurile clasei muncitoare, să izoleze elementele cele mai progresiste, să mențină sub forme fățarnice intervenția în treburile interne ale țărilor care și-au cucerit independența. Scopul este întotdeauna același : încercarea de a menține, pentru profitorii monopolurilor din metropole supraprofiturile coloniale.

In acest sens, trebuie subliniată și intervenția mai fățișă și mai eficace a monopolurilor din S.U.A., din Germania de vest, care, într-o oarecare măsură, încearcă să ia locul puterilor coloniale tradiționale : Anglia, Franța, Belgia, Portugalia.

Conferința de la Conakry va compara metodele imperialismului, fie sub formă „tradițională", fie sub formele sale noi, cu comportarea țărilor socialiste care ajută în mod dezinteresat țările eliberate să se dezvolte pe plan economic și cultural, fără a cere nimic în schimb în domeniul politic și respectînd absoluta lor independență ; conferința va primi cu bucurie inițiative ca aceea a Universității prieteniei popoarelor care se va deschide la Moscova peste cîteva săptămîni și va ajuta țările din Asia, Africa și America Latină să-și formeze propriile lor cadre naționale.

Pentru un învățămînt conform cu spiritul epocii actuale

Conferința de la Conakry va da un nou impuls cadrelor didactice care, alături de oamenii muncii, luptă pentru un învățămînt și pentru o dezvoltare culturală conform cu spiritul epocii actuale.

Școala conformă cu spiritul epocii actuale este o școală care suprimă barierele de clasă și permite copiilor muncitorilor și ai țăranilor accesul pînă la cele mai înalte culmi ale culturii.

O școală conformă cu spiritul epocii actuale este o școală însuflețită de spiritul colaborării frățești pentru realizarea țelurilor comune, o școală din care a dispărut orice urmă de discriminare ; este o școală care ține seamă de marile progrese ale lumii moderne și tinde să pună toate cuceririle epocii noastre în slujba întregului popor și nu a unei minorități privilegiate.

O școală conformă cu spiritul epocii actuale este o școală care va realiza idealul pedagogilor din toate timpurile, formînd oameni cu o dezvoltare multilaterală, care va suprima antagonismul între munca manuală și munca intelectuală ; o școală în care profesorul este în slujba poporului, trăiește cu poporul, are o situație materială și condiții economice și sociale de trai care îi permit să se consacre cu totul muncii de educare a tineretului.

O asemenea școală nu poate fi realizată, în fiecare țară, decît de întregul popor, de poporul care făurește istoria. Realizarea ei este un aspect al marilor transformări economice și sociale din vremea noastră. De aceea, la Conferința de la Conakry cadrele didactice vor întări legăturile lor cu masele populare, cu mișcarea muncitorească internațională.

Pe continentul african, apropiata Conferință Mondială a Cadrelor Didactice va însemna un mare pas pe calea unirii între muncitorii manuali și lucrătorii intelectuali.

PAUL DELANOUE
secretar general al F.I.S.E.

La cercul de aeromodelism al Palatului pionierilor din Varșovia

Școlile Poloniei populare

Anul 1960 prilejuiește o trecere în revistă a realizărilor poporului polonez pe drumul construcției socialiste obținute în cei 16 ani care au trecut de la eliberare. Infăptuirile grandioase ce au avut loc în această perioadă amintesc luptele duse secole de-a rîndul de către forțele sociale progresiste, iar în ultimul secol de clasa muncitoare, pentru o Polonie nouă.

Fiecare curent progresist din Polonia a înscris, printre postulatele sale principale, și lupta pentru generalizarea învățămîntului, pentru școala și învățătura destinate poporului. Dar de-abia crearea Poloniei populare a făcut posibilă realizarea acestui postulat. Ba ceva mai mult: s-a statornicit principiul că dezvoltarea socialismului este condiționată și de îmbogățirea permanentă a conținutului învățămîntului general, de ridicarea nivelului acestuia.

Cu toate marile distrugeri din timpul războiului, Polonia populară a făcut eforturi neobișnuite în domeniul învățămîntului. In comparație cu starea de dinainte de război, numărul cadrelor didactice și numărul sălilor de școală s-au dublat. O realizare importantă a fost extinderea învățămîntului mediu, care este frecventat de un număr de tineri de trei ori mai mare decît cel dinainte de 1939. Numărul școlilor superioare, al catedrelor și al studenților a crescut de patru ori. Din punct de vedere al numărului tinerilor care urmează învățămîntul mediu și superior (calculat la 10.000 locuitori), Polonia figurează printre țările cu învățămîntul cel mai dezvoltat.

Asigurarea generalizării depline a învățămîntului și ridicarea neîncetată a nivelului acestuia impun însă sarcini noi. Invățămîntul elementar se află în perioada reformei, care va prelungi timpul de învățătură. Nevoile cresc mereu ; aceasta se referă mai ales la numărul sălilor de clasă. Trebuie să existe mereu mai multe săli de clasă, deoarece anii de acum și cei care vin aduc o creștere a numărului copiilor și tineretului de vîrstă școlară nemaivăzută în istoria țării.

Sîntem un popor tînăr, procentul copiilor și al tineretului este în Polonia mai mare decît în alte țări. Dacă admitem că numărul locuitorilor reprezintă 100, constatăm că în 1951 indicele pentru populația în vîrstă de pînă la 15 ani a fost de 31,5, iar în anul 1961 va fi de 35,5. In cursul anilor 1960—1965 vom avea 470.000 de copii în vîrstă de 7—14 ani.

Spre a putea face față noilor sarcini în domeniul învățămîntului este absolut necesar ca în anii 1961—1965 să se construiască 45.000 săli de clasă. Statul va aloca în acest scop sume mari, depășind cu mult cheltuielile de pînă acum în acest domeniu. Totuși, față de marile nevoi care trebuie să fie satisfăcute, efortul statului nu este deajuns. De aceea, în noiembrie 1958, Partidul Muncitoresc Unit Polonez, cu prilejul Mileniului statului polonez, ce se apropie, s-a adresat poporului, cerîndu-i sprijinul. Lozinca „O mie de școli pentru Mileniu" lansată de Comitetul Național al Frontului Unității Poporului a corespuns dorinței milioanelor de cetățeni ai Poloniei populare. Societatea a înțeles că este vorba de un mare efort. 1000 de școli înseamnă cel puțin 15.000 săli de clasă și 15.000 locuințe pentru cadrele didactice. Pentru ca lozinca să devină realitate, trebuie strînsă suma de 7 miliarde zloți, adică anual — între anii 1959—1965 — să se dea pentru construcția școlilor un miliard de zloți.

S-a întîmplat ceea ce fusese prevăzut : în anul 1959 s-au strîns peste 1.082 milioane zloți. Primele patru luni din anul 1960 au dat 335 milioane zloți. In donațiile generale pentru construirea școlilor locul prim îl ocupă clasa muncitoare. Luptătorii pentru o școală generală, luminoasă — luptători ai clasei muncitoare — au demnii urmași.

Eforturile societății dau încă de pe acum roade. In primul an al strîngerii de fonduri, în 14 școli noi — monumente închinate Mileniului — au răsunat glasurile tineretului. In anul de față, 137 școli noi își vor deschide porțile, iar în anul 1961 se vor ridica alte 200 școli.

Școlile-monumente, construite în cinstea Mileniului, sînt o mărturie nu numai a cultivării celor mai bune tradiții acumulate de generații întregi, ci constituie totodată o dovadă că societatea polonă este în stare să facă față sarcinilor pe care istoria le-a trasat generației actuale, sarcinilor construcției socialiste.

JAN MAR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 574 — luni 8 august 1960 — 12 pagini 25 bani

Lucrările Conferinței Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură

In zilele de 4 și 5 august a.c. au avut loc lucrările Conferinței Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură. La lucrările Conferinței au participat 337 delegați din întreaga țară și numeroși invitați care au reprezentat sindicatele din instituțiile de învățămînt și cultură, din întreprinderile poligrafice, presă, editură și radiodifuziune, din institutele Academiei R.P.R.

Au luat parte la desfășurarea lucrărilor tovarășii **Nicolae Pascu**, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor și **Ștefan Bălan**, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii.

Lucrările conferinței au fost deschise de tov. **I. Nistor**, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură, care a transmis participanților un călduros salut.

In urma propunerii tovarășului **Vicențiu Casapu**, Conferința a aprobat în unanimitate ca prezidiul să fie compus din 13 tovarăși. Prezidiul ales a fost alcătuit din tovarășii: **Nicolae Pascu**, secretar al C.C.S., **Constanța Crăciun**, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii **Ion Nistor**, președinte al C.C. al S.M.I.C. **Ștefan Bălan**, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, **Miltiade Filipescu**, profesor la Universitatea „C. I. Parhon", **Jules Cazaban**, artist al poporului — Teatrul Municipal, **Ana Dinescu Tălmăceanu**, artistă la Teatrul de Operă și Balet, **Maria Popovici**, președintă a Sindicatului învățămînt din orașul Sibiu, **Mircea Sîrbu**, președintele sindicatului din Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" București, **Ana Cristea**, muncitoare la Intreprinderea poligrafică Timișoara, **Magda Mesco**, învățătoare în orașul Tg. Mureș, **Maria Gheorghiță**, învățătoare în comuna Flămînda, raionul Vînju Mare, regiunea Craiova, **Aurelia Turcov**, președinta sindicatului învățămînt din orașul Iași.

Mulțumind în numele prezidiului pentru încrederea acordată, tovarășul **Nicolae Pascu**, secretar al C.C.S., președintele prezidiului, a transmis Conferinței un călduros salut din partea Consiliului Central al Sindicatelor.

A fost ales apoi secretariatul Conferinței, precum și comisia de validare, comisia de redactare a proiectului de hotărîre și comisia de propuneri.

Conferința a aprobat următoarea ordine de zi: Raportul de activitate al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură de la ultimul Congres pînă în prezent și sarcinile ce revin sindicatelor din această ramură în îndeplinirea hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn; raportul comisiei de cenzori; alegerea Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură.

In raportul prezentat de tov. **I. Nistor**, președintele Comitetului Central al Sindicatului, au fost înfățișate realizările organelor sindicale în mobilizarea cadrelor didactice pentru dezvoltarea și ridicarea nivelului învățămîntului nostru, pentru legarea lui de viață, de practica construcției socialiste. De asemenea, raportul a prezentat aspecte din activitatea membrilor de sindicat din instituțiile de artă și cultură în vederea ridicării creației artistice și literare la nivelul cerințelor mereu crescînde ale epocii noastre. In raport a fost prezentată de asemenea activitatea muncitorilor din întreprinderile poligrafice, presă, edituri.

După prezentarea, în continuare, a raportului comisiei de cenzori (raportor tov. **Gavril Sonea**), au început discuțiile asupra celor două rapoarte.

Numeroșii tovarăși care au luat parte la discuții au subliniat realizările obținute în activitatea școlilor și instituțiilor de învățămînt superior, a instituțiilor de artă și cultură, a întreprinderilor poligrafice, precum și lipsurile care mai dăinuie încă în unele din aceste instituții.

Vorbitorii au prezentat numeroase aspecte din activitatea însuflețită pe care o desfășoară muncitorii din învățămînt și cultură pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin din Documentele Congresului al III-lea al P.M.R.

In continuarea lucrărilor Conferinței a fost prezentat raportul Comisiei de validare (raportor tov. **Ion Apolzan**). Apoi Comisia de validare a propus Conferinței constituirea Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură.

(Continuare în pag. 4)

Aspect din sală în timpul discuțiilor pe marginea raportului de activitate al C.C. al S.M.I.C.

Membrii C.C. al Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură

1. ALEXANDRESCU MARIA
2. ALEXANDRESCU GHERGHINA
3. ANTON ION
4. APOLZAN ION
5. ARIMESCU VIOREL
6. ATANASIU DUMITRU
7. AVRAM TEREZIA
8. BADEA GHEORGHE
9. BALAJDI ELISABETA
10. BALAN ȘTEFAN
11. BASARAB MIRCEA
12. BELEA ROZALIA
13. BELIGAN RADU
14. BELU VASILE
15. BOLOG ELENA
16. BOTAR GHEZA
17. BORȘ CONSTANTIN
18. BOTĂ FLOAREA
19. BRANIȘTEANU BUCUR
20. BREBAN SAMOIL
21. BUCIUMAN GRIGORE
22. CĂLUGĂRU JULIETA
23. CARACULACU CONSTANTIN
24. CAZABAN JULES
25. CIOCLOV VARVARA
26. CIUL SOFIA
27. CONDURACHE EMIL
28. CONSTANTINESCU AUREL
29. COSMA ION
30. COSMA GHEORGHE
31. COSTEA A. DOBRIN
32. CREC MARGARETA
33. COSTEA EMANOIL
34. CREȚU ANA
35. CRISTEA ANA
36. CRISTOFOR EUGEN
37. CZEGLEDI SOFIA
38. CSEPREGI EMILIA
39. DANEȚ EUGENIA
40. DIOȘTEANU MIRCEA
41. DINESCU TALMACEANU ANA
42. DOBREA DUMITRU
43. DRAGAN ANA
44. DRINGA ANTIM
45. DUMITRESCU NICOLAE
46. DUNĂ DUMITRU
47. FABIAN LUDOVIC
48. FARLADANSCHI IACOB
49. FILIPESCU MILTIADE
50. FINDER AUREL
51. GAIS ION
52. GAȘPAR MARIN
53. GHEORGHE IONEL
54. GHIȘE AURELIA
55. GILCĂ FLORICA
56. GLIGOR ONIȚA
57. GRAMA LAZĂR
58. GRUSE MARIA
59. HAIMOVICI ADOLF
60. HUMA DUMITRU
61. IOANIȚOAIA MARGARETA
62. IONESCU AUREL
63. IONESCU EUGENIA
64. KESERU IOSIF
65. LAZĂR MARIA
66. LĂZĂRESCU ANDREI
67. LUNGU ELENA
68. MAGYOROSY ERNESTINA
69. MANOLESCU TATIANA
70. MARZEL ERNA
71. MATEI ION ILIE
72. MATEI ȘTEFAN
73. MANAC EMILIA
74. MEȘKO MAGDALENA
75. MIKLOȘ LADISLAU
76. MORĂRESCU VASILE
77. MOȘONI MAGDALENA
78. MOTIȘAN VALERIU
79. NĂDĂȘAN AUGUSTIN
80. NEICA CONSTANTIN
81. NEGRILĂ SIMION
82. NICA GHEORGHE
83. NISTOR ION
84. OCENAȘ CLAUDIA
85. OPREA PANAITE
86. OPREȘIU MIRCEA
87. OȚETEA ANDREI
88. PĂNĂ NICOLAE
89. PARASCAN ILIE
90. PARASCHIVESCU CONSTANTIN
91. PARIZA MARIA
92. PĂUN NATALIA
93. PERȘOIU RADU
94. PETEANU IULIU
95. PISICĂ ANTON
96. PLISCHI IOSIF
97. POP EMILIA
98. POP IUDITA
99. POPA CORNELIA
100. POPOVICI MARIA
101. POPOVICI REMUS
102. PREISS ANGELA
103. PRISNEA CONSTANTIN
104. PROFEANU NICOLAE
105. RAȚIU ONORIU
106. RIEGLER SOLO
107. ROMAN ADRIANA
108. ROMANOVSCHI VIRGINICA
109. ROȘU LAURA
110. ROVENȚA ION
111. SEBEȘAN MARIA
112. SFETCU ALECU
113. SIPOȘ NICOLAE
114. SIRBU MIRCEA
115. SOCACIU PANTELIMON
116. SOFRONIE LAURENȚIU
117. SONEA GAVRIL
118. SPRINCEANA MARIA
119. STAMATE IOLANDA
120. STAN AURELIA
121. STANCU CRISTEA ELENA
122. STAVRACHE AURORA
123. STIRBU ION
124. STOICOVICI ANA
125. SZABO ILEANA
126. SZILAȘ CONSTANTIN
127. TARCEA CONSTANȚA
128. TANASESCU CONSTANTIN
129. TEBIEȘ IOAN
130. TIHLER DUMITRU
131. TIRIER LIDIA
132. TODIRAȘCU MARIA
133. TOMPA NICOLAE
134. TUCALIUC ADRIAN
135. TUDOSE ANA
136. TUTUNARU DUMITRU
137. VARGA ELISABETA
138. VINTILĂ ANETA
139. VRINCEANU VALERIA

MEMBRII SUPLEANȚI

1. BANU JEANA FLORENTINA
2. BĂDESCU DUMITRU
3. BORCA ELENA
4. CĂLIN IVANTIA
5. CUCU GHEORGHE
6. IONESCU ALEXANDRINA
7. MANOLESCU DUMITRU
8. MARTIȘ VASILE
9. MIHAIL MAGDALENA
10. RĂDULESCU COSTEL
11. ROLEA MARIA
12. TĂNASE MARIA
13. URSESCU STANCA
14. VLAD NICOLAE

ȘEDINȚA PLENARĂ A C. C. AL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

In după-amiaza zilei de 5 august a.c., a avut loc prima plenară a C.C. al Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură, în care s-a ales Prezidiul C. C. al Uniunii. Plenara a ales în unanimitate ca președinte pe tov. ION NISTOR, iar ca secretar pe tov. IOSIF PLISCHI.

MEMBRII PREZIDIULUI

APOLZAN ION
BOLOG ELENA
COSMA ION
CRISTOFOR EUGEN
NEGRILĂ SIMION
OȚETEA ANDREI
NISTOR ION
PLISCHI IOSIF
SOFRONIE LAURENȚIU
SIRBU MIRCEA
STANCU CRISTEA ELENA
ȘIPOȘ NICOLAE
TARCEA CONSTANȚA

Lucrările Conferinței Sindicatelor din

Raportul de activitate al Comitetului Central al S.M.I.C.

(Text prescurtat)

Trecînd în revistă realizările istorice obținute de poporul nostru, sub conducerea P.M.R., în domeniul industrializării țării, al transformării socialiste a agriculturii, al ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, tov. Ion Nistor, președintele C. C. al S. M. I. C., a arătat că planul de 6 ani — grandios program de luptă și de muncă, etapă hotărîtoare în desăvîrșirea construcției socialismului — cere sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură să-și intensifice eforturile, să-și perfecționeze stilul și metodele de muncă, să nu-și precupețească forțele pentru desfășurarea revoluției culturale, pentru creșterea conștiinței socialiste a oamenilor muncii și cultivarea noilor trăsături de comportare a celor ce muncesc, pentru plămădirea omului nou, membru demn al societății socialiste.

Munca de lichidare a înrîuririlor educației burgheze din conștiința oamenilor — în prezent tărîmul principal al luptei de clasă, al luptei dintre vechi și nou — cere din partea oamenilor muncii din învățămînt, artă și cultură să-și ridice nivelul activității la înălțimea măreței sarcini puse în fața întregului popor de către cel de-al III-lea Congres al partidului.

I. SĂ RIDICĂM MAI SUS NIVELUL ACTIVITĂȚII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNTUL DE CULTURĂ GENERALĂ

Congresul al III-lea al P.M.R. pune în fața lucrătorilor din școli un obiectiv de mare însemnătate — încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani în anul 1962 și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani.

In sprijinul realizării acestei sarcini vine și măsura luată de partid și guvern de a se distribui gratuit manualele școlare elevilor din clasele I—VII măsură care se răsfrînge asupra a peste 2.000.000 de copii ai poporului nostru.

Succesele obținute pînă în prezent în înfăptuirea sarcinii trasate de Congresul al II-lea al P.M.R., ca în anul 1960 să fie cuprinși în clasa a V-a 90 la sută din absolvenții clasei a IV-a, constituie o garanție pentru viitoarea dezvoltare a învățămîntului nostru în lumina Directivelor Congresului al III-lea. Astfel, încă din toamna anului 1959 au fost cuprinși în clasa a V-a a învățămîntului de 7 ani 88,2 la sută din absolvenții a 4 clase elementare. In regiunea Stalin au fost cuprinși în clasa a V-a 92,8 la sută din absolvenții clasei a IV-a, iar în regiunea București 92 la sută. Sînt însă și regiuni rămase în urmă în realizarea cuprinderii în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a. Regiunea Galați a realizat în anul 1959—60 această sarcină în proporție de numai 80,5 la sută, regiunea Baia Mare de numai 82,6 la sută, iar alte regiuni, ca Iași, Ploești, Cluj, Suceava oscilează sub procentul mediu realizat pe țară. In unele raioane, cum sînt raioanele Galați și Brăila, cuprinderea absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a este și mai nesatisfăcătoare. Mai grav este faptul că în unele raioane, ca Tecuci sau Fălimon Sîrbu, s-au înregistrat pierderi de elevi pe parcursul anului școlar. Un alt aspect al necuprinderii absolvenților clasei a IV-a constă în pierderea elevilor de la an la an, pe parcursul școlarității.

Această situație nesatisfăcătoare se datorește și faptului că organele și organizațiile sindicale din învățămînt n-au mobilizat pe toți membrii de sindicat — cadre didactice — la intensificarea muncii de lămurire a părinților în legătură cu necesitatea trimiterii copiilor la școală. Un număr mare de pierderi se datorește rezultatelor slabe la învățătură și repetenției, situație de care se fac vinovate în bună măsură și cadrele didactice, care uneori nu se preocupă suficient de sprijinirea elevilor la învățătură și de reînscrierea în școală a repetenților. Dacă toți membrii de sindicat care activează în învățămînt — învățători, profesori, directori, inspectori — ar fi urmărit sistematic și metodic îndeplinirea acestei importante sarcini politice și profesionale, lipsurile în generalizarea învățămîntului de 7 ani ar fi fost mai puține.

Pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R., învățămîntului de toate gradele îi revine sarcina de a da economiei naționale cadre înarmate cu o pregătire științifică pe măsura cerințelor vieții noastre în plin progres. In acest scop, membrii de sindicat — cadre didactice din școlile elementare și medii de cultură generală se străduiesc să asigure predării un nivel științific înalt, pregătindu-se cu conștiinciozitate pentru fiecare lecție, ținîndu-se la curent cu tot ce e nou, studiind și însușindu-și cu sîrguință învățătura marxist-leninistă.

Roadele muncii instructiv-educative se concretizează în situația la învățătură a elevilor și este îmbucurător faptul că, în această privință, se înregistrează succese de la an la an în majoritatea regiunilor țării. O influență pozitivă a exercitat în această direcție hotărîrea Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. care, printre altele, a pus cu tărie în fața organizațiilor de pionieri și U.T.M. necesitatea intensificării luptei împotriva mediocrității la învățătură.

Cu toate acestea, trebuie să subliniem că rezultatele obținute nu pot fi considerate peste tot ca satisfăcătoare. La unele școli mai ales la clasele V—VII, se mai înregistrează destul de mulți elevi nepromovați. Aceasta se datorește deficiențelor care mai există încă în munca școlilor și a organelor sindicale respective. Că numărul elevilor promovați poate fi mult sporit ne-o arată acele școli de 7 ani și medii care au clase cu o promovabilitate de 100 la sută, ca de pildă școlile medii „Elena Sîrbu", „Mihai Viteazul", Școala de 7 ani nr. 169 din București etc.

Paralel cu sarcina reducerii numărului de elevi nepromovați, în fața școlii noastre se pune problema îmbunătățirii cunoștințelor elevilor peste nivelul notelor-limită, problema luptei împotriva mediocrității. Trebuie să recunoaștem că mai sînt profesori care se mulțumesc ca elevii lor să se strecoare dintr-o clasă în alta, obținînd la majoritatea materiilor, mai ales la cele de bază — limba română, matematica, fizica, chimia, științele naturale — medii de 5 și 6. Este evident că asemenea elevi termină școala fără o bază solidă de cunoștințe, fără să-și însușească o temeinică pregătire pentru viață. Aceasta se datorește în mare măsură și deficiențelor existente în munca membrilor noștri de sindicat, a colectivelor pedagogice. Insuficienta pregătire pentru lecții a unor învățători și profesori, existența în învățămînt a unui număr încă destul de mare de cadre care nu depun suficient efort pentru calificarea lor, nivelul științific și ideologic scăzut al conținutului predării, slaba preocupare de ordin metodic, sprijinirea nesistematică, cu caracter de campanie, a elevilor rămași în urmă la învățătură constituie principalele cauze care au generat rezultatele încă nesatisfăcătoare din unele școli și care caracterizează în mare măsură și nivelul scăzut al activității organizațiilor sindicale din școlile respective. Ce-ar putea răspunde, de pildă, organizația sindicală a Școlii medii din Curtea de Argeș, unde numeroase cadre didactice n-au prezentat direcției școlii planurile calendaristice nici pînă la sfîrșitul trimestrului I, unde punctualitatea intrării la ore nu se respectă și unde în unele cazuri lecțiile se tratează în fugă, renunțîndu-se adesea la etape importante pentru desfășurarea procesului de predare? Lipsuri serioase în pregătirea pentru lecții și în predare se întîlnesc și la unele cadre didactice din orașul și regiunea Iași, care nu acordă destulă atenție caracterului educativ al lecțiilor, care predau în mod obiectivist sau fac greșeli ideologice. Aceasta se explică prin faptul că nu peste tot s-a acordat importanța cuvenită învățămîntului ideologic pentru cadrele didactice — factor hotărîtor în justa orientare politică și ideologică a lecțiilor.

In general, însă, în învățămîntul ideologic s-au înregistrat în anul școlar 1959—60 progrese îmbucurătoare. Cadrele didactice au fost cuprinse la formele de învățămînt ideologic în proporție de 98,4 la sută, iar dintre acestea 78,2 la sută au obținut calificative de „bine" și „foarte bine". Organele de partid au apreciat pozitiv activitatea desfășurată de cadrele didactice, arătînd că însușirea învățăturii marxist-leniniste a contribuit nemijlocit la continua îmbunătățire a procesului instructiv-educativ, a activității cultural-educative. Lecțiile sînt mai bine orientate, au un conținut mai bogat, se vorbește mai mult elevilor despre partid și realizările regimului democrat-popular. Multe cadre didactice participă cu bune rezultate la munca brigăzilor științifice de popularizare a cuceririlor științei și tehnicii, la propaganda agro-zootehnică.

Seminariile recapitulative au scos însă la iveală și lipsuri, cum sînt nivelul teoretic scăzut al răspunsurilor date de unele cadre didactice, însușirea mecanică, bucheristă de date, fapte, noțiuni, de definiții fără o interpretare și generalizare științifică a celor studiate, fără a trage concluziile teoretice și practice necesare. Cauzele acestor lipsuri constau în primul rînd în faptul că învățătorii și profesorii respectivi nu au studiat temeinic materialul bibliografic indicat, n-au participat activ și cu regularitate la lecții și seminarii, iar îndrumarea și controlul din partea unor secții de învățămînt și cultură au fost nesatisfăcătoare, atît în desfășurarea învățămîntului ideologic, cît și în legătură cu felul în care nivelul ideologic și politic al cadrelor didactice se reflectă în activitatea instructiv-educativă.

Deschizînd orizonturi noi în toate domeniile, Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cer muncii pedagogice să țină pasul cu înaintarea întregii noastre vieți. Pe această linie, o preocupare deosebit de importantă în domeniul învățămîntului de cultură generală este întărirea necontenită a legăturii dintre învățămînt și munca productivă. In raportul prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej se spune în această privință că „trebuie atent studiată experiența pozitivă acumulată... de un număr de școli din București și din alte localități, trecîndu-se la elaborarea unui program de măsuri pentru ca elevii școlilor noastre, unind învățătura cu munca productivă, să capete deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și să se orienteze spre diferite profesiuni potrivit înclinațiilor lor, asigurîndu-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar".

Tot mai mulți învățători și profesori reușesc să împletească în mod firesc, în cadrul lecțiilor, aspectele vieții noastre noi, ale procesului de construire a socialismului în patria noastră.

Nu-i mai puțin adevărat însă că unele cadre didactice nu folosesc toate ocaziile oferite de lecții pentru a lega cunoștințele teoretice de realizările regimului nostru democrat-popular și de luminoasele perspective ce se deschid dezvoltării economiei și culturii noastre naționale. Aceasta dovedește și insuficienta preocupare a organelor și organizațiilor sindicale pentru justa orientare a activității didactice și pedagogice din școli înspre viață, înspre producție.

Uriașa dezvoltare a economiei noastre naționale, ca și perspectivele ei de viitor cer oamenilor muncii din patria noastră un înalt nivel cultural și tehnic, pentru a putea aplica în practică ultimele realizări ale științei, pentru a putea mînui cu ușurință tehnica și tehnologia nouă, în slujba unei înalte productivități. Pe această linie un pas înainte l-a făcut școala noastră prin introducerea în planurile de învățămînt a cunoștințelor industriale și a lucrărilor practice de atelier, a cunoștințelor agricole și a lucrărilor practice agricole pentru clasele V—VII, precum și a studiului mașinilor, a studiului electrotehnicii și a practicii în producție pentru clasele VIII—XI. Paralel cu această măsură au existat preocupări pentru înființarea atelierelor școlare și pentru înzestrarea școlilor din mediul sătesc cu terenuri agricole experimentale. Astfel, din cele aproape 900 de școli de 7 ani din orașe și centre muncitorești, cca. 450 au ateliere proprii, iar din cele 302 școli medii din orașe, 237 (respectiv 78 la sută) dispun de ateliere proprii. Pentru anii următori se prevede o creștere și mai mare a numărului atelierelor școlare.

In unele cazuri, însă, atelierele nu sînt suficient înzestrate cu utilajele necesare, iar secțiile de învățămînt, conducerile școlilor și organele sindicale n-au depus suficient efort în direcția asigurării bazei didactico-materiale pentru lucrările practice de atelier.

In general, inițierea elevilor în lucrările practice și formarea deprinderilor de muncă productivă au constituit o preocupare centrală a colectivelor didactice și de conducere din școli, ca și a organelor de învățămînt și sindicale, sprijinite larg de întreprinderile industriale și agricole. Există în această direcție un început bun. Merită să fie subliniată inițiativa Școlii medii nr. 3 din Timișoara, care, stabilind legături cu sindicatul întreprinderii „Industria Lînei", a organizat un ciclu de expuneri ținute de ingineri și tehnicieni în legătură cu problemele procesului de producție. In timpul practicii, elevii acestei școli au fost repartizați pe lîngă cei mai buni muncitori și tehnicieni, participînd, prin rotație, la toate fazele procesului de producție. De asemenea, la Școala pedagogică și la Școala medie nr. 4 din Craiova, pe lîngă că elevii lucrează prin rotație la toate culturile de pe terenul experimental, fiecare clasă are în răspunderea sa cîte un lot în scopul de a urmări întregul ciclu de dezvoltare a culturilor respective.

Rezultatele obținute în formarea deprinderilor de muncă prin introducerea în școli a autodeservirii, precum și a deprinderilor practice de muncă productivă s-au reflectat pozitiv și pe plan educativ. In majoritatea lor, elevii noștri au o atitudine justă față de muncă, respectă pe oamenii muncii din producție cu care muncesc, cot la cot, în întreprinderi și gospodării agricole. La aceste rezultate au contribuit în mare măsură și organizațiile U.T.M. și de pionieri, prin buna organizare a diferitelor acțiuni patriotice și de interes obștesc.

Cu toate aceste realizări, în munca de instruire practică a elevilor se manifestă încă unele neajunsuri. Astfel, lucrările practice nu se desfășoară peste tot pe bază de lecții urmate de demonstrații. Nivelul de predare al cunoștințelor industriale și agricole este încă în unele școli scăzut, iar activitatea practică nu este suficient de strîns legată de cunoștințele teoretice. Unii profesori de lucrări practice nu sistematizează materialul predat, iar alții nu explică nici măcar regulile de îngrijire a sculelor. In alte cazuri se pune prea mult accent pe teoretizare în dauna lucrărilor practice, se dau prea multe date statistice.

Cauzele acestor neajunsuri sînt multiple. Din lipsă de maiștri cu pregătire corespunzătoare, cunoștințele industriale și agricole sînt predate într-o serie de școli de către profesori de cultură generală, iar lucrările practice la aceste obiecte, de către maiștri, ceea ce dăunează unității dintre latura teoretică și practică a disciplinei respective. Profesorii-maiștri, chiar în cazul cînd sînt bine

Participanții la Conferință ascultă cu deosebită atenție raportul de activitate al C.C. al S.M.I.C.

instituţiile de învăţămînt şi cultură

pregătiţi în specialitate, nu au întotdeauna pregătirea pedagogică şi metodică necesară. Lipsesc unele manuale şi îndrumări metodice pentru predarea cunoştinţelor industriale. Unii profesori de cultură generală nu cunosc suficient problemele de producţie, iar facultăţile şi institutele pedagogice nu dau încă o pregătire suficientă în această direcţie. Lipsa de colaborare dintre organele sindicale din unele şcoli şi sindicatele din întreprinderi a dus uneori la insuficienta supraveghere şi îndrumare a elevilor, în special în perioada practicii de 2 săptămîni. De asemenea, organele sindicale din şcoli nu au contribuit peste tot la mai buna organizare a acestei activităţi, nu s-au interesat suficient de asigurarea pentru fiecare elev a locului de muncă potrivit, în aşa fel încît să participe direct la procesul de producţie.

In raportul prezentat la congres, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej arată că „**va trebui... să extindem tot mai mult învăţămîntul mediu seral, care şi-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoştinţe profesionale şi de cultură generală**". Intr-adevăr, rezultatele obţinute în învăţămîntul seral la sfîrşitul acestui an şcolar reprezintă un mare progres faţă de situaţia din anul şcolar precedent. La şcolile şi secţiile serale din raionul N. Bălcescu din Capitală, de exemplu, promovabilitatea se ridică la 89 la sută, întrecînd numărul promovaţilor din învăţămîntul de zi. Cadrele didactice din învăţămîntul seral au numai cuvinte de laudă la adresa majorităţii muncitorilor-elevi, caracterizîndu-i ca tineri perseverenţi la învăţătură, disciplinaţi, dornici să-şi însuşească cît mai multe cunoştinţe.

Majoritatea profesorilor cărora partidul şi guvernul le-au încredinţat sarcina de mare răspundere a pregătirii tinerilor muncitori au dovedit că înţeleg să răspundă cu cinste acestei sarcini. Este caracteristică în acest sens activitatea profesorilor de matematică, chimie, fizică şi ştiinţele naturii de la secţiile serale ale şcolilor medii din Giurgiu, Ploeşti, Turda, Turnu Severin. Ei se sprijină în predare pe fapte cunoscute de elevi din producţie, ceea ce uşurează asimilarea cunoştinţelor, şi vin în sprijinul muncii elevilor prin explicaţiile ştiinţifice asupra diferitelor fenomene din producţie. In acest scop, organizaţia sindicală de la Şcoala medie nr. 1 din Giurgiu, de exemplu, sprijinită de consiliul local al sindicatelor şi în colaborare cu comitetele sindicatelor din întreprinderi, a organizat cu profesorii de la secţia serală vizite de documentare la fabrica de zahăr „Popa Şapcă", la Atelierele navale şi la întreprinderea „Steagul Roşu", unităţi de la care provin în majoritatea lor elevii secţiei serale.

Rezultatele bune obţinute în învăţămîntul seral se datoresc şi condiţiilor create elevilor-muncitori de conducerile administrative şi de sindicatele din majoritatea întreprinderilor.

Lipsurile care se mai înregistrează în organizarea şi buna desfăşurare a învăţămîntului seral şi fără frecvenţă se referă în cea mai mare parte la activitatea nesatisfăcătoare a unor comisii de selecţionare din întreprinderi, precum şi la insuficientul sprijin acordat acestora din partea unor cadre didactice. Astfel, în unele cazuri recrutarea s-a făcut defectuos, neţinîndu-se seama de criteriile stabilite prin H.C.M. nr. 271/1959. Selecţionarea s-a făcut uneori fără o temeinică cunoaştere a candidaţilor şi fără o prealabilă muncă politică de convingere a tineretului. De asemenea, nu în toate cazurile s-au creat în întreprinderi condiţiile necesare elevilor-muncitori pentru frecventarea cu regularitate a cursurilor şi pregătirea lecţiilor. De aceea unii elevi s-au retras pe parcurs.

Greutăţi s-au întîmpinat, de asemenea, din cauza încadrării unor şcoli serale cu profesori care aveau funcţia de bază la alte şcoli. O altă greutate constă în lipsa de manuale pentru învăţămîntul seral, neajuns ce va fi lichidat în anul şcolar următor prin apariţia unor manuale speciale de algebră, geometrie, ştiinţele naturale, limba rusă, fizică şi istorie pentru clasa a VIII-a a învăţămîntului seral, precum şi a unor manuale speciale pentru celelalte clase.

In vederea traducerii în viaţă a prevederilor cuprinse în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., organelor şi organizaţiilor sindicale din şcolile de cultură generală le revin importante sarcini:

1. Comitetul Central al Uniunii va sprijini M.I.C. în elaborarea principiilor pentru întocmirea planurilor de şcolarizare şi defalcarea lor pe ani, pe grade de învăţămînt şi pe tipuri de şcoli, precum şi a planului de reţea în vederea justei amplasări a noilor unităţi şcolare.

2. Organizaţiile sindicale din şcoli trebuie să ia măsuri pentru intensificarea muncii de convingere în rîndurile populaţiei în vederea cuprinderii în şcoli a tuturor elevilor de vîrstă şcolară şi a menţinerii lor pînă la absolvirea şcolii de 7 şi în viitor a şcolii de 8 ani.

3. Pentru a asigura cuprinderea elevilor în şcoala de 7 ani, precum şi o frecvenţă regulată pe tot parcursul anului şcolar, organizaţiile sindicale trebuie să solicite un sprijin mai activ din partea sfaturilor populare în crearea condiţiilor necesare traducerii în viaţă a obligativităţii învăţămîntului de 7 ani şi, mai tîrziu, de 8 ani.

4. Pentru a determina îmbunătăţirea calităţii învăţămîntului, organele şi organizaţiile sindicale au datoria să stimuleze în continuare activitatea de perfecţionare profesională a cadrelor didactice, prin îmbogăţirea cunoştinţelor de specialitate şi prezentarea lor la nivelul celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii şi prin ridicarea măiestriei lor pedagogice. Colectivele didactice din şcoli să acorde o mai mare atenţie sprijinirii elevilor la învăţătură, să se preocupe atent şi cu răbdare de formarea trăsăturilor morale cerute de educaţia comunistă, de modelarea profilului moral al omului nou, constructor al socialismului.

5. Organele şi organizaţiile sindicale din învăţămînt să mobilizeze cadrele didactice la o frecventare mai regulată a lecţiilor şi seminariilor din învăţămîntul ideologic, stimulîndu-le să participe activ la discutarea problemelor în cadrul seminariilor, la folosirea cunoştinţelor asimilate în predarea lecţiilor. Pentru aceasta cadrele didactice vor fi sprijinite în procurarea materialului bibliografic şi prin asigurarea timpului necesar studiului.

6. Pentru ridicarea continuă a calităţii procesului instructiv-educativ, Comitetul Central al Uniunii are sarcina să colaboreze strîns cu M.I.C. şi cu Comitetul Central al U.T.M. la elaborarea măsurilor ce se impun în lumina sarcinilor trasate învăţămîntului de Congresul al III-lea al P.M.R., de a lega cît mai strîns conţinutul învăţămîntului de practică, de munca productivă.

7. Pentru a putea fundamenta explicarea legilor ştiinţifice pe exemple concrete din practica construcţiei socialiste, este necesară cunoaşterea mai adîncă de către cadrele didactice a bazelor producţiei industriale şi agricole. In acest scop, organizaţiile sindicale din şcoli să solicite ajutorul comitetelor sindicatelor din întreprinderi, G.A.S. şi S.M.T. pentru organizarea unor acţiuni menite să înlesnească cunoaşterea de către cadrele didactice a diferitelor laturi ale producţiei industriale şi agricole.

8. Imbunătăţindu-şi colaborarea cu sindicatele din întreprinderi, organele sindicale din învăţămînt trebuie să contribuie la crearea celor mai bune condiţii pentru desfăşurarea practicii în producţie a elevilor, pentru supravegherea şi îndrumarea calificată a muncii acestora.

9. In vederea îmbunătăţirii învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, Comitetul Central al Uniunii trebuie să urmărească în continuare aplicarea H.C.M. nr. 271/1959, iar organele sindicale să colaboreze mai strîns cu sindicatele şi organizaţiile U.T.M. din întreprinderi pentru îmbunătăţirea activităţii comisiilor de selecţionare, pentru crearea celor mai bune condiţii de studiu şi frecvenţă tinerilor muncitori-elevi.

10. Organele sindicale din şcoli sînt datoare să mobilizeze pe membrii de sindicat să participe şi mai activ la munca de culturalizare a maselor prin conferinţe, manifestări artistice, munca de convingere şi alte metode menite să contribuie la ridicarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii, să lupte pentru răspîndirea ştiinţei în rîndurile maselor, să combată influenţele ideologiei burgheze, ale obscurantismului şi misticismului.

II. SĂ INTENSIFICAM ACTIVITATEA SINDICALĂ ÎN SPRIJINUL MUNCII INSTRUCTIV-EDUCATIVE DIN ÎNVĂŢĂMÎNTUL PROFESIONAL ŞI TEHNIC.

Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. acordă o mare importanţă învăţămîntului profesional şi tehnic. Astfel, se prevede ca pînă în anul 1965 numărul elevilor admişi în anul I al şcolilor ce pregătesc muncitori calificaţi să crească de două ori şi jumătate faţă de anul 1959, iar şcolarizarea în anul I al învăţămîntului pregătitor de cadre medii tehnice să crească, în aceeaşi perioadă, de peste două ori. Se prevede ca şcolile profesionale şi tehnice să pregătească pentru producţie cadre noi de muncitori calificaţi în număr de 260.000 şi cadre tehnice medii în număr de peste 100.000.

Raportul a arătat, în continuare, realizările obţinute în cei 5 ani cît au trecut de la aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la organizarea şcolilor profesionale, a şcolilor tehnice şi a şcolilor tehnice de maiştri, subliniind că procesul de instruire teoretică şi practică a elevilor în majoritatea şcolilor se desfăşoară în bune condiţii şi cu rezultate pozitive. Majoritatea cadrelor didactice din şcolile profesionale şi tehnice fac lecţii bune, accesibile elevilor, strîns legate de activitatea productivă. Menţionăm în această privinţă activitatea Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „Timpuri Noi" din Capitală, aceea a Grupului şcolar de pe lîngă uzinele „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin, a Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „Tudor Vladimirescu" din Bucureşti şi altele. Cită deosebire între procesul de învăţămînt bine organizat din aceste şcoli şi lipsa de răspundere pentru pregătirea ucenicilor întîlnită la unele cadre didactice de la Şcoala profesională de energie electrică din Cîmpina! Aici, unii profesori nu numai că nu se preocupă de găsirea celor mai eficiente metode de instruire teoretică şi practică a ucenicilor, dar predau lecţii improvizate, planificate după manuale de tehnologie vechi, neglijînd programa şcolară, manualul nou şi îndrumarul trimis anul acesta de M.I.C.

In învăţămîntul profesional şi tehnic se manifestă unele lipsuri care au consecinţe directe asupra pregătirii şi a educaţiei elevilor. Astfel, încă nu au fost asigurate la toate disciplinele manualele şcolare necesare; în unele şcoli, ca de exemplu la Şcoala agricolă din Movila Miresii, raionul Brăila, nu există preocuparea de a se coordona predarea cursurilor de specialitate cu instruirea practică. Se menţin defecţiuni în organizarea practicii elevilor, cu toate că se ştie că aceasta are un rol hotărîtor în calificarea lor. Nu peste tot elevii pot lucra în întreaga perioadă a instruirii practice direct la maşină, sub supravegherea muncitorilor, iar timpul afectat pregătirii practice a acestora se iroseşte în treburi mărunte, care nu au o legătură directă cu însuşirea meseriei. In unele cazuri, ca de exemplu la Centrul şcolar agricol din Ţigăneşti, raionul Tecuci, elevii fac practică în producţie cîte 4—5 săptămîni la aceeaşi lucrare, timp în care s-ar putea executa şi alte lucrări cu mai mult folos pentru instruirea practică.

Se manifestă unele lipsuri şi în munca educativ-politică în şcolile profesionale. Unii membri de sindicat care predau obiectele de specialitate consideră că sarcina lor este numai de a învăţa pe elevi meserie, iar cît priveşte latura educativă, aceasta ar fi treaba profesorilor care predau obiecte de cultură generală şi a organizaţiilor de tineret.

Se constată lipsuri şi pe linia recrutării elevilor pentru învăţămîntul profesional, în special pentru unele meserii ca turnători, forjori, zidari, tăbăcari etc.

Imbunătăţindu-şi activitatea pe linia muncii profesionale, organele şi organizaţiile sindicale din şcolile profesionale, de meserii, agricole, tehnice şi tehnice de maiştri vor contribui la lichidarea tuturor acestor lipsuri, precum şi la realizarea sarcinilor puse de Congresul al III-lea al P.M.R. în faţa învăţămîntului profesional şi tehnic. In acest sens:

1. Prezidiul C.C. al Uniunii va sprijini M.I.C. în îmbunătăţirea muncii de orientare a absolvenţilor şcolilor de cultură generală spre şcolile profesionale şi tehnice.

2. Organele sindicale trebuie să militeze mai energic pentru lichidarea lipsurilor ce mai dăinuie în organizarea procesului instructiv-educativ al acestor şcoli, să combată practici ca cele menţionate mai sus şi să determine înlăturarea lor.

3. Comitetul Central al Uniunii să colaboreze cu M.I.C. în elaborarea unui sistem adecvat de perfecţionare profesională a maiştrilor-instructori şi a cadrelor de predare.

4. Organele şi organizaţiile sindicale din învăţămîntul profesional şi tehnic vor sprijini efectiv direcţiile şcolilor în luarea tuturor măsurilor menite să ducă la pregătirea de muncitori şi tehnicieni înarmaţi cu o înaltă calificare profesională, buni cetăţeni, constructori activi ai orînduirii socialiste.

III. SA ACTIVIZAM MUNCA SINDICALĂ DIN INSTITUŢIILE DE ÎNVAŢĂMÎNT SUPERIOR.

Învăţămîntului superior Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. îi acordă o mare atenţie, el fiind menit să pregătească specialişti de înaltă calificare, necesari industriei, agriculturii şi culturii noastre socialiste.

Sarcina principală care stă în prezent în faţa învăţămîntului superior — se spune în raportul prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al P.M.R. — **este ca, o dată cu pregătirea teoretică a studenţilor, să asigure o legătură strînsă a procesului de învăţămînt cu cerinţele industriei, agriculturii şi culturii noastre socialiste în plină dezvoltare.**

Importanţă mare prezintă în acest sens organizarea practicii în producţie a studenţilor. In organizarea şi desfăşurarea practicii în producţie în anul universitar 1959—1960, s-au înregistrat rezultate importante. Astfel, studenţii de la Institutul de construcţii din Bucureşti au ridicat la roşu un bloc de locuinţe cu două etaje, iar studenţii Institutului de mine din Petroşani au extras 240 tone cărbune.

In continuare au fost arătate rezultatele obţinute în desfăşurarea practicii în producţie a studenţilor, precum şi în desfăşurarea practicii pedagogice.

Numeroase instituţii de învăţămînt superior — cum sînt Universitatea „C. I. Parhon" din Bucureşti, Universitatea „Babeş-Bolyai" din Cluj, Institutul de cultură fizică — au organizat cu pricepere practica pedagogică a studenţilor. Organele sindicale din învăţămîntul superior au datoria să lupte pentru înlăturarea lipsurilor care mai există în organizarea practicii pedagogice, preocupîndu-se de sporirea timpului afectat acesteia, de mai buna îndrumare a studenţilor în desfăşurarea muncii educative etc.

Realizarea sarcinii trasate de partid în legătură cu formarea noii intelectualităţi ieşită din popor şi legată de interesele lui — s-a arătat în raport — trebuie să înceapă chiar de pe băncile universităţilor. In lumina acestui obiectiv, capătă o deosebită importanţă problema îmbunătăţirii compoziţiei sociale a studenţilor, care în ultimul timp a înregistrat rezultate pozitive, astăzi imensa majoritate a tinerilor înscrişi la institute şi facultăţi fiind fii ai oamenilor muncii.

O cale importantă de pregătire a cadrelor necesare diferitelor sectoare ale economiei naţionale din rîndurile oamenilor muncii care lucrează direct în producţie o constituie învăţămîntul superior seral şi fără frecvenţă — forme de învăţămînt anume create în acest scop de către partid şi guvern. In vederea sprijinirii pregătirii muncitorilor-studenţi au fost organizate cercuri de studii atît în centrele universitare, cît şi în cele 30 de centre muncitoreşti mai mari din ţară.

Deşi, în general, sindicatele au acordat un sprijin larg şi eficient învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, în unele întreprinderi, comitetele sindicatelor nu au venit în ajutorul muncitorilor-studenţi înscrişi la aceste forme de învăţămînt în ce priveşte asigurarea condiţiilor necesare studiului şi frecventării cu regularitate a cursurilor şi a orelor de consultaţii.

Negativ este şi faptul că unele institute, ca de pildă Institutele politehnice din Iaşi şi din Oraşul Stalin, au deschis cu întîrziere cursurile de pregătire.

In activitatea de formare a specialiştilor cu pregătire superioară, un rol de seamă revine muncii educative desfăşurate în instituţiile de învăţămînt superior, în rîndurile studenţilor. In această direcţie, sub conducerea organelor de partid, s-au obţinut însemnate realizări la care au contribuit larg atît cadrele didactice din învăţămîntul superior, cît şi organizaţiile U.T.M. şi asociaţiile studenţeşti. Avem astăzi un tineret universitar sănătos, educat în spiritul moralei comuniste, muncitor, însufleţit de dragoste de patrie şi care se încadrează cu hotărîre în lupta poporului nostru muncitor, condus de partid, pentru înaltele ţeluri ale construirii socialismului.

Trebuie spus însă că unele organe sindicale din învăţămîntul superior — ca de pildă cele de la Institutul de teatru din Bucureşti — şi-au slăbit preocupările în ceea ce priveşte munca educativă în rîndurile studenţilor, apreciind că această sarcină ar reveni exclusiv U.T.M.-ului şi Asociaţiei studenţeşti.

Pentru a contribui eficient la traducerea în viaţă a sarcinilor ce revin învăţămîntului superior din documentele Congresului al III-lea al partidului, organele şi organizaţiile sindicale din instituţiile de învăţămînt superior trebuie să-şi îmbunătăţească munca pe linie profesională.

1. In sprijinul unei cît mai temeinice pregătiri practice a studenţilor din institutele de învăţămînt superior tehnic, Comitetul Central al Uniunii trebuie să sprijine mai activ M. I. C. în îmbunătăţirea organizării şi desfăşurării practicii în producţie a viitoarelor cadre tehnice cu pregătire superioară.

2. Principala sarcină a organelor sindicale din instituţiile de învăţămînt superior constă

(Continuare în pag. 4)

Un grup de participanţi la Conferinţă discutînd într-una din pauze.

Lucrările Conferinţei Sindicatelor din

Raportul de activitate al Comitetului Central al S.M.I.C.

(Urmare din pag. 3)

în a sprijini multilateral conducerile acestor instituţii în toate acţiunile întreprinse în scopul bunei organizări şi desfăşurări a activităţii instructiv-educative, prin antrenarea şi mobilizarea membrilor de sindicat la aceste acţiuni.

3. Organele şi organizaţiile sindicale din învăţămîntul superior trebuie să colaboreze mai strîns cu organizaţiile de tineret, iniţiind acţiuni educative comune, care să contribuie şi pe mai departe la cultivarea în rîndurile studenţilor a trăsăturilor moralei comuniste.

4. Comitetele sindicatelor din instituţiile de învăţămînt superior vor veghea în cadrul colectivelor de catedră ca lecţiile şi seminariile la diferite specialităţi să cuprindă principalele probleme pe care le ridică astăzi progresele ştiinţei şi tehnicii mondiale. De asemenea, organele sindicale din institutele tehnice trebuie să întărească colaborarea cu comitetele sindicatelor şi organizaţiile U.T.M. din întreprinderi pentru a obţine sprijinul acestora în buna organizare a practicii în producţie a studenţilor şi în îmbunătăţirea activităţii comisiilor de recrutare şi selecţionare a candidaţilor, precum şi pentru traducerea în viaţă a prevederilor Hotărîrii nr. 271/1959 privind condiţiile de studiu şi frecvenţă ce trebuie create muncitorilor-studenţi.

5. Sindicatele din instituţiile de învăţămînt superior vor colabora strîns cu sindicatele de învăţămînt din şcolile medii de cultură generală în vederea organizării şi desfăşurării în bune condiţii a cursurilor de pregătire a muncitorilor şi a fiilor de muncitori pentru admiterea în învăţămîntul superior, precum şi pentru atragerea în îndrumarea practicii pedagogice a celor mai capabili şi experimentaţi profesori din şcolile de bază.

IV. CERCETAREA ŞTIINŢIFICA — IN CENTRUL ATENŢIEI ORGANELOR SINDICALE DIN INSTITUTELE DE CERCETARI ŞTIINŢIFICE.

In raportul prezentat la Congresul al III-lea al partidului de către tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej se trasează cercetării ştiinţifice sarcini deosebit de importante în realizarea planului nostru economic, în introducerea cuceririlor ştiinţei şi tehnicii moderne în toate sectoarele economiei noastre. Recenta hotărîre a C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producţiei subliniază faptul că principalele forţe ştiinţifice din ţara noastră sînt orientate într-o măsură insuficientă spre rezolvarea problemelor actuale ale industriei, agriculturii, transporturilor şi construcţiilor.

1. Sindicatele din institutele de cercetări, prin reprezentanţii lor — ei înşişi cadre de cercetare — trebuie să colaboreze cu conducerile respective la alcătuirea planului de cercetare ştiinţifică, veghind la justa orientare a tematicii.

2. Să găsească formele şi metodele cele mai potrivite de activizare a muncii de cercetare, stimulînd preocupările oamenilor de ştiinţă spre rezolvarea problemelor majore ale construcţiei socialiste şi contribuind la crearea condiţiilor unei cercetări fructuoase.

3. Pentru legarea cît mai strînsă a cercetării ştiinţifice de producţie, organele sindicale din institute trebuie să realizeze o bună colaborare cu sindicatele din întreprinderi pentru a sprijini conlucrarea cît mai strînsă a oamenilor de ştiinţă cu muncitorii, tehnicienii şi inginerii din producţie.

4. Organele şi organizaţiile sindicale din institutele de cercetări ştiinţifice să-şi intensifice activitatea educativă în rîndurile membrilor lor, determinînd din partea acestora o atitudine justă faţă de munca de cercetare, dezvoltarea în mai mare măsură a spiritului critic şi autocritic, precum şi a exigenţei faţă de calitatea cercetării.

V. ARTA — ŞI MAI APROAPE DE VIAŢA.

Traducerea în viaţă a politicii marxist-leniniste de construire a socialismului a determinat schimbări profunde în viaţa culturală a ţării noastre. Avîntul uriaş al forţelor creatoare ale poporului nostru muncitor care, condus de partid, a dat o nouă înfăţişare patriei, oferă o sursă inepuizabilă de inspiraţie pentru creatorii şi artiştii noştri. In ultimii ani, oamenii de literatură şi artă au creat un număr important de opere de toate genurile, valoroase din punct de vedere artistic şi cu o tematică variată.

Tovarăşi, vă rog să-mi permiteţi ca de la această tribună să facem cunoscută dorinţa arzătoare şi îndreptăţită a oamenilor muncii organizaţi în sindicate de a avea cît mai multe opere literare, dramatice, poezii, opere muzicale şi plastice, cu un bogat conţinut de idei şi forţă emotivă.

In prezent, eroul zilelor noastre, constructor al socialismului, este mai expresiv, mai profund, mai bogat sufleteşte.

Dar, cu toate eforturile depuse de creatori, figura acestui erou nu este încă zugrăvită în toată complexitatea ei în operele de artă ale ultimilor ani. Incă mai văd lumina zilei creaţii care vorbesc despre viaţa noastră nouă în mod şters, cenuşiu, schematic.

Cunoaşterea temeinică a vieţii, participarea nemijlocită a creatorilor la activitatea social-politică, contactul direct cu fenomene deosebit de importante pentru producţia noastră socialistă cum ar fi, bunăoară, întrecerea socialistă, consfătuirile de producţie etc., constituie condiţii principale pentru elaborarea unor opere artistice de valoare, care să se bucure de preţuirea întregului popor.

Mişcarea artistică de amatori a devenit în ţara noastră un rezervor important de cadre pentru toate compartimentele artei.

Mulţi artişti amatori din formaţiile lor din fabrici şi uzine au păşit pe scenele teatrelor, operelor, şi fac cinste celor mai mari colective artistice. Formarea şi dezvoltarea pe această cale a talentelor din rîndurile maselor de oameni ai muncii presupune însă şi o îndrumare competentă din partea artiştilor profesionişti.

Dar, cu toate că există în această direcţie importante realizări, ajutorul acordat de arta profesionistă mişcării artistice de amatori este încă nesatisfăcător. Autorii dramatici scriu încă prea puţine piese într-un act pentru cercurile de teatru al amatorilor din fabrici şi uzine şi din cadrul căminelor culturale, iar repertoriul formaţiilor corale de amatori este încă sărac în ceea ce priveşte cîntecul de masă. Deşi cercurile literare şi plastice din fabrici şi uzine se bucură de sprijin şi îndrumare din partea Uniunii Scriitorilor şi, respectiv, din partea Uniunii Artiştilor Plastici, ajutorul acordat nu satisface încă cerinţele elanului creator care se manifestă în rîndurile oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Imbunătăţirea pe mai departe a activităţii instituţiilor de artă este determinată într-o măsură importantă de perfecţionarea stilului şi metodelor de muncă ale organelor şi organizaţiilor sindicale din aceste instituţii. In întreaga lor activitate aceste organe trebuie să manifeste o mai mare grijă faţă de calitatea repertoriului artistic; consfătuirile de muncă să dezbată probleme menite să determine creşterea nivelului artistic al spectacolelor, să militeze pentru o politică severă de economii, să se preocupe în permanenţă de perfecţionarea profesională a membrilor de sindicat atît pe linia creşterii măiestriei artistice, cît şi a însuşirii cunoştinţelor de estetică marxist-leninistă.

VI. MUNCA SINDICALA DIN SECTORUL INDUSTRIAL IN SLUJBA PRODUCŢIEI ŞI A CALITAŢII PRODUSELOR

Oamenii muncii din întreprinderile cinematografice, poligrafice şi de materiale pentru uz cultural au primit cu entuziasm hotărîrile Congresului al III-lea al P.M.R. cu privire la planul de dezvoltare a economiei şi culturii pe următorii şase ani şi la programul economic de perspectivă.

Incă de la începutul acestui an, în cinstea Congresului partidului, întrecerea socialistă s-a intensificat şi a cuprins marea majoritate a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor.

Raportul prezintă apoi rezultatele obţinute în întrecerea socialistă de muncitorii din sectorul industrial, arătînd că la aceste rezultate au contribuit şi organele sindicale, care şi-au îmbunătăţit stilul şi metodele de muncă, ocupîndu-se cu mai multă atenţie de problemele legate de realizarea sarcinilor de plan, de aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice, de realizarea angajamentelor din contractele colective şi de intensificarea activităţii cultural-educative în rîndurile membrilor de sindicat.

Intrecerea socialistă n-a fost însă pretutindeni suficient sprijinită de o activitate politică corespunzătoare. De asemenea, nu există un sistem unitar de evidenţă a realizării angajamentelor luate în întrecere în toate întreprinderile.

Comitetele sindicatelor din întreprinderi trebuie să-şi intensifice eforturile în direcţia unei mai bune organizări a întrecerii socialiste, punînd accent pe ridicarea fiecărui muncitor la nivelul realizărilor medii ale fruntaşilor în producţie. In acest scop, ele trebuie să folosească formele cele mai adecvate fiecărui loc de muncă: întreceri individuale, pe brigăzi, pe profesii etc. Sindicatele trebuie să-şi îmbunătăţească activitatea de propagandă şi agitaţie în vederea antrenării în această mişcare patriotică a tuturor muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor.

Raportul s-a ocupat în continuare de organizarea consfătuirilor de producţie în sectorul industrial, de mişcarea de inovaţii şi raţionalizări, de introducerea tehnicii noi şi de problemele legate de continua îmbunătăţire a calităţii produselor. De asemenea un loc important în raport l-au ocupat problemele de protecţia şi tehnica securităţii muncii.

Comitetului Central al Uniunii îi revine sarcina de a colabora cu M.I.C. în elaborarea planului tematic anual de inovaţii, în analizarea periodică a rezultatelor obţinute, în stabilirea măsurilor în vederea aplicării şi generalizării inovaţiilor.

De asemenea, Comitetului Central al Uniunii îi revine sarcina ca, în colaborare cu M.I.C., să se ocupe de creşterea permanentă a cadrelor de specialişti, capabili să introducă în producţie şi să folosească tehnica cea mai avansată.

Ocupîndu-se de calitatea produselor din sectorul industrial, raportul a analizat activitatea desfăşurată în acest sens de către organele sindicale.

Au fost prezentate apoi în raport succesele obţinute în activitatea lucrătorilor din edituri, presă şi radiodifuziune, precum şi sarcinile ce revin sindicatelor respective în mobilizarea membrilor lor pentru a contribui la traducerea în viaţă a Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

★

Au trecut aproape 3 ani de la ultimul congres al sindicatului nostru. In această perioadă, în viaţa mişcării sindicale din ţara noastră au avut loc schimbări importante. Un asemenea eveniment l-a constituit plenara C.C.S. din august 1958, care a luat măsuri de întărire a activităţii organizatorice, de îmbunătăţire a stilului şi metodelor de muncă în sindicate. Hotărîrile plenarei din august 1958 au determinat îmbunătăţiri şi în conţinutul muncii Comitetului nostru Central care — eliberat de o serie de sarcini comune tuturor sindicatelor, ce se rezolvă acum de către consiliile locale ale sindicatelor — s-a putut ocupa mai îndeaproape de problemele legate de caracterul specific al ramurii noastre.

In domeniul învăţămîntului, C.C. a acordat în această perioadă o deosebită importanţă aplicării hotărîrii partidului şi guvernului privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, precum şi aplicării hotărîrii cu privire la legarea mai strînsă a învăţămîntului profesional de necesităţile producţiei şi de profilul întreprinderilor. In scopul sprijinirii cît mai eficiente a activităţii profesionale a cadrelor didactice din învăţămîntul de cultură generală, profesional şi tehnic şi a muncii sindicale din cadrul unităţilor de învăţămînt, Prezidiul C.C. al S.M.I.C. a analizat activitatea „Gazetei învăţămîntului" în legătură cu felul în care aceasta a reflectat problemele şcolii, precum şi contribuţia sa la traducerea în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului. Pe linia atribuţiilor sale, prezidiul a contribuit la îmbunătăţirea şi definitivarea documentelor elaborate de M.I.C. pentru o mai bună organizare şi desfăşurare a procesului instructiv-educativ din şcoli şi din instituţiile de învăţămînt superior.

Noua orientare a conţinutului muncii C.C. al S.M.I.C. s-a reflectat favorabil şi în sectorul de artă, în sensul întăririi rolului organizaţiilor sindicale din instituţiile de spectacole, cinematografie şi radio-televiziune, în sprijinirea activităţii de producţie. Pe plan central, prezidiul a colaborat cu Departamentul Culturii din M.I.C., contribuind la buna desfăşurare a conferinţelor organizate în cursul anului 1959—1960 pentru analiza felului cum au fost îndeplinite sarcinile legate de alcătuirea repertoriului şi de calitatea artistică a spectacolelor în teatrele dramatice şi muzicale. De asemenea, prezidiul C.C. al S.M.I.C. a contribuit la definitivarea unor documente importante cu privire la organizarea şi funcţionarea instituţiilor de artă.

In sprijinul realizării în bune condiţii a planurilor anuale de producţie, prezidiul a participat, prin delegaţii săi, la analizele periodice efectuate la Direcţia generală industrială din M.I.C. cu privire la îndeplinirea sarcinilor de producţie şi la reducerea preţului de cost, la creşterea productivităţii muncii şi realizarea de economii, la modul cum s-au îndeplinit angajamentele din contractele colective pe anul 1959, precum şi cu privire la realizarea planului tematic de inovaţii pe acelaşi an, stabilindu-se şi întreprinderile fruntaşe în munca de inovaţii.

In problemele legate de îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă ale membrilor de sindicat, în vederea elaborării sistemului îmbunătăţit de salarizare şi normare a muncii, definitivat la 1 august 1959, prezidiul C.C. al Sindicatului, împreună cu M.I.C., a întreprins încă din anul 1958 o serie de studii şi analize pe teren, care au dus la remedierea unor deficienţe constatate în cursul experimentării. In acelaşi scop, prezidiul a contribuit, în colaborare cu M.I.C., la elaborarea şi definitivarea regulamentelor de premiere pentru muncitori, precum şi pentru personalul tehnico-administrativ din întreprinderile industriale din sectorul M.I.C. Prezidiul a contribuit de asemenea la pregătirea de către M.I.C. şi C.S.M.S. a documentelor economice privind salarizarea cadrelor didactice din învăţămîntul superior şi a cadrelor didactice din instituţiile de educaţie, din învăţămîntul general, profesional şi tehnic, la instrucţiunile pentru aplicarea salarizării, precum şi la definitivarea regulamentului privind acordarea gradelor didactice. In cursul anului 1959 s-a urmărit modul de aplicare a hotărîrii privind salarizarea personalului din instituţiile artistice de spectacole şi din studiourile cinematografice. De asemenea, prezidiul a contribuit la definitivarea documentelor legate de salarizarea personalului ştiinţific din institutele de cercetări ale Academiei R.P.R. şi departamentale. In legătură cu normarea muncii în instituţiile de artă s-a elaborat împreună cu Departamentul Culturii din M.I.C. „Caietul de sarcini minimale pentru personalul artistic din instituţiile de spectacole şi concerte". In ceea ce priveşte problemele de protecţie şi securitate a muncii, s-au elaborat împreună cu M.I.C. materiale privind acordarea sporurilor pentru locurile de muncă vătămătoare, pe baza determinării prealabile a acestora. In sectorul Academiei R.P.R. a fost elaborat regulamentul privind acordarea sporurilor pentru condiţiile deosebite de muncă, precum şi alte documente privind protecţia muncii.

Au fost rezolvate în acest interval de timp litigiile oamenilor muncii din ramura noastră de activitate, veghindu-se la justa aplicare a legilor.

Prin activitatea sa în domeniul relaţiilor internaţionale, Prezidiul C.C. al S.M.I.C. a dezvoltat şi întărit în această perioadă legăturile noastre cu sindicatele similare de peste hotare prin intermediul corespondenţei, prin trimiterea de materiale documentare şi prin primirea în cursul anilor 1958 şi 1959 a unor delegaţi şi oaspeţi străini. Cu diferite prilejuri s-au trimis mesaje de salut şi de solidaritate cu lupta sindicatelor de ramură din ţările capitaliste, ca de exemplu din Japonia, Cuba ş.a. In cadrul îndatoririlor ce ne revin faţă de F.I.S.E. — departament profesional al F.S.M. — Comitetul nostru Central a fost reprezentat la toate şedinţele Comitetului administrativ F.I.S.E.

In activitatea sa prezidiul a fost sprijinit de membrii Comitetului Central care — cu unele excepţii — ne-au informat cu regularitate asupra problemelor mai importante ale activităţii sindicale, atît de la locul lor de muncă cît şi din localitatea în care lucrează.

Cu toate realizările obţinute în această perioadă, în munca prezidiului s-au manifestat lipsuri importante. Astfel, considerăm că principala noastră lipsă constă în insuficienta legătură cu organele şi organizaţiile sindicale din instituţii şi întreprinderi. Ca urmare, prezidiul n-a avut posibilitatea să cunoască şi să studieze experienţa pedagogică înaintată, nu s-a documentat la faţa locului asupra metodelor de muncă ale organelor şi organizaţiilor sindicale, ale membrilor de sindicat, în vederea valorificării iniţiativelor bune, a extinderii şi generalizării lor. Prezidiul n-a urmărit suficient de stăruitor felul în care se aplică pe teren hotărîrile partidului şi guvernului, precum şi documentele elaborate împreună cu Ministerul Invăţămîntului şi Culturii. Uneori, chiar atunci cînd s-au întreprins acţiuni de documentare pe teren sau de verificare a felului cum se aplică diferite normative în unităţile din ramura noastră, constatările făcute au rămas nevalorificate. Prezidiul nu a dat dovadă de suficientă iniţiativă în stimularea activităţii organelor sindicale din instituţiile de artă prin recomandarea celor mai eficiente forme şi metode de muncă, n-a cunoscut în profunzime problemele ridicate de către sectorul industrial al M.I.C.

In legătură cu stilul de muncă al prezidiului, menţionăm că s-a muncit în colectiv, dar nu întotdeauna au existat răspunderi individuale şi nu s-a urmărit cu rigurozitate controlul îndeplinirii sarcinilor. Din toate aceste lipsuri, noul comitet central va trage, fără îndoială, învăţămintele necesare.

★

In încheiere, raportorul şi-a exprimat convingerea că lucrările conferinţei vor aduce o contribuţie de seamă la îmbunătăţirea muncii sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură şi a asigurat Partidul Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare şi întregul popor muncitor că oamenii muncii din învăţămînt, din instituţiile de cercetări, din artă, presă, radioteleviziune, edituri şi poligrafie sînt ferm hotărîţi să contribuie la înfăptuirea măreţelor obiective cuprinse în directivele Congresului al III-lea al partidului şi că îşi vor dărui întreaga lor capacitate creatoare pentru înflorirea patriei, pentru ridicarea nivelului de viaţă material şi cultural al poporului muncitor, constructor eroic al orînduirii socialiste în ţara noastră.

instituţiile de învăţămînt şi cultură

DISCUŢII LA RAPORT

La discuţii pe marginea raportului s-au înscris cadre didactice din învăţămîntul elementar, mediu şi superior, muncitori din întreprinderile poligrafice, artişti, activişti sindicali. În intervenţiile lor, vorbitorii au relevat succesele dobîndite de poporul nostru, sub conducerea partidului clasei muncitoare, în dezvoltarea învăţămîntului şi culturii. Ei au arătat experienţa bună acumulată de către organizaţiile sindicale din instituţiile de învăţămînt şi cultură, ca şi lipsurile care există în munca lor şi au făcut propuneri pentru ridicarea la un nivel superior a muncii organelor şi organizaţiilor sindicale.

Cu elan sporit pentru îndeplinirea sarcinilor pe care Congresul Partidului le-a pus în faţa oamenilor muncii din şcoli

Tov. VALERIU MOTIŞAN, preşedintele Sindicatului învăţămînt din oraşul Satu Mare, s-a referit la felul cum au muncit membrii de sindicat din oraşul Satu Mare pentru legarea mai strînsă a învăţămîntului de viaţă, pentru îmbunătăţirea activităţii în şcolile serale şi fără frecvenţă, pentru întărirea muncii culturale de masă, ca şi la metodele folosite în această privinţă.

Pentru a le asigura elevilor o temeinică pregătire teoretică şi practică, o educaţie în spirit comunist, grupele sindicale au organizat schimburi de experienţă în toate şcolile de 7 ani şi medii din oraş. Acestea s-au organizat sub forme variate — interasistenţe, consfătuiri de producţie etc.

Comitetul sindical a organizat pentru cadrele didactice de la secţiile în limbile de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare cercuri de perfecţionare la limba română. Cursurile au fost urmate în mod facultativ de către aproape toate cadrele didactice de la aceste secţii. Ca urmare a crescut mult nivelul pregătirii la limba română al elevilor din secţiile în limbile naţionalităţilor conlocuitoare.

Educaţia prin muncă a elevilor a constituit de asemenea o preocupare atentă a organelor sindicale. Cu sprijinul Consiliului sindical regional am obţinut ajutorul comitetelor sindicale din întreprinderi, care au înzestrat şcolile cu strunguri, freze etc.

In ceea ce priveşte îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă s-au organizat consfătuiri de producţie avînd teme ca: „Ce metode folosesc în munca de diriginte pentru îmbunătăţirea frecvenţei", „Procedeele folosite de profesorii de matematică, fizică şi chimie pentru însuşirea temeinică a materiei prevăzute în programe" etc.

Sub îndrumarea Comitetului orăşenesc P.M.R., secţia de învăţămînt şi cultură şi Comitetul sindicatului învăţămînt au ţinut consfătuiri periodice cu organele răspunzătoare din uzine. De asemenea, s-au organizat vizite ale dirigiţilor în uzine, la locul de muncă al elevilor. Aceasta a făcut ca frecvenţa muncitorilor-elevi să se îmbunătăţească simţitor şi să crească nivelul lor la învăţătură.

Tov. ELISABETA VARGA, profesoară la Şcoala medie „Dr. Petru Groza" din Odorhei, s-a ocupat în cuvîntul său de rezultatele obţinute în legarea învăţămîntului cu producţia, cu practica construcţiei socialiste. Legarea învăţămîntului de munca productivă s-a realizat în principal prin practica în producţie, activitatea în atelierele şcolare, prin munca patriotică desfăşurată de elevi în agricultură, pe şantiere etc.

In atelierele de tîmplărie şi lăcătuşărie ale şcolii medii „Dr. Petru Groza" şi ale Şcolii de meserii din Odorhei elevii şi-au însuşit deprinderi de muncă practică, au devenit mai disciplinaţi, şi-au consolidat cunoştinţele teoretice.

Pentru ca şcolile să obţină rezultate mereu mai bune în pregătirea practică a copiilor, vorbitoarea a propus să se ia neîntîrziat măsuri pentru pregătirea pedagogică a maiştrilor care nu au o astfel de pregătire. La pregătirea maiştrilor din punct de vedere pedagogic pot ajuta şi cadrele didactice. In ceea ce priveşte şcoala în care lucrează, tov. Varga a arătat că în viitor va trebui să existe o mai strînsă legătură între profesorii de specialitate şi muncitorii care au lucrat cu elevii în atelierul şcolii, că e necesar ca grupa sindicală pe şcoală să dea un ajutor mai consistent în organizarea şi îndrumarea activităţii practice a elevilor.

Tov. EMILIA POP, preşedinte al Sindicatului învăţămînt din oraşul Dej, a spus: Conferinţa Sindicatului nostru are loc la scurt timp după lucrările celui de al III-lea Congres al P.M.R. Documentele Congresului ne dau noi forţe, un elan sporit în lupta pentru traducerea în viaţă a hotărîrilor istorice pe care le cuprind.

In continuare vorbitoarea s-a referit la marile transformări care au schimbat radical conţinutul învăţămîntului şi condiţiile de învăţătură în ţara noastră. Apoi s-a oprit asupra unor acţiuni pe care Sindicatul învăţămînt din Dej le-a întreprins în anul şcolar trecut, desprinzînd concluzii pentru munca din noul an şcolar. Tov. Pop a arătat astfel metodele bune folosite de cadrele didactice din Dej, pentru ridicarea nivelului cunoştinţelor, împotriva rămînerii în urmă la învăţătură şi împotriva mediocrităţii, subliniind că la succesul muncii în această direcţie a contribuit mult activitatea organizată de sindicat pentru ridicarea nivelului ideologic şi profesional al pedagogilor. De pildă, sindicatul a organizat analiza muncii desfăşurate de învăţători şi profesori în învăţămîntul ideologic, a sprijinit ţinerea lecţiilor deschise, schimbul de experienţă etc.

Vorbitoarea a combătut o serie de greşeli existente în atitudinea unor cadre didactice faţă de sarcina care le-a fost încredinţată — de exemplu, tendinţa de a umfla în mod nejustificat notele elevilor sau de a le cere acestora cunoştinţe care depăşesc posibilităţile vîrstei lor, de a-i supraîncărca. Toate aceste lipsuri — a arătat tov. E. Pop — vor putea fi înlăturate dacă ne vom intensifica munca pentru dezvoltarea noii conştiinţe socialiste în rîndul pedagogilor.

Tov. AURELIA TURCOV, preşedinte al Sindicatului învăţămînt din oraşul Iaşi, s-a ocupat în cuvîntul său de progresele importante pe linia generalizării completе a învăţămîntului de 7 ani. Astfel, vorbitoarea a arătat că pedagogii au fost mobilizaţi prin organizaţiile sindicale să verifice după cataloagele claselor a IV-a toţi copiii care trebuie înscrişi în clasa a V-a, să stea de vorbă cu părinţii acestora şi să le arate necesitatea şi avantajele absolvirii şcolii de 7 ani.

Vorbitoarea a subliniat în continuare faptul că membrii Comitetului se preocupă de asigurarea din timp a spaţiului de şcolarizare necesar cuprinderii tuturor elevilor de vîrstă şcolară, mobilizînd cadrele didactice şi părinţii elevilor la lucrările de construcţii şcolare care se ridică în Iaşi.

Importanta măsură luată de Congresul al III-lea al P.M.R. de a acorda tuturor elevilor din clasele I—VII manuale şcolare în mod gratuit — a spus tov. Turcov — constituie, pe lîngă un efectiv ajutor dat oamenilor muncii, şi o nouă acţiune pe drumul revoluţiei culturale. Ea este totodată un puternic imbold în munca noastră, a celor ce lucrăm în şcoli.

In numele pedagogilor din Iaşi vorbitoarea şi-a luat angajamente cu privire la înlăturarea lipsurilor care au existat în anul şcolar trecut în conţinutul ideologic al lecţiilor, lipsuri semnalate în raportul C.C. al S.M.I.C. In acest scop membrii de sindicat vor fi mobilizaţi să frecventeze cu regularitate cursurile învăţămîntului ideologic şi să participe la discutarea problemelor în cadrul seminariilor. Studiul individual al cadrelor didactice va fi sprijinit prin procurarea materialului bibliografic necesar şi prin asigurarea timpului pe care-l reclamă o temeinică pregătire pentru seminarii.

Tov. AUGUSTIN SABĂU, preşedintele Sindicatului învăţămînt din oraşul Cluj, s-a referit la sarcinile deosebite ce revin învăţămîntului de toate gradele în pregătirea de cadre cu o înaltă calificare, care să corespundă nevoilor desăvîrşirii construirii socialismului în patria noastră.

El a arătat că un important pas în legarea învăţămîntului de producţie îl constituie introducerea în şcolile de cultură generală a studiului cunoştinţelor elementare de producţie industrială, a lucrărilor practice de lăcătuşărie şi tîmplărie, a lucrărilor simple din domeniul electricităţii şi electrotehnicii şi a studiului maşinilor-unelte.

Pentru predarea în bune condiţii a acestor noi discipline Sindicatul învăţămînt Cluj, împreună cu secţia de învăţămînt şi cultură şi în colaborare cu catedra de pedagogie a universităţii „Babeş-Bolyai", a organizat un ciclu de lecţii şi conferinţe pentru profesorii de matematică, fizică, chimie, ştiinţe naturale, geografie, desen şi lucrări practice. Aceste cursuri şi conferinţe au clarificat multe din problemele ridicate de legarea învăţămîntului de producţie.

Vorbitorul a prezentat apoi formele diferite folosite de pedagogii din Cluj pentru legarea predării cunoştinţelor de producţie: vizite în întreprinderi şi pe şantiere, folosirea filmului în predarea cunoştinţelor ştiinţifice etc.

Vorbitorul a arătat în continuare că un mijloc important prin care s-a putut realiza legătura dintre învăţămînt şi producţie este sistemul patronării şcolilor de către întreprinderi, care acordă sprijin pentru organizarea şi înzestrarea atelierelor şi laboratoarelor din şcoli precum şi pentru desfăşurarea activităţii practice în ateliere la sfîrşitul anului şcolar.

Tov. Sabău a semnalat în acelaşi timp unele lipsuri care mai stînjenesc legarea strînsă a învăţămîntului de practică şi care trebuie grabnic lichidate. El a cerut să se acorde mai multă atenţie cadrelor de specialitate necesare predării cunoştinţelor practice, a propus ca atelierele şcolilor să fie înzestrate cu material corespunzător într-o formă organizată unitar de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii sau de sfaturile populare regionale, să se lărgească reţeaua şcolilor experimentale din oraşul Cluj.

Vorbitorul a cerut în încheiere Uniunii sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură să sprijine mai concret şi să îndrume îndeaproape activitatea organelor sindicale.

Tov. VASILE MORĂRESCU, profesor din Găieşti, regiunea Piteşti, a stăruit în cuvîntul său cu deosebire asupra contribuţiei pe care au adus-o membrii de sindicat la transformarea socialistă a agriculturii.

In cadrul muncii din şcoală şi din afara şcolii, membrii de sindicat au căutat să educe copiii ţăranilor muncitori în spirit comunist, insuflîndu-le convingerea că singurul drum care poate asigura bunăstarea materială şi culturală a lor şi a părinţilor lor este drumul gospodăriei agricole colective. La lecţii au fost date exemple concrete privind avantajele cooperativizării agriculturii şi s-au făcut comparaţii între recoltele obţinute de colectivişti şi cele cu mult mai mici obţinute de ţăranii individuali. Ca urmare, mulţi elevi, în discuţiile lor cu părinţii, i-au determinat pe aceştia să păşească pe drumul gospodăriei colective.

In cuvîntul său vorbitorul a arătat de asemenea faptul că organizaţiile sindicale din şcoli au acordat o atenţie deosebită popularizării documentelor de partid şi de stat în rîndul ţăranilor muncitori. Munca culturală este şi ea orientată în sprijinirea întăririi economico-organizatorice a unităţilor socialiste existente şi a extinderii sectorului socialist al agriculturii. In cele 26 de colţuri roşii din raion activează cei mai buni membri de sindicat. De asemenea, membrii de sindicat participă la activitatea desfăşurată în cele 112 cercuri ale învăţămîntului agricol de masă, organizează seri de întrebări şi răspunsuri pe diferite teme agricole, ţin conferinţe la căminele culturale.

Toate aceste forme ale muncii culturale au contribuit la creşterea numărului de ţărani muncitori care au păşit cu încredere pe drumul agriculturii socialiste.

Tov. MARIA POPOVICI, preşedintele Sindicatului învăţămînt din oraşul Sibiu, s-a ocupat în cuvîntul său de munca pedagogilor pentru educarea omului de tip nou, a omului care să corespundă cerinţelor vieţii noastre de azi.

Sindicatul învăţămînt Sibiu a sprijinit educarea pedagogilor, membri de sindicat prin organizarea unor conferinţe cu caracter politic, ideologic, profesional, ştiinţific şi literar şi s-a ocupat de buna organizare a consfătuirilor de producţie.

Astfel pentru sprijinirea ridicării nivelului ideologico-politic al membrilor de sindicat, Comitetul sindicatului a organizat conferinţe pe teme referitoare la situaţia internă şi internaţională, la lupta ţărilor socialiste pentru pace, precum şi conferinţe cu teme ca: „Viaţa şi activitatea marelui Lenin", „Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi formarea omului nou", „Viaţa nouă a oamenilor muncii din ţara noastră în anii regimului democrat-popular", „Grija partidului pentru dezvoltarea creaţiei populare" etc.

De asemenea pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice au fost organizate conferinţe cu teme ca: „Legătura dintre teorie şi practică în munca instructiv-educativă", „Învăţămîntul politehnic", „Studiul fizicii, sprijin important în pregătirea elevilor pentru munca în producţie" ş.a.

Pentru educarea patriotică a elevilor, Comitetul sindicatului a îndrumat cadrele didactice să organizeze excursii în toate colţurile ţării, mai ales în oraşele nou apărute pe harta patriei, în tot mai frumoasa noastră Capitală, la centrele muncitoreşti, la marile şantiere şi a determinat intensificarea efortului pentru deprinderea copiilor cu munca practică, menită să-i înarmeze cu solide cunoştinţe legate de viaţă şi necesare vieţii.

Tov. NICOLAE PROFEANU, directorul Şcolii medii nr. 1 din Giurgiu, a subliniat că hotărîrile C.C. al P.M.R. şi ale Consiliului de Miniştri referitoare la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă au deschis largi posibilităţi pentru formarea noii intelectualităţi din rîndul tinerilor muncitori din producţie. In continuare vorbitorul a prezentat activitatea pedagogilor de la şcolile şi secţiile serale şi fără frecvenţă, succesele obţinute de ei.

Evidenţiind rezultatele bune obţinute la învăţătură de muncitorii elevi de la Şcoala medie serală şi de la secţia serală de pe lîngă Şcoala medie nr. 1 din Giurgiu, vorbitorul a făcut totodată propuneri pentru îmbunătăţirea pe mai departe a acestor forme de învăţămînt. Propunerile se referă la organizarea studiului individual al muncitorilor-elevi, la materialul didactic necesar şcolilor serale etc.

Referindu-se la unele greutăţi în ceea ce priveşte spaţiul de şcolarizare din oraşul Giurgiu vorbitorul a arătat posibilităţile ce există pentru ca, printr-un efort comun al organelor sindicale şi de învăţămînt şi al cadrelor didactice să fie înlăturate aceste piedici din calea desfăşurării mai rodnice a procesului instructiv-educativ.

In continuare tov. Profeanu s-a referit la activitatea obştească a cadrelor didactice, exemplificînd concret felul cum munca desfăşurată de acestea la cluburi, în cadrul caselor de cultură, al universităţilor populare, al lectoratelor, la cercurile de citit contribuie la culturalizarea maselor de oameni ai muncii.

Un aport deosebit în această privinţă l-au adus brigăzile ştiinţifice formate din cadre didactice. Brigăzile au stîrnit un viu ecou în rîndul muncitorilor şi al ţăranilor muncitori, contribuind la lărgirea

(Continuare în pag. 6)

Într-o pauză a conferinţei, la standul cu noutăţi literare.

Lucrările Conferinței Sindicatelor din

DISCUȚII LA RAPORT

(Urmare din pag. 5)

orizontului de cunoștințe al acestora și la propaganda ateist-științifică.

Tov. PETRU POP, șeful secției de învățămînt și cultură din raionul Luduș, s-a referit în cuvîntul său la unele probleme legate de activitatea școlilor agricole aparținînd sfaturilor populare. Vorbitorul a subliniat realizările acestor școli și s-a oprit în continuare asupra unor neajunsuri în organizarea și funcționarea lor.

Tov. Pop a arătat că n-a existat suficientă grijă pentru dotarea acestor școli cu unelte agricole de mare productivitate, cu tot materialul didactic necesar, cu personal didactic de specialitate. Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor au datoria să se intereseze mai îndeaproape de aceste probleme, îndeosebi de încadrarea școlilor cu profesori de fitotehnie, zootehnie, morfologia plantelor etc. Ministerul Învățămîntului și Culturii spune în mod vag, în instrucțiunile sale, că la aceste discipline trebuie încadrați profesori de la școlile de 7 ani. Insă acestia, în majoritate proaspeți absolvenți ai facultăților de științe naturale, nu se încumetă să predea specialități pe care nu le cunosc suficient.

O altă lipsă care ne-a provocat greutăți în muncă a fost primirea cu întîrziere a manualelor școlare.

Tov. Pop a propus ca școlile agricole să treacă în totalitatea lor la Ministerul Agriculturii, care dispune de toate condițiile pentru dotarea și încadrarea acestor școli.

In continuare vorbitorul s-a oprit asupra unor probleme privind structura anului școlar în învățămîntul de cultură generală, criticînd faptul că Ministerul Învățămîntului și Culturii nu asigură întotdeauna respectarea structurii pe care el însuși a stabilit-o. De asemenea, el a cerut ca instrucțiunile elaborate de minister să fie trimise în timp util școlilor.

Vorbitorul a propus de asemenea ca Ministerul Învățămîntului și Culturii și noul Comitet Central al Uniunii Sindicatelor să elaboreze instrucțiuni speciale prin care să reglementeze timpul afectat pentru activitatea metodică și de culturalizare.

Tov. CLAUDIA OCENAȘ, directoarea Școlii de meserii din Bacău, s-a ocupat în cuvîntul său de activitatea desfășurată în școlile profesionale și tehnice. Scotînd în evidență marea dezvoltare a învățămîntului profesional și tehnic în anii regimului democrat-popular, vorbitoarea a arătat condițiile mereu mai bune care se creează pentru pregătirea ucenicilor — noi localuri, cabinete, laboratoare și ateliere bine utilate, cluburi cu biblioteci și săli de lectură. Datorită faptului că cercul pedagogic din orașul Bacău, sprijinit de comitetul sindical, a generalizat în toate școlile profesionale și tehnice instruirea practică pe operații complexe prin realizarea de obiecte utile, s-a lărgit sortimentul de lucrări executate de elevi și, paralel cu aceasta a scăzut prețul de cost al acestor lucrări.

Prezentînd activitatea cadrelor didactice din școlile de meserii, profesionale și tehnice din regiunea Bacău în domeniul confecționării de material didactic necesar predării lecțiilor de cultură generală și tehnică, precum și pentru explicarea mai amănunțită a procesului tehnologic în instruirea practică, tov. Claudia Ocenaș a menționat că recenta expoziție regională de material didactic ce a fost organizată în Bacău, a scos în evidență străduința depusă de cadrele didactice în această acțiune.

In continuare, vorbitoarea a propus realizarea unor condiții asemănătoare de instruire și educare pentru elevii școlilor de meserii și ai școlilor profesionale, dotarea pe mai departe într-un ritm rapid a atelierelor școlilor de meserii cu utilaj perfecționat, care să permită desfășurarea practicii elevilor la nivelul cerut de tehnica modernă.

Tov. EMILIA MANAC, redactor șef la „Gazeta învățămîntului", s-a referit în prima parte a cuvîntului său la rolul organizațiilor sindicale din redacțiile ziarelor și revistelor, subliniind necesitatea ca acestea să se ocupe mai stăruitor de ridicarea nivelului profesional al redactorilor. Vorbitoarea a arătat, de pildă, că organizațiile sindicale trebuie să se îngrijească de organizarea schimbului de experiență între redacții și între redactori, de într-ajutorare pe linie profesională, de educarea membrilor de sindicat în spiritul răspunderii pentru muncă, al disciplinei, să-i stimuleze în lupta pentru economii.

In legătură cu toate aceste probleme tov. Mănac s-a referit în mod concret la activitatea din cadrul „Gazetei învățămîntului".

Vorbitoarea a relatat acțiunile „Gazetei învățămîntului" pentru strîngerea legăturilor cu cititorii, subliniind rezultatele obținute prin consfătuirile lunare pe care le organizează gazeta în unitățile de învățămînt. Ea a arătat că aceste consfătuiri s-au dovedit a fi deosebit de utile, atît prin faptul că mențin o legătură permanentă cu cititorii, cît și prin faptul că apropie mai mult redacția de cititori. Caracterul lor restrîns a determinat discutarea mult mai în amănunt a unor probleme specifice locului respectiv de muncă, probleme pe care redacția a reușit în felul acesta să le cunoască mai bine. La Școala medie nr. 25 din București, bunăoară, au participat la consfătuire numeroase cadre didactice care au vorbit despre multe probleme ce le preocupau în legătură cu desfășurarea examenelor și redacția a reușit să desprindă multe învățăminte pentru tematica sumarelor din perioada respectivă.

„Gazeta învățămîntului" și-a propus ca, pentru ridicarea nivelului profesional al lucrătorilor ei, alături de discuțiile pe întreaga redacție să desfășoare și discuții individuale cu redactorii privind problemele actuale din domeniul de care se ocupă ei direct, privind modul cum înțeleg să le trateze, acțiunile pe care își propun să le întreprindă în legătură cu ele — aceasta pentru a-i ajuta să cuprindă în ansamblu și în perspectivă sarcinile pe care le au.

In continuare, tov. Mănac s-a referit la tratarea în „Gazeta învățămîntului" a problemelor muncii organelor și organizațiilor sindicale din învățămînt. Ceea ce ne preocupă în momentul de față — a spus vorbitoarea — este să ajutăm organizațiile sindicale în folosirea căilor și mijloacelor proprii activității sindicale, pentru a înlătura paralelismul, organizarea acelorași acțiuni atît pe linia consiliului pedagogic cît și pe linia grupelor sindicale.

Redactorii „Gazetei învățămîntului" se vor strădui să muncească cu spirit de răspundere pentru a-și îndeplini la înălțimea cerințelor actuale sarcinile lor de pedagogi și ziariști, pentru a da cititorilor gazeta bună pe care aceștia o așteaptă și o merită.

Tov. MAGDA MOSONY, redactor la Editura didactică și pedagogică, a prezentat preocupările lucrătorilor din editură pentru asigurarea unui conținut bogat al manualelor.

Vorbitoarea a subliniat ajutorul prețios pe care l-a primit colectivul editurii din partea conducerii de partid și de stat pentru redactarea la un nivel ideologic, politic și științific ridicat al manualelor. In urma acestui sprijin s-a îmbunătățit simțitor conținutul manualelor. Astfel, manualele necesare deschiderii anului școlar 1960—1961 se prezintă cu mult îmbogățite.

Tov. Magda Mosony, a arătat în continuare preocuparea editurii pentru alegerea celor mai buni autori și colaboratori în vederea asigurării unui conținut corespunzător al manualelor. Acești autori și colaboratori au fost recrutați din rîndul oamenilor de știință — academiceni, profesori universitari — al celor mai buni profesori din școlile medii, al inginerilor, tehnicienilor, al unor oameni cu îndelungată experiență în producție, iar pentru clasele I—IV din rîndul învățătorilor fruntași.

Pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al lucrătorilor editurii, comitetul sindical a luat o serie de măsuri ca, de pildă, organizarea unui ciclu de referate privind modul de elaborare a manualelor, a unei consfătuiri de producție lărgite unde s-a discutat cum se oglindește actualitatea în manuale, schimburi de experiență etc.

In încheiere vorbitoarea a spus: „In numele colectivului de lucrători ai Editurii didactice și pedagogice ne luăm angajamentul să ne sporim eforturile pentru a da școlii manuale cu un conținut științific, ideologic și pedagogic cît mai înalt, într-o prezentare grafică tot mai frumoasă și în timp util, pentru a contribui la dezvoltarea multilaterală a elevilor, așa încît aceștia să devină constructori bine pregătiți și entuziaști ai socialismului în patria noastră".

Să pregătim specialiști de înaltă calificare

Tov. Dr. MILTIADE FILIPESCU, profesor la Universitatea „C. I. Parhon", a vorbit despre munca de cercetare științifică și de formare a noilor cadre de cercetători în vederea descoperirii și valorificării subsolului patriei noastre.

Această activitate se desfășoară pe baza unor planuri tematice anuale de muncă științifică, în care sînt incluse probleme ce prezintă interes științific teoretic și practic. Ca urmare, munca de cercetare științifică a catedrelor de geologie din universități și institutele de învățămînt superior a contribuit la rezolvarea unor probleme importante. Pe această linie vorbitorul a amintit cercetările asupra flișului Carpaților Orientali — formațiune importantă pentru zăcămintele de petrol și roci utile — făcute de cadrele didactice de la catedrele de geologie de la Universitatea „C. I. Parhon" și Institutul de petrol, gaze și geologie; cercetările pentru descoperirea unor zăcăminte de sulf, fier, mangan, minereuri neferoase, întreprinse de cadrele didactice de la Universitatea „C. I. Parhon" și Institutul de petrol, gaze și geologie în colaborare cu Comitetul geologic; semnalarea unor depozite sedimentare feruginoase de către cadre didactice de la Universitatea „Babeș-Bolyai" etc.

Paralel cu munca științifică, catedrele de geologie din universități și institutele de învățămînt superior se preocupă permanent și de formarea cadrelor noi de cercetători ai subsolului patriei noastre, cercetători a căror pregătire profesională să fie cît mai corespunzătoare marilor sarcini care le stau în față.

Pentru pregătirea tinerilor geologi, în procesul de învățămînt se pune un deosebit accent pe familiarizarea acestora cu cele mai complexe probleme teoretice și practice ale științei scoarței pămîntești. O deosebită atenție se acordă diferitelor forme de practică: aplicații pe teren, practică pregătitoare, practică în producție și activitatea de teren pentru pregătirea proiectelor de diplomă.

Tov. Ing. D. TUTUNARU, profesor la Institutul politehnic București s-a ocupat de dezvoltarea cercetării științifice în instituțiile de învățămînt superior, arătînd că membrii catedrelor de la Institutul politehnic din București și-au orientat de la început munca spre problemele concrete ale construirii socialismului în patria noastră.

Ca rezultat al coordonării cercetării științifice cu Academia R.P. Romînă, cu institutele departamentale și cu unitățile productive, s-au realizat lucrări importante folosite curent în practică ca: eliminarea scurgerilor de curent la rafinarea electrolitică a cuprului, folosirea pompei Fuller la transportul carbonatului de sodiu, determinarea condițiilor optime de folosire a sculelor din abrazive indigene etc.

Pentru o mai bună valorificare a lucrărilor de cercetare științifică, Comitetul sindical al Institutului politehnic din București și-a propus, așa cum a arătat tov. ing. D. Tutunaru, să sprijine permanent ridicarea nivelului muncii de cercetare, să vegheze ca această muncă să fie strîns legată de producție, să antreneze mai larg cadrele tinere în activitatea de cercetare științifică și să le sprijine cu atenție în această direcție.

Tov. LAURENȚIU SOFRONI, cercetător principal la Centrul de cercetări metalurgice al Academiei R.P.R. a spus: Congresul al III-lea al partidului și recenta Hotărîre a partidului și guvernului privind ridicarea nivelului tehnic al producției subliniază că institutele de cercetare ale Academiei R.P.R. au avut o contribuție însemnată la dezvoltarea și ridicarea nivelului de cercetare științifică din țara noastră și, prin aceasta, la ridicarea nivelului tehnic al economiei naționale, la creșterea producției și productivității muncii, la îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al produselor. In această direcție putem aminti o serie de realizări ale institutelor de cercetare tehnică ale Academiei, ca cele din domeniul folosirii compresoarelor cu jet, al reducerii și normării consumului de combustibil la motoare, în domeniul măsurării tensiometrice la un grup de motoare în vederea reducerii greutății lor, al electrometalizării pieselor supuse la uzură etc.

In același timp, însă, documentele de partid au atras atenția și asupra unor lipsuri din munca de cercetare științifică, legate mai ales de orientarea și de organizarea cercetării științifice, precum și de eficacitatea economică a rezultatelor obținute.

La îmbunătățirea multilaterală a muncii de cercetare științifică din țara noastră, potrivit sarcinilor trasate de Congres și de recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la tehnica nouă, o contribuție de seamă trebuie s-o aibă organele sindicale din unitățile de cercetare ale Academiei R.P.R. Folosind forme de muncă sindicală pe linie profesională cum sînt consfătuirile de producție, schimburile de experiență, angajamentele și întrecerile, organele sindicale din institutele noastre de cercetare au datoria să sprijine cît mai activ conducerile științifice pentru îndeplinirea sarcinilor și obiectivelor științifice prevăzute în planul de muncă, să sprijine organizarea și dezvoltarea bazei materiale de cercetare a laboratoarelor, ridicarea calificării cadrelor și repartizarea lor justă, precum și întărirea disciplinei în muncă.

Așa după cum a subliniat Congresul al III-lea al partidului, o lipsă importantă a activității de cercetare în Academie s-a constatat mai ales la stabilirea planurilor tematice de cercetare. Incă mai există o neomogenitate în ceea ce privește caracterul și fondul problemelor și temelor incluse în aceste planuri. Astfel, la unele institute se găsesc teme cu un caracter mai mult de aplicație, de asistență tehnică. La alte institute se găsesc, dimpotrivă, multe teme cu un caracter pur teoretic, fără posibilități de aplicare imediată a rezultatelor. Pînă în anul trecut — și într-o oarecare măsură și în anul acesta — a existat în cercetarea unor probleme și teme un vădit paralelism. Se pot cita cazuri cînd paralelismul a existat chiar în cadrul aceluiași institut. Toate aceste lipsuri se datoresc, printre altele, faptului că comitetele de secție din institutele noastre nu au studiat în suficientă măsură condițiile concrete din institute, astfel ca planurile de cercetare să fie orientate spre sarcinile cele mai actuale, legate de dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului și a forțelor de producție, ca ele să corespundă realităților și posibilităților din aceste institute și, în același timp, să țină seama de dezvoltarea științei și tehnicii pe tărîm mondial.

In institutele de cercetare ale Academiei există mari posibilități de organizare a studierii complexe a unor probleme științifice pentru a căror rezolvare este necesară colaborarea cercetătorilor din diferite domenii ale științelor. Așa de exemplu sînt problemele din domeniul semiconductorilor, al aliajelor refractare, al coroziunii metalelor, al încercărilor hidraulice etc. Consider că cel mai indicat for care să realizeze colaborarea și schimbul de experiență pe linia cercetării științifice este sindicatul. Același lucru se poate spune și despre sprijinul pe care organele sindicale trebuiau să-l dea în dezvoltarea mișcării de inovații și raționalizări. Este timpul ca mișcarea de inovații din institutele de cercetări (nu numai acelea ale Academiei) să fie organizată corespunzător condițiilor specifice existente în aceste institute.

Practica arată că atunci cînd comitetele sindicale folosesc din plin metodele lor specifice de muncă, rezultatele sînt cît se poate de mulțumitoare. Ca exemplu se poate da întrecerea socialistă în muncă dintre atelierele mecanice ale institutelor de energetică, de mecanică aplicată și de la Centrul de cercetări metalurgice — inițiată de comitetul de secție al Institutului de energetică în cinstea Congresului al III-lea al P.M.R. Această întrecere a dus la îndeplinirea planului de lucrări înainte de termen, la realizarea unor aparate de mare valoare și originalitate (unele din ele nici n-au existat în țară) și la economii de zeci de mii de lei, constituind în același timp un factor important pentru introducerea progresului tehnic în metodele de cercetare și contribuind în mod serios la întărirea disciplinei în muncă.

Hotărîrea partidului și guvernului privind ridicarea nivelului tehnic al producției arată că activitatea științifică își justifică utilitatea numai dacă prezintă o eficacitate economică, dacă rezultatele ei pot fi aplicate în producție.

Cercetătorii din institutele Academiei R.P.R. își îndreaptă în prezent toată atenția asupra eficacității economice a rezultatelor muncii de cercetare. Analizată din acest punct de vedere, activitatea științifică în unele institute ale Academiei R.P.R. și în special în cele tehnice, lasă încă de dorit. O parte prea mică din lucrările de cercetare a fost aplicată pe deplin în practică. Organele noastre sindicale n-au semnalat la timp această lipsă importantă și nu au luat măsurile corespunzătoare.

Sindicatului nostru îi revine de asemenea sarcina de a se preocupa mai îndeaproape de promovarea și calificarea cadrelor de cercetare și ajutătoare. In această direcție, la unele institute au fost organizate cursuri și cercuri pentru cali-

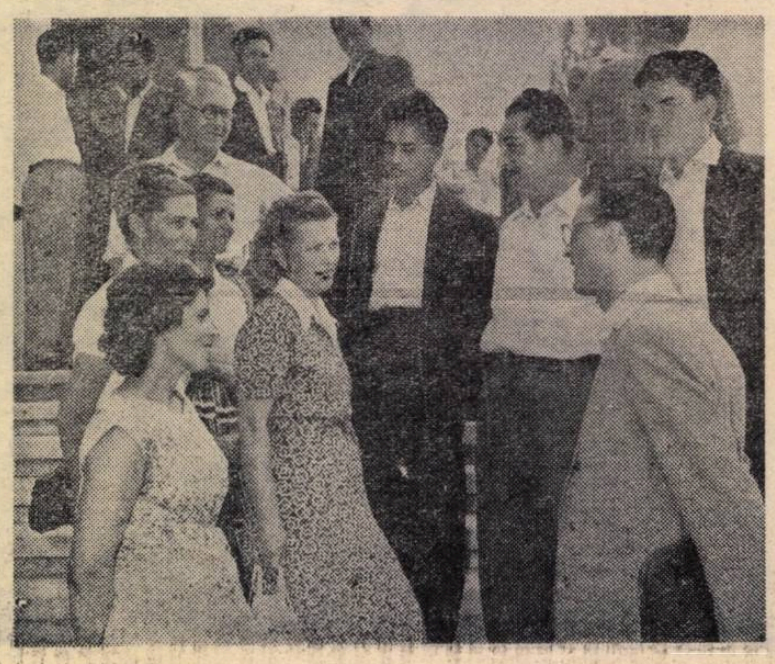

Alt grup de participanți la conferință, în pauză

instituţiile de învăţămînt şi cultură

ficarea cadrelor medii, cursuri care au dat în general rezultate bune.

In munca lor de sprijinire a activităţii de cercetare ştiinţifică comitetele sindicale din institutele Academiei au primit în unele cazuri un ajutor efectiv din partea Comitetului Central al Sindicatului, precum şi din partea prezidiului (în problemele de protecţie a muncii, de ridicare a nivelului cultural etc.). Totuşi, în unele probleme, cum ar fi acelea ale coordonării muncii de cercetare pe Academie, ale acordării sporului de toxicitate, ale normării muncii s-a simţit lipsa unui sprijin mai eficient din partea organelor noastre sindicale.

Pe viitor este de dorit ca noul Comitet Central să ţină o legătură mai strînsă cu conducerea ştiinţifică a Academiei R.P.R. în vederea îmbunătăţirii activităţii de cercetare.

*

Pe marginea raportului au mai luat cuvîntul numeroşi delegaţi şi invitaţi din instituţiile de artă, edituri, radiodifuziune şi din întreprinderile poligrafice. Vorbitori ca tov. **Luiza Orosz, Radu Beligan, Gerhard Theil, Constantin Caraculacu, Tatiana Manolescu, Constantin Tănăsescu, Vasile Poalelungi** au prezentat aspecte variate privind elanul cu care oamenii muncii luptă pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn şi au arătat cum îi sprijină în munca lor organizaţiile sindicale. Ei au făcut de asemenea numeroase propuneri menite să ducă la întărirea contribuţiei pe care o aduc organizaţiile sindicale la îndeplinirea sarcinilor puse de desăvîrşirea construcţiei socialismului în patria noastră.

*

Cuvîntul tov. ŞTEFAN BĂLAN
adjunct al ministrului Învăţămîntului şi Culturii

In cuvîntul său tov. Ştefan Bălan, adjunct al ministrului Învăţămîntului şi Culturii, s-a oprit la principalele sarcini care izvorăsc pentru oamenii muncii din învăţămînt şi instituţiile de cultură şi artă din Documentele Congresului al III-lea al P.M.R.

Vorbitorul s-a referit în primul rînd la problema deosebit de importantă care priveşte terminarea generalizării învăţămîntului de 7 ani pînă în anii 1962—1963 şi trecerea la învăţămîntul de 8 ani. Această sarcină — a arătat tov. Ştefan Bălan — cere din partea secţiilor de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare şi din partea sindicatelor din ramura învăţămîntului şi culturii un studiu amănunţit şi imediat asupra situaţiei existente în fiecare raion în vederea măsurilor de luat. O atenţie deosebită trebuie acordată regiunilor rămase în urmă în ceea ce priveşte dezvoltarea învăţămîntului de 7 ani (regiunile Iaşi, Galaţi, Baia Mare). In aceste regiuni sindicatele trebuie să conlucreze strîns cu secţiile de învăţămînt şi cultură pentru grăbirea ritmului generalizării învăţămîntului de 7 ani, pentru lichidarea lipsurilor care mai persistă.

In continuare vorbitorul s-a referit la problema dezvoltării legăturii dintre învăţămîntul de cultură generală şi munca productivă, pentru ca elevii să dobîndească deprinderi practice să iubească munca fizică şi să se orienteze spre profesiuni corespunzătoare înclinaţiilor pe care le au.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii va extinde treptat în şcolile medii sistemul instruirii practice a elevilor în producţie, o zi pe săptămînă. Impreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare şi conducerile întreprinderilor din localitate s-a stabilit ca, încă în noul an şcolar, cca. 35 şcoli medii să lucreze după acest sistem, răspunzînd astfel indicaţiei date de conducerea partidului nostru că drumul cel mai sigur spre o calificare profesională înaltă trebuie să treacă prin şcoala muncii în uzină, în fabrică, în G.A.C. în G.A.S.

Referindu-se la prevederile Directivelor celui de al III-lea Congres al P.M.R. în legătură cu extinderea învăţămîntului profesional şi tehnic, tov. Ştefan Bălan a subliniat că instruirea în şcolile profesionale şi tehnice trebuie să se afle pe primul plan al preocupărilor noastre. Este necesar să se asigure o bază materială corespunzătoare unei pregătiri temeinice a muncitorilor şi tehnicienilor. Practica în producţie să se facă pe locuri de muncă, la maşini-unelte din fabrici şi uzine, elevii să fie repartizaţi pe lîngă cei mai buni muncitori calificaţi. La îndeplinirea acestei sarcini sindicatele pot da un ajutor a cărui eficienţă se va simţi imediat.

In intervenţia sa, vorbitorul s-a ocupat şi de formarea cadrelor cu calificare înaltă necesare economiei şi culturii noastre, de dezvoltarea în ritm viu a învăţămîntului superior, arătînd că va trebui ridicată pe o treaptă mai înaltă calitatea muncii instructiv-educative din universităţi şi institute, pentru ca acestea să ţină pas cu progresul rapid al ştiinţei şi tehnicii, cu dezvoltarea industriei, agriculturii, transporturilor, construcţiilor şi culturii noastre socialiste. In scopul pregătirii cadrelor superioare capabile să mînuiască şi să dezvolte tehnica modernă o atenţie deosebită va trebui acordată perfecţionării continue a profilului învăţămîntului superior în concordanţă cu sarcinile ce decurg din planul de şase ani şi programul economic de perspectivă.

De asemenea, în vederea asigurării unei mai strînse legături a procesului de învăţămînt cu cerinţele industriei şi agriculturii vor fi extinse formele de îmbinare a studiului cu munca efectivă în producţie.

Experienţa anului şcolar care a trecut a confirmat justeţea măsurilor prevăzute de Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior. Pentru a da posibilitate unui număr de oameni ai muncii tot mai mare să absolve şcolile medii şi superioare fără scoaterea din producţie trebuie să dezvoltăm în continuare învăţămîntul seral şi fără frecvenţă. Alături de secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare şi de rectoratele universităţilor, sindicatele din ramura învăţămîntului şi culturii pot avea un aport serios la dezvoltarea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă cu ocazia recrutării candidaţilor, a pregătirii elevilor şi studenţilor, creînd condiţii favorabile studiului etc.

Din Documentele Congresului se desprind sarcini de mare importanţă cu privire la îmbunătăţirea muncii de educare a tinerilor în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, la formarea concepţiei materialist-dialectice despre lume, la dezvoltarea atitudinii lor juste faţă de proprietatea obştească şi faţă de societate, la formarea lor ca buni cetăţeni. Este incontestabil că la îndeplinirea acestei sarcini sindicatele pot contribui cu mare eficienţă, constituind o adevărată şcoală în acest sens.

In continuare vorbitorul a arătat că trebuie să se acorde şi pe viitor toată grija pentru pregătirea şi perfecţionarea cadrelor didactice de diferite grade, pentru promovarea lor, pentru acordarea gradelor şi titlurilor ştiinţifice. Trebuie dată mai multă atenţie cercetării ştiinţifice în interesul dezvoltării economiei şi culturii patriei noastre.

In ceea ce priveşte munca creatorilor de artă, tov. Ştefan Bălan a subliniat exigenţa mereu sporită a maselor. Apropiindu-se mai mult de viaţa omului de azi din ţara noastră, reflectînd pasiunea lui creatoare, îndrăzneala lui eroică de constructor al socialismului, oamenii de artă — creatori şi interpreţi — pot da pe viitor noi opere care să răspundă înaltei exigenţe artistice şi ideologice a partidului şi poporului nostru.

Ministerul Învăţămîntului şi Culturii va trebui să dea mai multă atenţie editării şi difuzării cărţii. De asemenea, pentru educaţia socialistă a oamenilor muncii vor trebui folosite mai din plin de minister, în colaborare cu sindicatele, aşezămintele de cultură şi artă, cluburile, căminele, casele de cultură. Munca politică de masă trebuie să fie mai operativă, mai eficace.

Avem ferma convingere că membrii sindicatelor noastre nu vor precupeţi nici un efort pentru a ridica, sub conducerea partidului nostru, pe culmi şi mai înalte învăţămîntul, ştiinţa, cultura şi artele din patria noastră.

Cuvîntul tov. NICOLAE PASCU
secretar al C. C. S.

Subliniind succesele obţinute în ultimii ani de către oamenii muncii din sectoarele de învăţămînt, cultură şi poligrafie, vorbitorul a scos în evidenţă aportul adus de organele sindicale la mobilizarea celor ce muncesc în aceste sectoare, în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de partid şi guvern. A apreciat apoi că în Conferinţă s-au dezbătut cu maturitate şi simţ de răspundere problemele cele mai importante care decurg pentru sectoarele învăţămînt, cultură şi poligrafie din Documentele Congresului al III-lea al partidului.

In continuare, vorbitorul a trecut în revistă importantele sarcini ce revin — în lumina hotărîrilor Congresului partidului — celor ce muncesc în sectoarele respective, precum şi organelor sindicale, sarcini a căror îndeplinire va duce nemijlocit la lărgirea şi adîncirea revoluţiei culturale ce se desfăşoară în ţara noastră.

Oprindu-se asupra problemelor de învăţămînt, a arătat că organele şi organizaţiile sindicale vor trebui să ia măsuri pentru intensificarea muncii de convingere în rîndurile populaţiei în vederea cuprinderii şi menţinerii în şcoli a tuturor copiilor de vîrstă şcolară, pînă la absolvirea învăţămîntului de 7 ani şi în viitor a celui de 8 ani, să ia măsuri care să asigure continua perfecţionare a acestui învăţămînt.

Sarcina deosebit de importantă trasată de partid, aceea ca într-o perioadă scurtă să se desăvîrşească învăţămîntul de 7 ani, ridică în faţa cadrelor didactice şi a organelor sindicale necesitatea îmbunătăţirii şi perfecţionării necontenite a procesului de instruire şi educare a tineretului, în aşa fel încît să se asigure o promovabilitate din ce în ce mai mare. Toate eforturile trebuie îndreptate spre ridicarea gradului de cunoştinţe ale elevilor la nivelul exigenţelor construcţiei socialismului în ţara noastră.

Invăţămîntul politico-ideologic, în care este antrenată marea majoritate a cadrelor didactice, a dat în anii trecuţi rezultate deosebit de valoroase. Va fi necesar ca şi în viitor să fie asigurată frecventarea regulată a lecţiilor şi seminariilor de către cît mai multe cadre didactice, participarea activă la discuţiile din seminarii şi mai ales să se asigure folosirea cunoştinţelor acumulate de profesori şi învăţători la aceste cursuri în munca pe care o desfăşoară la catedră. In această direcţie, organele sindicale vor trebui să sprijine mai mult decît pînă acuma pe cei ce urmează învăţămîntul politico-ideologic, în procurarea bibliografiei necesare şi în asigurarea timpului de studii.

De o importanţă covîrşitoare pentru perfecţionarea învăţămîntului nostru, în general, este îmbunătăţirea necontenită a legării cunoştinţelor ştiinţifice teoretice cu practica. Măsurile care au fost luate de către partid şi guvern în această direcţie au avut ca rezultat îmbunătăţirea simţitoare a procesului instructiv-educativ în şcoli. In viitor, experienţa bună acumulată în ceea ce priveşte organizarea practicii în producţie a elevilor, va trebui studiată cu toată temeinicia şi larg generalizată. De asemenea, o colaborare şi mai strînsă între sindicatele din învăţămînt şi cele din întreprinderile industriale, G.A.S. şi S.M.T. va permite organizarea unor acţiuni menite să înlesnească învăţătorilor şi profesorilor cunoaşterea mai profundă a proceselor de producţie. In acest fel, ei vor putea cu mai multă uşurinţă să lege organic munca de la catedră cu practica producţiei.

Referindu-se la îmbunătăţirea permanentă a învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, vorbitorul a arătat sarcinile deosebit de importante ce revin organelor sindicale în această direcţie, subliniind că de felul cum vor colabora organele sindicale cu organizaţiile U.T.M. sub îndrumarea directă a organizaţiilor de partid, depinde selecţionarea judicioasă, crearea celor mai bune condiţii de studiu şi frecvenţă pentru tineretul muncitor studios.

In continuare, vorbitorul s-a oprit asupra principalelor sarcini ce revin celor ce muncesc în instituţiile de învăţămînt profesional, tehnic şi superior, în domeniul artei, culturii şi poligrafiei, accentuînd mai cu seamă asupra sarcinilor organelor sindicale din aceste sectoare de activitate.

In încheiere, tovarăşul Nicolae Pascu a arătat că Consiliul Central al Sindicatelor este pe deplin convins că cei ce muncesc în sectoarele de învăţămînt, cultură şi poligrafie, însufleţiţi de grandiosul program de dezvoltare a economiei şi culturii ţării noastre, elaborat de cel de al III-lea Congres al partidului, vor lupta cu şi mai mult elan pentru înfăptuirea însemnatelor sarcini pe care partidul le-a pus în faţa lor.

Exigenţă şi entuziasm

Mai multe sute de delegaţi şi invitaţi din toate colţurile ţării s-au întîlnit la Conferinţa sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură într-o atmosferă de mare interes pentru problemele dezbătute şi de fermă hotărîre pentru traducerea în viaţă a sarcinilor puse de partid în faţa învăţătorilor şi profesorilor, artiştilor şi scriitorilor, ziariştilor şi tipografilor. Pe mulţi dintre ei i-am văzut şi cu alte prilejuri participînd la conferinţe, congrese şi consfătuiri. Pe alţii îi întîlnesc pentru prima oară. Unii au părul încărunţit, alţii sînt tineri de tot, pe toţi însă îi leagă aceleaşi sentimente: devotamentul adînc pentru poporul nostru, pentru clasa muncitoare, pentru partidul ei.

Am privit cu interes la Ana Cristea, muncitoare la o întreprindere poligrafică din Timişoara, în timp ce delegata Editurii de stat Pedagogice şi Didactice dădea explicaţii cu privire la elaborarea şi tipărirea manualelor şcolare. Nu. Explicaţiile nu s-au putut opri la suprafaţă. Ana Cristea şi ceilalţi delegaţi au dorit să cunoască toate greutăţile şi lipsurile care au făcut ca în anii trecuţi unele manuale să apară cu întîrziere.

Am urmărit-o apoi discutînd cu profesoara de geografie Aneta Vintilă din Cîmpulung Muscel. Profesoara are acum brumă în păr. Mi-am amintit-o cum, cu ani în urmă, la unul din congresele sindicatului vorbea despre primele ei încercări de pătrundere în tainele minunate ale artei de educator. Abia terminase facultatea. Acum, povesteşte colegilor ei despre multe generaţii de elevi, pe care i-a pregătit pentru viaţă.

— Ce sînt aceşti elevi, întreabă cineva? Ochii profesoarei sînt plini de o adîncă mulţumire cînd, pierduţi parcă în amintiri, răspunde:

— Mulţi dintre ei sînt muncitori bine cunoscuţi în întreprinderile din regiune — metalurgişti, mecanici, strungari. Mulţi sînt învăţători şi profesori, unii doctori şi ingineri. Cînd le citesc numele în ziar sau le privesc fotografiile pe panoul de onoare din cluburi şi parcuri, îmi amintesc imboldurile mele dintîi şi munca mea îmi pare tot mai frumoasă.

Am privit părul argintat al profesoarei care, ciudat, nu contrastează cu tinereţea entuziasmului ei.

Un grup numeros de delegaţi au înconjurat cu dragoste pe Jules Cazaban şi pe Radu Beligan, artişti de frunte ai scenei noastre. Artiştii şi educatorii discută. Discută despre problemele comune ale artei şi învăţămîntului: educarea tineretului, pregătirea lor pentru viaţă, pentru construcţia socialismului. Discută în spiritul unei înalte exigenţe şi al unui nestăvilit entuziasm — entuziasmul şi exigenţa cu care oamenii muncii din ţara noastră traduc în viaţă istoricele hotărîri ale Congresului partidului.

C. R.

Incheierea lucrărilor Conferinţei

(Urmare din pag. 1)

Conferinţa a aprobat în unanimitate constituirea Uniunii Sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură.

In încheierea discuţiilor a luat cuvîntul tov. **Nicolae Pascu**, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, care a analizat activitatea organelor sindicale din instituţiile de învăţămînt şi cultură scoţînd în relief sarcinile însemnate ce revin Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R.

Trecîndu-se la ultimul punct al ordinei de zi, Conferinţa a ales noul Comitet al Uniunii Sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură, format din 139 de membri şi 14 supleanţi.

Conferinţa a adoptat o hotărîre care cuprinde sarcinile Comitetului Central al Uniunii şi ale sindicatelor din învăţămînt şi cultură. Un loc însemnat în cadrul hotărîrii îl ocupă sarcinile sindicatelor în ce priveşte ridicarea măiestriei pedagogice a cadrelor didactice, îmbunătăţirea activităţii de instruire a elevilor şi studenţilor şi legarea mai strînsă a procesului de învăţămînt de nevoile concrete ale economiei naţionale.

Hotărîrea cuprinde, de asemenea, sarcinile ce revin sindicatelor în mobilizarea oamenilor de artă şi cultură pentru înflorirea neîncetată a culturii noastre socialiste.

Un capitol însemnat al Hotărîrii este consacrat sarcinilor sindicatelor din întreprinderile poligrafice cu privire la mobilizarea lucrătorilor tipografi în lupta pentru îmbunătăţirea calităţii tipăriturilor.

La sfîrşit, delegaţii la conferinţă au ales membrii şi membrii supleanţi ai Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură.

In numele noului Comitet Central tov. **Ion Nistor**, preşedintele Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din instituţiile de învăţămînt şi cultură, a mulţumit Conferinţei pentru încrederea acordată, subliniind importanţa sarcinilor ce revin în viitor noului Comitet Central.

Pentru buna pregătire a noului an școlar

Răspunzînd chemării școlii, elevii pasionați ai experiențelor de fizică pregătesc din timp în laborator fiecare aparat și instrument pentru primele lecții din noul an școlar.

Atenția principală — problemelor esențiale

Congresul al III-lea al P.M.R., care a trasat măreţul program al desăvîrșirii construcției socialiste în scumpa noastră patrie, a pus și în fața școlii sarcini de o deosebită însemnătate și a deschis noi perspective pentru înflorirea învățămîntului în Republica Populară Romînă.

Primite cu entuziasm, cu nemărginită încredere în partid, sarcinile trasate de Congres au devenit programul de muncă și de luptă al întregului nostru popor. Alături de toți oamenii muncii, lucrătorii din domeniul învățămîntului sînt hotăriți să aducă o contribuție activă la înfăptuirea acestui program, luptînd pentru pregătirea cadrelor necesare marilor realizări pe care le prevăd planul de 6 ani și programul economic de perspectivă, pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului de cultură al oamenilor muncii.

Anul școlar 1960—1961 va marca un important pas înainte pe linia celor mai însemnate sarcini trasate de Congres în domeniul învățămîntului: încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, dezvoltarea în continuare a învățămîntului mediu, profesional, tehnic și superior și dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă. Pentru ca aceste sarcini să poată fi îndeplinite cu succes este necesar ca toate cursurile să înceapă în cele mai bune condițiuni din prima zi de școală. Atenția principală trebuie îndreptată în primul rînd spre una dintre cele mai importante sarcini trasate de Congresul al III-lea al partidului — încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani, sarcină în îndeplinirea căreia anul școlar ce urmează reprezintă o etapă hotărîtoare.

De mare însemnătate în generalizarea învățămîntului de 7 ani sînt realizările dobîndite în dezvoltarea bazei didactico-materiale a școlii, ca urmare a grijii permanente a partidului și guvernului, ca și măsura adoptată de partid și guvern de a se introduce gratuitatea completă a manualelor pentru toți elevii de la clasa I-a pînă la clasa a VII-a inclusiv. Această mare înfăptuire a partidului nostru, alături de toate celelalte măsuri pentru creșterea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, va lărgi și mai mult posibilitățile ca absolut toți copiii să absolve școala de 7 ani, iar mai tîrziu de 8 ani.

Pentru ca învățămîntul de 7 ani să fie în mod practic generalizat pînă în 1962 și să se poată trece la învățămîntul general de 8 ani, în anul școlar 1960—1961 vor trebui să fie cuprinși în clasa a V-a cca. 95 la sută din absolvenții clasei a IV-a și să fie menținuți în clasele următoare toți elevii înscriși. Prin propunerile pe care le-au făcut, numeroase regiuni și raioane s-au angajat să realizeze un procent de cuprindere și mai mare. Îndeplinirea angajamentelor cere însă ca să se intensifice munca în rîndurile părinților, muncă la care cadrele didactice pot și trebuie să aducă o contribuție deosebită.

Cadrele didactice au totodată datoria de a contribui efectiv la traducerea în viață a măsurilor adoptate de comitetele executive ale sfaturilor populare regionale sau raionale în vederea generalizării învățămîntului de 7 ani, de a identifica pe toți copiii de vîrstă școlară și de a întocmi din vreme lucrările de înscriere a elevilor.

Unele secții de învățămînt și cultură, ca cea a regiunii Constanța, au dat îndrumări concrete în legătură cu realizarea planului de școlarizare. Secția de învățămînt și cultură a raionului Tg. Jiu a desemnat diriginții pentru clasele a V-a încă înainte de încheierea anului școlar, pentru ca aceștia să-i poată cunoaște din vreme pe viitorii lor elevi și să poată lua legătura cu părinții acestora. De asemenea prin grija secției de învățămînt s-au organizat la sfîrșitul anului școlar discuții cu părinții în legătură cu cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a și cu menținerea în școală a tuturor elevilor înscriși.

Creșterea numărului de elevi cuprinși în clasele V—VII se va realiza în anul viitor și prin înființarea de noi clase și unități școlare de 7 ani. Astfel, numărul școlilor de 7 ani va crește în 1960—1961 cu circa 770 de unități, iar al claselor V—VII cu peste 4000, putîndu-se astfel cuprinde în clasele V—VII un spor de peste 168.000 elevi. Noilor unități școlare trebuie să li se asigure de pe acum condițiile didactico-materiale și să li se repartizeze cadrele didactice necesare, pentru ca să-și poată deschide cursurile la vreme. Acest lucru este în întregime valabil și pentru noile școli medii și serale, ca și pentru școlile profesionale și tehnice, care vor lua ființă în acest an.

Campania de construcții școlare, atît din fondurile statului cît și din contribuția voluntară a cetățenilor, se desfășoară cu intensitate și cu o mai mare amploare față de anii anteriori, urmînd ca cea mai mare parte a acestor construcții să fie dată în folosință pînă la începerea cursurilor. Astfel, în regiunea Constanța sînt în construcție 190 săli de clasă, localurile pentru școlile medii din Medgidia și Negru Vodă fiind într-un stadiu avansat de construcție. Merită a fi scoase în evidență în mod deosebit eforturile depuse sub îndrumarea organizațiilor de partid de către colectiviștii din comunele Mihai Viteazu, Beidaud și Jurilofca (raionul Istria) sau Pecineaga și 23 August (raionul Negru Vodă), care construiesc localuri de școli cu posibilități locale.

Din cele 323 săli de clasă aflate în construcție în regiunea Baia Mare majoritatea sînt de asemenea într-un stadiu avansat. În regiunea Iași un număr de 60 săli de clasă au fost terminate în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., iar în raionul Bacău, din cele 126 săli de clasă ce se construiesc prin contribuție voluntară 36 au fost terminate pînă la 20 iunie.

Nu peste tot însă lucrurile stau la fel. Mai sînt încă construcții școlare care au început cu întîrziere și se desfășoară într-un ritm lent. În unele locuri construcțiile planificate nici nu au fost începute pînă în prezent. Așa este cazul celor 3 laboratoare de la școlile medii din Tg. Jiu și al celor 3 ateliere de la Școala de meserii din Pești, precum și al unui număr de 65 săli de clasă din regiunea Iași.

Problema terminării construcțiilor școlare în cel mai scurt timp este o sarcină de cea mai mare importanță. De aceea, ea trebuie să stea în această perioadă în centrul atenției. Este necesar ca și cadrele didactice și organele de învățămînt să sprijine mai intens efectuarea construcțiilor de școli, ajutînd sfaturile populare în mobilizarea părinților pentru transportarea materialelor și executarea lucrărilor, să organizeze și să participe la acțiunile brigăzilor de muncă patriotică cu tineri și școlari pe șantierele de construcții.

Aceeași atenție trebuie acordată reparării și curățirii din vreme a localurilor existente, aprovizionării școlilor cu combustibil, înzestrării lor cu mobilier și material didactic.

Și în această privință sînt numeroase exemple demne de urmat. Așa, de pildă, școlile din regiunea Baia Mare s-au angajat să termine lucrările de reparații pînă la data de 23 August. Multe din aceste școli, cum sînt, de exemplu, Școala pedagogică și Școala medie din Carei, Școala medie din Baia Sprie, Școala de 7 ani din Odoreu etc. sînt de pe acum gata să-și primească elevii.

În ceea ce privește înzestrarea școlilor cu mobilier, multe secții de învățămînt și cultură s-au îngrijit să încheie din vreme contractele necesare cu întreprinderi profilate în acest scop. În regiunea Iași au și fost livrate școlilor pînă în prezent circa 2200 bănci din cele 5000 comandate, 50 catedre și 125 dulapuri pentru material didactic. În regiunea Constanța s-au încheiat contracte pentru mobilier în valoare de 2.100.000 lei.

Organelor de îndrumare și control le revine o mare răspundere pentru pregătirea deschiderii anului școlar. Ele au datoria să controleze îndeaproape felul în care se desfășoară lucrările de pregătire și să ia măsuri operative acolo unde aceste lucrări sînt în întîrziere.

Pregătirea temeinică a deschiderii anului școlar este sarcina actuală cea mai importantă a cadrelor didactice și organelor de învățămînt. De aceea, toate eforturile trebuie concentrate pentru îndeplinirea ei.

IN REGIUNEA SUCEAVA

Trebuie sporită grija pentru cuprinderea elevilor în clasa a V-a

În anii regimului democrat-popular, în regiunea Suceava, ca de altfel în toate regiunile țării, s-au obținut mari realizări în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele. Cu toate acestea, în anul școlar trecut regiunea Suceava nu se situa printre regiunile fruntașe în ceea ce privește generalizarea învățămîntului de 7 ani. Analizînd această situație, biroul Comitetului regional P.M.R. și comitetul executiv al Sfatului popular regional au adoptat măsuri menite să lichideze rămînerea în urmă și să ridice regiunea Suceava la nivelul celor mai avansate regiuni în ceea ce privește numărul elevilor cuprinși în clasa a V-a. În acest scop s-a prevăzut înființarea unui număr de 80 școli noi de 7 ani și sporirea numărului claselor a V-a cu 105 S-a acordat o atenție deosebită dezvoltării bazei materiale a învățămîntului, prin intensificarea ritmului de construcții școlare și prin înzestrarea școlilor cu cantități sporite de mobilier. Numai în acest an, în întreaga regiune se construiesc din fonduri centralizate și din contribuția voluntară a cetățenilor 235 săli de clasă și se vor confecționa circa 7.000 bănci, 800 table, 800 dulapuri și 900 catedre. Ca urmare a acestor măsuri, s-a creat posibilitatea ca în anul școlar 1960/61 regiunea Suceava să cuprindă în clasa a V-a cel puțin 95% din totalul promovaților clasei a IV-a.

În legătură cu sporirea numărului de elevi ce vor fi cuprinși în clasa a V-a, organele regionale au îndrumat comitetele executive ale sfaturilor populare raionale să analizeze situația concretă din fiecare raion și să ia din vreme măsurile corespunzătoare. Acest lucru era cu atît mai necesar cu cît în anul școlar 1959/1960 au fost deosebiri mari de la un raion la altul în privința cuprinderii elevilor în clasa a V-a. Astfel, în timp ce în raioane ca Rădăuți, Trușești, Siret, Cîmpulung, procentul de cuprindere a fost de peste 93%, în alte raioane, cum sînt Săveni, Vatra Dornei, Darabani procentul a fost chiar sub 80%. O parte din raioanele rămase în urmă s-au străduit să-și îmbunătățească serios activitatea. Astfel, au stabilit împreună cu școlile sarcinile de cuprindere a elevilor în clasa a V-a, le-au îndrumat să organizeze gazde comune pentru elevii aflați la depărtare mare de școală, să procedeze la verificarea pe teren a datelor recensămîntului copiilor și să pună din vreme localurile la punct. O mare atenție s-a acordat intensificării muncii în rîndurile părinților. În discuțiile organizate cu sătenii la căminele culturale, în adunările cu părinții, prin conferințe, cadrele didactice, îndrumate și sprijinite de către organizațiile de partid, insistă în mod deosebit asupra prevederilor cu privire la încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani cuprinse în documentele Congresului al III-lea al P.M.R. Bunăoară, cadrele didactice de la Școala de 7 ani din comuna Salcea, raionul Suceava, arată părinților că prin desființarea examenului de absolvire a clasei a IV-a școala de 7 ani a devenit unitatea de bază a învățămîntului nostru general, că nu se poate considera că un copil a terminat școala decît dacă a absolvit clasa a VII-a.

În unele raioane s-a luat măsura de a se trimite părinților înștiințări scrise prin care li se comunică faptul că fiii lor au fost înscriși în școală și li se atrage atenția că au obligația de a-i trimite la lecții din prima zi a cursurilor. Aceasta nu poate înlocui însă munca de masă în rîndurile părinților, cărora trebuie să li se explice pe larg întreaga semnificație a măsurilor hotărîte de Congresul al III-lea al partidului cu privire la școală.

Unele secții raionale de învățămînt și cultură nu se ocupă nici în prezent cu suficientă stăruință de îmbunătățirea muncii pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani. De exemplu, secțiile de învățămînt și cultură din raioanele Vatra Dornei și Suceava și-au propus ca abia în cursul lunii august să discute cu directorii școlilor asupra felului cum se pregătesc pentru deschiderea anului școlar. Aceste secții — ca de altfel și altele din regiunea Suceava — se mărginesc a cunoaște felul în care se îndeplinesc sarcinile numai din informările pe care le dau directorii școlilor. Ele se limitează la constatarea unor situații de fapt, fără a controla direct și în mod concret realitatea din fiecare școală și fără să ia măsuri eficace de îndreptare acolo unde sînt lipsuri.

Uneori, la secțiile de învățămînt și cultură se operează în problema școlarizării cu date statistice vechi, de la începutul anului școlar trecut, în loc să se țină seamă de schimbările intervenite pe parcurs, iar datele folosite nu sînt analizate și interpretate în vederea prevenirii unor fenomene negative. De pildă, secția de învățămînt și cultură a raionului Suceava nu poate să precizeze cu exactitate cîți dintre absolvenții clasei a IV-a din 1958/1959 au urmat pînă la sfîrșit clasa a V-a, are date diferite în legătură cu această problemă și n-a sesizat fenomenul pierderilor de elevi, care de fapt face să coboare procentul de cuprindere în clasa a V-a. De exemplu, au fost considerați drept cuprinși în clasa a V-a toți cei 116 elevi înscriși în această clasă la Școala de 7 ani din comuna Bosanci, deși la sfîrșitul anului școlar 37 dintre ei au rămas repetenți din cauza lipsei de frecvență.

Se impune ca organele de învățămînt să analizeze cu mai multă atenție datele statistice și să verifice exactitatea lor pe teren. În felul acesta se vor putea preveni situații ca cea de la Școala de 7 ani din Bosanci, unde s-a propus să fie cuprinși în clasa a V-a pentru anul școlar 1960/61 un număr de 154 elevi, deși numărul celor care au promovat clasa a IV-a, împreună cu cel al repetenților clasei a V-a depășește această cifră, ne mai vorbind de faptul că sînt și absolvenți din serii mai vechi care ar putea fi aduși în continuare la școală.

În ultimul timp secția regională de învățămînt și cultură a trecut la efectuarea unui control mai sistematic în privința măsurilor pentru încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani. Ea nu trebuie să se oprească însă aici. Este necesar să verifice direct în unitățile școlare felul cum sînt aplicate măsurile stabilite și, în special, să mobilizeze pentru controlul fiecărei școli aparatul secțiilor raionale.

Într-o serie de raioane, cum sînt Vatra Dornei, Cîmpulung și altele se găsesc multe localități mici, unde nu pot lua ființă școli de 7 ani. Copiilor de aici trebuie să li se asigure însă posibilitatea de a continua învățătura în școlile de 7 ani cele mai apropiate prin organizarea de gazde comune, a transportului elevilor de către părinți prin rotație etc. Organele de învățămînt le-au cerut directorilor să se ocupe de aceste probleme, dar ele trebuie să știe cum au fost rezolvate.

Regiunea Suceava și-a propus ca din cei circa 20.600 elevi care au promovat clasa a IV-a să cuprindă în clasa a V-a aproximativ 19.600. Dacă organele de învățămînt și cadrele didactice își vor intensifica eforturile pentru aplicarea măsurilor hotărîte de către Comitetul regional P.M.R. și de către comitetul executiv al Sfatului popular regional această importantă sarcină va putea fi îndeplinită cu succes.

C. MINCĂ

Pe şantierele de construcţii şcolare

In grija lor pentru şcoală, pentru pregătirea tineretului, partidul şi guvernul acordă o mare atenţie dezvoltării bazei didactico-materiale a învăţămîntului. Această preocupare se oglindeşte în campania întreprinsă pentru construirea de noi localuri de şcoală în toate regiunile şi raioanele ţării. Numai anul acesta vor intra în funcţiune peste 3000 săli noi de clasă, sute de ateliere şi laboratoare şcolare, biblioteci, săli de gimnastică etc.

In această perioadă, pe şantierele de construcţii şcolare se desfăşoară o intensă activitate. Iată cîteva aspecte privitoare la construcţiile şcolare din regiunea Stalin, surprinse în urma unui sondaj organizat recent în această regiune de către redacţia gazetei noastre.

In toamna aceasta vor fi date în folosinţă în regiunea Stalin sute de săli noi de clasă. Secţia de învăţămînt a regiunii are evidenţa tuturor construcţiilor şcolare şi este, în general, la curent cu mersul lucrărilor, cunoscînd stadiul în care se află fiecare construcţie.

Cele mai multe din noile construcţii şcolare au şi fost terminate. Astfel, datorită muncii neobosite a muncitorilor care au construit noua şcoală din oraşul Codlea, în momentul de faţă aceasta este gata să-şi primească elevii. Şcoala din Codlea, bine amplasată, dominînd frumosul orăşel din podişul Transilvaniei, are 8 săli de clasă, două ateliere, un laborator, un cabinet medical, bibliotecă. Alături se ridică o impunătoare sală de gimnastică, prevăzută cu vestiare şi utilată cu tot ce este necesar desfăşurării unei activităţi rodnice. Ambele construcţii au fost terminate în cinstea Congresului partidului.

Nu rareori muncitorii care au ridicat această şcoală şi-au spus: „Şcolile care se ridică astăzi sînt destinate copiilor noştri, copiilor oamenilor muncii". Tocmai de aceea ei s-au străduit să găsească soluţiile cele mai bune şi economicoase, corectînd şi adaptînd proiectul-tip la cerinţele locale.

Alături de constructori, cadrele didactice şi elevii au muncit cu însufleţire pentru ridicarea noului local al şcolii. Prin munca lor patriotică s-au realizat lucrări în valoare de 48.000 lei.

In momentul de faţă se lucrează la amenajarea curţii şi la împrejmuirea şcolii. O bună parte din aceste lucrări vor fi de asemenea executate prin munca voluntară a elevilor, a cadrelor didactice şi a cetăţenilor oraşului.

Au fost de asemenea terminate 4 clădiri pentru şcoli de 7 ani la Oraşul Stalin, la Sibiu, la Mediaş şi în comuna Plavăţ, precum şi două clădiri pentru şcoli medii la Tîrnăveni şi Oraşul Stalin.

Construcţiile începute în acest an, însă — cu excepţia cîtorva (şcoala cu 16 săli de clasă din Oraşul Stalin şi atelierele de pe lîngă Şcoala medie din Sighişoara) — sînt într-o fază destul de înapoiată. O parte dintre ele întîrzie datorită faptului că deşi documentaţia este gata, ea nu a fost încă avizată de M.I.C. In această situaţie sînt atelierele şi laboratoarele de pe lîngă Şcoala medie din Rişnov şi Şcoala medie nr. 2 din Făgăraş. Destul de întîrziate sînt şi lucrările de construcţie a şcolii cu 8 săli de clasă din Făgăraş. Secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Stalin nu intervine în nici un fel pentru grăbirea ritmului lucrărilor, rezumîndu-se la efectuarea operaţiilor financiare legate de manipularea fondurilor de investiţii. In general, secţia de învăţămînt se mulţumeşte să înregistreze prin telefon situaţia privind mersul lucrărilor şi să transmită mai departe datele primite. Este necesar însă ca ea să se ocupe de construcţii mai activ, atît prin personalul tehnic cît şi prin inspectorii regionali, intervenind în mod hotărît pentru curmarea tărăgănelii care se manifestă uneori în începerea şi desfăşurarea lucrărilor.

ŞCOLI PRIN CONTRIBUŢIE VOLUNTARĂ

Un loc important în campania de construcţii şcolare îl ocupă în regiunea Stalin şcolile care se construiesc la sate prin contribuţia voluntară a cetăţenilor. Localităţile în care se ridică asemenea construcţii sînt răspîndite în toată regiunea. Astfel, în comunele Şinca Nouă şi Bărcani se ridică şcoli cu cîte 4 săli de clasă, la Şincai o şcoală cu 8 săli de clasă, la Săneşti şi Bîia şcoli cu cîte 12 săli de clasă. In total se construiesc prin contribuţia voluntară şi prin munca patriotică a cetăţenilor 103 săli noi de clasă care vor intra nu peste mult timp în funcţiune.

Am vizitat clădirea cu 6 săli de clasă construită în comuna Tohanul. Clădirea are trei săli de clasă la parter şi trei săli de clasă la etaj şi completează vechiul local, care are la rîndul său 8 săli de clasă. Construcţia se află într-un stadiu înaintat. Cele trei săli de clasă de la parter sînt aproape gata. Celelalte pot fi terminate pînă la începutul anului şcolar, dacă secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii va acorda sprijinul necesar. Menţionăm interesul pe care-l manifestă cetăţenii comunei pentru urgentarea lucrărilor în curs de execuţie. Mobilizaţi de organizaţia de partid din comună, ţăranii muncitori, în frunte cu comuniştii, desfăşoară o susţinută muncă patriotică ajutînd la transportul materialelor, la executarea unor lucrări de degajare a rezidurilor, la finisări etc.

Şi în legătură cu construcţiile de şcoli prin contribuţie voluntară se impune o mai mare preocupare din partea organelor sfatului popular şi îndeosebi a secţiilor de învăţămînt şi cultură.

NEGLIJENŢE

Noua şcoală din strada Mihai Viteazu nr. 80 din Oraşul Stalin a fost predată de curînd de constructor (T.R.C.L.). Are 8 săli de clasă, un atelier de lăcătuşărie, o bibliotecă. Semnalăm o inovaţie: în interior tablele sînt din ciment, zidite în perete. Asemenea table sînt practice, se curăţă foarte uşor şi costă mai ieftin. Din păcate, spiritul inovator al constructorilor s-a limitat numai la atîta. Execuţia lucrării, în ansamblu, lasă de dorit. Un exemplu edificator îl prezintă zidurile interioare. Datorită proastei prelucrări a varului, în ziduri s-au ivit numeroase fisuri la numai cîteva săptămîni de la predare. Se înţelege de la sine că T.R.C.L.-ul s-a angajat să repare aceste deficienţe. Asemenea reparaţii ridică însă preţul de cost al lucrării. La aceeaşi şcoală au fost lucrate neglijent şi binalele. Ferestrele sînt rudimentar executate, uşile de asemenea.

Mai grave sînt lipsurile sesizate de comitetul de părinţi la construcţia noului local al Şcolii medii nr. 6 din Oraşul Stalin. Semnalăm cîteva: în majoritatea sălilor de clasă de la ultimul etaj tavanul este umed din cauza scurgerii apei de ploaie prin acoperiş. La etajele I şi II parchetul este necorespunzător, cu multe defecte. De asemenea, ramele parchetului au fost defectuos montate (cu distanţe prea mari de la perete). Multe ferestre nu se închid bine. Cu totul inadmisibil pentru un local de şcoală este faptul că ferestrele de jos nu sînt prevăzute cu balamale, ci sînt fixate prin foraibere. Acest lucru împiedică aerisirea claselor în timpul recreaţiilor şi creează totodată pericolul permanent ca geamurile să cadă şi să provoace accidente.

Socotim că T.R.C.L.-ul are datoria să remedieze aceste neajunsuri înainte de începerea anului şcolar. In tot cazul, în asemenea condiţii este limpede că localul nu poate fi recepţionat.

PĂRERILE CONSTRUCTORILOR, ALE CADRELOR DIDACTICE ŞI ALE PĂRINŢILOR

Constructorii, cadrele didactice şi părinţii elevilor solicitaţi să răspundă la întrebări privitoare la calitatea proiectelor-tip după care se ridică noile construcţii şcolare au apreciat numeroasele calităţi ale acestora, avantajele pe care le prezintă. Ei au arătat că proiectele-tip care se folosesc în prezent asigură o reducere substanţială a preţului de cost faţă de construcţiile ce se executau după proiectele-tip 1956 şi, totodată, îmbunătăţirea acestor construcţii din punct de vedere funcţional, conform necesităţilor legării mai strînse a învăţămîntului de viaţă, de practică. Astfel, noile construcţii au laboratoare pentru chimie-biologie şi fizico-matematici, cu depozitele respective modern utilate, cu instalaţii de apă, canal, lumină şi gaze, ateliere de lăcătuşărie şi tîmplărie, săli de gimnastică, terenuri de sport, camera pionierilor etc.

Reducerea preţului de cost s-a realizat în primul rînd prin aplicarea de sisteme constructive mai raţionale şi în pas cu tehnica înaintată, prin eliminarea decoraţiilor inutile şi scumpe, prin folosirea unor materiale uşor de procurat pe plan local etc.

O deosebită atenţie s-a dat în noile proiecte-tip finisajelor interioare şi exterioare. Faţadele sînt tratate cu elemente simple dar atrăgătoare, folosindu-se tencuieli cu praf de piatră şi terasit în diferite culori.

S-a urmărit să se obţină o arhitectură caracteristică şcolilor — atît pentru interior cît şi pentru exterior — care să permită amplasarea cu uşurinţă a acestora în cvartalele de locuinţe.

Astfel, nu numai că s-a redus preţul de cost pe sală de clasă cu circa 23.000 lei, dar s-au putut soluţiona mai bine problemele impuse de normativele în vigoare: orientarea optimă a sălilor de clasă, iluminarea, izolarea atelierelor etc.

Totodată, însă, cei întrebaţi au semnalat şi o serie de neajunsuri. De pildă, faptul că zidurile interioare (pe culoare şi în clase) nu sînt prevăzute cu brîuri de protecţie. Din experienţa anilor trecuţi s-a văzut că în aceste condiţii zidurile se murdăresc uşor, fiind şi mai puţin rezistente. Pentru a remedia această deficienţă de proiectare, comitetul de părinţi şi conducerea şcolii medii din Codlea au hotărît ca la noul local de şcoală să construiască cu posibilităţi locale lambriuri din lemn.

Comitetul de părinţi de la Şcoala medie nr. 6 din Oraşul Stalin socoteşte că balustradele şi platformele de odihnă de la scări sînt nerezistente, că uşile de acces în clase sînt prea mici, disproporţionate faţă de mărimea ferestrelor şi a zidurilor. Aceasta nu este numai o problemă de estetică, ci şi de strictă utilitate.

Atelierele din proiectele şcolilor de 7 ani nu sînt suficient de încăpătoare. Cancelaria profesorilor este de asemenea neîncăpătoare.

★

Pe vastul şantier al patriei, construcţiile de şcoli ocupă, prin semnificaţia şi importanţa lor, un loc important. La desfăşurarea lucrărilor de construcţii participă — pe lîngă muncitori, tehnicieni şi ingineri — şi numeroşi oameni ai muncii, părinţi şi cadre didactice, precum şi elevi, care ajută la buna desfăşurare a lucrărilor, la darea în folosinţă a clădirilor într-un termen cît mai scurt.

Apreciem însă că, ţinînd seama de marile posibilităţi create de partid şi guvern pentru construcţiile de şcoli, ritmul de desfăşurare a lucrărilor de construcţii şcolare poate fi mult accelerat. Pentru terminarea la vreme a clădirilor aflate în construcţie în regiunea Stalin se impune urgent o preocupare sporită a secţiilor de învăţămînt şi cultură pentru desfăşurarea lucrărilor. T.R.C.L. din regiunea Stalin, care execută cea mai mare parte din construcţii, este dator să acorde mai multă atenţie calităţii lucrărilor.

Au mai rămas cîteva săptămîni pînă la începerea anului şcolar. Să intensificăm eforturile pentru ca la deschiderea cursurilor să poată intra în funcţiune toate şcolile aflate în construcţie.

C. RADOI

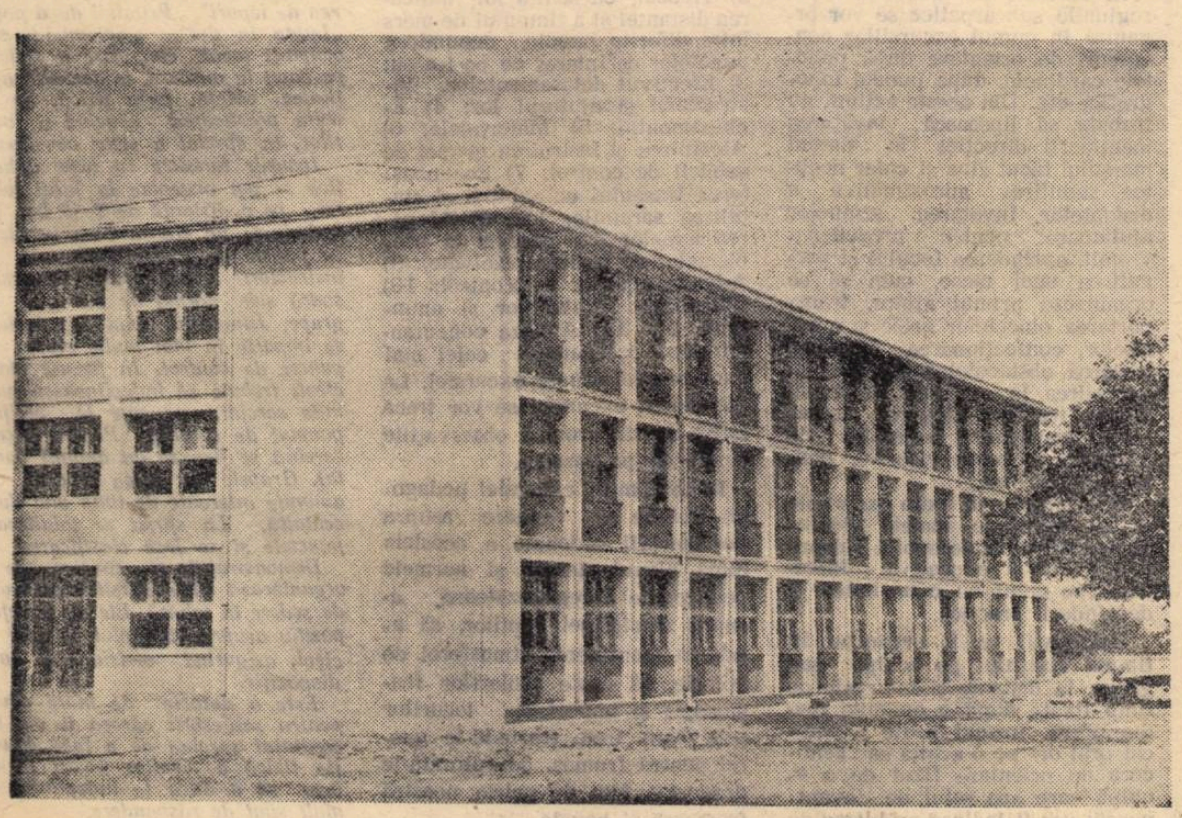

Una din clădirile noilor şcoli medii din Oraşul Stalin care vor fi date în folosinţă în acest an şcolar.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI ŞI CULTURII

Examenele din sesiunea de toamnă a anului 1960 se vor desfăşura după cum urmează:

La şcolile de cultură generală cursuri de zi, serale şi fără frecvenţă:

Examenele de corigenţă la clasele V, VI, VIII, IX şi X vor avea loc între 1—5 septembrie a.c.; examenele de corigenţă la clasa a VII-a şi examenul de absolvire a şcolii de 7 ani între 15—30 august a.c.; examenele de corigenţă la clasa a XI-a între 25—30 august a.c.; examenele de maturitate între 1—10 septembrie a.c.; concursul de admitere în clasa a VIII-a a şcolii medii de cultură generală (cursuri de zi) între 1—6 septembrie a.c.; proba de verificare a cunoştinţelor pentru admiterea elevilor-muncitori în clasa a VIII-a la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă între 20—28 august a.c.

La şcolile pedagogice de învăţători şi educatoare şi la institutele pedagogice de învăţători:

Examenele de corigenţă la anii I, II şi III (cursuri de zi) de la şcolile pedagogice de învăţători şi educatoare şi la anul I de la Institutele pedagogice de învăţători vor avea loc între 1—5 septembrie a.c.; examenele de corigenţă la anul II de la institutele pedagogice de învăţători, la anul IV fără frecvenţă şi examenele de corigenţă la diferenţă de la şcoala pedagogică de învăţători între 25—30 august a.c.; examenele la anii III şi IV, cursuri fără frecvenţă şi examenele de diferenţă la şcoala pedagogică de învăţători între 15—30 august; examenele de corigenţă pentru anii II şi III, cursuri fără frecvenţă, între 10—15 august a.c.; examenul de stat între 1—10 septembrie a.c.; concursul de admitere în anul I la şcolile pedagogice de învăţători şi educatoare între 1—6 septembrie; concursul de admitere în anul I la institutele pedagogice de învăţători între 11—15 septembrie.

La învăţămîntul profesional şi tehnic.

La toate şcolile din învăţămîntul profesional şi tehnic, examenele de corigenţă se dau cu o săptămînă înainte de deschiderea anului şcolar. Examenul de muncitor calificat şi examenul de absolvire pentru elevii corigenţi, amînaţi sau respinşi se ţine între 15—30 septembrie.

Examenele de admitere pentru aceste şcoli se dau după cum urmează: la şcolile profesionale, şcolile agricole şi şcolile de meserii, între 5—14 septembrie a.c.; la şcolile tehnice de personal tehnic între 25—30 septembrie; la şcolile tehnice de maiştri între 1—10 septembrie.

Consfătuirile anuale raionale ale cadrelor didactice vor avea loc în zilele de 11 şi 12 septembrie a.c., cu următoarea ordine de zi: 1) Darea de seamă asupra activităţii instructiv-educative desfăşurată de cadrele didactice din raion în anul şcolar 1959/1960; 2) Sarcinile care revin şcolii şi cadrelor didactice în lumina Documentelor Congresului al III-lea al P.M.R.

La consfătuiri vor participa cadrele didactice din şcolile de cultură generală, din şcolile pedagogice, din şcolile speciale şi case de copii, din şcolile agricole şi de meserii care aparţin sfaturilor populare, instructorii de pionieri, cît şi profesorii care predau obiectele de cultură generală în şcolile profesionale şi tehnice.

Secţiile de învăţămînt şi cultură vor lua măsuri pentru pregătirea referatelor, pentru organizarea expoziţiei şi pentru asigurarea condiţiilor materiale în vederea bunei desfăşurări a consfătuirilor.

În tabără

Ceva despre munca educativă

Munca de educare a elevilor nu a încetat şi nu trebuie să înceteze o dată cu ultimul sunet al clopoţelului în cea din urmă zi de şcoală. Ea continuă şi peste vară, în formele ei specifice, binecunoscute de fiecare pedagog. De aceea, acum, alături de miile de învăţători şi profesori care se află în concediu de odihnă (şi care, desigur, în preajma copiilor fiind, nu vor uita că sînt şi pedagogi), un număr însemnat de cadre didactice desfăşoară o frumoasă şi interesantă activitate în colonii şi tabere. Profesori de muzică, de educaţie fizică, instructori superiori de pionieri au plecat cu drag în tabere şi se străduiesc ca, folosind condiţiile materiale create de stat, să ofere copiilor o vacanţă plină de bucurii, care să-i destindă şi să-i reconforteze şi care, în acelaşi timp, să le dezvolte intelectul, bunele deprinderi, trăsături morale deosebite.

Veghind ca odihna copiilor să se realizeze după criteriile pedagogice cadrele didactice îi antrenează pe copii în activităţi cultural-artistice şi sportive din cele mai variate. Sînt nelipsite de pildă, în taberele de la Vasile Roaită sau Eforie, de la Homorod sau Buşteni antrenantele concursuri artistice de cîntece şi dansuri, reuniunile şi carnavalurile pionereşti, competiţiile sportive, şezătorile literare, simpozioanele, minunatele focuri de tabără, concursurile-ghicitoare şi „drumeţii veseli" etc. In taberele din regiunea Galaţi, Piteşti, Suceava ş.a. pedagogii au organizat cu copiii excursii, vizite în uzinele, fabricile şi gospodăriile agricole de stat din apropiere, i-au condus să viziteze muzee şi expoziţii, locuri istorice. Astfel, copiii din taberele de la Brăila au cunoscut uzine şi fabrici din localitate, copiii din tabăra de la Mircești, regiunea Iaşi, au vizitat casa memorială a lui Vasile Alecsandri etc.

O impresie deosebită au lăsat asupra copiilor întîlnirile cu muncitorii înaintaţi, cu ţăranii fruntaşi în munca de pe ogoare, cu oamenii de frunte ai oraşelor şi satelor în care îşi petrec vacanţa.

Este bine că directorii celor mai multe tabere au grijă ca pionierii şi şcolarii să vizioneze filme artistice şi ştiinţifice potrivite cu virsta lor, cu scopurile educaţiei. De asemenea, merită relevată preocuparea de a-i informa pe copii — la nivelul lor de înţelegere — asupra problemelor politice interne şi internaţionale curente. In multe tabere se organizează pentru copii, săptămînal, informări politice, s-au făcut abonamente la publicaţiile pentru copii şi tineri, s-au înzestrat bibliotecile cu cărţile cele mai îndrăgite de ei, iar profesorii şi instructorii îi îndeamnă pe şcolari şi pionieri să le citească.

Alături de aceste aspecte pozitive, care predomină în activitatea celor mai multe tabere, există şi o serie de lipsuri ce se cer înlăturate cît mai grabnic.

Este recunoscută necesitatea ca pionierii şi elevii, o dată veniţi în tabără, să fie informaţi în continuare asupra evenimentelor mai importante petrecute pe arena internă şi internaţională. Dezvoltarea interesului pentru asemenea probleme trebuie să fie mereu în atenţia pedagogilor. Unul din mijloacele folosite pentru aceasta sînt şi informările politice — scurte şi atrăgătoare prin problemele alese şi prin forma lor de prezentare. Există însă situaţii cînd aceste informări se transformă în adevărate lecţii sau seminarii pe teme internaţionale, care durează mai mult decît poate sta atent un copil de şcoală elementară. In tabăra nr. 1 din Valea Mare, regiunea Piteşti, de exemplu, informările politice durează 1-2 ore şi se fac de 2-3 ori pe săptămînă. Este clar că o orientare nepedagogică cum este aceasta îndepărtează pe copii de la problemele vieţii politice, anihilînd efectele educative ale informării politice.

Necesitatea excursiilor organizate în cadrul taberelor de pionieri şi scolari nu mai trebuie demonstrată. Există însă în unele unităţi greşeli care dovedesc o proastă orientare în organizarea excursiilor. Căci ce altceva înseamnează organizarea de către conducerile taberelor de la Bucşoaia şi Gura Humorului (regiunea Suceava) a unor excursii care au necesitat deplasări cu trenul sau cu autobusul pe distanţe de zeci de km în vederea vizitării unor întreprinderi asemănătoare cu cele din localităţile în care îşi au sediul taberele respective?

Şi anul acesta s-au dat instrucţiuni precise cu privire la dotarea taberelor cu materiale necesare bunei desfăşurări a activităţilor sportive şi culturale. Cu toate acestea, unele unităţi şi-au început activitatea cu material sportiv insuficient. La tabăra din Valea Nandrii (regiunea Piteşti) există doar 3-4 jocuri de şah la peste 300 de copii. In regiunea Galaţi, taberele aveau pînă de curînd extrem de puţine mingi. Uneori personalul educativ al taberelor neglijează înzestrarea bibliotecilor cu cărţi accesibile copiilor, cu ziarele şi revistele ce li se adresează, astfel încît bibliotecile nu sînt frecventate cu regularitate. Biblioteci sărace în ce priveşte fondul de cărţi, se găsesc destul de multe în regiunile Galaţi, Piteşti, Iaşi.

Pentru a se asigura o bună desfăşurare a muncii în tabere este absolut necesar să se dea mai multă atenţie recrutării cadrelor educative. Cum se pot descurca în problemele pedagogice ridicate de activitatea de tabără, de pildă, cele 5 eleve de şcoală medie trimise să lucreze ca instructoare în tabăra de la Stoeneşti-Muscel? Menţionăm că una din acestea are de abia 14 ani împliniţi.

Condiţiile materiale bune create de partid şi guvern pentru desfăşurarea optimă a activităţilor recreatoare, reconfortante şi educative din tabere trebuie folosite de către pedagogi cu toată grija, cu tot simţul datoriei, astfel încît timpul petrecut de copii în aceste unităţi să aibă rezultatele dorite.

In aerul răcoros al dimineţii, gimnastica de înviorare din tabără e o adevărată plăcere.

In tabăra orăşenească

Tabăra orăşenească nr. 1 din oraşul Roman are un program bogat şi variat. Copiii vor participa la excursii în regiune, unde vor vizita marile construcţii de la Borzeşti, Oneşti, Comăneşti, Tg. Ocna, apoi în Transilvania, unde vor putea vedea lacul Ana, Tuşnadul, Oraşul Stalin şi în frumoasa Vale a Prahovei, unde vor avea ocazia să vadă palatul Peleş şi Doftana. Ei vor desfăşura acţiuni în cadrul gospodăriilor agricole colective, pe parcelele experimentale ale şcolilor, vor lua parte la un carnaval pionieresc etc.

EDUCAŢIA FIZICĂ ÎN TABERELE DE LA MUNTE

Ca şi în taberele de pe litoral, în taberele de la munte rolul profesorului de educaţie fizică este deosebit de important, căci şi aci activitatea sportivă este chemată să înfrumuseţeze şi să dea varietate vieţii din tabără, să contribuie la reconfortarea copiilor, la fortificarea organismului lor. Ea îi ajută pe elevi ca prin exerciţii fizice, sport, jocuri distractive, excursii să-şi întărească sănătatea, să se dezvolte în mod armonios, să-şi călească organismul.

Activitatea de educaţie fizică şi sport trebuie să se desfăşoare, bine înţeles, şi în taberele organizate la munte, după un plan stabilit în prealabil pentru toată durata seriei şi care să ţină seama de condiţiile concrete de lucru: situaţia geografică, condiţiile climaterice, efectivul taberei, vîrsta copiilor, numărul instructorilor şi al profesorilor de educaţie fizică, existenţa bazelor sportive şi a materialului sportiv. Planul de muncă trebuie să fie în perfectă concordanţă cu planul general al taberei, fiind cunoscut de întregul colectiv de conducere. Toată munca de educaţie fizică va fi axată pe Complexul de stat G.M.A., complex ce stă la baza sistemului nostru de educaţie fizică.

Ca să se achite cu succes de sarcinile ce le revin, mulţi profesori de educaţie fizică îşi organizează minuţios activitatea, căutînd să folosească forme plăcute şi atractive, potrivite vîrstei elevilor. Astfel, ei organizează gimnastica de dimineaţă (înviorare), activităţi în cadrul cercului sportiv (secţii de volei, handbal, gimnastică, atletism etc.), trecerea normelor F.G.M.A. pentru elevii care îndeplinesc condiţiile de vîrstă şi au avizul medicului, potrivit regulamentului complexului G.M.A., întreceri sportive, demonstraţii, (spartachiada taberei), excursii, jocuri turistice cu teme aplicative, activităţi pentru călirea organismului (băi de aer, băi de soare etc.).

In orariul zilnic, activitatea de educaţie fizică se programează în trei momente: la începutul zilei — sub formă de exerciţii de înviorare — în cadrul activităţii educative înainte de prînz şi între activităţile distractive de după amiază. Sportul nu trebuie să ceară eforturi mari şi va fi de scurtă durată. El trebuie să aibă cu deosebire un caracter recreativ. Trebuie ţinut seama de faptul că întregul colectiv se găseşte la o „odihnă activă" şi nu într-un cantonament de pregătire a vreunui concurs.

Gimnastica de înviorare se face dimineaţa, la 10 minute după ce a sunat deşteptarea. Se lucrează separat pe grupe sau detaşamente, sub directa conducere a instructorului de detaşament. Nu se recomandă fuzionarea copiilor din grupe diferite, deoarece dozarea efortului fizic, caracterul exerciţiilor şi ritmul lor diferă de la o grupă la cealaltă. Gimnastica de înviorare se face în aer liber, iar pe timp de ploaie în interior, în încăperi aerisite în prealabil. Profesorul de educaţie fizică supraveghează efectuarea gimnasticii de dimineaţă la toate grupele şi instruieşte în prealabil, cel puţin o dată pe săptămînă, pe instructorii de detaşament. După gimnastica de înviorare se recomandă spălarea cu apă rece sub formă de frecţie, duş sau baie.

Jocurile de mişcare, atletismul, gimnastica şi jocurile sportive vin să completeze activitatea de educaţie fizică din celelalte momente ale zilei. Atletismul poate fi practicat de copii, începînd cu cei de 7 ani, ca o şcoală pregătitoare a atletismului propriu-zis. Intre 11—14 ani se recomandă alergări de viteză, alergări şi sărituri peste obstacole, ştafete. Jocurile sportive — volei, oină, handbal etc. — fiind mai puţin pretenţioase, nu trebuie să lipsească din nici o tabără. De asemenea, se pot organiza o serie de jocuri dinamice ca „Vînătorul şi cerbul", „Vînătoarea de iepuri", „Prinde-l dacă poţi", „Lupta în doi", „Schimbă-ţi sau ocupă-ţi locul" etc., care îi solicită pe copii la mişcare, le dezvoltă agilitatea, voinţa, forţa fizică. Se va evita practicarea abuzivă a jocurilor, în special a celor obositoare.

Jocurile turistice cu teme aplicative se pot organiza în jurul taberei, pe o distanţă de 2—3 km, folosindu-se un traseu bine verificat, cu puncte de control asigurate cu instructori. Aceste jocuri se desfăşoară sub formă de întreceri pe grupe. Itinerariul unui joc turistic se împarte în mai multe etape cu puncte de control. In fiecare etapă elevii trebuie să îndeplinească anumite sarcini, pe care le verifică punctul de control. Pentru fiecare sarcină se fixează un anumit punctaj. Grupele vor pleca separat, la anumite intervale de timp una după cealaltă. La sfîrşit se totalizează punctele şi se face clasificarea.

Demonstraţiile şi concursurile se organizează către sfîrşitul perioadei de şedere în tabără. Ele au un efect pozitiv asupra întregului colectiv de elevi, asigurînd voioşiune şi bună dispoziţie.

Este o datorie de mare cinste pentru profesorii cărora li s-a încredinţat sarcina de a face educaţia fizică a elevilor veniţi în tabere să o ducă la îndeplinire cu mult simţ de răspundere.

Prof. ELENA NICOLAESCU
Bucureşti

Excursiile

In cadrul calendarului sportiv, care nu trebuie să lipsească din nici o tabără, excursiile şi vizitele, atrag cel mai mult pe copii. Ele trebuie organizate prin efort gradat, de la o durată de 2 ore la durata de 8 ore.

Obiectivele cele mai indicate pentru excursii sînt întreprinderile industriale de interes local sau republican, combinatele, şantierele, care vor ajuta pe copii să-şi dea seama de realizările regimului nostru, gospodării agricole de stat şi colective care le vor da prilejul să înţeleagă mai bine procesul de transformare socialistă a agriculturii, puncte turistice importante — vîrfuri, piscuri, izvoare, cascade — monumente culturale etc. care le vor face mai bine cunoscute frumuseţile patriei noastre.

Excursiile şi vizitele, oricît ar fi de scurte, trebuie pregătite din vreme. Succesul unei excursii depinde de grija cu care o pregătim. Trebuie să preîntîmpinăm orice neajuns în cursul excursiei prin stabilirea unei conduceri competente, care să ştie să îmbine armonios ordinea, disciplina, prevederea, iniţiativa şi buna dispoziţie. Pentru aceasta, în prealabil le vom arăta copiilor traseul şi importanţa obiectivului excursiei, le vom indica echipamentul adecvat excursiei şi vom face precizările necesare cu privire la disciplina marşului. O dată porniţi în excursie, trebuie să avem grijă ca elevii să fie mereu veseli. Cîntecul este frate bun cu drumeţia şi nu trebuie să lipsească dintr-o asemenea acţiune, el întreţinînd cu deosebire atmosfera de voioşie. Copiii cu muzicuţele, cu tobele, cu trompetele, cu acordeoanele sau cu fluierele trebuie să se găsească în fruntea coloanei, iar cînd muzicanţii obosesc, ceilalţi participanţi la excursie vor menţine atmosfera de voioşie prin cîntece vesele, marşuri sportive, cîntece revoluţionare etc. Bineînţeles, aceste cîntece trebuie pregătite în colaborare cu profesorul de muzică al taberei.

In taberele de munte sau din regiunile subcarpatice se vor organiza în cursul excursiilor concursuri de orientare după punctele cardinale, după puncte topografice etc. Din aceste acţiuni nu trebuie să lipsească învăţarea menţinerii direcţiei în timpul marşului făcut ziua şi chiar noaptea, stabilirea aproximativă a distanţelor, învăţarea semnelor ajutătoare pentru prevederea vremii, aprinderea focului şi pregătirea unei mese, cum să se organizeze primul ajutor, transportarea obiectelor grele şi a răniţelor, confecţionarea tărgilor, trecerea obstacolelor naturale, adăpostirea în caz de furtună, ploaie, trăznet, alegerea, aşezarea şi transportul bagajului de excursie, alegerea locurilor pentru popasuri ş.a.

Este bine ca în toate excursiile să fie prezente temele pionereşti, care au o deosebită valoare instructivă şi educativă, înzestrînd pe copii cu cunoştinţe şi deprinderi practice.

Colectivul va fi organizat în timpul marşului pe echipe sau grupe, la distanţe şi intervale de timp fixate după o anumită medie orară; traseul poate fi indicat oral ori pe o schiţă sau semicerc de orientare fixat de o echipă care are rolul de avantgardă; vor fi incluse probleme de rezolvat pe parcurs, exerciţii pentru aprecierea distanţelor şi orei după soare, exerciţii de semnalizare, aprecierea altitudinei munţilor şi dealurilor etc. In general, însă, excursia nu trebuie să se transforme într-o întrecere ca efort fizic.

Dăm ca exemplu un plan de excursie cu teme pionereşti, cuprinzînd între 2 şi 6 detaşamente:

1) Ziua, ora, durata excursiei; 2) Traseul, cu schiţa lui, indicarea distanţei şi a timpului de mers între diferite puncte, denumirea punctelor de interes de pe traseu; 3) Efectivul detaşamentelor, instructorii şi ajutorul lor; 4) Echipamentul; 5) Materialele; 6) Alcătuirea şi instruirea grupei de arbitrii de control; 7) Recunoaşterea traseului cu arbitrii şi stabilirea sarcinilor lor; 8) Alegerea temelor din parcurs (a problemelor ce trebuie rezolvate); 9) Adunarea foilor de control; 10) Calcularea rezultatelor şi anunţarea lor; 11) Analiza concursului după prezentarea celei mai bune cronici asupra excursiei. La încheierea excursiei se vor trece într-o scurtă cronică observaţiile culese de pe parcurs.

In tot timpul excursiei pedagogii trebuie să vegheze asupra desfăşurării ordonate a acesteia după planul stabilit şi normele pedagogice corespunzătoare, asupra disciplinei copiilor, să ajute la menţinerea atmosferei de voioşie, să arate şcolarilor frumuseţea şi importanţa locurilor prin care trec, trezindu-le gustul pentru frumos, dezvoltîndu-le dragostea faţă de patria noastră frumoasă şi bogată.

S. ROMAN

Din experiența anului școlar încheiat

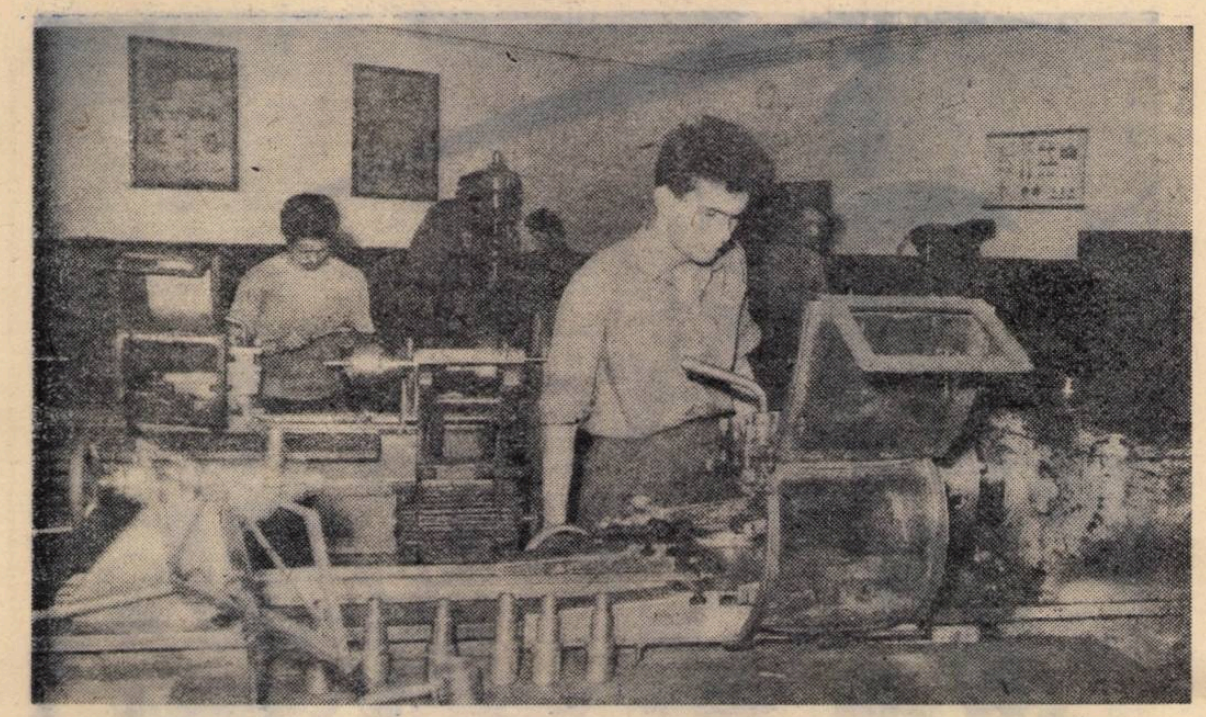

In atelierele de producție ale Grupului școlar special „Galvani-Tei" al Ministerului Invățământului și Culturii se desfășoară și în aceste luni o activitate bogată și rodnică, în cadrul practicii de vară a elevilor.

Practica agricolă a viitorilor profesori

Pregătindu-i pe tineri pentru activitatea pedagogică în școlile sătești, Institutul pedagogic de 3 ani din Capitală a pornit de la ideea că școala sătească trebuie să fie considerată nu numai ca un lăcaș de cultură în general, ci și de cultură agricolă, deoarece, pe de o parte, ea este chemată să facă din elevii ei viitori lucrători destoinici ai ogoarelor, iar pe de altă parte, prin exemplul lotului școlar, prin rezultatele unor experimentări științifice caracteristice, prin conferințe la căminul cultural etc. popularizează știința și tehnica agricolă modernă în mijlocul țărănimii muncitoare. Cadrele didactice care lucrează în școlile sătești de cultură generală trebuie să aibă și o pregătire agricolă — deoarece școala este tot mai mult solicitată să contribuie la consolidarea și întărirea sectorului socialist din agricultură — să lămurească unele probleme de știință sau practică agricolă în legătură cu condițiile locale, să răspindească metodele noi agrotehnice.

Pe linia acestor preocupări, Institutul pedagogic de 3 ani din București a căutat să organizeze practica agricolă a studenților din anul I — viitori profesori ai școlilor sătești — în condiții cît mai bune. Studenții secției de științe naturale-chimie-cunoștințe agricole au efectuat practica agricolă de două săptămîni de la finele anului la Centrul școlar agricol Dragomirești din Vale, cei de la secția istorie-geografie la Centrul școlar agricol Alexandria, iar cei de la secția fizico-matematici la Centrul școlar de mecanică agricolă din Roșiori.

Avînd asigurate condiții corespunzătoare de cazare și alimentație în internatele acestor școli, studenții au putut desfășura o activitate rodnică în fermele didactice sau în atelierele școlilor respective. Diversitatea culturilor și a ramurilor de producție le-a dat posibilitate să efectueze lucrări foarte variate, iar organizarea lor pe grupe și echipe le-a dovedit necesitatea organizării similare a elevilor în perioadele de practică.

La școala din Dragomirești viitorii profesori de științe naturale și cunoștințe agricole au secerat orzul, au cosit borceagul, au executat diferite lucrări în vie, în pepinieră, în grădina de legume etc. La școala din Alexandria, viitorii profesori de istorie și geografie au luat parte la recoltatul mazării și treieratul ei cu combina, la polenizarea suplimentară a florii-soarelui, la diferite lucrări de întreținere în pepinieră etc. La rîndul lor, viitorii profesori de fizică și matematică au putut cunoaște la școala din Roșiori mașinile agricole și felul cum lucrează acestea, au condus tractorul și au lucrat în atelierele de mecanică și lăcătușărie, confecționînd între altele și macheta unui plug de tractor. In ultimele zile de practică ei au lucrat la strîngerea recoltei.

Îndrumarea și asistența tehnică a studenților la lucrările practice a fost asigurată permanent de profesorii de specialitate de la școlile menționate, ceea ce a contribuit la o pregătire mai bună.

Ca orice activitate didactică, practica agricolă a studenților Institutului pedagogic din București a avut nu numai un rol instructiv, dar și un important rol educativ. Desfășurînd în colectiv o muncă productivă studenții s-au putut convinge de utilitatea ei și au constatat că activitatea în producție este forma superioară de practică. Ei au înțeles mai bine semnificația morală a muncii, marea ei valoare educativă. Aceasta a avut ca rezultat o participare activă și conștientă a studenților la aplicațiile practice. Conducătorii practicii le-au arătat rezultatele de perspectivă ale muncii lor și necesitatea de a sădi în sufletele viitorilor lor elevi dragostea pentru munca în agricultură, care trebuie cultivată prin toate mijloacele.

Practica studenților din anul I la școlile de agricultură poate fi considerată ca o inițiere în problemele agriculturii, ca o ucenicie în domeniul producției agricole. Ea le va servi în anii următori pentru trecerea treptată la practica productivă din gospodăria agricolă colectivă, unde vor cunoaște forme noi și superioare de muncă agricolă.

S. PETRE

La cercul radiotehnic

La Școala medie din orașul Lipova a funcționat în cursul anului școlar încheiat un cerc radiotehnic în care au activat elevi din clasele VIII-XI ale secțiilor cu limbile de predare română și germană.

Pentru a se asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de radiotehnică, activitatea membrilor cercului a fost eșalonată în patru etape. In prima etapă ei au studiat curenții alternativi de înaltă frecvență, bobinele și condensatoarele. La fiecare ședință consacrată acestor teme au avut loc și experiențe demonstrative. S-au studiat astfel pe bază experimentală inducția electromagnetică, crearea de oscilații electromagnetice, ridicarea caracteristicilor statice ale tuburilor electronice, dipolul lui Hertz și transformatoarele.

Etapa a II-a a fost dedicată studierii practice a diverselor scheme de recepționare radio. Membrii cercului au realizat un panou demonstrativ alcătuit dintr-un receptor cu galenă, un receptor cu o singură lampă și un amplificator de audiofrecvență. Acest panou a fost folosit și în clasă, ca material didactic, la capitolul „Oscilații și unde electromagnetice". Totodată, membrii cercului au studiat și receptorul superheterodină, folosind un receptor de același tip.

In cea de a III-a etapă s-a trecut la construirea unui receptor superheterodină. Diferitele piese ale șasiului, transformatoarele, tolele pentru transformatoare, transformatoarele intermediare, bobinele de intrare și oscilatoare au fost realizate exclusiv de către membrii cercului. Concomitent cu montarea aparatului s-au calculat transformatoarele și bobinele, s-a studiat nomenclatura tuburilor electronice etc.

In etapa a IV-a a activității din cadrul cercului elevii au construit un redresor electronic, au reparat cîteva aparate de radio și au radioficat școala. Mulți elevi au început să-și construiască aparate de radio proprii.

Activînd cu drag în cadrul cercului radiotehnic, membrii acestuia își însușesc, sub conducerea profesorilor, temeinice cunoștințe practice.

FRANCISC WILD

In pas cu vremea

Generațiile anterioare nu au cunoscut și nu au putut să cunoască o perioadă atît de fecundă în ceea ce privește dezvoltarea și înflorirea limbii noastre cum este perioada actuală. Imbogățirea vocabularului, mlădierea și adaptarea limbii la necesitățile impuse de momentul istoric se desfășoară astăzi într-un ritm care nu putea fi nici măcar bănuit ca posibil de către înaintașii noștri. In adevăr, de-a lungul și de-a latul țării se revarsă binefacerile directe ale științei și culturii. In satele noastre se aprinde nu numai lampa lui Ilici, dar o dată cu ea — sau înaintea ei — se ivesc la răspîntii tăblițe indicatoare pe care poți citi: **spre bibliotecă, spre cămin, spre cinema, spre terenul de sport,** iar uneori chiar **spre fabrică.** Paralel cu aceste radicale schimbări în viața și aspectul satelor și orașelor noastre are loc, ca o consecință inevitabilă, lărgirea orizontului de gîndire al omului, activizarea permanentă a acestei gîndiri. Prin funcția ei de expresie, de înveliș material al gîndirii, limba este solicitată acum să răspundă prompt și cu maximum de eficiență la noua situație. Expresii noi, cuvinte noi apar în număr uluitor de mare în perioade scurte de timp, aproape imperceptibile dacă e vorba să le privim pe plan istoric. **Asolament, inovație, penicilină, iarovizare, dare de seamă, audiție, concert, competiție, raționalizare, randament, rentabilitate, congres** și alte atîtea sute — poate mii de cuvinte și expresii — se răspîndesc pe întreg teritoriul patriei noastre. Ele sînt folosite cu înțelesul lor propriu și în mod firesc chiar și de către oameni care, cu cinsprezece-șaisprezece ani în urmă, nu cunoșteau sau nu întrebuințau decît doar cîteva sute de cuvinte în total. Pe de altă parte, multe cuvinte au ieșit din limbă numai în cei cîțiva ani din urmă. Cîți — chiar dintre fiii de țărani — mai știu ce înseamnă: **chiostec, steajăr, îmblăciu, ciochine, gilci, fălcareță, deochi, lingurea?** A ieșit din limbă un astfel de cuvînt, legat de modul înapoiat de viață, de ignoranță sau superstiție, i-au luat locul altele zece, toate cu un conținut clar, precis și legat de ce este nou și real, izvorîte în mod necesar din viața noastră de azi. Ceea ce se petrece acum la noi constituie un argument în plus, încă o verificare a tezei că limba s-a format și se dezvoltă în procesul muncii în colectiv; că între nivelul tehnicii și culturii, pe de o parte, și înflorirea limbii, pe de alta, este o strînsă legătură.

Se pare însă că, pe alocurea, unii profesori de română pierd din vedere aceasta; nu dau suficientă atenție textelor care reflectă realitățile vieții noastre noi, nu reușesc să fie mereu în pas cu vremea.

Să ne oprim, de pildă, la gramatică.

In general, textele pe care le analizăm la lecțiile de gramatică și chiar la examene reflectă numai rareori contemporaneitatea. Te trimit prea mult la evenimente — și construcții de limbă — de acum cîteva decenii. Conținutul lor iese din orbita interesului și preocupărilor elevului, iar cuvintele și expresiile folosite sînt uneori demult ieșite din uz. Explicarea acestora răpește timp îndelungat, iar avantajul care rezultă de aci se rezumă numai la înțelegerea de moment a textului, căci asemenea cuvinte nu intră în patrimoniul vocabularului elevului, sau, dacă intră, nu vor face parte în nici un caz din vocabularul lui activ.

Profesorul de limba română nu trebuie să plece de la convingerea că dintre elevi se vor recruta numai viitori literați sau pasionați filologi. Dimpotrivă, preocuparea de căpetenie și permanentă a profesorului trebuie să fie aceea că muncitorii, colectiviștii și inginerii de mîine, oamenii muncii în general au nevoie de un vocabular adecvat vieții și muncii lor. Textele din manuale sau din culegerile speciale, nu ne oferă însă decît rareori ocazia de a analiza limba vie, actuală. Ba, cîteodată, aceste texte sînt sărace în idei și banale, seci ca stil. De acest lucru ne-am convins cînd am predat la clasa a VII-a, de pildă, propoziția eliptică. Textul din manual cuprinde, în adevăr, propoziții eliptice, dar stilul, caracterizînd personajul (un om cicălitor, pisălog), este fad și lipsit de orice nuanță emotivă.

Noi, la această lecție, am apelat la literatura contemporană.

Iată, de pildă, un scurt fragment din „Către mineri" de Geo Bogza, fragment luat din manualul de literatură pentru clasa a VII-a, și care ne-a ajutat să ducem la bun sfîrșit o lecție nu prea ușoară.

„Aur. Cărbune. Uraniu.
Trei faze mari, decisive, din istoria omenirii.
Aur, Cărbune, Uraniu.
Robie. Luptă. Biruință".

Textul a fost ușor de înțeles ca idei, mai cu seamă că l-am citit împreună cu cele vreo douăzeci de rînduri precedente. El s-a prestat — în prealabil — la discuții în domenii în care elevii erau orientați (istorie, constituție, geografie) și astfel au putut veni ei înșiși cu completări. De asemenea, elevii au văzut că este posibil să exprimăm uneori, cu o uimitoare economie de cuvinte, o sumedenie de idei. Asupra acestui fapt am insistat mai întîi, căci aceasta este trăsătura principală a unei propoziții eliptice: concizia.

Zăbava aceasta asupra înțelegerii depline a conținutului nu s-a făcut însă în dauna scopului instructiv propus. Din contra, a constituit un sprijin pentru însușirea conștientă și durabilă a definiției (teoriei gramaticale), a prilejuit împletirea conținutului instructiv cu cel educativ al lecției și a creat o atmosferă de interes, de încredere a elevilor în forțele proprii.

Și pentru sintaxa frazei putem să apelăm cu succes la texte din literatura contemporană. Iată, de pildă, o frază din „Frăția dintre poporul român și minoritățile naționale" de Mihai Beniuc. (textul se găsește în manualul de literatură pentru clasa a VII-a): „Cuptorul Siemens Martin la care lucrez ca prim topitor, noul oraș muncitoresc din lunca Pomostului, priveliștea cu dealuri și munți împăduriți pe care adesea în clipe de răgaz o admir de pe terasa locuinței mele — toate acestea îmi sînt nespus de dragi, pentru că înseamnă pentru mine patria în care trăiesc și muncesc liber pentru o viață nouă..."

Cîte discuții pe teme sintactice se pot angaja plecîndu-se de la analiza unei fraze ca aceasta!... Cîte pietre de încercare pentru știința și agerimea elevului.

Literatura actuală ne pune la îndemînă fraze care ne prilejuiesc analize morfologice și sintactice de nivel corespunzător oricărei clase și care constituie adevărate valori literare și educative. De aceea în ceea ce ne privește, ne-am folosit de cîteva ori în cursul anului chiar de texte legate de evenimentele zilei, iar la examenul de absolvire al elevilor din clasa a VII-a, cele mai multe dintre frazele de analizat au fost extrase din Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. La fel, în preajma unor întîlniri cu scriitorii am analizat în orele de gramatică fraze extrase din opera acestora. Mărturisim că atmosfera de interes și elan cu care s-a lucrat în aceste ore a răsplătit din belșug strădania noastră de a fi căutat textele pe care ne-am sprijinit.

Socotim că alegerea textelor de analizat la gramatică este o problemă peste care nu se poate trece cu ușurință. De aceea o punem în discuție din vreme. (La planificarea trimestrială ne-a luat foarte mult timp căutarea materialului de acest fel). Pe de altă parte, în programa de studiu individual pentru examenul de gradul II la specialitatea limba și literatura română (pag. 14, capitolul IX, alineiatul al V-lea) este pusă în discuție „Alegerea celor mai indicate teme și exerciții pentru consolidarea și aplicarea regulilor gramaticale în exprimarea elevilor".

Credem că una din condițiile de căpetenie pe care trebuie să le îndeplinească aceste teme și exerciții este ca ele să fie reprezentative atît în ceea ce privește limba, cît și realizările și năzuințele de astăzi ale poporului nostru. Cu alte cuvinte, să fie în pas cu vremea.

Prof. OLIVIU NEGOIȚĂ
Școala de 7 ani nr. 102, raionul „N. Bălcescu", București

Cunoştinţe ştiinţifice

Una din adunările organizate cu pionierii detaşamentului I de la Şcoala medie a noii aşezări muncitoreşti — oraşul Victoria — a fost axată pe tema „Vrăjitorie" şi ştiinţă", avînd ca scop dovedirea faptului că în natură nu se petrec minuni, că aşa-zisele „minuni" au la bază explicaţii ştiinţifice şi că ştiinţa spulberă superstiţiile şi prejudecăţile. De asemenea, prin această adunare cu temă s-a urmărit creşterea încrederii pionierilor în puterile omului, în descoperirile ştiinţifice.

In pregătirea experienţelor de chimie şi fizică ce urmau să facă obiectul adunării, instructoarea de pionieri a fost ajutată de profesorii de chimie şi fizică ai şcolii, precum şi de pionieri.

Costumată în „vrăjitoare", o pioniera, care a ajutat în prealabil la pregătirea experienţelor, a preparat „limonadă" din apă simplă, „cerneală" albastră din lichid incolor, a făcut să izbucnească un „vulcan", apoi „a aprins" apa şi a făcut ca o jucărie din masă plastică în formă de răţuşcă să se apropie cînd i s-a arătat capătul unei baghete de care era prins un peştişor şi să se îndepărteze cînd i se întindea capătul baghetei de care atîrna o piatră. Experienţele acestea i-au minunat mult pe copiii mai mici, care stăteau cu atenţia încordată şi nu-şi puteau explica „minunile".

Curînd tovarăşa instructoare a pus capăt nedumeririlor, spre satisfacţia celor de faţă. Ea a arătat că în cele două pahare în care s-a pus apă şi s-a născut „limonada" erau cîteva imperceptibile picături de fenolftaleină într-unul şi de hidroxid de sodiu în celălalt. In prezenţa bazelor, fenolftaleina s-a înroşit şi astfel s-a născut... minunea. S-a turnat apoi lichidul colorat într-un pahar gol, dar în care erau cîteva invizibile picături de acid sulfuric, şi limonada s-a retransformat în apă, decolorarea datorîndu-se acidului amintit.

Cerneala albastră — le-a arătat copiilor instructoarea— a fost preparată combinînd apa din două pahare, pe fundul cărora iniţial se picurase într-unul feroceanură de potasiu, iar în celălalt sulfat feric. Vulcanul „şi-a deschis craterul" pe o placă metalică unde ardeau 10 grame de bicromat de amoniu, cu scîntei numeroase, sălţînd în reprize succesive. Apa s-a „aprins" datorită imperceptibilului bob de sodiu metalic introdus în ea pe o bucăţică de hîrtie de filtru.

— Dar cum se face că răţuşca vine numai cînd îi întinzi peştişorul? — au întrebat pionierii. Şi explicaţia le-a fost dată tot de instructoare, care le-a arătat că în corpul răţuştii a fost introdus un magnet în formă de bară. Bagheta cu peştişorul la un capăt şi piatra la celălalt avea şi ea un magnet în interior. Raţa s-a apropiat de peştişor, atrasă de el, pentru că în această parte a baghetei se afla polul de sens contrar al magnetului şi s-a îndepărtat de piatră, fiind respinsă de polul de acelaşi fel.

La sfîrşitul adunării li s-a dat pionierilor să dezlege o serie de „ghicitori ştiinţifice". Astfel, copiii au fost solicitaţi să răspundă la probleme ca: „Alţii în flăcări se sting, eu şi pe apă mă aprind", „De ce după ploaie tunetele îndepărtate se aud mai bine decît în restul timpului" etc. Cei care au răspuns cel mai bine au primit premii în cărţi.

Efectul unor astfel de adunări, dacă sînt bine pregătite, este deosebit de puternic, el ajutînd la formarea concepţiei ştiinţifice a elevilor despre natură şi societate.

Prof. SILVESTRU PATIŢA
Oraşul Stalin

Pentru noi modele şi tipuri de jucării şi jocuri

Ministerul Invăţămîntului şi Culturii, în colaborare cu Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei şi Uniunea Centrală a Cooperativelor Meşteşugăreşti instituie un concurs cu premii pentru modele şi tipuri de jucării şi jocuri noi.

Temele concursului şi premiile repartizate fiecărei teme sînt următoarele:

jucării metalice vopsite sau litografiate pentru aer liber şi jucării muzicale (5 premii — total 4.500 lei); jucării metalice diferite, vopsite sau litografiate, simple şi pe roţi — ca de exemplu obiecte de gospodărie, maşini etc — acţionate manual sau de un mecanism simplu, tip vîlbrochen şi jucării neacţionate de mecanism (5 premii — total 6500 lei); jucării mecanizate cu forma exterioară din tablă vopsită sau litografiată, mase plastice sau combinate, acţionate pe bază de arc spiral lat sau arc elicoidal sau alte principii fizico-mecanice (9 premii — total 20.000 lei); vehicule pentru copii — trotinete, triciclete, biciclete, maşini auto cu pedale, landouri şi cărucioare pentru păpuşi etc — modele perfecţionate sau noi, acţionate cu lanţ, pedale etc. (5 premii — total 13.000 lei).

De asemenea, se pot prezenta la concurs jocuri cu desene litografiate pe carton sau hîrtie — şi anume: jocuri pentru copii pînă la 5 ani (5 premii — total 12.000 lei); jocuri pentru copii între 5—7 ani (5 premii — total 9000 lei); jocuri pentru copii de la 7 ani în sus (4 premii — total 7000 lei); decupante, pliante, caiete de colorat şi alte lucrări de genul acesta (4 premii — total 9000 lei); jocuri cu desene litografiate pe carton sau hîrtie, combinate cu lemn, materiale plastice sau alte materiale, al căror volum nu depăşeşte 40% din total, pentru copii de diferite vîrste (5 premii — total 9000 lei).

Temele concursului prevăd totodată jucării şi jocuri diferite din lemn, acţionate prin diferite mecanisme simple sau fără acţionare mecanică (6 premii şi 4 menţiuni — total 6.200 lei); jucării din cauciuc — mingi, baloane, păpuşi, animale umflate cu aer, rigide sau flexibile, presate, înmuiate, dotate cu muzicuţă etc. (6 premii şi 2 menţiuni — total 8.900 lei); jucării şi jocuri din celuloid şi alte mase plastice — PVC, trolit, aminoplast etc. (9 premii şi o menţiune — total 14.750 lei); păpuşi şi capete de păpuşi din materiale plastice, carton presat, carton presat combinat cu material textil (6 premii şi 4 menţiuni — total 20.000 lei); jucării şi jocuri electrice sau magnetice, motoraşe etc., de tip ieftin (4 premii — total 11.000 lei); animale din textile (5 premii — total 7.000 lei).

La concurs pot participa cadre didactice, muncitori, cooperatori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari din orice întreprindere sau organizaţie economică, precum şi artişti, mici meseriaşi sau alte persoane. Participarea poate fi individuală sau colectivă.

CONCURS

Institutul politehnic din Iaşi anunţă ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

1) asistent la catedra de Industrii anorganice;

2) şef de laborator la catedra de Drumuri şi poduri;

3) preparator principal la catedra de Drumuri şi poduri.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunţ, la Rectoratul Institutului politehnic din Iaşi, Calea 23 August nr. 11, însoţite de următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările ştiinţifice ale candidatului, dacă este cazul, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti eliberat de instituţia (întreprinderea) la care acesta îşi are funcţia de bază sau recomandarea şefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriul de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat; autobiografia.

De peste hotare

Un oaspete puţin obişnuit, dar primit cu multă bucurie. In tabăra de odihnă a pionierilor sovietici de pe malul lacului de acumulare de la Senghileev a aterizat un elicopter „MI-1". Pilotul, maestrul sportului Vladimir Zavgorodnii, este asaltat cu întrebări de noii săi prieteni.

Invăţătorimea sovietică — sprijin important al P. C. U. S. în lupta pentru cultura poporului

Ca o pagină vie, de neuitat va intra în istoria şcolii sovietice, a culturii sovietice Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R. care a avut loc de curînd la Moscova. Fiecare participant la congres a simţit cu o deosebită profunzime legătura de sînge, indisolubilă a partidului cu poporul, cu unul din cele mai glorioase detaşamente ale intelectualităţii — învăţătorimea.

Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R. a demonstrat încă o dată întregii lumi la ce înălţime a fost ridicat în ţara sovietică pedagogul, ce înaltă apreciere a primit munca acestuia în cuvîntarea rostită la Congres de N. S. Hruşciov, în salutul Biroului C.C. al P.C.U.S. al R.S.F.S.R. şi al Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., în cuvîntările conducătorilor partidului şi guvernului la recepţia dată la Kremlin în cinstea delegaţilor la Congres.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat un decret cu privire la decorarea cu ordine şi medalii ale U.R.S.S. a cadrelor didactice şi a lucrătorilor din învăţămîntul public — delegaţi la Congres. Conform hotărîrii C.C. al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., vor fi propuşi pentru decorare şi participanţii la congresele republicane. Intreaga învăţătorime sovietică, întreaga intelectualitate sovietică sînt adînc recunoscătoare partidului şi guvernului pentru această nouă dovadă de grijă părintească faţă de pedagogi, de luptă neobosită pentru învăţămînt, pentru cultura poporului.

Frontul luptei pentru cultură este mare. Dar locul cel mai important, locul conducător în acest front îi revine, după cum spunea N. S. Hruşciov, şcolii. Incă din primii ani ai puterii sovietice învăţătorimea sovietică s-a legat cu legături indisolubile, de sînge de Partidul Comunist, de ţelurile şi idealurile lui, de munca lui practică. Şi iată cît de înaltă este aprecierea care se dă muncii sale: „**Pedagogul** — a spus N. S. Hruşciov — **este sprijinul de căpetenie al partidului în lupta pentru avîntul cultural al poporului, este cel mai apropiat ajutor al partidului în educarea omului nou în spiritul îndrăzneţelor tradiţii revoluţionare, în spiritul înaltei conştiinţe comuniste**".

Pătrunzînd adînc în însăşi esenţa muncii pedagogice, N. S. Hruşciov a precizat în cuvîntarea rostită la Congres sarcinile instruirii şi educării tineretului.

„**Noi rezolvăm în prezent două sarcini istorice** — a spus N. S. Hruşciov — **făurirea bazei tehnico-materiale a comunismului şi educarea omului nou. Prin esenţa lui, acesta este un proces unic. Dacă am rămîne în urmă în ceea ce priveşte instruirea şi educarea oamenilor sovietici, atunci în mod inevitabil ar fi frînată întreaga muncă de construire a comunismului**".

Aceste minunate cuvinte ajută fiecărui pedagog să înţeleagă cu deplină claritate cît de însemnată este munca sa modestă, grea, dar cu adevărat mare şi nobilă.

Şcoala sovietică are datoria sfîntă de a da viaţă principiului leninist al îmbinării învăţămîntului cu munca, de a educa tineretul astfel încît nu numai să stăpînească cunoştinţele despre natură, tehnică şi societate, dar şi să ştie să folosească aceste cunoştinţe în practică, în construcţia comunistă. In inima fiecărui pedagog s-a întipărit adînc cerinţa înţeleaptă a partidului: „**Ne este necesară nu numai o simplă însuşire a cunoştinţelor, ci transformarea acestora în adînci convingeri ideologice, în convingeri care să deştepte sentimente puternice, care să se manifeste în muncă, în fapte închinate poporului**".

Invăţămîntul este numai o parte a muncii şcolii şi profesorului. Este adevărat — o parte foarte însemnată, primordială Dar, cu toate acestea, învăţămîntul singur reprezintă puţin. Fără a înarma tineretul cu deprinderi de muncă în folosul societăţii, învăţămîntul nu poate asigura educarea omului nou, cu o psihologie şi o morală comunistă. O asemenea morală se naşte în muncă, în acţiune, în fapte, în comportare.

Reorganizarea şcolii făgăduieşte o recoltă bogată. Munca în diverse forme începe să pătrundă adînc în viaţa şcolii. Dar nu trebuie să uităm nici un minut că munca nu este importantă numai în sine. N. S. Hruşciov a subliniat cu o deosebită precizie rolul pedagogic al muncii: „**Lucrul cel mai important este de a folosi în mod just şi multilateral activitatea productivă a elevilor pentru a educa tineretul în spiritul dragostei faţă de munca de utilitate socială. Şcoala trebuie să le formeze elevilor priceperea de a munci în colectiv, adică, în ultimă analiză, priceperea de a trăi şi a munci în chip comunist**".

Cele spuse de N. S. Hruşciov despre însemnătatea introducerii în clasele mari, începînd din viitorul an şcolar, a cursului „Bazele cunoştinţelor politice", despre ridicarea nivelului ideologic al predării tuturor obiectelor, despre rolul familiei în educaţie pun în faţa şcolii, în faţa organizaţiilor obşteşti şi de partid sarcini de răspundere. Pedagogul, care rezolvă multe probleme importante, este socotit pe drept cuvînt de către organizaţiile de partid şi sovietice ca un sprijin de nădejde. Conducătorii organizaţiilor de partid se apropie tot mai mult de cadrele pedagogice, cunosc aceste cadre, se îngrijesc de ele.

Rîndurile scrisorii pe care Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R. a trimis-o Comitetului Central al P.C.U.S. sînt pătrunse de o dragoste fierbinte, de o recunoştinţă sinceră şi adîncă, de înţelegerea deplină a răspunderii pentru educarea tinerelor generaţii. Alături de delegaţii la Congres, întreaga învăţătorime sovietică a asigurat într-o deplină unanimitate Comitetul Central leninist al P.C.U.S. că va îndreptăţi înalta încredere a Partidului Comunist, că va fi un sprijin adevărat, de nădejde în construirea comunismului.

(Din „Ucitelskaia gazeta" nr. 85/4675)

Conferinţa mondială a cadrelor didactice de la Conakry

„Şcoli pentru toţi copiii!" — aceasta a fost deviza Conferinţei mondiale a cadrelor didactice care a avut loc la Conakry, capitala statului independent Guineea. La conferinţă, care s-a desfăşurat între 27-30 iulie a.c., au participat reprezentanţi ai pedagogilor din întreaga lume.

La Conakry s-au întîlnit oameni cu concepţii politice şi filozofice diferite. Dar însuşi faptul că ei s-au adunat în capitala unui stat african nou, independent, arată că pe toţi i-au unit ura împotriva colonialismului şi simpatia pentru popoarele care se eliberează de sub jugul colonial.

Participanţii la conferinţă au discutat probleme esenţiale ale dezvoltării învăţămîntului — şi, de aceea, au vorbit despre lupta pentru pace, căci înflorirea deplină a culturii este posibilă numai într-o lume fără război. Principalii purtători ai acestei idei au fost la conferinţă reprezentanţii şcolii din ţările lagărului socialist.

Conferinţa de la Conakry va contribui, fără îndoială, la unirea forţelor învăţătorimii progresiste în lupta pentru un învăţămînt pe deplin democratic pentru şcoli de care să se bucure toţi copiii.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.80.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 575 — vineri 19 august 1960 — 12 pagini 25 bani

23 AUGUST

Sărbătorim ziua de 23 August în condițiile uriașului avînt și al nestăvilitului entuziasm cu care masele muncitoare de multe milioane au început să dea viață măreților sarcini puse în fața întregului popor de Congresul al III-lea al partidului nostru.

Este vie în mintea muncitorilor, țăranilor și intelectualilor de pe întreg cuprinsul patriei imaginea grandioasă a vieții noastre în plin avînt constructiv, arătată cu atîta claritate la Congres.

Această proaspătă trecere în revistă a înfăptuirilor cunoscute de poporul nostru între cele două Congrese, vine să întregească imaginea progresului continuu realizat de popor, sub conducerea partidului marxist-leninist, în cei 16 ani care s-au scurs de la eliberarea țării noastre de sub jugul fascist. Înfăptuită în condițiile înaintării victorioase a armatelor sovietice, organizată și condusă de Partidul Comunist din Romînia, insurecția armată de la 23 August 1944 a însemnat în filele istoriei poporului nostru un moment de cotitură aducătoare a unor mari prefaceri, ce aveau să schimbe din temelii viața maselor de oameni ai muncii, fața întregii țări.

Cu legitimă mîndrie patriotică privesc oamenii muncii șirul succeselor dobîndite an de an pe toate tărîmurile, succese pe care numai un popor descătușat, trăind într-o țară liberă și prosperă, le poate dobîndi. An de an au fost îndeplinite și depășite planurile noastre economice, ceea ce a însemnat an de an noi pași înainte pe drumul progresului. Față de anul 1955, bunăoară, a crescut de 5,6 ori, producția de cocs metalurgic, de 4,6 ori cea de tractoare, de 9,8 ori cea de semănători cu tracțiune mecanică pentru păioase și porumb, de 4,3 ori cea de vagoane de marfă și cisterne, de 6,6 ori cea de îngrășăminte chimice, de 2,5 ori producția de zahăr, de 2,2 ori producția de grăsimi, de 2,5 ori producția de mobilă etc.

Principiul leninist al industrializării socialiste, aplicat cu înțelepciune de către partid, capătă o strălucită întruchipare în țara noastră. Dezvoltarea cu precădere a industriei grele, cu ramura ei constructoare de mașini, este o mărturie a politicii de industrializare socialistă dusă de partid și guvern. Ca urmare, în anii noștri producția industriei constructoare de mașini a crescut și crește neîncetat. În 1960 ea este de peste două ori mai mare decît în 1955 și de zece ori mai mare decît în 1938. Succesele deosebite obținute în ramurile industriale hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naționale — siderurgia, construcția de mașini, energia electrică — asigură poporului nostru înaintarea cu pași siguri în construcția socialismului.

În agricultură, sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului ca sectorul socialist să fie preponderent atît ca suprafață cît și ca producție marfă a fost îndeplinită încă de la sfîrșitul anului 1959. În iunie a.c., sectorul socialist al agriculturii cuprindea peste 81 la sută din numărul gospodăriilor țărănești și din suprafața arabilă a țării. Producția agricolă de cereale, în special cea de grîu și de porumb, șeptelul, mai ales numărul bovinelor și porcinelor, au crescut simțitor, datorită metodelor agrotehnice și zootehnice avansate ce se folosesc în toate sectoarele agriculturii.

Progresele realizate în toate ramurile producției materiale au făcut să crească mereu acumulările, ceea ce a permis statului să facă investiții însemnate în felurite ramuri ale producției. Astfel a fost posibil ca în numai patru ani (1956—1959) să fie construite 101 întreprinderi noi și 93 secții noi, 294 de întreprinderi să fie dezvoltate și reutilate. Oamenii muncii din patria noastră se mîndresc cu construcții cum sînt laminorul de țevi de la Roman, fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești și alte întreprinderi moderne, cu aparatură de înaltă tehnicitate, care contribuie la sporirea avuției naționale, la progresul regiunilor în care se află, al țării întregi.

În anii 1960—1965, așa cum prevăd Directivele Congresului al III-lea al partidului, crește în continuare volumul investițiilor în industrie și agricultură. În industria republicană vor intra în funcțiune peste 180 de întreprinderi noi și aproape 300 de secții noi și vor

(Continuare în pag. 2)

Al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor

La 18 august a.c. și-a început lucrările cel de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor din țara noastră. Congresul discută raportul C.C. al U.T.M. cu privire la activitatea organizației revoluționare de tineret în perioada care a trecut de la Congresul al II-lea și sarcinile ce revin Uniunii Tineretului Muncitor pe baza Hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Congresul Uniunii Tineretului Muncitor prilejuiește o puternică manifestare a dragostei și atașamentului tineretului din Republica Populară Romînă față de partidul clasei muncitoare, a hotărîrii lui de a munci cu perseverență pentru a da viață sarcinilor ce îi revin în construcția socialistă, pentru înfăptuirea mărețului program de muncă constructivă trasat de cel de-al III-lea Congres al partidului.

Cu legitimă mîndrie raportează tineretul nostru partidului iubit succesele pe care le-a dobîndit în muncă în anii care s-au scurs de la cel de-al II-lea Congres al U.T.M. Mobilizați de partid, tinerii din industrie și agricultură au adus și aduc o contribuție importantă la creșterea producției și productivității muncii, la reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor. Un milion de tineri — muncitori, țărani, elevi, intelectuali — lucrează în brigăzile utemiste de muncă patriotică pe diferite șantiere de construcție. Valoarea economiilor realizate prin munca patriotică a tineretului a reprezentat numai în anul trecut peste 200.000.000 lei.

În întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, în întreaga țară tinerii de la orașe și sate au muncit cu rîvnă în sectoarele în care își desfășoară activitatea. În regiunea Ploești, de pildă, cele peste 2.200 brigăzi de producție ale tineretului din întreprinderile metalurgice, rafinării și schele petrolifere, aplicînd cu succes inițiativa tinerilor de la uzinele „1 Mai" Ploești — „Nici un leu risipit, fiecare leu fructificat" — au obținut economii de metale, chimicale, energie electrică etc., în valoare de aproape 20 milioane lei. În Capitală, brigada de tineret de la secția croit a întreprinderii „Kirov" a economisit într-o singură săptămînă o cantitate de piele din care se pot confecționa 5000 perechi fețe de pantofi. Numai în regiunea Pitești tinerii au prezentat 200 propuneri de inovații, dintre care 102 se și aplică în producție. O deosebită amploare a căpătat în perioada premergătoare Congresul al III-lea al U.T.M. munca patriotică a tineretului. În regiunea Cluj brigăzile de muncă patriotică cuprind în prezent 95.000 tineri și tinere din întreprinderi, instituții și școli, care au efectuat lucrări în valoare de 5.800.000 lei.

Tineretul nostru, mobilizat de organizațiile U.T.M.,

(Continuare în pag. 2)

Acțiuni patriotice

Răspunzînd chemării comitetului regional U.T.M., tinerii din orașul Hunedoara au declarat luna august „Luna colectării metalelor vechi". Alături de tinerii muncitori, elevii școlilor de cultură generală și ai școlilor profesionale din Hunedoara au izbutit să colecteze și să predea oțelăriei peste 600 tone de fier vechi.

★

La G.A.S. Cîndești, raionul Buzău, lucrează cu însuflețire utemiști de la Școala pedagogică și de la Școala medie nr. 1 din Buzău.

Muncind cu mult elan la îngrijirea viei, în pepinieră sau la recoltatul fructelor, utemiștii au realizat pînă în prezent economii de peste 2.000 lei, conform angajamentului ce și l-au luat în cinstea zilei de 23 August.

23 AUGUST

(Urmare din pag. 1)

fi dezvoltate și reutilate aproape 400 de întreprinderi. Pentru dezvoltarea bazei materiale a agriculturii socialiste statul va acorda fonduri pentru investiții de două ori mai mari decît în perioada de 6 ani precedentă.

Grija partidului nostru pentru introducerea tehnicii înaintate, pentru calificarea mai înaltă a muncitorilor, pentru buna organizare a producției a avut ca rezultat creșterea productivității muncii în industrie, scăderea prețului de cost al produselor. Recenta hotărîre de partid și de stat cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției vine să dea un nou avînt dezvoltării producției industriale și agricole.

Cu multă bucurie și recunoștință au primit oamenii muncii măsurile repetate luate de partid și guvern pentru sporirea veniturilor muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor, cadrelor didactice, medicilor, funcționarilor. Hotărîrea de partid și de stat luată nu de mult pentru creșterea salariilor personalului tehnic din industrie și agricultură, a cadrelor de cercetători este o dovadă în plus a grijii partidului nostru pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Substanțial s-au îmbunătățit în anii noștri, de asemenea, condițiile de viață ale țărănimii.

Crește necontenit interesul maselor populare pentru cultură. Cartea, radioul, cinematografia, televiziunea etc. sînt puse în slujba oamenilor muncii, pentru a-i educa, pentru a le înfrumuseța viața. Școlile de toate felurile sînt deschise pentru fiii de muncitori, țărani, intelectuali și pentru tinerii care lucrează direct în producție, dornici să-și desăvîrșească pregătirea teoretică și de specialitate. Fonduri de miliarde sînt date învățămîntului pentru construcția de școli, cămine, internate, pentru înzestrarea acestora cu mobilierul și materialul didactic necesar, pentru pregătirea învățătorilor și profesorilor, pentru acordarea de burse elevilor. Hotărîrea luată la Congres ca statul să dea elevilor din clasele I—VII manuale în mod gratuit, prevederea ca în viitor să se extindă gratuitatea și asupra rechizitelor școlare, confirmă grija statului nostru democrat-popular pentru școală, pentru crearea unor condiții tot mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Deosebit de semnificativă pentru nivelul material și cultural ridicat al poporului nostru este generalizarea în viitorul apropiat a învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani. Școlarizarea la clasele I—IV a încetat de mult de a mai fi o problemă în țara noastră. În 1962 aproape întregul tineret de vîrstă școlară va absolvi școala de 7 ani. „Aceasta va fi — apreciază Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. — un moment important al revoluției culturale ce se desfășoară în patria noastră".

Sarcina trasată de partid de a lega mereu mai strîns școala de viață, de practica construcției socialiste — fie că e vorba de învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, sau superior — va asigura pregătirea tineretului în raport cu cerințele vieții noastre în plin avînt constructiv, cu cerințele tehnicii moderne, care pătrunde tot mai mult în cele mai diverse sectoare ale economiei.

Poporul nostru cunoscut altădată în lume pentru numărul mare de analfabeți, este astăzi — după 16 ani de viață liberă — un popor avansat din punct de vedere cultural. Toți locuitorii țării noastre știu carte. Nu peste mult, toți vor avea cel puțin 7 sau 8 clase elementare. Acest salt uriaș a fost posibil numai datorită politicii înțelepte a partidului, care are drept scop suprem o viață fericită și îmbelșugată pentru masele largi muncitoare.

Eforturile făcute de partid și de statul nostru democrat-popular pentru dezvoltarea economiei și culturii, pentru ridicarea nivelului de trai al muncitorilor, țăranilor și intelectualilor sînt răsplătite prin avîntul în munca constructivă al maselor de milioane, dornice să obțină mereu mai multe succese pe drumul dezvoltării vieții noastre noi.

Etapa nouă de dezvoltare în care păsim deschide poporului nostru perspectiva luminoasă a victoriei depline a socialismului și a trecerii treptate la comunism — visul de aur pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare, ai întregului popor romîn.

Masele de oameni ai muncii, printre care și slujitorii devotați ai școlii, își exprimă recunoștința față de partid, care le conduce cu înțelepciune pe acest drum măreț, hotărîrea de a munci cu abnegație pentru înfăptuirea idealurilor vieții comuniste.

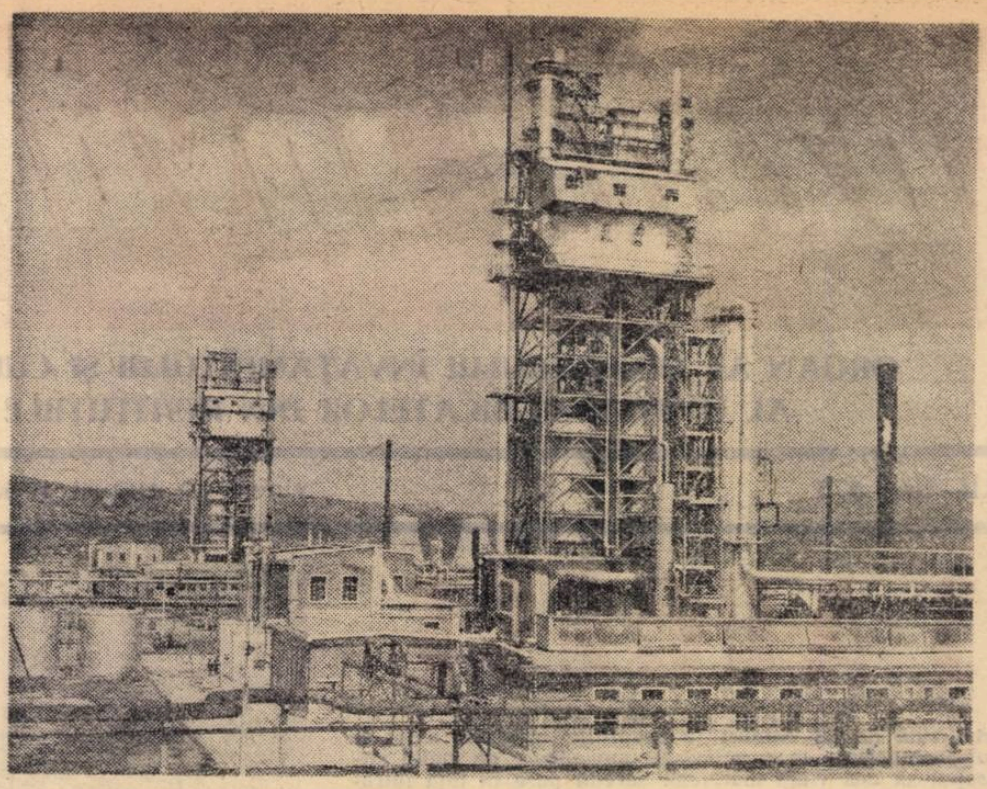

Cele două instalații de cracare catalitică de la rafinăria Onești.

Al III-lea Congres al U.T.M.

(Urmare din pag. 1-a)

sub conducerea organizațiilor de partid, va fi prezent pe marile șantiere ale anilor ce vin. Educat în spiritul dragostei față de patrie, față de cauza construcției socialismului, tineretul țării noastre va munci cu perseverență pentru construirea diferitelor obiective economice și social-culturale prevăzute în șesenal. Răspunzînd sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., care a arătat importanța pregătirii muncitorilor la nivelul științei și tehnicii celei mai înaintate, tinerii se preocupă cu seriozitate de însușirea unei cît mai înalte calificări, de ridicarea continuă, perseverentă a nivelului muncii lor, de buna lor pregătire școlară, în raport cu cerințele construcției socialiste. La terminarea lucrului mii și mii de tineri se îndreaptă spre școli, dornici să-și desăvîrșească pregătirea teoretică, pentru a-și îmbunătăți necontenit munca în producție. Partidul și guvernul le-au creat largi posibilități pentru aceasta. Hotărîrea în legătură cu îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior, sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în acest domeniu sînt o dovadă grăitoare a grijii partidului și statului nostru pentru buna pregătire a tineretului care lucrează direct în producție.

Cît privește tineretul din școlile elementare, medii și superioare de la cursurile de zi, măsurile luate pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani și apoi de 8 ani, pentru sporirea spațiului de școlarizare și buna înzestrare a școlilor, pentru construcția de noi cămine și internate, pentru oferirea în mod gratuit sau la prețuri mici a cărților de școală, numărul mare de burse și atîtea altele sînt tot atîtea dovezi ale grijii ce i se poartă în Republica noastră populară.

În zilele acestea de mare sărbătoare, întregul tineret își exprimă recunoștința față de Partidul Muncitoresc Romîn, părintele său iubit, care i-a asigurat o tinerețe fericită, lipsită de griji. În conducerea de către partid tinerii văd chezășia împlinirii visurilor lor îndrăznețe, a idealurilor scumpe ale tinereții, căci în țara noastră — așa cum a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al treilea Congres al P.M.R. — tineretul nostru are în fața sa un cîmp vast de activitate pentru afirmarea nestăvilită a energiei și entuziasmului său creator, pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe năzuințe închinate fericirii poporului și înfloririi patriei.

Cel de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor este o puternică și entuziastă manifestare a hotărîrii utemiștilor și a întregului tineret al patriei noastre de a munci cu avînt, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, spre a îndeplini cu cinste sarcinile planului șesenal, spre a obține noi succese pe drumul desăvîrșirii construcției socialismului în scumpa noastră patrie.

Oamenii muncii din școli urează succes deplin celui de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, eveniment important în viața tinerei generații din țara noastră.

Pentru prima zi de școală

Adierea vîntului scutura cireșului din fața casei cîte o frunză ruginită prea devreme. Azi o frunză ruginită era semn că vine toamna. Pentru Sorina, azi o filă, mîine o filă, rupte din calendar, era semn că se apropie prima zi de școală.

Într-o sîmbătă după masă, Sorina l-a văzut pe tovarășul învățător intrînd pe portiță, și a alergat bucuroasă la maică-sa.

— Mamă, tovarășul învățător! Vine să mă cheme la școală. Ți-am spus eu?

N-a apucat maică-sa să răspundă fetiței, că învățătorul a și intrat în cerdac, s-a oprit puțin, cuprinzînd cu privirea casa nouă, de curînd tencuită și văruită, curtea împrejmuită cu gard de beton și grilaj — casă și curte de colectivist harnic și priceput.

Pe intravilanul fostului castel stăpînit odinioară de baronul Hatfaludi („Hatfaludi" înseamnă, în limba romînă, „stăpîn a 6 sate") — s-au ridicat în ultimii ani, ca din pămînt, multe case ca acestea — casele colectiviștilor.

— Tovarășă Viorica — începu învățătorul — frumoasă casă v-ați durat și... multe lucruri v-ați agonisit.

— De, tovarășe învățător, vorba unei poezii pe care am învățat-o în anii aceștia:

„Cine e în colectivă
Are tot ce vrea.
Cînd ți-i munca răsplătită,
Viața nu e grea".

Drept îi, tovarășe învățător! Gospodăria ne-a dat locuș de casă și tot cu ajutorul ei am reușit noi, oameni săraci altădată — după cum știți și dumneavoastră — să ne zidim cuibul nostru fericit.

În poartă a apărut și Petrea, bărbatul Vioricăi. Venea de la gospodărie.

— Ei, cum merge munca, bade Petrică?

— Bine, tovarășe învățător! Azi încă 10 tone de porumb siloz.

— Și asta înseamnă mai mult lapte și mai multă carne.

— Precum ziceți... — i-a răspuns Petrea bucuros strîngînd mîna învățătorului.

Au intrat cu toții în casă. Învățătorul le-a vorbit despre deschiderea noului an școlar, a luat cîteva date despre ei și copila lor și le-a dat mai multe sfaturi educative părinților.

Sorina era nerăbdătoare. Voia să intre și ea în vorbă și nu știa cînd și cum. S-a apropiat.

— Uitați-vă, mămica mi-a cumpărat ieri de la Tg. Mureș uniformă.

Îi rîdeau ochii, rîdea de bucurie și mulțumire întregul ei chip.

— Uitați-vă aici, geanta de piele să-mi pun cărțile.

— ...Pe care partidul nostru ți le dă gratuit — completă tăticul, cu glasul omului fericit.

— Am și mașină de socotit! Aici—o fundă albă și una roșie...

Fetița stă să soarbă cu privirile toate lucrușoarele ei de școlăriță, în timp ce părinții se uitau cu îngăduință și dragoste la gesturile firești ale copilei.

— Cuminte fetiță și... aud c-o să fie și o școlăriță sîrguincioasă — așa cum a fost și la grădiniță — adaugă învățătorul, mîngîind-o pe frunte, pe părul proaspăt pieptănat, de culoarea miezului de nucă.

— O să vedem... — a intervenit tatăl, zîmbind cu înțeles, în ochi cu licărirele încrederii în posibilitățile copilului său.

Părinții au ieșit să-l petreacă pe învățător pînă la poartă — după obicelul locului. Rămasă singură în casă, Sorina s-a uitat cu părere de rău la păpușa de pe divan, la cîinele cu urechile blegi și priviri blajine, la mica ei bucătărie cu vasele sclipind de curățenie.

— L-ați văzut pe tovarășul învățător? Nu-i de glumă, v-am spus! În curînd o să rămîneți singure. Eu trebuie să merg la școală...

Învățătorul și-a continuat vizita în sat, la alți copii de vîrsta Sorinei. Cu aceeași dragoste a intrat în vorbă cu fiecare părinte, îndemnîndu-l să-și trimită copilul la școală, cu aceeași dragoste s-a oprit lîngă fiecare copil, încercînd să vadă dacă este pregătit pentru întîlnirea cu învățătura, ce va avea loc nu peste mult timp.

Și în ochii tuturor copiilor a citit nerăbdarea de a se vedea în prima zi de școală, în glasul fiecărui părinte a simțit recunoștința față de partid, care a deschis larg porțile școlilor pentru fiii oamenilor muncii.

Bucurie și recunoștință — sentimente legate atît de firesc de marea sărbătoare din zilele lui august.

ION CAZAN
Tg. Mureș

Alături de muncitori

Deținătoare a steagului de întreprindere fruntașă pe ramură, fabrica de încălțăminte „Flacăra roșie" trăiește cu intensitate lupta pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cinstea marii sărbători de la 23 August.

O parte din realizarea obiectivelor cuprinse în angajamente ne revine și nouă — le explică maistrul benzii automatizate tinerelor Margareta Angheluță, Elena Alexandrescu, Elisabeta Anca, Maria Ștefan, Nicolae Victoria și Ioana Dumitru, ucenice în ultimul an la Școala profesională de pe lîngă întreprindere, aflate acum la practică.

Ucenicele înțeleseră aceasta mai dinainte. Producția și angajamentele secției, ale întreprinderii au devenit o cauză a lor. Iată un exemplu: pentru obținerea unui randament sporit, s-a propus dublarea liniilor de benzi. Dar secția nu avea pentru aceasta suficiente forțe. Mai trebuiau încă 7 muncitori care nu puteau fi luați din alte secții. De îndată 9 eleve s-au angajat să țină locul acestora. Conducerea secției a acceptat, deși nu era sigură că vor izbuti ținînd seama de complexitatea lucrărilor. Dar ucenicele au dovedit că-i pot suplini pe muncitori cu succes.

Ucenicele Anca Elisabeta, Elena Alexandrescu și Aurelia Vornicu execută cu pricepere cea mai dificilă operație — cusutul căpuțelor. Nu de mult, controlorul le-a notat lucrările cu 92% — cu 1% mai mult decît media calității pe bandă.

Viitoarele muncitoare se dovedesc în același timp foarte chibzuite în folosirea materialelor auxiliare. De exemplu, Aurelia Vornicu a economisit aproape 150 de metri de ață. Dacă adăugăm la această cantitate sutele de metri economisiți de Ștefan Maria, Victoria Nicolae sau Dumitru Ioana ne dăm seama ce greutate are contul de economii al ucenicilor la îndeplinirea angajamentelor luate.

Este în toate acestea o mărturie în plus că viitorii muncitori crescuți în școlile noastre profesionale și tehnice înțeleg adînc cum trebuie să muncească în producție, pentru a fi la înălțimea cerințelor ce le stau în față.

C. SANDU

Doar
șaisprezece=s anii

Dădea în pîrg porumbul și poama-n pîrg dăduse
Cînd se stîrni pe plaiuri cel vînt de libertate
Iscat de pe întinsul pămînturilor ruse
Punînd pe fugă hoarda cu cruci încîrligate.

De-atunci sînt șaisprezece ani numai și poporul
Războ să spargă-n țăndări opreliști seculare,
Războ să stea de vorbă față cu viitorul,
Să-mplinte-n întuneric săgeți din miez de soare.

De-atunci, din drumu-ți, țară mereu biruitoare,
Se dau în lături munții și poartă îți deschid
Spre zările albastre, spre culmi amețitoare
Pe calea luminată de-a pururi de partid.

Sînt ani doar șaisprezece și-au odrăslit din tine
Uzine năzdrăvane ce torc fir de aramă,
Bicaz ce-nșiră faruri pe plaiuri carpatine
Și colectivă mîndră în stepă dobrogeană.

Nu-i mult. De-atuncea anii sînt numai
șaisprezece.
Și-i plin de chiot cîmpul și duduie furnale,
Iar fiecare clipă a zilei care trece
Aleargă să se-nscrie în cronici și-n anale.

Mai dulce-i tămîioasa și mierea-i azi mai dulce ;
Azi aurul mai luciu, mai mlădios e fierul ;
Azi caturi peste caturi se-ntrec spre cer să urce
Căci azi, ca niciodată, e-atît de-aproape cerul !...

prof. OLIVIU NEGOIȚA

Toamna mea socialistă

Nu-ți fie teamă-n suflet nu mi-a nins,
Ce-i dacă port la tîmple ghiocei ?
E încă primăvară-n anii mei,
Furtunile-au trecut, nu m-au învins.

Au n-ai văzut cum toamna pe alei
Garoafele-nfloresc și mai aprins ?
Nu-ți fie teamă-n suflet nu mi-a nins,
Ce-i dacă port la tîmple ghiocei ?

De noi elanuri azi mă simt cuprins
Și strîns mă leg de-al țării nou temei.
E jar pe vatra inimii, nestins,
Nu-ți fie teamă-n suflet nu mi-a nins;

Prof. STELIAN CUCU
din cercul literar „Mihail Sadoveanu" de pe lîngă clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt București

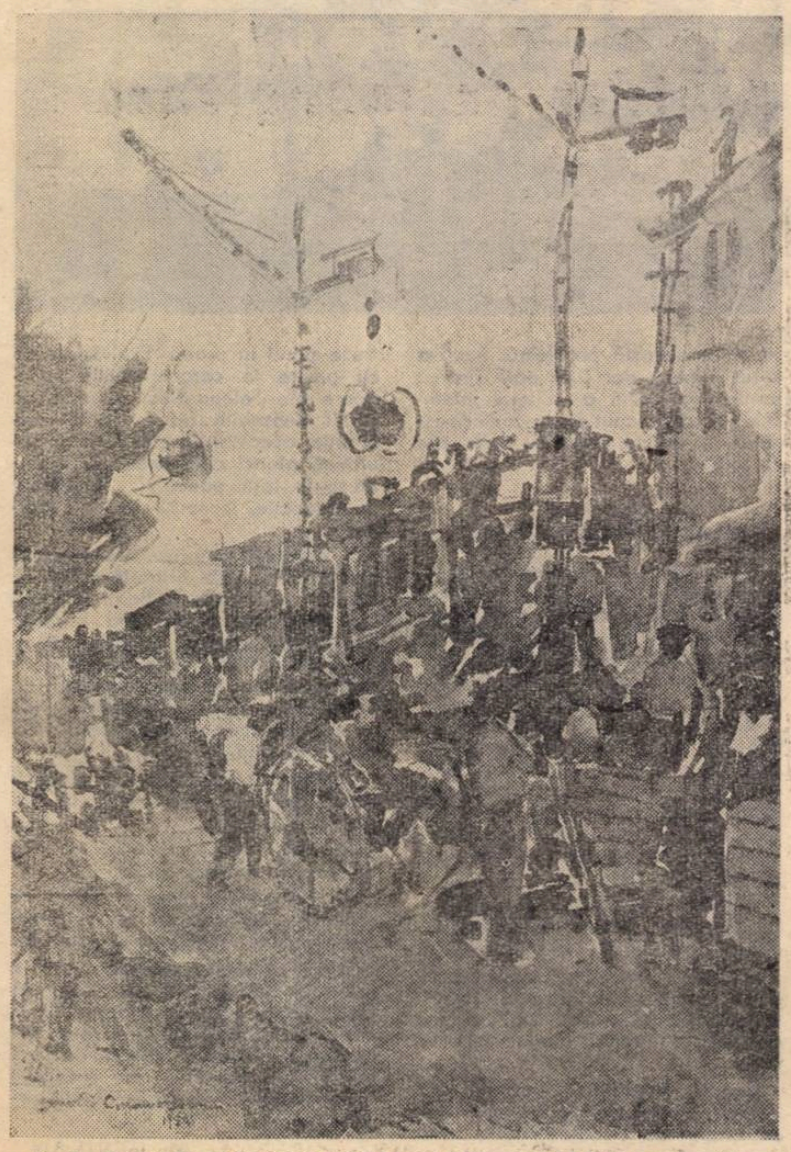

Prof. AURELIA CONONOV-IONESCU (București) : Noi construcții în București (acuarelă)

Prof. PAUL CONSTANTINESCU (București) : Elevi la practică (ulei).

F U R T U N A

Statui împietrite în dogoarea soarelui de august — plopii se înșiruie tăcuți pe marginea drumului ce duce la școală. In curtea largă, străjuită de arțari bătrîni, larma școlărească a spart în țăndări tăcerea ce vrea să se cuibărească peste tot în zilele acestea de arșiță. Prin ochiurile mari și limpezi ale ferestrelor, clasele rămase pustii privesc îngîndurate zbenguiala tinerească de afară.

— Copii — se ridică un glas mai tare decît toate — să ne așezăm cîte doi. Nu vreți să-l așteptăm în ordine pe tovarășul profesor ?

— Ba da, ba da — îi răspund pe rînd voci înfierbîntate de neastîmpărul copilăresc.

Și fiecare își caută prietenul cu care vrea să împartă bucuria drumului pînă la Mureș.

— Eu merg cu tine. Eu, cu tine.

Abia s-a desenat pe asfaltul curții șirul jucăuș al copiilor, că Andrei Mărcuș — dirigintele clasei — a și apărut în ușă :

— Sîntem gata, copii ?

— Da ! izbucnesc ca la comandă glasuri nerăbdătoare.

Cu mîinile împreunate pe cureaua termosului ce îi atîrnă pe umărul drept, Mărcuș se plimbă în lungul coloanei, în timp ce privirile-i albastre, de cicoare, cercetează cu luare aminte pieptănătura, îmbrăcămintea fiecăruia :

— Ia să vă văd, dragii mei... Dinu Mihail, încheie-ți frumos sandalele. Ionel, Ionel Aldea, unde este pălăria ta de paie ?

Au pornit. Șirul lung se întinde spre ieșire, dezlipindu-se de asfaltul curții înmuiat sub dogoarea soarelui.

Zglobii, gîndurile au și luat-o înainte, pe drumul știut, spre marginea satului, pe cărările bătute ce se strecoară prin lanurile de grîu ale gospodăriei, printre parcelele cu porumb înalt, mult mai înalt decît tovarășul profesor. In urma lor, pașii mărunți frămîntă colbul drumului marcat pînă departe de plopii încremeniți cu frunțile în soare, măsoară bucățică cu bucățică panglica șerpuindă a cărărilor care îi trec marea de grîu și de porumb, dincolo, în păduricea cu miros dulceag de sălcii de pe marginea Mureșului.

— Se vede Mureșul — exclamă cineva, după un timp. Ca la bătaia pușții, știrea risipește întreaga coloană, stolul pînă acum destul de cuminte al școlarilor. Unii o iau la fugă, întrecîndu-se să ajungă mai repede în locul unde, de obicei, poposesc cu toții.

S-au adunat cu toții la umbră. Cîțiva și-au lepădat hainele la „garderoba naturală" — cum le place lor să glumească. Unii s-au tolănit pe iarbă, așteptînd ca tovarășul profesor să le povestească ceva.

Tăcut, Mureșul își poartă la vale undele. Privirile rătăcesc nerăbdătoare pe întinderea visătoare a apei se odihnesc pentru o clipă pe malul celălalt al Mureșului, apoi se lasă duse pe coama valurilor domoale pînă hăt, departe.

— Tovarășe diriginte — întrerupe un copil scurta așteptare — mi se pare că vine o furtună. Uitați-vă ce nor negru se ridică în partea ceea.

Cu toții întorc, îngrijorați, capetele. In adevăr, la orizont, acolo unde pămîntul mușcă lacom azurul cerului, nori negri au cernit cu smoală înaltul. Și soarele a mai pălit. Și parcă apa Mureșului s-a făcut mai cenușie. Răscolit de învolburarea vîntului stîrnit colo, sub ripele argiloase de peste apă, praful se înalță spre fruntea dealului, sporind îngrijorarea elevilor, a dirigintelui.

— Mi se pare că ai dreptate — răspunde, după un răstimp, profesorul, cu privirile pironite în zare. Îmbrăcați-vă și luați-vă totul. Mergem la gospodărie. Acolo ne putem adăposti. Nu vă întristați — caută Mărcuș să alunge marea dezamăgire a celor mici. Vara, furtunile țin puțin. In cel mult un ceas ne putem vedea de programul nostru.

★

Vîntul suflă din ce în ce mai tare, înfiorînd pletele argintii ale sălciilor, covorul verde de sub picioare. Suflarea lui umedă cu iz amărui de arini, iată, ridică în aer caere din fînul cosit de pe locul gospodăriei și, furioasă, le aruncă în apă.

— Copii — observă cu îngrijorare profesorul — e în pericol fînul gospodăriei întins pe pămînt să se usuce. Nu vedeți cum îl cară ? Și dacă vine o furtună prea mare, îl duce, rînd pe rînd, în Mureș. Să-l salvăm !

— Auziți, e în pericol fînul gospodăriei ! se neliniștesc la rîndul lor elevii.

In mintea profesorului s-a și croit un plan de lucru : cîțiva școlari să fugă să anunțe la gospodărie și să aducă unelte. Dar imediat. Ceilalți, împreună cu dînsul, să înceapă strînsul — pînă una alta — cu mîinile. Să facă o căpiță mare, care să nu mai poată fi urnită din loc. Nici un fir de fîn să nu se mai piardă.

Au pornit la treabă. Mîinile mici adună degrabă, neluînd în seamă spinii care le înțeapă uneori pînă la sînge.

Pe cărarea ce duce la colectivă fug doi pionieri. Fug să ajungă iute la gospodărie. De abia le vezi picioarele. Au ajuns.

In curtea colectivei, badea Simion tocmai înhamă caii. Cîțiva colectiviști aduc în grabă unelte și le pun în căruță.

— Tovarășe Simion, nu mergeți să adunați fînul ? Știți, îl împrăștie vîntul acesta puternic — îi spun cu sufletul la gură copiii.

— Ba chiar pentru asta ne pregătim.

— Vă dăm și noi ajutor la strîns. Ne primiți ? Intreabă ei cu sfială.

— Cum să nu ! Avem nevoie de ajutorul vostru — le răspunde privindu-i cu mirare și admirație colectivistul.

— Atunci mai aduceți repede unelte. Noi sîntem mulți.

— Cam cîți ?

— Vreo 25. Și cu tovarășul diriginte, 26

— In ordine. Asta înseamnă că nu mai am trebuință de cei 4 oameni pe care voiam să-i iau cu mine din colectivul gospodăriei. Ei își vor putea vedea în continuare de alte treburi importante.

★

Cînd au ajuns cu uneltele la locul cu pricina, fînul aruncat pe mal era adunat. Mai era însă mult de lucru pentru strînsul întregii cantități de fîn de pe pămîntul colectivei, iar vîntul bătea mereu mai tare, încercînd să zmulgă din strînsoarea mîinilor fuioarele ușoare de iarbă uscată. Bice de foc șfichiuiau cerul plumburiu, greu, ce parcă sta să cadă, prevestind dezlănțuirea furtunii.

Profesor și școlari au pus mîna pe greble, pe furci și au început să adune. De astă dată mai cu spor.

— Copii ! îl încărcăm în căruță — li se adresează colectivistul. Aduceți-l aici.

Prinși în iureșul muncii, școlarii au uitat de joacă, de plajă, de zburdălnicii. Nici unul nu simte oboseala, greul lucrului. Din cînd în cînd ochii lor îl caută pe Mărcuș care adună de zor grămezi mari și le răstoarnă în căruță. Străduințele profesorului le dau îndemn să lucreze mai repede, mai repede...

★

Incă nu începuse marea dezlănțuire a furtunii ce avea să îndoaie pînă la pămînt sălciile, să smulgă tabla de pe acoperișe, cînd căruța transporta ultimele grămezi de fîn și primul lot de copii. Pornind cu grupul care a rămas jos, spre sediul gospodăriei, Andrei Mărcuș se interesează de fiecare. Nu cumva vreunul să se fi lovit, să fi obosit prea tare.

— Nici nu ne simțim osteniți — îl asigură cu importanță o fetiță cu ochii jucăuși, ca două mărgele negre de neghină. Și fețele tuturor radiază o mare bucurie pentru reușita lucrului lor.

— Tovarășe profesor, nu-i așa ? Vom însemna în jurnalul nostru printre realizările mai importante din preajma lui 23 August și pe aceasta.

— De bună seamă copii. Le răspunde cu căldură în glas dascălul.

S-a întors și badea Simion cu căruța.

— Urcați-vă, urcați-vă repede — îi poftește colectivistul. Meritați toate laudele. Și voi, și tovarășul profesor. Nici nu știți ce ajutor ați dat gospodăriei. Nici nu știți ce mult a însemnat pentru mine ajutorul vostru. de furnicuțe harnice.

Caii s-au pornit din loc pe cîmpul răscolit de vînt. Acum poate veni furtuna. Și de-o vrea, poate ține toată ziua...

A pierit din inimi dezamăgirea pentru atîtea frumoase planuri spulberate, căci iată, în suflete și-a făcut loc o mare mulțumire — mulțumirea datoriei împlinite.

Prof. SANDA PETRESCU

ÎN ÎNTÎMPINAREA

Angajament

Drumul spre școală te poartă de-a lungul satului cu case curățele și curți spațioase, pînă în fața gospodăriei colective. Școala cu mușcate roșii la ferestre răsare, deodată, dintre duzii tineri înșiruiți pe lîngă gardul ce împrejmuiește curtea și grădinița de flori. Cele cîteva scări în semicerc te conduc în sala largă a școlii care, nici acum, în vacanță nu cunoaște liniște. Și mai ales acum, în vacanță, cînd colectivul didactic, ajutat de sățeni și chiar de copii, dă zor lucrării de construcție a celor două săli de clasă și a celor două încăperi pentru material didactic, pe care le-au început o dată cu închiderea anului școlar, cu gîndul de a le termina în cursul verii. Acum, în preajma lui 23 August, eforturile tuturor au sporit. Fiecare zi care ne apropie de marea noastră sărbătoare, trebuie să aducă și o contribuție însemnată la finisarea noilor construcții ale școlii.

— Și pînă acum s-au făcut eforturi mari — ne asigură tov. Constantin Olteanu, directorul școlii — că n-a fost o treabă ușoară construcția în care ne-am angajat. Dar învățătorii și profesorii noștri, sătenii din Frățești doresc cu toții să vadă școala dezvoltîndu-se, pentru ca toți copiii să poată învăța carte, și încă în condiții din cele mai bune.

Această dorință am înțeles-o încă mai bine cînd tînărul director și cîțiva părinți ne-au vorbit despre școala veche din Frățești.

— E o deosebire ca de la cer la pămînt — ne spunea un sătean voinic, cu ochi albaștri strălucitori — între școlile noi ale comunei și școala în care învățau altădată copiii de aici. Mi-o amintesc: scundă și firavă, cu două săli de clasă doar. In urmă cu ani crăpase din pricina unui cutremur și a continuat să funcționeze așa, sprijinită în bîrne, ca să nu cadă peste copii.

Cu cîtă mîndrie ne-au informat apoi de faptul că toți copiii comunei vor învăța anul acesta carte în școala de 7 ani. Dar pentru asta, cu toții au pus umărul ca să-i înalțe clase noi și școala să devină mai încăpătoare. Și tot pentru asta acum, în cursul verii, pedagogii trec din casă în casă, interesîndu-se dacă părinții au înțeles importanța școlii, rostul măsurilor pe care partidul nostru le ia pentru generalizarea învățămîntului de 7 ani și apoi a celui de 8 ani.

Prin ferestrele mari cu ochiuri limpezi ale cancelariei străbate de afară larma școlărească a copiilor care se zbenguie gălăgioși colo, în spațiul verde din fața școlii, bucurîndu-se din toată inima de vacanță. Cîțiva s-au încolonat și fac exerciții de defilare. Un pionier e în frunte. La coadă, 3-4 copii din aceia care mai au pînă să intre în clasa I-a, dar care și-ar da toate jucăriile ca să se poată numi și ei „școlari". „Comandantul" are de furcă cu stîngăcia și indisciplina celor mici și îi amenință sentențios cu îndepărtarea din rînd, spre marea lor mîhnire. Mai la o parte, alții s-au strîns roată, antrenați într-un fel de întrecere. Și aici preșcolarii sînt motiv de nemulțumire pentru cei „mari":

— Hai, Genule — îl îndeamnă aceștia pe un copil de-o șchioapă — spune poezia cu farfuria.

Dar Genu, roșu la față, pretinde — ca să scape — că nu și-o amintește.

— Sandule — se adresează apoi „asistența" unui elev dintr-a VII-a, arată-i tu ce știi.

Și Sandu, îndreptîndu-și ținuta, își începe, fără să ezite, poezia favorită: „Partid iubit îți mulțumim"... Este una din multele poezii învățate de copii la școală. Poate chiar una din cele învățate în cinstea lui 23 August. Căci această sărbătoare nu va găsi nepregătiți pe copiii școlii de 7 ani din comuna Frățești. Profesorii, și mai ales învățătoarea Maria Stănică — o harnică activistă pe tărîm cultural — pregătesc cu elevii și cu tineretul comunei un frumos program artistic.

— Vom prezenta mai întîi programul în fața satului — ne spune tovarășa Stănică, privindu-ne senin prin lentilele ochelarilor cu ramă. Să vedem cum vom reuși.

— Acesta va fi probabil un examen serios pentru colectivul de artiști amatori ai școlii și ai comunei.

— Da. Chiar un examen. După cîte știm, vom fi chemați și la raion, la Giurgiu, să susținem pe scenele în aer liber și în sălile de spectacole programe artistice cu ocazia lui 23 August. Exigența consătenilor noștri ne va ajuta să ne perfecționăm interpretarea în ce privește corul pe patru voci, dansurile, brigada artistică de agitație etc. și să fim la înălțime în fața spectatorilor din oraș.

Increderea învățătoarei în forțele artistice ale elevilor și ale țăranilor din comună este mare. O încredere îndreptățită, judecînd după succesele pe care le-au mai dobîndit aceștia în diversele întreceri organizate pe raion, sau după aprecierea pe care au dat-o sătenii programelor prezentate la căminul cultural sau la arie.

In întîmpinarea marii sărbători, în întîmpinarea deschiderii noului an școlar, colectivul de pedagogi al Școlii de 7 ani din Frățești se străduiește să obțină cît mai frumoase realizări în toate domeniile care privesc sarcinile curente ale școlii lor: terminarea grabnică a lucrărilor la construcțiile din curtea școlii, rezolvarea tuturor problemelor legate de școlarizare, continuarea cu succes a muncii de educare a elevilor cu ajutorul activităților de vară — învățarea de cîntece, jocuri populare, jocuri pionierești, distractive, organizarea unor excursii, îngrijirea monumentelor istorice din comună, îngrijirea în continuare a micului parc din fața sfatului popular, colectarea fierului vechi, strîngerea recoltei de pe lotul școlar și atitea altele.

— In anul care vine — ține să ne asigure la despărțire tovarășul director — vrem să întrecem școala din comuna Gogoșari, fruntașă pe raion. Avem forțe pedagogice, avem posibilități materiale, mai ales acum după ce vom lărgi spațiul nostru de școlarizare.

Am simțit în cuvintele tînărului director angajamentul învățătorilor și profesorilor din școală luat acum, în preajma lui 23 August, de a munci mereu mai bine pentru educarea și instruirea copiilor ce nu peste mult vor inunda sălile spațioase ale claselor pentru a pătrunde adînc minunățiile științei de carte.

VAL. MURA

Spre noi succese

În aceste zile din preajma celei mai mari sărbători a poporului nostru, Maria Marinescu, învățătoare la Școala de 7 ani din comuna Copaciu, raionul Drăgănești-Vlașca, își îndreaptă năzuințele și eforturile, la fel cu toți tovarășii ei de muncă, spre dobîndirea de noi succese, spre întărirea contribuției sale la dezvoltarea școlii în care lucrează.

În fața cadrelor didactice stă acum o sarcină însemnată, trasată de cel de-al III-lea Congres al partidului — generalizarea învățămîntului de 7 ani și apoi a celui de 8 ani. Învățătoarea Maria Marinescu pune din plin umărul la realizarea acestei sarcini, atît prin munca de convingere pe care o duce în rîndurile părinților elevilor, cît și prin aportul la lărgirea bazei didactico-materiale a școlii.

Dar tovarășa Marinescu nu-și mărginește activitatea la cadrul restrîns al școlii. Cu dragoste și devotament muncește ea și pe tărîm obștesc. Ca deputată în sfatul popular comunal, ca membră în Comitetul raional P.M.R., ea luptă cu consecvență pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru culturalizarea maselor, spre a-și aduce contribuția la ridicarea satului, a oamenilor lui.

Trecînd în revistă viața și munca ei, acum, cînd întregul popor face bilanțul realizărilor dobîndite sub conducerea partidului în cei 16 ani care au trecut de la eliberarea țării noastre, învățătoarea Maria Marinescu vede mai limpede și drumul străbătut de ea de cînd a intrat în învățămînt și pînă astăzi. Și-a început munca în școală în 1940, cînd stăpînirea burghezo-moșierească apăsa din greu asupra poporului. Grea era atunci viața oamenilor muncii, grea viața copiilor și a învățătorilor lor. Cît de mult s-a schimbat această viață în anii puterii populare! Cu cîtă rîvnă a început să muncească Maria Marinescu în acești ani pentru a-i înzestra pe elevii ei cu cunoștințe, cu cele mai alese trăsături ale omului societății noi, socialiste! Și rîvna ei a fost apreciată, prețuită. Cu doi ani în urmă a primit „Medalia Muncii".

Statul democrat-popular i-a creat și Mariei Marinescu, așa cum a creat tuturor cadrelor didactice, cele mai bune condiții pentru a-și desăvîrși mereu pregătirea. Acum, în vacanță, ea urmează cursuri de calificare și, în cinstea lui 23 August, s-a angajat să le absolve cu succes deplin. Cunoștințele bogate pe care le acumulează la cursuri le va pune apoi în aplicare, în mod creator, în anul școlar care se va deschide în curînd, străduindu-se să-i înarmeze pe copii cu cunoștințe trainice, să le explice fenomenele societății și ale naturii în mod științific, să-i deprindă să aplice cele învățate în viață, să-i educe în spiritul moralei comuniste.

Drumul în muncă, drumul în viață al învățătoarei Maria Marinescu este drumul miilor de învățători și profesori cărora 23 August le-a deschis larg căile către un viitor luminos, fericit.

TEODOR

Vîrsta libertății noastre

Cînd spui „generația lui August 1944", gîndurile ți se îndreaptă în primul rînd către generația de foc, a comuniștilor, a luptătorilor care, conduși de partid, au zdrobit cătușele fasciste. In aceste însemnări vom vorbi însă despre altă generație a lui 23 August — despre cei care s-au născut atunci cînd generația luptătorilor plătea încă tribut de sînge pentru înfrîngerea definitivă în războiul a fiarei fasciste, iar în țară începuseră să răsune liber lozincile Partidului Comunist, chemări la marea bătălie împotriva exploatării, pentru socialism. Această generație, care numără exact vîrsta libertății patriei noastre, este formată azi, în marea ei majoritate, din tineri de pe băncile școlilor.

Despre cîțiva din aceștia vom vorbi în reportajul nostru. Sînt ucenici la Școala profesională a uzinelor „Tudor Vladimirescu".

Iată-i ieșind din hala de montaj a uzinelor. Cel blond, slăbuț e Petre Neferu. In stînga lui, cel care pășește ceva mai agale, e Gheorghe Vlădescu. Discuta cine știe ce problemă tehnică importantă, cu Lucian Rusu. Al patrulea, cel mai voinic, tuns mărunt ca o perie, e Marian Chelner.

INVĂȚĂMINTELE PRIMEI LUNI

Acum cîteva săptămîni și-au început practica în uzină. Experiența primelor zile de muncă le-a generat impresii asemănătoare. Toți au fost întrebați dintru început: te pricepi să sudezi? Știau ei, șefii de echipă, ce știau. Sudura de abia o „prinzi" în atelier". De învățat cu adevărat trebuie să o înveți în uzină. In fiecare clipă de răgaz, șefii de echipă au stat alături de ucenici, luînd-o de la „A".

Alexandru Ionescu, șeful de echipă, vrînd să pară indiferent, dar cu evidentă mîndrie în glas, ne arată o lucrare: „Vedeți sudura asta la ușa microbuzului? Tocmai a terminat-o Gheorghe Vlădescu. Nu s-ar crede că e lucru de începător. Eu spun însă că de abia a prins gustul sudurii. Să-l vedeți peste o lună, două..."

Prima lună de muncă în uzină nu le-a adus tinerilor ucenici numai cunoștințe noi, nu le-a făurit numai mîndria de a construi bucată cu bucată lungul șir de carcase metalice care devin, văzînd cu ochii, troleibuze strălucitoare, autobuze elegante, automobile-sanitare. Această lună a fost de ajuns și pentru a-i face să simtă conștiința unei răspunderi deosebite față de uzină, față de tovarășii de muncă. N-au existat fapte senzaționale care să determine asemenea transformări. Obișnuitul, cotidianul muncii — întotdeauna nou și plin de semnificații — înfăptuiește treptat schimbări structurale în conștiința tinerilor.

Un exemplu ca atîtea altele: In ziua cînd, după-amiază, trebuia să participe la un important concurs de atletism, Lucian Rusu lucrase mai mult ca să-i treacă vremea. Tot timpul îi fugea gîndul la concurs. „Trăgea de timp", cum se spune într-un limbaj consacrat în rîndul sportivilor. Se uita la ceas, ciocănea de cîteva ori, și iar se uita la ceas. Primise să lucreze o aripă laterală de autobuz, dar către ora 1, cînd trebuia să plece, de abia făcuse o treime din lucrare. A privit lung către el șeful de echipă Ion Bogdan, dar nu i-a spus nimic. S-a întors numai către unul dintre muncitorii de alături.

„Credeam că terminăm astăzi cele două autobuze, cum ne-am luat angajamentul. Dar văd că rămînem cu una dintre laterale neterminată. O să trebuie să stăm peste ore ca s-o terminăm".

Lucian a roșit. Privirea lui, de obicei jucăușă, și-a pierdut strălucirea. A pus capul în piept și s-a apucat să lucreze în cu totul alt ritm.

— E unu și jumătate; n-ai plecat încă? — l-a întrebat peste un timp șeful de brigadă.

— Rămîn să termin laterala, tovarășe Bogdan.

Și în ziua aceea Lucian Rusu a plecat o dată cu ceilalți tovarăși din echipă, abia la ora 3. Nu știu dacă a dobîndit și un loc fruntaș în concursul de atletism. Dar sigur e că a dobîndit o victorie mult mai importantă.

Marian Chelner e un pasionat al tehnicii. Studiază metodic. De cînd lucrează la construirea automobilelor sanitare are necontenit la el cîte o broșură în care e vorba fie de descrierea procesului tehnologic de lucru, fie de caracteristicile mașinilor la care lucrează.

— Dacă-l trezești din somn și-l ceri să-ți spună care-i distanța între roți, ți-o spune pe dată = explică rîzînd șeful lui de echipă.

In uzină se discută mult despre calitatea finisajului. Marian studiază și el această problemă. Nu i-a cerut nimeni, dar i se pare firesc: nu-i o problemă a uzinei? Interesele lui au început să se contopească chiar de pe acum cu cele ale colectivului.

MÎNDRIA PENTRU „MARCA FABRICII"

Vin necontenit, mai ales acum, vara, grupuri de vizitatori dornici să vadă cum se fabrică autobuzele și troleibuzele românești și să strîngă mîna harnicilor făurari ai acestora. Majoritatea vizitatorilor sînt elevi din toate colțurile țării.

Deunăzi, un grup de tineri din Oradea vizita hala de montaj, în care stau înșiruite, pe rînduri paralele, troleibuzele și autobuzele, gata pentru a primi haina strălucitoare a culorilor vii. Cîțiva elevi s-au oprit în fața băncului de lucru al lui Petre Neferu.

= Avem și la noi în oraș autobuze fabricate la „Tudor Vladimirescu" — afirmă unul dintre elevii vizitatori.

= „T.V. 1", nu? Ehei, acelea-s lucrate în perioada începuturilor. Să vedeți ce linii are „T.V. 2-ul", și cum e carosat! Veniți puțin pînă în curte...

Cerînd îngăduința șefului de echipă, Petre Neferu porni, însoțit de grupul de vizitatori, către locul unde staționau mașinile gata pentru a porni în probă. Explicațiile lui cu privire la caracteristicile superioare ale elegantului autobuz au stîrnit deosebită admirație. Și admirația aceasta deveni și mai puternică atunci cînd ucenicul, oprindu-se în fața panoului fruntașilor în producție, le spuse noilor cunoscuți:

— Acesta-i tovarășul Vasile Neagu, șeful meu de brigadă. Cred că l-ați văzut alături, în hală, la montaj. E la panou de cînd brigada noastră are steagul de fruntașă pe raion în ramura industriei grele. A realizat numai la tablă economii de 10—15.000 de lei și depășirile de normă nu sînt niciodată mai mici de 25 la sută.

— Frumoasă meserie! — exclamă admirativ, ca pentru sine, unul dintre elevii orădeni.

Iar altul spune, strîngînd mîna ucenicului în tricou alb:

— Vrei să fim prieteni și să ne scriem? Aș vrea să aflu cît mai multe despre munca voastră de aici.

Fapte obișnuite, petrecute într-o uzină în preajma lui 23 August 1960. Fapte din viața unor tineri care numără atîți ani cîți are și sărbătoarea eliberării patriei noastre. Fapte care poartă în ele ceva din înțelesul adînc al acestei mari sărbători.

M. HERIVAN

MARII SĂRBĂTORI

Muncă plină de însufleţire

Întîmpinînd sărbătoarea de la 23 August, Andrei Dabija, directorul secţiei serale de la Şcoala medie „I. L. Caragiale" din Ploeşti, munceşte cu şi mai mare însufleţire, parcă, decît de obicei. Şi aceasta înseamnă mult, pentru că însăşi munca lui obişnuită, de zi cu zi, este o muncă plină de rîvnă, de abnegaţie.

Acum cinci ani, cînd a primit sarcina de director al şcolii serale, Andrei Dabija s-a bucurat mult. Ştia că sarcina care-i revine — de a-şi da contribuţia la formarea intelectualităţii noi a patriei, ieşite din rîndurile clasei muncitoare — are o însemnătate deosebită. De aceea nu şi-a cruţat nici un efort pentru a şi-o îndeplini cît mai bine.

În scurt timp a reuşit să realizeze o îmbunătăţire simţitoare a frecvenţei, o creştere considerabilă a procentului de promovaţi pe şcoală: A ştiut să mobilizeze alături de el întregul colectiv pedagogic care i-a răspuns printr-o muncă susţinută la orice apel, l-a sprijinit în toate acţiunile. Şi aceasta pentru că, lucrînd sub îndrumarea organizaţiei de partid, tov. Dabija a introdus un spirit sănătos în rîndurile cadrelor didactice şi a reuşit să le cîştige, prin exemplul său personal, dragostea, stima şi încrederea.

La fel s-a întîmplat şi cu elevii — tineri muncitori din întreprinderile oraşului Ploeşti. Îndeosebi după apariţia Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la învăţămîntul seral şi fără frecvenţă, aceştia l-au văzut adeseori la locurile lor de muncă, în uzine şi fabrici, unde venea să popularizeze măsurile luate de partid şi guvern, să lucreze în comisiile de selecţionare, să stea de vorbă cu ei, arătîndu-le marile perspective pe care le deschide în faţa lor învăţătura. Nu-i de mirare, de aceea, că tinerii l-au îndrăgit şi pe el aşa cum au îndrăgit şi şcoala, că îndemnurile lui i-au mobilizat să frecventeze cursurile cît mai regulat, să înveţe cît mai bine.

Acum, în preajma deschiderii unui nou an şcolar, directorul Andrei Dabija munceşte neobosit pentru ca din prima zi de curs, întreaga activitate a secţiei serale să se desfăşoare în cele mai bune condiţii. Vizitele lui repetate în întreprinderi fac să se cimenteze acum şi mai mult legătura secţiei serale cu întreprinderile. Să amintim, de exemplu, numai faptul că datorită acestor legături întreprinderile au hotărît să pună la dispoziţia muncitorilor-elevi săli de studiu şi să organizeze pentru ei meditaţii conduse de ingineri.

La fel de intensă este în această perioadă munca pe care o desfăşoară tov. Dabija pentru a asigura înscrierea în clasa a VIII-a de la secţia serală a unui număr cît mai mare de muncitori-elevi. Această muncă dă rezultate bune deoarece directorul ştie să folosească, pentru a-i convinge pe tineri, exemplul tovarăşilor lor care, urmînd şcoala medie, şi-au deschis un drum larg spre cultură, spre perfecţionarea continuă a activităţii desfăşurate de ei în producţie.

Muncind cu hărnicie pentru a întîmpina aşa cum se cuvine marea sărbătoare a eliberării patriei noastre, pentru a pregăti deschiderea în cele mai bune condiţii a noului an şcolar, Andrei Dabija dovedeşte o dată mai mult devotamentul său nemărginit pentru şcoală, pentru patria noastră socialistă.

M. ALDEA

Noi clădiri şcolare date în folosinţă

În întîmpinarea zilei de 23 August, oamenii şcolii din regiunea Bucureşti au înregistrat noi succese pe linia asigurării unei baze materiale mereu mai largi pentru generalizarea învăţămîntului de 7 ani. Astfel, învăţătorii şi profesorii din comuna Dracea, raionul Turnu Măgurele, au muncit ei înşişi şi au mobilizat ţăranii muncitori şi pe elevi la muncă patriotică pentru terminarea înainte de termen a noului local al şcolii de 7 ani. Acum, în preajma aniversării a 16 ani de la eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist, clădirea nouă, modernă a şcolii, situată în centrul comunei, este gata pentru a-şi primi, în anul şcolar care începe curînd, sutele de elevi. În sălile de clasă luminoase şi spaţioase, în laboratoare, în cancelarie, întreg mobilierul este nou.

În numeroase alte localităţi străduinţele oamenilor şcolii de a asigura terminarea pînă la 23 August a noilor şcoli care vor fi date în funcţiune în acest an au fost încununate de succes. Pînă la această dată au fost terminate în regiunea Bucureşti 40 de noi clădiri de şcoli, care au fost dotate cu peste 300 de table şi 4.000 de bănci.

În cadrul coloniei constructorilor şi a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor care vor deservi combinatul de îngrăşăminte azotoase de la Roznov şi uzina de fire şi fibre sintetice din Săvineşti, funcţionează o şcoală nouă de 7 ani.

Cînd îţi iubeşti cu pasiune meseria

În de an, profesoara Henrieta Galotti ţine să întîmpine marea sărbătoare de la 23 August cu o nouă realizare în activitatea ei. Cu toate că se află în vacanţă, nu-şi calcă niciodată acest legămînt. Nu şi l-a călcat nici în anul acesta. În cinstea celei de a 16-a aniversări a eliberării patriei noastre, tovarăşa Galotti lucrează la reconsiderarea operei unor autori din trecut şi consemnează în scris aspecte din experienţa ei metodică, pentru a le pune la îndemîna tovarăşilor săi de muncă.

Sînt 30 de ani de cînd Henrieta Galotti a păşit pentru prima dată în mijlocul copiilor, ca profesoară. 30 de ani de viaţă a închinat ea cu entuziasm şi devotament, învăţămîntului. Dar anii aceştia n-au obosit-o. Şi acum este la fel de entuziastă ca atunci cînd şi-a început munca. Numai că acum lucrează cu mai multă bucurie. Iubindu-şi cu pasiune meseria de educator, ea este fericită că poate contribui, prin activitatea ei, la formarea omului nou al societăţii socialiste, la marea operă de culturalizare a poporului.

Predînd elevilor ei de la Şcoala medie „Gh. Lazăr" din Bucureşti limba franceză, tovarăşa Galotti le face cunoscute marile opere progresiste ale scriitorilor Franţei, învăţîndu-i să studieze aceste opere ca rezultat al reflectării existenţei sociale, în legătură strînsă cu epoca în care au fost făurite. Din acest punct de vedere îi obişnuieşte tov. Galotti pe elevii ei să cerceteze scrierile lui Voltaire şi Hugo, Balzac şi Stendhal, Zola şi Anatole France, Barbusse şi Aragon, să înţeleagă mesajul lor, contribuţia lor la tezaurul culturii universale. De aceea lecţiile ei, în care se împletesc în mod armonios diverse şi multilaterale cunoştinţe, prezentate elevilor prin metode variate şi atractive, dovedind o înaltă măiestrie pedagogică, rod al studiului şi al unei experienţe îndelungate le stîrnesc elevilor un mare interes, îi fac să fie şi ei cuprinşi de pasiunea pe care o arată profesoara pentru operele ce servesc cauza sfîntă a poporului.

Tov. Galotti îşi desfăşoară munca de educare comunistă a elevilor nu numai la orele de curs, ci şi ca dirigintă, învăţîndu-i să-şi însuşească o atitudine nouă faţă de muncă, atitudinea faţă de muncă a omului societăţii socialiste, dezvoltîndu-le dragostea de patrie, făcîndu-i să dorească a-şi închina poporului, partidului clasei muncitoare, toată munca, toate cunoştinţele lor. Aflîndu-se în mijlocul elevilor şi acum, în timpul vacanţei, diriginta, evocă în faţa aceştora figurile eroice ale marilor luptători pentru libertate, minunatele zile din august 1944, care au deschis un drum nou în viaţa poporului nostru.

Om de largă cultură generală, tov. Galotti înţelege în mod just conţinutul de idei al creaţiei literare, înţelege cum trebuie să-şi ducă munca ei de educator al tinerei generaţii tocmai pentru că studiază cu consecvenţă, în profunzime operele marilor clasici ai marxism-leninismului. Propagandistă, ea îşi ajută şi colegii în cunoaşterea bazelor marxism-leninismului.

Profesoara şi diriginta Henrieta Galotti poate, de aceea, să intre cu entuziasm în clasă şi acum, după 30 de ani de muncă. Ea are bucuria de a-şi realiza azi idealurile pentru care a îmbrăţişat nobila meserie de profesor.

I. MARIAN

Vie activitate obştească

MUNCA VOLUNTARĂ A PEDAGOGILOR

Pedagogii din şcolile medii şi de 7 ani din Brăila au lucrat alături de alţi oameni ai muncii din oraş la noile construcţii care se ridică pe bulevardul Karl Marx, în centrul oraşului.

De asemenea, oamenii şcolii din Brăila au prestat în ultimul timp ore de muncă voluntară la pavarea străzii Mărăşeşti, precum şi la amenajarea parcului Hristo Botev şi a grădinii Filimon Sîrbu.

INSEMNATE ECONOMII ÎN PRODUCŢIE

Ucenicii din anii II şi III de la Şcoala profesională C.F.R. din Iaşi, care îşi fac practica în producţie încadraţi în brigăzile de muncă ale utemiştilor de la atelierele „Ilie Pintilie", au avut în aceste zile un rol însemnat la realizarea de economii. Ei au luat parte activă la recondiţionarea unor piese uzate, care, utilizate din nou în producţie cu acelaşi randament ca piesele noi, au adus atelierelor economii în valoare de peste 13.000 lei.

LA ARII

Numeroase cadre didactice din satele raionului Iaşi participă activ la organizarea activităţii culturale la ariile de treeriş. Numai în ultimul timp, profesorii şi învăţătorii din acest raion au organizat la arii peste 20 de spectacole ale brigăzilor artistice de agitaţie, zeci de lecturi colective în pauza de prînz, precum şi discuţii pe teme de politică internă şi internaţională.

PE OGOARE

Brigăzile Şcolii profesionale de ucenici agricoli din Băileşti, regiunea Craiova, care fac practică pe terenurile gospodăriei agricole de stat din localitate au adus o contribuţie însemnată la terminarea în cel mai scurt timp a recoltării păioaselor. În acest fel gospodăria agricolă de stat din Băileşti a izbutit să predea pînă în prezent silozurilor din regiune aproape totalitatea cantităţii de cereale recoltate. În momentul de faţă, brigăzile de ucenici participă activ la recoltarea şi însilozarea în cele mai bune condiţii a porumbului de siloz.

CONDIŢII BUNE PENTRU DESCHIDEREA CURSURILOR

În partea de nord a oraşului Focşani se află cartierul Obor. Locuitorii acestui cartier ţin ca la ochii din cap la şcoala unde învaţă copiii lor. De aceea, în cinstea zilei de 23 August, ei au sprijinit conducerea şcolii în efectuarea unor lucrări pentru amenajarea localului. Lucrările au adus însemnate economii. Astfel, părinţii au efectuat vopsitul tîmplăriei, au reparat gardurile şi magazia de lemne. 100 de mame şi-au dat aportul la efectuarea curăţeniei în întregul local al şcolii. Părinţii, împreună cu fiii lor, au muncit şi la depozitarea a 4 vagoane de combustibil.

Astfel, cu sprijinul Secţiei de învăţămînt şi cultură şi al părinţilor care au muncit voluntar, şcoala a asigurat condiţii dintre cele mai bune pentru deschiderea cursurilor.

Faptele acestea dovedesc cu prisosinţă că părinţii preţuiesc şcoala, că sînt mereu alături de cadrele didactice.

VIITORII GEOLOGI

Elevii Şcolii tehnice de prospecţiuni geologice din Baia Mare au efectuat practica de producţie colindînd întreaga regiune împreună cu echipele de geologi, pentru definitivarea hărţilor geologice, delimitarea precisă a suprafeţelor pe care se întind diferite zăcăminte minerale şi descoperirea de noi zăcăminte. Noile hărţi au fost terminate şi predate cu două săptămîni înainte de termenul fixat prin angajamentul iniţial al echipelor de prospecţiuni geologice.

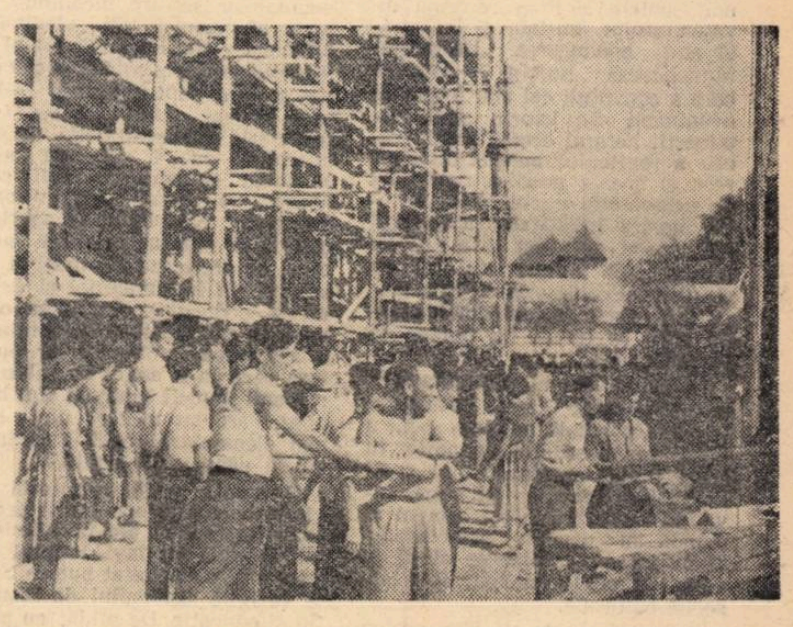

Oameni ai muncii din învăţămînt lucrînd pe şantierul din bulevardul „Ilie Pintilie" din Capitală, unde se ridică, alături de noile blocuri, o modernă şcoală medie

Succesele școlii — roade ale politicii partidului

Școala de cultură generală din patria noastră a cunoscut în anii regimului democrat-popular o puternică dezvoltare, asigurînd tuturor copiilor posibilitatea să învețe carte și să primească o educație corespunzătoare cerințelor orînduirii socialiste.

În ultimul an școlar, rețeaua instituțiilor de învățămînt și educație a cuprins 6837 instituții preșcolare, 15.087 unități de învățămînt general cu clasele I-IV sau I-VII, 397 școli medii și pedagogice, 822 școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri și 113 case de copii și școli speciale.

Ele au fost frecventate de peste 2.400.000 copii și tineri, în timp ce numărul tuturor celor care erau cuprinși în sistemul de învățămînt în anul școlar 1938/39 era doar de circa 1.660.000.

Întîmpinînd sărbătorește ziua de 23 August, ziua eliberării patriei, întregul nostru popor desfășoară o muncă entuziastă și plină de avînt creator pentru traducerea în viață a mărețului program de luptă și de muncă trasat de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

În condițiile favorabile create prin înaintarea victorioasă a Armatei Sovietice pe teritoriul Romîniei, Partidul Comunist Romîn a pregătit, organizat și condus insurecția armată de la 23 August 1944 — operă a maselor populare — care a dus la răsturnarea dictaturii fasciste antonesciene și a marcat începutul revoluției populare din țara noastră. Succesele însuflețitoare dobîndite în această perioadă de poporul romîn, sub conducerea înțeleaptă a partidului, în construirea unei vieți libere și fericite au transformat scumpa noastră patrie dintr-o țară agrară înapoiată, într-o țară cu o industrie și o agricultură socialistă în plină dezvoltare, care se bucură astăzi de o binemeritată apreciere peste hotare. A fost creată în cei 16 ani de la eliberare baza economică a socialismului, măreață victorie a poporului muncitor și motiv de mîndrie pentru fiecare om al muncii, ceea ce permite trecerea la desăvîrșirea construcției socialiste.

O dată cu industrializarea socialistă a țării și cu transformarea socialistă a agriculturii, în țara noastră a avut loc, sub conducerea partidului, și o profundă revoluție culturală — parte integrantă a revoluției populare — care a dus la făurirea unei culturi noi, socialiste.

O contribuție de mare însemnătate în lupta pentru lichidarea înapoierii culturale moștenite de la regimul burghezo-moșieresc și pentru ridicarea nivelului cultural al maselor a adus și aduce învățămîntul de toate gradele, căruia partidul și guvernul îi acordă o grijă permanentă.

Romînia burghezo-moșierească era considerată ca fiind una din țările europene cele mai înapoiate din punct de vedere cultural, avînd peste 4 milioane analfabeți. Burghezia romînă, aservită imperialismului străin, cultiva și stimula obscurantismul în rîndul populației muncitoare, pentru a o împiedica să vadă și să înțeleagă adevăratele cauze ale mizeriei în care era menținută. Situația aceasta s-a schimbat cu desăvîrșire în anii puterii populare. Imediat după eliberarea țării, încă de la Conferința Națională din 1945, P.C.R. a arătat că dezvoltarea învățămîntului și reorganizarea lui pe baze democratice, lichidarea neștiinței de carte și a înapoierii culturale sînt sarcini dintre cele mai importante.

Școala și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii

Pe baza transformărilor revoluționare care au avut loc în anii următori a fost posibilă în 1948 schimbarea structurală a învățămîntului și așezarea lui pe baze noi, socialiste. Prin reforma învățămîntului, inițiată și înfăptuită sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn — reformă care a constituit cel mai însemnat eveniment din istoria școlii românești, hotarul dintre școala veche a regimului burghezo-moșieresc și școala nouă a regimului de democrație populară — întregul nostru învățămînt a devenit învățămînt de stat și a căpătat un caracter unitar, laic, realist-științific. Școala și-a deschis larg porțile pentru fiii oamenilor muncii care în trecut nu puteau să învețe carte.

În primii ani ai regimului democrat-popular s-a desfășurat totodată o amplă acțiune pentru lichidarea neștiinței de carte, în scurt timp analfabetismul fiind lichidat ca fenomen de masă. Învățînd carte, numeroși oameni ai muncii au căpătat posibilitatea să-și ridice calificarea și să ia parte în mod conștient la viața social-culturală.

De o mare atenție din partea statului democrat-popular s-a bucurat școala elementară, care s-a dezvoltat în așa fel încît să asigure cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară, închiderea izvoarelor analfabetismului și ridicarea nivelului cultural al poporului. Obligativitatea și gratuitatea învățămîntului elementar erau prevăzute și în legiuirile școlare burgheze, dar, din cauza numărului insuficient de școli și învățători, a lipsei de grijă față de școală din partea guvernanților regimului burghezo-moșieresc și a condițiilor grele de trai ale maselor muncitoare, sute de mii de copii rămîneau anual în afară de școală. Prin lărgirea rețelei școlilor elementare, prin înființarea de unități școlare pînă în cele mai îndepărtate cătune și sate și ca urmare a creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii, s-au creat condiții ca toți copiii să urmeze școala, ca obligativitatea și gratuitatea învățămîntului elementar, care erau trîmbițate în mod demagogic de burghezie, să devină o realitate în regimul democrat-popular.

Paralel cu cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară învățămîntul general a fost extins de la 4 la 7 ani, aceasta constituind o deosebit de importantă realizare a regimului democrat-popular. Școala de 7 ani, ale cărei baze s-au pus prin reforma învățămîntului și care corespunde vechilor gimnazii sau cursuri inferioare de liceu, asigură astfel pentru majoritatea copiilor nivelul cultural-științific cerut de dezvoltarea societății. Față de 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu cîte funcționau în anul școlar 1938—1939 și în care erau cuprinși doar circa 119.000 elevi, încă din primul an de aplicare a reformei învățămîntului au fost înființate 3549 unități școlare cu clasele V—VII, pentru ca în anul școlar 1959—1960 numărul lor să ajungă la 5484, în care au fost cuprinși 611.897 elevi.

Numărul absolvenților a patru clase cuprinși în clasele V—VII ale școlii de 7 ani a crescut continuu. Începînd din 1955—1956 învățămîntul de 7 ani a devenit general și obligatoriu în orașe și centre muncitorești, iar din 1958-1959 în toate localitățile sătești care au școli de 7 ani. Încă din anul școlar trecut au fost cuprinși în clasa a V-a peste 88% din absolvenții clasei a IV-a.

Cel de al III-lea Congres al P.M.R. a deschis noi și largi perspective în fața învățămîntului de cultură generală, ca de altfel în fața întregului învățămînt. Directivele Congresului au pus sarcina încheierii generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în anul școlar 1962—1963, cînd toți copiii de vîrstă școlară vor absolvi școala de 7 ani, și a trecerii în viitor la învățămîntul general și obligatoriu de 8 ani. Realizările dobîndite pînă acum în acest domeniu, ca și măsurile luate de partid și guvern pentru dezvoltarea bazei didactico-materiale a învățămîntului și pentru intensificarea ritmului construcțiilor școlare creează premizele ca această sarcină să poată fi înfăptuită cu succes.

O mare realizare a regimului democrat-popular o constituie măsura adoptată de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la introducerea gratuității manualelor școlare începînd cu acest an pentru toți elevii din clasele I—VII. Pe lîngă faptul că introducerea gratuității manualelor școlare pentru clasele I—VII vine și mai mult în sprijinul încheierii generalizării învățămîntului de 7 ani, ea aduce anual oamenilor muncii economii de peste 50 milioane lei, care contribuie la sporirea salariului real al celor ce muncesc, la creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului. Ar putea oare un stat capitalist să înfăptuiască o asemenea măsură? Ar putea visa oare la o astfel de înlesnire oamenii muncii dintr-un stat burghez, care nu asigură nici cele mai elementare condiții de învățătură pentru toți copiii?

O atentă grijă manifestă regimul democrat-popular și pentru celelalte ramuri ale învățămîntului. O dată cu învățămîntul elementar s-au dezvoltat puternic toate verigile sistemului de instrucție și educație. De pildă, cu peste 20 de ani în urmă, în 1938-1939, doar circa 29.000 elevi frecventau cursurile școlilor medii, și dintre aceștia doar puțini erau fii de muncitori și țărani muncitori. În ultimul an școlar cursurile de zi ale celor 377 școli medii au fost frecventate de 124.390 elevi, în majoritate copii de muncitori și țărani muncitori, care în trecut ar fi fost lipsiți de posibilitatea de a învăța carte. În același timp, pentru a da oamenilor muncii care n-au putut învăța în trecut posibilitatea să-și continue acum învățătura, s-a bucurat și se bucură de o atenție deosebită în țara noastră învățămîntul seral și fără frecvență, înființat în anii puterii populare. Cele 650 de școli și secții serale sau cursuri fără frecvență au fost urmate în ultimul an de peste 93.000 tineri.

Izvor de cadre noi

Construirea socialismului în țara noastră a pus în fața școlii sarcina de a pregăti cadrele necesare de muncitori și tehnicieni pentru toate ramurile economiei naționale, sarcină de care ea se achită cu cinste. Învățămîntul profesional și tehnic a căpătat în anii regimului democrat-popular o largă dezvoltare. În cei 10 ani de după reforma învățămîntului el a dat industriei și agriculturii socialiste sute de mii de muncitori calificați bine pregătiți, cu o nouă atitudine față de muncă și cu un larg orizont cultural-științific. Peste 136.000 tineri au urmat în ultimul an cursurile celor peste 800 școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri. În anii ce urmează învățămîntul profesional și tehnic se va dezvolta și mai mult, în vederea îndeplinirii sarcinii trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. — de a pregăti pînă în 1965 încă circa 260.000 muncitori calificați și peste 100.000 tehnicieni.

Sarcini importante sînt puse și în fața învățămîntului superior, care va da în perioada planului de 6 ani circa 54.000 absolvenți. Învățămîntul tehnic superior va pregăti un număr sporit de ingineri și specialiști, buni cunoscători ai tehnicii moderne. Spre deosebire de trecut, cînd din cei 26.000 studenți existenți în Romînia doar 14% urmau învățămîntul tehnic superior și 4% institutele agronomice, astăzi din cei 63.000 studenți circa 25.000 urmează facultățile cu profil tehnic.

Dezvoltarea impetuoasă a învățămîntului nostru de toate gradele a determinat o dezvoltare corespunzătoare a sistemului de pregătire și de perfecționare a cadrelor didactice. Creșterea simțitoare a numărului de învățători și profesori, care s-a ridicat de la circa 53.000 cîți erau în 1938—1939 la peste 118.000 în ultimul an școlar, îmbunătățirea continuă a calificării și compoziției lor profesionale a fost și este însoțită în permanență de măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al slujitorilor școlii, pentru creșterea rolului lor social.

Întreaga politică a Partidului Muncitoresc Romîn pentru ridicarea bunăstării poporului se reflectă cu limpezime în toate sectoarele activității școlare. În același timp, partidul și guvernul se preocupă cu grijă de îmbunătățirea conținutului învățămîntului. Școala nouă asigură tuturor elevilor o pregătire multilaterală, în legătură tot mai strînsă cu practica, cu producția, îi înarmează cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății și îi educă în spiritul moralei comuniste, al patriotismului socialist și internaționalismului proletar.

În nobila lor muncă de formare a omului nou pedagogii noștri au un sprijin important — experiența și marile realizări ale școlii sovietice.

Succesele dobîndite în dezvoltarea învățămîntului din patria noastră ca și în toate celelalte sectoare sînt rezultatul conducerii înțelepte de către partid a întregii activități economice și social-culturale. Ele constituie garanția că sarcinile de cinste trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în privința dezvoltării învățămîntului vor fi realizate cu succes, ridicînd școala din Republica Populară Romînă pe trepte tot mai înalte.

I. GH. BORCA
director general în M.I.C.

Intelectualii de mîine

Deși mai sînt cîteva săptămîni bune pînă la începerea cursurilor, la Institutul politehnic din București, ca și la toate instituțiile de învățămînt superior din țară, sălile de cursuri, bibliotecile și laboratoarele sînt pline. Cei care au păsit în institut cu atîta timp înainte de începerea anului universitar nu sînt încă studenți, dar se pregătesc să devină. Sînt intelectualii de mîine ai patriei, în majoritatea lor tineri din uzine și fabrici, sînt cei care, muncind și învățînd totodată, sînt hotărîți să cucerească cele mai înalte culmi ale științei.

Folosind prilejul unei pauze, am făcut cunoștință cu cîțiva din viitorii studenți-ingineri. Așa am intrat în vorbă cu Vasile Dăscălescu, de la Atelierele centrale de piese de schimb ale M.I.B.C. Fiul unor pălmași, Vasile Dăscălescu a plecat de acasă în urmă cu peste 20 de ani, să învețe un meșteșug. Grei i-au fost anii de ucenicie, întunecați, lipsiți de orice bucurie. A ajuns apoi strungar, 17 ani a mînuit strungul, care-i devenise tare drag. Puterea populară i-a dat posibilitatea să-și împlinească un vis vechi — să învețe. A păsit astfel pe un drum lung și greu, dar plin de bucurii. La 1 iulie 1960, Vasile Dăscălescu și-a luat cu bine examenul de maturitate. Acum însă nu se mai mulțumește cu atît. O dată cu planul de șase ani va deveni inginer.

Alături, într-un grup, două figuri cunoscute: Alexandru Angheluță și Ion Vînju, de la uzinele „Tudor Vladimirescu". Amîndoi fruntași în producție, amîndoi au terminat școala medie în ultimii ani și acum amîndoi candidează la examenul de admitere la politehnică.

— Partidului nostru drag avem să-i mulțumim pentru toate astea — spune mecanicul Alexandru Angheluță. Ne vedeți aici, la cursurile acestea de pregătire. Sînt și ele un sprijin important acordat de stat. Cadre didactice dintre cele mai bune ne ajută în pregătirea noastră, ne înlesnesc munca aceasta încă nouă pentru noi.

Electricianul Vînju, fiul fostului grevist din 1929 de la S.T.B., ucenicul necăjit de odinioară, este acum muncitor fruntaș, viitor inginer. Peste cîțiva ani, după terminarea facultății de electrotehnică pentru care se pregătește astăzi cu dîrzenie muncitorească, se va întoarce în uzina sa, care l-a trimis la facultate. Și inginerul Vînju va ști ce are de făcut ca să răsplătească grija partidului și a statului nostru pentru el, pentru cei de o seamă cu el. Va fi un promotor al tehnicii noi — iată la ce se angajează el astăzi.

Am stat de vorbă și cu electricianul Valeriu Hîrșan de la I.T.B., cu laboranta Viorica Iavanov de la uzinele „23 August" și cu mulți alții. Muncitori și fii de muncitori, toți la fel de entuziaști, de dornici de a munci și aici, pe cea mai înaltă treaptă a învățămîntului, cu aceeași sîrguință cu care muncesc în uzină, răsplătind pe cît vor putea grija de părinte a partidului, grăbind făurirea viitorului nostru bogat, a viitorului socialist. Și ne-am dat seama o dată mai mult, stînd de vorbă cu ei, ce transformări uriașe au adus în viața poporului nostru cei 16 ani liberi care au trecut de la neuitata zi de august din 1944. Intelectualitatea nouă — ieșită din rîndurile clasei muncitoare și legată indisolubil de interesele, de țelurile ei — este și ea un rod al acestor ani, în care partidul ne-a condus neabătut pe calea luminoasă a socialismului.

H. ȘAICU

Toți vor avea parte!

Cine dintre noi nu-și amintește?

La primele semne prevestitoare ale toamnei, mai înainte chiar de a izbucni, alarmat, acel geamăt „n-avem lemne" al nevoiașului, se auzea în dreapta și în stînga, tot ca o tînguire, des și exasperant repetată — „de unde bani de taxe?", „de unde bani pentru cărțile de școală?..." Împovărați de griji, părinții urmăreau apropierea lui septembrie cu un sentiment de teamă: îi amenința descalificarea, tocmai ca părinți, în ochii copiilor, dacă nu reușeau, indiferent prin ce sacrificii, să le asigure acești bani. O, și de cîte ori nu reușeau! De cîte ori, învingînd rușinea, înghesuind mîndria într-un colț al sufletului, trebuiau să-și îndemne băiatul, fetița: „învață și tu după cartea colegului — ce putem face..."

În fața vitrinei librăriei, copilul săracului trăia, în septembrie, una din primele drame dureroase ale existenței. Toate minunățiile poveștilor auzite sau imaginate păleau pe lîngă „Citirea" de a II-a, „Aritmetica" de a III-a sau „Istoria" de a IV-a, comori fabuloase de care îl despărțeau un perete de sticlă și întreaga prăpastie săpată de o orînduire ostilă. Multe întrebări copilărești rămîneau nedeslegate, dar parcă nici una nu șingera mai tare decît acestea: „De ce nu pot și eu să cumpăr cărțile care mi se cer la școală, de ce nu pot și eu să le învelesc în hîrtie albastră (doamne, ce frumos le-aș mai învelí!), de ce nu pot să lipesc sus, în dreapta, o etichetă și pe etichetă să caligrafiez numele meu? Știu pentru ce. Pentru că tata nu are bani... Dar de ce nu are bani tata?"

Revoluția socialistă a demonstrat o memorie excelentă. Revoluția avea atît de multe de înfăptuit încît, dacă ar fi uitat vechea suferință a copilului de odinioară, nu i s-ar fi putut lua în nume de rău. Trebuia să alunge pe capitaliști și moșieri, să refacă și să înalțe furnalele, să unească fărîmițatele pămînturi țărănești în mari gospodării colective, să sporească recoltele, să construiască orașe, să lanseze nave, să ridice școli, stadioane, teatre, spitale, să înflorească parcuri Dar, cu toate că avea atît de multe de îndeplinit, nu a uitat nici această problemă, a manualelor școlare. Și revoluția socialistă a decretat: gratuitatea manualelor școlare, de la clasa I-a la clasa a VII-a, iar apoi la a VIII-a. Sînt milioane de cărți împărțite gratuit. Și vor fi gratuite an de an, de aici înainte, mereu. Și vor fi date absolut tuturor copiilor țării, din clasa I-a la clasa a VII-a și apoi a VIII-a. Magnific!

Numai partidul clasei muncitoare a putut realiza și acest vis — cartea de școală oferită copilului la fel ca lumina soarelui: fără cost. Vrei să vezi departe, vrei să te încălzească razele soarelui? Ești liber. Soarele e sus, energia lui aparține tuturor. De asemenea, vrei să înveți. Poftim! Iată școala cu băncile și tabla, iată dascălii, iată și cărțile. Învață.

Drum larg, drum fără piedică. Teorema lui Pitagora și „Ce te legeni codrule", tronul de foc al lui Gheorghe Doja și depresiunile subcarpatice, încrengătura nevertebratelor și conjugarea verbului neregulat aller — mii de pagini, mii de cunoștințe, clădite la temelia culturii unui om în formare.

Da, manualele școlare gratuite atestă și ele convingător și emoționant victoria socialismului în țara care avea milioane de analfabeți mărturisiți. Au trecut ani unici. Țineți minte of-ul din vorba poporului? „Ai carte, ai parte". Cartea era scumpă. Puțini aveau parte de bine. Au trecut ani.

Toți copiii noștri vin la carte. Toți primesc cartea pe degeaba. Toți vor avea parte!

ȘTEFAN IUREȘ

File din istoria unei școli

De această margine a Capitalei simți puternic, apropiat, marea ei forță industrială: răsunetul sirenelor „Griviței roșii", zborul autoturismotoarelor și drezinelor pe pălenjenișul de oțel al liniilor ferate, uruitul motoarelor în atelierele de reparații-auto.

În tot cartierul s-au ridicat nenumărate locuințe individuale ale ceferiștilor. Și școala de aici este, la rîndul ei, nouă. Atestă aceasta armonia liniilor moderne ale fațadei cu deschiderea în formă de „U", lărgimea încăperilor luminoase, a laboratoarelor și bibliotecii.

Povestirea domoală a directorului Alexandru Tartacan, om cu părul nins, care și-a închinat cei mai frumoși ani ai vieții înălțării acestei școli, deapănă cîteva file din amintiri. File din istoria unei școli de la marginea orașului, file din victorioasa luptă revoluționară pentru făurirea culturii noastre noi.

1944 — 1945

În colț era circiuma — „birt popular", cum îi spunea pe firmă. Dădeai colțul și găseai școala: în aceeași clădire darăpănată, într-o cameră pe care puteai s-o străbați din patru pași. Aici era o clasă; peste drum, într-o magherniță asemănătoare, altă clasă.

S-au urnit lucrurile din albia lor veche și a pornit viața țării pe un făgaș nou. Dar atunci, la început, mai erau multe de făcut. Treceau oamenii pe lîngă „școală", vedeau prin fereastra deschisă zecile de copii înghesuiți în odăițele întunecoase. Treceau oamenii și o furie surdă le clocotea în inimă — furie împotriva trecutului, împotriva întunericului. Rosteau printre dinți: „Asta-i școală?".

Dincolo de „școală", la marginea orașului, nu începeau lanuri, ci smîrcurile unei bălți unde roiau țînțarii aducători de friguri. Copiii veneau la școală cu chinina în ghiozdane. Acasă, citeau în carte tremurînd. Oamenii își priveau copiii, priveau către balta plină de miasme și rosteau din nou: „Asta-i viață?"

Prindea tot mai mult rădăcini în suflete hotărîrea de a schimba această viață. Și, mai ales, lumina în suflete încrederea că, prin lupta în care îi conduce partidul clasei muncitoare, vor izbuti să-și făurească o viață nouă.

1947 — 1948

Trecuse mult peste miezul nopții. În biroul învăluit de fum al directorului general se dezbăteau pe rînd cîteva din cele mai importante probleme ale reorganizării transportului feroviar. Se discutase mult și despre cum vor trăi oamenii. În primul rînd va dispare balta, cu țînțarii ei cu tot. Se va degaja locul pentru un cartier de noi locuințe. „Iar în mijloc vom înălța școala" — a spus președintele sindicatului. „Da, da, școala" — au întărit mulți dintre cei prezenți.

Către toamna lui 1947 nu se mai cunoștea locul vechii bălți. Au fost aduse peste podul Grant marile panouri ale unor cabane demontabile, în care urma să-și înceapă deocamdată cursurile școala. Clădiri modeste ca înfățișare, dar spațioase: săli de clasă, laborator, o sală de conferințe pentru Ateneul popular. Primul lăcaș de cultură din acest cartier mărginaș. Din cuvintele simple ale scrisorii trimise în toamna aceea „Scînteii" de către un corespondent de presă din împrejurimi răzbăteau puternic bucuria, recunoștința adîncă pentru partid. Școala nouă a primit numele lui Vasile Roaită, ca semn de cinstire a luptelor neînfricate duse de muncitorii de aici, de la Griviția.

1951 — 1952

O clădire spațioasă din beton și cărămizi, sprijinită în piloni, a înlocuit cabanele. Oamenii cartierului au început să cunoască tot mai bine colectivul școlii.

Cînd le vin în casă învățătorii, profesorii, îi întîmpină cu bucurie și întotdeauna se pornește sfat. Mai întîi, desigur, despre copii:

— Gheorghiță al meu termină a VII-a, tovarășe profesor. Să-l dau la medie mai departe?

— Vă mai face necazuri Sanda? Eu am procedat cum m-ați sfătuit și să știți că s-a schimbat mult...

Apoi vorbesc despre viața lor, despre viața cartierului pe care-l îndrăgesc atîta.

Un animator neobosit, veșnic gata să pună umărul și să dea un sfat bun într-o treabă nouă, se dovedește directorul școlii, Alexandru Tartacan. De aceea l-au ales oamenii deputat al cartierului în sfatul popular raional.

S-a ridicat și școala, a devenit tot mai cunoscută prin realizările ei în domeniul învățămîntului și al activității social-obștești. O dovadă elocventă: a primit Diploma de onoare a Comitetului Central al U.T.M. pentru că în acțiunea de colectare a fierului vechi s-a înscris în rîndul fruntașilor pe Capitală.

1960

Ianuarie — iunie: Colectivul pedagogic numără acum peste 30 de învățători și profesori. Obiectiv comun: pregătirea multilaterală a elevilor pentru muncă, pentru viață. Munca a devenit un factor instructiv și educativ de prim ordin.

Acasă, între muncitorii de la ateliere și copiii lor, elevi, se poartă discuții de specialitate:

— Lucrăm piese cu toleranță de 0,02...

— Vom executa o trusă întreagă cu utilajul lăcătușului...

— Am primit de curînd în atelierul școlii filiere, așa că vom învăța filetarea...

— Spune-mi, tată, pentru pilire fină prinzi piesa direct în bacurile menghinei, sau mai bine pui materie între ea și bacuri?

Întîlnești la școala „Vasile Roaită" și cercuri de muzică și artă dramatică, un cor și un cerc literar. Orchestra de mandoline, cu solista ei — eleva Margareta Budișteanu, laureată a concursului cultural și artistic al pionierilor și școlarilor — corul școlii, clasat al II-lea pe Capitală în aceeași întrecere, sînt bine cunoscute în raion.

August 1960: De curînd școala a primit din partea secției raionale de învățămînt un chestionar pentru întocmirea unei monografii.

Printre alte întrebări figurează și aceasta: Ce evenimente deosebite au avut loc în viața școlii? Greu răspunsul. Pentru oamenii aceștia simpli, devotați școlii, fiecare eveniment întîmplat aici e nespus de însemnat. Figura de asemenea, în chestionar, întrebarea: „Ce oameni însemnați au învățat în școală?" „Nu avem oameni însemnați" — sună modest răspunsul. La prima vedere și judecînd pe baza criteriilor obișnuite, e adevărat. Și totuși... Strungarul Gheorghe Mîndruț de la „Griviția roșie", strungarul Mihai Gheorghe de la Atelierele nr. 17 Auto C.F.R. și atîți alți tineri muncitori de nădejde, care au cîștigat stima și încrederea colectivelor lor de muncă, nu sînt oare oameni însemnați? Dar studentele Marieta Bulca și Despina Stan, care se pregătesc la rîndul lor să devină profesoare, trebuie oare trecute cu vederea?

Aceștia, ca și zecile de absolvenți ai școlii din fiecare an care iau calea muncii pusă în slujba construcției socialiste, sînt, fără îndoială, oameni însemnați. Și pentrucă dă țării sute și sute de asemenea oameni ne este dragă școala, la fel cum ne sînt atît de dragi toate școlile patriei, care s-au născut sau care au cunoscut o viață nouă în acești 16 ani.

AL. CIUCA

Cifre și fapte

● **Tineretul muncitor din fabrici, uzine și de pe ogoare, care n-a putut să-și continue studiile în trecut, se bucură de o atentă grijă din partea partidului și guvernului. Pentru a-i da posibilitatea să-și lărgească orizontul cultural-științific fără a ieși din producție, în anii de după reforma învățămîntului a fost creat învățămîntul seral și fără frecvență, care s-a extins și mai mult ca urmare a aplicării Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 1959 cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior.**

Din rețeaua școlilor și secțiilor serale și cursurilor fără frecvență fac parte astăzi 650 unități, în care au fost cuprinși în anul școlar trecut peste 93.000 tineri.

● **Învățămîntul profesional și tehnic a adus o contribuție deosebită la pregătirea cadrelor necesare dezvoltării economiei naționale. În decurs de 10 ani, între 1949—1959, școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri au pregătit peste 316.000 muncitori calificați și peste 137.000 tehnicieni și maiștri. Ca urmare a sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., în cursul planului de 6 ani numărul cadrelor muncitorești calificate prin școli va crește cu circa 260.000, iar al cadrelor tehnice medii cu peste 100.000 ajungîndu-se ca în 1965 numărul elevilor din anul I al școlilor profesionale să crească de peste 2,5 ori, iar al celor din școlile tehnice de peste 2 ori.**

● **O mare realizare a regimului democrat-popular o constituie introducerea gratuității manualelor școlare pentru toți elevii din clasele I-VII, ceea ce dovedește o dată mai mult grija părintească a partidului și guvernului față de școală. S-a îmbunătățit totodată conținutul manualelor și a crescut numărul lor, de la 346 titluri cu un tiraj de 8.794.000 exemplare în anul 1949 la 462 titluri cu un tiraj de 12.359.000 exemplare în anul 1959.**

● **Peste 142.000 elevi aflați la depărtare mare de școală sau care învață în alte localități decît cele unde domiciliază au asigurate condiții bune de cazare în internatele școlare, iar peste 152.000 au posibilitatea să ia masa la cantine.**

● **O dată cu dezvoltarea învățămîntului de toate gradele a crescut considerabil și numărul cadrelor didactice cărora le revine sarcina instruirii și educării tuturor copiilor de vîrstă școlară. Astfel, în anul școlar 1959/60 numărul educatoarelor din învățămîntul preșcolar a crescut față de anul școlar 1938/39 de la 1819 la 11.326, al învățătorilor care predau la clasele I-IV de la 36.665 la 53.033, iar al profesorilor din învățămîntul general, mediu, pedagogic, profesional și tehnic de la 14.537 la 54.179.**

● **În regimul burghezo-moșieresc mii de învățători și profesori stăteau ani de zile fără posturi ori suportau o continuă scădere a salariilor prin aplicarea așa-ziselor „curbe de sacrificiu". În statul democrat-popular, condițiile de trai și de muncă ale slujitorilor școlii s-au îmbunătățit și se îmbunătățesc necontenit. În afară de măsurile luate de partid și guvern cu privire la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii prin reducerea prețurilor, reducerea impozitelor pe salarii etc., învățătorii și profesorii au beneficiat de numeroase alte înlesniri, precum și de 3 importante sporiri ale salariilor lor în perioada 1951—1959.**

● **De o atenție deosebită din partea statului se bucură dezvoltarea bazei didactico-materiale a învățămîntului, care dispune astăzi numai pentru școlile de cultură generală de peste 50.000 săli de clasă, ateliere, laboratoare etc. Numai între 1955—1959 au fost construite și date în folosință circa 7300 săli de clasă. În același timp au crescut an de an sumele alocate pentru mobilier și materiai didactic. Potrivit Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., în anii ce urmează se va dezvolta și mai mult baza materială a învățămîntului. Astfel, între 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, dintre care 4000 săli de clasă în școlile de cultură generală în orașe și centre muncitorești și 11.000 în localitățile rurale.**

Lucrările personale pentru obținerea gradului II

Constituirea gradelor didactice – stabilită prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 30 iulie 1959 – contribuie mult la continua perfecționare a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor, la ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului muncii instructiv-educative. Cerințele diferențiate de la un grad la altul sînt menite să stimuleze preocuparea cadrelor didactice pentru permanenta îmbunătățire a pregătirii lor ideologice, științifice și metodice, pentru ridicarea măiestriei pedagogice și pentru o mai completă valorificare a experienței proprii.

Una din cerințele care răspund într-o mare măsură acestui scop o constituie elaborarea și susținerea unei lucrări personale de către candidații care se vor prezenta la examenul în vederea obținerii gradului II. Lucrarea personală are menirea de a dovedi în ce măsură candidatul respectiv reușește să valorifice în mod științific experiența proprie sau experiența din școala sau raionul unde lucrează în lumina principiilor generale ale pedagogiei, psihologiei și metodicilor. Atitudinea științifică, conștientă în prezentarea întregului complex de mijloace și metode folosite, a condițiilor concrete care au determinat îmbinarea și aplicarea într-un anumit fel a acestora, precum și în prezentarea rezultatelor obținute are o deosebită importanță pentru continua ridicare a nivelului activității pedagogului. În același timp, experiența pozitivă a unora poate deveni un bun pentru toate cadrele didactice, mai ales pentru cele cu mai puțină experiență, atunci cînd ea este prezentată în concluzii și generalizări puse la îndemîna lor. Astfel, lucrările personale pentru obținerea gradului II vor contribui la stimularea cadrelor didactice în cercetarea propriei lor activități, a căilor care au dus la obținerea unor rezultate pozitive în munca instructiv-educativă, iar lucrările valoroase din acest punct de vedere vor putea fi folosite apoi în elaborarea unor metodici de specialitate care să reflecte experiența înaintată a școlii noastre.

Pentru orientarea eforturilor cadrelor didactice spre cercetarea și soluționarea celor mai importante probleme care stau în fața școlii noastre, cum sînt legarea învățămîntului de viață, de producție, educația ateist-științifică a elevilor, educația elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar etc., Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat tematici care cuprind cîte circa 10 teme pentru fiecare specialitate și din care se va putea alege tema pentru lucrarea personală.

În alegerea uneia sau alteia din temele indicate este bine să se aibă în vedere preocupările personale, experiența proprie sau din școală și raion, rezultatele obținute, materialul faptic de care dispune fiecare sau posibilitatea de a-l culege, precum și posibilitatea de a formula concluzii și soluții noi.

Acele cadre didactice care se preocupă de studierea unor probleme actuale pentru învățămînt dar care nu sînt prevăzute în tematica indicată de minister pot cere institutelor de perfecționare de care aparțin aprobarea de a trata aceste probleme.

În elaborarea lucrărilor, care implică și o muncă de cercetare proprie, trebuie să se țină seamă de anumite cerințe.

În primul rînd este necesar să se precizeze scopul lucrării și problemele care urmează a fi demonstrate în cursul cercetării. Așa, de exemplu, în tratarea temei „Legarea teoriei de practică, de producție în predarea fizicii" autorul își poate propune să demonstreze că îmbinarea învățămîntului cu munca în producție face posibilă însușirea mai temeinică de către elevi a cunoștințelor teoretice, a principiilor, legilor și noțiunilor din fizică, contribuie la dezvoltarea gîndirii lor, asigură lărgirea orizontului lor politehnic, și duce la formarea unor priceperi și deprinderi trainice, care ușurează drumul spre însușirea unei profesiuni. În cazul altei teme, cum ar fi „Formarea concepției materialist-dialectice la elevi prin predarea științelor naturale", se poate pleca de la faptul că înțelegerea de către elevi a legilor evoluției din lumea animală și vegetală, a interdependenței și legăturii cauzale dintre toate fenomenele biologice duce la formarea unei gîndiri dialectice și le dă elevilor posibilitate de a interpreta fenomenele din natură și societate în lumina concepției materialist-dialectice.

Plecînd de la aceste probleme autorul trebuie să-și organizeze astfel munca încît, pe baza rezultatelor obținute, a metodelor și procedeelor folosite, în lumina principiilor psihologice și pedagogice ale procesului instructiv-educativ, să demonstreze rezolvarea lor practică.

O altă cerință obligatorie în munca de cercetare și abordare a unei probleme o constituie documentarea. Succesul oricărei cercetări depinde în primul rînd de nivelul ideologic și politic al cercetătorului. De aici, necesitatea de a studia permanent învățătura marxist-leninistă și documentele partidului și statului nostru pentru a putea da fenomenelor studiate o interpretare justă, științifică, strîns legată de problemele concrete ale construcției socialiste din patria noastră. Pregătirea științifică de specialitate, pregătirea pedagogică și metodică au de asemenea o importanță hotărîtoare în reușita unei lucrări. Concomitent cu aceasta se impune însă o documentare specială în legătură cu tema aleasă spre cercetare. Studierea literaturii în legătură cu tema aleasă, cunoașterea ultimelor date privitoare la aceasta ajută cercetătorului să cunoască problema mai adînc, să înțeleagă natura fenomenului pe care-l urmărește, legăturile sale cu alte fenomene, să desprindă esențialul și să se orienteze în mod just în tratarea diferitelor aspecte ale problemei, evitînd relatarea descriptivă a faptelor și o tratare superficială.

În lumina scopului propus, pe baza documentării și a experienței proprii sau din școala și raionul respectiv se va întocmi apoi un plan tematic al lucrării, care va cuprinde problemele mari și ideile principale din cadrul fiecăreia. Este indicat ca în definitivarea acestui plan cadrele didactice să ceară sprijinul inspectorilor metodiști regionali și raionali, al cadrelor didactice de la institutele de perfecționare, precum și al cercetătorilor de la Institutul de științe pedagogice.

După întocmirea planului, adunarea materialului faptic este un aspect dintre cele mai importante în activitatea de elaborare a lucrărilor personale. De calitatea acestui material, a observațiilor și constatărilor cercetătorului depind în bună parte justețea și profunzimea generalizărilor și concluziilor la care se ajunge. În culegerea materialului faptic este necesar să se aibă în vedere nu numai măsurile, metodele și procedeele folosite de profesori, ci și procesele psihologice care stau la baza însușirii cunoștințelor, a formării priceperilor și deprinderilor.

Adunarea materialului faptic trebuie eșalonată pe o perioadă mai îndelungată de timp, spre a se putea obține date cît mai variate, mai concludente în legătură cu fenomenul urmărit. În adunarea acestui material vor putea fi folosite diverse metode, cum sînt : observația, convorbirea (cu elevi, cadre didactice, părinți etc.), studiul documentelor școlare și al lucrărilor elevilor, efectuarea unor lucrări speciale de control, experimentul pedagogic, în funcție de tema aleasă și de experiența studiată. În munca de cercetare trebuie folosit întreg acest sistem de metode și, îndeosebi, nu trebuie neglijată metoda observației, pentru că în studierea propriei experiențe observațiile făcute de profesor asupra planurilor calendaristice, asupra planurilor de lecții și în general asupra desfășurării și realizării fiecărei lecții sau activități cu elevii sînt deosebit de valoroase.

Acele cadre didactice care prin funcția ce o exercită (inspectori, directori de școli, metodiști, responsabili de cerc pedagogic sau comisii metodice etc.) pot folosi în tratarea temei, pe lîngă experiența proprie, și experiența altor cadre didactice, vor îmbina folosirea acestor metode astfel încît materialul faptic adunat să fie cel mai concludent.

Munca de analiză a materialului acumulat începe cu clasificarea lui pe probleme și pe ideile principale din planul lucrării. Compararea și confruntarea faptelor ocupă un loc important în stabilirea interdependenței și a legăturilor cauzale care duc la explicarea efectelor pozitive din munca analizată, ajută la alegerea a ceea ce este principal, caracteristic și la înlăturarea faptelor întîmplătoare, neînsemnate.

Analiza este apoi urmată de sintetizarea elementelor tipice, caracteristice și de aprecierea acestora din punct de vedere al scopului propus și al legilor pedagogice și psihologice care stau la baza procesului studiat. În aprecierea și generalizarea faptelor important este să se plece de la rezultatele obținute, ținîndu-se seama în același timp și de condițiile concrete în care s-a desfășurat activitatea.

În urma acestui proces de analiză, sistematizare și generalizare a materialului faptic cules, elaborarea propriu-zisă a lucrării este mult ușurată. Redactarea ei într-o formă cît mai sistematică se realizează cu ușurință prin urmărirea planului tematic pe baza căruia s-a efectuat întrega cercetare. În sistematizarea ideilor este de asemenea important să se desprindă clar care este problema principală și care sînt ideile prin care se argumentează, se analizează și se demonstrează cceasta. Afirmațiile, concluziile prezentate trebuie să aibă o serioasă fundamentare științifică, să fie temeinic argumentate și susținute cu exemple concrete. În felul acesta se va evita prezentarea pur descriptivă, meșteșugărească a muncii instructiv-educative.

Extinderea pe care trebuie s-o aibă lucrarea personală diferă în funcție de tema aleasă și de scopul propus. Socotim însă că ea nu trebuie să depășească 20-25 de pagini. Acest lucru este pe deplin realizabil dacă autorii vor renunța la introducerile prea lungi, iar în expunerea problemelor vor elimina frazele de prisos.

Lucrările elaborate se trimit, prin direcțiile școlilor, la institutele de perfecționare sau la instituțiile centrale tutelare, unde sînt studiate și apreciate de către cadrele didactice de specialitate. Un rol important în definitivarea aprecierii îl va avea susținerea lucrării de către candidat în cadrul examenului. De aceea, este necesar ca în legătură cu fiecare teză abordată în lucrare autorul să aibă opinia sa, să poată susține cu argumente convingătoare punctul său de vedere. Aceasta presupune însușirea și prelucrarea proprie a întregului material documentar folosit, cere ca aspectele concrete din experiența analizată să fie temeinic fundamentate din punct de vedere teoretic.

Astfel înțeleasă, lucrarea personală în vederea obținerii gradului II va constitui un mijloc eficace de ridicare a pregătirii profesionale a cadrelor didactice și, prin aceasta, de îmbunătățire continuă a activității instructiv-educative din școală.

TEODORA DAVID
lector la I.P.C.D., București

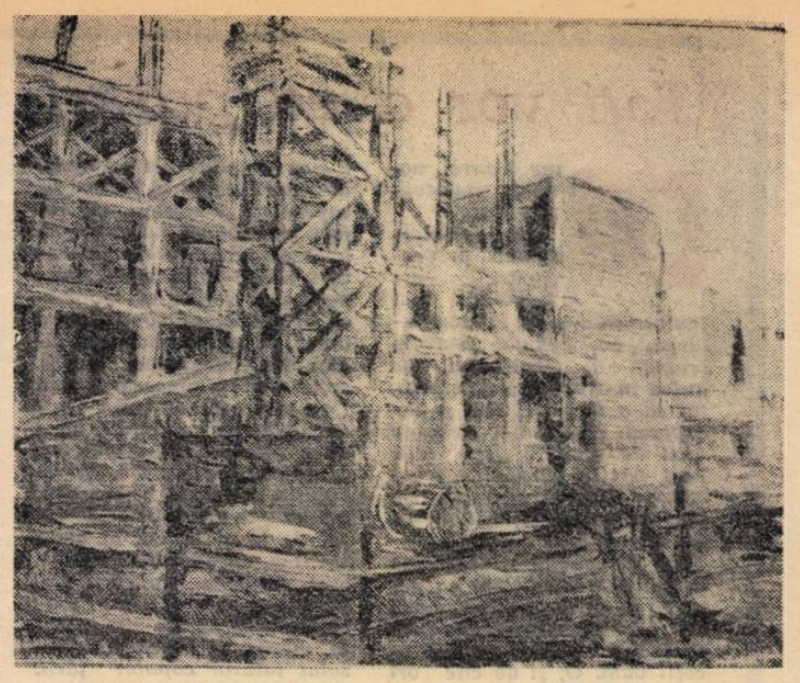

Proj. MIHALACHE EUGEN (București) : Încă o școală nouă.

O frumoasă victorie a sportului nostru școlar

La Lugoj au avut loc de curînd întrecerile din cadrul celei de a III-a ediții a întîlnirilor prietenești dintre reprezentativele școlare de gimnastică ale R.P. Române și R.P. Bulgaria, încheiate prin victoria deplin meritată a reprezentativelor țării noastre (545.05—539,10).

„De data aceasta – a declarat tov. Stoian Popov, conducătorul delegației sportivilor bulgari — gimnaștii dvs. au avut o pregătire superioară. Noi ne-am prezentat cu individualități foarte talentate. Dvs., în schimb, cu două echipe omogene. Ori, într-o întrecere sportivă pe echipe, factorul omogenitate este hotărîtor în determinarea victoriei".

Meritul pentru buna pregătire a echipelor noastre revine în bună parte antrenorilor, care au știut să pună cu pricepere în practică indicațiile date de Direcția educației tineretului școlar din M.I.C. Antrenorii s-au străduit să asigure echipelor omogenitatea necesară, paralel cu un înalt nivel de pregătire.

Victoria echipelor noastre n-a apărut însă certă de la început. Bunăoară, unul dintre concurenții cei mai bine pregătiți, Petre Micläuș, n-a reușit să evolueze din prima zi a întrecerilor (la cal cu mînere și bară) la adevărata sa valoare. De aceea, concurentul său bulgar, Stoian Palazov, și-a putut asigura primul loc la individual compus. La fel s-au petrecut lucrurile și în cazul fetelor, unde talentata noastră reprezentantă, Ana Mărgineanu, nu s-a putut concentra suficient pentru a o întrece pe Liliana Berlinova. În schimb, pe echipe, avantajul nostru s-a conturat din chiar prima zi a întîlnirii (162,75 puncte față de 161,05 puncte ale gimnaștilor bulgari).

În ziua a doua gimnaștilor noștri le-a dispărut tracul, ei egalînd la individual compus fete (Berlinova și Mărgineanu au terminat concursul ocupînd primul loc). A sporit în același timp avantajul în clasamentul pe echipe, atît la fete cît și la băieți.

Victoria gimnaștilor noștri a fost o victorie a voinței dar și rezultatul firesc al unei bune pregătiri. Într-adevăr, ei au demonstrat în această întîlnire o sensibilă îmbunătățire a execuției exercițiilor, o îmbogățire evidentă a „repertoriului", o eliminare aproape radicală a punctelor nevralgice din pregătirea tehnică (mai multă cursivitate între elementele componente ale exercițiilor, corecte „stînduri pe mîini" la bîrnă, foarfeci foarte reușite la sol, zboruri sigure, cu extensie amplă, la sărituri, aterizări spectaculoase la inele etc.) Ana Mărgineanu, Edme Ilie, Petre Micläuș, Andrei Kadar, Alexandru Szilagy și toți ceilalți componenți ai echipelor noastre reprezentative merită calde felicitări pentru acest frumos succes.

Victoria obținută la Lugoj de elevii noștri consemnează în același timp grija necontenită cu care regimul nostru democrat-popular înconjoară tinerele mlădițe ale țării, cărora le asigură condiții minunate pentru practicarea organizată, la nivel înalt, a sportului.

T. STAMA

GH. GLAUBER : Micii chimiști

Din experienţa anului şcolar încheiat

Despre metodica lucrărilor practice de control

Procesul de pregătire practică a cadrelor necesare agriculturii cere o verificare periodică a nivelului acestora prin lucrări de control şi examene practice, care trebuie să oglindească în mod cît mai fidel stadiul calitativ al instruirii elevilor.

Uneori însă am putut constata în cursul anului şcolar încheiat că o serie de cadre didactice au apreciat pregătirea elevilor mai mult după felul cum şi-au îndeplinit norma de lucru şi după capacitatea lor fizică de muncă — deci după criterii care oglindesc aspectele cantitative ale activităţii. Aceste cadre didactice n-au urmărit şi n-au analizat suficient conţinutul cunoştinţelor elevilor, măsura în care şi-au format priceperi şi deprinderi practice în legătură cu cele mai importante şi complexe lucrări din agricultură. De asemenea, am constatat uneori că formele şi metodele prin care s-a realizat verificarea pregătirii practice a elevilor cu prilejul lucrărilor de control n-au fost cele mai adecvate. De pildă, li s-a cerut elevilor să întocmească referate şi li s-au pus întrebări asupra modului cum au executat anumite lucrări, apreciindu-se în acelaşi timp calitatea caietelor de practică. Aparent, acest sistem pare a fi justificat de unele aspecte specifice producţiei agricole şi anume de faptul că, de obicei, condiţiile naturale optime de executare a majorităţii lucrărilor agricole sînt legate de anumite date fixe, de anotimpuri. De aceea, în perioada examenelor profesorul nu poate folosi întotdeauna lucrările cele mai reprezentative, mai tipice, prin care să poată constata în ansamblu gradul de pregătire practică a elevilor. De obicei, în perioada cînd se dau examenele (august-octombrie) se pot efectua numai lucrări simple, şi de un nivel tehnic scăzut. La aceasta se mai adaugă faptul că în producţia agricolă lucrările nu au ca efect imediat obţinerea unui produs care să poată fi luat drept ghid în aprecierea integrală a calităţii cunoştinţelor însuşite de elevi.

Toate aceste argumente par convingătoare. In fapt însă, profesorii bine pregătiţi ştiu să folosească cu pricepere şi asemenea lucrări practice pentru a verifica multilateral pregătirea elevilor. Am întîlnit astfel profesori care trag concluzii întemeiate pe baza îndemînării cu care elevii execută lucrarea, a felului cum mînuiesc aceştia uneltele, aparatele sau maşinile, a preciziei lor în executarea operaţiilor, a ritmului în care le desfăşoară, a respectării succesiunii fazelor şi operaţiilor din lucrare prin înlăturarea timpilor morţi şi prin eliminarea mişcărilor de prisos în timpul deplasării de la o plantă la alta etc. Observînd şi înregistrînd simultan toate aceste elemente dinamice, aceşti profesori şi-au putut forma o imagine clară asupra pregătirii practice a elevilor, ceea ce le-a dat posibilitatea să aprecieze just lucrarea. Astfel, la Centrul şcolar agricol nr. 2 din Turda, elevii din anul III au primit la examenul de calificare, ca probă practică, lucrarea „Copilitul şi legatul tomatelor". In timpul lucrării s-a urmărit modul cum s-a pregătit fiecare elev pentru lucrare, cum a studiat în prealabil habitusul plantei în vederea legării unui număr mai mare sau mai mic de tulpini, ce copili au suprimat, numărul de legături aplicate fiecărei plante în funcţie de talia acesteia, alegerea locurilor unde trebuiau aplicate legăturile, iscusinţa cu care s-au executat alternativ cele două operaţii — copilitul şi legatul etc. Timpul de lucru fiind stabilit la 2 ore pentru fiecare serie, prin procentaj s-a putut calcula norma realizată de fiecare elev în parte. Toate aceste observaţii au fost notate de profesorul examinator şi au constituit un element de bază în aprecierea cunoştinţelor practice dovedite de elevi în executarea lucrării respective.

Pentru o verificare mai largă, de ansamblu a gradului de pregătire practică a elevilor se folosesc în multe şcoli, paralel cu probele practice, lucrări scrise. Profesorii cu experienţă cer elevilor să descrie în aceste lucrări procesul tehnologic al unui sistem de cultură aplicat la o plantă, metodele prin care se efectuează diferitele operaţii, modul cum trebuie organizată munca pentru fiecare lucrare în parte etc. Astfel lucrările scrise îi pun pe elevi în situaţia de a demonstra în ce măsură cunosc ei, din punct de vedere teoretic, tehnica cultivării unei plante şi succesiunea operaţiilor aplicate unei plante pe o anumită perioadă, să explice criteriile agro-biologice care cer executarea operaţiilor printr-un anumit procedeu sau metodă şi într-un anumit timp. Totodată, profesorii bine pregătiţi cer elevilor să arate în lucrările scrise, în mod concret, cum au lucrat ei în timpul practicii în producţie, observaţiile lor personale asupra condiţiilor diverse în care şi-au desfăşurat munca.

Un procedeu eficace de apreciere a elevilor în cadrul probelor de verificare folosesc profesorii de specialitate de la Centrul şcolar agricol din Geoagiu. Plecînd de la ideea că pentru a da o apreciere întemeiată a pregătirii elevilor este necesar să se observe efectul întregului complex de lucrări agrotehnice pe care le reclamă o plantă de cultură în cadrul ciclului de vegetaţie, ei au repartizat fiecărui elev, încă din prima perioadă de practică, parcele cu culturi de legume, straturi de flori şi arbuşti ornamentali din parcul dendrologic etc. In pepiniera de pomi fiecare rînd de port-altoi şi altoi are eticheta cu numele unui elev. Pe baza observaţiilor şi a aprecierilor efectuate de ei pe parcursul tuturor perioadelor de practică, profesorii au la îndemînă elementele necesare unei aprecieri întemeiate a cunoştinţelor şi deprinderilor fiecărui elev. Comisia de examen are la rîndul ei posibilitatea de a analiza rezultatele obţinute de elevi pe baza materialului viu din pepiniera şcolii, din livada de pomi, din grădina de legume şi din parcul dendrologic. In pepinieră, spre exemplu, se iau în considerare procentul de prindere la altoire, tăierea la inel, scoaterea cepului, tăierea de protectare a coroanei, lucrările de îngroşare a tulpinei etc., iar în livada de pomi se apreciază felul cum s-au făcut tăierile de curăţire, de fructificare, rezultatele obţinute de elevi în urma experienţelor de hibridare la pomi etc.

Socotim deci că la şcolile din sectorul agricol problema controlului şi aprecierii cunoştinţelor practice la examenele de la sfîrşitul perioadelor de practică trebuie privită în mod diferenţiat, în funcţie de posibilităţile ce le oferă producţia pentru alegerea celor mai indicate lucrări de control, ca şi de specificul meseriei pentru care se pregătesc elevii. Exemplele citate pledează pentru repartizarea, acolo unde este posibil — în sectorul horticol şi în sectorul viticol — a unor suprafeţe delimitate din fiecare cultură principală, individual fiecărui elev. In celelalte şcoli cu profil agrozootehnic acest procedeu fiind mai greu de realizat, lucrările de control trebuie să cuprindă, credem noi, o probă practică şi o lucrare scrisă. In ambele cazuri observaţiile şi notările efectuate de colectivul de profesori şi tehnicieni care au îndrumat practica pe toată perioada trebuie folosite în mod judicios, pentru stabilirea cît mai exactă a calificativului final.

Ing. D. DANCA
Cluj

Deosebit de mult sînt îndrăgite de elevii şcolilor noastre activităţile pe care le desfăşoară în cadrul cercurilor extraşcolare.

Clişeul de mai sus îi înfăţişează pe cîţiva tineri fotoamatori studiind funcţionarea aparatului de copiat.

Învăţînd şi muncind laolaltă

Şcoala noastră este o şcoală mare — cuprinde 40 de clase şi peste 1300 de elevi, români şi maghiari, care învaţă şi lucrează laolaltă. La sfîrşitul anului şcolar încheiat am constatat cu toţii că situaţia la învăţătură s-a îmbunătăţit simţitor în comparaţie cu anii trecuţi. Deosebit de mult ne-a bucurat faptul că avem clase fără nici un corigent, ca, de exemplu, clasa a X-a „E" şi a XI-a „A" de la cursul de zi, sau clasa a VIII-a „D" de la cursul seral.

In mare parte, rezultatele bune la învăţătură se datoresc intensei munci educative desfăşurate în şcoală. Sub conducerea organizaţiei de partid, cadrele didactice s-au străduit — şi au izbutit în bună măsură — să-i unească pe toţi elevii într-un colectiv strîns, bazat pe relaţii de prietenie tovărăşească. Orele de diriginţie comune, organizate de elevii claselor a XI-a de la secţiile cu limbile de predare română şi maghiară, activitatea comună în ansamblul coral al şcolii care cuprinde peste 200 de elevi, avînd un repertoriu în ambele limbi, ca şi activităţile sportive, excursiile, vizitele în întreprinderi, munca patriotică, întrunirile tovărăşeşti şi alte activităţi organizate în comun sub îndrumarea pedagogilor şi a organizaţiilor U.T.M. au contribuit mult la apropierea elevilor.

In vederea întăririi sentimentului patriotic al elevilor s-a organizat vizitarea în comun a expoziţiei „Dezvoltarea economică a regiunii Baia Mare în anii puterii populare". De asemenea, s-au organizat o excursie la Cluj şi la Bucureşti şi alta în Munţii Făgăraşului pentru cunoaşterea de către elevi a patriei noastre. După anumite teme din materia predată s-au organizat vizite în comun la întreprinderi. De exemplu, au fost vizitate întreprinderile „Mondiala", „Unio", „Tudor Vladimirescu", „1 Septembrie". De asemenea, după predarea lecţiei de economie politică „Relaţiile socialiste în agricultură" elevii claselor a X-a de la ambele secţii, sub conducerea profesorilor, au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Steagul lui Lenin" din Păuleşti, unde tov. Maria Zidaru, preşedinta cunoscută în toată ţara, le-a vorbit despre munca şi succesele colectiviştilor.

Impreună au lucrat elevii şi în acţiunile patriotice. Astfel, ei au colectat laolaltă în acest an peste 30 de tone de fier vechi.

O prietenie strînsă s-a închegat şi între elevii de la cursul de zi şi de la cursul seral. Muncitorii-elevi au confecţionat un bogat material didactic pentru laboratorul şcolii.

Cadrele didactice din Şcoala medie nr. 2 din Satu Mare se angajează să muncească şi mai intens pentru a putea îndeplini cu cinste sarcina încredinţată de partidul nostru, educarea comunistă a elevilor, dezvoltarea lor multilaterală.

A. SALGEANU
Satu Mare

Jocul didactic muzical

Educatoarele au, pe lîngă alte sarcini, şi aceea de a-i îndruma pe copii spre cunoaşterea frumosului din natură, din viaţă, de a le dezvolta capacitatea de a-l înţelege, de a le forma unele priceperi şi deprinderi artistice. Această sarcină le-a preocupat îndeaproape pe educatoarele din grădiniţa noastră.

In articolul de faţă vom expune cîteva aspecte din experienţa pe care am dobîndit-o în folosirea jocurilor didactice muzicale. In decurs de doi ani, de cînd experimentăm aceste jocuri, am reuşit să obţinem unele rezultate bune în educaţia muzicală a preşcolarilor.

De exemplu, la grupa mijlocie, prin jocul numit „Cum trebuie să merg", am urmărit să dezvoltăm la copii simţul ritmic, să-i facem să deosebească un ritm accelarat de unul rar şi să meargă în ritmul muzicii. La grupa mare am folosit acelaşi joc pentru a-i obişnui pe copii să facă deosebirea între ritmurile rar, potrivit şi repede şi să execute mişcări conforme ritmului. In acest scop am ales trei melodii : una cu sunete înalte şi ritm accelerat, alta cu sunete joase şi rare şi un marş. Pentru ca toţi copiii să înţeleagă regula jocului a fost necesară o pregătire prealabilă. Educatoarea a cîntat melodia „Marşului piticilor" şi le-a cerut copiilor să păşească în ritmul acestui marş. Apoi a cîntat melodia cu sunete joase şi rare şi i-a întrebat pe copii al cui mers se potriveşte cu această melodie. Copiii au demonstrat mersul ursului în ritmul melodiei. Cîntînd apoi melodia cu sunete înalte şi ritm accelerat, educatoarea le-a cerut copiilor să găsească mişcarea potrivită. Dacă la a doua melodie copiii au găsit de comun acord că cea mai potrivită mişcare este mersul ursului, la cea de a treia melodie au găsit mai multe mişcări potrivite : zborul păsărelelor, săritura iepuraşului, fuga căprioarei, zburdatul mielului — fapt ce dovedeşte că ei au înţeles caracterul cîntecului. Copiii au executat pe această melodie mişcări în ritm — paşi mărunţi şi repezi.

In continuare s-a desfăşurat jocul propriu-zis. Educatoarea a cîntat „Marşul piticilor", iar copiii mari au început să meargă în marş. In momentul cînd educatoarea a întrerupt melodia, trecînd fără pauză la cea de a doua, copiii au schimbat imediat mişcarea, înlocuind-o cu cea potrivită (mersul ursului). S-a continuat apoi jocul cu melodia a treia. Copiii din grupa mijlocie au executat acelaşi joc numai pe melodiile a doua şi a treia, în timp ce copiii din grupa mare ritmau cu palmele.

Un alt joc didactic muzical — intitulat „Cine a cîntat" — a avut menirea de a-i familiariza pe copii cu diferite instrumente muzicale. La grupa mijlocie s-a urmărit recunoaşterea timbrului specific al pianului, trompetei şi tobei, iar la grupa mare dezvoltarea auzului muzical şi recunoaşterea timbrului specific al instrumentelor apropiate : toba şi tamburina, pianul şi acordeonul etc. Educatoarea a pregătit jetoane reprezentînd instrumentele muzicale respective. Aceste jetoane au fost înşirate pe masă, lîngă instrumente. Copiii stăteau pe scăunele, în semicerc în jurul mesei. După explicarea regulei, jocul s-a desfăşurat astfel : un copil s-a aşezat în colţul clasei, întors cu spatele spre ceilalţi. In acest timp educatoarea a chemat un alt copil, căruia i-a arătat un jeton — de exemplu, cel care reprezenta toba. Aceasta însemna că el trebuie să lovească toba şi să întrebe : ce instrument cîntă ? Copilul din colţul clasei trebuia să ghicească ce instrument muzical a produs acel sunet şi să-l numească. Jocul a continuat astfel alternîndu-se copiii din grupa mijlocie cu cei din grupa mare, la nivelul cerinţelor indicate în scop. El ne-a folosit îndeosebi pentru verificarea cunoştinţelor fiecărui copil în parte.

In altă variantă a jocului s-a lucrat cu toţi copiii deodată. Educatoarea a împărţit jetoanele la toţi copiii, ţinînd seama de diferenţierea pe subgrupe. De exemplu, copiii din grupa mijlocie au primit jetoanele ce reprezentau toba, trompeta şi pianul. Apoi li s-a explicat regula jocului. Copiii au stat întorşi cu spatele la educatoare, ţinînd jetoanele în mînă. Educatoarea a lovit într-o clapă de pian şi a întrebat : ce instrument a cîntat ? Copiii s-au întors, iar acei care au avut pe jeton un pian au ridicat jetonul. Jocul a continuat la fel cu toate instrumentele.

Acelaşi joc s-a folosit la grupa mare şi mijlocie pentru recunoaşterea timbrului specific al vocii copiilor, pentru deosebirea unui registru acut şi grav cu ajutorul diferitelor onomatopee. El a ajutat astfel şi la formarea unei dicţiuni corecte.

Aceste exemple arată cîteva din jocurile experimentate la grădiniţa noastră, care ne-au ajutat să organizăm activităţile de muzică într-o formă plăcută, atractivă pentru copii.

FILOFTEIA BUCŞA
educatoare la grădiniţa nr. 14 din Timişoara

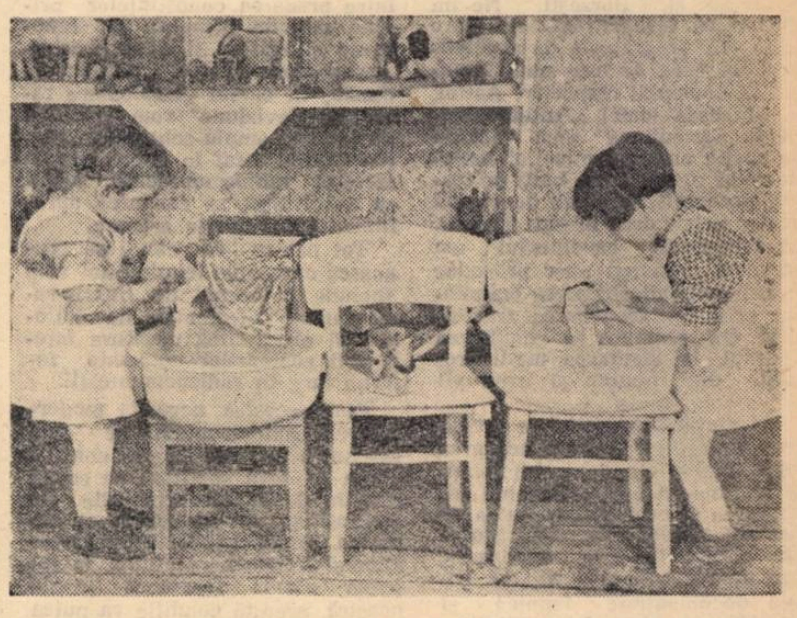

Harnice la spălat ca şi la joc.

Pentru buna pregătire a noului an școlar

Și la Conțești va fi școală de 7 ani

Călătorind pe meleagurile raionului Pașcani, am ajuns zilele trecute și la Conțești. Ne-a reținut atenția, în mijlocul satului, o clădire mare, albă, strălucind de curățenie, având în față o grădină bine întreținută. Ne-am oprit cîteva minute în fața ei.

— Vă place școala noastră? — ne-a întrebat atunci, cu o undă de mîndrie în glas, un moșneag ce poposise curios lîngă noi, în mijlocul drumului. Cu mîinile noastre am făcut-o — continuă el. Ce-i drept, ne-au ajutat și tovarășii de la raion. Am pus umăr la umăr și, în cinstea Congresului, am dat-o gata. Să fi văzut ce mai petrecere a fost atunci!...

— Ehei, pe vremea mea nu aveam așa ceva — își reluă iar firul vorbei moșneagul. Pe atunci, cei cîțiva copii care izbuteau să meargă la școală învățau înghesuiți în cîte o cămăruță cu pămînt pe jos...

Am aflat apoi că, deși în satul Conțești exista școală de cîteva zeci de ani, aceasta nu avea un local propriu. Nu se învredniciseră guvernanții burghezo-moșierești să facă o școală pentru copiii de aci, cum de altfel lăsaseră fără școli multe sate ale țării. Abia în anii puterii populare, în 1948, s-au clădit în Conțești două săli de clasă. La acestea s-au adăugat acum cîteva săli noi și o cancelarie, construite prin contribuția voluntară a cetățenilor. Copiii din Conțești au astăzi la dispoziție un local frumos și încăpător, cu mobilier nou, în care este o adevărată plăcere să înveți.

Noua școală este rodul muncii însuflețite pe care au depus-o toți cetățenii din sat, mobilizați de comuniști și sprijiniți de comitetul raional P.M.R. și de comitetul executiv al sfatului popular raional, care se preocupă cu multă grijă de problemele învățămîntului. Învățătorii, în frunte cu directorul școlii, Ilie Ancuța, precum și școlarii, au contribuit și ei efectiv la construirea localului. Așa a devenit posibil ca școala de 4 ani din Conțești să se transforme în școală de 7 ani. Absolvenții clasei a IV-a nu vor mai fi nevoiți să parcurgă zilnic peste 4 km pînă la Școala de 7 ani din Valea Seacă. Toți au acum posibilitatea să-și continue învățătura aici, în satul lor — și toți și-o vor continua.

— Problema aceasta, a aducerii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a, a stat în centrul atenției noastre încă dinainte de încheierea cursurilor — ne spune directorul școlii. La ședințele cu părinții sau la căminul cultural, la sfatul popular sau acasă la oameni, învățătorii noștri au căutat să arate tuturor sătenilor ce mare importanță are absolvirea școlii de 7 ani de către fiecare tînăr. Ei le-au explicat că dezvoltarea științei și tehnicii, munca agricolă științifică cer viitorului cetățean un bagaj de cunoștințe pe care-l poate asigura numai școala de 7 ani, iar mai tîrziu de 8 ani. Și oamenii ne-au înțeles. A contribuit mult la aceasta și faptul că au văzut cît grijă arată învățămîntului partidul și guvernul, organele locale. Ajutorul acordat pentru lărgirea localului de școală, transformarea ei în școală de 7 ani și, îndeosebi, măsura anunțată la Congresul al III-lea al partidului în legătură cu gratuitatea manualelor pentru clasele I-VII au constituit dovezi de netăgăduit ale acestei griji. Ca urmare, toți cei 22 copii care au promovat clasa a IV-a în anul școlar trecut vor urma clasa a V-a. Mai mult chiar, au cerut să mai fie înscriși încă 14 absolvenți a patru clase din serile anterioare.

Munca sistematică și perseverentă depusă de învățători cu ajutorul deputaților și al organizațiilor obștești începe să dea roade. Totul este pregătit pentru ca școala să-și redeschidă porțile pentru cei aproape 200 copii din Conțești — adică pentru toți copiii de vîrstă școlară ai satului — oferindu-le condiții bune de învățătură. Nici un copil din Conțești nu va mai rămîne în afara școlii de 7 ani, îndeplinindu-se astfel cu succes sarcina pusă de Congresul al III-lea al P.M.R.

Satul Conțești nu este singurul unde va lua ființă școală de 7 ani. În întregul raion Pașcani se vor înființa 11 asemenea unități școlare, ceea ce va permite cuprinderea în clasa a V-a, în anul ce urmează, a cel puțin 95% din școlarii care au promovat clasa a IV-a.

Cele 38 săli de clasă ce se construiesc în raion și din care cea mai mare parte sînt terminate în cinstea zilei de 23 August, înzestrarea școlilor cu cca. 600 bănci noi, 40 table, dulapuri, catedre etc. asigură condițiile materiale necesare îndeplinirii cu succes a planului de școlarizare. Majoritatea școlilor au fost reparate și sînt aprovizionate cu combustibil.

Și, în oricare raion din țară ai merge, peste tot întîlnești asemenea realizări, rod al muncii entuziaste pentru îndeplinirea sarcinilor trasate învățămîntului de cel de-al III-lea Congres al partidului, rod al însuflețirii cu care întîmpină oamenii muncii din școli marea sărbătoare a eliberării patriei.

C. MINCA

MANUALE NOI

Mai e pînă la sosirea trenului. Pe băncile din sala de așteptare a gării — lume. În colțul de lîngă fereastră, un grup de țărani. Printre ei, o femeie cu iie albă ca zăpada pe care au răsărit flori albastre de cicoare. În cele două sacoșe ale ei, pachete cu felurite cumpărături de la oraș.

— Ștefane, nu vrei să împarți cărțile? — se adresează femeia fiului ei, examinînd cu atenție coperta roșie a unui manual de istorie.

Elevul, în uniformă bleumarin, pe cap cu chipiul reglementar, avînd o ținută foarte îngrijită, se bucură din suflet:

— Ba da. Cîte sînt? 16? Deci 8 sînt ale mele, 8 ale lui Vasile.

Grămada mare de cărți în dublu exemplar din sacoșa mamei începe să se împartă în două.

Ștefan le alege pe cele mai frumoase. Greu de ales, însă, căci toate sînt noi, abia ieșite de sub tipar, și toate sînt în perfectă stare. Ia cîte una și privește cu interes coperta, apoi o răsfoiește. Dintre filele cărților răsar scene de luptă, chipuri de oameni, mașini simple alături de altele complicate — o lume nouă, pe care Ștefan o va cunoaște în noul an școlar ce se deschide peste cîteva săptămîni.

— Înveți și rusa și franceza? — se interesează mama, care nu conține să examineze coperțile noilor manuale.

— Da, și rusa și franceza — îi răspunde Ștefan, furat de lectura lui fugară.

Mama își privește cu admirație fiul. Va să zică Ștefan învață și limbi străine. Pe chipul ei e atîta mulțumire și mîndrie!

...Cărți noi. Cîtă bucurie revarsă ele în sufletele părinților, ale școlarilor... În sufletul fiecărui copil, fără excepție, căci fiecare își va avea cartea lui. Statul a avut grijă de aceasta, oferindu-i-o în mod gratuit sau, pentru cei din clasele VIII — XI, la un preț mai mult simbolic.

Frămîntărilor chinuitoare de altă dată ale părinților din preajma deschiderii anului școlar, pricinuite de lipsurile materiale care de cele mai multe ori îi împiedicau să-și trimită copiii la școală, le-au luat locul mulțumirea și bucuria pentru viitorul fericit ce stă în fața copiilor noștri.

A. C.

O preocupare de frunte: TEHNICA NOUA

Perspectivele pe care le deschide introducerea tehnicii noi în toate ramurile industriei și agriculturii noastre sînt determinante și în pregătirea deschiderii viitorului an școlar în învățămîntul profesional și tehnic. Am avut ocazia de curînd să asistăm, la Timișoara și Reșița, la consfătuiri pe această temă, unde specialiști din producție, care sînt în același timp și profesori în școlile profesionale și tehnice au arătat cum se pregătesc să-și ducă munca în noul an școlar. Redăm mai jos relatările cîtorva dintre tovarășii care au luat cuvîntul.

ING. FLOREA SINTIMBREANU, directorul Grupului școlar petrol-chimie din Timișoara: Am căutat să asigurăm toate condițiile pentru ca în acest an școlar pregătirea muncitorilor din sectorul industriei chimice să țină pasul cu ritmul impetuos de creștere al acestei industrii în lumina planului șesenal și a programului economic de perspectivă. Cadrele didactice care lucrează în școala noastră se pregătesc, de pildă, minuțios pentru a asigura predarea în cele mai bune condiții a noii ramuri științifice — petrochimia — și a proceselor tehnologice legate de producția noilor combinate de la Săvinești și Borzești. Ne-am propus să înregistrăm la fiecare temă din programele de specialitate tot ceea ce este nou, înaintat, în domeniul respectiv. Astfel, în predarea temei „Antidăunătorii în agricultură" vom acorda un spațiu amplu producției insecticidelor organice pe bază de fosfor, producție realizată de curînd pentru prima oară în țara noastră. La tehnologia cauciucului am prevăzut predarea unor procedee ca cele privind obținerea butadienei prin dehidrogenarea fracțiunilor C 4 obținute la distilarea țițeiului, la distilarea metilstirenului din benzen și izopropil etc.

Un ajutor substanțial în pregătirea condițiilor pentru predarea cunoștințelor din domeniul tehnicii înaintate a fost pentru noi colaborarea strînsă cu facultatea de specialitate din cadrul Institutului politehnic din Timișoara, care ne-a pus la dispoziție o bogată documentație tehnică și științifică și ne-a dat posibilitatea să efectuăm o serie de experiențe complexe în noile sale laboratoare.

PROF. AMELIA BRÎNZEI, directoarea Școlii tehnice de radio-televiziune din Timișoara: Noile stații de radio și televiziune, marile magistrale de energie electrică și fabrica de transistori care va fi construită în anii șesenalului — iată doar cîteva din marile obiective din sectorul energiei electrice și radiotehnicii pentru care trebuie să asigurăm cadre cu înaltă pregătire. Pe această linie anul școlar care va începe în curînd reprezintă o etapă de mare însemnătate.

Una dintre preocupările centrale ale profesorilor de specialitate din școala noastră este realizarea unei depline concordanțe între predarea cunoștințelor privind diferite principii și fenomene științifice și deservirea aparatajelor tehnice. Pentru aceasta, în cursul „Exploatare radio și televiziune" vom rezerva un loc mai amplu schemelor echipamentului aflat în exploatare în sectorul radiocomunicații, astfel ca absolvenții să cunoască aprofundat toate aceste scheme.

Tot pentru ca elevii să cunoască cuceririle tehnicii noi vom include în cursul de „Bazele radiotehnicii" elementele de automatică electronică necesare înțelegerii comenzilor automate folosite larg în radiocomunicații.

Toate acestea necesită modernizarea echipamentului de care dispunem în școală. Avem convingerea că, prin sprijinul pe care-l primim de la întreprinderile de specialitate din Timișoara și din partea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, în rețeaua căruia figurează școala noastră, această condiție va putea fi asigurată.

ING. GHEORGHE FOMETESCU, șef de atelier la hala de motoare Diesel a Combinatului metalurgic din Hunedoara, profesor de tehnologie la Grupul școlar profesional și tehnic al combinatului: În pregătirea noastră pentru noul an școlar, ocupă un loc important măsurile menite să contribuie la familiarizarea ucenicilor cu tehnica nouă și tehnologia înaintată, care se introduc pe scară tot mai largă în secțiile întreprinderilor și care vor fi precumpănitoare în perioada cînd vor absolvi școala actualii ucenici. În pregătirea teoretică a ucenicilor vom pune un accent special pe calculele de strungărie efectuate pe baza exemplelor concrete luate din producție — transformări de filet metric, filet Withworth și moduli — și pe deprinderea lor cu utilizarea tabelelor de calcul al filetului. De asemenea le vom face cunoscute elevilor și ucenicilor metoda de filetare prin frezare folosită amplu în cadrul lucrărilor de serie și mașinile de rulat filet — ultima expresie a tehnicii moderne din acest domeniu. Profesorii de tehnologia materialelor se pregătesc pentru a furniza ucenicilor date în legătură cu diametrele inițiale ale pieselor, în funcție de noile procedee de filetare.

În predarea capitolelor despre mașini-unelte vom acorda un spațiu amplu procedeelor de utilizare a unor mașini de înaltă tehnicitate cum sînt mașinile de rectificat roți dințate și arbori cotiți, mașinile de găurit în coordonate, mașinile de rectificat came etc.

Familiarizarea ucenicilor cu aceste noi cuceriri ale tehnicii moderne necesită folosirea mai largă și mai eficace a intuiției în procesul de predare. De aceea, alături de planșele reprezentînd vederi de ansamblu și secțiuni în principalele agregate și mașini-unelte utilizate în combinatul nostru, cabinetele tehnice ale școlii se vor îmbogăți în noul an cu interesante machete funcționale reprezentînd mașinile și agregatele moderne.

M. A.

Tinerii uzinei

Ne aflăm în pragul unui nou an școlar. Altă dată, acest eveniment se făcea simțit numai în rîndurile unei pături restrînse de tineri. Astăzi, atmosfera începutului de an școlar cuprinde nu numai școlile, ci și marile uzine, întreprinderile, S.M.T.-urile — toate locurile unde muncește tineretul patriei noastre. Căci pretutindeni în țară, prin grija partidului și a guvernului, tineretul muncitor se îndreaptă cu entuziasm spre învățămînt, spre școală.

Entuziasmul cu care întregul nostru tineret a întîmpinat cel de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor s-a manifestat puternic și în dorința lor de a-și însuși noi cunoștințe, de a-și lărgi orizontul cultural și științific.

La uzinele noastre, Uzinele „Semănătoarea", pregătirile pentru cuprinderea unui număr tot mai mare de tineri muncitori la cursurile școlii medii serale au început din vreme. În anul trecut, 180 de muncitori-elevi din uzină au absolvit cu succes clasele VIII-XI. 18 dintre ei au primit diploma de maturitate și se pregătesc acum pentru admiterea la cursurile fără frecvență în învățămîntul superior. Printre ei se găsesc numeroși fruntași în producție ca lăcătușii Marin Iacob, Ion Răduță sau Alexandru Roșu, care vor urma cursurile Facultății de mecanică din cadrul Institutului politehnic.

Cunoștințele de matematică, chimie, fizică etc. pe care și le-au însușit muncitorii-elevi din uzina noastră i-au ajutat să muncească în producție mai bine, mai organizat, cu randament sporit. La aceasta a contribuit mult munca profesorilor, care au predat cunoștințele în strînsă legătură cu viața, cu problemele concrete ale muncii din uzină. De exemplu, profesorii de matematică și chimie, cunoscînd și folosind numeroase exemple din activitatea de zi cu zi a uzinei, au organizat adesea lecții și discuții cu caracter practic în legătură cu felul cum trebuie aplicate în viață, în munca din producție, cunoștințele studiate în școală. Ca urmare mulți muncitori-elevi din sectoarele strungărie, turnătorie, matrițerie etc. au devenit fruntași în producție. Matrițerul Nicolae Țucă, strungarii Dumitru Petanca, Tudor Finat și Dumitru Eremia, turnătorii Constantin Mihai și Anton Simionescu sînt numai cîțiva dintre aceștia.

Nu-i de mirare, de aceea, că numărul muncitorilor-elevi sporește mereu. Dacă în anul trecut cursurile clasei a VIII-a au fost urmate de 66 muncitori-elevi, în acest an se pregătesc pentru examenul de admitere în clasa a VIII-a aproape 100 de tineri. Acesta este și un rezultat al muncii susținute desfășurate de către comisiile anume create în sectoarele uzinei, la care au participat și majoritatea cadrelor didactice de la școala medie serală.

Sub îndrumarea comitetului de partid, cu sprijinul conducerii administrative și al cadrelor didactice, organizația U.T.M. din uzinele noastre caută să-i ajute pe tineri să poată urma cursurile în cele mai bune condițiuni, să se pregătească temeinic. S-au luat măsuri pentru ca majoritatea muncitorilor-elevi să lucreze într-un singur schimb. Pentru puținii tineri care vor lucra în două schimburi s-au repartizat astfel orele de muncă, încît ei să poată frecventa școala cu regularitate. Ne-am îngrijit de asemenea ca toți elevii să-și efectueze concediile de odihnă pînă la data începerii cursurilor.

Pe baza experienței acumulate în anul trecut vom căuta să extindem numărul grupelor de studiu ale muncitorilor-elevi și să le organizăm pe baza unui program precis, elaborat în colaborare cu conducerea școlii medii serale. De asemenea, ne vom îngriji ca muncitorii-elevi să fie sprijiniți permanent de ingineri și tehnicieni în aprofundarea diferitelor probleme teoretice și practice pe care le studiază în școală. Vom acorda un mai mare sprijin cadrelor didactice, mobilizînd pe elevi la consultații și meditații, controlînd permanent frecvența și pregătirea lor și organizînd periodic ședințe de analiză a felului în care își îndeplinesc îndatoririle școlare.

Entuziasmul cu care se pregătesc deopotrivă pentru cursuri atît profesorii cît și muncitorii-elevi reprezintă pentru uzina noastră o garanție vie că munca în viitorul an școlar se va desfășura la un nivel tot mai ridicat.

DUMITRU ION
secretar al Comitetului U.T.M. de la Uzinele „Semănătoarea"

Elevii învață să însilozeze porumbul

Numeroase școli — ca de exemplu Școala de 7 ani din Șelimbăr, raionul Sibiu, sau o serie de școli din regiunea Pitești — și-au prevăzut, în planul de lucrări practice agricole, și cultivarea porumbului pentru siloz. Acum, în cadrul activităților obștești de vară, profesorii de cunoștințe agricole și de științe naturale îi învață pe elevi să recolteze porumbul de siloz în faza de lapte-cerară.

Înainte de toate, pedagogii le explică elevilor de ce este bine ca recoltarea să se facă numai cînd porumbul se află în această fază și nu mai de vreme sau mai tîrziu. Astfel, ei le arată că în faza de lapte-cerară planta are acumulate maximum de substanțe nutritive și, în același timp, se află într-un stadiu maxim de creștere, ceea ce asigură o producție mare la hectar. Pe de altă parte, experiența de pînă acum a demonstrat că o bună fermentare a masei însilozate se obține atunci cînd planta conține cea mai mare cantitate de zahăr — și aceasta este maximă tot în faza de lapte-cerară.

Pentru ca elevii să-și dea seama dacă porumbul a atins faza de lapte-cerară, profesorii le fac cunoscute caracteristicile acestei faze : bobul, dacă este strivit, se prezintă sub forma de aluat ; din el nu trebuie să curgă un lichid lăptos, dar în același timp să nu ajungă la consistența cerii ; frunzele inferioare au o culoare puțin îngălbenită și încep să atîrne, în timp ce frunzele din partea superioară sînt încă verzi.

În multe locuri, profesorii i-au învățat pe elevi să pregătească silozuri sau au organizat participarea lor la lucrările de pregătire a silozurilor în gospodăriile agricole colective. Astfel, elevii au luat parte la construirea silozurilor îngropate sau semiîngropate, învățînd totodată cum să calculeze capacitatea acestora în funcție de producția medie la hectar a plantelor pentru însilozat. Ei au aflat de la profesori și de la agronomii din unitățile socialiste că este bine să nu se facă silozuri cu capacitate prea mare, ci de aproximativ 0,5—5 vagoane, că forma acestora poate fi pătrată, hexagonală, rotundă sau de tranșee și că pereții lor se căptușesc cu piatră sau cărămidă presată, legată cu mortar de ciment sau var, iar partea interioară se tencuiește cu ciment. De asemenea, mulți elevi au participat la lucrări de pregătire a silozurilor construite la suprafața pămîntului sau în formă de turn.

În unele locuri, acolo unde au posibilitatea, profesorii organizează participarea elevilor la recoltarea porumbului pentru siloz cu mijloace mecanice (combina S. K. — 2, 6 sau K. U. — 2 — U.R.S.S., cositori mecanice sau secerători simple adaptate acestui scop). În alte locuri elevii recoltează cu mijloace manuale (secera și coasa).

O dată porumbul recoltat (chiar în aceeași zi), elevii învață să-l toace mărunt (1—2 cm.), cu tocătoarea manuală sistem „Toplet" sau cu hîrletul pentru tocat. Mulți dintre ei au însă posibilitatea să participe, în unitățile agricole socialiste, la lucrările de tocare a plantelor de porumb cu tocători mecanice „Toplet" R.S.S.—6 de mare productivitate, acționate cu forță motrică, sau cu tocătoarea tip T.M.S.—6, 0.

Concomitent cu tocarea, elevii au învățat cum se efectuează operația propriu-zisă de însilozare. Ei au aflat cu acest prilej că o condiție importantă pentru asigurarea unei fermentații reușite constă în presarea cît mai puternică a masei tocate, pentru a îndepărta aerul, care ar determina o fermentație aerobă, contraindicată și că, de asemenea, umplerea silozului trebuie să se facă într-un timp cît mai scurt posibil, — nu mai lung de o zi — pentru evitarea încălzirii și pierderilor în substanțe nutritive și vitamine.

Făcînd cunoscută elevilor tehnica însilozării și organizînd participarea lor la lucrările de însilozare, profesorii fruntași îmbină cunoștințele transmise cu acest prilej cu cunoștințele însușite de elevi la alte discipline. Bunăoară, în legătură cu forma gropii pentru siloz și calcularea volumului în raport cu masa de însilozat ei le cer elevilor să rezolve probleme în care se aplică cunoștințe de geometrie în spațiu, de algebră etc.

În legătură cu procesul de fermentație ce are loc în siloz, profesorii fac legătura cu o serie de cunoștințe de chimie organică referitoare la acizi organici și zaharide, arătîndu-le elevilor că în condițiile așezării porumbului tocat cît mai omogen și cît mai compact respirația celulară este redusă, iar pierderile calitative și cantitative din siloz sînt mai mici, că zaharurile — în special lactoza — se transformă în acid lactic care favorizează fermentația lactică indispensabilă unui nutreț murat de calitate bună sau că, în cazul unei așezări afînate, metabolismul celular continuă în siloz în prezența aerului și se formează acidul butiric, care favorizează fermentația butirică, dăunătoare.

Se vede limpede, așa dar, că lucrările practice de însilozare a porumbului dau elevilor posibilitatea să dobîndească multe cunoștințe și deprinderi importante, că ele contribuie mult la legarea învățămîntului de viață.

Ing. VALENTINA VIȘAN

Deocamdată, rampa de pe care tinerii navomodeliști își lansează nava n-are mai mult de 1 metru. Curînd, însă, din rîndul lor se vor ridica constructori de mari motonave.

Revista de pedagogie

nr. 4/1960

Acest număr este consacrat, în cea mai mare parte, problemelor școlii și pedagogiei privite în lumina Documentelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R

Articolele de la rubrica **„Studii"** dezbat cele mai importante aspecte ale învățămîntului nostru în etapa actuală și următoare. Astfel, sînt publicate studiile : SARCINILE ȘTIINȚEI PEDAGOGICE ÎN LUMINA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN, de **Stanciu Stoian** ; ȘCOALA DE 8 ANI, O NOUĂ ETAPĂ ÎN RIDICAREA NIVELULUI CULTURAL AL ÎNTREGULUI POPOR, de **Ion Borca** și **Eugen Blideanu** ; LEGAREA TOT MAI STRÎNSĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI CU PRACTICA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE, SARCINĂ DE FRUNTE A ȘCOLII, de **Anghel Manolache**; PREGĂTIREA MUNCITORILOR CALIFICAȚI ȘI A TEHNICIENILOR LA NIVELUL CERINȚELOR MEREU CRESCÎNDE ALE ECONOMIEI NAȚIONALE ÎN PLINĂ DEZVOLTARE, de **C. Nicolescu-Nica** și **Florea Daneș**; POSIBILITĂȚI TOT MAI LARGI DE DEZVOLTARE A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SERAL ȘI FĂRĂ FRECVENȚĂ, de **Pompiliu Vilcu** ; LĂRGIREA BAZEI MATERIALE A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE TOATE GRADELE, OBIECTIV DEOSEBIT DE ÎNSEMNAT AL DEZVOLTĂRII ȘCOLII NOASTRE, de **Ilie Aliman** și **Pavel Cănănău.**

La rubrica **„Consultații — Discuții — Cronică"** sînt publicate articolele : Contribuția geografiei regiunii la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, de **Vasile Popeangă**, Formarea deprinderilor de a rezolva probleme de aritmetică la elevii din clasele I—II, de **Gheorghe Sireteanu,** Despre structura lecției cu toate verigile procesului de învățămînt de **Gheorghe Goian,** Despre activitatea educativă din școlile profesionale și tehnice, de **Nicolae Tălpășeanu,** Folosirea demonstrației la lecțiile de aparate și instalații în școlile tehnice de chimie, de **Valeriu Rusescu,** Discutarea unor probleme instructiv-educative în Consiliul superior al școlilor, de **Silvia Dima,** Consfătuirea profesorilor de matematică din Capitală care predau în învățămîntul seral, de **Mihai Timofte** și **Ilie Ilasievici.**

Rubrica **„De peste hotare"** cuprinde articolele : Congresul învățătorilor din R.S.F.S.R. — eveniment important în dezvoltarea școlii și pedagogiei sovietice, de **Gheorghița Fleancu** și Verificarea și aprecierea cunoștințelor elevilor în școala sovietică, de **A. Turovțev.**

În cadrul rubricii **„Critică și bibliografie"**, **Emil Domocoș** prezintă noua ediție în limba română a culegerii „Despre educația comunistă" de M. I. Kalinin, iar **Nina Cavarnali** vorbește despre revista pedagogică bulgară „Narodna prosveta".

Să recomandăm elevilor

MARIN PREDA : „INTILNIRE DIN PAMINTURI"

Inițiativa Editurii tineretului de a tipări într-un singur volum cele mai valoroase nuvele ale lui Marin Preda este binevenită. Mulți dintre cititorii tineri vor avea astfel posibilitatea să reconstituie drumul ascendent al autorului romanului „Moromeții".

„Întîlnirea din pămînturi", nuvela care a dat titlul cărții, a fost cartea de debut a lui Marin Preda (1948), prevestind un talent viguros, înzestrat cu mari posibilități de a explora universul rural.

În noul volum cititorii regăsesc și nuvelele de mai mare întindere „Desfășurarea" (1952), „Ferestre întunecate" (1956) și „Îndrăzneala" (1959). Eroii acestor nuvele — Ilie Barbu, Vasile Bodescu, Anton Modan și alții — întregesc tabloul țărănimii împilate din trecut, trezită la o nouă viață prin eliberarea ei de sub exploatarea moșierilor și a chiaburilor, prin îndrumarea ei către noile idealuri de viață ale societății noastre.

Un interes deosebit al acestui nou volum îl constituie și faptul că autorul lui a revenit asupra unor pagini din proza sa, desăvîrșindu-le.

V. A. OBRUCEV : „ȚARA LUI SANNIKOV"

Academicianul Obrucev, autorul „Țării lui Sannikov", reapărută recent într-o nouă ediție în Editura tineretului, imaginează, folosindu-se de un vast material documentar, un ținut situat în zona polară, în craterul unui gigantic vulcan în inactivitate. Aici, datorită căldurii subterane, trăiesc onchilonii și tribul primitivilor Van Pu — oameni ce nu se deosebesc cu nimic de strămoșii noștri din caverne și cu care ia contact expediția rusă plecată la sfîrșitul secolului trecut să descopere „Țara lui Sannikov".

Prezentînd Țara lui Sannikov, autorul romanului dezbate interesante probleme de navigație, geografie, paleontologie și alte domenii referitoare la istoria apariției omului pe pămînt. Și, întrucît aceste probleme sînt soluționate cu ajutorul procedeelor literare, cartea este deosebit de interesantă, captivînd pe cititor.

A INCEPUT DIFUZAREA MANUALELOR ȘCOLARE GRATUITE

Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la introducerea gratuității manualelor școlare pentru toți elevii din clasele I-VII, adoptată pe baza Documentelor Congresului al III-lea al P.M.R., începe să prindă viață.

La Centrul de librării și difuzare a cărții — regionala București, a început astăzi acțiunea de difuzare a manualelor școlare gratuite către directorii școlilor din Capitală, care le vor împărți elevilor o dată cu deschiderea cursurilor într-un cadru festiv.

Pentru ridicarea numărului necesar de manuale școlare directorii școlilor din Capitală se prezintă pe raioane la depozitul de cărți școlare din bulevardul Gh. Coșbuc, nr. 38—40.

În fața micului ecran

Așteptate cu nerăbdare de miile de telespectatori din rîndurile copiilor, programele bogate și variate pe care le oferă micul ecran atrag atenția și interesul pionierilor și școlarilor prin conținutul lor recreativ și educativ.

Mult așteptate și „gustate" de către pionieri și școlari sînt mai ales programele duminicale, care, de obicei, încep cu un jurnal de actualități din viața celor mici. Astfel, în cadrul „Zilelor de vacanță" din luna iulie, o emisiune a fost închinată în întregime taberelor de copii, care au împînzit litoralul și munții noștri în vara acestui an. Micii telespectatori au putut vedea tabăra de la Năvodari, uriaș complex de odihnă și recreare, unde și-au petrecut vacanța mii de pionieri, imagini din marea tabără de la Borsec sau din tabăra de la Palatul pionierilor din București. Această secvență i-a înveselit mult pe cei ce o vizionau, prim măiestria cu care au fost surprinse scenele hazlii de la tobogan, scăldătoarea copiilor și atîtea alte distracții îndrăgite de tineretul școlar. Operatorii televiziunii n-au uitat nici de numeroasele expoziții organizate de elevi în cursul verii și au prezentat pe rînd imagini de la expoziția pionierilor din regiunea Craiova, iscusitele aparate electrotehnice construite de pionierii din regiunea Stalin, macheta distileriei de petrol confecționată de pionieri din Ploești etc.

Poate că totuși jurnalele acestea ar deveni și mai atractive, și mai bogate în conținut, dacă redactorii și-ar însoți pe alocuri comentariile și cu scurte informații istorico-geografice legate de localitățile pe care le prezintă.

Un larg domeniu de activitate al televiziunii îl constituie de asemenea emisiunile de știință și tehnică consacrate pionierilor și școlarilor, care au loc săptămînal. Antrenarea micilor spectatori spre cercetarea științifică, dezvoltarea interesului lor pentru tehnică reprezintă obiective importante, pe care televiziunea are posibilitatea să le îndeplinească cu competență. În cadrul emisiunilor de acest gen pionierii și școlarii au putut învăța în toate amănuntele, de pildă, cum se poate construi economic și ușor un aparat Morse și cum funcționează acesta. Redactorii emisiunii au ocolit în mod abil rigiditatea spre care se poate aluneca în astfel de cazuri. Bunăoară, ei au introdus o scenă cu un „televizor" în televizor, care a înviorat programul și l-a făcut interesant și sugestiv. De asemenea, foarte ingenioase s-au dovedit procedeele prin care au căutat să fixeze în memoria copiilor cîteva semnale din alfabetul Morse, precum și recapitularea de la sfîrșit.

Binevenite în cadrul emisiunilor științifice sînt jurnalele televiziunii sovietice. Prin calitatea lor și prin realizarea lor tehnică acestea reprezintă un model de la care redactorii noștri au multe de învățat.

Un alt sector foarte important pentru educarea tineretului nostru îl prezintă emisiunile literar-artistice, cele mai multe cu număr pe care copiii le pot vedea la televizor. Televiziunea apelează deseori în aceste emisiuni la diferite colective artistice de pionieri și școlari, ceea ce stimulează organizarea de cît mai multe formații de acest fel în rîndurile lor.

În ultimele săptămîni, o parte din emisiunile literar-artistice au fost închinate zilei de 23 August. Nota lor dominantă a fost dezvoltarea sentimentului de dragoste fierbinte pentru patria noastră, de recunoștință și admirație pentru faptele eroice ale oamenilor muncii conduși de partid în zilele insurecției armate și pe frontul antifascist. În cadrul unor programe speciale au fost prezentate imagini din țară, care redau înfăptuirile oamenilor muncii în opera de construire a socialismului. Un asemenea program, reușit în multe privințe, a fost emis în ziua de 14 august, cînd micilor telespectatori li s-au înfățișat în cadrul emisiunii „Patria noastră", diferite aspecte din Hunedoara. Completată în mod instructiv prin telejurnalul pionierilor — care, între altele, a adus cîteva imagini din acțiunile patriotice ale pionierilor — și prin filmul sovietic „Spicele aurii" întreaga emisiune s-a menținut la un nivel artistic și tehnic ridicat.

MIHAIL COSMA

În vacanță

Zile de neuitat

Culmile stîncoase ale Bucegilor, de pe care s-au desprins și ultimele fîșii de nori, vestesc una din acele zile în care de jos, din Bușteni, Caraimanul poate fi admirat în toată măreția lui. Așezată într-un colț pitoresc, clădirea taberei sclipește de departe în lumina soarelui de munte. Sus, deasupra curții, flutură steagul tricolor.

De la poartă ne întîmpină risetele vesele ale pionierilor adunați în curte. Două detașamente se pregătesc pentru excursia pe care o vor face pe undeva, prin împrejurimi.

— Va fi o excursie cu caracter deosebit — ne explică instructorul superior. Pe drum se va desfășura un joc de orientare. Pentru a ajunge la ținta excursiei, pionierii se vor orienta după semnele pe care noi, instructorii, le-am făcut pe parcurs. În preajma fiecărui semn, pe o rază de 10 m, pe lîngă un pom ori pe sub o piatră, am ascuns cîte un bilețel. Echipa trebuie să-l găsească și să răspundă la întrebarea pe care am scris-o în el. La alcătuirea punctajului vom ține seama cîte bilete au fost găsite, în cît timp s-a răspuns la întrebări, în ce grad răspunsurile date au fost corecte. Echipa cîștigătoare va căpăta un premiu în cărți. Am avut grijă — continuă instructorul — să alegem întrebările în așa fel încît să contribuim prin ele la fixarea cunoștințelor căpătate de pionieri în aceste zile din contactul direct cu relieful și clima Văii Prahovei, cu fauna și flora de pe aci, cu industria locală.

— În bilețelele pe care le-am găsit noi cu ocazia excursiei precedente — spune unul dintre pionieri — eram întrebați : „Care sînt localitățile străbătute de rîul Prahova ?" „Ce înălțime are vîrful Omul ?" sau „Ce fel de fabrici se găsesc la Azuga și la Bușteni ?" Uneori întrebările erau în legătură cu istoricul Văii Prahovei. De exemplu : „Ce reprezenta pe timpul regimului burghezo-moșieresc stațiunea climatérică Sinaia ? Cine se lăfăia în castelul Peleș ? Ce era Cazinoul ?"

Pe fețele tuturor pionierilor se citește nerăbdarea de a începe jocul care, fără îndoială, va da excursiei lor un farmec deosebit.

În curte a rămas detașamentul pionierilor mici. Sub conducerea învățătoarei, se pregătesc să înceapă repetiția pentru programul artistic care va avea loc mîine seară în jurul focului de tabără.

Înainte de a începe, învățătoarea ne povestește că și cei mici au avut ieri o zi deosebit de frumoasă. S-a organizat cu ei o excursie la cabana „Refugiul alpin", unde au fost găzduiți de cîțiva alpiniști, muncitori la o uzină din București. Alpiniștii le-au istorisit copiilor cum au izbutit ei să cucerească înălțimile și le-au făcut demonstrații pe cîțiva colți de stîncă din apropiere.

★

În cabinetul directorului, răsfoind jurnalul de tabără al unei serii mai vechi, citim :

„Seara trecută a avut loc focul de tabără. A fost o seară frumoasă, de neuitat. Așezați în semicerc copiii priveau parcă vrăjiți flacăra care lumina în jur".

Jos, în curte, la repetiție pentru seara de mîine, detașamentul pionierilor mici cîntă : „La revedere oraș iubit". Este un cîntec închinat Bușteniilor.

— Cuvintele lui au fost compuse de cîțiva pionieri mai mari din această serie, spune instructorul care ne însoțește. În cîteva zile a devenit cîntecul preferat al taberei, fiindcă le vorbește pionierilor despre locurile în care și-au petrecut minunat atîtea zile. Copiii au îndrăgit Bușteniii și cu siguranță că le vor duce dorul acasă, în lungile seri de iarnă care vor sosi.

Într-adevăr, timpul petrecut într-o tabără așezată într-un colț pitoresc de natură, la munte sau la mare, la poalele unor dealuri ori pe marginea unui rîu rămîne de neuitat. Și amintirile pe care le duc copiii cu ei sînt cu atît mai apropiate, mai dragi, cu cît mai bogată și mai intensă este viața pionierească pe care o trăiesc aici.

TIA MUREȘ
cercetător principal la Institutul de științe pedagogice

Colindînd meleagurile patriei

Încă din timpul anului școlar, elevii claselor V-VII de la Școala medie din Jimbolia, regiunea Timișoara, au hotărît ca în vacanța de vară să organizeze o excursie în țară. Cînd toate pregătirile au fost terminate, școlarii, însoțiți de profesori, au pornit la drum.

Vor rămîne de neuitat pentru ei impresiile din timpul călătoriei cu vaporul de la Orșova la Cazane și apoi la Ada-Kaleh. Cu această ocazie ei au văzut inscripțiile în stîncă datînd din timpul împăratului Traian și au aflat amănunte în legătură cu istoricul insulei Ada-Kaleh, pe care le-au notat în carnețelele lor.

Sosiți în Capitală, au vizitat Muzeul satului, care le-a ajutat să cunoască condițiile social-economice în care a trăit poporul nostru în perioade mai îndepărtate, cît și caracteristicile satelor din diferitele regiuni ale țării.

Un aspect cu totul neobișnuit pentru ei l-a oferit centrul Capitalei — Piața Republicii cu noile ei blocuri moderne și noua sală a Palatului R.P.R. Nu le-a fost greu să observe că întregul oraș este un imens șantier, că Bucureștiul își schimbă mereu înfățișarea, devenind tot mai frumos. Copiii au înțeles că toate aceste minunate realizări ce se văd la tot pasul în Capitală, ca și în întreaga țară, sînt o urmare a faptului că oamenii muncii sînt stăpîni pe soarta lor, pe forța lor de muncă.

Încîntătoarea Vale a Prahovei, cu atrăgătoarele ei stațiuni de odihnă și minunatele locuri pitorești, a produs o profundă impresie în sufletele școlarilor. Copiii au urcat culmile Bucegilor, poposind la Cota 1400, la Vîrful cu Dor, la Piatra Arsă, la Babele etc. Cu această ocazie și-au putut verifica și cunoștințele de geografie și geologie.

Un alt obiectiv al excursiei a fost și vizitarea Castelului Peleș. Această vizită a avut o mare influență educativă asupra elevilor, căci au văzut cu ochii lor bogăția și huzurul în care trăia regele, cel mai mare exploatator, disprețul lui față de popor.

Drumul excursiei a continuat, prin Gheorghieni, spre Lacul Roșu și de aci la Bicaz. Copiii au rămas uimiți de uriașul baraj care se ridică aici și de mărimea lacului de acumulare. Aproape nu le venea să creadă că toate acestea sînt realizări ale omului.

Hunedoara i-a impresionat pe copii prin clocotul uzinelor ei, prin atmosfera de muncă creatoare ce o domină. După ce au intrat pe porțile uzinei, s-au îndreptat spre uriașul cuptor Siemens Martin. Aici, plini de emoție, au așteptat alături de tinerii topitori să vadă curgînd din cuptor rîul de fontă topită. Au urmărit de asemenea și celelalte procese prin care trece minereul pînă la topire. În sfîrșit, excursioniștii au vizitat laminorul de oțel, admirînd pe muncitorii și muncitoarele care, așezați pe punți de comandă, dirijează cu mîna sigură acțiunile uriașelor mașini.

Excursia le-a prilejuit elevilor nu numai momente de recreare, ci și de bogată informare, de educare în spiritul înaltului patriotism socialist.

★

În scopul cunoașterii patriei și realizărilor regimului de democrație populară, elevii Școlii de 7 ani nr. 2 din Focșani, însoțiți de cadrele didactice, au făcut o plăcută excursie pe meleagurile bătrînei Moldove. Localitățile prevăzute în itinerar le erau cunoscute elevilor din cărți, acum însă li s-a oferit prilejul să le vadă cu proprii lor ochi.

Prima localitate vizitată a fost Bacăul — oraș în plină transformare — cu numeroase construcții noi. Apoi elevii au văzut marile construcții de la Săvinești, Roznov ș.a.

În continuare, excursioniștii au străbătut Cheile Bicazului.

În casa-muzeu de la Humulești a lui Ion Creangă, marele povestitor al poporului nostru, elevii au intrat cu pietate, urmărind cu atenție fiecare lucru care amintește de viața și copilăria lui.

Locurile pitorești și mărețele realizări de pe plaiurile frumoasei noastre patrii nu vor fi uitate niciodată de elevii Școlii de 7 ani nr. 2 din Focșani.

★

Școala de meserii din Tg. Neamț a organizat de curînd, pentru elevii ei o excursie cu tema : „Să cunoaștem patria și realizările oamenilor muncii".

Excursia s-a desfășurat pe traseul Tg. Neamț, Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Orașul Stalin, Valea Prahovei, Doftana, Tg. Ocna, Slănic, Comănești, Roznov, Săvinești, Piatra Neamț.

Vizitarea marilor obiective industriale de la Bicaz, Moinești, Comănești, a orașului nou Lucăcești, a fabricii de relon din Săvinești etc. a făcut să crească admirația tinerilor față de entuziasmul cu care luptă oamenii muncii pentru înflorirea economiei patriei, pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului.

Tabără în corturi

În vara aceasta, din inițiativa Secției de învățămînt și a Comitetului U.T.M. din raionul „23 August" al Capitalei, a funcționat în pădurea „Pustnicul" o tabără de un fel deosebit — tabăra de corturi.

Situată într-un cadru de o frumusețe rară, tabăra a găzduit aproape 600 de pionieri din raion, fruntași la învățătură, repartizați în serii de cîte trei zile.

Scopul taberei a fost să ajute pe pionieri la trecerea normelor pentru obținerea distincțiilor pionierești. De aceea, programul ei a cuprins activități artistico-culturale, sportive, sanitare, gospodărești. Amintim printre acestea excursiile în pădure pentru strîngerea de plante și insecte, concursurile de orientare în pădure, întrecerile între grupe și detașamente în vederea trecerii normelor de înot, meciurile de fotbal și volei, tirul, cîntecele și jocurile pionierești, minunatul foc de tabără și altele.

Colectivul de pedagogi care a muncit în tabăra de corturi s-a străduit să organizeze cît mai bine activitatea multilaterală a pionierilor.

De la mare la munte

Cîteva sute de copii din regiunea și orașul Constanța își petrec vacanța în tabere la Borsec și Rastolița, în Regiunea Autonomă Maghiară. Peisajul deosebit de frumos încîntă ochii copiilor de pe meleagurile dobrogene.

Dar în aceste locuri, situate atît de departe de litoral, copiii au adus cu ei ceva din atmosfera regiunii din care vin. Programele artistice pe care le pregătesc cei de la Rastolița pentru a fi prezentate în fața sătenilor la căminul cultural, de pildă, cuprind cîntece și versuri despre Marea Neagră. „Glasul Mării Negre" s-a intitulat unul din aceste programe, pe care de curînd l-au urmărit cu mult interes oamenii din Rastolița.

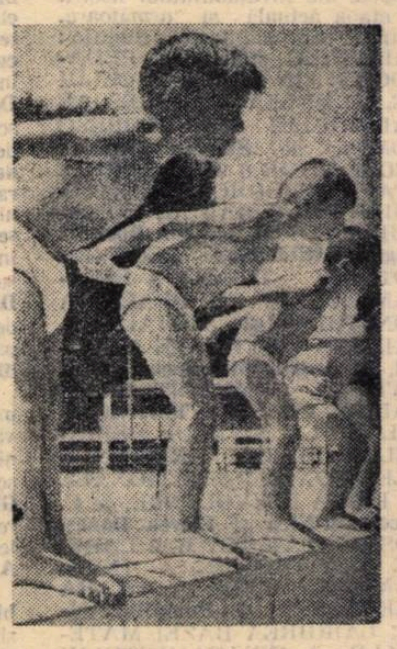

Start ! Care va fi primul ?...

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 576 — vineri 2 septembrie 1960 — 8 pagini 25 bani

Pacea — singura cale

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne — organul suprem al puterii de stat — s-a întrunit în sesiune extraordinară în zilele de 30 și 31 august, pentru a dezbate cea mai arzătoare problemă a zilelor noastre, problema asigurării păcii și, în legătură cu aceasta, politica externă a Republicii noastre. Pe baza unei analize profunde, științifice, realiste a tuturor problemelor esențiale care frămîntă astăzi viața internațională, raportul prezentat la sesiune de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfățișat cu adîncă claritate, cu înalt spirit de răspundere morală și cu discernămînt comunist căile înfăptuirii celui mai scump ideal al omenirii — pacea — și poziția partidului, a guvernului, a întregului nostru popor față de această mare cauză a popoarelor.

Este limpede pentru oricare om cu judecată sănătoasă că în condițiile științei și tehnicii actuale, ale existenței unor forțe distructive inimaginabile, singura cale rezonabilă pentru a salva omenirea de la dezastru este calea coexistenței pașnice și, pe această bază, a asigurării unei păci trainice în întreaga lume. După cum se sublinia în raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, „în epoca noastră coexistența pașnică a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire".

Pentru triumful acestui adevăr luptă neabătut și cu dîrzenie comunistă țările socialiste, avînd în fruntea lor puternica Uniune Sovietică. De acest adevăr se conving tot mai mult popoarele lumii. „In strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist" **— a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul prezentat la sesiunea Marii Adunări Naționale** — „Republica Populară Romînă militează activ pentru micșorarea încordării internaționale, pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale și statornicirea unei păci trainice în lume. Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului romîn, intereselor forțelor păcii și progresului de pretutindeni. Ea nu este dictată de considerente de conjunctură, ci este o orientare politică permanentă, luminată de farul învățăturii marxist-leniniste, fundamentată pe aprecierea științifică a raportului de forțe și a tuturor factorilor care influențează mersul evenimentelor pe arena internațională".

Intr-adevăr, o analiză științifică a raportului de forțe existent astăzi în lume ne arată în mod convingător că acțiunile provocatoare ale militariștilor, ale monopolurilor imperialiste, cursa înarmărilor și politica războiului rece promovată de Statele Unite ale Americii sînt sortite eșecului.

Succesele strălucite ale Uniunii Sovietice în toate domeniile construcției comunismului, unitatea și tăria lagărului socialist, acțiunile sale concrete îndreptate spre menținerea și întărirea păcii exercită o puternică influență asupra întregii dezvoltări contemporane, însuflețind popoarele în lupta lor pentru independență, pentru o viață fericită. Evenimentele confirmă întrutotul acest lucru. Apariția, ca urmare a elanului de nestăvilit al mișcării de eliberare națională, a numeroase state independente care promovează o politică de coexistență pașnică și care, dintr-o rezervă a imperialismului, devin o rezervă a forțelor păcii și progresului social duce la lărgirea zonei păcii și la restrîngerea posibilităților forțelor agresiunii.

In același timp, numeroase state nesocialiste ca India, Indonezia, Birmania, Ceylon și altele duc o politică de pace și de neparticipare la blocurile militare agresive, ajungînd la o poziție comună cu statele socialiste într-o serie de probleme importante ale vieții internaționale, în problemele mari ale războiului și păcii.

Instaurarea unui climat de destindere a încordării dintre state, asigurarea păcii în lume, promovarea în relațiile internaționale a principiilor coexistenței pașnice sînt strîns legate de dezarmarea generală și totală. De aceea poporul romîn — cum a subliniat în raportul său tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — consideră problema dezarmării cea mai importantă, problema-cheie a vieții internaționale. Nenumăratele propuneri constructive făcute de Uniunea Sovietică și susținute de celelalte țări socialiste pentru rezolvarea acestei probleme s-au lovit însă de poziția mereu refractară și ostilă a cercurilor imperialiste, care s-au demascat tot mai mult ca adversare a destinderii și a păcii.

Așa se și explică de ce, ținînd seamă de raportul de forțe în lume și de voința de pace a popoarelor, țările socialiste au hotărît să transfere discutarea chestiunii dezarmării celui mai înalt for internațional, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, unde toate statele vor putea să-și spună cuvîntul în mod hotărît în această privință. Seriozitatea și spiritul de înaltă răspundere cu care partidul, guvernul și Marea Adunare Națională a R.P.R. privesc problema dezarmării și discutarea ei în Adunarea Generală a O.N.U. se reflectă în adoptarea propunerii Uniunii Sovietice ca delegațiile la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. să fie alcătuite la cel mai înalt nivel, în desemnarea, în calitate de conducător al delegației Republicii Populare Romîne, a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, ca omul care întruchipează în modul cel mai desăvîrșit aspirațiile poporului nostru și voința lui de pace.

Politica externă a Republicii Populare Romîne, politică activă de apărare și consolidare a păcii, rezultă din însuși caracterul orînduirii sale economice și sociale, din interesele fundamentale ale poporului romîn, care își îndreaptă toate eforturile pe tărîmul constructiv al înfăptuirii grandiosului program trasat de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noas-

(Continuare în pag. 7)

Cu multă bucurie s-au întîlnit iar cu profesorii lor, în ziua începerii cursurilor, muncitorii-elevi de la secția serală a Școlii medii nr. 27 din cartierul Ferentari al Capitalei. Printre elevii școlii se află și un numeros contingent nou — tinerii muncitori care au intrat în clasa a VIII-a. Iată-i stînd de vorbă în curtea școlii, înaintea primei ore de curs.

Succes la învățătură, dragi muncitori-elevi!

Au început cursurile școlii serale pentru muncitorii-elevi... Cît de simple și obișnuite par aceste cuvinte, dar ce profundă rezonanță au! Cultura pătrunde adînc în halele laminoarelor, a intrat în atelierele fabricilor, a poposit la gura sondelor, s-a apropiat de forjor, de topitor, de cazangiu, de strungar, de lăcătuș și i-a chemat în școală. Tineri viguroși, hotărîți, care au deprins în întrecerea socialistă obișnuința muncii dîrze, își schimbă, cînd sirenele sună încetarea lucrului, salopetele pătate de ulei și, pentru cîteva ore pe zi, se așează în băncile școlilor. Partidul i-a îndemnat și i-a ajutat să vină din ce în ce mai mulți, cît mai mulți, să urce meterezele acelei cetăți pe care o numim a științei și culturii. Numărul lor a crescut și va crește din ce în ce mai mult.

Au început cursurile școlii serale pentru muncitorii-elevi... Cît de simple și obișnuite par aceste cuvinte, dar ce profundă rezonanță au!

Vă mai amintiți, desigur, din opera lui Jack London de tragicul sfîrșit al lui Martin Eden — tînărul muncitor care, în societatea întemeiată pe principiul „homo homini lupus", a hotărît să parcurgă într-un răstimp ului de scurt calea nesfîrșită ce duce către cultură. Încleștat într-o sălbatică luptă cu timpul, cu lipsurile materiale, cu dificultățile inerente oricărui autodidact, Martin Eden era decis să evadeze din condiția socială a clasei sale. Tentativa sa izolată și individualistă avea să se termine tragic. Cu prețul unor eforturi supraomenești, Eden a izbîndit să învețe, dar izbînda lui întruchipa, înainte chiar de a se naște, un eșec. El părăsește viața dezamăgit, cu visurile spulberate. Și iată, astăzi, zeci de mii de tineri din țara noastră — care nu sînt o ficțiune literară — dau personajului londonian o replică fără drept de apel. Pentru ei învățătura e departe de a fi un act de eroism singular și steril, ca al lui Martin Eden. Ei învață altfel, visează altceva și trăiesc într-o altă lume. Idealurilor individualiste ei le opun idealul colectiv, de a făuri prin muncă o societate nouă.

Ieri au început cursurile școlii serale pentru muncitorii-elevi... Cînd s-a întîmplat acest eveniment, care este de fiecare dată un prilej de noi emoții, ne aflam la Ploești, la secția serală a Școlii medii nr. 1. Festivitatea deschiderii s-a desfășurat în curtea școlii, căci sala de festivități nu putea cuprinde mulțimea de tineri veniți la învățătură.

O dată cu muncitorii-elevi și cu profesorii lor au venit la festivitatea deschiderii școlii părinți grijulii — reprezentanții întreprinderilor unde muncesc elevii. Fiecare uzină sau fabrică, fiecare organizație obștească a ținut să-și trimită delegații la deschiderea anului școlar, ca semn al grijii pe care o poartă muncitorilor trimiși la învățătură.

Au fost prezente la această serbare și florile, și zîmbetele luminoase, și cuvîntările entuziaste. Muncitorii-elevi au vorbit despre recunoștința lor caldă față de partid, care le-a creat minunate posibilități de învățătură, despre ceea ce își propun să realizeze în anul acesta. Profesorii au vorbit despre realizările școlii, despre trecutul ei, despre perspectivele care i se deschid, au amintit de absolvenții care au plecat spre învățămîntul superior. Dumitru Bîră și Alexandru Sîrbu, de la uzinele „1 Mai", au uluit, la examenul de maturitate, comisia. „Băieții aceștia erau extraordinari — spun profesorii. Mîndria întreprinderii și a școlii". Parcă numai ei? Dar Vasile Constantinescu, care „are un cap de adevărat matematician!" Dar Gheorghe Raicu, care are „o voință formidabilă" și care s-a dus la medicină? Dar alții ca ei?

Deschiderea cursurilor a fost un eveniment așteptat cu nerăbdare de toți elevii școlii. Cel puțin Elisabeta Rizea, secretara organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea textilă „Dorobanțul" nu-și mai găsea în ultimele zile locul. De cîte ori n-a fost la direcție? „Tovarăși, să nu puneți elevi în schimburi nepotrivite". Nu-i pun, bineînțeles. Doar i s-a mai spus, e lucru hotărît. Da, dar ea vrea să fie sigură că așa va fi. „Tovarășă bibliotecară, cred că ar fi bine să facem rafturi aparte cu cărțile care ne trebuie nouă la școală". Și în bibliotecă au început să se petreacă schimbări. Cînd termina cîte o treabă, Elisabeta Rizea stătea o clipă, se gîndea dacă totul a fost pus la punct, dacă mai este ceva de făcut. Și mereu mintea ei iscoditoare și activă mai găsea ceva de îndreptat.

A așteptat cu nerăbdare deschiderea cursurilor și țesătoarea Zoe Cotiuc. Dar cu Cotiuc e o poveste întreagă. Anul trecut a stat o lună la școală și apoi a fugit. In întreprinderea ei era o țesătoare fruntașă, era fruntașă chiar pe regiune. Dar la școală lucrurile mergeau în primele zile greu și Cotiuc nu putea răbda să fie codașă. A și plîns puțin, mi se pare. Au vorbit cu ea tovarășii din organizația de partid, utemiștii, profesorii... S-a întors la școală și nu peste multă vreme n-a mai fost codașă. Ei, și acum? Acum a uitat necazurile de la început. Are privirea limpede, îndrăzneață și surîsul senin. Se bucură.

A început un nou an de școală, o nouă etapă în călătoria mirifică prin hățișurile pline de taine ale științei.

Vă dorim succes la învățătură, dragi tovarăși muncitori-elevi!

OCTAVIAN BUZESCU

Muncim pentru ca hotărîrile Congresului al III-lea al U. T. M. să se împlinească

Dezbaterile Congresului al III-lea al U.T.M., care s-au desfăşurat nu de mult, au avut un larg ecou în rîndurile celor ce muncesc în şcolile patriei noastre. Pedagogii au urmărit cu mult interes cuvîntările avîntate ce au răsunat de la tribuna Congresului, cuvîntări în care utemiştii au vorbit cu mîndrie despre locul rezervat tinerilor în lupta pentru înfăptuirea grandiosului proiect de dezvoltare a patriei noastre alcătuit de Partidul Muncitoresc Romîn, îndrumătorul înţelept şi drag al utemiştilor.

In această luptă, organizaţiilor U.T.M. din şcoli le revin sarcini de mare răspundere. Ele le vor împlini cu sprijinul pedagogilor care sînt chemaţi să fie mereu alături de utemişti. Profesori, secretari ai organizaţiilor de bază U.T.M., instructori de pionieri au reflectat în aceste zile cu seriozitate asupra a ceea ce vor avea de făcut în lumina sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al U.T.M. In articolele din această pagină se află cîteva din gîndurile şi din proiectele lor.

Colaborare

In anul care începe voi fi diriginte la clasa a XI-a. Munca de diriginte este una dintre cele mai frumoase, dar şi din cele mai grele îndatoriri pedagogice. Dacă în clasa mea se vor găsi elevi leneşi sau indisciplinaţi, egoişti sau laşi, îngîmfaţi sau obraznici, principala răspundere va apăsa asupra mea, pentru că eu, în primul rînd, am datoria să le modelez caracterul, să sădesc în sufletul lor cele mai frumoase simţăminte, să-i ajut să ajungă cetăţeni demni ai patriei noastre. Calitatea de diriginte mă obligă să mă apropii cu grijă şi atenţie de elevii mei, să cunosc bine caracterul, temperamentul, calităţile şi cusururile fiecăruia dintre ei.

In clasa la care voi fi diriginte — ca în orice clasă, de altfel — sînt tineri diferiţi, fiecare din ei cu individualitatea sa, cu felul specific de a fi şi de a gîndi al personalităţii sale. Îi cunosc din anii trecuţi şi ştiu că printre ei se află şi cîţiva cu rezultate mai slabe la învăţătură şi cîţiva care nu stau prea bine cu disciplina. Mi-am propus să fac tot ce e posibil ca să-i schimb pe aceşti elevi, să-i ajut să se integreze deplin în atmosfera sănătoasă a colectivului clasei.

Cînd am citit lucrările Congresului al III-lea al U.T.M. încercam tocmai să cumpănesc care anume metode, care procedee pedagogice vor fi mai nimerite pentru a influenţa asupra acestor elevi. (Şi profesorii ştiu cît de dificil este să faci o alegere şi să decizi care este metoda cea mai adecvată într-un caz sau în altul). Mi-a reţinut atunci atenţia o frază din Raportul C.C. al U.T.M. prezentat la Congres, o frază care se referea direct la munca dirigintelui şi în care am găsit în cele din urmă şi rezolvarea frămîntării mele. Se spunea anume acolo că este necesar ca profesorii, îndeosebi diriginţii, să ajute mai mult organizaţiile U.T.M. din şcoli în îndeplinirea rolului lor de organizaţii obşteşti chemate să contribuie la educarea elevilor, la îmbunătăţirea întregului proces instructiv-educativ. Aceasta mi-a atras luarea aminte. Mi-am dat seama că Documentele Congresului pun în faţa organizaţiilor U.T.M. o sumă de sarcini care se identifică în mare parte cu cele a căror îndeplinire o urmăresc în munca mea şi că, sprijinindu-i mai intens pe utemişti în rezolvarea cu succes a propriilor lor îndatoriri, voi reuşi să-mi ating cu mai multă uşurinţă ţelurile mele educative. Dacă, de pildă, voi atrage atenţia organizaţiei de bază U.T.M. pe clasă asupra celor cîţiva elevi de care urmează să mă ocup îndeosebi, dacă bazîndu-mă pe sprijinul utemiştilor voi reuşi să formez o opinie hotărîtă a colectivului clasei împotriva delăsării la învăţătură şi a manifestărilor de indisciplină, străduinţile mele vor fi mai fructuoase.

De altfel, întreaga mea activitate educativă va fi mult mai eficientă dacă voi întări colaborarea cu membrii comitetului U.T.M., care se bucură de prestigiu şi de stimă în rîndurile colegilor lor. Mi-am propus să iniţiez, cu ajutorul lor, în anul care începe, acţiuni menite să contribuie la educaţia comunistă şi patriotică a elevilor, la formarea profilului lor moral: să participăm împreună la conferinţe despre trecutul de luptă al clasei muncitoare, să facem excursii la muzeul din Goleşti, unde se află materiale în legătură cu revoluţia de la 1848 şi în satele Răscăeţi, Şelaru şi Slobozia, care au fost focare ale răscoalei de la 1907, să vizităm întreprinderi industriale şi gospodării agricole colective, să ne întîlnim cu muncitori fruntaşi şi luptători din ilegalitate, să organizăm un ciclu de discuţii pe tema „Dragoste, prietenie, tovărăşie".

Acestea sînt numai cîteva exemple din numeroasele acţiuni pe care mi-am propus să le efectuez în colaborare cu organizaţia U.T.M. Am convingerea că numai sprijinindu-mă cu încredere pe ajutorul utemiştilor, că ajutînd organizaţia să-şi exercite rolul ei, voi izbuti pe deplin în propria mea muncă.

GHEORGHE STROE
profesor diriginte
la Şcoala medie din Găeşti

Învăţătura — prima datorie

Urmărind lucrările Congresului al III-lea al U.T.M. mi-am amintit de spusele unui băiat înalt şi liniştit, un elev din şcoala noastră : „Trebuie să-ţi trăieşti viaţa, spunea el, din toate fibrele fiinţei tale. Vreau ca în anii pe care am să-i trăiesc să dau tot ce e mai bun din fiinţa mea oamenilor, să nu las nici o clipă să se irosească în zadar". Tînărul care gîndea şi vorbea astfel avea 17 ani, virsta de aur a viselor şi avînturilor romantice. Aş putea spune că felul acesta de a gîndi constituie una din trăsăturile specifice profilului moral al tinerei noastre generaţii. Tineri care gîndesc astfel sînt astăzi în ţara noastră cu zecile de mii. Şi Congresul al III-lea al U.T.M. este o grăitoare şi impresionantă dovadă că viaţa pe care o trăiesc ei în patria noastră le oferă din plin posibilitatea să-şi afirme această tumultuoasă dorinţă de a nu trăi inutil, le îndreaptă eforturile pe făgaşul celor mai frumoase şi mai nobile idealuri.

In bătălia eroică pe frontul construcţiei socialiste pe care tinerii din patria noastră o continuă, la îndemnul Congresului, cu şi mai mult avînt, le rezervă şi organizaţiilor U.T.M. din şcoli un loc important. „Sarcina principală a organizaţiilor U.T.M. din şcoli — s-a spus la Congres — este dezvoltarea interesului şi dragostei elevilor pentru învăţătură". Către această sarcină vom concentra şi noi cea mai mare parte din activitatea organizaţiei în anul şcolar ce se va deschide peste cîteva zile. Gîndindu-mă la metodele practice prin care vom soluţiona această problemă mi-am dat seama că, aşa cum s-a subliniat şi în dezbaterile Congresului atunci cînd s-a vorbit despre munca utemiştilor din şcoli, noi nu am făcut în această direcţie tot ce am fi putut face. Mai sînt şi la noi organizaţii U.T.M. de clasă care îşi rezumă activitatea mai mult la şedinţe şi care, fiind preocupate de numeroase probleme, se interesează prea puţin de cea mai importantă dintre ele : felul cum învaţă elevii. Pe viitor va trebui să îndreptăm cu hotărîre această situaţie. Vom căuta să înlocuim şedinţele formale cu munca politică de la om la om. Sînt convinsă că vom obţine rezultate mai bune dacă în loc să ţinem o şedinţă neinteresantă, cu caracter general, îi vom chema pe elevii cu rezultate slabe în faţa comitetului U.T.M., vom discuta cu seriozitate despre situaţia lor la învăţătură, vom afla care sînt greutăţile lor şi vom reuşi să vedem ce este de făcut pentru ca aceşti elevi să-şi ajungă din urmă colegii. Bineînţeles că nu ne vom rezuma numai la această formă de muncă. Vom ţine şi şedinţe şi adunări generale prin care vom populariza metodele de studiu ale fruntaşilor la învăţătură sau în care vom lua atitudine critică împotriva celor leneşi şi delăsători, dar vom căuta să le organizăm astfel încît să nu-i stînjenim pe elevi de la învăţătură. In sprijinul ridicării nivelului de pregătire al elevilor vom orienta şi activitatea postului utemist de control şi a foii volante bilunare care apare la noi în şcoală. Aceste organe, redactate de utemişti, se bucură de o largă popularitate în rîndurile elevilor şi am convingerea că prin folosirea lor judicioasă vom reuşi să influenţăm în mod hotărîtor asupra rezultatelor la învăţătură.

In strînsă legătură cu ridicarea nivelului la învăţătură Congresul al III-lea al U.T.M. a subliniat însemnătatea dezvoltării la elevi a dragostei pentru munca fizică producătoare de bunuri materiale. Organizaţia U.T.M. are datoria să-i facă pe elevi să înţeleagă că ei sînt chemaţi să-şi însuşească în şcoală cunoştinţe şi deprinderi pentru a deveni mîine muncitori destoinici pe frontul construirii socialismului. Practica în întreprindere, munca în atelierele şcolii, vizitele în fabrici şi uzine, pe şantierele de construcţii, întîlnirile cu muncitori fruntaşi sînt numai cîteva din mijloacele care ne stau la îndemînă pentru a-i ajuta pe elevi să îndrăgească munca productivă.

Mai sînt încă la noi în şcoală elevi care se abat de la disciplina şcolară şi care, prin comportarea lor, dau mult de furcă pedagogilor. Va trebui să formăm un puternic curent de opinie al colectivului de utemişti din şcoală pentru a înlătura cu desăvîrşire atitudinea necuviincioasă, actele de indisciplină.

Rezultatele pe care le vom obţine în munca pentru realizarea acestor sarcini depind în mare măsură de nivelul politic şi ideologic al elevilor. De aceea în anul viitor vom intensifica munca de educaţie politico-ideologică, ne vom interesa mai stăruitor de felul cum elevii îşi însuşesc noţiunile de economie politică şi socialism ştiinţific ce se predau în şcoală, vom urmări mai îndeaproape felul cum se pregătesc în cadrul învăţămîntului politic U.T.M., vom căuta forme noi, variate de activitate cu caracter politico-educativ.

Consider că acestea sînt cîteva din principalele sarcini pe care ni le-a pus în faţă cel de-al III-lea Congres U.T.M. Şi dacă pentru tinerii care muncesc la gura cuptoarelor de forjare, în subteranele minelor sau pe ogoare îndeplinirea planului cu cîteva zile înainte de termen reprezintă un act al eroismului simplu, cotidian, pentru noi eroismul acesta să fie întruchipat în împinzirea cataloagelor cu note mari, în îndrăgirea muncii fizice, în ridicarea permanentă a nivelului politic şi ideologic, în disciplina şi conduita exemplară a elevilor.

IOANA PIŢULESCU BATCU
secretar al Comitetului U.T.M.
de la Şcoala medie „Mihai Viteazu"

Cetăţeni ai societăţii viitoare

In faţa Congresului al III-lea al U.T.M., o delegaţie a tuturor pionierilor din ţara noastră, a mîndrilor purtători ai cravatelor purpurii s-a angajat să participe din tot sufletul la realizarea sarcinilor care le revin şi pe care sînt gata să le îndeplinească întotdeauna cu entuziasm, cu voie bună. In versuri avîntate, pline de căldură, de voioşie şi însufleţire au vorbit despre viaţa lor luminoasă, despre visurile lor, despre dorinţa lor ca, atunci cînd vor creşte mari să fie oameni demni de epoca noastră.

La şcoala socialismului şi noi
Ucenicim, cu ochii plini de soare,
Ca mîine, harnice albine-n roi,
Să împînzim grădina ţării, mare.
Fremătătoare-i ţara de avînt
Şi însorite-s drumurile toate
Cu voi curînd vom munci în rînd
Oraşe noi să creştem, mîndre sate.

Vocile limpezi pioniereşti care au răsunat acolo în imensa sală a Congresului, au vorbit şi în numele pionierilor din şcoala noastră. Pentru ca angajamentul lor să fie transformat în faptă va fi însă nevoie să muncim pe zi ce trece mai mult şi mai bine, cu mai mult simţ de răspundere şi mai multă grijă.

Printre sarcinile pe care le-a pus în faţa pionierilor cel de al III-lea Congres al U.T.M. cea mai importantă este aceea de a învăţa cu sîrguinţă pentru a-şi însuşi temeinic cunoştinţele predate în şcoală. Aceasta a fost şi înainte una din preocupările noastre de bază. Dovada se află în faptul că în anul şcolar trecut peste 99% din totalul elevilor au fost declaraţi promovaţi. Aceasta nu înseamnă însă că nu mai sînt printre pionierii noştri şi unii cu rezultate slabe la învăţătură, care se mulţumesc să treacă clasa cu 5 şi 6. De aceea va trebui să dăm mai multă atenţie felului cum învaţă ei, să folosim mai larg formele de ajutor pioniresc la învăţătură şi adunările cu teme despre metodele de a învăţa ale celor mai buni pionieri, să-i mobilizăm pe toţi şcolarii să participe la cercuri pe materii, la consultaţii, să organizăm jocuri şi concursuri pioniereşti legate de diferite obiecte de învăţămînt etc.

Noi, instructorii de pionieri, sîntem chemaţi ca, alături de învăţători şi profesori să sădim în rîndurile copiilor dragostea de muncă, pasiunea pentru ştiinţă şi cultură. Nu este suficient să le spunem şcolarilor cît de importantă şi de frumoasă este munca în general. Este nevoie ca încă în primii ani de şcoală să-i antrenăm, după puterile lor, în activitatea de îngrijire şi întreţinere a localului şcolii, în acţiunile de muncă voluntară. In satul nostru se construieşte o şosea şi pionierii vor putea participa la împrăştierea pietrei. Este şi o coastă de deal care va putea fi împădurită cu puieţi plantaţi de pionieri. Numai muncind cu propriile lor braţe pionierii vor învăţa să îndrăgească munca.

Una din datoriile organizaţiei de pionieri subliniată la Congresul al III-lea al U.T.M. este şi aceea de a desfăşura o activitate susţinută pentru educarea copiilor în spiritul dragostei faţă de patria noastră socialistă, faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, părintele tineretului şi al copiilor. Cu ajutorul învăţătorilor şi al profesorilor vom organiza cît mai multe acţiuni pentru cunoaşterea ţinutului natal, a frumuseţilor şi bogăţiilor patriei, a minunatelor realizări ale oamenilor muncii în construcţia socialistă, întîlniri cu activiştii de partid şi de stat, cu muncitori fruntaşi.

Vom munci aşa ca prin toate acţiunile pionierilor să împlinim cu cinste frumosul angajament pe care aceştia şi l-au luat în faţa celui de al III-lea Congres al U.T.M.

VICTOR MANEA
instructor de pionieri la Şcoala de 7 ani din comuna Vulcana-Pandele raionul Pucioasa

In camera pionierilor se poartă multe discuţii interesante.

Sînteți gata să-i primiți pe elevi?

RAID ÎN ȘCOLILE DIN REGIUNEA PITEȘTI

Zilele care au mai rămas pînă la deschiderea anului școlar pot fi numărate pe degete. Peste puțină vreme sălile de clasă și culoarele școlilor vor fremăta din nou de glasuri voioase, tinerești. Elevii se vor reîntoarce din vacanță aceiași și totuși schimbați. Au mai crescut puțin, sînt mai vioi, mai veseli și tare nerăbdători. Vor face doar cunoștință cu noi materii, unii poate și cu profesori noi.

„Sînteți gata să-i primiți pe elevi? Ați făcut tot ce trebuie pentru ca munca să înceapă în condiții bune, să se desfășoare cît mai rodnic?"

Cu această întrebare ne-am adresat organelor de învățămînt și unor școli din regiunea Pitești. Ne-am bucurat auzind de cele mai multe ori, la întrebarea noastră, un răspuns pozitiv, ne-am bucurat văzînd multe școli care sclipeau de curățenie, gata într-adevăr să-și primească oaspeții dragi — elevii. Dar, din păcate, am primit și unele răspunsuri mai puțin îmbucurătoare.

Despre toate cîte am auzit și am văzut relatăm în cele ce urmează.

*

Încă de la 1 august 75% din școlile regiunii Pitești au terminat pregătirile pentru deschiderea cursurilor. Localurile au fost zugrăvite și curățite, curțile înfrumusețate, internatele amenajate și aprovizionate cu grijă. Prin străduința cadrelor didactice care i-au mobilizat și pe elevi a fost revizuit și reparat materialul didactic existent, iar laboratoarele și cabinetele de fizică și chimie, de științe naturale și geografie au fost înzestrate cu multe materiale noi, fie primite de la întreprinderea de material didactic, fie executate prin posibilități proprii.

În cursul lunii august au încheiat pregătirile pentru deschiderea cursurilor și cea mai mare parte din restul școlilor, astfel că acum marea majoritate a școlilor din regiunea Pitești sînt gata să-și primească elevii pentru un nou an de muncă. Demn de menționat este că anul acesta la repararea și curățirea localurilor de școală prin folosirea resurselor locale s-au realizat economii în valoare de zeci de mii de lei.

O problemă rezolvată

În orașul Pitești generalizarea învățămîntului de 7 ani este o problemă rezolvată încă din anul școlar trecut. Cu mai bine de două săptămîni înainte de începerea cursurilor s-au și terminat înscrierile tuturor absolvenților clasei a IV în școlile de 7 ani.

La Școala de 7 ani nr. 3 (director tov. N. Mitulescu) s-au înscris în clasa V-a 115 elevi, adică toți copiii din raza școlii. Profesorii nu s-au mulțumit însă cu atît.

„Problema asupra căreia ne-am concentrat atenția și care continuă să ne preocupe — ne-a spus tov. I. Mitulescu — este crearea tuturor condițiilor pentru ca încă din prima zi a anului elevii să ia un „start" bun. Ce-am făcut pentru aceasta? Mai întîi, în timpul vacanței, am întărit legătura cu părinții. Cadrele didactice i-au vizitat la domiciliu pe viitorii lor elevi, au discutat cu părinții acestora asupra coordonării eforturilor școlii și familiei pentru educarea copiilor, am dat indicații și sfaturi. Am dat o mare atenție inițierii părinților în ce privește stilul de muncă în condițiile predării pe obiecte le-am arătat ce au de făcut pentru a-și ajuta copii să învețe în noile condiții pe care le vor întîmpina în clasa a V-a. Credem, de aceea, că vom putea porni bine munca".

Și la alte școli din oraș s-au luat măsuri asemănătoare, așa încît este de presupus nu numai că toți absolvenții clasei a IV-a vor fi cuprinși în clasa a V-a, dar și că nici unul din ei nu va părăsi în timpul anului școala.

Și școlile sătești grăbesc pasul

Urmărind situația în care se află, în momentul de față, procesul de generalizare a învățămîntului de 7 ani în școlile sătești, am putut face o constatare îmbucurătoare. Spre deosebire de anii precedenți, cînd procentul celor înscriși în clasele V—VII nu depășea în multe comune 85%, acum sînt comune care ating un procent de 100%. Exemplele bune pe care le-am putea cita sînt numeroase. Ne vom referi însă numai la școlile de 7 ani din comunele Prundu, Dobrogostea și Ștefănești. Spre exemplu, Școala de 7 ani din comuna Dobrogostea, în registrul de evidență a celor înscriși apar absolut toți absolvenții claselor a IV-a, iar registrul școlii de 7 ani din Ștefănești arată o situație asemănătoare. Și în clasele I, copiii au fost cuprinși în proporție de 100 la sută.

Aceste realizări se datoresc în mare parte colectivelor pedagogice care au depus o muncă sporită, intensă, continuă și organizată pentru cuprinderea tuturor elevilor în clasele a V-a, ca și pentru școlarizarea tuturor elevilor de vîrstă școlară. În ședințele cu părinții la școală, la conferințele de la căminul cultural, în vizitele pe care le-au făcut la domiciliu, învățătorii și profesorii le-au vorbit părinților despre necesitatea de a da pe copii lor la învățătură în clasele V-VII. În unele împrejurări cadrele didactice au solicitat și sprijinul organizațiilor de masă, al comitetelor de femei și al deputaților, care au adus un aport considerabil la lămurirea și convingerea părinților. Acțiunea de cuprindere a tuturor absolvenților claselor a IV-a în clasa a V-a continuă. Fluctuația familiilor cu copii impune urmărirea permanentă pînă la începerea cursurilor a elevilor care trebuie cuprinși în învățămîntul de 7 ani. Spre exemplu, cadrele didactice de la Școala de 7 ani din Ștefănești depistează continuu copiii de vîrstă școlară nou veniți.

Construcții noi, constructori harnici

La întoarcerea din vacanță, mulți elevi din Rîmnicu—Vîlcea care s-au odihnit în alte localități se vor opri mirați pe drumul care duce spre școala așezată nu departe de rîul Otăsăului. Școala lor, vechea lor școală, nu mai există. Nu cumva au rătăcit strada? Nu! Dar cît de schimbată este! Au apărut șantiere noi, iar școala lor, noua lor școală este acum mai bine plasată, oferind o minunată perspectivă pînă spre malurile Oltului. Clădirea mare, construită în linii moderne, cuprinde 16 săli de clasă, laboratoare, ateliere, sală de gimnastică, bibliotecă, teren de sport. Mobilierul nou strălucește; parcă îți pare rău să-l atingi. Acestea toate le creează noi răspunderi. „Lasă, o să le păstrăm, o să le gospodărim cu grijă pionierească! — ne asigură unul din elevii școlii care, nerăbdător, a trecut din timp pe aici „pentru a se familiariza".

Școala a fost terminată înainte de termen, prin munca constructorilor, dar și a harnicilor lor ajutoare — cadre didactice, părinți, cetățeni din cartier.

Multe alte școli noi s-au înălțat în această vară în regiunea Pitești. La Curtea de Argeș și Cîmpulung Muscel, la Slatina, la Drăgășani, la Băbeni și în multe alte locuri. Sute de noi săli de clasă construite de constructori harnici îi așteaptă pe elevi.

Inițiative, economii

Piteștiul, ca și multe alte orașe din regiune, pare un adevărat șantier. În partea de sus a orașului, străjuită de frumoasa Trivale, s-au ridicat zeci de blocuri noi și moderne.

La Școala medie nr. 2 din Pitești, schele uriașe înconjoară clădirea. Aici se vor construi încă 12 săli de clasă, o sală de gimnastică, laboratoare, ateliere școlare etc. Muncitorii constructori se străduiesc să realizeze lucrări de calitate la un preț cît mai redus. Lupta pentru economii este o problemă care preocupă însă și conducerea școlii.

La lucrările de pregătire a internatului, datorită unor bune inițiative ale conducerii școlii, al cărei director este comunistul Alexandru Stănescu, s-au realizat, de pildă, economii în valoare de peste 50.000 lei. Astfel, pentru văruitul internatului s-a procurat un vermorel în valoare de 1.000 lei și var de 500 lei. Lucrarea făcîndu-se cu personalul de serviciu al școlii s-a obținut o economie de 24.000 lei. De asemenea, la lucrarea de faianțare a bucătăriei și sufrageriei, înfăptuită tot cu posibilități proprii, s-au realizat economii de peste 6.000 lei. Caracteristic pentru spiritul gospodăresc cu care este condusă această școală este și felul cum s-au procurat anul acesta saltelele necesare internatului. Lîna s-a procurat la un preț ieftin din deșeuri, de la fabrica „Muscleana". Lucrarea a fost executată la internatul școlii, cu ajutorul personalului acesteia, realizîndu-se economii de peste 10.000 lei. Importante economii au fost obținute și prin instalarea unor lambriuri din plăci aglomerate procurate de asemenea prin posibilități proprii și lucrate cu ajutorul comitetului de părinți.

Socotim că astfel de inițiative merită toată lauda.

Cei care au rămas în urmă

Partea de jos a orașului, așezată pe malul Argeșului, îți oferă de asemenea aspectul unui oraș nou, modern, cu bulevarde largi și clădiri impunătoare. Printre acestea recunoști numeroase edificii de cultură, ridicate în ultimii ani. Edilii orașului n-au neglijat nici instituțiile de învățămînt. Numai anul acesta vor intra în funcțiune două localuri de școli de 7 ani cu cîte 8 săli de clasă și o clădire cu 12 săli de clasă pe lîngă Școala medie nr. 2, toate dotate cu mobilier nou, potrivit celor mai moderne cerințe, cu laboratoare și ateliere școlare, cu biblioteci și săli de lectură, cu săli de gimnastică și săli de spectacole, săli pentru director și profesori.

Din păcate, aceste construcții sînt mult întîrziate.

Trustul regional de construcții, tergiversînd lucrările, n-a reușit să-și respecte angajamentele privind terminarea la timp a acestor școli. Mai grav este faptul că, deși nu mai este mult pînă la deschiderea anului școlar, nici chiar acum ritmul lucrărilor nu este de natură să ne liniștească în ce privește darea în folosință a localurilor respective înainte de 15 septembrie. Socotim că este necesar ca organele locale să ia măsuri urgente pentru accelerarea ritmului acestor construcții.

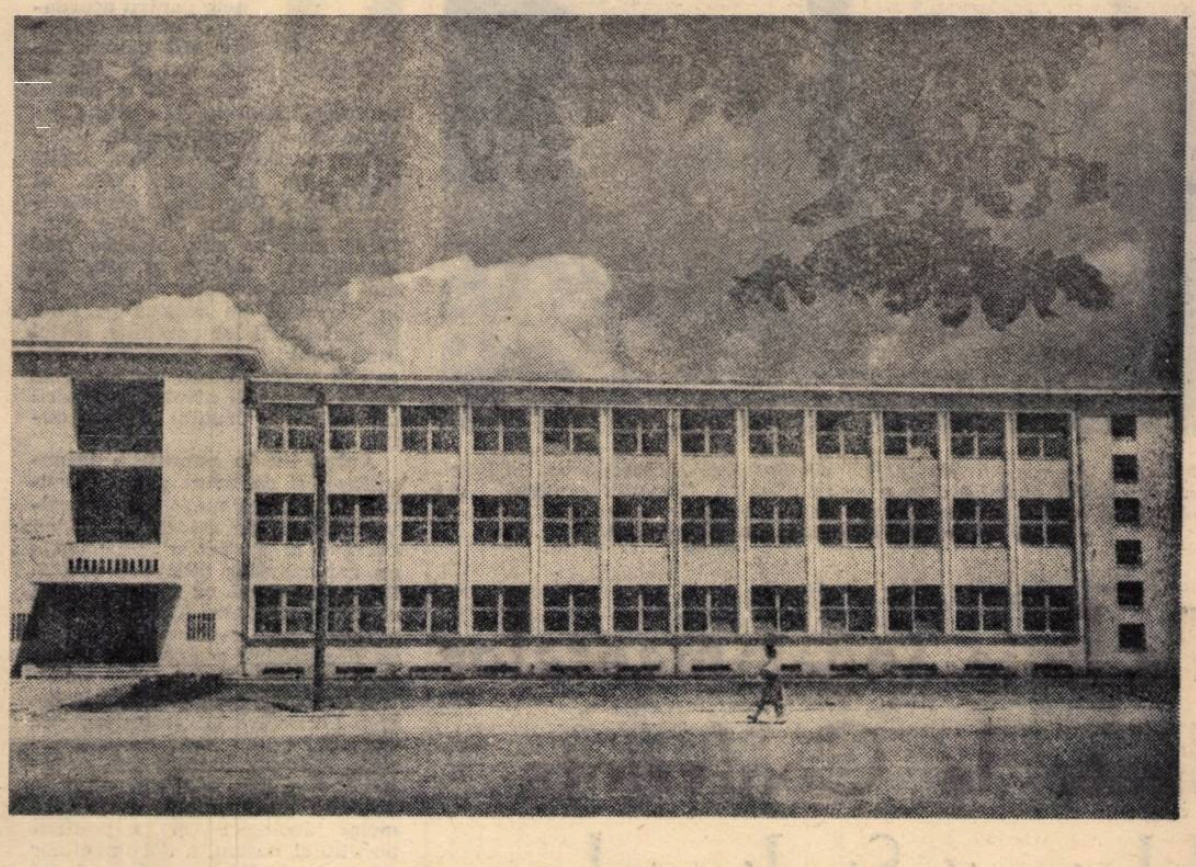

Noua școală de pe Calea Plevnei din Capitală.

„Gospodari" neglijenți

Școlii de 7 ani din comuna Bascov i se aduceau pînă nu de mult, cuvinte de laudă în ceea ce privește spiritul gospodăresc cu care era condusă. De astă dată, însă, nu i se mai cuvin elogii. Era de așteptat ca în pragul deschiderii cursurilor totul să strălucească de ordine și curățenie. Spre surprinderea și regretul nostru, lucrurile se prezintă cu totul altfel. În holul de la intrare te întîmpină, de la început, un tablou cu totul neplăcut: dulapuri prăfuite, pe care zace de nu știu cîte luni materialul didactic expus deteriorărilor. În sălile de clasă poți face aceleași constatări: dezordine, praf, geamuri sparte, bănci cu stinghiile rupte, sobe cu ușile deteriorate. Sînt în fond lucruri mărunte, care ar fi putut să fie puse la punct cu puțin efort. Este clar însă că pînă acum nu s-a încumetat nimeni la o asemenea treabă. Se consideră pe semne că mai e timp pentru așa ceva. De altfel, învățătorii și profesorii școlii au găsit și o explicație: nu pot începe curățenia localului din pricină că se mai construiesc încă două săli de clasă. Dar construcția noilor săli de clasă nu angajează restul localului. E necesar să menționăm însă și faptul că lucrările pentru construcția acestor săli este mult întîrziată. Clădirea se găsește abia în faza de tencuire și acoperire și deci nu există șanse de a fi terminată pînă la începerea cursurilor. Ar fi fost, prin urmare, cu atît mai necesar ca măcar vechiul local al școlii să fie pus la punct pînă la începerea cursurilor.

Am vizitat și internatul acestei școli. Și aici te impresionează neplăcut înfățișarea total neîngrijită a curții (buruieni, bolovani, diverse materiale depozitate etc.) care dă internatului aspectul unei case părăsite, din care lipsește gospodarul. Credem că ar fi fost suficiente doar cîteva ore de muncă voluntară cu copiii pentru a se schimba aspectul acestei curți. Dacă exista din partea cadrelor didactice un oarecare interes pentru a le crea elevilor un mediu plăcut în internat, s-ar fi putut amenaja în curte și rondururi cu flori. Aceasta nu este numai o chestiune de gospodărire, ci și una educativă.

Adevărata explicație a stării nemulțumitoare de lucruri de la școala din comuna Bascov este, în primul rînd, lipsa de preocupare a cadrelor didactice pentru asemenea probleme. O altă explicație este faptul că majoritatea învățătorilor și profesorilor sînt „navetiști" (locuiesc la Pitești) și, probabil, timpul necesar pentru rezolvarea acestor probleme și-l irosesc cu drumurile.

Au sosit manualele!

Pe data de 28 august, telefoanele sfaturilor populare comunale și cele ale școlilor din regiunea Pitești au adus o veste bună: „Au sosit manualele pe care partidul și guvernul le oferă gratuit tuturor elevilor din clasele I—VII! Cooperativele și școlile să trimită delegați pentru a le ridica". Numai spre comunele din raionul Drăgășani au pornit manuale în valoare de sute de mii de lei.

Știrea despre acest mare dar făcut copiilor patriei au aflat-o cu toții încă din perioada încheierii anului școlar, cînd s-au dat publicității documentele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn. Părinți, copii, cadre didactice și toți oamenii muncii au văzut în această măsură o nouă mărturie a atenției pe care o acordă partidul dezvoltării culturii și învățămîntului în patria noastră, a grijii nepreupețite pe care o poartă copiilor. Acum, cînd cărțile au sosit, la Zăvideni, la Ionești, la Suteși și în zeci de alte sate copiii au înconjurat depozitele, oferindu-se să ajute la descărcarea și aranjarea cărților. Bucuria lor era fără margini.

La plecarea noastră din raion începuse alcătuirea pachetelor de cărți, care vor fi distribuite fiecărui elev chiar în ziua deschiderii cursurilor. Fiecare pachet poartă o etichetă cu numele elevului. Alături, o carte de vizită pe care sînt scrise cuvintele „Partidul și guvernul vă oferă gratuit, începînd din acest an școlar, și cărți școlare. Datoria voastră este să răspundeți acestei griji părintești cu noi succese la învățătură".

*

Cadrele didactice și organele de învățămînt din regiunea Pitești au desfășurat pînă acum o muncă rodnică în ce privește pregătirea deschiderii noului an școlar. Exemplul bun al fruntașilor trebuie să-i mobilizeze pe toți pedagogii la o muncă intensă astfel încît la 15 septembrie activitatea tuturor școlilor să înceapă în cele mai bune condiții.

M. ILEA și C. RADOI

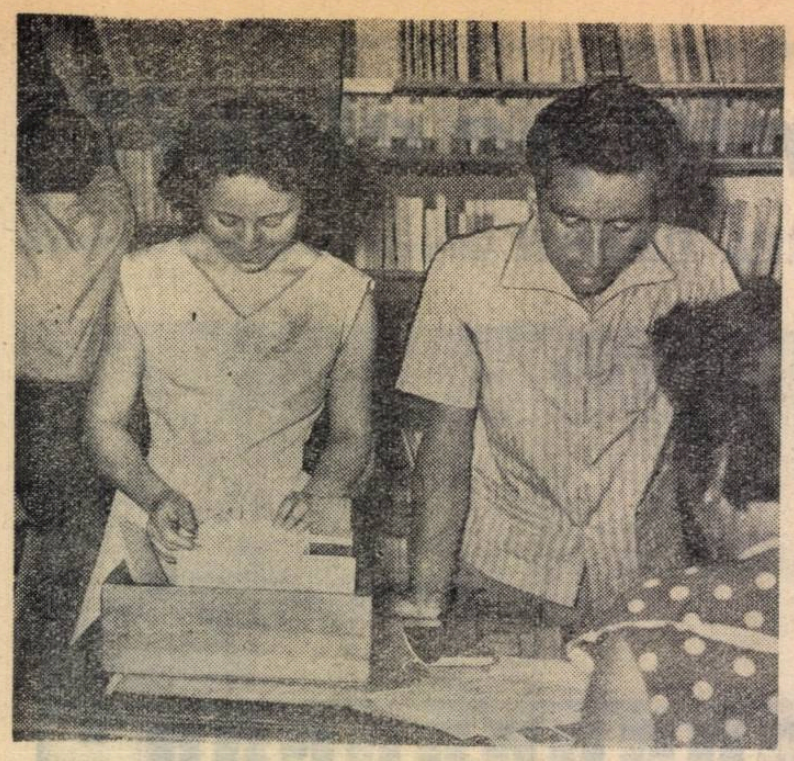

Biblioteca Sindicatului învățămînt din București cunoaște acum, în preajma deschiderii anului școlar, o mare afluență. Numeroși pedagogi vin aici spre a cerceta materialele care le sînt necesare pentru a-și pune la punct planurile de muncă pentru trimestrul I.

Pe linia angajamentelor luate la Conferința Uniunii Sindicatelor

Lucrările Conferinței Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură, care au avut loc în cursul lunii august, au fost urmărite cu însuflețire de învățători și profesori, precum și de ceilalți membri de sindicat din școli. Interesul lor deosebit pentru desfășurarea lucrărilor conferinței a fost justificat mai ales de faptul că atît raportul și dezbaterile pe marginea lui, cît și Hotărîrea adoptată de Conferință s-au referit în mod concret la sarcinile ce revin organelor sindicale și membrilor de sindicat din Documentele Congresului al III-lea al partidului.

Multe din organizațiile sindicale din școli au și trecut la traducerea în viață a măsurilor pe care le-a stabilit Conferința.

În raionul Curtea de Argeș, de pildă, în cursul lunii august membrii de sindicat din școli au fost mobilizați să participe la acțiunile menite să contribuie la îndeplinirea uneia din sarcinile importante ce revin învățămîntului nostru — încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani. Ca urmare, cadrele didactice din comuna Cepari au vizitat deseori, în ultimul timp, pe părinții elevilor lor, cu care au discutat probleme legate de cuprinderea în școala de 7 ani a tuturor copiilor din comună. La căminul cultural s-au organizat convorbiri menite să asigure ca toți absolvenții clasei a IV-a să fie înscriși în continuare în școală. În afară de aceasta, cadrele didactice din Cepari au participat la diferite acțiuni legate de pregătirea deschiderii cursurilor, cum ar fi, de pildă, terminarea reparării și curățirii localurilor de școală, înfrumusețarea curților, amenajarea terenurilor de sport, reîmprospătarea materialului didactic etc. La inițiativa grupei sindicale și cu sprijinul direcției școlii, în școală s-au organizat discuții pe marginea rezultatelor obținute de absolvenții clasei a VII-a la concursul de admitere în învățămîntul mediu și se dezbat diferite articole din presa pedagogică cu privire, mai ales, la metodica predării și legării învățămîntului de practică.

Pentru a contribui la ridicarea nivelului muncii educative grupa sindicală și-a propus să organizeze un schimb de experiență pe această temă între membrii de sindicat de la școala din Cepari și cei de la școlile din comunele apropiate, să înființeze un lectorat pentru părinți, să întărească legătura cu organizațiile de tineret etc.

Grupa sindicală și-a propus de asemenea ca în anul școlar care va începe în curînd să desfășoare o activitate mai largă de propagandă profesională și să-și îmbunătățească activitatea la căminul cultural, la biblioteca sătească și casele de citit. În acest scop se prevede inițierea unui larg schimb de experiență prin interasistențe și consfătuiri de muncă.

Sindicatul învățămînt din orașul Craiova, care după cum s-a arătat și la Conferința Uniunii Sindicatelor a desfășurat în anul școlar trecut o activitate rodnică de sprijinire a muncii profesionale a pedagogilor, a hotărît să continue acțiunea inițiată în vederea ajutorării profesorilor ce se pregătesc pentru examenele de definitivat și de gradul doi. În acest scop se vor ține 24 de conferințe pe teme pedagogice și de specialitate, se vor organiza săptămînal, la Colțul roșu, consultații, iar biblioteca sindicatului va pune la dispoziția cadrelor didactice întreg materialul bibliografic prevăzut în programele de examen.

O mare atenție acordă Sindicatul învățămînt din Craiova sprijinirii școlilor pentru legarea mai strînsă a lecțiilor de practica construirii socialismului. În timpul vacanței din această vară, sindicatul a organizat vizitarea de către profesori a întreprinderilor mari din oraș, cum ar fi „Electroputere". Cu acest prilej profesorii au discutat cu muncitorii, cu tehnicienii și inginerii din întreprindere despre procesul de producție, despre problemele care se ridică în fața întreprinderilor în munca de îndeplinire a sarcinilor planului de 6 ani. În prezent sindicatul și-a propus să sprijine școlile în stabilirea unei legături mai strînse între elevi și muncitorii din întreprinderi. În acest scop, cu concursul sindicatelor din întreprinderi, se vor organiza întîlniri între muncitorii fruntași și elevi.

— În anul școlar care se va deschide în curînd, ne relata tovarășul I. Ștefan, președintele Sindicatului învățămînt din Craiova — vom acorda o atenție și mai mare școlilor serale. Atenția principală a organizațiilor sindicale va fi orientată înspre ridicarea calității învățămîntului din aceste școli, înspre mai strînsa legare a lecțiilor de problemele pe care muncitorii-elevi le întîlnesc în munca lor din producție.

Și alte organizații sindicale din școlile regiunilor Craiova și Pitești și-au început activitatea pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin din documentele Conferinței Uniunii Sindicatelor din învățămînt și cultură. Ele sînt hotărîte să acorde în acest an o atenție sporită atît propagandei profesionale în rîndurile membrilor de sindicat cît și activității lor social culturale.

Unele observații pe marginea examenului de definitivat

Au încheiat în zilele trecute examenele pentru acordarea gradului definitiv atît pentru învățători și educatoare, cît și pentru profesori. Aceasta este prima sesiune de examene pentru acordarea gradelor didactice, instituite prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. din 30 iulie 1959. După cum se știe, măsura este menită să asigure o pregătire mai bună a cadrelor didactice, să le stimuleze pe acestea pe linia perfecționării lor continue, astfel încît activitatea instructiv-educativă, învățămîntul nostru să se ridice mereu la nivelul înaintării generale pe drumul socialismului.

Avînd loc în atmosfera de entuziasm și de avînt general pentru înfăptuirea măreților obiective stabilite de cel de al III-lea Congres al partidului, examenele au dat cadrelor didactice posibilitatea să vadă cu și mai multă claritate sarcinile de mare răspundere care revin școlii în etapa desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră.

Examenele s-au desfășurat într-o atmosferă de seriozitate, de exigență și cu simț de răspundere. Ele au constituit pentru învățători și profesori un prilej de studiere aprofundată a problemelor ideologice și a politicii partidului nostru, a documentelor celui de-al III-lea Congres al P.M.R., a celor mai noi date din domeniul specialității lor, al pedagogiei și metodicii. De un real sprijin în pregătirea candidaților pentru examene au fost cursurile organizate de către institutele de perfecționare și secțiile regionale de învățămînt și cultură și care și-au dovedit cu prisosință necesitatea. În cadrul acestor cursuri candidații au avut posibilitatea să-și sistematizeze și să-și aprofundeze cunoștințele dobîndite prin studiu individual, să efectueze lucrări și aplicații practice care i-au ajutat să-și dezvolte și să-și consolideze deprinderile de a aplica în practică cunoștințele teoretice.

Analizînd rezultatele obținute la examenele de definitivat în această primă sesiune putem aprecia că majoritatea candidaților și-au însușit cunoștințele prevăzute în programe. La examenul de socialism științific mulți dintre ei au dovedit o justă orientare politico-ideologică, au arătat că înțeleg cum este aplicată de către Partidul Muncitoresc Romîn teoria marxist-leninistă în problemele concrete ale construirii socialismului în țara noastră, că știu să folosească în mod creator cunoștințele de socialism științific în munca lor instructiv-educativă și obștească. Printre aceștia se numără, de exemplu, profesorul de fizică Vasile Focheanu din București, educatoarea Natalia Oargă din raionul Lenin, învățătorul Mihai Grigoraș din regiunea Suceava, profesoara Adriana Predescu din București etc. S-a făcut larg simțit în această privință sprijinul pe care l-au primit cadrele didactice prin învățămîntul ideologic, care le-a ajutat să-și însușească o serie de probleme fundamentale ale teoriei marxist-leniniste, să studieze în mod organizat operele clasicilor marxism-leninismului.

Mulți candidați au dovedit și la examenul de pedagogie o bună cunoaștere a problemelor teoretice și priceperea de a le aplica în activitatea practică. Ei au arătat că știu să valorifice cunoștințele de pedagogie în munca instructiv-educativă, îndeosebi în educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în educarea atitudinii comuniste față de muncă, în colaborarea școlii cu organizația de tineret și cu familia. Unii, deși cu puțină practică în învățămînt, au reușit să interpreteze în mod științific propria lor experiență, dînd dovadă de o atitudine creatoare în aplicarea cunoștințelor de pedagogie.

De pildă, în tratarea temei „Respectarea particularităților individuale ale elevilor în procesul de învățămînt", profesorul Gabriel Topliceanu din Zalău a vorbit printre altele despre un sistem interesant de evidență a cunoștințelor fiecărui elev, pe care-l folosește în munca sa și care îl ajută să ia măsurile corespunzătoare.

Mulți alți profesori și învățători au arătat în răspunsurile lor, în mod concret, metodele și mijloacele folosite pentru realizarea diferitelor laturi ale educației comuniste, pentru educarea patriotică a elevilor, s-au referit la felul cum folosesc ei în munca educativă excursiile, vizitele în întreprinderi, întîlnirile cu activiști de partid și cu fruntași în producție, alcătuirea de monografii, de colecții pentru științele naturale etc. Vorbind despre educarea elevilor în spiritul moralei comuniste, profesorul Ion Namia din comuna Teiu-Topoloveni, care întreprinde cu elevii săi săpături arheologice, a arătat cum această activitate a devenit un mijloc larg și eficace pentru a dezvolta la elevi spiritul de cercetare, pasiunea științifică, dragostea pentru cunoașterea trecutului de luptă al poporului. Numeroși candidați, ca profesorii Anuța Mihai din Pucioasa, Iulian Iovan din Rîmnicu-Vîlcea, Stela Cheslerean din București, învățătorii Cornel Corbu din raionul Mușcel, Radu Dumitrescu din raionul Costești și mulți alții au dovedit că sînt preocupați și știu să folosească orice posibilități pentru educarea multilaterală a elevilor, că desfășoară o muncă pedagogică cu largi perspective. Pentru răspunsurile competente și fundamentate din punct de vedere științific ei au obținut nota 10 la pedagogie, precum și la alte probe.

De asemenea, cu prilejul examenului de limba și literatura romînă s-a văzut că cei mai mulți învățători au o justă orientare asupra conținutului tematico-ideologic al operelor literare, știu să folosească cu ușurință caracterul educativ al literaturii realist-socialiste. Examenul de matematică a arătat că marea majoritate a candidaților stăpînesc bine metodele de calcul rațional și tehnica rezolvării problemelor.

In același timp, însă, examenele de definitivat au scos la iveală faptul că în pregătirea unor cadre didactice mai există o serie de lacune.

Cu prilejul examenelor de socialism științific unii candidați au dovedit lipsă de documentare într-o serie de probleme, o insuficientă cunoaștere a lucrărilor clasicilor marxism-leninismului, posibilități reduse de a lega problemele teoretice de practica construirii socialismului sau de a argumenta în mod științific aspectele politicii partidului.

Unii dintre cei care au avut astfel de lipsuri n-au urmat cu regularitate cursurile de învățămînt ideologic sau n-au participat în mod activ la dezbaterea problemelor. Au fost însă și dintre aceia care au urmat învățămîntul ideologic și au obținut calificative bune la seminariile recapitulative, dar care la examenul de definitivat au dat răspunsuri slabe. Aceasta dovedește că propagandiștii respectivi nu au fost destul de exigenți. De aceea se impune ca secțiile de învățămînt și cultură să se preocupe cu și mai multă grijă de îmbunătățirea conținutului învățămîntului ideologic al cadrelor didactice și de recrutarea unor propagandiști cît mai bine pregătiți.

Lipsuri în pregătirea unor candidați s-au constatat și la examenul de limba și literatura romînă. Astfel, s-a văzut că unii învățători și unele educatoare nu stăpînesc în profunzime cunoștințele de fonetică, morfologie și sintaxă și n-au citit toate operele literare recomandate în programe, mulțumindu-se cu rezumatele sau recenziile lor, din care cauză au manifestat tendința de a trata subiectele superficial, cu fraze memorate din notițe, fără o cunoaștere a conținutului tematico-ideologic al operelor. Alții, deși cunosc conținutul operelor, nu le pot analiza în profunzime, nu pot demonstra în ce constă valoarea lor ideologică și artistică. Au fost candidați care au dovedit în lucrările scrise și în răspunsurile orale un vocabular sărac, un stil prolix.

Candidații care au avut asemenea lipsuri în pregătirea lor n-au luat examenul de definitivat. Ei vor trebui să se prezinte din nou la acest examen în sesiunea din anul viitor, avînd în felul acesta posibilitatea să-și lichideze lipsurile în pregătirea generală și de specialitate, să-și însușească în mod temeinic volumul de cunoștințe prevăzut în programele examenului.

Cele mai multe lipsuri s-au constatat la acei candidați care, după absolvirea școlii au rupt legătura cu studiul organizat, care nu s-au ținut în permanență la curent cu problemele ideologico-politice, pedagogice și de specialitate și care n-au urmat cursurile de pregătire. Volumul temelor prevăzute în programe, ca și cerințele examenului de definitivat ridică în fața candidaților sarcina de a acorda mai multă atenție pregătirii lor sistematice în întreaga perioadă de stagiu, iar nu de a limita timpul de pregătire la cele cîteva luni premergătoare examenului.

Rezultatele examenului au arătat totodată că este necesar să se acorde candidaților mai mult sprijin în pregătirea lor. Nu este îngăduit să se mai admită întîrzieri în trimiterea programelor, deoarece acestea scurtează perioada de pregătire. Bibliotecile școlilor și comitetelor sindicale vor trebui dotate în același timp cu tot materialul bibliografic necesar pregătirii pentru examene. Totodată este nevoie să se organizeze pentru candidați consultații colective pe raioane în tot cursul anului, să se asigure îndrumarea și controlul permanent al studiului lor individual de către directorii școlilor și inspectorii școlari. Imbunătățirea activității cercurilor pedagogice, în care sînt cuprinse toate cadrele didactice, lichidarea formalismului ce mai dăinuie în munca unora dintre acestea și cuprinderea în programul lor a unor teme care să contribuie cu adevărat la lărgirea orizontului de cultură generală și de specialitate al cadrelor didactice ar veni mult în sprijinul celor ce se pregătesc pentru examenele în vederea obținerii gradelor didactice.

Candidații vor trebui, de asemenea, sprijiniți în ceea ce privește folosirea mai judicioasă a timpului în afară de clasă printr-o mai bună repartizare a sarcinilor și prin degrevarea lor de acelea care nu au legătură cu munca instructiv-educativă și de culturalizare. În același timp ar fi bine să se organizeze eventual pentru ei, pe linie sindicală, informări pe teme politice actuale, care îi vor ajuta să înțeleagă și mai bine desfășurarea evenimentelor și cauzele lor.

Secțiile de învățămînt și cultură nu trebuie să scape din atenția lor nici acele cadre didactice care au reușit la examenul de definitivat, ajutîndu-le să-și perfecționeze în continuare pregătirea, să-și lărgească orizontul politico-ideologic și să fie în permanență la curent cu tot ceea ce este nou în domeniul specialității și al muncii pedagogice. Este necesar de asemenea să analizeze felul cum s-au desfășurat examenele de definitivat și rezultatele obținute, pentru a putea lua din vreme măsuri care să ducă la o cît mai bună pregătire a candidaților.

TEODORA DAVID
C. MINCĂ

In timpul vacanței de vară, elevii Școlii din Telega au participat la desfășurarea multor acțiuni cu caracter patriotic. Iată-i, în clișeul de mai sus, îngrijind locul pe care a pierit, la Doftana, eroul clasei muncitoare Ilie Pintilie.

ACȚIUNI PATRIOTICE

Cu entuziasm sporit

In zilele vacanței, pionierii și școlarii din raionul Lipova, regiunea Timișoara, au participat cu entuziasm sporit la acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi, a maculaturii și a plantelor medicinale. Continuînd cu avînt munca patriotică începută încă în timpul anului școlar, pionierii și elevii au izbutit să realizeze 20.242 kg de fier vechi, 1203 kg plante medicinale și 1875 kg maculatură.

In aceste acțiuni s-au evidențiat elevii din comunele Ghioroc, Mașloc și Brusnic, care au colectat cîte 4500 kg fier vechi, precum și micii dar harnicii pionieri de la Școala de 4 ani din Cunejdia.

Pe șantiere

Numeroși elevi ai Școlii medii nr. 27 din Capitală au efectuat prin muncă voluntară lucrări de curățire și nivelare a terenului pe șantierul școlii ce se înalță pe strada Drumul Serii. Cu multă însuflețire au participat elevii și la unele acțiuni de muncă patriotică în cadrul școlii lor: la nivelarea terenului de sport, la montarea porților pentru terenul de baschet și volei etc. De asemenea, tot prin contribuția voluntară a elevilor s-a construit la intrarea în curtea școlii o cabină pentru portar.

Totodată, elevii și-au îndeplinit cu conștiinciozitate angajamentul de a îngriji în timpul vacanței parcul din apropierea școlii.

SE DEZVOLTĂ ÎNVĂȚĂMÎNTUL SERAL

Au început ieri, în întreaga țară, cursurile învățămîntului seral. Pestre 70.000 tineri muncitori din industrie și agricultură, cu 11.000 mai mulți decît în anul școlar trecut, și-au reluat, după terminarea lucrului, cărțile de școală, pentru a-și îmbogăți mintea cu noi cunoștințe care să-i ajute în stăpînirea și folosirea tehnicii celei mai moderne. Alți peste 50.000 tineri — cu peste 16.000 mai mulți decît în anul trecut — vor urma cursurile fără frecvență.

Avîntul către învățătură, către culmile cele mai înalte ale științei — care a devenit în condițiile orînduirii socialiste inseparabilă de producția modernă — cuprinde mase tot mai largi ale tineretului muncitor. Uzina și școala, marea gospodărie agricolă socialistă și școala au devenit expresii tot mai frecvente. Puternicul ecou pe care l-a avut în rîndurile tineretului aprecierea partidului că drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodării de stat sau gospodării agricole colective — după cum se arată în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al partidului — începe să dea roade.

Am pășit acum abia în al doilea an școlar în care se aplică Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior din martie 1959, dar realizările obținute în acest domeniu sînt cu adevărat impresionante. Dacă în urmă cu 10 ani în învățămîntul seral, creat de regimul democrat-popular, erau cuprinși doar circa 7000 tineri, în 1959—1960 numărul celor cuprinși la cursurile serale și fără frecvență a ajuns la peste 90.000. Numai într-un singur an de la apariția Hotărîrii partidului și guvernului numărul acestora a crescut cu peste 15.000, iar în anul acesta creșterea este și mai mare. La baza măsurilor luate pentru a cuprinde în școală cît mai mulți tineri care lucrează nemijlocit în producție stă sarcina trasată de Congresul al III-lea al partidului, de a se extinde tot mai mult învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală.

Înfăptuirea măreților perspective pe care le-au deschis planul de 6 ani și programul economic de perspectivă este indisolubil legată de ridicarea nivelului cultural-științific al oamenilor muncii. Una din sarcinile de bază ale planului pe anii 1960—1965 este extinderea mecanizării și automatizării producției, reutilarea întreprinderilor existente și înzestrarea noilor întreprinderi cu utilaje și agregate la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii, aplicarea în producție, în măsură tot mai largă, a proceselor tehnologice moderne. Indeplinirea acestei sarcini cere muncitori și tehnicieni cît mai temeinic pregătiți din punct de vedere științific și tehnic, cu un larg orizont cultural. Acest lucru se poate realiza numai îmbinînd învățătura, studiul organizat, cu munca în producție. Iată de ce partidul și guvernul nostru acordă o mare grijă dezvoltării continue a învățămîntului seral și fără frecvență, una din căile cele mai importante prin care se formează intelectualitatea nouă, izvorîtă din sînul clasei muncitoare și țărănimii muncitoare și devotată intereselor poporului muncitor. Posibilitățile de a-și însuși știința sînt mult mai mari pentru acei tineri care cunosc bine problemele producției, ale practicii și care pot să aplice direct și imediat teoria în munca lor productivă.

Dezvoltînd învățămîntul seral și fără frecvență, partidul îndrumează în permanență Ministerul Învățămîntului și Culturii, sfaturile populare, organizațiile de tineret și obștești, conducerile întreprinderilor să creeze tinerilor muncitori condiții tot mai bune de învățătură. O contribuție deosebită în această privință o aduc, sub îndrumarea organizațiilor de partid, comisiile de selecționare din întreprinderi, organizațiile U.T.M., care mobilizează pe tineri să-și continue învățătura și îi ajută să se pregătească cît mai temeinic. Un exemplu concret al acestui ajutor sînt numeroasele colective de ingineri și tehnicieni care, în timpul liber, îi ajută pe muncitorii-elevi în pregătirea lecțiilor, în înțelegerea problemelor mai complicate din domeniul matematicii, fizicii, chimiei etc. La rîndul lor, cadrele didactice — alese dintre cele mai capabile și mai merituoase — se străduiesc să îmbunătățească mereu metodele de predare specifice învățămîntului seral, pentru a asigura înțelegerea deplină și însușirea, în bună măsură încă din clasă a cunoștințelor predate. Ele îndrumează cu grijă studiul individual al muncitorilor-elevi, îi ajută să aprofundeze cunoștințele, organizînd în acest scop meditații și consultații. In același timp, organele de învățămînt s-au ocupat din vreme de dezvoltarea bazei didactico-materiale a învățămîntului seral, ceea ce a făcut ca noul an școlar să se deschidă în bune condițiuni.

Ținînd seama de experiența anterioară, pentru a veni și mai mult în sprijinul muncitorilor-elevi, Ministerul Învățămîntului și Culturii a aprobat o nouă organizare a anului școlar și un nou plan de învățămînt pentru școlile serale. Acestea țin seamă într-o măsură și mai mare de condițiile specifice de învățătură ale muncitorilor din producție. Astfel, planul de învățămînt a fost redus de la 20 ore la 16-17 ore pe săptămînă, iar pentru ca această reducere să nu afecteze volumul de cunoștințe prevăzute în programele de învățămînt a fost sporită durata anului școlar, de la 33 la 41 săptămîni. In același timp, prin împărțirea anului școlar în numai două etape de muncă — semestre — s-a creat posibilitatea echilibrării numărului de ore la fiecare obiect. In aceste condiții a fost posibilă chiar sporirea numărului de ore pentru unele discipline de bază — limba română, matematica, fizica, istoria R.P.R. — în timp ce la alte discipline, cum sînt geografia, istoria antică, chimia, s-au putut efectua unele reduceri de ore care nu afectează conținutul programelor. Datorită acestor măsuri, conținutul învățămîntului din punct de vedere cantitativ și calitativ pe întregul ciclu mediu este aproximativ același ca la învățămîntul de zi, asigurîndu-se muncitorilor-elevi o pregătire temeinică pentru a putea urma cu succes cursurile învățămîntului superior.

O importantă măsură în vederea îmbunătățirii conținutului învățămîntului seral o constituie elaborarea unor manuale speciale pentru acest învățămînt. Ele redau într-o formă mai concentrată și mai accesibilă noțiunile de bază cuprinse în programe și vin de asemenea în sprijinul muncitorilor-elevi, ușurîndu-le studiul individual. Va trebui însă ca direcția de specialitate din minister și Institutul de științe pedagogice să vină și ele mai mult în sprijinul îmbunătățirii procesului de învățămînt din școlile serale, prin elaborarea de îndrumări metodice care să țină seama de specificul muncii din aceste școli.

Invățămîntul seral a început în anul acesta în condiții cu mult mai bune decît în anii trecuți. Pentru ca și rezultatele să fie cît mai rodnice este necesar să i se acorde în continuare toată grija, organele de învățămînt, cadrele didactice și comisiile de selecționare din întreprinderi avînd datoria să-și sporească eforturile pentru asigurarea unei frecvențe bune a muncitorilor-elevi și pentru realizarea unui nivel ridicat al întregii activități didactice.

Dezvoltarea învățămîntului seral și fără frecvență va contribui astfel la ridicarea din rîndurile clasei muncitoare a unor intelectuali de nădejde, multilateral pregătiți.

POMPILIU VILCU
director în M.I.C.

In pragul unui nou an școlar

„Vacanța mare" e pe sfîrșite. Filele de calendar se desprind una cîte una și, o dată cu aceasta, se apropie momentul tradiționalului început de an școlar.

In timp ce elevii s-au odihnit, organele învățămîntului, cadrele didactice și părinții le-au pregătit grijuliu localuri noi de școală, s-au preocupat de reamenajarea și repararea școlilor existente.

In toate orașele și satele patriei s-a construit mult pentru acest nou an școlar. Rețeaua unităților școlare din regiunea Suceava, bunăoară, crește cu 235 de săli de clasă. Peste 250 noi săli de clasă stau la dispoziția elevilor din regiunea Oradea. In raionul V.I. Lenin din Capitală am văzut construcția impunătoare a noii școli din strada Drumul Serii, cu 24 de săli mari de clasă, spațioase și pline de lumină, cu mobilier nou. De nerecunoscut pentru elevi este și școala de 7 ani din cartierul Cotroceni: celor 5 săli de clasă existente aici li s-au adăugat încă de 3 ori pe atîtea. Se află în curs de construcție un local pentru școala de 7 ani nr. 125 din șoseaua București—Măgurele, iar în raionul 23 August, în parcul Tolbuhin, s-a ridicat în doar 4 luni o școală de 7 ani cu 24 săli de clasă.

Pretutindeni, la construirea noilor școli și săli de clasă au lucrat și părinți ai elevilor, tineri mobilizați de organizațiile U.T.M., ca și simpli cetățeni din cartier. Ei au contribuit, prin munca lor entuziastă, la grăbirea lucrărilor, la realizarea de economii. Astfel, la construcția școlii de 7 ani din orașul Alexandria, prin executarea lucrărilor necalificate de către cetățeni s-a realizat o economie de 20.000 lei. Sume importante s-au economisit și la construcția școlii de 7 ani din raionul 23 August, ca și la construcția școlii medii din orașul Bușteni. La lucrările de amenajare a 10 școli din raionul V.I. Lenin din București, datorită muncii cetățenilor, s-au efectuat lucrări în valoare de 76.587 lei.

Am fost de curînd oaspeți ai unor școli din Capitală. Primul popas l-am făcut la școlile din raionul V.I. Lenin. Desigur că nu am putut vizita toate cele 51 de școli din raion. Insă din vizita făcută la o bună parte din ele, am desprins concluzia că aici problema pregătirii din timp a noului an școlar a preocupat cu seriozitate pe toți cei ce au un cuvînt de spus.

Mai pretutindeni am fost întîmpinați de același aspect plăcut și atrăgător al curățeniei proaspăt făcute. Zidarii, zugravii, tîmplarii au părăsit de cîteva zile aceste locuri ce se asemănau pînă nu de mult cu niște adevărate șantiere.

Dovedind simț de adevărați gospodari, cei ce se îngrijesc de bunul mers al școlilor din acest raion nu au neglijat nici problema combustibilului. Așa se face că încă de la 20 august toate școlile au fost aprovizionate cu întreaga cantitate de combustibil pe acest an.

Buni gospodari am găsit și la școlile nr. 32, nr. 67 și la școala „Al. Sahia" din raionul 23 August-ca și la școlile de 7 ani nr. 93 și nr. 78.

Iată însă și o „pată neagră"... La școala de 7 ani nr. 48 din raionul „23 August" lucrările de reparații sînt abia la început, ceea ce este cu atît mai greu de înțeles cu cît aici se impuneau lucrări mai ample. Trebuie luate cît mai grabnic măsuri pentru remedierea acestei situații.

★

Peste puțin timp, școlile își vor redeschide larg porțile. Un nou an școlar va începe în obișnuita atmosferă sărbătorească. Datorită grijii permanente acordate de partid și guvern învățămîntului, noul an școlar marchează un important pas înainte pe linia împlinirii sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea învățămîntului. Construcții școlare noi, reamenajarea și modernizarea celor existente, distribuirea gratuită, începînd din acest an, a manualelor pentru elevii claselor I—VII sînt măsuri concrete ce exprimă cu forța faptelor împlinite dragostea și grija statului nostru democrat-popular pentru viitorul țării, al copiilor noștri.

H. ȘAICU

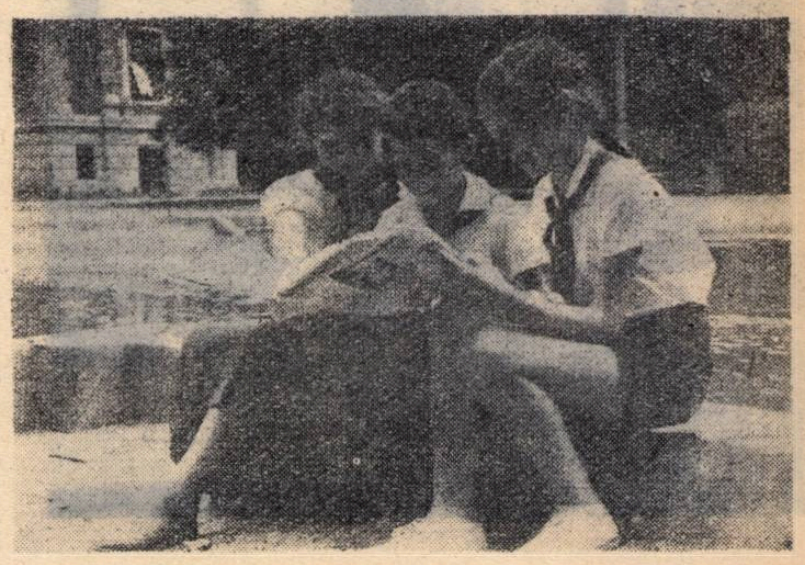

Lectură în colectiv

Învăţămînt profesional şi tehnic

PREOCUPAREA NOASTRA PRINCIPALA

Pregătirea unor muncitori cu o înaltă calificare, stăpîni pe tehnica cea mai perfecţionată, educaţi în spirit comunist — aceasta este sarcina pe care Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a pus-o în faţa cadrelor didactice din învăţămîntul profesional şi tehnic.

Folosind experienţa din anii şcolari trecuţi, analizînd prin prisma noilor sarcini rezultatele obţinute în producţie de maiştrii care au absolvit şcoala noastră, noi am elaborat un plan complex de măsuri menit să ne ajute în îmbunătăţirea muncii de pregătire a viitorilor maiştri la nivelul cerut de dezvoltare a activităţii întreprinderilor din industria grea şi de introducerea multilaterală a tehnicii noi. O atenţie deosebită acordăm în acest plan de măsuri predării disciplinelor de specialitate şi pregătirii de cultură tehnică generală a viitorilor maiştri, pregătire care constituie suportul principal pentru înţelegerea disciplinelor de specialitate.

Bunăoară, ţinînd seama de faptul că în ultima vreme majoritatea maşinilor-unelte din ramura pentru care se pregătesc elevii noştri sînt acţionate parţial sau total hidraulic, am prevăzut, la specialitatea mecanici montatori, introducerea noţiunilor de hidraulică, noţiuni absolut necesare unui maistru din sectorul de întreţinere şi reparaţii.

Pentru o bună documentare tehnică în domeniul tratamentelor termice vom preda un număr de lecţii direct în uzinele „Steagul Roşu" şi „E. Thälmann", unde se află cele mai moderne agregate de călire cu curenţi de înaltă frecvenţă. De asemenea, vom organiza o serie de lecţii-excursii la uzinele „I.C. Frimu" din Sinaia în vederea experimentării practice a tratamentului termic sub zero grade — metodă nouă şi care dă rezultate deosebit de valoroase — precum şi la Fabrica de scule din Rişnov, unde vor fi studiate dispozitivele de alimentare automată a burghiilor şi agregatul de călire automată a sculelor, unic în ţară. Credem că ar fi necesar ca în acest an şcolar ministerele şi departamentele care tutelează şcoli tehnice de maiştri să creeze acestor şcoli posibilităţi mai largi de organizare a vizitelor de documentare tehnică a elevilor şi cadrelor didactice. Acestea s-au dovedit un bun mijloc pentru generalizarea celor mai noi metode de lucru şi cunoaşterea de către elevi a gradului de tehnicitate din industria ţării noastre. Sînt nenumărate cazuri de absolvenţi ai şcolii noastre care, documentîndu-se asupra diverselor metode de lucru folosite în uzinele vizitate, le aplică acum cu succes în întreprinderile unde lucrează. De aceea am fi bucuroşi să putem extinde şi mai mult vizitele de documentare.

Căutînd să stimulăm cît mai larg interesul elevilor-maiştri pentru tot ceea ce este nou în tehnică, am hotărît, printre altele, ca profesorii de specialitate să recomande şi să pună la dispoziţia elevilor, după predarea fiecărei teme, reviste tehnice cuprinzînd articole în care sînt expuse soluţii noi de rezolvare a problemelor discutate la lecţiile respective, soluţii care vor fi aplicate apoi în proiectele de an sau vor fi experimentate în uzină.

Problema asigurării condiţiilor pentru un studiu individual aprofundat la fiecare disciplină preocupă, de asemenea, în cea mai mare măsură pe fiecare dintre cadrele noastre didactice. In această privinţă un rol însemnat au manualele. Din păcate, numărul manualelor nu acoperă încă cerinţele actuale ale predării tuturor disciplinelor. Vom folosi în schimb o serie de lucrări ştiinţifice şi tehnice apărute recent, care sînt redactate la un nivel mediu, sau, în unele cazuri, chiar cursuri pentru învăţămîntul superior, pe care le vom indica drept material bibliografic pentru studiul individual al elevilor-maiştri. Pentru a nu-i supraîncărca pe elevi studiem noi înşine, în prealabil, fiecare dintre aceste lucrări, aşa încît să putem da elevilor indicaţii cu privire la capitolele cele mai importante la care trebuie să se oprească, la unele probleme perimate ce trebuie înlăturate complet deoarece nu mai prezintă interes în actualul stadiu al tehnicii, precum şi pentru a completa cu explicaţii unele paragrafe mai dificile, care altfel nu vor fi înţelese pe deplin. In prezent comisiile metodice selecţionează lucrările şi cursurile de specialitate care vor fi recomandate pentru studiul individual al elevilor-maiştri şi redactează scurte îndrumătoare cu privire la felul cum trebuie folosită în studiu fiecare lucrare recomandată.

Vom căuta, de asemenea, să sprijinim activitatea inovatoare a viitorilor maiştri. In această privinţă are un rol însemnat şi exemplul personal al profesorilor. Un asemenea exemplu au dat şi pînă acum mulţi dintre profesorii şcolii noastre. De exemplu, ing. M. Filote, în fruntea unui colectiv de maiştri din clasele unde predă, a introdus şi experimentat în uzină o serie de noi mecanisme hidraulice pentru acţionarea maşinilor-unelte. Inginerul I. Munteanu a experimentat cu elevii lui noi metode de presare a tablelor, iar inginerii H. Grigorescu şi V. Stănoiu analizează comparativ, pe baza ultimelor lucrări de specialitate, parametrii şi caracteristicile celor mai moderne maşini-unelte şi posibilităţile de mecanizare şi automatizare a utilajului existent în uzinele de unde provin elevii-maiştri. In anul şcolar care începe vom intensifica activitatea noastră în această privinţă.

Asigurarea însuşirii cît mai adînci de către elevii noştri a tehnicii moderne în ramura construcţiilor de maşini şi a industriei electrotehnice şi înarmarea lor cu cunoştinţe temeinice, pentru a folosi practic în producţie noile cuceriri ale tehnicii vor constitui în acest an şcolar veriga principală în munca noastră. In această direcţie se îndreaptă, deci, eforturile conjugate ale întregului colectiv didactic.

SILVIU BOCŞA
director adjunct al Grupului şcolar „Steagul Roşu" — Oraşul Stalin

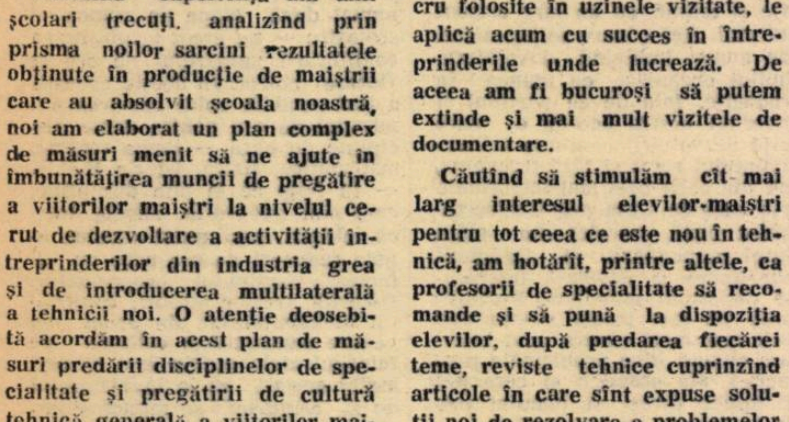

Ucenici de la Şcoala profesională de pe lîngă uzinele „23 August" din Capitală executînd schite după diferite piese de maşini

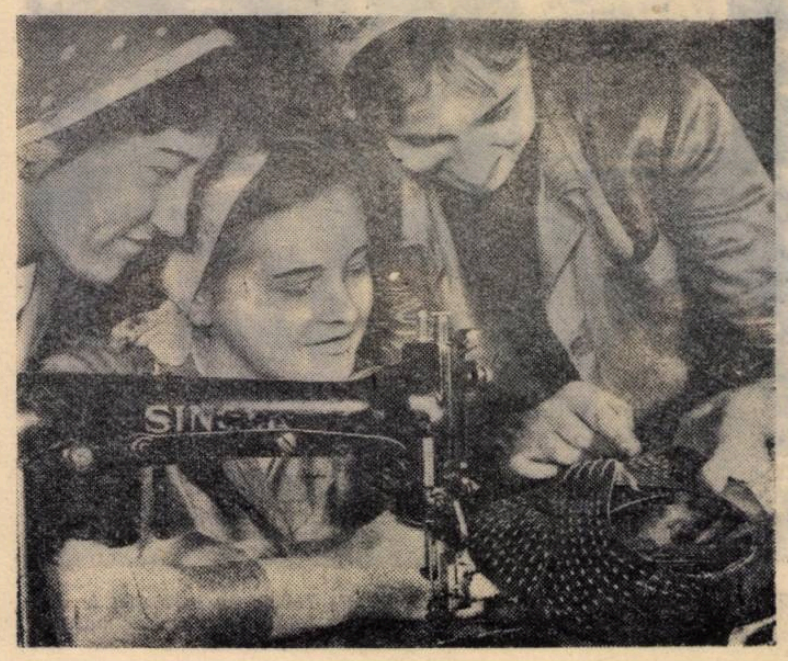

Elevele Şcolii profesionale de pe lîngă uzina „Ianoş Herbak" din Cluj se sfătuiesc adesea pentru a găsi cele mai bune metode de lucru.

La Grupul şcolar metalurgic „Unirea"

Pregătindu-se să întîmpine aşa cum se cuvine deschiderea cursurilor, şcolile profesionale şi tehnice de pe tot cuprinsul patriei noastre şi-au pus la punct localurile, reparîndu-le şi amenajîndu-le acolo unde a fost necesar, completîndu-şi mobilierul, materialul didactic, bibliotecile.

Şi la Grupul şcolar metalurgic „Unirea" din Capitală, care pregăteşte muncitori de diferite specialităţi, maiştri pentru industria metalurgică şi desenatori tehnici s-au făcut pregătiri intense pentru deschiderea anului şcolar. Au fost amenajate două cabinete noi, dintre care unul pentru tehnologia metalelor, iar celălat pentru electrotehnică. Materialul didactic al şcolii a fost completat cu numeroase planşe noi, cu aparate şi machete.

TOTUL ESTE PREGĂTIT

Şi acum, ca şi în fiecare an; înainte cu mult de deschiderea cursurilor, conducerea Şcolii profesionale „Semănătoarea" s-a îngrijit să asigure localului o înfăţişare plăcută, să înzestreze cabinetele cu noi materiale necesare bunei desfăşurări a muncii. La ora actuală şcoala sclipeşte de curăţenie. Internatul şi cantina sînt bine aprovizionate. În laboratoare şi ateliere totul e în ordine. Maşinile, sculele, uneltele au fost curăţate şi recondiţionate. Cabinetul de tehnologie a fost completat cu noi planşe şi dispozitive. De asemenea, s-au completat trusele elevilor pentru atelierul de instructaj-şcoală.

Cadrele didactice şi-au planificat lecţiile pentru primul trimestru. Acum se pregătesc să organizeze o şedinţă cu comitetul de părinţi, la care se vor discuta probleme legate de prezenţa elevilor la cursuri, de comportarea lor etc.

Cînd lipseşte spiritul de răspundere

Constantin A. a venit la Şcoala profesională din Iacobeni, regiunea Suceava, hotărît să înveţe meseria de mecanic de mină. Ca el au venit mulţi alţi tineri.

Încă de pe băncile şcolii de 7 ani Costică îndrăgise tehnica şi visa să cunoască tainele maşinilor, să devină stăpînul lor. Dar între visul lui şi realitatea de la Şcoala profesională din Iacobeni e oarecare diferenţă. Nu s-ar putea spune că profesorii şi maiştrii de aci ar avea ceva împotriva visului lui Costică. Numai că ei îl lasă să înveţe meseria de capul lui, cum o ştii. Se conduc, după cum se vede, după vorba veche care pretinde că „meseria nu se învaţă, ci se fură" şi nu vor s-o desmintă. Aceasta s-a văzut în special cu ocazia practicii de vară.

— Dacă meseria se fură — şi-au zis profesorii de la şcoala din Iacobeni, în frunte cu directorul lor — de ce au nevoie Costică A. şi colegii lui de o activitate sistematică şi organizată, pe timpul practicii? Tot vor reuşi ei să prindă cîte ceva de la muncitorii din întreprinderea pe lîngă care au fost repartizaţi.

Şi, făcînd-şi astfel de socoteli, au încheiat oamenii frumuşel cursurile cu „conştiinţa datoriei împlinite", au cerut pedagogilor din internat să ţină evidenţa prezenţei la practică — şi pe-aci ţi-e drumul: unii în concediu, alţii după diferite treburi personale.

Plan de organizare a practicii, plan tematic privind problemele ce vor fi urmărite în timpul practicii, grafic de rotaţie a ucenicilor — astea-s simple formalităţi, au considerat cadrele didactice de la Şcoala profesională din Iacobeni, ca „adversari" hotărîţi ai oricărui „birocratism". Instructaj pentru protecţia muncii? Nici aşa ceva nu au considerat că e necesar.

Şi uite aşa a fost „pregătită şi organizată" practica de vară la Şcoala profesională din Iacobeni. Mai mult chiar, conducerea şcolii şi cadrele didactice au considerat că e inutil ca ucenicii să aibă caiete de practică şi au renunţat la ele, considerîndu-le tot o simplă formalitate. Aşa se face că e greu de stabilit cu precizie ce anume au lucrat ucenicii în perioada practicii de vară. Mulţi dintre ei nu au efectuat decît cîteva lucrări, dintre care unele nici nu erau prevăzute în program, asistînd îndeosebi la lucrările executate de muncitorii pe lîngă care au fost repartizaţi şi care, la rîndul lor, nici ei n-au fost instruiţi în mod special în vederea practicii.

Costică A., de pildă, a văzut cum se demontează şi se montează un motor Diesel şi a pilit cîţiva cuzineţi. Mai mult n-a reuşit să „fure" în timpul practicii.

Întrebîndu-l ce va face totuşi cînd va intra în producţie, după absolvire, ne-a răspuns cu părere de rău că ceea ce n-a putut să „fure" în timpul practicii din şcoală va învăţa după aceea în producţie.

Poate că situaţia aceasta s-ar fi remediat la timp, dacă conducerea şcolii ar fi fost ajutată să vadă cît de învechit este principiul după care se conduce în instruirea practică a ucenicilor. N-a avut însă cine s-o ajute, deoarece un inspector din Ministerul Industriei Grele, care a vizitat şcoala în luna iulie, s-a ocupat numai de o serie de probleme în legătură cu munca administrativă în loc să controleze felul cum este organizată şi se desfăşoară practica de vară a ucenicilor.

Este necesar ca membrii colectivului didactic de la Şcoala profesională din Iacobeni să înţeleagă în sfîrşit că meseria nu se fură, ci se învaţă şi că tocmai ei sînt cei cărora le revine sarcina de a-i instrui pe ucenici.

M. COSTIN

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Admiterea în institutele pedagogice de învățători

Ministerul Învățămîntului și Culturii a trimis recent secțiilor regionale de învățămînt și cultură instrucțiuni în legătură cu admiterea în institutele pedagogice de învățători.

In anul școlar 1960/1961 vor funcționa institute pedagogice de învățători în următoarele localități :

— București — Șoseaua Panduri nr. 92 ;
— Bacău — Bulevardul Mărășești nr. 159 ;
— Baia Mare — strada 17 Octombrie (în localul Școlii medii nr. 1) ;
— Cluj — strada Babeuf nr. 25;
— Constanța — strada Răscoala din 1907 nr. 42 ;
— Craiova — Calea București nr. 265 ;
— Galați — strada Brăilei nr. 200 ;
— Bîrlad (reg. Iași) — Complexul școlar ;
— Suceava — Strada Republicii nr. 35 ;
— Arad (reg. Timișoara) — Bulevardul Dragalina nr. 7 ;
— Odorhei (Regiunea Autonomă Maghiară) — Piața Libertății nr. 2-3 (cu limba de predare maghiară).

Inscrierile la concursul de admitere în institutele pedagogice de învățători se pot face pînă la data de 14 septembrie a.c. Se pot prezenta la concurs absolvenții școlilor medii de cultură generală cu diploma de maturitate, în vîrstă de cel mult 28 ani împliniți între 1 ianuarie — 31 decembrie 1960

Pentru înscrierea la concurs, candidații vor depune următoarele acte : declarație tip de înscriere, conform H.C.M. nr. 2759/1953, certificatul de naștere, diploma de maturitate, certificat de sănătate eliberat de spitale unificate pentru adulți, formularul pentru stabilirea taxei sau acordarea bursei, recipisa pentru plata taxei de 5 lei pentru înscriere, 3 fotografii 6/9.

Concursul de admitere se va ține între 16-26 septembrie a.c. și va fi precedat de vizita medicală și de proba de aptitudini muzicale ale candidaților, care sînt eliminatorii. Concursul de admitere va consta din probe la limba și literatura romînă (scris și oral), aritmetica (scris și oral), istoria R.P.R. (oral). Pentru institutele cu limba de predare ale minorităților naționale se mai dă în plus probă scrisă și orală la limba și literatura maternă.

Programele concursului de admitere se găsesc la secretariatele institutelor pedagogice de învățători.

★

Ministerul Învățămîntului și Culturii aduce la cunoștință celor interesați că, absolvenții ultimului an de studii din seriile 1957/1958 și anterioare care n-au promovat examenul de stat în termenul prevăzut de dispozițiile legale se pot prezenta la susținerea Examenului de Stat la una din sesiunile anului universitar 1960/1961. Pot beneficia de una din aceste sesiuni și candidații care s-au prezentat de 2 ori la examenul de stat și nu l-au promovat.

★

Concursul de admitere în învățămîntul superior — cursuri de zi — va avea loc între 15—29 septembrie a. c. Inscrierile pentru concurs se pot face la secretariatele facultăților pînă la 14 septembrie inclusiv.

Probele practice de la concursul de admitere la Institutul de teatru „I. L. Caragiale" București, Institutul „Szentgyorgyi István" Tg. Mureș, Institutul de arte plastice „N. Grigorescu" București, Institutul de arte plastice „I. Andreescu" Cluj, Conservatorul „Ciprian Porumbescu" București, Conservatorul „Gh. Dima" Cluj, Conservatorul de muzică Iași, Institutul de cultură fizică București, precum și la facultățile de arte plastice și educație fizică de la institutele pedagogice de 3 ani din București, Cluj, Iași, Timișoara, se vor ține între 6—13 septembrie 1960.

Concursul de admitere în învățămîntul superior seral și fără frecvență va avea loc între 8—14 octombrie a. c. Inscrierile se vor face pînă la 1 octombrie a. c.

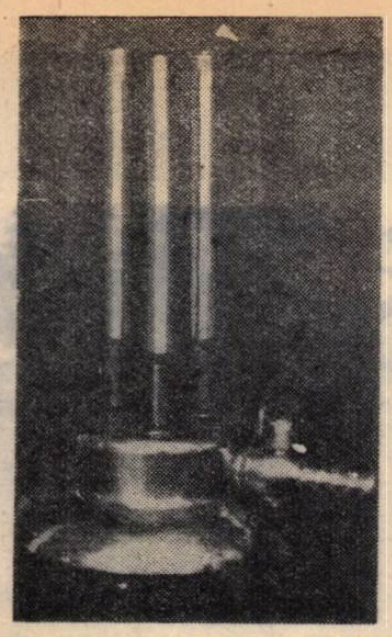

I.M.D. produce mereu noi sortimente moderne de material didactic. Iată, în clișeul nostru, becul de gaz cu trei flăcări, care va fi foarte folositor experiențelor de fizică și chimie

PREGĂTIRI INTENSE

Prin grija conducerii școlii și cu sprijinul comitetului de părinți, Școala medie nr. 2 din Vaslui și internatul acesteia au fost reamenajate și reparate din vreme, așa încît acum îi pot primi în bune condițiuni pe elevi. In prezent se lucrează intens la construirea unui laborator de fizică și a unui atelier, care vor crea condiții mai bune de înarmare a elevilor cu deprinderi de muncă practică.

Au fost pregătite din vreme și lemnele necesare pentru încălzitul școlii, ele aflîndu-se acum depozitate în magazia acesteia.

In zilele acestea, colectivul didactic se ocupă de o altă latură a pregătirii deschiderii noului an școlar. Anume, fiecare învățător, fiecare diriginte își vizitează elevii acasă, pentru a-i pregăti pentru cursurile care vor începe în curînd. Vizitele sînt foarte utile, prilejuind discuții cu părinții despre copii, despre școală, despre viața nouă ce se construiește în țara noastră. Toți copiii și părinții se arată îndeosebi foarte bucuroși de acordarea gratuită a manualelor școlare pentru elevii claselor I—VII.

★

In satele raionului Tîrnăveni, pregătirile pentru deschiderea cursurilor sînt în mare parte terminate. In noul an școlar vor funcționa în raion 5 noi școli de 7 ani. De asemenea, vor fi date în folosință încă 3 unități școlare de 4 ani.

Locuitorii raionului sînt mîndri de noua școală medie cu 16 săli de clasă, două laboratoare și două ateliere, construită de curînd, din fond centralizat, la centrul raional. Tot aici va fi dată în folosință o casă a pionierilor, care va organiza activități variate și instructive pentru mai bine de 2000 de copii.

Sub îndrumarea comitetului raional de partid, secția de învățămînt și cultură, împreună cu sfaturile populare au acordat o atenție deosebită și reamenajării localurilor școlare existente.

★

Elevii Școlii medii din Zimnicea au învățat pînă acum într-un local insuficient de corespunzător. Incepînd din anul acesta, însă, ei vor învăța într-o școală nouă și modernă. Noul local al școlii are săli de clasă spațioase, sală de laborator, sală de gimnastică. Un sprijin efectiv la ridicarea construcției l-au adus elevii școlii,

In intreg raionul Zimnicea s-au desfășurat, de altfel, lucrări însemnate pentru pregătirea școlilor în vederea deschiderii cursurilor. Școala de 7 ani din comuna Smîrdioasa, de exemplu, a fost electrificată în intregime, folosindu-se în acest scop utilaj modern : tuburi de masă plastice, lustre etc. Acum elevii acestei școli vor putea face cu ușurință experiențe în laboratorul nou amenajat.

INTIMPININD CONSFATUIRILE RAIONALE

Succesul consfătuirilor raionale, eficiența lor, sînt condiționate în măsură însemnată de documentarea serioasă asupra problemelor incluse în tematica discuțiilor, de elaborarea pe această bază a expunerii și, desigur, de antrenarea cadrelor didactice la dezbateri active, desfășurate în spirit critic și autocritic.

De toate acestea a ținut îndeaproape seama, în munca ei de pregătire a consfătuirii, Secția de învățămînt a raionului Gheorghe Gheorghiu-Dej din Capitală.

De la început merită relevată bogata documentație utilizată de secție în vederea redactării expunerii pe care o va face la consfătuire. Astfel, colectivul de redactare a studiat, pe probleme, rapoartele întocmite de inspectori, constatările brigăzilor care au cercetat activitatea școlilor, ca și materialele metodice puse la dispoziție de cabinetul pedagogic raional, de comisia raională pentru legarea învățămîntului de viață și de comisia raională a diriginților.

Pentru a dezvolta interesul cadrelor didactice față de problemele care se vor discuta la consfătuire, Secția de învățămînt a întocmit o tematică pe care a difuzat-o în școli în vederea discutării ei în consiliile pedagogice. In felul acesta cadrele didactice vor veni la consfătuire mai bine pregătite, vor cunoaște în ansamblu situația din școală, vor putea dezbate mai concret problemele muncii lor.

In expunerea pregătită de Secția de învățămînt pentru consfătuire se scot în evidență aspectele importante și specifice din activitatea școlilor din raion. O atenție specială se acordă întăririi legăturii școlii cu viața. Amplu vor fi dezbătute și căile de educare comunistă a elevilor, ca și întărirea formelor de colaborare cu părinții. Secția și-a propus să dezbată pe larg la consfătuiri și aspectele importante ale învățămîntului seral și fără frecvență. De asemenea, vor fi analizate cauzele care au determinat existența în unele din școlile raionului a mediocrității la învățătură, a indisciplinei etc.

La consfătuire se va organiza o expoziție de material didactic colecționat de elevi cu prilejul celor șase expediții științifice organizate de școlile raionului. De asemenea, se va prezenta filmul documentar „Valea Cernei — Retezatul", realizat de cadrele didactice în colaborare cu părinți și elevi.

Dacă multe secții raionale de învățămînt și cultură, la fel cu secția din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, se găsesc cu pregătirile pentru consfătuiri într-o fază destul de avansată, unele din ele însă n-au făcut încă nimic s-au aproape nimic în această privință. Intr-o asemenea situație se află, de exemplu, secția de învățămînt și cultură a raionului Mușcel, care pînă la data de 26 august s-a mulțumit doar să stabilească colectivul care va întocmi referatul și să culeagă unele rapoarte de activitate întocmite de școli la sfîrșitul anului încheiat.

Dacă ne referim la aceste rapoarte putem spune că, în majoritatea lor, sînt descriptive, slab documentate, deficitare în ceea ce privește sublinierea aspectelor pozitive și negative din munca școlilor, lipsite de concluzii și propuneri. Sînt prea puține rapoartele care, pe lîngă rezultatele obținute în anul școlar trecut, indică și căile pe care s-a ajuns la aceste rezultate. De asemenea, în rapoarte nu se acordă importanța cuvenită problemelor de strictă actualitate, cum ar fi generalizarea învățămîntului de 7 ani, legarea învățămîntului de viață, educația comunistă a elevilor. De aceea credem că rapoartele nu vor putea constitui un material suficient de serios pentru analiza temeinică a problemelor ce se vor dezbate la consfătuire. Este aici în mare parte, vina secției de învățămînt și cultură a raionului Mușcel, care n-a îndrumat suficient școlile asupra felului cum trebuie să-și analizeze munca desfășurată în cursul anului trecut.

La consfătuiri vor participa și cadre didactice din învățămîntul profesional și tehnic. Era de așteptat ca secția de învățămînt și cultură să fie deja în posesia unor materiale care să analizeze munca acestor școli. Asemenea materiale însă nu există la secție.

In timpul care a mai rămas pînă la consfătuiri, secția de învățămînt și cultură a raionului Mușcel — ca și celelalte organe ale învățămîntului care au întîrziat lucrările de pregătire — trebuie să-și sporească eforturile pentru a asigura desfășurarea în condiții cît mai bune a dezbaterii colective a problemelor școlii, menită să contribuie la îmbunătățirea simțitoare a muncii instructiv-educative în anul care va începe în curînd.

I. TEODORU

Pacea — singura cale

(Urmare din pag. 1-a)

tră. Faptele atestă în mod convingător caracterul realist al acestei politici, îndreptate spre îmbunătățirea climatului internațional, spre asigurarea viitorului luminos al patriei.

Acțiunile concrete întreprinse de Republica Populară Romînă atît în domeniul politico-diplomatic, cît și în domeniul economic și cultural, propunerile de a se crea în Balcani o zonă a păcii, dezvoltarea relațiilor de colaborare cu alte țări, indiferent de orînduirea lor socială au stîrnit un ecou favorabil în rîndurile opiniei publice internaționale și au făcut să crească prestigiul țării noastre pe arena internațională

Propunerile recente pentru înscrierea pe ordinea de zi a apropiatei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a punctului „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite" constituie un nou aport la cauza păcii și securității internaționale. Ele reflectă dorința sinceră a poporului romîn de a trăi în relații de bună vecinătate cu toate popoarele apropiate, oferind un exemplu folositor și pentru popoarele din alte părți ale lumii.

Inițiativa Republicii Populare Romîne de a înscrie pe ordinea de zi a sesiunii Organizației Națiunilor Unite problema „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare" este de asemenea menită să contribuie la apărarea generațiilor viitoare de ororile războiului. Adoptarea și promovarea unor astfel de măsuri ar avea un important rol pozitiv pentru o educație a tinerei generații bazată pe ideile coexistenței pașnice, pe condamnarea spiritului militarist, a urii rasiale și naționale și a oricăror forme de propagandă războinică.

Politica externă a statului nostru, hotărîrile sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne se bucură de adeziunea și sprijinul neprecupețit al întregului popor romîn, pentru că ele sînt expresia intereselor sale vitale și chezășia făuririi unei vieți cît mai fericite și mai îmbelșugate.

Să recomandăm elevilor

P. NILIN: „Examenul"

Editura Tineretului a trimis din nou în librării cîteva cărți de aventuri care sînt solicitate cu un mare interes de către tinerii cititori. Una din aceste cărți este volumul scriitorului sovietic Pavel Nilin „Examenul", cuprinzînd două povestiri — „Examenul" și „Cruzime" — care s-au bucurat de un mare succes în patria autorului.

Farmecul povestirilor lui Nilin rezidă nu numai în senzaționalul întîmplărilor pe care le descrie și care prezintă cititorului bogata activitate a miliției judiciare sovietice, în primii ani după războiul civil, în lupta împotriva dușmanilor și a infractorilor.

Prima povestire — „Examenul" — cum o arată chiar titlul, descrie încercările pregătitoare deosebit de serioase la care sînt supuși doi tineri aspiranți la înaltul titlu de „profesori ai moralei publice", cum sînt numiți de autor ofițerii de miliție din U.R.S.S. Este vorba însă de un „examen" cu totul deosebit de cele pe care le trec elevii pe băncile școlilor. Cei doi eroi ai povestirii, Egorov și Zaicev, pe lîngă cunoștințele teoretice pe care și le însușesc în cadrul activității din instituția lor, au de parcurs drumul dificil și aspru al învățămintelor desprinse din luptele cu bandiții, din numeroasele acțiuni duse de miliție pentru depistarea infractorilor. Amîndoi abia au împlinit vîrsta de 18 ani, amîndoi sînt atît de puri și uneori chiar atît de timizi, încît la început te îndoiești în mod serios că vor izbuti vreodată să-și atingă țelul propus. Insă dragostea și atașamentul pentru puterea sovietică, exemplul luminos al comandanților îi ajută să biruie toate obstacolele și să-și treacă cu strălucire „examenul".

Reliefînd cu multă măiestrie rolul social-educativ al muncii eroilor săi P. Nilin a realizat și în a doua povestire, „Cruzime", o creație valoroasă a literaturii de aventuri, din care școlarii au multe de învățat și care este citită cu plăcere

A. BĂLTĂREȚU D. TODERICIU: „Lacrima copacului"

Cartea lui A. Bălțărețu și D. Todericiu „Lacrima copacului", apărută în colecția „Știința învinge" (Editura tineretului), este consacrată cauciucului. Autorii prezintă istoria descoperirii cauciucului, luptele din trecut pentru stăpînirea și creearea de noi plantații de arbori de cauciuc, dînd totodată și un tablou al problemelor legate de producerea cauciucului, de la primii galoși primitivi confecționați chiar de indigenii brazilieni pînă la complicatele și uriașele întreprinderi moderne pentru fabricarea cauciucului sintetic, de la transplantarea arborelui Hevea pînă la lupta dintre monopolurile capitaliste pentru cauciuc.

Mari și substanțiale capitole ale cărții sînt închinate prelucrării cauciucului în U.R.S.S., iar un capitol final se ocupă de dezvoltarea și perspectivele fabricării cauciucului la noi în țară.

Departe de a fi o lucrare strict tehnică, rigidă, „Lacrima copacului" este o carte ce se citește cu ușurință, pentru că autorii preferă mijloacele literaturii pentru a face accesibile cititorilor probleme altfel complicate și abstracte. Și întrucît și la noi în țară va lua un mare avînt producția de cauciuc sintetic, cartea poate fi socotită ca un îndreptar util pentru tineretul școlar.

M. C.

DE PESTE HOTARE

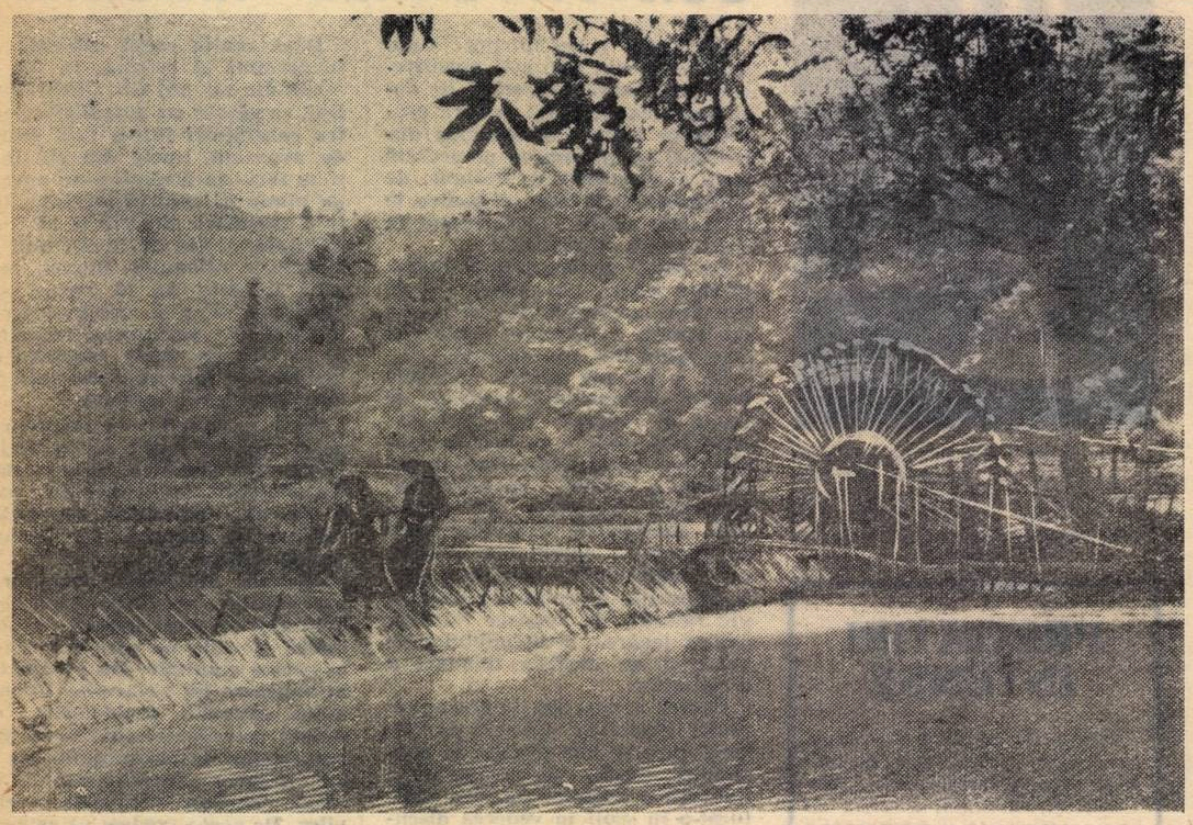

„Noria", mijloc de irigație specific regiunilor deluroase, apare deseori în peisajul vietnamez.

15 ani de la eliberarea Vietnamului

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI VIETNAMEZ

Trecutul cultural al Vietnamului datează de milenii și pasiunea tradițională a poporului vietnamez pentru cultură este bine cunoscută. Dar jugul colonialist, care a apăsat asupra Vietnamului mai mult de 80 de ani, a menținut sistematic poporul în ignoranță.

După statisticile oficiale ale administrației franceze, în anul 1939–1940 – an așa-zis „prosper" – numărul elevilor din învățămîntul primar, împreună cu acel al elevilor de la cursurile numite „de penetrație școlară", nu trecea de 400.000, iar școlile primare superioare și școlile secundare cuprindeau numai 5000 de elevi. În Universitate, unica instituție de învățămînt superior pentru toată Indochina – adică pentru Vietnam, Laos și Cambodgia luate laolaltă – nu studiau decît 582 de tineri vietnamezi.

Învățămîntul din vremea aceea își pusese ca scop unic formarea unor agenți fideli regimului colonial și feudal. Limba franceză era limba oficială în învățămînt. Cît despre limba vietnameză, aceasta era studiată în aceleași condiții ca oricare limbă străină, ca engleza sau spaniola, de exemplu.

După victoria revoluției din august 1945, prima sarcină a învățămîntului în R. D. Vietnam a fost de a lichida analfabetismul, de a forma oameni de tip nou, de a face învățătura accesibilă tuturor copiilor de vîrstă școlară, ca și tuturor adulților, fără deosebire de sex, de naționalitate, de situație socială și de credință religioasă. Limba maternă a devenit limba oficială în învățămînt. Școala era chemată să răspîndească cunoștințele științifice și tehnice înaintate și să le adapteze la realitatea vietnameză, să deschidă larg porțile sale păturilor muncitoare ale populației.

Președintele Ho Și Min a semnat îndată după 2 septembrie 1945 – data proclamării independenței Vietnamului – o serie de decrete privind organizarea Departamentului învățămîntului popular de pe lîngă Ministerul Educației, studierea obligatorie a scrierii latinizate a limbii vietnameze în toată țara și crearea a cel puțin unui curs de învățămînt popular în fiecare sat și fiecare oraș. La un an și ceva după aceasta, la sfîrșitul lui 1946, fuseseră create 75.000 de cursuri de învățămînt popular, cu peste 95.000 de profesori. Rezultatul acestora a fost alfabetizarea a 2.500.000 de oameni.

În timpul războiului de rezistență, poporul și cadrele de conducere au manifestat multă inițiativă pentru a învinge dificultățile, astfel încît lupta împotriva analfabetismului a continuat să crească în amploare. S-au ținut lecții la sate, în fabrici, în instituții, în organizațiile de masă, ca și pe șantiere și în armată. Rezultatele au fost dintre cele mai încurajatoare: de la victoria revoluției din august 1945 și pînă la restabilirea păcii (iulie 1954), în toată țara au fost alfabetizați 10.500.000 de oameni.

Pacea a creat noi condiții favorabile muncii de culturalizare a maselor. Planul de stat din 1956 a pus în fața poporului vietnamez și a Ministerului Educației sarcina de a lichida analfabetismul în întreg Vietnamul de Nord în timp de 3 ani. Ca urmare, de la încetarea ostilităților și pînă la 31 decembrie 1958 au fost alfabetizați 2.260.000 de oameni. Astfel, contrar celor ce s-au întîmplat în trecut, sub dominația franceză, cînd 95% din populație era analfabetă, în prezent 95% din populație știe carte.

Paralel cu lupta împotriva analfabetismului s-au organizat școli și cursuri pentru adulți. Rețeaua acestora crește mereu în orașe ca și la sate, în regiunile de cîmpie ca și în acelea de munte. De la victoria revoluției din august pînă astăzi 4.000.000 de oameni și-au completat instrucțiunea, ceea ce le-a permis să-și îndeplinească mai bine sarcinile. În momentul de față, 1.444.000 persoane urmează cursurile învățămîntului pentru adulți.

După victoria revoluției din august a fost reorganizat întregul sistem de învățămînt, care nu mai răspundea sarcinilor noi. Începînd din 1950 s-a creat școala de cultură generală de 9 ani. Prin reforma din 1956 s-a creat un sistem unic al învățămîntului de cultură generală, școala de 10 ani. Înainte de a intra în clasa I-a copiii trebuie să urmeze o clasă preșcolară în care învață să scrie, să citească și să socotească.

De la revoluția din august pînă în prezent învățămîntul de cultură generală n-a încetat a se dezvolta. Numărul elevilor, care în anul școlar 1954–1955 era de 737.000, s-a ridicat la 1.117.000 în 1958–1959 și apoi la 1.522.000 în 1959–1960. În comparație cu perioada dominației franceze, numărul elevilor din învățămîntul elementar a crescut de peste trei ori, iar al celor din învățămîntul mediu de aproape 40 de ori.

În timpul colonialismului francez, tinerilor din rîndul poporului muncitor le era interzis, în practică, accesul în învățămîntul superior. De la victoria revoluției din august porțile universității vietnameze au fost larg deschise acestor tineri. În anul 1956 s-au înființat o universitate, un institut politehnic, un institut de agricultură și silvicultură. În 1957 s-a deschis Institutul de arte, în 1959 Institutul de științe economice și financiare și Institutul pedagogic din Vinh, prima instituție de învățămînt superior ce funcționează în provincie. Numărul studenților a crescut de la 900 în anul școlar 1954–1955 la 8.000 în 1959–1960, fără a mai lua în seamă miile de tineri care studiază în străinătate. Numărul cadrelor didactice din învățămîntul superior a crescut, de asemenea, de la 30 în anul școlar 1954–1955 la peste 900 în 1959–1960.

Alături de învățămîntul superior există o întreagă rețea de școli profesionale. Acest tip de școli, care nu cuprindea sub dominația franceză decît cîteva rare unități, cunoaște, de la revoluția din august, o dezvoltare neîncetată. Numărul școlilor profesionale a crescut de la 8 în timpul războiului de rezistență la 10 în anul școlar 1955–1956 și la 37 în 1959–1960, iar numărul elevilor, care de abia trecea de 3000 în momentul restabilirii păcii, s-a urcat astăzi la aproape 18.000.

În cei 15 ani care au trecut de la revoluția din august s-au făcut eforturi susținute în vederea dezvoltării cantitative și a creșterii calitative a învățămîntului. Locul educației în revoluția culturală, ca și în rolul pe care-l joacă aceasta în revoluția socialistă au căpătat o importanță tot mai mare.

Anul 1960 este ultimul an al planului trienal și, în același timp, anul care pregătește primul cincinal. Acesta va cunoaște, între alte noi realizări, o largă răspîndire a învățămîntului elementar, dezvoltarea simțitoare a numărului de elevi și de studenți, înființarea de școli medii și profesionale în toate marile centre ale Vietnamului de Nord și înființarea de instituții de învățămînt superior în orașele mari, în provincii și în regiunile autonome.

Sub conducerea clarvăzătoare a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, cu sprijinul întreg al poporului și cu ajutorul acordat de țările surori, învățămîntul vietnamez va fi în stare să-și îndeplinească sarcina lui grea dar glorioasă de a forma oameni noi, de a participa la construirea socialismului în Vietnamul de Nord, la lupta pentru unificarea națională, la consolidarea păcii în Asia de Sud-Est și în întreaga lume.

Noul an școlar în Republica Socialistă Cehoslovacă

În fiecare an, la 1 septembrie, peste două milioane de elevi și studenți în ținută de sărbătoare ocupă sălile proaspăt zugrăvite ale școlilor și instituțiilor de învățămînt superior din Republica Socialistă Cehoslovacă. Potrivit tradiției, ei aduc flori profesorilor lor, angajîndu-se să se pregătească conștiincios în tot timpul anului.

Dar în anul acesta, pe lîngă elementul tradițional, deschiderea cursurilor cunoaște numeroase elemente noi. Este vorba de transformări organizatorice și de conținut profunde, datorită cărora școala cehoslovacă va corespunde mai bine principalelor trăsături ale societății socialiste.

Pentru prima dată în anul școlar 1960–1961 elevii vor primi în mod gratuit manualele și rechizitele necesare, un dar care valorează peste 400 milioane coroane cehoslovace. Gratuitatea manualelor școlare, pe lîngă faptul că va contribui la îmbunătățirea situației sociale a familiilor cu copii, va avea și importante efecte educative: copiii vor învăța să utilizeze cu simț de răspundere și cu economie materialele primite din partea statului, să aibă respect față de proprietatea colectivă. Gratuitatea manualelor școlare este unul dintre semnele viitoarei societăți comuniste, care urmărește să dea fiecăruia după nevoile sale.

În noul an școlar se va realiza totodată, în mod definitiv, noul regim școlar. Se vor accentua elementele învățămîntului politehnic în toate domeniile, și în special la științele naturii. Școlile vor avea legături de colaborare mai strînse cu întreprinderile industriale și agricole, iar elevii se vor încadra mai intens în munca voluntară de folos obștesc.

Nu cu mult înainte de deschiderea noului an școlar s-a încheiat discuția publică națională cu privire la învățămînt, care a dezbătut problemele școlilor profesionale și tehnice, ale școlilor medii de cultură generală și ale școlilor medii pentru cei din cîmpul muncii. Discuțiile au avut loc în cercurile profesorilor, la ședințele cu părinții elevilor, în uzine, în institutele științifice, în organizațiile de masă și în special în sindicate. Pe lîngă aceasta, Ministerul Învățămîntului și Culturii a primit numeroase propuneri individuale. În urma acestor discuții s-a hotărît, de pildă, ca în școlile profesionale care pregătesc viitorii muncitori calificați să se dezvolte instruirea generală a tineretului. În mod proporțional va crește numărul de ore afectat pregătirii teoretice de specialitate, astfel ca din numărul total de ore afectate învățămîntului în școlile profesionale, 18,5% (pînă acum 15,5%) vor fi repartizate pentru obiectele de instruire generală, 18,5% (pînă acum 17,10%) pentru obiectele teoretice tehnice și 63% (pînă acum 67,4%) pentru lucrul practic de specialitate. Totodată s-a clarificat sistemul de învățămînt din școala medie pentru oamenii muncii, școală care completează instruirea absolvenților școlilor profesionale, aducîndu-i la nivelul celor pregătiți în școli medii cu examen de maturitate. Această școală de tip nou, absolvită de oamenii muncii fără a ieși din producție, are o durată de trei ani și un program săptămînal de 18 ore. Primul an al acestei școli va avea un caracter pregătitor. Școlile vor fi organizate în special pe lîngă marile uzine.

Problema absolvenților școlilor medii de cultură generală va fi și ea rezolvată. Aceste școli medii, cu o durată de trei ani, își pregăteau pînă acum absolvenții în special pentru învățămîntul superior. În prezent caracterul acestor școli se schimbă, astfel încît acei dintre absolvenții lor care nu vor urma mai departe cursurile învățămîntului superior și nici ale școlii tehnice de scurtă durată să se poată califica în timp scurt în domeniul mecanicii fine, al opticii, al industriei aeronautice etc. În acest scop, fiecare absolvent al școlii medii de cultură generală va primi, o dată cu diploma de absolvent, un act prin care i se va indica ce categorie de calificare poate primi dacă vrea să intre în producție. Pregătirea de bază în vederea obținerii categoriei de calificare se realizează prin studierea bazelor producției; cărora li se acordă prin planul de învățămînt al școlii medii de cultură generală, săptămînal, două ore de teorie și șase ore de activitate practică.

Cu prilejul noului an școlar în Cehoslovacia au fost date în folosință zeci de clădiri școlare destinate în special școlilor elementare. A crescut și rețeaua instituțiilor extrașcolare; organizîndu-se mai multe cluburi de tineret, internate etc.

Adunarea Națională a Republicii Socialiste Cehoslovace va pune în discuție în anul acesta noua lege a învățămîntului, care va deveni o piatră de temelie a viitoarei dezvoltări culturale.

De ce lipsesc în R.F.G. bani pentru școli și profesori

La posturile de radio ale R. F. Germane a răsunat nu de mult un semnal de alarmă. Vicepreședintele Bundestagului, C. Schmidt, deputat din partea Partidului Social-Democrat, a criticat situația precară a școlilor din Germania occidentală. După datele citate de Schmidt, în R. F. Germană învățămîntului îi lipsesc 63.000 de clase și se simte lipsa a 53.000 de învățători.

În anii de după război, unii conducători de la Bonn au încercat să amețească lumea cu cifre despre „miracolul vest-german". Dar dividendele grase ale unora nu pot compensa mizeria celor mulți; noile clădiri trufașe ale băncilor nu pot face uitate cartierele mizere; barurile cu reclame strălucitoare nu pot ascunde situația tragică: în R. F. Germană lipsesc 63.000 de clase și 53.000 de profesori, sute și sute de mii de copii nu pot fi cuprinși în școli.

Guvernul de la Bonn nu găsește bani pentru școli, dar găsește în schimb bani pentru a-i răsplăti pe criminalii de război, cărora le alocă tot felul de pensii și ajutoare. Ați auzit de Goering? El personal (din motive de deces involuntar!) nu primește pensie, dar primesc oamenii care l-au slujit cu credință: fostul lui adjutant Paul Körner (1500—2000 mărci pe lună), sau Oberführerul SS Erich Gritzberg, fost „referent personal" (1800 mărci pe lună), Dr. Martin Hellinger, specialist în scoaterea dinților deportaților, a primit, în afară de pensie, un ajutor de 10.000 mărci, iar fostul specialist în deportări de belgieni, Egert Reeder, un „ajutor" de 26.000 de mărci.

De ce vă plîngeți, domnule Schmidt, că Germaniei Federale îi lipsesc 63.000 de clase și 53.000 de profesori? Doar banii tot pentru „profesori" sînt folosiți — e drept, pentru un anumit fel de profesori — „profesori" pentru școala urii și a războiului, a crimei și a asasinatului în masă. 51 asemenea „profesori", foști conducători naziști, încasează în cursul unui singur an 805.000 mărci din bugetul federal. Atunci de unde bani pentru alți 53.000 de profesori?

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 577 — vineri 9 septembrie 1960 — 8 pagini 25 bani

Un militant înflăcărat pentru pace și socialism

Vestea încetării din viață a tovarășului Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, a îndurerat profund poporul romîn și toate forțele democratice iubitoare de pace din lume.

Încă de la sfîrșitul veacului trecut Wilhelm Pieck a fost alături de Karl Liebknecht și Roza Luxemburg, Franz Mehring și Clara Zetkin în fruntea luptei duse de clasa muncitoare din Germania împotriva forțelor reacțiunii și militarismului. Împreună cu cei mai de frunte reprezentanți ai aripei stîngi a social-democrației germane, Wilhelm Pieck a dus, în perioada dinaintea războiului mondial din 1914—1918 o luptă neînfricată împotriva imperialismului și a forțelor întunecate care au tîrît popoarele în prăpastia războiului. Stegar al revoluției germane din noiembrie 1918, Wilhelm Pieck a luptat în cadrul conducerii Uniunii Spartakus pentru a smulge Germania din ghiarele nenorocirii, pentru a o salva de capitalism. Forțele întunecate ale reacțiunii, sprijinite de trădătorii mișcării muncitorești, au împiedicat înfăptuirea acestei cerințe naționale. Lupta lui Wilhelm Pieck a continuat însă neobosită.

In anii cruntei terori fasciste, după arestarea de către hitleriști a lui Ernst Thälmann, lui Wilhelm Pieck i-a fost încredințată sarcina de președinte al Partidului Comunist din Germania. In această calitate el a îndrumat mișcarea antifascistă și revoluționară din țară.

După zdrobirea armatelor hitleriste de către glorioasa armată sovietică și aliații ei, Wilhelm Pieck a fost unul dintre principalii făuritori ai primului stat muncitoresc-țărănesc de pe pămîntul german, Republica Democrată Germană. El a fost unul dintre întemeietorii Partidului Socialist Unit din Germania, făuritor de frunte al blocului partidelor antifasciste democrate care a reunit toate forțele iubitoare de pace ale poporului german. Ales președinte al Republicii Democrate Germane, numele și activitatea lui Wilhelm Pieck au devenit în întreaga lume simbolul unei Germanii noi, care a rupt pentru totdeauna cu militarismul și fascismul și pășește hotărît pe calea democrației și socialismului. Existența în inima Europei a unui stat german iubitor de pace, făcînd parte din marea familie frățească a țărilor socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, constituie un element deosebit de important pentru menținerea păcii în lume.

Republica Democrată Germană a devenit, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, un stat în care se dezvoltă într-un ritm impetuos economia și cultura, un stat care a obținut mari succese în construirea bazelor socialismului. Toate aceste succese, ca și lupta consecventă și energică pentru reglementarea problemei germane, pentru reunificarea Germaniei într-un stat democratic, iubitor de pace, pentru demascarea și zdrobirea politicii revanșarde a militarismului german dusă de cercurile reacționare din Republica Federală Germană, sînt strîns legate de activitatea nobilă, plină de abnegație, însuflețită de ideile atotbiruitoare ale marxism-leninismului, desfășurată de Wilhelm Pieck pînă în ultima clipă a vieții sale.

Poporul nostru, popoarele tuturor țărilor socialiste, întreaga omenire democrată va păstra veșnic amintirea luminoasă a lui Wilhelm Pieck, fruntaș al mișcării muncitorești internaționale, conducător încercat al poporului german. Steagul luptei nobile purtat de Wilhelm Pieck se va înălța tot mai triumfător, preluat de milioane de oameni ai muncii germani pentru victoria socialismului, pentru victoria păcii în Germania și în întreaga lume.

Comunicatul cu privire la încetarea din viață a președintelui Wilhelm Pieck

BERLIN 7 (Agerpres). — La Berlin a fost dat publicității un comunicat în care se anunță că președintele Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, a încetat din viață la 7 septembrie ora 8,55. La 4 septembrie se semnalase o slăbire bruscă a activității cardiace, complicată ulterior de o congestie pulmonară. Cu toate că temperatura scăzuse, slăbirea activității cardiace nu a putut fi prevenită.

Moartea a survenit ca urmare a încetării activității cardiace și a circulației sîngelui.

Comunicatul cu privire la încetarea din viață a președintelui Wilhelm Pieck a fost semnat de prof. T. Brugsch, prof. H. Witbrodt, dr. E. Heinike și dr. W. Körner.

Delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne care va participa la funeraliile președintelui R. D. Germane, Wilhelm Pieck

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne au numit o delegație de partid și guvernamentală care va participa la funeraliile președintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, alcătuită din tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, membru al Biroului Politic al C. C. al P.M.R., conducătorul delegației; Petre Borilă, membru al Biroului Politic al C. C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri; Mihai Dalea, secretar al C. C. al P.M.R.

Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania,
Consiliului de Miniștri
al Republicii Democrate Germane,
Camerei Populare a Republicii Democrate Germane

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne vă exprimă cele mai sincere condoleanțe și participă alături de dv. la profunda durere încercată prin pierderea marelui fiu al poporului german, al scumpului nostru prieten și tovarăș Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, eminent militant al mișcării muncitorești internaționale.

In persoana tovarășului Wilhelm Pieck poporul german a avut un conducător încercat care și-a închinat peste 60 de ani din viață activității revoluționare, luptînd cu fermitate și devotament fără de margini pentru cauza clasei muncitoare, pentru interesele vitale ale poporului german, pentru triumful nemuritoarelor idei ale marxism-leninismului.

Numele lui Wilhelm Pieck, tovarășul de luptă al lui Ernst Thälmann, este indisolubil legat de făurirea Partidului Comunist German și a Partidului Socialist Unit din Germania, de luptele clasei muncitoare din Germania împotriva militarismului și fascismului, pentru libertate, democrație și socialism. Tovarășul Wilhelm Pieck este unul dintre întemeietorii primului stat muncitoresc-țărănesc din istoria Germaniei — Republica Democrată Germană, care pînă în ultima clipă a vieții sale și-a adus contribuția la lupta pentru crearea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace.

Incetarea din viață a tovarășului Wilhelm Pieck constituie o mare pierdere pentru întreaga mișcare muncitorească internațională.

Figura luminoasă a tovarășului Wilhelm Pieck — luptător neobosit pentru întărirea unității și coeziunii mișcării comuniste și muncitorești mondiale, pentru victoria păcii și socialismului — va rămîne veșnic vie în amintirea poporului romîn.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn — **Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne**

Prezidiul Marii Adunării Naționale a Republicii Populare Romîne

CADRE DIDACTICE DISTINSE CU TITLURILE DE „ÎNVĂȚĂTOR FRUNTAȘ" ȘI „PROFESOR FRUNTAȘ"

Cu prilejul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din acest an, Ministerul Învățămîntului și Culturii acordă unui număr de cadre didactice, pentru merite deosebite în domeniul învățămîntului, titlurile de „Învățător fruntaș" și „Profesor fruntaș".

Publicăm mai jos numele cadrelor didactice distinse cu aceste titluri.

REGIUNEA BACAU
Învățători fruntași

Alaci Adela, Apetrei Constantin, Avadanei Nicolae, Botez Elena, Brătuleanu Maria, Cojocaru Maria, Curcă Ortansa, Donea Ruxanda, Dornescu Gheorghe, Gînju Gheorghe, Grecu Gheorghe, Huianu Vasile, Ignat Sofia, Medențiev Feodosia, Moisescu Angela, Pătrașcu Gheorghe, Popa Iulian, Popa Lucia, Sprînceanu Maria, Ștefănescu Veronica.

Profesori fruntași

Bălănescu Ștefan, Buleu Nicolae, Hagima Vasile, Iacobeanu Maria, Iftimie Alexandru, Păuș Alexandrina.

REGIUNEA BAIA MARE
Învățători fruntași

Ardelean Vasile, Bretan Iosif, Budea Vasile, Dulfu Ștefan, Filip Ioan, Filep Zoltan, Grad Dumitru, Gyarmati Arpad, Hatos Emil, Kodra Ștefan, Mare Vasile, Marian Vasile, Maricec Petru, Moisa Silvia, Nicoară Alexandru, Niczky Iosif, Pop Angela, Șincai Gheorghe, Suceveanu Maria, Svedak Vilhelm, Tarța Gheorghe, Vaida Gheorghe, Viesai Zoltan.

Profesori fruntași

Bilascu Gheorghe, Bücs Ludovic, Chesa Vasile, Ciobanu Gheorghe, Pușcaș Valentin.

REGIUNEA BUCUREȘTI
Învățători fruntași

Alexe Vasile, Borcan Stela, Brăiloiu Jana, Bulhac Arsenie, Coleașă Ilie, Dumitrescu Florea, Dumitriu Ileana, Filip Margareta, Firican Gheorghe, Grigorescu Vasile, Husarescu Niculina, Izvoranu Elena, Jigă Elisabeta, Marinescu Maria, Marinescu Petre, Nedea Stancu, Popescu Lavinia, Stoica Florica, Tănăsescu Elena, Țițu Ștefan, Velea Ioana, Voicu Nicolae, Zugravu Laura.

Profesori fruntași

Badea Iancu, Cristea Emilian, Hîrza Amelia, Marinescu Nicolae, Petre I. Ștefan, Raptis Mihailis, Rotaru Ruxandra, Stancu Emil Vlaicu Petra

REGIUNEA CLUJ
Învățători fruntași

Adorian Andrei, Albu Vasile, Avram Ioan, Avram Malvina, Buzea Zoița, Caraman Ana, Chitul Emilia, Civică Maria, Csüros Anton, Danciu Constantin, Donciu Aurel, Făgărășanu Silvia, Grigorescu Irina, Iakab Ștefan, Jurca Gheorghe, Kiss Magdalena, Ludușan Teodora, Major Ileana, Mare Letiția, Moldovan Iuliu, Pop Gheorghe, Popa Alexandru, Portic Adalbert, Radu Ioan, Simandan Rozalia, Sintu Dorica, Ștefănescu Aurelia, Timanu Elena, Tripon Maria, Vasiliu Constantin, Vegh Ludovic.

Profesori fruntași

Amza Ana, Bălan Gavrilă, Bendorfeanu Maximilian, Blaga Vasile, Bodrogi Elisabeta, Ciobanu Augusta, Drăgușoiu Alexandru, Ienci Nicolae, Kaban Francisc, Konya Zoltan, Ogurtan Iolanda, Săveanu Maria, Secărea Virgil, Sükösd Ioan, Szanto Arpad, Tămășan Traian, Timofte Constantin, Turovțev Anastasia, Vaida Adalbert, Vranău Vasile.

REGIUNEA CONSTANȚA
Învățători fruntași

Bărbat Ion, Bilea Olga, Constantin Maria, Crișu Florea, Flor Petru, Ioniță Virgil, Isac Cornelia Gherghina, Lazăr Remus, Lungu Ion, Popovici Sanda, Radu Aurelia, Rugină Costache, Vasiliu Stana, Zamfir Alexandrina.

Profesori fruntași

Leoveanu Aurel, Mondescu Virginia.

REGIUNEA CRAIOVA
Învățători fruntași

Armulescu Nicolae, Badea Marin, Băloi Petre, Berlescu Ioan, Bouleanu I. Ecaterina, Bucureanu Nicolae, Dănet Eugenia, Firescu Marin, Iordăchescu Ștefan, Iovănel Ioan, Lăzărescu I. Demetra, Mihăilescu N. Traian, Mișu Marin, Nedea Gheorghe, Nichita Elena, Nicolescu T. Ioan, Ostroveanu Maria, Păltineanu Viorica, Petrescu C. Ștefan, Popa Aurelia, Popescu Eustațiu, Predescu Vasile, Preotescu Elisabeta, Teofănescu T. Varvara, Tilvescu Constantin, Tudor Marin, Vintilă Vasile.

Profesori fruntași

Andrițoiu Titu, Marinescu Constantin, Stoia Aristia, Stoica I. Dumitru, Truică Vasilica, Tutescu Cornelia.

REGIUNEA GALAȚI
Învățători fruntași

Alexiu Uța, Balica Gheorghe, Barabancea Mihai, Bourceanu Zoie, Caloianu Ion, Filip Nicolae, Florea Ion, Gageanu Manea, Hodorogea Constantin, Iurașcu T Teodor, Mocanu Gheorghe, Mohonea Mihai, Negruț Vasile, Nițescu Constantin, Pereteatcu Eufrosina, Puia Voica, Rîpă Natalia, Talan Maria, Taslăoanu Nicolae, Tolea Iordan

Profesori fruntași

Bichir Costache, Bujoreanu David, Bumbaru Ion, Căruntu Mihai, Gheorghiu Iulia, Grigoriu Gheorghe, Hercica Eugenia, Mititelu Maria, Moise Alexandru, Popovici Iosif, Spătaru Elena, Vlad Constantin.

REGIUNEA HUNEDOARA
Învățători fruntași

Andronie Eufemia, Avram Ilie, Ferenczy Mihai, Hert Ioan, Nicoară Irina, Riposan Maria, Rusu Victoria, Stanciu Traian, Stoichițoiu Mircea, Tîrjoianu Carolina, Zari Maria

Profesori fruntași

Arimescu Viorel, Bulz Constantin, Munteanu Silvia, Panfilie Gheorghe, Susan Dumitru, Vulcu Bujor.

REGIUNEA IAȘI
Învățători fruntași

Airinei Ștefan, Bălănescu Ioan, Basoc Teodor, Bîrjoveanu Vasile, Dughir Nicolae Filoti Manole, Goanță Maria, Leonte Mihai, Mardare Grigore, Mateciuc Petru, Pruncu Emil, Tudor Gheorghe, Velichi Victoria.

Profesori fruntași

Alexandrescu Dumitru, Cărare Eugenia, Constantin Minodora, Marfievici Mihai, Popescu Pelaghia, Susnea Gheorghe, Tudose Aurora, Văideanu Georgel, Zamfir Ion.

REGIUNEA ORADEA
Învățători fruntași

Banu Ioan, Berecz Irina, Botiș Elisabeta, Bugă Petru, Czahali Maria, Frater Ida, Gavra Ana, Hava Gheorghe, Lăzurescu Sofia, Lucaci Viorica, Micläuș Lucia, Neagrău Alexandru, Șerban Dumitru, Silaghi Ioca, Spanyol Elemer, Stoica Cornelia, Suta Gheorghe, Szabo Ecaterina, Vodă Ioan, Weselenyi Magdalena.

Profesori fruntași

Ciupe Elisabeta, Kicsid Eugen, Kiss Zoltan, Nenciulescu Constantin, Pop Vasile, Popescu Teodor, Toth Zoltan, Trifa Teodor, Vlădășel Ioan.

REGIUNEA PITEȘTI
Învățători fruntași

Badea Nicolae, Bobonete Teodora, Bucur I. Radu, Buzgan Ioana, Cigănilă Gabriel, Constantin Andrei, Creangă Dumitra, Diaconeasa Vasilica, Dincă Nicolae, Dumitrescu Nicolae, Gușatu Ioana, Ionescu Gheorghe, Mihaiciuc Veronica, Mihăilă Ioan, Nițu Lucian, Nițulescu Emilia, Papadopol Aurelia, Petre Stan, Petrescu Ion, Pițigoi Nicolae, Popescu Aurelian, Popescu Gheorghe, Popescu I. Gheorghe, Popescu Vasile, Sandu Elisabeta, Săndulescu Nicolae, Șerban Ioana, Stănciulescu Iuliana, Teodorescu Nicolae, Vlăduleasa Eugenia, Voicescu Nicolae, Vulparu Ion.

Profesori fruntași

Călugăru Florica, Dumitrescu Nicolae, Govoreanu Dumitru, Iacob Emil, Mănescu Lucian, Nicolaescu Nicolae, Popescu Nicolae, Preda Șerban, Presură Ilinca, Stroescu Gheorghe, Titu Dumitru, Ungureanu Gheorghe.

REGIUNEA PLOEȘTI
Învățători fruntași

Bărțoi Aurelia, Brătescu Gheorghe, Buzincu Ortansa, Constantinescu Elisabeta, Diaconescu Elena, Dima Gheorghe, Dimian Maria, Drăghici Radu, Dumitrache Ion, Galiu Victor, Georgescu Ion, Gheorghe Constanța, Grecu V. Elena, Ionescu Dumitru, Ioniță Dumitru, Iorgu Vasilica, Ivănescu Maria, Mărculescu Emilia, Mihalcea Elisabeta, Mitrea Maria, Necula Ion, Nicoară Gheorghe, Petrache Maria, Petrescu Elena, Petrolu Ion, Radu Ion, Sava Maria, Surdeanu Marin, Tătaru Dumitru, Vișan Gheorghe.

Profesori fruntași

Alexandrescu Maria, Anghelache Florina, Apostol Eugenia, Buhai Elena, Coman Maria, Dumitrescu Constantin, Ghenghea Vasile, Grigorescu Gheorghe, Ionescu Ion, Micu Cornelia, Milica Gheorghe, Pițul Viorica, Popescu Constantin, Scalcău Victoria, Spînu Virginia, Vasilescu Adrian.

REGIUNEA STALIN
Învățători fruntași

Boțian Traian, Bratu Florica, Bretz Walter, Bucur Mihai, Chicoș Petre, Cociș Victor, Gabor Elena, Gabor Margareta, Grusea Maria, Hîncu Maria, Horwath Erika, Iosif Valeria, Konya Carol, Marzell Erna, Moldovan Didina, Moldovan Livia, Molnar Victoria, Nicola Traian, Popescu Maria, Radu Petre, Ramba Nicolae, Rusu Eleonora, Surdu Augustin, Tatu Cornel, Vansaanen Elena, Vintilă Teodor.

Profesori fruntași

Banciu Nicolae, Breazu Gheorghe, Cîndea Ioan, Coșca Nicolae, Cristea Gheorghe, Mărilă Mircea, Medianu Stelian, Munteanu Ioan, Pethö Iuliu, Racotă Tuliu, Silvestru Patița, Stoican Romulus, Svoronos Hrisi, Szirmai Ervin, Temina Mihai, Vereș Bela.

REGIUNEA SUCEAVA
Învățători fruntași

Bivoleanu Vasile, Bohatereț Vespazian, Botez Mihai, Bunduc Dumitru, Buzilă Eleonora, Ciocoiu Olimpia, Costinceanu Maria, Curelaru Eugenia, Curelaru Viorica, Dan Pamfil, Deleanu Elena, Drăghii Ioan, Itco Gheorghe, Lateș Gheorghe, Livitschi Victor, Lupu Ion, Nap Alexandru, Pavel Maria, Paveliuc Ioan, Petrasciuc Alexandru, Salaru Lucreția, Ștefănucă Leocadia, Știrbu Vasile, Strugaru Gheorghe.

Profesori fruntași

Bujdei Vasile, Bujoreanu Emilian, Căpățînă Andrei, Ghenghea Dumitru, Iaricevschi Valentina, Luca Alexe, Lucaci Maria, Manolescu Maria, Nastac Alexandrina, Nimițan Ioan, Resneac Arsenie.

REGIUNEA TIMIȘOARA
Învățători fruntași

Acsay Rozalia, Arjoca Vasile, Banda Maria, Boroș Maria, Botorea Irina, Brezoiu Iosif, Cernescu Florica, Constantinovici Olga, Cristescu Ana, Croitoru Iuliu, Dabu Vasilichia, Dietrich Emilia, Duncescu Gheorghe, Enășescu Silvia, Filip Petru, Hiriș Moise, Hrdlicika Ladislau, Koncsek Iosif, Lugojan Vasile, Marinescu Florica, Noll Hedviga, Ochiu Areția, Orbu Ana, Papuc Ana, Pava Iuliana, Pescaru Ion, Rădulescu Maria, Ruicu Sofia, Secheli Gheorghe, Sîrbu Emilia, Velcotă Filip, Voștinaru Georgeta, Zmed Nicolae.

Profesori fruntași

Bordan Pavel, Bucur Ioan, Grofșoreanu Maria, Hocke Anton, Jivulescu Ioan, Precup Rodica, Tirler Lidia.

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA
Învățători fruntași

Bodo Magdalena, Bucur Bucur, Czako Rozalia, Dragu Maria, Fazekaș Dezső, Kocs Ferenc, Laszlo Jenö, Olah Klotild, Paljanca Iosif, Pall Aladar, Para Ida, Pașoi Florea, Sász Iosif, Toro Iolanda, Török Ștefan, Vitalis Bela.

Profesori fruntași

Barabaș Vilhelm, Cocsis Gheorghe, Coman Iustin, Costăchescu Mihai, Fejer Mihaly, Farcaș Margareta, Georgescu Ioan, Karada Carol, Magyarosi Marton, Olteanu Tereza, Șerban Ioan, Simovici Irina, Szasz Iuliu, Szep Mihaly, Szigeti Mihaly, Tîrnoveanu Romulus.

ORAȘUL BUCUREȘTI
Învățători fruntași

Belu Vasile, Bruda Aurelia, Diaconu Eleonora, Diaconu G. Eleonora, Gobjilă Zoe, Grigorcea Aurelia, Hekel Matei, Ivănescu Alexandrina, Lăbunet Vasile, Munteanu Ioan, Neuman Iacob, Pop Victoria, Ștefanov Margareta, Zezeanu Olimpia.

Profesori fruntași

Bărănescu Elena, Beldescu Gheorghe, Blideanu Elena, Ciobotaru Elena, Coltan Ana, Contescu C. Titus, Dinu Silvia, Drăgulescu Constantin, Florea Gheorghe, Georgescu Valentina, Ghiță Oprea, Hortopan Smaranda, Ilasievici Ilie, Iliescu Elena, Iliescu C. Lucia, Ionescu Ioana, Lepădat Constantin, Mihalca Elisabeta, Muscă Constanța, Niculescu Ion, Popescu Elvira, Popescu Gheorghe, Popescu Ioan, Predoiescu Traian, Rădulescu S. Iosefina, Revent Alexandrina, Roșca Vasile, Roșu Georgeta, Simionescu Gleb, Termentu Victoria, Titică Ion, Tomoioagă Natalia.

ORAȘUL CONSTANȚA
Învățători fruntași

Ghencea Filofteia, Olteanu Ion.

Profesori fruntași

Neculce Marin, Zaharie Ion.

Succes deplin consfătuirilor raionale

Actualele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice capătă o importanță deosebită prin faptul că vor dezbate principalele sarcini trasate învățămîntului de cel de al III-lea Congres al partidului. In lumina directivelor partidului vor fi analizate rezultatele anului școlar trecut și se vor stabili sarcinile concrete pentru munca anului care începe.

Acest fapt impune fiecărui participant la consfătuiri un înalt spirit de răspundere, îi creează datoria de a analiza temeinic propria sa activitate și activitatea colectivului din care face parte, datoria de a contribui în mod activ, prin propuneri bazate pe experiență și documentare serioasă, prin critică principială, la îmbunătățirea muncii instructiv-educative în noul an școlar.

Una din problemele cele mai însemnate în cadrul dezbaterilor din consfătuiri o constituie îndeplinirea planului de școlarizare, îndeosebi cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și generalizarea învățămîntului de 7 ani. După cum s-a arătat în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al partidului, în anul școlar trecut au fost cuprinși în clasa V-a peste 88 la sută din absolvenții clasei a IV-a din întreaga țară, creîndu-se condiții ca sarcina stabilită de cel de-al II-lea Congres al P.M.R. — de a cuprinde în clasa a V-a în anul școlar 1960/1961 cel puțin 90 la sută din absolvenții clasei a IV-a — să poată fi depășită. Unele raioane și școli au realizat un procent de cuprindere superior, altele însă au rămas în urmă. Intr-o serie de școli, numărul elevilor cuprinși în școală la începutul anului școlar trecut nu a fost menținut, înregistrîndu-se pe parcurs oarecari pierderi.

Analiza în consfătuiri a acestei importante probleme va trebui să scoată în evidență metodele folosite de cei care au obținut rezultate bune, precum și cauzele care au determinat lipsurile, să precizeze măsurile practice în vederea încheierii generalizării învățămîntului de 7 ani, așa cum prevăd Documentele Congresului al III-lea al P.M.R.

Atenția participanților la consfătuiri se va îndrepta cu stăruință și spre problemele de conținut ale învățămîntului. Va trebui să se analizeze acum nivelul pregătirii elevilor la diferite discipline, calitatea lecțiilor, și a activităților educative, conținutul ideologico-științific al predării și realizarea legăturii dintre teorie și practică, dintre școală și viață. In strînsă legătură cu aceste probleme vor fi analizate, de asemenea, desfășurarea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice și influența sa asupra ridicării nivelului muncii instructiv-educative, calitatea muncii de îndrumare și control pe care o desfășoară conducerile școlilor, ajutorul primit de cadrele didactice prin inspecțiile speciale și felul cum se pregătesc pedagogii în vederea examenelor pentru obținerea gradelor didactice.

Pătrunse de datoria de a dezbate cu competență și în mod concret aceste importante probleme, multe colective de învățători și profesori le-au discutat în prealabil în consiliile pedagogice. Astfel pregătiți pedagogii vor putea aduce o contribuție substanțială la îmbunătățirea continuă a muncii în întregul raion.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice trebuie să se caracterizeze printr-o creștere simțitoare a spiritului de răspundere, a spiritului combativ și a principialității comuniste. Prezentarea fundamentată teoretic a diferitelor aspecte concrete din munca instructiv-educativă va face de asemenea din consfătuirile raionale un mijloc eficient pentru continua îmbunătățire a activității școlilor și cadrelor didactice.

Pedagogii vor putea să discute în consfătuiri în mod concret, ținînd seama de realitățile fiecărui raion, căile, mijloacele și metodele cele mai potrivite pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce stau în fața școlii. Dezbaterea problemelor instructive și educative nu în mod general, ci în funcție de condițiile specifice și de situația de fapt din fiecare școală va permite să se tragă concluzii cu aplicabilitate practică imediată, va face din consfătuirile raionale un mijloc eficace de prefecționare a muncii învățătorilor și profesorilor.

Munca de educație este o muncă complexă și variată, iar cerințele față de aceasta cresc an de an, pe măsură ce viața ridică noi probleme, pe măsură ce au loc transformări tot mai profunde în societatea noastră. Consfătuirile raionale vor trebui să scoată la iveală ceea ce este pozitiv și înaintat în activitatea învățătorilor și profesorilor, să ridice munca de educație comunistă a elevilor la înălțimea exigențelor sporite puse în fața școlii de sarcinile actuale ale dezvoltării construcției socialiste în patria noastră.

Plecarea delegației R.P. Romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

In ziua de 7 septembrie a părăsit Capitala delegația Republicii Populare Romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Delegația este condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Din delegație fac parte tovarășii Ștefan Voitec, Leonte Răutu, Eduard Mezincescu, Silviu Brucan.

La plecare, în gara Băneasa, au fost de față tovarășii Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general de armată Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Alexandru Bîrlădeanu, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputați, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor oamenilor muncii, oameni de știință și cultură, ziariști.

Erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Delegația își va continua drumul spre New York cu vaporul.

Oamenii muncii din învățămînt sprijină cu căldură politica de pace a partidului și guvernului

Adunarea cadrelor didactice din Capitală

Peste 800 de profesori de la școlile medii și elementare din Capitală s-au întrunit ieri după-amiază în sala de festivități a Casei de cultură a studenților „Grigore Preoteasa".

Cu mult interes au ascultat cei prezenți darea de seamă prezentată de deputata Elena Livezeanu, asupra ultimei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale. După ce a relevat justețea tezei potrivit căreia, în condițiile actuale este pe deplin posibilă preîntîmpinarea unui nou război mondial, vorbitoarea a subliniat importanța hotărîrii adoptate de Marea Adunare Națională ca delegația romînă la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. să fie condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Întregul nostru popor a primit cu bucurie și satisfacție această hotărîre, care oglindește marea însemnătate pe care partidul și guvernul o acordă dezbaterii în cadrul O.N.U. a problemei dezarmării și altor probleme internaționale.

„Ca toți oamenii muncii din patria noastră, ca toți creatorii de bunuri materiale și spirituale, noi, cadrele didactice, avem nevoie de pace în munca noastră de educare a tinerei generații — a spus profesorul Adam Căliman de la Școala de 7 ani nr. 175. De aceea salutăm cu bucurie și încredere alegerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în fruntea delegației ce va reprezenta țara noastră la apropiata sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Avem convingerea — a spus în continuare vorbitorul — că delegația țării noastre va aduce o contribuție activă la soluționarea problemelor importante ale dezarmării generale și ale asigurării păcii".

În încheierea adunării, profesoara Elena Antoci, de la Școala medie „Gheorghe Lazăr", a dat citire moțiunii prin care cadrele didactice din Capitală își exprimă totala lor adeziune la politica dusă de partidul și guvernul nostru în domeniul relațiilor internaționale.

Moțiunea a fost adoptată în aplauzele însuflețite ale celor prezenți la adunare.

Adunarea lucrătorilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii

Sute de lucrători din Ministerul Învățămîntului și Culturii și din instituțiile sale anexe s-au adunat ieri în sala de festivități a Școlii medii nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din București pentru a asculta darea de seamă asupra lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale a R.P.R., prezentată de tov. Ludovic Takacs, consilier în Ministerul Învățămîntului și Culturii, deputat în Marea Adunare Națională.

După ce a arătat că Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale a făcut o analiză profundă și realistă a actualei situații internaționale și a definit cu claritate politica externă a R.P.R. îndreptată spre menținerea și consolidarea păcii între popoare, vorbitorul a subliniat că în epoca noastră coexistența pașnică a devenit o necesitate vitală și că socialismul va triumfa nu impus prin forța armelor, ci prin forța exemplului viu, prin ajungerea și depășirea din punct de vedere economic a celor mai avansate țări capitaliste, prin marile avantaje ale sistemului socialist, prin pilda pe care o va oferi tuturor popoarelor înaltul nivel de trai și de cultură al oamenilor în socialism și comunism.

Desemnarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în calitate de conducător al delegației R.P.R. la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. — a spus în continuare vorbitorul — reflectă marea însemnătate pe care Republica Populară Romînă, alături de celelalte țări socialiste, în frunte cu U.R.S.S., o acordă problemei dezarmării generale și totale, ca și dorința sinceră ca țara noastră să aducă o contribuție sporită la întărirea păcii în întreaga lume.

Tov. Ludovic Takacs a arătat apoi numeroasele inițiative ale guvernului Republicii Populare Romîne pentru promovarea coexistenței pașnice și relațiilor de bună vecinătate între state, pe această linie înscriindu-se și propunerea de a se include pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite punctul „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre state europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite".

Participanții la adunare și-au exprimat adeziunea deplină față de politica de pace a țării noastre, subliniind în repetate rînduri, prin puternice aplauze, cele spuse în darea de seamă și de cei care au luat cuvîntul.

Tov. C. Ionescu-Bujor, director general al Direcției generale a învățămîntului superior, a arătat în cuvîntul său că raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și hotărîrile adoptate de Marea Adunare Națională exprimă voința de pace a întregului popor romîn, hotărîrea sa nestrămutată de a traduce în viață mărețele sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului.

De mare importanță pentru toți oamenii muncii, dar mai ales pentru noi, lucrătorii din învățămînt — a spus tov. Florea Dănes — este propunerea guvernului nostru de a se înscrie pe ordinea de zi a viitoarei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. problema „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare". În țara noastră, a arătat vorbitorul în continuare, tineretul primește o educație în spiritul nobilului sentiment al păcii și prieteniei între popoare.

A luat apoi cuvîntul tov. Aurel Mihale, director general al Direcției generale a editurilor, care a arătat că Republica Populară Romînă, care duce o politică consecventă de pace, acordă o mare atenție dezvoltării relațiilor culturale cu alte țări ca mijloc de cunoaștere și apropiere între popoare, de promovare a coexistenței pașnice.

La sfîrșitul adunării a fost adoptată în unanimitate o moțiune prin care lucrătorii din Ministerul Învățămîntului și Culturii își exprimă întreaga lor adeziune la politica externă dusă de guvernul Republicii Populare Romîne, bucuria pentru alegerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în fruntea delegației R.P.R. la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. și hotărîrea nestrămutată de a contribui prin toate forțele la triumful ideilor coexistenței pașnice.

O dată cu noul an școlar va începe și activitatea practică a ucenicilor din anul I în atelierele-școală. Pentru ca această activitate să devină cît mai rodnică, ucenicii din anii II și III din școlile profesionale ajută pe maiștrii-instructori la completarea truselor individuale de unelte.

Tot mai mulți elevi în școlile profesionale și tehnice

Îndeplinirea obiectivelor stabilite de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la dezvoltarea continuă și într-un ritm intens a industrializării socialiste a țării, la lărgirea bazei tehnico-materiale în agricultură este indisolubil legată de formarea unor oameni multilateral pregătiți, capabili să aplice în practică și să dezvolte mai departe cuceririle științei și tehnicii înaintate.

În lumina Directivelor celui de al III-lea Congres al partidului, Ministerul Învățămîntului și Culturii, precum și celelalte ministere care tutelează școli profesionale și tehnice, au întocmit un minuțios plan de acțiune în vederea pregătirii muncitorilor și tehnicienilor. Acest plan prevede, în primul rînd, lărgirea școlarizării în anul I al școlilor profesionale. Astfel, de pildă la școlile profesionale ale Ministerului Industriei Grele se prevede o creștere a școlarizării la anul I cu 31% față de anul școlar 1959/1960, școlile Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei vor înregistra o creștere de 110%, școlile Ministerului Industriei Bunurilor de Consum și-au sporit cifra de școlarizare cu 27%, iar cele ale Ministerului Agriculturii cu 18%.

Ținîndu-se seama de cerințele producției socialiste din țara noastră, de introducerea mașinilor de înaltă tehnicitate, a mecanizării și automatizării proceselor tehnologice de producție, se măresc și cifrele de școlarizare pentru pregătirea muncitorilor de înaltă calificare dintre absolvenții școlilor medii de cultură generală și a cadrelor tehnice medii. Școlile tehnice pentru muncitorii calificați aparținînd M.I.C. și-au sporit de aproape 6 ori numărul elevilor din anul I, la școlile tehnice de personal tehnic ale Ministerului Industriei Grele s-au prevăzut peste 1.000 elevi pentru anul I față de 183 elevi cîți au fost cuprinși în aceeași clasă în anul școlar 1959-1960, iar la școlile tehnice aparținînd Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale cifra de școlarizare este de 5.000 elevi, adică de două ori mai mulți decît în anul școlar 1959-1960.

În ce privește pregătirea maiștrilor pentru producție, școlile Ministerului Industriei Grele au o cifră de școlarizare aproape de două ori mai mare față de anul trecut. La școlile Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei s-a prevăzut o creștere de 43 la sută, iar la Ministerul Industriei Bunurilor de Consum o creștere de circa 20 la sută.

De asemenea, vor fi cuprinși mai mulți elevi în școlile de meserii și agricole aparținînd sfaturilor populare, care pregătesc cadre pentru nevoile economiei locale.

Prestigiul cîștigat de școlile din sistemul învățămîntului profesional și tehnic datorită temeinicei pregătiri pe care o dau ele tineretului și perspectivelor largi pe care le deschid în fața lui, înțelegerea de către elevi și părinți a importanței acestor școli pentru dezvoltarea economiei noastre socialiste determină o afluență tot mai largă spre ele a absolvenților clasei a VII-a și a celor cu examen de maturitate. Entuziasmul cu care aceștia se îndreaptă către școlile profesionale și tehnice, cultivat cu dragoste și pricepere de către pedagogi, va da, fără îndoială, roade bogate în pregătirea profesională a viitorilor muncitori și tehnicieni.

Se manifestă în același timp o preocupare stăruitoare pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului și a ridicării nivelului de pregătire al ucenicilor și elevilor din școlile profesionale și tehnice. În acest scop s-a desfășurat o largă acțiune de revizuire a planurilor de învățămînt și a programelor pentru aceste școli, acțiune în care au fost antrenate colective largi de cadre didactice și specialiști din producție. Ținîndu-se seama de stadiul actual al dezvoltării tehnicii și științei s-au întocmit planuri de învățămînt pentru meserii noi apărute — de exemplu pentru pregătirea montatorilor pentru locomotive Diesel electrice, a electricienilor pentru locomotive, a mecanicilor pentru fabricarea de plăci aglomerate din lemn, a reparatorilor de aparate de televiziune etc.

În sprijinul elevilor și al cadrelor didactice s-au elaborat, de asemenea, noi manuale școlare, atît pentru disciplinele legate de pregătirea profesională de specialitate cît și pentru disciplinele de cultură generală.

Acest complex de măsuri va asigura ca munca în învățămîntul profesional și tehnic să se desfășoare pe o treaptă mai înaltă, dînd economiei noastre socialiste tot mai multe cadre de muncitori și tehnicieni cu o înaltă pregătire.

Ce e nou în manualele claselor I-IV

Introducerea gratuității manualelor școlare pentru clasele I—VII este o măsură care va lega pentru totdeauna numele Congresului al III-lea al P.M.R. de una din marile înfăptuiri ale vremii noastre în domeniul învățămîntului și culturii. Totodată, manualele care ajung în mîna elevilor sînt din ce în ce mai bune. Sub îndrumarea partidului s-a manifestat în continuare o preocupare sporită din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii și a Edituriii de stat didactice și pedagogice pentru îmbunătățirea permanentă a conținutului programelor și manualelor.

In lumina programei actuale, manualele școlare pentru clasele I—IV, ediția 1960, au fost simțitor îmbunătățite prin revizuirea conținutului lor și printr-o mai bună prezentare artistică și tehnică. Manualele de limba romînă, bunăoară, au fost îmbogățite cu texte care oglindesc viața nouă din orașele și satele patriei noastre, marile realizări ale oamenilor muncii și grija partidului pentru copiii patriei.

O serie de poezii nou introduse în manuale vor contribui într-o mai mare măsură la dezvoltarea în sufletul copiilor a dragostei de patrie și de conducătorul iubit, Partidul Muncitoresc Romîn.

Pentru educarea elevilor în spiritul dragostei față de muncă, chiar din clasa I-a s-au introdus în manual poezii, lecturi și ilustrații care le vorbesc despre activitatea oamenilor muncii și a pionierilor pe ogoarele gospodăriilor colective, pe șantiere sau la munca patriotică.

Lecturi ca „Hora înfrățirii", „Chemare", „Satul nostru", „Prietenie" vor prilejui învățătorilor frumoase lecții despre dragostea frățească dintre copiii romîni și cei ai naționalităților conlocuitoare. Un loc de cinste în manuale îl ocupă marea sărbătoare a poporului romîn, 23 August. Copiii noștri iubesc această sărbătoare care a adus eliberarea patriei de sub jugul fascist și vor recita cu drag versurile închinate acestei zile.

In manuale s-au mai introdus poezii și lecturi care vorbesc despre 7 Noiembrie, 30 Decembrie, 1 Mai și prin care învățătorii vor arăta importanța covîrșitoare a acestor evenimente pentru poporul nostru, ca și lecturi care le vorbesc copiilor despre frăția de arme romîno-sovietică, despre sacrificiul ostașilor sovietici pentru zdrobirea fascismului, despre ajutorul neprecupețit pe care Uniunea Sovietică îl acordă permanent țării noastre.

Lectura „Ploaie de iunie" din manualul de clasa a IV-a înfățișează simplu și realist hotărîrea, curajul și spiritul de sacrificiu care-l caracterizează pe omul nou constructor al socialismului, gata să apere cu prețul vieții avutul obștesc. Tot în acest manual povestirea „Cules de vie la boier" zugrăvește în mod plastic crunta exploatare a țăranilor în regimul burghezo-moșieresc, trezind în sufletul copiilor ura împotriva exploatatorilor și dorința de a contribui și ei la dezvoltarea vieții noi.

Alte texte și poezii introduse în manuale oglindesc înfăptuirile poporului muncitor, eliberarea omului de exploatare și necontenita ridicare a nivelului său de viață.

Lecturile istorice din manualul de limba romînă pentru clasa a III-a, ce se predau în cadrul orelor de citire, urmăresc să dea elevilor noțiuni elementare despre viața și lupta poporului romîn pentru libertate și un trai mai bun. Învățătorii nu vor insista asupra memorării unor date și numiri istorice, ci vor căuta să-i facă pe copii să înțeleagă că în trecut au existat asupriți și asupritori și, deci, necesitatea luptei asupriților împotriva exploatării. De asemenea, cu prilejul lecțiilor de istorie, copiii vor compara viața din trecut a muncitorilor și țăranilor cu viața de azi și vor înțelege mai bine cuceririle clasei muncitoare. Lecțiile de istorie care evocă evenimentele mari din viața clasei muncitoare, indiferent de succesiunea în care apar în manual, vor fi predate în preajma sărbătoririi lor, creîndu-se o atmosferă favorabilă pentru ca elevii să înțeleagă și să trăiască mai intens aceste evenimente.

Elevii clasei I-a a școlilor cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare vor avea manuale îmbunătățite de limba romînă, după care vor învăța ușor și plăcut această limbă. Manualul prezintă în primele 32 de pagini ilustrații colorate pentru lecțiile de conversație. Fiecare învățător va adapta nivelul conversației la posibilitățile clasei în așa fel încît elevii să înțeleagă întrebările și să poată răspunde folosind vocabularul însușit. In această perioadă a însușirii vocabularului, concomitent cu lecțiile de conversație, învățătorii vor folosi și alte metode atractive pentru predarea limbii romîne : cîntece, jocuri, poezii.

Elevii clasei a III-a studiază geografia locului natal (sat, raion, regiune) după manuale speciale elaborate pe plan local. Multe dintre aceste manuale sînt izbutite atît din punct de vedere al conținutului cît și al formei de prezentare. Așa sînt, de exemplu, manualele despre geografia regiunilor Cluj, Stalin, Hunedoara. Prin conținutul lor elevii cunosc frumusețile și bogățiile regiunii respective, realizările oamenilor muncii, condițiile de viață din ce în ce mai bune ce se creează prin dezvoltarea economică și culturală a regiunii în anii regimului democrat-popular.

Manualul de științe naturale pentru elevii clasei a IV-a a fost simțitor îmbunătățit printr-o mai justă sistematizare a cunoștințelor în cadrul capitolelor respective, iar numeroasele experiențe prevăzute a fi efectuate cu elevii vor ajuta la însușirea mai temeinică a cunoștințelor, legîndu-le de practică, de viață.

Manualele de aritmetică cuprind un număr mai mare de probleme legate de viață, probleme care oglindesc realizările industriei, agriculturii, tehnicii, probleme care popularizează depășirile de normă, munca patriotică și foloasele ei, economiile etc. S-au introdus și numeroase lucrări pe teren : măsurători, executarea unor figuri geometrice etc.

Concomitent cu îmbunătățirea unor manuale s-au adus îmbunătățiri și prezentării tehnice a acestora care și ea are o însemnătate pedagogică. Astfel, manualele au fost tipărite în format mare, ceea ce a permis o ilustrare mai clară și mai atractivă și s-a asigurat ușurința percepерii vizuale a textului, deci evitarea oboselii ochilor. In manualul de limba romînă pentru clasa a III-a s-au introdus planșe colorate

O realizare importantă în ceea ce privește prezentarea artistică și tehnică o constituie noul manual de istorie a patriei pentru clasa a IV-a. Ilustrat în culori, acest manual cuprinde planșe și desene executate artistic, ceea ce îl face atractiv și înlesnește înțelegerea și însușirea de către copii a cunoștințelor despre viață și lupta poporului nostru.

Manualul de geografie a patriei pentru clasa a IV-a, în afară de conținutul său ușor accesibil, cuprinde un important număr de hărți și ilustrații sugestive. Sînt reliefate frumusețile cadrului natural și bogățiile patriei noastre, precum și valorificarea acestora în anii puterii populare în folosul oamenilor muncii. Intregul material contribuie la dezvoltarea sentimentului de dragoste față de patrie și dă naștere dorinței de a contribui la prosperitatea ei.

Valoarea instructiv-educativă a manualelor care au fost îmbunătățite va spori și mai mult dacă învățătorii vor ști să le aplice în mod creator, dîndu-le viață și însuflețindu-le prin cuvîntul lor viu, pentru realizarea sarcinii de mare răspundere — educația comunistă a tinerei generații.

CORNELIA PRICHEA

Primele ore de literatură

Primele lecții din anul școlar constituie în munca fiecărui pedagog un moment hotărîtor care are o mare influență asupra felului cum va evolua în viitor întreaga activitate a clasei. Afirmația — valabilă în general pentru toate clasele și pentru toate disciplinele — este importantă cu deosebire pentru clasa VIII-a a școlilor serale, ai cărei elevi au întrerupt de mai multă vreme învățătura. Această situație naște implicit cerința ca profesorul să găsească formele și mijloacele pedagogice cele mai adecvate pentru a-i reaclimatiza pe tinerii muncitori cu mediul școlar, pentru a-i îndruma de la început pe făgașul cel mai bun.

Profesorul Dumitru Popescu-Olt, care predă literatura romînă la clasa VIII-a A de la secția serală a Școlii medii „Nicolae Bălcescu" din București a înțeles necesitatea respectării acestor condiții. De aceea, ținînd seama și de specificul obiectului pe care îl predă — teoria literaturii — la primele lecții a căutat să-i familiarizeze pe elevi cu materia pe care o vor studia, să le dea îndrumări menite să le arate cum să muncească. Le-a dat, îndeosebi, indicații concrete privitoare la felul cum trebuie întocmit un caiet de lectură și cum trebuie alcătuită o fișă : necesitatea de a însemna, pe lîngă titlul cărții numele autorului, editura în care a apărut, anul, momentele importante privind dezvoltarea subiectului, fragmentele care le-au plăcut mai mult, precum și aprecieri personale asupra ideilor și conținutului cărții. Aceste sfaturi au fost foarte bine venite deoarece în cursul clasei a VIII-a elevii vor trebui să citească multe opere literare, foarte variate ca gen, ca stil, ca formă de expunere.

Este însă surprinzător faptul că, după aceasta, profesorul a trecut fără nici o tranziție la definirea literaturii. Această trecere de la îndrumările cu caracter general la problemele de conținut ale disciplinei n-a fost precedată de nici o pregătire, și de aceea este îndoielnic că elevii au înțeles sensul adînc al definiției. Era bine dacă profesorul ar fi stăruit mai întîi asupra dezvoltării interesului elevilor pentru literatură și pentru studiul teoriei literaturii, și aceasta cu atît mai mult cu cît literatura — unul din cele mai importante obiecte care se studiază în școală — operează cu imagini artistice, deci are o mare influență emotivă asupra elevilor, dacă profesorul știe să folosească în mod priceput această influență. De aceea profesorul de literatură nu se poate mărgini numai la expunerea definițiilor, a datelor cu caracter istoric etc., ci trebuie să se folosească de toate resursele afective pe care i le oferă disciplina sa.

Avînd mereu în vedere această latură a obiectului pe care îl predă el va reuși să trezească interesul elevilor pentru literatură, să-i facă s-o îndrăgească — va obține, cu alte cuvinte, cea mai bună garanție că elevii vor învăța cu seriozitate și își vor însuși toate cunoștințele.

B. OCTAVIAN

In laboratorul de chimie

Organizarea muncii — secretul succesului în activitatea directorului

Perioada de pregătire a deschiderii cursurilor și de organizare a muncii instructiv-educative pe întregul an școlar constituie adesea piatra de încercare în activitatea directorului. De multe ori activitatea colectivului didactic este determinată de modul cum acesta știe să organizeze munca școlii încă de la începutul anului școlar. In perioada de organizare a muncii și de pregătire a deschiderii cursurilor se pot cunoaște priceperea, destoinicia și experiența pedagogică a directorului. El este factorul determinant în întreaga activitate a școlii. Din felul cum știe să acționeze acesta decurg numeroase consecințe pentru tot restul anului.

Esențial pentru director, în special în primele săptămini ale lunii septembrie, cînd se organizează nu numai deschiderea cursurilor, ci și activitatea pe întregul an școlar, este să se bazeze pe întregul colectiv didactic, să știe să antreneze în muncă pe fiecare învățător și profesor, să cointeresze pe fiecare pedagog în rezolvarea problemelor școlii. Directorul care în această perioadă se închide în birou și lucrează de unul singur să fie sigur că face risipă de energie și are puțini sorți de izbîndă. Munca sa este soră bună cu birocratismul. Tot atît de puțin fructuoasă este munca directorului care se bazează în activitatea sa numai pe cîteva cadre didactice. Nici nu-și pot imagina acești directori ce satisfacții nebănuite poate avea directorul care se sprijină în activitatea sa, mai ales în perioadele de muncă încordată, pe concursul tuturor cadrelor didactice din școala respectivă. Desigur că acest lucru nu este ușor de realizat, deoarece presupune o concepție clară și precisă despre ansamblul activității instructiv-educative, cu toate aspectele ei specifice pentru fiecare etapă a anului școlar. Această concepție nu se poate dobîndi peste noapte. Ea presupune o serioasă documentare pedagogică și cunoașterea planurilor de învățămînt, a regulamentului pentru organizarea și funcționarea școlilor de cultură generală, a diferitelor dispoziții și instrucțiuni ale M.I.C. și mai ales a documentelor de stat și de partid referitoare la organizarea și funcționarea învățămîntului în țara noastră.

Pentru a antrena toate cadrele didactice în munca de organizare a activității întregului an școlar, directorul trebuie să formeze încă de la început colectivul de conducere, în care vor intra neapărat reprezentanții organizațiilor de partid, sindicat și tineret.

Bazîndu-se pe sprijinul colectivului de conducere, directorul nu trebuie să ignoreze rolul important al consiliului pedagogic.

Avînd în vedere importanța organizării muncii în această perioadă. conducerea școlii noastre a ținut chiar în primele zile ale lunii septembrie două ședințe ale consiliului pedagogic în care s-au discutat toate problemele referitoare la începutul anului școlar și la planificarea activității instructiv-educative pe tot anul, dar mai ales pe trimestrul I. Obiectivele imediate au fost : elaborarea planului general de muncă, a planului de muncă pe trimestrul I, verificarea înscrierilor, a recensămîntului, repartizarea pe clase a elevilor reușiți la concursul de admitere în clasa a VIII-a astfel încît să se creeze colective omogene, repartizarea elevilor clasei a X-a în secțiile reală și umanistă, stabilirea sălilor de clasă în funcție de numărul elevilor, stabilirea diriginților, întocmirea orarului, organizarea vizitei medicale și a primei zile de școală, pregătirea festivității deschiderii cursurilor etc.

Formularea și repartizarea sarcinilor au fost rodul dezbaterilor întregului consiliu pedagogic. Directorul școlii, care a condus dezbaterile, a evitat trasarea formală de sarcini. Dimpotrivă, cadrele didactice s-au oferit cu plăcere să lucreze într-unul sau mai multe colective. S-a vădit astfel încă o dată că simpla trasare de sarcini din partea directorului nu poate avea forța mobilizatoare pe care le-o dă formularea sarcinilor ca rezultat al colaborării colective.

Indiscutabil că organizarea activității nu se limitează la elaborarea planului general de muncă. Planurile de muncă trimestriale, diferitele planuri de acțiune special întocmite cu ocazia unor date calendaristice sau a unor acțiuni neprevăzute, planurile săptăminale ale directorului, ședințele de colectiv și chiar consiliile pedagogice sînt tot forme de organizare a muncii care ajută conducerea oricărei unități școlare să cuprindă întreaga activitate și să exercite cu ușurință un control eficace. Pentru a fi operative și eficiente, diferitele planuri de muncă trebuie să fie concrete și să oglindească munca specifică a unității școlare respective. Adesea însă planurile de muncă sînt voluminoase, pline de generalități și aplicabile la oricare școală. Astfel de planuri sînt formale și nu ajută prea mult pe director.

De un real folos îi este directorului regulamentul de ordine interioară, care stabilește sarcini și răspunderi atît pentru cadrele didactice și ceilalți salariați ai școlii, cît și pentru elevi. Este regretabil că multe școli nu au alcătuit un astfel de regulament pentru condițiile lor concrete, pe baza regulamentului M.I.C.

Buna organizare a muncii are totodată în vedere și planificarea activității zilnice a directorului pentru rezolvarea diferitelor probleme de secretariat sau contabilitate, astfel încît printr-o muncă strict planificată să imprime o disciplină strictă în toate sectoarele. In caz contrar, directorul este suprasolicitat în fiecare moment, fie de salariații școlii, fie de părinții elevilor sau chiar de elevi, să semneze diferite lucrări sau să dea informațiile pe care le-ar putea foarte bine da secretariatul sau profesorul de serviciu. Directorul nu trebuie să piardă niciodată din vedere că el este conducătorul școlii respective, că el trebuie să îndrumeze toate sectoarele de muncă, să aibă permanent atenția îndreptată asupra întregii activități să nu se transforme într-un executant al tuturor sarcinilor ce incumbă întregului colectiv. Dacă se încarcă cu probleme administrative, directorul rămîne în urma colectivului. In acest caz poate fi un foarte bun funcționar dar nu și un bun conducător.

Se spune adesea că o școală este așa cum este conducătorul ei. Acesta este un adevăr pe care ar trebui să nu-l ignoreze nici un director conștient de răspunderea ce apasă pe umerii săi.

Prof. ION POPESCU
director adjunct la Școala medie „Gheorghe Lazăr" din București

Noi şcoli experimentale

Una din sarcinile deosebit de importante puse în faţa învăţămîntului de cel de al III-lea Congres al Partidului este dezvoltarea legăturii între învăţămînt şi munca productivă, pentru ca astfel elevii din şcolile noastre să dobîndească deprinderi practice, să îndrăgească munca fizică şi să se orienteze spre diferite profesiuni potrivit înclinaţiilor lor.

In anii care au trecut, pe baza îndrumărilor date de partid s-au luat unele măsuri şi s-au obţinut unele rezultate pozitive pe linia legării învăţămîntului de practică, de producţie. Astfel, pentru a transmite elevilor în mod sistematic cunoştinţe despre producţie spre a le forma deprinderea de a munci, s-au introdus în şcoala noastră obiectele: „Cunoştinţe agricole şi lucrări practice agricole", „Cunoştinţe elementare de producţie industrială şi lucrări practice de atelier" — la clasele V-VII — şi „Studiul maşinilor cu aplicaţii practice" — în clasele VIII-XI.

Paralel cu aceste măsuri s-au căutat noi forme de întărire a legăturii şcolii cu viaţa, cu producţia. Astfel într-un număr de şcoli s-a introdus în mod experimental practica elevilor direct în producţie, aceasta efectuîndu-se în cîte o zi pe săptămînă. Asemenea şcoli au funcţionat în anul şcolar trecut în Bucureşti, Cluj, Iaşi, Predeal. Deşi experimentul se află încă la început, rezultatele obţinute sînt promiţătoare. Se vede limpede că munca elevilor direct în producţie este principala cale pentru a realiza pregătirea tineretului şcolar la nivelul cerinţelor puse de viaţă, de sarcinile trasate de partid şi guvern învăţămîntului de cultură generală.

Mergînd pe linia indicaţiei cuprinse în Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al partidului, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii studiază experienţa pozitivă acumulată de un număr de şcoli în privinţa dezvoltării legăturii dintre învăţămînt şi munca productivă.

Rezultatele obţinute de şcolile care au organizat practica elevilor direct în producţie au arătat că este necesar ca, pe lîngă deprinderile practice, elevii să primească şi unele cunoştinţe teoretice în legătură cu meseria în care se iniţiază. De aceea, şcolile care organizează practica elevilor în producţie vor avea la bază în acest an şcolar un plan de învăţămînt adecvat acestui scop care cuprinde, pe lîngă obiectele de cultură generală, şi obiecte de cultură tehnică: tehnologia meseriei şi a materialelor (2 ore pe săptămînă) şi desen tehnic (o oră pe săptămînă). Pentru lucrările practice pe care elevii le vor efectua direct în producţie se prevăd un număr de 4 ore pe săptămînă. De asemenea, începînd cu acest an şcolar, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii a mărit numărul şcolilor care vor organiza practica în producţie a elevilor în cîte o zi pe săptămînă. In fiecare regiune vor funcţiona asemenea şcoli, numărul acestora pe întreaga ţară ridicîndu-se la 41.

Practica de o zi direct în producţie s-a organizat în şcoli care se găsesc în apropiere de întreprinderi, iar meseriile la care elevii se vor instrui sînt specifice procesului de producţie al fiecărei întreprinderi. Astfel, s-a stabilit un număr de 30 meserii, dintre cele mai răspîndite în industrie şi care sînt accesibile elevilor, cum ar fi, de exemplu, strungari, frezori, lăcătuşi, electricieni, tîmplari, ţesători, filatori, ţesători covoare etc. Elevii Şcolii nr. 3 din Oraşul Stalin, de pildă, vor face practică direct în producţie la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" şi la întreprinderea „Partizanul Roşu". Băieţii se vor instrui în meseriile de lăcătuş, strungar, frezor, iar fetele în meseriile de filatoare şi ţesătoare. Elevii Şcolii medii nr. 1 din Bacău vor face practică la întreprinderile „Metalurgica" şi „Partizanul" în sectoarele de maşini-unelte şi confecţii, iar cei de la Şcoala medie nr. 2 din Craiova la uzinele metalurgice „7 Noiembrie", la „I.R.A. 8" şi la „Textila Independenţa".

Şcolile care vor organiza practica direct în producţie o zi pe săptămînă vor fi încadrate cu profesori şi maiştri corespunzători, astfel ca pînă la absolvire tinerii să poată dobîndi deprinderi practice în meseria în care au fost instruiţi şi să devină în timp scurt după aceea muncitori calificaţi.

IOSIF ŞOAVA

Pentru cei mai mici elevi

Trecerea din grădiniţă la şcoală constituie un moment important în viaţa celor mici. Înţelegînd acest lucru, educatoarele de la grădiniţa din satul Gorgani, raionul Topoloveni, au pregătit nu de mult, pentru viitorii şcolari, o frumoasă serbare.

După programul artistic, care a cuprins poezii, cîntece şi piesa „Bursucul învaţă carte", educatoarea grupei mari şi învăţătorul clasei I-a le-au vorbit copiilor şi părinţilor.

Îmbrăcaţi în uniforme de şcolari, cu ghiozdane în spate, cei 24 de copii care intră în clasa I-a au făcut apoi o vizită la şcoală, unde directorul şi cadrele didactice i-au primit cu multă căldură.

Şcoala serală a satului

In satul Amaţi din raionul Satu Mare se deschide, începînd din acest an, o şcoală serală.

Peste 70 de tineri romîni şi maghiari între 17 şi 34 de ani s-au înscris în clasele V-VII ale acestei şcoli. Ei vor avea astfel posibilitatea ca, fără a-şi părăsi munca în producţie, să dobîndească multe cunoştinţe noi, să-şi lărgească orizontul cultural, pentru a lucra mai bine şi a putea să-şi continue ulterior învăţătura în şcoli medii şi superioare.

Cu ajutorul părinţilor

Numeroase comitete de părinţi acordă acum, în preajma deschiderii cursurilor, un sprijin efectiv cadrelor didactice, ajutîndu-le să rezolve bine şi la timp problemele legate de buna desfăşurare a muncii chiar din prima zi de şcoală.

Un sprijin însemnat primesc din partea părinţilor şi cadrele didactice din şcolile raionului Tg. Neamţ. Astfel, la şcolile de 7 ani nr. 1 şi nr. 2 din Tg. Neamţ, la şcolile din Bălţăteşti, Ghindăoani, Crăcăoani etc., părinţii i-au ajutat pe învăţători şi profesori la efectuarea curăţeniei, a reparaţiilor curente, la recondiţionarea mobilierului, a materialului didactic. Ca urmare, şcolile sînt acum gata să-şi primească elevii.

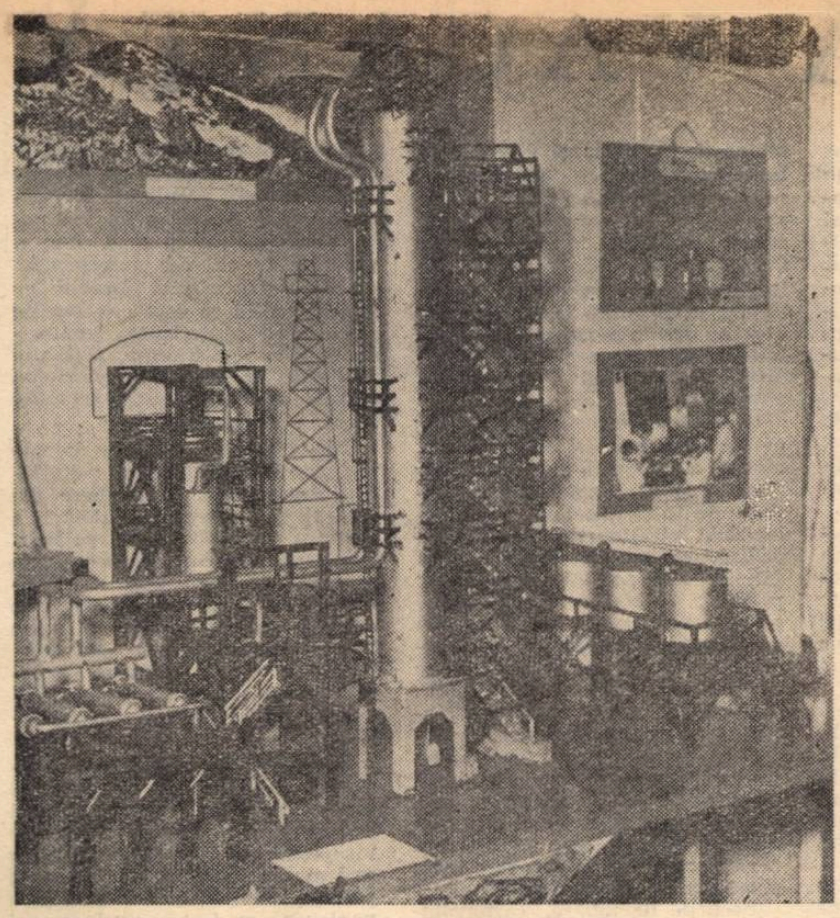

Şcolarii din oraşul Ploeşti, inspirîndu-se din specificul industrial al regiunii lor, au confecţionat macheta unei rafinării moderne.

Alcătuită din sute de piese, macheta a necesitat o muncă migăloasă şi de deosebită precizie. Realizarea ei cu succes dovedeşte însuşirea temeinică de către elevi a cunoştinţelor tehnice de specialitate şi a deprinderilor practice.

Privindu-mi munca în perspectiva noilor sarcini

Pregătindu-mă să predau elevilor mei, în anul şcolar care începe, cunoştinţele de fizică, am pornit de la sarcinile noi care stau acum în faţa noastră, a profesorilor. Aceste sarcini noi decurg în primul rînd din hotărîrile Congresului al III-lea al P.M.R. în Raportul C. C. al P.M.R. prezentat la Congres de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej se arată că o preocupare deosebit de importantă în domeniul învăţămîntului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învăţămînt şi munca productivă. Aceste cuvinte m-au călăuzit înainte de toate în munca mea de pregătire a lecţiilor de fizică pe care le voi ţine cu elevii în noul an şcolar.

Chiar de la începutul studiului fizicii în clasa a VIII-a, în cadrul capitolului „Maşini simple", vorbind despre aceste maşini ca parte componentă a maşinilor folosite în industrie, le voi arăta elevilor importanţa industriei constructoare de maşini. Subliniind că în timpul regimului burghezo-moşieresc această industrie era aproape inexistentă în ţara noastră le voi vorbi în continuare despre felul cum s-a dezvoltat ea în anii puterii populare şi le voi arăta că, potrivit Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R., pînă în anul 1965 ea va creşte de 2,2 ori faţă de 1959.

In clasa a IX-a, la tema „Maşini termice", după ce voi studia cu elevii motoarele cu ardere internă şi folosirea lor în industrie, transporturi şi agricultură, le voi face cunoscute cifrele stabilite de Congres în legătură cu dezvoltarea industriei constructoare de maşini şi motoare termice.

Cu prilejul studierii în clasa a X-a a aplicaţiilor electromagnetismului la dispozitive de semnalizare şi în special la releul electromagnetic, voi stărui asupra grijii pe care o acordă partidul şi guvernul mecanizării şi automatizării proceselor de producţie şi mă voi referi la hotărîrile cu privire la organizarea şi dezvoltarea într-un timp scurt a producţiei de aparate necesare pentru aceasta. Le voi arăta elevilor că, o dată cu creşterea puterii instalate în centralele electrice, se va dezvolta şi sistemul electroenergetic naţional prin extinderea reţelelor de transport şi de distribuţie.

Şi la lecţiile de fizică din clasa a XI-a vor fi numeroase prilejuri de a face cunoscută elevilor dezvoltarea producţiei noastre în lumina Directivelor Congresului al III-lea. De exemplu, la capitolul „Oscilaţii şi unde electromagnetice" voi arăta că numărul aparatelor de radio fabricate la noi va creşte la 300.000 în 1965 faţă de 17.000 în 1959. Voi scoate în evidenţă faptul că Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. cuprind sarcini importante în legătură cu folosirea energiei nucleare în scopuri paşnice, cu proiectarea şi folosirea maşinilor de calcul şi aparatelor electronice etc.

Desigur că se pot da asemenea exemple pentru majoritatea lecţiilor de fizică. Mă opresc însă aici pentru că n-am vrut decît să ilustrez felul cum voi utiliza la lecţii exemplele de felul acestora.

Voi folosi larg în lecţiile de fizică şi problemele. Manualele după care vom lucra în noul an şcolar au un mare număr de probleme, ceea ce dovedeşte că autorii lor au fost conştienţi de importanţa problemelor de fizică ca mijloc de aprofundare a fenomenelor studiate şi pentru legarea teoriei de practică. Conţinutul unora din probleme este însă, după părerea mea, insuficient gîndit. Astfel unele probleme par un simplu pretext pentru aplicarea unor formule. De exemplu, în problema nr. 3 (pag. 87) din manualul de fizică pentru clasa a XI-a (autor Gh. Vieroşanu) se spune că, pentru a afla lăţimea unui lac, un observator trebuie să se găsească aproape de malul opus, cu capul sub apă. Oare află cineva astfel lăţimea unui lac?

Folosind datele din directivele Congresului al III-lea al P.M.R., am alcătuit eu însumi o serie de probleme de fizică pe care le voi rezolva cu elevii. Consider însă că ar fi necesar ca Editura de stat didactică şi pedagogică să tipărească mai curînd culegerea de probleme de fizică pe care a anunţat-o.

Fără îndoială că în legarea de producţie a lecţiilor mele nu mă voi opri numai la exemple şi probleme. Socotesc că un rol important vor avea în această privinţă şi excursiile pe care le voi organiza cu elevii în întreprinderile industriale, pentru a le arăta cum prind viaţă Hotărîrile Congresului. Astfel, îmi propun să-i conduc pe elevii mei la întreprinderea „Electronica", unde se construiesc pentru prima dată televizoare în ţara noastră, la Institutul de fizică atomică, unde se fac cercetări pentru folosirea energiei nucleare în scopuri paşnice, la Brazi, unde se construieşte o termocentrală etc. Cred că organizarea şi desfăşurarea excursiilor s-ar îmbunătăţi dacă şcolile şi-ar întocmi planuri de excursii pe obiecte şi clase, corespunzînd temelor din programele şcolare.

Înarmarea elevilor cu deprinderi practice, educarea lor în spiritul dragostei pentru munca fizică se realizează în mare măsură şi prin lucrările practice de laborator. Aceste lucrări le formează elevilor deprinderea de a mînui aparate, îi deprind să efectueze măsurători, le dezvoltă spiritul de observaţie. De aceea voi da o mare atenţie unor lucrări de laborator cum sînt acelea privind legile curentului continuu, electromagnetismul, generatoare, motoare, transformatoare, precum şi, îndeosebi, lucrărilor de laborator privind determinarea, căldurii specifice a unei substanţe prin metoda calorimetrică, cercetarea legăturii dintre deformaţie şi forţa care deformează şi altele, care se execută cu aparate ce se folosesc şi în industrie.

Mi-am propus ca în anul şcolar care începe să strîng mai mult legătura între lecţiile de fizică şi activitatea pe care o desfăşoară elevii în atelier. In acest scop am studiat din vreme manualele de studiul maşinilor cu aplicaţii practice. Am constatat însă cu acest prilej că între aceste manuale şi manualele de fizică sînt multe paralelisme. Astfel, în capitolul IV al manualului de studiul maşinilor cu aplicaţii practice pentru clasa a VIII-a, intitulat „Instrumente de măsurat şi de control", se tratează despre metru, rigla gradată, şubler, şubler de precizie, micrometru etc. Dar şi manualul de fizică pentru clasa a VIII-a vorbeşte despre rigla gradată, şubler, micrometru etc., descriindu-se şi măsurători cu şublerul şi micrometrul. Studierea instrumentelor de măsurat şi de control în cadrul orelor de fizică îşi avea rostul atunci cînd nu se studiau încă în şcoala medie cunoştinţele despre maşini cu aplicaţii practice. Acum acestea ar trebui să se studieze numai la lecţiile studiul maşinilor. Acelaşi lucru se repetă în clasa a X-a în ceea ce priveşte motorul pentru automobile.

Se observă o lipsă de coordonare şi între unele manuale de fizică şi de chimie. De exemplu, în manualul de fizică pentru clasa a XI-a se tratează despre radioactivitate, deşi aceeaşi temă este tratată şi în manualul de chimie pentru clasa a XI-a. Deficienţele de acest fel trebuie înlăturate, deoarece ele determină o supraîncărcare a elevilor.

Aceste cîteva observaţii în legătură cu predarea fizicii în lumina noilor sarcini nu epuizează, desigur, problema. Fără îndoială că munca vie, de zi cu zi cu elevii ne va face să descoperim şi să folosim multe şi variate forme de legare a lecţiilor de viaţă, de aspectele concrete ale muncii pentru desăvîrşirea construirii socialismului în ţara noastră.

TRAIAN M. POPESCU
profesor la Şcoala medie nr. 6 „C. I. Parhon" din Ploeşti

LUPĂ VACANȚĂ

Vagoane speciale sînt atașate la mai toate trenurile ce se întorc de pe litoral sau de la munte. Odată cu ele, în stații intră tinerețea, voioșia, copilăria fericită. Sînt ultimele serii de pionieri și școlari ce se întorc din tabere și colonii. Vacanța se sfîrșește. A fost o vacanță frumoasă, plăcută, interesantă. Se vede pe fețele pline de veselie, bronzate de soarele verii, în larma care umple peroanele, în exclamațiile admirative ale părinților.

Și în vara aceasta, ca în fiecare an, au fost organizate, prin grija partidului și guvernului, numeroase tabere și colonii așezate în cele mai frumoase colțuri ale patriei, care au oferit școlarilor minunate prilejuri de recreare și de îmbogățire a orizontului lor.

Peste 100.000 pionieri și școlari — cu 20.000 mai mulți decît în anul anterior — și-au petrecut în vara aceasta vacanța în tabere, în afară de alte sute de mii de copii care și-au petrecut timpul liber în cadrul cluburilor ori au făcut excursii prin țară.

Organizarea odihnei de vară a pionierilor și școlarilor trecînd pe seama Ministerului Învățămîntului și Culturii și a sfaturilor populare, s-au putut crea condiții pentru o mai bună activitate educativă în tabere și colonii.

Coloniile și taberele centrale, taberele locale, taberele turistice, taberele de pe lîngă G.A.S., cluburile etc. au prilejuit tinerilor o activitate multilaterală și bogată în conținut, cu un puternic caracter educativ.

Comisiile constituite la regiuni pentru coordonarea și îndrumarea activității din tabere și colonii, sprijinite îndeaproape de către organele de partid, au asigurat din vreme condițiile necesare pentru deschiderea taberelor. Printr-o mai bună aprovizionare li s-a asigurat copiilor o hrană substanțială și s-au creat bune condiții igenico-sanitare, care au contribuit la întărirea sănătății lor. Acest lucru a reieșit cu prisosință în evidență cînd, după 2—3 săptămîni petrecute de copiii lor în tabere, părinții au constatat că aceștia au cîștigat în greutate, au venit acasă mai vioi și mai întăriți din punct de vedere fizic.

Și mai îmbucurător este faptul că timpul petrecut în tabere a avut o influență pozitivă asupra celor mai mulți copii în ceea ce privește bagajul lor de cunoștințe, comportarea și deprinderile lor, formarea trăsăturilor de caracter. În bună măsură aceasta se datorește faptului că cele mai multe comisii regionale (de exemplu cele din regiunile Ploești, Stalin, Constanța, Regiunea Autonomă Maghiară și altele) nu și-au limitat activitatea la problemele administrativ-organizatorice, ci au luat măsuri concrete pentru a asigura un conținut bogat activității copiilor. Aceasta a făcut ca în cele mai multe tabere să se desfășoare o activitate variată, atractivă, care a contribuit la educarea pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de patrie, de partid și de oamenii muncii. De asemenea, la educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist au contribuit în bună măsură învățarea cîntecelor patriotice și pionierești, a poeziilor despre patrie și partid, întîlnirile cu activiști de partid și cu participanți la lupta de eliberare de sub jugul fascist, excursiile și vizitele pentru cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei, a realizărilor regimului democrat-popular, a monumentelor și locurilor istorice, serile literare și adunările tematice privind lupta comuniștilor și uteciștilor în timpul ilegalității, succesele dobîndite de poporul nostru în construirea socialismului, ca și alte forme de activitate.

Astfel de activități au fost organizate în taberele de la Vasile Roaită, Năvodari, Schitu, Budila, Sălișteа, Cîmpina, Homorod, Comănești, Bicaz etc. O mare influență educativă asupra pionierilor și școlarilor au avut-o de exemplu vizitele la Doftana organizate de taberele din Cîmpina, ca și cele organizate de alte tabere la casa memorială a lui V. Alecsandri de la Mircești. Copiii care s-au odihnit în taberele din regiunea Bacău au făcut excursii la rafinăria din Moinești, la Bicaz și Comănești. În taberele din regiunea Craiova s-au organizat concursuri „Cine știe cîștigă" cu temele: „Cum va arăta regiunea noastră peste 6 ani" și „Mărețele realizări ale regimului democrat-popular în regiunea noastră" ce le-au făcut cunoscute marile perspective pe care le-a deschis economiei și culturii noastre Congresul al III-lea al partidului.

În multe tabere s-a acordat importanța cuvenită și educării prin muncă a pionierilor și școlarilor. Aceștia au fost antrenați în acțiuni de înfrumusețare a taberelor și la întreținerea curățeniei, la organizarea autodeservirii ca și în diferite alte acțiuni cu caracter patriotic. În ceea ce îi privește pe școlarii din clasele mari, aceștia au lucrat cu însuflețire în taberele organizate aproape în toate regiunile pe lîngă G.A.S., G.A.C. sau I.F.E.T., unde munca patriotică s-a împletit adesea cu un bogat program de activități cultural-artistice. În tabăra organizată pe lîngă G.A.S. Devesel (reg. Craiova), de exemplu, elevii au organizat în timpul liber seri literare și programe artistice pe care le-au prezentat la căminul cultural.

Focurile de tabără, carnavalurile pionierești, concursurile artistice de cîntece și dansuri, întrecerile sportive, brigăzile artistice de agitație au adus, de asemenea, o importantă contribuție la educarea pionierilor și școlarilor, la petrecerea în mod plăcut și instructiv a vacanței.

Colectivele de conducere, profesorii și instructorii de pionieri din numeroase tabere au avut în vedere ca acțiunile la care au fost antrenați pionierii să-i pregătească pe aceștia în vederea obținerii distincțiilor pionierești, stimulîndu-le astfel setea de cunoaștere, dorința de a fi utili societății.

Trecînd în revistă activitatea desfășurată în tabere și colonii în vara aceasta, relevînd aspectele ei pozitive, nu putem trece însă cu vederea faptul că în cadrul ei s-au manifestat și unele lipsuri, îndeosebi sub aspectul conținutului activităților desfășurate.

În primul rînd trebuie să arătăm că o serie de comisii regionale, ca și unii directori de tabere, s-au ocupat în special de problemele administrativ-gospodărești, lăsînd pe planul al doilea pe cele privind activitatea educativă. Ca urmare s-au alcătuit pentru activitățile educative planuri generale, uneori formale, cu un conținut sărac și uneori chiar fără o prea mare valoare educativă. Așa de pildă, într-o serie de tabere locale din orașul București s-a desfășurat o activitate slabă, cu o frecvență nesatisfăcătoare a pionierilor și școlarilor, renunțîndu-se la unele activități cu caracter educativ ca formarea careului, ridicarea pavilionului etc., iar în unele tabere din regiunea Suceava activitățile au avut un conținut sărac, limitîndu-se la învățarea de cîntece și jocuri și la excursii în împrejurimi. Se știe însă că activitățile din tabere sînt cu atît mai atractive cu cît sînt mai variate și mai bogate, pe lîngă excursii și învățarea de poezii, cîntece și jocuri incluzîndu-se în program șezătorile și serile literare, recenziile de cărți, concursurile literare și sportive, întîlnirile cu activiști de partid și cu muncitori fruntași, serile distractive și focurile de tabără, organizarea brigăzilor artistice de agitație etc.

Un rol important în alcătuirea unui program adecvat de tabără revine conducerilor taberelor, profesorilor și instructorilor de pionieri, dacă aceștia au experiență în muncă și pun suflet în desfășurarea ei. Nu peste tot însă comisiile regionale și secțiile de învățămînt și cultură au acordat atenția cuvenită acestei probleme, în unele locuri fiind trimise în tabere cadre lipsite de experiență și chiar de pregătire. Astfel, într-o serie de tabere din regiunea Pitești au fost trimiși ca instructori de pionieri elevi din școlile medii, iar în regiunea și orașul București au fost trimiși în tabere prea puțini profesori de muzică și educație fizică, precum și instructori de pionieri insuficient pregătiți. Este necesar ca în viitor, pe lîngă trimiterea în tabere a unor cadre cu experiență, să se aibă în vedere și pregătirea lor prealabilă prin cursuri scurte sau instructaje.

Experiența unor tabere care au obținut rezultate bune în vara aceasta a arătat, de asemenea, că este necesar ca programul activităților să fie elaborat cu consultarea activului pionieresc și pentru întreaga durată a fiecărei serii, precizîndu-se în mod concret acțiunile ce se vor întreprinde, poeziile, cîntecele și jocurile ce se vor învăța cu copiii, recenziile ce se vor face, tematica șezătorilor și a serilor literare, acțiunile patriotice la care vor participa școlarii, concursurile și excursiile ce se vor organiza etc.

Este adevărat că în unele cazuri conținutul sărac al activității literar-artistice din tabere s-a datorat și insuficientei dotări a acestora cu biblioteci și culegeri de cîntece și jocuri. De aceea este necesar ca această lipsă să fie lichidată în viitor prin înzestrarea taberelor cu un număr mai mare de cărți de literatură beletristică și material cultural, ca și prin editarea unor culegeri mai bogate de cîntece și jocuri adecvate.

În același timp se ridică necesitatea ca poeziile, cîntecele și jocurile pe care le învață școlarii în tabere, ca și filmele pe care le vizionează să fie selecționate cu mai multă exigență în ceea ce privește conținutul lor educativ, pentru că au fost și unele cazuri (de exemplu la taberele din Voinești și Rucăr — regiunea Pitești) cînd la alegerea filmelor și jocurilor nu s-a avut în vedere ca acestea să aibă un conținut educativ bogat.

O deosebită importanță pentru educarea ideologico-politică a pionierilor și școlarilor care merg în tabere are asigurarea lor cu ziare și reviste în număr corespunzător și organizarea cu regularitate, la nivelul potrivit vîrstei, a informărilor politice prin care să li se facă cunoscute politica partidului, realizările dobîndite de oamenii muncii, problemele mai importante ale politicii internaționale. În vara aceasta au fost însă și tabere unde nu s-a asigurat primirea ziarelor și revistelor și unde nu s-a dat atenția cuvenită organizării informărilor politice.

Nu poate fi neglijată în același timp nici organizarea și practicarea sportului, care, pe lîngă caracterul său recreativ și reconfortant, are și o însemnată influență educativă. Sînt însă secții de învățămînt și cultură care nu s-au îngrijit cu destulă atenție de înzestrarea taberelor cu material sportiv variat și în cantități suficiente, ceea ce a făcut ca activitatea de educație fizică și sport din unele tabere să fie săracă, deși aceasta ocupă o parte importantă din programul de tabără.

Organizarea unei analize pe plan central a felului cum s-a desfășurat activitatea din tabere și colonii în anul acesta ar da posibilitatea să fie scoase la iveală și alte lipsuri ce s-au manifestat în unele locuri și să se realizeze un rodnic schimb de experiență, contribuind astfel la o și mai bună desfășurare pe viitor a odihnei de vară a pionierilor și școlarilor.

C. MINCA

ȘCOLI NOI

O dată cu începutul noului an școlar vor fi date în folosință noi localuri de învățămînt, pe tot întinsul țării.

În regiunea Timișoara s-a terminat recent construcția unei noi școli medii, cu 16 săli de clasă, la Lugoj, a școlii medii din Moldova nouă, precum și construcția noilor școli din comunele Șag, Parța, Lucavița și altele. În cursul acestui an la dispoziția școlilor din regiune vor fi puse încă 160 noi săli de clasă și numeroase laboratoare. Începînd cu noul an școlar la Pîncota, Deta și Curtici vor funcționa noi școli medii. La Lugoj va lua ființă o școală de meserii, iar la Oțelul Roșu o școală de muzică. De asemenea, rețeaua școlară se va mări cu 20 noi școli de șapte ani și vor fi înființate încă 33 unități preșcolare.

Prin contribuția voluntară a cetățenilor au fost construite în regiunea Cluj 196 săli de clasă, iar alte 37 săli de clasă vor fi date în folosință pînă la sfîrșitul anului.

Încă o plimbare cu barca pe luciul lacului

Contribuția școlilor la dezvoltarea culturii porumbului

In Raportul ținut la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej subliniа că sarcina principală în domeniul producției agricole este sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grîu și de porumb, deoarece de acestea depinde dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și în special creșterea animalelor.

La înfăptuirea acestui program de mari proporții sînt chemate să-și aducă contribuția și școlile sătești de cultură generală, răspîndite pe tot cuprinsul țării. De aceea acum, cînd își planifică munca pe care o vor desfășura în noul an școlar, profesorii de cunoștințe agricole au datoria să prevadă toate măsurile pe care le pot lua în acest scop.

Prin ce mijloace pot școlile să contribuie la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste? Să luăm ca exemplu porumbul, a cărui cultură prezintă o deosebită importanță economică la noi în țară.

Participarea școlilor sătești de cultură generală la acțiunea de dezvoltare a culturii porumbului se poate duce pe trei căi principale, folosind mijloace și procedee specifice. Prima cale este aceea a învățămîntului propriu-zis, înțelegînd prin aceasta predarea cursului de cunoștințe agricole în cele mai bune condiții, astfel ca absolvenții școlilor sătești să obțină o pregătire agricolă teoretică cît mai temeinică și deprinderi practice adecvate situațiilor specifice locale. O cerință esențială pentru realizarea unui învățămînt agricol la înălțimea sarcinilor ce-i revin, este buna pregătire a profesorului, care trebuie să fie la curent cu progresul permanent al științei și tehnicii agricole. De pildă, profesorii care predau cunoștințele agricole au datoria să cunoască, în ceea ce privește cultura porumbului, noile metode de producere a porumbului dublu-hibrid, noile probleme ce sînt date în studiu cu privire la zonarea soiurilor și hibrizilor, la îngrășămintele necesare în funcție de condițiile pedo-climatice etc., pentru a da elevilor cunoștințe întemeiate pe tot ceea ce este nou în știință.

A doua cale prin care școlile de cultură generală pot contribui la dezvoltarea producției de porumb constă în organizarea cît mai adecvată a aplicațiilor practice pe terenul agricol școlar. Pentru aceasta, la aplicațiile practice vom trata nu numai despre cultura porumbului în general, ci despre metodele și procedeele practice de a obține producții maxime în condițiile pedo-climatice locale. Vom începe prin a prezenta elevilor soiurile cele mai bune de porumb sau de hibrizi de porumb raionale pentru regiunea respectivă (deci nu soiuri oarecare), vom efectua aplicații cu temele: alegerea și păstrarea porumbului de sămînță, semănatul mecanizat, lucrările de îngrijire în timpul vegetației, aplicarea rațională a îngrășămintelor pentru porumb etc. — adică teme care să cuprindă lucrările esențiale pentru asigurarea unei producții cît mai ridicate.

Totodată pe terenul experimental școlar vom rezerva parcele cu suprafață suficientă pentru cele trei forme de cultură a porumbului: pentru boabe, pentru siloz și pentru nutreț verde sau uscat (fîn). În felul acesta elevii vor putea dobîndi priceperile și deprinderile necesare pentru cultura diferențiată a porumbului, după necesitățile economice ale gospodăriilor agricole în care vor activa.

A treia cale este aceea a cercetărilor științifice și a popularizării rezultatelor științei agrotehnice în masa țăranilor muncitori. Într-adevăr școlile de cultură generală pot efectua și anumite cercetări sau experimentări cu caracter științific, în afară de demonstrațiile și experimentările cu caracter didactic.

Pentru ca munca de cercetare să se desfășoare cît mai bine este indicat să se ia legătura cu institutele de specialitate care pot îndruma cercetarea, deoarece dacă aceasta nu se execută în strictă conformitate cu regulile stabilite rezultatele ei nu vor avea valabilitate științifică.

Cadrele didactice din școlile sătești pot aduce o contribuție valoroasă la dezvoltarea culturii porumbului hibrid prin cercetarea populațiilor locale de porumb, cultivate în satele respective și prin depistarea plantelor care au imprimate anumite caractere cerute în selecția porumbului: rezistență la secetă și la boli, precocitate, productivitate etc.

O altă acțiune importantă este popularizarea rezultatelor științifice agricole în masa țăranilor muncitori, folosind procedeele cunoscute: conferințe la căminul cultural, demonstrații, planșe intuitive, proiecții, prelucrarea dispozițiilor și îndrumărilor tehnice de specialitate etc.

Toate aceste acțiuni întregesc munca profesorului, stabilind legături multiple și directe între activitatea școlii și problemele ridicării producției agricole.

P. STANCU

Şcolile profesionale şi tehnice se pregătesc pentru noul an şcolar

La Grupul Şcolar profesional şi tehnic „Electromotor" din Timişoara au fost terminate pregătirile pentru începerea în bune condiţiuni a cursurilor, care vor fi urmate în acest an de peste 800 de ucenici şi elevi. Aceştia au la dispoziţie, pe lîngă săli de cursuri şi ateliere, cămin şi cantină.

Conducerea şcolii s-a îngrijit de dotarea atelierelor cu materiale şi uneltele necesare activităţii practice a ucenicilor. Pentru aprovizionarea cantinei au fost depozitate în magazia şcolii cantităţi însemnate de conserve, cartofi etc.

Peste 300 de ucenici vor urma în acest an cursurile anului I de la şcoala profesională de pe lîngă Grupul şcolar „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin.

Pentru pregătirea lor, maiştrii instructori au aranjat cu grijă trusele de scule, maşinile şi uneltele necesare.

De asemenea, cu sprijinul conducerii uzinei au fost luate măsuri pentru crearea unor condiţii cît mai bune de muncă pentru ucenicii din anii II şi III, care vor efectua practica în producţie.

Anul acesta, la Şcoala profesională de pe lîngă întreprinderea „Kirov" din Capitală vor funcţiona 9 clase pentru ucenicii anului I. In acestea vor fi cuprinşi 270 tineri care vor fi pregătiţi în meseriile de ţesătorie, confecţii încălţăminte, confecţii cauciuc şi tăbăcărie.

Conducerea şcolii, cadrele didactice şi maiştrii-instructori au făcut pregătiri intense pentru noul an de învăţămînt. Sălile de cursuri, laboratorul, atelierele au fost amenajate şi înzestrate cu un bogat material didactic. Atelierul de încălţăminte a fost utilat complet cu unelte şi maşini noi, moderne.

La cercul de muzică al Clubului

Clubul îşi intensifică activitatea

Clubul sindicatelor din instituţiile de învăţămînt din Capitală a obţinut în anul şcolar trecut realizări frumoase în domeniul activităţii cu copiii. Cercurile pentru activitatea cu copiii care au funcţionat pe lîngă club, au cuprins la diferite cursuri şi acţiuni peste 500 de copii ai membrilor de sindicat.

În acest an şcolar, clubul va dezvolta şi mai mult activitatea în rîndurile copiilor, organizînd pentru ei cercuri de balet, vioară, pian, acordeon, aero şi navomodele, un cor şi o orchestră.

O atenţie mai mare va fi acordată în acest an şi cercurilor care vor cuprinde membri ai sindicatului şi ai familiilor acestora. Pentru ei se vor organiza cercuri de foto-amatori, de croitorie, de mînuire a păpuşilor, precum şi cursuri pentru studierea limbilor străine — rusa, franceza, germana, engleza.

Înscrierile la aceste cercuri şi cursuri se fac la sediul clubului din bd. 6 Martie nr. 32, telefon 13.63.07, pînă la data de 20 septembrie a. c.

Să recomandăm elevilor

GEORGE DAN:
„PUI DE LUNĂ"

Ultimul volum de versuri al poetului George Dan, apărut în Editura Tineretului, reprezintă un stadiu nou, superior în creaţia sa. Aceasta reiese nu numai din tematica nouă îmbrăţişată de autorul „Rapsodiei marinarilor", cît mai ales din maturizarea mijloacelor lui de expresie, din tonalitatea majoră pe care o degajă versurile cele mai izbutite ale volumului.

Intr-un ciclu de poezii George Dan cîntă victoriile istorice ale oamenilor sovietici în domeniul cuceririi Cosmosului. Cu acelaşi elan inspirat poetul prevesteşte în „Omul în Cosmos" apropiatul zbor al omului spre alte planete.

Alături de asemenea poezii volumul mai cuprinde un ciclu de „Marine", temă preferată a poetului, un alt ciclu intitulat „Cîntece dobrogene", în care se glorifică biruinţa socialismului în regiunea Constanţa, un ciclu despre ostaşi, cîteva poeme omagiale închinate lui Eminescu, Arghezi, Sadoveanu, Enescu şi alte poezii. Demnă de relevat este, de asemenea, noua formă a cunoscutei „Rapsodii a marinarilor", tipărită prima dată în 1954 şi care a fost revăzută şi îmbunătăţită mult de către poet.

S. MARŞAK:
„VERSURI PENTRU CEI MICI"

Fiecare din cărţile cunoscutului poet sovietic S. Marşak, unul din corifeii literaturii pentru copii din U.R.S.S., este primită cu unanimă nerăbdare de către micii cititori.

Editura Tineretului, care a tipărit multe traduceri din scrierile lui Marşak, a alcătuit în ultimul timp o culegere mai amplă din creaţiile poetului, atît de gustate de publicul său. In noul volum apare întregul univers al eroilor lui Marşak, mult îndrăgiţi de copii: „Mustăciosul vărgat" „Pinguinul dolofan", „Elefantul poznaş", „Girafa cu capul în nori" şi nenumăraţi alţi reprezentanţi ai faunei care populează cărţile lui Marşak. Poeziile mustesc şi clocotesc de inventivitatea şi ingeniozitatea atît de specifice scriitorului.

Din paginile cărţii nu lipsesc nici copiii, cu preocupările şi atitudinile care-i caracterizează şi de care autorul se ocupă cu dragoste, cu humor, cu înţelepciune.

GALIA GRUDER:
„DE LA SILEX LA DIAMANTELE SINTETICE"

Colecţia „Ştiinţa învinge" a Editurii Tineretului s-a îmbogăţit cu un nou titlu. Este vorba de cartea Galiei Gruder „De la silex la diamante sintetice", prima lucrare mai amplă consacrată materialelor abrazive care apare la noi în ţară.

Autoarea înfăţişează lupta încununată de succes a savanţilor din diferite ţări pentru a crea pe cale artificială cele zece minerale din aşa numita „scară a lui Mohs" care, începînd cu talcul, cuprinde şi rubinul sîngeriu, şi safirul de culoarea azurului, şi corindonul verzui, pentru a se încheia cu diamantul cel dur, cel mai rezistent şi cel mai preţios dintre mineralele cunoscute de om. Cititorii află astfel cum au izbutit oamenii să urce întreaga scară a lui Mohs şi să realizeze, prin sinteza unor elemente, pietre preţioase artificiale care nu sînt cu nimic mai prejos decît cele naturale.

Pe lîngă istoria pasionantă a acestei cuceriri a civilizaţiei, cartea se ocupă pe larg de dezvoltarea industriei de materiale de şlefuit şi tăiat din ţara noastră, unde în ultimul timp s-a creat, prin grija regimului popular, prima fabrică de acest gen.

Scrisă atractiv şi însoţită de numeroase ilustraţii, cartea Galiei Gruder poate fi citită cu interes de elevi.

M. C.

Prof. DOMNICA LEFTERESCU (Bucureşti) • Cerc de geografie (acuarelă).

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Finala campionatelor republicane şcolare de natalie

Finala ultimului campionat republican şcolar din acest an — cel de natalie — a constituit un nou şi frumos succes al sportului în rîndul elevilor. Micii înotători au cucerit aplauzele spectatorilor prezenţi la sfîrşitul săptămînii trecute în tribuna Ştrandului tineretului, prin performanţele lor remarcabile ca şi prin cele patru noi recorduri republicane stabilite cu acest prilej: Miki Zager — 1 : 21,6 la 100 m. delfin, Cristina Balaban — 1 : 27,4 la 100 m. spate, Codruţa Salla — 1 : 30,1 la 100 m. delfin şi Monica Munteanu — 44,5 la 50 m. spate.

Este de remarcat faptul că la competiţie au participat un mare număr de elevi. La startul celor 45 de probe s-au adunat aproape 300 de elevi şi eleve. Dacă ne gîndim însă la numărul celor porniţi în competiţie încă de la prima ei etapă, atunci cifra pe care ar trebui s-o menţionăm este de aproape 4.000. Aceasta este rolul muncii entuziaste desfăşurate cu răbdare şi pricepere de numeroşi profesori de educaţie fizică. Este, în acelaşi timp, şi urmarea firească a sprijinului tot mai larg pe care natalia şcolară îl primeşte din partea multor secţii de învăţămînt şi cultură, aşa cum este cazul la Timişoara, Reşiţa, Cluj, Tg. Mureş, Bucureşti. Din păcate, despre un asemenea sprijin nu se poate încă vorbi cînd ne referim la alte organe de învăţămînt, ca de pildă la cele din Constanţa, Craiova, Galaţi, Mediaş, Salonta etc. Cu totul este neglijată atragerea elevilor spre natalie la Ploeşti, deşi regiunea dispune de multe bazine de înot. Ca urmare, n'ci un elev din această regiune n-a participat la finale.

Manifestîndu-ne regretul pentru absenţele nemotivate semnalate la actuala ediţie a finalelor, nădăjduim că pe viitor nu vor mai exista astfel de situaţii.

TIBERIU STAMA

CONCURSURI

Institutul politehnic din Iaşi anunţă ocuparea prin concurs a unui post vacant de conferenţiar la catedra Materii prime şi tehnologia mecanică textilă, disciplina „Fibre textile".

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunţ la rectoratul Institutului politehnic din Iaşi, calea 23 August nr. 11, însoţite de următoarele acte:

- copie legalizată de pe diploma de stat;
- copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe;
- copie legalizată de pe atestatul de conferenţiar;
- lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar;
- certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia (întreprinderea) în care acesta îşi are funcţia de bază;
- memoriul de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat;
- autobiografia.

★

Institutul politehnic din Timişoara anunţă scoaterea la concurs a postului de conferenţiar la disciplina Matematici, catedra I, poziţia 4 din statul de funcţiuni.

Cei care doresc să participe la concurs vor depune în termen de 30 de zile de la publicarea prezentului anunţ, la rectoratul Institutului politehnic din Timişoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2, o cerere la care vor anexa următoarele acte:

- autobiografia;
- copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe;
- copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
- copie legalizată de pe atestatul de conferenţiar;
- lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar;
- certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de Institutul (întreprinderea) în care îşi are funcţia de bază;
- memoriu de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat.

Orice informaţie suplimentară se poate obţine în fiecare zi la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Timişoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2, telefon 11.06.

Prin muncă voluntară

Cetăţenii din comuna Brăneşti, raionul Pucioasa, au hotărît să mărească localul şcolii din comuna lor cu noi săli de clasă, cu un laborator dotat cu cele necesare experienţelor, cu un cabinet medical, cu o bibliotecă şi o sală de spectacole.

Cu însufleţire deosebită au pornit la lucru părinţii elevilor — muncitori de la întreprinderile „C. Ivănuş" şi „Trainica", ţărani întovărăşiţi — precum şi utemiştii şi pionierii din comună. In scurtă vreme s-au efectuat prin muncă voluntară săpăturile şi s-a turnat în întregime fundaţia.

Cetăţenii din comuna Brăneşti s-au angajat să termine construcţia şcolii pînă la data de 7 Noiembrie.

Ucenicii din anul II al Şcolii profesionale horti-viticole din Diosig, regiunea Oradea, au efectuat un număr însemnat de ore de muncă voluntară pentru înfrumuseţarea curţii şi localului şcolii lor.

Ucenicii din clasele a II-a şi a III-a B au vopsit 160 de paturi metalice, realizînd astfel o economie de 2.400 lei.

DE PESTE HOTARE

16 ani de la eliberarea Bulgariei

În orașele și satele Republicii Populare Bulgaria s-au ridicat în ultimii ani numeroase școli noi. Iată, în clișeul de mai sus, școala din Levskigrad.

Se dezvoltă larg rețeaua învățămîntului

La 9 septembrie se împlinesc 16 ani de la eliberarea Bulgariei de sub jugul fascist. În anii care au trecut de la eliberare, poporul frate bulgar, sub conducerea Partidului Comunist, a realizat înfăptuiri măreţe, făurind şi dezvoltînd o industrie avansată, o agricultură nouă, socialistă şi o cultură pusă în slujba milioanelor de oameni ai muncii.

Alături de toate domeniile vieţii economice şi culturale, în anii care au trecut de la eliberare a cunoscut o largă dezvoltare şi învăţămîntul.

În timp ce în trecut 27 la sută din localităţile Bulgariei erau lipsite de şcoli, acum nu mai există sat fără şcoală. În ţară funcţionează 12.950 de şcoli de toate gradele, urmate de 1.633.030 elevi şi în care predau 71.313 cadre didactice.

În R. P. Bulgaria funcţionează 347 şcoli medii de cultură generală şi 190 şcoli medii tehnice. În aceste şcoli învaţă 231.696 de elevi şi predau 12.076 profesori, faţă de 91.024 elevi şi 3.151 profesori înainte de 9 septembrie 1944. În acelaşi timp, numărul instituţiilor de învăţămînt superior a crescut de la 5 la 20, al studenţilor de la 10.196 la 48.880, iar al profesorilor din învăţămîntul superior de la 453 la 3.570.

În prezent în R. P. Bulgaria fiecare al cincilea cetăţean este încadrat într-o formă de învăţămînt.

La şcoala „Hristo Smirnenski" din Sofia

La Sofia, în apropiere de reduta Poduianski, se află Şcoala elementară Nr. 109 „Hristo Smirnenski". Este o şcoală mică, numărînd numai 300 de elevi, dar se află în fruntea şcolilor din Capitala Bulgariei prin experienţa sa în ceea ce priveşte legarea învăţămîntului de viaţă.

Noua clădire a şcolii, construită în anul 1957, străluceşte înconjurată de verdeaţă şi flori. Încă de la poartă privirea îţi este atrasă de minunaţii trandafiri care înfloresc aici. Alături de curtea şcolii se zăresc straturile cîmpului experimental, cu numeroasele lui culturi însemnate prin tăbliţe albe, purtînd inscripţii. În mijlocul cîmpului experimental se înalţă staţia hidrometeorologică, înconjurată de un teren spaţios pe care se desfăşoară cursurile cu elevii.

Cîmpul experimental cuprinde şase sectoare despărţite prin cărări largi, drepte. În centru se află sectorul de colecţionare. Pe 34 de straturi mici sînt semănate 68 de culturi.

De la aleea centrală spre dreapta sînt cinci straturi cu 18 soiuri de furaje — de la lucernă şi trifoi pînă la ovăz golaş. Alături sînt cultivate plante legumicole. Elevii au îngrijit răsaduri de roşii, ardei, varză, castraveţi, ridichi etc. În sectorul de oleaginoase se cultivă sparceta, ricinul şi diferite soiuri de floarea-soarelui. În sectorul de culturi diverse se află macul, pepenii verzi şi galbeni ş. a. În locul culturilor de rapiţă, acum recoltate, sînt semănate noi culturi de varză şi sfeclă de zahăr.

În spatele cîmpului experimental se întinde, pe o suprafaţă de 8—10 decari, grădina de pomi fructiferi, avînd 180 de soiuri de cireşi, vişini, peri, meri, pruni, piersici, caişi, gutui etc. Fiecare rînd este încredinţat unei clase şi fiecare pom unui elev.

Elevii lucrează cu drag pe cîmpul experimental şi în grădina de pomi fructiferi, sub conducerea directorului Metodi Lazarov. Cei mai activi sînt membrii cercului miciurinist. Munca se desfăşoară după un plan anual în care sînt prevăzute orele de practică, referatele teoretice şi experienţele pentru diferite sectoare. Pentru dezvoltarea simţului de răspundere al elevilor faţă de activitatea pe cîmpul experimental, brigăzile, echipele şi fiecare elev în parte primesc sarcini precise.

Munca pe cîmpul experimental a continuat şi în timpul verii, elevii lucrînd prin rotaţie, sub îndrumarea profesorilor de serviciu. Nu este deci de mirare că ei au învăţat multe în legătură cu lucrările agricole, că au căpătat o deosebită îndemînare în efectuarea acestor lucrări. Bunăoară, elevii au cunoştinţe precise în ceea ce priveşte îngrăşarea, prăşirea şi plivirea plantelor, cunosc particularităţile lor, ştiu multe despre recoltarea şi păstrarea fructelor. Despre toate acestea ei îţi pot vorbi ca nişte gospodari cu experienţă. Poţi vedea adesea pe cîmpul experimental elevi care efectuează polenizarea artificială a florii soarelui, curăţă roşiile sau îndreaptă aracii.

În fiecare zi, la o oră stabilită, elevii execută măsurători la staţia hidrometeorologică de pe lîngă şcoală şi înscriu cu atenţie rezultatele într-un jurnal.

La început, atunci cînd s-a creat cîmpul experimental (în anul şcolar 1958—1959), mulţi elevi ocoleau munca practică. Acum toţi îndrăgesc această muncă. Datorită activităţii practice ei obţin succese mai mari şi în însuşirea cunoştinţelor teoretice. Totodată, s-a îmbunătăţit considerabil disciplina, iar elevii au învăţat să respecte munca şi pe cei ce muncesc. Colectiviştii din gospodăria agricolă cooperativă de muncă din cartierul „Slatina" vorbesc cu admiraţie despre elevii Şcolii Nr. 109 „Hristo Smirnenski" care se pregătesc cu sîrg, de pe acum, pentru viitoarea lor muncă în producţie.

H. MILEV

Salut primei zile de şcoală!

La 1 septembrie, în Uniunea Sovietică a început noul an şcolar. Două milioane de învăţători şi profesori şi-au reluat munca lor nobilă şi plină de frumuseţe, de educatori ai constructorilor comunismului.

In anii puterii sovietice, reţeaua învăţămîntului a căpătat în U.R.S.S. o dezvoltare gigantică. Numărul şcolilor de 7 şi de 8 ani de la oraşe a crescut de aproape 5 ori, iar al acelora de la sate de 127 de ori. Numărul şcolilor medii a sporit la oraşe de 10 ori, iar la sate de 181 de ori.

Noul an şcolar se deschide în Uniunea Sovietică sub semnul măreţelor sarcini trasate învăţămîntului în expunerea făcută de N.S. Hruşciov la recentul Congres al pedagogilor din R.S.F.S.R. Fiecare învăţător şi profesor a început această nouă etapă a muncii lui purtînd adînc săpate în inimă cuvintele rostite la Congres de Nikita Sergheevici Hruşciov: *„In mîinile voastre, dragi tovarăşi, este comoara cea mai de preţ, viitorul nostru. Creşteţi tînăra generaţie aşa ca să fie demnă de gloria revoluţionară a părinţilor, demnă de măreţele timpuri comuniste"*.

Înţelegînd marea lor misiune, pedagogii sovietici nu-şi precupeţesc nici un efort pentru a răspunde cu cinste înaltei chemări pe care le-a adresat-o Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Ideile nobile care-i însufleţesc, hotărîrea lor de a munci cît mai bine se vădesc din plin şi în articolele cuprinse în numărul pe care publicaţia sovietică „Ucitelskaia gazeta" l-a închinat deschiderii cursurilor, articole de salut primei zile de şcoală.

„Învăţămîntul sovietic trăieşte zile de nemaiîntîlnit avînt — spune într-unul din aceste articole O. Ablazova, directoarea Şcolii nr. 209 din Moscova, deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S. In toate verigile muncii pedagogice se vădeşte o însufleţire creatoare, chemată la viaţă de legea cu privire la învăţămînt. Dacă ar fi să vorbim la figurat, am spune că pedagogul a dobîndit un aliat minunat, un aliat de încredere în activitatea lui instructivă şi educativă. Acest aliat este munca. Muncii i-au fost deschise larg uşile învăţămîntului; ea a pătruns adînc în existenţa şcolii. Educaţia, învăţămîntul, munca — iată cele trei pietre de temelie pe care se sprijină activitatea pedagogilor.

In anul acesta — continuă O. Ablazova — elevii noştri vor lucra în trei întreprinderi, vor dobîndi calificarea de lăcătuşi, tipografi sau filatori. Sarcina colectivului pedagogic este de a şti să realizeze o legătură strînsă a activităţii din şcoală cu munca în producţie. Noi socotim că esenţialul nu constă în dobîndirea unei anumite calificări, *ci în însuşi faptul că elevii muncesc în producţie*. De aceea ne străduim să organizăm astfel munca elevilor în întreprinderi, încît ei să simtă cu adevărat bucuria, fericirea de a lucra în colective muncitoreşti, de a crea bunuri materiale pentru patria lor. Contactul cu colectivele muncitoreşti îi schimbă cu desăvîrşire pe elevi, îi face să simtă nemijlocit că participarea la munca productivă aduce mari satisfacţii, mari bucurii.

Noi, profesorii şcolii sovietice — spune O. Ablazova în încheierea articolului ei — sîntem gata să ne dăm toate forţele, toate cunoştinţele, tot ceea ce este mai bun în noi pentru viitorul luminos al copiilor. Dorim fierbinte ca nici unul dintre elevii noştri să nu ştie ce este războiul, ca toţi cei care au venit astăzi în şcoli şi s-au aşezat în bănci să crească numai pentru fericire, pentru o muncă paşnică, creatoare".

O. Sarigo, profesor de cunoştinţe industriale la Şcoala nr. 15 din Baku, scrie: „A dezvolta dragostea elevilor faţă de muncă, a-i pregăti ca oameni care îşi cunosc bine meseria, care ştiu să se descurce în ea ca nişte adevăraţi maeştri — cu aceste gînduri am păşit astăzi în clasă".

Şi iată ce mărturiseşte tînăra Gozel Ovezova, care îşi începe acum munca de profesoară de biologie la Şcoala medie nr. 29 din Aşhabad: „Văd limpede cum se vor petrece lucrurile: se va deschide uşa, voi trece pragul clasei şi voi rămîne singură cu 40 de copii curioşi, vioi şi atît de diferiţi între ei. Nu va mai fi lîngă mine nici un coleg de an, nici un metodist. Şi, în general, nu va mai fi vorba de „practică", ci de muncă adevărată. Oare îmi va fi teamă? Doar teama este îndreptăţită în prima zi în care îţi începi munca de sine stătătoare... Nu, n-am să mă tem. Voi fi numai adînc emoţionată, voi simţi o mare bucurie. Cît de bine îmi pare că am devenit pedagog!".

Şi iată, în sfîrşit, ce scrie Irina Golovan din Leningrad. Irina Golovan nu lucrează în învăţămînt, dar are copii care merg la şcoală şi a ţinut şi ea să sublinieze caracterul sărbătoresc al începutului de an şcolar. „Enumerînd disciplinele pe care le învaţă copiii noştri în şcoală — a scris ea — nu numim niciodată pe cea dintîi dintre ele, pe cea mai însemnată — ştiinţa despre viaţă. Sîntem încredinţaţi însă că profesorii îi ajută pe copiii noştri să cunoască viaţa, s-o înţeleagă, să se pregătească pentru ea şi s-o iubească".

Intr-adevăr, începînd noul an şcolar pedagogii sovietici sînt hotărîţi să facă un nou şi însemnat pas mai departe în pregătirea pentru viaţă a elevilor lor. Căci, aşa cum spune în articolul ei O. Ablazova, tinerii care sînt educaţi acum în şcolile sovietice nu numai că vor construi comunismul, dar vor şi trăi în comunism. De aceea fiecare pedagog sovietic socoteşte că prima lui datorie, datoria lui de cinste este de a făuri oameni demni de societatea comunistă.

În Anglia

Fapte scandaloase

In cursul anului şcolar trecut, Sindicatul naţional al profesorilor din Anglia a efectuat o anchetă cu privire la condiţiile în care se desfăşoară învăţămîntul elementar. Publicarea raportului alcătuit pe baza datelor culese cu prilejul anchetei a provocat o explozie de indignare în rîndurile opiniei publice, presa engleză subliniind numeroase aspecte grăitoare în ceea ce priveşte situaţia dezastruoasă a învăţămîntului englez.

„Au produs o puternică impresie dezvăluirile cu privire la existenţa a sute de şcoli instalate în adevărate cocioabe în oraşele şi satele Angliei şi ale Ţării Galilor — scria săptămînalul britanic „Reynolds News". Şi — continua acesta — cu cît se examinează mai îndeaproape această problemă cu atît mai neplăcute sînt scandalurile care ies la iveală". Săptămînalul a dat şi cîteva exemple: „Undeva, într-o regiune rurală, şcoala este bîntuită periodic de şobolani. Clasele şi coridoarele sînt friguroase, expuse curenţilor de aer, localul este prost încălzit iarna. Instalaţiile sanitare sînt cu totul primitive. Intr-o şcoală vestiarele sînt literalmente inundate cînd plouă... In unele cazuri nu este apă de băut. Nu e decît un puţ puţin adînc, cu apa infectată de germeni... In altă parte, sălile de clasă au nevoie de lumină artificială în cea mai mare parte a zilei. Pupitrele pentru copii sînt încă din cele fabricate în anul 1885. Uneori elevii se folosesc de duşumea ca tablă de scris".

In raportul Sindicatului naţional al profesorilor se subliniază că la Şcoala elementară din Chillington în comitatul Sommerset, sălile de clasă sînt luminate cu lămpi cu gaz aerian. După aprecierile autorităţilor sanitare locale, condiţiile în care îşi desfăşoară activitatea Şcoala elementară din Dartford, Kent, sînt „cu totul neigienice şi constituie o ruşine".

Nu putem fi decît de acord cu publicaţia engleză, care afirmă în concluzii: „Aceste date vorbesc de la sine şi nu este nevoie de nici un comentariu".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 578 — joi 15 septembrie 1960 — 8 pagini 25 bani

Reîncepem munca!

Septembrie. Cărți, caiete, ghiozdane noi, uniforme, clase luminoase, elevi veseli, sănătoși, avizi de noi cunoștințe. Început de an școlar. Toate drumurile larg deschise. Pretutindeni bucuria de a trăi, de a munci. Visuri își iau zborul.

Pe timpul acesta, cu ani în urmă, o cută nouă apărea pe frunțile întunecate ale multor sute de mii de părinți. O grijă nouă, pe lîngă numeroase altele, începea să-i frămînte. Trebuiau bani pentru cărți, pentru taxe; copiii trebuiau îmbrăcați, încălțați. De unde? Visuri se prăbușeau...

Dar trecutul negru a rămas în abisuri. Partidul ne-a înălțat pe culmile de lumină ale socialismului. Taxe nu se mai plătesc în marea majoritate a școlilor, iar atunci cînd se plătesc reprezintă mai mult un simbol. Uniformele școlare sînt la îndemîna fiecăruia. Peste două milioane de părinți nu mai au grija procurării cărților: fiii lor le primesc gratuit.

Început de an școlar, început de noi și mari înfăptuiri pentru școală: încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani în următorii 2–3 ani și pregătirea trecerii la învățămîntul general de 8 ani, introducerea gratuității manualelor școlare și perspectiva extinderii ei și asupra rechizitelor școlare, întărirea legăturii dintre învățămînt și munca productivă, dezvoltarea simțitoare a învățămîntului profesional, tehnic și superior și construirea a circa 15.000 săli de clasă în cursul planului de 6 ani, sînt numai cîteva din acestea.

Grandioasele perspective pe care le-a deschis cel de-al III-lea Congres al partidului și atmosfera de entuziasm general în care se îndeplinesc sarcinile trasate de el, mobilizează cadrele didactice la o muncă superioară din punct de vedere calitativ. Pe tot cuprinsul țării s-au ridicat numeroase școli noi. În fiecare an se construiesc acum în patria noastră mai multe școli și săli de clasă decît se construiau în trecut în zece ani. O dată cu noile construcții, numeroase școli sînt înzestrate cu mobilier nou și cu material didactic din ce în ce mai modern.

Pe linia întăririi legăturii învățămîntului cu viața, cu producția, a fost sporit simțitor numărul școlilor experimentale care organizează practica elevilor direct în producție, s-au dezvoltat atelierele școlare și s-au amenajat altele noi... O dată cu noul an școlar trebuie să se realizeze un important pas înainte și în ceea ce privește conținutul acestei legături.

Perspective largi spre noi progrese se deschid și în domeniul muncii de educare comunistă a tineretului. Formarea viitorilor cetățeni cu o conștiință socialistă dezvoltată, cu dragoste fierbinte față de patrie și de partid, educați în spiritul păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare constituie una din îndatoririle cele mai de seamă ale cadrelor didactice. Făcînd cunoscute copiilor realizările mărețe dobîndite de oamenii muncii sub conducerea partidului, sarcinile istorice trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., valorificînd din plin conținutul educativ al manualelor școlare și însuflețindu-l cu cuvîntul lor viu, învățătorii și profesorii vor trezi în sufletele elevilor sentimentele nobile ale omului comunist.

Începe un nou an școlar. Va fi un an de noi și mari succese, rod al grijii permanente pe care partidul și statul democrat-popular o poartă școlii, rod al muncii entuziaste depuse de zeci de mii de educatoare, învățători și profesori din toate colțurile patriei noastre.

O vorbă din popor spune că „ziua bună se cunoaște de dimineață". Să facem deci ca din această primă zi a cursurilor, din această dimineață a anului școlar, să se întrevadă rezultatele frumoase pe care le așteptăm cu toții. Să pornim cu elan, cu dragoste și stăruință, să închinăm școlii toate forțele, toată priceperea și capacitatea, pentru ca la sfîrșit să ne putem mîndri cu roadele muncii noastre.

Generații de tineri, viitorul patriei, ne așteaptă.

Spor la muncă, dragi tovarăși!

Pentru noul an școlar

In ultimele zile numărul scrisorilor primite la redacție din partea corespondenților de pe întreg cuprinsul țării a crescut simțitor. Majoritatea acestora au o temă comună: oamenii școlii relatează despre succesele înregistrate în pregătirea deschiderii noului an școlar. Si se poate observa și o altă particularitate comună multor scrisori: expeditorii lor și-au schimbat adresele. Pe multe plicuri, în locul adresei care indica o școală sătească de 4 ani apare acum „Școala de 7 ani din satul..." Însăși această transformare este înregistrarea unui succes — vorbește despre noi pași pe drumul generalizării învățămîntului de 7 ani.

Am spicuit mai jos, din ultimele scrisori primite la redacție, cîteva relatări care pot forma fiecare în parte, dacă ai căuta dincolo de stilul lor lapidar — o fișă plină de semnificație pentru istoria dezvoltării învățămîntului nostru în anii puterii democrat-populare.

● In regiunea București a fost terminată recent construcția a 27 școli elementare. Pînă la sfîrșitul anului se vor da în folosință alte 51 asemenea școli și 56 săli de clasă adăugate la școlile vechi. La Oltenița s-a terminat zilele acestea construcția noului local al școlii medii, care dispune de laboratoare și ateliere modern utilate. Pînă la sfîrșitul anului vor mai fi date în folosință în regiune încă 8 școli medii cu cîte 8 săli de clasă — la Olteni, Alexandria, Giurgiu, Zimnicea, Lehliu etc.

● Școala elementară din comuna Tazlăul de Sus, raionul Moinești, este în acest început de an mai primitoare ca oricînd. Datorită ajutorului primit din partea țăranilor muncitori din comună — care au efectuat numeroase ore de muncă patriotică — localul școlii a fost complet renovat.

● In raionul Băbeni din regiunea Pitești vor funcționa în acest an două noi școli profesionale: școala horticolă agricolă din comuna Stoiceni și Școala profesională zootehnică din comuna Ionești.

● Pentru desfășurarea procesului de învățămînt în condiții tot mai bune, la școala din comuna Variaș s-au construit 5 săli noi de clasă. Cu sprijinul organelor locale s-a asigurat din timp aprovizionarea cu combustibil. Cantina școlii este de pe acum aprovizionată cu tot ce este necesar pentru a asigura elevilor o hrană gustoasă și consistentă.

Cărți gratuite. Daruri —
ca mai adînc în minte
Școlarii să păstreze
mărețul ceas, dintîi,
Cînd mii de-abecedare,
cu brațu-i de părinte,
Le-a dat în dar partidul,
le-a pus la căpătîi.

Cărți gratuite-n stoluri
au poposit prin clase
Și clopoțele-n triluri
anunță mare zi
Și-un viitor de aur,
cu zile luminoase,
Cînd fericirea-n lume,
de-apururi, va domni.

Sărbătoare

S-a deșteptat cătunul de cu zori,
Își spală fața-n stropi mărunți de rouă.
Pe coperiș înalt de școală nouă
Se oglindește soare-n mii de sori.

Un ceas va să mai treacă, poate două
Și s-or ivi-n răspîntii, cete-cete,
Vlăstare din cătun, băieți și fete
Roind în zumzet, către școala nouă.

Aici, cum rochia rîndunicii-ți pare
Mai albă cînd prin maci își face loc,
Și bluze, și cravatele de foc
Mai albe și mai roșii vor rîde-n soare.

Căci azi cătunul mai primește-un dar:
Și inima va bate mai fierbinte,
Algebră, și Chimie, și Abecedar
De la Partidul dascăl și părinte.

Cătunul tot e azi în mare zor,
Gătit în strai ales de sărbătoare
Așterne în hrisov din nou scrisoare,
Că a mai pus un pas spre viitor.

S-a deșteptat cătunul de cu zori
Își spală fața-n stropi mărunți de rouă.
Pe coperiș înalt de școală nouă
Se oglindește soare-n mii de sori.

Oliviu Negoiță

Gînduri PENTRU ŞCOALĂ

Cu prilejul deschiderii noului an şcolar aduc un salut călduros pedagogilor şi elevilor.

Noi, muncitorii, privim cu mîndrie şi cu dragoste şcoala noastră nouă, şcoala patriei socialiste care s-a înfăptuit şi a crescut prin lupta clasei muncitoare. De pe băncile şcolii aşteptăm să vină schimbul nostru de mîine. Copiii care învaţă acum matematică, fizică vor veni peste cîţiva ani alături de noi, vor mînui strunguri, maşini electrice şi războaie de ţesut, vor lucra pe schelele noilor construcţii, pe ogoarele gospodăriilor colective. Vrem să fim mîndri de ei, de cîte ştiu, de cîte au învăţat în şcoală.

Tuturor elevilor, învăţătorilor şi profesorilor le urez, acum cînd începe şcoala, să împlinească această dorinţă a noastră, a muncitorilor.

Succes şi spor, dragi tovarăşi!

ANA BOGHINA
ţesătoare, Erou al Muncii Socialiste

Prilej de profundă emoţie atît pentru copiii care îşi pregătesc ghiozdanele cît şi pentru pedagogii care îi aşteaptă, începutul de an şcolar mă emoţionează şi pe mine, care mă număr printre cei ce slujesc idealurile învăţămîntului. Aceste zile de septembrie mă îndeamnă la meditaţie, mă fac să gîndesc la adînca grijă pe care partidul nostru o poartă şcolii. Niciînd, la noi, învăţătura nu s-a bucurat de mai multă atenţie, de mai multă grijă.

Le urez celor din şcoli să muncească astfel ca să fie la înălţimea acestei impresionante griji.

COSTACHE ANTONIU
artist al poporului

Toamna aceasta a fost pentru gospodăria noastră colectivă, ca şi pentru întreaga agricultură a ţării, o toamnă bogată în roade. Aceasta, ca şi întărirea întregii noastre economii socialiste, va face viaţa copiilor patriei mai îmbelşugată, mai plină de bucurii. Tineretul ţării dispune astăzi de condiţii minunate pentru învăţătură. Datoria lui este de a răspunde grijii partidului, a guvernului, a întregului popor învăţînd cît mai bine. In felul acesta schimbul nostru de mîine va fi demn de marile sarcini pe care i le va pune în faţă desăvîrşirea construcţiei socialiste şi construirea comunismului în patria noastră.

Urez din tot sufletul, şcolarilor şi profesorilor lor spor la muncă în anul care începe.

NICOLAE HUDIŢEANU
Erou al Muncii Socialiste

Peste cîteva zile sălile şcolilor vor fi din nou animate de sute de mii de şcolari, de tineri şi tinere care vin să-şi însuşească învăţătura, ştiinţa şi tehnica, pentru a se pune apoi cu devotament şi pricepere în slujba desăvîrşirii construirii socialismului în patria noastră. Ei vor fi primiţi cu dragoste de cadrele didactice, care, ca şi în anii trecuţi, nu-şi vor precupeţi timpul şi energia pentru a forma oameni cît mai pricepuţi, cît mai devotaţi cauzei socialismului.

Doresc elevilor şi pedagogilor un an şcolar plin de roade, plin de succese.

Acad. prof. E. BĂDĂRĂU

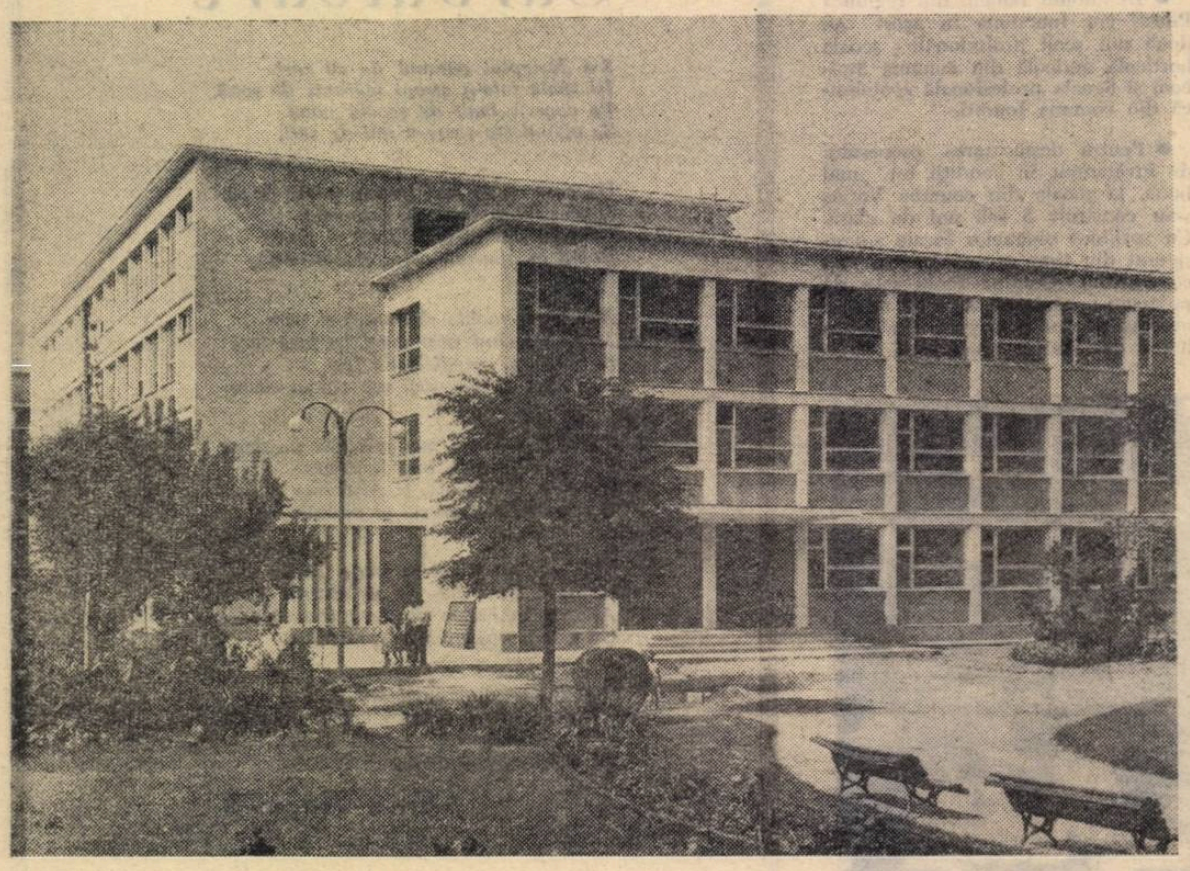

Unul din nenumăratele daruri făcute în anul acesta de partid şi guvern elevilor patriei: clădirea modernă şi luminoasă a Şcolii medii înălţată în parcul Tolbuhin din Capitală.

Lucrările Plenarei lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romînă

În ziua de 12 septembrie a.c. au avut loc lucrările Plenarei lărgite a Consiliului Central al Sindicatelor.

Plenara a hotărît:

Convocarea la 26 octombrie 1960 a celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Romînă, cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul Consiliului Central al Sindicatelor cu privire la activitatea sindicatelor din R.P.R. în perioada dintre Congresul al III-lea şi al IV-lea al Sindicatelor şi sarcinile ce revin sindicatelor pe baza hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

3. Adoptarea noului Statut al Sindicatelor.

4. Alegerea Consiliului Central al Sindicatelor şi a Comisiei Centrale de Cenzori.

Plenara a adoptat proiectul noului Statut al Sindicatelor din R.P.R. care urmează să fie supus spre aprobare celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor, precum şi măsurile ce urmează a fi luate de organele şi organizaţiile sindicale în vederea dezbaterii proiectului cu întreaga masă a membrilor de sindicat.

De asemenea, a mai hotărît eliberarea tov. Pascu Nicolae din funcţia de secretar şi membru al prezidiului C.C.S. şi cooptarea tov. Cotoţ Ion ca membru al Consiliului Central al Sindicatelor şi alegerea sa în prezidiu şi secretar al C.C.S.

Din zîmbetul toamnei

Inceput de nou an şcolar! Cîte gînduri, cîte întîmplări, cîte drame, cîte vieţi cîrmite în cu totul altfel, cîte destine oprite în mers nu au închis altă dată aceste cîteva cuvinte...

Altă dată, începutul de nou an şcolar însemna griji pentru taxe, pentru cărţi, pentru uniforme. Şi asta peste grijile de acasă pentru chirie, lemne, cumpărăturile de iarnă şi cîte şi cîte altele! Şcoala începe toamna şi tare-s frumoase toamnele în ţara noastră! Frumoase au fost ele dintotdeauna. Dar pentru elevul nevoiaş, lipsit, toamna şi începutul şcolii însemna un adevărat calvar. Calvarul lipsurilor, al grijilor, al jignirilor de tot felul. Insemna plînş, lacrimi. Plîngea şi copilul care trăgea la carte, plîngeau şi ai lui care nu-l puteau da mai departe. Plîngea fără de lacrimi tatăl încruntat şi ursuz. Pe înfundate plîngea şi mama. Iar pentru puţinii copii de oameni nevoiaşi care izbuteau să se înscrie la şcoală, cîtă luptă, cîtă disperare, ca să poată face faţă, să nu se dea îndepărtaţi.

Astăzi s-au schimbat ele toate. Şi în viaţa noastră multe s-au schimbat. Nici un copil, nici un tînăr nu mai trece pragul clasei cu inima strînsă.

Şcoala se deschide cu flori şi voie bună. Şi florilor de catifea — care nu sînt altă decît privirile pline de dorinţa de a şti ale elevilor — dascălul le răspunde cu un zîmbet cald şi ocrotitor. Învăţătura, strădania lui va ajunge unde trebuie. El ştie că învăţătura lui se însămînţează pe marea de inimi a poporului. El însămînţează învăţătura pe oceanul de minţi al copiilor întregii ţări.

De aceea, zîmbetul lui cald are tăria şi demnitatea omului care ştie pentru ce trăieşte. E o parte din zîmbetul toamnei noastre bogate. E o parte din zîmbetul ţării în plin mers spre belşug şi lumină.

MIHAIL DAVIDOGLU

Se deschid din nou porţile...

Comuna Beidaud din raionul Istria. In lumina fluidă, aurie a lui septembrie, se simte o forfotă — începe anul şcolar.

Privirile colectiviştilor se ridică mîndre spre zidurile albe şi noi ale şcolii. Multe cărămizi au pus ei, cu mîinile lor, la construcţia nouă a şcolii. Şi aceste cărămizi sînt nu numai o dovadă a dragostei pentru copii, pentru viitorul comunei, ci şi o dovadă a conştiinţei că iau parte la avîntul grandios al poporului spre cultură o luminoasă răzbunare pentru copilăria lor lipsită de bucuria cărţii şi a cunoaşterii. Acum fiii şi fiicele lor vor urma cu toţii cursurile şcolii de 7 ani şi mai apoi de 8 ani...

Un grup de băieţi şi fete trece prin faţa porţii rîzînd sonor, cu veselia gălăgioasă a vîrstei. In privirile pe care le îndreaptă spre şcoală se simte de asemenea o mîndrie. Alături de profesorii şi părinţii lor, au lucrat şi ei cu hărnicie şi entuziasm la înălţarea sălilor destinate claselor V—VII. Şi astfel noua şcoală, încă înainte de a-şi deschide porţile, a înfrăţit în acelaşi elan creator pe tineri şi pe vîrstnici, pe profesori şi elevi, pe părinţi şi copii.

Fireşte, directorul Virgil Podaru, care a organizat în mare măsură această muncă, nu are vreme deocamdată să-i admire rezultatele. Il găsesc înconjurat de noile manuale sosite de la Constanţa, pe care urmează să le împartă gratuit elevilor. Cărţile cu pagini lucii, neatinse, răspîndesc un miros atrăgător de cerneală proaspătă. Văd ochii copiilor aprinzîndu-se de o bucurie nerăbdătoare şi mîinile lor întinzîndu-se fără voie parcă spre scoarţele cărţilor. Aud lîngă mine un glas de ţărancă sfătuindu-şi fiul:

— Să nu cumva să le deschizi pînă nu te speli pe mîini.

Ca să nu-l stîngheresc pe director din ocupaţiile lui, mă adresez unui tînăr învăţător, cu o întrebare — tip de reporter:

— In ce fel aţi dus munca de lămurire cu părinţii pentru a-şi înscrie copiii în clasele V—VII?

Figura zîmbitoare a învăţătorului se încruntă deodată:

— Cum aţi spus? Muncă de lămurire? Doar nu mai sîntem în acea vreme cînd ţăranii aveau gospodărie individuală şi îi opreau pe copii de la carte ca să meargă cu vitele sau să păzească grădina!

„Acea vreme", de care tînărul vorbeşte ca de un timp de mult apus, nu e mai veche de 4—5 ani — şi totuşi iată că el a şi uitat de ea. Puterea de neînvins a noului...

— Părinţii au fost bucuroşi să ştie că băieţii şi fetele lor pot urma mai departe la şcoală — continuă învăţătorul. In colectivă, după cum ştiţi, munca se desfăşoară pe planuri mari. N-au nevoie oamenii să-şi ostenească copiii...

In timp ce stăm de vorbă, un grup de copii micuţi şi ştirbi înconjoară pe un alt învăţător care le povesteşte, pe semne, ceva cu haz, căci se aud rîsete ascuţite.

— E viitoarea clasă I-a, cu viitorul ei învăţător — mi se explică.

— Par să-şi cunoască bine învăţătorul — mă mir eu.

— E şi firesc. De multă vreme merge el pe la părinţi, acasă, de multă vreme s-a împrietenit cu copiii.

Mi-aduc aminte de prima mea zi de şcoală, de băncile scorojite, negre, cu miros de praf, de atmosfera străină, distantă, de tristeţea din sufletul meu. Cum aş mai vrea să fiu în locul elevilor de azi...

Aceeaşi aşteptare plină de bucurie a începutului de an şcolar, aceeaşi mîndrie a colectiviştilor, a copiilor şi a profesorilor în faţa zidurilor noi ale şcolilor ridicate în bună măsură de mîinile lor entuziaste am întîlnit-o şi la Făcăieni şi la Mihai Viteazu şi la Negru Vodă, şi în multe alte sate ale regiunii. Ca nişte cetăţui ale ştiinţei 483 de localuri de şcoli stau gata, în regiunea Constanţa, să-şi primească oastea paşnică şi avîntată a celor ce vor munci sub steagul învăţămîntului socialist.

Nenumărate alte asemenea cetăţui pe tot cuprinsul ţării îşi deschid porţile. Sînt porţi îndreptate spre lumină, bucurie şi progres.

LETIŢIA PAPU

Marile noastre îndatoriri

In mijlocul vieții satului

La îndemnul partidului, țăranii muncitori din comuna Mînăstirea, în care-mi desfășor activitatea de învățătoare, au pornit, cu ani în urmă, pe drumul agriculturii socialiste. Astăzi comuna este complet colectivizată, mizeria de altădată a rămas de domeniul amintirii. Oamenii muncesc cu însuflețire și optimism. Acest cadru în care-mi desfășor munca are o mare importanță pentru însuși conținutul activității mele.

Elevii mei sînt, așadar, fii de colectiviști. Prin aceasta s-a făcut un pas mare pe drumul coordonării educației pe care o primesc în familie cu cea pe care se străduiește să le-o dea școala. Problema cuprinderii tuturor copiilor în școală — prima dintre îndatoririle învățătorului — este de la bun început rezolvată. Numai în condițiile gospodăriei individuale țăranii erau nevoiți să-și utilizeze copiii la muncă în dauna școlarizării lor. Munca în gospodăria colectivă nu a schimbat numai condițiile de viață ale țăranului, ci și mentalitatea lui. Pe ușa prin care a intrat belșugul a pătruns și o nouă viziune despre viață. Părinții nu numai că nu-și mai rețin copiii de la carte, ci dimpotrivă, în marea lor majoritate se interesează de felul cum învață, de comportarea lor în școală.

Avînd certitudinea școlarizării tuturor copiilor din clasa mea și a unei frecvențe regulate, în perioada vacanței mi-am concentrat toată atenția asupra conținutului muncii mele în noul an școlar. De un mare ajutor mi-au fost în această privință documentele Congresului al III-lea al partidului. Am desprins din studierea documentelor Congresului, ca una din marile mele îndatoriri, legarea muncii din școală de munca satului, de gospodăria colectivă. Încă înainte de deschiderea anului școlar am socotit că am datoria de a sta de vorbă cu elevii și părinții lor. De aceea în timpul vacanței am făcut numeroase vizite la domiciliul elevilor, iar problemele pe care le-am cunoscut cu acest prilej îmi sînt deosebit de utile pentru activitatea mea. In timpul vacanței elevii au mai crescut, iar sfera înțelegerii lor s-a lărgit. Procesele psihice devin mai complexe, se conturează mai limpede unele înclinații și chiar anumite trăsături de caracter. Pe aceste teme am discutat cu părinții în vizitele pe care le-am făcut în timpul vacanței. Am cules informații, am dat îndrumări și astfel s-a întărit mai mult legătura dintre noi.

In perioada 1—15 septembrie am cercetat programele și manualele, pentru a-mi putea planifica munca și a asigura materialul didactic de care voi avea nevoie. De exemplu, am procurat, cu ajutorul gospodăriei agricole de stat din comună, o ladă în care vom strînge cenușă ca îngrășămînt pentru brazdele repartizate clasei noastre din parcela experimentală a școlii, precum și lădițe pentru răsaduri și semințele necesare. Ingrijind și observînd singuri dezvoltarea plantei, condițiile care-i sînt necesare, elevii vor căpăta cunoștințe mai temeinice. Am procurat de asemenea ghivece și semințe de flori pe care le vom planta încă din primele săptămîni de școală. Elevii vor cunoaște felul de înmulțire a florilor și se vor deprinde cu îngrijirea lor.

Am întocmit din vreme și planul vizitelor și al excursiilor la gospodăria agricolă de stat și la gospodăria agricolă colectivă, unde elevii vor dobîndi noțiuni despre culturile specifice raionului nostru, ca de pildă sfecla de zahăr.

O mare atenție voi acorda în acest an predării limbii române și aritmeticii. Pentru lecturi la limba română am selecționat unele texte din literatura pentru copii, iar pentru a-i deprinde să se exprime corect în scris și oral voi face cu ei cît mai multe exerciții pe teme care se leagă de viața nouă a satului. La aritmetică atenția principală va fi îndreptată, potrivit programei, înspre deprinderea elevilor cu calculul oral. Pentru aceasta am cules date din agricultura socialistă a raionului nostru, pe baza cărora voi alcătui probleme care, pe lîngă scopul lor instructiv, vor împlini și cerințe educative, trezind interesul copiilor pentru munca în sectorul socialist al agriculturii, stima și respectul lor pentru fruntașii recoltelor bogate. Voi căuta de asemenea să-i deprind pe elevi să compună și ei singuri unele probleme, în care să se folosească de datele culese din activitatea părinților lor în gospodăria colectivă sau date culese în timpul excursiilor pe care le vom face împreună.

Deosebit de mult mă preocupă problemele muncii educative. Un învățător pasionat de profesia lui și devotat poporului are nenumărate mijloace pentru a dezvolta dragostea elevilor lui pentru partidul clasei muncitoare și pentru poporul nostru. Educarea elevilor în această direcție se poate realiza pornind de la cîntecele și poeziile pe care le vor învăța copiii, continuînd cu fiecare lecție și sfîrșind cu discuțiile, excursiile, cu activitățile obștești. Important e ca toți copiii să înțeleagă sensul fiecărui cîntec și al fiecărei poezii, conținutul fiecărei lecții, rostul fiecărei activități obștești — iar înțelegerea este în funcție de măiestria pedagogică a învățătorului, de pasiunea și convingerea cu care se achită de această mare îndatorire.

In acest început de an școlar am meditat și asupra sarcinilor social-culturale ce rezultă pentru noi, învățătorii, din documentele Congresului al III-lea al partidului. Și această îndatorire se leagă de noua fizionomie a satului în care muncesc. De aceea mă voi strădui să ajut, prin răspîndirea cuvîntului partidului, prin răspîndirea științei și culturii în rîndurile țărănimii muncitoare, la ridicarea necontenită a satului.

CORNELIA TEODORESCU
învățătoare la Școala de 7 ani
din comuna Mînăstirea, raionul Oltenița

Oglinda activității pedagogilor

Intreaga cetate industrială a Reșiței pare o mare familie muncitorească. Toate cîte se întîmplă la noi sînt legate de activitatea Combinatului metalurgic. Și munca noastră, a pedagogilor de la Grupul școlar de pe lîngă Combinat slujește și ea nemijlocit Combinatului. Și tot Combinatul este pentru noi oglinda vie a rezultatelor muncii pe care o desfășurăm.

De multe ori această oglindă ne arată rezultate îmbucurătoare. La oțelărie, la turnătorie, în secțiile mecanice, pretutindeni ne întîmpină la panoul de onoare al fruntașilor în producție și chipuri ale foștilor noștri elevi. Unii dintre ei săvîrșesc adevărate acte de eroism în muncă. Cît de mîndri am fost, de pildă, cînd am primit din partea Combinatului o scrisoare de felicitări pentru comportarea în producție a tinerilor zidari șamotori, Pavel Lehoțchi și Iosif Bendic. Ei au făcut parte din primele echipe care au aplicat un procedeu nou de reparare a cuptoarelor, care cere o înaltă calificare și deosebit curaj căci pereții cuptoarelor iradiază temperaturi de sute de grade. Pavel Lehoțchi și Iosif Bendic intrau în cuptor în schimburi succesive, lucrînd cîte 10 minute fiecare, apoi după o întrerupere ,lucrau alte 10 minute. Fiecare gest trebuia cîntărit, pentru a lua cît mai puțin timp. Toate acestea, în valul fierbinte care trecea prin hainele de asbest. Reparația a fost executată într-un timp record și în condiții optime, dînd oțelarilor posibilitatea să elaboreze încă 10 șarje peste plan.

Cîteodată, însă, avem și prilejuri de mîhnire. Anul trecut, unul dintre foștii noștri elevi a fost pus în discuția organizației U.T.M din secția unde lucra, pentru unele acte de indisciplină în muncă și pentru comportări nejuste. Îmi simțeam în ziua aceea inima nespus de grea.

— Oare am făcut totul pentru a forma un muncitor și un cetățean destoinic, din tînărul acesta care a venit în școală în urmă cu cîțiva ani ?

Aceasta este marea noastră răspundere. De modul cum îi creștem pe elevi depinde în mare măsură ce fel de oameni vor deveni ei în viață.

O nouă serie de elevi pătrunde în aceste zile pe porțile școlilor noastre. La Grupul nostru școlar ei vor face parte din „promoția Galațiului" adică din rîndul acelor muncitori care își vor începe activitatea în producție la marele Combinat siderurgic care se construiește pe malul Dunării, la cel mai mare și mai modern obiectiv industrial al țării. Cu atît mai mare este astăzi răspunderea noastră. Trebuie să formăm constructori înaintați, demni de a munci în această uriașă cetate a industriei noastre socialiste, de a mînui cele mai moderne agregate și mașini.

Cu acest gînd însuflețitor pornim la drum în noul an școlar. Înaltei misiuni și cinstiri pe care ne-o acordă partidul și întregul popor îi vom închina întreaga noastră putere de muncă, întreaga pricepere, tot sufletul.

CORNEL VLĂDULESCU
maistru-instructor
la Grupul școlar metalurgic din Reșița

Schimbul de mîine

Am să încep prin a vă povesti o întîmplare. Acum cîțiva ani, la concursul de admitere în clasa a VIII-a, printre candidați s-a prezentat și un elev slăbuț, cu fața smeadă. La toate probele a dat răspunsuri bune, dar la examenul de matematică a făcut cîteva greșeli care puneau sub semnul întrebării admiterea lui. După o discuție destul de îndelungată în cadrul comisiei de examinare, profesorii au decis în cele din urmă să-l considere admis. Mai tîrziu, după ce a început școala, s-a constatat însă că nivelul cunoștințelor de matematică ale acestui elev era foarte scăzut. Am stat de vorbă cu el. Ne-a spus că vrea cu orice preț să devină inginer.

— Bine, dar n-ai să poți deveni inginer fără să știi matematică, am obiectat noi.

— Am să învăț — a răspuns băiatul.

Și într-adevăr a învățat. Dar a învățat cu o pasiune și o dîrzenie care l-au adus în cîteva luni lîngă cei mai buni „matematicieni" ai clasei. M-a impresionat atunci dorința profundă a acestui elev de a-și realiza visul, perseverența și hotărîrea cu care a muncit. Indrăgesc foarte mult pasiunea și entuziasmul, dorința de a se afirma, îndrăzneala și înclinația spre făurirea visurilor de viitor, specifice tinereții. Marșul impetuos al țării noastre pe drumul socialismului este făcut parcă pentru a le crea acestor tineri posibilitatea să-și dezvălue calitățile. Este o datorie de cinste pentru noi, cei care le deschidem în școală porțile vieții, să-i învățăm să pășească mîndri, cu cinste pe acest drum.

Datoria de a-i pregăti pe viitorii constructori ai socialismului este o sarcină foarte frumoasă, dar grea și de mare răspundere. De la înțelegerea profundă a semnificației acestui fapt ne pornim munca acum, în noul an școlar. Ce avem de făcut ? Către ce să ne îndreptăm mai întîi atenția ? Răspunsul este simplu dacă ne gîndim la însușirile de care vor avea nevoie elevii noștri în viață. Ei vor trebui să posede numeroase cunoștințe de specialitate și dorința de a și le înmulți mereu. Ei vor trebui să cunoască și să mînuiască bine, cu îndemînare, mașinile la care vor lucra în producție, să aibă deci temeinice deprinderi de muncă practică. Dar omul societății noi nu se poate limita numai la problemele muncii lui. Este deci necesar să educăm tineri cu o pregătire multilaterală. Și mai presus de toate trebuie să formăm din ei cetățeni cu înalte trăsături morale, patrioți înflăcărați, oameni demni de epoca în care trăim.

Pentru realizarea acestei mari sarcini la îndemîna noastră se află numeroase mijloace pe care va trebui să le folosim cît mai bine. Incă înainte de a începe școala am întocmit un plan de măsuri care schițează liniile de perspectivă ale muncii noastre în noul an școlar prin prisma acestor cerințe. In el figurează, bineînțeles, la loc de frunte, continua îmbunătățire a muncii profesorilor, ridicarea nivelului științific al lecțiilor, folosirea celor mai eficiente metode de predare pentru a asigura astfel o bună pregătire elevilor. Tot în acest plan este prevăzută organizarea vizitelor în întreprinderi, a muncii obștești etc.

Practica în ateliere și în producție constituie o a doua școală pentru elevii noștri. Aici ei învață să lucreze și să trăiască așa cum lucrează și trăiesc adevărații muncitori, învață să producă bunuri utile societății. De aceea trebuie să sporim mereu grija pentru munca practică pe care o desfășoară elevii căutînd s-o organizăm cît mai bine, să-i dăm un conținut cît mai bogat.

Acestea sînt cîteva din marile îndatoriri care stau în fața colectivului de pedagogi din școala pe care o conduc. Indeplinindu-le cu conștiinciozitate prin eforturi comune, printr-o muncă asiduă și susținută, vom putea spune că am reușit să răspundem însemnatelor sarcini pe care ni le-a pus în față partidul clasei muncitoare.

ILEANA TEODORESCU
directoarea Școlii medii nr. 11
„Dimitrie Cantemir" — București

In perspectiva viitorului

Mă revăd anul trecut, la prima oră de diriginție cu clasa a VIII-a — actuala clasă a IX-a „A", la care sînt dirigintă și în acest an.

Stam la catedră și cercetam chipurile, în majoritate noi pe care le aveam în față. Mă gîndeam că, de felul cum voi izbuti să cunosc dintru început personalitatea deabia conturată, înclinațiile și năzuințele fiecăruia, problemele care-i frămîntă, de felul cum voi ști să-mi apropii întregul colectiv și pe fiecare elev în parte depinde succesul muncii care mi-a fost încredințată, depinde în mare măsură formarea caracterului elevilor mei.

Primul și cel mai important lucru pe care l-am urmărit a fost închegarea colectivului. El s-a împletit strîns cu formarea organizației U.T.M. pe clasă. Am colaborat îndeaproape cu comitetul U.T.M., orientînd împreună cu el principalele acțiuni ale clasei spre intensificarea eforturilor la învățătură, spre educarea dragostei pentru activitatea practică, spre formarea morală și cetățenească a elevilor.

Asemeni marii majorități a tinerilor, pe elevii mei îi caracterizează entuzismul, dorința de a înfăptui, de a-și pune toate forțele creatoare în slujba unei cauze înalte. Trebuia însă să descopăr particularitățile fiecăruia, îndrumîndu-le pe făgașul cel mai potrivit. La vîrsta de 14—15 ani, cît aveau elevii mei, de abia se conturează înclinațiile, aptitudinile. Unii elevi sînt încă nehotărîți, oscilează, alții — poate din timiditate nu îndrăznesc să mărturisească spre ce se simt atrași. Totuși, la discuția „Ce doresc să devin în viață ?" pe care am purtat-o într-una din orele de diriginție, am întîlnit și numeroși elevi care păreau foarte hotărîți în alegerea drumului lor. Unul chiar nutrea visuri dintre cele mai îndrăznețe : dorea să devină cosmonaut.

Desigur, cazul pe care l-am pomenit mai sus iese oarecum din comun. Am căutat însă ca fiecărui elev să-i îndrum activitatea pe linia înclinațiilor mărturisite de el și, în același timp, să dau întregului colectiv înțelegerea profundă a faptului că în era noastră socialistă specialistul, indiferent de domeniul de activitate căruia i se va dedica, trebuie să aibă cunoștințe multilaterale, un orizont larg, dragoste și pricepere în munca practică, înalte trăsături morale și de caracter.

Am reușit ca în primul an cînd am fost dirigintă la această clasă să obțin un procent înalt de promovați. Le-am format elevilor mei deprinderi de autodeservire.

Anul acesta munca va continua cu obiective mai înalte. Mă voi strădui prin toate acțiunile pe care le voi organiza să le demonstrez elevilor care s-au menținut în anul trecut pe linia de plutire a notelor de trecere că mediocritatea este dușmanul cel mai neîmpăcat al înfăptuirilor. Le voi deschide mai larg în față perspectiva minunată a activității și vieții lor în anii care urmează. Pentru aceasta, documentele celui de-al III-lea Congres al partidului sînt un izvor nesecat, un adevărat far călăuzitor. Voi arăta fiecărui elev că în aceste directive stă înscris însuși viitorul lui și că depinde de munca și strădania pe care o va depune ca acest viitor să fie cît mai luminos.

VICTORIA BANCILĂ
dirigintă la Școala medie nr. 3 Ploești

Elemente noi în programele de ştiinţe naturale

Dezvoltarea agriculturii, a industriei forestiere, a piscicultu-rii, accentul tot mai mare ce se pune în ţara noastră, pe cercetările geologice, pe necesitatea descoperirii unor noi rezerve de minerale, care să sprijine continua dezvoltare a industriei, cer cadre cît mai bine pregătite în domeniul botanicii, al zoologiei, al mineralogiei, al geologiei.

Aceste cerinţe au stat la baza îmbunătăţirilor aduse programelor de ştiinţe naturale. Programa de botanică pentru clasa a VIII-a, bunăoară, a fost îmbunătăţită prin înlocuirea unor amănunte neesenţiale cu cunoştinţe ce contribuie efectiv la legarea învăţămîntului cu practica. Astfel, s-a pus accentul pe observaţii şi experienţe în laborator, pe lotul şcolar, în gospodăriile agricole de stat şi în gospodăriile agricole colective. Aceasta va da elevilor posibilitatea să capete deprinderi de muncă independentă, interes pentru cercetările ştiinţifice şi explicaţia ştiinţifică a fenomenelor din natura înconjurătoare. Totodată, programa insistă asupra culturii unor plante deosebit de importante pentru sporirea bunurilor de larg consum, ca de exemplu cerealele, plantele furajere, pomii fructiferi şi se indică metodele cele mai bune de cultivare a acestora, în scopul măririi productivităţii lor.

Pentru a se înlătura supraîncărcarea elevilor, programele au fost simplificate fără ca aceasta să dăuneze studiului. De exemplu la familia „solanacee" se studiază planta tip „cartoful", iar solanaceele înrudite se amintesc numai. Pe de altă parte anumite familii ca malvacee, linacee, labiate etc., sînt trecute ca lectură. În locul amănuntelor descriptive s-au introdus cunoştinţele de agrotehnică modernă impuse de aplicarea în practică a ştiinţei înaintate. Pentru ridicarea nivelului predării s-au prevăzut în programă şi indicaţii metodologice privind larga utilizare a materialului didactic corespunzător.

În programa de zoologie pentru clasa a IX-a atenţia este îndreptată de asemenea spre legătura cu practica. De exemplu s-au scos amănuntele inutile cu privire la protozoare, insistîndu-se asupra explicării foloaselor şi daunelor aduse de acestea şi indicîndu-se totodată metodele de combatere a celor dăunătoare. La fel s-a procedat în legătură cu studiul insectelor, aici insistîndu-se asupra dezvoltării apiculturii şi sericiculturii în R.P.R.

La capitolele despre peşti şi mamifere s-au introdus cunoştinţe noi privind metodele de creştere şi îngrijire a lor, noţiuni de piscicultură şi zootehnie, cunoştinţe mai ample asupra creării de noi specii de animale şi asupra ridicării productivităţii raselor de vite prin creşterea dirijată, prin hrana raţională şi prin condiţii bune de întreţinere.

Totodată s-a făcut loc mai larg experienţelor, observaţiilor şi lucrărilor practice la colţul naturii vii, precum şi excursiilor în unităţile agricole, care au ca scop să dezvolte spiritul de observaţie al elevilor, interesul lor pentru cercetările ştiinţifice, dragostea faţă de muncă.

În programa clasei a X-a, în care se studiază anatomia şi fiziologia omului, se dau recomandări concrete pentru aplicarea cunoştinţelor despre organismul omenesc, în organizarea unui regim just de muncă şi repaos, cu respectarea regulilor de igienă, în vederea întăririi sănătăţii.

Ca şi la celelalte clase, s-au scos şi de aici anumite cunoştinţe inutile. De exemplu, a fost înlăturată tema „Primele faze de dezvoltare a organismului" deoarece se studiază amănunţit la zoologie.

În schimb programa prevede organizarea de experienţe fiziologice, lucrări practice în număr mai mare, precum şi utilizarea unui material intuitiv. De asemenea s-au prevăzut vizite în fabrici şi întreprinderi pentru ca elevii să cunoască măsurile de protecţie a muncii şi metode de ocrotire a sănătăţii.

Din programa de geologie, materie care se predă în clasa a XI-a, au fost scoase capitolele despre geologia dinamică internă şi externă, deoarece acestea se studiază şi în cadrul geografiei fizice în clasa a VIII-a.

Programa recomandă să se insiste mai mult asupra rocilor care au o utilitate practică precum şi asupra valorificării lor în cadrul construcţiei socialiste. De asemenea, se subliniază importanţa economică a fiecărei categorii de roci în parte, pentru dezvoltarea industriei noastre socialiste.

În programă este cuprins şi un capitol de geologie economică, privind rolul prospecţiunilor de zăcăminte de petrol şi cărbuni şi exploatarea acestor zăcăminte în cadrul dezvoltării economiei în R.P.R.

Modificări importante s-au introdus în programele pentru învăţămîntul seral, ţinîndu-se seama de modificarea structurii anului şcolar şi de specificul acestui învăţămînt. Astfel deoarece nu toţi elevii cursurilor serale au posibilitatea de a lucra pe lotul şcolar sau în unităţi agricole socialiste, programele prevăd mai multe experienţe de disecţii, observaţii, vizionări de diapozitive etc. mărindu-se în acest scop numărul orelor de lucrări practice. De asemenea s-a majorat numărul orelor de recapitulare, asigurîndu-se astfel consolidarea cunoştinţelor predate.

O modificare esenţială s-a făcut la programa de geologie, materie care pînă în acest an şcolar s-a studiat în clasa a X-a serală. Cu începere din anul şcolar 1960—1961, se va preda în clasa a X-a numai o parte din materie — şi anume geologia generală şi geologia economică (în semestrul II) —, urmînd ca geologia istorică să se studieze în prima jumătate a semestrului I din clasa a XI-a, continuîndu-se cu bazele darwinismului pînă la finele anului şcolar.

La şcolile pedagogice de învăţători şi educatoare planul de învăţămînt prevede studierea în anul I a anatomiei şi fiziologiei omului, acest studiu fiind necesar pentru înţelegerea de către elevi a psihologiei, care se învaţă în anul II. Din acest motiv programa de anatomia şi fiziologia omului a fost adaptată posibilităţilor de înţelegere ale vîrstei respective. Programa accentuează asupra studierii sistemului nervos şi asupra noţiunilor de igienă.

Pentru a veni în sprijinul profesorilor de ştiinţe naturale din învăţămîntul pedagogic s-a elaborat şi o programă de metodică a predării ştiinţelor naturii (anul V la şcolile pedagogice şi anul II la institutele pedagogice de doi ani).

Este de subliniat faptul că programele de ştiinţe naturale pentru toate clasele arată pe larg realizările regimului democrat-popular în domeniile agriculturii, zootehniei, industriei forestiere, geologiei, al ocrotirii sănătăţii celor ce muncesc etc., precum şi marile perspective care se deschid în toate aceste domenii prin hotărîrile Congresului al III-lea al P.M.R. În acest fel studiul ştiinţelor naturale va contribui nu numai la pregătirea elevilor pentru munca în producţie ci şi la educarea lor în spiritul patriotismului socialist.

OTILIA ANGHEL
inspector în M.I.C.

Ultimele pregătiri pentru noul an şcolar în laboratorul de ştiinţe naturale.

Vizitînd în aceste zile biblioteca Şcolii medii nr. 1 din Craiova, elevii au constatat cu bucurie că s-a îmbogăţit cu numeroase lucrări interesante.

Însemnări de la

Consfătuirile raionale

Importanţa care s-a acordat în raionul Filimon Sîrbu consfătuirii raionale a cadrelor didactice din acest an s-a dovedit prin seriozitatea cu care au fost întocmite materialele prezentate— atît darea de seamă asupra activităţii, instructiv-educative din anul şcolar trecut, cît şi raportul privind sarcinile şcolii şi ale cadrelor didactice în lumina Congresului al III-lea al P.M.R.

Analizînd în mod aprofundat şi cu simţ de răspundere activitatea desfăşurată în şcolile raionului în anul trecut, darea de seamă a secţiei de învăţămînt şi cultură s-a oprit cu deosebire asupra uneia dintre cele mai importante probleme ale acestei activităţi — cuprinderea în şcoală a tuturor copiilor de vîrstă şcolară şi generalizarea învăţămîntului de 7 ani. În aceeaşi măsură a insistat asupra acestei probleme şi raportul privind sarcinile puse de Congresul al III-lea al P.M.R. Ca urmare, mai toţi cei care au luat cuvîntul la discuţii s-au referit la această chestiune.

Orientarea dezbaterilor consfătuirii în special asupra şcolarizării este explicabilă. Dacă în privinţa cuprinderii copiilor în clasele I—IV raionul „Filimon Sîrbu" a stat relativ bine în anul şcolar trecut, cei 12 copii care nu frecventau cursurile la începutul anului, fiind aduşi la şcoală pînă la sfîrşitul trimestrului I, nu se poate spune acelaşi lucru despre cuprinderea în clasa a V-a a absolvenţilor clasei a IV-a. După cum a reieşit din darea de seamă prezentată, pe lîngă şcoli care au cuprins în clasa a V-a pe toţi sau pe aproape toţi absolvenţii clasei a IV-a, (de exemplu şcolile din comunele Strîmbu, Vişani, Băile, Drogu, Moşeşti etc.), au existat şi şcoli de 7 ani care n-au cuprins pe toţi absolvenţii clasei a IV-a din localitate şi nici pe cei din localităţile apropiate în număr suficient. Printre aceste şcoli s-au citat cele din comunele Plopu, Galbenu, Mircea Vodă, Jirlău. Din această cauză procentul de cuprindere în clasa a V-a la începutul anului şcolar trecut a fost doar de 76%, raionul Filimon Sîrbu situîndu-se astfel cu mult în urma altor raioane din regiune şi din ţară. Cu prilejul analizei făcută în consfătuire a reieşit că, pînă la sfîrşitul anului şcolar, unele şcoli — ca cele din Jirlău, Ulmu, Cireşu, Mircea Vodă — au mai pierdut chiar şi o parte din elevii înscrişi la început, ceea ce a făcut ca procentul de cuprindere pe raion să scadă încă mai mult. La această situaţie a contribuit atît reţeaua şcolară nejudicios amplasată, cît şi munca nesatisfăcătoare dusă de unele cadre didactice de la şcolile menţionate.

Sarcina trasată de Congresul al III-lea al partidului — de a se încheia generalizarea învăţămîntului de 7 ani în viitorii 2—3 ani — implică pentru cadrele didactice din raionul Filimon Sîrbu o răspundere mare şi necesită eforturi deosebite pentru ca în noul an şcolar să fie lichidată rămînerea în urmă care a existat aici.

O dată cu anul ce începe au luat fiinţă în raion 13 şcoli noi de 7 ani, s-au înfiinţat noi clase pe lîngă şcolile existente şi s-a dezvoltat baza materială a învăţămîntului prin construirea a 13 săli noi de clasă şi prin confecţionarea unei cantităţi sporite de mobilier. Există deci condiţiile necesare pentru ca nicăieri în raion să nu se mai înregistreze rămîneri în urmă în ceea ce priveşte generalizarea învăţămîntului de 7 ani.

Prin hotărîrea adoptată la consfătuire, cadrele didactice s-au angajat ca în anul şcolar care începe să cuprindă în clasa a V-a pe toţi absolvenţii clasei a IV-a şi să menţină în şcoală pe toţi copiii înscrişi. Este un angajament de cinste, a cărui îndeplinire va reuşi să ridice într-adevăr raionul Filimon Sîrbu la nivelul celor fruntaşe. Angajamentul va fi realizat dacă toate cadrele didactice vor depune eforturi în această privinţă. Folosirea experienţei înfăţişate la consfătuire de unii pedagogi, care au dobîndit rezultate bune în generalizarea învăţămîntului de 7 ani, le va fi de un real sprijin.

O asemenea experienţă este de exemplu, cea relatată de tovarăşul Manea Găgeanu, directorul Şcolii de 7 ani din comuna Moşeşti, distins recent cu titlul de „Învăţător fruntaş". Încă de acum doi ani la Moşeşti au fost cuprinşi în clasa a V-a aproape toţi absolvenţii clasei a IV-a din localitate şi 80% din cei din localităţile apropiate. Acest lucru a fost posibil datorită colaborării dintre şcoală, sfatul popular, gospodăria colectivă şi organizaţiile obşteşti sub conducerea organizaţiei de partid, precum şi legăturii strînse ce există între cadrele didactice şi părinţii elevilor. Comitetul executiv al sfatului popular şi membrii colectivului de conducere al gospodăriei colective, au ajutat şcoala în munca de lămurire dusă în rîndurile părinţilor. Perseverenţa de care au dat dovadă cadrele didactice din comună, munca lor bine organizată, controlul permanent şi atotcuprinzător din partea directorului sînt tot atîtea elemente importante care au stat la baza realizărilor şcolii din Moşeşti.

Cu interes a fost ascultat la consfătuire şi cuvîntul tovarăşilor Constantina Vlad, directoarea Şcolii de 7 ani din Plopu, sau Dumitru Necula, directorul Şcolii de 4 ani din Robeasca, transformată acum în şcoală de 7 ani, care au vorbit despre măsurile luate pentru cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenţilor clasei a IV-a.

Un loc important l-au ocupat problemele generalizării învăţămîntului de 7 ani şi în cuvîntul rostit la consfătuire de către reprezentanţii organelor locale de partid şi de stat, ca şi de reprezentantul comitetului regional U.T.M. Prin aceasta învăţătorii şi profesorii şi-au putut da seama şi mai bine de marea însemnătate ce se acordă încheierii generalizării învăţămîntului de 7 ani şi de faptul că în permanenţă vor găsi la organele locale un sprijin preţios pentru munca lor.

Consfătuirea din raionul Filimon Sîrbu a abordat şi alte aspecte de mare însemnătate în instruirea şi educarea tineretului şcolar. Este vorba în special de ridicarea nivelului la învăţătură al elevilor, de întărirea legăturii şcolii cu viaţa, cu producţia şi de educarea elevilor în spiritul dragostei faţă de patrie şi de partid.

Deşi materialele prezentate au înfăţişat numeroase fapte şi exemple legate de aceste aspecte, constituind astfel o bază pentru dezbateri, discuţiile nu au reuşit să cuprindă toate problemele mai importante. S-a remarcat în general o slabă participare la discuţii, ceea ce arată că nu toate cadrele didactice din raionul Filimon Sîrbu s-au pregătit temeinic pentru consfătuire. Va fi necesar ca acum, la începutul de an şcolar, să se discute în fiecare colectiv şcolar cu tot simţul de răspundere, aceste probleme, să se ia măsuri eficace pentru rezolvarea lor insistîndu-se cu deosebire pentru cuprinderea în şcoală a tuturor copiilor încă din prima zi a cursurilor, să se aplice în munca instructiv-educativă învăţămintele trase din lucrările consfătuirii şi să se lupte cu perseverenţă pentru traducerea în viaţă a hotărîrii adoptate.

C. MINCA

La consfătuirea cadrelor didactice din raionul Lenin a fost analizată pe larg munca desfăşurată în şcoli pentru înarmarea tineretului cu temeinice cunoştinţe. Ceea ce s-a relatat în legătură cu această muncă a vădit preocuparea vie a învăţătorilor şi profesorilor din raion pentru realizarea unui nivel superior de cunoştinţe, pentru legarea cît mai strînsă a învăţămîntului cu viaţa, cu producţia.

Faptele şi datele cuprinse în expunerea prezentată la consfătuire de secţia de învăţămînt au înfăţişat în mod convingător progresul realizat de şcolile raionului în anul trecut. Procentul de 90 la sută promovaţi ne îndreptăţeşte să considerăm că s-a muncit stăruitor pentru ridicarea nivelului predării. Analiza muncii a scos în evidenţă căile şi procedeele bune datorită cărora au fost obţinute succesele, ca şi punctele nevralgice, deficitare spre care trebuie îndreptate eforturile în anul

Inițierea ucenicilor în meserie

Primele săptămîni de școală au un rol de mare importanță în dezvoltarea dragostei față de meserie a ucenicilor din anul I. In această privință un loc preponderent revine excursiilor în secțiile fabricii sau uzinei care tutelează școala, trezirea interesului pentru tehnica nouă, modernă, pentru mașinile de înaltă precizie și mare randament, a căror funcționare și ale căror caracteristici constructive trebuie prezentate atractiv, la nivelul de înțelegere al ucenicilor.

O dată cu aceasta are loc prima inițiere a ucenicilor în meserie. Colaborarea între cadrele didactice care predau cunoștințele teoretice și maiștrii-instructori, pentru a se asigura chiar din primele zile caracterul științific, lipsit de orice elemente „meșteșugărești" al predării cunoștințelor profesionale, este determinantă în această privință. In mod special se cere o strînsă colaborare între maiștrii-instructori și profesorii de desen tehnic. Discuțiile purtate pe această linie în cercurile metodice de specialitate au arătat cît de necesar este ca maiștrii-instructori din atelierele de instructaj pentru anul I și profesorii care predau desenul tehnic la acest an să găsească în comun forme cît mai simple de reprezentare a pieselor ce urmează a fi executate. S-a ajuns la concluzia că schița, forma cea mai simplă a desenului, ușor accesibilă pentru ucenicii din anul I — este cea mai potrivită pentru reprezentarea pieselor în perioada de inițiere în meserie. De aceea este necesar ca profesorii de desen tehnic să pună accentul în lecțiile cu temele „Citirea desenului" și „Executarea schiței după piese simple" pe cunoașterea de către ucenici a elementelor de bază ale schiței. La predarea acestor teme este bine să participe și maiștrii-instructori, pentru a fi în deplin acord cu profesorii de desen în privința executării schițelor după cerințele tehnice și, în special, a executării lor cu mîna liberă.

In atelierele de instructaj maiștrii-instructori trebuie să respecte aceleași condiții în executarea schiței pe tablă, reducînd prin aceasta explicațiile verbale și asigurînd însușirea conștientă a priceperilor și deprinderilor de lucru la banc. Ei îi vor înarma pe ucenici cu noțiunile principale de dimensionare a pieselor, de reprezentare corectă a tuturor părților acestora, le vor face cunoscute toate semnele convenționale folosite în executarea schițelor, îi vor stimula să observe caracteristicile diferențiate ale liniilor care conturează piesele. Pentru ca ucenicii să înțeleagă mai ușor desenul de execuție a piesei, maiștrii-instructori pot lucra la tablă, cu mîna liberă, schița fiecărei operații în parte. In timpul acesta piesa, ca material intuitiv, nu trebuie să lipsească din atelier. In timpul schițării fiecărei operații, ucenicii vor fi îndrumați să observe neîntrerupt piesa și reprezentarea ei în schiță, maistrul-instructor explicînd unde se poate vedea pe piesă fiecare linie din schiță. Intotdeauna vom urmări ca ucenicii să observe separat schițarea succesivă a operațiilor și importanța fiecărei linii din schiță, trecînd apoi la schița de ansamblu a piesei respective, continuînd să adîncim prin explicații amănunțite îmbinările de linii. Astfel, ucenicii vor înțelege în întregime planul de operații, însușindu-și conștient procesul tehnologic, cerințele de execuție a piesei.

Prin corectarea zilnică a schițelor și a felului cum este expus procesul tehnologic, prin demonstrații clare de lucru, prin corectarea continuă a mișcărilor și pozițiilor greșite la bancul de lucru vom înlătura cu totul vechile metode meșteșugărești de calificare, în care ucenicii „furau meseria cu ochii", iar cînd primeau o piesă în lucru trebuiau să execute toate operațiile, orientîndu-se doar după un model finit.

Pregătind amănunțit fiecare lecție, discutînd cu ucenicii fiecare piesă în parte, arătîndu-le importanța acestor piese, verificînd lucrările realizate, arătîndu-le prin aceasta ucenicilor încredere și ridicîndu-le simțul de răspundere, dragostea pentru meserie încolțește în scurtă vreme în inimile lor.

Emoția și bucuria executării primelor piese în timpul normă stabilit, calitatea bună sau foarte bună a lucrărilor vor da aceleași satisfacții ucenicilor ca și maiștrilor-instructori, vor deschide larg tinerilor drumul succeselor în muncă.

IOAN CUTEANU
maistru-instructor
la Grupul școlar profesional și tehnic
„Independența" Sibiu

Bogată activitate metodică

Conducerea școlii tehnice financiare din Iași se preocupă cu grijă de organizarea activității metodice a cadrelor didactice în noul an de învățămînt.

În școală s-a organizat, ca și în anii precedenți, o comisie metodică în care sînt încadrați toți profesorii școlii. Activitatea comisiei se desfășoară în colective pe specialități. În săptămînile din preajma deschiderii cursurilor, comisia a elaborat un plan de muncă pentru întregul an școlar. Acesta prevede analiza planurilor calendaristice întocmite de fiecare profesor, analiza modului cum se predau și se verifică cunoștințele elevilor, precum și prezentarea unor referate din experiența cadrelor didactice privind metodele pe care le folosesc pentru ridicarea nivelului predării, pentru întărirea legăturii lecțiilor cu activitatea practică a întreprinderilor etc.

Tot în cadrul comisiei metodice profesorii de specialitate contabilă vor prezenta referate privind modul în care își desfășoară practica în întreprinderile productive.

Periodic, în cadrul comisiei metodice se vor prezenta informări privind materialul de specialitate nou apărut, scurte recenzii asupra unor lucrări economice mai importante, precum și recenzii ale lucrărilor pedagogice noi.

MIHAI TUFESCU

care a început. Numeroasele exemple date au arătat că multe cadre didactice din raionul Lenin își pregătesc minuțios lecțiile, folosesc cu pricepere materialul didactic, împletesc predarea teoretică a cunoștințelor cu aplicațiile practice. La lecțiile de fizică și chimie mulți profesori organizează experiențe și lucrări practice în laborator, rezolvă cu elevii probleme. In școlile raionului s-au organizat de asemenea lucrări pe loturile experimentale, excursii în întreprinderi și la unitățile agricole socialiste.

Meritâ subliniere deosebită preocuparea profesorilor de matematică pentru a rezolva cu elevii probleme și exerciții cu date privitoare la dezvoltarea industriei și agriculturii

In raion au funcționat în anul precedent 12 ateliere de lăcătușărie, ateliere de mașini-unelte, de electrotehnică, de tîmplărie și de auto care au deservit școlile medii. Școlile de 7 ani și-au desfășurat activitatea în cele 8 ateliere de tîmplărie și în 6 ateliere de lăcătușărie, Avînd la îndemînă o bună bază didactico-materială, profesorii de cunoștințe industriale au putut să organizeze mai bine decît în anii școlari trecuți munca practică. Aceasta a avut ca urmare creșterea interesului elevilor pentru munca productivă. Ei posedă acum o serie de cunoștințe temeinice privind bazele producției industriale, pot explica din punct de vedere științific și tehnic anumite fenomene din producție, stăpînesc multe priceperi și deprinderi practice.

S-a îmbunătățit și pregătirea elevilor la o serie de discipline cum sînt limba și literatura romînă, științele sociale, istoria, geografia etc., ca urmare a metodelor bune folosite de mulți profesori. Astfel, unii profesori de literatură au folosit în cadrul lecțiilor documente, manuscrise, fotografii etc. care i-au ajutat să concretizeze problemele discutate. Numeroși profesori de științe sociale le-au prezentat elevilor date recente din economia țării noastre și a celorlalte țări socialiste, convingîndu-i pe elevi, pe baza faptelor, de superioritatea sistemului socialist.

Rezultatele obținute de școli în munca de instruire a elevilor au fost posibile și datorită intensificării muncii metodice pe plan raional. Astfel, s-au organizat consfătuiri cu învățătorii și consfătuiri cu profesorii pe specialități, la care s-au discutat teme ca: „Indrumarea muncii independente a elevilor"; „Aplicarea programei de lucrări practice la clasele I—IV"; „Colaborarea dintre profesorii de lucrări practice și profesorii de specialitate" etc. De asemenea cercurile pedagogice au organizat discuții urmate de demonstrații practice, vizite în întreprinderi, schimburi de experiență între școli, întîlniri ale cadrelor didactice cu autori de manuale etc.

In activitatea școlilor din raion au fost semnalate, însă, după cum am mai arătat, și unele deficiențe. S-a constatat, spre exemplu, lipsa de preocupare a unor cadre didactice pentru orientarea politico-ideologică a elevilor, pentru formarea și dezvoltarea gîndirii lor logice, pentru îmbogățirea vocabularului lor. Absența unor asemenea preocupări se simte destul de puternic în pregătirea unor elevi. Aceștia nu pot da o interpretare justă fenomenelor sociale, manifestă tendința de a învăța mecanic, se exprimă greoi, fac greșeli ortografice. De asemenea mai există cadre didactice care predau cunoștințe rupte de viață, de producție, care nu fac aplicații practice, experiențe, continuînd să predea în mod abstract, așa cum au apucat în școala veche. Nu se poate trece cu vederea nici faptul că unele școli au mers pe linia realizării unui procent cît mai mare de promovați și nu au depus eforturi susținute împotriva notelor la limită, admițînd mediocritatea.

In general, însă, în școlile raionului au precumpănit realizările. Din păcate, ele n-au fost suficient valorificate la consfătuiri. Și aceasta pentru că materialul secției de învățămînt a prezentat laturile principale ale muncii desfășurate în școlile raionului mai mult sub aspectul lor statistic sau prin relatarea unor experiențe izolate ale unor profesori. Analiza ar fi fost mult mai concludentă și mai utilă pedagogilor dacă s-ar fi prezentat aprecieri cu caracter generalizator asupra activității școlilor, dacă s-ar fi pătruns, cu alte cuvinte, în însăși esența problemelor care le-a ridicat munca didactică, dacă s-ar fi arătat concret căile pe care trebuie să meargă această muncă în noul an școlar, pentru a răspunde sarcinilor mari puse de cel de-al III-lea Congres al partidului în fața învățămîntului nostru.

Numărul participanților la discuții care au adus o contribuție reală la lucrările consfătuirii a fost neînsemnat. Puțini vorbitori au analizat cu temeinicie munca proprie și munca școlilor unde lucrează. Nu s-au manifestat îndeajuns spiritul combativ, spiritul critic și autocritic. O serie de discuții s-au referit la probleme simple de organizare a muncii, cunoscute și rezolvate de mult în majoritatea școlilor, ca de exemplu, componența colectivului de conducere, formele muncii metodice etc. De aceea consfătuirea n-a prilejuit decît un schimb restrîns de experiență, n-a contribuit decît în mică măsură la răspîndirea metodelor înaintate de muncă.

Sarcinile mereu crescînde ale școlii impun cu necesitate cadrelor didactice din raionul Lenin să-și perfecționeze neîncetat măiestria pedagogică, să desfășoare o muncă activă, creatoare, plină de conținut pentru ca anul școlar care a început să fie un an bogat în succese pe drumul pregătirii multilaterale a tineretului școlar.

I. AVRAM

Material didactic modern

Un mijloc important pentru legarea școlii de viață, de producție, pentru înțelegerea de către elevi a fenomenelor și legilor naturii îl constituie folosirea la lecții a materialului didactic, care face ca procesul de cunoaștere să capete un caracter mai concret și mai profund, lărgește aplicarea principiului intuiției și dezvoltă la elevi imaginația și spiritul de cercetare științifică.

Ținîndu-se seama de faptul că realizarea unui învățămînt realist-științific este indisolubil legată de folosirea în școală a unui material didactic cît mai bogat și mai apropiat de progresele dobîndite de știința și tehnica contemporană, în ultimii ani s-a acordat o atenție sporită producției de material didactic și îmbunătățirii calității lui. În urma înființării în anul 1951 a Întreprinderii de material didactic, în țara noastră s-au pus bazele unei adevărate industrii de material didactic, industrie ce lipsea cu desăvîrșire în trecut. Începîndu-și activitatea cu o producție de circa 40 tipuri de aparate și mulaje de ipsos simple, în valoare de aproximativ 4 milioane lei pe an, I.M.D.-ul s-a dezvoltat an după an ajungînd în 1959 la o producție de 4 ori mai mare ca în 1951. S-au introdus în fabricație sortimente noi, mai moderne, iar cele vechi au fost perfecționate, întreprinderea dînd în 1960 peste 80 tipuri de aparate. Potrivit sarcinilor ce reies din Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. producția de material didactic va continua să crească și mai rapid în anii ce urmează ajungînd pînă în 1965 la o producție de 5 ori mai mare decît în 1959.

O mare atenție se acordă introducerii de noi sortimente de material didactic, așa încît școala să țină pasul cu progresul tehnic. Astfel, printre noile aparate demonstrative pot fi citate: trusa de dinamometru cu cadran circular pentru studiul forțelor și al momentului forțelor, barometre cu mercur, planșete pentru experiențe de electricitate cu ajutorul cărora se pot prezenta circuite simple electrice și verifica legile fundamentale ale curentului continuu, osciloscopul magnetic pentru studiul curenților periodici, permițînd vizionarea în mod sugestiv, pe un ecran, a curentului alternativ monofazic și trifazic, rețele de difracție pentru ilustrarea și studiul fenomenului de difracție din optică. Ca aparate pentru ilustrarea aplicațiilor practice ale principiilor fundamentale putem de asemenea enumera: presa hidraulică, putînd fi folosită și la încercări de compresiune și tracțiune a materialelor, agregatul hidroelectric care ilustrează principiul de funcționare a hidrocentralelor.

Au fost realizate, de asemenea, aparate și utilaje pentru lucrările practice de laborator: aparate electrice de măsură, (voltmetre, ampermetre, galvanometre) cu o bună clasă de precizie (2,5) și cu un aspect îngrijit, întregul mecanism și modul de funcționare fiind vizibile prin carcasa transparentă, executată din stiplex, balanță școlară pentru 250 g, reostatul cu cursor pentru 5 A și 300 ohmi, transformatori și redresori cu seleniu care constituie o sursă de curent electric continuu și alternativ pînă la 15 V, indispensabilă experiențelor de electricitate, becul de spirt tip Barthel, care asigură o sursă de căldură pentru experiențe și lucrări de laborator, termometre de la —10 la +150 C, bec Teclu, bec de gaz cu trei flăcări, bec de calcinare cu suflător, baie de apă, site de asbest etc.

In domeniul biologiei trebuie menționată introducerea pentru prima oară la noi în țară a mulajelor incasabile din masă plastică în locul mulajelor din ipsos sau de carton presat ce prezentau multe inconveniente. Printre primele mulaje incasabile se numără secțiunea prin distom la albină, precum și secțiunea prin ureche la om. Anul acesta fabricarea mulajelor din masă plastică a fost extinsă

Pentru astronomie și geografie s-a realizat un interesant model de teluriu, cu ajutorul căruia se pot ilustra mișcarea de rotație și revoluție a pămîntului, formarea zilei și nopții, formarea anotimpurilor etc., fără a se folosi roți dințate, acestea fiind substituite printr-un ingenios sistem tricinetic.

In același timp este în curs de realizare stația meteorologică pentru uz didactic ce va putea fi utilizată atît la lecțiile de geografie, sau fizică, cît și la lecțiile de cunoștințe agricole.

Importante măsuri sînt prevăzute în planurile de viitor ale I.M.D.-ului. Se prevăd mărirea capacității de producție în raport cu extinderea învățămîntului, îmbogățirea sortimentelor în raport cu progresele realizate în știință, îmbunătățirea continuă a calității produselor.

Astfel, se va extinde producția de material didactic demonstrativ pentru lucrări practice de laborator în domeniul electricității, al electronicii, al fizicii atomice. Este prevăzută realizarea unor truse complexe pentru lucrări de electricitate care să demonstreze atît principiile fundamentale cît și aplicațiile practice, detectoare de radiații Geiger-Muller, tuburi cu vid și cu gaze rarefiate, aplicații ale semiconductorilor. Se vor extinde sortimentele de aparate de măsură electrice și se vor ridica performanțele lor, se vor realiza termometre de diferite genuri, precum și alte aparate și instrumente de laborator.

Se vor utiliza într-o măsură și mai mare masele plastice pentru diferite mulaje anatomice, zoologice, botanice etc. Se prevede de asemenea înlocuirea preparatelor uscate și în lichide cu incluziuni în masă plastică transparentă, deoarece s-au și obținut pînă în prezent o serie de rezultate favorabile în această direcție.

Introducerea maselor plastice pe scară largă va afecta și alte domenii de material didactic, ca de exemplu: matematica (corpuri geometrice secționate), geografia (hărți în relief) etc.

Avînd un rol însemnat în asigurarea condițiilor materiale necesare legării tot mai strînse a învățămîntului de progresele științei și tehnicii, întreprinderea de material didactic își va îmbunătăți necontenit activitatea pentru a-și spori astfel contribuția la pregătirea tineretului pentru viață.

Inginer C. NICOLESCU NICA
Director în M.I.C.

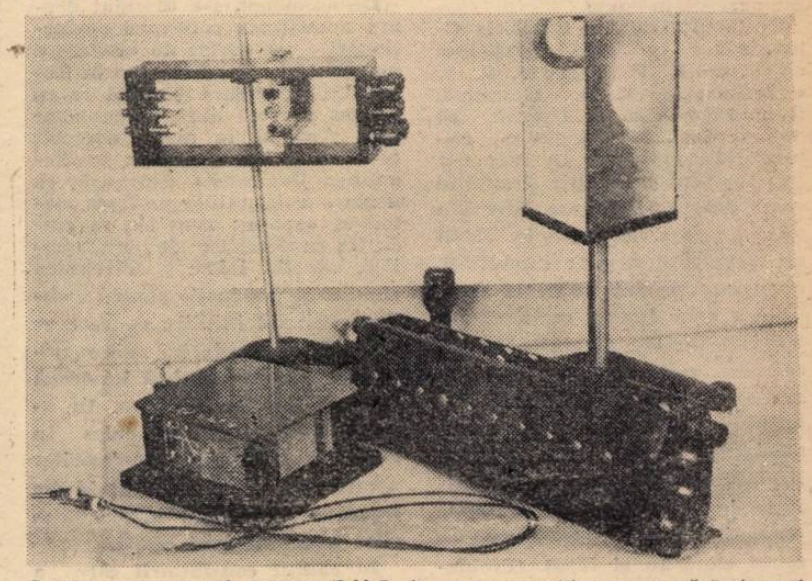

Printre noile aparate pe care I.M.D. le va livra școlilor, se numără și acest osciloscop magnetic.

Lecții în școala serală

LA ÎNCEPUT — RECAPITULAREA

În orice disciplină există un ansamblu de relații, de legături indisolubile între diferitele capitole, care fac ca înțelegerea cunoștințelor noi să fie imposibilă dacă nu se bazează pe cunoștințele acumulate anterior. Iată de ce verificarea măsurii în care elevii au reușit să păstreze în memorie ceea ce au învățat, ca și reîmprospătarea cunoștințelor sînt deosebit de importante la început de an școlar, cînd studiul fiecărei discipline reîncepe la un nivel superior celui din anul trecut. Aceasta este rațiunea pentru care majoritatea programelor școlare prevăd un anumit număr de ore de recapitulare la începutul fiecărui an școlar. Pentru aceleași motive tov. M. Bîrsan, profesoară de chimie la secția serală a Școlii medii „Mihai Viteazul" din București acordă acum o mare atenție orelor destinate recapitulări cunoștințelor.

În clasa a X-a „C" într-una din orele de recapitulare a cărei temă a fost „Carbonul", profesoara a urmărit să vadă ce își amintesc elevii în legătură cu această temă, dacă ei cunosc valoarea și însemnătatea carbonului în economia țării, și — avînd în vedere că nu este vorba de elevi obișnuiți, ci de muncitori — le-a cerut să se refere la aplicațiile pe care le are carbonul în ramurile de producție în care lucrează ei.

Din desfășurarea lecției s-a văzut că elevii își amintesc bine cele învățate despre proprietățile fizice și chimice ale carbonului, despre formele sub care poate fi găsit acesta, despre însemnătatea lui industrială. Ei au vorbit despre clasificarea carbonului liber în carbon cristalizat și carbon amorf, ca și despre carbonul combinat în natură și despre compușii chimici ai acestuia. Discutînd despre cărbunii naturali elevii au subliniat înalta putere calorică a cărbunelui și, pornind de aici, marea lui însemnătate pentru economia întregii țări. Prezentînd antracitul ei au amintit totodată despre rezervele de antracit existente în țara noastră la Schela și Eibenthal, rezerve a căror exploatare s-a dezvoltat în anii regimului de democrație populară. Referiri asemănătoare au făcut elevii în legătură cu huila și lignitul. Ei au arătat că uriașul bazin carbonifer de la Petroșani constituie o importantă sursă de aprovizionare cu cărbune a Combinatului siderurgic de la Hunedoara.

În răspunsurile lor elevii nu s-au limitat numai la relatarea cunoștințelor de strictă specialitate ci, pe lîngă referirile la însemnătatea diferitelor variante de carbon și a compușilor săi pentru dezvoltarea industriei țării, au adus exemple din propria lor muncă. Astfel, un elev a vorbit despre folosirea grafitului în combinație cu diferite uleiuri, ca unguent pentru mașini. Alții au arătat cum se folosește carbonul în turnarea cuzineților, la prizele trifazice, la capetele terminale pentru cabluri de înaltă tensiune, la prizele etanșe etc.

În general elevii au dovedit cu prilejul acestei ore de recapitulare că nu au uitat cunoștințele asimilate în anul trecut. S-au vădit însă în răspunsuri și unele ezitări, în special atunci cînd a fost vorba de circuitul cărbunelui și de valența unor elemente. Lecția de recapitulare a avut și rolul de a descoperi aceste lacune în vederea remedierii lor. Una din orele de recapitulare următoare este destinată revizuirii cunoștințelor în legătură cu sistemul periodic al elementelor al lui Mendeleev. La această lecție vor fi clarificate toate confuziile privind valențele. Cît despre circuitul carbonului (o problemă mai simplă), acesta a fost clarificat pe loc, chiar în ora respectivă.

Lecția de recapitulare de la clasa a X-a „C" va sluji profesoarei în predarea unor lecții noi, cum ar fi, de pildă, cele din capitolul „Fierul" în care se va folosi de cunoștințele elevilor privitoare la carbon.

OCTAVIAN BUZESCU

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Începînd cu anul școlar 1960-1961, la învățămîntul universitar și pedagogic superior fără frecvență vor putea fi admise și cadrele didactice în vîrstă de cel mult 35 de ani care predau la clasele I—VII în mediul rural, au o vechime în învățămînt de cel puțin 3 ani și sînt recomandați de către comisia constituită în acest scop, în conformitate cu Hotărîrea nr. 271/1959 privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență.

Concursul de admitere în învățămîntul superior seral și fără frecvență va avea loc între 8 și 14 octombrie a.c., iar înscrierile candidaților se vor face direct la secretariatele facultăților, pînă la 1 octombrie a.c.

O uniformă școlară nouă este totdeauna prilej de bucurie atît pentru elevi cît și pentru părinți.

CÎTEVA CONCLUZII

pe marginea celei de a doua Olimpiade internaționale de matematică pentru elevii școlilor medii

Începînd noul an școlar profesorii de matematică din școlile noastre își îndreaptă atenția în primul rînd spre perfecționarea metodelor lor de muncă pentru a lega mai strîns cunoștințele de matematică de știința și tehnica modernă, pentru a-și pregăti mai bine elevii în vederea viitoarei lor munci în producție. Pot fi de ajutor în această direcție și unele concluzii desprinse din desfășurarea celei de a doua olimpiade internaționale pentru elevii care au terminat studiul matematicilor elementare în școala medie, olimpiadă care a avut loc în cursul vacanței în țara noastră.

Stimulînd interesul pentru studierea matematicii, această întrecere tovărășească a contribuit la stabilirea de contacte prietenești între tineri cu preocupări asemănătoare și a prilejuit un larg schimb de păreri între profesori asupra unor probleme actuale ale învățămîntului matematic în țările participante. Olimpiada a dat totodată unor tineri de peste hotare și profesorilor lor posibilitatea să cunoască o serie de mari realizări ale regimului democrat-popular din țara noastră, ca și frumusețile acesteia.

Pe lîngă elevi din R.P.R. la Olimpiadă au mai participat elevi din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Ungară. Ei au dat două lucrări scrise, cuprinzînd probleme în care s-a pus accentul pe discuții și analize și nu doar pe aplicarea directă a unor teoreme sau formule. Elevii au trebuit să rezolve inegalități, să determine intervale de definiție a unor funcții reale, să folosească metode algebrice în rezolvarea unor probleme de aritmetică sau de geometrie, să determine locuri geometrice și să efectueze construcții grafice. Problemele au permis metode variate de rezolvare, s-au pretat la observații și generalizări, ceea ce mulți elevi au și făcut. (Problemele date la olimpiadă se publică în „Gazeta matematică și fizică", seria B, nr. 9—1960).

Profesorii conducători ai grupelor de elevi participanți la olimpiadă au folosit prilejul acesteia pentru a discuta, în cadrul unei consfătuiri, problemele importante ale învățămîntului matematic, legate de contribuția lui la formarea noilor cadre de constructori ai socialismului.

Ceea ce ridică nivelul învățămîntului matematic în școala de cultură generală — au arătat profesorii participanți la consfătuire — este preocuparea de a lega cunoștințele ce se predau în cadrul diferitelor discipline ale matematicii de problemele practici construcției socialismului, de a moderniza învățămîntul matematic din școala medie prin introducerea acelor cuceriri ale matematicii moderne care sînt cerute de dezvoltarea impetuoasă a științei și tehnicii. Astfel s-au propus să se introducă cunoștințe referitoare la controlul statistic al calității produselor, la normarea consumurilor specifice de energie, la bazele funcționării mașinilor electronice de calcul, la rezolvarea unor ecuații diferențiale simple legate de probleme de fizică și tehnică etc.

De asemenea s-a discutat despre necesitatea continuei perfecționări a metodelor de predare a matematicii. În acest scop în Republica Populară Ungară s-au format cercuri ale profesorilor care studiază în mod deosebit problemele de metodică. În Republica Democrată Germană, ca urmare a discuțiilor pe teme metodice, care au avut loc în rîndurile profesorilor de matematică, aceștia folosesc activitatea elevilor în producție pentru a obține material intuitiv pe care se bazează în predarea noilor noțiuni așa încît elevii să înțeleagă legătura lor cu practica. În același timp materialul cules în producție le folosește profesorilor pentru elaborarea unor probleme legate de specificul întreprinderilor unde lucrează elevii.

În cadrul consfătuirii care a avut loc cu prilejul olimpiadei profesorii participanți au arătat, de asemenea, că schimbul de experiență realizat cu ocazia olimpiadei internaționale de matematică din anul trecut s-a dovedit rodnic. Constatîndu-se efectul pozitiv al olimpiadelor interne, ele au fost reintroduse în acest an și în R. P. Bulgaria, ceea ce a contribuit la îmbunătățirea pregătirii elevilor. Începînd din anul școlar viitor se vor organiza olimpiade interne și în R. D. G.

*****

Cu ocazia festivității de închidere a olimpiadei, acad. Gr. C. Moisil, președintele S.S.M.F., R. Zelinka, director adjunct al Institutului de matematică al Academiei de Științe din Republica Socialistă Cehoslovacă, și elevul F. Mezei din Budapesta au subliniat importanța acestei întreceri tovărășești și a schimbului de experiență realizat cu prilejul ei, au mulțumit Partidului Muncitoresc Romîn și Guvernului R.P.R. pentru condițiile create, au arătat aportul S.S.M.F. în organizarea olimpiadei.

În general elevii noștri au făcut bine față probelor care li s-au dat spre rezolvare. Ei au obținut 4 evidențieri (cîte un premiu I, II, III și o mențiune). Totalul punctajului obținut a clasat echipa noastră pe locul doi, alături de echipa R.P. Ungare, după cea a R. S. Cehoslovace. Felul cum au lucrat elevii la olimpiadă a arătat totodată că în pregătirea lor există și unele lipsuri care se cer îndreptate.

Unii elevi au făcut greșeli de calcul numeric și, din această cauză, nu au putut găsi soluțiile corecte ale problemelor. Este vorba de lipsă de siguranță la determinarea unor rădăcini, de confuzii în rezolvarea unor inegalități, de neglijarea unor condiții date în enunț sau prin natura problemei, uneori chiar de greșeli elementare de calcul. Este indicat, deci, să se acorde în școala medie o mai mare atenție calculului numeric. În acest scop se pot rezolva probleme care conduc la rădăcini fracționare sau iraționale, este bine să li se ceară elevilor să efectueze calculele numerice pînă la capăt, să li se dea spre rezolvare inecuații de toate tipurile punîndu-se și condiții suplimentare, să se insiste asupra verificării rezultatelor obținute etc. Evident că de o mare importanță ar fi introducerea unor lecții speciale privitoare la calculul cu aproximații, eșalonate în diferite clase, în funcție de programa în vigoare.

O altă categorie de greșeli se referă la domeniul de definiție a funcțiilor. Neluarea în considerație a acestuia duce la acceptarea unor rezultate greșite în fond sau la neglijarea unor cazuri, care trebuiau discutate separat. Astfel, în problema: Se cer valorile lui x care satisfac inecuația

$$\frac{4x^2}{(1-\sqrt{1+2x})^2} < 2x + 9$$

numai cîțiva elevi au examinat cazul $x \neq 0$ pentru care funcția din membrul întîi nu este definită, fie menționînd că vor considera x=0, fie arătînd că, pentru x tinzînd la zero, inecuația este satisfăcută. Ceilalți nu au dat nici o atenție acestui caz.

Credem că este necesar să se atragă atenția elevilor asupra determinării domeniului de definiție a funcțiilor cu care operează. În acest scop, încă din clasa a VIII-a se pot studia funcții care, prin semnificația lor, au un domeniu limitat de definiție (x reprezintă o lungime, deci $x \geqslant 0$, x reprezintă un număr de ființe, deci x aparține mulțimii numerelor naturale etc.). Studiul altor funcții, în clasele a IX-a și a X-a, lărgește această posibilitate. Totodată trebuie acordată toată grija funcțiilor inverse ($\sqrt{x}$ log x, arcsin x etc.), pentru a se preciza și a se fixa domeniul de definiție atît în cazurile simple de mai sus, cît și în cazul unor funcții de funcții. Se pot aborda de asemenea probleme care pun această chestiune indirect, cu ocazia rezolvării unor ecuații iraționale, a unor inecuații, la calcule în geometrie etc.

La una din problemele de geometrie în spațiu se cerea un loc geometric care era un patrat într-un caz și un dreptunghi în alt caz. Aici s-au făcut două categorii de greșeli. Prima se referă la delimitarea locului. Unii elevi au afirmat că locul este un plan întreg, alții au delimitat locul greșit sau parțial. A doua categorie de greșeli a fost comună tuturor elevilor: nu s-a demonstrat și propoziția reciprocă. Credem că în școala noastră trebuie să se dea mai mare atenție problemelor care duc la locuri geometrice limitate, precum și la demonstrarea completă a lor. Este recomandabil ca în clasele a VIII-a și a IX-a elevii să fie deprinși a analiza problemele de loc geometric pentru ca, din mulțimea punctelor curbei aflate, să aleagă pe acelea care satisfac cerințele enunțului și să demonstreze de fiecare dată în afara propoziției directe și propoziția reciprocă sau contrarie. În clasa a X-a este cazul să li se ceară elevilor nu numai să dea demonstrații complete, dar și să rezolve probleme care comportă discuții, să analizeze cazuri particulare și la limită.

Socotim că dacă profesorii de matematică vor ține seama în munca lor de aceste cîteva concluzii, ei își vor putea îmbunătăți predarea, așa încît aceasta să răspundă mai bine cerințelor actuale.

Conf. univ. T. ROMAN
Conf. univ. GH. D. SIMIONESCU

NOTE BIBLIOGRAFICE

ION BRAD: „Să citim cu voce tare".

După volumul „Cu timpul meu", poetul Ion Brad a reapărut în vitrinele librăriilor cu o carte de versuri scoasă de Editura Tineretului și destinată copiilor, intitulată „Să citim cu voce tare" pentru că cea mai mare parte din poeziile cuprinse în volum sînt menite să fie citite și recitate la șezătorile și manifestările artistice ale pionierilor și școlarilor.

Universul tematic al cărții lui Ion Brad este variat și bogat. Pe lîngă evocarea unor figuri de luptători din trecutul eroic al țării noastre ca Gheorghe Doja Horia Cloșca și Crișan și a unor momente din istoria Doftanei, culegerea aduce multe poezii care cîntă cu căldură viața fericită și senină a copiilor din țara noastră în anii luminoși de după eliberare.

În unele poezii Ion Brad se ocupă de școala nouă. Iar poezia intitulată „Profesoara" reprezintă în același timp și un omagiu adus celor care și-au ales nobila profesie de educatori: Profesoara ta și-a mea / Are-n inimă o stea... / Dac-am aduna din sat / Focul tot ce ni l-a dat / Și l-am duce sus pe deal, / Deal înalt de prin Ardeal, / Flăcările-ar lumina / Mai adînc și mai frumos / Decît cea mai mîndră stea.

În alte poezii poetul cîntă dragostea maternă („Ochii mamei"), lupta eroică a minerilor („Stea deasupra minelor"), prietenia dintre copiii din diverse țări („Prietenie") etc.

Îmbrățișînd numeroase teme apropiate celor mici, culegerea „Să citim cu voce tare" îmbogățește prin noutatea și varietatea imaginilor, poezia pentru copiii din țara noastră.

AUREL LECCA: „Un romîn în Africa".

Mulți exploratori curajoși au cutreierat continentul african, făcînd descoperiri științifice de mare însemnătate, care le-au înscris numele în istoria descoperirilor geografice. În acest domeniu și-au avut meritele lor și o serie de cercetători romîni, între care demne de subliniat sînt cele ale lui D. Ghika Comănești și ale fiului său Nicolae, care au întreprins o expediție în Somalia în anii 1895—96. La întoarcerea din expediție, D. Ghika Comănești a tipărit în limba franceză lucrarea „O călătorie în Somalia", în care sînt prezentate importante relatări și date cu privire la această regiune a „continentului negru".

Pornind de la lucrarea lui D. Ghika Comănești și de la documentele asupra expediției aflate în biblioteca Academiei R.P.R., Aurel Lecca a scris cartea „Un romîn în Africa", tipărită de curînd de Editura Tineretului.

Romanțînd istoricul expediției, Aurel Lecca izbutește să redea sugestiv și colorat întreg traseul călătoriei, peripețiile trăite de cei doi exploratori romîni, vînătoarea animalelor specifice faunei africane, întîlnirile cu băștinașii, lupta cu stihiile naturii capricioase din Somalia, ziua frumoasă cînd drapelul romînesc a fost ridicat pe cel mai înalt baobab din junglă.

Un rezultat valoros al expediției lui Ghika Comănești a fost vînarea unui mare număr de animale și păsări care au fost aduse în țară și au îmbogățit tezaurul de exponate de la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa" din București. Desigur că mulți dintre tinerii vizitatori ai muzeului, cînd vor cerceta aceste exponate, vor fi curioși să afle cum s-au procurat și cum au fost aduse în țară, de-a lungul anilor. Citind cartea lui A. Lecca ei vor găsi un răspuns la această întrebare și, în același timp, își vor completa cunoștințele asupra continentului african.

Petrecîndu-și vacanța în încîntătorul decor natural de la Sîna din Vale, elevii Școlii sportive din Oradea au continuat în același timp să-și ridice măiestria la gimnastică.

Cronica filmului

Ultima zi, prima zi

Cineaștii de la studioul „Gruziafilm" — ale căror lucrări le-am aplaudat cu căldură și în alte ocazii — ne-au prezentat în recentul film „Ultima zi, prima zi", care rulează pe ecranele Capitalei, un subiect cu totul inedit, deosebti de actual și cu un puternic rol educativ. Filmul dă unul din răspunsurile la întrebarea care frămîntă pe tinerii absolvenți ai școlilor medii: „Ce voi face oare în viață, ce drum îmi voi alege?" Orice meserie, oricît de neînsemnată pare, este frumoasă, este interesantă dacă știi să muncești bine, dacă o practici cu dragoste — demonstrează filmul gruzin.

Iată, de pildă, una dintre meseriile mărunte — meseria de poștaș. Eroii filmului sînt bătrînul poștaș Gheorghi, aflat acum, după 50 de ani de muncă, în ultima zi în care mai împarte corespondența, și tînăra, foarte tînăra sa înlocuitoare, Lamura, pe care moș Gheorghi o inițiază în tainele meseriei. Lamura dorește să devină inginer. O pasionează telecomunicațiile, radioul, televiziunea. Dar pînă să ajungă aici, va efectua doi ani de practică. Să umbli cu tolba plină cu scrisori și ziare din ușă în ușă, ce poate fi interesant și plăcut în aceasta? — gîndește tînăra absolventă. Dar realitatea pe care o descoperă în prima sa zi de muncă îi demonstrează treptat-treptat contrariul.

Filmul este bogat în acțiuni și evenimente. Cîte nu ai de învățat de la viață! Cîte nu ai de învățat de la un om cu experiență mai bogată! Bunul și modestul poștaș se dovedește a fi, fără să vrea, un desăvîrșit pedagog, iar munca însăși — cea mai minunată școală a vieții.

În pelerinajul lor, moș Gheorghi și Lamura întîlnesc oameni cu comportări diferite, cu mentalități diferite, dînd astfel realizatorilor filmului posibilitatea de a pune în discuție cîteva probleme de viață deosebit de importante. Printre acestea, desigur, în cea mai mare măsură îi interesează pe pedagogi principalul conflict al filmului — și anume dificila problemă a drumului în viață, nevoia de a-i face pe tineri — și adesea și pe părinții lor — să înțeleagă că nu există meserii „puțin onorabile", că orice muncă productivă, utilă societății, este o muncă frumoasă și nobilă.

Prin puternicul său rol educativ, filmul „Ultima zi, prima zi", îi este de un real folos pedagogului în munca sa. Elevii — și în special elevii din ultimele clase — vor învăța multe de aici, cu atît mai mult cu cît valoroasele calități educative ale filmului se împletesc cu bune calități artistice.

Prima lecție

Acțiunea filmului bulgar „Prima lecție" se petrece în anii grei ai ocupației hitleriste, cînd, cu prețul vieții, cei mai devotați fii ai poporului bulgar își duceau plini de abnegație lupta pentru libertate. Alături de comuniști, luptători încercați și călîți, încep să învețe prima lecție a muncii ilegale și tinerii asemenea lui Peșo — eroul principal al filmului.

La vîrsta lui, Peșo ar fi trebuit să fie elev în ultimele clase de liceu. Ar fi învățat probabil foarte bine, căci îi plăcea mult să citească. Dar băncile școlii îi erau inaccesibile, așa cum erau tuturor copiilor de muncitori. Așa că Peșo a rămas acasă, ucenic în atelierul de reparat biciclete al fratelui său, unul din neînfricații comuniști bulgari. Peșo nu știa încă decît prea puțin despre mișcarea ilegală. Era prea tînăr pentru ca fratele lui să-i încredințeze vreo misiune. Dar băiatul, neîndemnat de nimeni, scrie pe ziduri „Jos hitleriștii!" desenează secera și ciocanul, taie cablul telefonic al fasciștilor — pentru că în sufletul lui s-a acumulat o ură nestinsă față de asupritorii fasciști. Un concurs de împrejurări îl face să ia parte la una din acțiunile importante ale partidului și atunci el nu precupețește nimic pentru ca ea să izbîndească. Prima lecție este grea și dureroasă. La siguranță, între pumnii călăilor, Peșo învață să devină dîrz, să nu trădeze nimic, să lupte mai departe în locul tovarășilor care au căzut, căci el și alții ca el vor duce cauza comuniștilor mai departe.

Dar o dată cu maturizarea sa ca om și ca luptător, tînărul Peșo se află și în fața nobilului și omenescului sentiment al iubirii. Mica sa prietenă este elevă în ultima clasă. Între ei începe să se înfiripe o dragoste curată, o prietenie adevărată. Violeta face parte însă din burghezia bulgară, fapt care explică într-un fel și inconsecvența sa, în special în momente de grea încercare pentru cei doi. Dragostea puternică va birui pînă la urmă.

În rîndurile pedagogilor s-a discutat și se mai discută încă foarte mult despre importanța și dificila problemă a educării sentimentului de dragoste și prietenie la elevii din ultimele clase. De multe ori în școli, la orele educative și la adunările tematice, au fost dezbătute raporturile ce trebuie să existe între băieți și fete. Filmul bulgar „Prima lecție" oferă un bogat material artistic și pe această temă, care poate fi folosit oricînd de pedagog în discuțiile cu elevii. Și cu deosebire poate fi folosit exemplul lui Peșo pentru a arăta ce înseamnă dragostea de patrie, care este adevăratul eroism, cum se educă dîrzenia, neînfricarea.

★

Cele două filme recomandate mai sus nu sînt, desigur, singurele filme cu un puternic rol educativ care rulează în prezent pe ecranele din Capitală și din țară. Lista lor poate fi continuată. Este bine ca pedagogii să le recomande elevilor lor și apoi să le discute cu dînșii. Căci acolo unde elevii au de ales între filme lipsite de valoare ca de pildă, „Veneția, luna și tu" sau „Culisele varieteului" și filme bune ca „Eșalonul de aur", „Eugenie Grandet", „Katia-Katiușa" și atîtea altele, pedagogul trebuie să-și spună cuvîntul.

AL. I. VLADIMIR

Cadru din filmul sovietic „Ultima zi, prima zi".

Noutăți științifice

Căi noi în construcția de mașini

În prezent se desfășoară cercetări susținute pentru îmbunătățirea calității și caracteristicilor funcționale ale mașinilor. Fie că este vorba de mașini-unelte, de avioane sau de utilaje industriale, în condițiile industriei moderne mașinile trebuie să funcționeze cu regimuri de lucru supuse la viteze, presiuni și temperaturi din ce în ce mai mari.

Astfel se cunosc viteze de peste 300.000 rotații pe minut nu numai la aparatura de laborator ci pînă și la utilaje din industria textilă; se întîlnesc temperaturi ridicate nu numai la topirea metalelor, ci și în industria energetică sau în industria chimică. Aceste performanțe tehnice se realizează printr-o continuă îmbunătățire a calității materialelor și a formei constructive a organelor de mașini, prin cercetări menite să descopere materiale care să corespundă solicitărilor impuse. Trebuie găsite de asemenea soluții constructive originale în domeniul proiectării organelor celor mai frecvente, fără de care nu se poate concepe funcționarea unor mașini, a organelor care constituie, într-un fel, inima mașinilor: arbori cotiți, cuplaje și angrenaje, transmisii, rulmenți, lagăre și arcuri. La actualul regim de lucru al mașinilor de înaltă productivitate, automatizate și cu comenzi electronice, materialele din care erau executate pînă nu de mult aceste organe de mașini sînt necorespunzătoare sau duc la o uzură foarte rapidă. De aceea se fac intense cercetări pentru descoperirea unor materiale noi, cu caracteristici fizico-mecanice superioare. Cercetările sînt îndreptate îndeosebi în domeniul unor materiale plastice cum sînt fenoplastele stratificate, rășinile epoxidice, poliamidele sau telonul armat. Ele arată că astfel de materiale plastice expuse influenței razelor Gama pot fi transformate din opace în transparente sau pot obține foarte bune proprietăți de lubrifiere.

Numeroase cercetări urmăresc elaborarea unor procedee cu ajutorul cărora se pot îmbunătăți proprietățile fizico-mecanice ale materialelor, metalelor și aliajelor folosite pînă în prezent. Progresele realizate în domeniul turnării arborilor cotiți se datoresc cercetărilor efectuate pentru elaborarea fontelor suprarezistente și îndeosebi a fontei cu grafit nodular. Aceasta are rezistențe foarte ridicate, care depășesc rezistențele oțelului de construcție. Față de rezistențe de ordinul a 60 kg/mm² la oțel s-au obținut fonte cu grafit nodular avînd o rezistență de 80 kg/mm², iar la șarje experimentale s-au obținut chiar 110 kg/mm². Aceste îmbunătățiri ale caracteristicilor de rezistență a fontelor se adaugă celorlalte proprietăți ale acestora: sensibilitatea redusă față de concentrarea tensiunilor și o mare capacitate de amortizare a vibrațiilor. De aceea fontele suprarezistente s-au impus în construcția arborilor cotiți, înlocuind din ce în ce mai mult oțelul. Cercetările întreprinse de Institutul TINTMAȘ din U.R.S.S. în domeniul tratamentelor mecanice de suprafață deschid noi perspective pentru îmbunătățirea calității arborilor cotiți turnați din fontă cu structură perlitică. Astfel, prin ecruisarea suprafeței cu jet de alice se obține o creștere cu circa 92 la sută a rezistenței la oboseală.

Puține organe de mașini pun probleme mai dificile proiectanților ca ambreiajele. Tipurile cunoscute sînt departe de a satisface cerințele mașinilor cu funcționare electronică și cu angrenare simultană și instantanee. De aceea se experimentează ambreiajele electromagnetice ce folosesc curenți turbionari. Ambreiajele electromagnetice cu pulbere și ambreiajele electrohidraulice au o largă aplicare în construcția mașinilor automate, asigurînd o pornire lină a acestora și transformîndu-se, în anumite condiții de lucru, în cuplaje rigide.

Noi cercetări au fost efectuate pentru a se elabora construcția unor angrenaje cu raport de transmisie foarte ridicat și cu capacitate portantă mare. Astfel, specialistul M. L. Novikov a inventat angrenajele care îi poartă numele. La angrenajele Novikov dinții în secțiune frontală au un profil format din arce de cerc. Aceste angrenaje înlocuiesc în cele mai bune condiții angrenajele cu dinți în evolventă. Angrenajele se construiesc în trei variante diferite, dintre care cea mai larg răspîndită în industrie se prevede a fi varianta cu dinți avînd profil convex, plasați pe roata conducătoare. Acest angrenaj va fi utilizat îndeosebi la construcția reductoarelor de turație și puteri mari, deoarece la el pierderile sînt de două ori mai mici decît la cele în evolventă. Ținînd seama de calitatea acestor angrenaje, un colectiv de la Institutul politehnic din Orașul Stalin a proiectat un reductor care folosește aceste angrenaje.

DE PESTE HOTARE

Inalta misiune a păcii

Nicicînd în istoria omenirii călătoria unui vas n-a fost socotită un eveniment atît de însemnat, n-a polarizat în asemenea măsură atenţia majorităţii omenirii ca în aceste zile cînd milioane şi milioane de oameni din întreaga lume urmăresc cu speranţă drumul motonavei „Baltika", prin apele Atlanticului. Căci prin solia pe care o poartă către cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite „Baltika" îndreptăţeşte pe deplin supranumele de „motonava păcii".

Există puternice indicii care prevestesc că actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. va rămîne înscrisă drept cea mai memorabilă şi mai însemnată sesiune din istoria de pînă acum a acestei organizaţii. Iniţiativa Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări socialiste de a desemna în fruntea delegaţiilor la Organizaţia Naţiunilor Unite pe cei mai de frunte şi mai reprezentativi conducători ai popoarelor lor a găsit un uriaş ecou în rîndul întregii opinii publice din numeroase state. S-a anunţat că, urmîndu-se exemplul ţărilor socialiste, au fost desemnaţi în fruntea delegaţiilor la actuala sesiune O.N.U. şi alţi conducători de state şi de guverne. In felul acesta fiecare din marile probleme care vor fi puse în dezbaterea Organizaţiei Naţiunilor Unite va putea fi discutată la nivelul cel mai înalt, în scopul adoptării unor hotărîri care să justifice pe deplin aşteptările popoarelor, dorinţa lor ca în întreaga lume să se instaureze ca un principiu călăuzitor al relaţiilor între state, coexistenţa paşnică bazată pe încredere reciprocă şi pe dezarmare generală şi totală.

Delegaţia ţării noastre la cea de a 15-a sesiune a Organizaţiei Naţiunilor Unite, condusă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, poartă, prin problemele pe care le propune a fi înscrise pe ordinea de zi a actualei sesiuni, puternicul mesaj de pace al întregului nostru popor. Poporul nostru priveşte cu optimism către viitor. „Analiza situaţiei internaţionale şi a raportului de forţe pe arena mondială — arăta de curînd tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în faţa deputaţilor Marii Adunări Naţionale — demonstrează că există premize serioase pentru a se face noi paşi pe calea promovării cauzei păcii. In jurul steagului luptei pentru coexistenţă paşnică, purtat cu hotărîre şi clarviziune de Uniunea Sovietică şi de celelalte state ale lagărului socialist, se raliază sute de milioane de oameni din lumea întreagă".

Optimismul nostru, încrederea în triumful păcii izvorăsc tocmai din aprecierea justă a uriaşelor forţe care militează pentru pace, din încrederea că tăria acestor forţe este în stare să zdrobească orice uneltire a celor ce vor să împingă omenirea într-un nou măcel sîngeros.

Pe motonava „Baltika" flutură în aceste zile, în briza Atlanticului, steagul roşu cu secera şi ciocanul, simbol al speranţelor omenirii, simbol al nădejdilor ei de pace. Pe motonava „Baltika" sînt reuniţi în aceste zile cîrmaci de frunte ai statelor socialiste. De aceea fiecare radiogramă pe care o primim de pe „Baltika", anunţînd activitatea delegaţiilor care se află pe bord, ne umple inima de încredere: nava păcii este cîrmuită de mîini sigure. Milioane şi milioane de oameni din întreaga lume au certitudinea faptului că delegaţii ţărilor socialiste nu vor precupeţi nici un efort şi că pentru fiecare dintre ei, aşa cum spunea de curînd tovarăşul Nichita Hruşciov, „Pacea şi prietenia între toate popoarele constituie un ţel atît de nobil încît nu trebuie să ne cruţăm eforturile pentru realizarea lui".

Realizările poporului coreean în domeniul învăţămîntului

In primii ani după eliberarea de sub jugul colonialismului japonez situaţia învăţămîntului coreean, ca şi a celorlalte domenii ale vieţii sociale, era foarte grea. In rîndul populaţiei adulte erau 2.300.000 de analfabeţi; numai 35% din copiii de vîrstă şcolară frecventau şcolile elementare. Existau numai 50 de gimnazii, trei şcoli tehnice şi nici o şcoală superioară.

Devenind stăpîn în ţara sa, poporul coreean sub conducerea partidului a înfăptuit reforme istorice. Au fost lichidate toate rămăşiţele sistemului vechi de învăţămînt, pus în slujba imperialismului japonez şi s-a introdus un sistem de învăţămînt nou, democratic. Au fost întocmite planuri şi programe de învăţămînt cu adevărat ştiinţifice, au fost editate manuale în limba coreeană. Metodele şi conţinutul învăţămîntului au fost de asemenea reorganizate în spirit democratic.

Datorită unei adevărate mişcări de masă, care a început în primăvara anului 1949, analfabetismul a fost lichidat. S-au înfiinţat multe şcoli elementare, şcoli pentru adulţi şi şcoli profesionale în cadrul fabricilor şi uzinelor, ceea ce a permis oamenilor muncii să studieze fără a ieşi din producţie. Astfel, faţă de anul 1944, numărul şcolilor elementare crescuse în anul 1949 de 2,8 ori, numărul şcolilor de 7 ani de 18,5 ori, al şcolilor medii tehnice de 9 ori. S-au înfiinţat 177 şcoli medii (sub ocupaţia japoneză nu a existat nici o asemenea şcoală) şi 15 institute de învăţămînt superior, printre care Universitatea „Kim Ir Sen".

In anul 1949, cea de a patra sesiune a primei legislaturi a Adunării Naţionale Supreme a hotărît, pe baza acestor succese, introducerea învăţămîntului elementar general şi obligatoriu începînd de la 1 septembrie 1950. Războiul dezlănţuit de către imperialiştii americani a împiedicat traducerea în viaţă a acestei hotărîri, ceea ce a adus mari prejudicii învăţămîntului public. In timpul războiului, în Coreea au fost distruse peste 90% din şcoli.

Călit în timpul războiului învăţămîntul s-a dezvoltat impetuos în anii de după război. In vederea asigurării unei dezvoltări continue a învăţămîntului, Partidul Muncii şi guvernul R.P.D. Coreene s-au ocupat în primul rînd de construcţia de şcoli. In primii trei ani de după armistiţiu au fost restaurate şi construite din nou peste 25.000 de clase, s-au pus în ordine laboratoarele şi materialul didactic. Incă în anul 1955 numărul elevilor şi al şcolilor a depăşit nivelul antebelic. In anul 1956 — ultimul an al trienalului — învăţămîntul elementar a devenit general şi obligatoriu. In 1958 s-a introdus sistemul învăţămîntului obligatoriu de 7 ani.

Cel de al treilea Congres al Partidului Muncii a hotărît îmbunătăţirea învăţămîntului tehnic şi introducerea predării bazelor tehnicii în toate şcolile de cultură generală, subliniind importanţa aplicării în practică a principiului: „muncind să învăţăm şi învăţînd să muncim". Elevii au început să studieze paralel cu obiectele de cultură generală şi cunoştinţe referitoare la industrie şi agricultură. In şcolile de toate gradele creşte legătura dintre învăţămînt şi munca în producţie.

Elevii din şcolile medii, cei din şcolile tehnice şi studenţii participă nemijlocit la munca de utilitate obştească. Şi pionierii iau parte la această muncă în cadrul „cincinalului pionieresc". Muncind, elevii se călesc din punct de vedere politic şi ideologic, învaţă să aplice just în practică cunoştinţele obţinute.

Cea de a VI-a sesiune a Adunării Naţionale Supreme a celei de a doua legislaturi, care a avut loc în octombrie 1959, a adoptat legea cu privire la reorganizarea sistemului de învăţămînt. Aceasta a constituit un eveniment important în dezvoltarea învăţămîntului coreean. Ţinînd seama de necesitatea legăturii organice dintre învăţămînt şi producţie, legea prevede înfiinţarea şcolilor tehnice de doi ani, precum şi a şcolilor tehnice superioare de doi ani.

In prezent s-a lărgit reţeaua şcolilor serale şi fără frecvenţă pentru adulţi.

Pentru pregătirea specialiştilor din domeniul artelor, educaţiei fizice şi al limbilor străine s-au înfiinţat şcoli speciale de artă, cultură fizică şi limbi străine. De asemenea, în vederea îmbunătăţirii pregătirii cadrelor pedagogice, s-a reorganizat sistemul de pregătire a acestor cadre.

In Coreea s-au desfiinţat taxele şcolare, iar studenţii şi majoritatea elevilor din şcolile medii tehnice primesc burse de la stat.

Succesele obţinute de poporul coreean în domeniul învăţămîntului reprezintă o mărturie concretă a superiorităţii orînduirii socialiste cît şi a politicii juste a Partidului Muncii în domeniul învăţămîntului public.

Grija permanentă a Partidului Muncii şi guvernului R.P.D. Coreene pentru învăţămîntul public, entuziasmul creator al oamenilor muncii, ajutorul dezinteresat şi sprijinul popoarelor din ţările socialiste creează premisele unor noi şi încă mai mari succese în educarea tinerei generaţii a Coreei în spiritul socialismului şi comunismului.

BI UN KEL

Pe veci în clasa a 10-a „B"

In cursul săptămînii trecute toate ziarele au publicat o ştire emoţionantă sosită din Uniunea Sovietică. Ştirea — intitulată „Fapta eroică a unei eleve sovietice" — anunţă că Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat-o pe Valentina Novikova, fostă elevă în clasa a X-a a unei şcoli-internat din regiunea Kursk, cu „Medalia de onoare" pentru curajul şi abnegaţia de care a dat dovadă la salvarea unor copii în timpul unui incendiu.

Valentina Novikova se afla în vacanţă în satul său natal, Urusî. In sat izbucnise un incendiu. Ea a intrat prima în casa care ardea şi, înfruntînd flăcările puternice şi fumul care o îneca, a reuşit să scoată din foc un copil de două luni. Aflînd că în casa vecină, care luase de asemenea foc, se afla un băieţel, fără să pregete o secundă ea s-a aruncat în flăcări şi l-a salvat şi pe acesta.

In tot timpul incendiului, riscîndu-şi viaţa, ea a continuat să scape din flăcări avutul colhoznicilor. Din pricina prăbuşirii acoperişului, Valea a căpătat arsuri puternice. Cu toată îngrijirea medicilor ea nu a putut fi salvată.

Valea Navikova a învăţat patru ani la şcoala-internat din Sudjansk. Şcoala, Organizaţia de pionieri, Comsomolul i-au insuflat însuşirile proprii tinerei generaţii a constructorilor comunismului.

★

In clasa a X-a „B" a Şcolii-internat din Sudjansk, regiunea Kursk, se află un portret înrămat. Portretul înfăţişează o fată cu o pieptănătură modestă, cu o figură deschisă, cu o privire gînditoare, concentrată. Este Valea Novikova.

Valea a venit la şcoala-internat chiar în primul an în care s-a deschis aceasta. A adus-o bunica ei, Avdotia Egorovna. Valea nu avea alte rude. Tatăl ei a fost împuşcat de către Gestapo în anul 1943, din cauza legăturilor lui cu partizanii. Curînd după aceea i-a murit şi mama. Valentina, care avea atunci doi ani, a fost crescută de bunica ei.

La şcoala-internat Valea părea că nu se deosebeşte cu nimic de colegele ei. Era modestă, conştiincioasă, tăcută. Dar anii copilăriei ei grele lăsaseră o urmă — era mai matură decît cei de o vîrstă cu dînsa.

La sfîrşitul anului 1958, în clasă s-a creat o organizaţie de comsomol. Printre primii comsomolişti s-a numărat şi Valea.

In primăvara acestui an, comsomoliştii au purtat o discuţie cu tema: „In viaţă este totdeauna loc pentru fapte eroice". Nimeni n-a rămas pasiv sau indiferent la această discuţie. Unul după altul elevii s-au grăbit să-şi exprime punctul lor de vedere, să arate ce înseamnă pentru ei o faptă eroică, ce înţeleg prin dîrzenie, prin curaj. A luat cuvîntul şi Valea Novikova.

Pentru a înfăptui o faptă eroică — a început ea — trebuie să-ţi educi curajul. A fi un om curajos înseamnă a fi dîrz, neînfricat, înseamnă a îndura lipsurile, nenorocirile fără plînsete şi lacrimi. Curajul constă şi în a spune tovarăşilor adevărul în faţă şi în a-ţi recunoaşte greşelile, şi în a-i ajuta pe cei care au nevoie de ajutor.

Valea a povestit despre o carte care o pasionează, — „Onoarea comsomolistă" — despre fapta curajoasă a eroului principal al cărţii, Saşa Konovalov, care s-a aruncat în foc pentru a salva bunurile statului.

— Oare noi nu sîntem în stare de o astfel de faptă? Pentru mine, chipul lui Saşa Konovalov va fi întotdeauna un exemplu — a spus Valea Novikova în încheierea cuvîntului ei.

Nu ştiau atunci nici Valea, nici colegii şi profesorii ei că peste două luni ea va repeta fapta eroului său preferat, că va salva din flăcări, cu preţul vieţii, doi copii.

A plecat în vacanţă. In satul ei natal toţi o cunoşteau pe Valea şi ea îi cunoştea pe toţi. Consătenii ei se bucurau că fata învaţă, că a ieşit la un drum larg, luminos. In zilele vacanţei Valea a strîns recolta împreună cu colhoznicii, a lucrat la culturile de sfeclă de zahăr.

— Ce-ai vrea să devii? — a întrebat-o o dată, la arie, una dintre colhoznicele cu care lucra.

— Inainte de toate aş vrea să devin un adevărat om sovietic.

— Asta se înţelege de la sine.

— Şi apoi visez să intru la Institutul horti-legumicol, să mă întorc în colhoz şi să cultiv grădini. N-am să las pustie nici o rîpă, nici o viroagă...

★

Printr-un ordin al şcolii-internat din Sudjansk, Valentina Novikova a fost înscrisă pe veci în catalogul clasei a X-a „B". La sfîrşitul fiecărei săptămîni are loc un apel solemn. In timpul apelului, atunci cînd se pomeneşte numele Valentinei Novikova, un elev iese din rînduri şi, în poziţie de drepţi, în tăcerea deplină, pronunţă limpede:

— „A pierit de moartea celor viteji, salvînd din flăcări doi copii".

Vorbind despre Valea elevii şcolii-internat din Sudjansk spun: „Niciodată nu o vom uita pe Valea Novikova, fiică neînfricată a patriei noastre, educată de Comsomolul leninist. Ea va fi pururi pentru noi un exemplu".

Ea va fi un exemplu pentru tot tineretul sovietic.

G. ARSENOV

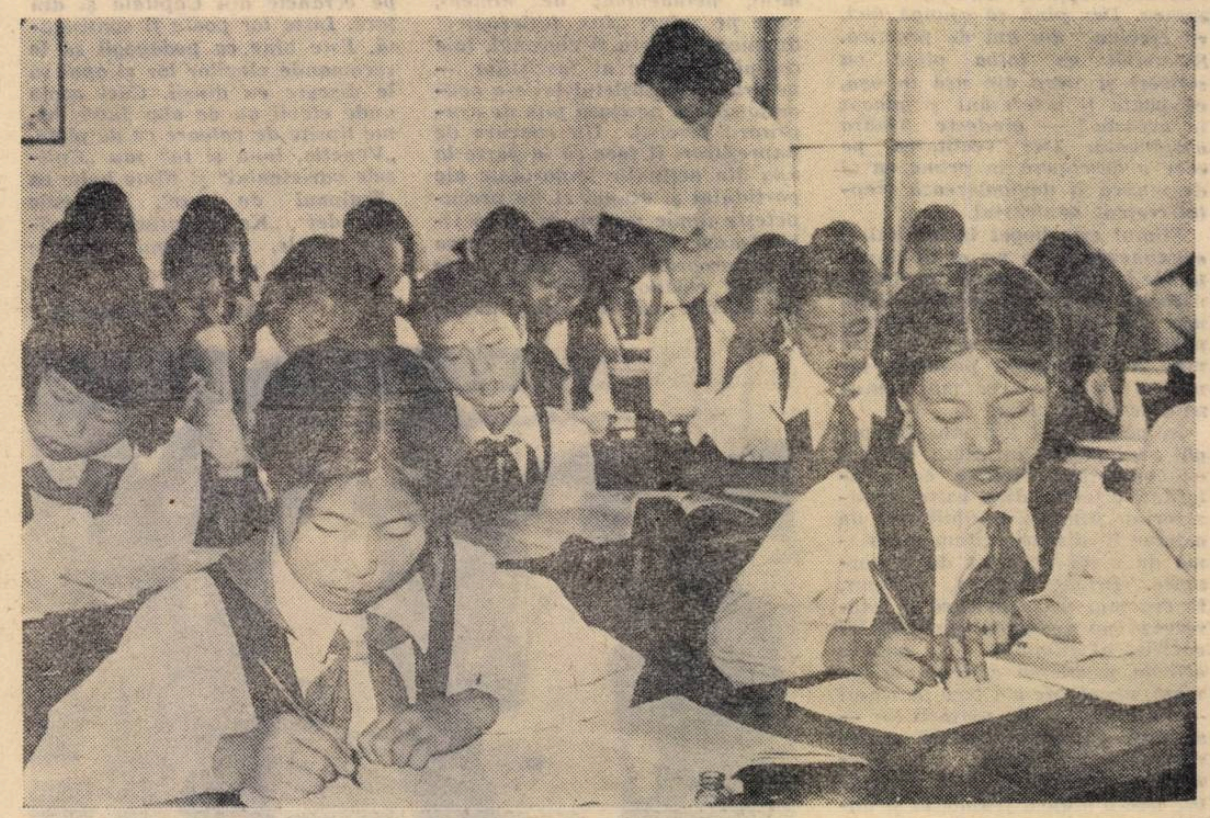

Prima lecţie la Şcoala medie nr. 4 din Phenian, una din sutele de şcoli construite în ultimii ani în R.P.D. Coreeană.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii - Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 579 — vineri 23 septembrie 1960 — 8 pagini 25 bani

PACEA dorința popoarelor

PACEA — climatul necesar înfăptuirii marilor idealuri de progres social și cultural, pacea necesară popoarelor lumii este bunul cel mai de preț al omenirii. Pacea înseamnă însăși viața și este firesc să lupte pentru ea toate generațiile care vor ca ea să înflorească, să se întărească.

Iată de ce actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care va discuta cele mai variate aspecte ale problemei menținerii păcii în lume, reține cu atîta intensitate atenția opiniei publice internaționale. Eveniment politic de însemnătate excepțională, sesiunea întrunește delegațiile a 96 de țări membre ale O.N.U.-ului, din care aproximativ un sfert sînt conduse de personalități politice de cea mai înaltă competență.

Vestea că N. S. Hrușciov și alți conducători de frunte din statele socialiste, printre care tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, precum și conducătorii altor țări iubitoare de pace au venit să-și dea contribuția la rezolvarea problemelor majore ale zilelor noastre în cadrul Adunării Generale a stîrnit un uriaș val de admirație și aprobare. Cu toate că guvernul S.U.A. pregătise o atmosferă de tăcere și neospitalitate în jurul delegațiilor țărilor socialiste, ziarele comentează cu febrilitate prezența la New York a lui N.S. Hrușciov, Gh. Gheorghiu-Dej, Todor Jivkov, A. Novotny, W. Gomulka, János Kádár și alții. Ele apreciază inițiativa șefului statului sovietic de a participa personal la lucrările actualei sesiuni ca o oglindire clară a dorinței Uniunii Sovietice de a schimba evoluția politicii internaționale în scopul slăbirii încordării în relațiile dintre state. „Această inițiativă — scrie ziarul indian „Jugantar" nu trebuie ignorată, ci trebuie folosită în întregime".

Declarația făcută de N. S. Hrușciov la sosirea sa în New York, în care își exprimă convingerea că vor putea fi găsite căi echitabile care să consolideze pacea în întreaga lume, că relațiile sovieto-americane și deci relațiile dintre toate popoarele se pot îmbunătăți — este apreciată de opinia publică internațională ca o vie chemare la înțelegere și cooperare, ca o reflectare a intențiilor delegației sovietice de a depune eforturi în vederea rezolvării celei mai arzătoare probleme la ordinea zilei: pacea. „Premierul sovietic cheamă din nou la dezarmare generală și totală", „Hrușciov își exprimă convingerea că relațiile sovieto-americane se vor îmbunătăți" — cu asemenea titluri se comentează în presa internațională declarația și prezența lui N. S. Hrușciov la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Privirile pline de speranțe ale popoarelor din întreaga lume sînt ațintite acum, cînd începe larga dezbatere politică în cadrul sesiunii, spre reprezentanții Uniunii Sovietice și ai celorlalte țări socialiste, care în atîtea rînduri s-au dovedit apărătoare vajnice ale păcii. Atitudinea fermă în favoarea păcii manifestată de statele socialiste este determinată de însuși caracterul orînduirii socialiste, al cărei scop suprem este o viață mai bună pentru masele largi ale muncitorilor, țăranilor și intelectualilor. Pentru a făuri această viață este nevoie de o uriașă muncă constructivă, ce se poate duce numai în condiții de pace. O muncă ale cărei roade sînt închinate poporului și pe care poporul nu le vrea distruse prin războaie. În statele lagărului capitalist, în care destinele popoarelor se află în mîinile exploatatorilor, masele muncitoare năzuiesc de asemenea cu ardoare spre pace: pentru ca toți copiii să aibă copilărie, pentru ca mamele și soțiile să nu mai verse lacrimi pe mormintele fiilor și soților deveniți carne de tun.

În întreaga lume crește, ca un uriaș val, protestul popoarelor împotriva uneltirilor la război, împotriva acțiunilor agresive ale cercurilor imperialiste interesate în stoarcerea de profituri de pe urma înarmărilor. Oamenii cinstiți și lucizi din toate țările văd într-un eventual război o calamitate pentru omenire. De aceea, sperînd într-o rezolvare înțeleaptă a problemelor cooperării între popoare, lumea întreagă a așteptat cu nerăbdare actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., salutînd cu bucurie prezența la adunare a solilor păcii — N. S. Hrușciov, Gheorghe Gheorghiu-Dej și ceilalți conducători ai delegațiilor statelor socialiste.

În lucrările desfășurate pînă în prezent au fost primite, după cum se știe, ca membre ale Organizației Națiunilor Unite încă 14 state care și-au cucerit prin luptă dîrză independența. Faptul că în prezent aproape jumătate din țările membre ale O.N.U. sînt țări afro-asiatice care au luptat eroic pentru libertate asigură în componența O.N.U. un mai mare echilibru favorabil rezolvării problemelor menținerii păcii.

Popoarele și-au arătat satisfacția că pe ordinea de zi a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite figurează probleme care privesc direct stabilirea unor raporturi normale între state, a unor relații de coexistență pașnică, evitarea războaielor în lume — fierbinți năzuințe ale popoarelor. Numeroșii locuitori newyorkezi care zilele acestea au demonstrat în fața clădirii O.N.U. — au dat glas dorințelor de pace ale tuturor popoarelor din lume: „Pace, pace!, nu vrem război!", „Trăiască colaborarea dintre S.U.A. și U.R.S.S. în domeniul păcii!".

Oamenii muncii din țara noastră, alături de toți oamenii cinstiți din lume, doresc fierbinte ca actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, la care și-au dat întîlnire atîția soli ai păcii, să determine un serios progres în asigurarea unei păci veritabile și durabile în lume.

În dimineața anului școlar

Sînt frumoase clipele care încep cînd fumul nopții se destramă și candelele spînzurate cu fire de nimic pe înălțimi se sting pe rînd; e frumoasă erupția de culori a zorilor ce parcurg toată gama curcubeului; e frumoasă imensa, senina, înalta curbă a bolții cerești ce se desface larg, împingînd în depărtări marginile orizontului; sînt frumoase orele dimineții cînd natura e limpede, luminoasă, curată.

Pentru copiii cu ghiozdane și genți primele zile de școală, această minunată dimineață a anului școlar, sînt mai fermecătoare, mai senine decît oricînd. A început școala — și printre cei ce se cheamă Ionuț sau Gheorghe sau Maria, printre copiii strungarului sau ai țăranului nu se mai află băiețelul cu ochii în lacrimi, cu picioarele goale, cu pantalonii prinși într-o bretea peste cămașa zdrențuită, privind cu jind, din poarta casei dărăpănate, la cei care se îndreaptă spre locul acela tainic și plin de vrajă numit școală și simțit, în neștiința vîrstei, ca un dar minunat ce i se refuză. Nu! Acesta e un vis urît, apus de mult. Altele sînt imaginile pe care le creează vremea noastră în aceste prime zile de școală. Am să vă arăt cîteva din ele

In sat la Căciulați

În dimineața aceea o boare de vînt a venit de peste cîmp, de peste linia ferată, foșnind prin haturile de porumb, a intrat prin fundul ogrăzii oftînd prelung în frunzișul copacilor, a atins cu o aripă șura de paie, a încercat cu degete nevăzute puterea ușilor și s-a tot dus șuierînd încetișor o melodie numai de ea știută.

Ion al lui Gulună s-a trezit, a ieșit din casă și s-a așezat pe prispă. După el a venit femeia, cu un teanc de cărți în brațe. Au prins a vorbi încet, în șoaptă. Răsfoiesc cu mîinile aspre, bătătorite de muncă, cărțile noi, învelite frumos în hîrtie albastră. Sînt cărțile de școală pe care le-au primit copiii lor.

— Asta e pentru cel mare — spune mama, punînd degetul pe carte.

— Fii om de înțeles, femeie. Nu vezi ce scrie aici? — clasa a VI-a. Cel mare e-ntr-a VII-a.

Chipurile, se ceartă. Dar le vine să rîdă și le place să se ciorovăiască. Copiii lor au cărți frumoase, primite în dar. Părinții se bucură și ar sta mereu să le privească, să le mîngîie cu privirea. El, cînd era mic, avea o „citire" flendurită, pe care învățaseră toți frații înainte.

La Școala medie din Titu

Există un obicei la care nici un profesor n-ar renunța. În primele zile de școală, înainte de a începe lecția, la prima revedere cu clasa, simte nevoia să-și fure cîteva clipe din lecție pentru o discuție amicală cu copiii. Dascălul se plimbă printre bănci și stă de vorbă cu școlarii. În această convorbire caldă se află ceva din frumusețea unei discuții dintre un părinte și copiii săi.

Așa a fost la clasa XI-a a școlii din Titu.

— Băieți, sînteți în ultima clasă. Pentru voi se apropie timpul cînd va trebui să vă alegeți drumul în viață.

Și despre aceasta au vorbit apoi. Cuvintele elevilor au fost răspicate, limpezi și sigure. Este impresionantă certitudinea cu care acești tineri vorbesc despre împlinirea visurilor lor de viitor. În fața celor de „vîrsta la care toată lumea face poezii" porțile viitorului sînt larg deschise. Numeroasele drumuri pe care vor porni au aceeași țintă, același țel. Pe unul dintre elevi îl pasionează misterul mașinilor automate care gîndesc la comanda omului. Visează giganți de oțel conduși cu o simplă apăsare de buton și se vrea printre aceia ce cunosc hățișul de mecanisme fine, specific ciberneticii, și limbajul enigmatic al calculelor superioare. Nu are nici o îndoială că va reuși. Trebuie să îndeplinească o singură condiție, pe care și-a scris-o apăsat pe prima pagină a caietului de notițe: „Să învăț, să învăț bine!"

★

Dimineața acestui an școlar, pe care o trăiesc copiii — ei înșiși dimineți ale vieții — este fermecătoare și senină pentru că, alături de razele dimineții, îi luminează zorile unei lumi noi.

Octavian Buzescu

PEDAGOGII STUDIAZA PROIECTUL NOULUI STATUT AL SINDICATELOR

Cu viu interes

Oamenii muncii din învățămînt au luat cunoștință cu mare interes de conținutul proiectului noului Statut al Sindicatelor care, după o largă dezbatere în masa membrilor de sindicat, va fi supus aprobării celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor.

Necesitatea elaborării unui nou Statut a fost determinată de profundele transformări intervenite în ultimii ani în viața economică și socială a țării noastre. Prin traducerea în viață a politicii partidului de industrializare socialistă, de transformare socialistă a agriculturii și de desfășurare a revoluției culturale, a fost creată în țara noastră baza economică a socialismului.

Proiectul noului Statut subliniază cu claritate rolul important pe care-l au sindicatele în viața economică și socială a țării. „In condițiile regimului nostru democrat-popular — arată proiectul — unde puterea aparține oamenilor muncii, iar clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat, sindicatele participă în modul cel mai activ la construcția de stat economică, socială și culturală a țării. Ele se ocupă de rezolvarea tuturor problemelor legate de îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă, de trai și de cultură ale oamenilor muncii. Toate legile privitoare la aceste probleme sînt elaborate cu participarea directă a sindicatelor, iar hotărîrile în aceste domenii sînt adoptate de organele de stat centrale și locale, de comun acord cu organele de conducere ale sindicatelor".

Referindu-se mai departe la sarcinile ce revin sindicatelor pe linie culturală, proiectul arată că acestea educă oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar; desfășoară activitate cultural-educativă în rîndurile celor ce muncesc pentru creșterea conștiinței lor comuniste, pentru dezvoltarea atitudinii socialiste față de muncă și de proprietatea obștească; contribuie la ridicarea nivelului tehnico-profesional și de cultură generală al muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor.

In școlile medii din orașul Rm. Vîlcea proiectul noului Statut a fost afișat la gazetele de perete alături de fotomontaje care oglindesc succesele dobîndite de oamenii muncii din patria noastră, mobilizați de sindicate și îndrumați de organizațiile de partid. In aceste fotomontaje un loc de frunte îl ocupă realizările oamenilor muncii din regiune, printre care construcția Combinatului de produse chimice de la Govora, exploatarea gazului metan și a petrolului în ținuturile Olteniei, valorificarea lemnului în fabricile de placaje și mobilă, noile construcții de școli etc.

Congresul al IV-lea al Sindicatelor este întîmpinat de membrii de sindicat din școlile raionului Rm. Vîlcea cu rezultate bune în munca de școlarizare. 96 la sută din absolvenții clasei a IV-a au venit la 15 septembrie în școli pentru a urma în continuare clasa a V-a. Învățătorii și profesorii s-au angajat să-și intensifice munca, pentru a ridica acest procent pînă la sută la sută.

Deosebit de interesantă a fost discuția pe care au purtat-o pe marginea proiectului noului Statut mai mulți învățători și profesori, activiști obștești, aflați la clubul Sindicatelor de învățămînt din Capitală în ziua publicării proiectului în ziarul „Munca".

Citind proiectul noului Statut ei s-au oprit în mod deosebit asupra prevederilor care tratează despre drepturile și îndatoririle membrilor de sindicat. Astfel, potrivit prevederilor din proiect fiecare membru de sindicat, pe lîngă faptul că are dreptul să participe la întreaga activitate a organizației sindicale, poate să se adreseze cu cereri și propuneri organelor de conducere ale sindicatelor privind orice problemă de producție, de condiții de muncă și de trai, de deservire social-culturală; să ceară organelor de conducere ale sindicatelor să-i sprijine în caz de neîndeplinire de către conducerea întreprinderii sau instituției a prevederilor contractului de muncă, sau în caz de încălcare a legislației muncii. Potrivit reglementărilor în vigoare, membrii de sindicat au dreptul la tratament și odihnă în stațiunile balneoclimaterice. Proiectul prevede de asemenea multe alte drepturi ce revin membrilor de sindicat.

Printre datoriile stabilite în proiectul noului Statut privind participarea activă la înfăptuirea sarcinilor profesionale, la respectarea legalității populare, la vigilența față de uneltirile dușmanilor clasei muncitoare, la slujirea cu credință a patriei se înscrie și obligația de a participa activ la viața și activitatea sindicatului, de a respecta disciplina și democrația muncitorească.

Mulți învățători și profesori au relevat contribuția pe care au adus-o sindicatele din învățămînt la desfășurarea revoluției culturale. Ei au arătat succesele obținute de cadrele didactice în instruirea și educarea tineretului, în pregătirea lui pentru viață, ca și în domeniul răspîndirii științei și culturii în rîndul celor ce muncesc.

Studierea prevederilor proiectului noului Statut al sindicatelor — a arătat tov. N. Pătuleanu, directorul Clubului — va ajuta la mai buna orientare a activității clubului. Înțelegem, de pildă, că este necesar să se organizeze mai multe acțiuni în sprijinul activității profesionale a membrilor de sindicat din școlile serale, în sprijinul muncii educative din școli etc.

De asemenea, clubul s-a angajat să dezvolte activitatea culturală. In cinstea Congresului corul își îmbogățește repertoriul și organizează mai multe spectacole pentru cadrele didactice și membrii lor de familie, echipa de teatru a pus în repetiție piesa „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale, iar teatrul de păpuși pregătește noi spectacole pentru copii.

Multe scrisori venite în ultimul timp la redacția gazetei noastre vorbesc despre inițiativele luate în cinstea Congresului Sindicatelor. Membrii de sindicat din unele școli sătești ale raionului Topoloveni, bunăoară, s-au angajat să-și sporească contribuția la organizarea activității culturale, să lege mai strîns această activitate de sarcinile transformării socialiste a agriculturii. Învățătorii și profesorii din raionul Oltenița organizează brigăzi științifice, brigăzi artistice de agitație, conferințe, popularizează și răspîndesc cartea agrotehnică.

Studiind cu interes proiectul noului Statut al Sindicatelor, cadrele didactice se pregătesc pentru o dezbatere rodnică, pentru a putea face propuneri cît mai valoroase pe marginea lui.

Acțiunea de dezbatere a proiectului noului Statut al Sindicatelor constituie un prilej de îmbunătățire a activității organizațiilor sindicale din învățămînt, de atragere a fiecărui membru de sindicat la îmbunătățirea activității lui profesionale și social-culturale.

R. Constantin

Pe adresa redacției

Cele mai multe din scrisorile sosite la redacție în ultima săptămînă vorbesc despre sărbătoarea deschiderii anului școlar, despre emoția cu care au pășit din nou pragul școlii elevii și pedagogii, despre bucuria cu care au fost primite minunatele daruri ale partidului — manualele noi, cu coperțile lor viu colorate, cu paginile încărcate de cunoștințe, care mîine vor fi aplicate în viață de cei ce le descifrează azi tainele.

In lumina aurie de toamnă — ne scrie tov. Petre Gh. Bădescu *din Vedea — curtea noului local al școlii medii din comună fremăta, în ziua deschiderii cursurilor de bucuria copiilor. Peste tot veselie, voie bună. In ochii tuturor — ai elevilor, ai învățătorilor și profesorilor, ai părinților — strălucea bucuria pentru darurile aduse de acest început de an școlar: o școală nouă — înzestrată cu mobilier modern, cu laborator și atelier — manuale școlare gratuite.*

— Sîntem tare mîndri că vom fi prima promoție a școlii medii din comuna noastră — au spus elevii clasei a VIII-a.

La fel de mîndri sînt și elevii celorlalte clase. Și au de ce: nu-i puțin lucru o nouă școală, medie, și manuale gratuite.

Pe poarta Școlii de 7 ani din comuna Săcele, raionul Novaci, — spune în scrisoarea sa corespondentul nostru Emanoil Cinteză *— au pășit în prima zi de cursuri pionieri și școlari veseli, cu brațele pline de flori. Au dăruit din ele pedagogilor, au împodobit cu ele catedrele și băncile claselor sau le-au pus în brațele celor nou veniți — elevii clasei I-a.*

Un moment deosebit de emoționant a fost acela al primirii manualelor. S-au bucurat de el nu numai copiii, ci și părinții lor.

— Sîntem recunoscători partidului și guvernului pentru grija ce o poartă copiilor noștri — a spus muncitorul I. Burlan, în numele părinților elevilor, angajîndu-se să sprijine școala și cadrele didactice în nobila lor muncă de educare a tinerei generații.

Un soare vesel lumina puternic curtea Școlii de 7 ani din comuna Alioș, raionul Lipova, în care, în ziua deschiderii anului școlar, erau adunați peste 200 de elevi români și germani, profesorii și părinții lor. Așa începe scrisoarea pe care a trimis-o la redacție corespondentul nostru Francisc Wild.

Curînd școlarii s-au orînduit în careu și a început festivitatea deschiderii cursurilor. Un ropot de aplauze i-a întîmpinat pe micii școlari ai clasei I-a, care, conduși de fosta lor educatoare de la grădiniță și de părinți, și-au făcut apariția, în ordine, pe poarta școlii. Au fost întîmpinați cu flori, cu cuvinte calde de bun venit.

A vorbit apoi directorul școlii și după el, pe rînd, elevi și părinți.

— Mulțumim din suflet partidului nostru drag pentru dragostea și atenția deosebită pe care ne-o poartă nouă, pionierilor și școlarilor, pentru cărțile pe care ni le-a dăruit, pentru condițiile minunate de învățătură pe care ni le creează — au spus elevii. Ne luăm angajamentul să fim demni de toate acestea: să învățăm bine, să fim harnici și silitori, să creștem oameni vrednici.

Cuvintele lor au fost acoperite de aplauze furtunoase, peste care s-au ridicat apoi voci însuflețite intonînd limpede, cu dragoste, cîntecul „Partid iubit, părinte bun".

Peste 1.000 de elevi — ne scrie tovarășa Viorica Ene *— s-au strîns, în prima zi a anului școlar, în careul din curtea Școlii medii nr. 2 din Caracal. Fluturau cravatele roșii, străluceau gulerele albe, florile puneau pretutindeni pete vesele, colorate.*

Se părea că festivitatea deschiderii cursurilor nu se deosebește prin nimic de festivitățile organizate la fel, la jumătatea lunii septembrie, an după an. Dar n-a fost așa. In anul acesta s-a întîmplat aici, ca și la toate școlile din țară, un lucru nou, plin de adînci și minunate semnificații: copiii, toți copiii, au primit în dar, din partea partidului, cărțile din care vor învăța atîtea lucruri noi, pline de tîlcuri bogate. Și va fi mereu așa, de acum înainte, la fiecare început de an școlar.

Despre aceasta au vorbit cu emoție la sărbătoarea începerii cursurilor și elevii, și părinții, și oaspeții care au ținut să fie în această zi alături de elevi și profesori, și directoarea școlii, tovarășa Maria Ionescu, deputată în Marea Adunare Națională.

Plini de însuflețire au pășit apoi elevii și profesorii în clasă, hotărîți să înceapă — și să sfîrșească — cu succes munca acestui nou an școlar.

La Școala elementară nr. 1 din Cîmpulung-Moldova se distribuie manualele

EDUCAȚIA ȘI PACEA

Trăim în epoca minunată în care ideile socialismului atrag milioane de oameni din toate continentele, luminîndu-le calea spre libertate, bunăstare și progres. Masele largi de oameni cinstiți privesc cu admirație și bucurie realizările epocale ale popoarelor care, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, au rupt pentru totdeauna cu trecutul de umilință și asuprire și își făuresc singure viitorul, salută cu satisfacție lupta de eliberare națională și socială, ce ia amploare într-un număr tot mai mare de țări coloniale.

Dar stăpînii sacului cu bani nu privesc și nu pot privi cu sînge rece toate acestea și de aceea încearcă să denigreze realizările statelor socialiste, să dezinformeze popoarele asupra realităților socialiste. In același timp, ei zăngănesc cu înverșunare armele războiului rece și cald, în dorința de a-și menține privilegiile și a putea stoarce profituri tot mai mari.

Popoarele lumii sînt hotărîte să trăiască în pace, pentru a se bucura de viață. Ideea coexistenței pașnice a cuprins masele de multe milioane. Popoarele sînt convinse că numai relațiile pașnice dintre state, spiritul de cooperare și înțelegere reciprocă sînt propice progresului, făuririi bunăstării generale. „Să transformăm săbiile în pluguri" — acesta este îndemnul care pleacă din inimile popoarelor socialiste către popoarele întregii lumi.

Pacea, întronarea ei pe vecie pe pămînt și evitarea războaielor au devenit în zilele noastre lucruri pe deplin posibile. Întărirea considerabilă a puterii economice și politice a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, prestigiul uriaș, încrederea de care acesta se bucură în lume datorită politicii consecvente și sincere de apărare a păcii sînt tot atîtea elemente care duc la zădărnicirea planurilor agresive ale cercurilor imperialiste, la preîntîmpinarea și excluderea războaielor din viața societății.

Statul nostru democrat-popular, ca stat al lagărului socialist, se afirmă ca un factor activ în lupta pentru menținerea păcii în lume, pentru evitarea războaielor și rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor litigioase dintre state. Politica partidului și statului nostru, bazată pe aceste nobile idei, este larg sprijinită de masele muncitoare, care nu vor să devină carne de tun și care doresc să muncească și să construiască în liniște. Dragostea pentru pace este sădită în inimi, în conștiințe, din cea mai fragedă vîrstă, din anii de școală, prin grija partidului și statului nostru. Cadrele didactice, apărătoare fervente ale politicii de pace a partidului și statului nostru, educă tineretul în spiritul dragostei nețărmurite pentru cuceririle poporului nostru, al stimei profunde față de popoarele întregii lumi, în spiritul urii împotriva războiului și a celor ce uneltesc noi războaie aducătoare de moarte și distrugere a valorilor materiale și culturale dobîndite prin truda maselor. Cu vie satisfacție au primit oamenii școlii inițiativa țării noastre cu privire la înscrierea pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Generale a O.N.U. a problemei „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare". Discutarea sinceră a acestei probleme va contribui la orientarea educației tineretului pe baza ideilor coexistenței pașnice, dezaprobării spiritului militarist și a oricăror forme de propagandă războinică.

Școala noastră nouă promovează larg în educarea și instruirea tineretului ideea luptei pentru pace, înțelegere și cooperare între popoare. Manualele și programele școlare reliefează cu tărie bogățiile materiale și spirituale ale popoarelor, lupta de veacuri a poporului nostru și a tuturor popoarelor lumii pentru libertate și progres social, suferințele pe care le-au pricinuit războaiele și provocatorii acestora oamenilor pașnici, țărilor din lumea întreagă, prejudiciile aduse de ele civilizației umane.

In predarea istoriei celorlalte popoare sînt arătate cu obiectivitate năzuințele acestora spre progres, particularitățile lor specifice în domeniul limbii, portului, obiceiurilor, culturii, subliniindu-se faptul că principalul element care le apropie este dragostea unanimă pentru pace, libertate și progres.

Tineretul nostru învață în școală să prețuiască și să stimeze popoarele lumii pentru contribuția adusă la îmbogățirea tezaurului cultural-științific și artistic al omenirii. Studiind viața și opera marilor savanți, a creatorilor din domeniul artei și literaturii, a luptătorilor pentru progresul societății, pentru realizarea noilor idei ale umanității, elevii doresc să urmeze exemplul acestora.

Compunerile ce li se dau școlarilor, textele din cadrul analizelor gramaticale și chiar problemele de matematică, de fizică ori de chimie împlinesc nu numai scopurile instructive ale școlii, dar și cele educative, dezvoltînd sentimentul de dragoste pentru viața pașnică, pentru pace în lumea întreagă. Ele vorbesc despre frumusețile și bogățiile patriei noastre și ale altor țări, despre comorile culturale ale fiecărui popor, despre binefacerile muncii în condiții de pace, despre nenorocirile pe care le pricinuiește omenirii războiul.

Pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă valoarea înfăptuirilor de pînă acum ale oamenilor muncii, pentru a-i învăța pe cei mici să îndrăgească munca constructivă, copiii noștri sînt puși ei înșiși să creeze, să construiască, să participe direct la munca săvîrșită în scopuri pașnice. Începînd cu jocurile preșcolarilor — care clădesc din cuburi, din nisip sau plastilină „case", „poduri", „uzine" și continuînd cu munca mîinilor îndemînatice care repară cu pricepere mobilierul școlii, „fabrică" tot felul de obiecte utile vieții de toate zilele, cu activitățile tinerilor membri ai cercurilor tehnice, care construiesc cu toată seriozitatea vîrstei aparate și instalații, mașini și utilaje în stare de bună funcționare — dar mai ales cu munca în producția industrială sau agricolă a școlarilor, care le oferă prilejul să-și aducă contribuția, alături de vîrstnici, la producerea bunurilor societății — toate aceste mijloace, folosite larg de școală, au darul să-l formeze pe viitorul constructor, să formeze oameni care știu să prețuiască roadele muncii constructive, care știu să le păzească, să le respecte, să le apere.

Acțiunile de folos obștesc, munca patriotică pe șantierele de construcții, pentru înfrumusețarea străzilor, cartierelor, orașelor și satelor noastre — ce altceva sînt decît o participare directă a celor mici la marile realizări ale poporului, un mijloc eficace de a le dezvolta dragostea și respectul față de acestea, față de munca constructivă?

In vederea cultivării spiritului de prietenie cu celelalte popoare — element de seamă în educarea dragostei pentru pace — în școlile noastre s-au statornicit multe tradiții care leagă pe copiii din R.P.R. de copiii din alte țări. Una din cele mai îndrăgite tradiții este sărbătorirea Zilei internaționale a copilului. Participînd la manifestările cultural-artistice organizate cu acest prilej, elevii sînt ajutați să aprecieze și să îndrăgească cultura și munca pașnică creatoare a acestor popoare, să se apropie sufletește de ele.

Un viu interes au stîrnit întotdeauna în rîndul școlarilor și expozițiile internaționale de desene, ele avînd, printre altele, un serios aport la educarea în spiritul prieteniei cu toate popoarele. In acest an, de pildă, la expoziția organizată de M.I.C. în București au fost prezente, alături de desenele elevilor din școlile noastre, și creații ale copiilor din 17 țări ale lumii. Numeroșii școlari care au vizitat expoziția au putut desprinde din tematica acestor desene dragostea popoarelor pentru frumos și adevăr, pentru viața pașnică, pentru munca constructivă. Desenele elevilor noștri trimise la expozițiile internaționale din alte țări — India, Olanda, Franța, Italia, U.R.S.S., R. P. Ungară, Mexic, Anglia, Australia, R. P. D. Coreeană — au contribuit și ele în mod substanțial la apropierea copiilor țării noastre de cei din alte părți ale lumii.

MARCEL CHIRNOAGĂ : Lecție de desen

Intrecerea pe terenurile de sport, viața și activitatea dusă în comun în taberele internaționale pentru pionieri și școlari sînt de asemenea forme prin care elevii din țara noastră, împreună cu elevi din alte țări, contribuie la apropierea între popoare, la lupta acestora pentru pace. Serbările, focurile de tabără, serile cîntecului și dansului, sînt tot atîtea prilejuri de întărire a prieteniei tineretului nostru școlar cu tineretul din alte țări. Entuziasmul, dăruirea totală cu care tinerii din școlile noastre participă la asemenea acțiuni este dovada educației umanitare care li se face în școala noastră nouă, socialistă.

Schimbul de albume și fotografii, de insigne, de mărci poștale, corespondența cu copiii de peste hotare, viața în comun dusă în taberele internaționale pentru pionieri și școlari, olimpiadele internaționale sportive și pe probleme științifice și multe altele sînt, de asemenea, mijloace puternice și atractive prin care școala stabilește legătura între copiii noștri și cei din alte țări, unindu-i în aceeași năzuință spre pace. Este semnificativ în acest sens faptul că în țara noastră s-au organizat pînă în prezent două ediții ale Olimpiadei internaționale de matematică la care elevi romîni s-au întîlnit cu școlari de peste hotare întrecîndu-se în rezolvarea unor complicate probleme de matematică.

Și acestea sînt numai cîteva din mijloacele prin care școala noastră îi educă pe copii în spiritul luptei pentru pace. Educarea dragostei pentru patrie și popor, pentru grandioasele lui realizări și apropierea de copiii din toate țările lumii — iată unul din țelurile spre care tinde cu perseverență școala noastră.

In evul care a deschis drumul măreț spre aștri, în evul în care geniul uman a găsit atîtea căi de a supune energia atomului în scopul înfrumusețării inegalabile a vieții omului, este o datorie înaltă a școlii de a sluji țelurile pașnice, constructive ale popoarelor.

Dumitru Costea
directorul Direcției educației tineretului școlar din Ministerul Învățămîntului și Culturii

Așa îi creștem noi

Din grădina interioară a școlii, de unde vișinii și caișii tineri sădiți de elevi își înalță semeț buchetele verzi ale frunzelor, privesc, prin înaltele ferestre arcuite, străjuite de majolică, forfota vieții de pe culoarele scăldate în soare și veselie.

Sînt elevii noștri, elevii pe care îi creștem cu grija, migala și dragostea cu care-și modelează un sculptor statuia favorită. Așa îi creștem. Îi educăm cu fiecare oră, cu fiecare recreație, și-n fiecare clipă le dăruim tot ce e mai bun din noi: energia, știința, pasiunea de a munci, de a înțelege lucrurile pînă în adînc. Sădim și creștem dragostea și mîndria pentru patria dorită mereu mai frumoasă și bogată, pentru clasa muncitoare, pentru legătura între popoare, pentru viață și pace.

Îmi amintesc de o zi de la începutul verii acestui an. Pe culoar, alături de gazeta de perete a apărut o hartă a lumii avînd haşurate țările eliberate. Era în recreație. Un elev din clasa a XI-a, înalt și blond, cu părul mereu răzvrătit, mi-a țîșnit în față emoționat: „Tovarășă profesoară, tovarășă profesoară! Ați văzut?". Imi arăta roiul de elevi comentînd în fața hărții. „Iar, iar s-a mai eliberat o țară! E bine! Mereu crește lagărul păcii și al libertății. Imi pare așa de bine!".

De atunci, lîngă harta de pe culoar, țările haşurate sînt primite pe rînd cu aceleași manifestări de bucurie de elevii școlii.

Tot în vremea aceea, „Pak" și „Iepuraș", cele două eleve coreene care au fost trei ani interne în școala noastră, începuseră să se gîndească la despărțirea de colegii lor. Trei ani n-a fost serbare la care Pak și Iepuraș să nu aducă muzica și poezia coreeană, cunoscute și îndrăgite în școală. Examenul de maturitate ale lui Pak și Iepuraș, fetițele cu fețe rotunde și ochii mereu zîmbitori, vorbind romînește în vîrf de buze dar corect și cu expresii neaoșe, a creat o emoție generală între eleve. Cînd, după cîteva ore, Pak și Iepuraș au apărut zîmbind, fiind felicitate de comisie, colegele și colegii le-au luat în brațe, purtîndu-le pe sus.

Așa îi creștem, așa îi educăm! Să iubească și să respecte popoarele, să-i iubească pe prietenii.

Scrisorile trimise de elevii noștri peste hotare și cele primite de ei din alte țări sînt numeroase. Desprind cîteva rînduri scrise de eleve. Elena Motronea scrie: „In trenul Barnaul —Moscova am cunoscut-o pe Karina Rosova, studentă, care se întorcea din Atlas, de la construcția unui nou oraș construit de comsomoliști. Entuziasmul, încrederea în viață, seriozitatea cu care privește tineretul sovietic sarcinile e un exemplu pentru noi. Tineretul sovietic e minunat!"

Scrisorile elevilor noștri se îndreaptă spre Guineea, spre insulele Mauritius, spre Vietnam, India, Indonezia, Kenya, Italia, R.P. Bulgaria etc., vorbind de realizările poporului, de preocupările lor de viitor, de dorința și mîndria de a construi, de pace și prietenie între popoare.

Zilele trecute le-am dat elevilor din clasa a V-a o compoziție: „Prima zi de școală". N-a fost unul printre acești copii, care încă nu s-au desprins de joc, care să nu scrie despre nava „Baltika" ducînd solii păcii la O.N.U., care să nu-și arate recunoștința și dragostea față de partid.

Așa îi educăm. In spiritul adevărului, al științei, apărători curajoși ai patriei, ai socialismului și ai unei societăți fără arme și fără războaie.

Alexandra Verdeș
profesoară la Școala medie „Zoia Kosmodemianskaia", din București

INSTITUTELE PEDAGOGICE de 3 ani

In anii regimului democrat-popular școala de cultură generală, ca de altfel toate celelalte categorii de școli, a cunoscut o puternică dezvoltare. Dezvoltarea este și mai evidentă în cazul școlii de 7 ani, care a fost creată prin reforma învățămîntului și a devenit astăzi școala noastră de masă, școală ce va ajunge în următorii 2-3 ani generală și obligatorie pentru toți copiii de vîrstă școlară.

Ritmul mereu ascendent de extindere a învățămîntului a ridicat, cum era și firesc, problema pregătirii unui număr sporit de cadre didactice. Am putea spune chiar că aceasta este una din condițiile hotărîtoare pentru dezvoltarea școlii. Căci, dacă în decurs de cîteva luni poate fi ridicat și utilat un local de școală oricît de modern, nu același lucru se poate spune despre pregătirea profesorilor care vor preda în această școală. Pentru aceasta este nevoie de cel puțin 3-4 ani.

De aceea statul nostru a acordat o deosebită atenție dezvoltării învățămîntului pregătitor de cadre didactice, respectiv învățămîntului universitar și pedagogic superior. Este ilustrativă în această privință creșterea numărului de profesori care predau în școlile de cultură generală de 7 ani și medii, de la 9.770 cîți erau în anul 1938/39, la 44.902 în 1959/60.

Cu toate acestea, ritmul dezvoltării școlii de cultură generală, îndeosebi al celei de 7 ani, impune să crească mai mult și ritmul pregătirii cadrelor didactice.

Congresul al III-lea al P.M.R. a pus în fața școlii sarcini deosebit de importante și i-a deschis noi și importante perspective. Este vorba, în primul rînd, de încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani și de trecerea la învățămîntul general și obligatoriu de 8 ani. Indeplinirea acestor sarcini necesită mai multe cadre didactice și îndeosebi profesori pentru clasele V—VII (V—VIII). De aceea, în cursul planului de 6 ani va spori simțitor numărul studenților din universități, care, după absolvire vor merge să lucreze în învățămînt.

Pe lîngă universitățile și institutele pedagogice existente, începînd din anul 1959 pregătirea cadrelor didactice se realizează și prin institutele pedagogice de 3 ani, care au păsit acum în cel de al doilea an de activitate. Avînd o durată de școlarizare mai scurtă decît celelalte instituții de învățămînt superior, institutele pedagogice de 3 ani vor acoperi în bună măsură necesarul de profesori pentru școlile de 7 ani, dînd în același timp absolvenților posibilitatea să-și continue studiile prin cursurile fără frecvență de pe lîngă universități. Așa se și explică de ce se bucură ele de o atenție tot mai mare din partea Ministerului Invățămîntului și Culturii, de ce se înregistrează o afluență crescîndă a tinerilor absolvenți de școli medii spre aceste institute.

Incepînd cu acest an școlar, numărul institutelor pedagogice de 3 ani a fost sporit de la 5 la 8, prin înființarea unor noi asemenea institute la Cluj, Orașul Stalin și Tg. Mureș. In același timp, numărul locurilor pentru anul I s-a dublat, ajungînd în 1960/61 la peste 2.500. Dezvoltarea institutelor pedagogice de 3 ani, alături de dezvoltarea celorlalte instituții de învățămînt superior și de sporirea numărului de studenți este însă numai una din măsurile mai importante pentru asigurarea școlilor cu personal didactic competent, în număr corespunzător.

Paralel cu aceasta s-au luat unele măsuri și în ceea ce privește profilul de pregătire al viitorilor profesori. Problema profilului de pregătire a profesorilor care vor preda în școala de 7 ani (8 ani) în special de la sate, unde numărul claselor și al elevilor este mai redus, a fost mult dezbătută în ultimii ani. Sistemul de pregătire a cadrelor didactice de profil îngust pentru școala de 7 ani nu corespunde intereselor școlii și nici realității existente. Din această cauză unele cadre didactice cu specializare îngustă, limitată la o singură disciplină, rămîneau cu catedra incompletă, neputînd preda și alte discipline, sau, în alte cazuri, obiecte cu un număr mai mic de ore în planul de învățămînt rămîneau neacoperite. De aceea viitoarele cadre didactice vor primi o pregătire care să le permită a preda cel puțin două discipline, facultățile din cadrul universităților pregătindu-i în general pe studenți într-o specialitate principală și una secundară. Absolvenții institutelor pedagogice de trei ani vor avea un profil și mai larg de pregătire care să nu limiteze utilizarea lor în școală. Incă din anul școlar trecut în cadrul institutelor de 3 ani au funcționat patru secții care urmăreau să pregătească pe viitorii profesori pentru 2-3 specialități. Dar și această structură se lovea de unele inconveniente, pentru că nu ținea în suficientă măsură seamă de gradul de apropiere a disciplinelor și mai ales de condițiile concrete existente în școlile de 7 ani. De pildă, absolvenții secției matematică-fizică-cunoștințe industriale teoretice și practice nu ar fi putut preda toate aceste discipline, deoarece numărul orelor afectat pentru ele prin planul de învățămînt al școlii de 7 ani depășește cu mult norma didactică a unui profesor.

Realitatea din școli, care în majoritate sînt școli cu un singur rînd de clase V—VII, și nevoile învățămîntului au impus pentru acest an școlar o îmbunătățire a profilului institutelor pedagogice de 3 ani, o reorganizare a secțiilor existente. In primul rînd secțiile existente au fost transformate în facultăți cu cîte 1-2 secții și s-au înființat noi facultăți cu specialități pentru care există nevoi mai mari de cadre didactice. Astfel, au fost înființate facultăți de arte plastice, care pregătesc profesori pentru predarea desenului și caligrafiei, și facultăți de educație fizică, pentru pregătirea profesorilor în această disciplină, domenii în care se simte lipsa unor cadre didactice de specialitate. La celelalte facultăți a intervenit o regrupare a specialităților pentru o mai judicioasă pregătire a profesorilor, ținînd seama de nevoile școlii și de posibilitățile de constituire a catedrelor. De pildă, secțiile de limba și literatura romînă și de matematică pregătesc profesori într-o singură specialitate, pentru că în orice școală de 7 ani, și cu atît mai mult în școala de 8 ani, chiar cu un singur rînd de clase, se pot constitui catedre complete la aceste discipline.

Gruparea specialităților (cîte două sau chiar trei) la celelalte secții sau facultăți are în vedere atît gradul de înrudire a acestora, cît și posibilitățile de constituire a catedrelor, contribuind în același timp la realizarea necesarului de cadre didactice pregătite pe un profil mai larg.

Prin felul cum sînt organizate acum, institutele pedagogice de 3 ani rezolvă în bună măsură problema profilului de pregătire a cadrelor didactice, dînd posibilitate absolvenților lor să predea 2-3 discipline care se îmbină armonios și să aibă în același timp catedra completă.

Problema cea mai importantă care își găsește o mai justă rezolvare prin actuala structură a institutelor pedagogice este însă aceea a întăririi legăturii școlii cu viața, cu producția. După cum se știe, una dintre sarcinile de mare însemnătate puse în fața școlii de către cel de al III-lea Congres al partidului este dezvoltarea legăturii dintre învățămînt și munca productivă, ca mijlocul cel mai eficace pentru educarea comunistă a tineretului, pentru formarea unor tineri cu dragoste de muncă, dornici de a fi utili societății. Această sarcină revine în primul rînd profesorului, căruia i se cere o astfel de pregătire încît să realizeze, chiar în cadrul disciplinelor pe care le predă, o cît mai strînsă legătură între teorie și practică. Pregătirea unor profesori de științe naturale și cunoștințe agricole sau de fizică-chimie și cunoștințe industriale care să poată preda atît cunoștințele teoretice cît și pe cele practice va contribui tocmai la întărirea acestei legături. Vor putea fi înlăturate astfel acele situații cînd predarea cunoștințelor teoretice, care au cea mai strînsă legătură cu producția, este încredințată unor profesori, iar cea a cunoștințelor practice altora.

Noul profil de pregătire a viitorilor profesori pentru școala de 7 ani (8 ani) ridică însă necesitatea de a se rezerva un loc important în planurile de învățămînt ale institutelor pedagogice de 3 ani practicii în producție a studenților și pregătirii pedagogice a acestora. Viitorii absolvenți ai institutelor pedagogice, pregătindu-se să predea în școala de 7—(8) ani, vor trebui să fie nu numai buni specialiști, ci și buni pedagogi, pentru că pregătirea lor pedagogică și metodică joacă un rol important în asigurarea însușirii conștiente de către elevi a cunoștințelor transmise, în asigurarea succesului muncii instructiv-educative.

Din păcate se mai subapreciază uneori necesitatea pregătirii pedagogice a studenților, considerîndu-se că aceasta se poate dobîndi ulterior în muncă, insistîndu-se mai mult asupra pregătirii acestora ca specialiști. După părerea noastră, în planurile de învățămînt ale institutelor pedagogice de 3 ani sistemul de pregătire pedagogică a studenților trebuie să ocupe un loc bine determinat, acordîndu-se atenția cuvenită disciplinelor de specialitate în primul rînd, dar și celor pedagogice (pedagogia, psihologia, metodica și practica pedagogică).

Institutele pedagogice de 3 ani vor putea da învățămîntului în felul acesta cadre didactice temeinic și multilateral pregătite, capabile să traducă în viață cu pricepere sarcinile trasate de cel de al III-lea Congres al partidului și să desfășoare o muncă eficientă în condițiile concrete ale școlii noastre.

Prof. Nicolae Sipoș

Primul pas către cariera de profesor: examenul de admitere în facultate

In atenția cadrelor didactice

Se reamintește celor interesați că, potrivit prevederilor regulamentului pentru acordarea gradelor didactice, cererile de înscriere pentru examenele de definitivat și gradul II — sesiunile ce vor avea loc în anul 1961 — care trebuiau depuse la direcțiile școlilor împreună cu actele doveditoare pînă la data de 20 septembrie a.c. vor fi înaintate secțiilor raionale (orășenești) de învățămînt și cultură de către direcțiile școlilor pînă la 25 septembrie (cele pentru gradul definitiv) și pînă la 1 octombrie a.c. (cele pentru gradul II).

In număr mare — spre producție

Imperios și obsesiv, scopul vremii irosite și a coatelor tocite pe băncile școlii se rezuma, pentru feciorul de bani gata, la același triptic: să ajungă avocat, doctor, inginer... Pentru el, școala fără folosul unei profesii „de lux" ar fi fost de neînțeles. Abia agățat cu un vîrf de picior pe prima lespede din scara unui pospai de cultură, copilului scăldat în răsfăț i se administra, o dată cu bomboanele fondante, același crez arivist: cu orice preț avocat, doctor, inginer. Reflectate în minți obtuze, aceste nume de profesii nu mai păstrau nimic din noblețea îndeletnicirilor menite să slujească dreptatea, să apere viața, să construiască. Asociate mai degrabă unor titluri aristocratice, erau dorite, cu ardoare, de orice burtă verde, chit că progenitura abia reușea să închege două vorbe cu înțeles. Și se întîmpla nu o dată ca doctorul, inginerul sau avocatul să iasă pînă la urmă, împins dinapoi cu proptele de aur și să-și poarte cu aroganță nulitatea poleită de gloria unei diplome.

Alteori, trecerea prin școală avea alt final. Il pomenește Zaharia Stancu într-un articol din 1938: „Drumul spre școlile mai înalte l-au luat nătîngii care s-au împotmolit în cursul secundar și au dat apoi cea mai nefericită apariție a societății romînești de azi: declasatul" Era școala ajunsă la cea mai jalnică menire — pepinieră de ratați, de viitori paraziți.

Cînd a fost asta? Cîți ani sînt de-atunci? E așa de puțin! Dar cît de mult s-au schimbat toate! Părinții celor ce ajung astăzi în școală, dascălii lor, le insuflă alte idealuri, alte dorințe. In viața școlii s-a petrecut o răsturnare de valori. Copiii se visează forjori, mineri, zidari, sondori, fruntași în producție, eroi ai muncii socialiste. Profesiile de avocat medic, inginer s-au amestecat, s-au pierdut în mulțimea celorlalte îndeletniciri, luîndu-și locul cuvenit și egal. De pe băncile școlilor nu se mai ridică nici avocatul necinstit, nici doctorul nepregătit, nici inginerul care habar n-are de meserie, nici declasatul dăunător. Intr-un colț din sufletul fiecărui tînăr încolțește un țel frumos, a cărui împlinire o așteaptă la sfîrșitul zilelor de învățătură. Planurile lor sînt diferite. Esența acestor planuri e însă aceeași. Toți au învățat în școală să iubească munca și să-i înțeleagă frumusețea. De aceea în plăsmuirile lor de viitor se află de cele mai multe ori imaginea unei fabrici, a unei uzine, a unei holde nesfîrșite, a unei clinici, a unui șantier imens.

La Școala de 7 ani din Fieni, la sfîrșitul anului trecut, au fost 49 de absolvenți, din care 46 s-au înscris la școlile profesionale. La Găiești, o fată care absolvise școala medie a plecat la uzinele „Vasile Tudose" din Colibași să se facă strungăriță. O alta, de la Școala medie „Zoia Kosmodemianskaia" din București a plecat să lucreze la hidrocentrala V. I. Lenin de la Bicaz.

Fete și băieți ca aceștia sînt cu miile în țara noastră. Școlarii spun acum cu egală mîndrie „vreau să mă fac frezor, doctor, matrițier, inginer, ajustor, artist, mecanic de locomotivă, petrolist, laminorist etc". La Școala profesională metalurgică de pe lîngă uzinele „Mao Țze-dun", la Școala tehnică de metalurgie a uzinelor „Unirea" din Satu Mare, la Școala tehnică de electricieni a uzinelor „Electroputere" din Craiova, la Centrul școlar agricol din Brăila, la toate școlile profesionale și tehnice din țară, numărul elevilor crește de la an la an.

In anul școlar 1938/939 — deci cam pe atunci cînd Zaharia Stancu vorbea de școala care produce declasați — numărul elevilor ce se îndreptau spre școlile profesionale și tehnice atingeau cu greu cifra de 54.000. In anul școlar trecut, numărul elevilor existenți în școlile profesionale și tehnice a ajuns la 149.000. In anul acesta crește și mai mult. E un fapt grăitor care sintetizează simbolic năzuințele copiilor de astăzi și educația sănătoasă pe care o primesc.

Victor Octavian

Insemnări de la lecții

Sondajul se face în toate clasele întîi, în prima zi de școală și se numește : „verificarea cunoștințelor anterioare de scriere și desen. Copiii primesc o foaie de hîrtie și, timp de o oră, creionul fiecăruia așterne „după inspirație" teza de doctorat a primei copilării.

Am asistat la o asemenea oră și mi s-a părut una din cele mai interesante prospecțiuni în universul sufletesc al celor mai fragezi școlari. Nu interesează aici dacă unii „știu să scrie" încă în pragul primei zile de școală. Nici dacă unii execută mai multe litere decît alții, sau dacă acestea sînt de tipar sau de mînă, și nici dacă aceasta este rodul unei precocități, ca să zicem așa literare, sau mai degrabă al unei inocente vanități părintești. De altfel, cum e și firesc, cele mai multe „teze" rămîn nescrise. Totul e să le vezi desenate. Cu linii stîngaci frînte, fără noțiunea perspectivei sau a compoziției, cu amuzanta secțiune transversală prin pereți și cu proporții anarhice, copiii așternpe hîrtie, sub ochii învățătorului, în acest emoționant extemporal, tot ceea ce în pragul primei zile de școală le populează fantezia. Am la sfîrșitul orei aceste hîrtii în față. Bilanțul e uimitor. Căci iată, înainte ca acești copiii să fi luat de la noi o singură lecție măcar, înainte de a-i fi condus un singur pas măcar pe covorul fermecat al cunoașterii, ce se va așterne de acum încolo neîncetat în fața lor, copiii noștri dintr-a întîia desenează, în imensa lor majoritate, astronave, rachete cosmice, helicoptere. Acest lucru e minunat. El dovedește că la 7 ani copiii noștri sînt pe deplin contemporani cu veacul.

Ne dăm noi oare seama destul de limpede că micile lor execuții grafice nu sînt, în cazul lor, de loc anticipații ? Că aceste lucruri vor face în mod practic parte din biografia lor ce se va întinde dincolo de anul 2000, că vor face parte din viața lor obișnuită și că ei le vor da în mod obișnuit viață ?

Tocmai pe acești copii a căror fantezie străbate cerurile îi trecem dincolo de pragul clasei întîia. Ei vin, firește, de pe tărîmul candoarei, dar nu al ignoranței. Predînd la clasă orice, chiar literele, nu trebuie să uităm acest lucru. Să ținem sus mîndra fluturare a fanteziei lor, minunatul imbold spre ceruri, chiar dacă îi vedem timizi sau sperioși în băncile ce-i îngroapă pînă la funda de la gît. Faptul că în primul lor ceas de viață școlară pun pe hîrtie sputnici și astronave arată măsura exigenței lor față de munca noastră. Și, totodată, măsura exigenței noastre față de ei. E limpede, copii, cine zboară cu astronava nu are dreptul să facă nici o literă strîmbă. Și, aș adăuga urmărind privirea învățătorului spre cel din fundul clasei ce își făcea de lucru cu mîneca uniformei :

— Și nici fără batistă.

Asta pentru primul început.

Vacanța a durat trei luni. A fost. Undele ei largi, rotunde, se pierd în vîltoarea începutului de an școlar. Lecțiile se plămădesc și se îmbucă ferm una într-alta ca niște cărămizi într-o construcție perfect proiectată. Profesori și elevi au și urcat pe schelele zidirii...

Mai bate totuși zefirul vacanței, ca o nălucă hoinară, pe ici pe colo, prin lecțiile noastre ? Mai bate. Sub adierea lui, girueta se învîrtește flecară în ora de geografie la care am asistat, a treia oră de la primul clopoțel... Profesorul nu s-a decis încă să intre în luptă : bate marginile, alunecă de la amintiri la mustrări, pe firul unei recapitulări vagi, încîlcite, fără relief ; lecția e apoasă, gelatinoasă...

În pauză, explică :

— Știi, nu vreau s-o iau pieptiș... Să se mai obișnuiască. Vorbim și noi de una, de alta... În plan mi-am trecut un fel de recapitulare introductivă, un fel de introducere recapitulativă... Viteza întîia, de !...

Nu, tovarășe profesor. Aceasta nu e introducere în studiul geografiei. E pierdere de vreme. Și asta, să zicem, nu e de nereparat. Admit că mi-ai putea desfășura între două țigări o metodă de a merge curînd, sau cînd dorești, cu viteza a treia. Rămîne însă altceva mai grav. Destrămarea atmosferei de muncă, instalarea boemei pedagogice. Este și aceasta o introducere : o introducere la chiul.

Și, din păcate, nu numai la obiectul dumitale.

În orar : clasa a IX-a C, matematică.

— Vrei să asiști la lecție ? — mă întreabă profesorul. Cu plăcere, ora următoare, la a IX-a B. Și adaugă abătut și confidențial : asta e o clasă slabă încă din anul trecut. A căzut iar beleaua pe capul meu...

Se îndepărtează spre clasă cu pas moale, umbrit de fatalitate, aproape gîrbov.

Așadar, în primele zile de școală, înainte ca imaculatarea cataloagelor să fie atinsă de o singură notă, pedagogul și-a depus concluziile.

Gîndește cu amărăciune : e o clasă slabă, care trebuie dusă de-a bușilea prin tranșeele anului școlar, în bătălii obscure, într-o hărțuială înăbușită, pe undeva pe la demisolul cetății științei. Ce-mi trebuie asistenți ? Să vie la clasa a IX-a B... acolo-i altceva. Asta-i slabă încă de anul trecut.

Clasă slabă ? Poate. Nu vom cerceta acum și aici (deși acest lucru ar trebui neapărat făcut) de ce uneori printre clasele paralele e cîte una cu „legendă". Ceea ce uimește însă la un pedagog este această atitudine fatalistă, resemnată, renunțarea la luptă. Clasă slabă ? Poate. Dar, cunoscînd meteahna, consimțim la această atitudine de moștenitori nenorocoși la partaj ?

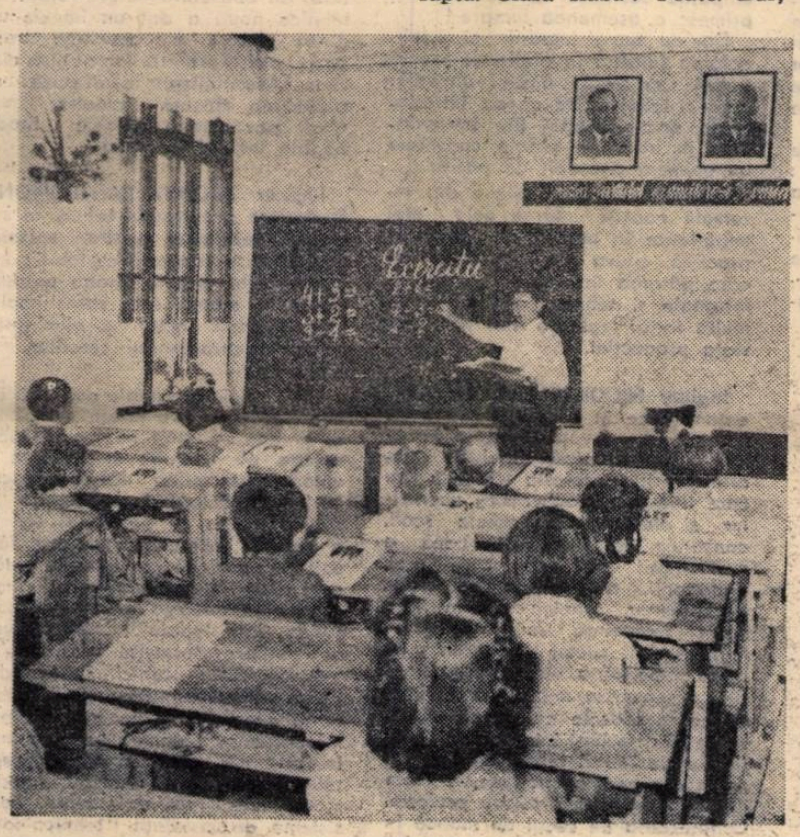

Ruginit, pălit de melancolie, profesorul se îndreaptă încă din prima oră spre această clasă ca spre o corabie care de ani de zile ia apă, dar care trebuie totuși să-și urmeze cursa. El, căpitanul navei, își spune :

— O să-i duc eu la liman, dar mai pe la margine, pe apa stătută a mediocrității. Vrei să-mi vezi măiestria ? Vino la altă clasă : lux ! croazieră !

Am rămas la ora respectivă pe țărm, în timp ce, cu viteza de la început redusă, cu pînzele pleoștite, nava clasei a IX-a C se urnea spre... rada viitoarei recreații. Și așa va merge. Iar la anul profesorul va spune iarăși (și iarăși cu melancolie) :

— Clasa a X-a C ? E slabă încă din anul trecut.

Și totuși cineva ar trebui să-și sumece mînecile în această treabă. Dar căpitanul își fumează, plictisit de itinerar, pipa. Foarte bine. Să fumeze căpitanii. Numai că, lăsînd de o parte metafora, omul nostru e totuși pedagog.

Și atunci ? Ei bine, atunci de-abia e valabilă metafora : „toate pînzele sus, tovarășe profesor !". Măcar din acest an.

Mircea Sîntimbreanu

La școala colectivei

Cu toate treburile numeroase pe care le are de îndeplinit mai ales acum, în plină campanie agricolă, tovarășul Mihai Marin, președintele gospodăriei colective „Frunze" din satul Floroaica, raionul Călărași, își găsește timp să treacă din cînd în cînd și pe la școala din sat. De cele mai multe ori îl însoțește și tovarășul Anton Nedelcu, secretarul organizației de partid.

Satul Floroaica este în întregime colectivizat, părinții elevilor sînt toți colectiviști și tot în gospodăria colectivă vor lucra mai tîrziu și copiii lor, care sînt astăzi pe băncile școlii. Este firesc, atunci, ca viața școlii să se împletească strîns cu viața colectivei, după cum firească este și preocuparea conducerii gospodăriei față de școală.

— Gospodăria noastră este tînără — spune tovarășul Mihai Marin — dar avem planuri mari de viitor. Vrem să dezvoltăm sectorul zootehnic și alte ramuri auxiliare, să desfășurăm o agricultură bazată pe cele mai înaintate metode științifice. Pentru aceasta ne trebuie oameni cu mai multă știință de carte decît au putut învăța în trecut majoritatea colectiviștilor noștri, oameni harnici, care să știe să aplice în viață cele învățate și să iubească munca. Cine să ne dea asemenea oameni, dacă nu școala ? Vezi, de aceea nu ne este indiferent cum învață și cît învață, cum cresc copiii noștri.

Pînă în anul acesta, în satul Floroaica exista numai o școală elementară de 4 ani. Pentru a învăța mai departe în clasele V—VII copiii trebuiau să meargă la școala din Crucea, cale de 5—6 km. Începînd din toamna aceasta, satul Floroaica, la fel ca multe altele de pe întreg cuprinsul țării, are școală de 7 ani. Hotărîrea de a o crea a încolțit în mințile oamenilor la începutul acestei veri, cînd au aflat de sarcina pusă de Congresul al III-lea al partidului pentru încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani. S-au gîndit atunci că nu se poate ca satul lor să rămînă mai prejos de altele. E drept, erau multe de făcut ca școala de 7 ani să ia ființă. Înainte de toate trebuia lărgit localul, care avea numai o sală de clasă construită cu aproape 50 de ani în urmă. Colectiviștii au pus umăr la umăr și, ajutați de sfatul popular, au reușit ca în numai cîteva luni de zile să renoveze localul existent și să-l lărgească, adăugindu-i noi săli de clasă, bibliotecă, cameră pentru material didactic și cancelarie. Zilnic a lucrat pe șantier cîte o echipă din fiecare brigadă a colectivei. Gospodăria a transportat materialele și a asigurat mîna de lucru. Mereu îi puteai întîlni la școală pe secretarul organizației de bază sau pe președintele gospodăriei, care treceau să vadă cum merg lucrurile. Interveneau cînd era nevoie de ajutor. Directorul școlii, cadrele didactice erau de asemenea nelipsiți de pe șantier.

Rezultatul : construcția a fost gata la deschiderea anului școlar, cu o economie de peste 30.000 lei, iar copiii au început cursurile într-un local de școală frumos, încăpător, luminos. Secția raională de învățămînt și cultură a repartizat școlii mobilierul necesar. Evident, ca în orice casă nouă, mai sînt încă unele lucruri care vor fi puse la punct între timp (îmbogățirea materialului didactic, a bibliotecii etc.). Vor fi rezolvate, în curînd, toate. Ba și mai mult — au început să ia ființă noi proiecte. Abia s-a eliberat curtea școlii de urmele șantierului cînd cadrele didactice, ajutate de conducerea gospodăriei colective, au plănuit să amenajeze pe terenul din spatele școlii un lot experimental.

A început cu spor acest nou an școlar, marcat atît de sărbătorește de înființarea școlii de 7 ani, de darul minunat făcut de partid copiilor — manualele gratuite pentru toți elevii claselor I—VII. Acum e vorba ca toți elevii să-și însușească bine ceea ce stă scris în manuale, să știe să le lege de viață, să știe să le aplice în viață.

Aceasta depinde de învățători și profesori, de felul cum vor munci ei. În primul rînd, ca să învețe bine, toți copiii trebuie să frecventeze cu regularitate școala. Pedagogii n-au scăpat acest lucru din vedere .Văzînd că în primele zile de cursuri cîțiva părinți i-au reținut pe copiii lor pentru diferite treburi în gospodăria personală, i-au vizitat de îndată acasă, au stat de vorbă cu ei și, unde a fost cazul, au apelat la sprijinul conducerii gospodăriei colective. Președintele colectivei a venit chiar la școală.

— Ia să vedem care copii au lipsit astăzi de la cursuri — s-a interesat el — și ce e de făcut cu aceștia.

A văzut că unele mame cu copii mici i-au reținut de la școală pe cei mai măricei ca să îngrijească de mezini pe timpul cît ele sînt la muncă.

Soluția a fost găsită îndată. Mamele cu copii mici au fost repartizate la muncă în sectoare cît mai apropiate de casă.

Acum munca se desfășoară din plin și grija cea mai mare a pedagogilor este să-și pregătească bine elevii, să facă din ei oameni harnici și pricepuți. Vizitele la gospodăria agricolă colectivă, activitatea pe lotul experimental și acțiunile la care vor fi antrenați elevii în cadrul gospodăriei îi vor ajuta pe învățătorii și profesorii de la școala din Floroaica să le formeze elevilor lor deprinderi de muncă agricolă, să le dezvolte dragostea față de agricultură și dorința de a munci pentru înflorirea colectivei. Din rîndurile școlarilor ce sînt astăzi pe băncile școlii vor ieși viitorii zootehnicieni, legumicultori, tractoriști — maiștri ai recoltelor bogate, care să dea viață planurilor mari pe care și le-au făurit colectiviștii din Floroaica.

Școala se va achita cu cinste de această sarcină pentru că este cu adevărat școala colectivei.

C. Mincă

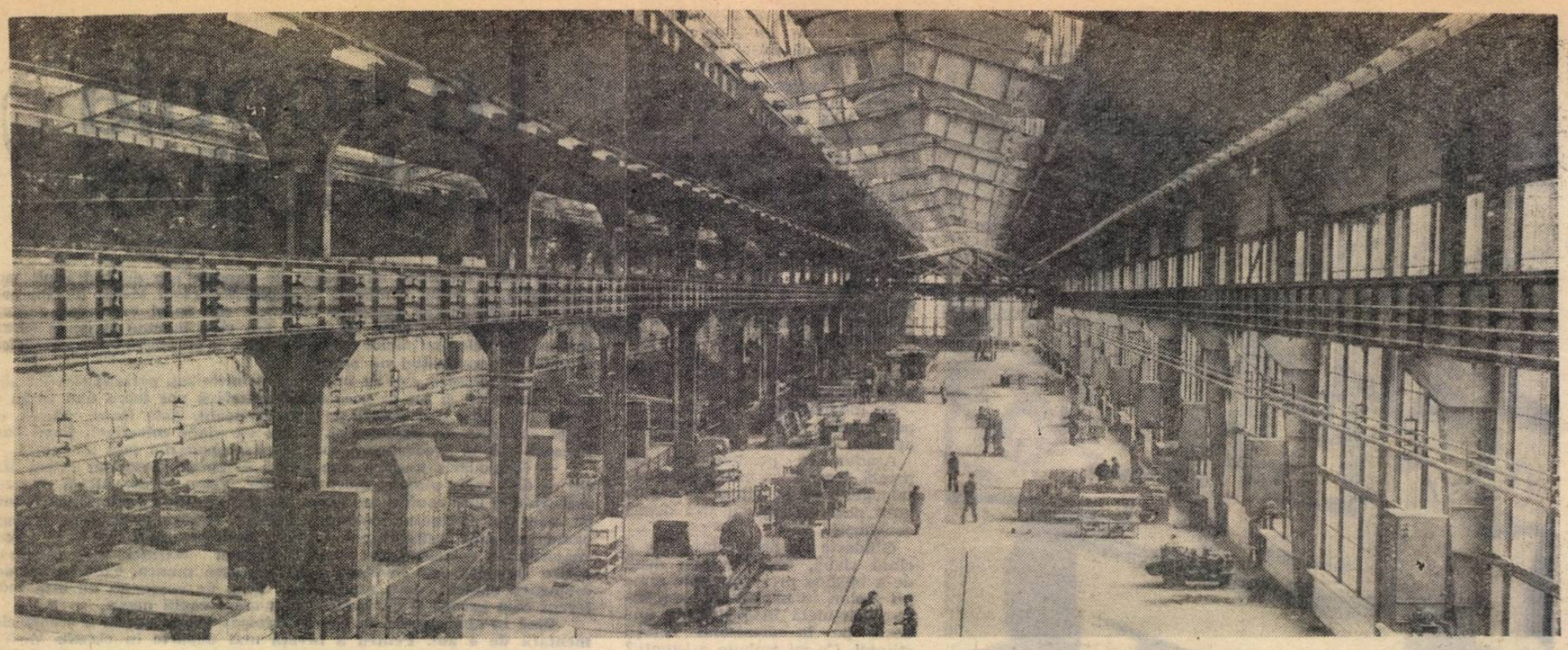

Noua hală de motoare Diesel electrice a Combinatului metalurgic din Reșița

ANCHETA NOASTRA

CE TRĂSĂTURI NOI SE DEZVOLTĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL PROFESIONAL ȘI TEHNIC CA URMARE A INTRODUCERII PE SCARĂ LARGĂ A TEHNICII ÎNAINTATE ÎN ECONOMIA NOASTRĂ SOCIALISTĂ ?

La această întrebare a redacției răspund tovarășii :

Flore Man, directorul Grupului școlar de pe lîngă întreprinderea „Electromotor" din Timișoara ; **Eugen Kiss,** director al Centrului școlar profesional și tehnic de pe lîngă întreprinderea „Encsel Mauriciu" din Tg. Mureș ; **inginer Nicolae Cernei,** director adjunct al Școlii profesionale a uzinelor „Tudor Vladimirescu" din București ; **profesor Petre Puni,** director al Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin ; **inginer Nichita Pantelimon,** director al Școlii profesionale de construcții din Timișoara ; **inginer Mihai Grubișici,** director adjunct al Grupului școlar de pe lîngă Combinatul metalurgic din Reșița.

FLORE MAN : În viața școlilor noastre profesionale și tehnice, dezvoltarea neîncetată a tehnicii folosite în producție determină trăsături noi atît în domeniul instruirii, cît și al educației. Nu este deajuns, după părerea mea, să eliminăm din activitatea noastră de formare a schimbului de mîine tot ceea ce e vechi, depășit ; trebuie să facem mai mult, să ne privim activitatea prin perspectiva viitorului.

Să luăm, de pildă, întreprinderea „Electromotor" pentru care pregătim acum cadre. În anii șesenalului ea va căpăta profilul unei mari uzine metalurgice, ceea ce va ridica la un nivel mai înalt întreaga tehnologie de producție. Cînd îi conducem pe ucenicii din anul I în întreprindere, cînd îndrumăm practica ucenicilor din anii II și III sau a elevilor școlii tehnice, trebuie să le arătăm că, în lumina directivelor celui de-al III-lea Congres al partidului, liniile de fabricație moderne și mașinile cu comenzi automate existente astăzi se vor generaliza și se vor perfecționa continuu, să-i facem să înțeleagă că ei vor lucra în condițiile de atunci și că deci pregătirea lor — în special a celor din școala tehnică — va trebui să fie apropiată de cea a inginerilor. Aceasta trezește interesul elevilor pentru tehnica nouă, îi face să învețe cu mai multă rîvnă.

În predarea cunoștințelor, lucrările practice, experiențele în laborator capătă un loc tot mai însemnat, se impun ca o metodă de bază. În primul rînd trebuie folosite în școală diferitele mașini și agregate secționate pentru ca elevii să poată urmări ușor funcționarea lor. Cabinetele noastre tehnice au fost dotate, numai în ultimul timp, cu dinamuri secționate, mașini în miniatură pentru încercarea linjilor lui Hartmann, dispozitive pentru demonstrarea transmisiei prin fricțiune și măsurarea forțelor axiale la roțile arc, toate realizate de către profesorii și maiștrii de specialitate.

Un fapt mi se pare deosebit de semnificativ în această privință : pînă de curînd rigla de calcul era un apanaj aproape exclusiv al inginerilor și al tehnicienilor cu calificare superioară. Acum aproape fiecare elev al școlii noastre tehnice învață s-o mînuiască și o folosește larg în producție.

EUGEN KISS : În economia noastră socialistă valorificarea tot mai largă a rezervelor interne este unul din principalele izvoare ale creșterii producției de bunuri și ridicării productivității muncii. Și noi, pedagogii din învățămîntul profesional și tehnic, avem datoria să valorificăm importantele rezerve interne existente pe tărîmul muncii de instruire și educație.

În mod special mă gîndesc la practica în atelierele-școală și în atelierele de producție ale școlilor de meserii. În ultimii ani, aceste ateliere au dat economiei naționale lucrări în valoare de zeci de milioane de lei. Acolo unde complexitatea lucrărilor a mers mînă în mînă cu planificarea producției, ea a determinat formarea unor muncitori cu înaltă calificare. Bunăoară, din momentul cînd școala noastră a trecut la fabricarea de strunguri paralele, universale, mandrine pentru mașini de găurit și motoare electrice a crescut mult și calificarea tinerilor muncitori. Este momentul să generalizăm și să adîncim această metodă.

Socotesc, de asemenea, că ucenicul sau elevul trebuie să se familiarizeze chiar din primele luni de școală cu lucrările executate în sectorul economic pentru care se pregătește. Pînă de curînd, unii maiștrii-instructori obișnuiau să dea ucenicilor spre executare aceleași piese, indiferent de meseria pentru care aceștia se pregăteau. Șablonul nu are ce căuta însă în alcătuirea tabloului de piese care vor fi executate în cadrul instructajului din atelier. Interesul și gîndirea creatoare a ucenicilor nu sînt stimulate în egală măsură de indiferent ce lucrare. O balama este desigur un lucru folositor ; cu totul altceva este însă să lucrezi piese pentru o mașină modernă, sau modelul în funcțiune al unui agregat folosit în uzina pentru care școala pregătește muncitori. Cită însuflețire și cît entuziasm exprimă chipurile ucenicilor și elevilor cînd primesc o asemenea lucrare !

Dar nu numai lucrările, ci și tehnologia folosită în atelierele-școală trebuie să fie la nivelul ultimelor cuceriri tehnice. De aceea, introducerea documentației din întreprindere în atelierele-școală constituie un element deosebit de pozitiv.

Acestea sînt doar cîteva din rezervele noastre interne cele mai importante în munca de instruire practică, cîteva din trăsăturile noi care pătrund în viața școlilor profesionale și tehnice, dîndu-i mai multă forță, legînd-o mai strîns de viața producției.

Inginer NICOLAE CERNEI : Afluența din ce în ce mai mare a tinerilor către învățămîntul profesional și tehnic, sentimentul de mîndrie pentru profesia aleasă pe care il exprimă activitatea ucenicilor și elevilor din aceste școli, constituie trăsătura de bază a mentalității lor, pe care noi, pedagogii, o cultivăm cu grijă. Pătrunderea tehnicii noi în viața școlii reprezintă în acest domeniu un factor educativ de mare importanță. Arătîndu-le tinerilor perspectiva muncii lor în producție, produsele cele mai valoroase ale fiecărei întreprinderi, metodele de înaltă tehnicitate pentru realizarea acestor produse, le vom dezvolta dragostea pentru profesie. Organizarea de secții de muncă în cadrul întreprinderii pentru ucenicii din anii II și III și pentru elevii anului II de la școlile tehnice, instruirea prin muncă independentă pe mașini moderne de înaltă precizie, alături de cei mai buni muncitori din fabrici și uzine adîncesc și mai mult liniile acestei educații noi, pregătind tineri stăpîni în toate privințele pe tehnica nouă, socialistă.

Profesor PETRE PUNI : Tehnica nouă pune cu cea mai mare acuitate pentru fiecare profesor problema pregătirii pentru lecție. Predarea principiilor științifice de funcționare și a caracteristicilor tehnice ale noilor mașini și agregate presupune în primul rînd cunoașterea de către profesor, în cele mai mici amănunte, a acestor mașini și agregate. Altfel, există riscul de a da elevilor cunoștințe trunchiate, lipsite de consistență.

A devenit o obișnuință de la care nu se abate nici un profesor din școala noastră aceea de a pregăti fiecare lecție la cabinetul tehnic al întreprinderii, pe baza unei documentații ample asupra mașinilor și tehnologiilor recent introduse în producție, ca și asupra celor mai noi realizări din tehnica mondială în domeniul construcției de mașini. Mai mult decît atît. Se prezintă elevilor, prin planșe și proiecții cu epidiascopul, schemele de funcționare, profilul și modul de lucru al unor mașini care se află abia în faza experimentală. În felul acesta fiecare elev poate cîntări și aprecia, prin compararea datelor științifice și tehnice, posibilitățile de randament superior ale noilor mașini. Este un exercițiu pasionant și care stimulează în cea mai mare măsură gîndirea tehnică a elevilor. Și cîte satisfacții cînd experiența ulterioară confirmă justețea raționamentului tehnic !

Trăind viața unei școli de pe lîngă o mare uzină ți se evidențiază cu deosebită putere faptul că tehnica nouă a dat un impuls viguros gîndirii și activității creatoare, atît a profesorilor cît și a elevilor. Acest climat favorizează în asemenea măsură creația încît elevii pot culege primele roade bogate încă din școală.

Inginer NICHITA PANTELIMON : Dialectica progresului tehnic în socialism determină pentru sectorul construcții o structură cu totul nouă a diferitelor meserii. Înalta productivitate a muncii este strîns împletită în acest sector cu eliminarea totală a caracterului sezonier al muncii.

Fără îndoială, faptele deosebit de importante pe care le-am menționat determină trăsături noi pentru activitatea de instruire și educare a viitorilor muncitori din construcții. La nivelul actual de cunoștințe al elevilor, ceea ce pînă mai ieri ar fi părut o încercare temerară, fără sorți de izbîndă, a devenit astăzi o realitate vie. Exemplul cel mai grăitor în această privință îl constituie, fără îndoială, organizarea de șantiere deservite în exclusivitate de către ucenici, sub conducerea maiștrilor-instructori. Am izbutit în acest fel să construim cîteva impunătoare blocuri de locuințe, folosind pe scară largă întreaga tehnică de șantier : mica și marea mecanizare, prefabricatele, noile sisteme de instalații tehnico-sanitare etc. Desigur că productivitatea practicii de șantier organizată în acest fel chiar pentru ucenicii anului I este mult sporită față de practica de atelier utilizată pînă nu de mult. Atunci ucenicului nu i se puneau la îndemînă condiții tehnico-materiale la nivelul cerințelor activității pe șantiere și nu i se cerea decît în mică măsură să dovedească simț de răspundere în muncă.

Socotesc că lichidarea definitivă a caracterului sezonier al muncii în construcții va duce la formarea unui muncitor — constructor deosebit de cei pe care îi cunoaștem, un tînăr cu un orizont de cunoștințe mai larg, care să stăpînească un grup întreg de meserii pentru care astăzi folosim lucrători diferiți. Bunăoară, muncitori care să stăpînească în același timp actualele meserii de tinichigiu, țiglar și izolator pentru izolații termice și fonice, sau meseriile de dulgher, parchetar și tîmplar — binale, sau, însfîrșit, meseriile de instalator pentru instalațiile tehnico-sanitare și caloriferist.

Inginer MIHAI GRUBIȘICI : Este de-ajuns să comparăm în minte ucenicia de odinioară cu pregătirea dată astăzi tinerilor în școlile profesionale și tehnice, pe muncitorul calificat de acum 15—20 ani cu muncitorul calificat de astăzi, pentru a vedea limpede schimbările revoluționare pe care le-au adus în acest domeniu orînduirea socialistă și tehnica înaintată folosită în economia acestei orînduiri. În trecut, însușirea empirică de către ucenici a unei meserii ducea la formarea cîtorva deprinderi tehnice cu caracter îngust, care de multe ori făceau necesară însușirea din nou a meseriei, de îndată ce tînărul muncitor se muta într-o întreprindere din același sector, care folosea însă un utilaj oarecum diferit. În orice caz, o perioadă de trecere între ucenicie și activitatea de muncitor calificat, cînd tînărul era doar „calfă", se impunea mai în toate cazurile. Muncitori adevărați erau socotiți doar cei trecuți de 30 de ani.

Astăzi, în școala profesională și tehnică fiecare deprindere de muncă se bazează pe înțelegerea temeinică a unor cunoștințe științifice și tehnice. De la început tînărului i se cere nu să imite mecanic, ci să gîndească, să-și dea singur seama de superioritatea unei metode înaintate de muncă asupra altei metode, perimate. Cunoștințele unor ucenici și mai ales cele ale unor elevi din școala tehnică sînt la un asemenea nivel, încît ei își propun și reușesc, chiar de pe băncile școlii, să facă inovații, să raționalizeze diferite procedee de muncă. Este firesc, în asemenea condiții, ca tînărul absolvent de școală profesională sau tehnică să se familiarizeze din prima clipă cu locul de muncă unde este repartizat, să dea un randament înalt și să se ridice în scurtă vreme în rîndul fruntașilor din producție.

Creșterea unui contigent mereu mai numeros de asemenea tineri fruntași în producție, stăpîni pe tehnica cea mai modernă, înzestrați cu o bogată gîndire creatoare — iată obiectivul de bază, determinant în munca de instruire și educație efectuată de pedagogii școlilor profesionale și tehnice.

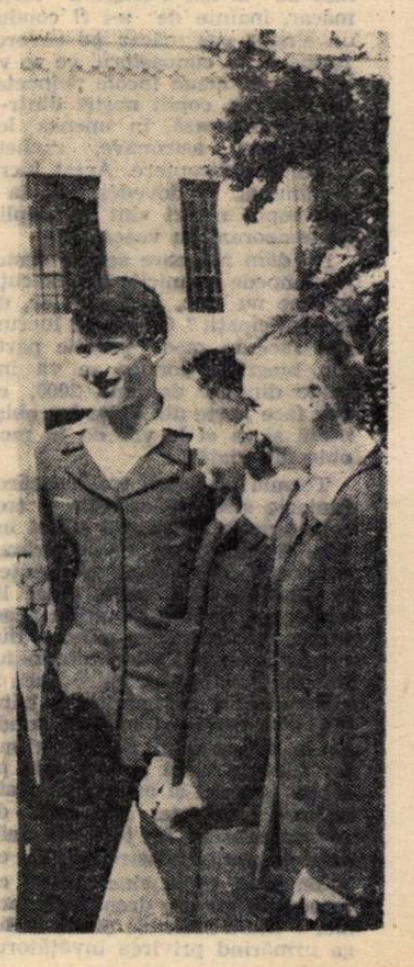

Pe scena mică

Şi-au dat din nou întîlnire la Bucureşti teatrele de păpuşi din patru continente. Al doilea Festival internaţional al teatrelor de păpuşi şi marionete se află în plină desfăşurare. La startul acestei însemnate întreceri internaţionale se află teatre de păpuşi din numeroase ţări ale lumii : U.R.S.S. R.S. Cehoslovacă, R.P. Chineză, R.P. Polonă, R.D. Germană, R.F. Germană, Norvegia, R.P. Ungară, R. P. Albania, R. D. Vietnam, S.U.A., Anglia, Olanda, Franţa, Argentina, Rhodezia, Finlanda, Italia, R.A.U., India, R.P. Bulgaria, Belgia, Mexic, Turcia. Şi, desigur, artiştii păpuşari romîni, care s-au pregătit cu multă minuţiozitate pentru întrecerea prietenească.

Intîlnirea de la Bucureşti înseamnă mult mai mult decît o simplă trecere în revistă a formaţiilor teatrale participante. Prin amploarea Festivalului sînt depăşite semnificaţiile unei simple întîlniri de breaslă ; în sensurile cele mai profunde, Festivalul aduce o contribuţie însemnată la cunoaşterea şi înţelegerea între popoare. Consecventă unor străvechi tradiţii progresiste, arta păpuşărească slujeşte năzuinţele nobile ale omului. „Teatrele de păpuşi şi marionete din lumea întreagă creează şi luptă azi sub semnul unui înalt umanism. Sînt convins că aceste idei vor triumfa şi la acest Festival" — a declarat conducătorul delegaţiei sovietice, Iurii Dmitriev.

De la spectacolele Teatrului mare de păpuşi din Leningrad — un teatru cu veche tradiţie — şi pînă la spectacolele teatrului argentinian „La Pareja" spectatorii romîni au posibilitatea să cunoască stiluri, concepţii, şi valori noi, variate. Spectacolele prezentate pînă în prezent au demonstrat că valoarea artistică a montărilor este strîns legată de conţinutul educativ al textelor.

Teatrul leningrădean este prezent la Bucureşti cu o satiră virulentă la adresa războiului, piesa dramaturgilor cehi Ianek şi Ioseph Capek, Din viaţa insectelor. *Spectacolul demonstrează că teatrul de păpuşi poate transmite, cu mijloacele sale, mesaje dintre cele mai nobile, poate avea o mare forţă de convingere. Şi în spectacolele altor teatre participante la Festival este vizibilă această tendinţă de înzestrare a textelor interpretate de păpuşi cu semnificaţii majore. In spectacolul trupei de păpuşari din Canton (R.P. Chineză)* Sun U Kun, regele maimuţelor, a împrumutat de trei ori evantaiul de palmier, *personajul principal, erou de legendă, vine în ajutorul poporului pentru a salva ogoarele pîrjolite.*

Fabula, povestirile populare sau povestirile unor clasici ai literaturilor de peste hotare ocupă un loc de seamă în cadrul Festivalului. Capra cu trei iezi, *figurează în repertoriul teatrului de păpuşi din Magdeburg, în timp ce alt teatru german, cel din Dresda, va prezenta* Pinnochio. *După o poveste populară este realizată şi povestirea poloneză* Plutaşul şi potecuţa pe care *o va prezenta Teatrul „Miniatura" din Gdansk.*

După cum se vede, problematica spectacolelor Festivalului internaţional de la Bucureşti este foarte variată. Nu se pot omite din sumara trecere în revistă povestirile ştiinţifico-fantastice ; Extraordinara invenţie a profesorului Alunel *(prezentată de Teatrul polonez „Arlekin" din Lodz), piesa realizată după comedia* Ploşniţa *de Maiakovski (în interpretarea artiştilor R. S. S. Estoniene) etc.*

Indienii prezintă la Festival o interesantă demonstraţie de umbre, intitulată Umbre de păpuşi din piele ; *artiştii păpuşari din S.U.A. anunţă un spectacol experimental cu păpuşi din hîrtie.*

La această multitudine de aspecte ale spectacolelor de peste hotare se adaugă realizările de prestigiu ale păpuşarilor romîni. Cu prilejul Festivalului — în cadrul concursului propriu-zis şi în afara concursului — sînt prezente zece teatre romîneşti de păpuşi, din zece oraşe ale ţării. Prin spectacolele realizate, aceste colective demonstrează marele progres realizat de arta păpuşărească din ţara noastră în ultimii ani. Este prezent la întrecere, în primul rînd, teatrul bucureştean „Ţăndărică". Prin spectacolele prezentate, el a şi cîştigat stima şi simpatia oaspeţilor de peste hotare. Piesa Soldatul şi moartea *este un spectacol folcloric, în care isteţimea soldatului învinge moartea, vîră dracii în turbincă, îl păcăleşte pe sfîntul Petru.* Micul prinţ, *a doua lucrare pregătită de „Ţăndărică" pentru această confruntare internaţională, se petrece în Cosmos. Sărind din planetă în planetă, micul prinţ o porneşte prin spaţiile astrale pentru a veni în ajutorul unui pilot primejduit. Increderea în viaţă îl ajută să treacă prin toate piedicile şi el reuşeşte — în final — să răspundă chemării omului către om. Un program de fabule (Esop, La Fontaine, Krilov, Grigore Alexandrescu, Breslaşu) întregeşte contribuţia lui „Ţăndărică" la Festival.*

Teatrele de păpuşi din regiuni sînt prezente la Festival cu multe lucrări interesante. Teatrul din Tg. Mureş prezintă Aventură în Cosmos *de Xenia şi Aurel Boeşteanu, colectivul clujean are în repertoriu* Poveşti cu animale, *ieşenii şi-au îndreptat atenţia spre Creangă şi sînt prezenţi cu* Dănilă Prepeleac. *Foarte interesantă prin mesajul ei contemporan este piesa* Covorul cu minuni *de Valentin Silvestru, prezentată de teatrul orădean. Constructorii societăţii socialiste depăşesc, prin realizările lor, toate personajele cu calităţi superlative din folclor — iată ideea preţioasă a piesei. Inspirată tot din actualitate este piesa aceluiaşi autor,* Necazurile lui Şurubel *(Teatrul de păpuşi din Iaşi). Şi alte teatre din restul ţării prezintă lucrări interesante.*

Al doilea Festival internaţional al teatrelor de păpuşi şi marionete este un bun prilej — pentru micii şi marii spectatori romîni — de îmbogăţire a cunoştinţelor lor, de cunoaştere profundă a unei arte cu vaste posibilităţi.

Călin Căliman

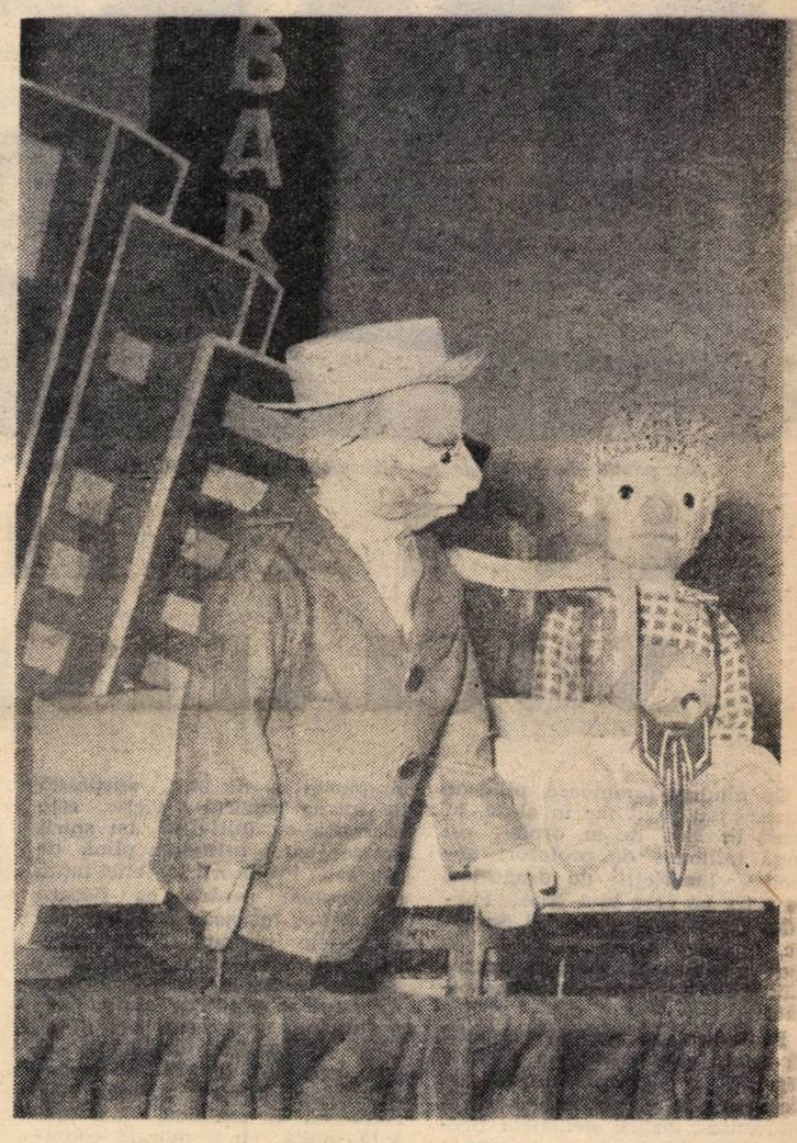

Scenă din spectacolul „Călătoria lui Trombi pe pămînt" prezentat de Teatrul de păpuşi din Magdeburg (R.D.G.)

CONCURSUL DE MATERIAL DIDACTIC

In fiecare an, întreprinderile producătoare de material didactic trimit şcolilor cantităţi însemnate de aparate, substanţe chimice, materiale grafice etc. necesare laboratoarelor şi cabinetelor şcolare. In planurile de producţie ale acestor întreprinderi se introduc mereu noi şi variate sortimente de material didactic.

In acest an şcolile vor primi pentru prima oară truse pentru disecţie şi truse pentru lucrările practice la chimie, staţii meteorologice, camere de ceaţă, spintariscoape, modele de presă hidraulică, modele în secţiune ale motorului Diesel, aparate de emisie-recepţie pentru studiul undelor electromagnetice, harta istorică a Rominiei între 1300—1601, două planşe privind fabricarea fontei, planiglobul fizic, atlasul istoric universal, diafilme cu temele „De la minereu la locomotivă", „O vizită la Săvineşti", „Maşini de lucru", „Oraşe noi pe harta patriei noastre" etc.

In acelaşi timp întreprinderile producătoare de material didactic au început lucrările pregătitoare pentru introducerea în plan a unor noi sortimente de material didactic, pe care şcolile le vor primi în anul 1961.

Printre aceste sortimente noi figurează şi lucrările premiate la concursurile de material didactic organizate de Ministerul Invăţămîntului şi Culturii în scopul întăririi bazei didactico-materiale a procesului de învăţămînt. Lucrările prezentate în cadrul concursurilor care au avut loc pînă acum — şi în special cele prezentate la concursul organizat în anul 1959 — au demonstrat interesul cadrelor didactice pentru crearea de materiale didactice originale, cît mai variate, concepute ştiinţific.

Pentru continua îmbogăţire a titlurilor de material didactic, Ministerul Invăţămîntului şi Culturii organizează şi în anul acesta un concurs, a cărui tematică include titluri deosebit de necesare şcolilor. Se pot prezenta la concurs şi lucrări în afara acestei tematici, legate însă, bineînţeles, de programele şcolare, astfel încît să poată fi folosite în procesul de învăţămînt. Participînd la acest concurs cadrele didactice, ca şi lucrători din alte domenii, pot contribui la îmbogăţirea şcolilor cu materiale didactice valoroase, care să servească scopurilor instructive şi educative ale învăţămîntului.

Cornelia Bura

Tematica concursului

SCENARII

Diafilme. (Scenariu compus din 60 de imagini, cu indicarea conţinutului imaginii şi a textului respectiv. Textul la o imagine nu trebuie să depăşească 35 cuvinte, iar textul casetelor explicative nu trebuie să depăşească 65 de cuvinte).

1) Govora în anii regimului democrat-popular, 2) Valea Siretului, 3) Munţii Măcinului, 4) O vizită la o întreprindere metalurgică, 5) O vizită la o unitate pentru rafinarea petrolului, 6) Fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" — Bucureşti, 8) Industria sîrmei (Cîmpia Turzii), 9) Scenariu de diafilm pentru preşcolarii din grupa mică (3 subiecte a 15 imagini), 10) Scenariu pentru preşcolarii din grupa mijlocie (2 subiecte a 25 imagini), 11) Scenariu de diafilm pentru grupa mare (un subiect, 40—50 imagini).

Diafilmele pentru învăţămîntul preşcolar vor avea ca subiecte : aspecte din munca oamenilor muncii din patria noastră — siderurgişti, constructori, colectivişti etc. ; aspecte din viaţa copiilor în grădiniţă (formarea unelor deprinderi, munca copiilor la colţul naturii vii şi pe parcelă, munca copiilor de serviciu etc.) ; o plimbare în Cosmos (pentru grupa mare) ; din viaţa şi lupta eroilor clasei noastre muncitoare (Vasile Roaită, Elena Sîrbu, Donca Simo, Filimon Sîrbu).

Diapozitive. (Scenariu compus din numărul de imagini arătat la fiecare serie, cu indicarea conţinutului imaginii, a textului scurt care este scris pe fiecare imagine — şi care nu va depăşi 12 cuvinte — şi a textului detaliat respectiv).

1) Scenariu pentru diapozitive necesare predării geografiei regionale în clasa a III-a (30—40 imagini pentru fiecare regiune, indicîndu-se imagini din raioanele respective), 2) Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa" (2 serii a 40 imagini).

Filme. (Scenariu pentru film de scurt metraj de 15—20 minute. Pentru orice lămurire privind prezentarea textului, autorii se pot adresa Studioului cinematografic „Al. Sahia").

1) O zi de practică în atelierul şcolii (clasa a VI-a), 2) O zi de practică în întreprindere (clasa a IX-a), 3) O zi de practică pe lotul şcolar (clasa a V-a).

Temele vor fi tratate în aşa fel încît să oglindească activitatea practică a elevilor de la oraşe şi sate

ALBUME, GHIDURI, HARŢI

1) Album de istorie universală — epoca modernă şi contemporană (accentul se va pune pe dezvoltarea mişcării muncitoreşti internaţionale). Tematica albumului va cuprinde indicarea imaginilor şi a textului respectiv, macheta albumului la scară redusă pentru indicarea modului de reprezentare a imaginilor, 10 planşe în formă definitivă format A4 ; volum maxim al lucrării — 150 pagini.

2) Ghid pentru pionieri şi şcolari — regiunea Constanţa. Tematica va cuprinde tabla de materii, macheta la scara 1 : 1 pentru format de buzunar, borderou de imagini cu indicarea textului respectiv. Ghidul va cuprinde aspecte ale geografiei fizice şi economice ale regiunii, îndrumări pentru excursii, vizite la locuri istorice, în întreprinderi, G.A.S., S.M.T etc. Volum maxim — 80 pagini, din care cca. jumătate rezervat pentru hărţi, fotografii, vignete, schiţe etc.

3) Harta economică a U.R.S.S. (format 4x70x100), machetă şi nomenclator.

4) Harta istorică „Rominia între 1601—1711" (format 4x70x x100), machetă şi nomenclator.

5) Harta fizică şi economică a Oceanului Pacific sau a Australiei (format 4x70x100), machetă şi nomenclator.

6) Harta economică „Ţările democrat-populare din Europa" (format 4x70x100), machetă şi nomenclator.

PLANŞE IN 2—8 CULORI

La planşele în serie se prezintă : machetă format 70x100 pentru 2 planşe, machetă scară redusă format A 4 pentru celelalte planşe, inclusiv textul respectiv. Pentru planşele unicat se prezintă macheta la format 70x100, inclusiv textul explicativ.

1) Procesul tehnologic de cracare a petrolului (o planşă), 2) Obţinerea celulozei (o planşă), 3) Procesul tehnologic de obţinere a îngrăşămintelor chimice (o planşă), 4) Planşe pentru anatomie (serie de 10 planşe), 5) Planşe pentru zoologie (serie de 20 de planşe), 6) Planşe pentru botanică (serie de 20 planşe), 7) Planşe pentru cunoştinţele agricole — seria zootehnie (serie de 10 planşe), 8) Planşe „Metalele neferoase" (serie de 10—20 planşe), 9) Planşe pentru capitolul „Structura atomului", în care să fie incluse şi principiile de funcţionare a noilor instalaţii de cercetare a particulelor nucleare (serie de 10—20 planşe), 10) Planşe pentru predarea sîrisului (25 de planşe).

APARATE DE LABORATOR

1) Fenomenul de rezonanţă. Aparate simple pentru punerea în evidenţă a fenomenului de rezonanţă în mecanică, acustică şi electricitate, 2) Celula fotoelectrică demonstrativă cu aplicaţie la ilustrarea calitativă a legilor fenomenului fotoelectric, 3) Aparat pentru punerea în evidenţă a electronului şi care să permită determinarea unei mărimi caracteristice a lui (sarcina, masa specifică etc.), 4) Macheta unui accelerator de particule, 5) Modelul simplificat al atomului de H cu explicarea emisiei spectrelor caracteristice, 6) Trusă pentru experienţe de electrochimie, 7) Cîmp magnetic rotitor. Aparat pentru punerea sugestivă în evidenţă a cîmpului magnetic rotitor, 8) Trusă pentru demonstrarea diferitelor moduri de transmitere a mişcărilor (mecanisme şi maşini), 9) Generator de sunete şi ultrasunete etalon.

Pentru cele mai bune lucrări se vor acorda premii de la 500—5.000 lei.

Lucrările pentru concurs se vor trimite la Ministerul Invăţămîntului şi Culturii, Serviciul Practică în producţie şi material didactic (str. Alex. Popov, nr. 30, raionul Gh. Gheorghiu-Dej, Bucureşti), cu menţiunea „Pentru concursul de material didactic". Numele autorului va fi pus într-un plic sigilat, iar pentru evitarea confuziilor, atît de plicul sigilat cît şi pe lucrarea trimisă se va menţiona acelaşi moto.

Concursul se închide la 31 decembrie 1960

ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR ÎN ȚĂRILE SOCIALISTE

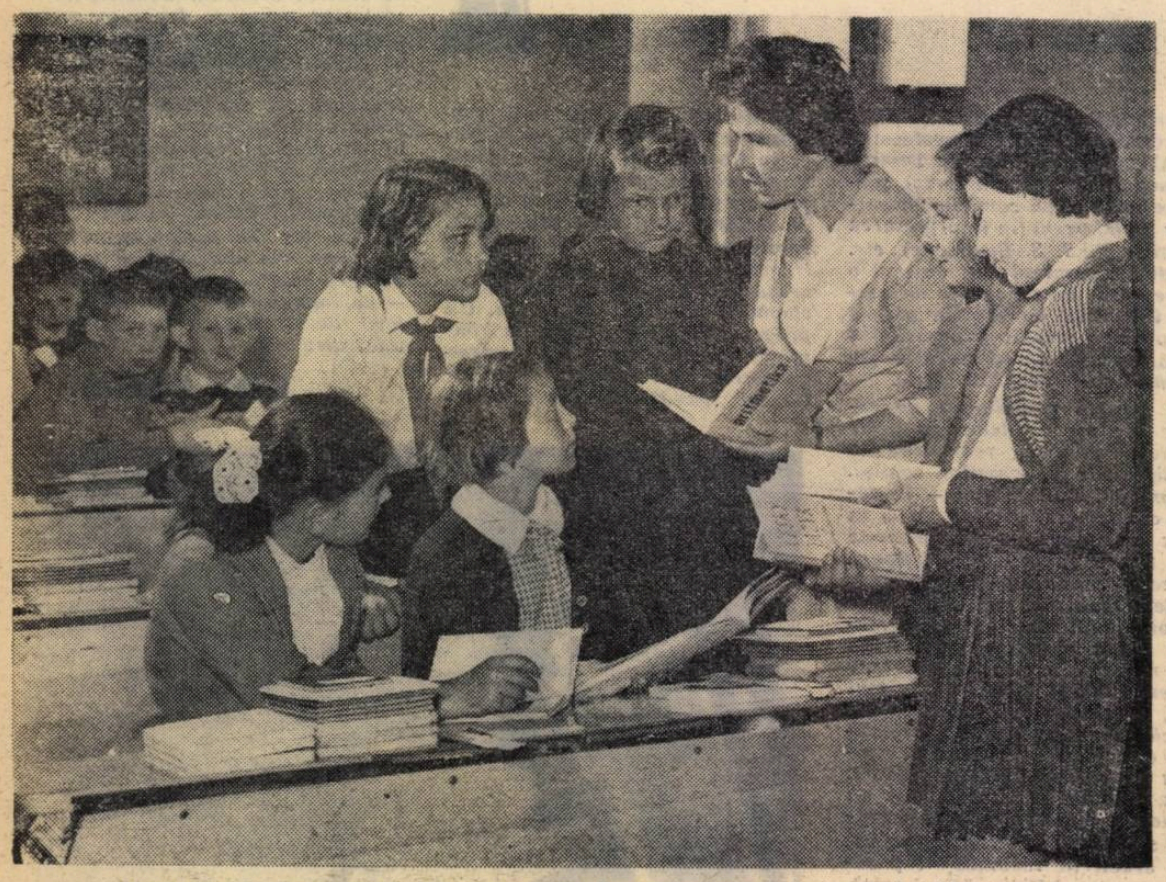

La școala de 9 ani de la Libeznice, lîngă Praga, înainte de prima lecție din acest an.

Cu gînduri luminoase, pline de bucurie au păşit iar în clasă, în acest început de an şcolar, cei două milioane de profesori sovietici. Însufleţiţi de dragostea, de grija pe care le-o poartă Partidul Comunist, Guvernul Sovietic, întregul popor, ei şi-au reluat munca atît de dragă, înţelegînd pe deplin imensa ei însemnătate.

Profesorii sovietici sînt mîndri că munca lor constituie o parte organică a măreţului proces de construire a comunismului, că ei înfăptuiesc astăzi genialele prevederi ale lui Lenin cu privire la învăţămînt. În 1919, în toiul războiului civil şi al ruinei, pe cînd lucra la proiectul noului program al partidului, Ilici a scris, în capitolul privitor la învăţămînt, că şcoala va trebui să crească o generaţie capabilă să realizeze definitiv comunismul, că va trebui să se asigure o legătură strînsă a învăţămîntului cu munca social-productivă, că sînt necesare cadre de pedagogi noi, pătrunşi de ideile comunismului. Şi iată că astăzi aceste înalte gînduri ale lui Lenin sînt înfăptuite. Se construieşte cu succes şcoala nouă, şcoala perioadei construcţiei desfăşurate a comunismului. Pedagogii sovietici educă oameni noi, capabili să realizeze definitiv comunismul. Profesorii sovietici sînt numiţi pe drept cuvînt cele mai apropiate ajutoare ale partidului în această operă măreaţă.

Noul an şcolar este, în Uniunea Sovietică, al doilea an în care se desfăşoară reorganizarea învăţămîntului. Opera concepută de partid şi de stat, susţinută de întreg poporul sovietic, este realizată cu iniţiativă, cu spirit creator, cu o atitudine plină de dragoste. Profesorii sovietici luptă nu numai pentru ca fiecare elev să-şi însuşească adînc cunoştinţele predate, ci şi pentru ca aceste cunoştinţe să fie folosite cu pricepere, cu iscusinţă, în munca pusă în slujba poporului, să se transforme în adînci convingeri ideologice. Ei sînt conştienţi de uriaşa însemnătate educativă a muncii, care formează un om nou, cu o morală înaltă, cu o morală comunistă.

În şcoala sovietică au păşit, o dată cu acest nou an şcolar, pedagogi noi — înovatori din producţie, membri ai brigăzilor de muncă comunistă, specialişti din diferite ramuri ale ştiinţei şi culturii, oameni cu o mare experienţă de viaţă. Alături de învăţători şi profesori, ei contribuie la opera de educare a elevilor, de pregătire a tineretului pentru viaţă. Educaţia omului nou, a omului viitorului, a devenit cu adevărat o cauză a întregului popor.

Inalta încredere pe care le-o arată partidul şi statul, dragostea şi grija cu care îi înconjoară întregul popor îi însufleţesc pe pedagogii sovietici, îi îndeamnă la o muncă creatoare, plină de roade. Fiecare profesor sovietic, întreaga armată de două milioane a învăţătorimii din ţara constructorilor comunismului se angajează acum, la început de an şcolar, să se arate demnă de nobila ei misiune.

★

Noul an şcolar a fost marcat, în R. P. Ungară, de un eveniment deosebit de important: publicarea directivelor cu privire la dezvoltarea sistemului de învăţămînt. Se prevede, în aceste directive, o reformă a învăţămîntului care va face şcoala maghiară să păşească pe un drum larg, luminos, legînd-o strîns de viaţă.

Principiile de bază ale acestor directive, elaborate de o comisie specială şi aprobate de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Socialist din R. P. Ungară şi de Guvernul R.P.U. sînt: legarea mai strînsă a învăţămîntului de viaţă, de practică, de producţie, ridicarea nivelului pregătirii generale şi de specialitate a elevilor şi îmbunătăţirea educaţiei lor ideologice şi politice. Toate tipurile de şcoli — adică şcoala de 8 ani, şcoala medie şi instituţiile de învăţămînt superior — vor urmări, potrivit proiectului de reformă, să-i pregătească pe tineri pentru munca productivă. Se prevede ca, încă din şcoala de 8 ani, pe lîngă cunoştinţele de cultură generală, elevii să fie familiarizaţi cu bazele producţiei industriale şi agricole, să fie pregătiţi pentru munca în folosul societăţii.

Se preconizează, de asemenea, lărgirea reţelei de şcoli profesionale, precum şi crearea unui nou tip de şcoală medie — şcoala medie profesională — care va avea drept scop asigurarea pregătirii unor muncitori culţi, capabili să aplice tehnica modernă, să mînuiască maşinile cele mai noi. Acest tip de şcoală va asigura pregătirea la un nivel superior a schimbului de mîine al clasei muncitoare. După terminarea şcolii medii profesionale elevii se vor prezenta la examenul de maturitate, precum şi la un examen profesional. Apoi, după ce vor munci un an sau doi în producţie, se vor putea înscrie în învăţămîntul superior.

La rîndul lor, şi şcolile medii de cultură generală vor da elevilor, pe lîngă pregătirea teoretică, şi o pregătire practică. In aceste şcoli elevii vor învăţa timp de 5 zile dintr-o săptămînă, iar în a 6-a zi vor lucra într-o întreprindere industrială sau agricolă. Acest sistem, care este cunoscut în R. P. Ungară sub denumirea de 5 + 1, va trebui să fie realizat pînă în anul 1965 în toate şcolile medii.

Directivele mai prevăd extinderea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă pentru muncitori, în special pe lîngă marile întreprinderi, gospodării colective şi gospodării agricole de stat. Pregătirea tehnicienilor se va ridica la un nivel mai înalt, primirea în şcolile respective fiind admisă numai pe baza examenului de maturitate şi condiţionată de gradul de muncitor calificat şi de stagiul în producţie.

Scopul reformei învăţămîntului superior este pregătirea unor specialişti de înaltă calificare. La admiterea în universităţi şi institute vor avea prioritate cei care au un stagiu în producţie. În anii de studiu în învăţămîntul superior tinerii vor presta cel puţin zece luni de practică în uzină, în agricultură, în clinică, în şcoală etc. Colectivele catedrelor universitare vor trebui să se apropie mai mult de sarcinile cele mai importante care stau în faţa economiei naţionale din R. P. Ungară.

C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist din R. P. Ungară a cerut pedagogilor, organizaţiilor de masă, comitetelor de părinţi şi tuturor oamenilor muncii să participe la discutarea şi înfăptuirea reformei învăţămîntului, care este o problemă a întregului popor maghiar.

★

In şcolile din Republica Populară Polonă, noul an şcolar va însemna un pas înainte în apropierea învăţămîntului de practică, de producţie.

Guvernul Republicii Populare Polone a înzestrat şcolile, palatele şi casele pionierilor cu numeroase aparate şi utilaj necesare pregătirii practice a elevilor. De asemenea, au fost create, în localităţile mai importante, centre de practică înzestrate cu tot materialul necesar pentru studiul motoarelor. Se dezvoltă larg, în acelaşi timp, cercurile în cadrul cărora elevii studiază motoarele, precum şi cercurile de radioamatori.

Elevii care studiază construcţia şi conducerea automobilelor vor participa la frumoase excursii cu automobilele, excursii care le vor da prilejul să cunoască noile obiective industriale şi cele mai pitoreşti regiuni ale ţării. Aceste excursii au fost înscrise în planurile de activitate ale centrelor de practică. Se prevede că la ele vor participa numai în cursul acestui an peste 11.000 de pionieri şi elevi polonezi.

In lagărul capitalist

Anul şcolar a început şi în ţările capitaliste. Prilejul nu a putut fi ignorat de presa occidentală care — oricît s-ar strădui să înfrumuseţeze realităţile neplăcute — e silită să recunoască multe aspecte altădată „omise". Lipsa de şcoli, pregătirea necorespunzătoare a multor cadre didactice, condiţiile grele de învăţătură pentru marea majoritate a copiilor au fost semnalate în parte sau laolaltă în presa occidentală.

Mai puţin s-a vorbit însă despre cauzele care au determinat această stare de lucruri — şi anume, despre alocarea de sume din ce în ce mai mari în scopuri militare.

În Franţa, de pildă, un inspector al Academiei care a vizitat departamentul Seine-et-Oise cu prilejul începerii anului şcolar se plîngea de insuficienţa creditelor alocate din bugetul statului pentru construcţiile şcolare cît şi de faptul că „problema cadrelor didactice rămîne gravă". „Sîntem obligaţi, spunea el, să facem apel la numeroşi candidaţi şi candidate a căror cultură este adesea nesatisfăcătoare".

Nu numai declaraţia acestui inspector, ci şi numeroase alte fapte mărturisesc situaţia grea a şcolii franceze de astăzi. O statistică oficială arată că în departamentul Finisterre există 200 de clase instalate în barăci, că 125 de şcoli nu au apă, că 18 şcoli nu au lumină, că 21 de şcoli nu au nici măcar curte de recreaţie... Mai mult, statistica dezvăluie faptul că în 25 de localităţi din departament nu există deloc şcoli.

Situaţia aceasta nu este caracteristică exclusiv pentru Franţa, deşi bugetul acestei ţări are de făcut faţă cu precădere, după cum se ştie, războiului din Algeria, care constituie de mai bine de cinci ani o grea povară pentru întreaga economie. Este cunoscută situaţia din Italia, al cărei buget are de suportat cheltuielile legate de participarea ţării la pactul N.A.T.O. Desigur că dacă în loc să se sporească permanent cheltuielile militare s-ar fi arătat învăţămîntului grija necesară, atunci numărul şcolilor şi al profesorilor n-ar fi fost atît de nesatisfăcător, iar un procent însemnat de copii şi tineri n-ar fi rămas în afara şcolii sau nu s-ar fi împotmolit „în drum", aşa cum se întîmplă acum.

De ce să ne referim însă la ţări care ocupă un loc mai mult sau mai puţin minor în N.A.T.O.? Situaţia nu este diferită nici în S.U.A. Cele aproape 42 de miliarde de dolari alocaţi pentru cursa înarmărilor determină guvernul american să facă „economii" în privinţa învăţămîntului. Cu toate că numeroşi oameni politici şi comentatori au avertizat că în S.U.A. sînt pregătiţi anual aproximativ de trei ori mai puţini ingineri şi cadre tehnice decît în Uniunea Sovietică, ceea ce constituie un handicap bine determinat al S.U.A. în întrecerea economică cu U.R.S.S., totuşi accentul continuă să fie pus pe înarmare. Această orientare a cheltuielilor bugetare duce şi la anumite „îmbinări" ale militarismului cu şcoala: In oraşul Artesia (statul New Mexico), problema lipsei de şcoli a început să fie soluţionată prin construirea unui adăpost care va servi drept „şcoală subterană", adică — după cum se exprimă revista „Time" — „prima şcoală a erei nucleare".

Indemnul revistei americane ca asemenea şcoli să fie construite în număr cît mai mare indică în mod semnificativ încotro se îndreaptă şcoala în S. U. A. ...

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII
ȘI AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII. Nr. 580 — vineri 30 septembrie 1960 — 8 pagini 25 bani

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

Domnule președinte,

Stimați delegați,

Permiteți-mi, înainte de toate, să reafirm de la această înaltă tribună deosebita însemnătate pe care poporul și guvernul romîn o atribuie Națiunilor Unite, ca organizație a cărei menire principală este de a asigura dezvoltarea colaborării multilaterale între țări și popoare, de a feri omenirea de calamitățile războiului, de a consolida necontenit pacea. Dezbaterile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite au trezit chiar de la începutul actualei sesiuni un interes profund în lumea întreagă. Aceasta se datorează faptului că sesiunea noastră este chemată să examineze problemele arzătoare ale vieții internaționale, a căror rezolvare este menită să exercite o profundă înrîurire asupra întregii evoluții a umanității contemporane — mă refer în primul rînd la problema abolirii sistemului colonial și la cea a înfăptuirii programului de dezarmare generală și totală.

Un alt factor de seamă care imprimă un caracter deosebit actualei sesiuni constă în participarea la lucrările ei a numeroși conducători de state și de guverne, animați de simțul înaltei răspunderi pentru soarta omenirii, pentru perspectivele păcii și ale bunei înțelegeri între popoare. Valoroasa inițiativă întreprinsă în acest sens de șeful guvernului sovietic s-a bucurat de un puternic ecou, în ciuda rezervelor cu care a fost întîmpinată de unele guverne.

Ne îngăduim să exprimăm speranța că aceasta va crea condiții propice pentru examinarea aprofundată și soluționarea efectivă a problemelor ce se află în centrul ordinei de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Începutul sesiunii a fost marcat printr-un act de mare semnificație: primirea în mijlocul nostru a noilor state africane și a Republicii Cipru, care și-au dobîndit de curînd independența.

In numele poporului și guvernului romîn adresez din toată inima noilor țări independente un călduros salut, expresie a sentimentului de solidaritate cu lupta dreaptă a popoarelor pentru libertate și independență națională.

Apariția noilor state naționale și mișcarea înainte pe care o determină este unul din afluenții largului și puternicului șuvoi al forțelor sociale care imprimă în vremea noastră direcția dezvoltării istorice.

Lărgirea cadrului Organizației Națiunilor Unite o apropie de momentul cînd ea va deveni cu adevărat universală, contribuind la întărirea autorității și eficacității ei. Creșterea numărului statelor africane în O.N.U. este privită însă cu răceală de anumite cercuri din Occident, ceea ce reflectă starea de spirit a acelui grup de state care este preocupat să-și mențină poziția dominantă în O.N.U. O asemenea concepție nu are nimic comun cu principiile O.N.U. și cu atît mai puțin cu sarcina pentru care a fost creată: apărarea păcii și securității internaționale.

Carta O.N.U. a fost elaborată pentru a servi interesele tuturor statelor, conținînd acele principii care trebuie să stea la baza acțiunilor lor comune în vederea menținerii păcii și securității, dezvoltării relațiilor prietenești între națiuni, realizării cooperării internaționale.

Romînia, ca și celelalte state socialiste, privește O.N.U. ca organizația internațională al cărei prestigiu și eficacitate vor fi cu atît mai mari cu cît ea va reflecta mai fidel tabloul lumii contemporane. Noi ne-am călăuzit și ne călăuzim de ideea că respectul pentru Cartă este o condiție vitală pentru O.N.U. și că, mai devreme sau mai tîrziu, tot mai multe state vor ajunge la concluzia că interesele păcii cer ca principiile Cartei să nu fie sacrificate pe altarul unor interese înguste sau de moment.

Nu putem să nu observăm însă că atitudinea guvernului S.U.A. și a aliaților săi în problema recunoașterii drepturilor Chinei și a admiterii Republicii Populare Mongole în O.N.U. este ghidată de calcule și interese străine de Cartă.

Este inadmisibil ca în importanta problemă a recunoașterii drepturilor marelui popor chinez, o mare organizație internațională ca O.N.U. să fie subordonată intereselor unui stat sau ale unui grup de state.

Lipsirea O.N.U. de aportul uneia dintre marile puteri, Republica Populară Chineză, împiedicarea sistematică a marelui popor chinez de a-și ocupa locul legitim la O.N.U. constituie una din cele mai grave lovituri date prestigiului acestei organizații și eficacității ei în îndeplinirea sarcinilor trasate de Cartă.

PENTRU A-ȘI PUTEA INDEPLINI MAREAȚA EI MISIUNE ISTORICA — DE A FERI OMENIREA DE CATACLISMUL UNUI RAZBOI DISTRUGATOR, O.N.U. TREBUIE SA DEVINA O ORGANIZAȚIE CU ADEVARAT UNIVERSALA IN CARE TOATE STATELE ȘI POPOARELE SA ȘTIE CA AU UN REAZIM SIGUR, UN ARBITRU DREPT ȘI NEPARTINITOR, UN ORGANISM CARE, PRIN INSAȘI COMPOZIȚIA ȘI STRUCTURA LUI, SA FIE FIDEL MARILOR PRINCIPII INSCRISE IN CARTA.

Dezarmarea — problema centrală a vieții contemporane

Domnilor delegați,

Importanța pe care guvernul romîn o acordă actualei sesiuni a Adunării Generale decurge, în primul rînd, din faptul că în cadrul ei urmează să fie dezbătută problema centrală a vieții internaționale contemporane — problema dezarmării. De rezolvarea acestei probleme depinde în ultima analiză, dacă omenirea va avea de îndurat suferințele fără margini ale războiului nuclear sau dacă va fi izbăvită de ele. Propunerea Uniunii Sovietice de a se înfăptui dezarmarea generală și completă corespunde nobilei năzuințe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societății umane o eră nouă în care războaiele să rămînă definitiv de domeniul trecutului, iar oamenii să poată folosi în întregime resursele planetei noastre și propriile lor energii, pentru a crea o lume în care să fie lichidate pentru totdeauna înapoierea, sărăcia și foametea, să înflorească relațiile pașnice de colaborare rodnică și prietenie între țări și popoare.

In zilele noastre, nu mai e cu putință ca vreun stat, oriunde ar fi situat și oricare ar fi puterea lui militară și economică, să împingă omenirea într-un conflict armat fără a suferi el însuși consecințele. De asemenea nu este de conceput ca în cazul unei astfel de conflagrații, vreun popor, indiferent dacă ar fi sau nu beligerant, să poată evita efectele funeste ale acesteia. De aici rezultă că lichidarea mijloacelor pentru dezlănțuirea și ducerea războiului a devenit o problemă care privește direct toate statele.

Adunarea Generală a O.N.U. constituie deci forul cel mai potrivit pentru a elabora modul în care să se înfăptuiască țelul comun — dezarmarea generală și completă.

Ca unul dintre membrii Comitetului celor zece state pentru dezarmare, guvernul romîn a examinat cu cea mai mare atenție această problemă și, cu permisiunea dv., voi expune pe scurt adunării unele concluzii ce se impun.

Mai întîi țin să reafirm de la această tribună că deși noi nu subestimăm obstacolele și dificultățile care stau în calea dezarmării generale și complete, considerăm că ele pot fi învinse dacă și puterile occidentale vor da dovadă de luciditate și realism.

In Occident se aud glasuri că dezarmarea generală ar fi „o utopie", „o himeră", așa cum s-a pronunțat unul dintre antevorbitori. Dar este oare utopie a analiza curajos situația primejdioasă la care a ajuns omenirea prin faptul că există astăzi suficiente bombe atomice și cu hidrogen pentru distrugerea civilizației umane, și a trage concluzia — singura logică și înțeleaptă — că cea mai sigură metodă de a evita un asemenea cataclism este însăși distrugerea radicală și completă a mijloacelor care îl pot produce?

Este oare mai „realist" a continua cursa nebună a înarmării atomice și a stoca mereu bombe, din care una singură poate distruge un oraș de categoria celor mai populate din lume? Este oare „realist" a ține în aer permanent sute de bombardiere încărcate cu bombe nucleare și a le trimite în misiuni de patrulare, creînd astfel primejdia izbucnirii unui război, ca urmare a unei neglijențe sau a unui act iresponsabil?

Dezarmarea generală și completă, aprobată unanim de Adunarea Generală a O.N.U., a fost pusă la ordinea zilei ca o sarcină urgentă și vitală, care cere neapărat să fie rezolvată.

Dar în ciuda recomandărilor rezoluției O.N.U. și în ciuda eforturilor statelor socialiste în Comitetul celor zece de a angaja negocierile pe o linie constructivă, partenerii noștri au manifestat o atitudine negativă, făcînd imposibilă continuarea negocierilor. Repetatelor străduințe ale U.R.S.S. și celorlalte state socialiste, de a merge în întîmpinarea părții occidentale, reprezentanții S.U.A. și ai aliaților lor le-au răspuns prin refuzul de a negocia un tratat de dezarmare generală și completă și printr-o serie de tactici obstrucționiste care demonstrau în fond lipsa de dorință de a trece la înfăptuirea sarcinii trasate prin rezoluția Adunării Generale. Este evident că țările socialiste nu puteau accepta transformarea tratativelor într-un paravan pentru intensificarea cursei înarmărilor și într-un mijloc de inducere în eroare a opiniei publice internaționale, care urmărea tratativele acestea cu speranța că ele vor duce la rezultate pozitive concrete. Noi socotim că impasul la care au fost aduse negocierile de dezarmare, datorită poziției negative a părții occidentale, poate și trebuie să fie depășit.

TOCMAI ACEASTA ESTE SARCINA ADUNARII GENERALE. DUPA PAREREA DELEGAȚIEI ROMINE PREVEDERILE FUNDAMENTALE ALE TRATATULUI PENTRU DEZARMARE GENERALA ȘI COMPLETA PROPUSE LA ACEASTA SESIUNE DE ȘEFUL GUVERNULUI SOVIETIC, N. S. HRUȘCIOV, CONSTITUIE O BAZA SERIOASA PENTRU O ABORDARE CONCRETA ȘI CONSTRUCTIVA A PROBLEMEI ȘI PERMITE ADUNARII GENERALE SA GASEASCA IEȘIREA DIN IMPAS.

Pentru a judeca sinceritatea și eficacitatea planurilor sau propunerilor de dezarmare aflate în fața Adunării, un criteriu primordial a fost și rămîne efectul pe care punerea lor în aplicare l-ar avea asupra cursei înarmărilor.

In această privință poziția S.U.A. își găsește expresia în declarațiile conducătorilor și generalilor americani că S.U.A. trebuie „să cîștige o poziție de forță", idee care revine ca un leit-motiv în toate declarațiile menționate.

In practică, această atitudine s-a tradus și se traduce printr-o intensificare și mai mare a cursei înarmărilor.

(Continuare în pag. 2)

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 1)

Nu este oare clar că dacă acesta va fi și pe viitor cursul **pe care îl vor urma** S.U.A., va fi greu, dacă nu imposibil, să se abordeze în mod constructiv și pozitiv problema dezarmării ?

Rezultă că Adunarea Generală trebuie să-și însușească acele propuneri de dezarmare a căror aplicare are drept rezultat încetarea imediată a cursei nebunești a înarmărilor și să considere necorespunzătoare acele propuneri care, aplicate fiind, ar duce la desfășurarea nestingherită a cursei înarmărilor.

După părerea guvernului romîn, un merit principal al propunerilor sovietice de dezarmare constă tocmai în faptul că traducerea lor în viață ar pune frînă imediat cursei înarmărilor și ar îndrepta lucrurile spre reducerea armamentelor și forțelor armate, spre eliminarea lor. Semnarea unui tratat de dezarmare generală și completă care ar prevedea desființarea tuturor forțelor armate și interzicerea restabilirii lor sub orice formă, interzicerea și distrugerea tuturor stocurilor de arme, încetarea producției oricărui gen de arme, inclusiv arme atomice, cu hidrogen, chimice, bacteriologice și alte tipuri de arme de exterminare în masă, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la țintă, lichidarea tuturor bazelor militare străine, abolirea serviciului militar, a învățămîntului militar, a ministerelor de război și statelor majore, ca și încetarea alocării de fonduri bugetare pentru scopuri militare — toate aceste măsuri nu numai că ar stăvili cursa înarmărilor, dar ar face și orice efort de înarmare ilegal și lipsit de sens.

Elementul esențial al tratatului propus de U.R.S.S. constă în faptul că el prevede de la începutul intrării în vigoare eliminarea tuturor mijloacelor de transport a armelor nucleare, reducerea forțelor armate și în special ale S.U.A. și U.R.S.S. la un nivel de 1,7 milioane soldați, lichidarea bazelor străine, interzicerea lansării de rachete în scopuri militare, obligația de a nu transmite altor state bombe nucleare sau informații pentru producerea lor, precum și reducerea corespunzătoare a bugetului militar. Tocmai acest element esențial, care operează din primul moment, este menit să pună capăt cursei înarmărilor și să ducă la reducerea și distrugerea armamentelor, la reducerea și desființarea forțelor armate.

Care este situația ce s-ar crea din acest punct de vedere prin aplicarea propunerilor S.U.A. ?

Studierea atentă a propunerilor americane, inclusiv cea din 27 iunie a.c., arată că pentru prima fază, care nu are un termen limitat, S.U.A. prevăd numai o serie de măsuri de control și inspecție, de studii tehnice, de depozitare a unor armamente pe teritoriul statului respectiv, dar nici o măsură efectivă de reducere a forțelor armate sau de distrugere a armamentelor. Cifra de 2,5 milioane soldați pentru S.U.A. și U.R.S.S. prevăzută pentru prima fază nu are nici o semnificație, deoarece ambele state au trupe sub această cifră.

Să presupunem, de dragul argumentării, că propunerile americane ar fi puse în practică. Ce ar rezulta ? Organizația de control ar fi constituită, diferitele comisii tehnice și-ar începe activitatea, controlorii și inspectorii ar începe să voiajeze, iar între timp — și este vorba desigur de o perioadă îndelungată — cursa înarmărilor s-ar desfășura nestingherit și cu avînt sporit.

Trebuie notat că planul american prevede pentru părțile negociatoare încheierea unui tratat numai pentru această primă fază, urmînd ca pentru a doua și a treia fază să se pregătească un proiect care să fie supus unei conferințe mondiale de dezarmare.

Aceasta însă înseamnă că statele semnatare nu vor avea nici o garanție pentru ceea ce va urma după consumarea primei faze, deoarece nu va exista nici un tratat care să angajeze aceste state de a aplica toate măsurile necesare pînă la atingerea obiectivului final : dezarmarea generală și completă.

In aceste condiții nimic nu va putea împiedica un stat sau altul ca după consumarea fazei întîia, adică după ce s-au colectat toate informațiile militare prevăzute în planul american, să acționeze așa cum va crede de cuviință. Doar fiecare va putea spune că tratatul semnat privește numai prima fază și nimic altceva.

Este evident că nu acesta a fost sensul rezoluției unanime privind dezarmarea generală și completă votată la sesiunea trecută de Adunarea Generală.

Puterile occidentale, care au făcut din control subiectul celor mai variate speculații, s-au eschivat în realitate de la prezentarea unor propuneri serioase în acest domeniu, pe cînd U.R.S.S. a prezentat propuneri concrete și ample privind organizarea amănunțită și sistematică a unui control internațional efectiv al măsurilor de dezarmare, din prima zi, pe fiecare fază și pînă la capătul dezarmării generale și complete.

Propunerile sovietice pentru organizarea controlului internațional efectiv al dezarmării generale și complete demonstrează cu prisosință că U.R.S.S. și celelalte state socialiste, interesate în cel mai înalt grad să se asigure că măsurile de dezarmare sînt scrupulos respectate, fac eforturi pentru a muta discuția despre control de pe terenul speculațiilor abstracte pe terenul discuției practice și rodnice — singura metodă care poate scoate o problemă controversată din impas.

Delegația romînă apreciază că documentul sovietic „Prevederi fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și totală" oferă Adunării Generale o bază serioasă pentru discutarea fructuoasă și constructivă a problemei dezarmării la actuala sesiune și își exprimă speranța că aceasta va permite să se ia hotărîri corespunzătoare pentru a promova cauza dezarmării.

Aș vrea să mă asociez mai multor antevorbitori, insistînd asupra încă unui aspect al problemei dezarmării, și anume aspectul ei economic legat de problema ajutorării țărilor slab dezvoltate.

Grava rămînere în urmă, economică, socială și culturală a multor țări din Asia, Africa și America Latină face parte din contradicțiile cele mai acute ale lumii contemporane. Ea este rezultatul dominației imperialiste, a puterii monopolurilor, a regimului robiei coloniale, care au apăsat vreme îndelungată asupra acestor țări.

Deși în ultimii ani problema ajutorării economice a țărilor slab dezvoltate este mult discutată, situația continuă să rămînă critică. Mai mult, statisticile Organizației Națiunilor Unite arată că venitul pe cap de locuitor al acestor țări în loc să crească a continuat să scadă. Comisia economică a O.N.U. pentru America Latină constata recent că în 1959 economia țărilor din acest continent a fost lovită de o nouă scădere a comerțului și de un declin în producția agricolă pe cap de locuitor, menționînd că tendința de declin este dominantă din 1956 încoace.

Soluția eficace pentru înlăturarea acestor stări de lucruri constă în alocarea resurselor imense ce s-ar elibera ca efect al dezarmării, pentru a stimula dezvoltarea industrială a țărilor slab dezvoltate din Asia, Africa și America Latină, a moderniza agricultura lor și a spori producția agricolă, a îmbunătăți condițiile de viață ale populației, a da extindere învățămîntului public și ocrotirii sănătății.

Desigur, o condiție imperios necesară a unei astfel de ajutorări este ca ea să nu implice nici un fel de condiții de natură politică, nici un fel de imixtiuni în treburile interne ale țărilor ce urmează să beneficieze de ajutor. Ajutorul trebuie atribuit în condiții care să ducă la consolidarea independenței politice și economice a acestor țări, la avîntul forțelor lor de producție, la satisfacerea în măsură crescîndă a cerințelor materiale și culturale ale populației lor.

Trăim într-o lume care dispune de bogății imense, de mijloace tehnice perfecționate, în stare să asigure condiții mai bune de viață întregii populații a globului. Eliberarea omenirii de povara tot mai apăsătoare a cheltuielilor militare și a cursei înarmărilor ar deschide calea spre valorificarea într-o măsură tot mai mare a acestor imense posibilități.

Pentru lichidarea definitivă și radicală a orînduielilor colonialiste

Domnilor delegați,

Infăptuirea țelurilor O.N.U. este inseparabil legată de realizarea aspirațiilor tuturor popoarelor spre libertate și independență, de lichidarea definitivă și radicală a orînduielilor colonialiste. Este timpul ca în conflictul dintre puterile coloniale și popoarele înrobite, O.N.U. să se situeze hotărît și fără rezerve de partea acestora din urmă.

Colonialismul este sinonim cu asuprirea națională și socială dusă la extrem : el evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînduți ca sclavi, închiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foamete și boli, ținuți în bezna inculturii. Colonialismul înseamnă ciopîrțirea arbitrară a unor vaste teritorii, menținerea samavolnică a numeroase state în afara vieții internaționale, crearea unor primejdioase focare de tulburări și conflicte pe plan mondial.

Războiul sîngeros din Algeria, expedițiile de pedepsire din Kenya, cruntul regim de teroare și violență din Angola și Mozambic, răpirea celor mai elementare drepturi umane populației autohtone din Africa de Sud, bombardarea din avioane a populației din Oman — toate acestea ilustrează metodele la care recurg colonialiștii pentru înăbușirea luptei drepte de eliberare, plină de vitejie și eroism, a popoarelor care aspiră la libertate.

Colonialiștii s-au dovedit deosebit de iscusiți în jefuirea țărilor coloniale. Este știut că solul și subsolul Africii dispun de avuții nemăsurate — de la uriașele zăcăminte de diamante, uraniu și alte minerale de tot felul, pînă la vastele întinderi de pămînt propice celor mai variate culturi. Dar toate aceste avuții se află în mîinile marilor corporații străine care storc beneficii fabuloase din exploatarea lor și a muncitorilor africani. Chiar statistica oficială arată că rata profitului din investițiile directe ale S.U.A. în Africa în perioada 1947—1954 se cifra anual la 33 la sută față de capitalul investit, ceea ce înseamnă că într-un timp record de numai trei ani capitalul investit este amortizat.

Ca urmare, statisticile O.N.U. arată că venitul pe cap de locuitor al unor țări ca Kenya, Uganda, Tanganica este respectiv de 24, 32 și 40 ori mai mic decît în S.U.A. și de aproximativ 14 și 16 ori mai scăzut decît în Anglia sau Franța.

Nici un fel de povești despre „misiunea civilizatoare" a colonialiștilor nu pot să ascundă faptul zguduitor că după mai bine de un secol de asemenea „misiune" întreprinsă de colonialiștii belgieni în Congo, nu au existat la proclamarea independenței decît 14 congolezi cu studii superioare, nici un medic, nici un ofițer și nici cadre administrative cu experiență.

Poporul romîn se pronunță cu hotărîre pentru abolirea definitivă și neîntîrziată a acestui sistem blestemat care face să se cutremure de rușine pe oricine se simte om.

GUVERNUL REPUBLICII POPULARE ROMINE SALUTĂ ȘI SPRIJINĂ DECLARAȚIA CU PRIVIRE LA ACORDAREA INDEPENDENȚEI ȚĂRILOR ȘI POPOARELOR COLONIALE, PROPUSĂ DE U.R.S.S., prin care se cere să se acorde imediat tuturor țărilor coloniale, teritoriilor sub tutelă și altor teritorii fără guverne proprii, independență completă și libertate, în construirea statelor naționale, în conformitate cu voința liber exprimată și dorința popoarelor — și de a se elimina toate pozițiile coloniale sub forma posesiunilor sau regiunilor închiriate pe teritoriile altor state.

Noi considerăm că aderarea la principiile Cartei O.N.U. a devenit incompatibilă cu oprimarea colonială săvîrșită de către state-membre ale O.N.U. și că a sosit timpul ca O.N.U. să cheme toate guvernele să respecte cu strictețe principiile Cartei privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane și pentru integritatea teritorială a tuturor statelor fără excepție, nepermițînd nici o manifestare a colonialismului, nici un drept exclusiv sau privilegiu pentru anumite state, în dauna altora. Poziția față de sistemul de înrobire colonială a devenit piatra de încercare pentru guvernele statelor membre ale O.N.U. : sînt ele **pentru** sau **contra** principiului nobil înscris în Cartă privind egalitatea și respectul pentru drepturile suverane ale tuturor popoarelor ? **Doar nu poți să fii pe de o parte pentru libertate, iar pe de altă parte să sprijini colonialismul, care se află într-o opoziție ireconciliabilă cu ideea libertății popoarelor.**

Cum se poate oare concepe înfăptuirea unui program de măsuri economice, politice și culturale în Africa — la care s-a referit în cuvîntarea sa președintele Statelor Unite — fără a lua o poziție clară în favoarea extirpării colonialismului, cancerul nemilos care a făcut și face să sufere popoarele africane, care a împiedicat și împiedică dezvoltarea economică, politică și culturală a Africii ?

Făcînd să răsune în această Adunare glasul Africii, președintele Republicii Ghana, dr. Nkrumah, a declarat că „atît timp cît un singur metru de pămînt african rămîne sub dominație străină, lumea nu va cunoaște pace... Națiunile Unite trebuie să cheme toate statele care

(Continuare în pag. 3)

Alături din toată inima

Ion Siminiceanu
directorul Școlii pedagogice din Suceava

Mi-au rămas vii în minte cîteva cuvinte scrise pe una din pancartele cu care miile de americani — muncitori, intelectuali, albi și negri — au venit să manifesteze în fața clădirii Organizației Națiunilor Unite în ziua deschiderii actualei sesiuni a Adunării Generale : „Pace astăzi, înseamnă viață mîine". Da, și în America, poporul este convins că pacea e astăzi bunul cel mai de preț al omenirii. Dacă ea se va impune, imensele comori materiale și culturale ale umanității vor trăi peste secole, nemăsuratele puteri ale atomului vor sluji exclusiv vieții și nu morții, valorile bănești vor lua nu calea fabricilor de muniții, ci drumul construcțiilor de școli, locuințe, spitale, case de cultură și odihnă. De aceea, popoarele năzuiesc spre pace și urmăresc astăzi, cu atîtea nădejdi, cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care și-a înscris pe ordinea de zi discutarea problemei asigurării păcii în lume. Privirile tuturor oamenilor cinstiți, sînt ațintite spre marele for al popoarelor, cu atît mai mult, cu cît știu că aci și-au dat de astă dată întîlnire cei mai înflăcărați apărători ai păcii : N. S. Hrușciov și ceilalți reprezentanți ai statelor socialiste, ai popoarelor afro-asiatice ce s-au eliberat prin luptă dîrză din cătușele colonialismului.

Am așteptat cuvîntul tovarășului Gheorghiu-Dej în fața Adunării Generale O.N.U. cu nerăbdarea omului care vrea să audă spunîndu-se răspicat lumii întregi dorința fierbinte de pace a poporului său și, în același timp, cu mîndria omului sigur că poporul său va aduce o contribuție activă la cauza menținerii și consolidării păcii. Ca cetățean al patriei și ca pedagog, sînt mîndru de propunerea pe care o face țara noastră, ca în Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite să se discute și problema : „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare". O asemenea propunere nu putea veni decît din partea unui stat care duce o politică fermă de pace.

Voi lupta mereu pentru ca elevii mei să pornească în viață — așa precum partidul ne învață — avînd adînc sădite în inimi dragostea pentru progres, prețuirea omului și a realizărilor lui materiale și spirituale, devotamentul față de construcția pașnică, față de cele mai înalte idealuri ale vieții.

Ana Constantinescu
profesoară
la Școala medie nr. 3
din București

28 septembrie 1960 : prima oră la clasa a IX-a „E". Elevilor le este vie în minte și în inimă cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la O.N.U. pe care au ascultat-o la radio.

Inițiativa n-a mai fost nevoie să pornească de la mine. Ei au început să-mi arate simțămintele pe care le-au trezit în rîndurile lor cuvintele rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la marea tribună. Mariana Săcăluș condamnă pe acei care încearcă să strecoare în sufletul tineretului spiritul urii de rasă, naționalismul și șovinismul. Nicolae Cîmpeanu își exprimă speranța că în toate țările tineretul va fi educat în spiritul păcii și respectului reciproc, al dragostei de viață și de pace. Ascultîndu-i pe elevi creștea propria mea bucurie și mîndrie patriotică. Gîndul meu stăruie ca și gîndurile lor la înalta preocupare a partidului nostru, a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal pentru viitorul tineretului.

„Guvernul romîn — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — nădăjduiește că propunerile sale... vor găsi înțelegere și sprijin".

Ecoul lor este puternic în sufletul nostru, al celor care l-au ales ca reprezentant al lor pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Noi învățătorii și profesorii înțelegem înalta misiune ce ne revine. In munca mea de profesoară și diriginte, la orele de clasă și în toate acțiunile mele mă voi călăuzi de idealul pregătirii unui tineret optimist, însuflețit de ideile unei păci trainice în lume.

Vasile Marinescu
director
al Școlii profesionale
de ucenici a uzinelor
„Gheorghe Gheorghiu-Dej"
din Tîrgoviște

Indată ce au sosit ziarele cu expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., ucenicii, maiștrii-instructori și profesorii din școala noastră s-au strîns — grupuri, grupuri — laolaltă, în clase și în ateliere, pentru a citi cuvîntul conducătorului delegației noastre.

...Satisfacție, bucurie, deplină aprobare pentru politica fermă și consecventă de pace a partidului și guvernului nostru — iată ce exprimă cuvintele tuturor.

Noi oamenii școlii, care avem nobila misiune de a crește și educa tînăra generație de constructori ai unei vieți noi, fericite, simțim o mîndrie patriotică pentru faptul că la propunerea delegației noastre a fost înscrisă pe ordinea de zi a sesiunii O.N.U., problema : „Măsuri pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare".

Sîntem mîndri pentru faptul că de la tribuna Adunării Generale a O.N.U. popoarele din întreaga lume au putut afla realizările obținute de harnicul nostru popor prin munca sa pașnică.

Prin munca noastră de fiecare zi, pentru creșterea și educarea tineretului în spiritul patriotismului înflăcărat, în spiritul dragostei și prieteniei între popoare vom căuta să slujim neîntrerupt cauza nobilă pentru care luptă la O.N.U. delegația țării noastre alături de delegația U.R.S.S. și ale celorlalte țări socialiste.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 2)

au colonii în Africa să acorde independența completă teritoriilor care se mai află sub stăpînirea lor".

Astăzi, cînd discutăm Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale propusă de U.R.S.S., poate că nu este nepotrivit să reamintim delegației americane de „Declarația independenței" votată de Congresul Statelor Unite în 1776, document în care se declară lichidarea stării coloniale, eliberarea de sub jugul britanic și transformarea Statelor Unite ale Americii în stat liber și independent.

Este oare prea mult ca astăzi, după 184 de ani de la această declarație, să se ceară ca popoarele ce se mai află sub jug colonial să se bucure de libertatea și independența pe care poporul american a dobîndit-o atunci ?

Oare cîte sute de ani trebuie să treacă pentru ca guvernul S.U.A. să fie de acord că și alte popoare au același drept de a fi eliberate de sub dominația colonială ?

Stimați delegați,

Însăși realizarea sarcinii fundamentale de a apăra pacea și securitatea internațională cere ca O.N.U. să ia hotărît în mîini problema lichidării sistemului colonial.

Robia colonială este nu numai rușinea secolului nostru, nu numai forma cea mai crudă de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, dar și una din cele mai primejdioase surse de conflicte militare.

In această ordine de idei, trebuie notat că într-un mare număr de țări africane există baze militare, navale și aeriene aparținînd Statelor Unite sau altor state membre ale pactului militar N.A.T.O. Asemenea baze militare străine există nu numai în țările de pe țărmul nordic, ci și în adîncul continentului african. Nu de mult, primul-ministru al Belgiei a declarat că bazele militare belgiene din Congo, care au costat Belgia cca. 70 de milioane dolari, au fost create „la insistența N.A.T.O.", iar grosul trupelor belgiene retrase de la aceste baze a fost mutat în imediata apropiere, în Ruanda Urundi. De asemenea, ziare din Africa de sud au anunțat că în Rodezia a fost amenajat un teren pe care se instalează principala bază N.A.T.O. menită să fie folosită de avioane reactoare de vînătoare și bombardiere purtătoare de arme nucleare. Revista americană „Time" a descris un aerodrom din apropiere de Tripoli, ca pe un „aerodrom-cheie în încercuirea Moscovei de către aviația strategică a S.U.A."

Dacă ținem seama de faptul că majoritatea statelor care fac parte din N.A.T.O. sînt state colonialiste, devine clar că toate bazele militare, trupele, unitățile de aviație și flotele aparținînd N.A.T.O. sînt îndreptate nu numai împotriva țărilor socialiste și altor țări iubitoare de pace, ci și împotriva mișcării de eliberare din Africa și pentru menținerea prin teroarea armelor a pozițiilor politice și economice ale imperialiștilor în Africa.

Popoarele africane, guvernele lor și liderii lor politici care reprezintă aspirațiile de eliberare de sub jugul colonial și de consolidare a independenței, acolo unde ea a fost cucerită, nu pot să nu vadă primejdia extremă la care le expune existența și sporirea bazelor și trupelor N.A.T.O. pe teritoriul african. Vechea și răsuflata gogoriță a „pericolului comunist" este fluturată în Africa de colonialiști pentru a distrage în realitate atenția de la planurile lor de transformare a Africii într-o mare bază de operațiuni militare ale pactului N.A.T.O.

Doar, așa cum au arătat în repetate rînduri reprezentanții guvernului provizoriu algerian, războiul sîngeros împotriva poporului algerian, care luptă cu abnegație pentru libertatea sa, n-ar fi fost posibil fără sprijinul politic și militar acordat Franței de aliații din N.A.T.O.

Complotul agresiv împotriva independenței și integrității Congo-ului, desfășurat de cercurile colonialiste cu sprijinul N.A.T.O., reprezintă un nou și izbitor exemplu în această privință. Este pe deplin justificată îngrijorarea cu care opinia publică urmărește evoluția situației din Congo, cu atît mai mult cu cît în această evoluție sînt angajate însăși autoritatea și prestigiul Organizației Națiunilor Unite.

Acum apare limpede pentru toți cei care sînt sincer devotați cauzei eliberării popoarelor coloniale că, în loc să sprijine guvernul central care a făcut apel la O.N.U. pentru a restabili ordinea și legea în Congo, în loc să îndeplinească fidel rezoluțiile Consiliului de Securitate privind ajutorarea guvernului central pentru a asigura independența și integritatea teritorială a Republicii Congo, comandamentul O.N.U. și secretarul general au acționat în vederea subminării guvernului central și s-au situat de partea rebelilor, în spatele cărora stau colonialiștii belgieni și aliații lor din N.A.T.O.

Nici un fel de pretinse argumente juridice și nici un fel de alibiuri nu pot să justifice faptul că în cele trei luni cît au durat operațiunile O.N.U. în Congo, guvernul central a fost subminat și lipsit de mijloace pentru a-și afirma autoritatea, organul parlamentar care exprima voința poporului a fost interzis — în timp ce forțele secesioniste au devenit mai active ca oricînd, instruite și înarmate de colonialiștii belgieni sub ochii îngăduitori ai comandamentului O.N.U.

Este clar că situația la care s-a ajuns în Congo corespunde pe deplin planurilor și obiectivelor colonialiștilor belgieni și sprijinitorilor lor din N.A.T.O. și dezvăluie caracterul real al politicii acestora.

Delegația romînă consideră că Adunării Generale a O.N.U. îi revine sarcina imperioasă de a examina cu cea mai înaltă răspundere problema situației din Congo, pentru a crea, în sfîrșit, poporului congolez acele condiții la care îi dau deplin drept lupta sa eroică pentru independență națională, libertate și viață mai bună.

Promovarea principiilor coexistenței pașnice — rațiunea existenței O.N.U.

Domnilor delegați,

Promovarea principiilor coexistenței pașnice și a dezvoltării relațiilor de colaborare multilaterală între state în vederea menținerii și consolidării păcii reprezintă însăși rațiunea de a fi a Organizației Națiunilor Unite.

Numai cu doi-trei ani în urmă puteam asista la încercări de a exclude însuși termenul de coexistență pașnică din vocabularul Națiunilor Unite, în timp ce astăzi constatăm cu satisfacție că, de la tribuna O.N.U., numeroși reprezentanți ai statelor membre recunosc în coexistența pașnică o necesitate vitală, decurgînd din complexul realităților contemporane.

Cu deplină justificare observa în intervenția sa reprezentantul Braziliei că o premiză a relațiilor pașnice între state este luarea în considerare a existenței unor state cu regimuri sociale diferite, fie că acest lucru place sau nu, și că, întrucît soluția războiului se demonstrează ca inadmisibilă, singura cale care poate fi urmată pentru a ajunge la soluționarea problemelor erei noastre este aceea a tratativelor.

Este incontestabil că principiile coexistenței pașnice cuceresc o adeziune tot mai largă în întreaga lume ; am face însă un prost serviciu cauzei păcii dacă am trece cu vederea faptul că aceste principii au și adversari înverșunați.

Așa cum s-a mai arătat de la această tribună, în lumea contemporană se înfruntă două linii, două orientări în materie de relații internaționale : o orientare bazată pe principiile coexistenței pașnice, care urmărește întărirea și dezvoltarea continuă a bunelor relații între state, eliminarea încordării internaționale și rezolvarea la masa tratativelor a litigiilor dintre state, o altă orientare — cea a promotorilor războiului rece și ai cursei înarmărilor — duce la organizarea de acțiuni agresive și la imixtiuni grosolane în treburile interne ale altor țări, la crearea și întreținerea focarelor de neliniște, periclitînd grav pacea lumii.

Este drept că în zilele noastre severitatea cu care opinia publică judecă pe adversarii principiilor coexistenței pașnice îi face chiar pe acei care subminează și împiedică aplicarea lor în viața internațională să invoce aceste principii, temîndu-se ca adevăratele lor gînduri și intenții să nu iasă la iveală. De aceea, popoarele lumii și reprezentanții lor trebuie să manifeste luciditate și vigilență, călăuzindu-se în aprecierea poziției fiecărui guvern după fapte și nu după simple declarații.

Cum se pot împăca declarațiile de atașament pentru cauza păcii cu politica de sporire an de an a cheltuielilor de înarmare și a pregătirilor militare ale S.U.A., cu ridicarea la rangul de politică de stat a spionajului militar și a încălcării suveranității altor state, care și-a găsit expresia în cunoscutele incursiuni agresive ale avioanelor americane „U—2" și „R.B.—47" deasupra teritoriului sovietic ? Cum se pot împăca asemenea declarații cu actele ostile împotriva eroicului popor al Republicii Cuba care a pășit ferm pe calea independenței sale naționale ?

Chiar acum, cînd în Adunarea Generală a Națiunilor Unite asistăm la încercarea de a arunca răspunderea pentru încordarea internațională tocmai asupra Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, care depun eforturi perseverente în vederea înlăturării surselor ei, în Europa se desfășoară mari manevre militare ale N.A.T.O. care provoacă neliniște și sporesc psihoza de război.

Aceleași cercuri, ai căror exponenți afirmă că sînt preocupați de dorința de a preveni dezlănțuirea unui război accidental sau a unui atac prin surprindere, organizează zborurile aviației strategice americane și engleze cu arme nucleare la bord, creînd astfel pericolul dezlănțuirii unui război accidental și menținînd o stare de permanentă amenințare cu un atac prin surprindere.

Sîntem, domnilor delegați, una din acele țări care au avut de suportat grave distrugeri, unul din acele popoare care au avut de îndurat grele suferințe din cauza militarismului german, atît în primul cît și în cel de-al doilea război mondial.

Impreună cu celelalte popoare iubitoare de pace urmărim cu legitimă îngrijorare înarmarea accelerată a militariștilor revanșarzi din Germania occidentală sub patronajul puterilor ce fac parte din pactul Atlanticului de nord. In prezent conducerea Bundeswehrului, cu girul și aprobarea deschisă a guvernului federal, revendică înzestrarea Republicii Federale Germane cu arme nucleare, iar cercurile conducătoare ale N.A.T.O. nu fac un secret din intenția lor de a satisface această revendicare primejdioasă pentru cauza păcii. **Toate acestea transformă Germania occidentală în principalul focar al încordării și primejdiei de război în Europa și în lumea întreagă.**

Interesele păcii cer impetuos realizarea propunerilor Uniunii Sovietice și ale Republicii Democrate Germane privind lichidarea urmărilor celui de-al doilea război mondial și încheierea tratatului de pace cu Germania.

Noi considerăm că hotărîrile pe care le va lua actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. trebuie să contribuie la înlăturarea pericolelor grave ce amenință pacea, să pună capăt încălcării normelor îndeobște recunoscute ale relațiilor dintre state și nesocotirii drepturilor suverane ale altor popoare.

Incercarea făcută la sesiunea noastră de reprezentantul S.U.A. la O.N.U., de a absolvi de păcate pe promotorii războiului rece și pe partizanii regimului colonialist, dovedește că cercurile pe care le reprezintă nu apreciază la justa ei valoare maturitatea opiniei publice internaționale. Iritarea este un prost sfetnic iar expresiile injurioase nu pot constitui argumente împotriva unor propuneri concrete și constructive pentru rezolvarea problemelor vitale ale relațiilor internaționale și ale evoluției istorice a umanității.

Punctele înscrise de statele socialiste și de alte țări iubitoare de pace pe ordinea de zi a acestei sesiuni istorice, ca și propunerile cu care ele au venit în fața Adunării Generale urmăresc rezolvarea problemelor fundamentale ale epocii noastre — întărirea păcii și securității generale, asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se bucura de independență și suveranitatea națională.

Propunerile guvernului romîn, contribuție activă la menținerea și consolidarea păcii

Pornind de la convingerea că fiecare stat membru al O.N.U., fie el mare sau mic, are îndatorirea să aducă o contribuție proprie, activă, la afirmarea concretă a principiului coexistenței pașnice în relațiile internaționale, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale a punctului intitulat : „ACȚIUNI PE PLAN REGIONAL IN VEDEREA IMBUNATAȚIRII RELAȚIILOR DE BUNA VECINATATE INTRE STATE EUROPENE APARȚININD UNOR SISTEME SOCIAL-POLITICE DIFERITE".

Guvernul romîn consideră că dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre statele situate în regiuni în care cele două sisteme social-economice vin în contact imediat sau apropiat capătă o însemnătate deosebită atît pentru țările direct interesate, cît și pentru pacea și securitatea generală.

Guvernele statelor respective ar putea totodată iniția tratative pentru rezolvarea problemelor litigioase existente între ele, ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterală sau orice alte instrumente de înțelegere regională, cu ajutorul cărora să se elimine astfel de surse importante de neîncredere și încordare în relațiile dintre state cum sînt bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor, staționarea avioanelor încărcate cu arme nucleare etc.

Asumarea de către marile puteri a angajamentului de a respecta asemenea aranjamente intervenite între statele unor zone geografice ar spori eficacitatea acestor aranjamente și valoarea lor pentru cauza păcii generale.

După cum se știe, guvernul romîn a propus încă din 1957 o astfel de înțelegere între statele regiunii balcanice și a reînnoit propunerile sale în anul 1959.

(Continuare în pag. 4)

Aspect de la adunarea care a avut loc la Institutul Politehnic din București

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

(Urmare din pag. 3)

Am formulat propunerile noastre cu convingerea că regiunea balcanică poate fi transformată într-o zonă a păcii, fără armament atomic, rampe de lansare a rachetelor și baze militare străine. Aceasta ar corespunde în cel mai înalt grad intereselor fundamentale ale popoarelor țărilor balcanice și ar depăși cu mult ca importanță limitele acestei regiuni geografice.

Realizarea unei astfel de înțelegeri ar crea totodată condiții din cele mai favorabile pentru intensificarea schimburilor economice, a colaborării multilaterale și ajutorului reciproc, în folosul tuturor popoarelor acestei regiuni.

Faptul că în relațiile dintre unele state balcanice mai există încă probleme în litigiu pledează nu împotriva inițiativei guvernului romîn, ci în favoarea ei.

Este cunoscut că țările socialiste din Balcani și-au exprimat în repetate rînduri dorința de a rezolva pe cale de tratative problemele litigioase cu alte țări și au făcut propuneri în acest sens. Propria experiență a guvernului romîn confirmă că, atunci cînd există bunăvoință de ambele părți, problemele în litigiu se pot rezolva conform cu interesele reciproce.

Realizarea unei înțelegeri a statelor balcanice nu implică renunțarea la sistemele de alianță din care aceste state fac parte, după cum dezvoltarea relațiilor multilaterale dintre statele balcanice nu exclude dezvoltarea relațiilor bilaterale, pentru care există azi posibilități mult sporite față de trecut.

Am putut constata cu satisfacție că propunerile guvernului romîn sînt sprijinite de o serie de state din regiunea balcanică și se bucură de interes și de simpatie în opinia publică din toate țările acestei regiuni.

Cu convingerea profundă că realizarea înțelegerii balcanice corespunde pe de-a întregul intereselor fundamentale ale popoarelor acestei regiuni, precum și interesului general al menținerii și consolidării păcii în lumea întreagă, guvernul romîn reînnoiește propunerea cu privire la încheierea unui tratat de înțelegere și securitate colectivă avînd drept scop să consolideze pacea în regiunea balcano-adriatică și s-o transforme într-o zonă din care să fie eliminate bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor și armelor nucleare. Ne exprimăm speranța că atît guvernul grec cît și noul guvern turc vor primi în mod favorabil propunerea noastră de dezvoltare a colaborării și înțelegerii, de întărire a securității popoarelor din această regiune.

Domnule președinte,

Oricare ar fi concepțiile noastre politice sau filozofice, dacă militäm pentru pace, dacă ne este scumpă viața și munca creatoare a oamenilor nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate și pregătite pentru viață vlăstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învățate să prețuiască omul și realizările sale materiale și spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creațiilor umane, al urii rasiale și naționale, al militarismului și războiului.

Fapte recente arată că cercuri influente din anumite țări fac eforturi pentru a inocula tineretului veninul intoleranței față de oameni, îndeosebi față de cei de altă rasă, a revanșismului și al agresiunii, în scopul de a-l adapta proiectelor aventuriste ale adversarilor destinderii și păcii.

Pornind de la ideea că tînăra generație poate și trebuie să joace un rol important, un rol activ în favorizarea țelurilor păcii și coexistenței pașnice, guvernul romîn a propus înscrierea pe ordinea de zi a actualei sesiuni a punctului intitulat: „MĂSURI PENTRU PROMOVAREA ÎN RÎNDURILE TINERETULUI A IDEILOR PĂCII, RESPECTULUI RECIPROC ȘI ÎNȚELEGERII ÎNTRE POPOARE".

Considerăm că Adunarea Generală O.N.U. ar aduce un real serviciu cauzei păcii dacă ar recomanda guvernelor și organizațiilor specializate să acorde o atenție sporită problemelor legate de promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare și ar iniția elaborarea unei convenții internaționale în acest sens.

GUVERNUL ROMÎN NĂDĂJDUIEȘTE CA PROPUNERILE SALE, ATÎT CEA REFERITOARE LA ÎNȚELEGERILE REGIONALE, CÎT ȘI ACEEA PRIVIND ÎNDRUMAREA TINERETULUI, VOR GĂSI ÎNȚELEGERE ȘI SPRIJIN DIN PARTEA STATELOR MEMBRE ALE ORGANIZAȚIEI NOASTRE.

Domnilor delegați,

Ducînd cu consecvență o politică de pace și de lărgire continuă a colaborării multilaterale cu toate statele, Republica Populară Romînă și-a concentrat eforturile pentru continua dezvoltare a economiei sale naționale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a poporului.

Vechea Romînie era cunoscută ca una din țările înapoiate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu agricultură primitivă. In acea vreme, țării noastre îi erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporții de masă, mortalitatea infantilă ridicată și bolile endemice.

Cunoaștem din propria noastră experiență, stimați delegați, care sînt rezultatele dezastruoase ale dependenței de monopolurile străine pentru viața politică și economică a unei națiuni. Monopolurile străine, care au dominat zeci de ani în țara noastră, au frînat dezvoltarea economiei, au jefuit bogățiile sale naturale și au exploatat munca harnicului popor romîn. Romînia importa aproape toate mașinile și utilajele și era nevoită să-și vîndă grînele pe seama subalimentației cronice a populației. Luîndu-și soarta în propriile mîini și devenind stăpîn pe bogățiile țării, poporul romîn le valorifică conform cu propriile sale interese, sporind continuu forța economică a țării.

Industria națională a crescut într-un ritm accelerat. Producția ei depășește de cinci ori volumul antebelic, iar în anul 1965, în conformitate cu planul de șase ani, producția globală a industriei noastre va fi de peste două ori mai mare decît în 1959 — de circa zece ori mai mare decît în 1938, anul cu cea mai mare producție a vechii Romînii.

Au luat o mare dezvoltare industria siderurgică, industria constructoare de mașini, industria energetică, chimică și a petrolului. Producem azi mașini-unelte felurite, tractoare, combine și alte mașini agricole, mijloace de transport, utilaj electric. Asigurăm în întregime echipamentul necesar extracției și prelucrării complexe a petrolului și două treimi din echipamentul industrial necesar noilor întreprinderi, precum și dezvoltării celor existente, rămînînd și disponibilități însemnate pentru export.

Agricultura noastră a fost înzestrată cu peste 60.000 de tractoare, iar pînă la sfîrșitul anului 1965 ea va fi complet mecanizată, dispunînd de circa 150.000 de tractoare, precum și de toate celelalte mașini necesare agriculturii moderne.

Ca urmare a dezvoltării economiei, venitul național este în prezent de 2,7 ori mai mare decît în 1938 ; pînă în anul 1965 va crește de aproximativ patru ori și jumătate în comparație cu același an.

S-a ridicat continuu nivelul de trai al întregii populații. Puterea ei de cumpărare s-a dublat, iar consumul a crescut de 2—3 ori față de anul 1938.

Cheltuielile social-culturale s-au mărit în ultimii ani de 4,5 ori, ajungînd să reprezinte în 1959 un sfert din bugetul total al statului. Insemnate mijloace materiale au fost îndreptate spre dezvoltarea învățămîntului elementar, mediu și superior, pentru crearea unor condiții tot mai bune de educație a copiilor și tineretului, de ridicare continuă a nivelului cultural al întregului popor.

Gratuitatea învățămîntului, dezvoltarea rețelei școlare, fac învățămîntul de toate gradele accesibil tuturor copiilor și întregului tineret.

O deosebită atenție se acordă formării cadrelor naționale de tehnicieni și alți specialiști pentru nevoile industriei, agriculturii și transporturilor, științei și culturii. Numărul inginerilor a crescut în țara noastră de la 9.000, cîți erau în 1938, la 60.000 în anul 1960.

Populației îi este asigurată o largă deservire medicală gratuită. Romînia se numără astăzi printre primele zece țări din lume în ceea ce privește numărul medicilor la mia de locuitori.

Aceste progrese considerabile au devenit posibile numai după ce poporul nostru a pus capăt dependenței sale politice și economice față de puterile imperialiste. Rezultatele obținut sînt efectul unei politici dictate de interesele fundamentale ale țării și de necesitățile dezvoltării ei pe calea progresului.

In dobîndirea rezultatelor schițate sumar aici un rol însemnat l-a avut strînsa colaborare și într-ajutorare dintre țările socialiste și sprijinul permanent și multilateral de care se bucură țara noastră din partea Uniunii Sovietice; în mod deosebit poporul nostru prețuiește ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, baza avîntului întregii economii naționale.

Domnule președinte,

Profundele transformări înfăptuite în țara noastră provoacă, așa cum este și firesc, nemulțumirea adversarilor progresului social, a exponenților politici de dominație imperialistă asupra altor popoare.

Aceștia sînt inspiratorii feluritelor acțiuni provocatoare de grosolană imixtiune în treburile interne ale țării noastre. Un exemplu recent îl constituie mascarada nedemnă a așa-numitei „săptămîni a națiunilor captive" patronată de personalități oficiale din S.U.A.

Promotorii războiului rece își îngăduie, adeseori, să adreseze poporului nostru stăpîn pe destinele sale, promisiuni de „eliberare".

Îi întrebăm pe acești „eliberatori" nechemați : de ce anume doriți să eliberați poporul romîn ? De industria sa națională, în plină dezvoltare, de bogățiile țării pe care poporul romîn le valorifică azi în interesul prosperității sale, de dreptul la muncă, la învățătură, la odihnă, la asistență sanitară, de libertățile asigurate în mod efectiv de orînduirea noastră socialistă ?

Poporul romîn cunoaște suficiente exemple ale modului în care concepeți libertatea, acolo unde vă mai puteți impune voința !

Ne-am referit aici la aceste acțiuni provocatoare al căror ecou s-a făcut auzit și în această sală, pentru a atrage atenția Adunării Generale asupra uneia din formele războiului rece care alimentează tensiunea internațională, încalcă normele relațiilor între state și care trebuie condamnată cu toată asprimea de către Organizația Națiunilor Unite.

Domnilor delegați,

In încheiere, permiteți-mi să exprim poziția delegației romîne în problema îmbunătățirii și perfecționării activității O.N.U.

In această problemă noi pornim de la ideea că într-o lume în care există state cu diferite sisteme economice și politice, O.N.U. își poate îndeplini cu succes sarcinile numai dacă rămîne fidelă principiului Cartei, care afirmă că O.N.U. trebuie să fie un centru de armonizare a eforturilor tuturor națiunilor în vederea scopurilor comune, menținerea păcii și securității, dezvoltarea relațiilor prietenești între națiuni, realizarea cooperării internaționale.

Trebuie să se țină seama că în măsura în care s-a încercat și se încearcă din partea unui grup de state sau a unui bloc militar de a-și asigura în O.N.U. o poziție dominantă și de a impune astfel hotărîri care servesc exclusiv intereselor sale și care dăunează intereselor celorlalte state sau grupuri de state, în aceeași măsură se diminuează capacitatea acestei organizații de a-și îndeplini efectiv rolul în apărarea păcii. Doar nimeni nu va accepta un arbitru despre care știe de la început că favorizează partea opusă.

De aceea, aș vrea să arăt, domnilor delegați, că a propune înlăturarea unor stări de lucruri care au permis folosirea O.N.U. ca un instrument al unui grup de puteri în dauna celorlalte state, a propune măsuri menite a asigura încrederea tuturor statelor membre în aparatul executiv al O.N.U. și a garanta obiectivitatea lui în aplicarea hotărîrilor O.N.U. înseamnă a întări Organizația Națiunilor Unite și a face din ea un real și puternic instrument de menținere a păcii și securității internaționale.

Era desigur de așteptat ca acei care au folosit pînă acum pozițiile lor dominante în O.N.U. pentru a-și impune politica lor să reacționeze la aceste propuneri așa cum reacționeaza totdeauna în istorie acei care sînt confruntați cu perspectiva de a-și pierde privilegiile.

Schimbările progresiste care au cerut lichidarea unor privilegii au fost totdeauna însoțite de strigătele celor privilegiați care prevesteau că, odată cu pierderea privilegiilor lor, va izbucni o criză care va face să piară totul. In realitate n-au pierit decît privilegiile, iar lumea a continuat să trăiască și să se dezvolte. Aceasta este valabil și pentru o organizație internațională ca Organizația Națiunilor Unite.

Chestiunea restructurării secretariatului general este o chestiune de principiu pentru organizația noastră.

Restructurarea aparatului executiv al O.N.U. și, în special, a secretariatului general este o cerință pe care o ridică însăși viața internațională a zilelor noastre, însăși necesitatea imperioasă ca O.N.U. să poată deveni un instrument eficace în rezolvarea marilor probleme care sînt pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. Aceasta o demonstrează și cele petrecute în Congo unde secretarul general al O.N.U., dl. Hammarskjoeld, a acționat, în fapt, ca exponent al politicii puterilor colonialiste, în loc să asigure îndeplinirea hotărîrilor Consiliului de Securitate, conform cu interesele libertății și independenței poporului congolez.

In actuala structură, secretarul general nu asigură aplicarea obiectivă a hotărîrilor O.N.U. Cu atît mai puțin poate asigura secretariatul general, în prezenta lui structură, sarcinile noi, de perspectivă, pe care aparatul executiv al O.N.U. va trebui să le asume în viitor.

Este știut, de pildă, că, în legătură cu înfăptuirea dezarmării generale și complete, se va ridica problema creării unor forțe armate internaționale ale O.N.U., care urmează a fi folosite conform hotărîrilor Consiliului de Securitate, organul însărcinat de Cartă să mențină pacea și securitatea internațională.

Indeplinirea unor asemenea hotăriri va reveni, în mod firesc, aparatului executiv al O.N.U.

Se ridică deci chestiunea : ce garanție vor avea grupurile de state care compun O.N.U. că aparatul executiv va îndeplini întocmai hotărîrile luate și că el nu va fi folosit pentru a servi interesele înguste ale unui stat sau grup de state împotriva intereselor celorlalte grupuri de state ?

Este limpede că oricine privește serios și responsabil problema asigurării păcii și securității internaționale nu poate să nu fie de acord că acestei chestiuni trebuie să i se dea un răspuns satisfăcător.

DELEGAȚIA ROMÎNĂ CONSIDERĂ CA RĂSPUNSUL SATISFĂCĂTOR IL OFERĂ PROPUNEREA U.R.S.S. CA ORGANUL EXECUTIV SĂ FIE CONSTITUIT NU DINTR-O SINGURĂ PERSOANĂ, SECRETARUL GENERAL, CI DIN TREI REPREZENTANȚI AI GRUPELOR DE STATE CARE COMPUN O.N.U. — STATELE APARȚINÎND ALIANȚELOR OCCIDENTALE, STATELE SOCIALISTE ȘI CELE NEUTRE.

O asemenea soluționare a problemei constituie o garanție că activitatea aparatului executiv al O.N.U. se va desfășura cu deplină obiectivitate.

Delegația romînă ține să se alăture părerii exprimate de mai mulți antevorbitori privitor la inconvenientele pentru desfășurarea activității normale a O.N.U. ca urmare a faptului că sediul ei se află la New York.

Delegația romînă a venit la această adunare însuflețită de dorința de a-și aduce contribuția la rezolvarea problemelor de pe ordinea de zi.

Am păsit pe pămîntul Americii dînd expresie sentimentelor de stimă și prețuire pe care le nutrește poporul romîn pentru poporul american ; eram ca și celelalte delegații îndreptățiți să așteptăm ca în orașul în care se desfășoară lucrările acestui for suprem al națiunilor să găsim condițiuni favorabile activității lui și un climat propice bunei înțelegeri între popoare.

Am constatat însă că, în momentul cînd la sesiune sînt reunite delegațiile a aproape 100 de state, printre care un mare număr sînt reprezentate prin șefi de state și guverne, aici, la New York, se desfășoară una din cele mai penibile încercări de a otrăvi atmosfera internațională prin împletirea măsurilor ostile, șicanatoare și discriminatorii luate de oficialitățile americane, cu așa-zisele „demonstrații" ale unor huligani, fasciști fugari și infractori de drept comun închiriați cu ziua sau cu ora. Aceasta este, probabil, imaginea obișnuită a mult trîmbițatei „lumi libere" așa cum o concep inspiratorii tuturor acestor acțiuni provocatoare.

Delegația romînă consideră justificată părerea că trebuie examinată problema găsirii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o țară care poate asigura desfășurarea normală, în condiții demne, a activității delegațiilor și a organizației în întregul ei.

Domnule președinte,
Stimați delegați,

Popoarele lumii își pun mari nădejdi în această sesiune. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să găsească drumul pentru a scoate problema dezarmării din impas și pentru a înfăptui dezarmarea generală și completă, transformînd în realitate năzuința nobilă a omenirii — o lume fără războaie. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să se pronunțe pentru abolirea definitivă a sistemului colonialist și să deschidă popoarelor care mai suferă jugul robiei coloniale porțile libertății și demnității umane. Ele așteaptă ca Adunarea Generală să condamne și să ceară încetarea acțiunilor care periclitează pacea și încalcă principiul sfînt al suveranității naționale. Ele așteaptă ca Organizația Națiunilor Unite să devină cu adevărat instrumentul efectiv al apărării păcii și securității internaționale.

In încheiere, dați-mi voie să vă mulțumesc pentru atenția acordată și să exprim urarea ca lucrările acestei sesiuni să corespundă marilor așteptări ale popoarelor lumii.

Fenomen firesc de adîncă semnificaţie

Toţi copiii Măriuţei învaţă

Cei mari întîmpină întotdeauna cu căldură pe cei mici

Măriuţa ! Un sat cu nume alintat de fată. De ce i-au spus aşa ? Răspunsul se pierde şi se încîlceşte în pîcla legendelor. De două, de trei, poate de patru sute de ani, Măriuţa încolţită dintr-o parte şi din alta de acareturi moşiereşti, şi-a purtat zilele tinereţii şi a încărunţit cu fruntea în pămînt, cu spinarea arcuită, îndurînd în neştiinţă durerea şi foamea şi chinul. Uneori şi-a lepădat povara, şi-a îndreptat mijlocul şi şi-a strigat cu ochii scînteietori revolta. Dar a plesnit-o harapnicul şi bîta. Şi-a şters lacrimile cu capătul năframei şi s-a încovoiat din nou pe sapă şi pe seceră, udînd cu picuri de sudoare brazda trudită.

A venit o vreme nouă. Măriuţa şi-a ridicat fruntea, a încercat să zîmbească. În faţă i s-a deschis o cale nouă, largă şi dreaptă. Cu picioarele goale, crăpate de vînt şi de lut, cu pletele mîngîiate de zefir, Măriuţa a pornit către o altă viaţă. Dar prea mult căpătase deprinderea mersului împiedicat şi a privirilor legate de tină. De aceea i-a venit mai greu să-şi înalţe ochii, să afle cum e viaţa şi cum trebuie trăită.

Despre cum a învăţat Măriuţa să deschidă ochii au multe de spus dascălii din sat. Povestea o cunoaşte, cel mai bine, un tînăr cu vocea blîndă şi nume ce sugerează desişul întunecat al pădurii. Îl cheamă Haita, Haita Constantin şi e directorul şcolii. Din cuvintele lui domoale şi calme se conturează imagini grăitoare.

Pentru propria ei fericire, pentru viitorul ei Măriuţa trebuia să-şi trimită toţi copiii la şcoală. Uneori pricepea însă lucrul acesta aşa de greu... Pînă în clasa a IV-a mai înţelegea. Dar mai departe ? Răspunsurile erau felurite.

— Ce atîta carte ? Că doar nu l-oi face popă !

— Eu l-aş lăsa. Dar, acuma s-a făcut mare. Mai ajută la vite, la culeş, la sapă...

— Înţelegeţi-vă cu femeia. Ea cică, să nu meargă la carte că se face domn şi pe urmă ne întoarce spatele.

Fiecare argument cerea o replică sigură şi convingătoare. Către înţelegerea fiecăruia trebuia căutată o cale potrivită. Dascălii se apropiau de sufletul oamenilor folosind cînd vorba caldă, cînd îndemnul hotărît, pentru a convinge. De fiece dată pentru altă portiţă trebuia găsită o altă cheie. Uneori discuţiile se prelungeau ore în şir. Alteori se mai întîmpla să găsească drugul la poartă şi cîinii slobozi.

Învăţătorii au înţeles să-i convingă şi cu fapte. Căutau să găsească prilejuri. Iată într-o zi s-a zvonit că în ziar scrie ceva despre satul lor. Cu ziarul în mînă, învăţătorul s-a dus printre ei. Erau şi copii.

— Ia citeşte tu, măi Iliuţă, i-a dat învăţătorul celui care nu prea venea la şcoală.

Copilul a ezitat. Apoi a încercat să citească. Citea rău. Atunci ziarul a fost trecut altui copil care a citit repede şi frumos satisfăcînd nerăbdarea celor din jur. Învăţătorul nu a spus nimic. S-a uitat numai la mama primului băiat. Femeia se întunecase de necaz că fiul ei fusese întrecut. Şi-a dat seama că de-acum îndemnul o să vină de la ea, că o să-şi trimită singură copilul la şcoală. Aşa a şi fost. Asemenea prilejuri se iveau mereu.

În cele din urmă, perseverenţa asociată cu sprijinul celor ce înţeleseseră din capul locului a perforat rezistenţa inutilă şi neraţională a celor ce se păstrau în rezervă.

Într-o bună zi, în fiecare clasă, în dreptul fiecărui nume s-a auzit „prezent". În cancelarie, în pauze, dascălii se bucurau, discutau despre prezenţa unanimă a elevilor ca despre un fapt de mult împlinit în şcoala lor.

Se pripiseră însă! Succesul nu era deplin. Ziua aceea fusese o întîmplare. I-au urmat şi altele cînd într-o clasă sau alta, un loc, două, trei, în bănci, rămîneau goale. Şi-apoi într-o dimineaţă, cînd coloşii albi ai nămeţilor crescuţi peste noapte se înălţau în forme stranii, învăţătorii s-au văzut în faţa unei „catastrofe". În frontul claselor erau spărturi largi. Dintr-a cincea lipseau 12, dintr-a şasea 10, dintr-a şaptea 8. Dascălii intrau în cancelarie mohorîţi, răsfoiau în tăcere un ziar, o carte, apoi îşi luau cataloagele şi plecau în clasă. Din liniştea cancelariei, din focul care pîlpîia în godine, de pe coridoarele în care vocile răsunau parcă a pustiu venea o sfîrşeală şi un gînd al zădărniciei. În ziua aceea se vedea irosită o muncă de zile şi săptămîni întregi. Totul trebuia luat de la început.

Lupta a pornit din nou. Drept stimulent al voinţei a servit conştiinţa înaltului ideal pe care îl slujeau. Din prima înfrîngere învăţaseră ceva. Nu este deajuns că într-o zi şcoala s-a umplut de copii. Totul nu se termină aici. Înapoia primei redute se află o alta cu care lupta e mai grea şi mai îndelungată. Copiii trebuiau păstraţi. Dascălii au învăţat tainele acestei lupte şi o duc cu succes.

Astăzi toţi copiii Măriuţei vin la şcoală. În fiece dimineaţă, la semnalul cristalin al clopoţelului, locurile din bănci se ocupă toate. E un fenomen care a devenit firesc şi care poartă în sine o adîncă semnificaţie.

În bătătura Măriuţei îşi făcuseră sălaş de veacuri fantome întunecate — ignoranţa, obscurantismul, mizeria. O făceau temătoare, superstiţioasă, nesigură. Asta a fost cîndva, într-un coşmar cumplit. De-acuma s-a terminat. Destul le-a cărat doniţele gîrbovită, flămîndă, ca să-i adape. Acuma îi alungă cu ură, dincolo de haturile colectiviste, croite în spaţii imense.

În zorii zilei din curţile oamenilor se zvonesc glasuri :

— Hai, Ioane, hai că întîrzii !

— Mămucă, mă auzi ? Am plecat.

— Moş Lisandre, Gheorghiţă s-a dus ?

Se aude în fiecare zi, la aceeaşi oră de dimineaţă. În fiecare zi, pe la toate porţile, unde sînt copii de şcoală. Toţi copiii Măriuţei, toţi, cu cărţi noi în ghiozdane, se duc la şcoală.

O. Buzescu

Însemnări de la lecţii

La clasa VII, oră de literatură. Elevii citesc şi analizează împreună cu profesorul prima lectură : poezia „Iubeşte ţara ta" de Mihai Beniuc. Sentimentele exprimate de poet în imagini de un cald lirism i-au emoţionat pe toţi.

„În poezia aceasta e cuprinsă dragostea noastră, a tuturor faţă de partid şi de patrie" — spune un elev.

Apoi, fără a rupe farmecul încîntării, ale cărei unde planează deasupra clasei, profesorul desprinde cu elevii înaltele îndemnuri pe care le cuprind versurile poetului. „Să ne iubim ţara !" a răspuns un elev din prima bancă, aproape simultan cu formularea întrebării. „Să fim recunoscători celor ce au apărat-o în trecut" — rosteşte solemn altul. Răspunsurile vin de pretutindeni : „Să cinstim pe cei ce ne apără astăzi ţara", „Să ne iubim poporul care construieşte socialismul".

Ultimul îndemn al poetului — „Să cinstim pe cei ce luptă pentru pace" — a stîrnit un deosebit ecou. În mintea copiilor sînt proaspete evenimentele relatate în ziare, comentate cu însufleţire de părinţi acasă şi despre care ei înşişi discută adesea.

— Tovarăşul Hruşciov luptă pentru pace !

— La O.N.U. a vorbit despre dezarmare.

— Şi tovarăşul Gheorghiu-Dej luptă ca să nu mai fie război!

— Eu am citit că... — Eu am auzit... — Tata mi-a spus...

Momentul acesta simplu din viaţa unei clase capătă proporţii de simbol. Simbol al educaţiei pe care o primesc la noi în ţară tinerele vlăstare, simbol al legăturii şcolii cu viaţa.

Cît durează o oră de clasă ? Regulamentul dă un răspuns precis : atîtea minute la cursurile de zi, atîtea la seral. Şi totuşi... durata regulamentului este, ca să ne exprimăm astfel, o cămaşă elastică a activităţii didactice şi oricine a predat o singură lecţie ştie cît de mult poate ea să intre la ...apă. Există în această privinţă un indice de folosire a timpului cu totul personal care nu se reflectă pe nici un cadran sau contor (cel mult pe unul conectat la conştiinţa profesională).

Am văzut profesori care intră şi ies de la clasă pe clopoţel, deci care stau în clasă o oră încheiată. Aceasta însă numai după norme metrologice. Căci, în esenţă, ora lor este ciuruită, ciupită, roasă, ciuntă de la început pînă la sfîrşit. Orele acestea spongioase încep să se contracte de la primul contact cu catedra, pe nesimţite şi cu cel mai normal inveliş. Le roade pe dinăuntru, implacabil, dezorganizarea sau, nu rareori „spleenul" profesional. Iată-l, pune absenţele. Şi omul află cu regret abia ascuns că nu lipseşte nimeni. Unul singur, un singur absent, ce sursă de cronofagie ! În aparenţă totul e la locul său. Putem manifesta dezinteres faţă de frecvenţă ? — De ce lipseşte Niculescu ? O simplă întrebare. Dar ce caer a tors ! Dezbatere, anchetă, versiunile se ciocnesc, se încrucişează... Cu un singur fir se compactează un dosar. Pe urmă, un pic de praf pe catedră, ah, un pic de praf, ce alt fuior de tors ?! Putem manifesta dezinteres faţă de curăţenie ? — Cine e de servici ? etc.

Încă o microanchetă, încă o muşcătură din miezul regulamentar al orei. A mai rămas, fireşte, destul timp dar... putem manifesta dezinteres faţă de aspectul clasei ? Dv. nu vedeţi că Ionescu de lîngă gazeta de perete stă strîmb sau că gazeta de lîngă Ionescu nu e dreaptă ? Şi pe urmă : de ce nu s-a tuns Popescu ? De ce nu e ud buretele ? De ce e prea udă tabla ? ş. a. m. d. Vedeţi dv., fiecare aspect în parte poate fi reţinut. Căci, în definitiv, nu facem şi educaţie ? În definitiv, nu „împletim" ?

O, dar ascultarea ? Ce rezerve interne de timpi morţi. Minute întregi îşi pot lăsa cadavrele între filele catalogului citit, răsfoit, studiat, comparat, pe vertical, pe orizontal... Şi pe urmă citi ascultăm, şi cum şi pe cine... Observaţi ? Secretul este ca unui pedagog să nu-i rămînă nimic indiferent. Exact cerinţa de bază a pedagogiei. Şi lecţia ? Se face, vai, se poate ?

La lecţie sădim doar cunoştinţe... Gîndiţi-vă mai bine la această comparaţie dealtminteri justă. În cîteva minute puieţii sînt zvîrliţi în gropi, săpate la iuţeală, uneori cu capul în jos, îngropaţi cu totul în pămînt, doi-trei la un loc sau lăsaţi goluşi cu rădăcinile descoperite. Ce viaţă vor prinde şi ce rod vor da ?

Aşadar, cît durează o oră ? Pentru a răspunde îngăduiţi-mi să evoc cu totul alte amintiri. Am asistat zilele trecute la o splendidă lecţie de istorie. Clasa XI, seral. Şi poate nu întîmplător tocmai această lecţie de istorie veche în care totul se dilată la mărimea mileniilor, dînd rînd lui Herodot şi Strabon apoi tinerilor noştri arheologi, mi-a sugerat şi întrebarea cu care am început. Ei bine, cît a durat această oră de curs în care au intrat cunoştinţele, culoarea, sentimentele şi judecăţile legate de o mie de ani din istoria patriei ?

Flăcăii şi fetele din bănci, cu ochii vii, strălucitori, în prag de noapte mi-ar fi răspuns : parcă un minut. Personal, rămîn convins că ea va dura — nu exagerez — toată viaţa. Iar profesorul, îşi scosese ceasul la auzul clopoţelului şi murmurase mulţumit : 45 de minute...

Şi toţi aveam dreptate : atîta ţine fiecare oră izbutită. Dar celelalte ? Nu ştiu. Ar trebui un contor conectat de-a dreptul în conştiinţa profesională. Dar poate că n-ar înregistra nimic... E discutabil dacă sînt ore.

Experienţele de laborator sînt deosebit de îndrăgite de ucenicele Şcolii profesionale a uzinelor „21 Decembrie" din Copşa Mică. Iată un grup de ucenice urmărind cu atenţie demonstraţia practică a profesoarei.

Proiectul noului Statut al Sindicatelor în dezbaterea membrilor de sindicat

Printre prevederi – lupta pentru pace

În proiectul noului Statut, după ce se enumără atribuţiile mari ce revin sindicatelor din ţara noastră, întîlnim un fragment de imperativă actualitate. Sindicatele... „participă în mod activ la lupta celor ce muncesc de pretutindeni împotriva politicii războinice a cercurilor agresive imperialiste, pentru triumful principiilor coexistenţei paşnice, pentru dezvoltarea colaborării între toate ţările, pentru consolidarea păcii în întreaga lume".

Într-adevăr, pacea este condiţia majoră a progresului şi a bunăstării. Inscrierea acestui deziderat al oamenilor cinstiţi de pe toate meridianele în proiectul noului Statut al Sindicatelor din ţara noastră a fost primită cu satisfacţie de cadrele didactice şi este subliniată în dezbaterile care au loc în momentul de faţă pe marginea proiectului de Statut în toate organizaţiile sindicale din şcoli. Propunerile şi angajamentele ce se fac în adunările de dezbateri sînt semnificative. „Lecţiile noastre să fie străbătute de ideea păcii, a prieteniei între popoare", — au spus profesorii din şcolile raionului „N. Bălcescu" — „prin conferinţele la căminul cultural ne vom aduce contribuţia la cunoaşterea vieţii şi luptei pentru pace a celorlalte popoare", — şi-au propus cadrele didactice din comunele raionului Medgidia, — „vom promova prin mişcarea artistică de amatori un repertoriu dedicat înţelegerii şi prieteniei între popoare", — „vom demasca uneltirile cercurilor agresive", — s-au angajat membrii de sindicat din multe alte şcoli.

Aşadar discuţiile care se poartă pe marginea proiectului noului statut în adunările de dezbateri se plasează în actualitatea imediată, exprimînd, în condiţiile înaltului democratism al vieţii interne a sindicatelor noastre, năzuinţele profunde ale educatorilor devotaţi cauzei progresului şi păcii.

Prilej de noi iniţiative

În adunările de dezbatere a proiectului, ţinute în şcolile din oraşul Craiova, discuţiile au avut şi aspectul unei adevărate analize a activităţii desfăşurate de organizaţiile sindicale în domeniile cele mai largi. Proiectul prevede, de pildă, obligaţia ce revine sindicatelor de a sprijini activitatea profesională a membrilor lor, de a răspunde de problema asigurărilor sociale şi de trimiterea la odihnă a oamenilor muncii şi de a desfăşura o largă activitate cultural-educativă. Din discuţiile pe tema acestor prevederi ale proiectului s-au născut iniţiative care merită toată lauda. Astfel, în adunarea generală care a avut loc la Institutul pedagogic de 2 ani, în numele şi cu asentimentul celor prezenţi, tov. Vasile Pupăză, directorul Institutului, s-a angajat să sprijine perfecţionarea cadrelor didactice de la sate, organizînd periodic pentru ei consultaţii metodice. Organizaţia sindicală din şcoală va urmări modul cum se desfăşoară în acest an activitatea practică a elevilor în unităţile agricole socialiste din apropierea oraşului, în vederea popularizării elementelor pozitive şi extinderii lor.

După prelucrarea proiectului noului statut, membrii de sindicat de la şcolile de 7 ani nr. 13 şi nr. 14 din Craiova, s-au angajat să dea în folosinţă elevilor, pînă la 26 octombrie, cîte un atelier de lăcătuşărie şi unul de tîmplărie dotate cu bancuri, tejghele menghine şi tot utilajul necesar. Cea mai mare parte a lucrărilor se execută prin muncă voluntară.

Tovarăşa Eugenia Negreanu, preşedintele comitetului de secţie de la Şcoala medie nr. 1, după ce a scos în evidenţă sarcina fiecărui membru de sindicat de a cunoaşte prevederile proiectului noului statut, s-a angajat să sprijine activitatea unui cămin cultural de cartier în vederea răspîndirii culturii în masele de oameni ai muncii. Exemplul ei a fost mobilizator. În unanimitate membrii de sindicat s-au oferit să desfăşoare activitate culturală la căminele de cartier.

La dezbaterea proiectului noului statut în şcolile oraşului Craiova a fost subliniat rolul important ce revine sindicatelor în educarea membrilor lor. Discuţiile au dus la adoptarea în adunări a unor hotărîri privind dezvoltarea activităţii formaţiilor artistice ale Sindicatelor din Învăţămînt. Astfel se va mări numărul participanţilor în echipele de cor şi teatru, care îşi vor îmbogăţi repertoriul cu lucrări noi.

Întăresc rolul grupei sindicale

În oraşul Sighişoara proiectul noului statut a fost dezbătut în 13 grupe sindicale. La discuţii au luat cuvîntul 71 membri de sindicat care au făcut propuneri valoroase pe linia ridicării rolului grupei sindicale în sprijinirea activităţii profesionale şi obşteşti a cadrelor didactice. Tovarăşul Emil Mosora, profesor la Şcoala de 7 ani nr. 2, a arătat în cuvîntul său necesitatea organizării în grupă a unei largi propagande profesionale prin studierea şi popularizarea experienţei pedagogice înaintate. Organizatorul sindical are în această privinţă un rol important — a arătat el. Lui îi revine obligaţia de a se ocupa de iniţierea schimbului de experienţă, al consfătuirilor de muncă.

Unele grupe sindicale din şcolile oraşului Sighişoara au luat iniţiativa înjghebării unor formaţii culturale care să facă deplasări în satele din raion, pentru a sprijini acţiunea de transformare socialistă a agriculturii. Membrii grupei sindicale de la şcoala din satul Agape s-au angajat să organizeze asemenea acţiuni încît în scurtă vreme în sat să se încheie colectivizarea agriculturii.

OASPEŢI *de peste hotare*

Din R. D. Germană

La invitaţia Ministerului Învăţămîntului şi Culturii a sosit în Capitala o delegaţie de pedagogi din R. D. Germană, condusă de tov. Ludovik Georg, directorul Cabinetului pedagogic regional din Magdeburg. Din delegaţie fac parte Erik Müller, membru în comisia de specialitate pentru geografie, din Suhl, Eckehart Hoffman, director adjunct al Cabinetului pedagogic regional din Erfurt, Georg Hans Fleischer, membru în comisia de specialitate pentru geografie din oraşul Leipzig, Rudolf Wolfgang, membru în comisia pentru geografie din Plauen şi Gerd Tschechne, director adjunct al Cabinetului pedagogic regional din Potsdam.

În Capitală oaspeţii au vizitat Facultatea de geografie şi Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice. În continuare delegaţia de pedagogi din R. D. Germană va vizita diverse unităţi şcolare din oraşele Ploeşti, Brăila, Galaţi, Constanţa şi Bicaz.

Din Statele Unite

În zilele de 17—20 septembrie a.c., la invitaţia Uniunii Sindicatelor din Instituţiile de Învăţămînt şi Cultură ne-a vizitat Capitala dr. Gordon O. Thayer, directorul Academiei Thayer (şcoală medie) din S.U.A. Braintree, statul Massachusetts.

În timpul şederii sale în Bucureşti, dl. Gordon a vizitat Şcoala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir", Grupul şcolar „Iosif Rangheţ", Palatul Pionierilor şi Institutul de Ştiinţe Pedagogice, unde a vorbit despre organizarea învăţămîntului în Statele Unite. De asemenea, a avut o întîlnire cu membrii Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Instituţiile de Învăţămînt şi Cultură.

La plecare oaspetele a făcut următoarea declaraţie:

In timpul şederii mele scurte în oraşul Dv. minunat am vizitat şcoli, am vorbit cu numeroşi educatori şi am ţinut o expunere la Institutul de Ştiinţe Pedagogice.

Ospitalitatea cu care am fost primit a constituit pentru mine o preţioasă experienţă. Peste tot am fost tratat cu căldură şi cordialitate. Am constatat că educatorii sînt devotaţi profesiunii lor, iubesc sincer copiii şi aplică cele mai bune metode de educaţie.

Viitorul lumii constă în educarea copiilor noştri. Noi, educatorii, avem în mîinile noastre viitorul. Prin munca noastră de zi cu zi să construim o lume a păcii pentru secole.

În numele cadrelor didactice din America şi în mod special în numele educatorilor din şcoala mea — Academia Thayer — să dăm mîna pentru pace. In slujba acestei cauze comune am dori să se facă schimburi de delegaţii între ţările noastre.

Vă urez succese continue în activitatea dv.

Dr. Gordon O. Thayer

Dr. Gordon O Thayer

Pline de bucurie sînt aceste zile pentru profesoara Elvira Trestioreanu de la Şcoala elementară nr. 181 : de curînd i-a fost repartizat un frumos apartament într-unul din blocurile noi ridicate în Piaţa Republicii din Capitală.

Probleme de ortografie

În clasele V—VII ortografia — aplicaţie practică a lecţiilor de morfologie şi fonetică — se predă paralel cu fixarea şi consolidarea cunoştinţelor de fonetică şi mai ales de morfologie, ca un corolar imediat al acestora. În clasele medii, predarea ortografiei se bazează numai pe metoda exerciţiului grafic şi pe procedeul explicaţiei gramaticale (uneori şi fonetice) a fenomenului ortografic — fără lecţii speciale de gramatică. Explicaţia sau justificarea gramaticală îmbinată cu verificarea fonologică a cuvîntului (raportarea lui la pronunţare) este un sprijin indispensabil al exerciţiului scris — pentru că numai astfel deprinderea ortografică poate porni de la reprezentarea conştientă a fenomenului ortografic.

Pe baza tematicii minimale a ortografiei noastre, în şcoli, în special în clasele V—VII, deprinderile ortografice elementare ţin, în primul rînd, de terminaţiile flexionare ale substantivului, adjectivului şi verbului, pe de o parte, iar pe de alta, de întrebuinţarea linioarei de unire; în al doilea rînd ele depind de cunoaşterea structurii fonetice a unor cuvinte, structură care ţine de multe ori de anumite reguli gramaticale şi mai puţin de ortoepie.

Printre problemele de ortografie de primul ordin se numără formarea NOMINATIV-ACUZATIVULUI PLURAL — al substantivelor şi adjectivelor masculine articulate : munţii noştri — măreţii munţi ; copiii (fiii) mei proprii — propriii mei copii (fii) ; al unor substantive sau adjective feminine şi neutre nearticulate : poezii, studii, străvezii, şi al unor substantive şi adjective masculine nearticulate care se pot scrie greşit cu doi *i* : (mulţi) membri, (ochi) albaştri, (copiii) noştri, (oameni) simpli.

De asemenea, în rîndul problemelor de ortografie de prim ordin, un loc important îl ocupă GENITIV-DATIVUL singular al substantivelor şi adjectivelor feminine articulate : (valurile) mării, Prezidiul Marii Adunări Naţionale şi unele FORME TEMPORALE ŞI MODALE ale verbelor de conjugarea a patra : perfectul simplu : eu veni — el veni ; viitorul I : vom veni ; imperativul negativ : nu veni, nu fi (în opoziţie cu forma pozitivă : (să) fii) ; infinitivul : (nu pot) veni.

În sfîrşit, tot în această categorie intră FORMELE ATONE ŞI CONJUNCTE ale pronumelui personal şi reflexiv : *m*-a văzut, *s*-a văzut, *mi*-a zis, *şi*-a zis, văzutu-*m*-a etc. ; ale verbului *a fi* ; (eu, ei, ele) nu-*s*, (el, ea) nu-*i* şi ale adjectivului posesiv : frate-*său*, soru-*sa* (mai ales formele de genitiv-dativ).

Printre problemele de ortografie de ordinul al doilea trebuie menţionaţi diftongii *ea, ia, ie* în forme ca : *aceeaşi — aceiaşi, fugeam — suiam, trebuie, femeie, iese* — cu excepţiile : *epopee(a), idee(a)*, este etc. ; *ă* nu *e* după *ş* şi *j* : *uşă, grijă* ; *i* final în cuvinte ca : *acelaşi, iarăşi* etc. ; unele cuvinte compuse care trebuie scrise despărţite : *de la, de asemenea, de aceea, ceea ce* etc.

Exerciţiile de bază utilizate în cadrul temelor de ortografie se împart în două grupe : exerciţii de ortoepie şi exerciţii de explicare gramaticală.

În exerciţiile de ortoepie pe texte anume alese ori compuse de profesori, se verifică pronunţarea corectă şi se corijează pronunţarea greşită a unor cuvinte sau forme ; în aceste exerciţii se va insista nu numai asupra unor cuvinte greşit pronunţate, ca *ceace, suficent, socetate* etc., ci şi asupra terminaţiilor flexionare : *pomul* nu *pomu, pomii* nu *pomi, a veni* nu *a venii* etc.

Exerciţiile de explicare gramaticală a ortografiei se bazează uneori exclusiv pe opoziţia gramaticală dintre formele omofonice (care se pronunţă la fel) : *s-au* şi *sau, aceeaşi* şi *aceiaşi, gheată* şi *ghiară* etc. ori pe opoziţia *fonetico-gramaticală* între formele flexionare ale cuvintelor : *pomi, pomii, copii, copiii* etc. Trebuie să obişnuim elevii ca în analiza gramaticală a ortografiei să descopere, să observe imediat aceste opoziţii gramaticale sau fonetico-gramaticale între forme şi cuvinte. Asemenea observaţii sînt posibile numai în contextul propoziţiei ; de aceea este nevoie de un text bine ales ori anume compus : ex. *aceeaşi* casă *aceiaşi* copii ; *s-au* dus *sau* nu *s-au* dus. În ultimul exemplu, analiza nu trebuie să fie mecanică : s-au (dus) = pronume reflexiv + verb auxiliar, ci se va recurge la procedeul substituirii şi confruntării formelor gramaticale din aceeaşi paradigmă sau grup morfologic. Elevul se va convinge că *s-au* nu este conjuncţie dacă va substitui pe *s-au dus* cu singularul *s-a dus* ori cu prezentul *se duce*, după cum numai substituirea lui *sau* cu *ori* (în context !) îl convinge că are de-a face cu o conjuncţie.

Confruntarea formelor gramaticale din aceeaşi paradigmă dă bune rezultate în explicarea — şi deprinderea ortografică — a articolului enclitic *i*, la exemple ca „pomii" sau „al mării". În textele alese, compuse de profesor sau chiar de elevi se va insista asupra acestui procedeu, căci se pare că unii elevi nu „aud" articolul *i* — cu toată explicaţia lui gramaticală ! Elevul se convinge însă că în sintagma *„pomii* noştri" sau în propoziţia *„pomii* înfloresc", substantivul *pomii* este articulat dacă îl va confrunta cu ***singularul*** ***aceleaşi*** **sintagme:** *„pomul* nostru" sau al aceleiaşi propoziţii : *„pomul* înfloreşte" — în care articolul enclitic „se aude"... mai sigur ! De asemenea, în sintagma „ţărmul *mării*", confruntarea se poate face cu *pluralul* „ţărmul *mărilor*" — pentru acelaşi motiv. Procedeul confruntării formelor flexionare va fi precedat, se înţelege, de explicaţia gramaticală, indispensabilă la analiza tuturor fenomenelor ortografice.

În cazul cînd sînt unii elevi care nu se pot dezbăra uşor de asemenea deprinderi ortografice greşite, profesorul poate compune texte care să cuprindă toate greşelile de ortografie caracteristice clasei respective, şi cu ajutorul lor, împletind variaţia conţinutului textului cu repetiţia exerciţiului, va obţine rezultate din cele mai bune.

Formarea unor deprinderi ortografice corecte la elevi nu trebuie considerată însă o sarcină exclusivă a profesorului de limba romînă. Acesta poate şi trebuie să primească sprijinul consiliului pedagogic, al responsabilului cabinetului metodic al şcolii, pentru ca întreg colectivul didactic să aplice principiul frontului comun al pedagogilor pentru combaterea greşelilor de ortoepie şi ortografie în folosirea orală şi scrisă a limbii romîne.

Prof. Gh. Dragomirescu

DE LA MINISTERUL INVĂȚĂMINTULUI ȘI CULTURII

Programele școlare valabile în anul școlar 1960-1961

Pentru unele precizări cerute de cadrele didactice, publicăm lista programelor valabile în anul școlar 1960/1961, care a fost difuzată pe teren la începutul lunii august a.c.

Școlile de 7 ani și școlile medii cu limba de predare romînă

Clasele I—XI

Programa școlară pentru clasele I-IV—1957 și instrucțiuni pentru folosirea programei și manualelor I-IV—1959. Programa de muzică pentru clasele I-IV—1960. Programele de științe naturale, franceză, germană, engleză, pentru clasele V-VII—1958. Programele de limba și lectura literară romînă, matematică, geografie, fizică (cls. VI și VII), chimie (cls. VII), lucru de mînă și gospodărie (fete), desen, pentru clasele V-VII—1959. Programele de limba rusă (școli cu limba de predare romînă și limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, în afară de școlile cu limba de predare maghiară, germană și rusă), contabilitate (cls. VII), istorie (cls. V-VI), istoria R.P.R. (cls. VII), constituție (cls. VII), cunoștințe elementare despre producția industrială și lucrări practice de atelier (oraș), cunoștințe agricole și lucrări practice (sat), muzică și educație fizică pentru clasele V-VII—1960.

NOTĂ. Din programa de limba romînă pentru clasele V-VII—1959, nu se vor mai studia lecturile Dușmănie *(cls. V),* Nopțile din iunie *(cls. VI),* Pasărea furtunii *(cls. VII). Orele vor fi folosite pentru compuneri.*

Programele de limba latină (cls. IX și X umanistică), desen (cls. X și XI)—1958. Programele de astronomie (cls. XI), geografie (cls. IX și XI), limba latină (cls. VIII și XI umanistică), chimie, desen (cls. VIII), studiul mașinilor cu aplicații practice, pentru clasele VIII-XI—1959. Programele de noțiuni de teoria literaturii (cls. VIII), literatura romînă (cls. IX—XI), limba rusă (școli cu limba de predare romînă și limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, în afară de școlile cu limba de predare maghiară, germană și rusă), matematică, istorie, economie politică (cls. X), socialism științific (cls. XI), geografie (cls. VIII), științe naturale, fizică, franceză, germană, engleză, psihologie generală (cls. XI), logică (cls. XI), desen (cls. IX), muzică (cls. VIII-X), educație fizică, pentru clasele VIII-XI—1960.

Învățămîntul seral și fără frecvență de cultură generală cu limba de predare romînă

La învățămîntul seral și fără frecvență sînt valabile aceleași programe ca la cursurile de zi, cu excepția următoarelor clase și obiecte, unde se aplică programele speciale menționate mai jos :

Programele de matematică (cls. VIII), desen (cls. V-VI) — 1959. Programele de limba rusă (școli cu limba de predare romînă și cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare), matematică (cls. IX și instrucțiuni pentru cls. X-XI), geografie (cls. VIII și instrucțiuni pentru cls. VIII-XI), fizică (cu instrucțiuni de folosirea manualelor), chimie (cls. VIII-IX și instrucțiuni pentru cls. X-XI), științe naturale, pentru clasele VIII-XI—1960. Instrucțiuni pentru folosirea programelor de istorie de la clasele VIII-XI, cursuri de zi, la învățămîntul seral — 1960.

Școlile pedagogice de învățători și educatoare cu limba de predare romînă

La școlile pedagogice de învățători și educatoare anii I-IV, sînt valabile, pe baza planului de învățămînt, aceleași programe ca pentru clasele VIII-XI, de la școlile de zi, cu excepția următoarelor obiecte și ani, unde se aplică programele speciale menționate mai jos :

Programa de desen și modelaj pentru anii I-VI școli pedagogice de educatoare — 1957. Programele de psihologie generală (pentru cls. X — valabilă anul II), desen (anii I-VI învățători)—1958. Programele de psihologia copilului de vîrstă școlară mică (învățători), psihologia copilului de vîrstă preșcolară (educatoare), pedagogie generală (învățători), pedagogie generală (educatoare) — 1959. Programele de limba, literatura romînă și metodică (învățători și educatoare), aritmetică (învățători și educatoare), metodica aritmeticii (anul IV învățători), științe naturale (anul I învățători și educatoare), pedagogie preșcolară (educatoare), caligrafie (anii I-III învățători), muzică vocală (învățători și educatoare), vioară, acordeon, pian, mandolină (învățători și educatoare), educație fizică (anul IV învățători și anul IV educatoare), practică pedagogică (învățători), practică pedagogică (educatoare), lucrări practice de atelier și lucru manual (învățători), lucrări practice agricole (învățători și educatoare), instrucțiuni pentru folosirea programei de limba rusă cls. VIII-XI la școlile pedagogice de învățători și educatoare (anexate la programa de limba rusă cursuri de zi), instrucțiuni pentru folosirea programelor de fizică cls. VIII-XI la școlile pedagogice de învățători și educatoare (anexate la programa de fizică — cursuri de zi) — 1960.

NOTĂ. — Noțiunile de teoria literaturii se vor preda în anul I, pe baza programei pentru clasa a VIII-a. La matematică, în anul III-a se va preda și geometria în spațiu pe baza programei pentru clasa a X-a reală.

Școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare

La școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare se vor folosi aceleași programe ca la școlile cu limba de predare romînă, cu excepția următoarelor programe :

CLASELE I—XI

Programa de limba romînă pentru clasele I—IV (școli cu limbile de predare bulgară, tătară, turcă, armeană, greacă, polonă) — 1959. Programa de limba romînă (școli cu limbile de predare maghiară, germană, rusă, ucraineană, sîrbă, croată, slovacă și cehă), programa de limba maghiară, programa de limba ucraineană, programa de limba germană, programele de muzică pentru școlile cu limbile de predare maghiară, germană, ucraineană, pentru clasele I—IV — 1960. Programele de limba romînă (școli cu limba de predare maghiară), limba germană pentru clasele V—VII — 1959. Programele de limba romînă (școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare în afară de școlile cu limba de predare maghiară), limba rusă (școli cu limba de predare maghiară), limba rusă (școli cu limba de predare germană), limba și lectura literară maghiară, limba și lectura literară ucraineană, pentru clasele V—VII — 1960. Instrucțiuni pentru aplicarea programei de muzică, școli cu limba de predare romînă, la clasele V—VII școli cu limbile de predare maghiară, germană, ucraineană — 1960. Programa de literatura ucraineană (cls. IX — 1957 și cls. X — 1958). Programele de limba latină (cls. VIII școli cu limba de predare maghiară), literatura ucraineană (cls. XI), instrucțiuni pentru predarea literaturii germane (cls. IX), programa de literatură germană (cls. X și cls. XI) — 1959. Programele de limba și literatura romînă (școli cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare), literatura maghiară, limba rusă (școli cu limba de predare maghiară), noțiuni de teoria literaturii ucrainene (cls. VIII), noțiuni de teoria literaturii germane și gramatica (cls. VIII), instrucțiuni pentru folosirea programelor de muzică de la școlile cu limba de predare romînă, la școlile cu limbile de predare maghiară, germană și ucraineană, programa de limba rusă (școli cu limba de predare germană) pentru clasele VIII-XI — 1960.

Școli pedagogice de învățători și educatoare cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare

La școlile pedagogice de învățători și educatoare, anii I—IV, sînt valabile aceleași programe ca pentru clasele VIII—XI de la școlile respective ale naționalităților conlocuitoare — cursuri de zi, cu excepția următoarelor obiecte și ani, unde se aplică programele speciale menționate mai sus.

Programa de limba ucraineană (anul I învățători și educatoare) — 1957 și limba și literatura ucraineană (anul II) — 1958. Programele de limba și literatura ucraineană (anul III), limba și literatura germană (anii I și II) — 1959. Programele de limba, literatura romînă și metodică (anii I—IV), limba, literatura maghiară și metodică, noțiuni de teoria literaturii ucrainene (pentru cls. VIII, valabilă în anul I), literatura ucraineană (anul IV) și metodica, limba și literatura germană (anul III), instrucțiuni pentru folosirea programelor de muzică vocală și instrumentală anii I—VI, la școlile pedagogice cu limbile de predare maghiară, germană, ucraineană — 1960.

Învățămîntul seral de cultură generală cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare

Se vor folosi programele speciale pentru învățămîntul seral — școli cu limba de predare romînă — iar pentru restul obiectelor se vor folosi aceleași programe ca la școlile respective ale naționalităților conlocuitoare — cursuri de zi — cu excepția următoarelor :

Instrucțiuni pentru aplicarea programei de limba și literatura romînă pentru clasele VIII—XI de la școlile cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare — cursuri de zi — la învățămîntul seral (anexate la programa cursurilor de zi) — 1960.

Informații

Pentru a înlesni elevilor înțelegerea proceselor și fenomenelor ce se studiază la Bazele darwinismului, profesorii de științe naturale care predau la clasa a XI-a, la școlile medii de cultură generală — cursuri de zi — vor începe studiul în acest an cu Geologia cîte 2 ore săptămînal pînă la 21 ianuarie 1961, după care urmează studiul Bazelor darwinismului, tot cîte două ore săptămînal.

Elevii vor da și lucrări de control trimestriale.

★

Comisia tehnico-artistică pentru jucării din Ministerul Învățămîntului și Culturii face cunoscut că termenul pentru predarea modelelor la concursul de jocuri și jucării a fost prelungit pînă la 15 octombrie inclusiv.

Jurnal

● *Studioul „Al. Sahia" pune la dispoziția unităților școlare un bogat sortiment de diafilme destinate legării mai strînse a învățămîntului de viață, de producție. Printre diafilmele terminate recent se numără : „Electricitatea în construcția socialismului", „O vizită la Săvinești", „Procesul de fabricație al fontei", „Evoluția uneltelor mecanice", „De la minereu la locomotivă", Prelucrarea metalelor prin deformare", „Mașini de lucru", „Orașe noi pe harta patriei" etc. Pentru aprofundarea cunoștințelor agricole au fost lucrate diafilmele : „Sfecla de zahăr", „Floarea soarelui", „Îngrășăminte aplicate în producția de legume". N-au fost uitate nici unitățile preșcolare. Astfel, pentru cei mici, Studioul „Al. Sahia" a realizat interesante și frumoase basme în culori ca : „Ridichea uriașă", „Turtiță" și altele. Unitățile școlare se adresează direct administrației studioului pentru procurarea filmelor.*

● „Electrecord" a editat de curînd o culegere de discuri pentru școlari și elevi. Culegerea cuprinde cîntece patriotice cu o tematică bogată. Ele exprimă dragostea pentru partid („Partid, iubit părinte" de Laurențiu Profeia, „Partid, tu inimă a țării" de Hilda Jerea), pentru patria socialistă („Patria mea" de Radu Paladi, „Măreț pămînt al patriei iubite" de Ion Chirescu ș. a.).

Alte cîntece, ca de exemplu „Toate meseriile sînt bune", de Hilda Jerea, „Din fier vechi unelte mari" de Emil Merescu, „In pădure", de Radu Șerban etc., sînt inspirate din preocupările și activitatea școlarilor, vor constitui un real ajutor în munca profesorilor de muzică pentru îmbogățirea programelor prezentate de formațiile artistice din școli.

● *Pînă la sfîrșitul acestui an Întreprinderea de material didactic va livra școlilor elementare și medii din țară noi sortimente de aparate, truse, mulaje necesare elevilor pentru aprofundarea cunoștințelor de specialitate. Astfel, în următoarele săptămîni laboratoarele școlilor vor fi înzestrate cu 225 truse pentru organizarea de stații meteorologice, cu machete de motoare Diesel secționate, cu aparate telegrafice pentru emisie și recepție, cu hărți ale R.P.R. în relief.*

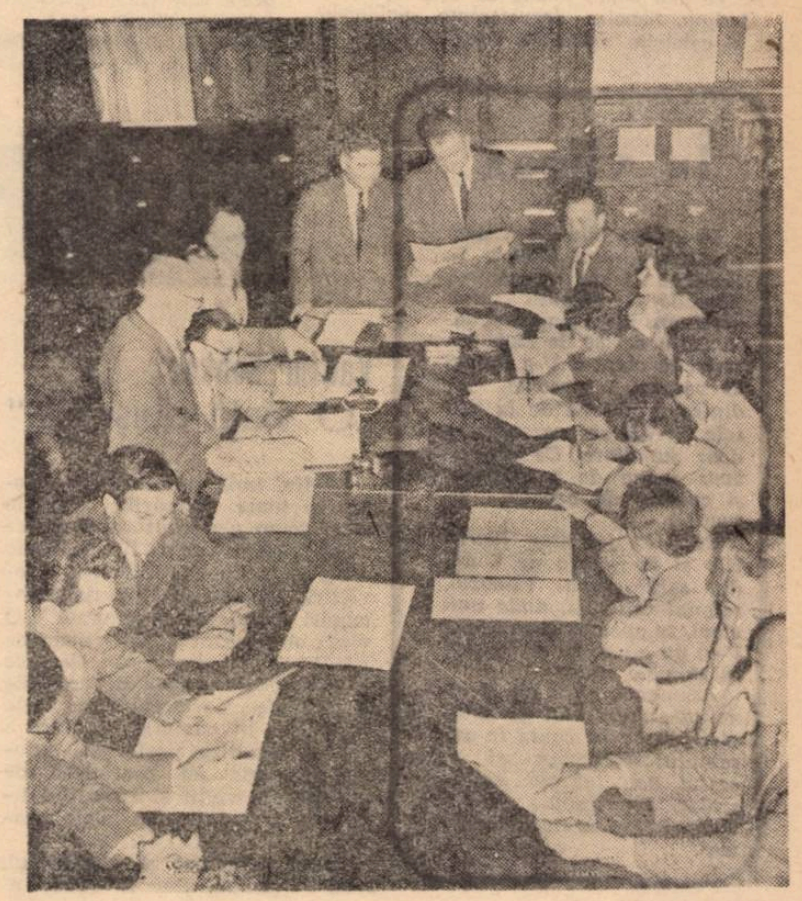

In recreație, cancelaria profesorilor este întotdeauna locul unor interesante și rodnice discuții.

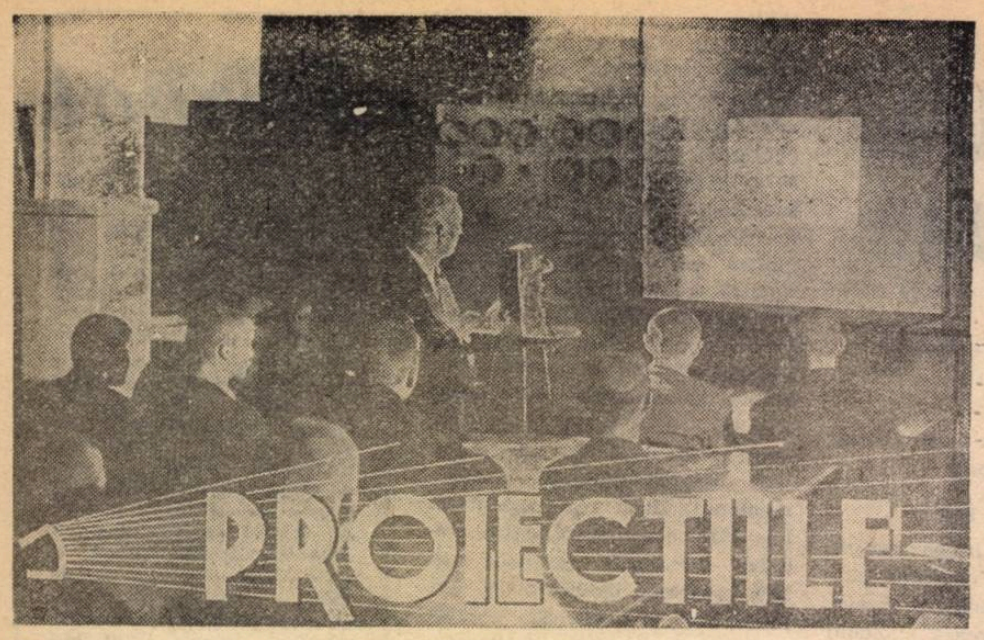

În procesul instructiv-educativ

În școlile noastre se folosește tot mai larg proiecția de filme, diafilme, diapozitive, atît în cadrul predării și fixării cunoștințelor cît și la diferitele activități din afara orelor de clasă. La dispoziția școlilor au fost puse în acest scop un volum din ce în ce mai mare de lucrări filmate cu o tematică variată și legată de programele de învățămînt, precum și un număr sporit de aparate de proiecție.

Școlile din țara noastră dispun anul acesta de peste 9.000 aparate de proiecție pentru diafilme și aproape 1.800 epidiascoape. Au fost elaborate de asemenea peste 140 teme de diafilme cu conținut didactic, legate direct de diferite discipline și peste 270 teme de popularizare a științei și culturii în circa 350.000 exemplare. Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat o filmotecă didactică în cadrul Arhivei naționale de filme, care posedă circa 400 titluri de filme de 16 și 35 mm, puse în mod gratuit la dispoziția cadrelor didactice și elevilor.

Filmul, diafilmul și diapozitivul alcătuiesc astfel un important mijloc de legătură între școală și viață, aduc în școală actualitatea. Filmul are posibilități unice de a arăta dezvoltarea proceselor în natură, cele mai complicate transformări lăuntrice ale substanței, fenomene biologice, evenimente istorice, viața orașelor, cultura popoarelor din cele mai îndepărtate timpuri și din diferite țări etc. Filmele științifice pun la îndemîna tineretului descoperirile savanților în domeniul fizicii, chimiei, astronomiei etc.

Proiecțiile pentru copii, statice sau de desene animate, se bucură de un larg interes printre micii spectatori. Ele îi introduc în lumea fermecătoare a basmelor și așa îi învață, îi educă. Fabulele, povestirile pe ecran sînt vii, atrăgătoare, convingătoare.

Diafilmele compuse din suite de 60–80 de imagini nesonore, aranjate pe baza unei tematici, folosite la lecții, prezintă avantajul înlănțuirii imaginilor și schimbării lor cu ușurință. Astfel, se pot prezenta ușor procese tehnologice, instalații și aparate, aspecte geografice caracteristice etc.

Diapozitivele = serii de imagini separate între ele dar care sînt prezentate în colecții, ilustrînd aspectele unei anumite teme — reprezintă, față de planșele sau tablourile de perete, un material documentar mai fidel și deci cu mai multă putere de convingere.

Desigur, filmele documentare, diafilmele, ca și celelalte materiale intuitive, oricît de valoroase ar fi, rămîn materiale ajutătoare care completează dar nu pot fi substituite intuiției vii, observării obiectului însuși, vizitării de fabrici, șantiere, locuri istorice etc.

„Vreau să folosesc filmele și diafilmele la lecție, — spun unii — Am și încercat aceasta. Dar lecțiile predate astfel au fost ratate, au ieșit lecții slabe".

Unde greșesc ? Desigur atunci cînd consideră că diafilmul, filmul documentar poate fi folosit oricînd fără o pregătire prealabilă.

Or, folosirea proiecțiilor la lecții presupune cunoașterea aprofundată de către pedagogi a metodicii acestui tip de lecție, în funcție de materialul de care dispune și particularitățile de vîrstă ale elevilor. Caracterul variat al filmelor și diafilmelor obligă pe profesor să cunoască amănunțit conținutul lor, deoarece tratarea temei în film poate să nu se potrivească cu scopul urmărit de programa școlară. În acest caz ele se pot folosi doar ca o completare a celor studiate în clasă (ex. filmul „De la lăcrămioare la căderea frunzelor"). Alte filme, dimpotrivă, pot fi considerate ca făcînd parte direct din programa școlară, întrucît ele nu schimbă subiectul studiat în clasă, sînt conforme cu materialul din manual (ex. „O noapte furtunoasă", „O scrisoare pierdută" etc.).

Unii profesori consideră că e de ajuns să vizionezi o dată un film pentru a-l putea apoi folosi la lecție. Apoi par surprinși cînd constată că în timpul lecției respective momentul ales nu răspunde pe deplin materialului predat sau că durata proiectării a răpit mult din timpul prevăzut inițial pentru predare. Este limpede că deficiențele izvorăsc din superficialitatea inițială.

A studia un film nu înseamnă a ne limita la o simplă vizionare, ci a ne nota în timpul acesteia începutul fragmentului, imaginile mai importante din punct de vedere didactico-educativ, durata rulării celor mai importante imagini, caracterul textului scris (concis, amplu). Studierea amănunțită a materialelor de proiecție face posibilă determinarea precisă a momentului folosirii acestuia în desfășurarea generală a procesului de învățămînt, a lecției la care poate fi folosit, precum și a fragmentelor ce vor fi proiectate, a materialelor didactice cu care vor fi combinate, a imaginilor ce vor trebui să rețină atenția elevilor și a ceea ce trebuie făcut în acest scop (sublinierea prin cuvinte, întrebări adresate elevilor etc.).

Filmele, diafilmele și diapozitivele sînt considerate de unii pedagogi drept materiale cu posibilități de prezentare dinainte determinate. O asemenea părere preconcepută diminuează eficacitatea lecției însoțite de proiecții. Profesorul poate să reducă materialul, să schimbe ordinea, să-l selecționeze. În ridicarea valorii didactico-educative a proiecțiilor are o mare importanță felul cum sînt ele efectuate. Am constatat rezultatele deosebite obținute de unii pedagogi care utilizînd filmele în cadrul lecțiilor le proiectează fragmentat. După fiecare episod terminat din punct de vedere logic, acești profesori fac o pauză în care continuă să-și ducă munca pedagogică obișnuită. Ei controlează astfel calitatea percepерii materialului vizionat, precizează, fixează în minte ideile principale, fac generalizările necesare și trag concluziile.

Există lecții în care filmul poate rula fără explicațiile profesorului ? Da. Iată un exemplu : la o lecție de științele naturale la clasa a VII-a profesorul își propune ca elevii singuri să analizeze conținutul scenelor. Pentru aceasta a formulat la început cîteva întrebări la care — pentru a da răspunsul — elevii trebuie să reflecteze în timpul prezentării filmului, diafilmului sau diapozitivelor.

Am asistat uneori la proiectarea în cadrul lecțiilor a unor filme mute sau a unor diafilme. Una dintre lecții, la clasa a V-a, a fost concepută astfel de profesoară încît paralel cu proiecțiile elevii să primească explicațiile profesoarei sau să li se citească cu voce tare subtitlurile. În felul acesta ne asigurăm — mai ales în clasele mici — citirea corectă a subtitlurilor de către copii și înțelegerea termenilor noi. De asemenea, citirea cu voce tare a subtitlurilor concentrează atenția copiilor.

Experiența didactică înaintată dovedește că e necesară o limitare a numărului imaginilor folosite. O multitudine de impresii vizuale solicită prea mult atenția copilului și nu are eficacitatea scontată.

Prin utilizarea proiecțiilor în afara orelor de clasă pedagogii urmăresc de obicei fixarea, completarea și lărgirea cunoștințelor căpătate în clasă, educarea tinerilor, popularizarea invențiilor, inovațiilor, noilor cuceriri ale științei, precum și dezvoltarea simțului estetic al elevilor. În multe școli aceste proiecții sînt programate atît după conferințe și serbări, cît și în cadrul unor festivaluri ale filmului, spectacole tematice de cinema etc. Asemenea spectacole sînt cu atît mai interesante cu cît elevii sînt orientați mai bine, prin cuvîntul introductiv prezentat, pentru înțelegerea proiecției. De pildă, la festivalul organizat într-o școală, profesorul care a făcut prezentarea s-a rezumat ca, în cîteva minute, să indice doar linia pe care se vor dezvolta ideile din film și să formuleze problemele asupra cărora elevii trebuie să-și concentreze atenția în timpul vizionării. După vizionare au fost organizate discuții, dirigînții orientîndu-i către concluziile de bază. Totodată ei au cerut cîtorva elevi să prezinte recenzii ale filmelor vizionate, să caracterizeze eroul principal etc.

Trebuie subliniat că nu numai pregătirea de conținut a proiecțiilor este deosebit de importantă. Folosirea cu succes a proiecțiilor necesită și o temeinică pregătire tehnico-organizatorică. Pedagogii experimentați acordă întotdeauna atenție verificării felului cum funcționează aparatele de proiecție, stării diapozitivelor, diafilmelor, filmelor care urmează să fie proiectate, instalării prealabile și reglării aparatului de proiecție, așezării și centrării ecranului etc., căci adeseori o neglijență pe acest tărîm poate compromite o lecție bună.

Proiecția fotocinematografică este fără îndoială unul din cele mai valoroase mijloace ajutătoare ale procesului instructiv-educativ.

Însușindu-ne metodica folosirii ei vom avea satisfacția de a îmbogăți cunoștințele elevilor, de a-i familiariza cu cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii, cu comorile artei universale.

Victoria Gheorghiu
M. Adler

Pe adresa redacției

La redacție sosesc continuu numeroase vești, din cele mai îndepărtate colțuri ale țării, despre îmbunătățirea bazei materiale a școlilor, despre minunatele edificii școlare care și-au deschis porțile pentru prima dată în acest an, ca și despre lărgirea spațiului școlar prin construcția de noi săli de clasă

Corespondentul nostru, învățătorul Gheorghe Dumitru, ne scrie, de pildă : Copiii țăranilor muncitori din satele Popeni, Carasa, Săuceni și Pleșoaia, regiunea Suceava, au început anul școlar în localuri noi. Regiunea Suceava se mîndrește și cu alte realizări. Rețeaua unităților școlare din regiunea Suceava a crescut în acest an cu 235 săli de clasă, realizate din fonduri de stat și prin contribuția voluntară a cetățenilor. Ca urmare a dezvoltării bazei materiale peste 95% din absolvenții clasei a IV-a au fost cuprinși în învățămîntul de 7 ani.

Un alt corespondent din regiunea Timișoara ne semnalează că în această regiune bilanțul realizărilor în domeniul construcțiilor școlare este îmbucurător : a crescut considerabil numărul școlilor medii și de 7 ani și s-au dezvoltat cele existente. Numai în orașul Lugoj au luat ființă în acest an o școală medie cu 16 săli de clasă și o școală de meserii, iar la Oțelul Roșu o școală de muzică.

Printre numeroasele localuri de școală de 7 ani construite în ultima vreme în regiune se numără și școlile din comunele Sag, Lunca Vițu și altele. De asemenea au fost puse la dispoziția școlilor încă 160 de săli de clasă și numeroase laboratoare.

Și școlarii din raionul Făget — ne scrie corespondentul Mihai Enășescu — au în acest an condiții optime de învățătură în cele 9 școli de 7 ani a căror construcție a fost terminată nu de mult. Spațiul de școlarizare a fost lărgit de asemenea prin adăugarea a 13 săli de clasă la 4 școli de 7 ani existente.

O dată cu începerea anului școlar — ne scrie un alt corespondent — și în regiunea Cluj au fost terminate și date în folosință noi localuri de școli medii în orașele Cluj, Turda, la Jibou, Huedin, Sărmaș. În alte localități au fost amenajate noi laboratoare și ateliere școlare pentru practica elevilor.

Învățătorul Constantin Mihai de la Școala de 7 ani Nr. 2 din R. Sărat ne scrie despre munca entuziastă a pionierilor și școlarilor care participă la numeroase acțiuni patriotice. Zilele trecute, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 2 au întreprins o frumoasă acțiune de colectare a fierului vechi. Ei au colectat numai într-o singură zi peste 500 kg fier vechi pe care l-au predat centrului de colectare din localitate.

În această acțiune s-au evidențiat în mod special pionierii și școlarii din clasele a II-a, a IV și a VI-a.

În vileag

La cîteva zile după deschiderea anului școlar, în Școala de 7 ani din comuna Tămădău, raionul Brănești, era următoarea situație : din cei 80 de elevi înscriși în clasa a V-a numai 59 veneau la școală, iar dintre profesorii de la clasele V—VII se prezentaseră doar jumătate. Ce are de spus secția de învățămînt și cultură de această situație ?

Cam la fel stau lucrurile și la Școala de 7 ani din satul Mihai Viteazul, raionul Călărași, unde unii elevi, în special din clasa a V-a, nu au venit la cursuri în primele zile.

Asemenea pete ale ruginei dezinteresului și delăsării nu au ce căuta în ansamblul strălucitor al acestui nou început de an școlar. Ele trebuie de îndată și fără urme îndepărtate.

CĂRȚI CĂRȚI

Vadim Sobko: „O viață obișnuită"

Mediul bine cunoscut și explorat în toate lucrările apărute pînă acum ale scriitorului ucrainean Vadim Sobko îl constituie viața muncitorilor industriali sovietici. Pe aceeași linie de preocupări se înscrie și romanul „O viață obișnuită", tipărit recent de E.S.P.L.A. „Cartea rusă". Ceea ce îl deosebește însă de creațiile precedente ale scriitorului este faptul că în paginile lui, fără a părăsi tematica preferată, autorul se ocupă cu precădere de problemele vieții și educației tineretului sovietic din zilele noastre.

Eroul principal al romanului, Ivan Jelezniak, elev în clasa a 9-a a școlii medii, fiu al unui muncitor căzut pe front, are de străbătut o cale plină de încercări grele către realizarea lui ca om și cetățean. Alături de uriașa durere pe care i-o pricinuiește moartea mamei sale, aceasta îi creează și marea răspundere de a se îngriji de fratele și surorile mai mici. De la o vîrstă fragedă el cunoaște problemele serioase și complicate ale vieții, îndatoririle de „cap al familiei".

Dar Ivan nu este singur. Alături de el, luptă pentru viața micilor orfani întregul colectiv al uzinei în care au lucrat părinții săi, comuniștii și organizația de comsomol pentru care ocrotirea tinerelor vlăstare ale societății sovietice reprezintă o înaltă îndatorire.

Înfățișînd cu un ascuțit simț al psihologiei copiilor drumul sinuos pe care îl străbate Ivan Jelezniak, scriitorul prezintă în ultimele capitole ale romanului biruința eroului său, care izbutind să termine școala serală, devine unul din muncitorii fruntași ai uzinei.

Romanul lui V. Sobko, scris într-un stil atractiv, se adresează îndeosebi tineretului școlar, care în profilul și acțiunile lui Ivan Jelezniak va recunoaște multe din trăsăturile și aspirațiile noilor generații de constructori ai socialismului din țara noastră.

L. M. Atanasiu: „În lumea mișcărilor mecanice"

În natură se petrec nenumărate mișcări, de la cele mai imperceptibile pînă la uriașe seisme cosmice. L. M. Atanasiu, autorul lucrării „În lumea mișcărilor mecanice", apărută în colecția „Știința învinge" (Editura Tineretului) se ocupă numai de o parte a mișcărilor, de mișcările al căror autor este mîna omului și care, prin multitudinea lor, constituie o întreagă „lume".

„Personajele" acestei lumi sînt extrem de numeroase : un strop de apă, un automobil, o roată, un helicopter, un glonț sau un sputnik. Însă oricît de variate ar fi mișcările pe care le parcurg acești „eroi" ai cărții lui L. M. Atanasiu, ele se supun unor legi care au fost și sînt mereu determinate și stabilite de către savanți : legea mișcării absolute, legea mișcării relative, sistemul de referință, viteza etc.

Utilizînd numeroase ilustrații, realizate iscusit de către desenatorul A. Cavin, autorul prezintă sugestiv, ușor inteligibil, principiile care stau la baza mișcărilor

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

ANUL XII Nr. 581 VINERI 7 OCTOMBRIE 1960 8 PAGINI 25 BANI

ÎNVĂȚĂMÎNTUL IDEOLOGIC

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a arătat importanța pe care o are activitatea ideologică, munca cultural-educativă în rîndul maselor. Construirea conștientă a lumii noi nu este posibilă fără ca oamenii muncii să aibă o viziune clară, științifică asupra vieții, fără să cunoască profund legile de dezvoltare a societății, fără să înțeleagă fundamentul științific al politicii partidului marxist-leninist, justețea țelurilor ei.

Pentru cei chemați să educe tînăra generație în spirit comunist, să o conducă în pătrunderea tainelor științei, însușirea învățăturii marxist-leniniste este cu atît mai necesară. Înzestrarea școlarilor cu concepția științifică despre natură și societate cere ca pedagogul însuși să-și însușească această concepție, să judece faptele și fenomenele în lumina legilor dialecticii, cu alte cuvinte să gîndească marxist. Conștienți de aceasta, an de an tot mai mulți învățători, profesori, educatoare și-au exprimat dorința de a studia marxismul în cadrul formelor de învățămînt ideologic. În prezent toate cadrele didactice din învățămîntul elementar și mediu urmează învățămîntul ideologic.

Studierea problemelor marxism-leninismului și ale politicii P.M.R. de către cadrele didactice a ajutat ca întreaga muncă din școli să se îmbunătățească. De un real folos în activitatea la catedră au fost, bunăoară, lecțiile și seminariile privind lupta dintre materialism și idealism în gîndirea filozofică, învățătura lui Lenin despre imperialism, principiile ideologice și organizatorice ale partidului marxist-leninist și lupta acestuia pentru înfăptuirea vieții libere și fericite a celor ce muncesc. Prin învățămîntul ideologic, cadrele didactice au fost ajutate să cunoască mai adînc problemele industrializării socialiste, ale transformării socialiste a agriculturii noastre, ale revoluției culturale, precum și felul cum pedagogii trebuie să ajute la îndeplinirea acestor sarcini.

În anul școlar trecut s-a pus un accent mai mare pe cunoașterea de către cadrele didactice a documentelor partidului și statului nostru. Studiul aprofundat al acestor documente i-a ajutat pe învățători și profesori să se convingă mai mult de justețea politicii partidului nostru, de trăinicia rînduielilor noastre de stat, să cunoască mai bine perspectivele luminoase care se deschid în fața întregii lumi socialiste.

Consultațiile organizate cu sprijinul organelor de partid la nivelul regiunilor, raioanelor, comunelor și chiar al școlilor au venit să lărgească sfera cunoștințelor primite în seminarii, să lămurească problemele mai dificile, să le adîncească. Astfel, pedagogii au primit consultații referitoare la criza generală a capitalismului și adîncirea ei după cel de-al doilea război mondial, la politica partidului nostru de industrializare socialistă a țării, de transformare socialistă a agriculturii și multe altele.

Trebuie arătat că în anul școlar încheiat a existat o preocu-

(Continuare în pag. 2)

PROPUNERI cu uriaș răsunet

Niciodată în istoria ei, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite n-a reușit să concentreze atenția opiniei publice ca în acest an. Niciodată pînă în prezent o sesiune a Adunării Generale n-a reușit să unească laolaltă atîția șefi de state și de guverne, atîția diplomați și gazetari.

Ce probleme arzătoare reține atenția întregii omeniri? Ce forțe au împins pașii atîtor personalități politice, peste apele învolburate ale Oceanului, la masa de lucru a celei de a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.?

Răspunsul la aceste întrebări a fost dat clar și hotărît de Nikita Sergheevici Hrușciov în istorica sa cuvîntare, rostită la 23 septembrie, la O.N.U. El poate fi exprimat pe scurt astfel: Crearea unei lumi fără arme, a unei lumi fără colonii. **Dezarmarea generală și totală și definitiva abolire a regimului colonial — iată cele mai arzătoare probleme ale contemporaneității, înscrise pe ordinea de zi a istoriei de însăși viața.**

Popoarele au suferit mult de pe urma războaielor și de aceea ele iubesc pacea. Întreaga omenire știe astăzi că izbucnirea unui război este un adevărat cataclism, deoarece în lume s-au acumulat forțe capabile să radă de pe suprafața pămîntului orașe și țări întregi. Un asemenea război ar putea izbucni chiar în mod accidental, neprovocat, ca urmare a unor false semnale în aparatele radar, sau a tulburărilor în sistemul nervos al aviatorilor care zboară cu încărcături atomice la bord. Dar nu numai atît. Anual se cheltuiesc pentru înarmare peste 100 de miliarde de dolari. Această sumă ar fi suficientă pentru a realiza reconstrucția tehnico-economică radicală a întregului continent al Africii și pentru a hrăni timp de un an sute de milioane de înfometați. Calculați ce s-ar putea face cu această sumă în 10 sau 20 de ani și vă puteți da seama la ce uriașe progrese ar ajunge omenirea prin înfăptuirea dezarmării generale și complete. De aceea, propunerea Uniunii Sovietice de a înfăptui dezarmarea generală și completă corespunde nobilei năzuințe a omenirii de a se inaugura în dezvoltarea societății umane o eră nouă în care războaiele să rămînă definitiv de domeniul trecutului.

Strîns legată de problema dezarmării este aceea a abolirii definitive a colonialismului. Acesta a devenit un anacronism și istoria i-a dat o sentință neînduratoare. Pentru el nu mai există salvare și se va prăbuși inevitabil sub presiunea mișcării de eliberare care a înscris pe stindardele sale lozincile păcii și unității de la Bandung și Accra. Această mișcare repurtează o victorie după alta și puterile colonialiste sînt nevoite să se dea în lături pentru a libera locul tinerelor state pe arena internațională. Acest lucru îl dovedește, de altfel, primirea ca membri ai O.N.U. a 16 noi state, care încă la începutul acestui an mai erau colonii.

Cu toate acestea, colonialiștii continuă să se agațe de privilegiile lor. În Asia ca și în Africa, în Oceania ca și în Marea Caraibelor, peste 100 de milioane de oameni continuă să sufere jugul colonial. Rezistența îndîrjită pe care colonialiștii o opun istoriei este legată de moartea a sute și sute de mii de oameni, de distrugerea unor valori materiale și a unor comori ale geniului omenesc.

Așadar, rezolvarea acestor două probleme cardinale a devenit, după cum se vede, o necesitate istorică. Faptul că ele au fost aduse în discuția Adunării Generale de N. S. Hrușciov, șeful delegației sovietice, care a indicat și căile practice pentru rezolvarea lor, este încă o dovadă în plus a grijii pe care o poartă păcii marele stat socialist.

O contribuție activă la rezolvarea problemelor în cadrul Organizației Națiunilor Unite aduce și delegația țării noastre, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Alături de delegațiile Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, ea a depus o rodnică activitate în apărarea păcii, pentru realizarea dezarmării generale și complete. Un deosebit interes au stîrnit problemele ridicate de delegația noastră privind relațiile de bună vecinătate între statele europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite. Propunerile delegației noastre, pe această linie, cu privire la consolidarea păcii în regiunea balcano-adriatică, la transformarea acestei regiuni într-o zonă din care să fie eliminate bazele militare străine, rampele de lansare a rachetelor și armelor nucleare — au fost apreciate de majoritatea delegațiilor ca o cale bună pentru realizarea înțelegerii balcanice.

În fața Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, delegația țării noastre a ridicat încă o problemă de importanță majoră pentru cauza păcii: aceea a educării tineretului în spiritul păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. „Oricare ar fi concepțiile noastre politice sau filozofice — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — dacă militäm pentru pace, dacă ne e scumpă viața și munca creatoare a oamenilor, nu ne poate fi indiferent modul în care sînt îndrumate și pregătite pentru viață vlăstarele tinere ale omenirii, dacă ele sînt învățate să prețuiască omul și realizările sale materiale și spirituale sau, dimpotrivă, sînt crescute în spiritul negării creațiilor umane, al urii rasiale și naționale, al militarismului și războiului".

Delegațiile celorlalte țări socialiste, ca reprezentante ale unor popoare iubitoare de pace, susținînd propunerile Uniunii Sovietice, au făcut la rîndul lor eforturi pentru găsirea de soluții echitabile în vederea menținerii și consolidării păcii. Prin poziția lor fermă în apărarea principiilor coexistenței pașnice, statele socialiste au dovedit încă o dată lumii întregi că iubesc sincer pacea și luptă pentru asigurarea ei. Propunerile lor, și în primul rînd propunerile înțelepte și realiste ale guvernului sovietic au cucerit inimile majorității delegațiilor la O.N.U. Intervenția lui N. S. Hrușciov a produs — după cum se exprima un ziarist — efectul unei bombe a cărei „explozie" a zguduit din temelii relațiile internaționale.

Acum, orice observator obiectiv vede limpede că mărețul program de pace expus de șeful guvernului sovietic a dat tonul și a determinat caracterul dezbaterilor care au loc în prezent la O.N.U. De acest program, sprijinit și aprobat în unanimitate de oamenii de stat din țările socialiste, își leagă cele mai bune speranțe și năzuințe reprezentanții multor state și țări neutre care și-au dobîndit recent libertatea.

Uriașul ecou al propunerilor sovietice i-a dus la deprimare pe strategii diplomației americane, care se opun din răsputeri slăbirii încordării internaționale. Această stare de spirit are explicația sa. În spatele reprezentanților oficiali ai S.U.A. stau cercurile monopoliste interesate în menținerea „războiului rece", de pe urma căruia obțin profituri fabuloase.

În contrast cu pozițiile imperialiștilor, țările socialiste și alte state iubitoare de pace dovedesc, prin acțiunile lor, că sînt hotărîte să depună eforturi pentru a ajunge la înțelegere în problemele care frămîntă omenirea, spre a se putea crea o lume fără arme — o lume a păcii.

Luna prieteniei romîno-sovietice

Există tradiții-sărbători care ne-au devenit scumpe și pe care le așteptăm cu nerăbdare. Luna prieteniei romîno-sovietice care se desfășoară între 7 octombrie și 7 noiembrie este una dintre acestea.

A închina o lună anume prieteniei romîno-sovietice nu înseamnă pentru noi numai simplul prilej de a marca existența și trăinicia de nezdruncinat a acestei prietenii. Sîntem doar tot anul aproape — oțelari din Hunedoara și din Sverdlovsk, mineri din Valea Jiului și din Donbas, petroliști din Ploești și din Baku, țărani din Bărăgan și din cîmpiile Ucrainei, țesătoare din Timișoara și din Tașkent, profesori din București și din Moscova. Închinînd prieteniei noastre luna care precede sărbătorirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, noi dăm simțămintelor cadrul grandios și solemn care li se potrivește atît de bine și care adaugă fiecărui amănunt relieful pe care i-l dă pietrei prețioase montura în metal prețios. Totul în această lună — schimbul de vizite cu oamenii sovietici, aplauzele cu care mulțumim solilor artei din Moscova sau din Leningrad, nesațul cu care sorbim paginile noilor traduceri din literatura sovietică, interesul cu care ne oprim în expozițiile înfățișînd aspecte din Uniunea Sovietică — totul capătă semnificații deosebite.

Amintirile scot capul din cenușa trecutului: ce eram noi înainte cu un număr nu prea mare de ani cînd afirmarea fățișă a

(Continuare în pag. 2)

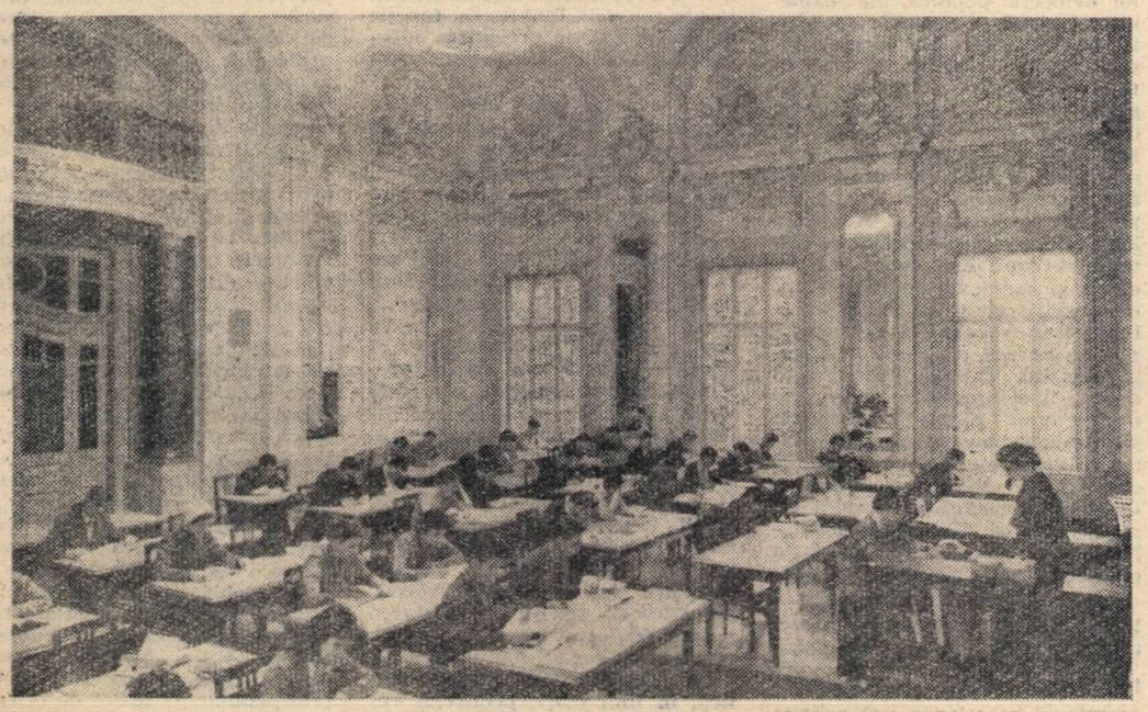

Numeroși pedagogi din Capitală frecventează Biblioteca Centrală de Stat pentru a studia diferite lucrări ideologice, științifice și beletristice.

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONGRESULUI SINDICATELOR

Oamenii muncii din școlile orașului Bacău se pregătesc în vederea celui de al IV-lea Congres al sindicatelor, sporind eforturile pentru îmbunătățirea muncii sindicale și profesionale. Adunările generale în care membrii de sindicat analizează conținutul proiectului noului statut al sindicatelor demonstrează interesul pe care-l manifestă învățătorii și profesorii față de aceste probleme.

In adunarea generală ținută zilele trecute, la care a participat activul celor 27 de grupe sindicale din instituțiile de învățămînt ale orașului nostru, s-au purtat ample discuții și s-au făcut propuneri pe marginea proiectului de statut al sindicatelor. Numeroși vorbitori au subliniat însemnătatea acestui document, în care sînt prezentate clar drepturile și îndatoririle membrilor de sindicat, principiile de organizare și de conducere a sindicatelor, structura lor organizatorică și alte probleme menite să reglementeze și să îmbunătățească munca sindicatelor din fiecare ramură.

In cursul adunării, cei care au luat cuvîntul au apreciat faptul că proiectul noului statut prevede o participare mai intensă a organelor și organizațiilor sindicale la îndeplinirea sarcinilor de producție ce stau în fața întreprinderilor și instituțiilor, la introducerea tehnicii noi, la răspîndirea experienței și metodelor înaintate de muncă, la ridicarea continuă a calificării oamenilor muncii. Totodată, ei au relevat sarcinile sindicatelor în legătură cu stabilirea normelor de muncă și aplicarea corectă a sistemului de salarizare, elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă, trimiterea salariaților la tratament și odihnă, repartizarea locuințelor, felul cum se acordă asistența medicală în întreprinderi și instituții etc. In cursul dezbaterilor s-au făcut și o serie de propuneri legate de prevederile viitorului statut al sindicatelor.

In aceeași adunare generală s-a prezentat și un plan de măsuri pentru popularizarea proiectului noului statut, ca și pentru îmbunătățirea activității sindicale în rîndul cadrelor didactice. Planul prevede astfel afișarea proiectului noului statut în locuri vizibile, popularizarea lui prin articole la gazetele de perete, editarea unor gazete de perete festive în cinstea celui de al IV-lea Congres al sindicatelor. In cadrul muncii culturale se vor organiza echipele artistice, care vor prezenta spectacole în orașele Bacău și Piatra Neamț. Sarcini deosebite au fost prevăzute și în ce privește îmbunătățirea muncii profesionale. Bunăoară, pentru a se asigura o legătură cît mai strînsă între teorie și practică la obiectele fizică și matematică, va lua ființă un cerc de cultură tehnică pentru toți profesorii care predau aceste discipline. Grupele sindicale vor sprijini conducerile școlilor în asigurarea unei frecvențe de sută la sută la clasele I—XI, dînd în mod special atenție claselor a V-a, unde se cere o grijă deosebită.

In vederea sprijinirii învățătorilor și profesorilor care se pregătesc pentru obținerea gradelor didactice, precum și pentru o cît mai temeinică pregătire metodică a lor se va înființa în orașul Bacău o bibliotecă pe lîngă sindicatul învățămînt. Aceasta va fi înzestrată cu tot ceea ce apare nou în domeniul diferitelor discipline predate în școală, precum și cu lucrări privind metodica predării acestor discipline. Fondul de cărți al bibliotecii va sta permanent la dispoziția învățătorilor și profesorilor.

Atenția cu care membrii de sindicat privesc fiecare capitol al proiectului noului statut, interesul manifestat pentru completarea prevederilor lui și angajamentele pe care și le-au luat sînt pentru noi o garanție că munca sindicală din școlile orașului Bacău se va îmbunătăți simțitor.

Claudia Ocenaș
președinta sindicatului învățămînt din orașul Bacău

Toamnă aurie... In grădina Școlii elementare din comuna Radovanu, regiunea Pitești, pionierii citesc din minunatele povestiri ale lui Creangă.

ÎNVĂȚĂMÎNTUL IDEOLOGIC

(Urmare din pag. 1)

pare mai mare din partea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare pentru felul în care pedagogii studiază marxism-leninismul. Multe din acestea s-au interesat îndeaproape de felul în care se pregătesc pentru seminarii pedagogii, cum participă la dezbateri, dacă aplică în activitatea la catedră cunoștințele căpătate în cercuri. Astfel, secțiile de învățămînt și cultură ale regiunilor Suceava, Timișoara, Oradea, după ce au studiat cu atenție problemele învățămîntului ideologic în regiunile respective le-au discutat în adunări cu pedagogii, ajutînd la răspîndirea metodelor bune de muncă și la înlăturarea lipsurilor din activitatea cercurilor de învățămînt. Bună a fost și inițiativa secțiilor regionale de învățămînt și cultură Craiova și Galați care au îndrumat pe învățători și profesori să se aboneze la „Cartea prin poștă", să-și alcătuiască biblioteci personale din care să nu lipsească lucrările clasicilor marxism-leninismului. Tot astfel, a fost bună preocuparea secției regionale de învățămînt și cultură a Regiunii Autonome Maghiare de a înzestra toate bibliotecile din centrele comunale cu cărțile ideologice și politice necesare studiului celor ce urmează în învățămîntul ideologic.

Sprijiniți în felul acesta, pedagogii au studiat cu interes și bune rezultate. Aceasta s-a oglindit și în nivelul ridicat al discuțiilor din seminarii, ca și în creșterea nivelului calitativ al activității profesionale, lecțiile fiind mai bine orientate politic, mai bine argumentate, avînd un conținut mai bogat, mai puternic legat de realitate. In activitatea la clasă și extrașcolară pedagogii au manifestat o preocupare mai stăruitoare pentru relevarea realizărilor partidului nostru, ale regimului democrat-popular, ale oamenilor muncii din statele socialiste, pentru a sublinia superioritatea orînduirii lipsite de exploatare. Astfel, în lecțiile de geografie, profesorii Olimpiu Lazăr, Georgeta Hadji, Maria Blaj din Iași au căutat permanent să scoată în evidență deosebirile fundamentale în viața economică, politică și culturală dintre țările lagărului socialist și cele ale sistemului capitalist, conducînd pe elevi la concluzia superiorității orînduirii sociale din țările socialiste. Merită amintită de asemenea orientarea profesorilor Angela Renaud, Tatiana Tofan din aceeași localitate care, discutînd despre lupta dintre materialism și idealism, nu au pierdut ocazia să arate elevilor că recentele cuceriri ale științei sovietice în domeniul zborului cosmic sînt tot atîtea victorii ale materialismului asupra idealismului. In urma studierii materialismului dialectic pedagogii s-au preocupat mai intens de educarea ateistă a elevilor. Dezbaterile din seminarii i-au ajutat să înțeleagă mai bine caracterul reacționar al religiei care îndeamnă pe oameni la pasivitate și îi îndepărtează de adevărul științific.

Cu toate aspectele pozitive, trebuie arătat că au existat și o serie de lipsuri în munca de pregătire ideologico-politică a pedagogilor. Unele cadre didactice n-au studiat întotdeauna cu atenție materialul bibliografic, limitîndu-se la citirea notițelor luate după expuneri, la citirea consultațiilor din Gazeta învățămîntului. Au existat și cursanți care s-au mulțumit să memoreze date și fapte, fără să le înțeleagă îndeajuns semnificația și deci să le poată interpreta. Cu ocazia studierii proiectului de directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., de pildă, o serie de cursanți cunoșteau pe de rost cifrele cuprinse în acest document, dar nu au putut să vorbească pe larg despre perspectivele dezvoltării vieții noastre economice și culturale pe care le oglindesc aceste cifre și nici despre principiile teoretice care au stat la baza lor.

În cursul dezbaterilor din seminarii și de la colocviile finale s-a văzut, cîteodată, o insuficientă cunoaștere a unor importante probleme, cum ar fi pregătirea și desfășurarea insurecției armate de la 23 August 1944, etapele revoluției democrat-populare, structura economică și de clasă în țara noastră etc. Unele cadre didactice nu au putut arăta în mod satisfăcător în ce constă falsitatea și caracterul antiștiințific al teoriei despre „capitalismul popular", „comunismul național", nu au reușit să combată cu temeinicie revizionismul.

Anul școlar care s-a deschis lărgește posibilitățile de pregătire ideologico-politică a cadrelor didactice, prin organizarea de noi forme ale învățămîntului ideologic. Pedagogii nou numiți în învățămînt vor putea studia într-un ciclu de 2 ani, problemele fundamentale ale marxism-leninismului și ale politicii P.M.R. În funcție de dorința și de pregătirea ideologică și politică, absolvenții acestui curs, creat cu doi ani în urmă, vor putea urma cursurile de Istorie a P.M.R. cu o durată de doi ani, cursul de Economie politică cu durata de un an, sau cel de Filozofie cu durata de doi ani.

Înainte de a se intra în tematica propriu-zisă a acestor cursuri se vor adînci, în primele două seminarii, documentele Congresului al III-lea al P.M.R. În continuare, cursul de Istorie a P.M.R. se va ocupa în anul I de mișcarea muncitorească de la noi în anii regimului burghezo-moșieresc, de lupta P.C.R. pentru apărarea intereselor maselor muncitoare în perioada stabilizării relative a capitalismului (1929—1933). În anul II, pedagogii vor studia lupta P.C.R. împotriva fascizării țării, împotriv. dictaturii regale și militare fasciste, lupta maselor populare sub conducerea clasei muncitoare pentru instaurarea puterii democrat-populare, pentru construirea socialismului etc.

La cursurile de Economie politică, în linii mari, pedagogii vor studia modul de producție socialist, dezvoltarea economiei pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste în țara noastră, trecerea treptată de la socialism la comunism în U.R.S.S. și altele.

In cercurile de Filozofie la anul I vor fi adîncite probleme ale luptei dintre materialism și idealism în istoria gîndirii filozofice, ale apariției și dezvoltării filozofiei marxiste, legile fundamentale ale dialecticii materialiste, teoria marxist-leninistă a cunoașterii ș.a. In anul II, pedagogii vor studia despre baza și suprastructura societății, conștiința socială și rolul ei în dezvoltarea societății, despre rolul maselor și al personalității în istorie etc.

Ajutorul larg pe care îl oferă partidul nostru corpului didactic în vederea aprofundării marxism-leninismului este o dovadă grăitoare a grijii pe care o poartă slujitorilor școlii. Acest important mijloc de ridicare a nivelului ideologic și politic, pus la dispoziția pedagogilor de către partid, trebuie privit cu o deosebită atenție de către toți factorii interesați de bunul mers al muncii școlare. Studierea problemelor cuprinse în programele învățămîntului ideologic se va face cu mai mult succes dacă pedagogii vor primi un ajutor permanent din partea organelor de învățămînt ale sfaturilor populare, din partea directorilor de școli, a organizațiilor de masă. Organizarea de consultații periodice, asigurarea bibliotecilor cu cărțile necesare, organizarea de standuri cu cărți ideologice la locurile unde se țin lecțiile și seminariile, analizele făcute la nivelul școlilor, al orașelor și raioanelor asupra felului cum muncesc cadrele didactice pentru însușirea învățăturii marxist-leniniste, cum aplică ele în viață această învățătură — sînt acțiuni prin care secțiile de învățămînt și cultură, directorii școlilor, organizațiile sindicale pot veni în sprijinul bunei desfășurări a învățămîntului ideologic. Pe de altă parte, învățătorii, profesorii, educatoarele trebuie să muncească cu stăruință și seriozitate pentru ca prezența lor în cercurile de învățămînt ideologic să fie cît mai activă și mai plină de foloase. Frecvența regulată la lecții și seminarii, procurarea din vreme și studierea materialului bibliografic pe bază de conspect, acordarea unei atenții speciale lucrărilor clasicilor marxism-leninismului, citirea regulată a presei, studierea publicațiilor teoretice ale partidului — sînt cerințe pe care trebuie să le aibă în vedere fiecare cadru didactic, preocupat de ridicarea nivelului său ideologic și politic, de îmbunătățirea muncii sale profesionale.

Mărețele sarcini ale desăvîrșirii construcției socialiste, puse în fața poporului nostru de către partid la Congresul al III-lea al P.M.R., fac tot mai necesară în toate sectoarele, activitatea unor oameni cu o bună orientare politică și ideologică, buni cunoscători ai politicii partidului nostru, ai realizărilor regimului democrat-popular. O astfel de orientare o dă studierea sistematică, organizată, a marxism-leninismului.

Luna prieteniei romîno-sovietice

(Urmare din pag. 1)

prieteniei cu Uniunea Sovietică se plătea adesea cu viața ? „Cordon sanitar" menit „să apere" o Europă iremediabil condamnată de morbul capitalismului, țară înapoiată nevoită să importe pînă și banala aspirină. Aceste amintiri evocă însă trecutul trist. Prezentul este însă clădit pe oțelul și pe betonul prieteniei. Cine dintre noi poate uita că Uniunea Sovietică a fost prima mare putere cu care țara noastră a încheiat, îndată după război, cel dintîi tratat din istoria țării noastre bazat pe egalitate în drepturi și respect reciproc ? Mai mult decît atît : cine dintre noi poate uita că tocmai datorită sprijinului frățesc și dezinteresat acordat de către Uniunea Sovietică, noi am reușit să depășim greutățile începutului și să făurim baza industrială a țării care ne îngăduie să depășim anul acesta de 5 ori producția industrială a anului 1938 ?

La New York, în inima capitalismului, a răsunat ca o lecție despre ceea ce înseamnă relațiile de prietenie socialistă cu Uniunea Sovietică cuvintele rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în fața Adunării Generale a O.N.U., care a arătat că un rol de seamă în dezvoltarea Rominiei l-au avut „strînsa colaborare și întrajutorare dintre țările socialiste și sprijinul permanent și multilateral de care se bucură țara noastră din partea Uniunii Sovietice ; în mod deosebit poporul nostru prețuiește ajutorul pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică pentru dezvoltarea industriei, baza avîntului întregii economii naționale".

Țara noastră a devenit o parte integrantă a zidului de neclintit al țărilor socialiste. Degeaba își fac unii iluzia că ar putea face o fisură cît de mică în acest zid. Fiecare an ce trece, fiecare etapă pe care o parcurgem împreună, strîns uniți în lupta pentru comunism și pace, arată că prietenia romîno-sovietică nu este o chestiune de conjunctură, ci piatra unghiulară a politicii externe a țării noastre.

Acum, cînd sărbătorim tradiționala Lună a prieteniei romîno-sovietice, avem prilejul să împletim și mai strîns firul de aur care duce de la inimă la inimă, să cunoaștem și să facem tot mai bine cunoscut ceea ce realizăm împreună în numele celor mai luminoase idealuri ale omenirii.

★

Cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice în școlile de cultură generală, profesionale și tehnice din țara noastră se vor organiza numeroase conferințe și simpozioane despre marile realizări ale științei și tehnicii sovietice, vizionarea în colectiv a unor filme sovietice, întîlniri cu tovarășii care au vizitat sau au studiat în U.R.S.S.

In toate unitățile școlare se vor organiza standuri de cărți din literatura rusă și sovietică. In școli se vor desfășura de asemenea concursuri cu tema „Eroul nostru preferat din literatura sovietică".

In orele de diriginție premergătoare zilei de 7 Noiembrie, în orele de istorie și constituție, cadrele didactice vor vorbi despre importanța internațională a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, despre realizările obținute de poporul sovietic, sub conducerea P.C.U.S., despre prietenia frățească dintre poporul romîn și poporul sovietic. De asemenea, se va vorbi elevilor despre aportul adus de delegația U.R.S.S. la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., despre istoricele propuneri făcute de tovarășul Hrușciov în numele guvernului sovietic, la această sesiune.

FRECVENȚA
o sarcină permanentă

În configurația societății viitoare din țara noastră nu intră numai uriașul salt al prefacerilor economice care se vor înfăptui pe drumul spre construirea comunismului. Un fenomen strîns legat de acesta este transformarea conștiinței oamenilor prin ridicarea nivelului lor cultural, prin lărgirea orizontului lor intelectual.

În anul 1962 — precizează documentele Congresului al III-lea al P.M.R. — deci numai peste doi ani, aproape întregul tineret de vîrstă școlară va fi absolvit școala de 7 ani. Se află sintetizată aci nu numai imaginea unei uriașe înaintări, ci și una din cele mai importante și mai frumoase sarcini care a fost pusă în fața învățătorilor și profesorilor : sarcina de a aduce toți copiii țării în școală. Anul 1962 va fi un moment important al revoluției culturale ce se desfășoară în țara noastră.

Îndemnul partidului a mobilizat, a înflăcărat. Oamenii școlii au pus suflet, au muncit cu dragoste și roadele s-au văzut din prima zi de școală. În cataloagele claselor V—VII au fost înscriși aproape toți copiii care au terminat clasa a IV-a. Acesta este un succes care merită scos în evidență. Valoarea lui se circumscrie în sfera uriașelor cuceriri dobîndite de poporul nostru pe drumul construirii socialismului. În viața copiilor de astăzi se produce o schimbare de profundă însemnătate socială. Aceasta conturează de fapt o latură esențială din imaginea societății noastre viitoare : oamenii de mîine, copiii de astăzi, vor fi mai culți, mai instruiți, vor vedea mai limpede și mai departe. Procesul care va deschide larg orizontul minții viitorilor cetățeni își are începutul în lupta pentru școlarizare.

După cum se știe, însă, școlarizarea nu înseamnă numai înscriere și evidență în documentele școlare, ci prezența în școală, în clasă, la lecții, zi de zi, a tuturor celor ce figurează în cataloage. Sarcina școlarizării presupune o grijă atentă, de fiecare zi, pentru frecvența elevilor.

Verificate din acest punct de vedere, faptele confirmă, în majoritatea școlilor, lucruri îmbucurătoare. Iată, de pildă, în raioanele Amaradia, Baia de Aramă, Filiași, Segarcea, toți copiii care au fost înscriși anul acesta în clasa a V-a erau prezenți în primele zile de școală în clasă. Pot fi date numeroase alte exemple de școli, de raioane și regiuni care se mîndresc cu procentajul ridicat de frecvență al elevilor.

Sînt totuși pedagogi care au lăsat lucrul la jumătate. La Școala de 7 ani din comuna Radna, raionul Năsăud, de exemplu, din 103 elevi înscriși în clasa a V-a, erau prezenți la 15 septembrie la școală doar 58. La Școala de 7 ani din comuna Agrieș, raionul Beclean, din 29 de elevi înscriși au fost prezenți, la aceeași dată, doar 15. Mai sînt locuri unde astăzi, la aproape trei săptămîni de la începerea cursurilor, există elevi care nici n-au dat pe la școală. Faptul este inadmisibil ! Chiar dacă e vorba de un elev sau doi în toată școala sau în tot raionul. Pe umerii învățătorilor și profesorilor care lucrează în astfel de școli apasă greu răspunderea pentru rămînerea în urmă a acestor copii.

Frecvența trebuie privită cu multă seriozitate. Cîteva zile absentate la început de an pot crea mari greutăți în munca de pregătire a elevilor, greutăți care să-i îndepărteze de școală. Și aceasta nu trebuie să se întîmple.

Mijloace sînt multe — toate înscrise la capitolul *convingere*. Poți convinge în fel și chip : sfătuind, dînd exemple, punînd în contrast situații, fapte, demonstrînd direct folosul învățăturii de carte. Poți convinge făcînd să fie citită o anumită carte sau un articol, să fie vizionat un anumit program la căminul cultural ș.a.m.d. Pe toate căile, cu toate puterile, dascălii trebuie să lupte pentru formarea unei opinii colective de dragoste pentru carte, pentru școală, pentru învățătură.

Noi, pedagogii, sîntem cei chemați să înfăptuim sarcina școlarizării tuturor copiilor. Noi trebuie să aducem la școală și să dăm cei 7 ani de învățătură tuturor copiilor țării. O condiție importantă pentru aceasta este buna frecvență. Să nu lăsăm spărturi în frontul claselor. Un elev care absentează poate să se transforme în cele din urmă într-un elev pierdut pentru școală și într-un vot de blam pentru conștiința profesională a pedagogilor din școala respectivă. Sîntem datori să tratăm problema frecvenței de pe poziția unei maxime exigențe.

Nici un elev înscris în catalog să nu iasă din rînduri, nici un elev să nu rămînă pe drum.

MUNCA DE CONVINGERE

Constantin, băiatul lui Constantin Elefterie, este unul din elevii care au dat cel mai mult de gîndit în materie de frecvență profesorilor de la Școala de 7 ani din comuna Brîncoveni, raionul Slatina. Deunăzi am fost în vizită la el acasă cu un tînăr profesor. Tatăl, Elefterie, este tipul omului nehotărît. Ne întîmpină în poartă cu pălăria trasă pe ochi, cu privirea în pămînt. Cam știe despre ce e vorba. Nu e prima dată cînd îi vin musafiri de la școală.

Dumitru Cojocaru, profesorul, e de aici din sat. Le cunoaște bine obiceiurile, păsurile. Ca întotdeauna, discuția începe pe departe.

— Cum stai cu treaba, nea Elefterie ?

— Ia, s-o arză focul, că nu stau de loc. Dar nu se mai termină.

Interlocutorul susține discuția cu falsă degajare, așteptînd intrarea în problemă. În timp ce rostește cîteva formule pe care cuviința le impune la începutul conversației, se gîndește : „Iar au venit pentru băiat". Și e nerăbdător să intre o dată în subiect. În sfîrșit, după introducere, întrebarea cade simplă, firească.

— Dar băiatul unde e ?

— Păi l-am trimis pe mîriște cu boii.

— Are vreme să se întoarcă să vină la școală ?

— Ce să vină, că nu-l mai trimit.

— De ce ?

De ce nu-l mai trimite ? Că ce să-l lase dacă lui nu-i e capul la școală. Că și pe el cînd era mic îl băteau de-acasă să se ducă. Ei și ? Fugea de s-ascundea pe sub coastă. De ce ? Se săturase de vergi la palmă. Luase frica școlii. Degeaba l-au bătut. Tot n-a ieșit nimic din el.

Atunci înseamnă că vrea ca și din copilul lui să nu iasă nimic ? Întrebarea deschisă, clară, îl pune pe gînduri.

Cum să vrea ? Doar e băiatul lui. Cîteva clipe tace privindu-și vîrfurile cizmelor de cauciuc. Mormăie tăcut. „Păi dacă nu învață !".

Nu-i adevărat, băiatul e dezghețat și prinde repede. Dar, dacă-l trimite o zi la școală și cinci cu boii, sigur că n-o să învețe.

Din nou un argument fără replică. Elefterie își face de lucru cu nasturii de la haină. Se gîndește puțin, apoi reia. „Și dacă învață ce-o să-i folosească ? Tot la sapă și la coasă o să ajungă, tot pămîntul o să-l trudească".

S-ar putea să fie așa. Dar vezi că atunci cînd o fi băiatul mare pămîntul n-o să se mai muncească la fel ca astăzi. Atunci ca să ari și să semeni o să fie nevoie de mai multă știință de carte decît de osteneală fizică. Și pe urmă, nu se știe... Cînd o să crească băiatul și o să i se deschidă capul o să facă ce s-o potrivi mai bine cu firea și dorințele lui. Dar spune, crezi că de asta trebuie să înveți ca să nu mai fii la coasă și la sapă ? În țară la noi astăzi toți muncesc și toți trebuie să știe carte ca să lucreze mai bine și să trăiască mai bine. Omul e bine să învețe și să deschidă ochii în lume, să înțeleagă ce-i în jurul lui. Și apoi tatăl nu are de unde să știe ce se va întîmpla cu băiatul lui mai tîrziu. De asta s-a convins printr-o experiență proprie. Pe băiatul cel mare, tot așa, se codea să-l trimită la școală. Și poate că nu l-ar fi dat dacă nu era un învățător care să-l îndrume, să se țină de el. Anul ăsta o să iasă strungar. „Ei, nea Elefterie, ce zici ? Tot așa spuneai și atunci. Că ce să-l trimiți la școală, că e cheltuială... N-a fost nici o cheltuială. Dacă nu-l duceai la școală ar fi gîndit rău despre dumneata mai tîrziu. Acum pe el l-ai pus pe un drum bun. Cu ăsta mic ce-ai de gînd să faci ?"

Între timp a ieșit din casă și femeia, mama copilului. Pare mai vioaie, mai decisă, dar n-a uitat deprinderea că trebuie să-și asculte cu sfințenie „omul". Văzîndu-l în impas face o încercare timidă. Păi eu zic că să-l dăm. O fi bine.

Elefterie tace. Pentru prima dată de cînd a început discuția, omul ridică fruntea și privește drept în față. Obrajii nerași i se încrețesc într-un început de surîs.

— Îl trimit, tovarășe profesor. De mîine l-aveți la școală.

Victor Octavian

Prima zi de școală.

Pif, fruntașul grădiniței din Lunca (Muscel).

Desene de TIA PELTZ

Care sînt cauzele?

Raionul Hîrlău din regiunea Iași se numără printre raioanele care au realizat în trecut un procent scăzut, atît în ceea ce privește îndeplinirea planului de școlarizare cît și în privința frecvenței.

Era de așteptat ca secția de învățămînt a sfatului popular raional să ia toate măsurile pentru a remedia în anul școlar 1960/1961 această stare de lucruri. Am fost totuși informați că lipsurile pe această linie dăinuie în raionul Hîrlău și în acest an școlar. Astfel, în prima săptămînă frecvența nu s-a ridicat în multe comune la mai mult de 50 la sută. De exemplu, în comuna Nicolae Bălcescu din 143 elevi înscriși au frecventat școala, în primele zile, numai 70 de elevi. În comuna Prăjeni situația a fost similară. Din 70 elevi au fost prezenți la școală numai 15 elevi, iar în comuna Șipote din 138 elevi au frecventat 65 de elevi. O slabă frecvență s-a înregistrat și în comunele Deleni, Belcești, Coarnele Caprei.

Pentru a cunoaște cauzele care au generat aceste deficiențe și măsurile de remediere care au fost luate, ne-am adresat tovarășului Petru Olteanu, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Hîrlău. Publicăm mai jos întrebările puse și răspunsurile primite.

Ce a determinat o asemenea frecvență scăzută în primele săptămîni de școală ?

Pentru acest an școlar ne-am propus să realizăm la școlarizare, un procent de 90 la sută. Ne-am gîndit desigur că acest procent să fie real, adică să asigurăm și frecvența, nu numai înscrierea elevilor la școală. În acest scop spațiul de școlarizare a fost sporit cu încă 20 de școli de 7 ani și 41 săli de clasă noi. Dintre aceste săli de clasă însă cca. 20 sînt de abia în stadiul de finisare, dar sperăm să le dăm în folosință pînă la 1 noiembrie.

Țin să menționez, de asemenea, că absențele din primele zile se datoresc faptului că acest an școlar s-a deschis la mijlocul săptămînii, iar elevii noștri sînt obișnuiți să vină la școală de la începutul săptămînii... De asemenea la unii din țărani mai persistă încă vechea mentalitate că patru clase sînt suficiente pentru copiii de țărani. Toate acestea au dus la frecvența nesatisfăcătoare din prima perioadă.

Ce măsuri se desfășoară în vederea îmbunătățirii frecvenței și realizării cifrei înscrise în planul de școlarizare ?

De îndată ce am constatat situația proastă a frecvenței, am pornit o largă acțiune de convingere în rîndul părinților pentru a-și trimite copiii la școală. Am organizat adunări cu părinții la școală, în gospodăriile colective, la întovărășirile agricole, ca și în cadrul acțiunilor culturale, unde cadrele didactice au explicat părinților necesitatea asigurării unei frecvențe regulate la școală a copiilor lor.

Prin organizarea a cinci brigăzi care au controlat și au îndrumat școlile în vederea îmbunătățirii frecvenței, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Iași ne-a acordat, de asemenea, un serios ajutor. În urma indicațiilor primite din partea membrilor acestor brigăzi, pedagogii au organizat și mai temeinic munca de lămurire în rîndurile părinților. Fiecare cadru didactic s-a ocupat de lămurirea a cîte doi, trei părinți. Am ținut o legătură mai strînsă cu organizațiile de masă, cu deputații care au desfășurat, alături de cadrele didactice, munca de convingere printre părinții din circumscripția lor electorală.

În acest fel am izbutit ca, în ultimul timp, să realizăm procentul de 78 la sută din totalul copiilor cu patru clase care urmează mai departe în clasele V—VII, față de procentul planificat de 90 la sută. Pentru moment, mai ales în comparație cu situația din anul școlar trecut, socotim această cifră satisfăcătoare. Desigur acțiunea în vederea îmbunătățirii frecvenței este în curs de desfășurare și credem că ea va duce la realizarea unui procent și mai ridicat.

★

Acestea au fost întrebările formulate de redacție și răspunsurile primite din partea șefului secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Hîrlău. Punctul de vedere și atitudinea cuprinse în aceste răspunsuri pun în lumină cauzele care au dus la realizarea unui procent scăzut de elevi școlarizați în raionul Hîrlău. Faptul se datorește insuficientei atenții acordate problemei de către organele raionale și regionale, întîrzierii măsurilor care se impuneau. Aceasta apare și mai evident în comparație cu alte raioane care, cu toate greutățile, au izbutit să rezolve satisfăcător problema frecvenței elevilor. Chiar și acțiunile întreprinse după deschiderea anului școlar, adunările cu părinții etc. nu au fost bine organizate, dovadă că situația nu s-a îmbunătățit în măsura cerută. Automulțumirea, autoliniștirea de care dă dovadă însăși secția de învățămînt și cultură a sfatului popular raional Hîrlău este dăunătoare.

Nici secția de învățămînt a sfatului popular regional Iași nu a acordat în suficientă măsură și la timp sprijinul necesar. Este de așteptat ca măcar acum să se ia toate măsurile pentru ca frecvența elevilor în școlile raionului Hîrlău să atingă în cel mai scurt termen procentul înscris în planul de școlarizare.

Cît despre cele două circumstanțe, pe care tov. Petru Olteanu le aduce ca din partea părinților și elevilor, privind... începutul săptămînii și mentalitatea că patru clase sînt suficiente — credem că oamenii școlii din raionul Hîrlău știu ce au de făcut. Asemenea mentalități învechite pot și trebuie să fie desrădăcinate și chiar de către ei. Pentru ca în anul viitor aceasta să nu mai fie un argument.

PRECIZIE. RĂSPUNDERE

tragere de inimă

Paginile de literatură care au înscris pentru noi și pentru generațiile ce vor urma povestea genezei primelor strunguri românești, a primelor utilaje de foraj, a tractoarelor, autocamioanelor sau a oricăror alte agregate de înaltă tehnicitate realizate pentru prima oară în țară, sînt străbătute întotdeauna de un puternic suflu eroic. Redau deopotrivă o victorie a spiritului creator, a entuziasmului și a tenacității. Constructorii ale căror fapte însuflețesc aceste pagini merită pe deplin – prin dragostea lor nestăvilită pentru muncă, prin dăruirea lor clocotitoare – caracterizarea făcută de Gorki unor eroi, despre care el scria că par însuși „sufletul viu al muncii".

Așa cum mi-a fost povestită, înfăptuirea strungurilor automate în atelierele Școlii de meserii din Arad se înscrie, nu printr-o simplă analogie de fapte, ci prin esența profundă a fenomenului, pe aceeași linie a eroismului creator. Zeci de piese cu profile determinate de complicate calcule matematice, filete a căror linie elegantă e apropiată noțiunii de artă, suprafețe plane a căror rigurozitate suportă controlul microscopic. Toate realizate de elevi care încă nu și-au încheiat pregătirea profesională, de tineri care abia au atins virsta de 15–16 ani. În limbajul concis al tehnicii asemenea lucrări sînt desemnate cu o expresie care smulge de obicei exclamații de admirație : „precizie 0,001 mm".

Transpus pe tărîmul educației termenul acesta înseamnă : precizie, răspundere. Oare numai atît ? Cele două trăsături amintite impun cu necesitate o a treia : să-ți iubești cu pasiune meseria, sau, cum o exprimă atît de plastic poporul, să „ai tragere de inimă". Acestea sînt trăsături a căror dobîndire presupune o muncă îndelungată și complexă. O muncă al cărui factor de seamă este pedagogul – profesorul și maistrul din învățămîntul profesional și tehnic.

În multe privințe aceste fapte și întîmplări alcătuiesc un adevărat poem pedagogic, în împrejurări și cu eroi diferiți, dar purtînd același înalt mesaj educativ, reflectînd aceeași pasiune a pedagogului. Cazul nu e unic. Viața a zeci de școli profesionale și tehnice din țara noastră cuprinde în ea semnificațiile unor poeme pedagogice. Și aceasta este una din trăsăturile cele mai impresionante ale noului.

Momentele acestea ale formării noii generații s-au suprapus în clasorul memoriei unui fapt păstrat acolo încă din anii adolescenței. Aveam prieten, pe atunci, un elev al unui liceu industrial. Într-o zi l-am găsit șlefuind o construcție ciudată : un pătrat ca o colivie, înăuntru o sferă, în aceasta un alt patrat-colivie, o sferă și tot așa, din ce în ce mai mici. Bizară migală !

– La ce folosește ? am întrebat mirat.

– La nimic ! Bătaie zadarnică de cap. E lucrarea de sfîrșit de an. Pe chipul prietenului se zugrăviră o adîncă plictiseală și un amar dezgust.

Cu cît fusese abătută școala de la matca ei firească dacă însuși învățămîntul cel mai legat de practică, de producție, se deprindea cu asemenea jalnice inutilități. Oarecari priceperi dobîndite ? Poate... De tragere de inimă însă, de răspundere, nici vorbă.

Aceasta se întîmpla la o școală care ar fi trebuit să pregătească cele mai bune cadre de muncitori și tehnicieni. În școlile profesionale, în cele de meserii, simulacrul învățării meseriei era și mai jalnic.

Privit prin prisma „profesionalizării" tinerilor în țările capitaliste, contrastul apare și mai adînc. La uzinele „Fiat" din Italia ucenicii învață în medie 8–10 minuiri. Atît. Nici cît un automat mai perfecționat. Aici nici noțiunea de pricepere nu mai are înțeles real.

Relatările pline de eroică semnificație ale formării viitoarei generații de muncitori din țara noastră capătă, prin antiteză, un contur și mai luminos.

Vizitam de curînd uriașa hală a turnătoriei Combinatului siderurgic din Hunedoara. Mă conducea și-mi dădea explicații un maistru bătrîn prin mîinile căruia trecuseră aproape toți actualii muncitori ai secției. Avea un fel propriu de a vorbi despre lucrările care se executau : însoțea numele fiecărei piese cu acel al muncitorului care lucra la ele. Spunea : „vanele lui Costea" sau „rolele lui Crețu". Am întrevăzut în această deprindere a sa un tîlc adînc. Lucrările devin astfel un adevărat certificat – un certificat al calificării profesionale, al conștiinței socialiste în muncă. Trebuie să fii un muncitor de prima mînă, un om de nădejde în toate privințele pentru ca să spui „piesele mele" ca un titlu cu care să te mîndrești. Trebuie să fii un educator de nădejde, un adevărat făuritor de oameni pentru a putea spune, cu capul sus, cu dragoste și mîndrie în priviri – muncitorii din această secție sînt elevii mei.

Există în fabricile și uzinele noastre, în brigăzile de mecanizatori, mii de tineri care merită pe deplin titlul glorios și minunat de muncitor înaintat. Portretul fizic și spiritual al acestui cuceritor al înălțimilor e dăltuit în piatră sau în cuvintele înaripate ale celor mai valoroase creații ale artei noastre realist-socialiste. Și întotdeauna alături de el, călăuzindu-i pașii, se desprinde puternic chipul educatorului, al comunistului.

„Numai constructori înaintați în fiecare promoție de absolvenți" – este astăzi chemarea către fiecare pedagog din învățămîntul profesional și tehnic. Materialul prețios care ne-a fost încredințat să nu prezinte nici o fisură. Aceasta înseamnă, înainte de toate, a privi cu răspundere, cu înțeleaptă pătrundere consecințele în perspectivă ale faptelor, chiar dacă inițial par mărunte.

O piesă rebutată de unul dintre ucenicii anului I, subansamblul unei lucrări montat „cu joc", constituie pentru pedagog adevărate semnale de alarmă : se poate ivi o fisură ! Sînt de vină priceperea, spiritul de răspundere insuficient dezvoltat, sau lipsa tragerii de inimă ? Se caută răspunsul și se acționează în consecință. Cele trei elemente trebuie închegate într-un tot unitar care se cheamă muncitor bun, de nădejde.

Să nu limităm domeniul de cercetare a cauzelor care au provocat un rezultat slab, exclusiv la activitatea din atelier, deși aici apare vizibilă deficiența. Tehnica modernă cere astăzi mai mult decît oricînd conlucrarea tuturor factorilor care contribuie la instruirea și educarea tinerei generații. Să ne revedem munca cu înaltul simț de răspundere cerut de misiunea unui făurar de oameni. Făcînd acest examen poate că profesorul de desen își va aminti de o lecție cînd pe planșa ucenicului în cauză una din vederile piesei model era schițată greșit și cînd s-a mulțumit să pună cu creionul roșu un mare semn de întrebare, fără a acorda timp explicațiilor care se impuneau. Poate s-a petrecut un caz similar la o oră de tehnologie ? Sau poate este vorba de o lecție predată monoton, rece, în care nu s-a realizat apropierea de inima elevului pentru a-i insufla dragostea de meserie. Toate acestea se reflectă mai devreme sau mai tîrziu în activitatea de producție a viitorului muncitor.

„Numai constructori înaintați în fiecare promoție de absolvenți" – este o chemare pe deplin realizabilă în școala noastră. Căci pedagogul muncește după principii pedagogice înaintate și în munca lui nu este singur. Alături de pedagog se află milioanele de oameni ai muncii, educatori prin exemplul lor personal, prin grija față de tînăra generație.

Precizie, răspundere, tragere de inimă – este de aceea mai mult decît formularea unor importante trăsături profesionale și morale. Ele caracterizează în esență profilul muncitorului-constructor al socialismului, pentru a cărui dăltuire i-a fost încredințat pedagogului cel mai prețios material – omul.

Mircea Herivan

Maistrul și ucenicul.

Emoțiile începutului au trecut. Elevul devine tot mai stăpîn pe mașina de găurit.

Faptul cotidian

„S-a întors la școală"

Constantin R. tresări ca sub o lovitură neașteptată de bici. În mintea lui, ideea care încolțise nebulos de cîteva zile se preciză într-o nedorită hotărîre : „de mîine nu mai vin la școală".

Și nu s-a mai dus aproape două săptămîni în șir. „E greu, nu-i meseria asta pentru mine, le-a spus părinților. Nu-mi place, vreau să mă dați la altă școală !"

Pentru elev au fost două săptămîni de grele frămîntări și de multe învățăminte. Pentru profesorii lui au fost zile de preocupare stăruitoare ca să-l readucă la școală. Trebuiau folosite toate mijloacele pentru a-i trezi din nou interesul, dragostea de meserie. Seri de-a rîndul dirigintele și-a îndreptat pașii către casa lui Constantin R., a discutat îndelung cu ucenicul, cu părinții acestuia. Discuțiile l-au ajutat pe tînăr să vadă frumusețea, pe care încă nu o cunoscuse, a muncii pe șantierul de construcții. Educatorul a pus căldură în descrierea activității constructorilor, care devine tot mai ușoară pe măsura introducerii tehnicii moderne. L-a învățat pe ucenic să vadă în liniile elegante ale marilor blocuri de locuințe, în siluetele masive, pline de forță ale uzinelor noi, măiestria constructorilor. L-a făcut să înțeleagă faptul că munca celor de pe schele face mai frumoasă viața tuturor. Adesea îi povestea despre isprăvile, despre succesele colegilor. „Băieții s-au interesat de tine. Mă întreabă : De ce nu mai vine la școală, pe șantier ? Le-am spus că ai să te reîntorci".

Și după o absență de două săptămîni, Constantin R. s-a reîntors la școală. A revenit pentru că pedagogul s-a ocupat în acest timp de el.

Este un epilog firesc. Patosul muncii milioanelor de oameni, cuvîntul lor cald au răsunet în cele din urmă chiar și în conștiința unor tineri cu un caracter mai slab, lipsiți de hotărîre sau de voință. Nu este cazul lui Constantin R. El a trecut doar prin cîteva clipe de slăbiciune. Iar hotărîrea lui a fost luată într-un anumit moment.

Să rememorăm faptele: pe o schelă, într-o zi rece de toamnă... Ucenicii muncesc iar maistrul îi îndeamnă :

„Așezați cărămizile... atenție la rosturi..." Cărămizi, rosturi... lucruri importante care trebuie să-l preocupe pe instructor. Dar oamenii ? La ei, la tinerii aceștia care aveau nevoie să fie înflăcărați prin cuvinte calde, să li se insufle forță pentru a învinge unele slăbiciuni de moment, nu s-a gîndit maistrul. Dimpotrivă, a spus tocmai ceea ce era mai nepotrivit să spună în asemenea momente...

Constantin R. s-a reîntors la școală...

Poate că nu acesta este cel mai potrivit titlu al însemnării noastre. I s-ar fi potrivit mai bine titlul „Constantin R. nu trebuia să plece!"

Al Ciucă

Insemnări de la lecții

Caracterul lecției de literatură se conturează din primele momente. Elevii clasei a VII-a „B" a Școlii de 7 ani nr. 10 din Craiova nu se află în fața unei expuneri „ex cathedra". Vălul invizibil dintre bănci și locul profesoarei, Sofia Firănescu, a fost sfîșiat o dată cu primele cuvinte. Lecția de literatură urmează să se desfășoare ca o convorbire din care elevii vor învăța rămînînd cu convingerea că știau totul de la început.

Întrebarea cu privire la efectuarea temei date acasă e calmă, degajată. Un elev e pus să citească, colegilor lui, care sînt invitați să-l asculte cu atenție. Li se cere chiar să-și ia notițe pentru a putea discuta după aceea despre valoarea lucrării colegului.

Tema dată pentru acasă — „Literatura populară" — are un rost anume. Dată după încheierea unui capitol, obligă pe copii la recapitulare și constituie pentru profesoară un barometru care indică nivelul cunoștințelor însușite. Lucrarea citită de un școlar, situat binișor deasupra mediocrului, este scrisă într-un stil curgător, corect, pe alocuri plastic — cum se cuvine unei lucrări de literatură — cuprinde idei juste, e bine sistematizată, dar laconică, alunecînd ușor la suprafață.

Cîteva clipe profesoara stă pasivă urmărindu-și clasa și supraveghindu-i reacțiile. Urmează discuțiile care trebuie să dovedească atît calitățile lucrării, cît și cunoștințele clasei. Solicitați, mai mulți elevi îi găsesc același cusur — schematismul, lipsa de aprofundare a ideilor.

Dar cum trebuia să fie o lucrare bună? E o întrebare care n-a fost pusă. Dacă s-ar fi cerut unui alt elev din clasă să facă adăugiri cu fragmente din propria lui lucrare ar fi fost interesant și necesar. Există o scuză: timpul. Și un răspuns la scuză: organizare.

Mai departe, discuția colectivă cu întreaga clasă scade și se adună neobservată în monologul profesoarei. E un moment de tranziție cînd lecția veche se apropie de cea nouă pentru a se lega de ea într-o împletitură menită să formeze un lanț neîntrerupt. Trăinicia acestei legături depinde de priceperea cu care sînt alese și înnodate firele. În cazul nostru profesoara pedalează puțin pe valoarea de document istoric a literaturii populare păsind atent pe trepte de idei spre problema cronicarilor. Concepută astfel, sudura dintre cele două lecții se încheagă solid, fără fisuri. În cîteva trăsături presărate economic cu date biografice se conturează figura lui Ion Neculce. Condusă cu abilitate conversația cu clasa se fixează, în cele din urmă, la povestea lui Nicolae Milescu Spătarul din culegerea intitulată „O samă de cuvinte". Ne găsim astfel în plină desfășurare a lecției.

Specificul lecției impune lectură expresivă. Textul cronicăresc, cu iz arhaic, are subtilități și întorsături de frază aparent greoaie. Citirea nuanțată e cu atît mai necesară, dar și mai dificilă. Cu ajutorul unui studiu atent pedagogul trebuie să găsească tonul potrivit, frazarea adecvată, modulația de voce care să limpezească ideea, să pună în evidență subtilitatea, să sublinieze frumusețea imaginii. Se vede că această necesitate a fost înțeleasă. Lectura profesoarei e caldă, nuanțată și reușește să faciliteze înțelegerea textului. Reușita e controlabilă. Se vede cînd elevii citesc pe fragmente plasînd just accentul în frază și sintetizînd cu ușurință elementele care alcătuiesc schema lecturii: portretul spătarului, plecarea în Rusia, călătoria în China, exilul în Siberia, întoarcerea din exil, prețuirea pe care o găsește la curtea lui Petru cel Mare. Dar analiza unei lucrări literare nu se reduce la desfacerea ei în fragmente. Sînt idei de adîncime care alcătuiesc fondul literaturii și pe care profesorul e chemat să le desprindă din context și să le pună în valoare subliniindu-le sensul și însemnătatea. În episodul relatat de cronicar se împletește ideea străvechilor și puternicelor legături de prietenie dintre poporul nostru și poporul rus. Profesoara a înțeles importanța ideii și s-a oprit asupra ei, concentrînd-o într-un comentariu cald și convingător. Din păcate, n-a manifestat aceeași străduință pentru semnificația omului Nicolae Milescu Spătarul, ca strălucită figură culturală din trecutul istoric al poporului nostru.

Lecția se apropie de final. Ultima piatră de mozaic, cu care ea ar fi trebuit să se definitiveze într-un tot unitar și complet, este însemnătatea cronicarului și a creației sale în istoria literaturii romîne. Dar, în ansamblu se afla o spărtură și finalul s-a adăugat la un conținut ciuntit. Nu s-a pomenit nici o vorbă despre stilul lucrării, despre limbajul cronicăresc atît de nou și deosebit față de lucrările anterior studiate. Mijloacele de expresie folosite în cronici constituie trăsături definitorii și eliminarea discutării lor din lecție nu poate avea justificare. Păstrînd această lacună — care va trebui reparată cu primul prilej — lecția nouă a luat sfîrșit. Urmează firesc, conform tipicului pedagogic, revizuirea sumară a cunoștințelor nou însușite. În genere, problemele esențiale s-au fixat în memorie cu claritate și siguranță.

Mai sînt cîteva clipe. În curînd vor suna trilurile prelungi ale clopoțelului de alamă. Se cer cîteva caiete de teme în vederea corectării. Elevii sînt preveniți că în orele următoare vor fi cerute și altele.

În sfîrșit, minutarele s-au deplasat pe cadran în dreptul momentului care anunță recreația. Lecția s-a încheiat și profesoara părăsește clasa.

Lecția a avut, cu mici rezerve, conținut și valoare. Pe viitor mai bine.

Octavian Buzescu

ACTUALITATEA IN PREDAREA GEOGRAFIEI

Geografia face parte dintre acele științe care trebuie să aibă picioare sprintene ca să poată să țină pas cu realitățile, ca să le poată oglindi cu toată amploarea și măreția lor.

Creșterea și întărirea sistemului socialist după cel de al doilea război mondial, apariția țărilor de democrație populară din Europa și din Asia și puternicul avînt economic al acestor țări, iată fapte noi, de o deosebită importanță pe care geografia trebuie să le cuprindă și să le oglindească.

De asemenea, ridicarea popoarelor din Asia și din Africa și, o dată cu ea, prăbușirea sistemului de exploatare colonială din ambele continente și crearea acolo a o serie de state noi, mișcarea de eliberare din țările Americii Latine și multe alte evenimente solicită atenția geografilor.

Este deci o sarcină a profesorului de geografie, de a se informa, de a cunoaște îndeaproape evenimentele ce se petrec atît în țară cît și peste hotare și care schimbă necontenit harta întregului glob, ca, pe baza acestei cunoașteri cît mai adîncite, să poată să predea lecțiile sale la nivel științific corespunzător.

Orientările generale date de programele de geografie, precum și faptele oglindite în manuale trebuie privite și interpretate în lumina evenimentelor care au loc în întreaga lume și în lumina documentelor de partid, care fac bilanțul succeselor obținute și ne arată treapta nouă la care se va ridica, într-o anumită perioadă de timp, patria noastră socialistă. Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. trebuie neapărat să-și găsească exprimare, atît în conținutul lecțiilor de geografie, cît și în organizarea procesului de instruire și în metodele de predare.

Strînsa legătură dintre învățămînt și viață necesită, înainte de toate, familiarizarea elevilor cu prevederile planului de șase ani al economiei noastre. Elevii, care studiază geografia patriei, în clasele a VII-a și a XI-a, trebuie să cunoască îndeaproape principalele sarcini care decurg din planul economic de șase ani: continuarea în ritm susținut a industrializării, acordîndu-se prioritate industriei grele, încheierea colectivizării agriculturii și sporirea considerabilă a producției vegetale și animale și creșterea tot mai accentuată a bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii. Aceste date principale ale economiei naționale, aspectele esențiale ale planului trebuie cît mai just oglindite la predarea lecțiilor de geografie economică. Astfel, elevilor le vom face cunoscut, în predare, creșterea bazei energetice, avîntul sporit al producției de energie electrică, dezvoltarea industriei siderurgice, ca o condiție principală pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei, rolul care revine în viitor industriei constructoare de mașini, creșterea industriei chimice, care să dea produse necesare tuturor ramurilor industriale și agriculturii noastre socialiste, dezvoltarea, într-un cuvînt, a tuturor ramurilor economiei noastre naționale.

Nume noi vor intra, în chip firesc, în conținutul acestor lecții noi: Galați pentru marele Combinat siderurgic ce se va construi acolo, Craiova pentru întreprinderile ei de îngrășăminte azotoase, Valea Motrului pentru noul bazin carbonifer al Olteniei și atîtea altele, care toate marchează nivelul tot mai înalt al industriei țării noastre, înflorirea ei continuă.

La capitolul legăturilor noastre comerciale internaționale se va arăta elevilor că țara noastră își extinde tot mai mult legăturile ei economice cu celelalte țări, că, spre exemplu, specialiștii romîni fac în momentul de față prospecțiuni petrolifere atît în Grecia cît și în Afganistan, că este în curs încheierea unor acorduri comerciale cu Cuba și cu alte țări îndepărtate.

Predarea cunoștințelor de geografie economică se face totdeauna avînd harta în față. Elevii vor fi învățați să se orienteze pe hartă și să arate cu ușurință noile centre industriale și noile orașe create de dezvoltarea industriei, regiunile în care a luat un mare avînt producția agricolă pe baza mecanizării complexe și folosirii agrotehnicii înaintate.

Actualitatea trebuie să-și facă loc și în predarea lecțiilor de geografia continentelor, la clasele V, VI și IX.

Astfel, e bine ca profesorul să transmită cunoștințele noi, în chip cît mai colorat, mai atrăgător, utilizînd în acest scop lecturi geografice scrise recent, unele reportaje și citate din cuvîntările rostite de conducătorii țărilor socialiste.

Elevii, cu ajutorul profesorului, trebuie să alcătuiască albume ale clasei în care să lipească reportaje și știri decupate din ziare, privind Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, descrierile unor țări recent eliberate de sub jugul colonialist, cum sînt Ghana, Guineea, Federația Nigeriei, Ceylon, relatări privind lupta eroică a Cubei, precum și documentare cu privire la alte țări despre care manualele conțin date puține.

În sfîrșit, valoarea instructiv-educativă a lecțiilor de geografie va fi mult sporită dacă profesorul, expunînd progresele săvîrșite de economia țării noastre și ritmul de dezvoltare al economiei celorlalte țări socialiste, va compara această înfloritoare dezvoltare cu stagnarea economică din țările capitaliste, cu aspectele întunecate ale unei lumi care se prăbușește sub povara propriilor ei contradicții.

În acest scop e necesar ca profesorul de geografie să consulte „Anuarul statistic al R.P.R. pe anul 1959" și, în viitor, pe anul 1960, care conține date statistice despre patria noastră și despre alte țări și, pe baza cifrelor cuprinse acolo, să alcătuiască cu elevii, mai ales cu cei din clasele IX și XI, anumite diagrame. Un grafic bine executat e adînc grăitor și reflectă în chip minunat dezvoltarea ascendentă a unor țări, ca și rămînerea în urmă a altora.

Utilizarea acestor mijloace variate, care deschid porți largi pătrunderii actualității, contemporaneității în lecție, va determina un mai larg interes din partea elevilor pentru studiul geografiei, înarmîndu-i în același timp cu cele mai necesare cunoștințe pentru activitatea lor de mai tîrziu, pentru cultura lor generală.

C. Papacostea — Pajură
inspector în M.I.C.

Pe aici colindă acum exploratorii polari. Aplecați deasupra globului geografic cei trei elevi ai Școlii de 7 ani nr. 3 din Pitești fac, în imaginație, minunate călătorii.

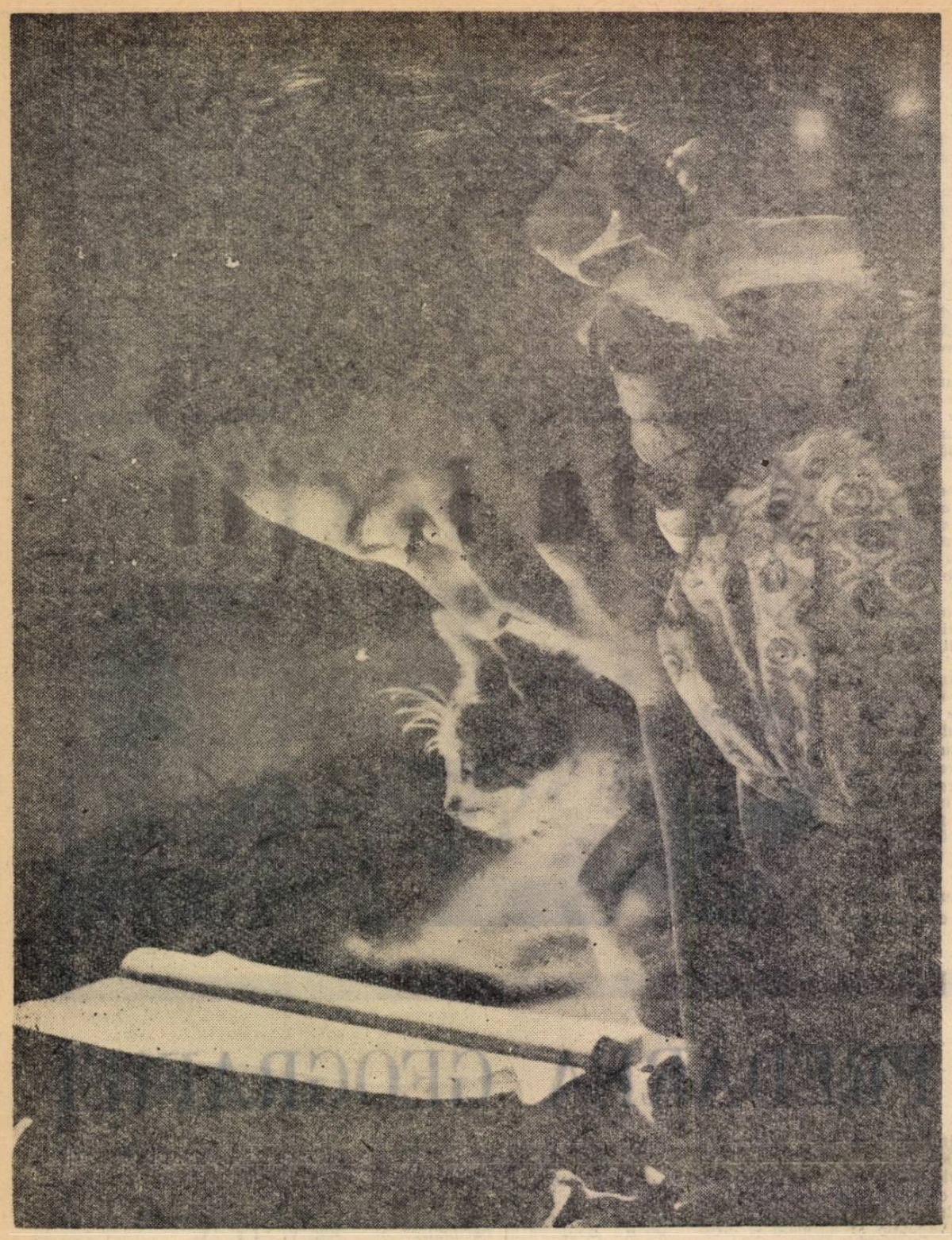

Lectură

Fotografie de S. MENDREA

Lectura

Curba domoală a bărbiei — tot atît de măiastră ca și traiectoria, în spații, a stelelor — se reazimă în palma rotundă. Obrazul fetiței a rămas în umbră. Numai la capătul privirii ei e un tărîm luminat din plin, de toate astrele parcă, tărîmul de basm și de realitate al cărții. Pe un covor fermecat, fetița călătorește prin lumi extraordinare și priveliști fantastice i se perindă prin fața ochilor. Și pentru ca să nu se simtă stingheră printre atîtea minunății, și-a luat cu ea pisica mică și cu sprîncene subțiri, încovoiate ca niște semne de întrebare. Strînsă la piept, pisica urmărește și ea, atentă, semnele cărții, fără să zărească ceea ce vede fetița de alături, mîhnită poate de atîtea enigme care pentru ea vor rămîne de-a pururi nedezlegate, de atîtea ferestre care pentru ea nu se vor deschide niciodată.

Un copil citește...

Există unele lucruri atît de pline de semnificație, încît comentariul apare nelalocul lui. De pildă: la masă, tatăl taie pîine pentru întreaga familie. Sau: fratele mai mare pleacă prima oară la uzină — de astăzi a devenit om al muncii. Sau, poate: mamei i-a apărut primul fir alb... In rîndul acestor împrejurări — aspecte pline de semnificații ale vieții cotidiene — să o adăugăm cu emoție și pe aceasta: copilul citește.

Dar iată că în spatele copilului, nevăzuți și neauziți, ne-am adunat noi. Privim pe rînd, aplecîndu-ne ușor peste umărul lui, la literele din plin luminate. Recunoaștem cartea și zîmbim mulțumiți sau ne încruntăm. Noi: cei care răspundem de visele copilului și de drumul lui: părinții, educatorii...

— „Un copil citește o carte"

Acesta a fost glasul poeziei.

— „Ce carte citește?"

A vorbit pedagogul.

Pentru că această problemă — aparent atît de simplă — are o adîncă gravitate. Ce cărți citesc copiii? Incotro îi călăuzesc ele? Pe toate paginile lumina cade la fel — și copilul nu știe încă să aleagă. Pe drumuri drepte, luminate de scăpărările de fulger ale ideilor nobile — sau pe căi întortochiate, cu hățișuri și mlaștini — copilul, încă fără discernămînt, se lasă purtat de vraja rîndurilor scrise. Invățătorul care are mulțumirea să spună că l-a învățat să citească nu se poate opri aici. El trebuie să-i arate și ce să citească.

Un copil citește... Un copil care, mai tîrziu, va face poate călătorii în lună nu va înțelege decît jumătate din farmecul celor pe care le va vedea acolo, dacă nu l-a cunoscut pe Eminescu mai mult decît din băncile școlii, dacă nu a trăit minunatele pagini ale lui Sadoveanu. Omul care, nu cu un craniu în mînă, ci cu o simplă floare de cîmp, cugetă la ce e dincolo de stele, e obligat să-i cunoască și să-i simtă nu numai pe Jules Verne sau pe Efremov, ci și pe cîntărețul negurosului prinț al Danemarcei. Altminteri, zborul lui dincolo de Pămînt va întîrzia. Altminteri nu va mai înțelege întreaga semnificație, în perspectiva istoriei, a propriilor lui fapte.

Pedagogul care l-a învățat pe copil ce să citească, nu se poate opri aici. El are datoria să-l învețe și cum să citească. Să-i arate că a parcurge o carte sărind iepurește pasagiile descriptive, înseamnă a nu înțelege, a pierde inegalabile frumusețe, minunate creații literare.

Astăzi, poporul nostru întreg — și, printre ceilalți, foștii analfabeți și urmașii lor — înțelege profund foloasele și frumusețea învățăturii. Fără carte nu se mai poate trăi. Fie la munca educatorilor, pătrunsă de adevărul acesta elementar și sublim, să fie atît de înțeleaptă încît, recunoscînd cărțile și pătrunderea cu care sorb aceste frumusețe copiii noștri, să avem numai motive de bucurie.

Florin Mugur

CĂRȚI CĂRȚI

N. Bălcescu:
Opere alese

Ultima lucrare editată de E.S.P.L.A. în colecția „Scriitori romîni" este opera lui Nicolae Bălcescu, reunită în două volume sub îngrijirea lui Andrei Rusu și cu o prefață a prof. univ. Gh. Georgescu-Buzău.

Primul volum cuprinde scrierile istorice și sociale ale lui Bălcescu printre care: „Puterea armată și arta militară de la întemeierea principatului Valahiei pînă acum", „Despre starea socială a muncitorilor plugari în Principatele Romîne în deosebite timpuri", „Reforma socială la romîni". „Manualul bunului romîn" etc.

Al doilea volum cuprinde în întregime tratatul „Romînii supt Mihai-Voievod Viteazul".

Ediția, așa cum este alcătuită, reprezintă, în comparație cu alte ediții, cea mai completă și mai judicioasă prezentare a operei marelui nostru istoric. Pe lîngă prefața amplă și documentată textul este însoțit de „Notele autorului", un „glosar" și o „bibliografie" a tuturor lucrărilor publicate în timpul vieții lui Bălcescu și în edițiile postume.

In afara lecturii utile și absolut necesare unei însușiri temeinice a cunoștințelor cuprinse în programa școlară, „Operele alese" ale lui Nicolae Bălcescu, alături de celelalte apărute în colecția „Scriitori romîni" formează fondul principal al bibliotecii personale a elevului, a viitorului om de cultură.

N. K. Krupskaia:
Scrisori către pionieri

Nadejda Konstantinovna Krupskaia, a fost unul dintre cei mai buni prieteni ai copiilor. Pedagog desăvîrșit, Krupskaia îi cunoștea bine pe copii, îi iubea și se ocupa îndeaproape de educația lor. La propunerea ei, în anul 1922, Comsomolul, sub conducerea partidului, a hotărît înființarea organizației de pionieri. De atunci ea a rămas cea mai bună sfătuitoare a lor. In multe rînduri, prin intermediul presei pionierești, Krupskaia s-a adresat în termeni calzi, pionierilor. Scrisorile către pionierii sovietici — adevărate pagini de antologie literară și pedagogică — sînt puse la îndemîna pionierilor romîni în volumul scos recent de Editura Tineretului.

„Fiți activiști pe tărîm obștesc", „Trebuie să învățați să munciți cu capul, dar și cu mîinile", „Organizează-ți tu însuți timpul", „Fiți adevărați tovarăși", „Ce ajutor dai tu bibliotecii?" — iată numai cîteva titluri care răsună ca o chemare, ca un îndemn la muncă și acțiune. Fiecare scrisoare se ocupă de cîte o problemă importantă de educație. Titlul multor alte scrisori este la fel de concludent pentru îndemnul adresat tinerilor: „Despre disciplina conștientă", „Cum să luptați împotriva absențelor și întîrzierilor", „Despre prietenia cu cei mici" etc.

Cartea este cu atît mai puternic educativă cu cît, în multe din paginile sale, Krupskaia folosește ca exemplu pentru pionieri felul de a fi, felul de a munci și studia al marelui părinte și dascăl al copiilor — Vladimir Ilici Lenin.

Deși scrise cu ani în urmă, în condiții diferite de cele de azi, „Scrisorile către pionieri" își păstrează neatinsă puterea lor de convingere, actualitatea, și ele vor contribui și de acum înainte la creșterea și educarea multor generații de tineri luptători pentru cauza comunismului.

W. Hauff:
Basme

Basmele și povestirile lui Hauff ne sînt de mult bine cunoscute. De mai bine de o sută de ani, ele au trecut granița Germaniei și au format lectura preferată a multor generații de cititori. In ultimul timp ele au fost cunoscute la noi, în afara unor editări și prelucrări, și prin intermediul ecranului („Inimă rece", „Muc cel mic" etc) sau al teatrului de păpuși („Micul Muc").

Volumul tipărit recent de Editura Tineretului reunește cele mai populare basme ale lui Wilhelm Hauff. Izvorîte din cruda realitate pe care a trăit-o autorul la începutul secolului XIX, basmele — fie că vorbesc de străvechile timpuri ale califilor din Bagdad, fie de timpurile hrăpăreților negustori capitaliști — înfățișează societatea dominată de stăpîni atotputernici, de bogătași lipsiți de scrupule. Și totdeauna simpatia autorului se îndreaptă către oamenii buni, simpli, înțelepți, asemenea micului Muc, piticului Nas, Omulețului de Sticlă. Asemenea povestirilor din „1001 de nopți", povestirile din cartea lui Hauff sînt spuse de diferite personagii în timpul popasului unei caravane ce străbătea deșertul, sau în jurul mesei de la hanul din Spessart. Aceasta dă posibilitatea micilor cititori să cunoască oameni diferiți, proveniți din medii sociale diferite.

Al. I. V.

BIBLIOGRAFIE

IN EDITURA POLITICA A APĂRUT *recent volumul „Organizațiile de partid și școala". Lucrarea este traducerea din limba rusă a unei culegeri de articole privind experiența unor organe regionale, raionale și orășenești ale P.C.U.S., a unor organizații de bază dintr-un mare număr de școli în ce privește realizarea unei strînse legături între școală și viață, între învățămînt și munca productivă. Sînt prezente materiale despre formele și metodele muncii de partid din școli, despre contribuția comuniștilor la realizarea educației prin muncă a elevilor, la îmbinarea învățămîntului cu activitatea în producția industrială și agricolă, la ridicarea nivelului predării, al muncii educative etc.*

Lucrarea este de un real folos cadrelor didactice care găsesc în ea un prețios material în legătură cu cele mai arzătoare probleme ale muncii școlare.

*

ÎN EDITURA TEHNICĂ AU APĂRUT:

S. Schächter, F. Munteanu
Aplicațiile mașinilor electronice de calcul

Sub redacția lui
M. M. Sahnazarov
Normarea tehnică în uzinele constructoare de mașini

Cl. Ștefănescu
Îndreptar pentru turnători

Hugo Lehr
Exemple de calcul pentru proiectarea fundațiilor

I. M. Kucer, A. M. Kucer
Modernizarea și automatizarea mașinilor-unelte

A. Vlădescu
Scheme comentate ale aparatelor de radiorecepție

noutăți științifice

Progresele cercetărilor arheologice

Dorința de a cunoaște trecutul îndepărtat al planetei noastre și felul de viață al popoarelor care au trăit cu milenii în urmă este caracteristică de multe secole omenirii.

Dacă pînă de curînd descoperirile arheologice se bazau, de cele mai multe ori, pe întîmplări norocoase, astăzi știința și tehnica oferă un sprijin substanțial „căutătorilor de comori". Aparate ultraperfecționate și metode ingenioase stau la dispoziția arheologilor porniți să scoată la lumină mărturii ale unor vremuri de mult apuse, să le determine vechimea, utilitatea, modul de confecționare.

In zilele noastre, avionul a devenit un mijloc de locomoție indispensabil arheologului. Și nu numai pentru a ajunge mai repede la țintă! Cu ajutorul lui se depistează locurile unde, sub stratul de pămînt, se află resturile unor străvechi așezări omenești, cetăți sau monumente. Condiția este însă ca pe suprafața pămîntului să existe vegetație și, mai ales, culturi cerealiere. In acest caz conturul construcțiilor apare pe lanul de grîu sub forma unor linii de culoare mai deschisă, căci prezența pietrelor determină un grad de umiditate mai redusă a solului și deci o dezvoltare mai lentă a plantei. Pe suprafețe cultivate cu cartofi sau cu lucernă însă, aceste linii nu sînt vizibile. In schimb contururile construcțiilor străvechi pot fi observate din avion cînd se află sub apa puțin adîncă a țărmurilor, sau sub dunele de nisip ale pustiurilor. O expediție sovietică condusă de S. P. Tolstov a izbutit astfel să descopere, în regiunea Horezm, ziduri ale unor cetăți străvechi. In alte țări, ca de pildă în Italia, cu ajutorul avionului și al aparatului fotografic, s-au găsit așezări din diferite perioade, începînd cu epoca de piatră și pînă la Evul Mediu.

O dată locul descoperit, începe munca adevărată a arheologului. Cu aparate electrice speciale el stabilește amplasamentul precis al construcțiilor, după densitatea solului. Apoi, sapă puțuri înguste în care introduce surse de lumină și aparate fotografice. Abia după toate aceste preparative încep săpăturile propriuzise.

Obiectul scos din adîncul pămîntului prezintă interes din mai multe puncte de vedere. In primul rînd însă trebuie determinată vechimea lui. Asta se realizează cu ajutorul carbonului 14, existent în toate materiile de natură biologică și care are proprietatea să se înjumătățească din 5700 în 5700 ani. Arheologul arde o cantitate infimă din obiectul găsit, obținînd carbonul necesar probei. Pe acesta îl așează în fața unui contor de particule elementare care numără dezintegrările radioactive ale carbonului 14. Știind că un gram de carbon radioactiv provenit de la un eșantion „proaspăt" prezintă, de pildă, o activitate de 12,5 dezintegrări nucleare pe minut și cunoscînd ritmul de descreștere în funcție de vechimea probei arheologice, se poate stabili, cu o aproximație de plus sau minus 50—100 de ani, vîrsta acestuia.

Folosindu-se această metodă, s-au făcut numeroase descoperiri de importanță capitală. Astfel, s-a determinat vechimea unor desene din peștera de la Lascaut — Franța la 15.516 ani, a sulurilor biblice din Marea Moartă la 1917 ani, a unui mamut perfect conservat, găsit în peninsula Taimir, la 15.000 de ani. Discuții aprinse le-au stîrnit acum cîțiva ani resturile unei corăbii vechi egiptene, a cărei vechime arheologii o apreciau la 3750 ani. Proba cu carbon 14 a dovedit că presupunerea nu era departe de realitate: corabia avea exact 3620 de ani.

Știința a pus la dispoziția arheologilor mijloace de a afla și vîrsta unor obiecte din lut. S-a stabilit că asemenea obiecte, lăsate să se răcească după arderea lor în cuptor, se magnetizează în funcție de amplasarea, din acea vreme, a polilor magnetici ai pămîntului. Știind cînd anume cîmpul magnetic al pămîntului a avut direcția constatată la pie-

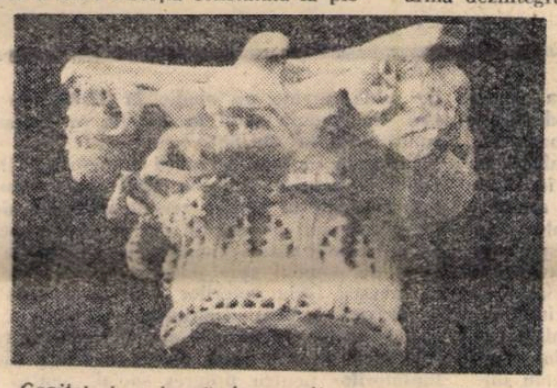

Capitel de coloană descoperit cu ocazia săpăturilor arheologice de la Mangalia (vechea colonie grecească Callatis).

sa arheologică, se poate afla vechimea obiectului cu o aproximație minimă de 10—15 ani.

Beneficiind de sprijinul neprecupețit al forurilor conducerii de stat, expedițiile arheologice din Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste utilizează în activitatea lor de cercetare cele mai noi cuceriri tehnice și științifice. Cu asemenea posibilități rezultatele dobîndite în ultimul timp de aceste expediții arheologice sînt impresionante, atît ca număr cît și ca importanță, întrecînd cu mult descoperirile făcute în trecut datorită străduințelor cîtorva entuziaști.

Arheologii din țara noastră, pe al cărei teritoriu există vestigiile unor străvechi civilizații, folosesc din plin în activitatea lor noile metode științifice de delimitare a arici vechilor așezări și de determinare a vîrstei obiectelor găsite. In felul acesta s-a reușit numai în ultimul timp să se obțină date dintre cele mai interesante despre satele existente în nordul Moldovei în perioada neolitică, despre cetățile dacice din regiunea Hunedoara, despre organizarea socială și politică a vechii colonii grecești Callatis situată pe locurile unde se ridică astăzi orașul Mangalia și a determinat descoperirea celebrului mozaic de la Constanța, unul din cele mai frumoase monumente de artă descoperite în sud-estul Europei pînă acum.

Metode din ce în ce mai perfecționate sînt puse azi la dispoziția, nu numai a arheologilor, dar și a geologilor, de către oamenii de știință și, în special, de către radiochimiști. Vîrsta rocilor ce conțin uraniu se stabilește după cantitatea plumbului și heliului, elemente în care uraniul se transformă prin dezintegrare. S-a stabilit astfel că cele mai vechi formațiuni de stîncă din lume sînt cele din Carelia, avînd 2 miliarde de ani și că vîrsta scoarței terestre este de 4—5 miliarde de ani. In prezent se încearcă determinarea duratei erelor geologice cu ajutorul argonului din roci, care ia naștere în urma dezintegrării potasiului radioactiv.

Acestea și încă multe alte realizări ale științei și tehnicii îi ajută pe cercetători să stabilească cu precizie trecutul Pămîntului, al omului, nașterea, evoluția și dispariția unor civilizații străvechi, să dobîndească o imagine cît mai fidelă asupra vieții peste care a trecut tăvălugul timpului.

Radu Nor

Dimitrie D. Pompeiu

Un mare savant și pedagog

Numele matematicianului Dimitrie D. Pompeiu, de la a cărui moarte se împlinesc acum șase ani, se află înscris cu litere de aur printre acei care au contribuit la înălțarea științei românești, ca întemeietor al noii școli matematice din țara noastră. Activitatea lui de neobosit cercetător științific s-a împletit strîns cu aceea de pedagog, de sprijinitor al formării tinerei generații de matematicieni.

Originalitatea și profunzimea cercetărilor lui Dimitrie Pompeiu în domeniul matematicii au grupat în jurul lui o întreagă pleiadă de matematicieni. Ideea derivatei aureolare, formulată de el, de pildă, este astăzi larg valorificată și dezvoltată de școala noastră matematică și de eminenți matematicieni de peste hotare, printre care se numără savanții sovietici Vekua și Bitzadze.

Dragostea, grija pe care o arăta necontenit tinerei generații au fost trăsături profunde de caracter, izvorîte din însăși experiența vieții marelui savant. Căci Dimitrie Pompeiu a avut o viață plină de zbucium, de frămîntări materiale, în care și-a putut da seama din plin de nedreptatea profundă a orînduirii bazate pe exploatare și de uriașele greutăți pe care le are de înfruntat un tînăr pentru a-și realiza idealurile într-o asemenea orînduire nedreaptă.

Născut la 22 septembrie 1873 în comuna Broscăuți-Dorohoi, Dimitrie D. Pompeiu se consacră, după absolvirea gimnaziului, carierei pedagogice, urmînd școala normală de institutori din București. Terminînd această școală, el este numit institutor provizoriu mai întîi la Galați, apoi la Școala de băieți nr. 1 din Ploești.

Puțini cunosc faptul că acel care avea să devină mai tîrziu un mare matematician, a predat 5 ani numai la clasa I-a. Era o muncă grea căci, după cum rezultă din statisticile anilor respectivi, clasele erau supraaglomerate avînd între 60 și 70 elevi; în plus institutorii erau siliți să îndeplinească tot felul de corvezi. Totuși Dimitrie D. Pompeiu găsea timp pentru a se ocupa intens de știința care îl pasiona — matematica. Pe marginea caietelor sale de însemnări de la școală se întîlnesc adesea studii de calcul diferențial.

In același timp, Dimitrie D. Pompeiu punea multă pasiune în activitatea sa de pedagog, bucurîndu-se de stima și aprecierea tuturor colegilor. Căuta necontenit să-și perfecționeze metodele de predare, să găsească calea cea mai bună pentru a se apropia de sufletul copiilor.

Un fapt, aparent mărunt, este deosebit de grăitor în ceea ce privește înalta conștiință profesională a lui Dimitrie D. Pompeiu. In arhiva Școlii de băieți nr. 1 din Ploești se găsește o scrisoare a lui, prin care anunță pe director că va lipsi o oră, rugînd să fie suplinit **„în cît mai bune condiții"** de unul dintre colegi.

Lucrările în domeniul matematicii ale tînărului institutor atrag atenția cercurilor științifice. Insistențele acestora silesc, în cele din urmă, oficialitatea burghezo-moșierească să-l trimită pe Dimitrie Pompeiu la Paris, pentru a-și continua studiile de specialitate. O bursă derizorie, plătită neregulat, acesta este tot ajutorul pe care îl primește din partea autorităților în toată perioada studiilor la Paris. Reîntors în țară după susținerea în mod strălucit a doctoratului în fața marelui matematician Henri Poincaré, Dimitrie D. Pompeiu desfășoară o neobosită activitate pedagogică universitară și o vastă muncă de cercetare științifică.

Patriot înflăcărat, apărător al dreptății, savantul are de suferit persecuțiile elementelor legionaro-fasciste, iar în anul 1940 este înlăturat de la catedra facultății de matematică a Universității din București.

De abia după eliberarea țării noastre de sub jugul fascist și după instaurarea regimului democrat-popular, meritele lui Dimitrie D. Pompeiu își găsesc adevărata recunoaștere. El a fost ales membru al Academiei Republicii Populare Române, a fost decorat cu cele mai înalte ordine ale țării.

Astăzi, pe făgașul cercetărilor și studiilor întreprinse de Dimitrie D. Pompeiu, merg nenumărați tineri oameni de știință crescuți la școala marelui savant. Exemplul lui este luminos, nu numai în ceea ce privește activitatea științifică, ci și în ceea ce privește întreaga viață. Cuvintele cu care răspundea modest omagiilor — „sînt un simplu matematician, un pedagog" — constituie o înaltă pildă.

prof. Traian Popescu
Școala medie „C. I. Parhon" din Ploești

În vileag...

Intocmirea orarului unei școli necesită operații destul de complicate, calcule exacte și corecte, dar mai ales punerea lor de acord cu cerințele didactice. De aceea sarcina întocmirii orarului revine, ca o principală îndatorire, directorului de studii, ca unul dintre cei mai competenți pedagogi ai școlii.

De regulă, așa se procedează. Dar regulile au și ele excepții. Este cazul Școlii medii din Cîmpulung Muscel. Directoarea de studii a acestei școli s-a „eliberat" de sarcina alcătuirii orarului, pentru clase care învață după-amiază, încredințînd-o la întîmplare unui profesor care a dovedit o totală incompetență în ceea ce privește disciplinele predate de alții și.. multă bunăvoință în ceea ce-l privește pe el personal. Iată cîteva originale soluții pedagogice cuprinse în orarul întocmit astfel: 1) Orele profesorilor care predau în mai multe școli pot să coincidă. 2) Unul și același profesor poate fi prezent în același timp la două clase. 3) Dacă săptămînal sînt prevăzute două ore la o anumită disciplină, la geografie bunăoară, ele pot figura în aceeași zi. 4) Și corolar al tuturor acestor aranjamente pedagogice: trei zile pe săptămînă libere pentru cel care a aranjat programul. „Finis coronat opus" vorba latinului...

Se pare că directoarea adjunctă a Școlii medii din Cîmpulung Muscel are o adevărată slăbiciune pentru descoperirea unor asemenea talente. Căci cel care a scris condica este demn de înaintașul său întru alcătuirea orarului. Una prevede orarul, alta condica — într-o parte franceză la a VII-a, într-alta geografie la aceeași clasă...

Desigur asemenea inovații pedagogice nu pot rămîne necunoscute. Drept care ne-am gîndit să le dăm... în vileag. Poate așa o să le cunoască și cei care trebuie să ia măsuri.

*

Pregătiri febrile pentru deschiderea cursurilor. In toate școlile — zor, animație. Grijulii, directorii mai trec o dată prin clase ca să se convingă dacă totul este pus la punct, dacă totul e în stare bună, astfel încît procesul instructiv-educativ să se desfășoare nestingherit, încă din cea dintîi oră de curs.

Numai în Școala de 7 ani din comuna Stănilești, raionul Huși, nici o mișcare. Fasolea și cartofii, recoltați de pe terenul agricol al școlii, odihnesc încă în liniște, colo pe podelele unei săli de clasă. Geamuri sparte, mobilier nereparat, pereți murdari ș. a. vin să completeze cu prisosință tabloul nepăsării directorului. Nici vorbă de repartizare pe clase a diriginților, învățătorilor, profesorilor, nici vorbă de orar, nici vorbă de... preocupare pentru școală, pentru activitatea ce avea să înceapă.

Dar unde e directorul? De cîteva zile n-a mai dat pe la școală. Și doar mîine încep cursurile.

Directorul, Vasile Cojocaru, absentează fără motivare. Vasile Cojocaru, director! atunci. Căci... s-au luat măsuri pe... măsura purtării lui.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Cadrele didactice înscrise la examenul de gradul II pentru sesiunea din vacanța de iarnă a elevilor, vor trimite la Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice de care aparțin regiunile respective, lucrările elaborate pe baza tematicii dată de Ministerul Învățămîntului și Culturii, cel mai tîrziu pînă la data de 10 noiembrie a.c.

Menționăm că lucrările care sosesc după această dată nu se mai iau în considerare pentru această sesiune de examene.

INFORMAȚII

ȘCOALA SPORTIVĂ DE ELEVI NR. 2 DIN CAPITALĂ, ține examenul de admitere pentru anul I, la următoarele discipline:

- **Atletism, volei, baschet, fotbal, tenis de cîmp, rugbi, handbal, ciclism, hochei pe iarbă, în zilele de 4, 6, 8 și 9 octombrie 1960, orele 9,00 și 15,00, pe terenurile din complexul sportiv „23 August".**
- **Înot, sărituri în apă, polo, în zilele de 4, 5, 6 și 7 octombrie, orele 8 și 14 la bazinul acoperit Floreasca.**
- **Judo, gimnastică sportivă, artistică, dansuri populare, balet, în zilele de 7, 8, 9 și 10 octombrie, la Școala medie nr. 14 (greacă), str. Austrului nr. 30 (raion „23 August"), orele 9 și 15.**
- **Hochei pe gheață și patinaj artistic la patinoarul artificial „23 August", orele 9 și 15, în ziua de 17 octombrie a.c.**
- **Canotaj (caiac-canoe) în ziua de 6 octombrie a.c., orele 9 și 15, la baza nautică Constructorul, la lacul Herăstrău.**

Unii pedagogi în intimitate

— Eu cu elevii mei sînt sever și intransigent! Nu-mi place să las copiii să mi se urce în cap...

Desen de FRED GHENAȚESCU

Intr-o școală din Togo, copiii scriu pe bucăți de lemn pe care le folosesc ca tăbliță. Aceasta este moștenirea lăsată de colonialiști

„BINEFACERILE" COLONIALISMULUI

In sala unde își ține lucrările cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, cuvintele viguroase și convingătoare ale lui N. S. Hrușciov, care a chemat să se pună capăt, o dată pentru totdeauna, sistemului rușinos al colonialismului, au fost aplaudate furtunos de cei care au simțit robia colonialistă pe propria spinare, de cei care s-au convins de hidoșenia unui asemenea sistem, care ține încă în lanțuri peste 100 de milioane de oameni.

„Nu este oare vremea — a spus N. S. Hrușciov — să se treacă la o ofensivă decisivă împotriva colonialismului, la fel cum, acum un secol sau un secol și jumătate, omenirea civilizată a trecut la ofensiva împotriva comerțului cu sclavi și a sclavagismului și le-a înmormîntat, deschizînd astfel un cîmp vast nu numai pentru dezvoltarea politică, ci și pentru dezvoltarea economică a societății ?" Intrebarea își are, firește, răspunsul afirmativ și a căpătat aprobarea tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

Rușinea colonială cu întregul ei cortegiu de nenorociri, umilințe și dureri trebuie să înceteze. Istoria însăși arată aceasta, căci an de an noi popoare și-au cucerit, prin luptă dîrză, independența și sînt pe cale de a se elibera. „Anul Africei" care a adus cucerirea independenței a nu mai puțin de 16 noi state într-o perioadă atît de scurtă, pune capăt ocupației colonialiste pe un mare teritoriu al lumii și dă avînt în lupta de eliberare altor popoare africane și asiatice. Ocupația colonialiștilor a impus popoarelor subjugate, pe lîngă exploatare — obscurantismul cel mai crunt, înapoierea cea mai grea. Dezvoltarea economică și mai ales culturală a fost lăsată cu premeditare în urmă de către puterile imperialiste, de către slugile lor din țările coloniale sau dependente. De aceea, de pildă, în Congo în momentul proclamării independenței, existau sute de preoți și episcopi făcuți de către misionarii catolici, dar nu exista nici un medic, nici un inginer, nici un jurist din rîndul băștinașilor. In Africa și Asia analfabetismul atinge — în diversele foste colonii și în cele actuale — procente între 90 și chiar 100 la sută. In colonia portugheză Angola, există un singur absolvent al unei universități ! In schimb, bolile fac ravagii, lepra seceră nemilos mii de vieți. In Africa moare înainte de a împlini vîrsta de un an unul din patru copii. Toate acestea se datoresc nivelului scăzut de trai al populației, și bineînțeles, numărului extrem de redus de medici. In Mozambic, de pildă, revine un medic la 37.000 de locuitori, în Nigeria unul la 88.000, în Ruanda Urundi unul la 100.000.

Prezența în sala Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite a unui mare număr de reprezentanți ai țărilor recent eliberate de sub jugul colonial, alături de cei ai țărilor socialiste ce reprezintă astăzi năzuințele a sute de milioane de oameni spre pace și prosperitate, face să crească forța cererilor care se pronunță azi în O.N.U. pentru desființarea sistemului colonial aducător de mizerie și incultură, să crească în cadrul acestui înalt for al omenirii ofensiva luptătorilor pentru progres social, pentru libertate deplină tuturor popoarelor.

In ceea ce privește „binefacerile" colonialismului pe tărîmul școlii, datele cuprinse în materialele paginii noastre vin să ilustreze aceeași condamnabilă nepăsare a stăpînitorilor față de viața maselor populației din țările coloniale sau din cele care au obținut o independență formală. Toate aceste date, deși sumare, evidențiază suficient cruzimea colonialiștilor care nu s-au gîndit și nu se gîndesc decît la profituri imense, dovedesc injustețea sistemului colonialist și pledează cu vigoare pentru desființarea lui imediată.

IN AFRICA

Pe la începutul secolului al XVIII-lea reușise să adune o brumă de celebritate un anume Fenelon ce îndeplinea, pe atunci, funcția rentabilă de guvernator al uneia din coloniile franceze din Africa. Numitul Fenelon devenise în mod public apărător al... neștiinței de carte. Bineînțeles, al neștiinței de carte a băștinașilor africani. Dumnealui lansase teoria că învățămîntul poate numai să „strice datinile băștinașilor". Cu o înduioșătoare grijă pentru aceste „datini", colonialiștii au semănat secole de-a rîndul analfabetismul pe pămîntul imensului continent negru. Milioane de oameni formau zone întinse de întuneric. Milioane de oameni își consumau anii vieții fără să guste măcar o singură clipă bucuria luminii cărții, a slovelor scrise.

Au trecut secole și numele lui Fenelon nu a rămas decît o amintire în arhivele colonialiste. S-au perindat zeci și zeci de Feneloni. Pe fiecare îl chema altfel, dar toți acționau la fel : împiedicau răspîndirea științei de carte printre africani, știind că prin cultură conștiința națională se va trezi mai lesne, mișcarea de eliberare națională va căpăta o amploare și mai mare.

De la tribuna Organizației Națiunilor Unite, mai mulți nepoți și strănepoți ai Fenelonilor au îndrăznit în 1960 să se laude cu misiunea „civilizatoare" întreprinsă de colonialiști în țările Africii. Fiii continentului negru le-au dat însă un răspuns demn, nimicitor, Le-au amintit înfiorătoarele orori, dosarul fără de sfîrșit al fărădelegilor. Odiosul analfabetism în care se zbat 104.000.000 de africani. Și astăzi în Tanganica — dominion britanic — peste 75 la sută din copii nu frecventează școala. In Nyassaland — 93 la sută din populație este analfabetă. In Uganda numărul analfabeților reprezintă 70 la sută. In Uniunea sud-africană analfabeții constituie 75 la sută. Iată un cutremurător act de acuzare la adresa colonialismului. In secolul nostru, secolul cuceririi cosmosului și al marilor descoperiri științifice, zeci de milioane de oameni nu au descoperit încă tainele alfabetului.

Un reprezentant al administrației coloniale din Angola afirma că „învățămîntul a rămas aproximativ la același nivel la care a fost în timpul cuceririi". Aceasta înseamnă că 500 de ani au trecut peste Angola fără ca nimic să se fi schimbat în materie de învățămînt. Și cînd te gîndești că presa portugheză scria în zilele acestea că Portugalia a adus în colonii ei... „civilizația" ! Civilizația milioanelor de analfabeți.

Dar cum este organizat sistemul de învățămînt acolo unde el există ? Să ne referim la exemplul Algeriei. In Algeria sînt aproape 10 milioane de locuitori, dintre care doar un milion sînt europeni. Din totalul populației, copiii de vîrstă școlară reprezintă 2.000.000 și cu toate acestea învățămîntul primar cuprindea în anul 1958 — 1959 doar 542.795 de elevi. Aceasta înseamnă că doar o pătrime din copiii de vîrstă școlară puteau să învețe și că *trei pătrimi*, adică 75 la sută din copii, nu pot păși pragul unei școli. In ceea ce privește numărul analfabeților în rîndul populației băștinașe din Algeria, el reprezintă 93,8 la sută din totalul locuitorilor.

Cu chinuri grele, de neînchipuit, cîte un învățător rătăcit într-un sat african reușește să adune cîțiva copii pe treptele de piatră ale unei clădiri și să-i învețe alfabetul. Dacă acești copii reușesc să obțină cîteva bucăți de lemn care să le fie tăbliță și pe care să le zgîrie cu un cuișor, ei vor fi în culmea fericirii ! Copiii Africii negre, ai acelei Africi subjugată amar de vreme de colonialiști, cu greu găsesc drumul spre știința de carte, pentru că drumul acesta este presărat cu nenumărate obstacole de nebiruit. Zilele acestea am stat de vorbă cu un fruntaș al tineretului din Senegal. El îmi spunea că 98 la sută din populația țării sale este analfabetă și că cei ce au reușit să pătrundă într-o școală superioară îi numeri pe degete.

Africa s-a trezit. Impetuoasa mișcare de eliberare națională distruge lanțurile colonialiste. Harta politică a marelui continent negru s-a modificat neîncetat în acest an. Prin luptă popoarele Africii își cuceresc independența. Și o dată cu independența își cuceresc și dreptul la știința de carte. Africa independentă va înceta de a mai fi continentul cu 104.000.000 de analfabeți.

N. Ramură

IN ASIA

Precum se știe, Statele Unite și partenerii lor din pactele agresive desfășoară cu asiduitate o propagandă înșelătoare bazată pe minciuna că ele doresc „binele" țărilor din Asia. Deși în toate domeniile vieții economice și sociale a țărilor din Asia care se află sub jugul imperialismului american ori al altor state imperialiste se simt în mod dezastruos „binefacerile" colonialismului atît de tip „clasic" cît și al neocolonialismului practicat de S.U.A. — criză, șomaj, mizerie — în domeniul școlii această asuprire se evidențiază deosebit de pregnant.

In Asia există adevărate zone ale întunericului, în care zeci de milioane de oameni sînt analfabeți. După cum relatează ziarele din Manilla, aproximativ un milion de copii de vîrstă școlară din Filipine, între 7 și 14 ani, nu pot urma cursurile școlilor din cauza lipsei de localuri de școală. Aceasta, fără a mai socoti milioanele de copii care datorită condițiilor grele de viață nici nu s-au gîndit măcar vreodată să se înscrie la școală. Și mai neagră este situația în țările în care colonialismul dăinuie pe față cum sînt de pildă coloniile engleze Oman și Moscat, colonia portugheză Goa etc.

Dacă ar fi să amintim cîteva din „binefacerile" de care „se bucură" diverse popoare din Asia în urma subjugării lor politice și economice de către Statele Unite și alte puteri imperialiste ,exemplul Vietnamului de Sud, această adevărată colonie a imperialismului american, este edificator. După cum se știe, aici un regim falimentar — pentru a se menține la putere — a devenit instrumentul docil al cercurilor imperialiste americane, lipsind poporul de drepturile și libertățile lui legitime.

Cine poate învăța carte în Vietnamul de Sud? Cum este educat și crescut aci tineretul ? Potrivit unor recente măsuri ale autorităților lui Ngo Dinh Diem, numeroși copii sînt puși în situația de a nu putea frecventa cursurile școlilor elementare. Conform acestor măsuri, au dreptul de a frecventa cursurile școlilor elementare numai copiii care au certificate de naștere. Cum în cele mai multe cazuri aceste certificate au fost distruse în timpul războiului, majoritatea copiilor nu sînt primiți la școală. Pe de altă parte, pentru a obține un nou certificat este necesară plata unei sume de 1000 de piaștri, pe care cu greu o poate plăti o familie săracă. Pentru a-i împiedica pe fiii băștinașilor să se înscrie în școli se impun, de asemenea, taxe exorbitante celor ce vor să devină elevi ori studenți.

Aservirea învățămîntului sud-vietnamez intereselor stăpînilor americani se vede la tot pasul. Experții americani elaborează manualele pentru școlile de toate gradele. Mai mult chiar. Pentru ca învățămîntul să fie sută la sută „made in U.S.A.", catedrele sînt ocupate de profesori americani. Clica lui Ngo Dinh Diem nu este interesată ca tineretul sud-vietnamez să învețe cît mai multă carte; ea are nevoie de un tineret docil, pe care să-l manevreze conform intereselor sale militariste.

Rezultatele unei asemenea politici școlare sînt oglindite în o serie de date, arătate de înșeși statisticile oficiale : 75 la sută din copiii și tinerii sud-vietnamezi n-au putut urma vreo școală în anii 1957—1958 și 82 la sută în 1958—1959. In schimb, în presa sud-vietnameză, ca de pildă în ziarul „Buoisang" se pot citi anunțuri ce cheamă pe tineri „să se prezinte la școlile militare". Nu rămîne nici o îndoială asupra scopului urmărit : tineretul să fie transformat în carne de tun.

O situație asemănătoare există și în Iran care a fost transformat de cercurile conducătoare reacționare într-o anexă semicolonială a imperialismului american. Revista pariziană *„France Observateur"* a publicat, în urmă cu 3 luni, scrisoarea trimisă redacției de un grup de intelectuali iranieni. In scrisoare se spune între altele: „In țara uneia din cele mai vechi civilizații din lume, aproape 90 la sută din populație nu știe nici măcar să citească". Existența unei asemenea stări de fapt se datorește, fără îndoială, lipsurilor materiale în care se zbat masele largi, numărului redus de școli de la orașe și sate, salariilor scăzute ale cadrelor didactice. In legătură cu aceasta, amintim relatările ziarului „Andișee Mardom" care acum cîtva timp arăta că, din cauza salariului mizer, profesorii sînt nevoiți să renunțe la munca de specialitate și să caute de lucru în alte sectoare. Potrivit relatărilor presei, pînă în prezent și-au dat demisia peste 2000 de profesori. In legătură cu aceasta, primul ministru al Iranului a dat o dispoziție potrivit căreia se interzice tuturor instituțiilor să angajeze pe profesori. De asemenea, departamentele învățămîntului din provinciile țării au primit indicația de a nu accepta demisiile cadrelor didactice.

Opinia publică din Asia reacționează însă față de aceste stări grave de lucruri. In țările coloniale din Asia — Goa, Daman, din Abel ca și în cele care se află sub dependența statelor imperialiste, elevii, alături de profesori, organizează manifestații și greve care constituie mărturii ale luptei pentru dreptul la învățătură, pentru salvarea școlii de la prăbușirea la care o condamnă asuprirea forțelor imperialiste. Mișcarea tineretului studios, a profesorilor din țările coloniale sau dependente ale Asiei face parte din marea luptă anticolonialistă pe care o desfășoară popoarele acestor țări. Alături de lupta lor sînt toate popoarele lumii. La tribuna O.N.U. se fac auzite tot mai multe glasuri în apărarea cauzei lor drepte care cu siguranță va triumfa.

Carol Roman

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Viața învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 582 — vineri 14 octombrie 1960 — 8 pagini 25 bani

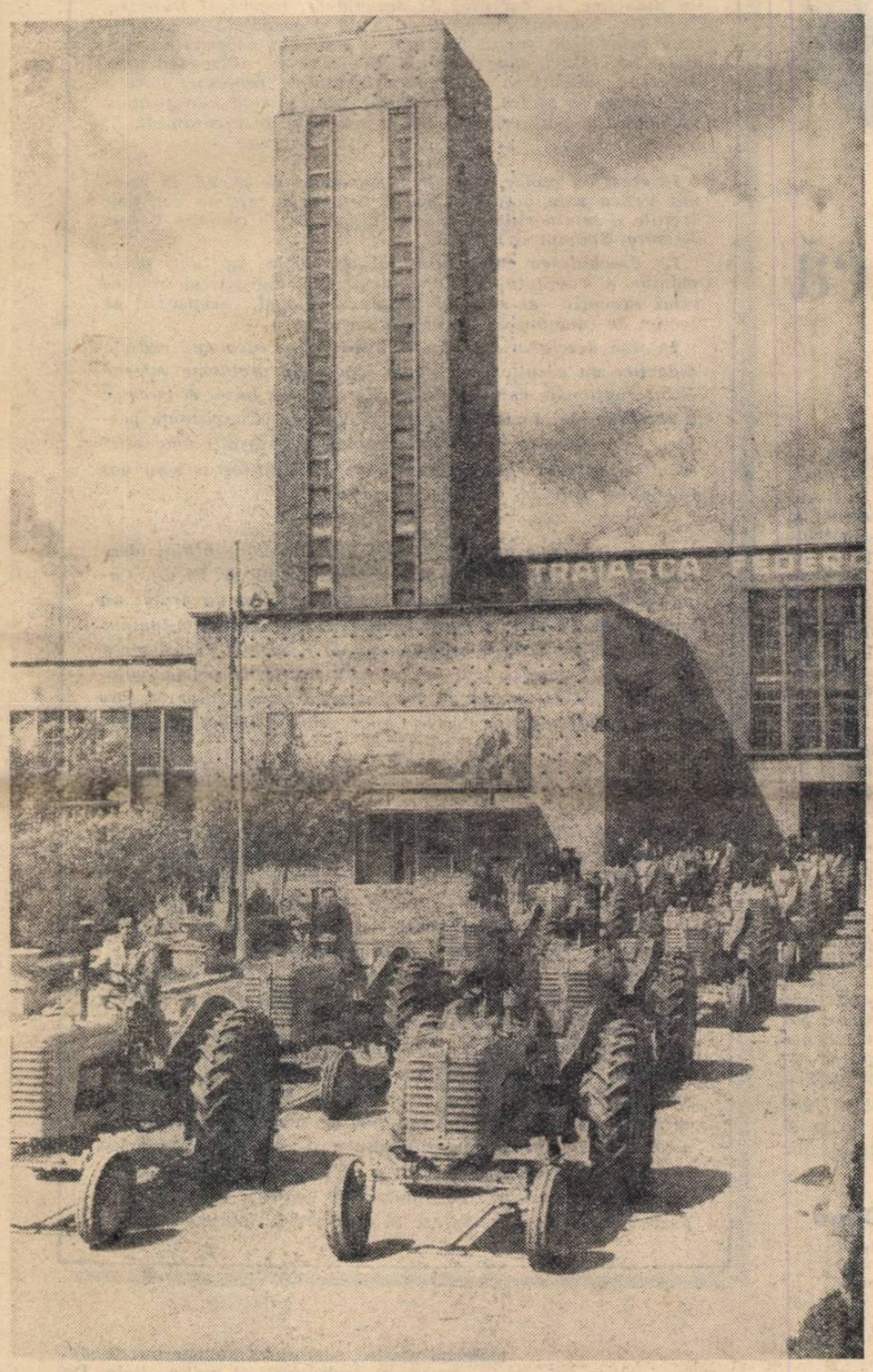

Miile de tractoare moderne produse în serie de uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin sînt o imagine a mecanizării continue a agriculturii noastre socialiste.

NOULUI drum deschis

Probleme ale predării cunoștințelor agricole

In Raportul prezentat la Congresul al III-lea al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, referindu-se la dezvoltarea de perspectivă pe care o vor lua industria și agricultura, a spus: ...„patria noastră va deveni în următorii 10—15 ani o țară industrială dezvoltată, cu o agricultură multilaterală și de înaltă productivitate".

Este important de menționat că o agricultură multilaterală și de înaltă productivitate înseamnă de fapt o aplicare generalizată a cuceririlor științei și tehnicii celei mai înaintate.

Importanța progresului tehnic a fost evidențiată în mod deosebit în Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R., din 2 iulie 1960, cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției. Aici s-a arătat că introducerea tehnicii noi în toate ramurile economice este un mijloc principal de creștere a productivității muncii și a calității producției, în vederea dezvoltării mai departe a economiei naționale și creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Intr-adevăr, se știe că dezvoltarea multilaterală, neîntreruptă și rapidă a științei și tehnicii reprezintă o necesitate obiectivă pentru socialism.

O dată cu trecerea agriculturii noastre pe calea socializării au început să se aplice pe scară din ce în ce mai largă cuceririle noi ale științelor generale de bază (chimia, fizica, științele biologice), astfel că tehnica nouă a devenit un element esențial în procesul de producție din gospodăriile agricole de stat și colective. Biochimia, ecologia și fitosociologia, chimia coloidală, fizica nucleară, mecanizarea și automatizarea etc., sînt tot mai mult folosite în practica agricolă. Gospodăriile agricole se transformă în întreprinderi complexe, unde tehnica trece într-o etapă superioară, modernă, fiind reprezentată prin întrebuințarea multiplă a electricității, a maselor plastice, a izotopilor radioactivi, a insecto-fungicidelor selective ș.a.m.d. Se extinde în practica agricolă curentă metoda consangvinizării în producerea porumbului hibrid, aplicarea diferențiată a complexului agrotehnic superior, mecanizarea lucrărilor din agricultură și zootehnie.

In fața acestei situații, profesorul de cunoștințe agricole de la școlile sătești de cultură generală își pune o legitimă întrebare: prin ce mijloace va putea ține pas în predarea materiei cu progresele menționate, cunoscînd că ele nu pot rămîne în afara conținutului învățămîntului, deoarece acestea și nu altele caracterizează agricultura modernă, socialistă. In același timp aceste noi cunoștințe deși se referă la o tehnică complexă trebuie predate la nivelul de înțelegere al elevilor.

Legătura școlii cu viața impune cîteva principii călăuzitoare pentru munca profesorilor de cunoștințe agricole. Elevii trebuie pregătiți pentru activitatea agricolă pe care o vor depune peste cîțiva ani, cînd desigur mașinile și metodele de muncă vor fi încă mai perfecționate, prin lărgirea mecanizării și automatizării. De altfel, progresul tehnic determină modificări în caracterul muncii chiar în decursul perioadei cît elevii urmează școala. Sînt înlocuite unele metode și unele mașini folosite în agricultură prin altele mai perfecționate. Elevii văd aceste schimbări chiar în gospodăriile agricole unde fac aplicațiile practice; profesorul trebuie să fie în stare să răspundă la întrebările puse de elevi în legătură cu aceasta.

Problema este deci de a nu lăsa să existe decalaj între evoluția rapidă a agriculturii și conținutul lecțiilor. Dar programa școlară și, mai mult decît ea, manualul nu pot fi în permanență la curent cu toate manifestările progresului tehnico-științific în agricultură. La curent poate și trebuie să fie profesorul.

Se știe că tehnica nouă presupune neapărat specializarea producției. Din punct de vedere al preocupărilor didactice, progresul științei se manifestă, între altele, prin înmulțirea disciplinelor care necesită, de multe ori, metode și mijloace diferite de predare. De exemplu, capitolul referitor la lucrările solului din agrotehnică se tratează în alt mod decît, să zicem, capitolul despre creșterea tineretului din zootehnie, ambele prevăzute în programa cunoștințelor agricole.

Dar chiar în cadrul unei singure discipline se diferențiază specialități aparte care trebuie tratate diferit. Dacă luăm ca exemplu tot agrotehnica, la capitolul formarea solului ne bazăm pe unele cunoștințe de geologie și ne servim mult de metoda observației, la capitolul factorii vieții plantelor apelăm la cunoștințele de botanică și folosim, să presupunem, procedeul didactic al corelațiilor, la capitolul despre îngrășăminte avem ca bază chimia și folosim experimentul etc. Deci se cere ca profesorul să aibă multă mobilitate și inițiativă în adaptarea metodelor de predare și a procedeelor didactice la specificul lecțiilor.

Problema specializării producției mai are un aspect care interesează predarea cunoștințelor agricole și anume problema agrotehnicii diferențiate în funcție de condițiile pedoclimatice locale. Această diferențiere este, ea însăși, o manifestare a progresului științific în agricultură. Pro-

(Continuare în pag. 2)

Luna prieteniei romîno-sovietice

Din întreaga țară ne sosesc vești de la cadrele didactice în legătură cu Luna prieteniei romîno-sovietice, care prilejuiește în școli nenumărate manifestări culturale și artistice, reflectînd dragostea oamenilor muncii din școli față de marele nostru prieten de la răsărit — poporul sovietic.

★

Corespondentul nostru, profesorul Ladislau Dunaecz, ne scrie despre entuziasmul cu care profesorii și elevii școlilor din raionul Timișoara s-au pregătit să sărbătorească prietenia romîno-sovietică. In școlile de 7 ani din comunele Giarmata, Recaș, Diniaș, Sînandrei, Șag ș.a. s-au organizat concursuri cu elevii pe tema: „Prietenia romîno-sovietică de-a lungul veacurilor". De asemenea, în numeroase școli, profesorii și elevii au trimis scrisori și albume redînd viața școlilor noastre — cadrelor didactice și elevilor din Uniunea Sovietică. De asemenea, profesori și învățători care au vizitat Uniunea Sovietică au împărtășit cadrelor didactice din comunele Recaș, Izvin, Bazoșul Vechi, Orțișoara, Pișchia, Hodoni și altele impresiile cu privire la școala sovietică, culese în cursul vizitelor în marea țară a socialismului.

Printre manifestările ce vor avea loc în Luna prieteniei romîno-sovietice la clubul sindicatelor din învățămînt se numără un ciclu de filme sovietice: Mantaua, Foma Gordeev, Părinți și copii, Comunistul, Datorie de prieten, Ultima zi, prima zi ș.a. Cadrele didactice vor avea de asemenea prilejul să audieze conferințe despre succesele poporului sovietic în munca lui pașnică, constructivă.

Astăzi, la orele 19, va vorbi în sala de conferințe a clubului oaspetele sovietic N. I. Boldirev, șeful sectorului „Bazele pedagogiei" de la Institutul de teoria și istoria pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice din RSFSR, despre „Primele rezultate ale reorganizării sistemului de educație și învățămînt din U.R.S.S."

In zilele care urmează vor mai avea loc, tot în cadrul clubului, concertul închinat prieteniei romîno-sovietice, al corului de copii ai cadrelor didactice din Capitală, concertul Filarmonicii de Stat „George Enescu" cuprinzînd creații ale compozitorilor romîni și sovietici, spectacolele teatrului de marionete al clubului, matineul de lecturi literare pentru pionieri pe marginea cărții „Scrisori către pionieri" de N. K. Krupskaia și multe altele.

★

In cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, la Casa de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală a avut loc un concurs cu tema: „Prietenie de veacuri", la care au participat elevi ai școlilor medii și tineri muncitori de la întreprinderile din raion. Printre manifestările organizate cu tineretul în cinstea Lunii prieteniei romîno-sovietice se numără de asemenea conferințe, simpozioane și șezători literare în care sînt popularizate realizările științei, tehnicii și artei sovietice.

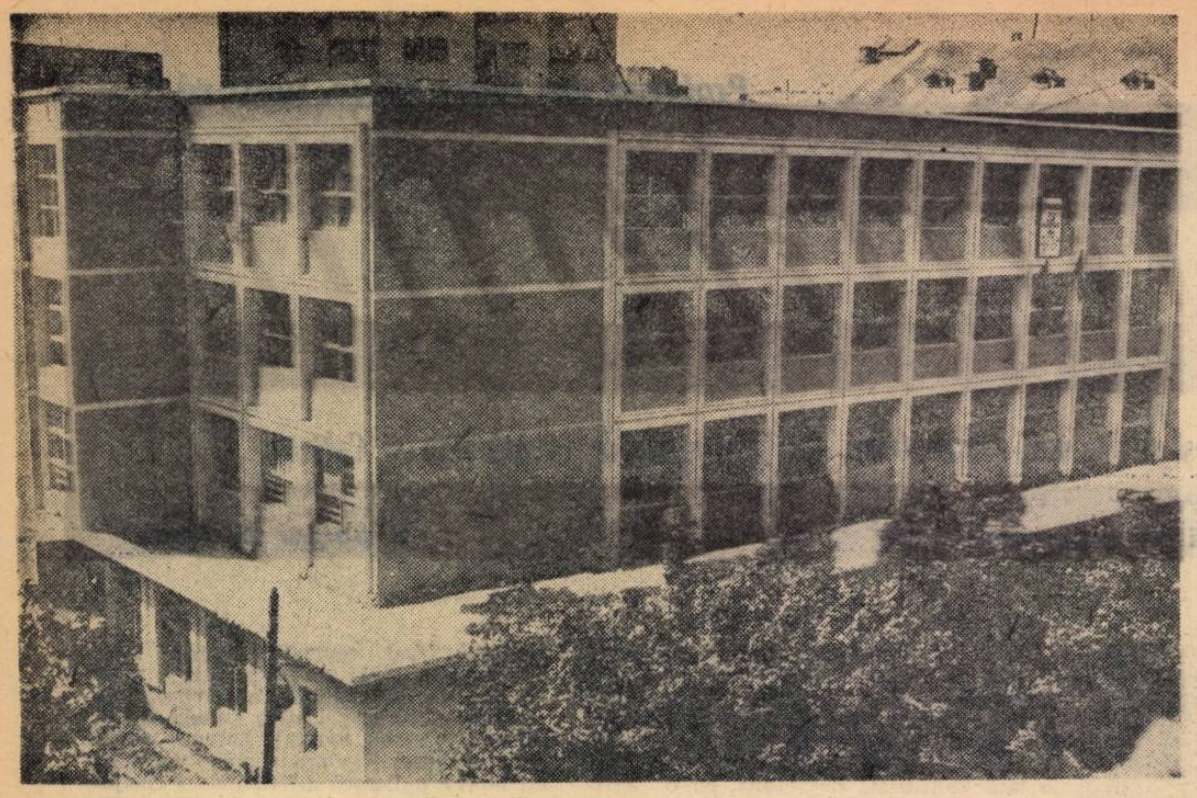

Încă o școală nouă în Capitală. Pe bulevardul Dacia a fost dată în folosință această clădire modernă cu 24 săli de clasă, laboratoare, sală de gimnastică și de festivități.

Condiții de viață și de muncă mereu mai bune

De curînd s-a dezbătut în grupele sindicale proiectul noului Statut al Sindicatelor. Oamenii au vorbit cu însuflețire despre multe probleme ale activității lor profesionale. Dar cu acest prilej s-a discutat și despre condițiile de muncă și de viață ale membrilor de sindicat, subliniindu-se măsurile luate în repetate rînduri de partid și guvern în vederea ridicării necontenite a nivelului de viață al cadrelor didactice. Dezbaterile pe marginea proiectului noului Statut au oferit comitetului sindicatului învățămînt din raionul „Nicolae Bălcescu" posibilitatea de a avea o oglindă fidelă a activității desfășurate de el în acest domeniu.

În condițiile regimului nostru democrat-popular — arată proiectul — unde puterea aparține oamenilor muncii, iar clasa muncitoare este clasa conducătoare în stat, sindicatele participă în modul cel mai activ la construcția de stat economică, socială și culturală a țării. Ele se ocupă de rezolvarea tuturor problemelor legate de îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă, de trai și de cultură ale oamenilor muncii.

Sindicatul nostru a acordat cea mai mare atenție acestei laturi a activității sale. Prin comisia de asigurări sociale s-au distribuit, în primele nouă luni ale acestui an, ajutoare materiale în valoare de cîteva zeci de mii de lei. Iar Casa de ajutor reciproc a acordat împrumuturi, de asemenea, în aceeași perioadă, care se ridică la suma de peste 300 mii lei. Cu aceste sume mulți dintre membrii de sindicat și-au cumpărat televizoare, mobilă nouă și modernă, motociclete, îmbrăcăminte, și-au făcut aprovizionări pentru iarnă. În ultimul timp au primit apartamente șapte familii de învățători și profesori în blocurile confortabile și moderne construite recent.

Un domeniu important în care am obținut realizări deosebite — s-a arătat cu prilejul dezbaterilor pe marginea proiectului noului Statut — este cel al organizării odihnei membrilor de sindicat. Anul acesta 50 de cadre didactice au petrecut concediul în casele C.C.S., 216 au fost trimise în Casa de odihnă amenajată de sindicatul nostru la Eforie, 40 au fost trimise în stațiuni balneo-climaterice prin O.N.T. sau prin întreprinderile balneare locale. Paralel cu organizarea odihnei sindicatul s-a preocupat și de organizarea a numeroase excursii. Astfel, un număr de 70 cadre didactice au vizitat R.P. Bulgaria, culegînd impresii de neuitat. Pentru cunoașterea frumuseților patriei am organizat excursii la Bicaz, Sinaia, Hunedoara, Giurgiu, în Delta Dunării și în alte localități. Cu toate acestea, în dezbaterile pe marginea proiectului noului Statut, membrii de sindicat au cerut comitetului sindical o preocupare și mai intensă pentru organizarea odihnei și a excursiilor. De aceea în planul nostru de activitate pentru viitor ne-am propus să organizăm cu posibilități proprii și alte case de odihnă în stațiunile de la munte, mai ales în perioada vacanței de iarnă. De asemenea ne-am propus ca excursiile pe care le vom organiza să cuprindă un itinerariu mai larg și să aibă un mai pronunțat caracter documentar științific. Aceasta cu atît mai mult cu cît cunoașterea frumuseților patriei, a realizărilor regimului nostru de democrație populară este deosebit de necesară pentru ca lecțiile să fie mai strîns legate de viață, să aibă un caracter educativ mai puternic.

Sindicatul nostru s-a preocupat și de înlesnirea satisfacerii cerințelor culturale mereu crescînde ale membrilor săi. Anul acesta am contractat spectacole cu Teatrul de operă și balet, Teatrul național, Teatrul municipal, Ansamblul C.C.S. etc.

Nu există membru de sindicat să nu fi participat la asemenea spectacole. Noi ne-am străduit și ne vom strădui pe viitor și mai mult ca fiecare membru de sindicat să poată viziona cît mai multe spectacole de teatru și cinematograf.

Legată tot de condițiile de muncă și de viață se înscrie și preocuparea de a pune la îndemîna cadrelor didactice cărți beletristice, științifice de specialitate. Proiectul noului Statut prevede în acest sens sarcini precise pentru organizațiile sindicale. Noi am luat măsuri să îmbogățim biblioteca cu tot ce apare nou în librării, și să organizăm recenzii și simpozioane, standuri și vitrine pentru popularizarea cărții.

Congresul al IV-lea al Sindicatelor din țara noastră, care va avea loc în curînd, este întîmpinat de grupele sindicale cu realizări în toate domeniile. În domeniul activității legate de îmbunătățirea condițiilor de muncă se manifestă exigență și inițiativă. Laboratoarele, atelierele sînt controlate cu regularitate ; de asemenea sălile de clasă, culoarele, internatele. Nu se tolerează nici o neglijență. Oamenii trebuie să muncească în condiții ireproșabile de igienă. Sănătatea lor este de neprețuit, de aceea grija față de ea nu poate fi precupețită.

Întîmpinăm Congresul Sindicatelor cu bucurie și însuflețire, obținînd rezultate bune și în alte domenii ale activității noastre și în special în domeniul muncii profesionale. Membrii de sindicat din învățămînt se dăruiesc tot mai mult pregătirii tinerei generații, purtînd o nemărginită recunoștință și devotament pentru partidul clasei muncitoare care n-a precupețit nimic în grija și prețuirea ce o acordă slujitorilor școlii.

Prof. Dumitru Dună

președintele Comitetului sindicatului învățămînt din raionul „N. Bălcescu"

Deschiderea anului în învățămîntul ideologic

Deschiderea învățămîntului ideologic a fost așteptată cu viu interes de toți învățătorii, profesorii, educatoarele și maiștrii din școlile patriei noastre, care s-au convins că studiul organizat al marxism-leninismului constituie un ajutor de preț pentru activitatea la catedră și extrașcolară.

★

La deschiderea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice din raionul Brănești au participat circa 400 de învățători, profesori, educatoare, propagandiști din toate școlile raionului. Au luat parte, de asemenea, activiști de partid și de stat, conducători ai organizațiilor de masă, preocupați de buna desfășurare a învățămîntului ideologic destinat cadrelor didactice. In cuvîntul de deschidere, tovarășul Dumitru Mihalcea, secretar cu problemele de propagandă al comitetului raional de partid Brănești, a subliniat necesitatea studierii învățăturii marxist-leniniste de către întregul corp didactic, necesitatea ca fiecare învățător, profesor, fiecare educatoare să aplice în activitatea profesională cunoștințele ideologice și politice căpătate în cercurile de învățămînt.

★

In acest an școlar, prin grija organelor de partid, în raionul Vedea s-au organizat patru centre în care se vor ține lecțiile și seminariile cu cadrele didactice: în comuna Vedea, Sămara, Spineni și Topana.

La deschiderea învățămîntului ideologic au luat parte membri ai comitetului raional de partid, delegați ai comitetului executiv al sfatului popular raional, inspectori ai secției de învățămînt și cultură ș.a.

In ziua deschiderii anului de învățămînt ideologic cadrele didactice au ascultat conferințe legate de probleme interne și internaționale cum au fost : „Construirea bazei economice a socialismului în R.P.R." (centrul Vedea), „Coexistența pașnică — necesitate obiectivă a evoluției societății omenești" (centrul Spineni) ș.a. De asemenea, cursanților li s-au dat îndrumări privind studiul individual.

★

Zilele trecute a avut loc deschiderea învățămîntului ideologic al cadrelor didactice și în Școala medie nr. 34 din Capitală. Învățătorii și profesorii tuturor claselor au arătat un interes sporit pentru studiul organizat al marxism-leninismului, căci activitatea profesională de fiecare zi, însăși viața le cere să cunoască temeinic această știință. In prima ședință, cadrele didactice au primit tematica seminariilor în care se vor aprofunda Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

★

Învățătorii și profesorii Școlii elementare nr. 102 din Capitală au deschis zilele acestea, într-un cadru festiv, anul de învățămînt ideologic. Tovarășa Maria Olteanu, secretara organizației de bază din școală, după ce a făcut o succintă prezentare a muncii desfășurate de cadrele didactice în anul trecut pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, a subliniat necesitatea studierii susținute a științei marxist-leniniste și folosirii ei în munca școlară.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Ion N. Chițu, propagandistul cercului, informînd pe cursanți asupra principalelor teme ale seminariilor viitoare.

Profund interesate în buna desfășurare a învățămîntului ideologic, cadrele didactice au făcut propuneri cu privire la procurarea organizată a materialului bibliografic pentru cursanți. La inițiativa organizației de partid din școală s-a creat o bibliotecă în care învățătorii și profesorii vor putea găsi cărți de literatură politică și ideologică, publicațiile teoretice ale partidului ș.a. Conducerea școlii a creat condiții pentru cursanții care doresc să studieze la bibliotecă.

NOULUI — drum deschis

(Urmare din pag. 1)

gramele și manualele nu pot trata problemele specifice pe regiuni — ele prezintă principii și reguli generale. Aplicarea lor în funcție de condițiile menționate cade în sarcina profesorului. Această cerință întărește necesitatea ca profesorul să aibă inițiativă în ceea ce privește alegerea grupelor de cunoștințe asupra cărora va insista mai mult. Se vede de aici importanța cunoașterii temeinice a factorilor producției agricole din regiunea în care se află școala.

Ridicarea lecțiilor la nivelul cerut de progresul continuu al tehnicii cere profesorului de cunoștințe agricole să transmită elevilor cunoștințe legate de folosirea metodelor și mașinilor celor mai perfecționate. Să-i învețe, de pildă, direct semănatul cu mașina, prășitul mecanic cu cultivatorul purtat, sau recoltarea cerealelor cu combina, iar nu semănatul cu mîna, prășitul cu sapele, recoltarea cu secera. Cînd se predă cultura plantelor agricole, să se aibă în vedere marile tarlale de sute și mii de hectare ale gospodăriilor colective sau de stat, iar nu loturile gospodăriilor individuale țărănești. Să se elimine deci din lecții tot ceea ce este învechit sau înlocuit în practica actuală a gospodăriilor socialiste.

Iată în această privință un exemplu privind predarea lecțiilor despre cultura porumbului. Conform principiului enunțat, trebuie să părăsim subiectul de lecție cu tema : „Despre cultura porumbului în general", așa cum se predă de obicei și să o înlocuim cu tema : „Despre cultura porumbului dublu-hibrid", deoarece acesta se va cultiva în viitorul apropiat în toate zonele producătoare de porumb din țara noastră. Un astfel de subiect ne obligă să vorbim elevilor despre cele mai noi procedee tehnice privitoare la cultura porumbului, cum ar fi : lucrarea mecanizată a solului, tipul și însușirile hibridului raionat în regiunea respectivă, calibrarea semințelor și semănatul lor cu mașinile moderne, stabilirea timpului de semănat cu termometrul de sol, culesul mecanizat etc. Aceste cunoștințe sînt în întregime accesibile înțelegerii elevilor, deși reprezintă progrese ale tehnicii.

Profesorul va trebui să vorbească elevilor și despre perspectivele agriculturii noastre, despre metodele și mijloacele tehnice de viitor. Acestea mobilizează pe elevi. Le putem vorbi elevilor, de exemplu, fiind siguri că ne vor înțelege pe deplin și vor asculta cu mai mult interes, despre tractorul electric, mecanizarea și automatizarea proceselor de producție în agricultură, folosirea ierbicidelor selective, serele și răsadnițele din material plastic, semințele monogerme de sfeclă, porumbul androsteril și multe altele. De asemenea, o temă agricolă de tratat la toate școlile situate în regiunile de dealuri este agrotehnica antierozională și sistematizarea teritoriului agricol. Măsurile actuale în acest domeniu își vor manifesta efectele în viitor și elevii trebuie să întrevadă lucrul acesta.

Principiile enunțate mai sus capătă viață numai dacă profesorul folosește în mod rațional și consecvent toate metodele de învățămînt ce-i stau la îndemînă în condițiile școlilor sătești. Astfel, în afară de activitatea didactică propriu-zisă, unde, în cadrul lecțiilor teoretice și practice, progresele menționate se explică pe larg, putem folosi cu mult efect instructiv vizitele sau excursiile la gospodăriile agricole bine utilate cu mijloace moderne de producție, la S.M.T.-uri, la stațiunile experimentale ale institutelor de cercetări agricole, unde elevii au prilejul să se convingă singuri de progresele tehnicii în diferite domenii și de avantajele ei. Se recomandă organizarea de cercuri de elevi, în al căror program de activitate să intre și prezentări de „noutăți" în agricultură cu ajutorul documentației procurată prin grija profesorului. Nu trebuie neglijate nici materialele intuitive — planșe, diafilme, diapozitive cu mașini și metode moderne, materialul de propagandă editat de Ministerul Agriculturii etc.

Prin adaptarea activă a cursului de cunoștințe agricole la evoluția științei și tehnicii moderne, ca urmare a însușirii elementelor de progres, se va putea stabili o legătură și mai strînsă a școlii cu viața și cu producția.

CASELE fiicii DE PIONIERI

Casele de pionieri — creație a anilor noștri — vin să-și aducă contribuția — alături de școală, organizația de pionieri și familie — la instruirea și educarea comunistă a copiilor. Ele desfășoară o largă muncă politică și culturală în rîndul elevilor, dezvoltîndu-le dragostea de patrie, respectul față de cuceririle poporului nostru condus de partid, năzuința de a deveni buni constructori pe vastul șantier al vieții noi din patria noastră. În același timp, casele de pionieri dezvoltă interesul celor mici pentru știință și tehnică, pentru literatură și artă, cultură fizică și sport, ajutînd la ridicarea nivelului de cultură generală al copiilor, la formarea deprinderilor de muncă practică, la călirea lor fizică.

Dacă în urmă cu zece ani nu exista în țara noastră decît Palatul pionierilor din București, astăzi, prin grija partidului și guvernului, zeci și zeci de asemenea unități strîng în jurul lor pe pionieri, creîndu-le posibilitatea să desfășoare activități variate, interesante și utile sub conducerea unor profesori, maiștri și instructori bine pregătiți.

Bibliotecile, atelierele de lucru, camerele de povești, de jocuri, de repetiție pentru colectivele de teatru, pentru echipele de dansuri, pentru micii artiști instrumentiști și atîtea altele sînt deschise fiecărui copil înscris în casa pionierilor.

Străduințele colectivelor de specialiști din casele de pionieri de a organiza activități bogate în conținut, atractive și accesibile copiilor sînt răsplătite prin marea afluență pe care o cunosc acestea.

Numeroși profesori care muncesc în casele de pionieri se preocupă necontenit să-și îmbogățească activitatea, să muncească mai bine cu copiii. Materialele din pagina de față oglindesc această preocupare. În același timp, ele realizează un schimb de experiență între cadrele din aceste instituții pe linia muncii cu pionierii.

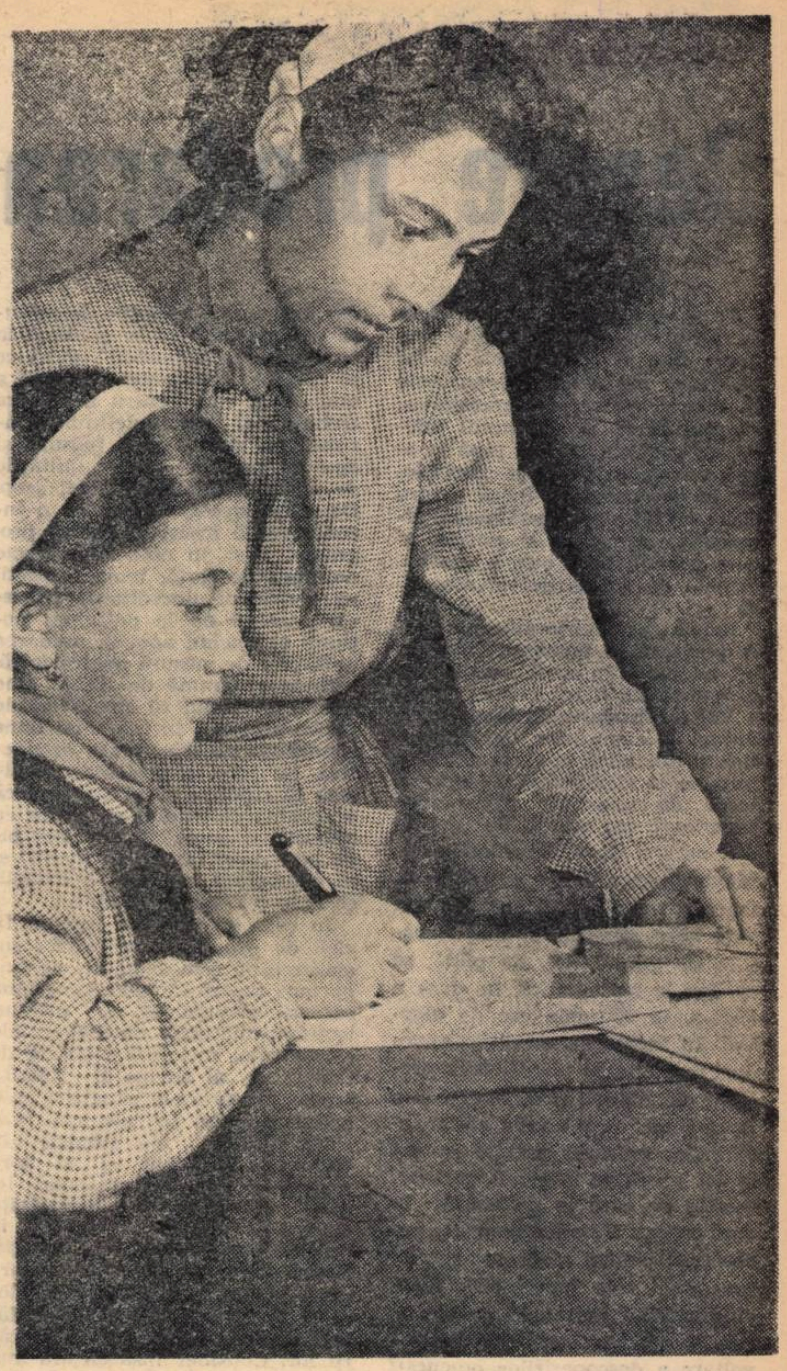

Nu-i ușor să pregătești un referat interesant pentru cercul tinerilor naturaliști sau o compoziție literară, frumoasă. Cele două pioniere din fotografia noastră doresc să nu-i dezamăgească pe colegii lor. De aceea, lucrează cu toată seriozitatea, și.... simțul răspunderii.

Activități atrăgătoare

Tînără, asemeni orașului care cu fiecare zi ce trece își schimbă înfățișarea, aducînd noul pe meleagurile văii Trotușului, Casa pionierilor din Onești numără abia un an de existență.

Ca în orice început am avut multe probleme de rezolvat, unele chiar dificile. Dar colectivul nostru a pornit cu entuziasm la treabă și cu hotărîrea de a face din această casă un loc de intensă activitate pionierească. Ne-au sprijinit îndeaproape în strădaniile noastre organele locale de partid și de stat.

In organizarea activității am socotit necesar să dăm o atenție deosebită cercurilor, mai ales acelora cu caracter tehnic. Era firesc, într-o localitate ca Onești, oraș în plină dezvoltare economică, să ne punem problema orientării copiilor spre activitățile legate de specificul întreprinderilor, spre tehnică. Am înjghebat, astfel, cercuri ale micilor energeticieni, chimiști, de radiotelecomunicații, de aeromodele ș.a. Cît de mult au îndrăgit copiii din primele clipe activitatea în asemenea cercuri o arată și faptul că sute de pionieri, fii ai oamenilor muncii de pe șantierele și întreprinderile orașului nostru, s-au înscris și le-au frecventat cu drag. Îndrumați cu grijă de profesori, copiii au învățat aici să construiască, să mînuiască unelte.

Dar nu numai în cercuri s-a putut organiza o activitate atractivă. Manifestările de masă, prin conținutul lor, au fost din plin gustate de copii. Mult interes a stîrnit, de pildă, concursul cu premii pentru cel mai bun recitator și cel mai bun solist pe tema: „Te cîntăm părinte drag, partid iubit". Nu mai puțin au atras întîlnirile cu ilegaliștii, convorbirile cu fruntașii în producție, prin care am urmărit ca elevii să cunoască și să îndrăgească tradițiile de luptă ale clasei muncitoare, ale poporului nostru muncitor, înfăptuirile lui minunate. Deosebit de interesantă a fost convorbirea despre anii de ucenicie ai tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la întreprinderea „Steaua Română" din Moinești.

Ritmul rapid al construcțiilor de pe șantiere, care schimbă de la o zi la alta înfățișarea orașului și întreprinderilor lui, ne-a determinat să punem accent pe vizitarea noilor construcții ale Oneștiului. Pentru a cultiva dragostea față de patrie, față de frumusețile regiunii am organizat numeroase excursii. Bunăoară, sub conducerea cadrelor noastre didactice, 120 de pionieri au fost în excursie la punctul de exploatare forestieră denumit „Înțărcătoarea". O dată cu priveliștile de neuitat ale acestor locuri, pionierii au cunoscut viața, munca și realizările muncitorilor forestieri.

Și pionierii care au fost în excursia cu tema: „Moldova zilelor noastre, un vast șantier" s-au întors acasă cu bogate impresii și amintiri, căci au cunoscut multe din noile construcții răsărite pe pămîntul Moldovei în anii regimului democrat-popular. La Bacău, moderna uzină „Metalurgica", ridicată pe locul unei vechi tucerii, le-a arătat cum fierul adunat cu sîrg de ei, se transformă în piese prețioase pentru industria noastră petrolieră. La fabrica de încălțăminte „Partizanul" i-a impresionat în mod deosebit arta cu care muncitorii transformă materia primă în încălțăminte de înaltă calitate.

La Buhuși pionierii au făcut cunoștință cu întregul proces de fabricare a postavurilor, iar la Rosnov cu măreața construcție a combinatului de îngrășăminte azotoase. Cîte lucruri folositoare nu le-au rămas în minte în urma vizitei făcute la fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești despre care au auzit adesea, la hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz cu lacul ei de acumulare.

Trecînd prin Toplița și pe la Borsec, ne-am îndreptat spre meleagurile copilăriei marelui nostru scriitor, Ion Creangă. La Pipirig, pionierii au făcut cunoștință cu casa în care a locuit bunicul povestitorului și una dintre nepoatele acestuia. La Humulești au vizitat casa memorială „I. Creangă", s-au plimbat pe ulițele „Amintirilor din copilărie" și au făcut o baie în Ozana, apa în care adesea își răcorea zăduful Nică a lui Ștefan al Petrei Ciubotaru. Nu mult după aceasta pitorescul luncii din Mircești care a inspirat atîtea poezii lui Vasile Alecsandri i-a ajutat pe copii să se apropie de viața și creația marelui poet. Pionierii s-au plimbat pe aleile pe care odinioară Alecsandri își petrecea diminețele, întrecîndu-se mereu pe sine în arta versificației.

Dar cîte lucruri frumoase și interesante din viața și munca poporului nostru nu au cunoscut elevii cu ajutorul excursiilor?

Sîntem convinși că valoarea educativă a activităților organizate cu pionierii depinde în cea mai mare măsură de justa lor orientare ideologică, de pregătirea lor temeinică, de perseverența cu care sînt duse la îndeplinire. Învățînd din experiența de pînă acum, ne-am propus să luptăm împotriva oricăror manifestări de formalism și superficialitate în activitatea noastră, să atragem și mai larg pe pionieri la acțiunile întreprinse de către colectivul nostru. Ne străduim să folosim din plin, condițiile bune, create de partid și guvern, pentru desfășurarea largă a muncii Casei pionierilor.

Netuța Lungu
directoarea Casei pionierilor din Onești

In pas cu viața

La Casa pionierilor din Pitești se va desfășura anul acesta o activitate mai bogată și mai atrăgătoare decît înainte. Colectivul nostru se străduiește să realizeze cît mai multe în acest sens. Din vreme am stabilit ce cercuri vor funcționa în cadrul Casei pionierilor, astfel încît imediat după deschiderea anului școlar să putem începe activitatea cu pionierii. Au fost create cercuri ale mîinilor îndemînatice, de mecanică, de aero-navomodele, de artă aplicată și decorativă, de radiotehnică și telegrafie, de fotografi amatori, cercul micilor naturaliști, cercuri de coregrafie, cor și orchestră, de artă dramatică, de mici turiști, de prietenii cărții, al iubitorilor teatrului de păpuși. Cercurile au fost cunoscute de copii de îndată. Zeci, sute de afișe le aduceau la cunoștință, lor, cadrelor didactice și părinților ce fel de cercuri și activități vor avea loc în anul școlar 1960/1961 la Casa pionierilor din localitatea noastră.

La rîndul ei, secția de învățămînt și cultură a sfatului popular al orașului Pitești a cerut învățătorilor de la clasele a III-a — a IV-a și diriginților claselor a V-a — VII-a să viziteze cu elevii încă în primele zile ale anului școlar Casa pionierilor pentru a o cunoaște, a se apropia de ea. Învățătorii, profesorii au fost, de asemenea, solicitați să ajute ca înscrierile la cercuri să se facă în raport cu înclinațiile, aptitudinile și dorințele copiilor și bineînțeles, cu rezultatele obținute la învățătură în anul școlar trecut. În același timp, cadrele didactice de la Casa pionierilor nu au stat departe de școală. Împărțite pe școli, ele s-au deplasat în toate unitățile casei noastre, spre a cunoaște pe învățători și pe profesorii diriginți și a rezolva împreună cu aceștia o serie de probleme ale activității pionierești.

În elaborarea planurilor de muncă ale secțiilor și cercurilor, conducătorii acestora au ținut seama de sarcinile deosebite care izvorăsc din documentele Congresului al III-lea al P.M.R. privind planul de dezvoltare a economiei naționale pe perioada 1960-1965 și liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă.

Discuțiile cu pionierii, informările politice — atractive, la nivelul de înțelegere al celor mici — concursurile „Drumeții veseli", excursiile și vizitele în fabrici și uzine, pe ogoare, răspîndirea largă a cărții, vizionarea de spectacole și multe alte asemenea activități îndrăgite de copii, stau în atenția celor ce lucrează în instituția noastră și sînt dornici să informeze pe școlari asupra realizărilor poporului nostru, să le dezvolte sentimentul prețuirii înfăptuirilor lui, dragostea față de partidul și patria noastră în plin avînt constructiv.

Cadrele didactice de la Casa pionierilor din Pitești — au pornit cu entuziasm la muncă și în acest an școlar. Experiența lor fructuoasă din anul trecut, îndrumarea atentă și sprijinul pe care îl primim din partea forurilor competente, dorința de a munci mereu mai bine, sînt tot atîtea garanții că anul școlar pe care l-am început de curînd se va sfîrși cu roade bogate.

C. Fulgeanu
directorul Casei pionierilor din Pitești

Jurnal

● *Duminică 16 octombrie va avea loc la Palatul pionierilor din Capitală o întîlnire a școlarilor, membri ai cercurilor micilor naturaliști, cu fruntași ai recoltelor bogate. Cu acest prilej colectiviști fruntași din întreaga țară le vor vorbi pionierilor despre aplicarea cu succes a metodelor agrotehnice înaintate în gospodăriile agricole din țara noastră și despre recoltele record obținute prin folosirea acestor metode.*

● *Pe lîngă clubul întreprinderii miniere „Petre Gheorghe" din Baia Mare funcționează un cerc muzical pentru pionieri și școlari, copii ai muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din întreprindere.*

In prezent este în curs de organizare un cerc de balet la care s-au înscris peste 30 de pionieri și școlari.

● **Numeroase cărți de literatură apărute în ultimele săptămîni în Editura tineretului sînt destinate pionierilor și școlarilor. Printre acestea se numără: „Uimitoarele peripeții ale lui Karik și ale Valiei", de Jan Larri, „Schițe marine" de Jean Bart, „Omulețul de cristal"" de Ioan Ionescu, „Prinț și cerșetor" de Mark Twain.**

● „In inimi cîntă primăvara", astfel se intitulează colecția de coruri pentru tineret, editată recent de Editura muzicală. Colecția, interesantă și necesară școlilor, cuprinde cîntecele: „In inimă rîde primăvara" de Emil Lerescu, „Marșul tineretului" de Laurențiu Profeta, „Frumoasă ne este tinerețea" de Dumitru Bughici, „Tineret muncitor" de Hilda Jerea și „Partidului slavă" de Marin Constantin.

● **Casa de cultură a tineretului din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, din Capitală, organizează în fiecare duminică dimineața spectacole artistice, vizionări de filme, șezători literare, audiții muzicale etc. pentru pionieri și școlari. De curînd, pionierii și școlarii din raion au avut prilejul să se întîlnească la Casa de cultură cu artista emerită Silvia Chicoș și cu redactori ai programelor pentru pionieri de la radioteleviziunea română.**

Jurnal

PUNCTE DE VEDERE

Despre predarea fizicii

Programa de fizică pentru clasa a VIII-a din acest an şcolar prezintă, faţă de programele anilor anteriori modificări importante în ceea ce priveşte succesiunea, sistematizarea şi conţinutul diferitelor capitole. Astfel, pînă în anul trecut, succesiunea capitolelor în programa de fizică pentru clasa a VIII-a era următoarea: cinematica, dinamica şi statica. Acum primul loc îl ocupă statica, urmată de cinematică şi dinamică.

Există argumente puternice care pledează în favoarea succesiunii adoptate în anul acesta de programa de fizică pentru clasa a VIII-a. Predarea în bune condiţiuni a capitolelor de cinematică şi dinamică în clasa a VIII-a impune ca elevii să-şi fi însuşit o sumă de cunoştinţe matematice superioare ca: ecuaţii de gradul doi, noţiuni de trigonometrie etc. Elevii clasei a VIII-a capătă, însă, mare parte din aceste cunoştinţe abia spre sfîrşitul anului. Ecuaţiile de gradul doi, de pildă, se predau la matematică, în clasa a VIII-a, în ultimele ore de algebră. In asemenea condiţii apare deci mai eficace planificarea predării cinematicii şi dinamicii în a doua jumătate a anului şcolar, adică sincronizarea acestor capitole cu predarea noţiunilor matematice pe care le utilizează în mod curent. Un alt argument care pledează pentru alegerea acestei succesiuni este faptul că, începînd studiul mecanicii cu statistica, se păstrează ordinea de dezvoltare a descoperirilor omeneşti în domeniul mecanicii. Statica a fost acea parte din fizică pe care oamenii au cunoscut-o încă din antichitate. Totodată, studiul staticii la începutul mecanicii permite lămurirea pe cale intuitivă a noţiunii de vector, de sumă şi diferenţă vectorială prin verificarea experimentală a regulii paralelogramului cu ajutorul forţelor concurente în echilibru, precum şi a legii compunerii forţelor. De aceea tema „Mărimi scalare şi vectoriale" îşi găseşte mai bine locul la statică decît la cinematică.

Nu este în egală măsură nimerit, după părerea noastră, ca unităţile de măsură pentru masă să fie predate încă din primele patru ore de curs, la introducerea în mecanică, aşa cum prevede, de asemenea, noua programă. Considerăm necesar ca unităţile de măsură pentru masă să se studieze la tema „Legile dinamicii", după ce se precizează noţiunea de masă a unui corp, căci pentru a măsura trebuie mai întîi să definim mărimea pe care o vom măsura şi apoi să vorbim despre unităţile de măsură folosite în acest scop. De altfel, aceasta apare ca o inconsecvenţă însăşi în cadrul programei, căci, în ceea ce priveşte noţiunea de forţă, tema respectivă urmăreşte dezvoltarea firească, pornind de la definirea noţiunii şi trecînd apoi la predarea unităţilor de măsură pentru forţă.

Noua programă de fizică ţine seama de faptul că elevii trebuie să fie pregătiţi în cele mai bune condiţiuni pentru munca productivă. Ea cere ca profesorii de fizică să studieze şi să stăpînească programa de studiul maşinilor cu aplicaţii practice, să cunoască bine activitatea la aceste lucrări şi să colaboreze cu cadrele didactice care predau acest obiect.

In ceea ce priveşte legarea fizicii de practica construirii socialismului, este deosebit de important faptul că noua programă cere să se prezinte, cu prilejul lecţiilor, măreţele obiective ale construcţiei socialiste stabilite de Congresul al III-lea al P.M.R., precum şi uriaşele progrese ale aplicării fizicii în cele mai variate domenii ale tehnicii în Uniunea Sovietică şi în ţara noastră. Tot în problema legării de viaţă a cunoştinţelor de fizică este de reţinut că, în vederea bunei desfăşurări a lecţiilor-excursie, au fost rezervate ore speciale pentru pregătirea acestora şi discutarea observaţiilor făcute de elevi în timpul desfăşurării lor. Consider însă că era mai bine să se indice totodată, pe lîngă experienţele de laborator ce se vor efectua la lecţii, şi tematica excursiilor în întreprinderi industriale.

In ceea ce priveşte lucrările de laborator, nu găsim justificat faptul că în noua programă de fizică se renunţă la întocmirea unor referate de către elevi după efectuarea anumitor lucrări mai complexe. Aceste referate — care cuprindeau, în afară de tabelul de rezultate, principiul pe baza căruia s-a executat lucrarea, descrierea aparatelor cu care au lucrat, a procedeului de lucru, observaţii în legătură cu lucrarea de laborator executată — planificate fără excese care ar duce la supraîncărcare, ar contribui, după părerea noastră, la însuşirea mai temeinică a cunoştinţelor de fizică.

Manualul de fizică pentru clasa a VIII-a, ediţia 1960, este întocmit pe baza programei şcolare care a fost în vigoare în anul şcolar trecut. Acest fapt cere o grijă deosebită din partea profesorului. Reducerea unor teme din manual, indicate de programa de fizică la clasa a VIII-a, este o consecinţă a necesităţii de a se descongestiona materialul cuprins în programele anilor trecuţi şi o măsură de adaptare a volumului de cunoştinţe predat la vîrsta şi posibilităţile de asimilare ale elevilor. Practic, în predare, această reducere trebuie efectuată cu multă atenţie pentru ca ea să nu influenţeze defavorabil asupra înţelegerii integrale a problemelor, asupra succesiunii logice a ideilor.

Prof. Traian Popescu
Şcoala medie „C. I. Parhon"
din Ploeşti

Muzica este tot mai îndrăgită de elevii din şcolile noastre. In fotografie, o lecţie de vioară

MUZICA IN ŞCOALA

Marile noastre orchestre simfonice obişnuiesc, de un timp să deschidă stagiunile de concert în faţa muncitorilor din marile uzine. Am asistat la asemenea concerte. Parcă niciînd membrii orchestrelor n-au cîntat cu mai multă dăruire de sine ca în faţa acestor mulţimi emoţionate, care-i ascultă într-o sală de concert improvizată. In viaţa oamenilor muncii muzica se împleteşte strîns cu tot ceea ce înseamnă bucuria de a trăi în chip nou, socialist.

„Ce păcat că nu am cunoscut mai de mult frumuseţile muzicii, că nu am învăţat de mic s-o înţeleg" — spun cu regret majoritatea celor care formează acest nou auditoriu.

Cei tineri care învaţă astăzi în şcoli nu trebuie să mai încerce acest regret. Există largi posibilităţi ca în şcolile noastre orele de muzică să devină momente de înaltă educaţie artistică, emoţionante, capabile să înnobileze sufletele elevilor.

Se găsesc însă profesori cu o înaltă calificare profesională, veritabili artişti, muzicieni cu experienţă, care ştiu să emoţioneze elevii fie prin exemplul personal (interpretează la pian sau alt instrument o piesă cu virtuozitate), fie prin efectele artistice realizate cu corul şcolii pe care îl dirijează, dar despre care totuşi nu putem spune că fac educaţie prin muzică. Căci realizarea unor momente de artă în cadrul predării muzicii nu trebuie să reprezinte un scop în sine, ci să fie pusă în slujba educării comuniste a elevilor. Muzica trebuie să devină o artă militantă. Numai atunci cînd arta se transformă în instrument de educaţie, cînd generează energii spirituale în scopul ideilor superioare de viaţă, cînd serveşte cauzei construcţiei socialiste, cînd militează pentru înţelegere şi pace între popoare, se poate vorbi de îndeplinirea totală a sarcinilor ce-i revin în şcoală.

Cum putem răspunde acestei nobile sarcini?

In primul rînd renunţînd la acumularea de noţiuni teoretice goale, greoaie pentru copii şi pornind totdeauna numai de la cîntec. Să-i învăţăm pe elevi cît mai multe cîntece. A forma un repertoriu bogat, variat şi pe înţelegerea vîrstei copiilor, iată una din principalele sarcini ale predării muzicii în şcoală. A supune permanent noţiunile teoretice, elementelor practice, iată cum vom stîrni interes faţă de unele probleme mai aride, mai greu de explicat.

Ce cîntece să alegem pentru repertoriul ansamblului coral sau pentru a le preda la ora de muzică? Aici este cheia succesului, pe care profesorul trebuie să o mînuiască cu multă competenţă. In primul rînd, lucrări cu un valoros conţinut de idei, inspirate din actualitate. In al doilea rînd, piese cu multă melodie. Copilul refuză cîntecele artificiale „făcute" în laborator, lipsite de naturaleţe şi cursivitate. Chiar şi obişnuitele solfegii să fie bazate pe melodie. Trebuie să renunţăm definitiv la acele simple înlănţuiri de sunete menite a ilustra birocratic o regulă teoretică. Adevăratul pedagog construieşte solfegii cu valoare artistică, pe care le transmite elevilor cu nuanţe, frazare muzicală expresivă etc, astfel încît să-i emoţioneze. Şi fiindcă insistăm asupra melodiei, principala purtătoare a ideilor şi sentimentelor autorului, nu putem scăpa din vedere „amănuntul" odinioară neglijat: intonaţia populară. Cît mai multe cîntece populare sau compuse în spirit folcloric, iată ce trebuie să înveţe copiii în şcoală. Exemplul unor profesori ca Ion Vidu, Timotei Popovici, Iacob Mureşianu, Gavriil Musicescu, George Dima, creatori patrioţi care au servit cu devotament şi pricepere şcoala românească decenii de-a rîndul, să devină un îndemn pentru generaţia noastră. Să înlăturăm din repertoriul şcolar cîntecele străine de auzul natural al copiilor noştri şi să le insuflăm de timpuriu dragostea pentru cîntecul popular.

Formarea multilaterală a omului de tip nou cere şcolii de azi să împlinească şi alte obiective. Nu se poate învăţa muzica făcînd abstracţie de moştenirea clasică. Cîntecul revoluţionar al clasei muncitoare, repertoriul de aur al muzicii clasice universale, cîntecele înaintaşilor muzicii româneşti, merită să figureze la loc de frunte în repertoriul muzical. Toată această comoară artistică urmează să fie transmisă tinerei generaţii.

Am insistat asupra acestui mod de predare a muzicii în şcoli tocmai fiindcă dorim să se înţeleagă de toţi că sarcina învăţămîntului muzical nu este aceea de a pregăti profesionişti, ci de a făuri suflete, de a deschide gustul elevilor pentru frumos, pentru artă.

Viorel Cosma

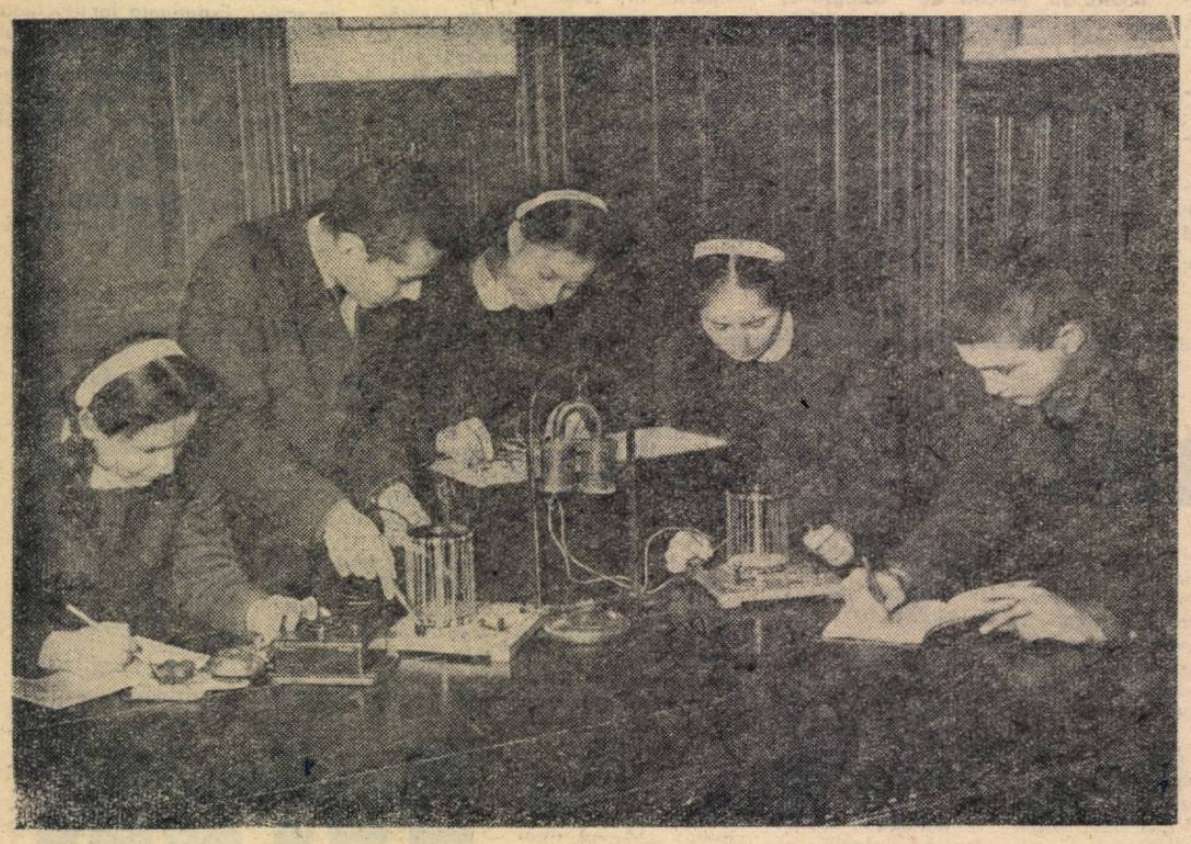

Laboratorul de fizică — locul unor noi şi interesante experienţe ştiinţifice.

Un răspuns

Intr-o scrisoare primită la redacţie un învăţător din raionul Pecica, regiunea Timişoara, ne întreabă dacă poate spune în mod direct elevilor săi că nu există dumnezeu.

Intrebarea ne-a pus pe gînduri. Invăţătorul se îndoieşte că poate vorbi deschis copiilor despre inexistenţa unei forţe supranaturale care ar fi creat lumea. Noi nu ne îndoim însă că învăţătorul în cauză cunoaşte adevărul asupra originii lumii şi legilor după care se guvernează ea.

Răspunzîndu-i trebuie să repetăm de fapt lucruri prea bine ştiute — anume că adevărul asupra lumii şi legilor ei trebuie cunoscut şi de copii, de la cea mai fragedă vîrstă — prezentat desigur pe măsura înţelegerii lor.

Invăţătorul nostru s-a aflat în derută cînd un copil l-a întrebat fără ocol, direct, dacă există sau nu există dumnezeu. Dar el, învăţătorul, are datoria să facă educaţie ateistă, ştiinţifică elevilor săi. In cazul elevului care a pus întrebarea, drumul era deschis pentru aceasta. O dată ce a întrebat, copilul se îndoia, nu era sigur. El se aştepta şi la un răspuns care să nege existenţa lui dumnezeu. Primindu-l, nu ar fi rămas atît de surprins cum am rămas noi cînd am citit scrisoarea învăţătorului.

Da, tovarăşe învăţător. Poţi, trebuie să-i spui elevului adevărul. Dacă prin activitatea instructiv-educativă de pînă acum nu l-ai ajutat încă să înţeleagă lucrul acesta şi el a formulat o astfel de întrebare, trebuie să-i răspunzi fără ocol — nu, nu există dumnezeu. Iţi rămîne însă datoria să-l convingi pe elev. Procesul de învăţămînt îţi dă nenumărate prilejuri pentru aceasta !

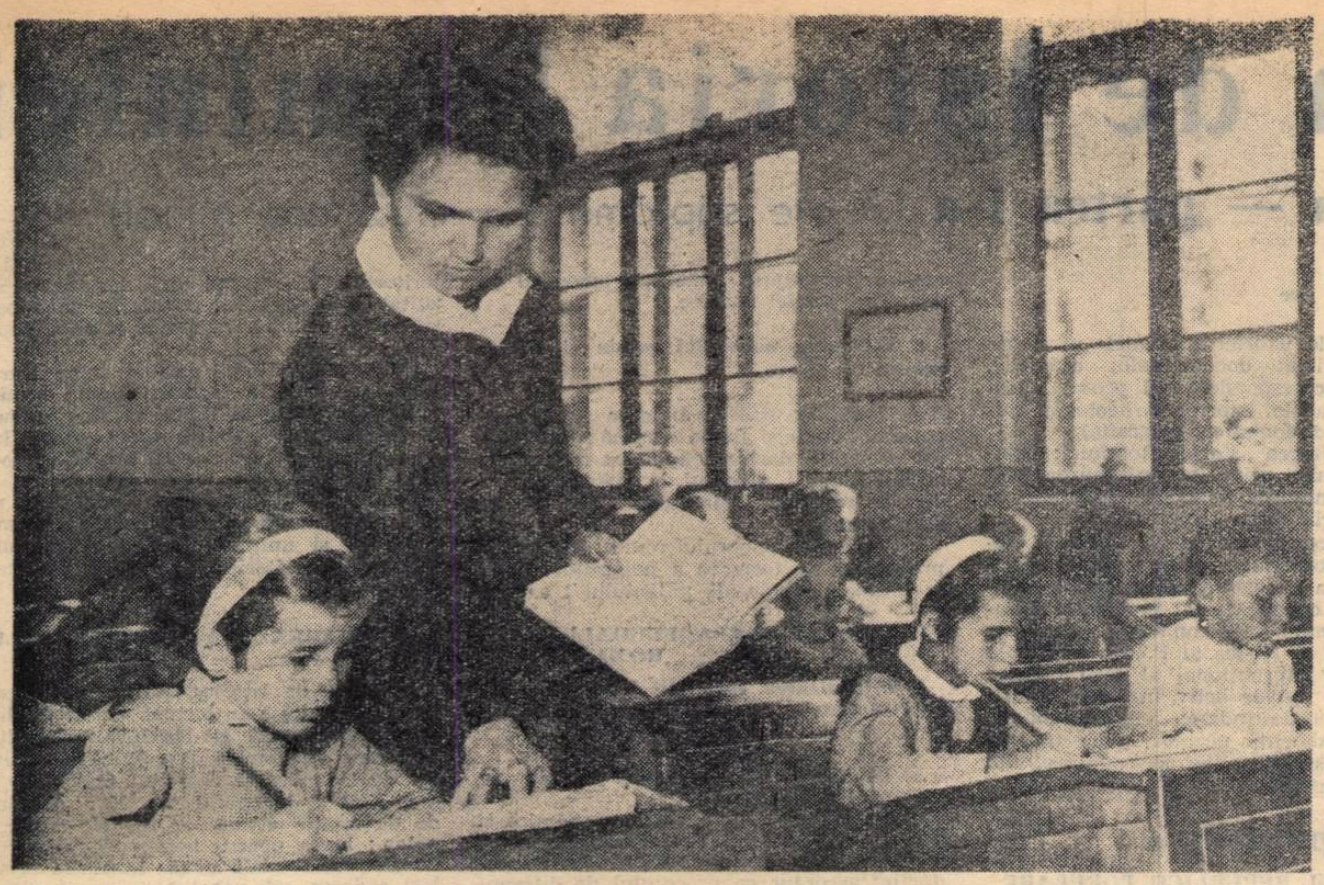

Cu atenție și tact pedagogic, învățătoarea Florica Țugui de la Școala de 7 ani din satul Baba Ana, raionul Mizil, își îndrumă elevii în însușirea corectă a vorbirii și scrierii.

Seara, într-un sat oarecare

Am înnoptat într-un sat — Popești — din părțile Odobeștilor. Toamna, de roade bogată, cu parfum de piersici și tămîioasă, a împlinit străduințele de un an ale sătenilor. Dar, evenimentul care le suscită cel mai mult atenția este legat de cu totul altceva. Toamna anului 1960 a adus în viața satului o nouă înfăptuire — „Școala serală pentru țăranii muncitori".

...Iată-ne în clasă. In bănci săteni de vîrste diferite Profesorul e întrucîtva emoționat. In ultimele bănci se află și alți musafiri (directoarea școlii și cîțiva profesori). Dar mi se pare că emoțiile nu sînt provocate de asistența numeroasă la lecție, ci de lecția însăși. De altfel nu este emoționat numai profesorul. Bănuiesc aceeași neliniște și sub frunțile încruntate în atenție ale elevilor săteni. Descifrez tulburarea luminoasă pe care o are muncitorul atunci cînd probează o mașină nouă, deslușesc neliniștea călătorului pornit pe un drum spre zări necunoscute încă.

Răspunderea profesorului este cu atît mai mare. De măiestria lui depinde dacă se va menține sau nu interesul celor din bănci pentru trecutul omenirii. Imi dau seama cîtă grijă i se cere profesorului. Predă noțiuni absolut noi, vorbește despre evenimente petrecute cu mii de ani în urmă și nu unor elevi obișnuiți, ci unor oameni învățați pînă nu de mult să se preocupe doar de problemele muncii lor pe ogor. Profesorul însă s-a pregătit bine pentru lecție. Expunerea tratează despre trăsăturile esențiale ale comunei primitive. Aceasta este veriga cea mai importantă a lecției. De claritatea expunerii depinde înțelegerea deplină a problemelor atît de complicate pe care le cuprinde. Liniștea desăvîrșită din clasă trădează atenția încordată cu care elevii urmăresc lecția. Profesorul nu se lasă însă furat de farmecul povestirii. Din cînd în cînd se oprește, verifică dacă este pe deplin înțeles, fixează, apoi firul expunerii continuă.

Oameni care în timpul zilei au trudit pe tarlalele gospodăriei, seara devin elevi atenți, sîrguincioși, neobosiți și foarte, foarte serioși. Da, da, acesta e cuvîntul — serioși! Copilăria școlarilor obișnuiți imprimă orelor de clasă un ritm inegal. Pedagogul face eforturi să mențină atenția elevilor, există avîntatele ridicări de mîini și nerăbdătorul „știu eu". Nu. De data aceasta avem de a face cu oameni ponderați, unii din ei cu multă experiență de viață, ceea ce-i determină să nu arunce răspunsurile, ci să și le întregească chibzuit în minte înainte de a le rosti.

La discuțiile care au urmat după lecție s-a subliniat că succesul acesteia a fost determinat de verificarea, chiar în timpul expunerii, a înțelegerii problemelor de către elevi. Intr-adevăr, în condițiile școlii serale efortul de atenție al elevilor — necesar înțelegerii — trebuie dozat cu grijă. Orice abuz se răzbună. De aceea expunerea întreruptă de reveniri, sublinieri și de verificarea înțelegerii este metoda cea mai potrivită. Bineînțeles aplicată cu pricepere. Să emoționeze fără a fi patetică, să determine reținerea în memorie fără a însirui doar date, cifre.

Aș adăuga la succesul lecției un fapt nebăgat în seamă de colegii profesorului nostru, anume ceea ce în psihologia pedagogică se cheamă „motivare". Profesorul a reușit încă de la începutul lecției să „motiveze" necesitatea cunoașterii problemelor respective în modul cel mai convingător și practic. Cunoașterea istoriei îndepărtate, a fenomenelor istorice, a legilor care se ascund sub manifestările acestora ne permite să apreciem mai bine evenimentele actuale, să scrutăm viitorul, să luptăm pentru făurirea mai degrabă a acestui viitor.

Despre problemele pe care le ridică lecția la școala serală sătească se va mai vorbi desigur mult. Este cu atît mai necesar acum, cu cît sîntem la început, fără prea multă experiență.

Emil Burlacu

Insemnări de la lecții

Există în majoritatea lecțiilor pasaje unde pe nesimțite treci la genul oratoric (în sensul cel mai bun al cuvîntului). Din paragrafele programei școlare izbucnește adesea Pasiunea, și atunci profesorul forjează convingerile, călește linia personalității, la cea mai înaltă temperatură.

Nu știu dacă vreun profesor, gîndindu-se la schița lecției ce urmează să o țină, își propune vreodată: „aici voi vorbi cu înflăcărare". Cu toate acestea, există un sîmbure fierbinte în fiecare lecție. In preajma lui, Elocvența prinde aripi, ia înălțime... Apoi tot ea coboară pe nesimțite și începe urcușul didactic, cățărarea inductivă, cu pas mic, din apropiat în apropiat. Pe tablă rămîne schema — Schiță strategică a bătăliei date — și de undeva, din lumea coridoarelor, răzbate recreația. Cîteva minute a fost Zborul. El nu figurează pe tablă și nici în caietul de notițe, dar amintirea lui nu se va pierde.

Da, Zborul are loc în lecțiile noastre și este, printre altele, convingător tocmai pentru că el nu vine ca o acrobație icariană — ci dimpotrivă. Căci nu poți face lecții doar cu pasiunea. Aceasta duce — ca singur vehicul al lecției — la empirism, la dezorganizare, la spulberarea treptelor sale metodice.

Omul care mi-a sugerat aceste considerații făcea o lecție de chimie. A vorbit 30 de minute despre hidrocarburi într-o prelegere-discurs. Vorbea, vorbea... Își rotunjea mîinile — de la catedră — sugerînd o retortă, ciocnea în aer zeci de formule chimice, înlocuind cea mai elementară experiență cu profunzimea oratorică, cu metafore, cu prestidigitații... Și în această teribilă pantomimă, în ciuda mormanului de noțiuni, terenul lecției rămînea perfect viran. Căci brațele îi erau goale. Cărămizile și mortarul erau ipotetice. Nu se legau într-o construcție închegată cu toate că ne arăta înflăcărat — în aer — unde sînt zidurile, unde ușile și ferestrele ei. Vorbea, vorbea...

Mă gîndeam că ora viitoare va începe de la capăt, la diapazon înalt: „ora trecută am vorbit despre... Trecem acum la..." și vîntul va sufla din nou, răsfoind filă de filă.

Își șterge cu demnitate broboanele de sudoare. „Totul e căldura cu care vorbești"...

Nu, tovarășe profesor. Nici gînd. Intră în laborator, șterge de praf eprubetele, pune mîna pe cretă — ca reactiv al întregii lecții. Și peste asta căldură, da...

Directorul școlii medii respective socotea că dacă toți profesorii de chimie din școală ar folosi laboratorul oră de oră, iar trebui opt zile școlare într-o săptămînă.

Laboratorul stă însă trei zile gol... Ei bine, și ce se face la chimie în aceste zile? Puțină oratorie, multă pantomimă și... foarte multă căldură. Oare ajunge? Căci, totuși, e frig la aceste lecții?!...

★

— La ora mea nimeni nu zîmbește, îmi spune cu convingere profesorul de romînă. Țin hățurile strînse... De ce să mi-i urc în cap?

Mi-o spune zîmbind. E un om dinamic, vorbăreț, are haz... In cancelarie. Căci încă pe coridor, în clipa cînd umbra i s-a proiectat pe ușa clasei, se metamorfozează: căutătura devine dură, sprîncenele s-au închis. Pășește de-a lungul băncilor spre catedră și vocea fără modulații acordă scurt repaos! Stați jos! Privește clasa. Schițează careva vreun zîmbet? Nu. Liniștea e deplină. — X! Ce lecție avem pentru astăzi? Stai jos! — Y!... Mda. — Z! Habar n-aveți. Apoi, apăsat, dur, concluziv: nici titlul nu-l știți. Și rectifică un cuvînt. Era la plural.

Explică lecția nouă, egal, sigur, nu rău. Dar privirea îngheață, vocea e uscată ca de pe o bandă de magnetofon, schema pe tablă se completează parcă bătută în cuie.

Trec 30 de minute și clopoțelul sparge zăbrelele de gheață ale lecției... de literatură.

Firește, nu pledăm pentru hlizeală. Lecția, ca orișice proces de muncă pretinde sobrietate. Dar calota glacială ce învelește catedra, scrîșnitul voit inamical sînt străine școlii.

E o lecție de literatură nouă. Profesorul vorbește despre eroii literaturii realist-socialiste. Despre căldura inimii lor, despre noblețea lor sufletească și umanismul lor statornic. Silabele cad însă ca grindina și parcă e frig. Și doar în bănci sînt adolescenți a căror plămadă sufletească trebuie făurită asemenea eroilor literaturii despre care e vorba.

E o greșală? Față de obiect în orice caz. Față de elevi pare ceva mai mult. Inimile lor sînt sărăcite. Parcă s-ar delapida din bucuria vieții...

P. Scarlat

Curaj

Difuzoarele comunei Gălbinași din raionul Brănești, regiunea București, anunțau cu insistență zilele trecute izbucnirea unui incendiu. Dintr-o neglijență, bunurile unuia din colectiviști luaseră foc și flăcările amenințau gospodăriile vecine.

Se aștepta sosirea pompierilor de la București. Dar pînă atunci, trebuiau luate primele măsuri pentru stingerea flăcărilor. Greu însă, căci toți colectiviștii erau la cîmp.

In Școala de 7 ani din comună s-a dat, de asemenea, alarma. Pionierii și școlarii s-au simțit chemați la datorie. In grabă și-au luat gălețile, tîrnăcoapele și toate cele necesare și au alergat într-un suflet la locul incendiului. Pompa de incendiu, mînuită cu pricepere de copii, a intrat în funcțiune și prin eforturi susținute, școlarii au reușit să localizeze focul.

Locuitorii comunei au numai cuvinte de laudă pentru fapta plină de curaj a acestor copii.

In toată atitudinea lor, școala, firește, își are partea ei de contribuție. Munca educativă a dat roade.

Prof. I. Predan

Sub lupă

„Mamifer nevertebrat"

Se împlinesc 5 ani de cînd în pașnica încăpere a muzeului de științe naturale din școală poposise un lup. Bineînțeles, împăiat. Și, pentru că nu își găsea locul în vitrine, alături de bufnițe și iepuri, fu instalat pe o măsuță în mijlocul muzeului. Masiv, zbîrlit și parcă alergînd cu colții la vedere, temutul carnivor — devenit în mod fatal prin împăiere ierbivor — aștepta, cum s-ar zice (și de data asta se potrivea), cu limba scoasă orele de zoologie. Dealtminteri nici nu-i era dat să aștepte prea mult, pentru că în programă erau 2 ore săptămînal de zoologie la clasa a VI-a, iar la școală erau nu mai puțin de 5 clase a VI-a. Pe atunci, îmi amintesc prea bine, această piesă animală cu numărul de inventar 1.463 era mîndria micilor zoologi.

La început copiii îl mîngîiau pe ceafă, pe spinare, apoi, văzîndu-l perfect domesticit, au devenit mai îndrăzneți. Cîțiva îi numărară colții, alții, mai puțin curajoși, îi încercară soliditatea cozii, în sfîrșit, nu puțini, — profitînd de neatenția profesorului — se arătară curioși să cunoască mai îndeaproape tainele împăierii. Un briceag bine mînuit le deschise calea spre mărunțaiele de zegras... N-aș putea expune la zi progresele făcute de curioșii noștri de-a lungul anilor și de-a latul lupului, dar niște hîrtii pe care le am în față mărturisesc de la sine neobișnuita metamorfoză a fiorosului vertebrat.

Sînt niște mici extemporale cu tema: Descrieți piesa nr. 1463 din muzeul școlii noastre.

Iată-le în ordine cronologică.

1956 (un an după aducerea lupului la muzeu): „Piesa pe care o vedem este un mamifer, desigur — vertebrat, cu foarte puțin păr la ceafă și fără coadă. N-aș putea spune cu ce s-o fi hrănind. In stomacul său se poate vedea nițică iarbă de mare, niște cuie și chiar o mănușă. In orice caz un asemenea animal nu se găsește în manual".

1957 (a mai trecut un an): „Lipsit aproape cu desăvîrșire de fulgi, păr sau solzi, fără dinți, cu două picioare și cu o cușcă toracică foarte dezvoltată de o parte și de alta a vertebrelor dorsale, animalul pare totuși să fie o pasăre. Eticheta lipsește. N-am găsit așa ceva în atlasul zoologic".

1958... „Luînd în considerare șira spinării foarte lungă, terminată cu un craniu turtit — ce nu poate fi de pasăre deoarece nu are cioc — socotesc că avem în față o formă neobișnuită de șarpe. N-am mai văzut ceva asemănător în alte muzee... !!

1959... „E un animal nevertebrat, fără a fi, însă, o moluscă, deoarece prezintă

uncle cartilagii. Nu cred să mai existe așa ceva în fauna țării".

1960... Din acest an n-am nici o hîrtie. Nici n-ar fi cu putință. Intr-un eventual extemporal nu s-ar mai scrie, ca altădată: „nu există în manual, în atlase, în alte muzee sau în fauna țării", ci doar atît: „nu mai există". Punct.

In schimb am văzut o altă hîrtie. A noului profesor de științe naturale. Suna așa:

... „Și deoarece piesa cu nr. 1463 reprezentînd, potrivit inventarului, un lup împăiat a fost, după toate probabilitățile, distrusă de șobolani, care au ros-o în întregime, inclusiv eticheta și o parte din postament, vă rugăm să ne trimiteți de urgență o echipă de deratizare..."

Echipa a venit dar n-a găsit nici un rozător. Doar unul împăiat în vitrină.

Profesorul cel nou a căzut pe gînduri:

„Vasăzică nu sînt șobolani. Atunci cine a putut să distrugă o piesă de muzeu? Cine? Spune și dumneata că ești mai vechi în școală"...

Noul profesor se mai frămîntă și azi și n-a renunțat la gîndul să cheme o altă echipă de deratizare. Mai conștiincioasă. Eu tac, căci mi-e rușine să-i spun adevărul. Și poate nici nu m-ar crede. Nici nu e de crezut, de altfel: elevii n-ar fi putut face una ca asta. Se știe. Dar-mite în timpul orelor, în prezența profesorului.

Nici eu n-aș crede asta, dar... am hîrtiile în mînă: 1956, 957, 58, 59... Bine, le rup... Poftim! Dar așa ceva n-aș vrea să se mai întîmple... Auzi! Un mamifer nevertebrat?!

Mircea Sîntimbreanu

Programa de Istoria Romîniei

pentru clasa a XI-a — partea I-a (3 ore săptămînal — 102 ore anual)

Introducere — 2 ore

a) Obiectul istoriei Romîniei: studierea procesului istoric de formare a poporului şi a limbii romîne; cunoaşterea trecutului de luptă şi muncă al poporului nostru, continuitatea şi unitatea poporului romîn pe teritoriul patriei; rolul determinant al maselor populare în dezvoltarea societăţii omeneşti pe teritoriul Republicii Populare Romîne; rolul personalităţii în istoria patriei noastre ; lupta eroică dusă de clasa muncitoare sub conducerea P.C.R. împotriva exploatării, împotriva fascismului, pentru construirea unei societăţi noi, socialiste ; marile transformări economice, politice şi sociale petrecute în ţara noastră după 23 August 1944.

b) Materialismul istoric — concepţie ştiinţifică asupra dezvoltării societăţii omeneşti — baza studiului istoriei patriei noastre.

c) Izvoarele istoriei Romîniei: urme de viaţă materială; documentele; cronicile, memoriile, corespondenţa şi presa; legendele şi baladele istorice (arheologia, numismatica, diplomatica, epigrafia).

d) Periodizarea istoriei Romîniei: orînduirea comunei primitive; orînduirea sclavagistă; orînduirea feudală; orînduirea capitalistă; orînduirea socialistă.

e) Desăvîrşirea construirii societăţii socialiste şi construirea comunismului sarcină istorică a întregului nostru popor muncitor; rolul conducător al Partidului Muncitoresc Romîn. Insemnătatea istorică a Congresului al III-lea al P.M.R. Creşterea prestigiului internaţional al ţării noastre — Romînia factor activ în lupta pentru pace, pentru destinderea internaţională, pentru coexistenţă paşnică. Victoria inevitabilă a socialismului şi comunismului în lumea întreagă.

Orînduirea comunei primitive

ORÎNDUIREA COMUNEI PRIMITIVE PE TERITORIUL REPUBLICII POPULARE ROMINE (PINĂ IN SEC. I I.E.N.) — 2 ore

1. Comuna primitivă pe teritoriul ţării noastre — 1 oră

a) Clasicii marxism-leninismului despre orînduirea comunei primitive; trăsăturile orînduirii comunei primitive pe teritoriul ţării noastre.

b) Vechimea şi continuitatea vieţii omeneşti pe teritoriul Republicii Populare Romîne; periodizarea orînduirii comunei primitive pe teritoriul patriei noastre.

c) Apariţia şi consolidarea societăţii primitive (paleoliticul şi mesoliticul — pînă la 4000 î.e.n): datele arheologice; nomadismul; dezvoltarea graiului articulat; unelte şi arme; folosirea focului; hrana, îmbrăcămintea şi locuinţele; începutul organizării gentilice (ginta matriarhală).

d) Dezvoltarea societăţii primitive pe teritoriul patriei noastre în neolitic (4000 î.e.n — 1700 î.e.n.): datele arheologice; începuturile agriculturii — trecerea la viaţa sedentară; prima mare diviziune socială a muncii pe teritoriul patriei noastre; meşteşugurile casnice (torsul, prelucrarea lemnului, ceramica); aşezările omeneşti; ginta patriarhală; consolidarea organizării tribale; primele manifestări religioase; arta primitivă.

e) Importanţa studierii epocii pietrei.

2. Dezvoltarea societăţii primitive în epoca metalelor; geto-dacii şi civilizaţia lor — 1 oră

a) Periodizarea şi trăsăturile epocii metalelor pe teritoriul Republicii Populare Romîne (bronzul — 1700 î.e.n. — 800 î.e.n.; fierul — de la 800 — sec. I î.e.n.); datele arheologice; dezvoltarea forţelor de producţie; a doua mare diviziune socială a muncii; progresele agriculturii, meşteşugurilor şi schimbului; cele mai vechi populaţii cunoscute pe teritoriul patriei noastre (tracii, geto-dacii); cristalizarea triburilor geto-dacice.

b) Civilizaţia geto-dacilor: ocupaţiile, aşezările şi locuinţele lor; legăturile geto-dacilor cu tracii sudici, cu oraşele — state sclavagiste greceşti şi cu sciţii; influenţele reciproce; progresele culturii fierului în Dacia; dezvoltarea forţelor de producţie şi a schimbului; organizarea socială a geto-dacilor; apariţia diferenţierii sociale, descompunerea comunei primitive pe teritoriul patriei noastre; apariţa uniunilor de triburi în Dacia; uniunile de triburi în timpul lui Dromichete; democraţia militară; luptele împotriva macedonenilor. Engels despre traci.

Orînduirea sclavagistă

ORÎNDUIREA SCLAVAGISTĂ ÎN DACIA (SEC. I I.E.N. — SFIRŞITUL SEC. III E.N.) — 2 ore.

1. Formarea statului dac. Cucerirea Daciei de către romani — 1 oră

a) Clasicii marxism-leninismului despre apariţia proprietăţii private, a claselor sociale şi a statului. Trăsăturile orînduirii sclavagiste pe teritoriul ţării noastre.

b) Germenele de stat din timpul lui Burebista cu tendinţa de a se transforma într-un stat sclavagist începător.

Statul sclavagist începător dac din timpul lui Decebal ; accentuarea diferenţierii sociale (clasele sociale, sclavia în Dacia preromană — caracterul ei patriarhal) ; întinderea statului sclavagist dac în timpul lui Decebal ; organizarea militară a geto-dacilor; religia lor; construcţiile dacice (civile, militare şi religioase); folosirea scrierii.

c) Cucerirea Daciei de către romani. Cauzele şi caracterul războaielor daco-romane. Luptele din timpul lui Domiţian; însemnătatea tratatului din anul 89; organizarea apărării Daciei de către Decebal. Cucerirea Daciei; Imperiul Roman în timpul lui Traian ; primul război dacic (cauzele şi rezultatele lui); al doilea război dacic; eroismul poporului dac în luptele pentru apărarea patriei; cauzele înfrîngerii dacilor; transformarea unei mari părţi din Dacia în provincie romană.

2) Dacia în timpul stăpînirii romane — 1 oră

a) Hotarele Daciei romane; situaţia populaţiei băştinaşe; continuitatea dacilor; colonizarea romană în Dacia.

b) Dezvoltarea social-economică : dezvoltarea economiei sclavagiste în Dacia romană (agricultura, meşteşugurile, mineritul, comerţul); principalele oraşe şi drumuri; construcţiile romane; clasele sociale; ascuţirea luptei de clasă (formele şi însemnătatea ei în slăbirea orînduirii sclavagiste în Dacia).

c) Organizarea administrativă a Daciei romane; armata romană în Dacia — instrument important al stăpînirii sclavagiste romane.

Cultura romană în Dacia; răspîndirea limbii şi scrierii latine ; procesul de romanizare în Dacia. Situaţia teritoriilor neocupate de romani. Influenţa romană în afara provinciei.

d) Retragerea stăpînirii romane din Dacia ; împletirea luptei de clasă cu atacurile dacilor liberi (carpii şi costobocii) şi ale popoarelor migratoare împotriva stăpînirii romane; retragerea aureliană — expresie a procesului descompunerii orînduirii sclavagiste şi a decăderii imperiului sclavagist roman; apariţia colonatului în Dacia.

e) Continuitatea daco-romanilor în Dacia ; însemnătatea ei pentru dezvoltarea istorică a poporului nostru.

f) Caracterul şi însemnătatea istorică a stăpînirii romane în Dacia.

Orînduirea feudală

I. PERIOADA DE TRECERE LA FEUDALISM (SEC. IV — SEC. X E.N.) — 3 ore.

1. Dacia în timpul migraţiunii popoarelor — 1 oră.

a) Situaţia daco-romanilor la începutul marii migraţii : elementul romanic de la Dunărea de Jos după retragerea aureliană; situaţia social-economică din Dacia; descomounerea societăţii sclavagiste în Dacia — dispariţia treptată a relaţiilor de producţie sclavagiste; trecerea la feudalism pe teritoriul patriei noastre.

b) Primele popoare migratoare (popoarele germanice şi turanice); relaţiile lor cu populaţia băştinaşă; influenţa limitată a primelor popoare migratoare asupra dacoromanilor.

c) Continuitatea legăturilor cu romanitatea balcanică ; influenţa romano-bizantină în nordul Dunării (caracterul şi însemnătatea ei); răspîndirea creştinismului în Dacia.

d) Pătrunderea slavilor în sec. VI-VIII pe teritoriul patriei noastre şi în Peninsula Balcanică; dislocarea masei romanice de răsărit; asimilarea slavilor de către dacoromani; premisele orînduirii feudale pe teritoriul pătriei noastre.

e) Ultimele popoare migratoare : bulgarii, ungurii, pecenegii şi cumanii.

f) Urmările marii migratii asupra procesului dezvoltării societăţii omeneşti pe teritoriul patriei noastre.

2. Formarea poporului romîn şi limbii romîne — 2 ore.

a) Condiţiile istorice în care s-a format poporul romîn şi limba romînă ; dezvoltarea societăţii dacice, stăpînirea romană în nordul Dunării, procesul de contopire între daci şi romani, asimilarea slavilor de daco-romani.

b) Formarea poporului romîn; încheierea procesului de formare a poporului romîn în ultimele secole ale mileniului I e.n. pe teritoriul de astăzi al ţării noastre, ca rezultat al romanizării populaţiei daco-moesice şi al asimilării slavilor şi altor populaţii.

c) Formarea limbii romîne: romanizarea Daciei ca bază a formării limbii romîne (caracterul latin al limbii romîne oglindit în gramatică şi lexic); influenţa slavă (îmbogăţirea limbii noastre cu termeni de origine slavonă).

d) Caracterul romanic al poporului romîn şi al limbii romîne; importanţa continuităţii şi unităţii istorice a poporului romîn pe teritoriul Republicii Populare Romîne.

II. CRISTALIZAREA FEUDALISMULUI ŞI FORMAREA STATELOR FEUDALE ROMINEŞTI (SEC. X-XIV) — 4 ore.

1. Cristalizarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre în sec. X-XIV — 1 oră.

a) Periodizarea orînduirii feudale pe teritoriul patriei noastre.

b) Dezvoltarea vieţii social-economice şi politice pe teritoriul patriei noastre în secolele X-XIV. Dezvoltarea forţelor de producţie; accentuarea procesului de diferenţiere socială. Cristalizarea relaţiilor de producţie feudale pe teritoriul patriei noastre. Primele formaţiuni politice romîneşti — cnezatele şi voievodatele din Transilvania, Dobrogea, cîmpia munteană şi Moldova.

c) Cristalizarea feudalismului la popoarele vecine. Stăpînirea bizantină în Dobrogea. Influenţa statului feudal kievean. Statul feudal romîno-bulgar şi influenţa lui în nordul Dunării.

2. Formarea şi dezvoltarea voievodatului Transilvaniei în sec. X-XIV — 1 oră.

a) Inceputul cuceririi cnezatelor şi voievodatelor romîneşti din Transilvania de către statul feudal timpuriu maghiar la începutul sec .XI; lupta eroică a poporului romîn din Transilvania pentru apărarea libertăţii sale.

b) Constituirea voievodatului Transilvaniei. Colonizarea secuilor şi a saşilor. Întărirea procesului de feudalizare în Transilvania. Accentuarea tendinţei de autonomie a voievodatului Transilvaniei. Cavalerii teutoni; scopul colonizării lor în Transilvania.

c) Năvălirea tătarilor şi urmările ei pe teritoriul patriei noastre.

3. Formarea statelor feudale independente — Ţara Romînească şi Moldova — 2 ore.

a) Condiţiile istorice interne şi internaţionale în care s-au format statele feudale Ţara Romînească şi Moldova : dezvoltarea social-economică şi politică a romînilor de la sudul şi răsăritul Carpaţilor în sec. XIII şi începutul sec. XIV; tendinţa de dominaţie a statelor feudale ungar şi polon ; lupta pentru independenţă a conducătorilor feudali locali; atacurile tătarilor; căderea sub vasalitate ungară a teritoriilor romîneşti din sud-estul Carpaţilor.

b) Formarea statului feudal independent Ţara Romînească : unificarea cnezatelor şi voievodatelor din sudul Carpaţilor (Basarab I — mare voievod al Ţării Romîneşti); cucerirea independenţei Ţării Romîneşti (victoria de la Posada); consolidarea Ţării Romîneşti după întemeiere.

c) Formarea statului feudal independent Moldova : împletirea luptei romînilor din răsăritul şi apusul Carpaţilor împotriva tătarilor cu expediţiile militare organizate de regatul feudal ungar; constituirea voievodatului Moldovei; dominaţia feudală ungară în Moldova; cucerirea independenţei Moldovei (împletirea luptei feudalilor moldoveni şi maramureşeni împotriva dominaţiei statului feudal ungar : Bogdan I) ; consolidarea Moldovei după întemeiere.

d) Caracterul intern al procesului de formare a Ţării Romîneşti şi a Moldovei; rolul hotărîtor al forţelor populare locale; lupta comună a moldovenilor, transilvănenilor şi muntenilor împotriva pericolului tătar şi împotriva dominaţiei feudale ungare; caracterul antiştiinţific şi reacţionar al teoriilor burgheze despre formarea Ţării Romîneşti şi a Moldovei.

e) Însemnătatea istorică a întemeierii celor trei ţări feudale romîneşti.

III. DEZVOLTAREA FEUDALISMULUI PE TERITORIUL ROMINIEI (SFIRŞITUL SEC. XIV — MIJL. SECOLULUI XVIII) — 15 ore.

1. Dezvoltarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre la sfirşitul sec. XIV şi în sec. XV (viaţa social-economică; consolidarea instituţiilor feudale) — 1 oră.

a) Dezvoltarea economică : dezvoltarea forţelor de producţie ; renta feudală — lege fundamentală a feudalismului; dezvoltarea tîrgurilor şi oraşelor feudale; dezvoltarea schimbului; moneda; drumurile; lărgirea treptată a legăturilor economice dintre cele trei ţări romîne; legăturile comerciale cu alte ţări; particularităţile dezvoltării economiei feudale în cele trei ţări romîne.

b) Viaţa socială : caracterul unitar al organizării sociale feudale şi consolidarea relaţiilor de producţie în cele trei ţări romîne; clasele sociale; accentuarea exploatării feudale (adîncirea procesului de şerbire a ţărănimii); întărirea clasei feudalilor ; consolidarea feudalismului ; ascuţirea luptei de clasă.

c) Consolidarea statului feudal în cele trei ţări romîne: organizarea politică a Ţării Romîneşti şi a Moldovei ; formaţiunile politice romîneşti din Transilvania (cnezatele din Haţeg şi Banat; Ţara Făgăraşului; voievodatul Maramureşului); scaunele săseşti şi secuieşti; rolul statului feudal şi al bisericii în consolidarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre.

2. Inceputul luptei de apărare împotriva invaziei turceşti: politica externă dusă de Mircea cel Bătrîn şi Alexandru cel Bun — 1 oră.

a) Situaţia internaţională a celor trei ţări romîne la sfîrşitul sec. XIV şi în prima jumătate a sec. XV.

b) Politica externă. Întărirea legăturilor politice dintre cele trei ţări romîne. Relaţiile cu Ungaria, Polonia, Lituania, Rusia, Imperiul Bizantin şi statele slave din sudul Dunării. Inceputul luptelor de apărare împotriva turcilor sub conducerea lui Mircea cel Bătrîn; însemnătatea victoriei de la Rovine; rolul hotărîtor al forţelor populare în apărarea independenţei ; tratatul de alianţă cu Ungaria şi participarea Ţărilor Romîne la Cruciada de la Nicopole. Ajutorul acordat de moldoveni poporului polon împotriva cotropirii teutone.

c) Luptele feudale interne şi slăbirea puterii centrale; fărîmiţarea feudală; amestecul străin în Ţara Romînească şi Moldova; accentuarea presiunii turcesti asupra celor trei ţări romîne si Ungariei; începutul regimului tributar în Ţara Romînească şi Moldova ; caracterul său.

3. Răscoala populară de la Bobîlna — 1 oră.

a) Mişcările sociale premergătoare răscoalei de la Bobîlna.

b) Cauzele răscoalei (înrăutăţirea situaţiei maselor ţărăneşti şi orăşeneşti ca urmare a întăririi exploatării feudale şi a dominaţiei bisericii catolice); influenţa războiului ţărănesc husit.

c) Forţele sociale participante; desfăşurarea răscoalei: lupta comună a ţăranilor iobagi romîni şi unguri; uniunea privilegiaţilor („Unio trium nationum", caracterul său reacţionar şi de clasă); înăbuşirea răscoalei.

d) Însemnătatea şi urmările răscoalei de la Bobîlna.

4. Lupta pentru independenţă la mijlocul sec. XV — 1 oră.

a) Lupta pentru independenţă sub conducerea lui Ioan de Hunedoara. Organizarea luptei comune antiotomane a romînilor, ungurilor şi sîrbilor; primele victorii împotriva turcilor; cruciada de la Varna; căderea Constantinopolului; victoria de la Belgrad; rolul hotărîtor al maselor în cucerirea victoriilor antiotomane; Ioan de Hunedoara — Voievod al Transilvaniei, protector al Moldovei şi Ţării Romîneşti, guvernator şi regent al Ungariei; dezvoltarea legăturilor politice dintre cele trei ţări romîne în condiţiile luptei comune împotriva cotropirii turceşti. Lupta împotriva marii nobilimi. Continuarea politicii antiotomane în timpul lui Matei Corvin.

b) Consolidarea Ţării Romîneşti şi lupta pentru independenţă în timpul lui Vlad Ţepeş. Tendinţa de centralizare a statului; legăturile cu Ştefan cel Mare şi Matei Corvin; războiul antiotoman condus de Vlad Ţepeş; eroismul maselor populare; trădarea marii boierimi; însemnătatea şi urmările războiului; prima menţiune documentară a oraşului Bucureşti. Situaţia Ţării Romîneşti după Vlad Ţepeş.

5. Dezvoltarea Moldovei în timpul lui Ştefan cel Mare — 2 ore.

a) Situaţia internaţională a celor trei ţări romîne în a doua jumătate a sec. XV.

b) Consolidarea Moldovei în a doua jumătate a sec. XV : principalele transformări social-economice; înscăunarea lui Ştefan; baza socială a domniei lui Ştefan cel Mare; lupta împotriva marii boierimi pentru consolidarea puterii de stat ; conflictul cu regatul feudal maghiar (lupta de la Baia); posesiunile Moldovei în Transilvania în timpul lui Ştefan cel Mare.

c) Politica externă a Moldovei în timpul lui Ştefan cel Mare; relaţiile cu ţările străine; importanţa luptei lui Ştefan pentru crearea frontului comun antiotoman ;

(Continuare în pag. 7)

(Urmare din pag. 6)

dezvoltarea legăturilor dintre cele trei țări române pe de o parte și cu țările vecine pe de altă parte.

d) Războaiele de apărare conduse de Ștefan cel Mare : politica de atragere a Țării Românești în lupta antiotomană (opoziția marii boierimi); victoria de la Lipnic; însemnătatea victoriei de la Vaslui; marea invazie turcească în anul 1476 și eșecul ei; colaborarea militară dintre moldoveni și transilvăneni; rolul hotărîtor al maselor populare în apărarea independenței Moldovei; Marx despre luptele antiotomane ale moldovenilor în timpul lui Ștefan cel Mare; refacerea țării; strîngerea legăturilor cu Polonia și Ungaria; pierderea Chiliei și Cetății Albe; tendința marii boierimi spre încheierea păcii cu turcii; condițiile și însemnătatea păcii din anul 1487.

e) Consolidarea situației internaționale a Moldovei și a puterii centrale în condițiile războaielor victorioase pentru independență; dezvoltarea legăturilor cu Rusia; înfrîngerea agresiunii feudalilor polonezi și lituani; apogeul domniei lui Ștefan cel Mare; însemnătatea domniei lui Ștefan cel Mare.

6. **Dezvoltarea Transilvaniei în sec. XVI; războiul țărănesc condus de Gheorghe Doja** — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică a Transilvaniei la sfîrșitul sec. XV : agricultura; mineritul; meșteșugurile; orașele; comerțul; creșterea puterii economice și politice a marii nobilimi maghiare și accentuarea exploatării maselor; diferențierea socială la orașe ; ascuțirea contradicțiilor de clasă.

b) Războiul țărănesc condus de Gheorghe Doja : cauzele și izbucnirea războiului țărănesc; desfășurarea lui în Transilvania; forțele sociale participante; lupta comună a iobagilor români și unguri și a sărăcimii orașelor; programul răsculaților; cauzele înfrîngerii lor; urmările războiului țărănesc; legarea țăranilor de glie; Engels despre războiul țărănesc condus de Gheorghe Doja; însemnătatea războiului țărănesc condus de Gheorghe Doja.

c) Dezvoltarea politică a Transilvaniei în sec XVI : slăbirea regatului feudal ungar; căderea lui sub stăpînire turcească ; independența Transilvaniei față de Ungaria (1542—1867) ; Transilvania — principat autonom, tributar turcilor; strîngerea legăturilor cu Țara Românească și Moldova; lupta dintre Imperiul Otoman și Imperiul Romano-German pentru stăpînirea Transilvaniei (intervențiile domnilor moldoveni și munteni).

d) Dezvoltarea economică a Transilvaniei după războiul țărănesc; înăsprirea exploatării; răscoalele țărănești; influența Reformei.

7. **Dezvoltarea Țării Românești și Moldovei în sec. XVI; lupta împotriva jugului otoman** — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică a Țării Românești și Moldovei în sec. XVI. Întărirea economiei feudale; ridicarea noilor orașe; dezvoltarea legăturilor economice dintre cele trei țări române în condițiile încercuirii turcești. Creșterea tributului; începutul monopolului turcesc; intensificarea exploatării feudale (fiscalitatea; accentuarea procesului de deposedare și aservire a țărănimii; marile domenii feudale; legarea țăranilor de glie); ascuțirea luptei de clasă : împletirea luptei de clasă cu lupta împotriva jugului otoman.

b) Dezvoltarea politică: creșterea puterii politice a boierimii ; slăbirea autorității domnești; pătrunderea unor demnitari greci în rîndurile boierimii române; organizarea militară în sec. XVI; strîngerea legăturilor politice dintre cele trei țări române în sec. XVI; regimul capitulațiilor, caracterul său; legăturile cu țările vecine.

c) Lupta pentru independență sub conducerea lui Radu de la Afumați, Petru Rareș și Ioan Vodă cel Cumplit ; rolul maselor populare în lupta antiotomană; alianța cu cazacii; poziția trădătoare de clasă a unei părți a marii boierimi; însemnătatea luptelor pentru înlăturarea jugului turcesc.

8. **Țările române în timpul lui Mihai Viteazul** — 2 ore.

LUPTA PENTRU INDEPENDENȚĂ IN TIMPUL LUI MIHAI VITEAZUL — 1 oră.

a) Situația internațională la sfîrșitul secolului XVI : lupta popoarelor balcanice împotriva jugului turcesc; coaliția europeană antiotomană; rolul țărilor române în lupta popoarelor europene împotriva cotropirii turcești.

b) Începutul domniei lui Mihai Viteazul; puterea marii boierimi; puterea domnească — exponentă a intereselor marilor feudali; situația grea a maselor.

c) Războiul de eliberare de sub jugul turcesc; organizarea armatei (rolul trupelor de lefegii) ; alianța antiotomană cu Moldova și Transilvania; răscoala antiotomană; înfrîngerea tătarilor; incursiunile în sudul Dunării; sprijinirea luptei de eliberare a popoarelor balcanice; însemnătatea victoriei de la Călugăreni; tratatul de alianță cu Transilvania ; alungarea turcilor (victoria de la Giurgiu); răsunetul și însemnătatea victoriei Țării Românești în războiul împotriva jugului otoman.

d) Refacerea și consolidarea Țării Românești după cucerirea independenței.

UNIREA ȚĂRILOR ROMÂNE SUB CONDUCEREA LUI MIHAI VITEAZUL — 1 oră.

a) Consolidarea situației internaționale a Țării Românești după victoriile împotriva turcilor; legăturile cu Germania și Rusia; necesitatea continuării luptei comune antiotomane a celor trei țări române.

b) Unirea celor trei țări române; cucerirea Transilvaniei (victoria de la Șelimbăr); alipirea Moldovei; Mihai Viteazul — domn al celor trei țări românești; guvernarea lui Mihai Viteazul; importanța unirii celor trei țări române sub conducerea lui Mihai Viteazul.

c) Politica socială a lui Mihai Viteazul „legătura" lui Mihai — desăvîrșirea procesului de șerbie a țăranilor, întărirea puterii marii boierimi ; politica socială în Transilvania și Moldova; frămîntările sociale.

d) Destrămarea sistemului politic creat de Mihai Viteazul; factorii care au împiedicat formarea unui stat unitar feudal român.

e) Însemnătatea domniei lui Mihai Viteazul.

9. **Dezvoltarea culturii în cele trei țări române de la începuturile ei pînă la sfîrșitul secolului XVI** — 1 oră.

a) Istoriografia în limba slavonă (analele; cronica lui Ștefan cel Mare); literatura religioasă; scrieri cu caracter popular.

b) Arta veche românească: baza ei populară ; arhitectura religioasă și militară ; stilul moldovenesc ; înflorirea picturii ; miniaturile ; broderia.

c) Dezvoltarea culturii feudale în sec. XVI : masele populare — creatoare ale bazei materiale a dezvoltării culturii; folosirea crescîndă a limbii române în scrieri; apariția și răspîndirea tiparului în cele trei țări române; răspîndirea umanismului; influența Reformei în țările române; activitatea lui Coresi; istoriografia; arta românească în sec. XVI. Oglindirea luptei de clasă în dezvoltarea culturii.

10. **Dezvoltarea țărilor române în prima jumătate a sec. XVII (pînă la 1660)** — 1 oră.

a) Situația internațională la începutul sec. XVII ; destrămarea alianței europene antiotomane; creșterea influenței polone și germane.

b) Dezvoltarea social-economică: creșterea relativă a producției de mărfuri și a comerțului; dezvoltarea atelierelor meșteșugărești în Țara Românească și Moldova; întărirea breslelor; mineritul; atelierele manufacturiere din Transilvania; formarea pieței interne; înrăutățirea situației maselor; forme ale luptei de clasă.

c) Dezvoltarea politică a celor trei țări române : continuarea războiului antiotoman și a politicii de unificare a celor trei țări române — trăsătura caracteristică a istoriei țărilor noastre în sec. XVII ; dominația otomană asupra celor trei țări române în condițiile menținerii autonomiei lor; domnii mai însemnați din prima jumătate a sec. XVII; frămîntările politice din Transilvania; conflictele dintre boieri; consolidarea puterii domnești în timpul lui Matei Basarab, Vasile Lupu și Gheorghe Racoți I; conflictele dintre Moldova și Țara Românească; lupta comună a celor trei țări române împotriva turcilor, sub conducerea lui Gheorghe Racoți al II-lea; legăturile cu țările străine; tratatul încheiat de Gheorghe Ștefan cu Rusia. Gabriel Bethlen și ideea Daciei protestante.

11. **Dezvoltarea țărilor române în a doua jumătate a sec. XVII și la începutul secolului XVIII** — 1 oră.

a) Situația internațională a țărilor române în a doua jumătate a secolului XVII; campaniile turcești în Europa Centrală și în Polonia; expansiunea Austriei în sud-estul Europei; ridicarea Rusiei; începutul decăderii Imperiului otoman.

b) Dezvoltarea social-economică : agricultura (extinderea arăturilor); dezvoltarea meșteșugurilor; creșterea comerțului cu cereale și vite; lărgirea schimbului între oraș și sat; dezvoltarea legăturilor economice între cele trei țări române; monopolul și jaful turcesc — piedică importantă în calea dezvoltării economice a țărilor noastre; clasele sociale; accentuarea exploatării; ascuțirea luptei de clasă (fuga țăranilor la oraș; lupta pentru eliberarea din iobăgie; răscoalele).

c) Dezvoltarea politică. Luptele dintre grupările boierești; criza politică din Transilvania (slăbirea puterii centrale); domniile mai însemnate din cele trei țări române. Întărirea politicii antiotomane la sfîrșitul sec. XVII și începutul sec. XVIII; strîngerea legăturilor cu Austria și Rusia în timpul lui Șerban Cantacuzino și Constantin Brîncoveanu; alianța lui Dimitrie Cantemir cu Rusia; războiul cu turcii; sfîrșitul domniilor pămîntene.

d) Cucerirea Transilvaniei de către Habsburgi; reorganizarea constituțională a Transilvaniei (diploma leopoldină); unirea cu Roma (caracterul și consecințele ei); accentuarea asupririi maselor în condițiile jugului feudal habsburgic; lupta de eliberare de sub jugul habsburgic (rezistența înverșunată a populației din Transilvania împotriva jugului habsburgic; participarea iobagilor români la războiul curuților condus de Francisc Racoți).

12. **Dezvoltarea țărilor române în prima jumătate a secolului XVIII** — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică : dezvoltarea producției și a pieței interne; rolul de frînă al relațiilor de producție feudale; manufacturile de stat în Transilvania și Banat; dezvoltarea comerțului și a circulației monetare; lărgirea economiei de marfă-bani; dezvoltarea orașelor; caracterul mercantilist al politicii economice habsburgice în Transilvania și Banat ; legăturile economice dintre cele trei țări române; colonizarea șvabilor; întărirea monopolului și jafului turcesc în condițiile regimului turco-fanariot; înăsprirea fiscalității; creșterea obligațiilor țărănimii; munca salariată (situația grea a lucrătorilor din mine și manufacturi).

b) Dezvoltarea politică : știrbirea autonomiei Țării Românești și Moldovei în condițiile regimului turco-fanariot; domniile fanariote; desființarea armatei naționale; ocupația austriacă în Oltenia și Banat; absolutismul habsburgic în Transilvania în timpul Mariei Tereza; regimentele grănicerești; lupta împotriva jugului străin în cele trei țări române (caracterul și însemnătatea ei).

13. **Dezvoltarea culturii în cele trei țări române în sec. XVII-XVIII** — 1 oră.

a) Introducerea limbii române în instituțiile de stat, în biserică și în cultură; răspîndirea tiparului în cele trei țări române (sprijinul lui Petru Movilă); pravilele în limba română.

b) Dezvoltarea învățămîntului în cele trei țări române; influența umanismului; accentuarea treptată a caracterului științific al învățămîntului.

c) Literatura religioasă; principalele scrieri religioase în limba română.

d) Literatura istorică : trăsăturile și însemnătatea istoriografiei românești din sec. XVII-XVIII; concepția politică a marilor cronicari ; marii cronicari moldoveni și munteni (Grigore Ureche, Miron Costin, Ioan Neculce, Radu Popescu, Constantin Cantacuzino stolnicul).

e) Însemnătatea operei științifice a lui Nicolae Milescu și Dimitrie Cantemir; rolul lui Dimitrie Cantemir în dezvoltarea culturii românești și străine.

f) Școala ardeleană ; afirmarea culturii românești în lupta cu tendințele de maghiarizare; principalii reprezentanți ai școlii ardelene (Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Ion Budai Deleanu); rolul istoric al școlii ardelene în dezvoltarea culturii burgheze românești și în formarea conștiinței naționale.

g) Dezvoltarea artelor în cele trei țări române : înflorirea arhitecturii laice și religioase (principalele monumente, stilul brîncovenesc; barocul în Transilvania); pictura; arta populară.

h) Caracterul de clasă și însemnătatea culturii românești din sec. XVII-XVIII.

IV. DESCOMPUNEREA FEUDALISMULUI ȘI FORMAREA RELAȚIILOR CAPITALISTE IN ȚĂRILE ROMÂNE (MIJLOCUL SEC. XVIII — MIJLOCUL SEC. XIX) — 7 ore.

1. **Dezvoltarea țărilor române de la mijlocul sec. al XVIII-lea pînă la începutul sec. al XIX-lea** — 2 ore.

a) Lenin despre trăsăturile principale ale gospodăriei bazate pe clacă.

b) Dezvoltarea social-economică în cele trei țări române : creșterea elementelor capitaliste în economia Transilvaniei; apariția industriei mecanice. Reformele lui Constantin Mavrocordat; dezvoltarea producției și comerțului; începutul descompunerii breslelor; dezvoltarea manufacturilor; apariția muncii salariate și începutul formării burgheziei în Țara Românească și Moldova; întărirea legăturii economice cu Transilvania și țările străine.

c) Clasele sociale și ascuțirea luptei de clasă ; mișcările țăranilor și lucrătorilor ; principalele răscoale pînă la 1784.

d) Dezvoltarea politică; reorganizarea statului feudal (reformele lui Alexandru Ipsilanti; Codicele de legi).

e) Întărirea luptei pentru independență : răscoalele din Balcani; importanța războaielor ruso-turce pentru slăbirea jugului otoman; însemnătatea păcii de la Kuciuk-Kainargi; participarea voluntarilor români la războaiele ruso-turce; Bucovina sub ocupație austriacă.

2. **Răscoala populară condusă de Horia, Cloșca și Crișan** — 1 oră.

a) Situația social-economică și politică din Transilvania în preajma răscoalei ; cauzele răscoalei; pregătirea ei.

b) Desfășurarea răscoalei : lupta comună a iobagilor români și unguri; ultimatumul lui Horia; armistițiile cu nobilii; intervenția armatei imperiale și înăbușirea răscoalei.

c) Însemnătatea marii răscoale populare conduse de Horia, Cloșca și Crișan.

d) Urmările răscoalei : intensificarea luptelor politice în Transilvania; mișcarea națională a burgheziei române (Supplex libellus Valachorum); reformele burgheze din prima jumătate a sec. XIX (adîncirea crizei feudalismului și întărirea relațiilor capitaliste).

3. **Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu** — 1 oră.

a) Cauzele răscoalei : asuprirea socială și națională; nemulțumirile orășenilor împotriva privilegiilor economice și politice ale boierimii; ciocnirile din sînul boierimii ; influența mișcărilor revoluționare din Europa răsăriteană : Eteria. Caracterul antifeudal și antiotoman al răscoalei de la 1821.

b) Desfășurarea răscoalei : forțele sociale participante; programul răscoalei (proclamația de la Padeș); ridicarea maselor din Oltenia; rolul pandurilor în răscoală; sosirea la București; încercările boierilor de a înăbuși răscoala; proclamațiile lui Tudor către țară; mișcarea eteristă în țările române; uneltirile reacțiunii interne și internaționale; dezbinarea forțelor revoluționare; intervenția turcilor; uciderea lui Tudor Vladimirescu; cauzele înfrîngerii răscoalei; Tudor Vladimirescu — exponent al poporului răsculat.

c) Marx despre răscoala condusă de Tudor Vladimirescu; însemnătatea, învățămintele și urmările marii răscoale populare conduse de Tudor Vladimirescu; ecoul răscoalei în Transilvania și Moldova; constituția cărvunarilor (caracterul ei progresist); convenția de la Akkerman.

4. **Dezvoltarea Țării Românești și Moldovei între anii 1828 — 1848** — 2 ore.

a) Întărirea luptei de eliberare națională a popoarelor balcanice; războiul ruso-turc din anii 1828—1829; prevederile păcii de la Adrianopole (importanța ei pentru dezvoltarea Țării Românești și Moldovei); administrația provizorie rusească (Pavel Kiseleff).

b) Regulamentele organice; principalele prevederi social-economice și politice ; Marx despre Regulamentul organic; însemnătatea Regulamentelor organice pentru dezvoltarea Țării Românești și Moldovei.

c) Dezvoltarea social-economică în epoca regulamentară; dezvoltarea forțelor de producție; creșterea producției de mărfuri și a comerțului; desființarea sistemului breslelor; lărgirea pieței interne ; creșterea circulației monetare ; dezvoltarea porturilor și orașelor; căile de comunicație; dezvoltarea legăturilor economice cu Transilvania ; relațiile economice cu țările străine; menținerea relațiilor feudale în agricultură; clasele sociale; privilegiile boierimii ; accentuarea exploatării țăranilor în condițiile regimului regulamentar (goana după supra-muncă — expresie a procesului acumulării primitive a capitalului); creșterea numărului și întărirea exploatării lucrătorilor din manufacturi; întărirea burgheziei; intensificarea luptei împotriva privilegiilor economice și politice ale boierimii; diferențierea boierimii.

d) Dezvoltarea politică : reorganizarea politică, administrativă și juridică a statului feudal; crearea armatei naționale; începutul regimului reprezentativ; întărirea puterii politice a boierimii în perioada regulamentului organic; domniile regulamentare.

5. **Dezvoltarea culturii în cele trei țări române între 1828—1848** — 1 oră.

a) Începutul culturii naționale în Țara Românească și Moldova (rolul însemnat al lui Gheorghe Lazăr și Gheorghe Asachi); organizarea învățămîntului.

b) Formarea ideologiei burgheze — expresie a procesului de formare a relațiilor de producție capitaliste și a luptei împotriva jugului feudal și a jugului străin în cele trei țări române ; ideea unirii; societățile cultural-politice.

c) Apariția concepțiilor înaintate în studiul istoriei patriei — N. Bălcescu și M. Kogălniceanu (Magazinul istoric pentru Dacia).

d) Dezvoltarea culturii naționale în cele trei țări române: literatura, știința, arta, presa; principalii reprezentanți (V. Alecsandri, A. Russo, C. Negruzzi, V. Cîrlova, Gr. Alexandrescu, C. Boliac, E. Murgu, Gh. Barit, A. Mureșanu).

INFORMAȚII

Pentru organizarea unui muzeu pedagogic pe lîngă Institutul de științe pedagogice din R. P. R.

Pe linia completării și desăvîrșirii instituțiilor de educație și învățămînt din țara noastră, Ministerul Învățămîntului și Culturii a hotărît înființarea unui Muzeu pedagogic pe lîngă Institutul de științe pedagogice.

Muzeul pedagogic va aduna, va păstra, va studia și va expune în mod organizat materiale care să scoată în evidență trecutul progresist în domeniul educației și învățămîntului din țara noastră, precum și materiale care reflectă realizările școlii și pedagogiei în anii puterii populare.

În Muzeu vor fi deci prezentate : documente, cărți vechi, manuale, rechizite școlare, material didactic, mobilier școlar, machete și fotografii de clădiri școlare, portrete etc.

Asemenea materiale se găsesc răspîndite în diferite școli și alte instituții din țară și în posesia unor persoane care au lucrat în învățămînt.

Institutul de științe pedagogice face apel călduros la persoanele care posedă sau cunosc astfel de materiale să-i comunice pe adresa strada Sfinții Apostoli nr. 14, raionul Lenin, București, scurte descrieri, locul unde se găsesc și modalitatea de procurare a lor pentru ca să se poată lua măsurile necesare de reproducere, fotografiere, acceptare de donații, eventual cumpărare etc.

★

Institutul de științe pedagogice roagă secțiile de învățămînt și cultură regionale și raionale, instituțiile școlare, cadrele didactice și orice alți deținători de fonduri istorice tradiționale în domeniul învățămîntului, legislației școlare și creației pedagogice din R.P.R., să comunice Institutului titlul și felul materialului documentar netipărit ce posedă și condițiile în care ar putea fi cedat sau pus la dispoziție în vederea fotocopierii și microfilmării. Aceste materiale sînt necesare îmbogățirii fondului arhivei științifice care a luat ființă în cadrul Institutului de științe pedagogice din București, str. Sfinții Apostoli nr. 14, raionul Lenin.

Din școala sovietică

O programă a muncii educative

Articol scris pentru Gazeta învățămîntului

Ceea ce caracterizează în special etapa nouă în dezvoltarea școlii sovietice este faptul că locul central în sistemul muncii educative îl ocupă acum educația elevilor prin muncă. Aceasta se realizează în cadrul lecțiilor practice pentru formarea deprinderilor de muncă și în procesul educației în afara orelor de curs.

Începînd din primele clase elevii participă activ în munca de autodeservire, a cărei organizare se bazează pe specificul lor de vîrstă. Școlarii de vîrstă mică fac ordine în clasă și în curtea școlii, sînt de serviciu la bufete și cantine școlare, repară cărțile și materialul didactic din bibliotecă. Elevii din clasele V—VIII sînt atrași spre munca obștească în cadrul școlii sau în afara de ea. Ei participă la înfrumusețarea satului sau orașului natal, îngrijesc parcurile și grădinile publice, plantează pomi pe străzi. În multe școli din Moscova este o adevărată întrecere pentru ca fiecare elev să planteze atîția pomi cîți ani are el. Va trece cîtva timp și în jurul școlilor, în sate și orașe, vor fremăta copacii din grădinile și parcurile plantate de mîinile elevilor. Elevii din clasele superioare (IX—XI) participă la activitatea de producție în uzine și fabrici, în colhozuri și sovhozuri. Cu mîinile, ei creează numeroase valori materiale.

În procesul diferitelor activități școlarii sovietici sînt pregătiți din punct de vedere psihic și practic pentru muncă, li se dezvoltă interesul și dragostea de muncă, deprinderea de a munci în folosul obștesc. La Congresul cadrelor didactice din R.S.F.S.R., care a avut loc în mai 1960, s-a remarcat că la elevii școlilor sovietice a crescut mult simțul de răspundere față de muncă, că ei au îndrăgit munca fizică. Majoritatea dintre ei aleg, după terminarea școlii, drumul muncii productive. Din ce în ce mai rar se întîlnesc în rîndul tinerilor sovietici oameni care se eschivează de la munca fizică, oameni fără tragere de inimă.

Antrenarea în proporție de masă a elevilor în activitatea productivă formează la ei deosebite calități morale. Absolvenții școlilor sovietice se caracterizează acum printr-o perfectă disciplină și un înalt spirit de organizare. Ei știu să trăiască și să muncească în colectiv, îi ajută în muncă pe tovarășii lor. Nivelul comportării generale a elevilor sovietici a crescut mult. Ei au o atitudine de adînc respect față de cei mai în vîrstă, îndeplinesc în mod conștient normele socialiste ale vieții cetățenești.

În multe școli sovietice s-au introdus, chiar din primele clase lecțiile facultative de bună purtare. La aceste lecții elevii capătă, pe baza unor exemple vii, noțiuni de etică socialistă. Educația morală nu se face astfel numai prin discuții, referate și sfaturi. Oricît de frumoase ar fi cuvintele, ele nu se compară cu influența pe care o are munca și experiența vieții în educație. Aspectul moral al elevilor din școala sovietică se formează acum, în primul rînd, prin munca în colectiv. Munca devine o bază materială solidă în procesul formării concepției despre lume și morale a omului nou — omul societății comuniste. În consecință, educația în școala sovietică se desfășoară numai pe baza unor exemple concrete.

Profesorii din școala sovietică acordă o mare atenție educației social-politice a tineretului școlar. Cu ajutorul organizațiilor pionierești și de Comsomol ei dezvoltă la elevi spiritul de inițiativă în activitatea obștească. În cadrul lecțiilor și în afară de clasă elevilor li se prezintă pe larg evenimentele politice, lupta forțelor progresiste pentru pace și democrație. Profesorii din școala sovietică au întîmpinat cu adîncă satisfacție propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației române la a XV-a sesiune a O.N.U. cu privire la includerea pe ordinea de zi a acestei sesiuni a problemei: „Măsuri cu privire la educația tineretului în spiritul păcii, înțelegerii și respectului reciproc între popoare". Această propunere este foarte importantă și fără îndoială ea va găsi sprijin viu la toți oamenii cinstiți de pe globul pămîntesc. Acum nu există altă problemă mai importantă decît lupta pentru pace. În ceea ce privește școala sovietică ea se străduiește consecvent să educe tînăra generație în spiritul păcii, al luptei împotriva atițătorilor la război, pentru eliberarea popoarelor de asuprirea colonială.

În ultimul timp școala sovietică desfășoară o activitate mai intensă pe linia educației fizice și estetice a copiilor și tineretului. Fără o asemenea educație nu este de conceput dezvoltarea multilaterală a omului. Problemele educației fizice și estetice nu pot fi rezolvate pe deplin numai în cadrul lecțiilor. În domeniul artei și sportului cele mai bune școli sovietice acordă multă atenție organizării muncii extrașcolare. Crearea diferitelor cercuri artistice și colectivelor sportive, organizarea întrecerilor sportive și a manifestărilor artistice de amatori — toate acestea sînt forme importante și necesare în educația tineretului școlar.

Mulți delegați la Congresul cadrelor didactice din R.S.F.S.R. au subliniat în discursurile lor posibilitățile ce există pentru continua îmbunătățire a muncii educative în școli. Congresul cadrelor didactice a arătat necesitatea de a introduce în practica școlii o programă a muncii educative. Fără această programă este foarte greu de a asigura un sistem de educație școlarilor. Primele experiențe în aplicarea programei de muncă educativă au arătat că ea ușurează organizarea educației elevilor, ajută la asigurarea continuității în munca educativă.

Trecerea Uniunii Sovietice într-o nouă etapă a dezvoltării sale cere îmbunătățirea și perfecționarea continuă a sistemului de educare a tinerei generații. Școala sovietică educă la copii și tineret calități, trăsături ale caracterului, deprinderi și obișnuințe care n-au existat și nu puteau exista la oamenii din epocile precedente. În educarea acestor calități și trăsături ale caracterului un ajutor esențial îl dă profesorilor, educatorilor și părinților programa muncii educative.

În anul școlar 1960 — 1961 „Programa model a muncii educative" s-a introdus experimental în toate școlile din R.S.F.S.R. La realizarea ei pășesc de asemenea și alte școli din diferite republici unionale ale U.R.S.S. Primele rezultate dovedesc, de pe acum, că această programă va ajuta în mare măsură la ridicarea calității muncii de educație a tinerei generații în școlile din Uniunea Sovietică.

Nicolai I. Boldîrev

șeful sectorului bazele pedagogiei din Institutul de teoria și istoria pedagogiei al Academiei științelor pedagogice din R.S.F.S.R.

Nenumărate școli sovietice sînt dotate cu aparatura științifică cea mai modernă. Iată doi viitori cercetători ai cosmosului în observatorul astronomic al unei școli sătești.

DEZARMAREA problemă vitală

În cursul acestei săptămîni, la cea de a XV-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. au continuat lucrările ședinței plenare cu ultimele discuții politice generale. Dezbaterile au fost urmărite cu un deosebit interes de opinia publică mondială, care, ca și pînă acum, se alătură inițiativelor constructive, menite să asigure pacea și progresul omenirii, pe care le iau țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, în cadrul celei mai importante sesiuni din viața Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Ca niciodată în trecut, la actuala sesiune a Adunării Generale le O.N.U. delegația S.U.A. a avut de luptat serios pentru a-și susține punctele de vedere, căci tot mai puțini sînt aceia care dau crezare numeroaselor și sforăitoarelor ei discursuri — vorbe și numai vorbe — despre pretinsa dorință de pace a guvernului S.U.A., despre viața prezentată în roz a „popoarelor libere", despre „sprijinul" dat de imperialiști popoarelor din colonii să „progreseze" etc. Zi de zi s-au zbătut reprezentanții S.U.A. la sesiunea Adunării Generale să distragă atenția opiniei publice de la problemele vitale ale omenirii, aruncînd în discuție fel de fel de „probleme" inexistente în fapt. Cîte manevre de culise și presiuni n-au trebuit să fie întreprinse pentru ca mașina imperialistă de vot să dea rezultate, astfel încît problemele de importanță covîrșitoare, cum este aceea a dezarmării, să nu fie discutate și rezolvate în cadrul dezbaterilor generale ale Adunării. Lucrurile s-au întîmplat împotriva oricărei rațiuni, a oricărei logici. Pe ordinea de zi a Adunării Generale nu a încăput problema dezarmării. Nu a încăput, deoarece pe ordinea de zi figurează alte 79 de probleme — spuneau delegații americani. După părerea Departamentului de Stat al S.U.A. și a Pentagonului și deci a tuturor acoliților care ridică mîna să voteze alături de S.U.A. — inclusiv marioneta ciankaișistă — aceasta este o problemă de a cărei rezolvare trebuie să se ocupe un comitet al Adunării și nu Adunarea Generală.

Dar, problema dezarmării nu este nici a 80-a, nici a 40-a, nici a 10-a problemă. Ea este problema numărul unu a lumii, ea este problema vitală a omenirii în momentul de față și trebuie discutată cu răspundere în forul cel mai înalt.

Demascînd subterfugiile și manevrele adepților cursei înarmărilor, ai intensificării războiului rece, N. S. Hrușciov, în cuvîntarea sa de marți, spunea: „Reprezentanții puterilor occidentale nu găsesc timp pentru a discuta problema dezarmării, dar nu-și precupețesc timpul pentru a menține încordarea internațională, pentru a împiedica normalizarea relațiilor dintre state. Prin acțiunile lor, ei creează o situație care nu ar permite nici în viitor să se ajungă la o înțelegere cu privire la dezarmare. Guvernul S.U.A. continuă să promoveze politica lui Dulles „pe marginea războiului". Însă de pe orice margine, după cum se știe, este ușor să luneci și atunci se poate dezlănțui un război mondial care ar aduce omenirii suferințe nemăsurate".

În schimb S.U.A. depun toate eforturile pentru a concentra atenția O.N.U. asupra altor „probleme" care nu fac decît să învenineze atmosfera internațională, cum ar fi „problema ungară", „problema tibetană" și alte asemenea „probleme" care — culmea — și-au găsit locul pe ordinea de zi a Adunării Generale. „Este însă limpede pentru oricine, a spus N. S. Hrușciov, că prin ridicarea acestor probleme nu se urmărește destinderea încordării internaționale ci, dimpotrivă, ele ascund semințele discordiei, dușmăniei, agravează în mod artificial atmosfera internațională. În felul acesta anumite cercuri vor să continue războiul rece".

Votul mecanic din Adunarea Generală a hotărît transmiterea discutării problemei dezarmării în sarcina comitetului nr. 1, pentru a diminua însemnătatea discutării acestei probleme. În discuția pe care a avut-o cu unii corespondenți de presă în seara zilei de 11 octombrie, conducătorul statului sovietic nu s-a arătat totuși pesimist în problema realizării pe viitor a dezarmării. „Dacă popoarele — a spus tovarășul N. S. Hrușciov — își vor ridica glasul și vor determina guvernele să înceapă dezarmarea nu în vorbe, ci în realitate, nu va fi război. Dacă popoarele nu vor exercita presiuni, guvernele occidentale nu vor începe dezarmarea".

Cu toate uneltirile provocatoare, forțele păcii continuă lupta. „Noi — a declarat N. S. Hrușciov corespondenților de presă după anunțarea rezultatului votării — nu vom precupeți eforturile, vom lupta pentru pace și vom demasca pe atițătorii la război".

Împotriva votului rușinos pe care guvernele occidentale și acoliții lor l-au dat de fapt tărăgănării tratativelor, menținerii cursei înarmărilor și războiului rece, popoarele așteaptă ca O.N.U. — acum la actuala sesiune a Adunării Generale, sau la o altă sesiune — eventual cea propusă de N. S. Hrușciov pentru martie-aprilie — să discute și să rezolve urgenta, importanta și vitala problemă a dezarmării generale și complete.

Universitatea prieteniei popoarelor de la Moscova este o dovadă puternică a dorinței de pace și prietenie cu toate popoarele pe care o nutresc popoarele sovietice. Primul cuvînt rusesc învățat de studenții nigerieni ai acestei universități: pace.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta Învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 583 — vineri 21 octombrie 1960 — 8 pagini 25 bani

ÎNDRUMAREA tinerelor cadre

Cei mai mulți au trecut cu succes examenul începutului de început. Noii învățători și profesori s-au prezentat la posturi, au făcut cunoștință cu viitorii tovarăși de muncă școlară și, învingînd inerentele emoții ale unui asemenea examen, au ținut lecții, au stat de vorbă cu elevii în orele de diriginție, au pus cele dintîi note în catalog.

În răstimpul celor cîteva săptămîni care au trecut de la deschiderea cursurilor s-au familiarizat cu atmosfera școlii, cu elevii, cu problemele concrete ale muncii, ale propriei activități, confruntînd zi de zi cunoștințele căpătate din cărți cu experiența proprie, visul făurit în anii studenției cu realitatea. De fapt, de-abia aceasta înseamnă adevăratul început al muncii care va trebui să dea contur caracterelor, să ascută mințile, să formeze pe cei ce vor prelua mîine tablourile de comandă ale uzinelor automatizate, activitatea pe magnificile șantiere ale construcțiilor, pe întinderile nesfîrșite ale ogoarelor înfrățite.

...Începutul unei munci care, o știm cu toții, implică o mare răspundere.

Fără îndoială, tinerii învățători și profesori vin bine pregătiți în școală. Dar viața scoate mereu la lumină fapte și situații noi, iscă zi de zi noi probleme. Și tot ea este aceea care nu scuză greșelile — fie ele datorate stîngăciilor caracteristice începutului — fiindcă nu admite, nu poate admite, rebuturile în munca instructiv-educativă. Cine alții, dacă nu învățătorii și profesorii cu experiența muncii pedagogice, cu experiență de viață îi vor putea ajuta mai bine pe tinerii ce și-au luat de curînd posturile în primire, să găsească cele mai juste căi, cele mai bune soluții în activitatea instructiv-educativă?

În școală tînărul absolvent al facultății, al școlii sau institutului pedagogic, din teama de a nu fi socotit slab pregătit, dintr-un oarecare sentiment de jenă, se sfiește să solicite ajutorul celor mai vîrstnici. În fața planului de lecție stă poate singur și chibzuiește: E bine să folosesc în cazul cutare metoda cutare? Cu ce material didactic pot să ilustrez cel mai bine această lecție? Dar alături de noii învățători și profesori sînt cadrele cu experiență, comuniștii, întregul colectiv al școlii, care știe ce probleme se pun de fapt în fața unui tînăr învățător sau profesor și are datoria să se apropie de ei cu înțelegere și bunăvoință, oferindu-le sprijinul și ajutorul ca să-și poată duce la bun sfîrșit sarcinile.

Bună este orientarea colectivelor de conducere din școli care trasează cadrelor didactice cu experiență sarcina de a se ocupa de învățătorii și profesorii tineri.

Un tînăr învățător din regiunea Iași ne scrie cît de mult a fost ajutat în muncă de directorul școlii la care a fost repartizat. Exigent față de profesori, avînd o înaltă conștiință a datoriei, directorul este cunoscut pentru rezultatele bune ale școlii pe care o conduce. El manifestă o grijă deosebită pentru cadre, căutînd să cunoască munca învățătorilor și profesorilor nou veniți în școală, particularitățile specifice ale fiecăruia dintre ei. „Din ziua în care m-am prezentat la post, și aceasta a fost mult înainte de deschiderea cursurilor — ne scrie noul învățător — tovarășul director s-a interesat de condițiile mele de trai și de muncă, m-a ajutat să rezolv unele din problemele mai grele legate de acestea, astfel încît să-mi pot desfășura nestingherit activitatea. N-am să uit cu cîtă atenție m-a ascultat atunci cînd mi-a cerut părerea în unele probleme ale școlii noastre, ale învățămîntului, cînd m-a rugat să-i arăt ce-mi propun să realizez cu elevii mei, ce preocupări am pentru ridicarea nivelului profesional, cultural, ideologic. Recomandările pe care mi le-a făcut la încheierea discuției — și această discuție nu a fost unica — m-au ajutat să văd căile cele mai bune pentru înfăptuirea planurilor mele, a sarcinilor trasate de școală.

— Asistențele la lecții — spunea cu prilejul unei consfătuiri un director de școală — îl ajută pe conducătorul școlii să cunoască mai bine tinerele cadre sub aspectul pregătirii lor profesionale și politice, să-și întregească părerile cu privire la acestea. De asemenea, îl ajută să afle greutățile pe care le întîmpină noii învățători și profesori în activitatea la catedră, să-i poată ajuta la vreme și acolo unde trebuie. Caut să dau convorbirilor ce au loc de obicei după aceste asistențe un caracter cît mai constructiv, mai mobilizator. De aceea, în timpul lor îi las pe noii învățători sau profesori să simtă dorința mea sinceră de a-i ajuta. Observațiile prea aspre — spunea pe bună dreptate directorul — pot distruge încrederea tinerilor în forțele proprii.

Pentru a contribui la educarea comunistă a tinerilor învățători și profesori, la încadrarea lor în colectiv, mulți directori de școli au grijă ca fiecare din aceștia să primească o sarcină — bine-înțeles o sarcină stabilită în raport cu priceperea, pregătirea, înclinațiile și dorințele celor în cauză.

Rezultate bune în îndrumarea cadrelor tinere obțin sub îndrumarea organizațiilor de partid, și multe organizații sindicale din școli. Ele îi ajută pe noii învățători și profesori să-și rezolve la vreme problemele legate de încadrare, de găsirea locuinței etc., îi atrag în consfătuirile de producție, în activitatea sindicală din școală, dîndu-le sarcini și ajutîndu-i să crească.

Deosebit de folositoare pentru munca învățătorilor și profesorilor tineri — ca de altfel pentru munca tuturor cadrelor didactice — este studierea sistematică a învățăturii marxist-leniniste. Nesecat izvor de învățăminte, aceasta este o permanentă călăuză în acțiune. Tinerele cadre didactice s-au încadrat încă de la începutul anului școlar în cercurile de învățămînt ideologic organizate pentru învățători, profesori, educatoare, avînd astfel posibilitatea să studieze temeinic și sistematic știința marxist-leninistă. Și dacă munca lor va fi sprijinită de propagandiști, directori, de responsabilii grupelor sindicale, de secretarii organizațiilor U.T.M. din care fac parte — eforturile depuse în însușirea cunoștințelor politico-ideologice nu vor fi zadarnice.

Anul acesta, peste 2.000 de proaspăt absolvenți ai institutelor de învățători, ai facultăților au fost încadrați la catedră. Dacă în toate școlile ei sînt primiți cu căldură, sînt tratați cu grijă tovărășească, fiecare din ei va avea posibilitatea să progreseze într-un timp scurt. Din aceasta, școala nu va avea decît de cîștigat.

Alături, deci, pas cu pas, de tinerii învățători și profesori. Înțelegere și bunăvoință față de ei și în același timp, multă exigență. În atitudinea oamenilor școlii față de noii învățători și profesori să se vadă grija celor care doresc ca tineretul patriei noastre să fie bine pregătit, ca procesul instructiv-educativ să fie în fiecare clasă, în fiecare lecție la nivelul cerințelor mari ce stau acum în fața învățămîntului.

În preajma Congresului Sindicatelor

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la cel de al IV-lea Congres al Sindicatelor, eveniment deosebit de important în viața mișcării noastre sindicale. El va dezbate raportul Consiliului Central cu privire la activitatea sindicatelor de la ultimul Congres al Sindicatelor și pînă în prezent, va analiza și aprecia contribuția pe care au adus-o sindicatele, ca ajutoare de nădejde și credincioase ale partidului, la opera de construire a socialismului în scumpa noastră patrie. În același timp, Congresul va concretiza sarcinile ce revin sindicatelor în lumina hotărîrilor celui de al III-lea Congres al P.M.R.

O dată cu înaintarea noastră pe drumul socialismului cresc continuu rolul și sarcinile sindicatelor în viața țării, se ridică neîncetat nivelul activității lor în producție, al muncii lor organizatorice și cultural-educative. Vorbind despre rolul sindicatelor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta, în Raportul la cel de al III-lea Congres al P.M.R. că, „în condițiile cînd clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat, un rol din cele mai mari în viața societății noastre îl au sindicatele... Ele desfășoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale, organizează participarea nemijlocită și tot mai activă a clasei muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii".

Congresul al IV-lea al Sindicatelor va avea loc în condițiile luptei întregului nostru popor pentru înfăptuirea măreților obiective ale planului de 6 ani. Alături de ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, membrii sindicatelor din învățămînt își exprimă devotamentul lor pentru partid, dragostea pentru patria socialistă, luptînd cu abnegație pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin din documentele Congresului al III-lea al partidului. Însuflețiți de cuvîntul partidului și sprijiniți de organizațiile lor sindicale, ei se străduiesc să ridice necontenit nivelul activității lor profesionale și social-culturale, pentru a da patriei cadre bine pregătite, capabile să participe activ și creator la înfăptuirea măreților planuri de înflorire a patriei, pentru a contribui la răspîndirea științei și culturii.

Întîmpinînd Congresul al IV-lea al Sindicatelor cu noi realizări în activitatea lor, cadrele didactice își exprimă încrederea nemărginită față de politica plină de înțelepciune a partidului nostru. Membrii sindicatelor din învățămînt sînt hotărîți să nu precupețească nici un efort pentru a se achita cu cinste de sarcinile ce le revin în mărețul plan al desăvîrșirii construcției socialiste.

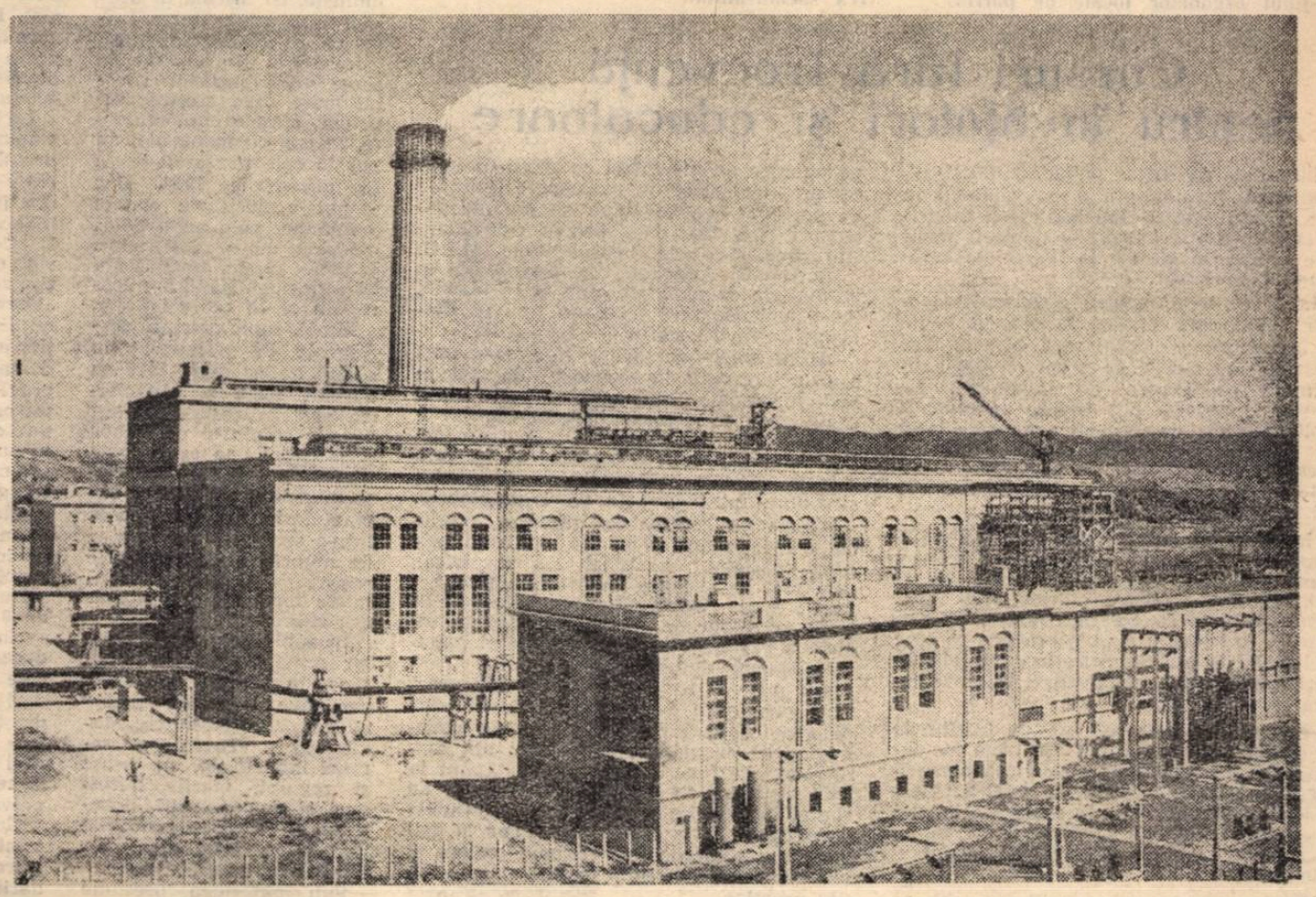

Se împlinesc 10 ani de la elaborarea de către C.C. al P.M.R. și Guvernul R.P.R. a Planului de electrificare a țării noastre. Acest măreț plan, pilon de bază al construcției socialiste a patriei, a fost îndeplinit înainte de termen datorită activității entuziaste desfășurate de oamenii muncii sub conducerea partidului. Iată, în fotografia noastră, unul din principalele obiective ale Planului de electrificare: termocentrala de la Borzești, dată în funcțiune în ultimii ani.

In preajma Congresului Sindicatelor

Propaganda profesională

Cadrele didactice din școlile orașului Constanța au luat cunoștință de conținutul proiectului noului Statut al Sindicatelor la numai cîteva zile după deschiderea anului școlar. Dezbaterile pe marginea proiectului s-au referit deci, în primul rînd, la sarcinile care revin sindicatului în sprijinirea procesului de învățămînt în anul care a început.

In aceste dezbateri s-a cerut sindicatului și organizațiilor sale o mai mare preocupare pentru organizarea propagandei profesionale la nivelul sarcinilor mari pe care le au în prezent cadrele didactice. Participanții la discuții au scos totodată în relief și mijloacele care stau la îndemîna organizațiilor sindicale în scopul ridicării eficienței propagandei profesionale.

In urma propunerilor primite, comisia profesională a sindicatului a alcătuit colective de profesori metodiști care, pe baza rezultatelor obținute în munca instructiv-educativă, studiază căile ce au dus la aceste rezultate, verificînd în lumina pedagogiei științifice metodele folosite. In momentul de față comisia profesională studiază experiența înaintată în organizarea practicii în producție a elevilor, experiența dobîndită în predarea cunoștințelor industriale și experiența formării în școală a deprinderilor de muncă practică. Concluziile cu privire la cele mai bune metode vor fi expuse în adunări la care vor participa cadre didactice din toate școlile orașului.

Schimbul de experiență se realizează însă și prin organizarea consfătuirilor de muncă. In planul privind desfășurarea propagandei profesionale întocmite de comitetul sindicatului se prevede ca fiecare grupă sindicală să organizeze trimestrial o asemenea consfătuire. Temele consfătuirilor sînt variate, în funcție de cerințele concrete pe care le ridică procesul de învățămînt într-o școală sau alta.

Dar comitetul sindicatului organizează schimbul de experiență și în mod direct, nu numai prin organizațiile sindicale din școli. Astfel, pentru ridicarea nivelului predării în școlile serale sindicatul a inițiat schimburi de experiență între școlile și secțiile serale. In același scop se ocupă și de cunoașterea de către profesorii din aceste școli a problemelor de producție pe care le ridică locul de muncă al fiecărui elev.

Propaganda profesională pe care o desfășoară Sindicatul învățămînt din Constanța în cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatelor cuprinde și alte aspecte. Astfel, prin conferințe și consultații li se prezintă cadrelor didactice cele mai actuale cercetări în domeniul pedagogiei din țară și de peste hotare, îndeosebi din Uniunea Sovietică. Pe de altă parte, sindicatul sprijină cercetările pedagogice întreprinse de profesori.

Congresul al IV-lea al Sindicatelor este așteptat cu însuflețire de membrii de sindicat din școlile orașului. In cinstea Congresului învățătorii și profesorii din Constanța sînt hotărîți să obțină noi succese în activitatea lor profesională. Sindicatul îi sprijină cu toate posibilitățile de care dispune.

N. Burcea

Acțiuni educative în școli

In zilele acestea se împlinesc 40 de ani de la greva generală din octombrie 1920, eveniment de seamă în istoria mișcării muncitorești din țara noastră. De asemenea, la începutul lunii noiembrie va avea loc comemorarea a 20 de ani de la prăbușirea Doftanei. Aceste date oferă școlilor prilejul unor bogate acțiuni cu caracter educativ, care să contribuie la dezvoltarea dragostei elevilor față de clasa muncitoare, față de partid, față de patrie și la cunoașterea trecutului de luptă al poporului și partidului nostru.

In acest scop, potrivit îndrumărilor date de Ministerul Învățămîntului și Culturii, pînă la sfîrșitul lunii octombrie în toate școlile se vor organiza expuneri privind însemnătatea grevei generale din octombrie 1920 pentru mișcarea muncitorească din Romînia, folosindu-se materialele ce apar în presa de partid. Pe cît posibil, expunerile și convorbirile cu elevii vor fi ținute de participanți la greva din 1920, cerîndu-se în acest scop sprijinul organelor locale de partid.

In perioada 1—10 noiembrie se vor organiza în toate școlile conferințe cu tema: „Lupta deținuților politici antifasciști de la Doftana".

Cadrele didactice vor putea organiza în acest timp și alte acțiuni pline de conținut educativ. Astfel, se vor putea organiza cu elevii audiții colective ale programelor de radio ce se vor difuza în legătură cu Doftana și cu greva generală din 1920, iar în orele de limba romînă, istorie, constituție și diriginție din lunile octombrie și noiembrie li se va vorbi elevilor despre luptele revoluționare ale clasei muncitoare, în frunte cu grupurile comuniste, în perioada dinaintea constituirii P.C.R., despre însemnătatea grevei generale din 1920, despre lupta deținuților antifasciști de la Doftana, despre viața nouă a oamenilor muncii din țara noastră și lupta lor, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, pentru construirea socialismului.

Cursuri fără frecvență pentru învățători și educatoare

Incepînd cu anul școlar 1960/1961, Ministerul Invățămîntului și Culturii a luat măsuri pentru îmbunătățirea muncii de calificare a absolvenților de școli medii care predau la clasele I—IV sau în învățămîntul preșcolar.

In acest scop, pentru absolvenții școlilor medii care predau la clasele I—IV ca învățători se organizează cursuri fără frecvență cu durata de 2 ani pe lîngă institutele pedagogice de învățători. La aceste cursuri se pot înscrie absolvenții școlilor medii de cultură generală (licee) cu diplomă de maturitate (diplomă de bacalaureat, certificat de absolvire — seriile 1949—1953), care funcționează de cel puțin un an la clasele I—IV.

In instrucțiunile Ministerului Invățămîntului și Culturii, care au fost trimise recent secțiilor raionale de învățămînt și cultură, sînt precizate obiectele de învățămînt la care se vor da examene în fiecare an, precum și lecțiile practice pe care trebuie să le efectueze fiecare candidat în perioada practicii pedagogice, între 15 ianuarie — 31 mai.

Examenele fără frecvență la institutele pedagogice de învățători vor avea loc între 1-30 august. După absolvirea cursurilor fără frecvență cu durata de 2 ani candidații se vor prezenta la examenul de stat în sesiunile legale (septembrie și iulie), în aceleași condiții ca și cei de la cursurile de zi.

Pentru absolventele școlilor medii cu diplomă de maturitate și care funcționează ca educatoare în învățămîntul preșcolar de cel puțin un an, se organizează, de asemenea, cursuri fără frecvență cu durata de 2 ani pe lîngă școlile pedagogice de educatoare sau pe lîngă institutele pedagogice de învățători cu secții de educatoare. Obiectele de examen, activitățile de probă și centrele unde se organizează cursuri fără frecvență pentru educatoare sînt precizate prin instrucțiunile M.I.C.

Activitățile practice vor fi efectuate în grădinițele de aplicație pînă la 15 martie, iar examenele fără frecvență se vor desfășura între 20 martie — 10 aprilie.

Absolventele cursurilor fără frecvență se vor prezenta la examenul de stat în sesiunile legale, dînd aceleași probe ca și candidatele de la școala pedagogică.

Inscrierile la cursurile fără frecvență pentru învățători și educatoare se fac prin secțiile raionale (orășenești) de învățămînt și cultură pînă la data de 1 decembrie.

O dată cu cererea de înscriere, candidații vor depune actul de studii în original (diplomă, certificat de absolvire), certificat de vechime în învățămînt eliberat de secția raională de învățămînt și cultură, certificat de stare materială și socială a părinților, eliberat de sfatul popular comunal, autobiografia.

Cu prilejul lecțiilor (activităților practice) candidații vor prezenta institutelor pedagogice de învățători și școlilor pedagogice de educatoare adeverințe din care să reiasă că funcționează în învățămînt la data susținerii acestor lecții (activități.) La rîndul lor, școlile pedagogice și institutele pedagogice de învățători vor pune la dispoziția candidaților programele școlare și vor programa din timp lecțiile și activitățile practice.

In același timp, instrucțiunile precizează că se mențin în lichidare cursurile fără frecvență la școlile pedagogice de învățători (anul IV) și de educatoare (anii III—IV) pentru cei care sînt în continuarea calificării.

Patru decenii de la greva generală

Se împlinesc 40 de ani de la greva generală din octombrie 1920, eveniment care ocupă un loc important în istoria eroicelor lupte duse de clasa muncitoare împotriva exploatării și asupririi capitaliste, pentru pîine, pace, libertate și progres.

Generată de condițiile economice și social-politice din Romînia anilor de după primul război mondial, greva generală de acum patru decenii a muncitorilor din țara noastră a reprezentat punctul culminant al bătăliilor de clasă desfășurate în anii avîntului revoluționar, sub înrîurirea puternică a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Politica antipopulară și antinațională a claselor dominante, participarea Romîniei la războiul mondial imperialist au dus pe de o parte la îmbogățirea burgheziei și moșierimii romîne, la o și mai puternică înfeudare a țării cercurilor imperialiste din Apus, iar pe de altă parte la mizerie și foamete cumplită pentru masele muncitoare.

In acele condiții, vestea despre Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a avut un răsunet adînc, a trezit entuziasmul de nedescris al mișcării muncitorești din Romînia. Clasa muncitoare, care pășea în fruntea luptei întregului popor pentru libertate și o viață mai bună, a căpătat, prin exemplul luminos al Revoluției din Octombrie, însuflețire, putere de afirmare și un avînt revoluționar necunoscut pînă atunci. Ideile revoluționare se răspîndeau cu repeziciune, mobilizînd masele la luptă împotriva exploatatorilor. Iau ființă grupurile comuniste, din rîndurile elementelor celor mai înaintate ale clasei muncitoare — care rup cu ideile reformiste, pronunțîndu-se tot mai hotărît pentru revoluție, pentru cucerirea puterii de către clasa muncitoare. In întreaga țară au loc puternice acțiuni revoluționare: greve și demonstrații, mișcări și răscoale ale soldaților, acțiuni ale țăranilor. Luptînd pentru propriile revendicări economice și politice, clasa muncitoare, în frunte cu grupurile comuniste, își afirmă în același timp solidaritatea frățească cu Rusia Sovietică.

Incercînd să reprime în sînge valul luptelor revoluționare care creștea impetuos, clasele exploatatoare, în cap cu monarhia, au pus la cale masacrul de la 13 decembrie 1918. Dar scopul urmărit de clasele dominante prin acest odios masacru nu a fost atins. Luptele clasei muncitoare au continuat, luînd amploare din ce în ce mai mare.

Marile lupte de clasă desfășurate de proletariat în cursul anilor 1918—1919 au dovedit forța și capacitatea proletariatului. Punînd practic stăpînire pe stradă și afirmîndu-se ca o forță mereu mai puternică, clasa muncitoare a silit pe exploatatori să recunoască într-o serie de fabrici, ziua de muncă de 8 ore, unele măriri de salariu, existența de fapt a organizațiilor muncitorești.

In anul 1920, valul luptelor greviste creștea impetuos, în pofida, măsurilor represive luate de guvernul burghezo-moșieresc. Marile greve generale pe ramuri industriale, pe orașe și regiuni, marile mitinguri și demonstrații, dovedeau că se creau condițiile declanșării unei greve generale, pe întreaga țară.

Sub puternica presiune a maselor muncitoare, care cereau cu insistență declararea grevei generale, Consiliul general al partidului socialist și al sindicatelor, întrunit la 10 octombrie 1920 la București, a fost obligat să înscrie pe ordinea de zi și să ia în discuție problema situației proletariatului și cererea lui insistentă de a se declara greva generală. El a fost obligat, sub presiunea delegaților muncitorilor care au participat la dezbaterile consiliului, să accepte întocmirea unui memoriu către guvern în care erau incluse revendicări de bază ale proletariatului, ca: respectarea dreptului de asociere, recunoașterea delegaților și a consiliilor muncitorești în toate întreprinderile, retragerea armatei din fabrici, suspendarea aplicării legii care interzicea dreptul muncitorilor la grevă, desființarea efectivă și completă a stării de asediu și a cenzurii etc. Masele muncitoare care se pregăteau de luptă, priveau acest memoriu ca un ultimatum adresat guvernului burghezo-moșieresc.

In aceste împrejurări, șefii oportuniști, Jumanca, Moscovici, Fluieraș, Dunăreanu, Grigorovici și alții, temîndu-se că se vor demasca pînă la capăt în fața muncitorilor ca apărători ai burgheziei, nu s-au mai putut opune fățiș declarării grevei generale. De aceea, formal, ei au fost de acord cu ea, încercînd, însă, pe toate căile, să o amîne sau să o evite, iar cînd ea a fost declarată, peste voința lor, au trădat-o.

Intre 12 și 20 octombrie, în multe orașe din țară, ca București, Ploești, Timișoara, Cluj, Iași, Petroșani, Lonea, Galați etc., clasa muncitoare, în frunte cu grupurile comuniste, se pregătea, prin adunări și mitinguri, prin editarea și răspîndirea de manifeste mobilizatoare, pentru greva generală.

Inspăimîntat de avîntul de luptă, de hotărîrea neclintită a proletariatului de a declara greva generală, guvernul Averescu a dat ordin, în ziua de 14 octombrie, ca armata să fie pusă pe picior de război. Tara a fost împărțită în zone militare.

Sfidînd măsurile guvernului reacționar, proletariatul era hotărît să lupte pînă la capăt pentru a-și cîștiga dreptul la o viață mai bună. Răbdarea muncitorilor trecuse orice margini. Declararea grevei generale a fost precipitată de greva ceferiștilor, care a izbucnit în seara zilei de 17 octombrie.

La 20 octombrie, în urma respingerii categorice și brutale a memoriului de către guvern, muncitorimea din întreaga țară a intrat în grevă. Cuvintele lui N. D. Cocea, tipărite în ziarul „Chemarea" din aceeași zi, zugrăveau momentul: „Pentru întîia oară în vremurile astea mari revoluționare, țara va domni sub domnia gravă și mută a grevei generale". Nu a existat oraș sau centru muncitoresc în care proletariatul să nu se încadreze în această măreață luptă. La greva generală din 1920 au participat aproximativ 400 de mii de muncitori, aproape întreg proletariatul din Romînia.

După o rezistență dîrză de 8 zile, la 28 octombrie — în urma dispoziției conducerii oportuniste — în cele mai multe întreprinderi și regiuni muncitorești din țară, muncitorii au reluat lucrul și, cu aceasta, deși într-o serie de centre și regiuni lupta continua, greva generală luase sfîrșit.

Greva generală din octombrie 1920 a constituit o **afirmare puternică a solidarității proletariatului, a creșterii maturizării conștiinței lui de clasă, a spiritului de abnegație și sacrificiu în măreața luptă pentru interesele vitale și aspirațiile întregului popor muncitor.** Greva generală a avut un pronunțat caracter politic. Ea a exprimat opoziția și protestul hotărît al clasei muncitoare față de politica internă teroristă și față de politica externă antisovietică a burgheziei și moșierimii romîne.

Cu tot elanul și hotărîrea fermă de luptă a clasei muncitoare, lipsa unui stat major revoluționar, capabil să organizeze și să coordoneze lupta ei, lipsa unei conduceri ferme și devotate în această mare bătălie și-a spus pînă la urmă cuvîntul. Partidul socialist din Romînia, dominat de oportunism, a fost incapabil să organizeze și să conducă lupta maselor muncitoare. Liderii oportuniști, pășind încă de la început pe calea trădării grevei generale, nu au luat nici o măsură de pregătire. Dimpotrivă, pentru a slăbi unitatea de luptă a proletariatului, pentru a-l dezorganiza, pentru a împinge greva la eșec, oportuniștii au dat directiva ca în timpul grevei toată lumea să stea acasă, să nu se facă nici o manifestație, ușurînd astfel organelor de represiune înăbușirea grevei generale. Cu toate că pînă la urmă greva generală din 1920 a fost înfrîntă, experiența ei, după cum subliniază tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, „a arătat mai mult ca oricînd proletariatului necesitatea de a avea în fruntea sa un partid politic revoluționar, marxist-leninist, capabil să-l conducă în lupta pentru răsturnarea puterii burgheziei și moșierimii".

In perioada care a urmat, lupta politică și ideologică în sînul partidului socialist s-a accentuat, grupurile comuniste în fruntea cărora se aflau luptători revoluționari ca Alecu Constantinescu, Constantin Ivănuș, Leonte Filipescu, Pavel Tkacenko, Vasilescu Vasia, Pandele Becheanu și alții, au dus o imensă muncă de clarificare politică și ideologică, cîștigînd tot mai multe organizații ale partidului socialist pentru ideea creării partidului comunist și a afilierii sale la Internaționala Comunistă. La 8 mai 1921 a fost convocat la București, Congresul general al partidului socialist. Majoritatea zdrobitoare a delegaților au votat pentru înființarea Partidului Comunist din Romînia și pentru afilierea lui la Internaționala Comunistă. Făurirea P.C.R. a avut o însemnătate hotărîtoare pentru destinele clasei muncitoare și ale poporului nostru. Aceasta a însemnat victoria istorică a marxism-leninismului asupra oportunismului în mișcarea muncitorească din țara noastră.

Plămădit în focul marilor lupte de clasă ale proletariatului din anii 1918—1920, în focul avîntului revoluționar care a crescut puternic sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, de la începutul existenței sale, P.C.R. a ridicat sus steagul luptei pentru libertate, pace și făurirea unei vieți noi.

Implinirea a 40 de ani de la greva generală din octombrie 1920 are loc în condițiile în care poporul nostru, strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, în jurul Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, muncește cu abnegație și eroism pentru traducerea în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al III-lea al P.M.R., pentru desăvîrșirea construcției socialiste și trecerea la construirea treptată a comunismului în patria noastră, — visul de aur pentru care au luptat și s-au jertfit comuniștii.

Gh. Moț

Pe șantierele ucenicilor

● Organizarea unor șantiere ale ucenicilor — factor determinant în pregătirea profesională a viitorilor constructori ● Importanța educativă a organizării de șantiere ale școlilor de construcții ● Un bloc de 39 de apartamente și o școală cu 16 săli de clasă, construite în mai puțin de un an.

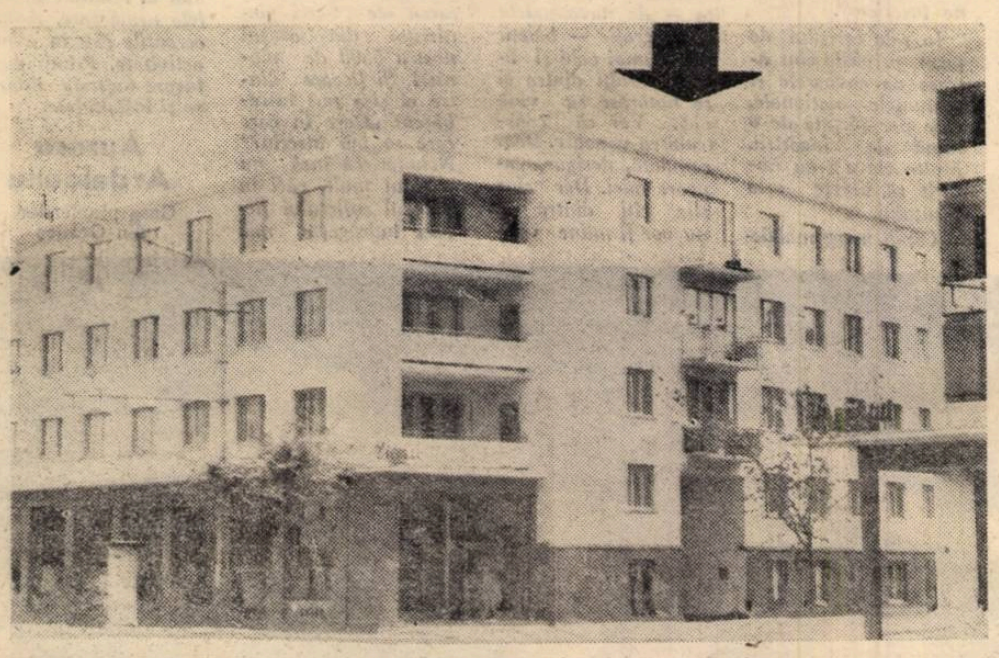

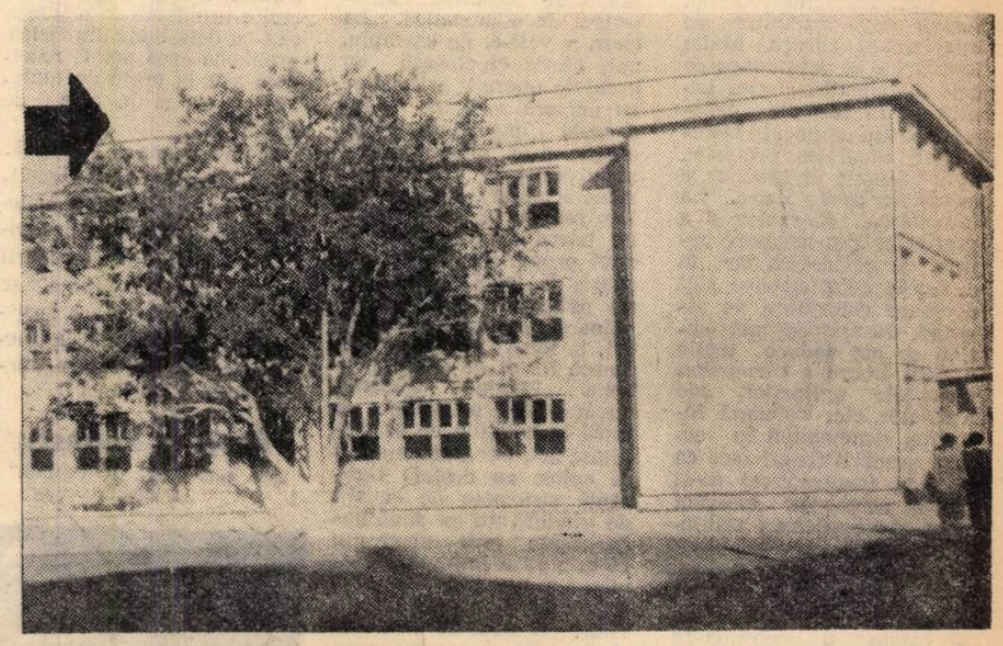

Pînă nu de mult, în școala noastră, ca și în celelalte școli profesionale de construcții, instruirea ucenicilor din anul I se desfășura aproape exclusiv în atelierul-școală. În asemenea condiții eram siliți să facem de la început compromisuri. Se poate aduce activitatea multiplă și viața complexă a unui șantier între cei patru pereți ai atelierului? Fără îndoială că nu.

Faptul acesta avea două consecințe negative. În primul rînd avea de suferit pregătirea tehnică și profesională a tinerilor. Și tot atît de important era faptul că nu izbuteam să educăm așa cum se cuvine dragostea pentru profesie a ucenicilor, dintre care o bună parte nu s-au apropiat dintru început cu prea multă căldură de meseriile din domeniul construcțiilor. Strădania noastră, începută chiar din prima zi de școală, pentru a le forma conștiința muncitorească, nu avea continuitate în sectorul cel mai însemnat, acel al activității practice.

Ne dădeam seama, din ce în ce mai mult, că practica de inițiere în meserie nu putea rămîne la un asemenea nivel. Am hotărît să schimbăm sistemul de instruire.

Ne-am folosit de faptul că școala era solicitată de numeroase instituții și întreprinderi să execute lucrări care corespundeau întrutotul cerințelor formulate în programă: lucrări simple de zidărie, tencuire, zugrăvire, vopsire, demolări și reparațiile aferente. Am preluat în regie toate aceste lucrări, eșalonîndu-le conform temelor din programa anului I. Atunci cînd se ajunge la tema în care se încadrează vreuna dintre lucrările preluate în regia școlii, echipele de ucenici, sub conducerea maistrului-instructor, se deplasează și execută lucrarea, adică efectuează în modul cel mai interesant exercițiul temei curente, aplicînd în practică noțiunile teoretice învățate la tehnologia meseriei, la tehnologia materialelor și la desenul tehnic. Astfel de lucrări s-au executat, între altele, la Școala medie „N. Bălcescu", la Casa pionierilor, la Spitalul antiepidemic. la unele blocuri de locuințe.

Iarna se execută lucrări similare în spații încălzite sau, în lipsa unor lucrări, preferăm să anticipăm uneori tema prevăzută în planul calendaristic — de exemplu tencuirea — decît să executăm exerciții inutile. Bineînțeles, înainte de a porni lucrarea facem cu ucenicii instructajul corespunzător, astfel că în ansamblu se asigură parcurgerea cu rezultate bune a tuturor temelor.

Am schimbat și sistemul de organizare a practicii în producție, care este una din problemele cele mai complexe din activitatea școlilor de construcții. Școala noastră a folosit o gamă întreagă de forme de organizare a practicii, care nu s-au dovedit însă întrutotul satisfăcătoare. Prima și cea mai simplă formă — încadrarea ucenicilor constructori în echipe de muncitori pe șantiere — a dat unele rezultate bune pentru meseriile de instalații, dar era necorespunzătoare pentru celelalte profesii, deoarece în majoritatea timpului ucenicii efectuau lucrări de calificare scăzută. Am încercat apoi să organizăm practica în echipe cu front separat de lucru. Aceasta a dus însă în multe cazuri la executarea unilaterală a unor operații, în funcție de necesitățile de plan — fie numai zidărie, fie numai tencuiri, aproape niciodată lucrări de finisaj. Ucenicii care se pregăteau pentru meseriile de instalații nu puteau efectua în cadrul acestei forme de practică decît lucrări simple de specialitate sau așa numite lucrări nerentabile.

Pentru a înlătura toate aceste dezavantaje, școala noastră, ajutată de organele locale de partid, a trecut la o nouă formă de practică. Începînd din anul școlar trecut, ca urmare a unei înțelegeri cu Trustul regional de construcții, am organizat practica în producție pe șantiere separate, încredințate școlii, care preia lucrarea de la temelie pînă la cheie. În felul acesta ucenicii parcurg toate operațiile specifice meseriei pentru care se pregătesc, inclusiv cele de finisaj, li se formează simțul răspunderii, capătă încredere în capacitatea lor de muncă. Maiștrii-instructori conduc efectiv munca ucenicilor din anul I și dirijează activitatea muncitorilor numiți ca șefi de echipă pe lîngă ucenicii din anul II. Folosind această metodă s-a executat, cu forțele ucenicilor, un bloc de locuințe cu 39 de apartamente și un magazin modern, precum și construcția unei școli cu două etaje, cu 16 săli de clasă, care a fost terminată și dată în folosință la începutul acestui an școlar.

Noile forme de organizare a practicii au contribuit mult și la îmbunătățirea muncii educative, căreia i-au dat posibilitatea să se desfășoare cu continuitate și cu mai multă eficiență.

Sarcina de bază a muncii noastre educative o constituie formarea și dezvoltarea dragostei pentru meserie, a mîndriei pentru contribuția pe care o aduc constructorii la schimbarea înfățișării orașelor și satelor patriei noastre socialiste. Acest țel este urmărit consecvent, chiar de la primele vizite făcute în oraș, la începutul anului școlar, cu ucenicii din anul I, cărora li se prezintă clădiri cu destinații diferite — blocuri de locuit, uzine, școli, spitale, biblioteci, teatre etc. În deosebi li se atrage atenția asupra construcțiilor noi, realizate în anii puterii populare. Apoi sînt vizitate unele părți ale orașului unde sînt prevăzute pentru viitor lucrări de sistematizare și construcții. Aici le arătăm ucenicilor cum, prin grija partidului, în viitorul apropiat se vor ridica cartiere de blocuri noi la care vor lucra ei, alături de actualii constructori. Astfel, convinși de rolul important ce revine constructorilor, ucenicii simt dorința de a se avînta și ei în înfăptuirea acestei opere însemnate. Și iată că de la început instruirea practică le oferă posibilitatea realizării acestei dorințe creatoare.

În cadrul instructajului și al practicii în producție fiecare sarcină dată ucenicilor este discutată amănunțit cu ei. Le arătăm greutățile pe care le vor întîmpina, dar și sprijinul pe care-l vor primi din partea organelor de partid și de stat, din partea școlii, subliniind în mod deosebit semnificația politică a realizării sarcinilor. În felul acesta stîrnim interesul ucenicilor, le orientăm entuziasmul tineresc în direcția dorită.

În vara aceasta, 50 de ucenici zidari terminau tocmai luna de practică pe șantierul fabricii de zahăr din Luduș. În acel moment s-a ivit, în altă parte, o situație grea. I-am chemat pe cei 50 de ucenici, le-am explicat cum stau lucrurile: „Construcțiile școlilor medii din Dîmbul Rotund și Mănăștur sînt întîrziate și riscă să nu fie predate la timp pentru deschiderea cursurilor — le-am spus. Sute de colegi de-ai voștri, elevi ai acestor școli, vă privesc cu nădejde și încredere. Ce le răspundeți?"

Luînd cuvîntul, utemiștii Ioja Ioan, Salanța Vasile, Blag Alexa și alții au exprimat hotărîrea unanimă de a lucra pînă la terminarea construcțiilor pe șantierele din Dîmbul Rotund și Mănăștur. Și astfel, lucrînd cu mistria și ciocanul, dar mai ales datorită conștiinței lor, au predat școlile în termen, convinși că prin aceasta contribuie la cauza construcției socialiste.

Alt exemplu: muncitorii constructori din Cluj și-au luat față de partid angajamentul de a preda Sala sporturilor și Casa de cultură a tineretului în termene record, calificate de unii „specialiști" drept imposibil de realizat. Pentru respectarea acestor termene era necesar un număr mai mare de mozaicari și zugravi. Se putea încredința o asemenea sarcină de mare răspundere ucenicilor? Am stat de vorbă cu ei, le-am arătat că aceste clădiri vor fi frecventate de toți clujenii, de sportivi și oameni ai muncii din toată țara și chiar de oaspeți de peste hotare. Le-am spus: „Clădirile trebuie să fie o fală a orașului, o oglindă a capacității creatoare a muncitorilor de aici". Răspunsul, dat cu deosebit simț de răspundere, nu a întîrziat. Ucenicii au hotărît cu multă mîndrie să participe la această lucrare și să efectueze zilnic cîte două ore de muncă voluntară. În momentul de față sînt terminate lucrările de mozaic la Sala sporturilor ca și pretențioasele mozaicuri de la Casa tineretului,

Activitatea pe șantier a stimulat și preocuparea tinerilor pentru problemele economice din domeniul construcțiilor. Ucenicii s-au deprins cu spiritul de economii, generalizînd utilizarea reperelor metalice la tencuire, recuperînd mortarul căzut, folosind acolo unde se poate spărturile de cărămizi.

Iată cum munca pe șantiere devine factorul principal al educației comuniste a ucenicilor. La aceasta contribuie strînsa colaborare între organizația de bază P.M.R., colectivul didactic și organizațiile de masă.

Ținînd seama de experiența acumulată pînă în prezent și însuflețiți de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., noi ne-am luat angajamentul ca, la nivelul actual al cifrei de școlarizare, să executăm în șesenal, în cadrul practicii de producție, 200 apartamente a două camere sau 200 săli de clasă.

Angajamentul nostru este, în același timp, o caldă chemare la întrecere tovărășească, adresată tuturor școlilor profesionale și tehnice din sectorul construcții. Prin întrecerea noastră vom înălța nu numai zeci de clădiri noi pe șantierele patriei, ci vom făuri și mii de constructori înaintați, stăpîni pe cea mai modernă tehnică de construcții.

Emil Sava
directorul Grupului școlar de construcții din Cluj

In Luna prieteniei romîno-sovietice

Pe adresa redacției noastre continuă să sosească, de la cadrele didactice din întreaga țară, numeroase scrisori prin care acestea ne vorbesc despre entuziasmul cu care oamenii școlii sărbătoresc Luna prieteniei romîno-sovietice. Din cuprinsul acestor scrisori aflăm că învățătorii și profesorii, pionierii și elevii participă la adunări festive, la conferințe, organizează serbări, expoziții, seri literare etc. folosind Luna prieteniei romîno-sovietice ca un minunat prilej de cunoaștere mai adîncă a realizărilor dobîndite în țara constructorilor comunismului, de întărire a legăturilor cu oamenii sovietici.

● *La Casa raională de cultură din Lipova a avut loc zilele trecute o adunare festivă a cadrelor didactice din raion dedicată sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice. Peste 300 de învățători și profesori au ascultat cu viu interes conferința ținută de prof. univ. dr. Gheorghe Cadariu despre prietenia adîncă dintre poporul nostru și poporul sovietic. Participanții la adunare au asistat apoi la un frumos program artistic, la care și-au dat concursul elevii școlilor medii și de 7 ani din Lipova.*

● *Recent, la Școala medie „I. L. Caragiale" din Ploești a fost inaugurată expoziția „Învățămîntul — bun al maselor de oameni sovietici". În decurs de numai cîteva zile expoziția a fost vizitată de un numeros public, printre care mulți învățători, profesori și elevi.*

● *Un mare număr de pionieri și școlari din Iași participă la manifestările organizate în această perioadă pentru ei la Casa prieteniei romîno-sovietice din localitate. În săptămîna care a trecut ei au asistat la conferințele „Pionierii în literatura sovietică pentru copii" și „Activitatea organizației de pionieri din U.R.S.S.", precum și la o seară de basme rusești, realizată cu concursul artiștilor de la Teatrul de păpuși. În săptămîna aceasta la Casa prieteniei romîno-sovietice din Iași sînt prezentate mai multe filme sovietice pentru pionieri și școlari.*

● *Cadrele didactice și elevii de la Grupul școlar profesional și tehnic „Iosif Rangheț" participă cu entuziasm la sărbătorirea Lunii prieteniei romîno-sovietice. În școală a avut loc o adunare festivă la care s-a vorbit despre prietenia frățească dintre poporul român și poporul sovietic, despre ajutorul neprecupețit acordat de Uniunea Sovietică țării noastre. Pe grupe de clase, precum și în atelierele-școală, profesorii și maiștrii-instructori le-au vorbit ucenicilor și elevilor despre marile realizări ale științei și tehnicii sovietice. Elevii și ucenicii au confecționat un frumos panou cuprinzînd aspecte din munca și viața tineretului sovietic.*

Coordonare
în predarea matematicii şi fizicii

Între predarea matematicii şi predarea fizicii există o legătură indisolubilă. Aceste două discipline se interferează adesea. Multe legi fizice se pot deduce pe cale matematică şi sînt exprimate în formule matematice. Cu ajutorul matematicii rezolvăm problema aplicabilităţii în practică a cunoştinţelor de fizică. La întocmirea desenelor şi a graficelor sînt necesare noţiuni de geometrie, iar în calculele calorimetrice sînt necesare cunoştinţe de algebră. Cu ajutorul matematicii se pot deduce legile căderii libere a corpurilor, formulele oglinzilor, ale lentilelor etc. Totodată folosirea matematicii în cadrul predării fizicii face ca aceasta (matematica) să-şi piardă caracterul abstract şi să-şi dovedească utilitatea practică.

Iată de ce între programele şcolare de matematică şi cele de fizică trebuie să existe o coordonare strînsă. In multe privinţe o asemenea coordonare s-a şi realizat. De exemplu, unele greutăţi pe care profesorul de fizică le întîmpina în trecut la clasa a VIII-a în predarea unor teme cum sînt compunerea vitezelor sau compunerea şi descompunerea forţelor (teme a căror înţelegere necesită cunoştinţe asupra asemănării triunghiurilor, asupra relaţiilor metrice în triunghiul dreptunghic etc.) au fost în bună parte remediate prin adoptarea metodei concentrice de predare a geometriei. Se cere însă ca profesorii de fizică să stabilească, împreună cu cei de matematică, ritmul de predare a acestor cunoştinţe, pentru a păstra o concordanţă permanentă în însuşirea lor.

In programe mai continuă însă să existe, în unele cazuri, o anumită lipsă de coordonare. In clasa a VIII-a, bunăoară, elevii nu au suficiente cunoştinţe de matematică pentru a înţelege capitolul privitor la cinematică.

Se ivesc greutăţi în predarea fizicii şi datorită faptului că unii elevi nu stăpînesc suficient cunoştinţele de matematică. La clasa a VIII-a, de exemplu, unii elevii efectuează cu greutate operaţii aritmetice cu numere zecimale — îndeosebi împărţirea — nu cunosc prea bine multiplii şi submultiplii unităţilor de măsură pentru arie şi volum sau nu pot afla corect un termen necunoscut al unei proporţii. Din această cauză, la tema „Şurubul" nu pot găsi din formulă valoarea pasului sau a razei, la tema „Frecarea" valoarea forţei de apăsare, la tema „Pîrghii" valoarea uneia dintre mărimile ce intră în relaţiile ce se stabilesc aci. Deoarece nu ştiu să aplice cu destulă siguranţă sistemele de ecuaţii de gradul întîi cu două necunoscute, unii elevi din clasa a IX-a întîmpină greutăţi la rezolvarea problemelor de dilatare a corpurilor. O serie de elevi din clasa a XI-a rezolvă greu problemele de fotometrie.

Cînd se ivesc greutăţi în predarea fizicii datorită netemeiniciei cunoştinţelor de matematică ale elevilor, profesorii de fizică au datoria să ia legătura cu cei de matematică pentru a rezolva prin eforturi comune problema pregătirii elevilor lor. Dacă profesorul de fizică, de pildă, îşi dă seama că elevii nu rezolvă cu suficientă siguranţă ecuaţii de gradul întîi şi doi, el poate propune profesorului de matematică să efectueze cu ei un număr cît mai mare de probleme cu asemenea ecuaţii folosind date din lecţiile de fizică. De altfel, rezolvarea problemelor de fizică la orele de matematică, contribuind mult la lămurirea elevilor asupra legăturii strînse dintre aceste două discipline, îi ajută în acelaşi timp să aprofundeze capitolele respective din matematică şi fizică şi previne tendinţele de însuşire formală a materiei. In culegerea de probleme de fizică pentru şcoala medie, în „Gazeta matematică şi fizică" seriile A şi B, ca şi în revista sovietică „Matematika v škole" se găsesc multe probleme de matematică cu date luate din fizică, probleme care pot fi rezolvate atît la orele de matematică cît şi la cele de fizică.

Ţinînd seama de însemnătatea pe care o are realizarea legăturii dintre matematică şi fizică pentru ridicarea nivelului predării acestor două discipline, se impune o colaborare susţinută între profesorii de specialitate, o conlucrare permanentă a acestora.

Prof. T. Popescu
Şc. medie „C. I. Parhon"
Ploeşti

Primii paşi

După un obicei intrat în tradiţie, la fiecare început de an şcolar noii pionieri din Oradea vizitează cele 24 cercuri ale Casei pionierilor, pentru a cunoaşte activitatea ce se desfăşoară aci.

Iată-i în sala cercului de mecanică. Curioase, privirile posesc pe sumedenia de unelte, materiale şi obiecte lucrate de harnice mîini de copii. Să fii mecanic! Ce ocupaţie frumoasă! — gîndesc o bună parte din şcolari. Şi inimile au început să bată mai viu pentru această meserie: „Aici ne înscriem".

In sala cercului de ţesut, privirile sînt atrase de covoarele şi costumele naţionale, care par pictate de o mînă de maestru. Multe eleve s-au hotărît să înveţe arta ţesutului.

Copiii merg mai departe. Pe o uşă stă scris: „Cercul mîinilor îndemînatice". Aici din nou ochii lor se deschid a mirare. Cercul îşi merită pe deplin numele: „Cîte rochiţe frumoase! Şi şorţuleţele, ce frumos sînt brodate! Toate, toate sînt făcute de copii!". Vizitatorilor parcă nu le vine a crede.

La cercul pe care-l vizitează după aceasta — de navomodele şi telegrafie — băieţii sînt numai ochi şi urechi. Mulţi dintre ei se hotărăsc să vină aici. Vor să construiască vapoare. Deocamdată, desigur, vapoare mici. Dar cine ştie cîţi dintre ei nu vor fi mîine veritabili constructori de nave, sau chiar de rachete cosmice ?

La ieşire aud discuţii : „Eu precis aici vin". „Şi eu". „Şi eu". Copiii trec apoi pe rînd în sala în care se desfăşoară activitatea cercurilor de radio, tîmplărie, foto, pictură, sport, teatru de păpuşi etc.

Aşa s-au perindat la începutul anului şcolar prin sălile de lucru ale Casei pionierilor din oraşul nostru 5500 de pionieri. Şi fiecare dintre ei şi-a pus întrebarea: „Oare în care cerc să mă înscriu?" Nehotărîrea însă nu a ţinut mult, căci în adîncul sufletului fiecare îndrăgeşte mai mult o anumită ocupaţie:

— Eu mă înscriu la radiofonie — şi-au spus cu hotărîre mulţi dintre vizitatori Vreau să învăţ această meserie, care mi se pare deosebit de frumoasă...

— Eu mă înscriu în orchestra Casei pionierilor. N-ai auzit ce frumos a cîntat ?

— Eu, la aeromodele. Vreau să mă fac aviator.

— Vino la „micii turişti". Acolo e tare frumos. Facem excursii.

Dorinţa trezită de vizita la Casa pionierilor s-a transformat în realitate în zilele următoare. Acum cercurile sînt în plină activitate. Primii paşi înspre meseria iubită se şi înfăptuiesc.

Aurora Ardeleanu
Casa pionierilor
din Oradea

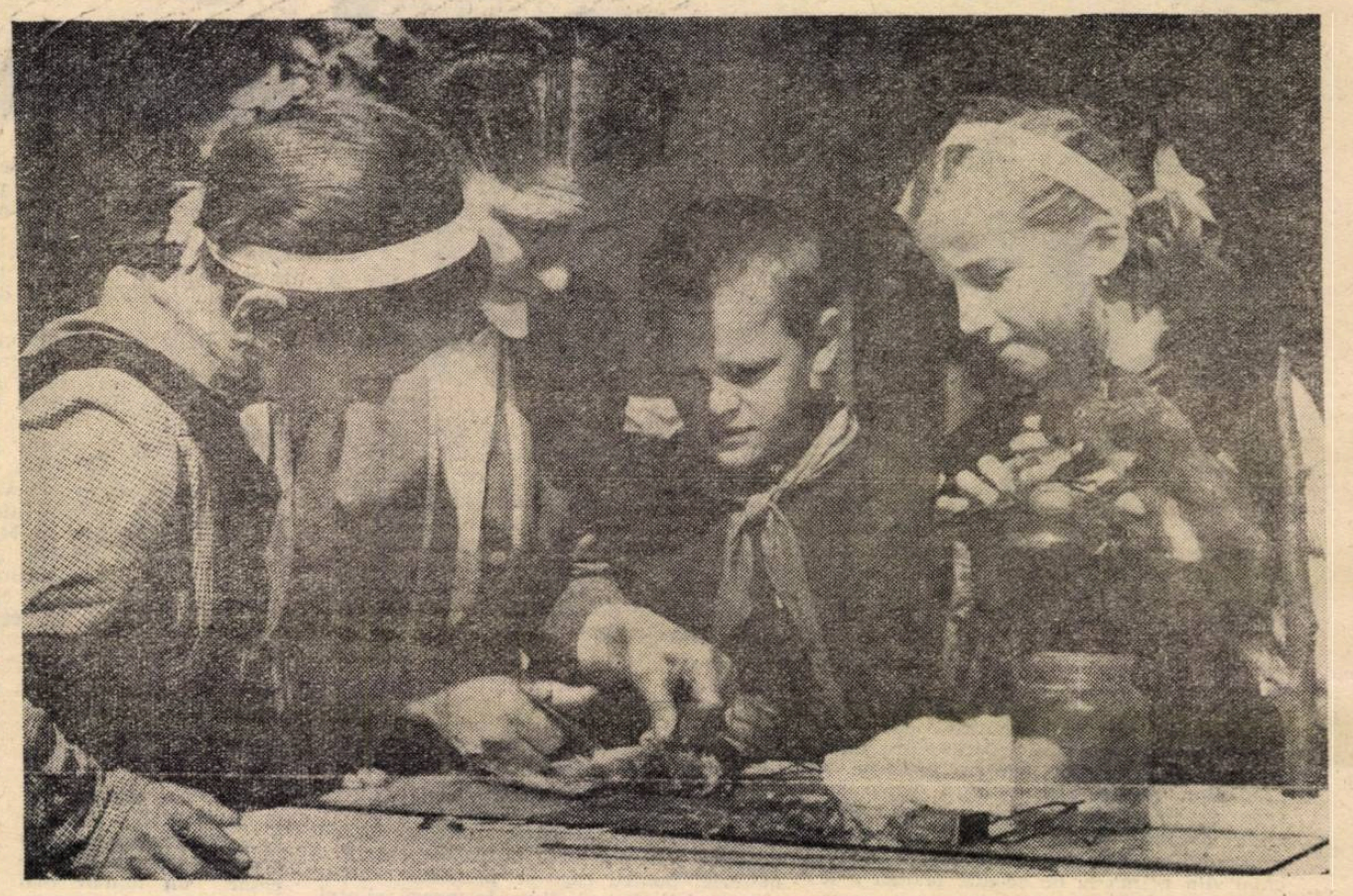

Cercul tinerilor naturalişti de la Casa pionierilor din Piatra Neamţ desfăşoară nenumărate activităţi deosebit de interesante şi instructive. Iată un grup de pionieri lucrînd la completarea colţului zoologic.

Revista de pedagogie — nr. 5-1960

In numărul 5 al Revistei de pedagogie se continuă analiza problemelor instructiv-educative ce reies din documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. (Andrei Dancsuly: UNELE PROBLEME ALE EDUCAŢIEI COMUNISTE A ELEVILOR ÎN LUMINA DIRECTIVELOR CELUI DE AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

In cadrul rubricii „Studii şi cercetări" sînt publicate articolele : **Clara Chiosa :** „Studierea personajelor operelor literare" ; **Nicolae Oprescu :** „Contribuţia aritmeticii la dezvoltarea gîndirii elevilor din clasele I–IV" ; **Ştefania Alexandrescu :** „Desenul decorativ cu acuarele şi creioane colorate la copiii preşcolari din grupa mare". Rubrica se încheie cu articolul „Universitatea „Al. I. Cuza" şi contribuţia ei la dezvoltarea învăţămîntului din ţara noastră" de prof. univ. Ştefan Birsănescu.

Rubrica „Consultaţii-Discuţii-Cronică" cuprinde următoarele articole : **Margareta Filipescu :** „Formarea reprezentărilor spaţiale şi dezvoltarea imaginaţiei spaţiale în predarea geometriei în clasa a X-a" ; **Emil Vrabie :** „Elementele de origine slavă din limba romînă şi folosirea lor în predarea limbii ruse" ; **Ioan Simionică :** „Folosirea cîntecului în predarea limbilor străine" ; **Gheorghe Vlănţoiu :** „Lecţia practică de laborator în şcoala tehnică de muncitori calificaţi" ; **Silvia Dima** şi **Dina Soare :** „Din problemele instructiv-educative discutate la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice".

Revista cuprinde în continuare rubricile „De peste hotare" şi „Critică şi bibliografie".

Formarea deprinderilor corecte de folosire a instrumentelor de măsură, constituie unul dintre principalele obiective ale lecţiilor practice din perioada de iniţiere în meserie.

Probleme care

In cei 16 ani de la eliberare, acţiunea de reconsiderare a literaturii noastre a făcut progrese însemnate. Criticii şi cercetătorii noştri literari au reuşit în bună măsură să dea o interpretare ştiinţifică, prin prisma concepţiei marxist-leniniste, literaturii noastre din trecut şi de azi, să fixeze locul multor scriitori. Au apărut multe studii monografice, studii introductive la diferite ediţii literare, articole critice privind lucrări literare, care au constituit o bază de lucru ştiinţifică şi utilă pentru profesorii de literatură romînă. Cele două volume de istorie a literaturii pentru clasele a IX-a şi a X-a ale şcolilor medii de cultură generală au umplut la vremea lor un mare gol în predarea literaturii romîne. Nu este cazul, credem, să înşiruim aici lucrările valoroase apărute în ultimii 16 ani, care au slujit cu mult succes predării ştiinţifice a literaturii romîne în şcoala medie de cultură generală. Ele constituie o realitate ce nu poate fi contestată. Efortul comun al criticilor şi cercetătorilor literari crescuţi şi educaţi de partid în anii puterii populare a scos la iveală ceea ce e sănătos şi merită să fie preluat din literatura noastră din trecut, precum şi valoarea unor opere recente care marchează o treaptă superioară în dezvoltarea literaturii romîne.

Cerinţele programei de învăţămînt pentru şcoala medie de cultură generală sînt însă multiple. Programa prevede studierea istoriei literaturii romîne, de la origine pînă la zi, în ceea ce are ea mai valoros. Nu poate fi omis nimic din ceea ce este important şi valoros în istoria literaturii noastre. Ar însemna să se creeze o imagine incompletă, deformată a evoluţiei literaturii romîne în conştiinţa generaţiilor de elevi ce se succed pe băncile şcolii. Chiar dacă stadiul cercetărilor literare, în anumite etape, nu soluţionase suficient unele probleme de literatură, în programe au fost prevăzute, pe drept cuvînt, toate aceste probleme, pe care profesorii au trebuit să le predea în şcoală şi faţă de care au trebuit să ia poziţie. După ce s-au orientat atunci cînd nu aveau încă o bază de lucru, deja consacrată, în anumite împrejurări ? În ce măsură criticii şi cercetătorii noştri literari s-au străduit să satisfacă cerinţele învăţămîntului în acest domeniu ?

Pentru anumite chestiuni profesorii au avut la îndemînă prea puţin material. De aici, unele confuzii, poziţii eronate ale unor absolvenţi de şcoală medie dovedite la examenele de admitere în învăţămîntul superior.

Privită pe ansamblu, situaţia cercetărilor noastre literare dovedeşte încă prea puţin intenţia de a se veni în ajutorul învăţămîntului de cultură generală.

A lipsit, pînă acum, preocuparea de a se axa critica şi cercetările literare pe cerinţele imediate ale practicii învăţămîn-

Insemnări de la lecţii

Enervarea se cuibărise în toţi porii lecţiei de gramatică încă de la început. Era deajuns, de altminteri, să-l vezi pe profesor: obrazul = nor, ochii — furtună, vocea = tunet. Vorbea răspicat, bătînd parcă în cuie fiecare propoziţie de fiecare frunte. Spunea, ca pentru a face dîră pe creiere: „pronumele reflexiv are numai două cazuri: dativ şi acuzativ. El are forme proprii numai pentru persoana a III-a, aceleaşi pentru amîndouă genurile şi numerele". Impecabil. Numai că, în apăsarea ce domnea în clasă, fraza îşi filfiia silabele deasupra capetelor ca un liliac, fără să poposească în lumină. Liniile pe care se scurg de obicei noţiunile de la profesor la elevi erau acum blocate. Înţelegeţi? Ca într-un triaj cu acele închise, înţepenite.

„Catastrofa" se produse în primele minute, în plin senin. Veni de la elevul X („elev bunicel"), mai precis de la un substantiv martirizat de acesta la o analiză. Substantivul cu pricina: vechimea.

— Ce fel de substantiv?

— La timpul trecut!

O clipă de perplexitate. Apoi o şarjă încărcată de sarcasm:

— Dacă substantivul e la trecut, spune-mi la ce caz e verbul cutare?

— Este verb la cazul nominativ! — veni răspunsul.

Profesorul păli. Şuieră ca o viforniţă:

— Nu ţi-e ruşine? Verbele au cazuri?

— Nu!

— Atunci la ce caz e verbul acesta?

— La genitiv.

Profesorul privi parcă într-un hău. Avea rău de abis. Zgîlţîise în glumă o cărămidă şi edificiul se prăbuşise. Furie:

— 2... Stai jos! J, la ce caz e verbul?

— La acuzativ.

Stupoare:

— 2... Stai jos! Z, la ce caz?

— La dativ!

Panică. Şi „capcana" prinde în continuare. L-a prins însă şi pe profesor. Iată-l: obrazul — nor, ochii = furtună, vocea = tunet...

Dacă i-aş şopti că e vinovat, n-ar crede. Şi totuşi aşa e. Barajul din cale nu e ignoranţă. Dar pe terenul delicat al gramaticii, unde totul trebuie desferecat într-un climat lin, raţional, nu se poate lucra sub furtună. Dezrădăcinase din glumă o noţiune încă firavă, aceasta ieşise cu rădăcini cu tot, neaşteptat de uşor şi profesorul, uimit şi contrariat în acelaşi timp, le zgîlţîia pe toate celelalte, răsturna şi zguduia însuşi terenul lor.

„Capcanele" şi enervarea sînt în general inadmisibile. La gramatică, îndeosebi, devastatoare. Căci aici, trebuie să recunoaştem, pentru mulţi copii cuvintele poartă o doză de enigmă. Ascultaţi: „subordonată atributivă introdusă prin adverbe interogativ-relative"... Poate fi clar fără mulajul intim al gîndirii?

Aşadar, aici se cere calm. Altminteri, cuvintele acestea vor deveni adevăraţi monştri care vor popula arena fiecărei analize. Copilul va intra acolo cu teamă, cu ceva fragil în mîinile sale. Dacă rupi cu brutalitate, cu ţîfnă, cu sarcasm acest loc, dacă îl faci să doară, nu-l vei vindeca cu uşurinţă. Şi spre sfîrşitul anului (iar uneori al anilor!), după ce aceste noţiuni se vor fi adunat mormane, vei căuta zorit şi enervat cheia care să le desferece. Dar ea a fost pierdută — şi cel mai adesea definitiv. Uneori, ştii cînd? Punînd o „capcană".

„Capcana" a funcţionat. De ce te înfurii? Nu acesta a fost rostul ei?

A, rostul lecţiei de gramatică? Desigur, cu totul altul. Nu-l găseşti însă cînd enervarea se cuibăreşte în toţi porii ei.

M. Sîntimbreanu

Un adevărat record obţinut pe lotul experimental al Şcolii de 7 ani din Titu-Tîrg, regiunea Bucureşti. Roşiile cultivate de elevi cîntăresc fiecare în jurul a 1/2 kg.

În vileag

Este ora opt fix. A sunat de intrare pntru prima lecţie. La şcolile din raionul Roşiori de Vede, ca şi în toate celelalte şcoli din ţară, învăţătorii şi profesorii se pregătesc să intre în clasă. Dar în acest raion ei nu-şi pot lua sub braţ catalogul. De ce? Pentru un motiv foarte simplu: şcolile din acest raion n-au primit încă în acest an cataloagele.

Să fie de vină Tipografia învăţămîntului, care are în sarcina sa tipărirea şi difuzarea imprimatelor şcolare? Nicidecum: tipografia s-a străduit să facă faţă la timp cererilor crescînde de imprimate şcolare, ca urmare a dezvoltării reţelei de unităţi. Încă din toamna anului trecut ea a trimis secţiilor raionale de învăţămînt şi cultură, deci şi celei de la Roşiori de Vede, opisul necesarului de imprimate pentru 1960/61, cerînd să-l completeze şi să-l restituie pînă în luna februarie. Secţia de învăţămînt şi cultură de la Roşiori de Vede nu a restituit însă nici pînă astăzi acest opis, deşi era cea mai interesată să se îngrijească de aprovizionarea şcolilor cu cataloage.

Abia după deschiderea anului şcolar, în a doua jumătate a lunii septembrie, şi-a dat seama că şcolile nu au cataloage şi şi-a adus aminte că acestea trebuiau comandate. Dar tipografia bineînţeles, n-a putut să le livreze imediat.

Nu este acesta un caz vădit de neglijenţă din partea secţiei de învăţămînt şi cultură a raionului Roşiori de Vede şi n-ar fi cazul ca cei vinovaţi să fie traşi la răspundere?

C. Enache

Ghiţă Florea merge la şcoală

Începuse şcoala de peste o săptămînă.

Un băieţandru cu ochi vioi şi părul negru privea cu tristeţe, în fiecare dimineaţă, grupurile de copii care treceau veseli, cu ghiozdanele în spate, spre şcoală. Erau colegii săi care promovaseră clasa a IV-a la şcoala din Cocani şi acum mergeau să înveţe în clasa a V-a, la şcoala de 7 ani din satul vecin. Dintre toţi absolvenţii clasei a IV-a numai el rămăsese să pască oile adunate de prin sat de către un fost chiabur, care nu se dezbărase nici acum de obiceiul de a exploata munca altora. Şi tare ar fi vrut să meargă mai departe la şcoală! Auzise că toţi elevii au primit în mod gratuit cărţi noi şi rîvnea să se bucure şi el de acest dar făcut de partid. Dar părinţii, oameni cu o droaie de copii, nu-l lăsau cu nici un chip la şcoală. Spuneau că au nevoie de ajutorul pe care-l aduce el în casă.

— Hai, Florică, nu mergi la şcoală? — îl strigau colegii lor el lăsa capul în jos cu amărăciune şi continua să pască oile mai departe.

Altă dată nimeni nu s-ar fi interesat dacă Ghiţă Florea, şi mulţi alţii ca el, vin la şcoală. Poate n-ar fi reuşit să termine nici primele patru clase. Dorinţa lui de a învăţa ar fi rămas neîmplinită.

Astăzi, însă, vremurile s-au schimbat. Nici măcar faptul că un singur copil dintr-un sat nu a fost înscris în clasa a V-a nu a mai putut trece neobservat. A fost deajuns ca cineva să vadă că Ghiţă Florea paşte oile în loc să vină la şcoală, pentru ca toţi să se intereseze care e cauza. S-a stat de vorbă cu el, cu părinţii lui.

Rezultatul: Ghiţă Florea este astăzi elev în clasa a V-a, a fost primit în internat şi este mîndru de uniforma nouă, de cărţile noi şi ghiozdanul nou pe care le-a primit în dar.

Visul lui de a învăţa mai departe a devenit o realitate, pentru că partidul şi statul nostru poartă de grijă tuturor copiilor patriei, ca ei să devină oameni instruiţi şi folositori societăţii.

M. Costin

se cer soluţionate

Epoca a scriitorilor, la orientarea întregii predări a literaturii în şcoală. În general, aceste chestiuni par cunoscute. O prezentare sintetică, riguros ştiinţifică, marxistă a lor este însă absolut necesară pentru şcoală.

Pentru o privire de ansamblu ştiinţifică asupra literaturii române socotim că, fără să se aştepte Istoria literaturii române de proporţii mari, proiectată de Institutul de literatură şi folclor al Academiei R.P.R. ar fi foarte utilă — şi pentru învăţămînt şi pentru marele public — alcătuirea unei istorii literare de popularizare.

Lipsesc pentru învăţămînt antologii literare pe cicluri de clase, pe care elevii să le folosească în lectura lor extraşcolară. Este necesară o stimulare a creaţiei literare pe măsura cerinţelor învăţămîntului. Greu putem găsi, deşi s-a scris mult pentru tineret în ultimii ani, texte literare pe care să le folosim în diferite manuale de limba română pentru clasele I—VII. Limbajul, uneori inaccesibil, proporţia textelor, insuficienta grijă pentru unitatea lor le fac adesea nefolosibile în manuale.

Devine din ce în ce mai necesară şi o antologie de poezii sau de schiţe şi nuvele din literatura actuală pentru clasa a XI-a.

Pentru predarea literaturii la clasele mari, alcătuirea unor volume în care să fie incluse cele mai valoroase articole de critică literară, pe scriitori, ar fi foarte utilă. Citi dintre profesorii de limba română au reuşit în ultimii ani să-şi întocmească colecţii de ziare şi reviste pentru a le avea la dispoziţie pentru orice împrejurare? Lucrarea de sinteză a lui D. Micu despre roman vine substanţial în ajutorul învăţămîntului. Dar cît de util ar fi azi, bunăoară, să se publice într-un volum tot ce s-a scris în ultimul timp mai valoros despre Sadoveanu, despre Arghezi, despre Camil Petrescu, despre Rebreanu, Goga etc!... Cît de utilă ar fi înmănunchierea într-un volum a articolelor mai bune, cu concluziile respective, despre curentele antirealiste!

Problemele acestea se cer soluţionate sistematic şi grabnic.

Multe dintre ele nu se pot rezolva numai cu forţele Editurii didactice. Asemenea probleme reclamă participarea mai multor factori de răspundere. Uniunea Scriitorilor ar avea aici un rol precumpănitor. Nu numai în legătură cu cele arătate mai sus ci şi, de exemplu, pentru analiza programelor de literatură română. Ar putea ajuta mai mult şcoala şi E.S.P.L.A., ca şi Editura Tineretului sau revistele literare. Un rol important ar reveni şi Institutului de ştiinţe pedagogice, care mai are mult de făcut pe linia întocmirii metodicilor şi a materialelor orientative în general.

Sperăm că iniţiativele luate pînă acum vor deveni în curînd o preocupare importantă atît pentru Uniunea Scriitorilor şi pentru unele edituri, cît şi pentru Institutul de ştiinţe pedagogice, în ale căror planuri să se oglindească mai pregnant măsuri în ajutorul predării literaturii.

Al. Boţin
redactor şef la Editura de stat didactică şi pedagogică

ţului, pe nevoile legate de predarea literaturii române în şcoala medie de cultură generală. Îndeobşte, ştiinţele, azi, în ţara noastră, sînt puse în slujba construirii socialismului. Şi literatura actuală, şi cercetările literare de la noi, slujesc acelaşi ţel. Însă aspectul precizat de noi — adică acela al nevoilor învăţămîntului — n-a fost întotdeauna în atenţia criticilor şi a cercetătorilor noştri literari.

Lipsesc monografii complete ale multor scriitori mari ai literaturii noastre. Ca urmare, obligăm, în continuare, pe profesori să se limiteze la articole publicate sporadic, cînd util ar fi să aibă o privire de ansamblu asupra întregii activităţi a acestor scriitori. Manualul de literatură română pentru clasa a XI-a, partea I, recent apărut, oferă totuşi prea puţin cadrelor didactice. Mulţi profesori nici nu ies din litera manualului.

Pînă anul acesta, problema curentelor literare de la începutul secolului XX nu era înfăţişată în manuale, iar critica literară a ignorat-o şi ea aproape total. Programa şcolară, cu vagile ei indicaţii, era singurul indiciu în predarea acestor chestiuni. Şi mulţi profesori se limitau la litera programei.

De aceea am socotit foarte bine venită iniţiativa „Vieţii româneşti" de a organiza discuţii în jurul curentelor antirealiste de la începutul acestui veac. Cîteva studii docte au concretizat măsura luată de redacţia revistei. Discuţiile purtate ulterior vin însă mai degrabă să ridice probleme decît să aducă rezolvarea lor. De aceea se ridică multe semne de întrebare în aceste chestiuni, apar multe contradicţii.

De obicei, în predarea literaturii române de după 23 August 1944 profesorii se străduiesc să-i facă pe elevi să înţeleagă teoretic în ce constă metoda realist-socialistă. Cînd se trece la analiza pe text a literaturii se întîmpină însă dificultăţi în precizarea pe concret a caracterului realist-socialist al fiecărei opere literare.

Poate că ar fi util să se întreprindă un studiu pe baza operelor prevăzute de programa şcolară, în care, în mod organizat, sistematic, să se încerce o apreciere a acestor opere în lumina trăsăturilor realismului socialist, ceea ce ar fi de un real folos cadrelor didactice de specialitate şi elevilor.

De asemenea, pentru o orientare în mare şi mai justă a învăţămîntului, ar fi necesar un studiu în care să se trateze sistematic şi pe probleme, evoluţia criticii literare române. Studiile izolate — uneori adîncite — apărute pînă acum ar permite o asemenea lucrare de sinteză.

De cel puţin acelaşi interes ar fi un studiu al curentelor literare la noi. Profesorii ar putea să se orienteze mai uşor la lecţiile recapitulative, la încadrarea în

Programa de materialism dialectic și istoric

pentru examenul de gradul II al cadrelor didactice care predau discipline de cultură generală

I. INTRODUCERE

TEMA 1. CREAREA MATERIALISMULUI DIALECTIC ŞI ISTORIC DE CĂTRE K. MARX ŞI FR. ENGELS — O REVOLUŢIE ÎN FILOZOFIE

a) **Filozofia — concepţie generală despre lume.** Problema fundamentală a filozofiei (raportul dintre materie şi conştiinţă) şi cele două laturi ale ei. Opoziţia dintre materialism şi idealism. Unitatea indisolubilă dintre materialism şi ştiinţă. Incompatibilitatea idealismului cu ştiinţa. Metoda în filozofie: dialectica şi metafizica: opoziţia dintre metoda dialectică şi cea metafizică. Caracterul de clasă al filozofiei. Rădăcinile de clasă ale idealismului. Lupta partidelor în filozofie — oglindire a luptei de clasă. Istoria filozofiei — istoria apariţiei şi dezvoltării concepţiei materialiste despre lume în lupta cu idealismul.

b) **Apariţia şi dezvoltarea filozofiei marxiste. Esenţa revoluţiei săvîrşite de marxism în filozofie. Etapa leninistă a filozofiei marxiste.** Condiţiile social-istorice ale apariţiei filozofiei marxiste. Izvoarele teoretice şi premisele naturalist-ştiinţifice ale apariţiei filozofiei marxiste. Esenţa revoluţiei săvîrşite de marxism în filozofie. Transformarea filozofiei în ştiinţă. Obiectul filozofiei marxiste şi raportul ei cu ştiinţele speciale. Unitatea indisolubilă dintre metoda dialectică şi teoria materialistă în filozofia marxistă. Crearea materialismului istoric — unica concepţie ştiinţifică despre societate. Caracterul unitar şi consecvent ştiinţific al concepţiei materialiste despre lume. Schimbarea radicală a funcţiei sociale a filozofiei. Filozofia marxistă — expresie ştiinţifică a intereselor fundamentale ale clasei muncitoare — instrument de cunoaştere şi transformare revoluţionară a naturii şi societăţii, instrument al construirii comunismului. Partinitatea filozofiei marxiste. Unitatea indisolubilă dintre obiectivitatea ştiinţifică şi partinitatea proletară. Caracterul creator al filozofiei marxist-leniniste. Unitatea dintre teorie şi practică. Dezvoltarea materialismului dialectic şi istoric de către Lenin. Însemnătatea luptei lui Lenin împotriva curentelor revizioniste, pentru apărarea bazelor filozofiei marxiste, pentru dezvoltarea ei în lumina noilor date ale ştiinţei şi practicii sociale. Dezvoltarea filozofiei marxist-leniniste în documentele P.C.U.S. şi ale celorlalte partide comuniste şi muncitoreşti frăţeşti, în lucrările conducătorilor mişcării comuniste.

II. MATERIALISMUL DIALECTIC

TEMA 2. MATERIALITATEA LUMII. MATERIA ŞI FORMELE EI FUNDAMENTALE DE EXISTENŢĂ

a) **Concepţia marxist-leninistă despre materie şi însemnătatea ei.** Elaborarea de către V. I. Lenin a categoriei de materie. Critica înţelegerii mecaniciste a materiei. Raportul dintre categoria filozofică de materie şi teoriile ştiinţifico-naturaliste despre structura şi proprietăţile materiei.

b) **Mişcarea, modul de existenţă a materiei.** Unitatea indisolubilă dintre materie şi mişcare. Formele mişcării materiei şi raportul lor reciproc. Raportul dintre mişcare şi repaos. Confirmarea tezelor materialismului filozofic marxist asupra unităţii materiei şi mişcării de către ştiinţele contemporane ale naturii.

c) **Spaţiul şi timpul — forme obiective de existenţă a materiei.** Însuşirile lor. Critica interpretării idealiste şi materialist-metafizice a spaţiului şi timpului. Datele ştiinţelor moderne ale naturii despre legătura indisolubilă dintre materie, mişcare, spaţiu şi timp. Infinitatea lumii în spaţiu şi timp.

d) **Unitatea materială a lumii.** Fundamentarea filozofică şi naturalist-ştiinţifică a tezei unităţii materiale a lumii. Critica monismului idealist şi a dualismului. Critica reprezentărilor religioase despre lume.

e) **Datele filozofiei marxiste şi ale ştiinţelor contemporane, infirmare a concepţiilor religioase despre lume.** Folosirea tezei materialităţii lumii în predarea diferitelor obiecte de învăţămînt şi în alte activităţi şcolare, în scopul formării concepţiei ştiinţifice despre lume la elevi şi al educării lor în spiritul ateismului ştiinţific.

TEMA 3. CONEXIUNEA UNIVERSALĂ A OBIECTELOR ŞI FENOMENELOR LEGEA CA LEGĂTURĂ NECESARĂ ŞI ESENŢIALĂ ÎNTRE FENOMENE

a) Dialectica materialistă ca ştiinţă a conexiunii universale. Lumea ca un întreg unitar; critica înţelegerii metafizice a naturii şi societăţii. Caracterul obiectiv al conexiunii universale. Varietatea legăturilor din natură şi societate.

b) Legea ca oglindire a legăturilor esenţiale, generale şi necesare ale lumii materiale. Caracterul obiectiv al legilor. Legile naturii şi legile societăţii. Cunoaşterea şi folosirea legilor obiective din natură şi societate. Critica concepţiei voluntariste şi fetişiste asupra legilor. Legi generale şi legi specifice. Legile fundamentale ale dialecticii materialiste, reflectare a legăturilor celor mai generale şi a dezvoltării în lumea materială.

c) Formarea la elevi, în cadrul diferitelor activităţi şcolare, a noţiunilor despre conexiunea universală a obiectelor şi fenomenelor, despre lege ca oglindire a legăturilor esenţiale, necesare şi generale ale lumii materiale şi combaterea înţelegerii metafizice a naturii şi societăţii.

TEMA 4. LEGILE FUNDAMENTALE ALE DIALECTICII MATERIALISTE

I) Legea unităţii şi luptei contrariilor.

Dialectica, ştiinţa legilor generale de dezvoltare a naturii, societăţii şi gîndirii omeneşti.

Legea unităţii şi luptei contrariilor — esenţa dialecticii materialiste. Dedublarea unicului în laturi contrarii. Caracterul relativ al unităţii contrariilor şi caracterul absolut al luptei lor. Lupta contrariilor ca izvor intern al dezvoltării. Critica metafiziciі şi religiei în problema izvorului mişcării şi dezvoltării.

Universalitatea şi specificitatea contradicţiilor. Caracterul specific al contradicţiilor în diverse forme de mişcare a materiei. Varietatea contradicţiilor (interne, externe, principale, neprincipale).

Specificul contradicţiilor sociale:

a) **Contradicţiile antagoniste.** Baza lor obiectivă. Modul lor de rezolvare. Lupta de clasă, izvor al dezvoltării societăţii pe anumite trepte ale istoriei. Contradicţiile imperialismului. Contradicţia dintre sistemul socialist şi cel capitalist. Principiul leninist al coexistenţei paşnice. Critica teoriilor burgheze şi revizioniste cu privire la rezolvabilitatea contradicţiilor, împăcarea contradicţiilor, teoria echilibrului, a integrării paşnice a capitalismului în socialism.

b) **Contradicţiile neantagoniste.** Baza lor obiectivă, linia de dezvoltare şi modul specific de rezolvare a lor. Caracterul neantagonist al contradicţiilor în socialism şi căile rezolvării lor. Forţele motrice ale dezvoltării societăţii socialiste şi rolul lor în rezolvarea contradicţiilor neantagoniste: (unitatea moral-politică, patriotismul socialist, internaţionalismul proletar). Critica şi autocritica — metoda de dezvăluire şi rezolvare a contradicţiilor în societatea socialistă, de îmbunătăţire continuă a întregii activităţi economice, politice şi social-culturale. Rolul luptei de opinii în dezvoltarea ştiinţei şi artei. Congresul al III-lea al P.M.R. despre lupta de clasă în etapa actuală. Combaterea teoriilor revizioniste despre aşa-zisa stingere a luptei de clasă în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Formarea treptată la elevi, potrivit cu particularităţile de vîrstă şi obiectul predat, a concepţiei despre legea unităţii şi luptei contrariilor ca motor al mişcării, transformării şi dezvoltării în natură şi societate şi combaterea concepţiilor mistice cu privire la izvorul mişcării.

II) Legea trecerii de la schimbări cantitative la schimbări calitative.

Determinarea cantitativă şi calitativă. Unitatea dialectică a cantităţii şi calităţii — măsura. Dialectica schimbărilor cantitative. Trecerea de la schimbări cantitative la schimbări calitative radicale. Confirmarea legii trecerii de la schimbări cantitative la schimbări calitative de către ştiinţele moderne ale naturii şi societăţii. Saltul calitativ — formă legică şi universală a trecerii de la o calitate la alta. Varietatea formelor de salt în natură şi societate. Evoluţia şi revoluţia. Revoluţia socială ca trecere prin salt de la o orînduire la alta. Saltul revoluţionar în ţara noastră. Critică reformismului şi a aventurismului de stînga. Critica revizionismului contemporan şi problema căilor şi formelor trecerii de la capitalism la socialism. Înarmarea treptată a elevilor, potrivit cu particularităţile de vîrstă şi specificul activităţii şcolare, cu cunoştinţe privind legea trecerii de la schimbări cantitative la schimbări calitative şi combaterea concepţiilor mistice idealiste cu privire la dezvoltare.

III). Legea negării negaţiei — expresie a dezvoltării progresive în natură şi societate.

Negarea ca trecere de la vechi la nou, de la trepte inferioare la trepte superioare în procesul dezvoltării. Negarea dialectică şi negarea metafizică. Negarea ca moment de legătură în procesul dezvoltării. Negaţia dialectică ca apariţie a noului, distrugere a vechiului şi păstrarea conţinutului pozitiv acumulat anterior. Preluarea critică a moştenirii culturale ca negare dialectică. Necesitatea însuşirii ştiinţei şi tehnicii înaintate naţionale şi de peste hotare şi a folosirii ei în construirea socialismului. Caracterul obiectiv al progresului. Negarea negaţiei ca expresie a dezvoltării ascendente în spirală. Critica înţelegerii metafizice a dezvoltării ca mişcare în cerc. Congresul al III-lea al P.M.R. despre dezvoltarea progresivă ascendentă a ţării noastre spre comunism. Formarea treptată la elevi, potrivit cu particularităţile de vîrstă şi specificul activităţilor şcolare, a concepţiei despre dezvoltarea dialectică de la inferior la superior şi combaterea concepţiilor idealiste (mistice) cu privire la progres.

Unitatea legilor dialecticii. Dialectica materialistă — singura teorie ştiinţifică a dezvoltării, metodă de cunoaştere şi transformare revoluţionară a lumii.

TEMA 5. MATERIA ŞI CONŞTIINŢA

a) **Primordialitatea materiei şi caracterul secund al conştiinţei.** Combaterea concepţiilor idealiste privind raportul dintre materie şi conştiinţă.

b) **Apariţia vieţii, salt calitativ în dezvoltarea istorică a materiei.** Unitatea dintre materia fără viaţă şi materia vie. Ştiinţa contemporană despre apariţia materiei vii din materia fără viaţă. Combaterea teoriilor idealiste despre apariţia vieţii.

c) **Dezvoltarea funcţiei de reflectare în evoluţia materiei vii.** (Excitabilitate, sensibilitate, senzaţie). Conştiinţa ca reflectare a lumii materiale.

d) **Gîndirea, funcţie a materiei superior organizate. a creierului omenesc.** Creierul — organul gîndirii. Critica înţelegerii idealiste a raportului dintre materie şi gîndire, dintre psihic şi fiziologic. Învăţătura lui Pavlov despre activitatea nervoasă superioară, confirmare naturalist-ştiinţifică a materialismului dialectic.

e) **Rolul muncii în apariţia conştiinţei.** Conştiinţa ca produs al dezvoltării istorico-sociale. Raportul dintre gîndire şi limbaj. Critica idealismului semantic. Raportul dintre existenţa socială şi conştiinţa socială. Rolul activ al conştiinţei sociale în dezvoltarea societăţii. Importanţa tezei privind primordialitatea materiei asupra conştiinţei pentru ştiinţă, practică şi activitatea instructiv-educativă din şcoală

TEMA 6. TEORIA MARXIST-LENINISTĂ A CUNOAŞTERII

a) **Cognoscibilitatea lumii şi a legilor ei.** Teoria marxist-leninistă a cunoaşterii ca teorie a reflectării, generalizare a practicii social-istorice, a ştiinţei şi tehnicii. Critica scepticismului şi agnosticismului. Critica religiei şi fideismului ca negare a necesităţii şi posibilităţii cunoaşterii ştiinţifice. Esenţa lor de clasă.

b) **Categoria marxist-leninistă a practicii.** Rolul practicii social-istorice în cunoaştere. Practica — baza, forţa motrice şi scopul cunoaşterii.

c) **Treptele cunoaşterii:** 1. Treapta senzorială. Cunoaşterea senzorială ca legătură nemijlocită cu realitatea exterioară şi ca imagine subiectivă a lumii obiective. Percepţia şi reprezentarea, forme mai complexe ale cunoaşterii senzoriale. Rolul practicii în trecerea dialectică de la treapta senzorială, la gîndirea abstractă. 2. Treapta logică. Gîndirea — reflectare mijlocită şi generalizată a realităţii obiective. Rolul noţiunii, judecăţii şi raţionamentului în procesul cunoaşterii. Rolul ipotezei şi experimentului în cunoaşterea ştiinţifică. Valoarea cognitivă a abstracţiilor ştiinţifice. Cunoaşterea ca trecere de la fenomen la esenţă, de la o esenţă mai puţin profundă la una mai profundă. Rădăcinile gnoseologice ale idealismului. Unitatea dialectică a treptelor cunoaşterii. Caracterul dialectic al procesului cunoaşterii. Caracterul istoric al cunoaşterii.

d) **Materialismul dialectic despre adevăr.** Adevărul obiectiv, relativ şi absolut. Caracterul concret al adevărului. Practica — criteriul adevărului. Critica teoriilor idealiste despre criteriul adevărului. Unitatea dintre teorie şi practică, principiul fundamental al filozofiei marxiste. Confirmarea în practică a marxism-leninismului. Generalizarea şi popularizarea experienţei înaintate şi a practicii noi. Critica încercărilor revizioniste de a nega valoarea universală a practicii construirii socialismului şi comunismului în U.R.S.S. Activitatea partidelor comuniste şi muncitoreşti, expresie a unităţii teoriei şi practicii. Aplicarea creatoare de către P.M.R. a teoriei marxist-leniniste în practica construirii socialismului. Importanţa teoriei cunoaşterii a materialismului dialectic pentru dezvoltarea ştiinţelor naturii, ştiinţelor sociale şi a activităţii didactice. Teoria marxist-leninistă a cunoaşterii — fundamentul teoretic al psihologiei ştiinţifice. Procesul de învăţămînt ca proces de cunoaştere.

TEMA 7. CATEGORIILE DIALECTICII MATERIALISTE

Categoriile dialecticii materialiste ca reflectare a însuşirilor şi raporturilor celor mai generale ale lumii materiale. Rolul categoriilor dialectice în cunoaşterea ştiinţifică, în practică şi în activitatea instructiv-educativă din şcoală. Concepţia materialist-dialectică despre categoriile: lege, esenţă şi fenomen, conţinut şi formă, cauză şi efect, necesitate şi întîmplare, necesitate şi libertate, posibilitate şi realitate. Critica concepţiilor idealiste şi metafizice asupra categoriilor filozofice.

III. MATERIALISMUL ISTORIC

TEMA 8. MATERIALISMUL ISTORIC — ŞTIINŢA LEGILOR CELOR MAI GENERALE DE DEZVOLTARE A SOCIETĂŢII

a) **Problema raportului dintre existenţa socială şi conştiinţa socială.** Critica concepţiilor premarxiste despre societate. Revoluţionarea concepţiilor despre societate de către K. Marx şi Fr. Engels. Obiectul materialismului istoric. Unitatea dintre materialismul dialectic şi materialismul istoric. Materialismul istoric despre existenţa socială şi conştiinţa socială. Factorii obiectivi şi subiectivi ai dezvoltării societăţii.

b) **Caracterul obiectiv al legilor dezvoltării societăţii.** Deosebirea dintre legile naturii şi legile societăţii. Critica voluntarismului şi fatalismului. Masele populare, forţă hotărîtoare în dezvoltarea societăţii. Cunoaşterea şi folosirea legilor dezvoltării sociale. Caracterul de clasă al folosirii legilor dezvoltării sociale.

c) **Materialismul istoric — baza metodologică a ştiinţelor despre societate.** Raportul dintre materialismul istoric şi celelalte ştiinţe sociale. Necesitatea cunoaşterii profunde a tezelor materialismului istoric de către profesorii care predau ştiinţele sociale în şcoală. Necesitatea formării concepţiei ştiinţifice despre societate la elevi şi a combaterii concepţiilor mistice cu privire la societate.

d) **Caracterul creator al materialismului istoric.** Materialismul istoric — ştiinţă în permanentă dezvoltare. Practica construirii socialismului şi comunismului, izvor de noi generalizări teoretice în domeniul materialismului istoric concretizate în documentele partidelor comuniste şi muncitoreşti.

e) **Partinitatea materialismului istoric.** Critica principalelor tendinţe ale sociologiei burgheze contemporane: negarea legilor obiective, negarea luptei de clasă etc. Materialismul istoric, instrument de cunoaştere ştiinţifică şi transformarea revoluţionară a societăţii.

TEMA 9. PRODUCŢIA MATERIALA, TEMELIA VIEŢII SOCIALE

Rolul muncii în apariţia societăţii. Condiţiile vieţii materiale a societăţii.

a) **Rolul mediului geografic ca una din condiţiile necesare şi permanente ale societăţii.** Critica determinismului geografic. Influenţa societăţii asupra mediului geo-

(Continuare în pag. 7)

(Urmare din pag. 6)

grafic. Caracterul antiştiinţific şi substratul de clasă al geopoliticii.

b) **Rolul factorului demografic în dezvoltarea societăţii.** Dependenţa creşterii populaţiei de caracterul orînduirii sociale, de nivelul dezvoltării societăţii. Demascarea social-darwinismului, a malthusianismului contemporan etc.

c) **Modul de producţie a bunurilor materiale, factorul determinant în dezvoltarea societăţii.** Cele două laturi ale modului de producţie : forţele de producţie şi relaţiile de producţie. Elementele lor componente. Categoria de formaţiune social-economică. Tipurile istorice de formaţiuni social-economice. Istoria dezvoltării sociale — istoria modurilor de producţie, istoria maselor muncitoare.

d) **Dialectica dezvoltării forţelor de producţie şi a relaţiilor de producţie.** Legea concordanţei relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie. Raportul dintre forţele de producţie şi relaţiile de producţie. Caracterul determinant al forţelor de producţie. Rolul de motor principal şi de frînă al relaţiilor de producţie în dezvoltarea forţelor de producţie. Apariţia noilor relaţii de producţie în sînul vechii orînduiri. Revoluţia socială, calea rezolvării contradicţiilor dintre forţele de producţie şi relaţiile de producţie.

e) **Particularităţile apariţiei modului de producţie socialist.** Forţele de producţie ale socialismului. Esenţa relaţiilor de producţie socialiste şi concordanţa lor cu caracterul forţelor de producţie. Rolul partidului şi rolul Statului socialist în rezolvarea contradicţiilor dintre forţele de producţie şi relaţiile de producţie în socialism şi perfecţionarea continuă a relaţiilor de producţie socialiste. Superioritatea modului de producţie socialist.

f) **Procesul de formare a modului de producţie socialist** în ţara noastră, cerinţă a legii concordanţei relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie. Importanţa Hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R. pentru dezvoltarea forţelor de producţie şi relaţiilor de producţie socialiste din ţara noastră.

g) Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre crearea bazei tehnico-materiale a comunismului şi despre dezvoltarea relaţiilor de producţie socialiste în procesul trecerii la comunism.

TEMA 10. MARXISM-LENINISMUL DESPRE ROLUL MASELOR POPULARE ŞI AL PERSONALITĂŢII ÎN ISTORIE

a) **Materialismul istoric despre rolul maselor în istorie.** Raportul dintre legitatea obiectivă a dezvoltării sociale şi activitatea creatoare a oamenilor. Critica teoriilor burgheze care neagă rolul maselor în istorie. Rolul maselor populare în producţia socială, în viaţa politică şi în dezvoltarea culturii spirituale. Creşterea rolului maselor de-a lungul dezvoltării sociale. Rolul deosebit al proletariatului. Creşterea rolului maselor conduse de proletariat în epoca revoluţiei proletare. Conducerea de către partid, garanţia victoriei celor ce muncesc în lupta pentru socialism. Rolul crescînd al maselor în viaţa internaţională, în condiţiile contemporane. Schimbarea radicală a condiţiilor activităţii maselor în socialism şi caracterul acestei activităţi. Rolul maselor populare conduse de partid în crearea şi dezvoltarea orînduirii democrat-populare în ţara noastră. Rolul activ al maselor în elaborarea şi îndeplinirea planurilor dezvoltării economiei şi culturii socialiste în ţara noastră.

b) **Marxism-leninismul despre rolul personalităţii în istorie.** Rolul clasicilor marxism-leninismului şi al conducătorilor partidelor comuniste în mişcarea muncitorească. Raportul dintre mase, clase, partid, conducători. Combaterea teoriilor religioase şi voluntariste cu privire la rolul personalităţii. Critica negării anarhiste a rolului conducătorilor.

c) **Partidul Comunist, conducătorul şi organizatorul maselor populare în lupta pentru victoria socialismului şi comunismului.** Unitatea dintre partid, guvern şi popor, garanţia victoriei socialismului şi a trecerii spre comunism în ţările lagărului socialist. Întărirea legăturilor P.M.R. cu masele populare. Rolul maselor populare în lupta pentru pace, democraţie şi socialism. Impotanţa tezei marxist-leniniste cu privire la rolul maselor şi personalităţii în istorie pentru activitatea didactică din şcoală.

TEMA 11. BAZA ŞI SUPRASTRUCTURA SOCIETĂŢII. CONSTRUIREA BAZEI ŞI SUPRASTRUCTURII SOCIALISTE ÎN ŢARA NOASTRĂ

a) **Materialismul istoric despre baza economică şi suprastructura societăţii.** Definiţia bazei şi suprastructurii şi rolul lor în dezvoltarea societăţii. Legătura reciprocă dintre bază şi suprastructură. Legătura suprastructurii cu producţia prin intermediul bazei. Independenţa relativă a suprastructurii. Continuitatea elementelor suprastructurii în istoria dezvoltării societăţii. Interacţiunea elementelor suprastructurii. Caracterul contradictoriu al bazei şi suprastructurii societăţilor împărţite în clase antagoniste. Caracterul perimat şi retrograd al bazei economice a orînduirii capitaliste şi caracterul profund reacţionar al ideologiei şi instituţiilor suprastructurale ale burgheziei imperialiste.

b) **Baza şi suprastructura societăţii socialiste.** Particularităţile apariţiei şi dezvoltării bazei şi suprastructurii socialiste. Rolul deosebit al suprastructurii socialiste în formarea şi consolidarea bazei socialiste. Raportul C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre rolul deosebit al partidului şi al statului sovietic în construirea socialismului şi în trecerea la comunism. Critica teoriilor revizioniste cu privire la apariţia spontană şi a mersului de la sine în dezvoltarea relaţiilor socialiste, cu privire la negarea sau subaprecierea importanţei hotărîtoare a partidului şi statului ca principale elemente ale suprastructurii în procesul construirii socialismului. Importanţa universal valabilă a experienţei construcţiei bazei şi suprastructurii socialiste în U.R.S.S.

c) **Formarea bazei şi suprastructurii socialiste în ţara noastră.** Rolul conducător şi îndrumător al P.M.R. în construirea, consolidarea şi dezvoltarea bazei şi suprastructurii socialiste în R.P.R. Rolul statului democrat-popular în crearea şi consolidarea bazei economice noi, socialiste şi în lichidarea bazei economice vechi, capitaliste. Importanţa hotărîrilor şi măsurilor luate de partid la Congresul al III-lea al P.M.R. pentru dezvoltarea bazei şi suprastructurii socialiste în R.P.R. Şcoala ca fenomen de suprastructură. Reforma învăţămîntului din 1948, punctul de cotitură de la şcoala burgheză la şcoala socialistă, de la educaţia burgheză la educaţia comunistă. Hotărîrile de partid şi de stat cu privire la dezvoltarea învăţămîntului în ţara noastră.

TEMA 12. CONŞTIINŢA SOCIALĂ ŞI FORMELE EI.

Materialismul istoric despre existenţa socială şi conştiinţa socială. Conştiinţa socială, reflectare complexă a existenţei sociale. Rolul activ al ideilor în viaţa societăţii.

Formele conştiinţei sociale :

a) **Concepţiile politice şi juridice,** reflectare a orînduirii economice a societăţii. Rolul deosebit al ideologiei politice ; influenţa ei asupra tuturor formelor conştiinţei sociale. „Politicul, expresia concentrată a economicului". Dreptul, reflectarea relaţiilor economice dominante, ca expresie a voinţei claselor dominante ridicate la rangul de lege. Opoziţia radicală dintre ideologia politică şi juridică a proletariatului şi a burgheziei. Caracterul reacţionar al ideologiei politice şi juridice a burgheziei imperialiste. Caracterul ştiinţific şi revoluţionar al concepţiilor politice şi juridice ale clasei muncitoare. Ideologia politică a partidului marxist-leninist — expresie a intereselor fundamentale ale maselor muncitoare. Caracterul ştiinţific al politicii P.M.R. de construire a socialismului. Lupta P.M.R. împotriva rămăşiţelor ideologiei burgheze în ţara noastră, pentru făurirea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste a maselor. Sarcinile cadrelor didactice în formarea conştiinţei socialiste a elevilor şi mijloacele de realizare a acestor sarcini. Sarcinile cadrelor didactice în formarea conştiinţei socialiste a maselor.

b) **Morala, formă a conştiinţei sociale.** Originea şi esenţa moralei. Morala şi dreptul. Caracterul istoric al moralei. Caracterul de clasă al moralei în societatea spîndată în clase antagoniste. Critica concepţiilor idealiste despre morală. Esenţa reacţionară a moralei religioase. Morala burgheză, baza ei economică. Egoismul şi individualismul — trăsături principale ale moralei burgheze. Caracterul antiuman şi ipocrit al moralei burghezo-imperialiste.

Marxism-leninismul despre morala comunistă. Baza economică a moralei comuniste. Trăsăturile principale ale moralei comuniste. Colectivismul, umanismul, patriotismul socialist şi internaţionalismul proletar. Lupta pentru construirea socialismului, esenţa moralei comuniste. Sarcinile cadrelor didactice privind educarea tineretului şcolar şi a oamenilor muncii în spiritul moralei comuniste şi căile de realizare a acestor sarcini. Lupta împotriva rămăşiţelor moralei burgheze în mentalitatea elevilor şi a maselor (atitudinea faţă de muncă, învăţătură, faţă de proprietatea obştească, legalitatea socialistă, atitudinea faţă de familie etc). Rolul conducător al P.M.R. în procesul de educare comunistă a oamenilor muncii. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre rolul partidului şi al statului sovietic în educarea maselor în spiritul moralei comuniste.

c) **Arta ca formă a conştiinţei sociale.** Obiectul artei şi specificul cunoaşterii artistice. Caracterul de clasă al artei în societatea împărţită în clase antagoniste. Critica teoriei reacţionare a „artei pentru artă". Degenerarea artei burgheze în epoca imperialismului. Despre arta realist-socialistă. Conţinutul socialist şi forma naţională a artei şi literaturii. Legătura artei realist-socialiste cu viaţa poporului. Lupta pentru un înalt conţinut de idei al operelor de artă şi pentru desăvîrşirea măiestriei artistice a creatorilor. Necesitatea conducerii de către partid a artei şi literaturii.

Făurirea artei socialiste, parte integrantă a revoluţiei culturale în ţara noastră. Sarcinile cadrelor didactice în răspîndirea literaturii şi artei socialiste în lupta împotriva ideologiei reacţionare burgheze, pentru educarea elevilor şi maselor în spiritul comunismului. Educaţia estetică, parte integrantă a educaţiei comuniste.

d) **Ştiinţa — formă a conştiinţei sociale.** Practica social-istorică, baza apariţiei şi dezvoltării ştiinţei. Cunoaşterea ştiinţifică, instrument de transformare a naturii şi societăţii. Manifestarea spiritului de partid în ştiinţele naturii şi ştiinţele sociale. Raportul dintre ştiinţă şi ideologie. Necesitatea curăţirii ştiinţelor de zgura interpretărilor idealiste şi interpretarea lor în spiritul consecvent ştiinţific al materialismului dialectic. Orînduirea socială şi dezvoltarea ştiinţei, caracterul dezvoltării şi folosirii ştiinţei în ţările imperialiste.

Locul şi rolul ştiinţei în socialism. Lupta pentru noi cuceriri ştiinţifice şi pentru aplicarea lor în viaţă. Uriaşele cuceriri ale ştiinţei în socialism. Întrecerea dintre socialism şi capitalism în domeniul ştiinţei. Caracterul planificat şi ritmul rapid al dezvoltării ştiinţei în socialism. Ştiinţa sovietică în fruntea ştiinţei mondiale. Tradiţiile progresiste ale ştiinţei din ţara noastră. Înflorirea ştiinţei în regimul democrat-popular şi rolul ei în construirea socialismului în ţara noastră. Sarcinile cadrelor didactice în înarmarea elevilor cu bazele ştiinţei înaintate şi legarea ei de practica construcţiei socialismului în ţara noastră, de activitatea practică a muncitorilor şi ţăranilor.

e) **Religia** — reflectare fantastică, denaturată a realităţii. Marxism-leninismul despre originea şi esenţa religiei. Opoziţia dintre ştiinţă şi religie. Rădăcinile de clasă ale religiei. Rolul social reacţionar al religiei. Religia în slujba imperialismului. Puternicile tradiţii ateiste ale gîndirii ştiinţifice progresiste în ţara noastră.

Marxism-leninismul — ateism ştiinţific militant. Atitudinea statului socialist şi a partidului marxist faţă de religie. Lichidarea prejudecăţilor religioase — parte integrantă a educaţiei comuniste a tineretului şcolar şi a oamenilor muncii. Antrenarea maselor la construcţia socialismului, culturalizarea şi propaganda ştiinţifică ateistă — mijloacele cele mai importante de lichidare a rămăşiţelor religioase. Explicarea legilor de dezvoltare ale naturii şi societăţii, baza propagandei antireligioase. Sarcinile cadrelor didactice în lupta împotriva misticismului şi obscurantismului, pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii în rîndurile poporului.

Sarcinile cadrelor didactice în înfăptuirea educaţiei ateist-ştiinţifice a elevilor şi căile de realizare a acestor sarcini.

TEMA 13. TEORIA MARXIST-LENINISTĂ A CLASELOR ŞI LUPTEI DE CLASĂ. SCHIMBĂRILE ÎN STRUCTURA DE CLASĂ ŞI LUPTA DE CLASĂ ÎN ŢARA NOASTRĂ ÎN PERIOADA DE TRECERE DE LA CAPITALISM LA SOCIALISM.

a) **Definiţia marxist-leninistă a claselor sociale.**

b) **Originea claselor sociale.** Structura de clasă a societăţii şi dependenţei ei de modul de producţie.

c) **Interesele de clasă şi lupta de clasă.** Clase şi partide.

d) **Clasele şi lupta de clasă în orînduirea capitalistă.** Contradicţia fundamentală a modului de producţie capitalist — baza obiectivă a luptei de clasă dintre proletariat şi burghezie. Rolul istoric al proletariatului în lupta împotriva capitalismului. Formele luptei de clasă a proletariatului. Rolul partidului marxist-leninist în lupta de clasă a proletariatului. Combaterea teoriilor burgheze şi revizioniste care neagă existenţa claselor şi luptei de clasă în capitalismul contemporan.

e) **Necesitatea desfiinţării claselor.** Misiunea istorică de însemnătate mondială a proletariatului. Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi crearea sistemului socialist mondial, confirmare deplină a teoriei marxist-leniniste cu privire la inevitabilitatea pieirii capitalismului. Clasele în U.R.S.S., baza lor economică şi raporturile dintre ele. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre căile desfiinţării claselor.

f) **Clasele şi lupta de clasă în perioada actuală în ţara noastră.** Schimbările în structura de clasă în R.P.R. Aplicarea creatoare de către P.M.R. a învăţăturii marxist-leniniste privind lichidarea claselor antagoniste în socialism. Importanţa Decretului Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P.R. din 28 martie 1959 cu privire la lichidarea rămăşiţelor oricăror forme de exploatare a omului de către om în agricultură. Politica P.M.R. de întărire a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. Congresul al III-lea al P.M.R. despre lupta de clasă în etapa actuală. Sarcinile cadrelor didactice în înarmarea elevilor cu concepţia ştiinţifică marxist-leninistă cu privire la clase şi lupta de clasă, în educarea acestora în spiritul dragostei şi devotamentului faţă de clasa muncitoare şi partidul ei marxist-leninist. Necesitatea întăririi vigilenţei faţă de manifestările ideologiei burgheze şi a altor forme ale luptei de clasă folosite de duşmanii interni şi externi ai poporului nostru.

TEMA 14. MARXISM-LENINISMUL DESPRE PARTIDUL REVOLUŢIONAR AL CLASEI MUNCITOARE.

a) **Lupta lui K. Marx şi Fr. Engels pentru unirea socialismului ştiinţific cu mişcarea muncitorească.** Crearea şi activitatea Internaţionalei I-a şi a Internaţionalei a II-a. Formarea partidelor socialiste în ţările din apusul Europei. Apariţia curentelor oportuniste în mişcarea muncitorească. Rădăcinile de clasă şi ideologice ale oportunismului. Lupta dusă de V. I. Lenin împotriva reformismului şi revizionismului. Falimentul Internaţionalei a II-a.

b) **Învăţătura marxist-leninistă despre partidul revoluţionar al clasei muncitoare. P.C.U.S. — primul partid de tip nou.** Condiţiile istorice ale creării partidului de tip nou. Lupta lui V. I. Lenin pentru crearea partidului de tip nou. Învăţătura marxist-leninistă despre rolul partidului revoluţionar al clasei muncitoare ca forţă care revoluţionează, organizează şi conduce mişcarea muncitorească. Deosebirea radicală dintre politica revoluţionară şi politica reformistă. Importanţa teoriei revoluţionare şi a conştiinţei socialiste pentru mişcarea muncitorească. Învăţătura leninistă despre principiile organizatorice ale partidului marxist-leninist. Partidul ca întruchipare a legăturii dintre detaşamentul de avangardă a clasei muncitoare şi masele populare. Unitatea rîndurilor partidului, izvorul şi chezăşia forţei şi invincibilităţii sale. Centralismul democratic — principiul fundamental de organizare a partidului clasei muncitoare. Rolul conducător al partidului în sistemul dictaturii proletariatului. Combaterea revizionismului contemporan care neagă rolul conducător al partidului în revoluţia şi construcţia socialismului. P.C.U.S. — primul partid de tip nou, model pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti. Importanţa unităţii mişcării comuniste internaţionale pentru victoria comunismului.

c) **Crearea P.C.R. victoria istorică a leninismului împotriva oportunismului în mişcarea muncitorească din ţara noastră.** P.C.R. rezultat al procesului de dezvoltare istorică a luptei poporului muncitor din ţara noastră. Lupta P.C.R. pentru mobilizarea maselor muncitoare împotriva regimului burghezo-moşieresc. Lupta P.C.R. pentru scoaterea Romîniei din războiul criminal antisovietic şi întoarcerea armelor împotriva fascismului. Rolul P.C.R. în pregătirea şi înfăptuirea insurecţiei armate de la 23 August 1944. Lupta P.C.R. pentru realizarea unităţii organizatorice, politice şi ideologice a clasei muncitoare. Congresul I al P.M.R. Crearea P.M.R., victoria deplină a leninismului împotriva oportunismului în mişcarea muncitorească din ţara noastră. P.M.R. forţa conducătoare a poporului în opera de construire a socialismului în ţara noastră. Politica partidului — expresia ştiinţifică a intereselor celor mai profunde ale poporului muncitor din patria noastră. Sarcinile cadrelor didactice în educaţia elevilor în spiritul dragostei şi devotamentului faţă de partid, în spiritul luptei pentru înfăţuirea în practică a politicii partidului, chezăşia viitorului luminos al patriei noastre.

TEMA 15. MARXISM-LENINISMUL DESPRE REVOLUŢIE

a) **Revoluţia — fenomen obiectiv al dezvoltării societăţii.** Evoluţia şi revoluţia. Esenţa şi cauzele revoluţiei sociale. Factorii obiectivi şi subiectivi ai situaţiei revoluţionare. Tipuri istorice de revoluţii ; caracterul şi forţele lor motrice. Revoluţiile burgheze şi burghezo-democratice. Teoria leninistă a transformării revoluţiei burghezo-democratice în revoluţia socialistă.

b) **Teoria leninistă a revoluţiei socialiste.** Cauzele şi forţele motrice ale revoluţiei socialiste. Cucerirea puterii politice de către proletariat, premisă fundamentală şi începutul revoluţiei socialiste. Deosebirea radicală dintre revoluţia socialistă şi revoluţia burgheză. Însemnătatea istorico-mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Congresul al XX-lea al P.C.U.S. despre formele de trecere de la capitalism la socialism în noile condiţii istorice. Declaraţia consfătuirii reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste din noiembrie 1957, ţinută la Moscova, despre legile generale ale revoluţiei socialiste. Critica teoriilor revizioniste cu privire la revoluţia socialistă.

c) **Lupta maselor populare sub conducerea P.C.R. pentru desăvîrşirea revoluţiei burghezo-democratice şi trecerea la revoluţia socialistă în ţara noastră.** P.C.R., iniţiatorul, organizatorul şi conducătorul insurecţiei armate de la 23 August 1944. Rolul maselor populare conduse de P.C.R. în înfăptuirea insurecţiei armate, în răsturnarea guvernului Rădescu şi în instaurarea Guvernului de la 6 Martie 1945. Congresul al II-lea al P.M.R. despre desfăşurarea revoluţiei populare în ţara noastră şi despre cele două etape ale re-

(Continuare în pag. 8)

Programa de materialism dialectic şi istoric

(Urmare din pag. 7)

voluţiei. Caracterul, sarcinile şi forţele motrice ale primei etape a revoluţiei în ţara noastră. Lupta maselor populare sub conducerea P.C.R. pentru consolidarea regimului de democraţie populară, refacerea economiei naţionale şi zdrobirea partidelor burghezo-moşiereşti. Particularităţile trecerii la etapa socialistă a revoluţiei în ţara noastră. Revoluţia populară din ţara noastră, proces revoluţionar neîntrerupt. Congresul al III-lea al P.M.R. despre desăvîrşirea construcţiei socialiste în ţara noastră.

TEMA 16. MARXISM-LENINISMUL DESPRE STAT ŞI DICTATURA PROLETARIATULUI

Definiţia marxist-leninistă a statului. Statul, categorie istorică. Tipurile istorice de stat. Esenţa de clasă a statului burghez. Caracterul reacţionar al statului capitalist contemporan. Demascarea teoriilor apologetice ale revizionismului cu privire la statul capitalist contemporan.

Instaurarea dictaturii proletariatului — sarcină esenţială a revoluţiei socialiste. Necesitatea istorică a dictaturii proletariatului. Alianţa proletariatului cu masele largi muncitoare şi în primul rînd cu ţărănimea muncitoare — baza politică a dictaturii proletariatului.

Esenţa şi formele statului socialist. Sarcinile şi funcţiile statului socialist. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre întărirea democraţiei socialiste în perioada construcţiei comunismului. Sarcinile întăririi statului sovietic în perioada construcţiei desfăşurate a comunismului.

Procesul de formare şi dezvoltare a statului de democraţie populară în ţara noastră. R.P.R. — stat al dictaturii proletariatului. Rolul conducător al P.M.R. în sistemul dictaturii proletariatului. Statul democrat-popular — instrument principal al construirii socialismului. Centralismul democratic — principiul fundamental de organizare a statului socialist. Sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat. Superioritatea democraţiei socialiste asupra „democraţiei" burgheze. Politica P.M.R. de întărire continuă a statului nostru democrat-popular. Congresul al III-lea al P.M.R. despre evoluţia funcţiilor statului democrat-popular.

TEMA 17. MARXISM-LENINISMUL DESPRE PROBLEMA NAŢIONALĂ

Definiţia marxist-leninistă a naţiunii. Condiţiile istorice ale apariţiei naţiunilor. Etapele dezvoltării mişcării de eliberare naţională. Mişcarea naţional-colonială în epoca contemporană. Procesul destrămării sistemului colonial al imperialismului. N. S. Hruşciov despre lichidarea definitivă a colonialismului. V. I. Lenin despre problema naţională ca parte integrantă a revoluţiei proletare. Programul marxist-leninist de rezolvare a problemei naţionale. U.R.S.S. — exemplu de rezolvare marxist-leninistă a problemei naţionale. Formarea naţiunilor socialiste şi deosebirea lor faţă de naţiunile burgheze.

Situaţia minorităţilor naţionale în Romînia burghezo-moşierească. Lupta P.C.R. împotriva asupririi naţionale. Lupta P.M.R. pentru rezolvarea marxist-leninistă a problemei naţionale în ţara noastră. Frăţia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale — izvor al tăriei regimului democrat-popular. Necesitatea luptei continue împotriva manifestărilor de naţionalism, şovinism şi a izolării naţionale.

TEMA 18. MARXISM-LENINISMUL DESPRE INTERNAŢIONALISMUL PROLETAR ŞI PATRIOTISMUL SOCIALIST.

Învăţătura marxist-leninistă despre patrie şi patriotism. Patriotismul poporului muncitor în condiţiile orînduirilor bazate pe exploatare. Falsul patriotism al claselor exploatatoare.

Patriotismul socialist, treaptă superioară a patriotismului. Trăsăturile caracteristice ale patriotismului socialist. Caracterul activ şi de masă al patriotismului socialist. Patriotismul socialist, forţă motrică a dezvoltării societăţii socialiste. Cum se manifestă patriotismul socialist în construcţia socialismului.

Opoziţia de neîmpăcat dintre patriotismul socialist şi naţionalismul burghez. Naţionalismul, armă otrăvită a burgheziei pentru aţîţarea vrajbei naţionale între oamenii de diferite naţionalităţi în scopul întăririi dominaţiei ei de clasă.

Legătura indisolubilă dintre patriotismul socialist şi internaţionalismul proletar, cea mai înaltă expresie a intereselor de clasă şi naţionale ale oamenilor muncii. Unitatea dintre sarcinile naţionale şi internaţionale ale clasei muncitoare. Formele de manifestare ale internaţionalismului proletar în diferite perioade ale istoriei mişcării muncitoreşti internaţionale.

Internaţionalismul proletar, baza politicii partidelor marxist-leniniste. Unitatea ţărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. — garanţia sigură a apărării independenţei şi suveranităţii naţionale, izvor al forţei şi progresului social şi naţional.

Educaţia elevilor în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar — sarcină de bază a cadrelor didactice.

TEMA 19. REVOLUŢIA CULTURALĂ, LEGE GENERAL VALABILĂ PENTRU TOATE ŢĂRILE CARE CONSTRUIESC SOCIALISMUL.

Esenţa şi sarcinile revoluţiei culturale. Politica P.M.R. de înfăptuire a revoluţiei culturale în ţara noastră.

Lupta ideologică în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Necesitatea combaterii diferitelor forme ale ideologiei burgheze : naţionalism, cosmopolitism, izolare naţională, obiectivism etc. în artă, ştiinţă, cultură. Formarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii.

Trăsăturile noii culturi socialiste. Marxism-leninismul, baza ideologică a culturii socialiste. Noua cultură, naţională în formă — socialistă în conţinut. Leninismul despre moştenirea culturală. Caracterul de clasă şi de partid al culturii.

Formarea noii intelectualităţi — sarcină importantă a revoluţiei culturale. Lupta P.M.R. pentru democratizarea învăţămîntului în ţara noastră. Sarcinile cadrelor didactice în formarea conştiinţei socialiste a elevilor. Sarcinile cadrelor didactice în înfăptuirea revoluţiei culturale.

Succesele politicii P.M.R. în înfăptuirea revoluţiei culturale în ţara noastră.

TEMA 20. MARXISM-LENINISMUL DESPRE RĂZBOI ŞI PACE.

Marxism-leninismul despre originea şi esenţa războaielor. Demascarea teoriilor idealiste şi rasiste cu privire la originea războaielor. V. I. Lenin despre războaie drepte şi războaie nedrepte. Marxism-leninismul despre cauzele şi caracterul războaielor în imperialism. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. cu privire la posibilitatea înlăturării războaielor mondiale din viaţa societăţii în epoca contemporană. Lagărul socialist în frunte cu U.R.S.S. — bastion al apărării şi menţinerii păcii în lumea întreagă. Lupta pentru pace, sarcină principală a partidelor comuniste şi muncitoreşti în etapa actuală. Principiul leninist al coexistenţei paşnice între ţări cu orînduiri sociale diferite — linia generală a politicii externe a U.R.S.S. şi a celorlalte ţări din lagărul socialist. Importanţa „Manifestului Păcii" adoptat de Consfătuirea de la Moscova a partidelor comuniste şi muncitoreşti din noiembrie 1957. Propunerile guvernului Uniunii Sovietice la cea de-a 14-a şi la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la dezarmarea generală şi totală. Întrecerea paşnică dintre cele două sisteme. Inevitabilitatea victoriei socialismului în întrecerea paşnică dintre cele două sisteme.

TEMA 21. VICTORIA INEVITABILĂ A SOCIALISMULUI ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ.

Două sisteme, două direcţii opuse de dezvoltare. Adîncirea crizei generale a capitalismului după cel de-al doilea război mondial. Aspecte actuale ale crizei generale a capitalismului. Creşterea rolului capitalismului monopolist de stat şi ascuţirea tuturor contradicţiilor capitalismului.

Formarea sistemului socialist mondial, fenomen istoric obiectiv. Schimbarea raportului de forţe pe arena internaţională în favoarea socialismului şi a păcii. Rolul lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. în lupta pentru apărarea păcii. Creşterea forţelor păcii, progresului şi socialismului. Poziţia statelor neutre în problemele păcii şi războiului.

Sistemul socialist mondial — comunitatea politică, economică şi ideologică a ţărilor socialiste. Relaţiile de tip nou dintre ţările lagărului socialist. Internaţionalismul proletar, baza acestor relaţii. Rolul U.R.S.S. în întărirea şi dezvoltarea economică şi culturală a ţărilor din sistemul socialist mondial. Diviziunea internaţională a muncii între ţările lagărului socialist. Importanţa C.A.E.R. în dezvoltarea economică a ţărilor socialiste. Unitatea ţărilor lagărului socialist — chezăşie a construirii cu succes a socialismului şi comunismului. Demascarea politicii cercurilor imperialiste şi a tentativelor revizionismului contemporan de a submina unitatea ţărilor lagărului socialist. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. despre trecerea mai mult sau mai puţin simultană a ţărilor socialiste spre comunism. Uriaşa importanţă a planului septenal a U.R.S.S. pentru victoria socialismului în întrecerea paşnică cu capitalismul. Congresul al III-lea al P.M.R. despre desăvîrşirea construcţiei socialismului şi trecerea la construirea treptată a comunismului în ţara noastră.

Sarcinile cadrelor didactice în educarea tineretului în spiritul luptei pentru întărirea unităţii ţărilor socialiste frăţeşti în frunte cu U.R.S.S.

Expoziţia profesorilor de desen din Capitală

Un început de activitate bun şi promiţător

Cenaclul „Ion Andreescu", care funcţionează în cadrul Clubului Sindicatului învăţămînt din Capitală şi-a început activitatea din acest an şcolar cu o expoziţie colectivă de grafică.

Prezentînd expoziţia colectivă care a făcut bilanţul anului şcolar 1959/1960, remarcăm progresul înregistrat de profesori în ceea ce priveşte orientarea spre o tematică nouă, actuală. Actuala expoziţie ne dovedeşte că în această privinţă s-au făcut în continuare paşi serioşi. Viaţa nouă, munca de fiecare zi, transformările mari din peisajul patriei au impresionat cu grandoarea, frumuseţea şi pitorescul lor pe artiştii plastici.

Aflaţi în vacanţă — căci majoritatea lucrărilor expuse sînt făcute în vacanţa de vară — fie la munte sau la mare, fie în gospodăriile colective sau pe magistralele oraşelor, profesorii de desen au surprins noul în muncă, în conştiinţa oamenilor şi l-au transpus pe hîrtie sau carton cu ajutorul cărbunelui, tuşului, acuarelei sau pastelului.

La Olăneşti, Constanţa Manolescu surprinde aspecte din munca unor constructori de şosele. Pe Valea Prahovei, lîngă Sinaia sau Buşteni, Em. Niculescu-Nic a desenat peisaje industriale, Dumitru Martinaş a realizat cîteva acuarele frumoase avînd ca temă munca oamenilor din Delta Dunării. Acuarele bune mai expun Domnica Lefterescu — „Construcţii noi la Eforie" şi „Poiana Ţapului", şi Eugenia Brateş — peisaje din oraşele şi satele transilvănene. Alexandru Drăgoi ne prezintă cîteva aspecte din mediul sătesc, dintre care „Odihnă" şi „Mecanizarea agriculturii" sînt de o înaltă ţinută artistică.

Bucureştiul, cu construcţiile sale, este prezent în lucrările Emei Gherghel şi, ca de obicei, în cele ale bunului grafician Ion Cîrdei. Comparaţia vechi-nou din desenele lui Ion Cîrdei este deosebit de convingătoare şi vădeşte dragostea artistului pentru marea şi mereu tînăra noastră Capitală. Mai mult decît în alte ocazii, Ion Cîrdei însufleţeşte peisajele sale citadine. Alături de casele noi apare omul muncii, constructorul şi stăpînul lor. „Muncitorii se mută în case noi" se intitulează un asemenea tablou. La fel de semnificativă este şi o altă lucrare a lui Ion Cîrdei : „S-au redus preţurile".

Revelaţia expoziţiei o constituie însă lucrările profesoarei Ema Gheorghel. Din mîna Emei Gherghel siluetele blocurilor, viu şi luminos colorate, se ridică zvelte spre înălţimi, aidoma acelor ridicate de harnicii constructori la capătul străzii Caraiman, în Piaţa Chibrit sau lîngă Gara de Nord.

Deşi se intitulează „Grafica 1960", expoziţia prezintă vizitatorilor şi patru picturi pe sticlă din 1959. Nu ne-am fi oprit în mod special asupra acestora, pentru că prin calitatea lor nu chemau privirile, dar am rămas nedumeriţi atunci cînd am văzut sub ele aceeaşi semnătură pe care am citit-o şi sub unele linogravuri bune, cum ar fi „Intrarea în mină", „In mină" şi „Portret" : Marcel Olinescu — un membru foarte activ şi vechi al cenaclului. Tehnica picturii pe sticlă este — după cum cu toţii ştim — veche şi cunoscută. In expoziţie, ea se prezintă totuşi ca inedită, deoarece nu mai este folosită de alţi membri ai cenaclului şi, în general, nu se mai foloseşte astăzi în pictură. Dar oricît de inedită ar părea, ea nu scuteşte pe artist de unele noţiuni elementare de desen ca perspectiva, proporţionalitatea etc. Privind de pildă pictura „Aratul într-o gospodărie colectivă" te întrebi ce vrea să spună pictorul, care este imaginea artistică prin care el îşi transmite mesajul. De ce oare sînt aceste desene voit lipsite de autenticitate, naive şi nerealiste ?

Şi pentru că veni vorba de unele maniere voite, ne întrebăm cum de în toate laviurile Mariei Palade copiii sînt neapărat îmbrăcaţi urît şi foarte neglijent, amintind de copiii mahalalelor de altădată, sau de ce toţi oamenii pe care i-a văzut Paul Constantinescu la ştrand (trei linogravuri) au neapărat trupuri diforme ?

Prezentîndu-ne la începutul anului o expoziţie care, în ansamblul ei, este reuşită, cenaclul profesorilor de desen „Ion Andreescu" ne făgăduieşte pentru viitor expoziţii interesante şi bogate în conţinut.

In faţa acestor vădite progrese în ceea ce priveşte calitatea şi tematica lucrărilor, exigenţele noastre, în mod firesc, vor creşte. Aşteptăm expoziţii noi, pe care le vrem foarte bune.

Al. I. Vladimir

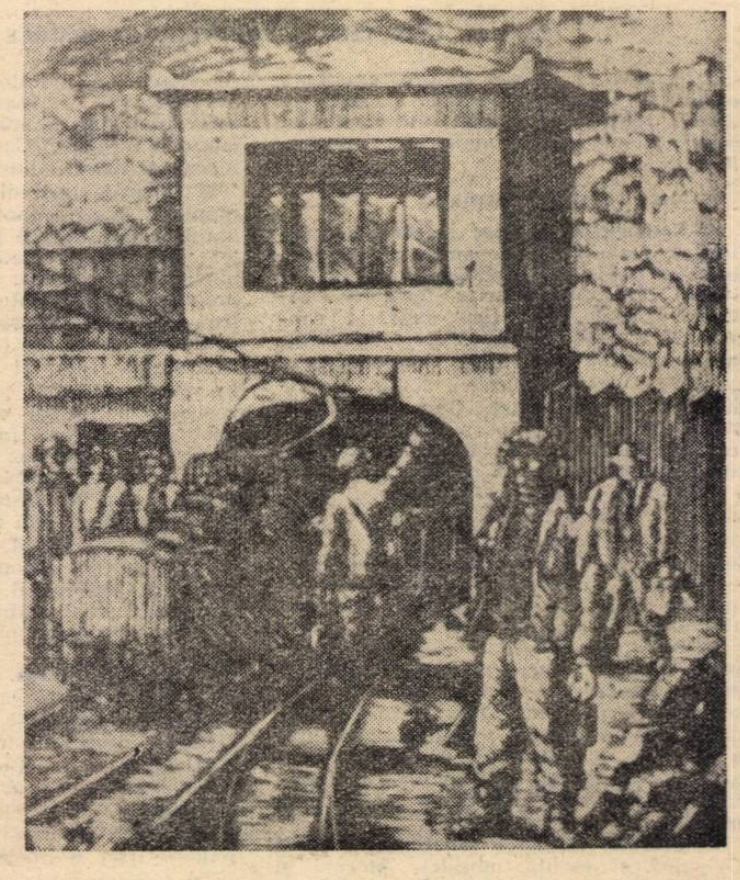

Prof. MARCEL OLINESCU (Bucureşti): Intrarea în mină

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tipa rul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta Învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 584 — vineri 28 octombrie 1960 — 8 pagini 25 bani

Al IV-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Romînă

Deschiderea lucrărilor

Miercuri dimineața s-a deschis în sala Palatului R. P. Române cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

La Congres participă delegații aleși de sindicatele din toate regiunile țării, reprezentanți ai celor peste 2.300.000 de membri de sindicat din țara noastră.

În sală se află, de asemenea, ca invitați numeroși oameni ai muncii, activiști de partid, de stat, reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Întîmpinați cu vii și îndelungi aplauze, în sala Congresului sosesc tovarășii : Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Janos Fazekaș.

Sînt prezenți membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești.

Congresul salută călduros pe reprezentanții Federației Sindicale Mondiale și pe reprezentanții sindicatelor din U.R.S.S., R. P. Albania, R.P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. P. Chineză, Cipru, R.P.D. Coreeană, Franța, R.D. Germană, R.F. Germană, Guineea, India, Iran, Italia, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, R.P. Ungară, Uniunea Sud-Africană, R.D. Vietnam, care participă la lucrările Congresului.

În sală răsună chemările: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej !", „Trăiască cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Romînă !", „Trăiască unitatea și solidaritatea internațională a celor ce muncesc de pretutindeni !"

Din însărcinarea Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă, tovarășul Gheorghe Apostol, președintele C.C.S., declară deschise lucrările celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Romînă și salută pe delegații și invitații la Congres.

Sînt alese apoi prezidiul Congresului, comisia de validare, secretariatul Congresului, comisia pentru redactarea proiectelor de rezoluții.

Congresul a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi :

1. — Raportul Consiliului Central al Sindicatelor cu privire la activitatea sindicatelor din R. P. Romînă în perioada dintre Congresul al III-lea și al IV-lea al sindicatelor și sarcinile ce revin sindicatelor pe baza hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

2. — Raportul Comisiei centrale de revizie.

3. — Adoptarea noului statut al sindicatelor.

4. — Alegerea Consiliului Central al Sindicatelor și a Comisiei centrale de cenzori.

Primit cu puternice aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri, care a adus Congresului salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Delegații și invitații la Congres au aplaudat îndelung salutul C.C. al P.M.R., ovaționînd puternic pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central.

Tovarășul Gheorghe Apostol a prezentat apoi raportul Consiliului Central al Sindicatelor.

De mai multe ori, în timpul prezentării raportului, participanții la Congres au aplaudat puternic. Ei au ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn, inspiratorul și organizatorul victoriilor poporului muncitor, pentru patria noastră, Republica Populară Romînă, pentru eroica noastră clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea noastră, pentru sindicatele noastre — școală a comunismului — pentru unitatea și solidaritatea internațională a celor ce muncesc de pretutindeni, pentru pace între popoare.

În ședința de după-amiază, Congresul a ales comisia de amendamente la proiectul noului statut

Raportul Comisiei centrale de revizie, prevăzut la cel de-al doilea punct de pe ordinea de zi, a fost prezentat de tov. Gheorghe Idițoiu.

Au început apoi discuțiile asupra rapoartelor și proiectului de statut.

Au luat cuvîntul tovarășii : Vichente Bălan, delegat al sindicatelor din Hunedoara, președintele Consiliului sindical regional Hunedoara, Ion Țapu, delegat al sindicatelor din Sinaia, maistru mecanic, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „I. C. Frimu", Gheorghe Ionescu, delegat al sindicatelor din București, președintele Consiliului local al sindicatelor București, Ion Marin, delegat al sindicatelor din Orașul Stalin, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „Steagul Roșu", Ion Olaru, delegat al sindicatelor din Constanța, președintele Consiliului local al sindicatelor Constanța, Ion Leș, delegat al sindicatelor din Baia Mare, președintele Consiliului sindical regional Baia Mare, Mihai Stoian, delegat al sindicatelor din Ploiești, președintele comitetului sindicatului de la Uzinele „1 Mai", și Nicolae Moraru, delegat al sindicatelor din Hunedoara, președintele C.C. al Uniunii sindicatelor din întreprinderile metalurgice și electrice.

(Continuare în pag. 2)

Salutul C. C. al P. M. R. adresat Congresului de către tovarășul Chivu Stoica

Tovarăși și tovarășe,

Permiteți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, să aduc un cald și tovărășesc salut delegaților la acest congres și prin ei tuturor membrilor sindicatelor, eroicei noastre clase muncitoare, intelectualității, oamenilor muncii de la orașe și sate — constructori activi ai socialismului în Republica Populară Romînă. **(Aplauze).**

Congresul al IV-lea al sindicatelor va marca un moment deosebit în viața mișcării noastre sindicale datorită faptului că el își desfășoară lucrările în condițiile muncii entuziaste, pline de avînt, a întregului popor pentru înfăptuirea sarcinilor istorice trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

La Congresul partidului, în Raportul C. C. al P.M.R. — document de mare însemnătate teoretică și practică — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut o analiză științifică, marxist-leninistă, a profundelor transformări social-economice petrecute în țara noastră, a prezentat bilanțul succeselor istorice obținute în făurirea orînduirii socialiste și a desfășurat în fața întregului nostru popor un vast și însuflețitor program de muncă și de luptă pentru dezvoltarea și înflorirea patriei socialiste. Congresul Sindicatelor, examinînd cu temeinicie activitatea desfășurată de sindicate în toate domeniile construcției socialismului, va adopta măsurile menite să asigure participarea lor tot mai activă la înfăptuirea programului elaborat de Congresul partidului.

Înfăptuind cu hotărîre politica partidului, oamenii muncii au dat un avînt uriaș dezvoltării forțelor de producție ale țării, au obținut realizări remarcabile în opera de industrializare socialistă, în dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, au sporit într-o măsură însemnată producția industrială, creînd o bază trainică pentru continua dezvoltare a întregii economii naționale.

S-a înfăptuit în linii generale cooperativizarea agriculturii, peste patru cincimi din numărul familiilor țărănești și din suprafața arabilă a țării făcînd parte din sectorul socialist. Agricultura a fost înzestrată cu zeci de mii de tractoare și mașini agricole ; a crescut producția agricolă vegetală și animală.

O largă dezvoltare au cunoscut știința și cultura. A crescut continuu nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Relațiile de producție socialiste s-au extins și consolidat în toate ramurile economiei naționale, exploatarea omului de către om fiind lichidată pentru totdeauna în patria noastră.

In procesul acestor mari prefaceri revoluționare s-au dezvoltat necontenit alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, frăția de nezdruncinat dintre poporul romîn și minoritățile naționale, a căpătat o trăinicie de neclintit orînduirea de stat democrat-populară.

Congresul al III-lea al P.M.R. a consfințit victoria socialismului în Republica Populară Romînă. Această victorie istorică — întruchiparea năzuințelor de veacuri ale maselor populare spre o viață mai bună, lipsită de exploatare și asuprire — este rodul luptei eroice și pline de sacrificii a poporului romîn. **(Aplauze).**

Un rol hotărîtor în făurirea orînduirii noastre socialiste a avut harnica și talentata noastră clasă muncitoare care își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de clasă conducătoare a tuturor celor ce muncesc. Forța clasei muncitoare, capacitatea sa de a sta în fruntea întregului popor în lupta pentru construirea noii societăți, se datorește unității rîndurilor sale, făurită în focul luptei pentru revoluția populară, pentru socialism, faptului că ea a avut și are un conducător încercat, Partidul Muncitoresc Romîn. **(Aplauze puternice).** Inarmat cu atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, bucurîndu-se de încrederea și dragostea oamenilor muncii, a întregului popor, partidul nostru, mai puternic și mai unit decît oricînd în jurul Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, călăuzește cu mînă sigură lupta celor ce muncesc de la orașe și sate pentru triumful deplin al măreței opere de construcție socialistă în patria noastră. **(Aplauze puternice).**

O contribuție de seamă la înfăptuirea politicii partidului de construire a socialismului o aduc sindicatele din Republica Populară Romînă. Experiența construcției socialiste în Romînia, ca și în celelalte țări socialiste, arată că marea însemnătate principială și practică a activității sindicatelor constă în faptul că ele își concentrează întreaga activitate spre înfăptuirea sarcinilor fundamentale ale clasei muncitoare, spre edificarea noii societăți, dezvoltarea economică, culturală și politică a țării.

Partidul dă o înaltă apreciere rolului și activității sindicatelor din țara noastră. „In condițiile cînd clasa muncitoare este clasă conducătoare în stat — se arată în raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul partidului — un rol din ce în ce mai mare în viața societății noastre îl au sindicatele, care numără aproape 2.800.000 de membri. Ele desfășoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale, organizează participarea nemijlocită și tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătăți-

(Continuare în pag. 5)

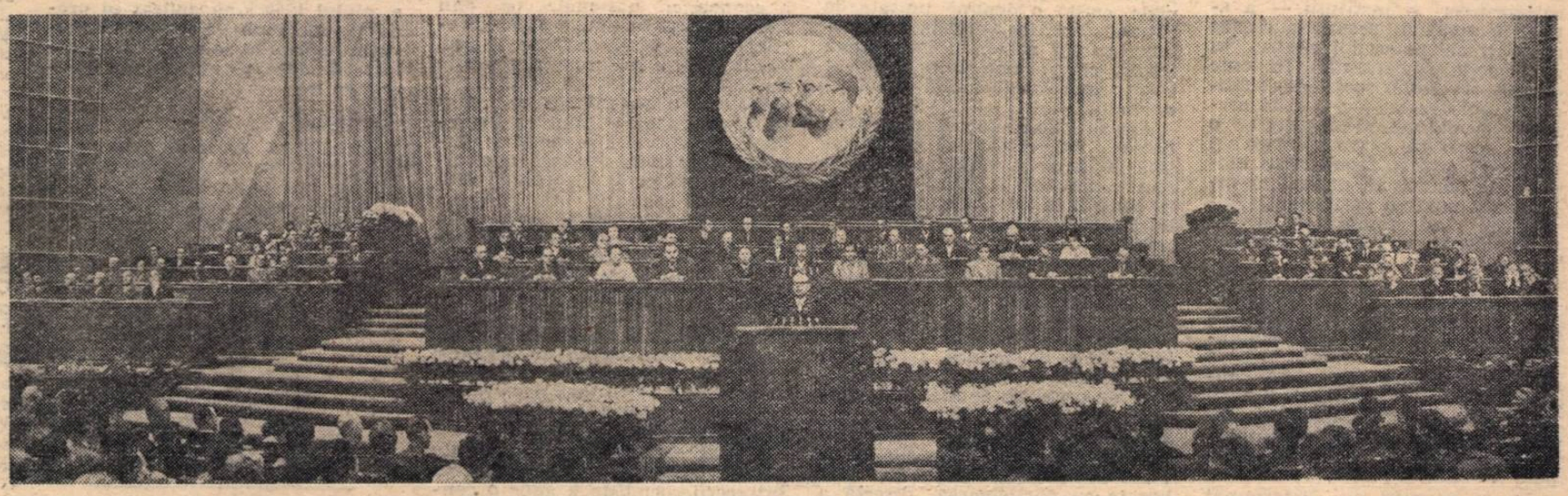

In sala Congresului

Raportul de activitate al Consiliului Central al Sindicatelor la cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor

prezentat de tovarăşul Gheorghe Apostol

Tovarăşi,

Congresul al IV-lea al Sindicatelor din Republica Populară Romînă îşi desfăşoară lucrările în condiţiile cînd clasa muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, întregul nostru popor, strîns unit sub gloriosul steag al Partidului Muncitoresc Romîn, a pornit cu însufleţire şi entuziasm să aplice în viaţă hotărîrile istorice ale celui de-al III-lea Congres al partidului.

Actualul Congres are menirea să analizeze activitatea desfăşurată de mişcarea sindicală din ţara noastră în perioada care a trecut de la congresul precedent şi contribuţia acesteia la îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale, la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale celor ce muncesc, la creşterea nivelului de cultură generală şi a conştiinţei socialiste a oamenilor muncii.

Congresul nostru este chemat să stabilească sarcinile ce revin sindicatelor în organizarea participării cît mai active a clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii la îndeplinirea hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn şi să aleagă noile organe conducătoare ale mişcării sindicale din Republica Populară Romînă.

Congresul partidului — eveniment de însemnătate deosebită în viaţa poporului romîn — a aprobat raportul Comitetului Central, prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a făcut o analiză ştiinţifică, marxist-leninistă, a profundelor transformări social-economice ce au avut loc în ţara noastră şi a înfăţişat clasei muncitoare, tuturor oamenilor muncii, un măreţ program de luptă pentru dezvoltarea şi înflorirea patriei noastre socialiste, pentru bunăstarea şi fericirea celor ce muncesc.

Făcînd bilanţul marilor realizări în opera de industrializare a ţării, de transformare socialistă a agriculturii, de făurire a revoluţiei culturale, Congresul a consfinţit măreaţa victorie a harnicului şi talentatului nostru popor muncitor condus de partid : **crearea bazei economice a socialismului în ţara noastră.**

In lupta pentru înfăptuirea acestei victorii, eroica noastră clasă muncitoare s-a dovedit la înălţimea misiunii sale istorice de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în opera de construire a societăţii noi. Alianţa muncitorească-ţărănească s-a întărit necontenit, statul democrat-popular îşi îndeplineşte cu succes rolul de instrument principal al clasei muncitoare în făurirea orînduirii socialiste. Intregul popor romîn, oamenii muncii de toate naţionalităţile din ţara noastră muncesc cot la cot pentru dezvoltarea şi întărirea patriei. S-a făurit şi se dezvoltă neîncetat unitatea politico-morală a poporului în jurul partidului şi guvernului.

Marcînd intrarea ţării noastre într-o nouă etapă de dezvoltare, Congresul al III-lea al partidului a adoptat Directivele cu privire la planul pe şase ani şi schiţa programului economic pe 15 ani, care deschid în faţa poporului romîn perspectivele luminoase ale desăvîrşirii construcţiei socialiste şi trecerii treptate la construirea comunismului.

Subliniind că anii care au trecut de la cel de-al III-lea Congres al Sindicatelor sînt ani în care patria noastră a devenit mereu mai bogată, mai frumoasă şi mai puternică, raportul înfăţişează un tablou al succeselor de seamă obţinute în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naţionale, pe baza înfăptuirii politicii leniniste a partidului, de industrializare socialistă a ţării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele — cu pivotul ei construcţia de maşini.

Poporul nostru este conştient că realizările sale de însemnătate istorică se datoresc în primul rînd faptului că în fruntea sa păşeşte un asemenea conducător încercat cum este Partidul Muncitoresc Romîn, profund credincios atotbiruitoarei învăţături marxist-leniniste şi devotat cu trup şi suflet intereselor vitale ale celor ce muncesc.

Succesele importante obţinute în dezvoltarea economiei şi culturii, în ridicarea permanentă a nivelului de trai al poporului sînt rodul muncii pline de abnegaţie şi eroism a clasei muncitoare, a ţărănimii, a intelectualităţii, care, prin activitatea lor entuziastă, înalţă tot mai sus edificiul măreţ al socialismului.

De la tribuna Congresului nostru trimitem tuturor celor ce muncesc din patria noastră un înflăcărat salut şi le urăm din toată inima noi succese în munca lor creatoare, însufleţită de un fierbinte patriotism socialist !

In raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres al partidului, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a dat o înaltă apreciere activităţii sindicatelor, arătînd că: **„Ele desfăşoară o rodnică activitate de mobilizare a celor ce muncesc la lupta pentru îndeplinirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale, organizează participarea nemijlocită şi tot mai activă a maselor muncitoare la conducerea economiei, la elaborarea şi înfăptuirea măsurilor privind îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale oamenilor muncii".**

Această apreciere constituie, dragi tovarăşi, pentru organizaţiile sindicale şi organele lor de conducere un puternic stimulent în activitatea de viitor şi le mobilizează să aducă o contribuţie sporită la lupta întregului popor pentru victoria deplină a socialismului în Republica Populară Romînă

Arătînd că în perioada analizată, principalele eforturi ale mişcării noastre sindicale au fost îndreptate spre mobilizarea maselor largi de oameni ai muncii la îndeplinirea prevederilor Directivelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind dezvoltarea economiei naţionale, raportul C.C.S subliniază că sindicatele au adus o contribuţie importantă la îmbunătăţirea continuă a elaborării planurilor economice de stat, la stabilirea unor cifre de plan mobilizatoare, întemeiate pe posibilităţile reale ale întreprinderilor, stimulînd iniţiativa maselor în descoperirea şi valorificarea rezervelor interne din întreprinderi pentru creşterea producţiei, productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

Sub conducerea organelor de partid, sindicatele au desfăşurat o activitate intensă pentru organizarea participării largi a maselor la dezbaterea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la planul de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960—1965 şi la schiţa planului economic de perspectivă pe 15 ani. Zecile de mii de propuneri făcute de oamenii muncii cu acest prilej constituie o contribuţie valoroasă la descoperirea şi punerea în valoare a rezervelor economiei, ilustrează importanţa uriaşă a participării maselor la elaborarea planurilor de stat.

Intrecerea socialistă, care s-a dovedit a fi una din metodele cele mai eficace de atragere a maselor muncitoare la îndeplinirea şi depăşirea planurilor economice, a stat tot timpul în centrul atenţiei sindicatelor. Ca rezultat al muncii rodnice, desfăşurate de organele şi organizaţiile sindicale, raportăm Congresului că în ţara noastră întrecerea socialistă cuprinde aproape 1.400.000 de oameni.

Munca desfăşurată de sindicate pentru organizarea şi conducerea întrecerii socialiste a adus o contribuţie de seamă la îndeplinirea de către oamenii muncii a planului de producţie în patru ani, în loc de cinci, la o serie de produse industriale principale, la creşterea în 1960 a productivităţii muncii, calculată pe cap de muncitor, cu 48 la sută faţă de 1955, la reducerea preţului de cost în perioada 1956—1959, cu 12 la sută.

O mare amploare a luat în întrecerea socialistă acţiunea pentru realizarea de cît mai multe economii peste plan. Depăşindu-şi an de an sarcinile planificate pentru reducerea preţului de cost, oamenii muncii au realizat în perioada 1956—1959 economii ce totalizează aproape 21 miliarde lei.

In cadrul întrecerii socialiste se dezvoltă necontenit iniţiativa creatoare a maselor muncitoare. Au apărut şi s-au extins pe scară largă metode înaintate şi acţiuni valoroase. Cu sprijinul cercurilor A.S.I.T., al fruntaşilor în întrecere şi inovatorilor, sindicatele, împreună cu organizaţiile U.T.M. au organizat cursuri speciale şi schimburi de experienţă urmate de demonstraţii practice pentru cunoaşterea, însuşirea şi generalizarea metodelor de lucru înaintate In întrecerea socialistă s-au format oameni minunaţi, adevăraţi maeştri ai profesiei lor. Cei aproape 250.000 de fruntaşi ai întrecerii constituie un exemplu şi un imbold pentru toţi oamenii muncii şi sînt înconjuraţi de stima întregului popor.

Dezvoltarea largă a întrecerii socialiste demonstrează cu putere creşterea nivelului conştiinţei socialiste a celor ce muncesc, hotărîrea lor de a-şi însuşi tehnica şi tehnologia înaintată, de a munci astăzi mai bine ca ieri, mîine mai bine ca astăzi, de a dobîndi zi de zi succese tot mai mari în dezvoltarea economică a ţării.

Insuşindu-şi critica făcută de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la caracterul abstract şi de paradă al unor consfătuiri de producţie, sindicatele au organizat în ultimii ani mai temeinic consfătuirile de producţie, a căror importanţă deosebită în atragerea maselor de muncitori la conducerea activităţii economice a întreprinderilor a fost verificată în practică. Folosirea dreptului acordat consfătuirilor de producţie de a adopta hotărîri — în conformitate cu legile statului şi cu principiul conducerii unice administrative a întreprinderilor — a contribuit la ridicarea rolului consfătuirilor în ce priveşte mai buna organizare a procesului de producţie şi la creşterea rentabilităţii întreprinderilor.

Sindicatele noastre au desfăşurat în ultimii ani o mai bună activitate organizatorică şi educativă în vederea ridicării nivelului de cunoştinţe tehnico-profesionale ale muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor In colaborare cu conducerile întreprinderilor, s-au organizat numai în primele opt luni ale acestui an peste 8.600 cursuri de ridicare a calificării profesionale, la care au participat peste 300.000 de oameni ai muncii.

Masele de muncitori, ingineri şi tehnicieni, mobilizaţi de sindicate, sub conducerea partidului, militează cu pasiune pentru introducerea şi extinderea în producţie a celor mai noi cuceriri ale tehnicii şi ştiinţei. Mişcarea inovatorilor cuprinde în prezent aproape 45.000 promotori ai tehnicii avansate. **Din 1955 pînă în a doua jumătate a anului 1960 s-au aplicat în producţie mai mult de 180.000 de inovaţii, realizîndu-se economii în valoare de aproape un miliard şi jumătate lei.**

Tovarăşi,

Pe măsura succeselor obţinute în dezvoltarea economică a ţării, partidul şi guvernul, al căror scop principal este creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii, au îndreptat în această direcţie importante mijloace materiale şi fonduri băneşti. In perioada anilor 1956—1960 peste patru cincimi din venitul naţional au fost destinate fondului de consum al populaţiei.

In condiţiile ţării noastre legătura indisolubilă dintre îndeplinirea sarcinilor economice şi îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de viaţă ale celor ce muncesc se

(Continuare în pag. 3)

Contribuţia de seamă a sindicatelor la înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de partid

Tovarăşi,

Mişcarea sindicală din Republica Populară Romînă, care cuprinde astăzi în rîndurile sale peste 2.800.000 membri — covîrşitoarea majoritate a clasei muncitoare şi a celorlalţi oameni ai muncii din întreprinderi şi instituţii — a adus un aport de seamă la marile realizări ale poporului nostru în construcţia socialismului. In toate etapele revoluţiei socialiste, sindicatele noastre au fost mereu prezente la datorie, desfăşurînd o largă activitate organizatorică şi educativă pentru mobilizarea maselor de oameni ai muncii la înfăptuirea politicii partidului şi guvernului, îndeplinindu-şi cu tot mai mult succes rolul de şcoală a comunismului.

In continuare, raportul arată că acest important rol al sindicatelor, în condiţiile ţării noastre, decurge din însăşi natura orînduirii socialiste, în cadrul căreia clasa muncitoare este clasa conducătoare în stat, oamenii muncii au devenit liberi şi stăpîni pe soarta lor, stăpîni ai ţării, ai tuturor bogăţiilor ei şi ai roadelor muncii lor

Aceste condiţii au determinat schimbarea fundamentală a rolului şi sarcinilor sindicatelor precum şi a relaţiilor dintre acestea şi stat. Intre sindicate, ca organizaţia de masă cea mai largă a clasei muncitoare, şi statul democrat-popular, ca principal instrument în mîinile clasei muncitoare pentru făurirea noii orînduiri sociale, există o deplină unitate de interese, aceasta stînd la baza colaborării lor active în înfăptuirea ţelului unic al oamenilor muncii : construirea socialismului şi comunismului.

Aşa se explică faptul că în ţara noastră sindicatele iau parte activă la întreaga viaţă politică, de stat, economică şi social-culturală şi contribuie cu toate forţele lor la dezvoltarea şi înflorirea patriei noastre socialiste.

Sindicatele participă din plin la elaborarea şi înfăptuirea planurilor de dezvoltare a economiei naţionale. De asemenea toate problemele legate de îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale oamenilor muncii sînt rezolvate de organele de stat şi economice în strînsă colaborare cu organele de conducere a sindicatelor. Toate legile şi hotărîrile privitoare la aceste probleme sînt elaborate cu participarea directă a sindicatelor.

Lucrările Congresului

(Urmare din pag. 1)

Joi au continuat lucrările celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

Delegaţii şi invitaţii au salutat călduros noi oaspeţi de peste hotare, activişti ai sindicatelor din Anglia, Argentina, Grecia şi Indonezia.

Primit cu vii aplauze, a luat apoi cuvîntul tovarăşul Marcel Bras, secretar al F.S.M., care a salutat Congresul în numele Federaţiei Sindicale Mondiale. El a transmis Prezidiului Congresului un steag roşu al Federaţiei Sindicale Mondiale.

In continuarea discuţiilor asupra rapoartelor prezentate, precum şi asupra proiectului de statut al sindicatelor au luat cuvîntul tovarăşii : Ion Iliescu, delegat al sindicatelor din Constanţa, preşedintele Consiliului sindical regional Constanţa, Maria Irimescu, delegată a sindicatelor din Bucureşti, muncitoare la Fabrica de încălţăminte „Flacăra Roşie", Costache Nistor, delegat al sindicatelor din Mediaş, preşedintele Comitetului sindicatului de la Uzinele chimice „Nicolae Teclu" din Copşa Mică, Alexandru Dombi — directorul Uzinelor „Electroputere"-Craiova, Ciprian Moraru — delegat al sindicatelor din Cîmpulung Moldovenesc, maistru forestier la Intreprinderea „Moldoviţa", Ion Preoteasa delegat al sindicatelor din Bucureşti, preşedintele Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Comerţul de stat şi cooperaţia de consum, Osavar Bela — delegat al sindicatelor din Tg. Mureş, preşedintele Consiliului sindical al Regiunii Autonome Maghiare.

A luat apoi cuvîntul Andrei Ivanovici Sevcenco, secretar al C.C.S. din U.R.S.S., care a adus Congresului salutul Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. El a dat citire mesajului de salut al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. şi a oferit Prezidiului un dar din partea sindicatelor sovietice.

La discuţii au luat apoi cuvîntul tovarăşii: Alexandru Chiru — delegat al sindicatelor din Piteşti, strungar la Uzinele „Vasile Tudose"-Colibaşi, Aurel Cazan, delegat al sindicatelor din Caransebeş, preşedintele Comitetului sindicatului de la Uzinele „Oţelul Roşu", Mihai Fălticeanu — delegat al sindicatelor din Iaşi, preşedintele comitetului sindicatului de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", Gheorghe Igrişan, delegat al sindicatelor din Arad, preşedintele Comitetului sindicatului de la Uzinele „Gheorghe Dimitrov", Simion Negrilă, delegat al sindicatelor din Bucureşti, actor la Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giuleşti, Constantin Raicu, delegat al sindicatelor din Suceava, preşedintele Consiliului sindical regional Suceava, Vasile Feher Ladislau, delegat al sindicatelor din Petroşani, miner şef de brigadă la exploatarea carboniferă Lupeni, Virgil Trofin — prim-secretar al Comitetului Central al U.T.M.

Lucrările Congresului continuă.

Raportul de activitate al C. C. S.
prezentat de tovarășul Gheorghe Apostol

(Urmare din pag. 2)

reflectă cu putere în conținutul contractelor colective ce se încheie anual între sindicate și conducerile întreprinderilor și care capătă putere de lege din momentul semnării lor. Sindicatele au desfășurat o activitate susținută pentru îmbunătățirea continuă a conținutului acestor contracte și au controlat permanent felul cum se realizează prevederile lor.

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită protecției muncii. Numai în perioada anilor 1955-1959 și semestrul I al anului 1960 s-au cheltuit pentru protecția muncii circa 2,2 miliarde lei. Consiliul Central al Sindicatelor și Comitetele Centrale ale uniunilor sindicatelor pe ramuri de producție au luat parte activă la elaborarea legilor și hotărîrilor cu privire la tehnica securității, la protecția muncii. Comitetele sindicatelor organizează cu mai mult simț de răspundere controlul asupra felului cum se aplică și se respectă normele de protecție și de tehnica securității muncii.

O susținută activitate au desfășurat sindicatele în perioada experimentării, în anii 1957 și 1958, a măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare a muncii pe baza respectării stricte a principiului leninist al cointeresării materiale, a cărui esență constă în retribuirea după cantitatea și calitatea muncii depuse. Respectarea cu consecvență a acestui principiu stimulează pe fiecare membru al societății să muncească după capacitatea sa, să-și pună aptitudinile creatoare în slujba producției, să lupte continuu pentru creșterea calificării sale, contribuind astfel la mărirea productivității muncii.

In perioada anilor 1955—1960 s-au obținut importante realizări în domeniul ocrotirii sănătății, al prevederilor și asigurărilor sociale, pentru înfăptuirea cărora statul nostru a cheltuit peste 33 miliarde lei. Au fost construite și dotate cu aparatură modernă numeroase unități medico-sanitare, numărul paturilor acestora a crescut de peste patru ori față de 1938, iar al cadrelor medicale de trei ori, situînd țara noastră printre primele zece țări din lume în ceea ce privește numărul de medici la mia de locuitori.

In scopul continuei ridicări a nivelului de trai al celor ce muncesc, statul nostru democrat-popular a adus în anul 1959 îmbunătățiri importante sistemului de pensionare. In felul acesta statul democrat-popular asigură celor care, după ani de muncă, au ajuns vîrsta pensionării, posibilitatea de a trăi în condiții demne.

Ocrotirea sănătății oamenilor muncii se realizează și prin trimiterea lor la tratament și odihnă în stațiunile balneo-climaterice. In perioada anilor 1955—1960 au fost trimise anual în medie în stațiuni balneo-climaterice, numai prin asigurările sociale de stat, aproape 300.000 persoane.

Spre deosebire de țările capitaliste, asigurările sociale din țara noastră se înfăptuiesc în întregime pe seama statului și cuprind toate categoriile de salariați. Conducerea asigurărilor sociale de stat a fost încredințată sindicatelor, ceea ce constituie pentru ele o sarcină de mare răspundere și este o expresie a rolului important ce-l joacă mișcarea sindicală în statul nostru democrat-popular. Sindicatele au acumulat o experiență bogată în acest domeniu și, sprijinindu-se pe un larg activ obștesc format din peste 235.000 membri de sindicat, asigură gospodărirea și folosirea tot mai judicioasă a fondurilor de asigurări sociale în interesul oamenilor muncii.

In scopul dezvoltării continue a stațiunilor balneo-climaterice și al îmbunătățirii condițiilor de tratament și odihnă ale oamenilor muncii, Consiliul de Miniștri și Consiliul Central al Sindicatelor au hotărît trecerea tuturor caselor de odihnă și sanatoriale în administrarea și gospodărirea sfaturilor populare. Aplicarea acestei hotărîri a dus la mărirea capacității de tratament și odihnă a stațiunilor, la reducerea simțitoare a tarifelor, ceea ce a permis o reducere corespunzătoare a contribuției salariaților.

In continuare raportul relevă că în ultimii ani s-a îmbunătățit activitatea consiliilor locale și a sindicatelor pe tărîmul organizării controlului obștesc, care a fost extins și asupra activității unităților medico-sanitare, a sanatoriilor balneare și caselor de odihnă. In perioada aprilie-septembrie 1960, peste 3000 echipe de control obștesc, din care au făcut parte mai mult de 10.000 oameni ai muncii, au controlat circa 17.000 unități comerciale și de alimentație publică și sute de unități sanitare.

Tovarăși,

Mișcarea sindicală din țara noastră s-a putut dezvolta atît de puternic și să obțină succese atît de însemnate în activitatea sa datorită, în primul rînd, conducerii ei politice și ideologice de către Partidul Muncitoresc Romîn — detașamentul de avangardă al clasei muncitoare, călăuzitorul ferm și înțelept al poporului, forța conducătoare a societății noastre socialiste. Prin lupta sa îndelungată și neabătută pentru fericirea și bunăstarea celor ce muncesc, partidul nostru și-a cîștigat dragostea și încrederea nețărmurită a clasei muncitoare, a întregului popor. Politica sa justă, științifică, exprimînd interesele și năzuințele lor cele mai fierbinți, a devenit cauza scumpă a tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Am ascultat cu toții cu deosebită emoție cuvîntul de salut rostit în numele C.C. al P.M.R. de tovarășul Chivu Stoica. Salutul C.C. al partidului, pătruns de dragostea plină de căldură și de înalta apreciere a partidului, pentru imensa forță și capacitatea creatoare a clasei muncitoare, pentru contribuția sindicatelor noastre la construirea socialismului, constituie un puternic imbold și un îndrumar deosebit de prețios pentru activitatea noastră viitoare.

Permiteți-mi, dragi tovarăși, ca în numele dvs., al întregului activ și al tuturor membrilor sindicatelor, să exprim profunda noastră recunoștință și să transmit caldele noastre mulțumiri Partidului Muncitoresc Romîn, Comitetului său Central în frunte cu iubitul nostru tovarăș — Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru salutul adresat Congresului nostru și să-i asigurăm că în dezbaterile și hotărîrile noastre, în întreaga activitate a sindicatelor în anii ce urmează, ne vom călăuzi cu hotărîre nestrămutată după înaltul îndemn și sfaturile înțelepte ale partidului. Luptînd sub steagul său glorios, ne vom închina toate forțele, capacitatea și energia măreței cauze a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii : victoria deplină a socialismului în scumpa noastră patrie și statornicirea unei păci trainice în lume.

Sarcinile sindicatelor în lupta pentru înfăptuirea planului de 6 ani

Tovarăși,

Istoricele hotărîri adoptate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn constituie un vast program de muncă și luptă al întregului popor pentru dezvoltarea economiei și culturii socialiste, pentru continua îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

Perspective și mai largi deschide poporului nostru muncitor schița programului de dezvoltare a economiei naționale pe 15 ani.

„Infăptuind acest program — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **patria noastră va deveni în următorii 10—15 ani o țară industrială dezvoltată, cu o agricultură multilaterală și de înaltă productivitate; bogățiile ei, puse în valoare de oamenii muncii, vor permite trecerea treptată de la principiul repartiției după muncă la repartiția după nevoi, asigurînd întregului popor condiții de viață demne de epoca socialismului victorios și a construcției comunismului".**

Infățișînd apoi principalele prevederi ale acestui program de muncă pașnică, constructivă, raportul subliniază caracterul său profund realist. Există toate condițiile necesare pentru înfăptuirea lui. Avem o clasă muncitoare care și-a dovedit energia, combativitatea și capacitatea creatoare, un popor harnic și priceput. Economia țării noastre a devenit tot mai puternică și se află în plină dezvoltare. Subsolul țării cuprinde mari bogății, care așteaptă să fie scoase la lumină și valorificate. Ne bucurăm de ajutorul dezinteresat al Uniunii Sovietice. Ne bizuim, de asemenea, pe colaborarea și într-ajutorarea frățească cu celelalte țări ale lagărului socialist.

In etapa actuală, în fața sindicatelor stă ca principală sarcină desfășurarea unei susținute munci organizatorice și educative în rîndurile maselor largi de oameni ai muncii în vederea mobilizării lor la lupta pentru înfăptuirea marilor obiective ale planului de șase ani, de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a bunei stări a poporului.

O amplă parte a raportului subliniază sarcinile concrete, specifice ce revin sindicatelor din principalele ramuri ale industriei și agriculturii, din construcții, din instituțiile centrale și locale de stat și economice pentru realizarea prevederilor planului de 6 ani.

In fața Comitetelor centrale ale uniunilor sindicatelor stă sarcina de a contribui și mai activ la elaborarea planurilor de producție pe ramuri, să analizeze periodic împreună cu ministerele stadiul realizării acestora.

In domeniul întrecerii socialiste, principalele obiective trebuie să fie și pe viitor creșterea productivității muncii, îndeplinirea și depășirea sarcinilor de reducere a prețului de cost și a cheltuielilor de circulație, îmbunătățirea calității producției, realizarea de economii bănești și materiale peste cele planificate.

Criticînd lipsurile care frînează desfășurarea întrecerii socialiste, raportul arată că în unele întreprinderi se stabilesc obiectivele întrecerii socialiste fără a se ține suficient seama de condițiile concrete existente și de sarcinile cele mai importante ale colectivului de muncă respectiv.

Conducerile unor ministere și organizații economice modifică, în cursul anului, indicii de bază ai planului de producție cum s-a întîmplat la uzinele „Mao Țze-dun" sau includ în plan angajamentele luate de muncitori de a da economii peste cele planificate, cum s-a procedat la uzinele „Gheorghi Dimitrov".

De asemenea, constituie o frînă în dezvoltarea întrecerii socialiste faptul că unele ministere și direcții generale nu asigură la timp și în bune condițiuni aprovizionarea tehnico-materială a tuturor întreprinderilor în vederea îndeplinirii ritmice a planului de producție.

Comitetele sindicatelor, împreună cu conducerile tehnico-administrative ale întreprinderilor, secțiilor și cu maiștrii, trebuie să organizeze mai bine aprovizionarea tehnico-materială a fiecărui loc de muncă, să organizeze mai temeinic studierea și însușirea de către muncitori, ingineri și tehnicieni a experienței avansate a fruntașilor întrecerii.

Este necesar ca în centrul atenției organelor și organizațiilor sindicale să se afle și de acum înainte ca obiectiv permanent, ridicarea întregii mase a muncitorilor la nivelul realizărilor medii ale fruntașilor. In cadrul întrecerii socialiste pe întreprindere, sindicatele trebuie să se preocupe mai mult de extinderea întrecerii pe profesii, formă de întrecere care stimulează puternic ridicarea calificării muncitorilor și schimbul de experiență între muncitorii din aceeași profesie.

Consiliile sindicale regionale și consiliile locale ale sindicatelor sînt datoare să urmărească în permanență felul cum se stabilesc și se îndeplinesc angajamentele în fiecare întreprindere aflată în întrecere, să răspîndească și să generalizeze operativ experiența întreprinderilor fruntașe și metodele lor de muncă, să organizeze în mod operativ ajutorarea întreprinderilor rămase în urmă.

Acordarea titlului de fruntaș în întrecerea socialistă trebuie să se bazeze pe o analiză serioasă a rezultatelor dobîndite de fiecare participant la întrecere în îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate privind mai ales creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor.

Comitetele centrale ale uniunilor sindicatelor și conducerile ministerelor, care, din păcate, își limitează deseori preocupările în legătură cu întrecerea socialistă pe ramură numai la cercetarea birocratică a documentației legate de acordarea steagului de întreprindere fruntașă pe ramură, trebuie să analizeze pe întregul parcurs mersul întrecerii, să anunțe periodic rezultatele acesteia spre a întări spiritul de emulație între colectivele din întreprinderile aflate în întrecere.

Pentru stimularea participanților la întrecerea socialistă este necesar să se țină o evidență cît mai clară, mai simplă și operativă a rezultatelor obținute și să se asigure o largă publicitate a lor, în așa fel încît zilnic, decadal sau lunar (după condițiile specifice ale procesului de producție) să se poată cunoaște de către întregul colectiv al întreprinderii stadiul realizării angajamentelor luate.

Cu toate rezultatele bune obținute pînă acum în organizarea consfătuirilor de producție de către sindicate, sînt cazuri cînd unele consfătuiri pe secții și locuri de muncă se reduc la simple ședințe de comunicare a sarcinilor de plan, cînd problemele puse în discuția consfătuirilor nu sînt suficient studiate

In vederea pregătirii temeinice a consfătuirilor de producție este necesar să se formeze colective compuse din muncitori fruntași, ingineri, tehnicieni, economiști, care să studieze în prealabil problemele ce urmează a fi dezbătute și să vină cu propuneri concrete privind rezolvarea acestora. Comitetele sindicatelor au datoria să sprijine conducerile întreprinderilor în aplicarea hotărîrilor luate în consfătuirile de producție și să raporteze în cadrul consfătuirilor următoare cum au fost ele îndeplinite.

Este necesar să luăm măsuri pentru extinderea experienței bune dobîndite în organizarea consfătuirilor de producție pe secții, începînd cu secțiile de la sfîrșitul procesului tehnologic. De asemenea, va trebui extinsă organizarea consfătuirilor de producție comune — ale colectivelor de muncă din secțiile ce colaborează la realizarea unui produs.

Relevînd rolul important pe care-l are mișcarea inovatorilor în introducerea tehnicii noi în producție, raportul arată că nu de puține ori studierea propunerilor de inovații se face într-un timp prea lung, se întîrzie aplicarea celor acceptate. Asemenea cazuri sînt în unele întreprinderi ale Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei, ale Departamentului Construcțiilor și ale Ministerului Industriei Bunurilor de Consum. Comitetele sindicatelor trebuie să organizeze concursuri de inovații pe întreprinderi, regiuni și ramuri de producție, precum și un control obștesc susținut asupra aplicării inovațiilor și recompensării inovatorilor. Consiliul Central al Sindicatelor, comitetele centrale ale uniunilor, împreună cu Comitetul de Stat pentru Tehnica Nouă, vor trebui să stabilească reguli mai precise care să asigure studierea și avizarea operativă a inovațiilor, precum și acordarea recompenselor ce se cuvin inventatorilor și inovatorilor.

Cu mai multă atenție trebuie să se ocupe sindicatele de creșterea calificării tinerilor muncitori, conlucrînd cu conducerile întreprinderilor și organizațiile U.T.M., pentru crearea unor condiții cît mai bune în însușirea temeinică de către tinerii muncitori a tainelor meseriei pe care și-au ales-o. In fața sindicatelor stă în continuare sarcina de a asigura creșterea numărului muncitorilor care să studieze în învățămîntul mediu și superior, seral și fără frecvență și crearea unor cît mai bune condiții de învățătură pentru aceștia.

Tovarăși,

In țara noastră ca și în celelalte țări ale sistemului economic mondial al socialismului, dezvoltarea continuă a producției are ca scop fundamental satisfacerea tot mai deplină a nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc. Acesta este principalul țel al politicii partidului și statului nostru.

In Directivele Congresului partidului se prevăd, o dată cu sarcina dezvoltării impetuoase a economiei naționale, măsuri importante pentru îmbunătățirea necontenită a condițiilor de muncă și de trai ale poporului muncitor. Viața omului muncii din țara noastră va deveni pe zi ce trece tot mai bună, mai plină de satisfacții atît în orele de muncă cît și în timpul destinat recreării și odihnei.

Sindicatele noastre, desfășurînd o intensă activitate organizatorică și cultural-educativă pentru înfăptuirea prevederilor planului pe 1960—1965, vor participa în același timp activ la îndeplinirea măsurilor îndreptate spre crearea unor condiții de muncă și trai mai bune pentru cei ce muncesc.

O atenție continuă va trebui să acordăm elaborării și aplicării prevederilor contractelor colective.

(Continuare în pag. 4)

Muncă rodnică

Cadrele didactice din raionul Lenin au întîmpinat cel de al IV-lea Congres al Sindicatelor intensificîndu-și activitatea de ridicare a nivelului predării, de îmbunătățire a muncii educative. La numeroase școli, cum sînt, de exemplu, școlile medii „D. Bolintineanu" sau „Gh. Lazăr", s-au inițiat în acest scop largi schimburi de experiență între cadrele didactice.

S-au organizat de asemenea, în cinstea Congresului, multe acțiuni menite să contribuie la realizarea unei cît mai strînse legături între cunoștințele predate în școală și practică. La Școala medie nr. 23, de pildă, profesorii de științe naturale, de fizică și chimie s-au preocupat în mod deosebit de îmbogățirea laboratoarelor. Trierea materialelor, ca și sistemul de prezentare a acestora arată interesul colectivului școlii pentru o cît mai judicioasă folosire a materialului intuitiv la lecții. La rîndul lor, colectivele de profesori de la Școala medie nr. 36 și de la Școala serală „Mao Țze-dun" au lucrat cu grijă la amenajarea laboratoarelor de fizică și de chimie, care au fost date în folosință în cinstea Congresului Sindicatelor.

★

Membrii grupelor sindicale din școlile Capitalei au organizat în cinstea Congresului și o serie întreagă de acțiuni patriotice. Astfel, numărul cadrelor didactice care participă la munca patriotică a crescut de la o zi la alta. Numai din raionul Lenin lucrează săptămînal pe șantierele de construcții 200—300 de profesori. Cadrele didactice de la Școala medie nr. 22 lucrează voluntar pe șantierele de la Otopeni și din Dealul Spirii. Pe lîngă aceasta, mobilizați de grupa sindicală, învățătorii și profesorii acestei școli au efectuat pînă în prezent, împreună cu elevii, mai mult de o mie de ore de muncă voluntară pentru construirea terenului sportiv al școlii și au contribuit la transportarea a peste 40 de vagoane de zgură. Ei au participat și la pavarea parcului din fața sălii de festivități a școlii, grăbind în felul acesta terminarea lui.

Raportul de activitate al C. C. S.
prezentat de tovarășul Gheorghe Apostol

(Urmare din pag. 3)

Sindicatele au datoria să organizeze mai bine controlul obștesc asupra aplicării măsurilor de protecție a muncii. Institutul nostru de protecția muncii nu a cercetat întotdeauna probleme de interes republican ale căror soluții să poată fi aplicate în toate întreprinderile. Ministerele și sfaturile populare care au institute de proiectare, comitetele centrale ale uniunilor sindicatelor și Inspecția tehnică pentru protecția muncii au obligația de a veghea ca proiectarea și construirea obiectivelor industriale prevăzute în planul de șase ani să se facă cu respectarea tuturor normelor de protecție a muncii.

Comitetele centrale ale uniunilor sindicatelor pe ramură, împreună cu conducerile ministerelor respective, precum și comitetele sindicatelor și conducerile întreprinderilor trebuie să asigure și pe viitor respectarea strictă a sistemului de salarizare și normare a muncii, precum și a criteriilor stabilite pe baza cărora se acordă premii pentru îndeplinirea sarcinilor de producție, să urmărească mărirea eficienței sistemului tarifar, justa lui diferențiere.

Folosind experiența acumulată pînă acum în activitatea de asigurări sociale, organele de conducere ale sindicatelor trebuie să îmbunătățească necontenit gospodărirea fondurilor de asigurări sociale care vor crește an de an.

Comitetul central al uniunii sindicatelor din instituțiile sanitare, sindicatele din aceste instituții au datoria să depună eforturi mai susținute în vederea dezvoltării în rîndurile întregului personal medico-sanitar a unei atitudini pline de grijă față de sănătatea populației. Considerăm că Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale ar trebui să analizeze și să ia măsuri pentru o mai justă repartizare a cadrelor medicale de diferite specialități în scopul asigurării unor condiții tot mai bune de asistență medicală în centrele muncitorești.

Sarcini sporite revin organelor sindicale în legătură cu trimiterea la odihnă și tratament a oamenilor muncii. Consiliul Central al Sindicatelor trebuie să asigure, pe baza unei planificări judicioase și a unui control mai riguros, creșterea, an de an a numărului de oameni ai muncii trimiși la tratament și odihnă în stațiunile balneo-climaterice.

Sindicatele vor trebui să se ocupe mai îndeaproape și mai bine de felul cum se acordă pensiile, veghind asupra respectării stricte a legilor în vigoare.

Consiliul Central al Sindicatelor are sarcina să îndrume și să urmărească sistematic modul în care consiliile sindicale regionale și locale, comitetele sindicatelor din întreprinderi și instituții organizează controlul obștesc asupra activității unităților de deservire a populației și asupra felului cum se repartizează de către sfaturile populare locuințele construite din fondurile întreprinderilor. Dezvoltarea conlucrării cu comitetele de femei va contribui la îmbunătățirea și lărgirea controlului obștesc.

O preocupare mai mare vor trebui să aibă organizațiile și organele sindicale față de activitatea consiliilor de judecată. Ele vor trebui să asigure îmbunătățirea activității sindicale în domeniul aplicării și respectării legislației muncii, al întăririi continue a disciplinei în muncă, al apărării avutului obștesc și al respectării regulilor de conviețuire socialistă.

Raportul arată că sfera de preocupări a sindicatelor s-a lărgit considerabil în ultimul timp. Au crescut atribuțiile și sarcinile lor în atragerea largă a oamenilor muncii la planificarea, organizarea și conducerea producției și la îndeplinirea planurilor economice de stat, la elaborarea și înfăptuirea măsurilor de îmbunătățire continuă a condițiilor de muncă și de trai; la efectuarea controlului obștesc asupra condițiilor de muncă, administrării și repartizării locuințelor, asupra activității unităților comerțului de stat, cantinelor, instituțiilor medico-sanitare și asupra altor domenii ale deservirii populației. Ele au un rol deosebit de însemnat în educarea socialistă a maselor, în organizarea unor forme obștești de influențare a celor ce încalcă normele vieții sociale și contravin moralei și dreptului socialist.

Toate acestea evidențiază tabloul activității vaste, multilaterale, desfășurate de sindicatele noastre ca cele mai largi organizații de masă ale clasei muncitoare pe toate planurile vieții sociale. Pe măsura înaintării pe drumul socialismului, a trecerii treptate a unor atribuții ale organelor de stat în competența organizațiilor obștești, a creșterii participării maselor la rezolvarea treburilor de stat, rolul sindicatelor crește și mai mult în viața societății noastre.

Sporirea rolului și a importanței sindicatelor constituie o expresie grăitoare a lărgirii continue a democratismului orînduirii noastre sociale, în care clasa muncitoare este clasa conducătoare.

Viața însăși demască și spulberă calomniile propagandei imperialiste și ale tuturor celor ce o slujesc, la adresa sindicatelor din țara noastră, calomnii care au drept scop să ponegrească realitățile din țările socialiste, să abată clasa muncitoare din țările capitaliste de la lupta sa dreaptă pentru condiții mai bune de muncă și de viață, să slăbească unitatea sindicatelor și să le subordoneze intereselor capitalului monopolist.

Masele muncitoare din țările capitaliste, sindicatele lor, se conving pe zi ce trece pe baza propriei lor experiențe că numai pe calea luptei revoluționare, prin întărirea unității de acțiune împotriva capitalismului își pot îmbunătăți condițiile de muncă și de viață, își pot menține drepturile cîștigate cu jertfe grele și pot cuceri altele noi, care se cuvin pe deplin celor ce sînt creatorii tuturor bunurilor materiale ale societății

Să îmbunătățim necontenit activitatea cultural-educativă de masă

Tovarăși,

Sindicatele, îndeplinindu-și tot mai bine, sub directa înrîurire ideologică a partidului, rolul de școală a comunismului, și-au adus contribuția la nașterea și dezvoltarea unei morale noi, socialiste, în rîndul oamenilor muncii, a noii atitudini față de muncă și de interesele obștești, la educarea maselor largi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Mijloacele materiale ale sindicatelor pentru desfășurarea activității cultural-educative s-au dezvoltat an de an. Numai între 1955—1960 au fost construite și amenajate 100 cluburi noi, au fost instalate peste 1.000 stații de radioamplificare, a crescut fondul de cărți al bibliotecilor sindicale care numără acum circa 10 milioane volume.

Îmbunătățirea conținutului muncii culturale a sindicatelor, ridicarea ei calitativă se reflectă în faptul că activitatea cluburilor, caselor de cultură și a celorlalte instituții culturale ale sindicatelor este mai adecvată condițiilor specifice din întreprinderi și instituții și mai strîns legată de problemele concrete ce preocupă pe muncitori, tehnicieni și funcționari.

Sindicatele, împreună cu organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor, au adus o contribuție însemnată în atragerea unui număr tot mai mare de muncitori la cursurile învățămîntului mediu și superior seral și fără frecvență, îngrijindu-se totodată de crearea unor condiții de studiu cît mai bune pentru cei ce urmează aceste cursuri. Ca urmare, în anul de învățămînt 1960—1961 peste 164.000 tovarăși s-au înscris la învățămîntul seral și fără frecvență.

Merită relevate rezultatele obținute în dezvoltarea continuă în acești ani a mișcării artistice de amatori. De la cel de-al III-lea Congres al Sindicatelor și pînă la sfîrșitul anului 1959 formațiile artistice de amatori au prezentat peste 350.000 spectacole. Important este și faptul că a crescut nivelul măiestriei artistice a acestor formații, din care s-au ridicat reale talente, că s-a îmbogățit repertoriul lor, devenind mai legat de viața fabricilor și uzinelor.

Deși, în general, munca cultural-educativă desfășurată de sindicate s-a îmbunătățit, mai sînt organe și organizații sindicale care se preocupă într-o măsură insuficientă de îmbogățirea cunoștințelor politice, ideologice, tehnico-științifice și de cultură generală ale oamenilor muncii, subapreciind însemnătatea acestor sarcini.

Toate sindicatele trebuie să ia măsuri în vederea continuei îmbunătățiri a activității educative, aceasta cu atît mai mult cu cît în noua etapă în care a pășit țara noastră, crește imens rolul factorului conștient, capătă o importanță deosebită și mereu crescîndă problemele dezvoltării conștiinței socialiste, a atitudinii socialiste față de muncă și bunul obștesc, ridicării nivelului de cultură generală și de calificare profesională a oamenilor muncii.

Activitatea cultural-educativă a comitetelor sindicatelor trebuie să ajute pe oamenii muncii în cunoașterea temeinică a obiectivelor programului partidului privind dezvoltarea economică a țării, să le explice importanța pe care o are participarea fiecăruia dintre ei la descoperirea și punerea în valoare a tuturor rezervelor interne existente în întreprinderea în care lucrează.

Ca urmare a dezvoltării economiei, în anii 1960—1965 rîndurile salariaților vor crește cu încă un milion de oameni. Sarcina noastră este de a ne îndrepta în mod deosebit atenția spre educarea acestor noi contingente de muncitori și funcționari.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a atras atenția asupra necesității de a se folosi din plin puternicul instrument de educație socialistă pe care îl reprezintă așezămintele de cultură și artă, organizîndu-se în fiecare club, cămin, casă de cultură, o activitate bogată și atrăgătoare, cu o sferă de cuprindere tot mai largă. In această privință, Consiliului Central al Sindicatelor îi revine sarcina de a acorda un ajutor mai mare decît pînă acum consiliilor locale și comitetelor sindicatelor în conducerea cluburilor și caselor de cultură și îmbunătățirea conținutului programelor lor de activitate.

Propaganda prin conferințe trebuie apropiată mai mult de nevoile și cerințele colectivelor din întreprinderi și instituții, de nivelul de înțelegere al fiecărei categorii de auditori în parte. De asemenea, e necesar ca programele pe baza cărora își desfășoară activitatea universitățile muncitorești și lectoratele să fie orientate în și mai mare măsură spre tratarea problemelor tehnice, economice și de producție ale întreprinderilor.

Sindicatele din întreprinderi și instituții împreună cu organizațiile U.T.M., trebuie să dezvolte necontenit activitatea de educare în spiritul dragostei față de patria socialistă, față de Partidul Muncitoresc Romîn, în spiritul internaționalismului proletar și solidarității internaționale a celor ce muncesc, să militeze activ pentru dezvoltarea conștiinței noi, socialiste, și să combată vechile deprinderi lăsate moștenire de educația și morala burgheză, atitudinea înapoiată, prejudecățile și misticismul, orice manifestări ale naționalismului, șovinismului, cosmopolitismului.

In cadrul muncii culturale este necesar să se acorde o mai mare atenție problemelor educării oamenilor muncii în spiritul dragostei de artă și frumos, atragerii lor într-un număr tot mai mare la activitatea artistică, îmbogățirii conținutului și ridicării nivelului repertoriului formațiilor artistice de amatori.

In continuare, raportul evidențiază inițiativa Uniunii Compozitorilor de a trimite compozitori și dirijori în fabrici și pe șantiere, relevă îndatorirea oamenilor de artă și literatură de a crea mai multe opere consacrate vieții noi. Sînt apoi subliniate principalele sarcini ale presei sindicale.

Comitetele sindicatelor trebuie să considere problemele culturii fizice și sportului ca o parte integrantă a activității lor, un mijloc important de întărire a sănătății oamenilor muncii, de folosire în mod plăcut și util a timpului lor liber.

Stil și metode de muncă la nivelul marilor sarcini

Tovarăși,

Contribuția de seamă adusă de mișcarea noastră sindicală în perioada dintre cele două Congrese la dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunăstării populației a fost posibilă datorită faptului că sindicatele și-au îmbunătățit activitatea organizatorică și educativă, a crescut capacitatea lor de cuprindere, de organizare și mobilizare a maselor în lupta pentru înfăptuirea politicii partidului.

Consiliul Central al Sindicatelor, însușindu-și critica făcută de Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la deficiențele serioase ce se manifestau în activitatea sindicatelor, a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă, mutînd tot mai mult centrul de greutate al întregii activități sindicale în întreprinderi și instituții, în mijlocul muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor, acolo unde pulsează viața, unde se decide soarta planurilor de producție.

Raportul arată rezultatele pozitive ale hotărîrii din ianuarie 1960 a C.C.S. privind înființarea de sindicate pe întreprinderi, instituții și comune; constituirea de uniuni care să reunească toate sindicatele dintr-o ramură sau mai multe ramuri economice sau administrative înrudite, organizarea consiliilor regionale și locale ale sindicatelor. Aceste măsuri organizatorice au contribuit la îmbunătățirea activității generale a sindicatelor.

De asemenea, raportul subliniază realizările în îmbunătățirea controlului executării hotărîrilor organelor superioare, în îndrumarea concretă în muncă a organelor și organizațiilor sindicale, în întărirea vieții interne a organizațiilor sindicale, în munca de creștere și perfecționare a cadrelor.

In continuare în raport se arată că cu toate rezultatele incontestabile obținute în îmbunătățirea muncii organizatorice a sindicatelor, mai avem încă în acest domeniu unele lipsuri care se manifestă îndeosebi în persistența unor metode birocratice în stilul de muncă, insuficienta operativitate în rezolvarea unor probleme.

Secțiile Consiliului Central nu reușesc încă să aprofundeze întotdeauna problemele principale din domeniul lor de activitate, iar uneori nu sezisează la timp fenomenele noi și experiența înaintată din munca organizațiilor sindicale.

In activitatea Consiliului Central al Sindicatelor, a Prezidiului și Secretariatului său, deși în ultimii ani au survenit îmbunătățiri simțitoare, mai persistă totuși anumite deficiențe care se manifestă îndeosebi prin cunoașterea și rezolvarea cu întîrziere a unor probleme importante ce stau în fața mișcării sindicale, prin lipsuri în domeniul selecționării, creșterii și promovării cadrelor și prin îndrumarea insuficientă a activității cultural-educative.

Toate acestea — subliniază raportul — arată cît de întemeiată este critica făcută de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn privind lipsurile ce se mai manifestă în activitatea noastră.

Pentru a asigura îndeplinirea cu succes a sarcinilor tot mai mari și de răspundere ce ne stau în față, trebuie să îmbunătățim permanent activitatea organizatorică a sindicatelor, stilul și metodele noastre de muncă, să întărim și mai mult legăturile organelor conducătoare ale sindicatelor cu masele largi ale celor ce muncesc.

Raportul subliniază în continuare importanța îmbunătățirii continue a îndrumării și controlului executării hotărîrilor, a întăririi necontenite a legăturilor organelor de conducere ale sindicatelor cu masa membrilor de sindicat, a pregătirii temeinice a adunărilor și conferințelor sindicale.

Trebuie să veghem și pe viitor ca fiecare organizație și organ sindical să respecte cu strictețe democrația muncitorească, chezășie sigură a creșterii participării creatoare a masei membrilor de sindicat la activitatea sindicală, la obținerea de realizări tot mai însemnate în munca sindicatelor.

Consiliul Central, organele conducătoare locale ale sindicatelor, sînt datoare să acorde o atenție deosebită îmbunătățirii continue a muncii cu activul sindical. Ele trebuie să se sfătuiască cu activul lor asupra tuturor problemelor importante ale activității sindicale, să-l atragă în mod sistematic la studierea și rezolvarea lor, să se ocupe cu grijă și cu perseverență de creșterea nivelului poli-

(Continuare în pag. 5)

FAPTE DIN ȘCOLI

În întîmpinarea Congresului al IV-lea al Sindicatelor, Comitetul sindicatului învățămînt din Galați a acordat o mare atenție acțiunilor legate de ridicarea nivelului de cultură ai membrilor săi și de dezvoltare a activității artistice de amatori. S-au organizat pentru aceasta, în colaborare cu S.R.S.C., conferințe pe teme ideologice, politice și științifice.

Repertoriul corului a fost îmbogățit în scopul de a contribui mai mult la educarea membrilor de sindicat în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. De aceea, fondul principal al repertoriului îl constituie cîntecele de masă închinate slăvirii patriei socialiste și partidului clasei muncitoare, prieteniei și păcii între popoare.

Aceleași țeluri le-a urmărit și echipa de teatru. Aceasta a pregătit spectacole cu piesele „Comuniștii" de A. Baranga, „Eroina de la Jii" de N. Tăutu etc. Corul și echipa de teatru susțin în mod regulat spectacole pentru cadrele didactice. In cinstea Congresului formațiile artistice ale sindicatului prezintă și numeroase spectacole în întreprinderi, gospodării agricole colective și gospodării agricole de stat.

Despre entuziasmul cu care oamenii muncii din învățămînt întîmpină Congresul Sindicatelor vorbesc și realizările obținute în domeniul muncii social-culturale. Astfel, cu aproape o lună în urmă, comitetul sindicatului din Cehul Silvaniei a luat inițiativa ca în cinstea celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor să alcătuiască o echipă de cor, o echipă de dansuri și un cerc de artă dramatică. Astăzi aceste formații și-au și alcătuit primele repertorii și se pregătesc să susțină primele spectacole.

În afară de aceasta, învățătorii și profesorii de la Școala medie nr. 1 din Cehul Silvaniei au inițiat în cinstea Congresului o acțiune de economii în gospodărirea școlii. Ei au realizat pînă acum economii în valoare de 2600 lei.

Salutul C. C. al P.M.R. adresat Congresului de către tovarășul Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1)

rea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii".

Sindicatele aduc un aport de seamă la opera de industrializare socialistă a țării, desfășurînd larg întrecerea socialistă și stimulînd eforturile maselor în lupta pentru creșterea producției și a productivității muncii, pentru scăderea prețului de cost și realizarea de economii, pentru sporirea acumulărilor și a eficacității investițiilor. Ele au un rol important în dezvoltarea mișcării inovatorilor și a raționalizatorilor, în introducerea tehnicii noi și modernizarea proceselor de producție.

Merită subliniat în mod deosebit participarea activă a sindicatelor la elaborarea și aplicarea măsurilor privind perfecționarea sistemului de salarizare și continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață ale salariaților.

Ca școală de educație și de gospodărire, sindicatele aduc un aport de mare preț la activitatea pe care o desfășoară partidul nostru pentru ridicarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii și creșterea nivelului lor cultural.

In întreaga lor activitate sindicatele s-au călăuzit neabătut după îndrumările și indicațiile Partidului Muncitoresc Romîn. Ele au aplicat cu consecvență și au făcut larg cunoscută în mase politica partidului de construire a socialismului, mobilizîndu-le la îndeplinirea acesteia. Prin munca lor neobosită pusă în slujba cauzei socialismului, sindicatele s-au dovedit un sprijin de nădejde al partidului, au cîștigat stima și încrederea întregului popor. (Aplauze).

Ingăduiți-mi să transmit din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cele mai calde felicitări harnicilor noștri muncitori, talentaților ingineri și tehnicieni, oamenilor muncii de la orașe și sate, întregului activ sindical și tuturor membrilor sindicatelor, care neprecupețindu-și eforturile, animați de un fierbinte patriotism, luptă pentru dezvoltarea economiei și culturii noastre socialiste. (Aplauze).

Tovarăși,

Planul economic pe următorii 6 ani și schița programului de perspectivă pe 15 ani, adoptate de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, prevăd o puternică dezvoltare a economiei naționale și creșterea continuă a bunăstării celor ce muncesc.

In vederea desăvîrșirii construcției socialismului în patria noastră, Congresul al III-lea al partidului a stabilit ca obiectiv principal dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie. Planul de 6 ani prevede continuarea în ritm accelerat a industrializării țării. Volumul producției industriale globale va crește pînă la aproximativ 2,1 ori față de 1959 și va fi de circa 10 ori mai mare decît în 1938, asigurîndu-se și în viitor prioritate industriei producătoare de mijloace de producție, baza progresului continuu al întregii economii naționale. In toate ramurile economiei va lua o largă dezvoltare mecanizarea și automatizarea, introducerea tehnicii noi și a tehnologiei moderne în producție.

Terminarea pînă în 1965 a procesului de colectivizare a agriculturii va da un nou avînt forțelor de producție în agricultură și va permite creșterea în măsură însemnată a producției vegetale și animale.

Indeplinirea planului economic de șase ani va determina sporirea simțitoare a venitului național, creînd condițiile necesare ridicării necontenite a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate, făuririi unei vieți tot mai îmbelșugate, demne de epoca socialismului.

Insuflețit de țelurile înălțătoare pe care partidul i le pune în față, întregul nostru popor, în frunte cu clasa muncitoare, a trecut cu hotărîre și entuziasm la înfăptuirea planului de dezvoltare a economiei naționale.

Realizările pe primele 3 trimestre ale anului în curs arată că prevederile planului anual vor fi nu numai îndeplinite ci și depășite. După datele preliminare, creșterea producției industriale în 1960 comparativ cu 1959 va fi de 15,5 la sută față de 14 la sută cît s-a prevăzut în plan. Aceste realizări confirmă justețea și caracterul realist al planurilor elaborate de partid, sînt o garanție că sarcinile dezvoltării economiei naționale pe anii 1960—1965 vor fi îndeplinite cu succes (Vii aplauze).

Așa cum s-a arătat în raportul Comitetului Central la Congresul partidului, pe măsura înaintării societății noastre pe drumul construirii socialismului sporește importanța participării tot mai active a celor mai largi mase de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești.

Una din manifestările dezvoltării continue a democrației socialiste în etapa actuală este creșterea rolului și influenței sindicatelor și a celorlalte organizații de masă în viața societății noastre. Cresc în măsură însemnată atribuțiile sindicatelor în antrenarea celor mai largi mase populare la exercitarea funcțiilor economico-organizatorice și cultural-educative ale statului democrat-popular, la participarea lor tot mai efectivă la conducerea economiei și culturii, la aplicarea măsurilor de cointeresare materială a oamenilor muncii și de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc. De asemenea sporește rolul sindicatelor în atragerea tot mai largă a maselor muncitoare la activitatea de educație, în mobilizarea opiniei publice, a formelor obștești de înfrîurire și educare, care joacă un rol tot mai mare în formarea conștiinței socialiste a omului nou.

Congresul partidului a subliniat că sarcina principală, care trebuie să stea în centrul muncii organelor și organizațiilor sindicale și spre realizarea căreia trebuie să se îndrepte toate eforturile acestora este mobilizarea maselor muncitoare la înfăptuirea planului de șase ani.

Intemeindu-se pe experiența rodnică dobîndită de oamenii muncii, pe inițiativele și spiritul lor gospodăresc, sindicatele sînt chemate să dea o contribuție de preț la perfecționarea continuă a metodelor de conducere și

(Continuare în pag. 6)

Raportul de activitate al C. C. S. prezentat de tovarășul Gheorghe Apostol

(Urmare din pag. 4)

tic, cultural și de îmbogățirea experienței sale practice.

Din rîndurile acestui activ va trebui să promovăm la muncă de conducere în organele sindicale tovarăși cu perspective de dezvoltare, care au dovedit prin fapte concrete devotamentul față de regimul democrat-popular, luptă cu pasiune pentru înfăptuirea sarcinilor încredințate, sînt strîns legați de mase și se bucură de încrederea oamenilor muncii.

Consiliul Central al Sindicatelor va trebui să elaboreze un plan de perspectivă pentru creșterea nivelului de cunoștințe politice, economice și tehnice ale activiștilor și pentru formarea de noi cadre, capabile să rezolve cu succes sarcinile crescînde ale mișcării sindicale.

Ținînd seama de sarcinile mari ce revin mișcării sindicale în noua etapă de dezvoltare în care a intrat țara noastră, de schimbările ce au survenit în activitatea organizatorică a sindicatelor, Consiliul Central al Sindicatelor a elaborat proiectul unui nou statut pe care îl supune spre dezbatere și aprobare celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor.

Prevederile proiectului noului statut au la bază generalizarea și sistematizarea experienței dobîndite de mișcarea sindicală în perioada dintre cele două congrese, asigură lărgirea democratismului în viața organizațiilor sindicale, reflectă grija continuă a mișcării sindicale față de membrii săi, ale căror drepturi se împletesc în mod organic cu îndatoririle ce le au față de organizația din care fac parte, asigură aplicarea și mai consecventă a principiului centralismului democratic — principiu călăuzitor al structurii organizatorice a mișcării sindicale — precum și a principiului locului de producție și al ramurii de producție.

Proiectul noului statut a fost primit cu deosebit interes de către membrii sindicatelor, de masele cele mai largi de oameni ai muncii. Cu prilejul dezbaterilor ce au avut loc în adunările sindicale, au luat cuvîntul aproape 300.000 tovarăși.

Pentru întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare din întreaga lume, pentru pace și progres social

Tovarăși,

Trăim o epocă măreață — epoca celor mai profunde transformări din viața omenirii. Caracteristica dominantă a întregii dezvoltări istorice este uriașa creștere a forțelor socialismului și păcii din lumea întreagă, neîntrerupta întărire a sistemului mondial socialist și strălucitele sale succese în întrecerea economică cu capitalismul, destrămarea colonialismului ajuns în pragul lichidării totale, apariția de noi state care se pronunță pentru o politică de pace, amploarea fără precedent a luptei popoarelor pentru triumful principiilor coexistenței pașnice.

Subliniind că au apus timpurile cînd puterile imperialiste puteau întreprinde nepedepsite acțiuni provocatoare împotriva altor state și să dezlănțuie războaie, raportul arată că întreaga dezvoltare a societății contemporane are loc sub influența determinantă a schimbării raportului de forțe pe plan mondial și a continuei sale accentuări în favoarea socialismului și păcii, tocmai pe această bază fiind în zilele noastre pe deplin posibilă, realistă, preîntîmpinarea unui nou război.

Raportul subliniază însemnătatea istorică a propunerilor guvernului sovietic prezentate de tovarășul N. S. Hrușciov la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la dezarmarea generală și totală, controlată, lichidarea definitivă a sistemului colonial, precum și contribuția activă a delegației Republicii Populare Romîne, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru promovarea principiilor coexistenței pașnice și asigurarea păcii în lume.

Sindicatele, toți oamenii muncii din țara noastră — arată raportul — sprijină din toată inima și cu fermitate de neclintit politica externă a partidului și guvernului, cu convingerea fermă că ea răspunde atît intereselor vitale ale poporului romîn, cît și ale celor ce muncesc din toate țările.

Clasa muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății contemporane este în prezent nu numai principala promotoare a progresului social, ci și forța viguroasă, capabilă să unească în jurul ei masele cele mai largi în lupta pentru izbăvirea omenirii de militarism și catastrofe sîngeroase, pentru apărarea păcii mondiale.

In condițiile actuale, devine imperios necesară realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare și sindicatelor din lumea întreagă, pe baza interesului major și comun al salvgardării păcii. Aceasta are o importanță imensă, căci împotriva unei clase muncitoare internaționale unite, a unui front comun al tuturor forțelor interesate în apărarea păcii, orice planuri agresive sînt sortite eșecului.

Credincioasă principiului internaționalismului proletar, mișcarea sindicală din țara noastră întreține legături de colaborare cu sindicate și oameni ai muncii din peste 70 de țări. Ea dezvoltă relațiile frățești cu sindicatele din Uniunea Sovietică a căror vastă experiență constituie un bogat izvor de învățăminte pentru sindicatele din țara noastră. Se lărgesc necontenit legăturile de colaborare tovărășească cu sindicatele din celelalte țări ale lagărului socialist. In ultimii ani, s-au intensificat și au devenit tot mai rodnice schimburile de delegații între sindicatele noastre și sindicatele din U.R.S.S. și din celelalte țări socialiste.

Sindicatele din Republica Populară Romînă afiliate la Federația Sindicală Mondială încă de la înființarea ei, sprijină cu fermitate activitatea acesteia îndreptată spre făurirea și întărirea unității de acțiune a sindicatelor, în lupta pentru apărarea intereselor economice și sociale ale celor ce muncesc din țările capitaliste, dependente și coloniale, pentru menținerea și consolidarea păcii în lume.

Infățișînd acest tablou al legăturilor internaționale largi ale mișcării noastre sindicale, Raportul arată că sindicatele din Republica Populară Romînă și-au manifestat solidaritatea și simpatia caldă față de lupta sindicatelor și oamenilor muncii din țările capitaliste împotriva exploatării și asupririi, cu lupta popoarelor din tinerele state independente pentru consolidarea independenței naționale, pentru progres economic și social, cît și a popoarelor care luptă pentru independență și suveranitate națională. Sindicatele noastre vor milita și pe viitor pentru strîngerea continuă a relațiilor de prietenie cu sindicatele și oamenii muncii din țările balcanice și zona Mării Adriatice, interesați în transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii. In rîndurile oamenilor muncii din țara noastră găsește un puternic ecou lupta eroică a popoarelor Americii Latine, însuflețite de exemplul Cubei, împotriva dominației monopolurilor americane.

Sindicatele din țara noastră vor milita neobosit pentru dezvoltarea și întărirea unității oamenilor muncii și a sindicatelor din toate țările, în lupta pentru un trai mai bun, pentru libertate și democrație, dezarmare generală și totală, lichidarea completă a sistemului colonial, pentru triumful cauzei păcii și prieteniei între popoare

Tovarăși,

Clasa noastră muncitoare, întregul popor, sub conducerea înțeleaptă a partidului, au străbătut un drum mare, au învins multe piedici și greutăți inerente înfăptuirii unei opere de asemenea amploare și au făurit orînduirea socialistă în patria noastră. Este o mare bucurie de a trăi în epoca minunată cînd s-au împlinit idealurile pentru care au luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare și ai poporului. Clasa muncitoare, întregul popor muncitor, plin de încredere în politica leninistă a partidului, pășesc neabătut pe drumul luminat de învățăturile lui Marx, Engels, Lenin spre culmile însorite ale socialismului și comunismului.

Ingăduiți-mi, dragi tovarăși, ca în numele delegaților la cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor și al tuturor membrilor de sindicat, să încredințez Partidul Muncitoresc Romîn — Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — că sindicatele din țara noastră, care nu au alt țel decît slujirea cu credință a intereselor vitale ale clasei muncitoare, ale poporului, vor fi și de acum înainte ajutorul credincios și de nădejde al partidului în lupta pentru înflorirea patriei noastre socialiste, pentru progres social și pace în lumea întreagă.

Strîns uniți în jurul partidului nostru iubit, înainte spre noi victorii în măreața operă de desăvîrșire a construcției socialiste în scumpa noastră patrie!

(Raportul a fost subliniat în repetate rînduri de vii aplauze.

Delegații și invitații la congres, prin ovații și urale, au manifestat pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, pentru eroica clasă muncitoare, țărănimea și intelectualitatea noastră, pentru lupta oamenilor muncii de pretutindeni în apărarea păcii).

Text prescurtat

Știri

Expoziția micilor naturaliști

Zilele acestea s-a deschis în orașul Botoșani expoziția micilor naturaliști, care oglindește activitatea desfășurată pe loturile școlare de către pionierii și școlarii din raion.

In cadrul expoziției se remarcă exponatele lotului școlii din comuna Cristești, care a fost distins cu premiul întîi, cele din comunele Cucuieni, Orășeni-Deal, Răchiți și Bucecea — care au primit premiul II, și cele din comunele Sulița și Roșiori, distinse cu premiul III, precum și ale școlilor din Vlădeni și Curtești, care au primit mențiuni.

Școlile din raion prezintă la expoziție și porumbei de diferite rase, iepuri, acvarii etc. Atrag atenția de asemenea diferite plante exotice, aclimatizate în raion, ca bostanul de Indonezia și fasolea de Etiopia, expuse de Școala de 7 ani din comuna Orășeni-Deal.

Expoziția raională a micilor naturaliști, care a fost vizitată în numai cîteva zile de un numeros public, arată că școlile din satele raionului Botoșani se îngrijesc îndeaproape de îmbinarea cunoștințelor teoretice cu activitatea practică.

Se dezvoltă rețeaua școlară

Copiii țăranilor muncitori din satele Popeni și Carasa, raionul Dorohoi, Săuceni, raionul Botoșani, Pleșoaia, raionul Trușești, ca și din alte sate ale regiunii Suceava învață în acest an școlar în localuri noi.

Din fonduri de stat și prin contribuția voluntară a cetățenilor rețeaua unităților școlare din regiunea Suceava a crescut în acest an cu 235 săli de clasă. Numeroase școli din regiune au fost înzestrate cu mobilier nou.

Ca urmare a dezvoltării bazei materiale a învățămîntului, peste 95% din absolvenții clasei a IV-a au fost cuprinși în învățămîntul de 7 ani.

Salutul C.C. al P.M.R. adresat Congresului de către tovarășul Chivu Stoica

(Urmare din pag. 5)

planificare a economiei, de organizare a producției, la descoperirea și punerea în valoare a nesecatelor rezerve interne ale întreprinderilor, la îndeplinirea de către fiecare întreprindere a sarcinilor privind creșterea producției, a productivității muncii, îmbunătățirea permanentă a calității produselor, realizarea de economii, reducerea prețului de cost

In organizarea eforturilor oamenilor muncii pentru înfăptuirea planurilor economice, în stimularea inițiativei lor creatoare, are o importanță deosebită dezvoltarea continuă a întrecerii socialiste — metodă comunistă de construire a socialismului, temeinic verificată de practică. Sub conducerea organizațiilor de partid, sindicatele vor trebui să desfășoare o susținută muncă organizatorică și educativă pentru ca întrecerea socialistă să cunoască un avînt continuu, să se ridice pe o treaptă nouă, superioară, sporindu-și mereu eficacitatea în dezvoltarea producției.

Sindicatele sînt chemate să dea o atenție deosebită bunei organizări a consfătuirilor de producție, care s-au dovedit a fi unul din mijloacele eficace pentru asigurarea participării maselor la organizarea și conducerea producției, la dezbaterea și rezolvarea celor mai importante probleme economice ale întreprinderilor

Sprijinind cu hotărîre introducerea și promovarea tehnicii noi și a tehnologiei înaintate în toate ramurile economiei naționale, sindicatele au datoria să combată cu toată energia rutina, tot ce frînează progresul tehnic, să ia măsuri pentru o mai bună organizare și lărgirea continuă a mișcării inovatorilor și raționalizatorilor

O cerință importantă a dezvoltării noastre economice este făurirea de cadre cu o calificare temeinică, capabile să mînuiască cu succes și să perfecționeze continuu tehnica nouă In această privință sindicatele au datoria să acorde o mare atenție activității de răspîndire a cunoștințelor economice și tehnice, ridicării nivelului de calificare profesională a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor; ele trebuie să militeze pentru înarmarea tineretului cu solide cunoștințe de specialitate, să se ocupe de bunul mers al învățămîntului în școlile profesionale și tehnice, să asigure participarea unui număr tot mai mare de muncitori la învățămîntul mediu și superior tehnic, seral și fără frecvență

Tovarăși,

Principalul țel al politicii partidului și statului nostru constă în ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, în satisfacerea tot mai deplină a nevoilor lor materiale și culturale.

Pe măsura succeselor obținute în dezvoltarea economiei naționale, statul democrat-popular alocă acestui scop însemnate mijloace materiale și bănești. In următorii 6 ani salariul real va crește cu 40—45 la sută față de nivelul existent în a doua jumătate a anului 1959, iar veniturile reale ale țărănimii vor spori cu circa 40 la sută. Vor fi înfăptuite măsuri importante pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit, dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, lărgirea bazei materiale pentru cultura, sănătatea și odihna oamenilor muncii.

Așa cum a arătat Congresul partidului, una din cele mai însemnate atribuții ale sindicatelor, a căror activitate trebuie să fie pătrunsă de grija de zi cu zi față de nevoile oamenilor muncii, este aceea de a participa la elaborarea și înfăptuirea măsurilor privind îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale celor ce muncesc

Folosind marile posibilități pe care le au în această privință, atribuțiile largi ce le-au fost acordate prin legile statului și bazîndu-se pe experiența acumulată, ele trebuie să vegheze asupra folosirii depline a mijloacelor tot mai însemnate puse la dispoziție de statul democrat-popular în scopul ridicării nivelului de trai, îmbunătățirii continue a condițiilor de sănătate și odihnă ale celor ce muncesc, la respectarea cu strictețe a legislației muncii.

Sindicatele vor trebui să contribuie și mai activ la aplicarea sistemului de salarizare și normare a muncii, la înfăptuirea consecventă a principiului leninist al cointeresării materiale care îmbină în mod armonios interesele generale ale statului cu interesele fiecărui om al muncii, constituind un factor de cea mai mare însemnătate pentru creșterea continuă a producției și a productivității muncii.

O formă importantă de antrenare a maselor largi la conducerea treburilor statului, la perfecționarea muncii în diferitele domenii ale activității noastre, s-a dovedit a fi controlul obștesc. Congresul Partidului Muncitoresc Romîn a stabilit că sindicatele trebuie să socotească una din îndatoririle lor de seamă îmbunătățirea continuă a controlului obștesc asupra administrării și repartizării locuințelor, funcționării unităților comerțului de stat, a cantinelor, instituțiilor medico-sanitare, a întreprinderilor din stațiunile de odihnă și tratament și a altor instituții cu caracter social-cultural care deservesc populația, atrăgînd în această acțiune mase tot mai largi.

Folosind tot mai bine puternica lor bază materială — cluburile, casele de cultură, bibliotecile și celelalte mijloace de care dispun — sindicatele sînt datoare să-și intensifice activitatea culturală-educativă, îmbunătățind necontenit conținutul și formele ei de organizare, lărgindu-i sfera de cuprindere a maselor. Intreaga muncă culturală a sindicatelor trebuie pusă în slujba dezvoltării conștiinței socialiste a oamenilor muncii, a educării lor în spiritul dragostei față de patria socialistă și de partidul clasei muncitoare, al internaționalismului proletar, în spiritul atitudinii noi față de muncă și de avutul obștesc, al disciplinei în producție, al vigilenței față de dușmanii socialismului și ai păcii.

Organizațiile sindicale trebuie să stimuleze larg opinia de masă a colectivelor de oameni ai muncii în combaterea influențelor ideologiei și moralei burgheze în conștiința oamenilor

Sindicatele trebuie să aducă un aport mai însemnat la ridicarea nivelului de cultură generală al oamenilor muncii, la îmbogățirea cunoștințelor lor științifice despre natură și societate, la crearea condițiilor pentru ca salariații și familiile lor să-și petreacă timpul liber în mod cît mai plăcut și mai instructiv, la dezvoltarea activității sportive.

Pentru a putea îndeplini cu succes sarcinile ce le revin, sindicatele trebuie să-și îmbunătățească necontenit metodele și stilul de muncă, să înlăture manifestările de birocratism care se mai vădesc în activitatea lor, să dezvolte democrația muncitorească, critica de jos împotriva lipsurilor în muncă, să întărească disciplina sindicală. Organele sindicale trebuie să desfășoare o muncă organizatorică susținută și vie în rîndul maselor, îndeosebi la locul de producție, rezolvînd cu mai multă operativitate problemele ce le ridică viața, îndrumînd masele muncitoare și învățînd tot mai mult din experiența lor nesecată

Congresul partidului a cerut să se dea o mai mare atenție problemei alegerii, creșterii și repartizării cadrelor. Imbunătățirea simțitoare a muncii sindicatelor în acest domeniu este una din condițiile principale a îndeplinirii sarcinilor sporite ale sindicatelor în etapa actuală. Sindicatele trebuie să devină în și mai mare măsură un bogat izvor de cadre de conducere atît pentru nevoile proprii cît și pentru celelalte domenii de activitate economică, de stat și obștească. Este necesar ca sindicatele să militeze sistematic pentru perfecționarea pregătirii cadrelor existente și promovarea cît mai multor cadre noi din rîndurile oamenilor muncii, luptători devotați, energici și pricepuți pentru victoria cauzei socialismului, oameni care prin activitatea și comportarea lor în producție și în societate se bucură de stimă și autoritate în rîndul maselor. Trebuie acordată o mai mare atenție promovării de cadre din rîndurile femeilor

Congresul al III-lea al P.M.R. a pus în fața organelor și organizațiilor de partid sarcina de a îmbunătăți conducerea de către partid a sindicatelor, îndrumînd pe membrii și candidații de partid din sindicate să promoveze linia partidului, să militeze pentru ridicarea continuă a rolului și activității mișcării sindicale la nivelul cerințelor tot mai mari ce se pun în fața ei în noua etapă de dezvoltare în care a pășit țara noastră (**Aplauze**).

Tovarăși,

Problema fundamentală a zilelor noastre este apărarea păcii. Acestui țel nobil îi sînt consacrate eforturile tuturor popoarelor lumii și în primul rînd ale țărilor socialiste.

Caracterizînd politica externă a țării noastre, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea: „In strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist, Republica Populară Romînă militează activ pentru micșorarea încordării internaționale, pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicirea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale și statornicirea unei păci trainice în lume. Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului romîn, intereselor forțelor păcii și progresului de pretutindeni".

Activitatea delegației Republicii Populare Romîne la actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, inițiativele și propunerile sale au constituit expresia hotărîrii poporului nostru de a-și aduce contribuția la îmbunătățirea relațiilor internaționale, la consolidarea păcii. In cuvîntările rostite la O.N.U. tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a expus pe larg poziția țării noastre în principalele probleme internaționale.

Impreună cu delegațiile Uniunii Sovietice, ale celorlalte țări socialiste, cu reprezentanții altor state și popoare iubitoare de pace, delegația țării noastre a militat neobosit pentru soluționarea chestiunilor litigioase, pentru apărarea păcii. Ea a adus deplinul său sprijin propunerilor Uniunii Sovietice în problemele dezarmării generale și totale, lichidării jugului colonial și alte probleme a căror soluționare grabnică corespunde intereselor întregii omeniri iubitoare de pace.

Delegația Republicii Populare Romîne, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, s-a achitat cu cinste de misiunea ce i-a fost încredințată și a contribuit la sporirea prestigiului și autorității internaționale a patriei noastre. Activitatea sa se bucură de deplina aprobare a întregului nostru popor. (**Aplauze îndelungi**).

Primirea entuziastă și căldura cu care au salutat oamenii muncii întoarcerea în țară a delegației noastre exprimă dragostea și atașamentul poporului romîn față de partidul nostru, hotărîrea lui de a lupta cu toate forțele pentru victoria cauzei păcii și socialismului. (**Aplauze puternice**).

Actuala sesiune a O.N.U. s-a dovedit a fi de o deosebită însemnătate, bucurîndu-se de participarea fără precedent a unui mare număr de conducători de state. Ea a demonstrat creșterea imensă a prestigiului și autorității țărilor socialiste pe arena internațională, elanul profund al inițiativelor lor de pace în rîndul tuturor popoarelor, rolul tot mai important pe care îl au în viața internațională țările eliberate de jugul colonial, accentuarea izolării cercurilor imperialiste agresive.

In același timp, a apărut din nou cu limpezime că guvernul S.U.A. și alte guverne occidentale continuă politica de zădărnicire a destinderii internaționale, nu sînt dispuse să treacă la soluționarea problemei dezarmării, încearcă să mențină cu forța asuprirea colonială a popoarelor, se cramponează de politica războiului rece și a cursei înarmărilor și se dedau la provocări împotriva țărilor socialiste și a altor țări iubitoare de pace.

Acestei linii, urmărind sporirea încordării internaționale, i se opune linia tinzînd la crearea unui climat de cooperare și înțelegere între state, la statornicirea unei păci trainice în lume. Țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, noile state independente, mișcarea muncitorească și comunistă internațională, larga mișcare a partizanilor păcii — reprezintă uriașele forțe sociale ale contemporaneității ce luptă pentru pace. (**Aplauze**).

Există astăzi perspectiva ca glasul rațiunii să învingă în cele din urmă, ca evenimentele să ia cursul pentru care luptă forțele păcii de pe întreg globul. Cu aceeași hotărîre statul nostru va continua și în viitor să-și aducă întregul său aport pentru triumful acestui nobil țel. (**Aplauze puternice**).

In primele rînduri ale forțelor ce luptă pentru pace se află clasa muncitoare internațională, cea mai avansată clasă a societății contemporane, care aduce o contribuție de seamă la rezolvarea celor mai importante probleme internaționale. Sindicatele au un rol de mare însemnătate în această luptă.

Sprijinind cu fermitate politica externă a Partidului Muncitoresc Romîn, credincioase principiilor internaționalismului proletar, sindicatele din Republica Populară Romînă au un rol activ în mișcarea sindicală internațională; ele întrețin și dezvoltă legături de colaborare cu sindicatele din numeroase țări, militează pentru întărirea unității și solidarității mișcării muncitorești internaționale, pentru apărarea păcii în lume.

Mișcarea noastră sindicală dezvoltă necontenit legăturile frățești cu glorioasele sindicate sovietice, cu sindicatele din celelalte țări socialiste, contribuind la întărirea unității marii familii a țărilor lagărului socialist. (**Aplauze**).

Sindicatele sînt chemate să extindă legăturile de prietenie și solidaritate cu sindicatele din țările capitaliste, care luptă pentru apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare, pentru libertăți democratice, pentru pace și progres social. Ele sînt datoare să dezvolte legăturile de prietenie și solidaritate cu sindicatele din țările Africii, Asiei, Americii Latine, care luptă împotriva colonialismului, pentru libertate și independență națională.

Sarcina sindicatelor noastre este de a-și aduce și în viitor aportul la sprijinirea activității Federației Sindicale Mondiale — cea mai puternică organizație sindicală mondială — de a lărgi continuu legăturile cu sindicatele neafiliate la F.S.M., cu reprezentanții altor organizații muncitorești care se pronunță pentru acțiuni comune împotriva războiului, de a contribui la unirea tot mai puternică a forțelor iubitoare de pace — indiferent de orientarea lor politică, filozofică, religioasă — în lupta pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

Tovarăși,

Cu legitimă mîndrie patriotică privește întregul nostru popor victoriile istorice obținute sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn în lupta pentru înfăptuirea aspirațiilor sale spre o viață liberă și fericită. Punînd capăt pentru totdeauna trecutului întunecat de exploatare și asuprire burghezo-moșierească, străbătînd un drum de muncă creatoare și eforturi eroice, oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, au zidit temeliile trainice ale orînduirii noastre noi și, călăuziți de partidul nostru, înaintează cu încredere și entuziasm spre desăvîrșirea construcției socialiste. (**Aplauze**).

Partidul Muncitoresc Romîn își exprimă convingerea fermă că sindicatele, continuînd tradițiile glorioase ale mișcării muncitorești din țara noastră, își vor îndeplini cu cinste sarcinile de răspundere ce le revin în noua etapă istorică, participînd și mai activ la construcția economică și culturală, desfășurînd o vastă activitate pentru mobilizarea energiilor creatoare ale oamenilor muncii, în lupta pentru realizarea cu succes a planului de șase ani.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn urez celui de-al IV-lea Congres al sindicatelor succes deplin în desfășurarea lucrărilor sale. (**Aplauze**).

Sub steagul nemuritoarei învățături marxist-leniniste, sub conducerea partidului, înainte, dragi tovarăși, spre noi victorii în dezvoltarea economiei naționale, în ridicarea bunăstării poporului muncitor! (**Aplauze prelungite**).

Trăiască eroica noastră clasă muncitoare! (**Aplauze**).

Trăiască alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare! (**Aplauze**).

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul poporului în lupta pentru victoria deplină a socialismului în patria noastră! (**Aplauze puternice, ovații prelungite, se scandează P.M.R.**).

Să trăiască și să se întărească unitatea de acțiune a mișcării sindicale și a clasei muncitoare internaționale în lupta pentru pace, democrație și socialism! (**Aplauze puternice**).

(După încheierea cuvîntării, participanții, în picioare, ovaționează îndelung, izbucnesc în urale, răsună chemarea „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!", „Trăiască Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej!").

Carnet

De curînd am avut prilejul să vizitez mai multe școli din cuprinsul raionului Găiești, școli aflate mai ales la sate. M-am întors cu un caiet de însemnări, plin. Transcriu cîteva file:

Știți cu ce se mîndresc copiii din Gura Foii? Cu sala nouă a Palatului R.P.R. „Am fost cu elevii la București, în excursie — îmi povestește directorul școlii. Copiii au fost fericiți că au vizitat Palatul pionierilor, au văzut filme, au contemplat cu încîntare blocurile din jurul sălii noi a Palatului R.P.R. și sala. Sînt tare mîndri că Bucureștiul are o sală atît de frumoasă".

Și cînd te gîndești că, pînă în ultimii ani, părinții și bunicii acestor copii nu ajungeau uneori, într-o viață de om, să vadă nici Găieștii. Copiii de azi din țara noastră au senzația deslușită că spațiul în care se mișcă nu este mărginit de fruntariile satului sau ale raionului. Ei nu se simt cetățeni ai unui sat sau ai unui raion oarecare, ci se socotesc cetățeni ai patriei întregi.

Adeseori, în adunări sau în discuții obișnuite — îmi spune Gheorghe Stroie, profesor la școala medie din Găiești — vorbim despre faptul că școala nu trebuie să le dea elevilor numai cunoștințe, ci și să le insufle ideile cele mai nobile.

Dar de multe ori, noi, profesorii, facem greșeala de a nu ne preocupa de latura educativă a predării, deși aceasta este una din sarcinile noastre cele mai importante. Am asistat la o lecție de chimie, despre materiile plastice. Profesorul a expus-o corect, cu limpezime. La sfîrșit n-a uitat să pomenească și locurile unde în țara noastră se află fabrici de mase plastice. Și-a îndeplinit profesorul sarcina? Eu cred că nu. A ajutat într-adevăr la completarea cunoștințelor elevilor. Dar pentru educarea lor n-a făcut mai nimic. Și era atît de lesne! Cîteva cuvinte calde despre cei care lucrează la Săvinești, de pildă, ar fi îmbogățit mult lecția. Intrebîndu-l pe profesor de ce n-a vorbit despre sarcinile măreție pe care le trasează pentru dezvoltarea industriei noastre de mase plastice Congresul al III-lea al P.M.R., mi-a răspuns că despre toate acestea a vorbit în lecția introductivă. Și gata. Ca și cum asemenea subiecte ar putea fi epuizate...

Mare-i răspunderea cadrelor didactice față de copii!

Copiii toți trebuie să devină constructori demni ai socialismului, oameni cu cea mai înaltă concepție despre lume și viață, în formarea cărei noi, cadrele didactice, avem un rol atît de mare, atît de important.

F. M.

Centenarul Universităţii „Al. I. Cuza"

Un mare scriitor — mi se pare Cehov — spunea că cine n-a plantat un pom în viaţa lui, degeaba a trăit. A face o fîntînă, undeva, în pustietate, în calea trecătorilor, este de asemenea socotit de popor ca o faptă bună.

A înfiinţa o universitate e însă a sădi un pom ale cărui roade se perpetuează prin secole şi milenii şi e a face o fîntînă a cărei apă vie va lumina faţa multor sute de mii de însetaţi de cultură.

Astăzi, în octombrie 1960, după un secol de la înfiinţarea Universităţii din Iaşi, acei care şi-au format cultura pe pupitrele ei, ca şi întreg poporul romîn, a cărui dezvoltare s-a bucurat de munca şi ştiinţa acestora, se gîndesc cu recunoştinţă la înţeleptul patriot democrat Mihail Kogălniceanu, care a depus multă strădanie pentru ca acest aşezămînt de seamă să ia fiinţă, şi la domnitorul Alexandru Ioan Cuza, care a dat decizia domnească de întemeiere.

Dar recunoştinţa noastră cuprinde, mai larg şi mai departe în trecut, pe toţi acei care au pregătit condiţiile prielnice pentru înfiinţarea la Iaşi a universităţii, căci acesta nu a fost un eveniment cultural izolat şi spontan.

Hrisovul din 1765 care a reorganizat Academia domnească, transformînd-o într-o academie de filozofie şi ştiinţe ; lupta reprezentanţilor burgheziei şi boierimii progresiste romîne pentru transformarea acestei academii într-o instituţie de învăţămînt în limba romînă, întemeierea de către Gh. Asachi a secţiei de ingineri hotarnici în cadrul academiei; noua legiuire a Regulamentului Organic din 1832; Academia mihăileană înfiinţată în 1853, care a însemnat începutul învăţămîntului superior în Moldova, creînd o tradiţie progresistă în moştenirea noastră culturală ; legea din 1851, cunoscută sub numele de „Aşezămîntul şcoalelor", care prevedea pentru „învăţătura înaltă" înfiinţarea unei academii cu patru facultăţi — sînt etape corespunzătoare dezvoltării economico-sociale în decursul vremii. Un istoric-prefaţă lung şi interesant, care a evidenţiat patriotismul şi vederile progresiste ale unor oameni de cultură rămaşi în paginile istoriei poporului nostru. Dar aceste încercări de a organiza un învăţămînt superior în Moldova au fost sporadice, fără continuitate şi durată.

Unirea Ţărilor Romîne, înfăptuită în 1859, care a însemnat victoria luptelor şi aspiraţiilor maselor populare, a creat noi condiţii pentru un învăţămînt universitar complet. În concepţia marelui om de stat Mihail Kogălniceanu, ideea întemeierii unui institut de învăţămînt superior avea la bază necesitatea de a crea cadrele calificate cerute de noile nevoi ale societăţii contemporane. Întemeierea Universităţii din Iaşi în 1860 a reprezentat astfel o consecinţă a dezvoltării economico-sociale în Ţările Romîne, a fost rodul luptei duse de elementele progresiste şi patriotice ale epocii.

Înfăptuirea decretului de înfiinţare a Universităţii a ridicat multe şi mari greutăţi : recrutarea cadrelor didactice, alcătuirea programelor de învăţămînt, organizarea vieţii universitare, un local corespunzător, laboratoare şi biblioteci, cantine şi cămine, ceea ce a făcut ca ideea constituirii unei universităţi care să îmbrăţişeze toate disciplinele („Universitas studiorum") să nu se poată realiza chiar de la început, ci treptat.

Universitatea de la Iaşi a fost cinstită de la început cu prezenţa, pe catedra ei, a lui Vasile Conta, filozof materialist mecanicist binecunoscut şi peste hotare, a istoricului A. D. Xenopol, teoretician al istoriei, ale cărui idei expuse în „Théorie de l'histoire" au făcut obiect de discuţie în toată lumea ştiinţifică europeană. Alegerea sa ca membru corespondent al Academiei de ştiinţe morale şi politice din Paris a marcat înaltul nivel ştiinţific al Universităţii ieşene. Acest prestigiu s-a menţinut de-a lungul deceniilor cu deosebire în domeniul ştiinţelor naturii. Nici lipsa oricărui sprijin din partea oficialităţii, nici lipsa de spaţiu sau de utilaj ştiinţific, nici greutăţile materiale şi condiţiile obiective improprii nu au descurajat o seamă de învăţaţi ca Gr. Cobălcescu, Petru Poni, Paul Bujor, dr. N. Lupu, dr. I. Cantacuzino, Dragomir Hurmuzescu, dr. C. I. Parhon în munca lor de cercetări originale. Ei nu numai că au dus mai departe progresul ştiinţei romîneşti, dar au fondat o tradiţie de gîndire progresistă, au pregătit terenul metodei experimentale pentru acei specialişti care aveau o orientare darwinistă, materialistă.

Profesorii ieşeni au desfăşurat o luptă perseverentă pentru ca, în ciuda nepăsării sau chiar a ostilităţii guvernelor timpului, să înjghebe, uneori din modestele lor mijloace personale, laboratoare, biblioteci, publicaţii ştiinţifice de specialitate. Trei decenii s-au căznit astfel, profesori şi studenţi, pînă cînd, în sfîrşit, sub presiunea lor, s-a hotărît în 1893 construirea unui nou local pentru universitate, pe dealul Copoului, unde s-au instalat facultăţile de ştiinţe, litere şi drept, precum şi o bibliotecă centrală.

Facultatea de litere a păstrat o tradiţie sănătoasă, prin activitatea şi ideile avansate ale unor profesori de mare pretigiu ca Al. Philippide, G. Ibrăileanu etc.

Facultatea de ştiinţe, cu secţiile de fizică, matematică, chimie şi ştiinţe naturale, este şi ea încadrată cu profesori care au rămas pe poziţii înaintate. Celor deja menţionaţi trebuie să le adăugăm pe P. Bogdan şi Anastasie Obreja, D. Pompei, A. Myller, Ion Borcea, care au creat geologia romînească, au pus bazele fizicii romîneşti, au deschis drumul în biologie, au format şcoli de geometrie.

Înfiinţată mai tîrziu, Facultatea de medicină a funcţionat în condiţii grele, în localuri improprii şi insuficiente. Datorită unui grup de medici profesori, oameni de ştiinţă, evoluţia ascendentă a nivelului ştiinţific al facultăţii a mers pînă la formarea mai multor şcoli medicale romîneşti. Profesorul C. I. Parhon ajunge unul din creatorii endocrinologiei, N. Leon promovează cu stăruinţă darwinismul, N. Hortolomei creează prin activitatea şi măiestria sa o şcoală chirurgicală,

După primul război mondial viaţa politică intră într-o fază nouă de luptă acută între ideologia revoluţionară a clasei muncitoare şi ideologia naţionalistă-şovină a clasei dominante. Această luptă a cuprins, desigur, şi viaţa universităţii din Iaşi. Profesori de la Universitatea ieşeană, oameni de mare prestigiu ştiinţific şi moral — C. I. Parhon, P. Constantinescu-Iaşi, Radu Cernătescu, Iorgu Iordan, A. Myller ş.a. — au intrat, sub influenţa P.C.R., în focul luptelor sociale şi politice pentru apărarea poziţiilor înaintate. Această atitudine democratică militantă a avut o mare influenţă nu numai pentru buna orientare a majorităţii studenţimii, dar şi pentru educarea în spirit progresist a maselor.

Sub influenţa Partidului Comunist Romîn, din mijlocul studenţilor s-a creat un front studenţesc democrat, care a avut o mare înrîurire asupra spiritului studenţimii şi a desfăşurat o vie activitate.

După 1944, construirea unei vieţi noi de către eroica clasă muncitoare, sub conducerea partidului, a deschis perspective nebănuite activităţii Universităţii din Iaşi, factor important în desfăşurarea revoluţiei culturale în patria noastră. Regimul democrat-popular a înlăturat toate barierele care împiedecau drumul spre progres şi accesul tuturora la învăţătură.

Reforma învăţămîntului din 1948 a constituit o cotitură hotărîtoare în dezvoltarea şcolii, a cărei activitate a fost orientată spre noile şi multiplele obiective ale construirii socialismului. Toate sectoarele sînt călăuzite de concepţia realistă-ştiinţifică, avînd la bază învăţătura marxist-leninistă. Şcoala a devenit strîns legată de problemele concrete ce frămîntă pe oamenii muncii, realizînd o îmbinare organică între teorie şi practică.

Iaşul a devenit unul din puternicele centre universitare din ţara noastră. Astăzi, alături de Universitate, se află în oraşul Iaşi încă 5 instituţii de învăţămînt superior : Institutul politehnic, Institutul de medicină, Institutul agronomic, Institutul pedagogic superior, Conservatorul. De la 2500 — cît era în anul 1939 — numărul studenţilor ieşeni a crescut astăzi la peste 10.000. Pe băncile universităţii se află o studenţime nouă, care s-a ridicat din rîndurile poporului. Tinerii care studiază la Universitatea din Iaşi, fii ai clasei muncitoare, ai ţărănimii muncitoare şi ai intelectualităţii legate de popor se pregătesc cu însufleţire pentru a deveni constructori de nădejde ai societăţii noastre noi.

Învăţămîntului superior i s-a acordat o deosebită atenţie, el avînd drept sarcină să formeze cadrele de specialişti cu calificare superioară cerute din ce în ce mai mult de dezvoltarea economiei, a tehnicii, a culturii.

Numărul instituţiilor de învăţămînt superior din ţara noastră, a crescut între 1938—1960, de la 16 la 42 ; iar numărul studenţilor în acelaşi răstimp de la 26.489 la 63.208.

Universitatea din Iaşi prin activitatea ei, aduce astăzi o contribuţie importantă la creşterea unei intelectualităţi noi, devotată poporului muncitor. În urma reformei învăţămîntului ea s-a reorganizat fundamental, îmbogăţindu-şi şi multiplicîndu-şi domeniile de activitate pentru a răspunde cît mai eficient sarcinii pe care o are. Fiecare facultate şi-a înmulţit şi întărit secţiile vădind o necontenită şi accentuată dezvoltare. Laboratoare modern utilate, biblioteci de specialitate, bogate staţiuni de cercetări şi muzee au fost create şi puse la dispoziţia studenţilor şi cercetătorilor, înlesnind astfel obţinerea şi promovarea celor mai înalte cunoştinţe.

Studenţii de astăzi se bucură de o deosebită grijă din partea partidului şi guvernului. Numărul locurilor în cămine şi cel al burselor a crescut considerabil. faţă de anul 1938.

Astăzi, peste 60 la sută din studenţi sînt bursieri şi locuiesc în cămine. Asistenţa medicală gratuită, accesul la preventorii şi case de odihnă, gratuitatea deplasărilor pentru vacanţe şi alte multe înlesniri completează condiţiile în care trăiesc studenţii astăzi.

La Iaşi, în folosul învăţămîntului superior s-au ridicat construcţii noi, spaţioase, cărora li se vor adăuga în curînd noi edificii încăpătoare, modern utilate. S-au construit, astfel, o clădire pentru Institutul agronomic şi un pavilion pentru Institutul politehnic. Clădirea Universităţii a fost renovată şi terminată. Au fost construite 7 cămine noi şi o cantină de mare capacitate. Alte 6 cămine sînt în construcţie.

O aniversare înseamnă, în chip firesc, aducere aminte şi bilanţ. Este ceea ce am făcut pe scurt, foarte pe scurt, în rîndurile de mai sus. Dar deosebirea profundă, capitală între viaţa universitară de dinainte de 1944 şi cea de acum, cu numărul imens de aspecte şi de fapte care o evidenţiază, ar cere tomuri întregi.

Ca fost student, din 1912 pînă în 1915, al acestei Universităţi care m-a format intelectualiceşte, eu însumi aş avea în această privinţă de descris două lumi. Am cunoscut şi ascultat, personal, pe cei mai mulţi dintre profesorii care au onorat în ultima jumătate de veac Universitatea de la Iaşi. Lor le datoresc că nu am rătăcit. Recunoştinţă şi veneraţie ! Şi ca mine sînt mulţi, sute şi mii din generaţia mea.

Rog cititorii să-mi ierte această fugară privire asupra siluetei Universităţii din Iaşi, în acest ceas de evocare ce nu poate fi lipsit de emoţie. Privirea aceasta mi-o întovărăşeşte, pe o zi senină şi blîndă de toamnă, lumina aurie a soarelui care încununa parcă, de sus, cupolele familiare ale Universităţii ieşene.

Demostene Botez

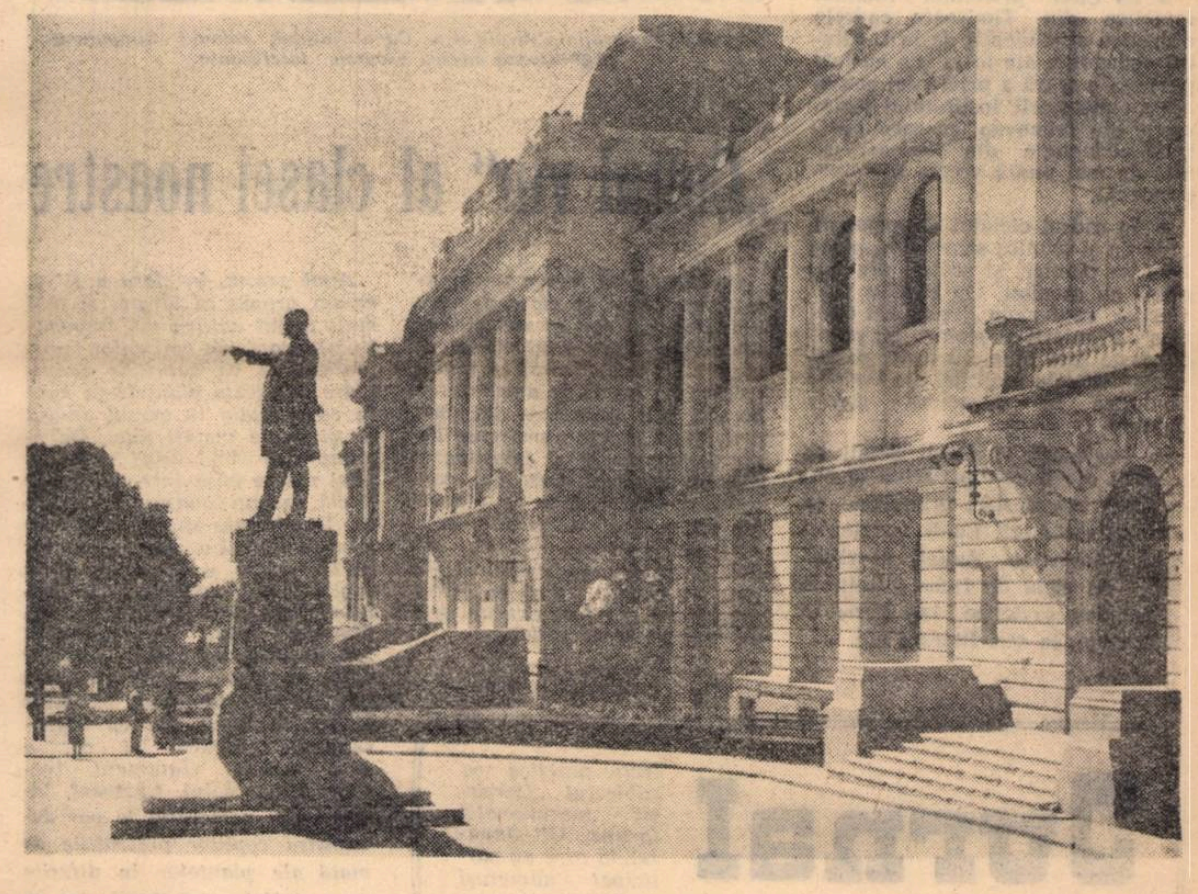

Un document inedit

Tot mai tînără ne apare bătrîna cetate a leşilor. Izul ei de poezie, atît de specific, se întregeşte pe deplin acum cu ritmul modern ce a transformat-o în ultimii ani într-un oraş modern, cu viaţă trepidantă, cu blocuri de beton, cu mari întreprinderi industriale.

Pe străzi întîlneşti nenumăraţi tineri. Copii cu roşii cravate de pionieri, elevi de şcoală medie, studenţi care, în această toamnă, păşesc mai voios, mai mîndru parcă, spre porţile universităţii. Pentru că această cea mai înaltă şcoală a Moldovei — şi totodată cea mai veche instituţie de învăţămînt superior din Romînia — împlineşte, zilele acestea, un secol de viaţă.

În legătură cu această mare sărbătoare culturală pe care o trăiesc şi laşul şi ţara întreagă este demn de relevat un interesant document inedit, păstrat pînă azi într-unul din sertarele Bibliotecii orăşeneşti din Sibiu. Documentul arată că acum o sută de ani — precis la 20 octombrie 1860 — un grup de tineri romîni care se găseau studenţi la Viena, pentru că la noi în ţară nu se afla încă o şcoală superioară, i-au adresat lui Mihail Kogălniceanu o scrisoare în care îşi manifestau bucuria la vestea că se deschide prima universitate romînească.

„Inaugurarea universităţii din Iaşi — spuneau ei în această scrisoare — ne-a umplut inima de bucurie. Nici un popor nu şi-a cîştigat existenţa naţională fără ştiinţă. Ştiinţele sînt mijloacele cele mai putinte pentru cultura generală şi bunăstarea materială şi, fără aceşti doi factori, poporul nu poate propăşi, nu-şi poate funda un viitor mai frumos, nici preţui trecutul glorios. Cultura generală face pe popor să-şi iubească patria, să-şi stimeze naţiunea ; să se sacrifice pentru acestea ca să fie considerat în faţa lumii de o naţiune bravă".

Deci dară — scriu mai departe tinerii studenţi — **considerînd că universitatea e institutul cel mai salutariu pentru cultură, prin care naţiunea romînă propăşeşte în ştiinţă şi literatură ;**

considerînd că junii romîni numai în patrie pot căpăta o creştere mai înaltă naţională, şi aci mai uşor se pot perfecţiona pentru toate carierele societăţii ;

considerînd că în acest mod se vor concentra puterile naţiunii, ca să se întărească caracterul naţional, şi aşa să se razime pe sine însuşie...

Noi, junii romîni studioşi la universitate şi alte instituţii din Viena, venim a declara bucuria noastră către înaltul Minister de Învăţămînt, carele sub glorioasa domnie a lui Alecsandru Ioan I putu să producă o epocă nouă ;

venim a spune reverenţa noastră tutulor bravilor bărbaţi care au stăruit pentru înfiinţarea universităţii ;

venim a zice gratularea noastră către toţi tinerii aceia care sînt fericiţi a ajunge cîndva de cei mai vechi auditori ai ei ;

şi în fine, venim a descrie bucuria noastră şi către tot poporul romîn de dincolo de Carpaţi.

Recomandîndu-ne sîntimintelor graţioase şi bunăvoinţei, rămînem, ai excelenţei tale, mult stimători.
Viena, 26 octombrie 1860

(Urmează 38 semnături autografe).

În cadrul sărbătoririi centenarului Universităţii din Iaşi, darea la lumină a acestui document dovedeşte o dată mai mult că dorul de învăţătură şi năzuinţa spre lumină au făcut totdeauna parte comună cu inima poporului nostru. Iar dacă acum o sută de ani tinerii romîni înstrăinaţi aplaudau „cu ochi lăcrămînzi şi inima plină de bucurie" înfiinţarea primei universităţi romîneşti, să luăm aminte că azi de-a lungul şi de-a latul republicii zeci de instituţii de învăţămînt superior au uşile larg deschise pentru fiii celor ce muncesc, pregătind o nouă intelectualitate, ieşită din popor şi adînc devotată poporului.

Aceasta dă semnificaţii mai adînci, mai luminoase, aniversării vechiului lăcaş de cultură al laşilor, Universitatea care poartă numele întemeietorului ei — Al. I. Cuza.

Horia Oprescu

In Luna prieteniei

● De curînd, la Clubul Sindicatului de învățămînt din Capitală, tov. Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului superior al școlilor, a vorbit despre „Experiența sovietică în organizarea învățămîntului pentru tineretul muncitor". Conferința a fost ascultată cu un viu interes de un mare număr de cadre didactice.

● În școlile din orașul Constanța au loc multe manifestări dedicate sărbătoririi Lunii prieteniei romîno-sovietice. Numeroși învățători și profesori au participat în aceste săptămîni la conferințe pe temele: „Școala în U.R.S.S.", „Uniunea Sovietică cucerește Cosmosul", „Știința și tehnica sovietică pe primul loc din lume" etc.

● Cadrele didactice din școlile orașului Tulcea au ascultat, la Casa de cultură din localitate, expunerea „Filmul sovietic — factor important în educația comunistă a oamenilor muncii". De asemenea, aproape 300 elevi și ucenici din Tulcea au participat la un simpozion intitulat: „Poeții romîni și sovietici cîntă pacea între popoare", la care și-au dat concursul membrii cercului literar „Panait Cerna" din localitate.

● Recent, Muzeul de artă din Cluj a organizat la Școala de meserii din localitate expoziția: „Sculptura sovietică". Expoziția este vizitată cu mare interes de un numeros public, dintre care mulți profesori și elevi.

● La Casa prieteniei romîno-sovietice din Timișoara, cadrele didactice și studenții de la Institutul pedagogic din localitate au luat parte la o seară a prieteniei consacrată cunoașterii Institutului pedagogic din Ivanovno, cu care Institutul pedagogic din Timișoara se află de mai multă vreme în corespondență.

● În cadrul ciclului de expuneri „Știința și tehnica atractivă", peste 500 de pionieri și școlari din Capitală au ascultat, la Palatul pionierilor, conferința „Vești din Cosmos". Pionierii și școlarii au putut cunoaște mai bine, cu acest prilej, excepționalele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul astronauticii.

● Profesorii și elevii Școlii de meserii din Bacău participă la numeroase manifestări organizate cu prilejul sărbătorii Lunii prieteniei romîno-sovietice. Astfel, ei vizionează un ciclu de filme științifice și tehnice sovietice, iau parte la conferințe, la seri literare etc.

Cercul de geografie al Școlii din Capul Satului, raionul Cîmpulung, organizează adesea excursii interesante.

„Colțul viu" al clasei noastre

Încă din anul trecut am organizat cu copiii, în clasa pe care o conduc, un colț al naturii vii. Elevii mei, care erau atunci în clasa a III-a, au lucrat cu multă tragere de inimă la amenajarea acestui colț, care le-a dat apoi prilejul să învețe numeroase lucruri interesante și folositoare: cum să altoiască morcovul, cartoful și sfecla, cum să efectueze polenizarea artificială, cum să îmbunătățească diferite soiuri de plante. Experiențele făcute în timpul iernii la colțul naturii vii au fost extinse primăvara pe lotul școlar.

Anul acesta, în clasa a IV-a, ne-am propus să lărgim și mai mult colțul naturii vii, îmbogățindu-l conform cerințelor programei. El va cuprinde exemplare din toate plantele pe care le vom studia în cursul anului ca și unele vietăți mici. De exemplu, o rimă lîngă rădăcina unei plante pusă într-un vas de sticlă, sau un limaxus lîngă varză. Din fiecare specie de plante vom pune mai multe exemplare: și la umbră și la soare, și în argilă și în pămînt gras, cu umiditate sau fără umiditate etc. Morcovul sădit în argilă fără structură le va arăta elevilor că în asemenea împrejurări este necesar un tratament cu must de grajd diluat sau cu îngrășăminte chimice și că, o dată cu acest tratament, trebuie afînat solul. Cactusul, lămîiul sau portocalul le vor demonstra copiilor pretențiile de viață ale plantelor în diferite zone. Astfel, cunoștințele lor se vor îmbogăți, vor deveni mai precise și mai concrete.

Inv. V. Vasilescu
Școala de 7 ani,
com. Barcani,
raionul Codlea

Limbile străine în școala sovietică

Reorganizarea școlii sovietice a impus elaborarea de programe noi și pentru limbile străine. Programa pentru școala de opt ani a și fost aprobată de colegiul Ministerului Învățămîntului, iar programa pentru ciclul superior se află încă în stadiul dezbaterilor.

Proiectele acestor programe — care au fost întocmite de secția de studiu a limbilor străine de la Institutul de învățămînt general și politehnic de pe lîngă Academia de Științe Pedagogice în colaborare cu membrii catedrelor de metodică de la institutele pedagogice din Moscova — au fost trimise la institutele de perfecționare a cadrelor didactice din toate ținuturile și regiunile R.S.F.S.R. Mii de profesori au analizat proiectele programelor; secția a primit mai mult de 70 de procese-verbale ale ședințelor, în care au fost expuse părerile oamenilor de la catedră. Aprobînd în general proiectele programelor, profesorii au făcut totodată multe observații critice care au fost luate în considerație și folosite la redactarea definitivă a programelor.

Care sînt trăsăturile de bază ale noii programe de limbi străine pentru școala de opt ani?

În concordanță cu legea cu privire la reorganizarea școlii, noua programă este îndreptată spre însușirea practică a limbii. Programa ridică două probleme fundamentale: elevii să fie ajutați să converseze în limba străină și să citească, înțelegînd complet, un text simplu în limba respectivă. Dobîndirea acestor cunoștințe are în prezent o importanță deosebită. Însușirea limbilor străine de către tînăra generație contribuie la mai buna înțelegere reciprocă între popoare, la stabilirea legăturilor de prietenie, comerciale și culturale între diferite țări. În programă este subliniată în special importanța educativă a studierii limbilor străine. Se pune un deosebit accent pe educarea copiilor în spiritul patriotismului sovietic, al internaționalismului și al respectului față de alte popoare.

În scopul realizării obiectivelor practice ale învățămîntului, programa scoate în evidență cerințe precise cu privire la priceperile și deprinderile de a vorbi și citi pentru fiecare clasă. Aceste obiective se completează treptat de la o clasă la altă clasă. De exemplu, în clasa a V-a se cere să se descrie o ilustrație; în clasa a VI-a să se compună o povestire după o serie de ilustrații; în clasa a V-a se cere ca elevii să înțeleagă indicațiile date în limba străină de profesor în cursul desfășurării lecției; în clasa a VI-a să înțeleagă povestirile profesorului în limba străină respectivă, în clasa a VII-a să înțeleagă vorbirea după înregistrări pe plăci de patefon ș.a.m.d.

Noua programă stabilește tematica pentru citirea și dezvoltarea vorbirii. Această tematică corespunde cerințelor studierii limbilor străine în școala sovietică și în special cerinței de a cunoaște țara a cărei limbă se studiază.

Tematica este desfășurată pe clase și se lărgește concentric ceea ce permite repetarea lexicului însușit. De exemplu, tema „Orașul și satul" este repartizată pe clase astfel: în clasa a V-a — „Descrierea străzii"; în clasa a VI-a — „Descrierea orașului și a satului", „O excursie în oraș"; în clasa a VII-a — „La poștă", „Convorbirea telefonică", „Cumpărături în magazine", „Capitala țării noastre", „Capitala țării a cărei limbă se învață"; în clasa a VIII-a — „Frumusețile orașului sau satului". Este clar că lexicul însușit în legătură cu această temă în clasa a V-a va fi repetat prin lărgirea aceleiași teme în toate clasele. Repetarea continuă (făcută foarte des) a lexicului este o condiție indispensabilă pentru însușirea trainică și folosirea în practică a acestuia.

Alegerea materialului lingvistic este pe deplin subordonată problemelor dezvoltării vorbirii. În scopul de a se cîștiga timp pentru exercițiile practice, fără de care nu este posibilă însușirea trainică a priceperilor și a deprinderilor, în noile programe volumul materialului lingvistic a fost considerabil redus. Toate fenomenele gramaticale care nu sînt necesare în limba vorbită au fost scoase din programe; în cazul cînd aceste fenomene sînt necesare pentru înțelegerea unor texte, ele au fost incluse în programa claselor IX-XI, însă numai dacă se folosesc mai des.

Nota explicativă a programei conține și o serie de indicații cu privire la metoda de studiere. Astfel, ea arată că la lecțiile de limbi străine trebuie să se acorde precădere efectuării exercițiilor orale. Este necesar, de asemenea, să se mărească atît numărul exercițiilor în limba respectivă cît și al exercițiilor de citire fără dicționar. Programa cere ca munca principală în legătură cu dezvoltarea priceperilor și deprinderilor să fie efectuată în cadrul lecțiilor, iar temele pentru acasă să fie reduse.

Evidența și controlul însușirii cunoștințelor trebuie să fie organizate în așa fel ca în primul rînd să se controleze priceperile și deprinderile căpătate, iar însușirea cunoștințelor cu privire la fonetică, gramatică și lexic să reiasă din procesul controlului acestor priceperi și deprinderi.

Pentru a spori eficacitatea studiului, programa recomandă folosirea cît mai largă în școală a mijloacelor tehnice: plăci de patefon, magnetofon, radio, cinematograf.

Profesorii sovietici muncesc pentru restructurarea predării limbilor străine. Mulți dintre ei au și obținut rezultate bune în realizarea legăturii între studiul limbii străine și viață.

Vera Țetlin
Conducătorul secției de studiu al limbilor străine de la Institutul de învățămînt general și politehnic de pe lîngă Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Jurnal

● Pentru a răspunde cerințelor tot mai mari ale școlilor agricole, Centrul de material didactic de pe lîngă Ministerul Agriculturii a fost utilat cu mașini noi de mare productivitate, cu ajutorul cărora se execută sortimente complexe de materiale. Pe lîngă numeroase mulaje, machete și albume centrul produce în prezent instrumente și aparatură modernă pentru laboratoarele școlilor agricole. Printre produsele realizate recent și care au fost difuzate în școli se găsesc diferite tipuri de sonde pentru luarea probelor de sol și de semințe, aparate pentru determinarea stabilității structurale a solului, dispozitive pentru determinarea sticlozității semințelor de cereale, balanțe tehnice, aparatură de uz veterinar etc.

Produsele Centrului de material didactic al Ministerului Agriculturii, care au fost expuse la diverse expoziții din țară și peste hotare, sînt mult apreciate.

● *La Școala medie mixtă nr. 3 „Ion Neculce" din Capitală s-a organizat un teren geografic experimental, unic pe țară, care cuprinde, printre altele, o hartă în relief a R.P.R. la scara 1:50.000. De curînd, cu prilejul inaugurării terenului geografic, s-a ținut aici o lecție practică cu subiectul „Carpații meridionali" (grupa Olt-Dunăre), la care au participat numeroși profesori de geografie din Capitală.*

● Studioul „Al. Sahia" a pus recent la dispoziția școlilor de 7 ani un bogat sortiment de diafilme cu teme agricole. Printre acestea se numără: „Lucrările de vară și de toamnă ale solului", „O gospodărie agricolă de stat fruntașă, G.A.S. „Donca Simo" — regiunea Constanța", „Îngrășăminte aplicate în grădina de legume", „Sfecla de zahăr", „Floarea soarelui" ș.a. Pentru procurarea diafilmelor școlile se pot adresa direct administrației Studioului.

Jurnal

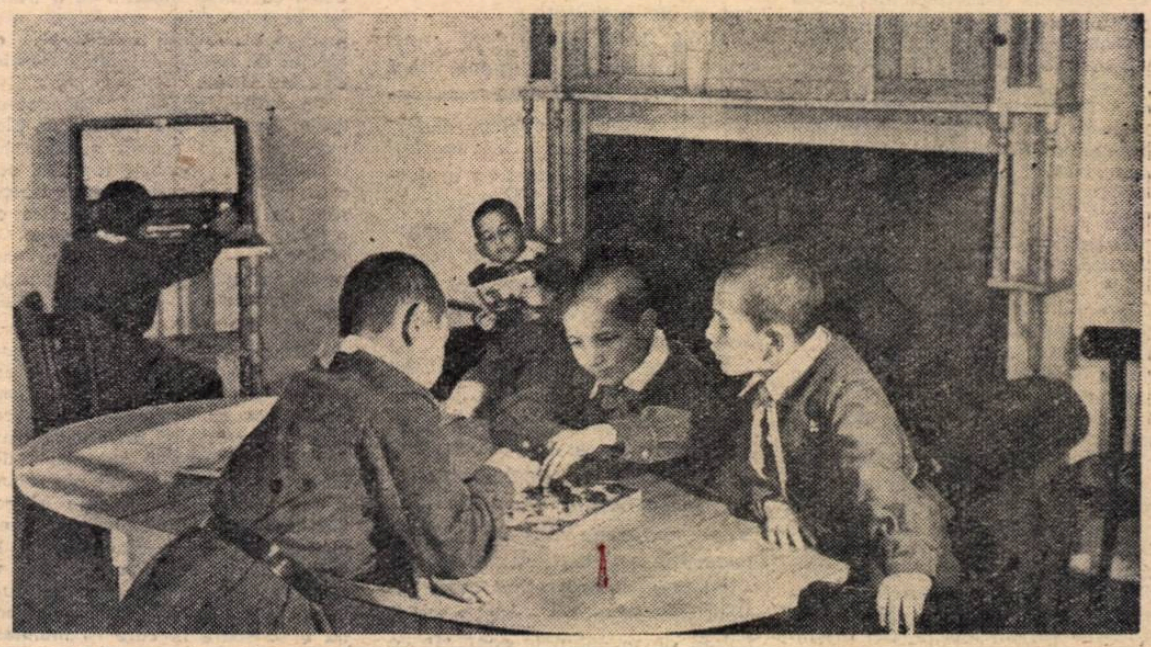

În școala-internat a unui colhoz: sala de jocuri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 585 | vineri 4 noiembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Atunci s-au ivit zorii comunismului

„Lichidarea capitalismului și a rămășițelor lui, punerea bazelor orînduirii comuniste constituie conținutul noii epoci a istoriei universale"

V. I. LENIN

Cu 43 de ani în urmă, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie deschidea întregii omeniri drumul spre comunism. Revoluția din Octombrie 1917, înfăptuită de proletariatul rus sub conducerea partidului făurit de Lenin, a înscris prima pagină a adevăratei istorii a omenirii. Triumfînd într-o țară uriașă, dar înapoiată din punct de vedere economic, revoluția socialistă a ridicat-o pe culmile cele mai înalte ale dezvoltării sociale. Pentru prima dată în istorie, clasa muncitoare, condusă de un partid cu adevărat revoluționar, a desființat clasele exploatatoare și baza lor economică = proprietatea privată asupra mijloacelor de producție = instaurînd pe a șasea parte a globului primul stat socialist.

Profundele transformări social-economice și politice petrecute în lume în ultimele patru decenii poartă pecetea socialismului și comunismului. La 43 de ani de la ocuparea Palatului de iarnă, lumea socialistă, fiica revoluției, își afirmă tot mai mult superioritatea asupra perimatei orînduiri capitaliste și se află în continuă ascensiune. Astăzi sistemul socialist mondial este factorul care determină într-o măsură tot mai mare dezvoltarea omenirii. Făurirea sistemului socialist mondial și schimbarea raportului de forțe în favoarea socialismului = ca rezultat firesc obținut pe calea deschisă de Revoluția din Octombrie = are imense consecințe asupra mersului istoriei contemporane.

Priviți în perspectiva întrecerii istorice dintre socialism și capitalism, dintre nou și vechi în dezvoltarea socială a lumii, cei 43 de ani de la victoria Revoluției Socialiste din Octombrie atestă, în modul cel mai grăitor, triumful deplin al ideilor socialismului, al forței de neînvins a ideologiei marxist-leniniste. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a aplicat cu fermitate programul leninist de construire a socialismului și a condus poporul sovietic pe calea progresului economic rapid și neîntrerupt. Eforturile principale au fost îndreptate spre ceea ce este esențial în construcția socialistă: făurirea bazei tehnico-materiale a noii orînduiri. Ca urmare a înfăptuirii consecvente a politicii științifice a P.C.U.S., Uniunea Sovietică dispune în prezent de o industrie extrem de puternică și multilateral dezvoltată, de o agricultură socialistă cu un înalt nivel de mecanizare, de o capacitate economică uriașă, care-i dau posibilitatea să realizeze noi obiective de o amploare necunoscută în altă parte a lumii. Producția industrială a U.R.S.S. întrece cu mult pe cea a Angliei, Franței și Germaniei occidentale luate la un loc. În viitor, prin înfăptuirea sarcinilor septenalului, volumul global al producției industriale a Uniunii Sovietice va crește de aproximativ două ori, iar producția energiei electrice de peste două ori. Încă de pe acum au loc însemnate depășiri ale prevederilor septenalului, ceea ce oferă posibilitatea realizării înainte de termen a sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S. = de a întrece S.U.A. în privința producției socotite pe cap de locuitor. În această direcție este suficient a aminti faptul că în ultimii șase ani producția industrială în Uniunea Sovietică a crescut cu 71 la sută pe cap de locuitor, iar în S.U.A. cu numai 0,3 la sută.

În întrecerea economică pașnică U.R.S.S. a și luat-o înaintea Statelor Unite ale Americii, situîndu-se pe primul loc în lume în multe domenii. Încă de anul trecut Uniunea Sovietică extrăgea cu peste o treime mai mult minereu de fier decît S.U.A.; în 1959 producția de zahăr a U.R.S.S. a fost cu 3,5 milioane tone mai mare decît a S.U.A., iar producția de lînă de 2,4 ori mai mare.

Uniunea Sovietică a repurtat succese remarcabile în domeniul producției agricole, aflîndu-se pe primul loc în lume în ce privește nivelul producției de grîu, sfeclă de zahăr, cartofi, unt și alte produse, calculate pe cap de locuitor.

În ce privește dezvoltarea și folosirea științei și tehnicii, Uniunea Sovietică a lăsat mult în urmă cele mai dezvoltate țări capitaliste în multe domenii hotărîtoare și merge înainte cu pași gigantici. Numeroasele realizări cu adevărat epocale înfăptuite de savanții, inginerii și muncitorii sovietici au uluit întreaga lume. Constituie o mîndrie a poporului sovietic,

(Continuare în pag. 2)

„Smolnîi, statul major al Revoluției" — *Tablou de V. Kuznețov*

Volumul investițiilor pentru necesitățile dezvoltării învățământului va fi în 1961 de 429 milioane lei, ceea ce reprezintă o creștere de 42 la sută față de 1960.

(Din Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 31 octombrie — 1 noiembrie a. c.)

Un plan însuflețitor

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei au luat cunoștință cu însuflețire de conținutul expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara lărgită a C.C. al P.M.R. care a examinat proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961.

În cuvîntarea sa, conducătorul partidului nostru a subliniat că după cum arată realizările de pînă acum, primul an al șesenalului va fi încheiat cu succes. Planul pe anul 1960 va fi nu numai îndeplinit, dar și depășit. Producția industrială, de pildă, va crește în comparație cu anul trecut cu circa 15,5 la sută față de 14 la sută cît a fost prevăzut. Prin munca avîntată desfășurată sub conducerea partidului nostru, masele de milioane dau patriei anul acesta mai mult oțel, mai multă fontă, mai multe laminate finite, mai mult minereu de fier, mai multe tractoare și mașini, mai multe materiale, bunuri de consum. Mîinile harnice ale muncitorilor, dragostea cu care s-au angajat masele muncitoare în construcția socialistă fac ca în 1960 producția de oțel, bunăoară, să fie mai mare decît aceea a anului 1959 cu peste 370 mii tone, aceea de fontă cu 175 mii tone, aceea de laminate finite cu 320 mii tone, aceea de minereu de fier cu 400 mii tone, aceea de cocs metalurgic cu 210.000 tone. Rezultat al străduințelor entuziaste ale muncitorilor este și faptul că încă din primele 10 luni ale acestui an planul de producție a fost depășit la majoritatea produselor industriale, obținîndu-se o producție peste plan în valoare de peste 1,6 miliarde lei.

Anul 1961 va continua linia ascendentă a realizărilor, eforturile statului nostru și ale întregului popor fiind concentrate pentru continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste, pentru creșterea producției agricole vegetale și animale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii. Noile capacități ce vor intra în funcțiune, folosirea mai bună a capacităților existente, ca și creșterea productivității muncii vor face posibil ca producția globală a industriei socialiste să fie în anul viitor de 88,7 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creștere cu 13,5 la sută față de realizările preliminate ale anului 1960.

Sarcini deosebite sînt puse în fața poporului muncitor, prin planul pe anul 1961, pentru sporirea producției de energie electrică, a producției siderurgice și chimice, dar mai ales pentru sporirea producției de mașini — factor determinant în realizarea industrializării socialiste. Industria constructoare de mașini a primit sarcina de a introduce în fabricație mașini și utilaje necesare înzestrării economiei naționale, de a lărgi sortimentele și de a ridica nivelul tehnic, de a îmbunătăți considerabil calitatea mașinilor și utilajelor etc. În expunerea sa, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat necesitatea de a se acorda o atenție deosebită calității produselor. „În centrul obiectivelor întrecerii socialiste — a spus primul secretar al Comitetului Central al partidului nostru — trebuie să stea problemele legate de o calitate superioară a producției, care să aducă colectivelor din fiecare întreprindere o înaltă apreciere pentru produsele livrate".

Și în domeniul agriculturii planul pe 1961 prevede o creștere serioasă. Astfel, se propune sporirea producției agricole, în condiții climaterice normale, cu 19 la sută față de 1960. Spre a înlesni îndeplinirea acestui obiectiv statul va aloca suma de 4 miliarde lei pentru nevoile agriculturii. În acest sector al economiei naționale vor pleca în anul care vine, prin grija statului, cantități însemnate de mașini noi, utilaje, îngrășăminte chimice etc. care vor contribui considerabil la sporirea producției agricole în țara noastră.

(Continuare în pag. 2)

Adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară

Miercuri după-amiază în sala Palatului R.P. Române a avut loc o mare adunare a reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară, în cadrul căreia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației române la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a făcut o amplă dare de seamă asupra lucrărilor sesiunii și activității delegației R. P. Române la această sesiune.

Au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, primii secretari și secretari ai comitetelor regionale și ai unor comitete orășenești și raionale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, președinții consiliilor regionale ale sindicatelor, directori și secretari ai comitetelor de partid din mari întreprinderi din întreaga țară, muncitori fruntași, academicieni și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La sosirea în sală, conducătorii partidului și statului au fost primiți cu puternice ovații și urale.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Alexandru Bîrlădeanu, Mihail Ralea, Atanase Joja, Elena Lascu, Virgil Trofin, Maria Rosetti.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Întîmpinat cu entuziasm de întreaga adunare a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Expunerea sa a fost subliniată în repetate rînduri de vii și puternice aplauze.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a dat apoi citire unei moțiuni pe care adunarea a adoptat-o prin aclamații.

Minute în șir în sală au răsunat urale și aplauze puternice. Asistența, în picioare, a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru Republica Populară Română, pentru pace în întreaga lume.

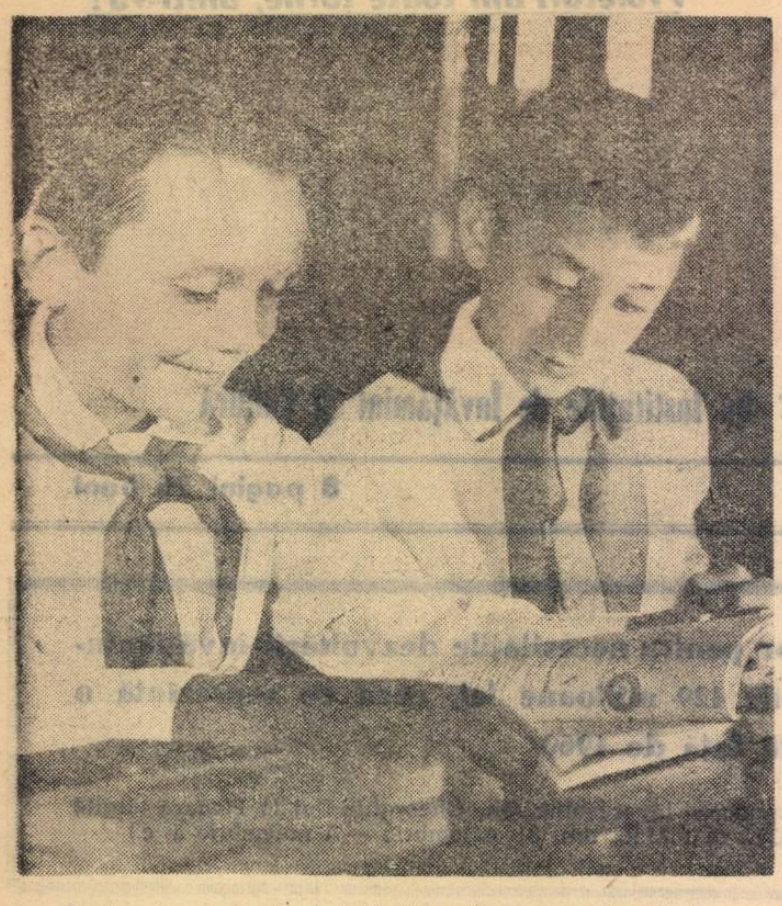

Cît de interesante sînt lecturile făcute în camera pionierilor!...

Un plan însuflețitor

(Urmare din pag. 1)

Un rol de seamă în înfăptuirea obiectivelor propuse de planul pe 1961 ca și pentru anii care vin îl au, desigur, oamenii, cadrele. O cît mai bună pregătire teoretică și practică a tineretului studios, a oamenilor muncii — acesta este îndemnul pe care ni-l adresează și în prezent partidul. Pentru a se crea condiții favorabile extinderii și îmbunătățirii școlarizării, ridicării nivelului științific al învățămîntului se prevede în 1961 o creștere de 42 la sută față de 1960 a volumului de investiții destinate învățămîntului. Pe această bază capacitatea școlilor de cultură generală va spori cu încă 3200 săli de clasă. Va crește în continuare și capacitatea școlilor profesionale și tehnice. Prin urmare anul 1961 va aduce în toată țara mai multe școli noi decît anii trecuți. Toate aceste școli vor fi înzestrate cu cele necesare bunei desfășurări a procesului de învățămînt. În satele patriei noastre, în cele mai îndepărtate cătune, clădirile moderne ale școlilor vor veni să întregească peisajul nou ce capătă contur în anii noștri în fiecare colț de țară, vor veni să răspîndească larg lumina științei de carte în rîndurile nepoților și strănepoților obidiților de odinioară, în rîndurile maselor largi.

O deosebită atenție se va acorda de asemenea învățămîntului superior, care va fi înzestrat la rîndul său cu noi săli de cursuri, laboratoare ș. a., în suprafață totală de peste 36 de mii m.p. Cu mare bucurie au luat cunoștință oamenii muncii de faptul că în anul viitor va începe în Capitală construcția Institutului politehnic, că noi și noi cămine studențești și cantine vor fi construite în vederea asigurării celor mai bune condiții de muncă și de trai tineretului studios.

Măsurile prevăzute pe anul 1961 în legătură cu dezvoltarea și întărirea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele reflectă grija statului nostru democrat-popular pentru pregătirea tineretului la înălțimea cerințelor mari izvorîte din realitățile vieții contemporane.

Numeroasele prevederi privind lărgirea bazei tehnico-materiale necesare muncii culturale, ocrotirii sănătății, construirea de noi locuințe confortabile, durabile și frumoase, arătate pe larg de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej vin să asigure ridicarea în continuare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate, să ne facă viața noastră a tuturor mai frumoasă, mai fericită.

Îndeplinirea planului aprobat recent de Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn înseamnă un nou pas în desăvîrșirea construcției socialiste, un pas care apropie mai mult clipa cînd va deveni realitate visul minunat al poporului nostru condus în lupta pentru viața cea nouă de înțeleptul și încercatul său partid, care împlinește în 1961 40 de ani de existență. De aceea, poporul nostru este hotărît să-și sporească eforturile pentru îndeplinirea și depășirea obiectivelor acestui plan însuflețitor pe care partidul îl pune în fața lui.

O datorie a cadrelor didactice

SPRIJIN PERMANENT ACTIVITĂȚII PIONIEREȘTI

In școlile de 7 ani, variata și multilaterala activitate a unității de pionieri reprezintă un sprijin de preț pentru desfășurarea cu succes a procesului instructiv-educativ. Organizația de pionieri, prin mijloacele de care dispune, poate contribui în mod eficient atît la întărirea disciplinei în școală și la concentrarea eforturilor pionierilor și școlarilor pentru însușirea cunoștințelor, cît și la realizarea unei și mai strînse legături între învățămînt și practica construcției socialiste, la organizarea judicioasă și în mod util a timpului liber al elevilor. Experiența a dovedit că acolo unde acțiunile școlii sînt coordonate cu acelea ale organizației de pionieri pentru realizarea unor țeluri comune, acolo unde cadrele didactice ajută cu priceperea lor pedagogică munca pionierilor, școala, procesul de învățămînt au multe de cîștigat.

Consiliul pedagogic al școlii noastre, îndrumat de organizația de bază P.M.R., a pus în centrul preocupărilor sale sprijinirea organizației de pionieri. După ce activul pionieresc din școală a definitivat programul activității pionierilor, consiliul pedagogic a discutat larg sarcinile concrete pe care le au diriginții și celelalte cadre didactice pe linia sprijinirii activității pionierești. Ca urmare, diriginții au ajutat pe instructorii și președinții detașamentelor în alcătuirea programelor de muncă pe clase și detașamente. In aceste programe s-au trecut datele la care vor avea loc vizionările colective de spectacole, vizitele în întreprinderi și excursiile, ședințele cercurilor, acțiunile de strîngere a fierului vechi etc. Cadrele didactice au fost antrenate să sprijine munca pionierilor pentru realizarea fiecărui obiectiv, atrăgîndu-li-se atenția că trebuie s-o sprijine în așa fel încît să nu frîneze inițiativele pionierilor, spiritul lor de organizare, independența în alegerea formelor de muncă, în realizarea conținutului acestei munci.

Învățătorii și profesorii, diriginții, precum și directorul școlii, în calitatea sa de președinte al sfatului unității, ajută munca pionierească sprijinind în primul rînd pregătirea adunărilor de unitate și de detașament. La pregătirea adunărilor cu temă, de exemplu, participă cadre didactice de specialitate, bineînțeles în funcție de conținutul și tematica pe care și le propun pionierii. Astfel, la organizarea adunării cu tema „Te slăvim, Partid iubit!" și-au dat contribuția profesorii de limba romînă, de muzică și de educație fizică. Prin munca tuturor — pionieri, instructori și cadre didactice — s-a asigurat succesul deplin al acestei manifestări. O participare masivă și activă au avut cadrele didactice din școală și la organizarea adunării pionierești cu tema „Să devenim oameni folositori republicii noastre dragi!" axată pe îndrumarea elevilor spre anumite meserii.

Vizionarea în colectiv a spectacolelor organizată de unitatea de pionieri, a început să devină tradiție în școala noastră — o tradiție mult îndrăgită. Cu sprijinul învățătorilor, al profesorilor și al instructorilor elevii au vizionat în anul școlar trecut 37 spectacole de teatru și cinematograf — „Viforul", „Răzvan și Vidra", „Prinț și cerșetor", „Tragedia optimistă" etc.

O deosebită atenție a acordat unitatea de pionieri — și consiliul pedagogic al școlii s-a simțit dator să sprijine această preocupare — vizitelor în întreprinderi și la unități socialiste din agricultură. Pionierii au avut astfel prilejul să cunoască frumoasele realizări ale muncitorilor de la uzinele „Republica" „23 August", să admire noile mașini și instalații fabricate în țara noastră de către colectivele întreprinderilor „Semănătoarea" și „Industria Optică Romînă", să viziteze G.A.S. Ciorogîrla. In aceste vizite pionierii au fost însoțiți de instructorii de detașamente, alături de care au fost prezenți profesorii de specialitate din școală.

Organizația de pionieri a luat inițiativa organizării unui mare număr de excursii în diferite centre industriale sau locuri pitorești din țară. Și în pregătirea și desfășurarea acestor excursii, cadrele didactice au dat un sprijin nelimitat. De neuitat vor rămîne pentru pionierii școlii noastre excursiile făcute la Mogoșoaia, Băneasa, uzinele „I. C. Frimu" din Sinaia, șantierul naval din Giurgiu, ca și plimbarea cu vasul pe Dunăre, sau zilele petrecute la Predeal și la Poiana. Sfatul unității de pionieri, cadrele didactice au sprijinit, de asemenea, organizarea în vacanța de vară a unor tabere cu caracter turistic pentru pionieri. Au fost necesare pentru aceasta o serie de măsuri pe care copiii singuri nu le puteau rezolva. Cu fondurile primite de la Sfatul popular raional și cu ajutorul material al comitetului de părinți s-au organizat trei asemenea tabere — la cabana „Trei brazi" din Predeal, în stațiunea Vasile Roaită de pe litoral și la cabana Rarău din raionul Vatra Dornei — cu o durată totală de 40 de zile și cu participarea, în total, a 91 de pionieri și pioniere, cu toții fruntași la învățătură. Mult interes au manifestat învățătorii și profesorii pentru conținutul muncii în aceste tabere.

Un puternic rol mobilizator și stimulator îl au, în activitatea pionierilor, întrecerile între detașamente. Unul din obiectivele unei asemenea întreceri l-a constituit și colectarea de fier vechi. Pentru organizarea în condiții bune a acestei acțiuni, s-a constituit un colectiv pe școală, alcătuit din instructori de detașamente, cadre didactice și pionieri fruntași la învățătură. Acest colectiv a urmărit îndeaproape situația colectării fierului vechi pe clase și detașamente, a cîntărit fiecare cantitate în parte și a decernat la sfîrșitul etapei de întrecere steagul de detașament fruntaș. In anul școlar trecut, datorită eforturilor depuse de copii și de vîrstnici, s-a colectat o cantitate de 21.500 kg. fier vechi.

In cele de mai sus ne-am oprit doar asupra cîtorva aspecte din experiența noastră, pe care le-am considerat mai importante. Trebuie spus însă că toate activitățile pionierești din școală au găsit un sprijin larg în rîndurile cadrelor didactice, fiindcă sîntem convinși că numai printr-o permanentă și strînsă colaborare între școală și organizația de pionieri, prin corelarea tuturor eforturilor celor chemați să contribuie la educarea tinerei generații se poate ridica la un nivel superior procesul instructiv-educativ.

Prof. Ioan N. Chițu
director al Școlii elementare nr. 102 din București

Atunci s-au ivit zorii comunismului

(Urmare din pag. 1)

a popoarelor celorlalte țări ale lagărului socialist faptul că Uniunea Sovietică, leagănul revoluției socialiste, este țara primului satelit artificial al Pămîntului, a primei centrale atomoelectrice, a primului spărgător de gheață atomic, a primei rachete cosmice care a purtat la bord ființe vii înapoiate cu bine pe pămînt. Victoriile științei și tehnicii sovietice sînt rezultatul legic al dezvoltării Uniunii Sovietice, pe calea socialismului și comunismului. Sutele de milioane de oameni de pe întinsul planetei noastre au văzut în sateliții artificiali mai mult decît niște descoperiri ale unor minți geniale. Ei au văzut o orînduire social-economică înaintată, care a asigurat cel mai uimitor avînt al științei, tehnicii și învățămîntului ; ei au văzut un popor nou, cu adevărat puternic, căruia revoluția i-a dat adevărata libertate și l-a făcut stăpîn pe soarta sa.

Partidul Comunist și statul sovietic au acordat cea mai mare atenție ridicării neîncetate a nivelului cultural și profesional al oamenilor muncii. Astăzi Uniunea Sovietică este țara celei mai înaintate culturi din lume. La dispoziția oamenilor sovietici stau 766 institute de învățămînt superior, peste 3.300 școli tehnice și mii de școli medii de cultură generală și de diferite specialități. Școlile de toate gradele sînt frecventate de peste 50.000.000 de tineri. Nu este departe timpul cînd toți muncitorii sovietici vor fi absolvenți ai școlilor medii. In institutele de învățămînt superior din Uniunea Sovietică au studiat anul trecut 2.267.000 de studenți, adică de patru ori mai mult decît în Anglia, Franța, Italia și Germania occidentală luate împreună. Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. a prevăzut ca în perioada construcției desfășurate a comunismului învățămîntul să ia o asemenea amploare încît să se realizeze cît mai rapid una din cerințele fundamentale ale comunismului, formulate de Lenin : educarea, instruirea și formarea unor oameni dezvoltați sub toate aspectele și pregătiți multilateral.

Mergînd pe drumul luminat de făclia lui Octombrie, țările de democrație populară, între care și țara noastră, au dobîndit victorii hotărîtoare în făurirea socialismului. O serie de țări democrat-populare au intrat într-o nouă etapă — desăvîrșirea construcției socialiste — care marchează o treaptă superioară în dezvoltarea lor social-economică.

Ritmul accelerat de creștere a producției materiale, caracteristic țărilor socialiste, face, în condițiile cooperării și ajutorului reciproc frățesc, ca unele țări rămase mai în urmă să ajungă la nivelul celor avansate, care nici ele nu stau pe loc, și să pășească laolaltă în comunism. Avîntul puternic și neîntrerupt al forțelor de producție, avantajele cooperării și întrajutorării frățești oferă țărilor socialiste perspectiva certă a depășirii sistemului capitalist în producția bunurilor materiale și a obținerii pentru popoarele lor a celui mai înalt nivel de trai din lume. In prezent producția industrială a țărilor socialiste întrece de 5,7 ori nivelul antebelic ; potrivit calculelor specialiștilor, încă înainte de anul 1965 țările socialiste vor da mai mult de jumătate din producția industrială a lumii.

Insuflețit de mărețul program de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră, aprobat de Congresul al III-lea al P.M.R., poporul romîn îndeplinește cu hotărîre sarcinile privind dezvoltarea bazei materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor socialiste în întreaga economie.

Pe baza relațiilor tovărășești de colaborare și ajutor reciproc dintre țările socialiste, Uniunea Sovietică acordă un sprijin multilateral poporului romîn și celorlalte popoare din lagărul socialist pentru ca acestea să-și făurească o patrie puternică, înfloritoare. Sprijinul frățesc, internaționalist pe care U.R.S.S. îl acordă Republicii Populare Romîne la construirea Combinatului siderurgic de la Galați și a altor obiective industriale prezintă un rol extrem de însemnat pentru sporirea capacității economice a țării la nivelul cerut de desăvîrșirea construcției socialiste. Uniunea Sovietică pune la dispoziția țării noastre și a altor țări socialiste utilaj de cea mai înaltă tehnicitate, soluțiile tehnice cele mai avantajoase, ne ajută cu specialiștii ei.

Revoluția din Octombrie a pus la ordinea zilei problema coexistenței celor două sisteme social-economice opuse — socialismul și capitalismul. Pacea, coexistența pașnică stindard pe care Revoluția din Octombrie l-a înălțat în fața tuturor popoarelor, a devenit cauza scumpă a Marii Uniuni Sovietice, a puternicului lagăr socialist. Puterea economică și militară a Uniunii Sovietice, a tuturor țărilor socialiste reprezintă o stavilă în calea imperialiștilor, doritori de aventuri războinice. Realitatea contemporană arată că astăzi imperialismul nu mai poate ataca nepedepsit, după bunul plac, statele iubitoare de pace.

Coexistența pașnică, preîntîmpinarea războiului mondial constituie o problemă vitală a omenirii, a progresului ei material și spiritual. Vastul program, profund documentat, prezentat de N. S. Hrușciov la cea de a XV-a sesiune a O.N.U., cuprinzînd măsuri pentru rezolvarea celor mai importante probleme ale vieții internaționale — ca: lichidarea armamentelor și a tuturor mijloacelor de ducere a războiului, ajutorarea popoarelor coloniale să se elibereze cît mai repede din lanțurile imperialismului, asigurarea în fapt a universalității O.N.U. și eficacității acestei organizații — a fost apreciat de opinia publică mondială drept o uriașă contribuție la promovarea coexistenței pașnice și asigurarea securității popoarelor.

Revoluția din Octombrie a deschis tuturor popoarelor perspectiva cîștigării adevăratei libertăți naționale. In zilele noastre lupta pentru libertate și independență națională, desfășurată larg de popoarele din Asia, Africa și America Latină a căpătat o mare amploare, grăbind procesul destrămării rușinosului sistem colonialist. Consolidarea independenței țărilor eliberate de sub jugul imperialist întărește frontul luptătorilor pentru pace și se bucură de sprijinul dezinteresat al Uniunii Sovietice și al celorlalte țări socialiste. La recenta sesiune a O.N.U. reprezentanții țărilor afro-asiatice au vorbit cu multă căldură despre acest sprijin. Propunerile prezentate de Uniunea Sovietică privind lichidarea totală a colonialismului, în toate formele și manifestările sale, au stîrnit un puternic ecou favorabil în lumea întreagă.

Ideile generoase și umane ale Revoluției Socialiste din Octombrie au prins rădăcini adînci în viața societății contemporane. Epoca noastră este epoca descompunerii imperialismului, a trecerii omenirii de la capitalism la socialism, a formării, întăririi și triumfului sistemului socialist mondial. Ceea ce fusese în 1917 lumina vie dar solitară a primului stat proletar, făurit de masele muncitoare conduse de partidul lui Lenin, a devenit astăzi, după 43 de ani, constelația incandescentă a unei jumătăți de omenire. Ceea ce în 1917 reprezenta, în inimile popoarelor însetate de libertate, o speranță, acum e o realitate puternică, o certitudine în viața omenirii. Intre asaltul Palatului de iarnă și asaltul Cosmosului au trecut — în planul timpului — doar ceva mai mult de patru decenii, dar în planul istoriei s-a săvîrșit cel mai grandios proces de la începutul societății omenești.

MOȚIUNEA

adoptată de adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară

Noi, reprezentanții oamenilor muncii din toată țara, întruniți în Capitala patriei noastre, ascultînd expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu privire la lucrările celei de a XV-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, ne exprimăm adeziunea deplină și calda aprobare față de activitatea delegației Republicii Populare Romîne la această sesiune.

Intregul popor romîn, care a urmărit cu profund interes solii țării la Organizația Națiunilor Unite, și a fost permanent cu toată inima alături de ei, dă o înaltă apreciere activității delegației țării noastre, care s-a achitat cu cinste de misiunea încredințată. Delegația Republicii Populare Romîne, condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, exprimînd în modul cel mai deplin aspirațiile de pace și hotărîrea poporului romîn de a-și aduce contribuția la victoria cauzei păcii, a militat împreună cu delegațiile celorlalte țări socialiste și ale altor țări iubitoare de pace pentru rezolvarea celor mai importante probleme internaționale, pentru îmbunătățirea relațiilor internaționale.

Actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, cea mai însemnată sesiune din istoria acestei organizații, la care au participat numeroase delegații conduse de șefi de state și guverne, a reflectat creșterea prestigiului internațional de care se bucură Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist, largul ecou pe care inițiativele și politica lor de pace îl au în masele populare de pretutindeni.

Poporul romîn împărtășește întrutotul poziția delegației țării noastre, care a acordat sprijin deplin propunerilor făcute de tovarășul N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, cu privire la dezarmarea generală și totală, lichidarea sistemului colonial și la alte probleme internaționale importante, propuneri care corespund intereselor vitale ale omenirii și se bucură de simpatia și adeziunea popoarelor din lumea întreagă.

Sprijinim cu toată hotărîrea propunerile prezentate de delegația țării noastre la Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite cu privire la dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate pe plan regional între state cu sisteme social-politice diferite și la educarea tineretului în spiritul păcii. Poziția fermă și hotărîtă a țărilor socialiste și a altor țări iubitoare de pace a dus încă o dată la demascarea cercurilor agresive imperialiste, a acțiunilor acestora îndreptate spre menținerea încordării internaționale și a războiului rece, a contribuit la accentuarea izolării acestor cercuri. Profund convinși că lupta unită a țărilor socialiste și a tuturor forțelor iubitoare de pace din lume va îndrepta cursul evenimentelor în direcția micșorării încordării internaționale, poporul nostru militează cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea politicii externe a Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului Republicii Populare Romîne, bazată pe principiile leniniste ale coexistenței pașnice.

In numele tuturor celor ce muncesc din patria noastră, asigurăm partidul nostru drag și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, că vom lupta cu entuziasm și energie neslăbită pentru a traduce în viață istoricele hotăriri ale Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, în vederea desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră, pentru realizarea măreților sarcini ale celui de al doilea an al planului de șase ani, pentru triumful cauzei păcii și securității internaționale.

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central!
Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!
Trăiască pacea în lumea întreagă!

Reprezentanții oamenilor muncii din întreaga țară aplaudă expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Închiderea lucrărilor celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Romînă

Sîmbătă 29 octombrie a.c. a avut loc ședința de închidere a lucrărilor celui de-al IV-lea Congres al Sindicatelor din Republica Populară Romînă.

La ora 12 participanții la Congres au întîmpinat cu vii și îndelungi aplauze pe tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioș, Dumitru Coliu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, care au sosit în sala Congresului.

Au fost prezenți membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești.

La ședință au asistat oaspeți de peste hotare, reprezentanții Federației Sindicale Mondiale și ai sindicatelor din 25 de țări.

Tovarășul Gheorghe Apostol a anunțat că în cursul dimineții a avut loc ședința consacrată alegerii organelor centrale ale sindicatelor. S-a dat apoi citire listei membrilor Consiliului Central al Sindicatelor și ai Comisiei centrale de cenzori, aleși în unanimitate de Congres.

Tovarășul Mihai Marin a anunțat rezultatele primei ședințe plenare a Consiliului Central al Sindicatelor, care a ales în unanimitate pe membrii Prezidiului și pe membrii Secretariatului C.C.S.

S-a dat citire scrisorii Congresului al IV-lea al Sindicatelor adresate Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn. Minute în șir delegații au ovaționat pentru Partidul Muncitoresc Romîn.

A fost citită apoi telegrama adresată de Congres Federației Sindicale Mondiale. Participanții la Congres au manifestat călduros pentru Federația Sindicală Mondială, pentru unitatea de acțiune a clasei muncitoare din întreaga lume în lupta pentru pace și progres social.

Tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Romînă, a rostit cuvîntul de închidere a Congresului.

Intr-o atmosferă de mare entuziasm, participanții la Congres, în picioare au ovaționat îndelung pentru înflorirea patriei noastre — Republica Populară Romînă, pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru dezvoltarea necontenită a unității și solidarității tuturor celor ce muncesc din toate țările în lupta pentru progres social, pentru pace trainică în lumea întreagă.

Intreaga asistență a intonat „Internaționala".

Ședința plenară a C. C. S.

Sîmbătă dimineața a avut loc prima ședință plenară a Consiliului Central al Sindicatelor ales de cel de-al IV-lea Congres al Sindicatelor.

Plenara a ales Prezidiul și Secretariatul Consiliului Central.

Prezidiul C. C. S.

In prezidiu au fost aleși în unanimitate de voturi ca membri următorii tovarăși:

Alecu Costică, Apostol Gheorghe, Ardeleanu Aurel, Cotoț Ioan, Dobre Gheorghe, Eftimie Constantin, Eremia Constantin, Grecu Alexandru, Ionescu Gheorghe, Lascu Elena, Mihai Marin, Moraru Nicolae, Moraru Ștefan, Mușat Vasile, Nistor Ioan, Stoia Elena, Stoianovici Anton, Tudor Constantin, Vernescu Alexandru.

Membrii supleanți ai Prezidiului C. C. S.

Membri supleanți au fost aleși în unanimitate tovarășii:

Alexandru Ion, Dumitru Ana, Horvath Andrei, Pascu Ion, Preoteasa Ion, Sandu Ion, Tuiu Gheorghe.

Secretariatul C. C. S.

In Secretariatul Consiliului Central al Sindicatelor au fost aleși în unanimitate următorii tovarăși:

Președinte al Consiliului Central al Sindicatelor, tovarășul **Gheorghe Apostol.**

Vicepreședinți ai C.C.S., tovarășii: **Elena Lascu și Vasile Mușat.**

Secretari ai C.C.S., tovarășii: **Costică Alecu, Aurel Ardeleanu, Ion Cotoț și Mihai Marin.**

★

Tot sîmbătă a avut loc prima ședință a Comisiei Centrale de cenzori, care a ales în unanimitate de voturi ca președinte pe tovarășul **Anton Emilian.**

In Luna prieteniei romîno-sovietice

La Școala tehnică financiară din Iași, manifestările din cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice constituie un minunat prilej de întărire a educației patriotice și internaționaliste a elevilor.

Merită relevată preocuparea cadrelor didactice din școală de a face cunoscute elevilor succesele oamenilor sovietici în toate domeniile de activitate. Elevii participă la diferite conferințe, simpozioane, la vizionarea filmelor în cadrul „Săptămînii filmului sovietic", la șezători literare etc.

Standuri de cărți, organizate zilnic prin grija organizației A.R.L.U.S. din școală, popularizează în rîndul elevilor cele mai noi lucrări literare și științifice sovietice.

★

Cadrele didactice și elevii de la Școala medie nr. 2 din Pitești au participat zilele acestea la o conferință în care s-a vorbit despre însemnătatea Revoluției Socialiste din Octombrie, despre uriașele realizări obținute de poporul sovietic în domeniul industriei, agriculturii, științei și culturii.

De asemenea, peste 1.000 de elevi din școală au vizionat filmele care au rulat în cadrul „Festivalului filmului sovietic".

★

Numeroase cadre didactice din orașul Craiova au participat la simpozionul cu tema „Mari liguri de geografi și naturaliști ruși și sovietici", organizat sub auspiciile Consiliului regional A.R.L.U.S. Cu acest prilej au vorbit profesorii Dumitru Rezeanu și Maria Bădescu, precum și Marin Păun, șef de lucrări la Institutul agronomic din Craiova.

★

Elevii Școlii de 7 ani din comuna Satchinez, raionul Timișoara, au trimis în dar unor colegi ai lor din Uniunea Sovietică un frumos album cuprinzînd fotografia noii clădiri a școlii, precum și zeci de imagini din ținuturile pitorești ale Republicii Populare Romîne.

★

Zilele trecute a avut loc o adunare a cadrelor didactice din orașul Timișoara dedicată strîngerii legăturilor de prietenie cu popoarele sovietice. Conferința prezentată cu acest prilej de către tov. Constantin Popovici, șeful Secției de învățămînt și cultură a statului popular al raionului Timișoara a fost ascultată cu interes de peste 500 de învățători și profesori.

★

Cadrele didactice și elevii din raionul 1 Mai din Capitală au participat, cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, la vizionarea spectacolului „Poemul lui Octombrie", dramatizare după poemul cu același titlu al lui V. Maiakovski. Spectacolul a fost prezentat la Casa prieteniei romîno-sovietice de către un grup de actori de la Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești.

★

In orașele Toplița, Sfîntu Gheorghe, Cristurul Secuiesc și Sîngiorgiul de Pădure din Regiunea Autonomă Maghiară a avut loc faza raională a concursului pe tema „Să cunoaștem Uniunea Sovietică". La acest concurs, care s-a bucurat de multă popularitate în rîndul tinerilor, au participat elevi din 22 școli elementare și medii.

★

Aproape 3.000 de elevi și ucenici din orașul Constanța participă la manifestările organizate în orașul lor cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Ei ascultă conferințe, vizionează filme sovietice, iau parte la șezători, întreceri sportive etc. La manifestarea literară închinată scriitorului sovietic Fedor Gladkov, organizată recent la Casa prieteniei romîno-sovietice din localitate, au participat peste 300 cadre didactice și elevi. Numeroși școlari și profesori participă de asemenea la seratele literare organizate în școli.

Mihail Sadoveanu

Omagiul celor tineri

In clasă domnea o liniște adîncă. Parcă simțeam o încordare atentă, o așteptare înfrigurată. Ochii luminoși ai tinerilor mei prieteni din clasa a XI-a mă priveau cu intensitatea dăruirii de care numai tinerețea e capabilă.

Ii anunțasem cu o clipă înainte că pornim la drum, intrăm în lumea creată de Mihail Sadoveanu.

Acum privirea lor e luminoasă, citesc în ea dorința de a înțelege mai adînc taina minunatei creații a aceluia pe care-l cinstește întregul nostru popor, înfrigurarea de a pătrunde în lumea sadoveniană.

Nu le era necunoscută. Incă de pe cînd erau în școala elementară el le vorbise cu duios respect de bunul „Domn Trandafir". Călătoriseră și ei cu Lizuca prin dumbrava minunată, și ei aveau pe atunci un „Patrocle" de care „grozav se temeau vrăbiile". Dar acum începea cunoașterea adevărată a multiplelor fațete ale acestui splendid caleidoscop care este opera lui Mihail Sadoveanu.

Am simțit crisparea de dreaptă mînie din inimile tinere cînd au avut în față tragedia bătrînei care secera în genunchi, sub arșița verii, pe lanul boieresc de lîngă Hîrlău. I-am simțit alături de Vasile cel Mare, haiducul venit să răzbune urgia ciocoiască abătută asupra lui Constantin Motoc, la înfricoșatul și dreptul județ al sărmanilor.

Au mers pas cu pas alături de căluțul de munte ce purta ființa încordată, ochii aprigi și mintea ageră a Vitoriei Lipan peste încîlcite poteci, la scurte popasuri, în căutarea neistovită a „omului ei".

Și au înțeles bine ei, viitorii constructori ai vieții noi, tîlcul vorbelor lui Mitrea Cocor care primește lumina înțelegerii depline acolo, în țara oamenilor sovietici.

Am trecut apoi împreună în lumea veacurilor apuse.

S-a răzvrătit în inima lor tînără demnitatea umană și a clocotit revolta în fața răspunsului zvîrlit peste umăr din buze mincinoase, ca un suflu de ghiață, peste curata dragoste a lui Tudor Șoimaru, în palatul de la Janev. Au mers viforoși, cu gîndul în pas cu caii răzeșilor, să ardă cuibul de năpîrcă de la Murgeni.

Dar mai ales, mai ales, au trăit cu înălțare sufletească minunatele întîmplări ale Jderilor, ale starostelui Căliman și ale năpraznicilor răzeși din Țara-de-Sus. Atît de bine se recunoșteau în neastîmpărul lui Jder cel mititel! Și ei sînt „fluture, flacără... cu înfățișare bărbătească dar cu ochi încă copilărești". Au zîmbit cu înțelegere la vorba aspră a răzeșilor despre „cloncanii cei mari boierești". S-au sfiit în fața încruntării lui bădița Simion, dar au fost mereu alături de Ionuț cel viteaz și alintat, cel viclean cu dușmanii și curat cu prietenii. Cu hohot tineresc de rîs au cunoscut spaima moliului cocon domnesc la trîmbițarea cocoșului ascuns în horn de Ionuț cel ghiduș. Și au clipit mai des din pleoape cînd au fost cu Sadoveanu la apriga încleștare de la Podul Inalt și au înțeles că acea biruință de pomină „s-a săvîrșit cu atîta pieire și jertfă din partea răzășimii".

L-au cunoscut apoi pe viteazul Nicoară Potcoavă, pe care poporul îl prețuise „în furtuni și primejdii". Au înțeles cu toată ființa lor că Nicoară a fost o clipă întruchiparea acelui „vis al noroadelor" care era dorul aprig de libertate, neistovita luptă pentru dreptate.

El, Sadoveanu, le-a descoperit mai minunată patria în splendida ei bogăție și varietate. Au poposit în pădurea Petrișorului, au străbătut valea Frumoasei cu bradul ei strîmb, au călătorit pe întinsul neclintit al apelor Deltei și au fost înfiorați de frumusețea melancolică a apusului sau de explozia triumfală a zorilor.

Comoara minunată a limbii noastre li s-a arătat în lumină nouă. Au înțeles acum mai bine cît de subtilă și de neasemuită e arta lui Sadoveanu de șlefuitor al cuvîntului. Au mai înțeles încă un mare adevăr — și anume că suprema treaptă a desăvîrșirii artistice nu stă în epitetul prețios și torențial, în chinuita căutare a originalității cu orice preț, ci în simplitate, în formă clară ca unda unui „izvor alb".

In mintea lor s-a statornicit convingerea că marea accesibilitate, posibilitatea de a fi înțeleasă, asimilată și simțită de mase cît mai largi — aceasta este calitatea esențială a artei adevărate.

Am ajuns astfel în preajma zilei de 5 noiembrie 1960.

Tinerii mei prieteni aduc și ei marelui scriitor omagiul lor entuziast, alături de întregul popor. Și din inimile lor pornește un gînd cald: „îți mulțumim, iubite Mihail Sadoveanu, pentru marea simfonie a prozei românești pe care ai creat-o pentru noi cei de azi, pentru cei de mîine, pentru cei ce vor dăinui veșnic în patria noastră nouă, mai frumoasă, mai bogată, mai mîndră în fiecare zi".

Prof. Coralia Călin
Școala medie „Mihai Viteazul"
București

Școala domnului Busuioc*)

In condițiile învățămîntului rural din Romînia, la finele secolului trecut, școala ar fi putut să însemne prea puțin în formarea universului sadovenian. Școala din Vatra Pașcanilor era, prin stadiul ei de organizare, predispusă a constitui o realitate abruptă de care să se izbească sensibilitatea copilului. Mai era o școală de tip vechi, rînduită după sistemul monitorial pe care il stabilse încă Regulamentul Organic, cu mai bine de jumătate de veac înainte. Un singur învățător conducea șase clase, simultan, într-o singură cameră, ajutat de monitori, adică de elevii din clasele mari. Metodica predării încă nu era calitativ deosebită de aceea care încurcase cîndva înțelegerea nefericiților de la școala de catiheți a lui Creangă, deși abecedarul folosit era chiar acela scos de marele humulesțean în colaborare cu alți cîțiva învățători, după o metodă nouă. Iar Băiețelul de odinioară nu avea pe nimeni acasă care să-l ajute a descifra secretele citirii. Era sortit să rămînă „o vreme îndelungată în sama monitorilor".

Cel puțin două cauze au făcut, însă, ca școala să însemne, pentru Mihail Sadoveanu, un moment capital. Ea a putut desluși și transfera treptat, pe plan intelectual, cunoașterea păstrată pînă atunci în reprezentări și imagini. O experiență de viață încă inefabilă, incorporată în chipuri și împrejurări particulare, a putut începe să ia drumul progresiv al exprimării în cuvinte și judecăți, al clasificării și diviziării în elemente ale științelor despre natură și societate. Un orizont nou s-a putut deschide înțelegerii și curiozității, prin dobîndirea celui mai uman instrument de stăpînire a lumii: comunicarea prin citire și scriere.

Cea dintîi cauză stă în pasiunea pentru povestiri a copilului. Era familiarizat cu acestea de mult. Profira Ursaki știa să povestească frumos și tainic lucruri de la Moldova. Moșul Vasile de asemenea. Și argatul de la grajd, în schimbul unui pumn mărunt de tutun. Școlarul știa că are nevoie de cheia secretului ce se cheamă citire pentru a-și dezvălui o infinitate de istorisiri și de povești. „Eram așa de mare amator și de unele și de altele, încît socoteam ca un mare noroc al vieții să ajung și eu în stăpînirea acestui mister". Intre năzuința spre acest „noroc", pe care neam de neamul lui, după mamă, nu-l avusese, și realitatea școlii, s-au interpus inevitabile piedici ale predării monitoriale. Misterul rămînea încă nedezlegat. Pedagogia școlarilor mai mari s-a dovedit ineficientă și învățătorul, cu șase clase sub supraveghere, nu se putea ocupa de fiecare elev în parte. Mihail Sadoveanu, școlar în clasa I-a, ca atîția alții, debita „pe de rost lecțiile, legîndu-le de chipuri și sunete, fără a înțelege rostul acestui exercițiu". Dincolo de lecția învățată pe dinafară, lectura îi rămînea inaccesibilă.

Misterul s-a desfăcut relativ tîrziu „printr-o revelație dramatică" — va explica Mihail Sadoveanu. In această explicație stă una din coordonatele formării universului sadovenian.

Urmașul răzeșilor din Verșeni citea viața din juru-i „ca un primitiv", „C-o inimă nouă în fața minunilor", cum va spune tîrziu, în Creanga de aur.

„Toate minunile noi ale vieții care se înfățișau ochilor — va scrie Sadoveanu despre anii uceniciei sale — se inscriau în mine ca niște hieroglife durabile; de asemenea auzul meu inregistra acordurile delicate ori grave ale naturii asociindu-le imaginilor. Ceteam deci viața din juru-mi ca un primitiv. Modulațiile austrului evocau închipuirii mele tablourile dezghețului și zîmbetele dintîi ale primăverii".

Fiecare pagină a abecedarului era pentru el încă una din minunile naturii, „ca un colț de peisaj". Deci i se „fixa cu înlesnire în memorie", sub forma imaginii ei integrale. „Lîngă imagini se asociau sunete corespunzătoare". In acest fel, memorizarea lecției era lesnicioasă, însă taina lecturii a legării între ele a sunetelor reprezentate de litere, persista în obscuritate, ascunzînd și lumea nemărginită a poveștilor scrise. Școlarul stăpînea hieroglifele, sintetice, fără să poată ajunge la analiză. Metoda nouă a lui Creangă, analitico-sintetică și fonetică, ar fi grăbit procesul zăgăzuit numai de predarea mecanică a citirii. Pe calea cunoașterii prin imagini, raportul intern între sunete și litere, raport fix într-o infinitate de asociații a trecut în acumulări succesive pînă ce brusc, s-a produs saltul calitativ al extragerii în factor comun — „lovitura magică a înțelegerii". „Relația cuvînt-sunete și litere mi-a apărut fără intervenția nimănui și în ceasul care a urmat am cetit restul abecedarului, iar a doua zi am atacat Ursul picilit de vulpe, bucata de lectură a lui Ion Creangă". Din acest moment, calea poveștilor scrise era deschisă, o dată cu aceea a analizei raționale a fenomenelor.

A doua cauză determinantă pentru rolul școlii în viața lui Mihail Sadoveanu o constituie întîlnirea cu Domnu' Busuioc. Poate că n-a fost „un om deosebit", cum i se părea școlarului. Era un învățător care își făcea meseria cu talent și dragoste — cum erau mulții eroi anonimi ai învățămîntului nostru rural în condițiile societății burghezo-moșierești. Cîți nu ne recunoaștem dascălii dintîi în chipul Domnului Busuioc, în gesturile lui tipice cu care ținea clasa sub stăpînire: „Cînd ne învăța cum se spun poeziile eroice, vorbea tare și înălța în sus brațul drept; cînd cîntam în cor, lovea diapazonul de colțul catedrei, îl ducea repede la urechea dreaptă și încruntînd puțin din sprîncene, dădea ușor tonul: laaa, — iar băieții răspundeau într-un murmur subțire, și așteptau cu ochii ațintiți la mîna lui care dintr-o dată se înălța". Știa să se facă iubit și respectat de copii. „Nouă ne venea să intrăm în pămînt, cînd zicea: Măi domnule! și se uita urît la noi". Altfel „era un om foarte năcăjit, hărțuit de administrație"; „cu greu își ducea gospodăria lui" și „venea de multe ori amărît ca să ne dea cu dragoste învățătura de toate zilele". „Ca dînsul — va judeca peste ani fostul său elev — poate au mai fost mulți"... „apostoli care au îndurat sărăcie și batjocură, care au trecut printr-un vifor de nemulțumiri și vorbe rele și care totuși au izbutit să-și îndeplinească cu bine menirea..."

Așadar, Mihail Sadoveanu și colegii săi au avut parte de un învățător bun. Tot ce se putea învăța în condițiile obiective ale școlii din Vatra Pașcani ei au învățat cu drag și cu folos.

Dar nu numai atît. Pentru feciorul Profirei Ursaki, o dată dezlegată taina citirii, Domnu' Busuioc a însemnat continuarea pe o treaptă mai înaltă a contactului cu o anumită lume de gînduri și simțiri. Nu numai că Domnu' Busuioc a izbutit să-l „intereseze într-un domeniu în aparență arid: gramatica „ — care a devenit pentru el una din disciplinele preferate, astfel încît în clasa IV-a era în stare să clarifice, „cele mai încîlcite și mai ciudate fraze, desfăcîndu-le în elemente simple". Acesta era un rezultat al inteligenței școlarului care a descoperit pasiunea analizei, după o cunoaștere sintetică intuitivă. Domnu' Busuioc era, ca și mama și ca și bunicul, un excelent povestitor. Și poveștile lui se raportau la difuze cunoștințe ale școlarului, aducîndu-le în lumina unor semnificații mai largi și ale unor năzuințe sociale și naționale. Tradițiile răzășești erau vii în familia Ursaki. Bunicul le simboliza încă. Mama și le amintea, cu nostalgia unui trecut pe care nu-l apucose. In familia Ursaki trăia încă istoria acestui trecut de luptă pentru libertate și drepturi încălcate și răpite de stăpînitori. Conu Alecu, de asemenea, iubea istoria și era un bun cunoscător al celei moderne și contemporane. Domnu' Busuioc știa să spună și „istorii mișcătoare", și-i învăța pe copii să creadă „în trecutul și vrednicia noastră, lucruri pe care mulți le batjocoreau în acea vreme"; „și istoriile minunate cu Ștefan cel Mare și Mihai Viteazu le-am știut chiar din clasa I-a"...

Prin Domnu' Busuioc școala a însemnat deci, pentru Mihail Sadoveanu, deșteptarea interesului pentru istorie — „primul meu obiect de predilecție". Și, mai ales, pentru o istorie încarnată care se adresa și imaginației și simțirii. „Pe sub tavanul scund al clasei treceau eroii altor vremuri, în cununile lor de neguri. Ii urmăream înfiorat, auzeam parcă freamătul luptelor și — acasă — îi visam o noapte întreagă. Domnului Busuioc îi scînteiau privirile și era și el mișcat cînd ne spunea despre mărirea strămoșilor. Cînd făcea un semn cu mîna, așa, într-o parte, parcă ridica o perdea de pe trecut și eu vedeam tot ce spunea glasul lui..." Poate, mai ales răsuna în clasa Domnului Busuioc acea durere strămoșească pe care o va auzi în sufletul său cel ce avea să scrie „Neamul Șoimăreștilor". Poate, mai ales, renăștea, atunci, eroismul și romantismul furtunos al „Șoimilor" de demult. Cert e că Domnu' Busuioc a mobilizat în școlarul său una din resursele virtuale ale forței sale creatoare și le-a canalizat spre un epos național, dînd el însuși un modest exemplu oral. Opera lui didactică nu era poate atît instructivă, în sens științific, cît educativă: „ne-a învățat multe de care aminte nu ne mai aducem dar care au rămas în fundul sufletului ca semințe bune ce au înflorit bogat mai tîrziu".

Școala a adus astfel știință de carte feciorului Profirei Ursaki și pasiunea pentru istoria poporului.

Savin Bratu

*) *Fragment din monografia în pregătire „Formarea universului sadovenian".*

La 80 de ani

Mihail Sadoveanu este unul dintre puținii scriitori romîni din trecut în care contemporanii au recunoscut chiar de la început un mare creator.

Cu apariția, în 1904, a primelor sale cărți — romanele Șoimii **și** Crîșma lui Moș Precu **și volumele** Dureri înăbușite **și** Povestiri **— proza românească, aflată atunci în stagnare, se reînviorează dintr-o dată. Asistăm la răsăritul luminos al unui nou luceafăr.**

Încă din aceste prime opere publicate în volum Sadoveanu își precizează liniile de dezvoltare a creației sale. Cărțile tînărului scriitor îmbrățișează viața satului, lumea codrilor, cîmpiei și pustietății (Povestiri, Crișma lui Moș Precu), **lumea tîrgului vechi moldovenesc** (Dureri înăbușite) **și trecutul istoric** (Șoimii).

Axul întregii literaturi a marelui nostru prozator este chestiunea țărănească. Țăranul este „eroul de predilecție" al scriitorului, după cum menționează el însuși în Anii de ucenicie. **De-a lungul întregii sale activități literare Sadoveanu a fost frămîntat de întrebarea: pe ce căi poate țărănimea exploatată să se ridice la o existență mai bună.**

„Problema țărănimii noastre — scrie Sadoveanu într-un articol reprodus în volumul Evocări **— a rămas principala preocupare a vieții mele de scriitor".**

Figura țăranului sărman, oropsit, își face apariția încă în primele scrieri sadoveniene. Într-un sat, odată... **e o schiță din volumul** Povestiri, **în care, un drumeț necunoscut, intrînd într-un sat, cade în drum și își dă sufletul.**

Ființe apăsate de suferință ne întîmpină și în cărțile următoare celor patru publicate în 1904. Într-o zi de primăvară, **povestire cuprinsă în volumul** Vremuri de bejenie, **înfățișează un țăran sărac al cărui cal a fost reținut de autorități pentru neplata impozitului. În** Mergînd spre Hîrlău **cunoaștem o bătrînă bolnavă care, tîrîndu-se pe brînci, seceră în holda boierului deoarece fiul, în locul căruia execută această muncă silnică, i-a fost luat la oaste.** Pe drumuri încurcate **povestește despre Ilrim Tulbure, un țăran cărunt și gîrbov la vîrsta de 40 de ani, a cărui viață s-a irosit din pricina judecăților pentru pămînt în care l-a tîrît cîrciumarul.**

Lume a durerii, satul zugrăvit în operele lui Sadoveanu e, în același timp, o lume a revoltei. Răzvrătirile eroilor sadovenieni din trecut sînt răzvrătiri spontane, de unul singur, răzvrătiri anarhice, nedirijate de o conștiință socială clară, sortite, din această pricină, să se consume fără a determina schimbări pozitive în existența maselor apăsate. Formele revoltei sînt variate, cea mai înaltă fiind haiducia. O figură memorabilă de haiduc e aceea a lui Cozma Răcoare, un om „strașnic", despre care se crede că stăpînește „larba fiarelor", neputînd fi prins și legat. „Cum să-l legăm? exclamă argații boierești. Aista-i Răcoare!... unde se află! Cozma Răcoare, cucoană". Un contur și mai pregnant, mai luminos, dobîndește un alt haiduc — Vasile cel Mare din Județ al sărmanilor **— povestire cuprinsă în volumul** Hanul Ancuței. **Vasile cel Mare se manifestă ca un erou justițiar, răzbunător al strîmbătăților, apărător al celor obijduiți.**

O modalitate a protestului social, a neacceptării rînduielilor din societatea întemeiată pe exploatare, este și evadarea în mijlocul pustietății, în locuri neumblate. Mulți dintre eroii sadovenieni, în special o seamă de eroi din operele create între cele două războaie mondiale, se „pustiesc", construindu-și adăpost în adîncimi de codru, ca Pecineaga din Nopțile de Sînziene, **întemeind mici colonii în vreo poiană, pe marginea vreunui riu, precum Moș Hau și tovarășii lui, înfățișați în** Împărăția apelor **și** Nada Florilor.

Simțul naturii constituie, alături de dragostea pentru omul din popor, un atribut esențial al creației sadoveniene.

Natura întregii noastre țări își găsește reflectarea în opera maestrului. Ținuturile Munteniei sînt zugrăvite în Mitrea Cocor; **Dobrogea i-a inspirat lui Sadoveanu** Priveliști dobrogene **și** Ostrovul lupilor; **în** Valea Frumoasei, Poveștile de la Bradul strîmb **și alte scrieri găsim priveliști din Transilvania; Țara de dincolo de negură ne transpune în Deltă. Ținutul care l-a fermecat însă mai mult pe scriitor și care i-a solicitat mai adeseori condeiul este Moldova, regiunea sa de baștină, căreia i-a închinat cele mai încîntătoare cărți, cele mai nobile produse ale geniului său.**

În literatura lui Sadoveanu natura e văzută în indisolubilă legătură cu omul. Scriitorul nu e un peisagist, ci un cîntăreț al vieții omului simplu în sînul naturii.

Trăind în mijlocul naturii, învățînd să-i cunoască toate tainele, iubind-o, oamenii lui Sadoveanu dobîndesc ei înșiși, pe lîngă înfățișarea pietroasă, pădureață, ceva din forța și vigoarea proaspătă a stihiilor. Eroii sadovenieni sînt suflete simple, drepte, aprige, robuste ca vijeliile și apele repezi.

Simțul de dreptate al eroilor sadovenieni se vădește în chip deosebit în acele opere care înfățișează înfruntări între oamenii simpli și asupritorii sau alți vrăjmași ai lor. În asemenea cazuri, eroii acționează cu o hotărîre nestrămutată, îndeplinind parcă un verdict al destinului. Romanul Baltagul **înfățișează acțiunea întreprinsă de o femeie dîrză, Vitoria Lipan, pentru pedepsirea ucigașilor bărbatului ei. Hotărîrea de a răzbuna crima, de a întreprinde orice pentru descoperirea criminalilor, este expresia unei concepții de viață bine fixate, a unei filosofii care dezminte tezele reacționare potrivit cărora poporul romîn s-ar fi plecat smerit în fața tuturor încercărilor sorții, în fața nedreptății.**

Diversele moduri în care eroii creației sadoveniene din trecut reacționează împotriva unor fenomene generate de orînduirea nedreaptă sau în care ei își manifestă protestul față de însăși acea orînduire rezumă ura nestăpînită a poporului nostru contra claselor exploatatoare, contra regimurilor impuse de ele, întrevederînd resursele revoluționare existente în sînul maselor țărănești. Pentru a determina transformări radicale în structura societății, revolta celor mulți, apăsați, trebuia însă canalizată într-o direcție precisă, trebuia captată și dirijată de o forță conștientă, organizată. Această forță era clasa muncitoare în frunte cu partidul ei revoluționar marxist-leninist. Înainte de eliberare, marele scriitor n-a ajuns să cunoască mai îndeaproape lupta proletariatului revoluționar, lupta partidului clasei muncitoare, neizbutind astfel să indice soluții eficace în problemele ridicate în opera sa.

Adevărata soluție a problemei țărănești a găsit-o M. Sadoveanu după eliberarea țării noastre. E soluția dată de viața însăși, de istorie: soluția luptei revoluționare, soluția descoperită de Mitrea Cocor. Dintr-un răzvrătit, Mitrea se transformă într-un revoluționar. Transformarea lui reflectă transformarea conștiinței întregii țărănimi exploatate, ca și transformarea viziunii sociale a autorului.

Personajele celor mai reprezentative scrieri sadovenicne cu tematică urbană sînt făpturi strivite de o existență meschină, idiotizantă sau care încearcă în felurite chipuri să se smulgă, măcar subiectiv, din această lume. Tentativele de evadare sînt sortite inevitabil eșecului. Maria Stahu (Apa morților), **Alexandrina Visarion** (Balta liniștii), **Haia Sanis (din nuvela cu același titlu) nu pot scăpa, cu toate visurile și revoltele lor, de mediocritatea din jur, sînt înghițite de ea ca de un val negru. Fără sens, într-un mod penibil, se consumă existența lui Cantacuzin, unul din personajele romanului** Locul unde nu s-a întîmplat nimic. **Nici reveriile sterpe, nici gesturile necugetate nu pot dărui pe oameni unei vieți noi. Viața nouă se făurește prin luptă. Personajele scrierilor în care Sadoveanu zugrăvea în trecut viața tîrgurilor nu se ridică pînă la acest adevăr.**

O viață nouă, plină de dinamism, fermecătoare, descoperă un erou sadovenian din filiația lui Neculai Manea în anii noștri. Bătrînul profesor din Aventură în Lunca Dunării **(1954) cunoaște într-o gospodărie agricolă de stat „chipuri ale lumii noua". Prin creionarea acestui personaj scriitorul dă o replică modului în care își căutau fericirea unele din personajele sale din trecut.**

Un alt sector, foarte important, al creației lui Sadoveanu însumează operele cu subiect istoric. Inspirația istorică stă la temelia unor ample scrieri, ca Șoimii, Neamul Șoimărești**lor,** Zodia Cancerului sau Vremea Ducăi-Vodă, Nunta Domniței Ruxandra, Frații Jderi **și** Nicoară Potcoavă, **în paginile cărora reînvie momente și figuri din zbuciumatul trecut de luptă al poporului nostru pentru dreptate și libertate, pentru independența patriei. Eroul central al literaturii istorice sadoveniene este poporul romîn. Fie că urmează pe Nicoară Potcoavă în acțiunile lui de sancționare a trădătorilor și vînduților, ca în** Șoimii **și** Nicoară Potcoavă, **fie că luptă dîrz, cu perseverență, pentru reciștigarea pămîntului acaparat în chip samavolnic de boier, ca în** Neamul Șoimăreștilor, **fie că, sub conducerea luminată a lui Ștefan cel Mare, își apără — în** Frații Jderi **— țara de hoardele cotropitoare, fie că gem și se zbuciumă, ca în** Zodia cancerului, **sub povara exploatării și asupririi crunte, oamenii din popor, masele de țărani liberi — răzeșii — sînt zugrăviți în prim-plan. De pe pozițiile lor, din unghiul lor de vedere sînt prezentate și apreciate faptele, diversele evenimente istorice, personalitățile conducătoare. Acei dintre domnitori care țin partea răzeșilor, care se sprijină pe răzeși, reprimînd lăcomia boierilor, sînt înfățișați de scriitor cu infinită simpatie, în culori luminoase, dezvăluindu-se ceea ce îi leagă de mase — patriotismul — reliefîndu-se izvorul forței și măreției lor. Ștefan cel Mare, domnul Moldovei — care, în dorința de consolidare a statului feudal centralizat, în stare să reziste tendințelor anexioniste ale Imperiului Otoman, își căuta reazimul în popor, în țărănimea liberă, impunînd boierimii respectarea drepturilor răzeșești — apare în cărțile lui Sadoveanu** (Frații Jderi, Viața lui Ștefan cel Mare ș. a.) **ca un adevărat prototip al domnitorului patriot, înțelept, clarvăzător, al domnului ce se bucură de iubirea și venerația norodului.**

Pe cît de luminos este nimbul cu care Sadoveanu înconjoară chipurile domnitorilor cu dragoste de popor, pe atît de demascatoare sînt situațiile în care scriitorul îl surprinde pe Duca-Vodă, cîrmuitor așezat, prin faptele lui nelegiuite, la antipodul lui Ștefan.

Acestea fiindu-i coordonatele, creația lui Mihail Sadoveanu se definește ca o amplă și înălțătoare epopee a vieții poporului romîn: a vieții din trecutul îndepărtat și din perioada contemporană. Bazată pe o minuțioasă, stăruitoare și ascuțită observație realistă, pătrunsă de o dragoste nemărginită față de cei mulți, de masele muncitoare — „piinea și sarea pămîntului" — animată de înaltul ideal al ridicării oropsiților și vămuiților la o existență superioară, opera maestrului pe care îl sărbătorește țara întreagă cu prilejul împlinirii virstei de 80 de ani continuă, duce mai departe și înalță pe noi culmi ale artei cuvîntului, mesajul înaintat al literaturii democrate și progresiste premergătoare, ajungînd, în anii puterii populare, nu numai să pună cu vigoare marile probleme ale omului, marile întrebări ale vremii, ci să le dea și răspuns pe baza experienței istorice a poporului care, condus de clasa muncitoare, de partidul ei, eliberîndu-se de robie și exploatare, și-a luat sorta în propriile mîini, făurindu-și un destin demn de înaltele sale calități. Fie ca marele scriitor, creatorul genial căruia i-a fost dată fericirea de a trăi cu poporul său zilele slăvite ale întrării într-o nouă eră a istoriei naționale, să însoțească și de acum înainte, ani îndelungați, cu scrisul său minunat, masele de constructori ai lumii noi pe drumul plin de glorie către desăvîrșirea socialismului în țara noastră și înaintarea în comunism.

Dumitru Micu

CÎNTAREȚ AL OMULUI ȘI AL NATURII

Maestrul la școala care-i poartă numele

În școala noastră, într-una din aceste zile de blîndă și ruginie toamnă, s-a petrecut un eveniment de neuitat. Amintirea lui va dăinui nestearsă în sufletele elevilor ca și în sufletele noastre, ale profesorilor.

La o oră ce se apropia de miezul zilei, activitatea obișnuită s-a întrerupt pentru un răstimp. Se răspîndise știrea că va veni curînd la noi, la școala care-i poartă numele, însuși maestrul Mihail Sadoveanu. Copii din primele clase, pionieri cu cravate purpurii, tineri care vor păși nu peste mult în viață, învățători și profesori — toți au ieșit să-l aștepte pe înaltul nostru oaspete.

Și iată: în fața școlii s-a oprit o mașină. Din ea coboară senin și blînd, cu gesturi domoale, neîntrecutul rapsod al oamenilor și al plaiurilor țării. Ochii lui albaștri îmbrățișează cu căldură chipurile copiilor emoționați și intimidați. În astfel de clipe cuvintele sînt greu de găsit. Pășind cu sfială, o pioneră se oprește în fața maestrului, încercînd să tălmăcească în cîteva cuvinte de urare dragostea și stima profundă pe care i-o purtăm cu toții. O altă pioneră rostește cu tremur în glas versurile pe care i le-a închinat:

„Știu că-s prea mică
să te cînt
Și poate că îmi vor
lipsi cuvinte,
Dar am să-ți spun
ce-mi vine în minte
Și am s-aștern rînd
după rînd...

Mulți din elevii care participă emoționați la această întîlnire îl văd acum pentru prima dată pe maestrul Mihail Sadoveanu. Dar pentru ei marele scriitor este un prieten vechi și bine cunoscut. Au stat adesea aplecați pe filele cărților lui, din care au învățat să prețuiască adevărul și frumosul și s-au adăpat la izvoarele unor nobile idealuri și simțăminte. Din opera acestui mare maestru al condeiului, elevii au învățat să înțeleagă viața poporului din alte vremi și de astăzi.

În aceste zile cînd întreaga țară sărbătorește împlinirea a 80 de ani de la nașterea ceahlăului literaturii noastre, profesorii se străduiesc o dată mai mult să le dezvăluie copiilor comorile de frumuseți ce se ascund în opera lui Mihail Sadoveanu. Se poartă discuții îndelungate și pasionante în jurul acestor opere, se pregătește o serbare în care elevii vor da viață eroilor sadovenieni. Intruchipați de elevi, frații Jderi, Nicoară Potcoavă, Vitoria Lipan, Mitrea Cocor vor retrăi pe scenă întîmplări și evenimente cunoscute.

...Maestrul Sadoveanu plecase de mult. Dar pe coridoare, în clase, grupuri, grupuri de elevi continuă să-și împărtășească cu însuflețire simțămintele și impresiile.

Ne dorim ca încă mulți ani de aci înainte să așteptăm cu emoție și nerăbdare, în fiecare prag de toamnă, sosirea acestui oaspete drag și bucuroși să-i spunem „La mulți ani".

Maria Buiculescu
directoarea Școlii medii nr. 5
„Mihail Sadoveanu"
din București

Urări de bun venit iubitului scriitor

Corelaţia între discipline în şcoala de maiştri

Asigurarea asimilării conştiente şi temeinice de către viitorii maiştri a cunoştinţelor privind baza tehnică, economică şi organizatorică a producţiei industriale socialiste depinde în mare măsură de realizarea unei corelaţii permanente între predarea matematicii şi predarea celorlalte discipline de cultură tehnică.

Această corelaţie este deosebit de necesară deoarece majoritatea disciplinelor studiate în şcolile tehnice de maiştri — mecanica, rezistenţa materialelor, tehnologia etc. — se bazează pe calculul matematic. Tocmai de aceea se impune ca, începînd chiar din anul I, să le asigurăm elevilor-maiştri cunoştinţe temeinice de matematică. Unii dintre aceşti elevi, însă, întîmpină la început greutăţi în studiu din pricina faptului că au absolvit şcolile profesionale cu ani în urmă. Şi mai mari greutăţi întîmpină acei elevi-maiştri care au absolvit şcoala profesională înainte de 1944, deoarece în perioada regimului burghezo-moşieresc predarea cunoştinţelor teoretice în aceste şcoli se afla la un nivel foarte scăzut (de exemplu, la matematică nu se preda de loc algebra). Din această pricină trebuie să se recurgă la metode variate pentru pregătirea lor unitară, la nivelul cerut de producţia modernă. Faptul că elevii-maiştri au cel mai adesea o bogată experienţă în producţie, că dovedesc o deosebită maturitate în gîndire, multă voinţă şi aplicaţie pentru studiu şi o înclinaţie deosebită pentru creaţia tehnică uşurează mult sarcina noastră, a profesorilor.

Datorită neomogenităţii iniţiale a claselor este necesar ca predarea cunoştinţelor de matematică să înceapă prin reamintirea unor elemente mai simple de aritmetică şi geometrie, trecîndu-se apoi la trigonometrie şi abia mai tîrziu la noţiunile de matematică superioară. In asemenea condiţii este necesar ca predarea mecanicii să înceapă în anul II, aşa cum se întîmplă la şcolile din sectorul chimiei şi petrolului, deoarece cînd studiul mecanicii începe încă în trimestrul al II-lea al anului I — cum e cazul în şcolile din sectorul industriei grele — profesorul nu se poate baza pe cunoştinţele de trigonometrie ale elevilor, cunoştinţe care intervin în predarea mecanicii şi în efectuarea unor calcule. Ţinînd seama de structura actuală a programelor şcolare, este bine ca atunci cînd întîlnim asemenea cazuri să le rezolvăm grafic sau prin metoda proiecţiilor, metodă care poate fi înţeleasă fără a se recurge la noţiunile de trigonometrie. De asemenea, în predarea unor cunoştinţe de cinematică — viteză, acceleraţie etc. — trebuie să dăm explicaţii bazate pe matematicile elementare, deoarece elevii primesc noţiuni de calcul diferenţial abia în anul II. Situaţii asemănătoare întîlnim la electrotehnică, unde la predarea temei „curenţii alternativi", bunăoară, se simte nevoia noţiunilor cu privire la funcţii trigonometrice.

Pentru asigurarea corelaţiei între cunoştinţele predate la diferite discipline de cultură tehnică, în anul II, după predarea noţiunilor de calcul diferenţial, profesorii de matematică au datoria să efectueze lecţii de sinteză în care să arate cum se aplică diferenţialele în calculele tehnice. In acelaşi fel e necesar să se procedeze şi cu noţiunile de trigonometrie.

In general, predarea noţiunilor de matematică necesare însuşirii temeinice a cunoştinţelor de cultură tehnică trebuie astfel organizată încît elevii să-şi însuşească aceste noţiuni şi aplicaţiile lor tehnice fără a se schimba ordinea temelor prezentate în programa de matematică. Se întîlnesc cazuri în care profesorul care predă mecanica, de pildă, expune, atunci cînd i se pare necesar, şi cunoştinţe de matematică. Acest procedeu este nerecomandabil, deoarece asemenea cunoştinţe nu vor fi asimilate în mod ştiinţific, nefiind bazate pe o pregătire anterioară temeinică. Mult mai bine este ca profesorul de matematică, ajungînd la predarea unor noţiuni noi deosebit de importante să accentueze în primul rînd asupra sferei lor de utilizare în domeniul mecanicii şi să repete, prin exerciţii, cunoştinţele respective de mecanică.

Cît priveşte metodele de predare, ţinînd seama de condiţiile specifice şcolii de maiştri socotim că lecţia-prelegere, expunerea întovărăşită din cînd în cînd de conversaţie şi demonstraţii e recomandabilă doar la unele discipline, cum sînt tehnologia materialelor, tehnologia meseriei, botanică, ştiinţele sociale etc. In toate aceste cazuri lecţiile vor fi urmate de seminarii pentru aprofundarea cunoştinţelor. La majoritatea obiectelor însă — matematica, fizica, mecanica, rezistenţa materialelor, organe de maşini, electrotehnică, termotehnica etc. — practica didactică a evidenţiat că lecţia cu toate verigile ei de bază rămîne mai departe metoda dominantă de predare.

Folosind formele cele mai potrivite de instruire a elevilor lor, profesorii din şcolile tehnice de maiştri dispun de toate posibilităţile pentru a da producţiei cadre pregătite la nivelul cerinţelor puse de dezvoltarea industriei şi agriculturii noastre socialiste.

Ing. E. Cupfer

O excursie interesantă

Intr-una din dimineţile trecute, la Autogara centrală, un grup numeros aştepta cu nerăbdare să vină autobuzul. O dată sosit, acesta s-a umplut repede de larma plină de voie bună a nerăbdătorilor călători. Nu era însă o cursă obişnuită, cum pleacă multe de aici, ci după cum scria pe tăbliţa indicatoare, o cursă specială. Călătorii — membrii cercului pedagogic al profesorilor de ştiinţe naturale din raionul 1 Mai — porneau într-una din excursiile obişnuite pe care au început să le facă în ultimii ani în diferite colţuri ale ţării.

A intrat în tradiţia acestui cerc pedagogic organizarea excursiilor pentru cunoaşterea florei şi faunei din diferite regiuni, a realităţilor orînduirii noastre socialiste, a realizărilor regimului democrat-popular. Cunoştinţele dobîndite cu prilejul acestor excursii dau posibilitate profesorilor de ştiinţe naturale din raionul 1 Mai să asigure un conţinut mai bogat lecţiilor lor, să le ilustreze cu date concrete, să le lege de viaţă, de practică. In felul acesta, şi discuţiile care se poartă la şedinţele cercului pedagogic nu se mai mărginesc la probleme teoretice, ci sînt mai vii, mai bogate, mai folositoare.

De data aceasta, excursia în care au pornit profesorii de ştiinţe naturale din raionul 1 Mai a avut ca obiectiv comuna Greaca din raionul Oltenita. Două lucruri interesante au avut de văzut aici profesorii: întreprinderea piscicolă şi staţiunea experimentală viticolă.

Cu ocazia vizitei la întreprinderea piscicolă, care se ocupă de exploatarea lacului Greaca şi care aprovizionează zilnic pieţele Capitalei cu însemnate cantităţi de peşte, profesorii au avut posibilitatea să studieze soiurile de peşte care populează apele lacului sau vin din Dunăre: şalăul, crapul, ciortocrapul, plătica etc. Inginerul Bobe, directorul întreprinderii, le-a arătat apoi cum, datorită măsurilor luate de regimul nostru pentru protejarea şi mărirea fondului piscicol, producţia de peşte a crescut foarte mult. Astfel, de la circa 100 tone peşte, cît se pescuia în medie înainte de 1948, cînd a luat fiinţă întreprinderea piscicolă, producţia a ajuns în 1956—57 la circa 2000 tone de peşte. Acesta este rezultatul amenajărilor care s-au adus lacului, ale amenajării unor bazine de reproducţie artificială şi ale pescuitului raţional. Astăzi întreprinderea studiază şi posibilitatea folosirii vegetaţiei acvatice care a apărut în trecut ca rezultat al lipsei de amenajări. Prin folosirea unor noi metode de pescuit, vegetaţia acvatică din lac nu mai constituie acum o piedică pentru pescari, iar ciulinul care creşte într-o parte a lacului Greaca este recoltat cu cositori mecanice şi utilizat drept furaj. In prezent se studiază posibilitatea utilizării fructelor de ciulin.

In acelaşi timp, profesorii au putut lua cunoştinţă de metodele de pescuit folosite, de condiţiile în care trăiesc şi muncesc astăzi pescarii şi de multe alte probleme legate de specialitatea lor: viaţa păsărilor de baltă, caracteristicile vegetaţiei etc.

In a doua parte a excursiei, profesorii de ştiinţe naturale au vizitat Staţiunea experimentală viticolă, care studiază condiţiile locale de climă şi sol în vederea extinderii culturii viţei de vie şi a obţinerii unor soiuri de struguri timpurii.

Terasele naturale ale lacului Greaca, altădată neproductive, sînt cultivate cu viţă de vie, care produce soiuri valoroase de struguri de masă. Vizitatorii au văzut cum se combate eroziunea prin terasarea pantelor, au luat cunoştinţă de munca cercetătorilor staţiunii pentru crearea şi aclimatizarea unor noi soiuri de viţă de vie, de pomi fructiferi şi legume.

Orientarea sud-vestică a teraselor, vecinătatea lacului, care reflectă o bună parte din razele solare şi asigură o umiditate atmosferică potrivită, temperatura medie anuală destul de ridicată creează condiţii deosebit de favorabile pentru asemenea culturi. Profesorii au putut vedea pe terenurile staţiunii bogatele colecţii de soiuri de viţă de vie — colecţia ampelografică cuprinde 176 soiuri — plantaţiile de smochini, a căror aclimatizare se încearcă, culturile de legume etc.

Cu tot atît interes au cercetat şi ascultat explicaţiile cercetătorilor cu privire la folosirea sistemului de irigare prin aspersiune a culturilor de viţă de vie, pomi fructiferi şi legume.

Pe măsură ce vizita se apropia de sfîrşit, carnetele de notiţe ale profesorilor se umpleau cu noi şi noi însemnări interesante. Numeroase denumiri de soiuri de struguri, rezultate din altoirea pe diferiţi portaltoi au fost reţinute pentru îmbogăţirea cunoştinţelor ce le vor fi transmise elevilor şi pentru a li se demonstra acestora cît de bogată şi de frumoasă este patria noastră.

Cu tot timpul scurt, profesorii de ştiinţe naturale au avut multe de învăţat din excursia la lacul Greaca. Pe drept cuvînt spunea unul dintre ei că o asemenea excursie este mai instructivă decît cîteva şedinţe de cerc pedagogic în care, uneori, se duc numai discuţii teoretice. Cîte date noi au culeş profesorii, cîte discuţii pline de conţinut au purtat ei şi ce concluzii interesante le-a prilejuit excursia! Cadrele didactice au văzut încă o dată cu această ocazie cum omul, descătuşat de orice exploatare devine tot mai mult stăpînul naturii, pe care, cunoscînd-o, o domină şi o transformă în folosul tuturor.

A fost o excursie utilă, interesantă, instructivă — şi-au spus toţi la sfîrşit — şi au hotărît să facă multe asemenea excursii şi în viitor.

M. Costin

DESPRE PREDAREA CONJUGĂRILOR

Există astăzi o preocupare tot mai mare pentru studiul gramaticii limbii române în şcoală, fapt care a dus la sporirea numărului de ore pentru acest studiu şi la o repartizare mai justă a lor.

La diverse examene am constatat, însă, că unii candidaţi mai fac multe greşeli de limbă. Adesea ei greşesc nu atît din vina lor, cît (mai ales) din aceea a profesorilor de la care au învăţat. In articolul de faţă ne vom ocupa numai de cîteva aspecte legate de predarea gramaticii — şi anume de clasificarea verbelor şi de formarea unor timpuri compuse.

Unul din capitolele Gramaticii Academiei R.P.R. care au stîrnit unele nedumeriri este cel consacrat conjugării I. Acest capitol nu cuprinde formulări precise cu privire la categoriile verbelor de conjugarea I, mai ales pentru cele de tipul **tăia, (în-) junghia, apropia, urechea, veghea, crea, aciua** etc. unde tema ridică probleme de fonetică, dar mai ales de morfologie, a existenţei unui **i** sau **u** semivocalic, a unei consoane palatale în temă şi a infinitivului lung în **-ére**. Şi de aici clasificarea unor verbe de cvasi conjugarea a II-a. La această greşită clasificare au contribuit şi manualele, dar şi profesorii care, predînd conjugările, socotesc şi aşa-zisele infinitive lungi ca verbe (sau dau greşit sufixele paralele : -a, -are ; -ea -ére ; -e, ere ; -i, -ire ; -î, -îre). Se ştie de la gramatica istorică şi de la istoria limbii că infinitivele lungi de mult au trecut în categoria numelui (substantive în **-e** de declinarea a III-a). Doar la Creangă mai găsim „îmi era acum **a scăpare** de dînsul" şi în colecţia lui Marian „Şi le-oi **dare** foc şi pară". Dacă s-a zis, pentru conjugarea a II-a : **-ea** accentuat (tăceà) şi **-ére** (tăcere), au fost integrate greşit, la aceeaşi conjugare, verbe cu infinitive nominale în **-ére,** ca : **veghere, mîngîiere, copiere, trunchiere**, etc. (de la **veghea, mîngîia, copia, trunchia** etc.). Aşadar, tipologia verbelor se va face numai după terminaţia (sufixul) verbului la infinitivul prezent, la forma lui verbală (aşa-zisa formă scurtă), astfel : **I : -a** accentuat, **II : -ea** accentuat, **III : -e** neaccentuat, **IV : -i** şi **-î** accentuaţi **(cînta, tăcea, prinde, fugi, izvorî).**

Pentru a uşura predarea, dăm tipologia verbelor de conjugarea I : 1/ verbele cu sufixul **-a** accentuat (şi pentru care „infinitivele" nominale au sufixul **-are**) : **(lăuda, efectua, aciua, oua, înşeua** etc.) ; 2/ verbele terminate în grupul grafic **-ia** reprezentînd : a/ muierea oclusivei (consoană palatală) care precede **(aşchia, (în) junghia, răşchia, strechia, trunchia** etc. toate pronunţate **-chi-a, -ghi-a),** b) semivocala **i** (j) precedată de vocală **(deraia, îmbăia, încuia, încheia, încleia, încovoia, mîngîia, tăia** etc.), c/ vocala **i** precedată de consoană **(apropia, asocia, afilia, îmbia, înfuria** etc.) ; 3/ verbele terminate în grupul grafic **-chea, -ghea** (radicalul se termină în consoană palatală) : **imperechea, îngenunchea, înmănunchea, supraveghea, urechea, veghea** etc. 4/ verbele cu radicalul terminat în vocala **-e : agrea, crea, procrea.**

Toate verbele grupate la punctele 2 şi 3 au azi formele nominale (infinitivale) în **-ére** (accentuat). De fapt, toate acestea, nume de acţiuni, sînt derivate de la temele verbale cu ajutorul sufixului corespunzător (mai vechiul **-are**). Uneori sufixul **-are** poate fi găsit la tema unor verbe de la celelalte conjugări **(cîntare,** dar şi **zăcare,** conjugarea a II-a, **născare,** conjugarea a III-a, **despărţare,** conjugarea a IV-a etc). Cele mai multe dintre ele au prezentul slab, format cu sufixul (desinenţă după Gramatica Acad. R.P.R.) **-ez : îngenunchez, creez, efectuez, îmbăiez, întemeiez, încleiez, trunchiez, asociez** etc. ca **lucrez,** spre deosebire de cele cu prezentul tare : **înjunghii, apropii, mîngîi, încui, încovoi, tai** etc. cu accentul pe radical, ca **leg, cînt** etc. Pentru a demonstra că toate sînt de conjugarea I nu ne vom referi la forma lungă a infinitivului(care e substantiv şi **nu** verb) asemănătoare cu cea a verbelor de conjugarea a II-a **(vedere, tăcere),** ci la paradigma verbelor de conjugarea I, de tipurile **cînta,** şi **lucra,** urmărind, mai ales, prezenţa sufixului **-ez** şi formele la persoana 1 singular şi plural la indicativul prezent, la subjonctiv, precum şi gerunziul şi participiul (ex : **veghez — veghem, veghează, să veghez, veghind, vegheat ; apropii — apropiem — apropie, să apropii, apropiind, apropiat** etc., pe cîtă vreme **a vedea, a tăcea** nu au aceeaşi paradigmă).

Pe de altă parte, formele de infinitive lungi (cînd aveau valori verbale sau şi verbale şi nominale) ale verbelor moştenite din limba latină erau : **apropiare, înjunghiare, tăiare** etc., iar prezenţa lui **-e** pentru **-ă** sau **-a** (ex : **tăiare — tăiere)** este o problemă de fonetică istorică pe care nu e cazul să o reluăm acum şi aici. In felul acesta s-a ajuns şi aici la un fel de conjugare mixtă (între conjugările I şi a II-a), dar numai aparent. Intreaga conjugare demonstrează că avem de-a face cu verbe de conjugarea I. Cred că nimănui nu-i trece prin minte să spună că verbele **tăia** şi **sui** sînt sau de conjugarea I sau de conjugarea a IV-a (ci primul de conjugarea I, iar al doilea de conjugarea a IV-a), fiindcă terminaţiile persoanelor 1-3 şi 6 de la indicativul prezent, conjunctivul prezent, tot imperfectul şi gerunziul sînt, la aceste verbe, perfect identice.

In ceea ce priveşte timpurile compuse, mă voi opri, deocamdată, numai asupra conjunctivului perfect. Deseori mi-a fost dat să aud sau să văd scris că timpul acesta se formează din **să** + infinitivul verbului auxiliar **fi** + participiul verbului de conjugat. Nu ştiu cum două moduri nepersonale ar fi putut genera unul personal ! Prezenţa lui **fi** invariabil i-a făcut pe unii (care nu ţineau seama de gramatica istorică şi de istoria limbii) să dea o asemenea interpretare. Or, se ştie că perfectul conjunctivului se formează cu prezentul conjunctiv al lui **a fi** plus participiul. In secolul al XVI-lea înregistrăm formele variabile ale lui **a fi : să fiu mers, să fii lucrat, să fie zis** etc., alături de formele cu **fi** invariabil. După aceea, treptat, s-au generalizat cele cu **fi** invariabil. Cum s-a ajuns la forma invariabilă a auxiliarului este o problemă de gramatică istorică, iar discutarea ei ne-ar îndepărta de caracterul didactic al articolului de faţă.

Dintre timpurile şi modurile compuse necesită discuţii forme ca :**aş fi lucrînd, am fost învăţînd, era să cad, era zicînd, a fost zicînd, voi fi lucrînd, voi fi lucrat** etc., care complică analiza morfologică şi, mai ales, pe cea sintactică, în şcoală. Dar despre acestea ne vom ocupa într-un alt articol.

Gh. Poalelungi
Lector univ. la Facultatea de filologie a Universităţii „C. I. Parhon", Bucureşti

CĂRȚI CĂRȚI

„Organizațiile de partid și școala“ (*)

Cartea „Organizațiile de partid și școala“, prezintă multilateral metodele folosite de organele și organizațiile de partid și, sub îndrumarea acestora, de colectivele pedagogice și organizațiile de masă pentru continua îmbunătățire a muncii din școli, reflectînd succesele obținute în Uniunea Sovietică în legarea învățămîntului de producția industrială și agricolă, în educarea comunistă a copiilor, în orientarea lor spre munca productivă etc.

O serie de articole din culegere vorbesc, bunăoară, despre consfătuirile organizate de către comitetele raionale și orășenești de partid pe probleme ale muncii școlare. In articolul „Munca — baza educației comuniste“, de pildă, autorul — I. Moskvicev — menționează consfătuirea organizată de comitetul raional de partid din Semenovsk la care au participat conducători de întreprinderi și colhozuri, secretari ai organizațiilor de partid, președinți ai sovietelor sătești și orășenești, directori și cadre didactice din școli, părinți etc. Consfătuirea a avut ca obiect conlucrarea dintre școală, familie și organizațiile obștești în educarea prin muncă a copiilor.

Seminariile cu secretarii organizațiilor de bază, adunările generale ale învățătorilor și profesorilor comuniști din toate școlile unui oraș sau unui raion, la care se dezbat probleme importante ale școlilor și se face schimb de experiență sînt, de asemenea, larg folosite. Articolul „Să lichidăm ruperea învățămîntului de viață“ de A. Kuznețov arată că printre temele discutate într-un seminar ținut în localitatea Kamensk—Uralsk figurau: „Despre organizarea muncii instructiv-educative în rîndul elevilor“, „Cum să îmbunătățim munca organizațiilor comsomoliste și de pionieri din școală“ ș.a. In unele locuri se organizează, așa precum arată articolul „Școala și organizațiile obștești“ de S. Saharov, adunări ale părinților comuniști în care se discută despre sarcinile ce le revin acestora în educarea comunistă a tinerei generații și în sprijinirea activității școlilor.

Culegerea cuprinde articole care se opresc asupra colaborării între organizațiile de partid din școli și cele din întreprinderile industriale și agricole care le patronează. Bunăoară, articolul „Școala și organizațiile obștești“ de S. Saharov menționează că se țin în acest scop ședințe comune ale birourilor organizațiilor de bază din școli și din întreprinderi sau adunări comune ale organizațiilor de bază respective, în cadrul cărora se analizează probleme privind legarea învățămîntului de munca productivă și se stabilesc măsuri.

Calitatea lecțiilor este preocuparea de seamă a comuniștilor, a colectivelor didactice din școlile sovietice. Multe adunări deschise de partid sînt consacrate nivelului predării. In mod deosebit se îngrijesc organizațiile de partid de calitatea lecțiilor de istorie, de limbă și literatură, de geografie, — obiecte foarte importante pentru educația politico-ideologică a elevilor — ca și de felul cum cadrele didactice studiază marxism-leninismul. In articole ca „Seminariile pentru cadrele didactice“ de E. Matveev și A. Abakumov și „Sufletul școlii“ de V. Sleadneva sînt analizate diferite aspecte ale muncii în vederea ridicării nivelului politico-ideologic al cadrelor didactice. In articolul „Seminariile pentru cadrele didactice“ se arată că învățătorii și profesorii din regiunea Arhangelsk, discută în cadrul învățămîntului ideologic probleme ca: „Educația comunistă a oamenilor muncii, una dintre cele mai importante sarcini ale luptei pentru comunism“, „Marxism-leninismul despre învățămîntul politehnic și căile înfăptuirii lui“, „Marxism-leninismul despre morala comunistă și sarcinile educației morale a elevilor“, „V. I. Lenin despre educația comunistă a tineretului“ ș.a.

Organizațiile de partid din școlile sovietice îndrumă și munca învățătorilor și profesorilor pentru ridicarea nivelului lor de pregătire profesională. Așa precum reiese din articolele „Să lichidăm ruperea învățămîntului de viață“ de A. Kuznețov și „Folosind ajutorul celor care patronează școala“ de N. Burțev, ele se îngrijesc de însușirea temeinică de către cadrele didactice a problemelor producției industriale și agricole, condiție de bază pentru legarea învățămîntului de munca productivă.

O grijă deosebită arată organizațiile de partid din școlile sovietice sudării colectivului de învățători și profesori, făuririi în fiecare clasă, în fiecare școală a unor colective puternice, pe care le călesc nu numai prin exemplele pozitive relevate în diferitele ocazii, dar și printr-o critică aspră a faptelor negative. „Organizația de partid — arată secretarul organizației de partid a Școlii medii nr. 615 din Moscova, E. Rukavișnikova, în articolul „Forța colectivului“ — se preocupă de fiecare învățător și profesor în parte, își pleacă urechea cu multă atenție la cerințele tovarășilor, caută să le cunoască viața“.

În articolul „Școala și organizațiile obștești“ de I. Saharov, ca și în alte articole, este prezentat folosul ce-l aduc unor școli adunările părinților pe clase, schimbul de experiență dintre diriginți. In planul anual al Școlii medii nr. 3 din raionul Tutaev — se arată în articol — printre temele indicate a se discuta în adunările cu părinții figurează: „Organizația de pionieri și părinții“, „Educația prin muncă în familie a elevilor din clasele mari“ etc.

Deosebită atenție arată organizațiile de partid din școlile sovietice continuei îmbunătățiri a activității organizațiilor comsomoliste și de pionieri. Printre metodele folosite în acest scop merită a fi semnalată aceea din Școala medie nr. 17 din Celeabinsk, descrisă în articolul „În luptă pentru un înalt nivel al învățămîntului și educației“ de I. Ivanov și I. Pecernikova — și anume organizarea unor adunări comune ale organizațiilor de partid și de comsomol din școală. La o asemenea adunare s-a discutat despre educația comunistă a pionierilor, făcîndu-se un valoros schimb de experiență și s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea muncii în acest domeniu.

Experiențe interesante și deosebit de valoroase din domeniul muncii pe care o desfășoară organizațiile de partid din școli cuprind și articolele „În căutarea noului“, de E. Tumanova, „Educarea elevilor prin muncă“, de F. Akinina și G. Volomitov, „Drumul just“, de S. Antohin etc.

Trebuie arătat că, vorbind despre metodele muncii de partid pe tărîm școlar, materialele cuprinse în culegerea de față tratează o sumedenie de probleme ale muncii școlare propriu-zise, dînd la iveală o vastă experiență în acest domeniu. De aceea, cartea „Organizațiile de partid și școala“ este de un real folos nu numai organelor și organizațiilor de partid, membrilor de partid, dar și utemiștilor din școli, profesorilor și învățătorilor, tuturor lucrătorilor din domeniul învățămîntului public, precum și părinților.

S. Brătescu

(*) „Organizațiile de partid și școala“, traducere din limba rusă, Editura politică, 1960.

INFORMAȚIE

Cadrele didactice își pot procura literatură politică, pedagogică, științifică și beletristică adresîndu-se librăriei **„Cartea prin Poștă“**, București, str. Biserica Enei nr. 16, raionul Stalin.

Librăria dispune și de un bogat fond de cărți care se adresează pionierilor și școlarilor.

Se pot trimite la cerere, gratuit, materiale de informare asupra lucrărilor existente și în curs de apariție, privind orice specialitate.

Plata cărților comandate se face la primirea lor.

În sala de gimnastică

Munca profesorilor de educație fizică

De curînd a avut loc în Capitală o consfătuire a profesorilor de educație fizică din școlile regiunii București. Consfătuirea, organizată din inițiativa Secției de învățămînt și cultură a regiunii București în colaborare cu Consiliul regional al U.C.F.S., a analizat felul cum s-a desfășurat activitatea de cultură fizică în școli, a scos în evidență laturile pozitive ale acestei activități, și lipsurile care mai dăinuie, arătînd calea către lichidarea lor și subliniind metodele ce vor permite să se realizeze o îmbunătățire simțitoare a predării educației fizice.

Referatele prezentate în cadrul consfătuirii, ca și discuțiile purtate pe marginea lor, au arătat că în ultimul an activitatea de cultură fizică din școlile regiunii București a cunoscut o serie de succese. Acestea au fost determinate, în mare măsură, de îmbunătățirea bazei materiale a școlilor din regiune. Prin grija organelor locale de partid și de stat, școlile medii din Titu și T. Măgurele au fost înzestrate cu săli de gimnastică nou construite, la Școala medie din Roșiori de Vede a fost amenajată o sală de gimnastică prevăzută cu aparatură completă, iar în multe școli din orașe și sate s-au organizat baze sportive simple — piste pentru atletism, ponticuri de gimnastică, gropi pentru sărituri, sectoare de aruncări, terenuri de volei, baschet, handbal în 7 etc. Multe dintre acestea, ridicate prin munca entuziastă a utemiștilor și elevilor, au fost amenajate după norme tehnice avansate, ele putînd fi folosite și în competițiile cu caracter oficial. Astfel de baze sînt, îndeosebi, cele aparținînd școlilor medii din T. Măgurele, Roșiori de Vede și Fierbinți, Școlii de 7 ani, nr. 3 din Alexandria, școlilor de 7 ani din comunele Bolovani, raionul Titu, Olteanca și Rîioasa etc.

S-a îmbunătățit simțitor și calitatea predării educației fizice. Numeroși învățători care predau la clasele I—IV manifestă mai multă exigență față de propria lor pregătire pentru lecțiile de educație fizică, consultînd publicații și materiale de specialitate, purtînd discuții cu profesori de specialitate, participînd activ la activitatea cercurilor pedagogice. Așa procedează, de pildă, învățătoarele Luiza Predescu (comuna Traian), Constantina Neacșu (Snagov), Maria Dincă (T. Măgurele) și alții.

La un nivel mai ridicat se desfășoară și lecțiile predate la clasele V—XI. Profesorii de educație fizică au înțeles mai bine necesitatea asigurării unei pregătiri fizice generale a elevilor, a înarmării acestora cu deprinderi corecte de mișcare, a antrenării lor într-o activitate sportivă competițională. Profesori ca Sevastița Gîrneață (comuna Bolovani), Luca Manea (Olteanca), Marin Gruianu (Curcani) etc., paralel cu munca rodnică desfășurată la orele de clasă, au construit împreună cu elevii baze sportive simple, au confecționat materiale sportive (mingi de oină, bastoane ș.a.) aducîndu-și în același timp contribuția la dezvoltarea activității asociațiilor sportive sătești.

Rezultate frumoase au fost obținute și în direcția cuprinderii elevilor în diferitele concursuri și competiții organizate în cinstea zilelor de 1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie și campionatele republicane școlare.

Cu toate aceste realizări, în activitatea de cultură fizică din școlile regiunii București mai există o serie de deficiențe care determină ca aceasta să nu se dezvolte pe măsura condițiilor și a posibilităților existente. Astfel, se mai întîlnesc cazuri de profesori care nu țin seama de programa școlară, care nu se preocupă de îmbunătățirea propriei lor pregătiri. Unii profesori, ca Mihăița Neagu de la Școala medie nr. 2 din Călărași, vin la școală complet nepregătiți, fără plan de lecții, făcînd apel la improvizații. Alți profesori, ca Domnica Călinescu sau Radu Trincă (T. Măgurele) folosesc metode învechite de lucru. Nu este de mirare că în asemenea cazuri se înregistrează un nivel necorespunzător al lecțiilor.

O atitudine cu totul formală în predarea educației fizice a existat la Școala medie din Alexandria, unde, dintr-o condamnabilă comoditate, profesoara de educație fizică s-a rezumat doar la jocuri sportive, fără o pregătire prealabilă a elevilor. Mai mult, ea nici nu participă la toate lecțiile, încredințînd uneori clasa unor elevi cu aptitudini pentru sport. O „inovație“ a profesoarei respective a constituit și faptul că a desfășurat cele trei ore săptămînale de cultură fizică într-o singură zi. Ne întrebăm ce avantaje a socotit profesoara că le oferă elevilor asemenea sisteme de predare? Și ne întrebăm, de asemenea, cum a putut admite direcția școlii folosirea unor astfel de metode?

O influență negativă asupra elevilor au și acele cadre didactice care, din lipsa spiritului de decență și modestie, apar în școală într-o ținută vestimentară cosmopolită, cu coafuri extravagante, așa cum se întîmplă cu profesoara Cornelia Diaconescu de la Școala de 7 ani din comuna Snagov.

De existența lipsurilor în predarea educației fizice răspund și unele cercuri pedagogice care, nerespectînd îndrumările M.I.C., au cuprins în tematica lor probleme cu caracter mult prea general, cu precădere de ordin tehnic, neglijînd problemele muncii practice. In același timp, secția de învățămînt și cultură a regiunii n-a acordat întotdeauna atenția cuvenită predării educației fizice, îndeosebi în școlile profesionale și în școlile sportive de elevi, nu s-a preocupat suficient de îndrumarea profesorilor de educație fizică, n-a asigurat o colaborare permanentă a acestora cu organele U.C.F.S.

Arătînd care sînt sarcinile de viitor ale profesorilor de educație fizică din școli, consfătuirea s-a oprit asupra unor cerințe legate de desfășurarea lecțiilor. Astfel, s-a subliniat că lecția de educație fizică trebuie să aibă un caracter de pregătire fizică generală, în cadrul ei executîndu-se exerciții care să contribuie la dezvoltarea funcțiunilor organismului elevilor (circulație, respirație etc.), la dezvoltarea armonioasă a corpului, a calităților fizice de bază (viteză, forță, rezistență, îndeminare), precum și la formarea deprinderilor de mișcare și cu caracter aplicativ. Este bine ca profesorii să aleagă — în funcție de nivelul de pregătire al clasei, de condițiile materiale și de anotimp — acele exerciții care permit angrenarea tuturor elevilor într-o activitate susținută, pe toată durata lecției. Astfel, în trimestrul I accentul va fi pus pe elemente de atletism și jocuri sportive, în trimestrul II pe elemente de gimnastică de bază, gimnastică acrobatică, sărituri și jocuri sportive, iar în trimestrul III pe elemente de atletism și jocuri sportive. Lecția de educație fizică poate fi orientată pe elemente dintr-o singură ramură de sport, dacă aceasta contribuie la pregătirea fizică generală și dacă angrenează, în același timp, întregul efectiv al clasei. Participanții la consfătuire au arătat că este necesar, de asemenea, să se lucreze cît mai mult în aer liber și să se includă neapărat în cuprinsul lecțiilor jocurile dinamice sau elemente din jocurile sportive, ca și elemente de întrecere.

S-a indicat ca la începutul activității profesorii să fixeze, în funcție de probele de control indicate de programă, normele de control. În fixarea acestor norme trebuie să se țină seama și de nivelul anterior de pregătire al elevilor, de condițiile materiale de care dispune școala, ca și de gradul de pregătire la care trebuie să se ajungă pînă la sfîrșitul trimestrului și al anului școlar.

Pentru obținerea rezultatelor dorite — s-a subliniat în consfătuire — profesorul trebuie să fie foarte exigent cu propria-i pregătire. El este dator să se ocupe cu stăruință de organizarea clasei pentru desfășurarea lecțiilor de educație fizică, să acorde o atenție sporită formării grupelor de elevi, în funcție de pregătirea lor, să imprime lecției, prin exercițiile alese, un conținut cît mai bogat. Mai multă atenție trebuie să acorde profesorii și întocmirii calendarului sportiv al școlii, prevăzînd competiții, concursuri tradiționale ale școlii, pregătiri speciale pentru campionatele republicane școlare. De asemenea, pentru îmbunătățirea activității sportive de mase, profesorul are datoria să-i îndrume pe elevi către secțiile asociațiilor sportive școlare.

Participanții la consfătuire au cerut totodată secțiilor de învățămînt și cultură să urmărească îndeaproape desfășurarea activității de educație fizică și sport în școli, analizînd periodic felul cum decurge aceasta, luînd măsuri pentru îmbunătățirea ei.

Ajutîndu-i pe profesorii de educație fizică să înlăture lipsurile din munca lor, să ia măsuri pentru continua îmbunătățire a activității pe care o desfășoară, consfătuirea va contribui mult la ridicarea nivelului activității de cultură fizică și sport în școli.

Prof. Mihail Tîrnoveanu
inspector general în M.I.C.
și Tiberiu Stama

DE PESTE HOTARE

Universitatea prieteniei popoarelor

In vara aceasta am cunoscut un tînăr din Africa neagră. Un tînăr înalt, slăbuţ, cu ochelari, ce-mi vorbea plin de patos despre meleagurile lui natale ai căror locuitori gustau în anul acesta primele clipe ale libertăţii. Tînărul acesta se interesa de prezent, dar era preocupat mai ales de viitor. Dorea să devină un om folositor poporului său.

— Şi ce ai de gînd să faci? — l-am întrebat.

— Vreau să învăţ... Să devin inginer. Să înalţ uzine şi locuinţe, şcoli cît mai multe, teatre şi spitale...

După cîteva momente de tăcere, a continuat:

— Cît de mult aş vrea să învăţ la Moscova, la Universitatea prieteniei popoarelor...

Fraza aceasta au rostit-o zeci de mii de tineri care trăiesc pe continente îndepărtate — în Africa, în Asia sau în America Latină. Zeci de mii de tineri doresc să înveţe în această universitate creată de guvernul sovietic ca semn al prieteniei faţă de popoarele ce păşesc pe drumul libertăţii şi care au nevoie de cadre specializate. Vestea anunţată de tovarăşul N. S. Hruşciov, într-un discurs rostit în Indonezia, că se va crea la Moscova Universitatea prieteniei popoarelor, a avut un puternic ecou. Către

1 octombrie 1960. Aspect de la deschiderea Universităţii prieteniei popoarelor de la Moscova. Studenţii din Ceylon salută cuvîntarea unuia dintre tovarăşii lor.

Moscova au început să pornească vrafuri de scrisori. Scrise în cele mai diferite limbi, pornite din zeci de ţări, ele aveau însă un conţinut similar: solicitau înscrierea în această universitate.

Prima zi a lui octombrie a fost prima zi de studiu în noua universitate moscovită. La cele şase facultăţi — politehnică, medicină, agronomie, istorie şi filologie, ştiinţe economice şi drept internaţional, fizică şi matematică — învaţă laolaltă studenţi sovietici şi străini. Indiferent de specialitatea pe care şi-au ales-o, primul an va fi pregătitor. In acest an străinii vor învăţa limba rusă, iar colegii lor sovietici se vor iniţia în tainele englezei, francezei sau spaniolei. Veniţi din nenumărate ţări ale Asiei, Africii şi Americii Latine — tinerii străini vor petrece anii de facultate laolaltă cu băieţi şi fete sovietice.

Cine sînt studenţii noii universităţi? Să ne oprim asupra cîtorva dintre ei, pe care-i putem cunoaşte din interviurile pe care le-au acordat ziarelor sovietice.

Un grup de tineri sud-americani. Maria şi Amanda sînt mexicane, Paulo şi Jose brazilieni, Carlos şi Mario peruvieni iar Jorje este venit din Columbia. Maria relatează:

— Am hotărît să studiez ştiinţele economice. Vreau să ştiu cum se poate ridica nivelul de trai al poporului meu.

Iar Jorje, columbianul arată:

— Doresc să studiez exploatarea petrolului. Am hotărît să studiez în Uniunea Sovietică pentru că această ţară este prima în lume în ce priveşte tehnica extracţiei de petrol.

Tînărul african Gatende doreşte să devină inginer. In patria lui, Kenya, mai stăpînesc încă colonialiştii. Dar e convins că ceasul libertăţii poporului lui nu este departe. Iar atunci Kenya va avea nevoie de ingineri.

Nigerianului Godfrey Sunday Patta ziua de 1 octombrie 1960 îi va rămîne adînc întipărită în inimă. In ziua aceasta patria lui şi-a proclamat independenţa. In aceeaşi zi el a devenit student la Moscova.

— Sînt nespus de fericit — a declarat Godfrey Sunday Patta — că pot să învăţ la Moscova. Această posibilitate este pentru mine, ca şi pentru compatrioţii mei, un mare sprijin pe care-l primim din partea Uniunii Sovietice. Iar comportarea oamenilor sovietici faţă de noi este ireproşabilă.

In uriaşul edificiu universitar domneşte forfota plăcută a zilelor de învăţătură. Universitatea aceasta — devenită celebră chiar în anul naşterii ei — are o valoare de simbol. Ea simbolizează sprijinul frăţesc pe care popoarele sovietice îl acordă ţărilor ce îşi cuceresc independenţa scuturînd lanţurile colonialismului.

...Mă gîndesc la prietenul meu african. Poate că printre cei care au avut fericirea de a fi admişi în anul prim al Universităţii se află şi el. Iar peste cîţiva ani se va reîntoarce în patria sa inginer cu diploma de absolvent al celei mai minunate universităţi din lume — cea care se numeşte „Prietenia popoarelor".

N. Radu

ŞTIRI

In primele patru luni ale anului 1960, 30.000.000 de muncitori şi ţărani din R. P. Chineză, în vîrstă de pînă la 40 de ani, au învăţat să citească şi să scrie. In prezent, în şcoliile serale de toate gradele şi la cursurile de lichidare a analfabetismului învaţă peste 100 de milioane de oameni.

O dată cu lichidarea analfabetismului, în R. P. Chineză se dezvoltă considerabil învăţămîntul seral şi fără frecvenţă. Anul acesta la secţiile serale şi fără frecvenţă ale instituţiilor de învăţămînt au fost primite de două ori mai multe persoane decît în anul trecut.

★

In acest an şcolar cursurile elementare şi medii din R. P. Mongolă sînt urmate de 104.000 elevi, printre care 19.000 de şcolari noi, înscrişi în clasa I. Toţi copiii de vîrstă şcolară sînt cuprinşi în învăţămîntul elementar.

In timpul vacanţei, profesorii şi elevii şcolilor de zece ani au lucrat la renovarea şcolilor lor. Au fost pregătite instalaţiile pentru laboratoarele de chimie şi biologie, precum şi atelierele de tîmplărie, lăcătuşărie şi electrotehnică.

Noul an şcolar se desfăşoară sub lozinca „Munceşte, învaţă şi trăieşte în chip socialist!"

★

Anul acesta în R. P. Ungară vor fi construite mai multe săli de clasă decît în orice an pînă acum. Din bugetul de stat s-au alocat fonduri pentru construirea a 1.200 săli de clasă pentru şcolile de cultură generală, în timp ce în 1958 s-au construit 500 săli de clasă, iar în 1959 — 800.

Efectivul şcolilor de cultură generală este de 1.500.000 elevi, cu 30 la sută mai mare decît în anul şcolar 1937/1938.

In trecut, majoritatea şcolilor de la sate nu dispuneau decît de două săli de clasă. Acum în noile centre agricole din puszta ungară, formate de cooperativele agricole de producţie, se construiesc şcoli cu 4-5 clase.

In prezent se desfăşoară construcţii de şcoli în 236 de oraşe şi sate ale Ungariei şi în 30 de puncte din capitală. Numeroase şcoli noi se construiesc în centre industriale cum sînt Kazincbarcika, Ozd, Komlo, Szekesfehervar etc.

Concursul internaţional de desen „Patria mea"

Radiodifuziunea poloneză organizează, sub patronajul Comisiei poloneze pentru U.N.E.S.C.O., un concurs internaţional de desene şi picturi executate de copii.

Tema concursului este „Patria mea". Participanţii au dreptul nelimitat de a alege subiecte legate de viaţa popoarelor (scene din viaţa de familie, din şcoală, din cămine, peisaje din oraşe sau de la ţară, costume regionale, jocuri, sărbători, legende ale ţărilor respective, sărbători folclorice etc.).

Creaţiile pot fi executate în creioane colorate, pastel, tempera, acuarelă, ulei, creion etc. Formatul minim al desenelor ce urmează a fi prezentate trebuie să fie de 25×35 cm.

La concurs pot participa copii pînă la 15 ani împliniţi, din toate ţările lumii.

Desenele trebuie trimise — nelipite — în cartoane, pînă la 1 decembrie 1960, prin Direcţia educaţiei tineretului din M.I.C., pe adresa: Polskie Radio, Varşovia, R. P. Polonă, şi vor purta menţiunea: „Concursul de desene ale copiilor". Pe dosul desenelor trebuie să fie menţionate vizibil: numele, pronumele, vîrsta şi adresa exactă a copilului sau a şcolii care trimite desenele

Cele mai bune desene vor fi distinse cu medalii de aur, de argint şi de bronz, cu diplome şi numeroase premii: excursii gratuite de 10 zile în Polonia, un scuter, aparate de radio cu transistori, aparate portative, jucării, obiecte de artă populară poloneză, discuri, cărţi, albume şi premii speciale oferite de diferite instituţii şi de particulari.

Vor fi acordate premii speciale şi profesorilor de desen ai şcolilor, cercurilor artistice, unităţilor de educaţie preşcolară care se vor distinge la concurs.

Cele mai bune desene vor fi prezentate în cadrul unei expoziţii la Varşovia şi vor fi editate în albume.

Desenele vor fi examinate de un juriu format din reprezentanţi ai Radiodifuziunii poloneze, cadre didactice şi reprezentanţi ai vieţii artistice şi culturale.

Indemnăm pe cititorii noştri să sprijine concursul, antrenînd pe cei mai talentaţi copii şi alegînd cele mai reuşite creaţii spre a fi trimise la Varşovia.

Din lumea capitalului

În ţările Americii de Sud, ca de altfel în întreaga lume „liberă" capitalistă, ca urmare a politicii războiului rece, a cursei înarmărilor — învăţămîntul se află într-un declin continuu. Bugetele militariste ale acestor ţări înhămate la carul războinic al S.U.A. prevăd pentru învăţămînt sume din ce în ce mai mici. Iată doar cîteva aspecte, de altfel concludente, privind situaţia învăţămîntului din unele ţări din America Latină.

URUGUAY: In fiecare an, zeci de mii de copii nu au loc în şcoli

Acest fapt, la care trebuie adăugat şi acela că în fiecare an 3.000 de învăţători şi profesori nu găsesc de lucru, oglindeşte situaţia precară în care se află astăzi învăţămîntul uruguaian, situaţie de altfel oficial recunoscută.

O recentă statistică întocmită şi dată publicităţii de „Mişcarea Naţională de Apărare a Învăţămîntului Public" (în cadrul căreia activează reprezentanţi de frunte ai vieţii culturale din Uruguay, dezvăluie starea din ce în ce mai grea în care se află învăţămîntul din Uruguay. Cauza principală, aşa după cum reiese atît din statistica amintită, cît şi dintr-un articol publicat în revista teoretică „Estudios", este lipsa acută de şcoli publice.

Care este urmarea acestui fapt? Oameni „întreprinzători", profitînd de lipsa de grijă a statului pentru învăţămînt, au înfiinţat o serie de şcoli particulare care cunosc o „înflorire" continuă. Astfel, dacă în anul 1935 1/8 din şcolile existente în Uruguay erau şcoli particulare, astăzi ele reprezintă un sfert.

Lipsa de clădiri destinate şcolilor este şi ea un aspect al situaţiei grele a învăţămîntului din Uruguay. Aşa cum reiese din datele oficiale, nici şcolile existente nu dispun de localuri care să poată adăposti pe elevi în bune condiţiuni. In oraşe 34 la sută din şcoli sînt adăpostite în clădiri improprii pentru învăţămînt. Acest lucru lipseşte pe elevi de cele mai elementare condiţii de învăţătură. 17 la sută din şcolile din oraşele Uruguayului îşi desfăşoară activitatea în mici cămăruţe, care nu au nimic comun cu sălile de clasă.

Statistica recent publicată dezvăluie mai în adîncime situaţia existentă în ceea ce priveşte condiţiile cu totul necorespunzătoare în care sînt siliţi să înveţe copiii „norocoşi" care au găsit un loc într-o şcoală. Multe sute de elevi nu au loc în bănci şi învaţă înghesuiţi, adesea în bănci rudimentare, vechi, fără pupitre.

La acest fapt se adaugă o sumedenie de alte aspecte ce completează imaginea condiţiilor înapoiate ale şcolii uruguayene. 90 la sută din şcolile oraşelor nu au încălzire suficientă; în 65 la sută instalaţiile sanitare lipsesc aproape cu totul. In 76 la sută din aceste şcoli există un robinet de apă pentru 60 de copii, iar în alte 10 la sută nu există apă potabilă.

Dacă aceasta este situaţia în şcolile din oraşele Uruguaiului, cu mult mai proaste sînt condiţiile în care trebuie să înveţe elevii şcolilor rurale. Numai 4 la sută din şcolile de la sate au mai mult de 3 săli de clasă; 84 la sută din şcoli nu au încălzire, iar 7 la sută sînt luminate cu luminări.

Autorul articolului din revista „Estudios" cere, ca o necesitate imediată, construirea a cel puţin 500 de şcoli, care să poată asigura cuprinderea în învăţămîntul elementar a tuturor copiilor de vîrstă şcolară. Este, desigur, o cerinţă îndreptăţită. Dar cunoscînd bugetul militarist al Uruguaiului ne vine greu să credem că această cerinţă elementară va fi satisfăcută de stat.

BRAZILIA: Greve ale cadrelor didactice

Ziarul „Noticias de Hoy" semnala într-unul din numerele sale, organizarea unei greve a cadrelor didactice din şcolile medii ale capitalei Braziliei. Este ştiut că acesta este un oraş nou construit, modern. Şi totuşi, pentru învăţătorii şi profesorii din şcolile acestui oraş nu s-au găsit locuinţe, ei fiind nevoiţi să-şi aibă căminul în alte oraşe sau pur şi simplu să locuiască sub cerul liber. Situaţia lor este atît de grea încît au fost siliţi, pentru a obţine un acoperiş, să declare grevă generală.

H. Şaicu

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piaţa Scînteii Bucureşti

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 586 | vineri 11 noiembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Pregătire tehnică înaltă cadrelor necesare economiei

Avîntul muncii întregului popor pentru desăvîrșirea construcției socialiste, dezvoltarea impetuoasă și larga desfășurare de forțe a tehnicii înaintate din întreaga noastră economie națională impun ridicarea necontenită a pregătirii viitorilor muncitori și tehnicieni, în așa fel încît aceștia să fie capabili de a stăpîni și a folosi creator cele mai moderne procese tehnologice, mașinile de înaltă tehnicitate.

Planul șesenal și grandiosul program economic de perspectivă pentru următorii 15 ani elaborate de partid, care vor determina o uriașă creștere a tehnicii producției țării noastre în ansamblul ei, conturează în același timp și profilul profesional al viitorilor muncitori și tehnicieni.

O condiție pentru ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului de pregătire al viitorilor muncitori este asigurarea unui larg orizont științific și tehnic al acestora, înțelegerea de către ei, pe baza unor temeinice cunoștințe a legilor și principiilor științifice care stau la baza producției moderne.

De aceea ridicarea continuă a nivelului predării disciplinelor tehnice de specialitate și a disciplinelor de cultură tehnică generală în lumina cerințelor producției moderne, îmbinarea strînsă a formării orizontului științific și tehnic al ucenicilor și elevilor cu practica în ateliere dotate cu mașini perfecționate, în cadrul unor procese tehnologice înaintate, constituie temelia cea mai trainică a formării viitoarelor cadre de muncitori în școlile profesionale, școlile de meserii și școlile agricole. Lărgirea rețelei și profilului școlilor tehnice de muncitori calificați cu elevi recrutați din rîndul absolvenților de școală medie, trebuie privită de asemenea ca o acțiune de cea mai mare importanță în vederea unei înalte calificări a cadrelor dintr-o serie de ramuri de bază ale industriei noastre — industria energetică, metalurgia prelucrătoare, petrochimia, radiotelecomunicațiile. Orizontul științific și tehnic mai larg al tinerilor care studiază în școlile tehnice de muncitori, cunoașterea de către ei a noțiunilor de calcul integral și diferențial le dau posibilitatea să îmbine strîns munca în producție la mașini și agregate de înaltă tehnicitate cu munca intelectuală necesară înțelegerii și stăpînirii proceselor științifice de funcționare a noilor instalații electronice lucrînd prin coordonate și comenzi-program.

Cresc necontenit, totodată, rolul și importanța școlilor tehnice de maiștri, formă deosebit de eficace de pregătire a cadrelor de conducători ai secțiilor de producție. Maiștrii pe care îi pregătesc aceste școli trebuie să asigure în anii șesenalului și ai programului economic de perspectivă conducerea secțiilor din noile întreprinderi și combinate, fiind stăpîni pe tehnologia cea mai înaintată de producție, cunoscînd aprofundat funcționarea mașinilor automate și orientîndu-se pe deplin în problemele organizatorice și economice ale producției socialiste. Predarea lecțiilor teoretice și organizarea practicii de producție în aceste școli trebuie să fie la înălțimea cerințelor.

Planurile de învățămînt și programele școlare de specialitate asigură largi posibilități de îmbunătățire continuă a formării profesionale a viitorilor muncitori și tehnicieni prin reflectarea mai largă a elementelor tehnice noi introduse în toate domeniile de producție. În aplicarea programelor profesorii și maiștrii-instructori din învățămîntul profesional și tehnic trebuie să dea dovadă de spirit creator, de măiestrie pedagogică, folosind cu mai multă eficacitate orele atribuite pentru demonstrații practice în secțiile întreprinderilor, în laboratoare și în cabinetele școlare. Este necesar ca predarea proceselor tehnologice și a metodelor de muncă să asigure tinerilor o pregătire profesională generală și multilaterală, punînd un accent deosebit pe specificul de lucru al sectorului economic și al întreprinderilor în care ucenicii și elevii vor fi repartizați după absolvire. De mare eficacitate în acest scop este crearea unei strînse legături între cadrele didactice și cei mai buni specialiști din producție, cunoscători ai tehnicii și ai perspectivelor de dezvoltare ale fiecărei ramuri economice pentru care pregătim cadre, paralel cu continua documentare și perfecționare în tehnica de specialitate a fiecărui profesor și maistru-instructor, așa cum procedează, cu deosebit succes, colectivele didactice ale școlilor profesionale de pe lîngă fabrica de rulmenți din Bîrlad și de pe lîngă uzinele „Tudor Vladimirescu" din București, ale Grupului școlar „Steagul Roșu" din Orașul Stalin etc.

Sarcina cea mai importantă a formării schimbului de mîine al industriei și agriculturii noastre socialiste, a cadrelor din toate sectoarele economice și social-culturale o constituie, fără îndoială, înarmarea viitorilor muncitori și tehnicieni cu cunoștințe științifice și tehnice strîns legate de practica producției moderne. Maiștrii-instructori, profesorii de tehnologie, toți cei care predau în învățămîntul profesional și tehnic au datoria să ridice pe o treaptă mai înaltă, începînd chiar din primul an de școală, nivelul instruirii practice a ucenicilor și elevilor. Ținînd seama de cerințele producției moderne, luînd ca bază pregătirea practică și orientarea în problemele producției industriale de care dispun într-o măsură mereu mai mare absolvenții școlilor de cultură generală, cadrele didactice din învățămîntul profesional și tehnic trebuie să treacă în cadrul lucrărilor practice la executarea de piese și dispozitive care să reprezinte subansamble pentru mașini și agregate.

În ceea ce privește practica de producție în întreprinderi a viitorilor muncitori, experiența acumulată pînă în prezent de școlile fruntașe a dovedit eficacitatea instruirii prin rotație în principalele sectoare de muncă, pe lîngă muncitorii de înaltă calificare și organizarea sectoarelor și brigăzilor de muncă în cadrul cărora viitorii muncitori, conduși de maiștri stăpîni pe tehnica nouă, efectuează lucrări din planurile de producție ale întreprinderilor în aceleași condiții în care lucrează muncitorii calificați. Ucenicilor și elevilor-maiștri care se pregătesc pentru agricultura noastră socialistă, conducerile școlilor, împreună cu marile unități agricole, trebuie să le asigure condiții de practică în cadrul brigăzilor complet mecanizate, în secțiile și în sectoarele de muncă unde se aplică cele mai înaintate metode agrotehnice.

Întreaga organizare a practicii în producție și în atelierele-școală, bazată pe temeinice cunoștințe științifice și tehnice de specialitate trebuie să asigure economiei țării cadre capabile să realizeze produse de calitate superioară la nivelul celor mai perfecționate produse de pe piața mondială. Referindu-se la această problemă cu specială privire asupra pregătirii viitoarelor cadre de muncitori din construcții, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în expunerea asupra proiectului planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961, făcută la plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 31 octombrie a.c., subliniază că: „întreprinderile de construcții trebuie să organizeze școli de pregătire a muncitorilor și tehnicienilor în toate specialitățile de instalații și finisaj, care să dispună de ateliere proprii de însușire a cunoștințelor profesionale, organizînd în același timp practica elevilor pe șantiere.

Participînd efectiv, încă din primele luni de școală, la activitatea productivă, cunoscînd valoarea și încercînd satisfacțiile meseriei căreia i se dedică, tinerii pe care îi vom da producției vor fi nu numai muncitori mai bine pregătiți, ci și oameni cu o înaltă conștiință socialistă. Întărirea necontenită a formelor de educare a ucenicilor și elevilor, pe baza folosirii creatoare a exemplului fruntașilor din producție, al inovatorilor, formarea viitorilor muncitori în spiritul tradițiilor glorioase de luptă ale clasei muncitoare din țara noastră constituie o condiție esențială a creșterii viitoarelor cadre de constructori ai socialismului și comunismului. Pregătirea ideologică — parte integrantă a formării viitorilor constructori ai socialismului — trebuie îmbunătățită atît în domeniul predării științelor sociale cît și în cadrul tuturor activităților din școală și din afara școlii. Conducerea tuturor acestor acțiuni de către organizațiile de partid constituie chezășia cea mai de preț a succesului.

Înaltele sarcini ale pregătirii schimbului de mîine al clasei muncitoare în patria noastră cer din partea fiecărui profesor și maistru din învățămîntul profesional și tehnic un înalt devotament în muncă, eforturi sporite pe linia continuei perfecționări profesionale. Bogatele posibilități de care dispun în acest scop toți oamenii școlii trebuie folosite din plin, fiecare profesor și maistru-instructor considerînd ca o misiune a sa de cinste participarea, printr-o contribuție personală cît mai efectivă, la îmbunătățirea procesului de pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni.

Ucenicii și elevii școlilor profesionale și tehnice au în întreaga lor activitate practică exemplul însuflețitor al fruntașilor în producție, inovatorilor și raționalizatorilor, poartă în suflet dorința fierbinte de a deveni la rîndul lor asemenea muncitori înaintați. Îndrumarea acestor torente de energie tinerească, pregătirea întregului schimb de mîine al muncitorilor și tehnicienilor la nivelul fruntașilor în producție constituie sarcina de cinste a fiecărui profesor și maistru din învățămîntul profesional și tehnic.

În atelierul de lăcătușărie

Trei trepte

Pe o întindere de cîteva sute de metri pătrați, trei clădiri din comuna Panaci, raionul Vatra Dornei, regiunea Suceava, marchează trei trepte, trei etape semnificative din istoria satului.

Prima, o clădire reprezentînd școala de acum 15—20 de ani — măruntă, întunecoasă, friguroasă — ilustrează grăitor lipsa de grijă a regimului burghezo-moșieresc pentru copiii oamenilor muncii de la sate. Cei vîrstnici păstrează multe amintiri dureroase despre anii cînd au învățat în această școală.

Și iată acum a doua treaptă. La cîteva zeci de metri depărtare este localul de pînă acum al școlii. Curat, spațios, bine înzestrat, el a devenit totuși nesatisfăcător pentru cerințele mereu crescînde determinate de dezvoltarea rapidă a învățămîntului în ultimii ani.

A treia treaptă — localul nou al școlii, construit cu ajutorul organelor de partid și de stat și prin eforturile comune ale țăranilor muncitori. Noul local, dat în folosință la începutul acestei luni, are la parter și etaj 16 camere, este dotat cu toate cele necesare bunei pregătiri a elevilor.

Ei vor dobîndi aici cunoștințe temeinice, strîns legate de practică, vor învăța lucruri noi și interesante pe care le vor putea aplica apoi cu pricepere în viață, contribuind la înflorirea satului, la dezvoltarea lui continuă.

Împreună cu celelalte construcții ridicate aici în anii puterii populare — fabrica de produse lactate, cooperativa, dispensarul și casa de naștere — noul local al școlii dă comunei o înfățișare modernă, vorbește limpede despre viața nouă pe care o trăiesc astăzi satele țării noastre.

O pagină eroică din istoria de luptă a partidului

Scurt timp după crearea, în 1921, a Partidului Comunist din Romînia, clasele stăpînitoare, înspăimîntate de creşterea luptei revoluţionare a maselor muncitoare sub conducerea partidului, au încercat să decapiteze mişcarea muncitorească, scoţînd partidul comunist în afara legilor. Dar persecuţiile şi teroarea sălbatică dezlănţuite împotriva comuniştilor n-au putut abate partidul de la lupta sa revoluţionară. Îmbinînd cu pricepere munca legală cu munca ilegală, partidul a izbutit să organizeze şi să conducă masele în asemenea bătălii de clasă cum au fost eroicele lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din februarie 1933, care au înscris o pagină glorioasă în istoria poporului nostru, barînd pentru un timp drumul fascismului.

Pentru a înăbuşi lupta maselor muncitoare, a apăra şi menţine regimul de exploatare şi silnicie, burghezia şi moşierimea au împînzit ţara cu închisori. Între acestea Doftana — „Bastilia românească", cum o poreclise poporul — era neîntrecută prin regimul său distrugător. „Scînteia" ilegală (din august 1934) informa muncitorimea şi opinia publică progresistă despre regimul aplicat deţinuţilor politici revoluţionari: „tovarăşii noştri sînt ţinuţi tot timpul în celule de ciment. Nu au voie să vină în contact unul cu altul. Nu au voie să aibă creioane, cărţi, ziare, să scrie familiilor lor decît o dată pe lună, să primească vizite şi alimente de afară. Pentru cele mai mici proteste împotriva regimului inchizitorial de distrugere sînt băgaţi în celula „H", fără lumină, fără pat, fără pături, lăsaţi luni întregi pe cimentul gol şi hrăniţi cu apă caldă, murdară şi mămăligă din făină mucegăită. Zilnic sînt bătuţi pînă la desfigurare".

Împotriva regimului de distrugere fizică şi morală din închisorile regimului burghezo-moşieresc şi în special de la Doftana, deţinuţii revoluţionari au dus o luptă neîncetată.

Tăria de luptă a deţinuţilor comunişti se reflectă în organizarea, unitatea, într-ajutorarea şi solidaritatea revoluţionară, în convingerea fermă că ideile comuniste vor izbîndi. Nici o măsură a aparatului de opresiune burghez nu i-a putut împiedica pe comuniştii întemniţaţi să aibă pînă şi în cele mai grele timpuri celula lor de partid, precum şi colectivul lor — organizaţie revoluţionară ce cuprindea toţi antifasciştii. Celula de partid a stat întotdeauna în fruntea acţiunilor masei deţinuţilor politici revoluţionari.

În frontul general de luptă condus de partid în ilegalitate, organizaţiile de partid din închisori şi colectivele de deţinuţi antifascişti ocupau un loc important. Între închisori, Doftana avea o poziţie centrală şi conducătoare. Între zidurile ei s-au format şi s-au călit cadre conducătoare de nădejde ale partidului.

Niciodată deţinuţii revoluţionari nu se simţeau singuri sau părăsiţi. Mobilizînd în jurul celor întemniţaţi mase largi de muncitori, ţărani, intelectuali progresişti, P.C.R. a realizat o legătură strînsă, vie, între comuniştii închişi la Doftana şi masele de oameni ai muncii, care urmau cuvîntul partidului. La chemarea „Ajutorului Roşu" şi a altor organizaţii de masă îndrumate de P.C.R., mii de muncitori, ţărani şi intelectuali au fost antrenaţi în acţiuni ca întruniri şi memorii de protest, audienţe colective la Ministerul Justiţiei, publicarea de scrisori şi articole demascatoare în presă. Prin „Ajutorul Roşu" oamenii muncii trimiteau scrisori celor închişi, încurajîndu-i în luptă. „Tovarăşi, lupta voastră (este şi) lupta noastră, luptă a tuturor muncitorilor exploataţi" — scriau, de pildă, muncitorii de la uzinele „Lemaître" (azi „Timpuri Noi" din Bucureşti) revoluţionarilor închişi la Doftana. „Zidurile închisorii ne despart, însă moralicește noi sîntem toţi împreună şi, atît voi acolo cît şi noi, vom duce lupta pînă la izbînda definitivă, pînă cînd ne vom întîlni afară eliberaţi şi dezrobiţi, luptînd mai departe pentru construirea comunismului".

Lupta eroică a deţinuţilor politici comunişti şi antifascişti de la Doftana şi din alte închisori era sprijinită şi de oamenii muncii de peste hotare, în primul rînd de oamenii muncii din Uniunea Sovietică, prima ţară a socialismului victorios.

O dată cu concentrarea la Doftana a unui mare număr de comunişti aduşi din alte închisori şi mai ales cu aducerea tovarăşilor Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Chivu Stoica, condamnaţi la ani lungi de temniţă pentru rolul lor în conducerea eroicelor lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din ianuarie—februarie 1933, lupta pentru un regim mai omenesc a crescut în amploare şi organizare. Ea s-a împletit tot mai strîns cu lupta maselor largi din Romînia împotriva asupririi şi exploatării, pentru libertate şi o viaţă mai bună, împotriva fascismului şi a pregătirii războiului antisovietic.

Cărţile şi materialele ilegale ale partidului pătrundeau cu greu la închisoare, dar pătrundeau şi erau bine păzite de ochii zbirilor, astfel că la Doftana au putut fi studiate — pe baza unor referate elaborate de cei mai pregătiţi tovarăşi — mai multe lucrări de bază ale marxism-leninismului, documentele şi hotărîrile Partidului Comunist din Romînia. Deţinuţii politici studiau, de asemenea, discipline de cultură generală, citeau cărţi de literatură beletristică.

În anii îndelungaţi de închisoare şi lagăr tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a condus munca de educare şi călire a cadrelor partidului. Sub conducerea sa, în anii detenţiunii la Doftana, munca de educare marxist-leninistă a cadrelor de partid aflate acolo a căpătat o intensitate deosebită. Transformarea colectivului într-un monolit revoluţionar şi asigurarea legăturii strînse între lupta comuniştilor din închisoare şi acţiunile generale conduse de P.C.R. au constituit preocuparea centrală a celulei de partid de la Doftana. Aceasta s-a întărit mai mult din punct de vedere organizatoric şi politic în urma conferinţei sale din februarie—martie 1938, a mobilizat în jurul ei pe toţi deţinuţii politici antifascişti în lupta pentru un regim mai omenesc de detenţiune. După ani şi ani de lupte grele, după multe jertfe de sînge, prin dîrzenia şi abnegaţia luptătorilor revoluţionari, în 1938 deţinuţii politici comunişti şi antifascişti au obţinut un regim mai omenesc, cu mai puţine restricţii şi şicane, dreptul să lucreze în ateliere împreună.

Vrînd să-i expună pericolului morţii pe luptătorii revoluţionari deţinuţi acolo, autorităţile burghezo-moşiereşti i-au menţinut la Doftana, deşi temniţa, şubrezită, era expusă prăbuşirii. In noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940, în urma unui cutremur, zidurile grele de piatră ale Doftanei s-au prăbuşit. Sub zidurile Doftanei au pierit atunci 14 luptători comunişti şi antifascişti printre care Ilie Pintilie, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Romînia.

Oamenii muncii din ţara noastră cinstesc memoria eroilor căzuţi la Doftana, memoria tuturor luptătorilor care şi-au dat viaţa pentru libertatea şi fericirea poporului muncitor.

Idealurile scumpe care i-au însufleţit pe luptătorii revoluţionari au devenit, prin lupta poporului muncitor condus de partid, realitate materială în viaţa celor ce muncesc. A fost lichidată sîngeroasa domnie a claselor exploatatoare, menţinută cu ajutorul unor asemenea închisori ca Doftana, s-a instaurat puterea populară. Cuceririle revoluţionare ale oamenilor muncii sînt încununate în mod strălucit de măreaţa victorie, care a fost consfinţită de Congresul al III-lea al P.M.R.: în Republica Populară Română a fost creată baza economică a socialismului.

Masele largi urmează cu nemărginită încredere şi dragoste partidul clasei muncitoare, convinse, pe baza propriei lor experienţe de viaţă, că acesta este propriul lor partid, devotat fără margini poporului.

Sub steagul partidului, poporul nostru îşi consacră toate forţele luptei pentru victoria deplină a socialismului în patria sa, pentru triumful păcii în lume.

Viaţă nouă

O pădure de catarge sondele resfiră-n zare.
Pe sub poduri arcuite Prahova de-argint dispare.

In făget aşterne toamna frunze roşii de aramă
Şi, prelung şi viu, sirena depărtările le cheamă.

Au murit de mult şi toaca, şi bătaia, şi sudalma.
In ogoarele-nfrăţite chiote se-aud de-avalma.

Flutură stindarde roşii astăzi la Gospodărie.
Rodul muncii se împarte; sărbătoarea te îmbie.

Sacii-s grei, carele pline. Rîd cu toţi: e voie bună.
Au muncit pe vară-alături, la petrecere-mpreună.

Se încinge hora straşnic, apoi masă, ca la nuntă.
Despre viaţa lor cea nouă, şi bătrîni şi tineri cîntă.

Prof. Natalia Boncu
Şcoala medie nr. 1 Ploeşti

Grijă pentru conţinutul învăţămîntului

Prilej de analiză amplă a străduinţilor depuse în cursul unui an pentru continua îmbunătăţire a muncii şcolare, adunările de dare de seamă şi alegeri ale organizaţiilor de partid din şcoli se desfăşoară sub semnul luptei neobosite pe care o duc comuniştii, în fruntea cadrelor didactice, pentru îndeplinirea sarcinilor trasate şcolii şi lucrătorilor ei de către Congresul al III-lea al P.M.R. Dările de seamă, precum şi discuţiile purtate pe marginea lor pun accentul îndeosebi pe conţinutul procesului de învăţămînt, insistînd asupra felului cum se asigură puritatea lui ideologică, asupra realizării legăturii dintre şcoală şi viaţă, asupra educării copiilor în spirit comunist. Pe de altă parte, adunările analizează munca desfăşurată pentru ridicarea nivelului ideologic şi politic al învăţătorilor şi profesorilor — element esenţial în asigurarea conţinutului ştiinţific, marxist-leninist, al învăţămîntului.

Comuniştii de la şcoala medie „Ştefan cel Mare" din Suceava, bunăoară, au dezbătut în adunarea generală pentru darea de seamă şi alegeri modul cum s-a ocupat organizaţia lor de îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ, cum a îndrumat conducerea şcolii, cum a îndrumat munca organizaţiilor U.T.M., de pionieri şi sindicală în realizarea unui învăţămînt de calitate. Adunarea a relevat îmbunătăţirea simţitoare a conţinutului lecţiilor şi muncii de educaţie care a avut loc în urma analizelor făcute de organizaţia de bază. Analiza în adunarea de partid a muncii diriginţilor comunişti de la cursurile de zi şi serale de la această şcoală, făcută pe baza unor referate de felul celui intitulat „Cum am contribuit ca diriginte la îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură", a scos la iveală necesitatea ca diriginţii să ţină o legătură mai strînsă şi mai eficientă cu părinţii în special în vederea evitării supraîncărcării copiilor. Comuniştii au propus totodată ca pentru buna pregătire a elevilor muncitori de la secţia serală să se ceară sprijinul inginerilor şi tehnicienilor din întreprinderi, mai ales în ajutorarea acestora în afara şcolii la matematică şi fizică. De asemenea, ei au arătat necesitatea unor relaţii strînse cu organizaţiile de partid, U.T.M. şi sindicale din întreprinderi, cărora să li se ceară sprijinul în asigurarea frecvenţei la ore, în pregătirea fiecărui elev. La îndemnul comuniştilor, direcţia şcolii a studiat, cu ajutorul unui colectiv de cadre didactice, nivelul la care sînt predate lecţiile, cauzele care fac ca unii elevi să mai aibă note slabe, iar în consiliul pedagogic s-a analizat situaţia la învăţătură. În aceste dezbateri membrii de partid au fost primii care au combătut cu vehemenţă lipsurile şi au venit cu propuneri pentru îndreptarea lucrurilor.

Pentru a spori preocuparea tuturor cadrelor didactice faţă de conţinutul procesului de învăţămînt, organizaţia de partid de la şcoala medie „Ştefan cel Mare" a analizat — aşa cum s-a relevat la adunarea de alegeri — activitatea grupei sindicale. În urma acestei analize s-a luat măsura de a spori numărul interasistenţelor la matematică şi fizică — obiecte la care situaţia la învăţătură era mai slabă — au fost activizate comisiile metodice de la aceste discipline, s-au programat o serie de lecţii deschise ţinute de cele mai bune cadre din şcoală. Această analiză a orientat organizaţia sindicală să ţină consfătuiri de producţie pe teme privind munca diriginţilor, educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist şi legarea învăţămîntului de practică.

Alegeri de partid în şcoli

Trebuie arătat că, pentru a sprijini munca de instruire şi educaţie, organizaţia de partid se interesează îndeaproape şi de activitatea utemiştilor. Analiza periodică a acestei activităţi a intrat în practica organizaţiei de partid. Sub îndrumarea ei birourile U.T.M. pe clase obişnuiesc să ţină la sfîrşitul cursurilor şedinţe-fulger în care se ia atitudine faţă de elevii care au venit nepregătiţi sau care au dat dovadă de indisciplină. În acelaşi scop se folosesc gazetele de perete, staţia de radioamplificare. Pentru sprijinirea celor rămaşi în urmă s-au organizat grupe de într-ajutorare la învăţătură, iar pentru stimularea celor merituoşi sînt folosite intens panourile fruntaşilor. Toate acestea au un efect deosebit în rîndurile elevilor.

În felul acesta organizaţia de partid a dat un mare ajutor în ridicarea nivelului ştiinţific al instrucţiei şi educaţiei, în asigurarea purităţii ideologice a învăţămîntului, în obţinerea unor rezultate bune la învăţătură afirmîndu-şi cu tărie rolul de conducător politic.

Adunarea pentru dare de seamă şi alegeri ce a avut loc nu de mult la Şcoala medie „Nicolae Bălcescu" din Capitală a apreciat ca bună metoda folosită de organizaţia de partid de a supune discuţiei adunării deschise de partid — în scopul îmbunătăţirii conţinutului învăţămîntului — rezultatele muncii la secţia serală şi activitatea desfăşurată pentru buna pregătire a fiilor de muncitori. Majoritatea cadrelor didactice invitate la adunare au făcut o analiză temeinică a realizărilor obţinute şi a lipsurilor în acest domeniu, au dat o serie de sugestii, au făcut propuneri preţioase pentru înlăturarea deficienţelor. O atenţie deosebită a dat această organizaţie luptei împotriva mediocrităţii. Problema a fost dezbătută într-o adunare deschisă de partid, iar hotărîrea adunării de alegeri a subliniat ca sarcină principală pentru toţi comuniştii îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură şi combaterea mediocrităţii.

În mai toate adunările de dări de seamă şi alegeri ţinute în şcoli problema ridicării nivelului ideologic şi politic al celor chemaţi să pregătească tînăra generaţie a reţinut intens atenţia ca o condiţie de bază pentru o activitate pedagogică de calitate. În cursul dezbaterilor comuniştii au subliniat faptul că însuşirea concepţiei materialist-dialectice despre lume şi viaţă, cunoaşterea învăţăturii marxist-leniniste constituie o necesitate imperioasă pentru oricare cadru didactic. Ei au arătat că învăţătorii şi profesorii — conştienţi de faptul că fără cunoaşterea ştiinţei marxist-leniniste nu sînt posibile îmbunătăţirea conţinutului muncii lor, asigurarea unui înalt nivel ştiinţific al activităţii didactice şi pedagogice — manifestă un viu interes pentru cursurile de învăţămînt ideologic. Organizaţiile de partid au căutat să-i sprijine în munca lor de pregătire, recrutînd propagandişti buni, asigurînd bibliografia necesară, îndrumîndu-i în conspectarea şi studierea materialului indicat etc. Merită relevată metoda folosită de organizaţia de partid de la Şcoala medie nr. 16 din Capitală, care, cu ajutorul unui colectiv de membri şi candidaţi de partid, a urmărit un timp mai îndelungat diferitele aspecte ale muncii desfăşurate de învăţători şi profesori pentru ridicarea nivelului lor ideologic şi politic, felul cum folosesc cunoştinţele acumulate la învăţămîntul ideologic în activitatea la catedră. Constatările făcute au fost prezentate în faţa adunării de partid din şcoală, care a purtat discuţii rodnice pe marginea lor şi a hotărît măsuri în vederea mai bunei pregătiri ideologice şi politice a cadrelor didactice.

În general, adunările de alegeri din şcoli subliniază ajutorul mare pe care-l primesc învăţătorii şi profesorii prin cercurile de învăţămînt ideologic create pentru ei, faptul că nivelul muncii fiecărui cursant a crescut mereu datorită studierii sistematice a problemelor ideologice şi politice.

Prin întreg conţinutul lor, adunările generale pentru dări de seamă şi alegeri din şcoli mobilizează pe comunişti şi prin ei pe toţi învăţătorii şi profesorii să lupte cu şi mai multă hotărîre pentru îndeplinirea, la înălţimea cerinţelor, a sarcinilor izvorîte pentru şcoală din documentele de partid şi de stat.

P. Barbu

Şcoala şi producţia

Aplicaţii la studiul maşinilor

In oraşele mai mici, în care există doar unele întreprinderi de interes local, cum este, de pildă, oraşul nostru — Orşova — predarea studiului maşinilor şi mai ales aplicaţiile la acest studiu ridică serioase probleme în legătură cu găsirea unor forme adecvate de desfăşurare a practicii. Bunăoară, practica elevilor din clasa a XI-a a şcolii noastre nu a putut fi organizată, pentru întregul an şcolar, nici la atelierele navale, nici la întreprinderea minieră, nici la uzina electrică sau la fabrica textilă „Cazanele", întrucît nici una din unităţile acestea nu dispune de condiţiile necesare pentru efectuarea unor lucrări electromecanice complete, ci doar pentru lucrări de întreţinere şi reparaţii curente.

Studiind posibilităţile de practică, ne-am dat seama că cel mai avantajos pentru noi este să organizăm munca practică a elevilor în strînsă legătură cu activitatea uzinei electrice din localitate. Deşi nici în acest fel nu am reuşit să le asigurăm elevilor locuri fixe de lucru, totuşi putem desfăşura în aşa fel practica încît ei să-şi însuşească cunoştinţele şi deprinderile cerute de programă. Bunăoară, în legătură cu tema „Instalarea circuitelor electrice" elevii au învăţat să efectueze legăturile uzuale folosite de electricieni la instalarea circuitelor din instalaţiile interioare şi a circuitelor din reţelele electrice — legătura prin răsucirea capetelor alăturate îndoite în dreptunghi, prin răsucirea capetelor alăturate în prelungire, ochi pentru legătura cu şurub la conductori masivi, legătură cu manşon, legătură prin clamă şi şuruburi, prin clamă nituită, prin matisare, prin răsucirea separată a capetelor. Cu acest prilej elevii şi-au format numeroase deprinderi pe care trebuie să le stăpînească un electrician — tăierea sîrmei cu cleştele, încovoierea, răsucirea, înfăşurarea, desizolarea etc.

In scopul dezvoltării deprinderilor practice ale elevilor în legătură cu instalarea circuitelor electrice am deplasat pe rînd grupele la o clădire în care era în curs executarea instalaţiei electrice interioare. Sub îndrumarea electricianului care conducea lucrarea, elevii au avut prilejul să-şi lărgească cunoştinţele despre instalaţiile electrice interioare şi să-şi dezvolte deprinderile practice corespunzătoare.

Pe baza experienţei dobîndite astfel socotesc că, stăruind în mod deosebit asupra legăturilor de conductori, le putem forma elevilor multe deprinderi practice de lucru la instalaţii, aparate şi maşini electrice, mai ales în condiţiile în care nu dispunem de posibilitatea de a efectua practica în mari întreprinderi de specialitate. Într-adevăr, lucrînd la circuite elevii au devenit stăpîni pe mînuirea sculelor obişnuite ale electricienilor şi şi-au ascuţit spiritul de observaţie cerut la lucrările electrice. Mi-am dat seama cu satisfacţie că, pe măsură ce elevii instalau mai multe circuite, ei reduceau durata proceselor tehnologice şi îmbunătăţeau calitatea lucrărilor efectuate.

In predarea temei „Construirea şi repararea de bobine cu miez şi fără miez" am expus aproape 20 de cazuri în care se folosesc în practică bobinele, le-am făcut cunoscute elevilor materialele din care se construiesc acestea şi le am schiţat procesele tehnologice respective. Pentru aplicaţiile practice la această temă am asigurat din timp, pentru fiecare din echipele de elevi, cîte o lucrare cît mai interesantă. Bunăoară, o echipă a avut de lucrat la o bobină de inducţie pentru automobil, alta la un sistem cu două bobine de tensiune şi o bobină de curent pentru contor electric, altele la un sistem pentru contor electric cu două bobine de curent şi una de tensiune, la un transformator de radio, la o bobină de excitaţie de la indusul unui dinam de automobil şi la o bobină de radio amator fără miez, pe cilindru de carton. Lucrări de acest gen se pot găsi uşor la numeroase întreprinderi, la uzinele electrice care casează contoare electrice de tip vechi etc.

Fiecare elev, indiferent de echipa din care făcea parte, a primit sarcina de a alcătui o fişă cuprinzînd fazele principale ale procesului tehnologic de lucru. Aceasta cuprindea următoarele elemente :

1) materialul de lucru — forma, dimensiunile principale, părţile componente, întrebuinţarea;

2) fazele de lucru — examinarea îmbinărilor, demontarea, desfăşurarea bobinei cel puţin pînă la 100 spire, rebobinarea, aşezarea la loc a bobinei, reconstituirea lucrării în forma iniţială.

Pentru ca progresul în pregătirea practică a elevilor să fie unitar, toate echipele au efectuat prin rotaţie aceleaşi lucrări, astfel încît fiecare elev să le cunoască îndeaproape şi să-şi dezvolte cunoştinţele şi deprinderile corespunzătoare.

In acelaşi fel am procedat la tema „Transformatori", unde am achiziţionat pentru instructajul practic un transformator de sonerie cu bobinele I şi II montate separat pe miez, un transformator de sonerie cu bobina II construită peste bobina I, un electromotor mic pentru claxon de automobil şi un voltampermetru electromagnetic.

Toate aceste activităţi practice i-au pregătit pe elevi pentru o lucrare mai complexă : construirea integrală a unor bobine şi electromagneţi pentru electromotoare. Primul din cele două tipuri de electromotoare alese în acest scop are inductorul în forma literei omega şi constă din 6 părţi principale, compuse dintr-un total de 15 piese; cel de al doilea model, cu inductorul în formă de dreptunghi căruia îi lipseşte în parte una din laturile mari, constă din 5 părţi principale, compuse dintr-un total de 12 piese.

Construirea electromotoarelor constituie o adevărată sinteză a deprinderilor practice cîştigate de elevi în anii precedenţi şi a celor prevăzute în programa clasei a XI-a, aici intervenind, pe lîngă operaţiile de electrotehnică propriu-zisă, trasajul, tăierea, pilirea, găurirea, îndoirea, nituirea, asamblarea etc.

Le-am explicat elevilor construcţia electromotoarelor alese, schiţîndu-le pe acestea în ansamblu, ca şi în părţile lor componente, cu dimensiunile necesare. Am lămurit apoi rostul fiecărei piese, arătînd totodată materialele pregătite pentru cele două modele de electromotoare — fişii de tablă de fier pentru statoare, motoare şi lagăre, fişii de tablă de alamă subţire pentru părţile colectoare, plăci de cupru şi cuie pentru colectoare, sîrmă de bobinaj de 0,2 — 0,5 mm, diametru pentru bobine etc. După aceasta elevii au pornit la lucru. A fost o mare bucurie pentru toată clasa terminarea primului electromotor, care s-a dovedit bine executat, funcţionînd la tensiunea unei baterii de 4,5 V.

Se pune, firește întrebarea : oare aplicaţiile practice efectuate la obiecte cu volum redus, inclusiv electromotoarele, pot fi la înălţimea cerinţelor unei pregătiri temeinice pentru activitatea practică în marile unităţi industriale ?

Fără îndoială că activitatea practică în marile unităţi industriale — activitate care se poate desfăşura cu succes în oraşele mai mari ale ţării — oferă condiţii mai favorabile pentru formarea orizontului tehnic al elevilor. Totuşi, socotesc că şi în condiţiile în care lucrăm noi, dacă îi înarmăm pe elevi cu deprinderi bazate pe însuşirea unor cunoştinţe ştiinţifice şi tehnice înaintate, le putem asigura o dezvoltare multilaterală în sectorul industrial respectiv şi în sectoarele apropiate. Într-adevăr, construirea unei bobine sau a unui electromagnet, indiferent de mărime, cere anumite deprinderi comune care privesc operaţiile de bază. Diferit este doar gradul de tehnicitate al utilajelor şi nivelul procesului tehnologic.

Ţinînd seama de particularităţile locurilor de muncă de care dispunem în fiecare localitate, este necesar să urmărim ca elevii să desfăşoare o activitate cu randament maxim, pentru a obţine un nivel cît mai înalt al cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor lor, pentru ca ei să ajungă la o productivitate din ce în ce mai sporită a muncii, la o calitate tot mai bună a producţiei.

Pe aceste considerente m-am bazat în alegerea lucrărilor practice pentru studiul maşinilor la clasa a XI-a. In acest fel îi pot conduce pe elevi către executarea unor lucrări complexe, constînd dintr-un număr mare de piese diferite, care cer prelucrări variate şi o atenţie deosebită în privinţa calităţii lucrului şi care, în acelaşi timp, le stimulează gîndirea tehnică.

Ing. Nicolae Damşescu
profesor la Şcoala medie „Ştefan Plavăţ"-Orşova

Concentrare — *Foto : S. MENDREA*

Lucrînd alături de fruntaşii uzinei

Şcoala medie din Cugir se numără printre şcolile care au organizat practica în producţie pentru elevii claselor IX—XI. Cu sprijinul conducerii Uzinelor metalurgice din localitate, elevii au fost repartizaţi în secţiile cele mai modern utilate, în meseriile de strungar, frezor, rectificator şi lăcătuş.

Practica se desfăşoară sub directa îndrumare a comisiei de specialitate, formată din profesori ca şi din ingineri şi tehnicieni din uzină. Fiecare elev este îndrumat de un muncitor fruntaş, pentru a-şi însuşi tehnica conducerii maşinilor. Mulţi dintre elevii şcolii lucrează de pe acum pe maşini la strunjitul longitudinal, trensversal, interior conic, la găurirea şi alezarea pieselor. Lucrînd în producţie, elevii aplică cunoştinţele dobîndite la lecţii despre metale şi proprietăţile lor. De exemplu, în munca lor de pînă acum ei au aplicat aceste cunoştinţe la alegerea regimului optim de prelucrare pe maşini-unelte — viteza de aşchiere, avansul, adîncimea şpanului şi turaţia maşinii. Cînd duritatea materialului prelucrat a fost mai redusă — de pildă la piesele din aluminiu, alamă etc. — elevii au utilizat o viteză de aşchiere mare, iar atunci cînd au avut de prelucrat o piesă din metal mai dur — din fontă sau oţel — s-au deprins să lucreze cu o viteză mai mică.

Munca în producţie i-a înarmat pe elevi cu numeroase cunoştinţe şi deprinderi. De exemplu, au învăţat că, pentru a evita dilatarea corpurilor în cazul prelucrării la strung, la frezăr, la maşina de rectificat, trebuie să aleagă lichidul de răcire sau de ungere în funcţie de materialul din care este confecţionată piesa. De asemenea, au dobîndit priceperea de a întocmi schiţa unei piese sau unei operaţii de prelucrare. In caietele de practică fiecare elev îşi trece schiţa operaţiei pe care a efectuat-o şi a întregului proces tehnologic, cu sculele, dispozitivele şi instrumentele de măsurat utilizate.

Sub îndrumarea organizaţiei de partid şi cu sprijinul Uzinelor metalurgice din Cugir, colectivul şcolii noastre va urmări continuu îmbunătăţirea activităţii în producţie a elevilor.

Victor Cocean
directorul Şcolii medii din Cugir

Care să fie ziua de practică ?

În acest an a sporit mult numărul şcolilor medii de cultură generală cu instruire în producţie, ai căror elevi lucrează o zi pe săptămînă în întreprinderi.

Printre numeroasele probleme pe care le ridică organizarea instruirii practice în producţie se află şi cea a zilei în care să se efectueze. Întrucît în alegerea acestei zile nu a existat un criteriu unic, ea diferă de la o şcoală la alta. În unele şcoli ziua de instruire în producţie a fost fixată la începutul sau chiar la mijlocul săptămînii, în altele spre sfîrşitul săptămînii. Dat fiind însă că activitatea practică a elevilor se încadrează în ansamblul activităţii instructiv-educative şi că are însemnate consecinţe asupra lor, se pune în mod firesc întrebarea dacă trebuie să existe un anumit criteriu în alegerea zilei în care să se desfăşoare.

Răspunsul este clar : ziua de instruire în producţie nu trebuie aleasă la întîmplare, deoarece perioada în care se desfăşoară are o însemnată influenţă asupra capacităţii de muncă a şcolarilor.

În ziua de activitate în producţie accentul cade pe munca fizică, în cadrul căreia sarcinile ce le îndeplineşte organismul privesc mai mult primul sistem de semnalizare, în timp ce cel de al doilea sistem de semnalizare este mai puţin solicitat decît în zilele obişnuite de şcoală. Se realizează astfel în timpul acestei zile o formă de odihnă pentru cel de-al doilea sistem de semnalizare, o odihnă activă, care contribuie nu numai la prevenirea oboselii, ci chiar la o îmbunătăţire a capacităţii de muncă a şcolarilor.

Iată deci un element care nu poate fi neglijat atunci cînd se pune problema alegerii zilei de practică în producţie, întrucît nu oricare zi a săptămînii prezintă importanţă din acest punct de vedere. Este cunoscut faptul că în primele trei zile din săptămînă curba capacităţii de efort intelectual a elevilor este în continuă creştere, ajungînd la punctul maxim în ziua de miercuri, după care începe să scadă. Or, unele şcoli au programat ziua de practică în producţie marţea sau chiar miercurea, în loc să lase aceste zile, în care elevii pot da randamentul cel mai mare, pentru activitate în clasă, pentru studiul teoretic. Chiar ziua de luni, în care capacitatea de muncă intelectuală nu e maximă, elevii fiind în perioada de acomodare după ziua de repaus, nu este indicată pentru desfăşurarea practicii, deoarece aceasta ar lungi perioada de acomodare.

Cel mai indicat este deci ca practica în producţie să fie programată într-una din acele zile în care curba capacităţii de efort intelectual al elevilor începe să scadă. Zilele potrivite pentru aceasta sînt zilele de joi şi vineri. Realizîndu-se în acest fel o odihnă activă prin alternarea muncii intelectuale din clasă cu practica, linia capacităţii de efort se menţine la un nivel mai ridicat şi cunoaşte chiar o oarecare revenire, elevii devenind astfel capabili să dea un randament mai mare la învăţătură şi în ultima parte a săptămînii.

În ceea ce priveşte programarea zilei de sîmbătă pentru munca în producţie, aceasta este de asemenea neindicată pentru că nu mai are efecte asupra capacităţii de muncă a şcolarilor, ei intrînd imediat în ziua de repaus.

De aceea este necesar ca şcolile medii cu instruire în producţie să programeze ziua de practică, pe cît posibil, în a doua parte a săptămînii, în zilele de joi sau vineri, în funcţie de condiţiile existente, venind astfel în sprijinul creşterii randamentului la învăţătură al elevilor.

Activitatea practică a elevilor în producţie pune o serie de alte probleme care pot constitui obiect de cercetare pedagogică, cercetare pedagogică la care cadrele didactice pot aduce o contribuţie preţioasă prin observaţiile şi experienţa ce o acumulează zi de zi.

C. Mincă

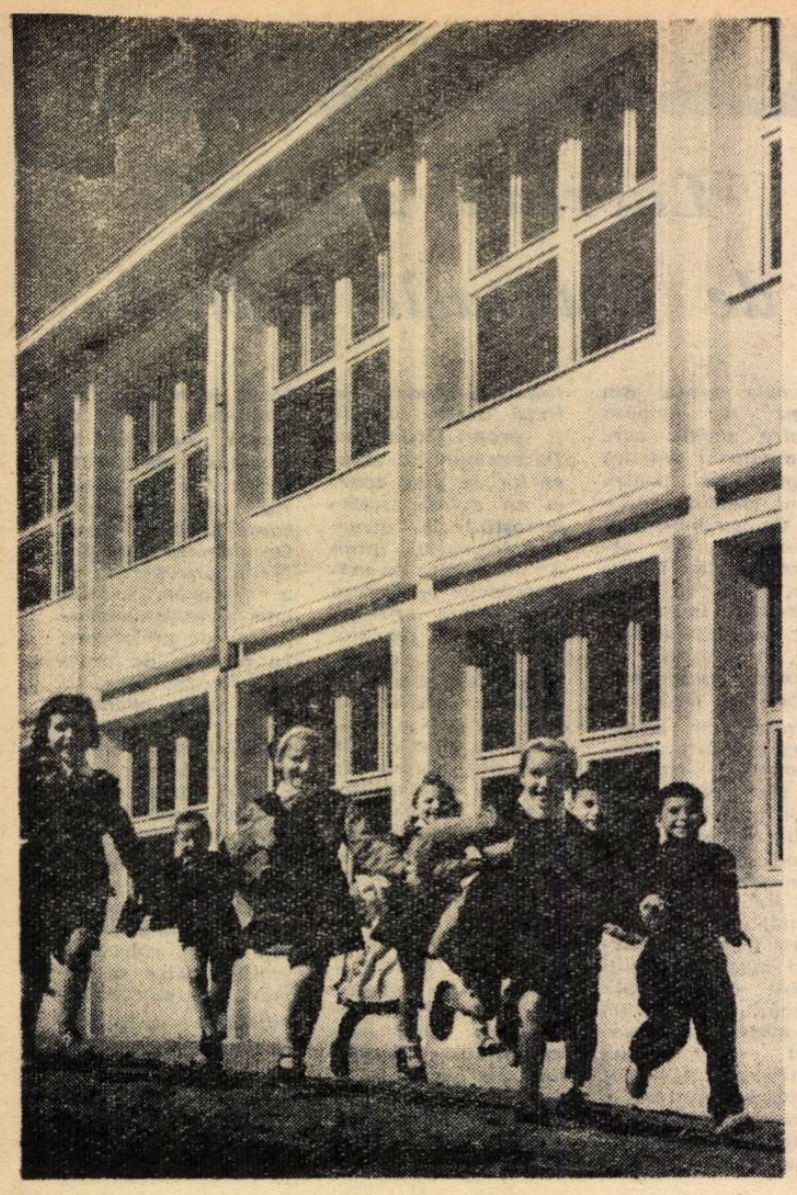

Recreație

In clasa I

Clipa fără seamăn cînd copilul de 7 ani, odorul mamei și al tatei sau chiar „spaima" vecinilor, se îndreaptă pentru prima oară în viață spre școală, sfios, îmbrăcat în haine de sărbătoare, pășind regulat cu prețul unei supreme stăpîniri de sine — această clipă este demnă de a fi imortalizată de mîna unui pictor.

M-am gîndit de multe ori dacă noi, învățătorii, cunoaștem îndeajuns profunzimea psihologică a acestei clipe. Și, dacă o cunoaștem, facem oare totul pentru a permanentiza și chiar a intensifica entuziasmul generat de primele impresii?

Prima carte, primul caiet, locul ce i s-a fixat în bancă și încă multe alte lucruri „mărunte" produc o impresie hotărîtoare asupra copilului: îi trezesc interesul pentru școală, îl fac să îndrăgească învățătura, viața în colectiv. Dar acum, după ce au trecut primele săptămîni de școală, se poate ivi pericolul ca lipsa de evenimente a zilelor obișnuite de lucru să producă o lîncezeală sau să-i dezamăgească chiar pe copii. Și astfel, în loc să le deschidem porțile împărăției atît de interesante și emoționante ale învățăturii, îi lăsăm să se împrăștie fiecare în lumea propriilor lui preocupări.

Nu există o rețetă exactă pentru a păstra și intensifica interesul pe care îl arată copiii pentru învățătură în primele zile de școală. Dispunem însă de experiența didactică împletită cu cunoștințele psihologice, care duc la rezultate pozitive dacă se află în mîini bune.

Iată cîteva condiții care asigură asemenea rezultate.

Să-l înțelegem pe copil

Se poate formula și mai precis: să ținem seama de particularitățile de vîrstă și individuale în educație și instruire.

Învățătorul trebuie să știe că, în clasa I, jocul continuă să stea în centrul interesului elevilor, dar că în același timp îi interesează enorm realitățile lumii înconjurătoare, cuceririle tehnicii: mașina, avionul, tractorul, nava cosmică etc. Ei sînt extrem de mobili și au o adevărată pasiune pentru activitate. Le place viața disciplinată, bine organizată, care le asigură dezvoltarea și desfășurarea liberă a personalității. Vor să fie luați în serios, dar nu se simt bine nici într-o atmosferă sumbră, prevestitoare de furtuni. Seriozitatea seninătății — aceasta le este poate atmosfera cea mai prielnică.

A-i înțelege pe copii înseamnă a ști că I. J. e mai sensibil decît A. L., că R. E. e iute din fire, arțăgos, iar N. T. e încet, placid. Unul e certăreț, altul liniștit, unii se împrietenesc repede, cîțiva sînt gălăgioși, alții sînt mai retrași, singuratici. Nu putem enumera aici tot ce ține de cunoașterea copiilor, psihologia infantilă dă un răspuns precis și amănunțit la această întrebare. În orice caz, învățătorul trebuie să știe multe și trebuie să acționeze just în momentul potrivit, fără să jignească demnitatea copilului, dimpotrivă: să acționeze totdeauna în așa fel încît să sporească încrederea copilului în sine. În acest scop e necesar în primul rînd

Să vedem ceea ce este bun

Formulat științific: să ne bazăm în munca noastră educativă pe părțile pozitive. Printre multele principii educative foarte importante, acest principiu trebuie, cred, subliniat cu roșu, pentru ca nici un învățător să nu-l uite o clipă. Vechiul meu profesor de pedagogie accentua că omul se duce totdeauna cu plăcere acolo unde are succese, unde este iubit și apreciat. „Să faceți din școală un loc unde copiii vin cu plăcere!" — ne cerea el.

Cum putem realiza aceasta? Înainte de toate, străduindu-ne să găsim trăsături pozitive în fiecare copil. Și trebuie să îndreptăm nu numai atenția colectivului, ci și atenția copilului însuși asupra propriilor lui calități, mai ales a acelor copii pe care părinții și opinia publică școlară îi consideră „incorigibili". Nenumărate exemple practice ne dovedesc că, dacă îi ajutăm pe acești copii să aibă succese în fața clasei și în fața lor înșiși, îi putem cîștiga pentru colectiv. Fără întărirea și dezvoltarea trăsăturilor pozitive ale elevilor nu poate fi vorba de o adevărată muncă educativă.

În vremea cînd eram o tînără învățătoare suplinitoare nu puteam înțelege deloc cum se face că elevii care la orele mele erau zburdalnici, dezordonați, de față cu propriul lor învățător se comportau disciplinat, iar la lecțiile lui ochii le străluceau de atenție. De ce? Observînd lucrurile îndeaproape am dezlegat în curînd secretul: învățătorul știa să se bizuie pe ceea ce era bun în fiecare copil. De pildă, știa că certărețul și gălăgiosul Ionel e un bun organizator, că Ilonca, cea care-și schimba mereu lucrurile cu vecinul de bancă, îngrijește cu drag florile, că îmrăștiatul Bandi iubește mult poeziile și știe multe versuri pe de rost. El a scos la iveală aceste părți pozitive pe care eu nu le-am văzut, astfel că elevii au putut să-și formeze și alte trăsături pozitive. Le punea mereu în față sarcini care cereau un efort serios, dar pe care ei le îndeplineau cu succes. Trebuie, deci, să-i ajutăm pe elevi să obțină succese mai ales în etapa de început.

Dar, ca să îndrăgească într-adevăr școala, este necesar

Să predăm interesant

Adesea am asistat în clasa I la niște lecții unde, în afară de conversația încărcată de plictiseală și somnolență, nu s-a întîmplat nimic. Oare cum puteau să-și fixeze copiii cunoștințele lor? De ce puteau să lege materia predată? De nimic. A învăța astfel e un chin.

În cartea ei „Munca educativă în clasa I-a", învățătoarea sovietică A. E. Adrianova spune: „...Mă străduiesc să dau zilnic copiilor ceva nou, care să-i atragă spre școală și să le dezvolte dorința de a învăța". Ceva nou, ceva interesant! Să nu credem că e vorba de mare lucru. Cîte un desen nou schițat pe tablă, cîte o zicătoare, un cîntec, un exercițiu de gimnastică, povestirea colorată a unei întîmplări, o poezie, folosirea într-un fel nou a materialului existent etc.

Lecția devine interesantă dacă învățătorul ține mereu seama de marea mobilitate și de dorința de activitate a elevilor. Celor mici n-ar trebui să li se predea decît lecții vii, pline de activitate.

Am ales numai cîteva dintre multiplele sarcini ale învățătorului, pe acelea care contribuie în bună măsură la intensificarea rîvnei și a interesului pentru școală al elevilor din clasa I. Rezolvînd bine, de la început, aceste sarcini, învățătorul își creează premizele unei munci pline de roade.

Emilia Peterfy
Cluj

Pentru o bună pregătire a elevilor

În acest an școlar predau la clasa a III-a. În general, se poate spune că am o clasă bună. Simt o mare mulțumire atunci cînd constat că elevii mei își însușesc în întregime materia predată și dau răspunsuri corecte cu prilejul verificării cunoștințelor.

Totuși, clasa nu este absolut omogenă. Am, pe lîngă mulți elevi buni, și cîțiva cu rezultate mediocre la învățătură. Considerînd că elevii cu rezultate mediocre trag înapoi nivelul general al clasei, acord o deosebită atenție ridicării lor la nivelul elevilor buni, luptei împotriva mediocrității. De un mare ajutor în această privință îmi sînt documentele Congresului al III-lea al Uniunii Tineretului Muncitor, ca și ale ultimelor plenare ale C.C. al U.T.M., unde s-a pus în mod deosebit problema luptei împotriva mediocrității.

Pentru a ști precis în ce anume direcții să-mi concentrez eforturile, încă de la începutul anului școlar am efectuat un control temeinic asupra nivelului de cunoștințe al elevilor mei și asupra felului cum învață aceștia. Am căutat totodată să cunosc bine pe fiecare elev în parte, starea sănătății și condițiile familiare. Pe măsură ce am ajuns să-i cunosc mai bine pe elevi am început să mă ocup în mod deosebit de cei care veneau cu lecțiile învățate superficial sau care nu le pregăteau de loc, căutînd să descopăr cauzele care duc la această situație.

Pe baza observațiilor și constatărilor făcute mi-am dat seama că principalele cauze care generează mediocritatea se găsesc în însăși munca învățătorului. Am observat, de pildă, că atunci cînd predam o lecție nu îndeajuns de pregătită, sau cînd mă rezumam la o expunere prea teoretică a cunoștințelor, fără să vin cu exemple concrete și să folosesc în măsură suficientă materialul didactic, unii elevi, în special cei care acordau mai puțină atenție studiului acasă, dădeau răspunsuri superficiale, incomplete, menținîndu-se astfel pe o linie de mijloc sau la limită în pregătirea lor. Desigur, la aceasta pot să contribuie și alte cauze ca: lipsa de răbdare și tact pedagogic, insuficienta pregătire metodică etc.

Cunoscînd principalele lipsuri în pregătire ale fiecărui elev, ca și cauzele care le generează, mi-a fost ușor să găsesc mijloacele cele mai potrivite pentru prevenirea și combaterea mediocrității și a rămînerii în urmă la învățătură a unora dintre elevii mei.

În primul rînd mă străduiesc să explic cît mai limpede lecțiile, pentru ca toți elevii să înțeleagă bine cele predate și să-și însușească chiar din clasă cunoștințele principale. Pentru aceasta, întotdeauna îmi pregătesc cu grijă lecțiile pentru a doua zi, știu din ajun ce anume și cum voi explica elevilor, ce metode voi folosi și îmi pregătesc materialul didactic necesar. Pentru lecțiile care mi se par mai dificile îmi întocmesc chiar planuri amănunțite. De exemplu, avînd de predat lecția de geografie „planul cartierului", care mi s-a părut mai dificilă, am vizitat întîi eu întregul cartier, apoi am făcut o excursie cu elevii, oprindu-ne pe fiecare stradă și precizînd orientarea ei față de punctele cardinale. În clasă am prezentat apoi o planșă cu schița cartierului, am discutat cele văzute cu prilejul vizitei și le-am arătat elevilor cum sînt însemnate pe schiță, ceea ce a făcut ca toți să înțeleagă lecția cu mai multă ușurință.

La fel am procedat și cu prilejul lecțiilor de științele naturii despre cereale. Am adunat dinainte toate plantele despre care era vorba în lecțiile respective și le-am prezentat elevilor o dată cu planșele corespunzătoare.

În clasă îi antrenez în muncă, pe cît posibil, pe toți elevii, formulînd cerințe categorice față de ei, și în special față de cei mediocri sau slabi, în scopul ridicării lor la nivelul celor buni. Știind că timiditatea unor copii îi duce adeseori pe linia mediocrității, nu scap din vedere să mă apropii mai mult de aceștia, să-i antrenez în muncă în primul rînd pe ei. În clasă, de asemenea, insist asupra fixării și recapitulării cunoștințelor predate.

O mare importanță în dezvoltarea interesului elevilor pentru învățătură și pentru educarea lor în spiritul disciplinei conștiente are controlul sistematic al îndeplinirii de către toți elevii a îndatoririlor zilnice. Pentru aceasta organizez cu regularitate ascultarea elevilor și controlez efectuarea temelor date pentru acasă, bineînțeles după ce am ales cu grijă aceste teme, le-am dozat în funcție de posibilitățile copiilor și le-am însoțit de explicațiile necesare. Așa, de pildă, în ultimele minute ale lecțiilor de aritmetică rezolv cu elevii cîte un exercițiu sau o problemă asemănătoare cu cele date pentru acasă.

Săptămînal iau acasă caietele elevilor și le verific cu atenție, notînd toate greșelile cu privire la conținut, ortografie și formă. Greșelile sînt apoi discutate în clasă. În felul acesta o bună parte din elevi au reușit să-și îndrepte scrisul și să nu mai facă greșeli.

Cînd anumiți elevi rămîn în urmă sau întîmpină greutăți, organizez pentru ei lecții suplimentare sau ore de meditație, astfel ca să fie în permanență în pas cu nivelul general al clasei. Am observat, de exemplu, că unii elevi nu cunoșteau îndeajuns regulile ortografice, avînd oarecare goluri în cunoștințele dobîndite anterior. Cu aceștia am organizat cîteva ore de meditație, în care am recapitulat materia insuficient cunoscută și am făcut exerciții de scriere după dictare, discutînd apoi cu fiecare greșelile săvîrșite. Ca urmare, numărul greșelilor de ortografie s-a redus simțitor.

Preocupările pentru combaterea mediocrității nu se opresc însă numai la munca mea proprie și numai la pregătirea lecțiilor, ci caut să cunosc și să înlătur, pe cît posibil, și celelalte cauze care o generează și care nu țin direct de munca învățătorului, cum ar fi: frecvența slabă a unor elevi, cazuri de boală, nesupravegherea în familie etc. Dintre acestea acord cea mai mare atenție problemei frecvenței, urmărind ca elevii să nu piardă niciuna din lecțiile predate. Atunci cînd se întîmplă să lipsească un elev nu trec cu vederea peste acest lucru, cercetez imediat cauzele și, dacă este nevoie, după terminarea lecțiilor merg la domiciliul acestuia, sau chem la școală pe unul din părinți și discut motivul pentru care a absentat copilul.

Pregătirea permanentă și temeinică a lecțiilor este o chestiune de disciplină, o datorie a fiecărui elev. De aceea, pretinzînd elevilor să respecte îndatoririle pe care le impune școala, încurajez în același timp pe cei care se străduiesc să fie sîrguincioși, conștiincioși și perseverenți. Am în clasă doi elevi care la început îmi dădeau foarte mult de lucru: în ore erau neatenți, iar la lecțiile de caligrafie și desen se plictiseau repede, lăsînd lucrările neterminate. Am început atunci să mă ocup mai îndeaproape de aceștia, am stat de vorbă cu ei, le-am arătat o serie de lucrări bune din clasă și am căutat să-i ajut mai mult. În momentul în care au început să facă progrese, îi dădeam exemplu în fața clasei, ceea ce i-a stimulat, i-a făcut să devină mai disciplinați, mai ordonați.

Un rol important în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor îl are și familia. De aceea țin o strînsă legătură cu părinții copiilor cu rezultate mediocre. În ședințele și în convorbirile cu ei insist în mod deosebit asupra organizării regimului zilnic al elevilor, asupra controlului pregătirii lecțiilor și a întăririi simțului de răspundere al copiilor prin respectarea regimului stabilit și prin îndeplinirea la timp a anumitor însărcinări în gospodărie.

Lupta împotriva mediocrității, pentru un nivel ridicat de pregătire al elevilor, pune numeroase alte probleme pe care învățătorul trebuie să le rezolve și oferă mijloace și procedee variate. N-am vorbit aici de sprijinul important pe care-l poate acorda în această privință organizația de pionieri, deoarece elevii mei se pregătesc abia acum să devină pionieri. Ei știu însă că, pentru a merita această cinste, trebuie să fie fruntași la învățătură și aceasta îi stimulează să obțină rezultate mai bune.

Cel mai mult însă îi putem ajuta noi, învățătorii lor, cărora ne revine marea răspundere de a da patriei tineri temeinic pregătiți, cu larg orizont cultural-științific și dragoste de muncă.

Ludmila Nicu
învățătoare
la Școala de 7 ani nr. 5
București

Informație

Pentru sprijinirea cadrelor didactice care se pregătesc în vederea susținerii examenului de gradul II, la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București se organizează zilnic, în lunile noiembrie-decembrie a.c., între orele 9—14, consultații în legătură cu diferite teme din programa de materialism dialectic și istoric. Temele consultațiilor și datele cînd vor avea loc sînt următoarele:

10—12 noiembrie — Materialitatea lumii; formele fundamentale de existență a materiei;

17—19 noiembrie — Conexiunea universală. Legea ca legătură necesară și esențială între fenomene;

24—26 noiembrie și 1—3 decembrie — Legile fundamentale ale dialecticii;

8—10 decembrie — Materie și conștiință;

15—17 decembrie — Teoria marxist-leninistă a cunoașterii;

21—24 decembrie — Categoriile dialecticii materialiste;

29—31 decembrie — Producția materială, temelia vieții societății.

In afara temelor de mai sus, cadrele didactice pot să solicite consultații cu privire la orice alte probleme legate de programele pentru gradul definitiv și gradul II.

PUNCTE de VEDERE

Ședințe comune cu părinți și elevi?

Lărgirea și consolidarea relațiilor dintre școală și familie pentru făurirea unei orientări unice în educarea copiilor preocupă în mod deosebit cadrele didactice. Mulți învățători și profesori au ajuns să-și perfecționeze metodele de muncă cu părinții, să desfășoare o activitate creatoare în acest domeniu. Experiența lor este adeseori interesantă și valoroasă.

În dorința de a folosi o gamă cît mai variată de forme de colaborare cu familia, unele cadre didactice recurg însă uneori la metode care, în loc să servească scopul propus, duc la rezultate negative. Așa sînt și ședințele comune cu părinții și copiii în care se analizează situația la învățătură și comportarea elevilor.

Cum se desfășoară de obicei o asemenea ședință? Învățătorul, dirigintele sau profesorii clasei vorbesc despre succesele și insuccesele elevilor, despre cauzele lor. Părinții își exprimă și ei părerea în aceste probleme, pe baza celor observate în familie. După epuizarea discuțiilor celor mari — profesori și părinți — copiii sînt solicitați să răspundă la unele întrebări. Cuvîntul lor se încheie cu angajamente.

Cei care practică acest procedeu afirmă că este bun, că are un mare efect educativ. Argumentul lor principal: fiind trași la răspundere față de părinți pentru rămînerea în urmă la învățătură, pentru comportarea necorespunzătoare, copiii devin mai silitori, mai atenți față de purtarea lor.

Dacă analizăm însă mai adînc lucrurile, ne putem da lesne seama că metoda este greșită. Prezența copiilor la o atare analiză creează multe incoveniente pentru profesori, părinți și copii.

Din fatul că profesorii îi pun pe unii copii într-o lumină defavorabilă în fața tuturor părinților și a clasei întregi pot decurge consecințe negative: părinții se simt jenați de acest lucru, cu atît mai mult cu cît se produce față de alți copii, dintre care unii — cei lăudați de cadrele didactice — pot deveni îngîmfați. De aceea, nu este de mirare că unii părinți nu mai frecventează ședințele de acest fel, preferă să stea departe de școală, să renunțe la colaborarea cu cadrele didactice.

Există și pericolul ca unii părinți să tragă concluzii eronate din observațiile cadrelor didactice, să creadă că fiii lor sînt persecutați, să învinuiască fără temei școala. Ei sînt tentați să se transforme în avocați ai copiilor, ajungînd astfel la discuții contradictorii. Și toate acestea în prezența celor mici. Trebuie avut în vedere și faptul că se găsesc cîteodată printre părinți unii care nu cunosc limita pînă la care pot interveni în viața școlii. Pe asemenea părinți, ședințele comune în care sînt solicitați să-și spună părerea îi stimulează să se amestece mai mult decît se cuvine în treburile școlii. Ei încep să dea directive, soluții, și nu dintre cele mai potrivite, ceea ce face ca autoritatea școlii să scadă în ochii elevilor și chiar ai părinților. Pe de altă parte, faptul că profesorii fac observații părinților în prezența copiilor sînt evidente: copiii sînt derutați, nu mai știu de cine să asculte — de profesori sau de părinți — își pierd încrederea în cei care-i cresc și-i educă.

Și ce se poate întîmpla în situația cînd profesorii dau indicații pedagogice părinților în prezența copiilor este, de asemenea, ușor de prevăzut. Copilul, neavînd maturitatea necesară pentru a înțelege recomandările făcute părintelui, poate să-l contrazică acasă, susținînd că altfel l-a învățat profesorul să procedeze și, ca atare, să nu ia în seamă cele hotărîte de părinți.

Situația la învățătură și comportarea copiilor sînt influențate în mare măsură de felul cum sînt supravegheați și îndrumați în familie. Aceste aspecte trebuie discutate cu părinții individual, pentru a se lua măsurile cuvenite. Este firesc ca în astfel de discuții cadrele didactice să atragă atenția părinților — fără să-i jignească — că trebuie să se ocupe mai atent de copii, să vină mai des la școală etc. Sînt discuții necesare, dar nepotrivite pentru a fi purtate față de copii, deoarece, după cum se vede, îi pun într-o situație delicată atît pe profesori și pe părinți cît și pe copii.

Iată pentru ce socotesc că ședințele comune cu părinții și elevii nu pot constitui o cale bună pentru îndreptarea copiilor. Ședințele comune cu părinții și copiii pot să-și atingă scopul numai în cazul cînd în cadrul lor li se comunică părinților rezultatele, succesele dobîndite de școală și de elevi la învățătură și în activitatea obștească. Adunările comune cele mai indicate sînt cele festive, la care se prezintă programe artistice, mici expoziții de lucrări ale elevilor etc. Elevii și părinții participă cu deosebită plăcere la astfel de adunări, care au un puternic efect stimulativ.

Prof. Elvira Tănăsescu

Profesoara Maria Inaltu din comuna Dragomirești, regiunea București, își vizitează adesea elevii la domiciliu

Lectoratele și-au reînceput activitatea

Lectoratele pentru părinți, care funcționează în majoritatea orașelor și chiar în unele comune mai mari din regiunea noastră, și-au reluat de curînd activitatea.

Multe din ele — îndeosebi cele din Orașul Stalin, Sighișoara, Mediaș și Sibiu — au desfășurat în anii trecuți o activitate rodnică, au fost mult apreciate de părinți. Succesele dobîndite s-au datorat faptului că, în general, organizatorii lectoratelor au ales teme interesante, că lectorii au fost selecționați dintre cele mai bune cadre didactice cu o experiență didactică îndelungată și cu o largă cultură pedagogică. În stabilirea tematicii s-a ținut sema de propunerile făcute de părinți, așa încît multe din subiectele tratate au rezultat din nevoile arătate de aceștia. De exemplu, la Școala medie nr. 3 din cartierul „Tractorul" părinții au cerut ca în cadrul unei ședințe să se discute despre folosul pentru fete al practicii din ateliere. Ca răspuns, la o ședință următoare li s-a vorbit părinților despre „Pregătirea tinerilor și tinerelor pentru viață, pentru producție".

Numeroși lectori au ținut în fața părinților prelegeri documentate, bazate pe un bogat material concret luat din viața școlilor. Expunerile lor atrăgătoare, bazate pe exemple vii, i-au ajutat pe părinți să înțeleagă mai bine și să aplice în viață indicațiile date de școală. Materialul astfel prezentat a reușit să antreneze un mare număr de părinți la discuții, să facă din ei colaboratori activi ai școlii. În cadrul discuțiilor părinții au solicitat lectorilor și sfaturi în problemele ce-i preocupă: cum să le formeze copiilor trăsături pozitive de caracter, cum să corecteze unele deprinderi rele ale acestora, cum să-i controleze și să-i îndrume în efectuarea lecțiilor etc. Merită menționată inițiativa Școlii de 7 ani nr. 7 din Orașul Stalin, care a invitat la expunerea și discutarea temei „Despre îngrijirea sănătății copilului" 5 medici de diferite specialități, pentru a da sfaturi părinților în această direcție. Acțiunea s-a prelungit ulterior, părinții cerînd mereu alte lămuriri prin scrisori depuse în „cutia pentru părinți" ce se află la școală.

În activitatea lectoratelor pentru părinți au existat însă și defecțiuni. Unele școli s-au interesat doar de îndeplinirea cantitativă a planului de muncă al lectoratelor, neglijînd latura calitativă a expunerilor. Altele au asigurat susținerea acestora exclusiv cu forțe proprii, chiar și atunci cînd în localitate se găseau lectori mai bine pregătiți pentru a prezenta anumite teme. Uneori materialele trimise de S.R.S.C. au fost expuse întocmai, fără a fi completate cu elemente concrete. Au existat și cazuri cînd problemele pedagogice au fost neglijate. La Școala medie „Gh. Lazăr" din Sibiu, spre exemplu, expunerea cu tema „Îndrumarea lecturii particulare a elevilor" a fost precedată de o serbare școlară care a durat mai bine de o oră și jumătate. Programul artistic a făcut ca accentul să se deplaseze pe manifestarea artistică, mulți părinți plecînd acasă după terminarea ei. De altfel, la această școală s-a înregistrat în general o slabă participare a părinților la lectorate, ceea ce se explică și prin modul defectuos de expunere a temelor de către unii lectori. De multe ori prezentarea materialului s-a făcut într-un limbaj abstract. Aceleași teme s-au repetat an de an, fără să se aleagă, din bogăția mare de probleme pedagogice, cele pe care le ridică specificul școlii, ceea ce este mai important, mai actual și mai necesar pentru părinți.

În acest an școlar în regiunea noastră lectoratele pentru părinți au fost organizate pe două cicluri, ținîndu-se seama de diferențierile de vîrstă ale copiilor. Astfel, s-au organizat lectorate destinate părinților ce au copii în clasele I—VII și lectorate pentru cei cu copii în clasele VIII—XI. Pentru primii s-au stabilit teme cum sînt: „Copiii merg la școală. Care este răspunderea noastră față de ei?", „Copiii noștri au devenit pionieri. Cum să-i ajutăm în îndeplinirea noilor lor îndatoriri?", „Orientarea profesională a școlarilor" etc. Pentru lectoratele la care vor participa părinții ai căror copii sînt în clasele VIII-XI s-au ales, printre altele, teme ca „Adolescența", „Cum se formează caracterul", „Educarea sentimentelor de prietenie și dragoste", „Educarea în spiritul concepției științifice despre lume", „Profilul moral al omului de tip nou" etc. Se acordă, de asemenea, mai multă grijă selecționării lectorilor.

Toate acestea constituie o chezășie a faptului că relațiile dintre școală și părinți vor fi mai utile, mai rodnice.

P. Silvestru
lector la I.P.C.D.-Orașul Stalin

Adevăratul vinovat

Tatăl ascultă cu luare aminte vorbele dirigintelui. Deodată se întoarce ca ars:

— Va să zică băiatul meu e capul tuturor răutăților!?

— Cam așa — îi răspunde profesorul calm. Știți, continuă el, ne dă mult de lucru. Își bruschează colegii, tulbură lecțiile, pe culuoare și în clasă nu știe să meargă decît sărind într-un picior, făcînd acrobații...

— Imposibil, tovarășe profesor. Nu poate fi vorba de băiatul meu. Acasă Georgică este foarte cuminte...

În speranța că poate totuși e o eroare la mijloc și recăpătîndu-și calmul, părintele începe să povestească dirigintelui despre cuminția exemplară de acasă a micului Georgică.

— La ședința cu părinții ne-ați spus să organizăm judicios timpul liber al copiilor și — vă aduceți aminte — ne-ați dat și cîteva indicații în legătură cu aceasta. Eu nu m-am mulțumit cu atît. Fiindcă vreau ca fiul meu să devină om serios, cu o bună pregătire, i-am mai adăugat zilnic, față de ce ne-ați indicat, încă cîteva ore de studiu și de lectură literară și de două ori pe săptămînă lecții de vioară. Decît să-și facă de cap în curtea blocului sau pe stradă, cu „echipa de băieți" care de care mai zburdalnici și mai guralivi, mai bine să stea în casă lîngă mine, cu cartea în mînă. Cred că sînteți de acord că așa cîștigă mai mult.

— Și Georgică se împacă bine cu acest regim? — se interesează dirigintele, răscolind cu privirile teancul de caiete așezate pe marginea mesei.

— La început, e drept, nu se prea împăca. Era mereu cu ochii pe geam, plîngea să-l las la joacă, la zbenguială, în timp ce strengărimea blocului îi făcea semne să coboare. Vezi doamne, echipa rămăsese fără portar! Firește, nu am cedat insistențelor lui, l-am dojenit, uneori a trebuit să fiu chiar mai aspru, așa că în curînd s-a împăcat cu programul serios de muncă și studiu pe care i l-am făcut.

— Sînteți sigur că ați procedat bine?

— Cum să nu! Sînt sigur — răspunde tatăl — fiindcă măsura am luat-o numai după o îndelungă chibzuială — așa cum bine ne-ați recomandat dvs. Să-l vedeți astăzi pe Georgică — continuă el înseninîndu-se — cît de cuminte stă toată după-amiaza și citește, învață, lucrează. Întocmai ca o albină.

— Dvs. ați verificat ce citește, cum?

— Bineînțeles. Îl controlăm mereu. Eu, soția mea... Îl ajutăm, îl îndrumăm, îl sfătuim, sîntem mereu alături de el. Cum ar putea să fie în școală un altul, un cu totul alt copil?!

— Și totuși, așa este — îl asigură profesorul schițînd un zîmbet în colțul buzelor.

— În cazul acesta, am impresia că școala e de vină. Poate că dvs., profesorii, sînteți prea îndulgenți cu el, îi treceți prea multe cu vederea, în loc să strîngeți cum se cuvine șurubul. În ce mă privește, eu cred că am făcut destul.

— Aș îndrăzni să cred că ați făcut chiar prea mult. Și pentru asta sînteți vinovat.

Tatăl ridică sprîncenele a nedumerire.

— Glumiți, poate!

— Ba, deloc.

Din nou sprîncenele se ridică încreștind a mare mirare fruntea tatălui.

— Bine, bine — dar dacă eu aș fi mai puțin sever cu băiatul meu ce s-ar întîmpla? Doar și așa...

— Nimic tragic. Dimpotrivă. Copilul nu se va mai simți la școală ca o pasăre scăpată din colivie.

— ?!?

— Renunțați la viața severă pe care i-ați creat-o — reia profesorul. Ajutați-l în muncă, dar nu-l supraîncărcați și mai ales dați copilului posibilitatea să se joace. Să se joace cu copiii. La vîrsta lui jocul este o necesitate. Știți dvs., echilibrul, concordanța între viața de acasă și cea de la școală îi va tempera manifestările din cadrul colectivului, iar noi, profesorii, vom putea acționa mai bine.

Tatăl își duce mîna la frunte și, după o scurtă tăcere, intervine:

— Așadar, socotiți că am exagerat în aplicarea măsurilor pe care ni le-ați recomandat la ședințele cu părinții, obligînd pe copil la un program prea rigid, pretinzîndu-i prea mult? Dar vă asigur că am făcut-o cu convingerea că așa e bine.

— Nu mă îndoiesc — spune profesorul închizînd caietul de însemnări pe care îl are în față. Ați vrut să faceți un lucru bun. Numai că eu, mulțumindu-mă să vă dau sfaturi în general, am scăpat ulterior din vedere un lucru esențial: să cunosc ce contur li se dă în viață. Iată pentru ce, de fapt, principalul vinovat sînt eu.

A. C.

Mai multă atenţie învăţămîntului fără frecvenţă

Traducînd în viaţă importantele hotăriri ale partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă de cultură generală şi superior, secţiile de învăţămînt şi cultură ale sfaturilor populare au asigurat în acest an şcolar, sub îndrumarea permanentă a organelor de partid, o mai bună organizare şi desfăşurare a învăţămîntului fără frecvenţă de cultură generală, căruia îi revin sarcini importante în pregătirea medie a oamenilor muncii din industrie şi agricultură, precum şi a altor oameni ai muncii.

Ca urmare a măsurilor luate, în acest an funcţionează pe lîngă şcolile medii 300 secţii fără frecvenţă, cu 46 mai multe decît în anul şcolar trecut. În aceste secţii au fost cuprinşi în clasele V—XI aproape 59.000 tineri muncitori, ţărani muncitori şi alţi oameni ai muncii, faţă de 34.000 cîţi au fost cuprinşi în anul şcolar trecut. A crescut simţitor numărul elevilor înscrişi în clasele V—VII, acesta ajungînd de la 10.000, cît era în anul şcolar trecut, la 28.000. Indeosebi a crescut numărul elevilor cuprinşi în clasele V—VII de la sate.

Pe lîngă importantele înlesniri de studiu acordate elevilor din învăţămîntul seral şi fără frecvenţă prin Hotărîrea partidului şi guvernului, elaborarea unor manuale speciale pentru acest învăţămînt, ca şi organizarea de consultaţii în şcoli şi întreprinderi contribuie din plin la realizarea bunei pregătiri a elevilor.

Numeroase secţii de învăţămînt şi cultură s-au îngrijit îndeaproape în acest an şcolar de cît mai buna recrutare a tinerilor pentru învăţămîntul fără frecvenţă. Astfel, secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii Baia Mare a revăzut şi îmbunătăţit simţitor reţeaua secţiilor fără frecvenţă şi a organizat colective de inspectori şi directori de şcoli care, împreună cu comisiile de selecţionare, au verificat situaţia înscrierilor făcute şi depunerea actelor necesare. Cu prilejul acestei verificări s-a constatat că nu peste tot au fost respectate întocmai prevederile Hotărîrii şi că în unele şcoli au fost înscrişi elevi care nu aveau actele complete sau care nu aveau dreptul să fie înscrişi în clasele în care au fost găsiţi. S-au luat de îndată măsurile corespunzătoare.

Grija pentru o mai bună desfăşurare a învăţămîntului fără frecvenţă se face vădită şi în şcoli. Conducerea Şcolii medii „Gh. Lazăr" din Bucureşti, de exemplu, a asigurat din timp manualele necesare elevilor, a stabilit în mod judicios orarul orelor de consultaţii şi a repartizat la aceste ore pe cei mai buni profesori. Bine a procedat şi conducerea scolii medii din Baia Mare, care ţine o strînsă legătură cu comisiile de selecţionare din întreprinderi, asigurînd cu sprijinul acestora o frecvenţă bună la orele de consultaţii.

La rîndul lor, şi profesorii din învăţămîntul fără frecvenţă se ocupă mai stăruitor de tinerii care studiază în acest învăţămînt. De pildă, profesoara de matematică M. Mitrofan, de la Şcoala medie din comuna Ilia, regiunea Hunedoara, a planificat cu grijă materia care trebuie parcursă de elevi pînă la examene, le dă acestora consultaţii care îi ajută mult în însuşirea temeinică a cunoştinţelor, îi învaţă cum să-şi organizeze studiul individual etc.

O atenţie deosebită acordă consultaţiilor şi tov. G. Bătrîncea, profesoară de ştiinţe naturale la Şcoala medie din Haţeg. Ea foloseşte în cadrul acestora un bogat material didactic şi dă elevilor explicaţii ample şi amănunţite. Tov. Bătrîncea a prevăzut în planul ei de muncă o serie de lecţii de sinteză pe care le va ţine în preajma examenelor, pentru a-i ajuta pe elevi în sistematizarea cunoştinţelor.

Din păcate, nu se vede încă pretutindeni o preocupare susţinută pentru buna organizare şi desfăşurare a orelor de consultaţii. Aşa, de exemplu, în unele şcoli medii cu secţii fără frecvenţă din regiunea Cluj consultaţiile nici nu începuseră pînă către sfîrşitul lunii octombrie. O lipsă serioasă au în această privinţă organele locale de învăţămînt, care au acceptat această situaţie.

Acordînd toată atenţia cuvenită pregătirii examenelor pe care trebuie să le dea elevii ce studiază fără frecvenţă — examene care vor începe nu peste mult timp — secţiile de învăţămînt şi cultură au datoria să se preocupe îndeaproape de stabilirea centrelor de examene şi de numirea celor mai competenţi profesori în comisiile de examinare. Este bine să se folosească mai larg procedeul la care au recurs în anul şcolar trecut unele secţii de învăţămînt şi cultură, care au numit în comisiile de examinare, la unele obiecte cum sînt limba română, matematica, limba rusă, profesori din alte raioane.

Totodată, secţiile de învăţămînt şi cultură au datoria să controleze şi să îndrume foarte îndeaproape conducerile şcolilor în care vor avea loc examenele, să le ajute în munca de răspundere pe care o au. Cu toată hotărîrea trebuie să se înlăture atitudinea lipsită de exigenţă, tendinţa de a manifesta o greşită „înţelegere" faţă de elevii prost pregătiţi, de a-i promova fără ca ei să merite.

Îndeplinind sarcinile trasate prin Hotărîrea partidului şi guvernului cu privire la îmbunătăţirea învăţămîntului seral şi fără frecvenţă, organele de învăţămînt, directorii şcolilor şi cadrele didactice au datoria să depună toate eforturile pentru continua ridicare a nivelului acestui învăţămînt.

Dumitru Ionescu

Lecţie de geografie la cursul seral al Şcolii medii nr. 1 din Baia Mare

LA ORELE DE DIRIGINŢIE

Problemele pe care le ridică viaţa şi activitatea colectivului de elevi-muncitori se deosebesc mult de problemele colectivelor de la şcolile de zi, poartă un caracter specific. De aici decurge şi caracterul deosebit al orelor de diriginţie din şcolile serale.

Luînd în seamă aceasta, am planificat pentru orele de diriginţie pe care le ţin în acest an şcolar cu elevii mei de la cursul seral teme care pornesc de la condiţiile în care se desfăşoară munca lor. De exemplu, vom discuta în aceste ore despre organizarea studiului individual acasă, sau despre regimul corect de viaţă în şcoală şi în afară de şcoală, despre ultimele cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii introduse în producţia uzinelor şi fabricilor din ţara noastră etc.

Întrucîtva, aceleaşi teme ar putea figura şi în planificarea muncii unui diriginte de la cursurile de zi. Specificitatea acestor teme constă însă în conţinutul lor deosebit. De pildă, respectarea unui regim corect de muncă, necesar atît pentru elevii de la zi cît şi pentru elevii-muncitori, are un caracter cu totul deosebit atunci cînd e vorba de cei ce urmează şcoala serală. Deosebirea decurge din faptul că tinerii muncitori lucrează şi în producţie şi că, deci, alcătuirea regimului zilnic trebuie să ţină seama de condiţiile în care se pregătesc ei. Pregătindu-se pentru discuţia pe această temă, dirigintele din şcoala serală trebuie să cunoască unele amănunte privind munca elevilor lui în producţie, viaţa lor în familie pentru ca, în funcţie de aceasta, să le poată da îndrumări concrete.

Am găsit că este necesar să rezerv de fiecare dată în orele de diriginţie şi o mică parte de timp pentru a discuta cu elevii diferite probleme privind munca lor în şcoală, cum ar fi, de pildă, metodele folosite la învăţătură, rezultatele obţinute, frecvenţa, disciplina etc. În felul acesta nu vor rămîne în afara atenţiei mele nici problemele curente, pe care le discut de asemenea într-un mod deosebit, ţinînd seama că am în faţă oameni maturi şi nu copii, făcînd mai mult apel la înţelegerea şi conştiinţa lor.

Prof. T. Popescu
Şcoala medie „C. I. Parhon"-Ploeşti

Eficienţa documentării în producţie

Fizica este una din disciplinele care au cea mai strînsă legătură cu activitatea din producţie a muncitorilor-elevi ce urmează cursurile şcolii serale. De aceea, profesorul de fizică din şcolile serale nu-şi poate îndeplini cît de cît mulţumitor sarcinile dacă nu ştie ce aplicaţii are în producţie disciplina pe care o predă. Cunoaşterea acestor aplicaţii îi este necesară pentru a susţine afirmaţiile teoretice cu exemplificări din folosirea în tehnică a legilor fizicii, precum şi pentru a răspunde la unele probleme puse de elevi. Iată de ce documentaţia în întreprinderile unde lucrează elevii este o latură din cele mai importante ale activităţii profesorului de la şcolile serale.

Pentru ca activitatea care se desfăşoară în acest sens să fie eficientă, consider că este necesar ca vizitarea întreprinderilor să se facă după un plan dinainte alcătuit. Mi-am dat seama de necesitatea acestui plan atunci cînd, intrînd în diferite uzine şi fabrici, am văzut cît de multiple sînt aplicaţiile legilor fizicii şi n-am ştiut la ce să mă opresc mai întîi. Chiar şi într-o singură secţie a fabricii „Metalurgica" din oraşul nostru — la strungărie, de pildă — găsim numeroase exemple de mişcare circulară, mişcare rectilinie uniformă sau uniform variată, aplicaţii ale interacţiunii cîmpurilor magnetice etc. Mi-am dat seama că ar fi profund greşit să le urmăresc pe toate deodată, pentru că nu le-aş observa decît superficial. Numai urmărind metodic, treptat, cu atenţie problemele producţiei legate de unul sau altul din capitolele fizicii profesorul va putea studia mai adînc aplicaţiile în practică ale fenomenelor şi legilor fizicii, avînd posibilitatea să aleagă ceea ce este mai semnificativ şi mai util pentru lecţiile ce urmează să le predea.

Ţinînd seama de toate acestea, am început să-mi planific cu atenţie munca de documentare pe care o desfăşor în uzine şi fabrici. De exemplu, înainte de a preda tema „Efectul termic al curentului electric" am vizitat fabrica „Independenţa" din oraşul nostru, unde am luat legătura cu inginerul energetician şef, care mi-a arătat ce aplicaţii ale acestui fenomen se pot întîlni în întreprindere. Am avut posibilitatea să studiez cuptoarele electrice, temperatura la care ajung acestea, construcţia şi principiul lor de funcţionare, la ce se folosesc ; am studiat de asemenea pirometrul termoelectric şi caracteristicile lui. Pentru tema „Curentul electric prin lichide" am studiat folosirea curentului continuu într-o uzină, aplicaţiile tehnice ale electrolizei etc. În felul acesta am putut pregăti lecţii care au trezit interesul muncitorilor-elevi tocmai datorită faptului că exemplificările s-au bazat pe date luate chiar din întreprinderile unde lucrează ei.

Aceasta nu înseamnă că nu ne putem referi în lecţii şi la exemple caracteristice din întreprinderi situate în alte localităţi ale ţării. Elevii mei au fost foarte impresionaţi, de exemplu, cînd le-am explicat cum, pe baza interacţiunii cîmpurilor magnetice ale curentului, un mecanic de la „Carbochim" Cluj a reuşit să construiască un dispozitiv de mărimea unei cutii de chibrituri, care opreşte automat electromotorul cînd se produce un scurt circuit, evitîndu-se astfel arderea motorului. Ei şi-au dat imediat seama de importanţa inovaţiei, deoarece ştiu cît se muncea în fabrică, la secţia întreţinere, pentru repararea unui astfel de electromotor.

Pentru ca exemplele practice să îmbogăţească cu adevărat lecţia şi să nu aibă doar un caracter formal, caut ca ele să nu se oprească numai la cifre şi date, ci să-i ajute pe elevi să pătrundă tocmai esenţa fenomenelor şi legilor fizicii. De aceea în expunerea lor mă opresc asupra chestiunilor celor mai importante, eliminînd amănuntele de prisos. Totodată, caut ca exemplele alese să fie cele mai semnificative, adică să ilustreze fidel şi clar aplicarea legii sau fenomenului studiat. La lecţia „Mişcarea rectilinie şi uniformă", bunăoară, am folosit ca exemplu mişcarea în gol a cuţitului rabotezei şi a diferitelor piese de la unele mecanisme automate. Totodată m-am referit la ceferiştii de la „Regulatorul circulaţiei" care, folosind graficele pentru mişcarea rectilinie uniformă, determină mersul trenurilor, calculează locul unde se află la un moment dat un anumit tren etc. La lecţia „Forţa centrifugă şi aplicaţiile ei în tehnică" am luat ca exemplu maşina centrifugă pentru degresarea minelor de creion, maşină folosită la fabrica „Republica", precum şi turnarea centrifugală a cuzineţilor, efectuată la o altă fabrică din localitate. La lecţia „Legea conservării şi transformării energiei", pentru a exemplifica transformarea energiei mecanice în energie calorică m-am referit la ascuţirea diferitelor cuţite la polizor sau la strunjirea pieselor cînd pe maşinile respective se montează dispozitive speciale pentru răcire.

Pentru ca lecţiile să fie cît mai interesante nu mă opresc la exemplele pe care le-aş putea da eu, ci îi stimulez şi pe elevi să ilustreze cele studiate prin referiri la propria lor experienţă. Aceasta sporeşte mult eficacitatea lecţiei. De exemplu, un elev din clasa a VIII-a a explicat foarte frumos modul de funcţionare a cîtorva tipuri de balanţe, a prezentat diferite schiţe şi a arătat cum se construiesc acestea la fabrica „Balanţa", unde lucrează el. La lecţia „Aplicaţii ale legii lui Pascal" elevii din clasa a IX-a care lucrează la fabrica de creioane „Republica" s-au referit la folosirea presei hidraulice pentru presarea minelor de creion, iar cei de la întreprinderea „Balanţa" la maşinile de ştanţare a unor piese pentru cîntare. Pentru a-i ajuta pe elevi să dea astfel de exemple m-am deplasat personal în întreprinderile respective şi m-am documentat asupra modului de funcţionare şi asupra caracteristicilor maşinilor respective. În clasă a fost de ajuns să încep numai să vorbesc despre aceasta pentru ca elevii să continue de îndată ei înşişi.

Văzînd că se schiţează pe tablă exemple de la fabricile unde lucrează ei sau că se determină necunoscute care privesc propria lor muncă elevii devin mai atenţi, mai interesaţi, mai activi. Stimularea interesului elevilor pe această cale duce la o însuşire conştientă şi temeinică a lecţiilor, la ridicarea calităţii cunoştinţelor însuşite.

Rezultatele înregistrate la lecţii au dovedit că menţinerea unei strînse legături cu întreprinderile unde lucrează elevii, vizitarea lor sistematică, cu un scop dinainte şi bine fixat, creează largi posibilităţi de a lega cunoştinţele teoretice de cele practice, asigură încă din clasă o însuşire temeinică a materiei.

Prof. Ilie Gavrilă
secţia serală a Şcolii medii nr. 3-Sibiu

Învățămînt profesional și tehnic

In strînsă legătură cu practica agricolă

Ucenicii școlilor profesionale agricole studiază numeroase ramuri ale matematicii — aritmetica, algebra, geometria, trigonometria și agrimensura. Acest studiu este menit să sprijine pe elevi în însușirea cunoștințelor de cultură tehnică specială și în rezolvarea problemelor puse de practica în producție.

Ținînd seama de scopul predării matematicii în școlile agricole, cadrele didactice de specialitate de la Centrul școlar agricol din Slatina se străduiesc să lege strîns lecțiile de matematică de practica agriculturii socialiste. De aceea ele acordă multă atenție rezolvării de probleme cu date luate direct din producție, organizează lecții practice pe teren în cadrul practicii în gospodăria didactică a școlii sau în unitățile agricole socialiste etc.

În alcătuirea problemelor și exercițiilor se ține seama îndeaproape de specificul profesiilor pentru care se pregătesc ucenicii, folosind în funcție de aceasta date diferite. De exemplu, pentru anul I agricol au fost alcătuite probleme de felul următor : „Să se determine procentul de umiditate a unei grămezi de grîu de sămînță din care s-a luat o probă de 150,5 g și s-a uscat, obținîndu-se după aceea 146,75 g." Sau : „Un lucrător sapă pe zi 8 gropi pentru plantat pomi. Să se întocmească graficul muncii realizate de acest lucrător pe timp de o săptămînă, știindu-se că el face și 3 gropi rămase din săptămîna trecută și lucrează tot timpul cu aceeași productivitate".

Ucenicii din anul I zootehnie au avut de rezolvat la aceleași teme următoarele probleme : „Să se determine procentul de umiditate a unei grămezi de tărîțe din care s-a luat o probă de 54,8 și s-a uscat, obținîndu-se după aceea 52,5 g.". Sau : „Vaca „Comana" dă pe zi 18 litri lapte. Să se întocmească graficul lactației acestei vaci în cursul săptămînii de trecere a ei la alimentare cu porumb siloz, știindu-se că în prima zi a săptămînii a dat numai 12 litri lapte".

După cum se vede, problemele alcătuite fac parte din același tip, solicitînd pentru rezolvare cunoștințe teoretice și raționamente asemănătoare. În ceea ce privește culegerea datelor pentru diferențierea lor pe profesii, s-a urmărit ca ele să se refere la o muncă de înaltă productivitate, bazată pe experiența agrozootehnică înaintată.

Studiul dependenței funcționale dintre unele mărimi variabile dă de asemenea posibilitatea de a lega matematica de practica producției agricole. Iată cîteva din problemele rezolvate cu ucenicii la această temă : „Tractorul școlii noastre face în medie 4,5 ha arătură normală pe zi. Care este suprafața pe care o poate ara acest tractor în timp de o săptămînă, lucrînd zi de zi și cu aceeași productivitate ?" Sau : „Dacă cele 10 vaci ale școlii noastre consumă pe zi, în timpul iernii, 95 kg fîn, cît fîn consumă în timp de iarnă numai 7 vaci ?" Studiul dependenței funcționale a permis profesorilor de specialitate de la Centrul școlar agricol din Slatina să întocmească grafice care redau vizual situația muncii, a producției și a productivității muncii într-o unitate economică oarecare.

Și calculul ariilor și volumelor permite să se efectueze cu ucenicii numeroase probleme cu date luate din activitatea practică. Pentru a rezolva asemenea probleme ucenicii trebuie să execute în prealabil măsurători pe teren și apoi să calculeze aria sau volumul respectiv. De exemplu : „Să se măsoare dimensiunile și să se afle cîte tone de paie conține șira mică de paie a școlii, dacă paiele sînt clădite de 6 luni, iar 1 m³ de paie clădite de 6 luni cîntărește circa 65 kg ?"

La rezolvarea problemelor cu arii și volume este prevăzută de asemenea și aplicarea cunoștințelor de trigonometrie, în special a metodelor de rezolvare a triunghiului dreptunghic. De pildă, s-au rezolvat probleme de felul următor : „Lățimea acoperișului de la grajdul școlii este de 9,5 m, iar lungimea de 16 m. Știind că unghiul format de acoperiș și tavan este de 38° și că 1 m³ de fîn cîntărește circa 50 kg., să se calculeze cîte tone de nutreț se pot însiloza în podul acestui grajd".

Rezolvînd probleme care cuprind date luate din producție, date pe care le cunosc din activitatea lor practică în ferma școlii și în unitățile agricole socialiste fruntașe, ucenicii înțeleg legătura organică ce există între adevărurile stabilite de matematică și cele mai variate domenii de activitate practică, își dau seama că știința este baza teoretică a producției, a tehnicii și văd limpede că este necesar să-și însușească variate cunoștințe de matematică. Totodată, rezolvarea problemelor cu date luate din producție oferă profesorilor de specialitate de la Centrul școlar agricol din Slatina posibilitatea de a le prezenta în mod convingător ucenicilor succesele obținute de gospodăriile agricole de stat. Iată cîteva exemple de probleme folosite în acest scop la anul I: „La G.A.C. „6 Martie" Stoicănești, raionul Drăgănești-Olt, față de 60 capete bovine la suta de ha planificate s-au realizat 162 capete la suta de ha. Cu cît la sută a fost depășită producția planificată la această gospodărie colectivă ?", „La G.A.C. Carei, în condiții de umiditate redusă dar folosindu-se semințe dublu hibrid, îngrășăminte etc., s-au recoltat 8000 kg porumb știuleți la ha, pe cînd în sectorul individual s-au recoltat circa 900 kg la ha. Cu cît la sută a fost depășită recolta din sectorul individual ?",

Datele și întreg materialul pe baza căruia se alcătuiesc problemele sînt obținute de la profesorii de tehnologie specială. De exemplu, de la profesorii care predau disciplina „Alimentație" au fost primite tot felul de date privind sectorul zootehnic : un tabel cu greutățile specifice (kg/m³) la fîn, paie, pleavă, porumb coceni, porumb verde și murat, tărîțe, sfeclă de nutreț etc. la diferite durate de păstrare, precum și multe date din gospodăria didactică a școlii. De asemenea, s-au primit multe date de la profesorii care predau fitotehnia, agricultura, zootehnia și mecanizarea.

Un foarte bun prilej de a lega lecțiile de matematică de practica construcției socialiste îl constituie predarea agrimensurii. La lecțiile de agrimensură li s-a explicat ucenicilor de la Centrul școlar agricol din Slatina necesitatea acestor cunoștințe pentru pregătirea viitorilor muncitori din agricultura socialistă, arătîndu-li-se că un adevărat specialist în domeniul agriculturii nu se poate lipsi de cunoștințe temeinice în domeniul trasării unui aliniament, fie că e vorba de pichetatul unui teren pentru livadă, de parcelarea unui teren în cadrul unui asolament etc. De asemenea, li se arată că în activitatea lor viitoare de muncitori agricoli vor avea de măsurat cu exactitate distanțe și suprafețe de teren, pentru fixarea normelor de muncă sau pentru calcularea producției medii la lapte, vor trebui să alcătuiască planul nivelării unei suprafețe de teren ș.a.

Fără îndoială însă că cel mai important mijloc de a lega predarea matematicii de practica muncii în agricultură îl formează lecțiile predate pe teren, în gospodăria didactică și în cadrul excursiilor în unitățile socialiste. Asemenea lecții practice au fost organizate la Centrul școlar agricol din Slatina în legătură cu măsurarea ariilor și volumelor, dar mai ales în domeniul agrimensurii. Bunăoară, s-au efectuat cu elevii anului II agricol lecții practice pe teren privind metodele de ridicat terenurile agricole, măsurarea lungimilor (distanțelor), măsurarea și construcția unghiurilor (cu echerul în cruce, cu echerul arpentor, cu grafometrul, pantometrul, teodolitul și busola), nivelamentul longitudinal și nivelamentul suprafețelor, ridicarea cu planșeta topografică etc. Lecțiile despre măsurători au oferit largi posibilități de familiarizare practică a ucenicilor cu procedeele, instrumentele și aparatele de măsurare a diferitelor mărimi, i-au deprins cu metodele de măsurare a mărimilor, le-au dat cunoștințe și deprinderi tehnice, au contribuit la dezvoltarea punctualității și preciziei, a conștiinciozității și perseverenței în muncă.

Alături de lecțiile practice pe teren la agrimensură, lecțiile de geometrie au prilejuit numeroase aplicații practice directe, cu care ocazie elevii au fost puși în situația să măsoare și să calculeze ariile și volumele în gospodăria didactică a școlii — aria livezii, aria terenului de experiențe, volumul șirelor de paie, volumul magaziei de cereale etc.

În cadrul muncii în producție ucenicii au aplicat cunoștințele de agrimensură predate. De asemenea, ei au folosit cunoștințele de matematică în lucrările pe care le-au efectuat în grădina de zarzavat, precum și în alimentația vitelor.

O atenție deosebită s-a acordat, cu această ocazie, calculelor aproximative. Măsurătorile de lungime, de exemplu, nu se fac niciodată absolut exact și, prin urmare, aria se calculează tot cu aproximație. Ucenicii au fost învățați să evalueze această aproximație în timpul cel mai scurt, cît mai aproape de cifrele reale.

A avea anumite cunoștințe nu este echivalent cu a le putea aplica practic. De aceea întreaga activitate în domeniul predării matematicii, ca și al predării celorlalte discipline, este orientată la Centrul școlar agricol din Slatina către înarmarea ucenicilor cu priceperi și deprinderi care să-i ajute să aplice în practică cunoștințele căpătate și să poată participa astfel cu maximum de randament, la ridicarea continuă a agriculturii țării noastre, la dezvoltarea și mecanizarea ei complexă, la ridicarea continuă a productivității muncii.

L. Vasiliu

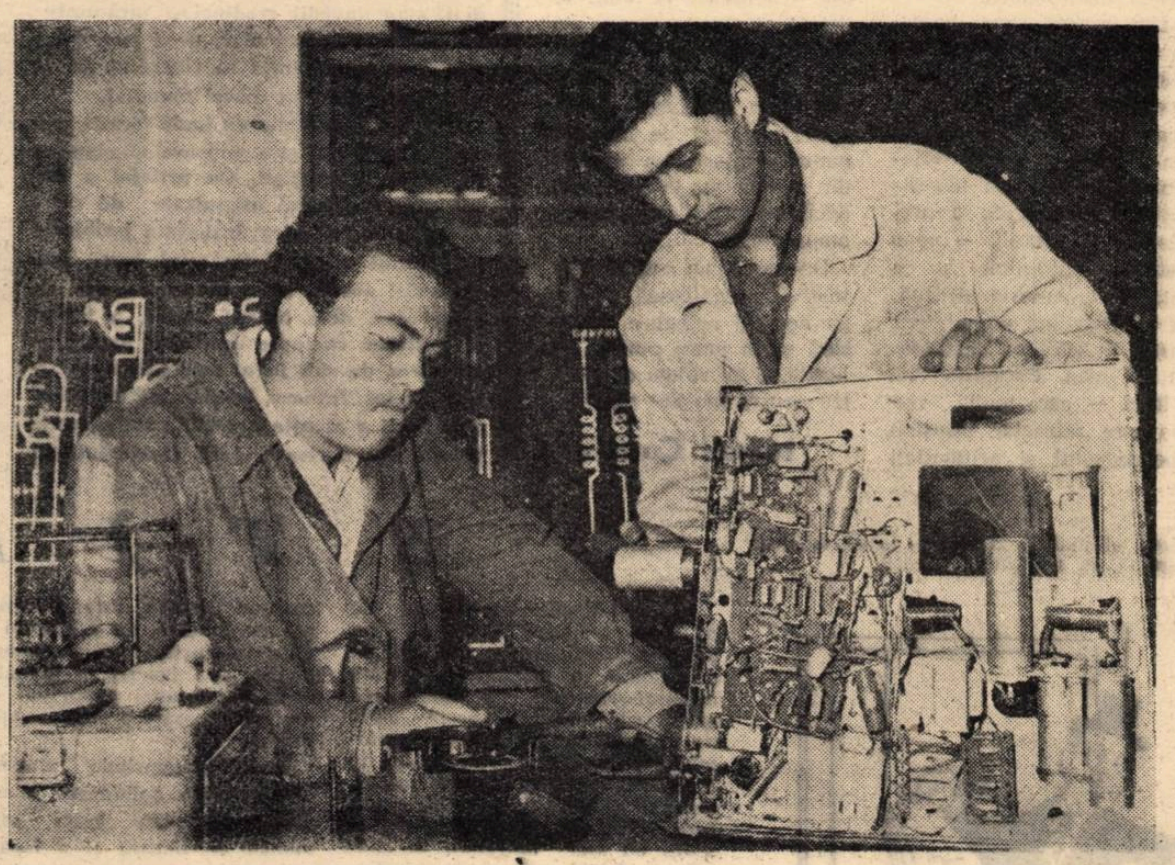

Lucrări de depanare în cadrul secției de televiziune a Centrului școlar profesional și tehnic „Iosif Ranghеț" din Capitală

Cercul de fotografi amatori al școlii

Organizarea cercului de fotografi amatori din școala noastră a dat naștere la început unor discuții aprinse. Unii profesori au spus : „Un cerc fotografic cere să dispui de aparate și materiale de tot felul. Vom putea oare să le asigurăm ?"

Faptele au demonstrat curînd că temerile lor au fost neîntemeiate. Mulți elevi și-au procurat din economiile lor aparate de fotografiat pentru formate mijlocii sau mari „Optior" și „Orizont", fabricate în țara noastră, care corespund pe deplin cerințelor unei fotografii de calitate și au prețuri accesibile. In ceea ce privește cutiile de copiat, acestea au fost confecționate de către membrii cercului, în așa fel încît fiecare 3—4 elevi să dispună de o cutie de copiat. Au fost confecționate de asemenea de către membrii cercului doze de developat și rame pentru mărit.

Activitatea cercului de fotografi amatori a început cu o serie de ședințe în care li s-au explicat elevilor legile optice care se aplică la tehnica luării imaginilor, legile chimice ale fotografiei, li s-a arătat cum se prelucrează materialul fotografic negativ și pozitiv. Ședințele au fost urmate de demonstrații practice. Apoi s-a trecut la lucrul individual — luarea de vederi și prelucrarea materialului fotografic.

Membrii cercului au fost îndrumați de la început să ia imagini care oglindesc construirea socialismului în patria noastră, imagini din activitatea lor de zi cu zi în școală și în cadrul muncii obștești, imagini reprezentînd frumusețile regiunii și ale patriei etc.

Concursurile de fotografii organizate în școală sînt un deosebit prilej de stimulare a tinerilor fotoamatori. Ele sînt axate pe anumite teme : „Frumusețile patriei", „In clasă și în atelier", „Munca în uzină" etc. Fotografiile prezentate la concurs sînt expuse apoi și, pe baza aprecierii juriului ales, sînt desemnați cîștigătorii.

O atenție deosebită se acordă în cadrul cercului de fotografi amatori reportajului fotografic, care contribuie la prezentarea mai sugestivă, printr-o serie de fotografii, a unor întîmplări, dezvoltînd inventivitatea elevilor. Reportajele fotografice constituie, în același timp, un pas important către confecționarea în școli a unor diafilme didactice. Cercul fotografic din școala noastră și-a propus să confecționeze asemenea diafilme pe temele : „Fabricarea obiectelor din sticlă", „Mecanizarea procedeelor de fabricare a sticlei" etc.

Prof. T. Pavel
Centrul școlar profesional și tehnic din Turda

ACTIVITĂȚI METODICE

De curînd Cabinetul metodic din București pentru problemele de învățămînt profesional și tehnic a organizat într-o serie de școli lecții deschise la care au participat numeroase cadre didactice de specialitate. Astfel, la Școala profesională „Tudor Vladimirescu" s-a organizat o lecție deschisă de tehnologia meseriei, la Școala tehnică de arhitectură o lecție de geometrie descriptivă, iar la Centrul școlar silvic din Periș o lecție cu tema „Tehnica culturilor silvice".

In cursul acestei luni cabinetul va organiza lecții deschise la Centrul școlar de construcții nr. 1, la Școala profesională de pe lîngă întreprinderea „Clement Gottwald", la Școala tehnică de maiștri de pe lîngă „Țesătoriile reunite" etc.

In a doua jumătate a lunii noiembrie, Cabinetul metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din București va organiza de asemenea o consfătuire cu cadrele de conducere din școlile aparținînd Ministerului Industriei Grele, Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, pe tema : „Controlul instruirii practice în atelierele școală".

Profesorii care predau tehnologia metalelor în școlile tehnice și tehnice de maiștri vor participa și ei la o consfătuire organizată de cabinet, în care se va recenza manualul de tehnologie a metalelor.

„Teatru pentru școlarii mici și mari"

Apariția unei culegeri mai cuprinzătoare de teatru pentru școlari nu poate fi întîmpinată decît cu un real interes atît de viitorii protagoniști ai pieselor pe care le conține, cît și de profesori și criticii literari, obligați să vegheze cu principialitate și atenție la educarea tineretului nostru.

Formarea unor înalte exigențe ideologice și estetice pentru teatru în conștiința viitorilor cetățeni ai patriei și — de ce nu? — chiar preocuparea de a sădi în inimile celor mai fragede talente pasiunea meseriei de actor răspund imperativelor pedagogiei noastre noi, pusă în slujba construcției societății socialiste. Căci astăzi în țara noastră muza Thaliei nu mai este doar un personaj de culise al unei societăți incapabile să o respecte, ci poposește în egală măsură atît pe numeroasele scene ale teatrelor, cît și în incinta căminelor culturale din cele mai îndepărtate sate sau în reprezentațiile școlarilor.

Recenta culegere apărută în Editura tineretului și intitulată „Teatru pentru școlarii mici și mari" marchează un pas înainte în îmbogățirea repertoriului de piese originale pentru copii. Volumul cuprinde patru piese destinate școlarilor mici — „Împărăția semnelor de punctuație", de G. Rîncu și G. Ștefan, „Viorel și coana Minciună Mare" de Ștefan Tita, „Viscolul și Primăvara" de Victor Eftimiu și „De ce a întîrziat Moș Gerilă" de J. Gheliuc — precum și șapte piese pentru școlarii mai mari: „Clubul celor 6 P" de J. Gheliuc, „Curajosul Petrică" de Pia Seucan, „Colinaș Voinicul" de A. Nicoară, „Adevărata faptă a Lilianei Arghir" și „Vrăjitorul" de Petru Crăișor, „Ionică" de Mircea Mohor și „O întîmplare grozavă" de S. Andreescu și T. Mănescu.

Piesele dezbat probleme menite să-i intereseze pe cei cărora le sînt consacrate. Astfel, în „Împărăția semnelor de punctuație" se face procesul școlarilor care nu s-au obișnuit să poarte respectul cuvenit unor personaje de vază în ortografie ca „Punct-împărat", „Semnul întrebării", „Liniuță" etc.: în piesa pentru școlarii mari „Adevărata faptă a Lilianei Arghir" se oferă rezolvarea unei probleme de etică — necesitatea sincerității în relațiile din societatea nouă, cu implicațiile morale și cetățenești pe care le ridică printre copii și în școală: piesa „Viorel și coana Minciună Mare" dezvoltă ideea importanței învățăturii și a combaterii obscurantismului; „Ionică" este axată pe participarea unor copii la lupta împotriva fasciștilor, iar „Clubul celor 6 P" propune soluții interesante pentru prevenirea efectelor nocive ale individualismului și sectarismului în viața școlarilor. Se cuvine relevat și cadrul izbutit al comediei „O întîmplare grozavă", care educă pe școlari în spiritul inițiativei sănătoase și al dragostei pentru colectiv. Vioaie, plină de umor, comedia va atrage, desigur, pe mulți școlari.

Cum am văzut, o calitate indiscutabilă a tematicii abordate de autorii pieselor din culegerea Editurii tineretului este scopul ei educativ. Această caracteristică răspunde, desigur, finalității literaturii realismului socialist, literatură în care tendința educativă este proclamată deschis. De aici decurge o întrebare firească: izbutesc oare autorii să găsească situații și soluții, să reliefeze cu suficientă vigoare, veridic, și în același timp artistic, împrejurările și eroii din piese, pentru a valorifica la maximum și ideile pe care le dezbat, și problemele de viață din care rezultă concluzia moral-educativă?

Unii autori, mai bogați în experiență, trec cu succes acest examen. Astfel, Ștefan Tita îmbină în mod organic în basmul dramatic „Viorel și coana Minciună Mare" ideea necesității învățăturii cu o problemă de morală — combaterea fățărniciei și a minciunii. Autorul utilizează cu iscusință planul fantastic în care se desfășoară acțiunea. Pățaniile lui Viorel — care multă vreme este refractar însușirii abecedarului și aritmeticii — pe lîngă faptul că amuză, nu vor rămîne fără învățăminte pentru micii spectatori.

Dintre piesele pentru școlarii mai mari reține atenția „Adevărata faptă a Lilianei Arghir" de P. Crăișor. Dintr-un sentiment de prietenie Liliana Arghir atribuie o faptă pionierească a ei (salvarea unui copil de la înec) colegei sale Catița, care se bucură, un timp de toate urmările „celebrității". Dar curînd amîndouă eroinele piesei, educate în spiritul cinstei și sub presiunea colectivelor sănătoase în care trăiesc — școala, organizația de pionieri, familia — își dezvăluie greșeala. Autorul rezolvă ingenios situația propusă; piesa și eroii săi sînt verosimili și, ca atare, apologul capătă contur precis. Din păcate nu același lucru se poate constata în a doua piesă a lui P. Crăișor „Vrăjitorul" — în care situația dramatică pare confecționată și artificială.

Basmul dramatic în trei acte „Colinaș Voinicul", de Andrei Nicoară, nu este lipsit de fantezie și idei interesante, expuse cu meșteșug dramatic. Însă, cerînd un număr mare de personaje, recuzită și decoruri bogate, el va găsi fără îndoială, mai puțini amatori decît celelalte piese.

Fără a epuiza problemele numeroase pe care le ridică volumul, am dori să mai facem în încheiere o remarcă generală: cartea a fost intitulată „Teatru pentru școlarii mici și mari", potrivit cu cele două categorii de piese pe care le cuprinde. Dar, prin tematica și prin problemele sale, ca și prin întregul arsenal de mijloace dramatice de care se folosesc autorii, piesele par să răspundă mai ales necesităților educative și cercului de interese caracteristic școlarilor mici și mijlocii. Pentru școlarii din clasele superioare, tineri și tinere între 15—18 ani, mai nici o piesă nu poate prezenta un interes deosebit. Școlarilor din această categorie, care citesc și studiază la orele de literatură marile creații ale dramaturgiei clasice și contemporane și care vizionează multe spectacole valoroase alături de oamenii maturi, majoritatea pieselor din volum nu le pot oferi decît un prilej de „pueril" amuzament.

De aceea am sugera editurii să pregătească, pe lîngă această culegere, necesară și în mare parte izbutită, și un volum de „teatru pentru școlarii mari".

Mihail Cosma

15 ani de activitate a F. M. T. D.

La 10 noiembrie, sute de organizații de tineret din întreaga lume sărbătoresc unul din evenimentele cele mai remarcabile din istoria mișcării democrate a tineretului: fondarea la Londra, în 1945, a unei largi organizații a tineretului democrat, care să permită întîlnirea și cooperarea tineretului pentru apărarea păcii, pentru dezvoltarea prieteniei și înțelegerii între popoare.

Au trecut 15 ani de atunci. Și astăzi tineretul lumii care activează în cadrul F.M.T.D. este călăuzit în lupta sa pentru pace, pentru o viață mai bună, de jurămîntul de la Londra al sutelor de delegați ce au proclamat: „Jurăm să păstrăm unitatea noastră, a tinerilor de toate rasele, culorile, naționalitățile și credințele; jurăm să eliminăm de pe pămînt toate urmele fascismului, să contribuim la stabilirea între popoare a unei prietenii sincere..."

Numeroase fapte din viața tineretului lumii dovedesc avîntul cu care tînăra generație militează pentru aceste nobile idealuri. Să amintim, de pildă, marșurile antiatomice ale tineretului englez, belgian, african și japonez, lupta tinerilor din Cuba împotriva intervenției imperialiștilor din S.U.A., boicotarea noului Wehrmacht de către tineretul din Germania occidentală, lupta tinerilor din Spania, Portugalia, Italia și din alte țări împotriva fascismului, lupta tinerilor din numeroase țări pentru lichidarea bazelor militare străine, revendicările tinerilor canadieni, danezi, vest-germani, belgieni pentru reducerea cheltuielilor militare în vederea satisfacerii nevoilor tineretului, perseverența cu care tinerii din S.U.A. militează, în ciuda marilor piedici ce li se pun, pentru stabilirea și dezvoltarea contactelor cu tinerii din alte țări. Toate aceste fapte constituie doar unele aspecte din puternica activitate a tinerilor care în lumea întreagă realizează cu fidelitate mandatul ce le-a fost încredințat de Conferința mondială a tineretului de la Londra, din 1945. Tinerii din noua generație, din generația care nu a cunoscut ororile ultimului război mondial, s-au dovedit credincioși jurămîntului fraților lor mai mari de a face totul pentru a nu permite ca tineretul să fie folosit într-un nou măcel mondial.

F.M.T.D. a susținut cu toate forțele sale lupta tineretului și a popoarelor asuprite de către colonialiști. Cu prilejul a numeroase reuniuni organizate de către F.M.T.D. a fost larg dezbătută problema sprijinului pe care tineretul lumii trebuie să-l acorde eroicului tineret din colonii care, de-a lungul anilor, a luptat și continuă să lupte nestăvilit pentru eliberarea de sub jugul colonialist american, englez, francez, belgian etc. F.M.T.D. a acordat o atenție deosebită luptei tineretului din Africa și Asia. Comitetul său Executiv a discutat, în martie a.c., problema intensificării sprijinului acordat tineretului african și a reafirmat solidaritatea cu popoarele și cu tineretul din Africa în lupta contra colonialismului. De asemenea, Comitetul Executiv a format un Consiliu internațional de solidaritate cu tineretul algerian.

În vederea ajutorării tineretului din țările coloniale și din țările de curînd eliberate, F.M.T.D. a instituit de mai mulți ani un fond internațional de solidaritate. Datorită sprijinului acordat de către organizațiile membre, F.M.T.D. a putut oferi un ajutor material considerabil nu numai organizațiilor sale din Africa și Asia, ci și altor organizații din aceste continente, punîndu-le la dispoziție medicamente, material școlar, sportiv, cărți pentru biblioteci, burse studențești etc.

În momentul de față în întreaga lume au început pregătirile în vederea Forumului mondial al tineretului care se va desfășura la Moscova în iulie 1961. În cadrul acestui Forum, reprezentanții tuturor organizațiilor de tineret și studențești internaționale, naționale sau locale, cît și personalități și specialiști care se interesează de problemele tineretului vor putea participa la o largă și profundă dezbatere asupra diferitelor probleme care preocupă tineretul. Participanții la ședința constitutivă a Comitetului internațional de sprijin pentru organizarea Forumului au recomandat ca în cadrul discuției generale să fie dezbătute probleme referitoare la înțelegere reciprocă, cooperare și coexistență pașnică, lupta împotriva colonialismului și imperialismului, dezarmare, drepturile și îndatoririle tineretului în societate.

La lucrările ședinței constitutive a luat parte activă și delegația tineretului din patria noastră. În cuvîntul său, tov. Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., a vorbit pe larg despre importanța și actualitatea acestei inițiative, care corespunde întru totul aspirațiilor tinerei generații a zilelor noastre, cît și despre faptul că tineretul nostru susține cu entuziasm propunerea tineretului sovietic de a se organiza Forumul mondial al tineretului, propunere izvorîtă din dragostea de pace a poporului și tineretului din Uniunea Sovietică, din grija lor permanentă pentru asigurarea unei păci trainice în lume și a unui viitor fericit pentru tînăra generație.

Tineretul din țara noastră sărbătorește împreună cu tineretul iubitor de pace din întreaga lume a 15-a aniversare a F.M.T.D., organizație în care vede un stegar al luptei tinerei generații pentru pace și bunăstarea tineretului, un reazim de nădejde al tineretului din țările subjugate în lupta pentru independența națională, împotriva colonialismului și imperialismului.

Unii profesori obișnuiesc să explice lecțiile pentru acasă în grabă, în momentul plecării.

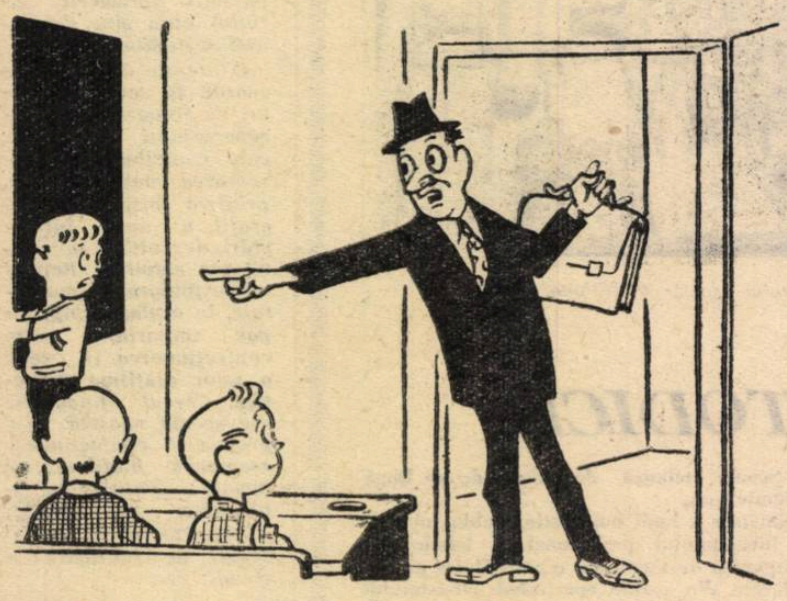

— Cam așa se rezolvă exercițiile pe care vi le-am dat pentru ora viitoare.

Desen de FRED GHENADESCU

ȘTIRI

Ucenicii Școlii profesionale de pe lîngă uzinele „V. Tudose" din comuna Ștefănești, raionul Pitești, desfășoară o bogată activitate cultural-artistică. La biblioteca școlii, care cuprinde peste 8.000 de volume, se organizează săptămînal, cu sprijinul profesorului de limba română și al bibliotecarului, recenzii și discuții pe teme literare. Toți cei 256 de ucenici ai școlii au fost antrenați în concursul „Iubiți cartea", mulți dintre ei sînt purtători ai insignei „Prieten al cărții".

Munca cu cartea este strîns și armonios îmbinată cu activitatea artistică. De curînd s-au pus în școală bazele unui cerc de teatru și de recitatori. Formația artistică a ucenicilor a prezentat la căminul cultural din Ștefănești, la clubul petroliștilor din Poiana Lacului și în sala Palatului culturii din Pitești numeroase spectacole care s-au bucurat de un deosebit succes.

★

Cercul metodic al cadrelor didactice de la Școala de 7 ani din comuna Bîrlogu, raionul Costești, preocupîndu-se de educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, și-a înscris în planul său organizarea unei expoziții etnografice. Aceasta a fost inaugurată recent.

Expoziția cuprinde numeroase obiecte care oglindesc transformările mari din viața satului, munca de fiecare zi a locuitorilor lui, măiestria artei populare, obiceiurile și felul de viață al țăranilor muncitori. Au fost expuse frumoase costume naționale specifice regiunii, țesături, împletituri și cusături cu motive populare executate în sat, obiecte de ceramică și ornament, precum și cîteva culegeri de folclor.

Revelația expoziției o constituie toporul de piatră, găurit, de tip neolitic, găsit în toamna acestui an pe teritoriul comunei.

Expoziția a fost cercetată cu viu interes de elevi, de țăranii muncitori precum și de numeroase cadre didactice din raion.

★

Cadrele didactice de la Centrul școlar agricol „Ion Ionescu de la Brad" din Roman se preocupă cu grijă de educarea patriotică și internaționalistă a ucenicilor și elevilor. Săptămînal, în amfiteatrul centrului școlar au loc conferințe pe teme variate și atrăgătoare, ca de exemplu „Eroi ai mișcării muncitorești din țara noastră", „Transformarea socialistă a agriculturii în R.P.R.", „Bogățiile patriei", „Folosirea energiei atomice în agricultură", „Harta politică a lumii" etc.

În cadrul cercurilor culturale, organizate pe ani de studii, elevii prezintă periodic recenzii, poartă discuții pe teme literare și artistice etc.

O dată pe lună, Teatrul de stat din Bacău prezintă în sala de festivități a Centrului școlar spectacole pentru ucenici și elevi. În ultimul timp au fost prezentate spectacolele „Năpasta" de I. L. Caragiale și „Take, Ianke și Cadîr" de V. I. Popa.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 587 | vineri 18 noiembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Școala-internat din Breaza

Cu fiecare an școlar, partidul și guvernul nostru dăruiesc fiilor poporului nou lăcașuri de învățătură, condiții tot mai bune pentru a deveni viitori cetățeni instruiți și pregătiți temeinic pentru viață.

Intr-una din zilele trecute, zi însorită de toamnă, ei au primit un nou dar: Școala medie internat cu instruire în producție „Dimitrie Cantemir" din Breaza. Este prima școală de acest tip din țara noastră.

Un local frumos, încăpător, așezat într-una din localitățile pitorești cu cele mai potrivite condiții climaterice, stă la dispoziția celor peste 300 de fii ai oamenilor muncii din toate regiunile țării, elevi din clasele VIII—XI. Numărul elevilor va crește în curînd la peste 500. Ei vor forma aici un colectiv puternic, unit, al cărui țel principal va fi să-și însușească temeinic tainele științei, să îmbine învățătura cu munca productivă.

Cei din clasa a VIII-a vor învăța lăcătușăria, pentru care au la dispoziție ateliere bine înzestrate. Mai departe, unii vor continua să lucreze într-o întreprindere industrială din apropiere; alții se vor îndrepta spre agricultură.

Condițiile de învățătură sînt dintre cele mai bune. Un pavilion întreg este destinat sălilor de curs. Clase spațioase și luminoase, laboratoare de fizică, chimie, științe naturale bine înzestrate, cabinete pentru diferite specialități, o bibliotecă avînd peste 50.000 volume îi așteaptă pe elevii noii școli.

Abia sosiți la noua școală, viitorii ei elevi au și pornit, plini de curiozitate, să cerceteze locurile în care își vor petrece ceasurile de muncă, de joc și odihnă, în lunile de școală, pînă la absolvire. Cu încîntare s-au plimbat pe aleile parcului, au măsurat în lung și-n lat platoul asfaltat, au cercetat sala și terenul de sport, au pășit cu oarecare sfială pe coridoarele lungi cu mozaicul ca oglinda. I-a impresionat în mod deosebit muzeul închinat lui Dimitrie Cantemir, al cărui nume îl poartă școala. Au privit cu atenție panourile cu tablouri și stampe, vitrinele cu manuscrise, documente și arme — toate dominate de statuia eruditului domn al Moldovei.

★

Toți viitorii elevi ai școlii s-au adunat apoi în sala de festivități. Erau prezenți aici reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, ai sfatului popular regional, ai comitetului raional de partid și ai sfatului popular raional, viitorii profesori ai școlii. Cuvintele calde rostite de tovarășul Ion Borca, director general în M.I.C., ca și de tovarășul Ion Popa, secretarul comitetului raional de partid, au înfățișat în mod convingător marea însemnătate a darului primit de școlari.

Școala medie internat cu instruire în producție din Breaza și-a început activitatea. Un țel nobil stă în fața cadrelor didactice din această școală: să-i pregătească bine pe elevi, să-i inițieze într-o meserie, să-i ajute să devină oameni de nădejde ai societății noastre.

M. Costin

Minunatele taine ale alfabetului

Foto: S. MENDREA

Un secol

Cu puternică emoție îmi amintesc de ziua de demult, cînd am pășit prima dată pragul fostului liceu „Ștefan cel Mare" din Suceava. De atunci, generația mea a prins argint la tîmple. Mulți din generația aceea nu mai sînt, iar mulți îndeplinesc pînă azi marele rol de educatori. Școala, purtînd cu aceeași mîndrie numele voivodului erou, are tradiție de aur în cartea culturii românești.

In cursul unui secol, acest focar de cultură a dat poporului român muncitor generații de învățători și profesori, generații de ingineri și funcționari simpli. Dacă am răsfoi condicile de odinioară, cred că ne-ar uimi numărul mare de feciori de țărani săraci veniți către acest lăcaș în adevărat exod citeodată, înviorînd setea nepotolită de cultură a poporului nostru, ținut într-un întuneric atît de adînc... Printre feciorii de țărani pălmași mă număram și eu, și țin minte că în anul acela de la noi din sat am pornit către Suceava, cu căruțele sau pe jos, cu traistele la spinare, vreo treisprezece... Aveam toți speranțe înalte și luminoase ca iluziile. Mulți însă și-au ars aripile la para cruntă a realității; mulți din cei ce n-aveau bani de taxe și de întreținere la tîrg trebuiau să-și rotească cu mîinile lor aripile visurilor și să se reîntoarcă la oi sau chiar la argăție. Dintre cei întorși prea de timpuriu la oi am fost și eu... dar mărturisesc că la acest liceu mi-am aprins setea de cultură, acolo mi s-au deschis, spre frumusețile lumii, ochii arși de setea de cunoaștere...

Iată de ce scriu aceste rînduri cu emoție, și dacă mi-aș putea transforma inima într-un cuvînt, cred că acel cuvînt ar răsuna ca arama unui chimval. Scriind despre școala aceasta, scriu despre plaiurile copilăriei și tinereții; plaiul copilăriei rămas foarte departe în timp, iar celălalt destul de depărtișor... Pe amîndouă plaiurile îi văd pe dascălii mei bătrîni de la Suceava, muncindu-se să-i învețe pe puii de cioban latina și greaca, algebra și fizica — într-un cuvînt, îi văd pe dascălii mei semănînd grîu într-un pămînt proaspăt, într-o glie mustită generații întregi cu rîvne clocotitoare ca viitorile... Ceea ce a răsărit atunci, din rîvna dascălilor, nu s-a mai stins.

Cu firească tulburare urez dascălilor de astăzi ai acestei școli ani mulți de muncă rodnică, să iasă de la învățătura lor numai generații de oameni luminați! Le urez de asemenea, să fie la înălțimea celor ce au ținut și țin facla culturii sus. Necontenit să pregătească pentru patrie gînditori și constructori, poeți și matematicieni, navigatori ai văzduhului și apelor! Dascălii și copiii de azi au condiții pe care noi cei de demult nici nu le visam; să folosească acest lucru, cu bună dobîndă, spre dezvoltarea culturii în patria noastră harnică și prea frumoasă!

Eusebiu Camilar

100 de ani de existență

CENTENARUL ȘCOLII MEDII „ȘTEFAN CEL MARE" DIN SUCEAVA

Școala medie „Ștefan cel Mare" din Suceava sărbătorește în această toamnă un veac de activitate. Eveniment de o deosebită însemnătate în viața școlii, aniversarea a determinat în rîndurile cadrelor didactice și ale elevilor o puternică însuflețire, concretizată în lupta lor pentru rezultate tot mai bune în munca din școală și în activitatea obștească.

Una din îndeletnicirile cele mai îndrăgite de elevi în ultimul timp a fost aceea de a cerceta istoricul școlii — prilej de a se convinge o dată mai mult de marile progrese pe care le-a înregistrat învățămîntul, ca și toate ramurile vieții noastre economice, sociale și culturale, în anii puterii populare.

Încă din 1848 românii din Moldova de nord au cerut guvernului imperial de la Viena înființarea unor așezăminte culturale, printre care și a unui gimnaziu în Suceava. Cererile au fost reînnoite mereu, dar negocierile duse de reprezentanții orașului s-au încheiat abia în vara anului 1859, guvernul imperial neluîndu-și nici o obligație privind întreținerea și subvenționarea școlii. Cursurile au început în toamna anului 1860, în condiții materiale cu totul nesatisfăcătoare. Funcționau atunci doar clasele I și II, cu 79 de elevi și 3 profesori. În anul 1866, liceul ajungînd la 8 clase, s-a ținut primul examen de maturitate.

Școala avea un caracter clasic, principalele obiecte de studiu fiind limbile greacă și latină. Învățămîntul se desfășura în limba germană și de aceea nu puteau să pătrundă în școală decît elevii care cunoșteau această limbă. Dorința populației de a se introduce limba română ca limbă de predare a întîmpinat o dîrză opoziție din partea autorităților imperiale. Abia în 1881, în urma unei lupte dîrze, la care a participat întreaga opinie publică românească, s-a obținut îngăduința de a se crea cîteva clase paralele cu limba de predare română.

Pe de altă parte, școala era inaccesibilă maselor populare care trăiau într-o neagră sărăcie și datorită taxelor deosebit de mari. Pentru sprijinirea copiilor săraci dar destoinici s-a înființat în 1883, din inițiativa unor intelectuali legați de popor ca Ștefan Ștefureac, Tudor V. Stefanelli și Vasile Cocîrlă societatea „Școala română", care avea drept scop de a-i pregăti pe acești copii pentru examenul de admitere în liceu și de a-i sprijini în timpul studiului. Din inițiativa societății „Școala română" a luat ființă în același an un internat pentru băieți. Stăpînirea habsburgică n-a avut nici o preocupare pentru copiii oamenilor muncii și dacă totuși au ajuns să frecventeze școala și cîțiva dintre aceștia, faptul se datorește ajutorului primit de ei din partea societății „Școala română".

Cu toate condițiile grele provocate de asuprirea autorităților habsburgice, de lipsă de mijloace materiale, de caracterul rigid al învățămîntului, numeroși tineri români au simțit la școala din Suceava primul fior al dragostei de carte. Mulți dintre ei, însuflețiți de un cald patriotism, au luptat pentru drepturile poporului din care făceau parte. Unii, ca Ciprian Porumbescu, Severin Popovici, Gheorghe Tofan și alții au îndurat persecuții, au stat în închisorile austriece pentru lupta lor curajoasă împotriva asupririi naționale și sociale. Cînd a izbucnit primul război mondial, grupuri de elevi și profesori ai liceului au trecut granița, înrolin-

(Continuare în pag. 2)

100 de ani de existență

(Urmare din pag. 1)

cu-se în lupta împotriva cotropitorilor nemți.

După primul război mondial, în afara introducerii limbii române ca limbă de predare și a organizării școlii potrivit intereselor burgheziei românești, în școală nu s-au înregistrat schimbări esențiale. Accesul elevilor continua să fie condiționat, ca și pe vremea stăpînirii habsburgice, de cheltuieli mari, ceea ce făcea ca școala să fie inaccesibilă fiilor oamenilor muncii. Este de altfel semnificativ că din 1918 și pînă la 23 August 1944 numărul elevilor nu crește.

O perioadă nouă, cu totul deosebită începe în viața școlii o dată cu eliberarea patriei noastre.

Anii puterii populare aduc în viața acesteia un avînt fără precedent. Învățămîntul a devenit cu adevărat științific, avînd drept scop pregătirea cadrelor necesare economiei și culturii noi, socialiste. Au fost înlăturate toate barierele care împiedicau accesul în școală al copiilor oamenilor muncii. Dacă în anul școlar 1948/1949 școala avea 14 clase, cu un efectiv de 527 elevi, în anul școlar 1959/1960 s-a ajuns la 34 de clase, cu 1120 elevi. În același ritm a crescut în această perioadă și numărul cadrelor didactice, care a sporit de la 31 la 66. Pe lîngă școală a luat ființă o secție serală, care a dat pînă acum 3 serii de absolvenți.

Școala a fost înzestrată cu laboratoare și cabinete pentru fizică, chimie, științe naturale, geografie, cu o bibliotecă, cu mobilier nou și cu un bogat material didactic, care contribuie la buna pregătire pentru viață a elevilor. Datorită sprijinului permanent pe care regimul de democrație populară îl acordă școlii, cadrele didactice au înscris rezultate remarcabile în activitatea lor instructiv-educativă și social-obștească. Deseori ele primesc, din diferite colțuri ale țării, scrisori de la foștii lor elevi — azi muncitori, tehnicieni, ingineri, profesori — care vorbesc despre succesele obținute în muncă, exprimîndu-și totodată recunoștința pentru cei ce i-au pregătit și educat. Patru dintre profesorii școlii au fost distinși, pentru activitatea lor rodnică, cu ordine și medalii, iar alți patru dețin titlul de profesor fruntaș.

În ultimul an, pregătindu-se să întîmpine cu cinste centenarul școlii, cadrele didactice și-au sporit eforturile în muncă, hotărîte să asigure succesul la învățătură al tuturor elevilor. La rîndul lor, organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală și-au concentrat atenția asupra ridicării nivelului la învățătură. Elevii claselor a XI-a — „promoția centenarului" — s-au angajat să se prezinte cît mai bine pregătiți la examenul de maturitate.

Sfîrșitul anului școlar 1959/1960 a încununat strădaniile comune ale profesorilor și ale elevilor. Din 300 de pionieri 180 au devenit fruntași la învățătură, iar 95% din elevii claselor VIII — XI au promovat cu note bune. „Promoția centenarului" a înregistrat rezultate deosebit de frumoase la examenul de maturitate și la concursurile de admitere în școlile tehnice și în învățămîntul superior. Toți absolvenții au reușit la aceste concursuri, făcînd cinste școlii prin temeinicia pregătirii lor.

Însuflețirea determinată de împlinirea unui veac de la înființarea școlii a crescut încă și mai mult o dată cu redeschiderea cursurilor, cu apropierea datei la care urmează să se sărbătorească acest eveniment. Pretutindeni în școală — atît printre profesori, cît și printre elevi — se face simțit un înalt spirit de răspundere față de îndeplinirea angajamentelor luate. La o recentă adunare a utemiștilor, un elev din clasa a XI-a spunea : „Școala noastră împlinește 100 de ani într-o perioadă cînd întregul nostru popor se află angajat în lupta pentru traducerea în viață a măreților directive ale celui de al III-lea Congres al partidului. Pentru noi, elevii, sărbătoarea școlii este un îndemn în plus de a ne pregăti cît mai bine ca să putem participa cu cinste la opera de desăvîrșire a construcției socialiste. Elevii de astăzi ai școlii vor lucra în producție în perioada planului economic de 15 ani, iar mulți dintre noi și în perioada planului de 6 ani. De aceea trebuie să ne pregătim fiecare temă, fiecare lecție cu cea mai mare conștiinciozitate, așa încît să ieșim din școală cu cunoștințe temeinice, să pășim în producție ca oameni destoinici, de nădejde".

Paralel cu acțiunile pe linia ridicării nivelului la învățătură, în cinstea centenarului s-au inițiat în școală și activități patriotice, în care elevii și profesorii obțin de asemenea succese importante. Răspunzînd chemării „Nici un elev în afara brigăzilor de muncă patriotică!" elevii școlii au prestat în ultimul timp aproape 50.000 de ore de muncă, lucrînd la șantierele de construcții, plantînd peste 30.000 de pomi, ajutînd la însilozarea porumbului în G.A.S. Iți-cani, strîngînd fier vechi etc. Prin munca lor ei au realizat economii de peste 150.000 lei.

În munca culturală și în activitatea sportivă s-au obținut de asemenea succese care cinstesc efortul cadrelor didactice și al elevilor școlii.

În zilele acestea se fac ultimele pregătiri pentru festivitatea sărbătoririi centenarului. Cercurile de elevi țin concursuri, pun la punct programul artistic, împodobesc clasele și culoarele. La pregătirile pentru sărbătorire participă, alături de ei, cadrele didactice, părinți, ca și foști elevi și profesori ai școlii. Pentru toți sărbătorirea centenarului înseamnă un prilej de trecere în revistă a succeselor dobîndite dar și un prilej de angajamente pentru noi realizări, de manifestare a dragostei pentru partidul clasei muncitoare, care a făcut din școala înființată acum un veac o instituție de cultură socialistă, larg deschisă fiilor oamenilor muncii.

Date semnificative

• Statul democrat-popular manifestă o necontenită grijă pentru dezvoltarea bazei materiale a școlii. În 1957 localul Școlii medii „Ștefan cel Mare" a fost complet renovat și înzestrat cu mobilier nou și modern. Internatul școlii a fost totodată lărgit și dotat cu tot inventarul necesar.

• Pentru diferite lucrări de înfrumusețare și amenajări interioare s-a investit numai în ultimii ani suma de 750.000 lei

• Pentru realizarea unui învățămînt legat de viață au fost create și înzestrate cu materialele necesare un atelier de lăcătușărie, un atelier de tîmplărie, laboratoare de fizică și chimie. Școala a primit material didactic în valoare de sute de mii de lei.

• Biblioteca școlii a fost dotată cu cele mai noi lucrări științifice, literare și ideologice, ajungînd să numere 16.000 de volume.

• De pe băncile liceului din Suceava s-au ridicat elemente de valoare care au dezvoltat arta, cultura și știința patriei noastre. Printre aceștia se numără poetul Vasile Bumbac, folcloristul Simion Florea Marian, poetul N. Dracinski și alții.

Elev strălucit al liceului „Ștefan cel Mare" a fost și Ciprian Porumbescu, marele compozitor, care a ridicat creația muzicală din țara noastră pe o treaptă nemaicunoscută pînă la el.

Lecție de fizică la Școala medie „Ștefan cel Mare" din Suceava.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

În cadrul acțiunilor privind perfecționarea cadrelor didactice, în vacanța de vară a anului școlar 1960/1961 se vor organiza pe plan central următoarele cursuri :

— Un curs de perfecționare pentru profesorii care predau istoria patriei, la care vor fi cuprinși în primul rînd cei care n-au participat în 1960 la cursul de la Breaza. La acest curs vor participa numai cadrele calificate în specialitate sau care predau istoria și au studii pe baza cărora pot fi atestate pentru această disciplină.

— Un curs de perfecționare pentru profesorii care predau limba și literatura română la clasele V—XI ale școlilor de cultură generală, în școlile și institutele pedagogice de învățători și în școlile profesionale și de meserii care aparțin sfaturilor populare, ministerelor sau altor instituții centrale. La acest curs vor fi cuprinși în primul rînd profesorii care predau la clasele VIII—XI ale școlilor de cultură generală, ca și în școlile și institutele pedagogice de învățători cu limba de predare română sau cu limbi de predare ale minorităților naționale.

— Un curs de perfecționare pentru cadrele didactice care predau elemente de economie politică, noțiuni de socialism științific, bazele cunoștințelor politice și elemente de planificare a economiei naționale în școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale, tehnice, agricole și de meserii. La acest curs de perfecționare vor participa profesorii care predau în școlile de cultură generală și pedagogice și care au mai urmat un singur curs din cele organizate de minister la București sau Predeal, precum și toți profesorii care predau disciplinele respective în școlile profesionale, tehnice, agricole și de meserii.

Pentru profesorii care n-au urmat nici un curs, ca și pentru cei care sînt în primul an de învățămînt se va organiza un curs de inițiere.

Toate cursurile de mai sus vor avea durata de 21 zile.

În afară de aceste cursuri, tot în vacanța de vară, la institutele de perfecționare a cadrelor didactice se vor mai organiza :

— Un curs de perfecționare, cu durata de 30 zile pentru cadrele didactice care predau cunoștințele industriale și lucrările practice de atelier, cunoștințele agricole și lucrările practice agricole. Pentru cadrele didactice din centrele unde își au sediul institutele de perfecționare a cadrelor didactice cursul se va desfășura în timpul anului școlar în cîte o zi pe săptămînă și în cîte trei zile pe săptămînă în timpul vacanțelor de iarnă și de primăvară.

— Un curs de perfecționare, cu durata de 30 zile, pentru profesorii de fizică din școlile de cultură generală.

— De asemenea, se vor organiza în continuare cursuri de limba română, istoria patriei și geografia patriei pentru învățătorii și pentru profesorii necalificați care predau aceste discipline în școlile minorităților naționale și care nu cunosc bine limba română.

Pentru sprijinirea cadrelor didactice înscrise la examenele de definitivat și gradul II se vor organiza și în acest an școlar, în aceleași condiții ca în anul 1959/1960, conferințe, consultații și lucrări practice, pe o perioadă de 30 zile. Aceste cursuri vor avea loc în centrele regionale — pentru învățători și educatoare — și la institutele de perfecționare a cadrelor didactice — pentru profesorii care predau la clasele V—XI ale școlilor de cultură generală și în școlile și institutele pedagogice de învățători, ca și pentru profesorii de cultură generală de la școlile profesionale, tehnice, agricole și de meserii.

În același timp se vor organiza o serie de instructaje pe plan central — pentru șefii secțiilor regionale de învățămînt și cultură, directori și educatori din casele de copii, directori ai școlilor profesionale, tehnice, agricole și de meserii — și la institutele interregionale pentru șefii secțiilor raionale de învățămînt și cultură, directorii școlilor medii și de 7 ani, responsabilii cercurilor pedagogice (limba română, cunoștințe industriale și lucrări practice, cunoștințe agricole și lucrări practice).

În instrucțiunile Ministerului Învățămîntului și Culturii trimise recent secțiilor de învățămînt și cultură sînt precizate o serie de amănunte în legătură cu organizarea cursurilor de perfecționare pe anul 1960/1961 și se arată sarcinile care revin organelor de învățămînt în această privință.

★

La 10 decembrie a.c. vor avea loc concursuri de admitere pentru cursurile fără frecvență la următoarele facultăți :

Electrotehnică, energetică, mecanică și transporturi de la Institutul politehnic București ; chimie industrială de la Institutul politehnic Iași ; mecanică de la Institutul politehnic din Timișoara ; instalații și utilaj, construcții feroviare de la Institutul de construcții București ; exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze, tehnologia și chimizarea țițeiului și gazelor de la Institutul de petrol, gaze și geologie București ; mine și electromecanică minieră de la Institutul de mine Petroșani ; matematică-fizică de la Universitățile din București, Iași și Cluj ; științe naturale de la universitatea din București și științe naturale, geografie de la universitățile din Iași și Cluj; filologie de la Universitatea din Cluj; limba și literatura rusă de la Institutul „M. Gorki" București; cultură fizică de la Institutul de cultură fizică din București; matematică, fizică și chimie, filologie, științe naturale și educație fizică de la institutele pedagogice de 3 ani din București, Cluj și Iași.

Inscrierile pentru concurs se vor face pînă la 8 decembrie a.c. inclusiv, direct la secretariatele facultăților.

Cadrele didactice, absolvenți ai institutelor pedagogice de 3 ani, precum și cadrele didactice, absolvenți ai fostelor institute pedagogice de 2 ani (3 ani la fără frecvență), se pot inscrie în anul III — cursuri fără frecvență — la universități și institute pedagogice cu durata studiilor de 5 ani pentru a-și continua studiile, la secțiile cu profil asemănător sau înrudit cu al institutului pedagogic absolvit.

Informații suplimentare se pot lua la secretariatele facultăților.

INFORMAȚIE

Universitatea „C. I. Parhon" din București, aduce la cunoștință că începînd cu anul universitar 1960—1961, absolvenții cu examen de stat ai institutelor pedagogice de 2 și 3 ani (învățămînt de zi și fără frecvență), care funcționează de cel puțin 2 ani în învățămînt la clasele V—VII în specialitatea pentru care au calificare, își pot continua studiile la cursurile fără frecvență de la facultățile de 5 ani corespunzătoare ca profil cu institutele pedagogice absolvite.

In cadrul Universității „C. I. Parhon" funcționează următoarele secții de cursuri fără frecvență :

La Facultatea de matematică — fizică : Secția de matematică — fizică.

La Facultatea de științe naturale : Secția biologie — geografie.

La Facultatea de geologie — geografie : Secția geografie — biologie.

La Facultatea de filologie : Secția de limbă și literatură română.

La Facultatea de filozofie : Secția de pedagogie — limbă și literatură română.

Inscrierea se face în anul III de studii (cu examen de diferență) numai la secțiile de profil asemănător sau înrudit cu acela al institutului pedagogic absolvit.

Cererile se primesc pînă la data de 15 decembrie 1960 și vor fi însoțite de următoarele acte :

diploma de promovare a examenului de stat (în copie legalizată), recomandarea pentru continuarea studiilor din partea Comisiei raionale, dovada de funcționare de cel puțin 2 ani în învățămînt la clasele V—VII, în specialitatea absolvită sau în una înrudită.

Alte relații se obțin de la secretariatele facultăților.

Cuvîntul unui director de întreprindere

Intre uzina „Tudor Vladimirescu" din Capitală și Școala medie „Mihail Eminescu" s-au închegat strinse legături de colaborare. Uzina acordă un larg și multilateral sprijin școlii, ai cărei elevi fac practica de producție în atelierele ei. De asemenea, cadrele didactice și elevii participă la numeroase acțiuni organizate în comun cu muncitorii și tehnicienii uzinei. Aceasta are ca rezultat buna pregătire practică a procesului instructiv-educativ din școală.

Pentru a afla amănunte privitoare la felul cum sprijină uzina munca școlii, redacția noastră s-a adresat tovarășului Iosif Puvak, directorul uzinei.

Munca în întreprinderile industriale și agricole reprezintă, fără îndoială, calea principală de realizare a legăturii între școală și viață, de pregătire a viitorilor constructori ai socialismului. Lucrînd în producție, tinerii din școli au posibilitatea să cunoască cele mai variate mașini și utilaje moderne, să se familiarizeze cu procesul tehnologic al întreprinderilor, să cunoască muncitorii și felul cum luptă aceștia pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

Conștient de toate acestea, colectivul uzinei noastre a primit cu multă bucurie cererea formulată de conducerea Școlii medii „Mihail Eminescu" de a asigura practica elevilor în secțiile întreprinderii. Pe baza înțelegerii între conducerea uzinei și direcția școlii, doi tehnicieni din întreprindere au elaborat, împreună cu profesorii de specialitate planul de practică pentru meseriile în care au cerut să lucreze elevii. Prin convenția încheiată între uzină și școală s-au stabilit precis zilele și secțiile în care vor lucra elevii, precum și obligațiile reciproce ale celor două unități. Astfel, uzina se angajează să asigure condiții cît mai bune de lucru — locuri de muncă, scule, unelte și materiale necesare instruirii elevilor — și să acorde ajutor tehnic în tot timpul practicii în producție. Pentru aceasta am antrenat o parte din cei mai buni muncitori, ingineri și tehnicieni în munca de instruire practică a elevilor. De asemenea, am asigurat pentru lecțiile de tehnologie o sală dotată cu tot materialul didactic necesar predării.

La rîndul ei școala și-a luat obligația să asigure, cu ajutorul profesorilor de lucrări practice și al diriginților, o disciplină desăvîrșită la locul de muncă. Vreau să subliniez, în legătură cu aceasta, că tovarășa Constanța Popescu, directoarea școlii, se preocupă neobosit de disciplina elevilor în uzină, de buna desfășurare a practicii în general, venind în uzină de cîteva ori pe săptămînă, stînd de vorbă cu muncitorii și inginerii și interesîndu-se de situația fiecărui elev.

In același timp secretarii comitetelor U.T.M. din uzină și din școală au elaborat un plan de acțiune comun, care urmărește formarea atitudinii comuniste față de muncă, întărirea disciplinei pe locul de producție etc. In acest scop este popularizată și în rîndul elevilor inițiativa utemiștilor din uzină privind organizarea superioară a locului de muncă, ridicarea calificării profesionale și a productivității muncii. Planul comun de acțiune al celor două organizații de tineret mai prevede participarea reciprocă a utemiștilor la adunările generale de organizație care se țin în uzină și în școală și participarea tinerilor muncitori și a elevilor, în brigăzi comune, la munca patriotică.

Conducerea uzinei a luat toate măsurile pentru ca elevii să cunoască chiar din primele săptămîni de muncă în uzină principalele meserii ce se practică aici și să-și însușească deprinderile necesare în meseria pe care și-au ales-o. Astfel, după ce elevii clasei a IX-a au ales meseriile de lăcătuș-mecanic și sudor, tovarășul Nicolae Victor, inginer al uzinei, s-a deplasat la școală prezentîndu-le tinerilor specificul acestor meserii, precum și importanța lor în economia țării.

Incă din prima zi în care elevii au intrat în uzină responsabilul cu protecția muncii le-a făcut un instructaj detailat, arătîndu-le locurile periculoase și felul cum trebuie să se comporte pentru a evita accidentele. De asemenea, în ateliere, muncitorii dau elevilor scule din cele mai bune și îi instruiesc în toate operațiile, pentru a se preveni cel mai mic traumatism.

Cele două ore săptămînale de tehnologie predate de tovarășii Nicolae Victor, inginer la serviciul tehnic și Tiberiu Desseffy, inginer la secția prototipuri, le dau elevilor cunoștințe asupra celor mai noi elemente din tehnica modernă. In cadrul acestor lecții elevii cunosc funcționarea unor utilaje moderne cum sînt mașinile de sudat cu role acționate electronic, mașinile de sudat sub strat fondant etc., precum și diferite soluții moderne din domeniul construcției de mașini.

Uzina „Tudor Vladimirescu" își propune, de asemenea, să sprijine școala asigurîndu-i anumite materiale cu care elevii claselor VI — VIII să poată lucra la orele de lăcătușărie și tîmplărie.

Colaborarea între uzină și școală nu se referă însă numai la activitatea în producție. Ea a devenit deosebit de rodnică și pe tărîm cultural-artistic. Tinerii din uzină și din școală pregătesc în comun brigada artistică de agitație, organizează „joi ale tineretului", întreceri sportive etc. De asemenea, profesorii școlii iau parte la organizarea de conferințe pe teme științifice și literare la clubul uzinei, participă aici la spectacole, audiții muzicale etc.

Primele rezultate ale acestei rodnice colaborări se văd încă de pe acum. Muncitorii și inginerii uzinei leagă prietenii strînse cu profesorii școlii „Mihail Eminescu", iar mulți dintre elevi sînt priviți de către întregul colectiv al uzinei drept viitori muncitori destoinici, pe care îi așteaptă cu drag, după terminarea școlii.

Iosif Puvak
directorul uzinelor
„Tudor Vladimirescu"

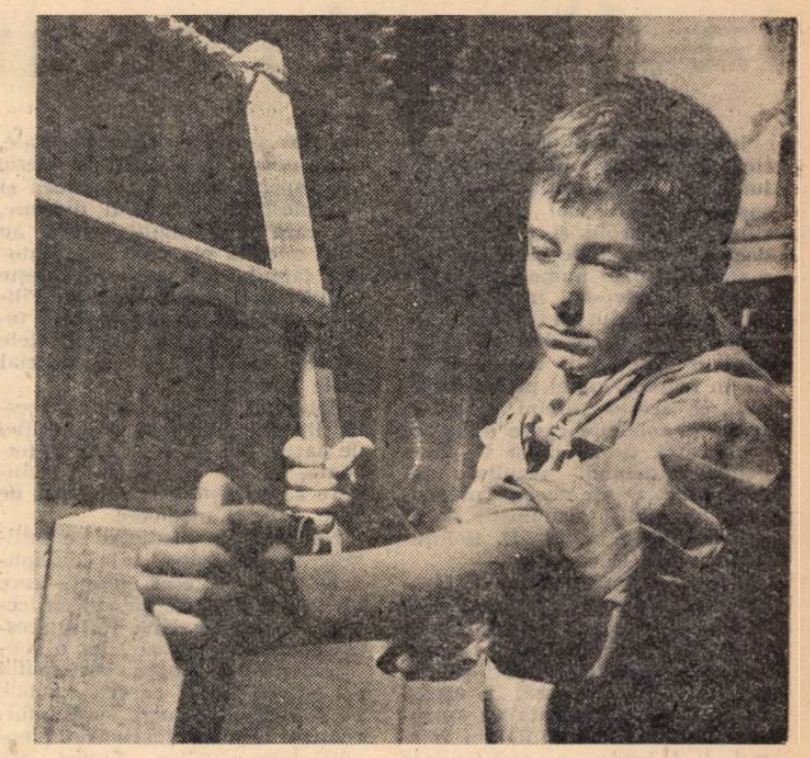

In atelierul de tîmplărie al Școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale" din Capitală, elevul Victor Badea deprinde tot mai bine minuirea ferăstrăului.

Instruirea practică în uzină

Unele probleme de organizare

Congresul al III-lea al P.M.R. a pus în fața școlii de cultură generală sarcina de a dezvolta legătura dintre învățămînt și munca productivă. Una din măsurile importante luate în acest scop o constituie lărgirea rețelei școlilor medii cu instruire în producție. Creșterea numărului acestor școli de la 5, cîte erau în anul școlar trecut, la 41 reprezintă un important pas înainte pe drumul găsirii și extinderii celor mai potrivite forme și mijloace de îmbinare armonioasă a învățămîntului cu munca productivă.

Școlile medii cu instruire în producție au deocamdată un caracter experimental și funcționează pe baza unui plan special de învățămînt elaborat de Ministerul Invățămîntului și Culturii, la a cărui întocmire s-a ținut seama de experiența acumulată pînă acum. Elementul nou al acestuia constă în faptul că numărul orelor de activitate practică este sporit de la 2 pe săptămînă la 4 pe săptămînă și că s-au introdus cursuri speciale de tehnologie și desen tehnic. In ziua de practică se predau și cele două ore de tehnologie, putîndu-se realiza astfel o strînsă legătură între cunoștințele teoretice privitoare la meseria pe care și-o însușesc elevii și deprinderile practice.

Meseriile în care sînt instruiți elevii școlilor experimentale sînt variate, în funcție de specificul întreprinderilor în care lucrează ei. Acest fapt a ridicat de la început problema necesității unor programe de învățămînt specifice fiecărei meserii. Ca urmare, fiecare școală experimentală și-a elaborat, în colaborare cu întreprinderile în care se realizează instruirea, programele sale proprii de învățămînt care au fost aprobate apoi de minister.

Prin introducerea unui plan special de învățămînt în școlile medii cu instruire în producție se urmărește înarmarea elevilor cu o anumită pregătire tehnică, cu *un început de calificare profesională, o dată cu nivelul ridicat de cultură generală.*

Elevii vor putea în acest timp să cunoască bazele procesului de producție într-o întreprindere, să se inițieze într-o anumită meserie și să capete deprinderi practice în legătură cu ea, ceea ce îi va face să fie atrași mai mult spre munca productivă, să înțeleagă mai ușor problemele teoretice pe care le studiază la fizică, la chimie, la matematică etc., să se orienteze spre anumite meserii și să se poată califica într-un scurt timp după absolvirea școlii. In afară de aceasta, îmbinarea învățăturii cu munca productivă are însemnate consecințe educative și exercită o mare influență asupra dezvoltării armonioase a tineretului. Este foarte important ca toate cadrele didactice, elevii și părinții lor să cunoască și să înțeleagă în mod just scopul școlilor medii cu instruire în producție.

Din acest scop decurge și necesitatea ca meseriile alese pentru inițierea elevilor școlii medii cu instruire în producție să fie meserii de bază, cu un profil mai larg, și nicidecum meserii bazate pe o specializare îngustă, sau care se limitează la efectuarea unui număr mic de operații. Or, nu la toate școlile medii cu instruire în producție s-a ținut seamă de acest lucru atunci cînd s-a trecut la stabilirea meseriilor. De pildă, la Școala medie din Cîmpia Turzii, ai cărei elevi lucrează în producție la întreprinderea „Industria Sîrmei", pe lîngă meseriile de strungari, trefilatori, electricieni, s-au ales și acelea de presatori de electrozi și cabluri, la care elevii nu au prea multe de învățat și nici de lucrat.

Este necesar să se realizeze o strînsă colaborare între cadrele de la disciplinele teoretice cu cele de tehnologie și activitate practică, o legătură organică între cunoștințele dobîndite în clasă și cele căpătate în întreprindere. Nu peste tot se are însă în vedere această cerință deosebit de importantă. Așa, de exemplu, profesorii care predau la Școala medie nr. 4 din Cluj, ai cărei elevi lucrează în producție la Atelierele C.F.R., nu au vizitat întreprinderea și nu participă la lucrările pe care le efectuează elevii în ziua de instruire în producție. Pentru a se asigura pregătirea multilaterală a elevilor și întărirea legăturii dintre teorie și practică este necesar ca toți profesorii școlii, și cu atît mai mult cei de la disciplinele care au legătură directă cu producția, să cunoască bine întreprinderea în care lucrează elevii, secțiile acesteia, procesele tehnologice, metodele de muncă, mașinile cu care se lucrează.

Potrivit îndrumărilor date de Ministerul Invățămîntului și Culturii, instruirea practică în întreprindere a elevilor începe din clasa a IX-a, în timp ce elevii clasei a VIII-a lucrează în atelierul școlar de lăcătușărie, primind paralel cunoștințe de tehnologie și desen tehnic. Trecerea de la munca în atelierul școlar la munca în întreprindere ridică și ea o serie de probleme și, îndeosebi, problema perioadei în care să se realizeze familiarizarea elevilor cu întreprinderea.

Dat fiind că instruirea practică a elevilor este subordonată sarcinilor de producție, perioada de organizare și pregătire pentru instruirea practică trebuie să fie strict delimitată. Elevii trebuie să cunoască bine, încă de la sfîrșitul trimestrului III al clasei a VIII-a, întreprinderea, specificul ei și fiecare secție în parte. In primele zile ale clasei a IX-a trebuie să primească instructajul general pentru protecția muncii, iar în perioada următoare instructajul premergător.

In majoritatea școlilor cu instruire în producție s-a terminat deja instructajul premergător și s-a trecut la instruirea propriu-zisă în producție. Acum este necesar, în primul rînd, să se realizeze o colaborare strînsă între profesorul de lucrări practice și muncitorii-instructori pe lîngă care lucrează elevii. Aceștia trebuie să cunoască bine programa de învățămînt pe baza căreia se desfășoară instruirea elevilor, planul lucrărilor pe care le vor efectua ei, cunoștințele teoretice la care trebuie să se facă apel în timpul lucrului.

Elevii trebuie obișnuiți de la început să întocmească fișa tehnologică și desenul obiectului, să lucreze după schiță, punînd în valoare cunoștințele căpătate în orele de desen tehnic și tehnologie. Așa lucrează, de exemplu, elevii Școlii medii din Cugir. Din acest punct de vedere poate fi apreciată ca foarte utilă, de asemenea, măsura luată la Școala medie din Sfîntu Gheorghe, ai cărei elevi au fost repartizați pe lîngă absolvenții de școală profesională ce lucrează în întreprindere și care urmează în același timp cursurile serale ale școlii medii, între ei putîndu-se purta astfel discuții folositoare atît în problemele practicii cît și în probleme studiate în clasă.

Nu poate fi trecută cu vederea, în același timp, importanța caietului de practică. Este necesar ca acest caiet, care trebuie să reflecte modul cum și-au însușit elevii problemele teoretice și practice ale meseriei, să fie vizat zilnic și controlat periodic în amănunt de către profesorul de lucrări practice.

Instruirea practică în producție este încă în perioada sa de început, de experimentare. Rezolvarea numeroaselor probleme pe care le ridică ea va fi posibilă în condiții cît mai bune dacă profesorii din școlile respective vor observa și studia cu atenție diferitele aspecte ale acestei activități și vor împărtăși din experiența ce o acumulează treptat.

SCHIMBUL DE MÎINE AL COLECTIVEI

Școala din Șelimbăr obține rezultate tot mai bune în îmbinarea învățămîntului cu munca practică în agricultură, pregătindu-i pe elevi ca muncitori destoinici pe ogoarele patriei. Mereu în fruntea colectivului didactic, tovarășul Marin Dobre, directorul școlii, este principalul inițiator al acțiunilor menite să lege strîns activitatea didactică de realitățile concrete ale muncii agricole.

Către sfîrșitul lunii octombrie puteai să-l întîlnești pe tovarășul Dobre pe lotul experimental al școlii, culegînd cu elevii porumbul. Era o atmosferă veselă, stîrnită de belșugul roadelor de toamnă.

In anul acesta, ca și în anii trecuți, elevii au lucrat pe un lot de două hectare, pus la dispoziție de gospodăria agricolă colectivă din Șelimbăr. Pe lot au fost cultivate soiuri diferite din principalele plante, păstrîndu-se sămînța soiului care s-a dovedit mai rezistent la condițiile locale. Aceasta a fost înmulțită apoi pe suprafețe mai mari și a fost transmisă gospodăriei agricole pentru extinderea în culturile de producție. Școala a reușit să predea anul acesta colectivei 5.000 kg. cartofi — varietăți pure — de pe 20 ari, ceea ce reprezintă 27.500 kg./ha. La porumb de soiul Varnic 303 s-a obținut o cantitate de 7.525 kg. știuleți la hectar.

Ca un adevărat cercetător, directorul școlii înregistrează fiecare rezultat, la fiecare cultură. Fișele întocmite de el cuprind date asupra soiului și solului, asupra îngrășămintelor aplicate, asupra lucrărilor de întreținere și datelor efectuării acestor lucrări, asupra rezultatelor obținute etc.

O imagine concludentă a strînsei legături care există între școală și gospodăria colectivă o constituie și casa-laborator organizată de cadrele didactice în incinta colectivei. Printre numeroasele exponate prețioase ale acestei case-laborator se numără și o machetă construită de elevii școlii, machetă care înfățișează solul diferitelor tarlale.

Colectiviștii ajută la rîndul lor școala cu mașini agricole, arînd terenul experimental și îndrumîndu-i pe elevi în activitatea practică.

Silvestru Patița

Situația la învățătură în discuția comuniștilor

Inarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, ridicarea nivelului lor la învățătură este una din sarcinile cele mai importante care revin școlii și cadrelor didactice, sarcină pe care partidul a subliniat-o în numeroase documente și îndeosebi în documentele Congresului al III-lea al P.M.R. Este firesc deci ca profesorii și învățătorii comuniști să fie în fruntea luptei pentru îndeplinirea acestei sarcini, să mobilizeze și celelalte cadre didactice în această luptă și să le ajute pentru a dobîndi rezultate cît mai bune. O asemenea preocupare vădesc și comuniștii de la Școala medie nr. 23 „D. Bolintineanu" din București.

Grija lor pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt la toate clasele și la toate obiectele a ieșit în evidență cu prilejul unei recente adunări lărgite a organizației de bază. La această adunare, organizată cu sprijinul Comitetului P.M.R. din raionul „V. I. Lenin", au fost invitate toate cadrele didactice din școală, precum și directori, secretari ai organizațiilor P.M.R., secretari ai organizațiilor U.T.M. și responsabili ai organizațiilor sindicale din alte școli ale raionului.

Pregătindu-se pentru adunare, biroul organizației de bază a făcut, împreună cu conducerea școlii, un control amănunțit asupra nivelului de cunoștințe al elevilor, asupra calității lecțiilor și a altor activități instructiv-educative. Controlul a scos la iveală, pe lîngă numeroase realizări și o serie de lipsuri ce începuseră să se facă simțite în munca școlii.

Punctul de plecare al controlului făcut de organizația de partid l-a constituit constatarea comuniștilor că în cataloage există un mare număr de note mici și mediocre. Aproape un sfert din elevi au obținut în primele două luni ale anului școlar note sub limită, iar peste 40% note mediocre — 5, 6.

Cum comuniștii nu puteau rămîne indiferenți față de o asemenea situație, au pornit imediat să cerceteze cauzele care o generează și să găsească căile de îndreptare. Incă înainte de această analiză, la adunarea generală a organizației de bază de dare de seamă și alegeri problema ridicării nivelului la învățătură al elevilor a fost pe larg dezbătută.

Situația notelor din cataloagele Școlii medii „D. Bolintineanu" este în strînsă legătură cu felul cum se pregătesc profesorii pentru lecții, cu pregătirea lor metodică, cu interesul pe care-l depun ca lecțiile să fie cît mai interesante, mai atractive. In școală sînt profesori care se pregătesc temeinic pentru fiecare lecție, își organizează judicios timpul destinat predării și folosesc material didactic, ca de pildă Ileana Babeș, profesoară de chimie, Augustin Cernău, profesor de limba română, Andrei Niculescu, profesor de limba rusă.

Sînt însă și profesori care vin la școală cu lecțiile nepregătite și care se bazează numai pe experiența și pregătirea lor anterioară, fiind puși în situația să recurgă la improvizații, să facă lecții deslînate și slabe din punct de vedere metodic, lipsite de documentare temeinică și de un caracter viu și atractiv. Asemenea lecții nu stimulează interesul elevilor pentru învățătură și nu le transmit cunoștințe temeinice, închegate. Lipsurile în pregătirea elevilor se datoresc în bună măsură și faptului că unii învățători și profesori nu acordă destulă atenție fixării și recapitulării cunoștințelor, pentru ca elevii să înțeleagă bine cele predate și să plece cu ele însușite în mare parte chiar din clasă. Comuniștii și ceilalți participanți la adunarea deschisă de partid au criticat pe învățătorii și profesorii care fac astfel de lecții și le-au arătat cu tărie lipsurile, pentru ca să învețe din aceasta și să-și îmbunătățească munca.

Faptul că nivelul scăzut de cunoștințe al elevilor este în strînsă legătură cu pregătirea profesorului pentru lecții este ilustrat de cîteva exemple, dintre care pot fi citate cele ale profesorilor Ștefan Nicolescu, Lucreția Filipescu și Paul Diaconescu. Profesorul Ștefan Nicolescu, de pildă, care predă științele naturale, intră uneori nepregătit în clasă, nu respectă metodica predării și nu folosește materialul didactic, din care cauză mulți elevi au note mici la obiectul său. Datorită faptului că nu-și pregătește lecțiile, profesoara Lucreția Filipescu verifică în mod formal temele date acasă și cunoștințele elevilor și expune superficial noile cunoștințe.

Atrăgînd atenția asupra acestor lipsuri, adunarea organizației de partid din școală a arătat, totodată, că ele nu constituie singura cauză a numărului mare de note slabe și mediocre.

Note mici și mediocre se întîlnesc în cataloage și la disciplinele unor profesori despre care nu se poate spune că vin cu lecțiile nepregătite. Unii dintre aceștia continuă încă să aibă o concepție greșită asupra sistemului de notare și de aceea notele pe care le dau nu reflectă întotdeauna în mod just nivelul cunoștințelor elevilor. Numai așa se explică faptul că 20 de elevi din clasa a IX-a „E" au nota 4 la educație fizică, că 17 elevi din clasa a VIII-a „A" au note de 2, 3 și 4 la limba latină și alte asemenea cazuri. Profesorul de limba latină, Paul Diaconescu, de pildă, oscilează între îngăduință și exigență exagerată, are o atitudine inconsecventă în notarea elevilor.

Unii profesori au obiceiul de a da mai mult note mici la începutul anului școlar, pentru ca să-i „sperie pe elevi" și să-și „impună autoritatea", după cum spun ei, iar alții pun note mici la învățătură pentru abateri de la disciplină în loc să folosească în astfel de cazuri mijloacele educative ce le stau la îndemînă. Intr-o singură oră de anatomie profesorul Ștefan Nicolescu a dat unui număr de 10 elevi din clasa a X-a „B" nota 1. Reflectă oare această notă, în proporțiile în care a fost acordată, nivelul real al clasei respective? Este greu de crezut.

Pe de altă parte, sînt și profesori care nu pun note elevilor atunci cînd îi examinează, sau care nu examinează de loc la oral, recurgînd apoi la soluția așa-ziselor extemporale.

Adunarea de partid a arătat că notarea elevilor nu trebuie să fie o acțiune de campanie și că examinarea orală permanentă și sistematică nu poate fi înlocuită prin una sau două lucrări de control (extemporale), întrucît acestea nu pot da o imagine exactă a nivelului de pregătire al elevilor și a progreselor lor la învățătură. De asemenea, a subliniat că nu trebuie să li se dea elevilor note de trecere fără ca aceștia să aibă cunoștințe.

Efectivul de elevi al Școlii medii „D. Bolintineanu" a crescut foarte mult în ultimul an și, o dată cu aceasta, a crescut mult numărul cadrelor didactice, care se ridică astăzi la peste 70. Intre acestea sînt și mulți profesori tineri, lipsiți încă de experiență. Ar fi trebuit ca ei să primească un sprijin larg din partea conducerii școlii, a organizației sindicale, a comisiilor metodice.

Adunarea de partid a scos însă în evidență că acest sprijin nu le-a fost acordat în măsură suficientă. Absorbită de rezolvarea problemelor gospodărești pe care le-a ridicat darea în funcțiune a noului local, conducerea școlii a neglijat în bună măsură îndrumarea și controlul procesului de învățămînt. Cu toate că și-au întocmit planuri de muncă bune, directorul și directorii adjuncți au asistat prea puțin la lecții, n-au controlat sistematic felul cum se pregătesc cadrele didactice și nivelul de cunoștințe al elevilor și n-au analizat în consiliul pedagogic aceste aspecte ale muncii. Comisiile metodice pe specialități constituite în școală nu s-au preocupat de organizarea schimbului de experiență între cadrele vîrstnice și cele tinere. La rîndul ei nici organizația sindicală n-a acordat atenția cuvenită propagandei profesionale și schimbului de experiență, n-a organizat pe scară mai largă interasistențe între cadrele care predau aceeași disciplină sau discipline înrudite și nu și-a coordonat planul său de activitate cu planul general al școlii.

Prea puțin s-a făcut și pentru extinderea experienței bune în munca educativă. In școală sînt diriginți fruntași ca tovarășul Andrei Niculescu, dirigintele clasei a XI „D", care urmărește cu atenție cum se pregătesc elevii la toate disciplinele, ține o legătură strînsă cu profesorii care predau la clasa lui și cu părinții elevilor, folosește mijloace variate în munca educativă și se sprijină pe activul U.T.M. De aceea clasa pe care o conduce este fruntașă pe școală, aproape toți elevii avînd note de trecere și peste 60% din ei numai note de la 8 în sus. Experiența unor astfel de diriginți a fost însă prea puțin popularizată în școală. Din această cauză unii diriginți ca Elvira Achiroaiei, Doina Sîrbu și alții continuă să-și întocmească planuri superficiale pentru munca educativă, desfășoară o activitate formală la orele de dirigiție, nu se sprijină în activitatea lor pe organizația U.T.M. a clasei, nu colaborează îndeaproape cu ceilalți profesori și cu părinții.

Un rol important în mobilizarea elevilor pentru ridicarea nivelului la învățătură revine organizației de tineret și pionieri. Adunarea deschisă a organizației de partid de la Școala medie „D. Bolintineanu" a arătat că numărul mare de elevi cu cunoștințe nesatisfăcătoare se datorește și faptului că organizația U.T.M. din școală a făcut prea puțin pentru îndeplinirea acestei importante sarcini, că biroul organizației de partid n-a îndrumat și controlat îndeaproape munca tineretului, că n-a existat o conlucrare între conducerea școlii și comitetul U.T.M.

Deși face parte din colectivul cadrelor didactice, secretarul comitetului U.T.M., profesorul Constantin Tudor, a inițiat, pe linia organizației de tineret, puține acțiuni concrete în vederea mobilizării tuturor elevilor pentru rezultate mai bune la învățătură. Este drept că organizația U.T.M. a dobîndit și o serie de realizări, dar majoritatea lor s-au reflectat mai mult în activitatea extrașcolară.

Totodată, din dezbaterile ce au avut loc în adunarea de partid a reieșit că nici secția raională de învățămînt n-a acordat școlii sprijinul necesar, că nu s-a sesizat de procentul mare de elevi cu note mici, n-a cercetat cauzele acestei situații și n-a organizat un control temeinic asupra nivelului de pregătire al elevilor.

Analizînd în mod critic activitatea depusă pînă în prezent, comuniștii și ceilalți pedagogi din școală au pornit de la ideea că numai dezvăluind cu curaj lipsurile ce s-au manifestat în munca lor vor putea găsi căile cele mai potrivite de îndreptare a acestora.

Din acest punct de vedere adunarea organizației de partid din școală a fost un prilej de învățăminte și pentru alte cadre didactice. Ea a adoptat un plan de măsuri concrete, care au și început să fie traduse în viață în zilele următoare, măsuri care se referă la toate aspectele mai importante ale muncii din școală și a căror îndeplinire va duce la îmbunătățirea pregătirii elevilor.

Inițiativa comitetului raional de partid de a invita la adunarea deschisă a organizației de bază din școală reprezentanți ai secției de învățămînt și ai comitetului raional U.T.M., ca și cadre de conducere din celelalte școli ale raionului a fost bine venită, pentru că a creat posibilitatea unui schimb rodnic de experiență. Ca urmare, asemenea analize se vor organiza și în alte școli din raion.

Adunarea comuniștilor de la Școala medie „D. Bolintineanu" a arătat în același timp că dezbaterea celor mai importante probleme ale școlii în adunări deschise de partid constituie un puternic mijloc de educare comunistă a tuturor cadrelor didactice, de mobilizare a lor pentru a da patriei tineri cît mai bine pregătiți.

C. Mincă

Munca elevilor Școlii medii nr. 36 din București pentru însușirea cunoștințelor, este călăuzită de către învățători și profesori pas cu pas, cu dragoste și atenție.

O consfătuire privind predarea astronomiei

Filiala din Cluj a Societății de științe matematice și fizice a organizat de curînd în orașul Cluj, cu sprijinul conducerii societății, o consfătuire cu tema „Predarea astronomiei în școala medie". La consfătuire au participat profesori de astronomie din toate regiunile țării, precum și cadre didactice din învățămîntul superior, din centrele universitare Cluj și Iași.

Participanții la consfătuire au ascultat un referat privitor la predarea astronomiei în școala medie și au purtat discuții în legătură cu această temă, au fost informați, prin cîteva conferințe, asupra realizărilor obținute în cercetarea Cosmosului cu ajutorul sputnicilor și al rachetelor cosmice și au vizitat Observatorul astronomic, Institutul meteorologic și Institutul de calcul al Academiei R.P.R. filiala Cluj.

In cadrul consfătuirii s-a subliniat faptul că în ultimii ani au avut loc în domeniul astronomiei descoperiri de o importanță excepțională care permit cercetărilor științifice să se dezvolte într-un ritm foarte rapid. Lansarea de către Uniunea Sovietică a primilor sateliți artificiali ai Pămîntului, a primelor rachete balistice intercontinentale, a primei planete artificiale a sistemului nostru solar, a primei nave cosmice care a atins suprafața Lunei, a primei stații interplanetare automate care a fotografiat partea invizibilă a acesteia, a primelor nave-satelit constituie începutul erei cuceririi spațiului cosmic și deschid astronomiei posibilități nebănuite în cercetarea Universului.

In aceste condiții, predarea astronomiei în școala medie capătă o însemnătate tot mai mare. Ea urmărește să dea elevilor o imagine exactă despre lumea înconjurătoare, despre mișcarea, structura și evoluția corpurilor cerești, despre structura Universului, contribuind astfel la formarea concepției lor materialist-dialectice despre lume.

Spre deosebire de trecut, astronomia este predată astăzi în școli în mod științific, avînd în același timp un rol important în educarea ideologică a elevilor, în combaterea misticismului și a superstițiilor. Pentru realizarea acestui scop școlile au fost înzestrate cu material didactic, cu filme și diafilme care tratează diferite teme de astronomie (de exemplu „Universul"; „Mișcările Pămîntului în sistemul solar"; „Eclipsa solară"; „Legea atracției universale"; „Zborul interplanetar" etc.). Un auxiliar prețios al profesorilor în predarea astronomiei îl constituie și broșurile și articolele consacrate diferitelor probleme de specialitate și realizările științei și tehnicii în acest domeniu.

Ca urmare a condițiilor create s-a îmbunătățit și munca profesorilor care predau astronomia, mulți dintre aceștia acumulînd o experiență valoroasă. Participanții la consfătuire au ascultat cu mult interes, de exemplu, comunicările făcute de profesorii Pavel Peripiceanu (Alba Iulia) și Ludmila Nadolschi (Iași) asupra modului lor de lucru cu elevii. Tov. Peripiceanu a vorbit îndeosebi despre felul cum îi pregătește pe elevii lui pentru studiul astronomiei, cum le trezește interesul pentru acest studiu, iar tov. Nodolschi despre activitatea pe care o desfășoară în școală și la cercul de astronomie al elevilor din orașul Iași. Acest cerc, înființat în anul 1953 pe lîngă Școala medie nr. 2 „Mihail Eminescu", dispune de o platformă de observații, de un telescop mic, de două lunete etc. La observațiile organizate săptămînal aici participă, prin rotație, toți elevii claselor a XI-a din școlile orașului. Cercul primește un ajutor important din partea Observatorului astronomic-Iași, a Secției de învățămînt și cultură și a filialei Iași a S.S.M.F.

In discuțiile purtate la consfătuire s-a arătat însă că mai sînt unele școli în care nu se acordă studiului astronomiei toată importanța cuvenită, fapt care îi face pe unii elevi să manifeste o anumită indiferență față de acest studiu. Stimularea interesului elevilor pentru astronomie — au spus participanții la consfătuire — nu depinde numai de sporirea numărului de ore, așa cum au cerut unii profesori, ci în primul rînd de calitatea predării, de caracterul viu al lecțiilor. De aceea — au arătat cei ce au luat cuvîntul — profesorul trebuie să-și îmbogățească necontenit cunoștințele, să se refere în lecții la rezultatele ultimelor cercetări din domeniul astronomiei, să folosească metode variate de predare, să organizeze cu elevii lucrări practice, observații asupra meteorilor și a sateliților artificiali etc.

Pentru o mai bună documentare a profesorilor și elevilor s-a propus ca ambele serii ale „Gazetei matematice și fizice" să publice articole de metodică a predării astronomiei, articole privind istoria acestei științe, probleme de astronomie etc., să dea indicații cu privire la construirea unor instrumente de cercetare a cerului, iar în seria „A" să se publice în fiecare lună harta cerului din luna respectivă. De asemenea profesorii au propus să se editeze un atlas ceresc, hărți cerești și un dicționar astronomic, iar întreprinderea de material didactic să studieze posibilitatea construirii unor lunete astronomice de uz școlar. Ar fi necesar — au arătat profesorii de astronomie — ca problemele predării acestei discipline să fie dezbătute la institutele de perfecționare a cadrelor didactice și la cercurile pedagogice. La aceste cercuri ar putea fi invitate chiar — acolo unde este posibil — cadre de specialitate care să țină conferințe din domeniul astronomiei.

Consfătuirea de la Cluj a dat posibilitate profesorilor de astronomie să facă un rodnic schimb de experiență și să afle o serie de noutăți din domeniul acestei specialități, ceea ce îi va ajuta să obțină rezultate mai bune în munca lor.

P. Mihăilescu

De ce nu învăţa bine unul din elevii mei

Intr-una din primele zile ale lunii octombrie din anul şcolar trecut l-am vizitat pe elevul meu I. Constantin acasă. Am găsit-o pe mama lui făcînd curăţenie. M-a impresionat sobrietatea şi totuşi căldura care se degaja din întreaga ei fiinţă. Ştiam că este muncitoare într-o întreprindere şi că munceşte cu sîrguinţă.

— Am venit să stăm de vorbă despre Costel. V-am aşteptat la adunarea cu părinţii, dar n-aţi venit — i-am spus mamei.

Privindu-mă puţin stînjenită, ea mi-a arătat că n-a putut veni întrucît a lucrat în schimbul doi, adică tocmai în orele cînd fusese chemată la şcoală. Apoi, cu o privire îngrijorată, m-a întrebat :

— S-a întîmplat ceva cu Costel ? Nu învaţă ?

Intrebarea m-a scutit de orice ocol pentru a ajunge la discuţia plănuită. I-am vorbit mamei despre necazurile pe care mi le pricinuieşte fiul ei, despre faptul că acesta se mulţumeşte să se numere printre elevii slabi, că este delăsător, inconsecvent, că nu-şi notează explicaţiile profesorilor, că uneori vine la şcoală cu temele neefectuate sau cu lecţiile neînvăţate, că în clasă este neatent şi se comportă nedisciplinat.

Cu toate acestea, nu numai lipsurile îl caracterizau pe Costel. I-am arătat mamei că este un copil deosebit de vioi, inteligent, întreprinzător, că are multe posibilităţi de a obţine rezultate bune la învăţătură. Cînd este dojenit pentru vreo faptă rea te priveşte emoţionat şi-şi manifestă dorinţa de a se îndrepta.

— Aşa este şi acasă — mi-a spus mama. Dar ceea ce mă nemulţumeşte este că nu învaţă. Cum să-l ajut să înveţe mai bine ? Nu am pregătirea necesară şi pe deasupra sînt foarte ocupată. Soţul, de asemenea, lipseşte mult de acasă.

Am constatat că mama nu cunoştea orarul fiului ei şi că se mulţumea să verifice munca copilului numai prin ceea ce-i spunea acesta.

Cauza lipsurilor mi-a apărut evidentă : elevul nu era suficient controlat în familie. Trebuia să acţionez deci pe două căi : asupra elevului şi asupra părinţilor. Spre aceasta mi-am îndreptat atenţia.

In repetate rînduri i-am explicat elevului cum să ia notiţe, cum să înveţe, cum să-şi organizeze mai bine munca. Am încercat să-i arăt şi mamei lui cum trebuie să-l ajute : să-l întrebe, în fiecare zi, ce lecţii are de pregătit, ce teme are de efectuat şi să confrunte ceea ce-i spune cu orarul, iar la întoarcerea de la lucru să-i cerceteze caietele de teme pentru a vedea dacă şi le-a scris ordonat şi pe toate. Am sfătuit-o apoi să-i amenajeze un colţ unde să-şi pregătească lecţiile, să-i ceară să-şi aşeze în ordine cărţile, caietele şi celelalte rechizite după ce termină cu învăţatul ; să-i trezească interes pentru dobîndirea cunoştinţelor ajutîndu-l să-şi alcătuiască o bibliotecă personală. In acelaşi timp, am îndemnat-o să-i dea şi unele însărcinări de ordin gospodăresc care contribuie la cultivarea simţului de ordine, a silinţei şi perseverenţei în muncă. I-am atras atenţia că trebuie să-i încredinţeze sarcini uşoare, dar utile : să-şi cureţe hainele, pantofii, să facă mici reparaţii în casă etc. La toate acestea, am adăugat că e necesar să urmărească cu consecvenţă cum îşi îndeplineşte sarcinile primite. Şi, dacă constată că a făcut bine ceea ce i-a cerut, să-l laude, pentru că un succes cît de mic îi va da satisfacţie, îl va stimula spre noi acţiuni pozitive.

Am sfătuit-o să-şi facă timp să vină la şcoală ca să poată cunoaşte mai îndeaproape munca şi comportarea copilului la lecţii.

Paralel am luat legătura cu colegii mei, pentru a-l verifica pe elev mai des, pentru a exercita un control mai atent asupra lui. In cadrul unei ore de diriginţie am discutat cu elevii tema „Cum să învăţăm" şi am reliefat lipsuri ca cele pe care le avea Costel : munca nesistematică, lipsa de perseverenţă în pregătirea lecţiilor etc. — arătînd cum trebuie lichidate. După un timp, organizaţia de pionieri l-a tras la răspundere pentru modul cum se pregăteşte.

Cu toate acestea, constatam cu mîhnire că elevul nu făcea progresele pe care le doream. Am ajuns la concluzia că, desigur, în familie trebuie să mai existe o cauză care întîrzie evoluţia în bine a copilului.

Am aflat astfel că ceea ce stînjeneşte munca elevului şi-l face să se îndepărteze de îndatoririle lui şcolare sînt şi raporturile dintre părinţi. Intr-adevăr, în cadrul familiei exista un dezechilibru. Tatăl se înstrăinase de casă, neglijîndu-şi soţia şi copilul. Preocupată intens de purtarea soţului, mama neglija supravegherea copilului.

Pe tatăl lui Costel nu-l văzusem încă. Ştiam că are mai multe cunoştinţe decît soţia şi că, desigur, putea acţiona cu rezultate mai bune în pregătirea copilului. Mi-am propus ca neapărat să stau de vorbă cu dînsul. Pentru început nu m-am referit la neînţelegerile lui cu soţia, ci numai la copil, la drumul greşit pe care mergea acesta şi la datoria lui de părinte.

Nu mi-am ascuns îngrijorarea că îndreptarea fiului său merge greu, că lipsa de control a tatălui se face simţită în comportarea copilului. De aceea i-am arătat ce rol însemnat îi revine în controlul şi îndrumarea acestuia, spunîndu-i că nu e suficient să se mulţumească cu faptul că fiul său e hrănit şi îngrijit, ci că datoria de părinte îl obligă să se intereseze, oricît de ocupat ar fi, de felul cum învaţă, cum se comportă fiul său. Vorbindu-i de aceste lucruri am subliniat urmările lipsei lui de control asupra copilului, ale faptului că îl tratează cu nepăsare şi superficialitate : copilul vine la lecţii nepregătit, absentează adesea de la şcoală, iar în timpul destinat învăţăturii hoinăreşte pe străzi. I-am dat să înţeleagă care este răspunderea pe care o are faţă de viitorul copilului său, faţă de societate. Abia mai tîrziu, după repetate şi îndelungi discuţii cu tatăl elevului, i-am vorbit deschis despre relaţiile lui familiale, despre consecinţele nefaste la care pot duce conflictele dintre el şi soţia sa. Apoi, un timp n-am mai dat pe la ei. Voiam să-i las să reflecteze asupra celor discutate.

Cînd m-am reîntîlnit cu părinţii, viaţa familiei începuse să-şi reia cursul normal. Tatăl începuse să înţeleagă mai bine rolul său în familie, răspunderea pe care o are faţă de societate prin felul cum îşi creşte copilul. Venea tot mai regulat acasă. Treptat, treptat, intrase şi în preocuparea lui educaţia copilului şi începuse să se străduiască, alături de soţia lui, să-şi crească aşa cum se cuvine fiul.

O dată schimbată viaţa din cadrul familiei, s-a schimbat şi situaţia şcolară a elevului. In cele din urmă I. Constantin a promovat cu rezultate destul de bune clasa a V-a şi astăzi e în clasa a VI-a.

Anul acesta mi-am propus, împreună cu colegii mei, să-l ridic din rîndul elevilor slabi în rîndul elevilor buni, să-i dezvolt mai mult răspunderea în muncă. Sîntem hotărîţi să-l ajutăm pe elevul I. Constantin să obţină rezultate din ce în ce mai bune la învăţătură, să ridicăm astfel munca acestui elev la nivelul posibilităţilor lui reale.

Prof. Dorina Panaitescu
Şcoala medie nr. 24 — Bucureşti

In spiritul economiei

In munca de educare din şcoli un loc important îl ocupă lămurirea elevilor asupra însemnătăţii pe care o are gospodărirea cu chibzuinţă a banilor, formarea spiritului de economie. Această acţiune s-a intensificat şi mai mult în ultimul timp cu prilejul apropierii „Săptămînii economiei". Cadrele didactice le arată elevilor atît avantajele pe care le pot obţine ei înşişi economisind prin C.E.C. sumele oricît de mici primite de la părinţi cu diferite ocazii, ca şi însemnătatea patriotică a depunerilor de bani la C.E.C., prin mijlocirea căruia sumele puse de o parte— rămînînd permanent la dispoziţia depunătorilor — sînt folosite în acelaşi timp pentru făurirea cît mai multor bunuri materiale şi spirituale necesare celor ce muncesc.

Numeroase corespondenţe primite în ultimul timp la redacţie ne vorbesc despre realizările obţinute de către cadrele didactice în educarea elevilor în spiritul economiei.

Desigur că aici interesează în primul rînd nu sumele pe care le depun copiii — căci ei nu pot avea la îndemînă decît sume cu totul reduse de bani — ci faptul că îşi creează deprinderea de a economisi.

„Explicîndu-le ucenicilor valoarea economiilor depuse de ei la C.E.C. — ne spune într-o scrisoare tov. I. Chiţoiescu, directorul Şcolii profesionale „Grigore Preoteasa" din Capitală — noi îi ajutăm totodată să înţeleagă că a economisi bani prin depunerea la C.E.C. este o faptă patriotică, deoarece sumele depuse sînt folosite, în timpul cît se află în păstrare la C.E.C., pentru dezvoltarea economică a patriei. Aceste cuvinte au o mare putere de convingere asupra ucenicilor. Majoritatea acestora sînt acum posesori de librete C.E.C., fiecare dintre ei avînd economisiţi cîte 200—300 lei".

Bune rezultate în educarea elevilor în spiritul economiei s-au obţinut şi la Şcoala de 7 ani nr. 11 din Constanţa, unde 80% din elevi au librete C.E.C.

Vrînd să extindă în şcolile din întreg oraşul metodele folosite de cadrele didactice la Şcoala nr. 11 în educarea elevilor în spiritul economiei, secţia de învăţămînt şi cultură a oraşului Constanţa a organizat un schimb de experienţă la care au participat numeroase cadre didactice. Cu acest prilej Şcoala de 7 ani nr. 11 a prezentat un referat. Referatul a relevat printre altele, ca un element deosebit de important în educarea elevilor în spiritul economiei, necesitatea de a se fixa obiective atractive pentru folosirea economiilor. Pe elevi i-au stimulat mult asemenea obiective cum sînt, în special, organizarea de excursii, cumpărarea de cărţi, material sportiv etc.

La rîndul lor şi cadrele didactice de la şcolile din oraşul Botoşani se preocupă cu grijă de educarea elevilor în spiritul economisirii. Ca rezultat al acestei activităţi, majoritatea şcolilor din cuprinsul oraşului se găseau la sfîrşitul lunii octombrie a.c. printre unităţile fruntaşe din raion în acţiunea de economisire.

Ingrijirea colţului ştiinţelor naturii este unul din obiectivele muncii rodnice de autodeservire desfăşurată de elevii Şcolii elementare nr. 3 din Piteşti.

Teatrul tinerilor spectatori

Convorbire cu tovarăşul D. D. NELEANU, directorul Teatrului pentru copii şi tineret

Vestea creării unui teatru pentru copii şi tineret a fost primită cu deosebită bucurie în rîndul elevilor, al cadrelor didactice şi al părinţilor. Teatrul — acest însemnat mijloc de exprimare artistică — va contribui astfel în mai mare măsură la educarea tinerelor generaţii din ţara noastră în spiritul înaltelor idei ale comunismului.

Se ştie cît de mult este îndrăgită de elevi arta teatrală. Este de aceea explicabil interesul manifestat de ei, ca şi de profesori şi învăţători, pentru activitatea pe care îşi propune să o desfăşoare noul teatru, nerăbdarea lor de a afla cît mai multe în legătură cu viitoarele premiere programate. Pentru a satisface curiozitatea manifestată de cititori, redacţia noastră s-a adresat tov. D. D. Neleanu, directorul Teatrului pentru copii şi tineret, cerîndu-i amănunte în legătură cu programul de activitate al noului teatru.

Desigur, în această etapă forţele artistice ale Teatrului pentru copii şi tineret se află în plină desfăşurare : se concretizează repertoriul, distribuţiile, se conturează diferite alte forme de activitate ale colectivului. De aceea răspunsurile primite prefigurează doar activitatea noului teatru, fără a intra într-o dezbatere largă a preocupărilor acestuia.

Cum îşi propune Teatrul pentru copii şi tineret să contribuie, cu mijloacele sale specifice, la opera de educare a noii generaţii ?

Problema educării copiilor şi tineretului nostru în spiritul moralei comuniste este însăşi problema mersului nostru înainte. Caracterul complex şi multilateral al acestei sarcini de cinste impune teatrului o mare răspundere în importanta sa contribuţie la procesul de educare a generaţiei de mîine. Şi această răspundere creşte pe măsură ce interesul tinerilor spectatori pentru teatru devine din ce în ce mai evident.

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniştri al R.P.R. prin care a luat fiinţă Teatrul pentru copii şi tineret a fost salutată cu bucurie de toţi acei către care se îndreaptă astăzi gîndul şi eforturile colectivului nostru. Nişte iubitori de artă între 4 şi 6 ani, care îşi disputau deunăzi scările de la intrarea teatrului, întrebaţi ce fac acolo, ne-au răspuns: ...„Ne jucăm ! Nu-i teatrul nostru ?" Argument fără replică.

Intr-adevăr, pentru prima oară la noi un teatru pregăteşte un repertoriu permanent pentru copii. Piese ca „Marţienii" de Mihail Liber, „Emil şi detectivii", dramatizare după E. Kästner, „Micuţa Doritt" după Dickens, „Coana Chirîţa" de V. Alecsandri, „Pasărea albastră" de Maeterlink şi alte lucrări din dramaturgia pentru copii — originală şi străină — sînt în discuţia conducerii şi a secretariatului literar. De asemenea piesele „Prima întîlnire" de Sîtina, „Soldatul Piccio" de Alia Nicolai, „Scapin" de Molière, „Pogoară iarna" de Anderson Maxwell, „Ruy Blas" de V. Hugo, „Băieţii veseli" de H. Nicolaide, „Prietena mea Pix" de V. Em. Galan şi altele sînt lucrări care stau în atenţia teatrului nostru, pentru a fi prezentate tineretului.

Ce alte lucrări vor îmbogăţi repertoriul Teatrului pentru copii şi tineret ?

Lectura celor mai valoroase opere ale clasicilor literaturii universale, cît şi ale scriitorilor contemporani romîni şi străini, a nuvelelor şi romanelor biografice, de aventuri sau ştiinţifico-fantastice constituie acum preocuparea de căpetenie a secretariatului literar, în vederea dramatizării lor, pentru alcătuirea unui repertoriu pe gustul pionierilor şi şcolarilor şi în deplină concordanţă cu ţelurile educaţiei comuniste.

Pentru stimularea dramaturgiei originale vom propune organizarea, încă în cursul acestei stagiuni, a unui concurs de piese pentru copii şi tineret. In acelaşi scop dorim să înfiinţăm pe lîngă teatrul nostru, sub auspiciile Uniunii Scriitorilor din R.P.R., un cenaclu al dramaturgilor în a căror preocupare intră problemele privitoare la tineret şi copii.

Tinerii spectatori vor avea ocazia să-i cunoască pe actorii teatrului lor numai în timpul spectacolelor, pe scenă ?

Nu, preocuparea colectivului nostru de a realiza şi menţine o cît mai eficientă legătură cu tinerii săi spectatori nu se va mărgini numai la prezentarea repertoriului — pe care ne vom strădui să-l asigurăm cît mai instructiv şi variat. Cu sprijinul organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri colectivul nostru artistic se va întîlni cu tineretul în cadrul unor reuniuni tovărăşeşti ce se vor organiza lunar la casele raionale de cultură ale tineretului. Concursuri „Cine ştie cîştigă" pe marginea spectacolelor prezentate, recitaluri de poezie organizate în întreprinderi, invitarea la repetiţii şi vizionări a utemiştilor fruntaşi la învăţătură sau în producţie şi chiar participarea lor la consiliile artistice ale teatrului constituie alte cîteva forme prin care vom menţine o legătură strînsă cu tineretul. Vom păstra, în acelaşi timp, un contact permanent cu cadrele didactice pentru a cunoaşte mai îndeaproape cerinţele şcolii şi pentru a fi sprijiniţi de învăţători şi profesori în îmbunătăţirea muncii noastre.

Teatrul va avea şi preocupări în legătură cu stimularea mişcării artistice amatoare în rîndul tineretului ?

In dorinţa de a promova cadre al căror aport în instruirea echipelor artistice de amatori să fie cît mai substanţial şi competent, vom organiza un curs de actorie unde regizorii şi actorii noştri vor împărtăşi din experienţa lor viitorilor pedagogi. De asemenea, instructorii noştri vor sprijini activitatea echipelor artistice din raionul Domneşti.

Desigur, lista preocupărilor noastre este departe de a fi epuizată. Colectivul de actori, alături de tehnicienii teatrului, va dărui cu dragoste întreaga sa putere de muncă acelora care, prin participarea la spectacolele noastre, vor deveni prietenii celui mai tînăr teatru din ţară.

Activitatea şcolilor serale

Lecţie de geografie la clasa a X-a a Şcolii serale de pe lîngă uzinele metalurgice „Wilhelm Pieck" din Brăila.

Folosind posibilităţile elevilor

Elevii şcolii serale — tineri muncitori care lucrează în producţie — se deosebesc, printre altele, de elevii cursurilor de zi printr-un grad mai înalt de maturitate în gîndire, printr-o capacitate sporită de legare a cunoştinţelor de viaţa practică, printr-o înţelegere mai adîncă a unor probleme economice şi politice. Dacă ştiu să folosească cu pricepere aceste însuşiri ale muncitorilor-elevi, profesorii şcolilor serale pot obţine rezultate dintre cele mai bune. Mi-am dat seama, o dată mai mult, că lucrurile stau aşa, cînd am asistat recent la cîteva lecţii de geografie ţinute la şcoala medie serală de pe lîngă întreprinderile „23 August" din Capitală.

Avînd de predat la clasa a IX-a lecţia „Republica Populară Ungară", profesoara Domnica Gheorghiu a folosit larg cunoştinţele generale ale elevilor ei şi capacitatea lor de a stabili relaţii şi de a sintetiza problemele. Prin întrebări puse muncitorilor-elevi, profesoara a realizat ceea ce constituia de fapt scopul acestei lecţii — sublinierea legilor generale după care se dezvoltă economia ţărilor socialiste şi scoaterea în evidenţă a ceea ce este specific în economia Republicii Populare Ungare, avîndu-se în vedere particularităţile aşezării geografice, relieful, clima, bogăţiile solului şi subsolului. Totodată, lecţia a îmbogăţit cunoştinţele elevilor cu date privind dezvoltarea economică a R. P. Ungare.

Observaţii asemănătoare mi-a prilejuit lecţia „Republica Populară Polonă", în cadrul căreia aceeaşi profesoară, verificînd cunoştinţele elevilor în legătură cu lecţia precedentă, nu s-a limitat la problemele discutate în timpul predării ci a pus întrebări de aşa natură încît i-a obligat pe elevi să recea materialul asimilat într-o nouă înlănţuire, făcînd legături noi, subliniind laturi ce fuseseră mai puţin adîncite dar care, dată fiind maturitatea de gîndire a elevilor de la cursul seral, puteau fi sesizate şi explicate cu uşurinţă. La o întrebare privind, de pildă, nivelul de dezvoltare a industriei R. S. Cehoslovace în urma eliberării, subliniind însemnătatea acestui eveniment care a dat poporului cehoslovac, condus de partidul comunist, posibilitatea să înlăture aparatul reacţionar de la conducerea ţării şi să instaureze o nouă orînduire socială, elevii au arătat că noua conducere a ţării, ţinînd seama de interesele maselor muncitoare şi acţionînd pe baza legilor obiective de dezvoltare a economiei socialiste, avînd ajutorul U.R.S.S. şi colaborînd cu toate ţările socialiste a mobilizat poporul la lupta pentru transformarea Cehoslovaciei într-o ţară cu un înalt nivel de dezvoltare industrială. Elevii au menţionat apoi care sînt resursele interne ale acestei ţări şi cum sînt folosite ele în condiţiile noii orînduiri şi au dat exemple privind legăturile ei cu ţara noastră. Răspunsurile elevilor au demonstrat că profesoara s-a orientat bine în alegerea întrebărilor. Prin felul cum erau formulate, aceste întrebări au solicitat gîndirea elevilor, le-au dat posibilitatea să facă aprecieri personale, să judece independent.

Şi în expunerea lecţiei noi — „Republica Populară Polonă" — profesoara s-a bazat în mare parte pe participarea activă a clasei. La amănuntele pe care elevii le cunoşteau din lecţiile anterioare, din lectura presei, din discuţiile purtate cu diferite prilejuri în întreprinderile lor, profesoara a adăugat elemente noi, care au constituit de fapt conţinutul noii lecţii. Aceste elemente au fost sistematizate într-o ordine logică, începînd cu descrierea aşezării geografice, continuînd cu schiţa istorico-geografică, cu date privind condiţiile materiale, populaţia, industria, agricultura şi sfîrşind cu relaţiile externe. Aşa, de pildă, elevii care ştiau că Republica Populară Polonă este vecină cu Uniunea Sovietică, cu Republica Socialistă Cehoslovacă, cu Marea Baltică au dedus cu uşurinţă aşezarea geografică a acestei ţări. Profesoara nu a avut decît să pună în evidenţă graniţele necunoscute elevilor şi să precizeze unele amănunte. De asemenea cînd s-a discutat despre condiţiile naturale ale R. P. Polone, elevii aveau deja unele cunoştinţe pe care le-au dedus din cunoaşterea reliefului ţărilor vecine. De asemenea, profesoarei i-a venit uşor să-i facă să înţeleagă şi să-şi însuşească cunoştinţele privind condiţiile climaterice ale acestei ţări deoarece ei erau în stare să le deducă, într-o măsură, din cunoaşterea aşezării geografice şi a formelor de relief.

Elevii au plecat de la oră cu lecţia în cea mai mare parte învăţată, realizîndu-se astfel una din cerinţele de bază ale învăţămîntului seral.

Petru Bărgăoanu
cercetător la Institutul de ştiinţe pedagogice

În întreprindere

La Şcoala medie serală de pe lîngă fabrica de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Bucureşti învaţă peste 600 de tineri muncitori de la această fabrică, de la uzinele „Clement Gottwald", de la întreprinderea metalurgică „9 Mai", de la Combinatul de mobilă, de la Combinatul de lapte etc. Pentru a asigura o frecvenţă regulată şi bunul mers al procesului de învăţămînt, profesorii menţin o legătură strînsă şi permanentă cu întreprinderile în care lucrează tinerii muncitori.

Una din formele de colaborare care contribuie mult la îmbunătăţirea muncii din şcoală o constituie adunările plenare ţinute în întreprinderi cu tinerii muncitori-elevi. In aceste adunări cadrele didactice expun în faţa elevilor, a membrilor comisiilor de selecţionare, a organelor de conducere ale întreprinderii, a reprezentanţilor organizaţiilor de partid şi ai diferitelor organizaţii obşteşti situaţia la învăţătură a celor ce se pregătesc în şcoala serală, rezultatele obţinute de ei la învăţătură. Subliniind greutăţile pe care le întîmpină unii elevi în activitatea şcolară şi punînd în evidenţă mijloacele prin care aceste greutăţi pot fi înlăturate, relevînd metodele de muncă folosite de tinerii care obţin rezultate bune la învăţătură, atrăgînd atenţia conducerii întreprinderii asupra felului cum îi poate ajuta pe cei ce urmează cursurile serale, discuţiile purtate cu prilejul acestor adunări plenare au o importantă influenţă pozitivă asupra rezultatelor obţinute de elevi în şcoală.

O altă formă de legătură cu unităţile în care lucrează elevii o constituie vizitele profesorilor în întreprinderi. În timpul acestor vizite, pe lîngă strîngerea unor date concrete care sînt folosite apoi în predare, profesorii discută cu reprezentanţii organizaţiilor de partid, de sindicat şi U.T.M. şi cu organele de conducere din întreprindere problemele frecvenţei, ale situaţiei la învăţătură a elevilor etc. În momentul de faţă vizitele profesorilor în întreprinderi au drept scop şi recrutarea de noi tineri muncitori care vor începe peste foarte scurt timp cursurile de pregătire în vederea admiterii în clasa a VIII-a.

Destul de des se pot vedea, în gazetele din întreprinderi, articole ale cadrelor didactice în care sînt popularizaţi elevi fruntaşi la învăţătură sau sînt criticaţi unii elevi care lipsesc de la lecţii, precum şi articole în care profesorii dau tinerilor muncitori, şi pe această cale, îndrumări cu privire la felul cum trebuie să muncească în şcoală.

Să înlăturăm absenţele

Dacă răsfoieşti cataloagele secţiei serale de la Şcoala medie nr. 2 din Satu Mare te impresionează în mod plăcut numărul mare de note bune care oglindesc temeinica pregătire a tinerilor elevi-muncitori. Numeroşi elevi, cum sînt lăcătuşul Nicolae Olah, strungarul Gheorghe Dale, mecanicul Gheorghe Alvasan, tîmplarul Ioan Fughe, lăcătuşul Geza Bella şi mulţi alţii dovedesc un ridicat nivel de cunoştinţe, o dragoste profundă pentru învăţătură. Se vede de aici atît seriozitatea cu care tinerii muncitori privesc activitatea lor în şcoala serală cît şi conştiinciozitatea cu care cadrele didactice se ocupă de buna lor pregătire.

Aceste rezultate frumoase sînt însă umbrite, din păcate, şi de unele aspecte negative. Mai sînt încă elevi care au absenţe multe la cursuri. Vina pentru aceasta este în mare parte şi a cadrelor didactice. Profesorii au datoria să asigure în colaborare cu conducerile întreprinderilor, o frecvenţă regulată. Secţia de învăţămînt şi cultură, cu sprijinul consiliului local al sindicatelor din Satu Mare, ar putea, de pildă, să organizeze o consfătuire cu comisiile de selecţionare din întreprinderi, cu cadrele didactice care predau în învăţămîntul seral şi cu muncitorii-elevi, pentru a găsi soluţiile problemelor care îşi aşteaptă încă rezolvarea.

Pentru calitate

Ce am de făcut pentru ca elevii mei să fie bine pregătiţi? Aceasta este o întrebare pe care mi-am pus-o deseori în munca mea de profesor la şcoala serală. Practica la catedră mi-a dat cîteva răspunsuri din care vreau să împărtăşesc cîte ceva în rîndurile de faţă.

Am pornit de la faptul — în general bine cunoscut — că elementul determinant al nivelului de cunoştinţe şi al trăiniciei cunoştinţelor elevilor din şcoala serală este munca profesorului în clasă. De conţinutul lecţiei, de felul cum e concepută şi cum se desfăşoară ea, de procedeele folosite în predare, depinde însuşirea conştientă a noţiunilor predate şi relaţiilor dintre ele, depinde nivelul cunoştinţelor însuşite de către elevii şcolilor serale. Înţelegînd însemnătatea acestui factor mă străduiesc să utilizez cu grijă minutele preţioase ale fiecărei ore. Folosind lecţia mixtă, pe care o consider cea mai potrivită în predarea matematicii la şcolile serale, caut întotdeauna să dau atenţia cuvenită celor două verigi ale lecţiei — verificarea şi fixarea — în care se asigură în cea mai mare măsură însuşirea de către elevi a cunoştinţelor.

In verificarea cunoştinţelor antrenez pe cît e posibil întreaga clasă, oprindu-mă, îndeosebi, la conţinutul teoremelor, la consecinţele diferitelor relaţii, la aplicabilitatea lor în practică. Efectuînd controlul cunoştinţelor elevilor nu mă mulţumesc cu o repetare mecanică a ceea ce s-a predat în lecţia trecută, ci fac apel şi la diferite elemente însuşite de elevi în alte lecţii, dar care au o legătură logică cu cele ce sînt puse de fapt în evidenţă şi sînt de natură să favorizeze buna desfăşurare a verigii următoare a lecţiei — comunicarea de noi cunoştinţe. De pildă, la clasa a X-a, înainte de a trece la demonstrarea teoremei „Dacă o dreaptă este perpendiculară pe două drepte neparalele atunci ea este perpendiculară pe orice dreaptă din plan, adică este perpendiculară pe plan", o dată cu verificarea cunoştinţelor elevilor în legătură cu unghiul a două drepte în spaţiu am cerut muncitorilor-elevi să-şi amintească teorema lui Stewart, teoremă care urma să fie folosită în demonstraţia mai sus menţionată. Acest lucru era posibil deoarece relaţia lui Stewart fusese predată în clasa a IX-a.

Pentru a asigura eficienţa momentului fixării, caut de fiecare dată să îmbin cele două laturi ale acestei verigi a lecţiei: fixarea prin repetare şi fixarea prin aplicaţii. De exemplu, la lecţia de trigonometrie despre relaţii între funcţiile trigonometrice ale arcelor complementare, suplimentare, arce care diferă printr-un semicerc (180^0) sau a căror sumă este egală cu 2π radiani (360^0), după fixarea prin repetare a teoremelor şi consecinţelor, am asigurat înţelegerea şi memorarea lor temeinică folosind exerciţii aplicative în legătură cu fiecare relaţie în parte. Pe baza relaţiilor însuşite elevii au efectuat exerciţii de reducere la primul cadran a funcţiilor trigonometrice ale unui arc pozitiv sau negativ, cu extremitatea în cadranele I, II, III şi IV.

Exerciţiile aplicative, pe lîngă că aduc o contribuţie substanţială la înţelegerea deplină a teoremelor, relaţiilor şi formulelor, au şi darul de a sublinia elevilor utilitatea practică a celor învăţate. La lecţia „Suma puterilor asemenea a primelor „n" numere naturale", de pildă, după ce li s-a explicat elevilor ce reprezintă $S_1; S_2; S_3; S_4;$ ...S_k şi s-a ajuns la formula de recurenţă pentru aflarea lui S_k, iar cu ajutorul ei s-au putut verifica, în fixarea prin aplicaţii, relaţiile găsite pentru $S_1; S_2; S_3$..., elevii nu numai că au înţeles mai bine cele predate, dar şi-au dat seama şi de utilitatea practică a acestor cunoştinţe în transformarea liniilor sesinusoidale în sinusoidale la radio, curenţi electrici etc.

O situaţie specifică şcolii serale o constituie şi nivelul diferit de pregătire al elevilor din unele clase. Sînt elevi care au întrerupt şcoala de un număr mai mare de ani. Aceştia au o serie de lacune care-i pun în situaţia de a înţelege mai greu ceea ce se predă la unele discipline. Unii profesori socotesc că trebuie să coboare nivelul lecţiei, ghidîndu-se după situaţia acestor cîteva cazuri particulare. Consider că atitudinea lor este total greşită, iar consecinţele ei sînt grave. În ceea ce mă priveşte, socotesc că noi, profesorii, avem datoria de a lupta prin toate mijloacele pentru ridicarea tuturor elevilor la nivelul celor mai buni din clasă. Nu este admisibil să ne mulţumim ca elevii noştri să aibă un bagaj de cunoştinţe suficient pentru a le asigura trecerea de la o clasă la alta, ci trebuie să pregătim în şcoală oameni care să facă bine faţă problemelor construcţiei socialiste.

Deşi munca de bază a elevilor de la şcoala serală se desfăşoară în clasă, nu trebuie să nesocotim nici posibilităţile studiului individual. Asigurînd însuşirea cunoştinţelor în clasă creăm condiţii ca elevii să nu întîmpine dificultăţi în timpul studiului individual. I-am sfătuit pe elevii mei să revadă notiţele şi manualul în aceeaşi zi în care au fost predate lecţiile. Materia fiind proaspăt predată şi fixată în timpul lecţiilor, se consolidează cu uşurinţă prin activitatea individuală imediată.

O condiţie esenţială de care depinde buna pregătire a muncitorilor-elevi o constituie asigurarea unei frecvenţe regulate. In special la matematică — disciplina pe care o predau — unde cunoştinţele predate gradat se sprijină unele pe altele şi unde un singur punct de discontinuitate în înlănţuirea logică a noţiunilor poate avea consecinţe greu de îndreptat, frecvenţa regulată are o însemnătate decisivă asupra nivelului de pregătire al elevilor. Iată de ce, ţinînd o permanentă legătură cu conducerea întreprinderii în care lucrează elevii mei, urmărind cu exigenţă fiecare lipsă din clasă a elevilor, caut să reduc la minimum absenţele din catalog.

Am luat aici în discuţie numai cîteva din multiplele aspecte de care se leagă asigurarea unui nivel de cunoştinţe din ce în ce mai ridicat al elevilor din şcolile serale. Problema este vastă şi rezolvarea ei deplină depinde de seriozitatea şi conştiinciozitatea cu care sînt căutate metodele cele mai potrivite.

Prof. M. Timofte
Şcoala medie serală „Grigore Preoteasa" din Bucureşti

Învățămînt profesional și tehnic

PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A TINERILOR ELECTRICIENI

In acest an școlar predau tehnologia meseriei viitorilor electricieni care se pregătesc la școala profesională de pe lîngă uzina „Victoria" din Călan. Ținînd seama de faptul că ei vor trebui să execute și să întrețină instalații electrice pe șantierele de construcții, să contribuie la mecanizarea muncii pe aceste șantiere, să participe la instalarea de noi întreprinderi și la realizarea de clădiri civile și social-culturale, mă străduiesc să îmbin strins, în întreaga mea muncă, pregătirea teoretică a ucenicilor cu instruirea lor practică.

Unul din mijloacele folosite în acest scop este utilizarea cît mai frecventă în lecții a întregului aparataj industrial cu care ucenicii vor avea de a face în producție. De exemplu, la anul I, unde în primul trimestru se predă lăcătușăria generală, am folosit la lecții sculele necesare lăcătușului — ciocane, dălți, pile, răzuitoare, șurubelnițe, chei etc. — precum și aparatele de măsurat ale lăcătușului care efectuează lucrări de instalații electrice — rigle de măsurat, șubler, compas de interior și exterior, echere etc. De asemenea, în expunerea lecțiilor accentuez asupra lucrărilor de lăcătușărie folosite mai frecvent de electrician în lucrările de reparație și întreținere a echipamentului electric, subliniind în mod special specificul uzinei noastre în această privință.

Deosebit de importantă pentru îmbinarea lecțiilor de tehnologie cu instruirea practică este legătura cu maistrul care răspunde de această instruire. Astfel, după lecțiile în care vom studia centralele și stațiile electrice voi organiza, împreună cu maistrul, vizite la stațiile energetice din uzină, precum și în secțiile cuprinzînd principalele utilaje consumatoare de energie electrică. In felul acesta ucenicii vor înțelege mai temeinic felul cum se organizează locul de muncă al dispecerului în stație, ordinea efectuării manevrelor la cuplare și decuplare, necesitatea folosirii echipamentului de protecție etc.

După predarea lecțiilor despre rețele electrice voi organiza de asemenea, în colaborare cu maistrul, studierea rețelelor electrice din uzină, pentru ca ucenicii să poată vedea „pe viu" modul cum este executată o rețea, precum și elementele sale componente.

Concordanța cu practica de atelier va fi asigurată în special prin efectuarea de către ucenici a lucrărilor de lăcătușărie electrică. Bunăoară, după ce la capitolul „Rețele electrice" le voi explica ucenicilor rolul clemelor de legătură între doi conductori, ei vor executa cîte una sau mai multe cleme, care vor fi utilizate apoi în uzină la diferite lucrări de rețele.

Pentru a ușura însușirea cunoștințelor în legătură cu instalațiile de lumină și forță am stabilit, tot de comun acord cu maistrul-instructor, ca ucenicii din anul I să execute în cadrul instruirii practice diferite scule necesare electricianului pentru efectuarea lucrărilor de instalații de lumină și forță. Astfel, ei vor executa în atelierul școală foarfeci de tăiat tablă, clești pentru îndoit tuburi de diferite dimensiuni, clești pentru tăiat părțile frontale ale bobinajelor la motoarele electrice etc.

La anul III electricieni lecțiile teoretice se îmbină strîns cu activitatea practică din uzină a ucenicilor. De pildă, în predarea capitolului „Aplicații la calculul instalațiilor de forță și lumină" le-am prezentat instalațiile de acest fel din uzină, accentuînd asupra obligativității respectării regulamentelor și normativelor pentru utilizarea energiei electrice, a standardelor de stat și a prescripțiilor de protecție a muncii și de tehnică a securității muncii. Apoi am efectuat împreună cu ei calcule asupra pierderilor de tensiune în diferitele rețele din uzină și pentru diferitele categorii de consumatori, precizînd care sînt rețelele corespunzătoare din acest punct de vedere și care necesită modificări, avînd pierderi de tensiune. Ca aplicație am executat cu ucenicii proiectul unei instalații de lumină pentru un apartament tip. Apoi, în zilele de practică, viitorii electricienii împărțiți pe echipe, au primit în lucru cîte o instalație de lumină sau forță în incinta uzinei sau în orașul muncitoresc.

Multe din lucrările încredințate ucenicilor au fost de tehnicitate ridicată. Așa a fost, de pildă, instalația de lumină la silozul de zi — furnale, modificarea instalației de lumină și montarea contoarelor la staționarul uzinei etc. Indrumați de șefi de echipă cu calificare înaltă, ucenicii au efectuat cu multă precizie și simț de răspundere toate operațiile cerute de complexitatea lucrărilor.

In predarea capitolului privind întreținerea instalațiilor de lumină și forță am insistat în mod deosebit asupra atribuțiilor electricianului de serviciu, subliniind în special necesitatea prevenirii stricăciunilor și remedierii lor cît timp sînt încă mici și am arătat cum pot fi evitate diferitele greșeli ale electricienilor de serviciu, care pot duce la pagube materiale. In zilele de instruire practică am determinat împreună cu ucenicii, la fața locului, cauzele care pot duce la deteriorarea instalației electrice și măsurile ce trebuie luate pentru evitarea unor defecțiuni.

Mult interes au arătat ucenicii pentru rezolvarea problemelor legate de folosirea rațională a energiei electrice și ameliorarea factorului de putere pe cale naturală sau artificială. Am efectuat cu ei un calcul aproximativ asupra economiilor ce s-ar aduce uzinei „Victoria" Călan prin ridicarea factorului de putere, stimulîndu-i să caute soluții pentru valorificarea integrală a capacității instalației electrice.

In felul acesta caut să ridic necontenit nivelul calificării profesionale a ucenicilor și să-i înarmez cu deprinderi și cunoștințe la nivelul producției moderne.

Ing. L. David
Școala profesională a uzinei „Victoria" din Călan

ȘTIRI

Primii în întrecerea pe profesii

In diferite puncte ale șantierului naval din Galați se înalță, asemeni jerbelor unui foc de artificii, lumina scînteietoare a lămpilor de sudură. Plăci metalice măsurînd zeci de metri pătrați, purtate de uriașe macarale, capătă conturul cargourilor și motonavelor. E greu să recunoști în sclipirea aparatelor de sudură, în spatele măștilor cu vizoare dreptunghiulare, fețele celor care lucrează. Adesea ai surpriza, într-o clipă de repaus a sudorului, să întîlnești privirile unui chip nespus de tînăr. E fără îndoială unul dintre numeroșii ucenici-sudori care lucrează pe șantier. Poate chiar Marcel Grigorescu, Constantin Machedon sau Ștefan Cristea, fruntași în producție, popularizați la panoul de onoare al șantierului.

Deosebita pricepere în meserie a ucenicilor-sudori de pe șantierul naval din Galați e recunoscută nu numai de tovarășii lor de muncă mai vîrstnici. Ei au ieșit, nu de mult, victorioși în întrecerea cu cei mai buni ucenici-sudori ai școlilor profesionale din întreaga țară, întrecere în care ucenicii șantierului naval din Galați au ocupat locul I.

Ucenicii șantierului sînt hotărîți să apere renumele cucerit. Cifrele depășirilor de normă, care se înscriu zilnic pe graficul de producție în dreptul numelui lor, confirmă succesul acestor strădanii.

Directorul întreprinderii printre ucenici

Se apropie încheierea primului trimestru. In secțiile întreprinderii „Independența" din Sibiu, ucenicii din anii II și III ai școlii profesionale de pe lîngă uzină se pregătesc pentru a face față lucrărilor practice complexe de verificare a cunoștințelor.

In munca lor de însușire a unor cunoștințe și deprinderi cît mai bogate elevii se bucură nu numai de îndrumarea competentă a cadrelor didactice, ci și de întregul sprijin al celor mai buni muncitori, ingineri și tehnicieni din uzină. Zilele trecute, tovarășul Ioan Mețiu, directorul uzinei, a trecut personal prin atelierele unde lucrează ucenicii, interesîndu-se de felul cum este îndrumat în producție fiecare din ei, dacă s-au asigurat locuri de muncă pentru toți viitorii muncitori, ce lucrări primesc aceștia spre executare etc.

Exemplul directorului întreprinderii este elocvent pentru grija pe care întreg colectivul uzinei „Independența" din Sibiu o acordă formării viitoarei generații de muncitori.

O lecție pe șantier

Blocul se află în finisaj. Zugravi, vopsitori, mozaicari, instalatori, parchetari — la toate etajele. In mijlocul curții interioare clocotește într-un cazan bitumul. Lîngă cazan, maistrul Ioan Iancu de la Școala profesională de construcții din Ploești, șeful brigăzii de ucenici parchetari, dă îndrumări tinerilor care pregătesc bitumul topit pentru interspațiile și rosturile dușumelelor oarbe la pardoselile de parchet.

Brigada de parchetari de pe șantierul construcțiilor de locuințe e formată exclusiv din ucenici. Deși lucrează pe șantier doar de două luni, brigada aceasta a devenit cunoscută de toți muncitorii lui, rivalizînd cu faima parchetarilor vîrstnici.

La etajul trei al blocului, cîțiva ucenici așează dușumelele oarbe de lemn. Maistrul verifică nivelul acestora și, spre deplina lui satisfacție, nu are de făcut decît o observație.

Intr-o încăpere vecină se aud ciocănituri ritmice. Aici alți cîțiva ucenici bat parchetul pe dușumeaua oarbă existentă. Inainte de aceasta maistrul le-a făcut ancadramentul, a bătut frizele și a montat o mică suprafață de parchet, așezat obișnuit la 45° față de friz. Ucenicii îl priveau atenți.

— Acum încercați și voi!

Unul dintre ucenici a apucat impetuos ciocanul și s-a avîntat să așeze lamelele așa cum a văzut că făcea maistrul. Știa unde să lovească cu ciocanul fiecare lamelă, bătea la locul potrivit cuiele, dar parchetul nu părea să fie bine încheiat. Pe alocuri rămîneau rosturi între lamele.

— Nu e bine. Scoate afară!

Maistrul le explică din nou cum se fac îmbinările și se convinse apoi dacă de astă dată au înțeles.

Rezultatul acestei activități laborioase se vede acum din plin. Ucenicii lucrează cu aplicație, cu îndemînare la așezarea parchetului la 45° față de friz. Lamelele sînt strînse bine, tăieturile sînt executate corect, perfect ajustate. Suprafața lucrată este plană, parchetul a fost bine fixat, nu scîrțîie.

Maistrul trece apoi prin alte încăperi. Se convinge că ucenicii stăpînesc tot atît de bine montarea parchetului țesut intercalat și paralel cu frizul, împletitul simplu etc. Metoda folosită cu ei a fost aceeași. Le-a arătat mai întîi modul de execuție după ce învățaseră teoretic executarea pardoselilor de parchet, apoi a executat o porțiune-model, solicitînd atenția elevilor săi, iar după aceea le-a cerut să repete de atîtea ori încercările pînă a văzut că pot lucra independent. Acum îi controlează din ceas în ceas.

La un moment dat, un ucenic din cele cinci grupe repartizate în diverse puncte de lucru ale clădirii a venit la maistru să ceară o lămurire. Lamelele cu care lucra nu corespundeau ca lățime. Diferența era mică, cîțiva milimetri. Maistrul îi explică: „La fabricarea parchetului, între diversele secții din fabrică se înregistrează foarte mici diferențe de lățime. Fiecare secție își sortează separat lamelele, însemnîndu-le, spre a se deosebi de cele folosite în celelalte secții producătoare. Totuși, uneori, în urma diverselor manipulări, parchetul ajunge pe șantier amestecat și atunci este necesară sortarea lui după culoarea marcajului secției producătoare". Edificat, ucenicul începu să sorteze lamelele.

Intîmplarea dovedește că ucenicii din brigadă au fost deprinși să ceară sprijinul de care au nevoie atunci cînd intervine ceva nou sau dau peste vreo greșeală în execuție.

Aceasta nu înseamnă însă că ei nu caută să se descurce și singuri. Fac aceasta, mai ales, atunci cînd greșesc ei înșiși.

Intr-o cameră un ucenic montase un friz de toată frumusețea. Alături, pe podea, alt friz — stricat. La privirea întrebătoare a maistrului, ucenicul răspunse vinovat:

— Tovarășe maistru, eu l-am stricat. N-am făcut șarpele de linie și l-am greșit la tăiat. Am vrut să repar singur greșeala...

Se vede limpede că maistrul a știut să inspire ucenicilor săi nu numai dragostea de meserie, priceperea, dar și spiritul de răspundere.

Lecția practică era pe sfîrșite. Elevii strîngeau cu grijă sculele și materialele rămase. Apoi avu loc o ultimă trecere în revistă a lucrului executat. Ucenicii începură să-și analizeze reciproc munca. Unul dintre ei tocmai plecase. Dar l-au ajuns alți doi din urmă și l-au readus. O mică lecție de etică. Fără cuvinte mari.

Se vede deci și faptul că maistrul știe să insufle ucenicilor nu numai dragostea de muncă, nu numai rîvna de a-și însuși în adîncime meseria pe care și-au ales-o, dar și dorința de a deveni oameni adevărați.

M. Andrieșeanu

In cabinetul de centrale și stații elevii ascultă atenți explicațiile profesorului de specialitate privind efectuarea unei noi aplicații practice

Seminarul cu tema „Ocrotirea mamei și a copilului"

În zilele acestea se desfășoară la București seminarul cu tema „Ocrotirea mamei și a copilului". La Seminar participă reprezentante ale femeilor din o serie de țări ale Africii și Orientului Apropiat: Congo, Guineea, Irak, Liban, Tunisia ș.a. Participă de asemenea, numeroase femei din Capitală și din țară, lucrătoare în domeniul ocrotirii mamei și copilului — medici, personal sanitar, educatoare, precum și activiste ale Consiliului național al femeilor din R. P. Română. De asemenea, sînt prezenți reprezentanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, ai Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, ai Crucii Roșii și ai altor organizații de masă.

În cursul lucrărilor seminarului, reprezentanții organizațiilor obștești și ai instituțiilor pentru ocrotirea mamei și copilului din țara noastră au relevat grija permanentă a statului democrat-popular pentru sănătatea, instruirea și educarea copiilor, pentru asigurarea drepturilor femeii. Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor, multe din reprezentantele țărilor Africii și Orientului Apropiat și-au exprimat admirația față de realizările puterii populare din țara noastră în acest domeniu și, în același timp, au scos în evidență moștenirea grea pe care au lăsat-o țărilor lor, de curînd eliberate, anii lungi ai dominației coloniale. În intervențiile lor, numeroase vorbitoare s-au oprit și la problemele învățămîntului.

„Școlile primare naționale gratuite — a spus Zainab Nabbouh din Liban — sînt în marea lor majoritate foarte sărace; învățătorii sînt slab pregătiți, prost plătiți, localurile școlilor sînt neîncăpătoare, prost aerisite, elevii sînt înghesuiți — uneori chiar cîte 80 într-o clasă, nu există aproape nici un laborator, nici o grădiniță, nici un atelier".

În continuare vorbitoarea a arătat că în țara sa în peste 1000 de sate nu există școli naționale, că mii și mii de copii rămîn anual neîncadrați în învățămînt din cauză că părinții lor nu pot suporta cheltuielile școlilor particulare. Mulți din aceștia vînd gumă americană de mestecat, saci de hîrtie, ori lustruiesc încălțămintea trecătorilor.

O situație grea a moștenit și tînăra republică Mali, unde numărul școlilor este cu totul neînsemnat în raport cu numărul copiilor de vîrstă școlară. Abia 8 la sută din copiii de vîrstă școlară pot urma cursurile. După alungarea puterii coloniale, guvernul, părinții elevilor au depus mari eforturi pentru înființarea de școli.

In Italia — a spus Odile Arrighi, secretară a F.D.I.F. — două milioane de copii nu pot merge la școală, mai este nevoie de 70.000 săli de clasă. Mulți copii de vîrstă școlară sînt nevoiți să muncească. Reprezentanta F. D. I. F. s-a oprit asupra situației grele a școlii franceze din cauza fondurilor extrem de reduse pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului. Situația copiilor din aceste școli apare și mai dramatică dacă sînt examinate condițiile lor de viață cînd tatăl este șomer și sînt nevoiți să trăiască în mizerie.

Numeroase alte aspecte ale realităților din țările capitaliste și ale acelora de curînd eliberate din lanțurile colonialismului sînt relevate în cursul lucrărilor seminarului. Vorbitoarele își afirmă dorința de a lupta neîncetat pentru o viață mai bună tuturor copiilor, pentru ca foamea și ignoranța să nu le amenințe copilăria.

A. C.

„Mulțumirile noastre tovarășilor romîni!"

In septembrie — octombrie anul curent am avut bucuria să călătorim prin țara prietenă, Rominia, ca oaspeți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii. Întîmplările pe care le-am trăit și impresiile au fost atît de numeroase, interesante și plăcute, încît ne vine greu să facem o expunere scurtă. Trebuie să începem prin a mulțumi minunaților tovarăși și prieteni care ne-au însoțit, care ne-au primit cu ospitalitate în întreprinderile și școlile lor, care ne-au prezentat realizările lor în construirea socialismului.

Ca profesori de geografie am așteptat în mod deosebit călătoria în R.P.R. Doream să cunoaștem multilateralitatea acestei bogate țări, de la mare pînă la munții înalți. Pe lîngă cunoașterea fenomenelor de geografie fizică, deosebit de importantă ni se părea, înainte de toate, cunoașterea economiei socialiste a țării, care e în măsură să dea cea mai clară explicație asupra uriașelor transformări istorice petrecute în Rominia în ultimii ani. Voiam să ne formăm o impresie despre învățămîntul din R.P.R., îndeosebi despre studiul geografiei.

Dorințele și speranțele ne-au fost îndeplinite, întrecînd toate așteptările. Ne-am întors în patria noastră cu un tezaur de impresii și experiențe noi. Vrem nu numai să ținem în fața elevilor noștri lecții grăitoare, despre Rominia, ci și să înfățișăm în culori vii, prin conferințe în fața oamenilor muncii Rominia nouă.

Știm că auditorii vor urmări cu atenție și bucurie expunerea noastră despre strălucitoarea metropolă — București — despre întreprinderile ei renumite — „Casa Scînteii", uzinele constructoare de mașini „23 August", fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" etc. Se vor bucura împreună cu noi de construcțiile moderne din centrul orașului și de numeroasele cartiere noi de locuințe muncitorești, de minunatele parcuri de cultură și odihnă ale orașului. Vor călători cu noi, în gînd, prin nesfîrșita cîmpie a Munteniei și prin Dobrogea înfloritoare, vor sta cu noi pe cheiul de la Constanța și vor admira viața și forfota din port, vor petrece zile însorite de destindere pe plaja sclipitoare de la Mamaia sau de la Eforie, vor vedea parcă aievea gospodăriile agricole colective ale Dobrogei și litoralul Mării Negre, le vom povesti despre zborul nostru de la Constanța la Tulcea, despre Delta Dunării, despre plimbarea în lotca pescărească, pe apa tăcută, spre desișul stufului. Va trebui să folosim limba poeților spre a putea exprima poezia peisajului. Le vom vorbi apoi despre lunga călătorie cu vaporul pe Dunăre — fluviu uriaș și, în sfîrșit, despre viața clocotitoare din importantele porturi și șantiere navale de la Galați și Brăila.

Ziua de 7 octombrie, sărbătoarea noastră națională, am petrecut-o la Brăila, alături de care — la Chișcani — se înalță un mare combinat pentru prelucrarea stufului, rezultat al colaborării în muncă între statele socialiste. Aici un grup de tovarăși romîni ne-au făcut o surpriză plăcută, felicitîndune și înmînîndu-ne flori.

Dar să continuăm cu expunerea. După ce am călătorit o noapte întreagă, ne-am trezit aproape în creierul Carpaților Răsăriteni, la Bicaz. Măreață este aici natura cu stîncile și prăpăstiile ei, dar și mai măreață este opera omului, care impune apelor cursuri noi. În Cheile Bicazului omul se simte mărunt ca un grăunte de nisip, dar rodul creierului și al mîinilor sale face să se aprindă lumina electrică pînă și în ultimul sat al Moldovei.

Din nou un punct culminant al călătoriei noastre: Orașul Stalin. De neuitat vor rămîne vizita la uzinele „Steagul Roșu", cu vestitul său complex școlar profesional, plimbările pe străzile străvechi ale orașului, vizitarea gospodăriei agricole colective din Hărman etc.

Am vizitat apoi Sinaia, poposind la Casa de creație de la Peleș, urcînd la Hotelul Alpin de la Cota 1400 și obținînd un record absolut în ascensiune prin luarea cu asalt a Vîrfului cu Dor.

Vizitînd Rafinăria nr. 1 din Ploești am căpătat o imagine clară despre una din cele mai importante ramuri ale economiei țării.

Și acum am vrea să povestim cîte ceva despre școlile Republicii Populare Romîne. Am putut asista la lecții în diferite școli din București, Constanța, Orașul Stalin și Ploești, am discutat prietenește cu profesorii romîni. Mereu și pretutindeni am încercat același sentiment: aici sîntem într-o țară socialistă soră, aici e valabilă aceeași concepție de bază a învățăturii și educației ca la noi. Am luat cunoștință cu bucurie de numeroase realizări dobîndite în domeniul învățămîntului, ne-am dat seama că a fost lichidată moștenirea tristă și grea a trecutului. Am admirat cabinetele bine înzestrate de la Școala medie „Gh. Lazăr" din București, de la Școala medie nr. 4 din Ploești sau de la Școala medie cu limba de predare maghiară din Orașul Stalin, am văzut biblioteci școlare spațioase, dotate cu numeroase volume.

Firește că ne-a interesat în mod deosebit predarea geografiei. Apreciem ca foarte prețioasă folosirea pe scară largă a hărților R.P.R. în relief, cu beculețe care se aprind spre a indica bogățiile subsolului sau amplasarea obiectivelor industriale. Peste tot se găsesc colecții de tablouri și hărți care fac lecțiile mai vii. Manualele, deși încă prea încărcate, sprijină efectiv lecțiile, fiind foarte bine întocmite din punct de vedere metodic. Și noi am putut da unele sugestii din practica noastră.

Activitatea școlilor cu limba de predare germană ne-a trezit și ea mult interes. Ne-am dat seama că în Republica Populară Romînă problema națională este rezolvată în spirit leninist. Am fost deosebit de plăcut impresionați cînd o elevă de la o școală din Orașul Stalin și-a expus, plină de zel, lecția de geografie în limba germană și cînd copiii din Hărman ne-au cîntat mîndri, în aceeași limbă, cîntecul despre drapelul roșu. Cît de încrezători în viitor sînt copiii romîni de azi ne dovedește o mică întîmplare: unul dintre noi l-a întrebat pe un pionier dacă are note bune. Răspunsul spontan suna: „Cum aș putea să fiu pionier dacă n-aș avea note bune!" Și am văzut foarte mulți copii cu cravată roșie, dovadă că sînt tot atîția elevi buni.

Și din punct de vedere științific călătoria ne-a satisfăcut din plin. Am discutat cu decanul Facultății de geografie a Universității din București, care ne-a dat ample explicații privind geneza munților Carpați și formarea lacurilor de-a lungul țărmului Mării Negre. Discuții interesante am purtat și cu tovarășii de la Editura didactică și de la Întreprinderea de materiale didactice din București. Am primit în dar o serie de lucrări științifice de preț. Vizita noastră la redacțiile publicațiilor „Natura" și „Gazeta învățămîntului" a întregit impresia generală.

Pe lîngă sincerele mulțumiri către toți tovarășii și prietenii din R.P.R., vrem să ne expunem și o dorință: ca tovarășii romîni să fie cît mai curînd oaspeții noștri, pentru a le dovedi prin fapte cît de adînc înrădăcinat în inimi este sentimentul nostru de prietenie pentru ei.

La revedere pe curînd, Rominia!

Prof. Eckehart Hoffman
membru al delegației profesorilor de geografie din R.D.G. care au vizitat Republica Populară Romînă

Lev Tolstoi — educator

Peste cîteva zile, cînd sub auspiciile Consiliului Mondial al Păcii, scriitori din lumea întreagă se vor întîlni în țara constructorilor comunismului, spre a cinsti memoria lui Lev Tolstoi, titanul literaturii ruse și universale de la a cărui moarte se împlinesc 50 de ani, oamenii școlii de pretutindeni îl vor omagia cu venerație nu numai pentru uriașa lui operă literară, ci și pentru contribuția sa la progresul gîndirii și practicii pedagogice.

Concretizînd rostul vieții sale, Tolstoi nota cîndva în jurnalul lui: „Alegerea a fost de mult făcută. Literatura — arta, pedagogia și familia". Și Tolstoi a rămas credincios acestui țel de-a lungul întregii sale vieți. Lucrînd la celebrul său roman „Ana Karenina", Tolstoi întrerupea nu o dată munca de creație pentru a se dedica alcătuirii unui abecedar, convins fiind de marea importanță a acestei lucrări. Faptul reiese dintr-o scrisoare adresată unui prieten: „Este foarte greu să povestesc ce reprezintă pentru mine această muncă de mai mulți ani — abecedarul. În iarna aceasta sper să vi-l trimit și atunci, din prietenie față de mine, poate că-l veți citi. Mîndre sînt visurile mele în legătură cu acest abecedar și iată-le: după acest abecedar vor învăța cel puțin două generații de copii ruși".

Statornicindu-se, spre sfîrșitul deceniului al șaselea din secolul trecut, la Iasnaia Poliana, Tolstoi înființează aici, în 1859, o școală pentru copiii de țărani pe care a condus-o și de care s-a ocupat atît timp cît ea a putut funcționa.

Spre a se documenta asupra diverselor sisteme de educație, Tolstoi călătorește, în anii 1860—1861, în Germania, Franța, Elveția, Belgia, Anglia și Italia. Felul în care se desfășura învățămîntul în Europa apuseană, ca și teoriile care stăteau la baza lui, l-au nemulțumit profund. Școala apuseană se caracteriza prin înstrăinare de viață, prin birocratism, formalism, pedanterie, prin înăbușirea personalității elevilor. Tolstoi ajunge la concluzia că în Rusia nu se poate folosi experiența școlii apusene, dar nici nu mai poate continua linia existentă a școlii țariste, ruptă de interesele poporului, străină de sufletul său și inumană în metode.

„Cînd intru într-o școală — scria Tolstoi în jurnalul său din decembrie 1874 — și văd acea adunătură de copii slăbănogi, murdari și zdrențăroși, cu ochii lor luminoși, adesea cu expresii angelice, mă cuprinde o spaimă, o groază de natura aceleia pe care o încerci la vederea unor oameni care se înecă... Vreau cultură pentru popor ca să salvăm pe Pușkinii... Lomonosovii care pier acolo înecați. Ei mișună în fiecare școală".

Școala creată de Tolstoi la Iasnaia Poliana reprezenta un laborator pedagogic original, unde însuși marele scriitor și pedagog, ajutat de cîțiva învățători, deschidea un drum nou în educație și în instrucție.

Tolstoi cerea să se prezinte cunoștințele într-o formă accesibilă și atrăgătoare, făcîndu-i pe elevi să le asimileze chiar în timpul lecției, să cugete singuri și să simtă adînc. Iată, în cîteva cuvinte, ceea ce a fost caracteristic școlii din Iasnaia Poliana.

Experiența școlii de la Iasnaia Poliana, în perioada în care a putut funcționa, i-a oferit lui Lev Tolstoi posibilitatea să-și exprime părerile cu privire la rezolvarea multor probleme teoretice și practice ale pedagogiei și metodicii. Între lucrările sale pedagogice mai importante trebuie menționate în primul rînd, pe lîngă abecedar și cărțile de citire, revista „Iasnaia Poliana" (1862), în care descrie activitatea școlii, apoi „Jurnalul școlii" (1862), studii ca „Educația și instrucția", „Despre învățămîntul public" (1874), „Despre munca manuală", „Despre educație", „Despre școala liberă", „Progresul și determinarea instrucției" etc.

În opera pedagogică a lui Tolstoi găsim, alături de idei prețioase, care au intrat în tezaurul școlii și gîndirii pedagogice socialiste, și o serie de idei reacționare, contradicții și exagerări cum sînt cele cu privire la educația religioasă, la teoria educației „libere", de natură să genereze anarhie în școală și altele. Ele reflectă contradicțiile existente în întreaga concepție despre viață a lui Tolstoi, contradicții care, cum spunea Lenin, nu sînt întîmplătoare, ci exprimă acele condiții contradictorii în care se desfășura viața rusă în ultima treime din secolul al XIX-lea. Cu toate aceste scăderi, opera lui pedagogică are un puternic fond progresist. „Pentru Tolstoi — spunea N. K. Krupskaia — pedagogia nu a fost o doctrină moartă, neînsuflețită. Ea a fost pentru el un lucru viu, complex și în curs de dezvoltare. Să admitem că Tolstoi a rezolvat o problemă sau alta nejust, dar nu o punea ca un specialist îngust, ci ca cetățean al țării sale... Influența lui și-a pus incontestabil o pecete de neșters pe gîndirea pedagogică rusă".

Prin critica incisivă pe care o face pedagogiei burgheze, prin pasiunea cu care susține dreptul poporului la școală și cultură, indicînd căi și metode noi pentru realizarea unui învățămînt care să țină seama de nevoile reale ale acestuia, Tolstoi a adus un serviciu de mare valoare dezvoltării școlii și pedagogiei.

Comemorarea a 50 de ani de la moartea lui Lev Tolstoi este de aceea închinată nu numai unui titan al creației literare, ci și pedagogului care, în tot cursul vieții lui, s-a preocupat de soarta celor tineri, s-a apropiat cu înțelegere de ei și a căutat să le făurească o viață mai luminoasă.

I. Antohi

Tolstoi cu o grupă de copii de țărani din Iasnaia Poliana în anul 1908.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 588 | vineri 25 noiembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Brigada de muncă patriotică de la Școala profesională UCECOM din Galați a primit steagul de brigadă fruntașă pe oraș

Friedrich Engels

unul din fondatorii comunismului științific

Clasa muncitoare de pretutindeni a înscris pentru totdeauna în istoria sa numele venerat al lui Friedrich Engels — genial gînditor și conducător al proletariatului, unul din întemeietorii comunismului științific și cel mai credincios tovarăș de luptă al lui Karl Marx.

Numele lui Marx și Engels sînt astăzi mai vii ca oricînd în conștiința omenirii ca însăși învățătura lor, ce călăuzește transformările revoluționare profunde, fără comparație în istorie prin semnificația lor umanistă, care au loc în societatea contemporană : trecerea omenirii de la capitalism la socialism, apariția și dezvoltarea sistemului mondial socialist, construirea socialismului și comunismului pe o mare întindere a globului pămîntesc.

Aniversarea a 140 de ani de la nașterea lui Friedrich Engels are loc în condițiile triumfului strălucit al marxism-leninismului. „Marxism-leninismul — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — s-a dovedit a fi expresia științifică a necesităților de neînlăturat ale evoluției istorice a umanității, singura teorie în măsură să răspundă la marile întrebări pe care această evoluție le pune în fața fiecărui popor, în fața întregii omeniri, singura teorie care arată drumul izbăvirii oamenilor de mizerie, incultură și nesiguranța zilei de mîine, de sclavie și războaie sîngeroase".

Friedrich Engels s-a născut la 28 noiembrie 1820, în orașul Barmen din provincia renană a Prusiei. Încă din fragedă tinerețe devine un înfocat partizan al democratismului revoluționar, manifestînd o ură puternică față de monarhia feudală prusacă. La 22 de ani, venit în Anglia, țara cu capitalismul cel mai dezvoltat din acea vreme, pentru a lucra în biroul unei fabrici, Engels are posibilitatea să cunoască, în culorile cele mai autentice, adevărata față a societății burgheze : concentrarea bogățiilor la un pol al societății și pauperizarea continuă a clasei muncitoare, mizeria cartierelor muncitorești, lipsite de cele mai elementare condiții de salubritate, moartea timpurie a milioanelor de proletari, lipsa totală de drepturi ale proletariatului — la celălalt pol.

În ideile sale filozofice și politice au loc în acești ani profunde transformări, care converg spre o nouă concepție despre lume, la care va ajunge pe deplin după ce va cunoaște pe Marx — la Paris, în 1844 — și împreună cu Marx. Această întîlnire dintre cei doi fondatori ai concepției marxiste dezvăluie existența unei potriviri de idei și marchează începutul colaborării lor rodnice care va dura de-a lungul mai multor decenii, a prieteniei lor trainice, despre care Lenin spunea că întrece cele mai mișcătoare legende ale anticilor despre prietenia dintre oameni.

Activitatea revoluționară, lupta lor politică i-au condus pe Marx și Engels la conflictul cu filozofia vremii.

Critica făcută de Marx și Engels idealismului și metafizicii este atotcuprinzătoare și profundă, țintind nu numai latura lor teoretică, eronată, ci și baza lor socială, rădăcinile de clasă și funcția lor socială. Idealismul este stigmatizat nu numai ca o ideologie eronată ci și reacționară, ca ideologie a claselor exploatatoare, identică în esență cu religia și clericalismul. Dînd o rezolvare științifică problemei privind raportul dintre existența socială și conștiința socială prin sublinierea rolului determinant al existenței sociale, al determinării suprastructurii politice și ideologice de către baza economică a societății, ca și influenței acesteia asupra bazei, Marx și Engels demonstrează geneza ideilor, a conștiinței sociale și caracterul de clasă al oricărei ideologii. Ei elucidează rolul ideilor în societate s arată că noua filozofie, consecvent științifică, materialist-dialectică, își găsește forța sa materială în proletariat, clasă consecvent revoluționară, profund interesată în progresul social și științific, devenind arma lui spirituală.

Concepția marxist-leninistă, care sintetizează tot ce a creat mai bun omenirea în cultură, apare deci ca o concepție militantă și profund creatoare, își afirmă partinitatea în mod fățiș, precede și însoțește lupta revoluționară a proletariatului, devine armă de transformare a realității, reflectînd dezvoltarea acestei realități. devine organic legată cu practica socială revoluționară.

Extinzînd principiile dialecticii materialiste la studiul vieții sociale, Marx și Engels demonstrează că lupta de clasă este forța motrice a dezvoltării oricărei societăți împărțite în clase antagoniste, o lege obiectivă, care-și are izvorul în modul de producție a bunurilor materiale necesare societății. În societatea capitalistă, contradicția de clasă dintre proletariat și burghezie are o bază obiectivă, legică, în contradicția profundă apărută între relațiile de producție capitaliste și caracterul și nivelul de dezvoltare a forțelor de producție ale societății. Lupta de clasă duce cu ne-

(Continuare în pag. ?)

Pentru a trezi interesul pionierilor

În organizarea adunărilor pionierești cu temă am în vedere întotdeauna ceea ce este accesibil, interesant și atrăgător pentru elevi. Iată de ce acord o mare atenție adunărilor bazate pe joc, pe activități variate, care să trezească interesul pionierilor și să le îmbogățească cunoștințele.

Cu pionierii din clasa a VII-a am organizat, de exemplu, o adunare pe tema „Centrele industriale din țară" Adunarea s-a desfășurat pe baza unui joc geografic. În fața pionierilor se afla o hartă mare a patriei pe care erau fixate, în dreptul centrelor industriale, niște contacte electrice. În loc de legendă erau desenate imagini care reprezentau diferite ramuri ale industriei — sonde, furnale etc. În dreptul acestora se găseau de asemenea contacte electrice. Contactele de pe legendă erau legate, prin spatele hărții, de anumite puncte răspîndite pe aceasta. Pionierul care venea în fața hărții știa că becul bateriei electrice se aprinde numai dacă se stabilește contactul punctului de pe legendă cu un punct corespunzător de pe hartă. Acest joc i-a ajutat pe copii să-și fixeze în memorie principalele centre industriale ale țării, pe care le-au învățat la lecțiile de geografie.

Cu pionierii claselor a III-a și a IV-a organizez adesea seri de basme. Copiii pregătesc scenarii, ghicitori, învață fragmente din basmele lui Creangă, Eminescu, Ispirescu, Pușkin etc., confecționează costume și măști.

Tot cu pionierii din clasele mici am organizat sceneta „Să înlăturăm greșelile de ortografie" și adunări cu temele „Semnele de punctuație", „Cine povestește mai frumos texte din manual" etc., bazate de asemenea pe jocuri. Efectul acestor adunări s-a făcut simțit în creșterea nivelului la învățătură al copiilor.

Asemenea mijloace atractive de a sprijini învățătura se pot, firește, găsi multe. Mi-am propus să le folosesc cît mai larg și pe viitor. Astfel, în scopul mai bunei cunoașteri a ținutului natal, i-am stimulat pe copii să poarte corespondență cu pionierii din alte localități ale raionului și regiunii noastre și să le solicite acestora date despre întreprinderi și unități agricole socialiste, descrieri ale unor locuri pitorești, fotografii, poezii și cîntece populare, colecții de plante, roci și insecte etc. La rîndul lor, și pionierii din școala noastră vor trimite colegilor lor asemenea materiale. Strîngerea acestora, aranjarea lor va constitui pentru copii o activitate plăcută și, în același timp, îi va ajuta să-și îmbogățească cunoștințele, le va dezvolta dorința de a cunoaște, de a cerceta.

Emil Pungă
instructor de pionieri
la Școala de 7 ani din Podoleni
raionul Tecuci

În „Săptămîna economiei"

La fel ca în fiecare an, și de data aceasta „Săptămîna economiei", care se desfășoară între 23—30 noiembrie în întreaga țară, prilejuiește în școlile din orașul nostru o intensificare a muncii educative duse permanent de cadrele didactice pentru a cultiva în rîndurile elevilor spiritul de economie, pentru a-i învăța să gospodărească cu chibzuință banii.

Mijloacele folosite de învățători și profesori în acest scop sînt variate. Îndeosebi își dovedesc eficiența convorbirile pe care le organizează cadrele didactice cu elevii și cu părinții lor. În aceste convorbiri se subliniază faptul că depunerile de economii la C.E.C. îmbină pe deplin interesele personale ale depunătorilor cu interesele generale ale statului, ale colectivității. De asemenea, se dau lămuriri asupra condițiilor tot mai bune create de C.E.C. pentru folosirea serviciilor sale, precum și asupra multiplelor operațiuni bănești pe care le efectuează aceasta.

Deosebit de convingătoare pentru elevi în ceea ce privește avantajele depunerii la C.E.C. a banilor pe care-i primesc cu diferite ocazii de la părinții lor sînt acțiunile organizate în școală pe baza economiilor depuse anterior. Astfel, din aceste economii s-au organizat excursii colective, s-au vizionat spectacole. s-au cumpărat materiale sportive etc.

Toate acestea i-au convins pe elevi de marea utilitate a economiilor. În același timp, copiii doresc să contribuie și ei, prin depunerea la C.E.C. a micilor sume de care dispun, la lărgirea producției materiale, la creșterea venitului național.

Ca urmare a muncii educative desfășurate de învățători și profesori pentru cultivarea la elevi a spiritului de economie numărul depunătorilor la C.E.C. din rîndul elevilor a crescut mult în ultimul timp, acțiunea de economisire căpătînd în școlile orașului Constanța un adevărat caracter de masă.

Este interesant să aflăm cîte ceva și despre planurile tinerilor depunători în legătură cu folosirea economiilor făcute de ei. Elevii clasei a XI-a „B" de la Școala medie nr. 2, de exemplu, îndrumați de diriginta lor, și-au propus să economisească prin C.E.C. banii necesari pentru organizarea unei excursii pe Valea Prahovei. Tot o excursie și-au propus să facă din banii economisiți și elevii clasei a IX-a a acestei școli, care doresc mult să viziteze hidrocentrala de la Bicaz. Elevii Școlii de 7 ani nr. 11 economisesc bani pentru a vizita Capitala țării, pentru a-și procura materialele sportive, pentru a-și îmbogăți bibliotecile personale etc.

Intensificată în „Săptămîna economiei", munca dusă de învățători și profesori pentru educarea elevilor în spiritul economisirii va continua în același ritm și în viitor.

Prof. I. D. Coleasa
Constanța

Centenarul Şcolii medii „Matei Basarab“

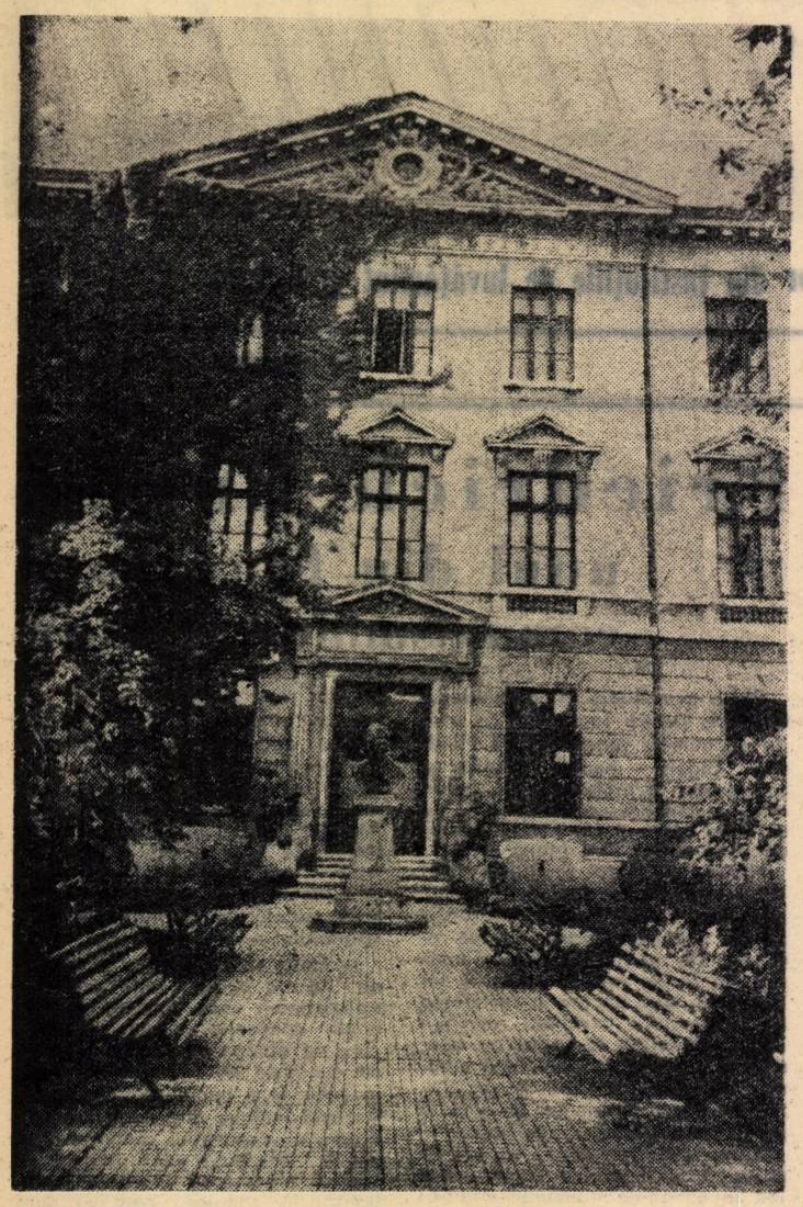

Intrarea principală a Şcolii medii „Matei Basarab“ din Capitală

La împlinirea unui secol

Spre sfîrşitul anului 1859 domnitorul Alexandru Ioan Cuza semna un decret privitor la înfiinţarea cîtorva gimnazii. „Gimnaziul al III-lea ce este a se deschide în viitorul an scolastic — se spunea în acest decret — se va denumi gimnaziul lui Matei Basarab, în memoria acestui Domn care... a înfiinţat tipografii spre a se tipări cărţi în limba romînă... şi a pus fundamentul culturii limbii naţionale“. Şi astfel în noiembrie 1860 îşi începe activitatea, cu patru clase şi 173 de elevi, şcoala care avea să devină una dintre cele mai mari ale Capitalei, numărînd în rîndurile profesorilor săi, ca şi în ale foştilor săi elevi, mulţi oameni de seamă.

Vitregă a fost situaţia şcolii „Matei Basarab“ în vremea stăpînirii burghezo-moşiereşti. Mulţi ani la rînd a funcţionat în fostele chilii, scunde, întunecoase şi umede, ale bisericii Sfinţii Apostoli. Nu-i de mirare că generalul doctor Davila văzînd cum arată acest local de şcoală a exclamat: „Îi trebuie un bidon mare de gaz şi o cutie de chibrituri, numai focul vă va scăpa de el“.

Nici în mahalaua Lucaci, în localul cumpărat de la moştenitorii lui August Treboniu Laurian, condiţiile de învăţătură nu erau cu mult mai bune. Ani de-a rîndul s-au făcut nenumărate demersuri şi intervenţii pentru a determina oficialităţile burgheze să întreprindă unele măsuri care să permită funcţionarea şcolii. Nicicînd însă, în acea vreme, condiţiile create n-au ajuns nici pe departe să răspundă nevoilor şcolii.

Cu toate condiţiile deosebit de grele de muncă numeroşi profesori ai şcolii au desfăşurat de-a lungul anilor o activitate plină de roade, luminată de dragostea lor pentru popor, pentru cultură şi ştiinţă. Au funcţionat aici pictorul Gh. Tattarescu, profesorii de istorie Florian Aaron şi Grigore Moisil, profesorii de matematică I. Tutuc, Gh. Nichifor şi S. Sanielevici, profesorii de ştiinţe naturale Sava Atanasiu şi Marcel Brîndză, profesorii de fizico-chimice C. Şonţu şi D. Golescu. Au predat limba şi literatura romînă Ion Slavici, Gh. Dem. Teodorescu Ionescu-Gion, Th. Speranţia, iar mai de curînd academicianul Perpessicius. Într-o vreme cînd învăţămîntul era mai mult clasic, profesorii de fizico-chimice şi ştiinţe naturale de la şcoala noastră au organizat laboratoare şi muzee, consacrîndu-şi întreaga lor pregătire şi putere de muncă pentru îndrumarea şi dezvoltarea învăţămîntului realist. În lecţiile sale profesorul C. Şonţu a prezentat elevilor primele modele de fonograf, cele dintîi modele de lămpi electrice cu arc voltaic, primele lămpi electrice cu incandescenţă, cu care era luminat amfiteatrul de fizico-chimice, precum şi primul tub Roentgen pentru razele X. Astfel s-a creat în şcoală o bună tradiţie ştiinţifică, mulţi absolvenţi ai ei devenind ingineri, medici, oameni de ştiinţă sau profesori, ca academicienii Ionescu-Mihăieşti, dr. Ştefan Nicolau, Miron Nicolescu, George Oprescu, Ionescu Gulian, criticul literar Paul Georgescu etc.

Datorită faimei pe care şi-o făcuse şcoala, populaţia ei a crescut mereu. S-au format clase divizionare, care cu timpul s-au separat, devenind gimnaziile de sine stătătoare şi mai apoi liceele „Cantemir Vodă“ şi „Gh. Şincai“

Izbucnirea primului război mondial a întrerupt pentru un timp munca şcolii şi a contribuit la înrăutăţirea condiţiilor ei de funcţionare. După reluarea cursurilor se face simţit şi în şcoala noastră avîntul revoluţionar care crescuse în întreaga ţară sub conducerea Partidului Comunist din Romînia, ca urmare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. În perioada de cruntă asuprire, cînd partidul se afla în ilegalitate, cînd mizeria şi nedreptatea revoltau tineretul şcolar, o serie de elevi au avut legături directe cu mişcarea comunistă, difuzau în şcoală ziarele şi revistele democratice, precum şi publicaţiile editate de P.C.R. Ulterior ei s-au alăturat Comitetului Naţional Antifascist, care hotărîse înfiinţarea unor subcomitete în şcoli, primul subcomitet fiind cel din şcoala noastră. O mare influenţă a avut asupra tineretului din şcoală utecistul Justin Georgescu. În vremea aceea, organizaţia U.T.C. de la liceul „Matei Basarab“ desfăşura o bogată activitate revoluţionară, difuzînd manifeste prin care se cerea satisfacerea revendicărilor tineretului, sau prin care partidul chema la lupta împotriva fascismului, pentru apărarea libertăţilor poporului, pentru o politică de prietenie între Romînia şi U.R.S.S. Pilda vieţii eroice a lui Iustin Georgescu, a morţii lui, închinate cauzei poporului constituie un îndemn pentru tineretul din şcoala noastră în munca de construire a vieţii socialiste, pentru înflorirea patriei.

După 23 August 1944, construirea unei vieţi noi de către eroica clasă muncitoare sub conducerea partidului a deschis perspective nebănuite şi şcolii noastre, ca şi întregului învăţămînt. Regimul democrat-popular a înlăturat toate barierele care frînau drumul spre progres şi împiedicau accesul la învăţătură al fiilor oamenilor muncii, a pus la baza şcolii concepţia marxist-leninistă despre natură şi societate, dînd astfel învăţămîntului un caracter nou, cu adevărat ştiinţific. Sub conducerea partidului s-a format şi s-a întărit şi în şcoala noastră, an de an, ambianţa necesară stimulării unei munci de temeinică pregătire ştiinţifică, de formare a unei conştiinţe politico-morale tot mai înalte. Cadrele didactice luptă pentru dezvoltarea multilaterală a elevilor, le sădesc încrederea în superioritatea orînduirii socialiste, îi educă în spirit comunist.

În anii puterii populare numărul elevilor şcolii a crescut necontenit. De la 21 de clase în 1947—1948 am ajuns în 1960 la 44 de clase, dintre care 26 la cursul de zi şi 18 la cursul seral. Numărul total al elevilor este anul acesta de 1600 faţă de 987 în 1947—1948. A crescut totodată corespunzător şi numărul cadrelor didactice. În timp ce în 1947—1948 au funcţionat în şcoală 45 profesori, numărul acestora se ridică astăzi la 78.

În vederea îmbunătăţirii condiţiilor de desfăşurare a procesului de învăţămînt, şcoala a fost dotată cu numeroase materiale didactice. Colecţia de materiale pentru studiul ştiinţelor naturale este una dintre cele mai bogate colecţii existente în şcolile medii din Bucureşti. Buna tradiţie ştiinţifică inaugurată de profesorii Şonţu şi Golescu este continuată astăzi pe o treaptă mult superioară. Laboratoarele de chimie şi de fizică ale şcolii sînt înzestrate cu mobilier nou şi corespunzător, cu numeroase instrumente, aparate şi maşini. Sălile de lucrări practice frontale, ca şi amfiteatrul şcolii sînt astfel amenajate şi utilate încît fiecare elev în parte poate efectua experienţele cele mai complicate. Şcoala dispune de 6 ateliere pentru lucrările practice şi de un lot experimental, iar elevii claselor IX—XI lucrează timp de o zi în fiecare săptămînă direct în producţie, la uzinele „Timpuri Noi“.

Pregătirea temeinică a elevilor şcolii s-a dovedit din plin cu ocazia olimpiadelor de fizică şi matematică, la care se clasifică în fiecare an printre primii. În anul precedent, la faza pe ţară a olimpiadelor de fizică şi matematică, concurenţii de la şcoala noastră au obţinut 13 premii şi evidenţieri, şcoala plasîndu-se în fruntea şcolilor participante.

O dată cu înarmarea elevilor cu un sistem de cunoştinţe ştiinţifice, cu priceperi şi deprinderi de muncă practică, în şcoală se acordă multă atenţie şi educării lor în spiritul comunismului. Cu sprijinul organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri, în majoritatea claselor s-au constituit colective puternice, bine închegate, care luptă în mod conştient pentru ridicarea nivelului la învăţătură, pentru întărirea disciplinei. Elevii desfăşoară cu însufleţire munca patriotică de folos obştesc. Şcoala este radioficată, dispune de o bibliotecă bogată şi de un aparat de cinematograf, putînd organiza astfel numeroase activităţi care contribuie la educarea comunistă a elevilor: şezători, seri literare, audiţii colective, prezentări de filme etc.

Stilul de muncă, competenţa profesională şi priceperea pedagogică a cadrelor didactice din şcoala noastră contribuie nu numai la continua îmbunătăţire a procesului de învăţămînt din şcoală, ci şi la pregătirea viitorilor profesori, dintre care o parte — actualmente studenţi ai universităţii „C. I. Parhon“ — îşi desfăşoară aici practica pedagogică. Decanatele facultăţilor acestei universităţi au subliniat în repetate rînduri caracterul competent al îndrumării pe care o primesc studenţii din partea profesorilor şcolii şi calitatea lecţiilor demonstrative ţinute de ei în faţa studenţilor.

Rezultatele frumoase ale muncii desfăşurate pînă acum constituie pentru întregul colectiv al şcolii „Matei Basarab“ un îndemn puternic pentru o activitate mereu mai rodnică, încălzită de un profund devotament faţă de partid şi guvern, faţă de clasa muncitoare. Colectivul şcolii păşeşte cu încredere şi entuziasm în cel de al doilea secol de existenţă a acesteia, hotărît să îndeplinească cu cinste sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. pentru instruirea şi educarea elevilor în spiritul concepţiei materialist-dialectice, în spiritul dragostei nemărginite faţă de poporul muncitor, faţă de partid, ca cetăţeni demni şi destoinici ai patriei socialiste.

Alexandru Iordache
directorul Şcolii medii
„Matei Basarab“ din Bucureşti

În prag de sărbătoare

Elevii şi profesorii trăiesc în aceste zile emoţiile pe care le trezeşte apropierea sărbătorii. N-am întîlnit însă nicăieri, nici măcar în sălile unde membrii cercurilor artistice repetă programul pe care-l vor prezenta la festivitate, agitaţia obişnuită în asemenea împrejurări. Şi totuşi, atmosfera în care se munceşte nu este cea de toate zilele.

În sălile de clasă, în laboratoare, în biblioteci — peste tot — întîlneşti o ordine desăvîrşită, o curăţenie exemplară, o atmosferă de muncă concentrată. Portretele foştilor profesori, care împodobesc de cîteva zile culoarele, vorbesc încă de la primii paşi făcuţi în şcoală despre drumul lung pe care l-a parcurs aceasta pînă astăzi.

Colectivele de profesori organizate în şcoală pentru pregătirea sărbătoririi centenarului au şi încheiat activitatea pregătitoare: organizarea muzeului a expoziţiei, pregătirea programului artistic etc.

Directorul şcolii, tovarăşul A. Iordache, calm, stăpînit urmăreşte totul, verifică totul. Pe biroul lui s-au adus cîteva planşe mari pe care se disting grafice. Apoi referate, rapoarte. „Bilanţul activităţii ultimilor doi ani“, ne spune el. Văzîndu-ne surprinşi, continuă: „De doi ani pregătim sărbătorirea centenarului. Am ţinut atunci o adunare cu profesorii, cu cîţiva din foştii elevi ai şcolii şi, o dată cu alegerea unui comitet care să se ocupe de această sărbătorire, am început şi pregătirea“.

Bilanţul activităţii desfăşurate în aceşti doi ani este edificator. La sfîrşitul anului trecut, în condiţiile unor exigenţe sporite, şcoala a obţinut cel mai ridicat procent de promovabilitate, iar la concursurile inter-şcolare, la olimpiade, elevii Şcolii „Matei Basarab“ au obţinut un număr mare de premii şi distincţii. Cel mai recent grafic, cu privire la situaţia la învăţătură — pe clase şi obiecte — pe ultimele săptămîni înregistrează de asemenea rezultate bune. Clasele fruntaşe fără corigenţi, se anunţă a fi numeroase şi în acest an şcolar.

Răsfoind materialele de bilanţ am dat peste un manuscris intitulat simplu „Amintiri“, purtînd semnătura acad. prof. Şt. S. Nicolau. „Tovarăşul Ştefan Nicolau este un fost elev al şcolii — mă lămureşte directorul. În aceste amintiri este vorba despre personalitatea, metodele şi activitatea unuia din foştii profesori ai şcolii, acad. S. Sanielevici, văzute după 50 de ani de fostul său elev. Materialul a fost dezbătut în consiliul pedagogic, deoarece oferea cadrelor didactice un exemplu sugestiv şi edificator de muncă“.

Un aspect interesant al activităţii ce se desfăşoară în şcoala „Matei Basarab“ în întîmpinarea centenarului îl reprezintă cercetarea trecutului şcolii şi valorificarea în procesul educativ a tradiţiilor progresiste. În acest scop o atenţie deosebită a fost acordată cunoaşterii activităţii unor foşti elevi, participanţi — alături de clasa muncitoare şi sub conducerea P.C.R. — la marile frămîntări sociale şi politice. Piesele care ilustrează aceasta produc o mare emoţie elevilor de azi ai şcolii. Iată-i, de pildă, pe cîţiva din elevii clasei a IX-a urmărind cu interes cîteva panouri care prezintă o demonstraţie muncitorească în 1933. Printre demonstranţi se află şi elevi ai liceului.

O mare competiţie sportivă şi cultural-artistică s-a desfăşurat în cinstea centenarului între clase şi individual. Fiecare elev, fiecare clasă a dorit să cîştige întrecerile — în acţiunile patriotice sau sportive, la muzică, la desen sau la literatură. Bibliografii întregi privind viaţa şi opera unor scriitori ca Slavici sau Topîrceanu, folclorişti ca Gh. Dem. Teodorescu, oameni de ştiinţă ca Sava Atanasiu, artişti, muzicieni — toţi foşti profesori sau elevi ai şcolii — au fost parcurse în vederea cît mai bunei prezentări la această interesantă competiţie. Elevii au efectuat mii de ore de muncă patriotică pe diferite şantiere ale Capitalei, alături de muncitorii constructori.

Pentru activitatea întregii şcoli centenarul a însemnat un pas mai departe spre cucerirea de noi înălţimi. Acesta este sensul pregătirilor pe care le fac elevii şi profesorii în cinstea sărbătoririi a 100 de ani de la înfiinţarea şcolii.

C. R.

CAIETUL DE PRACTICA — oglinda activității în întreprindere

Ziua de practică în producție a luat sfîrșit. Elevii și-au dezbrăcat salopetele și halatele, și-au luat rămas bun de la muncitorii-instructori și se îndreaptă spre casă.

Oare ce probleme interesante, ce cunoștințe și deprinderi noi au reținut în această zi de muncă alături de muncitorii fruntași și inovatorii în producție? Oglinda cea mai deplină a zilelor de practică, „jurnalul de bord" al acesteia îl constituie caietul de practică în producție. Un caiet bine alcătuit va permite elevului să-și reamintească, chiar după o perioadă mai îndelungată de timp, piesele și operațiile pe care le-a executat, îndrumările instructorului, specificul lucrărilor executate în întreprindere. Iar atunci cînd, după terminarea școlii, va păși în producție, tot caietul de practică îi va înlesni familiarizarea cu condițiile de muncă în diferite secții și îl va ajuta să-și transforme primele priceperi dobîndite în școala de cultură generală în deprinderi trainice de muncă.

Analiza caietelor de practică ale elevilor din clasele a IX-a și a X-a ale Școlii medii nr. 12 din Capitală permite cîteva constatări și concluzii interesante. Caietele de practică ale elevilor clasei a IX-a „A", care-și desfășoară practica la Atelierele I.T.B., dovedesc preocuparea conducătorului de practică, profesorul-maistru Grigore Ștefan, pentru sistematizarea cunoștințelor și deprinderilor dobîndite de ei. Elevii au fost deprinși să urmărească activitatea în atelierul de producție unde au fost repartizați și s-o concretizeze succint pe caiet, în ordinea firească a observațiilor. Astfel, ei trec în primul rînd observațiile asupra specificului atelierului, apoi observațiile cu privire la caracteristicile mașinii-unelte la care se efectuează lucrarea, denumirea piesei executate, sculele aschietoare, instrumentele de măsură și sculele ajutătoare folosite, tehnica de lucru. Aceste notații sînt însoțite în toate cazurile de schița tehnică a lucrării executate.

Caietul de practică al elevului Ion Zamfirescu, de exemplu, înregistrează săptămînă de săptămînă progresul realizat de el în însușirea cunoștințelor și deprinderilor cu privire la operațiile executate la mașinile-unelte. Lucrînd în perioada 17 octombrie — 14 noiembrie la un strung „Iosif Rangheț" la care s-au efectuat piese pentru un motor electric de tramvai, un tambur de ridicare pentru macarale și o serie de șuruburi mari nefiletate, Ion Zamfirescu notează o serie de amănunte cu privire la raportul între caracteristicile de construcție ale strungului (puterea motorului și distanța între vîrfuri) și caracterul prelucrării (strunjire de ebosare, de finisare sau de filetare) pe de o parte și regimul de lucru folosit pe de altă parte. Aceste notații, realizate sub forma unei scheme care cuprinde tipul cuțitelor folosite, avansurile de lucru ale căruciorului, adîncimea și viteza de așchiere, îi sînt deosebit de utile nu numai pentru orientarea în problemele complexe ale muncii în producție, ci și pentru înțelegerea unor legi și principii științifice din domeniul fizicii — interacțiunea unor forțe, transformarea energiei etc.

Numeroase alte caiete de practică ale elevilor din aceeași clasă dovedesc că munca în producție constituie pentru ei o preocupare serioasă. Ele dovedesc, de asemenea, justa orientare a colectivului de îndrumare a practicii în producție, care i-a repartizat pe elevi la efectuarea unor lucrări variate — flanșe, bucșe, tamburi, piese pentru motoare — în măsură să le dea posibilitatea de a cunoaște atît specificul de lucru al întreprinderii cît și caracteristicile principale ale operațiilor executate prin așchiere la mașinile-unelte. Bunăoară, caietul de practică al elevei Rodica Șerban cuprinde — pe lîngă tehnologia de lucru la strungul unde a fost repartizată — și întregul proces tehnologic, pe faze și operații, al piesei care se execută (flanșă pentru pompele de ulei), începînd cu forjarea și recoacerea, trecînd prin operațiile de trasare și tăiere, pentru a ajunge la operațiile efectuate pe mașinile-unelte.

Caietele de practică ale elevilor din clasa a IX-a „A" de la Școala medie nr. 12 cuprind adesea și însemnări ale profesorului-maistru care dovedesc că acesta nu se limitează la controlarea muncii elevilor, ci îi și îndrumează totodată în această muncă. Deosebit de utile sînt, mai ales, îndrumările cu privire la executarea corectă a schițelor tehnice de lucru — trasarea liniilor de simetrie, cotarea dimensiunilor etc.

Cîteva observații critice în legătură cu aceasta. Majoritatea schițelor cuprinse în caiete sînt executate corect — chiar prea corect, dacă se poate spune așa — din punct de vedere tehnic. Este greșit aceasta? Fără îndoială că nu, dacă efectuarea schițelor se bazează pe temeinice și multilaterale cunoștințe de desen tehnic, dobîndite anterior. Altfel există primejdia ca elevii să se fi limitat la copierea schiței după desenul lucrării pe care-l aveau la dispoziție în atelier, fără a înțelege pe deplin ceea ce reprezintă fiecare linie trasată. Existența la unele schițe a semnelor de prelucrare, precum și a altor semne privind tehnica de lucru, care nu sînt necesare elevilor și pe care ei nu le-au studiat, ne înclină să credem că efectuarea unora dintre aceste schițe mai are, într-o oarecare măsură, un caracter formal.

Socotim inutil, de asemenea, ca atunci cînd elevii lucrează mai multe zile de practică consecutiv în același atelier și la aceeași mașină să repete stereotip însemnările privind caracteristicile de construcție ale mașinii-unelte. Mai potrivit ar fi să li se orienteze atenția în special asupra unor particularități noi ale lucrării efectuate, ale regimului de lucru și ale sculelor folosite.

Maistrul verifică executarea lucrării după schița din caietul de practică.

Aceste observații critice nu întunecă însă numeroasele elemente pozitive privind organizarea și desfășurarea practicii în producție a elevilor clasei a IX-a „A", elemente pe care le oglindesc larg caietele lor de practică.

Cu totul altă imagine — trunchiată, deformînd uneori realitatea — ne înfățișează caietele de practică ale elevilor clasei a X-a „B" de la aceeași școală. Elevii acestei clase fac practica la atelierele Întreprinderii de reparații auto nr. 1. O întreprindere cît se poate de potrivită pentru studierea automobilului și pentru cunoașterea diferitelor tipuri și motoare de mașini. Din păcate, din caietele lor de practică lipsesc cu desăvîrșire observațiile care le-ar putea lărgi orizontul tehnic și științific. Caietele cuprind doar cîteva notații sumare, care de cele mai multe ori repetă identic definițiile și noțiunile însușite la lecțiile teoretice de studiu al mașinilor și cîteva vederi în perspectivă ale pieselor la care au lucrat, deși schița tehnică a unora dintre acestea a fost studiată în clasă.

Elevii și-au completat caietele fiecare cum s-a priceput. Dar profesorul-maistru cum a acționat pe această linie? Neavînd posibilitatea de a îndruma de la început alcătuirea caietelor de practică — lucrează de curînd în școală — el s-a mulțumit ulterior să verifice destul de superficial cuprinsul lor, fără să dea nici un fel de îndrumare pentru alcătuirea lor corectă. Nu este nici acum prea tîrziu. Profesorul-maistru trebuie să pornească însă de îndată la îndrumarea elevilor în alcătuirea caietelor de practică (în această privință schimbul de experiență între profesorii-maiștri ai școlii ar fi deosebit de util), căci fiecare întîrziere prejudiciază munca de formare a orizontului tehnic și științific al elevilor.

Problema alcătuirii caietelor de practică reprezintă un element important în metodica desfășurării practicii în producție a elevilor din școlile medii. Ea interesează în cea mai înaltă măsură majoritatea școlilor noastre. De aceea va trebui să se numere printre preocupările principale ale secțiilor de specialitate din cadrul cercurilor pedagogice și în special ale cercetătorilor în acest domeniu din cadrul Institutului de științe pedagogice.

Al. Ciucă

Știri

Cei mai mulți tineri muncitori de la Uzina de fibre sintetice din Săvinești sînt absolvenți de școli profesionale și elevi ai Școlii medii serale de pe lîngă întreprindere. Alături de ei lucrează însă și o seamă de tineri care, din diferite motive, nu au absolvit încă școala de 7 ani. Aceștia au devenit muncitori urmînd diferite cursuri de calificare de scurtă durată. Bineînțeles, însă, că pregătirea lor nu se poate opri numai la atît. Ei își completează studiile elementare frecventînd cursurile serale de pe lîngă școala medie.

Munca în școală îi atrage și îi pasionează tot atît de mult ca și cea din întreprindere. Mai ales că, de cele mai multe ori, ambele sînt foarte strîns legate între ele. Elevii clasei a VII-a, de pildă, au urmărit deunăzi cu un deosebit interes, la lecțiile de chimie, explicațiile cu privire la reacțiile chimice, molecule și masă moleculară. Numeroase fenomene și procese, pe care deseori le întîlneau în întreprinderi fără să le înțeleagă, le sînt acum explicate la lecții. Fundamentarea lor teoretică îi ajută nu numai la înțelegerea diferitelor probleme de producție, ci și la sporirea randamentului muncii lor.

Tocmai de aceea profesorii reușesc de fiecare dată să trezească interesul tinerilor muncitori-elevi pentru lecții, punînd accentul pe referirile la acele fenomene cu care ei s-au familiarizat lucrînd în întreprindere.

★

Cadrele didactice de la Școala tehnică de muncitori calificați de pe lîngă uzinele „23 August" din Capitală acordă o deosebită atenție răspîndirii cărții în rîndul elevilor.

Profesorii de specialitate recomandă elevilor cărți politice, ideologice, tehnico-științifice, literatură beletristică și îi sprijină pe utemiști să alcătuiască periodic liste ale cărților nou apărute. Numeroși elevi își formează astfel biblioteci personale.

Și biblioteca școlii se bucură de o mare afluență. Aici, sub îndrumarea profesorilor, se organizează recenzii, șezători literare, precum și discuții pe marginea unor lucrări tehnico-științifice.

FRIEDRICH ENGELS
unul din fondatorii comunismului științific

(Urmare din pag. 1-a)

cesitate la revoluția socialistă și la instaurarea dictaturii proletariatului, revoluția socialistă fiind singurul mod de rezolvare a antagonismelor societății burgheze, de înlăturare a oricărei societăți bazate pe contradicții sociale antagoniste. Prin revoluție, scrie Engels, „proletariatul pune mîna pe puterea publică și, cu ajutorul acesteia, transformă mijloacele de producție sociale, care scapă din mîinile burgheziei, în proprietate obștească. Prin acest act el eliberează mijloacele de producție de caracterul de capital pe care-l aveau pînă acum și dă caracterului lor social libertate deplină de a se impune".

Dezvoltarea socială din deceniile care ne desparte de tumultuoasa activitate revoluționară a lui Marx și Engels constituie o confirmare strălucită a învățăturii marxiste. Societatea capitalistă a evoluat în direcția arătată de Marx și Engels. Fenomenele noi care au apărut în sînul ei demonstrează că opoziția dintre capital și muncă nu poate fi lichidată decît prin revoluția socialistă. Teoriile oportuniste, apărute încă în veacul trecut și care preconizează o „introducere" a elementelor socialiste în capitalism fără lichidarea lui revoluționară, și-au dovedit totala lor inconsistență, caracterul lor mincinos. Istoria a dovedit că teoriile oportuniste, atît în trecut cît și astăzi, nu constituie o călăuză spre socialism, ci încercarea de a abate proletariatul de la drumul revoluționar, de la idealurile socialiste. Astăzi, la fel ca în trecut, teoriile reformiste și revizioniste — pornind de la denaturarea naturii capitalismului monopolist, a esenței de clasă a imperialismului — ca și propaganda cea mai rafinată a ideologiei burgheze constituie o încercare de a-i deruta pe oamenii muncii în lupta lor, reprezintă o apărare mascată a orînduirii burgheze.

Friedrich Engels a dus o luptă intransigentă împotriva oricărei abateri de la drumul revoluționar. Împotriva confraților din veacul trecut ai oportuniștilor de azi, care susțin că socialismul s-ar identifica sau ar avea multe elemente comune cu capitalismul monopolist de stat, Engels arăta că concentrarea și centralizarea producției capitaliste, apariția monopolurilor și a proprietății capitaliste de stat indică proletariatului calea rezolvării contradicției fundamentale a capitalismului, și anume sfărîmarea revoluționară a aparatului de stat burghez și preluarea mijloacelor de producție din mîinile capitaliștilor. Pe baza analizei acestor fenomene noi, apărute încă pe atunci în economia capitalistă, Engels demască înțelegerea falsă a esenței statului capitalist monopolist. Ideile sale constituie azi o puternică armă de luptă împotriva reformiștilor și revizioniștilor, care susțin că rolul de a făuri socialismul i-ar reveni nu proletariatului, ci chiar statului burghez. „Statul modern — scria Engels, referindu-se la statul burghez — oricare ar fi forma sa, este o mașină în esență capitalistă, este statul capitaliștilor, capitalistul colectiv ideal. Cu cît preia în proprietatea sa mai multe forțe de producție, cu atît mai mult devine un adevărat capitalist colectiv, cu atît exploatează mai mulți cetățeni".

Teoria marxistă, dezvoltată de Lenin în condițiile istorice ale stadiului monopolist de dezvoltare a capitalismului, și-a dovedit caracterul său științific autentic în călăuzirea victorioasă spre comunism a popoarelor care s-au rupt pentru totdeauna din lanțul robiei capitaliste. Experiența acestor țări a demonstrat că lichidarea exploatării omului de către om, a claselor sociale antagoniste, făurirea unei societăți cu adevărat a omului și nu dușmană lui, pot fi posibile numai pe calea revoluției socialiste. Succesele practice ale socialismului, crearea sistemului socialist mondial, care influențează în tot mai mare măsură viața internațională contemporană, reprezintă confirmarea și triumful, de dimensiuni istorice mondiale, a învățăturii marxist-leniniste. Totodată, aceste succese, care sînt rezultatul aplicării în practică a ideilor lui Marx, Engels și Lenin, constituie pentru partidele comuniste principala sursă de îmbogățire neîncetată cu noi teze și concluzii a teoriei marxist-leniniste.

Contribuția lui Engels la elaborarea concepției marxiste, ca și la aplicarea dialecticii materialiste la studiul vieții sociale și la conținutul științelor naturii, este vastă, multilaterală. Prin opere ca „Anti Dühring", „Dialectica naturii", „Ludwig Feuerbach și sfîrșitul filozofiei clasice germane" etc., care au rămas opere fundamentale în tezaurul științei marxist-leniniste, Engels face o profundă și creatoare sinteză a unui imens material științific, dezvăluie acțiunea legilor generale ale dialecticii materialiste în natură, societate și gîndire, formulează și expune conținutul acestor legi, demonstrează necesitatea însușirii acestei filozofii de către oamenii de știință, explică rolul teoretic și metodologic al dialecticii materialiste pentru științele particulare.

Teoretician eminent, cu o genială capacitate de gîndire și previziune, Friedrich Engels a fost în același timp un talentat organizator al mișcării proletare, un conducător și strateg tot atît de mare. Alături de Marx, iar mai apoi, după moartea marelui său prieten, singur, el a dus o susținută luptă pentru întărirea unității și solidarității internaționale a proletariatului, a îndrumat activitatea partidelor social-democrate europene.

Friedrich Engels se interesa personal și de mișcarea socialistă din Romînia. La o vîrstă înaintată el începe să învețe limba română, urmărind propagarea ideilor marxiste în țara noastră. Socialiștii romîni primesc îndrumări prețioase din partea marelui conducător al proletariatului. Într-o scrisoare din 4 ianuarie 1888, publicată în revista „Contemporanul", el scrie: „Cu plăcere am văzut că socialiștii din Romînia primesc, în programul lor, principiile de căpetenie ale teoriei care a izbutit a aduna într-un mănunchi de luptători pe toți socialiștii din Europa și America — e vorba de teoria prietenului meu, răposatul Marx".

Încă în ultimele decenii ale veacului trecut operele lui Marx și Engels încep să fie traduse și în țara noastră. Revista „Contemporanul" publică în traducere, în 1885, lucrarea lui Engels „Originea familiei, a proprietății private și a statului". Bineînțeles, cea mai largă răspîndire a operelor clasicilor marxism-leninismului are loc în zilele noastre, în regimul democrat-popular, cînd marxism-leninismul reprezintă o uriașă forță materială de transformare revoluționară. „Numai în ultimii cinci ani — menționa tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al P.M.R. — operele lui Marx, Engels, Lenin au fost editate într-un tiraj de peste 1.300.000 de exemplare. Aceste opere geniale constituie pentru partidul nostru o călăuză sigură în rezolvarea problemelor complexe economice, politice, sociale ale construirii orînduirii socialiste".

În conștiința oamenilor muncii din țara noastră și din lumea întreagă numele lui Engels s-a întipărit pentru totdeauna, el fiind alături de Marx și Lenin îndrumătorul nostru spre comunism, visul cel mai nobil al omenirii, care devine în zilele noastre o realitate măreață.

Să le formăm elevilor deprinderi corecte de scriere

Formarea deprinderilor corecte de scriere începe, după cum se ştie, chiar din primele zile ale clasei I, în perioada preabecedară şi, îndeosebi, în perioada abecedară, cînd elevii se familiarizează cu cunoaşterea alfabetului.

Experienţa învăţătorilor fruntaşi demonstrează că rezultatul muncii de formare a deprinderilor de scriere depinde în foarte mare măsură de felul în care sînt organizate şi se desfăşoară primele lecţii de scriere, de primele succese obţinute de elevi în această privinţă. Dacă elevii reuşesc la primele încercări de scris ei capătă încredere în posibilităţile proprii şi îndeplinesc cu plăcere temele noi, dorind să obţină succese tot mai mari. Dimpotrivă, insuccesul de la început este interpretat de elevi, de cele mai multe ori, ca o dovadă a caracterului dificil al scrierii. Elevii cred că nu sînt în stare să facă faţă sarcinilor ce li se pun şi, ca atare, se demobilizează. Dacă insuccesele se repetă, ei se obişnuiesc cu deficienţele în scris.

De aceea capătă o importanţă deosebită organizarea temeinică a primelor exerciţii de scris în clasa I, cunoaşterea de către elevi a regulilor de scriere a elementelor grafice, precum şi pregătirea lor pentru scrierea fiecărei litere în parte şi a elementelor care leagă literele în cuvinte. Unii învăţători neglijează însă această activitate, considerînd că e suficient să le amintească elevilor cîteva particularităţi principale ale modelului ce urmează să fie executat. În acest caz se porneşte în mod greşit de la considerentul că lecţiile în care se predau literele de mînă se pot desfăşura la fel cu lecţiile în care se predau literele de tipar, adică fără a se insista asupra cunoaşterii tuturor detaliilor literelor respective. Părerea aceasta nu e însă justificată, întrucît procesul scrisului e mult mai complex decît cel al cititului. În învăţarea scrisului nu e vorba numai de recunoaşterea, ci şi de reproducerea literelor, activitate mult mai complicată, mai dificilă pentru elevi. Reproducerea completă şi exactă a literei este posibilă numai atunci cînd elevii au deprins în prealabil scrierea elementelor componente ale acesteia şi au cunoscut temeinic regulile privitoare la scrierea ei. Nu putem fi de acord cu cei care reduc această pregătire la simpla arătare a modelului pe caiet sau pe tablă şi la prezentarea generală a acestui model. Elevii din clasa I au nevoie, la primele încercări de a reproduce o literă sau un semn grafic oarecare, nu numai de model, ci şi de studierea lui amănunţită sub conducerea învăţătorului.

Învăţătorii fruntaşi organizează cu grijă această studiere. După ce reamintesc regulile generale privitoare la poziţia corpului şi a caietului în timpul scrisului, ei lămuresc elevilor toate amănuntele privitoare la structura fiecărei litere în parte : care sînt elementele grafice, cum se execută ele (de pe ce punct al spaţiului se începe, pe unde se trece, unde se termină etc.), cum se leagă aceste elemente grafice între ele pentru a reda litera în mod corect ş.a.m.d. Cunoaşterea temeinică a acestor reguli — chiar memorarea lor — înainte de a se trece la scris contribuie la preîntîmpinarea greşelilor. Cunoscînd bine regulile, elevii vor putea să se controleze singuri asupra respectării lor în timpul scrisului.

Pentru a le forma elevilor un scris corect mulţi învăţători se preocupă cu grijă de executarea primelor modele ale literei noi, recomandîndu-le să reproducă întîi litera desenînd conturul ei cu peniţa uscată, în aer etc. Pentru a verifica în ce măsură elevii observă respectarea regulilor de scris aceşti învăţători cheamă la tablă pe rînd cîţiva elevi pentru a scrie litere, cerînd apoi clasei să facă observaţii asupra modelelor executate de colegi şi să dovedească astfel dacă şi-au însuşit explicaţiile învăţătorului. Se trece la scris numai atunci cînd toţi elevii şi-au însuşit regulile şi sînt pregătiţi pentru a le aplica.

Cunoscînd nerăbdarea elevilor de a executa litera nouă şi ştiind că această nerăbdare poate duce adesea la greşeli, învăţătorii cu experienţă acordă toată atenţia executării de către elevi a primelor modele în caietele lor. În acest scop, după ce elevii au executat unul sau două modele, învăţătorul le verifică, făcînd observaţiile şi corectările necesare şi chiar executînd modelul literei pe caietele elevilor care întîmpină greutăţi mai mari la scris. Este greşit procedeul acelor învăţători care corectează cele scrise de elevi numai după ce aceştia au terminat un rînd complet sau chiar mai multe cu litera respectivă, deoarece deprinderile greşite de scriere încep deja să se consolideze.

Mulţi învăţători folosesc chiar din clasa I două rînduri de caiete, în care elevii scriu atît temele de acasă cît şi cele din clasă. În permanenţă un rînd de caiete se află la învăţător, care are astfel posibilitatea să le corecteze. Acest procedeu permite învăţătorului şi să execute cu cerneală roşie, în caietele elevilor, modele ale literei noi ce urmează a fi predată. În felul acesta, la lecţia nouă elevii au în caietele lor modele executate de învăţător putînd compara mereu literele scrise de ei cu modelul. În ceea ce priveşte exigenţa în corectarea temelor, aceasta nu trebuie să se oprească numai asupra unor greşeli mai mari — ca omisiuni, intervertiri de litere etc. — ci trebuie să se extindă şi asupra unor greşeli constînd în nerespectarea regulilor privitoare la executarea unei litere, greşeli în aparenţă mici, dar care, repetate, duc la deformarea scrisului. De aceea este indicat procedeul folosit de unii învăţători care, pentru a corecta greşelile ce persistă în executarea unei litere (sau a unei cifre, la aritmetică), după ce corectează temele fac ei înşişi în caiete cîteva modele ale literei (sau cifrei) respective şi cer apoi copiilor să execute acasă, corect, unul sau două rînduri cu această literă.

Se ştie că liniatura caietelor folosite în clasele mici oferă posibilitatea aplicării corecte a regulilor grafice de scriere. Mai dificilă este însă scrierea pe caietele de aritmetică, care au o liniatură specifică. De aceea este bine să se evite scrierea enunţului problemelor, deoarece aceasta nu numai că nu este necesară, necontribuind cu nimic la eficacitatea rezolvării, dar dăunează chiar scrisului corect. Învăţătorii care ţin seama de acest lucru i-au deprins pe elevi să scrie numai datele problemelor, reducînd la minimum scrierea de texte. Pe măsură ce elevii îşi formează treptat deprinderea de a scrie corect se pot scrie în caietele de aritmetică şi unele texte.

Studiind cu atenţie diferitele probleme ale predării scrisului şi căutînd să le rezolve cu pricepere, învăţătorii pot obţine rezultate tot mai bune în înarmarea copiilor cu deprinderi corecte de scriere.

Ion Şerdeanu
lector la I.P.C.D. Bucureşti

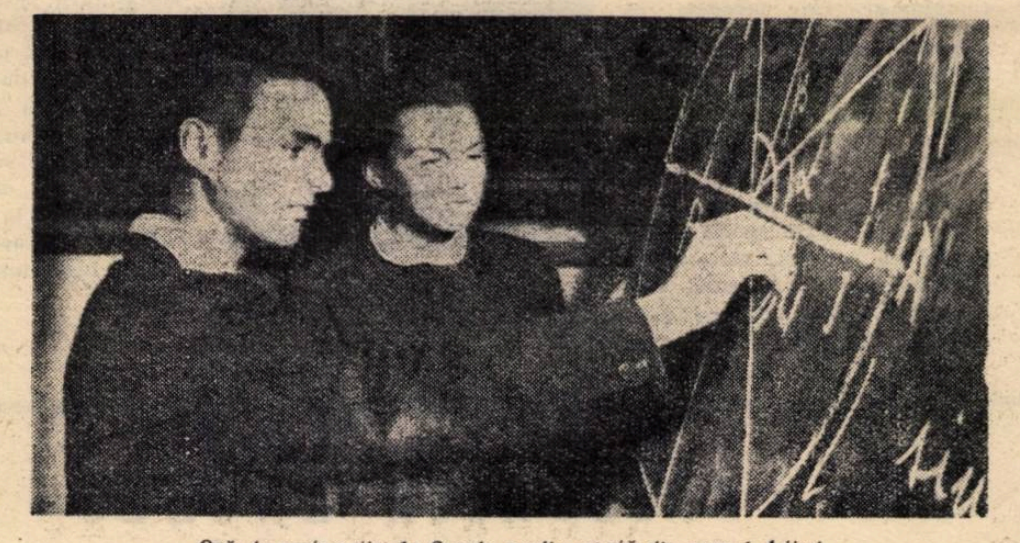

Oră de matematici la Şcoala medie mixtă din oraşul Adjud

De la sesiunile regionale ale lecturilor pedagogice

Pe primul plan — analiza ştiinţifică

Sesiunile lecturilor pedagogice sînt chemate să facă cunoscută experienţa pozitivă dobîndită de învăţători şi profesori în munca instructiv-educativă, să analizeze din punct de vedere ştiinţific metodele şi procedeele folosite de aceştia, în vederea generalizării lor. Creşterea numărului lucrărilor ştiinţifice prezentate la fiecare sesiune demonstrează faptul că tot mai multe cadre didactice se orientează spre o muncă de cercetare ştiinţifică, căutînd să aducă o contribuţie personală la rezolvarea diferitelor probleme ale instruirii şi educării elevilor.

Aceasta s-a văzut şi cu prilejul recentei sesiuni a lecturilor pedagogice de la Tg. Mureş. Printre titlurile celor 11 lucrări expuse la sesiune (din care 3 au fost prezentate în şedinţă plenară, iar 8 în şedinţele pe secţii), figurează probleme de bază ale muncii instructiv-educative ca, de exemplu, educarea în spiritul patriotismului socialist, educarea prin muncă, predarea limbii române în şcolile serale, formarea noţiunilor materialist-dialectice prin lecţii etc.

Dintre lucrările prezentate poate fi citată în special cea a profesorului Laszlo Arkosi din Tg. Mureş, cu privire la formarea noţiunilor materialist-dialectice în cadrul predării matematicii şi fizicii. Bazată pe o fundamentare ştiinţifico-teoretică adecvată, lucrarea profesorului Arkosi a arătat cum se pot forma elementele gîndirii materialist-dialectice la elevi în cadrul predării matematicii şi fizicii. Autorul a înfăţişat apoi cîteva dintre procedeele metodice, a căror aplicare asigură dezvoltarea gîndirii logice a elevilor. Susţinîndu-şi afirmaţiile cu exemple din practica sa la catedră, profesorul Arkosi consideră esenţial faptul ca în cursul predării elevul să vadă la fiecare operaţie legătura strînsă dintre teorie şi practică. Din lucrare a reieşit că un rol important în formarea noţiunii materialist-dialectice la elevi îl are atragerea acestora într-o muncă creatoare şi îndeosebi în efectuarea experienţelor la fizică, elevii putînd astfel nu numai să înţeleagă mai uşor cele predate, ci şi să verifice personal justeţea afirmaţiilor făcute de ştiinţă. Lucrarea „Educaţia elevilor în spiritul patriotismului socialist" prezentată de tov. Peter Zoltan a cuprins un bogat material faptic. Autorul s-a mărginit însă să descrie aplicarea în general a unor procedee binecunoscute, în loc să fi arătat unele procedee noi, sau măcar aplicarea unor procedee cunoscute în condiţiile specifice ale şcolii pe care o conduce. Pentru ca lucrarea să fie cu adevărat de folos se cere o mai temeinică analiză şi prelucrare ştiinţifică a materialului faptic, o aprofundare teoretică a problemei.

Autorii lucrării „Experienţa Şcolii medii „Unirea" în educarea prin muncă a elevilor", profesoarele Gagyi Eva şi Veegh Maria, au abordat o temă prea vastă, pentru a cărei prelucrare ştiinţifică chiar şi cele 7 capitole, însumînd 40 de pagini, s-au dovedit a fi insuficiente. Deşi au adunat o mulţime de date, redactînd cu grijă expunerea, autorii n-au reuşit să facă o analiză temeinică, lucrarea lor semănînd mai curînd cu un raport. Ea comunică, descrie, prezintă fapte, însă nu analizează decît pe alocuri rezultatele activităţii şcolare. Ar fi fost mai nimerit dacă s-ar fi analizat unul din aspectele educaţiei prin muncă a elevilor (de exemplu „Educarea pentru muncă în cadrul predării obiectului meu" sau „Educarea prin muncă în familie").

Multe lucrări expuse suferă de o lipsă comună : ele se limitează să comunice descriptiv rezultatele, neridicîndu-se deasupra nivelului referatelor obişnuite din cercurile de specialitate sau cercurile pedagogice. Neanalizînd destul de temeinic materialul faptic adunat, lucrările n-au convins asistenţa şi n-au contribuit la îmbogăţirea cunoştinţelor profesionale, metodice şi pedagogice ale participanţilor, care ar fi vrut să afle cum au procedat autorii lucrărilor, care metode şi procedee s-au dovedit mai potrivite.

Mulţi participanţi au contribuit, prin intervenţii substanţiale, la reuşita lucrărilor sesiunii. Alţii însă au ocolit esenţialul, nespunînd nimic deosebit, întrucît au venit oarecum „nepregătiţi" la sesiune, pentru că secţia regională de învăţămînt şi cultură n-a comunicat la timp secţiilor raionale ordinea de zi a acesteia.

Pentru o mai bună reuşită a lecturilor pedagogice ar fi de dorit ca Institutul de ştiinţe pedagogice să sprijine pe autorii lucrărilor prin consultaţii ştiinţifice corespunzătoare.

Bazîndu-se pe învăţămintele recentei sesiuni a lecturilor pedagogice şi ale celor anterioare, secţia de învăţămînt şi cultură a regiunii va trebui să se preocupe în viitor nu numai de rezolvarea sarcinilor curente în legătură cu lecturile pedagogice, ci şi de acordarea unui sprijin mai substanţial cadrelor didactice care pregătesc comunicări. Şi secţiile de învăţămînt şi cultură raionale au datoria să încurajeze iniţiativa, strădaniile şi activitatea depusă în acest sens. Este necesar, de asemenea, să fie înlăturată practica unor cadre didactice de a se ocupa de elaborarea lucrărilor doar în preajma sesiuniii întrucît analiza şi prelucrarea ştiinţiiică a materialului adunat este o muncă complexă, care necesită timp şi aprofundare.

Făcînd bilanţul celei de a treia sesiuni regionale a lecturilor pedagogice de la Tg. Mureş, se poate spune că, în general, ea a adus o contribuţie pozitivă la ridicarea nivelului activităţii cadrelor didactice pentru traducerea în viaţă a sarcinilor trasate şcolii de Congresul al III-lea al P.M.R.

L. Fabian

DISCUŢII

«Şedinţe comune cu părinţi şi elevi?»

Consider ca o iniţiativă valoroasă punerea în discuţie a problemei formulate în articolul „Şedinţe comune cu părinţii şi elevii?" apărut în nr. 586 din 11 noiembrie al „Gazetei învăţămîntului". Aş vrea să împărtăşesc ceva din experienţa şcolii noastre în această privinţă.

În anul şcolar trecut, întregul nostru colectiv pedagogic era preocupat, într-o anumită perioadă, de randamentul slab pe care îl dădeau la învăţătură elevii clasei a VI-a „C". Dirigintele clasei organizase şedinţe de analiză cu elevii, invitase părinţii la şcoală, se interesase în mod deosebit de frecvenţa elevilor slabi la orele de meditaţii. Dar, cu toate acestea, rezultatele bune întîrziau mereu să se arate.

În faţa acestei situaţii s-a luat iniţiativa organizării unei şedinţe comune de analiză la care au participat toţi elevii, părinţii acestora, toţi profesorii care predau la clasa respectivă, directorul şcolii, instructoarea superioară de pionieri, instructorul de detaşament şi secretara organizaţiei de partid din şcoală. Desfăşurarea şedinţei a fost pe cît de simplă pe atît de emoţionantă. S-au analizat situaţia la învăţătură şi comportarea fiecărui elev în parte. Situaţia elevilor buni şi conştiincioşi a fost prezentată pe scurt, numai de dirigintele clasei, care de altfel conducea şi şedinţa. La ceilalţi elevi — şi în special la cei ce ridicau probleme deosebite — ne-am oprit mai mult, în discuţii intervenind, alături de diriginte, o bună parte dintre profesori, directorul şcolii, instructorul de detaşament, părinţii şi chiar elevii respectivi. Discuţiile au fost rodnice, străbătute de un puternic spirit critic şi de un înalt simţ pedagogic.

Încă în perioada de pregătire a acestei acţiuni s-au stabilit anumite puncte comune, promovate apoi cu tact în cursul şedinţei de fiecare profesor în parte. Contribuţia cadrelor didactice şi a celor din conducerea unităţii de pionieri la discutarea situaţiei elevilor a avut menirea de a prezenta, pe de o parte, o caracterizare cît mai exactă a acestora, iar pe de altă parte de a trasa căile cele mai eficiente pentru îndreptarea lor.

Această şedinţă a constituit obiectivul central al unui întreg plan de măsuri pentru redresarea clasei respective. Astfel, pe baza concluziilor şedinţei, ca şi a discuţiilor anterioare din consiliul pedagogic s-au intensificat vizitele acasă la elevi, s-a supravegheat aplicarea cu regularitate şi totală a regimului zilnic, s-au format grupe de învăţătură din cîte trei elevi cu pregătire diferită etc. Rezultatele obţinute au fost deosebite. Astfel, la sfîrşitul anului şcolar, doar patru elevi din clasă au rămas corigenţi. Această verificare practică a eficienţei şedinţelor comune cu elevii şi părinţii ne-a determinat să ridicăm astfel de acţiuni la nivelul metodelor preţioase de muncă.

Cu toate acestea nu aş vrea să las impresia că sîntem în dezacord total cu cele susţinute în articolul semnat de prof. Elvira Tănăsescu. Dimpotrivă. Toate dificultăţile semnalate în acest articol se pot lesne înregistra în folosirea şedinţelor comune de analiză cu părinţii şi elevii dacă acestea nu sînt bine organizate şi nu fac parte dintr-un plan general de măsuri.

Ca orice manifestare instructiv-educativă, acţiunea la care ne referim trebuie să emoţioneze, să constituie un eveniment important, hotărîtor, în viaţa clasei respective. Din experienţa noastră putem preciza că eficienţa acestei metode este determinată şi de folosirea ei raţională în sensul programării unor astfel de şedinţe numai la clasele care dau, în general, un randament scăzut la învăţătură. De asemenea, este bine ca o astfel de şedinţă să nu se repete la aceeaşi clasă, în decursul unui an şcolar. Lucrul acesta depinde de încadrarea şedinţei de analiză într-un plan mai larg de măsuri.

O serie de aprecieri din articolul „Şedinţe comune cu părinţii şi elevii ?" le socotim însă nejustificate. De exemplu, că „profesorii îi pun pe unii copii într-o lumină defavorabilă", că „cei lăudaţi pot deveni îngîmfaţi" sau că s-ar crea situaţia nedorită ca părinţii „să se amestece mai mult decît se cuvine în treburile şcolii". Eventualitatea apariţiei unor asemenea deficienţe este determinată nu de şedinţe în sine, ci de slaba pregătire profesională, de lipsa de simţ pedagogic a celor care le iniţiază. La analizele comune trebuie creată o asemenea atmosferă, un asemenea curent de opinie încît elevii buni să-şi dea seama că drumul pe care merg este singurul drum rodnic, iar cei leneşi şi nedisciplinaţi să înţeleagă din plin că trebuie să-şi schimbe deîndată atitudinea pe care au dovedit-o şi care este dezaprobată total.

Desigur că noi puncte de vedere pot aduce contribuţii preţioase la elucidarea completă a eficienţei şi modalităţilor de organizare a şedinţelor comune cu părinţii şi elevii.

Prof. Ioan N. Chiţu
directorul Şcolii de 7 ani
nr. 102 din Bucureşti

Programa de Istoria Romîniei pentru clasa a VII-a

(2 ore săptămînal — 66 ore anual)

Introducerea în Istoria Romîniei — 1 oră

a) Obiectul Istoriei Romîniei: studierea procesului istoric de formare şi dezvoltare a poporului romîn; cunoaşterea trecutului de luptă şi muncă a poporului nostru; continuitatea şi unitatea poporului romîn pe teritoriul patriei; rolul hotărîtor al maselor în dezvoltarea societăţii omeneşti pe teritorul patriei noastre.

b) Izvoarele şi periodizarea Istoriei Romîniei.

c) Desăvîrşirea construirii societăţii socialiste şi construirea comunismului — sarcină istorică a întregului nostru popor muncitor; rolul conducător al Partidului Muncitoresc Romîn în Republica Populară Romînă; însemnătatea istorică a Congresului al III-lea al P.M.R.; creşterea prestigiului internaţional al ţării noastre, lupta sa pentru pace, pentru coexistenţa paşnică.

Orînduirea comunei primitive

1. Patria noastră în epoca pietrei şi a metalelor — 1 oră

a) Trăsăturile generale ale orînduirii comunei primitive.

b) Vechimea vieţii omeneşti pe teritoriul patriei noastre.

c) Viaţa locuitorilor patriei noastre în epoca pietrei; viaţa sedentară, ginta şi tribul; aşezările omeneşti.

d) Viaţa strămoşilor noştri în epoca metalelor: uneltele şi armele de metal; a doua diviziune socială a muncii; dezvoltarea agriculturii; apariţia meşteşugurilor şi a schimbului; principalele aşezări.

e) Civilizaţia daco-geţilor: tracii; dacogeţii (vechimea lor pe teritoriul Daciei); cele mai vechi ştiri despre daco-geţi; descoperirile arheologice. Ocupaţiile dacilor: aşezările, locuinţele şi portul lor. Legăturile dacilor cu sciţii, grecii şi celţii.

f) Descompunera comunei primitive pe teritoriul patriei noastre: apariţia uniunilor de triburi (Dromihete); luptele cu macedonenii; apariţia proprietăţii private şi a claselor sociale.

Orînduirea sclavagistă în Dacia

1. Formarea statului sclavagist dac începător, luptele cu romanii — 1 oră.

a) Trăsăturile generale ale orînduirii sclavagiste.

b) Germenele de stat din timpul lui Burebista cu tendinţa de a se transforma într-un stat sclavagist începător.

c) Statul sclavagist începător dac în timpul lui Decebal: accentuarea diferenţierii sociale; caracterul patriarhal; organizarea militară; religia; începutul luptelor cu Imperiul roman.

d) *Cucerirea Daciei de către romani.* Cauzele şi caracterul războaielor daco-romane; începutul luptelor de apărare împotriva expansiunii romane; desfăşurarea celor două războaie daco-romane; eroismul dacilor în luptele pentru apărarea patriei; transformarea unei mari părţi din Dacia în provincie romană.

2. Dacia în timpul stăpînirii romane — 1 oră.

a) Hotarele Daciei romane; situaţia populaţiei băştinaşe; continuitatea dacilor; colonizarea romană în Dacia.

b) Viaţa economică şi socială: dezvoltarea agriculturii, meşteşugurilor şi mineritului; principalele aşezări din Dacia romană; dezvoltarea sclaviei în Dacia romană; producătorii liberi; organizarea administrativă şi militară a Daciei romane; cultura; procesul de romanizare în Dacia; influenţa romană în afara provinciei Dacia.

c) Retragerea stăpînirii romane din Dacia; împletirea luptei de clasă cu atacurile dacilor liberi şi ale popoarelor migratoare; retragerea aureliană — expresie a descompunerii imperiului sclavagist roman; continuitatea populaţiei daco-romane în Dacia.

d) Caracterul şi însemnătatea stăpînirii romane în Dacia.

Orînduirea feudală

I. PERIOADA DE TRECERE LA FEUDALISM (sec. IV—X) — 2 ore

1. Dacia în timpul migraţiei popoarelor (sec. IV—X) — 1 oră.

a) Situaţia daco-romanilor la începutul migraţiei popoarelor; dispariţia treptată a relaţiilor de producţie sclavagiste din Dacia; primele popoare migratoare.

b) Răspîndirea creştinismului în Dacia.

c) Pătrunderea slavilor în sec. VI—VIII pe teritoriul patriei noastre; progresele vieţii economice şi sociale în Dacia; asimilarea slavilor de către daco-romani.

d) Migraţia bulgarilor şi migraţia ungurilor.

2. Formarea poporului romîn şi a limbii romîne — 1 oră.

a) Condiţiile istorice în care s-au format poporul romîn şi limba romînă.

Procesul de contopire între daci şi romani; asimilarea slavilor de către daco-romani.

b) Formarea poporului romîn; elementele constitutive, încheierea procesului de formare a poporului romîn în ultimele secole ale mileniului I e.n.

c) Formarea limbii romîne; romanizarea Daciei ca bază a formării limbii romîne (caracterul latin al limbii romîne oglindit în gramatică şi lexic); influenţa slavă (îmbogăţirea limbii noastre cu termeni de origine slavonă).

d) Caracterul romanic al poporului romîn şi al limbii romîne; importanţa continuităţii şi unităţii istorice a poporului romîn pe teritoriul Republicii Populare Romîne.

II. CRISTALIZAREA FEUDALISMULUI ŞI FORMAREA STATELOR FEUDALE ROMINEŞTI (sec. X—XIV) — 2 ore

1. Primele stăpînitori feudale romîneşti; formarea voievodatului Transilvaniei — 1 oră.

a) Dezvoltarea vieţii social-economice şi politice pe teritoriul patriei noastre în sec. X-XIV; accentuarea diferenţierii sociale; cristalizarea relaţiilor de producţie feudale; primele cnezate şi voievodate formate pe teritoriul patriei noastre.

b) Formarea şi dezvoltarea voievodatului Transilvaniei în sec. X-XIV; cucerirea cnezatelor şi voievodatelor romîneşti din Transilvania de către statul feudal timpuriu maghiar la începutul sec. XI; lupta eroică a poporului romîn din Transilvania pentru apărarea libertăţii sale.

c) Constituirea voievodatului Transilvaniei. Colonizarea secuilor şi saşilor în Transilvania.

d) Năvălirea tătarilor şi urmările ei.

2. Întemeierea Ţării Romîneşti şi Moldovei — 1 oră.

a) Dezvoltarea economică, socială şi politică în sec. XIII şi la începutul sec. XIV.

b) Formarea statului feudal independent Ţara Romînească; unificarea cnezatelor şi voievodatelor romîneşti din sudul Carpaţilor; Basarab I; cucerirea independenţei Ţării Romîneşti (victoria de la Posada); luptele cu tătarii; rolul hotărîtor al forţelor populare în formarea statului feudal independent Ţara Romînească.

c) Consolidarea Ţării Romîneşti în timpul lui Nicolae Alexandru şi Vlaicu Vodă.

d) Formarea statului feudal independent Moldova; împletirea luptei romînilor din răsăritul şi apusul Carpaţilor împotriva tătarilor cu expediţiile militare organizate de regatul feudal ungar; constituirea voievodatului Moldovei; Dragoş; cucerirea independenţei Moldovei; Bogdan I; rolul forţelor populare în formarea statului feudal independent Moldova.

e) Consolidarea Moldovei în timpul lui Petru Muşat.

f) Însemnătatea întemeierii ţărilor romîne.

III. DEZVOLTAREA FEUDALISMULUI PE TERITORIUL ROMÎNIEI (sfîrşitul sec. XIV — mijlocul sec. XVIII) — 14 ore

1. Dezvoltarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre la sfîrşitul secolului XIV şi în sec. XV — 1 oră.

a) Dezvoltarea economiei feudale în cele trei ţări romîne la sfîrşitul sec. XIV şi în sec. XV; renta feudală — lege fundamentală a feudalismului; dezvoltarea tîrgurilor şi oraşelor. Comerţul; lărgirea treptată a legăturilor economice dintre cele trei ţări romîne.

b) Viaţa socială: clasele sociale; accentuarea exploatării feudale; întărirea clasei feudalilor; viaţa socială în tîrguri şi oraşe; ascuţirea luptei de clasă în sînul societăţii feudale de pe teritoriul ţării noastre.

c) Organizarea administrativă; instituţiile feudale. Cultura.

2. Începutul luptelor de apărare împotriva turcilor. Politica externă dusă de Mircea cel Bătrîn şi Alexandru cel Bun — 1 oră.

a) Situaţia internaţională la sfîrşitul sec. XIV şi în prima jumătate a sec. XV.

b) Consolidarea statului feudal: politica internă a lui Mircea cel Bătrîn şi Alexandru cel Bun (caracterul ei de clasă); rolul statului feudal şi al bisericii în consolidarea societăţii feudale pe teritoriul patriei noastre.

c) Politica externă. Întărirea legăturilor politice dintre cele trei ţări romîne. Relaţiile cu Ungaria, Polonia, Rusia. Începutul luptelor de apărare împotriva turcilor sub conducerea lui Mircea cel Bătrîn; însemnătatea victoriei de la Rovine; rolul hotărîtor al forţelor populare în apărarea independenţei; tratatul de alianţă cu Ungaria şi participarea Ţării Romîneşti la cruciada de la Nicopole. Ajutorul acordat de moldoveni poporului polon împotriva cotropirii teutone.

d) Luptele feudale interne, slăbirea puterii centrale; începutul regimului tributar în Ţara Romînească şi Moldova; caracterul său.

3. Răscoala de la Bobîlna — 1 oră.

a) *Răscoala populară de la Bobîlna.* Cauzele ei (înrăutăţirea situaţiei maselor ţărăneşti şi orăşeneşti ca urmare a întăririi marilor feudali şi a dominaţiei bisericii catolice); influenţa războiului ţărănesc husit; forţele sociale participante; lupta comună a ţăranilor iobagi romîni şi unguri; unirea privilegiaţilor („Unio trium nationum") — caracterul său reacţionar şi de clasă; înăbuşirea răscoalei; însemnătatea şi urmările răscoalei de la Bobîlna.

4. Lupta pentru independenţă în timpul lui Ioan de Hunedoara şi Vlad Ţepeş — 1 oră.

a) Slăbirea Ţării Romîneşti şi Moldovei (luptele feudale interne şi slăbirea puterii domneşti); Vlad Dracul; accentuarea presiunii otomane asupra celor trei ţări romîne şi Ungariei.

b) Lupta pentru independenţă sub conducerea lui Ioan de Hunedoara; legăturile cu Ţara Romînească şi Moldova; principalele lupte cu turcii. Căderea Constantinopolului şi creşterea pericolului otoman; victoria de la Belgrad; rolul hotărîtor al maselor populare în cucerirea victoriilor antiotomane; personalitatea lui Ioan de Hunedoara; continuarea politicii antiotomane în timpul lui Matei Corvin.

c) Întărirea Ţării Romîneşti în timpul lui Vlad Ţepeş: legăturile cu Moldova, Transilvania şi Ungaria; luptele de apărare împotriva turcilor (eroismul poporului, trădarea marilor boieri).

5. Dezvoltarea Moldovei în timpul lui Ştefan cel Mare — 1 oră.

a) Situaţia internaţională a celor trei ţări romîne la mijlocul sec. XV.

b) Dezvoltarea social-economică a Moldovei în a doua jumătate a sec. XV. Viaţa economică: principalele tîrguri şi oraşe; porturile, legăturile comerciale, comerţul de tranzit; clasele sociale şi raporturile de clasă; baza socială a domniei lui Ştefan cel Mare.

c) Dezvoltarea politică; înscăunarea lui Ştefan; lupta pentru întărirea puterii de stat; organizarea militară.

d) Înflorirea culturii moldovene în timpul lui Ştefan cel Mare.

e) Politica externă a Moldovei în timpul lui Ştefan cel Mare; dezvoltarea legăturilor dintre cele trei ţări romîne; conflictul cu regatul feudal ungar; cauzele războiului; victoria de la Baia; importanţa luptei lui Ştefan cel Mare pentru crearea frontului comun antiotoman; legăturile cu ţările străine.

6. Războaiele de apărare conduse de Ştefan cel Mare — 1 oră.

a) Politica de atragere a Ţării Romîneşti în lupta antiotomană.

b) Marile războaie de apărare împotriva turcilor şi tătarilor; victoria de la Lipnic; însemnătatea victoriei de la Vaslui; al doilea război cu turcii (lupta de la Valea Albă; alianţa militară cu Transilvania şi alungarea turcilor); pierderea Chiliei şi Cetăţii Albe; întărirea alianţei cu Polonia şi Ungaria; încheierea luptelor cu turcii — menţinerea independenţei Moldovei.

c) Războiul cu polonii; atacul feudalilor poloni; victoria de la Codrul Cosminului; urmările războiului.

d) Însemnătatea domniei lui Ştefan cel Mare; rolul hotărîtor al maselor populare în apărarea independenţei Moldovei.

7. Dezvoltarea Transilvaniei în sec. XVI; războiul ţărănesc condus de Gheorghe Doja — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică a Transilvaniei în sec. XVI; agricultura, meşteşugurile, mineritul, oraşele, comerţul, dezvoltarea legăturilor comerciale cu Moldova şi Ţara Romînească; întărirea marii nobilimi maghiare şi accentuarea exploatării maselor populare.

b) Războiul ţărănesc condus de Gheorghe Doja; cauzele şi izbucnirea războiului ţărănesc; desfăşurarea lui în Transilvania; lupta comună a iobagilor romîni şi unguri şi a sărăcimii oraşelor; programul răsculaţilor; cauzele înfrîngerii răsculaţilor; însemnătatea şi urmările războiului ţărănesc condus de Gheorghe Doja.

c) Căderea regatului feudal ungar sub stăpînirea turcească. Formarea principatului Transilvaniei, independenţa Transilvaniei faţă de Ungaria (1542—1867); Transilvania, principat autonom obligat să plătească tribut turcilor; dezvoltarea economică după războiul ţărănesc; strîngerea legăturilor cu Ţara Romînească şi Moldova; relaţiile Transilvaniei cu Imperiul Otoman.

d) Dezvoltarea culturii: răspîndirea umanismului; influenţa reformei în Transilvania; primele tipărituri în limba romînă; Coresi; arta gotică.

8. Dezvoltarea Ţării Romîneşti şi Moldovei în sec. XVI; luptele împotriva jugului turcesc — 1 oră.

a) Transformările social-economice: viaţa economică; începutul monopolului turcesc; creşterea exploatării feudale (legarea ţăranilor de glie); formarea marilor domenii feudale.

b) Situaţia politică; frămîntările politice (creşterea puterii politice a boierimii şi slăbirea puterii domneşti); strîngerea legăturilor dintre cele trei ţări romîneşti; regimul capitulaţiilor (caracterul său).

c) Lupta împotriva turcilor în timpul lui Radu de la Afumaţi, Petru Rareş şi Ioan Vodă „cel Cumplit" (principalele lupte; eroismul poporului; trădarea unei părţi a marii boierimi).

d) Dezvoltarea culturii în sec. XVI; cronicile, tiparul, arta.

9. Ţările Romîne în timpul lui Mihai Viteazul — 1 oră.

a) Situaţia internaţională a celor trei ţări romîneşti la sfîrşitul sec. XVI; necesitatea înlăturării jugului otoman.

b) Începutul domniei lui Mihai Viteazul; întărirea puterii domneşti; organizarea armatei; alianţa antiotomană cu Moldova şi Transilvania; legăturile cu Germania şi Rusia.

c) Războiul de eliberare de sub jugul turcesc; răscoala antiotomană; înfrîngerea tătarilor; sprijinirea luptei de eliberare a popoarelor balcanice; victoriile de la Călugăreni şi Giurgiu.

d) Refacerea şi consolidarea Ţării Romîneşti după cucerirea independenţei.

10. Unirea Ţărilor romîne sub conducerea lui Mihai Viteazul — 1 oră.

a) Consolidarea situaţiei internaţionale a Ţării Romîneşti după victoriile împotriva turcilor; necesitatea continuări luptei comune antiotomane a celor trei ţări romîne.

b) Unirea celor trei ţări romîne; cucerirea Transilvaniei (victoria de la Şelimbăr); alipirea Moldovei; Mihai Viteazul — domn al celor trei ţări romîneşti; însemnătatea unirii celor trei ţări romîne sub conducerea lui Mihai Viteazul.

c) Politica socială a lui Mihai Viteazul: legarea ţăranilor de glie şi întărirea puterii marii boierimi; politica socială în Transilvania şi Moldova: frămîntările sociale.

d) Destrămarea sistemului politic creat de Mihai Viteazul: slăbirea bazei politice a guvernării lui Mihai Viteazul; lupta de la Mirăslău (pierderea Transilvaniei); intervenţia feudalilor poloni (pierderea Moldovei şi a Ţării Romîneşti, victoria de la Gorăslău).

e) Însemnătatea domniei lui Mihai Viteazul.

11. Dezvoltarea ţărilor romîne în prima jumătate a sec. XVII — 1 oră (pînă la 1660).

a) Situaţia celor trei ţări romîne la începutul sec. XVII; continuarea luptei antiotomane (Radu Şerban); situaţia din Transilvania; restabilirea dominaţiei otomane.

b) Dezvoltarea social-economică; creşterea producţiei şi a schimbului; dezvoltarea atelierelor meşteşugăreşti în Ţara Romînească şi Moldova; atelierele manufacturilor din Transilvania; accentuarea şerbiei; întărirea clasei feudalilor; ascuţirea luptei de clasă, formarea pieţei interne.

c) Dezvoltarea politică a celor trei ţări romîne; continuarea luptei antiotomane şi a politicii de unificare a celor trei ţări romîne; consolidarea ţărilor romîne în timpul lui Matei Basarab, Vasile Lupu, Gheorghe Rákoczy I şi Gheorghe Rákoczy al II-lea; alianţa dintre cele trei ţări romîne; luptele dintre Moldova şi Ţara Romînească; legăturile cu ţările străine, tratatul de alianţă cu Rusia.

12. Dezvoltarea ţărilor romîne în a doua jumătate a sec. XVII şi la începutul sec. XVIII — 1 oră.

a) Situaţia internaţională a ţărilor romîne în a doua jumătate a sec. XVII.

b) Dezvoltarea social-economică; monopolul şi jaful turcesc — piedică importantă în calea dezvoltării economice a ţărilor noastre; dezvoltarea legăturilor economice între cele trei ţări romîne; clasele sociale; ascuţirea luptei de clasă.

c) Dezvoltarea politică; domniile mai însemnate din cele trei ţări romîne.

Întărirea politicii antiotomane la sfîrşitul sec. XVII şi începutul sec. XVIII; strîngerea legăturilor cu Austria şi Rusia în timpul lui Şerban Cantacuzino şi Constantin Brîncoveanu; alianţa lui Dimitrie Cantemir cu Rusia; războiul cu turcii; sfîrşitul domniilor pămîntene.

d) Cucerirea Transilvaniei de către Habsburgi (diploma leopoldină); unirea cu Roma (caracterul şi consecinţele ei): lupta comună a iobagilor şi orăşenilor romîni şi unguri împotriva jugului habsburgic; participarea iobagilor romîni la războiul curuţilor condus de Francisc Rákoczy.

(Continuare în pag. 6)

Programa de Istoria Rominiei pentru clasa a VII-a

(Urmare din pag. a 5-a)

13. Dezvoltarea ţărilor romîne în prima jumătate a sec. XVIII — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică; dezvoltarea producţiei şi a pieţei interne; agricultura; meşteşugurile, dezvoltarea comerţului şi a circulaţiei monetare; dezvoltarea oraşelor; legăturile economice dintre cele trei ţări romîne.

b) Dezvoltarea politică; ştirbirea autonomiei Ţării Romîneşti şi Moldovei în condiţiile regimului turco-fanariot; domniile fanariote; desfiinţarea armatei naţionale; ocupaţia austriacă în Oltenia şi Banat; absolutismul habsburgic în Transilvania în timpul Mariei Tereza; regimentele grănicereşti; lupta împotriva jugului străin în cele trei ţări romîne.

14. Dezvoltarea culturii în sec. XVII-XVIII — 1 oră.

a) Introducerea limbii romîne în instituţiile de stat şi în biserică; răspîndirea tiparului; pravilele în limba romînă.

b) Dezvoltarea învăţămîntului; principalele şcoli; primele gramatici în limba romînă.

c) Literatura religioasă; principalele scrieri religioase în limba romînă (Simion Ştefan, Udriste Năsturel, Varlaam, Dosoftei, Antim Ivireanu).

d) Literatura istorică; marii cronicari (Grigore Ureche, Miron Costin, Ioan Neculce, Radu Popescu, Constantin Cantacuzino); istoriografia transilvăneană. Însemnătatea operei ştiinţifice a lui Nicolae Milescu şi Dimitrie Cantemir. Cărţile populare.

e) Şcoala ardeleană (Samuil Micu, Gheorghe Şincai, Petru Maior, Ion Budai Deleanu); însemnătatea ei istorică.

f) Caracterul de clasă şi însemnătatea culturii romîneşti din sec. XVII-XVIII.

IV. DESCOMPUNEREA FEUDALISMULUI ŞI FORMAREA RELAŢIILOR CAPITALISTE IN ŢARILE ROMINE — 5 ore

1. Dezvoltarea ţărilor romîne de la mijlocul secolului al XVIII-lea pînă la începutul secolului al XIX-lea — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică; legăturile economice între cele 3 ţări romîne; înăsprirea fiscalităţii, creşterea obligaţiilor ţăranilor; reformele lui C. Mavrocordat; apariţia muncii salariate; începutul formării burgheziei în Ţara Romînească şi Moldova. Creşterea luptei de clasă.

b) Dezvoltarea politică. Războaiele ruso-turce — importanţa lor pentru slăbirea jugului otoman; pacea de la Kuciuk-Kainargi.

2. Răscoala populară condusă de Horia, Cloşca şi Crişan — 1 oră.

a) Situaţia social-economică şi politică în Transilvania în preajma răscoalei.

b) Cauzele şi izbucnirea răscoalei.

c) Desfăşurarea răscoalei; lupta comună a iobagilor romîni şi unguri împotriva orînduirii feudale; armistiţiul cu nobilii; înfrîngerea răsculaţilor.

d) Însemnătatea şi urmările răscoalei.

3. Răscoala populară condusă de Tudor Vladimirescu — 1 oră.

a) Cauzele răscoalei (asuprirea socială şi naţională); pregătirea ei; Tudor Vladimirescu — exponent al poporului răsculat.

b) Desfăşurarea răscoalei; programul răscoalei: (împletirea luptei de eliberare socială cu lupta de eliberare naţională); forţele sociale participante; mişcarea eteristă: uneltirile boierilor şi intervenţia turcilor; uciderea lui T. Vladimirescu; cauzele înfrîngerii răscoalei.

c) Însemnătatea şi urmările marii răscoale populare conduse de Tudor Vladimirescu; slăbirea jugului otoman (restaurarea domniilor pămîntene); ecoul răscoalei în Transilvania şi Moldova.

4. Dezvoltarea Ţării Romîneşti şi Moldovei între anii 1828—1848 — 1 oră.

a) Războiul ruso-turc; importanţa tratatului de la Adrianopol pentru dezvoltarea Ţării Romîneşti şi Moldovei; administraţia provizorie rusească.

b) Regulamentele Organice (caracterul de clasă şi însemnătatea lor).

c) Dezvoltarea social-economică; creşterea producţiei de mărfuri şi a comerţului; dezvoltarea legăturilor cu Transilvania; clasele sociale; accentuarea exploatării ţăranilor; creşterea numărului lucrătorilor din manufacturi; întărirea burgheziei.

d) Dezvoltarea politică: reorganizarea statului feudal; întărirea puterii boierimii; începutul regimului reprezentativ; domniile regulamentare.

5. Dezvoltarea culturii între 1828—1848 — 1 oră.

a) Începutul culturii naţionale; dezvoltarea legăturilor între cele trei ţări romîne; influenţa revoluţiei franceze.

b) Învăţămîntul naţional (Gh. Lazăr, Gh. Asachi); organizarea lui.

c) Dezvoltarea literaturii (poeţii Văcăreşti, V. Cîrlova, I. Eliade Rădulescu, V. Alecsandri, Cezar Bolliac, Al. Russo, Gr. Alexandrescu, D. Bolintineanu).

d) Societăţile culturale, primele încercări de studii istorice; presa.

e) Caracteristicile culturii naţionale. Dezvoltarea conştiinţei naţionale; ideea unirii; (N. Bălcescu, M. Kogălniceanu).

Orînduirea capitalistă

I. DEZVOLTAREA ŢĂRII NOASTRE DE LA REVOLUŢIILE BURGHEZE DIN ANUL 1848 PINA LA VICTORIA MARII REVOLUŢII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE — 13 ore

1. Situaţia celor trei ţări romîne în preajma revoluţiei de la 1848; mişcarea revoluţionară din Moldova — 1 oră.

a) Situaţia internaţională a ţărilor romîne la mijlocul sec. XIX; anul revoluţionar 1848 în Europa.

b) Situaţia social-economică şi politică din ţările romîne în preajma revoluţiei din anul 1848; accentuarea luptei maselor şi a burgheziei împotriva regimului feudal şi a asupririi otomane şi habsburgice (frămîntări social-politice premergătoare revoluţiei de la 1848).

c) Mişcarea revoluţionară din Moldova: cauzele ei; forţele sociale participante; programul adunării de la Iaşi; frămîntările ţărăneşti; cauzele înăbuşirii mişcării revoluţionare din Moldova; caracterul şi însemnătatea ei.

d) „Dorinţele partidei naţionale din Moldova" — programul revoluţionar al burgheziei moldovene.

2. Revoluţia burghezo-democratică din Ţara Romînească — 1 oră.

a) Cauzele revoluţiei; pregătirea ei, forţele sociale participante.

b) Desfăşurarea revoluţiei; programul revoluţiei: adunarea de la Islaz; acţiunile revoluţionare de la Bucureşti şi Craiova; guvernul revoluţionar, principalii conducători ai revoluţiei (poziţia înaintată a burgheziei radicale; rolul marelui democrat revoluţionar Nicolae Bălcescu); complotul contrarevoluţionare şi înăbuşirea lor ca urmare a acţiunii hotărîte a maselor populare; problema agrară — comisia proprietăţii; trădarea revoluţiei de către majoritatea burgheziei; uneltirile reacţiunii; intervenţia turcilor şi înfrîngerea revoluţiei.

c) Caracterul burghezo-democratic al revoluţiei de la 1848 din Ţara Romînească: însemnătatea revoluţiei.

3. Revoluţia burghezo-democratică din Transilvania — 1 oră.

a) Cauzele revoluţiei: asuprirea socială şi naţională în Transilvania; frămîntările moţilor; accentuarea luptei ţărănimii şi burgheziei romîne pentru drepturi social-politice.

b) Desfăşurarea revoluţiei: adunarea de la Blaj, programul revoluţiei; luptele moţilor sub conducerea lui Avram Iancu pentru înlăturarea regimului feudal; caracterul progresist al luptei romînilor pentru rezolvarea problemei naţionale; hotărîrea nejustă a dietei nobiliare de la Pojon (Bratislava) şi de la Cluj cu privire la unirea Transilvaniei cu Ungaria; lupta comună a iobagilor romîni şi maghiari împotriva exploatării feudale; lupta lui Nicolae Bălcescu, Eftimie Murgu şi a altor revoluţionari pentru unirea forţelor revoluţionare romîne şi maghiare. Cauzele înfrîngerii revoluţiei; uneltirile Curţii Imperiale pentru dezbinarea forţelor revoluţionare; nerezolvarea democratică a problemei naţionale; intervenţia armatei ţariste.

c) Însemnătatea revoluţiei burghezo-democratice de la 1848 din Transilvania.

d) Insemnătatea, urmările şi învăţămintele revoluţiei din anul 1848 din cele trei ţări romîne.

4. Unirea Moldovei cu Ţara Romînească — formarea statului naţional romîn — 1 oră.

a) Dezvoltarea social-economică între anii 1849—1864.

b) Necesitatea obiectivă a formării statului naţional romîn; forţele sociale unioniste; atitudinea marilor puteri faţă de problema unirii Moldovei cu Ţara Romînească.

c) Unirea Moldovei cu Ţara Romînească; divanurile ad-hoc (caracterul progresist şi însemnătatea hotărîrilor adoptate); Convenţia de la Paris; înfăptuirea Unirii — dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza; rolul luptei maselor populare în înfăptuirea Unirii.

d) Insemnătatea Unirii; formarea statului naţional romîn; consolidarea pieţii naţionale; dezvoltarea conştiinţei naţionale; întărirea luptei poporului pentru revendicări social-politice şi pentru independenţă.

5. Dezvoltarea Romîniei între anii 1859-1866; reformele din timpul lui Alexandru Ioan Cuza — 1 oră.

a) Lupta pentru desăvîrşirea Unirii; întărirea poziţiei internaţionale a Romîniei.

b) Principalele reforme; accentuarea luptei maselor populare pentru înfăptuirea reformei agrare; secularizarea averilor mînăstireşti; Statutul lui Cuza; legea rurală din anul 1864 (caracterul şi importanţa sa); legea instrucţiunii; codul civil; caracterul burghez şi importanţa reformelor înfăptuite de burghezia progresistă în frunte cu Cuza şi Kogălniceanu.

c) Politica externă; slăbirea dependenţei Romîniei faţă de Imperiul Otoman; legăturile cu Transilvania; sprijinirea luptei popoarelor vecine pentru libertate; relaţiile cu Franţa, Rusia şi Austria.

d) Detronarea lui Cuza de către monstruoasa coaliţie şi întronarea dinastiei reacţionare prusace; însemnătatea domniei lui Alexandru Ioan Cuza; importanţa luptei maselor pentru realizarea reformelor din timpul lui Cuza.

6. Războiul pentru independenţă naţională — 1 oră.

a) Necesitatea cuceririi independenţei naţionale; atitudinea claselor sociale; situaţia internaţională; înţelegerea cu Rusia; proclamarea independenţei de stat a Romîniei — 9 mai 1877.

b) Desfăşurarea războiului ruso-romîno-turc; principalele lupte (victoriile de la Griviţa, Plevna, Rahova şi Smîrdan); contribuţia importantă a armatei romîne la înfrîngerea Turciei; frăţia de arme romîno-rusă; sprijinirea războiului de independenţă de către romînii din Transilvania; sprijinul frăţesc acordat de poporul romîn poporului bulgar în lupta pentru cucerirea libertăţii sale naţionale.

c) Încheierea păcii (hotărîrile de la San Stefano şi ale Congresului de la Berlin); importanţa cuceririi independenţei naţionale pentru dezvoltarea ţării noastre; rolul hotărîtor al maselor populare în cucerirea independenţei de stat.

7. Dezvoltarea Romîniei între 1878—1900; începutul mişcării muncitoreşti — 1 oră.

a) Viaţa economică: dezvoltarea capitalismului după reforma agrară din anul 1864; rolul preponderent al agriculturii în viaţa economică a Romîniei; menţinerea puternicelor rămăşiţe feudale în agricultură; legăturile economice cu Transilvania; pătrunderea capitalului străin şi subordonarea economică şi politică a Romîniei de către puterile capitaliste apusene.

b) Viaţa socială, începuturile mişcării muncitoreşti; clasele sociale; formarea şi dezvoltarea proletariatului industrial în Romînia; accentuarea exploatării burghezo-moşiereşti; primele organizaţii muncitoreşti; cercurile socialiste; ziare şi reviste muncitoreşti; începutul pătrunderii învăţăturii marxiste în Romînia; formarea conştiinţei de clasă a proletariatului; primele greve muncitoreşti; răscoala ţărănească din anul 1888. Infiinţarea Partidului Social Democrat al Muncitorilor din Romînia şi activitatea sa (1893—1899); trădarea „generoşilor"; continuarea luptei de către muncitorii înaintaţi.

c) Politica internă şi externă: partidele politice ale burgheziei şi moşierimii; întărirea regimului reacţionar burghezo-moşieresc; dinastia de Hohenzollern — instrument al regimului burghezo-moşieresc; alianţa reacţionară cu Germania şi Austro-Ungaria; poziţia trădătoare a regimului burghezo-moşieresc din Romînia în problema Transilvaniei.

8. Romînia în anii 1900—1914 — 3 ore.

A. *Situaţia social-economică şi politică; dezvoltarea mişcării muncitoreşti.*

a) Situaţia internaţională: trecerea ţărilor capitaliste la imperialism (sfîrşitul sec. XIX — începutul sec. XX); Lenin despre trăsăturile caracteristice ale imperialismului; făurirea de către Lenin a Partidului Bolşevic din Rusia (1903).

b) Situaţia social-economică: trecerea capitalismului în stadiul imperialist în Romînia; dezvoltarea sistemului bancar; înapoierea economică şi dependenţa accentuată faţă de capitalul străin; înăsprirea exploatării şi mizeriei maselor.

c) Dezvoltarea mişcării muncitoreşti între 1900—1907: lupta clasei muncitoare în frunte cu muncitorii înaintaţi pentru revendicări economice şi politice. Avîntul mişcării muncitoreşti între 1905—1907; puternicul ecou al primei revoluţii burghezo-democratice din Rusia; înfiinţarea sindicatelor; activitatea muncitorilor revoluţionari în frunte cu I. C. Frimu şi Ştefan Gheorghiu.

B. *Răscoala ţăranilor de la 1907.*

a) Cauzele răscoalei; exploatarea sîngeroasă a ţărănimii de către regimul burghezo-moşieresc; repartiţia nedreaptă a pămîntului; lipsa de drepturi a ţărănimii; influenţa revoluţiei populare din Rusia.

b) Desfăşurarea răscoalei; izbucnirea şi desfăşurarea răscoalei în Moldova (luptele de la Botoşani şi Iaşi); fraternizarea muncitorilor cu ţăranii de la Paşcani şi Galaţi; desfăşurarea răscoalei în Muntenia şi Oltenia; înăbuşirea sîngeroasă a răscoalei de către regimul burghezo-moşieresc.

c) Atitudinea mişcării muncitoreşti faţă de răscoala ţăranilor.

d) Însemnătatea, învăţămintele şi urmările marii răscoale ţărăneşti din anul 1907; ecoul internaţional al răscoalei ţărăneşti de la 1907. V. I. Lenin despre însemnătatea răscoalei din 1907.

C. *Situaţia politică. Războaiele Balcanice.*

a) Legislaţia agrară burghezo-moşierească după 1907 (caracterul ei limitat); lărgirea relaţiilor capitaliste în agricultură.

b) Dezvoltarea mişcării muncitoreşti între 1907—1914; reorganizarea P.S.D.R., dezvoltarea legăturilor cu mişcarea muncitorească internaţională.

c) Romînia şi războaiele balcanice; caracterul primului război balcanic; intervenţia nejustă a Romîniei în cel de al doilea război balcanic; pacea de la Bucureşti; poziţia mişcării muncitoreşti faţă de războaiele balcanice.

9. Dezvoltarea Transilvaniei între anii 1849—1914 — 1 oră.

a) Situaţia politică; absolutismul habsburgic după înfrîngerea revoluţiei din anii 1848—1849; dualismul austro-ungar (caracterul lui reacţionar şi de clasă).

b) Dezvoltarea social-economică: dezvoltarea industriei, căilor de comunicaţii, comerţului şi băncilor; întărirea capitalismului în agricultură; dezvoltarea legăturilor cu Romînia; clasele sociale; formarea proletariatului industrial în Transilvania; întărirea burgheziei romîne săseşti şi maghiare; ascuţirea contradicţiilor de clasă.

c) Accentuarea asupririi sociale şi naţionale în statul burghezo-moşieresc austro-ungar; conţinutul reacţionar al legii naţionalităţilor.

d) Întărirea luptei sociale şi naţionale; primele asociaţii muncitoreşti; înfiinţarea sindicatelor; crearea partidului social-democrat; ecoul războiului de independenţă în Transilvania; lupta maselor populare şi burgheziei romîneşti pentru drepturi social-politice şi pentru unirea cu Romînia (partidul naţional romîn, Memorandum-ul); poziţia de clasă a burgheziei în problemele sociale şi naţionale.

10. Dezvoltarea culturii între anii 1848-1917 — 1 oră.

a) Dezvoltarea învăţămîntului; lărgirea învăţămîntului primar şi secundar în vechea Romînie şi în Transilvania; organizarea şi dezvoltarea învăţămîntului superior; caracterul de clasă al învăţămîntului; analfabetismul.

b) Dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii; ştiinţele naturale (Gr. Cobîlcescu, Gr. Antipa, Gh. Munteanu-Murgoci); medicina (V. Babeş, I. Cantacuzino); chimia (C. I. Istrati); fizica şi mecanica (Tr. Vuia, A. Vlaicu); matematica (I. Bolyai, S. Haret); istoria (B. P. Haşdeu, A. D. Xenopol); agrobiologia (I. Ionescu de la Brad).

c) Dezvoltarea literaturii; V. Alecsandri, M. Eminescu, I. Creangă, I. L. Caragiale, G. Coşbuc, I. Slavici, Al. Vlahuţă, D. Neculuţă, B. Delavrancea, C. Dobrogeanu-Gherea, M. Sadoveanu. Societăţile literare; rolul Astrei în Transilvania.

d) Dezvoltarea artelor: pictura (Th. Aman, N. Grigorescu, I. Andreescu, St. Luchian, O. Băncilă); muzica (C. Porumbescu, G. Enescu).

e) Dezvoltarea presei; rolul presei muncitoreşti în ţara noastră.

f) Influenţa mişcării muncitoreşti asupra culturii. Insemnătatea dezvoltării culturii pentru progresul social-politic al poporului nostru.

11. Romînia în timpul primului război mondial imperialist (1914—1917) — 1 oră.

a) Situaţia internaţională în preajma primului război mondial; caracterul imperialist al primului război mondial.

Poziţia aripei internaţionaliste a mişcării muncitoreşti, în frunte cu V. I. Lenin, faţă de războiul imperialist.

b) Neutralitatea Romîniei (cauzele şi caracterul ei); intrarea Romîniei în războiul mondial (caracterul imperialist al participării Romîniei la război); lupta clasei muncitoare împotriva războiului imperialist. Influenţa revoluţiei din februarie din Rusia asupra mişcării revoluţionare din Europa. Năzuinţa justă a maselor populare pentru înfăptuirea reformelor democratice şi desăvîrşirea unităţii naţionale pe cale revoluţionară.

c) Desfăşurarea războiului; ofensiva armatei romîne în Transilvania şi în Dobrogea; contra-ofensiva trupelor puterilor centrale; retragerea în Moldova; situaţia grea a populaţiei de pe teritoriul ocupat şi din Moldova; refacerea armatei romîne; ajutorul armatei ruse; importanţa bătăliei de la Mărăşeşti.

II DEZVOLTAREA ROMINIEI DE LA MAREA REVOLUŢIE SOCIALISTĂ DIN OCTOMBRIE PINĂ LA INSURECŢIA ARMATĂ DE LA 23 AUGUST 1944 — 8 ore

1. Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, cotitura radicală în istoria omenirii. Romînia în anii 1917—1918 — 1 oră.

a) Insemnătatea istorico-mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie — începutul unei noi ere în istoria omenirii, era victoriei orînduirii socialiste şi a pieirii inevitabile a capitalismului.

b) Influenţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie asupra desfăşurării războiului mondial, sfîrşitul războiului; încheierea păcii separate dintre Romînia şi Germania; (caracterul ei înrobitor).

c) Unirea Transilvaniei cu Romînia — încheierea procesului de formare a statului naţional romîn, în condiţiile desmembrării imperiului austro-ungar ca urmare a creşterii puternice a luptei revoluţionare şi a înfrîngerilor militare.

2. Situaţia Romîniei la sfîrşitul războiului imperialist mondial. Creşterea avîntului revoluţionar; crearea Partidului Comunist din Romînia (1918—1922) — 1 oră.

a) Situaţia internaţională a Romîniei la sfîrşitul războiului mondial: tratatele de pace.

b) Avîntul revoluţionar în Romînia; dezvoltarea mişcării muncitoreşti; influenţa Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie; creşterea mişcării greviste; apariţia gru-

purilor comuniste; lupta muncitorilor tipografi și masacrul din Piața Teatrului Național; greva generală din anul 1920.

c) Crearea Partidului Comunist din Romînia; Congresul din mai 1921; procesul din Dealul Spirii; importanța istorică a formării P.C.R.

d) Manevrele politice ale reacțiunii burghezo-moșierești pentru a împiedica alianța revoluționară a proletariatului cu țărănimea; reforma agrară din 1921 (caracterul de clasă al reformei).

3. Situația social-economică și politică a Romîniei între anii 1923—1933 — 1 oră.

a) Refacerea temporară a economiei între anii 1923—1928; înapoierea economică a Romîniei burghezo-moșierești; înrăutățirea situației maselor populare; Constituția burghezo-moșierească din anul 1923; ilegalizarea P.C.R.; continuarea luptei partidului în condițiile ilegalității.

b) Criza economică dintre anii 1929—1933 în Romînia; accentuarea caracterului reacționar al politicii regimului burghezo-moșieresc (măsurile luate de burghezie și moșierime pentru ieșirea din criză pe seama maselor populare); mizeria maselor muncitorești; înfeudarea economică și politică a Romîniei față de capitalul străin de către burghezie și moșierime; accentuarea politicii antisovietice a reacțiunii burghezo-moșierești.

4. Lupta clasei muncitoare sub conducerea P.C.R. în anii crizei economice (1929 — 1933) — 1 oră.

a) Creșterea luptei revoluționare a maselor sub conducerea P.C.R.; luptele minerilor de la Lupeni (însemnătatea lor); apariția „Scînteii".

b) Congresul al V-lea al P.C.R. ; însemnătatea istorică a Congresului al V-lea pentru dezvoltarea luptei revoluționare în țara noastră.

5. Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști sub conducerea P.C.R. — 1 oră.

a) Comitetul central de acțiune pe țară în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej; greva ceferiștilor din 2 februarie 1933 (succesul și importanța ei).

b) Luptele muncitorilor petroliști; eroicele lupte ale ceferiștilor din 15—16 februarie 1933.

c) Solidaritatea clasei muncitoare cu lupta muncitorilor ceferiști; reprimarea sălbatică a luptelor de la Grivița.

d) Procesul conducătorilor luptelor muncitorești din 1933.

e) Însemnătatea istorică internă și internațională a marilor lupte muncitorești din anul 1933.

6. Romînia în perioada fascizării țării și a instaurării dictaturii fasciste (1934—1941); lupta antifascistă sub conducerea P.C.R. — 1 oră.

a) Situația internațională între anii 1934—1941.

b) Refacerea economică temporară după anii de criză; întărirea monopolurilor; îmbogățirea burgheziei, moșierimii și chiaburimii pe seama maselor populare.

c) Pregătirea și instaurarea regimului fascist în Romînia; politica de fascizare a țării și de pregătire a războiului anti-sovietic ; Garda de fier, grupare fascistă teroristă de tip hitlerist — instrument al claselor dominante și al imperialismului german; instaurarea dictaturii regale (intensificarea fascizării țării); dominația Germaniei hitleriste asupra țării noastre; dictatul fascist de la Viena; instaurarea dictaturii militaro-fasciste; intensificarea teroarei antonesciene și a pregătirilor pentru războiul antisovietic.

d) Lupta maselor populare, conduse de P.C.R., împotriva fascizării țării și a politicii războinice anti-sovietice; mobilizarea tuturor forțelor progresiste în lupta antifascistă; asociațiile și ziarele democratice; lupta P.C.R. împotriva dictatului de la Viena; participarea voluntarilor antifasciști la luptele din Spania.

e) Politica externă, stabilirea relațiilor cu Uniunea Sovietică ca urmare a luptei antifasciste a maselor populare și a întăririi statului sovietic.

7. Dezvoltarea culturii între cele două războaie mondiale — 1 oră.

Lupta P.C.R. pentru demascarea și combaterea culturii decadente burgheze și pentru promovarea culturii progresiste, legată de interesele și lupta maselor populare; știința: matematica (G. Țițeica); științele naturii (E. Racoviță) ; geografia (G. Vîlsan) ; medicina (Gh. Marinescu, C. I. Parhon); literatura (M. Sadoveanu, T. Arghezi, Camil Petrescu, Al. Sahia); artele: pictura (C. Resu, Iser); sculptura (C. Brâncuși); muzica (G. Enescu).

8. Romînia în timpul războiului criminal anti-sovietic (1941—1944). Lupta forțelor populare conduse de P.C.R. pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste — 1 oră.

a) Al doilea război mondial; cauzele și caracterul războiului; lupta eroică a popoarelor împotriva cotropirii fasciste; rolul hotărîtor al U.R.S.S. în zdrobirea fascismului.

b) Participarea Romîniei la războiul criminal anti-sovietic, expresie a politicii antipopulare și antinaționale a reacțiunii interne și internaționale; sprijinirea războiului antisovietic de către partidele burghezo-moșierești.

c) Lupta forțelor populare patriotice, conduse de P.C.R., pentru răsturnarea dictaturii militaro-fasciste și pentru întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste; platforma program a P.C.R. din septembrie 1941; Frontul patriotic antifascist condus de P.C.R.; formarea diviziilor de voluntari romîni antifasciști; crearea Frontului Unic Muncitoresc sub conducerea P.C.R.

III. DEZVOLTAREA ROMINIEI IN ETAPA REVOLUȚIEI POPULARE — DESĂVIRȘIREA REVOLUȚIEI BURGHEZO-DEMOCRATICE (de la Insurecția armată din 23 August 1944 pînă la proclamarea Republicii Populare Romîne — 30 Decembrie 1947) — 3 ore

1. Insurecția armată de la 23 August 1944 ; participarea Romîniei la războiul drept anti-hitlerist — 1 oră.

a) Insurecția armată de la 23 August 1944 inițiată, organizată și condusă de P.C.R.; condițiile favorabile create de înaintarea victorioasă a armatei sovietice eliberatoare; obiectivele insurecției; pregătirea, desfășurarea și victoria insurecției; rolul maselor populare; participarea activă a armatei romîne, alături de celelalte forțe patriotice, la înfăptuirea insurecției armate; caracterul popular al insurecției armate.

b) Însemnătatea istorică a insurecției armate de la 23 August 1944.

c) Situația economică și politică a Romîniei după victoria insurecției armate de la 23 August 1944; convenția de armistițiu (caracterul democratic și importanța ei).

d) Participarea Romîniei la războiul just anti-fascist; conducerea luptei anti-fasciste a maselor populare de către P.C.R.; patriotismul maselor populare și al armatei romîne; eliberarea nordului Transilvaniei; contribuția importantă a Romîniei la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei; eroismul armatei romîne; frăția de arme romîno-sovietică.

2. Instaurarea puterii democrat-populare în Romînia ; reforma agrară democratică din 1945 — 1 oră.

a) Etapele procesului revoluționar din țara noastră.

b) Lupta revoluționară a maselor populare conduse de P.C.R. împotriva guvernelor cu majoritate reacționară; caracterul anti-fascist, anti-feudal și anti-imperialist al luptei maselor populare între 23 August 1944 și 6 martie 1945; refacerea mișcării sindicale; crearea Frontului Național Democrat; instaurarea primului guvern democratic — 6 martie 1945; însemnătatea istorică a instaurării puterii populare în Romînia.

c) Reforma agrară democratică din 1945; situația proprietății agrare și a țărănimii după 23 August 1944; ascuțirea luptei revoluționare la sate; legiferarea reformei agrare (martie 1945); caracterul ei democratic revoluționar; rezultatele și însemnătatea reformei agrare.

d) Reunirea nordului Transilvaniei cu Romînia (martie 1945); restabilirea unității naționale a poporului romîn.

3. Consolidarea regimului democrat-popular în Romînia (1945—1947) — 1 oră.

a) Conferința națională a Partidului Comunist Romîn (octombrie 1945); însemnătatea ei pentru dezvoltarea economică și politică a Romîniei democrat-populare.

b) Lupta maselor populare, sub conducerea P.C.R., pentru democratizarea țării; politica leninistă a P.C.R. în problema națională — statutul democratic al naționalităților; pedepsirea criminalilor de război; victoria forțelor democratice și înfrîngerea partidelor reacționare în alegerile democratice din anul 1946; zădărnicirea încercărilor reacțiunii interne în frunte cu monarhia și ale imperialiștilor americani și englezi de a răsturna regimul democratic.

c) Lupta P.C.R. pentru refacerea și dezvoltarea economiei naționale; munca eroică a maselor populare; măsuri economice cu caracter anticapitalist; ajutorul economic al U.R.S.S.

d) Încheierea Tratatului de pace și consolidarea situației internaționale a Romîniei democrat-populare; ajutorul diplomatic al U.R.S.S.; demascarea și zdrobirea partidelor reacționare; înlăturarea ultimilor reprezentanți ai burgheziei din guvern.

e) Doborîrea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne.

Orînduirea socialistă

1. Instaurarea dictaturii proletariatului în țara noastră ; constituirea Partidului Muncitoresc Romîn — 1 oră.

a) Situația internațională.

b) Republica Populară Romînă — formă a dictaturii proletariatului; statul democrat-popular, principalul instrument al poporului muncitor din țara noastră pentru apărarea cuceririlor sale revoluționare și pentru construirea socialismului în țara noastră.

c) Constituirea Partidului Muncitoresc Romîn — primul Congres al P.M.R. (făurirea unității politice, ideologice și organizatorice a clasei muncitoare din țara noastră; principalele hotărîri ale Congresului I al P.M.R.); Partidul Muncitoresc Romîn — organizatorul și conducătorul poporului nostru în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii ; Uniunea Tineretului Muncitor, organizația revoluționară a tineretului din R.P.R., rezervă de cadre a partidului.

d) Consolidarea R.P.R.; crearea Frontului Democrației Populare; alegerile pentru Marea Adunare Națională a R.P.R.; prima Constituție a Republicii Populare Romîne (caracterul ei democratic-revoluționar) ; reforma democratică a învățămîntului; dezvoltarea legăturilor cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară (principalele tratate încheiate după proclamarea R.P.R.).

2. Construirea economiei socialiste în Republica Populară Romînă — 2 ore.

A. *Industrializarea socialistă a R.P.R.* — 1 oră.

a) Politica marxist-leninistă a partidului nostru de industrializare socialistă ; condițiile istorice interne și internaționale ale industrializării socialiste a țării noastre.

b) Naționalizarea principalelor mijloace de producție — 11 iunie 1948; importanța istorică a actului revoluționar al naționalizării (crearea sectorului socialist al economiei naționale, lichidarea marii burghezii ca clasă, cucerirea puterii economice, consolidarea dictaturii proletariatului).

c) Dezvoltarea planificată a economiei naționale; planurile anuale de stat; planul de electrificare a țării (principalele obiective; importanța hotărîtoare a electrificării țării pentru construirea victorioasă a socialismului); crearea sfaturilor populare; primul plan cincinal al R.P.R. (principalele obiective — construirea bazei economice a socialismului în țara noastră); sprijinul frățesc al U.R.S.S. și al celorlalte țări socialiste; principalele realizări obținute de poporul nostru muncitor în construcția socialistă pînă la sfîrșitul primului plan cincinal.

d) Constituția R.P.R. din 1952 (trăsăturile ei profund democratice).

e) Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale; al doilea plan cincinal; succesele obținute în anii 1956—1960.

f) Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965. Obiectivul principal al planului economic pe 6 ani: dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie în vederea desăvîrșirii construcției socialismului.

B. *Transformarea socialistă a agriculturii, dezvoltarea comerțului* — 1 oră.

a) Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 și importanța ei istorică (începutul transformării socialiste a agriculturii, întărirea alianței revoluționare dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare).

b) Victoria treptată a socialismului la sate; însemnătatea consfătuirii de la Constanța (1958) pentru creșterea generală a producției agricole și pentru dezvoltarea sectorului socialist în agricultură; lichidarea rămășițelor oricăror forme de exploatare la sate.

Sarcinile planului economic pe 6 ani, încheierea colectivizării agriculturii; dezvoltarea multilaterală și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective; dezvoltarea construcțiilor și transporturilor; dezvoltarea comerțului socialist; lărgirea comerțului exterior (creșterea rolului economic internațional al R.P.R.).

c) Sprijinul reciproc dintre R.P.R. și celelalte țări socialiste în lupta pentru construirea socialismului și comunismului; ajutorul frățesc primit de poporul romîn din partea U.R.S.S.

d) Ridicarea neîncetată a nivelului de trai material și cultural al poporului nostru muncitor — țelul fundamental al politicii partidului și a statului nostru democrat-popular.

3. Revoluția culturală în patria noastră — 1 oră.

a) Revoluția culturală — parte integrantă a revoluției socialiste; conducerea revoluției culturale de către Partidul Muncitoresc Romîn.

b) Dezvoltarea învățămîntului : lichidarea neștiinței de carte; însemnătatea reformei democratice a învățămîntului; caracterul științific și democratic al învățămîntului; întărirea neîncetată a legăturii dintre școală și viață; dezvoltarea neîncetată a învățămîntului de toate gradele și tipurile.

c) Dezvoltarea științei; importanța dezvoltării științei în statul socialist; Academia R.P.R. și institutele științifice; legătura științei cu practica construirii socialismului; marii oameni de știință din țara noastră.

d) Dezvoltarea literaturii noi, socialistă în conținut națională în formă; dezvoltarea literaturii în limbile naționalităților conlocuitoare; principalii reprezentanți ai literaturii din Republica Populară Romînă.

e) Dezvoltarea artelor; pictura, sculptura, muzica, teatrul, principalii reprezentanți ai artelor din țara noastră.

f) Răspîndirea culturii în rîndul maselor populare; importanța ridicării neîncetate a nivelului cultural al oamenilor muncii; presa și editurile, bibliotecile, teatrele, expoziții și muzee, radioul, cinematograful, televiziunea, cluburile muncitorești, căminele culturale, rolul S.R.S.C.

g) Dezvoltarea schimburilor culturale cu U.R.S.S. și celelalte țări socialiste.

4. Politica externă a Republicii Populare Romîne — 1 oră.

a) Situația internațională. Dezvoltarea puternică a țărilor lagărului socialist; începutul construcției desfășurate a comunismului în U.R.S.S.; schimbarea raportului de forțe pe plan mondial în favoarea sistemului mondial socialist în frunte cu U.R.S.S. Ascuțirea continuă a contradicțiilor sistemului capitalist; prăbușirea sistemului colonialist al imperialismului. Întărirea luptei popoarelor pentru pace; propunerile istorice ale Uniunii Sovietice pentru dezarmare generală și totală.

b) Republica Populară Romînă — țară a lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică ; trăsăturile fundamentale ale politicii externe a Republicii Populare Romîne ; sprijinirea politicii externe a statului nostru democrat-popular de către toți oamenii muncii din R.P.R.

c) Dezvoltarea neîncetată a legăturilor frățești dintre Republica Populară Romînă și celelalte țări socialiste; Tratatul de la Varșovia (1955); principalele tratate și acorduri încheiate între R.P.R. și celelalte țări socialiste; solidaritatea și tăria de neînfrînt a lagărului socialist — chezășia victoriei socialismului în țara noastră, a independenței noastre naționale și a apărării păcii în lumea întreagă.

d) Politica activă a R.P.R. pentru coexistența pașnică și prietenia cu toate popoarele lumii; primirea țării noastre în O.N.U. (1955); activitatea rodnică a R.P.R. în cadrul O.N.U.; succesele politicii externe a Republicii Populare Romîne.

5. Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn — 1 oră.

a) Situația internă și internațională: lupta țărilor socialiste în frunte cu U.R.S.S. pentru apărarea și consolidarea păcii, pentru dezarmare generală și totală ; schimbarea raportului de forțe pe plan internațional în favoarea forțelor păcii; trecerea la desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră.

b) Directivele planului de 6 ani și planul de perspectivă pe 15 ani al dezvoltării patriei noastre; munca eroică a oamenilor muncii conduși de partid pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate la Congresul al III-lea al P.M.R.

c) Creșterea rolului conducător al partidului în activitatea de stat, economică și social-culturală.

d) Însemnătatea istorică a Congresului al III-lea al P.M.R.

INCHEIERE — Însemnătatea și învățămintele studierii istoriei patriei noastre — 1 oră.

a) Poporul romîn — făuritorul istoriei sale; formarea, continuitatea și unitatea istorică a poporului romîn pe teritoriul Republicii Populare Romîne; frăția dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare din țara noastră — rezultat al luptei comune pentru eliberare socială și națională, factor important al construirii victorioase a socialismului în R.P.R.; prietenia istorică dintre poporul romîn și popoarele vecine — rezultat al luptei comune pentru libertate națională ; contribuția importantă a poporului romîn la tezaurul culturii universale.

b) Istoria patriei noastre — izvor nesecat de pilde înălțătoare de patriotism, de spirit de sacrificiu în lupta pentru libertate socială, pentru unitate și independență națională, pentru construirea unei societăți noi, socialiste în patria noastră; eroismul comuniștilor în lupta pentru libertate și fericirea poporului.

c) Perspectivele luminoase ale dezvoltării țării noastre pe drumul construirii socialismului; Partidul Muncitoresc Romîn — conducătorul înțelept și iubit al întregului popor muncitor din Republica Populară Romînă; eroismul oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră; importanța colaborării și sprijinul reciproc dintre țările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S. pentru victoria socialismului și comunismului și pentru apărarea păcii.

d) Republica Populară Romînă — patria liberă a poporului romîn și a naționalităților conlocuitoare din țara noastră; viața fericită a tineretului din R.P.R : rolul său important în făurirea și dezvoltarea patriei noastre

Recapitulare parțială	2 ore
Recapitulare finală	3 ore
Lucrări scrise trimestriale . . .	3 ore

DE PESTE HOTARE

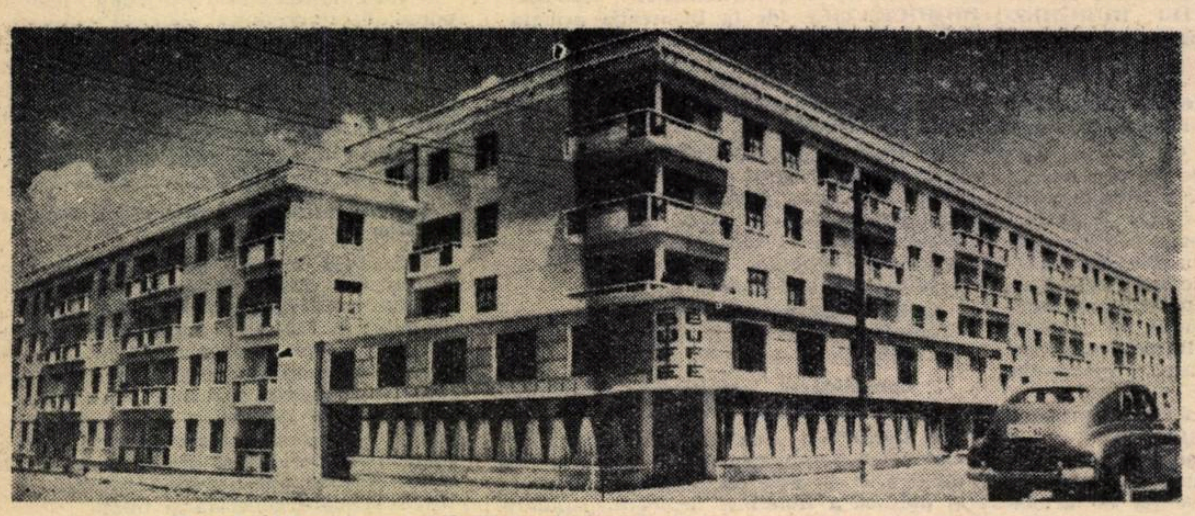

Orașele Albaniei se înfrumusețează mereu cu noi ansambluri arhitectonice

Școala în Albania populară

La 29 noiembrie se împlinesc 16 ani de la eliberarea Albaniei de sub jugul cotropitorilor fasciști.

Anii liberi au transformat Albania — din țara cea mai înapoiată din Europa, în care predominau încă relațiile semifeudale, în care mizeria și ignoranța se cuibăriseră adînc în viața maselor muncitoare —într-o țară în plin progres, cu o economie avansată, o țară în care se dezvoltă agricultura și industria, învățămîntul și cultura, o țară a construcției socialiste învinsă.

Alături de realizările în domeniul agriculturii, industriei și al celorlalte sectoare ale economiei, în Albania au avut loc, în anii regimului democrat-popular, realizări cu totul deosebite în domeniul învățămîntului și culturii. Reforma profund democratică, populară și socialistă a învățămîntului din 1946 a pus rînduieli noi la temelia școlii. Învățămîntul primar a devenit obligatoriu, au fost desființate taxele școlare, instrucția și educația au căpătat un caracter laic, școala a devenit un bun al întregului popor. Instituirea învățămîntului gratuit, ca și acordarea unui număr însemnat de burse de stat (peste 80 la sută din elevi și studenți sînt bursieri) au făcut ca oamenii muncii să se poată bucura din plin de dreptul la învățătură. In 1952 s-a făcut un pas mai departe în ridicarea nivelului de cultură al populației, prin decretarea obligativității învățămîntului de 7 ani.

Concomitent, statul democrat-popular a luat măsuri pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului de toate gradele. Astfel, s-a creat o rețea largă de școli elementare, medii, profesionale și tehnice, precum și de școli ale căror cursuri pot fi urmate de oamenii muncii fără a părăsi producția. Au luat de asemenea ființă prima universitate a țării și o serie de institute de învățămînt superior.

Aceste realizări au făcut posibil ca în anii puterii populare să se înlăture definitiv moștenirea grea rămasă din trecut în domeniul învățămîntului și al culturii. In timp ce înainte de eliberare din 18 albanezi doar unul putea să frecventeze școala, astăzi în R. P. Albania la fiecare cinci persoane una urmează cursurile de învățămînt. Numărul studenților este în prezent de patru ori mai mare decît numărul total al elevilor care urmau școala secundară în 1938.

Dezvoltarea pe mai departe a învățămîntului și culturii sînt oglindite clar în cifrele directivelor celui de al III-lea plan cincinal al R. P. Albania. Se prevede astfel ca în 1965 numărul elevilor din școlile de 7 ani să crească față de 1960 de la 61.000 la 97.000, numărul elevilor din școlile medii la 30.000 față de 15.000. Numărul studenților va fi aproape dublu.

Construcția socialismului în R. P. Albania pune în fața școlii sarcina de a pregăti cadre capabile să desfășoare o muncă creatoare în diversele sectoare ale producției materiale și ale vieții spirituale. Școala albaneză realizează această sarcină în primul rînd prin strînsa legare a învățămîntului de producție, prin educarea elevilor în spiritul dragostei față de munca direct productivă. In școlile elementare copiii sînt învățați să execute lucrări în domeniul lăcătușăriei și tîmplăriei. Se experimentează introducerea în școlile medii de cultură generală a unor obiecte de cultură tehnică, precum și a practicii în producție. Elevii școlilor profesionale și studenții participă direct la munca în producție, în raport cu specialitatea pe care și-au ales-o.

Progresul înregistrat în dezvoltarea învățămîntului albanez, în îmbunătățirea continuă a conținutului său a fost posibil numai datorită condițiilor create prin eliberarea țării de sub jugul fascist, prin eliberarea poporului de exploatare, prin lupta și munca neobosită a maselor conduse de partidul clasei muncitoare.

Dezvoltarea învățămîntului în R. P. Mongolă

Poporul mongol va sărbători, la 26 noiembrie a.c., cea de-a 36-a aniversare a proclamării Republicii Populare Mongole, eveniment de mare însemnătate în viața și lupta sa pentru construirea socialismului.

Sub conducerea Partidului Popular Revoluționar, poporul mongol a sfărîmat vechea orînduire a feudalilor reacționari și a trecut la realizarea unor profunde transformări social-economice. În anii care au trecut de la proclamarea republicii și pînă în prezent a fost creată o nouă economie, socialistă, au fost instaurate relații de producție socialiste în întreaga economie națională, au fost înregistrate succese însemnate în ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Poporul mongol a dobîndit însemnate succese și în domeniul învățămîntului și culturii. Înainte de revoluția populară din 1921, în Mongolia domina neștiința totală de carte. În întreaga țară exista doar o singură școală, cu 40 de elevi, în totalitate fii ai conducătorilor feudali. Copiii araților (crescătorilor de vite) nici nu puteau visa să învețe a citi și a scrie. În Mongolia prerevoluționară numărul știutorilor de carte reprezenta doar 0,3—0,5 la sută din întreaga populație.

Revoluția populară din 1921 a creat largi posibilități pentru dezvoltarea învățămîntului și pentru înflorirea artei și culturii poporului mongol. În urma măsurilor luate de partid și guvern, analfabetismul a fost complet lichidat. Fiecare a șasea persoană din R. P. Mongolă învață într-o formă sau alta de învățămînt.

Sarcina trasată de cel de-al 12-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol de a se trece la învățămîntul elementar obligatoriu de 4 ani pe întreaga țară și la pregătirea condițiilor pentru realizarea învățămîntului obligatoriu de 7 ani la orașe, a fost îndeplinită. Planul cincinal pe 1961—1965 prevede generalizarea învățămîntului elementar de 7 ani în întreaga țară.

In anul școlar 1959—1960 numărul elevilor și studenților a crescut cu 56,3 la sută în comparație cu anul 1952—1953. Au fost construite noi școli la orașe și sate. În prezent numărul elevilor din școlile elementare și medii trece de 100.000, iar cel al cadrelor didactice se ridică la peste 4.000.

In R. P. Mongolă există 14 școli tehnice de specialitate (industriale, agricole, de comerț, pedagogice, de medicină etc.), în care studiază peste 6.200 de elevi. Există, de asemenea, o universitate de stat cu 5 facultăți. Toți studenții au burse. În R. P. Mongolă funcționează, de asemenea, școli serale pentru tinerii muncitori de la orașe și sate.

Școlile elementare, medii, tehnice de specialitate, precum și instituțiile de învățămînt superior au fost înzestrate cu tot materialul didactic și mobilierul necesar. Statul a construit cămine, cantine, laboratoare moderne, pune la dispoziția școlilor numeroase cărți de specialitate.

Pentru legarea învățămîntului de munca practică, partidul și guvernul au luat măsuri în vederea creșterii numărului de ore de muncă practică a elevilor și studenților în timpul anului școlar și al vacanțelor.

În acest fel unitățile de învățămînt din R. P. Mongolă pregătesc cadre de nădejde, capabile să contribuie la dezvoltarea economiei naționale a țării, la înflorirea artei și culturii.

Exploatarea copiilor în S. U. A.

Încă în urmă cu 100 de ani Engels a scris pagini pline de mînie despre munca forțată și exploatarea copiilor din Anglia, exploatare care, în general, a însoțit întreaga dezvoltare a capitalismului. În ciuda sloganelor inventate de burghezia contemporană, potrivit cărora un imaginar reviriment ar fi creat în statele imperialiste un nou tip de capitalism — „popular" și „democratic" — și astăzi exploatarea muncii copiilor și adolescenților reprezintă în aceste state o realitate tristă, pe care o întîlnești pretutindeni pe teritoriul lor. În mod cert, pe bază de fapte, se poate dovedi și sub acest aspect că așa-numitul „capitalism popular" nu este cu nimic mai bun decît vechiul capitalism descris de Engels încă acum un veac.

În S.U.A. munca minorilor aduce mari profituri rechinilor capitalului monopolist. Nu altcineva decît Ministerul Muncii al S.U.A. a publicat date potrivit cărora în 1959 au lucrat în întreprinderile americane peste 3 milioane de adolescenți.

Ce înseamnă aceasta ? Că sute de mii de familii americane trăiesc greu, nu se pot menține de la o zi la alta, n-au posibilități să-și asigure nevoile minime în ceea ce privește locuința, hrana, îmbrăcămintea. De altfel, organe guvernamentale ale S.U.A. recunosc că două treimi din totalul familiilor americane au un venit anual mult mai mic decît minimum de trai oficial. În cartea „Fapte despre munca în S.U.A." apărută în 1959 se arată că 9.600.000 de copii americani aparțin unor familii al căror cîștig se ridică numai la 40 de dolari pe săptămînă, ceea ce reprezintă o sumă de 2,5 ori mai mică decît cea necesară pentru alimentația normală a unei familii formate din patru oameni. Peste 4.000.000 de copii trăiesc în familii al căror cîștig săptămînal este mai mic de 20 de dolari.

Mizeria și sărăcia în care trăiesc milioane de familii americane, milioane de copii americani, au atins un asemenea grad încît unele organe de presă din S.U.A. scot la iveală din cînd în cînd fapte zguduitoare. Un corespondent al ziarului „National Guardian", care a vizitat nu de mult Florida, relatează :

„Odată am lăsat pe șosea cîteva bucăți de pîine pentru păsări. Dintr-odată doi băieți s-au repezit la aceste cojj, le-au apucat și au început să le mănînce cu o poftă de lup. La insistențele mele am aflat că ei n-au mîncat o zi întreagă. Părinții lor sînt șomeri".

Un alt tablou, la fel de zguduitor, este și cel prezentat de ziarul „New York Times". În districtul Harmen (statul Kentucky), din 60 de mine care se aflau în trecut în funcțiune au rămas numai cinci. 13.056 de muncitori au fost aruncați în stradă și au pierdut orice speranță. După vizitarea unor familii de muncitori, corespondentul s-a dus la școala din localitate. **„Elevii — a scris el — sînt săraci și slabi ; 20 de elevi din clasa a VII-a se află într-o stare de extremă epuizare. Mulți copii nu frecventează școala timp îndelungat ; lîngă numele lor, în catalog, se află observația — „MIZERIE".**

Și situația din statul Kentucky nu constituie o excepție. Un alt ziar american, „New York Post", descrie starea grea a mii de familii de muncitori din statul Virginia. Iată, de pildă, situația din familia Huwart, care locuiește în districtul Rolly. Doi dintre băieții din această familie lucrează și învață în același timp. Cel mai mic, Body, lucrează la o stație de alimentare a automobilelor. El a declarat : **„Caut să cîștig pentru a mă întreține, pentru a îmbunătăți întrucîtva situația materială a familiei. Aceasta este însă foarte greu. Seara mă întorc acasă extrem de obosit și nu sînt deloc în stare să-mi fac lecțiile. Deseori stau în clasă și nu sînt capabil să mă concentrez asupra lecțiilor, deoarece mă gîndesc în permanență că frații și surorile mele n-au ce mînca".** Iată o declarație extrem de concludentă, care valorează mai mult decît zeci și zeci de tomuri scrise de propagandiștii guralivi care proslăvesc „modul de viață american".

Chinuri înzecite au de suportat copiii familiilor de muncitori agricoli care se mută dintr-un stat în altul în căutarea unui cîștig. Chiar în cadrul Congresului S.U.A. s-au auzit voci ce au recunoscut situația grea a acestei categorii de copii. Luînd cuvîntul în congres, senatorul Potter, vrînd desigur să afișeze o poză mărinimoasă, a recunoscut că aproximativ 8.600.000 de copii se află în permanență pe drumuri.

Este greu de relatat mizeria în care trăiesc copiii din familiile muncitorilor agricoli americani. Această constatare a făcut-o și ziaristul american Keller, după ce a cercetat situația muncitorilor nomazi din statele New York, New Jersey, Pennsylvania și din Long Island. Studiind condițiile de locuit și munca acestor oameni, Keller a ajuns la concluzia că situația lor nu este mai bună decît „situația oamenilor aflați într-un lagăr de concentrare".

Numeroși părinți americani sînt siliți să-și trimită copiii în întreprinderi capitaliste, unde sînt supuși unei exploatări crunte. Într-o revistă americană, „American Federationist", se scrie negru pe alb : **„Milioane de copii de muncitori lucrează în uzine, în mine de cărbuni și pe plantațiile de bumbac".** Necomentînd această informație, revista adaugă : **„De pildă, 600.000 de copiii ai muncitorilor agricoli nu văd nu numai un medic, dar nici măcar o soră de caritate. Acești copii, lipsiți de posibilitatea de a frecventa școala, reprezintă o parte „a forței de muncă naționale".**

Și ca o ultimă dovadă a gradului în care sînt exploatați copiii în Statele Unite aducem mărturia unei alte reviste americane — „Socialist Cool" : **„Folosirea muncii minorilor este un fenomen larg răspîndit în S.U.A. Condițiile lor de muncă sînt tot atît de grele ca și acelea care au existat acum 50 de ani".**

Și astăzi, ca și în urmă cu zeci de ani, ca din totdeauna de cînd există capitalism, folosirea pe scară largă a muncii forțate a copiilor este un fenomen răspîndit.

Situația grea a milioane de copii din familiile oamenilor muncii nu poate fi ascunsă prin nici un fel de tertipuri, prin nici o încercare de a revopsi vechiul edificiu al capitalismului, de a-l boteza „capitalism popular". Cele ce se petrec cu milioane de copii oropsiți ai oamenilor muncii din S.U.A. arată adevărata față a „modului de viață american".

Carol Roman

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 589 | vineri 2 decembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Să consolidăm rezultatele obținute în generalizarea învățământului

Problema încheierii generalizării învățământului de 7 ani, sarcină trasată de cel de al III-lea Congres al P.M.R., se bucură de toată atenția din partea organelor de partid și de stat, a conducerilor de școli și a cadrelor didactice.

Înainte de deschiderea anului școlar, cît și după aceea, în marea majoritate a raioanelor țării noastre s-au întreprins acțiuni variate în vederea cuprinderii în clasa a V-a a tuturor absolvenților clasei a IV-a. Ca urmare, procentul de cuprindere în clasa a V-a este în prezent de circa 96% din absolvenții clasei a IV-a, față de cuprinderea de 88,2% din anul școlar trecut. Există, prin urmare, condițiile ca sarcina trasată de partid să fie îndeplinită înainte de termen.

Merită a fi subliniate progresele realizate în această privință de unele regiuni ca București și Bacău și în special de regiunile Galați, Cluj și Iași, care în anul școlar trecut erau mult rămase în urmă, dar care în prezent s-au ridicat la nivelul mediei pe țară a cuprinderii în clasa a V-a. În regiunea Galați, de pildă, procentul de cuprindere a crescut de la 80,5% în anul trecut la 96,1%, iar în regiunea Iași de la 81,9% la 94,8%. Progresele dobîndite de regiunile de mai sus, ca și de alte regiuni se datoresc în mare parte faptului că a crescut mult rețeaua școlilor de 7 ani și s-au dat în folosință numeroase localuri de școli și săli noi de clasă. Astfel, în regiunea Iași au luat ființă 128 școli noi, în regiunea Bacău 111, iar în regiunea București 106. În același timp, pînă la deschiderea cursurilor în regiunea Iași s-au construit și dat în folosință 283 săli de clasă, iar în regiunea Galați 101 săli de clasă. De asemenea, succesele dobîndite se datoresc și intensificării muncii politice de masă în rîndurile părinților.

Din păcate, însă, în regiunile Oradea, Hunedoara, Ploești, ca și în unele raioane din celelalte regiuni, organele răspunzătoare au tratat problema generalizării învățămîntului de 7 ani ca pe o problemă oarecare, ori s-au situat pe o poziție de automulțumire pe baza realizărilor din anul trecut. Abia în urma măsurilor luate după deschiderea anului școlar situația școlarizării și a cuprinderii în clasa a V-a s-a îmbunătățit într-o oarecare măsură și aici.

Principalul este acum de a se consolida rezultatele obținute, de a preveni pe cît posibil orice pierderi de elevi. De îndeplinirea acestei sarcini depinde încheierea în fapt a generalizării învățămîntului de 7 ani.

Experiența a arătat că acolo unde problema menținerii în școală a elevilor înscriși a fost scăpată din vedere, pierderile de elevi au făcut ca la sfîrșitul anului școlar procentul de cuprindere în clasa a V-a să fie mai mic decît cel realizat la începutul anului. Unii elevi s-au retras, de pildă, de la cursuri în timpul anului, iar alții, avînd o frecvență sub 50%, au rămas repetenți. Toți aceștia sînt considerați ca neșcolarizați. De fapt măsura în care o școală se achită de sarcina realizării învățămîntului general și obligatoriu de 7 ani trebuie judecată nu după numărul elevilor înscriși la începutul anului școlar, ci după cel al elevilor care promovează clasa de clasă, pînă la absolvirea școlii de 7 ani.

Se pare însă că mai sînt unele școli care n-au înțeles încă acest lucru, care consideră că și-au făcut datoria dacă au înscris în clasa a V-a pe toți sau aproape toți absolvenții clasei a IV-a din circumscripția respectivă, fără să mai acorde atenție faptului dacă frecventează cu regularitate sau nu. Așa, de pildă, în regiunea Oradea, unde procentul de cuprindere a ajuns doar la 92%, în primele două luni din acest an s-au înregistrat 156 de elevi din clasa a V-a cu o frecvență mai mică de 50%. Astfel de elevi se întîlnesc și la clasele VI—VII. Este limpede că dacă acești elevi nu-și vor îmbunătăți frecvența vor rămîne neșcolarizați. La școala din satul Răcătău, raionul Cluj, de la începutul anului școlar și pînă acum au încetat să frecventeze cursurile 12 elevi din clasele V—VII, iar în regiunea Craiova circa 300 elevi s-au retras de la școală.

Menținerea în școală a fiecărui elev înscris, alături de o cît mai bună pregătire a acestora, nu poate fi asigurată fără o legătură cît mai strînsă și o colaborare permanentă a școlii cu familia. Nu trebuie slăbită nici un moment munca în rîndul acelor părinți care nu s-au convins încă de necesitatea de a-și trimite copiii la școală cu regularitate pînă la absolvirea școlii de 7 ani. Desigur, munca aceasta trebuie împletită cu măsuri pentru a

(Continuare în pag. a 4-a)

Perfecționarea cadrelor de îndrumare

La Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București s-a încheiat instructajul de 15 zile organizat pentru șefii secțiilor raionale de învățămînt și cultură din regiunile București, Constanța, Pitești, Ploești și din Capitală. Acest instructaj face parte din ansamblul acțiunilor ce se vor desfășura în vederea perfecționării cadrelor de conducere.

Scopul instructajului a fost acela de a-i lămuri pe inspectori asupra aspectelor teoretice și practice privind legarea învățămîntului de producție, care constituie în momentul de față unul din obiectivele cele mai importante ale școlii de cultură generală. Prin expunerile ținute li s-au înfățișat participanților la instructaj aspectele ideologice, pedagogice, psihologice ale legării învățămîntului de practică, iar prin asistențele la lecții și prin activitățile desfășurate în ateliere, pe terenul experimental și în întreprinderi industriale ei au putut să cunoască direct felul în care se realizează această legătură. Fiecare expunere teoretică a fost însoțită de demonstrații practice și de asistențe la lecții urmate de discuții, care au dat posibilitate inspectorilor să aprofundeze toate laturile legării învățămîntului de practică, să se pregătească pentru desfășurarea unei cît mai competente munci de îndrumare și control în această privință, atît cu ocazia inspecțiilor frontale sau tematice, cît și a inspecțiilor speciale pentru acordarea gradelor didactice. Șefii secțiilor de învățămînt și cultură au putut să vadă cum se realizează legarea învățămîntului de producție în cadrul diferitelor discipline (matematică, fizică, chimie, geografie etc.), și al activităților în afară de clasă (lucrări de atelier, instruire în producție etc.), în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor și de scopul educativ urmărit, cum se formează priceperile, deprinderile practice și trăsăturile morale în toate aceste activități, care sînt greșelile ce trebuie evitate.

O atenție deosebită s-a acordat problemelor legării învățămîntului de producție în condițiile specifice ale școlilor și secțiilor serale, scoțîndu-se în evidență necesitatea cunoașterii de către cadrele didactice a specificului producției din întreprinderi, a legăturii strînse dintre școală și întreprindere.

În ultima parte a instructajului au fost sintetizate o serie de observații și concluzii în sensul valorificării lor din punctul de vedere al sarcinilor muncii de îndrumare și control și s-au efectuat cîteva inspecții speciale pentru aplicarea în practică a celor învățate.

Rezultatele obținute au demonstrat necesitatea ca și în viitor munca de perfecționare a inspectorilor să fie orientată spre o analiză profundă și multilaterală a celor mai actuale probleme ale învățămîntului, în vederea ridicării muncii de îndrumare și control la nivelul noilor sarcini privind instruirea și educarea tineretului.

Un examen trecut cu succes

Ca întotdeauna tabloul de comandă al substației electrice, nu mai mare decît dimensiunile peretelui unei camere obișnuite, indica prin cadranele zecilor sale de aparate pentru măsură și control, prin strălucirea alb-verzuie a nenumăratelor lui becuri, pulsațiile vieții industriale din întregul cartier. Dar echipa electricienilor de intervenție nu era aceeași ca de obicei. În cadrul ei era cuprins de curînd, ca în mai toate echipele de intervenție din Capitală, și un elev al școlii tehnice de la Grupul școlar „Iosif Rangheț" — Ion Mateescu — venit aici la practică.

Priceput băiat, dar foarte tînăr — gîndeau tovarășii lui de schimb, mai vîrstnici. Va face oare față răspunderii pe care o au electricienii de intervenție? În clipa următoare gîndul căpătă contur real. În liniștea încăperii răsună deodată chemarea șefului de tură:

— Atenție, băieți!

Ceilalți însă observaseră o dată cu el. Toate privirile erau ațintite către sclipirea intermitentă a unui bec roșu, care se aprinsese cu cîteva clipe în urmă pe tablou. Apoi o altă sclipire roșie: o defecțiune. Cauza se lămuri și ea în curînd: o uzură la tabloul Fider de 30 Kilovolți care unea substațiile.

Elevului îi reveniră în minte, fulgerător și cu deplină claritate, indicațiile date de profesorul de tehnologie în timpul unor aplicații practice precedente. Le explicase atunci cum trebuie procedat în cazul cînd intervenea o asemenea defecțiune. Își reamintea acum pe deplin schema tuturor verificărilor cerute în asemenea cazuri. Era calm, stăpîn pe sine.

Începu o bătălie aprigă cu secundele care cîntăreau cît ore și zile întregi de muncă. Asemeni unor luptători experimentați, toți electricienii își ocupară fără zăbavă posturile. O parte din ei făcură legătura cu stația, ceilalți începură să verifice fiecare porțiune a cablului. Cîteva indicații scurte, monosilabice, înregistrate și executate simultan. Și momentul așteptat cu încordare sosi: defecțiunea fusese reparată. În stație luminile roșii, amenințătoare se stinseră. Indicațiile de pe cadrane, sclipirile alb-verzui ale becurilor semnalau din nou că totul e în ordine.

În atmosfera de entuziasm reținut care-i încălzea în clipa aceea de victorie, șeful de schimb își aminti momentele cu aceeași semnificație din piesa „Secunda 58" de Dorel Dorian, pe care o văzuse de curînd. Își privi ceasul și zîmbi: și ei înregistraseră un timp record.

Alături de electricienii experimentați, elevul școlii tehnice ieșise victorios din prima încercare grea.

Am spicuit unul din numeroasele momente deosebite pe care le trăiesc în practica de producție elevii Școlii tehnice „Iosif Rangheț". Toate aceste exemple dovedesc că deprinderile și cunoștințele dobîndite în anii de școală, străduința neobosită a colectivului didactic își arată din plin roadele.

Al. C.

În ora de practică la cusături, elevele clasei a VI-a „A" de la Școala medie nr. 28 „Dr. Petru Groza" din Capitală primesc îndrumări folositoare din partea profesoarei-maistre.

„Monografia geografică a Republicii Populare Romîne“

Prin apariția primului volum și a primei părți a celui de al doilea volum din Monografia fizico-geografică și economico-geografică a R.P.R., literatura științifică din țara noastră s-a îmbogățit cu o lucrare de bază, care reprezintă prima sinteză științifică de geografie fizică și economică a patriei noastre.

Înfăptuirea acestei importante lucrări a fost posibilă numai în condițiile create de partid și guvern pentru dezvoltarea științei puse în slujba construcției socialismului. În aceste condiții, inițiativa Academiei R.P.R. de a se trece la elaborarea primei monografii geografice a țării noastre, în colaborare cu Academia de Științe a U.R.S.S., a putut da roade bogate. Protocolul încheiat în 1954 între cele două Academii a constituit începutul colaborării științifice dintre geografii români și sovietici. În anii următori — 1955, 1956 și 1957 — s-au efectuat cercetări de teren pentru adunarea de date cu privire la problemele de geografie fizică și economică. La aceste cercetări au participat, pe lîngă specialiștii din cadrul Institutului de geologie, geofizică și geografie al Academiei R. P. R. cadrele de geografi din instituțiile de învățămînt superior, profesori de geografie din învățămîntul de cultură generală, precum și specialiști din domeniile înrudite cu geografia.

La toate fazele de lucru ale Monografiei geografice a R.P.R. au luat parte efectiv unii dintre geografii sovietici cei mai cunoscuți în U.R.S.S. și pe plan internațional, în frunte cu academicianul I. P. Gherasimov, directorul Institutului de geografie al Academiei de Științe a U.R.S.S. Geografii sovietici, cu bogata lor experiență, și-au adus contribuția foarte prețioasă la stabilirea planului general al lucrării, la stabilirea metodelor de cercetare și de redactare atît a diferitelor capitole cît și a întregii lucrări, precum și la munca de teren și la redactarea propriu-zisă. Discuțiile purtate cu specialiștii sovietici, referatele și comunicările metodologice prezentate de aceștia, au ajutat geografilor romîni să elucideze multe probleme teoretice. Astfel, lucrările pentru întocmirea Monografiei geografice a R.P.R. au contribuit din plin și la dezvoltarea noii școli geografice din țara noastră.

Volumul I din Monografia geografică a R.P.R. — care cuprinde 742 pagini, 326 hărți, schițe și fotografii, precum și un volum-anexă cu 25 hărți policrome — include capitole care tratează condițiile naturale ale R. P. Romîne (hipsografia, geologia, geomorfologia, clima, hidrografia, solurile, vegetația, fauna, raionarea fizico-geografică), precum și capitole privind așezarea geografică, suprafața și granițele de stat ale R.P.R., istoria dezvoltării geografiei în Romînia și aspectele geografice ale toponimiei românești. Pentru prima dată în literatura noastră geografică condițiile naturale sînt prezentate în interdependența și complexitatea lor.

De asemenea, sînt tratate o serie de probleme teoretice care n-au fost puse în trecut. De exemplu, Monografia geografică a R.P.R. abordează pentru prima dată în literatura noastră cu privire la geografia fizică problema raionării — atît a raionării de ramură (geomorfologică, climatică, hidrologică etc.) cît și a raionării fizico-geografice complexe. Studierea acestei probleme a dus la concluzia că teritoriul țării noastre este împărțit în mai multe unități fizico-geografice (provincii, ținuturi, districte etc., de diferite mărimi și care există în mod obiectiv, diferențiindu-se unele față de altele prin particularitățile lor fizico-geografice. Cunoașterea în amănunt a acestor particularități ale diferitelor unități fizico-geografice are o mare importanță practică pentru extinderea culturilor, pentru zonarea producției agricole, pentru amplasarea diferitelor unități industriale etc.

Volumul II, partea I-a, care cuprinde 512 pagini, 202 planșe, schițe, fotografii în text, precum și un volum-anexă cu 27 de hărți policrome, tratează geografia populației, geografia industriei, agriculturii și transporturilor, precum și legăturile economice externe ale R. P. Romîne. În tratarea ramurilor economiei naționale s-a ținut seama de principiile metodologice ale geografiei economice marxist-leniniste, scoțîndu-se în evidență dezvoltarea ramurilor respective, formarea structurii și a geografiei lor în condițiile regimului burghezo-moșieresc din Romînia. Pentru fiecare ramură se arată în continuare reconstrucția socialistă în condițiile regimului democrat-popular, dezvoltarea lor și transformarea structurii lor sociale și de producție, dezvoltarea și repartiția geografică a subramurilor, cît și geografia ramurilor în ansamblu. Astfel, cititorul va putea să se convingă o dată mai mult de slaba dezvoltare a economiei Romîniei burghezo-moșierești — pe ramuri și în ansamblul ei. În același timp, cititorul va reține schimbările fundamentale care s-au produs în structura economiei țării noastre ca urmare a aplicării cu consecvență de către Partidul Muncitoresc Romîn a politicii de industrializare socialistă a țării pe baza dezvoltării cu precădere a ramurilor industriei grele. În Monografia geografică a R.P.R., se scoate în evidență îmbunătățirea substanțială a repartiției geografice a industriei prin construirea și intrarea în producție a unui mare număr de obiective industriale în toate regiunile administrativ-economice ale țării și mai ales în Moldova, Dobrogea și Oltenia, care erau mult rămase în urmă. Astăzi, pe harta economică a R. P. Romîne, pe lîngă vechile centre industriale, mult mărite ca importanță, sînt reprezentate și noile centre industriale, nodurile și raioanele de concentrare industrială formate ca urmare a justei repartiții teritoriale a forțelor de producție, oglindind succesele înregistrate în opera de construcție a socialismului.

Capitolul privitor la geografia populației tratează în amănunt schimbările importante în ceea ce privește populația țării noastre, schimbări produse ca rezultat al profundelor transformări înfăptuite în economia țării, al creșterii continue a forțelor de producție. În această privință sînt deosebit de concludente schimbările produse în structura populației. Astfel, ponderea populației urbane a sporit în anii regimului democrat-popular cu 47,4% în timp ce între anii 1930—1941 sporul a fost de numai 24,9%. Schimbări foarte însemnate s-au produs și în masa populației de la sate, formîndu-se o nouă clasă socială — țărănimea colectivistă — rezultat al procesului de colectivizare a agriculturii.

În capitolele privitoare la geografia populației sînt prezentate și probleme legate de creșterea bunăstării materiale și a nivelului cultural al populației țării noastre în anii regimului democrat-popular.

Lucrarea tratează de asemenea, pe larg, diferite aspecte privind dezvoltarea geografiei transporturilor, schimbările care s-au produs în structura legăturilor economice externe și lărgirea relațiilor economice ale țării noastre ca urmare a dezvoltării industriei socialiste.

Partea I-a a volumului II din Monografia geografică a R.P.R. se încheie cu perspectivele de dezvoltare a economiei țării în cadrul planului de 6 ani și al programului de dezvoltare în perspectivă a economiei pînă în 1975.

Monografia geografică a R. P. Romîne a fost trimisă la numeroase institute din străinătate și a fost prezentată la cel de-al XIX-lea Congres internațional de geografie, care a avut loc la Stockholm în luna august a acestui an. Aprecierile asupra acestei prime sinteze a geografiei fizice și economice a R. P. Romîne sînt dintre cele mai elogioase.

De la înalta tribună a celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Monografia geografică a R.P.R. a fost amintită printre lucrările științifice de valoare apărute la noi în ultimii ani. Aceasta înseamnă că cercetările geografice din țara noastră sînt canalizate pe un drum sănătos. Tuturor geografilor din R.P.R. le revine sarcina de a intensifica cercetările de teren și de a elabora lucrări cît mai valoroase, care să fie strîns legate de cerințele desăvîrșirii construcției socialismului în țara noastră.

Conf. univ. C. Herbst

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Aplicarea programelor de psihologie și logică în anul școlar 1960—1961

Pentru a se evita supraîncărcarea elevilor din clasa a XI-a cu un material prea voluminos de psihologie și logică, material care nu poate fi predat în condițiuni bune și nici însușit temeinic și complet de către elevi în cadrul unei ore pe săptămînă — așa cum prevede planul de învățămînt pentru ambele discipline — programele școlare de psihologie și logică se vor aplica după cum urmează :

Începînd de la 1 decembrie a.c. se trece la predarea noțiunilor de logică, pe care profesorii le vor sprijini pe cunoștințele însușite la capitolul de psihologie „Gîndirea și limbajul“. Urmează, deci, ca acolo unde nu s-a depășit capitolul „Gîndirea și limbajul“ să se predea în continuare — în cadrul acestui capitol — problemele de logică, iar la școlile unde capitolul a fost depășit, să se revină, printr-o lecție de recapitulare, asupra noțiunilor esențiale privitoare la procesul gîndirii și apoi să se înceapă, în legătură cu acestea, tratarea programei de logică.

După terminarea lecțiilor de logică, pentru care se repartizează un număr de 10 ore, se va relua studiul psihologiei, care se va încheia — potrivit programei școlare — cu o analiză completă și temeinică a particularităților psihice ale persoanei.

Din programa de logică, aprobată cu nr. 70.113/1960, care urma să fie predată în 14 lecții în a doua jumătate a anului școlar și care se reduce la un număr de 10 lecții — așa cum s-a arătat mai sus — se vor preda numai următoarele probleme esențiale :

a. Noțiuni despre gîndirea logică și legile ei

— noțiunea de gîndire logică (definiție);

— trăsăturile fundamentale ale gîndirii logice;

— legile gîndirii logice.

b. Formele gîndirii logice **(noțiunea, judecata, raționamentul).**

— noțiunea : sfera și conținutul noțiunii ; legătura dintre sferă și conținut ; noțiunea de gen și specie ; definirea și regulile definirii noțiunilor ; diviziunea și regulile diviziunii noțiunilor ;

— judecata : corelația dintre judecată și noțiune ; definiția judecății ; structura judecății ; felurile judecății (cantitate și calitate) ;

— raționamentul : noțiunea de raționament ; raționamente deductive și raționamente inductive; regulile silogismului ; felurile inducției ; legătura reciprocă dintre inducție și deducție ; importanța raționamentelor în demonstrație (dovedire și combatere).

— principalele greșeli logice.

Programa de psihologie rămîne neschimbată în ce privește volumul de cunoștințe, însă va fi mărit numărul de ore pentru capitolele care urmează să se predea în încheierea studiului. Astfel, capitolul „Procesele afective“ se va preda în 3 ore în loc de 2 ore ; capitolul „Acțiunile voluntare“ va fi predat în 3 ore în loc de 2 ore, iar pentru capitolul „Particularitățile psihice ale persoanei“ se dublează numărul orelor, repartizîndu-se 4 ore în loc de 2 ore.

Recapitularea problemelor de psihologie și logică se va face în 5 lecții, acordîndu-se o mai mare atenție noțiunilor privitoare la baza materială a vieții psihice, care au fost tratate sumar în lecțiile curente.

Îndrumările metodice și cele privitoare la orientarea ideologică în predarea noțiunilor de psihologie și logică, cuprinse în notele explicative ale programelor, rămîn întru totul valabile.

Ca material ajutător, pe lîngă manualele oficiale se recomandă folosirea manualului de psihologie de G. A. Fortunatov și A. V. Petrovski, traducere din limba rusă, apărut în Editura de stat didactică și pedagogică.

Bogat sfîrșit de sezon competițional

Sfîrșitul actualului sezon competițional este marcat de o activitate sportivă școlară deosebit de bogată. În Capitală, ca și în alte orașe ale țării, sportivi din rîndul elevilor au participat la zeci de concursuri, demonstrînd că astăzi sportul face parte integrantă din preocupările tineretului școlar.

La Timișoara, de exemplu, au avut loc primele întîlniri atletice internaționale la care au participat membrii clubului sportiv școlar „Banatul“. Reprezentativa acestui club s-a întrecut cu selecționata clubului sportiv „Polonia“ din Varșovia, alcătuită din elevi ai școlilor din capitala R.P. Polone. Dată fiind valoarea atletismului polonez pe plan european și performanțele realizate de oaspeți, era firesc ca întîlnirea să stîrnească un interes deosebit mai ales într-o localitate ca Timișoara, în care această ramură sportivă se bucură de o frumoasă și îndelungată tradiție. Aici a făcut primii pași pe calea măiestriei sportive — tot ca elevă — și actuala recordmenă mondială și campioană olimpică, Iolanda Balaș.

Succesul concursului la care ne referim a fost ilustrat atît de prezența celor peste 5000 de spectatori care au urmărit, din tribunele stadionului „23 August“, desfășurarea celor 14 probe ale întîlnirii dintre școlarii romîni și cei polonezi, cît și de rezultatele deosebit de edificatoare înregistrate într-o serie de probe, ca de pildă 110 m. g. (M. Macovei — R.P.R. — 15,2), lungime (I. Delcov — R.P.R. — 6,80 m), 400 m. (W. Kleber — R.P.P. — 51,5), ciocan (Ioan Bog — R.P.R. — 54,93 m, performanță superioară recordului republican de juniori), 4 × 100 m (C. S. Polonia — 44,1), înălțime (V. Pălțineanu — R.P.R. — 1,90 m.), greutate (A. Pugnievski — R.P.P. — 14,85 m), 200 m. (A. Stamatescu — R.P.R. — 22,8), suliță-fete (Rodica Bucea — R.P.R. — 41,26 m, nou record republican de juniooare, categoria a II-a).

Întîlnirea cîștigată de școlarii timișoreni (82—57) a constituit și un prilej de strîngere a legăturilor între elevii romîni și cei polonezi.

Timp de 5 zile, Brașovul a fost martorul ultimului act al unei reușite întreceri: finalele concursului republican de baschet la care au participat școlile sportive de elevi din întreaga țară. „Competiția speranțelor“ — cum a fost denumită pe bună dreptate această întrecere — a demonstrat cît de ridicată este valoarea actuală a baschetului școlar, ce muncă rodnică au desfășurat profesorii de educație fizică din școlile sportive pentru a spori cunoștințele elevilor lor și a pregăti astfel cadre cît mai bune pentru sportul nostru de performanță. Într-adevăr, concursul — care a fost cîștigat de echipele Școlii sportive de elevi din Sibiu (băieți) și Școlii sportive de elevi din Rîmnicu-Vîlcea (fete) — a relevat o serie întreagă de elemente dotate pentru această disciplină sportivă.

Și finala concursului republican de volei al reprezentativelor școlilor sportive de elevi, finală care a avut loc în orașul Craiova, s-a încheiat cu concluzii îmbucurătoare. Ea a demonstrat că voleiul — ramura sportivă cea mai răspîndită printre elevi — a atins în școli un nivel valoric ridicat, în sensibilă creștere față de anii trecuți. Îndeosebi s-au relevat elevii dintr-o serie de centre altă dată complet anonime (Craiova, Piatra Neamț, Ploești), care au ajuns și chiar au depășit în unele privințe nivelul înregistrat în centre puternice ca București, Sibiu etc. Frumoase calități și cunoștințe tehnice avansate au dovedit mai ales elevele din Craiova și elevii din Ploești. Meritul revine, fără îndoială, și profesorilor respectivi.

Toate cele trei concursuri amintite au avut cîteva caracteristici comune : la startul lor s-au prezentat elevi fruntași în sport, cu o situație bună la învățătură. Ei au dat dovadă de spirit de disciplină, de o ținută sportivă exemplară, lucru care face cinste școlilor, profesorilor care îi pregătesc.

Remarcînd organizarea ireproșabilă a acestor concursuri, ținem să subliniem de asemenea că ele au determinat un nou avînt al sportului școlar din țara noastră. În atari condiții nu încape îndoială că rezultatele nu se vor lăsa prea mult așteptate.

Tiberiu Stama

CONCURS

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi :

1) Conferențiar la disciplina Mașini și utilaj special, catedra Celuloză, hîrtie și fibre artificiale ;

2) Conferențiar la disciplina Chimia produselor macromoleculare, catedra Celuloză, hîrtie și fibre artificiale ;

3) Conferențiar la disciplina Analiza matematică, catedra Matematici;

4) Conferențiar la disciplina Chimia și tehnologia produșilor macro folosiți în industria confecției din piele, catedra Confecții din piele ;

5) Lector la disciplina Bazele construcției încălțămintei, catedra Confecții din piele ;

6) Lector la disciplina Materii prime pentru confecții din piele, catedra Confecții din piele ;

7) Conferențiar la disciplina Motoare cu combustie internă, catedra Motoare termice ;

8) Șef de lucrări la disciplina Chimie analitică, catedra Chimie generală ;

9) Șef de lucrări la disciplina Chimie analitică, catedra Chimie generală ;

10) Șef de lucrări la disciplina Chimie organică și chimia compușilor macromoleculari, catedra Tehnologia substanțelor organice ;

11) Șef de lucrări la disciplina Tehnologia antidăunătorilor și tehnologia produselor farmaceutice, catedra Tehnologia substanțelor organice ;

12) Șef de lucrări la disciplina Rezistența materialelor, catedra Rezistență, statică și beton ;

13) Șef de lucrări la disciplina Clădiri civile (istoria arhitecturii), catedra Materiale de construcții ;

14) Șef de lucrări la disciplina Geometrie descriptivă și desen, catedra Geometrie descriptivă și desen ;

15) Șef de lucrări la disciplina Fizică, catedra Fizică ;

16) Lector la disciplina Organizarea și planificarea întreprinderilor, catedra Organizare și planificare.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea prezentei la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte :

Pentru postul de conferențiar : copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare ; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe ; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar ; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază ; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografia.

Pentru postul de lector : copie legalizată de pe actele de studii ; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt ; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează ; memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat ; autobiografia.

Pregătirea pentru lecţie a profesorului-maistru

Un element determinant pentru buna desfăşurare a predării cunoştinţelor tehnice şi deprinderilor practice de lucru în şcolile de cultură generală îl constituie pregătirea pentru lecţie a profesorului-maistru. Această pregătire trebuie să ţină seama de problemele de bază ale programei, de nivelul cunoştinţelor ştiinţifice însuşite de elevi la lecţiile de fizică, matematică, chimie şi desen, de specificul locului de practică.

Lecţiile predate de profesorii-maistri includ, ca primă verigă, studierea unor cunoştinţe teoretice necesare desfăşurării în bune condiţii a aplicaţiilor practice, formării deprinderilor şi priceperilor de lucru. Pregătindu-se pentru acest moment al lecţiei, profesorul-maistru trebuie să-şi sistematizeze cu grijă materialul faptic necesar însuşirii cunoştinţelor de către elevi. Principalul în această privinţă îl constituie alegerea judicioasă a cunoştinţelor, insistînd-u-se asupra celor care se leagă în cea mai mare măsură de sarcinile practice pe care le vor îndeplini elevii şi de legile şi noţiunile ştiinţifice studiate de ei la alte discipline. De pildă, la clasa a X-a, în predarea lecţiei „Motoare cu electroaprindere în patru timpi", ţinînd seama de cunoştinţele însuşite de elevi la fizică în clasa a VIII-a, cu prilejul studierii transmiterii mişcărilor, mi-am propus să pun accentul pe demonstrarea faptului că arborele cotit transformă mişcarea de translaţie a pistoanelor în mişcare de rotaţie. Totodată mi-am propus să arăt că, deoarece mecanismul de distribuţie are discuri cu came de diferite forme, se poate determina deplasarea rectilinie şi alternativă a tijei şi că în transmiterea mişcărilor de rotaţie cu ajutorul roţilor dinţate (cazul pinionului de comandă al arborelui cotit şi al pinionului comandat al axului cu came) raportul de transmisie este egal cu raportul numărului de dinţi şi cu raportul diametrelor primitive ale roţilor. Pentru aceasta mi-am propus să lămuresc mai întîi termenii care denumesc elementele componente ale unei roţi dinţate (cercul primitiv, piciorul dintelui, capul dintelui, pasul de angrenare, modul de angrenare) şi apoi să le dau elevilor o problemă: să se măsoare şi să se determine în mod practic pe motor, ţinînd seama de faptul că acesta are 6.000 ture/minut, diametrul primitiv al roţilor (pinioanelor), numărul de dinţi al acestora, pasul de angrenare, viteza unghiulară a celor două roţi şi frecvenţa de rotaţie a roţii comandate. In acest fel am căutat să-i pun pe elevi în situaţia de a-şi reaminti procedeele de calcul învăţate la fizică şi să-i pregătesc pentru activitatea în întreprindere.

O deosebită atenţie acord pregătirii pentru efectuarea demonstraţiilor practice necesare familiarizării elevilor cu sculele, maşinile-unelte etc.

Bineînţeles, în planul de lecţie demonstraţiile nu figurează niciodată izolat, ci însoţind întotdeauna planul expunerii. Căutînd ca percepţia să fie multilaterală, stabilesc, în perioada cînd îmi pregătesc lecţia, materialul ajutător pe care îl voi folosi.

In pregătirea pentru lecţie are o mare însemnătate şi alegerea exerciţiilor pentru consolidarea cunoştinţelor însuşite de elevi, prin aplicarea lor la unele cazuri concrete obişnuite în practica de producţie. De exemplu, la clasa a XI-a, pentru tema „Maşini electrice", mi-am propus ca, după ce le voi arăta elevilor construcţia dinamului şi succesiunea lucrărilor pentru demontarea şi montarea lui, să le dau exerciţii de demontare şi montare. Aceasta nu înseamnă, desigur, o anticipare a practicii în condiţii de producţie, ci doar consolidarea cunoştinţelor noi prin metoda exerciţiului.

Cu totul alte condiţii impune pregătirea pentru demonstraţia practică în vederea formării priceperilor şi deprinderilor de muncă, demonstraţie care, îmbinată cu exerciţiile de lucru ale elevilor, constituie metoda de bază în desfăşurarea programei de lucrări practice. In pregătirea mea pentru demonstraţii urmăresc următoarea schemă de desfăşurare a lecţiei practice: 1. Explicarea pe scurt a scopului pentru care se efectuează respectiva lucrare; 2. Demonstrarea mişcării în întregime, în ritm normal şi apoi în ritm încetinit şi descompunerea ei în funcţie de principalele mînuiri; 3. Studierea şi însuşirea mişcării pe părţi, îmbinarea acestor părţi ţinîndu-se seama de înlănţuirea lor normală şi urmărind următoarele etape: corectitudinea mişcării, rapiditatea acesteia şi deprinderea cu ritmul normal de muncă. In cazul efectuării în ritm încetinit, operaţia se desfăşoară fără întrerupere în scopul de a da elevilor posibilitatea să-şi însuşească fiecare amănunt al componentelor ei. Paralel cu efectuarea lucrării dau explicaţii şi atrag atenţia elevilor asupra diferitelor amănunte şi părţi caracteristice din execuţie. Spre deosebire de această metodă, demonstrarea pe părţi constă în executarea mişcării în ritm normal, dar cu întreruperi după fiecare element al mişcării.

Caut să aleg, pentru familiarizarea elevilor cu efectuarea lucrărilor practice, exerciţii care să-i obişnuiască cu activitatea independentă şi datorită cărora să poată învăţa cum să prevină de la început unele greşeli curente. Bunăoară, la tema tăierea metalelor mi-am notat să atrag atenţia elevilor asupra mînuirii greşite a ferăstrăului, printr-o apăsare exagerată asupra cadrului şi efectuarea cu întrerupere a mişcării.

De asemenea, mă pregătesc temeinic pentru analiza critică a felului cum au fost efectuate lucrările practice. Pentru greşelile comune îmi fixez, chiar în timpul desfăşurării lucrării, întrebările prin care să-i conduc pe elevii respectivi către înţelegerea şi remedierea greşelii pe care am observat-o.

In felul acesta, printr-o pregătire minuţioasă pentru lecţii şi eliminarea dăunătoarelor improvizaţii de moment, am reuşit în acest an să ridic eficacitatea lecţiilor de lucrări practice, lucru care se oglindeşte în lărgirea orizontului tehnic al elevilor.

Gh. Stoian
profesor la Şcoala medie nr. 14 din Bucureşti

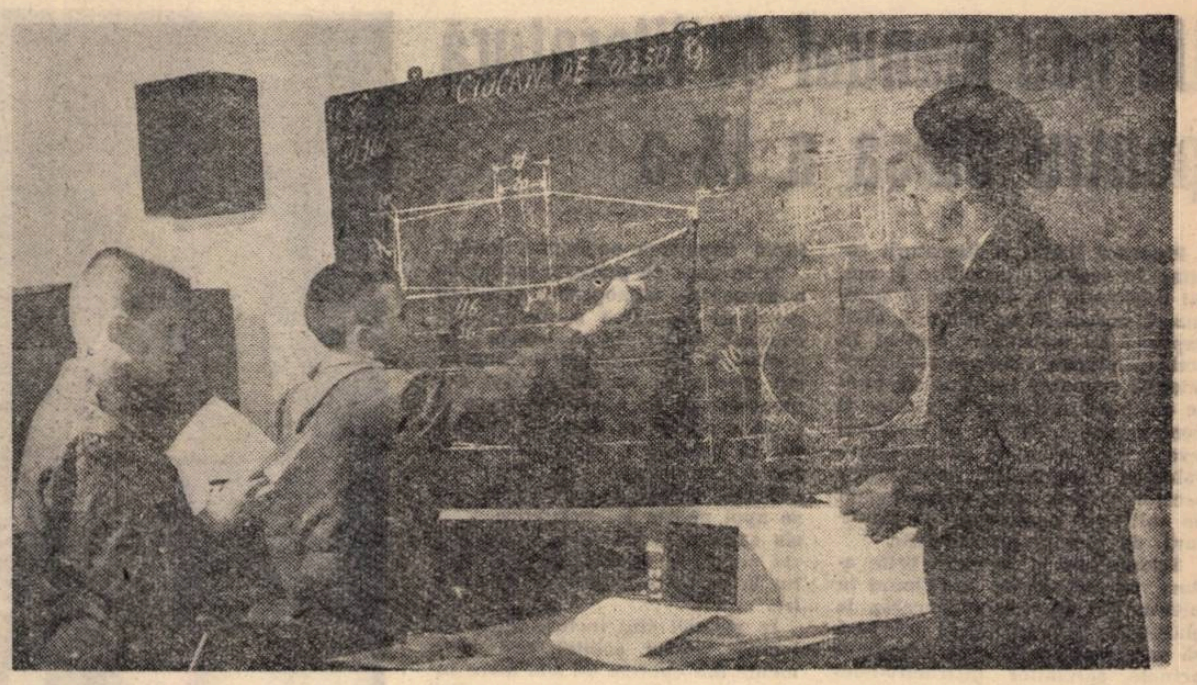

Aşa se prezintă grafic ciocanul de 250 gr. necesar la lucrările în atelier.

Noi meserii în care sînt instruiţi elevii

In repartizarea pe meserii a elevilor din şcolile de cultură generală care fac practică în atelierele şcolare şi în întreprinderi, într-o serie de şcoli s-a trecut, începînd din acest an, la o diferenţiere. Ţinîndu-se seama de efortul şi de aptitudinile cerute de diferite profesii, în aceste şcoli elevii sînt îndrumaţi către o categorie de lucrări, iar elevele către o altă categorie. De exemplu, la unele şcoli medii din Capitală băieţii au fost îndrumaţi spre meseriile de strungari pentru maşini grele, montatori, electricieni de instalaţii etc., iar fetele spre meseriile de filatoare, ţesătoare etc. Tot în acest an şcolar Ministerul Învăţămîntului şi Culturii a introdus la un număr de şcoli, cu titlu experimental, pentru elevele din clasele V — VIII, practica la ţesutul covoarelor şi cusături româneşti în locul lucrărilor de tîmplărie şi lăcătuşărie. De asemenea, unele şcoli din Capitală îşi propun să introducă pentru fete şi alte activităţi practice, cum sînt croitoria, stenografia, dactilografia, horticultura ş.a.

In această repartizare diferenţiată pe meserii a elevilor din şcolile medii se ţine seama de posibilităţile lor fizice, de aptitudinile lor. Bunăoară, Şcoala medie nr. 28 „Dr. Petru Groza" a introdus pentru eleve, în locul lucrărilor de tîmplărie şi lăcătuşărie, lucrări de croitorie. La Şcoala medie nr. 18 „Mihail Eminescu" din Capitală elevii au fost repartizaţi pentru practică la Uzinele „Tudor Vladimirescu", unde se produc autovehicule (autobuze, troleibuze, autodube etc.), iar fetele la întreprinderea „Pavel Tcacenco", la filatură. Totuşi, unele fete care au dorit să facă practică la uzinele „Tudor Vladimirescu" au fost repartizate şi ele în această uzină, la meserii care corespund posibilităţilor lor fizice — de exemplu, lăcătuşărie mecanică, ajustaj de precizie, electricitate.

La şcolile medii nr. 3, 7, 22, 32 şi 38 din Capitală elevele din clasele V — VIII fac practică la ţesutul covoarelor şi la cusături româneşti. Lucrările pe care le-au efectuat acestea dovedesc multă aplicaţie şi talent. Ţesutul covoarelor şi cusăturile româneşti contribuie la educarea gustului estetic al elevelor din clasele respective, fac să crească interesul lor pentru artă în general şi pentru arta populară în special. Introducerea practicii la ţesutul covoarelor şi la cusături româneşti a permis organizarea mai sistematică a atelierelor de tîmplărie şi lăcătuşărie din şcolile respective, folosirea în condiţii mai bune a locurilor de muncă din aceste ateliere, utilizarea mai raţională a sculelor. In acelaşi timp, baza materială pentru efectuarea lucrărilor de ţesătorie şi cusături s-a asigurat uşor: pînza şi aţa necesară au fost procurate din comerţ, iar gherghefele pentru ţesutul covoarelor au fost căpătate, în mod gratuit, de la Grupul şcolar „Galvani Tei" al Ministerului Învăţămîntului şi Culturii.

Obiectele utile executate de eleve în cadrul practicii la cusături naţionale şi ţesutul covoarelor vor putea fi valorificate, recuperîndu-se astfel sumele cheltuite cu procurarea materialelor. Scopul principal urmărit de cadrele didactice este însă instruirea practică a elevilor în vederea orientării lor profesionale şi nicidecum realizarea de venituri, care sînt numai o consecinţă firească a realizării unei instruiri practice temeinice.

Ing. Nicolae Dinu
Inspector la secţia de învăţămînt a Capitalei

Bogate cunoştinţe practice

Elevii Şcolii medii din Bicaz, ca şi luminile puternice pe care le aprinde uriaşa hidrocentrală construită aici, reprezintă viitorul. Sub ochii acestor adolescenţi, veniţi pe meleagurile Bicazului la vîrsta primei copilării, s-a desfăşurat o măreaţă epopee a muncii constructive: s-a croit drum nou Bistriţei, s-a creat întinderea de ape a lacului pe care circulă astăzi vapoare, s-au ridicat fabrici şi clădiri impunătoare, s-au deschis noi şosele.

Tinerii care se află astăzi pe băncile şcolii din Bicaz au menirea de a ridica mai sus construcţia de azi. Pentru această muncă minunată, creatoare, profesorii lor îi pregătesc cu grijă de pe acum.

Oră de fizică la clasa a XI-a. Chiar de la primele întrebări puse de profesor în legătură cu lecţia nouă, în care este vorba despre transformarea căderilor de apă în energie electrică, se vede că cei mai mulţi dintre elevi au fost pe şantierul barajului şi la hidrocentrala de la Stejaru. După predarea lecţiei vor vizita sectoarele tunel-intrare şi tunel-ieşire. Aici vor primi explicaţii care le vor permite să aprofundeze mai mult cunoştinţele însuşite la lecţie. Legătura strînsă a celor studiate la lecţii cu viaţa şantierului ridică deosebit de mult eficacitatea predării, îi ajută pe elevi să dobîndească cunoştinţe temeinice, să aplice în practică aceste cunoştinţe.

Fabrica de ciment din Bicaz. Printre muncitorii acestei fabrici automatizate îţi atrage atenţia, în secţia morilor de ciment, chipul unei fete tinere — aproape o copilă. Cu fruntea încreţită de atenţie, apasă pe butoanele panoului de comandă. Afli că e elevă în clasa a X-a şi că-şi face practica, la fel ca toţi colegii ei, timp de o zi pe săptămînă, la fabrica de ciment.

— Am studiat încă din anii precedenţi la şcoală despre ampermetre şi voltmetre, precum şi despre principiul lor de funcţionare — spune ea. Abia acum însă, după ce am învăţat să le mînuiesc, am înţeles pe deplin acest principiu. Mare lucru să vezi un agregat în stare de funcţionare! — adaogă eleva. Pînă acum ştiam cum arată un condensator sau un heblu, citisem despre ele, văzusem desene care le reproduceau, dar nu-mi era clar în minte cum se manifestă practic legile şi principiile pe care se bazează. Activitatea în producţie m-a ajutat nu numai să-mi formez deprinderi care-mi vor fi de folos în munca de mai tîrziu, ci îmi lărgeşte şi orizontul de cunoştinţe.

Fabrica de ciment, la fel ca şi celelalte mari unităţi industriale de pe şantier, constituie o minunată şcoală pentru elevii din Bicaz. Alături de fruntaşii întrecerii socialiste se formează generaţia de mîine a muncii, cei care încă de pe băncile şcolii împletesc strîns învăţătura cu activitatea în producţie.

In dreptul cuptoarelor rotative, un elev supraveghează mişcarea automată. Îl interesează îndeosebi forţa centrifugă care împrăştie klinkerul pe pereţii cuptoarelor. Despre această forţă a învăţat pe larg la şcoală. Fireşte, în fabrică faptele sînt mult mai evidente şi mai convingătoare.

Îndrăgostiţi de uriaşa uzină automatizată, mulţi elevi ai şcolii şi-au ales de pe acum drumul în viaţă: după terminarea clasei a XI-a vor veni să muncească aici, alături de cei care i-au iniţiat în primele taine ale meseriei. Vor munci şi vor învăţa mai departe, pentru a căpăta o calificare tot mai înaltă.

In laboratorul fabricii doi elevi urmăresc analiza calitativă a cimentului. Explică, pricepuţi, ce granulaţie, ce greutate şi ce aspect trebuie să aibă acesta. Majoritatea elevilor cunosc bine reţeta diferitelor feluri de ciment, ca şi funcţionarea morilor de ciment, gigantice agregate conduse cu pricepere de cîţiva muncitori de înaltă calificare. Ei sînt mîndri că produsele la a căror elaborare participă direct sînt cunoscute şi apreciate în întreaga ţară, că pe zeci de mari şantiere cimentul de la Bicaz ajută să se înalţe noi fabrici şi uzine, noi blocuri de locuinţe pentru oamenii muncii, noi şcoli.

In strînsă legătură cu munca în producţie, elevii şcolii medii din Bicaz îşi însuşesc temeinic şi multilateral numeroase cunoştinţe şi deprinderi practice, se pregătesc să devină constructori înaintaţi ai socialismului.

L. P.

Un nou manual de literatură pentru clasa a IX-a

Predarea limbii şi literaturii române în şcolile elementare şi medii urmăreşte ca elevii să-şi însuşească corect limba literară, să-şi exprime cu uşurinţă, oral şi în scris, gîndurile, ideile şi sentimentele, să cunoască principalele opere ale literaturii noastre clasice şi contemporane, să ştie să interpreteze aceste opere şi să aprecieze valoarea lor artistică. Îndeplinirea acestor sarcini este strîns legată de calitatea manualelor de literatură, de nivelul lor ştiinţific.

Schimbările şi îmbunătăţirile aduse programelor de învăţămînt în ultimii ani au impus trecerea la elaborarea unor manuale noi, care să corespundă mai bine cerinţelor actuale, sarcinilor instructiv-educative ale şcolii. Tocmai acest scop l-au urmărit concursurile instituite în ultimii ani pentru manualele de literatură română.

Unul din manualele prezentate la concurs care a întrunit calităţi didactice corespunzătoare exigenţelor sporite ale şcolii noastre, este manualul de literatură română pentru clasa a IX-a de C. Boianu, apărut recent.

Primele capitole ale acestui manual prezintă o importanţă deosebită pentru înţelegerea istoriei limbii şi literaturii noastre. În capitolul „Formarea limbii române" se studiază elementele latine ale limbii noastre (structura gramaticală şi fondul lexical principal), precum şi influenţele exercitate de alte limbi asupra limbii române de-a lungul veacurilor. Cel de-al doilea capitol al manualului se ocupă de literatura populară orală, creaţie anonimă şi colectivă, anterioară apariţiei pe teritoriul ţării noastre a primelor manuscrise şi tipărituri.

Capitolele următoare prezintă la început, pe scurt, condiţiile istorice în care s-a dezvoltat literatura noastră. Ţinîndu-se seama de cerinţele programei de învăţămînt în ceea ce priveşte încadrarea unor scriitori sau opere în epocă, ordinea tratării în manual a scriitorilor are în vedere nu data naşterii sau anul morţii acestora, ci momentul debutului literar şi al activităţii lor mai intense în raport cu alţi scriitori. De exemplu, după Ion Eliade Rădulescu, ale cărui merite pentru literatura noastră modernă de la începutul secolului al XIX-lea au fost subliniate alături de trăsăturile negative ale activităţii sale din timpul revoluţiei burghezo-democratice, a fost tratat M. Kogălniceanu, îndrumător al culturii şi literaturii noastre pe făgaşul naţional. După M. Kogălniceanu este tratat N. Bălcescu, democrat-revoluţionar care a folosit arta scrisului ca armă de luptă împotriva regimului feudal.

Şi în ceea ce priveşte modul de a prezenta monografic scriitorii ceruţi de programă manualul procedează unitar. După notele biografice şi bibliografice (în cuprinsul cărora nu se fac analize sau caracterizări de opere) se trece la analiza operei scriitorului respectiv în ansamblu. De exemplu, la Gr. Alexandrescu se dă o privire generală asupra operei, studiindu-se apoi poezia lui patriotică, poezia satirică şi fabulele. În concluzie se arată contribuţia scriitorului la dezvoltarea literaturii noastre.

În manual sînt incluse texte integrale (poezii, schiţe) sau fragmente din operele de mai mare întindere prevăzute pentru analiză literară, insistîndu-se asupra valorii literare a operelor.

Manualul cuprinde şi lecţii de sinteză, ca de exemplu cele privitoare la locul istoriografiei în dezvoltarea culturii şi literaturii române, la contribuţia scriitorilor din generaţia de la 1848 la dezvoltarea literaturii etc.

O atenţie deosebită acordă manualul dezvoltării limbii literare, folosind în acest scop metoda prezentării de texte ilustrative. Astfel, la literatura veche s-au dat în paralel (pe două coloane) texte de limbă română tipărite la un interval de o sută şi ceva de ani (1577 şi 1688). De asemenea, la sfîrşitul manualului există un glosar care explică cuvintele rar întîlnite (arhaisme, provincialisme, neologisme).

Înainte de apariţie, manualul a fost apreciat pozitiv de majoritatea referenţilor. El a fost îmbunătăţit cu ajutorul institutelor de specialitate ale Academiei R.P.R. şi al facultăţilor de filologie din Bucureşti, Iaşi şi Cluj. S-au depus toate eforturile ca manualul să corespundă scopului didactic şi să fie un mijloc eficace la îndemîna elevilor pentru cunoaşterea moştenirii culturale a trecutului. În intenţia autorului manualului, ca şi a celor care au contribuit la apariţia lui, a fost să ofere elevilor un manual şcolar accesibil atît pentru cursurile de zi, cît şi pentru cele serale şi fără frecvenţă.

Firește, aceasta nu însemnează că manualul nu mai are şi unele lipsuri. Acestea vor putea însă reieşi mai bine în evidenţă pe parcursul utilizării lui. De aceea este o datorie a tuturor celor care predau după acest manual să trimită observaţiile lor critice Editurii de stat didactice şi pedagogice, în vederea îmbunătăţirii ediţiilor viitoare ale acestuia.

Prof. I. Hangiu

În laboratorul de fizică.

Continuitatea în munca instructiv-educativă

Printre numeroasele probleme pe care le ridică încheierea generalizării învăţămîntului de 7 ani şi trecerea la învăţămîntul general de 8 ani se află şi aceea a realizării unităţii de conţinut şi metodice a activităţii instructiv-educative în cadrul noii perioade obligatorii de şcolarizare.

Este vorba, în primul rînd, de asigurarea continuităţii între diferitele clase ale şcolii de cultură generală şi în special între clasele a IV-a şi a V-a. Prin reforma învăţămîntului s-au făcut primii paşi spre realizarea acestei continuităţi, îndeosebi pe linia asigurării unităţii conţinutului învăţămîntului. Aceasta a constituit în continuare o preocupare principală a şcolii noastre. Măsurile ulterioare — trecerea la învăţămîntul de 11 ani, îmbunătăţirea planurilor şi programelor de învăţămînt, desfiinţarea examenului de absolvire a clasei a IV-a — au rezolvat încă o serie de probleme pe linia realizării continuităţii muncii în clasele a IV-a şi a V-a.

Necesitatea rezolvării definitive a acestei probleme este demonstrată de practica fiecărei şcoli, care scoate la iveală o serie de fenomene negative ce apar o dată cu trecerea elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a. Pe lîngă importantele transformări fizice şi psihice care au loc în procesul dezvoltării copiilor la vîrsta cînd trec din clasa a IV-a în clasa a V-a şi pe care cadrele didactice trebuie să le ia neapărat în considerare, dificultăţile de adaptare a elevilor la activitatea clasei a V-a se datoresc şi altor cauze obiective şi subiective.

Pornind de la această constatare, Institutul de ştiinţe pedagogice a organizat în ultimii ani o cercetare, cu care prilej au fost experimentate o serie de măsuri în vederea asigurării continuităţii în munca instructiv-educativă de la clasa a IV-a la clasa a V-a. Rezultatele cercetării sînt concretizate într-o lucrare recent apărută sub egida institutului, intitulată „Continuitatea în munca instructiv-educativă la clasele a IV-a şi a V-a", ai cărei autori, Luminiţa Ghivirigă şi Cornelia Marinescu, prezintă observaţiile şi concluziile experimentelor organizate la unele şcoli din Bucureşti şi dintr-o localitate sătească apropiată.

Lucrarea cuprinde trei părţi, concluzii şi anexe. În prima parte se înfăţişează pe scurt care au fost obiectivele urmărite în cursul experimentului şi metodele de cercetare folosite, iar în partea a doua este prezentată situaţia claselor a IV-a la începutul cercetării. Analizînd această situaţie, autorii au urmărit în primul rînd să scoată în evidenţă aspectele pozitive şi negative în pregătirea şi în comportarea elevilor, precum şi cauzele lor. După cum s-a constatat cu prilejul cercetării, aspectele pozitive şi negative în pregătirea şi comportarea elevilor din clasa a IV-a se datoresc, pe de o parte, trăsăturilor specifice ale fiecărei clase din punct de vedere al omogenităţii, al gradului de formare a colectivului de elevi, al nivelului pregătirii anterioare etc., iar pe de altă parte, stilului de muncă al învăţătorului, pregătirii sale metodice, preocupării lui pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe temeinice, pentru pregătirea lor în vederea trecerii la clasa a V-a în cadrul fiecărui obiect de învăţămînt.

Din observaţiile făcute reiese că adaptarea elevilor la condiţiile de învăţătură în clasa a V-a depinde în mare măsură, printre altele, de felul cum s-a preocupat învăţătorul clasei a IV-a de dezvoltarea exprimării corecte a elevilor şi a interesului lor pentru lectura în afara clasei, de însuşirea conştientă a noţiunilor de gramatică şi de formarea deprinderilor de calcul oral în vederea dezvoltării gîndirii logice, de înarmarea elevilor cu deprinderea de a-şi expune închegat cunoştinţele şi de a desfăşura o muncă independentă cu manualul.

În partea a treia a lucrării sînt expuse cerinţele pedagogice pentru asigurarea unei juste continuităţi între clasa a IV-a şi a V-a, aşa cum au reieşit ele în timpul cercetării.

Una din problemele cele mai importante în legătură cu trecerea de la clasa a IV-a la a V-a o constituie înlăturarea eventualelor „praguri" şi discontinuităţi în conţinutul învăţămîntului şi în organizarea şi metodica activităţii instructiv-educative, asigurarea legăturii dintre materialul studiat de elevi în clasele I–IV şi cel studiat în clasa a V-a.

Din cercetare a reieşit că o mare importanţă pentru înlăturarea greutăţilor ce se ivesc în adaptarea elevilor la clasa a V-a o are sistemul de muncă al cadrelor didactice, modul în care ele dau viaţă conţinutului învăţămîntului. Una din cauzele importante ale greutăţii de adaptare la clasa a V-a o constituie, firește, trecerea de la munca cu un singur învăţător la cea cu mai mulţi profesori. De aceea, în cursul cercetării s-a evitat pe cît posibil trecerea bruscă de la un sistem de muncă la altul prin introducerea treptată în activitatea clasei a IV-a a viitorilor profesori ce vor preda la clasa a V-a. S-au organizat în acest scop asistenţe ale profesorilor la lecţiile ţinute de învăţător, apoi predarea unor lecţii la clasa a IV-a, treptat, de către viitorii profesori, fiecare la disciplina sa. Acest procedeu a dat rezultate pozitive, pentru că profesorii au avut posibilitatea să cunoască dinainte clasa cu care vor lucra, sistemul de muncă al învăţătorului, iar elevii au putut să se obişnuiască treptat cu viitorii lor profesori şi cu sistemul lor de muncă.

Asigurarea legăturii între munca profesorilor ce vor preda la clasa a V-a şi cea a învăţătorilor de la clasa a IV-a prezintă numeroase aspecte, la lămurirea cărora cadrele didactice pot aduce o contribuţie preţioasă. În mod deosebit se pune problema realizării continuităţii pentru viitorul diriginte, ca şi pentru profesorii care predau unele discipline ca muzica, educaţia fizică, desenul. De aceea, autorii lucrării sugerează ideea ca viitorul diriginte al clasei a V-a să fie desemnat din vreme, pentru a se putea ocupa de cunoaşterea viitorilor săi elevi încă din timpul cît ei sînt în clasa a IV-a.

Lucrarea ridică şi o serie de alte probleme în legătură cu asigurarea continuităţii în munca instructiv-educativă, cum ar fi: introducerea treptată a elementelor de noutate în metodica lecţiilor (folosirea de scheme la tablă în clasa a IV-a, lecţii introductive la clasa a V-a etc.), cunoaşterea în amănunt de către învăţători şi profesori a particularităţilor de vîrstă şi individuale ale elevilor din clasele a IV-a şi a V-a, menţinerea pe cît posibil a vechilor colective de elevi şi repartizarea proporţională a celor nou veniţi, întocmirea justă a regimului de viaţă şi altele.

În anexă sînt arătate modele de planuri de măsuri şi chestionare folosite în timpul cercetării.

Desigur, lucrarea nu a putut să analizeze toate aspectele unei probleme atît de complexe ca aceea a asigurării continuităţii în munca instructiv-educativă şi a unităţii metodice în întreg ciclul elementar, iar unele din aprecierile şi concluziile ce le conţine nu pot fi considerate ca definitive. Studiind cu atenţie această lucrare, cadrele didactice vor putea să vină cu noi sugestii, cu noi propuneri şi concluzii, aducînd astfel o contribuţie preţioasă la găsirea celor mai potrivite forme de asigurare a continuităţii în munca instructiv-educativă la clasele a IV-a şi a V-a.

Redacţia solicită cadrele didactice să-şi prezinte în paginile „Gazetei învăţămîntului" experienţa şi părerile în această importantă problemă.

Să consolidăm rezultatele obţinute în generalizarea învăţămîntului

(Urmare din pag. 1)

preveni slăbirea frecvenţei şi retragerea unor elevi acum, în perioada de iarnă: primirea lor în internate, acolo unde există, organizarea de gazde comune etc. Desfăşurarea unei munci instructiv-educative de calitate, obţinerea unor rezultate bune în pregătirea elevilor este principalul argument care îi convinge pe elevi şi pe părinţii lor de necesitatea şi însemnătatea învăţăturii.

O mare răspundere în această privinţă revine secţiilor de învăţămînt şi cultură, care au datoria să prevadă în planurile lor de muncă acţiuni concrete de îndrumare şi control pentru menţinerea în şcoală a elevilor şi asigurarea unei frecvenţe bune. Nu este de loc lăudabilă sub acest aspect atitudinea secţiilor de învăţămînt şi cultură din raioanele Jibou, Iaşi ş.a. care au lăsat problema şcolarizării şi menţinerii la cursuri a elevilor înscrişi numai pe seama directorilor de şcoli şi n-au controlat rezolvarea ei.

Luînd măsuri pentru consolidarea rezultatelor dobîndite pînă în prezent în cuprinderea elevilor la cursurile şcolii de 7 ani, pentru menţinerea tuturor celor înscrişi şi pentru o cît mai temeinică pregătire a lor, vom asigura condiţiile ca în anul şcolar viitor să încheiem generalizarea învăţămîntului de 7 ani.

Paralel cu încheierea generalizării învăţămîntului de 7 ani şi trecerea la învăţămîntul de 8 ani, trebuie să fie în atenţia cadrelor didactice şi organelor de învăţămînt şi problema completării studiilor pentru tinerii şi oamenii muncii care au absolvit în anii trecuţi patru clase şi au depăşit vîrsta şcolii elementare, prin atragerea lor în număr cît mai mare la cursurile serale şi fără frecvenţă

Îndeplinind cît mai bine toate aceste sarcini, şcoala noastră va putea aduce o contribuţie tot mai mare la ridicarea nivelului de cultură al întregului popor, obiectiv de seamă stabilit de către cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

A învăța lecția chiar din clasă

A preda în așa fel încît lecția să fie învățată din clasă, a găsi de fiecare dată, la fiecare oră, acea metodă care dă nu numai siguranța că elevii au înțeles bine problemele discutate, dar și certitudinea că noile cunoștințe s-au fixat temeinic în memoria lor — aceasta este una din cele mai importante cerințe metodice ale învățămîntului seral.

Cum se poate realiza ea? Bineînțeles, nu pe baza unei rețete valabile pentru orice disciplină, pentru orice clasă, pentru orice profesor. In funcție de conținutul concret, specific lecției, profesorul trebuie să aleagă metoda cea mai potrivită pentru a asigura însușirea și memorarea cunoștințelor.

Să luăm pentru exemplificare o lecție de chimie predată de profesoara Victoria Popovici la clasa a VIII-a „A" de la secția serală a Școlii medii „Nicolae Bălcescu" din București. Lecția, cu tema „Calcule pe baza formulelor și a ecuațiilor chimice", avea scopul de a-i învăța pe elevi să efectueze exerciții pentru a calcula cantitatea de substanțe care intră într-o reacție chimică, cantitatea de substanțe care rezultă dintr-o reacție chimică, compoziția procentuală a unei substanțe compuse și volumul unei substanțe gazoase care rezultă dintr-o reacție chimică. Bazîndu-se pe cunoașterea temeinică a formulelor și a ecuațiilor chimice, rezolvarea acestor exerciții de stoechiometrie este în mod indiscutabil legată de cunoștințele predate în lecțiile precedente. Ceea ce profesoara avea de făcut în lecția nouă nu reprezenta atît predarea unor noțiuni noi, cît deprinderea elevilor de a efectua exerciții cu ajutorul noțiunilor deja cunoscute, solicitînd, de data aceasta, capacitatea lor de a gîndi independent, de a afla singuri, cu ajutorul cunoștințelor însușite în orele trecute, modalitatea rezolvării problemelor date. De aceea profesoara a acordat o atenție deosebită verificării cunoștințelor predate în lecția anterioară și nu a trecut la lecția nouă pînă cînd nu s-a asigurat că elevii știu ce este o ecuație chimică, că pot să demonstreze, pe baza analizei celor doi membri ai acesteia, de ce se spune că o ecuație chimică este o egalitate care reprezintă un fenomen chimic și că le sînt cunoscute principalele tipuri de formule și ecuații chimice. In acest scop ea le-a cerut tinerilor muncitori-elevi să scrie pe tablă ecuații care reprezintă o descompunere chimică, un fenomen de combinare, o reacție de dublă sau de simplă înlocuire. O dată acestea notate pe tablă, profesoara le-a cerut elevilor să definească fenomenele reprezentate. Verificarea amănunțită și aprofundată a cunoștințelor a avut nu numai rolul de a o informa pe profesoară asupra măsurii în care elevii stăpînesc aceste noțiuni, ci și acela de a le clarifica unele probleme pe care ei nu le stăpîneau îndeajuns și de a fixa temeinic în memoria lor aceste cunoștințe, care fac obiectul unora din cele mai dificile lecții de chimie.

Tocmai datorită acestei străduinii, în desfășurarea lecției noi profesoara a reușit, în cea mai mare parte, să pună în evidență noile cunoștințe folosindu-se de raționamentele elevilor. După ce a precizat mai întîi tema lecției și principalele probleme care urmau să fie cunoscute, tovarășa Popovici a chemat la tablă elevi cărora le-a cerut să rezolve exerciții. De fiecare dată, după efectuarea calculelor elevii au tras concluziile teoretice, pe care le vor putea aplica de aci înainte ori de cîte ori vor avea de rezolvat exerciții asemănătoare.

După cum am văzut, pentru a-i ajuta pe elevi să-și însușească noile noțiuni încă din timpul orei profesoara a pus accentul pe verificarea cunoștințelor și pe antrenarea elevilor în procesul predării, în funcție de conținutul și de caracterul lecției. Reușita nu a fost însă decît parțială deoarece tovarășa Popovici nu a dus pînă la capăt eforturile ei în direcția însușirii lecției noi chiar din clasă. Bazîndu-se pe faptul că noile cunoștințe au fost deduse chiar de către elevi, ea nu s-a preocupat în măsura cuvenită de fixarea cunoștințelor. Acest important moment al lecției (cu atît mai important cu cît e vorba de școala serală) a fost expediat în două-trei minute în care lecția s-a recapitulat sumar, numai în linii mari. Or, chiar dacă lecția nouă s-a desfășurat de fapt pe baza răspunsurilor date de tinerii muncitori-elevi, fixarea continua să aibă valoarea unui element absolut necesar pentru sistematizarea și consolidarea cunoștințelor.

Au fost absente în această lecție și referirile la utilizarea practică a noilor cunoștințe. Socotim că cel puțin datele exercițiilor puteau fi legate de unele probleme privind procesul de producție din întreprinderile în care lucrează muncitorii-elevi. Aceasta ar fi făcut, printre altele, ca problemele științifice să le pară elevilor mai familiare, mai accesibile.

Deși aceste aspecte au împiedicat realizarea deplină a cerinței amintite la început, lecția s-a remarcat prin preocuparea profesoarei de a afla metoda care, fiind cea mai adecvată conținutului materialului predat, să asigure însușirea noilor cunoștințe încă din timpul orei.

Prof. V. Dumitriu

Tînărul Nicolae Chiroiu, ajustor la Atelierele C.F.R. „Griviția Roșie" și elev în clasa a X-a la școala medie serală, posedă temeinice cunoștințe de literatură. Iată-l întocmind la tablă o schemă privitoare la opera lui M. Eminescu.

Frecvența bună — rezultat al colaborării cu întreprinderile

Este limpede pentru orice profesor că nivelul de pregătire al elevilor depinde în foarte mare măsură de prezența permanentă, continuă a acestora la cursuri. Tot atît de importantă pentru profesorii care predau la cursurile de zi ca și pentru acei care predau la școlile serale, munca pentru reducerea numărului de absențe la o cifră minimă are pentru aceștia din urmă un caracter deosebit. Ca multe alte laturi ale activității pedagogice din școala serală, eforturile pentru atingerea unui procentaj ridicat al frecvenței, în condițiile specifice acestei forme de învățămînt, se realizează în cea mai mare parte pe baza unei colaborări susținute cu întreprinderile în care lucrează tinerii muncitori-elevi.

Sprijinul pe care școala trebuie să-l obțină din partea întreprinderilor în problema lichidării absențelor are un dublu aspect. Pe de o parte este vorba de a crea muncitorilor-elevi un astfel de program încît îndeplinirea sarcinilor de producție să nu-i împiedice la frecventarea normală a cursurilor. Pe de altă parte, comisiile de selecționare din întreprinderi îi pot ajuta pe profesori prin supravegherea atentă a felului cum elevii își îndeplinesc această elementară obligație școlară.

Fie că e vorba de un aspect sau de celălalt, profesorii nu pot aștepta pasivi sprijinul întreprinderilor. Ei au datoria să depună eforturi pentru a realiza colaborarea permanentă cu unitățile în care lucrează elevii lor. Acest lucru l-au înțeles pe deplin profesorii Școlii medii serale de pe lîngă uzinele „Electroputere" din Craiova. În școală există un caiet al diriginților rezervat exclusiv urmăririi acestei probleme. Răsfoindu-l aflăm cîteva lucruri interesante. Însemnările cuprinse în el ne arată că diriginții extrag săptămînal din cataloage absențele elevilor și fac vizite în întreprinderi pentru a cerceta cauzele pentru care lipsesc unii elevi și pentru a lua, în colaborare cu organele de conducere sau cu reprezentanții organizațiilor obștești, măsurile necesare pentru înlăturarea absențelor. Din același caiet vedem cum vizitînd secția de aparataj a uzinei „Electroputere", dirigintele clasei a VIII-a „C" a constatat că cei trei elevi din clasa sa care aveau un număr mai mare de absențe erau reținuți în uzină pentru diferite sarcini profesionale și cum, luînd legătura cu maistrul secției, el i-a atras atenția că aceasta îi împiedică pe elevi să frecventeze cu regularitate cursurile. În urma discuției purtate cu dirigintele, maistrul secției a căutat alte soluții pentru a rezolva problemele de producție care cădeau în sarcina celor trei elevi și le-a asigurat astfel posibilitatea de a veni în mod normal la școală.

În aceeași uzină sînt însă și unii tineri care absentează de la lecții din motive personale. Pentru a-i îndruma pe acești elevi să vină cu regularitate la cursuri școala a sugerat organelor sindicale din uzină ideea de a organiza periodic scurte ședințe cu elevii care au un număr mai mare de absențe. Acestea s-au dovedit deosebit de eficiente. De unde la începutul anului din cei 400 de elevi ai școlii erau în medie 80—90 care înregistrau cîteva absențe pe săptămînă, în ultimul timp numărul acestora a scăzut foarte mult. În timpul ședințelor în care se discută problema frecvenței, se discută motivele absențelor elevilor și li se lămurește acestora necesitatea de a veni cu regularitate la școală. La aceste ședințe iau parte și diriginții, prezența lor dovedindu-se cu atît mai utilă cu cît ei sînt cei mai indicați pentru a arăta ce consecințe poate avea asupra pregătirii elevilor lipsa de la cursuri.

O grijă asemănătoare pentru asigurarea unui procentaj ridicat de frecvență se constată și la profesorii secției serale a Școlii medii nr. 2 din Tg. Jiu. Aici învață numeroși tineri muncitori de la Combinatul de industrializare a lemnului, de la Întreprinderea de transporturi auto etc. Faptul că muncitorii-elevi lucrează în întreprinderi diferite face ca urmărirea de către școală a cauzelor pentru care absentează și luarea de măsuri pentru înlăturarea absențelor să fie mai dificilă. Această situație nu-i împiedică însă pe profesori să lupte pe toate căile pentru asigurarea unei frecvențe regulate. Încă de la începutul anului directorul a cerut diriginților să viziteze întreprinderile în care lucrează elevii lor, să ia legătura cu birourile organizațiilor de partid, cu președinții comitetelor sindicale de secție și cu secretarii organizațiilor U.T.M.

Pe primul plan a fost pusă problema creării condițiilor care să asigure tinerilor muncitori posibilitatea de a frecventa regulat cursurile. Acolo unde întreprinderea nu avea mijloace să organizeze schimburile astfel încît să le dea elevilor posibilitatea să nu lipsească niciodată de la cursuri, diriginții au căutat să rezolve problema cu conducerea școlii. Astfel, profesorul Vasile Arjoca, dirigintele clasei a IX-a „C", și-a dat seama după ce a discutat cu conducerea întreprinderii că cea mai bună soluție pentru a asigura frecvența normală a elevilor săi este aceea de a organiza cu ei cursuri în timpul dimineții. In aceste condiții elevii clasei a IX-a „C" pot să vină cu regularitate la școală. Ținînd o legătură permanentă cu secretarul organizației de partid și cu directorul adjunct al întreprinderii „Tudor Vladimirescu" în care muncesc elevii săi, diriginta clasei a IX-a „A" tovarășa Georgeta Barbu reușește de asemenea să obțină un procentaj ridicat al frecvenței.

Problema frecvenței regulate a elevilor din învățămîntul seral se poate rezolva numai pe calea colaborării susținute cu întreprinderile. Bineînțeles însă că răspunderea principală revine cadrelor didactice, care au datoria să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru ca, și pe această linie, colaborarea cu întreprinderile să fie rodnică.

Cursurile de pregătire pentru viitorii elevi ai clasei a VIII-a

Peste puțin timp vor începe în întreaga țară cursurile de pregătire cu durata de 6 luni pentru tinerii muncitori care doresc să se înscrie în viitorul an de învățămînt în clasa a VIII-a a școlilor serale și fără frecvență.

Pe baza indicațiilor date de Ministerul Învățămîntului și Culturii, sub îndrumarea atentă a organelor de partid și cu sprijinul comisiilor de selecționare, secțiile de învățămînt și cultură au luat măsuri menite să asigure buna organizare și desfășurare a acestor cursuri de pregătire. Așa, de pildă, secția de învățămînt și cultură a orașului Satu Mare a inițiat o susținută acțiune de popularizare a importantelor prevederi ale Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la organizarea cursurilor serale și fără frecvență. În întreprinderi au fost difuzate materiale în care se explică pe larg scopul acestor cursuri, condițiile de admitere și înlesnirile de studiu create muncitorilor-elevi. Cadrele didactice au făcut vizite în întreprinderi și le-au vorbit tinerilor muncitori despre necesitatea de a-și ridica nivelul de cultură generală, despre condițiile în care vor putea să învețe, despre perspectivele luminoase ce se deschid în fața lor prin absolvirea școlii medii. În întreprinderile din regiunile Hunedoara și Stalin s-au luat măsuri pentru alcătuirea evidenței nominale a tuturor muncitorilor care îndeplinesc condițiile pentru înscrierea la cursurile serale și fără frecvență. Această evidență va fi de un real sprijin în munca de selecționare a muncitorilor și va permite, totodată, o mai bună organizare a centrelor în care vor funcționa cursurile de pregătire.

Comitetele executive ale sfaturilor populare raionale din regiunea Ploești au prelucrat cu comisiile de selecționare sarcinile ce le revin în legătură cu recrutarea viitorilor elevi și cu organizarea cursurilor de pregătire. În această acțiune au dat un ajutor prețios și organizațiile U.T.M. și sindicale din întreprinderi, care, îndrumate de organizațiile de partid, au recomandat pe muncitorii cu bune rezultate în producție și activi în viața obștească.

Este necesar ca în organizarea cursurilor de pregătire, ce se vor deschide în luna ianuarie, să se aibă în vedere experiența muncii din anul școlar trecut, să se folosească ceea ce a fost pozitiv și să se înlăture unele metode și practici greșite.

Lipsuri serioase s-au manifestat în anul trecut la unele școli în legătură cu înscrierile la cursurile de pregătire. Unii elevi au fost înscriși fără ca măcar să se fi stat de vorbă cu ei. Au fost înscriși și elevi care nu aveau studiile corespunzătoare și nu îndeplineau toate condițiile. Consecințele superficialității cu care s-a procedat în aceste cazuri nu au întîrziat să se arate. Ele s-au reflectat în slaba frecvență a tinerilor muncitori la orele de pregătire, în retragerea lor la cîteva zile după deschiderea cursurilor etc. Pentru înlăturarea unor astfel de lipsuri este necesar ca munca de selecționare a viitorilor elevi să se facă cu mai multă seriozitate, cu mai mult spirit de răspundere. Fișa-model de recomandare elaborată de Ministerul Învățămîntului și Culturii și pe care majoritatea școlilor și a secțiilor serale și fără frecvență au și difuzat-o în întreprinderi va ajuta școlile în această privință.

Sarcini importante stau în acest an școlar în fața secțiilor de învățămînt și cultură și a școlilor din regiunile cu specific minier, ca Baia Mare, Hunedoara, Bacău, unde cadrele didactice vor trebui să asigure o mai largă cuprindere la cursurile de pregătire a muncitorilor mineri. De asemenea, trebuie acordată o mare atenție selecționării viitorilor muncitori-elevi din sectorul agricol, îndeosebi în regiuni cum sînt Constanța, București, Craiova, Ploești. Ritmul impetuos de transformare socialistă a agriculturii din țara noastră impune mai multă grijă și pentru școlarizarea tinerilor care lucrează pe ogoare.

Se impune ca în această perioadă secțiile de învățămînt și cultură să analizeze cu seriozitate condițiile în care se desfășoară munca de selecționare a viitorilor elevi și de organizare a cursurilor de pregătire și să ia toate măsurile pentru a asigura succesul acestei acțiuni.

Realizarea unei temeinice organizări a cursurilor de pregătire constituie una dintre cele mai importante sarcini ce reies din Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență și una din condițiile de care vor depinde o bună parte din rezultatele muncii școlilor serale în viitorul an școlar.

Dumitru Ionescu

Aproape de artă

Printre preocupările profesorilor diriginți de la secția serală a Școlii medii nr. 1 din Onești se află și aceea de a-i familiariza pe tinerii muncitori-elevi cu problemele de artă. În acest scop sînt deseori folosite orele de diriginție. Recent, într-o oră de diriginție, la clasa a X-a, elevii au discutat despre „Caracterul educativ al muzicii". Cu același prilej ei au făcut o mai apropiată cunoștință cu muzica lui Ciprian Porumbescu, asupra căreia discuțiile purtate în clasă s-au oprit îndeosebi. Această cunoștință a fost completată în ultima parte a orei și cu audierea „Baladei" de Ciprian Porumbescu, imprimată pe disc.

Pentru orele de diriginție ce se vor ține pînă la sfîrșitul anului mai sînt prevăzute și alte subiecte privind diferite probleme de muzică, artă plastică, literatură beletristică etc. Toate acestea atrag și interesează pe tinerii muncitori-elevi, sînt de natură să aducă o însemnată contribuție la educația lor estetică.

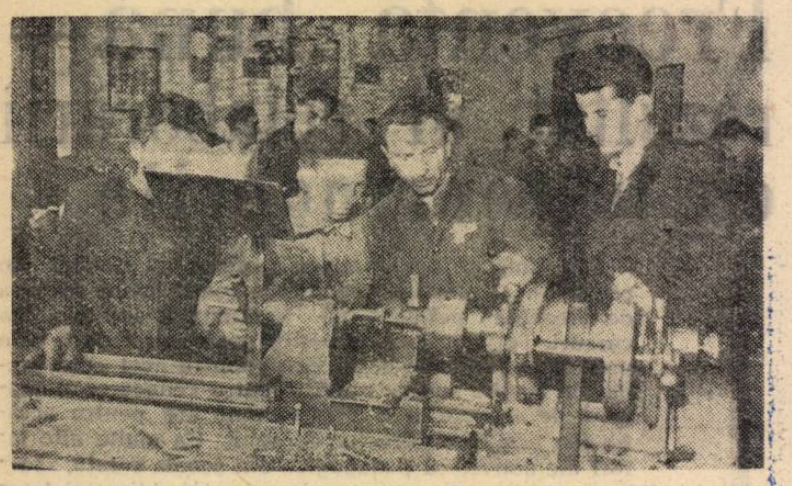

In atelierul de strungărie al Centrului şcolar mecanic din Oradea, maistrul-instructor explică ucenicilor o lucrare la strung.

Centrul de practică
al ucenicilor din sectorul hortiviticol

În vederea găsirii celor mai bune soluţii pentru instruirea ucenicilor din agricultură la nivelul ştiinţei agrotehnice avansate, Institutul de cercetări hortiviticole a organizat un centru de practică cu caracter experimental pe lîngă baza sa experimentală de la Băneasa. La acest centru îşi desfăşoară activitatea, pe serii, ucenici din toate şcolile care aparţin institutului.

Ucenicii studiază aici diverse probleme privind cele patru sectoare hortiviticole (viticol, pomicol, legumicol şi floricol), aplicînd totodată cele învăţate la rezolvarea problemelor concrete de producţie. La sfîrşitul perioadei de practică colectivele de ucenici prezintă o serie de referate care sintetizează cunoştinţele însuşite cu prilejul efectuării lucrărilor în condiţii de producţie. Referatele alcătuite în acest an au fost prezentate curînd, în cadrul unor cercuri de studii ale ucenicilor pe specialităţi de bază. Ele au fost urmate de discuţii vii şi interesante, constituind astfel adevărate lecţii-sinteză.

Majoritatea referatelor au dovedit că ucenicii ştiu să folosească cu pricepere regulile, procedeele şi legile studiate, să înfăţişeze ştiinţific nu numai rezultatul muncii, ci însuşi procesul lucrărilor executate — tehnica, metodica şi organizarea lor. De exemplu, ucenicii de la Şcoala hortiviticolă din Odobeşti au prezentat în referatul alcătuit la sfîrşitul practicii numeroase fapte noi şi interesante cu privire la plantarea soiurilor de viţă nobilă şi la lucrările de întreţinere a viei în vederea obţinerii unei producţii bogate.

Discuţiile purtate cu prilejul prezentării referatelor au arătat că ucenicii cunosc problemele cele mai importante ale dezvoltării de perspectivă a agriculturii noastre socialiste. Astfel, cele spuse de ucenicii şcolilor viticole din Iaşi, Miniş (regiunea Timişoara), Pietroasele (regiunea Ploeşti), Valea Călugărească (regiunea Ploeşti) au dovedit o bună cunoaştere a principalelor probleme ale viticulturii ca, de pildă, clasificarea terenurilor pentru cultura viţei, cultivarea varietăţilor de viţă nobilă şi altoită etc.

Majoritatea ucenicilor s-au referit adesea în discuţiile lor la situaţia concretă a viticulturii din ţara noastră. Astfel, unul dintre ucenicii de la Grupul şcolar din Iaşi, vorbind despre necesitatea altoirii viţei şi a introducerii unor multiple varietăţi nobile a pus în contrast avîntul luat de cultura viţei de vie în anii regimului democrat-popular cu dezastrele aduse viticulturii de atacul filoxerei în perioada regimului burghezo-moşieresc, din cauza lipsei de grijă a guvernanţilor. Ucenicii de la şcolile din Pietroasele, Miniş, Voineşti etc. au ridicat numeroase probleme legate de practica agrotehnică înaintată ca, de exemplu, raportarea culturii viţei la structura şi compoziţia terenurilor, la factorii climatici şi de rentabilitate. Vii discuţii s-au purtat cu privire la tehnica plantării viţei pe terenurile în pantă în comparaţie cu lucrările efectuate pe terenurile de şes.

Deosebit de valoroase şi cu largă aplicativitate practică au fost discuţiile purtate pe marginea sistemului de plantare a viţei în terenurile nisipoase, problemă cunoscută iniţial doar de acel colectiv de ucenici care efectuase practica în producţie pe asemenea terenuri. Datorită referatului prezentat de aceştia, referat bogat ilustrat cu ajutorul unor planşe, problema a fost lămurită atît din punct de vedere tehnic, cît şi economic.

Desfăşurarea activităţii ucenicilor în cadrul centrului de practică în producţie organizat anul acesta de către Institutul de cercetări hortiviticole a scos însă în evidenţă şi o serie de deficienţe. Bunăoară, ucenicii nu reuşesc întotdeauna să diferenţieze fenomenele generale de anumite cazuri accidentale şi nici ceea ce este principal de ce este secundar. S-a simţit, în aceste cazuri, o anumită lipsă de îndrumare din partea profesorilor de specialitate, ceea ce dovedeşte că unii din ei socotesc, în mod cu totul greşit, că în cadrul practicii experimentale rolul lor de conducători ai muncii ucenicilor este mai redus, ceea ce primează fiind activitatea independentă a acestora sub conducerea colaboratorilor ştiinţifici din staţiunile experimentale. Experienţa a arătat însă că, în condiţiile activităţii pe centre de practică, rolul conducător al profesorului nu scade ci, dimpotrivă, creşte, explicaţiile lui fiind factorul de bază în însuşirea de către ucenici a cunoştinţelor noi, în legarea acestora de cunoştinţele studiate anterior, în rezolvarea practică a problemelor, în formarea priceperii de a interpreta multilateral fenomenele.

Cu ocazia discuţiilor pe marginea referatului s-a constatat că uneori ucenicii nu sînt capabili — din lipsa posibilităţilor de exprimare — să facă informări corecte din punct de vedere ştiinţific asupra unor probleme. Profesorii conducători ai practicii trebuie să aibă în vedere şi acest lucru, să-i ajute pe ucenici să-şi formuleze corect ideile. Pe viitor se impune de asemenea cu necesitate intervenţia în discuţiile pe marginea referatelor a conducătorului ştiinţific al practicii, pentru lămurirea unor probleme puse incomplet în referat sau neînţelese de ucenici şi pe care nici întrebările suplimentare şi nici discuţiile purtate nu le-au putut lămuri definitiv.

Îmbunătăţindu-şi necontenit activitatea, orientîndu-şi munca spre problemele de bază ale agriculturii noastre socialiste în etapa actuală, centrele de practică organizate pentru ucenici în cadrul staţiunilor experimentale ale institutelor de cercetări pot deveni un mijloc preţios de instruire şi educare a viitorilor lucrători din agricultură.

Dimitrie D. Roman
cercetător principal
la Institutul de ştiinţe pedagogice

Formele instruirii
ucenicilor în întreprinderi

Instruirea ucenicilor în producţie se desfăşoară în prezent pe baza a trei forme principale: repartizarea ucenicilor pe lîngă muncitori-instructori, includerea lor în echipe de muncitori şi instruirea în cadrul brigăzilor de producţie. Pornind de la sarcinile cu privire la pregătirea viitorilor muncitori formulate în documentele celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, Cabinetul metodic pentru învăţămîntul profesional şi tehnic din Cluj a organizat recent o cercetare asupra eficacităţii acestor forme de instruire, urmărind să vadă dacă ele asigură în suficientă măsură pregătirea unor muncitori capabili să stăpînească mijloacele tehnice perfecţionate, cu care sînt dotate întreprinderile noastre socialiste. Cercetarea s-a efectuat la întreprinderea „Unio" din Satu Mare, la Combinatul metalurgic din Reşiţa, la uzinele „Gh. Dimitrov" din Arad şi la uzinele „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii.

Rezultatele cercetării au arătat că marea majoritate a maiştrilor şi inginerilor din întreprinderile respective apreciază pozitiv formele existente de instruire în producţie. Ei au subliniat că fiecare formă de instruire prezintă un coeficient de pondere diferit, în funcţie de anumite condiţii obiective: specificul profesiunii, utilajul existent, numărul maiştrilor şi muncitorilor capabili să conducă instruirea practică, numărul ucenicilor etc. avînd însă — toate — o serie de avantaje comune. În primul rînd, avantajul constă în faptul că deservirea ucenicilor cu materiale, scule, dispozitive, instrumente de măsurat şi documentaţie tehnică este o problemă rezolvată de către uzine şi întreprinderi. În al doilea rînd, ucenicului i se oferă posibilitatea de a lucra la maşinile moderne. În al treilea rînd, ucenicul se obişnuieşte încă din timpul şcolii cu ritmul procesului de producţie din uzină, cu munca în acord, cu disciplina socialistă în muncă, cunoaşte metodele înaintate.

Cu privire la forma de instruire pe lîngă muncitori şi în echipe de muncitori s-a arătat necesitatea unui instructaj individual, adaptat cît mai mult cerinţelor programei, precum şi nivelului de pregătire şi particularităţilor individuale ale fiecărui ucenic în parte. Unanimă a fost aprecierea că în condiţiile lucrului la maşini-unelte, la prese sau la bancuri de ajustaj, sub îndrumarea unui muncitor de înaltă calificare, ucenicii beneficiază de un instructaj mai activ, putîndu-se remedia astfel greşelile în stadiul incipient şi evitîndu-se aproape complet reburile.

Cercetarea desfăşurată a conturat ramurile de producţie pentru care cea mai indicată formă de instruire este încadrarea ucenicilor în echipe de muncitori. Această formă de instruire se poate aplica în special pe şantierele de construcţii, la turnătorii, oţelării, laminoare, furnale etc. Şefii de echipă, avînd o viziune de ansamblu asupra unei lucrări de mai mare amploare, pot repartiza pe ucenici muncitorilor din echipă în aşa fel încît ei să-şi însuşească treptat operaţiile cerute de efectuarea întregii lucrări, de la cele mai simple la cele mai complexe.

Muncitorii, maiştrii şi inginerii apreciază de asemenea favorabil calitatea şi avantajele instruirii în brigăzi conduse de maiştri, recomandînd această formă de instruire în special pentru sectorul de construcţii, secţiile de montaj şi construcţii metalice, precum şi în sectoarele de maşini-unelte în care se pot organiza secţii speciale de lucru pentru ucenici, cu plan de producţie defalcat din planul sectorului respectiv. Aici avantajul constă îndeosebi în faptul că se asigură continuitatea în procesul instruirii, grupa de ucenici existînd ca o unitate constituită atît în timpul pregătirii teoretice cît şi în timpul activităţii practice. De asemenea, s-a evidenţiat că în cadrul acestei forme de practică există posibilitatea de a pune de acord programa şcolară cu planul de producţie al întreprinderii.

Cercetarea întreprinsă în rîndul ucenicilor a arătat, o dată mai mult, că marea majoritate a muncitorilor-instructori se ocupă cu interes şi dragoste de pregătirea celor tineri. Îndrumările date de ei se referă nu numai la formarea sau corectarea unor deprinderi de muncă, ci şi la completarea unor cunoştinţe profesionale în lumina cerinţelor tehnicii moderne. Astfel, instructorii din rîndul muncitorilor de înaltă calificare din secţiile cu maşini-unelte nu se mulţumesc numai să-i deprindă pe ucenici să ascută sculele aşchietoare în vederea aplicării metodelor înaintate de tăiere rapidă sau intensivă, ci le explică, în funcţie de noul profil al cuţitului, şi acţiunea forţelor care permit un regim de lucru superior. De asemenea, muncitorii-instructori îi ajută pe ucenici să-şi adîncească cunoştinţele cu privire la citirea corectă a schiţelor şi desenelor de lucru în strînsă legătură cu executarea practică a piesei respective şi îi îndrumă să-şi însuşească pe deplin tehnica mînuirii instrumentelor de precizie pentru măsură şi control.

Se desprinde deci, ca o concluzie generală pe marginea cercetării întreprinse că, în majoritatea cazurilor, actualele forme de instruire practică în producţie corespund cerinţelor unei bune pregătiri profesionale a viitoarelor cadre de muncitori.

Muncitorii, maiştrii şi inginerii din întreprinderi au făcut sugestii valoroase pentru îmbunătăţirea formelor de practică. Bunăoară, unii ingineri au propus ca pe viitor să nu mai repartizeze ucenici la practică decît fruntaşilor în producţie şi inovatorilor, a căror activitate profesională este constant pozitivă. De asemenea, se impune lichidarea cu hotărîre a sistemului practicat în unele secţii de a repartiza mai mulţi ucenici pe lîngă maşina aceluiaşi muncitor-instructor. Apare evidentă necesitatea repartizării ucenicilor prin rotaţie la tipurile principale de maşini-unelte moderne folosite în întreprinderi, pentru a-i putea familiariza cu regimul de lucru al acestora şi cu metodele de muncă ale muncitorilor fruntaşi. A ieşit de asemenea în evidenţă necesitatea de a se renunţa la repartizarea ucenicilor pe lîngă muncitori care confecţionează piese de mare serie — în afara cazurilor cînd aceştia lucrează la maşini automatizate şi cu comandă-program ale căror principii de funcţionare trebuie cunoscut de tineri. În celelalte cazuri, însă, repartizarea pe lîngă maşini la care se lucrează piese de mare serie ar putea forma deprinderi înguste.

Totodată a apărut evidentă necesitatea controlului şi îndrumării atente şi mai sistematice asupra desfăşurării practicii din partea maiştrilor din producţie şi a inginerilor şefi de sectoare.

Cercetarea efectuată a dovedit limpede că formele actuale de instruire în fabrici şi uzine — îmbunătăţite continuu în lumina cerinţelor unei calificări tot mai înalte a viitorilor muncitori — asigură cele mai largi posibilităţi de calificare a unor cadre temeinic pregătite, capabile să rezolve problemele tehnicii moderne.

Ştefan Linul

Schimb de experienţă între şcolile de meserii

De curînd, la Şcoala de meserii din Piteşti s-a desfăşurat un rodnic schimb de experienţă la care au participat, alături de cadrele didactice ale şcolii-gazdă, profesori şi maiştri din şcolile de meserii din Rîmnicu-Vîlcea, Curtea de Argeş, Cîmpulung-Muşcel, Suici şi Vaţa (raionul Vedea).

Cadrele didactice participante la schimbul de experienţă au asistat la o serie de lecţii de specialitate precum şi la lecţii privind organizarea producţiei şi preţul de cost. De asemenea, au ascultat un referat privind instruirea practică în atelierele de producţie ale şcolilor.

Deosebit de interesante au fost discuţiile purtate în cadrul schimbului de experienţă, discuţii care s-au referit la problemele esenţiale ale activităţii şcolilor de meserii. Scoţînd în evidenţă faptul că programa de instruire practică la anul I trebuie realizată pe baza executării unor obiecte utile, care pot fi valorificate, vorbitorii s-au oprit în special asupra necesităţii de a se respecta această programă şi la secţia de croitorie-fete, unde o parte din lucrările contractate de şcolile cu acest profil nu sînt din cele prevăzute în programă.

Discuţiile au relieiat necesitatea de a se folosi cu rigurozitate în predare normele, stasurile şi termenii tehnici consacraţi. De asemenea, s-a subliniat şi atenţia ce trebuie acordată schiţelor şi schemelor simple efectuate la tablă, astfel ca ele să îndeplinească normele tehnice folosite în desen.

Cu mult interes au cercetat participanţii la schimbul de experienţă bogata expoziţie de material didactic organizată de cercul pedagogic din Piteşti. Expoziţia cuprinde machete, grafice, diagrame etc.

Schimbul de experienţă a înarmat cadrele didactice cu noi cunoştinţe metodice care îi vor ajuta să ridice nivelul predării.

Filip Stănescu

La biblioteca Centrului şcolar tehnico-profesional de pe lîngă uzinele „Independenţa" din Sibiu.

Acasă la elevi

Cele două note proaste primite într-o săptămînă de Andrei m-au determinat să fac neîntîrziat o vizită părinților lui. Cu mama lui Andrei vorbisem la școală de multe ori și ea m-a asigurat de fiecare dată că fiul ei are înclinații și preocupări variate, că acasă muncește mult, că programul de activitate îi este supravegheat, că se ține seama de odihna pe care o impune un regim rațional de muncă etc. Notele primite nu confirmau însă aceasta.

M-am dus, așadar, acasă la Andrei. Ce multe poți înțelege cu prilejul unei asemenea vizite! În încăperea în care m-a condus mama am găsit pe masă cărți, caiete, un atlas, note muzicale. În mijlocul lor, caietul de limba romînă cu paginile proaspăt scrise. O pensulă încărcată de acuarelă portocalie se odihnea într-un colț pe lemnul mesei, după ce înscrisese în rostogolirea ei cîteva urme de culoare pe un carton alb, pregătit după cîte se vede pentru o încercare artistică. Pianul era deschis.

Cît de clar vorbea tabloul din fața mea! Și cît de concludent îl întregea absența din casă a elevului și explicația pe care, fără să întreb, mi-a dat-o mama: Andrei se bucură în momentul de față de 10—15 minute de odihnă cuvenite.

M-am aplecat asupra caietului. Ultima frază, scrisă în fugă, era neterminată. Văzînd că privesc cu interes la tot ce se afla pe masa de lucru a lui Andrei, mama continuă cu multă mulțumire: „Muncește mult și are preocupări multiple, după cum v-am spus de atîtea ori. Acum vă puteți convinge însfîrșit" — încheie ea privind admirativ masa cu... dovezi.

Ce gîndea mama și ce gîndeam eu! Cîtă deosebire! Pentru mamă toate acestea însemnau hărnicie, dovada unor înclinații multiple, odihnă rațională. Pentru mine — neorînduială, activitate dezordonată, superficialitate.

Am înțeles mai clar ca altă dată cît este de necesar ca noi și părinții să vedem lucrurile în același fel. M-am hotărît să fac mai mult pentru a realiza unitatea de vederi între școală și familie. Atunci cînd discutam la școală cu mama lui Andrei eram întotdeauna de acord. Și eu și ea ne exprimam aceeași dorință — de a face ca Andrei să muncească cu stăruință, să fie harnic, ordonat. Vizita acasă la Andrei mi-a arătat însă că, de fapt, noi vorbeam un limbaj cu totul diferit. Prin hărnicie, disciplină, ordine, preocupări variate, înțelegeam lucruri deosebite. Cum să asigurăm atunci o bună îndrumare a elevului dacă ceea ce eu numesc superficialitate, părintele numește hărnicie, activitate multilaterală!

O constatare asemănătoare întrucîtva mai făcusem cu prilejul unei vizite la un alt elev al meu. Părinții lui susțineau că-l supraveghează, că îi organizează activitatea de acasă așa fel încît să nu se știrbească nimic din timpul destinat învățăturii. Și totuși elevul venea la școală, de cele mai multe ori, nepregătit. Vizita acasă a dezlegat problema. Pentru a-l supraveghea, mama și bunica stăteau în camera de lucru a băiatului tot timpul cît acesta își pregătea lecțiile. Și, fiindcă ele nu aveau de învățat... mai vorbeau de una de alta.

Am explicat atunci familiei că acest fel de supraveghere nu ajută, ci încurcă pe copil în pregătirea lecțiilor, chiar dacă, așa cum mi s-a arătat, se vorbește în șoaptă.

Constatam acum pentru a doua oară, și într-o formă mai gravă, înțelegerea greșită a sensului, a conținutului unor norme pe care școala le recomanda părinților. De bună seamă, cerințele și recomandările școlii nu au fost prezentate limpede părinților. Am înțeles că ele trebuie însoțite de explicații și exemplificări. Exemplele vii pe care le găsesc vizitîndu-i pe elevi acasă le folosesc, fără a da nume (consider că este mai bine așa), în ședințele cu părinții, pentru a explica mai limpede cerințele școlii, pentru a împiedica repetarea greșelilor în munca de educație a copiilor.

Și am mai înțeles un lucru — că vizitele acasă nu pot fi cu nimic înlocuite, că ceea ce constați cu acest prilej te ajută să dai părinților îndrumările cele mai concrete, cele mai directe, cele mai bune.

Ema Năcescu

Discutii

„Ședințe comune cu părinți și elevi?"

În articolul „Ședințe comune cu părinți și elevi?" publicat în numărul din 11 noiembrie a.c. al „Gazetei învățămîntului" se trage concluzia că „metoda este greșită". În realitate, metoda e greșită numai dacă avem în vedere ședințele **plenare** cu părinții și elevii, iar în cazul acesta se mai pot aduce și alte argumente care să se refere la dificultatea organizării unor asemenea ședințe comune. De exemplu, inutilitatea prezenței elevilor buni în cazul cînd ședințele comune au drept scop îndreptarea unei situații, calitatea scăzută a analizei muncii într-un cadru prea larg etc.

În articolul menționat s-a prezentat însă numai un aspect al problemei și deci era prematur, imprudent, să se formuleze concluzii generale și verdicte aplicabile oricăror situații. Se știe că valoarea unei metode se află în raport direct cu gradul ei de eficacitate, cu rezultatele obținute, iar gradul de eficacitate al metodei variază și el în funcție de anumite situații concrete.

Și în școala noastră s-au organizat ședințe comune cu părinții și elevii și rezultatele ne-au mulțumit pe deplin. La aceste ședințe — care au fost organizate fie în cadrul clasei, sub conducerea dirigintelui, fie pe școală, sub conducerea directorului și în prezența întregului colectiv de profesori — nu au participat decît elevii rămași în urmă la învățătură și cei cu o conduită necorespunzătoare, precum și părinții acestor elevi. E vorba deci de ședințe comune cu părinții și elevii, însă cu o structură deosebită și cu o eficiență sporită.

Care sînt avantajele și rezultatele unor asemenea ședințe? În primul rînd, nici părinții, nici elevii nu se mai simt „jenați" sau „persecutați", întrucît cu toții se află în aceeași situație delicată. În școala noastră această similitudine de situații a constituit premiza creării unei comunități de interese și a organizării unor acțiuni solidare, în vederea remedierii lipsurilor semnalate în ședințe. Aceste ședințe au avut ca rezultat antrenarea părinților în schimburi de experiență, au stimulat intensificarea legăturii lor cu diriginții și cu directorul școlii. Pînă la aceste ședințe, școala era vizitată îndeosebi de către părinții elevilor buni. După organizarea ședințelor, unii dintre părinții elevilor cu rezultate slabe la învățătură au început să ne țină la curent cu munca lor educativă și prin corespondență.

În cadrul ședințelor comune, cei prezenți au avut ocazia să analizeze concret, „pe viu", multiple și variate aspecte ale rămînerii în urmă la învățătură, aspecte sesizate de profesori, de părinți și chiar de elevi, care au reușit adesea să arate ei înșiși cauzele ce provocaseră lipsurile proprii aduse în discuție.

Prin aceste ședințe am reușit să întărim spiritul de răspundere al elevilor și al părinților, controlul din partea părinților și autocontrolul din partea elevilor, să verificăm și să cultivăm spiritul de onestitate al elevilor și al părinților. Acest lucru îl subliniem în mod deosebit, întrucît nu de puține ori ni s-a întîmplat ca la orele de diriginție sau în plenarele pe școală cu elevii o parte din cei rămași în urmă la învățătură să-și învinuiască pe nedrept părinții că-i antrenează în prea multe treburi gospodărești, iar în ședințele cu părinții unii din aceștia să susțină că nu reușesc să lichideze deficiențele copiilor prin nici un fel de măsuri, cînd în realitate manifestau o totală indiferență față de educarea lor. În ședințele comune cu părinții și elevii este exclusă posibilitatea manifestării unor asemenea atitudini, întrucît confruntarea afirmațiilor se face pe loc.

Organizate în modul descris mai sus, ședințele comune cu anumiți părinți și elevi nu au întîrziat să-și arate rezultatele bune la învățătură și în comportarea copiilor.

Prof. Ion Teodorescu
directorul Școlii de 7 ani nr. 1 — Comarnic

Concursurile A.R.L.U.S. „Drumeții veseli"

Un bun prilej de educație

Printre acțiunile cele mai frumoase organizate în ultima vreme în școlile orașului București de filialele A.R.L.U.S. se numără și concursurile „Cine știe cîștigă" cu tema „Cartea sovietică pentru tineret" și „O prietenie de veacuri".

Nu de mult, la Casa prieteniei romîno-sovietice a avut loc faza raională a concursului cu tema „Cartea sovietică pentru tineret". Cei 18 concurenți, cîte 2 de fiecare școală, pășesc îmbujorați, cu ochii scînteind le emoție, spre scenă, în uralele și aplauzele colegilor lor. Ei știu că la capătul acestei drumeții vesele strălucește steaua Kremlinului, premiul cel mult dorit și așteptat: o călătorie în U.R.S.S. Oare cine-l va cîștiga?

Megafonul anunță începerea concursului, juriul se urcă pe scenă. Inimile bat. Încep să se desfășoare întrebările și răspunsurile. Din ele se desprind aspecte și icoane vii de viață trăită, fapte ale unui tineret demn, cinstit, muncitor și eroic pînă la jertfă ce umplu paginile cărților sovietice.

Parcurgem cu concurenții „Copilăria" lui M. Gorki — acest minunat document autobiografic înfățișat într-o puternică realizare artistică. Trăim cu adîncă emoție frămîntările lui Pavel Korceaghin, de un zguduitor dramatism. Admirăm pe eroii lui Arkadi Gaidai și viața luminoasă, exemplu de jertfă, a eroului pionier din „Strada Mezinului" de L. Kassil. Străbatem, alături de Alexei Meresiev, troiene înzăpezite, înfruntînd moartea și ne înfiorăm de eroismul său legendar, adevărată poveste a unui om adevărat. Construim cu eroii reeducați prin muncă de Makarenko, sub regimul puterii sovietice, minunate edilicii de folos obștesc.

Spre scenă zboară, ca niște săgeți, îndemnuri din sală:

— Hai Matei mai repejor,
Tu în fruntea tuturor;
Premiul dacă-l vei lua
Vei pleca la Moscova.

La sfîrșitul concursului școlarii felicită călduros pe cîștigători. Reprezentantul clasei a VIII-a de la Școala medie nr. 37, care va vedea Moscova, fiind cîștigătorul concursului, radiază de bucurie. Multă bucurie se citește și pe chipurile celorlalți „drumeți veseli" care s-au prezentat de asemenea bine la această frumoasă întrecere.

Aceste concursuri, pe lîngă valoarea lor instructivă și educativă, pe lîngă aportul ce-l aduc la o mai bună cunoaștere a realizărilor din U.R.S.S., creează și o ambianță plăcută de prietenie și solidaritate între elevii mai multor școli. Aci se stimulează interesul pentru cultură și se cimentează un puternic simț de solidaritate între concurenți și colectivul din sală. Materialul parcurs în desfășurarea concursului se fixează mai bine în memoria elevilor, constituind un ajutor neprețuit pentru educarea lor în spiritul moralei comuniste.

Virginia Sireteanu
din Consiliul raional A.R.L.U.S. T. Vladimirescu, București

Profitînd de ultimele zile frumoase de toamnă tîrzie, membrii cercului plastic au venit în parc să mai „prindă" un peisaj.

Zilnic 100 de copii ai salariaților Fabricii de țigarete „București" își petrec timpul plăcut și folositor la grădinița de copii de pe lîngă fabrică, sub îngrijirea atentă a educatoarelor.

Din jurnalul educatoarei

Florin are 3 ani. Pentru vîrsta lui e prea mic și prea slăbuț. Din cauza sănătății lui șubrede încă nu vorbește bine. Faptul că nu poate alerga la fel ca ceilalți copii, că are defecte de vorbire îl face trist, retras.

L-am urmărit zilnic pe Florin. Trebuia ajutat să-și găsească locul în colectiv, să devină sociabil, să capete dorința de a avea prieteni, de a se juca cu ceilalți copii.

Adesea îi dădeam lui cele mai frumoase jucării din grădiniță, încercînd să-l distrez, să-l antrenez și pe el în joc. Cîtăva vreme era atent, pentru ca, după scurt timp, să renunțe la orice activitate. Prefera să privească jocul celorlalți. Vedeam la el dorința de a fi aproape de copii, dar și o teamă. Se temea de copii fiindcă erau mai mari, mai puternici și credea că i-ar putea pricinui vreun rău.

Am observat deci că nu jucăriile frumoase îl atrag, ci copiii, jocul lor. Era nespus de bucuros cînd vreunul dintre copii se apropia de el pentru a-i da o jucărie — nu atît pentru jucărie, cît pentru atenție.

Trebuia să fac ca toți copiii să-l iubească, să nu-l mai ocolească.

Într-una din zile, copiii au făcut din cuburi un tren lung pe care-l plimbau de jur împrejurul camerei. Toți se credeau călători și participau cu însuflețire la expediția închipuită. M-am gîndit că ar trebui să-i dau și lui Florin un rol în acest joc. Dar un rol prin care să fie observat de copii. M-am hotărît: Florin trebuia să fie șeful gării, să poarte chipiu, să aibă un steguleț în mînă și numai la semnalul lui să poată porni trenul. Toți „călătorii" erau atenți la el, la semnalul lui. Am observat că este încîntat de însărcinarea importantă ce i s-a dat și mai ales de atenția pe care i-o arătau copiii. Începînd din ziua aceea, treptat, Florin s-a antrenat în activitatea celorlalți. Dar continua să tacă mereu, temîndu-se parcă să nu provoace rîsul copiilor.

O dată, la o activitate obligatorie de observare, cu tema „Iepurașul", l-am văzut că era numai ochi și urechi. Și mai atent a devenit cînd am adus în fața copiilor un iepuraș adevărat. Prezența iepurașului, pe care-l vedea pentru prima dată și pe care l-am adus foarte aproape de el l-a determinat să vorbească.

Florin a povestit părinților că s-a jucat cu copiii, că a văzut un iepuraș, că are prieteni. Am înțeles atunci că merg pe un drum bun.

Fără îndoială, munca mea la grădiniță nu va cunoaște rezultatele dorite dacă nu voi cere și sprijinul familiei. De aceea am început să-l vizitez mai des pe Florin acasă, sfătuind-o pe mama lui să procedeze în același fel.

Cred că nu va trece mult pînă cînd Florin își va învinge timiditatea și se va apropia de copii.

Ana Mircescu
educatoare la grădinița de pe lîngă întreprinderea „Electroaparataj"-București

Spicuiri din scrisori

Numeroase cadre didactice relevă calitatea mult îmbunătățită a actualelor manuale școlare, în care găsesc un instrument de cel mai mare ajutor în munca instructiv-educativă.

Cu toate acestea în unele manuale se întîlnesc uneori și greșeli, care-i derutează pe elevi și pun cadrele didactice într-o situație dificilă. O astfel de greșeală ne este sesizată de profesorul Gheorghe Ciobotaru, din raionul Vaslui.

● *In manualul de aritmetică pentru clasa a V-a — arată tovarășul Ciobotaru — datele problemei nr. 133 de la pagina 88 sînt greșite. Enunțul problemei se prezintă astfel: Un atelier de croitorie a primit 12 m. de stofă în valoare de 3650 lei. O parte din stofă costă 150 lei metrul, iar cealaltă parte, 280 lei metrul. Ce cantitate de stofă s-a primit din fiecare calitate?*

Intr-adevăr, datele problemei nu se verifică prin rezolvarea ei. In loc de 3650 lei, valoarea stofei este de 2970 lei. Tot așa de bine pot fi considerate ca greșite și alte date ale problemei, în cazul cînd valoarea indicată se consideră ca exactă Corectarea necesară poate fi însă făcută de oricare profesor de matematică, fără ca pentru aceasta să se adreseze organelor superioare spre a i se indica datele exacte ale problemei — așa cum face tov. Ciobotaru. Desigur, e bine că tov. Ciobotaru a sesizat greșeala. Și în alte manuale școlare s-au mai strecurat greșeli și, sesizindu-le, cadrele didactice ajută editura să le înlăture. In cazul de față, după cîte am fost informați, Editura didactică și pedagogică a sesizat greșeala din problema nr. 133, ca și altele, și le-a corectat cu prilejul revizuirii manualului, care va fi reeditat pentru anul școlar viitor.

● *Un alt cititor, tovarășul Gh. Murea, din raionul Adamclisi, ne-a semnalat o greșeală în abecedar: la pagina 51 este introdusă propoziția „Ei fac o horă", deși pînă aci nu li s-a predat încă elevilor sunetul și litera „f", aceasta fiind prevăzută abia la pagina 62 din abecedar. Este necesar ca editura să ia în seamă și această observație și, în general, să dovedească o grijă mai mare pentru conținutul corect al manualelor.*

Invățătorii vor trebui să procedeze la eliminarea acestei propoziții din text atunci cînd vor preda lecția respectivă.

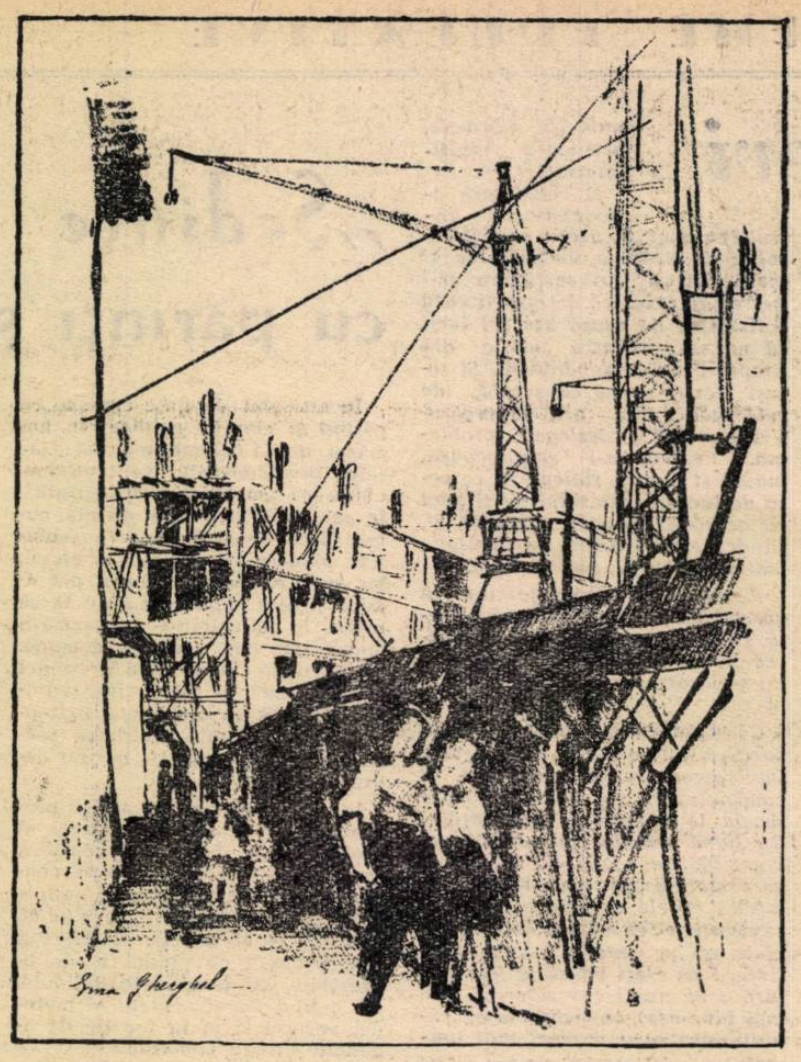

Prof. EMA GHERGHEL (București): „Se reconstruiește Calea Griviței".

Materiale pentru Muzeul pedagogic

Nu de mult s-a anunțat prin presă că Ministerul Invățămîntului și Culturii a hotărît înființarea unui muzeu pedagogic pe lîngă Institutul de științe pedagogice. In scurtul răstimp care a trecut de atunci, numeroase persoane au trimis documente, cărți vechi, manuale școlare, fotografii, portrete și alte materiale atît pentru muzeu, cît și pentru arhiva științifică ce a luat ființă în cadrul institutului. Spontaneitatea cu care sînt trimise aceste materiale este o dovadă a prețuirii de care se bucură în rîndurile oamenilor muncii școala noastră.

Pentru ca materialele trimise Institutului să aibă o adevărată valoare documentară, este bine ca cei ce le oferă să le selecționeze cu grijă, apreciind vechimea, raritatea sau importanța lor. Desigur, valoarea materialului o apreciază, în ultima instanță, instituția care îl primește. Este indicat însă s-o aprecieze întîi persoana care îl oferă și apoi, dacă crede că prezintă însemnătate, să trimită Institutului de științe pedagogice o descriere a lui, indicînd și modalitatea de oferire (dăruire sau cu plată). După primirea răspunsului afirmativ, materialul va fi trimis sau prezentat direct la Institutul de științe pedagogice, în str. Sfinții Apostoli nr. 14, raionul Lenin, București. Prezentarea se poate face zilnic, între orele 13,30—15,30.

PROFESORII elevi la școala populară de artă

Dintre manifestările artistice din viața satului, teatrul de amatori constituie o activitate importantă și mult îndrăgită de țăranii muncitori. Influența educativă a teatrului se exercită în egală măsură asupra spectatorilor ca și asupra interpreților amatori. Iată de ce calitatea spectacolului, interpretarea dată faptelor și personajelor sînt elemente de prim ordin, cărora trebuie să li se dea cea mai mare atenție.

Pornind de la această premisă, secția de învățămînt și cultură a raionului Costești a organizat, cu sprijinul Casei regionale a creației populare, un curs de regie artistică în scopul pregătirii instructorilor pentru echipele de teatru sătești. Cursul, care funcționează pe lîngă Școala populară de artă din Pitești și este condus de actori de la Teatrul de stat „Al. Davilla" din localitate, are durata de doi ani și-și desfășoară activitatea în timpul vacanțelor.

Peste 20 de profesori — instructori ai echipelor de teatru sătești — frecventează acest curs, aflîndu-se acum în anul al II-lea. „Elevii" au avut mult de învățat din lecțiile predate pînă în prezent, în care li s-a vorbit despre întocmirea caietelor de regie, despre punerea în scenă a unui spectacol, despre fazele repetițiilor, despre grimă și decor. S-au organizat și lecții practice, cu care ocazie profesorii au asistat la repetițiile colectivelor Teatrului de stat și Teatrului de păpuși din Pitești. Fiecare zi de curs s-a încheiat cu vizionarea unui spectacol. Vizionările, ca și discuțiile purtate pe marginea lor au constituit un minunat prilej de consolidare a cunoștințelor, de confruntare a metodelor folosite în prezentarea spectacolelor. La examenul dat la sfîrșitul anului I, fiecare „elev" a prezentat caietul de regie al piesei jucate de formația pe care o conduce în cadrul concursului bienal de teatru „I. L. Caragiale" și o lucrare literară personală (scenetă, schiță, program pentru brigadă). De asemenea, s-a montat în colectiv piesa „Răfuiala" de T. Vornic.

Rezultatele bune nu au întîrziat să se arate. Chiar în urma primei etape a cursului, mișcarea artistică teatrală de amatori din raionul Costești s-a îmbunătățit în mod simțitor. Cu ocazia concursurilor intercomunale din anul acesta spectatorii au avut prilejul să constate cu satisfacție că echipele de teatru din raionul nostru au realizat frumoase progrese. Spre deosebire de trecut, cînd majoritatea echipelor nu pregăteau decît o singură piesă, de astă dată ele s-au prezentat cu repertorii cuprinzînd cîte patru-cinci piese, judicios alese, cu conținut actual și legate de specificul comunei. S-au îmbunătățit punerea în scenă, confecționarea decorurilor, machiajul etc. S-au prezentat bine la faza intercomunală a concursului bienal de teatru „I. L. Caragiale" echipele căminelor culturale din comunele Gliganu, Băseni, Rociu, Sipote, Bîrlogu, Humele și altele, echipe care s-au calificat pentru faza raională. La faza raională, echipa din comuna Băseni a reușit să atragă atenția spectatorilor prin interpretarea de calitate a piesei „Bărbatul fără opinci" de Mihail Leonard. Instructorul acestei formații a ales cu mare grijă pe interpreți pentru toate rolurile, ușurînd astfel reliefarea conflictului piesei la un nivel artistic corespunzător și punînd în lumină conținutul ei educativ. Prin buna interpretare și orientarea regizorală justă, echipa de amatori din Băseni a dovedit că are reale posibilități pentru a reprezenta raionul și la fazele superioare ale concursului.

Demnă de semnalat este și activitatea instructorului echipei de teatru de la Rociu. In vederea punerii în scenă a spectacolelor, acesta a confecționat panouri mobile, care-i dau posibilitatea să monteze decoruri variate.

După cum se vede, cadrele didactice care au frecventat cursurile Școlii populare de artă — secția regie — au izbutit să-și însușească cele predate în cadrul lecțiilor și să aplice în practică. Rămîne ca ele să primească mai departe sprijinul și îndrumarea necesară din partea secției de învățămînt și cultură raionale și a Casei regionale de creație populară. Acestea au datoria să-i ajute în punerea în scenă a spectacolelor, să le pună la îndemînă texte noi, să solicite colectivul de artiști de la Teatrul de stat „Al. Davilla"-Pitești să prezinte spectacole la căminele culturale.

Socotim că învățătorii și profesorii instructori de teatru, bucurîndu-se de acest ajutor și primind noi cunoștințe de specialitate în anul al doilea al cursului de regie, vor ajunge regizori buni, capabili să prezinte spectacole cu o înaltă valoare educativă și cu un nivel artistic ridicat.

Prof. Anghel Dumitru
comuna Bîrlogu,
raionul Costești

Unele cadre didactice, ca prof. Filonica Monția de la Școala de 7 ani din comuna Berechiu, raionul Ineu, obișnuiesc să intre la ore cu mari întîrzieri.

— Trebuie să intru în clasă, dar peste 15 minute se termină ora și te chem l...

Desen de FRED. GHENĂDESCU

Omul invizibil

Foileton

Nu este vorba de opera lui H. G. Wels și nici de eroul principal al acesteia, după cum nu este vorba nici de vreun alt roman de aventuri, plăsmuit de închipuirea unui minuitor de pană amator de senzații tari. Este vorba de un caz autentic.

Omul invizibil de care ne ocupăm noi se află la Fălticeni, se numește Gh. Homescu și este șeful secției raionale de învățămînt și cultură. El este omul care stăpînește marele secret de a se face invizibil. Nu uzează însă oricînd de puterea lui miraculoasă, ci numai atunci cînd trebuie să iasă din vreo încurcătură.

S-a întîmplat, de curînd, să ajungă la Fălticeni un reprezentat al Ministerului Invățămîntului și Culturii, care se interesa de activitatea școlii medii cu instruire în producție din localitate. L-a întrebat pe șeful secției de învățămînt și cultură cum s-a organizat această activitate, dacă s-au trimis la școala respectivă instrucțiunile ministerului, programele de învățămînt etc.

Pasă-mi-te, șeful secției nu trimisese nici instrucțiunile, nici programele. Cum să facă să scape de necaz? Incercă întîi prin mijloace, ca să spunem așa, naturale: afirmă că n-a primit nici un fel de programe. Cum însă i s-a propus să se facă o cercetare la fața locului — adică să se controleze dacă instrucțiunile și programele nu se află cumva chiar la secție — s-a hotărît să recurgă la faimoasele mijloace supranaturale. A pornit-o împreună cu reprezentantul ministerului spre secție, dar pe drum acesta s-a trezit deodată singur. Pe tovarășul Honescu nu l-a mai văzut nici în dreapta, nici în stînga, nicăieri. Pe cine să mai întrebi ceva? Reprezentantul ministerului a plecat fără să-l mai poată vedea. In acest timp instrucțiunile și programele — cum bănuiți desigur și dvs. — dormeau nevăzute în întunericul sertarului tovarășului Homescu.

Mijlocul miraculos de a se face nevăzut l-a ajutat. Nu i-a mai cerut nimeni nici o explicație. Probabil că cel care constatase atunci dispariția credea în minuni.

Convingîndu-se că metoda lui e foarte bună, tovarășul Homescu a mai aplicat-o și altă dată. Urma să aibă loc inaugurarea activității noului ansamblu raional de cîntece și dansuri — lucru hotărît și anunțat din vreme — la care șeful secției de învățămînt și cultură trebuia neapărat să participe. Au venit reprezentanți ai organelor regionale, erau prezente organele raionale. Dar, la ora cînd trebuia să fie de față la festivitate, șeful secției iar n-a putut fi văzut. Degeaba l-au căutat toți. Ochii lor nu reușeau să-l zărească nicăieri pe cel ce stăpînește marea taină a dispariției. Poate că era pe aproape, poate că făcea chiar haz de încercările zadarnice ale celor neinițiați în marele secret. De arătat însă nu s-a arătat decît după ce totul a trecut, iar lucrurile s-au liniștit.

Și uite așa dispare el ori de cîte ori ai nevoie de dînsul, ori de cîte ori nu mai găsește alt mijloc de a ieși din cîte o încurcătură.

Cum însă din pricina lui s-au creat multe încurcături în munca secției de învățămînt și cultură a raionului Fălticeni, n-ar fi exclus să i se ceară să dispară într-o bună zi de acolo pentru totdeauna.

M. Costin

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 590 | vineri 9 decembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Munca metodică în școală

Înarmarea tineretului cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice, dezvoltarea la elevi a trăsăturilor de caracter, a convingerilor comuniste cer din partea fiecărui învățător și profesor îmbunătățirea continuă a metodelor de predare și a formelor de activitate cu clasa, ridicarea necontenită a măiestriei pedagogice și a pregătirii sale științifice, pedagogice și metodice.

Firește, aceasta se poate obține, în primul rînd, pe calea studiului individual, a pregătirii cu seriozitate pentru lecții, a studierii celei mai noi literaturi pedagogice și de specialitate, pe calea aprecierii critice și valorificării experienței proprii.

Un rol important în ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, în perfecționarea metodelor de predare, revine însă și muncii metodice din școală, ca și altor forme de activitate metodică colectivă în afară de școală. Se poate spune chiar că succesele sau insuccesele în pregătirea și educarea elevilor sînt în legătură directă, între altele, și cu felul cum este organizată și se desfășoară munca metodică în școala respectivă. În sprijinul acestei afirmații pot fi citate numeroase exemple pozitive sau negative. De pildă, rezultatele bune dobîndite în pregătirea elevilor de la Școala medie „Matei Basarab" din București sau de la Școala pedagogică din Oradea se datoresc în bună măsură faptului că aici se desfășoară o activitate metodică bogată, bine organizată și cu un conținut corespunzător.

Pe de altă parte, numărul mare de elevi cu note mici de la Școala medie nr. 23 din Capitală se datorește, printre altele, și felului cum se desfășoară munca metodică. Aici deși s-au constituit comisii metodice pe specialități, ele nu au organizat dezbateri pe probleme importante pornind de la realitățile din școală și nu au prilejuit un schimb de experiență mai complet între cadrele cu vechime și cele tinere.

Munca metodică din școală este o activitate complexă și, în funcție de condițiile concrete, îmbracă forme variate. Nici nu se poate imagina o școală în care să nu se desfășoare o muncă metodică, în sprijinul activității de instruire și educare a elevilor. De altfel, această formă de activitate face parte din obligațiile de muncă ale cadrelor didactice. Diferitele forme de activitate metodică sînt în același timp necesare pentru că ele dau posibilitate cadrelor respective să-și consolideze și să-și lărgească fundamentul teoretic al activității lor practice, să compare și să selecționeze cele mai potrivite metode și procedee ale muncii instructiv-educative, să învețe din experiența bună a colegilor și să tragă concluzii teoretice și generalizatoare din activitatea proprie. Activitatea metodică din școală face parte prin urmare dintre acțiunile pentru perfecționarea cadrelor didactice.

Dintre formele de activitate metodică din școală, cele mai importante sînt ședințele consiliului pedagogic și ale comisiilor metodice pe specialități. În privința fiecăreia dintre aceste forme, în unele școli mai există confuzii, atît în ceea ce privește organizarea cît și conținutul activității lor. Spre exemplu, sînt cazuri în care se face abuz de ședințele consiliului pedagogic sau în care astfel de ședințe se organizează foarte rar și fără ca la baza lor să stea un plan al problemelor ce urmează a fi dezbătute, precum și cazuri cînd se consideră că în ședințele consiliului pedagogic trebuie să se discute numai probleme organizatorice, încheierea situației elevilor și analiza muncii. În toate aceste cazuri se ignorează faptul că în consiliul pedagogic, ca formă superioară a activității metodice, trebuie să se dezbată, pe baza activității individuale și colective a cadrelor didactice, principalele probleme ale muncii instructiv-educative din școală, să se generalizeze aspectele pozitive din munca învățătorilor și profesorilor. Pentru aceasta, consiliul pedagogic trebuie să-și desfășoare activitatea după un plan tematic, să tragă concluzii generalizatoare pe baza unei analize teoretice și metodice a diferitelor aspecte ale muncii din școală, să constituie un mijloc de ridicare a pregătirii cadrelor didactice. A lipsi consiliul pedagogic de această latură a activității sale înseamnă a renunța la un instrument important pentru continua perfecționare a muncii instructiv-educative.

Oricît de bine ar fi organizată activitatea consiliului pedagogic acesta nu poate însă să cuprindă toate laturile muncii metodice și să le aprofundeze. Munca metodică se continuă și capătă un caracter mai concret în cadrul comisiilor metodice pe specialități, care nu trebuie să lipsească din nici o școală cu mai multe cadre didactice. Chiar și acele cadre didactice care lucrează în școli mici, cu 1-2 posturi, nu pot să rămînă în afara comisiilor metodice, ele putînd să-și desfășoare activitatea în cadrul comisiilor metodice de pe lîngă școli apropiate mai mari.

Numărul comisiilor metodice dintr-o școală variază desigur în funcție de numărul cadrelor didactice, neputînd însă să lipsească comisia metodică a învățătorilor, organizată pe clase sau grupe de clase, comisii metodice ale profesorilor pe specialități, dacă sînt cel puțin 3 profesori de aceeași specialitate, sau pe specialități înrudite, comisia metodică pentru învățămîntul politehnic și instruirea în producție și comisia metodică a diriginților. Mai important decît aceasta poate fi considerat însă felul în care este organizată activitatea în cadrul comisiilor metodice și conținutul acestei activități. Comisii metodice cu o activitate bine organizată se găsesc, de exemplu, la Școala medie nr. 4 din Ploești, la Școala de 7 ani nr. 39 din București și altele. În general, planurile lor trimestriale de muncă sînt elaborate pe baza planurilor generale anuale ale școlilor respective și cuprind acțiuni concrete ce se desfășoară în cadrul fiecărei comisii.

Formele principale de activitate ale comisiilor metodice le constituie referatele, comunicările și discuțiile în legătură cu o serie de probleme ce se ridică în munca instructiv-educativă, cum ar fi: predarea unor capitole mai dificile din programă, metodica anumitor lecții și metodele folosite în diferite etape, ale lecției, pregătirea și efectuarea lucrărilor de laborator și a lucrărilor practice, confecționarea mate-

(Continuare în pag. 2)

Elevii Școlii tehnice a Grupului școlar profesional „Steagul Roșu" din Orașul Stalin au condiții optime de învățătură. Iată-i în sala de desen tehnic, modern utilată.

O excursie bogată în învățăminte

Pentru a realiza o cît mai strînsă legătură cu practica și pentru a le face cunoscute elevilor mărețele înfăptuiri ale regimului de democrație populară, cadrele didactice de la Școala tehnică financiară din Iași au organizat de curînd o excursie documentară în orașul Roman. Cu această ocazie profesorii și elevii au vizitat fabrica de țevi și fabrica de zahăr „Ilie Pintilie" din localitate.

Tehnicienii celor două întreprinderi le-au dat lămuriri elevilor asupra structurii organizatorice a acestora și asupra fluxului tehnologic, făcînd și o serie de demonstrații. Astfel excursia s-a transformat pentru elevi într-o adevărată lecție, deosebit de bogată în învățăminte.

Întorși la școală, elevii au întocmit referate privind cele aflate în întreprinderile vizitate. Aceste referate, expuse în cadrul orelor de la disciplina de specialitate „Organizarea și planificarea întreprinderilor", au contribuit la aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor dobîndite de elevi cu prilejul excursiei.

Pe frontul învățăturii

Degajat, mînuind cu mișcări precise și rapide manetele strungului, ațintind privirile atente și sigure la gura cuțitului care mușcă fin din coaja metalului panglica de șpan strălucitor, tînărul muncitor se află prins într-o luptă îndîrjită și entuziastă. E un luptător angajat în grandioasa bătălie a construcției socialiste, care se desfășoară pe tot cuprinsul patriei noastre. Pe peretele de lîngă mașina lui se află prins un grafic cu cîteva zeci de linii încrucișate, peste care urcă în diagonală o săgeată. Este oglinda victoriilor sale, cercetată cu dorința adîncă de a vedea dunga înclinată ridicîndu-se cît mai sus pe cîmpul acela de pătrățele minuscule.

Într-o țesătură fină, complicată, succesele acestei bătălii pasionante se leagă de reușita unei alte lupte, purtată într-un loc unde tinerii muncitori schimbă șublerul, strungul și micrometrul cu creta, cu condeiul, cu maculatorul și manualul.

Un calcul care se cere rezolvat printr-o ecuație pentru a descifra o schiță, ideea unei inovații sau a unei metode de raționalizare care nu poate lua viață fără cunoașterea unei complicate probleme de fizică și de trigonometrie, înțelegerea în profunzime a ideilor și a frumuseții unui roman despre care s-a discutat la clubul fabricii, sau a unei piese de curînd văzute la teatru — toate îi cer tînărului muncitor să învețe. Și în ochii săi învățătura are aceeași uriașă însemnătate ca și nobila datorie de a depăși în permanență sarcinile planului de producție. Ofensiva dîrză de pe frontul producției și-a găsit o soră bună în ofensiva de pe frontul învățăturii.

Că este într-adevăr așa o dovedesc numeroase fapte.

Iată unul. Cursurile Școlii medii serale „Grigore Preoteasa" din Capitală încep la orele 6 după amiază. Mulți tineri muncitori-elevi sosesc însă la școală cu o oră înainte. Cinci săli de clasă (cît de frumoase sînt aceste săli în care totul e nou, luminos, curat!) le stau la dispoziție. În șoaptă sau cu voce tare, tinerii care numai cu puțin timp înainte și-au dezbrăcat salopetele, repetă legi și noțiuni de mecanică, versuri de Mihail Eminescu, formula ecuațiilor de gradul al II-lea, lanțurile muntoase din Uniunea Sovietică sau răscoala de la Bobîlna. Printre ei se află întotdeauna profesori. O nedumerire — o întrebare. La tablă, în jurul profesorului se string 7—8 tineri. Creta alunecă moale pe cîmpul negru și prin semnele care apar în urma ei se limpezește nelămurirea, se dă răspunsul la întrebare.

Un alt fapt. Sîmbăta nu este zi de școală. Elevii claselor a XI-a învață însă și în această zi. Peste cîteva luni îi așteaptă examenul de maturitate — bilanțul final al anilor de școală. Sînt hotărîți ca datele cuprinse în acest bilanț să fie dintre cele mai strălucite. Este o hotărîre care cere muncă. O muncă încordată. Și elevii școlii serale știu să muncească.

Încă un fapt. La începutul anului frecvența nu era chiar atît de bună. Unii elevi întîrziau de la ore. Alții lipseau din cauza programării defectuoase a schimburilor. În școală a avut loc o scurtă adunare în care s-a analizat situația frecvenței. S-au cercetat cauzele, s-au luat măsuri. Astăzi procentajul frecvenței depășește 90 la sută. Este sigur că nu se va opri aici.

Și alte numeroase fapte. La o oră de diriginție s-au purtat discuții aprinse în jurul unui referat cu tema „Cum învățăm". La uzina „Grigore Preoteasa" inginerii îi ajută pe tinerii muncitori-elevi sosesc însă la școală cu o oră înainte. Cinci săli de clasă (cît de frumoase sînt aceste săli în care totul e nou, luminos, curat!) le stau la dispoziție. În șoaptă sau cu voce tare, tinerii care numai cu puțin timp înainte și-au dezbrăcat salopetele, repetă legi și noțiuni de mecanică, versuri de Mihail Eminescu, formula ecuațiilor de gradul al II-lea, lanțurile muntoase din Uniunea Sovietică sau răscoala de la Bobîlna. Printre ei se află întotdeauna profesori. O nedumerire — o întrebare. La tablă, în jurul profesorului se string 7—8 tineri. Creta alunecă moale pe cîmpul negru și prin semnele care apar în urma ei se limpezește nelămurirea, se dă răspunsul la întrebare.

Un alt fapt. Sîmbăta nu este zi de școală. Elevii claselor a XI-a învață însă și în această zi. Peste cîteva luni îi așteaptă examenul de maturitate — bilanțul final al anilor de școală. Sînt hotărîți ca datele cuprinse în acest bilanț să fie dintre cele mai strălucite. Este o hotărîre care cere muncă. O muncă încordată. Și elevii școlii serale știu să muncească.

Încă un fapt. La începutul anului frecvența nu era chiar atît de bună. Unii elevi întîrziau de la ore. Alții lipseau din cauza programării defectuoase a schimburilor. În școală a avut loc o scurtă adunare în care s-a analizat situația frecvenței. S-au cercetat cauzele, s-au luat măsuri. Astăzi procentajul frecvenței depășește 90 la sută. Este sigur că nu se va opri aici.

Și alte numeroase fapte. La o oră de diriginție s-au purtat discuții aprinse în jurul unui referat cu tema „Cum învățăm". La uzina „Grigore Preoteasa" inginerii îi ajută pe tinerii muncitori-elevi din secțiile lor să-și facă lecțiile. Cîteva cataloage răsfoite la întîmplare dau informații semnificative. În numeroase rubrici se găsesc acele note care fac mîndria unei școli. Opt, nouă, zece. Opt, nouă, zece, în dreptul numelui Ion Tănăsescu, controlor de calitate la uzinele „Steaua Roșie", al lui Victor Fomin, ajustor mecanic la „Tînăra gardă", al lui Dinu Gheorghe, lăcătuș la uzinele „Mao Țze-dun" și al încă multor tineri muncitori-elevi.

Tinerii muncitori-elevi se află în plină ofensivă pe frontul învățăturii.

V. O.

Din activitatea organizaţiilor sindicale

Dezvoltăm acţiunile culturale la sate

O dată cu perioada de iarnă, pentru activitatea culturală pe care o desfăşoară intelectualii satului se pun sarcini mai complexe. Seară de seară ţăranii muncitori se adună la căminul cultural, la biblioteca sătească sau la casele de citit dornici să se cultive. Spre deosebire de perioadele campaniilor agricole, acum activitatea instituţiilor culturale din comună devine mult mai dezvoltată, atît în formă cît şi în conţinut.

Comitetul sindicatului comunal din Lehliu şi-a pus — printre celelalte preocupări — sprijinirea membrilor de sindicat în activitatea profesională, grija faţă de condiţiile lor de viaţă şi muncă — încă de la începutul lunii octombrie, problema sprijinului pe care îl poate aduce la buna organizare a muncii culturale pe întreaga perioadă de iarnă. S-a stabilit, în prealabil, ca fiecare membru de sindicat să participe cel puţin într-o formă de activitate organizată pe lîngă căminul cultural. S-a cerut apoi părerea membrilor de sindicat în şedinţe de grupă sindicală asupra principalelor probleme legate de dezvoltarea activităţii culturale — pe baza sarcinilor izvorîte din documentele Congresului al III-lea al P.M.R. În urma acestor consultaţii comitetul sindicatului a putut face propuneri preţioase la alcătuirea planului de activitate al căminului cultural.

Obiectivul principal cuprins în acest plan de activitate, la îndeplinirea căruia a fost mobilizat fiecare membru de sindicat, se referă la sarcinile puse de Congresul al III-lea al partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii. În comuna noastră colectivizarea agriculturii fiind înfăptuită, ne-am propus ca prin activitatea culturală să contribuim la consolidarea gospodăriei agricole colective, la creşterea producţiei agricole. În acest scop s-au organizat mai multe cercuri agrozootehnice care cuprind un număr mare de ţărani muncitori. La aceste cercuri lecţiile sînt predate de ingineri şi de profesori de ştiinţe naturale. Sindicatul se îngrijeşte ca lecţiile să se desfăşoare cît mai bine, ajutînd la extinderea experienţei bune în predare.

Dar contribuţia sindicatului comunal în buna organizare şi dezvoltare a activităţii culturale în perioada de iarnă nu se rezumă la propaganda agrozootehnică. O mare atenţie se dă în comuna noastră informării oamenilor muncii asupra evenimentelor internaţionale, popularizării realizărilor regimului nostru democrat-popular, activităţii artistice. Săptămînal sînt prevăzute activităţi la căminul cultural, cum ar fi audiţii muzicale, simpozioane, seri de întrebări şi răspunsuri, discuţii în jurul unor cărţi, conferinţe şi chiar spectacole. Avem o echipă de dansuri, cor, o brigadă artistică de agitaţie şi o echipă de teatru care îşi înnoiesc permanent repertoriul. Toate aceste activităţi se organizează cu contribuţia activă a membrilor de sindicat din comună şi în special a cadrelor didactice.

Cadrele didactice conduc şi instruiesc toate formaţiile artistice, pregătesc şi ţin conferinţe, popularizează şi răspîndesc cartea în comună. Seară de seară învăţătorii şi profesorii sînt nelipsiţi la căminul cultural.

În planul de măsuri pentru activitatea culturală din această perioadă am prevăzut extinderea tuturor formelor de activitate existente, astfel ca să fie atras la aceste activităţi întregul tineret din comună. Pentru aceasta dispunem cu adevărat de condiţii foarte bune — un cămin cultural modern, cu sală de festivităţi şi cinematograf, cu săli de şah, săli de lectură, bibliotecă, televizor etc. Pentru valorificarea tuturor acestor condiţii se cere însă contribuţia sporită a tuturor intelectualilor comunei, organizarea unor activităţi cît mai utile şi atractive în acelaşi timp. Comitetul sindicatului comunal se străduieşte să mobilizeze şi să ajute pe fiecare membru de sindicat în sporirea contribuţiei la dezvoltarea activităţii culturale în comuna noastră.

Prof. N. Lungu
preşedintele Comitetului sindicatului comunal Lehliu-sat

Omul—în centrul preocupărilor

Comitetul sindicatului învăţămînt din raionul N. Bălcescu acordă cea mai mare atenţie condiţiilor de muncă şi de viaţă ale membrilor săi.

În acest scop, sindicatul dovedeşte grijă pentru evitarea suprаîncărcării cu sarcini a unora dintre membrii săi, în vederea unei repartizări echitabile a sarcinilor extraşcolare. El asigură totodată condiţii pentru ca timpul liber al membrilor de sindicat să poată fi petrecut în mod plăcut şi instructiv. Numai de la începutul anului şcolar şi pînă în prezent au fost organizate pentru cadrele didactice din raion cîteva spectacole, seri muzicale şi artistice, recenzii etc.

O preocupare de actualitate a comitetului sindicatului a fost aceea de a sprijini pe membrii de sindicat în rezolvarea unor probleme de aprovizionare. În acest scop s-a luat legătura cu magazinele special destinate vînzării unor mărfuri în rate cadrelor didactice, reuşindu-se să se lărgească sortimentele mărfurilor respective. Casa de ajutor reciproc a acordat membrilor ei însemnate sume de bani, cu care aceştia şi-au făcut aprovizionări pentru iarnă, şi-au cumpărat mobilă, televizoare etc.

Planul de măsuri în legătură cu condiţiile de muncă şi viaţă ale cadrelor didactice întocmit de comitetul sindicatului prevede pentru viitor organizarea mai multor excursii în întreprinderile industriale importante din Capitală şi a unor excursii turistice în ţară şi străinătate. În vacanţele de iarnă şi de primăvară se vor organiza tabere de schi şi turistice în regiunile de munte.

De curînd a avut loc o acţiune care a dovedit încă o dată preţuirea pe care sindicatul o acordă slujitorilor şcolii. Este vorba de sărbătorirea pensionării unor învăţători şi profesori din raion.

La festivitatea organizată în acest scop au participat, pe lîngă cei sărbătoriţi, şi membrii lor de familie. Preşedintele comitetului sindicatului învăţămînt din raion şi şeful secţiei de învăţămînt a sfatului popular raional au subliniat aportul adus de sărbătoriţi la bunul mers al învăţămîntului din raion. Dintre cadrele didactice pensionate a luat cuvîntul învăţătorul D. Sava, care a amintit condiţiile grele de viaţă şi de muncă pe care le aveau cadrele didactice în regimul burghezo-moşieresc şi a subliniat cît de mult a făcut regimul democrat-popular pentru oamenii şcolii.

Pionierii au oferit sărbătoriţilor buchete de flori, iar sindicatul le-a dăruit diferite cadouri. În cinstea lor a urmat apoi un concert.

Preocupîndu-se neîncetat de rezolvarea problemelor legate de condiţiile de muncă şi viaţă ale membrilor de sindicat, comitetul sindicatului învăţămînt din raionul Nicolae Bălcescu se achită de una dintre cele mai importante sarcini trasate de Congresul al IV-lea al Sindicatelor.

Elevii din comuna Cornu, raionul Cîmpina, participă cu elan la înfrumuseţarea noii lor şcoli.

Centenar

Şcoala medie nr. 1 din Botoşani sărbătoreşte peste cîteva zile împlinirea unui secol de existenţă.

Ca şi în celelalte şcoli care şi-au sărbătorit centenarul, şi aici profesorii şi elevii au legat pregătirile pentru sărbătorirea acestui eveniment de activitatea care se desfăşoară în şcoală în vederea traducerii în viaţă a sarcinilor trasate învăţămîntului de Congresul al III-lea al P.M.R.

Colectivul pedagogic al şcolii, ca şi elevii ei au ţinut ca anul în care şcoala lor păşeşte în cel de al doilea secol de existenţă să înregistreze cele mai bune rezultate din întreagă această perioadă. Realizările dobîndite la sfîrşitul anului şcolar trecut dovedesc că ei au ştiut să muncească astfel încît să obţină rezultatele dorite. Într-adevăr, anul şcolar încheiat în iunie 1960 a înregistrat cel mai ridicat procent de promovabilitate din istoria de o sută de ani a şcolii — şi aceasta în condiţiile unei exigenţe sporite. Acum cadrele didactice, sprijinite îndeaproape de organizaţiile U.T.M. şi de pionieri, luptă pentru înlăturarea mediocrităţii la învăţătură. Rezultatele sînt şi în această direcţie meritorii : de la începutul anului şi pînă în prezent la numeroase clase şi obiecte procentul elevilor care au obţinut note bune şi foarte bune s-a ridicat mult.

În cinstea sărbătoririi centenarului, colectivul de profesori şi elevii au iniţiat şi numeroase acţiuni social-culturale. Astfel, clădirea şcolii a fost renovată şi înfrumuseţată, mobilierul înnoit, iar materialul didactic mult îmbogăţit. S-au alcătuit albume cu aspecte ale activităţilor ce se desfăşoară în şcoală, s-au organizat întreceri culturale şi sportive, s-a pregătit un program artistic, s-au desfăşurat numeroase activităţi patriotice.

O mare atenţie a fost acordată cercetării trecutului şcolii, cunoaşterii de către elevi a condiţiilor grele în care au învăţat înaintaşii lor, valorificării tradiţiilor progresiste statornicite în decursul existenţei şcolii. În acest scop au fost cercetate materialele de arhivă, fondul documentar al bibliotecii, mărturiile scrise rămase de la foştii elevi şi profesori. Cele mai interesante piese au îmbogăţit muzeul şcolar şi expoziţia organizată în cinstea centenarului.

Liceul din Botoşani a luat fiinţă acum un veac în condiţii foarte grele, funcţionînd în primul an cu o singură clasă. Zestrea lui de început se reducea la patru bănci de brad, o masă, un scaun de ulm şi o tablă. Viaţa şcolii în timpul regimului burghezo-moşieresc, ca şi a tuturor şcolilor din ţara noastră în acel timp, a vădit lipsa de preocupare pentru învăţămînt a guvernanţilor. Porţile ei erau deschise cu precădere tineretului din rîndurile burgheziei şi moşierimii. Numai cu mare greutate au putut pătrunde aici, în cursul celor peste 8 decenii de activitate în condiţiile stăpînirii burghezo-moşiereşti, un număr de fii ai oamenilor muncii din care s-au format apoi cadre didactice şi alţi intelectuali de valoare.

Şcoala se mîndreşte astăzi că printre elevii săi au fost mulţi participanţi la începutul mişcării socialiste. Pătrunderea ideilor socialiste în rîndurile elevilor a tulburat amarnic autorităţile locale şi centrale burghezo-moşiereşti. După puternica manifestaţie de la 1 Mai 1892, organizată de clubul muncitoresc local, la liceul de băieţi au început anchete în urma cărora 8 dintre elevii socialişti au fost îndepărtaţi pentru totdeauna din şcolile statului. Printre cei eliminaţi atunci s-a numărat şi Barbu Lăzăreanu, eminent elev al fostului liceu. De asemenea, elev al şcolii a fost şi Ion Păun Pincio, care şi-a închinat scurta lui viaţă mişcării muncitoreşti, creaţiei literare puse în slujba celor mulţi.

În ciuda măsurilor luate, agitaţia socialistă din şcoală nu a putut fi înăbuşită. Un număr tot mai mare de elevi ai şcolii au participat la lupta împotriva asupririlor sociale. Ei au demascat deseori, alături de celelalte racile ale nedreptei dominaţii burghezo-moşiereşti, faptul că şcoala era inaccesibilă fiilor oamenilor muncii, sistemul înapoiat de organizare a învăţămîntului, concepţiile idealiste, neştiinţifice care-i stăteau la bază.

Numai în anii puterii populare, datorită cuceririlor revoluţionare dobîndite de clasa muncitoare, sub conducerea partidului, Şcoala medie nr. 1 din Botoşani — ca şi întregul nostru învăţămînt — a putut deveni un focar de cultură adevărată pentru copiii maselor largi de oameni ai muncii. Învăţămîntul a fost aşezat pe baze ştiinţifice, a primit o nouă organizare.

Şcoala are astăzi peste 1.000 de elevi la cursurile de zi şi alte cîteva sute la cursurile serale şi fără frecvenţă. Este încadrată cu un numeros corp de profesori şi dispune de un bogat material didactic, de laboratoare, de săli de gimnastică, biblioteci. În ultimii ani, pentru a se înfăptui o cît mai strînsă legătură între teorie şi practică, s-au organizat în şcoală ateliere de mecanică, lăcătuşărie, tîmplărie înzestrate cu utilajul necesar. Elevii şcolii sînt educaţi în spiritul dragostei fierbinţi pentru patrie, cresc ca oameni adevăraţi, devotaţi poporului, clasei muncitoare, partidului.

Plini de entuziasm, profesorii şi elevii păşesc în cel de al doilea secol de existenţă a şcolii cu hotărîrea de a fi la înălţimea măreţelor idealuri ale epocii socialismului.

Munca metodică în şcoală

(Urmare din pag. 1)

rialului didactic, planificarea materiei şi recapitularea ei, organizarea şi efectuarea excursiilor etc. Pentru pregătirea comunicărilor şi discuţiilor prevăzute în planurile lor de muncă, comisiile metodice au la îndemînă o serie de mijloace : participarea la lecţii şi organizarea de interasistenţe, organizarea de lecţii deschise, participarea la ore de diriginţie, la cercurile de elevi şi la alte activităţi în afară de clasă, la acţiunile iniţiate de organizaţia de tineret, la şedinţele şi lectoratele cu părinţii etc.

În ceea ce priveşte stabilirea activităţilor şi temelor din planurile comisiilor metodice se remarcă încă în unele şcoli o insuficientă concordanţă cu etapele anului şcolar, precum şi lipsa de legătură directă cu viaţa şi activitatea concretă a şcolii. Or, sarcina comisiilor metodice este aceea de a realiza schimbul de experienţă între cadrele didactice, de a cerceta cauzele anumitor situaţii nemulţumitoare în predarea disciplinei respective şi de a găsi căile cele mai potrivite pentru îndreptarea lor, de a contribui la ridicarea necontenită a nivelului metodic şi de specialitate al cadrelor didactice.

Nu este lipsit de interes ca, pe lîngă dezbaterea problemelor ce se ridică în fiecare etapă a anului şcolar, comisiile metodice să abordeze şi unele probleme de perspectivă, orientîndu-şi o parte din activitatea lor spre cercetarea pedagogică în domeniul specialităţii respective. Rezultatele cercetărilor vor putea fi apoi concretizate în lucrări care să fie prezentate în cercurile pedagogice, la lecturile pedagogice ş.a. Puţine comisii metodice au însă o asemenea preocupare.

Un rol însemnat în generalizarea experienţei dobîndite în activitatea comisiilor metodice revine cabinetului metodic al şcolii format din responsabilii comisiilor metodice acolo unde numărul acestora este mai mare de 4-5, precum şi conducerii lui de către directorul sau directorul adjunct al şcolii. Mai sînt însă cazuri unde cabinetul metodic este slab organizat sau unde conducerea întregii activităţi metodice este împărţită şi lăsată pe seama unor cadre didactice care nu cunosc în ansamblu sarcinile şi situaţia din şcoală.

O muncă metodică bine organizată şi cu un conţinut cît mai legat de realităţile şcolii este un instrument eficace pentru continua ridicare a măiestriei pedagogice a cadrelor didactice şi de aceea trebuie să se bucure de toată atenţia din partea tuturor învăţătorilor şi profesorilor şi a conducerilor şcolilor.

Valorificarea condiţiilor locale

Pe baza experienţei acumulate în anul şcolar trecut, în care pentru prima oară una dintre clasele şcolii noastre — clasa a IX-a „B" — a efectuat o zi pe săptămînă practica în producţie la întreprinderea „Filimon Sîrbu", în anul acesta am trecut la organizarea practicii în producţie a tuturor elevilor din clasele a IX-a şi a X-a. Pentru aceasta încă cu mult înainte de începerea noului an şcolar am analizat condiţiile de practică în întreprinderile locale, căutînd să folosim cît mai bine posibilităţile pe care le oferă ele.

De comun acord cu conducerile întreprinderilor am repartizat pe elevii din clasele a IX-a şi a X-a la întreprinderea „Filimon Sîrbu" — oprindu-ne la meseriile de lăcătuş-ajustor, montator, strungar, frezor, rabotor etc. — iar pe elevele din clasa a X-a la întreprinderea „Steagul Roşu", la ţesutul covoarelor orientale.

În raport cu condiţiile tehnice existente în fiecare întreprindere am întocmit, împreună cu inginerii desemnaţi de întreprinderi, programele de tehnologie a meseriei şi de lucrări practice. Ţinînd seama că la întreprinderea „Filimon Sîrbu" fac practică şi elevii de la Şcoala profesională mecano-navală, am conlucrat strîns cu conducerea acestei şcoli şi cu conducerea întreprinderii pentru întocmirea judicioasă a orarului de muncă în secţiile stabilite.

Continuu, pe parcursul primelor luni de practică, ne-am străduit să îmbunătăţim modul de organizare şi metodele de desfăşurare a practicii astfel încît să folosim la maximum posibilităţile existente. De exemplu, dacă la începutul anului şcolar lecţiile de tehnologie a ţesutului mecanic se desfăşurau la şcoală, acum, cu sprijinul întreprinderii „Steagul Roşu", s-a amenajat chiar în incinta fabricii o sală unde există tot materialul didactic cerut de predarea acestor lecţii. Ziua de lucru în întreprindere a elevelor începe o dată cu ziua de lucru a muncitoarelor, orele de tehnologie desfăşurîndu-se înaintea practicii. Imediat după aceea, în secţii, noile cunoştinţe acumulate sînt completate şi adîncite prin practica de producţie. Respectînd şi cerinţele producţiei, printr-o strînsă legătură cu conducerea întreprinderii am reuşit să asigurăm practica prin rotaţie a elevelor în toate sectoarele principale de muncă. Aceasta contribuie la lărgirea orizontului lor tehnic şi le îmbogăţeşte cunoştinţele economice privind producţia industrială.

Tot pe baza studierii condiţiilor specifice de muncă ale întreprinderii şi a valorificării depline a avantajelor pe care le prezintă aceasta am izbutit să organizăm în bune condiţii şi practica la atelierele navale „Filimon Sîrbu". Aici orele de tehnologie a meseriei nu se pot desfăşura în incinta întreprinderii, din lipsă de spaţiu. În atelierul mecanicului-şef se efectuează însă în faţa elevilor, ori de cîte ori este nevoie, diferite demonstraţii practice. Lecţiile propriu-zise de tehnologie a meseriei se desfăşoară în atelierul de maşini-unelte amenajat de cele două şcoli medii din localitate, în care există un strung, un polizor, o maşină de găurit radială, o presă etc. În aceeaşi zi, după orele de tehnologie au loc demonstraţiile practice în atelierul mecanicului-şef şi observaţiile la locul de producţie unde au fost repartizaţi elevii.

Bunăoară, în legătură cu tema „Cunoaşterea instrumentelor de măsură şi control" li s-a explicat elevilor, la orele de tehnologie, care sînt aceste instrumente, le-au fost descrise, li s-a prezentat modul de folosire a lor, li s-a vorbit despre precizia de manevrare etc. Apoi, în ateliere, muncitorii-instructori, la indicaţia profesorului-maistru, au cerut elevilor să facă măsurătorile curente la piesele ce se executau. La tema „Strungul paralel", pe lîngă lecţiile de tehnologie cu demonstraţii practice asupra părţilor componente ale strungului, au fost efectuate în atelierul mecanicului-şef demontări şi montări ale organelor principale ale unui strung paralel. Această operaţie a fost efectuată de toţi elevii, pe grupe. Sub îndrumarea atentă a muncitorilor-instructori, elevii au efectuat apoi exerciţii de manevrare a strungului.

Pentru a se respecta planul calendaristic al lecţiilor şi pentru ca elevii să-şi formeze deprinderile într-o succesiune logică, în mod gradat, temele lecţiilor sînt anunţate muncitorilor-instructori înaintea fiecărei zile de practică, pentru ca aceştia să insiste la practica din ziua respectivă în special asupra anumitor operaţii şi lucrări prevăzute de programă. În cazul cînd există strunguri libere, elevii sînt repartizaţi să lucreze singuri la aceste strunguri, sub îndrumarea atentă a fruntaşilor din producţie.

Complexitatea lucrărilor ce se execută la atelierele „Filimon Sîrbu" permite parcurgerea în bune condiţii a tuturor temelor cuprinse în programa de lucrări practice. De exemplu, organizarea procesului de producţie în secţia ajustaj pe echipe compuse din 3—10 muncitori, care efectuează lucrări de calificare diferită — pornind de la categoria a III-a şi ajungînd la categoria a VII-a — face posibil ca instruirea elevilor în producţie să se desfăşoare respectîndu-se întocmai programa şcolară. Elevii fiind repartizaţi cîte doi la o echipă, efectuează, sub directa îndrumare a şefului de echipă, operaţiile de categoriile a III-a şi a IV-a cerute de programa şcolară. Practica în atelierele de ajustaj ale întreprinderii creează în acelaşi timp posibilitatea cunoaşterii de către elevi a operaţiilor privind prelucrarea pieselor cu scule şi maşini-unelte, demontarea şi montarea pe ansamble şi subansamble etc.

Rezervele existente în întreprinderi pentru îmbunătăţirea continuă a practicii în producţie a elevilor sînt departe de a se fi epuizat. Colaborarea strînsă a şcolii cu conducerile întreprinderilor, sprijinul continuu şi neprecupeţit pe care-l primim din partea organizaţiilor de partid din întreprinderi ne permit să valorificăm din ce în ce mai deplin aceste resurse în folosul unei temeinice pregătiri a elevilor pentru viaţă, pentru munca în producţie.

Prof. Constantin Baron
director adjunct al Şcolii medii nr. 1 din Giurgiu

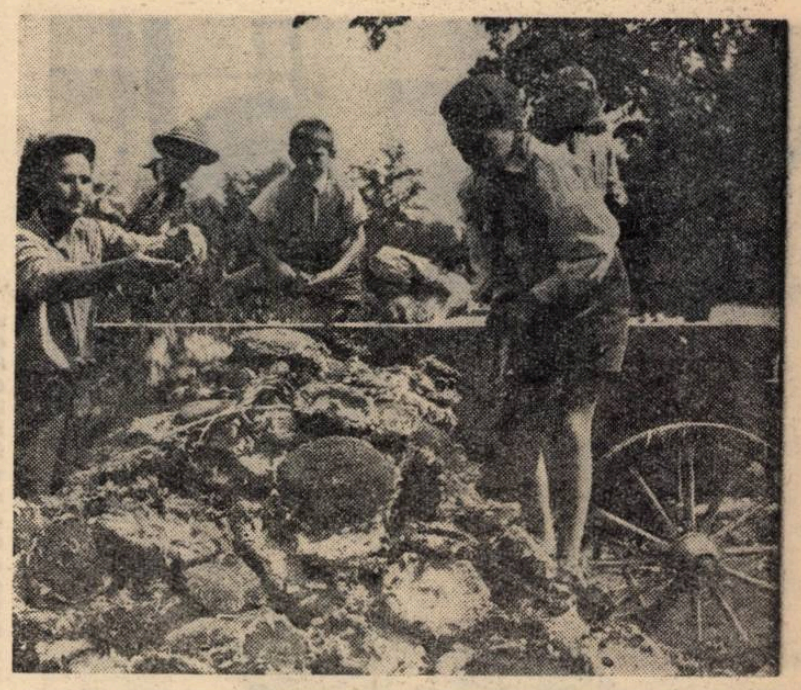

Pionieri din comuna Ghimpaţi, raionul Răcari, ajutînd colectiviştilor din Gospodăria agricolă colectivă „Răscoala din 1907" la recoltare.

Aproape de viaţa gospodăriei colective

Pentru ca elevii şcolii noastre să-şi însuşească cunoştinţele agricole în legătură cît mai strînsă cu viaţa gospodăriei agricole colective, profesorul care predă această disciplină nu se mulţumeşte numai cu practica desfăşurată de elevi, ci apropie şi lecţiile teoretice de munca colectiviştilor.

Astfel, el îi pune adesea pe elevi în situaţia de a judeca unele probleme din punctul de vedere al unui brigadier, al unui şef de echipă, al unui mecanizator sau chiar al unui preşedinte de gospodărie colectivă. În loc de a pune elevilor întrebări ca: Ce reguli agrotehnice se aplică la cultura sfeclei de zahăr?; Ce cantitate de granosan folosim la 100 de kilograme sămînţă de grîu?; Care sînt lucrările de bază din agricultură? etc., el formulează asemenea probleme: Presupune că eşti brigadier la o tarla de 100 ha. pe care gospodăria colectivă trebuie s-o însămînţeze cu grîu. Ce cantitate de sămînţă îţi trebuie şi cît granosan vei folosi pentru tratarea ei?; sau: „Dacă ai fi tehnician agricol într-o gospodărie agricolă colectivă cum ai explica necesitatea parazăpezilor"? Astfel de întrebări sînt mai atractive, mai mobilizatoare, mai interesante.

Ne străduim să îmbunătăţim în acelaşi timp organizarea practicii agricole. În acest scop am obţinut ca lotul experimental şcolar, să fie situat chiar în tarlaua gospodăriei agricole colective. Ca urmare elevii au avut posibilitatea să efectueze mecanic o arătură de toamnă, vor putea instala parazăpezi, la primăvară vor mărunţi solul cu discuitorul şi după aceea vor trece la cultivarea lotului după un plan special de cultură. Unele culturi de pe lot, cum sînt cele de grîu şi porumb, vor fi semănate în aşa fel încît grîul să poată fi secerat cu combina o dată cu cel al gospodăriei, iar porumbul să fie săpat cu prăşitoarea mecanică. În acelaşi timp elevii vor efectua şi celelalte îngrijiri recomandate de agrotehnica înaintată — polenizarea artificială, plivitul, copilitul etc.

În felul acesta căutăm să trezim în rîndul elevilor dragostea de a munci cu tot elanul lor tineresc pentru propăşirea gospodăriei noastre colective, formîndu-le în acelaşi timp priceperile cerute de aplicarea agrotehnicii înaintate.

Gh. Nedelcu
directorul Şcolii de 7 ani din comuna Plopeni, raionul Popeşti

Îmbogăţesc utilajul atelierelor

La Şcoala medie nr. 1 din Carei atelierul de lăcătuşărie şi cel electrotehnic vor fi modernizate, astfel încît să răspundă mai bine cerinţelor instruirii practice a elevilor. Atenţia cea mai mare este acordată înzestrării atelierelor cu utilajul necesar a cărui valoare depăşeşte 100.000 lei.

Atelierul electrotehnic a şi fost înzestrat cu o bună parte din sculele necesare. Pentru atelierul de lăcătuşărie, unde fac practică aproape 250 de elevi, se prevede procurarea de bancuri noi, precum şi procurarea unui strung modern.

La acţiunea de îmbogăţire a utilajelor un deosebit sprijin îl dau întreprinderile din localitate şi părinţii elevilor, care s-au convins de marea importanţă a instruirii practice.

Instruirea în producţie în dezbaterea diriginţilor

Acum cîteva zile, la Şcoala medie nr. 2 din Craiova — şcoală medie de cultură generală cu instruire în producţie — a avut loc o consfătuire a diriginţilor pe tema „Probleme educative puse de instruirea practică în producţie". Această consfătuire a apărut ca o necesitate în urma dezbaterii, în cadrul consiliului pedagogic, a temei „Munca productivă, element nou în procesul instructiv-educativ" — şi a fost organizată de comisia diriginţilor, în colaborare cu comitetul sindical de secţie şi cu sprijinul organizaţiei de bază din şcoală.

Scopul consfătuirii a fost realizarea unui schimb de experienţă între diriginţi în ceea ce priveşte felul cum au folosit pînă acum în munca educativă din clasă influenţa practicii în producţie, ce probleme s-au pus în mod special, cum au fost rezolvate, ce metode s-au folosit, rezultatele obţinute şi ce sarcini revin diriginţilor pe viitor.

Referatul prezentat la consfătuire de profesorul-maistru Emil Cocora a reliefat rolul muncii productive ca element de bază în dezvoltarea multilaterală a elevilor, oprindu-se mai ales asupra laturii teoretice a problemei. Discuţiile care au urmat, au adus exemple concrete din experienţa diriginţilor, care au contribuit la lămurirea diferitelor probleme ridicate în referat.

Atît referentul cît şi mulţi dintre participanţii la dezbateri au acordat o mare atenţie influenţei mediului muncitoresc asupra elevilor. Vorbind pe această temă, tovarăşul C. Duţă a arătat că mediul muncitoresc în care elevii fac practica a ajutat la creşterea punctualităţii lor, la respectarea disciplinei în muncă, la dezvoltarea spiritului colectiv, de ajutor reciproc şi la rezolvarea multor probleme de organizare a muncii. Contactul direct cu muncitorii a contribuit la creşterea spiritului de răspundere al elevilor. Aceasta s-a oglindit în seriozitatea cu care se achită ei de sarcinile ce le revin în procesul de producţie la care participă. Frumoase exemple s-au dat în ceea ce priveşte ajutorul reciproc dintre elevi în executarea sarcinilor de producţie, dar mai ales ajutorul pe care-l primesc elevii de la muncitori. De asemenea, elevii muncesc cu drag alături de muncitorii din echipa în care sînt încadraţi pentru realizarea sarcinilor de plan. Mulţi dintre muncitori sînt de altfel elevi ai şcolii serale şi nu de puţine ori se încing discuţii asupra cunoştinţelor învăţate la clasă, asupra felului cum se oglindesc ele în practică.

Munca în întreprinderi are şi alte influenţe pozitive. Ordinea şi curăţenia care domnesc în întreprinderile vizitate au fost introduse şi în sălile atelierelor din şcoală şi s-au răsfrînt puternic şi asupra felului cum este întreţinută curăţenia clasei. „Ceea ce izbeşte în mod deosebit însă, a spus diriginţele clasei a VIII-a „E", este corectitudinea relaţiilor dintre elevi şi eleve". La aceasta a contribuit în largă măsură relaţiile cu adevărat tovărăşeşti stabilite în întreprinderi între tineri şi tinerele muncitoare, în cadrul secţiilor şi echipelor mixte. Aceleaşi relaţii au fost create şi între elevi şi eleve în cadrul grupelor din atelier. Pentru aceasta însă, a subliniat diriginţele, trebuie să le atragem atenţia copiilor asupra acestui lucru, să le dăm îndrumările necesare, să prevenim unele situaţii ce i-ar putea influenţa negativ. Etica vieţii de toate zilele, de care vorbea Makarenko, s-a subliniat în consfătuirea diriginţilor, se poate realiza în primul rînd în cadrul procesului muncii.

Profesorul Dricu Marian, diriginte la clasa a IX-a „D", a adus exemple concrete pentru a ilustra influenţa puternică exercitată de munca productivă asupra dezvoltării interesului pentru învăţătură al elevilor, în ceea ce priveşte însuşirea cunoştinţelor de fizică şi matematică. Astfel, elevul Simionescu D. rămîne deseori în fabrică, după cele 4 ore de muncă, pentru a-şi lămuri unele probleme de electricitate. Tot aşa procedează mulţi alţi elevi.

Discuţiile purtate în continuare au scos în evidenţă şi alte aspecte pozitive ale influenţei muncii productive asupra procesului educativ. Astfel, lucrările practice contribuie la dezvoltarea spiritului creator al elevilor. Elevul Doneţiu Nicolae, atunci cînd învăţa sistemul de frînare la autocamioane, a demonstrat că pentru siguranţă s-ar putea face şi un sistem de frînare dublă. Schiţele prezentate de el în acest scop presupun multă inventivitate. Asemenea exemple, ca şi multe altele, duc la creşterea încrederii elevilor în forţele lor creatoare, le dau sentimentul de bucurie că participă la realizarea planului de producţie al întreprinderii.

Diriginţele clasei a IX-a „A" a vorbit pe larg despre influenţa pozitivă ce o exercită munca productivă asupra dezvoltării voinţei elevilor. Elevi ca Bora Vasile şi Vijulan Florea erau delăsători, nu duceau la bun sfîrşit sarcinile lor şcolare şi cele din cadrul muncii în întreprindere. Îndrumaţi cu grijă de profesorul-maistru, de diriginte şi ajutaţi de muncitori, ei au înţeles mai întîi că mecanica auto este o muncă ce presupune cunoştinţe de fizică, matematică (calcul) şi chimie şi numai o activitate stăruitoare poate duce la însuşirea temeinică a acestor cunoştinţe şi a meseriei respective. Astăzi ei îşi duc la bun sfîrşit toate sarcinile lor şcolare precum şi pe cele din cadrul muncii în întreprindere.

În consfătuirea diriginţilor s-a vorbit apoi despre influenţa muncii productive asupra formării unei atitudini juste faţă de muncă şi faţă de bunul obştesc.

În concluziile consfătuirii s-a recomandat diriginţilor să meargă mai des în ateliere şi mai ales în întreprinderi în timpul practicii, subliniindu-se importanţa ce o prezintă instruirea în producţie pentru cunoaşterea individuală a elevilor: aptitudini, interese, înclinaţii, voinţă, gradul dezvoltării capacităţii de a munci şi trăi în colectiv.

Prof. Ion Dumitrescu

O problemă mai dificilă de aritmetică. Învățătoarea Egyed Margit de la Școala de 7 ani din Miercurea Ciuc, regiunea Autonomă Maghiară, dă îndrumări elevilor pentru rezolvarea ei.

Lecții de geografie a Africii

Lecțiile de geografie a Africii predate în școlile de cultură generală au la bază programa editată în vara anului 1959. In momentul de față, această programă a fost depășită în unele privințe, întrucît în ultimul timp s-au produs în Africa profunde transformări politice.

Pînă în vara anului 1959, cînd a apărut programa, se eliberaseră zece state africane, cu o suprafață de 8.789.000 km² și o populație de 66.750.000 locuitori. Asistam deci la începutul destrămării sistemului colonial în Africa. De atunci, geografia politică a Africii a înregistrat noi schimbări mari și rapide. In a doua jumătate a anului 1959 și în cursul anului 1960 și-au dobîndit independența alte 17 state africane, cu o suprafață de 12.200.000 km² (mai mult decît suprafața întregii Europe) și cu o populație de 83 milioane locuitori. Colonialiștilor le-a rămas în stăpînire în momentul de față mai puțin de o treime din teritoriul Africii. Este vorba acum de prăbușirea sistemului colonial al imperialismului. Propunerea făcută de tovarășul N. S. Hrușciov la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. cu privire la lichidarea colonialismului, propunere susținută de numeroase state, a dat un nou imbold luptei popoarelor care mai îndură jugul robiei coloniale.

Desigur, profesorul de geografie nu mai poate preda acum lecțiile despre Africa, la clasele a V-a și a IX-a, întocmai așa cum prevede programa din vara anului 1959. De aceea este necesar să se țină seama cu rigurozitate de indicațiile conținute în nota explicativă la această programă, în care se spune: „Profesorii trebuie să fie la curent cu schimbările social-politice și economice din diferite țări de pe glob... Geografia trebuie să țină pas cu vremea... Profesorii trebuie neapărat să-și actualizeze cunoștințele, să urmărească zilnic ziarele, să consulte reviste științifice și literare, precum și lucrările noi apărute în domeniul geografiei".

La clasa a V-a, după ce în șase ore se face prezentarea fizico-geografică a Africii, se trece la studiul geografiei politice a acestui continent, pentru care programa prevede patru ore. O lecție este rezervată Republicii Arabe Unite. A doua, țărilor din nordul Africii, dintre care cred că trebuie insistat asupra Algeriei și Marocului. În lecția a treia, despre țările Africii Occidentale, socotesc că este necesar să ne oprim mai mult asupra Republicii Mali, Guineei și Ghanei, iar în lecția a patra să studiem — în același timp cu Sudanul — și Etiopia. În felul acesta elevii vor putea să cunoască îndeaproape acele țări care au legături mai strînse cu țările lagărului socialist, acele țări din continentul african care se află în fruntea luptei pe drumul consolidării independenței lor naționale.

In același timp nu se poate să nu li se vorbească elevilor și despre lupta poporului congolez împotriva încercărilor imperialiștilor și uneltelor lor de a reinstaura orînduielile coloniale. Intrucît numărul orelor prevăzute în programă nu permite organizarea unei lecții separate cu privire la Republica Congo, vom putea vorbi elevilor despre aceasta în cadrul celor șase ore rezervate prezentării fizico-geografice a Africii.

In clasa a IX-a, în programă sînt prevăzute pentru studiul Africii două ore. În aceste două ore s-ar putea face întîi o prezentare în ansamblu a hărții Africii, cu toate detaliile ei, insistîndu-se apoi asupra Republicii Mali, Guineei, Ghanei și Republicii Arabe Unite.

Pentru buna însușire de către elevi a cunoștințelor despre Africa consider că trebuie acordată o atenție deosebită folosirii materialului didactic și materialului documentar. In primul rînd este nevoie de o hartă politică actualizată a Africii. O astfel de hartă a apărut în presă. Pe baza ei, în cadrul cercului de geografie s-ar putea executa, sub conducerea profesorului, o hartă care să poată fi utilizată în clasă la lecțiile de geografie a Africii.

În același timp, în clasa a IX-a pot și trebuie să fie folosite diagrame comparative din care să reiasă, de exemplu, cît la sută din teritoriul Africii a devenit independent și cît se mai află sub jugul colonial, în ce proporție s-a eliberat populația continentului etc.

Date interesante cu privire la țările Africii putem găsi într-o serie de reviste și în presa zilnică. Astfel, în vederea lecțiilor putem consulta revistele „Timpuri noi", „Probleme internaționale", „Orizonturi" și altele. De asemenea, din revistele „Flacăra", „Ogoniok" etc. se pot decupa anumite fotografii din care să se alcătuiască albume privind diferite aspecte de pe continentul african.

Un bogat material ajutător l-ar putea constitui și lecturile geografice, care, pe lîngă descrieri colorate ale peisajului african, ale aspectelor din viața și lupta popoarelor Africii, conțin și date statistice ce oglindesc în ansamblu viața economică a țărilor acestui continent.

Folosind un astfel de material documentar bogat vom putea să aplicăm în mod creator programa, să ținem pas, în predarea lecțiilor, cu evenimentele ce se succed cu repeziciune pe acest continent.

C. Papacostea-Pajură

Lecturile istorice în clasa a III-a

Studiul istoriei patriei prezintă o importanță deosebită pentru educarea comunistă a tinerei generații. De aceea în țara noastră se acordă multă atenție predării cunoștințelor de istorie a patriei chiar din primele clase ale învățămîntului elementar. Pentru ca predarea lor să fie cît mai apropiată de nivelul de înțelegere al elevilor, începînd cu acest an școlar lecturile istorice pentru clasa a III-a nu mai formează un capitol separat în manualul de limba maternă, ci sînt înglobate între celelalte lecturi, predîndu-se în cadrul orelor de citire.

Lecturile istorice predate elevilor din clasa a III-a au în vedere, în primul rînd, realizarea unor importante sarcini educative. Ele urmăresc să trezească interesul copiilor pentru cunoașterea trecutului și prezentului patriei noastre, să le dezvolte sentimentul de dragoste față de patrie, să le formeze trăsăturile comuniste de caracter. Totodată, lecturile istorice au și un scop instructiv, pregătindu-i pe copii pentru lecțiile de istorie a patriei a căror predare începe în mod sistematic în clasa a IV-a.

În funcție de rolul pe care-l îndeplinesc lecturile istorice în clasa a III-a trebuie alese și procedeele de predare a acestora.

Metoda citirii explicative folosită de unii învățători nu satisface în toate cazurile scopul educativ și nici chiar pe cel instructiv. Citirea explicativă se poate folosi cel mult la predarea primelor lecturi istorice, care au un caracter descriptiv și din care copiii iau cunoștință despre viața strămoșilor noștri din trecutul îndepărtat. În cazul celorlalte lecturi însă, care prezintă diferite fapte istorice și au un caracter narativ, folosirea metodei citirii explicative nu face decît să scadă valoarea instructivă și educativă a predării.

Se știe că, pentru a-și atinge scopul, predarea lecturilor istorice trebuie să aibă în primul rînd un puternic efect emoțional. De aceea este indicat să se folosească metoda povestirii faptelor istorice de către învățător. Povestirea caldă, atrăgătoare, cu imagini vii, a luptelor purtate de poporul nostru în trecut pentru eliberarea socială și națională, înfățișarea crîncenei exploatări îndurate de țărani și muncitori, ca și înfățișarea chipurilor de eroi luptători ai poporului muncitor va stîrni interesul copiilor pentru cunoașterea istoriei patriei, le va dezvolta sentimentul de dragoste pentru poporul muncitor și sentimentul de ură împotriva dușmanilor lui.

În povestire învățătorul poate să explice, la nivelul de înțelegere al copiilor de 9 ani, cuvinte necunoscute de ei ca iobag, nobil, bir, fabricant, capitalist etc. De cunoașterea conținutului acestor noțiuni depinde apoi înțelegerea faptelor istorice: răscoale, revoluții, războaie, greve. Totodată, povestirea învățătorului îi ajută pe copii să urmărească mai ușor înlănțuirea faptelor istorice și să înțeleagă cauzele care le determină.

Este bine ca în povestirea faptelor istorice învățătorul să prezinte prin contrast pe asupriți și asupritori, viața muncitorilor și țăranilor în trecut și astăzi. Prezentarea noțiunilor și evenimentelor prin contrast ușurează perceperea acestora, îi ajută pe elevii din clasele mici să înțeleagă mai ușor mărețele cuceriri ale clasei muncitoare, libertatea și viața nouă din patria noastră. În felul acesta va crește și mai mult dragostea copiilor față de patria socialistă și față de Partidul Muncitoresc Romîn, care ne conduce mereu spre noi victorii.

Folosirea metodei povestirii în predarea lecțiilor cu conținut istoric nu înseamnă renunțarea la lectura bucăților respective, întrucît scopul lecturilor istorice este și acela de a contribui la dezvoltarea deprinderilor de citire ale elevilor. De aceea, după povestirea faptelor istorice de către învățător se poate trece la citirea în clasă de către elevi a lecturilor istorice, pentru a căror înțelegere mai deplină terenul a fost pregătit prin povestire.

În redarea conținutului lecturilor istorice se va pune accentul pe povestirea lor de către elevi, care au posibilitatea să îmbine cele auzite din povestirea învățătorului cu cele citite, fără să li se pretindă memorarea diferitelor date și denumiri geografice cuprinse adeseori în lecturile din manual. În clasa a III-a nu este indicat nici să se ceară asemenea lucrări ca întocmirea unor rezumate scrise a lecturilor sau scrierea ideilor principale.

Îmbinînd povestirea cu citirea, învățătorii au datoria să pună toată măiestria lor pedagogică în predarea lecturilor istorice, care sînt un mijloc important de educare a copiilor în spiritul dragostei pentru patrie, pentru orînduirea noastră nouă, făurită prin lupta dîrză a clasei muncitoare condusă de partid, al prieteniei și solidarității cu muncitorii din lumea întreagă, al dragostei pentru pace — bunul cel mai de preț al omenirii.

Oltea Delarăscruci

Predarea timpurilor și a modurilor

Textele literare pe baza cărora se fac analizele gramaticale în școală cuprind (cum nici nu-i posibil altfel în operele reprezentative ale literaturii noastre) un mare număr de moduri și numeroase variante a căror interpretare și analiză nu sînt indicate în mod clar în gramaticile existente. Este adevărat că profesorul „alege" textul pentru analiză, dar aceasta nu însemnează că el trebuie să evite anumite fapte de limbă (cele mai multe — și mai frumoase — de limbă populară) la care însuși textul îl obligă. Din păcate, mai sînt cadre didactice care ocolesc textele valoroase din punctul de vedere al realizării artistice din pricină că sînt „grele" de analizat gramatical, sau le trunchiază, „aranjîndu-le", ca să le „reușească" lecția. Acest mod de a proceda este cu totul greșit. Într-adevăr, dacă analiza conținutului este modul de a ajunge la cunoașterea formei, la analiza stilistică și gramaticală a stilului și a limbii operei literare, analiza gramaticală și stilistică ajută, la rîndul lor, la cunoașterea și înțelegerea conținutului.

În legătură cu aceasta consider utilă precizarea unor forme verbale care apar și în limba vorbită, dar și în cea scrisă. Toate cele care vor urma aparțin conjugării perifrastice — sînt, așadar, compuse — și au sensuri duble: modale și temporale. Iată aceste forme:

1. Forma modal-temporală alcătuită din imperfectul lui **a fi** plus gerunziul: **erai zicînd, era spunînd** etc., exprimînd nesiguranța, incertitudinea. O asemenea formă verbală este echivalentă cu un imperfect obișnuit precedat de **cică (= zice că): cică mergeau, cică spunea** etc. În condiții similare, dar pentru perfect, pentru acțiuni trecute, apare condiționalul perfect: **cică l-ar fi luat, zice că l-am fi lovit noi** etc.

2. Forma de perfect romînesc compusă din perfectul compus al lui **a fi** plus gerunziul (așa-zisul oblic perfect): **a fost luînd, a fost bătînd** etc. Înregistrăm astfel de forme și în limba veche, dar și în limba literară modernă. Toate aceste forme constituie predicate verbale, iar pentru a-i face pe elevi să înțeleagă structura lor este bine să apelăm în predare la echivalente (aici, la perfectul compus literar).

3. Forma de prezumtiv (potențial) prezent și perfect construită cu viitorul (I) al lui **a fi** plus gerunziul (pentru prezent) sau participiul (pentru perfect): **(v)or fi lucrînd, s-a fi găsind, (v)or fi trăind, s-o fi văzînd, (v)or fi lucrat, te va fi certat** etc. Nuanța modală este cea a presupunerii, a bănuielii. Echivalența, și aici, se face fie cu indicativul prezent: **bănuiesc, (cred, presupun) că lucrează, că se găsește, că trăiesc, că se văd,** fie cu perfectul compus: **că am lucrat, că te-a certat** etc. (cf. la Creangă în „Povestea lui Harap Alb": „Acum ori c-a fi trăind calul, ori că n-a fi trăind, aceasta mă privește pe mine".)

4. Forma de conjunctiv, din conjunctivul prezent al auxiliarului **a fi** (ca formă invariabilă) plus gerunziul: **să fi scriind el** (așa de bine)? Și aici echivalența temporală se face cu conjunctivul prezent literar: **să scrie el** (așa de bine)?

5. O formă în care condiționalul prezent al lui **a fi** se combină cu gerunziul, dînd naștere unei forme modale speciale de oblic prezent: **ar fi zicînd, n-ar fi respectînd, n-ai fi învățînd** etc. (ex: **Profesorul zice că n-ai fi învățînd întotdeauna lecțiile).** Temporal, **ar fi zicînd** este echivalent cu prezentul indicativului: **zice, nu respectă, nu înveți** etc. Modal, se aseamănă cu forma perifrastică **era zicînd.**

6. În sfîrșit, o altă formă pe care o menționăm este alcătuită din infinitivul verbului auxiliar **a fi** plus gerunziul: **a fi știind, a fi spunînd** etc. Cum asemenea forme sînt construite numai din verbe la moduri nepersonale (infinitiv + gerunziu), reiese că ele nu pot avea valoare predicativă dacă sînt luate singure. De aceea li se alătură un verb predicativ de tipul lui **a semăna sau a părea,** formînd sintagma predicatului astfel: **seamănă a fi știind, pare a fi spunînd** etc. Echivalența temporală la care trebuie să se apeleze în predare, pentru înțelegerea sensului construcției, este cea cu indicativul prezent: **pare că știe, pare că spune.** În acest caz, cum e și firesc, nuanța de nesiguranță dispare (indicativul fiind modul realității). Se poate zice cu același sens: **pare a ști, pare a spune,** formule legate strict de infinitiv.

Din cele spuse pînă aici observăm că în predare s-ar arăta prea puțin dacă s-ar menționa numai cum se formează predicatul sau formele modal-temporale compuse. Sînt necesare și echivalențele, pentru a se sublinia raporturile dintre formele întîlnite într-un paralelism. De exemplu, între formele de viitor **va învăța** și **va fi învățînd,** nuanțele modale sînt diferite, după cum elevii vor înțelege mai ușor și valoarea activă și pasivă a participiului în construcțiile de perfect analizate de noi mai sus. Astfel, o sintagmă predicativă ca **ne-am fost iubit** (Eminescu) este un mai mult ca perfect compus sau perfect anterior la diateza activă (= **ne iubisem** = **ne iubiserăm**), dar un perfect compus la diateza pasivă: **am fost iubit** (de către cineva — complement de agent și subiect logic).

În aceste împrejurări se lămuresc și problemele de sintaxă: predicatul verbal simplu față de predicatul verbal compus în a cărui sintagmă **e** cuprins un auxiliar (sau semiauxiliar) de mod sau de aspect. Astfel, o construcție de tipul: **imperfectul lui a fi** plus **subjonctivul** dă naștere unei idei modale ireale — **era să plec** (= **n-am mai plecat**). Și la Creangă apar formule de acestea — „... căci cuprins de amețeală, nu mai știam unde mă găsesc și cît pe ce erai să mă prăpădești" (în „Harap Alb") sau, într-un alt exemplu: „Nuntă n-a mai făcut, căci cu cine era s-o facă?" (în „Povestea porcului") — unde nuanța modală a semiauxiliarului **a fi** este mai mult decît evidentă. În egală măsură se delimitează și se precizează sintagma predicatului și calificarea, fără dubiu, în predicat verbal sau nominal.

Gh. Poalelungi
lector univ.
Facultatea de filologie
a Universității „C. I. Parhon"

De curînd, elevii Şcolii nr. 116 din Bucureşti au făcut o excursie deosebit de interesantă la Grădina zoologică de la Băneasa

DISCUŢII

„Şedinţe comune cu părinţi şi elevi?“

Discuţia în jurul acestei probleme — iniţiată de „Gazeta învăţămîntului“ — este deosebit de folositoare pentru stabilirea celor mai adecvate forme de legătură a şcolii cu familia. Pînă acum, părerile participanţilor la discuţii sînt împărţite: prof. Elvira Tănăsescu consideră că şedinţele comune cu părinţi şi elevi sînt inadecvate, iar prof. Ioan Chiţu consideră că asemenea acţiuni pot fi considerate printre „metodele preţioase de muncă“. Voi căuta să expun cîteva observaţii aşa cum au rezultat din activitatea practică desfăşurată în cadrul unei şcoli de 7 ani.

Şcoala noastră organizează trei feluri de şedinţe cu părinţii. Unele şedinţe sînt menite să-i orienteze pe părinţi asupra muncii pe care trebuie să o desfăşoare copiii lor, iar elevilor să le arate îndatoririle pe care le au. La aceste şedinţe participă laolaltă părinţii şi elevii claselor V—VII. Tematica lor cuprinde: regimul de muncă al elevilor, formarea deprinderilor de comportare civilizată, necesitatea legăturii dintre şcoală şi gospodăria colectivă ş.a. După cum se poate vedea, este vorba de probleme cu caracter general şi nu de referiri concrete la situaţia la învăţătură sau comportarea elevilor. După terminarea şedinţei, părinţii se interesează la dirigintele clasei respective de situaţia la învăţătură şi de comportarea copilului lor, primind îndrumările necesare.

Alte şedinţe sînt organizate numai cu părinţii. În cadrul lor li se arată acestora cum pot să-i ajute pe elevi în pregătirea temelor, cum să le formeze deprinderi de muncă, cum să le educe voinţa ş.a. Unele din aceste şedinţe se ţin cu toţi părinţii elevilor din clasele I—VII, altele numai cu părinţii elevilor dintr-o singură clasă, în funcţie de natura subiectului discutat. După discuţiile generale în legătură cu problema tratată, învăţătorii, diriginţii şi profesorii stau de vorbă cu fiecare părinte în parte despre situaţia la învăţătură şi comportarea copiilor lor.

În sfîrşit, al treilea fel de şedinţe se organizează ca urmare a faptului că ne-am pus şi noi întrebarea: „Este bine ca părinţii să cunoască gradul de pregătire al copiilor lor?“ Am considerat că este bine şi, de aceea, am organizat concursuri de genul „Cine ştie, cîştigă“ pe teme de literatură, istorie, geografie, cunoştinţe agricole, ştiinţe naturale etc., la care i-am invitat şi pe părinţi. În felul acesta părinţii au putut vedea direct care este pregătirea copiilor lor.

În ceea ce priveşte şedinţele comune cu părinţii şi elevii pentru analiza muncii considerăm că ele nu sînt indicate. Mi se pare nejustă afirmaţia profesorului Ioan Chiţu că efectele pe care le au aceste şedinţe sînt provocate „nu de şedinţe în sine, ci de slaba pregătire profesională, de lipsa de simţ pedagogic a celor care le iniţiază“. Problema pare să fie mult mai complexă. Părinţii au mentalităţi diferite şi păreri diferite despre copiii lor, păreri care nu sînt întotdeauna în concordanţă cu aprecierile şcolii. Combaterea în public a acestor păreri are uneori efecte contrarii celor aşteptate. Unii părinţi dau vina pe şcoală pentru insuccesul la învăţătură al elevilor, alţii aprobă formal afirmaţiile profesorilor. Şi într-un caz şi în altul analiza nu-şi atinge scopul.

Şedinţele comune cu părinţi şi elevi în care se analizează situaţia la învăţătură mai au şi o altă latură negativă. Am observat că majoritatea părinţilor nu se interesează numai de situaţia copiilor lor, ci şi de situaţia altor elevi. Ba unii — rude, cunoscuţi etc. — manifestă un interes exagerat pentru cunoaşterea situaţiei altor elevi. O bună parte din părinţi manifestă tendinţa de a compara pe copilul lor nu cu el însuşi, cu rezultatele obţinute de el înainte, ci cu alţi elevi. Nu rareori aceste comparaţii duc la discuţii între părinţi, la certuri între familii, care nu sînt de loc de dorit.

Cauzele situaţiei la învăţătură sînt complexe şi uneori destul de greu de precizat. De aceea consider că nu este bine să se facă comparaţie între elevi în ceea ce priveşte situaţia la învăţătură, pentru că în acest caz cel ce o face trebuie să fie convins că forţele elevilor sînt egale. Dacă, de pildă, puterea de fixare şi reproducere a doi elevi nu este egală, cum poate fi făcută comparaţia? Or, prezentarea situaţiei la învăţătură în faţa tuturor părinţilor duce în mod inevitabil la comparaţii între elevi, ceea ce consider că nu este indicat să se facă. Dacă un elev cu anumite particularităţi individuale, care-şi însuşeşte mai greu cunoştinţele, ar fi comparat cu un elev care-şi însuşeşte mai uşor cunoştinţele, desigur că va fi pus în mod continuu într-o situaţie de inferioritate faţă de colectiv, ceea ce poate avea urmări negative.

Din aceste motive împărtăşesc părerea prof. Elvira Tănăsescu, că şedinţele de analiză cu părinţi şi elevi nu sînt indicate. Firească este şi pregătirea şi tactul pedagogic au o valoare deosebită în activitatea cu părinţii. Dar consider că aceste calităţi nu pot rezolva toate dificultăţile pe care le ridică asemenea şedinţe.

Problemele ridicate de tov. prof. Chiţu sînt interesante, dar se pune întrebarea: rezultatul bun obţinut se datoreşte şedinţei, sau măsurilor luate după şedinţă? Şi dacă asemenea şedinţe s-au dovedit eficiente de ce să nu se ţină decît o dată pe an? Iată întrebări pe care discuţia, desigur, le va lămuri.

Inv. Gh. Sireteanu
comuna Sipote, raionul Hîrlău

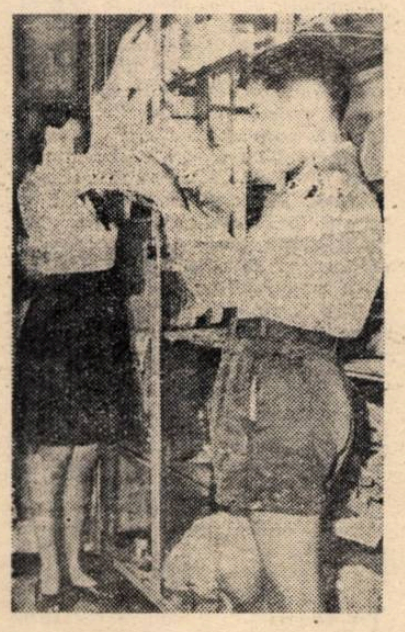

Expoziţia de lucrări practice ale elevilor de la Şcoala elementară nr. 6 din Galaţi.

În vileag

În ora de diriginţie

Oră de diriginţie la una din clasele a XI-a de la Şcoala medie „Aurel Vlaicu“ din Bucureşti.

Dirigintele intră de cum s-a sunat, cu o atitudine solemnă, ca a unui dirijor de orchestră. Pe faţa-i impasibilă nu se oglindeşte nici o emoţie. După ce primeşte salutul elevilor le face semn cu mîna să se aşeze, apoi îşi ocupă grav locul la catedră.

Programul orei fusese stabilit dinainte, cu precizie de ceasornic: se ştia cine va prezenta referate, cine va citi poezii, în ce ordine.

Fără a rosti vreun nume şi fără a se ridica de la catedră, dirigintele desemnă cu mîna pe primul elev care trebuia să-şi expună referatul. Încadrîndu-se în timpul stabilit, acesta se achită conştiincios de sarcină. Apoi, disciplinat, îşi reluă locul. Cu acelaşi gest imperativ dirigintele indică un alt elev, să prezinte al doilea referat pe aceeaşi temă. Referatul al doilea se termină, la fel ca şi primul, în termenul stabilit. Urmară al treilea referat, al patrulea şi, în sfîrşit, al cincilea.

Cinci referate!

O dată terminată prima parte a orei, dirigintele indică — tot prin gesturi — trecerea la partea a doua. Un elev citi o poezie, altul o a doua poezie.

Ora se apropia de sfîrşit. În încheiere, cu un gest simbolic de dirijor, dirigintele îi invită pe elevi să cînte.

Aşa s-a terminat ora de diriginţie la clasa a XI-a. Fără o vorbă din partea dirigintelui, fără o observaţie, o apreciere sau o indicaţie, fără un comentariu. Fără discuţii din partea elevilor. Elevii au privit tot timpul ţintă în ochii dirigintelui aşteptînd să le spună ceva măcar la sfîrşit. Nimic. Parcă ar fi fost oprit de medic să vorbească...

*

Cred că am greşit atunci cînd am numit această oră „oră de diriginţie“. Nu a fost nici pe departe aşa ceva. Orele de diriginţie presupun discuţii cu caracter educativ, uneori pe baza unui referat (în orice caz nu pe baza a cinci referate), alteori fără referat, dar conduse întotdeauna de diriginte, pentru ca să ducă la dezvoltarea sentimentelor, la formarea convingerilor.

C. O.

O mare „pasiune“

În tramvaiul ce duce spre stadion, între suporterii echipelor bucureştene de fotbal se aprinde o mare discuţie. Într-o cumplită înghesuială, se fac pronosticuri asupra rezultatelor meciurilor ce se dispută. În mijlocul acestui vălmăşag, un copil dolofan, aprins la faţă, se luptă din răsputeri pentru a nu fi strivit de trupurile masive ce apasă asupra lui. Dar nu-i pasă, căci este vorba de un gen de sport pentru care are o mare pasiune. Alături de tatăl său, pasionat şi el pînă în măduva oaselor pentru fotbal, ia parte însufleţit la discuţie.

Participarea la evenimentele sportive este un lucru obişnuit în activitatea băiatului. Nu lipseşte nici la întîlnirile de box, scrimă sau lupte, pe care le frecventează cu aceeaşi pasiune ca şi meciurile de fotbal. La şcoală, în recreaţii nimeni altul nu se afirmă cu o mai mare pricepere la alergatul în lungul şi latul curţii, la jocurile cu mingea, la luptele greco-romane sau la box, pozînd ca cocoşii din „Duelul“ lui Topîrceanu.

Tatăl discută cu aprindere evenimentele sportive cu fiul său atît de „competent“. Argumentele băiatului sînt savurate de părinte cu încîntare. Vezi bine, el gîndeşte că urmează, în educarea copilului său, celebrul dicton „mens sana în corpore sano“.

Pasionatul sportiv a atins însă slabe performanţe la învăţătură. Să-l urmărim la lecţii. Ora de geometrie: se tratează despre sferă. În legătură cu această temă nu ştie altceva decît că sfera se poate mişca uşor în toate direcţiile şi că, datorită acestei însuşiri, se foloseşte în sport — o sferă este balonul rotund bătut cu patimă la fotbal, o sferă e mingea de volei zvîrlită peste plasă, o sferă este şi mica minge de tenis. Unghiurile îl interesează numai atunci cînd desemnează o poziţie pentru şuturi la poartă (de pildă, Constantin, dintr-un unghi dificil, a izbutit să introducă mingea în plasă).

Aflînd la o lecţie de limba română că unul din eroii lui Creangă era ţircovnic, se grăbeşte să întrebe dacă nu cumva era chiar Ţircovnicu, cel care juca la „Dinamo“-Bacău şi dacă nu se ştie ce se aude cu transferul lui la „Dinamo“-Bucureşti. În ceea ce priveşte gramatica, are cunoştinţe — ce-i drept profunde — numai într-un singur domeniu: al vocabularului sportiv. Ba chiar se dovedeşte aici un mare inovator de limbă. El nu spune „a aprins o lumînare“, ci „a tras o lumînare“. Dacă a scăpat neascultat la o lecţie pentru care nu învăţase nimic, înseamnă că l-a „driblat“ pe profesor. Dacă totuşi a fost ascultat şi a primit un 3 pe merit, înseamnă fie că a fost „prins în ofsaid“, fie că a „luftat în faţa porţii“.

Sînt în şcolile noastre elevi ca cel descris mai sus? Negreşit. Ciţiva în clasa a VII-a „C“ a Şcolii medii nr. 18 din Capitală, alţii în alte şcoli. Toţi sînt excelenţi sportivi. Preocupările sportive nu le dau răgaz să mai pună mîna şi pe carte. Şi nu-i de mirare că în catalog, în dreptul numelui lor, sînt multe note de 3 şi de 4 şi doar ici-colo, prizărit, cîte un 5.

Cum s-a ajuns la această situaţie? Nu este nici un secret. Părinţii — şi ei iubitori de sport — sînt încîntaţi de succesele fiilor lor în acest domeniu şi nu se mai interesează de felul cum învaţă, cum se pregătesc pentru lecţii, de situaţia lor şcolară.

Dar şcoala, profesorii lor, ce au făcut? Se pare că nici ei nu şi-au pus această problemă. Nu-şi dau oare seama că aceasta înseamnă nepăsare, că a nu te interesa ce fel de elemente pregăteşti pentru viaţă, pentru societate, este a nu-ţi face datoria de pedagog?

Oricine ştie că activitatea sportivă este utilă pentru fortificarea organismului, că dezvoltă aptitudini de preţ în viaţa individuală. Dar depăşirea limitei, transformarea copilului din elev în „sportiv emerit“ este o mare greşeală.

M. Teodoru

Răspuns cititorilor

Într-o scrisoare adresată redacţiei am fost întrebaţi dacă este indicat ca elevii de serviciu să-i controleze pe colegii lor, să vadă dacă fiecare elev şi-a scris temele, dacă şi le-a făcut corect, dacă şi-a învăţat lecţiile.

Acest mod de a proceda denotă o înţelegere greşită a serviciului pe clasă. În organizarea serviciului trebuie să avem în vedere ce sarcini sînt capabili să îndeplinească copiii. Putem, spre exemplu, să folosim ajutorul lor în menţinerea curăţeniei, în acţiunile de autodeservire, în păstrarea şi îngrijirea materialului didactic şi în aducerea acestuia în clasă, în supravegherea ordinei şi disciplinei pînă la intrarea învăţătorului.

A cere elevilor să verifice calitatea muncii colegilor lor înseamnă a le atribui sarcini care le depăşesc competenţa, posibilităţile. Acest rol revine cu exclusivitate cadrelor didactice, care, prin calificarea lor pedagogică, pot aprecia just pregătirea fiecărui şcolar.

HARNICIE

Cadrele didactice de la Şcoala de 7 ani din Lipau, raionul Satu Mare, în frunte cu comunistul Virgil Negru, directorul şcolii, au reuşit să facă din şcoala lor o unitate fruntaşă pe raion. De doi ani nu mai sînt repetenţi în şcoală, iar numărul corigenţilor scade mereu.

Aceste rezultate se datoresc în bună măsură activităţii susţinute pe care o desfăşoară cadrele didactice pentru educarea comunistă a elevilor. Roadele acestei activităţi se reflectă în atitudinea elevilor faţă de învăţătură, în dragostea lor faţă de muncă, în grija lor faţă de bunurile şcolii, ale poporului.

În şcoală s-a introdus autodeservirea elevilor. Printre altele, s-a amenajat aici şi un stand de cărţi cu autodeservire, care este foarte căutat de copii. Standul nu are vînzător. Elevii îşi iau singuri cărţile şi le achită.

Articolul „Acasă și la școală", publicat nu de mult în ziarul „Scînteia", a stîrnit un viu interes în rîndurile cadrelor didactice și ale părinților. Ridicînd probleme pe care le pune spre rezolvare viața, relevînd și stigmatizînd atitudinile care dăunează muncii de educație, mentalitățile înapoiate cu privire la rolul școlii și al familiei în educarea copiilor — articolul a găsit un larg ecou printre aceia care poartă răspunderea pregătirii pentru viață a tineretului.

Pe adresa redacției noastre au sosit numeroase scrisori în care învățători și profesori, diriginți, directori de școli și părinți, referindu-se la problemele ridicate de articol, prezintă noi exemple pe care le explică și le argumentează în lumina concluziilor articolului.

Reproducem în pagina de față articolul publicat în „Scînteia", precum și cîteva din scrisorile ce ne-au sosit pe această temă.

Acasă și la școală

De zece ani, de cînd stau în cartierul acesta de la marginea Capitalei, am ajuns să cunosc pe mai toți copiii. Și pe năpîrstocii de o șchioapă, gata, în drum spre școală, să-și transforme ghiozdanul în pavăză și rigla în suliță, și pe prichindeii mai răsăriți care arborează pentru prima oară cravata de pionier, și pe cei în pragul adolescenței, preocupați și gravi, de parcă ar avea în fiecare zi lucrare de control.

Îi cunosc și pe mulți din părinții lor. I-am întîlnit la școală, la ședințele cu comitetul de părinți, veniți să se intereseze de notele și purtarea copiilor; pe la lectorate — să se mai pună la punct cu pedagogia. Sînt și mulți din ei care nu calcă pe la școală. Sînt fel de fel de părinți. Unii care spun cam așa: răspunderea mea începe de aici și sfîrșește acolo — să zicem — la ușa casei mele. Îi cumpăr haine copilului, de mîncare îi dau, de cărți pînă-ntr-a opta ne-a luat statul grija de pe suflet. Ce-am putut face am făcut. Mai departe — treaba școlii!

Alți părinți socotesc că au răspundere pentru educația copilului — dar numai ei! Și-l dădăcesc de dimineață pînă seara, pînă la desființarea totală a celei mai mărunte veleități de afirmare, de independență, de inițiativă proprie. N-au încredere în școală — și pace! Vin ei și pe la școală, dar numai ca să asculte despre „partea pozitivă" a odraslelor lor. La capitolul „lipsuri" — le sare țandăra. Nu concordă părerile profesorilor la milimetru cu aprecierile extraelogioase ale părinților? Cu atît mai rău pentru profesori! Nu sînt buni educatori, vezi bine. Buni educatori sînt numai părinții.

Greșesc și cei care cred că educația copilului e numai treaba școlii și cei care consideră că e numai treaba familiei. O colaborare multilaterală, profundă, plină de încredere reciprocă între școală și familie este un ajutor direct dat celui mai pasionant, mai delicat și mai dificil dintre procese: formarea personalității unui om, desăvîrșirea lui pentru viață.

Cele mai fertile contacte între profesori și părinți sînt cele care au loc în casa elevului, acolo unde își petrece el cea mai mare parte din viață. Mulți părinți datorează colaborării cu școala, vizitei unui diriginte sau a unui director acasă, schimbările petrecute în felul lor de a-și crește, de a se purta cu copiii. Nu se naște nimeni pedagog. Pedagogia se învață. Și mulți diriginți au învățat să-și cunoască mai bine elevii cu ajutorul părinților. La elev acasă discuți problemele „pe concret".

Pe strada noastră avem o problemă „Mihăiță", ca s-o botezăm așa. Mihăiță e un copil de genul „puiul mamei", cum avem destui prin familiile noastre. Părinții lui nu-l lasă să-și aducă singur nici scaunul la masă. Să-și facă ghetele sau să-și fiarbă un ceai, să se ducă la pîine sau după un sifon? Ar fi o nelegiuire! Domnișorul nu știe decît să fie servit, să comande. Din cauza răsfățului, copilul nu e ajutat să capete deprinderi practice, să se descurce singur și cu pricepere în cele mai elementare treburi ale gospodăriei. Părinții lui cresc un coconaș care, și cînd va fi cogeamite vlăjgan în clasa X-a, îi va porunci mamei sale să-i facă patul. Cine decît școala poate explica părinților cît de importantă e autodeservirea copilului? Autodeservirea e prima treaptă în educarea pentru muncă, pentru viață. După ce și-a terminat lecțiile, pentru că învățătura este cea mai importantă sarcină a elevului, de ce să nu-ți pui copilul să se servească cît mai mult singur? Și mai tîrziu, cînd se deprinde, să dea ajutor și la treburile gospodărești ale casei: la măturat, la spart lemne, la cumpărături. Se va învăța cu munca, își va crea deprinderi care n-or să-i strice. Foarte bine că știe să rezolve o ecuație cu mai multe necunoscute. Nu e deloc rău ca un om care rezolvă probleme de algebră superioară să știe și să-și coase un nasture. Evident că tu, părinte, n-ai să cazi nici în cealaltă extremă, de a lăsa toată casa pe seama copilului. Important e ca antrenarea, de zi cu zi, în diferite activități să-i sădească deprinderi practice, să-i dezvolte dragostea pentru muncă.

Ce faci d-ta, tovarășe diriginte, cu sprijinul organizațiilor de pionieri și U.T.M. ale școlii, ce faceți dumneavoastră, tați și mame, ca să ajutați copilul să-și aleagă drumul în viață?

E de mirare că mai găsești încă părinți tributari ai unei mentalități vechi, potrivit căreia lumea se împarte în oameni cu carte și muncitori. Ei socotesc școala medie doar ca o etapă spre învățămîntul superior. Pe astfel de părinți îi auzi ocărîndu-și copiii:

— Dacă nu înveți, la meserie te dau!

Cam așa mai văd unii orientarea profesională a copiilor, potrivit cu aptitudinile și înclinațiile lor!

În fabrici și pe ogoare avem nevoie de oameni cu carte, stăpîni pe tehnică, oameni cu solide cunoștințe profesionale și cu o bogată cultură generală, sensibili la desfătările muzicii, artei și literaturii. Îi trage inima și mai departe la învățătură? Să poftească. Nu-i oprește nimeni. Au toate condițiile. La Congresul al III-lea al P.M.R. s-a arătat ce ecou puternic a avut în rîndurile tineretului aprecierea partidului că „drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodării de stat, gospodării agricole colective".

Nu numai deprinderi pentru muncă dobîndește un copil în mediul familial. Cei care servesc ca model în viața copilului sînt, în primul rînd, părinții. Exemplul bun sau rău din familie poate avea consecințe de durată. Mulți părinți uită sau neglijează acest lucru elementar.

La o ședință cu părinții, diriginte întreba pe cei de față ce s-a întîmplat cu eleva Elisabeta. De la o vreme îi tot ningea și-i tot ploua. Nu-i era capul la nimic, dar mi-te la învățătură. I-am făcut o vizită acasă cu dirigintele. Am fost consternați de cele văzute. Tatăl se certa de mama focului cu soția, îi arunca cuvinte grele. Crede cineva că poate crește un copil drept cînd își vede mama ruptă în bătăi sau tatăl abrutizat de băutură? Liniște să învețe copilul nu are, infernul de acasă îl umilește, îi otrăvește sufletul, îl schilodește moralmente. Viața de familie influențează direct dezvoltarea copilului, formarea personalității sale, comportarea lui în viață. Cel mai bun pedagog pentru copil e tot exemplul unei vieți de familie calme, armonioase, bazată pe respect reciproc.

Nu numai relațiile dintre părinți au o influență în bine sau în rău. Și relațiile cu vecinii, cu prietenii, tovarășii de muncă, cu profesorii. Scandalurile cu colocatarii, ponegrirea și bîrfeala, atitudinea neconștiincioasă față de muncă, toate își lasă amprentele asupra caracterului în formare al unui copil. Sînt părinți care fac greșeala de a pune în discuție ori de a comenta în fața copiilor obiectivitatea, cinstea și competența profesorilor. Imensă greșeală! Este surpată autoritatea școlii și e pusă sub semnul întrebării capacitatea profesorilor de a educa și învăța pe alții. Ce încredere va mai avea elevul în ei? Dacă unii profesori greșesc, lucrul acesta se discută cu școala nu cu copiii! Părinții uită de multe ori că numai predicile și discursurile moralizatoare nu ajută; tot mai convingător este exemplul personal.

Școala se străduiește să formeze tineri de caracter, cinstiți, curajoși, mîndri, să le imprime trăsăturile unui om al socialismului. Între influența școlii și cea a familiei e necesar să existe o perfectă unitate; în definitiv sînt elemente ale aceluiași front al educației. Altfel ne pomenim că profesorii trag copilul într-o parte și unii părinți în cealaltă. Un exemplu: în școală nu se bate. Or fi socotind mulți părinți că bătaia e ruptă din rai, dar efectul e altul decît cel așteptat: copilul știe numai de frică, e mîncinos, ipocrit, laș. Alt exemplu: școala cere familiei să asigure copiilor condiții să învețe, ca să-și facă lecțiile. Mulți părinți își supraîncarcă copiii cu tot felul de treburi. Toată ziua auzi glasul lor, tînguitor sau imperios:

— Veto, du-te și vezi de ce plînge soră-ta cea mică!

Din cinci în cinci minute copilul lasă cartea din mînă. Întrebi pe mamele lor: da' de învățat cînd învață?

— Nici o grijă — te liniștesc ele. Ce cap bun au! Învață în clasă după explicații!

Numai după explicații — slabă nădejde. Copiilor să li se asigure colțul lor, să nu fie nevoiți să-și țină cărțile împreună cu farfuriile, iar de gospodărie să se ocupe numai după ce termină de învățat.

Cea mai elementară formă de colaborare cu școala e să te uiți în carnetul de școlaritate al copilului în fiecare zi. Dacă au trecut mai multe zile fără să ți-l arate dumitale, părinte, nu e semn bun. N-a știut nimic la „Căderea imperiului roman" sau „a uitat" acasă caietul de română — adică nu și-a scris lecția. Și a luat nota ce i se cuvenea. Un cuvînt de mustrare sau de laudă, cînd e cazul, poate avea efecte mari.

Sînt și copii care nu arată carnetul. Nu fiindcă au note rele — cî fiindcă n-au 10. Pasă-mi-te, excesiv de pretențioși, părinții lor nu vor decît: ori zece ori nimic. Aceasta li-i deviza. Nota șapte le dă un atac de inimă. Și de aici mustrări peste mustrări, care demobilizează copilul și-l fac să nu mai aibă încredere într-însul.

În multe case nu există unitate de vederi între părinți. Mama e prea blajină, tata e prea sever sau pe dos. Copiii exploatează dezacordul și divergențele dintre părinți în favoarea lor. Felicitați, pe deasupra, de cei care i-au adus pe lume, fiindcă-s... deștepți!

Multe au de învățat părinții de la diriginți, fie cu ocazia vizitelor la domiciliu, fie în lectoratele pedagogice sau ședințele cu comitetele de părinți, fie în orele de consultări săptămînale la școală. Și diriginții au de învățat multe de la părinți. Tatăl unui prieten al copilului meu se miră zilele trecute de ce diriginții se duc în vizită numai la domiciliul elevilor cu note rele. Copiii buni la învățătură nu merită să fie cunoscuți și acasă? Poate sînt nedisciplinați, insolenți cu cei mai în vîrstă, dezordonați? Poate stau la televizor pînă la 11 noaptea și a doua zi, la școală sînt obosiți? Le descoperiți cu acest prilej, tovarăși diriginți, și înclinații de care nu știați. Să zicem, pentru experiențe de chimie. Și le dați o mînă de ajutor.

Sînt și diriginți înăcriți, din aluatul sufletesc al „domnului Vucea". Cînd îți vin acasă, îi cunoști după aerele de inspector. În clasă, o dată cu catalogul, își aduc și necazurile personale și cusururile nelecuite. După părerea generală, mult mai bine se achită de delicata lor sarcină diriginții cu o mare tinerețe sufletească, care iubesc copiii și le dau încredere în forțele lor. E penibil să mai vezi și azi cîte un diriginte luînd „la ochi" pe un elev sau o elevă, ținîndu-i în note slabe în ciuda progreselor, favorizînd pe un copil în detrimentul altora, pe băieți în detrimentul fetelor sau invers. Sau spunînd unui copil: nu ești bun de nimic! Cine poate fi de acord cu asemenea soi de pedagogie?

Există și un mod special de a ține contact cu părinții. Vezi roind în jurul unor diriginți, în cancelarie sau în clasă aceiași și aceiași părinți. Nici sufletul nu-ți poți trage de ei. Urmează un cadou, o atenție — mă rog, forme noi de colaborare — și profesorul sau profesoara intră în cîmpul magnetic al perseverentei mame. Iar peste 5, 6, 7 ani, președintele comisiei la examenul de maturitate se va mira cum a reușit fiul sau fiica mamei respective să treacă prin toată școala ca o anumită pasăre prin apă.

O opinie publică puternică creată împotriva intervențiilor și favoritismelor ar mai rări unele vizite făcute la școală, așa, de florile mărului.

Școala de azi cultivă în tînăra generație pasiunea pentru învățătură, dragostea pentru muncă. Avem nevoie de un om muncitor și cult, cu firea prietenoasă, sinceră și veselă, respirînd sănătate fizică și morală.

Dacă vă iubiți copiii, întrebați-vă în fiecare seară tovarăși tați, tovarășe mame, cînd răsfoiți carnetul de școlaritate: ce mai puteți face pentru a vă lega cît mai mult de școala lui.

Dacă vă iubiți copiii, tovarăși diriginți și diriginte, întrebați-vă cînd răsfoiți condica dirigintelui: ce mai puteți face pentru a vă lega și mai mult de familiile elevilor.

Tot ce e mai bun în noi să fie pentru ei.

V. Sebastian

Articol reprodus din „Scînteia" nr. 4994 din 18 noiembrie 1960.

Colaborare just înțeleasă

Am citit cu interes articolul publicat nu de mult în ziarul „Scînteia" sub titlul „Acasă și la școală". El ridică o problemă care ne preocupă mereu pe noi pedagogii și anume aceea a unei strînse și juste colaborări între profesori și familie.

Este foarte important ca noțiunea de conlucrare între părinți și pedagogi pentru atingerea scopului educării copiilor să fie just înțeleasă de către fiecare din noi. Spun aceasta deoarece am cunoscut diriginți care nu știau cît și ce să le ceară părinților în sprijinirea muncii școlii. Se întîmplă, de pildă, ca părinții să fie antrenați mult prea mult în viața internă a școlii. Să supravegheze ordinea și disciplina pe culoare sau chiar în clase, să vadă dacă elevii nu rămîn în clase în timp ce se face aerisirea și altele de acest fel. Firește, acest „ajutor" — chiar dacă părinții îl dau cu drag — duce la o depreciere a colectivului didactic și implicit la subaprecierea învățătorului sau profesorului care solicită pe alții să-i rezolve sarcinile ce-i revin. Părinții vor privi școala ca incapabilă să-și ducă munca ce i-a fost încredințată și de aici o serie întreagă de neajunsuri.

Dar acesta nu este aspectul cel mai grav al felului cum înțeleg unii legătura cu părinții, antrenarea lor în rezolvarea sarcinilor educative. Se întîmplă de pildă, cîte o dată, ca atunci cînd un părinte este nemulțumit de notele pe care le ia fiul său la un anumit obiect să i se permită a participa la lecție pentru a se convinge nemijlocit de lipsa de cunoștințe a copilului. Se pune astfel sub semnul întrebării — cu acordul profesorului și uneori chiar din inițiativa lui — obiectivitatea, cinstea, capacitatea personalului școlii. În plus, asemenea asistențe de cele mai multe ori nu conving pe părinte că elevul a răspuns prost, întrucît acesta poate expune larg o temă, fără ca în conținut să rezolve ceea ce i s-a cerut. Acest lucru îl poate sesiza în primul rînd profesorul. Vor spune unii că sînt cazuri în care părintele este el însuși bine pregătit în specialitatea la care copilul prezintă lipsuri și deci ar putea aprecia dacă a știut sau nu. Și în aceste împrejurări obiectivitatea părintelui este discutabilă. Exemple de acest fel se mai pot da. Consider deci că procedeul nu este indicat.

Sînt multe probleme de educație care se rezolvă în familie, de către familie. Fără sprijinul părinților nici nu se poate concepe o bună educare a copiilor. Articolul din „Scînteia" arată clar în rezolvarea căror probleme trebuie antrenați părinții, ajută pe cititori să înțeleagă urmările pe care le au pentru educația copiilor greșelile ce se fac uneori în familie sau în școală. O colaborare strînsă, just înțeleasă între profesori și părinți îi va feri de asemenea greșeli, îi va ajuta să meargă unitar pe drumul cel mai bun al muncii educative.

Prof. Otilia Calancea
București

Părerea unui părinte

Cînd ai copii nu se poate să nu te intereseze problemele de educație. Eu am doi, amîndoi școlari. Discut despre educație acasă cu soția, cu prietenii și cunoscuții care au copii, caut îndrumări în presa de specialitate.

Nu de mult am citit în ziarul „Scînteia" articolul „Acasă și la școală", care m-a atras în mod deosebit. Autorul, V. Sebastian, se referea la multe situații care au însemnătate în procesul de educație a copiilor. Articolul privea și pe profesori și pe părinți. Mi-a plăcut. Lipsurile erau spuse pe nume, fără ocol. Cred că a trezit la realitate pe cei ce se gîndesc mai puțin decît ar trebui la datoria lor de părinți.

Am învățat multe din acest articol. Nu mă așteptam totuși ca el să-mi stăruie în minte atît de mult timp. Mi-l readuc în atenție însă unele discuții, unele fapte de care iau cunoștință. De pildă, zilele acestea am asistat la o ședință cu părinții în școală. S-a discutat, ca de multe ori de altfel, „în general", s-au formulat cerințe. Nu s-a exemplificat însă nimic pentru ca normele recomandate să fie înțelese și ca urmare respectate de toți. Mă gîndeam cît de necesar ar fi ca diriginții să discute cu noi probleme ca cele la care se referea articolul din „Scînteia". Pe noi ne interesează să ascultăm sfatul profesorului diriginte. El poate lămuri, pe bază de exemple concrete, pînă unde îndrumarea părintelui este bună și necesară și în ce situații, cînd anume ea este exagerată și devine dădăceală care împiedică inițiativa copilului.

Articolul pune la sfîrșit o chestiune deosebit de importantă pentru profesori, pentru diriginți. Consider că merită să fie subliniată și privită cu atenție. „Există și un mod special de a ține contact cu părinții — spune autorul. Vezi roind în jurul unor diriginți, în cancelarie sau în clasă aceiași și aceiași părinți. Urmează un cadou, o atenție..." Problema e delicată. Ea se pune pentru puțini diriginți, e drept, dar se pune totuși și aceasta trebuie să ne dea de gîndit. De fapt nu numai să ne dea de gîndit, ci să ne pună în acțiune pentru a opri această tendință. Nu este bine să se meargă pe acest drum. Vinovați sînt și părinții și diriginții. Mai vinovați însă cei din urmă. Ei pot înțelege bine în ce direcții periculoase îi împing astfel de relații. Conștiința lor profesională să fie trează. Simțul dreptății, al datoriei, să nu adoarmă nici o clipă. Toți copiii trebuie să fie egali în fața profesorului, pentru toți aceeași bunăvoință, aceeași exigență, cu toți părinții aceleași relații tovărășești de colaborare. Sînt convins că părerea unui părinte în această privință nu va supăra pe nimeni și va întări voința de a smulge acest rău din viața acelor școli în care el a prins rădăcini.

Emil Petraru

Epocile străveche şi veche din istoria ţării noastre în lumina ultimelor cercetări din Transilvania

Ştiri

Vîntul considerabil pe care l-au luat în ultimii zece ani cercetările arheologice din ţara noastră pune în faţa oamenilor de ştiinţă un bogat material documentar. Acest belşug de informaţii cu totul noi a permis redactarea unor capitole ce constituiau pînă acum pagini albe în istoria Romîniei. Săpăturile arheologice, organizate sistematic din punct de vedere ştiinţific şi susţinute substanţial cu fonduri puse la îndemînă de către Academia R.P.R., aduc la lumină culturi materiale necunoscute sau puţin cercetate, aşezări urbane şi rurale, documente epigrafice şi altele. Interpretate de specialişti în spiritul materialismului istoric, ele situează în adevărata lumină viaţa materială şi spirituală a diferitelor triburi şi popoare care au trăit pe actualul teritoriu al patriei noastre. Concluzii temeinice stabilite pe baza acestor descoperiri îşi găsesc locul de cinste în paginile primului volum al lucrării **Din Istoria Transilvaniei,** apărut sub redacţia acad. C. Daicoviciu, Ştefan Pascu, V. Cheresteşiu şi T. Morariu (Editura Academiei R.P.R., Bucureşti 1960).

Capitolele al II-lea şi al III-lea ale monografiei **Din Istoria Transilvaniei,** care înfăţişează **epoca străveche** (comuna primitivă) şi **epoca veche** (societatea sclavagistă), sînt scrise de acad. C. Daicoviciu, unul dintre cei mai buni cunoscători ai problemelor legate de aceste îndepărtate vremuri. 12 planşe — ilustraţii şi hărţi bine alese — se referă la o serie de descoperiri recente şi importante legate de problemele de sinteză ale celor două capitole amintite. Caracterul lucrării a impus un spaţiu tipografic prea modest pentru aceste capitole şi l-a constrîns pe autor să adopte o prezentare prea sintetică a unui vast şi valoros material. Se insistă în mod special asupra acelei părţi care, din punct de vedere istoric, prezintă cea mai mare importanţă.

Primele resturi de cultură materială ale omului paleolitic, producător de unelte şi arme din piatră necioplită — spre deosebire de cele precizate recent la sud de Carpaţi (valea Dîrjovului, raionul Slatina) — apar în podişul Transilvaniei, într-o fază relativ tîrzie. Cercetările de la Ohaba Ponor, Nandru, Cioclovina (regiunea Hunedoara) şi descoperirile de la Ionăşel (regiunea Oradea) fac dovada existenţei omului în paleoliticul mijlociu (aproximativ 100.000—150.000 î.e.n.), trăind în peşteri sau pe terase amenajate, practicînd culesul sau vînatul în condiţiile „hoardei". Sînt indicii arheologice că aceşti **homo primigenius** şi **homo sapiens fossilis** au fost precedaţi în Transilvania de un om de tip şi mai vechi. Harta urmelor paleolitice din Transilvania este încă, deocamdată, modestă.

Neoliticul, epocă mai nouă a pietrei prin şlefuirea uneltelor, rămîne dintre cele mai bogat documentate în Transilvania şi marchează importante transformări pe plan economic şi social. Prin continuitatea neîntreruptă a populaţiei străvechi din podişul Transilvaniei se poate explica cum, de la economia de vînătoare şi cules, specifică paleoliticului, se trece treptat la forma superioară, marcată prin cultura primitivă a plantelor legată de creşterea vitelor, care vor înlesni cu timpul acumularea rezervelor de hrană. Aşezările neolitice din Transilvania se numără cu sutele prin urmele ceramice ce au lăsat, olăritul cu mîna fiind o realizare a acestei epoci. Studiul ştiinţific, făcut pe baza interpretării descoperirilor arheologice în lumina materialismului dialectic şi istoric, a putut discerne în aceste resturi de cultură organizarea muncii colective a comunităţii neolitice şi forma relaţiilor gentilico-matriarhale. Din varietatea şi numărul mare al materialelor neolitice transilvănene se disting, prin importanţa lor, cultura Criş şi cultura ceramicii liniare, mame ale altor culturi neolitice de mai tîrziu. Folosirea cuptorului de ars şi dezvoltarea tehnicii olăritului au realizat frumoasa ceramică pictată de la Turdaş (regiunea Hunedoara) şi Ariuşd (Regiunea Autonomă Maghiară). Pe bună dreptate accentuează autorul importanţa pe care ne-o oferă ceramica, mai ales cea pictată, în problema stabilirii unor legături ale triburilor din Transilvania cu altele de peste munţi.

Epoca bronzului (cca 2000 — 800 î.e.n) este marcată în Transilvania prin pătrunderea unor triburi de păstori în stadiul organizaţiei sociale a patriarhatului începător. Ele se vor contopi repede cu triburile autohtone sedentare şi împreună vor contribui la progresul metalurgiei bronzului. Autorul numeşte pe noii veniţi **prototraci,** triburi desprinse din ramura nordică a indoeuropenilor. **Este importantă constatarea ce se face, că aceşti prototraci reprezintă pe strămoşii tribur**ilor şi apoi ai poporului daco-get, răspîndit pe întregul cuprins al ţării noastre de azi, dar avînd centrul de greutate în Transilvania.

Importantele descoperiri arheologice de la Uioara, Spălanca, Dipşa (regiunea Cluj), Guşteriţa (regiunea Sibiu) şi altele dovedesc că podişul Transilvaniei devenise un mare centru al producţiei metalurgice a bronzului pentru unelte, arme şi podoabe, exportate şi dincolo de munţi. Pe plan social-economic, se constată prezenţa patriarhatului, a primei mari diviziuni sociale a muncii, şi apariţia proprietăţii particulare a familiei. Frecvenţa armelor constituie indicele unei organizări cu caracter tribal, în frunte cu un şef şi o aristocraţie ce-şi delimitează teritoriile cu forţa, duc războaie de pradă şi sapă locuri întărite (Otomani, regiunea Oradea). Venirea cimmerienilor şi a altor triburi, spre sfîrşitul epocii bronzului nu tulbură unitatea culturală a epocii bronzului carpato-dunărean din Transilvania.

Epoca fierului (începutul mileniului I î.e.n.) aduce şi ea profunde transformări economico-sociale. Proprietatea comună asupra mijloacelor de producţie cedează tot mai mult locul proprietăţii private şi proprietăţii unor obşti gentilice (de rudenie). Plugul şi securea de fier ajută dezvoltarea intensivă şi extensivă a agriculturii, vitele constituie bogăţia principală, iar meşteşugarul produce separat de păstor şi agricultor. O dată cu cristalizarea democraţiei militare se dezvoltă tot mai mult proprietatea privată şi robia patriarhală. Frumoasele produse meşteşugăreşti din metal preţios, împreună cu cele agricole, depăşesc nevoile de consum, iau acum caracterul de marfă şi fac posibilă apariţia negustorului. Moneta locală, dacică, îşi face apariţia în a doua jumătate a secolului al III-lea î.e.n. **Toate acestea accentuează puternic diferenţierea în clase distincte a societăţii dacice şi duc la întărirea aristocraţiei din sinul uniunilor de triburi.**

Venirea sciţilor şi mai apoi a celţilor nu însemnează o „catastrofă", aşa cum a susţinut vechea noastră istoriografie, ci o îmbogăţire a culturii materiale locale, noii veniţi dispărînd şi ei repede în masa triburilor geto-dacice. Sprijinit pe descoperiri arheologice sigure şi pe datele oferite de toponimie, autorul arată că munţii Carpaţi nu au separat şi diferenţiat triburile geto-dacice, fiindcă se constată că întreaga societate daco-getică de pe teritoriul Romîniei de astăzi parcurge, în general, aceeaşi linie de dezvoltare social-economică şi culturală.

In epoca fierului s-a încheiat, de fapt, procesul de formare unitară a populaţiei geto-dacice, s-au constituit puternice uniuni de triburi, cu şefi războinici care se vor opune cu armele lui Darius I, Alexandru Macedon şi Lysimach. Societatea dacogetică se găsea acum în faza democraţiei militare şi în ajunul constituirii statului.

Prin îndelungate săpături arheologice şi studii personale, acad. C. Daicoviciu a pus în discuţie un bogat material documentar, legat de spinoasa problemă a formării şi a caracterului statului dac. In această privinţă concluziile autorului sînt expuse clar şi temeinic: **„Statul dac, ca un stat cu caracter sclavagist** începător, **păstrînd încă numeroase rămăşiţe ale comunei primitive, ia fiinţă pe la începutul sec. I î.e.n. cu centrul său... în regiunea** Munţilor Orăştiei".

Epoca veche (societatea sclavagistă) începe deci cu acest moment şi nu se încheie brusc în anul 106 e.n., o dată cu cotropirea romană. Sclavajul preroman al Daciei se deosebeşte de cel clasic greco-roman, fiindcă păstrează un caracter patriarhal şi pentru că, aşa cum arată autorul, „nu se poate vorbi de o generalizare a producţiei sclavagiste, ci de un început al ei, cu tendinţe spre sclavagism".

Şi în cadrul provinciei **Dacia romana** se constată că teritoriul Transilvaniei apare strîns legat de acela al Olteniei şi Munteniei; deci, Carpaţii nu puteau forma o barieră administrativă, politică şi culturală, ci au constituit o axă care prilejuia legături multiple.

In cadrul capitolului al III-lea, rezervat orînduirii sclavagiste din Dacia, atenţia autorului este concentrată spre două chestiuni cheie ce stau la temelia rezolvării juste a problemei formării limbii şi poporului romîn: dăinuirea populaţiei dacice sub ocupaţia romană şi demonstrarea caracterului intensiv al romanizării provinciei. In legătură cu prima problemă, istoriografia burgheză străină susţinea o teză absurdă şi antimarxistă, aceea a exterminării totale a populaţiei dacice în timpul războaielor lui Traian. Alături de vechile argumente ce combăteau această teorie se aduc acum argumente noi, arheologice, hotărîtoare în ceea ce priveşte prezenţa elementului dac sub stăpînirea romană din Transilvania (Bretcu, Soporul de Cîmpie, Caşolţ, Calbor etc.). In privinţa romanizării Daciei în cursul celor 165 ani de stăpînire romană, părerea autorului rămîne de asemenea afirmativă. Pe lîngă vechile argumente des folosite de istoriografia noastră (colonizarea, armata, veteranii, afluxul pentru interesele economice, acţiunea administraţiei etc.), autorul subliniază dovezile mai decisive: necesitatea unei limbi comune de înţelegere (cea latină), continuarea procesului romanizării după părăsirea aureliană, revenirea în secolul IV a.n. a stăpînirii romane asupra sudului Daciei, creşterea numărului refugiaţilor de la sud de Dunăre, apăsaţi de exploatarea sclavagistă romană, în secolele III—VI e.n., continuele legături economice şi culturale etc. Romanizarea apare deci ca firească pe teritoriul nord-dunărean, dar ni se atrage atenţia că nu este vorba „de o romanizare în sensul etnic al cuvîntului, ci de o romanizare cu caracter lingvistic, cultural-social".

Interesul deosebit pe care-l prezintă aceste două capitole scrise de acad. C. Daicoviciu, cu privire la epocile străveche şi veche, constă în faptul că în ele se discută şi se lămuresc cîteva din cele mai importante şi controversate probleme ale istoriei ţării noastre. Ponderea argumentării autorului se sprijină, în special, pe ultimele descoperiri arheologice şi pe datele ştiinţei istorice interpretate în spiritul materialismului istoric.

Prof. univ. D. Tudor
Facultatea de istorie
a Universităţii „C. I. Parhon"

Nici un centimetru de piele nu trebuie pierdut! Elevele Şcolii profesionale „Kirov" învaţă să croiască bine şi cu economie.

Colaborare strînsă între organizaţiile U. T. M. din şcoală şi întreprindere

Intre comitetul organizaţiei U.T.M. de la Grupul şcolar „Iosif Rangheţ" şi cel de la întreprinderea „Radio-Popular", unde îşi efectuează practica majoritatea ucenicilor şi a elevilor radio-electricieni, s-a statornicit o strînsă colaborare.

Profesorii şi diriginţii de la Grupul şcolar folosesc din plin sprijinul organizaţiilor U.T.M. pentru educarea ucenicilor şi elevilor în spiritul dragostei faţă de meseria aleasă, pentru dezvoltarea continuă a cunoştinţelor de specialitate şi pentru întărirea disciplinei elevilor în activitatea practică din producţie. La educarea acestor trăsături contribuie mult discuţiile organizate în comun de utemiştii din şcoală şi cei din fabrică, precum şi faptul că ei participă adesea laolaltă la serbări şi reuniuni, la excursii şi vizionări de spectacole etc.

Din realizările ucenicilor constructori

Ucenicii Şcolii profesionale de construcţii din Timişoara manifestă un deosebit interes pentru continua dezvoltare şi înfrumuseţare a şcolii şi a căminului lor. **Prin muncă patriotică ucenicii au construit şi au amenajat două dormitoare, o infirmerie, un club precum şi un frumos teren sportiv.**

In acelaşi timp, harnicii ucenici au contribuit şi la crearea unor mai bune condiţii materiale la Şcoala de 7 ani nr. 12 din localitate, pentru care au construit un atelier încăpător necesar desfăşurării activităţii practice.

Producţia — examinator exigent

In rîndul preocupărilor profesorilor de la secţia serală a Şcolii medii nr. 3 din Piteşti se află la loc de frunte şi aceea de a arăta în permanenţă elevilor utilitatea practică a cunoştinţelor predate, de a le sublinia la ce poate folosi, în munca directă productivă, cunoaşterea cutărei teorii sau a cutărui fenomen.

Rezultatele străduinţilor depuse de profesori şi de elevi se verifică zilnic, în bună măsură la locul de muncă al elevilor, în întreprinderile unde lucrează ei. Aici, în bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, elevii şcolii serale sînt puşi, de multe ori fără ştirea profesorilor lor, în faţa unui examen de o maximă exigenţă, a unui examen care nu admite ezitare şi nesiguranţă. Examinator este însuşi procesul de producţie.

Să discutăm la întîmplare, cu trei tineri muncitori de la Intreprinderea de poduri metalice şi prefabricate din beton din Piteşti. Toţi trei au cîte ceva de spus cu privire la însemnătatea pe care o are pentru îmbunătăţirea muncii lor ceea ce au învăţat în şcoală.

Tînărul matriţer Alexandru Zamfir, elev în clasa a IX-a, arăta, de pildă, cum pe baza cunoştinţelor de algebră şi geometrie căpătate în clasă reuşeşte să descifreze cu mai multă uşurinţă schemele pentru matriţe şi să rezolve unele probleme de producţie care, altă dată, i s-ar fi părut de nesoluţionat.

Un alt elev, de data aceasta din clasa a VIII-a, lăcătuşul de întreţinere Traian Şarpe s-a folosit recent de noţiunea de moment al forţei însuşită în lecţiile de fizică la determinarea centrului de greutate al unei roţi volante, pentru fixarea ei pe ax, în repararea unei betoniere. Reparînd o altă betonieră, acelaşi muncitor a folosit cunoştinţele privind structura materialului în alegerea metalului pentru confecţionarea unei bucşe.

Colegul de clasă al lui Traian Şarpe, frezorul Gheorghe Burcea, arăta de asemenea cum aplică funcţiunile trigonometrice la triunghiul dreptunghic şi teorema lui Pitagora la calcularea dimensiunilor pentru pinioane. El mai sublinia faptul că, ţinînd seama de legile frecării însuşite cu prilejul lecţiilor de fizică, a reuşit să stabilească un regim de lucru mai bun maşinii cu care lucrează.

Acestea sînt numai cîteva aspecte din care se vede însemnătatea cunoştinţelor căpătate de elevi în şcoală pentru îmbunătăţirea muncii lor. Este demn de subliniat faptul că toţi trei tinerii muncitori despre care am vorbit mai sus reuşesc astăzi să depăşească în mod regulat, cu procente destul de ridicate, indicii planului de producţie. Înainte de a deveni elevi acest lucru le reuşea cu mare greutate. Şi ceea ce este tot atît de important e faptul că s-a îmbunătăţit în mod simţitor calitatea muncii depuse de ei. Aceste fapte arată că elevii Şcolii medii nr. 3 reuşesc să treacă cu succes probele pe care le dau zilnic în faţa unui examinator atît de exigent cum este producţia. O dată cu ei le trec şi cei care îi învaţă, profesorii lor.

V. Drăgan

Ce este cryotronul

Obținerea temperaturilor scăzute este o problemă care preocupă în egală măsură cu aceea a obținerii temperaturilor ridicate. De mai bine de 200 de ani fizicienii fac cercetări intense în acest domeniu. Ei au reușit să lichefieze și chiar să solidifice corpuri care păreau că-și mențin și la cele mai joase temperaturi starea inițială — de pildă starea gazoasă. De exemplu, au reușit să lichefieze oxigenul, azotul și hidrogenul. Hidrogenul a putut chiar să fie solidificat, la —258,96 grade C. Heliul, deși „mai încăpățînat", a fost totuși lichefiat și el, la temperatura de —268,78 grade C. De la acest punct lupta pentru cucerirea lui zero absolut, adică a lui —273,13 grade C., devine extraordinar de grea. Fiecare zecime, sutime și miime de grad necesită eforturi mari. Știința modernă a ajuns, prin eforturi apreciabile, în apropiere de zero absolut, evaporînd rapid heliul lichid.

Studiul temperaturilor joase a dat naștere unei ramuri noi a științei denumită cryogenie. Această nouă ramură a științei este legată de termodinamică, dar și de electronică, care a luat în ultimul timp un avînt extraordinar. În vecinătatea lui zero absolut apar o serie de fenomene deosebit de interesante, unele de-a dreptul ciudate. De exemplu, cauciucul răcit cu aer lichid devine la fel de fragil ca și sticla. Vata cufundată în aer lichid explodează atunci cînd apropiem un chibrit aprins întocmai ca și praful de pușcă. La temperatura de —271 grade C heliul lichid nu mai seamănă cu nici unul din lichidele obișnuite: nu mai poate fi reținut în nici un fel de vas, ci se urcă cu ușurință pe pereții acestuia, trecînd prin cele mai mici deschideri și neputînd fi oprit de nici un fel de sistem de închidere. Cercetătorii sovietici arată că heliul lichid, deși este lichidul cel mai rece, conduce totuși, foarte bine, căldura.

În sfîrșit, în apropiere de zero absolut mai apare și un alt fenomen deosebit de interesant, mai ales pentru viitor: este fenomenul de supraconductibilitate electrică. În ce constă acest fenomen? Dacă se măsoară rezistența electrică a unui conductor, a unui fir prin care trece un curent electric și se coboară temperatura, se observă că rezistența scade pe măsură ce scade și temperatura. La un moment dat, cînd temperatura a atins un anumit nivel, rezistența conductorului devine nulă. În această situație, inducînd cu ajutorul unui alt circuit un curent electric, se constată un lucru de-a dreptul uimitor: curentul circulă prin firul răcit, cu rezistența nulă, vreme foarte îndelungată, ani de zile chiar. Acesta este fenomenul supraconductibilității. Pentru înțelegerea mai ușoară a fenomenului se poate face apel la noțiunea de solenoid, cunoscută din fizică. În fond apare un circuit inductor și un circuit indus. În circuitul inductor, datorită temperaturii foarte scăzute, rezistența devine nulă și curentul indus poate circula timp foarte îndelungat.

Un exemplu: circuitul inductor este format din tantal, iar circuitul indus este din niobiu. Introducînd sistemul în heliu lichid, rezistența tantalului devine nulă, iar curentul care circulă devine maxim, neîntîmpinînd nici o rezistență. Trecînd un curent prin circuitul indus, acesta dezvoltă un cîmp magnetic care anihilează efectul heliului lichid. În acest scop curentul inductor scade. De constatat un lucru: tantalul devine supraconductor la 4,25 grade K, iar înaintea sa niobiul devine și el supraconductor, însă la 7,2 grade K.

NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

Prin urmare, un asemenea sistem de două elemente supraconductoare creează un sistem care, prin schimbul reciproc de energie, dă naștere unui semnal întocmai ca un tub electronic. Avantajul este că în cazul de față cheltuiala de energie electrică este extrem de mică. Un asemenea „solenoid" poartă în realitate numele de cryotron. Conservarea proprietăților supraconductorilor în interiorul unui cryotron se face utilizîndu-se heliu lichid într-un tub protector.

În cazul cryotronilor alcătuiți din elemente supraconductoare, variația rezistenței electrice este extraordinar de mare și se produce într-un timp foarte scurt, ajutînd să se realizeze dispozitive care să lucreze mult mai bine decît tuburile electronice și chiar decît tranzistorii.

Dacă semiconductorii și tranzistorii au luat un avînt foarte mare datorită consumului redus de energie și datorită unor proprietăți fizice deosebite pe care le au, ca de pildă transformarea directă a energiei calorice în energie electrică și reciproc, transmiterea semnalelor electronice cu mai mare promptitudine ca tuburile electronice obișnuite — cryotronii vor găsi într-un viitor nu prea îndepărtat o utilizare poate chiar și mai largă. De ce? Mai întîi, datorită consumului extrem de redus de energie electrică pentru a transmite un semnal într-un aparat electronic. Dacă am încerca să mergem cu imaginația mai departe am putea spune că întrucît rezistența unui supraconductor se poate reduce chiar pînă la zero, aceasta înseamnă că, avînd la dispoziție o cantitate infimă de energie, un cryotron poate funcționa fără întrerupere o vreme extraordinar de îndelungată. În al doilea rînd cryotronii vor putea fi realizați în dimensiuni și mai mici chiar decît tranzistorii, ceea ce va înlesni realizarea mult doritelor aparate electronice ultraminuscule. În al treilea rînd, cryotronii permit și vor permite și mai mult în viitor atingerea frecvențelor foarte înalte în acustică, frecvențe pe care încă nu le ating aparatele electronice de astăzi. Utilizarea lor va fi extrem de largă: în comenzile electronice ale mașinilor unelte, ale instalațiilor de forță, ale aparaturii de măsură și control, în metalurgie, în siderurgie, în tehnica nucleară și chiar în tehnica rachetelor cosmice. Perspectivele cryotronilor sînt într-adevăr extraordinare și oamenii de știință nădăjduiesc că aceste perspective vor deveni realități.

Și în țara noastră, în cadrul Academiei R.P.R., se studiază problema circuitelor cu cryotroni, care necesită nu numai rezolvarea unor probleme complexe de fizică, ci și soluționarea unor ecuații matematice dificile.

Cucerind domeniul temperaturilor scăzute, cryogenia deschide drumul spre un nou și interesant orizont de cercetare științifică, creînd instrumente — cryotronii — care mai de vreme sau mai tîrziu vor lua locul tuburilor electronice și tranzistorilor. Datorită micimii sale și consumului extrem de redus de energie electrică, cryotronul își face apariția ca un personaj nou, promițător, pe scena electronicii viitorului.

Ing. A. Liseanu

„Cîntăm pe note"

O lucrare de îndrumare metodică pentru însușirea și predarea muzicii

Noua lucrare muzicală a profesorului Ion D. Vicol — „Cîntăm pe note" — este deosebit de folositoare profesorilor care predau muzica în școlile de toate gradele, precum și dirijorilor de cor și de orchestră în faza alfabetizării muzicale a amatorilor.

Partea intîia a lucrării tratează procedee de predare a ritmului, a înălțimii sunetelor. Partea a doua arată, cu ajutorul unor solfegii și cîntece, precum și al unor versuri cum se pot preda celelalte elemente muzicale — gama, diviziunile timpilor, pauzele, măsurile, formulele ritmice ca trioletul și sincopa, apoi alterațiile, măsura incompletă etc. În partea a treia autorul a inclus o serie de cîntece accesibile începătorilor din clasicii noștri, clasicii universali, din creația actuală a compozitorilor romîni.

Ceea ce reține cu deosebire atenția tuturor celor ce se interesează de problemele metodice ale predării muzicii, sînt procedeele bune recomandate pentru predarea primelor elemente de durată și înălțime a sunetelor muzicale. De exemplu, pentru însușirea noțiunii de durată se pornește de la ciripitul păsărilor, tic-tacul ceasului de perete, mormăitul ursului, vuietul avionului etc. Pentru a ușura și mai mult înțelegerea noțiunilor sînt folosite desene.

În mod intuitiv este predată și noțiunea de accent — autorul recurgînd însă la vorbirea obișnuită a omului, care cuprinde silabe accentuate și neaccentuate. Tot pe bază de exemple explică și alternanța dintre diferitele valori precum și alternanța accentelor, varietatea ritmică, fixarea duratei notelor întregi de patru timpi etc. Sînt expuse apoi procedeele pentru însușirea înălțimii sunetelor recurgîndu-se, cum este și normal, la portativ, căruia i se dă o definiție completă și precisă în versuri.

Este bine că la predarea sunetelor din gamă autorul urmează linia descendentă melodică, mult mai ușoară decît intonarea în urcare a intervalelor. De asemenea, apreciem recomandarea dată pentru fixarea înălțimii sunetelor: împărțirea clasei în două grupe și cîntarea aceluiași exercițiu în octave, profesorul trebuind să le scrie în ambele feluri. Elevii văd cum se scrie aceeași notă în octavă superioară sau inferioară și, în același timp, aud și cele două înălțimi. Prin aceasta li se dezvoltă și simțul armonic. Tot astfel, este bun procedeul de a însera teme prin care elevii verifică dacă au înțeles sau nu ceea ce li s-a predat, fiind puși să corecteze repartizarea valorilor de note în cadrul măsurilor sau repartizarea cuvintelor pe anumite valori scrise.

Relevăm faptul că lucrarea conține multe cîntece inspirate din folclor, care reflectă viața satului, precum și cîntece din folclorul copiilor. Pe lîngă aceasta, autorul include și cîntece proprii, din care unele mai vechi au avut și au încă o largă popularitate în școală și pe care le-a mai publicat cu alte prilejuri în diferite lucrări cu caracter didactic (Pupăza din Tei, Piticii, Brîul, Cîntecul măsurii etc.). Multe din creațiile muzicale cuprinse în carte îndeamnă pe copii să iubească munca practică, meseriile, le oferă numeroase învățăminte pentru viață.

Credem însă că ar trebui sporit simțitor numărul cîntecelor inspirate din realitățile noastre noi, din lupta partidului și poporului nostru pentru o viață mai bună, al cîntecelor care să educe în spirit nou. Versuri de felul „Peste drum / iese fum / Iar un moș / Stă pe coș" (pag. 34), sau „Zum, zum cobza ta, / Zum, zum, spune-așa: / Zum, zum, strune-mi pui, / Zum, zum, cînt oricui" (pag. 160), fiind plate și lipsite de un conținut cît de cît educativ, ar putea foarte bine să lipsească.

Lucrarea „Cîntăm pe note" este scrisă cu talent și competență, autorul bazîndu-se pe o bogată experiență didactică. Avînd o deosebită valoare metodică, ea trebuie cunoscută de toți învățătorii și profesorii care predau muzica în școală sau care se ocupă de pregătirea muzicală a amatorilor în cadrul căminelor culturale.

Prof. Anton Scornea
secretarul cercului profesorilor de muzică din București

Faza finală a bienalei „I. L. Caragiale"

Peste cîteva zile la București se va aprinde lumina reflectoarelor la faza finală a festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale".

Pe scena festivalului vom întîlni, în rîndurile artiștilor amatori, și numeroși învățători și profesori, care s-au dedicat muncii culturale cu o mare pasiune. Îi vom întîlni pe învățătorii Ion și Victoria Fîntîneru, animatorii echipei de teatru din comuna Budișteni, regiunea Pitești, echipă care se mîndrește a fi fost de două ori laureată a precedentelor festivaluri de teatru. Va veni la festival tocmai din nordul țării, din comuna Dolhasca, și învățătoarea Victoria Holban, interpretă principală în piesa „Răzeșii lui Bogdan".

Cadrele didactice care vor veni la București s-au distins la fazele interregionale nu numai prin măiestria lor artistică, ci și prin seriozitatea și dragostea cu care au muncit pentru a antrena cît mai mulți oameni ai muncii în mișcarea artistică de amatori pentru a-i îndruma pe cei ce îndrăgesc arta scenei. Îndeosebi prin astfel de realizări s-au remarcat profesorii Hans Pomarius și Felicia Cărăuș din comuna Tălmaciu, regiunea Stalin, educatoarea Maria Pătrășcău din comuna Cimpa, regiunea Hunedoara, învățătoarea Doina Brîndușa din comuna Moldova Veche, regiunea Timișoara, învățătorul Aurel Cașu, care instruiește de zece ani formația artistică a căminului cultural din comuna Ivești, regiunea Galați etc.

Printre preocupările artistice ale cadrelor didactice ce se vor prezenta la această fază a bienalei se remarcă și una dintre acelea care se leagă cel mai mult de educația micilor iubitori de teatru. Este vorba de teatrul de păpuși, reprezentat printre altele la festival și de formația din Deva, condusă de educatoarea C. Mihălțan.

Pe lîngă trecerea în revistă a succeselor obținute în mișcarea artistică de amatori din țara noastră, finala bienalei „I. L. Caragiale" va însemna și o mărturie vie a contribuției pe care cadrele didactice o aduc la opera de culturalizare a maselor.

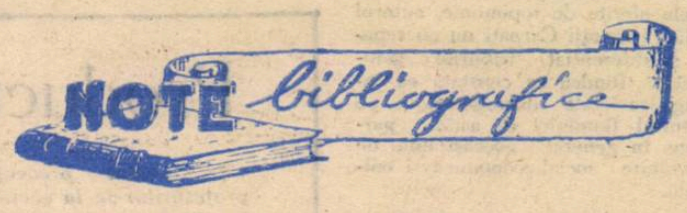

ISTORIA FILOZOFIEI, VOL. III.

În Editura științifică a apărut recent volumul III al Istoriei filozofiei — traducere din limba rusă. În capitolele I—IV ale acestui volum se tratează probleme privitoare la formarea și dezvoltarea filozofiei marxiste pînă în ultimul deceniu al secolului al XIX-lea. Capitolele V—IX se ocupă de cele mai importante curente ale gîndirii filozofice într-o serie de țări ale Europei Occidentale (Germania, Anglia, Franța, Italia etc.).

Comisia de redactare a „Istoriei filozofiei" precizează că pregătirea materialelor pentru volumele următoare ale acestei lucrări a impus tratarea în două volume (III și IV) a istoriei filozofiei din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. De aceea, istoria filozofiei de la sfîrșitul secolului al XIX-lea și pînă în zilele noastre va fi expusă în volumele V și VI. Întreaga lucrare va apărea astfel în șase volume în loc de patru, cum a fost proiectată inițial

A apărut revista „NATURA" nr. 5, septembrie-octombrie 1960

În cuprins:

T. Morariu: Sarcinile geografiei fizice în lumina Documentelor Congresului al III-lea al P.M.R.

N. Djamo, I. Velcea, P. Deică: Economia R.P. Romîne în plin avînt.

V. H. Buiniţki: Cercetările sovietice în Antarctica.

V. Cucu, I. Șandru: Cel de-al XIX-lea Congres internațional de geografie.

I. T. Tarnavschi, Gh. Anghel: Cea de-a doua Consfătuire de geobotanică pe țară.

A. G. Raicovicianu, I. T. Tarnavschi: Profesorul Dr. Dimitrie Grecescu (1841—1910).

Informație

Pentru a veni în sprijinul învățătorilor și profesorilor înscriși la examenele pentru obținerea gradelor didactice, I.P.C.D. București organizează la sediul său din Calea Dorobanților nr. 32 un ciclu de conferințe și consultații în care vor fi dezbătute cele mai importante probleme cuprinse în programele examenelor.

O dată pe lună, în a treia zi liberă a cadrelor didactice (dintre zilele stabilite pentru cercurile pedagogice) la orele 10, vor avea loc consultații colective.

În primele două zile libere din fiecare lună, ca și în ziua de luni a fiecărei săptămîni, între orele 9—14, vor avea loc consultații individuale în orice probleme care interesează cadrele didactice.

La consultațiile colective și individuale pot participa și alte cadre didactice decît cele înscrise la examene.

Mai sînt unii părinți care înțeleg să ajute pe copiii lor la învățătură făcîndu-le lecțiile și unii profesori tree acest fapt cu vederea.

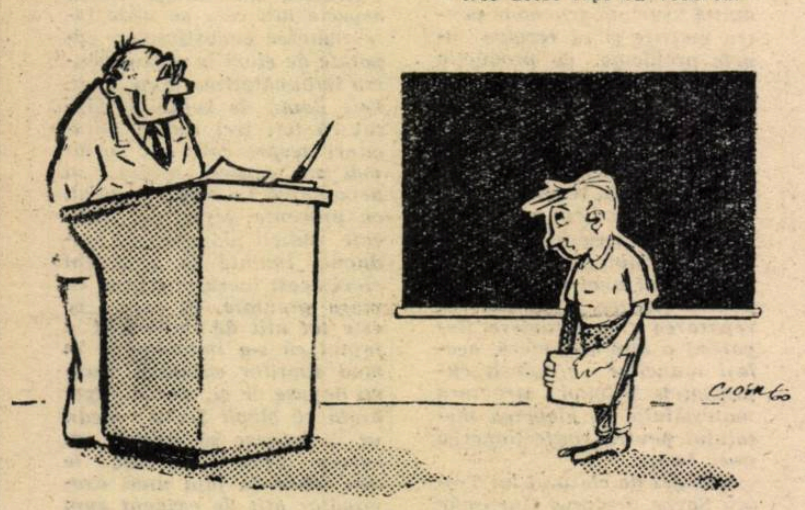

— Popescule, de zece zile te prezinți cu problemele la aritmetică nerezolvate. Cît timp o să mai continui așa?
— Încă două zile... pînă vine tata din concediu...
— Dar vezi, să nu fie mai mult!

Desen de CONST. CIOSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 591 | vineri 16 decembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

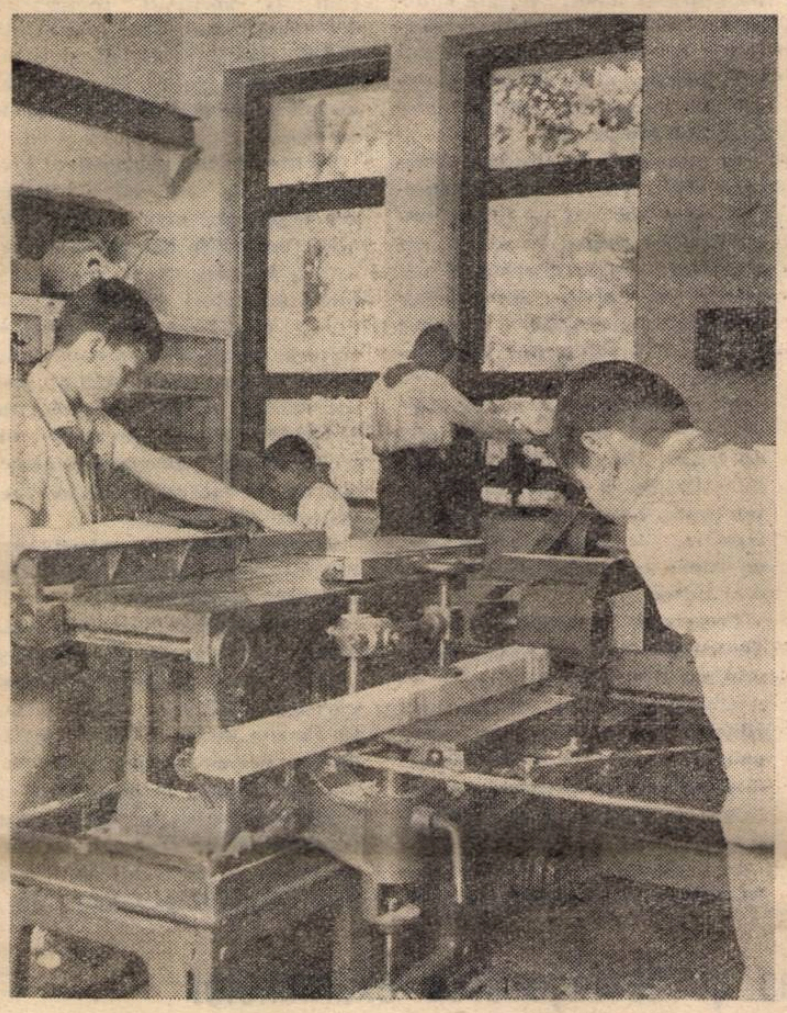

La cercul de tîmplărie (Palatul pionierilor din București)

Iarna — în școlile sătești

Cel care trece iarna printr-un sat înțelege încă o dată, mai profund, uriașele prefaceri pe care le-a adus socialismul în viața țărănimii muncitoare. Miile de sate care altă dată hibernau sub mormanele de zăpezi și sub apăsarea și mai grea a sărăciei, a exploatării sînt acum în plină activitate. Este etapa în care, alături de învățămîntul agrotehnic de masă și de intensificarea activităților culturale, se face bilanțul realizărilor obținute în anul care a trecut și se pregătește bătălia recoltei viitoare.

Legată strîns de viața satului, și munca școlilor se desfășoară intens. Se simte aceasta nu numai în predarea lecțiilor de cultură generală și în munca educativă — care își urmează cursul lor firesc — dar și în întreaga desfășurare a lecțiilor de cunoștințe agricole și a aplicațiilor practice la aceste cunoștințe.

Ritmul rapid de colectivizare a agriculturii noastre, creșterea bazei tehnice și a mecanizării din acest sector, dezvoltarea cercetării științifice în toate ramurile agriculturii oferă an de an o bază materială tot mai puternică predării cunoștințelor agricole în școlile sătești. Ce anume cunoștințe ale elevilor din acest domeniu pot fi îmbogățite cu precădere în perioada de iarnă, ce deprinderi practice le putem forma în această perioadă?

Pornind de la recolta anului care a trecut, elevii pot cunoaște în laboratoarele gospodăriilor agricole de stat și la „Casele agronomului" din gospodăriile agricole colective superioritatea unui soi de plante asupra altuia, importanța pentru creșterea producției a aplicării agrotehnicii înaintate, rezultatele utilizării metodelor de hibridare și de polenizare artificială. De asemenea, ei pot cunoaște și efectua lucrări de pregătire a campaniei agricole de anul viitor — selecționarea semințelor, analiza și încercarea lor, confecționarea ghivecelor nutritive. Deosebit de utilă pentru lărgirea orizontului de cunoștințe și deprinderi al elevilor din școlile sătești este organizarea activităților în cadrul serelor horticole și de legume. Aici ei pot aprofunda o seamă de noțiuni de bază privind viața plantelor, ciclurile de creștere, asimilația clorofiliană etc. Experiența dobîndită pe această linie în anii trecuți de unele școli cum sînt cele din Bistrița, Geoagiu dovedește că acolo unde există spirit de inițiativă din partea profesorilor de specialitate, se pot confecționa cu cheltuieli relativ mici sere școlare.

Să nu pierdem din vedere, în planificarea activităților de iarnă, organizarea — oriunde este posibil — a vizitării institutelor de cercetări în domeniul științelor agricole sau a diferitelor stațiuni de care dispun aceste institute în toate colțurile țării. In aceste uriașe laboratoare ale agrotehnicii înaintate elevii pot cunoaște nu numai stadiul actual de dezvoltare a economiei agricole din țara noastră, ci și perspectivele ei de creștere în decursul șesenalului și în anii programului economic de perspectivă.

Dintre activitățile practice pe cîmp care se efectuează în perioada de iarnă, elevii pot fi antrenați cu bune rezultate în confecționarea și montarea parazăpezilor, iar în ceea ce privește activitatea practică a elevilor din clasa a VI-a pentru dezvoltarea cunoștințelor zootehnice și a deprinderilor privind creșterea animalelor, care nu are un caracter sezonier, aceasta este la fel de cuprinzătoare în timpul iernii ca și în primăvară și în toamnă.

Este bine însă ca profesorii de cunoștințe agricole și de științe naturale să insiste acum cu precădere asupra hrănirii animalelor cu porumb siloz și furaje concentrate, scoțînd în evidență superioritatea acestor metode științifice de furajare în ceea ce privește ridicarea producției de carne și de lapte.

Perioada de iarnă oferă posibilități multiple pentru lărgirea cunoștințelor pe care le au elevii în domeniul tractoarelor și mașinilor agricole. Este evident că în perioadele de campanie elevii nu pot cunoaște decît tractoarele și mașinile în funcțiune, deci studiază în special principiile lor de construcție, caracteristicile de funcționare și lucrările la care sînt folosite. Acum însă, cu prilejul lucrărilor de reparații care se execută la aceste mașini, ei au posibilitatea de a studia, sub îndrumarea muncitorilor și tehnicienilor din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, subansamblele și organele principale ale acestor mașini. Este indicat ca elevii să fie antrenați direct la lucrările de reparații, bineînțeles pe măsura cunoștințelor și priceperii lor.

Imbunătățind mereu predarea cunoștințelor agricole și efectuarea lucrărilor practice, folosind cele mai favorabile condiții pe care ni le oferă în această privință lunile de iarnă, vom contribui nu numai la succesul recoltei viitoare, ci și la succesul muncii de formare a cadrelor pentru recoltele tot mai bogate din anii care vor urma.

Din carnetul unei învățătoare

'Asta a fost acum vreo doi ani, cînd îmi luasem postul în primire.

Să nu mă înțelegeți greșit, să credeți că m-a dezamăgit Jilia. Nu, de la bun început mi-au plăcut ulițele ei drepte, casele curate. Poate că eu n-aș fi pus atîta albastru la fațade, dar din asta, mai la urma urmei, n-avea să mi se tragă nici o supărare. Clădirea școlii de 7 ani nu era din cele mai noi, dar destul de gospodărește întreținută, iar copiii — mi s-a dat clasa a III-a — mi-au părut dezghețați și prietenoși. Dar parcă stăruia în aer o atmosferă nu știu cum — severă, posacă. Altfel, lucrul mergea, comuna era colectivizată. E drept că oamenii n-aveau ogoare întinse, ci mai mult niște vie colea, pe dealuri. După cum știți, Jilia e port în Deltă. Mai toată săptămîna bărbații erau plecați în brigăzile de pescuit, iar femeile și bătrînii rămîneau să cultive via.

In prima duminică pe care am petrecut-o în sat m-am mirat: am văzut că mai sînt unii oameni care se duc la biserică de vreo trei-patru ori pe zi. Și dimineața, și pe la prînz, și către seară. Se închinau și se aplecau pînă în pămînt încă de la ușă. Cum vă spuneam, m-am mirat. In satul de unde veneam eu nu era așa. Și într-o zi l-am întrebat pe bătrînul care păzea la vie:

— De ce te duci dumneata la biserică, moșule?

— Păi cum să nu mă duc? Sînt om temător...

— Da' de cine te temi?

— De nimeni, drăguță — mi-a spus el zîmbindu-mi prietenos cu gura știrbă — de nimeni, numai de dumnezeu.

— Și de dumnezeu te temi? tare?

— Tare, tare, drăguță — mi-a răspuns.

Ei! 'Asta trebuie să fie — mi-am spus eu în gînd — de aceea poate se simte aici, în Jilia, o atmosferă atît de posacă...

'Am organizat o conferință la căminul cultural ca să le explic sătenilor originea omului pe pămînt. Și fiindcă n-am găsit un titlu mai bun, i-am zis „Adam și Eva". S-a adunat destulă lume. 'Aveam planșe și fotografii și am început să le expun, pe înțelesul lor, apariția vieții pe pămînt, originea omului. Mă ascultau în tăcere, cu destulă curiozitate. Cînd eram pe la jumătate a început să toace de vecernie și o bună parte din ascultătorii mei s-au sculat și s-au dus. I-am lăsat să plece și am continuat să vorbesc pentru ceilalți cu și mai multă căldură, deși eram destul de dezamăgită.

Nu mult după asta, într-o zi, cam pe la jumătatea lui octombrie, mă trezesc că lipsesc de la lecții o mulțime de copii. Ii întreb pe cei prezenți.

— Sînt Pocroavele — îmi răspunde un copil.

De sărbătoarea asta nici nu auzisem, la noi în sat n-o țin oamenii. A doua zi o întreb pe Olguța, o fetiță isteață și silitoare:

— De ce n-ai fost ieri la școală?

— M-a trimis mama la biserică.

— De ce-ți place ție mai mult la biserică decît la școală? — urmez eu.

— Imi place mai mult la școală, la școală învățăm mereu cîte ceva și în recreație mă fugăresc și rîd cu copiii. Acolo însă aud iar și iar aceleași lucruri. Mă duc de frică.

Și începe să-mi spună, cu ochii în lacrimi și cu vocea gîtuită, cît se teme ea noaptea pe întuneric să nu vie diavolul să-i ia sufletul

— Nu ți-am explicat, Olga — i-am spus eu cu blîndețe — că nu există iad și că astea sînt minciuni și scornituri ale celor bogați, care au vrut să-i ție pe oamenii săraci în robie?

— Mi-ați explicat — răspunse ea — dar mama și bunica spun că rău faceți că vorbiți așa și că o să vă pedepsească cerul și...

Biata copilă se înecă în plînș. Firește că am început din nou să le explic cu răbdare copiilor adevărul despre viața omului. Mă gîndeam însă că dacă mamele și bunicile dărîmă acasă tot ce clădesc eu, atunci munca mea e zadarnică. Am început atunci să merg mai des acasă la părinții elevilor mei. Firește că nu începeam de la ușă cu lămuririle, ci mă interesam de tot felul lor de viață. Mă străduiam să le dau sfaturi pentru gospodărie, și din vorbă în vorbă le dam cîte o explicație științifică despre felul cum au apărut religiile. Incetul cu incetul unii începeau să-și deschidă ochii. Firește, succes mai mare aveam însă tot la elevii mei și în zilele de sărbători religioase mulți din copii fugeau acum de la biserică și veneau la școală.

Numai pe micul Dimitrie l-am convins mai greu. Era un copil firav, prea așezat pentru vîrsta lui, feciorul unei văduve. Tatăl său pescar, murise înecat. Locuia cu bunicii și cu mama. Bătrînii erau grozav de bisericoși și nemaipomenit de aspri. Am încercat să-l fac pe băiat să fie mai vioi, mai vesel, mă ocupam mai mult de el și parcă se mai dezgheța.

Prin ianuarie Dimitrie a avut un accident, s-a rănit la mînă. Lucrul părea fără mare importanță la început, dar apoi rana a început să se infecteze. L-am trimis la dispensar. Bătrînii însă s-au apucat să-i descînte și să pună preotul să-i citească. Mîna se umflase rău. Am fost împreună cu doctorul la ei. Situația era destul de gravă, era primejdie să i se taie mîna. Atunci doctorul s-a folosit de autoritatea lui și l-a internat în spital, la Constanța. Dimitrie s-a întors teafăr acasă după ce a suferit îndeajuns.

— Dacă ascultai de știință de la început te-ai fi vindecat în trei zile, pe cînd așa... i-am spus eu.

Cînd a fost el în stare mai gravă nu l-am mai dojenit pe ai lui, de îndată însă ce primejdia a trecut am început să le arăt greșeala. Mama avea ochii în lacrimi și spunea:

— Aveți dreptate. Nu-l mai ascult pe bătrîn.

Incet, încet am reușit să înlătur misticismul și din sufletul lui Dimitrie, al mamei lui ca și al celor mai mulți locuitori ai satului. Și principalul meu sprijin în lupta pe care am dus-o a fost însăși viața nouă a satului, viața aceasta pe care partidul o face să pătrundă pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale patriei.

Acum, după doi ani, cînd trec pe străzile Jiliei, atmosfera este cu totul alta. Oamenii mă întîmpină cu fețe deschise, zîmbitoare. Parcă și munca lor e mai spornică și mai voioasă. Imi spun că am contribuit și eu la asta și mă bucur.

Elena Paru

Noi pionieri

De curînd, un grup de 60 pionieri și școlari din comuna Afumați, raionul Brănești, însoțiți de cadre didactice și instructori de pionieri au făcut o vizită la Muzeul Doftana.

După ce au vizitat celulele unde au suferit teroarea regimului burghezo-moșieresc cei mai buni fii ai clasei muncitoare, pionierii și școlarii s-au oprit în fața plăcii comemorative, pe locul unde a pierit eroul comunist Ilie Pintilie. Aci a avut loc primirea în rîndurile pionierilor a unui număr de 12 copii.

In sunetele goarnei, sub faldurile drapelului pionieresc, cu gîndul la cei care au suferit și și-au jertfit viața pentru binele și fericirea poporului, copiii care au primit cravata roșie și-au luat, plini de emoție, angajamentul de a deveni luptători dîrzi pentru cauza partidului, părintele iubit al copiilor din scumpa noastră patrie.

O nouă formaţie corală de copii

De cîtva timp, în sălile de spectacole, la televiziune şi la radio a început să atragă atenţia şi interesul iubitorilor de muzică o nouă formaţie corală: corul de copii al Clubului sindicatelor de învăţămînt din Bucureşti.

Corul n-are un istoric bogat. El a luat fiinţă cu numai un an în urmă, din iniţiativa profesorului şi compozitorului Mircea Bădulescu. Dar rezultatele acestui an de activitate sînt deosebit de frumoase. Astăzi corul cuprinde 257 de elevi de la majoritatea şcolilor din Capitală. Au fost selecţionaţi numai elevii cei mai buni la învăţătură şi care au o purtare exemplară. Repertoriul corului de copii cuprinde 47 de piese, dintre care 8 pentru solişti. Radioteleviziunea Română a ales din repertoriul corului şi a înregistrat pentru programele sale 7 cîntece, printre care „Partid iubit", „Turturica" şi altele.

Activitatea concertistică a corului este bogată: într-un an 20 de spectacole, în faţa a 7200 de spectatori. Dintre ultimele spectacole de un deosebit succes s-au bucurat cele prezentate în sala „Excelsior", pe scena Casei de cultură a tineretului din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la Şcoala de 7 ani nr. 151, la clubul Ministerului Transporturilor şi Telecomunicaţiilor.

In prezent corul pregăteşte un frumos concert care va fi prezentat pe mai multe scene din Capitală în timpul vacanţei de iarnă.

Al. I. V.

Festivalul bienal de teatru „I. L. Caragiale"

Echipe în concurs

A trecut aproape o săptămînă de la deschiderea fazei finale a festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale".

Pe scena teatrului C.C.S. s-au prezentat rînd pe rînd o parte dintre cele mai bune echipe de teatru ale sindicatelor, caselor de cultură şi căminelor culturale, demonstrînd o adevărată măiestrie artistică, care a trezit aplauze entuziaste nu numai din partea spectatorilor, dar şi a artiştilor profesionişti.

Cele 30 de echipe de teatru prezente în ultimul act al festivalului — reprezentînd nu mai puţin de 10.000 de colective de teatru — se pot mîndri pe bună dreptate cu cel mai recent bilanţ al mişcării artistice de amatori din ţara noastră: 25.000 de spectacole, la care au participat peste 5 milioane de spectatori (numai în perioada festivalului). Cifrele sînt atît de evidente, încît orice comentariu cu privire la avîntul mişcării artistice de amatori devine de prisos. Cei 100.000 de artişti amatori ciţi numără azi colectivele de teatru şi dintre care marea majoritate sînt muncitori şi ţărani, nu vorbesc numai despre dezvoltarea mişcării artistice în sine, ci şi despre setea de cultură a oamenilor muncii, despre orizontul larg al vieţii lor de azi.

Pentru învăţători şi profesori bilanţul înregistrat la actualul festival „I. L. Caragiale" are şi o altă semnificaţie. In fiecare din cifrele menţionate se găseşte şi o părticică din contribuţia lor. Urmărind programele celor aproape 20 de echipe ale căminelor culturale calificate în finală, întîlneşti pe fiecare numele unor învăţători sau profesori, fie ca interpreţi, fie ca instructori. Este, desigur, şi aceasta o mărturie a rolului social-cultural tot mai mare pe care-l au cadrele didactice şi de care se achită cu cinste. Dar învăţătorii şi profesorii participă la faza finală a bienalei şi cu două formaţii proprii: cea a Sindicatului învăţămînt din Călăraşi şi cea a Clubului sindicatelor de învăţămînt din Bucureşti. Prima s-a prezentat, chiar în ziua deschiderii festivalului, cu piesa „Nila", emoţionanta dramă a scriitorului sovietic Salinski, iar cea de a doua urmează să se prezinte în ultima zi cu „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale.

Echipa de teatru a Sindicatului învăţămînt din Călăraşi a reuşit să realizeze cu „Nila" un spectacol închegat, orientat cu precădere spre subliniera ideii de bază a piesei — eroismul tineretului sovietic în lupta împotriva ocupanţilor fascişti. Rolul titular, în jurul căruia este brodată întreaga dramă, cerea o interpretă care să posede măiestria de a se transpune rapid în cele mai contradictorii situaţii, capabilă să trăiască scenic sentimentele unui patriotism dus pînă la sacrificiu şi să întruchipeze totodată chipul odios al trădătorului de patrie. O asemenea sarcină era dificilă chiar şi pentru o actriţă profesionistă. Din fericire, colectivul amatorilor din Călăraşi beneficiază în Nila de o interpretă cu deosebite calităţi scenice, care a înţeles totodată substanţa ideologică a rolului interpretat. Este vorba de profesoara Iolanda Dain. Cu excepţia primelor scene, în care a jucat crispat, cu replici insuficient interiorizate, Iolanda Dain a reuşit să redea o eroină autentică şi emoţionantă prin măreţia sentimentelor ei patriotice. In unele locuri — ca de pildă în scenele cu pionierii Saşka şi Edik sau în scena finală, în care înfruntă spionul fascist — Iolanda Dain a izbutit creaţii de o adevărată maturitate artistică. Frumoase creaţii artistice au realizat şi profesoarele Aurelia Grigore şi Valentina Elefterescu în Zoia Paramanova şi, respectiv, Tuzikova, şi mai ales cei doi copii — Ion Cotruţ şi Ion Ionescu — în Saşka şi Edik.

Spectacolul prezentat de echipa Sindicatului învăţămînt din Călăraşi pe scena teatrului C.C.S. presupune, prin îndrăzneala abordării unei atît de dificile piese şi mai ales prin realizarea ei scenică mai mult decît meritorie, o îndelungată experienţă artistică. Intr-adevăr echipa de teatru a Sindicatului învăţămînt din Călăraşi a luat fiinţă în anul 1946. In cei 14 ani de activitate şi-a lărgit necontenit colectivul de interpreţi, sprijinind şi înfiinţarea unei formaţii de teatru pe lîngă casa de cultură din oraş. Repertoriul echipei numără azi 92 de piese, cu care s-au susţinut 1094 spectacole în faţa a peste 400.000 de spectatori. De un mare succes s-au bucurat spectacolele cu piesele lui Caragiale („O noapte furtunoasă", „De-ale carnavalului", „O scrisoare pierdută", „Conu Leonida faţă cu reacţiunea" şi dramatizările „justiţie", „C.F.R.", „Art. 214") M.

Scenă din „Nila" de Salinski în interpretarea echipei de teatru a Sindicatului învăţămînt din Călăraşi.

Sebastian („Ultima oră"), T. Muşatescu („Titanic vals", „Escu"), A. Baranga („Mielul turbat", „Bulevardul împăcării", „Pentru fericirea poporului") etc.

Este evident că o activitate de o asemenea amploare se bazează pe o puternică pasiune pentru teatru din care cadrele didactice din Călăraşi au făcut o tribună în plus de răspîndire a culturii, de educaţie socialistă. Munca şi rezultatele lor sînt un exemplu şi un îndemn pentru toate formaţiile artistice de amatori din învăţămînt.

Const. Rădoi

DE LA MINISTERUL INVAŢAMINTULUI ŞI CULTURII

Pentru vacanţa de iarnă a pionierilor şi şcolarilor

În vederea organizării în bune condiţiuni a vacanţei de iarnă, care va avea loc între 24.XII.1960 — 10.I.1961 inclusiv pentru elevii din şcolile elementare, medii, pedagogice, profesionale, agricole şi de meserii, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi C.C. al U.T.M. au recomandat secţiilor de învăţămînt şi cultură şi organelor U.T.M. să desfăşoare o activitate bogată, în aşa fel încît vacanţa să constituie un bun prilej de odihnă, de educare şi recreare a tineretului şcolar.

Un loc deosebit trebuie să-l ocupe în vacanţa de iarnă pregătirile pentru sărbătorirea zilei de 30 Decembrie, a XIII-a aniversare a Republicii Populare Romîne, precum şi activităţile pentru acordarea distincţiilor pioniereşti.

Cu sprijinul consiliilor sindicale se vor lua măsuri pentru ca în cluburile muncitorilor din învăţămînt, A.R.L.U.S., în cluburile întreprinderilor, fabricilor, în sălile cluburilor sportive, în casele de cultură raionale şi în casele de cultură ale tineretului, la căminele culturale şi în şcoli să se organizeze discuţii, convorbiri şi informări politice legate de hotărîrile celui de al III-lea Congres al P.M.R., de realizările regimului democrat-popular, de tradiţiile de luptă ale partidului şi poporului nostru, seri de basm, întîlniri cu oameni de ştiinţă, scriitori, activişti, ofiţeri, fruntaşi în producţie. De asemenea se vor organiza excursii în localităţi şi împrejurimi pentru cunoaşterea monumentelor şi locurilor istorice, vizite la muzee, expoziţii, în întreprinderile industriale şi agricole, la instituţii de artă şi cultură, vizionări colective de filme, piese de teatru, teatru de păpuşi, audiţii colective la radio, precum şi recenzii de cărţi, seri de satiră şi umor, seri ale cîntecului şi dansului, concursuri sportive etc. Toate aceste activităţi vor contribui şi la pregătirea pionierilor în vederea obţinerii distincţiilor pioniereşti.

În şcoli şi în instituţiile culturale copiii vor învăţa „Pluguşorul", al cărui text va fi luat din publicaţiile pentru tineret şi copii. Organizaţi în grupuri, ei vor merge să ureze muncitorilor fruntaşi, colectiviştilor, ţăranilor muncitori, învăţătorilor şi profesorilor.

Întreprinderile cinematografice vor organiza în timpul vacanţei de iarnă „Decada filmului artistic, ştiinţific şi documentar pentru copii", iar caravanele cinematografice vor asigura prezentarea de filme pentru copii şi în mediul sătesc.

Programul acţiunilor stabilite pentru vacanţă va fi adus la cunoştinţă din timp pionierilor, elevilor şi părinţilor acestora prin adunări, afişe, gazete de perete, panouri, ca şi prin staţiile de radioamplificare, anunţîndu-se acţiunea, locul, ziua şi ora desfăşurării.

În perioada de la 28.XII.1960 — 8.I.1961 se va organiza în şcoli, cămine culturale, cluburi, case de cultură ale tineretului, case de cultură raionale şi în casele şi palatele pionierilor, serbarea pomului de iarnă pentru copiii de la 7—14 ani. Pentru buna organizare a acestei serbări şcolile vor solicita sprijinul instituţiilor şi întreprinderilor care le patronează, al sfaturilor pionierilor, precum şi sprijinul comitetelor de întreprinderi, din instituţii, G.A.S., S.M.T. şi G.A.C. O atenţie deosebită se va acorda organizării pomului de iarnă în casele de copii.

Şcolile medii, pedagogice, profesionale, de meserii şi tehnice vor organiza pentru elevi reuniuni precedate de programe artistice, la care vor fi invitaţi şi tineri muncitori din fabrici, uzine etc. Secţiile de învăţămînt şi cultură, comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. vor lua măsuri ca în seara zilei de 31.XII.1960 să se organizeze în şcolile medii, pedagogice, profesionale, de meserii şi tehnice revelioane ale elevilor.

Pentru pionierii şi şcolarii fruntaşi din clasele a VI-a şi a VII-a şi pentru elevii fruntaşi ai şcolilor medii (clasele VIII—XI), pedagogice, profesionale, de meserii şi tehnice se vor organiza în timpul vacanţei tabere de iarnă. În funcţie de posibilităţile locale de care dispun, secţiile de învăţămînt şi cultură, în colaborare cu comitetele regionale U.T.M., pot organiza tabere regionale de iarnă, cerînd în prealabil aprobarea M.I.C. şi a C.C. al U.T.M.

Organizarea şi desfăşurarea examenelor pentru obţinerea gradului II

În sesiunea din ianuarie 1961, examenul pentru obţinerea gradului II va începe în toate centrele în ziua de 3 ianuarie 1961.

La examen sînt admise cadrele didactice care s-au înscris pentru obţinerea gradului II în anul şcolar 1959/1960, au avut la 1 august 1959 un stagiu de cel puţin 15 ani în învăţămînt, au obţinut la inspecţia specială cel puţin media 8 (opt) şi au înaintat lucrarea personală la Institutul de perfecţionare.

Examenul constă din probele scrise şi orale prevăzute în regulament:

A. Pentru învăţători şi educatoare:

— proba scrisă la literatura romînă;

— proba orală la metodica specialităţilor care se predau la cl. I—IV pentru învăţători şi metodica specialităţii pentru educatoare;

— proba orală la marxism-leninism (materialism dialectic şi istoric);

— susţinerea lucrării personale elaborate de candidat pe baza tematicii aprobate de M.I.C.

B. Pentru profesori (cl. V—XI):

— probă orală la specialitate şi metodica specialităţii;

— probă orală la marxism-leninism (materialism dialectic şi istoric);

— susţinerea lucrării personale elaborate de candidat pe baza tematicii aprobate de M.I.C.

Cadrele didactice se vor prezenta la examenul pentru obţinerea gradului II în următoarele centre:

1. **Centrul I.P.C.D. Bucureşti:** învăţătorii, educatoarele şi profesorii cu specialităţile limba romînă, istorie, matematică, fizică, geografie, şt. naturale, chimie, l. rusă, pedagogie, economie politică, socialism ştiinţific — din regiunile Bucureşti, Ploeşti, Piteşti, Constanţa şi oraşele Bucureşti şi Constanţa; profesorii de l. franceză, l. latină, l. germană (ca limbă străină), l. engleză, logică, desen, muzică; învăţătorii şi profesorii din şcolile speciale din toată ţara; profesorii de educaţie fizică din regiunile care aparţin de I.P.C.D. Bucureşti şi Iaşi.

2. **Centrul I. P. C. D. Oraşul Stalin:** învăţătorii şi educatoarele din regiunea Stalin şi din Regiunea Autonomă Maghiară.

3. **Centrul I.P.C.D. Cluj:** învăţătorii şi educatoarele din regiunile Cluj, Oradea, Baia Mare; profesorii cu specialităţile l. romînă, l. maghiară, l. rusă, istorie, geografie, matematică, fizică, chimie, şt. naturale, economie politică, socialism ştiinţific, pedagogie, educaţie fizică din regiunile Cluj, Oradea, Baia Mare, Stalin, regiunea Autonomă Maghiară; profesorii de psihologie din întreaga ţară.

4. **Centrul I.P.C.D. Timişoara:** învăţătorii din regiunile Timişoara şi Hunedoara; educatoarele şi profesorii cu specialităţile l. romînă, l. rusă, istorie, pedagogie, economie politică, socialism ştiinţific, educaţie fizică, matematică, fizică, chimie, şt. naturale, geografie, l. germană (limba maternă) din regiunile care aparţin de I.P.C.D. Timişoara.

5. **Centrul Craiova:** învăţătorii din regiunea Craiova.

6. **Centrul I.P.C.D. Iaşi:** învăţătorii din regiunile Iaşi şi Galaţi; educatoarele şi profesorii cu specialităţile l. romînă, l. rusă, istorie, matematică, fizică, chimie, şt. naturale, geografie, pedagogie din regiunile care aparţin de I.P.C.D. Iaşi.

7. **Centrul Bacău:** învăţătorii din regiunile Bacău şi Suceava.

Examenul de definitivat pentru educatoarele din grădiniţele sezoniere se va ţine între 3—10 ianuarie 1961 în aceleaşi centre prevăzute pentru examenul de gradul II al educatoarelor.

Cadrele didactice care nu s-au prezentat la examenul de definitivat în sesiunea din august 1960 deoarece pînă la data respectivă nu li se făcuse inspecţia specială şi cărora pînă în prezent li s-a făcut inspecţia specială se vor prezenta la examenul de definitivat în sesiunea ianuarie 1961 la aceleaşi date şi centre stabilite pentru examenul de gradul II la specialităţile respective.

In atenţia profesorilor de limba romînă

In revista „Lucealărul" din 15 decembrie 1960 a apărut, în formă de proiect, materialul „Literatura romînă în anii construirii socialismului", capitol introductiv la partea a II-a a manualului pentru clasa a XI-a „Literatura romînă contemporană", elaborat de un colectiv de critici literari şi cadre didactice din învăţămîntul superior şi mediu.

Cadrele didactice sînt rugate să studieze acest material proiect — pe care îl vor folosi în predarea orelor de literatura romînă, conform programei şcolare, în 4 ore, după terminarea părţii întîi a manualului — şi să comunice observaţiile şi propunerile lor, pînă la 31 decembrie 1960, Direcţiei generale pedagogice din Ministerul Învăţămîntului şi Culturii.

Noţiuni despre tranzistori

Una din sarcinile principale puse de cel de al III-lea Congres al P.M.R., este aceea a extinderii mecanizării şi automatizării producţiei prin introducerea unor agregate şi utilaje la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii. Se ştie însă că tehnica modernă se bazează pe folosirea pe scară tot mai largă a maşinilor electronice, a semiconductorilor, care deschid largi perspective progresului tehnic. Este firesc deci ca elevii să capete, încă de pe băncile şcolii, cunoştinţele elementare asupra proprietăţilor semiconductorilor şi a utilizării lor. De aceea, în programa de fizică pentru acest an şcolar la clasa a XI-a s-a introdus predarea noţiunilor despre tranzistori, în cadrul capitolului „oscilaţii şi unde electromagnetice".

Intrucît manualul de fizică pentru clasa a XI-a, care este o ediţie mai veche, nu cuprinde asemenea noţiuni, considerăm că poate fi de folos profesorilor materialul de mai jos, care cuprinde o serie de cunoştinţe despre tranzistori redactat de tov. GH. VIEROŞEANU, profesor la Şcoala medie „Elena Sîrbu" din Bucureşti.

Pentru a înţelege ce sînt şi cum funcţionează tranzistorii este nevoie să arătăm mai întîi unele proprietăţi ale semiconductorilor.

Un semiconductor pur, cum este **germaniul** sau **siliciul,** nu este conductibil, deoarece nu are electroni liberi, reţeaua sa cristalină fiind atomică, nu ca la metale, ionică. Atomii semiconductorului sînt uniţi între ei printr-o legătură cvasicovalentă.

Un semiconductor pur poate deveni conductibil prin încălzire, prin iradiere cu radiaţii luminoase (în general, cu radiaţii electromagnetice) şi prin bombardare cu particule elementare de substanţă (particule alfa, protoni, neutroni etc.). Prin unul din aceste mijloace se comunică unora dintre atomii semiconductorului energia necesară pentru ca din fiecare atom să iasă afară cîte un electron, acesta devenind **electron liber.** În locul electronilor ieşiţi afară din atomi rămîn **goluri,** echivalente unor sarcini elementare pozitive (sarcinile protonilor rămaşi necompensaţi). Cîţi electroni ies afară din atomi devenind liberi, tot atîtea goluri se ivesc în sînul atomilor. Golurile ivite pot fi umplute uşor (la aplicarea unor tensiuni electrice) de către electronii **legaţi** din atomii vecini, situaţi pe straturi electronice analoage cu cele pe care se află golurile. Deplasarea într-un sens a electronilor **legaţi** pentru a umple golurile, provoacă ivirea **în sens contrar,** în locurile de unde ei pleacă, a unor alte goluri. Curentul într-un sens al electronilor legaţi, care vin să umple golurile, echivalează cu un curent de goluri (sau de sarcini pozitive) în sens contrar.

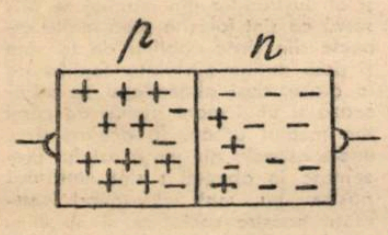

Fig. 2 — Joncţiune p-n

Într-un semiconductor devenit conductibil iau naştere concomitent, la aplicarea unei tensiuni electrice, doi curenţi: **un curent electronic** format de electronii liberi şi **un curent de goluri** sau **de găuri** (echivalent unui curent de sarcini pozitive). Deşi sînt de sensuri contrarii, cei doi curenţi, electronic şi de goluri, se ajută, fiind formaţi de sarcini electrice de semne contrarii.

Conductibilitatea electrică a unui semiconductor creşte atît cu temperatura (invers ca la conductorii metalici) cît şi cu intensitatea iradierii, deoarece o dată cu acestea creşte şi numărul electronilor liberi şi al golurilor din semiconductor. Fiind foarte sensibili la variaţiile de temperatură şi de iradiere, semiconductorii se folosesc ca **termorezistenţe** (sau **termistori**) şi **fotorezistenţe** (acestea comportîndu-se ca celulele fotoelectrice).

Joncţiunea p-n. Semiconductorii pot deveni conductibili, fără a fi nevoie să li se dea o energie suplimentară, prin adausuri de substanţe străine numite impurităţi. Se prepară semiconductori cu impurităţi de două tipuri: **tipul p, cu impurităţi acceptoare** şi **tipul n, cu impurităţi donoare.**

Vom explica aici rolul acestor impurităţi adăugate germaniului. Germaniul are patru electroni de valenţă. Fiecare atom de germaniu pune în comun cei patru electroni de valenţă ai săi cu patru atomi de germaniu aflaţi în jurul său, cum se vede schematic în figura 1 (atomii de germaniu sînt notaţi cu 4, iar electronii din legăturile covalente cu cîte un punct). Dacă în reţeaua de germaniu se intercalează un atom cu cinci electroni de valenţă (P, As, Sb, Bi), notat în figură cu 5, acesta pune în comun cu atomii de germaniu vecini patru electroni, dar mai rămîne un electron care devine **electron liber.** Impurităţile cu cinci electroni de valenţă constituie deci impurităţi donoare, favorizînd o conducţie electronică. Dacă în reţeaua de germaniu se intercalează un atom cu trei electroni de valenţă (B, Al, Ga,

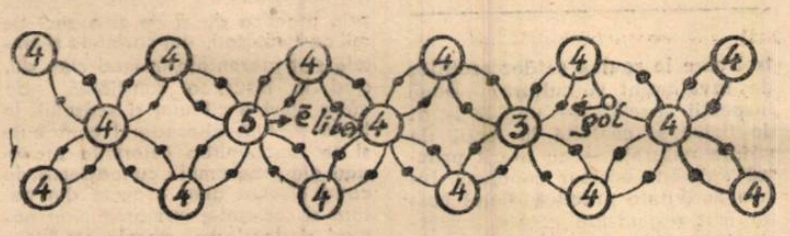

Fig. 1 — Reţeaua de germaniu cu impurităţi

In), notat în figură cu 3, acesta nu poate face legătura cerută de reţea decît primind (acceptînd) un electron de valenţă (deci legat) de la un atom de germaniu vecin. Atomul cu trei electroni de valenţă provoacă deci apariţia unui **gol** în sînul unui atom de germaniu vecin. Impurităţile cu trei electroni de valenţă constituie deci impurităţi acceptoare, care favorizează o conducţie prin goluri.

Un semiconductor preparat astfel încît să conţină două regiuni alăturate, una **p** şi alta **n,** formează între aceste regiuni o graniţă numită **joncţiune p-n.** Golurile (sarcinile pozitive) şi electronii liberi (sarcinile negative) din cele două regiuni încep să difuzeze unele printre altele. Difuziunea aceasta se opreşte însă la o anumită stare de echilibru, deoarece sarcinile difuzate creează o diferenţă de potenţial care se opune continuării difuziunii (fig. 2). Din acest moment, semiconductorul cu joncţiune **p-n** (pe scurt, joncţiunea **p-n**) se comportă ca un conductor, avînd sarcini pozitive libere (goluri) în regiunea **p** şi sarcini negative libere în regiunea **n,** echilibrate prin diferenţa de potenţial născută la contactul dintre cele două regiuni.

Dacă se aplică unei joncţiuni **p-n** o tensiune exterioară, superioară diferenţei de potenţial de contact (care este de ordinul zecimilor de volt) şi în **sensul direct** al conducţiei (cu + la regiunea **p** şi cu — la regiunea **n**), sarcinile pozitive (golurile) din regiunea **p** şi cele negative (electronii liberi) din regiunea **n** se pun în mişcare unele spre altele şi formează un curent care străbate joncţiunea. În acest caz, joncţiunea se comportă ca un conductor cu rezistenţa foarte mică (de ordinul ohmului), lăsîndu-se străbătută de un curent cu intensitatea mare sub o tensiune aplicată relativ mică. Dacă sensul tensiuni aplicate este **invers** conducţiei (cu + la regiunea **n** şi cu — la regiunea **p**), sarcinile de semne contrarii din cele două regiuni se depărtează unele de altele, formînd în dreptul joncţiunii un strat izolator (de blocare). În acest caz, joncţiunea se comportă ca un conductor cu rezistenţa foarte mare (de ordinul zecilor şi sutelor de kiloohmi), nelăsîndu-se străbătută decît de un curent neînsemnat (de ordinul microamperilor).

Dacă tensiunea care se aplică este alternativă, joncţiunea **p-n** nu lasă să treacă decît alternanţele care fac regiunea **p** pozitivă şi regiunea **n** negativă. În acest caz, joncţiunea îndeplineşte funcţia diodei redresoare, putîndu-se deci numi **diodă cu cristal.**

*

Tranzistorul este un semiconductor preparat în mod special şi care poate îndeplini funcţiile triodei, putîndu-se deci numi **triodă cu cristal.** Se construiesc două feluri de tranzistori: cu joncţiuni şi cu contacte punctiforme.

Tranzistorul cu joncţiuni este alcătuit dintr-un semiconductor preparat astfel încît să conţină două joncţiuni **p-n** aşezate spate în spate. Tranzistorul posedă aşadar trei regiuni, cea din mijloc fiind comună ambelor joncţiuni. Tranzistorul cu joncţiuni poate să fie de tipul **p-n-p** (fig. 3, **a**) sau de tipul **n-p-n** (fig. 3, **a'**). Cele două regiuni extreme se numesc, după rolul pe care îl îndeplinesc, una **emitor** (cea din stînga în figură) şi alta **colector** (cea din dreapta), iar regiunea de la mijloc se numeşte **bază.** În figura 3 se arată şi simbolurile tranzistorului, în **b** pentru tipul **p-n-p,** iar în **b'** pentru tipul **n-p-n.**

Să luăm în consideraţie tranzistorul **p-n-p** (fig. 3, **a,b,c,**). Dacă se aplică joncţiunii a II-a, bază-colector, o tensiune în sens invers conducţiei (cu + la baza **n** şi cu — la colectorul **p**), prin această joncţiune nu va trece decît un curent neînsemnat (de ordinul microamperilor), dar dacă se aplică totodată şi joncţiunii I, emitor-bază, o tensiune superioară diferenţei de potenţial de contact şi în sensul direct al conducţiei (cu + la emitorul **p** şi cu — la baza **n**), prin joncţiunea I va trece un curent puternic format de sarcinile pozitive (golurile) **injectate de emitor,** care vor traversa baza fiind atrase de colectorul negativat şi vor mări curentul colectorului. Dacă baza este suficient de subţire, mai tot curentul injectat de emitor va trece spre colector şi numai o mică fracţiune se va închide prin bază-emitor.

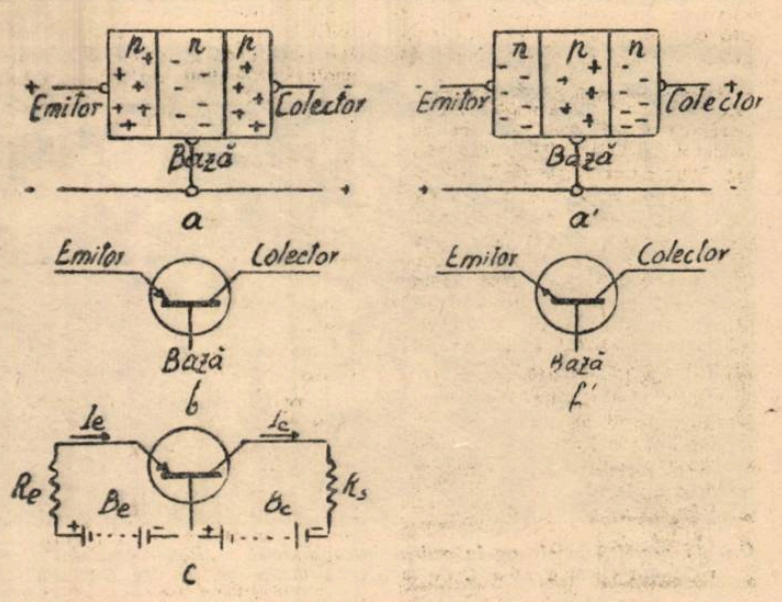

Fig. 3 — Tranzistorul: a, a' — Scheme; b, b' — Simboluri; C — Un montaj al tranzistorului p-n-p; Re — rezistenţa şi Be — bateria din circuitul emiţătorului; Rs — rezistenţa de sarcină; Bc — bateria din circuitul colectorului

În concluzie, curentul din circuitul colectorului, căruia i se aplică o tensiune de ordinul voltilor sau zecilor de volţi, este determinat de curentul emitorului, care poate fi obţinut la aplicarea unei tensiuni de ordinul zecimilor de volt. Astfel se obţine o amplificare de putere de la circuitul emitorului la circuitul colectorului.

Tranzistorul **n-p-n-** (fig. 3, **a', b'**) este similar celui **p-n-p,** numai că polarităţile sînt inversate şi curentul este format de sarcinile negative.

Tranzistorul cu contacte punctiforme se aseamănă cu tranzistorul cu joncţiuni **p-n-p.** Este alcătuit dintr-un cristal semiconductor de tip **n** şi din două fire subţiri de wolfram care fac cu cîte unul din capetele lor două contacte punctiforme cu cristalul. Printr-un tratament termic local, cele două contacte punctiforme se transformă în două regiuni **p.**

Tranzistorul poate îndeplini, după cum s-a mai arătat, toate funcţiile triodei. Se poate face o analogie între triodă şi tranzistor: catodului de la triodă, care emite electroni, îi corespunde emitorul de la tranzistor, care injectează sarcinile în circuit; grilei de la triodă, care controlează curentul catod-anod, îi corespunde baza de la tranzistor, care controlează curentul emitor-colector; în sfîrşit, plăcii de la triodă, care captează electronii emişi de catod, îi corespunde colectorul de la tranzistor, care captează sarcinile injectate de emitor.

Arătăm acum avantajele şi dezavantajele tranzistorului faţă de triodă. **Avantajele:** are dimensiuni mai reduse, funcţionează cu nivele şi consum de energie mai mici, este mai rezistent la acţiunile mecanice, are durata de funcţionare mai îndelungată (zeci de ani), are randament mai bun. **Dezavantajele:** nu poate funcţiona cu orice frecvenţă, ci numai cu frecvenţele cuprinse între 50 şi 100 MHz, are puterea mică.

Datorită avantajelor sale, tranzistorul tinde să înlocuiască trioda în multe din aplicaţiile ei. Astfel, tranzistorul a înlocuit complet trioda la aparatele auditive pentru surzi, care se adaptează la urechi; el se impune tot mai mult la aparatele portative cu amplificare în joasă frecvenţă şi care se alimentează de la baterii (radio-receptoare, picupuri, magnetofoane de reportaj), în echipamentul electronic al avioanelor şi autovehiculelor, la maşinile electronice de calculat, ca releu în centralele telefonice, ca amplificator la cablurile submarine şi în multe dispozitive automate de comandă, control şi măsură.

Fototranzistorul este un tranzistor alcătuit numai din două regiuni **p** şi **n,** jucînd rolul de bază şi colector, la care se adaugă însă lumina care cade pe el şi care joacă rolul de emitor. Fototranzistorul tinde să înlocuiască celula fotoelectrică în aplicaţiile ei. Fototranzistorul cu siliciu serveşte ca baterie solară: el transformă direct energia radiantă solară în energie electrică cu tensiune constantă.

*

Profesorii şi elevii pot găsi date suplimentare cu privire la semiconductori într-o serie de lucrări apărute în ultimii ani precum şi în revistele tehnice care publică destul de des articole pe această temă.

Pe adresa redacţiei

Numeroase scrisori sosite în ultimele zile pe adresa redacţiei noastre vorbesc despre succesele obţinute de oamenii şcolii în activitatea de instruire şi educare a elevilor.

● *De la tovarăşul profesor EMIL TETILEANU, de la Şcoala de 7 ani din Lupeni, aflăm despre preocupările cadrelor didactice din această şcoală pentru încheierea cu succes a trimestrului I.*

Pentru buna pregătire a şcolarilor, învăţătorii şi profesorii au organizat săptămînal, încă de la începutul lunii noiembrie, ore de consultaţii la matematică, fizică, geografie şi ştiinţe naturale. De asemenea, s-au organizat cu elevii diferite experienţe, demonstraţii şi aplicaţii practice în laboratoarele şcolii. Interasistenţele şi schimbul de experienţă între profesorii de aceeaşi specialitate din şcoală au contribuit la generalizarea metodelor celor mai bune de muncă.

Drept rezultat acum, la încheierea trimestrului I, se constată că majoritatea elevilor au o situaţie bună la învăţătură.

● *Profesorul ION TRIFU, de la Şcoala de 7 ani din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, ne relatează despre succesele obţinute de cadrele didactice pe tărîmul cultivării interesului elevilor pentru studiu, pentru îmbogăţirea continuă a orizontului lor.*

La lecţii şi în orele educative profesorii le-au recomandat elevilor, pentru lectura în afară de clasă, cărţi de popularizare a ştiinţei, literatură beletristică etc. Astfel s-a dezvoltat mult interesul pentru lectură al elevilor şi mulţi dintre ei şi-au folosit economiile depuse la C.E.C. pentru alcătuirea unor biblioteci personale. In clasele V—VII nu există acum nici un elev care să nu aibă în biblioteca sa personală cel puţin 40—50 de cărţi.

In prezent, elevii clasei a VII-a amenajează o bibliotecă a clasei unde vor fi păstrate cărţile necesare aprofundării celor predate la lecţii.

● *Tot pentru popularizarea şi răspîndirea cărţii în rîndul celor mici — ne relatează corespondentul ION COŢOI — secţia de învăţămînt şi cultură din raionul Criş, cu sprijinul Uniunii raionale a cooperativelor de consum, organizează în aceste zile în şcolile din satele raionului „Decada cărţii pionierului şi şcolarului".*

Cu acest prilej, în şase sate din raion au luat fiinţă standuri şcolare la care se vor difuza cărţile ce urmează să fie răspîndite în rîndurile elevilor. Difuzorii de cărţi sînt recrutaţi din rîndul cadrelor didactice.

Cu prilejul „Decadei cărţii pionierului şi şcolarului" în şcoli s-au organizat numeroase recenzii, concursuri-ghicitoare, şezători literare etc.

Perfecționare

pe linia principalelor sarcini ale învățămîntului

Pentru a acorda cadrelor din învățămînt un sprijin cît mai eficient în îndeplinirea principalei sarcini pe care au pus-o în fața lor documentele celui de al III-lea Congres al P.M.R. — legarea învățămîntului de producție — institutele de perfecționare a cadrelor didactice și-au axat întreaga lor activitate de îndrumare științifică și metodică din anul acesta pe aprofundarea numeroaselor probleme ridicate de îmbinarea predării cu practica. Această orientare nouă, strîns legată de dezvoltarea societății noastre socialiste s-a oglindit și în tematica recentului instructaj organizat de I.P.C.D.-București pentru șefii secțiilor raionale de învățămînt și cultură.

Bazat pe această temă de importanță vitală pentru școala noastră nouă, instructajul a urmărit aprofundarea problemei legării învățămîntului de practică în toate laturile ei — ideologică, pedagogică, psihologică, în lecțiile de cultură generală, în predarea cunoștințelor industriale și agricole, la studiul mașinilor, în lucrările practice din ateliere, de pe terenul școlar experimental și în instruirea în producție, în orele de diriginție și în activitatea din afara școlii, în învățămîntul de zi și cel seral, din punctul de vedere al organizării muncii ca și al îndrumării și controlului. Instructajul a cuprins un întreg ansamblu de activități — conferințe, demonstrații, discuții în seminarii — care au permis aprofundarea teoretică și practică a fiecărei laturi a problemei legării învățămîntului de viață și au prilejuit un valoros schimb de experiență între participanți.

De pildă, după ce au ascultat o conferință privitoare la îmbinarea învățămîntului cu practica în cadrul predării lecțiilor de cultură generală, șefii secțiilor raionale de învățămînt și cultură au asistat la Școala medie nr. 10 la o serie de lecții de matematică, fizică, chimie, geografie, au observat și apoi au analizat metodele folosite de profesori pentru aplicarea în predare a principiului legării învățămîntului de practică. După conferințele despre lecțiile de lucru manual, despre predarea cunoștințelor industriale și agricole, despre lucrările de atelier și instruirea în producție cursanții au observat cum se desfășoară aceste forme de muncă la Școala medie nr. 23, la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu" și la școlile de 7 ani nr. 31 și nr. 108. În urma vizitelor făcute în aceste școli s-au purtat discuții asupra felului cum se formează, în cadrul acestor activități, priceperile și deprinderile practice, asupra trăsăturilor morale ce se dezvoltă la elevi, asupra felului cum trebuie să se asigure unitatea dintre latura teoretică și cea practică a instruirii elevilor și care sînt greșelile ce trebuie evitate în această direcție.

După expunerea teoretică în legătură cu instruirea în producție participanții la instructaj au urmărit programul unei zile de muncă a elevilor de la Școala medie „Aurel Vlaicu" la Complexul „Griviția Roșie". Aici ei au văzut cum se realizează instructajul inițial, în care profesorul-maistru a înfățișat elevilor elementele necesare operației de strunjire conică făcînd legătura cu cunoștințele lor anterioare de geometrie și trigonometrie pe de o parte și cu cele privind dispozitivele strungului specifice acestei lucrări pe de altă parte, exemplificînd totodată direct pe mașină modul cum se execută operația de strunjire conică exterioară. Ei au observat de asemenea cum au efectuat elevii exercițiile practice la strung și modul în care a decurs analiza operațiunilor învățate și efectuate de elevi, a măsurii în care au aplicat cunoștințele predate anterior, a greutăților întîmpinate și a felului cum au fost înlăturate, ca și analiza fișelor și îndrumărilor date pentru completarea lor și pentru corectarea schițelor executate de elevi și a greșelilor.

Șefii secțiilor raionale de învățămînt și cultură au asistat și la alte activități practice efectuate de elevi. Bunăoară, după ce au participat la Școala de 7 ani nr. 108 la o lecție despre plantarea pomilor fructiferi, au urmărit cum aplică elevii cele învățate la această lecție în activitatea lor practică pe terenul școlar experimental.

O atenție deosebită s-a dat cu prilejul instructajului desfășurării muncii instructiv-educative în școlile și secțiile serale. Cursanții au dezbătut în amănunțime asemenea probleme importante din munca școlilor serale cum sînt organizarea lecțiilor pe baza cunoașterii de către cadrele didactice a specificului producției din întreprinderile în care lucrează elevii, folosirea materialului didactic adecvat pregătirii tehnice a acestora, organizarea consultațiilor și a studiului individual, contribuția cadrelor din întreprinderi la ridicarea nivelului de cunoștințe al tinerilor muncitori-elevi, legătura strînsă dintre școală și întreprinderi etc. Dezbaterea concretă a acestor probleme, pe baza activității desfășurate de secția serală a Școlii medii nr. 12, i-a ajutat pe șefii secțiilor de învățămînt și cultură să înțeleagă în adîncime cum trebuie rezolvate ele în lumina Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență.

Ultima parte a instructajului a avut drept scop sintetizarea concluziilor parțiale, în sensul valorificării lor din punctul de vedere al sarcinilor de îndrumare și control care le revine șefilor secțiilor de învățămînt și cultură. Două inspecții speciale — una la lecții de fizică și cealaltă la lecții de științe naturale — au oferit prilejul aplicării acestor concluzii într-o activitate practică. Felul cum au fost organizate aceste inspecții, indicațiile pe care le-au primit șefii secțiilor cu privire la felul cum trebuie să cerceteze și să analizeze munca profesorilor inspectați au constituit un ajutor deosebit de însemnat pentru îmbunătățirea activității lor viitoare de îndrumare și control. Astfel, s-au precizat principiile care trebuie să-i călăuzească pe inspectori în această activitate, cum trebuie să urmărească ei îndeplinirea obiectivelor inspecției, ce condiții trebuie să întrunească procesele verbale pentru a oglindi just munca instructiv-educativă și rezultatele ei etc.

Roadele instructajului nu vor întîrzia, desigur, să se facă simțite în munca secțiilor de învățămînt și cultură, care vor putea contribui cu mai multă competență la ridicarea nivelului activității de instruire și educare a elevilor, astfel încît aceasta să corespundă sarcinilor puse în fața școlii în etapa de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră.

C. Drăgulescu
directorul I.P.C.D.-București

Intr-o pauză, eleve din clasa a IV-a a Școlii elementare din comuna Prigorenii Mari, raionul Tg. Frumos, își ajută colegele din clasa I-a.

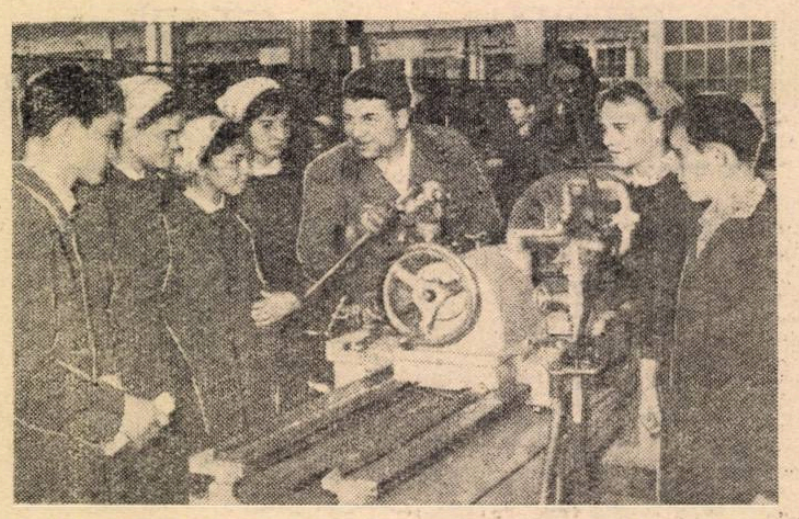

Oră de practică la strung în cadrul întreprinderii „Electroaparataj" cu elevi din clasa a IX-a C de la Școala medie nr. 29 din Capitală.

DISCUȚII DESPRE MANUALELE ȘCOLARE

Unele observații asupra abecedarului

Abecedarul ocupă în rîndul manualelor școlare unul dintre cele mai importante locuri, fiind materialul de bază în munca dusă pentru a-i învăța pe cei mai mici școlari să citească și să scrie. Prin conținutul său abecedarul le face cunoscute școlarilor din clasa I, la nivelul posibilităților lor de înțelegere, aspecte din natură și din viața societății, le ajută la formarea unor deprinderi necesare în viață.

În funcție de aceste scopuri, în conținutul său, structura metodică, limba și prezentarea grafică abecedarul trebuie să satisfacă anumite cerințe. Abecedarul ediția 1960, folosit astăzi în școli, reflectă în bună măsură respectarea acestor cerințe. Astfel, în prezentarea materialului s-a ținut seamă de necesitatea folosirii în predare a metodei fonetice analitico-sintetice, metodă verificată prin practica de zi de zi a zeci de mii de învățători, iar cuvintele și textele sînt prezentate în mod clar, ducînd la însușirea conștientă de către elevi a cititului și scrisului. În bună măsură abecedarul contribuie și la îndeplinirea celorlalte prevederi ale programei : cunoașterea de către elevi a unor aspecte din natură și societate, formarea unor noțiuni și deprinderi morale etc.

În ceea ce privește prezentarea artistică și tehnică, aceasta este mult îmbunătățită față de abecedarele anterioare și respectă cerințele pedagogice, igienice și estetice. De asemenea, abecedarul se remarcă și prin alte aspecte pozitive apreciate de către cadrele didactice.

Consider însă că actualul abecedar conține și o serie de lipsuri, atît în ceea ce privește ordinea de învățare a sunetelor și literelor, scrierea lor, cît mai ales conținutul unor texte și ilustrații, care într-o seamă de cazuri sînt depășite de realitate.

Se știe că pentru perioada preabecedară, printre multiplele activități ce se organizează cu copiii în vederea familiarizării lor cu școala, programa prevede și scrierea elementelor grafice ale literelor, cu respectarea formei, mărimii și înclinării lor. Exercițiile pentru scrierea elementelor grafice au un rol foarte important în formarea deprinderilor de bază necesare scrisului, în însușirea scrierii corecte a literelor. Ele sînt cu atît mai necesare, cu cît o parte din elevii clasei I nu au trecut prin grădinița de copii, unde s-ar fi putut familiariza cu unele elemente grafice în vederea trecerii lente la scrierea literelor. Manualul nu redă însă decît o parte din aceste elemente grafice. Nu sînt prezentate, de pildă, liniile subțiri necesare scrierii tuturor literelor, liniile drepte, groase, pe două spații (cel de mijloc și cel de jos) necesare scrierii literei „p", elementele grafice sub formă de bici pe două și trei spații, care compun literele „h", „g", „j" și „f", jumătățile de oval necesare scrierii literelor „c" și „e" etc.

Pe de altă parte, în unele pagini sînt prezentate prea multe elemente grafice (de exemplu la pag. 9), iar între ilustrațiile din abecedar și elementele grafice prezentate nu există destulă concordanță. Ilustrațiile ajută la dezvoltarea vorbirii elevilor, dar nu cuprind și elemente care să poată fi intuite de elevi și reprezentate grafic.

Manualul manifestă de asemenea inconsecvență atunci cînd este vorba să prezinte unele litere descompuse în elemente grafice. Așa, de pildă, unele litere („d", „p") sînt prezentate ca fiind formate din două elemente grafice în loc de trei. În alte cazuri litere asemănătoare sînt prezentate în mod diferit, unele din două elemente grafice, altele din trei. Se întîlnesc și cazuri în care unele litere (L,S,G etc.) sînt descompuse în elemente grafice, deși aceste litere se scriu dintr-o singură trăsătură. Pentru a înlătura unele greutăți în scrierea lor și a evita tendința copiilor de a le fragmenta ar fi mai bine ca literele respective să nu mai fie descompuse.

Inconsecvențe sînt și în ceea ce privește modul de prezentare a anumitor litere ca „m", „n", „o". Astfel, în anumite cazuri pe primele spații sînt redate numai elementele grafice ale literei, în altele și elementele grafice și litera în întregime.

Abecedarul nu respectă în toate cazurile principiul trecerii de la ușor la greu, de la simplu la compus. De exemplu, la pagina 26 sînt scrise cu litere de mînă întîi cuvintele „cană", „nucă" și numai după aceea „ac", în loc să se fi procedat invers. Tot ca o lipsă a abecedarului poate fi socotit și faptul că unele sunete și litere învățate de elevi se reiau după o întrerupere mare, ceea ce duce la uitarea lor. Este cazul sunetului „u" și a semnului său grafic a cărui predare e prevăzută la pagina 12, dar care nu mai este folosit în cuvinte decît după șase lecții, la pagina 20.

Sînt multe de spus și în privința ordinei predării sunetelor și literelor. După abecedar, ordinea predării lor se prezintă astfel: „a", „u", „m", „r", „n", „U", „E", „A", „o", „i" etc. Ar fi normal însă ca ordinea predării sunetelor și literelor să fie stabilită nu numai în funcție de motivele de ordin fonetic ci și în funcție de ușurința cu care se pot scrie acestea și mai ales de faptul că prin adăugarea unui element grafic literei învățate să se obțină o literă nouă.

În legătură cu conținutul textelor și al ilustrațiilor din manual se observă că sînt folosite prea multe aspecte din viața copiilor de la sate și prea puține din viața copiilor de la orașe, deși abecedarul se adresează și unui mare număr de copii din mediul urban. În același timp unele aspecte din viața satului prezentate în abecedar sînt mult depășite, nu mai corespund realității noastre socialiste și nu contribuie suficient la educarea copiilor în spiritul colectivismului. Unele cuvinte care au căpătat o largă circulație, cum sînt denumiri de aparate tehnice, de ocupații etc. (radio, tren, camion etc.) sînt prea puțin sau deloc cuprinse în manual, copiii fiind astfel lipsiți de posibilitatea de a cunoaște chiar din prima clasă unele aspecte importante ale realității.

Prezentarea artistică a abecedarului este mult îmbunătățită, dar și aici există unele lipsuri. Așa, de exemplu, nu toate ilustrațiile sînt în concordanță cu textul, iar unele din ele nu redau în mod clar acțiunile prezentate. Din această cauză, intuirea ilustrațiilor ajută prea puțin pe elevi la învățarea unor sunete sau le cere o putere de analiză care depășește vîrsta clasei I.

Desigur, unele deficiențe ale abecedarului se datoresc și programei de învățămînt, care a fost elaborată în 1957 fără să i se mai aducă îmbunătățiri. În felul acesta programa nu a putut să orienteze munca autorilor pentru a reda pe lîngă elementele necesare învățării cititului și scrisului și ceea ce este caracteristic în prezent în construcția socialismului. Ținînd seamă de importanța abecedarului ar fi necesar să se studieze temeinic problemele alcătuirii acestui manual, pentru ca el să corespundă mai bine, în ceea ce privește conținutul și aspectul grafic, cerințelor instructiv-educative.

I. Titică

NOTA. — Întrucît se prevede pentru anii viitori elaborarea unui nou abecedar, este necesar ca învățătorii să-și spună părerea în legătură cu cerințele unui abecedar cît mai bun. În acest sens redacția așteaptă de la cititorii săi sugestii și propuneri bazate pe experiența lor proprie în predarea cititului și scrisului.

Din activitatea comisiilor metodice

Colectivul pedagogic al Școlii medii nr. 2 din orașul Sighișoara urmărește cu perseverență ridicarea necontenită a nivelului la învățătură al elevilor și îmbunătățirea muncii educative. În planul de activitate al colectivului pedagogic preocuparea principală o constituie întărirea legăturii cunoștințelor teoretice cu viața. Această preocupare se face vădită nu numai la obiecte ca fizica, chimia, matematica, științele naturale, ci și la obiecte cum sînt istoria, geografia etc.

Comisia profesorilor de istorie și geografie, de pildă, și-a orientat activitatea îndeosebi în direcția legării strînse a lecțiilor de sarcinile ce reies din documentele Congresului al III-lea al P.M.R., de lupta dusă de oamenii muncii pentru desăvîrșirea construcției socialiste.

În cadrul acestei comisii s-au dezbătut teme cum sînt „Folosirea în predarea geografiei a datelor cuprinse în documentele Congresului al III-lea al P.M.R.", „Educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar la lecțiile de istorie", „Elemente de istorie locală" etc. — menite să popularizeze cele mai bune metode în vederea educării elevilor, prin orele de istorie și geografie, în spiritul dragostei față de partid, față de patrie, față de lagărul socialismului și al păcii, în frunte cu U.R.S.S.

Comisia diriginților acordă o atenție specială întăririi legăturii cu familia. Pentru a populariza metodele cele mai bune folosite în vederea strîngerii legăturilor școlii cu părinții elevilor, diriginții și-au propus să dezbată tema „Contribuția familiei la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative".

Îndrumate permanent de organizația de partid și de conducerea școlii, comisiile metodice, folosind experiența anilor precedenți, contribuie din plin la ridicarea nivelului muncii din școală, la întărirea educației comuniste a elevilor.

Prof. Gh. Popovici
Sighișoara

Profesoara Elena Tonea de la Școala medie serală „7 Noiembrie" din Capitală ascultă la lecția de geografie a continentelor pe elevele Stoiana Gheorghe, șefa unei brigăzi fruntașe de la secția ringuri a Industriei bumbacului A, și Elena Marinescu, laborantă la aceeași întreprindere.

La lecțiile de geografie

Harta schematică

Însemnătatea folosirîi hărții schematice la lecțiile de geografie în școala serală izvorăște din însuși specificul acestei forme de învățămînt. Dacă profesorul de la cursurile de zi își poate permite, într-o oarecare măsură, atunci cînd este absolut necesar, să dea elevilor săi drept teme pentru acasă alcătuirea de hărți geografice, pentru profesorul de la cursurile serale această posibilitate este aproape exclusă. Dat fiind specificul muncii în școala serală, este necesar nu numai să se elimine din activitatea individuală a elevilor tot ce nu este esențial, dar și să se găsească acele metode care să asigure însușirea temeinică a materiei într-un timp cît mai scurt. În școala serală i se cere totodată profesorului să predea în așa fel, încît elevii să învețe lecția nouă în mare măsură chiar din clasă.

În aceste condiții utilizarea hărții schematice are o importanță deosebită. Dacă elevii desenează în clasă, o dată cu profesorul, harta pe care acesta o alcătuiește la tablă, necesitatea efectuării ei ca temă pentru acasă este înlăturată. Apoi, selecționarea datelor ce se înscriu pe desenul de la tablă îi impune profesorului o anumită concentrare care elimină de la sine amănuntele de prisos. În același timp, reprezentarea grafică îi ajută mult pe muncitorii-elevi să-și fixeze chiar în clasă, în timpul lecției, cunoștințele predate. Iată de ce consider că în condițiile școlii serale folosirea desenului schematic este indispensabilă.

Dar pentru ca prin utilizarea lui să ajungem la rezultate bune, ne trebuie o anumită metodă. Desenul schematic nu poate fi folosit la întîmplare. Ca să fiu mai bine înțeles, am să arăt cum am lucrat cu harta schematică la o lecție de geografie cu tema „R. P. Bulgaria".

După ce am identificat cu elevii Republica Populară Bulgaria pe harta politică a Europei, am trasat pe tablă conturul reprezentînd granițele ei și am subliniat totodată unele amănunte privind forma și mărimea Bulgariei.

Trecînd la condițiile naturale, am fixat mai întîi pe schiță lanțul Munților Balcani și Rodopi, pe care i-am reprezentat prin linii late trase cu cretă colorată, înscriind în triunghiuri vîrfurile cele mai înalte. La poalele Munților Balcani, spre nord, am reprezentat a doua treaptă a reliefului — Podișul Prebalcanic — care coboară treptat pînă în valea Dunării. Am hașurat podișul cu linii rare și subțiri. Cu cretă verde am hașurat cîmpia Rumeliei Orientale sau a Mariței. Pe acest relief am suprapus, cu cretă albastră, rețeaua hidrografică. Sensul cursului l-am indicat prin îngroșarea liniilor. Tot cu cretă albastră am desenat și litoralul Mării Negre.

Bogățiile subsolului le-am reprezentat prin semne convenționale pe care elevii le cunosc de la lecțiile trecute — figuri geometrice simple și simboluri chimice.

În felul acesta, însoțind desenul cu diferite explicații, scriind clar cifrele și denumirile proprii mai greu de înțeles alături de desen, în partea dreaptă și de sus a tablei, am redat sumar și succesiv condițiile naturale ale R. P. Bulgaria.

Încheind cu aceasta prima parte a lecției, m-am oprit pentru a efectua cu elevii o scurtă recapitulare și pentru a le da totodată posibilitatea ca, în acest interval de timp, să-și completeze desenul și notițele și să-și îndrepte eventualele greșeli.

Mai departe am făcut o scurtă caracterizare a R. P. Bulgaria din punct de vedere demografic.

În continuare m-am referit la dezvoltarea economică a R. P. Bulgaria în anii regimului democrat popular. Diferitele ramuri industriale repartizate în principalele centre le-am înscris pe hartă subliniind centrele industriei constructoare de mașini (Dimitrovo, Varna, Sofia) cu o linie roșie, centrele industriei chimice (Plovdiv, Dimitrovo, Russe) cu o linie violetă, centrele industriei textile (Sofia, Russe) cu o linie albastră, centrele industriei alimentare (Dimitrovo, Russe) cu o linie galbenă, iar șantierele navale (porturile Varna și Burgaz) printr-o mică ancoră.

Agricultura am reprezentat-o zonal cu cretă albă prin areale goale, punctate sau hașurate subțire cu diferite înclinații. Astfel am deosebit, în nordul și estul Republicii Populare Bulgaria o primă zonă cerealieră, iar în sud o a doua zonă cerealieră, pe care am marcat-o în cîmpia Mariței. Mai departe am distins zonele de cultură a trandafirilor din regiunea Tungei, la Kazanlîc și Kîrlovo și zonele de cultură a tutunului la Haskovo și Plovdiv.

Pentru reprezentarea mijloacelor de transport am desenat prin linii continue, cu cretă roșie, căile ferate principale care leagă regiuni importante din punct de vedere economic. Am însemnat printr-o linie mai groasă calea ferată care unește Sofia cu orașul Russe și apoi cu țara noastră.

Selecționez cu atenție datele pe care le scriu pe hartă oprindu-mă la cele mai reprezentative. Verific în permanență dacă elevii au înțeles semnificațiile fiecărei linii sau culori, în așa fel încît să asigur însușirea activă și conștientă a datelor cuprinse în desen.

Respectarea acestor condiții influențează în mod hotărîtor asupra rezultatelor lecției.

Prof. Const. Ștefănescu
Școala medie serală
„Vasile Tudose"-Pitești

Lucrări de laborator

Deși prin însăși natura obligațiilor lor profesionale muncitorii-elevi vin deseori în contact cu numeroase probleme privind lucrările de laborator, profesorii de fizică și chimie de la secția serală a Școlii medii „Matei Basarab" din București efectuează și în școală cu elevii lor asemenea lucrări, deoarece socotesc că ele au o mare însemnătate pentru pregătirea acestora. Prin experiențele efectuate în laborator profesorii urmăresc să-i ajute pe elevi nu numai în înțelegerea chestiunilor de ordin teoretic, ci și în clarificarea unor probleme de producție, în însușirea unor cunoștințe care să contribuie la îmbunătățirea activității lor pe locul de muncă.

Așa, de pildă, determinînd într-o lucrare frontală de laborator coeficienții de frecare și randamentul planului înclinat, elevii din clasele a VIII-a și-au dat seama de importanța reducerii frecării la mașini-unelte, de necesitatea întreținerii lor pentru a se reduce uzura și a se spori randamentul. Lucrările pentru determinarea densității prin diferite metode i-au ajutat de asemenea pe elevii claselor a VIII-a să înțeleagă mai bine o serie de probleme privind aparatura din laboratoarele întreprinderilor. Elevii din clasa a IX-a au efectuat lucrări de laborator pentru determinarea căldurii specifice și a căldurilor latente avînd astfel prilejul de a cunoaște în amănunțime felul cum trebuie mînuite termometrul, balanța și cilindrul gradat. La rîndul lor, elevii clasei a X-a au efectuat lucrări deosebit de interesante în care au folosit ohmmetrul, ampermetrul și voltmetrul. Ei au învățat cu acest prilej să măsoare mărimile caracteristice curentului electric, atît de des utilizat în procesul de producție, și să folosească în diferite circuite releele electromagnetice.

Întocmirea referatelor și discutarea lucrărilor de laborator i-au obișnuit pe elevi să interpreteze rezultatele experiențelor, să explice de unde provin erorile comise și să aprecieze felul în care au lucrat.

Înarmarea tinerilor muncitori-elevi cu astfel de cunoștințe contribuie, desigur, la îmbunătățirea rezultatelor pe care le obțin în procesul de producție.

Prof. D. Blumen

Puncte de vedere

Verificarea cunoștințelor

Deși o mare parte din metodele sau procedeele folosite la cursurile de zi rămîn valabile și pentru învățămîntul seral, între modul în care ele trebuie să fie utilizate atunci cînd lucrăm cu școlari obișnuiți și atunci cînd predăm în fața tinerilor muncitori-elevi există deosebiri esențiale, a căror cunoaștere are o foarte mare însemnătate pentru succesul muncii pedagogice.

Verificarea însușirii cunoștințelor predate, ca și fixarea și comunicarea de noi cunoștințe rămîne, și în condițiile școlii serale, una din verigile obligatorii ale lecțiilor. Consider însă că, atunci cînd lucrăm cu muncitorii-elevi, verificarea cunoștințelor nu poate să aibă, în nici un caz, caracterul unor simple întrebări și răspunsuri urmărind să determine în ce măsură aceștia au învățat sau nu lecția. Elevii școlii serale sînt, în cea mai mare parte, tineri cu o personalitate deja formată, oameni care pot să judece cu maturitate, sînt capabili să expună și să susțină în mod independent, folosind argumente proprii, o idee sau alta.

Avînd în vedere aceste caracteristici socotesc că în școala serală verificarea cunoștințelor trebuie să aibă întotdeauna aparența unei discuții libere, în care să fie angajați cît mai mulți elevi. Felul cum sînt organizate și cum se desfășoară aceste discuții poate fi diferit, în funcție de discipline, de lecții, de clase etc.

Ținînd seama de caracterul disciplinei pe care o predau — istoria — folosesc în cadrul verificării cunoștințelor cîteva forme de discuție. Una este aceea de a lansa în fața întregii clase o anumită problemă. De pildă, „Războaiele dintre romîni și turci în timpul lui Mircea cel Bătrîn". După cîteva momente de gîndire, o parte din elevi se oferă să răspundă. Le dau cuvîntul și îi las pe rînd să-și expună ideile, evitînd să intervin cu comentarii. În general, elevii spun lucruri juste, fac afirmații judicioase. Sînt și unii care săvîrșesc greșeli sau omit unele amănunte. Colegii lor însă, știind că urmează să-și spună părerea, sînt atenți. Atunci cînd iau cuvîntul, aduc îndreptările și completările necesare. Astfel se conturează ideile subordonate temei în discuție — în exemplul dat, condițiile concrete în care au avut loc războaiele cu turcii, raporturile existente în perioada respectivă pe plan internațional, caracterul războaielor, desfășurarea lor, rolul maselor populare, figura lui Mircea cel Bătrîn etc. Cînd socotesc că discuțiile au fost suficiente le sistez și procedez la o scurtă apreciere asupra lor, aducînd eventualele lămuriri și precizări. Dacă este necesar, sistematizez în cîteva cuvinte ideile principale ale problemei dezbătute.

Folosesc și un alt procedeu. Cer unui grup de elevi să trateze o temă, fiecare din ei oprindu-se asupra unui alt aspect. De pildă, la lecția „Cultura helenistică" un elev explică procesul de formare a acestei culturi, altul expune diversele teorii cu privire la caracterul ei, altul influența pe care a exercitat-o etc. În acest timp, un elev din grupă indică pe hartă localitățile și zonele despre care se discută, în vreme ce un altul alcătuiește la tablă o scurtă schemă a lecției discutate. În același timp, colegii lor își notează pe caiete toate observațiile în legătură cu răspunsurile date de cei ascultați și, după terminarea răspunsurilor, își prezintă observațiile și completările.

Sînt multe cazuri cînd verificarea cunoștințelor poate fi integrată în comunicarea lecției noi. Astfel, atunci cînd am predat tema „Revoluția din 1848 în statele din centrul Europei" am efectuat concomitent și verificarea cunoștințelor privind revoluția din 1848 din Franța. Între cele două lecții există o legătură indisolubilă. Multe probleme au explicații similare. Am renunțat la delimitarea formală a momentului verificării și am trecut încă din primele minute ale orei la predarea lecției noi, punînd însă, pe parcursul expunerii, întrebări care se refereau la revoluția din Franța. Utilizarea acestui procedeu contribuie totodată și la înțelegerea cu mai multă ușurință a lecției noi elevii înșiși reușind să explice numeroase probleme ale acesteia.

Aceste cîteva procedee folosite pentru a adapta verificarea cunoștințelor la specificul învățămîntului din școala serală mi-au fost de un real folos în ridicarea nivelului la învățătură al muncitorilor-elevi.

Prof. Ion Călin Anghel
Craiova

Cu prilejul unei inspecții

Nu de mult, o brigadă de inspectori de la secția de învățămînt și cultură a raionului Alexandria a efectuat, timp de o săptămînă, un control al muncii profesorilor de la secția serală a Școlii medii din Alexandria.

Inspecția a scos la iveală faptul că majoritatea profesorilor reușesc să folosească în lecțiile lor metode și procedee adecvate specificului muncii în școala serală. A fost apreciată ca pozitivă, de exemplu, preocuparea profesorilor de a antrena în timpul orelor pe tinerii muncitori-elevi în discuții asupra principalelor probleme din lecțiile predate. S-a accentuat de asemenea și faptul că profesorii insistă în mod deosebit asupra fixării cunoștințelor. În felul acesta ei caută să asigure însușirea cunoștințelor de către elevi încă în clasă.

Rezultatele strădaniilor profesorilor de la secția serală a Școlii medii din Alexandria se oglindesc în cunoștințele temeinice dobîndite pînă în prezent de mulți dintre muncitorii-elevi. Alături de aceștia se află însă și unii elevi cu o pregătire slabă. Cercetînd cauzele care au dus la această situație, brigada de inspectori a constatat că ei n-au frecventat regulat cursurile și că școala n-a luat măsuri eficiente pentru a le îmbunătăți frecvența. În consecință brigada a cerut școlii să ia măsuri pentru a asigura frecvența regulată a tuturor muncitorilor-elevi. Ca urmare s-a organizat o consfătuire la care au participat conducătorii întreprinderilor în care lucrează muncitorii-elevi, reprezentanți ai organelor de partid, sindicale și U.T.M. din aceste întreprinderi, profesorii și elevii școlii. Din discuțiile purtate în cadrul acestei consfătuiri a reieșit că, în majoritatea întreprinderilor, elevilor li s-au creat condiții bune de învățătură. Nu peste tot s-a stabilit însă o legătură strînsă între școală și întreprindere. De aceea s-au luat măsuri menite să întărească mai mult colaborarea profesorilor cu membrii comisiilor de selecționare din întreprinderi, prin ședințe comune, vizite în uzine etc.

Măsurile concrete care au urmat inspecției efectuate la secția serală a Școlii medii din Alexandria au dovedit că aceasta a fost deosebit de utilă.

Chimia este o materie pasionantă pentru muncitorii-elevi.

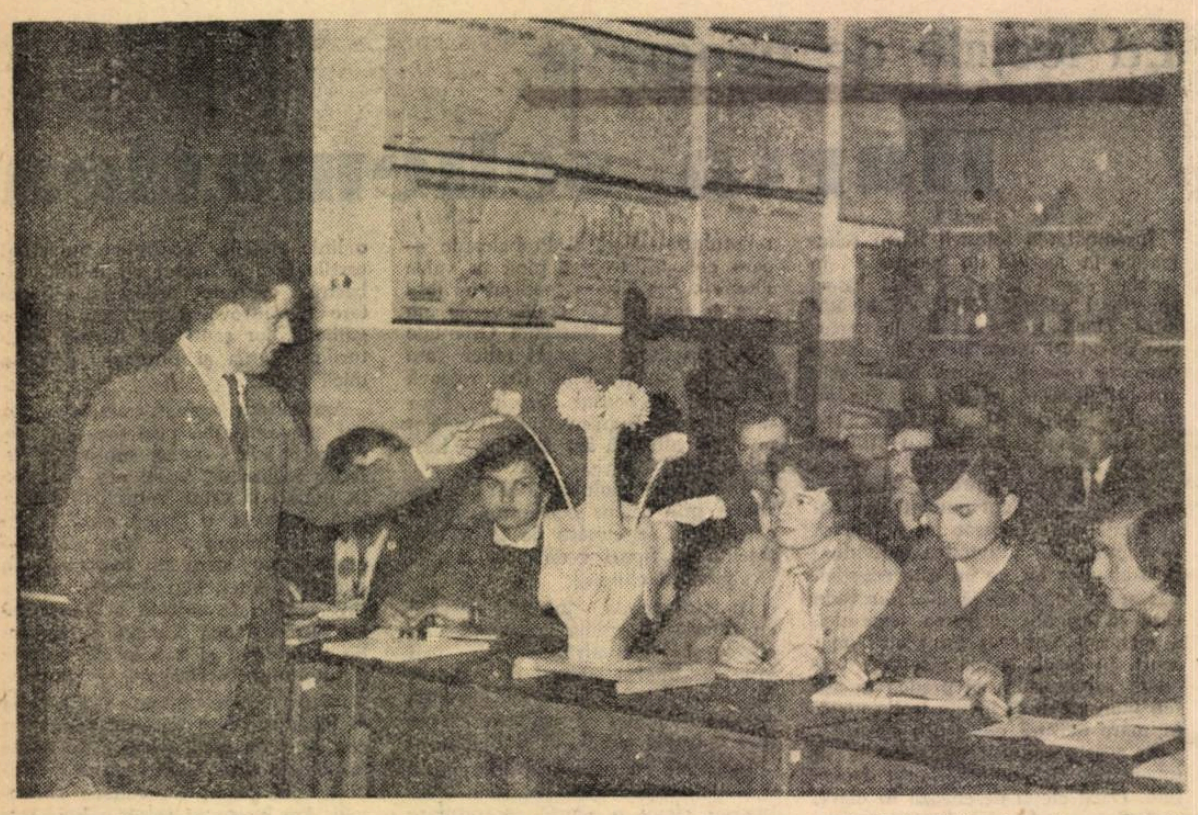

Oră de viticultură cu elevii anului III maiștri vilicoli de la Centrul școlar agricol din Drăgășani, regiunea Pitești.

Preocupări centrale pentru școlile agricole

Utilizarea tehnicii înaintate în toate sectoarele agriculturii noastre socialiste, în scopul sporirii continue a producției, necesită numeroase cadre capabile să aplice tehnica nouă, să folosească cît mai eficient tractoarele și mașinile agricole cele mai moderne. De aceea, elementul cel mai important în pregătirea cadrelor de muncitori calificați necesari sectorului agricol este formarea acestora la nivelul cerințelor actuale ale agriculturii.

Din experiența de pînă acum se pare că desfășurarea învățămîntului teoretic și a instruirii practice din școlile profesionale agricole în perioade distincte ale anului școlar — și anume din noiembrie pînă în martie învățămîntul teoretic și din aprilie pînă în octombrie instruirea practică — nu asigură în suficientă măsură executarea de către elevi a tuturor lucrărilor agricole dintr-un ciclu anual de producție. Desfășurarea învățămîntului teoretic paralel cu instruirea practică, în tot timpul anului școlar, avînd în vedere în anumite perioade intensitatea lucrărilor agricole la care trebuie să participe elevii, (sistem care se aplică în școlile agricole din rețeaua sfaturilor populare regionale) apare în momentul de față mai eficace. Desigur că experimentul început în acest sens de Institutul de științe pedagogice în unele centre școlare ale Ministerului Agriculturii va duce la concluziile cele mai juste.

In același timp, asigurarea funcționării școlilor agricole și profesionale agricole în cadrul unităților agricole socialiste, ca secții ale acestora, va crea o legătură mai strînsă între activitatea teoretică și practică a elevilor, ceea ce va contribui la îmbunătățirea pregătirii lor profesionale.

În întreaga muncă de pregătire a viitoarelor cadre pentru agricultura noastră socialistă, practica în condițiile de producție trebuie să ocupe un loc central. De aceea este necesar să se asigure elevilor condiții de practică în cadrul brigăzilor complexe zootehnice și de cîmp, în secțiile și în sectoarele de muncă unde se aplică cele mai înaintate metode agrotehnice. O mare însemnătate prezintă și folosirea integrală a orelor de instruire practică prevăzute în planurile de învățămînt și asigurarea unui control și a unei îndrumări competente din partea cadrelor didactice asupra desfășurării acestei instruiri. Este necesar să fie combătută cu fermitate orice tendință de a se substitui orelor de instruire practică alte forme de activitate, tendință manifestată, de pildă, la Școala agricolă din Hălăucești, unde unele ore de instruire practică au fost transformate în ore de învățămînt teoretic sau în ore de laborator în cadrul învățămîntului teoretic. In același timp, este cu totul nejustă atitudinea acelor profesori de specialitate, ca ing. A. Pătraș de la Școala agricolă din Podul Iloaiei, care obișnuiesc să treacă sarcina importantă a îndrumării și controlului practicii asupra unui muncitor din cadrul gospodăriei respective.

Alături de îmbunătățirea instruirii practice, o deosebită atenție trebuie acordată și predării disciplinelor teoretice de specialitate la nivelul cerințelor de dezvoltare ale agriculturii noastre, în pas cu realizările științei și tehnicii. Este deosebit de pozitivă în această privință preocuparea profesorilor de specialitate de la școlile agricole din Turda, V. Călugărească, Buzău etc. de a transmite în cadrul disciplinelor de cultură tehnică cunoștințe legate de promovarea în producție a tehnicii înaintate, de aplicarea diferențiată și completă a agrotehnicii moderne în funcție de condițiile pedoclimatice locale. Datoria fiecărui profesor de specialitate din școlile agricole și școlile profesionale agricole este de a se preocupa ca în cadrul lecțiilor să prezinte elevilor cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii în domeniul agriculturii, insistînd îndeosebi asupra soiurilor celor mai productive și rezistente, asupra îngrășămintelor simple și complexe, a insectofungicidelor selective și a acelor antidăunători care au fost experimentați obținîndu-se bune rezultate în producție, folosirii maselor plastice pentru păstrarea culturilor timpurii sau tîrzii, asupra metodelor științifice de înmulțire și îmbunătățire calitativă a raselor de animale și metodelor înaintate de hrănire, îngrijire și întreținere a animalelor.

La fel de însemnată este prezentarea la lecții a celor mai noi tipuri de tractoare și mașini agricole în mecanizarea lucrărilor la cultura cerealelor păioase, a porumbului etc., a lucrărilor în fermele zootehnice, precum și noile procedee tehnice folosite pentru repararea tractoarelor și mașinilor agricole.

Astăzi, cînd întinsele ogoare ale țării noastre sînt brăzdate de mii de tractoare și mașini agricole moderne, mîndrie a industriei noastre constructoare de mașini, nu se poate concepe pregătirea unor cadre corespunzătoare pentru agricultură fără înarmarea acestora cu cunoștințe privind construcția și principiile de funcționare ale celor mai perfecționate tipuri de mașini agricole și tractoare. A te prezenta la lecții insuficient documentat asupra noilor mașini agricole — așa cum a procedat, bunăoară, profesorul I. Bucur de la Școala agricolă din Hălăucești — înseamnă a-i lipsi pe viitorii muncitori calificați de pregătirea cerută de practica agricolă. De aceea, organele de îndrumare și control, directorii școlilor au datoria de a ajuta pe profesori să țină seama în predarea lecțiilor de tehnica înaintată folosită în agricultură.

Fiecare lecție ținută în școlile agricole trebuie să aducă o contribuție efectivă la formarea orizontului profesional al viitorilor muncitori din agricultură. Numai în acest fel vom reuși să dăm agriculturii noastre socialiste cadrele de care are nevoie pentru ridicarea nivelului ei și pentru dezvoltarea continuă a tuturor ramurilor sale.

Ing. G. Toma
inspector în M.I.C.

Educația estetică a viitorilor poligrafi

Una dintre sarcinile importante ale industriei noastre în lupta pentru calitatea produselor este, pe lîngă ridicarea continuă a preciziei în execuție și perfecționarea procesului tehnologic, îmbunătățirea continuă a aspectului estetic al lucrărilor.

În industria poligrafică, al cărei proces de producție îmbină tehnica mașinilor automate cu numeroase elemente din domeniul artei, această sarcină este deosebit de complexă. De aceea, cadrele didactice ale Grupului școlar poligrafic „Dimitrie Marinescu" din Capitală consideră educația estetică drept o sarcină de bază a pregătirii pe care o dau elevilor lor. Mărturie în această privință stau atît predarea lecțiilor cît și organizarea și desfășurarea activității extrașcolare.

Astfel, la lecțiile de poligrafie generală, profesorii inginer Alexandru Constantin și inginer Ernest Niță, căutînd să asigure elevilor o viziune de ansamblu asupra posibilităților de reproducere prin tipar, folosesc larg ca material didactic diferite lucrări poligrafice recent apărute, analizînd în ce măsură corespunde prezentarea lor grafică de ansamblu conținutului lor. O formă interesantă utilizată în cadrul lecțiilor în vederea dezvoltării calităților profesionale ale viitorilor muncitori și tehnicieni poligrafi în strînsă legătură cu formarea gustului lor estetic o constituie aplicațiile practice. De exemplu, elevii sînt puși să aleagă, pentru un text cunoscut dinainte, formatul lucrării, caracterul de literă, caracterele colontitlurilor și titlurilor de capitole. Formele grafice alese de către elevi sînt analizate apoi în lumina calității lor artistice.

Și la lecțiile de tehnologie specială — culegere manuală, legătorie etc. — se acordă atenție pregătirii estetice a elevilor. Bunăoară, profesorul care predă disciplina „Culegere manuală", tov. Gheorghe Bodea, organizează cu elevii numeroase aplicații privind culegerea simultană a aceluiași text cu mai multe caractere de litere, evidențiind caracterul cel mai indicat al formelor tipografice în funcție de conținutul textului. De asemenea, folosind un bogat material didactic, care cuprinde diferite genuri de lucrări poligrafice — cărți, reviste, gazete — tov. Bodea le lămurește elevilor trăsăturile specifice ale paginației estetice pentru punerea în valoare a textului: plasarea titlurilor în pagină, aranjarea clișeelor etc.

La lecțiile de legătorie a fost introdusă în ultimul timp o temă nouă — tehnica decorativă în legătorie — pentru predarea căreia sînt folosite peste 20% din orele repartizate acestei discipline. Ca urmare a faptului că elevii își însușesc cunoștințe de legătorie artistică, ei sînt antrenați, în secțiile de legătorie din marile întreprinderi poligrafice unde își fac practica, să execute lucrări de înalt nivel artistic. De asemenea, elevii care și-au ales specialitatea legătorie au executat, sub îndrumarea profesorului Andrei Comanici, numeroase legături de coperte în mai multe culori, legături cu aplicații de piele, mozaic etc.

În funcție de cerințele pregătirii profesionale a viitorilor muncitori și tehnicieni din poligrafie, lecțiile de grafică și studiul culorilor — predate de prof. Maria Popescu — se caracterizează și ele prin îmbinarea strînsă a muncii pentru formarea cunoștințelor și deprinderilor cu educația estetică. Elevii se deprind astfel să aprecieze prezentarea artistică generală a cărților, calitatea ornamentelor, folosirea și armonizarea prin suprapunere a culorilor etc.

O deosebită atenție se acordă educației estetice a elevilor în cadrul activităților extrașcolare. Astfel, în școală funcționează un cerc de grafică și pictură, precum și un cerc de legătorie artistică. Acestea organizează periodic expoziții de lucrări ale elevilor, ca și expoziții cuprinzînd noi lucrări artistice din domeniul poligrafiei, reproduceri etc. De asemenea, planul de muncă al activității extrașcolare cuprinde vizitarea unor muzee de artă cum sînt, de pildă, Muzeul Republicii, Muzeul de artă populară, Muzeul satului, precum și a unor expoziții de artă plastică și grafică de carte.

Școala își propune să extindă și mai mult acțiunile menite să contribuie la educarea estetică a elevilor. Astfel, vor fi organizate simpozioane cu tema „Să discutăm despre cartea....", în cadrul cărora vor fi analizate, din punctul de vedere al conținutului și al formei grafice, unele lucrări noi apărute atît în domeniul literaturii beletristice, cît și în domeniul literaturii ideologice, tehnice, științifice. Analiza se va desfășura sub forma unor referate prezentate de către elevi, urmate de discuții în care viitorii specialiști în poligrafie vor putea să-și dezvolte creator cunoștințele privind unitatea dintre conținutul și forma de prezentare a lucrărilor.

Prof. A. Hascal
Grupul școlar poligrafic
„Dimitrie Marinescu"
București

În cadrul Centrului școlar de construcții din București a fost deschisă o expoziție cu obiecte lucrate de elevii școlii.

Înainte de termen

La începutul acestei luni, în sala de festivități a Școlii de meserii din Pitești domnea o mare animație. Toți elevii așteptau confirmarea oficială a unei vești care le umplea inima de bucurie. Cînd s-a anunțat că, îndeplinind angajamentele luate în preajma celui de al III-lea Congres al partidului, colectivul școlii a realizat și depășit cu o lună înainte de termen planul anual de producție, toți tinerii au izbucnit în urale. Pînă la data de 1 decembrie a acestui an elevii Școlii de meserii din Pitești, sub conducerea profesorilor și maiștrilor-instructori, au realizat în proporție de 100,9 la sută planul anual de producție, depășind cu peste 55.000 lei planul valoric.

Aceste importante realizări se datoresc atît aplicării unor metode de lucru de înaltă productivitate cît și seriozității și spiritului de răspundere în muncă al elevilor. Astfel, la executarea paturilor pentru internate școlare, elevii anului II „B" lăcătuși au introdus, sub îndrumarea maiștrilor instructori, un nou sistem de îndoire pe șabloane cu role a țevilor pentru capetele de paturi. Acest procedeu de lucru, pe lîngă reducerea timpului de confecționare a unui pat, a adus serioase economii, întrucît permite folosirea unor țevi de metal la dimensiunile exacte ale produsului finit fără adausuri de material, așa cum era necesar cînd se folosea vechea metodă de încărcare a țevilor cu nisip. Maiștrii-instructori de la secțiile de tîmplărie au revăzut procesul tehnologic al sortimentelor de plan prevăzute pentru anii II, III și IV în așa fel încît efectuarea unor sortimente variate — bănci școlare, dulapuri, birouri etc. — este grupată acum pe piese asemănătoare care sînt croite simultan, ceea ce aduce importante economii.

Importante realizări în muncă are și secția croitorie-lenjerie, în care s-a introdus pe scară largă mica mecanizare în muncă, precum și urmărirea desfășurării întregii producții pe baza fișelor de normare tehnică.

Profesorii, maiștrii-instructori și elevii și-au luat angajamentul să îndeplinească cu succes și sarcinile de plan pe 1961, realizînd în același timp importante economii.

Filip Stănescu
directorul Școlii de meserii
din Pitești

Conținutul muncii diriginților

în atenția organizațiilor de partid

Educarea comunistă a viitorilor muncitori pregătiți în învățămîntul profesional este una din preocupările de bază ale multor organizații de partid din școlile profesionale.

Organizațiile de partid de la Centrul școlar agricol din Sibiu și de la Grupul școlar „Steagul Roșu" din Brașov, de exemplu, consideră grija pentru conținutul activității educative și pentru asigurarea unei temeinice pregătiri profesionale a ucenicilor drept obiective principale ale activității lor. Comuniștii din aceste unități analizează periodic, în adunări generale de partid, felul cum se realizează cerințele muncii educative în predarea diferitelor discipline și în cadrul practicii în producție, care este contribuția organizațiilor U.T.M., a muncii cultural-artistice și sportive la educația comunistă a elevilor etc. O mare atenție acordă ei activității diriginților, aceștia avînd o influență hotărîtoare asupra rezultatelor muncii educative.

Pentru a cunoaște îndeaproape modul cum și-au organizat munca diriginții din școală, care este orientarea pe care au dat-o tematicii orelor de diriginție, cît și metodele lor de muncă, biroul organizației de partid de la Centrul școlar agricol din Sibiu a organizat o adunare deschisă de partid la care au luat parte toți diriginții din școală. Referatele prezentate la adunare de profesorii diriginți Constanța Simionescu și G. Türk au făcut cunoscute participanților la adunare o serie de metode bune folosite în munca educativă. De pildă, diriginta Constanța Simionescu, urmărind să dezvolte dragostea elevilor față de partid, față de patria noastră socialistă, a inclus în planul orelor de diriginție teme privind realizările oamenilor muncii sub conducerea înțeleaptă a partidului. Cu mult succes folosește diriginta convorbirile etice, care au un mare efect în formarea la elevi a trăsăturilor morale comuniste. Totodată, ea ține o legătură strînsă cu profesorii și maiștrii care lucrează cu elevii ei și colaborează îndeaproape cu organizația U.T.M., căutînd să realizeze un front comun în activitatea de educație.

Tov. Simionescu găsește timp și pentru a participa la lecții și la activitățile practice, la învățămîntul politic U.T.M., la informările politice, cît și la diferite alte acțiuni inițiate de organizația U.T.M. pe clasă: excursii, vizite la muzee și expoziții, muncă patriotică etc. Toate acestea îi dau posibilitatea să-și cunoască mai bine elevii și să țină în mai mare măsură seama, în munca educativă, de particularitățile lor individuale.

La rîndul său, și dirigintele G. Türk folosește metode bune în munca educativă. Pentru a-i ajuta pe elevi în lărgirea orizontului lor politic și cultural, el organizează vizionări colective de filme, piese de teatru, vizite la muzee etc., urmate de explicații și discuții. Astfel, elevii săi au vizitat muzeul „Brucknenthal", au văzut filmele „Zboară cocorii", „Comunistul", „Dincolo de brazi" etc. Tov. Türk urmărește îndeaproape și lectura elevilor și, în mod deosebit, antrenarea lor la concursul „Iubiți cartea".

Discuțiile organizate de către diriginte cu elevii îi ajută pe aceștia să înțeleagă mai bine conținutul de idei al operelor de artă, al cărților, spectacolelor etc., le dezvoltă simțul estetic, gustul pentru frumos.

Pentru a face să crească interesul și dragostea elevilor față de munca fizică, față de meseria aleasă, tov. Türk urmărește îndeaproape felul cum își desfășoară ei practica în producție, discută cu maiștrii-instructori asupra felului cum lucrează elevii, cum se comportă în producție și, pe baza celor observate, ia măsuri concrete: organizează discuții în orele de diriginție, stă de vorbă individual cu elevii, cu părinții lor etc.

Biroul organizației de partid de la Centrul școlar agricol din Sibiu a recomandat direcției să se preocupe îndeaproape de generalizarea în întreaga școală a metodelor bune folosite de diriginții Simionescu și Türk.

Și la Grupul școlar „Steagul Roșu" din Brașov, comuniștii se află în fruntea luptei pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Organizația de partid din această unitate, conștientă de rolul diriginților în pregătirea pentru viață a tinerilor, a pus în ultima vreme un accent mai mare pe ridicarea calității muncii lor și în primul rînd pe îmbunătățirea orelor de diriginție. La propunerea biroului organizației de bază, conducerea școlii a organizat ore de diriginție deschise, la care au luat parte toți diriginții școlii. Este lesne de înțeles ajutorul mare care a fost dat prin aceasta diriginților din școală. Cei mai mulți dintre comuniști care îndeplinesc și sarcina de diriginți sînt exemplu pentru ceilalți prin felul cum înțeleg să muncească. Orele de diriginție conduse de ei sînt bine pregătite, cu un conținut strîns legat de viața și activitatea școlii, de preocupările elevilor și de sarcinile care stau în fața lor, avînd astfel un puternic efect educativ asupra viitorilor muncitori.

De exemplu, tov. Mihai Temian, diriginte la anul II turnători, urmărește cu perseverență întocmirea referatelor care urmează a fi prezentate în cadrul orelor de diriginție, dînd elevilor tot sprijinul în întocmirea lor. Este pozitiv faptul că se ocupă nu numai de elevii care trebuie să susțină referatele, dar și de pregătirea întregii clase în vederea participării la dezbaterea problemelor puse în discuție. In toate acestea tov. Temian se sprijină pe colaborarea cu biroul organizației U.T.M. pe clasă. Așa se explică faptul că orele sale de diriginție sînt interesante și pline de învățăminte. Bunăoară, discuțiile purtate nu de mult de elevi pe marginea unui referat cu tema „Lupta clasei muncitoare pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R." au scos în evidență realizările concrete ale uzinelor „Steagul Roșu", unde fac practică elevii. Tinerii au relevat abnegația cu care luptă muncitorii pentru realizarea și depășirea planului de producție și au arătat, totodată, cum lucrează ei înșiși în orele de practică în uzină, care este contribuția lor la îndeplinirea planului acesteia precum și ce au de făcut pentru a-și îmbunătăți pregătirea profesională și politică, astfel încît la terminarea școlii să poată contribui pe măsură cerințelor la traducerea în viață a planului șesenal.

In mod emoționant le vorbește elevilor săi comunistul Gh. Corăbeanu, diriginte la anul I, despre anii grei de suferințe și umilințe hărăzite de burghezie nu numai muncitorilor vîrstnici, dar și tinerilor care erau nevoiți să-și cîștige singuri existența încă din copilărie, despre condițiile grele în care ei „învățau" în trecut o meserie. Aceasta îi face pe elevi să înțeleagă și mai adînc însemnătatea uriașelor transformări aduse în viața celor ce muncesc de puterea populară, a minunatelor condiții create de regimul nostru pentru oamenii muncii și fiii lor, care au cele mai largi posibilități de a se dezvolta multilateral, a se instrui cu temeinicie.

Grija pe care o poartă organizația de partid de la Grupul școlar „Steagul Roșu" din Brașov pentru educarea comunistă a elevilor s-a reflectat și în faptul că adunarea generală de dare de seamă și alegeri din acest an a analizat pe larg felul cum au lucrat comuniștii — profesori și diriginți — pentru educarea tinerilor, contribuția organizației de bază la îmbunătățirea conținutului acestei activități, la ridicarea nivelului orelor de diriginție.

Muncind în felul acesta, comuniștii din organizațiile de bază de la Centrul școlar agricol din Sibiu și de la Grupul școlar al uzinelor „Steagul Roșu" din Brașov dau un ajutor important cadrelor didactice în rezolvarea problemelor pe care le ridică educarea comunistă a viitorilor muncitori. Analizele inițiate de organizațiile de partid în adunări deschise, exemplul personal al comuniștilor îi mobilizează pe toți profesorii și maiștrii, ridicînd astfel pe plan superior întreaga muncă educativă ce se desfășoară în rîndurile ucenicilor și elevilor.

B. Petre

La Școala elementară de 7 ani cu secții în limbile română și ucraineană din comuna Moldova-Sulița, raionul Cîmpulung, funcționează un cerc folcloric în care se cultivă producțiile populare ale comunei.

DISCUȚII

„Ședințe comune cu părinți și elevi?"

Problema ridicată de articolul tov. E Tănăsescu a provocat vii discuții în rîndul cadrelor didactice, ceea ce arată că ea are însemnătate pentru practica școlară și că nu este atît de simplă cum pare la prima vedere.

In articolul său, tov. I. Teodorescu, directorul Școlii nr. 1 din Comarnic, apreciază ca bune ședințele comune cu părinți și elevi pe clasă sau pe școală, cu rezerva că ele trebuie să-i privească numai pe elevii slabi și nedisciplinați. Ca argument în sprijinul acestei păreri, ne face cunoscut că în școala lui o asemenea ședință a dat rezultate bune: a atras părinții în schimb de experiență, a dus la întărirea spiritului de responsabilitate, la întărirea controlului părinților și autocontrolului elevilor.

Dar ne putem întreba, pe bună, dreptate: de ce n-au organizat diriginții mai din vreme schimbul de experiență între părinți cu ajutorul comitetelor pe clasă sau al comitetului pe școală? Nu cumva au așteptat ședința ca să afle de la părinți (sau poate chiar de la elevi!) cum trebuie să muncească ei cu familia? Cît despre întărirea spiritului de responsabilitate și a deprinderilor de autocontrol ai elevilor, se știe că asemenea obiective importante ale muncii educative nu se pot realiza nicidecum „într-o ședință", ci numai după o îndelungată muncă educativă.

Tov. Teodorescu este de asemenea de părere că în ședințele comune cu părinți și elevi este exclusă posibilitatea ca elevii să-i învinuiască pe nedrept pe părinți că-i supraîncarcă cu sarcini sau ca părinții să afirme că aplică măsuri pe care nu le-au luat în realitate, întrucît, după cum spune el, „confruntarea afirmațiilor se face pe loc". Trebuie să înțelegem deci că dirigintele acceptă să se facă o „confruntare" între părinți și elevi. Este foarte limpede însă că în felul acesta nu se poate crea un mediu educativ sănătos. Dimpotrivă, asemenea procedee nu pot decît să dăuneze muncii educative.

Și tov. N. Chițu, directorul Școlii de 7 ani nr. 102 din București, susține că o singură ședință cu părinții și elevii a fost suficientă pentru ca elevii clasei a VI-a de la școala lui, care dădeau un randament foarte slab la învățătură și aveau numeroase abateri disciplinare, să-și îmbunătățească situația la învățătură și comportarea. La ședință — ne spune tov. Chițu — au luat parte, pe lîngă părinți și elevi, cadrele didactice, reprezentanți ai organizațiilor de tineret etc. Ședința ar fi fost chiar emoționantă. Nu cred însă că părinții care au fost puși în situații destul de incomode în fața copiilor, a profesorilor clasei, a dirigintelui, a directorului, ar dori să treacă și a doua oară prin asemenea emoții. De altfel, tov. Chițu socotește el însuși că este bine ca asemenea ședințe să nu se repete, la aceeași clasă în decursul unui an școlar. De ce să nu se repete — ne putem întreba noi — dacă au dat rezultate așa de bune?

Dar articolul însuși ne arată — fără voia autorului său — că rezultatele foarte bune s-au datorat nu ședinței, ci unui mare număr de măsuri educative juste care au urmat-o: vizite la domiciliu, ajutor dat elevilor rămași în urmă, respectarea regimului zilnic etc. In mod normal, aceste măsuri trebuiau aplicate încă de la începutul anului școlar.

Articolele la care ne-am referit dovedesc de fapt că rezultatele bune se pot obține mai lesne prin mijloacele verificate de practica școlii, și nici de cum prin mijloace „extraordinare" care, nesprijinindu-se pe ceea ce este bun în activitatea elevilor și a părinților, ci pornind de la lipsurile lor, dau mai multe rezultate negative decît pozitive.

Desigur, aceasta nu înseamnă că sîntem împotriva inițiativei în munca pedagogică, împotriva căutărilor, a muncii creatoare. Vreau însă să prevenim împotriva „inovațiilor" formale, insuficient chibzuite, care nu fac decît să dăuneze.

I. Dumitrescu
Școala medie „Frații Buzești", Craiova

Mică întîmplare

Tocmai îi explicam pentru ce i-am dat fiului său nota 9 și nu 10, cum susținea că merită, cînd sunetul strident al soneriei ne-a întrerupt. Mama s-a sculat în picioare și, cerînd scuze pentru cîteva clipe, s-a dus repede să deschidă.

— Bună ziua — aud vocea unui copil. Nu vă supărați, Sandu și-a terminat lecțiile?

— Da, sigur — strigă Sandu din încăperea cealaltă, luîndu-i-o mamei înainte.

— Și le-a terminat — repetă aceasta cu supărare în glas. Dar mai are treabă, așa că nu poate ieși la joacă.

Și aproape că-i trînti micului musafir nepoftit ușa în nas.

Ieșind din cameră, Sandu încercă să mai spună ceva, dar mama i-o reteză scurt:

— Ai să ieși ceva mai tîrziu. Însă cu condiția să nu te prind cu Matei. Știi bine că nu-mi place ființa asta.

— Dar de ce? — protestă Sandu. Matei e băiat bun, ce ai cu el?

— Băiat bun! Mama lui trece pe lîngă om și se face că nu-l vede, sau abia deschide gura să zică un „bună ziua". Are impresia că în tot cartierul ăsta nu există o creatură mai deșteaptă decît dînsa.

— Dar Matei e băiat bun — își apără prietenul Sandu.

— Uite ce e: lasă discuțiile și fă ce ți-am spus.

Școlarul s-a retras în camera lui, îndeplinind resemnat porunca mamei.

Am ascultat cu un gust amar întreaga conversație. M-a nemulțumit felul în care mama și-a „lămurit" fiul că nu e bine să se joace cu prietenul său. Și simțeam că e necesar să o ajut. Dar asta însemna să mă amestec într-o chestiune personală a mamei — raporturile cu vecina. Aveam dreptul să o fac? Pe de altă parte, puteam să trec cu vederea o atitudine care putea crea în sufletul copilului un teren favorabil pentru aprecierea subiectivă, superficială a oamenilor, pentru judecarea cu răutate a celor din jur? Datoria de pedagog îmi spunea că nu. M-am hotărît atunci să abordez într-un fel această problemă, ajutînd-o pe mamă să înțeleagă că nu e bine să-i facem pe copii părtași la conflictele noastre, că le servim un exemplu prost bîrfindu-ne cunoscuții de față cu cei mici.

Prilejul s-a ivit imediat, căci mama s-a reîntors în cameră, justificîndu-și oarecum îmbufnarea:

— Aproape zilnic acest Matei, după ce-și termină lecțiile, vine să-l ia pe Sandu la joacă.

— Înseamnă că-i prieten cu fiul dumneavoastră și că-i face plăcere să se joace cu el.

— Da, dar știți, mie nu-mi prea place familia lui Matei. Mama lui este prea mîndră și parcă mereu mă sfidează.

— Se poate ca părerea dumneavoastră despre mama lui Matei să fie întemeiată, cu toate că bine ar fi să mai reflectați asupra acestei chestiuni. Dar de ce să-i antrenăm și pe copii în conflictele noastre? Ce cîștigă educația lor? Și apoi, nu cultivați în felul acesta lipsa de respect a copilului față de cei în vîrstă?

— Nu știu, am să mă mai gîndesc — îmi răspunse mama uitîndu-se lung pe fereastră. Părea oarecum tulburată, ceea ce m-a făcut să cred că măcar în parte m-a înțeles.

Dar cu asta nu mă pot declara mulțumită. Va trebui să clarific mai pe larg, într-o ședință cu toți părinții elevilor din clasa mea, problema exemplului personal al părinților, problema genului și conținutului discuțiilor pe care le purtăm cu cei mici sau în prezența lor. Aceasta cu atît mai mult cu cît știu că nu numai mama lui Sandu greșește în această privință. Întîmplarea cu Matei mi-a arătat însă că în nici un caz dînsa nu trebuie să lipsească la o asemenea dezbatere.

Prof. V. Munteanu

Decade hotărîre

Pentru educarea tinerei generații în spiritul ideilor păcii

Educarea tineretului este o problemă ce preocupă în cel mai înalt grad opinia publică mondială iubitoare de pace. Tineretul reprezintă o treime din populația globului. Cei care sînt astăzi tineri vor trebui mîine să ia în propriile lor mîini soarta popoarelor, să conducă societatea umană. Cum anume o vor conduce, încotro o vor îndrepta? Răspunsul la această întrebare depinde de eforturile pe care în prezent le depun forțele iubitoare de pace spre a cultiva în rîndurile celor tineri nobilele idei ale păcii.

Sîntem mîndri de faptul că scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă, îi revine meritul de a fi făcut la O.N.U. propunerea să se discute și punctul privind măsurile ce sînt necesare pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. Guvernul țării noastre a prezentat această propunere călăuzit de interesele păcii și ținînd seama de cerințele arzătoare ale vieții internaționale.

Tineretul din țara noastră și din celelalte țări socialiste și în primul rînd din Uniunea Sovietică este crescut în spiritul dragostei de pace, al devotamentului față de propriul popor și al respectului față de celelalte popoare, al prețuirii tezaurului civilizației umane. Generația noastră tînără are un profil moral sănătos, este înaripată de cele mai înaintate idei ale contemporaneității, este sincer devotată cauzei păcii și socialismului. Ascultăm cu mîndrie cuvintele de admirație pe care le rostesc oaspeții de peste hotare ori de cîte ori au ocazia să cunoască tineretul patriei noastre. Impresia cea mai puternică pe care ei și-o mărturisesc este aceea că tineretul romîn — fie că muncește în uzine sau pe ogoare, ori învață în școli și universități — posedă minunate trăsături morale.

Dar nu pretutindeni în lume tinerii sînt învățați să iubească pacea și munca pașnică, să respecte celelalte popoare. Există în lumea contemporană numeroase țări capitaliste în care tinerilor le sînt inoculate idei străine de cauza păcii, idei militariste, revanșarde, le este cultivată ura de rasă sau națională, sînt îndemnați la crimă și descompunere morală. În aceste țări cercurile conducătoare văd în tineret doar o masă de manevră și carne de tun pentru un nou război.

Caracteristice pentru acest sistem „educativ" sînt cele ce se întîmplă în Germania Occidentală. Orientarea fățiș agresivă a politicii Bonnului are consecințe nefaste în ceea ce privește creșterea generației tinere. Ceea ce ar putea părea de necrezut în anul 1960 se întîmplă totuși sub ocrotirea regimului lui Adenauer. La peste 15 ani de la înfrîngerea fascismului și de la dispariția lui Hitler de pe arena politică, în Germania Occidentală ființează totuși 30 de organizații de tineret ce proclamă fățiș țeluri naziste și care își fac un motiv de laudă din asemănarea lor cu funestul „Hitler-jugend". Educarea revanșardă a tineretului se realizează încă de pe băncile școlii. Învățămîntul vest-german este subordonat în mod nemijlocit planurilor agresive ale cercurilor revanșarde de la Bonn. Manualul didactic este astfel întocmit încît să ofere elevilor o imagine deformată a problemelor esențiale. Săptămînalul catolic austriac „Die Furche" scria nu de mult: „Într-o carte de istorie foarte răspîndită în școlile primare din Germania Occidentală, istoria germană contemporană din 1914 pînă astăzi ocupa 71 de pagini în ediția din 1949. În edițiile ce s-au tipărit în anii următori n-au mai rămas decît 43 pagini în 1952 și numai 34 în 1958". Dar ce cuprind aceste pagini? Ediția din 1949 se ocupa în 8 pagini de lupta popoarelor împotriva hitlerismului. În 1951 cele 8 pagini se împuținează: devin 6. În 1958 cele 6 pagini devin... nimic, pentru că pur și simplu nu se mai rostește absolut nici un cuvînt despre lupta măreață, plină de jertfe a popoarelor împotriva bestialității fasciste. Dar dacă această luptă este „omisă" (printr-o „omisiune" deloc întîmplătoare!), în schimb manualele vest-germane încearcă reabilitarea hitlerismului. Astfel, în manualul de istorie pentru elevii din clasele medii apărut în editura „Buchner" din Bamberg se afirmă că marii criminali de război hitlerişti ar fi fost niște nevinovați „juriști, conducători în economie, generali și diplomați, care au fost acuzați că ar fi fost vinovați de cele întîmplate în anii național-socialismului". Rețineți: au fost doar acuzați, nu au fost chiar vinovați...

Acest sistem „educativ", căruia îi cade victimă tineretul, este caracteristic nu numai Germaniei Occidentale, ci și altor țări capitaliste. În S.U.A., isteria războinică, cultivată de vîrfurile conducătoare ale țării, exercită o nefastă influență asupra tineretului. Radio-ul, televiziunea, presa, cinematografia, milioane de comicsuri ce inundă librăriile otrăvesc pe tînăr cu idei retrograde, militariste, rasiste. Promotorii politicii războiului rece încearcă să-i abată pe tineri din drumul luptei pentru pace, să-i transforme într-o masă de manevră docilă pe care s-o folosească pentru aventurile belicoase ale Pentagonului. În aceste condiții nu e de mirare că pînă și F.B.I.-ul se plînge că în rîndurile tinerilor americani criminalitatea și fenomenele de descompunere morală ating adevărate recorduri. Deosebit de grave sînt urmările ridicării rasismului la rangul de politică oficială. În acest sens, evenimentele din New Orleans sînt concludente. Patru fetițe negre ce n-au decît 6 ani au încercat să treacă pragul unei școli rezervate copiilor de albi. Această „crimă" a pus în mișcare pe huliganii rasiști din oraș. Încurajați de autorități, ei au dezlănțuit atacuri bestiale contra negrilor.

În Anglia și Franța tineretul este instruit în vederea aventurilor colonialiste de genul celei din Algeria. În Japonia, cercurile conducătoare inoculează din nou militarismul în sufletele celor tineri. Și exemple s-ar mai putea da.

Dar opinia publică mondială privește cu îngrijorare aceste fenomene. Oamenii iubitori de pace nu pot asista nepăsători la o asemenea stare de lucruri. Inițiativa guvernului R. P. Romîne de a dezbate la O.N.U. măsurile ce sînt necesare pentru educarea tineretului în spiritul ideilor păcii și înțelegerii între popoare a găsit un profund răsunet. În numeroase țări ale lumii personalități de seamă și organizații influente au salutat propunerea țării noastre. F.M.T.D. și U.I.S., organizații cu zeci de milioane de membri de pe toate continentele, s-au declarat de acord cu inițiativa R. P. Romîne și au cerut Organizației Națiunilor Unite să adopte măsurile preconizate.

În Comitetul nr. 3 pentru problemele sociale, culturale și umanitare a început nu de mult discutarea propunerii țării noastre. Cu un deosebit interes a fost ascultată expunerea reprezentantului R. P. Romîne care a propus ca toate statele să promoveze, cu ajutorul mijloacelor de care dispun, în rîndurile tineretului ideile păcii, colaborării, înțelegerii și respectului reciproc între popoare și să încurajeze contactele directe, întîlnirile dintre tinerii din diferite țări. Proiectul de rezoluție propus enumără și posibilitățile existente în această direcție: congrese, conferințe, festivaluri, șantiere internaționale, vacanțe în străinătate etc. De asemenea, reprezentantul R.P.R. a cerut ca Adunarea Generală a O.N.U. să recunoască necesitatea elaborării unei convenții internaționale conform căreia statele membre să-și asume obligația de a educa tineretul în spiritul ideilor păcii și respectului reciproc între popoare.

Propunerile țării noastre se disting prin realismul și caracterul lor practic. De aceea, ele au fost susținute de reprezentanții a numeroase țări.

Desfășurarea de pînă acum a dezbaterilor în Comitetul nr. 3 al O.N.U. arată sprijinul de care se bucură propunerea țării noastre în rîndurile oamenilor cinstiți din întreaga lume. Opinia publică mondială înțelege că educarea în spiritul ideilor păcii a tinerei generații este o parte componentă a eforturilor pentru apărarea păcii, pentru destindere internațională, pentru înfăptuirea în practică a principiilor coexistenței pașnice.

Popoarele așteaptă ca Organizația Națiunilor Unite să-și facă datoria, ca actuala dezbatere să fie urmată de măsuri practice, eficiente, de natură să asigure promovarea în rîndurile tinerei generații de pretutindeni a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

M. Ramură

Îmbinarea învățămîntului cu practica în școlile cehoslovace

Hotărîrea C. C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia cu privire la strîngerea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea învățămîntului, din aprilie 1959, a marcat o nouă etapă în dezvoltarea învățămîntului cehoslovac. Elaborată în spiritul documentelor Congresului al XI-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia această hotărîre a dat orientarea fundamentală în vederea unei profunde transformări calitative a conținutului muncii de educare și instruire a tineretului și a metodelor acestei munci, constituind un îndreptar de preț pentru continua creștere a nivelului învățămîntului.

Conform acestei hotărîri, începînd cu anul școlar 1959/1960 în planul de învățămînt al claselor neobligatorii ale școlii medii (clasele IX—XII) s-a introdus un obiect nou, „bazele producției", menit să dezvolte la elevi o atitudine comunistă față de munca fizică și în general față de munca creatoare. Cursul oferă elevilor prilejul de a studia principiile tehnico-științifice ale energeticii, tehnologiei, tehnicii și organizării producției, pe baza muncii într-o întreprindere productivă aparținînd uneia din principalele ramuri de producție, astfel încît să-și însușească bazele necesare calificării ca muncitori dobîndind pregătirea fundamentală pentru munca productivă în întreprinderi.

Conținutul și formele de predare a acestei discipline au la bază teoria științifică a clasicilor marxism-leninismului cu privire la îmbinarea învățămîntului cu munca productivă și țin seama de nivelul la care a ajuns dezvoltarea economică a Cehoslovaciei și de perspectivele acestei dezvoltări. Studiul bazelor producției are loc într-o ramură, întreprindere sau uzină productivă.

În studierea bazelor tehnologiei construcției de mașini și a organizării producției, ca și în activitatea productivă din uzine, elevii pornesc de la cunoștințele cele mai simple, cele mai generale despre producție și tehnică, pentru a ajunge la cunoștințe ample, la o înțelegere profundă a bazelor producției. În alegerea sectorului în care se face practica școlile se orientează spre acele ramuri ale producției care au o importanță hotărîtoare pentru economia națională, ținînd în același timp seama și de condițiile locale, de specificul muncii cu elevii și de interesele acestora. În perioada actuală, jumătate din școlile medii și-au orientat cursul de bazele producției către diferitele domenii ale industriei constructoare de mașini, iar cealaltă jumătate către agricultură, construcții, industria textilă și chimică, industria extracției minereurilor. Un număr mic de școli medii au organizat practica elevilor la întreprinderile din industria sticlei, a prelucrării lemnului, industria pielii, a cauciucului, industria alimentară și tipografii.

Bazele tehnologiei, ale construcției de mașini și ale organizării producției, ca și desenul tehnic sînt predate de către lucrătorii calificați din întreprinderi, în general ingineri și tehnicieni. Activitatea productivă a elevilor în întreprinderi este condusă de către muncitori calificați, maiștri sau tehnicieni conform programului elaborat în prealabil. Conducerea pedagogică a muncii teoretice și practice revine școlilor. Directorii școlilor încredințează predarea cursului de bazele producției, cît și conducerea activității productive a elevilor, profesorilor care manifestă cel mai mare interes pentru acest nou obiect de învățămînt. Profesorii asigură contactul permanent dintre școală și întreprindere, coordonează ambele domenii — cel teoretic și cel practic — ale cursului, supraveghează comportarea în producție a elevilor, se îngrijesc împreună cu lucrătorii din întreprinderi de crearea condițiilor favorabile pentru însușirea cunoștințelor și deprinderilor.

Elevii participă și la viața politică a întreprinderilor. Organizațiile din școli ale Uniunii Tineretului Cehoslovac colaborează cu organizațiile tineretului din întreprinderi. Elevii participă la adunările festive ale lucrătorilor din întreprinderi, la ședințele anuale ale cooperativelor agricole unice, la adunările în care sînt evidențiați cei mai buni lucrători, inovatorii, la decernarea titlului de brigadă a muncii socialiste ș.a.m.d.

Absolvenții școlilor medii de doisprezece ani primesc, o dată cu certificatul de maturitate, și certificatul prin care li se confirmă calificarea în meseria respectivă, corespunzător cu nivelul cunoștințelor și deprinderilor de muncă.

Cursul de bazele producției nu este însă singurul element al instruirii politehnice primite de elevi în școala medie. Studiul științelor naturii, însoțit de experiențe în laboratoare și de excursii la diferitele întreprinderi productive este de asemenea un element principal al învățămîntului politehnic. Munca în laborator, studiul fizicii, chimiei și biologiei oferă elevilor posibilitatea de a aprofunda fenomenele naturii, de a-și forma deprinderi de mînuire a aparatelor din laboratoare, îi ajută să-și însușească tehnica de bază a măsurătorilor și principiile metodelor fizice, chimice și biologice utilizate la controlul producției.

Studierea bazelor unei anumite ramuri de producție și participarea elevilor la activitatea direct productivă dintr-o anumită întreprindere nu-i obligă ca, la terminarea școlii medii de doisprezece ani, să-și continue activitatea în același domeniu de producție. Un absolvent al școlii medii de doisprezece ani care și-a desfășurat practica în industria constructoare de mașini de exemplu poate studia foarte bine medicina sau poate munci în agricultură.

Considerăm predarea cursului de bazele producției ca un element de seamă în sistemul de educare a elevilor prin munca în producție și de instruire politehnică a acestora. El contribuie din plin la realizarea principiului îmbinării învățămîntului cu munca în producție, care stă la baza învățămîntului nostru nou.

František Zemanek

Elevii școlilor din Bratislava, R. S. Cehoslovacă, primesc o temeinică îndrumare în producție de la maiștri cu îndelungă experiență în muncă și în creșterea cadrelor tinere.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 592 | vineri 23 decembrie 1960 | 8 pagini 25 bani

Vacanța

Asosit vacanța... Cu bucurii, cu voie bună, cum, în anii noștri, sînt toate vacanțele școlarilor.

În cele mai multe școli, planurile acțiunilor pentru vacanța de iarnă au fost din vreme chibzuite, definitivate. Copiii le și cunosc. Mulți din ei au participat chiar la stabilirea programelor, fiind întrebați de către învățători și diriginți, de către instructorii superiori de pionieri ce ar dori să facă în vacanță, ce manifestări le plac, îi atrag, îi interesează cel mai mult. Ca urmare, carnavalurile atît de îndrăgite, serbările pomului de iarnă, excursiile, spectacolele de teatru, de cinema, de satiră și umor pregătite anume pentru ei, serile cînteculuși și dansului, jocurile și concursurile distractive, feluritele activități recreative organizate la cluburile caselor de cultură sau ale întreprinderilor vor da farmec zilelor vacanței.

La Școala elementară nr. 102 din Capitală, bunăoară, copiii vor participa la carnavalul ce se va organiza în școală, vor vizita orașele copiilor, Muzeul de artă populară, Muzeul romîno-rus, se vor întrece în concursuri sportive, pentru cele mai bune recitări, vor vedea piese de teatru ca „Artiștii pădurii" și „Cocoșelul neascultător", filme.

Fără îndoială, asemenea planuri de vacanță sînt bune. Ele dovedesc grija plină de răspundere a școlilor și a organizațiilor U.T.M. pentru felul în care elevii își vor folosi timpul în zilele ce urmează. Trebuie însă ca fiecare învățător, diriginte, instructor superior de pionieri să aibă grijă ca programele pentru vacanță, în ansamblul lor, să fie astfel alcătuite încît să nu-i supraîncarce pe elevi, să nu-i oboseaască, să nu le reducă din timpul necesar odihnei efective. Pentru aceasta nu trebuie să exagerăm programînd prea multe acțiuni într-o singură zi și, mai cu seamă, nu trebuie să „uităm" a realiza tocmai pe cele mai plăcute, mai atractive, mai pe gustul copiilor. Să ne propunem manifestări care nu cer eforturi. Să le preferăm pe acelea care se pot desfășura nu între patru pereți, ci afară, în aer liber. Asemenea activități pot să fie competițiile sportive, plimbările, excursiile, vizitele la locurile istorice, în orășelele copiilor.

Cu mult drag se pregătesc școlile să sărbătorească în timpul vacanței, ziua de 30 Decembrie. Pe lîngă informarea politică pe care elevii o vor asculta cu acest prilej, vor recita cele mai frumoase versuri închinate Republicii, vor organiza lecturi, se vor întîlni cu fruntași în producție, cu activiști de partid și de stat, cu oameni de știință și cultură care le vor vorbi despre minunatele realizări ale regimului nostru.

În zilele care ne mai despart de Anul nou se intensifică pregătirile în vederea revelionului. Se știe cît de mult îi antrenează și îi atrag pe elevi asemenea pregătiri. Inițiativa lor creatoare, imaginația, fantezia trebuie lăsate să se manifeste, trebuie stimulate în vederea obținerii unei reușite depline a sărbătoririi Anului nou. Cîntecul și voia bună să domnească în toată această perioadă în care, ajutați de profesori, copiii pregătesc programele artistice, distractive pentru seara Anului nou. Este bine ca școlarii să sărbătorească revelionul împreună cu tinerii muncitori din întreprinderile apropiate.

Și serbarea pomului de iarnă, la care vor participa copiii între 7 și 14 ani, trebuie să fie prilej de bucurii pentru cei mici. De aceea, este necesar ca învățătorii și profesorii să sprijine pregătirile ce au loc în vederea pomului de iarnă în școlile lor, în palatele și casele pionierilor, în întreprinderi, la casele de cultură ale tineretului, astfel încît serbările ce se vor desfășura să fie cît mai frumoase.

Pentru oamenii școlii, vacanța elevilor înseamnă o perioadă de activitate intensă. Dar o activitate cu un caracter deosebit, ce trebuie bine organizată, desfășurată cu pricepere astfel încît să-i atragă pe copii, să-i încînte, să contribuie la recrearea lor, la refacerea forțelor lor fizice și intelectuale, pentru ca la deschiderea cursurilor să poată învăța cu mai mult spor, cu mai multă tragere de inimă. În același timp, vacanța trebuie să contribuie, prin formele ei specifice de activitate, la educarea comunistă a elevilor, deoarece ea nu înseamnă o pauză în munca educativă.

Străduința de a îmbina armonios activitățile recreative, reconfortante, educative și instructive în perioada ce urmează va determina după vacanță o muncă mai spornică, mai plină de rezultate bune.

La Palatul pionierilor din Capitală se fac pregătiri intense pentru vacanța de iarnă: cercul de teatru de păpuși se află în plină „repetiție generală".

Un succes al ideilor coexistenței pașnice

Consecvent politicii sale de pace, guvernul R.P. Romîne – țară în care educația sănătoasă a tineretului constituie o importantă problemă de stat, rezolvată cu deosebite succese – a inițiat, după cum se știe dezbaterea la O.N.U. a problemei de mare însemnătate a educării tineretului în spiritul ideilor păcii.

Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a aprobat în unanimitate rezoluția propusă de R. P. Romînă cu privire la măsurile pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. Ideile coexistenței pașnice și-au vădit încă o dată marea lor forță. Votul unanim de la O.N.U. arată creșterea influenței pe care o exercită în acest for internațional năzuința de pace a popoarelor, lupta forțelor ce apără seninul zilei de mîine al omenirii. Dar acest vot subliniază în același timp și faptul incontestabil că propunerile țărilor socialiste găsesc la O.N.U. un sprijin tot mai larg din partea statelor iubitoare de pace, silind pe dușmanii coexistenței pașnice, care suferă mereu înfrîngeri, să bată în retragere.

Propunerea R. P. Romîne a trezit un viu interes atît în incinta O.N.U., în rîndul delegațiilor ce reprezintă state de pe toate continentele, cît și în afara acestui for, în rîndurile opiniei publice mondiale – cu deosebire în rîndurile generației tinere și ale celor ce se preocupă de problemele tineretului. Cum bine au sesizat numeroși delegați participanți la dezbaterea de la O.N.U., propunerea țării noastre a fost inspirată de înțelegerea profundă a faptului că educarea în spiritul ideilor păcii a tineretului – adică a generației care va conduce mîine societatea umană, are o deosebită însemnătate pentru succesul eforturilor popoarelor de a apăra pacea.

Propunerea țării noastre s-a distins prin profunzimea cu care a abordat problema, prin înțelegerea exactă a cauzelor ce determină în unele țări situații îngrijorătoare în domeniul educării celor tineri. Proiectul de rezoluție al R. P. Romîne nu s-a mărginit la sublinierea unor aspecte cu caracter general, ci a avut un caracter concret, propunînd măsuri eficiente pentru ca O.N.U., toate statele și guvernele să cultive în rîndurile tineretului dragoste față de pace, respectul față de valorile civilizației umane și față de toate popoarele globului, indiferent de rasa lor sau de limba pe care o vorbesc.

Popoarele doresc sincer ca generația tînără de astăzi, speranța viitorului omenirii, să se dezvolte într-un climat sănătos, să posede trăsături morale demne de secolul nostru, secolul în care omul stăpînește tainele atomului și pătrunde victorios în Cosmos, secol al marilor căutări creatoare și al biruinței strălucite ce le încununează. În dezbaterea de la O.N.U., cuvîntările multor delegați au exprimat această nobilă năzuință și au salutat inițiativa R. P. Romîne. Putem cita în acest sens pe lîngă cuvîntările reprezentanților țărilor socialiste, cuvîntările reprezentanților Irakului, Ceylonului, Indiei. R.A.U., Ghanei, Cubei, Marocului, Togoului și ai altor state. Acești vorbitori au relevat valoarea practică a propunerii noastre și nobilele intenții pașnice ce au inspirat-o.

Reprezentanții puterilor occidentale s-au aflat în dificultate. Ciankaișistul, care în Comitetul nr. 3 a fost primul vorbitor înscris la discuții după prezentarea propunerii țării noastre, s-a acoperit de ridicol prin tentativa de a denigra o inițiativă pașnică. Vorbitorii ce s-au perindat la tribună după aceea au respins manevra întreprinsă de marioneta americană.

Șapte ore au durat dezbaterile în loc de 3 ore cît durează în mod obișnuit. S.U.A. și Anglia au prezentat la proiectul romîn de rezoluție o serie de amendamente de natură să denatureze conținutul acesteia. Printre altele, reprezentanții occidentali pledau pentru răspîndirea în rîndurile tineretului a oricăror idei. Aceasta însemna o încercare de „legalizare" a propagandei războinice, fasciste, revanșarde. Potrivit unor date apărute în presa franceză, în Germania occidentală există 35 de edituri specializate în tipărirea maculaturii hitleriste. După părerea S.U.A., deci, o asemenea maculatură otrăvitoare nu trebuie respinsă, deoarece ar fi necesar să se răspîndească toate ideile, inclusiv cele fasciste și războinice. În S.U.A., așa se și procedează, de altfel. Se știe că numeroase manuale didactice americane, ca de pildă „Crearea lumii contemporane", nu numai că nu pomenesc de lupta popoarelor împotriva fascismului dar fac apologia politicii cercurilor agresive, sînt pătrunse de spirit militarist, de ură rasială. Avea dreptate un tînăr american care scria în „New York Post". „Dacă într-adevăr vreți să sistați crimele făptuite de tineri dați tinerilor ceva important ca perspectivă... Arătațile că viața nu este ciți bani poți să ciștigi, ci pacea și dragostea între popoare". Păcat însă că acest îndemn al tînărului newyorkez nu inspiră activitățile la O.N.U. ale reprezentanților americani și englezi...

Atitudinea delegațiilor occidentale a fost dezaprobată de vorbitori ce reprezentau Irakul, Arabia Saudită, Ceylonul și alte țări. În cadrul dezbaterilor, delegația romînă, ținînd seamă de propunerile făcute de diverse delegații și venind în întîmpinarea acestora, a prezentat un proiect de rezoluție revizuit, care păstrează ideile fundamentale: necesitatea sprijinirii contactelor între tineri, răspunderea statelor față de educația pașnică a tineretului, dezvoltarea acțiunilor pe plan internațional în această direcție, întreprinderea unor studii de către O.N.U. în legătură cu educația tineretului. În mod deosebit se afirmă necesitatea elaborării unui document internațional care să proclame principiile de bază privind cultivarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii și înțelegerii între popoare.

De teama izolării, puterile occidentale au fost nevoite să bată în retragere. Propunerea romînească cu amendamente a fost adoptată de Comitetul nr. 3, și apoi aprobată în Adunarea Generală a O.N.U., fără să se înregistreze nici un vot contra.

Adoptarea propunerii țării noastre privind educarea tineretului în spiritul păcii are o însemnătate deosebită. Ea este un evident succes al eforturilor menite să ducă la triumful ideilor coexistenței pașnice, o mărturie a influenței mereu mai puternice pe care forțele păcii o exercită în lume. Cu un simțămînt de mîndrie constatăm că rezoluția adoptată, rod al inițiativei țării noastre, demonstrează activitatea constructivă neobosită pe care R. P. Romînă și celelalte țări socialiste o desfășoară la O.N.U. în apărarea păcii în întreaga lume, pentru ca popoarele să trăiască ferite de primejdia războiului.

M. Ramură

Cabinetul metodic al școlii

În scopul sprijinirii învățătorilor și profesorilor pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, la Școala medie „Aurel Vlaicu" din Orăștie s-a înființat în acest an școlar, cu ajutorul organizației de partid, un cabinet metodic.

Nu de mult, la cabinetul metodic au fost prezentate două referate — unul referitor la predarea geografiei în lumina documentelor Congresului al III-lea al P.M.R., iar celălalt la metodica lecțiilor. Aceste referate, ca și discuțiile purtate pe marginea lor, au ajutat profesorilor să-și îmbunătățească munca.

În cadrul cabinetului metodic a fost organizată și o expoziție unde sînt prezentate materiale și albume ilustrînd aspecte din viața școlii, planuri calendaristice pe materii, planuri ale comisiilor metodice, ale diriginților, hărți și alte materiale didactice confecționate de elevi sub îndrumarea profesorilor, precum și o serie de lucrări originale ale cadrelor didactice.

Cabinetul metodic al Școlii medii „Aurel Vlaicu" din Orăștie și-a propus să organizeze în cursul etapei viitoare dezbateri în legătură cu problemele legării învățămîntului de producție.

R. Dănilă
director adjunct al Școlii medii „Aurel Vlaicu"-Orăștie

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAȚIILOR SINDICALE

O acțiune insuficient pregătită

Comitetul de secție de la Școala elementară de 7 ani nr. 184 din raionul „Grivița roșie" a luat, de curînd, inițiativa organizării unei consfătuiri de muncă. Firește că ideea a fost bine primită de membri de sindicat din școală. Interesul acestora a sporit însă și mai mult după ce a fost anunțată tema consfătuirii: Educarea sentimentului patriotic la elevi.

Educarea sentimentului patriotic la elevi este una din laturile esențiale ale educației comuniste în spiritul căreia este orientată întreaga muncă din școlile noastre. De aceea felul cum școala și respectiv învățătorul contribuie la formarea sentimentelor patriotice ale elevilor constituie o problemă de mare interes pentru orice învățător și profesor.

Așadar comitetul de secție a avut o inițiativă bună, a ales o temă potrivită. Ce mai lipsea ca proiectata consfătuire să aibă și bune rezultate? Dar să ne deplasăm la fața locului și să ascultăm.

Consfătuirea are loc în sala de clasă a învățătoarei Tartacan Nicodora. Pe pereți, tablouri sugestive, cu economie și gust folosite, o hartă a patriei, cîteva fotografii frumos înrămate ale elevilor fruntași la învățătură și disciplină. Ferestrele și cîteva etajere sînt împodobite la rîndul lor cu ghivece cu flori și diferite plante de ornament. Peste tot în clasă o curățenie desăvîrșită și, evident, obișnuită, de toate zilele. În întreaga atmosferă a interiorului clasei rezidă un aer proaspăt de tinerețe și bun gust. De la început ai, așadar, toate motivele pentru a-ți face o bună părere despre munca educativă și didactică pe care o desfășoară învățătoarea Tartacan Nicodora.

Într-adevăr rezultatele obținute în mulți ani de activitate rodnică de învățătoarea Tartacan Nicodora i-au creat un binemeritat prestigiu în rîndurile tovarășilor săi de muncă. Tocmai pentru asta s-a gîndit, probabil, comitetul de secție ca referatul din consfătuire să fie prezentat de tovarășa Tartacan.

Am ascultat referatul, am ascultat și un coreferat (prezentat de tov. St. Popescu), pe cei cîțiva participanți la discuții precum și concluziile tovarășei președinte a comitetului de secție, dar n-am auzit nimic care să trezească într-adevăr interesul participanților pentru problemele în discuție. Referatul, ca și coreferatul, s-au rezumat la prezentarea unor generalități valabile pentru orice școală, pentru orice situație, cunoscute de altfel chiar și de cei care nu lucrează în învățămînt. Nici unul și nici celălalt n-au adîncit măcar o singură problemă din numeroasele probleme pe care le ridică contribuția învățătorului la educarea sentimentelor patriotice ale elevilor. De altfel discuțiile, neavînd o bază concretă de la care să pornească, s-au redus la un simplu act de bunăvoință față de referente și, față de organizatorii consfătuirii.

Este limpede că în aceste condiții efectele consfătuirii sînt iluzorii. Nimeni n-a învățat nimic nou în problema respectivă și nici n-a avut ce să învețe. Și aceasta nu pentru că experiența tovarășei Tartacan Nicodora nu ar fi fost demnă de popularizat și de extins, ci pentru că referatul și coreferatul n-au reușit să prezinte nici pe departe această experiență în fondul ei.

M-am întrebat dacă comitetul de secție a dorit într-adevăr să organizeze o consfătuire de muncă utilă membrilor de sindicat din școală, sau a vrut pur și simplu să se achite de o obligație înscrisă în planul de muncă.

Este necesar ca acțiunile care se organizează în sprijinul activității profesionale a membrilor de sindicat să fie pregătite cu mai mult simț de răspundere, pentru a nu duce la o inutilă pierdere de timp.

C. R.

Manifestări culturale interesante și utile

Una din preocupările noastre în anul școlar trecut în domeniul muncii culturale a fost cuprinderea unui număr cît mai mare de membri de sindicat la diferitele acțiuni inițiate pe această linie de comitetul sindicatului. Nu rareori însă se întîmpla ca la aceste acțiuni să nu se realizeze participarea pe care o așteptam. La unele conferințe, spectacole etc. nu veneau decît puține cadre didactice. Curînd ne-am dat seama că aceasta se datorește nu atît faptului că mulți dintre învățători și profesori erau ocupați — cum încercam noi să ne explicăm participarea lor redusă — cît mai ales nivelului scăzut al unora dintre acțiunile inițiate.

Dîndu-ne seama că manifestările culturale stîrnesc interesul învățătorilor și profesorilor în măsura în care sînt utile și răspund preocupărilor lor, în acest an acordăm mai multă atenție bunei orientări a activității culturale și pregătirii temeinice a fiecărei acțiuni în parte.

Activitatea desfășurată în acest sens de comitetul sindicatului urmărește să sprijine cadrele didactice în munca lor profesională și în același timp să contribuie la dezvoltarea pregătirii lor politice și culturale. În acest scop organizăm lunar, de pildă, vizite în întreprinderile raionului unde cadrele didactice pot cunoaște direct diferite aspecte privind dezvoltarea industriei noastre socialiste. Întreținem totodată legături cu sindicatele acestor întreprinderi, cu cluburile muncitorești, participînd la activitățile culturale organizate de ele. Am inițiat, de asemenea, vizite în marile întreprinderi din celelalte raioane ale Capitalei, cum ar fi uzinele „Republica", „23 August", „Mao Tze-dun" etc. Organizăm pentru membrii sindicatului nostru și excursii în afara Capitalei, precum și vizite la muzee, la expozițiile de artă, vizionarea unor spectacole. De curînd a avut loc, de pildă, o excursie la Doftana și la Predeal. Membrii sindicatului au vizitat Muzeul de istorie a partidului și Muzeul Lenin-Stalin.

La toate aceste acțiuni au participat numeroși învățători și profesori deoarece ei și-au dat seama că acum acțiunile inițiate de comitetul sindicatului au un conținut mai bogat și mai interesant decît în trecut. La excursia organizată la Doftana, de pildă, am antrenat și pe propagandiștii cercurilor de învățămînt ideologic, vizita transformîndu-se într-o documentare vie asupra luptei partidului în anii grei ai ilegalității.

Activitatea culturală desfășurată de comitetul sindicatului cuprinde și alte domenii. Avem de pildă un cor de 160 de membri, care susține spectacole în fața membrilor de sindicat și a familiilor lor. În repertoriul corului sînt înscrise cîntece despre partid, despre lupta clasei muncitoare, cîntece despre patrie, cîntece populare românești, cîntece sovietice etc. În prezent, în cinstea aniversării proclamării R. P. Române, echipele noastre artistice pregătesc un montaj literar-muzical cu tema „Patria" și un spectacol cu piesa „Secunda 58". De curînd am înființat o echipă de dans care pregătește, de asemenea, o suită de dansuri populare.

Fiind mai bine orientată, urmărind un scop educativ și îmbrăcînd forme atractive, activitatea noastră culturală atrage acum un număr tot mai mare de membri de sindicat.

Saviana Costin

responsabila comisiei culturale de pe lîngă Comitetul sindicatului învățămînt din raionul „1 Mai"

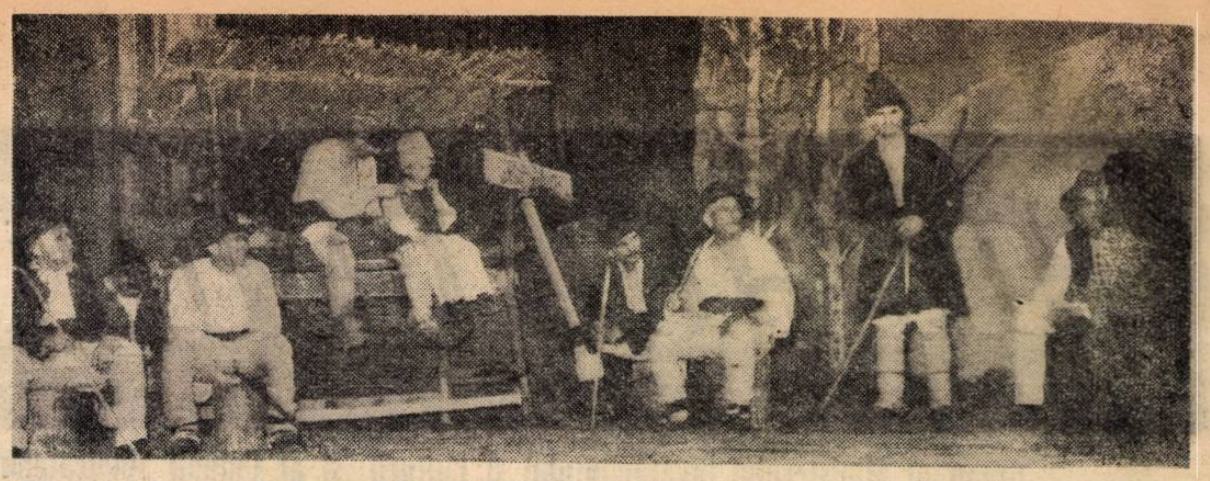

„Răzeșii lui Bogdan" de Ernest Maftei în interpretarea echipei de teatru a căminului cultural din comuna Dolhasca, regiunea Suceava, distinsă cu premiul I și medalia de aur, la Festivalul „I. L. Caragiale"

Festivalul bienal de teatru „I. L. Caragiale"

La succesul festivalului bienal de teatru „I. L. Caragiale" recent încheiat, și-au adus contribuția, fie ca instructori, fie ca interpreți, multi învățători și profesori.

Pe bună dreptate se pot mîndri cadrele didactice din comuna Dolhasca, regiunea Suceava, cu rezultatul obținut de echipa de teatru a căminului cultural din comuna lor. În această echipă, distinsă cu premiul I, cu titlul de laureată și medalia de aur, figurează 7 învățători și profesori. O contribuție deosebită la succesul echipei a adus-o învățătoarea Victoria Holban, interpreta Catincăi Dorobat din piesa „Răzeșii lui Bogdan" de Ernest Maftei. Și în alte echipe ale căminelor culturale și caselor de cultură distinse cu medalii de aur și argint și titlul de laureate ale festivalului se constată o participare largă a cadrelor didactice. Printre acestea citățm echipa căminului cultural din Cîmpa, regiunea Hunedoara — din care în mod special au fost premiate, ca interprete cu creații de valoare artistică, învățătoarele Maria Pătrășcoiu și Victoria Solcan — echipă a casei de cultură din Rîmnicu Vîlcea care a obținut premiul II și medalia de argint — pentru piesa „Vlaicu și feciorii săi", printre interpreții cărora s-au distins învățătorii și profesorii Marcel Zinelli, Beba Zinelli, I. Avramescu și D. Moțoc etc. Un succes remarcabil a obținut de asemenea echipa de teatru a sindicatului învățămînt din Călărași, care a primit premiul II și medalia de argint, pentru spectacolul cu piesa „Nila", despre care am relatat în numărul trecut al gazetei noastre.

În ultima zi a concursului echipa de teatru a clubului sindicatelor de învățămînt din București a prezentat piesa „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale. Spectacolul a fost așteptat cu mult interes, deoarece formația de teatru a cadrelor didactice bucureștene era cunoscută din concursurile anterioare, ca o formație valoroasă. Ea nu s-a desmințit nici acum, prezentînd un spectacol reușit, cu cîteva inovații de efect. Printre acestea reținem folosirea unor fragmente din opera „O noapte furtunoasă" de Paul Constantinescu ca și urmărirea lui Rică Venturiano prin sală și proiectarea umbrei lui din culise, pe scenă, în timpul urmăririi, printr-un sistem special de iluminație.

Interpreții s-au achitat onorabil de sarcina grea de a prezenta un spectacol atît de dificil pentru amatori. Multe scene au avut o valoare artistică deosebită, la realizarea cărora și-au adus contribuția toți interpreții și în special Marius Popescu și Mihai Pleșa.

Rezultatele obținute de învățători și profesori în cadrul festivalului bienal „I. L. Caragiale" constituie un îndemn pentru noi realizări în dezvoltarea mișcării artistice de amatori, a activității culturale pe care o desfășoară în rîndurile oamenilor muncii.

O victorie excepțională și totuși pe deplin firească

...60. C:5 — Nh8; 61. Ce7+ — Rd6; 62. Cg6 — Nf6; remiză. Astfel s-au desfășurat la masa de joc și au fost urmărite pe cele două mari table de demonstrații, de către sute de spectatori, ultimele mutări ale celei mai importante partide din ultima rundă a campionatului republican de șah pe anul 1960, care a consemnat victoria celui mai tînăr campion din istoria șahului nostru, elevul Florin Gheorghiu. Specialiștii au comentat și vor continua să comenteze cu aprindere stilul de joc al acestui campion care nu numără nici 17 ani împliniți și n-a plecat încă de pe băncile școlii medii.

Noi ne propunem însă ca în acest reportaj să nu ne oprim la analiza valorii excepționale a acestei performanțe, ci la condițiile care determină ca astăzi, în țara noastră, tinerii să-și poată pune pe deplin în valoare talentele încă din școală, să obțină de timpuriu succese strălucite. Fără îndoială, victoria lui Florin Gheorghiu în întrecerea cu cei mai buni maeștri de șah ai țării noastre, ca și victoriile lui în cîteva din concursurile internaționale importante desfășurate în ultimul timp sînt performanțe remarcabile. Față de condițiile de care dispun astăzi tinerii din școlile noastre asemenea performanțe nu sînt însă neașteptate, ci firești.

Însuși Florin Gheorghiu, un tînăr cu trăsăturile fetei prelungi și privirea vie sub o frunte boltită, elev al Școlii medii „I. L. Caragiale" din Ploești, ne vorbește despre faptele care constituie „cheia" succeselor sale: grija și atenția deosebită pe care i-au arătat-o profesorii școlii, sprijinul pe care l-a primit din partea organizației U.T.M. și a colegilor săi.

„Mi-au fost asigurate întotdeauna condiții pentru a putea participa la concursurile importante fără a pierde în același timp nici o clipă contactul cu studiul. Tovarășii profesori mi-au dat consultații de cîte ori a fost necesar să-mi clarific anumite probleme, iar colegii mei, dintre care mulți au venit cu schimbul, după amiezile, la București pentru a asista la campionat și a mă încuraja în joc, îmi aduceau cu acest prilej și notițele lecțiilor parcurse în ziua respectivă. Astfel, paralel cu studiul partidelor întrerupte și cu pregătirea jocului din ziua următoare, revedeam regulat și cunoștințele școlare. N-a fost o treabă ușoară. Dacă am realizat-o cu succes, datoresc acest lucru în primul rînd tot școlii și organizației de tineret care m-au îndemnat să muncesc cu rîvnă, m-au învățat cum să studiez metodic, cum să-mi planific timpul liber în așa fel încît să mă pregătesc temeinic la toate disciplinele și să am cînd să mă ocup și de cele două mari pasiuni ale mele". (Florin Gheorghiu, ca și campionul mondial Mihail Tal — cum a ținut el să sublinieze — se interesează deosebit de mult de literatură, dorind ca după terminarea școlii să se consacre studiilor filologice). Notele care se află în catalog în dreptul numelui lui Florin Gheorghiu — numai 9 și 10 — ne scutesc de comentarii în privința nivelului pregătirii sale școlare.

Performanța realizată de Florin Gheorghiu nu este o excepție în activitatea elevilor Școlii medii „I. L. Caragiale" din Ploești. Profesorii acestei școli se străduiesc să descopere și să încurajeze cît mai mult preocupările și talentele artistice, științifice, tehnice și sportive ale tinerilor, arătîndu-le în același timp că dezvoltarea acestor talente este strîns legată de pregătirea temeinică la toate disciplinele școlare. Un exemplu grăitor în această privință este Basarab Nicolescu, care a absolvit clasa a XI-a în acest an. El a cîștigat premiul I la ultima Olimpiadă de matematică și fizică, s-a clasat pe unul din primele locuri la Olimpiada internațională de matematică și fizică și, în același timp, a cîștigat premiul I la concursul literar inițiat de Societatea de științe filologice și istorice. Pe urmele lui și ale lui Florin Gheorghiu pășesc și alții. Grigore Nicolae din clasa a IX-a „A" a cîștigat de două ori premiul I pe regiune la Olimpiada de matematică și fizică, tinerele naturaliste Irina Drăghici din clasa a IX-a „B" și Anca Apostolescu din clasa a IX-a „B" au făcut cercetări științifice foarte interesante cu privire la studiul plantelor, cîteva din poeziile lui Octavian Onea din clasa a X-a au fost publicate în ziarul „Flamura Prahovei", handbaliștii Mihai Pădure și Nicolae Gheorghiu din clasa a XI-a „B" au cîștigat, împreună cu echipa lor, premiul I pe regiune. Și lista ar putea fi continuată.

Elevul Florin Gheorghiu, noul campion de șah al R.P.R., la masa de joc

Toți acești tineri sînt în același timp fruntași la învățătură și în activitatea obștească. Învățătura, pregătirea pentru viață trebuie să se afle pe primul plan — aceasta este un principiu de la care conducerea Școlii medii „I. L. Caragiale" din Ploești și organizația U.T.M. din școală nu se abat niciodată. De aceea, unii elevi talentați pentru sport, cum sînt Mihai Ștefănescu și Traian Bobocenuu, au fost scoși din echipele respective de îndată ce au manifestat unele tendințe de indisciplină, de studiu superficial. În schimb, exemplul elevilor talentați care sînt în același timp fruntași la învățătură este folosit ca o adevărată forță mobilizatoare.

Fapte asemănătoare se petrec în viața multor alte școli de pe întreg cuprinsul patriei. De aceea nu-i de mirare că, în zilele noastre, ale construcției socialismului, afirmarea unui talent ca al lui Florin Gheorghiu nu este senzațională, uimitoare. Asemenea fapte sînt rodul firesc al grijii atente pe care o poartă partidul tinerei generații, al muncii pline de căldură și înțelegere pe care școala și organizația U.T.M. o desfășoară în rîndurile tineretului.

Mircea Herivan

Sesiunea centrală a lecturilor pedagogice

Timp de două zile s-au desfășurat în Capitală lucrările celei de a III-a sesiuni centrale a Lecturilor pedagogice organizată de Institutul de științe pedagogice.

Salutîndu-i pe participanții la sesiune din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii, tovarășul Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului superior al școlilor, a relevat rolul tot mai important pe care-l au lecturile pedagogice în răspîndirea și generalizarea experienței înaintate a cadrelor didactice și în ridicarea măiestriei lor pedagogice. Acest rol — a spus vorbitorul — este confirmat de numărul mereu mai mare de cadre didactice care se înscriu cu lucrări personale la sesiunile regionale ale lecturilor pedagogice, de exigența sporită cu care sînt selecționate aceste lucrări.

Cele 35 comunicări prezentate în sesiunea centrală, în majoritate bine documentate, multe dintre ele avînd și un nivel științific corespunzător, au oglindit preocuparea învățătorilor și profesorilor de a-și aduce contribuția la adîncirea unor probleme de ordin științific, pedagogic și metodic. După cum se vede, participarea la sesiunile regionale și centrale ale lecturilor pedagogice tinde să devină o mișcare largă, să antreneze tot mai mulți pedagogi în munca de cercetare științifică a problemelor învățămîntului nostru.

Cu un deosebit interes a fost ascultată, în ședința plenară a sesiunii, comunicarea „Unele probleme ale generalizării învățămîntului de 7 ani în vederea trecerii la școala de 8 ani în regiunea Constanța", elaborată de un colectiv format din tovarășii Nicolae Mihai, Ion Bădică și Ion Duda, care dovedește preocuparea organelor de învățămînt pentru găsirea celor mai potrivite căi în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor trasate de cel de al III-lea Congres al partidului.

Cu aceeași atenție au fost ascultate și comunicările prezentate în secții, unele dintre ele dovedindu-se deosebit de interesante și de utile prin bogăția materialului cercetat și prin valoarea concluziilor. De pildă, comunicările din secția „Probleme educative" au înfățișat preocupările autorilor pentru aspecte importante ale muncii educative, cum ar fi: educarea elevilor în spiritul dragostei față de munca social-utilă (L. Dănilă, Cluj), munca cu pionierii (Elena Grigore, Slobozia), dezvoltarea dragostei față de profesia de învățător la elevii școlii pedagogice (V. Popeangă, Arad), lupta împotriva superstițiilor și prejudecăților religioase prin lecții (C. Arsene, Pitești).

Privitor la învățămîntul preșcolar s-au prezentat lucrări care dovedesc o justă orientare din partea autorilor pentru cercetarea și tratarea unor probleme actuale ale acestui învățămînt, ca de exemplu pregătirea copiilor din grădiniță pentru școala elementară (Maria Radu, Constanța), folosirea literaturii pentru copii în dezvoltarea multilaterală a preșcolarilor (Alexandra Strati, București), precum și grija pentru o serioasă argumentare a părerilor susținute și pentru întocmirea lucrărilor într-o formă atrăgătoare. S-au mai remarcat, prin conținutul lor bogat și interesant, lucrările cu privire la educarea copiilor de vîrstă preșcolară în spiritul dragostei de patrie (E. Fătu, Constanța), și la educația muzicală a preșcolarilor (Ștefania Alexandrescu, Craiova).

Comunicări interesante au fost prezentate și în secțiile „Științele naturii", „Defectologie" etc.

Sesiunea centrală a lecturilor pedagogice a scos însă la iveală și o serie de lipsuri de care Institutul de științe pedagogice și secțiile regionale de învățămînt și cultură vor trebui să țină îndeaproape seama în viitor. În primul rînd trebuie relevat faptul că o serie de lucrări trimise atît la sesiunile regionale cît și la sesiunea centrală nu au putut fi admise pentru prezentare deoarece nu au avut un nivel corespunzător cerințelor. Din cele peste 600 comunicări trimise la sesiunile regionale, de pildă, au putut fi selecționate doar ceva mai mult de o treime. Aceasta dovedește o insuficientă îndrumare a muncii de cercetare și elaborare desfășurată de autori din partea secțiilor regionale și a Institutului de științe pedagogice. Multe cadre didactice au acumulat o experiență valoroasă în rezolvarea anumitor probleme ale școlii, se preocupă de studierea lor și ar dori să prezinte observațiile și concluziile la care au ajuns, dar nu toate știu să desfășoare o muncă organizată de cercetare științifică și să procedeze în mod sistematic la elaborarea comunicărilor. Iată de ce era necesar ca acestora să li se acorde un ajutor mai larg din partea organelor competente în munca de cercetare pedagogică.

Există de asemenea o serie de lipsuri și în ceea ce privește tematica lucrărilor prezentate. În aceste lucrări n-au fost oglindite unele probleme de bază ale învățămîntului nostru, o serie de autori mulțumindu-se să trateze aspecte neesențiale ale procesului instructiv-educativ. Dacă luăm, de exemplu, numai tematica comunicărilor de la secția „Legarea școlii de viață, de producție" putem constata că, de fapt, cele șase comunicări prezentate în această secție s-au referit doar la două probleme: confecționarea materialului didactic și unele lucrări practice în predarea geografiei. Au fost cu totul subestimate problemele predării cunoștințelor tehnice și cele ale desfășurării lucrărilor practice. O mare lipsă a acestei sesiuni o constituie și faptul că au fost ignorate problemele instruirii în producție și cele privind rezultatele muncii în brigăzile patriotice.

În același timp, cele patru comunicări prezentate în secția „Științe umaniste" s-au referit doar la unele aspecte nesemnificative ale predării limbilor, rămînînd în afara dezbaterilor teme mult mai actuale în legătură cu predarea literaturii române, a istoriei, a socialismului științific și economiei politice etc.

Deosebit de săracă a fost tematica lucrărilor privitoare la învățămîntul seral. În legătură cu acest învățămînt s-a prezentat o singură comunicare, deși în cadrul lui sînt foarte multe chestiuni importante, care ar trebui să rețină atenția pedagogilor cu preocupări pentru cercetarea științifică. Au lipsit de asemenea comunicări în legătură cu problemele învățămîntului profesional și tehnic.

Nu au fost tratate probleme privitoare la realizarea educației patriotice a elevilor, ca și orice comunicări în legătură cu predarea educației fizice și a disciplinelor artistice.

Concluziile sesiunii au fost trase de tovarășul Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice.

Ca o concluzie a lucrărilor sesiunii a reieșit că este de datoria Institutului de științe pedagogice, a secțiilor regionale de învățămînt și cultură să se preocupe în viitor mai îndeaproape de tematica lecturilor pedagogice, să îndrumeze și să ajute cadrele didactice în cercetarea și prezentarea experienței proprii privind problemele cele mai actuale, care au mai mare importanță în perspectiva dezvoltării învățămîntului, spre a veni astfel într-o măsură și mai mare în sprijinul îmbunătățirii activității școlilor noastre.

C. Mincă

Pentru îmbunatățirea muncii în învățamîntul preșcolar

În zilele de 15 și 16 decembrie a.c. a avut loc consfătuirea pe țară a inspectoarelor regionale din învățămîntul preșcolar, la care au participat și unele cadre didactice fruntașe din acest sector al învățămîntului. La consfătuire s-au dezbătut cu viu interes planul de învățămînt al grădinițelor de copii, orarul și anteproiectul pentru o nouă programă a activității instructiv-educative, elaborate în cadrul serviciului de specialitate din M.I.C.

Noul plan de învățămînt preconizează împărțirea copiilor de vîrstă preșcolară nu în trei grupe, cîte erau pînă acum, ci în 4 grupe astfel încît copiii de 3 ani și cei de 4 ani să fie cuprinși în grupe omogene. Planul de învățămînt discutat în consfătuire stabilește pentru prima oară o gradare succesivă a numărului activităților obligatorii de la o grupă la alta. Astfel, la grupa mică de 3 ani se prevede zilnic cîte o activitate obligatorie, la grupa de 4 ani se prevede pentru 4 zile cîte o activitate obligatorie, iar de două ori pe săptămînă cîte două activități obligatorii, la grupa mijlocie zilnic cîte două activități obligatorii, iar la grupa mare de patru ori pe săptămînă cîte două activități obligatorii și de două ori pe săptămînă cîte trei activități obligatorii. Gradîndu-se în felul acesta efortul pe care trebuie să-l depună copiii în cadrul activităților obligatorii, ei sînt obișnuiți treptat cu un număr din ce în ce mai mare de activități și cu o durată crescîndă (de la 10 minute la grupa de 3 ani la 40 de minute la grupa de 6 ani), în vederea adaptării cu ușurință la orarul clasei I a școlii elementare. Activitățile obligatorii prevăzute în plus la grupa mică de 4 ani și la grupa mare de 6 ani privesc însușirea limbii materne și cunoașterea mediului înconjurător, desenul, modelajul, lucrările de aplicații și confecții. Această repartizare s-a făcut ținîndu-se seama de faptul că preșcolarii trebuie să-și dezvolte vorbirea și să-și formeze deprinderi care au o mare importanță pentru obișnuirea lor cu munca practică și în vederea pregătirii mușchilor mici ai mîinii pentru scris.

Orarul grădinițelor de copii care a fost prezentat consfătuirii urmărește desfășurarea unitară a muncii în toate grădinițele. Cele două ore pe zi de activități obligatorii prevăzute la grupa copiilor de patru ani și cele trei ore pe zi prevăzute la grupa copiilor de 6 ani sînt fixate în zilele de marți și joi. În alegerea acestor zile s-a avut în vedere faptul că efortul maxim pe care-l pot depune copiii este la mijlocul săptămînii. În orar s-a prevăzut, de asemenea, îmbinarea activităților statice cu cele dinamice, a celor care solicită un efort intelectual mai mare cu cele mai ușoare, ca și îmbinarea activităților de predare cu acelea de repetare sau verificare.

În alcătuirea anteproiectului noii programe s-a ținut seama de faptul că actuala programă nu satisface decît în foarte mică măsură cerințele cu privire la conținutul muncii instructiv-educative. Anteproiectul noii programe urmărește în primul rînd concretizarea acestui conținut, în vederea realizării în bune condiții a educației multilaterale a preșcolarilor. S-a avut în vedere atît precizarea cunoștințelor despre mediul ambiant, viața socială, natură, numărat și socotit pe care trebuie să și le însușească preșcolarii, cît și fixarea deprinderilor pe care trebuie să și le formeze ei în vederea dezvoltării și călirii organismului, în vederea pregătirii lor pentru activitățile practice. Totodată, anteproiectul programei respectă principiile didactice referitoare la succesiunea și gradarea activităților în cadrul aceleiași grupe cît și de la o grupă la alta, la accesibilitatea acestora. Anteproiectul cuprinde în plus față de actuala programă, o tematică a activităților obligatorii. Acestea sînt alese astfel încît să țină seama de particularitățile psiho-fizice ale copiilor.

Participantele la consfătuire au apreciat noile măsuri pentru îmbunătățirea muncii în învățămîntul preșcolar ca deosebit de utile și bine venite. Ele au subliniat faptul că propunerea de a-i împărți pe copiii din grădinițe în patru grupe de vîrstă va ușura mult munca educatoarelor, care vor avea posibilitatea să lucreze numai cu grupe omogene. Vorbitoarele au apreciat de asemenea ca pozitiv faptul că noul plan de învățămînt prevede o creștere gradată a numărului activităților obligatorii de la o grupă la alta și le eșalonează în mod judicios în vederea pregătirii copiilor pentru școala elementară.

În cursul discuțiilor s-a subliniat și faptul că noul orar al grădinițelor de copii va contribui, alături de planul de învățămînt, la precizarea cadrului organizatoric al procesului instructiv-educativ deoarece stabilește cu precizie numărul activităților obligatorii p' grupe, pe probleme, pe zi, cu și pe săptămînă. Totodată, s-au făcut numeroase propuneri în vederea alternării cît mai juste a formelor activităților obligatorii, a respectării particularităților de vîrstă ale copiilor din fiecare grupă etc.

Discuțiile cele mai fructuoase s-au purtat pe marginea anteproiectului de programă. Ele au relevat faptul că, în forma propusă, noua programă este mult superioară celei existente în ceea ce privește precizarea conținutului activității instructiv-educative în grădinițele de copii și în stabilirea formelor de activitate prin care trebuie să se realizeze acesta. Totodată, s-au făcut importante propuneri în scopul îmbunătățirii anteproiectului de programă, mai ales în ce privește concretizarea conținutului cunoștințelor și al deprinderilor, respectarea succesiunii și gradării în programarea acestora în cadrul aceleiași grupe și de la o grupă la alta, îmbinarea mai judicioasă a diferitelor tipuri de activitate obligatorie și respectarea echilibrului între programa grădinițelor de copii și programa clasei întîi a școlii elementare. Atît cadrele de îndrumare și control cît și educatoarele au arătat că, fiind judicios întocmită, programa va contribui la înlăturarea greutăților întîmpinate în desfășurarea activităților obligatorii. În prezent, cînd aceste activități se desfășoară fără o îndrumare unitară, ele nu se realizează întotdeauna în condițiile cele mai bune. Noua programă va da tuturor cadrelor didactice din învățămîntul preșcolar posibilitatea să-și concentreze întreaga inițiativă creatoare, întreaga măiestrie pedagogică asupra organizării și conducerii activităților obligatorii să studieze și să-și însușească cele mai bune metode de activitate, care să asigure desfășurarea procesului instructiv-educativ la un nivel înalt și cu bune rezultate.

După o dezbatere deosebit de rodnică, anteproiectul de programă, planul de învățămînt și orarul grădinițelor de copii au fost aprobate în unanimitate. S-a hotărît ca ele să fie experimentate pînă la sfîrșitul anului școlar într-un număr de grădinițe de copii, în vederea definitivării lor.

Florica Andrei
inspector în M.I.C.

BIBLIOGRAFIE

Revista de pedagogie nr. 6-1960

În acest număr, revista publică, la rubrica STUDII ȘI CERCETĂRI articolele „Sistemul educației comuniste și programa muncii educative în școala sovietică" de **N. I. Boldîrev**, „Fr. Engels despre rolul muncii în formarea personalității" de **Teodor Gal**, „Despre formarea concepției materialist-dialectice a elevilor prin lecțiile de botanică și zoologie" de **Rodica Condreanu** și **H. Cherciu**, „Folosirea mijloacelor audio-vizuale în procesul de învățămînt" de **Ion Berca**, „Autodeservirea — important factor educativ" de **Any Coman** și **Anton Vasilescu**, „Îndrumarea studiului individual în învățămîntul mediu fără frecvență" de **Olga Oprea**, „Lew Nikolaevici Tolstoi ca pedagog și ecoul activității sale în țara noastră" de **Emil Domocoș**.

La rubrica ȘCOALA ȘI PRODUCȚIA, este publicat articolul „Rezultatele unui an de experimentare cu instruire în producție la Școala medie din Predeal" de **Isidor Buțiu**.

În cadrul rubricii CONSULTAȚII-DISCUȚII sînt publicate articolele „Unele aspecte ale instruirii practice în producție a elevilor din școala de cultură generală într-o întreprindere textilă" de **Margareta Bontaș** și „Rolul tehnicii înaintate în pregătirea cadrelor de tehnicieni", de **Alexandru Chirica**.

În cadrul rubricii DE PESTE HOTARE revista prezintă articolul „Seminarii internaționale pentru învățămîntul profesional din țările socialiste" de **Emil Rizescu** și **Paul Precupețu**.

La rubrica CRITICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE sînt publicate recenziile „Despre problemele lecției" de **Ioana Ionescu** și „Un valoros îndreptar pentru profesori și părinți" de **Marin Nicolae**.

Tot în acest număr se publică cuprinsul Revistei de pedagogie pe anul 1960 și lucrările pedagogice apărute în anii 1959—1960.

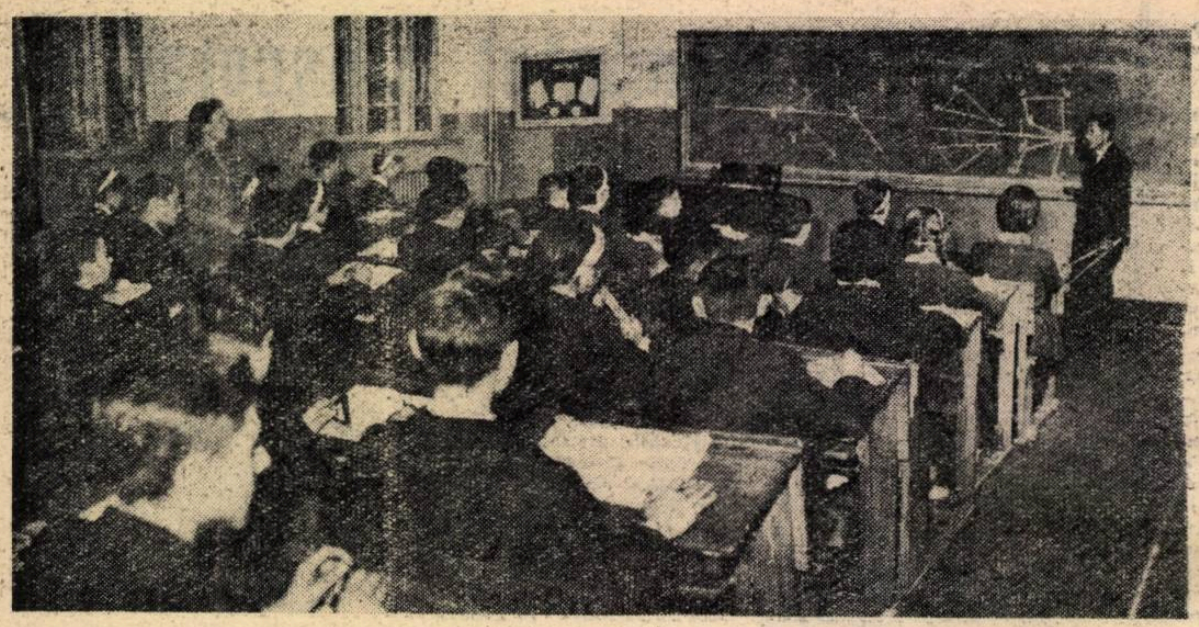

Cu ajutorul desenului pe tablă elevii înţeleg mai bine legile simetriei.

Predarea lecţiilor de mecanică la clasa a VI-a

Înţelegerea de către elevi a mişcării ca formă de existenţă a materiei are un rol deosebit de important în formarea concepţiei lor materialist-dialectice despre lume. Ei încep să capete cunoştinţe mai aprofundate în această privinţă din clasa VI-a, cînd studiază pentru prima dată în cadrul lecţiilor de fizică, o serie de cunoştinţe de mecanică. Profesorii de fizică care predau la clasa a VI-a au datoria să acorde cea mai mare atenţie însuşirii conştiente de către elevi a legilor de bază ale mecanicii.

Practica proprie la catedră, ca şi asistenţele la lecţiile altor profesori şi la examene mi-au dovedit că pentru elevi partea cea mai dificilă o constituie dinamica. Dificultăţile studierii dinamicii au mai multe cauze. În primul rînd elevilor li se cere multă rigurozitate în raţionamente care pleacă nu de la o ipoteză formulată cantitativ, ca la matematică, ci de la ipoteze formulate calitativ, în fenomene fizice. Pe de altă parte, şi în manual se trece prea uşor peste problemele mai complexe, lăsîndu-se prea multe lucruri pe seama intuiţiei, iar în unele locuri există formulări greşite.

De aceea este foarte important să asigurăm înţelegerea în mod just de către elevi a legilor dinamicii.

În primul rînd mă opresc în predare asupra principiului inerţiei, insistînd asupra faptului că în natură toate corpurile se află în interacţiune cu mediul înconjurător. Se ştie că acest principiu contrazice ideile obişnuite ale omului care nu a studiat fizica. Contrazicerea se referă la părerea greşită, dar destul de răspîndită, că dacă un corp se mişcă el se menţine în această stare printr-o forţă, iar dacă această forţă încetează trebuie să înceteze şi mişcarea. Pentru aceasta caut să-i fac pe elevi să înţeleagă că un corp care se mişcă rectiliniu şi uniform nu se găseşte de loc sub acţiunea unor forţe sau că toate forţele care acţionează asupra lui se echilibrează oricît de intensă ar fi mişcarea lui. În acest fel elevii pot înţelege teza materialist-dialectică potrivit căreia mişcarea — fără nici o cauză exterioară — este o proprietate a materiei.

În predarea acestei probleme întîmpin însă o serie de greutăţi din cauza manualului de fizică pentru clasa a VI-a, unde se găsesc formulări care lasă loc unor interpretări greşite. De pildă, în ediţia 1959, care este încă utilizată în şcoli, se întîlneşte la pagina 101 următoarea formulare: „Un penar, o călimară etc. îşi păstrează starea de repaus... ele nu se mişcă decît atunci cînd intervine o forţă...". Deşi în ediţia din 1960 această formulare a fost modificată precizîndu-se că este vorba de un repaus relativ, din care corpul este scos printr-o acţiune exterioară lui, în fraza următoare se spune: „Ele nu se mişcă decît atunci cînd intervine acţiunea altui corp care să le schimbe starea de repaus în stare de mişcare, adică atunci cînd intervine o forţă". Această frază îi lasă pe elevi să creadă că este necesară o acţiune exterioară corpului pentru ca acesta să se afle în stare de mişcare. Dacă se admite necesitatea unei cauze exterioare pentru a produce sau menţine mişcarea, aceasta duce în mod inevitabil la concepţii mistice şi la idealism. De aceea atrag în mod deosebit atenţia elevilor asupra caracterului permanent al mişcării în timp şi spaţiu, fără intervenţia unui factor extern.

Greşite sînt şi formulările de la paginile 102 şi 104 din ediţia 1959, unde este prezentată inerţia ca o „tendinţă" generală a corpurilor de a-şi păstra starea de mişcare rectilinie şi uniformă sau de repaus relativ. Corpurile însă „nu tind" să rămînă în repaus relativ, ci pur şi simplu rămîn în repaus relativ. Prin natura lor, corpurile fizice nu au deloc o „tendinţă" spre repaus, ci, dimpotrivă, sînt în cel mai înalt grad mobile. Expresia „corpul tinde să-şi păstreze starea de repaus" nu este corectă şi pentru faptul că un corp scos din starea de repaus relativ nu revine de la sine în această stare, ci îşi păstrează pentru totdeauna starea de mişcare ce i s-a transmis. În ediţia din 1960 s-a făcut încercarea de a se remedia această greşeală, folosindu-se formularea „corpul caută să-şi păstreze starea de repaus". Utilizarea acestei expresii nu ni se pare mai fericită, deoarece ea nu mai lasă nici un echivoc asupra ideii că în mod natural corpurile „ar căuta" să se menţină în nemişcare.

Predînd lecţiile privitoare la dinamică mă străduiesc în acelaşi timp să-i fac pe elevi să înţeleagă că mişcarea materiei, ca formă a ei de existenţă, nu poate avea loc în afara timpului şi spaţiului. Adesea elevii sînt înclinaţi să creadă că, pentru ca un corp să se pună în mişcare este necesar să i se învingă inerţia. Ei fac această greşeală cu atît mai mult cu cît această idee — care se află în contradicţie atît cu practica, cît şi cu gîndirea materialist-dialectică — este larg folosită şi în vorbirea curentă. În realitate, pentru a pune un corp în mişcare cu o viteză anumită este nevoie de un interval determinat de timp. Nici o forţă, oricît ar fi de mare, nu poate transmite instantaneu unui corp o anumită viteză, oricît de mică ar fi inerţia acestuia, dacă nu i se dă suficient timp de acţiune. Dar aceasta nu înseamnă că ar exista o necesitate de a „învinge" inerţia, căci spre a modifica caracterul mişcării unui corp este suficientă o cît de mică acţiune exterioară, cu condiţia ca această acţiune să aibă suficient timp de desfăşurare. Dacă forţei nu i se dă timp de desfăşurare ea nu va transmite corpului nici o viteză.

Încheind predarea temelor legate de legile dinamicii insist asupra definiţiei generale a noţiunii de forţă, ca fiind denumirea dată oricărei interacţiuni între corpuri ce poate face ca un corp să-şi schimbe caracterul mişcării sau forma. Aceasta explică, printre altele, de ce frecarea exercitată pe un corp nemişcat este considerată în mecanică drept forţă, deşi s-ar părea că ea nu poate transmite nici un fel de viteză. Frecarea este o forţă pentru că ea micşorează viteza şi este una din acţiunile exterioare ce pot obliga un corp să nu mai respecte principiul inerţiei.

Pe de altă parte, manifest aceeaşi grijă şi atunci cînd le explic elevilor conţinutul unor definiţii utilizate în manual, în special cînd este vorba de definiţia forţei. În această privinţă, pe lîngă definiţii insuficient de cuprinzătoare, se întîlnesc şi definiţii care păcătuiesc pentru că sînt prea cuprinzătoare, cum este, de exemplu, aceea care explică forţa ca fiind „acţiunea unui corp asupra altui corp". Această definiţie este inexactă. Forţa este o noţiune pur mecanică, un caz particular de interacţiune între corpuri, care are ca efect numai schimbarea stării de mişcare sau a formei corpului. Există însă între corpuri şi interacţiuni în care nu intervin neapărat forţe, în sensul pe care-l dă mecanica acestei noţiuni. Acesta este cazul, de exemplu, în schimburile de căldură dintre corpuri, fenomen pe care elevii îl studiază tot în clasa a VI-a.

Înarmarea elevilor cu concepţia materialist-dialectică despre lume în cadrul studierii fizicii implică o tratare atentă, ştiinţifică a tuturor noţiunilor predate.

Prof. V. Manolache
directorul Şcolii de 7 ani nr. 11, Bucureşti

DISCUŢII

Continuitatea în munca instructiv-educativă

Problema asigurării continuităţii în munca instructiv-educativă preocupă îndeaproape şi cadrele didactice de la Şcoala medie din Sinaia, aşa cum preocupă numeroase colective pedagogice.

Am observat adesea, cu toate măsurile luate, că în activitatea elevilor care trec din clasa a IV-a în clasa a V-a se manifestă fenomene de discontinuitate, fapt ce se reflectă în rezultatele mai slabe la învăţătură pe care le obţin elevii din clasa a V-a faţă de cei din alte clase. Aşa, de exemplu, timp de mai mulţi ani, la Şcoala medie din Sinaia procentul mediu al elevilor din clasa a V-a cu situaţie de repetenţi la sfîrşitul anului şcolar a fost de aproape 20 la sută.

Discutînd această problemă în şedinţele consiliului pedagogic, la cercurile pedagogice şi în alte împrejurări am găsit multe explicaţii. Există la unii profesori tendinţa de a pune în seama învăţătorilor de la clasele I-IV vina că elevii din clasa a V-a obţin rezultate mai slabe la învăţătură. Aceşti profesori afirmă că mulţi elevi vin în clasa a V-a cu un nivel scăzut de cunoştinţe, că învăţătorii nu sînt destul de exigenţi în aprecierea cunoştinţelor elevilor, din care cauză apar deosebiri mari în privinţa notelor acestora cînd trec în clasa a V-a etc. Pe de altă parte, unii învăţători consideră că greutăţile ce apar în munca instructiv-educativă se datoresc în bună măsură profesorilor care predau la clasa a V-a. Ei afirmă că aceştia nu caută să se apropie în măsură suficientă de copii, că predau adeseori lecţiile la un nivel prea ridicat faţă de posibilităţile de înţelegere ale elevilor şi nu ţin întotdeauna sema de particularităţile lor de vîrstă, că dau dovadă de o exigenţă exagerată în notarea elevilor chiar din primele zile ale anului şcolar, fără să ţină seama că elevii au nevoie de o perioadă de acomodare cu noul sistem de muncă, că nu există o unitate de cerinţe din partea tuturor profesorilor şi aşa mai departe. Alte cadre didactice socotesc că greutăţile ivite în munca la clasa a V-a se datoresc programei de învăţămînt.

Aceste afirmaţii juste într-o oarecare măsură sînt totuşi insuficiente pentru a explica toate aspectele acestei probleme complexe.

Cauza principală a greutăţilor existente în procesul instructiv-educativ la clasa a V-a se datoreşte, după părerea noastră, schimbării petrecute în sistemul de învăţătură prin trecerea elevilor de la activitatea cu un învăţător la cea cu mai mulţi profesori. Această schimbare necesită o perioadă de acomodare cu noile condiţii de muncă. Durata perioadei de acomodare, ca şi greutăţile ce le întîmpină elevii în cursul ei depind în mare măsură de învăţători şi profesori, de felul în care ei ştiu să asigure o trecere gradată în mod raţional de la sistemul de muncă din primele patru clase la cel din clasa a V-a. Este nevoie în acest scop de o cunoaştere mai în amănunt a particularităţilor de vîrstă ale elevilor, de o grijă atentă faţă de respectarea cerinţelor metodice ale fiecărei lecţii. Sînt însă profesori care nu fac nici o deosebire între felul de a preda la clasa a V-a şi felul de a preda la clasele următoare. Adesea pentru aceşti profesori este caracteristic faptul că prelungesc prea mult etapa verificării cunoştinţelor predate în lecţia anterioară în detrimentul comunicării şi fixării cunoştinţelor noi, ceea ce îi împiedică pe elevi să înţeleagă şi să reţină din clasă cele predate şi le cere mari eforturi individuale acasă, fără ca ei să fie în stare, din cauza particularităţilor de vîrstă, să îndeplinească aceste eforturi. Desigur, nu se poate renunţa la verificarea cunoştinţelor, mai ales la clasa a V-a, dar verificarea trebuie just proporţionată în raport cu celelalte verigi ale lecţiei, în aşa fel ca profesorului să-i rămînă suficient timp pentru predarea şi fixarea cunoştinţelor noi. De asemenea, este de dorit ca profesorul să renunţe pe cît posibil la prelegere, să lucreze în mai mare măsură cu elevii, realizînd în acest fel şi o legătură mai strînsă cu clasa, să pornească de la noţiunile cunoscute de elevi şi să-şi însoţească expunerile cu scurte rezumate, cu schiţe la tablă etc.

În ceea ce priveşte momentul fixării cunoştinţelor, acesta nu poate fi în nici un caz omis la clasa a V-a şi nici nu trebuie să se treacă superficial peste el, întrucît ajută foarte mult elevilor să-şi precizeze şi să-şi sistematizeze cunoştinţele transmise. Greşesc profund acei profesori care, întîrziind în desfăşurarea lecţiei din diferite motive, renunţă la fixare sau o fac în grabă, după ce s-a sunat de recreaţie, cînd elevii nu-şi mai pot concentra atenţia asupra lecţiei.

După cîte am observat, o serie de greutăţi pe care le întîmpină elevii în primele luni ale clasei a V-a se datoresc şi faptului că mulţi dintre ei nu ştiu încă să ia notiţe, să muncească independent cu manualul. De aceea, considerăm că este necesar ca profesorii să acorde atenţie şi acestor probleme.

Credem că, pentru a fi în măsură să realizeze o legătură organică între cunoştinţele dobîndite de elevi în primele patru clase şi cele ce se predau în clasa a V-a, profesorii care predau la această clasă trebuie să cunoască cerinţele programelor de la clasele I-IV şi sistemul de muncă al învăţătorului. Ni se pare, de aceea, foarte necesară o legătură mai strînsă între viitorii profesori ai elevilor din clasa a V-a şi învăţătorii clasei a IV-a. O asemenea legătură se poate realiza prin asistenţe reciproce la lecţii, prin desemnarea din vreme a dirigintelui clasei a V-a, pentru ca acesta să-i poată cunoaşte pe viitorii săi elevi printr-o conlucrare mai strînsă cu învăţătorul lor etc. De altfel, dirigintelui îi revine în general un rol important în asigurarea continuităţii în munca instructiv-educativă şi în iniţierea unor acţiuni care să uşureze adaptarea elevilor la condiţiile acestei clase, precum şi în întărirea legăturii cu părinţii elevilor şi în îndrumarea lor pentru întocmirea unui program de muncă bine organizat, corespunzător vîrstei.

Trecerea de la şcoala de 4 ani la şcoala de 7 ani ca unitate pedagogică de bază în sistemul învăţămîntului asigură condiţii ca toate aceste probleme să poată fi rezolvate mult mai uşor.

Prof. Traian Popescu şi prof. P. Manolache

Aşa se constată şi se dovedeşte presiunea atmosferică. Lecţie de fizică la Şcoala elementară nr. 6 din Tg. Mureş

Părerile unor muncitori - instructori

„Profesorii noştri de la practică" — astfel îi numesc, cu dragoste şi respect, elevii Şcolii medii „Dimitrie Cantemir" pe muncitorii Atelierelor centrale I.T.B. şi ai Intreprinderii de reparaţii auto nr. 1 din Bucureşti, care-i îndrumă în munca de producţie şi le dezvăluie tainele diferitelor meserii.

Părerile exprimate de cîţiva dintre muncitorii îrunaşi de la întreprinderile în care îşi fac practica elevii Şcolii medii „Dimitrie Cantemir" şi sugestiile lor pentru îmbunătăţirea pe viitor a formelor de practică sînt deosebit de grăitoare asupra interesului cu care aceşti „profesori de practică" privesc importanta sarcină ce le revine în instruirea elevilor.

O alcătuire mai judicioasă a caietelor de practică

Toate cunoştinţele mai importante însuşite în practica în producţie, precum şi observaţiile făcute la lucru în atelier, elevii obişnuiesc să le treacă în caietele de practică. În felul acesta şi le vor reaminti mai bine, putîndu-le folosi nu numai acum, ci şi peste cîţiva ani.

Am cercetat cîteva din caietele de practică ale elevilor care lucrează în atelierele noastre. Sînt alcătuite fiecare după cum s-a priceput elevul în cauză, conţinînd însemnări şi desene folositoare, dar fără să scoată suficient în evidenţă cele mai însemnate probleme.

Socotesc că s-ar putea face mai mult pe această linie, munca elevilor ar putea fi îndrumată mai temeinic şi mai unitar dacă s-ar alcătui un caiet model cuprinzînd, în casete speciale, problemele principale pe care să le noteze elevii în timpul practicii. Asemenea caiete foarte interesant şi folositor alcătuite, care scutesc pe tineri de muncă inutilă şi îi orientează în observaţiile pe care trebuie să le facă la practică am văzut la ucenicii unor şcoli profesionale. Poate că ar putea fi adaptate şi folosite şi în practica elevilor din şcolile medii.

Cea mai mare parte din timpul folosit de elevi pentru alcătuirea caietelor de practică este luat de executarea schiţelor reprezentînd utilajele cu care lucrează sau piesele pe care le execută. Desigur, cînd este vorba de studiul unei maşini, unde fiecare piesă reprezintă un organ al acesteia, aşa cum este cazul la motorul de automobil pe care-l studiază elevii claselor a X-a, aceste schiţe sînt necesare şi foarte folositoare. Am observat însă că unii elevi din clasele a IX-a obişnuiesc să schiţeze cu foarte multă migală, în caietele de practică, piesele care se execută pe maşinile-unelte la care sînt repartizaţi. Lucrul acesta, pe lîngă faptul că le răpeşte mult timp, nici nu este prea util. La strunguri, la freze, la raboteze sau la celelalte maşini-unelte se execută un număr foarte mare de operaţii şi lucrări pe care elevii trebuie să le observe în principiu, căci desenul lor de execuţie îl au oricînd la dispoziţie în atelier. De aceea cred că e mai bine ca elevii care fac practică la maşinile-unelte să schiţeze numai forma pieselor la care lucrează (şi, în raport cu aceasta, sistemul de prindere în maşină — între bacurile universalului, între vîrfuri etc.), materialul din care sînt executate şi regimul de aşchiere folosit pentru fiecare dintre principalele operaţii. Cît priveşte schiţele de atelier ale pieselor pe care le execută ar fi mult mai bine ca profesorul-maistru să-i înveţe în mai mare măsură pe elevi citirea corectă a acestor desene şi a diferitelor semne de prelucrare pe care ele le cuprind, în aşa fel încît ei să nu mai întîmpine în atelier greutăţi atunci cînd văd prinsă în strung piesa brută şi trebuie să determine operaţiile care urmează să fie executate asupra ei.

Ion Cimpoieşu
strungar la Atelierele centrale I.T.B.

Îndrumările date de maistru la locul de practică sînt deosebit de utile.

Colaborarea strînsă este garanţia succesului în muncă

De cîte ori veţi vedea în echipele noastre care execută reparaţii la automobile cîte un muncitor foarte tînăr să ştiţi că, mai mult ca sigur, e unul dintre elevii claselor a X-a de la Şcoala medie „Dimitrie Cantemir" care fac practică în întreprinderea noastră. Altfel e greu să-i deosebeşti pe elevi de muncitorii adevăraţi, căci cei mai mulţi dintre ei lucrează cu atîta pasiune şi chiar pricepere, încît nu-ţi vine să crezi că-s de abia elevi.

Ceea ce înainte vreme părea de neînchipuit astăzi a devenit posibil şi firesc : elevii şcolilor medii se pregătesc pentru viaţă nu numai învăţînd la şcoală, ci şi lucrînd în uzină, în fabrică, pe ogor. Dragostea pentru meserie a tinerilor care-şi fac practica în uzina noastră e dovedită de interesul pe care-l arată unor lucrări complicate cum sînt asamblarea pieselor de agregate sau grupe de agregate, rectificarea pieselor, încercările la bancul de probă etc. dar în acelaşi timp şi de felul conştiincios, plin de tragere de inimă în care participă la unele operaţii mai puţin plăcute, cum sînt spălatul pieselor sau confecţionarea garniturilor pentru maşină.

În munca lor practică din întreprindere elevii nu folosesc numai priceperea şi îndeminarea la lucru, ci şi numeroase cunoştinţe teoretice. Ei participă alături de noi la rezolvarea unor probleme de mecanică şi de electricitate cerute continuu de producţie, execută desene tehnice şi schiţează procesele tehnologice de lucru.

Disciplina şi seriozitatea de care dau dovadă elevii Şcolii medii „Dimitrie Cantemir" în timpul practicii dovedesc educaţia temeinică pe care o primesc în şcoală. Acesta este un merit al profesorilor care se ocupă de formarea lor, un rod al grijii pe care o acordă şcoala practicii în producţie şi al colaborării între şcoală şi întreprindere. Ca rezultat al acestei colaborări, elevii îşi dezvoltă sistematic cunoştinţele cu privire la producţie, fiecare dintre profesorii care răspund de pregătirea elevilor pe această linie cunoscînd destul de bine specificul întreprinderii noastre şi putînd folosi la lecţii, datorită ajutorului pe care-l primesc de la muncitori, tehnicieni, şi ingineri, piesele auto necesare adîncirii teoretice a cunoştinţelor despre maşini.

Organizaţia de partid din întreprinderea noastră a pus în faţa comuniştilor, ca o sarcină de frunte, să participe nu numai la pregătirea practică a elevilor, ci şi la educarea lor. Pentru aceasta căutăm să ne informăm prin intermediul profesorului-maistru şi al diriginţilor care este situaţia la învăţătură şi comportarea elevilor pe care-i instruim. Apoi, în timpul practicii, acolo unde este cazul, arătăm elevilor prin exemple concrete importanţa disciplinei, a muncii ordonate şi organizate, a simţului de răspundere faţă de sarcini.

Eu cred că aceasta este o treabă bună, care ar trebui organizată cum se cuvine de către fiecare şcoală ai cărei elevi fac practică în producţie : cunoscînd realizările muncitorilor alături de care lucrează şi ştiind că, la rîndul lor, aceştia se interesează de situaţia lor la învăţătură, elevii se vor strădui să înveţe cît mai bine, să obţină note mari. Iar mulţumirea noastră a tuturor — profesori şi oameni din producţie — va fi dublă. Pe de o parte vom pregăti tineretul ţării noastre pentru activitatea lui de mîine în producţie, dîndu-i deprinderi de muncă, pe de altă parte vom contribui ca el să-şi însuşească cît mai multe cunoştinţe de cultură generală.

Ion Diaconu
galvanizator la Întreprinderea de reparaţii-auto nr. 1 din Bucureşti

Pentru schimbul nostru de mîine

Cînd i-am văzut prima oară în secţia noastră pe elevii Şcolii medii nr. 11 veniţi la practică mi-am închipuit, drept să spun, că vor atinge maşinile cu neîndeminare, cu oarecare teamă. Mi-am dat însă seama curînd că ei aveau o „experienţă", căpătată în timpul practicii făcute în atelierele şcolii, la lăcătuşărie. Felul acesta de organizare a practicii elevilor din şcolile medii este cît se poate de potrivit. Ei încep prin a-şi însuşi noţiuni privind operaţiile de ajustaj, trec apoi la cunoştinţele despre maşinile-unelte, cunosc motorul-auto în clasa a X-a şi studiază în clasa a XI-a electrotehnica. La terminarea şcolii elevii capătă astfel o orientare largă, generală, în problemele de bază ale producţiei industriale.

Intreprinderea noastră dispune de toate cele necesare pentru a asigura elevilor condiţii bune de practică la studiul maşinilor-unelte, studiu esenţial pentru orientarea lor profesională, dacă ţinem seama că nu există sector de producţie în care maşinile-unelte să nu joace un rol important. Înţelegînd aceasta, muncitorii şi maiştrii Atelierelor centrale I.T.B., ca strungarul Gheorghe Tudor, matriţerul Ilie Constantin, maistrul Năstase Negoiţă şi alţii arată tot interesul pentru ca, în timpul pe care elevii îl petrec în diferite secţii, ei să cunoască bine specificul şi regimul de lucru al celor mai importante tipuri de maşini-unelte.

După părerea mea, însă, 2—3 ore săptămînal pentru practica în producţie — care nici ele nu pot fi folosite integral — sînt insuficiente pentru a da elevilor cunoştinţe şi deprinderi la nivelul cerinţelor producţiei industriale moderne. Se poate întîmpla uneori, de pildă, ca în răstimpul cît un elev face practica la un strung să se execute în serie o anumită piesă, maşina fiind reglată dinainte. Într-un asemenea caz elevul nu poate observa şi nu poate participa decît la operaţiile propriu-zise de strunjire, executate repetat. El nu poate cunoaşte astfel operaţii importante cum sînt prinderea şi centrarea piesei în strung, alegerea regimului de lucru etc. Ştiu că în unele şcoli practica în producţie se desfăşoară 4 ore pe săptămînă, elevii primind chiar în întreprindere noţiunile de tehnologie necesare. Socotesc acest lucru mult mai potrivit. Legăturile stabilite în momentul de faţă între majoritatea şcolilor medii şi întreprinderile noastre ar permite foarte curînd generalizarea acestei forme de practică.

Sînt convins că atunci cînd ne vom întîlni din nou, peste un timp, cu elevii care au făcut practică în întreprinderea noastră, fie că ei vor deveni muncitori, fie că vor fi tehnicieni sau ingineri, vom avea alături, la lucru, tovarăşi de nădejde.

Marian Dragomirescu
strungar la Atelierele centrale I.T.B.

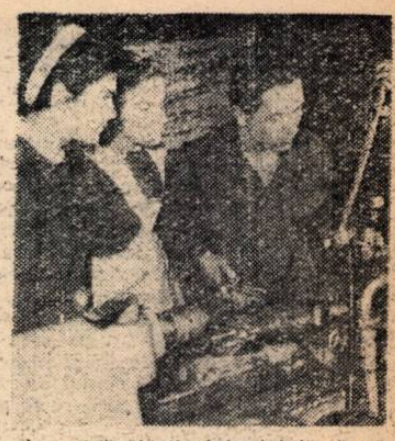

În uzină elevii sînt ajutaţi să pătrundă tainele meseriei.

Folosim condiţiile locale

Ţinînd seama că mulţi dintre elevii noştri vor rămîne după terminarea şcolii în regiunea natală şi vor lucra în ramurile economice de bază ale raionului nostru, am orientat astfel predarea cunoştinţelor agricole şi a ştiinţelor naturale, ca şi aplicaţiile practice efectuate de elevi, încît să scoatem în evidenţă culturile cele mai favorizate de condiţiile pedo-climatice locale şi problemele industriei agro-alimentare specifice raionului.

Bunăoară, cînd s-a predat lecţia „Căpşunul", s-a pregătit numărul de arbuşti necesar pentru ca toţi elevii să facă plantări. În clasă, o dată cu predarea cunoştinţelor teoretice, s-a subliniat faptul că raionul Vîdra, din care face parte comuna noastră, este printre primele raioane din ţară în ce priveşte producţia de căpşuni. Li s-a explicat elevilor, în acelaşi timp, care sînt metodele cele mai potrivite folosite în cultura căpşunilor. După aceea fiecare din ei a plantat arbuşti de căpşuni pe tarlaua gospodăriei agricole colective.

Nu ne-am mulţumit însă cu atît. În timpul practicii social-productive o parte din elevi au fost repartizaţi la combinatul agro-alimentar „30 Decembrie". Aici, sub conducerea celor mai buni ingineri şi tehnicieni, elevii au participat la recoltarea unor însemnate cantităţi de căpşuni şi au văzut cum sînt preparate şi tratate acestea pentru conservare.

Pentru a adînci cunoştinţele elevilor cu privire la creşterea animalelor în strînsă legătură cu specificul local, lecţiile de ştiinţele naturale şi cunoştinţe agricole se referă în special la metodele folosite de către combinatul agro-alimentar „30 Decembrie" pentru îngrăşarea animalelor în vederea valorificării cărnii. Pentru efectuarea aplicaţiilor practice în legătură cu aceste cunoştinţe combinatul a dăruit şcolii un număr de 13 păsări şi 10 perechi de iepuri de casă pentru ferma pionierilor şi şcolarilor.

O altă ramură importantă a economiei locale este creşterea viermilor de mătase. Această cultură a luat în ultimul timp un deosebit avînt în şcoala noastră. În fiecare an grupelor de elevi le sînt repartizate cîte 60 grame de sămînţă, de care se ocupă pînă la maturitatea gogoşilor. În anul acesta elevii au predat centrului de recepţie numai gogoşi de calitatea I.

Colectivizarea totală a comunei noastre şi dezvoltarea neîncetată a ramurilor gospodăriei agricole colective „30 Decembrie" au creat şcolii condiţii materiale tot mai bune pentru legarea teoriei de practică. Elevii au fost antrenaţi, paralel cu parcurgerea programei de cunoştinţe agricole, la îngrijirea zarzavaturilor pe tarlaua gospodăriei colective, la munca în sectorul apicol, zootehnic, la sere etc.

Această organizare a predării cunoştinţelor agricole şi a aplicaţiilor practice a permis o bună înarmare a elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi legate de specificul economiei locale.

Prof. Constanţa Chiş
directoarea Şcolii din comuna „30 Decembrie" raionul Vîdra

Metodica instruirii în producţie

Elaborarea metodicii pentru cele trei forme de bază ale desfăşurării instruirii practice în întreprinderi — repartizarea ucenicilor pe lîngă muncitori-instructori, includerea lor în echipe de muncitori şi instruirea în cadrul brigăzilor de producţie — constituie, fără îndoială, una din preocupările de cea mai mare actualitate pe linia pregătirii profesionale a viitorilor muncitori, a înarmării lor cu priceperi şi deprinderi înaintate de muncă.

În cadrul studiului pe care-l întreprinde în cîteva din marile fabrici şi uzine din ţară, Cabinetul metodic din Cluj a căutat să selecţioneze exemplele cele mai valoroase pe care se poate baza alcătuirea unui sistem unitar de elemente metodice, valabil pentru toate formele de instruire în producţie şi care evidenţiază în acelaşi timp trăsăturile specifice fiecărei forme de instruire în parte. Cercetînd cum se desfăşoară instructajele la o serie de şcoli şi întreprinderi, lucrătorii cabinetului s-au oprit îndeosebi la experienţa dobîndită de şcolile profesionale de pe lîngă întreprinderile „Unio" din Satu Mare, „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii şi Combinatul metalurgic din Reşiţa, socotind că ea răspunde în mare măsură cerinţelor bunei pregătiri a viitorilor muncitori.

Grupul şcolar minier Petroşani. Maistrul-instructor Iancu Ioan explică elevilor din anul I C cum se execută practic echerul pentru aflarea centrului unui corp rotund.

Iată, de pildă, cum este instruit un ucenic strungar din anul II de la Şcoala profesională de pe lîngă uzinele „Unio" din Satu-Mare de către un muncitor-instructor fruntaş în producţie.

Începutul zilei de lucru coincide cu primirea unui nou reper în fabricaţie. Studiind desenul piesei în lucru, muncitorul-instructor îl arată în acelaşi timp ucenicului şi verifică dacă acesta îl citeşte corect. Trecînd la pregătirea tehnico-materială a lucrării, instructorul îi arată ucenicului cum trebuie ascuţit cuţitul pentru fiecare operaţie şi cum trebuie fixat acesta în port-cuţit. Apoi îi încredinţează unul sau două cuţite similare pentru ascuţire şi verifică modul cum ucenicul le fixează în port-cuţit. Începînd efectuarea propriu-zisă a lucrării muncitorul arată regimul de lucru ales, avansul, adîncirea de aşchiere şi turaţia strungului şi explică elementele care l-au determinat în alegerea lor. Executarea primei piese este o adevărată demonstraţie practică de lucru, urmărită cu atenţie de către ucenic. Muncitorul-instructor măsoară apoi această piesă şi i-o încredinţează în acelaşi scop ucenicului, pentru a se convinge dacă acesta ştie să măsoare corect cu şublerul şi cu micrometrul. După executarea a 2—3 piese de către muncitor, ucenicul este pus să execute lucrarea sub supravegherea instructorului, care corectează de îndată minuirile greşite (în eventualitatea că ucenicul face asemenea greşeli). La fiecare nouă operaţie sau lucrare muncitorul foloseşte aceeaşi metodă de instruire, fără a uita să explice scopul lucrării şi cauzele pentru care o operaţie trebuie executată într-un anumit mod şi nu în altul. Acest fel de instructaj duce la formarea deprinderilor în mod conştient, ucenicul participînd activ la întreaga muncă din producţie.

După aceleaşi principii, dar cu unele deosebiri impuse de natura diferită a locului de muncă s-a desfăşurat instructajul unui ucenic-lăcătuş din anul II, tot pe lîngă un muncitor fruntaş al uzinelor „Unio" din Satu Mare.

La începutul zilei de lucru maistrul a făcut pontajul iar apoi muncitorul-instructor a desfăşurat desenul de ansamblu pe masa din atelier, pentru ca ucenicul să înveţe citirea acestuia. La fiecare desen sînt anexate numărul comenzii şi schiţele reperelor respective. Muncitorul-instructor a explicat mai întîi ce reprezintă fiecare reper şi a cerut ucenicului să caute desenul reperului în cadrul desenului de ansamblu. Muncitorul-instructor a trecut apoi la alegerea sculelor şi la efectuarea propriu-zisă a lucrării. Bunăoară, la lucrarea „Operaţii de pilire pe corpul penei", după explicarea desenului muncitorul-instructor a ales materialul, l-a fixat în menghină, a demonstrat poziţiile de pilire, a executat degroşarea şi a arătat ce formă trebuie să aibă capătul penei. Apoi a prezentat practic cum trebuie finisată pana şi cum trebuie controlată piesa finită. După ce s-a convins că ucenicul a înţeles mersul operaţiei respective, muncitorul-instructor l-a pus să execute singur lucrarea, iar după ce a terminat-o l-a îndrumat să o prezinte personal controlorului tehnic. Montarea penei în locaşul de pană a fost executată de asemenea de către ucenic sub îndrumarea muncitorului-instructor. În felul acesta ucenicii anului II lăcătuşi de la uzinele „Unio" din Satu Mare au executat un număr important de suporturi pentru motoare, siguranţe, tăieri de filete etc., adică lucrări de lăcătuşărie curentă. Aceeaşi formă de instructaj se poate aplica cu succes şi în cazul întreprinderilor unde se execută lucrări de lăcătuşărie fină, punîndu-se însă un accent deosebit pe controlarea exigentă între faze şi operaţii a pieselor executate de ucenici sub îndrumarea muncitorilor-instructori.

La ucenicii din anul III, care lucrează independent, la un loc de muncă individual, în special în meseriile de strungari, frezori, rabotori, rectificatori etc., instructajul este mai operativ, în funcţie de stadiul mai avansat de pregătire al tinerilor. Chiar de la începutul instructajului muncitorul sau maistrul însărcinat cu îndrumarea ucenicului îi dă acestuia desenul şi fişa de însoţire a lucrării ce urmează s-o execute. Apoi îi cere să descrie pe scurt procesul tehnologic al piesei şi în cazul cînd ucenicul cunoaşte lucrarea este pus îndată să o execute independent. În cazul cînd nu stăpîneşte pe deplin procesul tehnologic respectiv i se dau toate indicaţiile necesare şi apoi este pus să execute singur lucrarea.

În ceea ce priveşte forma de instruire a ucenicilor în echipe de muncitori, aplicată în pregătirea oţelarilor, laminatorilor, turnătorilor, furnaliştilor etc. se urmăreşte în primul rînd încadrarea viitorilor muncitori în cele mai bune echipe de producţie, în care să aibă posibilitatea de a executa lucrări specifice meseriei, sub îndrumarea şi supravegherea directă a şefului de echipă.

Exemplul ales privind metodica acestui instructaj relatează experienţa pregătirii ucenicilor turnători în secţia de specialitate a uzinelor „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii. În cazul respectiv echipa de lucru era formată din cinci muncitori şi trei ucenici. Înainte de începerea executării lucrării, o carcasă la maşina de rabotat, şeful de echipă a explicat procesul tehnologic şi fazele de lucru necesare realizării formei de turnare a carcasei. Întrucît specificul meseriei nu permite efectuarea demonstraţiei practice a lucrării de către muncitorul-instructor şi repetarea ei de către ucenici, explicaţiile continuă în tot cursul lucrului. Ucenicii urmăresc desfăşurarea diferitelor faze ale lucrării şi îi ajută pe muncitori la bătătorirea formei, la ridicarea cutiilor de formare, la repararea formei şi chiar la finisarea formei. Uneori, cu ocazia executării de piese mai mici şi mai simple, finisarea şi scoaterea modelului sînt încredinţate exclusiv ucenicilor.

Cerinţe metodice deosebite ridică instructajul brigăzilor formate din ucenicii anului III, care primesc comenzi pe baza unui buletin de acord colectiv şi le efectuează sub îndrumarea unui muncitor de o înaltă calificare sau a unui maistru de atelier. Pentru exemplificare vom expune metodele de instructaj folosite în trei dintre cazurile cele mai caracteristice.

Primul exemplu se referă la instructajul unei brigăzi constituite din 13 ucenici turnători care fac practică la uzinele „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii.

Aici, la lucrările pentru formele noi de turnare muncitorul şef de echipă a repartizat cîte doi ucenici pentru fiecare dintre operaţiile componente. Astfel, la formarea saboţilor de roţi, după ce muncitorul-instructor le-a dat ucenicilor modelul şi le-a cerut să arate cum trebuie montat miezul în formă, i-a pus să execute forma în mod independent. A doua zi, într-o consfătuire de 15 minute, s-au analizat piesele turnate cu o zi înainte atrăgîndu-se atenţia asupra unor defecte şi asupra cauzelor care le-au determinat. Pentru a asigura posibilitatea ca ucenicii din brigadă să efectueze lucrări cît mai variate, aceştia schimbă între ei piesele după un grafic special.

Al doilea exemplu se referă la instruirea brigăzilor de ucenici lăcătuşi din anul III în cadrul secţiei de montaj a întreprinderii „Unio" din Satu Mare. Ucenicii acestor brigăzi execută lucrări complexe, precum şi subansamble ale diferitelor produse ale uzinei. Instructajul brigăzilor are loc de cîte ori începe o lucrare nouă. Fiecare din şefii de brigadă cere ucenicilor să explice pe scurt modul cum trebuie executate diferitele operaţii şi mai ales cum se face asamblarea reperelor. După ce verifică astfel că ucenicii au înţeles operaţiile pe care urmează să le execute, instructorul împarte cele două brigăzi în cinci echipe, dînd fiecărei echipe să execute cîte un ansamblu. Astfel, la executarea transportoarelor, spre exemplu, subansamblele au fost executate de toate echipele, iar montarea s-a făcut de către o singură echipă, prin rotaţie. La fel s-a procedat şi în cazul altor lucrări ca, de exemplu, butuci şi roţi pentru remorci-auto, frîne cu bandă ş. a. la care echipele de ucenici au executat prin rotaţie diferitele repere.

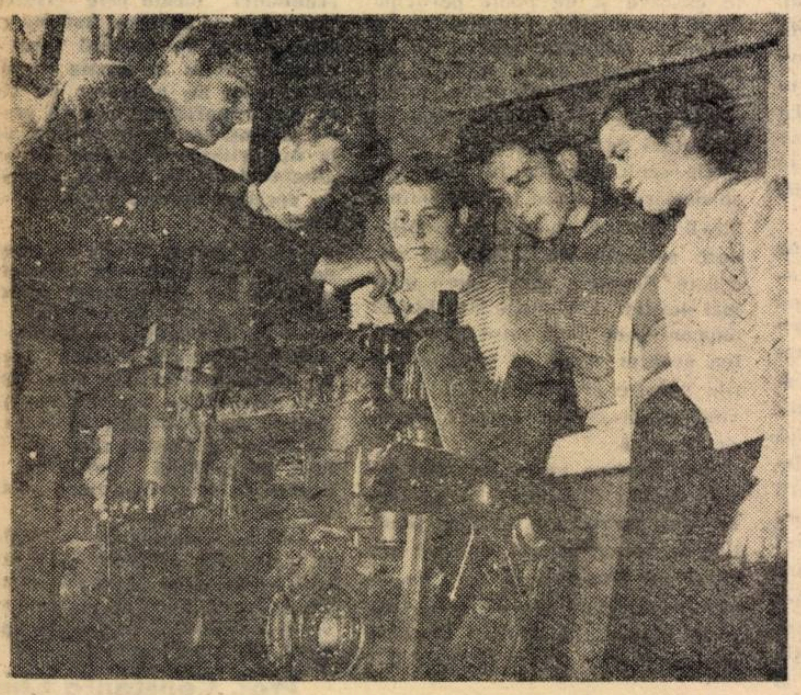

Identificarea şi descrierea părţilor componente ale motorului de autocamion.

Rezultate deosebite se obţin în cadrul instruirii ucenicilor în brigăzi, la locuri separate de muncă, pentru meseriile din secţiile de maşini-unelte. Exemplul ales de noi în această privinţă priveşte activitatea unei brigăzi de ucenici-strungari din anul III al Grupului şcolar metalurgic din Reşiţa. Instruirea practică a acestei brigăzi a fost încredinţată unuia dintre cei mai buni fruntaşi în producţie din cadrul Combinatului metalurgic. Acesta, înainte de începerea lucrului, a verificat în ce măsură ucenicii cunosc documentaţia tehnică şi succesiunea operaţiilor lucrării încredinţate. Apoi fiecare ucenic a trecut la executarea lucrării în mod independent.

Uneori, înainte de o lucrare nouă, deosebită din punct de vedere al complexităţii, instructajul este efectuat de şeful de brigadă cu întreaga grupă de ucenici din schimbul respectiv, chiar dacă nu toţi ucenicii execută această piesă. În timpul lucrului muncitorul-instructor este permanent în mijlocul brigăzii, distribuie sarcinile, supraveghează şi controlează calitatea şi cantitatea pieselor executate.

Pregătirea temeinică, ştiinţifică a ucenicilor din anul III al Grupului şcolar din Reşiţa se datoreşte, de asemenea, bazei tehnico-materiale care a fost asigurată — maşini-unelte moderne şi numeroase garnituri de scule, dispozitive şi instrumente de măsură. În sfîrşit, pregătirea ucenicilor este asigurată în acest caz şi de posibilitatea executării după documentaţia tehnică a unor piese variate, alese cu grijă din planul de producţie al întreprinderii de către maistrul secţiei. Astfel ucenicii au acelaşi regim cu muncitorii, aceeaşi responsabilitate faţă de maşină şi faţă de locul de muncă, doar că sînt îndrumaţi permanent de către instructorul şef de brigadă.

*

Din exemplele prezentate se relieează clar cîteva cerinţe metodice de bază al instruirii în producţie: efectuarea unui scurt instructaj introductiv pentru fiecare nou reper primit în execuţie, crearea condiţiilor pentru ca ucenicii să lucreze independent, asigurarea — prin rotaţia ucenicilor la diferite locuri de muncă — a unei varietăţi cît mai mari de lucrări, realizarea unui control temeinic al calităţii execuţiei între faze şi operaţii.

Folosirea celor mai bune metode de instruire practică în producţie şi generalizarea experienţei pozitive acumulate pe această linie cer, evident, închegarea unor şi mai strînse legături de colaborare între conducerile şcolilor şi ale întreprinderilor în care elevii îşi fac practica, asigurarea aplicării metodelor ştiinţifice de instruire de către toţi muncitorii-instructori, tehnicienii şi inginerii care participă la pregătirea viitorilor muncitori. În felul acesta rezultatele activităţii de formare profesională a ucenilor şi elevilor se vor îmbina strîns cu creşterea contribuţiei acestora la realizarea, încă din şcoală, a planurilor de producţie ale întreprinderilor.

Ştefan Linul

Schimb rodnic de experienţă

În ultimul timp se organizează pe scară tot mai largă, între şcolile profesionale şi tehnice, schimburi de experienţă menite să contribuie la răspîndirea metodelor înaintate de muncă.

Un asemenea schimb de experienţă a avut loc nu de mult la Odobeşti, între şcolile profesionale hortiviticole. Cu acest prilej prof. ing. Grigore Brăguţă de la Centrul şcolar agricol din Odobeşti a prezentat un referat privitor la pregătirea viitorilor viticultori. Totodată referentul a vorbit şi despre munca de cercetare în care îi antrenează pe ucenici. Cu mult interes au ascultat participanţii la schimbul de experienţă relatările date de prof. ing. Brăguţă cu privire la rezultatele obţinute în cercetarea caracteristicilor calitative ale soiurilor de struguri din podgoria Odobeşti, la clasificarea acestora după calitate pe baza analizei componentilor lor organici şi minerali.

În cadrul schimbului de experienţă a avut loc şi o lecţie deschisă, cu tema „Recoltarea vîţelor portaltoi". Discuţiile purtate pe marginea acesteia au ajutat profesorilor din şcolile hortiviticole să-şi precizeze mai bine o serie de probleme privitoare la organizarea şi desfăşurarea lecţiilor de specialitate.

Ing. V. Botez

*

Deosebit de rodnic s-a dovedit şi schimbul de experienţă între cadrele didactice ale şcolilor profesionale din întreaga ţară aparţinînd Uniunii Centrale a Cooperativelor Meşteşugăreşti, care s-a desfăşurat recent la Galaţi.

Cu prilejul acestui schimb de experienţă cadrele didactice au asistat la o serie de lecţii de instruire practică organizate la Şcoala profesională a U.C.E.C.O.M. din localitate şi au ascultat două referate privind metodica instruirii practice în atelierele de producţie. Discuţiile purtate pe marginea lecţiilor deschise şi a referatelor au scos în evidenţă necesitatea de a se generaliza metoda organizării pe brigăzi a activităţii practice în producţie a ucenicilor, metodă folosită cu succes în prezent într-o serie de şcoli ale U.C.E.C.O.M.

Caracterizarea psiho-pedagogică a elevilor

În ansamblul mijloacelor folosite de cadrele didactice de la Școala medie nr. 18 din Capitală în munca lor instructiv-educativă un loc important îl ocupă studierea și caracterizarea psiho-pedagogică a elevilor. Învățătorii, profesorii, diriginții, sub îndrumarea permanentă a conducerii școlii desfășoară această muncă în scopul de a cunoaște în amănunțime trăsăturile pozitive și negative ale personalității în formare a elevilor, pentru lichidarea celor dăunătoare, pentru asigurarea eficienței educative a măsurilor pedagogice întreprinse.

Metodele folosite de cadrele didactice în studierea particularităților elevilor sînt, de regulă, observația, convorbirea, analiza datelor biografice ale elevilor, analiza produselor activității lor, vizitele regulate la domiciliul elevilor, urmărirea conduitei lor în recreații, la orele de educație fizică, în excursii și tabere turistice etc. Deosebit de rodnică pentru cunoașterea elevilor mai mari este urmărirea felului în care aceștia se manifestă în producție, în munca fizică pe care o desfășoară în uzină. Tovarășa Maria Bebeșel, diriginta clasei a XI-a „E" de exemplu, și-a dat seama, urmărind activitatea elevilor ei în producție, că aceștia și-au dezvoltat unele trăsături de caracter: spiritul tovărășesc, dragostea față de munca fizică, punctualitatea, precizia etc. Analizele făcute periodic în colectivul clasei cu privire la modul cum se comportă elevii în producție permit dirigintei nu numai să-i cunoască mai bine pe elevi, dar și să-i poată îndruma cu mai multă siguranță în alegerea viitoarei lor profesiuni. De asemenea, pentru o cunoaștere cît mai exactă a elevilor diriginții claselor a V-a și a VIII-a țin legătura cu cadrele didactice care au lucrat în anii anteriori cu elevii lor. De pildă, tovarășa Georgeta Dumitriu, diriginta la clasa a V-a „A", nu s-a mulțumit numai să discute cu învățătorul care i-a pregătit pe elevi în clasele I-IV, ci și-a notat chiar în caietul clasei caracterizările făcute de acesta copiilor. Astfel, munca ei de cunoaștere a elevilor a fost mult ușurată și educarea lor a putut continua fără întreruperi. După același principiu al continuității în educație s-a călăuzit și tov. Alexandru Luca, dirigintele clasei a VIII-a „E", care a stabilit legături cu diriginții de la școlile de 7 ani din care au venit elevii lui.

Cadrele didactice de la Școala medie nr. 18 știu că, pentru a putea folosi cît mai bine observațiile pe care le fac în cursul procesului de studiere a elevilor, trebuie să-și noteze aceste observații o dată cu consemnarea pe scurt a faptelor constatate. În acest fel ele pot trage și concluzii asupra personalității elevilor, asupra direcției în care se dezvoltă aceasta. Învățătorii și diriginții fac de regulă asemenea însemnări în caiete în care repartizează fiecărui elev cîteva pagini, adăugînd pe scurt și măsurile pedagogice luate în vederea îndreptării sau stimulării elevilor. De pildă, diriginta clasei a X-a a notat în paginile rezervate uneia din elevele ei că aceasta își învață conștiincios lecțiile, dar întîmpină greutăți în aplicarea cunoștințelor însușite. Imediat a indicat și măsura: „i-am recomandat să rezolve independent mai multe probleme și exerciții, să caute a ilustra ideile însușite cu exemple personale". În legătură cu o altă elevă a notat: „este un element timid" și apoi a adăugat: „trebuie să vorbesc cu tovarășii profesori s-o asculte cu răbdare și atenție".

Consemnarea acestor observații permite învățătorilor și diriginților, la sfîrșitul anului școlar, să tragă concluzii juste cu privire la dezvoltarea elevilor lor, să-și dea seama dacă anumite trăsături semnalate în comportarea lor sînt într-adevăr specifice pentru ei, să constate în ce măsură au progresat. Măsurile pedagogice luate pe baza celor observate fac ca procesul de studiere a personalității elevilor să aibă un caracter activ, creator.

Caracterizarea psiho-pedagogică pe care cadrele didactice o fac la sfîrșitul anului cuprinde, în genere, datele biografice ale elevilor, observații cu privire la starea sănătății lor, aspecte principale din activitatea și conduita elevilor în școală (rezultatele obținute la învățătură, atitudinea față de munca școlară și cea fizică, disciplina, comportarea în colectiv și în organizația de pionieri sau U.T.M., trăsăturile principale ale personalității elevului (interese și aptitudini, trăsături de caracter și temperamentale).

Caracterizările făcute elevilor de către cadrele didactice de la Școala medie nr. 18 nu sînt privite ca definitive. Știind că elevii cresc, că se dezvoltă de la un an la altul, învățătorii și diriginții acestei școli arată care este calea care trebuie urmată în viitor cu fiecare copil. De asemenea, ei se străduiesc ca în caracterizările lor să nu compartimenteze în mod rigid viața psihică a elevilor, să n-o închisteze în rubrici schematice. De aceea nu se mulțumesc cu aprecieri telegrafice – elevi buni, harnici, neascultători etc. – ci caută să înfățișeze, pe scurt dar cît pot mai lămurit, trăsăturile personalității elevului.

În munca lor pentru caracterizarea trăsăturilor de temperament și caracter ale elevilor învățătorii și diriginții Școlii medii nr. 18 întîmpină și unele greutăți. Acesta este un lucru firesc, deoarece temperamentul reprezintă de cele mai multe ori un tip combinat, complex, iar caracterul copiilor se află în continuă formare. Din această cauză este uneori dificil să-ți dai seama că, de pildă, un elev turbulent, agitat, este așa din cauza temperamentului său coleric și că, pentru a-l îndrepta, este necesar să utilizezi energia lui prin ocupații suplimentare supravegheate. La fel, trăsăturile de caracter și voința unor elevi se dezvoltă mai rapid sau mai lent în funcție de diferiți stimulenți, de influențele educative diverse exercitate asupra elevilor, – și acestea nu sînt întotdeauna ușor de descoperit. Dar greutățile sînt înlăturate treptat, pe măsură ce învățătorii și profesorii pătrund tot mai adînc în cunoașterea personalității elevilor lor și își pot da astfel tot mai bine seama de ceea ce determină comportarea lor, de măsurile ce trebuie luate pentru a-i ajuta.

Caracterizările alcătuite an de an reprezintă documente valoroase ale școlii, permițînd atît tratarea individuală a elevilor cît și caracterizarea generală a claselor și continuitatea în munca educativă. Aparținînd școlii, ele nu rămîn la diriginți și nu se pierd, iar în cazul cînd un elev este mutat la altă școală caracterizarea se trimite școlii respective împreună cu celelalte acte școlare ale sale.

Elaborate și folosite cu grijă, caracterizările psiho-pedagogice ale elevilor constituie un mijloc eficace în desfășurarea procesului îndelungat și complex al educației comuniste a copiilor și tineretului.

Gheorghița Fleancu

cercetător principal la Institutul de Științe Pedagogice din București

Florile ce împodobesc clasa sînt îngrijite zilnic

La cercurile casei pionierilor

În orașul Lupeni a luat ființă în acest an o casă a pionierilor, care este frecventată de peste 700 de copii.

Deosebit de mult îi atrag pe pionieri cele cinci cercuri constituite aici. De o mare afluență se bucură cercul de matematici, care pregătește acum o șezătoare cu tema „Minunile tehnicii". La cercul de geografie și științe naturale s-au realizat proiecții despre Valea Jiului, Lacul Roșu, statele libere din Africa și s-au făcut interesante călătorii imaginare pe glob. Membrii cercului învață, totodată, să facă disecții de animale sau să le conserve în formol sau spirt. Cercul de mîini îndemînatice, frecventat mai mult de fete, urmărește inițierea în executarea diferitelor cusături cu mîna și la mașină. În cercul de literatură se studiază viața și operele clasicilor noștri, se proiectează diafilme ilustrînd aspecte din viața scriitorilor și compozitorilor, ca și realizări ale regimului nostru democrat-popular în domeniul culturii. Cercul și-a format o echipă artistică care pregătește un bogat program compus din recitări, dansuri și coruri.

De mult interes se bucură din partea pionierilor și cercul de desen

Un colectiv închegat

Realizarea unui colectiv închegat a fost unul din obiectivele principale ale muncii desfășurate în școala noastră, știut fiind că numai pe baza unei unități depline de vederi și de acțiune vom putea atinge țelurile instructiv-educative pe care le slujim.

În toate acțiunile organizate de școală sînt antrenate atît cadrele didactice de la clasele în care se predă în limba română cît și cele de la secția maghiară. Învățătorii și profesorii români și maghiari se vizitează reciproc la lecții, participă laolaltă la consiliile pedagogice și la cercurile pe specialități, preiau unul de la altul metodele bune de muncă. Între aceștia s-au statornicit relații de adevărată tovărășie.

Și nu numai între cadrele didactice. Dacă ai curiozitatea să-i urmărești pe elevii noștri îi vei vedea în pauze pe elevii români jucîndu-se cu prietenii lor de altă naționalitate, distrîndu-se la un loc cu ocazia întrunirilor tovărășești. Îi vei găsi desfășurînd împreună muncă patriotică sau reuniți într-unul din cercurile organizate în școala noastră.

Iată cîteva din realizările cercurilor în educarea în comun a elevilor români și de altă naționalitate. Membrii cercurilor de geografie și științe naturale, bunăoară, au organizat o excursie la peștera Meziad cu scopul de a-și întregi cunoștințele de geografie a patriei. Cu aceeași ocazie au vizitat fabrica „Refractara" unde au văzut muncind cu rîvnă, cot la cot, muncitori români și de naționalitate maghiară. Un grup de elevi au vizitat nu de mult gospodăria agricolă colectivă din comuna Borș unde au aflat despre roadele muncii înfrățite a țăranilor români și maghiari din comună.

O activitate bogată desfășoară și cercul literar. Membrii acestui cerc au organizat concursuri literare pe teme ca „Din trecutul de luptă al uteciștilor din orașul nostru", „Figuri de luptători pentru înfrățirea oamenilor muncii români cu cei aparținînd naționalităților conlocuitoare". Profesorii de limbă și de literatură română și maghiară au prevăzut în planul tematic al cercului, pentru acest an, referate ca: „Aportul scriitorilor din generația lui 1848 la organizarea și desfășurarea revoluției din Moldova, Țara Românească și Transilvania", „Contribuția scriitorilor la lupta pentru construirea socialismului în patria noastră".

Manifestările cultural-artistice constituie, de asemenea, un minunat mijloc de educare a elevilor în spiritul prieteniei și frăției. La pregătirea și desfășurarea lor participă toți elevii școlii. Ei organizează seri literare, prezintă spectacole etc. Sărbătorile clasei muncitoare ca și ale poporului nostru sînt întîmpinate întotdeauna cu pregătiri intense în vederea realizării unui program cultural-artistic cît mai reușit. Izbutite programe artistice prezentate de elevii ambelor secții au fost acelea închinate celui de al III-lea Congres al partidului, vieții și operei lui Mihail Eminescu și aniversării a 80 de ani de la nașterea lui Mihail Sadoveanu. La realizarea programului inspirat din lupta și realizările partidului și-au dat contribuția aproximativ 150 de elevi români și maghiari. Au impresionat în mod deosebit punctele din program despre Doftana, despre greva ceferiștilor de la Atelierele Grivița, precum și despre actul eliberării de la 23 August 1944. Programul închinat celui de al III-lea Congres al partidului a adus o contribuție însemnată la consolidarea prieteniei și frăției dintre elevii celor două secții, urmași ai celor ce au suferit în trecut asuprirea capitalistă, exploatarea și umilința. Programul artistic cu tema „Înfrățiți pe același drum", ce se pregătește, va sublinia interesele comune ale oamenilor muncii români și de altă naționalitate din țara noastră, lupta lor unită pentru prosperitatea patriei, pentru pace în lumea întreagă.

Activitatea sportivă înfrățește și ea pe elevii școlii noastre. Profesorii de educație fizică de la ambele secții lucrează în permanență în strînsă colaborare. Au format echipe mixte cu elevi de la ambele secții – de volei, fotbal, handbal etc. Între elevii sportivi există o strînsă prietenie manifestată din plin și cu ocazia susținerii meciurilor.

În școala noastră organizația U.T.M. a fost și este inițiatoarea acțiunilor patriotice ale tinerilor. Elevii români și maghiari participă cu entuziasm la colectarea fierului vechi, la muncile sezoniere agricole ca și la alte activități de acest fel. Zeci de mii de ore de muncă patriotică, au prestat copiii noștri în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului.

Am căutat ca, în educarea elevilor, să ne sprijinim permanent pe familie. Iată de ce colectivul nostru desfășoară o largă acțiune de îndrumare a părinților prin lectorate, prin consultațiile pedagogice, dîndu-le un efectiv ajutor în munca de educare a copiilor. În cadrul lectoratelor pentru părinți au fost urmărite cu interes teme ca: „Rolul familiei în educarea elevilor în spiritul prieteniei, tovărășiei și respectului reciproc".

Succesul muncii noastre în închegarea colectivului de elevi este rezultatul firesc al închegării colectivului de profesori, al aplicării cu consecvență a măsurilor menite să întărească prietenia frățească între elevi.

Felicia Haica

directoarea Școlii medii nr. 2, Oradea

De peste hotare

MOSCOVA:

Seminar internațional pentru problemele învățămîntului politehnic

Ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R., E. I. Afanasenko rostind cuvîntul de deschidere a lucrărilor seminarului.

În ultimele zece zile la Moscova s-a desfășurat primul seminar internațional pentru problemele învățămîntului politehnic. Seminarul a avut loc în urma hotăririi Consfătuirii internaționale a pedagogilor care s-a ținut în 1957 la Bratislava.

La lucrări au luat parte delegații din: Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, Rominia, Ungaria, U.R.S.S., R.D. Vietnam, precum și aproximativ 1.000 de invitați din rîndul pedagogilor sovietici.

În prima zi a lucrărilor, I. A. Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R., a prezentat referatul „Construirea comunismului și școala". În cursul lucrărilor seminarului au prezentat de asemenea referate numeroși delegați din țările socialiste și lucrători din învățămînt și din domeniul științei pedagogice din U.R.S.S.

Delegația R. P. Romîne, alcătuită din conf. univ. Traian Pop și Eugen Blideanu, a prezentat două referate despre „Pregătirea profesorilor pentru realizarea educației politehnice și a studiului de producție în școala de cultură generală" și despre „Legătura învățămîntului cu munca practică în școlile de la sate".

Prilejuind, prin referatele prezentate și prin discuțiile care au avut loc pe marginea acestora, un schimb rodnic de experiență, Seminarul internațional de la Moscova aduce o contribuție de seamă la progresul învățămîntului în țările socialiste, la întărirea legăturii lui cu viața, cu practica construirii socialismului și comunismului.

Construirea comunismului și școala

Referat prezentat de I. A. Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R.

Planul septenal aprobat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. determină un puternic avînt al economiei, al culturii și al bunăstării materiale a poporului sovietic. În îndeplinirea sarcinilor puse de Congres, îndeosebi în ceea ce privește formarea omului nou, un rol activ revine școlii, științei pedagogice — a spus în referatul său I.A. Kairov. În continuare referentul a vorbit despre progresul tehnic în societatea socialistă, a subliniat însemnătatea acestui progres pentru crearea bazei tehnico-materiale a comunismului și s-a oprit asupra problemei îmbinării muncii intelectuale cu munca fizică.

În comunism — a spus I.A. Kairov — nu vor dispărea pe deplin deosebirile între aspectele concrete ale activității în producție și ale activității intelectuale. Dar în nici o sferă a producției nu vor mai exista grupuri izolate de lucrători, fixate o dată pentru totdeauna.

Karl Marx spunea că, o dată cu apariția mașinilor, mijloacele de muncă dobîndesc o formă materială de existență care determină înlocuirea forțelor omenești cu forțele naturii, iar a procedeelor rutinare, empirice cu folosirea creatoare a naturii. Această teză are o importanță excepțională pentru școala sovietică în perioada reformei și reorganizării sale, în perioada trecerii de la socialism la comunism. Apare necesitatea obiectivă de a se ridica nivelul învățămîntului de cultură generală și politehnic.

Școala are datoria să îmbogățească într-o măsură însemnată acele sectoare ale conținutului învățămîntului și acele sectoare ale muncii sale care au ca scop să dezvolte personalitatea omului nu numai în calitate de consumator, dar și în calitate de creator al celor mai diferite valori culturale și, totodată, să asigure pregătirea elevilor pentru muncă, pentru viață, pentru o participare activă la construcția comunistă. Problema de bază în reorganizarea școlii o constituie întărirea legăturii ei cu construirea noii societăți și îmbinarea învățămîntului cu munca în producție. Procesul legăturii reciproce dintre școală și construcția comunismului constă de altfel el însuși în aceea că mișcarea țării spre comunism reprezintă baza obiectivă a transformării școlii, iar școala reorganizată reprezintă, la rîndul ei, un factor important care grăbește mișcarea spre comunism.

Primul an de îndeplinire a legii cu privire la învățămînt a dovedit pe deplin că este posibil să se îmbine pregătirea pentru muncă a elevilor cu continua ridicare a nivelului instruirii lor. Elevii nu numai că stăpînesc cunoștințe despre natură, tehnică și societate, dar și învață să le folosească în practică. Cunoștințele nu sînt numai însușite, ci se transformă în adînci convingeri ideologice.

Trecerea de la socialism la comunism face să crească rolul educației, cere lărgirea hotărîtoare a rețelei instituțiilor preșcolare — acești lăstari ai comunismului, cum spunea V.I. Lenin — și chiamă la viață noi tipuri de instituții educative — școlile-internate și școlile cu program prelungit pe întreaga zi. Deosebita însemnătate a școlii-internat constă în faptul că ea este în același timp și o instituție didactică și o familie cu un caracter specific.

În reorganizarea școlii sovietice ocupă un loc important dezvoltarea învățămîntului seral și fără frecvență. Acesta rezolvă pe deplin sarcina îmbinării muncii cu învățătura și deschide largi posibilități pentru ridicarea nivelului cultural-tehnic al muncitorilor și colhoznicilor.

Noi nu supraapreciem rezultatele primului an de reorganizare a școlii și vedem greutățile care mai trebuie înlăturate. Printre aceste greutăți se numără prejudecata că pentru munca simplă nu sînt necesare multe cunoștințe, nepriceperea de a îmbina instruirea și educarea pentru muncă cu grija pentru perfecționarea predării disciplinelor de cultură generală și politehnice, pasiunea pentru indicii economici ai muncii social-utile a elevilor în dauna scopurilor educative și instructive ale acesteia. N-am izbutit încă să înlăturăm definitiv supraîncărcarea programelor și manualelor cu material de studiu.

I.A. Kairov a arătat cum rezolvă Academia de științe pedagogice și Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. problema conținutului învățămîntului, a vorbit despre munca privitoare la noile planuri de învățămînt și la programele pentru școala de cultură generală, a expus amănunțit sarcinile pregătirii tineretului pentru viață, pentru muncă. Școala — a spus el — este chemată să ajute tineretul să-și formeze o atitudine muncitorească față de noțiunea de comunism, să înțeleagă legăturile sale cu lupta întregului popor pentru construirea societății comuniste, să pregătească participanți activi la dezvoltarea socială.

Un rol determinant în pregătirea tineretului pentru viață, pentru muncă îl are îmbinarea justă în școală a învățămîntului de cultură generală cu învățămîntul politehnic și cel profesional. În orice domeniu ar munci un om, pretutindeni el are de-a face cu folosirea mașinilor, a mecanismelor, a aparatelor electrice, a chimiei. De aceea și muncitorul strungar, și mecanizatorul din agricultură, și constructorul, și laborantul, și croitoreasa, și cercetătorul științific trebuie să cunoască bine bazele funcționării și folosirii mașinilor și mecanismelor, ale instalațiilor electrice, ale tehnologiei chimice.

Tov. Kairov s-a oprit în continuare asupra unor probleme ale învățămîntului politehnic. O problemă pedagogică importantă — a spus el — o constituie realizarea principiului marxist-leninist al îmbinării învățăturii cu munca productivă. Rezolvarea acestei probleme cere să existe o corelație justă între învățămîntul de cultură generală, politehnic și profesional, bazată pe îmbinarea rațională a muncii și învățăturii cu odihna și cu dezvoltarea fizică normală a tineretului.

Știința pedagogică sovietică socotește că învățămîntul profesional nu este identic cu învățămîntul politehnic. El se realizează pe baza învățămîntului de cultură generală și politehnic și în legătură cu acestea. Învățămîntul de cultură generală și politehnic dă elevilor orizontul larg care le este necesar pentru o rapidă orientare în diferite ramuri ale producției și tehnicii, pentru o participare activă la progresul tehnic. În prezent, cînd toți elevii, de la o anumită vîrstă, sînt cuprinși în munca productivă, există posibilitatea ca în etapa superioară a școlarizării să se realizeze, în cadrul aceleiași instituții de învățămînt, și instruirea de cultură generală și cea politehnică și cea profesională, adică să se pregătească cadre de muncitori pentru acele domenii ale muncii care cer o cultură generală și tehnică înaltă. Este vorba, în acest fel, nu de o instruire profesională în sensul obișnuit al cuvîntului, ci de pregătirea pentru o profesiune în condițiile școlii de cultură generală, de muncă și politehnică.

I.A. Kairov a arătat că realizarea principiului învățămîntului politehnic are o mare însemnătate pedagogică și pentru studierea bazelor științelor și pentru instruirea în producție. Din păcate, a observat el, în unele lucrări despre problemele instruirii în producție acest fapt nu este subliniat. Există chiar încercări de a identifica discipline de cultură tehnică generală — ca studiul mașinilor și electrotehnica, care au o mare însemnătate politehnică — cu disciplinele speciale ale instruirii în producție.

Principiul îmbinării învățăturii cu munca productivă a elevilor cere ca pregătirea profesională să se realizeze pe o largă bază politehnică. Absolvenții școlii medii trebuie nu numai să stăpînească cunoștințe și deprinderi necesare în profesia aleasă, dar și să aibă o reprezentare largă despre bazele producției moderne cu înalta ei tehnică și tehnologie a proceselor de producție, să fie bine pregătiți pentru munca în condițiile progresului tehnic neîntrerupt. Pe acest plan are o mare însemnătate studiul mașinilor și electrotehnicii, care constituie baza tehnică generală a pregătirii profesionale a tineretului. O astfel de rezolvare a problemei îngăduie să se înlăture caracterul îngust meșteșugăresc al instruirii în producție.

Din păcate, uneori se socotește că sarcina principală este de a cuprinde cît mai repede pe elevi în munca productivă. De aceea unii se mulțumesc cu cunoștințe minime, exclusiv practice. Printr-o astfel de pregătire elevii își însușesc repede cercul îngust de cunoștințe și deprinderi necesare, de pildă, muncitorilor care execută lucrări de lăcătușărie și montaj, de strungărie etc. Nedobîndind cunoștințe politehnice largi, astfel de muncitori nu se vor putea orienta bine în întreg sistemul producției și nu vor fi pregătiți astfel încît să-și poată schimba munca, să poată cumula mai multe profesiuni.

I.A. Kairov a subliniat însemnătatea învățămîntului politehnic pentru instruirea în producție în școlile sătești. El a arătat că, pe măsura înlăturării deosebirilor existente între oraș și sat, nu vor mai exista particularități specifice școlii agricole în legătură cu învățămîntul politehnic și cu instruirea în producție. Chiar și acum este nejust să se traseze o limită pronunțată în această privință între școala orășenească și cea sătească.

Școala sovietică — a spus în încheiere referentul — devine o școală a vieții, o școală a muncii comuniste — intelectuale și fizice — o școală în care, în cadrul unui colectiv organizat, se făurește o personalitate umană vie și puternică, întruchipînd în sine bogăția spirituală, desăvîrșirea fizică și puritatea morală. Spre o asemenea școală noi mergem pe drumul întăririi legăturii învățămîntului cu viața, cu practica construirii comunismului, pe drumul îmbogățirii muncii didactice și educative, al dezvoltării pe toate căile a activității creatoare de sine stătătoare a elevilor.

Învățători, profesori, educatoare, maiștri-instructori!
Abonați-vă la
GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
și la
REVISTA DE PEDAGOGIE
Abonîndu-vă pe anul întreg, vă asigurați colecțiile complete ale acestor publicații

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA · București Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și Cultură

Anul XII nr. 593 — vineri 30 decembrie 1960 — 8 pagini 25 bani

Ziua Republicii

Pășim într-un an nou care va însemna totodată al paisprezecelea an de la proclamarea Republicii Populare Romîne, act istoric de mare însemnătate pentru dezvoltarea țării noastre pe drumul progresului, al construcției socialiste.

Evenimentul care s-a petrecut cu 13 ani în urmă, la 30 decembrie 1947, a pus capăt politicii de subjugare a țării noastre față de interesele puterilor imperialiste, politică dusă timp de peste 80 de ani de monarhia pretins constituțională, instaurată de clasele exploatatoare. Poporul romîn, condus de partidul clasei muncitoare, înlăturînd monarhia, a rupt pentru totdeauna cu trecutul întunecat și a intrat triumfal pe porțile revoluției socialiste. Noua formă de stat, republica populară, în care puterea politică aparține celor ce muncesc, a deschis calea unei vieți noi, libere pentru toți oamenii muncii.

Devenind stăpînul unic și deplin al țării sale, al bogățiilor ei, poporul romîn a desfășurat o uriașă activitate pentru înfăptuirea politicii partidului de construire a socialismului. Congresul al III-lea al P.M.R. a subliniat că în Republica Populară Romînă a fost creată baza economică a socialismului. Aceasta constituie o măreață cucerire a clasei muncitoare, a țărănimii și a intelectualității. Prin lupta maselor muncitoare sub conducerea partidului marxist-leninist, pe baza dictaturii proletariatului în țara noastră a fost lichidată exploatarea omului de către om. P.M.R. traduce în viață cu consecvență politica de industrializare socialistă a țării, de transformare socialistă a agriculturii, de realizare a revoluției culturale. Anii care au trecut au fost anii unor profunde transformări economice și sociale, ai ofensivei neîntrerupte a socialismului în toate domeniile. Datorită politicii leniniste de industrializare a fost creată baza tehnică materială a socialismului. R.P.R. dispune în prezent de puternice forțe de producție: în perioada puterii populare s-au creat noi ramuri industriale, s-au construit numeroase întreprinderi, a fost înfăptuit înainte de termen planul decenal de electrificare a țării, crește continuu greutatea specifică a industriei în ansamblul economiei naționale. Cu ajutorul clasei muncitoare, al statului democrat-popular, pe baza dezvoltării neîntrerupte a forțelor de producție, procesul de transformare socialistă a agriculturii a cuprins aproape întreaga țărănime. Cooperativizarea agriculturii este în linii generale înfăptuită, iar în perioada planului de șase ani procesul de colectivizare a agriculturii va fi încheiat.

Rezultatul cel mai de seamă al eforturilor depuse pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei este îmbunătățirea sistematică a condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Pe baza marilor succese obținute în economie, îndeosebi în industrie, partidul și guvernul iau în mod sistematic măsuri pentru sporirea salariului real al muncitorilor și al tuturor celorlalte categorii de salariați, pentru creșterea veniturilor țărănimii muncitoare, pentru construirea de locuințe, ocrotirea sănătății, dezvoltarea învățămîntului și culturii.

Construirea în R.P.R. a bazei economice a socialismului ilustrează imensa forță creatoare a maselor muncitoare conduse de partid. În numele vieții sale noi, al cauzei socialismului, poporul nostru, învingînd numeroase greutăți inerente unor adînci prefaceri revoluționare, ajutat frățește de marea Uniune Sovietică, a muncit și muncește eroic, pășind ferm pe drumul indicat de partid.

Măreților prefaceri revoluționare petrecute în economie li se adaugă succesele din domeniul politic. S-a consolidat puterea de stat democrat-populară, s-a îmbogățit experiența organelor de stat în toate domeniile. Statul democrat-popular își îndeplinește cu succes rolul său de instrument al construcției socialiste. Permanent partidul nostru a orientat dezvoltarea statului democrat-popular pe linia perfecționării conținutului politic al acestuia. Astfel, a fost asigurată participarea largă a maselor la exercitarea puterii de stat. Constituția R.P.R. garantează efectiv și real drepturile oamenilor muncii, care exercită puterea de stat prin deputați aleși de ei în mod pe deplin democratic, adică prin vot universal, egal, direct și secret.

O caracteristică importantă a transformărilor petrecute de la înfăptuirea Republicii Populare o constituie marele avînt al culturii și științei, larga dezvoltare a învățămîntului de toate gradele, răspîndirea amplă a cunoștințelor științifice, a culturii și artei în rîndurile maselor populare.

Una din sarcinile principale ale revoluției culturale a fost organizarea și dezvoltarea continuă a învățămîntului de toate gradele, pentru lichidarea înapoierii culturale a maselor rămasă moștenire de la regimul burghezo-moșieresc și de la monarhie. În anii puterii democrat-populare, prin înființarea a numeroase cursuri pentru adulți și prin generalizarea efectivă a învățămîntului de 4 ani a fost desființată neștiința de carte. Treptat, învățămîntul de 7 ani a cuprins aproape toți copiii

(Continuare în pag. 2-a)

Măsuri menite să contribuie la desăvîrșirea construcției socialiste

Lucrările celei de a IX-a sesiuni a Marii Adunări Naționale care a avut loc recent au dezbătut în lumina directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. probleme de mare importanță pentru dezvoltarea continuă și în ritm rapid a economiei noastre naționale: bugetul de stat pe anul 1961 și îmbunătățirea împărțirii administrative a teritoriului R.P. Romîne.

Executarea bugetului pe 1960 și prevederile pe anul 1961 oglindesc în mod concret posibilitățile mereu crescînde ale statului democrat-popular de a asigura mijloacele materiale și financiare necesare avîntului neîntrerupt și în ritm susținut al industriei, agriculturii și culturii socialiste, creșterea necontenită a veniturilor reale și satisfacerea într-o măsură din ce în ce mai largă a nevoilor materiale și social-culturale ale poporului muncitor. Faptul că în fiecare an bugetul țării noastre se încheie cu excedente, că veniturile și cheltuielile sînt în continuă creștere, ponderea deținînd-o veniturile, confirmă cu putere dezvoltarea sănătoasă a economiei naționale, trăinicia finanțelor țării, destinate unui trai îmbelșugat pentru cei ce produc bunurile materiale ale societății.

Rezultatele bune obținute în îndeplinirea bugetului de stat pe 1960 se datoresc muncii creatoare, pline de abnegație a muncitorilor, țăranilor și intelectualilor, care au realizat și depășit sarcinile planului de stat de dezvoltare a economiei naționale. Aceste succese au determinat creșterea venitului național, și pe acest temei, sporirea în anul 1960 a veniturilor bugetare din economia socialistă cu 6,878 miliarde lei, față de anul precedent.

Toate acestea au constituit baza elaborării bugetului de stat pe anul 1961.

Ceea ce caracterizează acest buget este accentuarea ritmurilor de creștere a producției, productivității muncii și acumulărilor socialiste, de ridicare continuă a bunăstării oamenilor muncii. Este în aceasta o nouă oglindire a justeței politicii partidului nostru, care mobilizează eforturile și energia creatoare a maselor spre dezvoltarea prin toate mijloacele a producției, spre creșterea productivității muncii, cale sigură de ridicare a nivelului de trai material și cultural al populației.

O altă caracteristică esențială a bugetului nostru de stat este aceea că ponderea covîrșitoare a veniturilor bugetare (94 la sută) o constituie veniturile din sectorul socialist al economiei și numai o mică parte din veniturile bugetului provine din taxe și impozite de la populație. În anul 1961, deși veniturile bănești ale populației vor crește cu 5,5 miliarde lei, ponderea impozitelor și taxelor în veniturile bugetare va scade continuu, de la 6,7 la sută cît a fost în 1960, la 6 la sută în 1961. Aceasta în contrast cu situația din țările capitaliste, unde majoritatea veniturilor bugetare sînt provenite din taxele și impozitele mari puse pe veniturile populației.

Construirea societății socialiste necesită dezvoltarea continuă a forțelor de producție, care să asigure tot mai multe bunuri pentru satisfacerea nevoilor crescînde ale oamenilor muncii. Rolul hotărîtor în îndeplinirea acestui obiectiv esențial, în crearea și dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului revine industriei. Dezvoltarea în ritm rapid a industriei socialiste și, în cadrul acesteia, creșterea cu precădere a mijloacelor de producție asigură sporirea necontenită a producției în toate ramurile economiei naționale și perfecționarea ei

(Continuare în pag. 2-a)

În vacanță

Și în acest an pionierii și școlarii de la Școala medie nr. 1 din Capitală se bucură din plin de zilele vacanței de iarnă. O parte din ei își petrec vacanța în tabăra de la Homorod, alții au plecat cu echipele sportive la Poiana Brașov și la Lacul Roșu. Pionierilor și școlarilor rămași în Capitală li s-au pregătit frumoase programe pentru carnavalurile care vor avea loc cu prilejul sărbării pomului de iarnă și al revelionului. La carnaval ei vor veni în costume de astronauți, de scafandri etc. Cele mai frumoase costume vor fi premiate.

★

200 de pionieri din regiunea Galați își petrec vacanța de iarnă în tabăra de odihnă de la Soveja, iar 50 de elevi din școlile medii în tabăra de la Sinaia. Pionierii și școlarii rămași în localitate participă la numeroase manifestări culturale și sportive, la serbările pionierești care au loc în cadrul școlilor, căminelor culturale și la casele pionierilor.

GAZETA ÎNVAȚAMÎNTULUI

urează tuturor cititorilor și colaboratorilor săi, cu prilejul Zilei Republicii și al Anului Nou, succese în muncă și fericire.

LA MULȚI ANI!

DIN ACTIVITATEA ORGANIZAŢIILOR SINDICALE

La club, în zilele vacanţei

Ca şi în alţi ani, în zilele vacanţei de iarnă. Clubul sindicatelor de învăţămînt din Bucureşti şi-a schimbat înfăţişarea.

De la intrare încă, un uriaş „Moş Gerilă" îi invită pe copii să-i viziteze palatul. Dincolo de intrare, pe scări şi la toate etajele copiii se întîlnesc cu alţi prieteni cunoscuţi : Făt Frumos, Ileana Cosînzeana, Albă ca Zăpada şi cei şapte pitici, Călin, Capra cu trei iezi... În fiecare colţişor au răsărit adevărate păduri de brad. Sala de lectură a fost transformată în sală a poveştilor, pe care copiii le ascultă şezînd pe butuci de lemn, la lumina roşietică a focului, în tovărăşia eroilor preferaţi. Biblioteca clubului a dispărut parcă şi ea. În locul ei însă, în mijlocul unei pădurici de brad, a apărut o căsuţă în faţa căreia citesc cîţiva pitici. Fereastra căsuţei este larg deschisă. Pe aici copiii primesc cele mai noi şi mai frumoase cărţi care au apărut pentru ei în librării.

La etajul II dăm peste o grotă de eleştar. Privim mai atenţi. Nu-i vorba de nici o grotă : este intrarea în sala de festivităţi. Acum se desfăşoară aici diferite manifestări artistice, întîlniri cu scriitori, filme pentru copii şi alte activităţi de vacanţă. Miercuri după amiază, de pildă, în această sală scriitorul Călin Gruia s-a întîlnit cu elevii din clasele a IV-a şi a V-a ale cîtorva şcoli din raionul Lenin, cărora le-a povestit cum îşi petreceau altă dată copiii vacanţa de iarnă, făcîndu-i să înţeleagă şi mai bine semnificaţia darurilor de care se bucură astăzi copiii de pe întreg cuprinsul patriei.

În sala de festivităţi a clubului va avea loc serbarea pomului de iarnă pentru copiii cadrelor didactice din toate raioanele Capitalei. În fiecare zi — dimineaţa şi după-amiaza — începînd de la 2 ianuarie şi pînă la sfîrşitul vacanţei, întregul club va fi la dispoziţia copiilor. Formaţiile artistice de copii ale clubului şi teatrul de marionete au pregătit pentru ei frumoase programe artistice. Copiii vor asculta poveşti sau vor viziona programele de televiziune care sînt trasmise pentru ei, se vor juca cu trenul electric sau vor viziona filme artistice şi de desene animate, vor asista la montajul muzical-coregrafic „Anul Nou" pregătit de cercul de balet al clubului sau la spectacolele teatrului de marionete : „La serbarea pomului de iarnă", „Iepuraşul îngîmfat" „Dragostea celor trei portocale" şi „Căniţa şi ulciorul". Sînt gata pregătite şi darurile pe care le vor primi copiii — mai mari şi mai multe ca în anii trecuţi.

Aşadar s-au luat toate măsurile pentru ca la club să se organizeze, cu ajutorul celor 8 comitete ale sindicatelor de învăţămînt din raioanele Capitalei, o vacanţă plină de bucurii pentru copiii membrilor de sindicat.

Al. I. Vladimir

Comisiile pe probleme în sprijinul muncii şcolilor

Comisiile pe probleme de pe lîngă comitetul sindicatului învăţămînt din oraşul Sibiu desfăşoară o activitate bogată şi rodnică, constituind un sprijin important în munca profesională şi culturală a cadrelor didactice.

Comisia profesională, de exemplu, pe lîngă activitatea curentă a întreprins şi lucrări mai ample de cercetare în legătură cu cîteva din problemele actuale ale învăţămîntului nostru, pe baza experienţei acumulate în şcolile din oraş. Începînd din anul şcolar trecut comisia profesională studiază unele probleme ale predării în învăţămîntul seral şi unele aspecte educative ale practicii elevilor în producţie. In cercetările sale privitoare la metodele de predare în învăţămîntul seral comisia a pornit de la situaţiile la învăţătură înregistrate la sfîrşitul trimestrului şi al anului şcolar de la cîteva sondaje organizate în şcoli şi de la discuţiile purtate cu colectivele de profesori din şcolile serale. In urma acestor cercetări s-au desprins concluzii interesante. Astfel, s-a observat că la unele clase şi mai ales la unele obiecte nivelul de cunoştinţe al elevilor este cu mult mai ridicat decît la altele, deşi condiţiile de muncă sînt identice. Era evident că aceasta se datora stilului de muncă al profesorilor respectivi, metodelor folosite de ei. In timp ce unii profesori au ştiut să ţină seama de condiţiile specifice ale muncii în învăţămîntul seral, alţii au predat la fel ca la cursurile de zi. Aceste probleme au fost apoi amplu dezbătute cu profesorii în consfătuiri de muncă. Experienţa comunicată cu prilejul consfătuirilor de către profesorii fruntaşi în ce priveşte, de pildă, legarea cunoştinţelor de activitatea de producţie a elevilor, metodele folosite pentru însuşirea cunoştinţelor chiar din clasă etc. a contribuit la îmbunătăţirea activităţii în toate şcolile serale. In urma stabilirii unei legături mai strînse cu întreprinderile şi a folosirii unor metode pedagogice înaintate a crescut simţitor nivelul predării şi, ca urmare, şi nivelul de cunoştinţe al elevilor.

Rezultate bune obţine comisia profesională de pe lîngă comitetul sindicatului şi în ceea ce priveşte studierea aspectelor educative ale practicii în producţie a elevilor. In acest studiu, care este în curs de desfăşurare, membrii comisiei urmăresc în ce măsură se preocupă cadrele didactice de a dezvolta, cu prilejul practicii în producţie, grija elevilor faţă de bunul obştesc, interesul lor pentru munca fizică etc.

La rîndul ei, şi comisia culturală de pe lîngă comitetul sindicatului desfăşoară o activitate rodnică. Ea se îngrijeşte mult de îndrumarea echipelor culturale — a ansamblului de cîntece şi jocuri, a orchestrei, a cercului de artă dramatică etc. — în ceea ce priveşte alcătuirea repertoriilor, stabilirea programelor, pregătirea şi prezentarea spectacolelor.

Antrenînd în cele două comisii membri de sindicat cu pasiune pentru munca profesională şi culturală, preocupîndu-se permanent de îndrumarea lor, comitetul sindicatului învăţămînt din Sibiu şi-a asigurat un ajutor de nădejde în activitatea pe care o desfăşoară în domeniul propagandei profesionale şi a muncii culturale.

Vizitînd barajul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz

Ziua Republicii

(Urmare din pag. 1)

de vîrstă şcolară. Pe această bază, Congresul al III-lea al P.M.R. a prevăzut încheierea generalizării învăţămîntului de 7 ani în perioada următoare şi trecerea treptată la învăţămîntul general de 8 ani, astfel ca durata şcolii medii de cultură generală să ajungă la 12 ani. Acest fapt are o deosebită însemnătate, căci corespunde trecerii la etapa desăvîrşirii construcţiei socialiste în patria noastră, care necesită cadre din ce în ce mai bine pregătite.

Învăţămîntul nou, democratic din ţara noastră, care a deschis drumul spre ştiinţă şi cultură fiilor oamenilor muncii, este una din realizările cele mai valoroase ale regimului democrat-popular. Înconjurat permanent de grija partidului şi avînd sprijinul material pe care îl oferă puterea economică a statului, învăţămîntul se dezvoltă la nivelul cerinţelor actuale ale construcţiei economice. Pentru a crea condiţii tot mai favorabile de studiu copiilor de oameni ai muncii de la oraşe şi sate, începînd din acest an şcolar s-a introdus gratuitatea completă a manualelor pentru toţi elevii şcolilor de 7 ani. Această măsură, care priveşte în medie, anual, 2,5 milioane de elevi, constituie una din marile înfăptuiri ale puterii populare.

În Republica Populară Romînă cadrele didactice se bucură de sprijinul şi preţuirea partidului şi statului, a maselor de oameni ai muncii, care cinstesc activitatea lor nobilă de educare patriotică, socialistă a tineretului, de pregătire a lui pentru viaţă, de formare a omului nou al epocii socialismului victorios.

La numai 13 ani de la proclamarea sa, Republica Populară Romînă a atins acel nivel de dezvoltare care permite oamenilor muncii să vadă cu claritate perspectivele apropiatei victorii depline a socialismului şi ale trecerii treptate la construirea comunismului.

Ziua aniversării Republicii constituie pentru poporul nostru un prilej de a scruta viitorul şi de a porni cu noi forţe la lupta pentru un avînt general pe toate fronturile desăvîrşirii construcţiei socialiste — sarcină pusă de cel de al III-lea Congres al partidului. Sîntem mîndri că Republica Populară Romînă se va transforma în viitorii 10—15 ani într-o ţară industrială dezvoltată, cu o agricultură multilaterală, intensivă şi de mare productivitate. Nivelul de trai material şi cultural al poporului se va ridica continuu.

Încrezător în forţele sale, în justeţea liniei politice a Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru merge ferm pe drumul ales, drumul socialismului, al înfloririi economice şi culturale a scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

Măsuri menite să contribuie la desăvîrşirea construcţiei socialiste

(Urmare din pag. 1)

pe baza tehnicii celei mai înaintate, creşterea productivităţii muncii, ridicarea bunăstării materiale şi culturale a celor ce muncesc. De aceea, ca şi în anii precedenţi, cea mai mare parte a mijloacelor băneşti din bugetul de stat este destinată finanţării economiei naţionale şi în special a industriei socialiste. In conformitate cu directivele Congresului al III-lea al P.M.R. privind continuarea în ritm susţinut a dezvoltării forţelor de producţie, a industrializării ţării, aproape 57 la sută din totalul investiţiilor vor fi destinate industriei, indeosebi ramurilor ei hotărîtoare.

Pe temeiul dezvoltării intense a industriei, în special a industriei grele, care înzestrează toate celelalte ramuri ale economiei cu noi maşini şi utilaje, se dezvoltă necontenit agricultura socialistă. Se prevede ca în anul 1961 să se aloce de la buget şi din resursele proprii ale unităţilor de stat din agricultură suma de 7,346 miliarde lei. Baza tehnică a agriculturii se va întări necontenit. Dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, sporirea numărului de maşini şi tractoare va duce la creşterea continuă a producţiei agricole.

Prevederile bugetului pe anul 1961 reflectă puternic grija deosebită a partidului şi guvernului faţă de creşterea neîntreruptă a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din ţara noastră, îmbunătăţirea permanentă a condiţiilor lor de muncă şi de viaţă. În buget, cheltuielile destinate finanţării acţiunilor social-culturale se ridică la 15,199 miliarde lei, ceea ce reprezintă aproape o pătrime din totalul cheltuielilor bugetare. Pentru dezvoltarea învăţămîntului de toate gradele bugetul pe 1961 prevede alocaţii de 4,155 miliarde lei, adică cu 19,4 la sută mai mult decît în 1960. Se va lărgi capacitatea şcolilor de cultură generală, se vor da în folosinţă noi săli de cursuri, cămine şi cantine studenţeşti, laboratoare etc. Sînt alocate mari sume pentru dezvoltarea ştiinţei şi culturii, pentru sănătate şi prevederi sociale, pentru asigurări sociale de stat. Construcţia de locuinţe va lua o amploare şi mai mare, numărul total al apartamentelor ce se vor construi în 1961 fiind de circa 37.000.

La actuala sesiune, Marea Adunare Naţională a dezbătut şi problema îmbunătăţirii administrative a teritoriului R. P. Romîne. Măsurile privind îmbunătăţirea împărţirii administrative teritoriale sînt rodul unei munci minuţioase, atente şi a unor studii îndelungate. Ele prezintă o mare însemnătate pentru dezvoltarea continuă a economiei naţionale, social-culturală şi de stat, precum şi pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Legea adoptată de Marea Adunare Naţională, care a fost primită cu satisfacţie de masele populare, prevede un întreg ansamblu de măsuri privind unificarea şi desfiinţarea unor raioane, trecerea unor comune de la un raion la altul şi a unor raioane de la o regiune la alta, declararea unor localităţi drept oraşe raionale şi a unor oraşe raionale drept oraşe regionale, revenirea la unele denumiri de regiuni şi localităţi cu tradiţie istorică.

Prin îmbunătăţirea împărţirii administrative se creează condiţii mai favorabile pentru perfecţionarea conducerii de către organele locale a întregii activităţi din raioane şi regiuni şi pentru atragerea mai puternică a maselor la conducerea treburilor obşteşti şi de stat.

Oamenii muncii din ţara noastră au primit cu bucurie rezultatele lucrărilor celei de a IX-a sesiuni a Marii Adunări Naţionale privind bugetul de stat pe anul 1961 şi îmbunătăţirea împărţirii administrative a teritoriului R. P. Romîne, menite să contribuie la realizarea măreţului program de desăvîrşire a construcţiei socialiste adoptat de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn.

Pentru merite deosebite în munca de învăţător

Pentru activitate îndelungată şi merite deosebite în munca de învăţător, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne a conferit printr-un decret, titlul de „Învăţător Emerit al Republicii Populare Romîne" tovarăşei IONESCU D. MARIA şi Ordinul Muncii clasa a III-a tovarăşului IONESCU D. DUMITRU.

Ştiri

Primul trimestru al acestui an şcolar s-a încheiat, în majoritatea şcolilor ţării, cu rezultate dintre cele mai bune. Pe adresa redacţiei noastre au sosit în ultimele zile numeroase scrisori care vorbesc despre succesele dobîndite în munca din şcoală şi în activitatea obştească de către învăţători, profesori şi elevi.

● *Profesorul NICOLAE GHIŢĂ, directorul Şcolii de 7 ani nr. 136 din Capitală, ne prezintă un scurt bilanţ al muncii desfăşurate de cadrele didactice în primele luni de şcoală.*

Grija profesorilor pentru pregătirea minuţioasă a lecţiilor, deciziile din consiliul metodic al şcolii, interasistenţele între profesori au avut drept rezultat obţinerea unor succese importante. Majoritatea celor 750 de elevi ai şcolii au căpătat bogate cunoştinţe teoretice şi practice, mulţi dintre ei obţinînd media generală peste 7. Rezultate foarte bune s-au obţinut la clasele a IV-a „C" şi a VII-a, unde procentul de promovaţi este de 100 la sută, majoritatea elevilor obţinînd medii dintre cele mai mari.

● *De la profesorul E. COSTIN aflăm că elevii Şcolii medii cu secţii în limbile română şi maghiară din oraşul Dej au participat în comun, cu mult entuziasm, la numeroase acţiuni patriotice. De curînd ei au organizat o zi a colectării fierului vechi. Cu acest prilej brigăzile de muncă patriotică ale elevilor au adunat şi predat centrului de colectare 7.450 kg de fier vechi. In această acţiune s-au evidenţiat în mod deosebit elevii din clasa a IX-a „B", care au reuşit să colecteze peste 1.000 kg de fier vechi.*

Perspective însuflețitoare

Bugetul de stat pe anul 1961, aprobat la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, exprimă înaintarea țării noastre pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste, grija permanentă a partidului și guvernului pentru creșterea sistematică a bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii. O contribuție de seamă la creșterea nivelului de trai aduc — după cum se arată în raportul cu privire la proiectul de buget — fondurile tot mai mari alocate de la buget pentru înfăptuirea acțiunilor social-culturale, adică pentru învățămînt, cultură și știință etc. Din totalul cheltuielilor destinate acțiunilor social-culturale, în sumă de 15,199 miliarde lei, cea mai însemnată parte, adică 4,155 miliarde lei — cu 19,4 la sută mai mult decît în anul 1960 — este alocată pentru dezvoltarea învățămîntului de toate gradele.

Sporirea cheltuielilor destinate școlii va permite ca numărul copiilor și elevilor din învățămîntul preșcolar și de cultură generală să crească cu circa 280.000 față de anul școlar 1959/60, să se dezvolte în continuare baza materială a procesului de învățămînt. Astfel, capacitatea școlilor de cultură generală va fi lărgită cu 3.200 săli de clasă, asigurîndu-se condițiile pentru ca în anul școlar ce urmează să se înfăptuiască efectiv încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani.

Bugetul de stat pe anul 1961 prevede de asemenea măsuri pentru dezvoltarea celorlalte ramuri ale învățămîntului, și îndeosebi a învățămîntului superior. Vor fi date în folosință săli pentru cursuri, laboratoare etc. în suprafață totală de 36.000 m.p., se vor construi cămine studențești cu o capacitate totală de aproape 11.000 de locuri și cantine pentru circa 12.500 studenți. În același timp, bugetul de stat asigură mijloacele necesare pentru a se începe în 1961 construcția Institutului politehnic din București.

Deasebit de alocările prevăzute în bugetul de stat, învățămîntul va căpăta noi posibilități de dezvoltare și prin îmbunătățirile aduse împărțirii teritorial-administrative a țării. După cum reiese din raportul asupra proiectului de lege pentru îmbunătățirea împărțirii administrative a teritoriului R.P. Romîne, actualele spații ocupate de diferite organe locale dintr-o serie de raioane și orașe vor fi atribuite îndeosebi pentru învățămînt și pentru alte activități social-culturale.

După cum se vede, grija partidului și guvernului față de școală deschide noi și noi perspective pentru continua ei dezvoltare.

Cifre și fapte

În politica școlară a partidului și guvernului, învățămîntului de cultură generală și în special verigii sale de bază, învățămîntul de 7 ani — care asigură ridicarea nivelului de cultură al poporului — i se arată cea mai mare grijă. Școala de 7 ani, creație a regimului democrat-popular, a cunoscut în anii puterii populare o puternică dezvoltare. Față de 770 gimnazii și cursuri inferioare de liceu care funcționau în 1938/39 și care corespundeau actualei școli de 7 ani, avînd un efectiv de 119.110 elevi, în țara noastră funcționează astăzi 6200 unități școlare cu clasele V—VII, în care sînt cuprinși 781.410 elevi. Cuprinderea în clasa a V-a a 96 la sută dintre absolvenții clasei a IV-a din anul școlar trecut reprezintă un pas hotărîtor pentru îndeplinirea sarcinii trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani.

*

O dată cu școala de 7 ani s-a dezvoltat învățămîntul mediu, care cuprinde astăzi la cursurile de zi 141.161 elevi, față de 29.004 elevi cîți erau cuprinși în cursul superior al liceelor în 1938/39.

Deosebit de semnificativă este dezvoltarea pe care a luat-o în ultimii ani învățămîntul de cultură generală seral și fără frecvență, care dă oamenilor muncii posibilitatea să-și completeze studiile fără a ieși din producție. Îndeosebi după apariția Hotărîrii partidului și guvernului din 1959, cu privire la învățămîntul seral și fără frecvență, afluența oamenilor muncii către școală a crescut foarte mult. Numai în decurs de un an numărul tinerilor muncitori care urmează școala medie prin cursuri serale sau fără frecvență a crescut de la 78.501 la 98.515, iar cel al oamenilor muncii care urmează clasele V-VII, de la 15.095 la 48.939.

*

O mare importanță pentru pregătirea cadrelor necesare construcției socialiste o are învățămîntul profesional și tehnic. De aceea statul nostru se preocupă cu grijă de dezvoltarea acestui învățămînt, care a căpătat o largă extindere în anii regimului democrat-popular. Astfel, numărul școlilor profesionale, agricole și de meserii a ajuns în acest an școlar la 590 unități cu 127.656 elevi. Față de anul 1938-39, cînd funcționau numai 224 asemenea unități, cu 39.250 elevi, creșterea este deosebit de evidentă.

La fel s-a dezvoltat și învățămîntul tehnic. **De la 14.746 elevi care urmau acest învățămînt în 1938-39 numărul lor a ajuns în prezent la 50.189 elevi care frecventează cursurile celor 285 școli tehnice și tehnice de maiștri.**

Zîmbetul copiilor

Pe vremuri, cînd copiii erau duși la fotograf, meșterul cu o năframă neagră pe cap se străduia să-i facă să zîmbească. Și, pentru aceasta, le spunea o minciună :

— Păsărica ! Acolo sus ! Gata !

Alteori meșterul de poze le amăgea bruma de zîmbet cu alte minciuni : îi îmbrăca pentru un minut cu un strai de catifea cu guleraș de spumă, îi cocoța pe un căluț de lemn și mușama sau le așternea pe covoraș o jucărie șchioapă. Meșterul le fura pentru o clipă zîmbetul, le încasa paralele și — vorba lui — cu asta gata ! Lua bucuria înapoi...

Dar meșterul fotograf nu era de vină. El știa că pe cei mici îi prinde bine cînd zîmbesc și n-avea încotro. Căci pe vremea aceea viața era tristă, poporul — posomorît, iar copiii celor mulți zîmbeau arareori și poate numai la fotograf, cu prețul amăgirii.

...Am poposit în pragul sărbătoririi Republicii la grădinița de copii a uzinelor „Grigore Preoteasa", de pe Calea Rahovei. Cei 75 de copii erau plecați la plimbare în oraș, cu mașina întreprinderii. Îi așteptam să se întoarcă și, pînă una alta, stăteam de vorbă cu un tînăr strungar din brigada tineretului de la Uzinele „Grigore Preoteasa" trimis tocmai de întreprindere cu o treabă la grădiniță. Îl cheamă Pleșa Florian, are aproape 18 ani, e scund, negricios și îndesat și cunoaște bine fiecare unghier al grădiniței.

Mi-a spus, zîmbind :

— Am copilărit și eu aici, în grădinița uzinei. Vreți să mă vedeți ?

Tînărul a apucat de pe o măsuță un album gros și, răsfoindu-l cu grijă, s-a oprit pe la începutul lui.

— Vedeți ? — mi-a arătat o poză mai veche. Acesta sînt eu. Aveam pe atunci 6 ani.

A început apoi să răsfoiască filele albumului.

— Aici eram la Bușteni, în colonie. Iată-ne în pătucuri, pe terasa vilei... Dincoace, tot noi, la masă, sub umbrar... Aici, pe toboganul de la solar, în București... Dincoace în parc, la plimbare... Aici la pomul de iarnă...

Mă uitam la data fotografiilor. Erau din anul 1948. Poporul înfăptuise Republica. Iar Republica dăruise copiilor zîmbetele acestea luminoase, vii, strălucitoare... Le dăruise pentru totdeauna. Nu sînt zîmbete smulse pentru o clipă de vreun meșter fotograf. Iată, pe fața lui Pleșa Florian durează de 13 ani !

Curînd s-a auzit zvon de glasuri și încăperile grădiniței s-au umplut de zarva cetelor de mici drumeți. S-au așezat apoi la măsuțele încărcate de franzele, unt și dulceață. Și iarăși m-am gîndit :

— Meștere fotograf de altădată ! Un asemenea buchet de zîmbete n-ai văzut tu niciodată în vremurile tale nu prea demult, cu regi, bancheri și moșieri !

...Dulapurile cu jucării s-au revărsat ca de la sine pe covoarele moi. Iată-i pe cei trei frați Bosocea, pe Aurică, Titi și Liliana, pe frații Boroș, Dinu și Jenică, fiecare cu muntele lui de jucării.

Apoi copiii au luat caietele de desen și au desenat „la alegere", cum spune tovarășa educatoare, în culori : case mari cu multe etaje și mașina ce-i așteaptă cuminte în stradă, brazi înalți sclipitori sub zeci și zeci de becuri, fabrici vesele cu coșuri fumegînde, moși gerilă încărcați cu daruri, săniuțe pline de copii... Cînd caietele s-au închis au început să cînte, bucuroși că toate acestea sînt ale lor și nimeni în lume n-ar putea să le ia înapoi...

Nici casele noi în care locuiesc mulți dintre ei, nici bucuria serbării pe care o pregăteau cu toții în cinstea Republicii, nici pomul pe care l-a adus Moș Gerilă, nici cărțile cu poze, nici coloniile de vară în care merg, an de an.

Și pentru că toate le sînt dăruite de Republică, cei mici îi cîntă imn de slavă.

Însoțitorul meu, strungarul utemist și fruntașul în muncă Pleșa Florian, fostul prichindel al grădiniței „Grigore Preoteasa", și-a înfrățit glasul și zîmbetul cu glasurile și zîmbetele copiilor. Și toți laolaltă au înălțat slavă Republicii, patriei noastre dragi.

M. Sîntimbrianu

Se desăvîrșește generalizarea învățămîntului de 7 ani

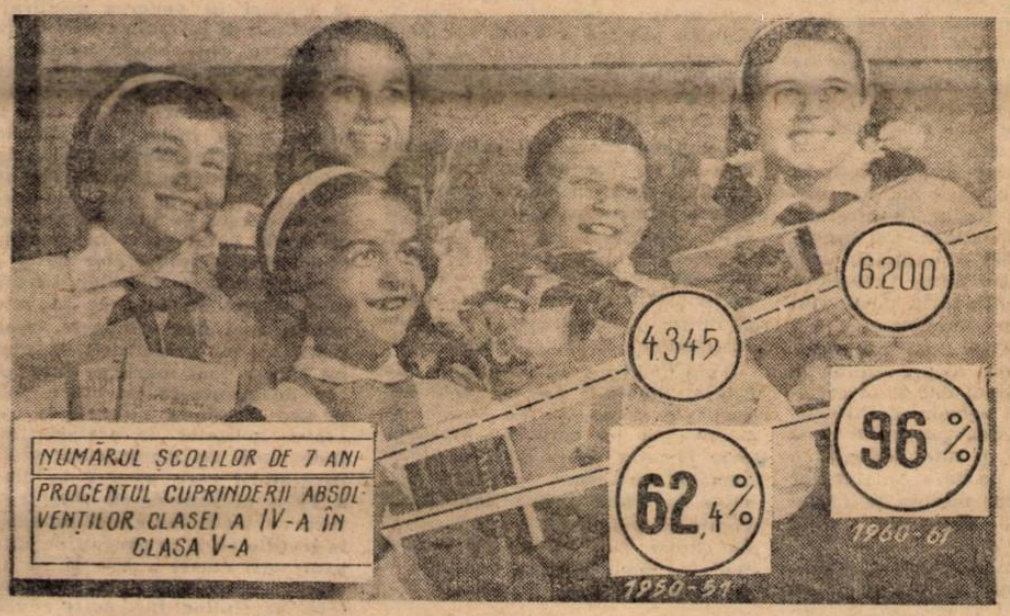

Dezvoltarea școlilor profesionale

Noi construcții școlare

În regiunea Argeș, ca și în toate regiunile țării, se înalță mereu noi și noi construcții școlare, menite să asigure condițiile necesare generalizării învățămîntului de 7 ani, condițiile necesare unei tot mai rodnice munci de instruire și educare a elevilor.

Alături de construcțiile ridicate din fond central sînt tot mai multe clădirile de școli construite prin contribuția oamenilor muncii din satele regiunii noastre. Bunăoară, toți copiii de vîrstă școlară din comuna Costești, raionul Horezu, învață astăzi într-o școală nouă cu șapte săli de clasă, laboratoare, cameră a pionierilor etc., toate rod al contribuției voluntare și al muncii patriotice a țăranilor muncitori. Cu entuziasm au muncit pentru construirea unor noi localuri de școli în satele lor și țăranii muncitori din Slăvești, Sinești, Pietrari și Tomșani din același raion, Hîrtiești, Vlădești, Lerești și Bădeni din raionul Muscel, Rijetu-Vierosi din raionul Vedea, Pesceana, raionul Rm. Vîlcea. Și în alte comune din regiune s-au construit școli noi sau au fost adăugate săli noi la sălile de clasă existente. La aceste construcții în unele comune s-au realizat adevărate recorduri. Școala din Bădeni-Mușcel, de exemplu, a fost construită în 3 luni de zile, costul unei săli de clasă ridicîndu-se la numai 11.000 lei.

La începutul acestui an școlar, în întreaga regiune au fost date în folosință 72 săli de clasă construite din fonduri bugetare și 161 săli din contribuție voluntară. Rezultatele cele mai bune s-au obținut în raioanele Horezu, Mușcel, Argeș, Pitești și Slatina.

Acum preocupările noastre se îndreaptă spre acțiunile pe care trebuie să le organizăm în vederea construcțiilor școlare din anul care începe. Față de stadiul actual al dezvoltării învățămîntului de 7 ani din regiunea noastră — sînt cuprinși în clasa a V-a 96 la sută din absolvenții clasei a IV-a — și de condițiile create pînă în prezent, există posibilitatea ca învățămîntul de 7 ani să se generalizeze în regiune încă din anul școlar următor, 1961-1962. Pentru realizarea acestui obiectiv mai sînt necesare în mediul rural aproximativ 200 săli de clasă, ce se vor construi pînă la 1 septembrie 1961. Pentru aceasta s-au luat din timp măsurile corespunzătoare. Cele 215 adunări populare ținute pînă în prezent la sate au hotărît construirea unui număr de 34 școli cu 7 clase, 26 școli cu 4 clase și a unui număr de săli pe lîngă școlile existente — în total 238 săli noi de clasă. De menționat că adunările populare sînt încă în curs de desfășurare și urmează să mai fie ținute adunări populare în 117 comune.

Sfatul popular regional îndrumat de Comitetul regional P.M.R., va sprijini realizarea acestor construcții prin toate posibilitățile de care dispune. Secțiile noastre de planificare, de arhitectură și sistematizare, precum și întreprinderea regională de construcții au și început să ia unele măsuri pentru deschiderea șantierelor de construcții și pentru asigurarea la timp a tuturor lucrărilor planificate. Totodată, comitetul executiv a stabilit, prin planul de aprovizionare pe anul 1961, sprijinirea acestor lucrări cu materialele care nu pot fi procurate prin posibilități locale — ciment, fier, beton, țiglă, var, material lemnos.

Avem în vedere ca reducerea prețului de cost să se realizeze în primul rînd prin reducerea timpului de construcție, ca urmare a folosirii unor metode moderne de lucru și printr-un regim strict de economisire a materialelor. La aceasta se adaugă, bineînțeles, și acțiunile patriotice, la care o largă contribuție o va avea, desigur, tineretul mobilizat de învățători și profesori, de organizațiile U.T.M.

Sfaturile populare comunale au fost ajutate, prin secția de arhitectură și sistematizare să amplaseze cît mai bine noile localuri de școli, ținîndu-se seama ca ele să fie în mijlocul circumscripțiilor școlare și să aibă în jurul lor spațiul pentru parcela școlară experimentală, pentru curte de joc și terenuri sportive.

Străduindu-se să asigure școlilor din regiune spațiul de școlarizare necesar dezvoltării impetuoase a învățămîntului, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Argeș împlinește una din sarcinile importante puse de cel de al III-lea Congres al partidului.

Nicolae Mihăilescu
vicepreședinte al Sfatului popular al regiunii Argeș

Studiul istoriei patriei

Partidul nostru acordă o importanţă deosebită creşterii şi educării tinerei generaţii în spirit nou, comunist. Aceasta se reflectă în mod grăitor şi în planurile de învăţămînt ale şcolilor noastre de toate gradele, în care un loc deosebit îl ocupă predarea Istoriei Romîniei. Studiul Istoriei Romîniei contribuie la educaţia comunistă, internaţionalistă a elevilor, la dezvoltarea concepţiei materialist-dialectice despre natură şi societate, educă tînăra generaţie în spiritul dragostei nemărginite faţă de patria socialistă şi faţă de gloriosul nostru partid — Partidul Muncitoresc Romîn.

În şcolile de cultură generală, predarea istoriei patriei s-a îmbunătăţit substanţial în ultimii ani. La aceasta au contribuit măsurile luate de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii prin organizarea cursurilor de perfecţionare a cadrelor didactice care predau istoria şi prin îmbunătăţirea permanentă a conţinutului programelor, manualelor, materialului didactic.

În şcolile noastre istoria patriei începe să fie studiată sistematic încă din clasa a IV-a. Cunoştinţele de istoria patriei sînt apoi completate în clasele următoare în cadrul studiului istoriei universale. Studiul istoriei patriei se reia apoi în clasele a VII-a şi a XI-a.

Pentru ca elevii care termină şcoala medie de cultură generală să aibă bogate şi temeinice cunoştinţe de istoria patriei, pe baza cărora se dezvoltă convingerile şi deprinderile de conduită comunistă, pentru prima oară în acest an şcolar s-au acordat pentru predarea Istoriei Romîniei în clasa a XI-a 3 ore săptămînal. Experienţa predării în primul trimestru al anului şcolar în curs confirmă pe deplin importanţa acestei măsuri pentru educarea patriotică, comunistă a tineretului şcolar.

Programa de Istoria Romîniei pentru clasa a XI-a a fost întocmită pe baza documentelor şi hotărîrilor de partid, a materialelor Tratatului de Istorie a Romîniei al Academiei R.P.R., a studiilor întocmite de către Institutul de Istorie a Partidului, pe baza ultimelor rezultate ale dezvoltării ştiinţei istorice în patria noastră. Elaborată în urma consultării unui mare număr de profesori cu experienţă didactică şi pregătire ştiinţifică, actuala programă este rezultatul muncii unui colectiv larg şi, prin aceasta, în bună parte, al experienţei predării istoriei patriei în şcolile noastre.

Cele 102 ore afectate anual predării au fost repartizate just, ţinîndu-se seama de importanţa şi locul pe care trebuie să-l ocupe diferitele perioade ale istoriei ţării noastre. S-a acordat un spaţiu mai larg decît în trecut istoriei moderne şi contemporane a patriei. De asemenea, a fost sporit numărul de ore pentru introducere, încheiere şi pentru lecţiile recapitulative, verigi importante în însuşirea temeinică a problemelor de istorie a patriei. Prin împărţirea materiei pe orînduiri, pe capitole şi subcapitole, cu prevederea orelor repartizate se dau indicaţiile necesare pentru eşalonarea acestei materii pe lecţii, pe trimestre, pe întregul an şcolar. Programa actuală a reuşit să rezolve problema atît de mult discutată de profesori a corelaţiei dintre programă şi manualul de Istoria Romîniei pentru clasa a XI-a, care se experimentează acum în şcoală.

Faţă de anul trecut, programa este mai puţin încărcată. Aceasta cu atît mai mult cu cît s-a acordat o oră în plus săptămînal pentru predare, fără să se meargă însă pe linia unei excesive simplificări, ceea ce ar fi dus la scăderea nivelului şi a exigenţei în predare.

Pentru a veni cît mai mult în sprijinul cadrelor didactice, programa a urmat linia unei tematici mai largi, în care orientarea profesorului ocupă un loc deosebit. Acest lucru nu încarcă lecţiile, ci uşurează munca profesorului.

Pentru prima oară programa reuşeşte să prezinte periodizarea istoriei patriei în mod clar şi precis, adoptîndu-se o periodizare unică pe baza orînduirilor sociale. Programa înfăţişează în mod sistematic, cauzal şi cronologic problemele de bază ale Istoriei Romîniei în procesul lor dialectic de interdependenţă cu faptele şi fenomenele corespunzătoare ale istoriei universale, scoate în relief direcţia dezvoltării progresive a poporului nostru, al cărei izvor îl constituie în primul rînd modul său de viaţă propriu, condiţiile sale istorice specifice. Totodată se arată contribuţia preţioasă adusă de poporul nostru la desfăşurarea procesului istoric mondial.

Programa, avînd la bază principiile materialismului istoric, demonstrează prin fapte istorice concrete rolul determinant al maselor populare în făurirea istoriei, rolul personalităţilor istorice, subliniază rolul important pe care îl ocupă poporul nostru în cadrul istoriei popoarelor lumii. Rolul luptei de clasă, al luptei neîncetate a maselor populare pentru eliberarea socială şi naţională, ca forţă motrice a dezvoltării societăţii împărţite în clase antagoniste, este de asemenea scos în evidenţă în mod continuu.

Au fost subliniate în programă, în mod pregnant, ideea continuităţii şi unităţii poporului nostru, precum şi lupta comună a poporului romîn şi a minorităţilor naţionale împotriva exploatării şi asupririi în momentele cruciale ale istoriei patriei noastre.

Programa tratează istoria poporului nostru în strînsă legătură cu istoria şi lupta comună a popoarelor vecine împotriva jugului străin, pentru independenţă naţională.

O importanţă deosebită s-a acordat perioadei contemporane şi rolului conducător al clasei muncitoare, în frunte cu partidul său, în lupta împotriva regimului de asuprire şi exploatare burghezo-moşieresc, împotriva fascismului, pentru înfăptuirea insurecţiei armate de la 23 August 1944, pentru înfăptuirea unei noi societăţi, societatea socialistă. Rolul conducător al Partidului Muncitoresc Romîn în patria noastră socialistă, legătură de nezdruncinat dintre partid şi mase sînt subliniate cu tărie în programă.

În cadrul temelor prevăzute în programă şi-au găsit un loc mai mare decît în trecut cunoştinţele privind istoria culturii. De asemenea, s-a acordat o extindere mai mare unor teme care comportă mai multă atenţie prin conţinutul lor faptic sau interpretarea lor. Astfel, s-a precizat caracterul sclavajului în Dacia, al procesului de formare a statului dac şi al retragerii stăpînirii romane din Dacia. Lecţiei „Formarea poporului şi a limbii romîne", a cărei tematică a fost redactată pe baza concluziilor asupra ultimelor discuţii la Tratatul de Istoria Romîniei, i s-au acordat două ore.

O altă trăsătură pozitivă a programei o constituie tratarea unitară, de-a lungul veacurilor, a istoriei ţărilor romîne. Deşi datorită unor factori istorici interni şi externi ţările romîne s-au constituit în state separate, între ele au existat de-a lungul veacurilor legături strînse, s-au influenţat reciproc. Încă din secolul XVI au fost încercări de unire a celor trei ţări romîne. Ele au luptat în comun împotriva jugului străin. Printr-o astfel de tratare istoria Transilvaniei îşi găseşte locul cuvenit în cadrul istoriei patriei.

În acelaşi timp, revoluţiile din 1848 din ţările romîne au primit un spaţiu cu mult mai larg ca tematică şi ca timp de predare (6 ore).

În legătură cu periodizarea istoriei moderne, împărţirea pe lecţii a respectat criteriul leninist, delimitîndu-se ultimele subperioade ale istoriei moderne a Romîniei în felul următor: 1878—1900, 1900—1914, 1914—1917. Acest lucru s-a făcut în scopul de a se sublinia trecerea Romîniei la imperialism şi pentru a se demonstra caracterul parazitar şi de putrefacţie al capitalismului.

Programa a folosit aprecierile clasicilor marxism-leninismului privind diferitele evenimente din istoria patriei noastre. Astfel, este indicată preţioasa apreciere a lui Lenin privind răscoala din 1907: „Răscoala ţăranilor din Romînia din 1907 (primăvara) a jucat acelaşi rol în ceea ce priveşte îmbunătăţirea situaţiei lor — arată Lenin — ca revoluţia din 1905—1907 în Rusia".

Prin felul unitar în care este prezentată şi prin locul pe care-l ocupă în programă Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, se subliniază importanţa istorică deosebită a acestui eveniment de cotitură, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii. Epoca contemporană se deschide prin lecţia „Importanţa istorică mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie".

De asemenea programa arată rolul istoric al proletariatului romîn, crearea şi dezvoltarea partidului său revoluţionar marxist-leninist.

Avînd în vedere însemnătatea istorică a mişcării revoluţionare conduse de P.C.R. între anii 1929—1933, tematica lecţiilor privind această perioadă a fost eşalonată pe patru ore.

Insurecţia armată de la 23 August 1944, iniţiată şi condusă de P.C.R., revoluţia populară din ţara noastră, rolul deosebit al luptei maselor conduse de partid în desăvîrşirea revoluţiei burghezo-democratice sînt cuprinse în tematica unor lecţii consecutive în care se subliniază problemele teoretice pe baza materialului faptic, folosindu-se concluziile ce reies din cursul de Istoria P.M.R. întocmit de către Institutul de Istorie a Partidului.

Programa a ţinut seama de importanţa excepţională pe care o prezintă în instruirea şi educarea comunistă a tineretului studiul orînduirii socialiste în patria noastră. Pentru a le da elevilor o viziune de ansamblu asupra problemelor mari ale construirii socialismului, pentru a se înlătura multiplele repetări, tematica lecţiilor privind orînduirea socialistă a mers pe linia problematicii. Astfel, există lecţii despre instaurarea dictaturii proletariatului în ţara noastră, industrializarea socialistă, transformarea socialistă a agriculturii, revoluţia culturală, politica externă a R.P.R. — lecţii în care se ţine seama de cronologia istorică şi care sînt întocmite pe baza documentelor şi hotărîrilor de partid.

Programa prevede o lecţie de încheiere în care se subliniază importanţa studierii Istoriei Romîniei, pentru înţelegerea sensului dezvoltării progresive a societăţii, a perspectivei luminoase a desăvîrşirii construirii societăţii socialiste în patria noastră, a dezvoltării şi întăririi permanente a sistemului mondial al socialismului.

Fără îndoială că programa de Istoria Romîniei are şi unele lipsuri. De aceea, ţinînd seama de importanţa pe care o prezintă, este necesar ca ea să fie perfecţionată permanent şi să fie tradusă în viaţă prin contribuţia creatoare personală a profesorilor de istorie, care au un rol important în îmbunătăţirea continuă a predării istoriei.

Viorica David

În sprijinul cadrelor didactice

Şcolile din regiunea Bucureşti obţin rezultate tot mai bune în munca instructiv-educativă. Aceste rezultate se datoresc în mare parte organelor de învăţămînt din această regiune, care, îndrumate şi sprijinite de organele de partid, acordă multă atenţie îmbunătăţirii activităţii cadrelor didactice. În acest scop secţia regională de învăţămînt şi cultură editează un buletin de informaţii care este difuzat la raioane şi în şcoli şi a elaborat un îndreptar metodic al muncii directorului. Printre acţiunile întreprinse în regiune se mai numără şi cursurile de pregătire organizate acum, în vacanţa de iarnă, pentru profesorii de limba romînă şi matematică ce nu au studii de specialitate, ca şi instructajul organizat pentru pedagogii de la internatele din regiune.

Oră de geografie la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Bucureşti

Discuţii

CONTINUITATEA în munca instructiv-educativă

Generalizarea învăţămîntului de 7 ani prin cuprinderea în clasa a V-a a tuturor absolvenţilor clasei a IV-a impune cu tot mai multă tărie realizarea continuităţii în munca instructiv-educativă din aceste clase.

Preocupate de această problemă cadrele didactice din şcoala noastră au căutat să găsească cele mai bune căi pentru a o rezolva.

In condiţiile învăţămîntului general de 7 ani (şi apoi de 8 ani) clasele I—IV nu mai pot fi privite ca o unitate didactico-metodică separată. De aceea în şcoala noastră s-a considerat că este în primul rînd datoria învăţătorilor care predau la aceste clase să ia din vreme unele măsuri în vederea asigurării continuităţii în munca instructiv-educativă din clasele următoare şi anume să introducă din clasa a IV-a unele forme de muncă specifice claselor V-VII. Aşa de pildă, ei au început să practice ascultarea elevilor la tablă, aşa cum se procedează în clasele următoare, şi să fie mult mai exigenţi în ceea ce priveşte dezvoltarea de către elevi în mod independent a subiectelor date.

In explicarea lecţiilor învăţătorii noştri au început să folosească mai des schemele, scoaterea ideilor principale, să pună un accent mai mare pe întocmirea de rezumate de către elevi şi să-i deprindă pe aceştia cu luarea notiţelor. În acelaşi timp, îndrumaţi de conducerea şcolii, învăţătorii care predau la clasa a IV-a obişnuiesc să ţină legătura cu foştii lor elevi, să asiste la lecţiile ce li se predau de către profesorii clasei a V-a şi să urmărească felul în care elevii fac faţă sarcinilor instructiv-educative, pentru a-şi da seama asupra căror probleme să-şi concentreze atenţia şi pentru a cunoaşte mai bine căror cerinţe trebuie să le facă faţă elevii.

În afară de adoptarea şi de către învăţătorii clasei a IV-a a modului de verificare a cunoştinţelor folosite în clasele următoare, n-ar fi lipsită de interes, după cum am reuşit să ne dăm seama, nici introducerea carnetului de elev încă din clasele III-IV, ceea ce ar contribui la creşterea spiritului de răspundere al şcolarilor faţă de învăţătură.

Se mai practică în şcoala noastră şi sistemul ca învăţătorii claselor I-IV să ia din vreme legătura cu viitorii profesori ai elevilor lor, să-i invite pe aceştia, treptat şi pe rînd, să asiste la lecţiile ce le predau învăţătorii. Cu acest prilej se creează o legătură între profesori şi viitorii lor elevi şi, în acelaşi timp, profesorii au posibilitatea să cunoască mai bine programa claselor I-IV şi sistemul de muncă al învăţătorului, să ia cunoştinţă de anumite elemente intrate în tradiţia clasei, pe care le pot folosi în continuare spre a nu crea un dezechilibru în comportarea elevilor. Invitîndu-i pe viitorii profesori să asiste la lecţiile clasei a IV-a şi chiar să ţină ei înşişi astfel de lecţii, să participe la alte activităţi cu elevii, să cerceteze lucrările şi caracterizările acestora, se creează un climat mai favorabil muncii în clasa a V-a şi posibilitatea cunoaşterii reciproce din vreme a elevilor şi profesorilor.

Pentru ca toate aceste măsuri să dea roade am ajuns la concluzia că este foarte important ca la trecerea în clasa a V-a să fie menţinute, pe cît posibil, vechile colective de elevi, întrucît un colectiv deja format constituie un ajutor preţios pentru profesor în munca instructiv-educativă. Tocmai de aceea în şcoala noastră am acordat o mare atenţie acestui lucru, deşi am întîmpinat o serie de greutăţi prin creşterea efectivului de elevi cu cei veniţi de la alte şcoli. Pe cît posibil am menţinut însă în clasele a V-a vechile colective ale claselor a IV. In felul acesta conducerea şcolii are posibilitatea să-şi dea seama mai bine de felul cum au muncit învăţătorii claselor I-IV, iar aceştia îi pot urmări mai uşor pe foştii lor elevi.

Nu este mai puţin adevărat că o contribuţie valoroasă în realizarea continuităţii o pot aduce şi instructorul şi organizaţia de pionieri, prin organizarea unor acţiuni comune cu pionierii şi şcolarii claselor a IV-a şi a V-a. În şcoala noastră, de exemplu, atît în timpul anului şcolar, cît mai ales în vacanţa de vară, elevii claselor a IV-a şi cei din clasele V-VII au participat în comun la numeroase activităţi, elevii din clasa a IV-a putînd să-şi dea seama din vreme de cerinţele cărora vor trebui să le facă faţă o dată cu trecerea la clasa a V-a.

Desigur, nu se poate spune că acestea sînt singurele chestiuni pe care le ridică o problemă atît de importantă ca aceea pusă în discuţie şi că, prin măsurile luate, am fi rezolvat-o complet în şcoala noastră, dar am considerat că nu se poate trece cu vederea nici peste aceste lucruri atunci cînd este vorba să asigurăm o unitate cît mai strînsă a întregii munci instructiv-educative.

Fără îndoială că introducerea predării pe specialităţi chiar din clasele mai mici (eventual din clasa a III-a), la început, de exemplu, cu doi profesori, pentru ca apoi numărul lor să crească treptat în clasele următoare, ca şi pregătirea în viitor a unor cadre care să poată preda de la clasa I-a pînă la a VII-a (a VIII-a) ar asigura într-o măsură mult mai mare unitatea de cerinţe şi continuitatea în munca instructiv-educativă. Aceasta cu atît mai mult cu cît prin trecerea la şcoala de 8 ani se va putea realiza şi o mai justă eşalonare a materiei de studiu, înlăturîndu-se unele dificultăţi ce reies din conţinutul programelor actuale.

Prof. Florica Miescu
director adjunct la Şcoala de 7 ani nr. 39, Bucureşti

Profesorii răspund problemelor ridicate de muncitorii-elevi

Un sprijin prețios în găsirea metodelor de muncă potrivite particularităților școlii serale il reprezintă pentru profesori cunoașterea problemelor pe care le ridică muncitorii-elevi. Aceasta cu atît mai mult cu cît tinerii care frecventează cursurile serale sînt oameni maturi care pot să vadă mai adînc aspectele variate ale activității lor școlare.

Nu de mult redacția noastră a stat de vorbă cu mai mulți tineri de la Școala medie serală de pe lîngă uzinele „23 August", de la Școala medie serală de pe lîngă uzinele „Timpuri Noi" și de la alte școli și secții serale.

Referindu-se la studiul fizicii, tînărul Ștefan Panait, *turnător la uzinele „Timpuri Noi", a arătat că lui și colegilor lui le place foarte mult această disciplină și în genere o înțeleg cu ușurință. Sînt însă, a subliniat el, unele capitole — cum este de exemplu capitolul „Electricitatea" — care pentru deplina însușire a cunoștințelor impun mai multe deprinderi de calcul matematic în vederea rezolvării problemelor aplicative cerute la aceste capitole. El a sugerat că la astfel de capitole să se acorde o atenție mai mare operațiunilor de calcul matematic.*

O altă problemă ridicată de tinerii muncitori-elevi privește lecțiile de științe naturale. Tovarășii Gheorghe Popa, *ajustor la secția motoare a uzinelor „23 August"*, Gheorghe Țicu, *frezor la secția mecanică a I.O.R., și alții au subliniat că uneori la lecțiile de anatomie se folosesc mulți termeni de specialitate care fac ca lecțiile să fie greoaie.*

O chestiune deosebită a fost adusă în discuție de elevul Nicolae Zimță, *tinichigiu la întreprinderea metalurgică „Răsăritul". El s-a referit la cîțiva din colegii lui care, deși învață foarte bine și au, în genere, note bune, au luat întîmplător la unele lecții note mici. El întreabă dacă nu ar fi bine ca profesorii să nu se rezume, atunci cînd pun nota, numai la aprecierea răspunsului dat la o anumită lecție, ci să aibă în vedere întreaga pregătire a elevilor.*

Am reținut aici cîteva din problemele ridicate de muncitorii-elevi. Ele au constituit puncte de plecare pentru discuțiile care au fost purtate de redacția noastră cu o serie de profesori din școlile serale. In pagina de față prezentăm părerea unora dintre acești profesori în legătură cu problemele puse în discuție de elevi, pentru a releva căile pe care pot fi rezolvate ele.

Familiarizarea cu limbajul de specialitate

Nu aud pentru prima oară de necazurile pe care le face elevilor terminologia. La o lecție de anatomie elevii mei au remarcat, parcă neliniștiți, că le-am dat peste 20 de termeni noi. Dar la anatomie, ca și la alte discipline, sînt numeroși termeni specifici care nu pot fi în nici un caz eliminați. Programa de anatomie cere ca lecțiile să fie predate în așa fel încît elevii să înțeleagă structura aparatelor și sistemelor, funcțiile lor. Or, nu putem răspunde acestei cerințe fără să asigurăm însușirea de către elevi a unui anumit număr de termeni de specialitate. Dacă predăm anatomia ochiului, de exemplu, este absolut necesar să dăm și toate denumirile părților componente care intră în structura acestuia. Trebuie totodată să arătăm funcțiile cristalinului, ale irisului, ale pupilei, ale mușchilor oculari etc. Într-o singură lecție se ivește deci necesitatea utilizării mai multor denumiri noi. Acest lucru se întîmplă, de fapt, la fiecare lecție.

Este cert că dificultățile întîmpinate pe această linie nu pot fi înlăturate renunțînd la utilizarea limbajului pe care-l implică inevitabil însuși conținutul disciplinei. Ce are totuși de făcut profesorul?

Socotesc că în primul rînd trebuie să avem grijă ca nu cumva sub protecția acestui paravan al necesității, să abuzăm de numiri savante care nu sînt absolut indispensabile pentru buna pregătire a elevilor noștri. Rămîne ca fiecare profesor în parte să selecționeze și să aleagă întotdeauna numai acele denumiri științifice a căror cunoaștere este cerută cu necesitate de însușirea noilor noțiuni.

În predare se pot folosi de asemenea multiple metode care, pe lîngă că au o foarte mare însemnătate pentru înțelegerea lecțiilor și memorarea lor aduc o contribuție însemnată la însușirea și memorarea mai lesnicioasă de către elevi a limbajului de specialitate. Folosirea permanentă a materialului didactic, a mulajelor, a planșelor, a schițelor ajută foarte mult la fixarea în memoria elevilor a diverselor denumiri. Avînd posibilitatea să observe în realitate plante, organe, fenomene, elevii își întipăresc în minte corespondenții concreți ai termenilor învățați. De asemenea, consider că este indicat ca la lecțiile și problemele mai dificile să recurgem la exemplificări și explicații care se bazează pe lucruri cunoscute de elevi. De exemplu, vorbindu-le elevilor mei despre rolul celulelor cu bastonașe și al celulelor conice din globul ocular m-am referit la expresia „a avea orbul găinilor" și le-am explicat că găinile nu văd bine pentru că nu au decît un singur fel de celule nervoase, celulele cu bastonașe, care reacționează numai la lumina zilei. Tot în predarea funcțiilor ochiului m-am referit la principiile pe baza cărora este alcătuit aparatul de fotografiat, bine cunoscut de majoritatea elevilor. Aceste exemplificări au făcut ca termenii noi să fie mai ușor de reținut.

Cred de asemenea că este foarte bine ca la finele fiecărui capitol profesorii să facă, cu prilejul lecțiilor de recapitulare, scheme ample în care să figureze toți termenii învățați în ultimele ore. Repetarea acestora prin notarea lor în caietele elevilor va face ca ei să devină mai familiari, mai obișnuiți. Aceste scheme ca și planșele cuprinzînd desenele însoțite de diferitele denumiri pot să rămînă o perioadă afișate în clasă. Fiind astfel întotdeauna la îndemîna elevilor, ele îi vor ajuta să rețină mai ușor limbajul de specialitate.

Prof. Sultana Naum

Cîteva soluții

Socotesc că în general profesorul de fizică de la școala serală este, față de cel care predă la cursurile de zi, avantajat. Tinerii muncitori-elevi intuiesc mai ușor problemele de fizică decît elevii de la cursurile de zi, deoarece întîlnesc adesea asemenea probleme în munca lor din producție. Sînt foarte mulți elevi care datorită activității lor în uzină cunosc atît de bine unele fenomene fizice, încît la lecții nu-mi rămîne decît să le explic fundamentarea teoretică a acestor fenomene.

Există însă, după cum reiese și din spusele elevului Ștefan Panait, unele lecții la care situația se complică puțin. Printre acestea se numără și rezolvarea problemelor de la capitolul „Electricitate" la care se referă el. Problemele de la acest capitol cer serioase deprinderi de calcul matematic. Deși în clasă, cu ajutorul profesorului, muncitorii-elevi reușesc să dezlege problemele de acest gen, atunci cînd se schimbă datele folosite și tinerii sînt lăsați să lucreze singuri nu reușesc să le ducă întotdeauna la bun sfîrșit. Același lucru se întîmplă la clasa a XI-a la problemele din capitolul „Mișcarea oscilatorie armonică". Cercetînd cauzele acestor greutăți mi-am dat seama că este vorba în primul rînd de lipsa antrenamentului la calculul matematic aplicat.

M-am gîndit la cîteva soluții pentru a îndrepta această situație. Una din ele este colaborarea strînsă și susținută cu profesorii de matematică. Profesorul de fizică poate arăta colegilor săi care predau matematica acele cunoștințe ce le vor fi necesare muncitorilor-elevi în desfășurarea anumitor lecții de fizică și le poate propune totodată ca acolo unde lecțiile permit să folosească în exercițiile aplicative de matematică date și probleme luate din fizică. În semestrul al II-lea, de pildă, atunci cînd în clasa a XI-a se vor face la lecțiile de matematică aplicații în legătură cu derivata, se vor putea folosi date privind mișcarea oscilatorie armonică.

Elevilor din școala serală nu trebuie să le dăm, după cum se știe, decît un volum restrîns de teme pentru acasă. Sînt însă unele lecții, ca acele amintite mai sus, care cer cu necesitate ca ei să lucreze singuri în afara orelor de curs. De aceea, la astfel de lecții dau și teme pentru acasă. Caut însă să le dozez cu foarte multă atenție și dau elevilor, în clasă, îndrumări foarte amănunțite asupra felului cum să le lucreze.

O mare însemnătate în înlăturarea dificultății la care s-a referit tînărul muncitor Ștefan Panait o are justa orientare a lecțiilor recapitulative. Cunoscînd care sînt problemele la care muncitorii-elevi întîmpină greutăți mă opresc cu prilejul lecțiilor de recapitulare în special asupra lor, le lămuresc și le repet, astfel încît să mă asigur că am ajuns la deplina lor limpezire.

Totodată îi îndemn pe elevi ca ori de cîte ori nu înțeleg ceva să-mi pună întrebări pentru a-și lămuri toate neclarițățile. În mod obișnuit rezerv în acest scop cîteva minute la sfîrșitul lecțiilor. Alteori, cînd întrebările comportă discuții ample, stau de vorbă după cursuri cu cei ce au nelămuriri și, în 10—15 minute, le dau explicațiile necesare.

Folosind astfel de procedee cred că vom reuși să eliminăm greutățile pe care elevii le mai întîmpină la anumite lecții de fizică.

Prof. M. Cotofeanu

Cum punem note?

Am să încep prin a povesti o întîmplare. Cu cîteva săptămîni în urmă, la clasa a VIII-a „A" am avut un mic incident. În timpul unei lecții, la verificarea cunoștințelor, am ascultat o tînără muncitoare de la întreprinderea „Bela Brainer". După ce i-am pus cîteva întrebări am apreciat că, față de răspunsurile pe care mi le-a dat, merita nota 6. I-am spus că îi voi da această notă. În timp ce răsfoiam catalogul am observat însă că se uita la mine foarte necăjită. M-am oprit și am întrebat-o care este cauza. Mi-a răspuns politicos, dar cu hotărîre:

— Tovarășe profesor, vă rog să mă scuzați pentru ceea ce vă spun. Aș dori să nu mă notați astăzi și să mă ascultați într-o lecție viitoare. Cred că cunosc materia mai bine decît pentru nota 6, dar astăzi, nu știu cum, m-am încurcat.

I-am îndeplinit dorința. Nu i-am pus notă. Dar la cea de a doua lecție, deși a ridicat mîna, nu am ascultat-o. Nici la a treia lecție nu i-am cerut să răspundă. Se părea că în cele din urmă o uitasem. Abia după vreo 4 sau 5 lecții am ascultat-o. I-am pus întrebări și din lecția la care mă rugase să n-o notez. A răspuns minunat și a căpătat nota 10. Am constatat astfel că dacă aș fi notat-o atunci aș fi procedat pripit.

Prin întîmplarea pe care am relatat-o aici am ținut să răspund indirect la problema ridicată de elevul Nicolae Zimță. Trebuie să cîntărim cu foarte multă grijă notele pe care le dăm tinerilor muncitori-elevi. Ei sînt oameni care, la locul lor de muncă, împlinesc sarcini importante, sînt oameni care lucrează cu conștiinciozitate și răspundere. Ei depun eforturi serioase pentru ca, paralel cu împlinirea planului de producție, să facă față cerințelor și exigențelor școlii. În aceste condiții, notarea pripită a unui elev sîrguincios care în mod întîmplător nu s-a pregătit suficient la o lecție sau nu a înțeles-o nu poate avea decît efecte negative.

La elevii de la cursurile de zi nota are în mare măsură și un caracter educativ. Nota reprezintă aici unul din mijloacele menite să contribuie la formarea deprinderilor de muncă, a exigenței față de activitatea proprie, a conștiinciozității și sîrguinței. Continua supraveghere și apreciere a elevilor prin notă trezește și spiritul răspunderii, le arată necesitatea unui efort permanent susținut. Iată de ce la cursurile de zi este de dorit ca profesorul să-i poată nota pe elevi cît mai des, pentru a asigura și pe această cale formarea unei atitudini juste față de învățătură.

La cursurile serale nu mai este necesar să influențăm prin notă atitudinea față de învățătură a elevilor. Aici avem de a face cu tineri a căror conștiință este, în mare parte, deja formată. În procesul de producție ei au învățat ce înseamnă datoria, munca, răspunderea. Dacă unii dintre elevii cursurilor de zi trebuie să fie cîteodată constrînși prin metode educative să-și facă datoria de școlari, tinerii muncitori vin la școală mînați de dorința de a se pregăti. Ei înțeleg profund necesitatea învățăturii, sînt conștienți că trebuie să învețe și o fac cu plăcere. Pornind de la aceste premize, profesorul de la seral trebuie să vadă în notă nu atît un mijloc de a-i stimula pe elevi să învețe, ci în primul rînd un instrument cu ajutorul căruia să aprecieze volumul și calitatea cunoștințelor lor, nivelul lor general de pregătire.

Notele trebuie să oglindească pregătirea generală a fiecărui elev în parte, nu faptul că el nu a reușit să răspundă la o întrebare sau alta.

Prof. Const. Mazilu

★

Desigur, aspectele la care se referă cele publicate în această pagină sînt departe de a epuiza problemele ce pot fi ridicate de muncitorii-elevi, departe de a epuiza răspunsurile ce pot fi date de profesori la asemenea probleme.

Considerînd articolele de față drept bază pentru o discuție în jurul acelorași aspecte sau al altora, solicităm pe profesorii care lucrează în învățămîntul seral să-și împărtășească experiența în această privință, contribuind astfel la îmbunătățirea pregătirii tinerilor muncitori-elevi.

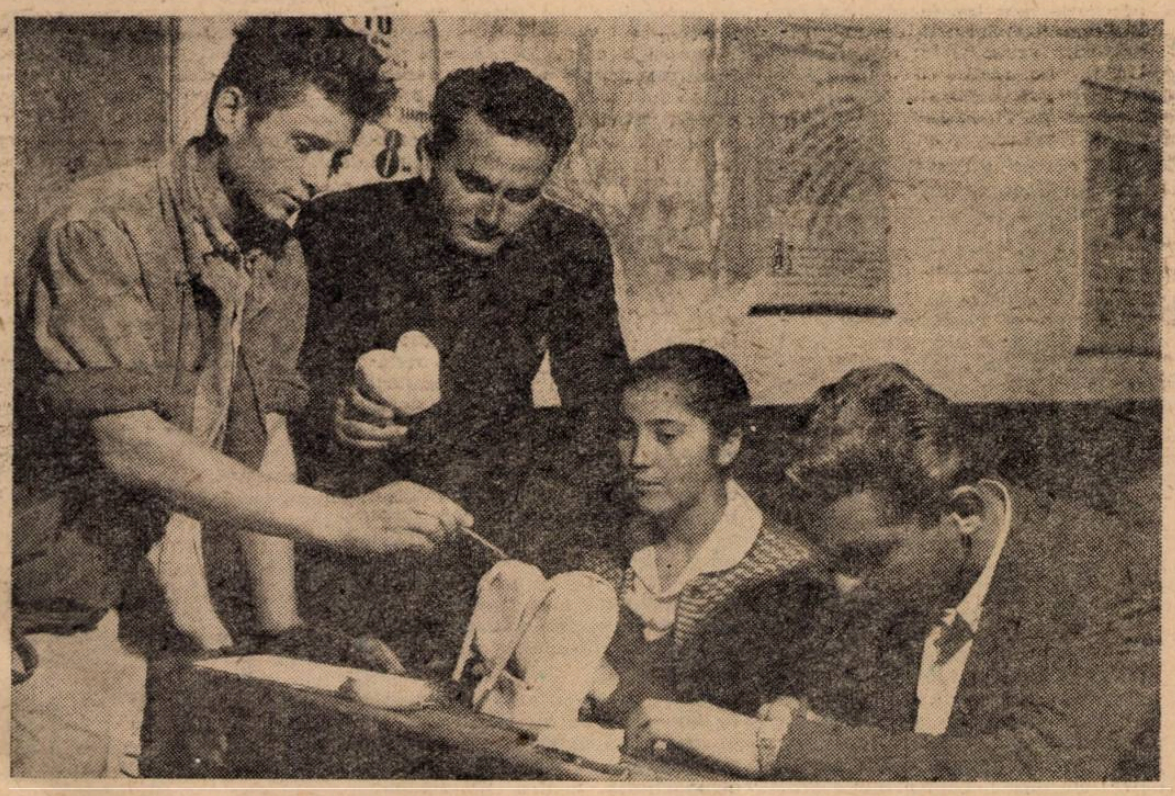

Un grup de tineri colectiviști din comuna „23 August", regiunea Dobrogea, elevi la cursurile serale ale școlii din comună, studiind un mulaj în laborator

Roadele colaborării cu întreprinderea

În acest an școlar, conducerea Școlii profesionale „Grivița Roșie" din București, în strînsă colaborare cu conducerea Atelierelor C.F.R., pe lîngă care funcționează școala, a trecut, pe baza unor temeinice analize efectuate în comun, în lumina sarcinilor cuprinse în documentele celui de al III-lea Congres al partidului, la aplicarea unor importante măsuri de îmbunătățire a pregătirii viitorilor muncitori.

Pentru ca lecțiile de specialitate să fie predate la înălțimea cerințelor tehnicii înaintate folosite în producție, conducerea Atelierelor „Grivița Roșie" a recomandat, spre a fi încadrați la obiectele de cultură tehnică specială, pe cei mai buni ingineri din întreprindere. De asemenea, conducerea întreprinderii a luat măsurile corespunzătoare pentru a asigura tuturor profesorilor cu funcț.a de bază în producție timpul necesar pentru pregătirea și predarea lecțiilor. Astfel s-a reușit ca în predarea lecțiilor de specialitate să se îmbine strîns cunoștințele teoretice cu activitatea practică din întreprindere, accentuîndu-se în mod deosebit asupra metodelor avansate de lucru folosite de fruntașii în producție. Bunăoară, prof. ing. Alexandru Iliescu, care predă tehnologia meseriei la anul II strungari, vorbindu-le elevilor despre tipurile de filet, le-a explicat elementele filetului și le-a prezentat diferite tipuri de filet, arătîndu-le în același timp avantajele unui tip de filet față de altul. El a insistat asupra metodelor de filetare, dînd exemple concrete din întreprindere. De asemenea, a accentuat în mod deosebit asupra felului cum trebuie ascuțit cuțitul de strung pentru filetare și cum se fixează acesta. Precizînd că de felul cum este fixat cuțitul în strung depinde calitatea filetului, el a prezentat elevilor, pe lîngă diferite planșe intuitive, șabloanele care se folosesc în întreprindere pentru controlul fixării corecte a cuțitului, atît la strunjirea exterioară cît și la cea interioară. După fiecare temă predată în clasă tov. Iliescu caută să demonstreze practic în atelier cele predate, prezentînd elevilor diferite dispozitive folosite de muncitorii fruntași în scopul realizării economiei de material și al reducerii timpului de lucru.

O preocupare la fel de atentă pentru a face cunoscute ucenicilor tehnica înaintată și metodele avansate de lucru folosite de muncitorii fruntași de la Atelierele „Grivița Roșie" dovedesc și profesorii Florea Sfiriială și Gheorghe Șerban, ambii ingineri cu funcția de bază în producție. De pildă, tov. Șerban, care conduce secția cazangerie, după ce a explicat ucenicilor-cazangii metodele de asamblare a cazanelor cu ajutorul sudurii și a subliniat avantajele deosebite pe care le prezintă aceste metode, a continuat lecția în atelier, unde a explicat și demonstrat funcționarea aparatelor pentru sudura automată. Apoi,după ce s-a convins că ucenicii și-au însușit cunoștințele asupra sudurii automate a cazanelor, le-a explicat cum funcționează aparatele pentru controlul calității sudurii cu ajutorul razelor Röntgen.

O atenție deosebită se acordă organizării și desfășurării instruirii practice a ucenicilor în producție. În școală s-a constituit un colectiv pentru organizarea și îndrumarea practicii în producție, în care au fost cooptați, pe lîngă directorul tehnic al întreprinderii și directorul școlii, inginerii-șefi și șefii de secție. Acest colectiv a analizat în amănunt posibilitățile de asigurare a locurilor de muncă pentru toți ucenicii, astfel ca ei să poată lucra efectiv în specialitate.

In colaborare, conducerea întreprinderii și conducerea școlii au elaborat instrucțiuni cu caracter intern în care sînt repartizate sarcini concrete fiecărui membru al colectivului de practică. De exemplu, în instrucțiuni se prevede că directorul tehnic al întreprinderii răspunde direct de buna organizare și de buna pregătire practică a ucenicilor. Inginerii-șefi și mecanicul-șef răspund de repartizarea elevilor pe sectoare, urmărind prin organele în subordine ca ucenicii să efectueze lucrările corespunzătoare anului de studii. În instrucțiuni sînt cuprinse de asemenea sarcini cu privire la rotația elevilor pe locurile de muncă conform graficului precum și îndrumări amănunțite pentru muncitorii pe lîngă care sînt repartizați elevii cu privire la felul cum trebuie să se ocupe de buna instruire practică a acestora, atrăgîndu-se atenția în mod deosebit asupra necesității de a arăta ucenicilor metodele și procedeele înaintate de lucru în folosirea sculelor, dispozitivelor și utilajelor. Lunar colectivul de practică ține în prezența directorului întreprinderii ședințe de analiză a felului cum se realizează sarcinile stabilite.

In secții ucenicii au fost repartizați numai pe lîngă muncitori cu înaltă pregătire profesională și bogată experiență în producție. Întrucît în ateliere se lucrează în schimburi, de instruirea fiecărui ucenic răspund doi muncitori.

Ucenicii din anul III sînt încadrați în echipe împreună cu muncitorii, participînd efectiv la realizarea sarcinilor de producție, iar evidența muncii lor este ținută în aceleași condițiuni ca și pentru muncitorii din echipă.

Muncitorii-instructori acordă o importanță deosebită îndrumării ucenicilor către însușirea în condiții bune a folosirii instrumentelor de măsură și control și respectarea dimensiunilor cu toleranțele indicate pe desen la executarea pieselor.

La lucrările pe care le execută ucenicii se pune un accent deosebit pe folosirea documentației tehnice, atît muncitorii-instructori cît și șefii de secții ajutîndu-i să-și adîncească cunoștințele cu privire la citirea corectă a desenelor de execuție, să respecte fișele tehnologice în executarea practică a pieselor. Ucenicii sînt îndrumați de asemenea să-și completeze cu regularitate caietele de practică, care sînt controlate și corectate de inginerii șefi de secții.

Strînsa legătură dintre conducerea școlii și conducerea întreprinderii a făcut să se îmbunătățească și colaborarea între cadrele didactice ale școlii și inginerii și maiștrii din întreprindere. Diriginții știu cu cine lucrează elevii în întreprindere, cum lucrează, ce atitudine au față de muncă etc. Bunăoară, tov. Paul Popescu, diriginte la o clasă de anul II, cunoaște locul de muncă și lucrările executate de fiecare ucenic și menține în permanență legătura cu factorii de răspundere din secții și cu organizația U.T.M. La rîndul lor, unii șefi de secții participă la discuțiile pe care le poartă diriginții cu părinții elevilor.

Un exemplu deosebit de elocvent în ceea ce privește sprijinul pe care întreprinderea îl acordă școlii îl constituie grija față de ucenici a tovarășului Miron Dumitru, directorul întreprinderii, care urmărește îndeaproape felul cum se realizează instruirea practică a ucenicilor, felul cum se ocupă muncitorii de aceștia etc. El își face regulat timp pentru a sta de vorbă cu ucenicii, îi laudă pentru succesele obținute sau îi critică pentru unele deficiențe observate.

Rezultatele acestei strînse colaborări între școală și întreprindere în organizarea și îndrumarea instruirii ucenicilor în producție nu au întîrziat să se arate. De exemplu, ucenicii anului II strungari, repartizați de abia de cîteva luni să lucreze la mașini-unelte, reușesc să mînuiască cu siguranță strungul, să centreze diferite piese în universal și planșaibă, să fixeze cuțitele, să execute diferite operații de strunjire (cilindrică, conică interioară, filetare etc.) și au învățat repede să folosească corect instrumentele de măsură și control. Rezultate frumoase obțin și ucenicii anului II care lucrează în secțiile forjă, cazangerie, montaj-locomotive. Ei iau parte la executarea unor lucrări de mare complexitate, dovedindu-se viitori muncitori de nădejde. La rîndul lor, ucenicii anului III, care participă alături de muncitori la procesul de producție, aduc un aport substanțial la realizarea sarcinilor de plan în secțiile la care lucrează.

Buna organizare și desfășurare a practicii în producție a ucenicilor de la Școala profesională „Grivița Roșie", sprijinul permanent pe care-l acordă școlii conducerea întreprinderii se dovedesc o chezășie de preț a pregătirii profesionale temeinice a viitorilor muncitori.

Ing. N. Căpătoiu
inspector general în M.I.C.

Contribuția ucenicilor la succesele uzinei

La 23 decembrie, pe poarta uzinelor „Steagul Roșu" din Brașov a ieșit primul autocamion din producția realizată în contul anului 1961. Bucuria acestei realizări a fost simțită, deopotrivă cu muncitorii uzinelor, și de ucenicii școlii profesionale și elevii școlii tehnice a Grupului școlar „Steagul roșu", pentru că o bună parte dintre acești tineri au adus o contribuție importantă la realizarea înainte de termen a sarcinilor de plan ale uzinei. Ucenici ca Vasile Petreanu și Iosif Ioniță, care lucrează la strunguri automate, Niculae Neagoe și Helmuth Friedrich, care lucrează la mașinile de rectificat șasiuri, Cezar Ardeleanu, care a participat la lucrările de rectificare și finisare a arborelui cotit și mulți alții au executat în uzină, în trimestrul I al anului școlar, lucrări de mare complexitate. Pentru participarea tuturor acestora, precum și a sute de colegi ai lor la realizările care au făcut ca Anul nou să se sărbătorească la uzinele „Steagul Roșu" cu o săptămînă înainte de termen, colectivul școlii a fost călduros felicitat de conducerea uzinei, de muncitorii, inginerii și tehnicienii din numeroase ateliere, care au urat schimbului de mîine al uzinei noi succese în munca de pregătire profesională și în activitatea de producție pe anul 1961.

Brigada artistică a elevilor de la Grupul școlar de petrol-chimie din Făgăraș pregătește un nou spectacol

Combaterea formalismului în însușirea cunoștințelor de matematică

Deși an de an calitatea pregătirii elevilor pe care-i primește școala noastră de meserii este tot mai ridicată, totuși am constatat și în primul trimestru al acestui an școlar că unii dintre absolvenții clasei a VII-a nu sînt pe deplin stăpîni pe conținutul cunoștințelor de matematică, ci se orientează, în rezolvarea unor exerciții și probleme, mai mult după aspectele formale. Bunăoară, acești elevi rezolvă ușor un sistem de două ecuații liniare în care necunoscutele sînt notate cu x și y, dar întîmpină greutăți la rezolvarea unui sistem de același fel în care necunoscutele sînt notate cu alte litere.

Pentru a evita formalismul în însușirea de către elevi a cunoștințelor de matematică acord o deosebită atenție formulării clare și precise a definițiilor și teoremelor, așa încît elevii să înțeleagă sensul fiecărui cuvînt. Totodată, caut ca elevii să-și dea seama că fiecare definiție sau regulă este adevărată doar pentru acea clasă de obiecte pentru care ea este stabilită. Astfel, le-am arătat că, ținînd seama de sfera noțiunilor paralelogram (noțiune largă), dreptunghi (noțiune cu sferă mai redusă) și patrat (un caz particular), proprietatea diagonalelor paralelogramului de a se împărți în părți egale se verifică atît pentru dreptunghi cît și pentru pătrat, în timp ce proprietatea diagonalelor pătratului (sînt perpendiculare una pe alta) nu este adevărată pentru orice dreptunghi sau paralelogram. La fel, faptul că diagonalele dreptunghiului sînt egale este adevărat și pentru pătrat, dar nu este adevărată pentru orice paralelogram.

Pentru ca elevii să-și însușească în mod conștient demonstrarea teoremelor am căutat să schimb forma figurilor și notațiile, repetînd demonstrația pentru principalele cazuri în care ea se aplică. De exemplu, la demonstrarea teoremei despre aria triunghiului, pentru ca elevii să poată aplica regula generală la fiecare caz particular, le-am cerut să găsească punctul de concurență al înălțimilor nu numai într-un triunghi ascuțitunghi, ci și într-un triunghi dreptunghi sau obtuzunghi.

La începutul predării fiecărui capitol nou caut întotdeauna ca elevii să înțeleagă scopul pentru care se studiază acel capitol, legătura lui cu materia studiată anterior, însemnătatea lui practică. În fixarea cunoștințelor la fiecare temă scot în evidență aplicațiile practice ale acesteia. De exemplu după predarea cunoștințelor despre cilindru și con am subliniat importanța lor în calcularea dimensiunilor la piesele executate pe strung, în executarea lucrărilor de tinichigerie prin determinarea suprafețelor laterale etc. Apoi, prin rezolvarea unor probleme practice, caut să adîncesc caracterul conștient și temeinicia cunoștințelor însușite. Astfel, în cadrul lecțiilor de geometrie cer elevilor strungari să efectueze calculul volumelor la diferite piese de atelier, elevilor tinichigii să calculeze ariile laterale ale corpurilor folosite ca material didactic în cabinetul de tehnologia meseriei etc. De asemenea, le-am cerut elevilor să taie din tablă conuri și trunchiuri de con desfășurate și să calculeze, pe baza unor dimensiuni date dinainte, lungimea arcului sectorului de cerc respectiv.

Caut să evit pe cît posibil șablonul în rezolvarea problemelor. Astfel, după ce elevii au învățat cum se rezolvă ecuațiile de gradul II, le-am cerut să descompună în factori expresii ca $(x+y+1)\times(x+y+3)-8$. Cei mai mulți au deschis parantezele și au redus termenii asemenea, iar apoi au efectuat descompunerea după metodele obișnuite. I-am îndrumat să încerce și alte metode de rezolvare, de pildă să noteze expresia $(x+y+1)$ cu necunoscuta z, obținînd un trinom de gradul II $z(z+2)-8$, care se descompune ușor în factori.

Cer elevilor ca, înainte de a trece la efectuarea calculelor necesare pentru rezolvarea unei probleme, să expună verbal planul de rezolvare, să justifice fiecare din etapele lui și să arate la ce rezultat vor să ajungă. De asemenea, la verificarea cunoștințelor nu mă mulțumesc cu răspunsul pur și simplu, ci caut să mă conving prin întrebări dacă elevului îi este clar ceea ce afirmă. Bunăoară, la verificarea cunoștințelor din capitolul „Paralelograme" predat elevilor din anul I am formulat asemenea întrebări: oare se poate construi un paralelogram din patru segmente, două cîte două neegale?; dar din două segmente egale și două neegale?; dar din patru segmente două cîte două egale?; cîte palelograme diferite se pot construi în aceste cazuri? De asemenea, pentru a mă convinge că ei cunosc condițiile care fac ca un patrulater să fie paralelogram, i-am întrebat dacă este suficient ca două din laturile lui să fie egale sau este necesar ca amîndouă perechile de unghiuri opuse ale patrulaterului să fie egale. Apoi întrebările s-au referit la unele cazuri particulare: în interiorul cărui paralelogram există un punct egal depărtat de toate vîrfurile?; dar de toate laturile? etc.

In felul acesta, străduindu-mă necontenit să asigur înțelegerea deplină a cunoștințelor pe baza aplicării lor practice, caut să combat tendințele de formalism în studiul matematicii și să-i ajut pe elevi să vadă importanța acestui studiu pentru activitatea lor în producție.

Prof. A. Nicolescu
Școala de meserii „Galvani Tei"-București

Alături de muncitori

Acele ceasornicului înaintează parcă mai repede pe cadran, marcînd clipă de clipă timpul care trece. Zgomotul ritmic al mașinilor, țipătul ascuțit al metalului așchiat, strigătul vreunui maistru care dă o dispoziție urgentă și vrea să fie înțeles și, mai ales, vocea din megafon care anunță rezultatele înregistrate în diferite sectoare ale întreprinderii te urmăresc prin halele imense. Oamenii mînuiesc cu siguranță, cu un sentiment de mîndrie, mașinile complicate, gigantice, dar supuse. Pentru ei fiecare clipă cîștigată are o semnificație precisă — atîtea și atîtea piese mai mult. Toate acestea, exprimate în cifre, înseamnă zeci și sute de mii de lei economii peste plan. Dar mai înseamnă totodată un minunat exemplu, o minunată școală pentru elevii patriei noastre, care cresc și învață alături de muncitori, în întreprinderi. ...Maistrul Const. Militaru privește din cînd în cînd la ceas, apoi se apleacă mai atent, mai stăruitor asupra mașinii. Alături de el, un elev, terminîndu-și operația din planul de practică, îi urmărește chipul încordat, admiră siguranța cu care stăpînește metalul și mașina.

În acest moment megafoanele anunță vestea așteptată: „Muncitorii uzinei „Tudor Vladimirescu" au îndeplinit cu 10 zile mai devreme planul anual de producție la sortimentul autoutilitare". În imensele hale se instăpînește o atmosferă de zile mari. Pe fețele tuturor citești bucuria, satisfacția muncii bine îndeplinite.

Bătălia pentru depășirea planului nu l-a interesat însă numai pe muncitorii uzinei. Alături de ei au bătut inimile citorva sute de elevi ai Școlii medii nr. 18 care își fac aci practica în producție, în fiecare săptămînă, de mai bine de 3 luni de zile. Toți au ajuns să socotească uzina drept uzina „lor" și nu-i de mirare că problemele ei le sînt aproape de inimă.

În cele citeva luni de cînd lucrează aici elevii au și început să pătrundă tainele lăcătușăriei, putînd executa lucrări de polizare, filetare, ajustaj etc. Unora dintre ei li se pot încredința chiar spre executare unele piese din planul de producție al uzinei. Dar nu numai aceasta este rezultatul practicii în producție. Un rezultat tot atît de important al acestei practici este acela că, trăind alături de muncitori, participînd direct la procesul de producție, elevii au ajuns să îndrăgească mult munca în uzină, să-i prețuiască profund pe muncitori.

Iată, de pildă, cazul unuia din elevii pe care îi instruiește maistrul C. Militaru. Visează să se facă medic și își subordonează acestui vis toate preocupările. „La ce folos să-mi pierd timpul în uzină?" — gîndea el la începutul anului școlar. Dar lucrînd cot la cot cu muncitorii, discutînd cu ei, cunoscînd viața uzinei, și-a dat treptat seama că practica în producție aduce un mare folos și celui care vrea să devină medic. „În viață — i-a spus o dată maistrul — te vei întîlni cu multe probleme de producție, ori unde vei lucra. Munca în întreprindere înseamnă tehnică și tehnica pătrunde tot mai larg în toate sectoarele vieții, cunoașterea ei deschide orizonturi largi. Și apoi cine vor fi cei de sănătatea cărora ai să te ocupi dacă devii medic? — a continuat maistrul. — Nu mai ales muncitorii? Îi vei putea înțelege, îi vei putea trata cu atît mai bine cu cît le vei cunoaște mai bine viața, munca". Și elevul a înțeles adevărul acestor cuvinte, iar inima lui bate acum, cu aceeași tărie ca și inimile muncitorilor, pentru fiecare victorie a lor în producție.

Elevii Școlii medii nr. 18, ca și elevii atîtor școli de cultură generală din țara noastră, au pătruns acum într-o lume pe care înainte o cunoșteau doar din povestirile părinților, ale profesorilor sau chiar numai din cărți. Ei au fost puși nemijlocit în fața unor probleme care le lasă urme adînci în suflete. Bunăoară, întrecerea socialistă. Știau și înainte ce este întrecerea socialistă. Aci însă, în uzină, lucrează alături de fruntașii întrecerii socialiste, discută cu ei și sînt uimiți de bogăția lor sufletească, de hotărîrea lor, de abnegația lor în muncă. Acum nici unul dintre elevi nu se mai gîndește măcar să se sustragă de la lucru sau să fugă de greutăți. Noua atitudine a elevilor față de muncă se simte și în școală — în faptul că învață mai conștiincios, că dau dovadă de mai multă seriozitate în relațiile dintre ei — într-un cuvînt, se simte în întreaga lor comportare.

La strînsa apropiere dintre elevi și muncitori contribuie mult faptul că ei nu se întîlnesc numai în orele de practică. Între organizația U.T.M. din întreprindere și cea din școală există o strînsă colaborare, pe baza căreia au fost inițiate multe acțiuni educative comune. Printre altele, s-a organizat sprijinirea elevilor în timpul practicii de către muncitorii utemiști, ca și sprijinirea muncitorilor-elevi de la cursurile serale de către colegii lor de la cursurile de zi. Tinerii muncitori și elevii școlii lucrează împreună, în brigăzi de muncă patriotică, pe diferite șantiere de construcție, au organizat în comun „joi ale tineretului", diferite competiții sportive, vizite la muzee și expoziții etc. La adunările organizațiilor U.T.M. din școală participă uneori și tinerii muncitori. De asemenea, la unele adunări ale organizațiilor U.T.M. din uzină participă și elevii care fac practică în sectorul respectiv. Legăturile dintre școală și întreprindere au luat o și mai mare amploare prin intensificarea colaborării culturale. Adesea echipele școlii și uzinei pregătesc și susțin în comun programe artistice.

...Într-una din halele imense ale uzinei s-a improvizat o sală de spectacole. Pe scenă au urcat cîteva sute de muncitori și elevi. Dau împreună un spectacol în cinstea muncitorilor din sectorul IV, sector fruntaș pe uzină. Cele două coruri reunite — al uzinei și al școlii — ambele fruntașe pe țară, intonează cîntece patriotice și muncitorești. În hala uriașă sute de ochi privesc cu emoție la tinerii de pe scenă. Elevi și muncitori, care învață și muncesc alături, cîntă împreună despre bucuria de a trăi într-o patrie liberă, despre bucuria de a o face mereu mai puternică, mai frumoasă, mai fericită.

C. Rădoi

Pionierul Bădescu Aurel de la Școala de 7 ani nr. 124 din București are de ce să fie bucuros. Tovarășa instructoare superioară îi trece în carnetul de pionier încă o dată „îndeplinit"

Educare în spirit ateist

Acordînd atenție tuturor laturilor educației comuniste, colectivul casei noastre de pionieri se preocupă îndeaproape și de înarmarea copiilor cu concepția științifică despre lume și societate, de educarea lor în spirit ateist.

Un mijloc eficace al muncii desfășurate de colectivul nostru pentru popularizarea științei și combaterea misticismului îl constituie acțiunile de masă. Un mare număr de copii au gustat cu interes, de pildă, ciclurile de expuneri — redactate potrivit nivelului lor de înțelegere și cu multe exemplificări — pe temele „Vreau să știu", „Știința învinge", „Să cunoaștem adevărul despre lume și viață". Foarte atractive pentru copii au fost și discuțiile pe temele „Este greșit să credem în dumnezeu", „De ce visăm", „Originea și evoluția societății umane", „Cine i-a creat pe zei", „Care este explicația vedeniilor", „Fenomene meteorologice curioase", „Cum au apărut sărbătorile religioase", „Cum au luat naștere unele superstiții" etc.

Bunăoară, cu prilejul discutării temei „Cum au apărut sărbătorile religioase", li s-a explicat pionierilor cum s-au născut sărbătorile și riturile religioase, în ce constă caracterul lor dăunător, reacționar, absurditatea acestora. Amintind despre una din sărbătorile ce s-au păstrat pînă azi, anume aceea a nașterii lui Christos, cadrele didactice ale casei pionierilor le-au arătat elevilor că Isus nu există și că n-a existat niciodată, că a fost creat de fantezia oamenilor și că în înșeși documentele care vorbesc despre viața și minunile lui sînt multe inconsecvențe. De exemplu, li s-a făcut cunoscut faptul că în timp ce evanghelia lui Luca afirmă că în timpul domniei lui Irod au fost uciși toți pruncii, ca să se asigure uciderea lui Christos, în realitate Irod a murit cu 4 ani înainte de timpul în care se crede că s-ar fi născut acesta. Cadrele de la casa de pionieri le-au explicat copiilor de asemenea că sărbătorirea acestei „nașteri" la 25 decembrie este de fapt continuarea unei sărbători mai vechi, aceea a solstițiului de iarnă, dată de la care ziua începe să crească și de care popoarele antice legau diferite ritualuri menite să asigure, în credința lor, obținerea unor recolte bogate.

Demonstrîndu-le copiilor absurditatea credințelor religioase, ideea falsă a existenței unor puteri supranaturale, caracterul reacționar al religiei, profesorii i-au ajutat pe pionieri să se convingă de faptul că sfinții au fost creați doar de închipuirea oamenilor, că toate credințele religioase au fost acceptate de oameni din cauză că erau lipsiți de lumina științei, că religia a fost folosită de-a lungul istoriei pentru a înșela masele, a le abate de la lupta de clasă, a le menține în stare de exploatare.

Foarte convingătoare pentru elevi prin argumentele lor științifice, expunerile și discuțiile pe astfel de teme contribuie mult la educarea lor în spirit ateist. Aceluiași scop îi slujesc și alte activități interesante și atractive: șezători, jurnale vorbite, serbări, excursii, concursuri etc. Cu aceste prilejuri adevărul științific le este prezentat elevilor într-o formă accesibilă, sugestivă, cu argumente convingătoare, ceea ce îi ajută să înțeleagă cauzele reale ale unor fenomene din natură și societate, să-și explice aceste fenomene în mod științific.

Prin activitățile organizate colectivul nostru a contribuit în mare măsură la înarmarea copiilor cu elemente ale concepției științifice despre natură și societate, cu cunoștințe autentice despre lumea înconjurătoare. Ne străduim să găsim în această privință și alte forme de activitate, să le dăm un conținut cît mai bogat, pentru a pune bazele trainice ale concepției despre lume și societate la elevi, pentru înlăturarea oricăror prejudecăți mistico-religioase din conștiința lor.

Prof. C. Fulgeanu
directorul Casei pionierilor
din Pitești

Mijloc de formare a unei ținute corecte

Una dintre preocupările mele cele mai însemnate în predarea educației fizice este aceea de a le forma elevilor o ținută corectă a corpului. În acest scop acord multă atenție introducerii în lecțiile de educație fizică a unor exerciții menite să prevină sau să corecteze unele defecte ale ținutei lor.

De exemplu, pentru ca elevii să nu aibă umerii căzuți și spatele rotunjit și pentru a înlătura aceste defecte de ținută la cei ce au început să se manifeste din cauza devierii axului umerilor ca urmare a purtării ghiozdanului, fac cu ei exerciții de extensie, de arcuire a trunchiului înapoi cu mîinile la ceafă, exerciții de mers cu bastonul sus sau la spate etc. O atenție deosebită, acord corectitudinii executării acestor exerciții în special de către elevii cu ținută necorespunzătoare.

Pentru a face lecțiile mai atractive și pentru a mări efectul corectiv al exercițiilor am introdus exerciții cu obiecte, bastoane, mingi etc. În pauzele dintre exerciții, precum și la jocurile de stafetă, unde elevii trebuie să aștepte cîtva timp pînă le vine rîndul să execute sarcina fixată, insist ca ei să stea în poziția de repaus mare, cu sprijin pe ambele picioare și mîinile la spate.

Am cerut și celorlalți profesori să mă sprijine în munca pentru formarea unei ținute corecte a elevilor supraveghindu-le poziția în bancă. În același scop am solicitat și ajutorul părinților. În general cu părinții se discută rar asemenea probleme. Consider că se impune ca învățătorii, diriginții, profesorii de educație fizică să nu neglijeze această problemă în cadrul colaborării cu familia.

Stînd de vorbă cu părinții le-am dat indicații referitoare la educarea deprinderilor de igienă, la formarea ținutei corecte a copiilor lor în special în poziția șezînd — poziția obișnuită a elevului în școală și în timpul pregătirii lecțiilor acasă. Totodată, le-am explicat necesitatea de a asigura aerisirea și iluminatul corespunzător în camera unde își fac elevii lecțiile, de a respecta regimul zilnic al acestora, odihna și somnul lor. I-am îndrumat pe părinți în privința călirii organismului copiilor prin aer, apă, soare și exerciții fizice; arătîndu-le cum să folosească aceste mijloace în funcție de vîrsta, de starea sănătății și gradul de călire fizică a copiilor. Am scos în același timp în relief importanța gimnasticii de dimineață și le-am dat părinților îndrumările necesare pentru a asigura practicarea ei în bune condiții de către copii.

Toate aceste măsuri, pe care le aplic permanent, cu continuitate, contribuie mult la buna dezvoltare fizică a elevilor mei și ajută astfel la pregătirea lor multilaterală pentru muncă, pentru viață.

Prof. A. Socină
Școala de 7 ani nr. 1-Bistrița

În sala Teatrului C.C.S. din Capitală a avut loc serbarea școlilor medii și elementare din regiunea București închinată zilei de 30 Decembrie. Cele mai bune formații artistice din regiune — coruri, orchestre, echipe de dansuri, recitatori — au prezentat un bogat program artistic. În fotografie, orchestra Casei pionierilor din Alexandria

In vacanță

Scenă din spectacolul pregătit pentru Anul nou de Teatrul de păpuși și marionete „Țăndărică" din București

Zile pline de voie bună

Să știți că nu sînt un jucător de tenis de masă prea slab. Nu sînt un jucător bun, dar nici slab nu sînt. Și cu toate acestea, zilele trecute m-a bătut la tenis un elev.

Totul a început de simbătă. De simbătă după amiază, cînd în școala noastră — Școala medie nr. 36 — au început campionatele de tenis de masă, care au reținut cu febrilitate atenția colectivelor de copii și profesori. Jucau copiii în cadrul spartachiadei de iarnă a tineretului, susținînd faza pe școală. Meciurile se disputau cu ardoare.

A doua zi dimineața am avut de lucru cu „echipele de plugușor", care se vor produce la serbarea pe școală și la profesori acasă. Cum am terminat, m-am hotărît să fug pînă la sala de sport, să văd cum se mai desfășoară campionatul. In special voiam să văd cum se prezintă Popescu la tenis de masă. Și l-am văzut. Și... nu mă pune spiridușul meu de bătrîn jucător să-l provoc și eu la o partidă? Eu, ditai profesorul, să-l provoc pe Popescu! Vă spun adevărat: am jucat cu toată sîrguința, cu toată priceperea mea în materie, cu toată căldura. Voiam să ies învingător. Dar degeaba: Popescu m-a bătut pînă la urmă cu 2—1.

După masă am venit la serbarea ce se dădea în școală. Știți, a fost foarte frumoasă, dar tot timpul mă gîndeam să-mi iau revanșa. Speram să mai apuc ocazia. Ți-ai găsit însă, copiii trebuiau să-și termine campionatul și... n-aveau vreme de joacă. Așa că am rămas învins. Bravo lui Popescu, elevul meu care m-a bătut la tenis de masă! Recunosc că are o bună pregătire.

Fiindcă vă vorbeam de spartachiadă: și la șah avem o participare masivă. In clasa a X-a, de pildă, am asistat la citeva partide foarte frumoase și interesante.

Dar cite activități atractive, tinerești, recreative și odihnitoare nu a pregătit școala pentru copiii noștri în aceste zile ale vacanței... Fiecare poate să-și aleagă activitatea la care-l trage inima cel mai mult. Să vă povestesc despre diminețile de basme pentru copiii din clasele I—IV, despre filmele și piesele văzute, despre toate cîte vor fi la serbarea pomului de iarnă, despre plimbările și jocurile în aer liber, despre... Aș putea să vă povestesc încă multe despre felul plăcut cum își petrec vacanța copiii școlii noastre. Mi-e teamă însă că nu voi izbuti să redau în toată frumusețea ei bucuria pe care o trăiesc elevii în aceste zile de cintec, joc și voie bună.

Prof. C. Ottescu
Școala medie nr. 36
din București

In tabere

Prilej de odihnă, reconfortare și educație, vacanța de iarnă a adus copiilor și în acest an multe bucurii. Incă din timp cluburile, colțurile roșii, casele pionierilor, căminele culturale și casele de cultură, întreprinderile cinematografice și alte instituții de cultură s-au pregătit intens să-i primească pe școlari cu programe atractive, interesante, care să-i recreeze și să-i educe.

Mulți copii își petrec vacanța, ca de atitea ori, în tabere. Pentru elevii claselor VI—VII s-au organizat tabere de iarnă regionale la Soveja (regiunea Galați), Poneasca (regiunea Banat), Baia Sprie, Arcalia, Sărata, Cîmpulung Moldovenesc și altele. Alții își petrec vacanța de iarnă în tabere centrale, situate în cele mai pitorești locuri din țară, cum ar fi Valea Prahovei (la Sinaia, Bușteni și Predeal), Valea Timișului (la Timișul de Jos, Timișul de Sus) și în localități ca Olteni, Cîmpulung Mușcel, Curtea de Argeș și altele.

Școlarii fruntași din învățămîntul mediu își petrec zilele vacanței în tabere special amenajate la Homorod, Sinaia și Timișul de Sus.

Programul în aer liber — sport, excursii și alte activități — ce se organizează în fiecare din aceste unități va contribui la fortificarea copiilor, la întărirea sănătății lor.

Cadrele didactice și instructorii de pionieri trimiși în tabere organizează de asemenea pentru elevi programe cultural-artistice atractive: șezători, seri literare, concerte, vizionări de filme etc.

Sărbătoarea pomului de iarnă, carnavalurile prilejuite de Revelion, care trebuie să fie cît mai bine organizate — vor lăsa amintiri de neșters în sufletele pionierilor și școlarilor.

Pentru larga desfășurare a activităților cultural-sportive au fost create condițiile necesare din vreme. Stau la dispoziția veselilor drumeți ce vor inunda încăperile taberelor zilele acestea aparate de radio, picupuri, televizoare, stații de radioamplificare, acordeoane și alte instrumente muzicale, schiuri, săniuțe, echipament sportiv ș.a. Numai unitățile din regiunea Brașov au fost înzestrate cu 1.000 de perechi schiuri, 25 aparate de radio cu picup, 30 de acordeoane și alt material necesar activităților recreativ-educative.

Timpul petrecut în tabără va fi încă un prilej pentru închegarea de noi prietenii între copiii din diferitele regiuni ale țării, de întărire a frăției dintre fiii oamenilor muncii romîni și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare. La Homorod, bunăoară, se vor întîlni și cunoaște mai bine elevii din orașul și regiunea București cu cei din Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Suceava, Cluj, Ploești, Dobrogea, Maramureș. La Timișul de Sus elevii din regiunea Hunedoara vor petrece vacanța împreună cu cei din regiunile Oltenia și Argeș, iar la Sinaia cei din Banat, București, Galați, Iași, Brașov, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Cu toții vor avea posibilitatea să admire frumusețile patriei noastre, să cunoască locuri și monumente istorice legate de trecutul de luptă al poporului nostru, obiective industriale, șantiere.

Străduințele profesorilor, instructorilor de pionieri și ale întregului personal trimis în tabere să vegheze la odihna și sănătatea copiilor noștri, condițiile create pentru asigurarea unei vacanțe plăcute în tabere, vor face ca zilele petrecute aci să rămînă mereu în amintirea celor mici.

Ion Birnă

Însemnări bibliografice

N. K. Krupskaia: Opere pedagogice alese vol. II

Apărut nu de mult în traducere romînească la Editura de stat didactică și pedagogică, volumul II din culegerea de opere pedagogice de N. K Krupskaia cuprinde scrieri reprezentative, grupate în jurul a trei mari probleme: a) educația preșcolară, b) educația și instruirea copiilor de vîrstă școlară, c) munca în afară de clasă și munca extrașcolară.

Materialele cuprinse în prima parte se ocupă de aspecte fundamentale ale învățămîntului preșcolar: educația multilaterală a copiilor (fizică, intelectuală, morală, estetică), folosirea jocurilor și jucăriilor, formarea bunelor deprinderi, munca cu părinții, literatura pentru preșcolari etc.

In cadrul celei de a doua părți, care privește educația și instruirea copiilor de vîrstă școlară și care cuprinde cea mai mare parte din volum, sînt publicate numeroase scrieri dintre care unele se ocupă de îmbinarea învățămîntului cu munca productivă.

In articolul „Din broșura „Școala vieții" N. K. Krupskaia subliniază că pregătirea copilului pentru munca practică trebuie începută chiar de la vîrsta preșcolară, prin dezvoltarea interesului pentru tehnică. In școală, această pregătire trebuie să se oglindească în toate disciplinele, care e necesar să fie coordonate cu munca practică.

Interesante sînt propunerile pe care le face N. K. Krupskaia în legătură cu programa Comisariatului pentru învățămînt privitoare la munca pionierilor și școlarilor pe anul 1928, propuneri care prevăd deprinderile și priceperile necesare a fi însușite în școala de cultură generală. In scopul formării deprinderilor de muncă practică — arată autoarea — pe lîngă utilajul necesar existent în școală trebuie să se folosească cu pricepere orice mașină, orice atelier, orice uzină de pe lîngă școală.

Cel mai important factor în legarea învățămîntului de munca productivă este însă organizarea muncii elevilor în producție, așa încît aceștia să cunoască și să înțeleagă toate ramurile producției, legate între ele. N. K. Krupskaia sugerează ideea ca muncitorii calificați să fie antrenați în munca de instruire a elevilor și chiar în conducerea școlii. De asemenea, recomandă vizitele în producție ca mijloc de lărgire a orizontului politehnic al elevilor.

In ce privește educația morală a copiilor, N. K. Krupskaia dă o atenție deosebită educației ateiste, considerînd că aceasta trebuie să înceapă chiar de la vîrsta preșcolară. Autoarea recomandă să se elimine din propaganda antireligioasă orice element oficial, orice constrîngere, deoarece acestea ar putea să ducă la rezultate contrarii celor scontate. Un rol primordial în educarea antireligioasă a copiilor, așa cum arată N. K. Krupskaia, îl joacă predarea științelor naturii și a științelor sociale.

Cititorii vor găsi de asemenea în paginile cărții idei valoroase despre educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, precum și sugestii în legătură cu mijloacele și procedeele cele mai indicate a fi folosite de pedagogi în acest domeniu (capitolul „Educația morală"). In culegere sînt publicate articole care vorbesc despre disciplina conștientă și despre comportarea cetățenească a școlarilor. Unele din ele se adresează direct copiilor, îndemnîndu-i să fie disciplinați, să-și ajute părinții și tovarășii, să învețe, să-și respecte învățătorii, să-și folosească în mod judicios timpul.

In carte sînt abordate și alte probleme cum ar fi cele referitoare la educația estetică și la educația fizică, la rolul covîrșitor al învățătorului și profesorului în educarea tinerei generații de comuniști. Prețioase pentru noi sînt în special articolele grupate sub titlul „Metodica predării în școala de cultură generală", în care cadrele didactice vor găsi valoroase indicații, îndrumări și sugestii metodice menite să îmbunătățească munca de predare și să-i lărgească orizontul („Metodica temelor pentru acasă", „Însemnări metodice", „Cum să-i învățăm pe elevi să scrie compuneri", „Despre predarea literaturii", „Despre predarea chimiei și fizicii", „Să transformăm geografia într-un instrument puternic de propagandă socialistă" etc.).

Intr-o serie de articole N. K. Krupskaia relevă cu multă putere de convingere legătura dintre învățămînt și sarcinile construirii societății socialiste. „Toate ramurile științei trebuie puse în slujba construirii socialismului — scrie autoarea. Profesorul trebuie să privească predarea obiectului de învățămînt, a științei respective, tocmai din acest punct de vedere. El trebuie să explice limpede copiilor legătura dintre teorie și aplicarea ei practică în interesul construirii socialismului".

In ultima parte a volumului — „Munca în afară de clasă și munca extrașcolară" — cititorii vor întîlni probleme foarte variate, care își păstrează actualitatea: despre dezvoltarea multilaterală a elevilor, ținîndu-se seama de caracteristicile de vîrstă și particularitățile individuale, despre viața în tabere, despre bibliotecile școlare și despre munca bibliotecarilor etc.

Publicarea în traducere romînească a volumului de *Opere alese* de N. K. Krupskaia constituie un sprijin substanțial acordat tuturor acelora care se ocupă cu educarea comunistă a tinerei generații și în special cadrelor didactice.

Marieta Ghivirigă

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI 1961

Editată pentru a veni în sprijinul elevilor dornici să-și asigure o instruire temeinică și sistematică în problemele literaturii romîne și universale și pentru a oferi profesorilor un instrument de lucru util pentru pregătirea orelor predate, colecția „Biblioteca școlarului" a fost primită cu bucurie de elevi și profesori.

Incepînd cu anul 1961, colecția se va tipări într-o prezentare grafică superioară: copertă lăcuită, format elegant și portabil, un portret al scriitorului. Prețul fiecărei cărți din colecție va fi de aproximativ 4,50 lei. Lucrările vor apare periodic, la 15 și 30 ale fiecărei luni.

Iată aci cîteva din titlurile care vor apare în cursul anului 1961 în „Biblioteca școlarului": I. L. Caragiale — O scrisoare pierdută; *Gr. Ureche* — Letopisețul Țării Moldovei; *Duiliu Zamfirescu* — Poezie și proză; *Fr. Schiller* — Intrigă și iubire; *A. Krîlov* — Fabule; Texte de limbă romînească veche; *Al. Sahia* — Uzina vie; *N. D. Cocea* — Pamflete; *L. Rebreanu* — Nuvele; *I. Turgheniev* — Pagini alese.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București